XUYÊN THƯ
CHỦ NGHIỆP SỬA
MỆNH SINH
Tác giả
Diệp Ức Lạc
Editor
Trường An

Xuyên Thư Chi Nghịch Sửa Nhân Sinh

Diệp Ức Lạc

DTV EBOOK

Dị Giới, Huyền Huyễn, Đam Mỹ, Xuyên Không, Cổ Đại

Bạn đang đọc truyện **Xuyên Thư Chi Nghịch Sửa Nhân Sinh** của tác giả **Diệp Ức Lạc**. Ba mươi mốt tuổi, Sở Diệp vẫn là một anh chàng độc thân.

Người ngoài nghĩ rằng anh dốc lòng sự nghiệp, nhưng sự thật thì hắn là gay, và không muốn cho ai biết.

Một hôm nọ, hắn vô tình xuyên qua thế giới tiểu thuyết, mà nơi này tôn sùng Hồn Sủng, chỉ cần trở thành Hồn Sủng Sư là trở thành một nhân vật cường đại, được người kính trọng.

Mà Sở Diệp hiện tại là một nhân vật pháo hôi râu ria mà thôi, trong cốt truyện, nhân vật này dám có ý đồ bất chính với nữ chủ, tính hạ thôi tình dược để chiếm tiện nghi nhưng lại bị phát hiện.

Dĩ nhiên kết cục của hắn chính là một kiếm chém chết.

Dựa theo quỹ đạo câu truyện, không bao lâu nữa, Sở Diệp xuyên qua nhân vật này sẽ chính thức trở thành pháo hôi chính hiệu.

Sau khi phát hiện sự thật, Sở Diệp nhanh chóng quyết định lựa chọn cho bản thân một hướng đi khác hoàn toàn với tên pháo hôi Sở Diệp trong truyện.

Mục lục

- Chương 1: Xuyên Qua Thành Pháo Hôi
- Chương 2: Thế Giới Hồn Sủng
- Chương 3: Ong Chúa Chi Tranh
- Chương 4: Tiểu Ngân
- Chương 5: Kim Sí Ong
- Chương 6: Bạch Lan Quả Chín
- Chương 7: Tiêu Tiền Như Nước
- Chương 8: Ngân Sí Ong Đàn
- Chương 9: Buôn Bán Mật Ong
- Chương 10: Sách Tranh Về Thảo Dược
- Chương 11: Kiếm Tiền Nhờ Hái Thuốc
- Chương 12: Long Tâm Thảo Cửu Phiến
- Chương 13: Tiến Vào Cấp Ba
- Chương 14: Thọ Mệnh Của Hồn Sủng
- Chương 15: Ra Ngoài Thải Mật
- Chương 16: Thải Mật Ở Thôn Hòe
- Chương 17: Cùng Là Pháo Hôi
- Chương 18: Hợp Tác Săn Thú
- Chương 19: Cùng Nhau Sinh Hoạt
- Chương 20: Xích Huyết Ngọc
- Chương 21: Dược Tề Thức Tỉnh Huyết Mạch
- Chương 22: Thương Đội
- Chương 23: Thu Thập Dược Liệu
- Chương 24: Phối Trí Dược Tề Huyết Mạch
- Chương 25: Hồ Ly Xinh Đẹp
- Chương 26: Tiểu Ngân Tiến Giai
- Chương 27: Thức Tỉnh Và Săn Thú
- Chương 28: Buồng Ong Mới
- Chương 29: Tính Toán Đi Ra Ngoài
- Chương 30: Vô Sắc Ngọc
- Chương 31: Hội Đấu Giá
- Chương 32: Thần Phong Thuyền

- Chương 33: Tiểu Ngân Lên Cấp 5
- Chương 34: Vào Núi Xây Nhà
- Chương 35: Săn Thú Không Dễ
- Chương 36: Thôn Trưởng Nhờ Giúp Đở
- Chương 37: Bầy Sói Xuống Núi
- Chương 38: Giải Quyết Bầy Sói
- Chương 39: Sửa Ong Chúa
- Chương 40: Sở Tư Thần Tin Tức
- Chương 41: Nữ Chủ Xuất Hiện
- Chương 42: Mộng Vớ Vẩn
- Chương 43: Lâm Mộng Dung Hoài Nghi
- Chương 44: Trốn Không Thoát Hạ Dược
- Chương 45: Không Thể Trêu Vào Liền Chạy Trốn
- Chương 46: Hỏa Tinh Kiến Vương
- Chương 47: Hồn Sư Truyền Thừa
- Chương 48: Rời Khỏi Long Nhai Thôn
- Chương 49: Băng Chúc Quả
- Chương 50: Băng Chúc Dược Tề
- Chương 51: Dấu Hiệu Của Nạn Châu Chấu
- Chương 52: Thiên Tai Nhân Họa
- Chương 53: Trở Về Long Nhai Thôn
- Chương 54: Hang Ổ Ngân Sí Ong
- Chương 55: Trong Núi Tầm Bảo
- Chương 56: Ứng Phó Nạn Châu Chấu
- Chương 58: Gặp Lại Người Thân `
- Chương 59: Nguyên Nhân Của Nạn Châu Chấu
- Chương 60: Hội Đấu Giá Ở Tam Dương Thành
- Chương 61: Cửu Vĩ Hồ Thảo
- Chương 62: Biến Dị Hồ Thảo
- Chương 63: Ngộ Nam Chủ
- Chương 64: Cự Tuyệt Lời Mời
- Chương 65: Người Lâm Gia Phản Ứng
- Chương 66: Phòng Tu Luyện
- Chương 67: Yên Lặng Rời Đi
- Chương 68: Tìm Kiếm Linh Hỏa
- Chương 69: Thu Hoạch Trong Sơn Động

- Chương 70: Thí Nghiệm Linh Hồn
- Chương 71: Say Rượu
- Chương 72: Thu Phục Linh Hỏa
- Chương 73: Biện Pháp Có Được Sát Khí
- Chương 74: Lộ Tuyến Xảy Ra Vấn Đề
- Chương 75: Dược Tề Sư Truyền Thừa
- Chương 76: Sở Nhan Vũ
- Chương 77: Ra Tay Tương Trợ
- Chương 78: Tử La Tông Chiêu Tân
- Chương 79: Chiêu Tân Nội Tình
- Chương 80: Tử La Tông Chi Biến
- Chương 81: Tử La Tông Huỷ Diệt
- Chương 82: Lẻn Vào
- Chương 83: Phất Nhanh
- Chương 84: Tử La Tông Di Sản
- Chương 85: Sở Hinh Nhi
- Chương 86: Cửa Hàng Hương Phấn
- Chương 87: Trốn Không Xong Cố Nhân
- Chương 88: Tử La Tông Chân Truyền
- Chương 89: Lưỡng Bại Câu Thương
- Chương 90: Đại Thu Hoạch
- Chương 91: Tái Ngộ Nữ Chủ
- Chương 92: Người Lâm Gia Đến
- Chương 93: Khoe Giàu
- Chương 94: Băng Nguyên Sát Khí
- Chương 95: Đến Băng Nguyên
- Chương 96: Ở Băng Nguyên Ăn Cơm Dã Ngoại
- Chương 97: Xoay Ngược Lại
- Chương 98: Băng Tằm Hàn Tủy
- Chương 99: Hàn Băng Sát Hổ
- Chương 100: Đắm Mình Trụy Lạc
- Chương 101: Bạch Ly Miêu
- Chương 102: Hổ Dùng Bửa
- Chương 103: Lai Lịch Của Tiểu Lão Hổ
- Chương 104: Lưỡng Giới Thành
- Chương 105: Trung Tâm Phi Hành Thú

- Chương 106: Mua Sắm Động Phủ
- Chương 107: Hàng Xóm
- Chương 108: Sơ Ngộ Thú Triều
- Chương 109: Có Khách Ghé Thăm
- Chương 110: Xây Dựng Động Phủ
- Chương 111: Linh Thụ Dâu Vương
- Chương 112: Vui Sướng Hướng Vinh
- Chương 113: Mua Bán Long Ngư
- Chương 114: Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ
- Chương 115: Gà Tặc
- Chương 116: Mặc Nắm Mặc Nắm
- Chương 117: Đồ Ăn Của Mặc Nắm
- Chương 118: Quan Hệ Giữa Hồn Sủng
- Chương 119: Thú Triều Đột Kích
- Chương 120: Đám Nhóc Hiện Uy
- Chương 121: Giải Quyết Phiền Toái
- Chương 122: Hậu Chiến
- Chương 123: Hồ Gia Nghị Luận
- Chương 124: Tư Nam Nguyệt Đề Nghị
- Chương 125: Tiền Gia Kỳ Hảo
- Chương 126: Đặc Biệt Gà
- Chương 127: Thịt Tằm Vương
- Chương 128: Chợ Chung Bắt Đầu
- Chương 129: Luyện Chế Sát Khí
- Chương 130: Mua Mồi Lửa
- Chương 131: Đệ Tử Thanh Vân Tông
- Chương 132: Tái Kiến Sở Nhan Vũ
- Chương 133: Có Mắt Không Tròng
- Chương 134: Bán Dược Tề
- Chương 135: Tìm Kiếm Dược Tề Sư
- Chương 136: Người Sở Gia Tới
- Chương 137: Tiểu Bạch Tiến Giai
- Chương 138: Giao Dịch Huyễn Vụ Sát
- Chương 139: Khắp Nơi Suy Đoán
- Chương 140: Người Phàn Gia Đến
- Chương 141: Si Tâm Vọng Tưởng

- Chương 142: Tái Ngộ Vương Diệu
- Chương 143: Tái Ngộ Nam Chủ
- Chương 144: Sát Tương
- Chương 145: Chấn Động Sở Gia
- Chương 146: Động Phủ Sở Diệp
- Chương 147: Tham Quan Động Phủ
- Chương 148: Sở Tư Thần Ghen Ghét
- Chương 149: Số Tiền Lớn Mua Cốt
- Chương 151: Luyện Sát Khí
- Chương 152: Vững Bước Phát Triển
- Chương 154: Đào Tặc Đoàn Toàn Diệt
- Chương 156: Lấy Truyền Thừa
- Chương 157: Hạ Sơn Phiền Toái
- Chương 158: Sở Diệp Xuất Đầu
- Chương 159: Trở Lại Lưỡng Giới Thành
- Chương 161: Tam Đầu Hoa Cốt Xà
- Chương 162: Sát Khí Không Đủ Dùng
- Chương 163: Đại Chiến Với Cự Mãng Ba Đầu
- Chương 165: Tin Tức Về Nạn Châu Chấu
- Chương 166: Lưỡng Giới Thành Phản Ứng
- Chương 167: Bài Tra Sào Huyệt Châu Chấu
- Chương 168: Nhiệm Vụ Ở Linh Hầu Thôn
- Chương 169: Ủ Chín Dược Tề
- Chương 170: Chiến Đấu Kịch Liệt Châu Chấu Đàn
- Chương 172: Lưỡng Giới Thành Tình Thế Nguy Hiểm
- Chương 173: Ứng Đối Thú Triều
- Chương 174: Hoàng Sát Dược Tề
- Chương 175: Tài Liệu Luyện Dược
- Chương 176: Dược Tề Hiện Uy
- Chương 177: Chuẩn Bị Rời Đi
- Chương 178: Suy Đoán Thân Phận
- Chương 179: Thân Phận Bại Lộ
- Chương 180: Sở Gia Lâm Gia Phản Ứng
- Chương 181: Đạt Được Ong Tinh
- Chương 182: Công Bố Phối Phương
- Chương 183: Nữ Chủ Phản Ứng

- Chương 184: Tử Đồng Vân Dực Hổ
- Chương 185: Lại Tới Thêm Một Người
- Chương 186: Lục Vĩ Kiêu
- Chương 187: Vân Châu Lạc Thành
- Chương 188: Long Huyết Tinh
- Chương 189: Đại Chiến Vạn Thú Điện
- Chương 190: Tiểu Bạch Hiện Uy
- Chương 191: Ong Đàn Xuất Chiến
- Chương 192: Trận Bàn Thị Uy
- Chương 193: Chương 193
- Chương 194: Chương 194
- Chương 195: Thanh Vân Tông
- Chương 196: Chương 196
- Chương 197: Chương 197
- Chương 198: Chương 198
- Chương 199: Chương 199
- Chương 200: Chương 200
- Chương 201: Chương 201
- Chương 202: Chương 202
- Chương 203: Chương 203
- Chương 204: Chương 204
- Chương 205: Chương 205
- Chương 206: Chương 206
- Chương 207: Chương 207
- Chương 208: Chương 208
- Chương 209: Chương 209
- Chương 210: Chương 210
- Chương 211: Chương 211
- Chương 212: Chương 212
- Chương 213: Chương 213
- Chương 214: Chương 214
- Chương 215: Chương 215
- Chương 216: Chương 216
- Chương 217: Chương 217
- Chương 218: Chương 218
- Chương 219: Chương 219

- Chương 220: Chương 220
- Chương 221: Chương 221
- Chương 222: Chương 222
- Chương 223: Chương 223
- Chương 224: Chương 224
- Chương 225: Chương 225
- Chương 226: Chương 226
- Chương 227: Chương 227
- Chương 228: Chương 228
- Chương 229: Chương 229
- Chương 230: Chương 230
- Chương 231: Chương 231
- Chương 232: Chương 232
- Chương 233: Chương 233
- Chương 234: Chương 234
- Chương 235: Chương 235
- Chương 236: Chương 236
- Chương 237: Chương 237
- Chương 238: Chương 238
- Chương 239: Chương 239
- Chương 240: Chương 240
- Chương 241: Chương 241
- Chương 242: Chương 242
- Chương 243: Chương 243
- Chương 244: Chương 244
- Chương 245: Chương 245
- Chương 246: Chương 246
- Chương 247: Chương 247
- Chương 248: Chương 248
- Chương 249: Chương 249
- Chương 250: Chương 250
- Chương 251: Chương 251
- Chương 252: Chương 252
- Chương 253: Chương 253
- Chương 254: Chương 254
- Chương 255: Chương 255

- Chương 256: Chương 256
- Chương 257: Chương 257
- Chương 258: Chương 258
- Chương 259: Chương 259
- Chương 260: Chương 260
- Chương 261: Chương 261
- Chương 262: Chương 262
- Chương 263: Chương 263
- Chương 264: Chương 264
- Chương 265: Chương 265
- Chương 266: Chương 266
- Chương 267: Chương 267
- Chương 268: Chương 268
- Chương 269: Chương 269
- Chương 270: Chương 270
- Chương 271: Chương 271
- Chương 272: Chương 272
- Chương 273: Chương 273
- Chương 274: Chương 274
- Chương 275: Chương 275
- Chương 276: Chương 276
- Chương 277: Chương 277
- Chương 278: Chương 278
- Chương 279: Chương 279
- Chương 280: Chương 280
- Chương 281: Chương 281
- Chương 282: Chương 282
- Chương 283: Chương 283
- Chương 284: Chương 284
- Chương 285: Chương 285
- Chương 286: Chương 286
- Chương 287: Chương 287
- Chương 288: Chương 288
- Chương 289: Chương 289
- Chương 290: Chương 290
- Chương 291: Chương 291

- Chương 292: Chương 292
- Chương 293: Chương 293
- Chương 294: Chương 294
- Chương 295: Chương 295
- Chương 296: Chương 296
- Chương 297: Chương 297
- Chương 298: Chương 298
- Chương 299: Chương 299
- Chương 300: Chương 300
- Chương 301: Chương 301
- Chương 302: Chương 302
- Chương 303: Chương 303
- Chương 304: Chương 304
- Chương 305: Chương 305
- Chương 306: Chương 306
- Chương 307: Chương 307
- Chương 308: Chương 308
- Chương 309: Chương 309
- Chương 310: Chương 310
- Chương 311: Chương 311
- Chương 312: Chương 312
- Chương 313: Chương 313
- Chương 314: Chương 314
- Chương 315: Chương 315
- Chương 316: Chương 316
- Chương 317: Chương 317
- Chương 318: Chương 318
- Chương 319: Chương 319
- Chương 320: Chương 320
- Chương 321: Chương 321
- Chương 322: Chương 322
- Chương 323: Chương 323
- Chương 324: Chương 324
- Chương 325: Chương 325
- Chương 326: Chương 326
- Chương 327: Chương 327

- Chương 328: Chương 328
- Chương 329: Chương 329
- Chương 330: Chương 330
- Chương 331: Chương 331
- Chương 332: Chương 332
- Chương 333: Chương 333
- Chương 334: Chương 334
- Chương 335: Chương 335
- Chương 336: Chương 336
- Chương 337: Chương 337
- Chương 338: Chương 338
- Chương 339: Chương 339
- Chương 340: Chương 340
- Chương 341: Chương 341
- Chương 342: Chương 342
- Chương 343: Chương 343
- Chương 344: Chương 344
- Chương 345: Chương 345
- Chương 346: Chương 346
- Chương 347: Chương 347
- Chương 348: Chương 348
- Chương 349: Chương 349
- Chương 350: Chương 350
- Chương 351: Chương 351
- Chương 352: Chương 352
- Chương 353: Chương 353
- Chương 354: Chương 354
- Chương 355: Chương 355
- Chương 356: Chương 356
- Chương 357: Chương 357
- Chương 358: Chương 358
- Chương 359: Chương 359
- Chương 360: Chương 360
- Chương 361: Chương 361
- Chương 362: Chương 362
- Chương 363: Chương 363

- Chương 364: Chương 364
- Chương 365: Chương 365
- Chương 366: Chương 366
- Chương 367: Chương 367
- Chương 368: Chương 368
- Chương 369: Chương 369
- Chương 370: Chương 370
- Chương 371: Chương 371
- Chương 372: Chương 372
- Chương 373: Chương 373
- Chương 374: Chương 374
- Chương 375: Chương 375
- Chương 376: Chương 376
- Chương 377: Chương 377
- Chương 378: Chương 378
- Chương 379: Chương 379
- Chương 380: Chương 380
- Chương 381: Chương 381
- Chương 382: Chương 382
- Chương 383: Chương 383
- Chương 384: Chương 384
- Chương 385: Chương 385
- Chương 386: Chương 386
- Chương 387: Chương 387
- Chương 388: Chương 388
- Chương 389: Chương 389
- Chương 390: Chương 390
- Chương 391: Chương 391
- Chương 392: Chương 392
- Chương 393: Chương 393
- Chương 394: Chương 394
- Chương 395: Chương 395
- Chương 396: Chương 396
- Chương 397: Chương 397
- Chương 398: Chương 398
- Chương 399: Chương 399

- Chương 400: Chương 400
- Chương 401: Chương 401
- Chương 402: Chương 402
- Chương 403: Chương 403
- Chương 404: Chương 404
- Chương 405: Chương 405
- Chương 406: Chương 406
- Chương 407: Chương 407
- Chương 408: Chương 408
- Chương 409: Chương 409
- Chương 410: Chương 410
- Chương 411: Chương 411
- Chương 412: Chương 412
- Chương 413: Chương 413
- Chương 414: Chương 414
- Chương 415: Chương 415
- Chương 416: Chương 416
- Chương 417: Chương 417
- Chương 418: Chương 418
- Chương 419: Chương 419
- Chương 420: Chương 420
- Chương 421: Chương 421
- Chương 422: Chương 422
- Chương 423: Chương 423
- Chương 424: Chương 424
- Chương 425: Chương 425
- Chương 426: Chương 426
- Chương 427: Chương 427
- Chương 428: Chương 428
- Chương 429: Chương 429
- Chương 430: Chương 430
- Chương 431: Chương 431
- Chương 432: Chương 432
- Chương 433: Chương 433
- Chương 434: Chương 434
- Chương 435: Chương 435

- Chương 436: Chương 436
- Chương 437: Chương 437
- Chương 438: Chương 438
- Chương 439: Chương 439
- Chương 440: Chương 440
- Chương 441: Chương 441
- Chương 442: Chương 442
- Chương 443: Chương 443
- Chương 444: Chương 444
- Chương 445: Chương 445
- Chương 446: Chương 446
- Chương 447: Chương 447
- Chương 448: Chương 448
- Chương 449: Chương 449
- Chương 450: Chương 450
- Chương 451: Chương 451
- Chương 452: Chương 452
- Chương 453: Chương 453
- Chương 454: Chương 454
- Chương 455: Chương 455
- Chương 456: Chương 456
- Chương 457: Chương 457
- Chương 458: Chương 458
- Chương 459: Chương 459
- Chương 460: Chương 460
- Chương 461: Chương 461
- Chương 462: Chương 462
- Chương 463: Chương 463
- Chương 464: Chương 464
- Chương 465: Chương 465
- Chương 466: Chương 466
- Chương 467: Chương 467
- Chương 468: Chương 468
- Chương 469: Chương 469
- Chương 470: Chương 470
- Chương 471: Chương 471

- Chương 472: Chương 472
- Chương 473: Chương 473
- Chương 474: Chương 474
- Chương 475: Chương 475
- Chương 476: Chương 476
- Chương 477: Chương 477
- Chương 478: Chương 478
- Chương 479: Chương 479
- Chương 480: Chương 480
- Chương 481: Chương 481
- Chương 482: Chương 482
- Chương 483: Chương 483
- Chương 484: Chương 484
- Chương 485: Chương 485
- Chương 486: Chương 486
- Chương 487: Chương 487
- Chương 488: Chương 488
- Chương 489: Chương 489
- Chương 490: Chương 490
- Chương 491: Chương 491
- Chương 492: Chương 492
- Chương 493: Chương 493
- Chương 494: Chương 494
- Chương 495: Chương 495
- Chương 496: Chương 496
- Chương 497: Chương 497
- Chương 498: Chương 498
- Chương 499: Chương 499

Chương 1: Xuyên Qua Thành Pháo Hôi

Edit: Tĩnh
Long Nhai thôn.

" Diệp ca mới quay lại à! "
" Diệp ca ngươi lại mua đồ à! "
Diệp ca Bạch Lân quả trong ruộng người đã thành thục, trái cây ngươi trồng lớn thật mau nha.

Thấy Sở Diệp người trong thôn sôi nổi hướng Sở Diệp mà chào hỏi không ngưng.

"Ân, đã trở lại".

Sở Diệp tươi cười qua loa với thôn dân trong thôn, rồi nhanh chóng liền rời đi.

Sau khi Sở Diệp rời đi mấy thôn dân gần đó ríu rít nghị luận.

"Diệp thiếu, thật lợi hại lúc đầu còn nghĩ hắn chỉ là kẻ chỉ biết ăn không biết làm, ngũ cốc không phân biệt được, một đại thiếu gia chính hiệu, nhưng không nghĩ tới khi làm ruộng lạy rất ra dáng".

"Đám Bạch Lan quả kia lớn lên không tệ, nếu bán đi ít nhất cũng được mười mấy đồng vàng đi".

"Bạc Lan quả của Sở thiếu cũng lớn lên qua nhanh, không chừng là Sở thiếu có bí phương gieo trồng đặc biệt gì đó không chừng"
" Lạc đà dù gầy cũng lớn hơn ngựa, tốt xấu cũng là thiếu gia Sở gia người ta, có chút thủ đoạn riêng cũng là chuyện bình thường".

"Không biết bí phương đó là gì nhĩ, nếu ta có được bí phương giống như Sở thiếu thì tốt rồi".

"Được rồi, đừng suy nghĩ viễn vông nữa.

Thủ đoạn kiếm cơm của người ta sau mà đem nói cho ngươi biết được".

"Đúng là sinh ra ở đại gia tộc có khác! Sau có thể so với chúng ta quanh năm trồng trọt cực khổ.

Nếu có thể thức tỉnh trở thành Hồn Sủng Sư, rồi khế ước được một hồn sủng lợi hại, như vậy liền trở thành cường giả rồi"
_____ ***** _____
Một đồng vàng thì bằng 10 đồng bạc, 1 đồng bạc thì bằng 10 đồng tiền, thôn dân Long Nhai thôn phần lớn là nghéo khổ, thu nhập của một năm của một gia đình trong thôn tốt lắm chỉ khoảng 10 đồng vàng.

Bạch Lan quả của Sở Diệp gieo trồng mới hơn 1 tháng mà đã có thể thu hoạch.

Khiến không ít người trong thôn tò mò thèm khát, nhưng dù đỏ mắt nhưng thôn dân cũng rất sợ Sở gia sau lưng Sở Diệp, nên cũng không giám đánh chủ ý lên người Sở Diệp.

Long Nhai thôn trực thuộc Võ Lăng thành là thành trấn chịu sự quản hạt của 1 trong tam đại thế gia Sở gia dòng chính.

Long Nhai thôn là 1 trong những thôn chịu sự quản lí của Sở gia.

Trong thôn lấy trồng trọt là chính.

Trồng chủ yếu là Bạc Lan quả, Bạc Diệp thảo, Sinh Cốt hoa.

Lấy đó làm buôn bán với cửa hàng Sở gia mà kiếm sống.

Cũng như Long Nhai thôn Sở gia cũng quản lí hơn 100 thôn xóm như vậy.

Sở gia vì muốn tăng sự kiểm soát đối với các thôn, nên luôn đưa đệ tử trong gia tộc đến các thôn để làm quản sự.

Nhưng Long Nhai thôn nằm ở vị trí xa xôi hẻo lánh, thôn dân phần là nghèo khổ, tới nước luộc rau không có để mà vớt, tính từ quản sự đời trước sau khi rời, thì trong suốt 6 nam qua đã có không có ai nguyện ý tới Long Nhai thôn nữa.

Sau khi gia gia Sở diệp qua đời.

Sở diệp được đưa đi kiểm tra thiên phú, nhưng lại chỉ đo ra phẩm chất Hạ phẩm, bị coi là người không có thiên phú không bồi dưỡng được, nên bị tống cổ đến đây làm quản sự.

Sở Diệp mặc dù ở Sở gia không được người khác ưa thích, dù không ai ưa thích nhưng cũng là người nhà họ Sở.

Cho nên đối với thôn dân thì Sở Diệp cũng là một đại nhân vật không thể động vào.

Khi Sở Diệp vừa nhập thôn, thôn dân ai cũng sợ Sở Diệp dựa vào việc mình là thiếu gia Sở gia mà tác oai tác quái gây họa, do đó lúc ấy ấn tượng của thôn dân đối với Sở Diệp cũng không tốt

lắm.

Sở Diệp sau khi đến đây, tính tình hiền lành.

Ở lại nhà mà dành cho quản sự rồi còn cho người dân mướn 8 mẫu linh điền.

Không ỷ thế hiếp người còn cấp cho thôn dân thêm chút tiền thu vào.

Sau thời gian dài người dân trong thôn cũng không còn sợ Sở Diệp như lúc đầu, đôi khi còn cùng hắn hàn quyên hai ba câu gì đó.

Sở Diệp về tới nhà, đóng cửa lai, thở ra một hơi.

Lúc mới tới thôn, Sở Diệp ở cửa thôn gặp Vương bà mối, nói là muốn làm mai cho hắn một tiểu cô nương 12 tuổi, làm cho hắn sợ chết khiếp.

Sở Diệp đưa tay sờ lên vòng cổ trên cổ mình, cười khổ một cái, hắn không phải người thế giới này, hắn là người hiện đại đã 31 tuổi nhưng vẫn là cẩu độc thân, nhưng điều bất mãn ở đây là chủ nhân của khối thân thể này chỉ mới 15 tuổi, lại còn muốn làm mai cho hắn tiểu cô nương 12 tuổi nữa chứ.

Đúng là tạo hóa trêu ngươi.

Tuy rằng ở thế giới này kết hôn sớm là chuyện bình thường, nhưng hắn có chút tiếp thu không nổi cái vấn đề này.

Hai tháng trước khi tới Sở Diệp tiến vào thế giới này Sở Diệp đang xem một quyển tiểu thuyết.

Có một tên pháo hôi cùng tên với hắn, vì thế hắn cũng có chút lưu ý vài lần.

Nhưng vạn lần không nghĩ tới chỉ vừa mới tỉnh dậy đã phát hiện bản thân lại xuyên qua không, không những vậy lại còn xuyên thành tên pháo hôi cùng tên họ với mình nữa chứ.

Trong tiểu thuyết không có qua nhiều mô tả về tên pháo hôi này, còn may là khi xuyên qua Sở Diệp tiếp thu được ký ức của nguyên chủ nên cũng hiểu được phần nào.

Nguyên chủ cơ bản xuất thân cao quý, có một gia gia lợi hại, cha mẹ thực lực cũng không tệ, chính là 5 năm trước cha mẹ nguyên chủ trong lúc ra ngoài rèn luyện, thì bị Hồn thú giết chết.

Từ đó địa vị nguyên chủ ở Sở gia liền xuống dốc không phanh.

Năm tháng trước gia gia của nguyên chủ vì nguyên chủ mà ra ngoài tiềm kiếm cơ duyên mà mất tích từ đó nguyên chủ tứ cố vô thân.

Sở gia tuy rằng là đại gia tộc, nhưng vì đảm bảo cho sự cường đại của gia tộc, nên tài nguyên trước nay chỉ cấp cho trưởng lão và một ít đệ tử có thiên phú mà thôi.

Sau 3 lần đo lường kiểm tra, đều cho ra cùng một kết quả là nguyên chủ linh hồn thuộc loại Hạ phẩm, tư chất kém khó bồi dưỡng, dù trở thành Hồn Sủng sư thì cũng không đạt được thành tựu gì to lớn, nên gia tộc quyết định từ bỏ nguyên chủ.

Những người khác ở Sở gia có linh hồn lực giống nguyên chủ đều bị đưa ra ngoài vì gia tộc kiếm cống hiến, bởi gia tộc không có ý định nuôi kẻ bất tài.

Vận khí mà tốt thì có thể được phân đến các cửa hàng làm quản sự ở đó, cái khác không nói chứ tiền thì vẫn không qua khó kiếm.

Còn xui xẻo bị đưa đến mấy nơi thâm sơn cùng cốc thì tự sinh tự diệt.

Sở Diệp lại tương đối xui xẻo lại bi phân đến Long Nhai thôn cái nơi mà không ai nguyện ý đi.

Nguyên chủ đối với an bài của gia tộc rất bất mãn, nguyên chủ từ nhỏ đã sống ở nơi phồn hoa như Võ Lăng thành, làm sau chịu bỏ nơi này mà chạy tới Long Nhai thôn nghèo khổ kia.

Vì vậy đưa ra hạ sách lấy di vật gia truyền duy nhất mà mẹ nguyên chủ lưu lại đưa cho Sở Tư Thần người được coi thiên tài của gia tộc nhằm mông hắn có thể thu lưu che chở mình.

Nhưng khi Sở Diệp xuyên qua lạy nhanh chóng thay đổi quyết định, nguyên chủ càng không muốn đi Long Nhai thôn thì hắn sẽ đi cho bằng được.

Tuy rằng kế thừa ký ức của nguyên chủ nhưng tính cách của hắn và nguyên chủ khác nhau một trời một vực.

Sở Diệp lo lắng nếu hắn còn tiếp tục ở lai Sở gia thì sớm muộn cũng bị người ta nhìn ra manh mối.

Sở Diệp hắn đối với vòng cổ không bỏ xuống được.

Bởi vì hắn phát hiện vòng cổ của nguyên chủ cũng giống y như cái vòng cổ mà hắn có.

Vòng cổ kia của Sở Diệp cũng là vòng cổ gia truyền mà mẫu thân hắn lưu lại.

Mẫu thân của Sở Diệp chết sớm, nên vòng cổ là di vật duy nhất mà mẫu thân lưu lại cũng là đồ gia truyền.

Khi nhìn thấy vòng cổ này y như cái vòng mà hắn có hắn thật sự nghi ngờ có phải là do cái vòng cổ nên hắn mới xuyên qua đây không.

Chiếc vòng kia của Sở Diệp trên đó có đính một viên Hồng Bảo thạch và chiếc vòng này cũng có đính một viên bảo thạch nhưng nó là Xích Huyết ngọc.

Chiếc vòng này đáng giá nhất cũng chỉ có viên ngọc đó, một ít Hồn Sủng sư sẽ cho linh sủng hấp thu Xích Huyết ngọc để tăng sự tinh thuần của huyết mạch.

Viên Xích Huyết ngọc trên vòng cổ của Sở Diệp kích thước không lớn bán ra cũng được ba bốn trăm đồng vàng.

Trong tiểu thuyết pháo hôi Sở Diệp được nói đến rất ít, chỉ ghi thiên tài Sở gia Sở Tư Thần ra ngoài rèn luyện quen biết được nữ chủ Lâm Mộng Dung rồi mời đối phương về Võ Lăng thành chơi, Lâm Mộng Dung tư dung tuyệt sắc, vừa đến Võ Lăng thành liền mê hoặc cả một đám công tử thế gia ở Võ Lăng thành trong đó có Sở Diệp.

Sở Diệp vừa thấy Lâm Mộng Dung liền ngày nhớ đêm mong, không thể nào quên, kết quả bị đám hồ bằng cẩu hủ trêu trọc cóc ghẻ mà đòi ăn thịt Thiên Nga.

Ý nghĩ ngu xuẩn.

Sở Diệp bị đám bằng hữu khiêu khích, liền lợi dụng quen biết với Sở Tư Thần để bài kế định hạ thôi tình dược với nữ chủ.

Nhưng nữ chủ huệ chất lan tâm, kiến thức rộng rãi nhìn qua đã thấu được mưu kế của Sở Diệp.

Sở Diệp bị Sở Tư Thần đánh gãy hai chân từ đó cũng offline luôn.

Dựa theo tình tiết mà phán đoán sau khi đưa vòng cổ đi.

Vòng cổ lai trở thành cơ duyên mà Sở Tư Thần đưa cho nữ chủ một năm sau đó.

Sở Diệp là Gay cho nên hắn xác định dù nữ chủ đẹp như tiên thiên thì hắn cũng sẽ không hạ thôi tình dược với nữ chủ.

Nhưng hắn không rõ là dưới ngồi bút tác giả thế ở giới này rốt cuộc tạo ra bao nhiêu ảnh hưởng nên hắn quyết đinh phải nhanh chóng rời khỏi cái nơi lắm thị phi như Sở gia..

Chương 2: Thế Giới Hồn Sủng

Sở Diệp nhắm mắt tiến vào bên trong vòng cổ.

Sau khi tới đây Sở Diệp liền rất nghi ngờ không biết rằng bên trong vòng cổ có phải có một cái không gian giới chỉ không, liền cắt máu trên ngón tay nhỏ lên vòng cổ vậy mà bên trong vòng cổ thật sự có không gian giới chỉ, bên trong có một căn nhà tranh, một ao nước suối nhỏ, và một cái la bàn.

Phát hiện vòng cổ là một cái đạo cụ không gian không những vậy bên trong còn có cả Linh tuyền sau khi phát hiện sự thật cả người Sở Diệp vô cùng hoảng sợ cả người cũng lạnh lẽo.

Theo như truyện nữ chủ cũng có một cái vòng cổ mà bên trong cũng có không gian và Linh tuyền, nhưng trong truyện lại không đề cặp gõ lai lịch của vòng cổ.

Sở Diệp thập phần nghi ngờ có phải khi nguyên chủ đưa vòng cổ cho Sở Tư Thần vì muốn làm vui lòng nữ chủ mà Sở Tư Thần đã đưa vong cổ cho cô ta không.

Nhờ đó mà cô ta có được bàn tay vàng.

Chỉ nghĩ vậy thôi mà da đầu của Sở Diệp đã tê dại luôn rồi.

Không gian đạo cụ ở thế giới này là món pháp bảo mà sự tồn tại của nó thập phần tôn quý.

Chỉ mới là một cái túi không gian bình thường với diện tích một mét vuông thôi đã tiêu tốn 600 đồng vàng rồi.

Sở gia tuy được coi là giàu có, nhưng toàn bộ Sở gia chỉ có duy nhất gia chủ Sở Hùng có được một cái nhẫn không gian, nghe nói cái nhẫn không gian của Sở Hùng ước chừng khoảng 100 mét vuông mà giá trị gần 8 vạn đồng vàng.

Đối với không gian đạo cụ thì không gian càng lớn giá trị càng xa xỉ.

Mà cái Sở Diệp sở hữu ở đây không gian lên tới mấy trăm mét vuông rồi còn có cả Linh tuyển.

Như vậy giá trị của cái không gian này không thể nào đo lường được.

Ở Sở gia rất nhiều người biết Sở Diệp có một cái vòng cổ, nhưng đều nghĩ trên đó quý nhất chính là viên Xích Huyết ngọc nhưng tất cả đã sai cái giá trị nhất chính là cái vòng cổ kia thôi.

Sở Điệp đối với phát hiện của mình thập thần cao hứng.

Và khi tới Long Nhai thôn Sở Diệp dùng chính nước suối đó tưới cho ruộng của bản thân.

Sau khi thử nghiệm nước suối trên ruộng Sở Diệp phát hiện đối với nông sản bình thường thì cho năng suất gấp 2 lần và nếu tăng lượng nước tươi lên thì cây trong ruộng sẽ mau phát triển hơn nhưng nước suối có hạn.

Mà Sở Diệp cũng không muốn bản thân thành tâm điểm chú ý nên không tiếp tục nữa.

Sở Diệp uống 1 ly nước Linh Tuyền, Linh thủy vừa ngọt vừa thanh khiến Sở Diêp yêu thích, nguyên chủ vốn là chỉ biết chọi gà cởi ngựa ăn chơi, không chú tâm vào tu luyện thân thể yếu kém.

Nhưng từ khi uống Linh thủy liền có cải biến nên Sở Diệp quyết định đổi nước thường thành Linh thủy uồng liên tục trong 1 tháng nhờ đó mà thân được cải thiện tốt hơn trước kia rất nhiều.

Sở Diệp lấy la bàn ra kích hoạt.

La bàn này cũng được tiềm thấy bên trong không gian.

Trong ký ức nguyên chủ ở đây không có món pháp bảo nào giống như vậy.

Nên Sở Diệp quyết định tự mày mò tiềm hiểu nó.

Sau hơn 1 tháng nghiên cứu cơ bản hắn cũng biết được công dụng của cái la bàn này.

Đây là một cái la bàn dùng để tiềm kiếm linh thú, chỉ cần là Hồn thú nằm trong phạm vi la bàn quét qua đều sẽ hiện thị vih trí lên trên la bàn không cách nào trốn được.

Nhờ có cái la bàn này những khi vào núi có thể tránh xa những địa phương là lãnh thổ của hung thú.

Sở Diệp thấy la bàn hiện lên ba điểm đó là nơi linh thú cư ngụ, tâm tình Sở Diệp có chút kích động.

Nơi mà là bàn hướng tới là phía Đông Long Nhai thôn nơi đó được gọi là Đông sơn lĩnh.
Bên trong Đông sơn lĩnh là nơi cư ngụ của một đàn lớn Ngân Sí Ong, cầm đầu đàn ong là một con ong chúa Ngân Sí Ong cấp

Chiến tướng.

Ngân Sí Ong trong núi chúng chính là vua bởi chúng có số lượng đông đảo.

Chúng đi thải mật khắp Đông sơn lĩnh không ai giám chọc chúng dù Hồn thú hay thôn dân.

Ở đó không Hồn thú nào khác ngoài Ngân Sí Ong.

Đàn ong rất hiếu chiến cho nên khi lên núi thôn dân chỉ dám đi đường vòng vì sợ đụng phải chúng.

La bàn hiện lên ba điểm khác nhau, điểm lớn nhất là đại diện cho lão ong chúa nhưng ánh sáng đang yếu dần đại biểu rằng thọ mệnh của Hồn sủng sắp hết.

Hai điểm còn lại tuy nhỏ nhưng ánh sáng lại sáng hơn đại diện cho một trong hai sẽ trở thành tân ong chúa đời tiếp theo.

Ngân Sí Ong vương sau khi chết đi tộc đàn sẽ sinh ra ong chúa kế nhiệm, nhưng ở đây lại xuất hiện tận 2 con.

Một núi không thể nào có hai hổ, và đối với đàn ong cũng thế.

Sau khi lão ong vương chết đi ong chua kế nhiệm sẽ quyết đấu với nhau ai thắng sẽ trở thành ong chúa đời kế tiếp kẻ thua phải rời đi tự sinh tự diệt.

Muốn vào lãnh địa Ngân Sí ong rồi bắt ong vương kí kết hiệp ước căn bản nghĩ Sở Diệp còn không dám nói chi tới làm.

Nhưng đôi với Ngân Sí ong bại trận kia Sở Diệp lại có chút ý tưởng.

Bình thường mà nói Ngân Sí ong phẩm cấp đều là Hạ phẩm nhưng Ngân Sí ong vương phẩm cấp thì phải là Trung phẩm trở lên.

Hồn Thú chia làm Hạ phẩm, Trung phẩm, Thượng phẩm, Cực phẩm, rồi lại phân thành Hạ hạ phẩm, Hạ trung phẩm, Hạ thượng phẩm, Trung hạ phẩm, Trung trung phẩm, Trung thượng phẩm, Thượng hạ phẩm, Thượng trung phẩm, Thượng thượng phẩm, Cực hạ phẩm, Cực trung phẩm, Cực thượng phẩm.

Sở gia lão tổ dưỡng một con Thượng hạ phẩm Đạp Vân Báo, là Hồn sủng trấn gia của Sở gia.

Sở gia mấy năm nay vẫn luôn tận sức cấp Đạp Vân Báo tìm phối ngẫu, để sinh ra càng nhiều tiểu báo tử có phẩm cấp tốt, dùng cho việc cấp người trong gia tộc ký kế ước.

Thượng phẩm Hồn Thú là thứ khả ngộ bất khả cầu cũng có thể là do phối ngẫu của Đạp Vân Báo huyết mạch qua thấp.

Cho nên nhiều năm như vậy sinh ra Sở gia mấy năm nay vẫn luôn tận sức với cấp Đạp Vân Báo tìm phối ngẫu, sinh hạ càng nhiều phẩm chất tốt tiểu báo tử, Sở gia mấy năm nay vẫn luôn tận sức với cấp Đạp Vân Báo tìm phối ngẫu, sinh hạ càng nhiều tiểu báo tử có phẩm chất tốt, Thượng phẩm Hồn Thú khả ngộ bất khả cầu, hoặc có thể là bởi vì phối ngẫu của Đạp Vân Báo huyết mạch không cao cho nên sinh hạ phẩm cấp tốt nhất chỉ có Trung thượng phẩm.

Khoảng thời gian trước trong gia tộc sinh hạ một con Trung thượng phẩm và Trung hạ phẩm Đạp Vân Báo ấu tể.

Đông đảo đệ tử Sở gia ai cũng như hổ rình mồi mà nhìn đám ấu tể.

Nguyên chủ đối với Đạp Vân Báo ấu tể cũng thèm muốn, nhưng tăng nhiều cháo ít, nguyên chủ tư chất lại kém, căn bản là không tới phiên nguyên chủ.

Sở Tư Thần trong truyện thuộc tuyến nam phụ không phải pháo hôi như nguyên chủ.

Lại còn lam nhan tri kỷ với nữ chủ cho nên điều kiện vẫn tốt hơn nguyên chủ.

Tác giả ghi Sở Tư Thần cốt cách độ lượng rộng rãi, khí độ bất phàm nghĩ tới Sở Tư Thần, Sở Diệp có chút ghen tị.

Khế ước Hồn thú rất nguy hiểm, nếu người kí kế ước hồn lực không đủ hùng hậu, thân thể tố chất không tốt cực dễ dàng bị Hồn Thú phản phệ, hầu hết các Hồn Sủng sư đều lựa chọn kí kết với Hồn thú ấu tể vừa mới sinh ra.

Hồn thú trưởng thành phần lớn đều có suy nghĩ riêng phần lớn không muốn khuất phục với con người, trong lúc kí kết có rất nhiều Hồn thú dùng hồn lực đánh vào hồn hãi của Hồn Sư biến họ thành kẻ ngu ngốc, thậm chí số khác mất đi cả tính mạng.

Ấu tể mới sinh ra thì lại khác ấu tể tư duy tương đối đơn giản, lúc kí khế ước, cũng tương đối đơn giản, hơn nữa, hồn thú bồi dưỡng từ nhỏ, đối ký chủ quan hệ cũng sẽ tương đối chặt chẽ hơn.

Sở Diệp nhìn la bàn, cảm thấy cơ hội của chính mình đã tới, một tộc đàn Vương cấp Hồn Thú là thứ khả ngộ bất khả cầu tuyệt hảo vời hơn bất cứ thứ gì, khế ước một con tương đương khế ước một đàn còn gì bởi ong có tập tính bầy đàn.

Vương cấp Hồn Sủng tuy tốt, nhưng khế ước Vương cấp Hồn Thú, lại không phải một việc dễ dàng.

Khế ước với Hồn Thú bị thương cũng sẽ có nguy hiểm nhất định, một khi khế ước thú thương thế vô pháp chuyển biến tốt, như vậy Hồn Sủng Sư cũng sẽ chịu liên lụy về mình.

Hồn Sủng sư kỳ thật là nghề đốt tiền, một con Hạ phẩm Hồn Thú ấu tể không quá tệ cung phải tốn mấy trăm đồng vàng, càng không cần phải nói là Trung phẩm Hồn Thú, Sở gia Trung hạ phẩm Đạp Vân Báo cũng đã có người nguyện ý ra giá trên vạn đồng vàng mua Đạp Vân Báo.

Nguyên chủ dù gì cũng là một đại thiếu gia, Sở Diệp rời đi Sở gia thời điểm, của cải tích góp được thứ nào bán được Sở Diệp đều đem bán đều đổi thanh tiền mặt.

Lấy làm lộ phí đi đường trên đường tiêu phí cũng không ít, khi đến Long Nhai Thôn, toàn thân trên dưới dư cũng chỉ còn 150 cái đồng vàng.

150 cái đồng vàng đối với một gia đình bình thường thì sinh hoạt với số tiền đó là không tệ, nhưng nếu dành cho việc mua sắm Hồn thú ấu tể nhiều nhất chỉ mua được một Hạ trung phẩm ấu tể.

Hồn sủng sư muốn tiến xa thì Hồn thú đầu tiên nhất định phẩm cấp phải cao.

Và việc Hồn thú tiến cấp cũng dựa vào một phần phẩm cấp, phẩm cấp Hồn thú càng cao thì tiến cấp càng xa.

Như vậy cả hai mới đi lâu dài cùng nhau trên con đường tu luyện.

Còn Hạ phẩm ấu tế thành tựu mang lại rất hữu hạn.

Sở Diệp cũng không có ý định đó.

Sở Diệp sau một hồi suy nghĩ cảm thấy cơ hội này không thể bỏ qua được bỏ rồi sẽ rất đáng tiếc.

Nên quyết định đi đến lãnh địa bầy ong xem xét thử.

Đây là cái nơi mà Hồn Sủng Sư là vua, còn người thường thì địa vị cực kỳ thấp hèn.

Chỉ khi bản thân trở thành Hông Sủng Sư thì bản thân mới có thể đứng trên kẻ khác.

Khi xuyên đến đây Sở Diệp không có ý định trở thành một kẻ vô danh tiểu tốt như nguyên chủ.

Bản thân Sở Diệp cũng có lý tưởng của riêng mình.

Hồn lực và thiên phú của Hồn Sủng sư có liên hệ chật chẽ với nhau.

Nguyên chủ hồn lực và thiên phú đều Hạ phẩm tiền đồ hữu hạn.

Nhưng Sở Diệp có thể cảm nhận ra được thiên phú của mình có biến đổi nhưng vì sợ người khác phát hiện bất thường nên hắn không giám đi kiểm tra..

Chương 3: Ong Chúa Chi Tranh

Khi mới tới Long Nhai thôn trên người Sở Diệp có 150 đồng vàng, hắn bỏ tiền tu sửa phòng óc, mua sắm đồ dùng sinh hoạt, mua hạt giống linh dược, mấy thứ linh tinh vụn vặt khác cũng tốn gần hai mươi cái đồng vàng.

Vừa mới ra ngoài một chuyến Sở Diệp tốn 30 đồng vàng mua một quyển trục kế ước, tốn 20 đồng vàng mua 1 cái vợt bắt côn trùng, 30 đồng vàng mua hai viên Hồn Tinh hệ Mộc, 10 đồng vàng mua một ít mật Thảo Tinh Ong, 10 đồng vàng mua một ít Phục Linh Dịch, trên người chỉ còn lại có 30 đồng vàng.

Sở Diệp lắc đầu đem những ý nghĩ lung tung quăng ra sau đầu rồi mọi thứ đâu sẽ vào đấy thôi, việc cấp bách là vào núi, tìm cơ hội tiếp xúc với tiểu ong chúa thua cuộc, nếu mà thuận lợi trò chuyện, hẳn là hắn có thể có được một con Hồn Sủng.

Nghĩ đến Hồn Sủng, Sở Diệp liếm liếm môi, lộ ra vài phần chờ mong.

Tình cờ gặp gỡ, xuyên tới cái thế giới thần bí, Sở Diệp vì thế không muốn chỉ làm một người bình thường.

Sở Diệp vác bao vào núi, cái bao chỉ là ngụy trang thôi, đại bộ phận bảo bối đều được đặc trong không gian.

“Diệp thiếu, vào núi à!”

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!"
Thôn dân nhìn Sở Diệp, nói: “Chẳng lẽ Diệp thiếu là muốn vào núi tìm kiếm Hồn Sủng?”

"Cầu may thôi"
Thôn dân có chút cảm thán nói: “Việc này thấy vậy chứ không dễ dàng gì đâu.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Thử vận may cũng không sao.”
Sau khi Sở Diệp vào núi, dừng chân phía ngoài lãnh địa của Ngân Sí Ong.

Ngân Sí Ong ủ Ngân Tuyết mật giá trị của loại mật này rất xa xỉ.

Cho nên có rất nhiều thôn dân vì đồng vàng mà không màng mạo hiểm thâm nhập vào lãnh địa của Ngân Sí Ong cướp mật, nhưng đàn ong quý nhất chính là mật của chúng thêm vào đó Ngân Sí Ong rất hung tàn do đó những thôn dân đi cướp mật đều chết dưới độc châm của chúng.

Đồng vàng tuy tốt nhưng suy cho cùng cũng không quý bằng mạng, thôn dân chết dưới độc ong rất nhiều, từ đó thôn dân dần không giám đi cướp mật nữa.

Dù đàn ong đang trong lúc rối loạn.

Nhưng ong canh gác luôn thai nhau tuần tra không sao nhãn nhiệm vụ Sở Diệp cũng không giám đến quá gần.

Sở Diệp lấy la bàn từ trên người ra, tìm một chỗ an toàn mà ngồi chờ.

Sở Diệp đợi hơn một ngày, điểm sáng của lão ong chúa trên la bàn ngày càng yếu dần và cuối cùng nó cũng đã tắt.

Điểm sáng của lão ong chúa nháy mắt biến mắt, thì hai điểm màu xanh lục còn lại đột nhiên sáng lên rất nhiều.

Sau khi lão ong chúa qua đời sẽ lưu lại Hồn Tinh, ong chúa kế nhiệm có thể hấp thu Hồn Tinh, để nhanh chóng trưởng thành, Hồn Tinh chỉ có một, tân ong chúa lại có hai con, hiển nhiên là không đủ chia.

Ong đàn tựa hồ cảm ứng được lão ong chúa chết đi, xao động một hồi.

Đàn ong kêu vang lên, vô số Ngân Sí Ong ở trong không trung không ngừng bay múa, giống như đang đưa tiễn lão ong chúa quãng đường cuối.

Sở Diệp thành thành thật thật ghé vào trong bụi cỏ, chút nào không dám ngoi đầu ra xem xét.

Lão thủ lĩnh đã chết, đây là lúc đàn ong rối loạn nhất, lúc này nếu hắn để đàn ong phát hiện ra sự tồn tại của hắn thì đàn ong sẽ điên cuồng mà giết chết hắn là cái chắt.

Trước khi đi vì phòng ngừa bất trắt, Sở Diệp ở trong thôn mua 2 túi Vô Vị phấn từ một thợ săn, rồi đem phấn rắt lên người nếu không thì bây giờ hắn giữ nhiều lành ít rồi.

Sở Diệp nhìn vào la bàn, hai điểm màu xanh lục ánh sáng của chúng đan xen vào nhau, ánh sáng không ngừng lập loè.

Không ít ong đàn hướng tới phía đông đại bản doanh bay qua đó Sở Diệp thầm nghĩ: Đàn ong bay qua đó, không biết có phải hay không là muốn đi quan chiến.

Áng sáng trên la bàn lúc sáng lúc tối, càng lóe càng nhanh, Sở Diệp âm thầm suy đoán trong rừng bây giờ chiến đấu nhất định thập phần kịch liệt.

Vị trí hiện tại của Sở Diệp cách đại bản doanh có chút xa.

Ong đàn bây giờ đều hướng tới đại bản doanh tụ tập bay qua đó, toàn bộ rừng cây im ắng, cho người ta một loại cảm giác hoang vắng.

Sở Diệp hướng mắt lên không trung hướng Đông sơn lĩnh.

Trên không hướng Đông sơn lĩnh, đang tụ một vài đàn ong lớn nhìn từ xa như những đám mây màu bạc.

Sở Diệp nhìn những đám mây do đàn ong tạo thành, Sở Diệp âm thầm cảm thán, trong núi Ngân Sí Ong thật là không ít!
Khó trách tại sao Ngân Sí ong lại có thể một mình chiếm một núi dân thường không ai dám chọc.

Ước chừng trôi qua hai canh giờ, la bàn biểu thị một đóm sáng màu xanh lục đàn lung lay bay ra từ trong đại bản doanh ong đàn bay đi ra ngoài, Sở Diệp đánh giá thắng bại hẳn là đã phân ra.

“Ong ong ong” Sở Diệp nghe được từ xa xa truyền đến tiếng ong kêu, tiếng ong kêu càng lúc càng lớn, mang theo vài phần vui mừng.

Sở Diệp âm thầm suy đoán, ong đàn chắc đang ở ăn mừng tân vương ra đời, tiểu ong chúa mới này không biết có bao uy phong.

Trên không trung từng đám mây ong đang tản ra, có vô số Ngân Sí ong đang nhảy múa, cảnh tượng thực là hoành tráng.

Người thắng vạn chúng chú mục, kẻ thua không ai hỏi thăm, Sở Diệp vì tiểu ong chúa thua trận mà bi ai một phen, hướng tới

điểm sáng bay ra Sở Diệp nhanh chóng đuổi theo..

Chương 4: Tiểu Ngân

Sở Diệp đi theo hướng la bàn chỉ dẫn, nhanh chống đi vào rừng.

Sau hơn nửa canh giờ, Sở Diệp rốt cuộc cũng tìm thấy một con ong đang bay lung lay trên không đó chắc là tiểu Ngân Sí Ong vương thua cuộc kia.

Tiểu Ngân Sí Ong tổng cộng có bốn phiến cánh, trong đó một mảnh bị rách nghiêm trọng, hẳn là bị trọng thương.

Nhìn đến tiểu ong chúa, Sở Diệp âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, Sở Diệp có chút lo lắng, tiểu ong chúa sẽ trong lúc chiến đấu mà chết đi hoặc là bị thương nặng khó chửa trị, như thế, những gì hắn chuẩn bị liền không có ý nghĩa nữa, hiện tại thoạt nhìn, tiểu ong chúa tuy rằng trạng thái có chút không qua tốt, nhưng trạng thái còn có thể chữa trị.

Tiểu ong chúa nhìn thấy Sở Diệp, lập tức bộc lộ bộ mặt hung ác, chiến đấu bị thua, tiểu ong chúa trong lòng chính nghẹn một đám lửa không chổ phát tiết, này còn bị con người chặn lại, khiến nó càng là giận sôi máu.

“Y y……” Tiểu ong chúa hướng Sở Diệp kêu một tiếng thị uy.

Sở Diệp lấy vợt bắt con trùng ra hướng tiểu ong chúa mà bắt.

Tuy rằng trạng thái của tiểu ong chúa không quá tốt, nhưng Sở Diệp cũng không dám khinh thường đối phương, trong thôn từng có tiểu hài tử từng bị Ngân Sí Ong chít trúng, bị thương nặng không có tiền chữa trị mà chết.

Dù là kẻ thua trận nhưng suy cho cùng nó cũng là tiểu ong chúa nọc độc so với Ngân Sí Ong bình thường vẫn là độc hơn mấy phần.

Rốt cuộc tiêu số tiền lớn mua võng bắt ong cũng không uổng, chất lượng cũng không tới nỗi qua tệ, tiểu ong chúa nằm trong võng không thoát ra được, ở bên trong đấu đá lung tung, oa oa không ngừng.

Sở Diệp mở khế ước quyển trục ra, dẫn linh hồn mình vào trong, không ngừng thúc giục hồn lực bên trong thân thể, trãi nghiệm thử khế ước.

Một vầng sáng màu bạc bao phủ lên thân thể tiểu ong chúa, tiểu ong chúa đầu tiên là phẫn nộ trừng lớn mắt, rồi sau đó từ từ mê mang một ít, lúc sau lại thực mau thanh tỉnh lại đây, vầng sáng màu bạc dần dần biến mất.

Sở Diệp nhìn thấy vầng sáng màu bạc dần biến mắt, biết chính mình lần đầu tiên kí khế ước đã chấm dứt trong thất bại.

Sở Diệp nhăn nhăn mày, nhưng cũng không quá thất vọng, lần đầu tiên khế ước, thất bại cũng là nằm trong dự kiến của hắn.

Một Hồn Sủng sư có thể kí mấy lần khế ước, cùng với hồn lực trong thân thể có liên hệ.

Hồn lực càng hùng hậu, đại biểu là Hồn Sủng Sư tư chất càng tốt, Hồn Sủng sư Hạ phẩm tư chất, lần đầu tiên khế ước không sai biệt lắm có thể thử từ 1-3 lần, Trung phẩm tư chất thì số lần có thể thử là 4-6 lần, Thượng phẩm tư chất thì có thể thử 7-9

lần, Cực phẩm tư chất thì có thể thử 10 lần.

Sở Diệp lần thứ hai kích hoạt quyển trục khế ước, tiểu ong chúa hoảng hốt một lúc, lại không có dao động.

Sở Diệp liên tiếp thử liên tục bốn lần, đều thất bại, không khỏi có chút lo lắng.

Vương cấp Hồn Thú ý chí rất mạnh, muốn so Hồn Thú tầm thường thì chúng kiên định hơn rất nhiều, này chỉ tiểu ong chúa này ý chí đặc biệt kiên định.

Sở Diệp từ không gian lấy ra một đĩa mật ong, đưa cho tiểu ong chúa.

Sở Diệp lấy ra một dĩa Thảo Tinh mật, đây là loại mật ông có hương vị rất thơm, linh khí dồi giàu, đối với Linh thú trưởng thành có rất nhiều chổ tốt, cực kỳ được hoan nghênh.

Sở Diệp tốn 10 đồng vàng mua được 1 bình nhỏ.

Tiểu ong chúa nhìn chằm chằm mật hoa, đôi mắt bên trong lộ ra một chút khát vọng, bất quá, lại quật cường không có đi xin ăn từ chỗ Sở Diệp.

Sở Diệp cười khổ một cái, thầm nghĩ: Tựa hồ đụng phải một cái xương cứng à nha! Hồn Sủng tâm trí kiên định là một chuyện tốt, nhưng mà, ở trong giai đoạn kí khế ước thì không tốt chút nào thì phải.

Sở Diệp nhìn chằm chằm tiểu ong chúa, chậm rãi nói: “Tiểu ong chúa ta biết ngươi không thích bị con người quản chế nhưng mà, trong núi này chỉ có một ong đàn, ngươi đã thua, cũng tìm không thấy ong đàn khác để cư trú, trạng thái hiện nay của ngươi, sẽ rất khó sống sót, ngươi chắt cũng không muốn bản

thân sẽ như vậy mà chết đi đi, nếu, ngươi có khát vọng trở thành kẻ cường đại, tương lai đoạt lại quyền khống chế ong đàn, liền cùng ta ký kết khế ước đi, ta bảo đảm ta sẽ tẫn hết khả năng mà ta có mà bồi dưỡng ngươi, biến ngươi trở thành Ngân Sí ong mà so với ong chúa tiền nhiệm lại càng là cường đại hơn gấp trăm lần."
Tiểu ong chúa nhìn chằm chằm Sở Diệp sau một hồi, liền đem một đĩa nhỏ mật ong uống một hơi cạn sạch.

Sở Diệp triển khai khế ước quyển trục, bắt đầu ký khế ước lần thứ năm, thực mau bên trong túi lưới tiểu ong chúa đã không thấy nữa, cùng lúc đó, bên trong thức hải của Sở Diệp, lại xuất hiện một tiểu ong mật màu bạc.

Tuy rằng đã sớm biết sau khi ký khế ước với Hồn Sủng, thức hải bên trong sẽ tự nhiên xuất hiện một cái không gian để cất chứa Hồn Sủng, nhưng mà khi trãi nghiệm cảm giác lại rất thần kỳ.

Sở Diệp nhíu mày nhìn quyển trục trên tay bổng nhiên biến mất, lúc trước hắn mua là kế ước quyển trục Trung phẩm mà nó so với khế ước quyển trục Hạ phẩm quý gấp ba, lão bản nói có thể khế ước được sáu lần, đúng là đồ gian thương a!
Rõ ràng sau năm lần liền tiêu mất, may là ở lần ký kết thứ 5 hắn thành công.

Sau khi ký khế ước xong Sở Diệp có thể cảm nhận được giữa hắn và tiểu ong chúa tạo thành một cái liên hệ gì đó hết sức sâu sắc.

Từ hôm nay trở đi, chính mình liền chính thức trở thành một Hồn Sủng sư chân chính, nghĩ đến đây, Sở Diệp trong ánh mắt ánh ra một loại sáng chói lọi.

"Ta lấy cho ngươi cái tên, về sau gọi ngươi Tiểu Ngân đi."
Tiểu ong chúa lúc này đã rất mệt, nên hàm hồ đáp một tiếng

hảo, rồi chìm giấc ngủ..

Chương 5: Kim Sí Ong

Editor: Tĩnh
Khế ước thành công, Sở Diệp cũng không dám ở lại trong núi quá lâu, nhanh chóng hạ sơn.

“Diệp thiếu đã trở lại.”
Việc Sở Diệp vào núi tìm kiếm Hồn Thú, đã lang truyền khắp thôn truyền, người trong thôn nhìn hai tay Sở Diệp trống trơn, suy đoán chắc là đối phương là không tìm được Hồn Thú thích hợp, sợ Sở Diệp xấu hổ thôn dân cũng không có hỏi nhiều.

Sở Diệp vội vã về nhà để xem xét trạng thái của Tiểu Ngân, cũng không có cùng người trong thôn nói nhiều, vội vã về nhà.

“Diệp thiếu vừa mới trở lề hả?” Một thôn dân hỏi.

“Vừa trở lại, quần áo trên người Diệp thiếu dơ hề hề, hẳn là vào núi chịu không ít tội.”
Gần đây Ngân Sí ong trong núi không biết phát điên cái gì, mà công kích khắp nơi, nhà ta lão Hà cũng không dám vào núi, Diệp thiếu bình an trở về liền mừng rồi, mấy ngày nay không nên vào núi đâu.”
“Ong đàn nổi điên? Chẳng lẽ Ngân Sí Ong lại muốn khuếch trương lãnh địa?”
“Hẳn là không đến mức đó đi.”
Ong chúa cấp bậc quá cao, người trong thôn căn bản không dám tới gần đàn ong, tự nhiên cũng không biết, ở trong núi nhiều

năm xưng bá lão ong chúa, đã chết rồi, tân ong chúa vừa mới ra đời.

Sở Diệp về tới nhà cửa, lấy ra Phục Linh Dịch, cho vào trong chén, đem Tiểu Ngân gọi ra ngoài.

Tiểu Ngân ở trước cái chén bay vài vòng rồi ngã vào trong chén mà tắm.

Phục Linh dịch có công dụng chửa thương cho Hồn Thú lẫn Hồn Sư.

Sở Diệp đoán rằng trong lúc tranh chức tân ong chúa, tiểu ong chúa sẽ xảy ra tổn thương, nên trước đó Sở Diệp đã bỏ tiền ra mua 1 lọ phòng hờ.

Trong khi Tiểu Ngân ngăm mình thì Linh dịch đồng thời cũng từ từ biến mất.

Sở Diệp nhìn thân thể nhỏ bé của Tiểu Ngân rồi tự hỏi rốt cuộc Phục Linh dịch bị hấp thu đi đâu rồi.

Nguyên bản Tiểu Ngân có một cái cánh bị thương không nhẹ, sau khi hấp thu Phục Linh Dịch, cánh đột nhiên phát sáng rồi phục hồi lại như cũ.

Tiểu Ngân hướng tới Sở Diệp ê ê a a kêu la: Còn muốn, còn muốn……
Sở Diệp nhìn Tiểu Ngân làm nũng, bất đắc dĩ cười khổ một cái, nói: “Tiểu tổ tông của ta ơi! Ngươi có biết Phục Linh Dịch này có bao nhiêu trân quý không hả!”
Sở Diệp cười khổ một chút, thầm nghĩ: Hình như tất cả những thứ có liên quan đến Hồn Sủng thì giá cả đều đắt đỏ cả.

Lúc trước khi hắn mua đồ dùng sinh hoạt, hạt giống trồng trong

8 mẫu đất sửa luôn cái sân mà cũng chỉ tốn có 20 đồng vàng, còn bây giờ chỉ mới ký khế ước thôi mà đã tốn 100 đồng vàng.

Người nghèo khổ dù ăn mặc tiết kiệm thì 10 năm chưa chắc gì đã tích góp đủ 100 đồng vàng, chẳng trách ai được, người nghèo mà muốn trở thành Hồn Sủng Sư đúng là muôn vạn khó khăn.

Tiểu Ngân có chút bực mình nhìn Sở Diệp, quạt cánh phần phật.

Sở Diệp lấy ra một quả Hồn Tinh Hệ Mộc, đưa cho nó.

Tiểu Ngân nhìn thấy tinh hạch, cũng không làm ầm ĩ, tràn đầy hưng phấn bổ nhào về phía viên Hồn Tinh.

Ánh sáng của viên Hồn Tinh lấp lóe liên tục.

Sở Diệp biết bây giờ Tiểu Ngân đang hấp thu năng lượng bên trong viên Hồn Tinh.

Kỳ thật mà nói nếu Tiểu Ngân hấp thu được viên Hồn Tinh mà lão ong chúa để lại thì sẽ tốt hơn bởi suy cho cùng thì viên Hồn Tinh là có cùng nguồn gốc với Tiểu Ngân.

Tiểu Ngân hấp thụ được 6 phần năng lượng bên trong rồi mới lưu luyến đưa cho Sở Diệp cất đi.

Sau khi hấp thu Phục Linh dịch Tiểu Ngân đã hoạt bát hơn nhiều.

Tiểu Ngân oán giận nói với Sở Diệp rằng:" Nó mới chính là tân vương xứng đáng nhất, thực lực của nó mạnh hơn con ong chúa kia nhiều, nhưng mấy con ong ngu ngốc kia nói trên cánh nó có điểm lắm tắm nhỏ không thuần chủng nên không chịu chọn nó làm tân vương.

Cái đám hỗn đạn kia nói nó là quái thai không muốn cho nó làm tân vương còn đánh lén nó".

Sở Diệp lắp bắp kinh hãy, rồi nhìn chằm chằm cánh của Tiểu Ngân một lúc, phát hiện quả nhiên có những điểm kim sắc trên cánh của Tiểu Ngân.

Sở Diệp sợ hãy nghĩ, trong sách có nhắc đến một loại ong tên là Kim Sí Ong phẩm cấp so với Ngân Sí Ong cao hơn rất nhiều, nếu là Kim Sí Ong vương phẩm cấp phải là Thượng phẩm Hồn thú.

Như vậy chẳng lẻ Tiểu Ngân có huyết mạch của Kim Sí ong Vương.

Vậy nếu hắn dùng cách nào đó giúp cho huyết mạch truyền thừa trong người Tiểu Ngân tăng lên thì Tiểu Ngân có thể tiến hóa thành Kim Sí Ong rồi.

Thượng phẩm Hồn Thú cùng Trung phẩm Hồn Thú có một khoảng cách chênh lệch rất lớn, một khi Tiểu Ngân có thể tiến hóa thành Kim Sí Ong, vậy thì tiền đồ của nó là không thể hạn lượng.

Sở Diệp suy nghĩ miên man một hồi, lại cười khổ lắc đầu, muốn tăng huyết mạch của Hồn thú là một chuyện vô cùng gian nan cũng thập phần khó khăn.

Trên tay hắn thứ có thể gia tăng huyết mạch duy nhất chỉ viên Xích Huyết ngọc kia thôi, mà già của Xích Huyết ngọc cũng không phải rẽ.

Nếu muốn gia tăng huyết mạch của Tiểu Ngân thành công lên tới cấp Thượng phẩm thì số tiền bỏ ra không thể nào dưới mấy chục vạn đồng vàng.

Chiếc vòng không gian của hắn bán đi chắc sẽ được giá đó, nhưng hắn không nở bỏ chiếc vòng.

Không tiền, không thực lực đúng là khổ trăm bề.

Mặc kệ dù sau rồi cũng sẽ có cách giải quyết..

Chương 6: Bạch Lan Quả Chín

Editor: Tĩnh
Trong lúc Sở Diệp cùng Tiểu Ngân giao lưu, một chuỗi tiếng đập cửa vang lên.

Sở Diệp đem Tiểu Ngân thu lên, mở cửa ra.

“Thôn trưởng a! Có việc gì sao?”
Thôn trưởng nói:" Diệp thiếu Bạch Lan quả trong đất ngươi đều chín hết rồi kìa, ngươi có muốn thu hoạch không, ta sợ để lâu chúng rụng xuống, thì sản lượng sẽ bị giảm xuống"
Sở Diệp vội vàng không ngừng gật đầu, nói: “Muốn, muốn, còn muốn làm phiền thôn trưởng tìm cho ta hai người đáng tin cậy ở trong thôn, ta trả tiền công một ngày 15 đồng tiền".

Sở Diệp thầm nghĩ:" Trong khoảng thời gian này vẫn luôn ở tiêu tiền, bây giờ rốt cuộc tiền cũng đã bắt đầu quay lại rồi!" Sở Diệp ước chừng nếu bán toàn bộ Bạch Lan Quả, thì đại khái có thể thu vào 10 đồng vàng, 10 đồng vàng tuy rằng hơi ít một chút, nhưng nhiều ít cũng là tiền thu vào, hắn cũng sẽ không nghèo đi.

Thôn trưởng vội vàng nói: “Được, được.”
Người trong thôn ra ngoài làm công, một ngày tiền công là khoảng 10 đồng tiền, Sở Diệp ra giá 15 đồng, đối thôn dân mà nói, đã là rất cao.

Sở Diệp tổng cộng có ba mẫu Bạch Lan Quả, một quả Bạch Lan Quả giá cả đại khái khoảng 1 đồng tiền, ba mẫu đất tổng cộng thu được 1132 trái Bạch Lan Quả.

Sở Diệp để lại 132 trái, đám trái còn lại Sở Diệp nhờ thôn dân hỗ trợ kéo đến trong trấn bán cho cửa hàng.

Quản sự cửa hàng cố kỵ thân phận Sở Diệp, cũng không có ép giá.

Bạch Lan quả của Sở Diệp trồng phẩm trướng cao hơn người khác trồng một chút nên quản sự ra giá 12 đồng tiền để mua.

1000 trái bán được tổng cộng 12 đồng vàng.

Thôn dân đi cùng Sở Diệp thấy hắn bán Bạch Lan quả mà đã thu được 12 đồng vàng đó là khoảng tiền không nhỏ đối với thôn dân, một đám thôn dân không ngừng hâm mộ Sở Diệp.

Sở Diệp tốn bốn đồng vàng mua một ít linh gạo, lại tốn ba đồng vàng mua Bách Hoa Mật, ba đồng vàng mua thịt Linh thú, đồng vàng vừa mới tới tay đồng, liền lại tốn một mớ, mấy thôn dân nhìn đến Sở Diệp mua hết cái này tới cái kia, một đám âm thầm ở trong lòng cảm thán, rốt cuộc người ta vẫn là đại thiếu gia, tiêu đồng vàng cũng hào sảng như thế.

Sở Diệp nhìn ánh mắt của thôn dân, trong lòng có chút bất đắc dĩ, ước chừng cũng biết thôn dân đang suy nghĩ cái gì.

Thật ra hắn cũng muốn tiết kiệm đồng vàng lắm chứ nhưng những thứ này không mua không được.

Phẩm cấp của Tiểu Ngân không bình thường, do đó đồ ăn của nó cũng phải là loại tốt mới đáp ứng được với thực lực của nó.

Nếu không nhờ đám vật tư này thì làm sau Tiểu Ngân từ Sĩ cấp cấp 1 mà tiến lên Sĩ cấp 2 nhanh như vậy.

Sau khi Tiểu Ngân tiến giai cơ hồ Sở Diệp thường xuyên cảm thấy đói bụng, ăn đồ ăn bình thường thì không cách nào cảm thấy no.

Hắn nghi ngờ la do Tiểu Ngân tiến giai kèm theo đó thân thể hắn cũng biến đổi theo luôn.

Linh gạo cùng thịt Linh thú là Sở Diệp mua để bổ sung khí huyết, còn Bách Hoa Mật dùng làm đồ ăn cho Tiểu Ngân.

Sở Diệp lúc trước mua Thảo Tinh mật, Tiểu Ngân đã ăn một lần liền thập phần yêu thích, Bách Hoa Mật hương vị so Thảo Tinh mật kém hơn không ít, nhưng được cái, giá cả tiện nghi, chỉ bằng giá Thảo Tinh mật một phần năm, cũng không biết Tiểu Ngân có thích không, Sở Diệp trong lòng âm thầm có chút chột dạ.

Sở Diệp ở trên trấn vung tiền như rác, rất nhanh liền thôn dân đều biết rồi còn bàn tán sôi nổi.

“Mua linh gạo a! Thứ kia tốn rất nhiều tiền a! Sở thiếu ăn thứ gạo đó sao?”
“Ăn Linh gạo, có thể hỗ trợ tu luyện hồn lực, Diệp thiếu nhất định là đã trở thành Hồn Sủng Sư.”
“Nghe nói muốn trở thành Hồn Sủng Sư thì tiền bỏ vào đó không ít đâu!”
"Không nhớ sau, lúc trước Trần gia bỏ tiền mua 1 quyển trục kế ước giá 10 đồng vàng để con ông ta ký kế ước với một con Man Ngưu ấu tể.

Nhưng kết quả là thất bại, thế là phí hết 10 đồng vàng vô ít.

Xui hơn nữa là con bị con Man Ngưu ấu tế kia đụng cho bị thương rồi lại phải bỏ ra 10 đồng vàng để đi xem bệnh, đúng là đốt tiền mà.

Trần gia lão gia tử chính là Hồn Sủng Sư, may mắn khế ước được một con Hạ hạ phẩm Hoàng Ngưu, tuy rằng chỉ là một con Hồn sủng phẩm chất thấp kém không bằng Hoàng Ngưu, nhưng có thể khế ước được cũng đã lợi hại lắm rồi.

Mấy năm nay, Trần lão gia dựa vào việc khống chế Man Ngưu giúp dân làn cày ruộng, chở hàng hoa, nhờ đó gia đình lão so với thôn dân cũng giàu hơn một chút.

"Diệp thiếu có thể tiêu, nhưng người ta cũng có thể kiếm".

" Đúng như vậy! Sinh Cốt Thảo mà Sở Diệp gieo trồng cũng sắp có thể thu hoạch rồi".

"Sinh Cốt Thảo rất khó hầu, có khi lớn lên rất tốt, nhưng chỉ cần gặp mấy ngày nắng gắt liền sẽ bị phơi cho chết.

Như vậy quá nguy hiểm cho nên thôn dân không dám mạo hiểm mà trồng chúng.

Kỳ thật Sinh Cốt thảo của Sở Diệp lúc đầu trồng được mấy ngày thì đã có dấu hiệu héo úa.

Sở Diệp thấy vậy liền lợi dụng đêm tối, đem Linh Tuyền tưới cho toàn bộ ruộng Sinh Cốt thảo mới cứu lại được chúng..

Chương 7: Tiêu Tiền Như Nước

Editor: Tĩnh
Sở Diệp về đến nhà, đem Tiểu Ngân thả ra, đem Bách Hoa Mật đổ ra chén, đưa cho Tiểu Ngân uống một ngụm, nó liền lộ ra vẻ mặt ghét bỏ.

"Uống không ngon, uống không ngon".

Sở Diệp có chút bất đắc dĩ nhìn Tiểu Ngân, thầm nghĩ: Quả nhiên từ nghèo thành giàu dễ nhưng từ giàu về nghèo rất khó! Lúc trước vì ký khế ước, và mượn sức Tiểu Ngân, hắn mới mua Thảo Tinh mật, nhưng không ngờ lại dưỡng ra cái miệng điêu khó hầu hạ này.

“Tổ tông a! Chúng ta không có tiền, ngươi biết không?”
Tốc độ phát triển của Tiểu Ngân khá nhanh, mà thương thế của nó cũng đã khôi phục ổn định.

Tốn 15 đồng vàng mua một khối Hồn Tinh vừa vặn cho Tiểu Ngân hấp thu được 15 lần.

Mà mỗi ngày Tiểu Ngân còn uống thêm mật ong, mặt dù nó ăn là Bách Hoa mật giá không cao lắm thì 1 tháng cũng tốn khoảng 10 đồng vàng.

Như vậy tính ra mỗi tháng hắn cấp cho Tiểu Ngân là 40 đồng vàng.

Còn chưa tính tới phần của hắn, 1 tháng nhất định phải có 40 đồng vàng.

Nhưng ngồi không ăn núi cũng lở.

Nhưng hắn căn bản 1 tháng không kiếm tới 40 đông vàng.

Sở Diệp lắc đầu, thầm nghĩ: Không trách được tại sao ở thế giới này Hồn Sủng Sư địa vị lại cao như vậy! Tiêu hao bỏ ra lớn như vậy đối với một gia đình bình thường thì đó là một gánh nặng rất lớn.

Tiểu Ngân tràn đầy buồn bực nhìn Sở Diệp, hét lên: “Ta đói, ta đói.”
Tiểu Ngân nghiêng đầu nghĩ, nó cảm giác được rất rõ ràng, Thảo Tinh mật hương vị tốt hơn, linh khí càng no đủ hơn, ăn loại mật này, nó mới có thể càng nhanh chóng trưởng thành.

Sở Diệp nhìn Tiểu Ngân, bất đắc dĩ nói: “Tổ tông a! Ngươi có biết hay không dưỡng ngươi là tốn bao nhiêu chi phí không, tiền nuôi 1 mình ngươi, đều đủ nuôi dưỡng năm người như ta đó.”
Tiểu Ngân tràn đầy buồn bực quạt cánh, tỏ vẻ kháng nghị.

Sở Diệp thở dài, nói: “Ngươi nên nghĩ cách kiếm tiền, chỉ cần có nhiều tiền, người muốn ăn gì ta liền mua cho ngươi.

Chỉ cần có tiền muốn mua bao nhiêu Hồn Tinh thì mua bấy nhiêu, còn Tinh Thảo mật cũng như vậy chỉ cần có tiền là được".

Tiểu Ngân chớp đôi mắt, nhìn Sở Diệp, có chút kích động hỏi: “Làm như thế nào để kiếm tiền?”
Sở Diệp cong cong khóe miệng, thầm nghĩ: cũng nhanh nhạy lắm, vậy liền tốt.

"Đầu tiên là giải quyết vấn đề cung cấp mật ong"
Mật ong mà ong chúa sử dụng từ trước đến nay đều là do ong đàn cung cấp nuôi dưỡng, một con ong chúa mà không có cấp dưới, như vậy thì cũng quá thảm đi.

“Chúng ta có thể trước thu nạp một ít ong đàn.”
Ong chúa thiên tính tương khắc lẫn nhau, Tiểu Ngân nếu tiến vào gần lãnh địa Tiểu ong chúa tất nhiên sẽ khiến cho tân ong chúa chú ý.

Tân ong chúa chính thống kia, nếu nó mà suất lĩnh đại quân ra, thì Tiểu Ngân tất nhiên không phải đối thủ.

Nhưng mà nếu cách xa tiểu ong chúa một chút thì chất hẫn sẽ an toàn hơn.

Dù sau tiểu ong chúa chỉ mới sinh ra nên lực khống chế đàn ong còn hữu hạn.

Như vậy trong rừng rộng như vậy mất đi một vài đàn ong chất sẽ không có ảnh hưởng gì lại không bị tân ong chúa để ý.

Có ong đàn thì liền có thể ủ mật ong, kể từ đó, chẳng những có thể cấp đủ đồ ăn cho Tiểu Ngân mà không tốn tiền, nếu mật ong qua nhiều, vậy còn có thể đem đi bán kiếm thêm một bút sinh ý rồi.

Thân thể Tiểu Ngân đã khôi phục hoàn toàn, bây giờ chính là cơ hội tốt không thể bỏ lở, Tiểu Ngân gật đầu tỏ vẻ đã hiểu.
Không bao lâu một cổ nồng đậm linh khí từ linh gạo phảng phất tới.

Sở Diệp bới một chén linh gạo ăn một ngụm, tức khắc bị hương vị của linh gạo chinh phục.

Sở Diệp đem thịt Linh thú, cũng nấu không ít.

Thịt Linh thú hương vị tươi ngon, ăn xong cả người liền ấm áp dào dạt, thoải mái đến nói không nên lời.

Sở Diệp từng ngụm từng ngụm mà ăn, âm thầm cảm thán tuy rằng Linh gạo và thịt Linh thú giá cả mắt một chút, nhưng, rốt cuộc tiền nào của nấy!
Cơm nước xong, Sở Diệp đem Tiểu Ngân thả ra ngoài, để đi tìm những con ong bị lạc đàn, chính mình thì đi tìm Vương thợ mộc trong thôn để định chế 30 cái thùng nuôi ong.

Sở Diệp bỏ không ít tiền, Vương thợ mộc liền trong ngày làm ra năm cái thùng nuôi ong, giao cho Sở Diệp.

Tiểu Ngân về lúc chạng vạng, về tới biệt viện, còn mang theo một đám Ngân Sí Ong.
Sở Diệp chỉ huy Tiểu Ngân đem đám Ngân Sí ong mới thu nạp an bài vào bên trong thùng ong rất nhanh liền lấp đầy năm cái thùng, trong mỗi thùng đều đầy ấp Ngân Sí ong.

Sở Diệp nhìn Tiểu Ngân cười, nói: “Ngươi rất lợi hại a! Nhanh như vậy liền thu nạp nhiều ong đàn như vậy.”
Tiểu Ngân có chút đắc ý nói: “Đó là tự nhiên, tên kia bị thương cũng không nhẹ đâu.”
Nhắc tới tân ong chúa trong núi, Tiểu Ngân có chút vui sướng khi người gặp họa.

Tuy rằng tinh hạch của lão ong chua để lại tuy tốt nhưng trình độ trị thương của nó cũng ở mức hạn định thôi không thể nào so sánh với Phục Linh dịch, tân ong chúa tới bây giờ vẫn còn bị thương chưa lành..

Chương 8: Ngân Sí Ong Đàn

Editor: Tĩnh
Sáng sớm hôm sau, thôn trưởng hấp tấp tìm tới cửa.

Sở Diệp mở cửa, nhìn thấy thôn trưởng lo lắng sốt ruột, có chút nghi hoặc, “Thôn trưởng, xảy ra chuyện gì sao?”
Thôn trưởng nhìn Sở Diệp, có chút rối rắm nói: “Diệp thiếu, ngươi không xảy ra chuyện gì đi.”
Sở Diệp lắc đầu, nói: “Không có việc gì a!”
“Ngày hôm qua có người nhìn thấy, một đám Ngân Sí Ong bay đến nhà ngươi.” Thôn trưởng thật cẩn thận nói.

Sở Diệp tươi cười, thẳng thắn nói: “Không có việc gì, ta khế ước một con Ngân Sí Ong, ngày hôm qua hắn mang theo một đám tiểu đệ tới đầu nhập vào ta.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Hắn muốn ủ mật ong, tất nhiên là phải muốn thả Ngân Sí Ong đi ra ngoài thải mật, trong lúc ong đi thải mật, tất nhiên sẽ chọc người khác chú ý, nếu giấu không được, còn không bằng đơn giản thẳng thắn nói cho thôn dân.

Thôn trưởng có chút kinh ngạc nhìn Sở Diệp, “Diệp thiếu ngươi khế ước một con Ngân Sí Ong?”
Thôn trưởng cũng nghe thôn dân nhắc tới Sở Diệp đi trong núi tìm kiếm Hồn Sủng, nguyên bản cho rằng thất bại, không nghĩ lại thành công.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Không tồi.”
Thôn trưởng có chút bội phục, nói: “Nguyên lai Diệp thiếu đã là Hồn Sủng Sư, lợi hại lợi hại.”
Thôn trưởng thầm nghĩ: Tuy rằng Sở Diệp khế ước chỉ là Ngân Sí Ong, nhưng nếu khế ước thành công, cũng coi như là đi vào hàng ngũ Hồn Sủng Sư, chỉ là khế ước một con Ngân Sí Ong, tiền đồ đại khái hữu hạn.

Sở Diệp cười, nói: “Đùng là như vậy.”
Thôn trưởng lo lắng sốt ruột nói: “Sở thiếu, trong núi có một con Ngân Sí Ong vương, Ngân Sí Ong của ngươi nói không chừng sẽ bị ong chúa triệu hoán về.”
Huyết mạch Vương cấp có lực khống chế rất lớn với huyết mạch bình thường cho nên thôn trưởng sợ rằng Ngân Sí ong mà Sở Diệp khế ước là huyết mạch bình thường sẽ chịu áp chế.

Nhưng căn bản không nghĩ là Sở Diệp khế ước là một con Ngân Sí ong Vương mà còn là loại biến chủng nữa.

Sở Diệp chẳng hề để ý nói: "Sẽ không sao đâu ta không tới gần núi thì Ngân Sí ong Vương sẽ không phát hiện ra cũng sẽ không tạo ra đươc ảnh hưởng gì".

Thôn trưởng gật gật đầu, “Diệp thiếu có suy tính vậy liền tốt rồi.”
Thôn trưởng tới một chuyến, hỏi rõ tình huống liền rời đi.

Thực mau chuyện Sở Diệp khế ước một con Ngân Sí Ong, rất nhanh liền bị lan truyền ra khắp thôn, biết trong thôn có nhiều thêm một Hồn Sủng Sư, trong thôn không ít người đều cảm thấy hiếm lạ.

“Diệp thiếu khế ước một con Ngân Sí Ong a! Từ nay về sau cũng là Hồn Sủng Sư a!”
“Như thế nào khế ước một con Ngân Sí Ong a! Một con Ngân Sí

Ong bé xíu thì có thể làm gì được! Còn không bằng khế ước một con Man Ngưu, vừa có thể cày ruộng, lại có thể kéo xe." Thôn dân Long Nhai Thôn, không thường cùng người giao lưu, kiến thức cũng không nhiều lắm, ở trong ấn tượng của mọi người, khế ước thú tốt nhất phải là lão hổ, báo hoặc là những mãnh thú có thân hình to lớn, như vậy khi mang đi ra ngoài sẽ có mặt mũi hơn nữa lại còn có thể săn thú.

"Diệp thiếu có khả năng là do tư chất không tốt lắm, chỉ có thể khế ước Hồn Sủng loại nhỏ đi."
Sở Diệp bị phân phối đến Long Nhai Thôn, nhất định là do tư chất không tốt lắm, bị Sở gia sung quân, điểm này thôn dân trong lòng hiểu rõ mà không nói ra, thôn dân đều cảm thấy Sở Diệp là hồn lực quá thấp, cho nên, chỉ khế ước được một con Ngân Sí Ong, ai cũng không nghĩ vậy.

Nhưng Sở Diệp khế ước chính là Trung phẩm Ngân Sí Ong vương.

"Diệp thiếu tựa hồ là tính toán dưỡng ong, nếu, thật sự có thể dưỡng ra ra, kia nhưng kiếm lớn."
"Cũng không chất, giá cả linh mật cũng phân chia thành nhiều loại, cũng không phải cái nào cũng giá cao giống nhau a!"
Thu nuôi Ngân Sí ong là một chuyện, làm sau dưỡng chúng thì lại là chuyện khác.

Trong thôn bây giờ hầu như cây trồng đều đã ra hoa hết rồi.

Vậy thì lấy phấn đâu ra cho Ngân Sí ong của Sở Diệp thải.

Sở Diệp trong khoảng thời gian này, cùng thôn dân cấp không ít chỗ tốt, tuy rằng trong thôn rất nhiều người sợ hãi Ngân Sí Ong, nhưng rốt cuộc cũng không có ngăn cản Ngân Sí Ong đàn thải mật.

Ngân Sí Ong đàn lúc hành động, một đám, mênh mông cuồn cuộn, thanh thế rất ư là đồ sộ.

Khí thế Ngân Sí Ong đàn quá uy phong, khiến người trong thôn đối với việc Sở Diệp khế ước Ngân Sí Ong lại có cách nhìn đổi mới.

Thôn dân trước đó còn cảm thấy khế ước Ngân Sí Ong là không có tiền đồ, này lại cảm thấy khế ước với Ngân Sí Ong cũng không tệ như họ nghĩ..

Chương 9: Buôn Bán Mật Ong

Editor: Tỉnh
Thời gian thoáng cái đã qua nữa tháng, Sở Diệp đem Sinh Cốt Hoa trong ruộng và Bạc Diệp thảo để đem đi bán, tổng cộng bán được 25 đồng vàng.

Trong khoảng thời gian này, Tiểu Ngân vẫn luôn tận sức đi ra ngoài tìm kiếm Ngân Sí Ong lạc đàn, liên tiếp mua chuộc tám đàn Ngân Sí Ong loại nhỏ.

Trong nhà Sở Diệp có hai gian phòng cho khách.

Nhưng không có khách nhân gì tới ở, nên Sở Diệp liền đem hai gian phòng cho khách đều đổi thành buồng ong.

Sở Diệp lúc trước đã nhờ Vương thợ mộc đặc chế 30 cái thùng nuôi ong nhưng không đủ dùng, lại đặc thêm hai mươi cái.

Sau khi thu được thêm tám đàn ong khác Sở Diệp bảo Tiểu Ngân ngừng việc thu nạp thêm Ngân Sí Ong.

Ong chúa trong núi vẫn còn không thể làm qua mức, lạc mất một hai đàn nhỏ thì không có chuyện gì.

Nhưng nếu bị lạc mất liên tục sẽ đánh động đến ong chúa khiến nó chú ý như vậy liền không qua tốt.

Tiểu Ngân bây giờ cấp bậc còn thấp có qua nhiều ong đàn sẽ dễ bị mất khống chế.

Như bây giờ khống chế 8 ong đàn đã là cực hạn của nó.

Việc thu nạp ong đàn chỉ là nhưng tạm thời trong núi địa bàn quá rộng lỡ như khi đi thu nạp vô tình gặp phải ong chúa như vậy liền phiền phức.

Do đó bây giờ chỉ có thể điệu thấp mà làm rồi âm thầm phát triển ong đàn thôi.

Ong đàn quá đông cũng không phải chuyện tốt thay vì chỉ lo gia tăng số lượng ong đàn, mà chuyện quan trọng bây giờ là tập trung vào việc phát triển thực bầy ong mới là ưu tiên hàng đầu.

Bên trong buồn nuôi ong Sở Diệp đặc một cái bồn nước.

Mà nước đó chính là Linh Tuyền.

Linh Tuyền có linh khí dồi giàu, Ngân Sí Ong sau khi uống Linh Tuyền cơ thể lớn lên càng nhờ đó mà cường tráng, ủ mật ong phẩm chất cũng càng cao hơn.

Sở Diệp ôm Hồn Tinh nhìn Tiểu Ngân hấp thụ, âm thầm thở dài.

Trong khoảng thời gian này, Tiểu Ngân ăn uống càng lúc càng lớn, dựa theo tính toán trước đó của Sở Diệp, là 15 đồng vàng thì mua được một quả Hồn Tinh, đủ cho Tiểu Ngân ăn 15 lần, nhưng theo tình hình hiện tại, thì chỉ đủ cho nó ăn 12 lần, cũng may Ngân Sí Ong đàn đã bắt đầu ủ mật ong, đồ ăn ngày thường của Tiểu Ngân, đã không cần mua, kế tiếp, mật ong sản xuất ra nhiều, hẳn là có thể đem mật ong đi bán kiếm ít tiền.

Sở Diệp tính toán chi tiêu trong nhà tối tiểu 1 tháng cũng hơn

40 đồng vàng.

Mà 8 mẫu linh điền mà hắn có 1 tháng chỉ thu vào được chỉ có 20 đồng vàng.

Như vậy thu không đủ bù cho chi.

Trên thực tế, trong nhà chủ yếu chi ra, vẫn là tiền mua Hồn Tinh cho Tiểu Ngân.

Chỉ cần chặt đứt Hồn Tinh của Tiểu Ngân là có thể bớt đi 1 bút tiền hao hụt, bất quá, Hồn Tinh vừa đứt, việc lên cấp của Tiểu Ngân liền sẽ bị đình chỉ.

Đây là thời gian vô cùng quan trọng, do Tiểu Ngân vừa mới sinh không bao lâu cần phải có Hồn Tinh để hổ trợ cho việc trưởng thành nếu bây giờ cắt giảm số lượng Hồn Tinh sẽ gây ảnh hưởng nghiêm trọng đến việc trưởng thành và gây ảnh hưởng xấu cho căn cơ của Tiểu Ngân do đó Sở Diệp không thể chỉ vì thiếu vài đồng vàng mà tạo thành trở ngại về sau cho Tiểu Ngân việc này tuyệt đối không thể.

Sở Diệp ở bên này suy nghĩ, một trận tiếng đập cửa vang lên.

.

Tiên Hiệp Hay
“Trần thúc, sao ngươi lại tới đây?” Sở Diệp hỏi.

Trần Nam cười cười nói: “Cái này, xe bò nhà của chúng ta muốn đi lên trên trấn bán lương, nghe nói Diệp thiếu muốn đi lên trên trấn bán mật ong, mua sắm vật tư……”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Ta đang muốn đi đây, Trần thúc chờ ta một chút.”
Sở Diệp đi vào trong buồng ong lấy ra năm vại mật ong, chuẩn bị

đi lên trên trấn để hỏi về giá cả.

Sau khi Tiểu Ngân thu nạp ong đàn, đàn ong cũng đã bắt đầu ổn định sản xuất mật ong, nếu mật ong có thể bán với giá cao, vậy thì thật ra vấn đề thu chi coi như sẽ tìm được giải quyết.

Sở Diệp tới cửa thôn, vài người đã chờ cửa thôn, thôn cách trấn vẫn có chút xa do đó thôn dân muốn ra ngoài, cơ bản đều sẽ cho thuê xe trâu của Trần gia mà đi.

Sở Diệp mang theo năm vại mật ong lên xe, khiến cho không ít thôn dân chú ý.

Sở Diệp đựng mật ong trong bình 10 cân, mà thoạt nhìn 5 cái bình liền biết mật không ít đâu.

Thôn dân có chút kinh ngạc cảm thán nói: “Sở thiếu, ong đàn ủ ra nhiều mật ong thật a!”
Sở Diệp lắc đầu, nói: “Ta cũng không rõ nhiều hay ít nữa.”
Sở Diệp đem Ngân Tuyết Mật đưa đến cửa hàng, quản sự của cửa hàng liền đem Ngân Tuyết Mật đi tiến hành giám định.

“Diệp thiếu số mật ong phẩm chất cực kỳ không tồi, một vại này cửa hàng có thể mua với giá 15 đồng bạc.”
Sở Diệp nghĩ nghĩ, đối với giá cả cũng vừa lòng, lên tiếng “Được.”
Sở Diệp lúc trước mua Thảo Tinh Mật, nghe nói là từ một đám Sĩ cấp, cấp sáu bảy sản xuất ra, giá cả sang quý.

Lúc sau mua Bách Hoa Mật chất lượng thì kém một ít, nhưng nghe nói cũng là từ một đám Sĩ cấp, cấp ba bốn ong mật sản xuất.

Tiểu Ngân của Sở Diệp chỉ mới cấp 2, thu nạp đàn ong nhiều nhất chỉ vài con cấp 1 mà thôi còn lại đều Ngân Sí Ong bình thường, ủ ra mật ong, tự nhiên thì phẩm chất cũng không quá

cao, Sở Diệp đánh giá nếu không có Linh Tuyền Thủy, giá cả hẳn là còn phải giảm một ít nữa..

Chương 10: Sách Tranh Về Thảo Dược

Editor: Tĩnh
Sở Diệp đem năm vại mật ong bán đi, thu được 7 đồng vàng 5 đồng bạc.

Sau khi tiền tới tay, Sở Diệp tốn 2 đồng vàng, mua sắm một quyển sách nói về các loại thảo dươc.

Tiểu Ngân thường hay mang theo ong đàn ở trong núi thải mật, Sở Diệp tính toán chỉ cho Tiểu Ngân nhận thức thảo dược trong sách, về sau vào trong núi tìm được thảo dược, cũng có thể ghi nhớ địa điểm, nếu có thể may mắn phát hiện một hai cây thảo dược quý, kia có lẽ có thể tạo được một bút tiền của trời ban.

Mua xong sách về thảo dược, Sở Diệp lại tốn 2 đồng vàng mua 100 cái bình gốm, lúc sau, lại tốn 5 cái đồng vàng mua Linh gạo cùng thịt Linh thú, mặt khác tốn 20 đồng vàng, mua một khối Hồn Tinh hệ Mộc, sau một hồi mua sắm, Sở Diệp chẳng những đem bán số tiền bán mật ong tiêu hao không còn, mà còn thâm vốn không ít.

Mấy thôn dân thấy Sở Diệp bán mật ong được 7 đồng vàng còn có chút hâm mộ xong khi thấy Sở Diệp tiêu tiền lập tức hoảng sợ.

“Diệp thiếu, viên Hồn Tinh này là mua cho Ngân Sí Ong sao?”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy! Ngân Sí Ong muốn trưởng

thành thì cần phải hấp thu rất nhiều Hồn Tinh.”
“ Hồn Thú thật đúng là không dễ dưỡng a!” Một thôn dân cảm thán nói.

Thôn dân thấy Ngân Sí Ong của Sở Diệp ở trong thôn thải mật nên động tâm muốn đi khế ước với Ngân Sí Ong.

Nhưng khi thấy Sở Diệp chỉ mua 1 khối Hồn Tinh thôi mà đã tốn 20 đồng vàng thôn dân liền đánh trống lui quân số tiền này họ bỏ ra không nổi.

" Nhưng mà Hoàng Ngưu của Trần lão cũng đâu có tiêu phí nhiều như vậy đâu".

Trong lòng Sở Diệp thầm trợn mắt.

Đừng nhìn bề ngoài Hoàng Ngưu của Trần lão cao lớn như vậy thật ra nó chỉ là một con Sĩ cấp cấp 2 mà thôi, hơn nữa Hoàng Ngưu đó đã 60 tuổi đã qua tuổi trưởng thành từ lâu đã không còn khả nâng tấn cấp.

Tiểu Ngân thì không giống như vậy, chỉ cần bảo đảm cung cấp Hồn Tinh cùng mật ong đầy đủ, không quá một tháng, hẳn là Tiểu Ngân thể tiến vào cấp 3.

Người trong thôn kiến thức hạn hẹp nên không quá rõ, họ chỉ cảm thấy Hoàng Ngưu so Ngân Sí Ong vững chắc hơn, Sở Diệp thì muốn điệu thấp, tự nhiên cũng sẽ không đi giải thích với thôn dân.

“Diệp thiếu, mua sách thảo dược là tính toán muốn vào núi hái thuốc sao?”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Còn đang tính toán.”
Long Nhai Thôn ba mặt vây quanh là núi, thổ sản trong núi và tài nguyên rất sung túc, bản thân Sở Diệp đã sớm đối với linh

dược trong núi nổi lên tâm tư từ lâu.

Ở Long Nhai thôn, cũng có người lên núi hái thuốc, hoặc vào núi tìm thổ sản lấy đó làm nghề nuôi sống bản thân.

Người hái thuốc chia làm hai loại, một loại là có võ nghệ phòng thân, kẻ tài cao gan cũng lớn, thích đi trong núi mạo hiểm, loại còn lại là do trong nhà nghèo không có biện pháp, chỉ có thể đi trong núi mưu sinh.

Trong núi địa hình phức tạp, khi vào núi dễ dàng bị lạc đường, hung thú lại nhiều, trăm năm qua kẻ táng thân ở núi đều đếm không hết.

Mấy cái thôn dân nhìn nhau, “Diệp thiếu, vào núi hái thuốc, chính là rất nguy hiểm, vận khí tốt không nói, có thể kiếm một ít tiền, vận khí không tốt, ở trong núi đi mười ngày nửa tháng, cũng có khả năng sẽ không thu hoạch được gì.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Ta biết, ta hiện tại cũng chỉ đang tính toán, chưa có ý định vào núi ngây”.

Sở Diệp cúi đầu, thầm nghĩ: Nếu là hắn mà vào trong núi hái thuốc, so với thôn dân bình thường hẳn là có nhiều ưu thế hơn.

Trong núi hái thuốc, muốn tìm được thảo dược có giá trị.

Trước phải biết được vị trí đó mới là cái chỗ khó, nhưng điểm này đối hắn mà nói, thật ra không khó.

Trước tiên hắn có la bàn có thể tránh đi một ít hung thú nguy hiểm, còn có thể bảo Tiểu Ngân mang theo ong đàn đi trong núi tìm kiếm linh dược, như vậy sẽ tốt hơn.

Lúc vào núi, hắn cũng có thể tìm ong đàn cùng đi, có ong đàn ở đó, nhờ đó hung thú cũng không dám trêu chọc hắn.

Sở Diệp về tới trong nhà, Tiểu Ngân cũng mang theo ong đàn bay về tới.

Biết việc ra ngoài thải mật có liên hệ trực tiếp tới chất lượng đồ ăn của mình, nên Tiểu Ngân đối với thải mật chuyện này, thập phần để bụng.

Nhìn đến Sở Diệp, Tiểu Ngân tràn đầy hưng phấn phành phạch cất cánh bay qua đi, “Y y.”
Sở Diệp nghe được Tiểu Ngân thúc giục, đem Hồn Tinh mới mua đem ra, Tiểu Ngân vây quanh Hồn Tinh chuyển động một vòng, thấy Hồn Tinh phẩm chất so với trước càng tốt, Tiểu Ngân phát ra từng trận tiếng hoan hô, chắc do chịu Tiểu Ngân cảm nhiễm, Sở Diệp nhịn không được cũng gợi lên khóe miệng.

Xem Tiểu Ngân hấp thu xong Hồn Tinh, Sở Diệp đem Hồn Tinh thu về, rồi nói với Tiểu Ngân, nói: “Tiểu Ngân, chúng ta tới học tập cách phân biệt dược liệu đi.”

Tiểu Ngân liếc Sở Diệp một cái, ánh mắt bên trong toát ra vài phần ghét bỏ.

Sở Diệp nhìn Tiểu Ngân, chầm chậm giải thích nói: “Tiểu Ngân a! Chúng ta muốn kiếm nhiều tiền hơn nữa, kiếm tiền nhiều hơn nữa, mới có thể mua càng mua được nhiều mật ong loại tốt, phẩm cấp tinh hạch cũng sẽ tốt hơn, còn có cả dược tề nữa.”
Tiểu Ngân nghiêng đầu, nhìn chằm chằm Sở Diệp nhìn một hồi, rồi gật gật đầu, đậu ở trên vai Sở Diệp.

Sở Diệp lấy sách thảo dược ra, dạy Tiểu Ngân phân biệt.

Trong sách thảo dược có ghi trên dưới 1000 loại thảo dược thường thấy, có rất nhiều loại khi lớn lên nhìn khá giống nhau.

Đừng nói Tiểu Ngân xem hoa cả mắt, bản thân hắn còn thấy rối

nói chi là Hồn Sủng.

Tiểu Ngân xem mười trang, liền nằm gục trên vai hắn, xem đến trang thứ hai mươi trang liền chịu không nổi bay đi ra ngoài, tỏ vẻ muốn đi đốc xúc ong đàn ủ mật ong.

Sở Diệp bất đắc dĩ lắc lắc đầu, liền tự mình nghiên cứu sách thảo dược thôi, Tiểu Ngân là khế ước thú của hắn, cùng hắn tâm ý tương thông, nếu hắn ở đây nghiên cứu rõ ràng các loại thảo dược, thì Tiểu Ngân về sau nhìn thấy dược liệu, liền sẽ nhận biết dễ dàng hơn một ít..

Chương 11: Kiếm Tiền Nhờ Hái Thuốc

Editor: Tĩnh
Thời gian thoi đưa lại nữa tháng qua đi, việc ủ mật đã bắt đầu đi theo quy luật.

Chỉ hơn 10 ngày mà lượng mật ủ ra đã không ít.

Sở Diệp lại thêu xe trâu của Trần lão, chuẩn bị đem mật ong đi bán, 50 vại mật ong khoảng chừng 500 cân, chiếm hơn nửa xe.

"Mau thật mới đó, mà đã được thu nhiều mật ong như vậy." Trần Nam nhìn một vò mật ong, toát ra vài phần hâm mộ.

Người trong thôn đã sớm biết Sở Diệp có dưỡng ong, nhưng cũng chưa từng nghĩ đến ong mà Sở Diệp nuôi có thể ủ được mật.

Sở Diệp cười cười, nói: "Thu hoạch còn tạm!"
Trần Nam có chút nghi hoặc nói: "Ngân Sí Ong lợi hại đến như vậy sao?"
Sở Diệp thầm nghĩ: Ngân Sí Ong bình thường tự nhiên không lợi hại như vậy, nhưng nếu ong chúa thì lại khác.

Sở Diệp đem mật ong đưa đến tửu lâu, 50 vại mật ong bán được 75 đồng vàng, Sở Diệp vẫn luôn cảm thấy Tiểu Ngân thú nuốt vàng, bán mật ong xong Sở Diệp bỗng nhiên cảm thấy Tiểu Ngân không phải thú nuốt vàng mà là ong chiêu tài mới đúng!

Tiểu Ngân tiêu xài mau, nhưng mà tốc độ kiếm đồng vàng cũng mau như vậy.

Trên người có hơn 75 đồng vàng, Sở Diệp có cảm giác mình trở thành người giàu rồi.

Có tiền, Sở Diệp tiêu xài cũng phóng khoáng hơn.

Sở Diệp tốn 40 đồng vàng mua 2 khối tinh hạch hệ Mộc dùng làm đồ ăn cho Tiểu Ngân, lại tốn 10 đồng vàng, mua một ít toái Hồn Tinh, toái Hồn Tinh hiệu quả tất nhiên không bằng Hồn Tinh, được ở chỗ giá cả tiện nghi, 10 đồng vàng liền mua được một đống.

Toái Hồn Tinh là Sở Diệp vì ong đàn chuẩn bị, thủ hạ của Tiểu Ngân có không ít Ngân Sí Ong không có phẩm giai, nhưng nếu có thể đem chất lượng đàn ong tăng lên, đối với Tiểu Ngân cũng có không ít chỗ tốt.

Phẩm cấp đàn ong một khi tăng lên, ủ ra mật ong, phẩm chất cũng sẽ được nâng lên.

Mua tinh hạch, Sở Diệp như củ mua thêm một ít gạo, mì và đồ ăn, bởi vì kiếm được một bút, Sở Diệp mua gạo, mì và đồ ăn đều chọn loại tốt.

Sở Diệp tiêu tiền quá sảng khoái, một lúc không cẩn thận, liền đem 75 đồng vàng, tiêu sạch.

Sở Diệp nhìn túi tiền rỗng tuếch, an ủi chính mình tiền tiêu rồi sẽ có thể kiếm lại, trời sinh ta tài tất có chỗ dùng.

Sở Diệp về tới nhà, Sở Diệp liền đem một khối tinh hạch hệ Mộc đưa cho Tiểu Ngân.

Tiểu Ngân tràn đầy hưng phấn ôm Hồn Tinh hấp thu một phen, sau khi hút no rồi cẩn thận đem tinh hạch còn dư nhét vào trong cái túi trên cổ nó.

Tiểu Ngân ăn uống ngày càng mạnh.

Sở Diệp tốn 20 đồng vàng mua Hồn Tinh nhưng chỉ nữa tháng đã bị Tiểu Ngân hút sạch.

Khi Sở Diệp khế ước với Tiểu Ngân nó chỉ lớn bằng đầu móng tay, nhưng trong khoảng thời gian này hình thể Tiểu Ngân đã tăng lên không ngừng, bây giờ đã to bằng trái bóng bàn, thực lực cũng tăng lên không ít.

Sở Diệp tìm người làm cho Tiểu Ngân một cái túi tiền cho nó đeo lên cổ, cái túi đó là cho Tiểu Ngân cất giữ Hồn Tinh.

Tiểu Ngân cực kỳ yêu thích cái túi.

Sở Diệp đi tới buồng ong nằm ở phía đông lấy một nửa toái Hồn Tinh, phân phát vào mấy cái máng ăn, ong đàn cảm nhận được hơi thở của toái Hồn Tinh lập tức ùa ra.

Sở Diệp cũng không có nặng bên này nhẹ bên kia, ở buồng ong ở phía tây bên trong đồng dạng cũng rải một nửa toái Hồn Tinh.

Sở Diệp hỏi Tiểu Ngân: "Thảo dược tìm kiếm thế nào rồi!"
Mười mấy ngày nay, Sở Diệp vẫn luôn ở một bên dạy Tiểu Ngân cách phân biệt dược liệu, Tiểu Ngân cũng đã nhận thức một ít dược liệu, nhưng vẫn không có phát hiện gì.

Việc vào núi hái thuốc Sở Diệp không có ý định từ bỏ, tuy hắn dựa vào bán mật ong, vẫn có thể chóng đở được chi tiêu trong nhà, không đến mức thu không đủ chi.

Nhưng không có ai trên đời ngại mình nhiều tiền cả.

Tiểu Ngân chớp chớp mắt, một đoạn hình ảnh xuất hiện ở bên trong thức hải của Sở Diệp.

Sở Diệp biết, Tiểu Ngân đây là sử dụng kỹ năng Thông Cảm, Hồn Sủng Sư cùng Hồn Sủng sử dụng kỷ năng Thông Cảm, liền có thể thấy hình ảnh mà đối phương đã từng thấy qua.

Sở Diệp thấy được một mãnh bụi hoa rậm rạp.

Bên trong bụi hoa từng đóa hoa có hình dáng như chữ thập, màu sắc của hoa là màu lam.

Sở Diệp có chút kinh ngạc nói: " Thập Tự Tinh Cẩm!”
Thập Tự Tinh Cẩm lúc chưa nở hoa nhìn rất giống cỏ dại rất khó phân biệt được chúng, nên rất dễ bị người khác xem nhẹ.

Nhưng khi chúng nở hoa thì liền rất dễ phân biệt.

Tiểu Ngân tỏ vẻ loại mật của hoa mười phần ngon miệng, chính là hơi ít thôi.

Sở Diệp đứng lên, có chút kích động nói: “Ngươi khi nào thì phát hiện bụi hoa đó?”
Tiểu Ngân nghĩ nghĩ, có chút không xác định nói: “Ngày hôm qua?”
Sở Diệp run rẩy một chút khóe miệng, rầu rĩ nói: “Ngươi như thế nào lại không nói sớm cho ta biết?”
Tiểu Ngân có chút bực mình quạt cánh kháng nghị, “Ngươi cũng đâu có hỏi ta!”
“Mau mang ta qua đó.”
Thập Tự Tinh Cẩm phần lớn sinh trưởng ở bên trong núi sâu, cánh hoa có thể làm thuốc, là dược liệu rất trân quý.

Thập Tự Tinh Cẩm chu kỳ nở hoa chỉ có ba ngày, nếu bỏ lỡ kỳ

hoa nở một khi hoa tàn, liền không còn giá trị nữa, Thập Tự Tinh Cẩm bên trong núi cũng không biết hoa nở được mấy ngày, còn kịp để thu hoạch không.

Như vậy một mảnh Thập Tự Tinh Cẩm này, nếu là có thể hái hết, vậy đại khái có thể bán được 30 đồng vàng, xem như có một bút thu vào không nhỏ.

Sở Diệp dưới sự bảo hộ của đàn ong mà đi đến đó.

Đây một mảnh Thập Tự Tinh Cẩm đã nở rộ, có một bộ phận cánh hoa của Thập Tự Tinh Cẩm đã rụng, may mà, còn có một bộ phận cánh hoa còn đang nở rộ, Sở Diệp đối với những cánh hoa đã rụng mà âm thầm cảm thấy đáng tiếc.

Sau đó Sở Diệp liền bất chấp những đáo hoa đã héo tàn, mà dùng hết sức chuyên chú vào thu thập cánh hoa Thập Tự Tinh Cẩm.

Sở Diệp ở trong núi hai ngày, thu được mười cân cánh hoa, do cánh hoa quá nhỏ không lên nổi mấy cân dù nhìn thì nhiều thật ra không có bao nhiêu cân.

Sau khi trở về đem phơi khô dưới nắng trọng lượng chất còn khoảng 8 cân (1 cân= 0,5kg).

Cánh hoa của Thập Tự Tinh Cẩm sau khi phơi khô đúng như Sở Điệp dự liệu chỉ còn chừng 8 cân.

Sau khi đem hoa phơi khô, Sở Diệp sáng sớm liền đi bộ ra cửa, lần này ra cửa, Sở Diệp không có cho thuê xe trâu của Trần gia nữa.

Sở Diệp lựa chọn đi bộ đảo không phải vì luyến tiếc tiền xe, mà là, không muốn mỗi lần đi bán đồ vật đều có thôn dân đi cùng.

Việc hắn bán mật ong kiếm được đồng vàng đã đủ gây chú ý, nếu mà còn để người trong thôn biết hắn còn có bản lĩnh vào núi hái thuốc, sẽ khiến thôn dân bàn tán lung tung.

Sở Diệp sau khi tới trấn, cũng không có lựa chọn cửa hàng Sở gia, mà là thay đổi một chút dung mạo, đem Thập Tự Tinh Cẩm hoa đã phơi khô bán cho cửa hàng dược liệu trên trấn, tám cân Thập Tự Tinh Cẩm, bán được 35 cái đồng vàng,.

Quản sự cửa hàng Sở gia, thái độ đối Sở Diệp kỳ thật không trẹ, bất quá, Sở Diệp tư tâm, không quá muốn khiến cho người Sở gia chú ý..

Chương 12: Long Tâm Thảo Cửu Phiến

Editor: Tỉnh
Từ cửa hàng dược liệu đi ra, Sở Diệp đi đến tiệm cầm đồ, nơi lần trước hắn đã mua vợt bắt côn trùng.

Lúc trước mua vợt bắt côn trùng là vì muốn bắt Tiểu Ngân mà bây giờ Tiểu Ngân đã thành Hồn Sủng của hắn.

Bây giờ nó vô dụng rồi.

Lúc trước Sở Diệp tốn 20 đồng vàng mua nó.

Bây giờ bán ra chỉ còn 18 đồng vàng.

Sở Diệp cảm thán đúng là thế đạo mà.

Bán hoa khô cùng vợt Sở Diệp thu vào 50 đồng vàng.

Sở Diệp đi vào cửa hàng tốn 20 đồng vàng mua toái Hồn Tinh, lần trước mua 10 đồng vàng toái Hồn Tinh nhưng không đủ phân.

Sau khi mua toái Hồn Tinh.

Sở Diệp lại tốn 40 đồng vàng, mua một lọ Cố Hồn Dịch.

Cố Hồn Dịch có tác dụng củng cố hồn lực.

Ở Sở gia đệ tử được sủng ái thì mỗi tháng được lãnh một lọ.

Từ khi xuyên qua đây tới giờ đồng vàng của hắn luôn không nhiều nên không dám mua, bây giờ dư dả rồi hắn đánh bạo mua 1 lọ.

Sở Diệp từ trên trấn trở về, đi vào buồng ong đem toái Hồn Tinh đều phân cho đàn ong, rồi sau đó chuẩn bị dùng Cố Hồn Dịch.

Tiểu Ngân vây quanh Sở Diệp một hồi lâu, rốt cuộc phát hiện Sở Diệp lần này ra cửa, không có cho mua đồ vật cho nó, tràn đầy bực mình ong ong kêu lớn.

"Tổ tông ta ơi! Ngày thường ngươi ăn nhiều nhất còn gì Hồn Tinh của ngươi không phải còn đủ dùng sao?"
Tiểu Ngân có chút kích động kêu lớn, "Không đủ, không đủ!"
Sở Diệp gật đầu bất đắc dĩ, nói: "Được rồi, được rồi, đã biết, chờ lần tới bán Ngân Tuyết mật ong, ta sẽ mua cho Hồn Tinh ngươi".

Được Sở Diệp đáp ứng, Tiểu Ngân mới yên lặng trở lại.

Sở Diệp ngồi ở trên giường, đem Cố Hồn Dịch uống vào cơ thể.

Sau khi uông Cố Hồn Dịch, Sở Diệp có một loại cảm giác thần thanh khí sảng, trong khoảng thời gian này, ký ức của nguyên chủ thường sẽ nhiễu loạn tư duy của Sở Diệp, uống hết 1 lọ Cố Hồn Dịch, Sở Diệp cảm giác linh hồn thanh tỉnh hơn rất nhiều, hồn lực giống như cũng tăng lên không ít.

Tiểu Ngân nhìn Sở Diệp, có chút hưng phấn mà đập cánh.

Sở Diệp nhìn phản ứng của Tiểu Ngân, cười cười, đánh giá linh hồn của chính mình lực tăng lên, thì Tiểu Ngân cũng nhận được chỗ tốt.

Đem một lọ Cố Hồn Dịch hấp thu hoàn toàn, Sở Diệp có chút chưa đã thèm, thầm nghĩ: Nếu là lại được một lọ nữa thì tốt rồi, nhưng đồng vàng a! Đồng vàng, bất luận ở nơi nào, nếu không có tiền đều là một bước khó đi.

Sở Diệp gãi gãi tóc, hắn bên này vừa mới bán một đợt mật ong, tiếp theo ủ mật lại phải tốn hơn mười ngày nữa mới có thể bán tiếp, tốt nhất vẫn là tìm thêm thủ đoạn kiếm tiền nữa mới được.

Sở Diệp nhìn Tiểu Ngân, cõi lòng đầy mong đợi nói: "Tiểu Ngân, ngươi cở này có hay không ở trong núi phát hiện, loại dược liệu nào khác không ".

Tiểu Ngân do dự một chút, thả ra một đoạn hình ảnh.

Sở Diệp thấy được một mảnh Long Tâm Thảo, Long Tâm Thảo là một loại linh dược đặc biệt, loại linh dược nếu sống qua được một năm thì mộc ra thêm 1 phiến lá, sau chín năm thì cây sẽ thành thục.

Đại bộ phận Long Tâm Thảo chỉ sống tới khi ra được phiến lá thứ ba hoặc thứ tư, sau đó liền sẽ điêu tàn, tương đối trường mệnh thì sống đến phiến thứ bảy hoặc tám đã là khó có được, nhưng chỉ có cây Long Tâm Thảo có phiến lá thứ chín thì mới có giá trị để làm dược liêu.

Trong một ngàn cây Long Tâm Thảo có một gốc cây sống đến phiến lá thư chín đã là không dễ vì.

Một số Linh dược sư gieo trồng khoảng 1 vạn cây Long Tâm Thảo, cũng khó có thể trồng ra được một gốc cây Long Tâm Thảo thành thục có đủ chín lá.

Bởi vì Long Tâm Thảo chín lá có giá trị dược liệu cao, mà gieo

trồng cũng quá khó khăn, nên giá trị của chúng cực cao.

Sở Diệp nhìn kỹ một chút hình ảnh Tiểu Ngân truyền tới, ở đó Long Tâm Thảo có trên trăm cây, đại bộ phận đều là cây có 3 hoặc 4 lá.

.

(Tru mTruyen.

N ET)
Sở Diệp bỗng nhiên dừng lại, hắn thấy có một gốc Long Tâm Thảo đã môc ra 8 phiến lá, cây Long Tâm Thảo này bên trong thân đã toát ra một chút thịt mầm, có lẽ là xắp ra phiến lá thứ chín, bất quá, cây Long Tâm Thảo này thoạt nhìn có chút uể oải, chỉ sợ kiên trì không nổi đến khi phiến thứ chín mộc ra.

Sở Diệp có chút kích động nói: “Mang ta qua đi nhìn xem.”
Tiểu Ngân gật gật đầu, sau đó gọi hai đàn ong ra đi theo, rồi cùng đem Sở Diệp hộ tống đi vào sâu trong núi.

Bôn ba suốt 1 ngày, Sở Diệp rốt cuộc cũng đến nơi Long Tâm Thảo sinh trưởng.

Sở Diệp đến gần cây Long Tâm Thảo có xu hướng mộc ra phiến lá thứ chín rồi ngồi xổm xuống bên cạnh nó, nhìn một hồi, từ trong không gian lấy ra Linh Tuyền Thủy, rót vào cây Long Tâm Thảo.

Bên trong dược thảo có ghi lại khi Long Tâm Thảo có tám phiến lá mà muốn mộc thêm phiến thứ chín, thì yêu cầu phải có đại lượng linh khí bồi bổ, linh khí không đủ liền dễ dàng khô héo.

Sau khi tưới Linh Tuyền Thủy, nguyên bản Long Tâm Thảo đang uể oải không phấn chấn liền trở nên có tinh thần hơn rất

nhiều, Linh Tuyền Thủy rất nhanh chóng bị Long Tâm Thảo hấp thu toàn bộ.

Phiến chồi non thứ chín của Long Tâm Thảo đã trưởng thành hơn rất nhiều.

Sở Diệp cứ cách một canh giờ, lại tưới một lần, khi chồi non bắt đầu biến đại hơn một chút, lại phóng xuất ra một cổ nồng đậm hương thơm nồng đậm.

Sở Diệp ngữi thấy hương thơm của Long Tâm Thảo, tức khắc cảm giác vui vẻ thoải mái hơn hẳn.

Đúng lúc này, la bàn của Sở Diệp đột nhiên xuất hiện một cái điểm đỏ đàn nhanh chóng di động, mà điểm đỏ đó hiển nhiên là hướng tới nơi này đi tới.

Sở Diệp nhíu nhíu mày, thầm nghĩ: hương thơm của Long Tâm Thảo chín lá, hình như đang dẫn dụ hung thú chung quanh chạy đến đây, hắn bên này mới đem Long Tâm Thảo ủ chín, cư nhiên liền có người tới muốn ăn trộm, thật sự thật quá đáng.

Tiểu Ngân cũng phát hiện dị trạng, liền hùng hổ suất lĩnh ong đàn hướng tới kẻ xâm lấn mà ra uy.

Thực mau Sở Diệp liền nhìn thấy kẻ đột kích, một con Tiêm Giác Lang cao 1 mét 8.

So sánh cùng hình thể khổng lồ của Tiêm Giác Lang, Tiểu Ngân thì quá nhỏ bé rồi thoạt nhìn có chút không có gì đáng kể.

Tuy rằng hình thể kém xa nhau, bất quá khi đối mặt Tiêm Giác Lang, Tiểu Ngân lại là vui mừng nhiều hơn là kinh sợ.

Tiểu Ngân chụp phủi cánh, hạ lệnh ong đàn tiến công, mấy ngàn Ngân Sí Ong dưới sự kêu gọi của Tiểu Ngân, đem Tiêm

Giác Lang bao vây kín kẻ, mấy trăm cái độc châm cùng lúc phát động.

Tiêm Giác Lang da lông rất rắn chắc, ong đàn thả ra độc châm, nhưng cũng chưa thu được hiệu quả gì.

Sở Diệp nhắc nhở, nói "Công kích hạ ba đường!"
Tiểu Ngân thực nhanh phản ứng lại, kêu gọi đàn ong quần công đánh lên nữa người dưới của Tiêm Giác Lang.

"Ngao!" Tiêm Giác Lang đau đớn ngã xuống mặt đất, phát ra tiếng kêu thảm thiết khiến người ta đinh tai nhức óc.

Sở Diệp nhìn đến Tiêm Giác Lang, lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ sưng lên của thân thể bây giờ nó đã sưng to lên gấp 2 lần.

Tiêm Giác Lang tiếng kêu thảm thiết, có lẽ là quá mức thê lương, Sở Diệp bị kinh sợ mà run rẩy.

Tiểu Ngân không chút thương cảm khi thấy
Tiêm Giác Lang lăn lộn trên mặt đất, nó tiếp tục phát động Ngân Sí ong tiếp tục công kích, một số Ngân Sí ong đã chui vào tai của Tiêm Giác Lang.

Tiêm Giác Lang sau một hồi nằm lăn lộn trêm mặt đất thì đã không còn tạo ra tiếng động gì nữa.

Sau khi chiến thắng, đàn ong hả hê mà bay lơ lửng trên không trung để thể hiện vũ điệu ăn mừng chiến thắng.

Sở Diệp lần đầu tiên nhìn thấy đàn ong chiến đấu.

Cảm xúc có chút chấn động.

Tiêm Giác Lang cấp bậc chất là Sĩ cấp cấp bốn, nhưng dưới quy mô của đàn ong liền bị hạ sát một cách dễ dàng.

Mặc dù thủ đoạn có chút vô sỉ, nhưng thắng lợi chính là thắng lợi.

Sở Diệp âm thầm hạ quyết tâm, phải hảo bồi dưỡng đàn Ngân Sí Ong này cho bằng được.

Sở Diệp nhìn đến Tiêm Giác Lang đã ngã xuống đất rồi đi qua đó bổ cho nó hai đao, xác nhận Tiêm Giác Lang đã chết thật, mới đem Hồn Tinh của Tiêm Giác Lang cùng sừng của nó cắt xuống, những bộ phận khác hắn không cần.

Vốn dĩ da và thịt của Tiêm Giác Lang cũng có thể bán lấy tiền, bất quá, hiện tại da và thịt của nó tất cả đều có nọc ong, vì vậy liền không dùng được nữa rồi.

Sở Diệp mang theo Long Tâm Thảo cửu phiến cùng Hồn Tinh của Tiêm Giác Lang, trở về thôn..

Chương 13: Tiến Vào Cấp Ba

Editor: Tĩnh
Sáng sớm hôm sau, Sở Diệp như cũ một mình lặng lẽ đi lên trấn.

Sở Diệp sau khi đến trấn, lại đi đến thị trường giao dịch Hồn Tinh trước.

Hồn Thú chỉ có thể hấp thu Hồn Tinh có cùng thuộc tính với bản thân, rất nhiều Hồn Sủng Sư có được Hồn Tinh nhưng không cùng thuộc tính với Hồn Sủng mà bản thân nuôi dưỡng, nên thập phần phiền toái.

Hồn Sủng Sư liền lựa chọn đem Hồn Tinh mà bản thân không cần đem đưa đến cửa hàng giao dịch bán đi hoặc là dựa theo yêu cầu của cửa hàng mà giao dịch, cứ như vậy liền giúp các cửa hàng kiếm được không ít.

Do nguyên nhân đó mà thị trường giao dịch Hồn Tinh cũng xuất hiện theo.

Muốn giao dich Hồn Tinh thì Hồn Sủng Sư thường đi tới thị trường giao dịch Hồn Tinh để mua bán, Hồn Sủng Sư cũng nhờ đó mà kiếm chênh lệch khi làm trung gian cho các cửa hàng.

Sở Diệp dùng hồn tinh của Tiềm Giác Lang đổi với 1 viên hồn tinh khác cùng cấp nhưng viên đó so với viên của hắn có phẩm cấp tốt hơn 1 chút vì muốn giao dịch thuận lợi Sở Diệp bỏ ra

thêm 2 đồng vàng coi như bù lỗ cho đối phương.

Sở Diệp ước lượng hồn hạch trong tay, tứ giai hồn tinh, nếu là mua ở cửa hàng, ít nhất cũng tốn 30 đồng vàng, có viên tinh hạch này, Tiểu Ngân sẽ có đồ ăn trong nửa tháng còn lại.

Từ giao dịch thị trường trở ra, Sở Diệp đi cửa hàng dược liệu, đem Long Tâm Thảo bán đi, một gốc Long Tâm Thảo, bán được một trăm đồng vàng, đối Sở Diệp mà nói, xem như đó là một số tiền khổng lồ.

Sở Diệp từ cửa hàng dược liệu đi ra, đi cửa hàng mua một lọ Cố Hồn Dịch tốn 40 đồng vàng, lại thêm 40 đồng vàng mua toái Hồn Tinh, mặt khác tốn 10 đồng vàng mua Phục Linh Dịch.

Sau khi chứng kiến ong đàn chiến đấu.

Sở Diệp đã xác nhận hắn muốn bồi dưỡng ong đàn thành một ong đàn anh dũng thiện chiến.

Một khi thực lực đàn ong tăng lên thì hắn không chỉ dựa vào đàn ong ủ mật kiếm tiền mà còn nhờ vào đàn ong săn giết Hồn Thú mà kiếm thêm.

Sau khi mua đủ những thứ mà trong nhà cần rồi.

Sở Diệp ra về.

Sau khi về tới nhà Sở Diệp đem Phục Linh Dịch cùng Linh Tuyền pha loãng ra 10 lần rồi đem phân vào buồng ong.

Lúc trước khi chiến đấu với Tiêm Giác Lang trong đàn ong có không ít ong phóng ra độc châm trong chiến đấu khi phóng ra độc châm thì sẽ khiến cho ong chịu không ít tổn thương.

Sở Diệp bảo Tiểu Ngân chọn ra những ong thợ có cống hiến trong lúc chiến đấu với Tiêm Giác Lang xem chúng thành công thần mà sắp xếp vào một buồn ong khác để tu dưỡng.

Trong thiên nhiên, Ngân Sí ong rất dễ chết đi nếu trong lúc chiến đấu mà phóng ra qua nhiều độc châm.

Số ong trong buồng ong mới có thể bảo vệ tính mạng được đều nhờ Sở Diệp cung cấp không ít toái Hồn Tinh và Linh Tuyền cho chúng.

Phục Linh Dinh mà Sở Diệp mua lần này là cấp cho các công thần của mình còn công hiệu như thế nào thì hắn không rõ.

Còn sống hay không thì phải dựa vào số trời rồi.

Sở Diệp để không ít toái Hồn Tinh trong buồng ong coi như khen thưởng cho các công thần.

Tiểu Ngân đối với viên Hồn Tinh mà Sở Diệp đem về lần này thập phần vừa lòng, giờ Tiểu Ngân đã biến mình thành thần giữ của, lúc nào cũng đem viên Hồn Tinh ôm khư khư không buông tay.

Chớp mắt lại qua năm sáu ngày, Sở Diệp điều chỉnh tốt thân thể mình, rồi một lần nữa hấp thu Cố Hồn Dịch.

Khi Sở Diệp dùng Cố Hồn Dịch, hồn lực lại lần nữa được củng cố, Hồn Thất dường như lại rộng hơn một ít.

Tiểu Ngân tràn đầy hưng phấn vây quanh Sở Diệp bay một vòng, rồi sau đó, lấy ra viên Hồn Tinh hệ mộc mà Sở Diệp mới cho nó hung hăng hút một ngụm.

Sở Diệp có chút kinh tủng phát hiện, năng lượng bên tròn Hồn

Tinh đã bị hấp thụ mất sáu phần.

Sở Diệp run rẩy khóe miệng, hắn còn nghĩ sẽ trông cậy vào khối hồn tinh tứ cấp này để chống đỡ một tháng tiền tiêu, kết quả Tiểu Ngân cư nhiên chỉ sau một lần hấp thụ liền hút đi sáu phần năng lượng bên trong.

Tiểu Ngân nhanh chóng chớp động cánh.

Nho nhỏ những điểm kim sắc trên cánh không ngừng lập loè, phải tiến giai?
Sở Diệp bỗng nhiên nhớ tới, Hồn Sủng trong lúc tiến giai, sẽ tốn rất nhiều năng lượng, hắn nhớ ngày thường Tiểu Ngân hẳn là ăn không nhiều như vậy.

Sở Diệp bỏ qua việc Hồn Tinh bị tiêu hao 1 mãng lớn, mà chú tâm cẩn thận quan sát phản ứng của Tiểu Ngân, quả nhiên, khí thế trên người Tiểu Ngân lại nhanh chóng tăng lên, tiến vào cấp ba, sau khi tiến vào cấp ba, thì hình thể Tiểu Ngân lại lớn thêm một vòng.

Dựa theo Sở Diệp phỏng đoán, Tiểu Ngân muốn tiến cấp hẳn là còn cần năm sáu tháng nữa.

Sở Diệp suy nghĩ một chút, cảm thấy Tiểu Ngân tiến cấp nhanh là có ba nguyên nhân, một là bởi vì thức ăn cải thiện, hai là phụ thuộc vào việc thực lực ong đàn tăng lên, ba là linh hồn của hắn thực lực tăng lên.

Sau khi tiến giai Tiểu Ngân lại ôm lấy hồn tinh mà hút một ngụm vậy là Hồn Tinh đã mất đi 8 phần năng lượng.

Sở Diệp nhìn ánh sáng ảm đạm trên Hồn Tinh, thầm nghĩ: Tiểu Ngân ăn uống qua tốt, lại không bao lâu lại phải tốn tiền mua Hồn Tinh a! Phải mua, mua, chỉ cần thực lực Tiểu Ngân tăng lên,

thì đồng vàng sẽ quay lại thôi.

Đồng vàng ơi đồng vàng, vì sau hắn mới thu vào 100 đồng vàng mà giờ đây lại không đủ tiền xài là sau?.

Chương 14: Thọ Mệnh Của Hồn Sủng

Editor: Tĩnh
Ong đàn ủ ra hơn 50 vại mật Sở Diệp liền thêu xe trâu của trần lão để lên trấn bán mật omg.

Sở Diệp như cũ đem mật ong đến cửa hàng của Sở gia, chưởng quầy kiểm kê một chút mật ong, thập phần vừa lòng.

“Diệp thiếu, mật ong lần này chất lượng, so lần trước tựa hồ có tăng lên a!”
Sở Diệp cười cười, nói: “Hẳn là vậy.”
Ong đàn vẫn luôn dùng Linh Tuyền Thủy, hắn lại uy thêm nhiều toái Hồn Tinh như vậy, ong đàn cũng đã trở nên mạnh hơn lúc trước, phẩm chất mật ong ủ ra tự nhiên cũng đề cao hơn một chút.

Chưởng quầy cửa hàng noi: "Đám mật ong này tính 80 đồng vàng đi”.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Được.”
Biết Sở Diệp bán mật ong được 80 đồng vàng, mấy thôn dân thiếu chút nữa là hâm mộ chảy nước miếng, nhưng Sở Diệp lại ẩn ẩn có chút lo lắng.

“Sở thiếu làm sao vậy? Tâm tình không tốt sao?” Trần Nam nhìn Sở Diệp, tâm tình có chút quái dị.

Thường thôn dân bán được nhiều đồng vàng như thế, hẳn là đã sớm cao hứng điên rồi, Sở Diệp thoạt nhìn, lại giống như không rất cao hứng mấy.

Trần Nam thầm nghĩ: Vẫn là đại thiếu gia có khác, không thể cùng người bình thường có thể lý giải, bán được nhiều tiền như vậy mà cũng không cao hứng.

Sở Diệp thầm nghĩ: 80 đồng vàng thì tính cái gì a! Căn bản là không đủ tiêu a! Cấp Tiểu Ngân mua khối hồn hạch liền phải giảm xuống một nửa, Tiểu Ngân tiến cấp lên cấp 3, chiến lực tăng nhiều, đây là chuyện tốt, bất quá, đồng dạng lượng tiêu hao của Tiểu Ngân cũng là càng ngày càng tăng lên.

Sở Diệp miễn cưỡng cười, nói: “Ta là đang suy nghĩ về vấn đề chổ thải mật của đám ong.”
Gần đây Ngân Tuyết ong cường tráng không ít, theo lý mà nói, lượng mật ong sản xuất ra hẳn là phải càng nhiều hơn, nhưng chổ hút mật lại xảy ra vấn đề, trong núi không ít hoa dại đều héo tàn, hoa có phấn bị giảm nghiêm trọng, trong thôn hoa có phấn cũng đã bị thải hết.

Ngân Sí Ong có thể sản xuất mật cả năm, nhưng yêu cầu là phải có hoa, nếu không có hoa, thì Ngân Sí Ong vô pháp thải mật, còn sẽ phải tiêu hao mật ong dự trữ trước kia.

Trần Nam gật đầu, nói: “Không có hoa để thải cái này xác thật là vấn đề lớn.”
Trần Nam thầm nghĩ: Sở Diệp là dựa vào đàn ong thải mật để kiếm tiền, nếu không thể thải nữa thì thực đáng tiếc.

Trần Nam lại nghĩ: Sở Diệp một tháng kiếm hơn 100 đồng vàng, mặc dù không còn hoa để thải mật nữa thì cũng đâu tới nổi khổ sở.

Những một gia đình bình thường có 100 đồng vàng thì sẽ sống được trong mấy năm.

Sở Diệp bán mật ong xong liền rời khỏi tửu lâu, trong cửa hàng tiểu nhị nhìn bóng dáng Sở Diệp, bên trong đôi mắt hiện lên vài phần khác thường.

“Thúc, ta nghe mấy thôn dân nói, Diệp thiếu giống như đã trở thành Hồn Sủng Sư.” Tiểu nhị này cùng chưởng quầy, có vài phần quan hệ họ hàng, được chưởng quầy tương đối yêu thích.

Chưởng quầy cười cười, nhàn nhạt nói: “Nghe nói.”
Tiểu nhị nếu có điều không hiểu nhưng vẫn gật gật đầu.

Chưởng quầy cười cười, ý vị thâm trường nói: “Hồn sủng đầu tiên của tu sĩ rất quan trọng, Hồn Sủng đầu tiên chọn sai, về sau muốn chọn lại sẽ rất khó a! Sở gia nhân tài đông đảo, ở nơi này một cái Hồn Sĩ, xem trong mắt thôn dân là đại nhân vật khó lường, nhưng ở đại gia tộc, Hồn Sĩ cấp thấp đếm không hết, có thể được coi trọng lại rất ít.”
Tiểu nhị có chút nghi hoặc nói: “Năng lực của Diệp thiếu, ở Sở gia hẳn là không quá cao thì phải?”
“Diệp thiếu này hồn lực phẩm cấp tựa hồ chẳng ra gì, khế ước lại là một con Ngân Sí Ong, làm thế nào có thể cùng thên tài Sở gia so sánh, nghe nói, Sở gia có Sở Tư Thần đã khế ước thành công Trung thượng phẩm Đạp Văn Báo, đó mới có thể xem là tiền đồ vô lượng thật sự.”
“Sở Tư Thần thiếu gia, lợi hại như vậy sao?” Tiểu nhị tràn đầy khâm phục nói.

Chưởng quầy gật gật đầu, nói: “Đúng là không sai.”
Tiểu nhị nghĩ nghĩ, nói: “Thúc, nếu là Diệp thiếu khế ước chính là Ngân Sí Ong vương thì sao?”
Ngân Sí Ong vương thọ mệnh cao hơn so Ngân Sí Ong bình

thường rất nhiều, hơn nữa, ong chúa phẩm chất đều rất cao.

Chưởng quầy cười nhạo một tiếng, nói: “Ong chúa, nói dễ hơn làm, ong chúa ấu tể đều có đại quân bảo hộ, huống chi, Vương cấp ấu tể thống lĩnh đông đảo tộc nhân, đều là những kẻ tâm cao khí ngạo, làm sao mà chịu khuất phục với người.”
Tiểu nhị gật gật đầu, nói: “Cũng đúng.”
Sở Diệp đối với những gì mà quản sự cửa hàng cùng tiểu nhị nói nảy giờ hoàn toàn không biết gì cả, đồng vàng tới tay, Sở Diệp tốn 4 đồng vàng để dằn cọc cửa hàng bình gốm để đặt hàng hai trăm cái bình gốm mới, lại tốn 20 đồng vàng mua Linh gạo cùng thịt Linh thú, mặt khác tốn 6 cái đồng vàng mua một ít hạt giống Tốc Sinh linh thảo.

Thôn dân đã sớm có kiến thức về bãn lĩnh tiêu tiền của Sở Diệp, nhưng mà, mỗi lần xem Sở Diệp tiêu tiền như thế, vẫn là có chút hãi hùng cùng khiếp sợ..

Chương 15: Ra Ngoài Thải Mật

Editor: Tĩnh
Sở Diệp sau khi trở về thôn mang theo một ít Linh gạo cùng thịt Linh thú đi bái phỏng nhà thôn trưởng.

“Diệp thiếu, ngài là muốn đi ra ngoài tìm chổ thải hoa sao?” Thôn trưởng hỏi.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Hoa trong núi số lượng giảm đi khá nhiều không còn đủ để thải, mà tiểu ong chúa ở Đông Sơn lĩnh gần đây hình như đang mở rộng địa bàn nên hoa không đủ thải, ngoài ra hắn cũng không muốn Tiểu Ngân đụng mật tiểu ong chúa.

Tiểu Ngân thì muốn cùng tiểu ong chúa giao chiến nhưng Sở Diệp không đồng ý.

Thôn trưởng nhìn Sở Diệp, nói: "Mấy thôn xóm trồng linh hoa quanh đây cũng đã sắp mãn mùa sẽ không còn nhiều hoa để thải.

Nhưng thật ra có 1 thôn tên là Hòe thôn ở đó trồng chủ yếu là cây Hòe mà đúng lúc này hoa của chúng cũng sắp nở hoa rồi".

Hòe Thôn linh điền không nhiều lắm, bao quanh nó chủ yếu là núi.

Trên núi mộc không cây Hòe hoang dã.

Người thôn Hòe mấy năm gần đây bắt đầu trồng cây Hòe sau thời gian họ cũng trồng ra được một núi toàn cây Hòe.

“Ngươi muốn cho Ngân Sí Ong đi Hòe Thôn thải mật sao? Địa phương đó có chút xa, Ngân Sí Ong của ngươi có thể hay không không tìm thấy đường trở về a!”

Sở Diệp cười cười, nói: “Cái đó thì ta không sợ.”
Đem đàn ong cùng thùng ong đi cùng coi như vấn đề này đã được giải quyết.

Ở đây cũng tồn tại những người nuôi ong kiếm tiền, họ quanh năm ngược xuôi vào nam ra bắc, cả năm không nghĩ đấy thôi.

Theo Sở Diệp biết, hoa của cây Hòe cho mật rất tốt, mật ủ ra vừa thơm vừa ngon miệng mà sản lượng lại lớn nữa.

Nếu có thể hút mật từ những cây Hòe có phẩm cấp tốt, như vậy đối với sự trưởng thành của đàn ong sẽ giúp ít rất nhiều.

Tiểu Ngân đã tiến vào Tam giai, nếu lần này thải mật thuận mà lợi, đối với đàn ong có lẽ có thể mượn cơ hội tốt này để giúp mấy chỉ Ngân Sí Ong Nhất giai có thể lột xác thành công.

Thôn trưởng do dự một chút, nói: “Ta cùng với thôn trưởng Hòe Thôn có cũng vài phần giao tình, nếu Sở thiếu muốn mang ong đàn qua đó thải mật, ta có thể viết một phong thư, coi như giới thiệu Diệp thiếu với bên đó.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Như thế, liền làm phiền thôn trưởng.”
Thôn trưởng cười cười, nói: “Không có gì.”
Sở Diệp đã là Hồn Sủng Sư, lại nuôi một đám Ngân Sí Ong, kinh doanh mật ong tựa hồ sẽ là không nhỏ, ở trong mắt thôn trưởng, Sở Diệp sau này tiền đồ sẽ rộng lớn không phải là nhân vật tầm, hắn vẫn là nên kết một phân thiện duyên.

Sở Diệp về tới nhà, trong nhà thùng nuôi ong đã tăng lên tới rồi 100 cái, trong khoảng thời gian này, số lượng Ngân Sí ong cũng không có gia tăng quá nhiều, bất quá, nhờ có Linh Tuyền Thủy cùng toái Hồn Tinh hỗ trợ nên hình dáng của Ngân Sí Ong lớn lên không ít.

Lo lắng thùng nuôi ong chen chúc, Sở Diệp liền tìm Vương thợ mộc rồi đặc thêm 50 cái thùng nuôi ong.

Lần này ra ngoài phóng ong, Sở Diệp chỉ tính toán mang theo một nửa Ngân Sí Ong ra ngoài thôi, mặt khác một nửa, Sở Diệp tính toán sẽ đưa một ít lên trên núi nuôi thả, mặt khác lưu lại một ít ở trong thôn để thải mật.

Đã ra xong chủ ý, Sở Diệp mang theo 30 cái thùng nuôi ong, đi vào trong núi để thả ong.

Sở Diệp tìm vài nơi có hoa trên Đông Sơn lĩnh còn phải cách xa đại bản doang của ong chúa nữa.

Mặt khác Sở Diệp tìm một nơi tương đối kính đáo trồng một ít hạt giống linh dược.

Tiểu Ngân phủi cánh, có chút khó hiểu nói: “Ngươi đang làm gì a!”
Sở Diệp cười cười, nói: " Trồng dược thảo".

Lúc trước Sở Diệp ở trong núi phát hiện không ít dược thảo đem bán được không ít tiền nhưng gần đây thì không có phát hiện gì mới.

Mấy ngày hôm trước, Sở Diệp bỗng nhiên nhớ ra, trong núi không có dược liệu thì bản thân hắn có thể tự trồng mà.

Nếu Sở Diệp dùng Linh thủy tưới cho linh dược thì chúng phát

triển quá nhanh.

Sợ người trong thôn hoài nghi tại sao hắn trồng dược liệu lại lớn nhanh như vậy, nên Sơ Diệp không giám trồng.

Nhưng nếu hắn đem vào núi trồng thì khác, hắn có thể đem Linh thủy tưới cho Linh dược sẽ đảm bảo được tốc độ sinh trưởng của cây.

Đem việc trên tay xử lý tốt, Sở Diệp, mới an tâm chờ tới ngày đi ra ngoài thả ong.

Hai ngày sau, một con Hỏa Vân Mã đang kéo xe ngừng lại ở trước cửa nhà Sở Diệp.

Da và lông của Hỏa Vân Mã đều là màu đỏ, thoạt nhìn rất uy phong, Hỏa Vân Mã vừa xuất hiện, liền khiến cho đông đảo thôn dân chú ý.

Không ít thôn dân nhìn chằm chằm Hỏa Vân Mã không chớp mắt mà đánh giá, bên trong ánh mắt, biểu lộ tràn đầy hâm mộ.

Tiểu Ngân nhìn phản ứng của thôn dân, cười nhạt một tiếng, nhìn Sở Diệp rồi ong ong kêu la.

Cùng Sở Diệp oán giận, bất quá là một con bổn mã cấp 2 mà thôi, nó chỉ cần triệu hoán ong đàn, không cần bao lâu liền có thể giết chết con bổn mã kia rồi, thôn dân đúng là không có mắt, lại đi xem trọng một con ngựa, thật là không thể hiểu được, đúng là có mắt không tròng.

Sở Diệp bất đắc dĩ sờ sờ đầu Tiểu Ngân, tỏ vẻ trấn an.

Hỏa Vân Mã là một loại Hồn Thú tầm thường thôi, tư chất tốt nhất cũng chỉ là Hạ Trung phẩm, tính tình dịu ngoan, khế ước

không mấy khó khăn.

Hỏa Vân Mã là loại Hồn Thú hiền lành, không thích công kích, người khế ước Hỏa Vân Mã, phần lớn dùng nó chỉ để vận chuyển hàng hóa mà thôi.

Hạ Sơn có xuất thân từ gia tộc nuôi ngựa, người trong nhà đều dựa vào Hỏa Vân mã kéo xe chở hàng để kiếm đồng vàng, rất thông thạo đường đi.

Sở Diệp đối với Hạ Sơn hô: " Đến rồi đó à".

Hạ Sơn có chút đề phòng nhìn thùng nuôi ong sau lưng Sở Diệp nói: “Ngươi phải đảm bảo! Ngân Sí Ong của ngươi không được cắn ngựa của ta a!”
Sở Diệp cười cười, nói: “Yên tâm đi, sẽ không, ta sẽ quản tốt chúng.”
Hạ Sơn đối Ngân Sí Ong đàn có chút kiêng kị, lại không thể từ chối bút sinh ý này.

Bất quá, Sở Diệp cho tiền công cao, qua lại đi một chuyến, trả mười đồng vàng, Hạ Sơn ngày thường một tháng cũng chỉ kiếm khoảng mười mấy đồng vàng, mà Sở Diệp chỉ cần chở đi trở về, thời gian là mười lăm ngày, liền trả mười đồng vàng, trong lúc có rảnh, hắn còn có thể tự kiếm thêm, vẫn là rất có lợi, Hạ Sơn không chịu nỗi sự dụ hoặc của đồng vàng liền đồng ý.

Hòe Thôn cách Long Nhai Thôn có hai ngày lộ trình, Sở Diệp không có biện pháp tự mang theo 50 cái thùng nuôi ong đi qua đó, liền mướn Hạ Sơn tới chở hắn.

Kỳ thật, Sở Diệp là có thể đem thùng nuôi ong để ở trong không gian, nhưng như vậy, vạn nhất bị người khác phát hiện sẽ không tốt, mướn xe tuy rằng phiền toá nhưng an toàn hơn.

Sở Diệp lấy một bình mật ong đưa cho Hạ Sơn, nói: “Cái này tặng cho ngươi.”
Hạ Sơn có chút hồ nghi tiếp nhận cái chai, nhìn đến cái chai mật ong, xác nhận nói: “Đây là tặng cho ta?”
Trên gương Hạ Sơn hiện lên vài phần đỏ ửng, nói: “Đa tạ, đa tạ.”
Sở Diệp nhướng mày, thầm nghĩ: tên ngốc to con rất dễ lấy lòng, cho 1 hủ mật ong vậy liền xong rồi.

Rất nhiều người cảm thấy địa vị Hồn Sủng Sư cao thượng, họ đều là đại nhân vật, lại không biết Hồn Sủng Sư chi tiêu cũng rất lớn, Hỏa Vân Mã của Hạ Sơn cấp bậc thấp, một lần chở hàng hóa cũng không thể chở nhiều, kiếm không bao được nhiêu tiền, mà mỗi ngày ngựa ăn cỏ khô lại không ít, có khi còn phải cho nó hấp thu hồn tinh để bồi bổ, như vậy đồng vàng kiếm cũng không dư lại bao nhiêu.

Sở Diệp là một đại biểu.

Hạ Sơn tuy rằng là Hồn Sủng Sư, ngày thường nuôi nấng Hỏa Vân Mã, kiếm cũng không bao nhiêu, linh mật giá cả lại cao, Hạ Sơn cũng là không dám bỏ tiền ra mua.

“Nhanh vào trong xe, chúng ta lên đường đi.”
Hạ Sơn gật gật đầu, nói: “Được rồi.”.

Chương 16: Thải Mật Ở Thôn Hòe

Editor: Tĩnh
Sở Diệp ngồi xe ngựa, tốn thời gian hai ngày, để đến thôn Hòe.

Còn chưa tới thôn Hòe, Sở Diệp đã ngũi thấy một mùi hoa Hòe thoang thoảng, càng tới gần mùi hoa Hòe càng nồng đậm hơn.

Hỏa Vân Mã của Hạ Sơn vẫn gây chú ý nhất, xe ngựa tiến vào thôn, không ít thôn dân, đều cảm thấy lần này tới là đại nhân vật, tràn đầy tò mò đi ra xem náo nhiệt, có người nhanh nhẹn, vội vội vàng vàng chạy đi tìm thôn trưởng, thực mau, một lão nhân gia khoảng sáu bảy chục tuổi hướng tới hai người mà đi qua.

“Hai vị tiểu hữu, đường xá xa xôi đến đây, không biết là vì chuyện gì.”
Sở Diệp lấy ra thư tín, giao cho thôn trưởng.

Thôn trưởng lấy thư tín ra xem một phen, nói: “Tiểu hữu tuổi còn trẻ như vậy đã là Hồn Sủng Sư, lợi hại lợi hại.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Thôn trưởng quá khen.”
“Theo lý mà nói, việc này ta không nên cự tuyệt, nhưng mà, trong thôn tiểu hài tử ham chơi rất nhiều, sợ là sẽ trêu chọc vào ái sủng của ngài……” thôn Hòe mưu sinh bằng việc bán hoa Hòe mà sống, mà Ngân Sí Ong ở trong thôn thải mật, đối cây Hòe mà nói cũng không có gì là không tốt, nhưng cũng không có chỗ tốt nào cho thôn.

Thôn trưởng suy nghĩ, rốt cuộc nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, huống chi một người ngoài thôn lại tới trong thôn thải mật, cũng sẽ khiến cho thôn dân có vài phần bất mãn.

Sở Diệp cười cười, nói: "Nếu thôn trưởng đáp ứng, ta có thể quyên góp 30 đồng vàng, coi như tặng cho thôn thêm một chút kinh phí chung được không."
Rất nhiều thôn đều có thôn phí, thôn phí phần lớn là do thôn dân quyên góp, dùng để cho trong việc xây dựng thôn.

Thôn trưởng nguyên bản cũng không muốn đắc tội một Hồn Sủng Sư như Sở Diệp, lại nghe Sở Diệp nguyện ý góp 30 đồng vàng làm thôn phí, cũng không ngăn cản nữa.

"Diệp thiếu đều nói như vậy, ta mà cự tuyệt thì có chút không phải."
Hạ Sơn nghe thôn trưởng cùng Sở Diệp nói chuyện, trộm liếc Sở Diệp một cái, âm thầm cảm thán Sở Diệp đúng là tài đại khí thô, chỉ là phóng ong thải mật trong thôn thôi liền quyên góp 30 đồng vàng, Hạ Sơn cảm thấy, Sở Diệp vốn không cần chào hỏi trộm phóng ong thải mật là được rồi người thôn Hòe cũng không ngăn trở, nhưng như vậy, có chút không phúc hậu.

Được thôn trưởng đáp ứng, Sở Diệp đem mấy thùng nuôi đặc xuống rồi thả Ngân Sí Ong bên trong ra ngoài.

Đàn Ngân Sí Ong từ xa đã nghe thấy mùi hoa Hòe, sớm đã có chút ngo ngoe rục rịch, có Tiểu Ngân áp chế, mới không có dị động, này được một thả ra, tức khắc vui vẻ bay loạn khắp nơi.

Sở Diệp đối với Tiểu Ngân dặn dò, nói: "Nhìn chằm chằm chúng, không cho đả thương người."
Tiểu Ngân gật gật đầu, bay đi.

Sở Diệp đem 50 cái thùng nuôi ong, phân tán đặt ở khắp nơi trong thôn.

An bài cho ong đàn xong, Sở Diệp có chút mệt mõi dứt khoát ngồi xuống dưới một cây Hòe lớn để nghỉ ngơi.

Hạ Sơn ở Sở Diệp bên cạnh ngồi xuống, thần sắc cổ quái hỏi: "Mật ong của ngươi, mất lắm phải không?"
Sở Diệp liếc mắt nhìn Hạ Sơn một cái, nói: "Còn hảo đi, như thế nào lại hỏi như vậy."
Ngươi có thể hay không bị lỗ?" Hạ Sơn thầm nghĩ: Sở Diệp phải trả cho chính mình mười đồng vàng, lại cho Hòe Thôn 30 đồng vàng, mật ong này còn không biết có bán được 40 đồng vàng không, nếu mà mật ong bán không được giá, như vậy có thể muốn lỗ vốn.

Sở Diệp tin tưởng tràn đầy nói: "Có thể thu hồi, hẳn là không có vấn đề gì."
Hoa Hòe của Hòe Thôn phẩm chất cao, hoa lại sung túc, thu 50 hủ mật hoa Hòe Ngân Tuyết hẳn là không có gì vấn đề, một đám mật ong này phẩm chất cao, hẳn là giá cả lại sẽ tăng lên cho xem, nếu cửa hàng không ép giá, giá bán sẽ không thấp hơn 80 đồng vàng.

Hạ Sơn nhìn Sở Diệp bộ dáng tràn đầy tự tin kia cũng không lo lắng nữa.

Sở Diệp trong Hòe Thôn thuê cái sân, dùng cho cư trú.

_____*****_____
Năm ngày sau
Sở Diệp nói với Hạ Sơn: " giúp ta đem mấy cái bình này vào trong xe đi.

Trước nhất đi lên trấn kiếm xem có tửu lâu nào thu mua mật ong không".

Nguyên bản Sở Diệp định cho Ngân Sí Ong thải mật từ 6 hoặc 7 ngày, bất hoa, do hoa Hòe sản lượng qua tốt nên vượt kế hoạch.

Tiểu Ngân cùng ong đàn đều đãi vui vẻ vô cùng, luyến tiếc không muốn rời đi, càng muốn ở lâu thêm mấy ngày.

Trên thực tế, Sở Diệp cũng không quá nguyện ý liền cứ như vậy rời đi, rốt cuộc, hắn chính là thà chịu tốn 30 đồng vàng, để ong đàn có được cơ hội thải mật, nếu không dụng hết sức thải mật, vậy thật sự thực có lỗi với những đồng vàng kia rồi.

Sở Diệp trên người chỉ còn không tới 30 đồng vàng, vì thế, quyết định trước bán một đám mật ong, để ứng cứu khẩn cấp trước đã.

Hai ngày nay, Sở Diệp ở trong thôn tìm một hộ ủ rượu mua hai mươi cái bình rượu, dùng để đựng mật ong.

Hạ Sơn gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Sở Diệp cùng Hạ Sơn cùng đi thành trấn phụ cận thôn Hòe, Sở Diệp cầm một vò mật ong là hàng mẫu, đi tới ba cửa hàng khác nhau để hỏi giá.

Qua ba cửa hàng khác nhau mỗi cửa hàng đều ra gia khác nhau, phân biệt là 19 đồng bạc một vò, 20 đồng bạc một vò, 22 đồng bạc một vò, Sở Diệp nguyên bản muốn đem mật ong bán cho Sở gia vì họ ra giá 22 đồng bạc một vò, nhưng ngoài ý muốn lại phát hiện được một tửu phường ủ rượu từ Linh mật.

Sở Diệp cầm một vò mật ong, đi tửu phường đó để dò hỏi giá cả, chủ tửu phường phường đối với việc Sở Diệp cung cấp linh mật thập phần vui mừng, liền ra giá 25 đồng bạc một vò, Sở Diệp không có do dự liền đem hai mươi hủ linh mật toàn bán cho tửu phường, nhập trướng 50 đồng vàng, kiếm được tiền, Sở Diệp đi

vào cửa hàng mua một viên Hồn Tinh giá 40 đồng vàng
Hạ Sơn nhìn Sở Diệp mua Hồn Tinh, nói: “Ngươi mua Hồn Tinh là vì chuẩn bị cho Ngân Sí Ong đúng chứ”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Hạ Sơn tràn đầy kinh ngạc nói: “Ngươi cư nhiên mua cho nó Hồn Tinh tốt như vậy.”
Hạ Sơn gãi gãi đầu, hắn ngẫu nhiên cũng mua cho Hỏa Vân Mã một viên Hồn Tinh giá sáu bảy đồng vàng nhưng phẩm chất thì không quá tốt, Sở Diệp cư nhiên tốn nhiều tiền như vậy, mua cho một con Ngân Sí Ong một viên Hồn Tinh quý như vậy, nhìn lại đãi ngộ của Hồn Sủng chính mình, Hạ Sơn không khỏi có chút chột dạ.

Sở Diệp cười cười, nói: “Tiểu Ngân của ta có chút kén ăn.”
Từ xưa nghèo gia phú lộ, vì lưu đủ lộ phí, lần trước hắn đi cửa hàng Sở gia bán mật ong, cũng chưa mua Hồn Tinh cho Tiểu Ngân, sợ Tiểu Ngân bị đói, nên nhanh chân mua tiếp, Tiểu Ngân tính tình khá táo bạo nếu để bị đói, sợ là sẽ cắn người mất.

Tiểu Ngân nhìn Sở Diệp trở về, tràn đầy hưng phấn hướng tới Sở Diệp nhào qua.

Sở Diệp đem hồn hạch lấy ra, Tiểu Ngân thật cẩn thận đem hồn hạch thu được vào bên trong cái túi trước ngực.

Hạ Sơn không chớp mắt nhìn chằm chằm Tiểu Ngân, ánh mắt đột nhiên ngưng trọng lai.

“Làm sao vậy?” Sở Diệp nhìn Hạ Sơn hỏi.

Hạ Sơn banh mặt, mặt đầy kỳ dị nhìn Sở Diệp, nói: “Ngân Sí Ong của ngươi, có phải hay không cấp 3?”
Hạ Sơn có chút sợ đàn ong, nên lần trước nhìn đến Tiểu Ngân, vẫn luôn theo bản năng tránh đi, khi phát hiện Sở Diệp cư nhiên mua Hồn Tinh phẩm cấp cao cho Tiểu Ngân, nên hắn nhịn

không được mà nhìn chằm chằm Tiểu Ngân nhiều thêm vài lần, khi nhìn kỹ thì, đã bị làm cho sợ ngây người, Hạ Sơn có chút hoảng sợ phát hiện, Tiểu Ngân tuy thân hình nhỏ bé, nhưng hơi thở trên người lại thập phần hữu lực, tựa hồ so với Hỏa Vân Mã của hắn còn cường hơn.

Hồn Sủng Sư từ 15 tuổi, mới có thể khế ước Hồn Sủng, Sở Diệp tuổi không lớn, Hạ Sơn đánh giá đối phương ký khế ước với Hồn Sủng cũng chỉ mới cách đây mấy tháng, Hạ Sơn nguyên bản còn nghĩ Ngân Sí Ong của Dở Diệp cao nhất cũng chỉ cấp hai mà thôi, khi phát hiện cấp bậc của Ngân Sí Ong có khả năng so với Hỏa Vân Mã nhà mình cao hơn, tâm tình Hạ Sơn không khỏi có chút khác thường.

Sở Diệp cười cười, nói: "Ngươi đoán."
Hạ Sơn trừng mắt nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, biết Sở Diệp cũng không muốn nói, nên cũng không có truy vấn tiếp.

Hạ Sơn mới đầu còn cảm thấy Sở Diệp bán mật ong thu được thật nhiều đồng vàng, nhưng sau khi phát hiện Tiểu Ngân có khả năng là Hồn Sủng cấp 3, lại cảm thấy bình thường trở lại.

Hoa Hòe ra bông nhiều nhờ đó sản lượng mật ủ được cực cao, mười ngày sau, Sở Diệp lại thu được 50 hủ mật ong.

Hòe hoa cũng sắp bãi mùa, Sở Diệp chuẩn bị thải mật thêm hai ngày, liền trở về Long Nhai thôn.

Sở Diệp tìm Hạ Sơn, để đem mật ong đưa lên trấn bán.

"Ngươi ở đây chờ một chút, ta đi hỏi một chút coi tửu phường còn thu mua không." Lần trước bán hai mươi hủ mật ong cho tửu phường, lần này hắn lại mang theo 50 hủ, Sở Diệp cũng không biết tửu phường có thể mua được nữa hay không đây.

Hạ Sơn gật gật đầu, nói: "Được".

Sở Diệp vừa đi vào tửu phường, lão bản liền đón cửa tiếp đoán.

Thái độ của lão bản tửu phường so lần trước nhiệt tình hơ rất nhiều, “Diệp thiếu, ngươi cuối cùng cũng tới, ngươi không tới, ta liền phải đi tìm ngươi.”
Sở Diệp vừa nghe khẩu khí của lão bản, liền biết lần này sự tình là ổn.

“ Mật ong lần trước, lão bản còn muốn không?”
“Diệp thiếu, mật ong của ngài thập phần không tồi, nếu, ngươi muốn bán, ta ra giá ba đồng vàng một vò để thu mua.”
Sở Diệp ánh mắt sáng lên, nói: “Lão bản nếu nói như vậy, ta liền bán toàn cho ngươi.”
Sở Diệp cùng lão bản tửu phường, đối mật tiến hành giao hàng, Sở Diệp nhập trướng 150 đồng vàng, tức khắc mặt mày hớn hở, thầm cảm thấy không uổng công hắn cực cực khổ khổ đi ra ngoài phóng ong, cuối cùng chuyến đi này không tệ.

“Diệp thiếu, mật ong của ngươi là thải từ hoa Hòe trong Hòe Thôn phải không?” Tửu phường lão bản hỏi.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Nhưng kỳ ra hoa của hoa Hòe cũng sắp qua, ta mấy ngày nữa liền phải rời đi.”
Lão bản tửu phường nghe vậy, có chút cô đơn nói: "Vậy thật đúng là đáng tiếc.”
Sở Diệp cười khổ một chút, nói: “Đúng vậy cũng không có cách nào khác.”
“Diệp thiếu, nếu sang năm ngươi còn tới đây thải mật, có thể đem mật ong bán cho ta.”
Sở Diệp sửng sốt một chút, thầm nghĩ: Suy tính của lão bản tửu phường có phải hơi xa không? Nhanh như vậy liền nghĩ đến sang năm, như vậy mật ong của hắn tựa hồ phẩm chất không tồi đâu nha, mới khiến cho đối phương suy tính như vậy.

Sở Diệp cười cười, nói: “Sang năm nếu là ta như cũ lại đây thải mật, chắc chắn sẽ ưu tiên suy xét tới lão bản ngài.”
Hạ Sơn nhìn đến Sở Diệp đu ra, thần thần bí bí nói: “Sở Diệp, ngươi biết không? Vừa nảy mới có mấy người bàn luận nói, tửu phường này ba ngày trước đẩy ra một loại rươu mới tên là rượu Tuyết Mật, linh khí sung túc, hương vị siêu phàm, hương thuần trình độ có thể sánh ngang linh tửu, luôn cung không đủ cầu.”
Sở Diệp chuyển động một chút tròng mắt, thầm nghĩ: Này cái gọi là rượu Tuyết Mật, hẳn là chính là từ mật ong mà hắn cung cấp ủ mà thành, lão bản tửu phường cho hắn giá cao, mà chính bản thân tửu phường cũng là kiếm không ít đi.

“Mật ong của ngươi thích hợp ủ rượu a!”
Sở Diệp cười cười, nói: “Ta cũng không rõ ràng lắm a!”
Sở Diệp suy đoán mật ong của hắn ủ được rượu hiệu quả cai như vậy là do, hắn cấp cấp cho ong đàn Linh Tuyền Thủy có quan hệ.

Sở Diệp nghe Hạ Sơn nói về Tuyết ong rượu, dứt khoát đi tửu phường mua ba vò rượu về, tặng Hạ Sơn một vò, một vò rượu tốn của Sở Diệp 12 đồng bạc, giá cả cũng không tính thấp, Sở Diệp vừa mới kiếm được 200 đồng vàng, khi mua đồ cũng không quá đau lòng.

Hạ Sơn tiếp nhận rượu trong tay Sở Diệp, ngoài miệng nói “Ngươi cũng quá khách khí”, nhưng tay lại không chậm, liền lấy vò rượu đoạt qua, uống hết một mụng to.

“Rượu ngon.” Hạ Sơn liền đã cơn thèm rượu, ngày thường cũng sẽ mua chút rượu uống đỡ thèm, bất quá Hạ Sơn ngày thường cũng chỉ mua cái loại 2, 3 đồng bạc một vò rượu, còn so với rượu Tuyết Mật thì quá kém cỏi rồi.

Sở Diệp nhìn gương mặt đang đỏ lên của Hạ Sơn, bất đắc dĩ nói: “Uống ít thôi, một hồi lạc đường bây giờ.”
Hạ Sơn vỗ vỗ ngực, bảo đảm nói: “Yên tâm, ta ngàn ly không say.”

Sở Diệp nhìn bộ dạng Hạ Sơn, thật sự là có chút không yên tâm..

Chương 17: Cùng Là Pháo Hôi

Editor: Tĩnh
Chương này bé thụ sẽ xuất hiện
Hai ngày sau, Sở Diệp ngồi trên xe ngựa, mang theo đàn ong khởi hành trở về Long Nhai Thôn.

Sau hai ngày, bên trong thùng nuôi ong lại tích được một lớp mật ong thật dày, bởi vì không quá cần tiền, nên Sở Diệp cũng không có vội lấy mật ong đem ra bán.

Hỏa Vân Mã ở trên đường chạy như bay, đột nhiên ngừng lại.

Sở Diệp xốc mành lên, hướng ra ngoài nhìn, đối với Hạ Sơn hỏi: "Làm sao vậy?"
Hạ Sơn quay đầu lại nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, do dự một chút nói: "Có người té xỉu ở trên đường, hình như là một Hồn Sủng Sư? Bộ dạng bị thương rất nghiêm trọng."
Sở Diệp: "……" Chẳng lẽ là gặp được ăn vạ? Thế giới này, mà cũng có người làm loại việc này hả?
Sở Diệp đi xuống xe ngựa, hướng tới chỗ người kia nằm nhìn qua.

Chỉ thấy một thiếu niên nằm ở trên đường, trên bụng thiếu niên có một vết thương, nhìn rất suy yếu, nằm bên cạnh thiếu niên là một hồ ly màu trắng, tiểu hồ ly ở bên cạnh luôn kêu ô ô, thấy không được liền lấy đầu lưỡi liếm thiếu niên, thần chí đang không rõ kia, đôi mắt hồ ly tích một tầng nước mắt.

“Con hồ ly này thật xấu!” Hạ Sơn nói.

Sở Diệp mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Hạ Sơn đúng là tên ngốc này, thật đúng là…… Nghĩ sao nói vậy.

Bất quá, hắn cũng không nói sai, bình thường hồ ly phần lớn lớn lên đều rất xinh đẹp, nhưng con Hồn Sủng này, lớn lên miệng méo mắt lé, thập phần cổ quái.

Bộ dạng Hồn Sủng, có đôi khi sẽ thay đổi một cách vô tri vô giác và ảnh hưởng đến bộ dạng của Hồn Sủng Sư, cho nên phần lớn nữ tử yêu thích cái đẹp, sẽ khế ước hồ ly làm Hồn Sủng, khi nhắc tới mỹ mạo của bản thân cũng tự tin hơn vài phần.

Nữ chủ cũng có một con Hỏa Hồ, sau khi trưởng thành biến thành Cửu Vĩ Thiên Hồ.

Nam nhân khế ước hồ ly liền rất ít, nam Hồn Sư khế ước hồ ly, liền bị cho là thiếu khí khái nam nhân
“Người này cư nhiên lại khế ước một con hồ ly xấu như vậy.”
Sở Diệp có chút vô ngữ nhìn Hạ Sơn, thầm nghĩ: Hạ Sơn tên ngốc này, một câu là nói hồ ly này xấu, không thấy tiểu hồ ly người ta đang muốn cào người sao? Cư nhiên còn ở đó mà nói.

Cũng may trên người Hạ Sơn không mang theo ác ý, hoặc có thể là do chủ nhân đang gặp nguy hiểm nên tiểu hồ ly không cảm nhận được ác ý, cũng có thể là lười cùng Hạ Sơn so đo.

Sở Diệp nghĩ tới một nhân vật trong cuốn tiểu thuyết kia tên là Lâm Sơ Văn!
Lâm Sơ Văn trong truyện cũng là một pháo hôi, cùng là pháo hôi như nguyên chủ nhưng Lâm Sơ Văn ở trong truyện lại được miêu tả khá nhiều, nhưng cuối cùng thì vẫn là pháo hôi mà thôi.

Đối phương được nam chủ Mộ Lăng Thiên cứu, sau đó vẫn luôn đối Mộ Lăng Thiên nghĩa nặng tình xâu, muốn lấy thân báo đáp, muốn trở thành kẻ thứ ba chen ngang giữa nam chủ cùng nữ chủ.

Lâm Sơ Văn là một Dược Tề Sư xuất sắc, có thể phối trí nhiều loại dược tề cao cấp, đối phương vì Mộ Lăng Thiên trả giá rất nhiều, Mộ Lăng Thiên vẫn luôn không đành lòng cự tuyệt hắn, liền như vậy cùng hắn mờ ám không rõ.

Sau đó tình cảm của nam chủ và nữ chủ ngày càng sâu đậm.

Lâm Sơ Văn vì yêu sinh hận, đã tính kế định hại nữ chủ, kết quả hại người hại mình, ngược lại là chính mình mất tánh mạng.

Hồn Sủng Sư sau khi chết, một ít Hồn Sủng sẽ lựa chọn giống nhau là chạy trốn, bất quá, Lâm Sơ Văn và Hồn Sủng của mình tình cảm thâm hậu, vì vậy lựa chọn vì Lâm Sơ Văn báo thù rửa hận, rồi cùng Hỏa Hồ của nữ chủ tranh đấu nhưng lại thua, không thể báo thù cho chủ mà ngược lại là còn bị hút khô mà chết.

Lâm Sơ Văn nuôi một con hồ ly có huyết mạch của Cửu Vĩ Thiên Hồ, huyết mạch phi thường tinh khiết.

Bởi vì huyết mạch quá cao, tiểu hồ ly sau sinh ra, huyết mạch thức tỉnh xảy ra vấn đề, nên bị biến thành một con hồ ly xấu.

Tiểu hồ ly khi còn nhỏ được Lâm Sơ Văn nhặt trở về, nuôi dưỡng mấy năm, giúp cho quan hệ một người một hồ ly phi thường tốt.

Lúc Lâm Sơ Văn 15 tuổi, cũng không chê tiểu hồ ly xấu, mà cùng đối phương ký khế ước.

Sau nhờ Lâm Sơ Văn dùng dược tề trợ giúp Tuyết Hồ thức tỉnh,

từ hồ ly xấu lại liền biến thành một con hồ ly xinh đẹp.

Tuyết Hồ huyết mạch thập phần cao, theo lý nên có một tiền đồ rộng mở, đáng tiếc cuối cùng đối phương trở thành bàn tay vàng của nữ chủ.

Nữ chủ có một con Hỏa Hồ có huyết mạch Thượng hạ phẩm, nhờ hấp thu máu của Tuyết Hồ mà huyết mạch trong cơ thể nó tăng lên Thượng trung phẩm.

Sở Diệp nhìn chằm chằm Lâm Sơ Văn vài lần, nữ chủ dung mạo tuyệt sắc, Lâm Sơ Văn cũng là mỹ nam tử điên đảo chúng sinh.

Bây giờ trên mặt đối phương dính không ít bùn đất, cũng nhìn không ra cụ thể lớn lên dung mạo như thế nào, bất quá, xem hình dáng, hẳn là lớn lên không tệ.

Sở Diệp đánh giá Lâm Sơ Văn có chút nghi ngờ, rốt cuộc như thế nào lại khế ước với một con hồ ly xấu như thế, người thường không hay làm thế.

Sở Diệp lấy ra một bình Phục Linh Dịch, rót vào miệng Lâm Sơ Văn.

Phục Linh Dịch là Sở Diệp lúc trước mua để chuẩn bị cho tình huống bất trắt, không nghĩ tới lúc này sẽ thật dùng tới nó.

Hạ Sơn nhìn Sở Diệp, có chút ngạc nhiên nói: “Ngươi tính cứu hắn.”
Sở Diệp gật gật đầu, nghiêm trang nói: “Đúng vậy, cứu một mạng người còn hơn xây bảy tháp chùa.”
Hạ Sơn tràn đầy khâm phục nhìn Sở Diệp, nói: “Diệp thiếu, ngươi thật là người tốt.”
Sở Diệp cười khổ một chút, thầm nghĩ: Hắn cũng không phải người tốt gì cả, nếu không phải hắn hoài nghi đối phương là

Lâm Sơ Văn, thì hắn cũng lười đến cứu.

Tương lai Lâm Sơ Văn chính là một đại Dược Tề Sư, nếu có được sự giúp đỡ đối phương, thì nhờ tiền đồ của hắn cũng sẽ càng trôi chảy hơn.

Trong truyện nói Lâm Sơ Văn bởi vì nam chủ đã cứu hắn mà vẫn luôn mang ơn đội nghĩa, hắn bây giờ giúp Lâm Sơ Văn, đối phương có lẽ cũng sẽ đối với hắn mang ơn đội nghĩa.

Sở Diệp khi đọc sách, liền vì Lâm Sơ Văn mà có chút thương tiếc, vốn là một Hồn Sủng Sư tiền đồ rộng lớn, liền bởi vì yêu sai người, rồi rơi vào cái kết cục bi thương.

Kỳ thật, trong truyện nói Lâm Sơ Văn đột nhiên đi tính kế nữ chủ viết thập phần qua loa có lẽ bên trong còn có ẩn tình gì mà chưa nói không chừng.

Sở Diệp khi đọc sách, đối với nữ chủ liền không có hảo cảm, lại phát hiện có khả năng vòng cổ của nguyên chủ chính là bàn tay vàng của nữ chủ đoạt được liền càng không có hảo cảm, hắn thật sự không hy vọng, Lâm Sơ Văn và Tuyết Hồ lại bị nữ chủ và Hỏa Hồ của cô ta hại chết.

Sở Diệp đối nam chủ cũng không có hảo cảm, trong sách viết có rất nhiều người thích nam chủ, những người này hắn càng không có hảo cảm, chỉ bởi vì không đành lòng cự tuyệt đối phương, mà liền coi đối phương như đồ vật để bên người lúc nào cần thì lấy ra không cần thì quăng qua một bên.

Đều là pháo hôi, Sở Diệp cảm thấy nếu hắn có thể thay đổi kết cục của Lâm Sơ Văn thì đây cũng là một chuyện tốt.

……
Sở Diệp đem Lâm Sơ Văn thả lên bên trong xe ngựa, rồi mang

tiểu hồ ly vào xe ngựa luôn.

Phục Linh Dịch hiệu quả cũng không tệ lắm, sau khi dùng dược tề thì Lâm Sơ Văn, cũng từ từ tỉnh lại.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp có chút mờ mịt nói: “Là ngươi đã cứu ta?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Lâm Sơ Văn mấp máy đôi mắt, nói: “Cảm ơn.”
Sở Diệp ôn hòa cười, nói: “Dược tề chữa thương có chút không đủ dùng, mà trên người ta cũng đã không còn, đợi lát nữa khi tới thành trấn, ta lại đi mua thêm.”
Lâm Sơ Văn sửng sốt một chút, có chút ngượng ngùng nói: “Ta không có tiền, mà ta cảm thấy thân thể đã tốt lên, nên không cần tốn tiền.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Không có việc gì, ngươi còn trẻ, vẫn là nên hảo hảo điều dưỡng một chút mới tốt, nếu mà để lại tai hoạ ngầm, sẽ ảnh hưởng tiền đồ về sau liền không hay, về tiền ngươi không cần lo lắng, ngươi có thể làm công cho ta, chậm rãi trả, mà ta thì đang cần người hỗ trợ.”
Lâm Sơ Văn không dự đoán được Sở Diệp sẽ nói như vậy, mở to mắt, nhìn chằm chằm Sở Diệp đánh giá hồi lâu, rồi sau đó gật gật đầu, ứng thanh, “Hảo.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Đúng rồi, ngươi tên là gì.”
Lâm Sơ Văn gục đầu xuống, thấp giọng nói: “Ta tên Lâm Sơ Văn.”
Tuy rằng sớm đã đoán ra, nhưng khi Sở Diệp nghe được Lâm Sơ Văn trả lời vẫn liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, quả nhiên là hắn.

Nét mặt Sở Diệp không đổi, nhưng đáy lòng lại có chút kích động.

Sở Diệp âm thầm hoài nghi, ân cứu mạng của nam chủ đối Lâm Sơ Văn có phải hay không chuyển dời lên người mình không.

Dựa theo quỹ đạo câu truyện, không còn bao lâu, hắn sẽ chết,

tuy rằng đã rời xa Sở gia, nhưng trong lòng Sở Diệp vẫn còn tồn tại bóng ma, lo lắng sẽ chịu ảnh hưởng của cốt truyện.

Cốt truyện thay đổi càng nhiều thì hắn càng không phải chịu ảnh hưởng bởi ngòi bút của tác giả.

Hạ Sơn cho xe ngựa rời đi không lâu, một chiếc xe ngựa xa hoa đã chạy lại đây.

Một thiếu niên có diện mạo anh tuấn xuất hiện, xốc mành lên, hướng tới bên ngoài xa mã nhìn thoáng qua tôi tớ, hỏi: “Lý thúc, trên đường có hay không cái gì ngoài ý muốn sao?”
Lý họ tôi tớ lắc lắc đầu, nói: “Không có a! Thiếu gia làm sao vậy?”
Mộ Lăng Thiên lắc lắc đầu, nói: “Không có gì, lên đường đi.”
Mộ Lăng Thiên ngồi bên trong xe ngựa, nhíu nhíu mày, mơ hồ cảm thấy chính mình tựa hồ bỏ lỡ cái gì đó.

Bởi vì trên xe có một người bị thương, Sở Diệp cũng không dám lên đường quá nhanh, tốn ba ngày, mới về tới Long Nhai Thôn.

Trên đường Sở Diệp lại mua cho Lâm Sơ Văn hai lọ Phục Linh Dịch, nếu đã là Hồn Sủng Sư thì tố chất thân thể không thể cùng người bình thường so sánh, lúc đến Long Nhai Thôn, thương thế trên người Lâm Sơ Văn đã khôi phục hơn 70%.

Lâm Sơ Văn đứng ở cửa thôn, nhìn Long Nhai Thôn, bên trong ánh mắt, mang theo vài phần mới lạ.

Diệp thiếu, cuối cùng ngươi đã trở lại a? Trên đường không xảy ra chuyện gì chứ.” Thôn trưởng nhìn Sở Diệp trở về, đi ra đón tiếp.

Sở Diệp cười, nói: “Có thể có chuyện gì a! Hòe Thôn nguồn mật sung túc, nên ở lại thêm mấy ngày.”
Thôn trưởng nhìn Sở Diệp, nói: “ Bạch Lan Quả của ngươi, bốn

ngày trước lại thành thục một đám, thúc sợ chúng hỏng, nên liền tự chủ trương cho người hái xuống, đang đặt trong kho hàng."
Sở Diệp cười cười, nói: "Làm phiền thôn trưởng."
Sở Diệp lần này đi Hòe Thôn, tổng cộng kiếm lời 200 đồng vàng, mua Hồn Tinh cùng dược tề, tốn hơn phân nửa hơn, chi tiêu tiết tiết kiệm, mà hiện giờ chỉ còn lại có 80 đồng vàng, giờ đem Bạch Lan Quả bán đi, cũng không kiếm được bao nhiêu, nhưng mà muỗi dù nhỏ cũng có thịt a.

Thôn trưởng nhìn người phía sau Sở Diệp hỏi: "Vị này chính là?"
Sở Diệp giới thiệu nói: "Đây là người ta tìm tới để phụ giúp."
Thôn trưởng nhìn Lâm Sơ Văn bên người hồ ly, có chút khác thường nói: "Các hạ cũng là Hồn Sủng Sư?"
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: "Đúng vậy."
Thôn trưởng nhìn Sở Diệp, không khỏi đối với Sở Diệp lau mắt mà nhìn, thầm nghĩ: Mới không bao lâu a! Sở Diệp lại có thể mời một Hồn Sủng Sư tới phụ giúp, quả nhiên là đại thiếu gia đại gia tộc, bản lĩnh so với thôn dân bình thường vẫn lớn hơn.

Thôn dân nhìn đến Sở Diệp trở về, sôi nổi cùng Sở Diệp chào hỏi.

"Có gì ta có thể cho ta hỗ trợ sao?" Lâm Sơ Văn đi theo Sở Diệp trở về biệt viện, có chút ngượng ngùng hỏi.

Trong suốt hai ngày này, Sở Diệp chẳng những mua cho hắn dược tề chữa thương, còn mua cho Tuyết Bảo tinh hạch để làm đồ ăn, khiến Lâm Sơ Văn rất là ngượng ngùng.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn một cái, nói: "Trước nghỉ ngơi một chút đã, ta hiện tại muốn đi lên núi thu mật ong, nếu thấy thân thể không sao, thì cùng ta đi lên núi."
Trước khi hắn rời đi đã thả một đám thùng ong ở trên núi, tuy rằng trên núi phấn hoa không đủ, nhưng chất vẫn là có thể thu một đám mật ong.

Lâm Sơ Văn không cần suy nghĩ liền nói: “Ta có thể, có thể, thương thế của ta đã sớm tốt.”
Sở Diệp nhìn bộ dạng vội vàng của Lâm Sơ Văn, có chút buồn cười, “Nói như vậy, chúng ta đi thôi.”
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hảo.”.

Chương 18: Hợp Tác Săn Thú

Editor: Tĩnh
Sở Diệp mang theo Lâm Sơ Văn lên núi, đem tất cả thùng nuôi ong trên núi đều thu trở về.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hôm nay vận khí không tồi, lúc lên núi không lâu, liền ở trên núi phát hiện một mảnh Tuyết Cầu Thảo, có thể bán được mười mấy đồng vàng, có thể xem như khởi đầu tốt đẹp.

Tiểu Ngân ghé vào Sở Diệp trên vai, "Ong ong" kêu hai tiếng.

Sở Diệp hướng tới Lâm Sơ Văn nhìn thoáng qua, cười khổ nói: "Sơ Văn, hồ ly của ngươi giống như cùng rắn bên trong rừng đánh nhau rồi."
Lâm Sơ Văn sửng sốt một chút, quả nhiên phát hiện tiểu hồ ly của mình quả nhiên đã không thấy đâu.

Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp hướng tới rừng cây mà đi qua, chỉ thấy bên trong rừng cây, có một con huyết mãng dài mười mấy mét, tiểu hồ ly cùng huyết mãng đang giằng co, khí thế rất ư là mạnh mẽ.

Con huyết mãng dùng nửa thẳng thân mình hướng tới tiểu hồ ly mà tập kích.

"Rống." Tiểu hồ ly gầm lên giận dữ, một ngụm hàn khí bắn ra,

đầu rắn ngây lập tức bị đóng băng.

Bị hàn khí xâm nhiễm, đại xà hành động biến chậm rất nhiều.

Tiểu hồ ly bất lấy cơ hội, một chưởng đánh ra hướng vào đại xà, đại xà nháy mắt liền chết
Mấy con đại xà khác thấy đồng bạn bị giết, cũng đồng thời hướng tới tiểu hồ ly mà cắn xé.

Tiểu hồ ly linh hoạt xê dịch thân mình, né tránh công kích của đại xà.

Tiểu hồ ly một bên tránh né đại xà công kích, một bên huy động móng vuốt tiến hành xuất chiêu, tiểu hồ ly tốc độ cực nhanh, Sở Diệp chỉ có thể nhìn thấy móng vuốt tạo ra một đạo tàn ảnh.

Qua không bao lâu, liền đã có mấy con mãng xà bị xé rách da, máu tươi chảy đầy đất.

Tiểu hồ ly lắc lư cái đuôi, trong đôi mắt ánh lên một đạo hung quang, nhìn không giống hồ ly, mà giống như là hổ báo hơn là hồ ly.

Tiểu Ngân nhìn bộ dạng tiểu hồ ly giết địch, bị khơi dậy tâm huyết, liền kêu gọi ong đàn hướng bầy rắn mà giết.

Ong đàn ô áp áp hướng tới bầy rắn bay qua đi, cảnh tượng thực là hoành tráng.

Da rắn mềm dẻo, bất quá, thuộc hạ của Tiểu Ngân Ngân Sí Ong phóng châm cũng thực sắc bén, xuyên thấu da rắn vẫn không thành vấn đề.

Tiểu hồ ly cùng Tiểu Ngân đều là cấp ba, huyết mạch đều thực không tệ, thủ lĩnh bầy rắn cũng chỉ là cấp 3 mà thôi, thực mau

không địch lại, nằm ở thế hạ phong và một đám huyết mãng đã bị giết sạch sẽ.

Sau khi Huyết mãng bị giết sạch, Sở Diệp kiểm kê một chút chiến lợi phẩm, tổng cộng thu hoạch được một quả Hồn Tinh cấp ba, ba viên Hồn Tinh cấp 2, mười lăm viên Hồn Tinh cấp 1, không sai biệt lắm có thể bán được bảy tám chục đồng vàng.

Sau một hồi chiến đấu, tiểu hồ ly liếm liếm móng vuốt, có vẽ đã thấm mệt.

Lâm Sơ Văn đi đến, đem tiểu hồ ly ôm ở trong lòng ngực, trấn an một phen.

Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Tiểu hồ ly độc đấu bầy rắn, có chút mạo hiểm, may mắn có Ngân Sí Ong đàn hỗ trợ, ong đàn chiến lực quả thực cường đại.

Thuộc hạ của Tiểu Ngân, đều có một ít Ngân Sí Ong tiến vào phẩm cấp, lại có thể ỷ vào số lượng lớn cùng độc châm, mà cắn chết huyết mãng, nếu ong đàn cấp bậc lại cao một ít, liền càng hung hãn.

Sở Diệp vuốt ve tinh hạch trên tay, thầm nghĩ: Dưỡng ong tiền lời cao, bất quá, lại nói tiếp, vẫn là săn giết Hồn Thú tiền lời càng cao, khó trách Hồn Sủng Sư đều thích khế ước Hồn Thú có chiến lực cường hãn, mới đánh một hồi liền thu nhiều như vậy.

“Chúng ta đi thôi.” Sở Diệp thu hồi tinh hạch nói.

Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Không, chờ một chút.”
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, có chút nghi hoặc nói: “Làm sao vậy?”
Lâm Sơ Văn chỉ bên trong rừng cây chỉ mấy cây nhánh cây, nói: “Đó là Huyết Mãng Chi.”
Sở Diệp hướng tới chỗ Lâm Sơ Văn chỉ rồi đi qua chổ mấy nhánh

cây, quả nhiên, thấy được mấy nhánh cây huyết hồng, đúng là trong sách linh thảo sách có giới thiệu Huyết Mãng Chi.

Sở Diệp gõ đầu một cái, thầm mắng chính mình hồ đồ, trong sách linh thảo đã sớm viết, ở nơi nào có hang ổ của huyết mãng, sẽ có Huyết Mãng Chi xuất hiện, Huyết Mãng Chi có thể luyện chế thành linh dịch bổ sung khí huyết.

Huyết Mãng Chi là dược liệu thập phần trân quý, nhiều Huyết Mãng Chi như vậy hẳn là có thể bán được 50 đồng vàng.

“Ngươi nhận thức được dược liệu a!” Sở Diệp quay đầu nhìn Lâm Sơ Văn nói.

Linh thảo sách tranh hắn đều xem qua, Huyết Mãng Chi hắn cũng có nhận thức,chỉ là có nhận thức nhưng không qua rõ ràng, Lâm Sơ Văn không nhắc nhở, hắn nhất thời cũng chưa nhớ tới.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Ông nội của ta là Dược Tề Sư.”
Sở Diệp đã sớm biết Lâm Sơ Văn có thiên phú trở thành Dược Tề Sư, Lâm Sơ Văn ở trong truyện, khi nhắc tới đã là Dược Tề Sư, Sở Diệp cũng không biết đối từ lúc nào bắt đầu.

Nghe Lâm Sơ Văn nói như vậy, như vậy đối phương sớm đã có căn cơ về luyện dược.

Gia gia ngươi là Dược Tề Sư, vì cái gì ngươi sẽ……” Té xỉu ở ven đường, còn có bộ dạng chật vật, khổ sở kia
Dược Tề Sư hẳn là đều giàu có, rất được người khác tôn kính mà tồn tại.

Lâm Sơ Văn nhíu nhíu mày, nói: “ Thú sủng của gia gia sắp chết, gia gia liền giúp nó phối trí duyên thọ dược tề, hỏi mượn người ta rất nhiều đồng vàng,để mua dược liệu, nhưng mà, còn có một

loại dược liệu mua không được, gia gia liền mạo hiểm vào bí cảnh, sau đó, liền không có tin tức."
"Những người trước đó cho gia gia mượn tiền, khi vừa nghe nói gia gia đã chết, tới nhà ta đoạt đồ, đem tất cả đồ vật có giá trị đi rồi."
Lâm Sơ Văn nhíu nhíu mày, những người tới đoạt đồ, chỉ có một bộ phận là cho gia gia mượn tiền, còn lại những người khác căn bản chính là nhân lúc người khác cháy nhà mà đi hôi của.

Hắn biết những người đó ở chơi xấu, nhưng có biện pháp nào đâu? Hắn căn bản không phải đối thủ của những người đó.

Lâm Sơ Văn cắn cắn môi, thầm nghĩ: Lúc gia gia còn những thúc thúc bá bá đó, một đám đó ai cũng nhiệt tình với hắn, gia gia vừa không có tin tức, đám hỗn đản đó, liền lộ ra tướng mạo sẵn có, thật sự đáng giận.

Nhắc tới gia gia, Lâm Sơ Văn trên mặt hiện nhiều hơn vài phần thương nhớ, tiểu hồ ly cảm ứng được cảm xúc của Lâm Sơ Văn, vươn đầu lưỡi liếm liếm Lâm Sơ Văn mặt, Lâm Sơ Văn nhịn không được sờ sờ lông tiểu hồ ly.

Từ đó về sau hắn liền cùng tiểu hồ ly ra ngoài săn thú để kiếm sống.

Rồi trong lúc săn thú bị thương may là gặp được Sở Diệp nếu không hắn giờ đây liền dữ nhiều lành ít.

Tuyết Bảo nhìn Lâm Sơ Văn ánh mắt lưu chuyển, nó vừa sinh ra đã xấu may mắn được Lâm Sơ Văn thu nhận mà không chê nó xấu vẫn luôn chiếu cố và nuông chiều nó.

Sau khi Lâm Sơ Văn bị đuổi ra khỏi nhà nó liền biết mình phải mạnh mẽ để bảo vệ Lâm Sơ Văn.

Lúc trước Lâm Sơ Văn bị thương là do nó trong lúc chiến đấu gây ra sai lầm.

Nhưng nhờ có Sở Diệp ra tay cứu giúp, nhưng tới giờ nó vẫn còn thấy khó chịu trong lòng.

Có thể do lần trước Lâm Sơ Văn bị thương trở thành kích thích đối với Tuyết Bảo, nên bây giờ nó rất hiếu chiến.

Lâm Sơ Văn nói: "Ngân Sí Ong của ngươi có huyết mach của Kim Sí Ong a!"
Sở Diệp sửng sốt một chút, nói: "Ngươi như vậy cảm thấy?"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Hẳn là không sai, ngươi thí nghiệm quá phẩm cấp của Tiểu Ngân chưa?"
Sở Diệp lắc đầu, nói: "Không có."
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: " Tiểu Ngân nếu là có huyết mạch Kim Sí Ong, ít nhất phẩm cấp cũng là Trung thượng phẩm."
Sở Diệp cong cong khóe miệng, khi nghe Lâm Sơ Văn nói, hắn cũng đoán trước cũng không sai biệt lắm.

"Nếu có dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch, Tiểu Ngân có khả năng tiến giai đến Thượng phẩm." Lâm Sơ Văn nói xong, bế Tuyết Bảo, ánh mắt có vài phần cô đơn, và vài phần kiên định.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: "Có phải dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch có phải có lợi cho Tuyết Hồ phải không?"
Lâm Sơ Văn sửng sốt một chút, gật gật đầu, nói: Nếu có dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch thì Tuyết Bảo có thể trở thành hồ ly xinh đẹp."
Sở Diệp có chút tò mò nói: " dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch, yêu cầu bao nhiều đồng vàng?"
Lâm Sơ Văn nhấp môi, nói: dược thảo của một phần dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch phí tổn khoảng năm sáu trăm đồng vàng, giá bán là 3000 nhưng rất khó mua, thứ này thường thường vừa xuất hiện, thì đã bị đại gia tộc bao thầu."
Sở Diệp: "……" Giá cả mắt như vậy, cư nhiên còn rất khó mua.

Nếu là phí tổn một phần dược thảo là năm sáu trăm đồng vàng, vậy còn có thể ngẫm lại biện pháp, nếu giá bán là 3000 đồng vàng, dù hắn không ăn không uống, muốn tích cóp đủ đồng vàng, cũng đã hơn một năm thời gian.

“Ngươi tính sao?” Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn nói.

Lâm Sơ Văn đỏ mặt, nói: “Ta chỉ biết phối phương của dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch, phối dược tề khá khó khăn mà ta thì chưa thử lần nào nên không chắt.”
Hắn đã bắt đầu học tập chế dược, chỉ là kinh nghiệm còn chưa phải phong phú lắm.

Một phần dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch phí tổn chính là năm sáu trăm đồng vàng, lại không muốn bảo đảm xác xuất thành công, nếu chuẩn bị ba phần dược liệu, phải tốn một ngàn đồng vàng, khi gia gia còn sống, hay hiện tại đối với hắn mà nói, không cần nghi ngờ đây vẫn là một con số thiên văn.

Lâm Sơ Văn cúi đầu, hai năm trước, hắn khi biết huyết mạch Tuyết Bảo có vấn đề, nên khi trưởng thành mới sẩy ra biến đổi, hắn liền nghiên cứu dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch
Các loại tư liệu về dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch hắn góp nhặt cũng kha khá, nhưng mà hắn quá nhỏ thực lực lại quá yếu, dược tề bình thường hắn luyện còn không ra được càng không cần phải nói dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch.

Trên thực tế, một năm trước, gia gia của Lâm Sơ Văn đã chuẩn 2 phần dược liệu, để cho Tuyết Bảo nhưng đáng tiếc lại thất bại, sau này, bởi vì vẫn luôn gặp vấn đề nên gia gia Lâm Sơ Văn, cũng liền từ bỏ phối dược cho tiểu hồ ly.

Sở Diệp cười cười, nói: “Chúng ta có thể thử phối trí dược tề bình thường trước, một bên đi trước thu thập một dược liệu Thức

Tỉnh Huyết Mạch".

Một phần dược liệu của Thức Tỉnh Huyết Mach phí tổn liền phải vài trăm, chúng cũng không dễ dàng mua được, nếu muốn đem dược liệu thu thập đầy đủ hết hẳn cũng không dễ dàng cho mấy.

Lâm Sơ Văn có chút kinh ngạc nhìn Sở Diệp, nói: “Ngươi muốn duy trì cho ta làm Dược Tề Sư sao?”
Lâm Sơ Văn luôn nghĩ bản thân sẽ đi theo gia gia làm Dược Tề Sư, hắn cũng biết không ít phối phương dược tề, nhưng muốn trở thành Dược Tề Sư, phí tổn cực cao, khó khăn cũng rất lớn, hắn hiện tại hai bàn trắng, ăn nhờ ở đậu, lại muốn trở thành Dược Tề Sư nghĩ thôi cũng không dám suy nghĩ.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đương nhiên, ngươi trở thành Dược Tề Sư, ta đây cũng có thể thơm lây.”
Sở Diệp cong cong khóe miệng, trong truyện cũng nhắt tới, tiểu hồ ly của Lâm Sơ Văn sau khi dùng dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch thành công thức tỉnh huyết mạch.

Dựa theo tình tiết trong truyện mà phán đoán, Lâm Sơ Văn thành công đem dược tề phối trí ra, chỉ là không biết như thế nào làm ra.

Hắn ra tay chặn ngang, chỉ sợ sẽ thay đổi rất nhiều tình tiết, bất quá, khả năng luyện dược của Lâm Sơ Văn rất có thiên phú cái này thì không đổi, chất chấn sẽ phối thành công Thức Tỉnh Huyết Mạch dược tề và xác suất vẫn là rất lớn.

Lâm Sơ Văn mỉm cười ngọt ngào cười, nói: “Ta sẽ nỗ lực.”
Lâm Sơ Văn cúi đầu, sau khi gia gia mất tích, những người vốn cùng gia gia hắn thân cận hay từng hỏi han ân cần tất cả đều thay đổi sắc mặt, hắn vốn đối thế giới này đã thất vọng cực kỳ, nhưng nay, lại đối với tương lai tràn ngập hy vọng.

Sở Diệp cười cười, nói: “Cùng nhau nỗ lực.”

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, xán lạn cười cười, nói: “Được.”.

Chương 19: Cùng Nhau Sinh Hoạt

Editor: Tĩnh
Ngày hôm sau, Sở Diệp thuê xe trâu Trần gia để đi lên chợ, Sở Diệp đi cửa hàng trước, bán đi Bạch Lan Quả cùng Ngân Tuyết Mật, được một trăm đồng vàng.

Sau đó Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp đi tới thị trường giao dịch Hồn Tinh, đem Hồn Tinh trên tay đổi thành dược liệu.

Cuối cùng, Sở Diệp đi tới cửa hàng dược liệu để đem bán Huyết Mãng Chi, Tuyết Cầu Thảo, cùng sáp ong bán đi.

Lúc trước Sở Diệp lấy xong mật ong đều đem sáp ong bỏ đi.

Sau đó Lâm Sơ Văn nói cho hắn biết sáp ong cũng là dược liệu rất được các Luyện Dược Sư hoan nghênh, vậy mà trước nay hắn không biết làm hắn bỏ đi không ít sáp ong thực là lãng phí.

Sở Diệp dưới sự chỉ dạy của Lâm Sơ Văn mà học cách làm sáp ong.

Đầu tiên đem các tổ ong đã lấy sạch mật bỏ vào nồi đun cho chảy ra bỏ đi lớp màng trên mặt, lọc bỏ tạp chất rồi làm lạnh.

Thì sẽ thu được sáp ong.

Huyết Mãng Chi bán được 70 đồng vàng, sáp ong được 35 đồng

vàng.

Sáp ong cũng có thể bán được nhiều đồng vàng như vậy, việc này khiến Sở Diệp âm thầm hối hận, trước kia lại bỏ lở thứ tốt như vậy.

Sở Diệp tốn 40 đồng vàng, mua dược liệu dựa theo yêu cầu của Lâm Sơ Văn.

Sở Diệp, hỏi: " Còn muốn mua thêm gì không ".

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Không cần, nhiêu đó đủ rồi.”
Khi phối trí dược tề, sẽ tiêu hao hồn lực, một Dược Tề Sư mỗi ngày có thể phối trí dược tề số lượng hữu hạn mà thôi.

Trong cửa hàng chưởng quầy nhìn Lâm Sơ Văn, cười cười, nói: “Tiểu hữu mua sắm chính là Bồi Nguyên Dịch dược liệu a!”
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy.” Bồi Nguyên Dịch là dược tề cơ bản nhất, phối phương sớm bị công bố, muốn biết cũng không khó.

Chưởng quầy cười cười, nói: “Nguyên lai tiểu hữu là Dược Tề Sư, thất kính.”
Lâm Sơ Văn vội vàng lắc lắc đầu, nói: “Ta còn không phải.”
Bồi Nguyên Dịch tương đối phổ biến, lại tương đối đơn giản, rất nhiều người mới học đều sẽ lựa chọn cái này dược tề để luyện tập.

Lúc trước Lâm Sơ Văn, đã bắt đầu phối trí dược tề này, đáng tiếc là hắn học không bao lâu, gia gia liền ra ngoài mất tích.

Chưởng quầy lại nói: “Nếu là tiểu hữu phối trí ra dược tề, phần còn dư có thể bán cho tiệm thuốc chúng ta, cửa hàng chúng ta thu mua dược tề giá cả vẫn rất hợp lý không bao giờ ép giá ai cả.”
Lâm Sơ Văn có chút vui sướng nói: “Có thể chứ?”

Chưởng quầy cười, nói: “Đương nhiên.”
Sở Diệp nhìn biểu tình của chưởng quầy nghĩ: đối phương tuy không quá tin.Lâm Sơ Văn có thể phối trí ra dược tề, chỉ là khách sáo một chút coi như kết một cái thiện duyên.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở trên trấn mua sắm một vòng, thắng lợi trở về, hai người tâm tình đều không tồi.

Lâm Sơ Văn đã quyết sẽ định cư ở Long Nhai, ngày thường, buổi sáng nấu cơm và phối trí dược tề, buổi chiều lại cùng tiểu hồ ly lên núi săn thú.

Sở Diệp thì buổi sáng phóng ong, chăm sóc đồng ruộng, buổi chiều mang theo Tiểu Ngân và đàn ong cùng Lâm Sơ Văn cùng nhau đi ra ngoài săn thú.

Sở Diệp có được la bàn, nên rất dễ tìm ra xào huyệt của Hồn Thú, phàm là đi ra ngoài săn thú, đều sẽ không đi tay không mà về.

Hồn Thú cấp 2, cấp 3 trong núi liền xui xẻo mà bị tay ương ập lên đầu, nếu con nào mà bị Tuyết Bảo và Tiểu Ngân nhấm đến thì coi như chết chất.

Tiểu Ngân cùng Tuyết Bảo mà hợp lực với nhau, thì dù là Hồn Thú cấp 4 cũng có thể bắt được.

Như thế qua hơn nửa tháng, Tuyết Bảo cùng Tiểu Ngân cấp bậc tuy rằng không có tăng nhưng tinh thần lại tràn đầy rất nhiều.

Trong Long Nhai Thôn, tiểu hồ ly từ trong thôn chạy nhanh qua, đi theo sau là ong đàn.

Trong ruộng thôn dân nhìn đến tiểu hồ ly cùng ong đàn, dừng việc trong tay chỉ để nhìn hai con Hồn thú một lúc lại thực mau đem lực chú ý dịch vào đồng ruộng.

Lúc Tiểu hồ ly vừa đến Long Nhai Thôn, không ít thôn dân đều đối với con Hồn Thú này rất tò mò, bất quá, xem nhiều, cũng thành thói quen.

Thôn dân tuy rằng nhìn quen rồi, nhưng mỗi khi thấy, vẫn là không tránh được lắm mồm vài câu.

“Thật là một con hồ ly xấu a!”
“Cư nhiên cũng sẽ có hồ ly xấu như vậy.”
"Tiểu hồ ly này lớn lên miệng méo mắt lé có khi nào sẽ ảnh hưởng đến bộ dạng của chủ nhân nó không".

"Lâm tiểu ca lớn lên anh tuấn, có phải ngại khi mình lớn lên quá anh tuấn nên mới ký kết với một con hồ ly xấu như vậy".

" Đừng nhìn tiểu hồ ly đó diệu ngoan mà lầm tưởng mới 2 ngày trước nó mới cắn chết một con gấu, là gấu đó".

"Gần đây tiểu hồ ly và mấy con Ngân Sí ong hay cùng nhau vào núi.

Trong núi nguy hiểm như vậy, mà xem chúng ra vào núi cứ như là đi vào nơi không người không bằng".

"Diệp thiếu rất thích ăn thịt Linh thú để bồi bổ thân thể nên bỏ không ít tiền vào đó nhưng từ khi có tiểu hồ ly cùng Tiểu Ngân vào núi ăn thú thì thường xuyên mang thịt về".

"Tuy tiểu hồ ly xấu thì xấu thật nhưng nói về thực lực thì không thể bàn cải".

Thôn dân trong thôn ngày thường cần kiệm.

Nhưng khi lễ tết tới thì phải mua chút thịt bồi bổ thân thể.

Trong nhà Sở Diệp hầu như ngày nào cũng có mùi thịt Linh Thú bay ra, khiến cho thôn dân chỉ cần ngửi thôi là chảy nước miếng rồi.

" Con Ngân Sí ong mà Diệp Thiếu nuôi thực lực không thấp.

Cấp dưới đi theo nó rất đông, khi bay ra nhìn rất uy phong".

"Đúng là như vậy".

Ở đây thôn dân đàm luận ngất trời, tỏ vẻ rất hâm mộ với Hồn Sủng Sư..

Chương 20: Xích Huyết Ngọc

Editor: Tĩnh
Vào đêm, Sở Diệp ngồi ở trước bàn cùng Lâm Sơ Văn đếm Hồn Tinh.

“Tổng cộng có một viên Hồn Tinh cấp bốn, sáu viên Hồn Tinh cấp ba, hai mươi viên Hồn Tinh cấp hai, 116 viên Hồn Tinh cấp một.

Hai đứa nhóc này thật đúng là lợi hại a!” Sở Diệp nhịn không được nói thầm nói.

Nhiều Hồn Tinh như vậy, còn không phải là toàn bộ Hồn Tinh mà hắn có.

Những viên hệ Mộc hệ Thủy và hệ Băng đã được lấy ra đưa cho Tiểu Ngân và Tuyết Bảo.

Lâm Sơ Văn cười, nói: " Điều nhờ có la bàn".

Lúc trước hắn dẫn Tuyết Bảo vào núi săn thú phải tốn rất nhiều thời gian để tìm được Hồn Thú thích hợp để săn.

Tìm kiếm Hồn Thú đã thập phần khó khăn rồi còn phải đề phòng Hồn Thú cấp cao.

Một khi không cẩn thận Hồn Thú không săn được, mà còn rước lấy cường địch.

Nhờ có la bàn liền đơn giản hơn nhiều.

Dù Hồn Thú có giỏi ẩn nấp cũng không thể thoát khỏi sự tinh trắc của la bàn.

Nếu gặp Hồn Thú lợi hại thì có thể tránh đi.

Còn gặp Hồn Thú thích hợp thì hầu như họ sẽ không buông tha.

Sở Diệp cong cong khóe miệng, thầm nghĩ: La bàn đúng là có tác dụng rất lớn, nhưng so với không gian trong chiếc vòng thì vẫn không bằng.

Sở Diệp nói:" đám Hồn Tinh này bán ra ít nhất cũng được 500 đồng vàng".

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: " vậy ngươi định đem bán hết lần một hả".

Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: “Bán đi một nửa, một nửa kia đổi thành đồ ăn thích hợp với Tiểu Ngân và Tuyết Bảo".

Hồn Thú trong núi hữu hạn.

Dựa theo cách săn của Tiểu Ngân và Tuyết Bảo thì không bao lâu, Hồn Thú trong núi sẽ chẳng còn đủ phẩm cấp để cho chúng săn.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: thực lực của Tiểu Ngân cũng tiến bộ rất mau, ta phát hiện trong đám thuộc hạ của Tiểu Ngân đã có mấy con Ngân Sí ong cấp một".

Sở Diệp gật đầu, nói: “Phát hiện.”.

Sở Diệp cùng Tiểu Ngân tâm ý tương thông, Sở Diệp tự nhiên cũng phát hiện.

Gần đây, số lượng đàn ong tuy không tăng lên, nhưng chất lượng lại tăng lên không ít trong đàn ong đã có 10 con Ngân Sí ong cấp 1 nhờ có đám ong đó mà thực lực đàn ong đã tăng lên không ít.

Mười con Ngân Sí ong cấp 1 này có một nữa là Ngân Sí ong bình thường lộc xác mà thành, còn một nữa là do Tiểu Ngân thu nạp từ bên ngoài vào.

Nếu lão ong chúa trong núi mà còn thì mấy con Ngân Sí ong chất chấn sẽ gây chú ý.

Nhưng tân ong vương còn nhỏ tốc độ trưởng thành so với Tiểu Ngân còn chậm hơn một chút.

Mà việc khống chế một đàn ong lớn đối với nó còn qua khó nên về việc có xuất hiện Ngân Sí ong cấp 1 không bị nó phát hiện ra.

"Lần này bán Hồn Tinh được 500 đồng vàng ta sẽ mua dược liệu dùng cho dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch cần loại dược liệu gì thì viết ra cho ta".

Lâm Sơ Văn nhíu nhíu mày, nói: “Nhanh như vậy?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Lo trước khỏi hoạ!”
Lâm Sơ Văn gật đầu, lấy ra một tờ giấy, đem linh dược cần thiết viết ra giấy.

Chủ dược: Phần Huyết Tử Diệp Thảo, Tẩy Cốt Hoa, Xích Huyết Ngọc, phó dược: Sinh Cốt Hoa, Rễ Sô Đỏ, Hỏa Diễm Hoa……
Sở Diệp lấy ra nhìn phối phương một chút, nói: “Mười hai vị phó dược nhưng thật ra rất dễ tìm, này ba vị chủ dược tựa hồ có chút

không dễ kiếm."
Theo như hắn biết, Phần Huyết Tử Diệp Thảo, giá hai trăm đồng vàng, Tẩy Cốt Hoa, giá một trăm đồng vàng, Tẩy Cốt Hoa còn rẻ một ít, Phần Huyết Tử Diệp Thảo, trên trấn chưa hẳng đã mua được.

"Xích Huyết Ngọc có phải cái này không."
Sở Diệp lấy vòng cổ ra, đưa cho Lâm Sơ Văn nhìn một chút.

Lâm Sơ Văn nhìn vòng cổ mà Sở Diệp đem ra tò mò cầm lên nhìn thử ánh mắt dần dần trở nên ngưng trọng lại.

Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: "Làm sao vậy?"

Lâm Sơ Văn cắn chặt răng, nói: "viên ngọc này tựa hồ có chút không giống Xích Huyết Ngọc."
Sở Diệp sửng sốt một chút, thầm nghĩ: Không phải Xích Huyết Ngọc sao? Nhưng mà ở Sở gia ai cũng nói là Xích Huyết Ngọc a!
"Không phải Xích Huyết Ngọc, vậy là cái gì?"
Lâm Sơ Văn, nói" Đây là Xích Huyết Tủy phẩm cấp của nó cao hơn Xích Huyết Ngọc rất nhiều".

Lâm Sơ Văn nghiên cứu Thức Tỉnh Huyết Mạch dược tề rất kỷ càng, đối mỗi một loại dược đều nắm rõ trong lòng bàn tay, Xích Huyết Ngọc cùng Xích Huyết Tủy thập phần tương tự, không cẩn thận phân biệt căn bản nhìn không thể nào nhìn ra, xưa nay, nhiều người không nhận ra Xích Huyết Tủy nên đem nó đi bán bằng giá với Xích Huyết Ngọc.

Sở Diệp nghiêng đầu, nói: " vậy nó không thể phối chung với dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch sao".

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: "Thật ra cũng không phải là không thể, nhưng không phải bây giờ.

Tiểu Ngân cùng Tuyết Bảo chỉ mới có cấp ba, trước mắt chỉ có

thể dùng huyết mạch dược tề Sơ cấp, tiến hành Sơ cấp thức tỉnh huyết mạch, Xích Huyết Tủy, dùng cho phối trí dược liệu Trung cấp huyết mạch thức tỉnh, đến lúc đó, mới có thể dùng."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Thì ra là vậy a!"
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, dặn dò nói: "Xích Huyết Tủy giá trị so Xích Huyết Ngọc cao gấp mấy lần, một khối này giá trị tới mấy ngàn đồng vàng, lần sau ngươi không cần lại tùy tiện lấy ra."
Sở Diệp gật đầu, nói: "Ta đã biết."
Sở Diệp cúi đầu, thầm nghĩ: Nguyên chủ mệt lớn a! Đồ vật trân quý như vậy lại chỉ đem đi đổi một cái cơ hội ở lại Sở gia.

Sở Diệp có chút tò mò, nguyên chủ không biết đây là Xích Huyết Tủy, vậy Sở Tư Thần rốt cuộc có nhận ra hay không? Nói như thế nào cũng là nam phụ, ánh mắt hẳn là vẫn phải có, liền tính lúc đó hắn không có nhận ra, nhưng sau này có nhận ra không thì không biết được..

Chương 21: Dược Tề Thức Tỉnh Huyết Mạch

Editor: Tĩnh
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi Trúc Khê Trấn, đem Hồn tinh cùng dược tề mới phối ra đem bán, được 400 đồng vàng, cùng với tiền tiết kiệm của Sở Diệp thì họ đã có 600 đồng vàng, đã có thể suy xét mua sắm dược liệu của dược tề thức tỉnh.

Lâm Sơ Văn đi cửa hàng dược tề, đedược tề đưa cho chưởng quầy của tiệm thuốc.

“Bồi Nguyên Dịch, là do ngươi phối trí ra?” Lão bản tiệm thuốc tràn đầy ngạc nhiên nói.

Dược Tề Sư không phải dễ làm, người bình thường muốn trở thành Dược Tề Sư, đều yêu cầu người chỉ dẫn.

Trúc Khê Trấn chỉ là một cái tiểu địa phương, Lâm Sơ Văn lại còn trẻ như vậy, chủ tiệm không nghĩ tới đối phương thật sự có thể thành công.

Lâm Sơ Văn nhàn nhạt gật gật đầu, “Tổng cộng 25 phần, ngài giám định thử đi".

Chủ tiệm dược liệu khôi phục thần sắc đứng đắn, tỉ mỉ xem xét phẩm chất của dược tề, phẩm chất dược tề vượt xa những gì chủ tiệm dự đoán.

" Bồi Nguyên Dịch ta ra giá 8 đồng vàng một lọ mua vào ".

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: một lọ phải 10 đồng vàng, Bồi Nguyên Dịch ta phối ra hơn phân nữa đã là trung phẩm".

Lâm Sơ Văn từ nhỏ đi theo gia gia, đối giá cả của dược tề vẫn có hiểu biết nhất định.

Chủ tiệm cười cười, nói: “Tiểu hữu đã nói như vậy, vậy ta liền mua theo giá đó.”
Sở Diệp liếc mắt nhìn Lâm Sơ Văn một cái, cảm thấy đối phương cả người giống như tỏa sáng hơn, khác hoàn toàn khi họ lần đầu gặp nhau.

Lâm Sơ Văn lấy ra một danh sách nói: “Lấy cho ta này mấy loại phó dược này.”
Chủ tiệm qua danh sách dược liệu mà Lâm Sơ Văn đưa ra, nhịn không được nói: “Không ít a!”
Những dược liệu trong danh sách là những loại dùng cho phối chế một số dược tề thường gặp.

Có khả năng hắn sẽ phối chế thử dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch, nên hắn muốn nhanh chống năng cao khả năng phối chế dược tề của bản thân, nên quyết định thử phối chế thêm một số dược tề khác.

Chủ tiệm cười cười, nói: “Tiểu hữu, muốn luyện chế không ít dược tề nha, sư thừa** không đơn giản a!”

(Sư thừa: ý nói sư phụ hoặc người dẫn dất)
Sở Diệp híp híp mắt, có chút không kiên nhẫn nói: “Lão bản, ngươi có phải hay không ngươi hỏi quá nhiều a?”
Chủ tiệm xấu hổ cười cười, nói: “Là ta quá phận, thứ tội thứ tội!”
Lâm Sơ Văn lần này yêu cầu dược liệu quá nhiều, vừa vặn đem hai trăm đồng vàng có được từ bán dược tề tiêu hết.

Dược liệu cửa hàng không có Phần Huyết Tử Diệp Thảo, Tẩy Cốt Hoa thì có.

Sở Diệp tốn hai trăm đồng vàng, mua hai cây Tẩy Cốt Hoa.

Vì bảo đảm xác xuất thành công của dược tề, Dược Tề Sư sẽ chuẩn bị nhiều hơn mấy phần dược liệu, nhưng dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch thật sự quá quý, Sở Diệp chỉ có thể chuẩn bị hai dược liệu mà thôi.

Chủ tiệm nguyên bản còn vì Lâm Sơ Văn luyện chế ra dược tề mà giật mình, nhưng khi thấy Sở Diệp vung tiền như rác, một lúc mua chính là hai cây Tẩy Cốt Hoa, âm thầm hoài nghi sau lưng hai người có Dược Tề Sư ẩn mình.

Mua xong dược liệu, hai người từ cửa hàng dược liệu đi ra.

Sở Diệp cau mày, nói: “Phần Huyết Tử Diệp Thảo, nơi này không có a!”
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Hôm nào đi trấn khác nhìn thử xem sau, ta hiện tại trình độ luyện dược còn thấp, còn phải luyện tập nhiều, việc này cũng không gấp.”
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn dáng vẻ khẩn trương, an ủi nói: “Từ từ đi, ngươi nhất định làm được.”
Lâm Sơ Văn miễn cưỡng cười cười, nói: “Hy vọng là như thế.”
Lâm Sơ Văn nắm góc áo, có chút phát sầu nói: “ dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch, cấp bậc vẫn là quá cao, chúng ta đến lúc đó muốn hay không tìm người ngoài luyện chế!”
Sở Diệp vỗ vỗ bả vai Lâm Sơ Văn, trấn an nói: “Ngươi không cần đối với chính mình không tin tưởng, Dược Tề Sư đều là một đám tâm cao khí ngạo, chúng ta đến nơi nào tìm người ngoài a!”
Một ít tán tu Dược Tề Sư không có truyền thừa bọn họ học luyện dược đều là do bản thân tự mày mò.

Nếu nhờ bọn họ thì cơ hội thành công cũng không cao.

Còn Dược Tề Sư trình độ cao họ thường là con cháu các đại gia tộc được bồi dưỡng còn lại một phần khác thì toàn những kẻ tâm cao khí ngạo.

Đừng nói muốn nhờ bọn họ còn chưa gặp thì đã bị người ta chặn ở của không cho vào rồi nói chi tới nhờ họ luyện dược giúp.

Hoặc tìm được rồi đưa dược liệu cho họ, còn luyện chế ra được hay không chỉ có họ biết, họ nói luyện không ra thì chính là luyện không ra.

Chỉ trách chúng ta xui xẻo.

Nếu đã vậy thay gì nhờ người khác không bằng để người nhà mình luyện.

Sở gia cũng có một Dược Tề Sư tên đó tâm cao khí ngạo, mỗi lần đệ tử trong gia tộc muốn nhờ hắn luyện dược trước phải đưa hậu lễ, rồi còn phải tự chuẩn bị 3 phần dược liệu.

Nếu hắn luyện dược thất bại thì đến một câu xin lỗi còn không có, mà ngược lại còn phải trả thêm cho hắn một phần lễ vật coi như phí vất vả.

Sở Diệp bĩu môi, thầm nghĩ:" mình cũng từng phải khom lưng cuối mặt trước tên Dược Sư khốn kiếp kia".

Lâm Sơ Văn nghe Sở Diệp nói mình và hắn là người một nhà, nhịn không được mà mặt đỏ tai hồng.

Lâm Sơ Văn nhấp môi, cầu người không bằng cầu mình, muốn tìm một Dược Tề Sư đáng tin cậy, cũng không dễ dàng.

“Ngươi nói cũng đúng.”
Lúc trước, gia gia tuy rằng luyện chế dược tề Thức Tỉnh Huyết

Mạch mặc dù không có thành công, nhưng chỉ kém một chút, hắn ở một bên xem từ đầu tới đuôi, xem tới rành mạch, nhiều ít cũng coi như là có chút kinh nghiệm.

Từ khi tư trấn trở về, Lâm Sơ Văn thân tâm đầu tập trung vào luyện chế dược tề, mang tiểu hồ ly và việc săn thú đều giao cho Sở Diệp lo liệu.

Trong núi con mồi giảm bớt, chỉ có thể mạo hiểm đi vào khu vực không người đặt chân để săn thú, thu hoạch giảm bớt không nói, tính nguy hiểm thì lại gia tăng.

Trong một lần săn thú, Tiểu Ngân bị thiệt hại không ít thủ hạ, tiểu hồ ly cũng bị thương.

Sở Diệp xem tình huống, tạm dừng săn thú, cân nhắc nên tìm xem còn cách nào khác không.

Hai ngày sau, xe ngựa Hạ Sơn vào thôn, ngừng ở truóc cửa nhà Sở Diệp.

“Hạ Sơn, sao ngươi lại tới đây.” Sở Diệp nhìn thấy Hạ Sơn có chút ngoài ý muốn.

Hạ Sơn nhếch môi, cười cười, “Có chuyện tìm ngươi.”

Sở Diệp dẫn Hạ Sơn vào phòng, Lâm Sơ Văn nhìn đến Hạ Sơn, đối với Hạ Sơn gật đầu thăm hỏi một chút.

“Ngươi là cái người mang theo hồ ly.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Là ta.”
Hạ Sơn gãi gãi đầu, nói: “Nhìn rất không giống a!”
Lâm Sơ Văn cười cười, không có trả lời.

Hạ Sơn lúc trước khi gặp được Lâm Sơ Văn, Lâm Sơ Văn mặt xám mày tro, cùng hiện tại hoàn toàn bất đồng.

Hạ Sơn ấp úng nói: "Ngươi lớn lên khá xinh đẹp a!" Nguyên bản hắn còn tưởng Lâm Sơ Văn lớn lên qua xấu mới bất chấp tất cả khế ước một con hồ ly xấu như vậy, kết quả, ngươi lớn lên đẹp như vậy.

"Ngươi lớn lên như vậy đẹp, vì cái gì khế ước một con hồ ly như vậy."
Lâm Sơ Văn: "……"
Sở Diệp bất đắc dĩ nhăn nhăn mày, Hạ Sơn người này không có gì ác ý, chính là lời nói lại không qua đại não kiểm duyệt muốn nói gì liền nói đó.

Sở Diệp ho nhẹ hai tiếng, nói: "Nói chính sự đi."
Hạ Sơn bị Sở Diệp vừa nhắc nhở, một chút hồi qua thần, nói: "Đúng vậy, nói chính sự, trước nói chính sự, thương đội chúng ta gần đây sẽ đi Vĩnh An Thành, trên đường sẽ đi ngang qua Hoán Hoa Cốc, kia là sơn cốc là vô chủ, thời tiết này rất nhiều hoa đều héo tàn, Hoán Hoa Cốc bên đó lại có không ít hoa nở rộ, ngươi muốn hay không đi xem."
Sở Diệp nhìn Hạ Sơn, nói: "Ngươi kiến nghị ta đi Hoán Hoa Cốc phóng ong."
Hạ Sơn gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, trong Hoán Hoa Cốc, có không ít hung thú lợi hại, nhưng cũng rất nguy hiểm, bất quá ngươi phóng ong thải mật ở bên ngoài, chất cũng an toàn." Sở Diệp có thể ở bên ngoài, còn ong đàn vào núi, hung thú trong núi, đối xâm nhập của con người thoạt không quá thân thiện, bất quá, nếu là Ngân Sí Ong vào cốc thải mật nói, chúng sẽ lựa chọn làm như không thấy.

Hoán Hoa Cốc là nơi vô chủ, lúc trước, Sở Diệp đi thôn Hòe, chính là tốn 30 đồng vàng mới đổi được cơ hội thải mật, còn đi Hoán Hoa Cốc phóng ong, liền không cần tốn tiền uổng phí.

Bên cạnh Hoán Hoa Cốc, có cái gì đại thành trấn không?" Sở Diệp hỏi.

“Có một trấn tên là Phù Dung Trấn, trấn đó so với Trúc Khê Trấn to hơn gấp ba lần.” Hạ Sơn nói.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Ta đã biết.”
Hạ Sơn xem Sở Diệp đã động tâm, nói tiếp: “Thương hội chúng ta sau hai ngày sau sẽ xuất phát, thương đội đi Vĩnh An Thành cần đi mười ngày, khi đến Hoán Hoa Cốc ta sẽ thả ngươi xuống đó, sau đó, thương đội sẽ ở Vĩnh An Thành, nếu ngươi bây giờ đi theo chúng ta, ước chừng ngươi sẽ thời gian là mười sáu ngày để thải mật, sau đó liền cùng thương đội trở về”.

Sở Diệp nhớ kỹ những gì Hạ Sơn nói, gật gật đầu, nói: “Ta đã biết.”
“Sẽ không bao lâu, thương đội liền phải xuất phát, ngươi nếu quyết định muốn đi, nhớ nói cho ta biết sớm một chút.” Hạ Sơn dặn dò nói.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hảo.”
……
Hạ Sơn đi rồi, hai người lâm vào trầm mặc.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, ninh mày nói: “Ngươi muốn đi xa sao?”
Sở Diệp gật gật đầu, “đúng là có ý, có thể thuận tiện đi Phù Dung Trấn mua thuốc.”
Trong núi hoa cùng con mồi đã càng ngày càng ít, Phần Huyết Tử Diệp Thảo cùng Xích Huyết Ngọc cũng không có tin tức, Sở Diệp muốn đi Hoán Hoa Cốc thải mật thuận tiện hắn có thể đi Phù Dung Trấn nhìn xem có thể mua được gì.

Lâm Sơ Văn thở dài, có chút không tha nói: “Vậy được rồi.”
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, có chút hài hước hỏi một tiếng, “Luyến tiếc ta sao?”
Lâm Sơ Văn theo bản năng gật đầu, Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp

nhận thức không lâu, nhưng là, Sở Diệp đối Lâm Sơ Văn có ân cứu mạng, Lâm Sơ Văn theo bản năng đối Sở Diệp có vài phần không muốn xa nhau
Sở Diệp sửng sốt một chút, tâm bùm bùm nhảy dựng lên, hai người lại là nhìn nhau không nói gì.

Sở Diệp cười cười, nói: “Trong lúc ta rời đi, ngươi tận lực không cần ra ngoài, liền tận l tâm vào nghiên cứu dược tề đi, tranh thủ trình độ luyện dược đề cao.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Cũng được” không cần Sở Diệp nói, hắn cũng tính toán làm như vậy.

Sở Diệp mang theo ong đàn đi vào trong núi, rồi tìm bụi Long Tâm Thảo chín lá.

Trước đây, Sở Diệp dùng linh tuyền ủ chín một gốcLong Tâm Thảo chín lá bán được một trăm đồng vàng, sau Sở Diệp có chút kinh ngạc phát hiện, Long Tâm Thảo lớn lên so với trước tươi Linh Tuyền đã tốt lên rất nhiều.

Sở Diệp nghĩ liền minh bạch, trước kia hắn ủ chín Long Tâm Thảo đã tưới một lượng lớn Linh Tuyền, nhờ đó phụ cận Long Tâm Thảo cũng được chỗ tốt.

Trong khoảng thời gian này, Sở Diệp cứ cách mỗi ngày, liền sẽ lặng lẽ lại đây tưới nước cho Long Tâm Thảo, hiện giờ bên trong phiến đất rừng đó, đã có mười cây Long Tâm Thảo tám lá, chỉ tiếc là không có cây chín lá
Sở Diệp đem tám cây Long Tâm Thảo tám lá, hai mươi cây Long Tâm Thảo bảy lá trồng vào bên trong không gian.

Khoảng thời gian trước, Sở Diệp đã có thử qua, không gian bên trong có thể nhổ trồng dược thảo, hơn nữa, dựa theo kinh nghiệm của hắn nhờ thực nghiệm, trong lúc nhổ trồng dược liệu, cũng sẽ xảy ra sự cố, nhưng đại bộ phận đều có thể tồn tại bên trong, còn lớn lên không tệ.

Sở Diệp còn tưởng là tưởng chậm rãi chờ Long Tâm Thảo trong núi trưởng thành, nhưng là, hiện giờ ra xem ra chờ không được.

Sở Diệp trên người tuy có đồng vàng, nhưng vẫn quá ít, bất quá, muốn mua Phần Huyết Tử Diệp Thảo cùng Xích Huyết Ngọc, vẫn là không đủ, nếu có thể lại bồi dưỡng ra vài cọng Long Tâm Thảo chín lá, cũng có thể xem như giảm bớt một chút lửa đang sém lông mày.

Sở Diệp xách theo hai thùng nước suối, vào tới trong nhà.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp đề trở về nước suối, có chút nghi hoặc nói: “Đây là cái gì?”
Sở Diệp bình tĩnh nói: “Đây là ta ở trong núi tìm được nước suối, hương vị không tồi, ngươi thử xem xem dùng cái này nước suối luyện dược, có thể hay không đề cao một chút xác xuất thành công khi luyện dược.” Nữ chủ cũng là Dược Tề Sư, chỉ cần cho một ít nước suối, là có thể đề cao xác xuất thành công của dược tề.

Sở Diệp không phải Dược Tề Sư, cũng không biết nước suối chính mình có phải hay không đồng dạng hiệu quả.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, cũng không cùng Sở Diệp nói được không, cũng không muốn cô phụ tấm lòng đối phương liền nhận lấy nước suối..

Chương 22: Thương Đội

Editor: Tĩnh
Hai ngày sau, Hạ Sơn đúng hạn tới, Lâm Sơ Văn có chút không muốn cho Sở Diệp đi, nhưng cuối cùng cũng đưa Sở Diệp lên xe ngựa.

Hạ Sơn nhìn hai người lưu luyến mà chia tay có chút nghi hoặc, "Hai người các ngươi sao lại thế này, gì mà lưu luyến không rời, y như tiểu phu thê tân hôn, không đành lòng ly biệt vậy."
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đều bị câu nói của Hạ Sơn làm cho đỏ cả mặt, Sở Diệp cũng không chậm trễ nữa, đi theo Hạ Sơn khởi hành.

Lâm Sơ Văn ở cửa nhìn xung quanh một hồi lâu, rồi vào phòng.

Sở Diệp đi theo Hạ Sơn, cùng thương đội hợp mặt.

Sở Diệp thấy một thương đội chạy dài năm sáu cây số, giống Hồn Thú của Hạ Sơn đều là Hỏa Vân Mã chừng mấy chục con, ngựa phẩm chất cao như Long Câu, Kim Giác Mã, Hắc Vân Đạp Tuyết Mã cũng có không ít.

"Đông người thật a!" Sở Diệp nói.

Hạ Sơn gật gật đầu, có chút đắc ý nói: "Người đông thì càng an toàn a! Dẫn đầu thương hội chính là Hồn Sư, từ nơi này đến Vĩnh An Thành không mấy yên ổn, trên đường có không ít tội

phạm, sơn tặc, một ta thì không có can đảm đi đâu.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hồn Sư a! Kia cũng thật lợi hại đâu.”
Hạ Sơn cười cười, nói: “Đúng vậy.”

Sở Diệp hướng đầu lĩnh thương đội mà nhìn vài lần, là người có râu quai nón.

Bên cạnh còn có một con Long Câu Mã.

Thoạt nhìn rất uy phong, mấy thương nhân quay quanh đầu lĩnh không biết là đang nói gì ai cũng mang gương mặt lấy lòng.

Hạ Sơn nhìn Sở Diệp, nói:" thủ lĩnh chúng ta có phải rất uy phong không!”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Đúng vậy!”
Hạ Sơn đè thấp thanh âm, thần thần bí bí nói: “Thủ lĩnh chúng ta, đi một chuyến tiền thuê là 3000 đồng vàng, nghe nói, còn có 8000 đồng vàng là khoản thu nhập thêm.”
Sở Diệp chớp chớp mắt, nói: “ cũng thật lợi hại!” Khoản thu nhập thêm so tiền thuê cao hơn nhiều sao?
Hạ Sơn gật đầu, tràn đầy hâm mộ nói: “Đúng vậy! Ta kỳ thật, cũng không ham muốn vị trí đó, như bây giờ thì tốt rồi, mà cũng không cần kiếm nhiều tiền như vậy, một tháng một ngàn đồng vàng liền hảo.”
Sở Diệp cong cong khóe miệng, thầm nghĩ: Sớm muộn gì hắn sẽ kiếm được nhiều tiền hơn cả thủ lĩnh.

Thương đội không ở Trúc Khê Trấn trì hoãn qua lâu lắm, sau đó liền khởi hành.

Dọc theo đường đi, đại bộ phận thời gian đều là ngồi trên xe ngựa, hành trình có chút buồn tẻ, Tiểu Ngân ngẫu nhiên sẽ cho ong đàn ra ngoài thông khí.

Trên đường hoa dại không ít, tuy rằng là số lượng không phải rất nhiều, nhưng dù nhiều ít cũng có thể thu được một chút mật

ong.

Lúc chạng vạng, bởi vì phía trước không thôn, sau không khách điếm, mọi người chỉ có thể ở ven đường nghỉ ngơi.

“Sở thiếu.”
Sở Diệp nhìn sắc mặt ngưng trọng Hạ Sơn, có chút nghi hoặc nói: “Làm sao vậy?”
Hạ Sơn cau mày, nói: “Ngân Sí Ong của ngươi tuyệt đối là cấp 3.”
Phía trước Hạ Sơn còn không xác định, lần này lại có thể xác định.

Sở Diệp: “……”
“Ong trong đàn hình như có Ngân Sí Ong cấp 2.”
Nếu Ngân Sí Ong cấp 3 muốn khống chế Ngân Sí Ong cấp 2 cũng không dễ dàng, Hạ Sơn nhìn những con ong đi thải mật trở về đều Ngân Sí Ong cấp 2, sau một hồi lâu quan sát mới xác nhận được cấp bậc của đối phương.

Lúc trước Hạ Sơn luôn cảm thấy kỳ quái, Hỏa Vân Mã của hắn tựa hồ rất sợ Tiểu Ngân, Hạ Sơn nghi ngờ Hỏa Vân Mã của mình có vấn đề, này ngẫm lại lại cảm thấy có thể là cấp bậc của Tiểu Ngân so với Hỏa Vân Mã cao hơn.

Tuy nói Hồn Sủng không lấy hình thể luận anh hùng, nhưng khi phát hiện Hỏa Vân Mã của bản thân, cấp bậc cư nhiên so ra kém một con tiểu ong mật, thậm chí thủ hạ của đối phương có con cấp bậc ngang ngữa giai vị với Hồn Sủng của mình, trong lòng Hạ Sơn vẫn là có chút hụt hẫng.

Sở Diệp thở ra một hơi, nói: “Có muốn ăn hay không mật ong.”
Hạ Sơn sắc mặt nhăn nhó một chút, hung tợn nói: “Muốn!”
Hạ Sơn nhìn thần sắc Sở Diệp, thầm mắng chính mình không có tiền đồ, chịu không nổi sự dụ hoặc của mật ong.

Sở Diệp ở trong lòng thở dài, lần trước Tiểu Ngân đi trong núi dùng uy áp vương giả mà bức bách ba con Nhị giai cùng mười chỉ Nhất giai Ngân Sí Ong trở về cùng nó.

Trong núi ong chúa thống lĩnh vẫn còn.

Nếu Nhị giai Ngân Sí Ong, mà lưu tại Long Nhai Thôn, sẽ dễ dàng để chúng trốn chạy, bất quá, đi Long Nhai Thôn xa, lại không giống nhau.

Tìm không thấy đường về, thoát ly ong đàn, Ngân Sí Ong rất khó sinh tồn, như thế chỉ có thể đi theo Tiểu Ngân, trở thành ong đào tẩu.

Sở Diệp bảo Tiểu Ngân lợi dụng khoảng thời gian ra ngoài này, mà hoàn toàn khuất phục đám Ngân Sí Ong này làm cho chúng trở thành thuộc hạ trung thành của Tiểu Ngân.

Ngân Sí Ong bình thường tư tưởng tương đối đơn giản, sau một khoảng thời gian, hẳn là sẽ liền quên mất ong vương trong núi, mà quy phục Tiểu Ngân.

Ba con Ngân Sí Ong Nhị giai mười con Ngân Sí Ong Nhất giai, chúng là một lực lượng không nhỏ, Tiểu Ngân nếu có thể hoàn toàn đem cổ lực lượng này hóa thành thuộc hạ của nó, như vậy đàn ong chiến lực, liền có thể tăng lên mấy thành.

Không lâu sau thì tới Hoán Hoa Cốc rồi, Sở Diệp lưu tại Hoán Hoa Cốc, thương đội tiếp tục hành trình.

Thương đội đi rồi, Sở Diệp tìm một địa phương an toàn, lấy ra la bàn tiến hành trinh trắc.

Sau khi cẩn thận trinh trắc, Sở Diệp mới tìm mấy một số khu vượt an toàn, thì liền bắt đầu phóng ong.

Ở Hoán Hoa Cốc bây giờ chính là lúc bách hoa nở rộ, ở ngoài sơn cốc thôi mà có thể ngửi được mùi hoa lan tỏa nồng đậm.

Lúc trươc đàn ong bởi vì thiếu phấn hoa nên sớm đói bụng từ lâu, lần này tới nơi mà hoa lá xum xêu như vậy liền không chờ nổi mà gấp gáp bay ra ngoài.

Bên trong Hoán Hoa Cốc thập phần nguy hiểm, rất ít người dám vào, bên ngoài Hoán Hoa Cốc thì lại có không ít người lưu lại hái thuốc, còn có một vài cặp tình lữ ở bên ngoài ngắm hoa, hôn môi, còn có ngươi càng phóng đãng, trực tiếp đánh lên dã chiến.

Sở Diệp không cẩn thận thấy được hai lần thứ mà thiếu nhi không nên xem thập phần xấu hổ.

Bên trong Hoán Hoa Cốc tuy rằng nguy hiểm, nhưng linh dược rất đông đảo, có không ít người vào núi hái thuốc, trong núi hiện thời có không ít người đang hái thuốc.

Sở Diệp đi qua một góc cây, liền đi vào rừng..

Chương 23: Thu Thập Dược Liệu

Editor: Tĩnh
Sau khi dàn xếp tốt mọi thứ, Sở Diệp đi vào không gian, xem xét tình huống của những cọng Long Tâm Thảo.

Số Long Tâm Thảo được đưa vào không gian, có gần một nửa đã khô héo.

Long Tâm Thảo tám lá cũng có ba cây khô héo, nhìn thấy số Long Tâm Thảo chết đi, Sở Diệp có chút hụt hẫng.

Bất quá, sau đó Sở Diệp phát hiện, có hai cây Long Tâm Thảo tám lá đã mộc ra mầm lá thứ chín, còn có năm cây Long Tâm Thảo bảy lá biến thành tám lá.

Sở Diệp cong cong khóe miệng, thầm nghĩ: Có nhiều Long Tâm Thảo như vậy chỉ cần có một gốc cây trưởng thành, hắn liền có bạc rồi.

Sở Diệp dựa vào thân cây, không khỏi có chút nhớ tới Lâm Sơ Văn.

Ở thế giới này, vẫn luôn cô độc một mình, bỗng nhiên có thêm một người làm mình vướng bận, Sở Diệp tâm tình không khỏi có chút khác thường.

Ong đàn bên trong có thêm nhiều một ít Ngân Sí Ong có cấp bậc,

lại có phấn hoa sung túc, mật ong sản lượng ngày càng tăng lên.

Năm ngày sau, Sở Diệp thu mật lần đầu tổng cộng được 30 hủ mật ong.

Cùng lúc đó, Long Tâm Thảo trong không gian rốt cuộc cũng có một gốc cây mộc ra lá thứ chín.

Sở Diệp quyết định rời đi sơn cốc, đi vào trong thành nhìn thử xem sau.

Phù Dung Trấn so Trúc Khê Trấn lớn hơn rất nhiều, trên phố người đến người đi, thập phần náo nhiệt.

Sở Diệp đem mật ong bán cho một cửa hàng, một vò mật ong giá 3 đồng vàng, tổng cộng được 90 đồng vàng, Sở Diệp thuận tiện đem Long Tâm Thảo chín lá bán đi, Phù Dung Trấn giá dược liệu được trả cao hơn so với Trúc Khê Trấn, Long Tâm Thảo chín lá bán ra 105 đồng vàng.

Thu đồng vàng, Sở Diệp đi hỏi một vòng khắp trấn, kết quả, Phù Dung Trấn cửa hàng tuy nhiều, lại không có tiệm thuốc thôn có Phần Huyết Tử Diệp Thảo, nhưng có một tiệm thuốc nói, một tháng trước có ba cây, nhưng bị người mua rồi, sau khi biết được Sở Diệp thiếu chút nữa hộc máu.

Phần Huyết Tử Diệp Thảo không mua được, Xích Huyết Ngọc thì Sở Diệp mua được một khối, một khối giá 500 đồng vàng, làm Sở Diệp quá sức đau lòng.

Không mua được Phần Huyết Tử Diệp Thảo, nhưng đồng vàng thì vẫn phải kiếm.

Sau khi mua Xích Huyết Ngọc, Sở Diệp lại trở thành kẻ nghèo, không có tiền, dù trước mặt có mấy chục cây Phần Huyết Tử

Diệp Thảo thì cũng không có tiền để mà mua.

Trong khoảng thời gian này, Sở Diệp vẫn luôn dặn dò Tiểu Ngân trong lúc thải mật đi vào bên trong sơn cốc tìm một ít dược liệu quý, may mắn là Tiểu Ngân đúng là phát hiện không ít dược liệu không tệ, tuy rằng không phải là loại đặc biệt trân quý, nhưng được cái có không ít dược liệu khác nhau nên số lượng cũng không ít.

Lúc trước Sở Diệp bắt Tiểu Ngân học không ít thông tin về các loại linh thảo, nhờ đó hiệu quả không tệ.

Sau này Tiểu Ngân cùng tiểu hồ ly ra ngoài săn thú Tiểu Ngân lại nhận biết được không ít linh thảo, nên hiểu biết cũng được tăng lên.

Thời điểm Tiểu hồ ly ra ngoài săn thú, gặp được linh thảo đều sẽ đem về cho Lâm Sơ Văn, Lâm Sơ Văn cũng thường xuyên sẽ nói một về một số loại linh thảo cho tiểu hồ ly nhận biết.

Tiểu Ngân thấy tiểu hồ ly biết được nhiều linh thảo như vậy cũng không cam lòng lạc hậu, liền chủ động học tập cách phân biệt linh thảo.

Sở Diệp âm thầm cảm thán, hoàn cảnh học tập thật sự rất quan trọng a! Có người học cùng, Tiểu Ngân đối với việt học cũng dụng tâm hơn.

Bên trong Hoán Hoa Cốc linh thảo đông đảo, Sở Diệp nhổ trồng một số lượng không ít vào không gian, mặt khác số còn lại tính toán xử lý một liền đem bán.

Ba ngày sau, Sở Diệp bán ra một đám dược liệu, tổng cộng bán được 150 đồng vàng.

.

Xin ủng hộ chúng tôi tại * .

NET *
Nhìn Sở Diệp bán linh thảo trở về, Tiểu Ngân tràn đầy hưng phấn hướng tới Sở Diệp nhào qua, bên trong đôi mắt tràn ra nồng đậm ý mừng.

Sở Diệp bị Tiểu Ngân phản ứng, làm cho có chút không thể hiểu được.

Sở Diệp thực mau liền biết Tiểu Ngân vì cái gì như vậy vui sướng, Tiểu Ngân là ở trong núi phát hiện một bụi Phần Huyết Tử Diệp Thảo.

Làm Hồn Sủng của Sở Diệp, Tiểu Ngân biết Sở Diệp gần đây vẫn luôn vì dược tề Thức Tỉn Huyết Mạch mà bận rộn, cũng biết dược tề đó đối với chính mình có chỗ tốt rất lớn.

Tiểu Ngân có huyết mạch ong chúa, so Ngân Sí Ong bìng thường vẫn thông minh hơn rất nhiều, về dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch Thức, Tiểu Ngân chính bản thân nó cũng rất để bụng.

Sở Diệp không mua được Phần Huyết Tử Diệp Thảo, nên có chút nôn nóng, Tiểu Ngân cũng sẽ không dễ chịu gì.

“Nhanh mang ta qua đó nhìn xem.” Sở Diệp nói.

Tiểu Ngân gật đầu, cùng đàn ong hộ tống Sở Diệp vào sơn cốc.

Sở Diệp đi theo sự bảo hộ của đàn ong, để tiến vào bên trong sơn cốc.

Đi theo sự chỉ dẫn của đàn ong, Sở Diệp thấy được một bụi Phần Huyết Tử Diệp Thảo đang lay động theo gió.

Đi mòn giày sắt tìm chẳng thấy, đến khi đạt được chẳng tốn công, Sở Diệp tâm tình thập phần sung sướng, hướng Tiểu Ngân bảo đảm, ta sẽ cho ngươi một viên Hồn Tinh một trăm đồng vàng, làm phần thưởng.

Tiểu Ngân phát hiện có tổng cộng mười mấy cộng Phần Huyết Tử Diệp Thảo, nhưng chưa thành thục.

Sau khi Sở Diệp biết rõ công dụng của Linh Tuyền bây giờ muốn Phần Huyết Tử Diệp Thảo thành thục thì có thể hoàn toàn dùng linh tuyền để ủ chín, Sở Diệp lập tức tưới Linh thủy cho Phần Huyết Tử Diệp Thảo.

Sau khi hát hiện Phần Huyết Tử Diệp Thảo, Sở Diệp liền đem những việc khác vứt ra sau đầu, để giành toàn bộ thời gian chăm sóc đám Phần Huyết Tử Diệp Thảo.

Bảy ngày sau, đã có hai cây Phần Huyết Tử Diệp Thảo thành thục, năm cây khô héo.

Mắt thấy thương đội sắp phải trở lại, nhưng Sở Diệp chờ không được, trực tiếp đem những cọng Phần Huyết Tử Diệp Thảo chưa thành thục, đem nhổ trồng vào bên trong không gian.

Sở Diệp tranh thủ đi Phù Dung Trấn trước khi thương hội tới đây.

Bán đi 60 hủ mật ong, kiếm được 180 đồng vàng, lại bán một đám dược liệu, thu thêm 210 đồng vàng.

Trong tay Sở Diệp đồng vàng tích ngày càng nhiều, dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch dược liệu cũng đã chuẩn bị tốt, không cần phải đau lòng tốn đồng vàng.

Sở Diệp mua cho Tiểu Ngân mua một khối Hồn tinh một trăm đồng vàng, cũng chuẩn bị cho Tuyết Bảo một khối y như vậy.

Ngoài ra Sở Diệp còn mua một ít toái Hồn Tinh, và một ít Hồn Tinh cấp bậc thấp Tiểu Ngân đã ăn thịt thì đàn ong cũng phải uống canh.

Trong khoảng thời gian này, Sở Diệp vẫn luôn dùng linh tuyền nuôi nấng đám Ngân Sí Ong mà Tiểu Ngân đem về còn áp dụng chiến thuật vừa dụ dỗ vừa đe dọa, nhưng được cho nhiều chỗ tốt như vậy, gần đây đám ong đã dịu ngoan không ít, Sở Diệp đánh giá hiện tại mà trở về, những con Ngân Sí Ong đó cũng sẽ không trốn chạy nữa..

Chương 24: Phối Trí Dược Tề Huyết Mạch

Editor: Tĩnh
Thương đội do có chút chuyện nên về trễ hơn hai ngày so với dự liệu, đối Sở Diệp cũng không có ảnh hưởng quá lớn.

Sở Diệp đem thùng nuôi ong để lên xe ngựa để chuẩn bị quay về.

Hạ Sơn nhìn Sở Diệp, tràn đầy hâm mộ nói: “Diệp ca, kiếm lời không ít đi!”
Sở Diệp cười cười, nói: “cũng được.”
Hạ Sơn có chút nghi hoặc, nói: “Diệp ca, ta thấy hình như thùng nuôi ong giống như còn có tồn ít mật ong a!”
"Không kịp thu, liền lưu trữ lại coi như cho đàn ong có thêm chút đồ ăn vặt.” Sở Diệp tùy ý nói.

Sở Diệp ở Hoán Hoa Cốc đã kiếm một bút tiền của trời cho, nên cũng không để bụng số mật ong còn trong thùng nuôi ong.

Hạ Sơn tràn đầy hâm mộ nói.

“Diệp ca, ngươi thật hào phóng a! Số mật ong này bán đi, cũng có thể kiếm mấy chục đồng vàng đi.”.

||||| Truyện đề cử: Boss Hung Dữ - Ông Xã Kết Hôn Đi |||||
Sở Diệp gật đầu, “Chất là vậy.”
Hạ Sơn chớp chớp mắt, nói thầm nói: “Không nghĩ rằng khế ước với ong mật mà có thể kiếm nhiều tiền như vậy.”

Sớm biết rằng khế ước ong mật có thể dễ kiếm tiền, hắn đã khế ước với ong mật, kể từ đó, không cần cực cực khổ khổ kéo xe a!
“Được rồi, đi nhanh đi.” Đi ra ngoài gần hai mươi ngày, Sở Diệp có chút nóng lòng về nhà.

Xa xa nhìn thấy Long Nhai Thôn, tâm tình Sở Diệp có chút nôn nóng, cuối cùng cũng tới trước cửa nhà, Sở Diệp liếc mắt một cái liền thấy được Lâm Sơ Văn đang đứng chờ ở cửa.

“Ngươi đã trở lại?” Lâm Sơ Văn đối với Sở Diệp tươi cười nói.

Sở Diệp gật gật đầu, có chút chờ đợi nói: “Đang đợi ta sao?”
Lâm Sơ Văn gật đầu, có chút ngượng ngùng nói: “Ta đoán, ngươi sẽ về.”
Sở Diệp nghe được Lâm Sơ Văn trả lời, trong lòng ấm áp, “Ngươi đoán thực chuẩn.”
Lâm Sơ Văn cười nhưng không nói gì.

Trên thực tế, Lâm Sơ Văn mấy ngày hôm trước đã ngóng trông, nhưng Sở Diệp lại về trễ hai ngày, làm Lâm Sơ Văn không khỏi lo lắng.

Sở Diệp vào nhà, cẩn thận khóa kỹ cửa, mới tiến vào trong phòng đem tất cả những dược liệu cùng Xích Huyết Ngọc lấy ra.

Lâm Sơ Văn nhìn đồ mà Sở Diệp lấy ra, liền lắp bắp kinh hãi.

“Ba cây Phần Huyết Tử Diệp Thảo? Như thế nào lại có nhiều như vậy, tốn không ít đi!”
Lâm Sơ Văn còn cho rằng Sở Diệp có thể mua được một gốc Phần Huyết Tử Diệp Thảo liền không tồi, không nghĩ tới đối phương có thể mang về tới ba cây trở về.

Sở Diệp cười, nói: “Là ở bên trong Hoán Hoa Cốc tìm được, không tốn tiền.”

Lâm Sơ Văn trừng lớn mắt, “Cư nhiên lại tìm được ở trong Hoán Hoa Cốc.”
Hắn biết là trong Hoán Hoa Cốc có không ít dược liệu trân quý, nhưng không nghĩ tới là sẽ có Phần Huyết Tử Diệp Thảo, mà còn là Phần Huyết Tử Diệp Thảo thành thục, Lâm Sơ Văn âm thầm cảm thán vận khí của Sở Diệp.

Ba cây Phần Huyết Tử Diệp Thảo, có hai cây Phần Huyết Tử Diệp Thảo là thành thục ở trong cốc, còn một gốc cây là thành thục ở trong không gian.

“Còn gốc Tẩy Cốt Hoa, là ta mua.”
Trước đó Sở Diệp chỉ tính toán chuẩn bị hai phân dược liệu do hắn không có nhiều tiền, bất quá, lần này ra cửa lại kiếm không ít, còn Phần Huyết Tử Diệp Thảo lại không tốn tiền, Sở Diệp liền dứt khoát mua thêm một phần dược liệu.

Sở Diệp nói: “Đây là Xích Huyết Ngọc, nhiêu đây, hẳn là có thể dùng trong ba lần, ngươi xem có đủ hay không, không đủ, ta nghĩ lại biện pháp.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn xem xét Xích Huyết Ngọc, nói: “Yên tâm, khối Xích Huyết Ngọc này rất lớn, tuyệt đối đủ dùng!”
Lâm Sơ Văn ánh mắt cổ quái nhìn Sở Diệp, Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Làm sao vậy?”
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Không nghĩ tới, nhanh như vậy liền có thể gom đủ dược liệu, ngươi thực ghê gớm.”
Đối với một Hồn Sĩ cấp ba, mà nói muốn gom đủ nhiêu đó dược liệu, chỉ sợ là khó như lên trời, lúc trước gia gia còn sống cũng bất quá tìm không được hai loại phó dược.

Lúc đầu Sở Diệp nói muốn gom đủ dược liệu, cho hắn luyện chế dược liệu Thức Tỉnh Huyết Mạch, Lâm Sơ Văn thật ra cũng không có ôm quá lớn hy vọng, không nghĩ tới Sở Diệp làm được, còn nhanh như vậy liền đã làm được.

“Ngươi trong khoảng thời gian này, dược tề phối trí thế nào rồi?” Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Ngươi cùng ta đi xem liền biết”
Sở Diệp đi theo Lâm Sơ Văn, vào phòng, Sở Diệp thấy được một dãy các lọ dược tề, dược tề tổng cộng có trên mười loại, mỗi loại có từ 2-5 lọ.

“Đều là ngươi phối sau, lợi hại a!”

Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Không phải công lao của ta mà là Linh Tuyền Thủy.”
Ngay từ đầu hắn phối trí dược tề, cực kỳ không tốt, lãng phí không ít dược liệu, có một lần hắn muốn từ bỏ, nhưng sau đó Lâm Sơ Văn nghĩ tới Sở Diệp có để lại nước suối, liền thử dùng nước suối phối trí dược tề, không nghĩ tới lại thành công.

Sở Diệp rời đi bảy ngày, hắn liền đem số dược liệu mua trước đó tiêu hao không ít, nhưng cũng may cuối cùng luyện ra được một ít dược tề.

Lâm Sơ Văn đem dược tề đi bán, lại mua một đám dược liệu khác để tiếp tục luyện chế dược tề, có Linh Tuyền Thủy phụ trợ, Lâm Sơ Văn luyện dược liền thông suốt hơn, rồi luyện chế ra được từng loại từng loại dược tề khác nhau.

Nhờ như vậy sau hơn hai mươi ngày, Lâm Sơ Văn đã dần dần nắm giữ thành thạo cách phối trí của mười loại dược tề khác nhau.

Sau đó, không cần dùng nước suối, Lâm Sơ Văn cũng có thể đem dược tề luyện chế thành công.

“Ngươi rất lợi hại.” Sở Diệp nói.

Trong đám dược tề Sở Diệp phát hiện một lọ Cố Hồn Dịch, liền

trực tiếp lấy lại ra, rót vào trong miệng.

Sở Diệp nhắm mắt lại, hấp thu Cố Hồn Dịch, sau một hồi, mở mắt ra, “hình như, hiệu quả không tệ, so với cái ta lúc trước còn tốt hơn nhiều, nếu như vậy về sau ta có thể tiết kiệm không ít tiền mua dược tề.”
Một lọ Cố Hồn Dịch giá 40 đồng vàng, Sở Diệp chỉ mua qua hai lần, lúc đó thiếu tiền nên có chút luyến tiếc mà không mua, mà bất giờ lại nhìn nó trên giá liền ngứa tay.

Lâm Sơ Văn cười, nói: “Ngươi thích là tốt rồi.”
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Ngươi có thể phối trí dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch chưa? Nếu có thể, chúng ta liền đi mua phó dược.” Phó dược phần lớn là loại tầm thường không khó mua, trên trấn đều sẽ có.

Lâm Sơ Văn cắn chặt răng, nghĩ đến hiện tại có ba bộ dược liệu, chất tỷ lệ thành công sẽ cao hơn, liền gật gật đầu, “Còn thừa một ít linh tuyền, có thể thử xem.”
Sở Diệp cười cười, nói: "Thật tốt quá.”
Lâm Sơ Văn âm thầm suy đoán, Sở Diệp vì mua sắm dược liệu, hẳn là đã đem tốn không ít.“Đem dược tề đi bán, cũng sẽ có thêm chút bạc để quay vòng.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Cũng hảo.”
Lâm Sơ Văn đem hai mươi lọ dược tề không dùng đến đem bán đi, bán được 400 đồng vàng.

Hai người chạy đi ba cửa hàng dược liệu khác nhau, mới mua đủ mười hai loại phó dược, chờ mua xong dược liệu, hai người tổng cộng tốn 240 đồng vàng.

Phó dược tuy rằng đều không phải dược liệu quý trọng gì, nhưng mua số lượng nhiều, nên tốn không ít đồng vàng.

Hết thảy chuẩn bị ổn thoả, Lâm Sơ Văn rốt cuộc cũng bắt đầu

chuẩn bị phối trí dược tề.

Lâm Sơ Văn nhìn dược liệu trên bàn đôi mắt hiện lên vẻ lo lắng.

Giá trị đám dược liệu này gần hai ngàn đồng vàng nằm ở trước mắt, nếu mà thất bại, tổn thất sẽ quá lớn.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, cười cười, nói: “Không cần khẩn trương, nếu là thất bại, cùng lắm thì từ đầu lại đến.”
Lâm Sơ Văn nhịn không được hướng tới Sở Diệp nhìn qua đi, “Thất bại, ngươi không đau lòng sao?”
Dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch bất đồng với các loại dược tề khác, quá trình phối trí so với các loại dược tề khác rườm rà hơn rất nhiều, Lâm Sơ Văn thật sự không nắm chắc.

Sở Diệp cười cười, nói: “Tiền chính tiêu rồi vẫn có thể kiếm lại được, không cần quá nhọc lòng.”
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, tâm tình có chút cổ quái.

Người tới tìm gia gia luyện dược rất nhiều, ngoài miệng nói không so đo thành bại, kỳ thật, nội tâm vẫn là lo được lo mất, sợ lỗ sạch vốn.

Sở Diệp thì thật tiêu sái, một ngàn đồng vàng tiền dược liệu a! Có thể đổi một con Hồn Sủng Sư cấp 3, hoặc có người có lẽ cả đời cũng không kiếm được nhiều đồng vàng như vậy.

Mặc kệ như thế nào,nhờ có thái độ của Sở Diệp, giúp cho tâm tình của Lâm Sơ Văn, thư hoãn một ít.

Bởi vì không thuần thục, nên lần đầu tiên phối trí Lâm Sơ Văn đã thất bại.

Lâm Sơ Văn sau khi đút kết kinh nghiệm từ lần đầu, liền tiến hành làm lần hai
Lần thứ hai phối trí so vói lần đầu tiên thuận lợi rất nhiều,

nhưng, ở bước cuối cùng là bước dung hợp nước thuốc lại xảy ra vấn đề, rồi lại lần nữa thất bại.

Tuy rằng đối này tình huống này sớm đã có chuẩn bị, nhưng liên tiếp thất bại hai lần, khiến cho Lâm Sơ Văn không khỏi ra một thân mồ hôi lạnh.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn cắn môi, bộ dạng muốn khóc ra tới nơi, có chút bất đắc dĩ.

“Nếu muốn trở thành Dược Tề Sư cao cấp, ai mà không trải qua thất bại đâu? Không phải sợ.” Sở Diệp an ủi nói.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nhấp môi nói:
“Nhưng Dược Tề Sư bình thường, cũng không liều lĩnh giống ta!”
Hai phó dược một ngàn nhiều đồng vàng, liền như vậy bị hắn coi như ném đá xuống sông, Lâm Sơ Văn cảm thấy chính mình thật là quá ngốc, nếu để Dược Tề Sư khác biết hành vi của hắn, chỉ sợ sẽ trào phúng hắn nói hắn không biết trời cao đất dày, còn chưa học đi mà đã muốn chạy.

Sở Diệp lắc đầu, nói: “Ngươi khác họ.”
Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc nói: “Ta nơi nào khác họ?”
Sở Diệp cười cười, nói: “Những người đó tài trí bình thường, còn ngươi thiên phú luyện dược rất cao, nhất định sẽ trở thành dược tề đại sư.”

Lâm Sơ Văn cười khổ một chút, nói: “Tại sau ngươi luôn là đối với ta thập phần tin tưởng.” Gia gia tuy rằng khen quá hắn có thiên phú, nhưng cũng sẽ không đối với hắn có tin tưởng lớn như vậy hắn cũng không biết Sở Diệp này lấy đâu niềm tin mà tin tưởng hắn.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Ngươi có tiềm lực a!”
Lâm Sơ Văn cười khổ một chút, nói: “Có lẽ là bởi vì ngươi đối

dược tề không hiểu biết, nên mới cảm thấy như vậy."
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Không phải, mắt ta xưa nay rất chuẩn."
Lâm Sơ Văn nhấp môi, có chút ảm đạm nói: "Chỉ sợ ngươi lần này nhìn lầm……"
"Yên tâm đi, dù thất bại cũng chẳng sau, bán mật ong vẫn kiếm được nhiều tiền, cho dù lại thất bại, cũng không bao lâu, chúng ta lại có thể ngóc đầu trở lại, ta thế có thể tin tưởng ngươi, ngươi chẳng lẽ lại không tin vào năng lực kiếm tiền của tasao?" Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn sửng sốt một chút, cười cười, nói: "Ta nào không tin ngươi đâu, ta chưa thấy qua Hồ Sủng Sư cùng cấp nào so với ngươi kiếm tiền giỏi như vậy……"
Lâm Sơ Văn dưới sự an ủi của Sở Diệp, mà tìm về một chút tự tin
Lâm Sơ Văn nhắm mắt lại, nghỉ ngơi một chút, cẩn thận hồi tưởng một chút về hai lần thất bại trước đó.

Lâm Sơ Văn nhắm mắt một hồi lâu, sau mới mở mắt ra.

Mở mắt ra, dáng vẽ suy sụp trước đó của Lâm Sơ Văn đã không còn, thay vào đó là dáng vẽ chuyên chú bắt đầu luyện chế dược tề lần thứ ba.

Sở Diệp nguyên bản lo lắng Lâm Sơ Văn sẽ đi không ra khỏi bóng ma thất bại, cũng may đối phương ổn trọng, quá trình phối trí dược tề giống như đã qua một khoảng thời gian lâu, dược tề rốt cuộc cũng thành.

Màu đỏ tươi của dược tề đang ở trong dược lò mà uống lượn, trông rất đẹp mắt.

Tuyết Bảo cùng Tiểu Ngân bị hương khí dẫn dụ, mà ghé vào một bên nhìn chảy nước miếng.

Lâm Sơ Văn chớp chớp mắt, có chút mờ mịt nói: "Không ngờ thật sự thành công."

Toàn bộ luyện chế quá trình, Lâm Sơ Văn rất chuyên tâm, lúc trí dược tề phối trí không có dừng lại, thẳng đến luyện chế hoàn thành, rồi mới tỉnh táo lại.

Kỳ thật Lâm Sơ Văn đối với trình độ luyện dược của bản thân cũng không quá tự tin, nếu không phải không còn biện pháp nào khác thì Lâm Sơ Văn cũng không mạo hiểm đi luyện chế dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch.

Bây giờ Lâm Sơ Văn ngược lại có chút cảm giác không chân thật cho mấy.

“ Nếu lấy thời gian luyện dược ra đo, ngươi nhất định có thể trở thành Dược Tề Sư danh chấn thiên hạ.” Sở Diệp nói.

Trong truyện nói Lâm Sơ Văn bởi vì chung tình với nam chủ, vì nam chủ luyện chế không ít dược tề, đáng tiếc, một mảnh chân thành lại cho cẩu ăn.

Sau khi nam chủ biết Lâm Sơ Văn đối hắn có ý lúc, cảm giác hắn bị vũ nhục nên đã sỉ nhục Lâm Sơ Văn là đồ ghê tởm.

Nếu không có Lâm Sơ Văn vì hắn trả giá, nam chủ cũng sẽ không thuận bườm suôi gió như thế, vậy mà còn ăn cháo đá bác, đúng thật là vô sỉ, nhưng cố tình không ít người đọc cảm thấy nam chủ có thể chống lại dụ hoặc, chỉ chung tình với nữ chủ, là một hảo nam nhân..

Chương 25: Hồ Ly Xinh Đẹp

Editor: Tĩnh
Lâm Sơ Văn sắc mặt cổ quái nhìn Sở Diệp, nói:" Hình như chuyện ta luyện dược thành công, ngươi cũng không có bất ngờ gì mấy."
Đây là Sơ cấp dược tề thức tỉnh đấy, gia gia còn không làm được, hắn lại luyện chế thành công Sơ cấp thức tỉnh dược tề, nếu là truyền ra ngoài, nhất định sẽ khiếp sợ tứ phương.

Sở Diệp nghiêng đầu, thong dong nói: " Không phải đã sớm nói rồi sau ta đối với ngươi có tin tưởng a!"
Lâm Sơ Văn: "……"
Lâm Sơ Văn đem dược tề thu lên, "Tổng cộng ba phân dược tề, Tuyết Bảo cùng Tiểu Ngân mỗi đứa một phần, còn thừa một phần."
Lâm Sơ Văn ngoài miệng tuy bình tĩnh, nhưng trong mắt lại khó nén hưng phấn.

Phối dược tề, có đôi khi tựa như đánh bạc, thắng thua chỉ trong gan tất, cũng may hắn lần này là đánh cuộc thắng.

Sở Diệp gật đầu, nói: "Vậy cũng đươc."
Dùng hai phần, còn thừa một phần, một phần dược tể Thức Tỉnh Huyết Mạch là mấy ngàn đồng vàng, nếu bán đi liền giàu rồi.

Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Còn may ngươi chuẩn bị ba phần

dược liệu."
Sở Diệp: "Còn may là ngươi kiên trì tới cùng."
Lâm Sơ Văn: "Ít nhiều nhờ vào linh tuyền của ngươi."

Lâm Sơ Văn nghiêng đầu, lần thứ ba luyện chế dược tề cũng rất mạo hiểm, linh hồn lực của hắn cũng không đủ để tiến hành bước dung hợp nước thuốc, bất quá, nhờ có linh tuyền, khiến cho quá trình dung hợp đơn giản hơn rất nhiều.

Linh Tuyền có thể đề cao xác xuất thành công của dược tề, thứ này thật sự quá dọa người rồi.

Trước đó Sở Diệp nói, Linh Tuyền là ở trên núi tìm thấy, hắn cũng đi vào trong núi để tìm, căn bản là không có Linh Tuyền gì cả.

Lâm Sơ Văn thật sự không biết Sở Diệp là ở đâu tìm được thứ này, nếu mà để Dược Tề Sư biết trên đời này có thứ này, chỉ sợ là sẽ điên luôn.

Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Chúng ta không cần cứ ta cảm ơn ngươi ngươi cảm tạ đâu, trước cho Tuyết Bảo cùng Tiểu Ngân dùng dược tề đi."
Lâm Sơ Văn gật đầu, "Đúng vậy."
Dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch dùng càng sớm càng tốt, nếu linh thú tuổi quá lớn tư chất đã định hình, nếu dùng dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch hiệu quả sẽ suy giảm rất nhiều.

Lâm Sơ Văn cũng sẽ không gấp gáp mà phối trí dược tề dù kỷ năng chế thuốc của hắn còn nhiều thiếu soát khiếm khuyết mà vội vã phối trí dược tề, này cũng là một tầng nguyên nhân.

Tuyết Bảo sớm đã có chút gấp không chờ nổi, được Lâm Sơ Văn đáp ứng, vui sướng đem dược tề uống vào, sau khi uống xong, trên người Tuyết Bảo toát ra một trận ngân quang, độ ấm bên trong phòng một chút một rớt xuống.

Sở Diệp đưa mắt nhìn bốn phía, thấy trên bốn phía vách tường ngưng kết một tầng băng sương mỏng.

Lâm Sơ Văn sắc mặt đổi đổi, nói: “Phải thăng cấp.”
Lâm Sơ Văn bỗng nhiên nhớ tới, Tuyết Bảo đã tiến vào cấp 3 một đoạn thời gian, hiện tại dùng Thức Tỉnh Huyết Mạch liền có dấu hiệu tiến cấp, Sở Diệp đem hồn hạch vứt cho Tuyết Bảo.

“Đây là……”
Sở Diệp cười cười, nói: “Ta cho Tuyết Bảo lễ vật, quên đưa.”
Lâm Sơ Văn tràn đầy cảm kích nói: “Đa tạ.”
Lúc tiến giai, không có Hồn Tinh tiến bổ, rất dễ xảy ra sự cố.

Lâm Sơ Văn lúc trước vẫn luôn ở nhà năng cao kỷ năng dược tề, nên quên mất việc cần phải chuẩn bị Hồn Tinh.

Lâm Sơ Văn nhìn Tuyết Bảo nắm chặt tinh hạch, trong lòng kinh ngạc, Lâm Sơ Văn cho rằng Sở Diệp chuẩn bị nhiều dược liệu chắc hẳn đồng vàng trên tay đã không còn thừa lại bao nhiêu, lại không nghĩ tới đối phương cư nhiên còn đồng vàng để mua Hồn Tinh.

Ngân quang bao phủ Tuyết Bảo dần dần nổi lên biến hóa, vốn là cặp mắt con lớn con nhỏ, giờ biến thành một cặp mắt vừa to vừa thanh thấu, cái miệng lệch cũng khôi phục bình thường.

Ngân quang tan đi, một con tiểu hồ ly đáng yêu xuất hiện ở trước mắt hai người.

Tiểu hồ ly đôi mắt ngập nước, cả người lông xù xù, manh đến động nhân tâm.

Lâm Sơ Văn nhìn bộ dáng Tuyết Bảo, kích động hướng tới Tuyết Bảo vươn tay.

Tiểu tuyết hồ lại không nhào vào trong lòng ngực Lâm Sơ Văn, ngược lại là chạy tới trước gương, để xem hình tượng mới của bản thân
Sở Diệp nhìn phản ứng tiểu tuyết hồ, có chút dở khóc dở cười.

Mới đầu hắn còn tưởng rằng tiểu tuyết hồ rất cao lãnh, không nghĩ tới lại là con hồ ly xú mỹ, phát hiện chính mình biến thành xinh đẹp, liền đến chủ nhân cũng không để ý.

Tiểu tuyết hồ vẫn luôn bị kêu xú hồ ly, Sở Diệp nghĩ Tuyết Hồ lười không thèm để ý, nguyên lai không phải là không thèm để ý, mà là rất để ý mới đúng.

Tiểu tuyết hồ ly lắc lư cái đuôi to xù lông của mình, ở trước gương không ngừng õng ẹo tạo dáng, Sở Diệp nhìn thấy mà ngu người luôn.

Tiểu tuyết hồ cấp Sở Diệp vứt mị nhãn.

Sở Diệp nhịn không chớp chớp mắt, quay đầu nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Không nghĩ tới, ngươi dưỡng hồ ly là cái dạng hồ ly này.”
Lâm Sơ Văn có chút xấu hổ cười cười, nói: “Tuyết Bảo hắn ngày thường cũng không như vậy.” Này sẽ cũng không biết là chuyện như thế nào.

Sở Diệp: “……” Tuyết Bảo nếu trước kia vứt mị nhãn với mình nhất định sẽ rất kỳ quái đi.

“Đều nói tính cách Hồn Sủng sẽ đôi phần giống chủ nhân, không nghĩ tới……” Tuyết Bảo đối với mình vứt mị nhãn, chẳng lẽ là Lâm Sơ Văn cũng có ý này?
Lâm Sơ Văn mặt đỏ lên, tựa hồ cũng nghĩ đến cái gì, não sắp nổ tung rồi.

Sở Diệp nhìn bộ dạng quẫn bách của Lâm Sơ Văn, nhưng không giám mở miệng trêu chọc.

Tiểu Ngân nhìn hình tượng mới của Tuyết Bảo có chút tò mò, chuyển động vây quanh Tuyết Bảo một vòng lại một vòng.

Tuyết Bảo tựa hồ đối hình tượng của mình cực kỳ đắc ý, sử dụng kỷ năng mị hoặc với Tiểu Ngân.

Tiểu Ngân cấp bậc so Tuyết Bảo thấp hơn một cấp, bị dính kỹ năng của Tuyết Bảo, mơ mơ hồ hồ một hồi đụng đầu vào trên tường.

Sở Diệp nhìn Tiểu Ngân ngã phịch trên mặt đất, cảm giác sâu sắc mất mặt.

Lâm Sơ Văn nhìn phản ứng của Tiểu Ngân, nhịn không được mà mỉm cười..

Chương 26: Tiểu Ngân Tiến Giai

Editor: Tĩnh
Sau khi Tuyết Bảo tiến cấp liền tới phiên Tiểu Ngân.

Nhìn thấy tiểu tuyết hồ biến hóa, Tiểu Ngân có chút gấp không chờ nổi, Tiểu Ngân cũng đem dược tề hấp thu vào cơ thể.

Quầng sáng kim sắc trên người Tiểu Ngân lưu chuyển, dần dần biến lớn, uy áp vương giả trên người càng ngày càng thịnh.

Đàn ong bị uy áp trên người Tiểu Ngân ảnh hưởng, sôi nổi uy phục trên mặt đất.

Lấy tâm thần phục.

Khí thế trên người Tiểu Ngân cứ thế mà tiến lên, giống Tuyết Bảo dự triệu tiến giai.

Tiểu Ngân lấy Hồn Tinh trong túi ra, hung hăng hút một hơi, một đại lượng năng lượng tiến vào bên trong thân thể Tiểu Ngân không lâu sau Tiểu Ngân cũng tiến giai thành cấp 4.

Theo Tiểu Ngân tiến giai, Sở Diệp cảm giác thân thể của mình cũng có không nhỏ biến hóa.

Sĩ cấp Hồn Sủng chia làm 3 cấp bậc, Hồn Sủng từ cấp 1 đến cấp 3 được coi là Sĩ cấp sơ cấp, còn từ cấp 4 đến cấp 6 là Sĩ cấp trung

cấp, mà từ cấp 7 đến cấp 9 là Sĩ cấp hậu đoạn, từ cấp 3 đến cấp 4 là cách nhau một tầng, từ cấp 6 đến cấp 7 cũng là cách nhau một tầng, hiện giờ, từ cấp 3 đến cấp 4 coi như qua được một cái ngạch cửa, kế tiếp, lấy phẩm cấp của Tiểu Ngân chỉ cần ăn ngon uống tốt, thì việc bước từng bước lên cấp 6 hẳn là không có gì vấn đề lớn.

Sau khi tiến cấp Tiểu Ngân có chút hưng phấn khó kiềm chế, nên ở trên không trung bay múa.

Sở Diệp nhìn bộ dáng đắc ý của Tiểu Ngân.

Liền cảm thấy bộ dáng này của Tiểu Ngân dường như giống như là đang cắn thuốc.

Lâm Sơ Văn nhìn chằm chằm Tiểu Ngân đánh giá một hồi, nói: "Tiểu Ngân trong thân thể có huyết mạch của Kim Sí Ong hình như lần này bị kích hoạt trở nên nồng đậm hơn trước, lấy uy áp trên người Tiểu Ngân có thể thấy, cấp bậc của nó hiện tại hẳn là Hồn Sủng Thượng hạ phẩm, chờ sau khi tiến vào Sĩ cấp cấp 9 rồi thăng lên Tướng cấp, rồi tiến hành thức tỉnh huyết mạch lần hai, phẩm chất sẽ còn có hi vọng tăng lên một ít."
Sở Diệp gật đầu, nói: "Mong là vậy."
Bây giờ mà nói đến thức tỉnh lần hai thì còn quá sớm.

Chỉ mới là thức tỉnh huyết mạch Sơ cấp mà đã khó như vậy lần hai không biết chờ bao lâu nữa.

Bất quá suy tính trước cũng không sau.

Không biết có phải ở bên nhau lâu nên tính cánh Hồn Thú sẽ giống nhau không, Tiểu Ngân hình như cũng trở nên yêu cái đẹp không, mà sau khi hoàn thành quá trình thức tỉnh huyết mạch, Tiểu Ngân cũng chạy tới trước gương, để thưởng thức hình tượng mới của bản thân

Nguyên lai trên người Tiểu Ngân chỉ có một ít điểm kim sắc, nhưng sau khi thức tỉnh, điểm kim sắc lại lang rộng ra, bộ dáng cũng thay đổi không nhỏ, cùng Ngân Sí Ong khác có không ít chênh lệch.

Sở Diệp trong khoảng thời gian này, vẫn luôn vì dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch mà luôn bận rộn, hiện tại rốt cuộc đại công cáo thành, Tiểu Ngân cũng đã tiến giai, thần kinh thả lỏng không ít, một cổ mỏi mệt kéo đến, liền vào nhà ngủ.

Sở Diệp thì buồn ngủ còn Tiểu Ngân thì không nó cùng Tuyết Bảo đã vào cấp 4, chiến lực tăng mạnh, vốn đã không chờ nổi liền cùng nhau vào núi thử xem thân thủ bản thân có gì mới không.

Sở Diệp ngủ một giấc khá lâu, sau khi tỉnh lại liền nghe thấy tiếng ong ong.

Lâm Sơ Văn ngồi ở mép giường, nhìn đến Sở Diệp tỉnh lại, mi mắt cong cong cười cười, nói: “Ngươi tỉnh?”
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Bên ngoài sao lại ồn ào như thế, ong ong ong, thực ồn ào!” Nguyên lai đàn ong vốn không ồn như vậy.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Tiểu Ngân đi vào sơn cốc, thu nạp mấy con Ngân Sí Ong cấp 3.”
Sở Diệp cau mày, đen mặt nói: “Gia hỏa này đang làm gì vậy!” Ngân Sí Ong cấp 2 muốn thu liền thu, lần này cư nhiên đánh chủ ý lên cả Ngân Sí Ong cấp 3.

Lâm Sơ Văn nói:" lúc ta và Tiểu Ngân vào núi đã gặp tiểu ong vương kia".

Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Đánh nhau trực diện hả?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”

Sở Diệp cười khổ một chút, nói: “Nói như thế, chẳng lẽ mấy con Ngân Sí Ong cấp 3 kia là do Tiểu Ngân dùng chiêu trò dụ dỗ ngây trước mặt tiểu ong chúa.”
Có thể nói như vậy.” Lâm Sơ Văn dừng một chút, nói: “Con tiểu ong chúa chỉ là cấp 3, phẩm cấp hẳn là thấp hơn nhiều so với Tiểu Ngân, nhưng hắn bên người có mấy con cấp 6 cấp 7 theo sau làm hộ vệ.”
Sở Diệp: “……” hộ vệ người ta còn ở đó, Tiểu Ngân cũng giám làm như vậy, thật đúng là kiêu ngạo.

Những cái đó hộ vệ, không có tập kích Tiểu Ngân sao?”
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, “Không có, Tiểu Ngân cũng là ong chúa, đối với Ngân Sí Ong bình thường có tính áp chế trời ban, do đó những hộ vệ đó chỉ bảo hộ an toàn cho ong chúa, nên không có tập kích Tiểu Ngân.”
Tiểu ong chú kia cùng Tiểu Ngân đánh nhau, nhưng nó không phải đối thủ của Tiểu Ngân nên đánh nhau một hồi liền bị Tiểu Ngân đánh cho bỏ chạy.

Sở Diệp thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói: “Không xảy ra việc gì liền hảo.” Tiểu Ngân gia hỏa này thật đúng là gan lớn.

Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Hiện tại Tiểu Ngân tư chất đã tăng lên, chờ đến khi tiến vào cấp 7, hẳn là có thể hoàn toàn khống Ngân Sí Ong đàn trong sơn cốc.”
Sở Diệp vuốt ve cằm, nói: “Như vậy a!”
Bên trong sơn cốc ong đàn đông đảo, nếu Tiểu Ngân có thể khống chế toàn bộ thì lực chiến đấu của chúng không thể xem thường.

Bấc quá muốn lên cấp 7 không phải là chuyện dễ.

Sở gia có không ít Hồn Sủng do các trưởng lão nuôi dưỡng nhưng nuôi mấy chục năm thì cũng chỉ có cấp 6 là cao nhất.

Tiểu Ngân phẩm cấp tuy cao nhưng nếu không có cơ duyên xảo

hợp thì muốn tiến vào cấp 6 đã khó đừng nói chi cấp 7 càng đừng nói đến.

" Lấy thái độ của Tiểu Ngân thì có thể thấy không sớm thì muộn nó và tiểu ong trong núi cũng sẽ đại chiến một trận! Đến lúc đó hai con chỉ một con có thể sống mà thôi."
Sở Diệp thầm nghĩ: Tiểu Ngân cùng con tiểu ong chúa kia, tính ra cũng là đồng bào huynh đệ.

Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Hai con sống một con, vậy thì cũng chưa chắc.”
Sở Diệp có chút khó hiểu nói: “Nói như vậy là thế nào?”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Tiểu Ngân cũng không phải Ngân Sí Ong vương thuần túy! Hắn có huyết mạch Kim Sí Ong, ngươi không biết Kim Sí Ong vương là có thể lãnh đạo được Ngân Sí Ong vương.”
Sở Diệp chớp chớp mắt, có chút ngoài ý muốn nói: “Có loại sự tình này nữa?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói:" Đương nhiên, nếu nói thì có thể xem Ngân Sí ong chỉ là chi thứ của Kim Sí ong thôi.

Kim Sí ong quá ít xuất hiện nên ngươi không biết cũng là chuyện bình thường thôi.

Nếu Tiểu Ngân có thể thu phục được tiểu ong chúa thành thủ hạ vậy sẽ càng có nhiều chỗ lợi."
Sở Diệp cau mày, nói: “Chính là Tiểu Ngân cũng không phải Kim Sí Ong vương thuần chủng!”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Cho nên, nếu muốn thu phục tiểu ong chúa, chỉ có hai con đường, một là đem cấp bậc của Tiểu Ngân đẩy cao lên tạo ra khoảng cách giữa hai bên, hai là, Tiểu Ngân lại lần nữa tiến hành thức tỉnh huyết mạch, đem huyết mạch đề cao thêm một ít.”
"Như vậy sao.” Sở Diệp thầm nghĩ: Tựa hồ không khó, Tiểu Ngân tư chất so với tiểu ong chúa cao hơn, nếu hắn bồi dưỡng thì sự

chênh lệch giữa hai bên sớm hay muộn sẽ càng kéo càng xa.

Như vậy tính ra, Ngân Sí ong ở Long Nhai Sơn, sớm muộn gì cũng là vật trong tay của Tiểu Ngân mà thôi
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Ngươi hiểu biết thật nhiều.”
Lâm Sơ Văn cúi đầu, có chút ngượng ngùng nói: “Nào có!”.

Chương 27: Thức Tỉnh Và Săn Thú

Editor: Tỉnh
Sở Diệp đi tìm thôn trưởng.

“Diệp thiếu muốn xây dựng thêm phòng ở?” Thôn trưởng vừa hút thuốc vừa hỏi.

Sở Diệp gật gật đầu, có chút bất đắc dĩ nói: “Đúng vậy, muốn xây thêm mấy cái buồng ong, tốt nhất là xây xa nhà chính một ít, nhưng cũng không thể quá xa.”
Thôn trưởng có chút ngoài ý muốn nói: “Ong đàn số lượng mở rộng sao?”
“Có thể nói như vậy.”
Nhìn dáng vẻ, Hồn Sủng của Diệp thiếu trưởng thành thực mau a! Chúc mừng chúc mừng.”
Ong đàn mở rộng, sản lượng mật ong cũng sẽ theo đó mà tăng lên, Sở Diệp vốn đã kiếm không ít tiền từ bán mật, hiện giờ ong đàn mở rộng, mật ong sản lượng cũng sẽ đi lên, vậy có thể kiếm bao nhiêu tiền a! Nếu phấn hoa cung ứng sung túc, thì một tháng sẽ có vài trăm đồng vàng, muốn ngừng cũng không ngừng được.

Thôn trưởng nhìn Sở Diệp, trong lòng nhịn không được mà có vài phần hâm mộ.

Thôn trưởng cười cười, nói: “Xây thêm phòng cũng không phải đại sự, ta tìm mấy thôn dân giúp ngươi, không tốn mấy ngày là

có thể xây xong."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Như thế liền làm phiền thôn trưởng."
Từ nhà thôn trưởng đi ra, Sở Diệp lại đi nhà Vương thợ mộc đặt trước 200 cái thùng nuôi ong, Tiểu Ngân thực lực không ngừng dâng lên, ong đàn số lượng sớm muộn cũng sẽ dâng lên, Sở Diệp dứt khoát đặc thêm mấy cái thùng nuôi ong.

"200 cái thùng nuôi ong a!" Vương thợ mộc có chút kinh ngạc.

Sau khi Sở Diệp dưỡng ong, liền trở thành khách hàng lớn của Vương thợ mộc, thùng nuôi ong làm khá đơn giản, Sở Diệp cho tiền công lại cao, làm Vương thợ mộc rất vui khi có khách hàng như Sở Diệp.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
Vương thợ mộc nhịn không được líu lưỡi, nói: "Chẳng lẽ ong đàn số lượng mở rộng gấp hai sao?"
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Chưa tới mức đó, chỉ là lo trước khỏi hoạ, 200 cái thùng này có vấn đề gì sao?"
Vương thợ mộc lắc lắc đầu, nói: "Không có không có, chỉ là 200 cái thùng nuôi ong có chút nhiều, chỉ sợ Diệp cần chờ một đoạn thời gian."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Không sau."
Vương thợ mộc chà xát tay, nói: "Ta nơi này có 20 cái thùng nuôi ong, nếu Sở thiếu cần dùng gấp nói, có thể trước lấy đi."
Sở Diệp cười cười, nói: "Vừa đúng lúc."
Trước kia Vương thợ mộc đã sớm cảm thấy lấy bản lĩnh Sở Diệp, ong đàn mở rộng là chuyện sớm muộn mà thôi, cho nên, lão đã chuẩn bị trước 20 cái thùng nuôi ong làm dự bị, nhưng quả thực lại cần dùng tới, làm Vương thợ mộc không dự đoán được chính là, Sở Diệp bút tích lại lớn như vậy, không phải muốn 20 cái thùng nuôi ong, mà là 200 cái, Vương thợ mộc âm thầm hối hận, nếu biết vậy đã chuẩn bị nhiều thùng nuôi ong hơn rồi.

Sở Diệp đi rồi, một thôn dân tìm Vương thợ mộc định đặc ông làm gua cụ, thấy vậy liền hỏi, "Vương thợ mộc, Diệp thiếu tìm

ông làm cái gì a! Lại định chế thùng nuôi ong?"
Vương thợ mộc gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
"Lần này đặc nhiều ít a!"
"200 cái."

"Dữ vậy, Diệp định nuôi thêm ít ong à! Dưỡng ở đây luôn hả?"
Vương thợ mộc vui tươi hớn hở nói: "Không biết a! Diệp thiếu chỉ là làm một ít thùng nuôi ong dự bị thôi."
"Đơn hàng của Diệp thiếu, ngươi có thể kiếm không ít đi."
Vương thợ mộc hàm hồ nói: "Nào có, nào có?"
Vương thợ mộc vuốt ve cằm, khó nén vui mừng, một cái thùng nuôi ong giá 3 đồng bạc, 200 cái chính là 60 đồng vàng, đây chính là một bút đại sinh ý a!
Trong thôn người ngày thường đặc mấy cái gia cụ có mấy đồng bạc, cũng muốn cò kè mặc hơn cả nửa ngày, làm Diệp thiếu thì tốt hơn nhiều đặc làm nhiều, trả tiền cũng sảng khoái.

Hắn mang theo mấy học đồ, tăng ca làm thêm giờ nói, một ngày làm ra bảy tám cái thùng nuôi ong, hẳn là không thành vấn đề, chính là 200 cái thùng nuôi ong, vật liệu sợ là không đủ, còn phải tốn một chút tiền thu vật liệu, cũng may gỗ trên núi là có thể lấy làm vật liệu, cũng không tốn được mấy đồng tiền.

Thôn dân nhìn dáng vẽ Vương thợ mộc, liền biết Vương thợ mộc liền biết lần này kiếm không ít đâu.

Thôn dân âm thầm cảm thán, Sở Diệp thật sự rất kiếm tiền, Vương thợ mộc nhờ làm thùng nuôi ong cũng nhờ đó mà phát tài theo.

……
Sáng sớm, Sở Diệp liền từ trên giường bị Tiểu Ngân thúc giục.

"Ngươi tỉnh, tới ăn cơm đi." Lâm Sơ Văn hô.

Sở Diệp có chút ngượng ngùng nói:"Nấu cơm lần nào cũng là

ngươi nấu cả!”
Sở Diệp kiếp trước dưỡng thành thói quen, ngủ đến khi nào tỉnh thoi, ở thế giới này thì ngủ nướng chính là không có chí tiến thủ, chỉ là thói quen này không phải chốc lát là có thể thay đổi.

Tay nghề nấu cơm của Lâm Sơ Văn rất tốt, từ khi cứu Lâm Sơ Văn, đồ ăn cơ bản đều là Lâm Sơ Văn làm, Sở Diệp có chút ngượng ngùng.

Nhìn ra Sở Diệp ngượng ngùng, Lâm Sơ Văn tùy ý nói: " Mấy món này là những món ta thường nấu thoi không có gì đặc biệt thoi".

Lúc mới gặp Sở Diệp, Lâm Sơ Văn còn nghĩ đây là người hiền lành, ngây thẳng, nhưng khi tiếp xúc lâu dài mới phát hiện tính cách Sở Diệp có chút lười nhát và đặc biệt trên người người này tựa hồ có không ít bí mật, cũng bất đồng với những gì hắn nghĩ trước đó.

Cũng may Sở Diệp đối với việc nhỏ thì có vẽ lơ là, nhưng nói tới đại sự thì lại rất đáng tin cậy.

Lâm Sơ Văn lại thích như vậy, còn thấy rất tự tại là đằng khác.

Sở Diệp nói.

“Tiểu Ngân gần nhất giống như rất hoạt bát.”

Từ lúc tấn cấp tới giờ, Tiểu Ngân tựa hồ hiếu chiến hơn rất nhiều, nếu không phải là hắn ngăn cấm, Sở Diệp thực hoài nghi, Tiểu Ngân có thể hay không vọt tới hang ổ của đàn Ngân Sí ong trong núi cùng tiểu ong chua huyết chiến không.

“Đây là chuyện tốt a! Tuyết Bảo gần đây cũng là thích chạy ra ngoài.”
Lâm Sơ Văn ôm Tuyết Bảo, Tuyết Bảo làm nũng đối với Lâm Sơ

Văn kêu một tiếng.

Lâm Sơ Văn sờ sờ đầu Tuyết Bảo, từ khi hắn bắc đầu thu dưỡng Tuyết Bảo liền có rất nhiều người sau lưng hắn nghị luận Tuyết Bảo là xú hồ ly, Tuyết Bảo tuy rằng mặt ngoài không để trong lòng, nhưng hẳn vẫn là có chút tự ti, nhưng gần đây Tuyết Bảo đã có thể ưỡng ngực ngẩn cao đầu mà đi lai, hắn còn phát hiện tâm tình Tuyết Bảo tốt lên không ít nữa chứ.

Lâm Sơ Văn nói.

“Cơm nước xong, chúng ta vào núi đi.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Tuy đã thức tỉnh huyết mạch thành công, gần đây cũng không có tiêu pha gì lớn, nhưng nuôi đàn ong tốn kém cũng không thấp.

Không nói cái khác, chỉ là đóng thùng nuôi ong thôi mà đã tốn không ít tiền rồi! Nếu không kiếm tiền liền trăm triệu lần không được.

Ăn cơm xong, hai người mang theo Tiểu Ngân cùng Tuyết Bảo vào núi, Sở Diệp lấy ra la bàn trinh trắc một chút.

Nguyên bản đối với Sở Diệp mà nói, trong núi có rất nhiều địa phương đều là vùng cấm, mỗi lần vào núi, đều yêu cầu cẩn thận châm chước suy tính, hiện giờ, Tiểu Ngân cùng Tuyết Bảo đều tiến vào cấp 4, chiến lực tăng lên, rất nhiều địa phương đều có thể xông vào.

“Theo phương hướng này, có một con hung thú lạc đàn, dựa theo la bàn biểu hiện hẳn là cấp 4” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, có chút nóng lòng muốn thử nói: “Chắc là săn được.”
Sở Diệp hướng Tiểu Ngân thông báo một tiếng, bảo Tiểu Ngân

thả ra ong đàn ra đi thám thính tình huống.

Tiểu Ngân quạt cánh tỏ vẻ bất quá chỉ là một đầu hung thú cấp 4 mà thôi, nơi nào cần thám thính tình huống, trực tiếp giết qua thì tốt rồi, đừng nói là cấp 4, lấy bản lĩnh của nó dù là cấp 6 cũng có thể hạ được.

Sở Diệp có chút vô ngữ nhìn Tiểu Ngân, thầm nghĩ: Vốn có huyết mạch dị biến rồi vào cấp 4, Tiểu Ngân tựa hồ bành trướng, bất quá, này cũng khó trách, rốt cuộc Tiểu Ngân phẩm cấp không giống bình thường, vượt cấp khiêu chiến cũng không phải là nói chơi cho vui chỉ là chung quy tiểu tâm sử đến vạn năm thuyền.

(tiểu tâm sử đến vạn năm thuyền: xuất phát từ câu nói " cẩn thận năng bổ thiên thu, tiểu tâm sử đắc vạn năm thuyền" ý là cẩn trọng sẽ bắt được ve nghìn tuổi, biết chú ý sẽ giữ được thuyền đến vạn năm- của Trang Tử.

Ý là trong mọi việc xử sự phải suy xét kỷ lưỡng trước sau mới mong đạt được thành quả lâu bền.)
Tuy có chút chướng mắt hành vi cẩn thận qua mức của Sở Diệp, nhưng Tiểu Ngán vẫn tuân theo những gì Sở Diệp dặn dò mà thả đàn ong đi thám thính tình hình.

Đàn ong thực mau đem tin tức truyền tới.

Sở Diệp hướng tới Lâm Sơ Văn nhìn qua nói: “Là một con Khai Sơn Mãng Ngưu.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Có thể săn.”
Thịt Mãng ngưu ẩn chứa huyết khí rất phong phú lại còn rất bổ dưỡng, tinh hạch cũng là thứ tốt.

Sở Diệp gật gật đầu, “ Vậy liền động thủ.”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hướng tới vị trí mà la bàn chỉ thị đuổi

qua đó.

Tiểu Ngân đầu tàu gương mẫu, bay đến trước mặt Khai Sơn Mãng Ngưu, tiểu hồ ly theo sát phía sau.

Khai Sơn Mãng Ngưu da dày thịt béo, cũng không sợ ong đàn công kích, nhìn ong đàn chen chúc mà đến, khởi điểm có chút bị mê hoặc rồi sau đó là phẫn nộ.

Mãng ngưu quét chân, hướng tới ong đàn công kích.

Ong đàn phản ứng phi thường mau, lúc mãng ngưu đâm tới, trong nháy mắt phân tán ra.

“Y y.” Sở Diệp nghe được một trận tiếng hô, tức khắc cảm giác linh hồn run rẩy.

Nguyên bản Mãng ngưu vốn hướng tới Tiểu Ngân mà vọt qua, lại bị cổ sóng âm vang lên giống như bị hoảng hốt một chút, hành động cũng bị trì hoãn đi ít nhiều.

“Đây là……”
“Sóng Âm Công Kích.” Lâm Sơ Văn nói.

“Tiểu Ngân truyền thừa ký ức, hẳn là thức tỉnh.”
Một ít côn trùng sẽ dùng loại Sóng Âm Công Kích, có lẽ thanh âm sẽ không rất lớn, nhưng lại vô khổng bất nhập, mà đánh thẳng tới linh hồn.

(vô khổng bất nhập: ý nói không có thứ gì mà không xâm nhập được.)
Một ít thượng phẩm yêu thú sẽ có độc quyền truyền thừa ký ức của chính mình, có thể thức tỉnh truyền thừa ký ức Hồn Thú đều là không tầm thường.

Lâm Sơ Văn còn không xác định phẩm cấp của Tiểu Ngân, hiện

tại lại có tám phần nắm chắc, có thể thức tỉnh truyền thừa ký ức, tám phần đều là Thượng phẩm yêu thú.

Yêu thú chiến đấu, chỉ cần phân tân một chút, liền định sinh tử.

Tiểu Ngân có kỹ năng Sóng Âm Công Kích này, khi chiến đấu có thể, chiếm lĩnh ưu thế.

“Bá.” Tiểu tuyết hồ thừa dịp Khai Sơn Mãng Ngưu thất thần, huy động móng vuốt, cắt cổ Khai Sơn Mãng Ngưu.

“Móng vuốt hảo sắc bén!” Sở Diệp thầm nghĩ: Tuyết Bảo thoạt nhìn, lông xù xù, lại rất đáng yêu, kết quả móng vuốt lại rất sắc bén, liền dễ như trở bàn tay mà cắt cổ mãng ngưu, thực sự làm người ngoài ý muốn.

“Da Mãng ngưu tuy rằng dày, nhưng không phải da toàn thân đều là da dày, nên không khó công phá.” Lâm Sơ Văn nói.

Nhìn thấy Mãng ngưu bị thương, Tiểu Ngân phát động ong đàn phóng ra độc châm vào miệng vết thương.

Mãng ngưu chịu ong đàn vây công, có chút nôn nóng đấu đá lung tung, Tuyết Hồ lại cào vài đường trên người Khai Sơn Mãng Ngưu lại có thêm vài đạo vết thương.

Bị Tuyết Hồ cùng ong đàn vây ẩu.

Mãng ngưu rốt cuộc cũng chống đỡ không được, ngã xuống mặt đất.

.

Truyện mới cập nhật
Sở Diệp đi qua, lấy ra tinh hach của Khai Sơn Mãng Ngưu.

Khai Sơn Mãng Ngưu Hồn Tinh thuộc hệ Mộc, vừa lúc thích hợp cho Tiểu Ngân, Sở Diệp không khách khí thu.

“Thịt Mãng ngưu có tẩm nọc ong, còn có thể ăn sao?” Sở Diệp có chút do dự nói.

Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Yên tâm đi, có thể ăn, đơn giản xử lý một chút là được.”
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Ngươi biết làm?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, “Ừm” một tiếng.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hợp lực đem thi thể Mang ngưu vận chuyêntr xuống núi.

Hai người khiêng một con trâu trở về, liền khiến cho trong thôn thôn dân vây xem, tiểu hồ ly ngẩng đầu ưỡn ngực tiếp nhận ánh mắt của thôn dân.

“Không thể tin được, một con trâu lớn như vậy, ăn được trong bao lâu.”
“ Thịt bò này bán đi, sợ là có thể bán được mấy chục cái đồng vàng.”
“Sở thiếu thật lợi hại a! Có thể giết được một con trâu to như vậy.”
“Còn con tiểu hồ ly này thật là kỳ quái a! Trước kia xấu như, hiện tại lại xinh đẹp!”
“ Hồ ly biến hóa cũng quá lớn, chẳng lẽ là thay một con hồ ly khác.”
“Hồ ly là Hồn Sủng, làm sau có thể tùy tiện đổi a! Hẳn là cùng một con, chỉ là biến đẹp lên thôi.”
“Người ta nói nữ đại mười tám biến, không nghĩ tới hồ ly cũng sẽ mười tám biến, nhưng biến hóa cũng quá lớn.”
(nữ đại mười tám biến:ý nói con gái khi 18 tuổi sẽ thay đổi dung mạo)
“……”

Người trong thôn đối Hồn Sủng hiểu biết không nhiều lắm, cũng không đem việc Tuyết Bảo trở thành xinh đẹp, mà hướng nghi vấn tới thức tỉnh huyết mạch có liên hệ, nếu để người trong thôn biết, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn vì thức tỉnh huyết mạch mà tốn bao nhiêu kim tệ, chỉ sợ sẽ kinh ngạc cắn rớt đầu lưỡi..

Chương 28: Buồng Ong Mới

Editor: Tĩnh
Lúc chạng vạng, thôn trưởng tìm tới nhà.

“Diệp thiếu, người ta đều đã tìm đủ, khi nào khởi công a!” Thôn trưởng hỏi.

Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Càng nhanh càng tốt.”
Thôn trưởng chần chờ một chút, “Vật liệu xây nhà, ngươi tính toán làm sao!”
Người trong thôn nghèo khổ, vật liệu xây nhà thường là gỗ, gạch đá gì đó, có rất nhiều thứ đều là từ trong núi nhặt về, thật sự không đủ, mới đi mua một ít.

Sở Diệp là Hồn Sủng Sư, năng lực kiếm tiền cao, tùy tiện bán một đợt mật ong chính là có từ mấy chục đến cả trăm đồng vàng, chắt hẳn là sẽ không lên núi nhặt vật liệu đâu.

“Công việc xây nhà liền giao cho thôn trưởng lo lắng, nếu đi mua vật liệu vẫn là còn thỉnh người giúp đở, đều từ bên trong khấu trừ, nếu lại không đủ ta sẽ đưa thêm.” Sở Diệp lấy hai mươi cái đồng vàng giao cho thôn trưởng.

Thôn trưởng nhìn trong tay đồng vàng, vội không ngừng nói: “Hai mươi cái đồng vàng, hẳn là đủ rồi.”

Xây nhà thật sự rất phiền phứt, Sở Diệp không thể tốn quá

nhiều thời giờ vào đó, tốn thời gian vào đó, không bằng vào núi săn thú.

“Thôn trưởng đối thịt ngưu có hứng thú.” Sở Diệp hỏi.

Thôn trưởng xấu hổ cười cười, nói: “Con trâu lớn như vậy, chất là năm sáu trăm cân đi, ăn hết sao?”
Sở Diệp nhún vai, nói: “Đại khái là ăn không hết.” Tiểu hồ ly ăn uống không nhỏ, nhưng cũng không phải là động không đáy.

“Bây giờ không phải muốn xây nhà sao? Dứt khoát chia cho công nhân ăn đi.”
Thôn trưởng sửng sốt một chút, nói: “Này như thế thì có hơi quá không.” Không nghe nói, nhà ai xây nhà là dùng thịt hung thú để chiêu đãi nhân công cả, này cũng quá xa xỉ.

Sở Diệp mãn không thèm để ý nói: “Này có cái gì?” Dù sao ăn cũng không hết có gì mà lãng phí.

Thôn trưởng gật gật đầu, nói: “Diệp thiếu đã quyết định như vậy, thì như vậy đi.”
Vì mấy cái buồng ong của Sở Diệp, mà ở trong thôn dẫn tới một trận bàn tán xôn xao.

“Sở thiếu, thật là người tốt a! Xây căn nhà, mà cấp thịt hung thú cho nhân công ăn.”
Thịt hung thú ẩn chứa khí huyết phong phú, nếu có thể ăn được thì đối thân thể nhất định có nhiều chỗ tốt..

Thịt hung thú mà Tiểu Ngân cùng Tuyết Bảo săn về ăn cũng không hết, cũng lười bắt xe lên trấn bán ra, dứt khoát đổi thành tiến công và làm thức ăn cho công nhân.

Sau đó khi tính tiền công, mỗi cái công nhân tan tầm, thì trực tiếp lãnh một đao thịt đi.

Thịt hung thú là hàng xa xỉ, ngày thường thôn dân là luyến tiếc mua ăn, Sở Diệp chỉ bán có nửa giá, công nhân tự nhiên càng nguyện ý muốn thịt hung thú, cải thiện một chút bửa ăn trong nhà.

Bởi vì Sở Diệp đãi ngộ thật tốt quá, trong thôn người đều tranh nhau tới làm giúp.

A Lực nhà ta ăn thịt hung thú nhờ đó mà cường tráng lên rất nhiều, khí sắc cũng khá hơn trước."
"Nghe nói, ăn nhiều thịt hung thú, còn có cơ hội trở thành Hồn Sủng Sư nữa đó, cho nên, tiểu hài tử của một ít đại gia tộc, mỗi ngày đều ăn thịt hung thú."
"Lúc trước một con trâu lớn như vậy! Cũng không biết làm như thế nào giết được."
"Hôm nay giống như lại đổi thức ăn, là thịt của Thái Hoa Xà, rất tươi ngon, nghe nói, ăn làn da của nó sẽ giúp da ngươi ăn có một làn da bóng loáng đấy."
"Hai con Hồn Sủng của Diệp thiếu cùng Lâm thiếu, thật đúng là hung tàn, không có cái gì mà chúng không giám săn."
"Vậy phòng ở xây xong, liền không thể đổi thịt nữa rồi." phụ nhân áo xanh có chút tiếc nuối nói.

Nhưng người đàn ông trong nhà phụ nhân áo xanh, đều đang ở nhà Sở gia làm công, mỗi ngày đều có thể lãnh được năm sáu cân thịt, trong nhà giống như đang ăn tết mỗi ngày đều ăn thịt, người trong nhà ăn tới đều béo một vòng.

Nghe được phụ nhân áo xanh nói, mấy cái phụ nhân khác hai mặt nhìn nhau, hận không thể khiến cho nhà Sở Diệp lại xây thêm một trăm buồng ong.

Bởi vì có rất nhiều người hỗ trợ người, ba buồng nuôi ong của Sở Diệp, tốn thời gian mười ngày liền xây xong.

Phòng ở xây xong, Sở Diệp tặng những người đến hỗ trợ mười cân thịt hung thú coi như làm tạ lễ, làm thôn dân cao hứng tới sắp hỏng rồi, rất nhiều thôn dân cũng lôi kéo Sở Diệp làm quen, nói lần sau lại có xây thêm buồng ong, nhất định phải tìm bọn họ hỗ trợ.

Phòng ở xây xong trước kế hoạch rất nhiều, hai mươi đồng vàng làm tiền công kia cuối cùng còn thừa hai cái, Sở Diệp trực tiếp đem hai đồng vàng đưa cho thôn trưởng xem như phí vất vả.

Tân phòng rốt cuộc cũng hoàn công, Sở Diệp đem thùng nuôi ong chuyển vào tân phòng bên trong.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Đàn ong dọn vào nhà mới, nhìn ngươi thật cao hứng a!”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đương nhiên rồi, chúng nó quá ồn, luôn làm ồn làm ta luôn ngủ không yên.” Cũng may buồng ong đã xây xong, cách nơi ở một khoảng cách, cuối cùng có thể giải thoát rồi.

Lâm Sơ Văn nghe Sở Diệp oán giận, không khỏi mỉm cười.

Phòng ở xây xong, Vương thợ mộc lại đưa tới một trăm thùng nuôi ong, ong đàn mà Tiểu Ngân mang về cuối cùng có an trí ổn thỏa rồi.

Tiểu Ngân cùng Tuyết Bảo thường hay vào núi săn thú, mỗi lần đi trong núi, phần lớn đều sẽ không đi tay không mà về.

Bởi vì thường xuyên kết bạn đi săn thú, Tiểu Ngân cùng Tuyết Bảo quan hệ càng ngày càng tốt, hai đứa nó phối hợp cũng càng ngày càng ăn ý.

Một hồ một ong hợp tác, lục tục giết chết ba con hung thú cấp 6 ở trong núi, theo thời gian chuyển dời, hung thú cấp 4 đều

không rơi vào mắt của tụi nó..

Chương 29: Tính Toán Đi Ra Ngoài

Editor: Tĩnh
Thời gian thoi đưa, thực mau Tiểu Ngân cùng Tuyết Bảo tiến vào cấp 4 đã một tháng.

Một tháng này, Tiểu Ngân cùng Tuyết Bảo đều đang tiến hành săn thú.

Sau một tháng chiến đấu, một hồ một ong cấp bậc tuy rằng không có nói tăng, thực lực lại củng cố rất nhiều.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn trốn ở trong phòng mà kiểm kê một chút Hồn Tinh, Hồn Tinh dùng cho Tiểu Ngân cùng Tuyết Bảo đã giữ lại, dù vậy cũng còn dư lại không ít.

“Tổng cộng tám viên tinh hạch cấp 4, 22 viên tinh hạch cấp 3, 50 viên tinh hạch cấp 2, 200 viên tinh hạch cấp 1, đem số Hồn Tinh này bán đi, hẳn là có thể bán được khoảng một ngàn đồng vàng.” Trong khoảng thời gian này, trong núi phấn hoa tiếp tục giảm bớt, sản lượng mật ong liền giảm đi.

Bất quá, dựa vào săn thú kiếm đồng vàng, tựa hồ càng mau, một tháng hắn thu được không ít thi thể hung thú, ăn một nửa, một nửa kia bán đi cũng được khoảng 300 đồng vàng.

Bởi vì có dược tề, thức ăn, cùng tinh hạch, nên tháng này đều là

tự cung tự cấp.

Sở Diệp tháng này tiền tiết kiệm thật ra tăng lên không ít, tính có khoảng 500 đồng vàng.

Chờ bán Hồn Tinh, rồi chia cho Lâm Sơ Văn một nửa, bản thân hắn cũng sẽ có được một ngàn đồng vàng.

Sở Diệp nghiêng đầu, nói: "Đồng vàng nhiều như vậy, có nên mua thêm cái gì tốt tốt một chút không?" Tạm thời tựa hồ cũng không có gì yêu cầu gì cần mua.

Lâm Sơ Văn do dự một chút, nói: "Bằng không mua cái túi không gian."
Sở Diệp sửng sốt một chút, nói: "Túi không gian sao?"
Sở Diệp chống cằm, túi không gian ở thế giới này được coi là hàng xa xỉ, giá cả không thấp.

Một cái túi không gian khoảng một mét giá cả là 600 đến cả một ngàn, có thể nói giá cả thực không rẽ, bất quá, hắn tựa hồ cần phải trang bị một cái, có túi không gian liền có thể che giấu ngọc trụy không gian.

Mỗi lần lêm núi săn, kéo con được con thú cả trăm cân xuống núi, cũng thật là phiền toái.

Trong trí của Sở Diệp, nguyên chủ là có một cái túi không gian, là do cha mẹ nguyên chủ để lại cho hắn.

Nguyên chủ tiêu xài ăn chơi phung phí, sau khi cha mẹ ly thế, lúc sau liền đem túi không gian đem bám, bán được một khoảng tiền, có một nửa tốn vào hoa lâu.

Nguyên chủ mười tuổi liền bắt đầu tiến hoa lâu, nguyên chủ tuổi còn nhỏ, mỗi lần đi vào đều là nhìn, cái gì cũng không làm, Sở Diệp cảm thấy nguyên chủ chính là cái chày gỗ.

“Ô ô……”
Lâm Sơ Văn hướng tới cửa nhìn qua đi, nói: “Tuyết Bảo đã trở lại.”
Tuyết Bảo kéo một cái cây dây đằng đi vào phòng, đem dây đằng bỏ trên mặt đất.

“Bụi Gai Yêu” Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái liền đã nhìn ra, cái dây đằng là do Bụi Gai Yêu sau khi chết biến thành, thi thể Bụi Gai Yêu có thể làm thuốc, đáng giá hai ba cái đồng vàng.

Sở Diệp đánh giá một chút thi thể Bụi Gai Yêu, nói: “Đây là Bụi Gai Yêu cấp 2 đi.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Gần đây số lượng hung thú mà Tuyết Bảo cùng Tiểu Ngân săn được đã giảm đi nhiều, có một đoạn thời gian Tiểu Ngân rất là bành trướng chỉ săn hung thú cấp 6, hiện tại cấp 1 cấp 2 cũng không buông tha.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
“Chỉ có cái này sao?” Lâm Sơ Văn đối với Tuyết Bảo hỏi.

Tuyết Bảo có chút cô đơn gật gật đầu, tỏ vẻ nói, hung thú không biết đi đâu cả rồi tìm không thấy con mồi thích hợp.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Tuyết Bảo nói, hung thú ở Long Nhai Sơn không biết trốn đi đâu cả rồi, hơn nữa, có những hung thú vừa thấy nó liền chạy.”
Sở Diệp: “……”
Hung thú vốn sinh sống đã không dễ dàng gì, mà Tuyết Bảo cùng Tiểu Ngân ở trong núi tàn sát bừa bãi liên tục một tháng, giống như là đem hung thú trong núi đều bị dọa tới sợ rồi a!
“Kể từ đó, săn Hồn Tinh ngày càng khó, cũng không biết còn săn được nữa không.” Sở Diệp chống cằm, có chút phát sầu.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nghiêng đầu, nói: “Yên tâm đi, liền

tính không săn thú nữa, ta sẽ phối dược tề, vẫn là có thể nuôi sống Tuyết Bảo cùng Tiểu Ngân."

Lúc trước phối trí thành công dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch, Lâm Sơ Văn trong lòng liền thông thấu hơn vài phần, một ít dược tề lúc trước làm còn lấp vấp, hiện tại phối trí đã thuận tay hơn nhiều, một tháng này, Lâm Sơ Văn cũng phối trí không ít dược tề, bởi vì không thiếu đồng vàng, hắn cũng không có nghĩ tới sẽ đem bán dược tề.

Sở Diệp chống cằm, nhìn Lâm Sơ Văn, thầm nghĩ: Như vậy giống như ăn cơm mềm a! Tựa hồ không tốt lắm.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: " Nghe Hạ Sơn nói hắn sẽ đi theo thương đội tới Hắc Vân Thành, ta nghe nói, bên Hắc Vân Thành có hội đấu giá, không bằng chúng ta cũng đi xem?"
Hắc Vân Thành là thành trì cách Long Nhai Thôn gần nhất, nghe nói ở đó rất phồn hoa, kỳ thật, thật ra Võ Lăng Thành cũng rất phồn hoa, chỉ là, khi Sở Diệp xuyên qua tiền trong túi không bao nhiêu, cũng không dám đi ra ngoài đi dạo, hiện giờ nhiều ít cũng có chút của cải, bây giờ Sở Diệp nghĩ cũng nên đi ra ngoài xem, ít nhiều mở mang thêm kiến thức.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Cũng được"
Sau khi gia gia mất tích, Lâm Sơ Văn vẫn luôn phải bôn ba mệt mỏi, bây giờ nhàn nhã hắn cũng có chút nghĩ ra đi ra ngoài giải sầu.

Trúc Khê trấn bên cạnh Long Nhai Thôn rốt cuộc vẫn chỉ là một trấn nhỏ mà thôi, rất nhiều đồ vật đều không có, với lại Lâm Sơ Văn định đem 1 lọ dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch bán đi, đổi thành tài nguyên để tu luyện, ở Trúc Khê Trấn Hồn Sủng Sư không nhiều lắm, với những Hồn Sư đó cũng không phải quá dư dã gì, dược tề bán ở Trúc Khê Trấn, chỉ sợ bán không được giá cao.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Ta đây liền đi liên hệ với Hạ Sơn.”.

Chương 30: Vô Sắc Ngọc

Editor: Tĩnh
Sở Diệp liên hệ với Hạ Sơn, không lâu sau đó Hạ Sơn liền đánh xe lại đón hai người.

Sở Diệp ra tay tương đối hào phóng, tính tình cũng không tồi, ngẫu nhiên còn có thể đưa một chút mật ong, linh tửu gì đó, Hạ Sơn vì vậy mà rất vui lòng làm ăn cùng với Sở Diệp.

Hạ Sơn nhìn thấy tiểu hồ ly, có chút giật mình, "Tiểu hồ ly như thế nào lại thay đổi nhiều như vậy?"
"Gần đây cho nó bồi bổ nên chậm rãi nẩy nở." Sở Diệp tùy tiện nói.

Hạ Sơn mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Sở Diệp đây là nghĩ hắn là đồ ngu sao a! Hồn Sủng nhà ai lại nẩy nở lớn như vậy.

Tiểu hồ ly đối với Hạ Sơn nhe răng, phóng thích uy áp trên người, Hỏa Vân Mã của Hạ Sơn bị dọa hoảng lui về phía sau.

Tiểu hồ ly còn nhớ rõ Hạ Sơn đã ngây trước mặt nó kêu nó là xú hồ ly, liền muốn trêu đùa đối phương một chút, Hạ Sơn đột nhiên không kịp phòng ngừa bị hoảng sợ.

Lâm Sơ Văn có chút bất đắc dĩ đem tiểu hồ ly thu vào hồn hải.

"Lâm huynh, hồ ly của người rất lợi hại a!"

Lúc Hạ Sơn gặp được Lâm Sơ Văn, Lâm Sơ Văn đang bị trọng thương, hắn lúc ấy nhìn đến tiểu hồ ly, chỉ là chú ý đến bộ dạng của tiểu hồ ly, mà khi tiểu hồ ly khiêu khích hắn, Hạ Sơn mới phát hiện, hồ ly của Lâm Sơ Văn cấp bậc tựa hồ không thấp.

Hạ Sơn gãi gãi đầu, cảm thấy mình mấy năm nay sống thật là uổng phí, Sở Diệp khế ước ong mật sau Hỏa Vân Mã của hắn mà cấp bậc cũng đã cao hơn hắn, hồ ly của Lâm Sơ Văn cũng vậy.

“Ngươi vận khí thật tốt a! Trên đường tùy tiện nhặt một người cũng có thể là một Hồn Sủng Sư lợi hại.” Hạ Sơn nói.

Sở Diệp cười cười, nói: “ Cũng không hẳn.” Lâm Sơ Văn không chỉ là Hồn Sủng Sư thôi đâu.

Hạ Sơn âm thầm hạ quyết tâm, muốn nỗ lực kiếm đồng vàng, muốn giúp Hỏa Vân Mã cấp bậc tăng lên.

“Hạ ca, chúng ta nên khởi hành thôi.” Sở Diệp nói.

Hạ Sơn gật gật đầu, nói: “Đúng đúng đúng, nên khởi hành, nên khởi hành.”

……
Ba ngày sau, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cũng đến Hắc Vân Thành.

Sau khi tới Hắc Vân Thành, Hạ Sơn liền rời đi, Hạ Sơn cùng hai người ước định, sau năm ngày Hạ Sơn sẽ lại đây đón hai người.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thanh toán ba đồng bạc là phí vào cửa thành.

“Đại thành trấn vẫn là có chút khác với tiểu trấn của họ!” Sở Diệp nói thầm nói.

Đường phố Hắc Vân Thành thập phần rộng lớn, có rất nhiều

Hồn Sủng đang ở trên phố đi dạo, Sở Diệp thấy có Hồn Sủng rất giống cá sấu, dài gần 3 mét bụng bự như bụng ếch, còn có con nhìn y như một gốc thụ lớn biết đi hình như nghe người ta gọi nó là Cự Mộc Thú, lại gặp một con Cọp Răng Kiếm nhìn lẫm lẫm uy phong……
Ở trên đường có đủ loại Hồn Thú hoa hoè loè loẹt khác nhau, Sở Diệp Lâm Sơ Văn cùng hồ ly và Tiểu Ngân, nhìn đến không chớp mắt.

Lâm Sơ Văn quay trái quay phải nhìn xung quanh một chút, nói: "Ngày thường, hẳn là cũng là không có nhiều người như vậy, hiện tại có hội đấu giá, cho nên mới nhiều như vậy."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Chất vậy."
Trên đường cái không ít khách điếm đều đầy ngập khách, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn liên tục tìm bốn cái khách điếm, mới tìm được phòng trống cho hai người thêu.

Trên đường không ít người đều đang đàm luận về hội đấu giá lần này không ít phàm nhân cũng nói tới hội đấu giá.

"Lần đấu giá này nghe nói, tựa hồ có không ít thứ tốt." Sở Diệp nói.

.

truyện kiếm hiệp hay
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Nghe nói còn có mấy con Hồn Thú ấu tể cấp bậc Trung phẩm được mang ra bán đấu giá, rất nhiều người đều là hướng về phía mấy con Hồn Thú ấu tể kia."
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Mấy con Hồn Thú ấu tể đối với chúng ta mà nói thật ra là không dùng được."
Hồn Sĩ chỉ có thể khế ước một con Hồn Sủng, khi nào cảnh giới tới Hồn Sư mới có thể tiếp tục ký khế ước, hắn cùng Lâm Sơ Văn hiện giờ chưa đạt tới cảnh giới đó.

Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp đi vào một cửa hàng tốn ba đồng vàng

làm một cái thẻ giao dịch ở đây gọi là kim tạp, nếu giao dịch với số tiền lớn nếu dùng đồng vàng thì không mấy tiện lợi, nếu dùng kim tạp giao dịch, liền thuận tiện hơn rất nhiều.

Sở Diệp từ cửa hàng ra tới, âm thầm phun tào, ba cái đồng vàng đủ cho một gia đình bình thường sống hơn hai tháng, chỉ làm một cái kim tạp liền tốn nhiều tiền như vậy, cửa hàng kiếm tiền cũng thật dễ.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: "Hiện tại chúng ta đi nơi nào?"
"Trước đem dược tề cùng Hồn Tinh bán đi." Lâm Sơ Văn lần này ngoài đem dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch còn mang theo tới đây một số dược tề khác nữa.

Lâm Sơ Văn chọn một cửa hàng có danh tiếng cũng không tệ lắm, rồi đem Hồn Tinh cùng một ít dược tề bán ra, thu được 1500 đồng vàng.

Ở Trúc Khê Trấn, 1500 đồng vàng đã là một bút giao dịch cực lớn, nhưng mà ở Hắc Vân Thành, một ít cửa hàng lớn một tháng mua bán cũng đã mấy vạn đồng vàng, 1500 đồng vàng cũng không tính là quá nhiều.

Hầu bao tăng lên, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đã mua hai cái túi không gian, hai túi không gian đó phẩm chất không tồi, đại khái đều 1.

5 mét vuông.

Hai cái túi không gian bán giá gốc mỗi cái là một ngàn, bởi vì hai người mua hai cái, cho nên được chiết khấu, còn một ngàn tám.

Lâm Sơ Văn nhìn túi không gian, bên trong ánh mắt hiện lên vài phần khác thường.

“Ngươi trước kia cũng là không có túi không gian phải không.” Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn nói.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Gia gia chuẩn bị cho hắn một cái túi không gian, trước kia hắn đều dùng để đặt một ít đồ ăn cho Tuyết Bảo cùng với linh dược, sau khi gia gia mất tích, bởi vì thiếu tiền người ta nên những người đó bắt hắn đem đồ vật có giá trị để lại lưu lại, mới có thể rời đi, Lâm Sơ Văn đành phải đem túi không gian lưu lại.

Mua hai cái túi không gian liền tốn một ngàn tám, hai người một chút cũng không còn tiền.

“Chúng ta đi đem dược tề Thức Tỉnh Huyết đưa đi nhà đấu giá gửi bán.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hảo.”
“Hai vị tiểu hữu, muốn gửi đấu giá đồ vật sao?” Giám định sư của nhà đấu giá đi ra.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Giám định sư nhìn hai người tuổi còn trẻ, nhíu nhíu mày, nhắc nhở nói: “Nhà đấu giá cũng có quy củ của nhà đấu gia, đồ vật cấp bậc không đủ, sẽ không được đem đi đấu giá.”
Lâm Sơ Văn gật đầu, lấy ra một lọ dược tề, “Tiền bối nhìn xem cái này.”

Giám định sư nhìn Lâm Sơ Văn lấy ra dược tề, ánh mắt sáng lên, liền cầm lấy, tỉ mỉ xem xét một phen.

“Sơ cấp dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch, phẩm tướng không tồi, cũng đủ bán đấu giá, tiểu hữu chẳng lẽ là Dược Tề Sư?”
Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Ông nội của ta là Dược Tề Sư, ta đi theo gia gia làm trợ thủ.”
Giám định sư gật gật đầu, âm thầm hoài nghi, Lâm Sơ Văn có phải nhị thế tổ chuyên phá của không, lão gia tử hao tổn tâm cơ,

luyện chế cho hắn Huyết Mạch dược tề trợ giúp Hồn Sủng trưởng thành, đối phương lại lấy ra đổi đồng vàng.

Sơ cấp dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch, một con Hồn Thú chỉ có thể dùng một lần, dùng lần thứ hai cũng sẽ không có hiệu quả, dược tề để ở trong tay cũng không thú vị, lấy tư chất của Lâm Sơ Văn, về sau tất nhiên sẽ luyện chế ra càng nhiều dược tề có giá trị càng cao, đem dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch lưu tại trong tay, cũng không có ý nghĩ gì.

“Lọ dược tề này nhà đấu gia chúng ta thu, nếu gia gia cậu lần sau luyện chế ra dược tề, cũng có thể đem đến nhà đấu giá của chúng ta để bán đấu giá, nhà đấu giá tuyệt đối sẽ không bạc đãi tiểu hữu.” Giao hảo với một Dược Tề Sư học việc, hội đấu gia tự nhiên cũng sẽ không lỗ.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hảo.”
Giám định sư nghe vậy liền vui vẻ, lấy ra một khối lệnh bài khách quý giao cho Lâm Sơ Văn, dựa vào này lệnh bài, Lâm Sơ Văn có thể ở tất cả các nhà đấu giá và cửa hàng Vân Hà mà hưởng thụ ưu đãi và chiết khấu.

Một lọ Thức Tỉnh Huyết Mạch dược tề, còn chưa đủ để nhà đấu giá đưa ra một khối lệnh bài, giám định sư đưa ra lệnh bài, chủ yếu vẫn là giao hảo với người sau lưng Lâm Sơ Văn mà thôi.

Khi gia gia Lâm Sơ Văn còn, các loại lệnh bài khách quý cũng thu không ít, đối với cái này cũng không xa lạ, Lâm Sơ Văn chỉ nhàn nhạt tiếp nhận lệnh bài.

Giám định sư nhìn thái độ của Lâm Sơ Văn khi tiếp nhận lệnh bài, lại càng thêm xem trọng vài phần.

Từ nhà đấu giá đi ra, Lâm Sơ Văn trong thẻ có thêm 2000 đồng vàng, hai ngàn đồng vàng nàu là nhà đấu giá cấp tiền đặt cọc, đó cũng là giá quy khi khách hàng đem đồ tới nhà đấu giá cũng coi

như là phí đảm bảo cho khách hàng.

Nếu dược tề không bán được, nhà đấu giá liền lấy 2000 đồng vàng thu mua dược tề, nếu dược tề bán được, lúc đó, nhà đấu giá sẽ khấu trừ lại 2000 đồng vàng đem số còn thừa sẽ đưa lại cho Lâm Sơ Văn.

Nguyên bản khi mua hai cái túi không gian, đồng vàng trên người Sở Diệp Và Lâm Sơ Văn đã còn thừa không cho mấy, bất quá, lấy được tiền đặt cọc của dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch, hai người cũng lại dư dả rất nhiều.

Lâm Sơ Văn đi mấy cửa hàng linh dược quét sạch một vòng, Trúc Khê Trấn rốt cuộc cũng chỉ là cái trấn nhỏ, tuy rằng có bán dược liệu, nhưng có rất nhiều linh dược đều không có, lúc trước khi phối trí dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch, tài liệu để luyện dược đều rất khó mua, may mắn cuối cùng Sở Diệp cũng chuẩn bị đủ.

Lâm Sơ Văn mua không ít linh dược, Sở Diệp thì mua không ít hạt giống của mấy loại linh dược trân quý.

Sở Diệp gieo trồng không ít linh dược bên trong ngọc trụy không gian, linh dược lớn lên đều không tệ, tốc độ sinh trưởng so với bên ngoại thì nhanh hơn rất nhiều, liền nghĩ tới có thể đem một ít dược liệu vào ngọc trụy trong không gian để gieo trồng.

“Khách nhân, đây là thượng đẳng Thiên Linh Mật, một lượng 80 đồng vàng.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Tốt, liền lấy ta hai lượng.”
Sở Diệp cười khổ một chút, mật ong của hắn bán một cân bán 3 đồng vàng, đã tính quý, còn Thiên Linh Mật thì bán theo lượng, một lượng chính liền 80 đồng vàng.

Bất quá, cũng không có biện pháp, Thiên Linh Mật này là từ ong

chúa cấp Chiến Tướng ủ ra, phẩm chất cao hơn mật ong của Sở Diệp rất nhiều.

Tiểu Ngân nếu ngày thường cũng có thể ăn loại mật ong này, như vậy thì càng mau lớn lên.

Sở Diệp mua mật ong, lại mua cho Tiểu Ngân một khối Hồn Tinh giá trị hơn một trăm đồng vàng, quay đầu, liền nhìn Lâm Sơ Văn đang ở mua hồn thạch.

“Ngươi mua hồn thạch?” Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn nói.

“Đúng vậy.” Lâm Sơ Văn mua hồn thạch, từng viên giống như kim cương, mỗi loại chỉ có một đến hai viên.

Hồn thạch có thể phối trí chung với Bổ Hồn Dịch giúp dược tính bên trong Bổ Hồn Dịch tăng lên, cũng có thể xem đó là hàng xa xỉ, một ít đệ tử của đại gia tộc mới dùng loại này để tu luyện, đệ tử tiểu gia tộc căn bản là không đủ sức.

Lâm Sơ Văn trước đó mua không ít linh dược, hẳn là đã tốn 500 đồng vàng, chọn thên bốn viên một Khắc Hồn thạch, lại tốn 400 đồng vàng
Sở Diệp nhìn Hồn thạch trên tay Lâm Sơ Văn, thầm nghĩ: Hồn Thạch thứ này, lớn lên giống như kim cương, mà giá cả cũng kim cương a!
Sở Diệp chuyển động một chút tròng mắt, bỗng nhiên nghĩ tới một sự kiện.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Làm sao vậy?”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không có việc gì, ta cũng muốn mua một chút linh ngọc như ngươi?”
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hảo a!”
Sở Diệp cười cười, có rất nhiều loại ngọc thạch đều có công hiệu khác nhau, có loại có thể tĩnh tâm an thần, hoặc giống như Xích

Huyết Ngọc có thể phối trí thành dược tề, cung cấp cho linh thú, có thể đề cao cấp bậc.

Có một loại tên là Vô Sắc Ngọc, nhưng vẫn chưa có ai phát hiện được tác dụng lớn lao của nó, nên bị lấy làm đồ trang trí, chế thành các loại trang sức, bởi vì Vô Sắc Ngọc, quá mức thuần tịnh, người thích nó cũng không nhiều lắm, mặc dù làm thành trang sức giá cả lại rẻ, cũng không có người hỏi thăm.

Thẳng đến hai trăm năm sau, mới có người phát hiện ra Vô Sắc Ngọc có một cong dụng đặc biệt, sau khi trải qua xử lý đặc thù, có thể hòa tan thành một loại chất lỏng, dùng loại chất lỏng này phối trí dược tề, nó cùng Hồn thạch có tác dụng giống nhau.

Lúc này, mọi người mới đột nhiên phát hiện ra, loại Vô Sắc Ngọc thạch chính là Hồn thạch biến chủng!
Lúc trước bị Hồn Sủng Sư xua như xua vịt.

Thì trong lúc nhất thời, giá trị Vô Sắc Ngọc đã tăng lên gấp bội, mặc kệ có phải là biến chủng hồn thạch hay không.

Nhưng ở ngay lúc đó, rất nhiều người bỗng nhiên phát hiện, Vô Sắc Ngọc cư nhiên thập phần hi hữu, "thật sự ứng câu nói kia," ngươi đã từng đối với ta xa cách, hiện giờ ta làm ngươi trèo cao không nổi.

Tất cả cửa hàng ngọc thạch ở Hắc Vân Thành đều bị Sở Diệp và Lâm Sơ Văn dạo qua.

Sở Diệp cũng không phân biệt được đâu là Vô Sắc Ngọc mà hắn cần, trực tiếp mua tất cả, vì giấu tai mắt, Sở Diệp còn mua một ít các loại ngọc thạch giá thấp khác, đem đồng vàng trên người tốn gần hết..

Chương 31: Hội Đấu Giá

Editor: Tĩnh
Sau một hồi mua sắm, thì đồng vàng trên người Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cũng chỉ dư lại 120 đồng vàng, hai người không khỏi có chút há hốc mồm.

Sở Diệp gãi gãi đầu, sau khi Hắc Vân Thành, bọn họ bán dược tề, tinh hạch thu hơn 3000, không nghĩ tới như vậy cũng không đủ xài.

Sở Diệp âm thầm cảm thán, Hồn Sủng Sư tu luyện quả nhiên là cái động không đáy.

“Ngày mai chính là hội đấu giá, sau khi đấu giá kết thúc, hẳn là có thể kiếm được một bút.” Lâm Sơ Văn nói.

Dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch giá thị trường cũng là khoảng 3000, đưa tới hội đấu giá bán đấu giá, hẳn là cũng không quá kém, bởi vì hầu như dược tề mang đến hội dấu giá thì giá cũng sẽ cao hơn giá thị trường mấy phần, nếu là bán đấu giá chỉ được 3000, khấu trừ 10% tiền thuê, hắn là cũng có thể thu được 700.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Chúng ta đi hội đấu giá nhìn xem.” Hội đấu giá yêu cầu phải có vé vào cửa.

Lâm Sơ Văn bởi vì đem dược tề đưa đi nhà đấu giá, nên nhà đấu giá liền tặng hai vé vào cửa cho Lâm Sơ Văn.

Sở Diệp còn chưa tham gia qua hội đấu giá, cũng khá tò mò, tuy rằng bọn họ trên tay không có tiền, bất quá, đi xem thì cũng chẳng sau.

Bên trong nhà đấu giá hội, đã bị lấp đầy người, thoạt nhìn rất đồ sộ.

“Ở đây có không ít Hồn Sư lợi hại!” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, “Ân” một tiếng.

Hồn Sư phần lớn ngồi ở trong các khu riêng biệt hoặc là nhã gian, còn được cung cấp miễn phí trái cây linh tửu, bọn họ cùng những người khác bất đồng.

Sở Diệp là lần đầu tiên tham gia hội đấu giá, cảm thấy mọi thứ khá mới mẻ, còn Lâm Sơ Văn đã từng theo gia gia tham gia qua vài hội đấu giá, đối với cái này tập mãi thành thói quen.

Một mỹ nữ có dáng vẽ kiều mị đang bước lên đài, nữ tử mặc một cái váy đuôi cá, bộ ngực sửa thoát ẩn thoát hiện.

Khiến cho không ít tu sĩ trong kháng phong hô hấp nặng nề một phen.

Lâm Sơ Văn nói.

“Là một Hồn Sư.”
Sở Diệp sửng sốt một chút, nói: “Cái gì?”
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “ Bán đấu giá sư là một Hồn Sư.”
Sở Diệp sửng sốt một chút, thầm nghĩ: nhà đấu giá Vân Hà quả nhiên không tầm thường a! Chỉ mới là đấu gia sư thôi đó.

Là Hồn Sư còn chưa nói lại còn là đại mỹ nữ mới chịu.

Bên người nhà bán đấu giá thanh âm có chút ồn ào, nữ tử thả ra uy áp, làm mọi người ngưng nghị luận.

“Cảm tạ các vị khách quý đã tới tham gia đấu giá, lần này nhà đấu giá vì các vị khách quý mà chuẩn bị không ít đồ vật phong phú, tin tưởng sẽ không làm các vị khách quý thất vọng.”
“Trươc tiên nhà đấu giá chúng tôi xin đem ra kiện vật phẩm đấu gia đầu tiên, Trung hạ phẩm Hồn Sủng Kim Phong Li ấu tể.”
Một con ấu tể có bộ lông kim sắc bị đưa đến trước đài, được dẫn tới giữa sân làm không ít nam nữ trẻ tuổi nóng lòng muốn nhìn thấy.

Trong nhà đấu giá, có không ít đệ tử đi theo trưởng bối trong gia tộc đến hội đấu giá nhằm tiềm kiếm Hồn Sủng thích hợp, nên những người này đều đối Kim Phong Li thập phần khát vọng.

Kim Phong Li giá khởi điểm là hai ngàn đồng vàng.

Cuối cùng lấy giá 1 vạn 1 ngàn đồng thành giao.

Sở Diệp chớp chớp mắt, nói: “Thật là quý.” Sở Diệp lại tưởng tượng, mua Hồn Thú ấu tể được coi như là chuẩn bị cho bước đi đầu tiên và có quan hệ quan trọng trong việc trở thành Hồn Sủng Sư trong tương lai, vô luận ở thế giới nào, chỉ cần có liên quan đến tương lai của hài tử trong nhà thì gia trưởng sẽ luôn xem trọng dù là việc nhỏ nhặt nhất, chứ đừng nói tới là việc đó còn liên quan trực tiếp đến tương lai sau này của hài tử.

Tiếp tục kiện vật phẩm thứ hai được đem lên, như cũ cũng là Hồn Sủng ấu tể, phẩm tướng là Trung thượng phẩm, là một con Tam Mục Linh Báo, Tam Mục Linh Báo giá khởi điểm là 3000, con báo này được không ít người ra giá, cuối cùng lấy giá năm vạn đồng vàng thành giao.

Sở Diệp nhíu nhíu mày, nói: “Cùng là Trung phẩm Hồn Sủng, mà giá cả cư nhiên kém nhau nhiều như vậy.”
Lâm Sơ Văn nhún vai, nói: “Linh sủng phẩm tướng chỉ cần thiếu một chút đều sẽ khác nhau như trời với đất, khế ước với Hồn Sủng Trung hạ phẩm thì Hồn Sủng Sư có hai phần tỷ lệ trở thành Hồn Sư, khế ước với Trung trung phẩm thì Hồn Sủng Sư, có năm phần tỷ lệ trở thành Hồn Sư, còn khế ước với Trung thượng phẩm Hồn Sủng Hồn Sư, có tám phần xác suất sẽ trở thành Hồn Sư, tự nhiên là sẽ không giống nhau.”
Trong một gia tộc Hồn Sĩ chỉ được xem như hòn đá tảng, còn Hồn Sư mới chính là trụ cột vững vàng cho gia tộc.

Trung phẩm Hồn Sủng mỗi cấp bậc chỉ cần kém nhau một giai thôi cũng đã là cách nhau một khoảng cách thật lớn, Trung phẩm cùng Thượng phẩm cũng y như vậy.

Nói chung, chỉ có khế ước Thượng phẩm Hồn Thú, Hồn Sủng Sư mới có thể hùng bá một phương và mới có cơ hội thăng lên Hồn Vương, cho nên, mỗi khi một con Thượng phẩm Hồn Thú xuất hiện, đều sẽ dẫn tới tinh phong huyết vũ.

Thôn dân Long Nhai Thôn không có nhiều kiến thức về Hồn Sủng, nên cũng nhìn không ra sự đặc biệt của Tiểu Ngân cùng Tuyết Bảo.

Hắc Vân Thành ngư long hỗn tạp, nên sau khi tới đây, Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp liền vẫn luôn đem Tuyết Bảo cùng Tiểu Ngân giấu ở trong Hồn Thất bên trong thức hải.

Kiện vật phẩm đấu giá thứ ba là một cuốn hồn kỹ tên là Hàn Băng Chi Nhận, phần lớn Hồn Thú đều có bản năng chiến đấu, nếu còn có hồn kỹ phụ trợ, Hồn Sủng Sư chiến lực liền sẽ tăng lên.

Những đại gia tộc đều sẽ thu thập một ít hồn kỹ, hồn kỹ thập

phần trân quý, có được hồn kỹ thì Hồn Sủng Sư giống như là có thêm một sát chiêu để phòng thân.

Tuyết Bảo chính là thuộc tính hệ Băng, hồn kỹ này cũng có thể cho Tuyết Bảo dùng.

Hàn Băng Chi Nhận giá khởi điểm 2500 đồng vàng.

Bị Hồn Sư lấy giá 8 vạn đồng vàng mua đi.

Hồn kỹ bị mua đi, Sở Diệp nhìn thấy bên trong đôi mắt của Lâm Sơ Văn hiện lên vài phần mất mát, Sở Diệp cầm tay Lâm Sơ Văn, an ủi nói: “Về sau chúng ta nhất định có thể mua.”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Mong là vậy.”
Sở Diệp nhấp môi, trong lòng có chút ảm đạm, lúc đầu hắn còn cảm thấy bản lĩnh kiếm tiền của mình đã không tồi, thôn dân ở Long Nhai Thôn đều đối hắn bội phục xem hắn như địa đầu xà, nhưng khi tới hội đấu giá một chuyến, Sở Diệp mới phát hiện bản thân mình thật ra rất nghèo.

Sở Diệp lắc lắc đầu, âm thầm cảm thán, con đường nuôi dưỡng Hồn Sủng, đúng như câu gánh nặng đường xa!.

Chương 32: Thần Phong Thuyền

Editor: Tĩnh
Cuối cùng rốt cuộc cũng tới phiên dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch của Lâm Sơ Văn, giá khởi điểm là 2000 đồng vàng cuối cùng bị mua với gia 4500 đồng vàng.

Sở Diệp có chút kinh ngạc nói: "Cư nhiên bán được nhiều tiền như vậy?"
Lâm Sơ Văn cong cong khóe miệng, "Cũng là do may mắm thôi, ngày thường bán không được nhiều tiền như vậy đâu."
Không khí trong hội đấu gia tương đối nhiệt liệt, dễ dàng khiến cho cảm xúc của mọi người bị kéo theo, rất nhiều thương phẩm khi được đưa vào hội đấu giá, tăng cao gấp hai ba lần giá thị trường cũng là chuyện bình thường.

Lần này hội đấu giá tuyên truyền tương đối mạnh, nên dẫn tới không ít các đại nhân vật, cho nên mới bán được cái giá tốt như vậy.

Hội đấu giá tiến hành hừng hực khí thế, từng kiện vật phẩm bị bán đấu giá.

"Phía dưới, hình như còn một kiện vật phẩm áp đái hồm, là Thần Phong Thuyền."
Thần Phong thuyền này không giống những chiếc thuyền pháp khí khác.

Mà nó được luyện từ cánh của một loại Hồn thú cấp Chiến tướng tên là Thanh Vũ Châu Chấu.

Sử dụng Hồn Tinh để vận hành, ngày có thể đi trăm dặm.

Nhưng nó đối với những Hồn Sủng Sư hệ phi hành thì vô dụng, bởi vì Hồn Sư có thể dựa vào khả năng phi hành của Hồn Thú mà du hành khắp nơi.

Còn đối với những Hồn Sủng Sư không thuộc hệ phi hành thì nó lại là một pháp bảo tuyệt vời có nó ai cũng có thể du hành khắp nơi muốn đi đâu thì đi phi thường thuận tiện.

Sở Diệp đối với chiếc thuyền này có chút động tâm.

Tiểu Ngân tuy có thể bay nhưng không thể chở người, Tuyết Bảo của Lâm Sơ Văn cũng thế.

Nếu hắn có Thần Phong thuyền, hắn liền có thể mang theo thùng nuôi ong đi khắp nơi để thải ong rồi.

Thần Phong Thuyền giá khởi điểm là 6000 đồng vàng.

Các Hồn Sư liên tục ra giá, rất nhanh giá đã bị đẩy lên cao.

Cuối cùng bán ra với giá 2 vạn 8000 đồng vàng.

Sở Diệp nghe giá được báo ra có chút bấc đắc dĩ nghĩ hắn tuy thêu xe ngựa của Hạ Sơn cũng tốn không ít tiền đi đường cũng chậm nhưng được cái ít người chú ý.

Nếu hắn mà mua chiếc Thần Phong Thuyền kia thì sẽ bị người ta coi như dê béo mà xẻ thịt.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: “Muốn có phi

hành pháp khí a!”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Nếu Tiểu Ngân có thể chở người, vậy thì không cần mua nó làm gì còn tiết kiệm được không ít tiền.”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Chúng ta nỗ lực kiếm tiền, từ từ rồi, vẫn có thể mua được.”
Sở Diệp lắc đầu, nói: “Tạm thời thôi bỏ đi.”
Bọn họ cấp bậc còn thấp, số tiền có trong tay không còn không đủ cho bọn họ mua đồ, còn không bằng ngẫm nghĩ xem làm thế nào đề nâng cao thực lực, có nhiều tiền, để mua thức ăn Tiểu Ngân và Tuyết Bảo còn thực tế hơn.

Bán đấu giá kết thúc.

Tài khoảng của Lâm Sơ Văn có được 2050 đồng vàng, Lâm Sơ Văn liền đưa cho Sở Diệp 1500 đồng vàng.

Sở Diệp có chút nghi hoặc nói." Ngươi làm gì mà đưa cho ta nhiều tiền như vậy".

Lâm Sơ Văn cười cười, nói: " Đồ mà ta muốn ta đã mua đủ rồi, nhưng ngươi không phải còn muốn mua thêm ngọc thạch sau".

Trước đó Lâm Sơ Văn đã mua một số lượng lớn dược liệu, số đó đủ cho hắn phối trí dược tề trong một thời gian dài, còn đồ ăn cho Tuyết Bảo hắn cũng đã chuẩn bị tốt rồi, vì vậy không còn gì cần mua cả nên cũng sẽ không cần nhiều tiền làm gì.

Lúc trước Sở Diệp có đi dạo không ít cửa hàng ngọc thạch nhưng sau đó không đi nữa bởi vì không có tiền.

Sở Diệp nói:“ Ngươi đã nhìn ra a!”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Thích mua liền mua đi, không có tiền lại kiếm.”
Sở Diệp cười, nói: “Hảo.”

Nhờ có tiền mà Lâm Sơ Văn đưa, Sở Diệp liền đi tới mấy cửa hàng để mua ngọc thạch, nhưng tiền bị tiêu đi quá nhanh, Sở Diệp có chút đau lòng nhưng nghĩ tới những gì mà ngọc thạch sẽ mang lại cho mình Sở Diệp liền bình tỉnh lai.

Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp ở lại Hắc Văn thành hai ngày, rồi sau đó lên xe ngựa của Hạ Sơn để quay về.

Hạ Sơn vừa đánh xe ngựa, vừa cùng hai người hàn huyên, “Hắc Vân Thành rất náo nhiệt phải không.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng là rất náo nhiệt, so với Trúc Khê trấn càng náo nhiệt hơn".

Hạ Sơn hỏi:" Đương nhiên là náo nhiệt rồi, nghe nói lần đấu giá này có hai con Hồn Thú ấu tể, một con là Trung trung phẩm, con còn lại là Trung thượng phẩm, có phải không."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Hạ Sơn có chút hâm mộ nói: " Những Hồn Sủng Sư có chỗ dựa liền tốt hơn người khác mấy lần.

Hồn Sủng quý giá cũng sẽ có người vì bọn họ mà mua.

Nếu hắn có thể tới hội đấu giá nhìn xem một cái cũng tốt rồi."
Hạ Sơn nói một cách tràn đầy say mê, một chút cũng không nghĩ tới hai người bọn họ đều từ nhà đấu giá đi ra, còn đem dược tề đưa vào nhà đấu giá.

Trong mắt Hạ Sơn bọn họ cùng lắm chỉ là những Hồn Sư sơ cấp bình thường.

Còn nếu muốn tiến vào nhà đấy giá thì phải là người có bối cảnh hoặc là những Hồn Sư Sĩ cấp từ cấp 5 trở lên mới có thể vào đó được..

Chương 33: Tiểu Ngân Lên Cấp 5

Editor: Tĩnh
Ba ngày sau, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn về tới Long Nhai Thôn.

Sở Diệp đem Tiểu Ngân thả ra ngoài, vì khi tới Hắc Văn Thành long ngư hỗn tạp sợ người khác phát nên Sở Diệp luôn để Tiểu Ngân bên trong hồn thất không có thả ra ngoài, nên khiến Tiểu Ngân bị nghẹn sắp hỏng luôn rồi.

Tiểu Ngân sau khi được thả ra, liền cùng Tuyết Bảo cùng nhau chạy vào núi.

.....!
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, có chút giật mình nói: "Ngươi nói dùng Sa Mộc Căn, Thanh Lam Thảo, Thủy Vân Quả…… Luyện thành dược tề, còn có cái gì mà Vô Sắc Ngọc có công dụng như Hồn thạch, còn có thể dùng nó luyện chế Hồn dịch, ngươi xác định?"
Sở Diệp gật đầu, nói: “Không chất lắm, có thể thử một lần.”
“Sa Mộc Căn, Thanh Lam Thảo, Thủy Vân Quả…… Số dược liệu đó được dùng để luyện Ly Hỏa dược tề" Lâm Sơ Văn nói thầm nói.

Sở Diệp hỏi.

"Ly Hỏa dược tề không phải là dược tề giải độc sơ cấp sao?"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”

Sở Diệp nghe được Lâm Sơ Văn nói như vậy, tức khắc cảm yên tâm.

Trong truyện có nhắc tới việc phát hiện ra công dụng của Vô Sắc Ngọc có liên quan đến một lần tình cờ có một Dược Tề Sư cấp thấp đang luyện chế một loại dược tề sơ cấp thì ở trên đầu người đó có để một viên Vô Sắc Ngọc làm đồ trang trí nhưng không cẩn thận viên Vô Sắc Ngọc đó lại rơi xuống và vô tình bị vị Dược Tề Sư đó phát hiện đây là loại Hồn thạch biến chủng.

Sau khi phát hiện ra chuyện đó người Dược Tề Sư đó vì quá vui mừng mà luyện ra một số lượng lớn dược tề Cố Hồn Dịch, nhưng trong một lần không cẩn thận nên đã bị một đại gia tộc để ý theo dõi và điều tra vị Dược Tề Sư này và phát hiện ra bí mật của Vô Sắc Ngọc, và đại gia tộc kia vì muốn giấu kín bí mật của Vô Sắc Ngọc nên đã giết chết vị Dược Tề Sư kia.

Sở Diệp thần thần bí bí nói: "Đây là mẫu thân ta nói cho ta, đây là bí mật gia tộc bất truyền của mẫu thân ta."
Sở Diệp cũng không thể nào nói rõ nguyên nhân cho Lâm Sơ Văn biết được liền đem mọi chuyện đổ lên người người mẫu thân đã chết kia, chết vô đối chứng.

Lâm Sơ Văn sửng sốt một chút, lập tức trợn tròn đôi mắt, "A! Như vậy ngươi nói cho ta, chẳng phải là……"
Sở Diệp cười cười, vẫn không thèm để ý nói: "Không có việc gì, ngươi lại không phải là người ngoài."
Lâm Sơ Văn nghe được Sở Diệp nói, tim đập lỡ một nhịp, cúi đầu ấp úng nói: "Ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ không nói cho người khác."
Lâm Sơ Văn dựa theo phương pháp mà Sở Diệp nói, hắn đem Vô Sắc Ngọc đi toi luyện nhưng toi luyện liên tiếp ba viên ngọc nhưng không có viên nào phản ứng cả, bất quá tới viên thứ tư thì có phản ứng, một đoạn Hồn dịch thông thấu được toi luyện ra.

Lâm Sơ Văn lấy ra một chút nếm thử nói: " Hương vị thật sự giống với Hồn thạch dùng để luyện chế Hồn dịch, nói như vậy đây là biến chủng Hồn thạch thật rồi."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Hẳn là không sai.”

Lâm Sơ Văn nhịn không được nói: “Nói như vậy, chúng ta liền phát tài rồi.”
Hồn thạch qua quý! Nếu có loại Vô Sắc Ngọc này thì chúng ta có thể tiết kiệm được một khoảng tiền không nhỏ khi đi mua Hồn thạch.

Sở Diệp cau mày, nói: “Việc này vẫn là nên am thầm xử lý cho thỏa đáng.”
Nếu bọn họ mà không cẩn thận để bị người khác phát hiện vậy thì liền giống kết cục của vị Dược Tề Sư kia.

Mà hắn cùng Lâm Sơ Văn thực lực vẫn còn qua yếu.

Lâm Sơ Văn tưởng tượng, liền minh bạch những gì mà Sở Diệp băn khoăn, “Chúng ta trước luyện chế một ít dùng cho bản thân thoi.”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Hảo.”
Dù sao Vô Sắc Ngọc giá cả lại rẻ tiền, luyện hỏng rồi cũng không cần quá mức đau lòng, Lâm Sơ Văn liền buông tay bắt đầu luyện chế dược tề.

Vô Sắc Ngọc biến chủng có thể thay thế Hồn thạch luyện chế một số dược tề.

Trong đó Lâm Sơ Văn luyện thành thạo nhất chính là Cố Hồn Dịch và Bổ Hồn Dịch.

Dưới sự thực nghiệm liên tục, trình độ luyện dược của Lâm Sơ Văn đã bay lên rất nhanh.

Lúc trước Lâm Sơ Văn luyện chế Thức Tỉnh Huyết Mạch dược tề

thành công là do có vài phần may mắn trong đó, nếu luyện thêm một lần nữa thì có thành công không thì hắn cũng không rõ.

Bất quá lần hắn lại luyện ra đại lượng Hồn Dịch nên trình độ luyện dược của Lâm Sơ Văn đã được cũng cố hơn rất nhiều.

Hồn Dịch là một trong những loại dược tề được xem là tương đối khó luyện chế lúc đầu Lâm Sơ Văn đã thất bại không ít lần.

Nhưng nhờ sau đó nắm giữ được chút bí quyết nên xát xuất thành công đã nâng cao lên không ít.

Sở Diệp mỗi ngày đều sẽ uống hai loại dược tề khác nhau.

Lâm Sơ Văn thấy Sở Diệp ngày nào cũng uống dược tề thì có chút hải hùng khiếp vía.

Lâm Sơ Văn lo lắng sốt ruột nhìn Sở Diệp nói" Dược tề tuy tốt nhưng uống quá nhiều mà không hấp thụ hết thì uống cũng như không uống."
Sở Diệp cười cười, nói: “Yên tâm đi ta biết rõ tình trạng cơ thể mình mà, bây giờ cơ thể ta cần số lượng lớn dược tề để bồi bổ."
Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: " Dược tề sau khi uống yêu cầu luyện hóa nếu luyện hóa không hết chúng sẽ làm cho độc tố lắng lại trong cơ thể, sẽ gây ảnh hưởng cho việc phát triển về sau."

"Không cần quá lo lắng, ta có cách của ta".
Theo như Sở Diệp biết Linh Tuyền có khả năng bài trừ độc tố trong cơ thể.

Nữ chủ trong truyện cũng nhờ uống Linh Tuyền để giảm bớt sự quản phệ của dược tề nhờ đó công lực của cô ta cũng tăng lên như diều gặp gió, hắn cũng đã thử qua hiệu quả đúng như vậy.

Lâm Sơ Văn thấy Sở Diệp uống nhiều dược tề như vậy mà không

biến hóa gì khác lạ nên dần dần cũng không quản nữa.

Nếu đã không sao thì cứ để Sở Diệp tiếp tục uống.

Từ khi xuyên qua đây tới bây giờ Sở Diệp luôn cảm thấy Hồn thất và Hồn hải của chính mình không giống người khác.

Hồn thất và Hồn hải của hắn có dấu hiệu muốn phâm chia ra.

Tiểu Ngân liên tục thu nạp cấp dưới, nên khiến cho Hồn hải có chút quá tải do đó mỗi ngày đều phải uống hai lọ dược tề mới cảm thấy khá hơn.

Thời gian thoi đưa bây giờ Sở Diệp mỗi ngày đều phải uống 4 lọ dược tề, sáng 2 lọ, chiều 2 lọ.

Cố Hồn Dịch giá 40 đồng vàng, Bổ Hồn Dịch giá 30 đồng vàng vậy chi ra mỗi ngày Sở Diệp phải tốn 140 đồng vàng.

Nếu tính số tiền tiêu hao đó dù ở một đại gia tộc đó cũng là một con số khiến người ta sợ hải.

Lâm Sơ Văn lúc đầu còn nghĩ bản thân phối trí ra quá nhiều dược tề nếu đem bán đi thì có chút rêu rao may nhờ có Sở Diệp tiêu thụ giúp nhưng giờ đây nghĩ lại thì chỉ sợ là không đủ để Sở Diệp uống nữa là.

Lúc trước ở Hắc Vân Thành, Sở Diệp mua 50 khối Vô Sắc Ngọc, hiện tại đã dùng 30 khối để toi luyện, thì trong đó có bảy khối Vô Sắc Hồn ngọc.

Lâm Sơ Văn nhấp môi, thầm nghĩ:" Dựa theo cách uống hiện giờ của Sở Diệp sợ là Vô Sắc Ngọc sẽ không đủ dùng."
Sở Diệp uống liên tiếp hai lọ dược tề, nằm ở trên giường, kêu đau một tiếng.

Lâm Sơ Văn nghe được Sở Diệp kêu thảm thiết, vọt vào trong phòng.

Nhìn đến thấy Sở Diệp ôm đầu rên rỉ, Lâm Sơ Văn tức khắc lòng nóng như lửa đốt.

Lâm Sơ Văn đứng ở mép giường, chân tay luống cuống.

" Ta đã nói là không thể uống nhiều mà ngươi không chịu nghe".

Hắn đã nói không thể rồi mà Sở Diệp không chịu nghe bây giờ xảy ra vấn đề rồi làm sau đây.

Lâm Sơ Văn thanh âm mang theo tiếng khóc nức nở, Sở Diệp nghiêng đầu nhìn Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, miễn cưỡng cười cười, an ủi nói: “Yên tâm, ta không có việc gì.”
Sở Diệp cảm giác Hồn hải bây giờ đang cuồn cuộn, giống như trong óc hắn có cái gì đó đang làm loạn bên trong, rất nhanh Hồn hải bắt đầu khuếch trương ra, giống như có một cổ sức mạch vô hình đang lôi kéo Hồn hải, sau đó là cảm giác bị xé toạt ra.

Sở Diệp nói:" Ta muốn uống dược tề."
Lâm Sơ Văn tràn đầy vô ngữ nhìn Sở Diệp, thầm nghĩ: Đến nước này, còn muốn uống dược tề.

“Cho ta đi.” Sở Diệp có chút lấy lòng nói.

Lâm Sơ Văn không lay chuyển được Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đưa số dược tề còn dư lại đưa cho Sở Diệp.

Sau khi uống xong dược tề cảm giác đau đớn của Sở Diệp cũng giảm bớt.

Hồn hải bị lấp đầy bởi sương mù, nhưng sau đó từ từ tan đi.

Sở Diệp mới phát hiện Hồn thất bên trong Hồn hải, bị phân ra làm hai sau khi phân ly hoàn tất cơn đau đầu của Sở Diệp mới chấm dứt.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp nói:" Cảm giác thế nào?"
“Khá tốt.” hắn cảm giác được tình huống này chưa bao giờ có, Hồn lực của hắn đã đã đột phá rất lớn mạnh mẽ hơn trước kia rất nhiều.

Tiểu Ngân mang theo một đám Ngân Sí Ong bay lại đây, tiến vào bên trong Hồn Thất, cùng Tiểu Ngân đồng thời tiến vào, còn có năm con Ngân Sí Ong cấp 3.

Phát hiện bên trong Hồn thất còn có thêm mấy con Ngân Sí ong khác làm Sở Diệp hết sức bất ngờ.

Lâm Sơ Văn cũng bị sợ ngây người, Lâm Sơ Văn không nghĩ tới, trừ bỏ Tiểu Ngân, Sở Diệp cư nhiên đem thuộc hạ của Tiểu Ngân mà dẫn vào Hồn Thất.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn giải thích một chút tình trạng của chính mình.

“Hồn Thất phân liệt? Biến thành hai cái?” Lâm Sơ Văn nghe được Sở Diệp nói, có chút ngoài ý muốn.

Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Cũng không tính biến thành hai cái, hai cái Hồn Thất này là dạng tương liên.”
Tiểu Ngân một mình chiếm cứ một cái phòng lớn, còn mấy thuộc hạ đắc lực, thì ở bên trong phòng nhỏ, Sở Diệp cảm giác Tiểu Ngân như là một thổ hào.

“Chẳng lẽ uống quá nhiều hồn dược, sẽ làm Hồn Thất bị phân liệt ra sao?” Lâm Sơ Văn nghiêng đầu nói.

Sở Diệp lắc đầu, nói: “Hẳn là không phải.” Hắn xuất hiện tình huống này, hẳn là do cùng một thân thể mà đã từng chứa tới hai cái linh hồn.

“Ngươi nghe qua ai nói về loại tình huống này chưa?” Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Không có, Hồn Sủng Sư ở giai đoạn Hồn Sĩ đều chỉ có một Hồn Thất, chỉ có thể sau khi Hồn Sủng khế ước tiến giai thành công, thì sau đó Hồn Sư mới có thể có thêm cái Hồn Thất thứ hai, thì mới có thể khế ước tân Hồn Sủng, bất quá, nghe nói, một ít Hồn Sĩ thiên thú dị bẩm sẽ xuất hiện một ít tình huống đặc thù, bất quá, ta cũng không rõ.”
“ Việc này ngươi biết được rồi, đừng làm người khác biết.” Sở Diệp nhắc nhở nói.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Ngươi yên tâm, ta sẽ không nói ra bên ngoài, ta xem Tiểu Ngân, tựa hồ phải tiến giai.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Nga, kia thực hảo.”
Giống như Lâm Sơ Văn dự đoán trước đó, ba ngày sau, Tiểu Ngân tiến vào cấp 5.

Tiến vào cấp 5 Tiểu Ngân càng ngày càng hiếu chiến, Tiểu Ngân sau khi tiến vào cấp 5 chuyện thứ nhất nó làm đó là chạy tới Đông Sơn tìm ong đàn diễu võ dương oai một phen, tiểu ong chúa trong núi còn chưa có tiến vào cấp 4, đối mặt với khiêu khích của Tiểu Ngân chỉ có thể co đầu rút cổ không dám ra, Tiểu Ngân lại mang về năm đàn ong lớn.

Sở Diệp đứng ở cửa, nhìn lên không trung ong đàn đang bay múa, không lời gì để nói.

Lâm Sơ Văn ngửa đầu, nhìn ong đàn, có chút cao hứng nói: “Tiểu Ngân càng ngày càng lợi hại, cư nhiên thu phục được nhiều Ngân Sí Ong như vậy.”

Sở Diệp cười khổ một chút, có chút phát sầu nói: “Vấn đề là hiện tại làm như thế nào để an trí số Ngân Sí Ong này.

Mùa đông cũng sắp bắc đầu phấn hoa cơ hồ sẽtuyệt tích, Ngân Sí Ong sẽ không thể ủ mật, còn phải dưỡng bọn nó.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Chẳng lẽ ngươi muốn mua mật ong sao?”
Ngân Sí Ong có có thói quen dự trữ mật ong, trong núi ong đàn hẳn là có trữ hàng, bất quá, Tiểu Ngân đem tụi nó tới đây, cũng không có đem mật ong dự trữ của tụi nó về làm đồ ăn.

Sở Diệp thu mật ong cơ bản đều bán đi, hiện tại ong đàn nhiều như vậy chẳng lẽ lại muốn mua đi mua
“Buồng ong đại khái cũng không đủ dùng" lúc trước hắn xây thêm ba buồng ong, thoạt nhìn, tựa hồ hoàn toàn không đủ dùng a! Thùng nuôi ong tựa hồ cũng không đủ.

Sở Diệp âm thầm hoài nghi, con tiểu ong chúa kia có phải hay không cố ý, Ngân Sí Ong hoang dã muốn sống qua mùa đông thường rất gian nan, có rất nhiều đều chịu không nổi mà chết đi, có lẽ bởi vì như thế, tiểu ong chúa mới mặc kệ ong đàn cùng Tiểu Ngân rời đi.

Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: “Việc hút mật, còn có thể tìm biện pháp khác.” Long Nhai Thôn mùa đông không có nhiều hoa, còn địa phương khác, có thể là có, hắn có thể đi nơi khác phóng ong.

“Việc cấp bách, là tìm một chỗ để an trí, số buồng ong lên trên núi.”
Mùa đông ong đều sẽ ở bên trong tổ ong, ôm nhau sưởi ấm, này xây buồng ong cũng không còn kịp rồi.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Cũng được.”
Ngân Sí Ong thật sự quá nhiều, đàn nhỏ Ngân Sí Ong còn có thể an trí ở trong thôn, còn đàn lớn như vậy, tốt nhất vẫn là an trí ở

trong núi..

Chương 34: Vào Núi Xây Nhà

Editor: Tĩnh
Sở Diệp đi tìm thôn trưởng.

“Ngươi muốn ở trong núi xây buồng ong?” Thôn trưởng có chút kinh ngạc nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Dị trạng nhà Sở Diệp, thôn trưởng đã sớm phát hiện, lúc trước Ngân Sí Ong đàn nhỏ còn hảo, hiện tại nhiều Ngân Sí Ong như vậy, mênh mông khắp nơi ở đâu cũng có thể thấy Ngân Sí Ong đang bay lượng, làm cho thôn dân trong thôn thân tâm đều hoảng sợ.

Tuy nói trong thôn đã dần dần đã tiếp nhận việc Sở Diệp dưỡng ong nhưng mà Sở Diệp dưỡng cũng quá nhiều, nếu lúc Sở Diệp ra ngoài không ai khống chế chúng, Ngân Sí Ong bay loạn khắp nơi thì rất nguy hiểm, người trong thôn cũng không phải là đối thủ của ong đàn!
Trong thôn thôn dân không dám cùng Sở Diệp nói chuyện này, nhưng đã có người tìm ông mong ông nói giúp với Sở Diệp.

Sở Diệp muốn vào trong núi xây buồng ong, để an trí ong đàn, nhờ đó thôn trưởng cũng có thể an tâm mà nói chuyện với thôn dân.

“Trong thôn nếu muốn lên núi thì phải đi khá xa, lại còn nguy

hiểm, muốn vào trong núi xây nhà, cũng không dễ dàng, Sở thiếu có từng nghĩ tới đi tìm đội Hồn Sư công trình."
Sở Diệp đãi ngộ tốt, người trong thôn cũng rất vui lòng hỗ trợ hắn, nhưng lần này thì không giống nhau, Sở Diệp là muốn vò trong núi xây nhà, hơn nữa xem ra ý tứ của Sở Diệp là muốn xây dựng mấy cái buồng ong ở sâu trong núi lận.

Trong thôn đều là người thường, trong núi có sài lang hổ báo, xà trùng chuột kiến quá nhiều, đây là lấy mạng ra đánh cuộc.

Hơn nữa, vận chuyển cũng là vấn đề lớn, trong núi địa hình phức tạp, gạch đá rất khó vận vào đó, dù thôn dân muốn làm, cũng có rất nhiều khó khăn, hơn nữa, tốn một khoảng thời gian không nhỏ.

Sở Diệp sửng sốt một chút, hỏi: "Đội Hồn Sư công trình, nơi này có sao?"
Đội Hồn Sư công trình là chuyên gia phụ trách xây dựng, tu sửa đường xá, đội ngũ giống nhau đều là Hồn Sủng Sư, đội công trình, ra giá khá cao, và chỉ phục vụ cho Hồn Sư.

Thôn trưởng gật gật đầu, nói: "Có có, chỉ là Hồn Sư công trình chào giá không thấp, lúc trước Diệp thiếu xây ba cái phòng, tiêu phí là 20 cái đồng vàng, ngươi nếu muốn mời Hồn Sư công trình vào núi xây ba cái phòng ở, chỉ sợ phải tốn 100 đồng vàng."
Muốn mời đội Hồn Sư công trình giá là giá trên trời, bất quá, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đều là Hồn Sủng Sư, lại thường xuyên lên núi săn thú, thôn trưởng nghĩ Sở Diệp hẳn là cũng không quá thiếu tiền, cho nên mới đề ra cái kiến nghị này.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Ta đã biết, đồng vàng không vấn đề có, mời đi."
Thôn trưởng nhìn bộ dạng tài đại khí của Sở Diệp, trong lòng có chút hâm mộ.

Sở Diệp lúc mới tới Long Nhai Thôn, thôn trưởng kỳ thật không xem trọng, một đại thiếu gia bị gia tộc đuổi đi, có lẽ căn bản là không có chỗ dựa, bị sung quân tới đây, có lẽ nếu không bao lâu, liền sẽ khóc lóc chạy về đi, kết quả bây giờ phải vì Sở Diệp mà suất đầu.

Thôn trưởng liền nhanh chống liên hệ xong với người của đội Hồn Sư công trình, Sở Diệp cùng người của đội công trình ký kết khế ước, ước định vào trong núi kiến tạo tám buồng ong cở lớn nhưng ở những nơi khác nhau, tổng cộng 300 đồng vàng, Sở Diệp trước thanh toán một trăm đồng vàng coi như tiền đặt cọc.

Khi đôi Hồn Sư công trình vào thôn, không ít người đều chạy đi ra ngoài xem náo nhiệt.

Đội Hồn Sư công trình tổng cộng năm người, đội trưởng đội công trình tên là Ngu Sơn.

Ngu Sơn khế ước là một con Ngàn Đủ Rết cao cở 100 mét, giờ phút này trên người con rết cột hơn mấy ngàn cân gạch đá uy phong lẫm lẫm.

Theo sau con rết là một con Bùn Lầy Thú, Bùn Lầy Thú là một loại Hồn Thú đặc biệt, thức ăn của nó chính là bùn đất, nhổ ra một loại bùn lầy giống như xi măng.

Còn ba người còn lại thì khế ước với Xuyên Sơn Giáp, Thương Hùng, Linh Phong Hầu.

Thôn dân ngày thường rất ít khi nhìn thấy Hồn Sư, một lần liền nhìn thấy năm cái, tức khắc nghị luận sôi nổi.

Ngàn Đủ Rết hình thể quá mức dọa người, trong thôn mấy cái hài tử bị dọa oa oa khóc lớn.

Người của đội công trình không ở trong thôn dừng lại quá lâu, liền trực tiếp đi theo Sở Diệp vào núi.

Trừ bỏ người của đội công trình mặt khác Sở Diệp còn ở trong thôn tìm thêm 10 người tới làm giúp.

Nếu thôn dân đơn độc vào núi thì không an toàn, nhưng là đi theo đội Hồn Sư công trình, thì tính nguy hiểm liền giảm bớt đi phần nào.

Ngàn Đủ Rết thì vận chuyển, Bùn Lầy Thú thì cung cấp bùn lầy, Xuyên Sơn Giáp thì khai nền, Thương Hùng thì khuân vác gạch đá, Linh Phong Hầu thì làm trợ thủ, có mấy chỉ Hồn Sủng làm việc, hiệu suất cực cao.

Không đến bảy ngày, đội công trình liền đem tám gian nhà ở xây xong.

Tiền nào của nấy, người của đội Hồn Sư công trình hàng năm vì một ít đại gia tộc mà giúp đở xây dựng phòng ốc, xây nhà.

Nên làm việc rất chuyên nghiệp.

Sở Diệp sảng khoái thanh toán ố tiền còn lại, mặt khác tặng đội công trình mười hủ mật ong coi như làm tạ lễ, người của đội công trình thập phần vừa lòng.

Đội Hồn Sư công trình tới mau, đi cũng mau, lại khiến thôn dân nghị luận một phen.

“Hồn Sủng Sư liền lợi hại, có một con rết lớn như vậy hỗ trợ vận chuyển, một lần vài ngàn cân, đều không thấy mệt.”
“Ngươi không thấy con Xuyên Sơn Giáp kia đào đất đâu, phần phật mà đi, chỉ đài vài cái liền đào xong.”
“Bùn Lầy Thú mới lợi hại, nó ăn chính là đất, nhổ ra lại là bùn

lầy."
"Người của đội Hồn Sư công trình thật là lợi hại, bất quá, cũng quý a! Nghe nói lần này Diệp thiếu tốn mấy trăm kim đấy."
"Tốt như vậy, chỉ làm có mấy ngày, cư nhiên liền phải tốn vài trăm kim tiền công."
"Một thôn nói các ngươi có giám xây phòng ở trong núi sao? Còn đằng này phòng ở cư nhiên là xây cấp cho ong mật ở, như vậy, nơi đám ong mật đó ở còn tốt hơn so người ở." Một cái thôn dân chua lòm nói.

"Ngươi cũng không nhìn xem đám ong mật đó có thể kiếm bao nhiêu tiền, Diệp thiếu nếu đã chịu chi lớn như vậy thì cũng nghĩ đến là có thể kiếm trở về."
……
Trong núi buồng ong đã xong, Sở Diệp đem đại bộ phận ong đàn an trí vào ở trong núi, chỉ chừa một phần năm trong nhà để làm thủ vệ canh nhà.

Chờ Sở Diệp đem ong đàn dàn xếp tốt, cũng đã qua ba ngày thời gian.

Trên núi tám gian buồng ong, các thải chứa 50 cái thùng nuôi ong, mùa đông nhiệt độ không khí rất thấp, Ngân Sí Ong đã có cấp bậc còn hảo, Ngân Sí Ong bình thường dễ dàng đông chết.

Sở Diệp ở trên núi xây dựng buồng ong, nhằm giúp Ngân Sí Ong có chổ tránh né gió lạnh, xác xuất sống cũng sẽ đề cao lên rất nhiều.

"Nhiều thùng nuôi ong như vậy, hẳn là đủ dùng một đoạn thời gian đi." Sở Diệp nhìn Ngân Sí Ong đang ở trên không trung mà bay múa, bỗng nhiên có chút không xác định.

Lúc trước Sở Diệp cố ý tìm Vương thợ mộc làm 200 cái thùng nuôi ong, cho rằng đủ nhiều rồi, dù ong đàn lần thứ hai khuếch

trương cũng sẽ đủ dùng.

Ai biết được Tiểu Ngân sau khi tiến lên cấp 5, liền điên giống nhau liên tục thu nạp ong đàn, Sở Diệp đành phải lại đặc thêm 200 cái.

Tiểu Ngân thỏa thuê đắc ý ở không trung bay múa một vòng, mấy con Ngân Sí Ong sở cấp cũng ở trước mặt Tiểu Ngân mà nhảy múa.

Vũ đạo của Ong mật thông thường đại biểu cho tin tức nào đó, nhưng giờ phút này mấy con Ngân Sí Ong ở trước mặt Tiểu Ngân là đang nhảy múa vũ đạo thần phục.

Lâm Sơ Văn nhìn Tiểu Ngân, cười cười, nói: “Tiểu Ngân huyết mạch sau khi thức tỉnh, thì uy áp đối với ong đàn lực tựa hồ đã tăng cường lớn hơn.”
Trong khoảng thời gian này, Tiểu Ngân thu nạp ong đàn đã chiếm một phần tư ong đàn trong núi, có xu thế muốn cùng tiểu ong chúa tranh phong.

Chờ Tiểu Ngân tiến giai cấp 7, đại khái liền tiếp quản toàn bộ ong đàn trong núi, một khi Tiểu Ngân tiếp nhận ong đàn, hơn phân nửa Long Nhai Sơn, liền có thể xem như hậu hoa viên của Tiểu Ngân.

Sở Diệp cười cười, nói: “Từ từ tới đi, không nóng nảy.”
Sau khi thu xếp xong cho đám Ngân Sí Ong, Sở Diệp liền mua một ít toái Hồn Tinh, ném cho ong đàn.

Toái Hồn Tinh giá cả không cao, bất quá nếu mua thường xuyên cũng là một bút tiêu dùng không nhỏ, bất quá, đồng vàng cũng đưa lại chỗ tốt cũng không nhỏ, ong đàn chất lượng tăng lên không ít, gần nhất có không ít Ngân Sí Ong bình thường, lột xác thành Ngân Sí Ong cấp 1.

Ngân Sí Ong bình thường, rốt cuộc cũng không đem lại chỗ tốt gì nhiều, nhưng loại thượng phẩm giai Ngân Sí Ong, mới là thứ mà Sở Diệp muốn..

Chương 35: Săn Thú Không Dễ

Editor: Tĩnh
Sở Diệp chống cằm, ngồi ở trước bàn, có chút phát sầu.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, có chút nghi hoặc nói: “Làm sao vậy?”
Sở Diệp có chút lo lắng nói: “Trong khoảng thời gian này vẫn luôn tiêu tiền a! Rất mau sẽ không có tiền.”
Xây nhà tốn hơn 300, toái Hồn Tinh tốn hai trăm, lúc trước, Lâm Sơ Văn cho cho hắn 1500 đồng vàng, mua Vô Sắc Ngọc, còn dư lại một ít, lần này lại tốn không sai biệt lắm, đồng vàng thật là không đủ tiêu a! Không đủ tiêu!
Sở Diệp có chút lý giải vì cái gì Sở gia sẽ đem những người vô dụng trong gia tộc đem đi sung quân ra ngoài, bồi dưỡng Hồn Sư thật sự quá ngốn tiền, mặc dù là đại gia tộc, cũng chỉ có thể tập trung tài nguyên, bồi dưỡng vài người mà thôi.

Lâm Sơ Văn nghiêng đầu, nghĩ nghĩ, nói: “Ta đi bán dược tề, liền có tiền.”
Sở Diệp khô khốc cười cười, nói: “ Dược tề của ngươi cũng đừng bán quá thường xuyên.”
Dược Tề Sư tuy rằng địa vị cao, nhưng cũng có thứ cản tay, Lâm Sơ Văn tuổi còn nhỏ, nhưng trình độ phối trí dược tề cao như vậy, nếu để người khác phát hiện, chỉ sợ sẽ động sát tâm, nói không chừng sẽ bị một ít đại gia tộc bắt đi, phải ngày đêm luyện chế dược tề, có rất nhiều Dược Tề Sư nhìn địa vị thì cao thượng, nhưng trên thực tế thì không có được tự do.

Biến chủng hồn thạch quan hệ trọng đại, vẫn nên là cẩn thận tốt hơn.

Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Ngươi yên tâm, ta có chừng mực, chỉ bán một ít dược tề bình thường mà thôi."
Khoảng thời gian trước Sở Diệp, lại xách trở về hai thùng Linh Tuyền Thủy, Lâm Sơ Văn biết Sở Diệp có bí mật, cũng không hỏi nguồn gốc của Linh Tuyền Thủy.

Dùng Linh Tuyền Thủy luyện chế một ít sơ cấp dược tề, xác xuất thành công là trên 90%.

Lâm Sơ Văn gần nhất đã tích lũy được không ít dược tề, tuy rằng mấy loại dược tề giá cả đều khá bình thường, nhưng số lượng không ít, nếu là bán đi toàn bộ cũng có thể thu vào một bút không nhỏ.

"Phân tán ra bán đi, an toàn là trên hết, chẳng sợ đi thêm mấy cái thị trấn." Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Hảo."
"Bổ Hồn Dịch cùng Cố Hồn Dịch, tạm thời không cần bán." Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn cười khổ một chút, nói: "Ngươi cho rằng hai loại dược tề kia còn thừa sau a!"
Lâm Sơ Văn dùng Vô Sắc Ngọc luyện chế ra đại lượng Cố Hồn Dịch cùng Bổ Hồn Dịch, nhưng Sở Diệp ăn uống quá tốt, trên cơ bản, hắn luyện chế ra bao nhiêu thì Sở Diệp liền uống bấy nhiều, một mình Sở Diệp liền uống bằng mấy chục Hồn Sủng Sư cộng lại.

May mắn sau khi Hồn Thất phân liệt, thì chuyện ăn uống của Sở Diệp liền thu nhỏ lại, bằng không, Lâm Sơ Văn cũng không biết, làm như thế nào để cung cấp đủ dược tề cho Sở Diệp.

Sở Diệp ngượng ngùng cười cười, có chút ngượng ngùng nói: "Không thể nào? Ta thấy ngươi luyện chế rất nhiều a! Ta uống liền nhiều như vậy sao?"
Sở Diệp nghiêm túc hồi tưởng lại mới phát hiện chính mình hình như là đã uống rất nhiều.

Sở Diệp nhấp môi, có chút kinh tủng phát hiện, không đến một tháng, chính mình giống như đã uống hơn hai ngàn đồng vàng tiền dược tề, ăn uống kiểu này, dù là đại gia tộc cũng không chịu nổi a!

Bất quá, tuy uống hơi nhiều nhưng chỗ tốt vẫn là rõ ràng, tỷ như nói, linh hồn lực của hắn ngưng trọng không ít.

"Dù sao tài liệu làm ra cũng không tốn bao nhiêu tiền, muốn uống liền uống đi." Lâm Sơ Văn đổi đề tài, nói: "Tuyết Bảo ngày hôm qua đã tiến giai lên cấp 5, hẳn là có thể cùng Tiểu Ngân cùng nhau đi săn thú."
Thực lực của Tiểu Ngân nhờ có Ngân Sí Ong quân đoàn thực lực đề cao không ít, Tuyết Bảo lại tiến giai cấp 5, trước kia một ít địa giới không thể đi, bây gời cũng có thể thử đi xem thử.

Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói: "Tuyết Bảo tiến giai sao?"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
"Rất nhanh a!" Sở Diệp nói.

Hỏa Hồ của nữ chủ nhờ có Thiên Hồ huyết mạch mà cấp bậc tâng rất nhanh.

Mà Tuyết Bảo của Lâm Sơ Văn tựa hồ cũng là có Thiên Hồ huyết mạch, nhưng huyết mạch này có chút không rõ.

Nhưng Tuyết Bảo có thể tiến giai nhanh như thế cũng là chuyện bình thường.

Lúc trước, tiểu hồ ly cùng Tiểu Ngân liền dựa vào săn thú kiếm không ít tiền, hiện giờ Tiểu Ngân cùng Tuyết Bảo thực lực càng cao, săn thú hẳn là càng dễ dàng.

Sở Diệp nghĩ quá tốt, nhưng thật sự thì lại không bằng những gì hắn suy nghĩ.

Sai khi vào đông, không ít Hồn Thú đều tránh vào núi sâu, Tuyết Bảo cùng Tiểu Ngân thực lực tuy biến cường, bất quá, con mồi lại không tìm được.

May mà, săn thú thu hoạch tuy không như Sở Diệp nghĩ, nhưng dùng để chi trả cho việc mua đồ ăn cho Tiểu Ngân cùng Tuyết Bảo thì vẫn đủ.

Nhoáng cái đã qua nửa tháng, thời tiết càng ngày càng lạnh, thôn phụ cận con mồi càng ngày càng ít.

Năm rồi, đến lúc này, luôn có một ít Hung thú cực kỳ đói khát sẽ xuống núi kiếm ăn, thường xuyên phát sinh hung thú tập kích con người.

Năm nay, có lẽ là bởi vì tiểu hồ ly cùng Tiểu Ngân đi săn bốn phía đi săn nhờ đó hung thú xuống núi tập kích cũng giảm đi..

Chương 36: Thôn Trưởng Nhờ Giúp Đở

Editor: Tĩnh
Trong phòng.

Tiểu hồ ly có chút nhàm chán liếm móng vuốt, bởi vì trong núi hung thú bị săn không ít, thường xuyên tìm kiếm một ngày, còn tìm không thấy con mồi thích hợp, tiểu hồ ly gần đây đã giảm bớt số lần ra ngoài, liền trở nên lười biếng.

“Tiểu hồ ly gần nhất không hay đi ra ngoài a!” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hai ngày trước, ra ngoài săn thú, bị thương ở chân, sưng lên như cái giò heo, mấy ngày nay đều ở nhà dưỡng thương.”
“Nghiêm trọng không?”
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Còn hảo, Hồn Sủng muốn trưởng thành làm sau mà không bị thương.” Hắn đã cho Tuyết Bảo dùng dược tề, không bao lâu, là có thể khôi phục.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Không nghiêm trọng liền hảo.”
Hai người một hồ nằm ở trong phòng lười nhác, một trận tiếng đập cửa vang lên.

Sở Diệp mở cửa, thấy được là thôn trưởng.

“Thôn trưởng, có việc sao?”
Thôn trưởng gật gật đầu, có chút ngượng ngùng nói: “Thật là có

việc tìm ngươi."
"Thôn trưởng vào trong rồi hẳn nói."
Thôn trưởng đi theo Sở Diệp vào phòng, Sở Diệp có chút tò mò nói: "Thôn trưởng có chuyện gì?"
"Là Mai Thôn bên kia có xuất hiện bầy sói, chỉ sợ sẽ giống như mấy năm trước, diễn biến thành sói xuống núi hại thôn dân."
Thôn trưởng lo lắng sốt ruột nói.

Sở Diệp cau mày, ở thế giới này đúng là nguy hiểm tứ phía, hung thú xuống núi đồ thôn diệt trại cũng thường xuyên phát sinh.

Thôn trưởng nói tai hoạ, ước chừng là phát sinh vào mười năm trước, bầy sói vây đánh bất ngờ Mai Thôn, cắn chết hơn phân nữa thôn dân ở Mai Thôn, quanh đó mấy cái thôn xóm, cũng chịu như thế, ở trước mặt hung thú, người thường lực lượng bé nhỏ không đáng kể.

"Mai Thôn bên kia báo cho châu phủ, châu phủ liền phát treo thưởng, chỉ cần giết chết một con lang, cắt lấy một cái tai làm bằng chứng, có thể lĩnh một cái đồng vàng xem như tưởng thưởng, còn thịt và những thứ khác đều thuộc thợ săn."
Sở Diệp nhướng mày, nói: "Một con một đồng vàng, không ai tiếp có phải hay không?"

Thôn trưởng xấu hổ cười cười, "Ân" một tiếng, có chút ngượng ngùng nói: "Đại khái là bên châu phủ không đem tin tức truyền khai."
Sở Diệp thầm nghĩ: Nơi nào là tin tức không truyền khai a! Chỉ sợ những người có thực lực cường, chướng mắt chút tiền kia thì có, còn những người thực lực thấp, lại sợ hãi uy thế của bầy sói.

Phải biết rằng sói chính là thứ mang thù, nếu đến lúc đó bị chúng theo dõi, thì rất dễ dàng bị chúng giết chết cũng không chừng.

"Diệp thiếu nhưng có hứng thú không, Mai Thôn bên kia có một

tảng lớn rừng mai, lúc này, không ít hoa mai đều nở, Diệp thiếu nếu mang ong đàn qua đó, vừa lúc có thể thải cái mật."
Nghe được Mai Thôn bên kia có một tảng lớn rừng mai, Sở Diệp tức khắc có chút tâm động, Sở Diệp lúc mới bắt đầu mùa đông, có mang theo ong đàn đi chung quanh thải quá mật, bất quá, chung quanh hoa không đủ, mật hoa chứa đựng vẫn là có chút khiếm khuyết.

Sở Diệp có chút tò mò nói: "Biết con sói đầu đàn cấp mấy không?"
Thôn trưởng chà xát tay, nói: "Đại khái là cấp 5"
Tiểu hồ ly nguyên bản lười biếng ghé vào một bên nghe được hai người nói chuyện, lập tức dựng lên lỗ tai, bên trong đôi mắt phiếm lên tinh quang.

Thôn trưởng thấy Sở Diệp, sắc mặt đổi đổi, cho rằng Sở Diệp sợ hãi, vội vàng nói: "Diệp thiếu yên tâm, thôn trưởng Mai Thôn còn tìm thêm người khác giúp đỡ, cũng không phải chỉ có một mình cậu chiến đấu đâu, Sở thiếu, ngươi qua đó chính là thêm cho đủ số lượng mà thôi" Nhiều người nhiều thêm phần lực lượng.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Được, ta nhận." Nếu chỉ là bầy sói cấp 5 hẳn là không có vấn đề gì.

Thôn trưởng nghe Sở Diệp đáp ứng rồi, thở dài một hơi nhẹ nhõm.

Thôn trưởng Mai Thôn thôn cùng lão là lão bằng hữu, lần này đến nhờ cậy lão, lão thật sự có thể thoái thác bấc quá, Mai Thôn hiện tại gặp phải đại nguy cơ, hắn trong lòng cũng không dễ chịu gì.

Thôn trưởng nhìn Sở Diệp, thử nói: "Sở Diệp, Ngân Sí Ong của ngươi hẳn là cấp 3 đi."
Thôn trưởng cũng không xác định Ngân Sí Ong của Sở Diệp là

cấp mấy, xem con Ngân Sí Ong kia có thể khống chế nhiều ong đàn như vậy hẳn là phải từ cấp 3.

Sở Diệp: "……" Tiểu Ngân của hắn cũng không phải là cấp 3 mà là cấp 5! "Dạ cấp 3."
Thôn trưởng vừa lòng gật gật đầu, nói: "Hảo hảo, hậu sinh khả uý, hậu sinh khả uý a!"
Sở Diệp trở thành Hồn Sủng Sư không lâu sau, thôn trưởng cảm thấy nhiều nhất cũng chỉ cấp 3 mà thôi, căn bản không nghĩ tới, Tiểu Ngân cấp bậc sẽ càng cao hơn.

Sở Diệp: "……"
Thôn trưởng vừa đi, trong nhà chỉ còn lại có Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp.

"Muốn đi đối phó bầy sói a!" Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, Tiểu Ngân gần nhất tiến giai, tinh lực tràn quá đầy, vừa lúc làm hắn đi ra ngoài phóng thông khí, huống chi bên kia hoa cũng không tồi, lại nói tiếp, Tiểu Ngân lại không biết chạy chạy đi đâu rồi."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Tuyết Bảo gần nhất cũng có chút tinh lực không chỗ phóng thích, vừa lúc đi Mai Thôn kiếm một thu nhập thêm."
Gần đây con mồi tương đối thiếu, tinh hạch thu vào cũng ít, đi đối phó bầy sói, hẳn là có thể thu hoạch một đám Hồn Tinh.

Nếu đầu lang thực lực chỉ có cấp 5 hẳn là không khó đối phó.

Tiểu Ngân mang theo ong đàn bay tiến vào, Sở Diệp nhìn đến ong đàn bên trong, cư nhiên có hai con Ngân Sí Ong cấp 5.

"Ngươi lại chạy đi đào gốc tường nhà người ta?" Sở Diệp lắc lắc đầu, Tiểu Ngân gia hỏa này, tựa hồ càng ngày càng kiêu ngạo a!
Tiểu Ngân ngừng ở trên vai Sở Diệp, ngẩng cao đầu, nói: "Bọn họ

là tự nguyện theo ta, chúng ta ở đây đãi ngộ tốt hơn a!”
Tiểu Ngân quạt cánh tỏ vẻ, trước kia, cũng có Ngân Sí Ong trộm chạy, bất quá, sau khi chạy, lại chạy trở về, vì luyến tiếc nước suối.

Sở Diệp sửng sốt một chút, hắn ngày thường đều là dùng Linh Tuyền Thủy uy Ngân Sí Ong, xem cái tình huống này, Linh Tuyền Thủy đối với Ngân Sí Ong có lực hấp dẫn rất lớn, Sở Diệp đem việc bầy sói nói cho Tiểu Ngân, Tiểu Ngân chớp động cánh dũng cảm tỏ vẻ, yên tâm! Hắn sẽ đem những bầy sói đó một lưới bắt hết.

Sở Diệp phát hiện khí chất vương giả trên người Tiểu Ngân, giống như càng ngày càng tràn đầy.

Tình huống bên Mai Thôn tương đối khẩn cấp, chậm trễ không được, nên Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn bị thúc giục đi Mai Thôn trước.

Hai người ở buổi trưa ngày hôm sau liền đến Mai Thôn, Sở Diệp lần này tổng cộng mang theo hai mươi cái thùng nuôi ong, tuy rằng Sở Diệp mang theo Ngân Sí Ong không tính nhiều, nhưng có một hơn trăm con là thượng phẩm giai, hơn nữa trong còn có hai con là cấp 5.

“Diệp thiếu, Lâm thiếu tới, hoan nghênh hoan nghênh.” thôn trưởng Mai thôn đã sớm biết tin từ thôn trưởng Long Nhai Thôn thôn, nên nhìn thấy Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, lập tức ra đón.

Sở Diệp hướng tới thôn trưởng Mai Thôn gật đầu thăm hỏi một chút.

“Một con hồ ly, một con ong mật.” Sở Diệp cùng thôn trưởng hàn huyên, một trận cười nhạt thanh truyền tới.

Sở Diệp hướng tới phát ra tiếng người nhìn qua, thấy được là một đôi thiếu nam thiếu nữ.

Mai Thôn thôn trưởng có chút ngượng ngùng nói: "Đây là Vương thị huynh muội từ châu phủ tới đều là Hồn Sủng Sư, cũng là tới để giết bầy sói."
Sở Diệp nhìn thấy nam tử là một con Thanh Nham Mãng, nữ tử thì là một con Bạch Văn Báo, nhìn phẩm tướng đều không tồi, từ khế ước thú của hai người có thể suy đoán hai người này xuất thân hẳn là không tồi.

"Hồ ly hảo đáng yêu! Ta có thể ôm một chút không?" Vương Diệu nói.

Nữ hài tử đều thích Hồn Sủng đáng yêu, Vương Diệu khế ước chính Bạch Văn Báo, nhìn đến hồ ly của Lâm Sơ Văn, có chút thèm muốn.

"Ô ô" Tuyết Bảo ô ô kêu hai tiếng, vùi đầu vào Lâm Sơ Văn trong lòng ngực.

Lâm Sơ Văn có chút ngượng ngùng nói: "Xin lỗi, Tuyết Bảo của ta có chút sợ người lạ."
Vương Diệu có chút tiếc nuối nói: "Vậy thì thôi."
Vương Hà cười nhạt một tiếng, khinh thường nói: "Thiết, lại không phải thiên kim đại tiểu thư, cư nhiên khế ước một con hồ ly, hồ ly còn sợ người lạ thành như vậy, không biết khi nhìn thấy bầy sói, còn không xoay người liền chạy."
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: "Có lẽ là không." Tuyết Bảo chỉ là không thích người xa lạ, gặp được con mồi, một chút liền tinh thần phấn chấn.

Vương Hà khinh thường hừ một tiếng, "Ngươi nói không liền sẽ không sao?"
Vương Hà đem đầu chuyển hướng về phía thôn trưởng, tràn đầy kiêu căng nói: "Thôn trưởng, về bầy sói ta cùng muội muội là có

thể giải quyết, liền không cần những người khác thêm phiền."
"Hung lang cấp 5 không phải dễ đối phó, thực lực không đủ vào núi bất quá chỉ uổng tặng tánh mạng, các ngươi nếu không muốn chết, vẫn là biến nhanh đi thôi." Vương Hà dứt lời liền lôi kéo Vương Diệu đã muốn đi.

Vương Diệu tựa hồ có chút ngượng ngùng, có chút xin lỗi đối với Sở Diệp hai người, "Ca ta có chút nghĩ sao nói vậy, bất quá, bầy sói thực thích mang thù, đích xác rất nguy hiểm."
Vương Diệu nghe thôn trưởng Mai Thôn đề cập qua cấp bậc của Sở Diệp, cho rằng đối phương chỉ là cấp 3, cảm thấy có chút thấp, cấp bậc thấp như vậy, nếu gặp được bầy sói, đại khái chỉ có chịu chết.

Vương Hà cùng Vương Diệu đi rồi, thôn trưởng có chút ngượng ngùng chà xát tay, nói: "Xin lỗi."
Thôn trưởng Mai Thôn nguyên bản cho rằng châu phủ sẽ không phái người tới, cho nên, mới khắp nơi cầu viện, này châu phủ phái người, mà Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cũng tới, thôn trưởng Mai Thôn lại không biết xử lý như thế nào.

"Bọn họ hướng Tây Sơn đi, chúng ta đi Nam Sơn." Sở Diệp nói.

Thôn trưởng gật đầu, vội nói: "Hảo."
Thôn trưởng tuy rằng càng nguyện ý tin tưởng năng lực của Vương gia huynh muội, nhưng cũng không nghĩ sẽ đắc tội Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, thấy Sở Diệp chủ động tránh đi Vương thị huynh muội, tự nhiên thấy vậy vui mừng.

Trong thôn chỉ có ở Bắc Sơn phát hiện bầy sói, Nam Sơn cũng không có, tuy rằng như thế, thôn trưởng cũng không có mở miệng nhắc nhở hai người, nghĩ hai người đi Nam Sơn đi một vòng tìm không thấy bầy sói, tự nhiên sẽ trở về.

Sở Diệp tiếp đón ong đàn cùng Tuyết Bảo, cùng đi Nam Sơn.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: “Ngươi đừng nóng giận.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Ta không có sinh khí?”
Một cái thì như giây leo trước gió đại tiểu thư, làm như mèo mửa đại thiếu gia, thấy thế nào cũng giống pháo hôi, có lẽ nếu không bao lâu liền đã chết, chim yến tước an biết chí lớn, đại thiếu gia chướng mắt Tuyết Bảo cùng Tiểu Ngân, lại không biết Tuyết Bảo cùng Tiểu Ngân đều là ngàn dặm mới tìm được một con Hồn Thú như chúng, hắn sẽ không cùng loại người không kiến thức pháo hôi này mà so đo.

Lâm Sơ Văn nghiên đầu, nói: “Thôn trưởng Mai Thôn giống như rất tín nhiệm hai huynh muội kia.”
“Đây là tự nhiên.” Đối phương dù sao cũng là từ đại địa phương tới, cũng sẽ không giống những người từ thôn nhỏ tới như chúng ta, tóm lại là muốn càng thêm kính sợ vài phần.

Tiến vào sau trong núi Sở Diệp lấy ra la bàn trinh trắc một chút, tức khắc đại nhíu mày.

“Thôn trưởng cấp tin tức có lầm, bầy sói căn bản không phải một bầy mà có tới 3 bầy sói.

Trong đó có 2 bầy có sói đầu đàn là cấp 5.

Một bầy khác thì sói đầu đàn đã lên tới cấp 6"
“Cấp 6!” Lâm Sơ Văn nói.

Tuyết Bảo nghe được có sói cấp 6 trong ánh mắt một chút nở rộ ra quang mang lỗng lẫy, lỗ tai cũng dựng thẳng lên.

“Con sói cấp 6 đang ở Bắc Sơn, chúng ta không cần phải xen vào.” Sở Diệp nói.

Tuyết Bảo nghe được Sở Diệp nói, nhanh chóng cụp lỗ tai xuông,

Sở Diệp nhìn phản ứng của Tuyết Bảo, có chút buồn cười.

Phía trước Vương thị huynh muội đi chính là Bắc Sơn, Lâm Sơ Văn chớp chớp mắt, có chút vui sướng khi người gặp họa.

Lâm Sơ Văn đánh giá bản lĩnh của Vương thị huynh muội, hẳn là không bị giết chết nhưng đại khái sẽ không quá hảo
Sở Diệp nhìn la bàn, nói: “Chúng ta bên này, có một con cấp 5, bốn con cấp 4, hẳn là không khó đối phó, nhanh chống giải quyết, đừng làm bầy sói tụ tập lại.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hảo.”.

Chương 37: Bầy Sói Xuống Núi

Editor: Tĩnh
Bầy sói am hiểu ẩn núp, bất quá, có la bàn ở đây, căn bản không che giấu được, Tiểu Ngân dựa theo chỉ dẫn của Sở Diệp, suất lĩnh đại quân, hướng tới bầy sói mà giết qua, thực mau ong đàn liền cùng bầy sói chính diện giao phong.

"Lệ!" Tiểu Ngân thét dài một tiếng, Ngân Sí Ong đàn phụ họa Tiểu Ngân, phát ra Sóng Âm Công Kích.

Hàng ngàn hàng vạn Ngân Sí Ong ong cùng lúc phát động, đâm thẳng vào linh hồn, âm thanh sắc bén Ong Minh Thanh dẫn tới bầy sói hoảng hốt một chút.

Một đạo thân ảnh tuyết trắng nhảy tới rồi trước mặt bầy lang, một móng vuốt đem đầu lang cắt rớt xuống đất máu chảy đầm đìa Hồn Tinh cũng bị đào ra.

Tiểu Ngân dùng Sóng Âm Công Kích có thể ở khoảnh khắc tập kích thần hồn, mà ong đàn có thể phụ trợ thêm vào Sóng Âm Công Kích làm tác dụng của chiêu thức càng cao hơn, đầu lang trong nháy mắt hoảng hốt, liền cho Tuyết Bảo cơ hội.

Sở Diệp nhìn con sói kia ngã xuống đất, trừng lớn mắt.

Sở Diệp đã sớm biết, lấy thực lực của Tuyết Bảo cùng Tiểu Ngân, xử lý một con lang cấp 5, không tính là việc khó, nhưng Sở Diệp

không nghĩ tới, một khi ong đàn liên thủ, có thế trong nháy mắt hạ gục một con hung thú cùng cấp một cách dễ dàng.

Sói đầu đàng vừa chết, bầy sói có chút hỗn loạn, Tuyết Bảo ở bên trong bầy, trái đánh phải né, thực mau lại xử lý được thêm mấy con sói.

“Móng vuốt của Tuyết Bảo, thực sắc bén a!”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Tuyết Bảo cũng thức tỉnh truyền thừa ký ức.”
Sở Diệp gật gật đầu, thầm nghĩ: Rốt cuộc cũng là Thượng phẩm Hồn Thú, chiến lực so với Hồn Thú bình thường càng thêm mạnh hơn mấy phần.

Sói đầu đàng vừa chết, những con sói còn lại thì một mảnh hỗn loạn.

Tiểu Ngân tiếp đón ong đàn đối bầy sói tiến hành vây công, Sở Diệp có chút kinh ngạc phát hiện, ong đàn công kích vào nữa thân dưới của bầy sói, không ít đầu sói bị công kích vào tử huyệt, ngã trên mặt đất quỷ khóc sói gào, thoạt nhìn, thê thảm vô cùng, Sở Diệp có chút ngượng ngùng xoa xoa mặt.

Trong đội ngũ của Tiểu Ngân có hai con Ngân Sí Ong cấp 5, uy lực châm độc của Ngân Sí Ong cấp 5 cũng không tầm thường, một con lang cấp 4 trúng sau khi trúng độc châm, tốc độ chạy trốn cũng giảm mạnh, bị Tuyết Bảo một chưởng chụp nát đầu.

Một ít lang cấp bậc thấp, không cần Tuyết Bảo ra tay, ong đàn trực tiếp giải quyết.

Bầy sói mang thù, Sở Diệp có la bàn chỉ dẫn, đem tất cả sói đàn giải quyết không chừa dù một mầm móng hậu quạn nào.

Lâm Sơ Văn đem tai trái của bầy sói cắt xuống, con sói cấp 5, thì

trực tiếp lột lấy da thú.

Châu phủ treo thưởng giết chết một con lang cấp một đồng vàng, dù có giết chết được sói cấp bậc cao cũng không có thêm khen thưởng, Lâm Sơ Văn không tính toán đem tai của con sói cấp 5 nộp lên trên, cấp 4 cũng không nộp, bọn họ không thiếu mấy cái đồng vàng, cũng muốn không thế rêu rao.

Từ lúc bắt đầu chiến đấu đến bây giờ không đến một nén nhang, bầy sói liền đều đã chết.

Sở Diệp nhìn la bàn, híp híp mắt, nói: "Vương thị huynh muội cùng đã gặp bầy sói."
Lâm Sơ Văn hướng tới la bàn nhìn qua đi, hắc mặt, nói: "Dựa theo lộ tuyến, bọn họ chắc là muốn xuống núi."
Lâm Sơ Văn nhấp môi, Vương thị huynh muội cư nhiên hướng Mai Thôn mà chạy trốn, hai huynh muội này chẳng lẽ là tưởng đem bầy sói dẫn tới trong thôn hả? Trong thôn phần lớn đều là bình dân a!
Trong núi địa hình phức tạp, chạy trốn trên đó tự nhiên không bằng vào trong thôn, nói không chừng thôn dân còn có thể hỗ trợ kéo dài một chút, Vương thị huynh muội không địch lại bầy sói, đem bầy sói dẫn tới trong thôn, đối hai người mà nói là lựa chọn không tồi, vậy trong thôn lại không biết sẽ vì như thế mà chết bao nhiêu người.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn bộ dáng, ước chừng đoán được Lâm Sơ Văn suy nghĩ cái gì.

Đây thế giới mà Hồn Sủng Sư là chúa tể, thường dân địa vị rất thấp, rất nhiều Hồn Sủng Sư đều là sẽ không cố kỵ chết sống của thường dân.

"Chúng ta cũng hồi thôn đi, vòng qua đi, từ sau lưng tập kích."
Bọn họ tốc độ rất nhanh nói, hẳn là tới kịp ở cửa thôn.

Cũng sẽ đuổi kịp Vương thị huynh muội, kể từ đó, cũng có thể cứu một ít thôn dân.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Giải quyết vừa xòn bầy sói, Tuyết Bảo cùng Tiểu Ngân không tốn bao nhiêu phí lực, đúng lúc còn chưa đã thèm đâu, nghe được xuống núi còn có thể đánh tiếp, Tuyết Bảo cùng Tiểu Ngân đều thập phần hưng phấn, gấp không chờ nổi hướng dưới chân núi vọt đi xuống.

Sở Diệp cùng Tuyết Bảo đuổi tới dưới chân núi, bầy sói đã vào núi.

Vương thị huynh muội cùng một ít thôn dân của Mai Thôn, đang cùng bầy sói giao chiến, Mai Thôn tuy rằng phần lớn đều là bình dân, nhưng trong đó cũng không thiếu những người biết cung tiễn, quyền cước hảo thủ, thôn dân lực lượng bạc nhược, bất quá, nhiều ít vẫn giúp Vương thị huynh muội giảm bớt một ít áp lực.

Bởi vì trước đã biết tin tức của bầy sói, thôn dân Mai Thôn đào không ít bẫy rập, thôn dân không đối phó được những con cấp 5, cấp 6 nhưng đối phó một ít cấp 1 cấp 2 đảo cũng không nói chơi.

Trong thôn tình hình chiến đấu kịch liệt, mấy cái thôn dân nhìn thấy hai người tức khắc tinh thần phấn chấn lên.

Tiểu Ngân vừa thấy bầy sói, liền suất lĩnh ong đàn giết qua, trong lúc nhất thời, đại lượng sói bị ong chít, chúng kêu la thảm thiết.

Vương Diệu nhìn thấy ong đàn tập kích vị trí kia của mấy con sói nên “A!” Một tiếng, mặt đỏ hồng.

Tiểu hồ ly nhảy tới chổ Vương Diệu, một vuốt đã chụp chết một con sói xám đang định tập kích Vương Diệu.

Vương Diệu nhìn thấy phương thức công kích của ong đàn thì quá mức kích động, trong lúc nhất thời xem nhẹ sự hiện diện của bầy sói, thiếu chút nữa là bị sói xám đánh lén thành công.

Thân hình Tiểu hồ ly linh hoạt thoán động ở trong bầy sói bên, sói cấp 4 căn bản không phải đối thủ của nó, móng vuốt thoáng động liền lấy ra một viên Hồn Tinh.

Có đàn ong cùng Tuyết Bảo gia nhập, tính uy hiếp của bầy sói bị giảm đi.

Thôn trưởng Mai Thôn thấy Vương thị huynh muội cư nhiên lại dẫn bầy sói tới trong thôn, trong lòng vừa giận lại bi ai, cho rằng lần này lại chạy trời không khỏi nắng, không nghĩ tới, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tìm lại đây, hòa hoãn tình thế.

Nhìn tiểu hồ ly xuống tay sắc bén, thôn trưởng Mai Thôn dù ngốc cũng biết, thông tin mà thôn trưởng Long Nhai Thôn cung cấp cho ông là hai người đều có Hồn Sủng là cấp 3 là có sai lầm.

Đồng dạng đều một con sói, mà Hồn Thú của Vương thị huynh muội cũng phải dây dưa một hồi lâu cũng không bắt được, tiểu hồ ly lại chỉ cần một vuốt là có thể chụp chết.

Thôn trưởng Mai Thôn liền nghĩ đến chính mình lúc trước cảm thấy tiểu hồ ly quá mảnh mai, tức khắc lại cảm thấy bản thân đúng là không có chỗ dung thân mà.

Tiểu hồ ly liền chém đứt mấy cái đầu lang, làm con sói đầu đàn chú ý tới.

Sói đầu đàn nhảy tới trước mặt tiểu hồ ly, tiểu hồ ly đem mở tạc đuôi ra, lắc lắc, trên người toát ra từng trận bạch quang.

Sói đầu đàn thất thần tiểu hồ ly lại một vuốt trảo khai đánh ngây bụng, yếu điểm của sói là nằm ở phần eo, ở đó là bạc nhược nhất.

Sở Diệp xem tấm tắc bảo lạ, thầm nghĩ: Mỹ hồ kế cư nhiên lại dùng tốt như vậy, Tuyết Bảo sau khi biến thành xinh đẹp, cư nhiên liền có thể mê hoặc cả Hồn Thú cấp thấp.

Rất nhiều hồ thú đều có kỹ năng mê hoặc, có thể dùng bề ngoài nhu nhược để mê hoặc đối thủ, bất quá, hình như chỉ có thể mê hoặc một ít Hồn Thú có cấp bậc thấp hơn mình mà thôi.

Sói đầu đàn bị thương, lập tức thanh tỉnh, ánh mắt nhìn tiểu hồ ly, có chút hung ác.

Tiểu Ngân hạ lệnh ong đàn, vây quanh rậm rạp bao trùm cả người con sói.

Mấy con Ngân Sí Ong, dưới mệnh lệnh của Tiểu Ngân, điên cuồng hướng miệng vết thương mà tiêm độc châm vào.

Nọc ong từ miệng vết thương tiến vào thân thể, nhanh chóng lan tràn, chiến lực giảm đi.

Tiểu hồ ly nhân cơ hội này, xoát xoát móng vuốt, miệng vết thương nhanh chóng mở rộng, ruột trong bụng đều rớt ra.

Tiểu hồ ly dùng một móng vuốt móc ra tinh hạch, rồi đem bỏ vào túi ở trên cổ.

Thấy Sở Diệp làm cho Tiểu Ngân một cái túi tiền, treo ở trên người, tiểu hồ ly thấy thích, liền bảo Lâm Sơ Văn cũng làm cho mình một cái.

Sói đầu đàng vừa chết, bầy sói còn lại không đáng để lo, thực nhanh sau đó mọi người ở đây liên hợp lại, quét sạch không còn.

Bầy sói được giải quyết, thôn dân trong thôn liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, thôn trưởng Mai Thôn nhìn Sở Diệp bằng ánh mắt tràn ngập cảm kích, sắc mặt Vương Hà đen không thể tả.

Vương Hà vốn không đem Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn để vào mắt, lúc trước còn một hồi châm chọc mỉa mai, kết quả lại phải để đối phương tới cứu, trên mặt có chút không nhịn được.

Vương Hà tới Mai Thôn, trừ bỏ vì tiền thưởng, càng nhiều vẫn là vì tinh hạch của bầy sói, mắt thấy Hồn Tinh đều bị tiểu hồ ly cấp thu, liền càng hụt hẫng.

“Hai vị thật lợi hại a! Lúc trước, ta đúng là không có mắt.”
Vương Diệu nhìn tiểu hồ ly, thần sắc có chút khác thường.

Lúc trước Vương Diệu nhìn tiểu hồ ly, còn tưởng rằng chỉ là một con Hồn Sủng bình thường, nhưng khi nhìn thấy tiểu hồ ly đại sát tứ phương, mới phát hiện tiểu hồ ly lợi hại, lúc này tiểu hồ ly cả người tắm máu, nhìn dơ hề hề, Vương Diệu nhìn tiểu hồ ly, thật ra lại thêm vài phần si mê.

Vương Hà nhìn Sở Diệp, hừ lạnh một tiếng, “Sở thiếu nếu lợi hại như vậy, lại che mình kỷ như vậy, không biết duyên cớ gì lại lừa gạt chúng ta.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Ta chỉ là không muốn quá rêu rao.”
“ Nãy giờ chúng ta giết được không ít sói.

Không bằng chúng ta phân một nữa cho hai vị.” Sở Diệp nói.

Vương Hà hừ lạnh một tiếng, “Đồ tốt đều bị các ngươi lấy, nhưng lại muốn chúng ta ăn cơm thừa canh cặn sao?”
Sở Diệp nhíu mày đầu, nói: “Tiểu hồ ly ăn uống có chút đại, lại

còn là hộ thực thần, ta cũng không có biện pháp a! Cũng may Tuyết Bảo tuy rằng hộ thực, nhưng chỉ lấy phần nên lấy mà thôi."
Tiểu hồ ly tuy rằng lấy không ít Hồn Tinh, nhưng đó đều là chiến lợi phẩm của nó, Vương thị huynh muội giết lang thú lấy đi Hồn Tinh, mà hắn cũng có nói gì đâu.

Hắn cùng Lâm Sơ Văn không đuổi tới, Vương thị huynh muội nói không chừng sẽ khó lưu lại được tánh mạng, tính ra hắn còn có ân cứu mạng đối với hai người bọn họ, Sở Diệp nhưng không hào phóng đến mức đem Hồn Tinh đi trợ cấp người ngoài.

"Xin lỗi, tộc huynh không phải ý tứ này, lần này đã làm phiền hai vị"
Vương Hà lắc lắc tay áo rồi trực tiếp rời đi.

Sở Diệp thầm nghĩ: Đại thiếu gia chính là đại thiếu gia a! Vương Hà giết cũng được mấy con, tính tiền thưởng cũng khoảng một hơn trăm đồng vàng, vị đại thiếu gia nào đó vì quá mất mặt, nên tới Hồn Tinh cùng đồng vàng cũng không cần.

Nếu Vương Hà không cần, Sở Diệp liền dứt khoát bảo thôn trưởng tự dự lấy.

Lang thú tập kích thôn, khiến trong thôn đã chết vài thôn dân, những thôn dân mà nhà có người mất cũng cần tiền để xử lý hậu sự, vừa lúc này một bút đồng vàng này có thể lấy làm tiền an ủi.

Vương Hà vì quá mất mặt, nên lúc rời đi cũng không cùng người trong thôn nhiều chào hỏi.

Sau khi Vương thị huynh muội rời đi thôn trưởng có chút xấu hổ tiến lên, có chút câu nệ nói: "Lần này ít nhiều cũng nhờ hai vị, sau đó ta có chuẩn bị tiệc rượu, coi như vì hai vị khánh công."
Trước đó Vương thị huynh muội đem bầy sói dẫn tới trong thôn

quá đột nên không kịp phòng ngừa, khiến trong thôn đã chết đi vài thôn dân, nhưng gặp phải lang họa, có thể bảo hạ đại bộ phận thôn dân đã là không dễ, thôn trưởng cũng không dám oán than gì.

Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không vội, trên núi còn có một đám lang.”
Thôn trưởng nghe được Sở Diệp nói, tức khắc sắc mặt đại biến, “Sao còn có một đám lang, đây không phải là không cho thôn dân con đường sống sao!”
Sở Diệp cũng không thèm để ý nói: “Không có gì ghê gớm, đám lang còn lại trên núi thực lực so với đám trước đám kia thực lực thấp hơn rất nhiều, ta sẽ giải quyết.”
Thôn trưởng nghe được Sở Diệp nói, vội không ngừng nói: “Như thế, hết thảy liền phó thác cho Sở thiếu.”
Trên núi đệ có ba bầy sói, nhưng thực lực bầy sói này yếu hơn rất nhiều nên Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn để chúng lại để tiêu diệt cuối cùng.

Giết chết ba bầy sói, trên tay Sở Diệp liền có không ít Hồn Tinh chất lượng không tồi, còn có thêm sáu bảy trăm đồng vàng, xem như một bút thu vào không tồi.

Thu thập xong bầy sói, tiểu hồ ly một thân đầy máu, trên người không ít lông đều thắt lại với nhau.

Lâm Sơ Văn mượn thôn dân một cái bồn tắm lớn để giúp tiểu hồ ly tắm rửa.

Tiểu hồ ly sau khi tắm xong lông tóc xoã tung, nhìn càng đáng yêu thêm vài phần, một chút cũng không nhìn ra trước đó nó vừa đại sát tứ phương bộ dạng thì hung tàn..

Chương 38: Giải Quyết Bầy Sói

Editor: Tĩnh
Sau khi tiêu diệt bầy sói, Sở Diệp ở trong thôn nghĩ dưỡng mấy ngày, còn thả ong đàn đi lên núi thải mật.

Bên ngoài Mai Thôn có một rừng hoa mai, đó mới là thứ làm Sở Diệp vui mừng.

Ngân Sí Ong đàn ở trong Mai Thôn du đãng khắp nơi, dẫn tới mọi người trong Mai Thôn nghị luận sôi nổi.

“Không nghĩ tới, Ngân Sí Ong lại lợi hại như vậy!”
“Khi nghe nói tới đây là một Hồn Sủng Sư ký khế ước với một con Ngân Sí Ong, ta cũng không quá để ý, dù sao thì một con tiểu ong mật có thể làm gì, lại không nghĩ rằng, Ngân Sí Ong khi phát huy hiệu quả lại lớn như thế.”.

ngôn tình hay
“Kiến nhiều cắn chết tượng a! Tuy rằng Diệp thiếu chỉ khế ước với một con Ngân Sí Ong, nhưng mà có thể mượn đó mà khống chế một đám a!”
“Đã sớm nghe nói, Long Nhai Thôn Diệp thiếu dựa vào dưỡng ong bán mật ong, kiếm được không ít tiền, không nghĩ tới khi chiến đấu, cũng lợi hại như vậy.”
“Ngươi là không nhìn thấy a! Lúc ấy bầy sói bị ong mật chít châm nữa người dưới! Ngã trên mặt đất mà kêu như quỷ khóc sói gào.”

“Nhìn rất thảm a! Sưng lên một vòng lớn.” thôn dân nghe xong, nói không tự giác mà kép hai chân lại.

“Con tiểu hồ ly cũng rất lợi hại, nguyên bản tưởng là thứ vô dụng, không nghĩ tới khi chiến đấu, lại rất hung tàn.”

“Diệp thiếu cùng Lâm thiếu thực lực nằm ngoài dự đoán của mọi người, so sánh với Vương thị huynh muội, liền có chút hữu danh vô thực.”
“Mặc kệ như thế nào, có thể trở thành Hồn Sủng Sư chính là hảo a!”
……
Một nhóm thôn dân nghị luận sôi nổi, mang theo nồng đậm cảm thán.

“Diệp thiếu có ở đó không?” thôn trưởng Mai Thôn mang theo vài người tới, gõ gõ cửa
Sở Diệp mở cửa, đem thôn trưởng cùng đám người đoán vào phòng, hỏi: “Thôn trưởng có việc?”
Thôn trưởng Mai Thôn lập tức đem một túi đồng vàng đưa lên, “sau khi sử lý xong bầy sói, bổn thôn đã đi châu phủ báo cáo, còn đây là tiền thưởng.”
“Làm phiền.”
Thôn trưởng Mai Thôn vội vàng xua tay, nói: “Nơi nào nơi nào, Diệp thiếu khách khí, lần này ít nhiều nhờ vào Diệp thiếu, bằng không thôn chúng ta thật sự là……”
Sở Diệp nhàn nhạt cười cười, nói: “Thôn trưởng đã cảm tạ ta rồi, không cần khách khí như thế.”
Thôn trưởng Mai Thôn có chút ngượng ngùng, cùng Sở Diệp đàm luận một hồi rồi rời đi.

Thôn trưởng đi rồi, Sở Diệp đem đồng vàng đưa cho Lâm Sơ Văn, “Đồng vàng không ít, lần này coi như kiếm không ít.”
“Đồng vàng ngươi giữ liền tốt rồi cho ta làm cái gì?” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp dựa vào ghế trên, nói: “Ngươi không phải cần luyện chế một ít dược tề cao cấp sao? Không thể thiếu tiêu tiền.”
Mỗi Dược Tề Sư đều cần rất nhiều tiền để mua sắm dược liệu.

Lâm Sơ Văn thiên phú hảo, xác xuất thành công còn cao, nên càng cần không ít tiền đâu.

Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Vậy ta đây liền thu.”
Sở Diệp giơ giơ lên tay, ý bảo Lâm Sơ Văn không cần khách khí.

Tuyết Bảo ghé ở trên bàn mà ăn mật ong, tựa hồ một miệng đều là mật ong, Sở Diệp nhịn không được có chút buồn cười.

Lâm Sơ Văn lấy ra một đĩa nhỏ mật ong, đưa cho Sở Diệp.

“Nếm thử, lần này Tiểu Ngân cho Tuyết Bảo, hương vị thực không tồi.”
Sở Diệp ăn một ít mật ong, gật gật đầu, nói: “Hương vị cùng trước kia không giống nhau.”

Phía trước ong đàn ủ mật ong, đều là do ong không cấp bậc ủ ra, nhưng hiện tại ủ mật ong, lại có một bộ phận là do Ngân Sí Ong có phẩm cấp ủ ra.

“Ta đã xem qua thùng nuôi ong, lần này mang lại đây ong đàn không nhiều lắm, đại khái có thể thu mười lăm hủ mật ong, bán được khoảng một trăm đồng vàng, hẳn là không thành vấn đề.” Lâm Sơ Văn nói.

Tuy rằng lần này thu mật ong tuy ít, nhưng giá cả hẳn là có thể đi lên không ít.

Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không cần, phấn hoa mai tuy tốt, nhưng lượng mật cho ra lại không lớn, nhưng phẩm cấp của mật ong lại tăng lên không ít, nếu ong đàn dùng cũng sẽ có chỗ lợi, nếu chỉ bán để lấy tiền, còn không bằng lấy cung ứng cho

ong đàn." Dù sao nếu hắn muốn kiếm lời lâu dài, thì phải giúp cho thực lực ong đàn tăng lên, nếu ong đàn có thể ăn được mật ong phẩm cấp tốt thì cũng giống như hắn dùng toái Hồn Tinh nuôi nấng, hẳn là có hiệu quả giống nhau.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Cũng được."
"Con ong chúa cũ ở Long Nhai Sơn là Tướng cấp sao?" Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: "Tướng cấp a! Nếu là ong chúa Tướng cấp, vậy bên trong tổ ong hẳn là có bảo tồn không ít Ngân Tuyết sữa ong chúa, đồ vật kia đối với Tiểu Ngân hẳn là có không nhỏ chỗ tốt."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Hẳn là có, bất quá, hiện tại còn quá sớm."
Tiểu Ngân hiện tại mới cấp 5, còn chưa đến lúc cùng con tiểu ong chúa trong núi kia xé rách mặt, từ từ cũng sẽ có lúc Tiểu Ngân sẽ nhất thống ong đàn ở Long Nhai Sơn.

Giải quyết xong bầy sói, hai người ở lại Mai Thôn hơn mười ngày, mới trở lại Long Nhai Thôn.

Sở Diệp tiến vào thôn không liền phát hiện ánh mắt người trong thôn nhìn hắn có chút có chút quái dị, giống như pha thêm một chút kính sợ.

Lần đầu tiên khi Sở Diệp tới thôn, người trong thôn cũng kính sợ hắn, bất quá lúc ấy, những người này kính sợ chính là vì hắn lấy thân phận người Sở gia, sợ hãi hắn là một nhị thế tổ sẽ ở trong thôn làm xằng làm bậy, nên mới kính sợ, nhưng sự kính sợ lần này không giống như thế.

"Diệp thiếu, ngươi cư nhiên đã là Hồn Sĩ Trung cấp, giấu thật kỷ nha!" thôn trưởng Long Nhai Thôn liền đi lên trước, nhiệt tình

nói.

Thôn trưởng Mai Thôn lần này gặp lão còn tặng lão một phần hậu lễ, còn đối lão nói lời cảm tạ, thôn trưởng cảm giác lây dính chút ít hào quang của Sở Diệp, nên đối với Sở Diệp ấn tượng lại tăng lên vài phân.

Sở Diệp cười cười, minh bạch thôn trưởng này phản ứng hẳn là từ Mai Thôn thôn trưởng nơi đó nghe được cái gì tin tức.

“Không có gì để nói.”
Thôn trưởng trong lòng có chút nghi hoặc, lúc Sở Diệp tới trong thôn, còn không phải Hồn Sủng Sư, liền không qua bao lâu, cư nhiên đã là Hồn Sĩ trung cấp tốc độ này không khỏi quá nhanh.

Khó trách Sở Diệp có thể kiếm tiền nhanh như thế, nguyên lai bởi vì đã là Hồn Sĩ trung cấp.

Thôn trưởng lại nghĩ, Sở Diệp rốt cuộc cũng là người Sở gia, Sở gia lại chính là một đại gia tộc, có lẽ là do trưởng bối trong gia tộc cấp cho Sở Diệp bí phương gì đó, mới làm cho Sở Diệp tiến bộ nhanh như vậy.

Sau trận chiến ở Mai Thôn, thanh danh Sở Diệp dần dần bị truyền đi, mà thanh danh được truyền đi cũng có một chỗ tốt, chính là Sở Diệp muốn đi các thôn khác phóng ong, liền thuận tiện hơn rất nhiều, chỉ là cho ong đàn ở trong thôn thải mật, lại có thể giao hảo cùng một Hồn Sủng Sư, cớ sao mà không làm.

Hồn Sủng Sư khế ước với ong thì cũng có không ít bất quá, một Hồn Sủng Sư khế ước với ong mà có thể giải quyết bầy sói mới khiến cho người ta kính sợ..

Chương 39: Sửa Ong Chúa

Editor: Tĩnh
Thời gian thoi đưa, đảo mắt lại qua hơn hai tháng.

Hai tháng qua, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thường đi quanh các thôm lân cận để phóng ong, săn thú, thuận tiện bán dược tề, ngày tháng trôi qua đi vô cùng yên ổn.

Sức ăn của Tiểu Ngân càng lúc càng lớn, một tháng liền phải hấp một viên Hồn Tinh giá trị 150 đồng vàng, Lâm Sơ Văn cũng rất yêu thương Tiểu Ngân, thường sẽ vì Tiểu Ngân mà phối trí một ít dược tề hữu ích cho việc trưởng thành, nhờ vừa được ăn ngon uống bổ nên qua không bao lâu, Tiểu Ngân liền nhanh chống tiến giai vào cấp 5 và cấp 6.

Tiểu Ngân tiến giai không lâu, Tuyết Bảo cũng tiến giai cấp 6.

Hai đứa nó sau khi song song tiến giai, vạn vật sống lại mùa xuân cũng đã đến.

Mùa xuân vừa đến, trong núi liền có cạnh tương trăm hoa đua nhau nở rộ, Tiểu Ngân và ong đàn cũng bắt đầu hoạt động trở lại, nhờ đó không cần Sở Diệp lại lo lắng phải đi tìm kiếm phấn hoa.

Sở Diệp để buồng ong ở bên trong, nhìn ong đàn vay tới bay lui, mà cong cong khóe miệng.

Trước đó, hắn vì đàn ong mà đã tiêu phí không ít, hiện giờ cuối cùng cũng tới lúc thu hoạch lại rồi.

Trong khoảng thời gian này, ong đàn số lượng không ngừng mở rộng, phấn hoa lại không thiếu, sản lượng mật ong cũng từ đó mà tăng theo, bán đi cũng sẽ thu vào một bút lợi nhuận không nhỏ.

“Ong ong ong” một trận mang tiếng ong minh vang lên mang theo vài phần vui mừng vang lên.

Sở Diệp nhìn một đám Ngân Sí Ong đang kéo một cái tổ ong thật lớn và bay tiến vào.

Sở Diệp nhìn Tiểu Ngân, nhăn nhăn mày, nói: “Ngươi lại đi tìm phiền toái?”
Tiểu Ngân gật gật đầu, “Ân” một tiếng, tỏ vẻ ong đàn bên kia có mấy lão gia hỏa không chịu nói đạo lý, cũng không chịu tán thành hắn làm ong chúa, rõ ràng hắn mạnh như thế mà, con tiểu ong chúa trong núi nếu mà cùng hắn so sánh thì chính là một con gà bệnh, mà đám lão gia hỏa thật là một chút ánh mắt cũng không có.

Sở Diệp cười khổ một chút, bên trong đại bản doanh của đám Ngân Sí Ong, tựa hồ có tồn tại một con nguyên lão Ngân Sí Ong cấp 9, ngày đó ong tộc không tán thành Tiểu Ngân tiếp nhận đàn ong.

“Tổ ong ở đâu mà có a!”

“Đoạt tới.” Tiểu Ngân có chút đắc ý nói.

Lâm Sơ Văn nhìn tổ ong, có chút vui sướng nói: “Bên trong hình như là Ngân Tuyết sữa ong chúa, thứ tốt a!” Thứ này, hẳn là đồ

ăn của ong chúa đời trước.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Cái này so với Thiên Linh Mật thì thế nào?”
Sở Diệp từng mua cho Tiểu Ngân loại mật tốt nhất là Thiên Linh Mật, một lượng giá 80 đồng vàng, rất mắt luôn.

Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Phẩm chất thì không khác nhau mấy, bất quá cái này cho Tiểu Ngân dùng thì đối với thân thể càng phù hợp.

Nếu có thể dùng trường kỳ thù việc Tiểu Ngân tiến vào cấp 7, đại khái có giảm đi một ít thời gian một.” Hồn Sủng từ cấp 3 đến cấp 4 là cách nhau một cái ngạch cửa, từ cấp 4 đến cấp 7 thì cũng y như vậy, nếu Tiểu Ngân vẫn luôn dùng Ngân Tuyết Mật, nhờ đó khi đột phá hẳn sẽ càng thông thuận hơn.

Sở Diệp cong cong khóe miệng, nói: “Nhìn dáng vẻ, lão ong chúa vẫn là để lại cho tiểu ong chúa không ít thứ tốt.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hẳn là vậy.”
Tiểu Ngân bay đến bên trong tổ ong hung hăng hút một ngụm Ngân Sí Ong mật ong, lộ ra vẻ mặt say mê.

Tuyết Bảo ở bên cạnh xem hâm mộ không thôi, Tiểu Ngân hào phóng mà phân cho Tuyết Bảo một phần.

Tổ ong mà Tiểu Ngân cướp về bên trong đại khái có hai cân Ngân Tuyết sữa ong chúa, nhiều sữa ong chúa như vậy, hẳn là cũng đủ làm Tiểu Ngân ăn đến Thất giai..

Chương 40: Sở Tư Thần Tin Tức

Editor: Tĩnh
Vào tháng đầu tiên của mùa xuân, Sở Diệp thuê xe bò Trần gia đem mật ong vận chuyển lên trấn trên.

"Diệp thiếu đã lâu không có tới a! Làm ta chờ tới nóng cả ruột!" Chưởng quầy nhìn thấy Sở Diệp, tràn đầy nhiệt tình mà chạy ra tiếp đoán.

Việc buôn bán mật ong của Sở Diệp càng làm càng lớn, hiện tại, đã có thể tính là nguồn cung hàng chủ yếu cho cửa hàng
Trước đó do thời tiết lạnh đi, Ngân Sí Ong thật ra đều ngủ đông, ta cũng liền lười đi lên trấn."
Chưởng quầy cười cười, nói: "Thì ra là thế a!"
Sở Diệp giúp Mai Thôn giệt trừ tai hoạ, thanh danh đã được không ít người biết đến, chưởng quầy cũng có nghe thấy.

Chưởng quầy nguyên bản nhận định Sở Diệp khế ước Ngân Sí Ong, sẽ không có tiền đồ, nay thấy đối phương thanh danh vang xa, cân nhắc lại có phải hay không mình đã phán đoán sai, hay là Mai Thôn bên kia nói quá lên.

Sở Diệp tặng mấy thôn dân đi cùng một hủ mật ong.

Chưởng quầy xem xét mật ong, nói: "Sở thiếu, đây là Ngân Tuyết Mật loại thường, chỉ có thể bán 15 đồng bạc."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Hảo."

Tiểu Ngân thu nạp ong đàn, so với lúc trước mở rộng ra vài lần, đồng thời cũng thu nạp được một ít Ngân Sí Ong đã có phẩm cấp, Tiểu Ngân còn thu nạp đại lượng Ngân Sí Ong không phẩm cấp.

Sở Diệp lần này lấy ra mật ong đem đi bấn đều là mật do Ngân Sí Ong không phẩm cấp ủ ra.

Số mật ong ủ ra lần này là Ngân Sí Ong chưa uống qua Linh Tuyền Thủy ủ ra, nhưng phẩm cấp cũng không khá nhau cho mấy.

Tuy rằng mật ong phẩm tướng giống nhau, nhưng số lượng thật sự khả quan, Sở Diệp lập tức mang theo 200 hủ lại đây, tuy rằng giá không cao, nhưng cũng có được 300 đồng vàng.

Chưởng quầy nhìn Sở Diệp, nhịn không được nói: “Sở thiếu mật ong sản lượng không tồi a!
Tuy rằng chỉ là mật ong bình thường, nhưng muốn có thể đạt tới số lượng như vậy, cũng không dễ dàng.

Sở Diệp cười cười, nói: “Không dám, không dám.”
Chưởng quầy nhìn Sở Diệp, do dự một chút, nói: “Nghe nói, Sở thiếu chăn nuôi ong trong đàn có một ít thượng phẩm giai Ngân Sí Ong, mật do những con Ngân Sí Ong đó nhưỡng ra, khi bán sẽ có giá cao hơn."
Chưởng quầy thầm nghĩ: mật ong của Ngân Sí Ong bình thường, chỉ có lãi nhờ bán đi số lượng lớn, nhưng nếu mật ong có phẩm chất cao thì hắn có thể lợi dụng số mật ong đó mà tạo quan hệ với những người ở trên.

.

ngôn tình ngược
Sở Diệp thuận miệng có lệ nói: “Nơi nào có nhiều thượng phẩm

giai Ngân Sí Ong như vậy a! Đều lag tin vịt thôi."
Chưởng quầy gật gật đầu, nói: “Nói cũng đúng a! Thượng phẩm giai Ngân Tuyết Mật, xác thật không dễ có."
Sở Diệp thầm nghĩ: Mật ong tốt vẫn là để lại cho người một nhà sử dụng, mà hắn hiện tại cũng không thiếu tiền, không cần thiết bán những thứ đó.

Mấy thôn dân cùng đi xem Sở Diệp bán cái mật ong, nhập trướng 300 đồng vàng, không khỏi có chút líu lưỡi.

“Sở thiếu, ngươi kiếm tiền cũng quá nhanh.” Một cái thôn dân nhịn không được nói.

Sở Diệp cười cười, nói: “Nơi nào nơi nào."
Sở Diệp cầm đồng vàng đi dạo phố, để lại mấy cái thôn dân ở sau lưng nghị luận sôi nổi.

“Tốt thật, một tháng liền kiếm 300 đồng vàng a! Sở thiếu cũng quá tài giỏi rồi.

“Sớm biết ta đã đem Tiểu Phượng gả cho Sở thiếu.”
“Ngươi tưởng đem Tiểu Phượng gả cho nhân gia, kia cũng phải xem Sở thiếu có nguyện ý hay không đã!
Tô Tiểu Phượng là hoa khôi trong thôn, dáng vẽ lớn lên cũng không tồi, trong nhà ai cũng mong chờ nàng gả cho Hồn Sủng Sư để quang diệu môn mi, thời điểm Sở Diệp vừa đến trong thôn, liền có mấy nhà muốn đem nữ nhi gả cho Sở Diệp, Tiểu Phượng lúc ấy không vừa mắt Sở Diệp, bây giờ Sở Diệp một bước lên trời, người nhà Tô gia cũng không hảo nhắc lại.

Bên trong nhà chính.

Sở Diệp ngồi ở trước bàn, tay chống cằm, như đang suy tư gì đó.

“Ngươi làm sao vậy? Gần nhất thoạt như tâm sự nặng nề.” Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp có chút khó hiểu.

Lâm Sơ Văn cảm thấy ngày tháng gần đây quá thực không tồi, trình độ phối trí dược tề của bản thân đã tiến bộ nhảy vọt, Tiểu Ngân cùng Tuyết Bảo thực lực cũng vững vàng mà bước tăng.

Long Nhai Thôn tuy không so được như đại thành phồn hoa, nhưng lại cho hắn một loại cảm giác yên ổn tường hòa, Lâm Sơ Văn cảm thấy ở chỗ này trụ lâu dài, cũng khá tốt.

Sở Diệp vẻ mặt đau khổ nói: “Không có gì, chỉ là ta sợ chết.

Lâm Sơ Văn nghe được Sở Diệp trả lời, càng là khó hiểu, “Chết? Vì cái gì mà chết? Ngươi sinh bệnh sao? Thân thể Sở Diệp thoạt nhìn, rõ ràng không có bệnh gì mới phải!
“Trời mưa gió còn thất thường, người sớm tối họa phúc, người luôn là muốn chết.” Sở Diệp tràn đầy cảm thán nói.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, có chút mê hoặc nói: “Ngươi rốt cuộc là làm sao vậy? Chẳng lẽ là trúng tâm ma, vô duyên vô cớ nói lời này.

Sở Diệp khô khốc cười cười, tính thời gian, hắn tới thế giới này cũng đã gần một năm, nếu hắn phỏng đoán không sai, Sở Diệp trong truyện, ở ngay lúc này hẳn là sẽ chết rồi.

“Không có gì, là giặp ác mộng." Sở Diệp nói
Lâm Sơ Văn có chút tò mò nói: “Cái gì mộng?”
Sở Diệp nghiêng đầu, nói: “Mơ thấy ta đã hạ xuân dược với một nữ Hồn Sư, rồi sau đó, bị nàng bị lam nhan tri kỷ của nàng giết chết.

Lâm Sơ Văn trừng lớn mắt, “A!” Một tiếng, “Hạ.....!Xuân dược?
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng".

Lâm Sơ Văn sắc mặt cổ quái nói: “Ngươi sẽ làm như vậy sao?

Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Đương nhiên là không, ta thích nam nhân, muốn hạ dược cũng sẽ không đi tìm nữ nhân để hạ, phải chon một xinh nam nhân anh tuấn mà hạ chứ.

Lâm Sơ Văn lại lần nữa “A!” Một tiếng, nhất thời không biết nên nói cái gì.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn phản ứng, có chút ngượng ngùng, “Dọa đến ngươi?
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Không có.”
Lâm Sơ Văn có chút hoang mang nói: “Ban nay người nói với ta cái gì, ban đêm mơ thấy hạ dược một mỹ nữ xinh đẹp tromg khi người lại thích nam nhân là sao?
Sở Diệp: *___* Bởi vì trong sách là viết như vậy!
Lâm Sơ Văn nghiêng đầu, nói: “Có thể hay không, ngươi ở trong mộng là bị oan uổng?
Sở Diệp; “...” Oan uổng? Hắn giống như cũng chưa từng có suy xét qua vấn đề này, tác giả trong truyện cũng quá thiên vị cho nữ chủ rồi.

“Ta hẳn là oan uổng."
“Chỉ là giấc mộng mà thôi, ngươi không cần suy nghĩ nhiều quá,"

Sở Diệp gãi gãi đầu, nói: “Được"
Sở Diệp nhìn qua Tiểu Ngân, Tiểu Ngân hiện tại đang vây quanh một cái chén sứ có ăn sữa ong chúa bên trong, Tuyết Bảo cũng được phân một phần.

Sở Diệp nhìn bộ dạng không tim không phổi của Tiểu Ngân cùng Tuyết Bảo, trong lòng không khỏi có chút hâm mộ.

“Tiểu Ngân cùng Tuyết Bảo quan hệ thật tốt!” Tiểu Ngân rất xem trọng sữa ong chúa, nhưng vẫn bỏ được mà phân cho Tuyết Bảo ăn.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, sữa ong chúa ẩn chứa linh khí rất phong phú, Tuyết Bảo cũng có được không ít chỗ tốt.

Lâm Sơ Văn có chút ngượng ngùng.

Nguyên bản sữa ong chúa hẳn là đủ cho Tiểu Ngân ăn đến khi lên cấp 7 này lại thêm Tuyết Bảo, chỉ sợ là không đủ.

Sở Diệp nghiêng đầu, nói: “Dù ăn ngon uống tốt, muốn tiến giai lên cấp 7 vẫn là không phải chuyện dễ dàng gì!
Sở Diệp cảm giác được sau khi Tiểu Ngân tiến vào cấp 6, thực lực dâng lên nhưng giống như gặp bình cảnh nên gần nhất thực lực cùng rùa bò giống nhau nghĩ đến muốn tiến vào cấp 7 vẫn là phải dựa cơ duyên.

Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Không cần nóng lòng, tốc độ tiến giai của Tiểu Ngân cùng Tuyết Bảo có thể tính là phi thường nhanh rồi hiện tại chậm lại cũng là chuyện bình thường.

Chậm cũng không sao.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Như vậy cũng không quá tệ."
Tiểu Ngân đã khống chế đại lượng ong đàn ở Long Nhai Sơn, mật ong ủ ra tốc độ cũng tăng lên không ít.

Không bao lâu, Sở Diệp lại tích lũy được một đám liền đem đến cửa hàng, lại bán được 300 đồng vàng.

Bên trong cửa hàng.

Tiểu nhị ôm một đám mật ong hợp quy tắc vừa chuyển hàng vừa nói, “Thúc Diệp thiếu đưa mật ong tần suất cũng quá cao.” Chẳng những tần suất cao, số lượng lại còn lớn.

Chưởng quầy vuốt râu trên cằm, nói: “Lần này chỉ sợ ta nhìn lầm, Diệp thiếu chỉ sợ là không đơn giản a!

Tiểu nhị có chút tò mò nói: “Ý thúc là sao!
Chưởng quầy hít sâu một hơi, nói: “Con Ngân Sí Ong của Diệp thiếu chỉ sợ đó là ong chúa.

Ngân Sí Ong bình thường làm sao có thể chỉ huy ong đàn nhưỡng mật a! Cũng chỉ có thể là ong chúa, bên phía Mai Thôn cũng có lời đồn đãi, nói Ngân Sí Ong của Sở Diệp lãnh đạo ong đàn xử lý không ít hung lang cấp 5, nếu tin tức là thật vậy thì vị Diệp thiếu này thực lực so với đám người trẻ tuổi ở Sở gia có thể cầm cờ mà đi trước.

“Thúc ngươi không phải nói ong chúa ít nhất cũng là Trung phẩm Hồn Thú sao?

Chưởng quầy gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
Tiểu nhị tràn đầy hâm mộ nói: “Nếu là Trung phẩm Hồn Thú, có thể thấy Diệp thiếu vận khí cũng quá tốt rồi.

”Một con Trung phẩm Hồn Thú ấu tể, ít nhất cũng trên vạn đồng vàng a!
……!
Long Nhai Thôn.

Sở Diệp đang xem xét kim tạp, kim ngạch cũng đã tích lũy tới 2000 đồng vàng, nhưng 2000 đồng vàng này có một bộ phận là do Lâm Sơ Văn bán dược tề có được, một bộ phận là hắn trộm bán linh thảo, tinh hạch, một bộ phận là bán tiền bán mật ong.

Tiểu Ngân sau khi tiến giai lên cấp 6 tiêu dùng vẫn là tương đối ít lại, Sở Diệp cũng không phải tiêu tốn quá nhiều, nhờ đó mà Sở Diệp bớt tốn đi không ít tiền.

Sở Diệp lần thứ ba mang theo 200 hủ mật ong, hướng cửa hàng Sở gia mà đi, chưởng quầy cửa hàng đối với Sở Diệp càng thêm coi trọng.

“Sản lượng mật ong của Sở thiếu, thật là làm người líu lưỡi a!”
Quản sự nhịn không được nói.

Sở Diệp nhíu nhíu mày, nói: “Số lượng quá nhiều, cửa hàng ăn không vô sao?”
Chưởng quầy vội vàng nói: “Không có, không có.

Trúc Khê Trấn chỉ là một cái trấn nhỏ, cũng không thể nào bán hết nhiều hàng hóa như vậy, bất quá mật ong là thứ hiếm có, còn đặc ở thành phố lớn thì lại là cung không đủ cầu, trong khoảng thời gian này hắn thông qua mạng lưới quan hệ đem mật ong ra bên ngoài tiêu thụ, cũng kiếm được không ít lời.

Chưởng quầy nhìn một đám mật ong, càng thêm xác định Ngân Sí Ong của Sở Diệp không phải là hạng tầm thường.

Người khế ước với trùng thú làm Hồn Sủng tuy rằng không nhiều lắm, nhưng vẫn là có một ít.

Nhưng hắn lại chưa từng có nghe ai nói, Hồn Sủng Sư khế ước ong mật mà lại có thể khống chế được nhiều ong đàn như thế.

Nếu Sở Diệp khế ước chính là ong chúa, vậy Sở Diệp liền có tư cách có thể trở về Sở gia, Sở gia tuy rằng nhân tài đông đảo nhưng đệ tử khế ước được Hồn Thú Trung phẩm, thì hoàn toàn không nhiều.

“Sở Tư Thần thiếu gia, chính mình suất lĩnh thương đội đi nam hạ, ít ngày nữa liền sẽ đến nơi đây.”
Sở Diệp nghe được chưởng quầy nói, lắp bắp kinh hãi, “Sở Tư Thần"?
Chưởng quầy gật gật đầu, nói: “Tư Thần thiếu gia lần này tựa hồ là tiếp nhận nhiệm vụ của gia tộc, là đi trước khắp nơi khảo sát, hai vị đều là nhân trung tuấn kiệt, có lẽ sẽ có rất nhiều tiếng nói chung, Sở thiếu hiện giờ thực lực tăng lên nhanh chóng nếu ở một tiểu địa phương như Long Nhai Thôn, thật giống như anh

hùng mà không có đất dụng võ vậy, có lẽ ít ngày nữa là có thể trở về Sở gia rồi.

Sở Diệp khô khốc cười cười, nói: “Chưởng quầy quá khen.

Sở Diệp lại không cảm thấy hắn cùng Sở Tư Thần có cái gì mà tiếng nói chung, phải biết rằng trong sách Sở Tư Thần chính là người giết chết nguyên chủ, tuy rằng bây giờ có sự xuất hiện của hắn mà cốt truyện đã thay đổi không ít, nhưng đối một người có khả năng sẽ giết chết chính mình, Sở Diệp thật sự không thể nào mà có ấn tượng tốt được với người đó..

Chương 41: Nữ Chủ Xuất Hiện

Editor: Tĩnh
Sở Diệp bán xong mật ong, liền trở về Long Nhai Thôn.

Lâm Sơ Văn nhìn bộ dạng của Sở Diệp, có chút nghi hoặc, "Ngươi làm sao vậy? Bán mật ong không thuận lợi?"
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Không phải thế."
"Ngươi có biện pháp nào giúp che dấu kim điểm trên người Tiểu Ngân không?" Biết Sở Tư Thần muốn tới, Sở Diệp liền cảm giác có chút không dễ chịu.

Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: "Ngươi muốn làm cho Tiểu Ngân có bộ dáng giống như Ngân Sí Ong bình thường, để lừa gạt cái con ong nguyên lão kia sao?"
Lâm Sơ Văn: "……"
Sở Diệp thầm nghĩ.

Người hắn muốn lừa kỳ thật là Sở Tư Thần! Bất quá cũng coi như thuận tiện lừa đám Ngân Sí Ong kia cũng như nhau cả thôi.

"Xem như đi."
Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ rồi nói: "Ta có thể thử nghiên cứu chế tạo một ít nước sơn không gây ảnh hưởng cho thán thể rồi sau đó tô lên cho Tiểu Ngân."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Vậy thì tốt qua, phải càng nhanh cành tốt."
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, có chút nghi hoặc, "Ngươi có phải hay

không lại thấy giấc mộng gì kỳ kỳ quái quái nữa phải không?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Mơ thấy có người muốn lấy cái vòng ngọc của ta."
Lâm Sơ Văn nhăn nhăn mày, nói: "Vòng ngọc đó là là không thể nhường cho người khác được"
Trên vòng ngọc là Xích Huyết Tủy bản thân nó đã chính là thứ tốt, trực giác của Lâm Sơ Văn còn nói cho hắn biết cái vòng ngọc đó không đơn giản như vẽ ngoài của nó, huống chi đó còn là đồ vật duy nhất mà cha mẹ Sở Diệp để lại cho hắn, dù không có tiền thì bọn họ cũng tuyệt đối không nhường chiếc vòng ngọc này cho bất kỳ ai!
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Ta cũng nghĩ như vậy."
"Ta sẽ mau chóng phối trí ra nước sơn." Lâm Sơ Văn nói.

Lâm Sơ Văn làm việc hiệu suất cực cao, sau ba ngày, liền nghiên cứu chế tạo ra thuốc bột, còn giúp Tiểu Ngân tô lên mình, Tiểu Ngân không quá vui mà phối hợp.

Nguyên lai trên người Tiểu Ngân có một ít kim điểm nên luôn khiến cho bầy ong cảm thấy nó có chút quái dị, nhưng lại không biết rằng bởi vì trên người Tiểu Ngân có huyết mạch của Kim Sí Ong hơn nữa cũng đã bắt đầu có ký ức truyền thừa.

Nhưng Sở Điệp sợ khi Sở Tư Thần thấy Tiểu Ngân sẽ phát sinh nghi ngờ dù hắn cũng không rõ là Sở Tư Thần có biết chuyện về Kim Sí Ong hay không, như câu không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất.

Phòng bị trước vẫn hơn.

Sở Diệp một bên khuyên giải an ủi một phen, Tiểu Ngân mới nguyện ý cho tô loại này nước sơn.

……
Hơn mười ngày sau, ở xa có một đoàn xe tiến vào Long Nhai

Thôn, dẫn tới không ít Long Nhai Thôn sôi nổi chạy ra vây xem.

Long Nhai Thôn này chie là một tiểu địa phương, bây giờ lại tới mấy cái Sĩ cấp Hồn Sủng Sư, liền thập phần chọc người chú mục.

Một hàng mấy chục người đi theo sau Sở Tư Thần, có mười mấy Hồn Sủng Sư, phụ trách an toàn cho thương, còn có cả Hồn Sĩ tu vi cấp 9 dẫn đầu đoàn là một con Hỏa Lân Mã khí thế phi phàm, nếu Hỏa Vân Mã của Hạ Sơn cùng với con Hỏa Lân Mã này tức khắc bị so thành kẻ trên trời người dưới đất.

“Người của Sở gia tới.” Sở Diệp tuy không thích nhắc tới việc người nhà Sở gia bất quá, Lâm Sơ Văn ở trong thôn vẫn là nghe nói một ít.

Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Đúng vậy! Cuối cùng cũng tới.”
Lần này Sở Tư Thần suất lãnh thương đội một phương diện là vì kinh thương, một phương diện là vì thế gia tộc mà tuần tra lãnh địa.

Long Nhai Thôn cũng chỉ là một tiểu địa phương, cũng không đối phương đặt chân tới, Sở Diệp có cảm giác, đối phương có lẽ là vì hắn nên mới tới đây.

Sở Diệp đang ở bên trong phòng xử lý thùng nuôi ong, một trận ồn ào truyền vào.

“Diệp đệ thật quá quý! Nên người đường huynh như ta đã tới rồi mà còn không lộ mặt.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Ta và đường huynh thân phận cách biệt ta làm sau mà dám một chổ mà chung chạ với huynh cho được.”
Sở Tư Thần có chút trách cứ nói: “Ta cùng với đường đệ đều là thân nhân với nhau, đâu phải người xa lạ như đệ nói? Đường đệ nói lời này, làm ta quá thương tâm.”
Sở Diệp cười cười, hàn huyên nói: “Nghe nói, Thần ca đã khế ước được một con Đạp Vân Báo phẩm cấp không tồi, nên chúc mừng

nên chúc mừng."
"Là nhờ trưởng bối trong gia tộc nâng đỡ mà thôi, nghe nói đường đệ ngươi cũng không tệ khế ước với một con Ngân Sí Ong, hiện tại lấy việc buôn bán mật ong mà kiếm sống." Sở Tư Thần nói.

Biết Sở Tư Thần sẽ tới, Sở Diệp bảo Tiểu Ngân đem đám thuộc hạ có phẩm giai vào trong núi ngụ đở tới khi nào hắn bảo về hãy về.

Sở Diệp cười cười, nói: "Bất quá là làm chút sinh ý nhỏ mà thôi, không so được như Thần ca, được gia tộc ủy thác trọng trách."
Sở Tư Thần cùng Sở Diệp hàn huyên một hồi, rốt cuộc cũng đem đề tài chuyển tới cái vòng cổ của Sở Diệp.

"Thật không dám dấu diếm, ta lần này tới là có việc cùng Diệp đệ thương lượng."
"Chuyện gì?" Sở Diệp hỏi.

"Ta gần đây thiếu một khối Xích Huyết Ngọc, không biết Diệp đệ có nguyện ý bỏ thứ yêu thích mà nhường cho ta không." Sở Tư Thần nói.

Lâm Sơ Văn ở một bên ngồi nghe, khi nghe được Sở Tư Thần nói tới vòng ngọc ánh mắt đổi đổi sau ánh mắt liền trở lại bình thường như không có chuyện gì.

Trước đó Sở Diệp có nhắc qua là nằm mơ thấy được có người muốn lấy vòng cổ của hắn, Lâm Sơ Văn còn cảm thấy Sở Diệp nghĩ nhiều, không nghĩ tới hiện tại……
Sở Diệp sửng sốt một chút, thầm nghĩ: Quả nhiên là vì vòng ngọc, "Xin lỗi, việc này ta chỉ sợ bất lực."
Sở Tư Thần mặt trầm xuống, có chút lãnh đạm nói: "Diệp đệ luyến tiếc sao?"
Theo như ấn tượng của Sở Tư Thần Sở Diệp đối hắn luôn luôn rất chân chó, không nghĩ tới chỉ mới một năm, Sở Diệp cư nhiên

còn học được cách cự tuyệt hắn.

Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Đều không phải là như thế, mà là cái vòng cổ kia ta đã sớm bán rồi."
"Bán!" Sở Tư Thần theo bản năng trừng lớn mắt nói.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
Sở Tư Thần có chút kích động nói: "Ngươi tại sau lại bán?"
Sở Diệp có chút ủy khuất nói: "Gia tộc cho trợ cấp quá ít, từ gia tộc đến Long Nhai Thôn, một đường, đường xá gian nguy, việc gì cũng cần tới tiền mà ta đây cũng là không có biện pháp a!"
Sở Tư Thần hít sâu một hơi, nói: "Diệp đệ, còn nhớ rõ bán cho ai không."
"Bán cho một người qua đường, ta cũng không biết hắn tên họ là gì, bất quá, hắn ra tay rất hào phóng 350 đồng vàng." Sở Diệp nói.

Sở Tư Thần nghe vậy sắc mặt bất định, một đồ vật tốt như thế nhưng bị người hố mất.

Sở Diệp nhìn Sở Tư Thần biểu tình, thầm nghĩ: Nguyên chủ lúc trước có ý tứ đem vòng cổ đưa cho Sở Tư Thần, bất quá cái ý tưởng đó là do có mấy cái hồ bằng cẩu hữu của nguyên chủ đưa ra, nhưng những người này là cố ý hay vô tình, mà Sở Tư Thần ở trong đó lại sắm vai nhân vật gì thì hắn không rõ?
"Diệp đệ, không phải là ta nói ngươi, đó là di vật mà mẫu thân ngươi để lại cho ngươi, như thế nào lại có thể bán?" Sở Tư Thần mở miệng quở trách nói.

Lâm Sơ Văn nghe được Sở Tư Thần nói, nhịn không được nhăn nhăn mày, nếu là di vật mà mẫu thân Sở Diệp lưu lại không thể bán? Vậy từ nãy tới giờ Sở Tư Thần đang làm gì vậy? Không phải hắn cũng bảo Sở Diệp nhường di vật của mẫu thân chính mình cho hắn sao?
Sở Diệp tràn đầy vô tội nói: "Thần ca, cái này cũng không thể

nào có thể trách ta được? Ta lúc trước không phải do nghèo sao?"
Sở Tư Thần đen mặt, nói: "Dù như thế cũng không được."
"Nghe nói, Diệp đệ nhưỡng mật ong không tồi."
Sở Diệp cười cười, nói: "Không tới nổi, nếu Thần ca đã thích ta có thể đưa ngươi một ít."
Sở Tư Thần nhàn nhạt nói: "Sao vậy được nào không biết xấu hổ."
"Lại không phải đồ vật gì quý giá, Thần ca không cần cùng ta khách khí thì tốt rồi." Sở Diệp ân cần nói.

"Nghe nói, Diệp đệ khế ước một con Ngân Sí Ong mười phần lợi hại? Lại còn có thể đánh nhau, lại có thể kiếm tiền." Sở Tư Thần nói.

Sở Diệp nhàn nhạt nói: "Nơi nào a! Thần ca cũng biết, ta tư chất hữu hạn Hồn Sủng phẩm tướng quá cao ta cũng thu phục không được, cũng chỉ có thể khế ước với một con Ngân Sí Ong, chỉ là vô tâm cắm liễu, nên mới bén duyên với nghề nuôi ong thu mật mà thôi, tuy rằng tương lai trở thành Hồn Sư xác suất không quá lớn, bất quá kiếm một ít đồng vàng vẫn là không phải nói chơi."
Sở Tư Thần cười cười, nói: "Diệp đệ không cần tự coi nhẹ mình, ta nhưng nghe nói Ngân Sí Ong của ngươi cũng rất lợi hại, không bằng cho ta nhìn thử coi như để mở rộng tầm mắt."
Sở Diệp đánh giá Sở Tư Thần có lẽ là hắn đã nghe được cái gì đó cho nên mới lại đây kiểm chứng hư thật, Sở Diệp đem Tiểu Ngân phóng ra.

Tiểu Ngân ghé vào vai của Sở Diệp, trải qua ngụy trang Tiểu Ngân thoạt nhìn vô cùng tầm thường không khác gì những Ngân Sí Ong thường thấy khác.

Khi Sở Diệp muốn ngụy trang cho Tiểu Ngân, Lâm Sơ Văn cảm thấy có chút chuyện bé xé ra to.

Tuy nói như thế, nhưng Lâm Sơ Văn đối việc này vẫn là rất để

bụng, kim điểm trên người Tiểu Ngân đều bị che dấu, hơi thở cũng áp chế từ cấp 6 xuống cấp 5.

Thôn dân trong thôn không biết nhìn hàng cũng không nhìn ra Tiểu Ngân có gì đặc biệt, Tiểu Ngân thăng cấp thù ở trong mắt thôn dân cũng giống như ăn nhiều nên trường phì một vòng, nhưng trước mắt người lành nghề thì rất khó che dấu.

“Con Ngân Sí Ong, nhìn thực cường tráng a!” Sở Tư Thần nói.

Sở Diệp cười cười, nói: “Làm Thần ca chê cười, con Ngân Sí Ong này thích nhất là ăn.”

Sở Tư Thần híp mắt mắt, nói: “ Ngân Sí Ong của ngươi thực lực không yếu! Đã cấp 5 rồi Diệp đệ ngươi dùng cách nào để dưỡng thế.”
Sở Tư Thần luôn không đem Sở Diệp để vào mắt, mắt thấy Ngân Sí Ong của đối phương cư nhiên đã cấp 5, trong lòng có chút hụt hẫng.

Tuy rằng Đạp Vân Báo của hắn cũng đã cấp 6, nhưng để trưởng thành đến bước này thì trong nhà đã hỗ trợ không ít, còn Sở Diệp lại là dựa vào chính mình nuôi dưỡng..

Sở Diệp cười cười, nói: “Đây đều là do Hồn Tinh mà thôi, vật nhỏ này tính tình rất lớn, ta không cho hắn Hồn Tinh, hắn liền chít ta.”
Sở Tư Thần nghe được Sở Diệp nói, nên bình thường lại rất nhiều, tuy rằng Hồn Sủng giai đoạn đầu cần đại lượng Hồn Tinh để tiến bổ, để có thể nhanh chóng tăng lên cấp bậc, nhưng nếu không thể Hồn Tinh tiêu hóa toàn bộ, sẽ ảnh hưởng đến tiềm lực về sau của Hồn Sủng.

“Diệp đệ, chất đã tốn cho con Ngân Sí Ong không ít a!”
Sở Diệp gật gật đầu, oán giận nói: “Đúng vậy! May mắn trước đó nhờ bán chiếc vòng cổ kia, nếu không thật là nuôi không nổi

nó."
Sở Tư Thần nghe được Sở Diệp nói, trong đáy mắt xẹt qua một tia khinh thường, Lâm Sơ Văn nhìn thấy nhịn không được nhăn nhăn mày.

"Diệp đệ, Hồn Sủng cũng không thể quá chiều."
Sở Diệp làm bộ bất đắc dĩ cười cười, nói: "Ta đây cũng là không có biện pháp a! Cũng may Tiểu Ngân có thể khống chế ong đàn ủ mật ong, cũng có thể kiếm ít tiền."
Sở Tư Thần nói: "Diệp đệ quá khiêm tốn nghe nói, ngươi kiếm cũng không phải chỉ là một chút."
_____ ******** _____
"Sơ Văn đệ đệ, ngươi nguyên lai ở chỗ này!" Lâm Sơ Văn vừa ra khỏi cửa, đã bị ai đó kêu lại.

Lâm Sơ Văn nhìn thấy, một thiếu nữ vẽ mặt đầy vui sướng đi tới, sắc mặt đổi đổi.

Lâm Sơ Văn khách khách khí khí nói: "Đường tỷ hảo."
Lâm Mộng Dung cầm Lâm Sơ Văn tay, nói: "Sơ Văn đường đệ, ngươi cư nhiên tới nơi này, làm người trong nhà đi tìm ngươi suốt!"
Lâm Sơ Văn cau mày, rút tay mình về, có chút lãnh đạm nói: "Làm đường tỷ lo lắng."
Lâm Mộng Dung nhìn tiểu hồ ly bên cạnh Lâm Sơ Văn có chút ngạc nhiên nói: "Tuyết Bảo như thế nào biến thành như vậy?"
Lâm Sơ Văn ôm Tuyết Bảo, nhàn nhạt nói: " Là đột nhiên liền biến xinh đẹp."
"Sao tốt thế, như thế nào lại đột nhiên trở nên xinh đẹp? Chẳng lẽ là dùng dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch?"
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Không có đâu, ta từ khi rời khỏi nhà, thì đã hai bàn tay trắng, lấy tiền đâu ra mà mua dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch, Tuyết Bảo chỉ là ngẫu nhiên tại dã ngoại ăn một gốc cây dược thảo, ngoài ý muốn biến đẹp một ít."
Lâm Mộng Dung cười cười, giọng chua chua nói: "Chúc mừng đường đệ ngươi, cư nhiên gặp được kỳ ngộ."

Lâm Sơ Văn có lệ nói: “Vận khí không tệ mà thôi."
Lâm Sơ Văn rất không muốn cùng Lâm Mộng Dung giao tiếp, Lâm Mộng Dung lại là dị thường nhiệt tình làm cho Lâm Sơ Văn thập phần không được tự nhiên..

Chương 42: Mộng Vớ Vẩn

Editor: Tĩnh
Sở Tư Thần nét mặt không mấy vui vẻ đi theo sau Sở Diệp.

“Mộng Dung, ngươi cùng vị tiểu huynh đệ này nhận thức?” Sở Tư Thần nói.

Sở Diệp vừa đi ra tới, liền thấy được Lâm Mộng Dung, nghe Sở Tư Thần kêu tên đối phương Mộng Dung, lập tức xác định thân phận đối phương.

Trong sách có ghi nữ chủ là người tuyệt sắc tư dung, tài mạo song toàn.

Bây giờ Lâm Mộng Dung đại khái còn chưa có nẩy nở, tuy rằng chỉ mới là mỹ nhân phôi, nhưng nếu nói điên đảo chúng sinh còn có chút khoảng cách, Sở Diệp thích nam nhân, nhìn thấy Lâm Mộng Dung, cũng không cảm giác gì đặc biệt cả.

Lâm Mộng Dung gật gật đầu, nói: “Đây là đường đệ của ta.”
Sở Tư Thần nhìn Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, nói: “Nguyên lai là đường đệ của Mộng Dung, thật là lũ lụt vọt Long Vương miếu, người một nhà không biết người một nhà.”
Lâm Sơ Văn cười cười, không có nói tiếp.

Sở Diệp liếc nhìn Lâm Sơ Văn cảm thấy đối phương giống như có chút không quá tự nhiện.

Trong truyện có ghi lại, Lâm Mộng Dung đối Lâm Sơ Văn rất là chiếu cố, kết quả, Lâm Sơ Văn không biết tốt xấu, lấy oán trả ơn, tính kế Lâm Mộng Dung.

Sở Diệp nhìn hai người, tổng cảm thấy hai người không khí quái quái có loại plastic tỷ đệ tình cảm.

Lâm Mộng Dung khuyên Lâm Sơ Văn hồi lâu, thấy Lâm Sơ Văn không dao động, chỉ đành bất đắc dĩ thở dài một tiếng.

Biết đã khuyên Lâm Sơ Văn không thành, Lâm Mộng Dung đem ánh mắt chuyển tới trên người Sở Diệp.

“Nghe nói, Diệp thiếu đã cứu mạng của đường đệ ta, thật là cảm ơn ngươi.” Lâm Mộng Dung nói.

Sở Diệp cười cười, nói: “Nơi nào, nơi nào, cứu người một mạng còn hơn xây bảy tháp chùa, ta cũng bất là gặp dịp mà giúp thôi.”
“Đường đệ, tính cách có chút cố chấp, ít nhiều nhờ ngươi chiếu cố.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Lời nói của Lâm Mộng Dung giống như coi mình là trưởng bối của Lâm Sơ Văn mà nói ra, nhưng hai người hẳn là kém không nhau mấy tháng đi.

“Chúng ta là chiếu cố lẫn nhau, kỳ thật là Sơ Văn chiếu cố ta nhiều hơn.” Sở Diệp nói.

“Sơ Văn tương đối tùy hứng, nếu là hắn chọc giận ngươi, ngươi không cần cùng hắn chấp nhặt.”
Sở Diệp: “……” Lâm Mộng Dung lời này có ý tứ gì a! Nói Sơ Văn giống không hiểu chuyện tiểu hài tử.

Ánh mắt của Lâm Mộng Dung, chuyển qua Ngân Sí Ong của Sở Diệp, “Diệp thiếu con Ngân Sí Ong của ngươi lớn lên thật là

cường tráng."
Sở Diệp cười cười, nói: "Nào có, nào có!"
Lâm Mộng Dung cười cười, nói: "Nghe thôn dân nói, Diệp thiếu dưỡng rất nhiều ong mật, thật lợi hại."
Sở Diệp không cho là đúng nói: "Ta này dưỡng đều là Ngân Sí Ong bình thường kiếm ít tiền sống qua ngày mà thôi."
Sở Diệp thầm nghĩ: Ánh mắt nữ chủ tựa hồ rất tinh, thường xuyên nhặt của hời, Tiểu Ngân như vậy cũng không biết có bị nhìn thấu không
Hỏa Hồ ly của Lâm Mộng Dung, nhìn chằm chằm Tiểu Ngân, đôi mắt chuyển chuyển.

Tiểu Ngân không thích Lâm Mộng Dung nhìn chằm chằm, liền cất cánh bay đi.

Sở Diệp hướng Sở Tư Thần nhìn qua thây sắc mặt đối phương không tốt lắm, âm thầm cảm thấy bất đắc dĩ.

Sở Tư Thần có sức chiếm hữu rất mạnh, Lâm Mộng Dung lại còn ôn nhu nói chuyện với hắn, Sở Tư Thần hẳn là không dễ chịu, nữ chủ cũng thật là biết kéo cừu hận cho hắn.

Sở Tư Thần là mang theo một đại đội người tới đây, thôn dân Long Nhai Thôn nghèo khổ, phòng ốc đơn sơ cũng không có chỗ an trí cho bọn họ.

Sở Tư Thần lại không muốn ở cùng Sở Diệp, nên chỉ có thể mang theo người, về trấn.

Người của thương đội Sở gia rời đi, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Thôn dân trong thôn, không biết tâm tư của Sở Diệp nên đều cảm thấy Sở Diệp cư nhiên có thể kinh động cả một thương đội tới thăm hắn, thật sự có mặt mũi, có lẽ Sở Diệp cũng không giống như thôn dân tưởng tượng, hắn ở Sở gia chỉ là con rơi.

“Ngươi cùng đường tỷ ngươi, quan hệ không tốt lắm sao?” Sở Diệp hỏi.

Sở Diệp phát hiện từ khi gặp qua Lâm Mộng Dung, Lâm Sơ Văn tâm tình giống như không tốt lắm.

Lâm Sơ Văn ngẩng đầu, hỏi ngược lại: “Nào có? Ngươi cảm thấy đường tỷ ta như thế nào?”
Theo như ấn tượng của Lâm Sơ Văn thì người khác phần lớn đều thích đường tỷ của hắn hơn là thích hắn, gia tộc rất nhiều người đều thích vây quanh nàng, cũng thấy được Sở Diệp và người đường huynh đều có quan hệ khá tốt với đường tỷ.

Sở Diệp híp mắt, có chút đề phòng nói: “Người tới không có ý tốt.”
Lâm Sơ Văn có chút ngoài ý muốn nói: “Ngươi không cảm thấy đường tỷ của ta xinh đẹp sao?”
Hắn gặp qua rất nhiều nam nhân, chỉ cần gặp được đường tỷ của hắn, liền tìm mọi cách cùng nàng thân cận, hao tổn tâm cơ để làm nàng vui vẻ, Lâm Sơ Văn thật có chút sợ Sở Diệp cũng như thế.

Sở Diệp buông tay, nói: “Ta đã nói rồi, ta thích nam nhân.”
Lâm Sơ Văn đỏ hồng mặt, nói: “Kia…… Kia không phải nói giỡn sao?”
Sở Diệp bĩu môi, kề sát vào Lâm Sơ Văn, nói “Đương nhiên không phải.”
Lâm Sơ Văn quay đầu đi, né tránh tầm mắt của Sở Diệp, ấp úng hỏi: “Vì cái gì cảm thấy đường tỷ ta đường huynh ngươi tới là không có ý tốt?”
Sở Diệp thu liễm thần sắc hài hước trên mặt, nghiêm mặt nói: “Nhớ rõ việc mấy ngày hôm trước ta nằm mơ không?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Nhớ rõ.”
“Ta mơ thấy có người chỉ trích ta nói ta là người hạ dược, nữ

nhân kia rất giống đường tỷ của ngươi, ta vừa thấy nàng đến, liền cảm thấy sởn tóc gáy." Sở Diệp nói xong lời cuối cùng, nhịn không được rùng mình một cái.

Lâm Sơ Văn chớp chớp mắt, hắn gặp qua không ít người vì đường tỷ mà thần hồn điên đảo, nhưng đây là lần đầu tiên nghe được có người nói thấy đường tỷ mà làm người ta sởn tóc gáy.

"Ngươi sẽ cho nàng hạ dược sao?"
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Ta cũng không phải bị điên rồi, mới đi hạ dược cô ta?"
Sở Diệp bỗng nhiên nghĩ đến, trong sách có nhắc đến do quá xinh đẹp nên nữ chủ thường xuyên bị người ta ta hạ dược, cũng có một tên nhị thế tổ như nguyên chủ muốn hạ dược nữ chủ nhưng bị phát hiện nên bất thành.

Hoặc có những nữ nhân vì yêu thích nam chủ cùng những lam nhan tri kỷ của nữ chủ nên đánh chủ ý hạ dược bọn họ.

Hoặc có những kẻ vì nịnh hót chủ tử nhà mình cũng muốn hạ dược nữ chính.

Nên nữ chủ rất nhạy bén trong việc người khác hạ dược mình.

Lâm Sơ Văn có chút mê man nói: "Ngươi nằm mộng? Hình như có chút vớ vẩn."
Sở Diệp nhún vai, nói: "Ai biết được, không nói ta, hoặc nói không chừng là do người ở bên cạnh cô ta làm ra không chừng."
Lâm Sơ Văn do dự một chút, nói: "Tuyết Bảo không thích nàng."
Sở Diệp: "……"

"Nàng dưỡng một con Hỏa Hồ kêu Xích Diễm." Tuyết Bảo thì ở nhà được xưng là xú hồ ly, còn Lâm Mộng Dung thì có một con Hỏa Hồ phi thường xinh đẹp, những người thấy nó đều muốn ôm nó.

“Tuyết Bảo cùng Hỏa Hồ giống như trời sinh tương khắc, gặp mặt luôn là lẫn nhau thị uy một phen, có đôi khi, còn sẽ lén lút đánh nhau.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp: “……” Nguyên lai, hồ ly của Lâm Sơ Văn bị ăn luôn thì ra là sớm có nội tình!
Lâm Sơ Văn sờ sờ Tuyết Bảo nói: “Tuyết Bảo luôn thua, có mấy lần gặm trọc lông.”
Sở Diệp có chút đồng tình nhìn Tuyết Bảo liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Nguyên lai Tuyết Bảo đã từng trải qua chuyện bi thảm như thế!
Lâm Sơ Văn thở dài, ai cũng đều thích đẹp, Tuyết Bảo trước kia lớn lên xấu, cũng nhận không ít ánh mắt không tốt từ người khác.

Mỗi lần Tuyết Bảo cùng Xích Diễm đánh nhau, người trong nhà luôn là thiên vị Xích Diễm, cảm thấy Tuyết Bảo khi dễ nó, rõ ràng thực lực Tuyết Bảo tương đối nhược, mỗi lần bị thương đều là Tuyết Bảo, còn con Hỏa Hồ kia ra vẻ tội nghiệp đáng thương, khiến người khác luôn cảm thấy là Tuyết Bảo không đúng.

.

truyện tiên hiệp hay
Bởi vì tiểu bối trong nhà đều thích Lâm Mộng Dung, nên hắn bị bài xích.

Tuyết Bảo không thích Xích Diễm, hắn cũng không thích Lâm Mộng Dung, cho nên, ngày thường không có việc gì, hắn đều trốn tránh vị đường tỷ này.

Cố tình mỗi lần có chuyện gì, Lâm Mộng Dung đều làm ra vẻ mình là người lớn nên không cùng hắn so đo, làm cho người trong gia tộc, đều cảm thấy hắn bụng dạ hẹp hòi.

Thấy Sở Diệp đem Lâm Mộng Dung trở thành hồng thủy mãnh

thú, Lâm Sơ Văn trong lòng kỳ thật rất cao hứng, cảm thấy tìm được một người cùng chung chí hướng.

Lâm Mộng Dung cực lực khuyên nhủ hắn quay về Lâm gia sự tình, làm hắn cực kỳ phản cảm.

Gia gia sau khi mất tích, Lâm gia đối với hắn chẳng quan tâm, tùy ý những người đó muốn làm gì hắn thì làm họ không quan tâm nếu đã như vậy hắn còn trở về làm gì?
Lâm Mộng Dung nói người trong nhà lo lắng cho hắn, Lâm Sơ Văn căn bản là không tin.

Nếu là trong nhà thật sự có người nhớ thương hắn, chỉ sợ cũng không phải nhớ thương hắn thật, mà là nghĩ hắn còn giấu giếm đồ trong người muốn hắn đưa ra thì có.

“Đường ca của ngươi muốn Xích Huyết Ngọc, hắn có thể hay không biết, kia kỳ thật……” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp cau mày, nói: “Hắn là hơn phân nửa đã biết cái gì đó rồi, nên mới sinh ra nghi ngờ, đường ca ta là thiên tài trong gia tộc còn là thiên chi kiêu tử, mỗi tháng tiền tiêu vặt vẫn là không ít.” Xích Huyết Ngọc tuy rằng khó có được, nhưng chỉ cần dùng nhiều tiền thì vẫn là có thể mua được.

Nếu, chỉ là một khối Xích Huyết Ngọc bình thường, làm sao đáng giá đến mưc khiến cho thiên chi kiêu tử của Sở gia phải tự thân đến cái thôn nghèo nàn không ai thèm tới như như Long Nhai thôn chỉ để tìm hắn.

Phía trước Sở Tư Thần nghe hắn nói, đem đồ vật bán, sắc mặt rõ ràng không tốt lắm.

Nếu chỉ là một khối bình thường Xích Huyết Ngọc, gì đến nỗi này a!

Lâm Sơ Văn châm chước một chút, nói: "Ta cũng cảm thấy ngươi cái này đường huynh là có bị mà đến, phía trước, hắn nghe ngươi nói, ngọc trụy bị bán lúc sau, biểu tình rõ ràng không thích hợp, hình như là ngươi có mắt không tròng ném kim nạm ngọc giống nhau."
"Gia gia là Dược Tề Sư, ngươi đường tỷ có khi cùng nhau học dược tề, nàng có phải hay không biết cái gì?" Sở Diệp hỏi.

Sở Diệp thầm nghĩ: Sở Tư Thần nguyên lai không biết Xích Huyết Ngọc của hắn có quỷ dị, dù tính là biết cũng lắm chỉ là hoài nghi, nếu bằng không lúc trước ở Sở gia, Sở Tư Thần đã động thủ rồi, mà không phải để đến ngày hôm nay mới tìm tới, có lẽ là bị người ta nói gì đó.

Lâm Sơ Văn sửng sốt một chút, có chút chần chờ nói: "Có khả năng."
Huyết mạch của Xích Diễm tựa hồ cũng không tầm thường, nhưng không có hoàn toàn thức tỉnh, Tuyết Bảo nói cho Lâm Sơ Văn biết Xích Diễm ăn uống khá lạ, chỉ cần là thứ nó muốn ăn Xích Diễm liền cũng muốn ăn y như thế.

Hắn vì Tuyết Bảo tiến hành huyết mạch thức tỉnh, phỏng chừng đường tỷ cũng muốn như vậy.

"Nếu, đường tỷ biết sự tình của Xích Huyết Tủy, có lẽ là muốn lợi dụng thứ này, làm Hỏa Hồ tiến hành huyết mạch thức tỉnh, hồ ly của đường tỷ ta, phẩm tướng cũng không đơn giản." Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp nhướng mày, thầm nghĩ: Đúng là không đơn giản, con hồ ly của nữ chủ, cuối cùng chính là lột xác thành Cửu Vĩ Thiên Hồ.

Dựa theo tình huống hiện tại mà phán đoán, hồ ly của nữ chủ có thể lột xác thành Thiên Hồ, cùng Xích Huyết Tủy của hắn hẳn là có quan hệ, cùng Tuyết Bảo của Lâm Sơ Văn cũng có quan hệ.

Chỉ cần vòng cổ cùng Tuyết Bảo không rơi vào tay nữ chủ, vậy thì con Hỏa Hồ Ly muốn lột xác thành Cửu Vĩ Thiên Hồ, cũng không đơn giản như vậy.

“Đường tỷ ngươi có phải hay không biết Tuyết Bảo tiến hành huyết mạch thức tỉnh rồi không!” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn cúi đầu, tuy rằng lúc Lâm Mộng Dung dò hỏi hắn, hắn trả lời hàm hồ cho qua, bất quá Lâm Sơ Văn cảm thấy đường tỷ của hắn chỉ sợ sẽ không tin tưởng, Xích Diễm cùng Tuyết Bảo đối lập lẫn nhau, vừa mới gặp mặt lại giằng co một hồi, có lẽ con hồ ly kia sẽ phát hiện cái gì đó không chừng.

Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Nàng đại khái cũng không xác định.”
Sở Diệp cắn chặt răng, nói: “Ngươi xem con Hỏa Hồ của đường tỷ bây giờ đại khái cấp mấy.”
Nghe Sở Diệp nói đến vấn đề này, Tuyết Bảo “Ô ô” kêu hai tiếng.

Lâm Sơ Văn sờ sờ Tuyết Bảo đầu, nói: “Ít nhất cấp 7, Tuyết Bảo áp không được nó.”
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Cao như vậy a!”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, tuy rằng có chút không cam nguyện, nhưng vẫn là bất đắc dĩ nói: “Đường tỷ ta tư chất phi thường tốt, lại có gia tộc toàn lực bồi dưỡng.” Đối phương khế ước Hồn Sủng, so với hắn cũng sớm hơn, con Hỏa Hồ có cấp 7 cũng không kỳ quái.

Sở Diệp: “……” Có gia tộc bồi dưỡng, rốt cuộc vẫn là không giống nhau, huống chi, đối phương còn là nữ chủ a! Hắn chỉ có chút cơ duyên, nữ chủ thì vận may tề thiên, tự nhiên cũng sẽ không tệ.

Tuyết Bảo có chút uể oải rũ đầu xuống, Lâm Sơ Văn sờ đầu Tuyết Bảo, trấn an nói: “Không cần nản lòng, nó lớn hơn ngươi, chờ ngươi cùng nó giống nhau lớn, nhất định có thể đuổi kịp theo

nó.”.

Chương 43: Lâm Mộng Dung Hoài Nghi

Editor: Tĩnh
Bên trong khách điếm.

Sở Tư Thần nhìn Lâm Mộng Dung, có chút xin lỗi nói: “Mộng Dung, xin lỗi.”
Lâm Mộng Dung lắc lắc đầu, cười nhạt một chút, nói: “Không có gì.”
Sở Tư Thần là ở hơn hai tháng trước nhận thức được Lâm Mộng Dung, sau khi nhận thức nữ nhân này, hắn đã bị Lâm Mộng Dung mê hoặc.

Lâm Mộng Dung đang sưu tầm Xích Huyết Tủy, Sở Tư Thần sau khi nghe được Lâm Mộng Dung miêu tả, bỗng nhiên cảm thấy viên Xích Huyết Ngọc Sở Diệp không giống Xích Huyết Ngọc bình thường, lại không ngờ đó lại là Xích Huyết Tủy.

Vừa lúc gia tộc phái hắn ra ngoài tuần tra sản nghiệp gia tộc, Sở Tư Thần liền nghĩ tiện đường tìm Sở Diệp đem vòng cổ lấy đi, không nghĩ tới, mặt trang sức cư nhiên bị bán đi, lấy tính tình Sở Diệp đem vong cổ bán đi cũng là chuyện bình thường.

Nguyên bản cho rằng mọi sẽ việc dễ như trở bàn tay, nhưng lại bị người ta đoạt đi, Sở Tư Thần trong lòng thực hụt hẫng.

Lâm Mộng Dung trước đó cùng Sở Tư Thần ở Sở gia ở mấy ngày, cũng nghe một ít người Sở gia nói về Sở Diệp.

Theo người Sở gia nói Sở Diệp là người không có chí tiến thủ, bị đuổi đi là xứng đáng, tự sinh tự diệt cũng không ai quan tâm.

Lâm Mộng Dung cảm thấy Sở Diệp không giống như lời đồn, đối phương tiến thối có độ, khí độ bất phàm, là một người có tài.

Lúc ở Lâm gia, tính tình Lâm Sơ Văn có chút âm trầm, người sống chớ gần, hiện tại lại cùng Sở Diệp chung sống lại không tồi, nói vậy người này, tất có này chỗ hơn người.

Lâm Mộng Dung nhíu nhíu mày, nói: “Có lẽ Xích Huyết Tủy không phải bị Sở Diệp bán đi, mà là bị dùng hết.”
“Dùng hết?”
Lâm Mộng Dung gật gật đầu, nói: " Đường đệ ta có một con Tuyết Hồ, vốn lớn lên khó coi, nhưng bây giờ đã thay đổi hình dáng có khả năng tiến hành rồi thức tỉnh huyết mạch.”
Sở Tư Thần cau mày, nói: “Phối trí dược tề sao?”
Lâm Mộng Dung lắc lắc đầu, “Lấy năng lực của đường đệ ta, tuyệt đối không có khả năng luyện chế dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch Trung cấp, bất quá có khả năng hắn cho linh sủng trực tiếp đem Xích Huyết Tủy hấp thu, kể từ đó, tuy rằng hiệu không bằng dược tề, những vẫn có hiệu quả nhất định.”
“Trực tiếp dùng Xích Huyết Tủy sao? Vật chỉ có thể đem hiệu lực của Xích Huyết Tủy phát huy ra vài phần mà thôi! Phí phạm của trời.”

Sở Tư Thần âm thầm tiếc nuối để lở mất cơ duyên, sớm biết chuyện sẽ như vậy, hắn nên thừa dịp Sở Diệp còn ở Sở gia, mà mua lại vòng cổ, lấy tính tình Sở Diệp chỉ cần hắn chịu chi ra nhiều tiền liền có thể mua lại cái vòng cổ kia, hẳn là cũng không khó.

Lâm Mộng Dung thở dài, nói: “Đúng vậy!”
Xích Huyết Tủy rất khó có được, Lâm Mộng Dung cúi đầu, trong lòng cảm thấy Lâm Sơ Văn vận khí không tồi liền nổi lên vài

phần ghen tuông.

Lâm Mộng Dung nhàn nhạt nói: " Đường đệ ta từ nhỏ đã đi theo gia gia hắn học luyện dược, nếu đường đệ của ngươi nói cho hắn biết về viên ngọc kia, hắn là hắn có thể nhận ra."
Sở Tư Thần nhíu lại mày, thầm nghĩ: Bị người ta nhanh chân đến trước sao? Thật đáng tiếc.

"Hồ ly của đường đệ ngươi, thoạt nhìn thực lực không tồi." Sở Tư Thần nói.

Lâm Mộng Dung gật gật đầu, nói: "Hẳn là có cấp 6."
"Cái gì?" Nghe được Lâm Mộng Dung nói, Sở Tư Thần không khỏi giật mình.

Sở Tư Thần vẫn luôn lấy mình khế ước được Đạp Vân Báo là đã hơn người, hắn thật vất vả mới bồi dưỡng Đạp Vân Báo đến cấp 5, nhưng sau khi nghe Lâm Mộng Dung nói, hồ ly của Lâm Sơ Văn cũng là cấp 6, làn trong lòng Sở Tư Thần thực sự hụt hẫng.

" Đường đệ ngươi không phải rời khỏi gia tộc sao? Hồn Sủng sao có thể tiến giai nhanh như vậy?" Sở Tư Thần có chút khó hiểu nói.

Lâm Mộng Dung nghĩ nghĩ, nói: "Nghĩ chắc là Lâm trưởng lão, có để lại cho hắn thứ gì đó, gia gia hắn là Dược Tề Sư, tuy rằng mất tích, nhưng hẳn là cũng sẽ cho hắn không ít thứ tốt."
Sở Tư Thần bỗng nhiên nghĩ đến, Ngân Sí Ong của Sở Diệp tiến giai mau như vậy là do nhờ hưởng ké đồ của Lâm Sơ Văn.

"Con Ngân Sí Ong kia giống như không đơn giản." Lâm Mộng Dung nói.

Con Ngân Sí Ong kia cho nàng một loại cảm giác quái lạ.

Sở Tư Thần có chút không cam lòng nói: "Có gì mà không đơn

giản, cũng chỉ là một con Ngân Sí Ong mà thôi.” Một con sâu thôi, nơi nào có thể so Đạp Vân Báo của mình.

“Bình thường Ngân Sí Ong, hẳn là không khống chế không được ong đàn lớn như vậy đâu.” Lâm Mộng Dung nói.

Sở Tư Thần nhàn nhạt nói: “Có lẽ là có thủ đoạn khác, ong đàn tuy lớn nhưng ta đã xem qua đều là những con ong bình thường.”
Có những người nuôi dưỡng ong, cho dù không có khế ước cũng có thể một số thì đoạn để nuôi dưỡng đàn ong.

Quản sự cũng nói, Sở Diệp bán mật ong cho cửa hàng đều là loại mật ong bình thường, bất quá bởi vì số lượng lớn nên khi bán mới thu được nhiều đồng vàng như vậy.

Mật ong phẩm cấp bình thường dù bán số lượng lớn cũng phát không làm giàu được, chờ Đạp Vân Báo của hắn tiến vào Tướng cấp, tùy tiện giết một con hung thú Tướng cấp là có thể kiếm mấy vạn đồng vàng, bằng Sở Diệp vất vả mấy năm.

Lâm Mộng Dung cau mày, sau khi rời khỏi Long Nhai Thôn nàng luôn cảm giác trong lòng trống rỗng, giống như mất đi một mối cơ duyên rất lớn.

Lâm Mộng Dung thầm nghĩ: vòng cổ của Sở Diệp có thể dùng Xích Huyết Tủy làm vật phẩm trang sức, vậy cái vòng kia có lẽ cũng không đơn giản.

Sở Tư Thần nhìn bộ dạng ản đạm của Lâm Mộng Dung, an ủi nói: “Mộng Dung, ngươi không cần quá mất mát, Xích Huyết Tủy tuy rằng khó có được, nhưng chỉ cần dùng nhiều tiền, vẫn là có thể mua được.” Tốn mấy ngàn đồng vàng, không sợ không mua được Xích Huyết Tủy, chỉ là kể từ đó, không thể tiêu ra quá nhiều tiền.

“Ngày mai ta muốn quay lại Long Nhai Thôn một lần.” Lâm Mộng Dung nói.

Sở Tư Thần nhíu nhíu mày, có chút không cao hứng nói: “Còn đi a!”
Long Nhai Thôn quá mức bần cùng, Sở Tư Thần đi một lần liền có chút không kiên nhẫn, nếu Sở Diệp đã nói đồ vật không còn, Sở Tư Thần cũng không muốn gặp lại tên đường đệ đó, Xích Huyết Tủy tuy rằng trân quý, nhưng chỉ cần chịu bỏ đồng vàng, vẫn có thể mua được.

Lâm Mộng Dung nhấp môi, mơ hồ cảm thấy nếu không đi thêm một chuyến sẽ mất đi thêm cái gì đó.

“Ta còn muốn đi khuyên nhủ đường đệ quay về Lâm gia, hắn một mình ở bên ngoài, ta thật sự không yên tâm.” Lâm Mộng Dung nói.

Sở Tư Thần nghe vậy, lắc lắc đầu, “Ta thấy đường đệ ngươi rất cố chấp, dù ngươi lòng khuyên hắn chưa chắc hắn đã tiếp thu.”
“Ta vẫn muốn thử lại.”
Sở Tư Thần gật gật đầu, nói: “Vậy được rồi, ngày mai ta lại bồi ngươi đi một chuyến.”

……
Sở Diệp nhìn thấy Sở Tư Thần cùng Lâm Mộng Dung đang vào thôn, không khỏi có chút không biết nói cái gì.

“Bọn họ như thế nào lại tới nữa?” Lâm Sơ Văn nhịn không được oán giận nói.

“Ta không biết a!” Chẳng lẽ là tới tống tiền, hắn chỉ là một người nuôi ong, cần thiết sao?
Ở xa tới là khách, hai người nếu đã tới, Sở Diệp tự nhiên cũng không thể đuổi họ đi, khách khách khí khí mà đem hai người

mời vào phòng.

Sở Tư Thần cùng Lâm Mộng Dung lần này tới, không giống lần trước gióng trống khua chiêng, lần này chỉ tới vài người, Sở Diệp nhiều ít cũng thở một hơi nhẹ nhõm.

Lâm Sơ Văn từ trong phòng lấy ra mấy mâm điểm tâm, lại lấy một ít trái cây trà hoa để ở trên bàn.

Điểm tâm còn bỏ thêm mật ong, thập phần thơm ngọt ngon miệng, Lâm Sơ Văn ngày thường nhàn rỗi liền sẽ làm một ít.

Sở Tư Thần ăn điểm tâm, nói: "Diệp đệ, điểm tâm có bỏ thêm Ngân Tuyết Mật sao?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
"Hương vị thực không tồi, Diệp đệ ngươi thực sự có có lộc ăn, cuộc sống gia đình cũng quá nhàn nhã a! Ta thấy ngươi sống thoải mái đến mức vui đến quên cả trời đất." Sở Tư Thần hài hước nói.

Sở Diệp cười làm lành nói: "Nơi nào so được với đường huynh a! Ta đã suy nghĩ cẩn thận, ta tư chất bình thường, đời này phỏng chừng chỉ là một Hồn Sĩ, dựa vào mấy chiêu thức ấy dưỡng ong, lo nuôi thân là tốt lắm rồi, sao có thể so với đường huynh, có Đạp Vân Báo trên tay, đường huynh sớm muộn gì cũng có thể trở thành Hồn Sư, có lẽ tương lai còn có thể trở thành Hồn Vương tung hoành thiên hạ."
Sở Tư Thần cười cười, nói: "Trở thành Hồn Vương làm gì đơn giản như vậy a!"
Sở Tư Thần tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, nhưng trong mắt lại ẩn ẩn có vài phần đắc ý, đối với lời khen tặng của Sở Diệp thập phần hưởng thụ.

"Công tử không tốt thương đội ở trấn trên bị người ta tập kích."
Sở Tư Thần cùng Sở Diệp nói chuyện, có người tiến vào bẩm báo.

Sở Diệp nghe vậy trong lòng âm thầm thở ra, chờ đợi Sở Tư Thần nhanh chân dẫn người rời đi.

Sở Tư Thần nghe thương đội bị tập kích, trong lòng sốt ruột, chỉ có thể đứng dậy cáo từ.

Sở Tư Thần phải đi, Lâm Mộng Dung lại kiên trì muốn lưu lại, Sở Tư Thần bất đắc dĩ để lại hai người bảo hộ Lâm Mộng Dung.

"Đường tỷ ngươi không muốn đi a!" Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Nàng nói trong thôn phong cảnh không tồi, muốn tìm thôn dân cùng nàng đi dạo."
Sở Diệp cau mày, nói: "Có cái gì tốt đau mà đi dạo a!" Bên ngoài có bó lớn soái ca chờ nữ chủ sủng hạnh, hà tất gì phải lưu lại trong thôn, trong thôn cũng không có gì đẹp.

Lâm Sơ Văn phồng lên quai hàm, nói: "Ta cũng không biết!"
Vừa nảy Lâm Mộng Dung lại tìm hắn hàn huyên về Xích Huyết Ngọc tựa hồ muốn thử hắn, đường tỷ hắn nghi hắn lừa Sở Diệp lấy Xích Huyết Tủy.

……
"Diệp thiếu." Lúc chạng vạng, Lâm Mộng Dung về tới Sở Diệp nhà cửa.

"Lâm tiểu thư đã trở lại a!" Sở Diệp cười nịnh nọt nói.

Lâm Mộng Dung tả hữu nhìn một chút, nói: "Sơ Văn đâu?"
Sở Diệp nhàn nhạt nói: "Đang nấu cơm."
Lâm Mộng Dung ở trước mặt Sở Diệp ngồi xuống, nói: "Ta hôm nay ở trong thôn đi dạo một vòng, nghe được không ít chuyện về Diệp thiếu"
Sở Diệp: "……" Lâm Mộng Dung hôm nay đi ra ngoài một ngày, là chạy ra đi tìm hiểu tin tức sao? Nữ chủ cũng quá để ý tới hắn,

như thế không phải là chuyện tốt.

Sở Diệp cau mày, trong lòng có chút hụt hẫng, “Trong thôn đều là dân thường thích nói ngoa, không thể coi là thật.”
“Nghe nói, Diệp thiếu giải quyết nạn sói cho Mai Thôn, giết chết một con hung lang cấp 5, ghê gớm a!” Lâm Mộng Dung vẻ mặt khâm phục nói.

Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Tiểu thư quá khen, lúc ấy châu phủ phái người tới, ta bất quá là đi theo góp vui mà thôi.”
“Diệp thiếu quá khiêm tốn, ta nghe nói lúc tiêu diệt bầy sói, ngươi là chủ lực.”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Nào có nào có, ta nuôi một đám ong, làm gì có năng lực đảm đương! Đều là hương thân nghe tin vỉa hè, lại không có kiến thức, lại thích nói phóng đại.”
Sở Diệp hướng tới phòng bếp nhìn thoáng qua, không thấy bóng người của Lâm Sơ Văn, âm thầm có chút ủy khuất.

Sở Diệp thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn không muốn cùng nữ chủ nói chuyện, liền đem ném nữ chủ cho hắn dối phó là sao? Thật quá đáng, Lâm Sơ Văn cũng không sợ mình bị nữ chủ mê hoặc, phải biết rằng trong nguyên tác, nguyên chủ bị nữ chính mê hoặc cho thần hồn điên đảo.

Lâm Mộng Dung đánh giá Sở Diệp, càng nhìn càng cảm thấy đối phương tựa hồ che giấu cái gì đó.

Lâm Mộng Dung lúc trước cảm thấy trên người Sở Diệp có cái gì đó hấp dẫn nàng, này cùng Sở Diệp mặt đối mặt, loại cảm giác này liền càng thêm rõ ràng..

Chương 44: Trốn Không Thoát Hạ Dược

Editor: Tĩnh
Sở Diệp cùng Lâm Mộng Dung ở trong phòng nói chuyện, bên ngoài vang lên một trận tiếng vó ngựa.

“Mộng Dung, ta tới.” Sở Tư Thần bước nhanh đi vào phòng.

Lâm Mộng Dung đứng lên, bỗng nhiên dưới chân mềm nhũn, sắc mặt ửng hồng ngã xuống lòng ngực Sở Tư Thần.

Sở Diệp thấy một màn như vậy, trong lòng tức khắc dâng lên một loại cảm giác không tốt.

“Mộng Dung, ngươi làm sao vậy?” Sở Tư Thần tràn đầy nôn nóng nói.

Lâm Mộng Dung bắt đầu không ngừng đổ mồ hôi.

“Sở Diệp, ngươi đã làm gì Mộng Dung?”
Sở Diệp: “……” Trời đất chứng giám a! Hắn cái gì cũng chưa làm a!
“Mộng Dung, ngươi thế nào? Như thế nào thân thể lại thành như vậy.” Sở Tư Thần nhìn biểu tình Lâm Mộng Dung, tràn đầy nôn nóng, ánh mắt chuyển tới trên người Sở Diệp, lại biến thành hung thần ác sát, “Sở Diệp, ngươi rốt cuộc làm cái gì?”
Sở Diệp: “Ta cái gì cũng chưa làm a!”
Sở Diệp trong lòng phát lạnh, thầm nghĩ: Ảnh hưởng do cốt

truyện gây ra lại cường đại như vậy sao? Hắn rời đi Sở gia ở Võ Lăng Thành trốn đến Long Nhai Thôn, việc nên đến vẫn là xảy ra trốn không khỏi.

Lâm Sơ Văn nghe được động tĩnh, vội vội vàng vàng từ phòng bếp đi ra, đanh mặt mà đi tới trước mặt Sở Diệp.

Trước đó Lâm Sơ Văn tuy rằng vẫn luôn ở phòng bếp bận việc, nhưng vẫn dựng lỗ tai nghe động tĩnh bên ngoài, phát hiện ra dị trạng lập tức chạy ra.

“Phát sinh chuyện gì?” Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Tư Thần có chút tức muốn hộc máu nói: “Phát sinh chuyện gì? Sở Diệp hạ xuân dược Mộng Dung, Sở Diệp ta không nghĩ ngươi cư nhiên biến thành như vậy, ngươi gặp Mộng Dung chưa lâu lại làm ra chuyện hạ tiện như hạ dược, ta còn cho rằng ngươi đã cải tà quy chính, không nghĩ tới ngươi vẫn là bùn nhão trét không lên tường.”
Lâm Sơ Văn ở cùng Sở Diệp cũng đã một đoạn thời gian, tự hỏi đối với nhân phẩm của Sở Diệp vẫn là có chút hiểu biết, Sở Tư Thần như người trên cao nhìn xuống mà quở trách Sở Diệp, làm Lâm Sơ Văn rất không cao hứng.

“Sở Diệp sẽ không làm loại sự tình này.” Lâm Sơ Văn nói.

“Lâm thiếu, ngươi không thể bởi vì ngươi cùng Sở Diệp có quan hệ tốt, liền thiên vị hắn, trúng dược chính là đường tỷ ngươi, nếu không phải ta kịp thời đuổi tới, sẽ phát sinh chuyện gì.”

Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Ta liền ở phòng bếp, có động tĩnh gì, vừa nghe liền biết, liền tính ngươi không tới, cũng cái gì đều sẽ không phát sinh.”
Sở Tư Thần đen mặt, nói: “Ngươi……”
Lâm Sơ Văn không để ý tới Sở Tư Thần mặt đen, lo chính mình nói: “Sở Diệp cấp đường tỷ ăn đồ vật, đều là ta chuẩn bị điểm

tâm cùng nước trà, không có vấn đề."
"Có lẽ là hắn trộm hạ dược, trong phòng chỉ có đường tỷ người cùng Sở Diệp mà thôi, không phải hắn là ai?" Sở Tư Thần nổi giận đùng đùng nói.

Lâm Sơ Văn theo lý cố gắng nói: "Vì cái gì không thể là người khác? Huống chi, đường tỷ cũng không biết đến tột cùng là khi nào nàng ta trúng dược." Sau khi dfường tỷ tới Sở Diệp vẫn luôn trốn tránh đường tỷ, ngược lại đường tỷ, như một miếng dán mà dán tới.

"Nàng chính là đường tỷ mà ngươi có thể nói như vậy? Tội nghiệp đường tỷ ngươi nhớ thương ngươi như vậy." Sở Tư Thần không vui nói.

Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Ai cần Lâm Mộng Dung nhớ thương, Lâm Mộng Dung đem hắn quên sạch sẽ mới là tốt đấy!
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Tư Thần phẫn uất, có chút không kiên nhẫn nói: "Sở Diệp thích nam nhân, chúng ta có quan hệ xác thịt, hắn không có khả năng hạ dược đường tỷ hạ dược."
Sở Tư Thần trợn mắt há hốc mồm nhìn Lâm Sơ Văn, bị tin tức này cấp cho hôn mê.

"Ngươi nói cái gì?" Sở Tư Thần chấn kinh rồi hồi lâu, mới lấy lại tinh thần.

Lâm Sơ Văn bình tĩnh nói: "Sở Diệp thích nam nhân, chúng ta có quan hệ xác thịt."
Sở Diệp: "……"
Sở Tư Thần khó có thể tin mà nhìn Sở Diệp, "Ngươi, ngươi cư nhiên thích nam nhân."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Ta xác thật thích nam nhân."
Sở Tư Thần đen mặt, nói: "Không có khả năng, ngươi trước kia rõ ràng vẫn luôn đi dạo hoa lâu."
Sở Diệp nhàn nhạt nói: "Ta chỉ là đi xem khiêu vũ, chưa bao giờ chạm vào các nàng."

Lâm Mộng Dung trên mặt che kín đỏ ửng, nghe vậy cau mày miễn cưỡng nói: " Việc này, chỉ sợ có gì đó hiểu lầm."
Lâm Sơ Văn gật đầu, vẻ mặt nghiêm túc nói: "Sở Diệp thích nam nhân, đường tỷ dù lớn lên xinh đẹp, Sở Diệp cũng sẽ không động tâm, Sở thiếu chỉ sợ lần này thật sự chỉ là hiểu lầm."
Lâm Mộng Dung cả người khô nóng, nghe được lời của Lâm Sơ Văn, nháy mắt có loại cảm giác bản thân tự đào hố chôn mình.

Sở Tư Thần nhìn Lâm Sơ Văn y như gà mái bảo vệ con, tâm tình có chút quỷ dị.

"Lâm thiếu ngươi nói chuyện phải có bằng chứng." Sở Tư Thần nói.

Lâm Sơ Văn có chút không cao hứng nói: "Kia Sở thiếu ngươi có bằng chứng gì, chứng minh là Sở Diệp hạ dược?" Lâm Sơ Văn vốn đã không thích Sở Tư Thần lại thấy đối phương một hai phải đem tội danh đổ lên đầu Sở Diệp liền càng không thích.

Sở Tư Thần rất ít bị người như vậy phản bác, lập tức có chút quẫn bách.

Lâm Sơ Văn thấy Sở Tư Thần không nói lời nào, liền nhàn nhạt nói: "Đường tỷ hôm nay ở trong thôn đi dạo một vòng, có lẽ là trong lúc ấy, ăn thứ không nên ăn, mà trong thôn gần nhất có không ít Xà Tín Quả kết quả, loại trái cây kia tuy rằng hương vị ngon miệng, nhưng ăn quá nhiều đối với thân thể sẽ bị ảnh hưởng."
Lâm Mộng Dung sắc mặt biến đổi, thập phần miễn cưỡng nói: "Chắt là vậy."
Sở Tư Thần liếc nhìn Lâm Mộng Dung, thấy nàng ta đã nói như vậy mà Lâm Sơ Văn cũng nói như vậy, nếu lại tiếp tục truy cứu cũng không qua tốt.

Sở Tư Thần vì thân thể Lâm Mộng Dung mà nhanh chóng đem

người mang đi.

Sở Tư Thần cùng Lâm Mộng Dung rời đi, Sở Diệp hai người đều thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Việc hạ dược, cư nhiên lại thật sự đã xảy ra.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!” Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp mà nói dù chỉ là giấc mộng cũng không thể xem nhẹ.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, có chút ngượng ngùng nói: “Ngươi hôm nay…… Không cần tự hủy thanh danh.”
Lúc Lâm Sơ Văn nói bọn họ có quan hệ xác thịt, Sở Diệp thật sự cũng bị dọa không nhẹ.

Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Cái kia không có gì.”
Lúc ấy vì muốn giúp Sở Diệp thoát tội, Lâm Sơ Văn liền nói dối một câu, nhưng khi Lâm Mộng Dung hai người đi rồi, Lâm Sơ Văn mơ hồ mới cảm thấy phát hoảng, cả khuôn mặt giống như bị lửa đốt.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nhìn nhau liếc mắt một cái, song song cúi đầu.

Lâm Sơ Văn xấu hổ một hồi, lấy lại bình tĩnh, bắt đầu suy xét chuyện sau đó.

Dựa theo giấc mơ của Sở Diệp, có người mơ ước vòng cổ của hắn, lại còn hạ xuân dược đường tỷ, kế tiếp chính là chết trong tay lam nhan tri kỷ của đường tỷ.

Lúc đầu khi Sở Diệp nói về giấc mộng kia, Lâm Sơ Văn còn cảm thấy vớ vẩn nhưng này lại cảm thấy giấc mộng này giống kỳ cảnh, lần sau không xem nhẹ, nếu hôm nay chính mình không đứng ra, Sở Tư Thần không biết sẽ đối phó với Sở Diệp như thế nào, có lẽ thật sự sẽ……

Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, tuy rằng chuyện hạ dược qua đi nhưng Sở Tư Thần như cũ vẫn là không thể không phòng bị a!
"Đường ca ngươi giống như nhìn ngươi không quá thuận mắt thì phải!" Lâm Sơ Văn ẩn ẩn cảm thấy Sở Tư Thần tựa hồ đối với Sở Diệp có vài phần địch ý.

Đường tỷ hắn cũng có học dược, nhưng đối phương tựa hồ có chút gấp gáp không chờ nổi mà đem trách nhiệm đổ lên đầu Sở Diệp, nhưng tốt xấu gì Sở Diệp cũng là đường đệ của hắn mà! Sở Tư Thần lại không phân đen trắng mà đã áp đặc tội danh cho Sở Diệp.

Sở Diệp nhún vai, nói: "Đại khái là do tâm lý lệch lạc đi."
Nguyên chủ ở Sở gia chính là hạn người hủ bại, nhưng Sở Tư Thần sau khi biết Tiểu Ngân cấp 5 có khả năng là có chút không cao hứng, từ đầu hắn vốn là phế vật nhưng hiện tại nhiều ít có thể xem như một nhân tài, hơn nữa nữ chủ vẫn luôn kéo cừu hận cho hắn.

Sở Diệp lắc lắc đầu, thầm nghĩ: Tâm nhãn của Sở Tư Thần đúng là nhỏ, nếu để đối phương biết Tiểu Ngân cùng hắn Đạp Vân Báo cùng cấp, chỉ sợ là muốn dậm chân.

"Ngươi cảm thấy việc hạ dược, sao lại thành thế này?" Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Không biết, bất quá không phải ta, ngươi không tin ta sao?"
"Ta đương nhiên tin tưởng ngươi." Lâm Sơ Văn không cần nghĩ ngợi nói.

Cho dù là Sở Diệp hạ dược, Sở Diệp có thể làm gì? Lâm Mộng Dung chính là Hồn Sĩ cấp 7 đó, Sở Tư Thần lại còn để lại người bảo hộ Lâm Mộng Dung, dù Sở Diệp thích nữ nhân muốn bá vương thượng cung, cũng sẽ không dùng loại thủ đoạn vụng về

như vậy
Huống chi, Lâm Sơ Văn có thể nhìn ra, Sở Diệp hoàn toàn không giống các nam tử khác có ý ái mộ đường tỷ, mà trong lòng chỉ có muôn vàng đề phòng nàng ta.

Nếu không phải Sở Diệp nói, không biết ai xuống tay với Lâm Mộng Dung, hay là Lâm Mộng Dung tự biên tự diễn? Hay thật ra là ngoài ý muốn.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: "Ngươi xem, bọn họ còn quay lại không?"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Có."
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nhìn Lâm Sơ Văn, không nghĩ tới đối phương sẽ trả lời một cách chắc chắn như thế.

"Còn tới? Hôm nay nháo đến xấu hổ như thế, ngươi cảm thấy bọn họ còn sẽ đến sao!"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Ta đối với vị đường tỷ này có thể xem như có chút hiểu biết, việc nàng muốn làm, sẽ cố chấp mà đi làm cho bằng được."
Lâm Sơ Văn hoài nghi, Sở Diệp tại sao lại bị đường tỷ chú ý, chỉ là không biết Sở Diệp có cái gì mà đáng để chú ý.

"Hãy chờ xem, ngày mai đường tỷ ta lại muốn tới nói lời xin lỗi cho xem." Lâm Sơ Văn gợi lên khóe miệng, đôi mắt bên trong lộ ra vài phần trào phúng.

.

truyện đam mỹ
"Có lẽ là đường tỷ ngươi hoài nghi việc ta bán Xích Huyết Ngọc là ta đang nói dối." Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Có khả năng."
Sở Diệp do dự một chút, nói: "Chúng ta muốn hay không vào núi trốn mấy ngày?"

Sở Tư Thần có thương đội đi theo, còn có nhiệm vụ trong người, nghĩ là sẽ không ở chỗ này dừng lại quá lâu.

Nếu chính mình trốn vào núi, Sở Tư Thần tính khí đại thiếu gia, đại khái cũng sẽ không để bản thân vào núi đi tìm hắn.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Cũng tốt."
Đường tỷ vẫn luôn ở khuyên hắn quay về Lâm gia, nhưng hắn không đáp ứng, theo hắn nghĩ nàng vẫn sẽ tiếp tục tới đây để khuyên nhủ hắn cho mà xem.

Lâm Sơ Văn tình nguyện vào núi chịu cảnh màn trời chiếu đất, cũng không muốn nghe đường tỷ hắn ở đó mà hư tình giả ý phiền lắm.

Sau vụ việc hạ dược, Lâm Sơ Văn liền càng không muốn cùng Lâm Mộng Dung giao tiếp.

……
Lâm Mộng Dung nằm ở trên giường, Sở Tư Thần lo lắng sốt ruột mà ngồi canh giữ ở một bên.

"Ngươi không sao chứ." Sở Tư Thần tràn đầy quan tâm nói.

"Không có việc gì, không nghĩ tới đường đệ ngươi lại thích nam nhân."
Lâm Mộng Dung từ nhỏ đến lớn, chỉ cần nam nhân nhìn thấy nàng thì phần lớn đều sẽ nghĩ xem làm sao khiến nàng chú ý tới họ, nhưng Sở Diệp lại không giống như thế đối phương đối nàng vừa e sợ lại còn tránh như tránh tà, khiến Lâm Mộng Dung ban đầu còn cảm thấy kỳ quái nhưng khi nghe được đối phương là đoạn tụ, liền hiểu ra tại sao.

Tuy rằng minh bạch Sở Diệp không thích mình, không phải vì mình không xinh đẹp, mà là do Sở Diệp biến thái, nhưng Lâm

Mộng Dung vẫn có cảm giác có chút thất bại.

Sở Tư Thần lắc lắc đầu, vẻ mặt hận rèn sắt không thành thép nói: " Đường đệ này của ta, nguyên bản cuộc sống đã không ra đâu bây giờ còn thêm trầm trọng hơn, hắn là đoạn tụ không nói, cư nhiên còn kéo đường đệ ngươi xuống nước."
"Việc này một cây làm chẳng nên non, có lẽ đường đệ ngươi đã đem Xích Huyết Tủy cho Sơ Văn." Lâm Mộng Dung nói.

Lâm Mộng Dung thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn cực kỳ yêu thương con tiểu hồ ly kia, chỉ vì con tiểu hồ ly kia mà bán thân cho Sở Diệp, cũng không phải không có khả năng.

Sở Tư Thần nghĩ nghĩ, nói: "Có này khả năng."
Lâm Mộng Dung nhấp môi, nói: "Ngày mai, ta muốn lại đi nhìn tìm Sơ Văn."
Sở Tư Thần có chút khó xử nói: "Còn đi a!"
Lâm Mộng Dung gật gật đầu, nói: "Sự việc hôm nay, là ta hiểu lầm đường đệ ngươi, ta muốn đi nói lời xin lỗi."
Sở Tư Thần cau mày, nói: "Xin lỗi liền không cần có lẽ chính là hắn hạ dược, đường đệ ta hắn có đủ tật xấu không có cái nào mà hắn không có, có lẽ hắn căn bản là nam nữ đều ăn, chỉ trách đường đệ ngươi vô tri, còn vì hắn mà bảo đảm."
Lâm Mộng Dung cắn chặt răng, kiên trì nói: "Mặc kệ như thế nào, ta phải quay lại đó thêm một lần."
Lâm Mộng Dung cũng không biết chính mình gặp phải chuyện gì, chỉ là có cảm giác chỉ cần ly khai nơi này liền sẽ mất đi một cái cơ duyên lớn.

Sở Tư Thần không lay chuyển được Lâm Mộng Dung, gật gật đầu, nói: "Vậy thì đi."
Sở Tư Thần dù sao cũng có nhiệm vụ trên người, cũng không thể cả ngày đi Long Nhai Thôn nhàn hạ.

Chờ gặp được mấy quản sự của Sở gia ở Trúc Khê Trấn, kiểm kê một ít danh mục, đã qua buổi trưa, bởi vì đã đáp ứng Lâm Mộng

Dung, nên sau khi xử lý tốt sự tình trên tay, Sở Tư Thần liền mang theo Lâm Mộng Dung, vội vã chạy tới Long Nhai Thôn..

Chương 45: Không Thể Trêu Vào Liền Chạy Trốn

Editor: Tĩnh
Sở Tư Thần cùng Lâm Mộng Dung lại lần nữa đi tới Long Nhai Thôn, lại không nhìn thấy Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, Sở Tư Thần chỉ đành tới gặp thôn trưởng mà dò hỏi.

“Diệp thiếu? Vào núi a.” Thôn trưởng nói.

Sở Tư Thần có chút khó hiểu nói: “ Tại sao đột nhiên vào núi?”
Thôn trưởng tùy ý nói: “Diệp thiếu thường xuyên vào núi a! Ước chừng là vào núi phóng ong, tuy rằng phóng ong kiếm nhiều, nhưng phóng ong cũng thực vất vả.” Phía trước vì tìm kiếm phấn hoa, Sở Diệp sẽ phải tự đi ra ngoài chạy ngược chạy xuôi, Diệp thiếu ở trên núi dưỡng ong đàn nhiều như vậy, nghĩ chắc là không yên tâm nên lên núi xem xét tình huống ong đàn.

Sở Tư Thần đen mặt, hỏi: “Hắn khi nào trở về.”
Lúc trước cầu Sở Diệp bởi vì trên tay hắn có Xích Huyết Tủy nhưng cuối cùng lại không có kết quả, này lại đến tìm người lại, nhưng lại không có ai khiến sở Sở Tư Thần cảm thấy không vui giống như đang bị người ta đùa giỡn.

Thôn trưởng có chút khó xử nói: “Cái này ta cũng không biết a!”
Sở Diệp là Hồn Sủng Sư, chuyện của Hồn Sủng Sư, thì hắn làm sao có thể tùy ý suy đoán.

Trước kia Sở Diệp vào trong núi thành lập rất nhiều buồng ong, nếu mà trời tối mà vẫn không giải quyết xong việc thì có sẽ ở lại trên núi qua đêm.

Sở Tư Thần cắn chặt răng, không sảng khoái nói: "Các ngươi phái vài người đi thông tri cho hắn, tìm được người liền nói với hắn, ta chờ hắn."
Sở Tư Thần không nghĩ tới, chính mình trăm việc quấn thân khó khăn lắm mới rút ra chút ít thời gian để đến đây, nhưng lại phải đợi Sở Diệp cảm giác như đang hạ thấp thân thân phận của bản thân
Thôn trưởng thấy sắc mặt của không vui của Sở Tư Thần, sắc mặt đổi đổi, nói: "Hảo."
Lâm Mộng Dung nghe Sở Diệp vào núi, nhấp môi, ẩn ẩn có chút lo lắng.

"Có phải bởi vì ngày hôm không, nên đã chọc đường đệ ngươi không cao hứng, cho nên, hắn mới trốn chúng ta a!" Lâm Mộng Dung có chút lo lắng nói.

Sở Tư Thần không cho là đúng nói: " Việc ngày hôm qua chỉ là hiểu lầm mà thôi, không có chuyện gì đâu cùng lắm thì là do hôm nay Sở Diệp hắn không nghĩ là chúng ta sẽ đến."
Trước đó yêu thú của Long Nhai Sơn bị Tiểu Ngân cùng Tuyết Bảo quét sạch một lần lại một lần, hung thú đã ít đi rất nhiều, nhưng mùa xuân là mùa mà vạn vật sống lại, lại có không ít hung thú đi ra, thôn dân không có bản lĩnh như Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, cũng không dám đi vào núi.

Sở Tư Thần bảo thôn trưởng sai thôn dân vào núi tìm người, thôn trưởng cũng không dám thoái thác, đành phải tìm mấy thôn dân đi lên núi Long Nhai Sơn nhìn thử.

Sở Tư Thần ở nhà Sở Diệp đợi cả nửa ngày, nhưng chỉ chờ được

thôn trưởng báo lại rằng không tìm được người, thì ngây lập tức giận dữ.

Sở Tư Thần không nghĩ tới bản thân sẽ là người thừa kế Sở gia, vậy mà lại phải đợi một kẻ đã bị gia tộc đuổi đi.

Sở Tư Thần càng chờ càng nôn nóng, đợi gần hai cái canh giờ, nhưng vẫn không thấy Sở Diệp trở lại, đành phải dẫn người trở về trong thành.

Sở Diệp vẫn luôn ở trên núi, nhưng có thả một con Ngân Sí Ong đi quan sát động tĩnh bên phía Sở Tư Thần.

“Vậy mà vẫn quay lại, ngươi đoán trúng rồi.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn cười khổ một chút, nói: “Đúng vậy!” Sau thời gian dài không gặp mặt mà tính tình của Lâm Mộng Dung quả nhiên vẫn không thay đổi gì cả.

“Này một chuyến, hai chuyến, ba chuyến, đây là ba lần đến mời sao?” Sở Diệp nhịn không được nói thầm nói.

Lâm Sơ Văn có chút khó hiểu nói: “Cái gì ba lần đến mời?”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không có gì, ta cảm thấy bọn họ dường như rất muốn gặp ta và ngươi.”
Lưu Bị ba lần đến mời, thỉnh Gia Cát Lượng rời núi, Gia Cát Lượng liền vì Lưu gia dốc hết tâm huyết cả đời, Lưu Bị sau khi chết Gia Cát Lượng liền cũng dốc hết sức lực vì A Đấu mà ổn định vị trí, cuối cùng vì vất vả lâu ngày thành bệnh, bệnh tình chuyển biến xấu mà chết.

Lâm Mộng Dung là một đại mỹ nữ, hộ hoa sứ giả vô số, vậy mà trong một chuyến đi lại chịu hẹp mà chạy tới Long Nhai Thôn liên tiếp 2 lần, chỉ vì muốn lấy được một món đồ!
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Khả năng chắc là trên người của ngươi có cái gì đó mà đường tỷ ta rất muốn có được a!”

Nghe vậy trong lòng Sở Diệp nhảy dựng, trên người hắn thứ đáng giá nhất không thể nghi ngờ chính là viên ngọc kia thôi, nhưng mà hắn rõ ràng đã nói cho Sở Tư Thần rằng đồ vật đã bán a! Hai người kia vậy mà không chịu tin tưởng.

Sở Diệp vuốt ve vòng cổ ban đầu hắn còn không xác định, vòng cổ của nguyên chủ có phải hay là bị nữ chủ lấy đi, nhưng hiện tại Sở Diệp cơ bản có thể xác định, trên con đường vinh quang rực rỡ của nữ là có sự giúp sức vô cùng to lớn của chiếc vòng, do đồ vật không tới tay nên chắc là nữ chủ có điều cảm ứng.

“Lâm Mộng Dung trúng xuân dược, có phải hay không là do chính cô ta tự hạ dược bản thân, mục đích là muốn mượn cơ hội đó mà lục soát ta không a!” Sở Diệp nửa nói giỡn nói.

Lâm Sơ Văn bình tĩnh nhìn Sở Diệp, chần chờ một chút, nói:
“Cũng không phải không có khả năng a!”
Sở Diệp: “……”
Tuyết Bảo có chút uể oải quỳ rạp trên mặt đất, bên trong ánh mắt hiện lên vài phần không cam lòng.

Tiểu Ngân phe phẩy cánh, khí phách hăng hái tỏ vẻ sợ bọn họ làm gì hắn có thể suất lĩnh đại quân giết qua khiến nữ nhân xấu xa kia biến nàng thành một cái đầu heo luôn.

Tuyết Bảo khi nghe Tiểu Ngân nói tinh thần liền lập tức phấn chấn.

Sở Diệp nhìn Tiểu Ngân, lắc lắc đầu, nói: “Đừng hồ nháo.”
Đó là chính là nữ chủ đó! Cô ta có sự bảo vệ của hào quang nhân vật chính, trong sách ai mà cùng nữ chủ đối nghịch đều sẽ không có kết cục tốt, nếu như một khi Tiểu Ngân đối đầu với cô ta một khi không cẩn thận liền trở thành pháo hôi.

Sở Tư Thần còn mang theo hộ vệ mà những hộ vệ đó cũng

không phải là ăn chay, mà hiện tại hắn còn chưa muốn cho Tiểu Ngân bại lộ năng lực.

Thấy Sở Diệp không đồng ý cách làm của Tiểu Ngân nên Tuyết Bảo vừa mới phấn chấn tinh thần lại uể oải như củ.

Tiểu Ngân bay đến trước mặt Tuyết Bảo, ong ong nói cái gì đó.

Tuyết Bảo chi chi kêu hai tiếng đáp lại, cuối cùng cũng lấy lại tinh thần một ít.

Sở Diệp nhìn phản ứng của Tiểu Ngân thầm nghĩ: Tiểu Ngân la hét muốn cắn Lâm Mộng Dung thành đầu heo, chẳng lẽ là muốn vì Tuyết Bảo xả giận? Mà hai đứa nó quan hệ tốt hơn những gì hắn nghĩ!
Sở Diệp vẫn luôn bảo Ngân Sí Ong giám thị ở dưới chân núi, nhìn thấy Sở Tư Thần rời đi mới thở dài nhẹ nhõm.

“Đi rồi sao?” Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đi rồi, là do Ngân Sí Ong truyền tin tới, mà Lâm Mộng Dung muốn tìm ngươi, nên Sở Tư Thần mới tới bồi nàng.”
Lâm Sơ Văn cắn chặt răng, nói: “Vậy sau.”
Người trong nhà đều cảm thấy Lâm Mộng Dung tướng mạo xinh đẹp, tư chất lại tốt nhân phẩm cao, nhưng Lâm Sơ Văn lại đối vị đường tỷ này lại thích không nổi, Lâm Mộng Dung cứ lảm nhãm muốn hắn quay lại Lâm gia, làm hắn thập phần chán ghét.

Lâm Sơ Văn ẩn ẩn cảm thấy Lâm Mộng Dung nói với Sở Tư Thần là chỉ muốn hắn trở về Lâm gia thật ra chỉ lấy đó làm cái cớ mà thôi, thứ thật sự mà cô ta muốn chính là viên ngọc của Sở Diệp mà thôi.

“Chúng ta trở về đi.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Được.”
Sở Diệp mang theo Lâm Sơ Văn xuống núi, thôn trưởng nhìn thấy hai người quay lại liền nhanh chân chạy tới nói: “Sở thiếu, hôm qua ngày đi đâu vậy! Sau tới bây giờ mới trở về?”
Thôn trưởng cũng đã nhìn ra được dù Sở Tư Thần cùng Sở Diệp đều là người Sở gia nhưng địa vị của Sở Tư Thần chắc chắn là cao quý hơn Sở Diệp, bất quá Sở Diệp ở trong thôn đã được một thời gian, quan hệ với thôn dân rất tốt, cách làm người cũng không giống Sở Tư Thần thích coi thường người khác nên thôn trưởng tự nhiên càng hướng về phía Sở Diệp hơn
“Đi trên núi phóng ong.”
Thôn trưởng thở dài, nói: “Người đường huynh kia của ngươi lại tới tìm ngươi đáng tiếc ngươi không ở ta thấy hắn cố ý tìm ngươi để kêu ngươi quay về Sở gia, nhưng Sở thiếu ngài lại lên núi phóng ong, đã làm mất cơ duyên rồi.”
Sở Diệp mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Về gia tộc? Về gia tộc làm cái gì, hắn một mình tự do tự tại có gì không tốt?
“Ta cảm thấy Long Nhai Sơn chính là phong thuỷ bảo địa nên ta nhưng luyến tiếc đi.” Sở Diệp nói.

Lời Sở Diệp nói không phải hoàn toàn là nói dối, Sở Diệp cảm thấy ở Long Nhai Sơn tựa hồ ẩn tàng rất nhiều tài nguyên, nhưng người ở đây năng lực hữu hạn, nên cũng không có năng lực khai phá.

Thôn trưởng ha ha cười, nói: “Long Nhai Thôn mà cũng tính là phong thuỷ bảo địa a! Diệp thiếu thật biết nói giỡn.”
Trong thôn luôn nghĩ chỉ cần là người trẻ tuổi có chút ít bản lĩnh đều sẽ muốn ra ngoài khám phá thế giới to lớn ngoài kia, nhưng Sở Diệp thì không như thế bản thân có bản lĩnh lớn nhưng lại thích ở nơi nhỏ bé thế này, đáng tiếc thiển trì khó lưu giao long a! “Diệp thiếu bản lĩnh tốt nếu cứ lưu lại cái thôn nghèo này thì quá đáng tiếc, nhưng ở Sở gia ngài sẽ có rất nhiều cơ duyên chờ ngài.”
“Cái đó ta không lo, cái gọi là cơ duyên nếu là của mình thì sẽ tự

có được có trốn cũng không được.” Sở Diệp tiêu sái nói.

Thôn trưởng thấy bộ dạng thong dong của Sở Diệp, gật gật đầu, nói: “Cũng đúng.”
Thôn trưởng lại tưởng tượng, thầm nghĩ: Người trong các đại gia tộc tuy sống trong nhung lụa nhưng nghe nói cạnh tranh cũng rất khốc liệt, lấy bản lĩnh Sở Diệp ở trong thôn làm một phú ông, nghĩ lại cũng không có gì không tốt.

Sáng sớm ngày thứ ba, vì phòng ngừa trường hợp ngoài ý muốn, Sở Diệp lần thứ hai vào núi để trốn
Nhưng lần này Sở Tư Thần không có tới nên Sở Diệp âm thầm thở dài nhẹ nhõm.

Lại qua một ngày, Sở Diệp nghe được thôn dân bàn luận rằng thương đội đã rời khỏi Trúc Khê Trấn, đi tới một thành trấn khác lại âm thầm thở dài nhẹ nhõm, như trút ra được cả bầu tâm sự.

“Những người đó đi rồi.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Nghe được Sở Tư Thần đã đi, Sở Diệp coi như đã bỏ đi được một gánh nặng, Sở Diệp cân nhắc: Nếu Sở Tư Thần đã đi vậy trong thời gian tới, hắn coi như cũng đã tránh được vận mệnh bị tên kia giết chết, nguyên chủ chính chỉ là một tên pháo hôi qua đường mà thôi, hắn là không đáng để nữ chủ cùng với những nhân vật trọng yếu khác trong tiểu thuyết tiêu phí quá nhiều tâm huyết vào hắn.

Lâm Mộng Dung ngồi ở trên xe ngựa, nhìn Trúc Khê trấn càng ngày càng xa, trong lòng trống rỗng.

Sở Tư Thần nhìn bộ dạng không vui của Lâm Mộng Dung, trong lòng có chút khó chịu, Lâm Mộng Dung chú ý Sở Diệp có chút

quá mứt, việc đó làm cho hắn cảm thấy hụt hẫng.

“Mộng Dung, ngươi đừng như vậy nữa cũng chỉ là một viên Xích Huyết Tủy thôi sao? Ta nghĩ cách mua cho ngươi là được.” Sở Tư Thần an ủi nói.

Lâm Mộng Dung lắc đầu, nói: “Cảm ơn, bất quá không cần.”
Lâm Mộng Dung không biết chính mình sai mất cái gì, nhưng tổng cảm thấy cái kia so với Xích Huyết Tủy còn trân quý gấp trăm lần.

……
Sở Tư Thần đi rồi, cuộc sống của Sở Diệp lại khôi phục như dĩ vãng.

Sở Diệp ngồi trong xe ngựa, đi lên trấn trên bán mật ong.

“Diệp thiếu, tại sau ngài còn ở nơi này a!” Chưởng quầy có chút khó hiểu hỏi.

Sở Diệp không rõ nguyên do nói: “Ta không ở nơi này còn có thể ở nơi nào?”
Chưởng quầy cửa hàng ân cần nói: “Tất nhiên là đi theo thương đội quay về Sở gia, Diệp thiếu ngài hiện giờ đã có một thân bản lĩnh, tội gì phải ở cái tiểu địa phương này, chỉ nói việc nuôi ong thôi thì ngài ở Sở gia cũng có thể chưởng quản một phương, nơi đó mới là sân khấu của ngày! Còn có Tư Thần thiếu gia ngài ấy cũng có thể tiến cử ngài.”
Sở Diệp ngoài cười nhưng trong không cười nói: “Cảm ơn ngươi đã quan tâm.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Cái tên quản sự này cũng thật thích xen vào việc của người khác ghê, may mắn hắn vẫn luôn đề phòng người này, thứ tốt chân chính cũng chưa từng đưa đến cửa hàng để bán, dược tề của Lâm Sơ Văn là phân tán ra để bán, hơn nữa đại bộ phận dược tề đều bán ở địa phương khác.

Nếu để nữ chủ biết Lâm Sơ Văn đã có thể phối trí dược tề cũng không biết lại làm ra chuyện phiền phức gì đây.

Trong sách viết nữ chủ tới hiên ngang lẫm liệt, bất quá Sở Diệp lại không cảm thấy đối phương là người lương thiện.

Sở Diệp bán 200 hủ mật ong, thu được 300 đồng vàng, liền rời đi cửa hàng..

Chương 46: Hỏa Tinh Kiến Vương

Editor: Tỉnh
Long Nhai Thôn.

“Đã trở lại.” Lâm Sơ Văn thấy Sở Diệp vào nhà, cười chào một tiếng.

Sở Diệp vứt vứt túi đồng vàng trên tay nói: “Kiếm lời được một ít.”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Lời này nếu để người trong thôn nghe được chắc sẽ tức chết.”
“Cho nên ta chỉ nói với ngươi mà thôi!” Sở Diệp cười nói.

Lâm Sơ Văn: “……”
Sở Diệp tả hữu nhìn xung quanh một chút, nhăn nhăn mày, nói: “Tiểu Ngân đâu, lại vô núi?”
“Chắc là vào núi, sáng sớm đã không thấy tăm hơi.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp nghiêng đầu, nói: “Lại đi săn thú sao?”
Tiểu Ngân sau khi tiến vào cấp 6, đối với việc săn thú giống như càng trở nên hứng thú, phạm vi săn thú đã mở rộng hơn trước rất nhiều, còn không ngừng thâm nhập một ít vùng cấm ở Long Nhai Sơn.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Chất vậy.”
Hồn Thú đi săn thú là việc rất cần thiết, nếu chỉ dựa vào tinh

hạch thì lúc đầu có lẽ là có thể nhanh chóng đề cao cấp bậc Hồn Thú nhưng thời gian lâu dài sẽ ảnh hưởng đến tiềm lực của Hồn Thú, còn Hồn Thú nếu không ngừng chiến đấu thì hồn lực càng thêm được cũng cố, và thân thể cũng có thể được phát triển tốt hơn.

Biết được Tiểu Ngân cùng Tuyết Bảo đi săn thú, Sở Diệp có chút không yên lòng, nhắm mắt lại, mở ra Thông Cảm Chi Thuật.

Sở Diệp đề cao linh hồn lực, đã có thể đơn phương mở ra Thông Cảm Chi Thuật để nhìn thấy tình huống của Tiểu Ngân.

Sau khi Sở Diệp mở ra thông cảm, thấy được rất nhiều hình ảnh, hắn không chỉ có thấy được Tiểu Ngân mà còn thấy được cả hình ảnh chuyền tới từ những phụ cấp của Tiểu Ngân.

“Hỏa Tinh Kiến.”
Sở Diệp nhíu nhíu mày, có chút vô ngữ nói: “Bây giờ lại chạy tới trêu chọc kiến.”
Lâm Sơ Văn có chút kinh ngạc nói: “Lại đi tìm Hỏa Tinh Kiến sao?”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Xem ra Tuyết Bảo cùng Tiểu Ngân lần trước bị ăn mệt, nên lần này muốn đi trả thù đây mà.”

Sở Diệp bất đắc dĩ lắc đầu, Hỏa Tinh Kiến sống ở nơi sâu trong Long Nhai Sơn, khi tiểu hồ ly cùng Tiểu Ngân còn là cấp 5, đã đi trêu chọc qua đối phương, làm cho cả một đám con kiến truy đuổi chạy trối chết.

Tiểu Ngân còn tốt nó có thể bay, nhưng tiểu hồ ly thì thảm, bị cắn không ít phải nằm ở trên giường vài ngày để dưỡng thương.

Chưa mới bao lâu a! Sẹo vừa lành thì đã quên đau, lại chạy tới khiêu khích.

Tiểu hồ ly thật đúng là đủ nghĩa khí a! Lần trước ăn mệt lớn, lần này lại còn nguyện ý đi theo Tiểu Ngân hồ nháo.

Từ mắt Tiểu Ngân có thể nhìn thấy tiểu hồ ly đang ở cùng Hỏa Tinh Kiến Vương chiến đấu, Hỏa Tinh Kiến Vương nhìn như rất mệt mỏi, cho người ta một loại cảm giác là nó sắp không xong vậy đó.

Ong đàn cùng đàn kiến đang kịch liệt chiến đấu, khi Tiểu Ngân còn ở cấp 5 thuộc hạ có chút không đủ, nên đã bị đàn kiến đè nặng đánh, bây giờ khác xưa, ong đàn quy mô so với lần trước mở rộng gấp đôi, Ngân Sí Ong có phẩm giai cũng gia tăng không ít, mà bây giờ ong đàn mạnh mẽ đem đàn kiến áp chế.

“Kỳ quái.” Sở Diệp nói thầm một tiếng.

Sở Diệp dùng la bàn trinh trắc Hỏa Tinh Kiến cấp bậc hẳn là cấp 8, nhưng đối phương trong khi chiến đấu lại giống như chiến lực không phải là cấp 8 mà là thấp hơn.

Bởi vì cấp bậc của Hỏa Tinh Kiến nên Sở Diệp phản đối không cho Tiểu Ngân cùng tiểu hồ ly đi tìm phiền toái, kết quả là hai đứa đó một chút không nghe lời cảnh bảo của Sở Diệp.

Lâm Sơ Văn cũng mở ra Thông Cảm kỹ năng, nhìn thấy tiểu hồ ly tiến thối có độ, không có giống như lần trước nữa, cuối cùng yên tâm một ít.

Lúc Tiểu hồ ly cùng Tiểu Ngân cấp 5, dù đánh nhau với đàn kiến bị thiệt nhưng vẫn thoát thân được, hiện tại đã cấp 6 hẳn là an toàn.

Sở Diệp vuốt cằm, nói: “Con Hỏa Tinh Kiến Vương kia có phải bị thương hay không!”
Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Hẳn là vậy.”
Tinh hạch của Hỏa Tinh Kiến cấp 8 chính là thứ tốt a! Nếu con

Hỏa Tinh Kiến kia thật sự bị thương, hiện tại mà ra tay là cơ hội tốt, “Chúng ta đi nhìn xem.”
Lâm Sơ Văn gật đầu, ứng thanh, "Được.”
Khi Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đến nơi, thì trận chiến đã tiếp sắp kết thúc.

Một con Hỏa Tinh Kiến Vương dài khoảng 1 mét, thân thể bị cắt thành hai đoạn, trên mặt đất thì phủ kín thi thể Hỏa Tinh Kiến.

Hỏa Tinh Kiến Vương vừa chết, đàn kiến lập tức mất đi ý chí chiến đấu, quân chết lính tan.

Tiểu Ngân lập tức hạ mệnh lệnh, cho ong đàn tiến hành bao vây tiêu trừ đàn kiến.

Tiểu hồ ly đã gết chết mấy con Hỏa Tinh Kiến có phẩm cấp, đàn kiến tan rã càng nhanh.

Tiểu Ngân nhìn thấy Sở Diệp đến, có chút đắc ý mà cùng Sở Diệp khoe ra chiến lợi phẩm của bản thân.

Lâm Sơ Văn kiểm kê một chút chiến trường, toàn bộ ổ kiến có 21 con Hỏa Tinh Kiến có phẩm cấp thu hoạch cực kỳ không tồi.

“Tổng cộng 21 viên tinh hạch, hẳn là giá trị khoảng 700 đồng vàng.”
“Không tồi, khá tốt!” Hôm nay hắn bán nhiều mật ong như vậy cũng chỉ thu được 300 đồng vàng.

Vẫn là săn thú mới kiếm tiền mau thôi! Chỉ cần đánh nhau một hồi liền có thể thu không ít chiến lợi phẩm, cũng khó trách tại sao Hồn Sủng Sư đều thích dưỡng Hồn Sủng có sức chiến đấu cao.

Lâm Sơ Văn lấy ra tinh hạch của Kiến Vương, có chút hoang

mang nói: “Đây là tinh hạch cấp 8, nhưng kỳ quái là chất lượng củavviên Hồn Tinh lại không tới cấp 8 mà hồn lực bên trong cũng đã bị rút ra không ít, đại khái bây giờ trị giá chỉ còn là Hồn Tinh cấp 6 mà thôi.”
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Có thể là bởi vì con Kiến Vương này căn cơ không cao.”
Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, mơ hồ cảm thấy có chút không thích hợp.

“Chúng ta đi sào huyệt của Hoả Tinh Kiến nhìn xem?” Sở Diệp vui sướng nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Được.”
Sào huyệt của Hỏa Tinh Kiến được theo kiểu bốn phương thông suốt, bên trong sào huyệt có không ít kiến bình thường, tiểu hồ ly phun ra một ngụm hàn khí liền đông chết hơn phân nửa.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, một đường thâm nhập tới trung tâm sào huyệt, bên trong sào huyệt trung tâm chất đầy trứng kiến lửa.

“Đem số trứng Hỏa Tinh Kiến thu vào, đem thứ này đút cho Ngân Sí Ong ăn cũng như ăn toái Hồn Tinh, có thể giúp cho ong đàn lớn lên càng thêm cường tráng.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Được.”
Sở Diệp đang phát sầu ong đàn số lượng quá nhiều, lượng toái Hồn Tinh cần dùng quá lớn nay có số trứng Kiến Vương bù vào một phần, nên tự nhiên cũng thấy vui vẽ.

Trứng Kiến Vương có không ít, túi trữ vật không đủ chứa, Sở Diệp dứt khoát bảo Tiểu Ngân triệu tập đàn ong tới dọn đồ, mặt khác lặng lẽ thu một đám vào không gian.

Trứng Hỏa Tinh Kiến là đại bổ a! Sở Diệp cân nhắc chọn một ít

trứng phẩm tướng tốt để lấy ra nấu ăn.

Sở Diệp ở bên này nghĩ, bỗng nhiên cảm giác được Tiểu Ngân cực kỳ hưng phấn.

Sở Diệp nhìn xung quanh một chút, phát hiện Tiểu Ngân đã không thấy đâu.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn rất nhanh tìm được vị trí của Tiểu Ngân, còn Tiểu Ngân không biết khi nào đã bay đến một cái ổ kiến kỳ lạ, cửa vào của ổ kiến đó rất nhỏ, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đem cửa động đào rộng ra một ít, mới có thể tiến vào.

“Sào huyệt Kiến Vương.”
Trong Hỏa Tinh Kiến đàn phân cấp rất rõ ràng, Kiến Vương địa vị cao cả thường một mình chiếm cứ một cái sào huyệt.

“Sơ Văn, ngươi xem đó có phải hay không là trứng của Hỏa Tinh Kiến Vương!” Sở Diệp chỉ vào trung tâm sào huyệt ở đó đang có ba hạt châu trong suốt nhưng đỏ rực hỏi.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Ân, kia hẳn là trứng của Hỏa Tinh Kiến Vương, trứng này nhất định có tỷ lệ cao là sinh ra Hỏa Tinh Kiến Vương đời sau.”
Hỏa Tinh Kiến Vương chỉ khi gặp đại nạn, đang ở bên bờ tử vong mới đẻ trứng cho nên xác suất có được trứng của Hỏa Tinh Kiến Vương rất thấp.

Khi Hỏa Tinh Kiến Vương đẻ trứng yêu cầu hao phí một lượng lớn năng lượng, Lâm Sơ Văn cuối cùng cũng hiểu vì cái gì, mà con Kiến Vương cấp 8 kia biểu hiện thực lực lại không tương xứng với bản thân, là do đối phương đã tới gần thọ chung, nên khi đẻ trứng lại hao phí đại lượng nguyên khí, kết quả giúp cho Tiểu Ngân cùng tiểu hồ ly nhặt tiện nghi.

Hỏa Tinh Kiến Vương giống nhau đều là Hồn Thú Trung hạ

phẩm, Hỏa Tinh Kiến Vương ấu tể có thể bán được gần một vạn đồng vàng.

Nếu Kiến Vương còn sống thì trứng Kiến Vương phá sát thành công có xác suất là hơn 50 phần trăm, còn Kiến Vương đã chết thì xác suất chỉ còn 10 phần trăm.

Nếu đem đám trứng này bán cho cửa hàng nói không chừng có thể bán được 3000 đồng vàng, thậm chí là cao hơn.

“Ực.” Âm thanh trứng kiến bị nuốt vang lên.

“A!” Sở Diệp kêu sợ hãi một tiếng, vừa mới còn đắm chìm trong giấc mộng phát tài kết quả nháy mắt, một quả trứng Hỏa Tinh Kiến Vương đã bị Tiểu Ngân nuốt, Sở Diệp cảm giác tim của chính mình vừa rắc một tiếng, nứt thành hai nửa.

Tiểu hồ ly cũng đi qua, học theo Tiểu Ngân cuốn một viên trứng kiến rồi nuốt vào.

“A!” Sở Diệp lại lần nữa kêu lên một tiếng sợ hãi, cảm thấy lúc nãy là vỡ thành hai nửa còn bây giờ là nứt thành từng mảnh luôn rồi.

Lâm Sơ Văn nhìn biểu cảm mỹ mãn của tiểu hồ ly cùng Tiểu Ngân, lại nhìn thấy Sở Diệp đang ở một bên mà tan nát cõi lòng, tâm tình có chút vi diệu.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp an ủi nói: “Trứng Kiến Vương có cùng thuộc tính với Tiểu Ngân nên ăn trứng Kiến Vương có thể gia tăng uy áp vương giả trên người Tiểu Ngân việc này cũng rất tốt, còn Tuyết Bảo ăn trứng kiến cũng không có tác dụng lớn như vậy.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Tuyết Bảo ăn vào cũng sẽ có tác dụng chứ bộ đây chính là trứng Hỏa Tinh Kiến Vương dùng bồi bổ khí huyết

rất tốt.

Sở Diệp hít sâu một hơi, miễn cưỡng nở nụ cười, khô cằn nói: "Ăn cũng ăn rồi, dù sao lấy trứng Kiến Vương đổi thành đồng vàng, cuối cùng cũng vẫn là tốn trên người bọn nó mà thôi."
"Dư lại một quả trứng, để lại cho Tiểu Ngân ăn đi, sẽ giúp Tiểu Ngân khi đột phá lên cấp 7 sẽ giảm bớt ít nhiều khó khăn." Lâm Sơ Văn nói.

Tiểu Ngân nghe được Lâm Sơ Văn nói vậy liền bay đến trước mặt Lâm Sơ Văn nhảy một đoạn vũ đạo.

Sở Diệp nhìn Tiểu Ngân nhảy múa, nhéo nhéo mũi, nói: "Tiểu Ngân ở ca ngợi ngươi nói ngươi thông minh cơ trí, lại còn đẹp trai hào phóng."
Lâm Sơ Văn sửng sốt một chút, mặt liền đỏ.

"Tiểu Ngân vừa mới ăn một quả, hẳn là phải cần ba ngày mới có thể tiêu hóa hết, cái trứng dư lại kia, tốt nhất chờ mấy ngày sau hãy ăn, mà mấy ngày nay nên dùng máu của Hỏa Tinh Kiến Vương ngâm này cái trứng kia, có thể tránh cho nó mất đi hoạt tính."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Được, ta đi lấy máu."
Sở Diệp cầm lấy cái bình đi lấy máu Hỏa Tinh Kiến Vương, sau đó lại đem trứng Hỏa Tinh Kiến để vào bình.

Tiểu Ngân ở bên cạnh bay tới bay lui, giống như sợ Sở Diệp đem trứng Kiến Vương trứng ăn đi.

"Trời đã tối rồi, hiện tại rời đi cũng không quá an toàn, vậy chúng ta liền ở chỗ này quá đêm đi." Sở Diệp cân nhắc một chút nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: "Cũng được."
Nơi này là địa bàn của Hỏa Tinh Kiến Vương, tuy Hỏa Tinh Kiến Vương vừa mới chết nhưng uy áp vẫn còn, tạm thời chắc là sẽ

không có hung thú nào tới đây, bọn họ ở chỗ này ngủ một đêm, hẳn là vẫn là tương đối an toàn.

Sào huyệt của Hỏa Tinh Kiến Vương tương đối sạch sẽ ngăn nắp, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn vai dựa vào vai, tạm chấp nhận mà ngủ ở sào huyệt Kiến Vương một đêm.

Vốn Lâm Sơ Văn cho rằng ở một hoàn cảnh lạ lẫm sẽ rất khó ngủ, không nghĩ tới sau khi dựa vào người Sở Diệp thì một hồi liền ngủ.

Lâm Sơ Văn khi ngủ bị ngã lăn trực vào lòng ngực Sở Diệp, Sở Diệp cười cười đem người ôm vào trong lòng ngực.

Tiểu hồ ly nằm ngủ ở một bên, phát giác động tĩnh, đột nhiên mở mắt.

Hai tròng mắt tiểu hồ ly nhìn thẳng tắp, Sở Diệp cùng tiểu hồ ly yên lặng không tiếng động mà nhìn nhau một hồi, sau đó tiểu hồ ly lắc lắc cái đuôi, đem đuôi vòng lên mình rồi lâm vào ngủ say.

Sở Diệp thấy tiểu hồ ly ngủ rồi, lại có loại cảm giác giống như bọn họ là người một nhà..

Chương 47: Hồn Sư Truyền Thừa

Editor: Tĩnh
Sáng sớm Lâm Sơ Văn tỉnh lại, phát hiện mình trong lòng ngực Sở Diệp không khỏi cảm thấy có chút ngượng ngùng.

“Ngươi tỉnh?” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn “Ân” một tiếng, có chút quẫn bách nói: “Đè nặng ngươi?”
Sở Diệp cười cười, nói: “Không có việc gì, đè không nặng, thân thể ta rất rắn chắc.

Lâm Sơ Văn nghe vậy, nhịn không được mà đỏ mặt.

“Chúng ta nướng hai ổ trứng kiến để ăn, rồi về thôn đi.” Sở Diệp đề nghị nói.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu.

Tay nghề Sở Diệp không tồi, nướng trứng kiến hương vị tươi ngon, làm Lâm Sơ Văn trong vô thức ăn một đám.

Hai người đều ăn tới no, no rồi mới cảm thấy mỹ mãn mà về thôn.

Sau khi Sở Diệp trở lại tiểu viện, liền đi buồng ong bên trái đại sảnh xem xét tình huống của Ngân Sí Ong.

Thủ hạ của Tiểu Ngân, đã có gần 300 con Ngân Sí Ong có phẩm cấp, Sở Diệp đem buồng ong bên trái xây dựng độc lập vì muốn dùng nó để an trí cho những con Ngân Sí Ong có phẩm cấp ở.

Những con Ngân Sí Ong có phẩm cấp đó ủ mật sản lượng tuy ít nhưng có giá trị cao hơn với ong bình thường.

Buồng ong bên trái đã để không ít trứng kiến, nếu không lầm thì hơn phân nữa trứng kiến đều để vào đó.

Sau khi Ngân Sí Ong ăn trứng Hỏa Tinh Kiến, trứng Hỏa Tinh Kiến vốn sắp thành một ngọn núi nhỏ đã nhanh chống bị ăn bớt đi từng chút mà mắt thường có thế nhìn thấy.

Sau khi ăn trứng kiến trứng linh quang trên người Ngân Sí Ong lưu chuyển, xem ra trứng kiến có rất nhiều chổ tốt cho ong đàn.

Sở Diệp từ trong sào huyệt Hỏa Tinh Kiến mang về hơn 1 vạn viên trứng Hoả Tinh Kiến nhưng không đến năm ngày đã bị cắn nuốt không còn.

Sau khi trứng của Hỏa Tinh Kiến bị ăn sạch, tố chất chỉnh thể của ong đàn tăng lên không nhỏ, lại có mấy con Ngân Sí Ong đột phá tới rồi cấp 1.

Năm ngày sau, Tiểu Ngân lại ăn thêm cái trứng Kiến Vương thứ hai, liên tục dùng hai quả trứng Kiến Vương, tuy rằng Tiểu Ngân không có tiến vào cấp 7, nhưng hơi thở trên người đã nhưng trọng không ít, mà những thuộc hạ của Tiểu Ngân thực lực tăng lên không nhỏ nên đã trợ giúp cho chiến lực ong đàn dâng lên càng thêm nhanh chóng.

Tiểu Ngân chụp phủi cánh, đi theo tiểu hồ ly nói cái gì đó, nhưng tiểu hồ ly có chút khó xử lắc lắc đầu.

Tiểu Ngân thì không ngừng cố gắng cùng tiểu hồ ly nói hai câu, nhưng Tuyết Bảo tiếp tục khó xử ném cái đuôi mà từ chối.

Không được tiểu hồ ly đáp ứng, Tiểu Ngân lại cấp xoay quanh tiểu hồ ly.

Sở Diệp đi vào phòng, tức giận nhìn Tiểu Ngân, nói: "Tiểu Ngân, ngươi lại muốn khuyến khích Tuyết Bảo làm gì nữa, bảo nó giúp ngươi tấn công con tiểu ong chúa kia cùng ong đàn của nó hả?"
Tiểu ong chúa Đông Sơn có mấy thuộc hạ Ngân Sí Ong cấp 8, cực kỳ khó đối phó, nếu Tuyết Bảo lại đi theo, khó tránh được lại bị đánh.

Tiểu Ngân phe phẩy cánh, vô tội chớp động con mắt.

"Ngươi không cần mỗi lần đều khuyến khích Tuyết Bảo, ngươi không sợ bị chít nhưng Tuyết Bảo chính là sợ."
Tiểu Ngân có thể bay mà bản thân vẫn là ong chúa, còn Ngân Sí Ong đàn trời sinh kiêng kị năng lực của nó, tuy rằng thuộc hạ của tiểu ong chúa không tán thành hắn làm đương vương, nhưng cũng chỉ là đuổi hắn đi, nhưng cũng không có chít nó.

Tuyết Bảo liền bất đồng, tuy rằng Tuyết Bảo cấp bậc không thấp, nhưng nếu là bị đàn ong dây dưa tuy rằng tánh mạng không sau nhưng lại có khả năng bị chít thành đầu heo.

"Ta nói ngươi an phận một ít, chỉ cần nhẫn nại một chút, chờ khi vào cấp 7, thì đám Ngân Sí Ong kia tự nhiên không ai dám chọc ngươi, còn bây giờ không cần phải mạo hiểm."
Lúc trước, Tuyết Bảo bị Tiểu Ngân lừa gạt nó dẫn nó đi tìm ong đàn phiền toái, kết quả sau khi trở về trên người sưng lên một vòng, Lâm Sơ Văn phải giúp Tuyết Bảo luyện chế dược tề giải độc, sau hơn nửa ngày mới tốt lên.

Tiểu Ngân phe phẩy cánh, ê ê a a cùng Sở Diệp giao lưu lên.

Lâm Sơ Văn đi vào phòng, nhìn thấy Sở Diệp đang cau mày, trong lòng hiện lên vài phần nghi hoặc.

“Làm sao vậy?”
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, nói: “Tiểu Ngân nó nói có cái địa phương nào đó đang triệu hoán nó, giống như bên trong có cái gì đó có thể trợ giúp hắn đột phá gông cùm xiềng xích mà huyết mạch tạo ra, tiến giai lên cấp 7”
Lâm Sơ Văn sửng sốt một chút, nói: “Như vậy sao? Như thế là chuyện tốt.”
Hồn Sủng có thiên phú là một chuyện, nhưng không có cơ duyên thì phẩm tướng Hồn Sủng dù cao cũng khó mà lên cấp, từ tình huống hiện tại mà xem Tiểu Ngân vẫn rất có phúc duyên.

“Ngươi cảm thấy đây là chuyện tốt?” Sở Diệp hỏi.

“Đã không ít Hồn Sủng Sư, dù nằm mơ cũng muốn tìm được cơ duyên mà không được đấy, còn Tiểu Ngân số phận của nó như vậy đã tốt hơn người khác vài phần.”
“Từ cấp 6 lên cấp 7 mà muốn đột phá cũng không phải là chuyện dễ dàng, Tiểu Ngân tuy rằng đã ăn hai quả xích huyết của Kiến Vương, nhưng vẫn có chút không đủ nếu không có cơ duyên đặc biệt thì qua ba bốn tháng cũng chưa chắc có thể đột phá, ta cảm thấy nguy hiểm cũng không quá lớn, có thể đi nhìn thử.”
Trước đó Lâm Mộng Dung tới một chuyến đã làm cho Lâm Sơ Văn luôn cảm giác có chút bất an, nếu Tiểu Ngân có thể sớm chút tiến cấp cũng coi như là một chuyện tốt.

“Ba bốn tháng, lâu như vậy?” Sở Diệp nói thầm nói.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: “Hồn Sủng vốn dĩ tiến giai đã rất khó a! Con Hoàng Ngưu của Trần gia kia, đã vài thập niên vẫn chỉ có cấp 2, còn có Sở gia cẩu ngươi có bao nhiêu

Hồn Sĩ lại có bao nhiêu Hồn Sư đâu? Lâm gia chúng ta, có không ít lão già đều dừng lại ở Hồn Sĩ Lục giai đã vài thập niên, không được có tiến lên thêm đấy."
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Tiểu Ngân không giống vậy."
"Nơi nào không giống nhau?" Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp không cần nghĩ ngợi nói: "Nó ăn nhiều như vậy!"
Hoàng Ngưu Trần gia kia có thể dùng bao nhiêu Hồn Tinh, Tiểu Ngân nó chính là mỗi ngày đều ôm Hồn Tinh mà gặm, Tiểu Ngân thân hình thì nhỏ, lượng tiêu hao lại gắp mấy trăm lão đầu Hoàng Ngưu kia.

Lâm Sơ Văn: "……"
Tiểu Ngân tựa hồ bị Sở Diệp nói tới sinh khí phát ra từng trận thét chói tai.

Sở Diệp cắm eo, rầu rĩ nhìn Tiểu Ngân, thầm nghĩ: Tiểu Ngân cũng không biết lại tức giận cái gì, hắn lại cũng đâu có nói sai.

Tiểu Ngân chẳng những ăn nhiều, ong đàn cũng chưa ăn được như nó.

"Nháo cái gì mà nháo, ngươi còn có mặt mũi nháo sao, ngươi ăn chẳng lẽ không nhiều sao?"
Tiểu Ngân phành phạch cánh trợn mắt nhìn Sở Diệp
Lâm Sơ Văn nhìn Tiểu Ngân cùng Sở Diệp tranh cải, cảm thấy này một người một ong giống như hai tiểu hài tử.

Lâm Sơ Văn khuyên giải Sở Diệp an ủi, nói: "Tiểu Ngân tuy rằng ăn hơi nhiều một chút nhưng hắn tu luyện lại tiến rất nhanh, cùng Hồn Sủng bình thường căn bản là không so kịp với nó."
Sở Diệp xoa xoa cái trán, hắn vẫn lấy tốc độ tiến cấp của Tiểu Ngân mà so cùng với tốc độ tiến cấp của Hồn Sủng nam nữ chủ, cho nên cũng không cảm thấy Tiểu Ngân tốc độ tiến cấp của Tiểu Ngân có bao nhiêu mau.

Cẩn thận ngẫm lại, nếu cùng một ít trưởng lão của Sở gia mà so nói, thì Tiểu Ngân tiến độ đã thực kinh người, nhưng vẫn là có chút không đủ.

Sở Diệp lo lắng sốt ruột mà cau mày, cũng không bởi vì Lâm Sơ Văn an ủi mà thả lỏng bao nhiều.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, có chút khó hiểu nói: "Ngươi giống như rất sốt ruột?"
Sở Diệp thầm nghĩ: Có thể không sốt ruột sao? Hắn chính là cái pháo hôi đó!
Sở Diệp sờ sờ vòng cổ trên người, ẩn ẩn có cảm giác Sở Tư Thần sẽ không dễ dàng bỏ qua như vậy.

Sở Tư Thần hẳn là đã biết là viên ngọc trên vòng cổ là Xích Huyết Tủy, rồi có khi nào có thể hay không liên tưởng đến không gian bên trong vòng cổ không? Còn có Lâm Sơ Văn, Lâm Sơ Văn Tuyết Bảo cùng nữ chủ Hỏa Hồ không hợp nhau, Tuyết Bảo đã thức tỉnh huyết mạch, còn Hỏa Hồ kia cũng không biết có hay không ý nghĩ đem Tuyết Bảo ăn luôn.

Chỉ khi có được thực lực cường đại, mới có thể làm cho hắn có cảm giác an toàn.

Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: "Ta chỉ là sợ chết."
Lâm Sơ Văn nghe vậy, sắc mặt đổi đổi, có chút vội vàng nói: "Ngươi lại mơ thấy cái gì không tốt nữa sao?"
"Tạm thời không có." Sở Diệp đổi đề tài nói: "Ta thấy Lâm Mộng Dung, lần trước cực lực khuyên ngươi về nhà, có phải có nguyên nhân đặc biệt không?"
Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, trầm ngâm một hồi nói: "Có khả năng?"
Sở Diệp có chút tò mò nói: "Cái gì?"
Lâm Sơ Văn do dự một chút, nói: "Ông nội của ta biết được một bí mật đó là vị trí của vị Hồn Sư đã tạ thế mà ở đó còn có cả truyền thừa, mà truyền thừa của Hồn Sư hoặc Dược Tề Sư để lại

luôn là thứ bất phàm, gia gia của ta lại phát hiện được vị trí của động phủ nên nhịn không được mà muốn đi thăm dò, có lẽ gia tộc gần đây nghe được tiếng gió gì đó, cho nên mới muốn tìm ta trở về."
Sở Diệp trừng lớn mắt, nói: "Đó là Hồn Sư truyền thừa?"
Lâm Sơ Văn nhấp môi, nói: " Đồ vật kia quá mức trân quý, mà ta lúc ấy còn quá yếu ớt, gia gia lo lắng đồ vật lưu tại trên người ta sẽ dẫn đến tai họa cho ta, rồi sau đó rời đi, cũng lo lắng cho mình khi đi đường gặp bất trắc nên đã đặt nó ở một nơi đặc biệt, chờ thực lực ta mạnh hơn một ít, mới có thể đi lấy."
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, thầm nghĩ: Nữ chủ quả nhiên tới là không ý tốt, muốn khuyên Lâm Sơ Văn về Lâm gia, đại khái cũng là mơ ước cái động phủ truyền thừa kia.

Dựa theo quỹ đạo câu chuyện, Lâm Sơ Văn hẳn là có được đến truyền thừa, nên kỷ năng phối dược ngày càng tiến thêm một bước, pháo hôi nếu muốn sống thì cũng phải có chút cơ duyên.

Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: " Chuyện quan trọng như vậy, ngươi tại sao lại nói cho ta biết?"
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Ta tin tưởng ngươi, bí mật của Vô Sắc Ngọc không phải ngươi cũng nói cho ta sao?"
So sánh với bí mật mà Sở Diệp tiết lộ cho hắn, còn bí mật của hắn, thật sự không tính là cái gì.

Gia gia sau khi mất tích, nếu còn có người làm hắn cảm thấy có thể tín nhiệm, vậy thì chỉ còn có một mình Sở Diệp mà thôi.

Sở Diệp cười cười, rồi sau đó nghiêm mặt nói: "Nếu thật giống ngươi suy đoán, một khi Lâm Mộng Dung đem việc này nói cho ngươi trong gia tộc ngươi, như vậy người nhà ngươi có lẽ lại sẽ tìm tới ngươi có tính toán gì không?"
Lâm Sơ Văn chém đinh chặt sắt nói: "Ta không nghĩ sẽ trở về đó."
Gia gia sau khi mất tích, gia tộc đã mặc kệ hắn tự sinh tự diệt,

hắn đối với gia tộc sớm đã thất vọng tột đỉnh.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Vậy nhanh chóng giúp Tiểu Ngân tìm được cơ duyên, sau đó, chúng ta mau rời khỏi nơi này.”
Lâm Sơ Văn có chút do dự nói: “Rời khỏi nơi này sao?”
Lâm Sơ Văn đã ở Long Nhai Thôn được mấy tháng, Long Nhai Thôn tuy rằng nghèo nhưng người dân thuần phác, không có chuyện ngươi lừa ta gạt ngươi, nghĩ đến phải rời khỏi đây thật là có chút không nở đi.

Sở Diệp gật gật đầu.

Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Vậy được, hai ngày sau chúng ta vào núi, trước khi vào núi, ta sẽ thử phối trí một ít loại thuốc bột, nếu thành công sẽ có thể làm giảm sự cảnh giác của ong đàn ở trên núi với chúng ta.”
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Thuốc bột? Cũng giống như Vô Vị Phấn sao?”
Thợ săn khi vào núi vì không làm cho hung thú chú ý, sẽ sử dụng Vô Vị Phấn, Sở Diệp lúc trước cũng có mua qua.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Không sai biệt lắm bất quá phẩm tướng tốt hơn loại đó một chút.”
Vô Vị Phấn có thể né tránh được ong đàn bình thường, nhưng lại không thể gạt được những Ngân Sí Ong có phẩm cấp, trên tay hắn có phương thuốc có thể giấu diếm được Ngân Sí Ong Sĩ cấp.

Lâm Sơ Văn tốn hai ngày, thuốc bột được làm ra, có một cổ khí vị đặc biệt, Sở Diệp Lâm Sơ Văn cùng tiểu hồ ly đều rải lên người một ít.

Tiểu Ngân ngửi hương vị của thuốc bột theo bản năng cách xa hai người cùng Tuyết Bảo, nói là mùi này thúi muốn chết.

Đối với phản ứng của Tiểu Ngân, Sở Diệp cảm thấy rất cao hứng.

Nếu Tiểu Ngân chán ghét khí vị trên người bọn họ, nghĩ vậy thì ong đàn cũng sẽ không thích bọn họ..

Chương 48: Rời Khỏi Long Nhai Thôn

Editor: Tĩnh
Hết thảy chuẩn bị ổn thoả, đoàn người của Sở Diệp tiến vào trong núi.

Sở Diệp dùng la bàn trinh trắc phương hướng mà Tiểu Ngân muốn đi.

“Thế nào, kia địa phương đó có cái gì?” Lâm Sơ Văn thò lại gần hỏi.

“Từ kết quả mà la bàn trinh trắc ra, ở đó không hung thú gì đặc biệt lợi cả, bất quá địa phương kia có chút gần đại bản doanh của ong đàn, không biết ong đàn có hay không tấn công qua đó.” Sở Diệp có chút lo lắng nói.

Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Hẳn là không đến mức đó.”
Trước đó đã giao chiến vài lần, con ong chúa kia cũng chưa lần nào chiếm được tiện nghi, nghĩ đến chỉ cần không đến gần đại bản doanh thì con tiểu ong chúa kia chưa chắc sẽ suất đầu.

Sở Diệp cau mày, nói: “Không cần mang theo quá nhiều ong đàn theo.”
Mang theo quá nhiều ong đàn dễ dàng bị ngộ nhận là hành vi khiêu khích, nếu đã muốn đi tìm cơ duyên thì nên điệu thấp một chút mới thỏa đáng.

Tiểu Ngân gật gật đầu, đem thuộc hạ phân tán đi hơn phân nửa, chỉ mang theo đội tinh anh đi cùng.

Tiểu Ngân thu liễm hơi thỏ trên người trên đường một ít Ngân Sí Ong đàn, nhưng đều là ong bình thường, linh trí thấp hèn, không phân địch ta, tùy ý bọn họ tiến quân thần tốc.

"Ở chỗ này."
Sở Diệp đã nhìn thấy nơi Tiểu Ngân chỉ điểm, phát hiện có một sơn động bị một bụi gai bụi hoa phong kín.

Sơn động thập phần kín đáo, đã hoàn toàn bị bụi hoa kia vùi lấp, nếu không phải có Tiểu Ngân chỉ dẫn thì rất khó phát hiện ra.

Sở Diệp ra tay chặt sạch bụi hoa, sơn động mới hiển ra.

"Nơi này không giống như là được hình thành theo tự nhiên, mà là do con người tạo nên." Lâm Sơ Văn nói.

"Do người mở, chẳng lẽ trước đó có người ở nơi này?" Sở Diệp có chút mê hoặc nói.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, "Có khả năng."
Sở Diệp đôi mắt lập tức sáng lên, nếu nơi này là chổ ở của một Hồn Sư nào đó, thì có khả năng sẽ có thứ tốt.

Đường vào sơn động chổ nào cũng đều là bụi gai, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đã bỏ không ít công sức mới có thể vào sơn động được.

Sau khi vào sơn động, Sở Diệp rất nhanh đã phát hiện, sơn động bên trong rất khác với bên ngoài, bên trong thì phi thường rộng lớn, trong động còn có một ít bàn đá ghế đá, thậm chí còn có một cái giường, nhưng cái này có khả năng đã bị bỏ hoang lâu rồi, trên giường mọc đầy rêu xanh.

Lâm Sơ Văn sờ sờ giường, nói: " Đây là giường làm từ Tùng Lê Hương Mộc đấy."
Lấy Tùng Lê Hương Mộc làm giường, có thể tĩnh tâm an thần, rất được Hồn Sủng Sư yêu thích, nhưng bởi vì thời gian quá lâu nên cái giường đã bị mục rỗng cả rồi nên giá trị của nó đã bị mất đi rất nhiều.

Tiểu Ngân hướng tới một hướng trong sơn động mà bay qua.

"Kim Sí Ong." Sở Diệp nhịn không được trừng lớn mắt.

Lâm Sơ Văn cũng có chút bị kinh tới rồi, "Thật là Kim Sí Ong a!"
Bên trong sơn động, cư nhiên có một khối di thể của Kim Sí Ong, di thể được bảo tồn rất hoàn chỉnh, Hồn Tinh và máu vẫn còn bị khóa ở bên trong di thể hẳn là còn có thể dùng, bên cạnh Kim Sí Ong còn có di thể của một tu sĩ đã chết.

Lâm Sơ Văn cẩn thận kiểm tra di thể một chút, nói: "Người này hẳn là bị thương mà chết, hắn đã chết nên Hồn Sủng cũng đi theo chết."
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: "Tu sĩ mà chết, Hồn Sủng cũng sẽ theo chết sao?"
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: "Bình thường sẽ không."
Bình thường Hồn Sủng Sư mà chết, Hồn Thú sẽ có thể rời đi, bất quá sẽ chịu không nhỏ tổn thương, "Nhưng có một loại khế ước đặc biệt gọi là khế ước cưỡng chế."
Sở Diệp cau mày, thì thào nói: "Khế ước cưỡng chế!"
Sở Diệp bỗng nhiên nhớ tới, trong truyện cũng có giới thiệu về loại khế ước cưỡng chế khế này, Hồn Sủng Sư khế ước Hồn Sủng, đại bộ phận là ngươi tình ta nguyện, nhưng vẫn luôn có một ít ngoại lệ.

Một ít Hồn Sủng Sư có hậu trường cường đại nhưng bản thân họ thiên tư không đủ, nhưng trưởng bối không muốn vãn bối mình bị mờ nhạt trong biển người, liền sẽ chọn dùng một ít thủ đoạn

đặc biệt.

Tỷ như, dùng dược tề khống chế Hồn Sủng, xóa đi một phần ký ức của Hồn Sủng hoặc phá hủy ý chí Hồn Sủng, lại bảo hậu bối tiến hành khế ước, loại này khế ước này đã bị nghiêm cấm, mà thực hiện nó cũng có muôn vàn khó khăn, mà nó cũng bị các điều kiện khác nhau hạn chế, nhưng vẫn luôn có nhưng người muốn hậu bối của mình trở thành vọng tử thành long mà nguyện ý vì hậu bối mà trù tính.

Khế ước cưỡng chế cũng giống như loại kế ước nô lệ, dù khế ước thất bại thì hậu quả cũng là Hồn Sủng tử vong, mà Hồn Sủng Sư thì không có chuyện gì, mà loại khế ước này còn có một cái lợi hại là Hồn Sư một khi chết đi Hồn Sủng cũng sẽ đi chết theo.

Hồn Sủng nếu không muốn chết, thì dù không tình nguyện, cũng chỉ có thể hảo hảo bảo hộ tốt chủ nhân mình.

Lâm Sơ Văn kiểm tra rồi thi thể một chút, nói: “Người này hẳn là Hồn Sư, nhưng hồn hải cũng không quá rộng lớn, nên không có khả năng khế ước được Kim Sí Ong.”
Tuy rằng con Kim Sí Ong này không phải ong chúa, chỉ là Kim Sí Ong bình thường, nhưng ít ra cũng là Hồn Thú Trung thượng phẩm.

Hồn Thú Trung thượng phẩm, nếu người có tư chất bình thường mà muốn khế ước cũng gặp khó khăn rất lớn, bất quá nếu là dùng một số thủ đoạn đặc thù thì lại khó mà nói.

Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: “Ngươi nói xem Ngân Sí Ong trong núi có thể hay không là cùng hắn có quan hệ?”
Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Có khả năng.” Có lẽ đàn Ngân Sí Ong trong núi là do vị Hồn Sư kia nuôi dưỡng, vậy Tiểu Ngân có huyết mạch của Kim Sí Ong, cũng có thể không phải biến dị, mà là do bản thân Tiểu Ngân chính là con lai.

Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không nói chuyện nữa, trước nhìn xem trên người người này có thứ tốt không đã.”
Sở Diệp lục lội ở đối phương trên người đối phương tìm được một cái túi, “Đây là túi trữ vật sao?”
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Không phải, đây là túi Linh Thú, thứ này có giá trị bằng một cái túi trữ vật loại nhỏ, nó rất thích hợp cho ngươi đó.”
Túi Linh Thú này có công năng giống như Hồn Thất của ngươi vậy đó, có thể thu nạp Hồn Thú mà bản thân người đó không khế ước.

Tiểu Ngân là Hòn Sủng bản mạng của Sở Diệp nên có thể trực tiếp thu vào thức hải bên trong Hồn Thất nhưng Ngân Sí Ong đàn lại không giống như vậy, ngươi không có cách nào thu chúng vào hồn hải, chỉ có thể dùng thùng nuôi ong mà mang chúng đi khắp nơi thôi.

Nhưng nếu có Túi Linh Thú liền bất đồng, có thể trực tiếp đem Ngân Sí Ong đàn thu nhập vào Túi Linh Thú mang đi, nếu dùng Túi Linh Thú, thì so với thùng nuôi ong thì càng thuận tiện hơn nhiều.

Lâm Sơ Văn kiểm tra cái Túi Linh Thú, nói: “Cái Túi Linh Thú này phẩm cấp rất cao, nếu đem toàn bộ Ngân Sí Ong ở Long Nhai Thôn bỏ vào đó, hẳn là cũng đủ.”
Sở Diệp híp mắt, nói: “Người này trước kia hẳn là Hồn Sư, hơn nữa còn là Hồn Sư có hậu đài lớn, nên phẩm cấp cái túi này cao cũng là chuyện bình thường.”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cẩn thận kiểm tra thi thể một chút, lại phát hiện đối phương không có món pháp khí không gian hay túi trữ vật gì cả theo phán đoán của hai người hẳn là đã đánh rơi khi chiến đấu nên chỉ có thể từ bỏ mà thôi.

Xử lý tốt thi thể, Sở Diệp liền nhìn thấy Tiểu Ngân đang ghé vào bên cạnh di thể của con Kim Sí Ong kia, mà huyết khí của con

Kim Sí Ong kia đang chảy vào bên trong thân thể Tiểu Ngân, kim sắc trên người Tiểu Ngân càng thêm mở rộng ra vài phần.

“Vận khí thật tốt a!” Lâm Sơ Văn nói thầm nói.

Sở Diệp gật gật đầu, trước đó Tiểu Ngân cùng tiểu ong chúa cạnh tranh thất bại, mà mất đi cơ hội đạt được di vật của lão ong chúa, này lại đạt được di thể của Kim Sí Ong, như vậy xem như có thể bù đắp cho tiếc nuối trước đó.

Tinh huyết của Kim Sí Ong bị hấp thu không còn, di thể liền nứt ra lộ ra một quả hồn hạch kim sắc.

Tiểu Ngân ôm hồn hạch, bay đến trước mặt Sở Diệp rồi tiến vào bên trong Hồn Thất.

Sở Diệp phát hiện Tiểu Ngân sau khi bay vào Hồn Thất liền tiến vào trạng thái ngủ đông, hơi thở giống như suy yếu rất nhiều.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, hỏi: “Tiểu Ngân thế nào?”
Sở Diệp cau mày, nói: “Giống như ngủ rồi.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Chỉ sợ là muốn ngủ một đoạn thời gian, hắn hấp thu quá nhiều năng lượng, yêu cầu một khoảng thời gian để tiêu hóa hấp thu.”
Được chỗ tốt lớn như vậy, vậy sau khi Tiểu Ngân tỉnh lại, hẳn là có thể tiến vào cấp 7 là chuyện không thể nghi ngờ, nếu vận khí mà tốt thì có lẽ phẩm tướng còn có thể tăng lên không ít.

Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: “Trước tiên rời khỏi nơi này đã.”
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Được.”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn về tới tiểu viện, Tiểu Ngân một ngủ chính là vài thiên.

Sau khi Tiểu Ngân tiến vào trạng thái ngủ đông, không có ong chúa uy hiếp nên bên trong ong đàn xuất hiện hiện tượng khá nghiêm trọng là có một số lượng lớn Ngân Sí Ong bình thường

bỏ chạy về núi.

Phần lớn thì ong bình thường không có tư tưởng, nên khi mất đi sự uy hiếp của Tiểu Ngân, nên tự động hướng vào trong núi mà tìm tiểu ong chúa dựa vào, nhưng Sở Diệp đối với việc này cũng không có cảm thấy gì là nghiêm trọng cả.

Hắn đang ra kế hoạch đi ra ngoài, tuy rằng có Túi Linh Thú, nhưng bất quá tạm thời cũng hắn cũng không tính mang quá nhiều ong đàn đi ra ngoài.

Một khi ra ngoài rèn luyện, thì thời gian phóng ong cũng sẽ giảm bớt khá nhiều, còn không bằng đem ong đàn lưu lại nơi này.

Chờ sau khi thực lực Tiểu Ngân tăng lên, thì sớm muộn gì cũng có thể đem ong đàn trên núi một lưới bắt hết.

Sở Diệp chống cằm, nhìn Lâm Sơ Văn, dò hỏi: “Ngươi có chổ nào đặc biệt muốn đi không?”
Trong sách có ghi lại một ít địa điểm mà nam chủ, nữ chủ đi rèn luyện, bất quá những nơi đó đều rất nguy hiểm, không phải là nơi bọn họ có thể đi, nam nữ chủ có hào quang của nhân vật chính bảo vệ, nên nếu gặp được nguy hiểm thì cũng có thể hóa nguy thành an, mà cơ đám cơ duyên đó không phải người bình thường có thể đoạt.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Không có.”
Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: “Vậy chúng ta liền tùy tiện đi một nơi nào đó.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Cũng được.”
Sở Diệp bán một đám mật ong cuối cùng thu được 300 đồng vàng, sau đó lặng lẽ rời đi Long Nhai Thôn.

……

Sau khi Sở Diệp rời đi Long Nhai Thôn lúc được mười ngày, thì lại có mấy Hồn Sủng Sư xa lạ tìm bọn họ.

“Là ở chỗ này sao?”
“Sau khi Sơ Văn rời khỏi gia tộc lại lưu lạc đến cái địa phương quỷ quái này, khó trách không cách nào tìm thấy hắn.”
“Nhanh lên đi tìm hắn đi, con hồ ly chỉ kia sợ là đã tiến hành rồi thức tỉnh huyết mạch rồi, Lâm Thu trưởng lão quả nhiên để lại cho hắn thứ tốt.”
“Còn tưởng rằng đã lục soát hết rồi, không nghĩ tới lại còn có thừa, tiểu tử này thật đúng là tặc tinh chỉ sợ là hắn từ sớm đã đem những thứ tốt đi giấu rồi.”
“Ngày thường thấy hắn thành thành thật thật, không nghĩ tới tâm nhãn cũng nhiều như vậy.”
……
Mấy Hồn Sủng Sư đi tìm được vòng quanh trong thôn, lại không phát hiện Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, liền tìm tới thôn dân dò hỏi tình huống.

“Ngươi hỏi Diệp thiếu a! Hắn đi rồi.”
“Rời đi khi nào? Chuyện đó thì chúng ta nào biết a! Nhưng hình như là đi ra ngoài rèn luyện.”
“Diệp thiếu là người có chí hướng lớn, hắn bán mật ong, một tháng có thể kiếm trăm kim, mối làm ăn lớn như thế, nói từ bỏ liền từ bỏ, thật là quá đáng tiếc.”
Khi Sở Diệp rời đi chỉ dẫn theo một vạn con Ngân Sí Ong, nhưng đại bộ phận ong đàn của hắn đều an trí ở trong núi nên người trong thôn không nghĩ Sở Diệp có bản lĩnh đem theo nhiều ong đàn như thế, cũng không dám tới gần chổ ong đàn thải mật ong.

“Bây giờ trong thùng nuôi ong hẳn là đã tràn đầy mật ong, đó đều là tiền đó!”
“Diệp thiếu hẳn là sẽ mau quay về thôi.”
“Chắc là vậy, nếu mà không trở lại thì mật ong trong núi sẽ bị ong đàn ăn hết.”
Mấy Hồn Sủng Sư Lâm gia lần này tới đây chỉ vì nghe Lâm Thu

lưu lại truyền thừa nên mới tới, nhưng khi nghe người trong thôn trong miệng luôn chỉ nhắc mãi tới mật ong, đều có chút khinh thường.

Người Lâm gia nghe được Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đã rời đi, nên cũng không có cách nào, đành phải rời đi mà thôi.

……
Sau khi người Lâm gia rời đi hai ngày, Sở Tư Thần và thương đội lại tới nữa.

Sở Tư Thần lần trước sau khi vội vàng rời khỏi, càng nghĩ càng thấy không có điểm thích hợp.

Sau khi suy xét vòng cổ của Sở Diệp là từ một cái bí cảnh mang ra, Sở Tư Thần âm thầm hoài nghi vòng cổ có phải hay không có cái gì huyền cơ.

Sở Tư Thần ở trên đường ngoài ý muốn nghe được, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn giải quyết bầy sói ở Mai Thôn, giết cả bầy soi trong đó có cả sói cấp 5, mà đặc biệt hơn là bọn họ còn giết một con Lang Vương cấp 6, lòng nghi ngờ càng thêm lớn.

Ngay từ đầu, Sở Tư Thần cũng không như thế nào tin tưởng được Sở Diệp có thể giết Lang Vương cấp 6, sau lại khi đi điều tra thì bắt đầu bán tín bán nghi, một khi đã bắt đầu hoài nghi càng khiến cho Sở Tư Thần không khỏi nghi ngờ Sở Diệp có phải hay không đã lấy được chỗ tốt nào đó từ cái vòng cổ kia không.

Lúc trước ở Sở gia hắn có nghe hạ nhân nói Sở Diệp đã muốn đem cái vòng cổ kia đưa cho hắn, để đổi lấy việc được tiếp tục lưu tại Sở gia, sau lại không biết vì cái gì lại đột nhiên thay đổi ý định sau đó Sở Tư Thần càng nghĩ càng cảm thấy có lẽ Sở Diệp đã phát hiện trong vòng cổ có cái gì đó cho nên mới khiến hắn thay đổi chủ ý.

Nghĩ đến khả năng mình vừa gặp được một kiện chí bảo làm cho Sở Tư Thần liền có chút đứng ngồi không yên.

Nên đã vội vàng hoàn thành gia việc tuần tra lãnh địa Sở Tư Thần liền lập tức quay lại Long Nhai Thôn.

Sở Tư Thần tới Long Nhai Thôn dò hỏi tình huống thôn dân đành phải đem những gì mình đã nói với Lâm gia nói y thinh lại với Sở Tư Thần
"Diệp thiếu đi rồi."
Sở Tư Thần cau mày, nói: "Đi rồi, đi nơi nào?"
"Ra ngoài rèn luyện đi."
"Gần đây người tới tìm Diệp thiếu cũng thật nhiều đấy."
Thường ngày ở một nơi như Long Nhai Thôn rất ít khi có người lui tới, bây giờ người Lâm gia vừa mới đã tới, Sở Tư Thần thì trở trở lại, cả một đám người thân phận nhìn đều không tầm thường.

Sở Tư Thần dò hỏi thôn dân một phen, nhưng khi hỏi thôn dân một câu hỏi thì đã hết ba cái là không biết, khiến tâm tình của Sở Tư Thần vô cùng khó chịu.

"Thần thiếu, chúng ta hiện tại làm sao bây giờ?"
Sở Tư Thần cau mày, nói: "Đi vào trong núi tìm xem."
Trong thôn thôn dân nói đến nói đi cũng đều là mật ong, mật ong, trong lòng Sở Tư Thần có chút khinh thường, nhưnh bất quá nghe nhiều thì có chút tò mò.

Sở Tư Thần mang theo vài người vào núi tìm được một cái buồng ong.

Sở Diệp trước khi đi đã mang theo những con Ngân Sí Ong có phẩm cấp, buồng ong bên trong cơ bản đều là ong bình thường.

Sở Tư Thần là mang theo mấy Hồn Sĩ vào núi, thôn dân tuy sợ

Ngân Sí Ong nhưng Sở Tư Thần lại không sợ chúng.

Một hộ vệ mở ra thùng nuôi ong ra kiểm tra rồi một chút, nói: "Thần thiếu, xem ra Diệp thiếu dưỡng ong cũng không tồi, một cái thùng nuôi ong hẳn là có thể thu mấy chục cân mật ong."
Sở Tư Thần cau mày, nói: "Bất quá chỉ là chút mật ong bình thường mà thôi."
Tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, nhưng trong lòng Sở Tư Thần lại có chút khác thường.

Trước đó nghe được Sở Diệp nuôi ong không tồi, Sở Tư Thần cũng không cho đó là gì ghê gớm, không nghĩ tới đối phương lại có nuôi ong được tốt như vậy, một cái buồng ong liền có 50 cái thùng nuôi ong.

Ở đây cũng có thể có gần hơn hai ngàn cân mật, nếu bán đi có thể thu được mấy trăm đồng vàng, nhưng bây giờ còn chưa phải mùa hoa sung túc nhất mà Sở Diệp còn thu được nhiêu đây.

Vậy nếu phấn hoa sung túc, Sở Diệp một tháng là có thể kiếm được mấy ngàn đồng vàng.

Tốt độ kiếm tiền này nếu so với những nhân tài nhưng trong nhà thì bọn họ đều vứt ra sau đầu.

Sở Tư Thần ở Sở gia rất được coi trọng, bất quá cũng không như thế nào kiếm quá bao nhiêu tiền, nhưng khi nhìn thấy người đường đệ đã từng không lên mặt bàn, nhưng bây giờ lại có thể kiếm được nhiều tiền như vậy, trong lòng tức khắc nhiều thêm vài phần ghen tuông.

"Đi thôi." Tìm không thấy người, Sở Tư Thần quyết định về Sở gia trước, rồi tính toán sau.

Sở Tư Thần đi đến dưới chân núi lại nhìn Long Nhai Sơn một chút, trong lòng lại ẩn ẩn cảm giác là hắn trước nay đã quá xem

thường Sở Diệp..

Chương 49: Băng Chúc Quả

Editor: Tĩnh
Sau khi rời đi Long Nhai Thôn, Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp do đi mà không có mục đích nên đã đi khắp nơi du đãng.

Mỗi lần đến một cái thành trấn mới, Lâm Sơ Văn liền đi vào trong thành bán đi một đám dược tề, rồi đổi thành linh thảo, ngọc thạch.

Sở Diệp cũng thế cũng sẽ bán ra một ít linh dược.

Trước đó Sở Diệp đã đem gieo một đám linh thảo ở trong ngọc trụy không gian, mà bây giờ đám linh dược đó đã thành thục, nên Sở Diệp đem bán được 500 đồng vàng.

Hai người cứ như vậy mà lang thang khắp nơi để du lịch, bất tri bất giác đã qua nửa tháng.

Sở Diệp ngồi sau đống cỏ khô của một chiếc xe ngựa bỗng nhiên mở mắt.

Mấy hôm trước khi Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn từ trong thành đi ra gặp được một ông lão bán linh cốc nên ngẫu nhiên biết được, Thanh Tuyền Thôn gần đây có trồng Băng Chúc Quả mà may thay chúng cũng đã bắt đầu thành thục, do đó hai người muốn đi tới thôn nhìn xem tình huống.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, chớp chớp mắt, “Không có việc gì chứ.”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không có việc gì, chỉ là Sở Tư Thần lại đến Long Nhai Thôn.”
Khi Sở Diệp rời đi Long Nhai Thôn, đã đem theo tất cả Ngân Sí Ong có phẩm cấp, trừ bỏ một con cùng Tiểu Ngân thành lập mối quan hệ phụ thuộc là Ngân Sí Ong cấp 5.

Lưu lại con Ngân Sí Ong kia chỉ là do Sở Diệp nhất thờ tâm huyết dâng trào mà lưu lại, Sở Diệp sử dụng kỷ năng Thông Cảm, có thể thông qua những con Ngân Sí Ong phụ thuộc Tiểu Ngân để nhìn thấy hình ảnh, hắn lưu con Ngân Sí Ong kia ở trong thôn để ngừa vạn nhất, kết quả là mấy ngày hôm trước hắn nương theo đôi mắt của con Ngân Sí Ong mà nhìn đến người Lâm gia đi vào trong thôn, mấy ngày sau lại nhìn thấy Sở Tư Thần đến.

Lâm Sơ Văn cau mày, lắc lắc đầu, nói: “Vẫn chưa từ bỏ ý định sao?”
Sở Diệp nhắm mắt lại, nói: “Mà cái kỹ năng Thông Cảm chỉ sợ sắp không thể dùng được nữa.”
Kỷ năng Thông Cảm bị hạn chế bởi khoảng cách, mấy ngày hôm trước khi phát hiện người Lâm gia đến hắn còn có thể nhìn thấy một ít đoạn hình ảnh hoàn chỉnh nhưng hiện tại khoảng cách đã bất đầu quá xa, hắn chỉ có thể nhìn đến một ít hình ảnh mơ hồ.

“Không cần quá lo lắng.” Về sau cẩn thận một ít là được.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Cũng được.”
“Lão nhân gia, khi nào thì đến a!” Lâm Sơ Văn giương giọng nói với lão ông hỏi.

Lão ông ném roi, đáp: “Nhanh thôi, nhanh thôi sắp tới rồi.”
Thực mau liền đến Thanh Tuyền Thôn, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn từ trên xe ngựa đi xuống.

“Thôn này khá giàu!” Long Nhai Thôn đất đai cằn cỗi, nhà chủ yếu làm từ một ít bùn và ngói, phòng ở thì xây lung tung lộn xộn, đường đi cũng là đường đất, còn Thanh Tuyền Thôn thì khác, trong thôn phòng ốc đan xen rất có thứ tự, hơn nữa đều là nhà gạch xanh mái ngói khang trang, vừa thấy liền biết rất kiên cố.

Lâm Sơ Văn cong cong khóe miệng, nói: “Nơi này cùng Long Nhai Thôn đương nhiên không giống nhau, ngươi không phát hiện nơi này có rất nhiều linh điền sao?”
Long Nhai Thôn đồng ruộng đều là một ít đồng ruộng bình thường, cho nên chỉ có thể gieo trồng một ít dược thảo bình thường, còn linh điền ở đây có thể gieo trồng một ít dược liệu tương đối trân quý.

Linh điền giống nhau là thành lập ở trên linh mạch, mà linh mạch thập phần thưa thớt thôn trang nào có được linh mạch thì thường sẽ tương đối sẽ giàu có, trong thôn Hồn Sủng Sư cũng sẽ nhiều hơn.

Thông thường khi phát hiện được một cái linh mạch, sẽ dẫn đến không ít tranh đấu giữa các thế lực.

Linh mạch cùng đồng ruộng đều giống nhau, đều là yêu cầu cần phải nuôi dưỡng, nếu tùy ý lợi dụng linh lực của linh mạch thì rất có khả năng làm cho linh mạch khô kiệt.

.

ngôn tình hoàn
Hai người từ trên xe đi xuống, đi bái kiến thôn trưởng Thanh Tuyền Thôn.

“Các ngươi muốn mua Băng Chúc Quả?” trưởng thôn Thanh Tuyền Thôn hỏi.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy."
Băng Chúc Quả là một loại linh quả không được dùng thường xuyên cho lắm bởi vì nó chủ yếu dùng trong phối trí dược tề, mà Lâm Sơ Văn lại biết được một loại phối phương cần loại dược liệu như Băng Chúc Quả, lấy Băng Chúc Quả là chủ dược luyện chế thành một loại dược tề đặc biệt, dùng để tăng cường thuộc tính Hồn Thú hệ Băng.

Thôn trưởng Thanh Tuyền Thôn nhìn Lâm Sơ Văn, thử nói: “Băng Chúc Quả một quả giá thị trường là 50 đồng vàng, tiểu hữu muốn nhiều ít, nếu mua nhiều thì giá cả có thể chiết khấu một ít.”
Thanh Tuyền Thôn trồng tổng cộng mười cây Băng Chúc Quả, vì để chăm sóc những cây Băng Chúc Quả đó trong thôn đã đầu tư vào đó không ít.

Băng Chúc Quả 5 năm mới kết quả, mỗi cây kết được 10 quả mà 10 cây thì tổng cộng 100 cái.

Dĩ vãng Băng Chúc Quả khi kết quả và thành thục thì đều là bán cho cửa hàng Phong Nghiệp trong trấn, một quả bán được 40 đồng vàng, nhưng năm nay quản sự cửa hàng lại tới nói là giá thị trường thay đổi, do số lượng người mua giảm sút, nên một quả Băng Chúc Quả chỉ còn 30 đồng vàng, nên bọn họ không muốn bán nên định tìm người khác mua.

Thôn trưởng Thanh Tuyền Thôn đối với hành vi ép giá của cửa hàng Phong Nghiệp lại căm thù đến tận xương tuỷ, nhưng bất quá tạm thời bọn họ cũng không có tìm được người mua nào khác, nên số Chúc Băng Quả kia vẫn còn, nhưng cũng có thôn dân vẫn là đang suy xét là có nên đem trái cây bán cho cửa hàng không.

Băng Chúc Quả tương đối khó hầu, nhưng số lượng trái cũng không nhiều, hơn nữa sau khi loại trái cây này thành thục, nó

chỉ lưu dữ linh khí chỉ được ba mươi ngày sau đó linh khí sẽ mất hết, nếu không nhanh chóng xử lý vậy thì sẽ mất đi giá trị.

Lâm Sơ Văn do dự một chút, nói: “Nếu, ta mua 50 trái thì bao nhiêu tiền?”
Thôn trưởng sửng sốt một chút, vội vàng nói: “Nếu tiểu hữu mua 50 trái ta có thể tính cho ngươi 40 đồng vàng một quả.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, coi như vừa lòng với cái giá này.

Sau khi Thôn trưởng cùng Lâm Sơ Văn nói thỏa thuận xong, Lâm Sơ Văn sảng khoái thanh toán một ngàn đồng vàng coi như tiền đặt cọc, lúc đầu thôn trưởng còn lo lắng Lâm Sơ Văn chỉ là đang mạnh miệng, nhưng khi thấy đối phương một lần thanh toán liền thanh toán một nửa tiền đặt cọc, không còn nghi ngờ tài lực Lâm Sơ Văn.

Tổng cộng 100 trái, mà một mình Lâm Sơ Văn đã giải quyết một nửa, áp lực của thôn trưởng cũng giảm đi một nữa, nghĩ thầm: Còn lại 50 trái, dù phân tán bán đi, giá cả cũng không thấp hơn so với bán cho cửa hàng.

Băng Chúc Quả còn có mười ngày nữa mới thành thục, nên hai người dứt khoát ở lại trong thôn nghĩ ngơi.

Biết Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp là khách hàng lớn, nên thôn dân coi họ như khách quý mà tiếp đãi.

Sở Diệp thấy trong thôn không có không ít hoa cỏ đang ra hoa nên cùng thôn trưởng thương lượng để xin cho phóng ong, do thôn trưởng vừa mới bàn xong một bút đại sinh ý với bọn họ nên cũng vui vẻ mà đáp ứng.

“Tiểu Ngân còn chưa có tỉnh lại sao?” Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: " Chưa tỉnh?”

Sở Diệp nhịn không được thở dài, trước kia hắn luôn cảm thấy Tiểu Ngân ầm ĩ huyên náo, còn bây giờ khi Tiểu Ngân một ngủ chính là hơn phân nửa tháng lại khiến cho Sở Diệp cảm thấy có chút quạnh quẽ.

“Hẳn là mau tỉnh đi.” Sở Diệp đã ẩn ẩn cảm giác không bao lâu nữa Tiểu Ngân sẽ tỉnh lai.

Lâm Sơ Văn cười, nói: “Vậy là tốt rồi, thời gian ngủ càng dài, thì càng chứng minh được hắn có càng nhiều chỗ tốt, cũng không phải là chuyện gì xấu.”
……
Lâm Sơ Văn đang ở trong phòng phối trí dược tề, Sở Diệp ngồi canh giữ ở một bên.

Ong đàn bỗng nhiên bay trở về còn có mấy con Ngân Sí Ong còn mang theo đồ ăn trở về.

“Đây là cái gì a!” Sở Diệp nói thầm nói.

Lâm Sơ Văn lấy đồ ăn một con Ngân Sí Ong rồi kiểm tra một chút, nói: “Hình như là trứng của loại côn trùng nào đó.”
“Không lẽ là trứng của loại thú trùng nào đó?”

Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Ta chưa từng thấy lại trứng này nên cũn không biết.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Đây là do lần trước ăn được trứng của Hỏa Tinh Kiến nên nghiện rồi, mặt kệ là cái gì, dù sao bọn nó thích là được.”
Sở Diệp ban đầu cũng không biết Ngân Sí Ong đem về là trứng của loại thú gì, nhưng khi nhìn thấy một đám châu chấu đang bay tới bay lui ở ngoài đồng ruộng, trong lòng liền hiểu rõ.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, có chút khó hiểu nói: “Làm sao vậy a! Sắc mặt ngươi nhìn không tốt lắm a!”
Sở Diệp sắc mặt ngưng trọng nói: “ Nạn châu chấu sắp tới.”

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nghiêng nghiêng đầu, nói: “Không đến mức đó đâu, chỉ là mấy con châu chấu mà thôi.” Trong lúc thu hoạch thường sẽ có sự xuất hiện của châu chấu, cũng là việc rất bình thường, làm sao mà dẫn đến nạn châu chấu.

Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Lần này không giống vậy.”
Lâm Sơ Văn có chút tò mò nói: “Chỗ nào không giống.”
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “ Nạn châu chấu lần này sẽ lan đến rất nhiều địa phương, mà còn xuất hiện vài con Châu Chấu Vương Tướng cấp.”
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Ngươi nói thật?”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Thật sự.”
Nhìn thấy châu chấu, Sở Diệp mới nhớ ra trong truyện có nhắt đến nạn châu chấu.

Mới đầu nạn châu chấu chỉ xảy ra ở một số nơi, nhưng sau đó nạn châu chấu đã bùng nổ toàn diện, lúc đó trên không trung chỉ thấy toàn là châu chấu, châu chấu đi qua nơi nào thì nơi đó không có một ngọn cỏ.

Trong trận đại nạn châu chấu đó đã khiến cho các nơi đều kêu trời trách đất, nông dân càng khổ hơn thành quả vất vảmột năm của họ đều trở thành như ném đá trên sông.

Nữ chủ cùng nam chủ cũng nhờ nạn châu chấu này mà quen biết nhau, hai người còn tìm được sào huyệt của một con Châu Chấu Vương, rồi tiến hành phá huỷ sào huyệt đó, còn gặp được một con Châu Chấu Vương đang chuẩn bị tiến giai Tướng cấp rồi đem con Châu Chấu Vương kia giết chết.

Trong đàn châu chấu quan trọng nhất là Châu Chấu Vương khi nó còn sống thì đàn châu chấu tiến thoái có độ, nhưng khi nó vừa chết thì như binh mất tướng rối loạn cả lên không làm được gì.

Một con trùng vương có thể đem sự lợi hại của trùng đàn năng

cao lên mấy lần.

Mỗi khi tiêu diệt được một con trùng vương, thì sẽ có thể làm giảm bớt sự ảnh hưởng của nạn châu chấu đối với mùa màn.

Có rất nhiều thế lực đã tiếp tế gồm nhân lực, vật lực để chống lại thiên tai, nhưng hiệu quả lại rất nhỏ, sau đó lại có người phát hiện ra châu chấu sẽ xây dựng sào huyệt ở nhiều nơi khác nhau để bồi dưỡng ấu trùng, ấu trùng của châu chấu không thể bay nên giết chúng tương đối đơn giản, nhưng nếu chờ đến châu chấu đã trưởng thành thì đã không kịp.

Vì thế, sau đó rất nhiều người bắt đầu đi tiềm sào huyệt của châu chấu để tiêu diệt chúng.

Mà bên trong sào huyệt của châu chấu lại tồn tại không ít thứ tốt, cứ như vậy số người đi phá huỷ sào huyệt châu chấu ngày càng đông đảo.

Nhưng cũng không ít người phát hiện ra bây giờ đã quá muộn, những con ấu trùng trong sào huyệt của châu chấu cũng đã lớn lên, nên đã không còn kịp nữa rồi.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, cũng không nghi ngờ những gì Sở Diệp nói.

Sở Diệp có đôi khi tính tình có chút vô lại, nhưng lại không thích đem những chuyện quan trọng ra đùa giỡn, nếu Sở Diệp đã nói như vậy hẳn là có căn cứ.

“Lâm thiếu, đã có hai cây Băng Chúc Quả đã thành thục, ngươi mau đến nhìn thử xem sao?” Thôn trưởng tìm lại đây nói.

Lâm Sơ Văn nghe vậy, lập tức gật gật đầu, nói: “Tới liền.”
Lâm Sơ Văn qua nơi trồng Băng Chúc Quả, thấy được trên cây có

một đám quả giống như quả lựu, vừa lòng gật đầu nói.

“Chất lượng không tề, số quả trên cây này ta lấy hết.”
Thôn trưởng lập tức nói: “Được.”
Lâm Sơ Văn chú ý thấy gần 2 cây Chúc Băng Quả có nuôi hai con Tuyết Vân Gà, Tuyết Vân Gà bay tới bay lui để bắt châu chấu.

“Thôn trưởng, hai con Tuyết Vân Gà, là người trong thôn nuôi sao?”
Thôn trưởng gật gật đầu, có chút đắc ý nói: “Là thôn dân trong thôn nuôi dưỡng, trong thôn chúng tôi có không ít thôn dân đang nuôi dưỡng loại Tuyết Vân Gà này, thôn chúng tôi chăn nuôi Tuyết Vân Gà, cũng có chút tiếng tâm, ở trên trấn thường xuyên có người tới thôn chúng tôi mua loại gà này, nhưng gần đây châu chấu tương đối nhiều, nên mọi người đều đem Tuyết Vân Gà thả ra để bắt châu chấu.”
Tuyết Vân Gà là một trong loại gia cầm được thuần dưỡng và nuôi tại nhà, chất lượng thịt không tệ, trứng của chúng cũng rất bổ dưỡng, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn gần đây ở trong thôn, còn thu được không ít trứng gà mà thôn dân biếu cho bọn họ.

Lâm Sơ Văn nhíu nhíu mày, thử nói: “Thôn trưởng có phải gần đây châu chấu càng ngày càng nhiều phải không.”
Thôn trưởng gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, trước kia, lúc trước mọi người còn phải cho Tuyết Vân Gà ăn, nhưng gần đây Tuyết Vân Gà ăn châu chấu là ăn đến no, làm bớt đi không ít đồ ăn.”
Lâm Sơ Văn nhăn nhăn mày, thầm nghĩ: Nhìn bộ dạng thôn trưởng cư nhiên còn rất cao hứng.

“Thôn trưởng châu chấu nhiều thế, có xảy ra vấn đề gì không!”
Thôn trưởng cũng không thèm để ý nói: “Châu chấu mỗi năm đều có chỉ là năm nay hình như so với năm trước nhiều hơn một ít, bất quá cúng không gây ra được đại sự gì.”
Lâm Sơ Văn hàm súc nhắc nhở nói: “Vẫn là nên chú ý một ít, nếu vạn nhất châu chấu tràn lan ra thì tới lúc đó khó mà lo được.”
Thôn trưởng gật gật đầu, nói: “Ân, ta sẽ chú ý.”

Lâm Sơ Văn nhìn bóng dáng thôn trưởng, nhíu nhíu mày, có chút mất mát nói: “Thôn trưởng giống như không tin tưởng lời ta nói?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Cái này cũng bình thường, trong mắt thôn trưởng chúng ta chỉ là hai đại thiếu gia chỉ biết ăn không biết làm, căn bản là không hiểu trồng trọt.”
Thanh Tuyền Thôn có không ít Hồn Sủng Sư, nếu là ứng phó nạn châu chấu thì mấy Hồn Sủng Sư đó đối phó cũng được.

Bất quá, nạn châu chấu sắp tới sẽ không giống những nạn châu chấu trước đó a! Nếu muốn ứng phó nạn châu chấu quy mô lớn, tốt nhất là thành lập trận pháp phòng hộ, lấy trận pháp để cách bảo hộ các loại lương thực, linh dược, gia súc,...!nhưng như vậy phí tổn lại quá cao, không tốn mấy ngàn đồng vàng thì không làm được.

Việc đó lại cần rất nhiều tiền, yêu cầu toàn bộ thôn dân trong thôn quyên góp tiền của mới có thể làm được, một khi nạn châu chấu không tới sự chuẩn bị này lại thành công cóc.

Cho nên, không thể xác định nạn châu chấu có phải hay không sẽ đến, thôn trưởng cũng sẽ không mạo hiểm mà huy động lực lượng.

Nếu hắn cùng Lâm Sơ Văn là Hồn Sư, thì lời nói của bọn họ sẽ được tin tưởng, nhưng hiện tại hai người bọn họ chỉ là Hồn Sĩ.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, nói: “Không cần suy nghĩ nhiều quá, có một số việc không phải chúng ta có thể ngăn cản, trước tiên đem Băng Chúc Quả xử lý đac rồi giúp cho Tuyết Bảo gia tăng thực lực đó mới là chuyện quan trọng bây giờ”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”.

Chương 50: Băng Chúc Dược Tề

Editor: Tĩnh
Lâm Sơ Văn đi vào phòng đóng tất cả cửa sổ, bắt đầu luyện chế Băng Chúc Túy Cốt Dịch, sau đó một chi dược tề trong suốt óng ánh đã được rèn luyện ra.

Sở Diệp duỗi tay sờ soạng thử, chỉ mới sờ thôi mà bàn tay đã bị cảm giác lạnh lẽo bao trùm
"Lạnh quá a!"
"Băng Chúc Túy Cốt Dịch chế tạo thành công thì chính là như vậy." Lâm Sơ Văn đổ mấy thùng nước vào thau tắm lại đem Băng Chúc Túy Cốt Dịch đổ đi vào.

Sở Diệp thử thử thủy ôn, phát hiện rất lạnh.

Nhìn đến Lâm Sơ Văn chuẩn bị tốt nước tắm, Tuyết Bảo gấp không chờ nổi nhảy vào thau tắm bên trong.

Tuyết Bảo nhanh chống nhảy vào, tạo ra một đám nước bị bắn tung tóe khắp nơi.

Lâm Sơ Văn ở bên cạnh càng không thoát khỏi một thân ướt nhẹp.

Sở Diệp lấy một cái khăn đưa cho Lâm Sơ Văn, nói: "Không sao chứ."
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Không có việc gì."

Tuyết Bảo ở trong thau tắm mà ra sức quảy nước, cái đuôi to cứ phe phẩy đập nước khiến bọt nước không ngừng bắn lên trên mặt đất.

Sở Diệp nhìn bộ dạng Tuyết Bảo cảm thấy tiểu hồ ly cực kỳ giống một hùng hài tử.

Dược lực không ngừng thấm vào thân thể Tuyết Bảo, mà trong miệng Tuyết Bảo không ngừng phát ra từng trận tiếng kêu "Ô ô", không biết là thích ý hay là thống khổ.

Nước trong thau tắm nguyên bản có từng đợt từng đợt hàn khí lơ lửng trên mặt nước, nhưng sau khi dược lực bị hấp thu hoàn toàn, hàn khí liền không thấy nữa, nước trong thau cũng khôi phục bình thường.

Tuyết Bảo nhảy từ trong thau tắm ra bên ngoài, nó liền lắc lắc bộ lông, trong đáy mắt hiện lên vài phần hưng phấn.

" Hiệu quả thoạt nhìn không tồi!" Sở Diệp cảm giác được hơi thở trên người Tuyết Bảo giống như đã nhưng trọng hơn trước rất nhiều.

Lâm Sơ Văn vừa lòng gật đầu, khóe miệng hơi câu, "Băng Chúc Túy Cốt Dịch là loại dược tề có thể sử dụng nhiều lần, mỗi ngày đều có thể tắm nó có thể giúp Tuyết Bảo đề cao thể chất, nhờ đó khi Tuyết Bảo sử dụng hàn băng công kích cũng sẽ càng thêm có uy lực hơn."
Sở Diệp vuốt ve cằm, thầm nghĩ: Một viên Băng Chúc Quả vừa vặn có thể luyện chế một lọ Băng Chúc Túy Cốt Dịch, và một ít phụ dược, mặc dù Lâm Sơ Văn luyện chế dược tề đã có thể đạt tới xác xuất thành công là một trăm phần trăm, một lọ Túy Cốt Dịch phí tổn là 60 đồng vàng tả, một ngày tấm một lần vậy một tháng chính là 1800 đồng vàng, lại đốt tiền a! Bất quá, vì bồi dưỡng Hồn Sủng, dù là hành vi đốt tiền cũng phải chịu.

Băng Chúc Quả chỉ có thể bảo tồn trong thời gian hữu hạn, do vậy Lâm Sơ Văn không thể không ra toàn lực mà luyện chế, một ngày khai lò năm sáu lần.

Luyện chế dược tề liên tục ba ngày, dù Lâm Sơ Văn có Hồn lực mạnh mẽ cũng sẽ cảm thấy có chút mỏi mệt.

……!
Một ngày, khi Lâm Sơ Văn đang đứng ở cửa, thì gặp được thôn trưởng.

Thôn trưởng ở cửa cứ đi tới đi lui, nhìn thấy Lâm Sơ Văn thì chà xát tay, trong rất ngượng ngùng.

"Thôn trưởng sau lại tới đây?" Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc hỏi.

Thôn trưởng có chút xấu hổ nói: "Là có chút việc, muốn thỉnh Lâm thiếu hỗ trợ."
"Thôn trưởng không cần khách khí, cứ nói đừng ngại." Lâm Sơ Văn khách khí nói.

"Lâm thiếu chính là Dược Tề Sư?"
Lâm Sơ Văn sắc mặt đổi đổi, thôn trưởng sắc mặt càng thêm xấu hổ, "Là như vậy, trong nhà ta dưỡng một con Băng Mãng, mà mấy ngày nay nó cứ xao động lợi hại, tựa hồ như là cảm nhận được hơi thở thuộc tính hệ Băng, nên nó vẫn luôn hướng tới nơi này mà chạy qua, muốn cản cũng không cản được."
Thôn trưởng dưỡng một con Băng Mãng, và Lâm Sơ Văn đã sớm biết rồi bởi mấy hôm trước Tuyết Bảo đã nói cho hắn, ở đây có một con rắn, mà còn hay bò xung quanh nhà bọn họ, nhưng mỗi khi nó đuổi ra cửa thì con rắn kia lại chạy mất, bởi vì biết nó có chủ, nên Tuyết Bảo cũng không có đánh nhau với nó, chỉ cần một vuốt của nó là có thể đánh chết con rắn kia rồi.

Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Băng Mãng hẳn bị Băng Chúc dược tề hấp dẫn, mới chạy lại đây sao? Hình như hắn tựa hồ đã khinh thường sự dụ hoặc của loại dược tề đối với Hồn Thú thuộc hệ Băng.

Lúc đầu Thôn trưởng còn nghĩ, Lâm Sơ Văn muốn nhiều Băng Chúc Quả như vậy để làm gì, chẳng lẽ là buôn bán?
Sau đó Băng Mãng đã nói cho thôn trưởng là mình bị dược tề mà Lâm Sơ Văn luyện chế thu hút, lúc đó thôn trưởng mới phát hiện ra chính mình suy nghĩ quá nông cạn, đối phương có thể là Dược Tề Sư dùng Băng Chúc Quả luyện chế dược tề, cho nên mới muốn mua nhiều Băng Chúc Quả như vậy.

"Thôn trưởng muốn mua dược tề?" Lâm Sơ Văn hỏi.

Thôn trưởng cẩn thận hỏi: "Có thể chứ?" Con Băng Mãng trong nhà đang quạy phá lung tung khắp nơi trong nhà, nếu bây giờ mà không mua dược tề cho nó chỉ sợ là nó sẽ cắn người mất.

Thôn trưởng xưa nay luôn đối với Hồn Thú của mình luôn rất dung túng, mà hôm nay Băng Mãng vì một món đồ mà cầu xin ông, nên thôn trưởng cũng muốn thỏa mãn ước mong của Hồn Sủng mình.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Có thể, một lọ dược tề, dùng hai trái Băng Chúc Quả để đổi."
Thôn trưởng vội vàng nói: "Hảo, hảo."
Thanh Tuyền Thôn là một phú thôn, mà nhà thôn trưởng Thanh Tuyền Thôn lại càng giàu có, giá mà Lâm Sơ Văn đưa ra vẫn là thấp hơn giá cả mà trưởng thôn tưởng tượng, mà giá cả này vẫn nằm trong phạm vi mà thôn trưởng chấp nhận được.

Thôn trưởng dùng bốn trái Băng Chúc Quả, để đổi hai lọ dược tề.

Khi có được dược tề thì thôn trưởng một đường quay về gia, còn

Băng Mãng thì nhanh chống quấn lấy thôn trưởng.

"Cha, A Mãng giống như rất thích ngươi dược tề mà người mang về!" Nhi tử thôn trưởng nói.

Thôn trưởng cười cười, nói: "Đúng vậy! Trước kia, ta bỏ ra một trăm đồng vàng mua một lọ Huyết Cốt dược tề, nó cũng không kích động như vậy."
Thôn trưởng không phải là Dược Tề Sư, nên đối dược tề hiểu biết cũng hữu hạn, nhưng thôn trưởng dựa vào kinh nghiệm của chính mình thì nhiều ít cũng có thể phân biệt được cái gì tốt cái gì xấu, dược tề mà Lâm Sơ Văn đưa cho ông linh khí nồng đậm, phẩm chất còn vượt qua Huyết Cốt dược tề mà lão mua trước đó.

"Cha, dược tề dùng như thế nào a!" Nhi tử thôn trưởng hỏi.

"Ta đã hỏi kỷ loại dược tề này chính là dùng để tắm." Lão đã sớm để ý.

Lâm Sơ Văn mỗi ngày đều sẽ lấy một cái thau lớn để pha nước tắm cho con tiểu hồ ly kia.

Thôn trưởng đi lấy một cái thau lớn, đem dược tề đổ một nửa vào thau tắm, Băng Mãng gấp không chờ nổi đã bơi vào.

Trong nhà còn có mấy con tiểu Băng Mãng, cũng bị dược tề hấp dẫn, nhưng lại kiêng kị hàn khí của dược tề, nhưng cũng không nở bỏ đi mà có chút tham lam vây quanh thau tắm, sau mười lăm phút, dược lực bên trong thau tắm bị tiêu hao không ít, hàn khí cũng ôn hòa hơn mấy con tiểu Băng Mãng sôi nổi bơi vào bên trong thau để tắm.

"Cha, ta nghe nói Lâm Sơ Văn mỗi ngày đều sẽ cho con hồ ly dùng một lọ dược tề để tắm."

Thôn trưởng gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, con tiểu hồ ly kia cấp bậc so A Mãng nhà chúng ta cao hơn không ít, số lượng A Mãng nhà chúng ta dùng chỉ bằng một nữa so với nó?"
Nhi tử thôn trưởng tràn đầy kinh ngạc nói: "Con tiểu hồ ly lợi hại như vậy sao?"
Mãng xà của cha hắn ở trong thôn chính là số một số hai nhưng lại kém hơn con tiểu hồ ly của Lâm Sơ Văn sao?
Mấy ngày hôm trước, hắn nhìn thấy con tiểu hồ ly ở trong thôn nhảy tới nhảy lui chỉ để bắt con bướm, hắn còn tưởng rằng nó là chỉ Hồn Sủng bình thường thôi.

Thôn trưởng gật gật đầu, nói: "Ta cũng không rõ ràng cho lắm? Nghe nói Lâm Sơ Văn mỗi ngày đều cho con tiểu hồ ly kia dùng một lọ dược tề, vậy hắn mua Băng Chúc Quả, hẳn đều là dùng luyện chế dược tề để cho con tiểu hồ ly kia dùng."
Nhi tử thôn trưởng thì thào nói: "Vậy cũng quá xa xỉ."
Dược tề là dùng Băng Chúc Quả để làm, mà giá cả Băng Chúc Quả bọn họ lại là người rõ ràng nhất, nếu dùng Băng Chúc Quả luyện chế dược tề phí tổn chỉ sợ cũng gần 5-60 đồng vàng, nếu mỗi ngày đều dùng, vậy sẽ tốn bao nhiêu kim tệ a!
Nhà bọn họ ở trong thôn cũng được coi là phú hộ, nhưng nếu chiếu theo cách Lâm Sơ Văn tiêu sài chỉ sợ không bao lâu liền phải phá sản.

Thôn trưởng gật đầu, nói: "Ai biết được, ngở đâu Lâm Sơ Văn là con cháu đại gia tộc, thì chúng ta không thể so với người ta rồi! Không thể so."
Băng Chúc Túy Cốt Dịch hiệu quả không tồi, thôn trưởng lấy dược tề cho Băng Mãng sử dùng, chỉ sau hai ngày Băng Mãng liền từ cấp 4 đột phá lên cấp 5.

Sau khi Băng Mãng đột phá thôn trưởng đối Lâm Sơ Văn càng thêm xem trọng vài phần.

"Lâm thiếu thật là quá lợi hại." Thôn trưởng tràn đầy cảm kích nói.

Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: "Dược tề của ta cũng không có hiệu quả hổ trợ đột phá."
Băng Chúc Túy Cốt Dịch hiệu quả chủ yếu là cải thiện huyết mạch, con Băng Mãng của thôn trưởng đã có dấu hiệu tiến cấp, chỉ là do huyết mạch không đủ mạnh, cho nên mới không đột phá được, Băng Chúc Quả có thể đề cao huyết mạch của Băng Mãng nhờ đó việc đột phá liền trở nên dễ dành hơn.

Thôn trưởng vội vàng nói: "Lâm thiếu quá khiêm tốn, dược tề của người thật là quá thần kỳ, ta có thể mua thêm hai lọ không?"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Có thể bất quá, Băng Chúc Túy Cốt Dịch chỉ có thể bảo tồn trong thời gian ngắn mà thôi, yêu cầu trong vòng ba tháng phải dùng hết, sau 3 tháng đó dược lực của dược tề sẽ chậm rãi mà tiêu biến."
"Ba tháng!" Thôn trưởng há hốc miệng, lão vốn dĩ còn nghĩ, có thể dự trữ ít dược tề cho đám tiểu Băng Mãng trong nhà, nhưng khi nghe dược tề cần phải dùng hết trong ba tháng, chỉ đành buôn bỏ ý niệm.

Tiễn thôn trưởng đi, Sở Diệp chống cằm, lười biếng nói: "Không nghĩ tới, Hồn Sủng của thôn trưởng lại tiến giai."
Lâm Sơ Văn xoay xoay chén trà, chậm rãi nói: " Hồn Sủng của thôn trưởng, đã có dấu hiệu tiến giai nhưng chỉ là thiếu một chút cơ duyên mà thôi."
"Nếu là một Hồn Sĩ trong các đại gia tộc, một khi gặp được loại tình huống này có thể nhờ trưởng bối trong gia tộc để giúp sẽ dễ dàng tìm được biện pháp giải quyết, còn thôn dân bình thường thì không được như vậy, do không có người chỉ điểm, nên dù họ có lao tâm khổ tứ mà đi mua dược tề về cho Hồn Sủng thì thường cũng là có thuốc nhưng không đúng bệnh."
"Một Hồn Sĩ bình thường muốn Hồn Sủng của bản thân tăng giai vị thì phải tốn mười mấy năm, còn có đại gia tộc thì không cần lâu như vậy, do đó Hồn Sĩ bình dân không thể nào mà so được."
Sở Diệp vuốt cằm, ở thế giới Hồn Sủng Sư cấp bậc là thứ được coi

trọng nhất, tu luyện tài nguyên căn bản không bình đẳng, Hồn Sư bình dân cùng Hồn Sư có đại gia tộc chống lưng thì điều kiện tu luyện cách biệt một trời một vực.

Không cách nào so sánh được.

"Tiểu Ngân thế nào?" Lâm Sơ Văn hỏi.

"Bình thường, chẳng qua là còn không có tỉnh lại mà thôi, chất là nhanh thôi." Tiểu Ngân tuy rằng không tỉnh, nhưng khối Hồn Tinh kia lại đang không ngừng thu nhỏ lại, Tiểu Ngân hẳn là trong lúc ngủ cũng chưa từng quên việc ăn cơm, chắt là ngủ đến vui vẽ luôn rồi.

Việc Hồn Sủng thôn trưởng tiến giai, ở trong thôn nhấc lên một trận sóng to gió lớn, có Hồn Sủng Sư nào không hy vọng Hồn Sủng của mình tiến giai đâu.

Thanh Tuyền Thôn có mấy chục người Hồn Sủng Sư Sỉ cấp, nhưng khế ước Hồn Sủng hệ Băng thì cũng không nhiều lắm, cho nên doanh số của Băng Chúc Túy Cốt Dịch cũng không cao lắm, bất quá trong thôn tuy người không cần Băng Chúc Túy Cốt Dịch, nhưng cũng không đại biểu là mọi người không cần loại dược tề khác!
Thôn dân đều sôi nổi tới cửa tới để mua dược tề, vừa hay trên tay Lâm Sơ Văn có một đám dược tề cấp thấp không có chổ bán vừa lúc có thể bán cho thôn dân.

"Không nghĩ tới, ở Thanh Tuyền Thôn cũng có thể bán được dược tề mà doanh số lại không tồi." Sở Diệp nhịn không được nói.

"Đúng vậy! Thật không thể xem thường sức mua của thôn dân." Thôn dân Thanh Tuyền Thôn, mua sắm dược tề cũng không phải cho một mình bản thân dùng mà còn có một người mua

dùm cho thân thích bằng hữu, bất quá chuyện này cùng Lâm Sơ Văn không có quan hệ, bán cho ai cũng là bán thôi.

Sau khi đem dược tề trên tay bán ra, thì tài chính của Lâm Sơ Văn linh hoạt hơn rất nhiều.

Băng Chúc Quả cũng đã lục tục thành thục, thực nhanh liền giao đủ 50 trái.

Lúc đầu Lâm Sơ Văn chỉ cần mua 50 quả, để luyện dược tề nhưng không ngờ lại mua thêm hai mươi trái.

Địa vị của Lâm Sơ Văn ở trong thôn càng ngày càng cao, mỗi ngày đều có thể thu được đồ mà thôn dân đưa tới như rau dưa củ quả.

"Thôn dân ở đây cũng thật là nhiệt tình a!" Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: "Đúng vậy!" Thôn dân thật sự quá nhiệt tình, làm hắn đều có chút ngượng ngùng.

Sở Diệp dựa vào ghế, ê ẩm nói: "Ngươi gần đáy có không phát hiện, gần nhất chung quanh sân chúng ta có rất nhiều tiểu cô nương đứng không?" Nếu có thể gả cho một Dược Tề Sư, vậy thì tương lai không cần lo lắng gì cả rồi! Trong thôn có không ít thôn dân, sợ là đã xem Lâm Sơ Văn trở thành kim quy tế.

Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Một đám tiểu nha đầu mà thôi, chẳng lẽ ngươi ghen tị."
"Đúng vậy."
Lâm Sơ Văn sửng sốt một chút, gục đầu xuống, có chút ngượng ngùng nói: "Ta còn có một ít đơn đặc hàng dược tề, ta đi trước luyện chế dược tề.".

Chương 51: Dấu Hiệu Của Nạn Châu Chấu

Editor: Tĩnh
Một chiếc xe ngựa xa hoa đang tiến vào trong thôn, thôn trưởng và mấy thôn dân đi ra ngoài nghênh đón, người tới là quản sự của cửa hàng Phong Nghiệp.

“Quản sự tới, hoan nghênh hoan nghênh.” Tuy rằng đối với hành vi ép giá của cửa hàng rất là bất mãn, nhưng thôn trưởng vẫn tươi cười mà tiếp đoán, cũng cấp cho người ta mặt mũi.

“Thôn trưởng, năm nay Băng Chúc Quả của thôn ngươi muốn xử lý như thế nào a!” Quản sự hỏi với giọng tràn đầy kiêu căng.

Quản sự cửa hàng Phong Nghiệp muốn ép giá liền ép Băng Chúc Quả hạ giá chỉ còn 30 đồng vàng.

Vốn nghĩ rằng mặc dù giá cả thấp, thì thôn dân sẽ không đành lòng mang Băng Chúc Quả bán đi, nhưng cuối cùng cũng sẽ lấy ra tới tiêu thụ.

Nhưng không nghĩ tới, thời gian Băng Chúc Quả thành thục cũng đã qua một đoạn thời gian, nhưng bên phía Thanh Tuyền Thôn lại vẫn không có động tĩnh gì, vốn dĩ chủ quản còn muốn tìm mấy thôn dân dò hỏi tình huống, lại không thấy thôn dân Thanh Tuyền Thôn lên trấn nên không dò hỏi được gì.

Vừa lúc có khách hàng muốn mua Băng Chúc Quả, quản sự liền

chỉ có thể tự đích thân đến Thanh Tuyền Thôn để nhìn tình huống.

Tuy rằng muốn mua Băng Chúc Quả, nhưng quản sự lại chỉ đưa ra y mức giá củ.

Thôn trưởng cười cười, ý thái nhẹ nhàng nói: "Năm nay vận khí không tồi, có một thương đội đi ngang qua, mua đi hơn phân nửa Băng Chúc Quả, nên hiện tại trong thôn thừa lại không nhiều lắm."
Sở Diệp đã nói trước với thôn trưởng, hắn cùng Lâm Sơ Văn không nghĩ quá rêu rao, nên việc mua Băng Chúc Quả phải giữ bí mật, cho nên khi quản sự cửa hàng Phong Nghiệp thôn trưởng cũng không đem việc của Sở Diệp nói ra.

Quản sự sắc mặt đổi đổi, nói: "Bán?"
Thôn trưởng gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
Quản sự cười cười, nói: "Bán nhanh như vậy sao?" Quản sự cau mày, trong lòng rõ ràng có chút hoài nghi.

Thôn trưởng sắc mặt bình tỉnh nói: "Đúng vậy! Vốn dĩ cũng không ngờ tới sẽ có thể bán nhanh như vậy? Năm nay Băng Chúc Quả lớn lên không tệ, quản sự đại nhân có muốn đi xem."
Quản sự sắc mặt đổi đổi, nói: "Vậy dẫn ta đi xem đi."
Quản sự nhìn thấy đã có mấy cây bị trích sạch Băng Chúc Quả, xét thấy thôn trưởng không phải là nói dối, Băng Chúc Quả sau khi hái xuống sẽ sống không được bao lâu, nếu không có tìm được người mua thích hợp, thì người trong thôn hẳn sẽ không đem Băng Chúc Quả hái xuống.

"Đây là đám cuối cùng rồi, đám trước thành thục đều đã bán hết." Thôn trưởng có chút đắc ý nói.

Quản sự xanh mặt nói: "Tốt vậy? Vậy thật là không tồi."

Phong Nghiệp cửa hàng lấy giá 40 đồng vàng thu mua Băng

Chúc Quả, nhưng bán ra ngoài thì giá là 60 đồng vàng một quả, cũng xem như một bút mua bán không tồi.

Mắt thấy bị người ta hốt tay trên, trong lòng quản sự cực kỳ hụt hẫng.

"Không biết thôn trưởng lần này ra giá bao nhiều để bán." Quản sự vốn nghĩ sẽ lấy giá thấp để mua Băng Chúc Quả, nhưng nửa đường lại suất hiện một Trình Giảo Kim, nên chỉ có thể thay đổi sách lược.

Thôn trưởng cũng không lo lắng số Băng Chúc Quả dư lại trong tay sẽ không có người mua, cười cười, nói: "Đối phương ra giá tương đối cao, 50 đồng vàng một quả."
Quản sự đen mặt, nói: "Phải không?"
Thôn trưởng gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Hiện giờ trong thôn chỉ còn dư lại 30 quả mà thôi, căn bản là không đủ bán."
Nghe được thôn trưởng nói như vậy, quản sự cửa hàng Phong Nghiệp ngược lại có chút nóng nảy.

Tiếp đó thôn trưởng cũng không nói gì.

Quản sự cùng thôn trưởng tranh chấp một phen, lấy giá 45 đồng vàng mua lại toàn bộ Băng Chúc Quả.

Ăn trộm gà không thành mà còn mất nắm gạo, quản sự cửa hàng sau khi mua xong Băng Chúc Quả, sắc mặt khó coi rời đi Thanh Tuyền Thôn.

Mấy thôn dân thấy quản sự rời đi, liền sôi nổi nghị luận lên.

"Thôn trưởng, hắn chịu nhả ra a!"
Thôn trưởng gật đầu, nói: "Cũng không hẳn."
Lâm Sơ Văn trước đó đã mua hơn một nửa Băng Chúc Quả, nên số lượng Băng Chúc Quả còn thừa không có mấy, thôn trưởng cũng không sợ bán không được, cho nên khi đối phương ra giá

qua thấp, thôn trưởng liền cũng không thèm để ý.

“Nói gì mà linh quả giá cả bị giảm! Nơi nào có việc đó ta đã đi hỏi thăm qua, năm nay giá cả linh quả cũng không có giảm xuống mà còn tăng không ít, vậy mà còn muốn ép giá chúng ta.” Một thôn dân khinh thường nói.

“30 đồng vàng một quả, hắn nói mà không thấy ngại hả.”
“Nguyên bản vốn nói là 40 đồng vàng một quả, thì chúng ta đã đáp ứng chỉ cung cấp cho cửa hàng bọn họ, nhưng bọn họ thì lật lộng, tùy tiện điều chỉnh giá.”
……
Mấy thôn dân ngươi một lời, ta một câu, để biểu đạt sự đè nén trong lòng suốt bao lâu nay.

Thôn trưởng gật đầu, nói: “Đúng thế.”

May mắn lần này đã gặp được Lâm Sơ Văn, bằng không nhiều Băng Chúc Quả như vậy, hắn cũng không biết sẽ xử lý như thế nào.

“Thôn trưởng, lần sau bán Băng Chúc Quả thì bán thế nào a!”
Một cái thôn dân hỏi.

Thôn trưởng lắc lắc đầu, nói: “Lần sau cũng đã là 5 năm ai biết sau 5 năm sau sẽ có chuyện gì ai biết được!”
Mấy cái thôn dân sôi nổi gật đầu ứng “Đúng vậy.”
……
Ba ngày sau.

“Thôn trưởng, nhìn tâm tình của ông không tốt lắm a! Băng Chúc Quả không phải đều bán hết rồi sao?” Lâm Sơ Văn hỏi.

Thôn trưởng gật gật đầu, nói: “Băng Chúc Quả đúng là đã bán hết.”
Băng Chúc Quả bán được là chuyện tốt mà, nhưng trong thôn

trồng chủ yếu vẫn là linh lương.

Thôn trưởng thở dài, nói: “Năm nay châu chấu có chút hung hãn, mấy hôm trước còn có một hài tử, bị một đám châu chấu dọa sợ.”
Sở Diệp uống một ngụm trà, thầm nghĩ: Lúc này mới mới để ý sao a! Nạn châu chấu một khi phát sinh, còn sẽ xuất hiện cả châu chấu xuất Tướng cấp đó mới là thứ đáng lo.

Châu chấu cái gì cũng ăn, còn sẽ công kích con người, rất là nguy hiểm.

Lâm Sơ Văn trước đây đã nhắc nhở thôn trưởng nên để tâm hơn về nạn châu chấu, bất quá thôn trưởng lúc ấy cũng không để trong lòng, hiện tại nạn châu chấu đã xuất hiện ngày càng rõ ràng, thì thôn trưởng mới bắt đầu đại lo lắng.

“Nạn châu chấu năm nay sợ là có chút lớn!” Thôn trưởng nói.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Mặc kệ nạn châu chấu có không tới hay không, thôn trưởng vẫn là sớm chuẩn bị là vừa.”
Thôn trưởng gật đầu, đổi đề tài, nói: “Hai vị là tính toán rời đi thôn sao?”
Sở Diệp gật gật đầu, “Quấy rầy đã lâu, cũng nên rời đi.”
Hắn cùng Lâm Sơ Văn tới Thanh Tuyền Thôn chỉ là vì mua Băng Chúc Quả, hiện giờ Băng Chúc Quả đã mua được, tự nhiên cũng phải nên rời khỏi đây rồi.

Trên thực tế, hắn cùng Lâm Sơ Văn ở trong thôn đã khá lâu, nếu để người Lâm gia theo manh mối mà tìm tới đây, vậy thì sẽ rất phiền phức.

Thôn trưởng trong lòng có chút tiếc nuối, trong khoảng thời gian này có không ít thôn dân nhờ Lâm Sơ Văn luyện chế dược tề, Lâm Sơ Văn ra giá vừa phải luyện chế dược tề xác xuất thành

công lại cao, trong thôn không ít Hồn Thú thực lực đã tăng lên, người trong thôn đối Lâm Sơ Văn đều thập phần cảm kích, bất quá thôn trưởng cũng rõ ràng Thanh Tuyền Thôn là vô pháp lưu lại hai người.

"Như thế, chúc hai vị thuận buồm xuôi gió."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Hảo."
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn vừa rời đi Thanh Tuyền Thôn, Tiểu Ngân bên trong thức hải của Sở Diệp cũng tỉnh lại.

Tiểu Ngân quạt quạt cánh, rồi bay lên, bộ dạng y như quân lâm thiên hạ.

Tiểu hồ ly ngửa đầu, hướng tới Tiểu Ngân ô ô mà kêu hai tiếng, Tiểu Ngân duỗi cánh, bay đến trước mặt tiểu hồ ly rồi múa một vòng.

Một ong một hồ "Ô ô", "Ong ong" giao lưu một hồi lâu.

Tiểu Ngân cùng tiểu hồ ly giao lưu xong, mới nhớ tới sự tồn tại của Sở Diệp.

"Nơi này là chỗ nào?" Tiểu Ngân bay đến trước mặt Sở Diệp, có chút kiêu căng hỏi.

Sở Diệp nhìn Tiểu Ngân, cảm thấy huyết mạch của Tiểu Ngân sau khi tăng lên, tựa hồ càng ngày càng tinh khiết.

"Nơi này là địa giới Thanh Tuyền Thôn." Sở Diệp nói.

Tiểu Ngân có chút bất mãn nói: "Thanh Tuyền Thôn là nơi nào? Hình như cách Long Nhai Sơn rất xa?"
"Đúng thế Thanh Tuyền Thôn cách Long Nhai Sơn rất xa." Sở Diệp nói.

Tiểu Ngân có chút bực mình nói: "Ngươi làm gì mà chạy xa như

thế làm gì?"
Tiểu Ngân vẫn còn canh cánh trong lòng việc năm đó đã thua con tiểu ong chúa kia, nên này thật vất vả mới tiến vào cấp 7, nên liền muốn lập tức muốn đi tìm con tiểu ong chúa để phân một trận sống mái, kết quả sau khi tỉnh lại, lại phát hiện chính mình đã không ở Long Nhai Sơn.

Sở Diệp đưa tay sờ mũi nghĩ thì tại ta bởi vì trốn tai ương mới chạy tới đây nhưng Sở Diệp chỉ nói ở trong lòng.

"Đã là nam nhi thì chí tại tứ phương, Long Nhai Sơn chỉ là một tiểu địa phương, nếu luôn ở đó thì làm sau có tiền đồ rộng lớn, ngươi phải đem ánh mắt phóng lớn một chút, đừng chỉ biết nhìn chằm cái địa bàn nhỏ hẹp đó."
Tiểu Ngân kích động cánh, như đang suy tư gì đó.

Sở Diệp thấy Tiểu Ngân tựa hồ có chút bị lay động, không ngừng cố gắng nói: "Ngươi xem nơi này, có nhìn thấy gì không?"
Tiểu Ngân nhìn Sở Diệp, có chút nghi hoặc nói: "Ngươi muốn ta nhìn thấy cái gì? Không có gì đặc biệt cả!"
Sở Diệp bình thản, nói: "Ngươi a! Ánh mắt quá kém."
Tiểu Ngân trợn cả mắt lên, khó chịu mà vùng vẫy cánh.

Sở Diệp rung đùi đắc ý nói: "Trong sinh hoạt, không phải là không có kỳ ngộ, mà là thiếu những đôi mắt phát hiện kỳ ngộ."
Lâm Sơ Văn nhìn bộ dạng giả nghiêm trang của Sở Diệp có chút buồn cười.

Sở Diệp bảo Tiểu Ngân nhìn kỹ phía trước, rồi chỉ vào không trung hỏi: "Ngươi nhìn kỹ không trung, không trung có cái gì."
"Châu chấu a!"
Tiểu Ngân bĩu môi, khinh thường nói: "Châu chấu có cái gì đẹp."
Sâu mà thôi, chỉ biết ăn ăn ăn.

Sở Diệp hướng dẫn từng bước nói: "Ngươi cũng không nên xem

thường đám châu chấu này, châu chấu sinh sôi nẩy nở cực nhanh, đi qua nơi nào thì một cọng cỏ cũng không còn, tất cả mọi người đều sợ chúng nó, sẽ không bao lâu lực chú ý của mọi người, đều sẽ tập trung lên trên người bọn nó."
Tiểu Ngân nghiêng đầu, tựa hồ có chút không tin tưởng.

"Tiểu Ngân nè trong đám châu chấu này hẳn là có trùng vương? Ngươi đối trùng vương có hứng thú không?" Sở Diệp hỏi.

Tiểu Ngân nghe vậy, đôi mắt lập tức sáng lên.

Sở Diệp thấy Tiểu Ngân phản ứng, cười cười, nói: "Muốn hay không cùng ta đi tìm trùng vương?"
Tiểu Ngân gật gật đầu, nói: "Hảo a! Hảo a! Chúng ta đi nhanh đi."
Trước đó Tiểu Ngân ăn qua Hồn Thạch của Hỏa Tinh Kiến nên biết rất rõ hồn thạch Vương cấp đối chính mình đó chính là thứ tốt.

Lâm Sơ Văn nghiêng đầu, gằn từng chữ một nói: "Trong sinh hoạt, không phải là không có kỳ ngộ, mà là thiếu đi những đôi mát phát hiện kỳ ngộ, lời này tựa hồ rất có đạo lý.".

Truyện mới cập nhật
Sở Diệp: "Nơi nào nơi nào……" Hắn bất quá là vì lừa gạt Tiểu Ngân, thuận miệng nói lung tung mà thôi, Lâm Sơ Văn không nên xem những gì hắn nói là thật phải.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: "Đi tìm trùng vương, có nguy hiểm không?"
Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: "Hẳn là không, chỉ là không biết trùng vương ở nơi nào mà thôi."
Hiện tại vẫn chưa phải là lúc nạn châu chấu bùng nổ, thực lực của trùng vương cũng chưa phải đang ở lúc cường đại nhất, nếu ở đây có Tướng cấp trùng vương xuất hiện, nơi này tuyệt đối sẽ không thái bình như thế này.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “ Theo hiện nay mà suy đoán Trùng vương âu tể hẳn là đã xuất hiện nhưng bên người nó cũng có không ít trùng vệ bảo vệ, nếu dùng la bàn trinh trắc một chút sẽ biết.”
Sở Diệp sửng sốt một chút, nói: “Ta như thế nào lại không nghĩ tới nó?”
Gần đây Tiểu Ngân vẫn luôn ngủ say, nên Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn vẫn luôn bôn ba khắp nơi, cũng không có đi săn thú, Sở Diệp lại chỉ biết dựa vào cốt truyện mà đi tìm vị trí của trùng vương, mà quên đi la bàn mới là thứ hưu dụng ngây bây giờ.

Sở Diệp lấy ra la bàn ra tinh trắc một chút, có chút giật mình nói: “ Phụ cận nơi này rất có thể có một cái sào huyệt của châu chấu.”
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Không kỳ quái a! Trước đó ngươi co nói, nạn sâu bệnh lần này sẽ tới Vân Châu, mà ở đó linh cốc sinh trưởng tươi tốt, rất dễ dàng phát sinh nạn châu chấu, phụ cận Thanh Tuyền Thôn cũng có mấy cái thôn, đều là phú thôn, linh mạch không ít và đều trồng Linh Lương phẩm chất rất cao, nếu là có sào huyệt của châu chấu cũng không có gì kỳ lạ!”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Chúng ta đi thôi.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hảo.”.

Chương 52: Thiên Tai Nhân Họa

Editor: Tĩnh
Sở Diệp cùng Lam Sơ Văn căn cứ vào chỉ dẫn của la bàn tốn mất nửa ngày mới tìm được một cái sơn động.

Sở Diệp phái ra một đàn Ngân Sí Ong ở xa xa làm cảnh giác.

“Nơi này hẳn là chính là cái sào huyệt kia” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn thò lại gần nhìn thoáng qua, “Dựa theo la bàn phản ứng có thể thấy, cái sào huyệt này trùng vệ tối cao nhất chỉ có cấp 7, còn lại đều là cấp 6, như vậy cũng tôt.”
Sở Diệp nhìn la bàn, có chút ngoài ý muốn nói: “Giống như có người tới.”
Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc nói: “Chẳng lẽ là có người cùng giống chúng ta phát hiện sào huyệt của châu chấu?”
Sở Diệp lắc lắc đầu, “Không biết, trước nhìn xem rồi nói.”
Thông qua đoi mắt của Ngân Sí Ong, Sở Diệp nhìn thấy hai hắc y nhân.

Hai hắc y nhân lén lút tiến vào trùng sào, ở trong sào huyệt rải một ít thuốc bột, rồi sau đó rời đi.

Lâm Sơ Văn nhìn hai người tiến vào sào huyệt của châu chấu rồi đi ra, sắc mặt có chút ngưng trọng, “Này không đúng.”
Sở Diệp gật gật đầu, “Xác thật không đúng.”
Hai người kia tiến vào trùng sào, lại không có trùng vệ công

kích, đây là đều không bình thường, vậy thì chỉ có một nguyên nhân hai người kia cùng trùng vệ là một đám.

“Chẳng lẽ có người ở bồi dưỡng châu chấu?” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Bồi dưỡng châu chấu? Châu chấu có cái gì tốt mà bồi dưỡng?” Châu chấu là thứ chỉ biết ăn, dưỡng thứ này chỉ hại người mà cũng chẳng ích ta.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: “Nếu có người khế ước với một con Châu Chấu Vương thì sao?”
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Sẽ có người khế ước thứ này sao?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đương nhiên là có.

Thực lực của Châu Chấu Vương muốn tăng lên thì phải dựa vào cấp dưới, trùng vương muốn tiến giai một là dựa vào kỳ ngộ của bản thân, còn mặt khác là dựa vào một loại biện pháp đó là không ngừng mở rộng số lượng tộc đàn, tộc đàn thực lực càng mạnh thì trùng vương thực lực cũng sẽ càng mạnh, mặt khác ta nghe nói còn có một loại phương pháp tiến giai đặc biệt.”
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Đó là phương thức gì?”
“Châu chấu là một trùng đặc biệt là có thể cắn nuốt lẫn nhau, trùng vương có thể cắn nuốt trùng vương.”

Sở Diệp sửng sốt một chút, nói: “ Vậy tiểu trùng vương sẽ là đồ ăn của đại trùng vương sao?”
Lâm Sơ Văn gật đầu, “Đúng là vậy nếu tiểu trùng vương cấp bậc càng cao thì đối với đại trùng vương mà nói thì đó là thứ bổ dưỡng nhất.”
Sở Diệp nuốt nuốt nước miếng, nói: “Như vậy liền thật là đáng sợ, có thể xem như đại trùng vương đang ăn chính là con mình đi.”
Lâm Sơ Văn gật đầu, “Ân” một tiếng.

“Châu chấu sau khi giao phối xong sẽ đem phối ngẫu ăn luôn,

cho dù ăn chính con mình, thì đối bọn họ mà nói cũng không tính là cái gì."
Sở Diệp run rẩy một chút khóe miệng, thầm nghĩ: Này đại khái chính là bất đồng sinh vật bất đồng đặc tính.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: "Bởi vì châu chấu tiến giai phương thức có chút đặc biệt, nên Hồn Sủng Sư khế ước châu chấu, thường thường không được người khác hoan nghênh."
Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: "Ta nghĩ cái tên Hồn Sủng Sư đứng sau màn này hẳn là không phải người Vân Châu."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Ta cũng nghĩ thế." Có thể bày ra bố cục lớn như vậy, thực lực nhất định không yếu, nếu là người bản địa.

Hồn Sủng Sư làm loại việc này, đều sẽ không lựa chọn quê nhà của họ, rốt cuộc nếu làm loại việc này, sẽ để lại tiếng xấu muôn đời.

Sở Diệp đợi một hồi, nói: " Hai người kia đã đi xa."
"Chúng ta vào xem đi." Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp gật gật đầu, triệu hồi Tiểu Ngân, Tuyết Bảo cùng nhau vào động.

Tuyết Bảo khi tới gần sơn động, thì đã bị trùng vệ phụ trách canh gác phát hiện, mấy con châu chấu hướng tới Tuyết Bảo mà giết lại đây, Tiểu Ngân kích động cánh, phát ra từng trận "Ong ong" mấy con trùng vệ bị sóng âm đánh sâu vào dưới ngã trái ngã phải.

Tiểu Ngân sau khi tiến giai huyết mạch bị kích phát uy thế tăng lên, nên uy lực của Sóng Âm Công Kích cũng là phát triển mạnh theo.

Tuyết Bảo hé miệng, phát ra Hàn Băng Công Kích.

Lâm Sơ Văn mỗi ngày cho Tuyết Bảo sử dụng một lọ Băng Chúc Túy Cốt Dịch, rốt cuộc cũng không phải chỉ là cho Tuyết Bảo tắm chơi, Tuyết Bảo dùng Hàn Băng Công Kích uy lực so với trước lớn hơn gấp hai lần.

Mấy con trùng vệ trước bị sóng âm làm chấn thương sau đó lại bị hàn khí công kích, còn bị Tuyết Bảo dùng móng vuốt giết chết.

Trùng đàn hướng tới Tuyết Bảo cùng Tiểu Ngân mà giết, không có sự dẫn dắt của mấy con trùng vệ, đám châu chấu dư lại bị Tuyết Bảo một ngụm hàn khí công kích trực tiếp ngã xuống không ít.

Tiểu Ngân cùng Tuyết Bảo liên thủ, rất nhanh tất cả trùng vệ đã bị treo cổ hầu như không còn.

Lâm Sơ Văn sờ soạng bột phấn mà hai hắc y nhân kia đã rải xuống và thử ngửi, chau mày.

Sở Diệp thấy thế đi lên hỏi: “Hình như ngươi biết đây là cái gì sao?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đây là Bạo Viêm Phấn, loại này bột phấn có thể làm cho hung thú trở nên hung bạo hơn.”
Sở Diệp cau mày, nói: “Những người này, thật đúng là……”
“Đó có phải là trứng Châu Chấu Vương.” Sở Diệp chỉ vào trung tâm sào huyệt có một thứ gì đó giống như trứng thù trùng.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Chắc là nó, như vậy xem ra thật sự là có người ở chăn nuôi châu chấu.”
“Một con Châu Chấu Vương cái có thể một lần sinh hạ mấy trăm cái trùng trứng, tiểu trùng vương muốn trưởng thành yêu cầu đại lượng đồ ăn, nếu đem đám trứng tụ tập tại một nơi, sẽ gây ra hiện tượng cắn nuốt lẫn nhau bởi vì đồ ăn không đủ, nên phải đem đám trùng trứng đó phân tán ra khắp nơi, sẽ có thể tránh

cho đám tiểu trùng vương đó giết hại lẫn nhau."
Sở Diệp nhíu nhíu mày, thầm nghĩ: Cho nên nạn châu chấu xảy ra, là do một Hồn Sư nào đó chỉ vì muốn bồi dưỡng Hồn Sủng của mình tới Tướng cấp mà làm ra sao? Bởi vì nạn châu chấu tràn lan, người chết đói không ít a! Những người này chết đi là bởi nguyên nhân như vậy sao?
Tuy rằng đã sớm biết đây là cái thế giới mà cá lớn nuốt cá bé, bất quá ngây giờ khắc này Sở Diệp đối với cái thế giới này tàn khốc lại càng thêm hiểu biết.

Rất nhiều Hồn Sủng Sư chỉ lo làm sao cho Hồn Sủng của chính mình thực lực tăng lên càng nhanh càng tốt, căn bản là sẽ không đi quản những người thường dân kia chết sống ra sau.

Tiểu Ngân bay vào trung ương sào huyệt, đem trùng trứng ăn vào.

Sở Diệp tiếp thu tin tức Tiểu Ngân truyền tới, Tiểu Ngân tỏ vẻ "Không tồi, không tồi, hương vị cực hảo, so với trứng Hỏa Tinh Kiến ăn ngon hơn rất nhiều."
Sở Diệp thầm nghĩ: trứng Hỏa Tinh Kiến là do một con Kiến Vương Sĩ cấp sinh hạ, nếu hắn không đoán không sai, cái trứng châu chấu này hẳn là của một con châu chấu Chiến Tướng cấp hoặc thậm chí là Vương cấp sinh hạ ra, tự nhiên là hương vị không giống nhau.

"Chúng ta cẩn thận tìm xem, bên trong trùng sào có lẽ còn có thứ tốt." Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, kiểm tra vị trí đặc trứng Châu Chấu Vương lại phát hiện phía dưới trùng trứng có một cục đá, có chút đặc biệt.

" Cục đá này chẳng lẽ là Chung Nhũ Ngọc Thạch?" Lâm Sơ Văn tràn đầy vui sướng nói.

Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Chung Nhũ Ngọc Thạch, đó là cái gì?”
Lâm Sơ Văn lấy ra một cây tiểu đao, đem cục đá cắt ra, thì một loại linh dịch màu xanh nhạt từ trong khe hở chảy ra.

“Đây là?” Sở Diệp thò lại gần hỏi.

“Chung Nhũ Linh Dịch, là một loại linh nhũ phi thường bổ dưỡng.” Lâm Sơ Văn nói.

Châu Chấu Vương vừa mới sinh ra vẫn tương đối suy yếu, nếu có loại linh nhũ này có thể trợ giúp tiểu trùng vương nhanh chóng trưởng thành.

Nếu bọn họ không phát hiện thứ này, thì tiểu Châu Chấu Vương sau khi sinh ra, hẳn là sẽ dùng kìm cắt cục đá ra rồi đem linh dịch uống sạch.

“Mau kêu Tuyết Bảo uống đi.”
Lâm Sơ Văn chần chờ một chút, nói: “Kia Tiểu Ngân……”
“Tiểu Ngân đã ăn no, làm gì mà còn uống nổi thứ nàu a!” Một quả trứng Châu Chấu Vương đã đủ cho Tiểu Ngân phải tiêu hóa một đoạn thời gian.

Nếu hắn không đoán sai nói, thì cái trứng trùng vương này hẳn là do Chiến Tướng cấp châu chấu hạ sinh nên năng lượng ẩm chứa so với trứng Hỏa Tinh Kiến Vương càng nhiều hơn.

Tiểu Ngân vận khí không tệ, vừa mới xuất quan đã gặp ngây một bữa tiệc lớn như vậy.

Tuyết Bảo tràn đầy hưng phấn nhào tới, đem linh dịch từ trong cục đá hấp thu không còn, Chung Nhũ Linh Dịch lượng cũng không nhiều, Tuyết Bảo uống xong liếm liếm môi có chút chưa đã thèm.

Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp ở bên trong sào huyệt châu chấu kiểm tra một phen, xác nhận đã không còn gì thứ tốt nữa, liền đem toàn bộ sào huyệt phá huỷ, rồi nhanh chóng rời đi.

Sợ sẽ dẫn động đến người sau màn nhìn ra manh mối, sau khi rời khỏi đó Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn liền cùng nhau đi đến trong thành mướn một con thuyền, để đi đến một thị trấn khác.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở các nơi khác nhau, rồi lợi dụng la bàn tìm kiếm vị trí sào huyệt châu chấu, lại liên tục phá huỷ ba cái sào huyệt châu chấu Tiểu Ngân cũng ăn liên tục ba cái trứng trung vương.

Ngoài trứng trùng vương thì những thứ tốt khác cũng có không ít, hai người ở bên trong cái sào huyệt thứ hai phát hiện một quả Lương Thạch.

Lương Thạch thường ra đời ở nơi có nhiều Linh Lương như kho hàng, Linh Lương linh khí tràn đầy sẽ ngưng kết thành Lương Thạch, ăn một viên Lương Thạch thì ít nhất hơn mười ngày không cần ăn cơm.

Bên trong cái sào huyệt thứ ba phát hiện một khối Hàn Tinh Ngọc, Hàn Tinh Ngọc rất phù hợp với Tuyết Bảo, Tuyết Bảo cũng đem Hàn Tinh Ngọc luyện hóa rồi hấp thu.

Ở cái sào huyệt thứ tư phát hiện chính là mười giọt Hỗn Nguyên Lộ, Hỗn Nguyên Lộ có công dụng là gia tăng tỷ lệ đột phá, vừa hay Tuyết Bảo đang gặp bình cảnh, liền đưa cho Tuyết Bảo dùng.

……
Ở bên trong Lăng An Trấn tại một khách điếm, Sở Diệp nhìn la bàn nhíu lại mày.

"Ở gần đây cũng có sào huyệt châu chấu, bất quá không dễ xuống tay."
Bọn họ đã liên tục phá huỷ bốn cái sào huyệt, Sở Diệp lợi dụng la bàn để phân biệt sào huyệt châu chấu, nên cũng có kinh nghiệm, trước đó còn tìm được hai cái sào huyệt của loại côn trùng khác, nên hiện tại chỉ cần quan sát la bàn là Sở Diệp có thể đoán ra là có nên ra tay hay không.

Lâm Sơ Văn nhìn la bàn, nói: "Có người thủ."
Sở Diệp gật đầu, nói: "Đúng vậy."
Hắn cùng Lâm Sơ Văn liên tục tìm trùng sào mà xuống tay, hẳn đã khiến người sau màn cảnh giác.

Tuy rằng sau khi xong việc, bọn họ đều sẽ tiến hành rửa sạch hiện trường, nhưng cũng sẽ bị đối phương phát hiện ra manh mối, còn có khả năng suy đoán ra được là cùng một nhóm người ra tay, thậm chí còn có khả năng đoán được Hồn Sủng của bọn họ là loài gì.

Bên ngoài sào huyệt có ba Hồn Sĩ cửu cấp đang ẩn nấp.

Một khi hắn cùng Lâm Sơ Văn hạ thủ, rất có khả năng sẽ bị người ta dùng chiêu bắt ba ba trong rọ.

Sở Diệp cũng không phải là sợ ba Hồn Sĩ cửu cấp kia mà là lo lắng chính là cái người ở phía sau màn.

Chỉ cần tùy tiện mà đã có thể điều động ba Hồn Sĩ cửu cấp dù kém cỏi nhất cũng là Hồn Sư, nếu làn Hồn Vương cũng không phải không thể nào.

Hắn cùng Lâm Sơ Văn chỉ mới là 2 Hồn Sĩ Trung cấp mà thôi, một khi để người phía sau màn biết là thân phận bọn họ, thì chỉ cần tùy tiện động một ngón tay, là có thể giết bọn họ tới không có chỗ chôn.

Đối phương bày ra bố cục lớn như vậy, sợ là có mưu đồ không nhỏ a!
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, cười cười, nói: "Nhờ có la bàn mà giảm đi không ít phiền toái."
Nếu không có la bàn tinh trắc trước, một khi bọn họ tìm được rồi sào huyệt, rồi chui đầu đó, vậy chỉ sợ là chết không có chỗ chôn thây.

"Đám trứng Châu Chấu Vương kia hẳn cũng đã thành hình, trùng vương hẳn cũng đã bắt đầu nở ra, nếu muốn nhặt tiện nghi như lúc trước hẳn đã không còn khả năng."
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Vẫn là không cần mạo hiểm."
Trước đó là do đối phương bất cẩn mới khiến cho bọn họ liên tiếp nhặt tiện nghi, hiện tại đối phương đã chú ý bọn họ, nếu hạ thủ liền rất nguy hiểm.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, có chút lo lắng nói: "Ngươi nói xem cái người sau màn kia, có thể sử dụng kỷ năng Thông Cảm hay không."
Lâm Sơ Văn nhấp môi, nói: "Không biết, loại tình huống này tương đối đặc biệt."
Sở Diệp Hồn Thất có chút đặc thù, sinh ra Hồn Thất phụ thuộc, mới có thể quan sát được hình ảnh do Hồn Sủng phụ thuộc truyền tải, còn cái người Hồn Sủng Sư sau màn kia chưa chắc đã có loại kỷ năng này, hơn nữa, một khi sử dụng kỷ năng Thông Cảm sẽ yêu cầu tiêu hao thể lực cực lớn, mà đối phương làm ra bố cục lớn như vậy, hẳn là cũng sẽ không có năng lực mà theo dõi mỗi cái sào huyệt.

"Tuy rằng như thế, chúng ta vẫn là cẩn thận một chút." Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Như vậy cũng tốt." Ban đầu đối phương không chú ý đến bọn họ còn tốt, này đối phương hẳn là đã có phát hiện, một không cẩn thận bọn họ liền vạn kiếp bất

phục..

Chương 53: Trở Về Long Nhai Thôn

Editor: Tĩnh
Phụ cận mấy cái sào huyệt ở Lăng An Trấn đang có mấy Hồn Sĩ đang cẩn thận ẩn núp ở chung quanh.

"Thế nào?"
"Không có phát hiện gì."
"Nhìn dáng vẻ, cái tên đã phá hũy liên tục sào huyệt của chúng ta đã ý thức được không ổn chỉ sợ là đã chạy trốn, hừ hai người kia nhưng thật ra cảnh giác."
"Đến tột cùng là người nào mà giám phá hư đại sự của chủ thượng? Thật là to gan lớn mật."
"Ai biết được, hình như là một tên là Hồn Sủng Sư khế ước với hồ ly, còn tên còn lại khế ước linh ong, mà cũng không phải là là Hồn Sư, cũng không biết bọn họ làm cách nào mà biết được vị trí của sào huyệt." Mà trong lòng bọn họ cũng ẩn ẩn hoài nghi có phải là phía họ có nội gián hay không, nếu không sào huyệt bí ẩn như thế, không thể nào mà liên tiếp bị phá hủy.

"Chỉ là hai Hồn Sĩ sao? Không nghĩ tới chỉ là hai Hồn Sĩ có thể đẩy chúng ta vào thế bị động."
"Đồ vật trong sào huyệt, đều bị lấy đi hết, cuối cùng lại làm cho hai tên gia hỏa kia nhặt được tiện nghi."
Vì bảo đảm tiểu trùng vương thuận lợi ra đời, mỗi cái sào huyệt đều sẽ để lại một ít đồ tốt, phụ trách việc này là Hồn Sủng Sư mà đối với họ mấy thứ đó cũng là thứ mà bọn họ thèm nhỏ dãi thực, nhưng là căn bản là không dám động, hiện tại thì tốt rồi tiểu

trùng vương thì không thấy bóng dáng mà đồ vật cũng bị lấy đi rồi.

“ Hồn Sủng Sư khế ước hồ ly sao? Gần đây hồ ly ở đâu ra mà nhiều như vậy a!”
“Đúng vậy! Chúng ta bên nay bị phá huỷ liên tiếp 4 cái trùng sào, bên kia thì bị Mộ Lăng Thiên còn có một con tiểu nha đầu mang theo một con Hoả Hồ cũng đã phá huỷ ba cái.”
Bọn họ tổng cộng bày một trăm cái trùng sào, mà bây giờ đã tổn thất bảy cái tuy rằng không tính quá nhiều, nhưng cũng không tính là ít.

Thiếu một con trùng vương, liền sẽ thiếu đi một phần tỷ lệ tiến giai Vương cấp thành công, nếu mà cuối cùng chủ thượng tiến giai Vương cấp thất bại, nếu vậy thì bọn họ sẽ phải trải qua những ngày không yên lành sao.

“Được rồi, đại sự còn ở phía sau, tốt nhất gần đây phải càng thêm cẩn thận, nếu hai tên gia hỏa kia mà còn xuất hiện, thì nhất định phải để bọn họ có đến mà không có về.”
……
Sào huyệt châu chấu liên tục bị phá huỷ, nhưng lại không tìm ra thủ phạm, nếu bọn họ không thể bắt được người khởi xướng, vậy thì tất cả bọn họ đều phải chịu phạt.

……
Lâm Sơ Văn đứng ở trên lầu của một tửu lầu hướng tới dưới lầu vọng, dưới lầu có một ít thôn dân, đang xếp hàng bán Linh Lương.

“Ngươi bán lương thực không ít a!”

Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, nói: “Bởi vì giá lương giới tương đối cao.”
Hiện tại giá lương giới so với ngày thường đã cao hơn hai thành, nên rất nhiều thôn dân đều không nghĩ sẽ bỏ lỡ cơ hội lần này.

Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Bọn họ chỉ thấy trước mắt mà không thấy sau này! Một khi nạn châu chấu qua đi, giá lương giới sẽ tăng lên gắp hai ba lần.”
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, có chút buồn bực nói: “Chúng ta dù biết thì cũng vô dụng a!”
Kỳ thật, đã có một ít người đã cảm thấy sẽ có nạn châu chấu xảy ra nên đã loan truyền tin tức để cảnh báo nhưng một ít địa phương lại cảm thấy những người này là đang rao tin giả gây rối loạn nhân tâm nên phái người đi bác bỏ tin đồn, một đám heo!
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Ta giống như cảm thấy việc này, giống như không chỉ đơn giản là vì muốn Châu Chấu Vương tiến cấp thôi đâu!”
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: Từ trứng của trùng vương có thể suy đoán ra con chủ mẫu trùng vương cũng đã là Chiến Tướng cấp nhưng dù là Chiến Tương cấp thì cũng không thể nào bày ra một cái võng lớn như thế, hắn sau lưng có người hỗ trợ.”
Sở Diệp thực mau phản ứng lại đây, nói: “Ngươi cảm thấy chuyện này có liên quan đến việc đấu tranh giữa các địa vực không?”
Lâm Sơ Văn gật đầu,: “Đúng vậy.”
Tuy đó chỉ là suy đoán của Lâm Sơ Văn, nhưng có một chuyện mà Lâm Sơ Văn có thể chất chấn đó là đối phương phải có một thế lực nào đó đã chống lưng cho đối phương, và đối phương không là người Vân Chấu, bởi nếu nạn châu chấu ở Vân Châu xảy ra nghiêm trọng hơn dự tính, việc đó cũng sẽ kéo theo các thế lực ở Vân Châu cũng sẽ theo đó mà suy giảm, còn việc thu mua Linh Lương, còn việc nạn châu chấu xảy ra ở khắp nơi, cũng có thể là do một đám người làm nên, còn việc thu mua linh lương chất chấn là nhân nạn châu chấu này linh lương thiếu hụt sẽ nâng giá lên để kiếm lời.

Sở Diệp lắc đầu, nói: “Cho dù là thế, đó cũng không phải chuyện mà chúng ta quản được.”
Hắn cùng Lâm Sơ Văn chỉ là hai Hồn Sĩ nhỏ bé mà thôi, cho dù bọn họ đề cập đến việc địa vực chi tranh thì cũng sẽ bị ngươi

khác coi là hai đứa nhóc thích làm chuyện người lớn, cũng sẽ chẳng ai tin bọn họ cả.

“Từ khi chúng ta rời đi Long Nhai Thôn cũng đã ba tháng, Tuyết Bảo giống như phải tiến giai, nếu Tuyết Bảo phải tiến giai có lẽ sẽ giống Tiểu Ngân sẽ đi ngủ một đoạn thời gian.” Lâm Sơ Văn nói.

Gần đây Tuyết Bảo khá lười biếng, nghĩ đến việc tiến giai đã không còn bao xa, Tiểu Ngân lúc trước tiến giai cấp 7 cũng đã ngủ hơn một tháng, Tuyết Bảo hẳn là sẽ không ngủ lâu như vậy, nhưng ít nhất cũng phải ngủ hơn mười ngày.

Một khi Tuyết Bảo ngủ say, Tiểu Ngân tuy rằng có ong đàn phụ trợ trong chiến đấu nhưng chiến lực cũng sẽ không bằng khia có Tuyết Bảo phụ trợ.

Sở Diệp có chút vui sướng nói: “Tuyết Bảo phải tiến giai sao? Chuyện tốt a!”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Thật là chuyện tốt.”
Sau vài lần phá huỷ sào huyệt châu chấu đã thu hoạch được không ít đồ tốt, đã trợ giúp cho Tuyết Bảo rất nhiều nếu không nhờ có những thứ đó việc Tuyết Bảo muốn lên cấp 7 phải kéo dài thêm ít nhất nửa năm cũng là có khả năng.

“Tuyết Bảo có thể tiến giai, cũng may nhờ có mấy giọt Hỗn Nguyên Lộ.”
“Người sau màn lần này cũng quá lợi hại tới thứ như Hỗn Nguyên Lộ mà cũng bỏ ra được.” mà giá của Hỗn Nguyên Lộ cũng phải mấy ngàn đồng vàng chứ không ít hơn, mà thứ này còn tương đối hiếm thấy, dù có tiền còn chưa chắt đã có thể mua được.

“Cái sào huyệt có Hỗn Nguyên Lộ trứng trùng ở đó phẩm chất không tồi.”

Dù đều là trứng Châu Chấu Vương nhưng cũng phân chia mạnh yếu, cái sào huyệt đặc Hỗn Nguyên Lộ trứng trùng vương có phẩm chất vượt xa mấy cái trứng trùng vương khác rất nhiều, một khi nó sinh ra, thì tuyệt đối là một nhân vật không thiếu tính tàn nhẫn đâu, còn rất có khả năng tiến giai Chiến Tướng.

Nhưng hiện giờ đã vào bụng của Tiểu Ngân cũng coi như đã làm được một kiện công đức không nhỏ.

“Một khi Tuyết Bảo ngủ say, vậy chúng ta liền mất đi một nữa chiến lực.” Lâm Sơ Văn ôm Tuyết Bảo nói.

Tuyết Bảo lười biếng đánh cái ngáp, lấy cái đuôi quét quét qua mặt Lâm Sơ Văn, Lâm Sơ Văn đem Tuyết Bảo thu vào bên trong Hồn Thất.

Sở Diệp hít sâu một hơi, Tuyết Bảo một khi ngủ say, thì Tiểu Ngân sẽ phải một mình chèo chống.

Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: “Bằng không, chúng ta quay về Long Nhai Thôn?”
Lâm Sơ Văn chần chờ một chút, nói: “Long Nhai Thôn?”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Long Nhai Thôn tuy rằng thổ địa tương đối cằn cỗi, nhưng chỉ sợ cũng không trốn khỏi nạn châu chấu lan đến.”
Thôn dân Long Nhai Thôn phần lớn nghèo khổ, lương thực dự trữ cũng không bao nhiêu, một khi nạn châu chấu bùng nổ, người trong thôn rất có khả năng sẽ bị đói chết.

Nếu là nạn châu chấu thật sự bùng nổ, vậy đám hoa màu ở Long Nhai Thôn chỉ sợ cũng không giữ được, nếu thực vật ở Long Nhai Sơn chết hết vậy quy mô đàn ong trong núi cũng sẽ giảm đi rất nhiều.

Nếu không còn đồ ăn có lẽ hoang thú trong núi sẽ chạy xuống núi rồi đi tập kích thôn dân.

Có quá nhiều hệ lụy sau chuyện này.

Sở Diệp cũng đã ở Long Nhai Thôn hơn một năm, ít nhiều cũng có tình cảm với nơi đó, thấy nạn châu chấu có khả năng sẽ bùng nổ nên muốn về đó giúp một phen.

Trên Long Nhai Sơn hẳn còn sản nghiệp ở đó, mà Sở Diệp cũng không nghĩ sẽ từ bỏ số sản nghiệp đó.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: "Cũng được, chúng ta trở về."
Người Lâm gia hẳn là không nghĩ đến hắn sẽ quay lại Long Nhai Thôn.

Một khi nạn châu chấu đã bắt đầu lộ ra, thì đám linh điền của Lâm gia cũng đừng mong thoát khỏi kiếp nạn này.

Một khi nạn châu chấu bùng nổ, Lâm gia cũng sẽ không rảnh mà lo tới hắn.

Tiểu Ngân nghe được sẽ về Long Nhai Thôn, phe phẩy cánh tỏ vẻ tán đồng.

Nhờ nuốt liên tục bốn quả trứng Châu Chấu Vương, thực lực của Tiểu Ngân đã có tiến bộ rõ nét hơn lúc nó vừa mới tỉnh lại, Tiểu Ngân cũng rất là chờ mong sẽ lại được gặp mặt con tiểu ong chúa trong núi kia.

Lâm Sơ Văn nhìn Tiểu Ngân, cười cười, nói: "Tiểu Ngân lần này trở về, hẳn là có thể trở thành vua của Long Nhai Sơn."
Uy thế trên người Tiểu Ngân bây giờ đã khác lúc trước rất nhiều nếu bây giờ so ra thì khoảng cách đã như trời với đất, con tiểu ong chúa trong núi kia hiện tại hẳn là bị Tiểu Ngân bỏ xa tới cả chân trời.

Tiểu Ngân nghe được Lâm Sơ Văn nói, vừa lòng vây quanh Lâm Sơ Văn xoay vài vòng, tựa hồ ở ca ngợi sự tinh mắt của Lâm Sơ Văn.

……
Nếu đã quyết định hồi thôn, hai người lập tức cưỡi linh cầm và sau bốn ngày lúc thì hai người cũng đã về tới Long Nhai Thôn.

“Diệp thiếu, Lâm thiếu đã trở lại a!” Thôn trưởng nhìn thấy hai người, đầy mặt tươi cười mà đi tới tiếp đoán.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đã trở lại.”
“Hai vị lần này, đi cũng đã được một khoảng thời gian rồi nhĩ!” Thôn trưởng có chút cảm thán nói.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Chỉ định là ở ngoài ngao du vài hôm nhưng không cẩn thận lại đi liền mấy tháng.”
“Trong khoảng thời gian hai vị rời đi đã có hai nhóm người tới đây tìm hai vị.” Thôn trưởng sắc mặt cổ quái nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Vậy à”
Thôn trưởng gật đầu, “Một lần là tới tìm Lâm thiếu, còn một lần khác là tới tìm Sở thiếu.”
Lúc đầu khi mấy nhóm người đó tới thôn trưởng còn lấy thái độ lấy lòng mà tiếp đoán nhưng sau đó thôn trưởng âm thầm suy đoán, hình như Sở Diệp và Lâm Sơ Văn không quá ưa thích những người đó thì phải.

“Thôn trưởng, trong lúc chúng ta rời đi, trong thôn có xảy ra chuyện gì không.” Lâm Sơ Văn hỏi.

Thôn trưởng lắc lắc đầu, “Cái này thì không có!”
“Đồng ruộng thu hoạch thế nào?” Lâm Sơ Văn tiếp tục hỏi.

Thôn trưởng cười cười, có chút đắc ý nói: “Rất tốt, năm nay mùa

màng không tồi, chất chấn sẽ được mùa, lần này lương thực được mùa, thôn dân chất sẽ cũng thu được không ít."
Sở Diệp: "……" Thôn trưởng tưởng cũng quá tốt rồi.

Lâm Sơ Văn miễn cưỡng cười cười, nói: "Nga, vậy tốt rồi."
Sở Diệp nhìn mấy chiếc xe Linh Lương, nhíu nhíu mày, nói: "Thôn trưởng, số Linh Lương này là muốn đem đi bán sao?"
Thôn trưởng gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Năm nay lương thương cho giá không tồi, nên thôn dân muốn mau chống đem số linh lương này đi bán."
Sở Diệp nhíu mày đầu, nói: "Thôn trưởng không cần đem đi bán, trực tiếp bán hết cho ta đi, ta lấy giá thị trường mà thu mua."
Thôn trưởng sửng sốt một chút, "A!" Một tiếng, "Diệp thiếu, vậy thì hơi xấu hổ với ngài?"
Sở Diệp cũng không thèm để ý nói: "Chả sau cả, có bao nhiêu ta mau bấy nhiêu vận chuyển đến kho hàng của ta đi."
Sở Diệp đã suy nghĩ qua, nếu hắn khuyên thôn trưởng không đem linh lương đi bán thì thôn trưởng cũng sẽ không nghe, vậy thôi dứt khoát đem Linh Lương mua hết, mà trong sân nhà hắn có không ít hầm đem để vào đó cũng không sau.

Thôn trưởng gật đầu, nói: "Vậy được."
"Đúng rồi, Sở thiếu số ong đàn mà ngài thả trong núi hiện giờ tựa hồ đã có không ít mật đâu, do không ai thu nên bên trong thùng nuôi ong đều đã đầy mật cả" Thôn trưởng nói.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Ta đã biết, ta liền đi thu."
Sở Diệp cong cong khóe miệng, mấy tháng nay vẫn luôn vội vàng chạy ngược chạy xuôi, tuy rằng có được không ít thứ tốt, nhưng tiền thì không có kiếm vào đồng nào cả.

Lâm Sơ Văn bán dược tề cũng bán được không ít tiền, nhưng vì mua Băng Chúc Quả cũng đã tiêu phí không nhỏ, bây giờ trong tay đại khái cũng không dư lại bao nhiêu, bây giờ đem mật ong trong núi bán đi, vừa lúc có thể thu vào không ít.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cầm tay đi lên núi, “Trong thôn giống như không đã chịu ảnh hưởng, có lẽ nơi này không phải là mục tiêu của những người đó.”
Sở Diệp lắc đầu, nói: “Tuy rằng như thế, cũng không thể thiếu cảnh giác.”
Mọt khi châu chấu đem thảm thực vật ăn sạch liền sẽ nhanh chóng dời đi, dù ở đây không phải là mục tiêu chính nhưng những thành trấn lân cận thì sau.

Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Trước không nghĩ tới việc này nữa, trước đem mật ong thu hoach cái đã.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Được.”.

Chương 54: Hang Ổ Ngân Sí Ong

Editor: Tỉnh
Tiểu Ngân sau khi về tới Long Nhai Thôn, liền gấp không chờ nổi mà giết đến hang ổ của Ngân Sí Ong để quyết chiến.

Tiểu Ngân bây giờ đã cấp 7, bởi vì huyết mạch đặc thù hơn nữa trước đó đã ăn không ít trứng trùng vương cấp, nên nay uy áp vương giả trên người đã ngày càng mạnh mẽ, hoàn toàn có thể so sánh ngang hành Ngân Sí Ong vương cấp 9.

Tiểu ong chúa trong núi chỉ mới cấp 5, căn bản không phải là đối thủ của Tiểu Ngân.

Tiểu Ngân cơ bản đã nghiền nát sức mạnh của con tiểu ong chúa kia và bắt nó xưng thần với Tiểu Ngân kể cả ong vệ bảo vệ tiểu ong chúa cũng không ngăn cản được uy thế của Tiểu Ngân cuối cùng cũng sôi nổi thần phục nó, trong đó còn có một con Ngân Sí Ong cấp 9 còn là lão tướng.

Từ đây toàn bộ Long Nhai Sơn đều thành địa bàn của Tiểu Ngân, bây giờ tiểu ong chúa cũng đã thành cấp dưới củaTiểu Ngân.

Tiểu Ngân cấp cho tiểu ong chúa một cái tên là Ngân Tiểu Nhị, ý là vì có Tiểu Ngân nó ở đây, đối phương chỉ có thể là lão nhị.

Sau khi Tiểu Ngân tiếp nhận toàn bộ ong đàn, thì số lượng Ngân Sí Ong có phẩm cấp đã nhiều hơn 900 con.

Sau khi tiếp nhận ong đàn Tiểu Ngân cũng đạt được không ít chỗ tốt.

Tiểu Ngân chỉ huy một đám Ngân Sí Ong, đem đám tổ ong ong trên núi, dọn vào bên trong buồng ong.

Lâm Sơ Văn nhìn ong đàn dọn về tổ ong tới, có chút kinh hỉ nói: "Này trong những tổ ong đó, đều là sữa ong chúa đi."
Sở Diệp gật đầu, "Hình như là vậy."
Đám sữa ong chúa này là do con ong chúa đời trước để lại, số sữa ong chúa vốn thuộc về tiểu ong chúa, nhưng hiện tại đều là của Tiểu Ngân.

Lâm Sơ Văn cười, nói: " Ong chúa đời trước, hình như rất là lợi hại a!" Lại có thể tích lũy nhiều sữa ong chúa như thế.

Sở Diệp gật đầu, nói: "Hẳn là vậy."
Ngân Tiểu Nhị phành phạch cánh đi theo bên người Tiểu Ngân, thần sắc có chút uể oải, nhìn dáng vẻ hình như có chút ủy khuất.

Sở Diệp chớp chớp mắt, nói: "Tiểu Ngân cư nhiên so Ngân Tiểu Nhị béo hơn một vòng, có nên cho giảm giảm béo hay không!"
Lâm Sơ Văn liếc mắt nhìn Sở Diệp, Tiểu Ngân trừng mắt Sở Diệp, trong miệng phát ra tiếng huýt xích huýt xích để kháng nghị.

Sở Diệp nhún vai, nói: "Chỉ đùa một chút mà thôi, hà tất phải nghiêm túc như vậy."
Lâm Sơ Văn nhìn bộ dạng lười nhác của Sở Diệp vừa thấy tức giận lại thấy buồn cười, "Ngươi không gì làm lại thích trêu đùa Tiểu Ngân a!"
"Mà lời ta nói cũng đâu có sai." Trong ấn tượng lúc ban đầu của hắn thì Ngân Tiểu Nhị cường tráng hơn Tiểu Ngân một ít, mà hiện nay Tiểu Ngân rõ ràng là có dấu phát dục quá mức, nhìn

thân hình của Tiểu Ngân đi, bây giờ nó tròn vo kìa nhìn là biết dinh dưỡng trong cơ thể bị thừa quá nhiều.

Lâm Sơ Văn: "……"
Lâm Sơ Văn nhìn Hồn Tinh trong tay Tiểu Ngân, nói: "Đó là Hồn Tinh của ong chúa đời trước sao?"
Sở Diệp gật đầu, nói: "Đúng vậy."
Ong chúa đời trước là Tướng cấp, Hồn Tinh phẩm chất đương nhiên không giống các loại Hồn Tinh bình thường, viên Hồn Tinh này đã bị Ngân Tiểu Nhị dùng qua, tốc độ mà Ngân Tiểu Nhị hấp thu năng lượng bên trong tinh hạch cũng không tính là nhanh, nên bên trong tinh hạch năng lượng cũng chỉ mới bị hấp thu khoảng một phần tư mà thôi, Sở Diệp đánh giá nếu có khối tinh hạch này ở đây thì mấy tháng tới sẽ không cần mua tinh hạch cho Tiểu Ngân nữa, cũng sẽ tiết kiệm được không ít tiền.

Lâm Sơ Văn nghiêng đầu, nói: "Tinh hạch phẩm chất không tồi a!"
Sở Diệp gật đầu, nói: "Nó chính là Hồn Tinh Tướng cấp đấy." Một viên này có thể đổi được hơn một trăm viên Hồn Tinh Sĩ cấp đấy, nếu Ngân Tiểu Nhị mất đi khối Hồn Tinh này thì lực của nó sẽ không bao giờ đuổi kịp với Tiểu Ngân nữa.

……
Biết Sở Diệp muốn mua Linh Lương, thôn dân ngây lập tức đem Linh Lương bán cho Sở Diệp.

Nhà Sở Diệp có hầm, chỉ là luôn để không, Sở Diệp quét dọn sạch sẽ căn hầm, nhưng khi Linh Lương được đem tới thì cái hầm kia chứa không đủ, Sở Diệp đành tìm người đào thêm mấy cái hầm nữa.

"Diệp thiếu, tại sao lại đột nhiên thu mua nhiều Linh Lương như vậy!"
"Nạn châu chấu sắp tới." Sở Diệp nói.

Thôn trưởng sắc mặt đổi đổi, có chút kinh tủng nói: “Diệp thiếu, này nhưng lời này không nên nói bậy a!”
Sở Diệp cười cười, nói: “Ta nói giỡn thôi, mà gần đây ta tính toán mua một ít ấu tể của Hắc Bì Sơn Trư để đem len trên núi nuôi thả, đến lúc đó sẽ yêu rất nhiều Linh Lương.”
Không ít Hồn Sủng lượng đồ ăn mà chúng ăn mỗi ngày đều rất lớn, có loài thì ăn thịt, giống như loài Hổ hoặc Báo mỗi ngày đều phải ăn mấy chục cân thịt, không kén ăn còn đở, mà còn kén ăn thì chỉ thích ăn thịt có phẩm cấp mà thôi.

Thịt của Hắc Bì Sơn Trư được không ít Hồn Sủng ưa thích, cũng có một ít thôn dân cũng sẽ chăn nuôi Hắc Bì Sơn Trư, để bán cho các Hồn Sủng Sư.

Hắc Bì Sơn Trư sau khi nuôi lớn thường sẽ ủi đầu vào hàng rào nên có chút nguy hiểm, nếu thôn dân có nuôi cũng sẽ nuôi không quá nhiều.

Thôn trưởng gật gật đầu, nói: “Thì ra là muốn nuôi heo a! Vậy thì cần không ít lương thực đâu, mà loài Hắc Bì Sơn Trư này tương đối hung tàn.”
Sở Diệp mãn không thèm để ý nói: “Không cần lo lắng, ta sẽ bảo ong đàn trông coi chúng.”
Thôn trưởng có chút hâm mộ nói: “Thì ra Sở thiếu sớm đã có suy tính a!”
Thôn trưởng thầm nghĩ: Sở Diệp bán mật ong đã kiếm được không ít tiền, nếu lại còn đem trăn nuôi Hắc Bì Sơn Trư vậy tiền thu vào không phải là con số nhỏ đâu.

Thôn trưởng do dự có chút thấp thỏm nói: “Diệp thiếu, ngươi nói nạn châu chấu sẽ phát sinh, rốt cuộc có phải là thật không?”
Sở Diệp ngẩng đầu không nói gì, trước đó hắn đã nói với thôn trưởng là nạn châu chấu sẽ tới, nhưng lúc đó thôn trưởng không tin nay lại tới hỏi, chất là thôn trưởng bắt đầu tin rồi.

Thôn trưởng xem Sở Diệp không nói lời nào, có chút lo sợ bất an, “Sở thiếu, ngươi đây là……”
Sở Diệp thở dài, nói: “Thôn trưởng nếu tin lời ta nói, thì hãy nên an bài cho thôn dân chuẩn bị sẵn sàng đi lo trước khỏi hoạ sao.”
Thôn trưởng nhìn biểu tình của Sở Diệp, cũng hiểu Sở Diệp đang nói tới việc gì, liền hướng Sở Diệp nửa cúi mình vái chào rồi rời đi.

……
Sở Diệp rời đi gần ba tháng, mật ong đọng lại rất nhiều, mỗi cái thùng nuôi ong đều trang tràn đầy mật ong.

Sở Diệp tìm hai mươi mấy người tới làm giúp, rồi cùng nhau thu mật ong.

Mấy thôn dân được mướn tập trung ở trong sân, giúp lấy mật ong từ trong thùng nuôi ong ra bên ngoài rồi cho vào cái bình.

Thôn dân sợ Ngân Sí Ong nhưng khi thấy Ngân Sí Ong bị Tiểu Ngân quản thúc chặt chẽ, căn bản là không tới gần bọn họ mới yên tâm một ít.

Tốn hết ba ngày Sở Diệp thu gần hai vạn cân mật ong.

Hai vạn cân mật ong, Sở Diệp không có đủ bình đựng, nên suy tính định đem mật ong bỏ chung vào một cái lu lớn có thể chứa, nhưng lại sợ người khác chú ý nên không làm tiếp.

Sở Diệp nhìn phòng chưa mật ong, chớp chớp mắt, có chút kinh tủng nói: “ Nhiều đến như vậy.”
Lâm Sơ Văn phồng lên quai hàm, lên nói:" Chúng ta rời khỏi đây cũng một khoảng thời rồi đấy.”
Sở Diệp vốn đang lo lắng khi gặp nạn châu chấu lương thực của ong đàn sẽ cạn kiệt, cho nên mỗi cái thùng nuôi ong đều để lại một ít mật ong, còn số mật ong có phẩm chất cao Sở Diệp cũng

không có động vào.

“Nhiều mật ong như vậy sợ là Trúc Khê Trấn ăn không hết.”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Trước bán một nhóm đi đã”
Mật ong thật sự quá nhiều, Sở Diệp đưa tới chỗ Hạ Sơn nhờ hỗ trợ vận chuyển giúp, nhìn thấy cả đóng mật ong của Sở Diệp, Hạ Sơn liền vô cùng hâm mộ.

“Sở Diệp, ngươi phát tài a!”
Sở Diệp cười cười, nói: “Không dám, không dám.”
Hạ Sơn tràn đầy sùng bái nhìn Sở Diệp, nói: “Ngươi thật ghê gớm a! Có thể khiến cho ong đàn ủ ra nhiều mật ong như thế, nhưng ngươi không sợ bị ong đàn chít chết sao.”
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Ta vì cái gì mà bị ong đàn chít chết?”
Hạ Sơn gãi gãi đầu, có chút ngượng ngùng, “Ta nghe nói, cũng có một Hồn Sủng Sư dưỡng ong mật như ngươi nhưng kết quả do hắn tham lam dưỡng quá nhiều nên làm cho Hồn Sủng bản mạng bị thương sau đó đã bị ong quần công đánh, trúng nọc ong mà chết.”
Sở Diệp: “……” Nghe tới, liền nghĩ nuôi ong cũng là nghề nguy hiểm.

Sở Diệp sắc mặt cổ quái nhìn Hạ Sơn, nói: “Ngươi cũng biết nhiều chuyện ghê a! Chẳng lẽ cũng muốn nuôi ong?” Lúc trước Hạ Sơn tựa hồ rất hâm mộ hắn vì hắn có thể nuôi ong kiếm đồng vàng.

Hạ Sơn vội vàng lắc lắc đầu, nói: “Không có a! Là do khi ta đi vận chuyển hàng thì nghe được, nhà ta thường xuyên vào nam ra bắc nên cũng thường nghe được không ít tin tứ.

Mà Diệp thiếu số mật ong này đều bán cho cửa hàng Sở gia sao?”
Sở Diệp lắc đầu, nói: “Cũng không biết, cửa hàng bên kia sợ là mua không hết, như thế nào ngươi có nguồn tiêu thụ sao?”
Hạ Sơn gật đầu, thử nói: “Diệp thiếu, có thể bán một ít cho

thương đội chúng tôi không?"
" Người của thương đội các ngươi có nhu cầu sao?" Sở Diệp hỏi.

Hạ Sơn gật gật đầu, nói: " Ngân Tuyết Mật của cửa hàng Sở gia hương vị nhất tuyệt, người của các trấn chung quanh thương xuyên qua đây để mua Ngân Tuyết Mật." Quản sự của thương đội bọn họ biết hắn cùng Sở Diệp có chút giao tình, cố ý nhờ hắn giúp dùm việc này.

Sở Diệp: "……" Cũng có thể như thế? "Nói như vậy, ta đem mật ong bán cho thương đội các ngươi mà ngươi lại có thể lấy thêm tiền thêu vận chuyển?"
Hạ Sơn gãi gãi đầu, không nói gì.

Sở Diệp cười cười, nói: "Vậy được ta có thể lấy y giá củ mà bán cho thương đội các ngươi."
Hạ Sơn có chút kinh hỉ nói: "Ngươi đáp ứng rồi?"
"Dù sao đều là bán, bán cho ai mà không được, bán cho thương đội các ngươi nhưng nói với họ làm tự qua chổ ta mà lấy hàng ta không nhận vận chuyển tận nơi." Sở Diệp nói.

Hạ Sơn gật gật đầu, nói: "Đương nhiên rồi."
Sở Diệp đem 8000 cân mật ong, bán ở cửa hàng Sở gia, còn lại 1 vạn 2 ngàn cân mật ong cũng lấy y giá đó mà bán cho thương đội.

Hai vạn cân mật ong tổng cộng kiếm được 3000 đồng vàng.

Loại mật ong này giá cả kỳ thật cũng không tính là mắt, chỉ là do ong lượng thật sự quá lớn, tích tiểu thành đại nên mới kiếm được nhiên tiền như vậy.

Trừ bỏ mật ong, Sở Diệp còn thu được không ít sáp ong, đem sáp ong bán cho cửa hàng dược liệu, thu được 800 đồng vàng.

Sở Diệp đang ở trong buồng ong kiểm tra thùng nuôi ong, Tiểu Ngân có chút kích động vây quanh Sở Diệp bay múa.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Làm sao vậy?”
Sở Diệp có chút vui sướng nói: “Hình như Tiểu Ngân ở trong núi phát hiện cái gì đó.”
Lâm Sơ Văn nhìn bộ dạng của Tiểu Ngân nói: “Có lẽ là phát hiện thứ gì tốt?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Có khả năng, chúng ta qua đi nhìn xem đi.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi theo Tiểu Ngân đi lên Đông Sơn, ở Đông Sơn nơi nào cũng có tổ ong, trên cây, trên vách núi, hốc cây…… Không chỗ là không có.

Lâm Sơ Văn đi theo sau Sở Diệp, nhìn xung quanh, bên trong ánh mắt hiện lên vài phần kinh ngạc cảm thán, “Nơi này, cư nhiên……”
Sở Diệp nhìn theo ánh mắt của Lâm Sơ Văn thấy được một mảnh linh thảo địa.

Bên trong linh thảo địa sinh trưởng không ít linh dược, nhưng có chút lộn xộn, nhưng lại có không ít loại linh thảo quý hiếm.

“Thảo Tinh Hoa, Cẩm Thượng Châu, Bạch Ban Ngọc Lộ, Lệnh Tiễn Hoa Sen, Bạch Tuyết Cơ, Viền Vàng Cây Thùa, thật nhiều a!” Lâm Sơ Văn nhịn không được tán thưởng nói.

Lâm Sơ Văn là Dược Tề Sư, nhưng khi nhìn thấy nhiều linh thảo như thế, nhịn không được có chút vui sướng.

Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Nhiều Linh thảo như thế, không giống như là mọc hoang dại a! Chất là do người nào đó trồng.”
Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Không phải do con người trồng, có thể là do trong lúc Ngân Sí Ong thải mật, gặp được hạt giống liền đưa tới nơi này sau đó đám hạt giống kia tự đâm chồi lớn lên,

dần dà liền hình thành mảnh dược viên này."
Vốn nơi này là vùng cấm, này nhờ có Tiểu Ngân hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang bay ở đằng trước nên ong đàn tự động sẽ nhường đường cho Sở Diệp.

Sở Diệp đầy hưởng thụ một phen mà hiên ngang đi qua con đường mà đám ong đã tạo ra, trong lòng có chút lâng lâng, Sở Diệp bỗng nhiên hiểu được Tiểu Ngân vì cái gì nhất định phải chiến thắng tiểu ong chúa, hình như sau khi chiến thắng tiểu ong chúa tựa hồ thu được không ít chổ tốt..

Chương 55: Trong Núi Tầm Bảo

Editor: Tĩnh
Tiểu Ngân mang theo Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn vào một cái sơn động, Sở Diệp thấy được một cái tổ ong rất lớn, bên cạnh tổ ong có một khối thi hài, thi hài được bao lấy bởi bộ quần áo, có thể nhìn ra chất liệu của bộ quần khá tốt, nhìn tuy có chút củ nhưng không có bị phân hủy.

“Người này chẳng lẽ là Hồn Sủng Sư?” Lâm Sơ Văn nhìn thi hài bên trong sơn động nói.

Tiểu Ngân lắc lắc đầu, tỏ vẻ không biết.

Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: “Hẳn là Hồn Sủng Sư.”
Hồn Sủng Sư này chất đã chết cũng được khá lâu rồi, có thể trước đây đối phương đã cùng Ngân Sí Ong ong chúa của đời đời trước nổi lên xung đột, nên mới đột tử ở đây.

Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Sữa ong chúa là thứ tốt, số sữa ong chúa này bán đi thì có thể bán trên vạn đồng vàng cũng không khó.” Có lẽ chủ nhân của khối thi hài này chính là nhìn trúng sữa ong chúa ở đây sau đó chết ở nơi này.

“Long Nhai Thôn, thật đúng là cái bảo địa a!” Sở Diệp nói.

Trước đó bọn họ còn phát hiện một cái thi hài của một Hồn Sủng Sư khế ước Kim Sí Ong, kết quả bên trong sào huyệt của

Ngân Sí Ong lại phát hiện thêm một khối thi hài của một Hồn Sủng Sư.

Nếu bọn họ may mắn thì nói không chừng ở trên Long Nhai Sơn còn phát hiện thêm di hài của Hồn Sủng Sư nào khác cũng không chừng.

Sở Diệp kiểm tra thi thể, từ trong áo của thi thể gỡ xuống một cái túi trữ vật.

Túi trữ vật này ở đây chất cũng đã mấy mươi năm không chừng, nhìn nó dơ đến lợi hại, nhưng dù có dơ đi nữa thì nó cũng túi trữ vật!
Sở Diệp kéo ra túi trữ vật, nhìn nhìn, “Cái túi trữ vật này phẩm chất không tồi.”
Sở Diệp hai người bọn họ mua hai cái túi trữ vật, đều chỉ có hơn một mét vuông, còn cái túi dơ hề hề này lại có tới năm sáu mét vuông, giá trị cũng 4000-5000 đồng vàng.

Sở Diệp ở trong túi trữ vật phát hiện một trương kim tạp, trong thẻ có ước chừng hai vạn đồng vàng.

Sở Diệp nhìn kim tạp bên trong kim ngạch, đôi mắt tức khắc đỏ, "Giàu to rồi a!”
Lâm Sơ Văn chớp chớp mắt, cũng không dự đoán được rằng sẽ có một cái bánh to từ trên trời rớt xuống ngay đầu bọn họ.

Hai vạn đồng vàng, tuy hắn cùng Sở Diệp có khả năng kiếm đồng vàng đều không tồi, nhưng nếu muốn kiếm đủ hai vạn đồng vàng, thì bọn họ cũng cần phải tốn một khoảng thời gian.

Lâm Sơ Văn lại tiếp tục kiểm tra hài cốt, nói: “Người này đúng là bị trúng nọc độc Ngân Sí Ong, chất là bị ong chít chết.”
Sở Diệp: “……” Bị chít chết sao? Nếu quả thực như thế thì người này nhất định chết rất thảm, quả nhiên Hạ Sơn nói không sai a!

Khế ước ong mật cũng là một việc vô cùng nguy hiểm, hắn lúc trước có thể khế ước với Tiểu Ngân, thật sự đã rất may mắn.

(ノ-_-) ~┻━━┻
Trong túi trữ vật trừ bỏ đồng vàng, còn có vài cái hộp ngọc đựng dược liệu, hộp ngọc tuy rằng có khả năng lưu trữ dược liệu khiến cho chúng không mất đi dược lực, nhưng nó cũng chỉ lưu dữ trong một đoạn thời gian mà thôi.

Sở Diệp đem mấy cái hộp ngọc đưa cho Lâm Sơ Văn, hộp ngọc có công năng giữ tươi giá cả cũng không rẻ, đối phương chỉ cần hộp ngọc và túi trữ vật đã quý hơn tất cả những gì mà bọn họ có.

Lâm Sơ Văn cũng không khách khí, trực tiếp đem đồ vật nhận lấy.

Bên trong túi trữ vật còn có một ít dược tề, vốn cũng có đáng chút giá nhưng hiện tại tất cả đều biến chất.

Sở Diệp móc ra một tấm da thú, trên da thú có một bức họa, nhìn như là một tấm tàng bảo đồ.

“Trên này viết đủ thứ rối loạn lung tung a! Ngươi nhìn xem.” Sở Diệp một chữ xem cũng không hiểu, chẳng lẽ hắn thành thất học, không đạo lý a! Hắn kế thừa ký ức của nguyên chủ, nên hắn cũng biết chữ mà.

Lâm Sơ Văn lấy tấm da thú nhìn nhìn, tức khắc ánh mắt sáng lên, “Cái này là……”
Sở Diệp nhìn biểu tình của Lâm Sơ Văn, có chút nghi hoặc nói: “Làm sao vậy? Thứ tốt sao?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Trên tấm da này viết một loại mật văn, nó thường để dùng để giấu giếm một ít đồ vật, nên mới cố ý sử dụng loại văn tự này, mà trên tấm da thú này có nhất đến vị trí của một loại Linh Hỏa tên là Hàn Diễm.”
Sở Diệp nghiêng đầu, nói: “Hàn Diễm?”

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Hồn Sủng là có thể thông qua hấp thu Linh Hỏa, để tăng cường thực lực thậm chí là cả tiến giai.

Hỏa Hồ của nữ chủ cũng luyện hóa không ít Linh Hỏa.

Tuyết Bảo của Lâm Sơ Văn thuộc hệ Băng, nên đại đa số Linh Hỏa Tuyết Bảo đều không hấp thu được, nhưng chỉ có Hàn Diễm là ngoại lệ, bất quá Linh Hỏa thuộc tính Băng khá hiếm, cũng khó trách khi Lâm Sơ Văn lại kích động như vậy khi biết tin tức của Hàn Diễm.

“Bản đồ này ngươi cất đi, chờ nạn châu chấu qua đi, chúng ta lại đi tìm.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Không gấp, nếu hấp thu mồi lửa thì nhất định thực lực không thể quá thấp."
Sở Diệp đang đắm chìm trong cảm giác giàu sau một đêm, cũng không rảnh đi quản Tiểu Ngân.

Tiểu Ngân bay đi không lâu, lại vội vã bay trở lại.

Tiểu Ngân bay xung quanh Sở Diệp, Sở Diệp sau khi nghe Tiểu Ngân nói, nhịn không được lại là sửng sốt.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, có chút nghi hoặc nói: “Làm sao vậy? Xảy ra chuyện gì!”
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, nói: “Tiểu Ngân nói, ở sâu trong núi phát hiện được sào huyệt châu chấu.”
Lâm Sơ Văn có chút khó hiểu nhìn Sở Diệp, nói: “Sao lại như vậy! Không phải trước đó người dùng la bàn tinh trắc qua rồi sao?”
Mà theo lẽ thường ở mỗi cái sào huyệt sẽ có trùng vệ canh gác.

Huống chi, bọn họ dựa theo tình huống thực tế mà phán đoán thì trùng sào đều được bố trí ở phụ cận những thành trấn có

linh điền mà thôi, mà Long Nhai Sơn không có linh mạch, đáng lý những người đó hẳn là không để vào mắt tới nơi này mới đúng.

Sở Diệp gật đầu, nói: "Là, Tiểu Ngân nói cái này sào huyệt châu chấu này tương đối đặc thù, không có trùng vệ."
Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: "Chúng ta qua đó nhìn xem."
Sở Diệp gật đầu, hai người nhanh chống chạy qua đó, tìm được rồi một cái trùng sào.

Lâm Sơ Văn cầm lấy trứng trùng vương nghiên cứu một chút, nói: " Hình như là một quả trứng chết, nên sẽ không nở ra được tiểu trùng vương."
Sở Diệp híp mắt, thầm nghĩ: "Bởi vì trứng trùng vương đã chết, cho nên cái sào huyệt này hẳn là đã bị bỏ hoang, mà trùng vệ cũng đã bỏ đi."
Hai người trước đó đã phá không ít sào huyệt, trên cơ bản ở đó đều có một ít bảo bối để phụ trợ trùng vương trưởng thành, mà cái này sào huyệt này thì cái gì cũng không có, chất là đã bị người thu doạn.

Hơn một trăm cái trùng sào, nếu muốn bảo vệ toàn bộ yêu cầu sức người sức của, nếu cử quá nhiều người vào Vân Châu sẽ dễ dành bị các thế lực ở Vân Châu phát hiện ra, thì mọi chuyện sẽ đổ vở.

"Châu chấu xuất hiện trứng bị chết là bình thường sao?" Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: "Đương nhiên là bình thường, một con Châu Chấu Vương một lần sinh hạ là hơn một trăm trứng, nhưng cuối cùng có thể sống tới khi phá xác đại khái cũng chỉ hơn ba mươi con, Châu Chấu Vương khi mới phá xác rất yếu ớt, rất dễ chết non." Trước đó những thứ mà bọn họ tìm thấy ở sơn động như Lương Thạch, Hỗn Nguyên Lộ đều là vì muốn làm

giảm tỷ lệ tử vong của châu chấu vương, nếu như thế, thì đã có không ít trứng châu chấu trứng đã trở thành trứng chết, vậy thì số sào huyệt vị vứt bỏ hẳn là có không ít.

Nghĩa là những cái này sào huyệt bị từ bỏ này, đã không còn ai quản cả.

Tiểu Ngân bay qua đi, đem cái trứng trùng đã chết kia một ngụm nuốt xuống.

Dù trứng trùng đã chết hương vị không còn được như trước, nhưng dù sao cũng là trứng trùng vương, dinh dưỡng thì cũng phong phú không kém trứng sống bao nhiêu.

Sào huyệt bên trong trừ bỏ có cái trứng trùng vương đã chết kia, còn có không ít trứng châu chấu bình thường, đám trứng này rất có khả năng sẽ nở ra châu chấu.

Trong thôn chỉ có mấy Hồn Sủng Sư Sĩ cấp, một khi đám trứng này mà nở ra, tất nhiên cũng sẽ tạo ra không ít nguy hại cho thôn.

Sở Diệp lại nói: “Đám trứng trùng này dinh dưỡng hẳn là rất phong phú, như vậy vì tránh cho lãng phí vẫn nên là đem tất cả ăn đi.”
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Cũng đúng.”
Sở Diệp cùng Tiểu Ngân giao lưu một chút, Tiểu Ngân gật gật đầu, triệu hồi ong đàn đến ăn cơm.

Trứng châu chấu có hương vị không phải quá ngon, rất nhiều Ngân Sí Ong bình thường không thích nên không muốn ăn.

Nhưng Ngân Sí Ong đã có cấp bậc lại thích ăn, đại khái là do chúng biết số trứng trùng này đối với chúng rất tốt, nên số trùng trứng bên trong sơn động đã rất nhanh bị cắn nuốt không còn.

Trứng châu chấu dinh dưỡng vẫn rất phong phú, ăn xong trứng trùng trứng đã có không ít Ngân Sí Ong cấp 1 đã có dấu hiệu sẽ tiến giai cấp 2.

“Ăn cũng nhanh thật!” Sở Diệp nhìn trùng sào rỗng tuếch nói.

Lâm Sơ Văn chớp chớp mắt, nói: “Bởi vì ong nhiều.”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Xác thật.” Hiện tại hắn số lượng ong do hắn khống chế thật sự là có chút nhiều.

Giải quyết xong cái tai hoạ ngầm, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn lập tức về thôn.

Trong thôn không ít thôn dân đều đang ở trong ruộng bận việc, không hề ý thức được trong núi có một mối nguy cơ đang ẩn núp.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn trong khoảng thời gian này, vì nạn châu chấu mà vẫn luôn phải chạy ngược chạy xuôi, về tới Long Nhai Thôn cũng không được nhàn rỗi.

Tiểu Ngân sau khi tiếp nhận ong đàn phải tiến hành chỉnh lý ong đàn, Sở Diệp phải đi theo phụ trợ.

Sở Diệp ở trong buồng ong đã để không ít Linh Tuyền Thủy cùng toái Hồn Tinh, nhờ đó thực lực ong đàn tăng lên rất nhanh, hiện tại ong đàn đã có hơn 1000 con Ngân Sí Ong có phẩm cấp.
……
Tuyết Bảo ngủ say hơn mười ngày thì cũng thành công tiến giai cấp 7.

Sở Diệp đem mật ong và sáp ong đi bán thu được 3800 đồng vàng, rồi đưa cái kim tạp có 2 vạn đồng vàng và hai cái túi trữ

vật giao cho Lâm Sơ Văn, dặn dò Lâm Sơ Văn đi đến các thị trấn lớn lân cận mà mua sắm vật tư.

Một khi phát sinh nạn châu chấu, các loại linh dược, Linh Lương giá cả tất nhiên sẽ bị nâng lên, đến lúc đó có rất nhiều thứ giá cả sẽ tăng gấp hai, gấp ba đều là có khả năng.

Sở Diệp cân nhắc, liền quyết định phải mua đồ để dự trữ trước khi nạn châu chấu bùng nổ.

Lâm Sơ Văn nhìn đống đồ trên tay chớp chớp mắt, nói: "Nhiều như vậy, đều đưa cho ta a!"
Sở Diệp gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
Lâm Sơ Văn nghiêng đầu, nói: "Ngươi không sợ ta sẽ lấy hết mấy thứ này rồi bỏ trốn sao."
Số đồ vật mà Sở Diệp đưa cho Lâm Sơ Văn có giá trị gần 3 vạn đồng vàng, có nhiều đồng vàng như vậy thì dù là Hồn Sư cũng sẽ động tâm.

"Ngươi sẽ chạy sao?"
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Tất nhiên là không."
Sở Diệp không yên tâm dặn dò, nói: "Khi mua vật tư phải cẩn thận một chút, đừng để bị người ta theo dõi, tận lực chia nhỏ số lần mua ra." Ba vạn đồng vàng, cũng không ít đâu.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: "Yên tâm, ta sẽ cẩn thận."
"Vậy ngươi đi nhanh về nhanh." Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: "Được."
Lâm Sơ Văn mang theo đồ vật rời đi, Sở Diệp thì đi khắp nơi phóng ong.

Nếu là nạn châu chấu lan nhanh, thì thảm thực vật ở trên Long Nhai Sơn cũng có khả năng sẽ không còn gì cả, nên thừa dịp nạn châu chấu chưa đến, Sở Diệp muốn dự trữ mật ong, cho dù hoa cỏ trên núi đều chết sạch, thì ong đàn cũng sẽ không đến mức bị

chặt đứt đồ ăn.

Sở Diệp lấy ra không ít Linh Tuyền Thủy để nuôi nấng Ngân Sí Ong, để khi Ngân Sí Ong vì phải thải mật liên tục trong một thời gian dài sẽ bị mệt mỏi hoặc bị thương yêu cầu cần nghỉ ngơi, nếu dùng Linh Tuyền Thủy có thể làm giảm thời gian nghỉ dưỡng đó lại..

Chương 56: Ứng Phó Nạn Châu Chấu

Editor: Tĩnh
Lâm Sơ Văn đi thu thập vật tư tốn hết bảy ngày, sau đó mới quay về Long Nhai Thôn.

Lâm Sơ Văn sau khi ra ngoài thì đã đem tất cả đồng vàng để mua linh cốc, linh thảo và một số thứ cần thiết khác.

Một khi nạn châu chấu bùng nổ toàn diện, đem mấy thứ trong tay bán ra ngoài, thì bọn họ có thể kiếm gấp đôi.

Kể từ đó, Tiểu Ngân cùng Tuyết Bảo muốn tu luyện đến cảnh giới Hồn Sư thì cũng sẽ không thiếu đồng vàng.

“Tình huống thế nào?” Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Trong thôn châu chấu không nhiều cũng không ít, bất quá vẫn còn trong tầm kiểm soát, thôn trưởng trước đó cũng đã thông báo cho thôn dân về nạn châu chấu nhưng thôn dân giống như không qua tin tưởng.”
Thật ra thôn trưởng đã nhắc nhở cho thôn dân mấy lần rồi nhưng họ lại không muốn tin với lại dù xảy ra nạn châu chấu thì thôn dân trong thôn cũng chẳn làm được gì.

Lâm Sơ Văn nhấp môi, nói: “Ta từng đi qua một phủ thành lớn, ngày đầu tiên khi ta đến đó, giá của linh thảo, linh cốc cũng không có biến động gì, nhưng từ ngày thứ ba thì bắt đầu, do

trong thành có lời đồn nạn châu chấu sẽ tới, mấy thương gia ở đó liền bắt đầu điều chỉnh giá."
Sở Diệp gật đầu, nói: "Đây chỉ mới là bắt đầu thôi khi nạn châu chấu tới thì mọi thứ càng khó kiểm soát hơn."
Lần nạn châu chấu này sau lưng có người dự mưu đã lâu, hắn cũng vô pháp mà tránh cho, việc hắn có thể làm bây giờ cũng chỉ có tận lực bảo vệ tốt Long Nhai Thôn hết mức có thể mà thôi.

"Nếu một Hồn Sủng Sư cao cấp đã quyết định làm ác thì lực phá hoại của chuyện đó sẽ không dễ gì mà lường được hậu quả!" Lâm Sơ Văn nhịn không được mà cảm thán.

Sở Diệp gật đầu, nói: "Đúng vậy!" Thế giới này, mạng của những người bình thường chỉ như cỏ rác mà thôi, khó trách mọi người đều muốn trở thành Hồn Sủng Sư vì khi đó họ mới bảo toàn được sinh mạng của bản thân.

"Kế tiếp, ngươi có tính toán gì không?" Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp lắc đầu, "Không có, bây giờ mọi chuyện chỉ biết nghe theo số trời mà thôi."
Nạn châu chấu tuy rằng nghiêm trọng, nhưng chịu ảnh hưởng lớn nhất vẫn là dân chúng bình dân, dù năm nay không có thu hoạch thì đối với một ít đại gia tộc mà nói cũng chỉ là tổn thất một ít ích lợi.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: "Tạm thời như vậy thôi."
"Phía Đông Sơn ngươi tính toán làm sao bây giờ?" Lâm Sơ Văn hỏi.

Đông Sơn là đại bản doanh của ong đàn, nhưng cũng tồn tại không ít linh dược, nếu châu chấu bay qua đó chỉ sợ là sẽ không bỏ qua cho mãnh linh thảo kia, nơi đó dù có rất nhiều linh thảo, nhưng chúng vẫn chưa có thành thục dù hiện tại hái hết cũng không dùng được.

Sở Diệp cau mày, nói: “Dựa theo tình hình hiện nay cũng chỉ có thể bảo ong vệ phòng hộ những nơi trọng yếu trong thôn mà thôi.”

Sở Diệp vuốt cằm, thầm nghĩ: Long Nhai Thôn thổ địa tương đối cằn cỗi, hẳn là không phải nơi trọng điểm mà đàn châu chấu hướng tới, nếu xuất hiện châu chấu thì cấp bậc cũng sẽ không quá cao, lấy thực lực hiện giờ của ong đàn hiện giờ hẳn là có thể ứng phó.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Ta có một phối phương của một loại bột phấn tên là Đuổi Trùng Tán không biết có thể dùng để xua đuổi châu chấu không.”
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, nói: “Thử xem sao a!”
Nếu thật sự hữu hiệu thì có thể đem ra bán cho mọi người.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Được để ta thử xem sau.”
Lâm Sơ Văn ở trong phòng hết cả buổi sáng để phối trí ra loại thuốc bột kia.

“Thúi quá!” Sở Diệp nhịn không được nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hương vị của loại Đuổi Trùng Tán chính là như vậy.”
Sở Diệp che lại cái mũi, nói: “Cái này dùng như thế nào a!”
“Rải chung quanh nhà là được.” Một khi nạn châu tới, thì linh lương trên ruộng hay kho hàng chỉ cần có khe hở đều khó có thể may mắn mà thoát khỏi hàm răng của đám châu chấu, nếu rải thuốc bột ở những chổ đó thì cũng có thể tạo được tác dụng nhất định phòng hộ.

Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: “Cho thôn trưởng đưa một ít đi.”
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Cũng được.”
Nạn châu chấu đã bắt đầu có dấu hiệu thôn trưởng đối với lời của Sở Diệp càng thêm tín nhiệm.

Sau khi ông nghe Sở Diệp nói về nạn châu chấu ông cũng kiên trì không ngừng ở trong thôn mà nói về sự suy hại vủa nạn châu chấu.

Người trong thôn tuy rằng bán tín bán nghi, nhưng nhiều ít cũng có chút phòng bị.

Lâm Sơ Văn phối trí Đuổi Trùng Tán, lấy giá ba đồng bạc để bán cho thôn dân, không ít thôn dân nửa tin nửa ngờ cũng lại đây mua một ít.

Đuổi Trùng Tán phối trí lên cũng không khó khăn lắm phí tổn không cao, Lâm Sơ Văn vốn định là sẽ tặng cho cả thôn nhưng Sở Diệp cảm thấy không ổn, bởi thôn dân có cái tính của cho không thì ai cũng sẽ đến lấy nhưng lại không coi trọng mấy thứ cho không, nên tốt nhất là đem bán như vậy thì những người đó sẽ vì sợ lãng phí đồng bạc mà tẫn dụng hết.

Sau khi Lâm Sơ Văn trở lại thôn được ba ngày sau, thì thôn trưởng cũng nhận được tin khẩn cấp từ huyện đưa tới, muốn trong thôn làm tốt công tác chuẩn bị tốt mọi thứ để kháng châu chấu.

Tin tức đưa tới chưa đây một canh giờ lúc thì đại quân châu chấu đã giết đến.

“Tới.” Lâm Sơ Văn đứng ở trên nóc nhà, nhìn xa xa thấy rất nhiều đàn châu chấu đang bay tới liền nhíu mày nói: “Thật nhiều a!”
Tiểu Ngân sớm suất lĩnh ong đàn đóng giữ ở phía sau tiểu viện, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Châu chấu đàn vừa đến, Tiểu Ngân liền mang theo ong đàn đi ra ngoài để giết châu chấu.

Ngân Sí Ong đàn cùng đàn châu chấu đan chéo trong nhau, từng con châu chấu liên tục rơi xuống mặt đất.

“Cánh của Ngân Sí Ong cánh, đúng là rất sắc bén……”
Ngân Sí Ong vỗ cánh vỗ liền sẽ giống như lưỡi dao sắc bén, Ngân Sí Ong cùng châu chấu giao tranh, có không ít châu chấu bị cánh của Ngân Sí Ong cắt thành hai mãnh rơi trên mặt đất.

Tuyết Bảo hé miệng, phun ra hàn khí hàn khí thỏi ra có thể đông chết một mãng lớn châu chấu.

Tuyết Bảo chiến lực kinh người, một mình nó có sức chiến đấu bằng mười mấy thôn dân.

Trong thôn thôn dân cầm các loại vũ khí, để chống cự lại châu chấu xâm nhập.

Châu chấu quá nhiều che trời lấp đất, trên mặt đất cũng đã bị phủ bởi thi thể của châu chấu, nhưng chấu thì vẫn là cuồn cuộn không ngừng từ bốn phương tám hướng mà bay ra.

Châu chấu nhiều nhưng Ngân Sí Ong cũng không ít, bây giờ trên không đang có hai trùng đàn đang chiến đấu, Sở Diệp nhất thời cũng phân không rõ rốt cuộc là châu chấu nhiều, hay là Ngân Sí Ong nhiều.

Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Rốt cuộc phải giết tới bao giờ đây.”
Châu chấu giết một đám, thì lại có một đám khác tới.

Cùng châu chấu không ngừng giao phong, ong đàn cũng đã tổn thất không nhỏ.

Lâm Sơ Văn có cảm giác, bên trong đàn châu chấu này có trùng vương, trùng vương đang không ngừng triệu hoán châu chấu tới tiếp viện, nếu giải quyết không được trùng vương, nạn châu

chấu sẽ không ngừng lại.

“Dùng la bàn, trinh trắc xem có tìm được trùng vương không.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp cau mày, nói: “Cái này chỉ sợ không dễ dàng.”
Trùng vương rất nhiều thời điểm, cũng không phải một đám châu chấu bên trong người mạnh nhất, một ít giảo hoạt trùng vương, sẽ giấu ở trùng đàn bên trong, tùy thời mà động.

“Thử xem cũng không sao.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp lấy ra la bàn, trinh trắc một chút.

Châu chấu quá nhiều lại còn cùng ong đàn đan xen lẫn nhau, la bàn hiện lên rậm rạp đều là điểm sáng, Sở Diệp xem tới hoa cả mắt.

Sở Diệp tìm được vài vị trí nhưng qua mơ hồ nên bảo dẫn Tiểu Ngân đi thăm dò một phen, nhưng liên tục tìm vài lần đều sai cả.

Châu chấu quá nhiều, mà mấy cái vợt vãi của thôn dân không những vớt qua vớt lại cũng bắt được không ít châu chấu nhưng khi đem so với đại lượng châu chấu như hiện tại thì cũng chẳng đáng là bao.

“Có phải ở đằng kia không.” Lâm Sơ Văn đột nhiên giơ ngón tay lên nói.

.

Truyện Nữ Phụ
Sở Diệp nhìn theo hướng ngón tay của Lâm Sơ Văn nhìn qua thì thấy được một con châu chấu lớn cở hai đốt ngón tay, so với

châu chấu trưởng thành thì con châu chấu hình thể thoạt nhìn có chút nhỏ, nhưng màu sắc trên người nó có chút đặc biệt, bên cạnh còn có mấy con châu chấu xoay quanh mà mấy con đó đều là châu chấu cấp 2 cấp 3, mà đám trùng vệ đó cấp bậc không cao nên ngay từ đầu đã bị Sở Diệp xem nhẹ.

“Hẳn là nó.” Sở Diệp nói.

Châu Chấu Vương tựa hồ ý thức được không ổn, muốn bay đi.

Lâm Sơ Văn ra lệnh cho Tuyết Bảo đi qua ngăn trở, Tuyết Bảo hé miệng phun ra một ngụm hàn khí.

Tuyết Bảo vừa thổi một ngụm hàn khí thì không ít trùng vệ đã ngã xuống mặt đất mà tiểu trùng vương cũng thế
Đàn châu chấu vốn đang ngay ngắn trật tự nhưng chỉ trong nháy mắt liền đại loạn, châu chấu bay loạn khắp mọi nơi.

Tiểu Ngân vèo một cái bay lại, một ngụm cắn trùng vương thành hai nửa.

Sở Diệp nhìn một màn này, tâm nhảy dựng, thầm nghĩ: Tiểu Ngân cũng quá mạn bạo rồi! Mà răng của một con ong sẽ tốt như vậy sao? Tiểu Ngân chỉ cần cắn hai ba cái liền đem tiểu trùng vương ăn luôn.

Sở Diệp tức khắc ngây ngẩn cả người, tuy hắn sớm biết Tiểu Ngân thích ăn trứng trùng vương, nhưng không nghĩ tới cả vương trùng mà nó cũng thích ăn.

Trùng vương vừa chết, đàn châu chấu mất đi người chỉ dẫn, liền bắt đầu bay khắp nơi tán loạn.

Tuyết Bảo thả một hơi hàn khí lại đông chết một đám lớn.

Bên này giảm bên kia tăng, Ngân Sí Ong đàn ý chí chiến đấu

nháy mắt tăng vọt, đuổi theo đàn châu chấu mà giết.

Chiến đấu giằng co liên tục trong ba cái canh giờ, cuối cùng đàn châu chấu đàn cũng tán loạn mà bay đi.

Mất đi trùng vương nên thực lực của đàn châu chấu giảm đi, lúc đàn châu chấu rời khỏi Long Nhai Thôn số lượng chỉ còn không tới khi một phần ba.

Đàn châu chấu rời đi làm thôn dân Long Nhai Thôn thở dài nhẹ nhõm.

Thôn trưởng sau đó vội vàng cảm tạ Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn liền vội vội vàng vàng rời đi.

Tuy rằng trước đó đã có chuẩn bị, cũng được Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn toàn lực hỗ trợ, nhưng lần này trong thôn thôn dân tổn thất cũng là cũng không ít.

“Sau nạn châu chấu này năng xuất sản xuất trong thôn ít nhất cũng giảm đi ba thành.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: " Đây cũng là sự thật nhưng cũng không có biện pháp nào tốt hơn.”
Sở Diệp đánh giá tình huống của Long Nhai Thôn cũng xem như là tốt hơn những thôn xóm quanh đây ở đó tổn thất còn lớn hơn nữa.

Sở Diệp nhìn thôn trưởng, nói: “Trước đó, ta ở trong thôn thu mua một số lượng lớn lương thực, hiện tại nếu thôn dân muốn mua lại ta liền lấy giá y như ban đầu mà bán ra.”
Thôn trưởng tràn đầy kinh ngạc nhìn Sở Diệp, nói: “Này…… Này như thế nào không biết xấu hổ.”
Sở Diệp cũng không thèm để ý nói: " Cũng chẳng đáng là bao”
Trong thôn tuy chỉ trồng mấy loại linh lượng phẩm cấp không

cao nhưng nếu vây giờ bán ra cũng sẽ lời không ít, nhưng ngây từ đầu Sở Diệp đã không có ý định này trước kia mua linh lương của thôn dân thật ra chỉ là muốn giúp cho thôn dân sau nạn châu chấu mà thôi.

Thôn trưởng vội vàng nói: “Như thế, đa tạ Sở thiếu.”
Sở Diệp cau mày, nói: “Số lượng ong bình thường giảm đi hơn ba phần.”
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Nhiều như vậy a!”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy! Ngân Sí Ong có phẩm cấp cũng tổn thất không nhỏ, hiện tại chỉ còn không đến 800 con.”
Vốn dĩ Ngân Sí Ong có phẩm cấp có hơn một ngàn con, nhưng sau khi nạn châu chấu qua đi đã tổn thất 200 con, nếu hắn không kịp thời tìm ra trùng vương, thì số lượng tổn thất không chừng còn cao hơn.

Lâm Sơ Văn thở dài, nói: “Hồn Thú trưởng thành luôn phải gắn liền với giết chóc, tuy rằng ong đàn lần này tổn thất không ít, nhưng lại có được kinh nghiệm, nhờ đó Ngân Sí Ong cũng sẽ nhanh chóng trưởng thành hơn.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Ta cũng nghĩ thế.” Hắn đã phát hiện, bên trong ong đàn đã không ít Ngân Sí Ong cấp 3 cấp 4, có dấu hiệu muốn tiến giai hẳn là đã chịu chiến đấu kích thích.

“Còn có không ít Ngân Sí Ong bị thương, còn muốn nhờ ngươi điều phối một ít dược tề trị thương.

” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn cười cười, nói: " Có gì mà phải khách khí.”
Sở Diệp phối trí một thùng lớn Phục Linh Dịch, Ngân Sí Ong bị thương dưới tác dụng của Phục Linh Dịch đã nhanh chóng khôi phục.

Sở Diệp nhìn một thùng lớn Phục Linh Dịch, trong lòng không khỏi có chút cảm khái.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Ngươi làm sao vậy?”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không có gì, chỉ là nghĩ tới lúc ta vừa tới Long Nhai Thôn trong túi không có tiền, Phục Linh Dịch đều mua không nổi.”
Một lọ Phục Linh Dịch, giá mười đồng vàng, đối với Sở Diệp mà nói, lúc đó dó là một gánh nặng không nhỏ.

Tiểu Ngân có chút khinh thường nhìn Sở Diệp, tựa hồ muốn nói, “Loại lịch sử đên tối đó mà ngươi cũng có mặt mũi để nhắt lại.”.

Chương 58: Gặp Lại Người Thân `

Editor: Tĩnh
Rời khỏi Long Nhai Thôn, hai người Sở Diệp lại bắt đầu đi khắp nơi du lịch, hai người mỗi lần đến một cái thành trấn liền sẽ bán ra một đám vật tư.

Ánh mắt Lâm Sơ Văn rất tốt biết sau khi nạn châu chấu qua đi không ít vật tư sẽ khan hiếm, giá sẽ tăng lên nhanh chống.

Những thứ mà trước đó Lâm Sơ Văn mua, bây giờ tất cả đều biến thành thứ đoạt tay, chỉ cần đem ra là có thể kiếm gấp hai, gấp ba giá chênh lệch.

“Đây là Tương Thành a!” Sở Diệp đứng ở cửa thành nói.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Bên ngoài Tương Thành có rất nhiều thi thể châu chấu nằm chất đống, có mấy Hồn Sĩ đang tiến hành dọn dẹp.

“Nơi này cũng bị châu chấu xâm lấn.”
“Xem trạng thái nhẹ nhàng của mấy Hồn Sĩ có thể thấy bên trong thành tình huống hẳn là còn tốt.” Lâm Sơ Văn nói.

Bên trong Tương Thành bên có tồn tại vài cái linh mạch, trong diện tích của Tương Thành tuy khá nhỏ, nhưng lại có không ít dược viên cao cấp, nhưng những chổ đó lại là đích ngấm của châu chấu nên sẽ chụu tổn thất nặng nề hơn so với đồng ruộng

bình thường, nhưng hiện tại bên này vẫn còn trật tự như thế vậy nạn châu chấu trước đó hẳn là đã bị ngăn chặn lại.

Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Hẳn là có cao thủ tọa trấn đi.”
Sở Diệp cảm nhận được một cổ tàn lưu của hỏa khí, âm thầm suy đoán, Tương Thành chất chắn có Hồn Sủng hệ Hỏa.

Chung quanh có một ít thôn dân đang đàm luận, và những lời họ nói đã chứng thực suy đoán của Sở Diệp.

Tương Thành có một gia tộc là luyện khí thế gia, chuyên môn thuần dưỡng Hỏa Vịt dùng cho luyện khí.

Khi nạn châu chấu tới, đã có trên trăm con Hỏa Vịt đồng loạt xuất động, đột kích đốt cháy châu chấu, châu chấu bị thiêu chết một đám rồi lại một đám, trong đó còn có một con Hỏa Vịt Chiến Tướng, khi nó phun lửa càng là uy phong tứ phương, trùng đàn vừa nghe tiếng liền chuồn mất.

Nhờ có trên trăm con Hỏa Vịt hiệp trợ nên nạn châu chấu ở Tương Thành rất nhanh đã kết thúc.

“Chúng ta vào thành đi.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, cùng Sở Diệp cùng nhau tiến vào trong thành.

Hai người đang đi trên đường, bổng nhìn đến một tòa nhà lớn đang mở rộng cửa, tụ tập đầy người phi thường náo nhiệt, phía sau cửa là tiếng“Cạc cạc cạc, cạc cạc cạc” vang lên không dứt.

Sở Diệp cảm thấy tò mò, liền bỏ ra hai đồng, tìm một tiểu hài tử ven đường dò hỏi tình huống.

“À đó là Tằng gia a! Họ đang cho mọi người tham quan Hỏa Vịt

ấy mà."
Sau nạn châu chấu, thanh danh Hỏa Vịt của Tằng gia đa vang dội, trước kia có không ít người cảm thấy Hỏa Vịt là loại yêu thú vừa ồn ào vừa ngu ngốc là loại không có triển vọng, nhưng hiện tại lại cảm thấy Hỏa Vịt chổ nào cũng tốt, vì thế không ít người đã nguyện ý ra giá cao để mua Hỏa Vịt của Tằng gia, hiện giờ một con Hỏa Vịt ấu tể giá cả so với trước tăng lên gấp mười lần nhưng cũng rất khó mà mua được.

Người đến Tằng gia để mua Hỏa Vịt cũng rất nhiều, mà người đi xem náo nhiệt cũng không ít.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cũng tốn ba đồng bạc phí vào cửa để đi nhìn thử Hỏa Vịt.

Hỏa Vịt ấu tể lông xù xù miệng bẹp bẹp đi đường thì lung la lung lay nhìn rất ngây thơ chất phác.

Sở Diệp âm thầm cảm thán, đúng là Hồn Sủng thế giới, loại Hồn Sủng, hoa hoè loè loẹt nào cũng có, nhưng tất cả đều không thể khinh thường.

Sau khi xem qua náo nhiệt xong, Lâm Sơ Văn ở một cửa hành ở Tương Thành bán ra một đám vật tư.

"Lương Thạch giá cả không tồi a!" Sở Diệp nói.

Khi Lâm Sơ Văn ra ngoài mua sắm vật tư cũng có mua một ít Lương Thạch.

Lương Thạch tuy giá cả không cao bằng Linh Lương, ngày thường người mua chúng cũng không nhiều lắm, bất quá nạn châu chấu qua đi, sản lượng Linh Lương giảm mạnh, nhờ đó mà giá Lương Thạch cũng tăng theo.

Lâm Sơ Văn cười nói: "Thứ này không chiếm bao nhiêu diện tích

chúng ta liền mua nhiều một chút, mà không nghĩ tới hiện tại nguồn tiêu thụ lại tốt như vậy."
Tuy đầu cơ trục lợi Linh Lương sẽ kiếm được nhiều hơn, nhưng túi trữ vật của Lâm Sơ Văn không gian hữu hạn, với lại cũng còn tồn không ít cũng không nhiều Linh Lương.

Trên thực tế, quết định của Lâm Sơ Văn là phi thường chính xác, trên thị trường giá cả hàng hóa lên xuống rất bất thường, mà các thế lực cũng bắt đầu quản chế chặt giá cả của Linh Lương, nếu bối cảnh không đủ lớn mà đi đầu cơ trục lợi Linh Lương rất dễ dàng bị lật xe, còn Lương Thạch thì khác, việc buôn bán lương thạch thì dễ dàng hơn buôn bán linh lương.

Lâm Sơ Văn ở Tương Thành bán vật tư, đồng thời cũng mua một đám Vô Sắc Ngọc, hiện tại trên thị trường gia cả Linh Lương không ngừng tăng lên, còn ngọc thạch giá cả cũng đã giảm xuống một ít, mà bây giờ thì giá cả của Vo Sắc Ngọc có thể nói là rẻ như cho.

Sở Diệp ở trong thành ngẫu nhiên gặp được một thương nhâm chuyên chào bán các loại tin tức, từ trên tay thương nhân mua một cái ngọc giản.

Lâm Sơ Văn nhìn trong ngọc giản có chút nghi hoặc nói: "Ngươi mua cái này làm gì?"
"Thì tìm hiểu một ít thông tin về các nhân vật phong vân ở Vân Châu chứ sao"
Nạn châu chấu xuất hiện thì trong lúc đó cũng xuất hiện không ít những anh tài trẻ tuổi.

Còn có người vì chuyện đó mà đã tạo ra một bảng xếp hạng tên là Sát trùng bảng để xếp hạng 50 người giết được nhiều trùng vương nhất.

Sở Diệp mua ngọc giản cũng để xem coi mình có tên trong đó

không hay thôi.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Bảng này chỉ cũng chỉ là tham khảo thôi.”
Sở Diệp mang theo Tiểu Ngân cũng đã giết hơn 6-7 cái trùng sào mà Tiểu Ngân còn ăn luôn trứng trùng vương nếu xếp hạng thì Sở Diệp chắt chắn sẽ có tên, nhưng Sở Diệp phá hủy trùng sào trong lén lút, mà thôn dân Long Nha Thôn cũng không biết Tiểu Ngân có ăn trứng trùng vương, nên việc Sở Diệp không có tên trên bảng xếp hạng cũng là chuyện bình thường.

Trên bảng cũng có không ít tên của con cháu của các đại gia tộc, mà các đại gia tộc thì thực lực cường đại, mà một ít trưởng bối trong gia tộc vì muốn con cháu được lên bảng thường sẽ ầm thầm ra tay tương trợ phía sau.

Giống như Sở Diệp vậy, cho dù lập công lớn, cũng sẽ không có bao nhiêu người biết được.

“Kỳ quái.” Sở Diệp nói thầm nói.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Làm sao vậy?”
Sở Diệp lắc đầu, nói: “Không có gì.”
Nếu, hắn nhớ không lầm thì nữ chủ nhờ lần dịch bệnh này mà thanh danh vang xa còn có tên trên bảng xếp hạng, nhưng hiện tại hắn lại không thấy tên nữ chủ ở đây.

Chẳng lẽ là do sự xuất hiện của hắn tạo nên hiệu ứng cánh bướm sao?
Sở Diệp tiếp tục xem xét bảng xếp hạng, nữ chủ tuy rằng không có tên trên bảng xếp hạng nhưng Mộ Lăng Thiên thì lại có tên trên bảng.

Sở Diệp âm thầm hoài nghi có thể vì trợ giúp Mộ Lăng Thiên tạo thanh danh nên toàn bộ công lao của Lâm Mộng Dung đã được

chuyển sang cho Mộ Lăng Thiên cũng không chừng.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, an ủi nói: “Ngươi không cần quá nhụt chí, lấy công lao của ngươi nói không chừng sẽ đứng đầu bản nhưng thứ này chỉ là nhất thời mà thôi ngươi đừng để ý làm gì.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Ta không để ý thứ này thứ thanh danh này đều là giả thôi, tiền mới là thứ tốt nhất mà ta thích".

Hắn không có tên trên bảng hắn còn mừng nữa là đằng khác, cái gì mà anh hùng, tên mấy kẻ này bị nêu ra chỉ sợ là sẽ bị người đứng đằng sau nạn châu chấu này ghi hận thì có.

Lâm Sơ Văn nhìn kim tạp, có chút hưng phấn nói: “Trong thẻ hiện tại có sáu vạn đồng vàng.”
Sở Diệp chớp chớp mắt, có chút vui sướng nói: “Nhiều như vậy a! Chúng ta cũng thật có tiền.”
Lâm Sơ Văn cười, nói: "Đúng vậy!”
Số tiền mà bọn họ tích lũy được đã giàu hơn nhiều Hồn Sủng Sư cùng cấp khác, gia gia hắn tuy cũng kiếm được nhiều tiền thật, nhưng tiêu sài cũng nhiều, mà bọn họ cũng không tốt hơn là mấy.

Sở Diệp chống cằm, nói: “Cũng nên mua một ít đồ bổ đi, nhìn xem có thứ gì mà Tuyết Bảo cùng Tiểu Ngân thích không thì mua cho chúng.” Trong sách hắn chính là pháo hôi a! Nếu muốn không trở thành pháo hôi, hắn nhất định phải tìm mọi cách để biến chính mình trở nên cường đại nhất có thể.

Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Chúng ta mới chỉ là Sĩ cấp a! Dù mua nhiều thứ tốt cũng không thể dùng được.”
Sở Diệp nhún vai, nói: “Vậy thì để sau vậy, trước đó không phải ngươi nói muốn thử phối trí dược tề thức tỉnh Trung cấp sao hiện tại có phải nên hay không suy xét một chút về việc đó.”
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Vẫn còn hơi sớm, nhưng lần trước chúng ta chuẩn bị ba phần dược liệu cho dược tề thức tỉnh Sơ cấp tổng cộng tốn hết 2 vạn đồng vàng, còn dược liệu cho phối

phương dược tề Trung cấp, một phần đại khái khoảng năm sáu ngàn, vậy chuẩn bị ba phần thì phí tổn tổng cộng là khoảng hai vạn."
Sở Diệp sau khi nghe vậy liền bị sặc, nói: "Hai vạn a!"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, bởi vì phối trí dược tề thức tỉnh Trung cấp là vô cùng khó khăn." Trước kia khi phối trí dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch Sơ cấp hắn còn có thể cắng răng mà thử, nhưng mà còn dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch Trung cấp thì hắn hiện tại vẫn chưa có đủ dũng khí để luyện chế nó.

"Luyện chế dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch Trung cấp cần phải chuẩn bị một lò luyện dược tốt một chút."
Trước giờ hắn luyện chế dược tề chỉ là dùng dược lò bình thường để luyện nhưng còn để luyện chế dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch Trung cấp thì cần một dược là tốt hơn.

Sở Diệp xoa xoa cái trán, "Một cái dược lò, cần bao nhiêu tiền?"
Lâm Sơ Văn nghiêng đầu, nói: "Ông nội của ta vốn dùng một cái dược lò giá của nó là 3000 đồng vàng một cái, phẩm cấp cũng không tệ, là một cái dược lò Phàm cấp thượng phẩm."
Sở Diệp cười, nói: "3000 đồng vàng a! Vậy tính ta cũng không quá mất."
Lâm Sơ Văn cười, nói: "Đúng thế."
Khi gia gia bắt đầu luyện dược thì xác suất thành công rất thấp nên thường xuyên bị thâm vào tiền trong nhà.

Còn cái dược là kia là gia gia phải tích góp mấy năm mới mua được nó.

Sở Diệp cười khổ một chút, nói: "Đồng vàng giống như có chút không đủ tiêu a!"
Hắn vốn còn cảm thấy có sáu vạn đồng vàng là có thể tiêu dao một đoạn thời gian đâu, mà giờ đây vì dược tề Huyết Mạch liền phải tốn đi một nửa.

Lâm Sơ Văn nhún vai, nói: “Việc này cũng không gấp dù sao chờ bọn nó tới cấp 9, thì hãy dùng dược tề vật càng thích hợp hơn.”
Tiểu Ngân cùng Tuyết Bảo hiện tại đều là cấp 7, cấp bậc càng cao, tiến giai càng khó, muốn từ cấp 7 tới cấp 9 thì ít nhất cũng phải cần từ một năm thời gian hoặc lâu hơn, từ đây tới lúc đó cũng đủ cho bọn họ chuẩn bị mọi thứ.

Mộ gia.

Mộ Lăng Thiên đẩy cửa ra, đi vào tiểu viện mà hiện giờ Lâm Mộng Dung đang ở.

“Mộ thiếu a! Sao ngươi lại tới đây?” Lâm Mộng Dung đứng dậy đón tiếp.

Mộ Lăng Thiên cười cười, nói: “Đến xem ngươi, truyện trước đó còn chưa cảm ơn người, nhờ ngươi mà chúng ta đã tìm thấy không ít sào huyệt của châu chấu.”
Lâm Mộng Dung cười, nói: “Đó là do Mộ thiếu có năng lực, bằng không dù biết vị trí sào huyệt châu chấu, cũng sẽ chẳng làm được gì.”
“Đúng rồi, việc ngươi nhờ ta hỏi thăm tin tức về đường đệ ngươi đã có tin tức.” Mộ Lăng Thiên nói.

Lâm Mộng Dung sửng sốt một chút, có chút kinh hỉ nói: “Sơ Văn có tin tức sao?”
Mộ Lăng Thiên gật gật đầu, nói:" Trước đó khi nạn châu chấu xảy ra, hắn có trở về Long Nhai Thôn vòn hiệp trợ người của Long Nhai Thôn cùng nhau đánh lùi châu chấu.”
Lâm Mộng Dung có chút ngoài ý muốn nói: “Có việc này sao?”
Mộ Lăng Thiên gật đầu, nói: “Mà bên cạnh đường đệ bên người còn có thêm một người kêu là Sở Diệp, tựa hồ có chút không tầm thường a!”
Lâm Mộng Dung có chút tò mò nói: “Nói như vậy là thế nào?”
“Theo tin tức ta biết, Sở Diệp khống chế toàn bộ ong đàn ở Long Nhai Sơn mà có khả năng là hắn khế ước với một con ong chúa.”

Mộ Lăng Thiên nói.

Lâm Mộng Dung có chút không tin nói: “Sao có thể? Ong chúa không dễ dàng khế ước được đâu? Nhưng khế ước ong chúa ấu tể thì hẳn là có khả năng, nhưng nếu là ong chúa ấu tể thì sẽ có ong đàn bảo hộ……” Nếu nhờ trưởng bối trong tộc ra tay thì còn có khả năng nếu chỉ bằng một mình Sở Diệp thì nói dễ hơn làm.

Mộ Lăng Thiên lắc đầu, nói: “Ngươi cùng Sở Diệp có quen biết.”
Lâm Mộng Dung gật đầu, nói: “Đúng là có quen biết nhưng cũng tính là thân thiết gì.” Sở Diệp đối với nàng rất phòng bị, tựa như xem nàng trở thành la sát đoạt mệnh vậy.

Lâm Mộng Dung cắn cắn môi, nghĩ đến thái độ của Sở Diệp đối nàng, không khỏi cảm thấy có chút ủy khuất, nàng cũng không có làm gì Sở Diệp! Sở Diệp lại sợ nàng như sợ hổ.

Mộ Lăng Thiên nhàn nhạt nói: “Bất quá chỉ là một con ong chúa mà thôi, đại khái chỉ là một con Hồn Thú Trung hạ phẩm cũng không tính là cái gì.”
Lâm Mộng Dung cười, nói: “Sở Diệp tự nhiên không có tư cách cùng Mộ công tử so sánh với nhau.”.

Chương 59: Nguyên Nhân Của Nạn Châu Chấu

Editor: Tĩnh
Hai người Sở Diệp ở lại Tương Thành nghỉ ngơi một đoạn thời gian, liền rời đi.

“Phía trước chính là Tam Dương Thành sao?” Sở Diệp nói thầm hỏi.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Tam Dương Thành là top 10 đại thành trì của Vân Châu, thập phần phồn hoa.

Sở Diệp nhìn cửa thành uy nga trước mặt, chỉ cảm thấy như được mở rộng tầm mắt, “Quả nhiên núi này cao còn có núi khác cao hơn a! Ta cho rằng Tương Thành đã đủ lớn, nhưng không nghĩ tới Tam Dương Thành quy mô so Tương Thành còn lớn hơn mấy lần.”
“Chúng ta vào thành đi.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Hảo.”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn mỗi người phải giao ba đồng vàng mới có thể vào thành.

Sở Diệp lắc đầu, nhịn không được cảm thán nói: “Không hổ là đại thành a! Phí vào thành cũng cao hơn chổ khác.” Phí vào

thành là ba đồng vàng, vậy thường dân phỏng chừng cũng không dám vào thành, một lần vào thành phải tốn bằng tiền chi tiêu một tháng của một gia đình bình thường.

Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Dù sao cũng là đại thành.”
Trước đó khi nạn châu chấu xảy ra, Tam Dương Thành xuất thủ không ít Hồn Sư để tiêu diệt châu chấu.

Nhờ đó mà Tam Dương Thành khong phải chịu quá nhiều tổn thất.

“Ở Tam Dương Thành có rất nhiều cửa hàng! Nếu muốn mua đồ vật vậy thì ở đây chắt là đều có đủ hết.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, có chút chờ mong nói: “Hẳn là vậy.”
Ánh mắt Lâm Sơ Văn đảo quanh, hiển nhiên là đối Tam Dương Thành đã ôm không nhỏ chờ mong.

Bên ngoài có rất nhiều thôn xóm gặp phải nạn châu chấu, tiếng kêu than dậy cả trời đất, Tam Dương Thành thì lại vẫn là một mảnh phồn hoa trong thành người đến người đi phi thường náo nhiệt.

Hoa lâu thì trang trí hoa hòe lộng lẫy, nữ tử thì không ngừng múa vẫy khăn, thân hình thì không ngừng uống lượn.

Sở Diệp nhìn tiếng ồn ào trong hoa lâu, thầm nghĩ: Dù mới xảy ra đại nạn châu chấu nhưng cùng có rất nhiều kẻ có tiền vẫn không bị ảnh hưởng gì.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, tìm một nhà tửu lầu ngồi xuống nghỉ ngơi.

Bên trong tửu lầu có mấy đệ tử thế đang ngồi đàm luận
Nạn châu chấu sau khi chấm dứt, các thế lực lớn ở Vân Châu, rốt

cuộc cũng có thời gian bình tĩnh lại để đi điều tra ngọn nguồn của nạn châu chấu.

Ở Vân Châu có rất nhiều địa phương đồng thời bùng nổ nạn châu chấu, nhưng vẫn là có không ít dấu vết bị lộ ra.

Sở Diệp ở bên nghe mấy đệ tử thế gia đàm luận một hồi, đại khái hiểu được một ít.

Lần này người sau màn của nạn châu chấu là Ngũ Độc lão tổ cùng tôn tử của hắn, Ngũ Độc lão tổ ở Phong Châu là Hồn Vương, trên tay có năm con Hồn Sủng đều là kịch độc chi vật thập phần khó chơi.

Mà người tôn tử này có biệt danh là tiểu độc vương Phương Danh, đã bí mật khế ước với một con Châu Chấu Vương, tỉ mỉ bồi dưỡng đã tiến tới Chiến Tướng cấp 9.

Vì muốn hiệp trợ tôn tử giúp cho Châu Chấu Vương tiến giai Vương cấp, Ngũ Độc lão tổ đã lên kế hoạch gây ra tai ương cho Vân Châu.

Một ít thế lực ở Phong Châu vì có giao hảo với Ngũ Độc lão tổ, cũng đã cung cấp không ít nhân lực.

Ngũ Độc lão tổ sai người đến Vân Châu bày ra trên trăm cái trùng sào, khiến cho nạn châu chấu đến càng quét mấy ngàn vạn mẫu đồng ruộng ở Vân Châu.

Không ít thôn xóm sau khi nạn châu chấu qua đi có rất nhiều linh điền đã không còn gì.

Nhưng xét cho cùng mục đích của nạn châu chấu, chỉ vì muốn cho một con Châu Chấu Vương tiến giai.

Châu chấu Chiến Tướng cấp, thì lực phá hoại sẽ vượt xa những

gì mà chúng ta nghĩ, nếu để cho con chấu của Phương Danh tiến giai lên Vương cấp, thì cũng không biết sẽ có bao nhiêu tai họa sẽ xảy ra.

Vì phòng ngừa Phương Danh tiến giai Vương cấp, mấy đại tông môn ở Vân Châu, đã xuất động không ít cao thủ giết chết không ít tiểu Châu Chấu Vương trong lúc nạn châu chấu xảy ra.

Từ tình huống hiện tại mà xem xét thì việc Phương Danh lợi dụng tiểu trùng vương để tiến giai hẳn là đã thất bại.

Tuy rằng Vân Châu tổn thất không nhỏ, nhưng đại quân châu chấu cũng bị giết hơn phân nửa, lần này Phương Danh cũng chịu không nhỏ ảnh hưởng, mà nguyên khí cũng đại thương.

Sở Diệp cau mày, nói: “Còn may là châu chấu của Phương Danh tiến giai thất bại, nếu không thì đã có đại phiền toái.”
Chỉ mới là Châu Chấu Chiến Tướng cấp tiến cấp lên Vương cấp mà đã có thể nhấc lên một đại nạn châu chấu, vậy nếu là tiến giai trùng vương thành công thì toàn bộ linh điền ở Vân Châu cũng không đủ cho trùng đàn của đối phương ăn.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Chỉ là tạm thời thất bại mà thôi.”
Có Ngũ Độc lão tổ che chở, Phương Danh lại không chết có lẽ nếu không bao lâu nữa là có thể ngóc đầu trở lại, đến lúc đó, chỉ sợ lại là một hồi hạo kiếp.

Nói đến cùng, vẫn là do tông môn ở Vân Châu thế nhược, không dám đi tìm Ngũ Độc lão tổ gây phiền toái, cỏ không trừ tận gốc, xuân phong thổi lại sinh.

Đương nhiên, có trận giáo huấn lần này các thế lực lớn ở Vân Châu tất nhiên sẽ đối châu chấu càng thêm cảnh giác, nếu Phương Danh lần sau muốn xây dựng trùng sào, tất nhiên sẽ chịu cản trở.

“Ngũ Độc lão tổ là Phong Châu người a!” Sở Diệp nói.

Trước kia lại có không ít người lại đây thu mua lương thực, còn nói là sẽ vận chuyển đến Phong Châu.

Lâm Sơ Văn chống cằm, nói: “Việc này, chỉ sợ là không đơn giản như vẽ ngoài của nó.”
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ tuy đám người ở Phong Châu kia cũng muốn từ nạn châu chấu mà phán một phần lợi trong đó, nhưng họ cũng không qua muốn để cho tôn tử của Ngũ Độc lão tổ thành công tiến giai Hồn Vương, nếu để một phái mà có tới hai Hồn Vương thì tới lúc đó cả bọn họ cũng không kiềm chế được Ngũ Độc lão tổ, nên ít nhiều trong đám người đó cũng sẽ để lộ tiếng gió ra ngoài.

Từ những gì mà đám con cháu thế gia bàn luận có thể suy đoán rằng vốn dĩ nạn châu chấu sẽ làm cho các thế lực ở Vân Châu bị suy giảm nhưng tông môn ở Vân Châu giống như trước đó đã nghe ra tiếng gió, mà có lẽ tiếng gió này là do bên Phong Châu truyền tới mà cũng không nhất định.

Sở Diệp lắc đầu, nói: “Chuyện của Hồn Vương chúng ta quản cũng không nổi, vẫn là nhanh chân đi ăn cơm, sau khi cơm nước xong thì chúng ta đi dạo khắp nơi đi.” Trời dù có sập cũng có trụ chống, hắn cùng Lâm Sơ Văn chỉ là hai tiểu nhân vật, thay vì lo chuyện thiên hạ thì làm tốt việc của bản thân thì tốt rồi, việc của Hồn Vương đều đã có những người khác đi suy xét.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hảo.”
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi vào Phúc Đỉnh Lâu, “Hai vị khách nhân, có gì cần hỗ trợ sao?”
Hai người vừa tiến vào Phúc Đỉnh Lâu, tiểu nhị trong cửa hàng lập tức ra đón.

“Có dược đỉnh hay không?” Sở Diệp hỏi.

Trước đó khi Lâm Sơ Văn ở Tương Thành, cũng đã định mua một cái dược đỉnh, bất quá, đi mấy cửa hàng cũng chưa mua được cái thích hợp.

Tiểu nhị vội vàng nói: “Hai vị nếu cần mua dược đỉnh, vậy là đã tìm đúng nơi rồi, Phúc Đỉnh Lâu chúng tôi dược đỉnh phẩm chất tuyệt hảo, giá cả cũng không quá mắt lại là cửa hàng có tiếng trong thành.”
Sở Diệp cười cười, cũng không nói gì.

Tiểu nhị mang theo Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn vào một phòng trưng bài.

Trong phòng trưng bài có một dãy các tủ thủy tinh, mà trong tủ thủy tinh đang trang trưng bài đủ loại dược lò lớn có nhỏ cũng có.

Sở Diệp nhìn đến hoa cả mắt.

Dược đỉnh giá cả từ 500 đến năm vạn, có đủ các loại giá.

Sở Diệp nhìn số dược đỉnh muôn hình vạn trạng, liền nghĩ đến mấy cái của hàng ở Tương Thành hai người bọn họ đi qua mười mấy cửa hàng ở đó thì cửa hàng có nhiều dược lò nhất cũng chỉ có mười mấy cái, còn ở Tam Dương Thành thì khác chỉ Phúc Đỉnh Lâu thôi mà dược đỉnh chủng loại đã muốn đầy đủ hết cả rồi.

“Có thích cái nào không?” Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói:" Chưa tìm thấy cái ưng ý.”
Lâm Sơ Văn qua loa nhìn một vòng, trong phòng này dược đỉnh đại khái chia làm hai loại, một loại là Phàm cấp dược đỉnh giá cả

500 đến 8000 cao hơn cũng có, còn một loại là Linh cấp dược đỉnh giá cả từ ba vạn trở lên.

Phàm cấp cùng Linh cấp dược đỉnh phẩm cấp chênh lệch rất lớn, cho nên giá cả cũng từ đó mà chênh lệch.

Sở Diệp ở trong phòng đi một vòng, thầm nghĩ: Phúc Đỉnh Lâu dược đỉnh thật sự là hoa hoè loè loẹt, cần cái gì có cái đó, loại dược đỉnh nhỏ nhất chỉ lớn hơn nắm tay một chút, thoạt nhìn, y như là món đồ chơi của tiểu hài tử, lớn nhất có loại lớn như cái bồn tắm.

Dược đỉnh màu sắc cũng thập phần đa dạng, nhưng nhiều nhất chính là màu đen, màu nâu, cũng có màu đỏ, màu xanh lá, ngoài ra còn có mấy cái chắc vì mấy tiểu cô nương mà làm ra còn chọn màu hồng phấn, còn có một cái dược đỉnh có màu bảy sắc cầu vòng.

Sở Diệp ở trong cửa hàng đi dạo một vòng chỉ cảm thấy đã được mở rộng tầm mắt.

Lâm Sơ Văn ở trong cửa hàng cũng đi một vòng, phát hiện một cái dược đỉnh kỳ quái.

“Lấy cái dược đỉnh này cho ta xem một chút.”
Tiểu nhị lấy ra dược đỉnh, đưa cho Lâm Sơ Văn.

Lâm Sơ Văn nhíu nhíu mày, có chút nghi hoặc nói: “Cái này dược đỉnh thật đúng là kỳ quái, không giống Phàm cấp cũng không giống Linh cấp.”
Tiểu nhị cười cười, nói: “Vị thiếu gia này thật sự là tuệ nhãn như đuốc, cái này dược đỉnh là tác phẩm của một luyện khí sư Linh cấp luyện chế, vị này luyện khí sư này vốn là muốn luyện chế một cái dược đỉnh Linh cấp nhưng đáng tiếc trong lúc luyện chế đã xảy ra sai lầm, nên nó mới thành ra như hiện tại, nó có thể tính là một dược đỉnh nữa Linh cấp.”

“Cái dược đỉnh này so với dược đỉnh Phàm cấp tốt hơn rất nhiều, nhưng lại không so được với dược đỉnh Linh cấp.

Bởi vì nó cis chút đặc biệt cho nên giá tương đối cao một chút, giá của nó là một vạn 2000 đồng vàng.”
“1 vạn 2 ngàn a! Quá mắc.” Lâm Sơ Văn nhíu mày nói.

Tiểu nhị vội vàng nói: “Nếu khách nhân muốn mua nó thì có thể tìm chưởng quầy của chúng tôi thương lượng một chút không chừng sẽ được đánh cái chiết cũng không chừng.”
Tiểu nhị thầm nghĩ: Cái này dược đỉnh này đã ở trong cửa hàng nhiều năm, Hồn Sĩ thì mua không nổi, Hồn Sư thì lại chướng mắt, nó thuộc về loại hàng ế, nếu có thể bán đi thì qua tốt.

Lâm Sơ Văn nhíu mày, có chút khó xử.

Sở Diệp cười cười, nói: “Thích thì mua đi, chúng ta kiếm đồng vàng chính là để tiêu.”
Lâm Sơ Văn có chút khó xử nói: “Chính là, vẫn là có chút mắc.” Lấy trình độ hiện tại của hắn chỉ cần nua dược lò loại ba bốn ngàn đã tốt lắm rồi, còn mua một cái hơn một vạn thì quá xa xỉ.

Sở Diệp nhún vai, nói: " Ta thấy giá này cũng được mua đi!”
Tiểu nhị thấy sự tình biến liền vội vàng nói: “Vị công tử này, bằng hữu ngài nói rất đúng a! Tuy rằng cái dược đỉnh này tuy quý một chút, nhưng lại có thể sử dụng rất lâu.”
Lâm Sơ Văn bị Sở Diệp nói nên đã có chút động tâm, gật gật đầu.

Biết Lâm Sơ Văn muốn mua món hàng tồn lâu năm của cửa hàng, chưởng quầy rất hào phóng liền chiết khấu một ngàn đồng vàng, Lâm Sơ Văn liền lấy giá một vạn một ngàn đồng vàng mà mua cái dược đỉnh đó.

Từ cửa hàng đi ra, Lâm Sơ Văn lại tốn thêm 4000 đồng vàng, mua sáu phần dược liệu để luyện chế dược thề thức tỉnh Sơ cấp.

Tam Dương Thành không hổ là cái đại thành, năm đó Sở Diệp vì để gom đủ dược liệu của dược tề thức tỉnh Sơ cấp thức tỉnh đã phải đi không ít tiệm thuốc, mà ở Tam Dương Thành chỉ cần tùy tiện tìm một cái cửa hàn dược liệu lớn là có thể gom đủ dược liệu để phối thuốc.

“Muốn luyện chế dươc tề thức tỉnh Sơ cấp sao?” Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Lúc trước luyện chế được dược tề thức tỉnh Sơ cấp là do may mắn, sau đó Lâm Sơ Văn cũng không còn có luyện chế lại dược tề thức tỉnh Sơ cấp nữa nên bây giờ muốn luyện lại.

Nhờ đó trình độ luyện dược của hắn sẽ được đề cao không ít.

So với việc phải luyện chế một loại dược tề khác, thì Lâm Sơ Văn thà chọn luyện chế dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch Sơ cấp bởi một khi luyện chế thành công, tiền lời sẽ cao hơn rất nhiều.

Nếu có luyện chế dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch Sơ cấp có xác xuất thành công tăng lên, vậy tương lai luyện chế dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch Trung cấp thức tỉnh sẽ có thể nắm chất thêm vài phần.

“Trong khoảng thời gian này trình độ luyện dược tề của ngươi đã tăng trưởng không ít, nếu bây giờ lại phối trí dược tề thức tỉnh Sơ cấp xác xuất thành công hẳn là có thể tăng lên không ít.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Hy vọng là vậy.”.

Chương 60: Hội Đấu Giá Ở Tam Dương Thành

Editor: Tĩnh
Sở Diệp tốn 500 đồng vàng để thuê một tiểu viện ở Tam Dương Thành có thời hạn là một tháng.

Cũng để chuẩn bị cho việc tu luyện của hắn và Lâm Sơ Văn.

Sau khi dàn xếp xong mọi chuyện, Lâm Sơ Văn có chút gấp không chờ nổi mà đem dược đỉnh đem ra rửa sạch hong khô để chuẩn bị luyện chế dược tề.

Sở Diệp xem bộ dạng hưng phấn của Lâm Sơ Văn có chút buồn cười, Lâm Sơ Văn rõ ràng rất thích cái dược đỉnh này! Nhưng khi mua nó thì lại giống như cắt miếng thịt trên người hắn vậy.

Thật ra cách mấy tháng, Lâm Sơ Văn đã bắt đầu luyện chế dược tề thức tỉnh Sơ cấp.

Tổng cộng có sáu phân dược liệu, Lâm Sơ Văn tốn thời gian ba ngày, đem từng nhóm để luyện chế, xác xuất thành công đạt tới một nửa, tổng cộng thu được chín lọ dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn chế tạo ra dược tề, có chút vui sướng nói: “Chúng ta phát tài a!”
Lâm Sơ Văn mua dược liệu tốn 4000, mà chín lọ dược tề Huyết Mạch dựa theo giá thị trường mà bán ra vậy hẳn là có thể bán

được hai vạn bảy, vậy lần này tiền mua dược đỉnh cùng dược liệu sẽ thu hồi lại được rồi, "Ngươi quá ghê gớm."
Sở Diệp thầm nghĩ: Làm Dược Tề Sư quả nhiên là dễ kiếm tiền!
Dựa theo trong truyện, Lâm Sơ Văn đãcho Mộ Lăng Thiên không ít dược tề.

Mộ Lăng Thiên tên này cũng rất có tài dược tề mà Lâm Sơ Văn luyện ra đưa cho hắn hằn xài không hết liền đem cho không ít người mà nhờ đó hắn cũng tạo được một mạng lưới quan hệ không nhỏ.

Vậy mà sau đó hắn lại ăn cháo đá bát.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: "Ta không có lợi hại như vậy, vẫn là dựa Linh Tuyền Thủy."
Trước đó, hắn có thể thành công chính là nhờ vào Linh Tuyền Thủy, hiện tại vẫn là như thế.

Nếu không có Linh Tuyền Thủy mà nói thì sáu lần có thể thành công một lần đã là không dễ.

Loại Linh Tuyền Thủy này cũng thật sự quá thần kỳ, cũng không biết Sở Diệp rốt cuộc là từ đâu mà có được chúng.

Lâm Sơ Văn cũng biết rõ Linh Tuyền Thủy là bí mật của Sở Diệp nên hắn cũng không có hỏi nhiều.

Sở Diệp cười cười, nói: "Nó cũng không lợi hại như ngươi nghĩ nếu người không có khả năng thì dùng bao nhiều Linh Tuyền Thủy cũng sẽ chẳng làm được gì."
Lâm Sơ Văn lắc đầu bật cười, nói: "Hình như ngươi không có hứng thú với luyện dược thì phải!"

Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Sở Diệp có linh hồn lực không yếu trên tay lại có thứ nghich thiên như Linh Tuyền Thủy, nếu bây giờ hắn học luyện dược tề chất chấn sẽ có khả năng trở thành đại sư

trong giới luyện dược đáng tiếc hắn lại đối với dược tề không có hứng thú.

“Có ngươi là được rồi ta học làm gì cho mệt.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Ngươi không chê trình độ của ta còn yếu là tốt rồi.”
“Ta trước giờ có chê ngươi sao?” Sở Diệp vuốt ve cằm, hỏi: “Mà số dược tề này ngươi tính xử lý như thế nào?”
Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Đưa đến nhà đấu giá đi.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Cũng hảo.” Đồ vật đưa đến nhà đấu giá, sẽ thường bán được giá cao hơn đưa cho cửa hàng.

Tam Dương Thành có đông đảo Hồn Sủng Sư, nhà đấu giá cũng có vài cái, mấy lọ dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch, nếu đưa cho bất kỳ nhà đấu gia nào thì họ cũng sẽ nhận.

Trải qua suy xét, hai người lựa chọn nhà đấu giá Tề Nhạc ở Tam Dương Thành.

Danh tiếng của nhà đấu giá Tề Nhạc khá tốt, mà nữa tháng nữa ở đó lại có hội đấu giá, nếu đem dược tề đưa đến nhà đấu giá Tề Nhạc cũng có thể mau chóng thu hồi lại tiền.

Nhà đấu giá Tề Nhạc tương đối hào phóng, chín lọ dược tề Huyết Mạch được nhà đấu giá trực tiếp dựa theo giá thị trường là 3000, và đưa trước cho họ hai vạn 7000 đồng vàng làm tiền đặt cọc.

Sở Diệp nhìn tờ truyền đơm của nhà đấu giá, nói: “ Trên đây có không ít thứ tốt a!”
Nhà đấu giá Tề Nhạc lần này đem ra đấu giá không ít thứ tốt, linh thú ấu tể, các loại thiên tài địa bảo, cái gì cũng có, lại thấy dược tề thức tỉnh Sơ cấp của Lâm Sơ Văn, có chút không đáng giá nhắc tới.

Sở Diệp thầm nghĩ: Đúng là đại thành trì không thể đem so cùng

tiểu thành trì được! Ở các thành trấn nhỏ thì trong các hội đấu giá thì dược tề thức tỉnh Sơ Cấp có thể được xem như vật đấu giá áp đái hồm, còn ở các thành trì lớn thì nó cũng chỉ được xem như vật thêm vào cho sự phong phú của hội đấu giá mà thôi.

"Thế nào, có nhìn trúng đồ vật trên tờ truyền đơn sao?"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Có."
Sở Diệp có chút tò mò nói: "Cái gì a!"
"Cửu Vĩ Hồ Thảo." Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp nhìn tờ truyền đơn, nói: "Cây dược thảo dược này giá khởi điểm là 3000, giá cả không thấp a!"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, Cửu Vĩ Hồ Thảo đối yêu thú hồ tộc có tác dụng rất rất lớn, theo truyền thuyết thì chỉ cần ăn đủ số lượng Cửu Vĩ Hồ Thảo, thì có thể làm yêu hồ lột xác thành Cửu Vĩ Thiên Hồ."
Sở Diệp có chút tò mò nói: "Thật hay giả a? Cửu Vĩ Thiên Hồ, đó là Cực phẩm yêu thú đó."
Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: "Ta cũng không biết, dựa theo suy đoán thì yêu cầu dùng tới hàng ngàn hàng vạn cây Cửu Vĩ Hồ Thảo, mà Cửu Vĩ Hồ Thảo rất khó có được, chỉ là thu thập mười mấy cây thôi đã là chuyện khó khăn, vậy muốn thu thập trăm ngàn cây, vậy y như rằng là chuyện nói dễ hơn làm."
Sở Diệp như suy tư gì gật đầu, nói: "Cũng đúng!"
Nếu hắn nhớ không lầm thì Hỏa Hồ của nữ chủ cũng dùng không ít Cửu Vĩ Hồ Thảo, mà Cửu Vĩ Hồ Thảo bồi dưỡng cũng không dễ, nhưng lúc đó nữ chủ lại dùng linh tuyền bồi dưỡng, nếu nữ chủ đã có thể dùng linh tuyền để bồi dưỡng, vậy hắn có lẽ cũng có thể dưỡng dưỡng được.

"Mặt kệ ra sau tới lúc đó rồi tính." Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: "Hảo."
Lâm Sơ Văn sau khi đem dược tề đưa cho nhà đấu giá, Lâm Sơ Văn lại ở trong thành mua không ít dược liệu để luyện tập, Sở

Diệp thì mỗi ngày đãi ở trong tiểu viện rèn luyện linh hồn lực.

Thực mau liền đến ngày đấu giá, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn mang mặt nạ xen lẫn với đám người bên trong nhà đấu giá.

Bên trong hội đấu giá có rất nhiều người đều mang mặt nạ, dù hai người gặp được người quen cũng khí nhận ra.

“Ở đây có không ít Hồn Sư.” Trước kia Sở Diệp cũng đã tham dự hội đấu giá, mà trong những người tham dự thì Hồn Sư chỉ có mấy người mà thôi, lần này thì khác Hồn Sư cũng có mấy chục người, có thể thấy được lần bán đấu giá trước mà Sở Diệp đã tham gia thì vẫn thua xa lần này.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, “Ân” một tiếng.

Hội trường của hội đấu giá rất rộng lớn, người tham dự cũng đã lục tục đến đông đủ, trong toàn bộ hội đấu giá này cũng có nhất là một vạn người.

Một mỹ nữ có tướng mạo lãnh diễm đang đi tới trước đài, mỹ nữ này có làn da có chút tái nhợt, biểu tình thì lạnh lẽo như là được bao trong một lớp băng vậy.

“Cảm tạ các vị khách quý đã đến hội đấu gia của chúng tôi lần này, trước tiên chúng tôi bắt đầu bán đấu giá kiện thương phẩm thứ nhất.” Cô gái chủ trì này không nói một câu vô nghĩa cũng không có nhiều lời, mà trực tiếp tiến vào vấn đề chính.

Sở Diệp chớp chớp mắt, nói: “Rất lãnh đạm a!”
“Là Băng tiên tử, khế ước một con Băng Tinh Linh, danh khí không nhỏ, ở Vân Châu cô ấy người đứng đầu trong mười đại mỹ nữ ở đây.” Lâm Sơ Văn giới thiệu nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Thì ra là thế.”
Mười đại mỹ nữ Vân Châu, tập hợp đủ từ mỹ mạo, thực lực, gia

thế với, mỗi một cái đều khiến cho người ta phải ganh tỵ.

Băng tiên tử lấy nổi tiến lạnh lẽo, nhưng có không ít tu sĩ lại thích cô ấy như thế!
Sở Diệp nhìn các tu sĩ nhìn trong hội trường, mà có không ít thiếu niên đều mang vẽ mặt mang mê luyến.

“Người trẻ tuổi huyết khí phương cương, vừa thấy mỹ nữ, liền tâm thần bất định, tấm tắc……” Sở Diệp nhỏ giọng nói thầm nói.

Lâm Sơ Văn sắc mặt cổ quái nhìn Sở Diệp, nói: “Ngươi cũng là người trẻ tuổi a!”
Sở Diệp: “……” Như vậy cũng không sai, bất quá hắn là người đã sống hai đời, cùng những tiểu tử đó là không giống nhau.

Vật phẩm bán đấu giá đầu tiên được lên sàn đó là “Nửa phân Thanh Cương Sát Khí.”
Đồ vật vừa xuất hiện, lập tức khiến cho không ít người kịch liệt cạnh tranh.

Hồn Sủng muốn từ Sĩ cấp cấp 9 tiến giai lên Chiến Tướng cấp, yêu cầu phải hấp thụ sát khí, có vượt qua trở thành Hồn Sủng Chiến tướng hay không đều là nằm ở này bước này, sát khí thập phần khó được, có rất nhiều Hồn Sủng Sư sau khi tiến vào cấp 9, thì chuyện mà họ quan tâm nhất chính là làm sao đạt được một phần sát khí.

Sát khí quá thưa thớt, rất nhiều Hồn Sủng Sư tìm kiếm cả đời đều không thu hoạch được gì, cuối cùng chỉ có thể chờ lúc thọ nguyên gần hết mà mạo hiểm thử phương pháp tiến giai mà không dùng đến sát khí.

Không có sát khí hổ trợ tiến giai, thì rất ít có người thành công, còn thất bại thì vô số mà cái chết của họ cũng rất thảm thiết.

Theo ấn tượng của nguyên chủ thì Sở gia có một vị trưởng lão cấp 9 vì không kiếm được sát khí nên cuối cùng quyết định mạo hiểm tiến giai nhưng cuối cùng thất bại thân thể bị phản phệ nổ tung mà chết.

Tất cả Hồn Sủng muốn từ Sĩ cấp tiến giai lên Tướng cấp thì yêu cầu một phần sát khí còn nếu là nửa phân thì không đủ.

Nhưng dù chỉ là nửa phân sát khí, cũng đủ làm cho người đoạt đến vở đầu.

Thanh Cương Sát Khí giá khởi điểm là mười vạn, thực mau liền bị đẩy lên tới 25 vạn, cuối cùng bị người lấy giá 28 vạn mà mua đi.

“Hảo quý a!”
Mặt Sở Diệp đỏ lên, trước đó không lâu, hắn còn cảm thấy chính mình có được mấy vạn đồng vàng trong kim tạp đã là giỏi lắm rồi nhừn này lại bị hiện thực hung hăng tát cho một cái.

Lâm Sơ Văn nhún vai, “Việc này cũng không có biện pháp.”
Mỗi một gia tộc muốn an ổn ở thế giới thì trong gia tộc ít nhất cũng phải có một Hồn Sư.

Một ít gia tộc có người tư chất suất chúng khi lên tới Hồn Sĩ cấp 9, thì cả gia tộc sẽ xuất lực vì họ để giúp họ tiến lên Hồn Sư.

Tựa như Sở gia, hiện tại chỉ có một Hồn Sư đó là gia chủ Sở Hùng mà một khi ông ta xảy ra chuyện ngoài ý muốn, thì toàn bộ gia tộc liền sẽ sụp đổ.

Mà một khi, Sở Tư Thần tiến giai Hồn Sư, thì gia tộc lại có thêm một cái trụ cột, cũng có thể suy xét đến cả việc khuếch trương thế lực.

Nói đến cùng mua sát khí, là việc không phải của một người mà là của cả một cái gia tộc.

Một gia tộc khi mua sát khí giống như là đang đánh một canh bạc khổng lồ, một khi Hồn Sủng Sư tiến giai thành công, vậy thì số tiền đã bỏ ra sớm muộn gì thì cũng có thể thu hồi, một khi thất bại, nếu là loại gia tộc nhỏ thì có khả năng sẽ xuống dốc.

Một cái Hồn Sĩ muốn dựa vào chính mình thu hoạch sát khí, thật sự quá khó khăn.

Kiện thương phẩm thứ hai là một con Đan Tước ấu tể, Sở Diệp rất có hứng thú nhìn con Đan Tước ấu tể, toàn thân được bao phủ bởi một bộ lông kim sắc xinh đẹp miệng đỏ bừng, thoạt nhìn thập phần đáng yêu.

Ấu tể giá khởi điểm là ba vạn đồng vàng, bị người lấy giá mười lăm vạn mà mua đi.

Kiện thương phẩm thứ ba là Tử Tâm Phá Chướng dược tề, đây là loại dược tề có thể hổ trợ cho Hồn thú Tướng cấp đột phá bình cảnh, nên dẫn đến không ít Hồn Sư đang kịch liệt cạnh tranh.

Hồn Sư tài lực luôn cao hơn Hồn Sĩ, Tử Tâm Phá Chướng dược tề bị người lấy 30 vạn mà mua đi.

Sở Diệp xoa xoa mồ hôi trên trán, nói: “Vẫn là Hồn Sư có tiền a!”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Sở Diệp phồng lên quai hàm, có chút ủ rũ nói: “Đột nhiên cảm giác, chúng ta rất nghèo a!”
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, trấn an nói: " Đây là ba kiện quý nhất trong hội đấu giá lần này nên giá khá cao, nhưng trong hội đấu giá sẽ có không ít thứ giá cả khá tốt.”
Mà kiện thương phẩm thứ năm, cư nhiên lại là dược tề của Lâm Sơ Văn đã đưa cho nhà đấu giá trước đó dược tề Thức Tỉnh

Huyết Mạch.

Nhà đấu giá quyết định đem só dược tề của Lâm Sơ Văn chia ra làm ba lần đấu giá.

Ba lọ Sơ cấp huyết mạch dược tề, đều có phẩm cấp hạ phẩm, giá khởi điểm là 6000, nhưng rất nhanh đã bị đẩy tới một vạn ba, rồi sau đó bị một người ra giá một vạn 500 ngàn mua đi.

Lâm Sơ Văn nghiêng đầu, nói: “Ta luyện chế chín lọ dược tề, ba lọ Hạ phẩm, ba lọ Trung phẩm, ba lọ Thượng phẩm, Trung phẩm cùng Thượng phẩm hẳn là còn có thể bán giá càng cao hơn.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Tỏ vẻ tán đồng.”
“ Đây là một con U Hỏa Long Mãng vừa được săn giết giá khởi điểm là 6000 đồng vàng.”
Một con đại mãng xà thân đỏ như lửa, bị nâng tới trước đài bán đấu giá, U Hỏa Long Mãng vừa xuất hiện, lập tức khiến cho mấy cái Hồn Sủng Sư kịch liệt cạnh tranh.

“8000 đồng vàng.”
“Một vạn 3000 đồng vàng.”
“Hai vạn đồng vàng.”
……
Sở Diệp có chút tò mò nên kề sát vào Lâm Sơ Văn hỏi: “ U Hỏa Long Mãng có ích lợi gì a! Mà mấy người đó lại đấu giá nhiệt tình như vậy.”
“U Hỏa Long Mãng có huyết mạch tương đối cao, máu của nó có thể dùng để tăng lên huyết thống cho các loại Hồn Thú như rắn, mà gan của U Hỏa Long Mãng cũng là thứ tốt, có thể dùng để luyện chế dược tề, mà máu của nó rất bổ dưỡng, có thể lấy làm đồ ăn cho các loại yêu thú như chim ưng.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Nghe cũng không tồi a!”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Ngươi nhìn cái vị Hồn Sư kia đi hẳn dưỡng một con Kim Đỉnh Thanh Vũ Ưng, hẳn là muốn mua con mãng xà này để uy ưng.”

“Làm đồ ăn a!” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Rất nhiều Hồn Sủng đều rất kén ăn, giống loại này Kim Đỉnh Thanh Vũ Ưng, chỉ thích ăn thịt rắn, ta nghe nói dưỡng loại ưng nó, mỗi ngày nó đều phải đi bắt xà cho nó ăn.”
Sở Diệp chớp chớp mắt, bỗng nhiên cảm thấy Tiểu Ngân cũng không tính là khó nuôi.

U Hỏa Long Mãng cuối cùng lấy gúa ba vạn đồng vàng mà bị mua đi, nếu đây là con xà sống, giá cả không chừng còn tăng nữa..

Chương 61: Cửu Vĩ Hồ Thảo

Editor: Tĩnh
Từ khi bán đấu giá bắt đâu, đã có đủ loại hàng hóa hoa hoè loè loẹt, đã làm cho Sở Diệp mở rộng tầm mắt.

“Tiếp đó là đấu giá ba lọ Sơ cấp Thức Tỉnh Huyết Mạch Trung cấp, giá khởi điểm là 5000.”
“7000.

“8000.

“Một vạn năm.

“……”
Ba lọ dược tề Trung phẩm, được người ta ra giá hai vạn mà cầm đi.

Sở Diệp âm thầm líu lưỡi, thầm nghĩ; kẻ có tiền thật là quá nhiều, đều là dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch Sơ cấp, bất quá, nhưng bởi vì phẩm chất tốt hơn một chút, mà giá cả đã khác nhau như vậy.

Chung quanh có nói tiếng nói khe khẽ, truyền vào trong tai Sở Diệp.

Hồn Sủng Sư ở đây có người đang nghi ngờ rằng số dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch này là từ trên tay của một Dược Tề Sư.

Nên đã có không Hồn Sư đang đi dò hỏi tin tức và có ý tứ muốn mời chào vị Dược Tề Sư này.

Sở Diệp nghe những người đó nói chuyện, trong lòng ẩn ẩn có chút bất an.

Lâm Sơ Văn nhăn nhăn mày, cũng phát hiện có chuyện không ổn.

Trước đó Lâm Sơ Văn vì thuận tiện mà mua dược liệu phối trí Thức Tỉnh Huyết Mạch ở cùng một cửa hàng, rồi ở mấy cửa hàng khác tốn hơn 2 vạn đồng vành để mua dược liệu, có lẻ do đó đã có người nghi ngờ hắn là Dược Tề Sư không chừng.

“ Mà phía dưới đang bán đấu giá chính là Dũng Tuyền Thạch, Dũng Tuyền Thạch giá khởi điểm là ba vạn đồng vàng.

Dũng Tuyền Thạch vừa xuất hiện, đã đem sự chú ý của mọi người dời đi, không còn ai đặc nghi vấn về vị Dược Tề Sư kia nữa.

Lâm Sơ Văn có chút kinh nghi nói: “Hội đấu giá thật sự quá lợi hại, vật trân quý như thế lại không là kiện thương phẩm áp hồm.

Sở Diệp có chút tò mò nói: “Dũng Tuyền Thạch là cái gì?
Lúc trước khi Sở Diệp nhìn danh sách đồ vật được bán đấu giá, nhưng không có nhìn thấy Dũng Tuyền Thạch trong danh sách, thứ này hẳn là hội đấu giá muốn tạo ra một kinh hỉ cho cuộc bán đấu giá hôm nay.

“Dũng Tuyền Thạch là một loại linh thạch đặc thù, nếu đem loại linh thạch đó chôn xuống đất rồi tưới nước, thì ở nơi đó liền sẽ hình thành suối nguồn, rồi nước suối sẽ chảy đi chung quanh phần đất đó, khiến cho chung quanh phần đất đó chuyển hóa

thành linh điền.

“Cư nhiên có đồ vật thần kỳ như vậy.” Sở Diệp chớp chớp mắt, ẩn ẩn có chút động tâm.

Sở Diệp âm thầm nghĩ thầm, nếu đem Dũng Tuyền Thạch bỏ vào suối Linh Tuyền, không biết kết quả sẽ như thế nào, có lẽ suối Linh Tuyền có thể được mở rộng ra.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Dũng Tuyền Thạch có thể giúp cho một gia tộc tạo ra một linh địa, đây là thứ mà các gia tộc đều muốn có.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Thì ra là thế."
Để có được một nơi mà có thể xây dựng đại bản doanh nơi mà có thể phát triển lâu dài cho một gia tộc là chuyện vô cùng khó khăn, đó là chuyện muôn thuở khiến cho các gia tộc đau đầu.

Có đôi khi, đã chọn được một địa điểm hoàn hảo thì lại thiếu thốn linh khí, mà nơi có linh khí nồng đậm lại thường thường không đủ phồn hoa, mà các nơi có vị trí tốt linh khí lại nồng đậm thì giống nhau đều là đã có chủ.

Chủ trạch Sở gia là một ví dụ, nó có vị trí thuận tiện cho buôn bán nhưng linh khí lại không quá nồng đậm, nhưng lại không dời đi nơi khác được bởi vì các cửa hàng ở đó cần người tọa trấn nên chỉ đành chịu lưu lại đó.

Nhưng còn tổ trạch Sở gia thì lại có một suối nguồn linh khí nồng đậm thích hợp cho tu luyện nhưng vị trí lại không thuận tiện lại còn hẻo lánh, do đó các trưởng lão trong tộc phải thay phiên nhau đến đó canh giữ.

Nếu có Dũng Tuyền Thạch thì có thể ở bên trong chủ trạch Sở gia mà sáng lập ra một suối linh tuyền nhỏ, đến lúc đó hoàn cảnh tu luyện ở chủ trạch sẽ được cải thiện không nhỏ.

“Mười vạn!"
“Mười lăm vạn!”
“30 vạn.

“....."
Sở Diệp nghe mọi người báo giá, xoa xoa cái trán, vốn hắn đối với Dũng Tuyền Thạch đã động tâm nhưng khi nghe mọi người báo giá, lúc đầu còn hừng hực khí thế nhưng bây giờ đã bị dập tắt.

“Quá quý.

Lâm Sơ Văn cầm tay Sở Diệp, cười cười, “Chờ tới khi chúng ta là Hồn Sư thì mua nó cũng không muộn."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Chỉ có thể như thế!"
Dũng Tuyền Thạch lấy 36 vạn đồng vàng thành giao, sau Dũng Tuyền Thạch còn vài món thương phẩm nhưng đều là những loại bình thường.

Sau đó lại tiếp tục đem ra thêm ba lọ Thức Tỉnh Huyết Mạch Thượng phẩm để đấu giá.

Người chủ trì vừa nói xong, phía dưới một ít tu sĩ khe khẽ nói nhỏ.

“Hội đấu giá lần này bán không ít dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch Sơ cấp! Hơn nữa còn là một đám, có tới chín lọ.

“Hẳn là xuất phát từ cùng một vị Dược Tề Sư, vị Dược Tề Sư này trình độ không thấp a!”
“Tuy rằng là dược tề thức tỉnh Sơ cấp, nhưng mà là Thượng phẩm, hẳn là hiệu quả không tồi.

“Không biết xuất phát từ vị đại sư nào? Là Phi Vân đại sư, vẫn là

Mạnh Cốc đại sư.

“Chắc là không phải đâu, Phi Vân đại sư đang bế quan, còn Mạnh Cốc đại sư hình như đang nghiên cứu một loại thần hồn dược tề."
“Chẳng lẽ là một Dược Tề Sư bí ẩn nào đó không biết thuộc về thế lực nào.

Sở Diệp cau mày, chín lọ Huyết Mạch dược tề, hình như có chút đáng chú ý a! Mà trong túi trữ vật của Lâm Sơ Văn lại còn dư một đámdược tề.

Nhưng theo tình hiện tại tiếp theo không thể bán dược tề nữa.

Sở Diệp nhíu lại mày nói: “Ta giống như nhìn thấy Lâm Mộng Dung.

Người tham dự hội đấu giá vốn đông đảo, Sở Diệp cũng không phát hiện ra Lâm Mộng Dung, chỉ là vừa rồi mới có một người chi không ít tiền mua Huyết Mạch dược tề, Sở Diệp liền lưu ý nên mơ hồ phát hiện ra người mua dược tề là người quen.

Nữ nhân đó giống như là Lâm Mộng Dung.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nắm chặt nắm tay, nói: “Ta cũng thấy."
Sở Diệp sửng sốt một chút, nói: “Phải không? Ngươi cũng nhìn thấy sao? Ta còn tưởng rằng là ta hoa mắt.”
Lâm Sơ Văn: “……”
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Người bên cạnh Lâm Mộng Dung ngươi có quen sao?”
Lâm Mộng Dung hình như đi cùng một nam nhân mà người kia chính là người mua dược tề khi được giao dược tề người đó đã đưa cho Lâm Mộng Dung một lọ.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói; “Có chút ấn tượng, đó là Mộ gia đại thiếu gia, gia gia đã từng giúp Mộ gia luyện chế dược tề, ngẫu

nhiên có gặp qua."
Sở Diệp chuyển động một chút tròng mắt, thầm nghĩ: Thì ra là thế sao? Gặp qua sao?
“Ngươi có ấn tượng gì với hắn không?” Sở Diệp có chút không yên tâm hỏi.

Lâm Sơ Văn nghiêng đầu, nói: “Không có ấn tượng gì đặc biệt!”
“Ngươi cách hắn xa một chút."
Theo nguyên tác, Lâm Sơ Văn chính là vì Mộ Lăng Thiên mà trả giá hết thảy, nhưng cuối cùng lại chết thảm!
Lâm Sơ Văn không thể hiểu được nhìn Sở Diệp, nói: “Ta cùng hắn vốn dĩ cũng không có tiếp xúc a!
Sở Diệp trịnh trọng nói: “Ta muốn ngươi cách hắn xa một chút, hắn cũng không phải là cái thứ tốt lành gì."
Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc nói: “Mộ công tử thanh danh rất tốt."

Sở Diệp khinh thường hừ hừ, nói: “Ngươi biết cái gì, tri nhân tri diện bất tri tâm."
Lâm Sơ Văn nhìn bộ dạng của Sở Diệp, thầm nghĩ: Sở Diệp hình như đâu biết Mộ Lăng Thiên ai đâu? Sao lại ghét đối phương ra mặt thế.

“Được được ta nghe lời ngươi.” Lâm Sơ Văn cười cười nói.

“Kế tiếp, bán đấu giá chính là Cửu Vĩ Hồ Thảo, giá khởi điểm 2000 đồng vàng.

Sở Diệp đột nhiên căng thẳng, biểu tình lập tức trở nên nghiêm túc.

Bán đấu giá sư vừa ra xong, Sở Diệp liền ra giá: “5000.

Sở Diệp mới vừa báo giá xong, Mộ Lăng Thiên thanh âm cũng liền vang lên, “7000.

Sở Diệp không cần nghĩ ngợi tiếp tục tăng lên “Một vạn.

“Một vạn năm.”
“Hai vạn
”Sở Diệp không chút do dự.

Lâm Sơ Văn bên cạnh nhíu nhíu mày, nói: “ Hình như hơi quá."
Cửu Vĩ Hồ Thảo bình thường giá cả hẳn là ở năm sáu ngàn thì phải, Lâm Sơ Văn vốn chỉ cho rằng có thể lấy giá một vạn là có thể mua rồi, nhưng hiện tại đã tăng đến hai vạn, hiển nhiên là có chút qua, tuy rằng bọn họ hiện tại không thiếu tiền.

Nhưng nhưng như vậy là quá cao so với giá trị thực, Lâm Sơ Văn có ý tứ muốn đánh lui trống.

Sở Diệp nhấp môi, thầm nghĩ: Thứ này bọn họ không mua được, thì khẳng định liền sẽ bị Mộ Lăng Thiên mua đi hắn quyết không thể buông tay.

Giữa sân đã có một trận thanh âm khe khẽ nói.

“Là chuyện gì vậy một gốc Cửu Vĩ Hồ Thảo, lại được năng lên tới giá này."
“Chắc là vì muốn làm vui lòng mỹ nhân ấy mà” Lâm Mộng Dung diện mạo xinh đẹp, khi nảy khi đi cùng Mộ Lăng Thiên đã có rất nhiều người đã chú ý tới.

“Dưỡng yêu hồ đều là mỹ nữ xinh đẹp, nói không chừng cả hai bên đều muốn làm vui lòng mỹ nhân đây mà!"
Lâm Sơ Văn mang mặt nạ, người khác cũng thấy không rõ, nên có không ít người cho rằng Lâm Sơ Văn cũng là mỹ nữ nên Sở Diệp mới vung tiền như rác.

Lâm Mộng Dung không mang mặt nạ, liền khiến mọi người cảm thấy kinh diễm, còn Lâm Sơ Văn lại mang mặt nạ lại tạo cảm giác thần bí, ngược lại là thu hút càng nhiều ánh mắt, không ít

người đều tò mò dưới lớp mặt nạ kia là ai.

“Cửu Vĩ Hồ Thảo cũng chỉ là truyền thuyết mà thôi, cũng đâu cần đẩy lên tới giá này, ăn một cây cũng đâu làm nên được chuyện gì."
Lâm Sơ Văn nghe thấy mọi người xung quanh nói chuyện, mặt đỏ hồng, thấp giọng nói: “Bằng không thôi bỏ đi."
“Không được, nhất định phải bắt được.” Sở Diệp không chút do dự cự tuyệt ý tứ của Lâm Sơ Văn.

Lâm Sơ Văn có chút khó hiểu nói: “Vì cái gì?
Sở Diệp nghiêm túc nói: “Tiền mất có thể kiếm lại, nhưng ngươi không nghĩ Tuyết Bảo sẽ bị con Hỏa Hồ ăn đi.”

Lâm Sơ Văn sắc mặt đổi đổi, nói: “Tuyết Bảo vì cái gì sẽ bị ăn?”
Sở Diệp nhấp môi, nói: “Nếu nó yếu hơn con Hỏa Hồ kia thì sẽ bị ăn chứ sao."
Lâm Sơ Văn có chút mờ mịt nhìn Sở Diệp, nhấp nháy nhấp nháy đôi mắt.

Tuy rằng Lâm Sơ Văn không biết tại sao Sở Diệp lại đưa ra cái kết luận, bất quá khi nghĩ đến Tuyết Bảo cùng con Hỏa Hồ kia có mối hận cũ, nghĩ tới những gì xảy ra ứng với giấc mộng của Sở Diệp, đôi mắt Lâm Sơ Văn tức khắc kiên định hơn vài phần.

Lâm Sơ Văn cắn chặt răng, nói: “Hảo, mua đi, vô luận là bao nhiêu tiền."
Sở Diệp trộm nhìn Mộ Lăng Thiên mà Mộ Lăng Thiên cũng đang nhìn bọn họ, Lâm Mộng Dung thì đang lôi kéo cánh tay của Mộ Lăng Thiên không ngừng nói cái gì đó.

“Lăng Thiên, thôi bỏ đi, cái này giá cả thật sự đã quá cao.

Mộ Lăng Thiên có chút không cao hứng nói: “Cũng không biết là người nơi nào chạy ra lại cùng chúng ta đoạt đồ."
Hồ yêu tuy tính là Hồn Sủng nhưng sức chiến đấu chỉ ở dạng

vừa nên không có quá nhiều người nguyện ý bồi dưỡng toàn lực cho chúng, Cửu Vĩ Hồ Thảo tuy rằng trân quý, nhưng người dùng cũng không nhiều lắm, nhưng kết quả trong hội đấu giá lại cố tình lại có một đối thủ.

Mộ Lăng Thiên lần này mang theo không ít đồng vàng, nhưng mà đồng dạng hắn cũng có không ít đồ vật yêu cầu phải mua, một gốc Cửu Vĩ Hồ Thảo, thật sự không thể tiêu phí quá nhiều vào nó.

“Hai vạn mốt."
Mộ Lăng Thiên lại ra giá, hiện tại giá Cửu Vĩ Hồ Thảo đã vượt kế hoạch, Mộ Lăng Thiên đã bắt đầu do dự.

“Thiếu gia, không thì bỏ đi.” Quản sự đi theo Mộ Lăng Thiên lên tiếng nói nhịn không được mà nhíu mày.

Mộ Lăng Thiên tốn chút đồng vàng thảo nữ hài tử vui vẽ thì không có gì, nhưng tốn hơn hai vạn đồng vàng mua một gốc linh thảo, liền có chút giống vô lý.

“Hai vạn hai."
”Sở Diệp tiếp tục ra giá.

“Hai vạn ba.” Mộ Lăng Thiên cắn chặt răng mặt đã có chút đỏ.

“Hai vạn năm.

”Sở Diệp không chút do dự tiếp tục báo giá"
Mộ Lăng Thiên sắc mặt đại biến, cuối cùng cũng không tiếp tục ra giá.

Mộ Lăng Thiên không ra giá tiếp, Cửu Vĩ Hồ Thảo bị Sở Diệp lấy giá hai vạn 5000 đồng vàng giá mua đi.

Thấy Mộ Lăng Thiên dừng tay, mộ gia quản sự cũng âm thầm

thở một hơi dài dài nhẹ nhõm, hai vạn 5000 đồng vàng, cái này giá này quá phi lý, thật sự không đáng giá, nếu là thiếu gia tiếp tục ra giá, nếu hắn trở về liền không tránh không được trách phạt.

Mộ Lăng Thiên có chút áy náy nhìn Lâm Mộng Dung, “Xin lỗi Mộng Dung chờ đi trở về, ta sẽ giúp ngươi thu thập hai cây Cửu Vĩ Hồ Thảo đi.

Lâm Mộng Dung cười cười, nói: “Được!”
Lâm Mộng Dung cắn cắn môi, tuy rằng Mộ Lăng Thiên đáp ứng tìm cho nàng tìm hai cây Cửu Vĩ Hồ Thảo, nhưng nàng vẫn có cảm giác trống rỗng, loại cảm giác này thật sự rất giống như lúc trước khi Sở Tư Thần đáp ứng bắt đem vòng cổ của Sở Diệp đưa cho nàng nhưng kết quả lại không lấy được cho nàng..

Chương 62: Biến Dị Hồ Thảo

Edtor: Tĩnh
Cửu Vĩ Hồ Thảo được người phụ trách của hội đấu giá đưa tới, Lâm Sơ Văn thanh toán.

Thanh toán xong hai vạn 5000 đồng vàng, chỉ cần nghĩ đến đã khiến cho Lâm Sơ Văn cảm thấy một trận thịt đau, nhưng khi nghĩ đến Tuyết Bảo lại bình thường trở lại.

Sở Diệp hướng về phía Lâm Mộng Dung nhìn thoáng qua, phát hiện sắc mặt đối phương hình như có chút ảm đạm.

Sở Diệp lấy cái tính cách mà tác giả xây dựng cho nữ chủ lương thiện thương người vừa mới hẳn là khuyên Mộ Lăng Thiên từ bỏ, nhưng mà Mộ Lăng Thiên lại thật sự từ bỏ, nên đối phương lại không tránh được có chút tiếc nuối.

“Hai vạn 5000 đồng vàng, hắn chính là rất vui lòng mà bỏ được."
“Vậy mà là hai Hồn Sĩ, thật có tiền a!"
Một gốc linh thảo mà thôi, lại có thể bán cao giá như thế, chẳng lẽ là vì tranh giành tình cảm?
Chung quanh không ít người mang theo ánh mắt có vài phần tìm tòi nghiên cứu xoay lại đây, Sở Diệp có cảm giác lưng như bị kim chích.

Mục tiêu lần này của Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn chính là Cửu Vĩ

Hồ Thảo, sau khi nhận được đồ, hai người liền nhanh chống rời khỏi hội đấu giá.

“Bọn họ đi rồi.” Lâm Mộng Dung nhíu nhíu mày nói.

Mộ Lăng Thiên sắc mặt đổi đổi, “Lại đi nhanh như vậy."
Mộ Lăng Thiên vốn còn tưởng chờ sau khi hội đấu giá kết thúc sẽ chào hỏi hai người kia, không nghĩ tới khi họ vừa nhận được Cửu Vĩ Hồ Thảo thì đã ra về liền.

Có thể thấy đối phương không muốn để người ta biết mình là ai.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn có thể đi, nhưng Mộ Lăng Thiên thì lại đi không được.

Hội đấu giá còn có mấy kiện thương phẩm áp trục, và có một kiện là trưởng lão Mộ gia trưởng muốn có, trước khi tới hội đấu giá trưởng lão yêu cầu hắn tận lực đem kiện thương phẩm kia mua cho bằng được.

Lâm Mộng Dung nhíu lại mày, có chút nghi hoặc nói thầm nói: “Hai người vừa mới mua đi Cửu Vĩ Hồ Thảo nhìn bóng dáng tựa hồ có chút quen thuộc."

Mộ Lăng Thiên có chút nghi hoặc nói: “Quen thuộc? Chẳng lẽ là có người ngươi quen biết sao?”
Mộ Lăng Thiên thầm nghĩ: trước đó trong lúc đấu giá Cửu Vĩ Hồ Thảo hắn có nghe mọi người xung quanh bàn tán là do trành dành tình cảm nên mới có người nhảy ra tranh cùng hắn, mà Lâm Mộng Dung xinh đẹp mỹ miều chất chấn đã khiến không ít các đại tiểu thư của các gia tộc ganh ghét, nên mới có chuyện này.

Lâm Mộng Dung lắc lắc đầu, “Đại khái là do ta suy nghĩ nhiều."
Lâm Mộng Dung mơ hồ cảm thấy trong đó có một bóng dáng giống như Sở Diệp, còn lại thì giống như là Lâm Sơ Văn.

Lúc trước khi ở Long Nhai Thôn không có được thư mình muốn, việc này khiến nàng vẫn luôn canh cánh trong lòng, làm cho thân ảnh Sở Diệp vẫn luôn ở trong lòng Lâm Mộng Dung mà không chịu tản đi.

Không có khả năng là Sở Diệp, Sở Diệp bất quá là kẻ bỏ đi của Sở gia, mặc dù có một chút bản lĩnh dưỡng ong, nhưng cũng khong thể lấy ra được nhiều tiền như thế để tới đây mua Cửu Vĩ Hồ Thảo, Lâm Mộng Dung cảm thấy chính mình có tâm ma, nên vẫn luôn quên không được Sở Diệp, rõ ràng đối phương chỉ là một trong những người qua đường trong cuộc đời nàng, làm sao có thể so với Mộ Lăng Thiên kỳ tài ngút trời.

Hai người Sở Diệp sau khi rời đi hội đấu giá đã bị người ta theo dõi.

Tam Dương Thành quy củ nghiêm ngặt, không được ở trong thành đánh nhau, nếu không thành vệ đội sẽ lập tức xuất động, người nào nháo truyện sẽ chịu trừng phạt nghiêm khắc, cho nên hai người cũng không lo lắng người theo đuổi sẽ ở trong thành động thủ, chỉ là cũng không thể để người ta biết nơi ở của bọn họ.

Hai người ở trong thành nhiều vòng vài vòng, đem nhóm người theo đuôi cất đuôi, rồi mới về chỗ ở.

Trở lại chỗ ở, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đồng thời thở một hơi dài nhẹ nhõm.

“Đi nhà đấu giá để bán đấu giá thật sự là quá nguy hiểm.” Bọn họ chỉ là mua một gốc Cửu Vĩ Hồ Thảo mà thôi, mà có thể khiến người ta động sát tâm.

Lâm Sơ Văn đi vào phòng, lấy ra dược thảo, cảm thán một tiếng, “Hai vạn 5000 đồng vàng a! Thật sự quá quý.".

ngôn tình hài
Sở Diệp đạm nhiên nói: “Hai vạn 5000 đồng vàng mà thôi."
Nếu muốn đoạt bảo vật trên tay nữ chủ thì phải bỏ ra cái giá lớn một chút mới được, hiện tại chỉ là bỏ ra hơi nhiều tiền một chút thôi cũng không tính là cái gì.

Lâm Sơ Văn tràn đầy cổ quái nhìn Sở Diệp nói: “Ngươi thật đúng là hào phóng."
Sở Diệp cười cười, nói: “Trời sinh ta tất hữu dụng, vàng tan chảy còn có thể đong lại mà, ngươi tương lai chính là đại Dược Tề Sư, còn sợ không có tiền sao?

Lâm Sơ Văn nhún vai, “Dược tề không thể lại tùy tiện bán."
Sở Diệp gật đầu, “Xác thật, hiện tại chúng ta không thể tùy tiện bán dược tề, may mắn là số tiền còn lại vẫn đủ dùng một đoạn thời gian."
Lâm Sơ Văn cúi đầu, thầm nghĩ: Số tiền mà bọn họ tiết kiệm được có thể để bọn họ sống đủ trong mấy năm hoặc mười mấy năm, nhưng hôm nay bọn họ lại vung tiền như rác, nếu còn tiếp tục như vậy nữa không biết bọn họ sẽ duy trì được trong bao lâu.

Lâm Sơ Văn cẩn thận kiểm tra dược thảo, nhưng bên trong đôi mắt lại nở rộ ra một đạo đạo tinh quang, “ Cây Cửu Vĩ Hồ Thảo này hình như là biến dị."
Sở Diệp nghiêng đầu, nói: “Nói như vậy, là thứ tốt?
Lâm Sơ Văn gật đầu, đầy mặt vui mừng, “Đúng vậy."
Tốn hơn hai vạn mua cây linh thảo này, vậy mà hắn lại cực kỳ may mắn phát hiện mình đã mua được linh thảo biến dị, Lâm Sơ Văn tức khắc suy nghĩ, linh thảo biến dị là thứ khó có được, nó so với dược hiệu thông thường thì dược tính của nó còn cao hơn mấy lần, có đôi khi, còn có thể mang thêm một ít hiệu quả đặc thù, hai vạn năm trăm ngàn đã bỏ ra không uổng.

Sở Diệp cười cười, nói: “Không uổng phí chúng ta tốn nhiều tiền

như vậy, để mua cây linh thảo này.”
Trên cây Linh thảo còn có chín viên hạt giống, Sở Diệp đem chín viên hạt giống lấy xuống nói, “Ta lấy thứ này."
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Cửu Vĩ Hồ Thảo đều là hoang dại, nuôi trồng không thể nào sống.

Sở Diệp mãn không thèm để ý nói: “Không cần lo, ta chính là muốn thử."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Tùy ngươi."
Mất đi chín viên hạt giống, dược hiệu của Cửu Vĩ Hồ Thảo sẽ rơi mất đi một ít, bất quá ảnh hưởng cũng không phải lớn.

Lâm Sơ Văn đem Cửu Vĩ Hồ Thảo đưa cho Tuyết Bảo, Tuyết Bảo luôn chờ ở một bên sớm đã có chút gấp không chờ nổi.

Lâm Sơ Văn vừa mới đem Cửu Vĩ Hồ Thảo đưa qua, Tuyết Bảo liền ngao ô một ngụm đem hồ thảo nuốt xuống.

Tuyết Bảo giãn ra cái đuôi, vẻ mặt lộ ra vẽ say mê.

Lâm Sơ Văn cảm giác màu lông của Tuyết Bảo giống như diễm lệ hơn rất nhiều, làm cho toàn thân Tuyết Bảo càng thêm mỵ hoặc.

Ăn xong hồ thảo, Tuyết Bảo có chút mơ màng sắp ngủ liền chui vào bên trong thức hải Lâm Sơ Văn, trực tiếp nghỉ ngơi.

Lâm Sơ Văn cong cong khóe miệng, tâm tình vui sướng.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Tuyết Bảo ngủ rồi, trạng thái thế nào?”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Tuyết Bảo tình huống không tồi, Tuyết Bảo như hiện giờ có điểm giống như năm đó dùng dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch, chờ đến lúc nó tỉnh lại, huyết mạch hẳn là còn có thể tăng lên một ít.

“Vậy thì quá tốt rồi."
Lâm Sơ Văn cười gật đầu, có chút vừa lòng nói: “Đúng vậy."
Sở Diệp ôm hai tay, nói: “Ngươi nói xem hôm nay ở hội đấu giá, đường tỷ ngươi có hay không nhận ra chúng ta?
Nghe Sở Diệp nhắc tới Lâm Mộng Dung, sắc mặt Lâm Sơ Văn đổi đổi, có chút chần chờ nói: “Hẳn là sẽ không, nhưng cũng không thể không nghi ngờ.....!
Sở Diệp có chút bực bội nói: “Tạm thời chúng ta sẽ còn ở đây thêm mấy ngày, còn cô ta sẽ ở đây không lâu, chúng ta tận lực không cần cùng nàng chạm mặt liền tốt rồi."
Lâm Sơ Văn gật đầu, đổi đề tài, nói: “Tiểu Ngân có phải hay không sắp tiến giai?”
Sở Diệp gật đầu, “Có xu thế, hẳn là là mấy ngày nữa thôi."
Trong nạn châu chấu trước đó, Tiểu Ngân đã nuốt vài viên trứng Châu Chấu Vương, còn ăn một con châu chấu chúa, đều là những thứ đại bổ.

Tiểu Ngân có một đặc tính mà chỉ có Hồn Thú Vương cấp mới có đó là có thể mạnh lên nhờ thủ hạ dưới trướng, chỉ cần ong đàn càng mạnh thì Tiểu Ngân càng mạnh hơn.

Tiểu Ngân sau khi tiếp nhận ong đàn ở Đông Sơn, ong đàn thực lực bạo trướng, trong khoảng thời gian này vẫn luôn Tiểu Ngân đang tiêu hóa lực lượng của ong đàn phản hồi, loại lực lượng này tăng lên không tính mau, nhưng lại rất ổn định.

Ngân Tiểu Nhị sau khi khuất phục Tiểu Ngân, đã đưa cho Tiểu Ngân sửa ong chúa, đó là thứ đại bổ.

Tiểu Ngân mấy ngày gần đây, hơi thở trên người có chút không ổn định, hiển nhiên là sắp tiến giai.

Lâm Sơ Văn cười cười, có chút hâm mộ nói: “Vậy thì qua tốt."
Hồn Sủng sau khi tiến giai tới cấp 6 thì sau đó việc tiến giai sẽ càng khó khăn mỗi khi muốn tiến một cấp phải tốn tới mấy năm trời, nhưng trước đó Tiểu Ngân nhờ ăn trứng trùng vương

đã được không ít chổ tốt!
Sở Diệp cười cười, nói: “Ngươi không cần lo Tuyết Bảo chỉ cần ăn vài cọng Cửu Vĩ Hồ Thảo, hắn tự nhiên cũng sẽ tiến giai.”
Lâm Sơ Văn cười khổ một chút, nói: “Làm gì mà dễ dàng như vậy.” Hôm nay một gốc Cửu Vĩ Hồ Thảo đã tốn hơn hai vạn, giờ mà còn mua thêm vài cộng, bọn họ chất táng gia bại sản luôn quá.

Nhưng bất quá sau này thì chưa biết.

Sở Diệp cười cười, nói: “Sự thành do người mà."
Mấy viên hạt giống của Cửu Vĩ Hồ Thảo hắn đã trồng vào ngọc trụy không gian, có hai viên hạt giống đã nẩy mầm, Cửu Vĩ Hồ Thảo hình như rất thích hoàn cảnh bên trong ngọc trụy không gian, nó sinh trưởng cực kỳ nhanh chóng, có lẽ nếu không bao lâu hắn đã có thể thu hoạch Cửu Vĩ Hồ Thảo.

Sở Diệp quyết định trước đem chuyện này gấu đi, chờ Cửu Vĩ Hồ Thảo thành thục, hắn sẽ cho Lâm Sơ Văn một kinh hỉ.

Mộ Lăng Thiên mang theo Lâm Mộng Dung ở Tam Dương Thành đi dạo vài ngày.

Lâm Mộng Dung có chút nghi hoặc nói; “Lăng Thiên, huynh mỗi ngày đều đến cửa hàng dược tề không thì dược liệu cửa hàng, nhưng không mua dược tề cũng không mua dược liệu, vậy huynh đang muốn làm gì?
Mộ Lăng Thiên cau mày, sắc mặt có chút không vui nói: “Gia tộc có mấy Dược Tề Sư nhưng đã bị các gia tộc khác đào đi rồi, ta muốn ở đây chiêu mộ một vài người có tư chất".

“Ngươi nhìn trúng người nào sao? Hẳn là không tồi.

Mộ Lăng Thiên ôm hai tay, nói: “Ta muốn chiêu mộ vị Dược Tề Sư đã luyện chế ra dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch."

Hắn sau khi mua được dược tề thức tỉnh Thượng phẩm đã nhờ người thẩm định người đó nói người phối trí ra dược tề này trình độ khá tốt nhưng hồn lực chỉ mới là Hồn Sĩ thôi.

Hắn không nghe nói ở Tam Dương Thành có Dược Tề Sư nào chỉ mới Hồn Sĩ mà có thể luyện ra dược tề thức tỉnh cả, vậy thì chỉ còn một khả năng đây là người mới.

Một người có thể luyện chế dược tề Sơ cấp huyết mạch mà còn là Hồn Sĩ thì tiềm lực của người đó là vô hạn, tuyệt đối là cái khả trở thành kỳ tài về sau
Hồn Sĩ dễ chiêu mộ hơn Hồn Sư nếu hắn có thể mời chào người này, vậy gia tộc sẽ có thêm một Dược Tề Sư mà sau này còn có thể trở thành đại sư.

Lâm Mộng Dung có chút tò mò nói: "Có biết mặt mũi người đó không? Biết vị Dược Tề Sư là ai không?
Mộ Lăng Thiên lắc lắc đầu, nói: "Còn không biết." Quản sự hội đấu giá nói là khách nhân yêu cầu phải bảo mật thông tin khách hàng nên đã không nói cho hắn.

Mộ Lăng Thiên đen mặt hội đấu giá nói cái gì mà vì khách hàng bảo mặt, nói trắng ra là vì hắn thân phận không đủ.

Cũng may tuy quản sự không nguyện ý nói, nhưng tiểu nhị trong hội đấu giá vẫn là tương đối dễ thu mua.

Theo lời tiểu nhị nói người đưa dược tề tới nhà đấu giá chính là hai thiếu niên, trong đó còn có một người dung mạo xuất chúng tuy rằng là nam nhân so với nữ tu còn muốn tinh xảo hơn một ít, có hai khă năng một là hai người kia bản thân chính là Dược Tề Sư, còn khả năng còn lại là dọ chỉ là chân chạy việc của một Dược Tề Sư nào đó cũng không biết.

Mấy ngày nay Mộ Lăng Thiên vẫn luôn dạo khắp nơi chính là vì muốn gặp vị Dược Tề Sư kia nhưng đã đi suốt mấy ngày nhưng

lại chẳng gặp được ai.

Sau khi nghe Mộ Lăng Thiên nói, Lâm Mộng Dung có chút ảm đạm, “Nếu kỷ thuật luyện dược tề của ta cao minh một ít, là đã có thể giúp đỡ huynh."
Mộ Lăng Thiên cười cười, nói: “Ngươi đã rất lợi hại, các Dược Tề Sư trong gia tộc ta đều khen ngươi, đều khen ngươi là có thiên phú đấy.

Lâm Mộng Dung cười cười, thầm nghĩ: Gia tộc nghe đồn Lâm Thu trước khi mất tích đã để lại một phần truyền thừa về luyện dược cho Lâm Sơ Văn, nếu nàng có thể lấy được phân truyền thừa đó thì có lẽ kỷ thuật luyện dược có thể tiến bộ vượt bậc..

Chương 63: Ngộ Nam Chủ

Editor: Tĩnh
Sau khi từ hội đấu giá về Lâm Sơ Văn lại bắt đầu luyện chế dược tề.

Có lượng lớn linh thảo để luyện tập, hơn nữa lô đỉnh sở dụng còn rất thuận tay, trình độ luyện chế dược tề của Lâm Sơ Văn nhờ đó thẳng tắp bay lên.

Ngắn ngủn mấy ngày, lại luyện được được mười mấy lo dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch Sơ cấp.

Lâm Sơ Văn đem dược tề nhét vào túi trữ vật, dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch có thể bảo tồn trong thời gian rất lâu, tuy rằng hiện tại bán ra không được, nhưng cũng không cần lo lắng dược tề biến chất.

Sở Diệp uống xong một lọ Cố Hồn Dịch, nhíu nhíu mày.

Lâm Sơ Văn thấy biểu tình trên mặt của Sở Diệp, hỏi: “Làm sao vậy?”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không có việc gì, chẳng qua là hiệu quả của Cố Hồn Dịch không còn được như trước.

Lâm Sơ Văn thở dài, “Chỉ sợ là uống quá nhiều, sinh ra kháng tính."
Hồn Sủng Sư bình thường, căn bản không ai uống như Sở Diệp,

hấp thu nhiều dược tề linh hồn chỉ để tiến bổ, Sở Diệp đúng là quá khác người! Sở Diệp chỉ mới là Hồn Sĩ mà đã có hai cái Hồn Thất, hiện tại Sở Diệp có thể xem như đã khế ước với hai con ong chúa lại còn thêm một đám ong, nhưng việc đó cũng tạo nên một gánh nặng không nhỏ cho Sở Diệp.

Gần đây Tiểu Ngân phải tiến giai, hồn hải của Sở Diệp có cảm giác trướng đau.

“Ta nghĩ là cơ thể người cần một loại dược tề linh hồn cao cấp hơn.” Lâm Sơ Văn nói.

“Ngươi biết phối phương của loại dược tề kia sao?” Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, “Không biết."
Lấy trình độ của hắn hiện tại hoàn toàn có thể luyện chế thử dược tề linh hồn cao phẩm cấp hơn, nhưng đáng tiếc hắn không có phương thuốc a! Phối phương của các loại dược tề linh hồn rất khó có được, gia gia cũng chỉ vài loại sơ cấp mà thôi.

Sở Diệp có chút phát sầu gãi gãi tóc, nói: “Vậy phải làm sao bây giờ a"!
Sở Diệp gãi gãi đầu, gần đây đầu của hắn đã đau giống như là càng ngày càng nặng, nếu tiếp tục nhơ thế này hắn chỉ sợ mình sẽ bị hói đầu mất.

“Ngươi đang suy nghĩ cái gì đấy?” Lâm Sơ Văn nhìn sắc mặt khó coi của Sở Diệp, hỏi.

Sở Diệp quay đầu, vô tội nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Ta đang suy nghĩ, có khi nào đau đến mức trọc đầu luôn không!” Nếu thành đầu trọc, nhất định sẽ rất khó coi, hắn vốn dĩ đã không đẹp bằng Lâm Sơ Văn nếu lại còn đầu trọc, nghĩ thôi đã khiến hắn thấy lo lắn rồi.

Lâm Sơ Văn an ủi nói: “Chất là sẽ không trọc đâu."
“Ngươi xác định?” Hói đầu là ác mộng của nam nhân, Sở Diệp kiếp trước chết sớm nên thật ra không có gặp phải vấn đề này.

Lâm Sơ Văn cười khổ một chút, đề nghị nói: “Chúng ta trực tiếp đi mua thành phẩm linh hồn dược tề đi.

Lâm Sơ Văn có chút lo lắng, Sở Diệp như vậy đau đầu đi xuống, sẽ tinh thần thác loạn.

Lâm Sơ Văn dĩ vãng gặp được Hồn Sủng Sư đau đầu, này đó Hồn Sủng Sư giống nhau đều chỉ biết lo lắng cho mình tiền đồ, vẫn là lần đầu tiên gặp được người lo lắng cho mình hói đầu.

“Mua thành phẩm a!” Sở Diệp nhíu nhíu mày, lúc này mới nhận thức ý của Lâm Sơ Văn nếu hắn thiếu dược tề thì có thể đi mua mà.

“Dù sao hiện tại hắn có không ít tiền, không phải ngươi ta thường nói sao? Tiền kiếm được chính là phải tiêu.” Lâm Sơ Văn tháy Sở Diệp đau đầu, cũng thật sự có chút đau lòng.

Trước đó ở hội đấu giá bán đi 9 lọ dược tề thức tỉnh, và khấu trừ cho gốc Cữu Vĩ Hồ Thảo thì bọn họ vẫn còn dư không ít.

Không biết có phải bị Sở Diệp ảnh hưởng hay không mà bây giờ Lâm Sơ Văn cảm thấy đồng vàng cần sài thì cứ sài, nếu khônh đủ thì nghĩ biện pháp.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Cũng chỉ có thể như thế, có thể mua được phối phương loại này sao?”
Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Không đơn giản như thế những phối phương cao cấp thường nằm trong tay các thế lực lớn, mà họ cũng không thích bị truyền ra ngoài."
Một thế lực chỉ cần có một phối phương độc quyền thì liền có thể làm lũng đoạn thị trường làm sao mà họ dễ dàng đem

phương thuốc đưa ra bên ngoài để người khác tới phân một chén canh a!
Gia gia để lại cho hắn truyền thừa, cũng không biết là thứ gì, có lẽ bên trong sẽ có phối phương của dược tề linh hồn.

Dựa theo tình huống hiện tại của Sở Diệp nói không chừng tương lai sẽ cần càng nhiều dược tề linh hồn, nếu chỉ đi mua sợ là không xong.

Nghĩ đến đây, Lâm Sơ Văn lại muốn thực lực của chính mình có thể tăng lên nhanh chóng để có thể đi lấy truyền thừa.

Sở Diệp gật đầu, rầu rĩ nói: “Tạm thời chỉ có thể bỏ tiền ra mua thôi."
Lâm Sơ Văn có chút ảm đạm nói: “Là ta không tốt.

Tiền."
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn một cái, cười cười, nói: “Nói bậy gì đó đâu, ngươi đã giúp rất nhiều rồi đó."
Hai người Sở Diệp đi đến một cửa hàng, dò hỏi về giá cả dược tề m.

Sau khi trải qua phân tích các loại hồn dịc khác nhau thì Lâm Sơ Văn chọn Đoán Hồn Dịch, giá trị một ngàn đồng vàng..

Lão bản, cho chút chiết khấu đi chúng ta mua nhiều như vậy.

"Sở Diệp dựa vào quầy, đang cùng chưởng quầy cò kè mặc cả."
“Tiểu hữu a!, Đoán Hồn Dịch này giá cả chính là như vậy, ta thu vào của người khác nên cũng không có bao nhiều lợi nhuận cả, như vậy đi, ngươi mua mười lọ, ta giảm cho ngươi 5% như thế nào a!” Chưởng quầy cười cười nói.

"Ai nha, lão bản, ngươi xem ta đều mua nhiều như vậy, không bằng giảm 10% đi.".

ngôn tình tổng tài
“Tiểu hữu, ngươi trả giá cũng qua thấp rồi ngươi cũng phải chừa chút lợi nhuận cho chúng tôi chứ a! Cửa hàng của chúng tôi chỉ là buôn bán nhỏ.

Sở Diệp ở trong lòng trợn trắng, thầm nghĩ: Cửa hàng lớn như vậy mà cũng có mặt nói với hắn chỉ là buôn bán nhỏ, quả nhiên là gian thương nói dối không đỏ mặt.

Lão bản, không thể bớt chút sao?
“Tiểu hữu đã đủ tiện nghi."
“Lão bản, ngươi lại bớt chút đi."
“Tiểu hữu, thật sự không được, như vậy đi lần sau ngài tới ta có thể giảm một ngàn đồng vàng cho ngài.” lão bản nói.

Sở Diệp: “….” Gian thương, cái gì mà khách hàng là thượng đế, vậy một vạn đồng vàng kia khi nào mới có thể dùng.

Quả nhiên mặc kệ là ở thế giới nào, người làm buôn bán đều chỉ có một cái tính tình.

Tuy rằng như thế, Sở Diệp cũng hiểu trả giá là vô vọng, thở dài, nói: “Vậy như vậy đi.”
Sở Diệp lấy ra kim tạp, thanh toán chung với số dược liệu là Lâm Sơ Văn tuyển mua, tổng cộng gần một vạn 5000 đồng vàng.

Trong tài khoản Sở Diệp có ba vạn đồng vàng, dạo một vòng liền ít đi một nửa,
Sở Diệp cười khổ một chút, thầm nghĩ: Hồn Sủng Sư tu luyện quả nhiên là cái động không đái, khi hắn mới tới đây 100 đồng vàng là đã quá nhiều còn bây giờ 1 vạn mà còn không đủ tiêu.

“Sơ Văn đường đệ.” Một đạo kinh nghi thanh âm, từ cửa truyền tới.

Sở Diệp nghe thấy thanh âm, nhịn không được run lập cập, nữ chủ cư nhiên còn chưa đi, còn đụng phải.

Trước khi ra cửa Sở Diệp không nghĩ tới sẽ gặp phải tình huống như vậy, và nó cũng đã đến.

Hắn rõ ràng nghe được tin tức thương đội Mộ gia thương đã rời đi rồi mà a! Đúng là âm hồn không tan a!
Lâm Sơ Văn quay đầu, thấy được Lâm Mộng Dung.

“Đường tỷ.” Lâm Sơ Văn nhàn nhạt gọi một tiếng.

Lâm Mộng Dung nhìn hai người Sở Diệp, có chút nghi hoặc nói: “May ghê, ta còn tưởng rằng nhận sai người, các ngươi như thế nào ở chỗ này?"
Lâm Sơ Văn có chút mơ hồ nói: “Ngẫu nhiên du lịch đến nơi đây, liền thuận tiện ở trong thành đi dạo.

Lâm Mộng Dung nhăn nhăn mày, theo bản năng hỏi: “Hai ngươi đến đây lúc nào?’
Sở Diệp mày nhảy nhảy, thầm nghĩ: Lâm Mộng Dung hỏi như vậy, có lẽ đang nghi ngờ bọn họ là người mua đi Cửu Vĩ Hồ Thảo.

“Tới không lâu đâu, Tam Dương Thành thú vị hơn Trúc Khê Trấn rất nhiều.” Sở Diệp cười cười lại nói.

“Tam Dương Thành là đại thành, một cái trấn nhỏ làm sao mà so được.” Mộ Lăng Thiên nói.

“Hai vị khách nhân, đây là đồ các ngươi muốn.” Tiểu nhị trong cửa hàng đem đồ vật đóng gói hoàn hảo rồi đưa tới cho hai người.

Sở Diệp mua mười lọ Đoán Hồn Dịch, Lâm Sơ Văn thig là một ít linh thảo.

Lâm Sơ Văn mua linh thảo tương đối nhiều, nên được đựng trong mấy chục cái hộp ngọc, giá trị 5000 đồng vàng.

Lâm Mộng Dung nhìn đồ mà tiểu nhị lấy ra tính sơ một chút, lại phát hiện giá trị của chúng có hơn một vạn đồng vàng.

Mộ Lăng Thiên nhìn đóng đồ vật, mày nhảy dựng, bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, “Lâm thiếu mua nhiều như vậy linh thảo, là muốn luyện chế dược tề sao?"
Lâm Sơ Văn nhăn nhăn mày, cũng không phản bác, “Chỉ là mua chút linh dược thử tay nghề mà thôi."
Lâm Mộng Dung sắc mặt khẽ biến, nàng gần đây cũng có nghiên cứu dược tề, bởi vì tay nghề còn non, nên nàng chỉ sử dụng một ít loại linh thảo tương đối bình thường mà thôi.

Lâm Mộng Dung không nghĩ tới Lâm Sơ Văn lại có thể tài đại khí thô như thế, tùy tùy tiện tiện mà mua linh thảo mà đã tốn hơn mấy trăm ngàn kim.

Mộ Lăng Thiên cười cười, nói: “Lâm thiếu gia học rộng hiểu sâu, nói vậy trình độ luyện dược cũng không thấp nhĩ, mấy hôm trươc hội đấu giá có xuất hiênn chín lọ dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch, chẳng lẽ là Lâm thiếu là ngươi luyện chế chúng."
Mộ Lăng Thiên nhãn lực đúng là không tầm thường, chỉ cần nhìn đám dược liệu mà Lâm Sơ Văn mua mà đã có thể đoán ra không ít thứ, quả nhiên lợi hại.

Sở Diệp nghe xong trong lòng phát lạnh, Mộ Lăng Thiên chỉ dựa vào việc Lâm Sơ Văn mua một ít linh thảo, mà liên tưởng tới dược tề Huyết Mạch? Không hổ là nam chủ.

Đây chỉ là đang thâm dò hay đã biết! Chẳng lẽ là, bên phía hội đấu giá đã nói cái gì.

Theo lý mà nói, hội đấu giá sẽ thay khách hàng bảo mật thông tin, bất quá, chỉ cần chịu tiêu tiền, muốn mua tin tức vẫn là có thể mua được.

Mộ Lăng Thiên có thể tham dò dược chuyện dược tề, vậy cókhi nào cũng biết chuyện Cửu Vĩ Hồ Thảo là bọn họ mua được?
Sở Diệp trong lòng lo sợ, nhưng nghĩ đến Cửu Vĩ Hồ Thảo đã đưa cho Tuyết Bảo ăn rồi, lại đạm nhiên, dù cốt truyện có mạnh như thế nào cũng không thể làm cho Tuyết Bảo đem thứ đã ăn vào lại nhổ ra đi!
Lâm Sơ Văn, không có trực tiếp trả lời Mộ Lăng Thiên nói.

“Trình độ luyện dược của ta so với gia gia còn kém xa đâu.”
Lâm Sơ Văn nói xong, liền đem đồ vật, đều cất vào túi không gian.

Chương sự cửa hàng, nghe được lời mà bọn họ đối thoại, sắc mặt tức khắc thay đổi.

“Nguyên lai các hạ là Dược Tề Sư, thất kính thất kính, như vậy những đồ vật mà hai vị mua nảy giờ, ta đều giảm cho hai vị 10%” chưởng quầy tràn đầy ân cần nói.

Sở Diệp sửng sốt một chút, nhìn thái độ xoay chuyển 180 độ của chưởng quầy mà mắt trợn trắng, tên tuổi của Dược Tề Sư lại có thể dùng như vậy a! Lúc nảy hắn nói cả tràng mà chưởng quầy cũng không chịu bớt này vừa nghe Lâm Sơ Văn là Dược Tề Sư, lập tức thay đổi sắc mặt,
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Không cần, liền ấn nguyên giá củ mà thanh toán được rồi."
Chưởng quầy nghe vậy, đối Lâm Sơ Văn càng thêm xem trọng vài phần.

Lúc đầu chưởng quầy còn cảm thấy Lâm Sơ Văn tuổi quá nhỏ, sợ đối phương chỉ là chân chạy việc, không nghĩ đối phương lại chính là Dược Tề Sư, mà hình như còn có thể luyện chế dược tề

thức tỉnh.

Quả nhiên nhìn người không nên nhìn vẽ ngoài.

“Vị này tiểu hữu này nếu sau này có luyện chế ra loại dược tề gì thì có thể đem đến đây bán, cửa hàng ta không ép giá ai bao giờ!.” Chưởng quầy ân cần nói.

Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Ta sẽ suy xét, chỉ là ta kỳ nghệ không tinh, chỉ có thể luyện chế một ít dược tề tầm thường mà thôi, chỉ sợ là không nhập vào mắt của chưởng quầy.

Chưởng quầy vội vàng nói: “Làm gì có, làm gì có! Ta nhìn tiểu hữu liền biết tiểu hữu không phải là vật trong ao, tương lai nói không chừng sẽ vang danh thiên hạ."
Chưởng quầy vốn không để ý Lâm Sơ Văn nhưng nhờ lời nhất nhở của Mộ Thiên Lăng nên mới để ý dược hương trên người Lâm Sơ Văn.

Trước đó chưởng quầy cũng cảm thấy trên người Lâm Sơ Văn có một cổ hương vị như không như có lại rất quen thuộc nhưng lại không để ý.

Nhưng bây giờ chưởng quầy đã biết đó là mùi hương gì rồi, đó là mùi hương của dược liệu.

“Chưởng quầy nói đùa, ta nơi nào mà có bản lĩnh lớn như vậy!” Lâm Sơ Văn khiêm tốn nói..

Chương 64: Cự Tuyệt Lời Mời

Editor: Tĩnh
Chưởng quầy vội vàng cùng Lâm Sơ Văn hàn huyên, đem bọn người Mộ Lăng Thiên không để ý, Lâm Mộng Dung luôn quen là tâm điểm của mọi chuyện, nên hơi có chút không quen.

Xem chưởng quầy nhiệt tình như lủa cùng Lâm Sơ Văn lôi kéo làm quen, Mộ Lăng Thiên có loại cảm giác mình đang vì người khác mà làm áo cưới.

“Lâm thiếu, Mộ gia ta đang ở chiêu mộ Dược Tề Sư, đãi ngộ rất tốt, khong biết Lâm thiếu có hứng thú không?"
Sở Diệp nghe vậy, lòng liền căng thẳng, trong truyện Lâm Sơ Văn chính là Dược Tề Sư của Mộ gia! Chẳng lẽ lại muốn bắt đầu đi theo cốt truyện?
Sở Diệp âm thầm có chút lo lắng, trước kia hắn đã cực lực tránh né, vẫn là không thể tránh né mà bị nữ chủ hạ dược, không lẽ Lâm Sơ Văn sẽ trở về Mộ Dung gia làm Dược Tề Sư.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, chối từ nói: “Hiện này trình độ dược tề của ta cũng chưa đủ để trở thành Dược Tề Sư của Mộ gia huống chi ta lại muốn đi khắp nơi lịch lãm, cũng không nghĩ sẽ an phận ở một góc, chỉ sợ là cô phụ hậu ái của Mộ thiếu.

Mộ Lăng Thiên cười cười, tự tin tràn đầy nói:, “Dược tề đại sư Mạnh Thừa Thiên cùng phụ thân của ta là bạn tốt, nếu Lâm thiếu đáp ứng, ta sẽ nhờ cha ta tiến cử Lâm thiếu thành học đồ

của ngài ấy."
Lâm Sơ Văn nghe vậy liền bị dọa cho sửng sốt, không nghĩ tới Mộ Lăng Thiên đưa ra điều kiện như thế.

Lâm Mộng Dung nghe vậy, ánh mắt dao động một chút, đáy mắt hiện lên sự kinh ngạc nồng đậm.

Học luyện dược cần phải có một người dẫn dất ưu tú thì thương lai mới có nhiều thành tựu được.

Mà Lâm Sơ Văn trước kia đi theo gia gia hắn đã học được không ít thứ, nếu giờ đây còn đi theo đại sư Mạnh Thừa Thiên thì trình độ luyện dược của hắn sẽ là tiền đồ vô lượng.

Đây là một sự dụ hoặc không nhỏ với các Dược Tề Sư cấp thấp.

Lâm Sơ Văn cảm giác trái tim mình mạc danh kỳ diệu mà nhảy lên lên, trong tiềm thức lại có thanh âm đang kêu gào, muốn hắn đáp ứng Mộ Lăng Thiên.

Lâm Sơ Văn cảm giác huyệt Thái Dương thình thịt liên tục, hồn hải thì đau như búa bổ, rất hỗn loạn, Lâm Sơ Văn cảm giác tay mình bị người nhéo, cả người liền thanh tỉnh lại một chút.

Lâm Sơ Văn ngẩng đầu, nhìn thấy ánh mắt lo lắng sốt ruột Sở Diệp nên đã cười trấn an Sở Diệp.

Sở Diệp nhìn biểu tình của Lâm Sơ Văn, nhíu chặt mày, trong lòng có chút bất an.

“Không có việc gì chứ." Sở Diệp hỏi.

Tuy rằng hiện giờ Mộ Lăng Thiên đối Lâm Sơ Văn cũng không ân cứu mạng, nhưng Sở Diệp vẫn là có chút lo lắng Lâm Sơ Văn đã chịu ảnh hưởng của cốt truyện.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, “Không có việc gì."
Mộ Lăng Thiên nhìn Lâm Sơ Văn, lại tiếp tục dụ dỗ nói: “Lâm thiếu, được làm học đồ của một đại sư không phải là chuyện dễ dàng."
“Xin lỗi, ta không nghĩ sẽ cùng dược tề làm bạn cả đời, ta hiện tại càng muốn đi khắp nơi du lịch hơn.” Lâm Sơ Văn lấy lại bình tĩnh mà từ chối Mộ Lăng Thiên.

Lâm Sơ Văn cảm giác mồ hôi lạnh cả người đang ứa ra, có cảm giác như bị thứ gì khống chế.

Mộ Lăng Thiên nhíu chặt mày, Lâm Sơ Văn cự tuyệt hắn đã làm cho hắn rất hụt hẫng.

Mộ Lăng Thiên không nghĩ tới đã nói tên của Mạnh Thừa Thiên đại sư, mà vẫn không thể đả động được Lâm Sơ Văn.

“Lâm thiếu không cần vội vã trả lời ta, nếu có đổi ý thì trực tiếp tới Mộ gia tìm ta là được.” Mộ Lăng Thiên phong độ nhẹ nhàng nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, “Hảo.".

truyện ngôn tình
Lâm Sơ Văn nhìn Lâm Mộng Dung một cái, trong lòng lại có chút phiền chán, lại không thể không cùng Mộ Lăng Thiên xé rách mặt.

Khi thấy Lăng Thiên và Lâm Mộng Dung có quan hệ không tầm thường, Lâm Sơ Văn đã không muốn cùng người quen của vị đường ty kia có qua hệ gì hết, tuy rằng là như thế, hắn cũng không có cự tuyệt quá thẳng thắng, để tránh cho Mộ Lăng Thiên thẹn quá thành giận.

Mộ Lăng Thiên liếc nhìn Sở Diệp một cái, đối với Sở Diệp cảm

thấy đối phương không thuận mắt.

“Sở thiếu, Lâm thiếu tư chất không tầm thường, đây là cơ hội khó có được, ngươi nếu vì tốt cho hắn, thì không nên chắn đường của hắn."
Sở Diệp hơi hơi nâng cằm lên, lộ ra một bộ mặt nhị thế tổ nói “Đi theo làm một chân chạy việc cho một Dược Tề Sư thì có gì tốt, Sơ Văn muốn cùng ta đi dân du tứ hải, song túc song tê, làm một đôi thần tiên quyến lữ, không phải tốt hơn sao."
Hắn bây giờ đã nhớ Mạnh Thừa Thiên là ai rồi, theo trong truyện ông ta chính là sư phụ của Lâm Mộng Dung, mà nhờ có ông ta nên trình độ phối dược của Lâm Mộng Dung mới một bước lên mây.

Nhưbg trong truyện không miêu tả về ông ta quá nhiều.

Lâm Sơ Văn nếu một khi đáp ứng Mộ Lăng Thiên, một không cẩn thận liền cùng Lâm Mộng Dung trở thành đồng môn.

Sở Diệp thể hiện mình như một công tư phong lưu nhưng Lâm Sơ Văn nhìn lại không có cảm thấy chán ghét, ngược lại có chút yêu thích bộ dạng như thế.

Sau khi nghe Sở Diệp nói xong, Lâm Sơ Văn hơi hơi đỏ mặt.

Mộ Lăng Thiên sau khi nghe những gì Sở Diệp nói, liền chỉ cảm thấy Sở Diệp là đang lừa Lâm Sơ Văn muốn Lâm Sơ Văn sẽ làm trâu làm ngựa cho hắn, cho nên mới ngăn cản Lâm Sơ Văn, Lâm Sơ Văn lại không có kiến thức ánh mắt lại thiển bạc, nói chung là ngu xuẩn, nên bị người khác mà cũng không biết, nếu bị bán đi cũng chưa chất đã biết.

“Sở thiếu không phải là Dược Tề Sư, nên căn bản không biết để được đi theo một đại sư là cơ hội có bao nhiêu khó được!"
Sở Diệp bĩu môi, nói: “Còn không phải chỉ là một kẻ làm việc

không công thôi sau thì có thể có bao nhiêu khó được a!"
"Ngươi....." Mộ Lăng Thiên một bức tú tài gặp được binh, có lý cũng không thể nói rõ.

Chưởng quầy nhìn Sở Diệp, cũng là vẻ mặt một lời khó nói hết.

"Vị thiếu gia này a! Có thể đi theo một vị dược tề đại sư học tập, xác thật là cơ hội tương đối khó được.

Chưởng quầy nhịn không được mở miệng nói.

Mộ Lăng Thiên nhìn chưởng quầy liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Vị chưởng quầy này, cuối cùng có chút kiến thức.

Sở Diệp ngẩng đầu, một bộ mọi người đều say ta chỉ có ta là tỉnh, không cho là đúng nói: "Sơ Văn thiên tư thông tuệ hoàn toàn có thể tự học mà thành tài, không cần phải có người chỉ dạy."
"Không cần người dạy hay là không có ai dạy thì chưa biết!"
Chưởng quầy thầm nghĩ: Luyện chế dược tề cần có thiên phú là chính nhưng tài nguyên, truyền thừa cũng ắt không thể thiếu, và nếu có một tiền bối chỉ dạy, thì các Dược Tề Sư mới học luyện dược mới không phải đi qua qua nhiều đường vòng.

Chưởng quầy có chút đồng tình nhìn Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Vị thiếu gia này ánh mắt tựa hồ chẳng ra gì a! Lại đi tìm một cái đạo lữ như thế.

Lâm Mộng Dung nhìn Lâm Sơ Văn, ánh mắt không ngừng biến ảo.

Hội đấu giá trước đó nàng đã nghi ngờ người cướp đi Cửu Vĩ Hồ Thảo của nàng là Sở Diệp, nhưng lại nghĩ đối phương không có nhiều tiền như thế nên đã từ bỏ suy nghĩ kia.

Nhưng nếu Lâm Sơ Văn có thể luyện chế ra dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch thì việc bọn họ bỏ ra 2 vạn để mua Cửu Vĩ Hồ Thảo

là có thể.

Lâm Mộng Dung cũng đang học tập dược tề, nhưng còn chưa có năng lực để luyện chế dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch, nay lại phát hiện trình độ phối dược của Lâm Sơ Văn, có lẽ là so nàng càng cao hơn rất nhiều, trong lòng lại hụt hẫng.

Lâm Mộng Dung nhìn Lâm Sơ Văn, trong lòng có chút ảm đạm.

Lâm Mộng Dung nghi ngờ; Lâm Sơ Văn thật sự đã có thể luyện chế ra Thượng phẩm Thức Tỉnh Huyết Mạch Sơ cấp rồi sao? Nếu là như thế, trình độ của đối phương, đã vượt qua quá xa xa nàng.

Trước đó Lâm Mộng Dung từng nghe người trong gia tộc nói Lâm Sơ Văn bỏ nhà ra đi trong người đã không còn gì.

Vậy thì tai sao đối phương lại có thể học tập được luyện dược, chỉ còn một khả năng chính là truyền thừa mà gia gia của Lâm Sơ Văn để lại.

"Sơ Văn, ngươi chừng nào thì quay về gia tộc, người trong nhà đều rất nhớ thương ngươi, nếu biết được ngươi đã kế thừa truyền thừa Lâm Thu trưởng lão, thì tất nhiên sẽ càng cao hứng." Lâm Mộng Dung nói.

Sở Diệp nhìn Lâm Mộng Dung một cái, thầm nghĩ: Nữ chủ đối với việc khuyên Lâm Sơ Văn quay về Lâm gia thật đúng là kiên trì không ngừng a! Ở Long Nhai Thôn náo loạn một trận còn chưa đủ, hiện tại lại tới không biết có phải hay không nghe không hiểu tiếng người.

"Lâm tiểu thư, Sơ Văn chỉ nghĩ muốn cùng ta lưu lạc thiên nhai, không nghĩ sẽ trở về, ngươi cần gì phải làm khó người khác đâu." Sở Diệp không kiên nhẫn nói.

“A!” Lâm Mộng Dung sửng sốt một chút, bị ngữ trí trách cứ của Sở Diệp làm cho không biết nói gì cho phải.

Mộ Lăng Thiên cau mày, nói: “Mộng Dung chỉ là có hảo ý mà thôi, Sở thiếu hà tất nói như thế đâu?"
Sở Diệp khẽ hừ một tiếng, nói: “Ta chỉ là cảm thấy Lâm tiểu thư, không khỏi quản quá nhiều, Lâm tiểu thư bất quá chỉ là đường tỷ của Sơ Văn thôi, lại không phải mẹ của Sơ Văn, mà cho dù là phải cũng không thể xen vào chuyện của hắn."
Sở Diệp nói quá thẳng thắng nên khiến Lâm Mộng Dung bị chèn ép tới mức khuôn mặt lúc xanh lúc trắng.

Mộ Lăng Thiên luôn đi theo phong cách quân tử, nên khi nghe thấy những lời như thế nhất thời cũng không biết nên nói như thế nào.

“Sở thiếu, nói chuyện hà tất phải không xem mặt mũi người khác ra gì chứ, Mộng Dung cũng là hảo ý."
Sở Diệp lạnh lùng cười cười, nói: “Hy vọng thật sự là hảo ý đi, chứ đừng là thứ trong ngoài bất nhất như thể thì so với ác ý còn làm người ta thấy ghê tởm hơn đấy.

Ta nói không sai phải không?"
Lâm Mộng Dung đỏ mặt, lã chã muốn khóc, “Sở thiếu, chính là đối với ta có hiểu lầm phải không?"
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Lâm tiểu thư không cần nói như vậy, chúng ta lại không thân thiết như thế."
Lâm Mộng Dung gục đầu xuống, cầm chặt ống tay áo, vẻ mặt cô đơn.

“Sở thiếu, không cần quá đáng.” Mộ Lăng Thiên nói.

Sở Diệp cười cười, nói: “Chỉ đùa một chút mà thôi, Mộ thiếu hà tất lại sinh khí!”
Lâm Mộng Dung khẽ thở dài, “Sơ Văn đệ rời đi mà không nói

tiếng nào làm người trong nhà rất lo lắng, bây giờ họ đang trong thành tìm đệ ít nhất đệ cũng phải nói một tiếng chứ dù gì Lâm gia cũng có ơn nuôi dưỡng đệ."
Sở Diệp nghe vậy, âm thầm cảm thán chính mình hôm nay ra cửa không xem hoàng lịch, không nghĩ tới đã gặp Mộ Lăng Thiên chưa rời đi, giờ còn thêm người Lâm gia cũng đang ở Tam Dương Thành.

“Sau lại nói đi.” Sở Diệp không kiên nhẫn nói.

Mộ Lăng Thiên nhìn Sở Diệp, nói: “Sở thiếu, ngươi tựa hồ không có tư cách thay Lâm thiếu làm quyết định mọi chuyện.”
Sở Diệp có chút đắc ý nói: “Việc này thì không cần Mộ thiếu nhọc lòng, chúng ta chính là một đôi! Chúng ta có quan hệ mà không phải Mộ thiếu người có thể tưởng tượng."
Lâm Sơ Văn hơi hơi cau mày, không nói gì.

Mộ Lăng Thiên nhìn thái độ ác liệt của Sở Diệp, chỉ cảm thấy Lâm Sơ Văn là người tài giỏi lại không được trọng dụng, một đóa hoa nhài lại cắm bãi cứt trâu.

Mộ Lăng Thiên đối với Lâm Sơ Văn phong độ nhẹ nhàng cười cười, “Lâm thiếu, Mộ gia cùng gia gia ngươi cũng coi như có vài phần giao tình, nếu là gặp phải phiền toái, ngươi có thể tới tìm ta, còn nữa Lâm thiếu muốn tuyển bạn lữ, vẫn là nên cẩn thận chọn mới được."
Sở Diệp âm thầm trợn trắng, lời này của Mộ Lăng Thiên là đang nói hắn không xứng đáng làm phu quân của Lâm Sơ Văn sao, gia hỏa này thì biết cái gì a! Hắn có cái gì không tốt? Nếu hắn mà không tốt, vậy Mộ Lăng Thiên có gì tốt!
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Đa tạ."
Nói xong, Sở Diệp mang theo Lâm Sơ Văn đi rồi.

Từ cửa hàng đi ra, Sở Diệp sắc mặt có chút khó coi.

Lâm Sơ Văn chớp chớp mắt, chần chờ một chút, nói: “Sở Diệp vừa rồi ngươi nói chuyện hình như đã qua thẳng thắng dễ dàng đắc tội với người ta"
Sở Diệp quay đầu nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Ta nói như vậy ngươi có cảm thấy cao hứng? Hay là sinh khí?"
Lâm Sơ Văn cúi đầu, qua một lúc lâu mới nói: “Lòng ta kỳ thật rất cao hứng."
Hắn đã sớm xem Lâm Mộng Dung không vừa mắt, chỉ là vuốt mặt cũng phải nể mũi, nên vẫn luôn không xé rách mặt, nhưng khi Sở Diệp quở trách thẳng thừng Lâm Mộng Dung, hắn kỳ thật trong lòng rất là vui sướng.

Sở Diệp cười cười, nói: “Ngươi cao hứng là tốt."
Lâm Sơ Văn cười khổ một chút, “Cao hứng thì cao hứng, chỉ sợ từ nay đã thành kẻ thù."
“Vốn dĩ đã là kẻ thù từ trước giờ thêm chuyện này cũng chẳng sao” Sở Diệp nhàn nhạt nói.

Hắn cùng Lâm Sơ Văn dựa theo cốt truyện, đều sẽ bởi vì Lâm Mộng Dung mà chết, bọn họ trời sinh đã định là đối địch.

Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Cũng đúng."
“Chúng ta không trở về chỗ trước kia, đi thêu một phòng thu luyện trong thành tạm lánh đi."
Lâm Sơ Văn chần chờ một chút, nói: “Không trở về chỗ kia? Vậy tiền thế chấp cũng không lấy sao?”
“Bỏ đi nó chẳng đáng bao nhiêu.” Sở Diệp không cần nghĩ ngợi nói.

“Mà sao lại gấp như thế?” Lâm Sơ Văn nói thầm nói.

Sở Diệp cắn chặt răng, nói: "Lo trước khỏi họa.” Lãng phí một ít tiền, coi như là bỏ tiền tiêu tai."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Ta nghe ngươi."
Vừa mới gặp Lâm Mộng Dung trong thành còn đã biết Lâm Sơ Văn hiện tại là Dược Tề Sư, lấy tính tình của Lâm Mộng Dung

nhất định sẽ đem tin tức này nói cho người Lâm gia.

Một khi không cẩn thận thì Lâm Sơ Văn sẽ bị bắt trở về.

Nếu hai bọn họ thêu phòng tu luyện thì mọi chuyện sẽ không cần lo lắng, bởi phòng tu luyện là nơi cho các Hồn Sư tu luyện, giá cả lại cao, an toàn của bọn họ cũng sẽ được đảm bảo hơn.

Không phải sợ người Lâm gia tới làm phiền.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói; "Được mọi chuyện đều nghe theo ngươi.".

Chương 65: Người Lâm Gia Phản Ứng

Editor: Tĩnh
Lâm Mộng Dung nhìn bóng dáng của Sở Diệp và Lâm Sơ Văn, càng nhìn càng cảm thấy Sở Diệp chính là người ở phía hội đấu giá mua đi rồi Cửu Vĩ Hồ Thảo.

“Mộng Dung, ngươi làm sao vậy?” Mộ Lăng Thiên hỏi.

Lâm Mộng Dung lắc lắc đầu, “Không có gì, chỉ là ở hội đấu giá người mua đi Cửu Vĩ Hồ Thảo, hẳn là Sở Diệp."
Hôm diễn ra hội đấu giá, đối phương mang mặt nạ, nàng cũng không nhìn rõ đối phương là ai, nhưng mà nàng không có mang mặt nạ, nên đối phương mới cố ý mua Cữu Vĩ Hồ Thảo.

Chỉ cần nghĩ đến đối phương ở hội đấu giá cùng mình tranh đấu kịch liệt như thế, Lâm Mộng Dung không khỏi cắn môi.

Sở Diệp là bởi vì nàng muốn có Cửu Vĩ Hồ Thảo, mới không màng tất cả cùng nàng cạnh tranh sao?
Đối phương tại sao chán ghét nàng như thế? Nàng đâu có làm chuyện gì đến nổi bị chán ghét đến như thế a! Lâm Mộng Dung cắn cắn môi không khỏi có chút ủy khuất.

Còn Sơ Văn lại là cái thái độ gì đây? Là Sở Diệp muốn cùng nàng tranh, hoặc là Sở Diệp bị Lâm Sơ Văn bày mưu đặt kế, mới cùng nàng tranh chấp đây?
“Đều là thân thích mà bọn họ sao lại quá đáng.” Mộ Lăng Thiên

có tội nghiệp thay Lâm Mộng Dung.

Mộng Dung lắc đầu, “Sau khi Lâm Thu trưởng lão xảy ra, vì trả nợ nên gia tộc bất đắc dĩ đem đồ vật của Lâm Thu trưởng lão đi, Sơ Văn tính tình lại bất thường rất có lẽ là ghi hận chuyện kia nên đổ lên đầu tất cả mọi người trong gia tộc.”
“Thiếu nợ thì trả tiền, đó không phải là chuyện thiên kinh địa nghĩa sự tình sao?” Mộ Lăng Thiên nói.

"Sơ Văn, hắn khả năng không nghĩ như vậy.” Lâm Mộng Dung lắc lắc đầu.

Mộ Lăng Thiên nhìn biểu tình ảm đạm của Lâm Mộng Dung, có chút đau lòng, “Sở Diệp nhìn là biết không phải dạng tốt lành gì, đường đệ ngươi không nghe ngươi khuyên sớm muốn cũng sẽ bị thiệt vào thân.

Mộ Lăng Thiên vốn còn cảm thấy Sở Diệp có chút bản lĩnh, nhưng khi phát hiện Lâm Sơ Văn là Dược Tề Sư thì hắn lại nghĩ Sở Diệp là một tên chỉ biết lời ngon tiếng ngọt dụ dỗ kẻ khác chỉ là một tên ăn cơm mềm, nhưng Lâm Sơ Văn lại một mực khăng khăng nghe theo, Mộ Lăng Thiên có cảm giác Sở Diệp đã cướp đi đồ vật gì đó của hắn.

Lâm Mộng Dung do dự một chút, hỏi: “Lăng Thiên, nếu Sơ Văn đáp ứng ngươi, ngươi thật sẽ giới thiệu Mạnh tiền bối thu hắn làm đồ đệ sao?"
Mộ Lăng Thiên nhíu nhíu mày, nói: “Chỉ là ta hỗ trợ tiến cử mà thôi, còn hắn có thể đi đến bước nào thì phải xem chính hắn."
Mạnh Thừa Thiên cùng Mộ gia có quan hệ không tồi, nên cho Mộ gia ba cái danh ngạch, Mộ gia cũng có không ít người đều đang cạnh tranh mấy cái danh ngạch kia."
Trước đó Mộ Lăng Thiên có giới thiệu Lâm Mộng Dung cho Mạnh Thừa Thiên và ông ta có xem Lâm Mộng Dung luyện dược nhưng không mấy vừa lòng cho mấy.

Nên chỉ nhận làm đệ tử ký danh.

Đệ tử ký danh cùng đệ tử chân truyền có khác nhau rất lớn, đệ tử ký danh càng giống như là chân chạy việc thôi, còn đệ tử chân truyền mới có thể học được một thật bản lĩnh, Lâm Mộng Dung vì thế có chút thất vọng.

Lâm Mộng Dung không khỏi nghĩ thầm, nếu Lâm Sơ Văn đáp ứng, rồi được Mạnh Thừa Thiên đại sư thu làm đệ tử chân truyền.

Nếu Lâm Sơ Văn trở thành đệ tử chân truyền, vậy nàng phải làm sao bây giờ đâu?
“Ngươi làm như vậy, người trong gia tộc có thể hay không sẽ có ý kiến?"
Mộ Lăng Thiên nhíu mày, danh ngạch vốn cạnh tranh rất kịch liệt, trước đó hắn vì Lâm Mộng Dung mà đã lấy đi một danh ngạch, thì người trong gia tộc đã nói bóng gió sau lưng hắn, nếu nay hắn còn vì Lâm Sơ Văn mà lấy đi thêm một cái danh ngạch thì chất chấn sẽ tạo ra sự oán hận, nhưng nội tâm hắn lại nói cho hắn chỉ cần có thể mời chào được Lâm Sơ Văn thì sau này hắn sẽ có được đối phương trợ giúp rất lớn.

“Tạm thời chuyện này dừng ở đây thôi, có gì thì sau hãy nói."
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tìm được một phòng tu luyện, ở Tam Dương Thành phòng tu luyện rất là hút hàng, giá cả cũng không rẻ chút nào, một tháng 3000 đồng vàng.

Vì hạn chế tốn đồng vàng, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn chỉ cho thuê một gian nhà, rồi thanh toán ba tháng tiền thuê.

Sau khi sắp xếp xong mọi chuyện, Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nghiêm túc hỏi: “Ngươi đối với Mộ Lăng Thiên có cảm giác gì?
Lâm Sơ Văn nghiêng đầu, nói: “Không có cảm giác gì đặc biệt cả.” Lớn lên không tồi, tư chất không tồi, tính cách cũng không

tồi, tuy rằng Mộ Lăng Thiên cái gì cũng tốt, nhưng Lâm Sơ Văn lại cảm thấy đối phương rất giả tạo, đối phương có thái độ không tốt với Sở Diệp nên Lâm Sơ Văn có chút không vui.

Tuy rằng Mộ Lăng Thiên che dấu rất tốt, bất quá, Lâm Sơ Văn vẫn là nhìn ra được, Mộ Lăng Thiên tựa hồ rất khinh thường Sở Diệp.

Sở Diệp có bao nhiêu hảo, Mộ Lăng Thiên căn bản là không biết.

“Mộ Lăng Thiên không phải là dạng tốt lành gì ngươi sau này mà có gặp hắn thì tốt nhất đi đường vòng mà đặc biệt phải tránh càng xa hắn càng tốt.” Sở Diệp nhắc nhở nói.

Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Ta thấy hắn cùng vị đường tỷ kia của ta có quan hệ không tầm thường, nên hắn cũng chẳng có lý di gì để thích đối phương cả? Huống chi, hắn hiện tại đã có Sở Diệp."
“Hôm nay, lúc hắn đề nghị ngươi gia nhập Mộ gia, ngươi có cảm giác gì?” Sở Diệp hỏi.

“Ta cũng không rõ ràng cho mấy, chính là không biết vì cái gì, thiếu chút nữa là đã đáp ứng hắn."
Tuy nếu hắn có thể đi theo một đại sư như Mạnh Thừa Thiên thì hắn có thể sẽ học được rất nhiều thứ, nhưng cũng có rất nhiều Dược Tề Sư cao cấp chỉ xem học đồ như người hầu mà sai khiến, ngày thường chẳng học tập được gì, xuốt ngày chỉ có thể ở một bên mà hổ trợ thôi.

Lâm Sơ Văn còn muốn đi tìm truyền thừa mà gia gia để lại, một khi hắn đi theo Mạnh Thừa Thiên, mà trên người lại có truyền thừa, nếu bị đối phương phát hiện thì mọi chuyện càng thêm rắt rối.

Sở Diệp có chút lo lắng nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “May mắn, ngươi

kịp thời tỉnh táo lại."
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Ít nhiều cũng nhờ ngươi kịp thời nhéo ta một cái làm ta tỉnh táo lại không ít."
Sở Diệp cười cười, khởi động Thông Cảm kỹ năng.

Sở Diệp trước khi rời đi tiểu viện mà bọn họ thêu trước đó đã để lại mấy con Ngân Sí Ong làm người quan sát cho hắn.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Thế nào?”
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn một cái, nói: “Có người tìm được chỗ ở của chúng ta, nhìn dáng vẻ hình như là đến bắt ngươi quay về Lâm gia.”
Lâm Sơ Văn sắc mặt không tốt nghĩ, gia gia hắn trước đó là Dược Tề Sư, trong gia tộc có rất nhiều người ỷ lại vào việc bọn họ là thân thích, mà bắt gia gia hắn phối dược miễn phí, vậy mà đến khi thất bại lại còn oán trách gia gia hắn.

Luyện chế dược tề yêu cầu hao phí linh hồn lực, thập phần vất vả.

Gia gia trước kia vì phải lo chuyện cung cấp dược tề cho gia tộc, mà thường xuyên phải vất vả, có khi chuyện của bản thân cũng phải bỏ qua một bên.

Gia gia sau khi đi, trong gia tộc có không ít trưởng lão đã nói ra nói vào, vậy mà giờ đây lại đi tìm hắn về muốn hắn trở thành người luyện dược không công như gia gia hắn sau, đừng nằm mơ.

Gia gia hắn vì câu huyết mạch tình thâm mà đã không ít lần nhượng bộ người Lâm gia, nhưng hắn thì không, cũng đừng mông nhác lại tình nghĩa xưa cũ với hắn.

“Vẫn là ngươi phản ứng mau.” Nếu dựa theo ý tưởng của hắn trước đi lấy lại tiền thêu, vậy nói không chừng giờ đã bị bắt gặp.

Sở Diệp cười cười, nói: “Ta đây bất quá là phòng vạn nhất thôi."
Dựa theo nguyên tác, Lâm Sơ Văn sẽ cùng Mộ Lăng Thiên cùng nhau trở về Mộ gia, Sở Diệp nhanh chống rời đi là vì tránh Mộ Lăng Thiên lại tới làm phiền bọn họ.

Truyện trước đó xảy ra ở Long Nhai Thôn giữa hắn và nữ chủ đã làm cho hắn rất sợ hải, hắn sợ chuyện này sẽ phát sinh trên người Lâm Sơ Văn nên hắn mới hành động quyết liệt như thế.

Mộ gia cách Tam Dương Thành rất xa, Mộ Lăng Thiên ở Tam Dương Thành hẳn là không bao lâu sẽ phải rời đi.

Lâm Sơ Văn có chút trào phúng nói: “Đám người kia tới nhanh như vậy chất là do vị đường tỷ tốt đẹp của ta đã đi thông báo với bọn họ."

Sở Diệp lạnh lùng nói: “Thứ cô ta muốn chính là truyền thừa trên tay ngươi."
Lâm Sơ Văn sửng sốt một chút, nói: “Ngươi cũng nghĩ như vậy sao?”
Sở Diệp bĩu môi, nói: “Đó là đương nhiên.”
“Mọi người đều nói, đường tỷ ta là người vô dục vô cầu.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp cười nhạo một tiếng, nói: “Nếu một người mà vô dục vô cầu, thì sớm đã thành Bồ Tát."
Những thứ tốt ngoài kia không phải là nữ chủ không muốn mà là không cần nàng lo lắng thì cũng sẽ tự có người sẽ đem dâng đến cho nàng ta.

Nhiều chuyện tốt như vậy nhưng đều bị hắn liên tiếp cướp đi, nữ chủ liền không có cách nào bảo trì vẽ ngoài vô dục vô cầu nữa.

Mấy người Lâm gia người, canh giữ ở xung quanh biệt viện.

"Bọn họ không trở về đây sao?"
Trước đó ở Long Nhai Thôn bọn họ cũng đã bị hố một lần.

Lần này Lâm Mộng Dung lại tiếp tục đưa tin nói Lâm Sơ Văn đang ở Tam Dương Thành nên bọn họ tức tốc đi qua, nhưng lại không thấy người đâu.

“Không phải là còn ở bên ngoài đi dạo chứ."
“Mua linh dược tốn hết mấy trăm ngàn lại còn cho nhân tình mua dược tề hơn một vạn Sơ Văn đệ thật là tài đại khí thô” Lâm Tư Tuyết chua lòm nói
Trước đây vì nạn châu chấu mà không ít linh điền Lâm gia chịu thiệt hại.

Nên dẫn đến thu hoạch không được như trước từ đó trong gia tộc phải cắt giảm thu chi.

Một tháng Lâm Tư Tuyết vốn có thể nhận được 200 đồng vàng, hiện tại bị cắt đi một nữa, chỉ còn một trăm đồng vàng, nhưng thật ra đãi ngộ của Lâm Mộng Tuyết đã không tệ, nhưng khi cô ta nghe Lâm Sơ Văn một lần đi dạo mà đã tốn hơn một vạn, nên đã làm cho Lâm Tư Tuyết cảm thấy giận sôi máu.

“Sơ Văn hình như có thể luyện chế ra dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch, vậy thì trình độ của hắn, hẳn là cao hơn gia gia hắn rất nhiều."
Mấy trưởng lão Lâm gia khi nghe được tin tức lòng liền nóng như lửa liền bảo người tìm Lâm Sơ Văn Về, bọn họ nghĩ chỉ cần bắt được Lâm Sơ Văn trở về thì bọn họ sẽ có thể bắt Lâm Sơ Văn luyện chế dược tề để họ đem đi bán vậy thì những tổn thất từ nạn châu chấu sẽ được giả quyết mà còn có được một chuyện làm ăn lâu dài còn có được lợi nhuận khổng lồ.

“Không nghĩ tới, hắn lại thành công."
Tiểu hồ ly của Lâm Sơ Văn vì thức tỉnh huyết mạch xảy ra vấn đề nên khuôn mặt bị biến dạng, nên Lâm Sơ Văn vì chuyện này

mà luôn canh cánh trong lòng, muốn cho con tiểu hồ ly kia sử dụng dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch, nhưng gia gia hắn lại luyện chế thất bại trong gan tất, đã khiến cho không ít người nghĩ chuyện đó đã hết hy vọng, nhưng không ngờ Lâm Sơ Văn lại luyện ra được dược tề.

Lâm Tư Tuyết không cho là đúng nói:" Có lẽ là hắn chẳng luyện được gì mà hắn nhờ vào những thú mà gia gia hắn để lại cho hắn thôi gia gia hắn thương hắn như thế mà.

Mà Lâm Sơ Văn học luyện dược không bao lâu làm sao có thể luyện chế ra dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch,cái đó nói dễ hơn làm."
Lâm Mộng Tuyết chỉ cần nghĩ đến Lâm Sơ Văn có thể tiêu tiền một cách thoải mái thì đã khiến cô ta cảm thấy không vui, trong gia tộ đang lúc khó khăn mà hắn lại không chịu giúp đở, mà lại đi tiêu tiền vài nhũng thứ không đâu, còn nghe nói Lâm Sơ Văn bỏ ra hơn 2 vạn chỉ để mua một gốc Cữu Vĩ Hồ Thảo trên đời còn nhiều thứ tốt như thế sao không mua mà lại bỏ tiền ra mua một gốc cây.

Mấy trưởng lão nghe Lâm Tư Tuyết nói, cũng cảm thấy có lý.

Mặc kệ chân tướng là cái gì, mấy trưởng lão đều cảm thấy trê người Lâm Sơ Văn có rất nhiều thứ tốt nhưng hắn lại giấu diếm không đưa ra.

“Trưởng lão, đã biết được vị trí của Sơ Văn thiếu gia.” Một hộ vệ vội vàng chạy lại nói.

Lâm Tư Tuyết có chút vội vàng nói: “Hắn đi nơi nào?
“Sơ Văn thiếu gia thuê một phòng tu luyện, thuê ở trong thành và thêu liên tục ba tháng liền.”
Lâm Tư Tuyết cau mày, nói: “Phòng tu luyện a! Bao nhiêu tiền một tháng."

Những nới được chọn để xây dựng phòng tu luyện thường nằm trên linh mạch, vô luận là Hồn Sủng Sư hay Hồn Thú vào đó tu luyện đều có thể đẩy nhanh tốc độ tu luyện, mà nơi đó phí thêu phòng rất mắt, người thêu thường chỉ thêu một tháng là cùng.

Bởi chi phí quá cao.

“3000 đồng vàng một tháng."
Lâm Tư Tuyết hít ngược một hơi khí lạnh, “Vậy ba tháng, không phải tốn 9000? Hắn bất quá chỉ là Hồn Sĩ, thật là điên rồi."
9000 đồng vàng a! Trưởng lão Lâm gia còn chưa được như thế vậy mà Lâm Sơ Văn lại giám thuê liên tục ba tháng.

Đúng là đốt tiền mà.

Nếu Lâm Thu trưởng lão biết được ông ta dưỡng ra một đức cháu phá của thì sẽ ra sao?
Mấy trưởng lão không biết nên nói gì bây giờ.

Lâm Tư Tuyết lòng đầy căm phẫn mà mách lẻo Lâm Sơ Văn.

“Trong nhà gặp nạn hắn không giúp mà còn ở đây phung phí tiền của!
Trước kia khi thấy Lâm Sơ Văn gặp nạn cô ta còn âm thầm cười kinh.

Vậy mà bây giờ thấy Lâm Sơ Văn có cuộc sống tốt đẹp như thế thì trong lòng cảm thấy không cam tâm.

Còn nói Lâm Thu trưởng lão chỉ biết giấu diếm đồ tố cho cháu trai mà không nghĩ đến gia tộc.

Mấy trưởng lão Lâm gia còn nghĩ “Dùng tình cảm để đả động, dùng lý lẽ để thuyết phục” khuyên Lâm Sơ Văn về Lâm gia, kết quả, hiện tại đối phương ở phòng tu luyện, ngắn hạn sẽ không đi ra bọn họ thủ tại chỗ này, cũng vô dụng.

Nghĩ đến Lâm Sơ Văn sau ba tháng nữa mới xuất quan, mấy người Lâm gia đi qua thương lượng quyết định lưu vài người ở Tam Dương Thành chờ Lâm Sơ Văn xuất quan, những người khác trước quay về Lâm gia..

Chương 66: Phòng Tu Luyện

Editor: Tĩnh
Bên trong phòng tu.

Sau một lúc tu luyện Lâm Sơ Văn mở mắt ra, liền thấy Sở Diệp đang chống cằm tròng mắt thì cứ quay tròn, Lâm Sơ Văn nghĩ là đối phương hẳn đang lại lại sử dụng Thông Cảm kỹ năng.

“Thế nào?
“Đại bộ phận đi rồi, nhưng còn để lại mấy ngươi, chờ ba tháng sau ngươi vừa xuất quan phỏng chừng sẽ có người ở bên ngoài chờ sẵng.” Sở Diệp có chút trào phúng nói.

Lâm Sơ Văn trầm mặt xuống, hỏi một chút nói: “Mặt kệ bọn họ đi!”
“Ta nhìn thấy một nữ tử khoản mười sáu mười bảy tuổi, nhảy nhót lung tung y như con khỉ cô ta cũng là người nhà các ngươi người sao?” Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn cười khổ một chút, nói: "Lâm gia không ai giống như vậy.” Lâm gia hình như đâu có ai lớn lên giống con khỉ đâu.

Sở Diệp ngươi nhìn thấy gì, miêu tả kỹ càng tỉ mỉ cho ta về cô nương kia: “Nàng ta trên đầu có mang một cây trâm khá to.”
“Chất là Lâm Tư Tuyết đi! Có phải là mang một cây kim sắc phượng thoa?” Hắn nhớ rõ Lâm Tư Tuyết rất thích cây trâm trên đó có đính trân chân châu thành hình đuôi phượng, hắn cảm

thấy có chút khoa trương, nhưng Lâm Tư Tuyết lại xem nó bảo bối, chỉ cần cô ta ra cửa đều sẽ mang một bên đầu.

Sở Diệp gật đầu, “Đúng vậy.”
“Không nghĩ tới, cô ta cũng ở chỗ này.” Lâm Tư Tuyết lớn lên tuy rằng so với Lâm Mộng Dung thì kém một ít, nhưng cũng được xem là người có nhan sắc, vậy mà trong mắt Sở Diệp thì chính là một con khỉ.

“Ngươi cùng cô ta quan hệ, có phải không tốt lắm thì phải?”
Theo những gì mà Ngân Sí Ong truyền tới thì hình như cô ta không thích Lâm Sơ Văn còn nói mấy lời khó nghe nữa chứ!
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, “Chúng ta quan hệ, đúng là không tốt."
Gia gia của Lâm Mộng Tuyết là người thường xuyên tìm gia gia hắn luyện dược, nhưng ông lúc nào cũng chỉ chuẩn bị hai phần dược liệu, còn lại toàn bắt gia gia gắn tự lo liệu.

Nếu chỉ một hai lần thì không nói làm gì, nhưng lần nào cũng thế.

Nhưng gia gia hắn xác suất luyện dược tề thành công chỉ có một phần ba, nên đôi lúc phải tự mình bù thêm dược liêu.

Nhưng sau đó gia gia phát hiện, gia gia của Lâm Mộng Tuyết nhờ gia gia hắn luyện dược không phải để ông ta sử dụng, mà là ông ta lấy số dược tề đó đem đi bán để kiếm lời.

Rồi bị gia gia phát hiện, nên từ đó gia gia không chịu luyện cho ông ta nữa
Đối phương bởi vậy nên ghi hận gia gia, nên cũng lén lút nói không ít lời bậy bạ về gia gia, cũng là do tính tình gia gia quá tốt nên không cũng bọn họ xé rách mặt.

Sở Diệp lắc đầu, ghét bỏ nói: “Nha đầu đó miệng cứ quang quát cả ngày, nhìn là biết người không tốt lành gì, ai mà cưới nàng vậy liền phải xui xẻo.

“Ngươi đó!” Lâm Sơ Văn lắc đầu bật cười.

Sở Diệp vẻ mặt đoan chính nói: “Ta thấy người Lâm ngươi sẽ không dễ dàng từ bỏ, ngươi tính toán làm sao bây giờ?
Lâm Sơ Văn rầu rĩ nói: “Ba tháng sau rồi nói."
Tiểu hồ ly ném đuôi to, cọ cọ vào cổ Lâm Sơ Văn, tỏ vẻ an ủi.

Lâm Sơ Văn ôm tiểu hồ ly cười cười, xoa xoa đầu tiểu hồ ly.

“Hoàn cảnh tu luyện ở đây khá tốt, ở đây tu luyện ba tháng cũng tốt".

Trước đó hồn hải của hắn luôn bị đau nhưng từ khi hắn vào ở đây thì tình trạng đã được cải thiện rất nhiều, Tiểu Ngân cũng từ Hồn Thất mà đi ra.

Lúc đầu Sở Diệp vào đây ở chỉ là vì tránh họa, nhưng khi tới đây hắn lại có chút thích hoàn cảnh ở phòng tu luyện.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, “Phòng tu luyện vốn dĩ rất thích hợp cho việc tu luyện.” Một tháng 3000 đồng vàng, này giá thêu cũng không thấp a!
Nhanh tu luyện đi, không nên lãng phí.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng đúng."
Tiểu Ngân ong ong kêu hai tiếng, Sở Diệp gật gật đầu, từ trong túi không gian lấy ra sữa ong chúa còn có tinh hạch.

Tiểu Ngân trước đó đã thu hoạch được không ít thứ tốt, nhưng bọn họ gần đây vẫn phải luôn chạy ngược chay xui, nên không có thời gian tu luyện đàn hoàng.

Nhưng giờ đây đã thời gian cũng nên tập trung vào việc tu luyện để đề cao thực lực.

Tiểu hồ ly nhìn đến sữa ong chúa, không khỏi có chút thèm, Tiểu Ngân vẫn luôn tuân theo quy tắc có phúc cùng hưởng có họa cùng chịu, nên phân cho tiểu hồ ly một nửa.

“Tiểu Ngân cũng quá khách khí." Lâm Sơ Văn có chút ngượng ngùng nói.

Sở Diệp cũng không thèm để ý nói: “Không có việc gì, sữa ong chúa mà thôi, chờ tới khi tiến vào Tướng cấp Tiểu Ngân cũng có thể ủ ra mật có phẩm chất như vậy thôi."
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Cũng đúng.”
Sở Diệp lấy ra một lọ dược tề uống vào, nhắm mắt lại bắt đầu tu luyện hồn lực.

Không uổng công Sở Diệp dùng nhiều tiền như thế để mua Đoán Hồn Dịch, Đoán Hồn Dịch có hiệu quả tốt hơn so với những loại dược tề linh hồn mà Sở Diệp trước đó, hồn hải đau cũng giảm không ít.

Đầu Sở Diệp đã đau được một khoảng thời gian, khiến hắn gần đây chẳng có được một giấc ngủ tử tế nào.

Nay đau đầu đả giảm bớt, nên Sở Diệp định sẽ tu luyện nhưng tu luyện chưa được bao lâu liền ngủ rồi.

Lâm Sơ Văn nhìn thấy Sở Diệp giang rộng hai tai hai chân y như hình chữ X, không hề có chút hình tượng gì, nhịn không được cười cười.

Lâm Sơ Văn đi tới bên người Sở Diệp, lấy ra một cái chăn mỏng, đắp lên cho Sở Diệp.

Lâm Sơ Văn không cần nghĩ cũng biết gia tộc của hắn đanh đánh chủ ý gì.

Thấy được thái độ của gia tộc như vậy, làm cho hắn cảm thấy vô cùng thê lương.

Nhìn Sở Diệp ngủ,làm cho trong lòng Lâm Sơ Văn ấm áp dào dạt, hắn chẳng sợ đám người ngoài kia nói hắn xấu xa ra sau, nhưng người này vẫn luôn đứng về phía hắn, mọi chuyện cũng vì hắn mà suy nghĩ.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, thầm nghĩ: Chỉ cần có người này luôn ở bên hắn, hắn chẳng sợ sẽ có bao nhiêu người ở sau lưng chỉ trích hắn, hắn chẳng quan tâm bọn họ, nhưng hắn thật sự đã rất may mắn khi gặp được Sở Diệp ngây khi hắn tuyệt vọng nhất, là Sở Diệp cũng đã cho hắn hy vọng về cuộc đời.

Cả đời này người hắn tin tưởng nhất chỉ còn Sở Diệp mà thôi.

Mộ Lăng Thiên đi vào phòng, nhìn thấy Lâm Mộng Dung thần sắc cô đơn ngồi ở trước bàn mà phát ngốc.

“Làm sao vậy? Tâm tình không tốt?” Mộ Lăng Thiên hỏi.

Lâm Mộng Dung lắc đầu, “Gia tộc vốn cho vài trưởng lão đến đây để tìm Sơ Văn quay về, nhưng không ngờ đệ ấy đi thêu một phòng tu luyện để bế quan, để tránh mặt người trong gia tộc, mà người bên phía phòng tu luyện cũng không cho các trưởng lão vào đó.

Mà còn thêu liên tục cả 3 tháng."
Lâm Mộng Dung ẩn ẩn có loại cảm giác, Lâm Sơ Văn là đang cố tình tránh bọn họ, trước đó gia tộc cũng phái người đi Long Nhai Thôn những cũng không thu hoạch được gì, lần này cũng thế.

Mộ Lăng Thiên gật đầu, nói: “Bế quan sao? Chẳng lẽ là muốn đột phá?”

Lâm Mộng Dung nghe Mộ Lăng Thiên nói như thế, sửng sốt một chút, thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn là lâm vào bình cảnh sao? Bây giờ nàng không biết Lâm Sơ Văn đã đến cảnh giới gì, từ khi gặp nhau đến giờ Lâm Sơ Văn luôn đem Tuyết Bảo giấu đi nên nàng cũng không nhìn ra gì.

“Không biết có thể đi bỏ ra chút tiền để cho họ cho người bên gia tộc ta đi vào đó được không".

Ba tháng thật sự quá lâu.

Mộ Lăng Thiên lắc đầu; nói: “Không được, phòng tu luyện xưa giờ đều có nguyên tắc không ai giám phá vở quy tắc mà cho người không phận sự mà tiến vào.

Nơi đó được tạo ra để cung cấp một nơi cho các Hồn Sư và Hồn Thú tu luyện hoặc đột phá, nơi đó không phải là nơi dễ trêu vào.

Làm không cẩn thận sẽ gặp rắt rối."
Trước kia đã phát sinh một vụ, có người trong khu tu luyện vì đã nhận tiền người ta nên cho họ tiến vào, xong có một tu sĩ mướn phòng tu luyện ở đó bị giết, sau khi điều tra thì phát hiện do người ở khu tu luyện vì ham lợi nên mới xảy ra cớ sự, nên đã làm cho danh tiếng của khu tu luyện ảnh hưởng rất lớn.

Sau đó đã lập ra quy tắc chỉ cần có người mướn phòng tu luyện thì họ sẽ chính là người quyết định có cho người ta tiến vào hay không, nếu ai dám vi phạm quy tắc sẽ bị xem như đang tuyên chiến với khu tu luyện.

Lâm Mộng Dung thở dài, có chút mất mát nói: “Vậy thì không được."
Mô Lăng Thiên cười cười, nói: “Phòng tu luyện giá cả xa xỉ, đường đệ của ngươi, hẳn là sẽ không ở đó bao lâu liền sẽ đi ra thôi".

Lâm Mộng Dung hít sâu một hơi, nói: “Hắn thuê ba tháng."
Mộ Lăng Thiên sắc mặt biến đổi, nói: “Ba tháng, đường đệ của ngươi cũng quá xa xỉ! Lúc trước là mua linh thảo, dược tề, hiện tại thì đi thêu phòng tu luyện."
Lâm Mộng Dung nhíu đầu mày, thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn thật sự lấy ra ở đâu mà nhiều tiền như thế làm nàng hơi bất ngờ.

“Ba tháng a!” Mộ Lăng Thiên nhăn nhăn mày, hắn vốn còn muốn tìm Lâm Sơ Văn để nói chuyện, nhưng đối phương lại đi thuê phòng tu luyện đến tặng ba tháng, hắn chờ đến đó không được.

“Đường đệ ngươi đi thuê phòng tu luyện, vậy còn Sở Diệp đâu?
“Đường đệ cùng hắn thuê chung một phòng tu luyện.” Lâm Mộng Dung nói
Mộ Lăng Thiên nghe được Lâm Mộng Dung nói, trong lòng có chút hụt hẫng.

“Mộng Dung, gia tộc đã thúc giục ta vài lần, hai ngày nữa ta liền phải trở về, ngươi có nguyện ý cùng ta quay về Mộ gia không?”
Mộ Lăng Thiên mấy ngày nay vẫn luôn tưởng ở Tam Dương Thành chiêu mộ Dược Tề Sư, nhưng lại không thuận lợi cho lắm nêm Mộ Lăng Thiên tính toán tạm thời từ bỏ chuyện chiêu mộ.

Lâm Mộng Dung cười cười, gật đầu, nói: “Ta tất nhiên là nguyện ý cùng ngươi cùng nhau trở về.

Điều kiện tu luyện ở Mộ gia so Lâm gia tốt hơn nhiều, ở Mộ gia nàng mới có thể được càng nhiều chổ tốt để phát triển.

Bên trong phòng tu luyện.

Sở Diệp tốn năm ngày thời gian, để luyện hóa một lọ Đoán Hồn Dịch, Hồn Thất cũng khuếch trương được khoảng 30 phần trăm không cần xem thường 30 phần trăm đó, Hồn Thất khuếch

trương không phải là chuyện dễ dàng đi được đến đây đã là kết quả ngoài dự liệu của Sở Diệp.

Sở Diệp không ngừng cố gắng lại uống thêm một lọ dược tề, hơn mười ngày sau, Sở Diệp bắt đầu luyện hóa lọ Đoán Hồn Dịch thứ 3, Tiểu Ngân thuận lợi tiến giai tiến vào cấp 8.

Trên thực tế, Tiểu Ngân đã sớm có thể tiến giai, chỉ là Sở Diệp hồn lực không đủ nên mới chậm trễ mấy ngày.

Tiểu Ngân sau khi tiến giai, thì trạng thái có chút không ổn.

Nhưng cũng vừa hay bọn họ hiện tại đang ở phòng tu luyện ở đây rất phù hợp cho tu luyện.

Cũng giúp cho Tiểu Ngân cũng cố thực lực.

Sở Diệp tốn thời gian gần hai tháng, để đem mười lọ Đoán Hồn Dịch hấp thụ hết.

Mười lọ Đoán Hồn Dịch sau khi bị hấp thụ toàn bộ, hồn thất của Sở Diệp khuếch trương được khoảng 80 phần trăm của một.

Trạng thái của Tuyết Bảo cũng không tồi, sau khi dùng Cửu Vĩ Hồ Thảo, huyết mạch của Tuyết Bảo lại tăng lên, Lâm Sơ Văn còn vì Tuyết Bảo mà luyện chế không ít dược tề.

Sở Diệp đang xem xét ngọc trụy không gian, lại phát hiện hạt giống của Cửu Vĩ Hồ Thảo mà trước đó hắn giep trồng, tất cả đều nẩy mầm mà còn có hai cây đã thành thục.

Sở Diệp đem Cửu Vĩ Hồ Thảo từ trong không gian lấy ra, rồi gở lấy hạt giống hạt giống rồi ném cho Lâm Sơ Văn.

Tuyết Bảo nhìn thấy hai cây Cửu Vĩ Hồ Thảo, lỗ tai lập tức dựng

thẳng, đôi mắt nở rộ ra ánh sáng sáng quắc.

Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc nói: “Làm sao ngươi có?
“Cái này ngươi không cần quan tâm,miễn là có biện pháp là được."
Lâm Sơ Văn nhấp môi, trong lòng âm thầm suy đoán.

Nhưng suy đoán kia làm cho hắn hoẳng sợ, nhưng hắn sẽ không đi hỏi Sở Diệp.

“Thật tốt quá, có này hai cây hồ thảo, Tuyết Bảo hẳn là cũng có thể tiến giai cấp 8.” Lâm Sơ Văn kích động một hồi, cuối cùng cũng bình tĩnh lại.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Chờ Tuyết Bảo tiến giai cấp 8, chúng ta liền rời đi trước khi phòng tu luyện hết hạn thuê."
Tính toán một chút thời gian thì cũng đã qua 2 tháng, bọn người Lâm gia chất chấn sẽ quay lại đây, bọn họ tốt nhất vẫn là nên rời khỏi đây càng sớm càng tốt.

Phòng tu luyện giá cả xa xỉ, cho dù bọn họ trả phòng trước thời hạn thì cũng sẽ không được trả lại tiền dư.

Mà hầu hết các Hồn Sủng Sư thuê phòng thì họ sẽ không bỏ phí dù chỉ một giây.

Dựa vào đây mà suy đoán người Lâm gia cũng sẽ nghĩ như thế nêm họ sẽ chờ đêna ngày thêu cuối cùng mới chạy qua đây.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Cũng được."
Lâm Sơ Văn sờ bộ lông xỏa tung của Tuyết Bảo thầm nghĩ gần đây bộ dạng của Tuyết Bảo phát triển rất mau, mà mấy trưởng lão chưa chất là đối thủ của nó khi đánh nhau.

Nhưng hắn lại không muốn dây dưa vào bọn người kia dù chỉ một giây, hơn nữa bọn họ cũng là trưởng bối, nên tạm thời

không muốn cùng họ xé rách mặt, vì vậy hắn thà tốn tiền chứ không muốn gặp mặt bọn họ..

Chương 67: Yên Lặng Rời Đi

Editor: Tĩnh
Tuyết Bảo sau khi dùng liên tục dùng hai cây Cửu Vĩ Hồ Thảo, bình cảnh cũng đã khai, tiến vào cấp 8.

“Cửu Vĩ Hồ Thảo đối Tuyết Bảo có hiệu quả rất lớn.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, “Ngươi có phải hay không đã sớm biết là mình có thể bồi dưỡng ra càng nhiều Cửu Vĩ Hồ Thảo, cho nên mới nói với ta nhất định phải mua nó cho bằng được."
Sở Diệp gật đầu, nói; “Xem là như đi, nhưng thật ra ta chỉ cũng là thử vận may mà thôi, vậy nếu Tuyết Bảo ăn càng nhiều Cữu Vĩ Hồ Thảo thì nó cũng sẽ nhanh chống tiến vào cấp 9 không."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hẳn là có thể."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Vậy thì quá tốt.” Sở Diệp thầm nghĩ: Nữ chủ vì mất Cửu Vĩ Hồ Thảo, có lẽ sẽ đã chịu ảnh hưởng không nhỏ.

Tuyết Bảo nhìn Sở Diệp, ánh mắt tràn ngập sự chờ mong.

Sở Diệp có cảm giác chính mình giống như biến thành Cửu Vĩ Hồ Thảo trong mắt Tuyết Bảo vậy.

“Hiện tại bên ngoài là buổi tối, thủ vệ cũng khá lơ là, lại quá hai canh giờ, chúng ta liền rời đi trong đêm.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hảo.”
Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp âm thầm rời đi phòng tu luyện, bên ngoài có Ngân Sí Ong canh chừng, hai người tránh đi thủ vệ rất dễ dàng.

Trước kia khi Sở Diệp thuê phòng tu luyện thời còn giao một ngàn đồng vàng làm tiền thế chấp, vì tránh cho Lâm gia người, sói tiền thế chấp kia hai người cũng không đi lấy lại.

Bởi vì không lấy lại tiền đặc cọc nên quản lý phòng tu luyện cũng không biết hai người đã rời đi, còn tưởng rằng hai người còn ở phòng tu luyện mà tu luyện.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn lặng lẽ, rời khỏi Tam Dương Thành.

“Chúng ta hiện tại làm sao mà đi xa đây? Đã trễ thế này, cũng không thể thuê xe ngựa” Sở Diệp hỏi.

Tiểu hồ ly kêu kêu, thân hình đột nhiên trở nên to lớn, thân hình y như một con cự thú dài hơn 3 mét.

"Gì đây.” Sở Diệp nhìn thân hình của tiểu hồ ly, bên trong đôi mắt hiện lên vài phần kinh ngạc và cảm thán, “Tuyết Bảo thật lợi hại."
Tiểu hồ ly lắc lắc cái đuôi, đối với những lời Sở Diệp khen tặng có chút đắc ý.

Tiểu hồ ly rũ đuôi xuống, ý bảo Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ngồi lên người nó.

Sở Diệp có chút chần chờ nhìn Lâm Sơ Văn nói: “Tiểu hồ ly có làm được không? Chở một lấn tới hai người bọn họ, nổi không?"
Lâm Sơ Văn tin tưởng tràn đầy nói: “Yên tâm đi, Tuyết Bảo đã là yêu thú cấp 8.” Chỉ là Tuyết Bảo không thể duy trì hình thể khổng lồ quá lâu, bởi vì lượng năng lượng tiêu hao qua lớn.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Hảo."
Lông của Tuyết Bảo lại rất mềm mại, ngồi ở trên Tuyết Bảo thật giống như ngồi ở trên mây vậy đó.

“Không nghĩ tới, Tuyết Bảo lại có loại kỹ năng này.” Tuyết Bảo có thể chở người, bọn họ về sau khi đi ra ngoài, liền không cần luôn là đi tìm tọa kỷ.

Lâm Sơ Văn cười cười.

Có chút cao hứng nói: “Hình như là khi tiến vào cấp 8, còn nắm giữ được kỹ năng mới, đều là nhờ vào Cửu Vĩ Hồ Thảo của ngươi."
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Tại sao có liên quan đến Cửu Vĩ Hồ Thảo?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đương nhiên rồi, mỗi một kỷ năng của Hồn Sủng đều liên quan mật thiết tới huyết mạch.”
Sở Diệp gật đầu, tỏ vẻ đã hiểu.

Tiểu hồ ly ở trong bóng đêm nà chạy nhanh như sắm chớp, thực mau liền đem Tam Dương Thành bỏ xa.

.....!
Ba tháng kỳ hạn vừa đến, tiểu nhị phòng tu luyện liền đi đến gõ cửa, mở cửa ra mới phát hiện người đã đi rồi.

Bọn người Lâm gia đã phải vất vả chờ đợi, suốt hơn 3 tháng để chờ Lâm Sơ Văn xuất quan.

Vì để bắt được Lâm Sơ Văn người Lâm gia còn bỏ tiền ra hối lộ tiểu nhị để hắn thông báo tin tức cho bọn họ.

Thời gian đã đến đám người Lâm gia đã có chút chờ không nổi.

“Người đâu?” Nhìn thấy tiểu nhị của phòng tu luyện ra tới, vài

người vội vàng vây quanh hắn.

Tiểu nhị gãi gãi đầu, nói: “Bọn họ đã đi rồi."
“Đi rồi, khi nào đi? Không phải bảo ngươi nhìn chằm chằm bọn họ sao?” Lâm Tư Tuyết có chút nôn nóng nói.

Mấy trưởng lão của Lâm gia, vốn không quá đồng ý cho Lâm Tư Tuyết lưu tại Tam Dương Thành, nhưng Lâm Tư Tuyết đã cầu rất lâu mới có thể lưu lại.

Ba tháng qua Lâm Tư Tuyết luôn mong đến ngày Lâm Sơ Văn đi ra từ phòng tu luyện.

Kết quả chờ suốt ba tháng vậy mà đối phương bỏ đi khi nào cũng không biết làm cô ta không thể bình tỉnh được.

Tiểu nhị có chút không cao hứng nói: “Ta làm sao mà biết, hình như mười ngày trước bọn họ đã đi rồi.” Người phụ trách kiểm tra phòng tu luyện phát hiện từ khoảng mười ngày trước năng lượng trong phòng tu luyện đã ngừng tiêu hao.

Lâm Tư Tuyết đen mặt, nói: “Không có khả năng, hắn không phải còn giao một bút tiền thế chấp sao?”
Tiểu nhị có chút hâm mộ nói: “Đại khái là tài đại khí thô, không để bụng đến số tiền thế chấp kia.”
“Ngươi làm ăn như thế nào vậy, người đã bỏ đi hơn mười ngày, ngươi hiện tại mới nói ra."
Tiểu nhị có chút không cao hứng nói: “Các ngươi tìm ta ta mới phát hiện bọn họ đã đi, mà các ngươi lại không phải thân thích họ hàng gì, lại thấy có nhân gia người ta có tiền nên ai biết lở đâu các người muốn cướp của giết người thì sao."
Lâm Tư Tuyết có chút không vui nói: “Ngươi đang nói bậy gì đấy?”
Tiểu nhị có chút khó chịu nói: “Chẳng lẽ không phải sao? Nhân gia người ta thuê phòng tu luyện, một lần thuê chính là ba

tháng, tu luyện kết thúc tới tiền thế chấp cũng lười đến lấy, còn các ngươi lấy cái gì bắt ta còn mười ngày lại phải mở cửa cho các ngươi."
“Ngươi.” Lâm Tư Tuyết sắc mặt rất khó coi, Tam Dương Thành giá hàng xa xỉ, người Lâm gia vẫn luôn ở chỗ này, ăn uống tiêu dùng đã tốn không ít đồng vàng.

Mấy người Lâm gia vốn tưởng rằng chỉ cần bắt được Lâm Sơ Văn thì bọn họ có thể lấy lại số tiền đã tốn kia.

Vậy mà giờ đây tiền không lấy lại được mag còn bị người ta quở trách.

Một trưởng lão Lâm gia cắn răng, nói: “Việc này đã làm phiền tiểu ca, đây là cho ngươi xem như tạ lễ.”
Tiểu nhị ước lượng đồng vàng trong tay, xoay người đi ra.

Lâm Tư Tuyết có chút bất mãn, nói: “Nhị gia, ngươi lại còn cho hắn tiền, tên tiểu tử kia đã làm hỏng đại sự của chúng ta rồi."
Lâm nhị gia lắc đầu, nói: “Người đi đều đi rồi, hiện giờ truy cứu cũng không làm được gì, nếu người ta có thể ở phòng tu luyện làm việc, tất nhiên là có hậu đài, không nên vì chuyện này mà đắc tội với người."
Lâm Tư Tuyết có chút bực tức nói; “Lâm Sơ Văn đây là muốn làm gì! Hắn có phải hay không biết người trong nhà đến tìm hắn nên cố ý trốn tránh chúng ta!
Mấy trưởng lão Lâm gia sắc mặt cũng thập phần khó coi, khi biết được Lâm Sơ Văn bây giờ tiêu tiền như nước mấy lão nhân Lâm gia trong lòng đều không dễ chịu.

Trong nhà hiện tại căng thẳng, mà Lâm Sơ Văn lại ở ngoài tiêu tiền như nước, đúng là không xem trọng tiền của.

Mấy người bọn họ còn tính toán chờ Lâm Sơ Văn xuất quan, sẽ quở trách đối phương một phen, kết quả, Lâm Sơ Văn lại đi hơn mười ngày trước, Lâm Sơ Văn bây giờ đã đi, trời đất bao la, bọn

họ lại không biết đi nơi nào tìm người.

Lâm Mộng Dung hiện nay đang ở Mộ gia, nên Lâm gia truyền thư qua đó sau khi nhận được thư thì sắc mặt của Lâm Mộng Dung rất là khó coi.

“Mộng Dung, làm sao vậy?” Mộ Lăng Thiên đi qua hỏi.

Lâm Mộng Dung lắc đầu, nói: “Không có gì, Sơ Văn lại bỏ đi không tung tích."
Sau khi nàng ở Tam Dương Thành gặp được Lâm Sơ Văn, liền thông tri gia tộc, hy vọng Lâm Sơ Văn có thể quay về Lâm gia.

Nhưng bây giờ lại không thấy bóng dáng.

Không nghĩ tới, Lâm Sơ Văn lại bỏ đi trước thời gian trả phòng.

Mộ Lăng Thiên có chút nghi hoặc nói: “Không thấy?"
Lâm Mộng Dung gật đầu, nói: “Đúng vậy! Hắn một mình ở bên ngoài bôn ba, cũng không quá an toàn, nếu hắn có thể quay về Lâm gia, đối gia tộc và đối hắn mà nói đều là chuyện tốt, nhưng ta cảm thấy, Sơ Văn hắn tựa hồ đối gia tộc có khúc mắc, nên mới luôn trốn tránh người của gia tộc."
Mộ Lăng Thiên cười cười, nói, “Không cần lo lắng, hắn hiện tại tuổi trẻ khí thịnh, chờ một khoảng thời gian nói không chừng hắn sẽ hồi tâm chuyển ý, mà quay về Lâm gia."
Lâm Mộng Dung, nói: “Chỉ mong là hắn có thể nghĩ thông suốt?"
Lâm Mộng Dung cúi đầu, trong lòng đối Lâm Sơ Văn lại âm thầm oán trách.

Trước đó là Xích Huyết Tủy, tiếp theo là Cửu Vĩ Hồ Thảo lại bị đoạt, hiện tại thì Lâm Sơ Văn lại không biết tung tích, Lâm Mộng Dung bây giờ có cảm giác mọi chuyện của nàng không có chuyện nào xuông sẽ cả.

.....!
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đang ngồi trên xe ngựa để đi đến Thanh Châu.

Xe ngựa là hai người mua khi đi ngang một cái trấn và mua thêm một con Yên Chi Mã cấp 2 đã qua thuần dưỡng, dù bọn họ không ký khế ước nhưng con Yên Chi Mã kia vẫn rất ngoan ngoãn.

Tuyết Bảo chỉ cần biến lớn cũng có thể kéo xe, bất quá Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đều thương nó sợ nó quá vất vả, hơn nữa bảo một con đại hồ ly kéo xe sẽ dễ bị người ta chú ý.

Trước đó ở Long Nhai Thôn Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp phát hiện một bộ hài cốt, mà trong đó còn có một tấm bản đồ có vị trí của Linh Hỏa.

Trước kia, thực lực hai người quá thấp, nên cũng không dám đánh chủ ý lên ngọn Linh Hỏa kia, nhưng hiện giờ hai người bọn họ thực lực đã tăng lên không ít, nên quyết định một bên là đi rèn luyện, còn một bên là dựa theo bản đồ để đi tìm kiếm Linh Hỏa.

Bên trong xe ngựa, tiểu hồ ly ném đuôi to, mở to mắt nhìn Sở Diệp đầy trông mong nhìn.

Sở Diệp bị tiểu hồ ly nhìn có chút ngượng ngùng, nên đã lấy ra một gốc Cửu Vĩ Hồ Thảo đưa cho tiểu hồ ly, tiểu hồ ly tràn đầy hưng phấn hướng tới hồ thảo mà nhào qua.

Tuyết Bảo trong khoảng thời gian này, đã lục tục cắn nuốt chín cây Cửu Vĩ Hồ Thảo.

Dưới sự trợ giúp của Cửu Vĩ Hồ Thảo, Tuyết Bảo chẳng những huyết mạch được cải thiện mà thực lực cũng có tiến bộ không nhỏ.

Trước kia Tuyết Bảo tiến giai lúc nào cũng chậm hơn Tiểu Ngân, nhưng hiện giờ nhờ có Cửu Vĩ Hồ Thảo trợ giúp nên cũng đã đuổi kịp bước tiến của Tiểu Ngân.

“Tuyết Bảo, càng ngày càng lợi hại.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Ít nhiều cũng đều nhờ vào Cửu Vĩ Hồ Thảo của ngươi."
Lâm Sơ Văn cong cong khóe miệng, thầm nghĩ: Lúc trước mua được Cửu Vĩ Hồ Thảo thật đúng là một quyết định đúng đắn, nếu Sở Diệp có thể liên tục không ngừng cung cấp Cửu Vĩ Hồ Thảo cho Tuyết Bảo vậy chờ đến khi Tuyết Bảo thật sự trưởng thành sẽ không biết sẽ tạo kinh hỉ như thế nào đây.

Sở Diệp lắc tay, nói: “Chuyện này thì tính là cái gì."
Sở Diệp thầm nghĩ; nếu dựa theo lộ tuyến này mà đi tới, thì bây giờ phân cơ duyên vồn thuộc về con Hỏa Hồ của nữ chủ, hiện tại lại trở thành cơ duyên thuộc về Tuyết Bảo, bên này giảm bên kia tăng, tương lai nếu Tuyết Bảo cùng con Hồng Hồ Ly kia đánh, thì Tuyết Bảo có thể đem con Hồng Hồ kia ăn luôn, thì xác suất cũng có hơn phân rồi.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, cười cười, nói:‘ “Hiện tại Tuyết Bảo thích ngươi còn hơn là thích ta nữa.”
“Đây là vinh hạnh của ta."
Lâm Sơ Văn nhìn bản đồ, “Thanh Châu cách nơi này có chút xa, chỉ sợ còn mười mấy ngày lộ trình."
Sở Diệp cũng không thèm để ý nói: “Không có việc gì, từ từ thôi, không cần nóng nảy."
Hồn Sủng Sư tu luyện, mười mấy ngày bất cũng như cái búng tay trong nháy mắt mà thôi.

“Ta thấy bên này có không ít hoa cũng không tệ lắm, lúc nghỉ ngơi chúng ta đem bọn Tiểu Ngân thả ra đi.” Lâm Sơ Văn nói

Sở Diệp gật đầu, nói: “Ta cũng có ý này."
Trước đó hắn vẫn luôn tránh ở phòng tu luyện để tu luyện, ong đàn cũng đã nghẹn một khoảng thời gian.

Tiểu Ngân cùng ong đàn đều là một, nhất tổn câu tổn, Tiểu Ngân thực lực không ngừng bay lên, mà ong đàn cũng nhận được không ít lợi, đám Ngân Sí Ong gần đây trạng thái cũng không tồi, gần nhất lại có 50 con ong bình thường, lột xác thành Ngân Sí Ong cấp 1.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Một hồi khi tới thị trấn tiếp theo, chúng ta lại đi mua một ít Đoán Hồn Dịch đi."
Sở Diệp nghiêng đầu, nhíu lại mày, nói: " Ta thấy nó hình như quá tốn kém?"
Lâm Sơ Văn không thèm để ý nói: “Không có việc gì, xài hết thì lại đi kiếm."
Lúc trước, Lâm Sơ Văn ở phòng tu luyện bế quan hơn hai tháng, luyện chế ra không ít dược tề, nhưng lại không kịp bán ra, vừa hay Lâm Sơ Văn có thể nhờ lần này mà bán ra.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Cũng được."
Ong đàn thực lực không ngừng tăng lên, hắn cũng phải đảm bảo cho linh hồn lực của chính mình cũng phải không ngừng tăng lên mới được.

Lâm Sơ Văn đi mấy cửa hàng dược tề, đem số dược có trong tay bán ra ngoài rồi đổi thành các loại dược tề linh hồn.

Có một cửa hàng dược tề, vừa vặn có một Linh cấp Dược Tề Sư vừa mới luyện chế ra 1 lọ Tẩy Phách Linh Dịch, giá trị một vạn đồng vàng, Lâm Sơ Văn dùng hai lọ Sơ cấp thức tỉnh dược tề để thay đổi cho linh dịch Cao cấp.

Sở Diệp nhìn hộp Tẩy Phách Linh Dịch lắc lắc đầu, nói: “Quá xa xỉ, ta còn chưa cần phải dùng loại mất như vậy."
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Lo trước khỏi hoạ a! Lần sau mà có

đau đầu thì cũng có mà dùng."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Thế cũng được."
“Loại dược tề này công hiệu rất tốt, như vậy lần sau ngươi không cần lo lắng sẽ bị trọc đầu." Lâm Sơ Văn, nói.

Sở Diệp: “.....”.

Chương 68: Tìm Kiếm Linh Hỏa

Editor: Tĩnh
Trải qua hơn mười ngày bôn ba, cuối cùng cung tới địa điểm cần tới.

“Nơi này hẳn là chính là nơi được ký hiệu trên bản đồ.” Lâm Sơ Văn nhìn quanh chỉ thấy toàn là núi lớn, trong lòng tràn ngập chờ mong cùng hưng phấn.

Lâm Sơ Văn khi còn nhỏ từng đi theo gia gia cùng các Hồn Sủng Sư khác đi tìm các di tích truyền thừa cũng thường nghe họ nói về việc chỉ cần tìm được một di tích tốt liền sau một đêm sẽ trở thành người giàu, hiện giờ, rốt cuộc thì nhân sinh của hắn cũng có thể trải qua chuyện như thế, nên cũng có chút kích động.

“Chúng ta tìm tửu lầu nghỉ ngơi đi.” Bọn họ đã lên đường liên tiếp mười mấy ngày, Sở Diệp bây giờ cảm thấy có chút mỏi mệt Lâm Sơ Văn gật đầu đáp ứng.

Sở Diệp hai người tìm được một quán rượu, gọi một ít thức ăn, nghe những người chung quanh tán gẫu.

Núi Thanh Dương có địa thế tốt, diện tích rộng lớn trên đó có không ít thứ tốt, trên đó có không ít người lên đó hái thuốc, ở trong đó cũng có không ít cao thủ.

Sở Diệp mời rượu nhóm người đàm luận ban nảy, vừa uống

rượu vừa nói chuyện, sau một hồi hỏi bóng hỏi gió.

Sở Diệp cũng biết được không ít thông tin hữu ít.

Mấy năm gần đây người vào núi hái thuốc thu hoạch cũng không tệ, người nào may mắn thì kiếm được một số loại linh thảo quý hiếm, còn ai xui xẻo thì chẳng hái được gì.

Sở Diệp qua loa hỏi thăm một phen, rồi âm thành đánh giá vị trí của cái bảo tàng kia còn chưa bị người ta phát hiện.

Nghỉ ngơi một đêm, ngày hôm sau, tiểu hồ ly liền chở Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn vào núi.

Tiểu hồ ly rất vui vẻ mà chạy nhanh chư chớp vào núi, Tiểu Ngân ở phía sau bay theo, tiểu hồ ly chạy quá nhanh, Tiểu Ngân có chút theo không kịp.

Vào đêm, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở trong núi tìm một cái sơn động để nghĩ ngơi, chuẩn bị chậm rãi đi tìm di tích.

Bản đồ có chút qua loa, nên Sở Diệp thả ra ong đàn dựa theo vị trí trong biểu đồ đã vẽ mà đi tìm di tích.

Núi Thanh Dương hoa cỏ đông đảo, có rất nhiều Ngân Sí Ong không quá thông minh, bảo chúng đi tìm di tích, nhưng chúng lại chạy đi thải mật.

Tìm hơn mấy ngày nhưng cũng không tìm được vị trí mà bản đồ đã vẽ, nhưng mật hoa lại thải về không ít.

Sở Diệp mắt trợn trắng, nói: “Đám bọn nó làm ta tức chết suốt ngày đều chỉ biết đi thải mật, mà không chịu làm việc đàng hoàng."
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Cũng không phải đại sự gì đừng nóng, coi như kiếm thêm một khoản thu nhập đi cũng không

tồi.

Dù sao di tích nếu còn ở đó, thì từ từ cũng sẽ tìm thấy thôi."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Cũng đúng."
Lâm Sơ Văn sờ soạng mấy cộng linh thảo trên tay tâm tình không tồi nói:.

“Không nghĩ tới, trên núi Thanh Dương mà cũng có Mặc Ngọc Nhung Châm, cái này có thể bán được mấy trăm đồng vàng, còn cái này là Bích Quang Hoàn thảo phẩm chất cũng không tồi, còn có cả Tuyết Nhung Cầu....”
Lâm Sơ Văn trước đó đã mua không ít linh thảo, mà lần này thì nhặt đươc từ trong núi thu cũng không ít.

Ong đàn tuy rằng không tìm được di tích, nhưng tìm được không ít linh thảo.

Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Nếu chuyến này tìm không thấy di tích, chúng ta lưu lại hái thuốc cũng không tồi."
“Hai chuyện này không giống nhau.” Một cái mồi lửa có giá trị tới mười mấy vạn đồng vàng đấy, hắn phải thải nhiều mật ong hái bao nhiêu linh thảo mới có thể so được với giá trị của một cái Linh Hỏa đây! Hơn nữa, nếu hắn đoán không sai thì trong di tích không đơn giản chỉ có Linh Hỏa mà thôi.

.....!
Sau hơn mười ngày, hai người cuối cùng cũng xác định được địa điểm mà bản đồ đã vẽ.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đang đứng trước một cái thác nước, đang không ngừng quan sát nó.

Lâm Sơ Văn nhìn bản đồ, có chút nghi hoặc nói: “Là nơi này sao?"
“Có chút giống, nhưng cũng không giống hoàn toàn.

Sở Diệp xoa xoa cái trán, đã qua mười ngày bọn họ đã tìm mười mấy cái động phủ nhưng không phải cái nào cả.

“Đi xem thử cũng không sao.” Đều đã tìm mười mấy nơi như vậy, dù thêm chổ này cũng không sau.

“Sơn động được che giấu sau lưng thác nước.” Lâm Sơ Văn nói.

Trên bản đồ cũng không có vẽ thác nước, ngược lại là vẽ trước sơn động có không ít dây đằng, nếu muốn chính là nơi này thì di tích năm đó không phải nằm ở vào khô ráo sao, chính là sợ mấy năm nay con sông thay đổi dòng chảy nên mới tạo ra địa hình mới.

“Dòng chảy của cái thác nước này chảy khá xiết! Chúng ta hiện tại làm sao đi vào đó đây?” Sở Diệp nhịn không được nói.

Lâm Sơ Văn bình tĩnh nói: “Bảo Tuyết Bảo đưa chúng ta đi vào đó."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Ý kiến này được đó."
Tuyết Bảo lắc lắc cái đuôi, thân thể biến lớn lên, dùng đuôi to uống thành cái mành bảo vệ hai người, chở hai người trên lưng rồi nhảy vọt vào bên trong sơn động.

“Là nơi này sao?” Sở Diệp có chút hoài nghi, “Nơi này nhìn cùng giống cái sơn động được miêu tả trong bản đồ.

Sơn động rất hẹp, trong động bị che kín bởi lớp rêu xanh rất dầy.

Lâm Sơ Văn bảo Tuyết Bảo rửa sạch đám rêu xanh, tiểu hồ ly đem cái đuôi của mình thành cây chổi đem đám rêu xanh bốn phía diệt trừ sạch sẽ.

Sau khi rửa sạch sạch sẽ đám rêu, thì Tuyết Bảo cũng dính một

thân rêu xanh, không đợi Lâm Sơ Văn nói, người yêu sạch như Tuyết Bảo đã vọt vào thác nước, rửa sạch bộ lông bị dính đầy rêu của mình.

Đám rêu bên trong sơn động bị rửa sạch, bên trong động cũng thông thoáng hơn rất nhiều.

" Khoang, tảng đá này hình như bị người ta di chuyển đến đây." Lâm Sơ Văn gõ gõ cục đá, có chút kinh hỉ nói: “Hẳn là chính là nơi này, phía sau lưng của tảng đá này là rỗng.

“Nhưng đường bị cục đá này ngăn chặn a!” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đã bị chặn, nhưng may mắn là chúng ta đã tìm thấy.”
Tẳng đá được khảm vào vách núi phi thường tự nhiên, nếu không cẩn thận nhìn thì căn bản là nhìn không ra manh mối, nếu không phải như thế, nơi này hẳn là đã sớm bị người ta phát hiện.

“Tiểu Ngân thật lợi hại, một nơi như vậy, mà cũng bị Tiểu Ngân phát hiện.” Lâm Sơ Văn nói.

Nếu không có Tiểu Ngân thì dù có bản đồ cũng không nhất định sẽ có thể tìm tới được nơi này đâu.

Sở Diệp lắc đầu, nói: “Nó mà hay cái gì, nó chỉ mù quáng đi tìm, thấy nơi nào mà hơi giống thì báo cáo lại thôi."
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Vậy cũng đã rất lợi hại."
Tuyết Bảo sau khi tấm rửa sạch sẽ, thì được Lâm Sơ Văn nhờ phá đi tảng đá ngáng đường này, Tuyết Bảo trảo liên tục mười mấy cái, nhưng viên cự thạch kia thì vẫn nằm sừng sửng ở đó, trên đó chỉ lưu lại giấu mống vuốt mà thôi.

Cự thạch thì vẫn y đó, còn chân Tuyết Bảo lại thì sưng lên một vòng.

Tuyết Bảo đối với Lâm Sơ Văn kêu to hai tiếng, Lâm Sơ Văn liền đau lòng giúp tiểu hồ ly thượng dược.

“Như vậy không được.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Xác thật không được, viên cự thạch này hẳn là Đoạn Long Thạch, chuyên môn dùng để phong tỏa hang động.

“Muốn tiếp tục chém nó sao?” Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói; “Chỉ có thể như thế, nhưng chỉ dựa vào Tuyết Bảo, thì cũng phải mất mấy năm."

“Vài năm sau a!” Sở Diệp đen mặt nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy! Làm không tốt thì sẽ là mười mấy năm."
Mấy năm, thậm chí mười mấy năm? Bọn họ cũng không thể ở đây mãi được, Hồn Sủng Sư tu luyện tuy rằng đã nhẫn nại thành tính, nhưng cũng phải tranh thủ thời gian.

Bọn họ ở đây mấy năm hay mười mấy năm vậy thì nữ chủ lúc đó đã là Hồn Sư hoặc cao hơn, Sở Diệp không thể chỉ vì một đóa Linh Hỏa mà tốn quá nhiều thời gian như thế, cũng không muốn khi gặp lại nữ chủ thì đã bị cô ta bỏ xa.

Tục ngữ nói rất đúng, lạc hậu liền phải bị đánh, ở cái thế giới cá lớn nuốt cá bé này, lạc hậu sẽ không ngừng bị đánh, còn khả năng sẽ bỏ mệnh.

“Có thể hay không cho nổ?” Sở Diệp, hỏi.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Ta nghĩ tốt nhất là không cần làm như vậy."

Sở Diệp có chút ủ rũ nói: “Ta nghe ngươi."
Khai thác di tích, tốt nhất vẫn là nên làm lén lút, nếu dùng thiên lôi châu để phá, rất dễ dàng khiến cho những người khác chú ý, đến lúc đó, nói không chừng bọn họ lại trở thành áo cưới cho người khác.

Hơn nữa, muốn phá động cũng yêu cầu có kỹ xảo, một khi không cẩn thận đem sơn động nổ sụp thì càng vì phiền toái hơn.

“Ta nghe nói một loại Hồn Thú tên là Thực Thạch Thú, chuyên môn ăn các loại đá!” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, “Xác thật có loại linh thú này, thường được dùng để khai thác mỏ, loại này linh thú này ngoài khai thác mỏ còn tìm khiến cả linh mach, nó còn là loại linh thú đặc thù, lại còn quý hiếm, giá cả của chúng cũng không rẻ tý nào, một con Thực Thạch Thú ấu tể giá cả cong cao hơn một con linh thú Trung thượng phẩm.

Sở Diệp có chút khó xử nói: “Vậy làm sao bây giờ a!"
Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Ta thật ra có một chủ ý, có thể thử một lần, bất quá, yêu cầu chuẩn một ít thứ."
“Ngươi có chủ ý gì?” Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Về sau ngươi sẽ biết."
Hai người trước tiên rời đi sơn động, Lâm Sơ Văn đi đến những vùng phụ cận núi Thanh Thành tìm mấy tiệm thuốc mua một ít thảo dược đặc biệt.

Sở Diệp ở một bên nhìn Lâm Sơ Văn phối trí nước thuốc.

“Đây là cái gì?"
“Dịch Ăn Mòn, thứ này có thể dùng để ăn mòn đá, kim loại, chất là có thể đối phó Đoạn Long Thạch."
Sở Diệp có chút tán thưởng nói: “Ngươi biết thật nhiều thứ.”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Làm gì có! Dịch Ăn Mòn cũng không

phải là loại dược tề khó luyện gì."
Gia gia hắn thiên phú không cao, nên khi luyện chế các loại dược tề cao cấp xác suất thành công không cao, nên gia gia thường sưu tầm không ít các loại phối phương các nhau, Dịch Ăn Mòn cũng nằm trong số đó, lúc trước hắn từng thấy gia gia luyện qua, nhưng không có chổ dùng.

Nhưng không ngờ hôm nay lại cần tới nó.

Sau khi làm xong Dịch Ăn Mòn Dịch hai người lại đi cửa hàng vũ khí mua một ít có thể vũ khí phá vở được đá.

Sau khi chuẩn bị tốt mọi thứ hai người lại quay về sơn động, bắt đầu sử lý Đoạn Long Thạch.

Sau khi Lâm Sơ Văn đem Dịch Ăn Mòn đổ xuống Đoạn Long Thạch, cục đá bắt đầu bị ăn món.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn lại dùng vũ khí để phá cục đá, mọi thứ liền nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

Đoạn Long Thạch tính chất rất cứng cỏi, tuy rằng có Dịch Ăn Mòn hổ trợ, muốn phá vỡ nó cũng phải tốn một đoạn thời gian.

Tiểu hồ ly lại tiếp tục công phá viên đá bằng móng vuốt, Lâm Sơ Văn vì sợ vuốt của Tuyết Bảo bị thương nên đã mua cho nó một cặp trảo giáp để bảo vệ.

Tiểu hồ ly từng trảo từng trảo mà trảo lên viên Đoạn Long Thạch.

Tiểu Ngân không thể giúp cái gì, liền mang theo ong đàn đi thải mật, thuận tiện hỗ trợ giám thị hoàn cảnh chung quanh.

Sở Diệp bây giờ mỗi ngày mở mắt ra chuyện thứ nhất cần làm đó

là đi phá đá.

“Chỉ cần quyết tâm thì chày sắt cũng thành kim thêu hoa.” Sở Diệp lẩm bẩm cổ vũ chính mình.

Lâm Sơ Văn nghe được Sở Diệp ngâm thơ, nghiêng đầu, nói; “Đây là châm ngôn của vị nào Hồn Sủng Sư nào à! Nói lời này nhất định là một vị Hồn Sủng Sư rất có nghị lực.

Sở Diệp mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Này nơi nào là có kiên trì có nghị lực a! Đây là nói mấy kẻ không có đầu óc thì có! Nếu thay vì ngồi đó tốn thời gian mày sắc thành kim thì tốt hơn nên đi làm những chuyện có ý nghĩa sẽ không phải tốt hơn sao?
Lâm Sơ Văn nhìn biểu tình của Sở Diệp cười cười, nói: “Chúng ta hiện tại cũng y như câu nói kia vậy."
Sở Diệp cười gượng một chút, phụ họa nói: “Đúng vậy! Đúng vậy!
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đã phá Đoạn Long Thạch một tháng, mới làm cho Đoạn Long Thạch bị nứt ra.

Một tháng này, Tuyết Bảo đã làm hỏng năm cái trảo giáp, móng vuốt cũng bị mài mòn, nhưng theo thời gian móng vuốt của Tuyết Bảo thật ra được tôi luyện trở nên bén nhọn, hữu lực hơn nhiều.

Sở Diệp nhìn Đoạn Long Thạch bị nứt ra thở dài một hơi nhẹ nhõm.

“Cuối cùng cũng phá được nó.” Sở Diệp cảm thấy chính mình sống qua 1 tháng này y như là thợ mỏ.

Hắn hiện tại tốt xấu là Hồn Sĩ cấp 8! Hắn tu vi tuy không phải quá mạnh nhưng ở tiểu địa phương cũng được xem như một đại lão gia, nhưng bây giờ lại bị một tảng đá hành hạ hơn 1 tháng, nhưng may mắn là cuối cùng cũng phá được nó! Sở Diệp bây giờ chính là đang xâu sắt mà hiểu ra câu khổ tận cam lai.

Lâm Sơ Văn nhìn biểu tình Sở Diệp, nhịn không được mà cười.

“Ngươi cười cái gì?” Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Không có gì."
Hắn chỉ là cảm thấy biểu tình của Sở Diệp rất là giống mấy đệ tử trong gia tộc vừa mới hoàn thành công khóa, được trưởng bối cho đi chơi vậy đó.

Sắc mặt của Sở Diệp có chút cổ quái nói: “Ngươi cũng kiên trì lắm chứ không giống một đại thiếu gia xuất thân từ gia tộc gì cả.” Lâm Sơ Văn cũng là một đại thiếu gia vậy mà cũng chịu cực tốt ghê.

Lâm Sơ Văn rũ xuống đôi mắt, nói: “Làm gì có."
Đoạn thời gian hắn bị đuổi ra khỏi Lâm gia, Lâm Sơ Văn luôn chịu cảnh màn trời chiếu đất, vì đồ ăn còn mà bị chó hoang cắn, trải qua mấy tháng ngắn ngủn kia, liền đã mài mòn cái ngạo khí thiếu niên của Lâm Sơ Văn, khiến hắn từ một công tử da vẽ trơn mượt lột xác trưởng thành hơn trước rất nhiều..

Chương 69: Thu Hoạch Trong Sơn Động

Editor: Tĩnh
Sau khi Đoạn Long Thạch bị phá bỏ đã hiện ra một cái lối đi nhỏ.

Hai bên của lối đi nhỏ có hai cái phòng, trong đó có một phòng là phòng nuôi trùng.

Trùng phòng vốn là dùng để dưỡng dục một ít linh trùng đặc thù, có thể là người nuôi linh trùng ở đây, gặp phải biến cố, nên khiến cho đám linh trùng ở đây đều đã chết.

Sở Diệp tìm thấy không ít ngọc giản tâm đắc về cách nuôi linh trùng ở trong trùng phòng.

Bên trong ngọc giản còn nói đến một số bí pháp về cách nuôi dưỡng ông, Sở Diệp thấy chúng rất có tác dụng với bản thân.

“Chủ nhân của cái động phủ này, chất là một linh trùng sư.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Chất là thế."
Vị Hồn Sủng Sư chết ở Long Nhai Sơn cũng khế ước với một con linh trùng, có lẽ người nọ cùng chủ nhân của cái động phủ này có quan hệ gì đó, mới có được tấm bản đồ, mà hiện tại người được lợi là bọn họ.

Bên trong lối đi nhỏ còn có một cái phòng, Sở Diệp và Lâm Sơ

Văn tìm thấy một ít da thú, thú cốt của mấy loại linh thú.

Da thú, thú cốt có phẩm chất không tồi, nhưng đã trải qua vài thập niên, nên rất nhiều thú cốt, cốt chất đều có chút phong hoá.

Da thú thì bị thối rửa, tạo ra một loại mùi vị rất khó chịu trong không khí, làm cho tiểu hồ ly phải hắt xì, vẻ mặt ghét bỏ.

Nói tóm lại, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn kiểm tra một vòng trong phòng mà chẳng thu hoạch được gì quá tốt, Sở Diệp có chút ủ rũ.

“Không nghĩ tới, vất vả lâu như vậy, mà chỉ thu được mấy thứ.” Uổng công hắn cực cực khổ đào lâu như vậy kết quả, vậy mà chỉ thu được mấy thứ này.

Thật ra tâm tình của Lâm Sơ Văn cũng không tồi, “Thăm dò di tích vốn dĩ cứ như vậy a!” Tốt xấu xem như cũng có chút thu hoạch, Sở Diệp có được mấy cái ngọc giản bồi dưỡng linh trùng, vẫn là có chút giá trị.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn sau khi lục soát sạch sẽ hai cái phòng, liền tiếp tục thâm nhập sau vào trong theo lối đi nhỏ.

Hai người đi được một đoạn, lại bị một viên Đoạn Long Thạch chặn ngang lối đi..

“Lại thêm một viên làm sao bây giờ a! Tiếp tục đào?” Sở Diệp có chút khó xử nói.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, “Tới cũng đã tới rồi, cũng không thể bỏ dở nửa chừng a!”
“Cũng đúng.” Vạn nhất sau lưng lối đi nhỏ này là núi vàng núi bạc, nếu bỏ lở thì sẽ rất đáng tiếc.

Lâm Sơ Văn đi lên gõ gõ cục đá, sắc mặt có chút ngưng trọng nói: “Tảng đá này, so với tảng trước hình như dày hơn không ít.”
“Là dày hơn bao nhiêu?” Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn trầm mặc một chút, nói: “Nếu ta đoán không sai thì là gấp hai đi.” Chỉ sợ là gấp ba cũng không ngừng, Lâm Sơ Văn thấy sắc mặt khó coi của Sở Diệp, liền đổi lời chất là gấp 2 thôi.

“Gấp hai a!” Sở Diệp nghe vậy, tức khắc xúc động muốn hộc máu.

Khối đá trước đã làm bọn họ tốn không ít công sức và thời gian, bây giờ khối này gấp hai vậy cần bao nhiêu thời gian đây?
“Chủ nhân của cái động phủ này tính tình cũng quá quái gỡ đi a! Thích gì không thích lại thích đá.” Sở Diệp nhịn không được nói.

Lâm Sơ Văn nói thầm nói: “Kỳ thật chủ nhân của sơn động này cũng rất sáng tạo." Dùng đá để chấn môn! Nhưng khi mở thì hơi tốn thời gian.

Rất nhiều di tích muốn mở ra cần rất nhiều điều kiện hà khắc, có những điều kiện còn rất quái đản.

Lâm Sơ Văn từng nghe nói về một cái di tích, di tích đó là do cường giả Vương cấp lưu lại truyền thừa.

Điều kiện để mở ra di tích, là cần có năm Hồn Sủng Sư và Hồn Thú thuộc về ngủ hành, và cấp bậc cũng không được quá thấp, để tiến hành huyết tế.

Của cải thì động lòng tham, vì để mở ra di tích, một thế lực lớn đã bí mật bắt giữ năm Hồn Sủng Sư, để tiến hành huyết tế.

Nhưng sau khi năm Hồn Sủng Sư kia chết, nhưng di tích vẫn không có mở ra.

Có người cảm thấy đây là một hồi âm mưu, có người lại không cam lòng, cho rằng là trong quá trình huyết tế đã xảy ra sai lầm, cho nên mới không mở được di tích.

Do không cam lòng cái thế lực kia lại bắt giữ thêm năm Hồn Sủng Sư khác lại một lần nữa huyết tế.

Sự việc bị mọi người phát hiện do có quá nhiều Hồn Sủng Sư mất tích.

Nhưng di tích của Hồn Vương để lại khiến người ta kiềm lòng không nổi, lại có thêm không ít Hồn Sủng Sư bị bắt và bị đem đi hiến tế.

Sau đó vì Hồn Sủng Sư chết quá nhiều, mọi chuyện nháo càng ngày càng lớn, cuối cùng có một vị Hồn Vương ra mặt trực tiếp dùng thủ đoạn cứng rắn phá bỏ lớp cửa ra vào của di tích.

Lúc này cả đám người bước vào mới biết đây chỉ là một di tích giả.

Và phát hiện ở đây là bẩy rập cũng là huyết đạo của một vị Hồn Sủng Sư tên là Cổ Dương làm ra.

Bởi vì ông ta muốn tiến cấp thành Hồn Vương, nhưng muốn tiến cấp ông ta cần phải có thật nhiều máu để trợ giúp cho ông ta.

Vì vậy ông ta đã âm thầm tạo ra một cái di tích giả giống như di tích do Hồn Vương lưu lai, rồi vẽ ra bản đồ, rồi phân phát khắp nơi để khơi dậy lòng tham của các thế lực.

Còn ông ta thì làm ngư ông đắc lợi.

Sau khi mọi chuyện bại lộ Cổ Dương đã nhanh chân chạy trốn.

Khiến cho các đại tông môn phái ra không ít cao thủ để tiêu diệt ông ta.

Còn những người đi theo ma đạo thì lại cảm thấy ông ta đã tạo ra một cái bẩy rất tinh diệu, rồi còn tôn ông ta lên làm sư tổ.

"Ngươi không sao chứ".

Sở Diệp thấy Lâm Sơ Văn thả hồn theo gió nên hỏi.

Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, “Không có việc gì."
Sở Diệp phồng lên quai hàm, có chút ai oán, nói:“Tại sao có nhiều người muốn làm Hồn Sủng Sư, Hồn Sủng Sư có cái gì tốt a! Còn không phải cũng là đi đào quặng sao?
“Hảo, chúng ta bắt đầu đi.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Hảo."
Hai người bắt đầu công việc phá bỏ viên Đoạn Long Thạch chấn đường kia, cả ngày chỉ biết công kích vào một khối đá.

Một công việc vừa nhàm chán lại buồn tẻ, bất quá do phải liên tục làm việc ở cường độ cao, nhờ đó mà tố chất thân thể của hai người trong vô thức đã tăng lên không ít, có thể xem như vô tâm cắm liễu liễu lên xanh.

Buổi tối khi nghỉ ngơi, Sở Diệp phát hiện cánh tay chính mình cư nhiên lại có không ít cơ bắp, âm thầm có chút đắc ý.

“Làm Hồn Sủng Sư đúng là không dễ dàng a!” Sở Diệp xoa bóp cánh tay nhức mỏi của bản thân, nói.

Trong truyện viết gì mà cơ duyên đầy đất chỉ cần đi là gặp, nhưng thấy không phải như vậy, muốn có được cơ duyên đều phải trả giá cả!
“Muốn ta cho xoa bóp cho ngươi không?” Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp sửng sốt một chút, đỏ mặt, nói: “Được."
Sở Diệp nhít gần tới gần Lâm Sơ Văn.

Lâm Sơ Văn cẩn thận đấm bóp nhẹ nhàng cho Sở Diệp.

Sở Diệp cảm nhận được từ đầu ngón tay của Lâm Sơ Văn đang xoa bóp cho hắn, không khỏi có chút đỏ mặt.

Trước đây bởi vì không ít nguyên nhân, nên hai người bề ngoài thì cho mọi người thấy hai người là đạo lữ keo sơn gắn bó, nhưng trên thực tế thì quan hệ của hai người bọn họ chỉ là bạn bè mà thôi.

Nên khi Lâm Sơ Văn ngồi gần Sở Diệp như thế làm cho hắn có chút đỏ mặt.

Tay nghề mát xa của Lâm Sơ Văn không tệ, xoa bóp một hồi, hai cánh tay của Sở Diệp đã thoải mái hơn nhiều.

Tiểu Ngân bỗng nhiên xuất hiện, phe phẩy đôi cánh rồi dừng ở trước măt Sở Diệp.

Sở Diệp nhìn Tiểu Ngân, truyền âm hỏi: “Tại sao lại đột nhiên đã trở lại?
Tiểu Ngân tỏ vẽ thì tại nhàm chán cho nên lại đây nhìn xem.

Tiểu Ngân nhìn Sở Diệp, có chút nghi hoặc ong ong hỏi: “Lỗ tai ngươi sao lại đỏ như thế, có phải bị sâu cắn không."
Tiểu Ngân bay một vòng quanh lỗ tai Sở Diệp, ong ong tỏ vẻ, “Đâu thấy con sâu nào đâu! Không bị sâu cắn vậy sao tai đều đỏ, hai bên đều đỏ."
Sở Diệp: “.....” Tiểu Ngân đúng là đồ ngốc.

Khối Đoạn Long Thạch thứ hai cưng hơn khối đầu rất nhiều,

bọn họ phải phá liên tục trong hai tháng mới khiến cho nó vở ra.

Sau khi viên Đoạn Long Thạch thứ hai bị phá vở, thì sau lưng nó cũng xuất hiện hai căn phòng.

Lần này cũng xuất hiện thêm một cái trùng phòng, nhưng hình như số trứng linh trùng trong đây chưa chết hết hoàn toàn.

Bên trong phòng có một cái Tử Ngọc trùng sào* trên đó có đặc một cái trứng, mà cái trùng trứng kia được bao bộc bởi một lớp kén trong suốt.

Tử Ngọc trùng sào*: ở đây giống như một loại ngọc mà thể ấp trứng của các loại trùng thú vậy đó.

Nhìn xâu trong lớp kén có thể nhìn thấy một con linh trùng có màu sắc rất sặc sở.

"Đây hình như là trứng của Thất Thải Huyễn Điệp." Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp híp mắt mắt, nói: "Thất Thải Huyễn Điệp, là Hồn Thú Trung thượng phẩm Hồn! Ngươi thích nó sao?"
"Muốn cho ta sao?" Thất Thải Huyễn Điệp là Hồn Thú Trung thượng phẩm, nếu đem ra đi bán, chất chắn sẽ rất được các nữ Hồn Sủng Sư yêu thích, bán được mười mấy vạn đồng vàng cũng là chuyện dễ như trở bàn tay.

"Thất Thải Huyễn Điệp, cùng Tiểu Ngân là cùng loại." Hắn đã dưỡng một đám Ngân Sí Ong vậy là đủ rồi, không cần thiết lại dưỡng thêm một con con bướm.

Hắn không định ký kết toàn là trùng thú đâu.

"Thất Thải Huyễn Điệp am hiểu dệt lên ảo cảnh phối hợp với kỷ năng mỵ hoặc của tiểu hồ ly hồ hẳn là có thể thu được hiệu quả

không tưởng, nó đối với ngươi mà nói là một lựa chọn không tồi."
“Xác thật là như thế.” Ngây khi Lâm Sơ Văn nhìn thấy cái trứng, liền đa thích, chỉ là có chút ngượng ngùng nên không giám mở miệng.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, cười cười, nói: “Trước lấy máu nhận chủ đi."

Lâm Sơ Văn có chút do dự nói: “Cho ta, nó bán được không ít tiền đâu."
Sở Diệp cười cười, nói:" Ta với ngươi còn phải đi hơn thua với chút tiền koa sao."
Cả khuôn mặt của Lâm Sơ Văn đều hồng lên, sau đó đem ngón tay ra cắt lấy máu trích lên trên cái trứng, lấy máu xong Lâm Sơ Văn cảm giác được bên trong thức hải đã hiện lên một ảo ảnh của một con linh trùng đủ mọi màu sắc.

Sau khi hấp thụ máu của Lâm Sơ Văn, uy áp của linh trùng trong trứng càng trở nên mạnh mẽ hơn.

Sau đó Lâm Sơ Văn đem trứng trùng bỏ vào túi linh sủng, chờ tới khi trứng nở ra thì ký khế ước.

“Cái trùng sào này không tồi a!” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn vuốt ve trùng sào nói: “Đây là loại Tử Ngọc trùng sào tốt nhất, nếu ta đoán không lầm thì là nhờ có cái này Tử Ngọc trùng sào này, mà viên trùng trứng kia mới có thể vẫn luôn bảo trì hoạt tính mà không bị chế đi.

“Hẳn là như vậy, cái này trùng sào ngươi cũng thu đi.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Được."
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, ánh mắt hiện lên vài phần sầu lo.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, có chút nghi hoặc nói: “Làm sao vậy?”
Sở Diệp lắc đầu, nói: “Không có việc gì, ta chỉ là đang suy nghĩ, hồ ly cùng Thất Thải Huyễn Điệp, đều là Hồn Thú có khả năng gia tăng vẻ ngoài.

Ngươi vốn lớn lên đã đẹp, chờ tương lai tiến giai Hồn Sư lại khế ước Thất Thải Huyễn Điệp, lại không phải thành là muốn hại nước hại dân."
Lâm Sơ Văn có chút ngượng ngùng nói: “Nói bậy gì đó?.

ngôn tình hài
Sở Diệp trịnh trọng nói: “Ta là nghiêm túc, bậy giờ lở nhỏ máu nhận chủ với Thất Thải Huyễn Điệp thì thôi, nhưng sau này khi chọn Hồn Thú, ngươi nhất định phải nhớ rõ chọn mấy con xấu xấu một chút."
Lâm Sơ Văn: “.....” Hiện tại nói cái này tựa hồ còn quá sớm, khi nào mới có thể tiến giai Hồn Sư còn không biết đâu.

Khế ước Hồn Sủng cũng phải xem duyên phận, cũng không phải hắn muốn khế ước với Hồn Sủng xấu là có thể khế ước.

Thu xong trùng trứng, hai người đi vào một cái phòng khác, bên trong phòng có trên trăm cái bình rượu.

“Thật nhiều rượu a! Chủ nhân phòng này, là cái tửu quỷ sao?
Lâm Sơ Văn lấy đại một cái bình rượu, uống một ngụm rượu, ánh mắt sáng lên, “Đây là Đoán Hồn Rượu a!”
"Đoán Hồn Rượu, có thể đề cao linh hồn lực đây sao?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: " Đúng vậy linh hồn lực có thể dùng dược tề năng lên nhưng sử dụng nhiều quá sẽ gây ra kháng tính, nhưng Đoán Hồn Rượu cùng dược tề linh hồn không tương phản lẫn nhau, nếu có thể vừa dùng dược tề lại kết hợp linh tửu thì hiệu quả sẽ nâng cao gấp đôi.

Mà phương pháp phối chế Đoán Hồn Rượu hiện nay chỉ nằm

trong tay một số thế lực lớn mà thôi, không nghĩ tới ở đây lại có nhiều như thế."
Sở Diệp cười cười, nói: “Nói như vậy, chúng ta đây là kiếm lớn rồi.”
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy."
Lâm Sơ Văn mừng thay cho Sở Diệp, thể chất Sở Diệp đặc thù đã dùng không ít dược tề linh hồn để tiến bổ nhưng chẳng thấm vào đâu nay có Đoán Hồn Rượu xem như cũng giúp ít được phần nào.

Sở Diệp đem rượu ra chia Lâm Sơ Văn chỉ lấy mười bình, còn bao nhiêu thì Sở Diệp tự giữ lấy, Sở Diệp cũng không khách khí với Lâm Sơ Văn..

Chương 70: Thí Nghiệm Linh Hồn

Editor: Tĩnh
Hai người tiếp tục đi xâu vào trong và không còn Đoạn Long Thạch chắn đường mà thay vào đó là một cánh của kỳ quái.

Sở Diệp vỗ vỗ tay, tràn đầy hưng phấn nói: “Thật tốt quá, cuối cùng không phải là Đoạn Long Thạch."
Hắn đã liên tục đào đá suốt ba tháng, hắn thật sự là không muốn lại tiếp tục đào đá nữa đâu.

Lâm Sơ Văn nhìn ánh mắt tràn đầy vui sướng của Sở Diệp, trong lòng thầm nghĩ, Đoạn Long Thạch cũng không phải quá tệ mà.

Phá Đoạn Long Thạch không cần phải có kỷ năng gườm gà chỉ cần chúng ta có nghị lực bền trí, thì sớm muộn cũng phá được nó.

Lần này thay đổi khảo nghiệm khác lở không thành công thì sao.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn thầm nghĩ:" Thật sự không thể trong mặt mà bắt hình dong, Lâm Sơ Văn nhìn thì như văn nhân công tử, nhưng không ngờ lại rất chịu cực đào đá suốt mấy tháng mà chẳng khi nào nghe hắn thang vãn cả."
Nghĩ tới thái độ trong lúc đào đá của mình Sở Diệp cảm thấy có chút chột dạ.

Sở Diệp nói:" Trên cánh cửa này hình như có cái gì đó."
Lâm Sơ Văn nhìn chằm chằm đại môn, cẩn thận xem xét một chút, nói:" Đây là một cơ quan để trắc nghiệm linh hồn lực, khi nào tinh hồn lực đạt yêu cầu thì đại môn mới mở ra được."
"Nếu không đạt tiêu chuẩn vậy có thể dùng sức mạnh mà mở nó ra không."
Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói:" Nếu chúng ta dùng vũ lực để mở cánh cửa chỉ sợ là đồ vật sau lưng cánh cửa này chỉ sợ là sẽ bị phá hủy." Mà nhìn cái đại môn này nhìn đã biết là rất kiên cố dựa vào sức mạnh hiện giờ của hắn và Sở Diệp căn bản là không phá được.

"Vậy thì chúng ta trắc nghiệm linh hồn lực đi." Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, “Ta thử trước."
Lâm Sơ Văn ấn tay lên trên cơ quan trên cánh cửa để kiểm tra linh hồn lực, linh hồn lực kiểm tra được Thượng hạ phẩm.

Sở Diệp cười vỗ vỗ tay, “Lợi hại a!"
Thượng phẩm linh hồn lực, là ngàn dặm mới tìm được một người có tư chất như vậy, tư chất của Sở Tư Thần bất quá cũng chỉ là Trung thượng phẩm.

Mà Sở Diệp cũng không cảm thấy đây là chuyện kỳ lạ gì bởi trong truyện có nói Lâm Sơ Văn là một Dược Tề Sư thiên tài.

Lâm Sơ Văn nhíu nhíu mày, nói thầm nói: “Kỳ quái.”
Sở Diệp khó hiểu nói: “Nơi nào kỳ quái?”
Lâm Sơ Văn quay đầu nhìn Sở Diệp, nói: “: Ta ở nhà thí nghiệm qua tư chất của ta chỉ là Trung thượng phẩm.

Sở Diệp thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn tư chất bay lên sao? Như thế chuyện tốt.

“Có gì mà kỳ quái thì tại tư chất ngươi tăng lên thôi mà."

" Tăng lên."
Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: "Linh hồn lực giống như thần hồn vậy một khi đã định hình rồi thì việc muốn tăng lên thì không phải là chuyện dễ dàng trừ khi là gặp được đại cơ duyên, mà dù tăng lên cũng không tăng nhanh như vậy từ Trung phẩm mà bay lên tới Thượng phẩm, như vậy thì quá phi lý."
Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: “Có phải hay không là bởi vì ngươi uống mấy loại dược tề mà ngươi luyện đó chứ?
Lâm Sơ Văn luyện cho Sở Diệp không ít loại linh hồn dược, mà Lâm Sơ Văn cũng có uống dù số lượng không bằng Sở Diệp nhưng đối với người khác thì là quá quá nhiều.

“Có lẽ là bởi vì linh tuyền.” Lâm Sơ Văn cảm thấy dược tề mình luyện ra công hiệu không lớn như thế nhưng nhờ có Linh Tuyền đã thanh lọc đi độc tố trong dược tề nên công hiệu của dược tề mới có thể phát huy một trăm phần trăm công hiệu của nó.

Như vậy thì cũng quá thần kỳ rồi.

Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: “Đại khái chất là có chút tác dụng đi.”
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Cái đại môn đối yêu cầu tư chất của linh hồn lực tương đối cao, ta không đạt tới tiêu chuẩn."
Sở Diệp nhăn mày, nói: “Linh hồn lực tu chất Thượng phẩm mà còn không mở được a!”
“Ngươi thử xem.” Lâm Sơ Văn đối với linh hồn lực của Sở Diệp cũng khá tò mò.

Sở Diệp đem tay ấn lên cơ quan kiểm tra linh hồn, thanh đo không ngừng bay lên cuối cùng dừng lại ở Thượng thượng phẩm.

Nhưng đại môn cũng không mở ra.

Lâm Sơ Văn có chút kinh nghi nhìn Sở Diệp, tràn đầy giật mình nói: “Ngươi tư chất là Thượng thượng phẩm tư chất ngươi cao như vậy, Sở gia vì cái gì mà muốn đuổi ngươi?"

Lâm Sơ Văn bây giờ bị dọa cho ngây người, tư chất Thượng hạ phẩm đã là trăm năm khó gặp được một người, chứ đừng nói là Thượng thượng phẩm.

Nếu loại tư chất này bị các thế lực lớn phát hiện sẽ được coi như bảo bối mà bảo vệ, dốc lòng mà bồi dưỡng bởi vì tư chất Thượng phẩm có xác suất tiến giai Vương cấp thành công là rất lớn.

Sở Diệp cười gượng, nói: “Tư chất của ta vốn rất kém cỏi, bất quá sau đó có xảy ra điểm biến cố."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, tỏ vẻ lý giải.

Nếu trước đó Sở gia phát hiện tu chất cử Sở Diệp là Thượng phẩm thì không đá hắn đến một tiểu địa phương như Long Nhai Thôn.

Mà đi thiên vị Sở Tư Thần.

“Vậy ngươi trước đó có tư chất gì?”
“Tư chất Hạ phẩm.”
Lâm Sơ Văn trừng lớn mắt, so với chuyện trước đó càng giật mình, “Chỉ có hạ phẩm?”
Sở Diệp gật gật đầu.

Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc nói:" Tư chất của ngươi chỉ có Hạ phẩm vậy trước đó làm sao mà khế ước được với Tiểu Ngân vậy?" Tư chất Hạ phẩm mà muốn khế ước với Ngân Sí Ong vương xác xuất thành công còn không đến 1% nữa là.

“Lúc ấy, linh hồn lực của ta đã biến dị."
Lâm Sơ Văn cũng không hỏi tiếp chuyện linh hồn biến dị của Sở Diệp.

Việc này không thể để người khác biết bởi có rất nhiều Hồn Sủng Sư vì muốn đề cao linh hồn lực, thay đổi tư chất mà sử

sụng không các biện pháp bí mật, dù việc này đã bị cấm, nhưng có nhiều bi hóa làm liều.

Linh hồn lực nâng lên thì cũng không phải là quá khó, nhưng nâng cao tư chất của linh hồn lại là một chuyện khác, nó nói còn dễ hơn làm, nhưng thiên tài địa bảo trên đời này cũng không ít, chỉ cần bỏ ra đủ lớn thì cái gì cũng có thể làm được.

Nhưng Sở Diệp thì không giống vậy, dù tư chất có tăng lên cũng không thể nào tăng nhanh như vậy từ Hạ phẩm mà bay lên tới Thượng phẩm được.

Như vậy thì tăng lên cũng quá nhanh rồi.

Nếu để bị những người nghiên cứu về linh hồn lực phát hiện nhất định sẽ bị bắt đi mà nghiên cứu cho xem.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Yên tâm, ta biết đúng mực."
Sở Diệp nhìn đại môn không chút lay động, rầu rĩ nói: “Ta có phải hay không cũng không có đạt tới tiêu chuẩn?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hình như là vậy.” Cho nên mới nói không phải gặp được cửa là may mắn đâu, Đoạn Long Thạch còn dễ phá hơn cái này.

Sở Diệp có chút không cao hứng nói: “Đây là cái quỷ gì vậy! Chẳng lẽ tư chất Thượng thượng phẩm tư chất mà còn không đủ để mở ra đại môn sao, chẳng lẻ là muốn tư chất Cực phẩm mới được sao? Vậy không phải làm khó người khác sao?
Tư chất Thượng phẩm đã là thứ khả ngộ bất khả cầu, còn tư chất Cực phẩm thì coi như xong, đừng nói tới đại tông môn dù suất động cả tông môn còn chưa chất nói sẽ tìm được.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói; “Hẳn là không phải là vậy, cái cơ quan trắc nghiệm linh hồn lực này nó quy linh hồn lực thành điểm chỉ cần đủ điểm nó sẽ mở, Hạ phẩm tư chất thì là 0 - 3000, trung

phẩm thì là 3000 - 6000, thượng phẩm thì là 6000 - 9000, còn cực phẩm thì phải từ 9000 trở lên, mà Thượng phẩm tư chất tế chia làm Thượng hạ phẩm thì phải từ 6000 - 7000, Thượng trung phẩm thì phải từ 7000 - 8000, còn Thượng thượng phẩm thì phải từ 8000 - 9000.

" Cái cửa này yêu cầu từ Thượng phẩm thì có thể mở ra rồi nhưng chỉ là nó yêu cầu điểm hơi cao một chút, bây giờ người chất khoảng 8600 thôi, còn đại môn mở ra thì cần tới 8900."
Sở Diệp mắt trợn trắng, nói:" Chủ nhân của cái cánh cửa này cũng quá biết làm khó người khác ghê, hiện tại làm sao đây uống dược tề hay sao?"
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Không phải mới vừa tìm được một đám Đoán Hồn Rượu sao? Đoán Hồn Rượu phẩm chất không tệ nếu uống vào chất là có thể năng cao lên đấy, đêm số rượu mà chúng ta có uống hết chất là được."
Sở Diệp: “.....” Cho nên, hắn hiện tại là phải liều mạng uống rượu sao? Hắn đây là không nghĩ sẽ trở thành tửu quỷ đâu.

Lâm Sơ Văn nhìn vẻ mặt sầu bi của Sở Diệp lên tiếng an ủi nói:" Ngươi không phải đưa ra vẻ mặt như vậy, linh hồn lực của ngươi tăng lên cũng là chuyện tốt mà." Bây giờ ong đàn không ngừng tăng lên nên linh hồn lực của Sở Diệp yêu cầu cũng phải tăng lên mới có thể khống chế được ong đàn.

Sở Diệp gật đầu, nói:" Ta cũng không phải là sợ uống rượu chỉ là ta sợ uống nhiều quá có khi nào bị ngộ độc rượu không thôi."
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Một vò Đoán Hồn Rượu, giá trên thị trường cũng là từ 1000 - 2000 đồng vàng là rẻ nhất, Hồn Sĩ bình thường căn bản là không giám uống, ngươi ở đây còn ghét bỏ?
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói: “Mất như vậy?”
Lâm Sơ Văn gật đầu nói:" Đó là đương nhiên mà cái giá ta nói hồi nảy chỉ là giá cơ bản thôi, nếu ngươi uống loại có phẩm cấp tốt hơn thì giá còn phải tăng lên nữa."
Sở Diệp chớp chớp mắt, thầm nghĩ: Nếu thế tính ra, một cái phòng rượu này, có giá trị mười mấy vạn, phát tài a! Không

uổng công hắn cực cực khổ khổ đào đá suốt mấy tháng, cuối cùng cũng vẫn là có hồi báo a!
Trong khi nghĩ ngơi trong căn phòng chứa rượu hai người bọn họ phát hiện ngồi đây tu luyện cũng giống ngồi trong phòng tu luyện ở Tam Dương Thành vậy đó.

Hai người suy đoán chung quanh đây hẳn là có linh mạch, còn phòng chứa rượu này tuy không nằm ngây linh mạch nhưng cũng nhờ linh mạch nên ở đây linh khí khá nồng đậm.

Sở Diệp chống cằm, "Ta nếu biết thuật di chuyển linh mạch thì tốt rồi."
Một cái linh mạch, có giá trị không thấp đâu!
Sở gia cũng có mấy cái linh mạch, nhưng đều bị các trưởng lão trong gia tộc trưởng lão cướp đoạt xây dựng mật thất gần đó mà tu luyện.

Có những Hồn Sủng Sư có sức mạnh phi phàm, thì họ sẽ có cách di chuyển linh mạch.

Nghe nói ngọn núi mà Thanh Văn Tông đang chiếm giữ lúc trước ở đó linh khí khá loảng nhưng khai sơn sư tổ của Thanh Văn Tông lại nhìn trúng địa thế của nó, nên đã di dời hơn chục cái linh mạch lên núi, nên mới khiến cho Thanh Văn Tông trở thành thánh địa tu luyện trong mắt mọi người.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: "Thuật di chuyển linh mạch, ít nhất cũng phải là Hồn Vương mới có thể vận dụng, ngươi vẫn là nên không cần suy nghĩ nhiều quá." Mặc dù là Hồn Vương, cũng chưa chắt đã làm được.

Thanh Văn Tông bây giờ cũng có Hồn Vương, nhưng mà họ cũng không thể di dời được linh mạch, hình như thuật di chuyển linh mạch đã thất truyền thì phải.

Sở Diệp thở dài, nói: “Ta biết rồi.”
Tiểu Ngân bay trở về, theo sau là một đội ong đàn, ong đàn thả ra một đống linh dược.

“Tiểu Ngân, lợi hại a!” Lâm Sơ Văn tán thưởng nói.

Tiểu Ngân vẫy vẫy cánh, tỏ vẻ không dám, không dám, cái này cũng không tính cái gì, ong đàn bây giờ bên trong đã có không ít Ngân Sí Ong đã có cấp bậc.

Trong khoảng thời gian này, Tiểu Ngân bắt đầu chỉ dạy những con Ngân Sí Ong có phẩm cấp kia phân biệt và thu thập dược liệu, hiệu quả cũng không tệ lắm lục tục đã phát hiện không ít dược liệu.

“Đây là cái gì?” Tiểu Ngân hỏi.

“Đoán Hồn Rượu."
Tiểu Ngân chiu đầu vào một vò rượu, Sở Diệp nhìn Tiểu Ngân ngâm mình ở bình rượu, lo lắng sốt ruột nói.

“Kiềm chế một chút, đừng để chết đuối."
Tiểu Ngân lắc lắc cánh, tỏ vẻ Sở Diệp không cần phải buồn lo vô cớ.

Sở Diệp xác nhận Tiểu Ngân ở trong vò rượu không sao nên cũng không thèm để ý.

Tiểu Ngân uống non nữa được nữa bình Đoán Hồn Rượu, thì bay từ trong vò rượu ra thân hình lung lay mà bay.

Tiểu Ngân một đương bay thẳng vào vách núi, “Phanh” một tiếng rồi ngã trên mặt đất.

Lâm Sơ Văn nhìn Tiểu Ngân ngã trên mặt đất, vẫn nằm yên không nhúc nhích có chút lo lắng nói: “Tiểu Ngân không có việc

gì chứ."
Sở Diệp lắc đầu, nói: “Không có việc gì, ngủ rồi, chúng ta không cần dẫm bẹp nó là được."
Lâm Sơ Văn: “....."
Sau khi Tiểu Ngân tỉnh lại phát hiện loại rượu này có không ít chổ tốt cho mình, mà lực khống chế ong đàn của mình cũng năng lên không ít.

Tiểu Ngân vốn đã thích hương vị của loại rượu này, kể từ đó, liền càng thích uống rượu..

Chương 71: Say Rượu

Editor: Tĩnh
Sau khi đã nếm thử rượu Đoán Hồn Rượu, Tiểu Ngân muốn ngừng mà ngừng không được, mỗi ngày đều phải uống được nữa vò mới cam tâm.

Tiểu Ngân uống no rồi liền ngủ, có một lần trực tiếp ngủ trong lu rượu, dọa Sở Diệp hoảng sợ một phen.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn suốt ngày ở trong động, nhàm chán không có gì làm, liền cùng nhau ngồi ngắm Tiểu Ngân đang nằm ngủ trên phiến đá.

Sở Diệp có chút vô ngữ nói: “Không nghĩ tới, thân hình của Tiểu Ngân nhỏ như thế, vậy mà có thể uống nhiều như vậy."
"Đúng là không tin được." Lâm Sơ nhìn Tiểu Ngân trong lòng âm thầm thắc mất thân hình Tiểu Ngân chẳng có bao lớn vậy mà ngày nào cũng phải uống, cũng không biết số rượu đó chạy đi đâu hết rồi.

Mà hắn cũng là lần đầu thấy Ngân Sí Ong mà thích uống rượu.

Mà ba ngày là Tiểu Ngân uống hết một vò.

" Mặt kệ nó đi, nó thích thì cứ để nó uống." Lâm Sơ Văn cũng nhìn ra Đoán Hồn Rượu đối với Tiểu Ngân rất tốt, mấy ngày nay hắn cảm nhận được uy áp trên người Tiểu Ngân đề cao không ít,

mà độ phục tùng của ong đàn ngày càng cao.

"Ta cũng phải nổ lực uống hết đám rượu này."
Sở Diệp thầm nghĩ: bây giờ Nhiều Tiểu Ngân là đối thủ cạnh tranh với hắn nếu hắn không nỗ lực uống nhiều một chút thì số rượu này sẽ bị Tiểu Ngân uống hết, nếu hắn để thua Tiểu Ngân vậy thì rất mất mặt, không lẻ hắn lại đi thua một con ong.

Vì muốn nhanh chống để linh hồn lực tăng lên, Sở Diệp đã uống liên tiếp ba vò, uống xong cả người cũng mơ hồ.

Sở Diệp khi say thì bắt đầu hành động ngốc nghếch, Tiểu Ngân khi say thì thích đung đầu vào tường, mà Sở Diệp cũng thế hắn bảo Lâm Sơ Văn ngồi coi hắn biểu diễn thiết đầu công, nếu không đụng đầu vô đá thì Sở Diệp chuyển sang múa.

Lâm Sơ Văn sợ Sở Diệp bị thương nên ôm hắn lại không cho hắn biểu diễn thiết đầu công, ai ngờ khi say sức lực của Sở Diệp lại tăng mạnh, hắn ôm Lâm Sơ Văn lăn vài vòng trên đất.

Lâm Sơ Văn không đẩy Sở Diệp ra được nên đành kêu tiểu hồ ly vào giúp.

Nếu theo lẽ thường nếu tiểu hồ ly thấy ai đè Lâm Sơ Văn như thế nó đã lao vào đánh người đó rồi.

Nhưng người " tập kích" lần này lại là Sở Diệp.

Mà Sở Diệp thì rất biết lấy lòng tiểu hồ ly ngày thường cho nó ăn không ít Cữu Vĩ Hồ Thảo, có đồ ăn gì ngon cũng không quen nó, thường nó y như Lâm Sơ Văn vậy.

Nên ấn tượng của tiểu hồ ly với Sở Diệp rất tốt, nên nó thấy Sở Diệp là đang đùa giởn với Lâm Sơ Văn thôi.

Tiểu hồ ly thấy hai người đang "chơi đùa" nó cũng nhảy vào gia nhập nhảnh lên lưng Sở Diệp nhúng nhảy.

Lâm Sơ Văn vốn tìm tiểu hồ ly để giúp đở nhưng nó lại hùa theo Sở Diệp, Lâm Sơ Văn bây giờ có chút bất lực.

“Đại mỹ nhân.” Sở Diệp mở to mắt say lờ đờ, nhìn chằm chằm Lâm Sơ Văn vài lần, còn đè người ta hôn mấy cái.

Lâm Sơ Văn nghe Sở Diệp kêu mình là đại mỹ nhân, thì cảm thấy y như có luồng điện vừa chạy qua người, làm hắn vừa xấu hổ vừa tức.

Còn bị hôn thêm mấy cái làm cả người Lâm Sơ Văn nóng như lửa.

Lâm Sơ Văn tiếp tục đẩy Sở Diệp ra nhưng Sở Diệp y như tiểu hài tử có được món đồ chơi yêu thích làm sao dễ dàng buông tay.

Lâm Sơ Văn bây giờ rất muốn đạp Sở Diệp một cái nhưng lại sợ làm đau người ta.

Sở Diệp y như con mèo nhà mà ở trong lòng Lâm Sơ Văn quạy phá một phen.

Lâm Sơ Văn cả người đầy mồ hôi mà vẫn chưa đẩy được Sở Diệp ra.

Mà tiểu hồ ly còn ở một bên góp vui, khiến chút nữa làm Lâm Sơ Văn tức học máu.

Sở Diệp sau một hồi ầm ỉ cũng yên lặng mà ngủ.

Tiểu hồ ly thấy mặt Lâm Sơ Văn đỏ mặt kêu " Pi" một tiếng.

Khi nghe tiểu hồ ly kêu mình Lâm Sở Văn nhìn bộ dạng ngây

ngô của nó trong lòng có cảm giác muốn đánh người.

Sau khi Sở Diệp chịu yên lặng mà ngủ, không lâu sau Tiểu Ngân cũng mơ hồ tỉnh lại.

Tiểu Ngân lung lay bay đến trước mặt Lâm Sơ Văn, phành phạch cánh.

Lâm Sơ Văn trong lòng chột dạ, chỉ cảm thấy bị đôi mắt đen nhánh của Tiểu Ngân nhìn thấu, càng thêm tâm phiền ý loạn.

Tiểu hồ ly lại “Pi” kêu một tiếng, thay Tiểu Ngân bắt đầu làm phiên dịch, “Chủ nhân, Tiểu Ngân hỏi ngươi, lỗ tai của ngươi sau có màu hồng vậy, có phải là bị muỗi cắn không."
Lâm Sơ Văn đen mặt, cảm thấy huyệt thái dương đang không ngừng nhứt nhối.

Hồn Sủng hình như có lông hay không có lông đều thích hóng chuyện.

.....!
Sáng sớm hôm sau tỉnh lại, Sở Diệp có chút ngượng ngùng.

Tối hôm qua Sở Diệp uống say nên không nhớ rõ tất cả chuyện mình đã làm, nhưng ít nhiều cũng nhớ một số ký ức vụn vặt.

Sở Diệp tràn đầy xấu hổ nói: “Ngày hôm qua xin lỗi đã gây phiền toái cho người."
Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Không có việc gì.”
Sở Diệp chú ý tới cổ của Lâm Sơ Văn có mấy cái dấu hồng hồng, liền đỏ mặt.

Lâm Sơ Văn thấy Sở Diệp nhìn chằm chằm cổ mình, theo bản năng cúi đầu.

“Ngươi ngày hôm qua uống say, vẫn luôn ngồi ca hát.” Lâm Sơ Văn đổi đề tài nói.

Sở Diệp nghe vậy sửng sốt một chút, nói: “Ca hát? Ta hát cái gì?” Lâm Sơ Văn nghĩ lại xem ngày hôm qua Sở Diệp hát gì.

Người hát cái gì mà ta phải kiếm thật nhiều nhiều tiền, nhiều tới mức tiêu không hết, mỗi ngày ngươi đổi mỗi con bảo mã khác nhau, rồi ăn tôm hùm, tay phải là một con vịt, tay trái là một con gà,...!
Sở Diệp: “……"
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, tò mò nói: “Bảo mã trong ý ngươi là ngựa tốt? Đó là Hồn Thú gì vậy ta chưa từng nghe có loại Hồn Thú nào như vậy?"
Sở Diệp: “…..” Bảo mã trong ý Sở Diệp là mấy chiếc siêu xe ở thế giới mà hắn sống trước kia! " À có thể xem như là thế."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói “Nga” một tiếng: “Thì ra là thế” Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy."
“Tẩy sauna là cái gì?” Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp: “….."
Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc nói: “Không thể nói sao?”
Sở Diệp cười gượng một chút, nói: “Cũng không phải không thể nói, chính là ý ta là thấy người hơi hôi muốn tắm rửa ấy mà."
“Ngươi còn nói muốn ăn gà, vịt, lại còn tôm hùm, có phải ngươi đang đói bụng không?
Sở Diệp bị đôi mắt nhỏ đen lấy của Lâm Sơ Văn nhìn chằm chằm, ngượng ngùng xoay đầu, thầm nghĩ: Uống rượu đúng là hỏng việc a! Uống say, liền nói hươu nói vượn, làm mất hết hình tượng của hắn.

Lâm Sơ Văn do dự một chút, nói: “Hay kêu Tuyết Bảo đi săn mồi!
Sở Diệp: “Quá phiền toái đi…..”
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Không phiền toái.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Cũng được."
Trong suốt ba tháng này Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn chủ yếu chỉ là ăn mật, một ít linh gạo với thị khô.

Cũng chưa ăn qua miếng thịt tươi nào nay nhắc đến lại có chút thèm.

“Trừ bỏ ca hát, ta còn làm cái gì khác không?” Sở Diệp thấp giọng hỏi nói.

Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Ngươi nói, ngươi phải biểu diễn thiết đầu công cho ta xem, rồi để đá lên ngực để đập."
Sở Diệp: “.....” Lại còn đi nói như vậy sao? Vừa nghe đã thấy là ngu ngốc rồi.

“Ta có biểu diễn mấy cái đó chưa?
"Khi ngươi định nhào đầu vào vách đá thì bị ta kéo lại." Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp:“.....” May mắn là bị kéo lại, nếu không chỉ sợ là hắn bây giờ đã đâm vỡ đầu chảy máu.

"Vậy còn để đá lên ngực đập."
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: " Cái đó thì ngươi không có biểu diễn." Lâm Sơ Văn nghi ngờ Sở Diệp ở trong phòng rượu tìm không thấy tảng đá nên mới xem hắn là đá mà ôm.

.....!
Sau chuyện hôm đó Sở Diệp không giám tự chuốt say mình nữa.

Bất quá, ngày qua ngày, tửu lượng của Sở Diệp từng ngày tốt lên.

“Sơ Văn, ngươi xem đây là cái gì?” Sở Diệp trong lúc ôm bình rượu uống rượu ngoài ý muốn phát hiện ra dưới đáy bình có dính một trang giấy, trang giấy dính đầy bụi, mà mép của tờ giấy cũng đã rách.

Lâm Sơ Văn lấy trang giấy ra nhìn một chút, tức khắc kích động lên, “Đây là……!Đây là phối phương của Đoán Hồn Rượu!
“Là phối phương sao?” Sở Diệp nói thầm nói.

Chủ nhân động phủ này quả nhiên không tầm thương! Một phối phương quý giá như thế mà bị dính dưới đáy vò rượu, nếu hắn mà sơ ý thì đã xem tờ phối phương thành giấy dáng rồi sau.

“Không nghĩ tới chúng ta lại nhặt được phối phương.” Có được nhiều Đoán Hồn Rượu như thế này, Lâm Sơ Văn đã thật cao hứng, không nghĩ tới lại còn có được phối phương.

Sở Diệp hỏi." Phối phương bị mất chữ sao?"
Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: "Không có, may mắn là còn thấy rõ." Tuy rằng trang giấy bị hư hại nhưng chữ trên giấy thì vẫn nhìn được.

Phối phương của Đoán Hồn Rược có giá không thua gì phối phương của dược tề linh hồn Linh cấp bán đi ít nhất cũng được mười mấy vạn đồng vàng.

Sở Diệp nhìn phối phương, nói: “Ủ loại rượu này rượu yêu cầu không ít linh thảo a! Mà quy trình u rượu cũng rất rườm rà."
Lâm Sơ Văn bất đắc dĩ nói; " Đồ vật trân quý luôn như thế, quy trình ủ rượu có một ít phiền toái cũng là khó tránh khỏi.” Muốn có được thứ tốt đâu phải là chuyện dễ dàng.

Lúc đầu khi uống Đoán Hồn Rượu Sở Diệp còn thấy nó cũng bình thường, nhưng từ khi thấy được phối phương, mỗi lần uống rượu Sở Diệp đều thấy đây là thứ quý giá.

Sở Diệp ở trong phòng rượu đã hơn ba tháng.

Hơn ba tháng qua, Sở Diệp mỗi ngày uống rượu, rèn luyện linh

hồn lực, uống Linh Tuyền Thủy, dưới sự bồi bổ của không ít thứ, linh hồn lực của Sở Diệp đang từng bước tăng lên, dần dần đạt tới yêu cầu để mở ra đại môn.

"Gần đạt yêu cầu." Lâm Sơ Văn nhìn vạc mức yêu cầu trên cánh cổng, nói..

“Cuối cùng là sắp tới rồi a!” Sở Diệp nói.

Này nếu còn không đến, rượu cũng sẽ mau uống hết.

“Lấy tư chất của ngươi, đi đầu nhập vào các đại tông môn thì chính là bảo vật.” Lâm Sơ Văn có chút cảm thán nói.

Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Ta càng thích sống tự do tự tại hơn." Nếu hắn mà đi đầu nhập tông môn chính là đi tìm đường chết.

Nếu để người ta biết tư chất trước kia của hắn chỉ là Hạ phẩm,mà bây giờ lại là Thượng phẩm chất chấn sẽ khiến người khác sinh nghi.

Mà ở thế giới này rất nghi kỵ việc đoạt xá nhất là các đại tông môn, một khi bị phát hiện là hắn đoạt xá thì hắn chết không có chổ chôn.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Cũng đúng.” Gia nhập các tông môn thì cũng sẽ gặp không ít vấn đề."
"Còn kém một chút phải làm sao đây." Lâm Sơ Văn lấy ra một lọ Tẩy Phách Linh Dịch mà hắn đã đổi trước đó.

Một lọ giá một vạn đồng vàng.

Tẩy Phách Linh Dịch phối hợp với Linh Tuyền dược lực tăng mạnh giúp linh hồn lực của Sở Diệp tăng lên không ít.

Trong mấy tháng qua Sở Diệp ngày nào cũng phải uống rượu

sớm đã ngán, nay thay đổi khẩu vị khiến hắn vui lên không ít.

"Dược tề không tệ." Sở Diệp chẹp miệng, nói.

Sau khi uống xong Tẩy Phách Linh Dịch Sở Diệp cảm thấy thần hồn thanh tỉnh hơn rất nhiều.

Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “ Một vạn đồng vàng chứ đâu rẻ.” Dược tề quý như vậy, tất nhiên phải hữu dụng rồi..

Chương 72: Thu Phục Linh Hỏa

Edtor: Tĩnh
Vài ngày sau Sở Diệp lại thử mở đại môn ra lần nữa.

Sở Diệp đặc tay lên cơ quan, dốc toàn lực rót linh hồn lực vào cánh cửa.

Thanh kiểm nghiệm trên cửa từ từ được nâng lên cho đến khi đạt đến mức yêu cầu.

Đại môn chậm rãi chấn rộng hai cánh cửa từ từ mở ra.

Sở Diệp thở dài một hơi nhẹ nhõm.

“Cuối cùng cũng mở được."
Lâm Sơ Văn nhịn không được nói: “Thật là không dễ dàng".

Sở Diệp thầm nghĩ: Đúng là không dễ dàng a! Còn tiếp tục uống rượu, hắn hoài nghi chính mình có phải hay không sẽ trúng độc cồn không, Sơ Văn nói rất đúng a! Kỳ thật, đá chấn cửa cũng không có gì là không tốt, ít nhất không cần lo lắng nỗ lực của bản thân vẫn là phí công.

Bởi vì lâu năm không ai mở ra nên khi đại môn mở ra, chấn động làm bụi đất bay khắp nơi.

Đại môn mở ra một cổ linh khí nồng đậm ập vào mặt Sở Diệp

làm cho tinh thần tinh thần Sở Diệp thần thanh khí sản.

“Thật thoải mái a!” Sở Diệp theo bản năng mà cảm thán nói.

Cái mật thất này cho ta cảm giác giống như khi ở phòng tu luyện, mà linh khí ở đây càng nồng đậm hơn.

Lúc trước bọn họ thêu phòng tu luyện giá một tháng là 3000, nếu đem so với chổ này thì giá ít cũng từ hai vạn đồng vàng.

Nếu ở đây tu luyện một khoảng thời gian chất chấn sẽ được không ít chổ tốt.

Lâm Sơ Văn hút một ngụm linh khí, vẻ mặt hưởng thụ.

“Nơi này nhất định tồn tại linh mạch, cái linh mạch này phẩm chất không thấp.

Đi vào mật thất, Lâm Sơ Văn thấy được một uông linh trì, bên trong linh trì có một đóa hoa sen trong suốt đang phiêu lãng.

Trung tâm của đóa hoa sen có một ngọn lửa đang tỏa nhiệt.

Đó chính là thứ mà Lâm Sơ Văn muốn Băng Liên Hỏa.

Lửa của Băng Liên Hỏa trong suốt oánh dịch, mười phần mỹ lệ.

" Ngọn lửa thật xinh đẹp."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy!” Trên đời có ngàn ngàn vạn đóa Linh Hỏa, nhưng chúng cũng rất xinh đẹp và hiếm thấy, Linh Hỏa thì chính là Linh Hỏa vừa xinh đẹp lại cũng rất nguy hiểm."
"Đó là cái gì?” Sở Diệp nhìn từng viên hạt châu xanh biếc trang nổi trong linh trì hỏi.

Lâm Sơ Văn đem những viên hạt châu vớt ra, có chút vui sướng nói: “Hình như là Băng Hỏa Hạt Sen.”
Lâm Sơ Văn lấy một viên nuốt vào.

Sở Diệp ngăn trở không kịp, có chút bất đắc dĩ nói: “Ngươi đó, sau lại ăn thứ này!
Lâm Sơ Văn nhìn dáng vẻ khẩn trương của Sở Diệp, nhàn nhạt cười cười, “Yên tâm, ta biết đúng mực, hạt sen này không có độc, ngược lại có thể tăng cường thể chất."
“Ăn ngon không?” Sở Diệp thò lại gần hỏi.

Lâm Sơ Văn lấy một viên hạt sen, đưa cho Sở Diệp, “Ngươi nếm thử.”
Sở Diệp không nghi ngờ đem hạt sen ăn vào, sau khi nuốt vào có cảm giác lành lạnh, sau đó thì có cảm giác như có ngọn lửa đang thiêu đốt bụng hắn.

Sở Diệp cảm giác ngọn lửa trong bụng thiêu đốt ngày càng mạnh, hắn có cảm giác trong bụng đang phổng.

Toàn thân Sở Diệp không ngừng toát mồ hôi, quay sang nhìn Lâm Sơ Văn cười cười.

“Ngươi không sao chứ.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp lắc đầu, nói: “Không có việc gì, bất quá, ngươi không đau sao?”
“Đau a! Bất quá ta còn chịu được."
Sở Diệp: “.....” Lâm Sơ Văn đúng là chịu đau hay thật! Sở Diệp vận chuyển hồn lực, để tiến hành luyện hóa hạt sen, một lát sau, cảm giác phỏng liền biến mất vô tung.

Sau khi luyện hóa hạt sen, cả người Sở Diệp đều cảm thấy thoải mái khoan khoái, như vừa đi mát xa vậy đó.

Ánh mắt tiểu hồ ly nhìn Băng Liên Hỏa tràn đầy vẻ thèm muốn.

Sở Diệp thấy tiểu hồ ly thèm mau chảy nước miếng, phất phất tay, dũng cảm nói: “Tuyết Bảo, đi đi muốn ăn liền ăn, tâm động không bằng hành động."
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp một cái, chần chờ nói: “Thật sự cho Tuyết Bảo sao?”
Bản đồ là do Tiểu Ngân tìm thấy, đại môn là do Sở Diệp, mà Linh Hỏa thì lại cho Tuyết Bảo hắn không thể không biết xấu hổ.

Gia gia hắn khi còn tại thế luôn dặn dò hắn lòng hại người không có là tốt, nhưng lòng phòng người nhất định phải có.

Lâm Sơ Văn từng nghe nói có không ít các đôi đạo lử vì tranh giành tài nguyên mà trở mặt thành thù.

Sở Diệp lại đối với hắn quá tốt hắn cũng rất vui mừng, nhưng hắn cũng có chút lo lắng.

Sở Diệp sang sảng cười nói: “Hai chúng ta là gì của nhau a! Ngươi trước đó không phải hai chúng ta có quan hệ xác thịt sao?”
Sở Diệp nói xong liền hối hận, Lâm Sơ Văn trước đây nói có quan hệ da thịt chỉ là vì cho muốn biện bạch cho hắn, bất quá, mấy ngày trước hắn uống say, dù có làm chút chuyện hoang đường, mà bọn họ hiện tại thật ra đúng là có thể xem như bước đầu mà thôi.

Lâm Sơ Văn mặt đỏ lên, né tránh tầm mắt của Sở Diệp.

Sở Diệp có chút xấu hổ nói: “ Về mồi lửa không phải đã sớm nói xong rồi sao? Không có gì phải khách khí, cùng lắm thì về sau có thứ tốt thì cho Tiểu Ngân là được, ngày tháng còn dài mà.

Lâm Sơ Văn thấy thế cũng không nói gì, liền vẫy tay với Tuyết Bảo, đem mấy viên hạt sen giao cho Tuyết Bảo.

Tuyết Bảo ngửi ngửi thứ trên tay Lâm Sơ Văn liền nuốt vào ba viên Băng Liên tử.

Sở Diệp ở bên cạnh xem mà hoảng sợ, “Tuyết Bảo quá lỗ mãng, ăn nhiều vậy có sao không?”
Lâm Sơ Văn nhẹ nhàng nói: “Không có việc gì, Tuyết Bảo chịu được."
Luyện hóa Băng Liên Hỏa rất nguy hiểm.

Nhưng Băng Liên Hỏa và Băng Hỏa Hạt Sen lại được Băng Liên dựng dục.

Nên hắn cho Tuyết Bảo ăn Băng Liên Hạt Sen nếu Tuyết Bảo luyện hóa được hạt sen thì nó sẽ hổ trợ Tuyết Bảo trong việc luyện hóa Băng Liên Hỏa, còn nếu chỉ hạt sen mà Tuyết Bảo còn không luyện hóa được vậy thì khi nó nuốt Băng Liên Hỏa thì nắm chất hơn 50% cái chết.

Sở Diệp quan sát tình huống của Tuyết Bảo, thấy Tuyết Bảo ăn ba viên hạt sen, vẻ mặt hưởng thụ cuối cùng yên tâm.

“Thật đúng là không có việc gì a!” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Tuyết Bảo nói nó rất thích hương vị của hạt sen."
“Vậy cho nó ăn đi, dù sao nơi này có không ít.” Sở Diệp hào phóng nói.

Sở Diệp lấy một viên hạt sen đưa cho Tiểu Ngân, Tiểu Ngân ghét bỏ quay đầu bay đi.

Sở Diệp nhìn bay đi Tiểu Ngân, lắc đầu, thầm nghĩ: Tiểu Ngân thật là không có ánh mắt a! Thứ tốt như vậy lại bị nó ghét bỏ, đúng là không biết nhìn hàng a! Không biết nhìn hàng, nếu Tiểu Ngân đã không biết nhìn hàng, vậy vừa lúc nhường cho Tuyết Bảo.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tổng cộng thu thập được mười sáu viên hạt sen, trừ bỏ hai người mỗi người dùng một viên, dư lại mười bốn viên đều giao từ Tuyết Bảo dùng, Băng Liên Hạt Sen dược lực rất mạnh, mười mấy viên hạt sen dùng được dùng một lúc, uy áp trên người Tuyết Bảo tăng lên không ít.

Sau khi dùng mười mấy viên Băng Liên Hạt Sen, lông toàn thân Tuyết Bảo giống như biến thành cương châm tất cả lông đều dựng lên, cả bộ lông đều bông ra.

"Tuyết Bảo, đi thôi." Lâm Sơ Văn vẫy tay nói.

Tuyết Bảo đi tới bên ap nước ao bên trong đôi mắt trộn lẫn hưng phấn cùng khẩn trương.

Lâm Sơ Văn nắm chặt nắm tay, tâm nhịn không được mà run lên.

Sở Diệp nghiêng nghiêng đầu, nói: "Không biết, Băng Liên Hỏa hương vị thế nào, không biết ăn có giống như kem hộp không".

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: "Đại khái hương vị sẽ không quá tốt."
Sở Diệp thở dài một tiếng, có chút tiếc nuối nói: "Vậy đáng tiếc……"
Lâm Sơ Văn: "….."
Tuyết Bảo vung móng vuốt, hướng tới Băng Liên Hỏa ở trung tâm hoa sen mà bay qua.

Ngọn lửa đang ở trong không trung bay múa, trông rất đẹp mắt.

Sở Diệp nhìn ngọn lửa phập phềnh ở trong không trung, tâm cũng run lên, ngọn lửa này nhìn thỉ nho nhỏ một đoàn, lại cho hắn một loại cảm giác nó rất nguy hiểm.

Tuyết Bảo chần chờ một hồi, rồi đem Băng Liên Hỏa, dẫn vào thân thể.

Băng Liên Hỏa vừa tiến vào trong cơ thể, Tuyết Bảo tức khắc thống khổ mà ngã trên mặt đất quay cuồng.

Lâm Sơ Văn cùng Tuyết Bảo tâm thần tương liên, nhất thời cũng đau tới sắc mặt tái nhợt.

“Đây là làm sao vậy?” Sở Diệp đỡ Lâm Sơ Văn.

Sắc mặt Lâm Sơ Văn tái nhợt, cười cười an ủi Sở Diệp nói:
“Không có việc gì, khi dung hợp ngọn lửa, luôn phải đối mặt với nguy hiểm."
Sở Diệp ôm Lâm Sơ Văn, cảm thấy thân thể của Lâm Sơ Văn lạnh tựa hàn băng, một hồi lại nóng như đang ôm lửa, giống như băng hỏa đang giao tranh vậy đó.

“Đau thì kêu không cần chịu đựng.” Sở Diệp nói còn chưa nói xong, Lâm Sơ Văn đã nhịn không được kêu thảm thiết.

Sở Diệp một chút hoảng sợ, nắm chặt tay Lâm Sơ Văn, không ngừng truyền hồn lực cho Lâm Sơ Văn.

Có hồn lực của Sở Diệp bổ sung, sắc mặt của Lâm Sơ Văn tốt hơn một ít.

Tuyết Bảo thống khổ mà kêu lên, cũng không ngừng ở trên mặt đất mà lăn lộn, trên người Tuyết Bảo đột nhiên xuất hiện một ngọn lửa, đem lông trên người Tuyết Bảo mà thiêu.

Ở nơi ngọn lửa xuất hiện đã đốt trọc một đám lông trên người Tuyết Bảo.

Tuyết Bảo không ngừng kêu thảm, Sở Diệp nghe tới tâm tình bất ổn.

Mà thân thể của Lâm Sơ Văn thì lúc nóng lúc lạnh, không ngừng ở trong lòng ngực Sở Diệp mà lăn lộn.

Lâm Sơ Văn vì quá đau mà muốn đem đầu đập vào vách đá, làm Sở Diệp hoảng sợ, gắt gao đem người giam cầm trong lòng ngực,

Nhiệt độ trên người Lâm Sơ Văn lên xuống bất định khiến Lâm Sơ Văn không ngừng lăn lộn, nhưng bị Sở Diệp kẹp chặt trong lòng.

Qua một hồi lâu, hơi thở trên người Tuyết Bảo bắt đầu ổn định lại, hẳn là đã bắt đầu luyện hóa Băng Liên Hỏa.

Trạng thái của Tiểu hồ ly sau khi ổn định, nhờ đó tình trạng của Lâm Sơ Văn cũng theo đó mà chuyển biến tốt đẹp.

Lại qua mấy canh giờ, tiểu hồ ly cuối cùng hoàn toàn việc luyện hóa Băng Liên Hỏa, giai vị cũng từ cấp 8 tiến lên cấp 9.

“Không có việc gì đi.” Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn nói.

Lâm Sơ Văn mềm mại ngã xuống vào lòng ngực Sở Diệp, hữu khí vô lực nói: “Không có việc gì."
Mặt Lâm Sơ Văn đỏ lên, thầm nghĩ: Thật là phong thuỷ thay phiên chuyển, trước đó Sở Diệp vì uống say mà quạy phá lung tung, hắn lại là bởi vì Tuyết Bảo dung hợp ngọn lửa mà lặn lộn khắp nơi.

“ Mỗi khi dung hợp ngọn lửa cũng sẽ nguy hiểm như vậy sao?” Sở Diệp nhịn không được nói.

Lâm Sơ Văn bình tĩnh nói: “Nếu muốn mạnh lên, việc gặp nguy hiểm cũng là khó tránh khỏi."
Băng Liên Hỏa đã là ngọn lửa tương đối ôn hòa, Tuyết Bảo nhờ trước đó đã ăn Băng Hỏa Hạt Sen, nên mói giảm tính nguy hiểm

trong lúc luyện hóa Băng Liên Hỏa.

Từ xưa đến nay, Hồn Sủng và Hồn Sủng Sư chết trong lúc dung hợp ngọn lửa là nhiều vô số kể, hắn tuy rằng bị một phen tra tấn, bất quá so với những gì thu hoạch được vẫn là đáng giá.

“Sớm biết sẽ đau như vậy, liền đã không cần cái ngọn lửa này?” Sở Diệp lắc đầu nói.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Tại sao lại không cầm? Kỳ thật, cũng không phải rất đau, ta còn chịu được mà."
Sở Diệp: “……” Có khỏe không? Lâm Sơ Văn chịu cũng hay thật, mà trước đó hắn lăn lộn không ít mà ta.

Tuyết Bảo quỳ rạp trên mặt đất, cuộn thành một đám lông nhỏ, bộ dạng tử khí trầm trọng.

“Tuyết Bảo làm sao vậy, chẳng lẽ sau khi dung hợp ngọn lửa xuất hiện di chứng gì sao.” Không có! Tuyết Bảo vừa mới tiến giai cấp 9, hơi thở trên người mười phần mạnh mẽ, bộ dạng không giống như là bị thương mà.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Không phải."
“Hay là đau ở đâu?
“Cũng không phải."
" Vậy thì tại sao ta thấy nó giống như không khỏe cho mấy."
Lâm Sơ Văn nhấp môi, nhỏ giọng nói: “Tuyết Bảo bị đốt trọc một đám lông nên tâm tình không tốt."
Sở Diệp: “…..” Thì ra là như thế! Không phải thân bệnh mà là tâm bệnh.

Hắn quên mất, Tuyết Bảo là một con hồ ly yêu đẹp như mạng, phi thường để ý dung mạo chính mình, thật vất vả mới trở nên xinh đẹp này sẽ lại bị trọc.

Tuyết Bảo “Ô ô” kêu hai tiếng, tựa hồ trách cứ Lâm Sơ Văn đem

tâm sự của nó nói ra
Thấy Sở Diệp nhìn chằm chằm mình, Tuyết Bảo vùi đầu vào trong thân thể, một bộ dạng xấu hổ không giám gặp người.

Sở Diệp vươn tay, sờ sờ Tuyết Bảo đầu, nói: “Uể oải cái gì, lông của Tuyết Bảo nhà chúng ta sẽ mọc trở lại lúc đó cành trở nên sinh đẹp hơn cả bây giờ."
Tuyết Bảo được trấn an, nhẹ nhàng cọ cọ lòng bàn tay Sở Diệp..

Chương 73: Biện Pháp Có Được Sát Khí

Editor: Tĩnh
Băng Liên Hỏa bị tiểu hồ ly luyện hóa, còn Băng Liên thì được giữ lại.

Tiểu Ngân bay tới phía Băng Liên, rắc rắc mấy tiếng thì đã đem Băng Liên ăn sạch
Sở Diệp nhìn Băng Liên bị Tiểu Ngân ăn sạch thầm nghĩ, nói:" Không nghĩ tới Tiểu Ngân không thích ăn hạt sen mà thích ăn hoa sen! Vậy cũng tốt chia đều cả hai bên, cũng không lãng phí."
Băng Liên được linh trì nuôi dưỡng nên ẩn chứa rất nhiều linh khí, sau khi Tiểu Ngân ăn vào, uy áp trên người cũng lục đục tăng lên, đã có biểu hiện muốn tấn cấp.

Sở Diệp nhìn phản ứng của Tiểu Ngân âm thầm kinh hỉ: " Cuối cùng cũng muốn tiến vào cấp 9 Sĩ cấp rồi, đúng là không dễ dàng gì."
Tiểu Ngân có thể là ăn quá no, nên thân mình quá nặng tướng bay cũng lung lay.

Sở Diệp thấy thế, đem Tiểu Ngân thu vào bên trong Hồn Thất.

Lâm Sơ Văn nhìn linh trì, nói: "Cái linh trì này hình như không đơn giản."
Lâm Sơ Văn lấy ra một cái muỗng múc một muỗng nước suối đưa vào miệng.

" Băng Liên được dựng dục trong cái linh trì này nên khi Băng Liên héo rủ đã có một phần dược lực được hòa tan vào đây."
Sở Diệp ngồi xổm bê hồ linh trì, đưa tay sờ soạng vách của linh trì.

Vách của linh trì hình như làm từ ngọc thạch, nhưng hình như không giống, hắn lại cảm thấy loại ngọc này giống linh ngọc hơn vì linh ngọc mới có khả năng giúp linh trì mở rộng diện tích và tăng nồng độ linh khí.

Bởi Sở Diệp từng dùng thử linh ngọc để giúp dòng suối trong không gian, nhưng giá cả linh ngọc khá cao nên Sở Diệp sau đó cũng không mua nữa.

Chủ nhân của sơn động này cũng quá lãng phí đi đêm linh ngọc làm thành vách thành cho một cái hồ.

Nếu có thể đem vào không gian thì tốt rồi.

Sở Diệp lâm vào suy nghĩ, mà không để ý không gian của hắn đang nóng lên, chẳng mất bao lâu linh trì đều bị hút vào chỉ để lại một cái hố.

Sở Diệp ngây ngươi, nhưng nhanh chống đem linh hồn thâm nhập vào không gian kiểm tra phát hiện không gian có thêm một dòng suối.

Lâm Sơ Văn nhìn một màng này chỉ biết há hốc mồm.

Sở Diệp có chút xấu hổ rút tay ra khỏi cái hố.

Sắc mặt Lâm Sơ Văn đại biến, không dám tin những gì mà bản thân vừa chứng kiến nói: “Ngươi.....!Ngươi đem linh trì thu sao?
Sở Diệp có chút vô tội nói: “Ta cũng không biết.....’
“Dịch chuyển linh mạch sao? Không nghĩ tới ngươi cũng có thể.”

Lâm Sơ Văn nhịn không được nói.

Sở Diệp sờ sờ mũi, có chút chột dạ nói: “Chỉ là ngoài ý muốn!"
Ngọc trụy không gian quả nhiên là bảo bối! Bây Lâm Mộng Dung mất đi phát bảo quý giá như vậy con đường sau này của cô ta sẽ không dễ dàng như trước nữa.

Lâm Sơ Văn chấn kinh hơn nửa ngày mới định ra thần lại, chậm rãi nói: "Ta nghe nói muốn di chuyển một cái linh mạch là một chuyện vô cùng khó khăn, trước phải tiên phải phái người đi thăm dò linh mạch, xác định diện tích lớn nhỏ của linh mạch và khi di chuyển linh mạch cũng cần có không ít công cụ hổ trợ, đặc biệt là phải có Hồn Vương ra tay việc này cũng yêu cầu tiêu tốn một lượng lớn linh hồn lực, trong lúc di chuyển linh mạch nếu chỉ cần phạm phải một sai lầm nhỏ thì coi như di chuyển thất bại, mà ngươi....."
Sở Diệp cười khổ một cái đừng hỏi hắn a! Hắn so Lâm Sơ Văn càng mờ mịt hơn.

“Ta thật sự không biết."
Theo hắn thì không gian của hắn chỉ là ăn may khi gặp được cái linh mạch linh ngọc này nên mới bị nó hút vào.

"Tuy rằng ta không biết ngươi làm sao mà di chuyển linh mạch, nhưng người có thể di chuyển linh mạch trong vô thanh vô thức thì đã lợi hại lắm rồi".

Theo lý luận thì khi di chuyển một cái linh mạch sẽ gây ra không ít hậu quả nhẹ thì sông đổi hướng, nặng thì núi sặc.

Lấy cái linh trì kia làm thí dụ nếu nhờ một Hồn Vương tới đây di chuyển linh mạch thì ít nhất cái sơn động này sẽ sụp cũng sẽ dẫn đến sự chú ý của người khác, nhưng Sở Diệp thì chẳng tạo ra dù một tiếng động trong khi đó hắn chỉ mới là Hồn Sĩ mà thôi.

“Không cần nhìn ta như vậy a!” nhìn ánh mắt sùng bái của Lâm Sơ Văn làm Sở Diệp có chút chột dạ.

Việc này cũng không phải là hắn lợi hại, mà là không gian trên tay hắn lợi hại.

Lâm Sơ Văn bình tỉnh lại, hỏi: " Bước tiếp theo chúng ta tính sao?"
Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: “Tam thời cứ lưu lại đây tu luyện một đoạn thời gian đi."
Tuy rằng linh mạch đã bị rút ra, nhưng bên trong mật thất vẫn còn tàn lưu của linh khí mà vẫn còn nồng đậm như củ, cũng coi như đây là một nơi tu luyện không tệ, nếu bây giờ muốn ra ngoài tìm được một nơi để thích hợp tu luyện cũng chỉ sợ là tốn không ít đồng vàng, mà vừa lúc bên ngoài đã vào đông, ra ngoài cũng không tiện.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Vậy cũng được".

Hai người quyết định hiện tại ở tạm trong sơn động một đoạn thời gian, chờ đến thời tiết ấm áp hơn một ít, mới rời đi.

Tuyết Bảo đối với quết định của hai người rất tán đồng, Tuyết Bảo vì bị linh hỏa thêu trọc một mãng nên bây giờ nó cũng không muốn ra ngoài gặp ai.

Vài ngày sau tâm tình của tiểu hồ ly cũng tốt hơn, cũng bắt đầu thể hiện kỷ năng mới, mỗi ngày đều đi khắp nơi phun lửa.

Băng Liên Hỏa thoạt nhìn thì xinh đẹp, nhưng uy lực thì lại không nhỏ chút nào, Sở Diệp nhìn thấy tiểu hồ ly phun ra một ngụm hỏa, đem tảng đá đốt chảy thành nhung nham.

Mà Tiểu Ngân khi nhìn thấy Tuyêt Bảo có thể phun lửa liền hâm mộ người ta, liền ồn ào đòi Sở Diệp phải đi kiếm Linh Hỏa cho

nó.

Linh hỏa là thứ, khả ngộ bất khả cầu, Dược Tề Sư, luyện khí sư, trận pháp sư đều muốn có được linh hỏa.

Linh hỏa nếu đem đến hội đấu giá thì giá cả ít nhất phải từ mười mấy đến hai mươi mấy vạn, nhưng linh hỏa đâu là đá cuội ở đâu cũng có thể nhặt.

Mà trước đó khi chứng kiến thảm trạng khi luyện hóa linh hỏa của Tuyết Bảo Sở Diệp làm sao có thể tùy tiện cho Tiểu Ngân dung hợp linh hỏa.

"Lửa của của Tuyết Bảo thật lợi hại!"
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy!” Có được ngọn linh hỏa này, sau này khi giết địch Tuyết Bảo cũng coi như là có nhiều thêm một đoàn sát thủ.

Thời gian từng ngày từng ngày qua đi, Tuyết Bảo cùng Tiểu Ngân chỉ tập trung vào việc củng cố cảnh giới cấp 9.

Sở Diệp lại ném một gốc Cửu Vĩ Hồ Thảo cho Tuyết Bảo, Tuyết Bảo đả sớm gấp không chờ nổi bắt được liền ăn luôn.

Tuyết Bảo sau khi ăn Cửu Vĩ Hồ Thảo biểu tình thập phần hưởng thụ, biểu hiện y ngư đang cắn thuốc vậy.

“ Cửu Vĩ Hồ Thảo của ngươi, giống như ăn không hết vậy.” Lâm Sơ Văn có chút thắc mắt, hỏi.

Sở Diệp cười, nói: “Xem như vậy đi."
Lâm Sơ Văn chớp chớp mắt, nói: “Nếu tiếp tục như thế này, Tuyết Bảo có khả năng sẽ ăn trên một ngàn cây Cửu Vĩ Hồ Thảo đấy.”
"Một ngàn cây, hẳn là không thành vấn đề gì.” Dù sao trong

không gian, Cửu Vĩ Hồ Thảo chính là cuồn cuộn không dứt.

Tuyết Bảo nghe được Sở Diệp nói thế, liền cao hứng nhảy nhót.

Dược thảo trồng trong không gian thì thời gian thành thục đã nhanh, nay lại được dung hợp với linh mạch thời gian lại ngắn thêm nữa.

Sở Diệp kiểm tra một vòng không gian liền cảm thấy lần nay đi thu hoạch đã ngoài dự tính của hắn, nhưng cũng không sau đâu ai chê mình nhiều tiền đâu.

“Kế tiếp là chuẩn bị tụ khí thành sát, nhưng nếu tìm được sát khí thích hợp thì tốt, nhưng sát khí cũng không dễ dàng có được không biết lại mất bao lâu đây, nếu sớm có được thì Tuyết Bảo cùng Tiểu Ngân là có thể bước vào cấp Chiến Tướng rồi” Sở Diệp có chút buồn rầu, nói.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, cười khổ một chút, nói: “Làm gì đơn giản như vậy a! Cấp 9 cùng cấp 9 đỉnh núi vẫn là có khoảng cách không nhỏ.

Sở Diệp tin tưởng tràn đầy nói: “Lấy tư chất của Tiểu Ngân cùng Tuyết Bảo đây chỉ là chuyện sớm muộn mà thôi.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Khi tấn cấp từ Hồn Sĩ thành Hồn Sư, cũng không phải là đơn giản như vậy."
Hắn không nghi ngờ thiên phú của Tiểu Ngân cùng Tuyết Bảo, chỉ là muốn tiến giai Chiến tướng thì tài nguyên cùng cơ duyên là không thể thiếu.

Có thể ví như mỗi Hồn Sĩ khi muốn tấn cấp lên Hồn Sư thì phải đi qua một cái lạch trời, một Hồn Sĩ khi trở thành Hồn Sư thì địa vị, sức mạnh cũng sẽ khác nhau rất nhiều, nhưng chung quy muốn thành Hồn Sư bắt buộc phải có sát khí.

Không có sát khí nếu muốn thăng cấp là mạo hiểm trăm phần dễ dàng bị phản phệ, thần hồn tiêu tán.

Lâm Sơ Văn nhớ rỏ trong gia tộc từng có một vị Hồn Sĩ cấp 9 nhưng đã 80 tuổi thọ nguyên sắp hết nhưng, không tìm được sát nên bí quá hóa liều, tự tấn giai mà không cần sát khí cuối cùng Hồn Sủng thì chết mà ông ấy thì bị phản phệ nổ tan xác mà chết, hoàn cảnh lúc đó rất thảm thiết.

Lâm Sơ Văn xoa xoa cái trán nghĩ sát khí không phải muốn có là có! Mỗi khi nó xuất hiện chất chấn sẽ vấy lên một trận tranh phong.

Trước đó trong hội đấu giá, chỉ có nữa phần Thanh Cương Sát Khí mà giá cả đã lê tới hai mươi vạn, dù đó chỉ là nữa phần mà thôi vật muốn mua được một phần sát khí giá là bao nhiêu đây.

Muốn có được sát khí là chuyện không dễ dàng.

Nói chung muốn có được sát khí thì có ba cách.

Cách thứ nhất, là đến hội đấu giá để mua, nhưng vậy thì quá nguy hiểm, nếu sau lưng không có người chống đở mà ở hội đấu giá đấu giá thứ này chỉ khiến bản thân trở thành cái đích cho người ta ngấm đến, đã có không ít người chân trước vừa mua được sát khí thì chân sau đã bị người ta giết chết.

Đã có không ít Hồn Sủng Sư đã phải bỏ mạng vì sát khí.

Nếu hắn cùng Sở Diệp đi mua Linh Hỏa chất chấn sẽ bị người ta truy sát.

Lâm Sơ Văn nhớ khá rõ trước đây hắn cùng gia gia tham gia một hội đấu giá, có bán đấu giá một phần Tử Vụ sát khí, sau đó có một vị Hồn Sư lấy 123 vạn mua đi.

Khi Hồn Sư đó vừa ra khỏi hội đấu giá thì đã bị ba thế lực khác nhau vây công.

Vị Hồn Sư kia vì muốn thoát thân nên đã đem sát khí chia thành 2 phần một phần ném ra ngoài để gây chú chý, còn một phần thì ông ta giữ lại trong người.

Những người vào hội đấu giá để mua sát khí thường sau lưng phải có tông môn hoặc là gia tộc chống lưng.

Hắn cùng Sở Diệp ăn sài tiết kiệm mấy năm thì cũng có thể đủ được mấy trăm vạn.

Nhưng khi mua được thì còn toàn mạng hay không lại là một chuyện.

Cách thứ hai, là tìm kiếm sát hố để thu thập sát khí.

Nhưng mà bình thường các sát hố thường sẽ bị các tông môn hoặc các thế lực lớn quản lý trông giữ.

Muốn tìm kiếm sát hố là chuyện không dễ dàng gì.

Đã có rất nhiều Hồn Sĩ sau khi lên cấp 9, bắt đầu đi tìm sát khí nhưng có những người đi tìm cả đời sau đó vì bỏ lở thời cơ thọ mạng cũng hết, nhưng có những người không muốn từ bỏ, liền làm liều lên cấp mà không có sát khí nhưng kết quả thường chỉ có một kết quả là chết.

Cách thứ ba, đó chính là gia nhập tông môn, sát khí trong thiên hạ có mười phần thì hết tám phần đã nằm trong tay tông môn.

Có thể thấy được thực lực tông môn có bao nhiêu lớn mạnh.

Các Hồn Sủng Sư khi gia nhập tông môn thì chỉ cần kiếm đủ

điểm cống hiến là có thể đổi được sát khí.

Tuy rằng số điểm cống hiến để đổi được sát khí là không phải thấp nhưng đối với những tán tu thì đã dễ dàng không ít.

Bởi vì điểm đó mà không ít các Hồn Sủng Sư trẻ tuổi lại nguyện ý muốn gia nhập tông môn.

Trong ba phương pháp có được sát khí thì suy xét về nhiều phương diện thì cách thứ hai là thích hợp nhất với hắn cùng Sở Diệp nhưng con đường thứ hai yêu cầu vận khí của bọn họ phải cao, nhưng không sao hắn và Sở Diệp vẫn còn rất trẻ từ từ suy tính cũng không sao..

Chương 74: Lộ Tuyến Xảy Ra Vấn Đề

Editor: Tĩnh
Thời gian thấm thoát trôi, thời tiết cũng đã bắt đầu ấm lên.

Vì muốn tìm kiếm sát khí Sở Diệp đã đem tất cả tình tiết trong cuốn tiểu thuyết mà nhớ lại một lần nhưng cũng không tìm ra được biện pháp nào tốt cả.

Trong tiểu thuyết có nhắc đến một số người may mắn có được sát khí nhưng lại không nhắc rõ những người đó là ai, manh mối quá mơ hồ nên coi như chẳng tìm được biện pháp gì cả.

Trong khoảng thời gian này thực lực của Tuyết Bảo cùng Tiểu Ngân cũng đã năng lên không ít, đặc biệt là Tuyết Bảo nó đã dành ra một khoảng thời gian để tập luyện cách khống chế ngọn lửa một cách nhuần nhuyễn nhất, ví dụ nếu Tuyết Bảo muốn nung chảy đá thì cỏ cây quanh đó tuyệt đối sẽ không bị tổn hại.

Tuyết Bảo đã có thể nén lửa lại thành như quả cầu rồi ném vào một điểm cố định, trên vách đá trên sơn động đã có trên trăm cái lỗ do Tuyết Bảo luyện tập mà tạo ra.

“Sát khí a! Sát khí, như thế nào mới có được sát khí đây?” Sở Diệp dựa vào vách tường, chán đến chết lẩm bẩm tự nói.

"Sát khí thì cứ từ từ rồi suy xét, chuyện gắp rút bây giờ là đi tìm thứ mà gia gia để lại."Lâm Sơ Văn nói.

Trong các Dược Tề Sư có lưu truyền một câu đó là quen tay hay việc, dựa vào luyện tập liên tục để năng cao trình độ, Lâm Sơ Văn cũng làm y như thế xác suất thành công khi phối dược cũng năng lên không ít, nhưng trong tay Lâm Sơ Văn không có quá nhiều phối phương để luyện tập nên trình độ tăng lên của hắn cũng chỉ hữu hạn, từ đó Lâm Sơ Văn càng mong muốn phải sớm lấy được truyền thừa mà gia gia hắn để lại cho hắn.

Để hắn có thể năng cao trình độ của bản thân lên cao hơn.

Mặc dù có được sát khí nhưng tỷ lệ thành công từ Hồn Sĩ lên Hồn Sư cũng chỉ có ba thành cơ hội, nhưng đó là khi Hồn Sủng tư chất không quá tôt.

Còn Tiểu Ngân cùng Tuyết Bảo tư chất rất tốt nên xác suất thành công lên tới tám thành, nhưng Lâm Sơ Văn vẫn muốn phải năng cao lên khả năng tấn giai thành công cho bọn nó.

Nếu hắn có thể luyện chế được dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch Trung cấp cho Tuyết Bảo cùng Tiểu Ngân dùng thì khi tấn cấp Chiến tướng sẽ càng dễ dàng hơn.

Lấy trình độ hiện tại của hắn nếu luyện chế dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch Trung cấp thì vẫn còn hơi miễn cưởng, vì vậy hắn muốn phải càng sớm càng tốt lấy được truyền thừa mà gia gia để lại vậy thì hắn có thêm được vài phần tự tin.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Vậy, chúng ta đi thôi."
Tung tích của sát khí hiện tại cũng không tìm được chi bằng bây giờ đi tìm đồ vật mà gia gia của Sơ Văn lưu lại thì càng thiết thực hơn.

Sở Diệp âm thầm nghĩ đồ vật mà gia gia của Lâm Sơ Văn lưu lại chất chấn không phải là thứ bình thường, nếu không hắn cũng không thể lấy thân phận pháo hôi mà tồn tại lâu như vậy.

.....!
Hai ngày sau.

Một chiếc xe ngựa đang chạy băng băng trên đường, Sở Diệp ngồi đằng trước tâm tình thoạt nhìn không tệ.

Lâm Sơ Văn ngồi bên cạnh Sở Diệp nhíu mày đầu, nói: “Bên ngoài gió có chút lớn, ngươi vào bên trong xe ngựa nghỉ ngơi đi ở đây cũng có Tuyết Bảo lo liệu rồi.

Chiếc xe ngựa cùng ngựa là Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp mua được ở một thành trấn mà bọn họ đi qua trước đó, con ngựa kéo xe là một con Ô Chuy Mã cấp 4, khi mua nó người bán kia có nói nó bản tính kiệt ngạo vẫn chưa được thuần hóa hoàn toàn vậy còn chưa xong lại còn có tật xấu là thích đá người.

Vậy mà Sở Diệp nói không sao và quyết định muốn mua nó.

Tuy Ô Chuy Mã tính tình không tốt nhưng nó lại bị Tuyết Bảo ngồi trên đỉnh đầu dù tính có xấu mấy cũng không giám làm rộn bởi cấp bậc nó thấp hơn Tuyết Bảo rất nhiều, bị Tuyết Bảo ngồi trên đầu y như thái sơn áp đỉnh thì nó dù cứng đầu tới mấy cũng phải an phận lại.

Sở Diệp lắc đầu, nói:" Không cần khó khăn lắm mới được hít thở bầu không khí như thế này ở ngoài đây thoải mái hơn."
Sở Diệp suốt nữa năm qua đều ở trong sơn động, sớm đã thấy bức bối nay được ra ngoài làm cho hắn cảm giác y như rằng đã tìm lại được tự do.

Lâm Sơ Văn cười, nói: “ Vậy cũng được."
Sở Diệp thưởng thức phong cảnh hai bên đường tâm tình cũng thoải mái dễ chịu hơn.

Xe ngựa chạy tới một giao lộ gặp phải một đoàn xe khác chận

đường.

Lâm Sơ Văn bảo tiểu hồ ly kêu Ô Chuy Mã nhường đường cho chiếc xe ngựa kia, tránh cho không nó dở chứng.

Xe ngựa phía đối diện có một tiểu cô nương mặc bộ xiêm y mà vàng ló đầu ra khỏi xe ngựa.

“Tỷ tỷ, ngươi xem tiểu hồ ly kia thật xinh đẹp."
" Đúng là rất xinh đẹp."
“Tiểu ca, con hồ ly ngươi có bán hay không?
Sở Diệp nhìn qua tiểu cô nương ở chiếc xe ngựa bên kia, mặt lãnh nói:" Không bán."
Sở Diệp thầm nghĩ: Tiểu nha đầu này đúng là không mắt, lại có thể đem Tuyết Bảo trở thành sủng vật.

Hứa Thiến nghe vậy, có chút uể oải.

Tuyết Bảo đứng lên xù lông đuôi, có chút khinh thường liếc mắt nhìn Hứa Thiến một cái.

Hứa Thiến bị Tuyết Bảo liếc mắt một cái, cũng không tức giận, ngược lại phát ra một tiếng, kinh hô: “Hảo đáng yêu”.

Sở Diệp lắc đầu, thầm nghĩ: Đúng là lớn lên đáng yêu thật sự có thể muốn làm gì thì làm a! Kiếp trước, gấu trúc lớn một thân béo ú ai gặp cũng khen đáng yêu, nhưng con người mà mà béo ú như gấu trúc thù bị kêu là đồ mập chết tiệt.

Sở Diệp thò lại gần nói khẽ với Lâm Sơ Văn nói: “Tuyết Bảo càng ngày càng xinh đẹp, sẽ trêu hoa ghẹo nguyệt bây giờ là câu dẫn tiểu cô nương, nếu lần sah câu dẫn tới một con hồ ly cái tới, nói không chừng có thể sinh ra một đống tiểu hồ ly."
Lâm Sơ Văn trừng mắt nhìn Sở Diệp, bất đắc dĩ nói: “Tuyết Bảo còn nhỏ lắm.”
“Hai vị bằng hữu, suy xét một chút được không ta ra 5000 đồng

vàng thế nào? 5000 đồng vàng, không ít.” Hứa Thiến không sợ chết nói.

Sở Diệp mắt trợn trắng, nói: “Không có hứng."
Con nhỏ ngu ngốc này ở đâu ra vậy! Muốn mua lại tiểu hồ ly của bạn họ.

Phải biết rằng Tuyết Bảo cứ hai hoặc ba ngày sẽ ăn một gốc Cữu Vĩ Hồ Thảo, mà giá của một cây Cữu Vĩ Hồ Thảo giá đã là 5000 đồng vàng.

Vậy mà tiểu nha đầu đó giám ra giá 5000 đồng vàng để mua Tuyết Bảo, 5000 đồng vàng cũng chỉ bằng một bửa ăn của Tuyết Bảo mà thôi.

Hứa Thiến nghe Sở Diệp lại cự tuyệt nói, có chút bất mãn chu lên miệng.

“Lại thêm một ngàn."
Sở Diệp lắc đầu, có chút bất đắc dĩ nói: “Vị tiểu thư này, vấn đề ở đây không phải là tiền.”
Hứa Thiến rầu rĩ nói:" Vậy ngươi ra giá đi!
Sở Diệp có chút khó chịu nói: “Đã nói tiền không phải vấn đề.”
Hắn nếu thật mở miệng, tiểu nga đầu này trả cũng không nổi.

Hứa Thiến còn chưa mở miệng thì một hộ vệ bên cạnh cô ta đã mở miệng:" Còn không phải chỉ là một con tiểu hồ ly sao? Nó được tiểu thư ta để ý đó là phúc phận của nó, rốt cuộc có bán không?"
Sở Diệp có chút thương hại nhìn hộ vệ kia, thầm nghĩ: Nhìn là biết cái tên hộ vệ này là mệnh pháo hôi! Sợ là sống không được bao lâu nữa đâu.

Tiểu hồ ly nghe có người đang khiêu khích, lập tức tức giận, hé miệng, phun ra một quả cầu lửa.

Hộ vệ kia tránh không kịp, nên bị đánh chúng.

Quả cầu lửa bay thẳng qua đầu hộ vệ kia, đem đỉnh đầu của hộ vệ kia đốt trọc một khối.

Sở Diệp thấy người nọ bị đốt thành cái đầu Địa Trung Hải, nhịn không được bật cười.

Tên hộ vệ kia vốn muốn ra mặt để lấy lòng hai vị tiểu thư nhưng không ngờ bị đốt thành như vậy.

Thẹn quá hóa giận.

“Các ngươi thật to gan, lại dám khiêu khích người Hồng gia.” Hộ vệ lớn tiếng nói.

Những hộ vệ kia nghe vậy liền lập tức xuất động, nhìn Sở Diệp như kẻ địch.

Sở Diệp híp mắt, bên trong đôi mắt hiện lên từng trận hàn quang, hắn là người không muốn gây chuyện, nhưng nếu đối phương thật sự muốn đánh nhau hắn cũng chẳng sợ, bên trong đội ngủ của đối phương không có Hồn Sư, không đáng để lo.

Tiểu hồ ly hé miệng, rống lớn một tiếng, tiểu hồ ly rống xong, những con ngựa bện kia lập tức bị kinh sợ.

Mấy con ngựa có phẩm cấp cũng bắt đầu hoảng sợ chạy tán loạn.

Mấy ngự mã sư không kịp phòng bị liền mất khống chế với đám ngựa.

Tiểu hồ ly tràn đầy đắc ý lay động cái đuôi, phát ra từng trận tiếng cười “Khặc khặc”.

Tên hộ vệ đã đứng ra khiêu khích trước đó giờ mới phát giác tiểu hồ ly không phải là dạng dễ chọc, ý thức được lần này là gặp phải cường địch, sắc mặt có chút khó coi.

“Xin lỗi, hai vị đạo hữu hộ vệ nhà ta đã lỗ mãng, không nhận ra đây là Hồn Thú của các hạ.” Bên trong xe ngựa đi ra một nữ tử áo đỏ lên tiếng hoà giải.

Tiểu hồ ly ném đuôi, khoan thai ghé vào đầu của Ô Chuy Mã, bài ra một tư thế khoan thai, chẳng giống bộ dạng hung thần trước đó.

Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Nếu là hiểu lầm, vậy mọi người cũng đừng để ý."
Hứa Băng Đồng nhìn tiểu hồ ly, cười cười, tán thưởng nói: “Các hạ dưỡng hồ ly thật có phong thái!
Tiểu hồ ly nghe thấy bản thân được khích lệ, ngẩng đầu ưỡn ngực, vẻ mặt đắc ý.

“Tiểu thư quá khen.” Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói.

“Nếu đã là hiểu lầm vậy mọi chuyện dừng ở đây thôi, vậy chúng tôi xin cáo từ tiểu thứ, chúng tôi xin phép đi trước.

Hứa Băng Đồng gật đầu, nói: “Hai vị xin cứ tự nhiên.

Lâm Sơ Văn khống chế xe ngựa rời đi, Hứa Băng Đồng lấy lễ nhượng Sở Diệp cung Lâm Sơ Văn đi trước.

“Tỷ tỷ, sao ngươi lại ngăn cản ta!” Hứa Thiến nhíu mày nói.

Hứa Băng Đồng tức giận nhìn thoáng qua muội muội, nói: “Ngươi cũng quá lỗ mãng, con tiểu hồ ly kia không phải sủng thú, mà là Hồn Thú, đã có chủ."

Hứa Thiến có chút vô ngữ nói; “Ta nào biết đâu lại một nam nhân đi khế ước với hồ ly, ta chỉ là muốn mua nó tặng tỷ mà thôi."
Hứa Băng Đồng sắc mặt không tốt lắm nói: “Con hồ ly kia không đơn giản như vậy đâu a! Cấp bậc của nó so với Hỏa Vân Tước của ta còn cao hơn."
Hứa Thiến tràn đầy kinh ngạc nói: “Không thể nào, nếu ta nhớ không lầm thì Tiểu Vân của tỷ đã là cấp 8 rồi.

Nếu cao hơn cấp 8 không phải là cấp 9 sao?
Hứa Băng Đồng gật đầu, nói: “Đúng thế."
Hứa Thiến thì thào nói: “Như thế lại như vậy hai người kia thoạt nhìn còn rất trẻ tuổi cấp bậc lại có thể cao hơn tỷ tỷ sao?
“Nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên.” Hứa Băng Đồng ngoài miệng nói như vậy, đôi mắt bên trong, cũng lộ ra vài phần không cam lòng.

Hứa Thiến bĩu môi, nói: “Tỷ, trong mắt ta ngươi vẫn là người lợi hại nhất, hai người kia nhất định cũng sinh ra trong đại gia tộc, nên mới có thể như thế."
Hứa Băng Đồng cười cười, nói: “Ngươi a! Muội chỉ biết hống người là giỏi, thay vì lo chuyện không đâu, còn không bằng hảo hảo bồi dưỡng con Tầm Bảo Hùng của muội kìa, ngươi cũng đúng là, rõ ràng có thể lựa chọn Hồn Sủng tốt hơn để khế ước mà lại cố tình lựa chọn Tầm Bảo Hùng chỉ vì nó lớn lên xinh đẹp."
Tuy rằng Tầm Bảo Hùng có năng lực tìm kiếm linh thảo, nhưng Hứa Thiến lại khế ước một con Tầm Bảo Hùng có huyết mạch không tính là cao nên năng lực tìm kiếm linh thảo cũng bình thường.

Tầm Bảo Hùng có chút ham ăn lại biếng làm, mà Hứa Thiến cũng không thèm quản.

Tầm Bảo Hùng thiên tính lười nhác, Hứa Thiến lại không để bụng, tuy có các loại tài nguyên xây, kia chỉ Tầm Bảo Hùng giai

vị bay lên vẫn là có chút thong thả.

“Tỷ tỷ, vừa nảy con hồ ly kia tại sao lại phun lửa? Tiểu Giang còn bị thêu trọc một mớ tóc chẳng lẽ là Hỏa Hồ sao?
Thiếu nữ áo đỏ sắc mặt ngưng trọng nói: “Hỏa Hồ sẽ không dài như vậy, nhìn nó hình như là Tuyết Hồ."
“Tuyết Hồ? Tuyết Hồ sẽ phun lửa sao?
Hứa Băng Đồng híp mắt mắt, nói: “Tuyết Hồ tất nhiên là không phun lửa, nhưng chỉ cần thu phục được Linh hỏa là có thể sử dụng ngọn lửa rồi."
Hứa Thiến trừng lớn mắt, nói: “Tỷ tỷ, ngươi là nói, con Tuyết Hồ kia có khế ước với Linh hỏa?”
Linh hỏa là thứ khó được a! Gia tộc bọn họ có một người chuyên phụ trách luyện khí, người đó cũng đã tìm rất nhiều phương pháp để có được Linh hỏa nhưng tất cả đều không thể được, không nghĩ tới, bọn họ tùy tùy tiện tiện ra đương, liền đã gặp một con hồ ly khế ước Linh hỏa.

“Đúng vậy con hồ ly kia chất là đã khế ước với Linh hỏa, mà giá trị của Linh hỏa thì ngươi cũng biết rồi đó vậy mà ngươi dám ra giá 5000 đồng vàng để mua người ta, quả thực là si tâm vọng tưởng.” Vừa rồi nếu đánh nhau, bọn họ tất nhiên sẽ không thể chiếm thế thượng phong.

Ý thức được chính mình vừa chọc giận một kẻ không tầm thường, Hứa Thiến đỏ cả mặt, nói: “Ta nào có biết đâu nó là Hồn Thú tại ta nghĩ nó chỉ là sủng thú mà thôi."
Hứa Thiến có một bằng hữu cũng nuôi một con hồ ly làm sủng thú, lông nó xù xù thập phần đáng yêu, nên khi Hứa Thiến thấy Tuyết Bảo liền cũng nghĩ nó giống như sủng thú của vị bằng hữu kia.

“Ngươi đó! Nhãn lực cần phải đề cao hơn nữa lần sau quan sát kỷ trước khi hành động giúp ta, may mắn lần này gặp được người ta có tính tình tốt, bằng không chỉ với việc ngươi muốn cướp Hồn Thú của đối phương cũng sẽ không dễ dàng cho qua

như vậy đâu.” Hứa Băng Đồng cảnh cáo nói.

Hứa Thiến làm nũng nói: “Ta nào biết sẽ gặp loại tình huống này, tại ta nghe mọi người nói giá của hồ ly cũng không cao mà chúng còn rất dễ thương nữa ai ngờ rằng tùy tùy tiện tiện lại gặp được một con, nhưng chỉ là nó quá hung hăng."
Hứa Băng Đồng gật gật đầu, nói: “Xác thật đúng là có chút ngoài ý muốn."
Hồ thú phần lớn có thiên tư hữu hạn, bồi dưỡng được đến cấp 6 cấp 7 đã là khó được, vậy mà cọn họ lại vừa mới gặp một con, lại còn là cấp 9.

Hứa Băng Đồng nhìn Tiểu Giang liếc mắt một cái, nói: “Tiểu Giang, đường đi còn dài, ngươi không cần tùy tiện đắc tội với người ta."
Tên hộ vệ kia bị nhắc nhở, cúi đầu có chút không biết nói gì, sau một lát, mới gian nan nói: "Dạ, cẩn tuân tiểu thư phân phó."
Sở Diệp ngồi ở trên xe ngựa, mở mắt.

“Tính ra nha đầu áo đỏ kia cũng có chút ánh mắt biết, Tuyết Bảo là Hồn Thú có chủ chứ không phải sủng thú như tiểu nha đầu áo vàng kia nghĩ."
Trước đó Sở Diệp uống một số lượng lớn Đoán Hồn Rượu, linh hồn lực dân lên nhanh dâng lên, này đã không cần thông qua ong đàn để thám thính nữa, chỉ cần hắn phóng linh hồn lực ra là đã biết hai tỷ muội kia nói gì.

Lâm Sơ Văn chống cằm, nói: “Cô ngương hồng y hồi nảy cũng là Hồn Sủng Sư, hình như là cấp 8 thì phải."
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, cười cười, nói: “Ngươi nhãn lực thực tốt a! Đúng là cấp 8."
Lâm Sơ Văn hỏi Sở Diệp:" Bọn họ hồi nảy nói gì vậy."
" Bọn họ bảo chúng ta anh tài xuất thiếu niên".

Nét mặt Sở Diệp đầy đất ý nói.

Lâm Sơ Văn đỏ cả mặt, “ Bọn họ nói quá thôi."
Tuy hắn nói thế, nhưng hiện nay có mấy ai ở độ tuổi này mà đã là Hồn Sĩ cấp 9 rất ít người có thể đạt tới như vậy.

Hắn mấy năm nay cơ duyên đạt được không ít, con đường tu luyện cũng coi như thuận bườm xui gió không ít.

Dù cho gia gia hắn không xảy ra chuyện thì hắn cũng chưa chất tu luyện được tới một nữa của trình độ hiện này.

Trước kia ở Lâm gia cũng có một Hồn Sĩ 30 tuổi tiến vào cấp 9 được xem là anh tài trong gia tộc bởi vì trong những người đồng trang lứa chưa ai được như vậy.

Mà Lâm gia mấy năm qua cũng vì muốn người đó tiến cấp mà đi tìm sát khí nhưng đã mấy năm rồi vẫn chưa nghe tin tức gì.

Hồn Sĩ khi chưa vượt quá 40 tuổi thì việc kết sát cũng sẽ dễ dàng hơn, nhưng từ tuổi 50 thì hy vọng đó càng thêm gia vời.

Mà vị Hồn Sĩ kia cũng đã chờ hơn 10 năm rồi nhưng vẫn chưa thể kết sát.

Trước kia Lâm Sơ Văn cảm thấy bản thân cũng không có gì đặc biệt nhưng không nghĩ tới sau này khi bản thân chưa tới 20 tuổi thì đã là Hồn Sĩ cấp 9, đúng là thế sự luân chuyên.

Nếu hắn bây giờ mà quay về gia tộc không chừng sẽ khiến bọn họ kinh ngạc không nhỏ.

Còn vượt qua vị Hồn Sĩ từng được xưng thiên tài của gia tộc.

Nếu dựa theo tốt độ tiến cấp của hắn cùng Sở Diệp thì có thể sánh ngang với các đệ tử chân truyền được các tông môn hoặc các gia tộc lớn đặc biệt bồi dưỡng.

Lâm Sơ Văn nhìn thoáng qua Sở Diệp âm thầm cảm thán năm đó nếu không phải nhờ có Sở Diệp ra tay tương cứu dù hắn không chết thì giờ đây cũng chỉ là một Hồn Sĩ cấp 3 cấp 4 bình thường mà thôi.

Làm sao khả năng mà đi đến bước này.

Hắn thật sự đã rất may mắn khi gặp được Sở Diệp.

Sở Diệp có chút khó hiểu nói: "Làm gì nhìn ta giữ vậy?"
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Không có gì, ta chỉ là đang suy nghĩ, vận khí của ta thật tốt nên mới may mắn gặp được ngươi."
“Ta cũng thấy thật may mắn khi gặp được ngươi.” Sở Diệp nói..

Chương 75: Dược Tề Sư Truyền Thừa

Editor: Tĩnh
Trên đường gặp được đôi tỷ muội kia coi như chỉ là khúc nhạc đệm mà thôi cũng chẳng ảnh hưởng gì tới chuyến đi của bọn họ.

Lâm Sơ Văn dựa theo chỉ dẫn của gia gia lưu lại mà đi tới rừng Sương Mù.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu:" Ngươi thật sự muốn đi vào bên trong rừng Sương Mù sao?
Rừng Sương Mù chướng khí tràn ngập, người thường tiến vào trong đó, rất dễ bị lạc đường.

“Ở đây hình như có mùi gì đó!” Sở Diệp nhăn cái mũi nói.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, “ Đúng là hương vị ở đây không dễ chịu cho lắm."
Có không ít hung thú không biết ở đây có khí độc nên hay chạy vào đây, khi đi vào bởi vì trúng khí độc mà chết thân thể phân hủy nên tạo ra một mùi vị không dễ chịu cho mấy.

“Gia gia ngươi như thế nào lại chạy đến một nơi như thế này?” Sở Diệp có chút hồ nghi nói.

Xung quanh rừng Sương Mù không một bóng người hoàn cảnh thì u ám, muốn đi tìm một cái thôn trang thôi đã cách đây mười mấy dậm.

Ở đây được xem như khu đất chết.

“Rừng Sương Mù hoàn cảnh đặc biệt, lại sinh trưởng một ít linh thảo đặc biệt, gia gia vào đây là vì tìm kiếm quỷ nấm sương mù.” Lâm Sơ Văn nói.

Lâm Sơ Văn lấy mấy lọ dược tề, đưa cho Sở Diệp: “Đây là dược tề Khư Chướng, ăn vào liền sẽ không bị chướng khí ảnh hưởng.

Sở Diệp có chút tò mò nói: “Ngươi khi nào thì chuẩn bị nó vậy, ta cũng chưa từng thấy nó."
“Ta chuẩn bị cũng được một khoảng thời gian rồi.” Lâm Sơ Văn đã sớm nghĩ sẽ tìm đến đây cho nên đã sớm bắt đầu chuẩn bị
“Ngươi phòng ngừa mọi việc thật chu đáo!” Sở Diệp khích lệ nói.

Bên trong rừng Sương Mù, sinh trưởng không ít độc vật.

Trong lúc hai người đi gặp một con Ngũ Thải Ban Lan nó nhìn khá giống nhện, nó rớt xuống làm Sở Diệp hoảng sợ.

Tiểu hồ ly hỏa tốt phun ra một ngụm hỏa, thực nhanh đem con nhện kia thiêu thành tro tàn.

Làm xong việc này, tiểu hồ ly quay đầu lại, nhìn Sở Diệp “Pi” một tiếng.

Sở Diệp cảm thấy được trong ánh mắt của Tuyết Bảo ánh lên vẽ khinh thường hắn.

Sở Diệp "....." Tại hắn nhất thời giật mình thôi mà.

Rừng Sương Mù cũng không thích hợp cho rất nhiều loại hung thú sinh tồn, nhưng đối với một ít loài như nhện, rắn độc mà nói, thì hoàn cảnh nơi đây chính là thiên đường cho chúng sinh

tồn.

Càng là thâm nhập vào xâu trong rừng Sương Mù, càng gặp được đủ loại độc vật.

Sở Diệp không cẩn thận, đi ngang qua một cái sào huyệt của bầy rắn, phát hiện đàn rắn đang đánh nhau.

“Mấy con rắn đó đang làm gì a! Đánh nhau sao?” Sở Diệp thu hồi linh hồn lực, có chút kinh tủng.

“ Ta thấy chúng hình như đang đánh nhau rất kịch liệt, có phải là đang tranh giành chức xà vương thì phải."
Lâm Sơ Văn mặt đỏ cả lên, nói: “Chúng ta đi thôi."
Tình huống của đám rắn kia Lâm Sơ Văn đã thấy rõ.

Chú ý sẽ thấy đám rắn đang quay quanh một bụi hoa màu đỏ bụi hoa kia tên là Tiên Huyễn Tâm Hoa, loại hoa kia có khả năng giống y như xuân dược của con người, thật ra bầy rắn kia thật ra là đang giao phối vì muốn tăng tỷ lệ thụ thai nên khi giao phối loài rắn hay đi tìm loại linh thảo này.

Nên mới tạo ra cảnh tượng có hơn một ngàn con rắn đang dây dưa với nhau, nhưng bị Sở Diệp nhìn lầm thành là đang đánh nhau.

" Rắn khi đánh nhau thật khiến người ta kinh sợ." Sở Diệp, nói
Sở Diệp thật ra đối với cảnh tượng trước mắt thật ra cũng đã thích ứng không tệ, nếu như là lúc trước thì sớm đã ngất đi rồi.

Tuy như thế nhưng khi thấy cảnh tượng đó cũng làm hắn sởn gai ốc không nhẹ.

Sở Diệp vươn tay bắt lấy tay Lâm Sơ Văn định đi tiếp thì thấy tay đối phương lạnh ngắt liền hỏi:" Ngươi cũng bị dọa rồi sao?"
Lâm Sơ Văn cúi đầu không nói gì.

Trước giờ Sở Diệp luôn cho rằng Lâm Sơ Văn có lá gan lớn, nhưng nay không ngờ thật ra đối phương chỉ là giả vờ mạnh mẽ mà thôi.

Làm cho khí khái nam nhi của Sở Diệp bộc phát lên.

Bị chọc thủng ngụy trang, Lâm Sơ Văn có chút thẹn thùng, cường ngạnh nói: “Chúng ta đi thôi."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Hảo.”
Trong lúc đi hai người đi qua không ít nơi chướng khí nồng đậm, nếu không nhờ trước đó hai người đã ăn vào Khư Trướng đan thì đây đã sớm bị độc chết rồi.

Dọc đường đi bọn họ tuy không gặp được hung thú cao cấp gì, nhưng lại gặp không ít loại độc vật, làm cho Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn mỗi bước đi đều nơm nớp lo sợ.

Lâm Sơ Văn có chút phấn chấn nói." Nơi đó chất là gần đây thôi."
Sở Diệp lấy ra la bàn, nói: “Cẩn thận một chút, căn cứ theo la bàn biểu hiện phụ cận nơi này có hung thú.”
“Hung thú? Nhiều hay ít?” Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp nhìn la bàn, nói: “Không dưới 40 con dẫn đầu hẳn là một con cấp 9, đám hung thú này chất là sống theo bầy.

Lâm Sơ Văn suy tư một chút, nói: “Có lẽ là bầy sói, gia gia từng nói qua hắn phát hiện ở đây có một bầy sói, chỉ là khi gia gia đến đây thì bầy sói đã đi đến nơi khác rồi, hiện tại chất là mới trở lại đây thôi.

Gia gia từng dặn dò hắn nếu gặp bầy sối thì tốt nhất nên tránh đi chổ khác đồ vật thì để sau rồi lấy cũng không sao.

Nếu không chúng ta để khi khác rồi đến lấy cũng không sao.

" Để ta bảo Tiểu Ngân suất lĩnh ong đàn qua đó xem thử nếu có bầy sói thì đuổi chúng đi."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Cũng được."
Tiểu Ngân nghe lệnh xuất lĩnh ong đàn hừng hực khí thế mà tiến qua đó.

Ong đàn đi theo Tiểu Ngân đến địa điểm mà Sở Diệp chỉ định, không lâu sau Sở Diệp nhận được tin tức do Tiểu Ngân truyền tới quả nhiên ở đó thật sự có bầy sói.

Ong đàn hướng đàn sói mà thị uy, ong đàn hiện nay thực lực tăng mạnh đã có không ít Ngân Sí Ong cấp 6 cấp 7.

Đừng nhìn đám Ngân Sí Ong này nhỏ nhỏ một đám, nhưng chiến lực của chúng lại không nhỏ, uy thế lại càng lớn khồn kém.

Trong bầy sói đã có mấy con sói đã bị ong đàn chít cho kêu la thảm thiết, Lang Vương bị khí thế của ong đàn dọa sợ đành phải mang theo thủ hạ mặt mũi xám xịt rời đi.

Tuyết Bảo vốn còn nghĩ có thể cùng bầy sói chiến đấu, thì nó sẽ có thể phô ra kỷ năng mới ai ngờ rằng con Lang Vương kia lại không có cốt cách như thế, vừa lâm trận đã chảy, khiến Tuyết Bảo chưa kịp trình diễn kỷ năng, làm nó thất vọng không nhẹ.

Sở Diệp nói.“Bầy sói đi rồi."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “ Đừng truy kẻ cùng đường, bảo Tiểu Ngân quay về đi".

Sở Diệp gật đầu, nói: “Được"
Hai người bọn họ đi đến địa điểm tìm quanh một hồi cuối cùng cũng tìm thấy một cái sơn động.

Sơn động bị một bụi hoa lớn ngăn trước cửa nếu không có phải bọn họ có manh mối từ trước thì khó mà tìm được.

Hai người dọn dẹp bụi hoa đẩy cửa đi vào sơn động.

“Nơi này, giống như có người đã tới?” Sở Diệp nhíu lại mày nói.

Lâm Sơ Văn đương nhiên nói: “Xác thật có người đã tới, ngươi đã quên sau hai năm trước ông nội của ta từng ở đây."
Sở Diệp cười gượng một chút, nói: “Đúng vậy! Ta thiếu chút nữa đã quên."
" Bụi hoa ngoài kia vốn không to như thế nhưng ông nội ta sợ người khác sẽ phát hiện ra nơi này nên đã làm cho bụi hoa kia trở nên to như bây giờ, để che mắt người khác." Lâm Sơ Văn, nói
" Nơi này vốn đã bị ai đó phong bế, nhưng sau đó bị gia gia phát hiện bên trong đó còn có một cái mật thất mà điển tịch trong đó thì đã bị gia gia ta lấy đi, nhưng sau đó gia gia ta phát hiện cái mật thất kia chỉ là lớp ngoài mà thôi, mà trong các di tích thì càng vô xâu thì đồ vật trân quý lại càng nhiều hơn."
" Mà trên cánh cửa cũng có một cái cơ quan giống như cái mà chúng ta đã gặp ở cái sơn động kia phải không."Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, nhưng cái cơ quan này không yêu cầu sử dụng linh hồn lực, mà nó yêu cầu sử dụng một bộ kỷ năng đặc thù chỉ dành riêng cho Dược Tề Sư, sau khi thi triển loại kỷ năng đó cánh cửa sẽ tự mở ra."
Sở Diệp giờ đây cũng rõ thứ mà người Lâm gia nói gia gia Lâm Sơ Văn lưu lại vốn không phải đồ vật như bọn họ nghĩ mà nó vốn là một cái mật địa, nhưng Lâm gia gia lại phát hiện bản thân mở không được nó nên đã lưu lại nó cho Lâm Sơ Văn, chỉ cần Lâm Sơ Văn đạt được đến trình độ mà cánh cửa yêu cầu thì có thể tự đến đây mà lấy đồ đi.

"Vậy ngươi biết loại hồn kỷ kia không?"
Lâm Sơ Văn tự tin tràn đầy nói: “Gia gia đã dạy ta, giờ ta đã nắm giữ nó rất rõ."

Thật ra nó cũng là một bộ hồn kỷ bình thường, nhưng chỉ là nó yêu cầu linh hồn lực của người sử dụng phải cao, nên khi Lâm gia gia thấy bản thân không có khả năng liền đã truyền dạy nó cho Lâm Sơ Văn.

Khi được gia gia dặn dò, Lâm Sơ Văn liền đối với bộ hồn kỷ này rất coi trọng luôn chú tâm tập luyện nó, nên nay hắn đã nắm chất toàn bộ cuốn hồn kỷ kia.

Lâm Sơ Văn sử dùng hồn kỹ nhẹ nhàng mà mở cửa kia ra, tiến vào cánh cửa phía sau mật thất.

Nhìn thấy đại môn mở ra, Lâm Sơ Văn thở dài nhẹ nhõm một hơi, “Không nghĩ tới lại đơn giản như vậy."
Sở Diệp thầm nghĩ: Nơi này hẳn là chính là nơi mà Lâm Sơ Văn có được cơ duyên mà trong truyện nhắc đến, cho nên khi mở cửa lai đơn giản như thế.

Bên trong mật thất có không ít ngọc giản cùng quyển trục.

Lâm Sơ Văn lấy đại một miếng ngọc giản, nhìn thử thì trong lòng tức khắc đã tràn đầy hưng phấn.

Bên trong cái ngọc giản đó có chứa một đoạn hình ảnh của một vị Dược Tề Sư đang luyện dược.

Truyền thừa của Dược Tề Sư thường là một truyền một, thường những người được chỉ dạy thường phải có quan hệ huyết thống, hoặc là có giao tình rất tốt thì mới có thể đi theo họ học tập.

Lâm Sơ Văn tuy có một vị gia gia là Dược Tề Sư học được không ít thứ, nhưng gia gia của Lâm Sơ Văn trình độ cũng không tính là cao nên thứ chỉ dạy được cho hắn cũng chỉ là phần thô sơ bên ngoài của luyện dược mà thôi.

Nhưng hiện tại bất đồng, Lâm Sơ Văn hiện tại có thể ở gần mà quan sát một vị Dược Tề Sư luyện dược thì sẽ giúp ít rất nhiều cho Lâm Sơ Văn.

Lâm Sơ Văn có chút chờ không nổi mà đi xung quanh kiểm tra những cái ngọc giản khác, miệng không thể kiềm chế được mà cười liên tục.

" Tại sao trước giờ ta không nghĩ tới vấn đề này."
"Thì ra cái hồn kỷ kia xảy ra vấn đề hèn chi khi sử dụng luôn cảm thấy không thuận tay cho lắm."
"Thì ra Phượng Vĩ Hoa là có công dụng như thế này, hèn chi trước kia cứ cảm thấy có chổ không đúng."
"....."
Lâm Sơ Văn giờ đây chỉ lo điên cuồng học tập những thứ trong ngọc giản, cũng từ đó những vấn đề mà Lâm Sơ Văn thất mất bấy lâu nay cũng đã được giải quyết dễ dàng nhanh chóng.

Sở Diệp thấy Lâm Sơ Văn tập trung đến độ quên hết mọi thứ nhưng cũng không lên tiếng nhắc nhở.

Chờ Lâm Sơ Văn phục hồi lại tinh thần thì đã là hơn hai canh giờ sau.

Phát hiện chính mình nhất thời thất thần, làm Sở Diệp phải đợi hồi lâu, Lâm Sơ Văn có chút ngượng ngùng, “Ngươi như thế nào không nhắc nhở ta.....!
“Thấy ngươi xem nhập thần, sợ quấy rầy ngươi ngộ đạo, như thế nào, thu hoạch không nhỏ đi.” Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “ Cũng đã thông hiểu không ít thứ." Chỉ cần một khi hắn đem tất cả truyền thừa trong ngọc giản học xong, thì hắn có thể luyện chế được Linh cấp dược tề, chỉ cần hắn có thể trở thành Dược Tề Sư Linh cấp thì thân phận của hắn cũng sẽ được đề cao từ đó.

Gia gia bỏ ra hơn mấy mươi năm cũng chỉ là Dược Tề Sư Phàm cấp, nếu hắn có thể trở thành Dược Tề Sư Linh cấp thì gia gia chắc chắn sẽ rất tự hào về hắn.

Trong ngọc giản Lâm Sơ Văn còn phát hiện không ít phối phương Linh cấp của dược tề linh hồn, trước kia Sở Diệp đã uống không ít dược tề linh hồn Phàm cấp cùng Đoán Hồn Rượu mà những thứ đó giờ đã không còn tác dụng quá nhiều với Sở Diệp, chỉ cần hắn có thể luyện chế ra Linh cấp dược tề linh hồn thì sẽ giúp cho Sở Diệp rất nhiều.

“Nơi này còn có một cánh cửa.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn quan sát cánh cửa lắc lắc đầu, nói; “Cánh cửa này yêu cầu hồn kỷ rất cao để mở nó, mà ta hiện nay còn chưa mở nó ra được, tạm thời là không cần quan tâm đến nó."
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Vậy tới khi nào mới có thể mở ra?
Lâm Sơ Văn trầm ngâm một chút, nói: “Ít nhất, cũng phải là Hồn Sư trung cấp."
“Như vậy cũng được.” Đại môn càng khó mở ra, càng chứng minh rằng đồ vật bên trong càng trân quý, “Vậy chúng ta tạm thời rời khỏi đây trước đã."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hảo.”.

Chương 76: Sở Nhan Vũ

Editor: Tĩnh
Trên xe ngựa.

Lâm Sơ Văn yêu thích không buông tay mà thưởng thức mấy cái ngọc giản, đã có ngọc giản được mấy ngày rồi mà Lâm Sơ Văn lúc nào cũng ôm ngọc giản không chịu buông tay.

Bây giờ có ngọc giản trong tay chỉ cần thu thập đủ ba phần dược liệu thì hắn có thể nắm chắt việc luyện chế được dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch Trung cấp rồi.

Một khi Tiểu Ngân cùng Tuyết Bảo sử dụng dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch Trung cấp vậy sẽ có thêm một phần cơ hội khi tiến giai Chiến Tướng cấp.

Nhờ đó khi Tiểu Ngân cùng Tuyết Bảo kết sát, sẽ càng xuông sẽ hơn.

Phải biết rằng, trong lịch sử không thiếu những Hồn Sĩ thiên tài kinh tài tuyệt diễm nhưng khi tụ khí thành sát lại thất bại.

Trong đó nổi tiếng nhất là tu sĩ thiên tài Hoành Nhạc của Tử La Tông, Hoành Nhạc lúc ấy khế ước là một con Thượng phẩm Hồn Thú Liệt Diễm Thiên Lân.

Tử La Tông vì chuyện đó mà chuẩn bị một phần thượng phẩm

sát khí Tử Diễm Sát, rồi an bài này tông nội có linh mạch tốt nhất để tu luyện, kết quả, Hoành Nhạc trong quá trình kết sát, bị phản phệ trọng thương, Liệt Diễm Thiên Lân cũng nguyên khí đại thương.

Phải biết rằng, lúc trước ngoại giới phỏng đoán, Hoành Nhạc tiến giai thành công xác suất ở chín thành chín, kết quả, người này cố tình lại không gặp may mắn, đụng phải này 1% còn lại kia.

“Ngươi suy nghĩ cái gì đấy?” Sở Diệp thấy Lâm Sơ Văn hồn du thiên ngoại, hỏi.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp rồi đem chuyện của Hoành Nhạc nói ra.

Sở Diệp trừng lớn mắt, có chút kinh tủng nói: “Chỉ có 1% thôi, người này còn thất bại, người này thật đúng là xui xẻo a!
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Xác thật là vậy, ngươi cũng phải lưu tâm chuyện này một chút."
Sở Diệp cười gượng hai tiếng, nói: “Ta hẳn là không đến mức xui xẻo giống tên kia đâu.”
Lâm Sơ Văn nhún vai, nói: “Tiểu tâm sử đến vạn năm thuyền."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Có đạo lý.” Một khi kết sát thất bại, vô luận là Hồn Sĩ hay là Hồn Sư đều sẽ nguyên khí đại thương, muốn ngóc đầu trở lại, ít nhất cũng phải chờ mấy năm, trước khi kết sát, các loại công tác chuẩn bị vẫn là phải làm tốt nhất có thể a!
.....!
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn một đường tây hành, lại đi tới Tam Dương Thành.

Tính ra thì bọn họ rời đi Tam Dương Thành, cũng đã hơn một năm có thừa.

Năm nay không phát sinh nạn châu chấu, mùa màng không tệ, Tam Dương Thành so với trước càng náo nhiệt hơn vài phần.

Thời thế đổi thay, trước đó đám người Lâm gia đổ sô đến Tam Dương Thành tìm Lâm Sơ Văn này đã sớm đều đi hết rồi.

Nay quay lại chốn cũ, Lâm Sơ Văn có chút cảm xúc phập phồng, lần trước tới đây, hắn chỉ mới là cấp 7, nay đã là cấp 9.

Lâm Sơ Văn tìm mấy cửa hàng dược tề, đem mấy loại dược tề tương đối bình thường trên người để bán ra.

Sau khi lấy được đồng vàng, Lâm Sơ Văn đi đến mấy cửa hàng dược liệu khác để mua sắm một ít dược liệu, mấy loại phối dược của Trung cấp huyết mạch dược tề quả là sang quý, một khối Xích Huyết Tủy liền tốn của Lâm Sơ Văn 5000 đồng vàng.

“Xích Huyết Tủy tuy có, nhưng có mấy loại phụ dược mua không khó, chủ dược còn cần Tử Tinh Lan, Kim Ngọc Dịch, Mặc Quả.

Tử Tinh Lan cùng Kim Ngọc Dịch chỉ cần bỏ ra nhiều đồng vàng thì vẫn có thể mua được, chính là Mặc Quả lại không quá dễ dàng như thế.

Sở Diệp nhíu nhíu mày, hỏi: “Mua không được sao?
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, “Đã hỏi mấy nhà thuốc lớn cùng cửa hàng, đều không có.

Sở Diệp xoa xoa cái trán, có chút khó xử nói: “Mua không được liền phiền toái a!
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, “Đúng vậy!” Thiếu một loại phụ dược thì dược tề dù có luyện cũng không thành công.

“Ta nhớ rõ trong thành có một cây Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ, nghe đâu nó biết không ít tin tức, qua đó hỏi thử nó xem sao,

chúng ta đi xem.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Cũng được.”
Tại trung tâm của Tam Dương Thành có một cây Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ nó cao hơn trăm mét, chiếm hơn 2 mẫu đất ở trung tâm thành.

Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ là một loại thực vật hệ Hồn Sủng, có thể dùng để truyền đạt tin tức.

Loại cây này lớn lên có chút giống cây liễu, trên cây có muôn vàn chiếc vãi lụa theo gió phiêu lãng, mà thứ nhìn như miếng vải lụa xanh biết kia thật ra chính là lá của chúng.

Mỗi phiến lá của Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ có thể xem nó như một trang giấy để lưu trữ tin tức, loại cây này có lớn có nhỏ cây càng lớn thì có càng nhiều tin tức.

Giống như Tam Dương Thành cây Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ này đã cùng nhau tồn tại với nhau hơn 200 năm nó đã chứng kiến thế tất cả những thế sự hưng suy của Tam Dương Thành suốt hơn 200 năm qua, mà dù thế sự có ra sau thì nó thì cứ sừng sửng không ngã, chỉ dựa vào đó thì giá trị của nó cũng đã phi thường.

Ở đây hiện tại có không ít người đang nhờ Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ tìm kiếm tin tức giúp họ, những phiến lá không ngừng lập lòe ánh sáng kia chính là tin tức đang được truyền về cho người hỏi.

Sở Diệp lấy một phiến lá ghi hai chữ Mặc Quả.

Nhưng muốn viết được lên lá thì trước đó phải bỏ ra 20 đồng vàng vào hốc cây, thì phiến lá mới cho người ta viết chữ lên đó.

Sau khi Sở Diệp viết xong câu hỏi thì trên lá lập tức hiện ra rừng rậm Nam Hoang.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn một cái, nói:" Nếu đã mua không được thì đến đó thử vận may cũng chẳng sao."
Nếu thật trong thành có bán thì chất chấn Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ đã nói ra.

Lâm Sơ Văn thở dài, nói: “Cũng chỉ có thể như thế."
Rừng rậm Nam Hoang diện tích rộng lớn, muốn từ nơi đó mà tìm thấy Mặc Quả cũng không dễ dàng gì.

Mà tin tức Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ cung cấp cũng chẳng phải tin tức độc môn gì.

Bất quá bây giờ bọn họ ít nhất cũng có một ít manh mối để lần theo, nếu lại đi tìm khắp nơi mà không có đầu mối cũng không được.

Bên trong thân cây Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ không ngừng truyền đến “Loảng xoảng, loảng xoảng” đó là thanh âm mà đồng vàng bị ném vào hốc cây, Sở Diệp nghe đến nổi tai có chút nhứt.

“Buôn bán tin tức, kiếm tiền dễ thật a!” chỉ cần chờ như vậy một hồi, Sở Diệp đã nhìn thấy có hơn một ngàn đồng vàng bị ném vào hốc cây, vậy một tháng cái hốc cây kia kiếm được bao nhiêu tiền đây.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy!” Đầu cơ trục lợi nhờ vào buôn bán tin tức tuy rằng kiếm nhiều tiền, lại không phải mọi người đều có thể làm, cái cây Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ này có hậu trường cũng không nhỏ đâu!
“ Tới khi nào, ta mới có thể y như nó mỗi tháng đều số tiền cố định chạy vào túi đây” Sở Diệp tràn đầy hâm mộ nói.

Lâm Sơ Văn: “……"
……!
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn rời đi Tam Dương Thành, đi đến rừng rậm Nam Hoang.

Sau khi đến rừng rậm Nam Hoang, Sở Diệp liền đem ong đàn thả ra ngoài, để sưu tầm tin tức của Mặc Quả.

Ong đàn hiện giờ số lượng khổng lồ, khi thả ra liền mênh mông cuồn cuộn, được phân tán đi vô số địa phương để sưu tầm tin tức, hiệu suất so ra còn cao hơn Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn rất nhiều.

Rừng rậm Nam Hoang rộng lớn vô biên, hai người hiện tại cũng chưa tìm thấy tin tức của Mặc Quả, nên quyết định trước tìm một địa phương an toàn, để nghĩ ngơi trước đã.

Sở Diệp không ngừng mở ra Thông Cảm kỹ năng, để quan sát hình ảnh mà ong đàn truyền về.

Sở Diệp nhờ uống một số lượng lớn các loại dược tề linh hồn, lại còn uống thêm không ít Đoán Hồn Rượu, nhờ đó linh hồn lực tăng lên không ngừng, cũng nhờ vậy mà sử dụng Thông Cảm kỹ đã thông thạo hơn và phạm vi sử dụng cũng đã lớn hơn.

Trước đó Sở Diệp thường xuyên bị đau đầu nay cũng đã lâu không còn xuất hiện triệu chứng đó nữa.

Đi tìm Mặc Quả, Lâm Sơ Văn không thể giúp được gì nhiều nên thừa dịp này, nắm chặt thời gian, nghiên cứu các loại dược tề trong ngọc giản.

Trước đó khi Lâm Sơ Văn có được ngọc giản trong đó có không ít các loại tri thức về dược tề cách phối trí hay kỷ năng khi phối dược, có những cái khá đơn giản nhưng cũng có những cái rất

thâm sau ảo diệu, nên hắn chỉ có thể từ từ mà chiêm nghiệm.

Vị Dược Tề Sư kia lưu lại truyền thừa thập phần hoàn chỉnh, đã giúp cho trình độ phối dược của Lâm Sơ Văn tiến triển cực nhanh.

Chỉ chớp mắt, hai người đã ở rừng rậm Nam Hoang hơn nửa tháng, Ngân Sí Ong tìm tòi hơn phân nửa rừng rậm Nam Hoang, nhưng vẫn như cũ không có tin tức của Mặc Quả.

“Vẫn là không có tìm được sao?” Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp lắc lắc đầu, “Không có tin tức gì cả."
Lâm Sơ Văn thở dài, nói: “Chẳng lẽ là tin tức bị sai?”
Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: “Hẳn là không, có lẽ là thủ hạ của Tiểu Ngân do không biết hình dạng Mặc Quả nên nhiều khi gặp mà không biết rồi ngốc nghếch bỏ qua cũng không chừng.” Trên thực tế, trong khoảng thời gian này, Ngân Sí Ong mang về không ít trái cây, nhưng chỉ là là một ít loại trái cây lung tung mà thôi.

Lâm Sơ Văn bất đắc dĩ cười cười, Sở Diệp thật là, lại nói ong đàn của mình là đồ ngốc chứ.

Ngân Sí Ong đàn đã rất nỗ lực, năng lực phân biệt của ong đàn không tính là cao, đại bộ phận Ngân Sí Ong chỉ biết Mặc Quả là màu đen, cho nên, gặp được loại trái cây nào màu đen liền mang theo trở về, làm Lâm Sơ Văn đã thu được mấy chục loại trái cây màu đen.

Trong đó có một loại, là Hắc Ngọc Dâu Tằm giá trị không nhỏ, hương vị cũng không tồi, mà hai người bọn họ lại khá thích ăn chúng.

Lại qua hai ngày, Sở Diệp cứ theo lẽ thường mở ra thông cảm kỹ năng, giám sát tình trạng của ong đàn từ bốn phương tám

hướng, bổng có một đạo có chút hình bóng quen thuộc, ánh vào bên trong thức hải của Sở Diệp.

“Là nàng?” Sở Diệp nói thầm nói.

Lâm Sơ Văn nhìn sắc mặt Sở Diệp, có chút nghi hoặc nói: “Làm sao vậy?
“Có người của Sở gia ở chỗ này, hơn nữa, tình trạng hiện tại tựa hồ không được tốt lắm.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn trầm mặc một hồi, hỏi: “Muốn đi giúp một chút không?”
Sở Diệp gật đầu, nói:" Cũng được."
Mặc kệ như thế nào, thân thể này của hắn chung quy vẫn là người Sở gia người, nếu để người ta biết hắn thấy chết mà không cứu bị truyền ra ngoài cũng không tốt lành gì.

Gặp nạn chính là Sở Nhan Vũ con của nhị phòng ở Sở gia, Sở Diệp vẫn luôn đề phòng chính là Sở Tư Thần là người của đại phòng, còn Sở Nhan Vũ là người của nhị phòng.

Tuy nói đều là Sở gia người, nhưng đại phòng cùng nhị phòng vì tài nguyên tu luyện mà quan hệ xưa nay cũng không quá hòa hợp.

Sở Nhan Vũ so Sở Diệp lớn mười tuổi, dựa theo bối phận, Sở Diệp muốn xưng hô đối phương một tiếng tiểu cô cô.

Vị tiểu cô cô của nguyên chủ có tư chất không tồi, thành công khế ước một con Trung trung phẩm Đạp Vân Báo.

Đối phương sau khi khế ước thành công, Sở gia liền bỏ ra không ít đồng vàng để đem vị tiểu cô cô này đưa vào Thanh Vân Tông để học tập.

Thanh Vân Tông là đại tông phái, bên trong đó cao thủ vô số, không ít người ở Sở gia đều rất là hâm mộ vị tiểu cô cô này.

Nguyên chủ từng gặp qua vị tiểu cô cô này vài lần khi cô ta trở về thăm nhà, Sở Nhan Vũ mỗi lần trở về, đều sẽ cho đám tiểu bối một ít lễ vật, nguyên chủ tuy rằng là người không nên thân, nhưng ăn nói lại ngọt nên rất được vị tiểu cô cô này yêu thích.

Theo lý mà nói, vị tiểu cô cô này hẳn là đang ở Thanh Vân Tông học tập không phải sao, không biết vì cái gì lại chạy tới nơi mạo hiểm như vậy.

Sở Diệp nhìn thấy Sở Nhan Vũ đang bị một đàn sư tử vây công, cực kỳ nguy hiểm, liền chỉ huy mấy tóp ong đàn đang ở phụ cận qua đi chi viện.

Đoàn người của Sở Nhan Vũ gặp phải sự vây công của đàn sư tử, liền nghĩ sinh mệnh bản thân sắp không xong rồi.

Đột nhiên mấy cái đàn ong đàn tiến vào hổ trợ khiến cho tình thế được xoay chuyển không ít.

Mấy ngườu Sở gia người đem Sở Nhan Vũ vây quanh ở tâm trung mà bảo vệ, nói: “Nhan Vũ chất nữ, chúng ta hiện tại làm sao bây giờ? Hay là đi trước đi?
Sở Nhan Vũ nhíu mày, nói: “Chờ một chút."
Đều đi đến bước này rồi, đã có mấy vị trưởng bối đều vì nàng mà bị thương, còn tổn thất vài kiện pháp khí, nàng không nghĩ liền như vậy từ bỏ như vậy.

“Đàn ong đàn này tới có chút kỳ quặc a! Nhan Vũ chất nữ có phải là ngươi có đồng môn nào tới đây hỗ trợ phải không?
Sở Nhan Vũ nhăn nhăn mày, đồng môn nàng cũng có không ít.

Khế ước một ít Hồn Sủng kỳ kỳ quái quái cũng không ít, nhưng không nghe nói có đồng môn nào khế ước với Ngân Sí Ong a!

Sở Nhan Vũ vốn còn lo lắng ong đàn sẽ đối phó với bọn họ, nhưng lại thấy ong đàn chỉ công kích bầy sư tử, trong lòng cũng âm thầm thở dài một hơi nhẹ nhõm, nhưng cũng không dám hoàn toàn buông lỏng..

Chương 77: Ra Tay Tương Trợ

Editor: Tĩnh
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn mang theo tiểu hồ ly chạy qua.

Từ khi Tuyết Bảo tiến giai cấp 9 vẫn luôn chưa được thật sự một lần chiến đấu, nay đã gặp được một cơ hội lớn như thế, ý chí chiến đấu liền tăng cao, lông cả người đều xù lên, nhìn từ ngoài thì trong rất dễ thương, nhưng, khi bộ móng vuốt sắc bén lộ ra chỉ một đường cào đã khiến cho một con Cuồng Sư cấp 8 bị trọng thương, thấy đồng bạn bị trọng thương một con Cuồng Sư khác liền hướng tới Tuyết Bảo mà công kích Tuyết Bảo liền nhảy lên đá cho con Cuồng Sư kia bay xa hơn chục mét.

Sở Diệp nhìn tiểu hồ ly thể hiện thần uy, không khỏi trừng lớn đôi mắt.

"Sở Diệp vốn còn nghĩ Tuyết Bảo sẽ dùng lửa để công kích không ngờ lại dùng chân công kích, quả là một tiểu hồ ly thích bạo lực" Sở Diệp thì thào nói.

Sau khi đá bay một con Cuồng Sư tự tin tăng cao Tuyết Bảo liên tục vung chân đá bay không ít Cuồng Sư.

Nhìn thân hình của tiểu hồ ly chỉ to bằng một cái chân của Cuồng Sư vậy mà lực đá của nó không yếu một chút nào.

Ngày thường Sở Diệp chỉ thấy tiểu hồ ly làm nũng hoặc bán

manh với hắn cùng Lâm Sơ Văn lại không nghĩ tới tiểu hồ ly lại yêu thích bạo lực như thế.

Lâm Sơ Văn sắc mặt cổ quái nói: “Ta cũng không biết nó lại có này bản lĩnh lớn như thế."
Sở Diệp thầm nghĩ: Rốt cuộc cũng là Thượng phẩm yêu hồ, sau có thể đem so với những loại hồ ly khác, mà sức mạnh đương nhiên càng mạnh mẽ hơn.

Có mấy con Cuồng Sư thấy Tuyết Bảo giống như là mãnh thú liền cụp đuôi xoay người bỏ chạy.

Khiến người ta cảm thấy rất mất cười.

Sư tử mà sợ hồ ly.

Trước đó Đạp Vân Báo của nàng bị đám sư tử bức cho không thể chống trả mà giờ đây chúng lại bị một con tiểu hồ ly đá cho chạy tán loạn khắp nơi, nhưng con tiểu hồ ly giai vị của nó chất cũng chỉ bằng Đạp Văn Báo của nàng.

Vậy tại sao sức chiến đấu của nó lại mạnh hơn Đạp Vân Báo của nàng nhiều như thế?
Tiểu hồ ly càng đánh càng hăng, càng đánh càng vui vẽ, Sở Diệp nhìn tiểu hồ ly bây giờ giống đang đánh chó hơn là đánh sư tử.

Đám Cuồng Sư phát hiện đơn đả độc đấu với tiểu hồ ly thì bọn nó không có lợi thế liền nhanh chóng liên hợp lại để tấn tiểu hồ ly.

Đàn sư tử liên hợp lại tiểu hồ ly liền bị mất đi lợi thế.

Tiểu Ngân liền xuất lĩnh ong đàn tiến qua, thay nhau công kích đám Cuồng Sư.

Đàn sư tử bị ong đàn tập kích liền chạy tứ tán khắp nơi, kế hoạch lấy hình thế vây công tiểu hồ ly bị thất bại.

Tiểu Ngân cùng tiểu hồ ly phối hợp dị thường ăn ý, chỉ chốc lát sau, đàn sư tử đã bị tàn sát không còn.

“Sở Diệp?” Sở Nhan Vũ nhìn Sở Diệp, nhưng không chất có phải không.

“Tiểu cô cô, đã lâu không gặp.” Sở Diệp cười cười nói.

Sở Nhan Vũ nghe được Sở Diệp trả lời, trong lòng liền thả lỏng, “Nguyên lai là ngươi, ong đàn là..."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy, ta khế ước một con Ngân Sí Ong vương, mượn tay nó khống chế ong đàn.”
Trước kia hắn thực lực chưa đủ cứng nên có rất nhiều chuyện hắn bắt buộc phải giấu diếm, nhưng hiện tại hắn đã là Hồn Sĩ cấp 9 cũng xem như là có thể bảo vệ được bản thân, nên cũng không cần phải che giấu.

Sở Nhan Vũ đôi mắt sáng ngời, có chút kinh nghi nói: “Ngân Sí Ong vương vậy không phải là Hồn Thú Trung phẩm sao? Chúc mừng"
Sở Diệp cười cười, nói: “Nhờ may mắn thôi."
" Tiểu Diệp ngươi bây giờ trưởng thành không ít." Nàng còn đang thất mất tại sao ong đàn chỉ vây công đám sư tử, mà không công kích bọn họ, thì ra là có chủ.

Mấy trưởng lão Sở gia đi theo Sở Vũ Thần trong lòng tràn đầy kinh ngạc cũng có chút nghi hoặc.

Sở Diệp khế ước Ngân Sí Ong vương hẳn là một chuyện lớn, vậy tại sao mấy năm qua, bọn họ lại không nghe bất kì tin tức gì về chuyện này.

Vốn trước đó khi thấy Ngân Sí Ong đàn bọn họ còn nghĩ là đồng

môn của Sở Nhan Vũ ra tay tương trợ, nhưng không ngờ người bọn họ gặp lại là Sở Diệp, dù bọn họ có bối phận trưởng bối nhưng cũng không giám vộng đọng gì.

“Vị này chính là?” Sở Nhan Vũ nhìn Lâm Sơ Văn, tò mò hỏi.

Sở Diệp cười cười, nói: “Đây là bằng hữu của ta.”
“Hạnh ngộ."
Lâm Sơ Văn quy củ gật đầu xem như là chào hỏi.

Tiểu hồ ly đi đến bên cạnh Lâm Sơ Văn kêu "ô ô" hai tiếng Lâm Sơ Văn liền khom người ôm nó vào ngực.

Sở Nhan Vũ nhìn Lâm Sơ Văn ôm tiểu hồ ly trong ngực, khóe mắt giựt giựt mấy cái, chỉ cách đây không lâu con tiểu hồ ly này vừa mới bày ra vẽ hung thần ác xác mà đại xác tứ phương, nhưng bây giờ lại bày ra bộ dạng" nhu nhược đáng thương" cần ôm một cái để an ủi.

Sở Nhan Vũ khi nhìn bộ dạng này có chút cảm thấy cổ quái khó tiếp thu.

“Lâm thiếu, hồ ly của ngươi rất lợi hại a!” Sở Nhan Vũ tâm tình phức tạp nói.

Lâm Sơ Văn có chút ngượng ngùng nói: “Sở tiểu thư quá khen."
Sở Nhan Vũ nhìn hai người trong lòng có chút cảm khái, chỉ mấy năm không gặp, Sở Diệp đã trở thành một Hồn Sủng Sư lợi hại như thế còn chưa nói tới bên cạnh còn có một vị bằng hữu thâm tàn bất lộ, vậy mà gia tộc lại giống như chẳng biết một chút tin tức gì về việc này.

Sở Nhan Vũ có chút trào phúng nghĩ: Sở gia bây giờ chỉ lo tập trung vào Sở Tư Thần, nên làm sao biết được bên ngoài ra làm sao.

“Tiểu cô cô như thế nào mà cô cô lại ở chỗ này?” Sở Diệp hỏi.

Sở Nhan Vũ mặt trầm xuống, giải thích một phen.

Nguyên nhân là khoảng hai năm sau Thanh Vân Tông sẽ có một đám sát khí sẽ được bán ra, nhưng yêu cầu có tám vạn điểm cống hiến.

Sở Nhan Vũ tích cóp nhiều năm, cũng chỉ tích cóp được ba vạn điểm cống hiến, mà số điểm cống hiến không đủ, nên chỉ có thể mạo hiểm mà nhận nhiệm vụ.

Điểm cống hiến ở Thanh Vân Tông có thể dùng đồng vàng để đổi, mười vạn đồng vàng có thể đổi một vạn điểm cống hiến, theo lý mà nói, Sở Nhan Vũ ở tông môn tiến lên Hồn Sĩ cấp 9 thì giựa theo cam kết của gia tộc họ phải cho Sở Nhan Vũ 30 vạn đồng vàng.

Bởi vì một khi Sở Nhan Vũ tiến giai Hồn Sư, gia tộc cũng có thể nhờ đó mà thơm lây.

Nhưng không may là trước đó Sở Tư Thần cũng tiến lên Hồn Sĩ cấp 9.

Mà tài nguyên trong gia tộc hữu hạn, chỉ có thể bồi dưỡng một người, nên các trưởng lão sau khi bàn bạt đã trước là tập trung bồi dưỡng cho Sở Tư Thần trở thành Hồn Sư.

Vì thế, Sở Nhan Vũ vì mất đi 30 vạn do gia tộc trở giúp mà đã khiến cho bản thân có khả mất đi cơ hội mua được sát khí.

Sở Nhan Vũ bản thân có ba vạn điểm cống hiến, nếu gia tộc chịu bỏ ra 30 vạn đồng vàng, là có thể dùng để đổi thành ba vạn điểm cống hiến còn hai vạn còn lại, Sở Nhan Vũ có thể lại làm nhiệm vụ, mặt khác thì tìm sư tôn, sư huynh, sư tỷ mượn một thì chất

sẽ đủ, nhưng lần nàu gia tộc không có trợ cấp, kể từ đó chỗ thiếu liền có chút lớn.

Mà gia chủ Sở gia đã chủ ý rằng muốn gia tộc toàn lực bồi dưỡng Sở Tư Thần, bởi tư chất của Sở Tư Thần có tư chất tốt hơn so với Sở Nhan Vũ cơ hội trở thành Hồn Sư cũng cao hơn.

Dù Sở Tư Thần trở thành Hồn Sư thì đã chất gì gia tộc sẽ tiếp duy trì cho Sở Nhan Vũ trở thành Hồn Sư, sau khi biết được ý tứ của gia tộc Sở Nhan Vũ liền cảm thấy thất vọng.

Nàng hiểu rõ thật ra gia tộc chỉ là vẽ ra cho nàng một cái bánh nướng thôi, trong giới Hồn Sủng Sư này ai mà không biết rõ khi một người trong gia tộc tấn cấp trở thành Hồn Sư thì gia tộc phải bỏ ra một số lượng lớn tài nguyên.

Mà khi đã tiến lên Hồn Sư dựa theo bản tính của Sở Tư Thần thì hắn sẽ lại lấy lý do bây giờ hắn là Hồn Sư nên yêu cầu tài nguyên phải cao hơn Sĩ Cấp mà Sở Tư Thần chất chấn cũng sẽ không thỏa mãn mà dừng chân ở Hồn Sư.

Sở Nhan Vũ cũng rất rõ ràng, gia tộc không muốn duy trì cho nàng.

Ngoại trừ nguyên nhân tư chất của nàng kém hơn Sở Tư Thần.

Thì còn một nguyên nhân chính đó là bởi vì nàng là nữ nhân " nữ sanh ngoại tộc" sợ sau này nàng sẽ gã đi gia tộc sẽ chẳng nhờ được nàng nữa.

Tần suất Thanh Vân Tông bán ra sát khí thường là 5 năm một lần, nếu nàng không tích đủ điểm cống hiến để hai năm sau nàng mua được.

Thì nàng liền lại phải chờ thêm 5 năm.

Hồn Sĩ tiến giai Hồn Sư, tốt nhất là ở trước 40 tuổi, vượt qua 40 tuổi, vô luận là Hồn Sủng Sư hay là Hồn Sư, trạng thái đều sẽ bị giảm xuống, tỷ lệ tiến giai cũng sẽ rơi chậm lại rất nhiều.

Sở Nhan Vũ năm nay 28, tuy nói lấy nàng tuổi của nàng hiện tại nếu chờ thêm 5 năm, cũng là chờ nổi, nhưng nàng không muốn chờ đợi như vậy.

Trong tông môn, cạnh tranh kịch liệt, đãi ngộ của Hồn Sư cùng Hồn Sĩ có cách biệt rất lớn.

Nếu bỏ lỡ lần này ai biết được sau này lại sẽ xảy ra cố sự gì.

Huống chi, trước 30 tuổi tiến giai Hồn Sư, muốn so với sau 30 tuổi tiến giai thì sẽ có tiền đồ rộng lớn nhiều.

Sở Nhan Vũ không còn biện pháp, chỉ phải đành xin giúp đỡ từ chính mình phụ thân của mình.

Sở phụ sau khi cân nhắc, cảm thấy gia chủ sẽ không duy trì cho Sở Nhan Vũ có xác suất rất lớn - liền bảo nàng nhận nhiệm vụ ở tông môn rồi lại phái mấy trưởng lão Hồn Sĩ cấp 7 cấp 8 qua đó hiệp trợ hoàn thành nhiệm vụ để lấy đủ điểm cống hiến.

Mục tiêu của Sở Nhan Vũ lần này là một con Cuồng Sư ấu tể, giá trị là 8000 điểm cống hiến, Sở Nhan Vũ vì lần săn thú này đã làm đủ mọi chuẩn bị, kết quả tin tức lại không giống như những gì đã nhận, bên trong sào huyệt của Cuồng Sư không phải chỉ có hai con cấp 9, mà là ba con, Sở Nhan Vũ nhất thời không ứng biến kịp, thiếu chút nữa chết ở chỗ này, may mắn có ong đàn tương trợ, bằng không lần này thật là không xong.

“Sở Diệp, ngươi như thế nào mà tới rừng rậm Nam Hoang?” Sở Nhan Vũ hỏi.

“Ta tới tìm Mặc Quả, nghe nói nơi này có, nhưng tìm hơn nữa tháng rồi mà ta vẫn không tìm được.” Sở Diệp nói.

Sở Nhan Vũ lắc lắc đầu, nói: “Nam Hoang xác thật là có Mặc Quả, nhưng bây giờ chỉ sợ là ngươi không tìm thấy."
Sở Diệp có chút khó hiểu nói: “Vì cái gì?”
Sở Nhan Vũ nhún vai, nói: “Tháng trước, ta có mấy vị sư huynh sư tỷ, ở Nam Hoang phát hiện mười mấy cây Mặc Quả, đã tất cả đều lấy đi hết rồi".

Sở Diệp: “….” Bị người nhanh chân đến lấy đi trước sao? Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ thật là thiếu đánh, lấy tin tức quá hạn giao cho hắn, lại còn thu hắn hai mươi đồng vàng! Đồ giang thương.

“Ngươi cần gấp sao?” Sở Nhan Vũ hỏi.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Cũng không quá gắp"
Sở Nhan Vũ do dự một chút, nói: “Nếu ngươi đã không vội vậy tháng sau ngươi có thể theo ta hồi tông môn, ta có thể dùng điểm cống hiến để đổi cho ngươi."
“Tháng sau?” Sở Diệp nói.

Sở Nhan Vũ gật gật đầu, có chút ngượng ngùng nói: “Ta còn mấy cái nhiệm vụ còn chưa có hoàn thành, cho nên.

“Nếu tiểu cô cô phải đi làm nhiệm vụ, không bằng ta cùng Sơ Văn tới hỗ trợ một tay được chứ.” Tiểu hồ ly cùng Tiểu Ngân gần nhất cũng không có đi săn thú thật sự, bây giờ có cơ hội nên mài giũa một chút cũng tốt.

Sở Nhan Vũ tuy rằng trong lòng có này ý này, bất quá, có chút ngượng ngùng nên không giám mở miệng, “Có thể chứ?
Sở Diệp gật đầu, nói: “Có thể a! Còn về thù lao, đến lúc đó phiền toái tiểu cô cô cho chúng ta đổi mấy cái Mặc Quả."

Nghe được Sở Diệp nói như vậy, Sở Nhan Vũ liền thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Sở Nhan Vũ sở dĩ vốn không tìm bằng hữu trong tông môn cùng nhau nhận nhiệm vụ.

Nàng hiện tại đang cầm đại lượng điểm cống hiến, nhưng một khi nhờ tới bằng hữu trong tông thì điểm cống hiến phải chia ra, nhưng bù lại độ an toàn sẽ cao hơn.

Nhưng một khi như thế nàng lại không đủ điểm cống hiến để mua sát khí.

Nhưng nay nghe Sở Diệp đồng ý từ bỏ điểm cống hiến để lấy Mạc Quả, đã khiến nàng cảm kích rất nhiều.

“Yên tâm đi, việc Mặc Quả cứ yên tâm.” Sở Nhan Vũ cam đoan nói.

Một quả Mặc Quả là khoảng 100 điểm cống hiến, ba trái cũng chỉ có 300 điểm cống hiến, một con Cuồng Sư ấu tể có giá trị tận 8000 điểm cống hiến.

Sở Diệp đã giúp nàng như thế, dù nhiệm vụ có thất bại thì nàng cũng sẽ đổi lấy mấy viên Mặc Quả mà đưa cho Sở Diệp.

Đán Cuồng Sư đã chết gần hết, Sở Nhan Vũ thâm nhập vào sơn động, tìm được rồi hai con Cuồng Sư ấu tể, trong lòng đại hỉ.

Hai con Cuồng Sư ấu tể thì sẽ đổi được một vạn 6000 điểm cống hiến, có được hai con Cuồng Sư ấu tể, mục tiêu của chuyến đi này của Sở Nhan Vũ có thể nói hoàn thành một nửa.

“Hai con Cuồng Sư ấu tể này là tiểu mục tiêu của cô cô sao?” Sở Diệp hỏi.

Sở Nhan Vũ gật gật đầu, nói: “Đúng thế."
Sở Diệp đánh giá, này hai con ấu tể này hẳn là Thanh Vân Tông vì đệ tử tông môn mà chuẩn bị, nghe nói, ở các đại tông môn vì môn đệ tử khi chuẩn bị khế ước thú, thì tư chất Hồn Thú kém cỏi nhất cũng là Trung phẩm Hồn Thú, vậy tin tức kia không sai rồi.

Giống như Sở gia dù là một đại thế gia, nhưng chỉ có thể cấp cho đệ tử có tư chất tốt nhất khế ước với một con Hồn Thú Trung phẩm là cùng, nhưng đại tông môn liền bất đồng, kém cỏi nhất cũng là Trung phẩm Hồn Thú, có thể thấy được thế lực giữa tông môn cùng tiểu gia tộc có bao nhiêu chênh lệch..

Chương 78: Tử La Tông Chiêu Tân

Editor: Tĩnh
Nhờ có Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ra tay tương trợ nên Sở Nhan Vũ đã hoàn thành hai nhiệm vụ khác dị thường thuận lợi.

Kiếm đủ rồi 3 vạn điểm cống hiến, Sở Nhan Vũ quyết định trước tiên là nhanh chóng quay về tông môn.

Đối với quyết định của Sở Nhan Vũ, Sở Diệp tự nhiên rất tán thành.

Sở Nhan Vũ mang theo Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cùng về tông môn an bài cho bọn họ ở dưới chân núi Thanh Vân Tông, còn bản thân thì quay về bàn giao nhiệm vụ.

Sở Nhan Vũ vừa về đến tông môn, liền có không ít tu sĩ lên tiếng chào hỏi.

Sở Nhan Vũ vội vàng cùng mấy đồng môn giao lưu vài câu, liền đi đi bàn giao nhiệm vụ.

Thực mau việc Sở Nhan Vũ bàn giao nhiệm vụ, đạt được hơn ba vạn điểm cống hiến, liền được truyền khai khắp nơi trong tông.

Hơn ba vạn điểm cống hiến, đối với Hồn Sư mà nói thì không tính quá nhiều, nhưng đối với Hồn Sĩ mà nói, đó là một bút không nhỏ.

“Không nghĩ tới, Nhan Vũ sư tỷ trước đó tiếp như vậy nhiều nhiệm vụ như vậy mà có thể thật sự hoàn thành hết.” Sở Nhan Vũ vì nhanh chóng kiếm được điểm cống hiến, trước đó cùng một lần mà tiếp năm sáu nhiệm vụ, rất nhiều đồng môn, đều cảm thấy nàng ta bị điên.

“Nghe nói là Sở gia phái người tới hỗ trợ.”
“Ta nói mà, dù Nhan Vũ sư tỷ có lợi hại, nhưng muốn một mình hoàn thành những nhiệm vụ này, cũng quá khó khăn."
“Ta nghe nói, Nhan Vũ sư tỷ lần này có mang về hai con Cuồng Sư ấu tể, không biết, lần này là ai may mắn đây để có thể khế ước với chúng."
“Có gia tộc hỗ trợ, chính là hảo a!” Một đệ tử xuất thân bình dân đệ tử nhịn không được nói giọng điệu chua lòm.

Trong tông môn tu sĩ cũng sẽ có phân ra các cấp bậc khác nhau.

Loại thứ nhất đó là hậu nhân của trưởng lão trong tông môn, loại tu sĩ này có trưởng lão làm hậu trường, vừa sinh ra liền có thể hưởng thụ các loại tài nguyên, loại thứ hai đó là tu sĩ thuộc các đại gia tộc, trước đó đã có người thân tiến vào tông môn trước đó những người đó sẽ là chổ dựa sao này của bọn họ.

Cũng không kém bao nhiêu đó là loại thứ ba cùng giống như Sở gia là gia tộc thuộc hàng trung tiểu, cuối cùng đó là các tu sĩ thuộc lớp bình dân.

Sở gia tuy trợ giúp Sở Nhan Vũ không tính quá nhiều, nhưng so với các đệ tử bình dân đều phải dựa vào chính mình bình thì đã tốt hơn rất nhiều.

“Nhan Vũ sư tỷ mạo hiểm tiếp nhiều nhiệm vụ như vậy, chỉ sợ là vì tranh đoạt sát khí."
“Hơn phân nửa là như thế, không biết tông môn lần sau phát sát

khí, sẽ rơi xuống ai đây."
“Ta thấy Nhan Vũ sư tỷ rất có khả năng."
Sát khí đối với tông môn mà nói, cũng là tăng nhiều cháo ít, nói chung, tông môn mỗi lần phân phát sát khí, thì chỉ có năm sáu phần, mà người xin sát khí thì nhiều, có khi tới mười người, lúc này, tông môn sẽ đánh giá tiềm lực của các tu sĩ đó, đệ tử vượt qua 50 tuổi, cơ bản là không được xem xét.

Sở Nhan Vũ vội vã kiếm đủ điểm cống hiến, cũng là vì muốn trước 30 tuổi kết sát sẽ có tỷ lệ thành công cao hơn khi sau 30 tuổi.

Chuyện Sở Nhan Vũ, dẫn đến không ít Hồn Sĩ nghị trong tông luận sôi nổi.

Chỉ sau nửa ngày, Sở Nhan Vũ đã đem Mặc Quả đưa đến tay Sở Diệp.

“Tiểu Diệp, ngươi hiện nay có phải đã cấp 9 đỉnh phong không, vậy khi nào muốn kết sát?"
Trong hơn 2 tháng cùng nhau chiến đấu mặc dù Sở Diệp không đề cập tới cấp bậc của Tiểu Ngân nhưng ít nhiều Sở Nhan Vũ cũng có thể nhìn ra đôi chút.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng là cấp 9 nhưng vẫn chưa tìm được sát khí."
Sở Nhan Vũ tuy rằng sớm đã đoán trước, nhưng khi nghe vậy vẫn là có chút kinh ngạc, Sở Diệp so nàng là trẻ hơn mười tuổi, thực lực mà cũng đã bằng nàng.

“Trong nhà lo cho một mình Sở Tư Thần đã là hết sức, chỉ sợ là vô lực gánh thêm một người.” Sở Nhan Vũ nói.

Trong khoảng thời gian ngắn, trong nhà xuất hiện hai thiên tài, tất nhiên là một chuyện tốt, bất quá, trong nhà tài nguyên hẳn là chỉ có thể bồi dưỡng một người, Sở Diệp đại khái là phải bị từ

bỏ.

Sở Nhan Vũ cảm thấy tư chất của Sở Diệp chưa chất không bằng Sở Tư Thần, nhưng bản thân Sở Diệp lai không có người chống lưng mà cha của Sở Tư Thần giờ đây là gia chủ Sở gia, tất nhiên ông ta sẽ toàn âm ủng hộ con mình thôi.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Ta biết.” Sở Diệp vốn cũng không trông cậy hay vào dựa Sở gia để có được sát khí.

Sở Nhan Vũ gật đầu, “Ngươi tuy rằng thiên phú cao thực lực cường, bất quá nếu không trở thành Hồn Sư thì chung quy sẽ chẳng là gì cả, ta cảm thấy ngươi tốt nhất vẫn là mau chóng gia nhập một tông môn nào đó, sau đó nhận làm nhiệm vụ đi đổi lấy điểm cống hiến rồi lấy đó đổi thành sát khí."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Ta sẽ suy xét."
Sở Nhan Vũ nhìn thái độ của Sở Diệp, tiếp tục nói: “Ngươi không cần cảm thấy mình tuổi trẻ mà không để chuyện này trong lòng, trước đâu Lý gia cũng có một thiên tài, mười chín tuổi đã là Hồn Sĩ cấp 9."

“Lúc ấy, Lý gia suy sụp, nên không thể mua sắm sát khí cho người nọ, người nọ lại tâm cao khí ngạo không muốn gia nhập tông môn, quyết định chính mình đi tìm sát khí, kết quả, tìm mười mấy năm nhưng cũng không có thu hoạch được gì."
“Đến lúc đó, hắn đã qua tuổi 30, mà tông môn chỉ thu nhận đệ tử dưới hai mươi tuổi, lúc đó hắn muốn gia nhập tông môn cũng không gia nhập được, sau đó người nọ trong lúc làm nhiệm vụ, cùng người ta phát sinh tranh chấp, bị thương căn cơ, tiến giai vô vọng, tuổi còn trẻ liền buồn bực mà chết, những ví dụ như thế còn có rất nhiều.” Trên đời này, bởi vì sai mất thời cơ, mà từ thiên tài trở thành kẻ bình thường cũng không ít.

“Đa tạ tiểu cô cô chỉ điểm.” Sở Diệp nói.

Sở Nhan Vũ thấy thái độ của Sở Diệp, liền biết Sở Diệp đã không

đem nàng lời nàng nói để ở trong lòng.

"Mà tông môn bên phía ta thường thì năm năm hoặc mười năm mới có một lần đổi sát khí mà lần tiếp theo cũng đã sắp đến, nhưng tông môn cũng không dư bao nhiêu sát khí, dù ta muốn giúp cho con cũng không được."
Chờ sau khi ya tiến giai Hồn Sư, nếu là có tin tức về sát khí tin tức, ta sẽ đưa tin con.

Sở Diệp gật đầu, "Vậy làm phiền tiểu cô cô."
Sở Diệp vốn đối với việc có được sát khí trước nay luôn không quá để tâm, nhưng nay nghe Sở Nhan Vũ nói, trong lòng bất giác nhiều vài phần suy tư.

Sở Nhan Vũ do dự một chút, vẫn là dặn dò nói: "Thanh Vân Tông chiêu tân đã qua, lần chiêu tân tiếp theo cũng là mấy năm nữa, nhưng gần đây Tử La Tông đang muốn chiêu tân, ngươi có thể suy xét một chút.

Sở Diệp nghe Sở Nhan Vũ nhắc tới Tử La Tông, bỗng nhiên nghĩ tới một chuyện, liền đè nén tâm tình kích động, hỏi: Tử La Tông khi nào bắt đầu chiêu tân vậy tiểu cô?
Sở Nhan Vũ gật đầu, nói: "Chất cũng sắp tới rồi."
Sở Diệp cười cười, nói: "Đã biết, ta sẽ hảo hảo suy xét."
Sở Nhan Vũ thấy Sở Diệp đã nghe lọt tay những gì nàng nói, trên mặt lại ra hiện lên vài phần vui mừng, Sở Nhan Vũ lại không biết ý tưởng của Sở Diệp, cùng nàng là trống đánh xuôi kèn thổi ngược.

.....!
Trở lại biệt viện, Sở Diệp đem Mặc Quả giao cho Lâm Sơ Văn.

Lâm Sơ Văn có được dược liệu, tâm tình sung sướng nói: "Cuối cùng cũng gom đủ a!"
"Đúng vậy! Thực sự là không dễ dàng gì mới gom đủ." Vì chuẩn bị đám tài liệu này mà hắn cùng Lâm Sơ Văn đã không lo lắng,

hy vọng này Trung cấp thức tỉnh dược tề có hiệu quả cao như những gì mà bọn họ bỏ ra.

Sở Diệp từ bên Sở Nhan Vũ lấy được tổng cộng ba viên Mặc Quả.

Mặc Quả khó có được, để đổi được ba viên cũng đã tốn không ít điểm cống hiến, Sở Diệp mặt khác cùng nhờ Sở Nhan Vũ lấy cho một ít hạt giống Mặc Quả, so sánh với Mặc Quả đã chín, thì hạt giống của Mặc Quả giá cả rẻ hơn nhiều, có được hạt giống của Mặc Quả, Sở Diệp liền đem số hạt giống kia đem vào trong không gian để trồng.

Tuy rằng kỷ thuật luyện dược của Lâm Sơ Văn đã đề cao nhanh chóng, giờ đã có ba viên Mặc Quả, hẳn là có thể luyện chế ra Trung cấp thức tỉnh dược tề, bất quá Sở Diệp vẫn là cảm thấy cần thiết vẫn phải lưu cái một con đường lui.

“Tiểu cô cô của ngươi kiến nghị ngươi đi Tử La Tông?” Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp gật đầu, “Nghe nói Tử La Tông gần đây sẽ chiêu tân đệ tử."
Người cô cô này của hắn đối với tông môn là rất tôn sùng, mà đó cũng là chuyện bình thường, tông môn tuy cạnh tranh kịch liệt, nhưng truyền thừa lại khá hoàn chỉnh, chỉ cần làm nhiệm vụ là có thể đổi được không ít thứ tốt,mà hoàn cảnh tu luyện cũng tốt hơn bên ngoài rất nhiều.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, sắc mặt không tốt lắm nói: “Ngươi đối Tử La Tông tựa hồ rất có hứng thú.”
Sở Diệp thấy Lâm Sơ Văn sắc mặt có chút ngưng trọng, có chút khó hiểu nói: “Xác thật là có chút hứng thú, làm sao vậy? Có cái gì vấn đề sao?
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nghiêm túc nói: “Chúng ta không thể gia nhập Tử La Tông, nếu thật sự muốn gia nhập tông môn, cũng

tuyệt đối không thể là Tử La Tông."
Sở Diệp có chút khó hiểu nói: “Vì cái gì?
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, chậm rãi nói: “Ta có nghe qua một cái nghe đồn, tám năm trước, có một tu sĩ khế ước với một con Hồn thú Trung thượng phẩm tên là Tử Điện Chồn, người đó hao phí không ít sức lực để gia nhập vào Tử La Tông, rồi sau đó, người này bỗng vô thanh vô thức mà biến mất, vài năm sau, ở Tử La Tông một trưởng lão mà cháu gái cũng khế ước với một con Tử Điện Chồn mà tạo nên uy danh không nhỏ.

Sở Diệp cau mày, có chút sợ hãi nói: “Di dời khế ước?
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy."
Cái gọi là di dời khế ước, chính là bức bách một Hồn Sủng Sư cùng Hồn Sủng của mình phải giải trừ khế ước, rồi sau đó bắt Hồn Sủng đó đi khế ước với người khác, Hồn Sủng Sư cùng Hồn Sủng có quan hệ mật thiết không tùy tiện phân tách, cho nên khi giải trừ khế ước nhất định sẽ có nguy hiểm, nếu không đến vạn bất đắc dĩ, sẽ không có Hồn Sủng Sư nào làm như vậy.

Hồn Thú của hắn cùng Sở Diệp, đều không tầm thường, một khi bị phát hiện liền rất nguy hiểm, mà Lâm Sơ Văn đối Tử La Tông cũng không có ấn tượng gì tốt cả.

“Chẳng lẽ là như vậy?” Sở Diệp nói thầm nói.

Lâm Sơ Văn có chút không thể hiểu được nói: “Ý ngươi là sao? Như vậy là như thế nào?
“Không có gì, ta chỉ là nghĩ tới trước kia người có nhắc đến Hoành Nhạc, ngươi lúc ấy không phải nói là Hoành Nhạc tiến giai Hồn Sư tỷ lệ là 99%, nhưng vận khí không tốt, đụng phải 1% còn lại sao? Ta suy nghĩ, chuyện đó chất là còn có nguyên nhân khác tỷ như Hồn Thú của hắn bị đoạt đi.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn sửng sốt một chút, trừng lớn hai mắt, nói: “Rất có khả năng a! Ta như thế nào lại không nghĩ tới chuyện đó.”
Vậy nếu Liệt Diễm Thiên Lân của Hoành Nhạc cũng là bị đoạt đi,

vậy thì khi hắn tiến cấp lấy việc hắn bị Hồn Sủng phản phệ thuận lý thành chương mà giải quyết hắn là xong, cũng không bị người khác nghi ngờ.

" Chúng ta đi Tử La Tông.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn nhăn nhăn mày, có chút khó hiểu nói: “Đã như vậy mà người còn muốn đi Tử La Tông a?”
“Yên tâm, ta đối với Tử La Tông không có hứng thú, ta chỉ là đối chiêu tân của tông môn có chút tò mò mà thôi.

Sở Diệp xác thật đối với việc gia nhập Tử La Tông không có hứng thú, bất quá hắn lại nghĩ tới một việc đặc biệt được nhắc trong truyện.

Tử La Tông sắp bị diệt tông, Tử La Tông là quái vật khổng lồ ở Vân Châu, chung quanh đó có trên trăm cái huyện thành đều dựa vào nó mà sinh tồn.

Tử La Tông sưu cao thế nặng, bá tánh kiêng kị nó cường đại, giận mà không dám nói gì, không ít người đều cảm thấy Tử La Tông sẽ là vĩnh hằng bất diệt nhưng chính như vậy một đại tông môn cường thế như vậy lại trong một đêm đã bị giết sạch.

Tử La Tông bị huỷ diệt, ở Vân Châu phong ba liền nổi lên không ngừng.

Tử La Tông sau khi bị hủy, Tàng Thư Các, Tàng Bảo Các, Binh Khí Điện.....!Để lại vô số trân bảo.

Từ đó về sau, các thế lực lớn ở Vân Châu, bắt đầu đánh nhau mười mấy năm để tranh giành khai quật Tử La Tông
Tử La Tông sụp đổ, các khu vực cấm địa của Tử La Tông đêu bị người ta đi vào để tìm kiếm bảo vật, tất nhiên ở trong đó có không ít kỳ ngộ nhưng đồng dạng cũng có không ít nguy cơ.

Nếu có thể luận lợi thì bọn họ có thể nương theo đó mà phát tài.

Lâm Sơ Văn nghĩ, nói: “Chỉ là đi xem thì cũng được."
Sở Diệp bảo đảm nói: “Yên tâm, ta biết đúng mực, ta cũng chỉ nhìn xem thôi chứ chẳng muốn gia nhập làm gì."
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, có chút hồ nghi nói: “Chẳng lẽ ngươi lại nằm mơ thấy cái gì."
Sở Diệp thần bí cười cười, đè thấp thanh âm, “Ngươi đoán thật chuẩn, chúng ta quả nhiên càng ngày càng tâm ý tương thông."
Lâm Sơ Văn mặt đỏ cả lên, truy vấn nói: “Ngươi rốt cuộc mơ thấy cái gì a!”
“Mơ thấy Tử La Tông sẽ nhanh bị diệt môn."
Lâm Sơ Văn trừng quá mắt, theo bản năng nói: “Chuyện này không có khả năng.” Tử La Tông ở Vân Châu xưng hùng đã nhiều năm, như thế nào lại có thể là như vậy chứ.

Sở Diệp cười cười, nói: “Trên đời này, không có chuyện gì là không có khả năng xảy ra."
Lâm Sơ Văn nhìn dáng vẻ của Sở Diệp, trong lòng cũng hiện lên thêm vài phần nghi ngờ.

Sở Diệp cười cười, nói, “Chuyện quan trọng bây giờ là đem dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch luyện chế ra trước đã, nếu lần này vận khí mà tốt nói không chừng chúng ta có sẽ có cơ hội, ở Tử La Tông mà đạt được sát khí."
Lâm Sơ Văn có chút hồ nghi nhìn Sở Diệp, có chút không thể tin được nói: “Có chuyện tốt như vậy?”
Sở Diệp ôm hai tay, nói: “Xem vận khí thôi."
Trong tiểu thuyết có nhắc sơ qua một ít manh mối, phía dưới Tàng Bảo Các của Tử La Tông có một cái mặt mật đạo là do các tu sĩ của Tử La Tông vì để phòng ngừa vạn nhất, được dùng khi chạy trốn rất ít người biết đến cái mật đạo này.

Tử La Tông bị người ta diệt môn, mà những người biết bí mật này cũng chết trong trận đại nạn năm đó, sau đó mật đạo này

liền bị bỏ hoang, thẳng đến mười năm sau, những người khác đến Tử La Tông không ngừng khai quật thì mới phát hiện ra cái mật đạo này.

Nghe nói trong cái mật đạo kia bị đào ra không ít thứ tốt, lại dẫn phát một hồi đại tranh đấu.

Hắn chỉ biết vị trí đại khái của mật đạo, mà bên trong Tàng Bảo Các có gì thì cuốn truyện kia cũng không có nói tỉ mỉ, bất quá, rất có khả năng có thể tìm được sát khí, dù không có sát khí, hẳn là cũng có không ít thứ tốt khác..

Chương 79: Chiêu Tân Nội Tình

Editor: Tĩnh
Sở gia.

" Nhan Vũ chất nữ hiện nay đã kiếm được không ít điểm công hiến rồi phải không." Sở Hùng, hỏi.

" Đúng vậy thưa gia chủ Nhan Vũ tiểu thư nhận nhiệm vụ trong tông mà nhị lão gia cũng phái một nhóm trưởng lão sang đó hổ trợ nên hiện nay đã kiếm được 4 vạn điểm cống hiến, còn thiếu lại hai vạn chất là bên phía nhị gia sẽ bổ khuyết thêm" Quản sự, đáp.

Sở Hùng gật đầu, nói: “Như thế cũng tốt."
Gia tộc tài nguyên hữu hạn, vì Sở Tư Thần, Sở Hùng chỉ có thể cắt giảm chi phí của Sở Nhan Vũ, bất quá, nếu là Sở Nhan Vũ thật sự tiến giai Hồn Sư thành công, đối Sở gia mà nói, cũng không phải là chuyện xấu.

Nếu Sở Nhan Vũ trở thành Hồn Sư, vậy địa vị ở Thanh Vân Tông, tất nhiên sẽ tăng lên, đến lúc đó, gia tộc nếu là gặp phải khó khăn, cũng có thể hướng Thanh Vân Tông mà tìm kiếm trợ giúp.

Tuy rằng như thế, Sở Hùng trong lòng lại có bất an, lần này Sở Nhan Vũ cần điểm cống hiến mà đại phòng không có xuất lực, nhị phòng chất chấn oán khí cực đại.

Nếu Sở Nhan Vũ thành công thăng cấp, không chừng trong lòng sẽ có khúc mắc, nghĩ đến đây, trong lòng Sở Hùng có chút phức tạp.

“Gia chủ, lần này Nhan Vũ tiểu thư, có thể nhanh như vậy đã kiếm đủ tám vạn điểm cống hiến, tựa hồ là nhờ có Sở Diệp thiếu gia ra tay tương trợ."
“Sở Diệp?” Sở Hùng có chút ngoài ý muốn.

“Theo tình báo nhận được, Diệp thiếu đã là Hồn Sĩ đỉnh phong.” Quản sự nói.

Sở Hùng đôi mắt lập tức co chặt lên, tư chất của Sở Diệp rất kém nên đã bị gia tộc từ bỏ.

Sở Hùng không nghĩ tới, Sở Diệp ở bên ngoài một thân một mình, lại vô thanh vô thức liền lên vào Hồn Sĩ đỉnh phong,
“Tiến độ tu luyện của hắn tại sao nhanh như vậy?
Quản sự gật đầu, nói: “Đi theo Sở Nhan Vũ ra ngoài làm nhiệm vụ còn có mấy trưởng lão, tựa hồ đối với năng lực của Diệp thiếu đều khen không dứt miệng, nghe nói Diệp thiếu khế ước một con Vương cấp Ngân Sí Ong."
Sở Hùng nhíu nhíu mày, nói: “Không nghĩ tới hắn lại có thể gặp may như thế, một khi đã như vậy, liền triệu hắn quay về đi."
Đối với việc Sở Diệp trở thành Hồn Sĩ cấp 9, Sở Hùng vừa vui vừa sầu, vui chính là trong thời gian ngắn mà gia tộc đã có hai Hồn Sĩ cấp 9, sầu là nếu Sở Diệp quay về thì tài nguyên của Sở Tư Thần sẽ phải mất đi phân nữa mà chia cho Sở Diệp.

Sở Diệp đối với việc Sở gia muốn triệu hắn quay về gia tộc, cũng không có cảm kích hay vui mừng gì cả, bất quá, dù có cảm kích, thì Sở Diệp cũng sẽ không trở về ngay lúc này.

Hắn hiện giờ đã là Hồn Sĩ cấp 9, mà gia tộc vốn đã lựa chọn toàn lực cung cấp bồi dưỡng cho Sở Tư Thần, vậy tài nguyên cung

cấp đến trên người hắn liền sẽ hữu hạn, trở về Sở gia, vớt không đến chỗ tốt không nói, còn có khả năng sẽ bị an bài một đống nhiệm vụ.

Lâm Sơ Văn đối với mấy giấc mộng của Sở Diệp vẫn rất là tin phục, mấy ngày sau, hai người thêu xe ngựa đi đến địa giới củaTử La Tông.

Khi tới nơi, Tử La Tông đang ở tổ chức đại điển thu nhận đồ đệ.

Tử La Tông lần này thu đệ tử ở toàn bộ Vân Châu, Hồn Sủng Sư chỉ cần dưới 30 tuổi đều có cơ hội.

Tử La Tông mở ra Vạn Thú bí cảnh để thử thách những người muốn gia nhập Tử La Tông, đến lúc đó nếu ai muốn tiến vào Tử La Tông, thì đều có thể tiến vào đó để khảo nghiệm, mười người đi ra trước sẽ có thể trở thành đệ tử của Tử La Tông.

Lâm Sơ Văn cau mày, thở dài một tiếng, nói: “Lần này Tử La Tông thu đồ đệ, không biết sẽ chết bao nhiêu người."
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Sẽ có người chết sao?"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đương nhiên, cái Vạn Thú bí cảnh này bí cảnh rất đặc biệt, chỉ có Hồn Sĩ có thể tiến vào, Hồn Sư không vào được."
“Vạn Thú bí cảnh được phát hiện hơn một trăm năm trước, ngay từ đầu khi Tử La Tông là phái đệ tử đi vào thăm dò, do là tân bí cảnh nơi nguy cơ trùng điệp, Tử La Tông tuy có được không ít chỗ tốt, nhưng ngược lại tổn thất không ít đệ tử có tư chất ưu việt."
“Sau đó Tử La Tông vì luyến tiếc đệ tử, nhưng cũng không thể như vậy mà từ bỏ tài nguyên bên trong bí cảnh.

Sau đó Tử La Tông liền nghĩ tới một cái biện pháp, lợi dụng việc chiêu tân để bắt những người tham gia vào đó tiến hành thăm dò bí cảnh.

“Tử La Tông là đại tông môn nên thu hút rất nhiều Hồn Sĩ mà những người đó lại tình nguyện tiến vào bí cảnh, nhưng Tử La Tông chỉ thu nhận mười người lấy đủ đồ từ trong bí cảnh ra trước, còn những người còn lại dù lấy đủ đồ cũng không được thu nhận nhưng phải giao lại chín phần đồ vật mà bọn họ lấy ra giao cho Tử La Tông còn một phần còn lại thì ngươi kia có quyền giữ lại."
“Lần trước Tử La Tông chiêu mộ đệ tử, tổng cộng có hơn 300 Hồn Sĩ đăng kí, nhưng cuối cùng chỉ còn lại có hơn 50 người.”
Sở Diệp cau mày, nói: “Tỉ lệ tử vong cao như vậy sao?
Lâm Sơ Văn gật đầu nói: “Đúng vậy! Muốn dựa tìm kiếm linh thảo, mà đạt được tư cách để gia nhập Tử La Tông khả năng thành công không cao, biện pháp nhanh nhất không thể nghi ngờ đó là giết người đoạt bảo.” Bí cảnh vốn đã nguy hiểm, người bên trong bí cảnh lại so với bí cảnh lại càng nguy hiểm hơn gấp trăm lần.

“Những người tham chiêu tân không biết chuyện này sao?”
Lâm Sơ Văn cười khổ một chút, “Như thế nào mà có thể không được chứ”
Chẳng qua, trở thành đệ tử của tông môn là dụ hoặc quá lớn, nên có rất nhiều Hồn Sủng Sư đều là cam tâm tình nguyện mà mạo hiểm, chỉ vì tranh thủ để có được cơ hội tiến vào tông môn.

Sở Diệp nhìn biểu tình của m Lâm Sơ Văn cũng suy nghĩ cẩn thận.

“Hồn Sủng Sư tham gia chiêu tân phần lớn là xuất thân từ các gia tộc, nếu chết nhiều người như vậy thì đối với không ít gia tộc hẳn là sẽ đả kích không nhẹ."
Tham dự tuyển chọn Hồn Sủng Sư, đa số giai vị đều ở Sĩ cấp cấp 7, cấp 7, cấp 9, nhưng đối với nơi nhân tài tụ tập như Tử La Tông mà nói có lẽ không tính là cái gì, nhưng đối với không ít gia tộc thì đó đều là thiên tài được bồi dưỡng cẩn thận.

Khóe miệng Lâm Sơ Văn gợi lên có chút trào phúng, nói: “Tông môn nếu muốn thống trị các gia tộc, thì không thể để cho các gia tộc lệ thuộc chính mình có thế lực quá mức mạnh mẽ, này không phải vừa lúc sao?” Mặc dù một ít gia tộc đều có thiên tài chết trong bí cảnh, nhưng cũng chỉ có thể trách đệ tử gia tộc kỹ năng không bằng người, trong bí cảnh luôn sẽ phát sinh những chuyện không thể lường trước được, mà từ đó mọi chuyện cũng sẽ không có liên hệ gì với Tử La Tông.

Sở Diệp có chút tò mò nói: “Ngươi nói xem, những Hồn Sủng Sư tham dự thăm dò bí cảnh, chỉ có thể lưu lại một thành thu hoạch chẳng lẽ không có người nào tàng tư lại sao?”
Lâm Sơ Văn thần sắc nghiêm túc nói: “Muốn tàng tư lại không dễ dàng chút nào cả, những thứ có công năng lưu trữ của Hồn Sủng Sư trước khi đi vào bí cảnh, đều phải trải qua kiểm tra theo yêu cầu của Tử La Tông, Tử La Tông có một thủ đoạn đặc thù là có thể kiểm tra ra xem tu sĩ có mang theo không gian hay pháp khí có công năng y như túi không gian không, chỉ cần ra khỏi bí cảnh sẽ bị kiểm tra ngây ai ẩn giấu đồ vật vừa xem liền bị thấy ngay."
" Trước kia cũng có một người làm như thế nhưng bị phát hiện, Tử La Tông vì muốn giết gà dọa khỉ, nên sau đó gia tộc của người Hồn Sủng Sư liền bị diệt tộc."
Sở Diệp run lập cập, nói: “Thật bá đạo."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói:" Đúng là như vậy."
Theo hắn biết, nạn châu chấu qua đi, không ít địa phương do Tử La Tông quản hạt đều gặp tai hoạ nghiêm trọng, nhưng Tử La Tông lại là không có miễn trừ được một một thành lương thuế, tạo thành cảnh không ít bần nông chết thảm.

“Chúng ta hiện tại đi tìm một chỗ nghỉ ngơi một chút đi, tốt nhất là ly Tử La Tông xa một ít, nhưng lại không thể quá xa.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Được."
……!

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn chọn một cái trấn phụ cận Tử La Tông, thuê một cái trang viên.

Lâm Sơ Văn phong bế cửa phòng, cẩn thận nghiên cứu lại một lần nữa ngọc giản có chứa cách phối trí dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch Trung cấp.

Sở Diệp lấy ra một thùng lớn Linh Tuyền Thủy đưa cho Lâm Sơ Văn, “Đây là Linh Tuyền Thủy, nếu không đủ thì nói với ta."
Lâm Sơ Văn lấy một ít Linh Tuyền Thủy, đưa vào miệng, “Ta cảm thấy phẩm chất của Linh Tuyền Thủy giống như cao một ít."
“Có sao?” Sở Diệp nói thầm nói.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nghiêm túc nói: “Có a!"

Sở Diệp gãi gãi đầu, nói: “Ta mỗi ngày đều uống, nên cũng không cảm nhận rõ lắm a!”
Lâm Sơ Văn:
“……”
Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: “Chất là có đi."
Trước đó ở di tích, không gian đã dung hợp một cái linh mạch, không gian bên trong cũng mở rộng không ít, phẩm chất Linh Tuyền nếu có tăng lên cũng bình thường.

Lâm Sơ Văn thử luyện chế được vài loại dược tề, sau khi có được đan thuật truyền thừa bên trong sơn động, hắn vẫn luôn nghiên cứu trên những ngọc giản là nhiều, số lần luyện chế dược tề cũng không nhiều.

Nhưng khi Lâm Sơ Văn luyện chế một số loại dược tề, xác xuất thành công lại tăng lên không ít, một ít loại xác xuất thành công chỉ có ba bốn thành, nhưng này luyện chế, xác xuất thành công đã lên tới sáu bảy thành.

Lâm Sơ Văn đã lâu không có luyện chế dược tề, nên khi vừa mới

bắt đầu, có chút ngượng tay.

Sau lại qua hai ba lần, Lâm Sơ Văn đem những gì vừa mới một được thí nghiệm ngây, xác xuất luyện chế dược thành công, từ lần thứ hai liền bay lên.

Sau bảy ngày, Lâm Sơ Văn liên tiếp luyện chế ra năm lò dược tề, toàn bộ đều thành công.

Lâm Sơ Văn ngừng tay, trong người có loại cảm giác vui sướng tràn trề.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, có chút đau lòng nói: “Sơ Văn, ngươi không cần quá vất vả như vậy."
Lâm Sơ Văn gần đây hoàn toàn trầm mê vào luyện tập phối trí dược tề, hình như là mỗi ngày không luyện tới kiệt sức thì thề sẽ không nghĩ.

Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Yên tâm, ta biết đúng mực."
“ Công tác chuẩn bị đã gần hoàn tất rồi phải không"
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy."
Trạng thái hiện giờ của hắn đã điều chỉnh lại rất tốt, ngày mai nghỉ ngơi một chút sau đó liền có thể luyện chế dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch Trung cấp.

Nghĩ đến việc sẽ luyện chế dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch Trung cấp tâm tình Lâm Sơ Văn hiện tại đang rất kích động.

Lâm Sơ Văn có chút tò mò nói: “Tử La Tông tình trạng thế nào?’
Sở Diệp chớp mắt, nói: “Khá tốt, hết thảy đều như thường."
”Hắn hôm nay đi ra ngoài, gặp vài đệ tử của Tử La Tông mấy đệ tử này đều là Hồn Sĩ, nhưng ngạo khí thì một người so với một người còn cao hơn."
Bây giờ Tử La Tông đang chiêu nên có không ít người vì muốn hỏi thăm tin tức mà bỏ ra không ít tiền để kết giao với các đệ tử của Tử La Tông, nhờ đó bọn họ cũng kiếm được không ít.

“Hết thảy như thường sao? Vậy việc mà ngươi nói thật sự có khả năng phát sinh sao?” Lâm Sơ Văn nhịn không được mà thầm, nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Chất chấn sẽ xảy ra mà."
Trong truyện xác thật có ghi lại Tử La Tông bị diệt môn, nhưng rốt cuộc nó có xảy ra hay không thì hắn cũng không rõ.

“Thật ra dù nó không có xảy ra thì đối chúng ta cũng không có ảnh hưởng quá lớn.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Nói chung chúng ta cứ xem tình hình mà hành động."
Bởi vì đã chuẩn bị tương đối đầy đủ, Lâm Sơ Văn lần thứ hai luyện chế dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch Trung cấp liền thành công.

Dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch Trung cấp có màu sắc đỏ tươi và tản ra từng luồng hương thơm nhàn nhạt.

Dược tề đã luyện chế thành công, tiểu hồ ly cùng Tiểu Ngân liền có chút xao động.

“Đây là dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch Trung cấp sao?” Sở Diệp có chút tò mò nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy.

“Thoạt nhìn, so dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch Sơ cấp thì nó cấp bậc thấp hơn rất nhiều."
“Đây là tự nhiên.” Dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch Trung cấp có giá trị trên thị trường thấp nhất là 5 vạn đồng vàng nó mất gấp 10 lần dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch Sơ cấp.

Lâm Sơ Văn lấy ra hai lọ dược tề đưa cho Tiểu Ngân cùng Tuyết Bảo, hai đứa nó từ sớm đã chờ không kịp vừa nhận được bọn nó liền uống vào
Dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch Trung cấp ẩn chứa năng lượng khá lớn sau khi Tuyết Bảo hấp thụ vào bên trong cơ thể lông mao toàn thân càng trở nên bồng bềnh và xinh đẹp hơn, nhìn từ xa Tuyết Bảo y như một quả cầu làm bằng lông.

Tiểu hồ ly cảm thấy thoải mái liền phun ra một ngụm lửa, Sở Diệp có chút kinh ngạc phát hiện, Băng Liên Hỏa hình như mạnh lên không ít.

Còn Tiểu Ngân thì những điểm kim sắc trên thân không ngừng khuếch tán, dùng mắt thường cũng có thể thấy được Tiểu Ngân đang dần chuyển đổi thành Kim Sí Ong, mà sau khi Tiểu Ngân uống dược tề thì trong ong đàn có không ít Ngân Sí Ong tiến cấp.

“Tuyết Bảo cùng Tiểu Ngân khí thế, đã tăng lên rất nhiều a!” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Ta cũng thấy thế.”
Tuyết Bảo cùng Tiểu Ngân cấp bậc đều đạt tới cấp 9 đỉnh phong, nếu là hiện tại có được sát khí, hai đứa bọn nó hẳn là là có thể trực tiếp trở thành Hồn Thú Chiến Tướng cấp, vạn sự đã chuẩn bị: Chỉ thiếu sát khí..

Chương 80: Tử La Tông Chi Biến

Editor: Tĩnh
Sau khi luyện chế thành công dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch Trung cấp, Lâm Sơ Văn cũng coi như là bỏ được một cọc tâm sự.

Tuyết Bảo đứng ở trước gương mà nhảy tới nhảy lui, không ngừng rung đùi đắc ý, lắc lư cái đuôi.

Sở Diệp trước kia hài hước nói Tuyết Bảo là một con xú mỹ hồ, Tuyết Bảo còn sẽ ngượng ngùng, hiện tại không biết có phải hay không bởi vì lông ngày càng dày, nên da mặt cũng trở nên dày, bây giờ Sở Diệp có nói như vậy thì nó cũng thờ ơ.

"Tuyết Bảo giống như có rất nhiều gương."
Sở Diệp ban đầu cũng không có lưu ý chuyện này, nhưng gần đây hắn đột nhiên phát hiện, Tuyết Bảo mỗi lần soi gương, dùng gương giống như là không có lần nào giống nhau cả.

Lâm Sơ Văn gật đầu, đỏ mặt nói: "Đúng vậy."
Tuyết Bảo mỗi lần nhìn thấy cái gương nào xinh đẹp, đều sẽ trộm yêu cầu hắn mua cho.

Rõ ràng rất nhiều gương nhìn đều y như nhau, nhưng Tuyết Bảo chính là muốn mua hắn cũng chẳng biết làm sao.

Lâm Sơ Văn cũng không phải mỗi lần đều mua, Tuyết Bảo cũng đã có mấy chục cái gương, giá của gương cũng không đáng giá

bao nhiêu, mấu chốt là Tuyết Bảo luyến tiếc bỏ đi dù là một cái gương, cứ như vậy gương liền chồng chất ở túi trữ vật bên trong, chiếm cứ diện tích không nhỏ trong không gian.

"Tuyết Bảo hình như có sở thích là thu thập gương a!" Giống như kiếp trước của hắn có không ít nữ hài thích thu thập đồ trang điểm, giày, mấy thứ đồ dễ thương linh tinh ấy mà, nơi này cũng có không ít Hồn Thú cũng có sở thích thu thập đồ vật."
Nghe nói không ít loài chim, tước thích thu thập các loại đồ vật đủ mọi màu sắc, như Thực Kim thú thích thu thập các loại đồng kim loại khác nhau, hoặc như Bách Cốt thú càng lợi hại hơn thích thu thập các loại xương cốt……!
So sánh với tới chúng thì sở thích của Tuyết Bảo cũng không tính có gì đặc biệt.

"Tuyết Bảo thích soi gương như vậy, vậy ngươi thích soi gương không?" Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn có chút quẫn bách nói: "Cũng không ghét."
Sở Diệp cười cười, nói: "Ngươi lớn lên đẹp như vậy, không nhắm bản thân nhiều một chút thì sẽ có chút đáng tiếc."
Lâm Sơ Văn: "……"
Lâm Sơ Văn đổi đề tài nói: "Chúng ta đi ra ngoài đi dạo đi?"
Gần đây ở địa giới Tử La Tông rất náo nhiệt, mấy ngày gần đây Lâm Sơ Văn đều bận rộn luyện chế dược tề, vẫn luôn ở trong tiểu viện, nay dược tề luyện chế hoàn thành, nên muốn đi ra ngoài giải sầu.

Sở Diệp gật đầu, nói: "Được."
…..!

Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp đi đến một tửu lầu phụ cận để ăn cơm.

Trước mắt chính là lúc Tử La Tông đang chiêu thu đệ tử, nên tửu lầu phụ cận Tử La Tông đều chật ních, việc buôn bán nhờ đó mà phát triển không ít.

Bởi vì lo lắng bị vạ lây, nên Sở Diệp chọn tửu lầu có khoảng cách khá xa trung tâm Tử La Tông, dù vậy bên trong tửu lầu vẫn là kín hết chỗ.

"Không biết, lần này công tử nhà ta có thể hay không trúng tuyển."
"Vương gia thiếu gia kinh tài tuyệt diễm, tuổi còn trẻ đã là Hồn Sĩ cấp 8, khế ước thú lại là Trung thượng phẩm Địa Huyệt Nham Long chắc là có thể trúng cử."
"Lần này tham dự tuyển chọn có rất nhiều tu sĩ thiên tài, Hồn Sĩ cấp 9 đã có tới có 37 người, thiếu gia nhà ta vẫn là có chút yếu so vói người ta a!
"Quý công tử nhà ta chính là tuổi còn qua trẻ, nếu là lại chờ thêm ba năm, việc trúng cử chính là nắm chắc."
"Lâm chất nữ khế ước một con Thông Thiên Tước, nó có kỳ năng đó là đi tìm kiếm linh dược, có lẽ có thể trúng tuyển."
Thông Thiên Tước tuy rằng sức chiến đấu khiếm khuyết một ít, nhưng phi hành tốc độ rất nhanh, bản lĩnh lớn nhất chính là chạy trốn, nếu là vận khí tốt, có thể tìm được một mảnh dược viên thì cũng là có khả năng trúng cử.

"....."
Sở Diệp, nghe những Hồn Sủng Sư chung quanh nói chuyện, nghĩ những người này cực kỳ giống mấy người lớn trong nhà mà đưa hài tử thi đại học.

Mấy trăm Hồn Sủng Sư có tư chất tốt lại cam tâm tình nguyện chịu nguy hiểm chỉ để tranh giành mấy cái danh ngạch, nhưng họ lại không biết rằng thứ mà họ chịu cực chịu khổ đối mặt với sinh tử để tranh giành thật ra sẽ rất mau thôi nó sẽ chẳng là cái gì nữa thôi.

Bên trong tửu lâu có một nhóm thiếu nam thiếu nữ đang ngồi tụ tập chung một bàn.

"Minh ca ca của ta nhất định có thể được chọn." Giọng nói của thiếu nữ, tự tin tràn đầy.

"Ca ca của ngươi Hồn Sĩ cấp 9, xác thật là rất có khả năng."
Thiếu nữ ngạo nghễ nói: "Đó là đương nhiên, ca ca ta ở trong gia tộc là thiên tài trăm năm khó gặp."
"Ca ngươi đúng là rất lợi hại, bất quá, lần này tham dự tuyển cao thủ cũng là rất nhiều." Một tiểu mập mạp lên tiếng.

Thiếu nữ nhìn tiểu mập mạp, có chút bất mãn nói: "Lý mập mạp, ngươi có ý tứ gì, là nói ca ca ta không trúng cứ sao? Ta mét ca ca ta cho ca ta tấu bẹp ngươi bây giờ."
Tiểu mập mạp có chút yểu xìu nói: "Ta không có ý tứ này, ta là nghe nói, Tử La Tông tuyển chọn không chỉ là xem thực lực, còn xem vận khí."
Thiếu nữ kiêu căng ngạo mạn nói: "Thực lực mạnh, thì vận khí tính cái gì a!"
Tiểu mập mạp không nói nữa, cầm một cáu móng heo mà gặm."
Thiếu nữ có chút đắc ý giọng vang vang, nói:, "Ca ca ta lúc 22 tuổi, liền uy chấn - tứ phương, những người cùng tuổi với ca ta lúc đó, lại phần lớn là một đám ăn no chờ chết."
Sở Diệp nghe câu được câu không cuộc trò chuyện của nhóm thiếu niên kia, chờ hắn gặm xong con nướng tôm trên tay, mới bỗng nhiên phản ứng lại câu nói của tiểu cô nương kia hình như là trào phúng hắn ăn no chờ chết sao.

Sở Diệp âm thầm mắt trợn trắng, tiểu nha đầu chết tiệt kia thật không có ánh mắt a! Ai ăn no chờ chết? Hắn không đi tham gia tuyển chọn của Tử La Tông, đó là bởi vì hắn chướng mắt nó? Hắn là kẻ có chí hướng lớn lao, làm sao lại phải chịu bó buộc bởi một tông môn nhỏ bé chỉ vì chút tài nguyên kia.

Lâm Sơ Văn nhìn biểu tình rối rắm của Sở Diệp nhịn không được mà cười, tông môn ở trong mắt không ít gia tộc thì nó đều là thánh địa, có thể gia nhập tông môn đó có thể xem như quang

tông diệu tổ.

Trung tiểu gia tộc nếu là có một tu sĩ gia nhập tông môn, đều phải mở tiệc liên tiếp mấy ngày để chúc mừng một phen.

Tử La Tông lần này thu đệ tử, đều đem những thiếu niên anh tài khắp nơi đều thu hút lại đây, cũng có những người giống hắn cùng Sở Diệp vậy, thực lực cao, nhưng không đi tham gia tuyển chọn, cũng không ít.

Lâm Sơ Văn gắp cho Sở Diệp một khối phù dung tô, cười cười, nói: "Nếm thử cái này, hương vị không tồi."
Sở Diệp cười cười, nói: "Được, để ta nếm thử."
Sở Diệp thầm nghĩ: Món ngon trước mặt, đương nhiên là lấp đầy bụng mới là việc quan trọng, không cần cùng một đám không kiến thức mà so đo vậy chẳng đáng giá chút nào, trong lúc tuyển chọn nguy cơ trùng trùng nói không chừng ca ca của tiểu nha đầu kia không chừng sẽ bị người ta làm thịt rồi.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở bên ngoài đi dạo một vòng, liền quay về biệt viện.

Tuy rằng phụ cận Tử La Tông gió êm sóng lặng, nhưng Sở Diệp đã tính toán thời gian, cảm thấy thời khác Tử La Tông bị huỷ diệt càng ngày càng gần, cũng không dám cùng Lâm Sơ Văn ra ngoài dạo nữa.

Lâm Sơ Văn mặt dù bị hạn chế đi lại, nhưng cũng không sinh khí, vừa lúc có thể tranh thủ thời gian, tránh ở trong phòng luyện chế dược tề.

Vài ngày sau, bên ngoài truyền đến từng đợt từng đợt một tiếng nổ mạnh khác nhau.

Khi tếng nổ vang lên, Lâm Sơ Văn đang ở trong phòng luyện chế dược tề, bị tiếng nổ làm nhiễu loạn tâm thần, một lò dược tề

toàn bộ bị huỷ.

Ý thức được sắp sửa phát sinh chuyện gì, Lâm Sơ Văn cũng không lo lắng hay đau lòng vì số linh thảo bị tổn thất linh, đem dược lò thu lại, cùng Sở Diệp hội hợp.

"Cảnh trong mộng của ngươi, có phải sắp biến thành hiện thực phải không?"
Sở Diệp gật đầu, sắc mặt ngưng trọng nói: "Đã bắt đầu."
Tiếng nổ mạnh truyền đến không bao lâu, một cổ uy áp mạnh mẻ bao phủ ở trên đỉnh đầu tất cả mọi người.

Rất nhiều người đều ý thức được đã có biến cố lớn xảy ra, trên đường mọi người sôi nổi tìm nơi đee tránh né, trên đường vốn vô cùng náo nhiệt tất nhanh liền không còn ai.

"Vương cấp Hồn Thú." Lâm Sơ Văn thả ra linh hồn lực, xa xa thấy được một con Loan Tước Thất Thải.

Cánh của Loan Tước Thất Thải thoạt nhìn thập phần xinh đẹp, lại hung uy hiển hách.

Dưới uy áp của Vương cấp Hồn Thú phóng ra, Tiểu Ngân cùng tiểu hồ ly đều có chút uể oải.

Thân hình của Loan Tước Thất Thải rất to lớn, nó bay tới nơi nào là che cả bầu trời ở đó, làm Sở Diệp nghĩ tới thần thoại ở hiện đại có một loại giống như vậy đó là Phượng Hoàng.

"Hình thể của con Loan Tước Thất Thải này thật không nhỏ a!" Sở Diệp lẩm bẩm cảm thán nói.

Sở Diệp thầm nghĩ: Con Loan Tước Thất Thải này thân hình to lớn như vậy ngày thường nhất định đã ăn không ít, nhất định là rất khó nuôi.

"Con Hồn Thú này thật là lợi hại, mà ở Vân Châu ta không nghe có ai có ai khế ước với Loan Tước Thất Thải cả, hẳn là người ở địa vực khác, Tử La Tông rốt cuộc đã đắc tội với người nào a!" Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp một cái, có chút kinh tủng nói.

Sở Diệp nhíu lại mày, có chút xấu hổ nói: "Ta cũng không biết a!" Trong truyện chỉ nói qua Tử La Tông bị diệt mà không có nói rõ nguyên nhân.

Sở Diệp chỉ là mơ hồ nhớ là ngay cả Tử La Tông bọn họ tại sao bị diệt tông, cũng còn không biết nguyên nhân cụ là gì mà.

"Là ai giết con ta!" Một tiếng gầm giận dữ vang lên.

Cùng với tiếng rống giận cuat vị này Hồn Vương là vô số hỏa cầu từ trên trời giáng xuống, giống y như là tận thế đang buông xuống.

Thanh âm của người thần bí tràn ngập thê lương, Lâm Sơ Văn trong lòng lại có thêm vài phần suy đoán.

.

Chương mới nhất tại { TRÙMtr uyện.

ne t }
"Chẳng lẽ là nhi tử của vị tiền bối này, bị người của Tử La Tông giết chết sao." Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: "Chất là vậy đi."
Ngươi thần bí kia chính là Hồn Vương Thanh Loan chân nhân, người này khi còn trẻ luôn say mê với tu luyện, nên vẫn luôn là người cô độc.

Thẳng đến gần nhất vài thập niên gần đây, người này bắt đầu định hạ tâm tình rồi thành hôn sinh con.

Thanh Loan chân nhân con nối dõi gian nan, nạp mấy chục phòng tiểu thiếp, nhưng bất quá chỉ có được một người con trai độc nhất.

Mà đứa con trai độc nhất này của Thanh Loan chân nhân tư chất rất tốt, từ nhỏ đã sống trong sự sủng ái của mọi người, mấy năm trước, Thanh Loan chân nhân an bài cho con trai khế ước với một con Loan Điểu hậu đại của Loan Tước Thất Thải làm khế ước Hồn Thú, sau khi khế ước thành công thực lực cũng nhờ đó mà tăng lên được xem là một trong những anh tài thiếu niên ở địa vực kia.

Trước đó không lâu, nhi tử của Thanh Loan chân nhân rời đi gia tộc phủ đệ ra ngoài lang bạt nhưng lại mất đi tung tích.

Nhi tử rời đi không lâu Thanh Loan chân nhân liền phát hiện nhi tử đã xảy ra chuyện.

Thanh Loan chân nhân là Hồn Vương cường giả chân chính, nên có lưu trên người nhi tử linh hồn ấn ký, nhi tử vừa chết, hắn lập tức cảm ứng được, nhưng cũng chỉ là đại khái cảm nhận được địa điểm mà nhi tử xảy ra chuyện.

Phát hiện nhi tử đã chết, đã khiến Thanh Loan chân nhân phẫn nộ muốn điên.

Khi phát hiện nhi tử xảy ra chuyện, Thanh Loan chân nhân liền một đường lần theo manh mối, tìm được tới Tử La Tông.

Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp thuê trang viên, cách Tử La Tông vẫn là có chút xa.

Hai người thực lực có chút yếu nên không có khả năng nhìn

thấy tình hình bên trong.

Vì để có được tin tức nhanh nhất, Sở Diệp đã sớm cài ở phụ cận Tử La Tông phụ cận, không ít Ngân Sí Ong.

" Hồn Thú của con ta như thế nào lại ở trên người của ngươi?" Tiếng nói mang đầy giận giữ của Thanh Loan chân nhân vang lên.

Cùng đối mặt với Hồn Vương, là một đệ tử nội môn của Tử La Tông, sắc mặt trắng bệch.

"Gia gia, gia gia cứu ta."
"Đạo hữu, hiểu lầm, chất là hiểu lầm!" Bên phía Tử La Tông, bay ra một Hồn Vương cường giả lên tiếng hoà giải.

"Hiểu lầm? Nơi nào là hiểu lầm? Hảo hảo hảo, giết con ta rồi, cưỡng chế khế ước, rất tốt, các ngươi đều đáng chết, đáng chết! Lý Minh Sinh bị ngọn lửa của Thanh Loan đánh trúng đôi chân, liền phát ra từng trận kêu gào thảm thiết.

Chân của Lý Minh Sinh, bị ngọn lửa thiêu tới huyết nhục mơ hồ, ngọn lửa kia nhìn có chút đặc biệt, Lý Minh Sinh vì đau quá mà ngất xỉu.

Lấy thực lực của Thanh Loan Điểu, muốn giết chết người này dễ như trở bàn tay, nhưng hỏa điểu chỉ công kích chân của người nọ, hiển nhiên là không muốn cho người này chết quá dễ dàng..

Chương 81: Tử La Tông Huỷ Diệt

Editor: Tĩnh
Ngọn lửa không ngừng bỏng cháy hai chân Lý Minh Sinh, sau đó hướng tới các bộ phận khác mà cháy, Lý Minh Sinh đau đến chết đi sống lại, nằm trên mà đất lăn lộn.

“Gia gia cứu ta, cứu ta a!"
Lý Hồng nhìn thảm trạng của tôn tử, có chút đau lòng, nhưng đối với việc tôn tử đưa tới một địch thủ cường đại như vậy, trong lòng liền mang theo không ít oán khí.

Lý Minh Sinh tuy rằng rất được Lý Hồng yêu thích, nhưng Lý Hồng cũng không chỉ có mình hắn là hậu đại.

Lý Minh Sinh định là giữ không nổi, Lý Hồng phất tay mặt kệ đối phương.

“Vị đạo hữu này, việc này là tôn nhi của ta không đúng, không bằng chúng ta dừng lại ở đây như thế nào?” Lý Hồng hạ giọng, nói.

“Dừng ở đây, ngươi suy nghĩ thật đơn giản.” Thanh Loan chân nhân cười lạnh nói.

Thanh Loan chân nhân vốn đã nộ khí xung thiên rồi, chết một Lý Minh Sinh, căn bản vô pháp bình phục lại lửa giận của hắn.

Loan Tước Thất Thải theo mệnh lệnh của Thanh Loan chân nhân mà bắt đầu tàn sát tu sĩ của Tử La Tông.

Loan Tước Thất Thải vương thân giang cánh thả ra uy áp, phả ra khắp nơi không bỏ soát nơi nào ở Tử La Tông.

Loan Tước Thất Thải vỗ cánh, tức khắc một trận gió lớn suất hiện, Hồn Thú bị trận gió quét qua, nhẹ thì vết thương chồng chất, nặng thì bị cắt thành hai nửa.

Lý Hồng thấy thái độ của đối phương, liền ý thức được chuyện này sẽ không thể nào dừng lại, cũng không có khả năng ở đây mà cầu may nữa, liền điều động đại trận, chuẩn bị đối chiến.

Một số tu sĩ của Tử La Tông phản ứng nhanh nhạy ý thức được không ổn, sôi nổi trốn đi.

Sở Diệp híp mắt, thầm nghĩ: Trên đời này mọi việc chính là như vậy mà thay đổi trong nháy mắt, trước đó còn tâm tâm niệm niệm mà muốn trở thành đệ tử của Tử La Tông, nhưng hiện tại, đệ tử Tử La Tông, đều trở thành chó nhà có tang, sôi nổi trốn đi.

“Cái người Hồn Vương của Tử La Tông cũng thật là thực tế, tôn tử của mình nói giết liền giết.” Lý Hồng cũng đủ nhẫn tâm lời vừa xong liền cất đi huyết hầu của cháu mình, làm Sở Diệp bị dọa không nhẹ.

Lâm Sơ Văn bình tĩnh nói: “Hắn quyết định như vậy vẫn là rất sáng suốt.

Lần này chọc tới chính là Hồn Vương là cường giả thực thụ, là người cầm quyền ở Tử La Tông thì chuyện quan trọng nhất vẫn là bảo vệ đại cuộc tông môn vẫn quan trọng hơn.

Lý Minh Sinh hại chết nhi tử Hồn Vương khẳng định là phải

chết, nếu tên đó chết đi mà có thể miễn trừ đi một hồi tai hoạ vậy cũng là chết có ý nghĩa, bất quá, xem thấy thái độ của vị Hồn Vương kia, thì không chết hết thì không nguôi giận đâu.

Sở Diệp lắc đầu, có chút cảm thán nói: “Con nuôi không dạy, sớm muộn thì cũng sẽ có chuyện."
"Ta chính là cảm thấy là thượng bất chính hạ tắc loạn.” Nếu không phải là dựa vào Tử La Tông làm chỗ dựa, Lý Minh Sinh hành sự cũng sẽ không kiêng nể ai như thế.

Sở Diệp gật gật đầu, tán đồng nói: “Nói cũng đúng.”
“Ai cũng đừng nghĩ sẽ thoát."
Thanh Loan chân nhân rống giận một tiếng, hai người muốn chạy trốn kia, trực tiếp bị thiêu thành tro tàn.

Sở Diệp lưu tại phụ cận Tử La Tông mấy con Ngân Sí Ong, nhưng đột nhiên lại bị chặt đứt liên hệ.

Sở Diệp hồn hải đau xót, trong lòng rõ ràng, mấy con Ngân Sí Ong kia hẳn là đã chết.

Dưới uy áp của hung thú Vương cấp, Sĩ cấp Hồn Thú chẳng chịu nổi dù là một kích.

.

ngôn tình hoàn
Không ít đệ tử Tử La Tông kêu la thảm thiết không dứt, một ít Hồn Thú ấu tể hệ phi hành bị dọa sợ mà bay tán loạn.

Sở Diệp phóng ra linh hồn lực, mơ hồ nhìn thấy từng con Thanh Thiên Hạc bị nổ thành một dũng máu.

Ở Tư La Tômg không có nhiều người khế ước Hồn Thú hệ phi hành, những con Thanh Thiên Hạc kia tư chất rất thấp chúng chủ yếu được nuôi dưỡng để làm tọa kỷ khi đi xa thôi.

Hồn Vương tu sĩ đại chiến, Sở Diệp xem đến cảm xúc phập phồng, giờ phút này, Sở Diệp cảm giác được rõ ràng chính mình quá nhỏ bé.

“Các hạ không cần khinh người quá đáng!” Lý Hồng nhìn môn hạ đệ tử chết thảm, sắc mặt khó coi, nói.

“Giết con ta, còn dám nói ta khinh người quá đáng.” Thanh Loan chân nhân tức giận tận trời nói.

Loan Tước Thất Thải cảm ứng được chủ nhân đang phẫn nộ, liền thả ra hơn một ngàn ngọn lửa phi tạc khắp nơi, hung uy ngập trời.

Lý Hồng chỉ là Hồn Vương cấp 1 khế ước thú chính là Mặc Giao.

Mà người tiến đến là Hồn Vương cấp 7, thuecj lực giữa hai người chênh lệch quá lớn.

Lý Hồng có đại trận của tông môn tương trợ, nhưng vẫn là càng đánh càng uể oải.

Mắt thấy vị Hồn Vương từng được mọi người trong môn kính sợ mà giờ đây khi giáp trận thì không nhừng bại lụi Hồn Thú thì thương tích chồng chất.

Những đệ tử của Tử La Tông cảm thấy lần đại nạn lần này trốn không thoát rồi.

“Thải Vân, ăn nó.” Thanh Loan chân nhân đối với loan tước ra mệnh lệnh nói.

Loan Tước kêu lên một tiếng, hướng tới Mặc Giao vọt qua, xé xuống một khối da thịt lớn của Mặc Giao, Mặc Giao phát ra từng

trận kêu gào thảm thiết.

“Mong các hạ khoan dung độ lượng.” Bên phía Tử La Tông lại bay ra thêm một Hồn Vương.

Cùng xuất hiện với vị tu sĩ kia, còn có một con Vương cấp Tử Hỏa Ma Sư.

Lâm Sơ Văn có chút khiếp sợ nói: “Bên trong Tử La Tông, lại ra thêm một Hồn Vương a!”
Sở Diệp nhịn không được cảm thán nói: “Không hổ là đại tông môn.” Cư nhiên còn ẩn tàng một Hồn Vương, đúng là thật thâm tàng bất lộ! Tông môn rốt cuộc là không giống như gia tộc có được một Hồn Sư đã khó, Tử La Tông lại có tới hai Hồn Vương.

Lâm Sơ Văn quay đầu, nhìn Sở Diệp, có chút tò mò nói: “Ngươi không có nằm mơ đến cái này sao?
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không có."
”Trong sách chỉ nói Tử La Tông bị diệt, còn tình huống cụ thể thì không có nói qua."
Tử La Tông thêm một Hồn Vương, liền biến thành hai đối một a!
“Muốn ta khoan dung mà độ lượng, ngươi là cái thá gì? Cũng dám bảo ta phải tha cho các người?” Dù thấy có thêm một Hồn Vương xuất hiện, nhưng sắc mặt của Thanh Loan chân nhân vẫn là bất biến, trên mặt như cũ vẫn là treo nụ cười lạnh.

“Các hạ, đầu sỏ gây tội đã chết, ngươi cần gì phải đuổi tận giết tuyệt như vậy?"
Thanh Loan chân nhân khẽ hừ một tiếng, “Muốn đánh liền đánh, nơi nào tới nhiều vô nghĩa như vậy?
Thanh Loan chân nhân vừa dứt lời, vung ống tay áo lên, lại một con Vương cấp Hồn Sủng Xích Diễm Thú bị phóng ra.

Xích Diễm Thú một thân lửa đỏ, cả người tràn ngập hơi thở của lửa, Xích Diễm Thú vừa được thả ra, liền hướng tới Tử Hỏa Ma Sư rống lên một tiếng đầy khiêu khích.

Sở Diệp hai tròng mắt tỏa ánh sáng nói: “Lợi hại a!”

Hồn Vương có thể khế ước bao nhiêu Hồn Thú tùy thích, bất quá, bởi vì Hồn Thú bồi dưỡng cực kỳ khó khăn, hầu hết các Hồn Vương đều chỉ chuyên tâm bồi dưỡng một con Hồn Thú.

Hồn Vương có được hai con Chiến Vương thú Hồn Vương hiển nhiên là sẽ lợi hại hơn một Hồn Vương có một Hồn Thú.

Sở Diệp âm thầm suy đoán, vị Hồn Vương bí ẩn này hẳn là đến từ một khu địa vực so Vân Châu thì càng giàu có và đông đúc hơn rất nhiều.

Tình thế bây giờ là hai đối hai.

Tuy rằng cùng là Vương cấp Hồn Thú, nhưng vị Hồn Vương có hai con Hồn Thú kia đều là Vương cấp hậu kì, thực lực vượt xa hai Hồn Vương của Tử La Tông rất nhiều.

Thanh Loan chân nhân chỉ huy hai con Hồn Thú tiến công, căn bản không có ý tứ thủ hạ lưu tình gì cả.

Hai vị Hồn Vương của Tử La Tông liên thủ ứng phó Thanh Loan chân nhân nhưng vẫn là có chút theo không kịp đối phương.

Đệ tử Tử La Tông vốn còn tưởng rằng có thêm một Hồn Vương, sự tình có thể có mau chóng xoay chuyển, nhưng rất nhanh mọi thứ càng hoảng loạn hơn.

“Người khống chế Tử Hỏa Ma Sư, có ý định chạy trốn.” Lâm Sơ Văn sắc mặt cổ quái nói.

Sở Diệp cau mày, nói: “Chạy trốn a! Hồn Vương mà chạy trốn sẽ rất mất mặt a!
“Dù mất mặt kia cũng hơn là bỏ mệnh!” Người cấp bậc càng cao

thì lại càng sợ chết, tu luyện đến cảnh giới Hồn Vương đã là không dễ dàng a! Nếu bây giờ mà chết đi thì sau này chẳng có gì cả.

Sở Diệp gật đầu, rất là tán đồng nói: “Cũng đúng."
Sở Diệp thầm nghĩ: Một Hồn Vương cường giả, mà lá gan lại nhỏ như, nếu đã sợ chết như vậy trước kia sao không sớm chạy đi thì đã tốt rồi sao, một hai phải chạy ra làm vẻ mặt ngầu, nói cái gì mà "khoan dung độ lượng” nói chuyện mà không sợ bị trời đánh à!
Thanh Loan chân nhân khống chế Hồn Thú cùng hai vị Hồn Vương của Tử La Tông đang giao chiến kịch liệt cùng nhau.

Không kích bay ra khắp nơi, làm ngộ thương không ít tu sĩ cấp thấp.

Hai Vương Thú của Tử La Tông bị Loan Tước Thất Thải và Xích Diễm Thú liên tục ép cho lui lại không ngừng.

Thực mau Mặc Giao bị trảo của Thanh Loan hạ sát.

Mặc Giao vừa chết, Tử Hỏa Ma Sư một cây chẳng chống vững nhà, vị Hồn Vương kia cũng bất chấp mặt mũi, giờ chỉ nghĩ đến việc chạy trốn.

Thanh Loan chân nhân hạ lệnh cho hai chỉ Vương thú đối với vị Hồn Vương kia tiến hành vây đổ, căn bản không có ý định buông tha dù chỉ một người.

Thanh Loan phong tỏa chặt chẽ đường lui của Tử Hỏa Ma Sư, trong ba con Vương thú Tử Hỏa Ma Sư là yếu nhất, dưới sự vây công của Loan Điểu cùng Xích Diễm Thú chẳng mấy chốc liền bị hạ sát.

Tử La Tông hai vị Hồn Vương trước sau ngã xuống, không ít trưởng lão vẽ mặt giờ đây đã trắng bệt.

Bất quá, cũng có một ít trưởng lão thừa dịp vị Hồn Vương kia lực chú ý bị hai Hồn Vương trong tông hấp dẫn nắm chặt thời gian mà chạy trốn.

Thanh Loan Hồn Vương tuy rằng lợi hại, nhưng là, một số trưởng lão của Tử La Tông vẫn một số thủ đoạn bảo mệnh, dù sao họ cũng là Hồn Sư.

Thanh Loan Hồn Vương bỗng nhiên sắc mặt biến đổi, đột nhiên ra tay bắt lấy một Hồn Sư nữ tu đang ra sức chạy trốn.

Nữ tu run bần bật cầu xin nói: “Tiền bối, tiền bối tha mạng."
Thanh Loan Hồn Vương cười lạnh, sắc mặt biểu tình, dị thường dữ tợn,, “Hảo a! Lại thêm một kẻ thích giết người đoạt Hồn Thú tông môn các ngươi thật là giỏi dạy dỗ đồ đệ nhận toàn một đám lang sói rắn rết, ta diệt tông môn của các ngươi quả là không sai."
Hồn Sư nữ tu bị dọa run bần bật, nữ tu là cháu gái của trưởng lão, mấy năm trước, Hồn Thú của cô ta chết đi.

Nhưng muốn bồi dưỡng Hồn Thú lại tốn qua nhiều thời gian bèn xin gia gia của cô ta giúp cô ta đoạt đi Hồn Thú của người khác.

Khi ra tay cô ta khá cẩn thận điều tra rõ ràng gia tộc của vị Hồn Sủng Sư kia, sau khi đoạt được Hồn Thú chỉ tring một đêm đã ra tay hạ sát cả gia tộc để trừ đi hậu hoạn.

Ai ngờ hôm nay vẫn bị phát giác ra.

“Ngươi đáng chết, các ngươi đều đáng chết."
”Thanh Loan Hồn Vương đem nữ Hồn Sư kia ném đi ra ngoài, quăng ngã cô ta vở đầu chết ngây tại chỗ"
Hồn Vương giận dữ, ngàn dặm máu chảy.

Toàn bộ Tử La Tông đều bị đánh cho tan tác, trong Tử La Tông có không ít đệ tử, bị lửa đốt thành tro, bây giờ Tử La Tông trên dưới một mảnh thảm thiết khắp nơi là tiếng kêu gào của đệ tử cùng Hồn Thú.

“Ầm vang.” Thanh Loan hướng thẳng chánh điện cùng phong khác của Tử La Tông mà phát động công kích.

Toàn bộ Tử La Tông bị cong phá nổ ra thành từng mảnh nhỏ, không ít đệ tử bị vùi lấp dưới phế tích.

Tàn sát giằng co một ngày, vị Hồn Vương kia mới phát tiết hết lửa giận trong, bi thương mà khống chế Loan Tước rời đi.

Vị Hồn Vương kia đã rời khỏi đi một hồi lâu, nhưng chung quanh Tử La Tông vẫn là im ắng, mọi người đều có chút lo lắng vị Hồn Vương kia sẽ quay lại, chợ chọc giận đối phương mà chết oan chết uổng.

Lâm Sơ Văn thì thào nói: “Cư nhiên thật sự bị diệt tông."
Sở Diệp nghiêng đầu, nói: “Ai bảo bọn họ chọc vào người không nên chọc vào."
Một người diệt một tông, đây là kiểu thực lực gì! Chân chính ở trước mặt người có thực lực cường đại thì âm mưu quỷ kế tất cả chỉ là hư vô.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Gia gia ta trước đó bảo Tử La Tông nếu tiếp tục ỷ thế hiếp người như vậy sớm muộn cũng sẽ xảy ra chuyện, không ngờ ngày đó đến thật.

Nhưng cũng chính do bọn họ cứ thích đi cướp đoạt Hồn Thú của người khác làm gì, gieo nhân gì thì gặp quả đó thôi."
“Đại khái là làm nhiều lần nhưng vẫn luôn không xảy ra việc gì, cho nên, lá gan càng lúc càng lớn đi.” Chuyện Tử La Tông cướp lấy Hồn Thú của người khác, ngoại giới sớm đã có tin đồn khắp

nơi, chỉ là Tử La Tông thế lớn, người khác dù có hoài nghi, cũng chỉ là hoài nghi mà thôi..

Chương 82: Lẻn Vào

Editor: Tĩnh
Cướp lấy Hồn Thú của người khác không phải là chuyện vẻ vang gì.

Tử La Tông ngay từ đầu chỉ ra tay với một ít tán tu không nơi nương tựa, sau khi xuống tay cũng sẽ tận lực rửa sạch sẽ dấu vết.

Sau vài lần đắc thủ, thì lá gan của tu sĩ Tử La Tông cũng càng ngày càng lớn.

Theo Tử La Tông không ngừng khuếch trương, tông môn thế lực càng lúc càng lớn, tông môn đệ tử cũng là càng ngày càng cuồng ngạo.

Trước đó đại trưởng lão của Tử La Tông có một tôn tử tên là Lý Minh Sinh, tại dã ngoại gặp một người trẻ tuổi, nhìn trúng đối phương có Hồn Thú là Loan Điểu.

Loan Điểu tư chất thượng thừa, lực sát thương cũng lớn, tiềm lực càng lớn hơn, Lý Minh Sinh không khỏi tâm sinh hâm mộ, trước là tỏ vẻ muốn mua lại.

Nhưng đối phương không chịu, rồi cùng Lý Minh Sinh đánh một hồi, Lý Minh Sinh bị thua, làm Lý Minh Sinh bị người ta chế nhạo.

Lý Minh Sinh là bị nuông chiều từ bé, ai ngờ lần này ăn mệt, liền nổi tâm muốn giết người đoạt bảo.

Lý Minh Sinh là tôn tử của Hồn Vương ngày thường mọi người tranh nhau lấy lòng hắn, liền bày mưu cho hắn giết người kia đoạt lấy Loan Điểu.

Mà người trẻ tuổi kia chính là nhi tử của Thanh Loan chân nhân, vì không muốn sống suốt đời dưới sự che chở của trưởng bối, liền chạy ra ngoài rèn luyện, nhưng không cẩn thận bị người ta phát hiện ra Loan Điểu, nên khiến cho Lý Minh Sinh sinh tâm mơ ước, cuối cùng chết oan chết uổng.

Nhi tử Thanh Loan chân nhân, tư chất xuất chúng, cũng coi như là thiên tài, đáng tiếc, từ nhỏ bị bảo hộ thật tốt quá, không biết nhân tâm hiểm ác, chết thật sự oan uổng.

“Không biết Tử La Tông còn có bao nhiêu người may mắn còn sống." Sở Diệp nói thầm nói.

Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Hẳn là vẫn là còn không ít."
Dựa theo tình hình, tu sĩ chạy trốn được hẳn là không nhiều lắm, bất quá, hẳn là cũng có một ít.

Mặt khác, không phải tất cả tu sĩ của Tử La Tông đều ở trong tông, rất nhiều tu sĩ đều sẽ ra ngoài rèn luyện, mà đây cũng là khoảng thời gian có không ít đệ tử ra ngoài rèn luyện.

Bất quá, hiện tại Tử La Tông đã hủy, những đệ tử của Tử La Tông hẳn là cũng chỉ có thể trở thành tán tu.

“Không biết những ngươi tham dự tuyển chọn như thế nào rồi?” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Có thể may mắn còn sống đã là may mắn không nhỏ rồi.” Vốn những người này phải đem thu hoạch của bản thân, nộp lên chín phần cho Tử La Tông, hiện tại Tử La Tông đã bị diệt vậy thứ mà họ thu hoạch được sẽ là của chính bọn họ.

.....!
Tuyết Bảo: “Ô ô.....”
Tiểu Ngân: “Chít chít.....”
Tuyết Bảo quỳ rạp trên mặt đất, cái đuôi cũng buông xuống trên mặt đất, có chút uể oải không phấn chấn, Tiểu Ngân phe phẩy cánh cũng là một bộ hữu khí vô lực.

Sở Diệp nhìn bộ dạng của tụi nó, đánh giá là trước đó thấy Hồn Vương đại chiến, ý thức được chính mình quá nhỏ yếu, cho nên không cao hứng.

Sở Diệp lắc đầu, an ủi nói:, “Hai đứa các ngươi chỉ mới tu luyện không bao lâu a! Đương nhiên không thể cùng Chiến Vương so sánh, chờ về sau các ngươi khẳng định sẽ có thể trở nên càng cường đại hơn, đến lúc đó, các ngươi cũng có thể như chúng uy phong bát diện, hoành đánh tứ phương."
Tuyết Bảo loạng choạng cái đuôi, chi chi kêu hai tiếng, dò hỏi thật giả.

Sở Diệp tự tin tràn đầy nói: “Đương nhiên là thật sự.

Tuyết Bảo nghe Sở Diệp nói vậy tinh thần cũng phấn chấn lên một ít.

Sở Diệp quay đầu, nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Vị Hồn Vương kia đi rồi, chúng ta cũng nên hành động.” Tiên hạ thủ vi cường, Tử La Tông vừa mới huỷ diệt, rất nhiều người cũng chưa phản ứng kịp, đây là thời cơ tầm bảo tốt nhất.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, có chút chờ mong nói: “Được."

Khi Sở Diệp tới gần Tử La Tông đã có rất nhiều người tiến hành cướp đoạt ở Tử La Tông.

Lâm Sơ Văn nói thầm một tiếng, “Mấy người này phản ứng nhanh thật!
Sở Diệp gật đầu, thầm nghĩ: Cũng không phải là chuyện lạ, cơ hội phát tài lớn như vậy, ai nguyện ý bỏ qua a!

“Tại sao lại như vậy a!”Tộc trưởng Vương gia nhìn thi thể của nhi tử trên mặt đầy vẻ ảm đạm.

Nhi tử của tộc trưởng Vương gia mười mấy năm trươc tiến vào Tử La Tông rồi cùng con gái của một vị trưởng lão trong tông kết làm đạo lữ nhờ đó Vương gia cũng thơm lây không ít.

Tộc trưởng Vương gia lần này mang theo hai tiểu bối trong gia tộc để tham gia chiêu tân của Tử La Tông.

Nhờ có quan hệ nên hai tiểu bối kia sớm đã nhận được danh ngạch ai ngờ trời đất xoay chuyển chỉ trong một đêm tông môn bị diệt mà con trai cùng con dâu đều chết trong chiến loạn.

Vương gia chỉ là một trong các gia tộc sống nhờ vào mối quan hệ họ hành với các trưởng lão của Tử La Tông, trong Tử La Tông cũng có không ít các gia tộc như vậy.

Nhưng tộc trưởng Vương gia rất nhanh đã bình thường lại người chết thì đã chết rồi nhưng người sống thì vẫn phải sống, Tử La Tông huỷ diệt, để lại nhiều tài nguyên như vậy, đây là đại cơ duyên a!
Mấy Hồn Sư vì tranh giành di vật của các trưởng lão mà đánh nhau loạn cả lên.

Phụ cận Tử La Tông ước chừng có mấy chục Hồn Sư, hiện giờ tất cả số Hồn Sư đó cơ hồ tất cả đều ở chỗ này, còn có không ít Hồn Sư nghe được tin tức, đang ở từ bốn phương tám hướng chạy tới.

Trước đó trong lúc giao chiến hai cái Hồn Vương thân suy, Hồn Thú của hai người cũng không có may mắn thoát khỏi.

Hai thi thể của Vương cấp Hồn Thú cùng di sản của hai Hồn Vương di sản trong đó sẽ có bao nhiêu tài phú đây!
Sở Diệp nhìn thi thể của hai con Vương thú mà nuốt nuốt nước miếng, rốt cuộc vẫn là nuốt xuống tham niệm trong lòng.

Sở Diệp nhíu nhíu mày nghĩ dù di sản của Hồn Vương có nhiều bao nhiêu thì bất quá, Sở Diệp cũng biết cân lượng của chính mình.

Ở trong đám phế tích kia có không ít Hồn Sư đang chờ cơ hội để đục nước béo cò.

Hai người bọn họ chỉ là Hồn Sĩ một khi ra đó chỉ có chết.

Phế tích của Tử La Tông bây giờ y như một mảnh thịt lớn bị người ta xâu xé.

"Cuối cùng cũng tới nơi"
Sở Diệp mang theo Lâm Sơ Văn, lặng lẽ tiến vào một hầm rượu của một tửu lâu phụ cận Tử La Tông.

Sở Diệp ở trong hầm rượu, tìm được rồi một cái địa đạo.

Lâm Sơ Văn tràn đầy tò mò nhìn Sở Diệp, nói: “Ngươi từ nơi nào biết ở nơi này có địa đạo, đừng nói là nằm mơ mơ thấy nha?
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Cái địa đạo này thật ra do một Hồn Sủng Sư ở Tử La Tông âm thầm tạo ra mặt ngoài ở đây chỉ là một tửu lâu bình thường, người ta cũng chỉ biết chủ nhân của tửu lâu này là một Hồn Sủng Sư lợi hại mà thôi.

Lâm Sơ Văn tràn đầy hâm mộ nói: “Ngươi nằm mộng mà biết trước tất cả thật là quá lợi hại."
Sở Diệp cười cười, nói: “Không dám, không dám."
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn từ địa đạo tiến vào một gian phòng bên trong Tàng Bảo Các, một gốc của Tàng Bảo Các đã sụp đổ, đồ vật đều bị văng lung tung rối loạn, bất quá, vẫn có một số nơi còn nguyên vẹn.

Trên mặt đất có hai cổ thi thể, Sở Diệp kiểm tra hai cổ thi thể, hai cổ thi thể đều là bị Thanh Loan thần quang của điểu Thanh Loan đánh trúng mà chết.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở trên người hai người kia tìm được rồi hai cái nhẫn trữ vật và sáu cái túi trữ vật.

Nhìn sơ đánh giá hai người này không phải là đạo lữ mà đồ trên người họ chất là đánh chiếm từ trong tay đồng môn mà có.

Hai người chất là vốn muốn chạy trốn nhưng luyến tiết Tàng Bảo Các có không ít bảo vật nên muốn tới đây lấy đi một ít ai ngờ lại bỏ mạng tại đây.

Sở Diệp lắc đầu, thầm nghĩ: Quả nhiên người chết vì tiền chim chết vì mồi a! Nếu hai người này bỏ bớt lòng tham mà rút lui trước, thì có lẽ đã có hy vọng giữ được một mạng.

Cái vị Hồn Vương kia đến chỉ để báo thù mà chiến lợi phẩm cũng không thèm để mắt đến, vậy vừa hay làm lợi cho bọn họ.

“Lô đỉnh!” Lâm Sơ Văn nhìn đến một ám cách bên trong Tàng Bảo Các, có mười mấy lô đỉnh lớn nhỏ khác nhah, tức khắc mừng rỡ như điên.

Ở Tử La Tông Dược Tề Sư có không ít, số lô đỉnh này hẳn là thường ngày cung cấp cho Dược Tề Sư trong tông sử dụng.

Tử La Tông không hổ là Tử La Tông, mười mấy cái lô đỉnh tất cả đều là dược lò Linh cấp, cùng với dược lò bên ngoài bán liền bất đồng.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, thúc giục nói: “Mau thu hồi vào đi."
Lâm Sơ Văn hiện tại sử dụng một cái dược lò là nửa Linh cấp mà lúc trước mua được, mà đám dược lò ở đây còn tốt hơn cái kia rất nhiều.

Gần nhất trong khoảng thời gian này, kỷ thuật luyện dược của Lâm Sơ Văn đã bay lên không ít, cái dược lò kia đã có chút không đủ dùng, đang muốn đi mua một cái tốt hơn, mà hiện tại đã có nhiều dược lò như vậy, cũng giúp cho hắn đở lo hơn về tiền mua dược lò.

Lâm Sơ Văn cũng không cẩn thận kiểm tra, đem mười mấy dược lò đều nhét vào trong túi không gian của bản thân.

Lâm Sơ Văn không ngừng mở ra các ám cách trong Tàng Bảo Các, một cái ám cách bị mở ra, Lâm Sơ Văn đôi mắt mở lớn, nói: “Đây là trăm năm Duyên Thọ Thảo a!
“Trăm năm Duyên Thọ Thảo, là thứ tốt a!” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Xác thật."
Trăm năm Duyên Thọ Thảo là dùng cho luyện chế duyên thọ đan, có thể tăng lên mười năm tuổi thọ.

Thứ này đối với không ít Hồn Sư tuổi thọ sắp chung, đều là có thể dùng hết hết thảy đồ vật để đổi nó.

Đối với Hồn Sủng Sư thọ nguyên gần chung mà nói, mỗi một năm thời gian, đều là vô cùng quý giá, hơn nữa, thọ nguyên tăng lên cũng chỉ có mười năm, đối với Hồn Sư mà nói có thêm vài phần cơ hội có thể tiến giai Hồn Vương cũng là tốt rồi.

Những thứ có thể gia tăng thọ nguyên thường rất ít, giống nhau phần lớn đều bị các tông môn cầm giữ.

Sở Diệp lắc đầu, có chút tiếc nuối nói: “Thứ này là thứ tốt, đáng tiếc hiện tại không dùng được."
Duyên Thọ Thảo giá trị so sát khí càng cao, đáng tiếc bây giờ nó không thích hợp bọn họ, nếu là cầm đi bán đấu giá, cũng dễ dàng khiến người ta chú ý.

Trong Tàng Bảo Các có mấy ám giang đặc tán loạn đủ thứ một ít linh thảo, linh tài.....!
Số đồ vật kia, có rất nhiều thứ giá trị không tính là mất nhưng nhập lại cũng ra một con số lớn, Sở Diệp đánh giá đã có người tới nơi này càn quét qua nhưng bởi vì quá vội vàng hoặc là bởi vì túi không gian hữu hạn, cho nên không có đem mấy thứ này thu hồi.

Sở Diệp đem mấy thứ này bỏ vào không gian.

Ngọc trụy không gian không gian phi thường lớn, nên Sở Diệp cũng không sợ là không nhét vào được.

Mà chỉ sợ là không có đồ để để vào thôi.

Hai người sau khi đem Tàng Bảo Các kiểm tra sạch sẽ, rồi lặng lẽ rời đi Tử La Tông.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ra khỏi mật đạo, cẩn thẩn phong bế mật đạo lại rồi rời đi..

Chương 83: Phất Nhanh

Editor: Tĩnh
Tâm tình Sở Diệp đang vô cùng kích động, rời đi địa giới của Tử La Tông.

Sau khi rời xa địa giới Tử La Tông, hai người tại dã ngoại tìm một cái sơn động tương đối kín đáo để hai người bọn họ nghĩ chân.

Vì để phòng ngừa vạn nhất, Sở Diệp sau khi dừng lại liền dùng la bàn trinh trắc hoàn cảnh chung quanh, xác nhận chung quanh không có gì uy hiếp bọn họ, thì mới yên lòng.

Sau khi an bài xong mọi chuyện, hai người cuối cùng cũng có thể hảo hảo kiểm tra thu hoạch, trước đó ở Tàng Bảo Các sợ làm cho người bên ngoài chú ý, Sở Diệp liền vội vã thoát thân, nên cũng không dám cẩn thận kiểm tra chiến lợi phẩm, này cuối cùng cũng có thời gian.

Sở Diệp bắt đầu kiểm tra túi trữ vật, Sở Diệp thu được tổng cộng sáu cái, mỗi một cái đều trang tràn đầy ra ngoài.

Sở Diệp mở ra cái túi trữ vật thứ nhất, túi trữ vật bên trong có mười mấy rương nhỏ, có đủ các loại vật tư bất đồng.

Sở Diệp sau khi kiểm tra tất cả 6 túi trữ vật tâm tình Sở Diệp chút kích động khó có thể bình phục lại.

Một đêm phất nhanh a! Thật thật là một đêm phất nhanh! Khó trách tại nhiều người thà mạo sinh mệnh nguy hiểm để chạy tới Tử La Tông để đoạt bảo, số tài bảo mà hắn kiếm được có thể so với lợi nhuận mà mà toàn bộ Sở gia kiếm được trong mấy năm.

Lâm Sơ Văn cẩn thận kiểm tra mấy cái dược lò, trong mười mấy dược lò kia có một cái được luyện chế bằng Tắc thiết, cái dược lò này khi sờ vào cho người ta một xúc cảm lạnh lẽo, dùng cái dược lò này dùng để luyện chế dược tề dược tề có thuộc tính Băng sẽ có xác xuất thành công có thể cao lên một ít.

Còn có một cái dược lò được luyện chế bằng Xích Diễm thiết, tương đối thích hợp để luyện chế dược tề thuộc tính Hỏa.

Những loại dược lò như vậy chỉ có thể luyện chế những loại dược tề có cùng thuộc tính mà thôi.

Với những Dược Tề Sư không có đủ tiền thì họ thường sẽ mua loại dược đỉnh có thuộc tính tương đối ôn hòa, dù loại đó tuy u thế không bằng các loại dược lò có thuộc tính, nhưng nó được cái giá cả tiện nghị, lại có thể luyện chế khá nhiều loại dược tề có thuộc tính bất đồng, nhưng chỉ có thể luyện những loại dược tề thuộc Phàm cấp mà thôi.

Những Dược Tề Sư có điều kiện thường sẽ chuẩn bị rất nhiều dược lò có thuộc tính bất đồng để luyện chế những loại dược tề có thuộc tính khác nhau.

Lâm Sơ Văn khi còn nhỏ cũng từng nghe qua gia gia giảng giải không ít tri thức về các loại dược lò trì, lúc ấy hắn liền có một giấc mộng, một ngày nó hắn sẽ có thể có được tất cả các loại dược lò có thuộc tính bất đồng.

Lâm Sơ Văn tốn hai canh giờ, để kiểm tra xong đám dược lò kia,

rồi mới bắt đầu kiểm tra các loại đồ vật khác.

Lâm Sơ Văn đầu tiên kiểm tra một cái nhẫn không gian, rất mau liền phát hiện ra bảo vật.

“Kim Cương Sát, là sát khí a! Cư nhiên thật sự có a!” Lâm Sơ Văn tràn đầy kinh hỉ nói.

Sở Diệp tiếp nhận bình sát khí rồi kiểm tra.

“Hảo trầm a!” Sát khí một khi thả ra khỏi bình thì chỉ là một đám sương mù, nhưng khi để trong bình lại tạo ra cảm giác nặng trĩu.

Lâm Sơ Văn gật đầu, “Xác thật phân lượng không nhẹ, ta nghe nói mỗi loại sát khí bất đồng thì có bất đồng đặc tính, Hàn Băng Sát âm hàn, có thể đóng băng mọi thứ, Xích Diễm Sát nóng cháy vô cùng, dễ dàng gây ra bỏng rát, Kim Cương Sát đặc tính chỉ có một, đó chính là nặng.”
Sở Diệp hỉ khí dương dương nói: “Mặc kệ như thế nào, vận khí quả nhiên không tồi, quả thực tìm được sát khí, lại tìm xem coi còn có hay không."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hảo."
Hai người cẩn thận đem tất cả túi trữ vật cùng nhẫn không gian kiểm tra qua một lược, trong đó có rất nhiều thứ mà thứ tốt cũng không ít, bất quá trước sau cũng không tìm được phân sát khí thứ hai.

“Chỉ có một phần.” Sở Diệp ninh mày nói.

Lâm Sơ Văn liếc nhìn Sở Diệp, nói: “Ngươi không cần quá tham lam, có một phần là đã khó có được.”
Hắn vốn còn tưởng rằng ít nhất phải tốn mấy năm thời gian, mới có thể có được sát khí, lại không nghĩ tới Tử La Tông huỷ diệt, bọn họ vốn chẳng có liên quan gì mà lại nhận được một

phần cơ duyên lớn như vậy.

“Phần sát khí này cho Tiểu Ngân dùng đi, Kim Cương Sát có thuộc tính rất phù hợp với nó.” Lâm Sơ Văn bình tĩnh nói
Sở Diệp liếc nhìn Lâm Sơ Văn một cái, trầm mặc một hồi, nói: “Cũng được."
Sát khí chỉ có một phần, Tiểu Ngân dùng, tiểu hồ ly liền không có.

Bất quá hiện tại cũng không phải là lúc thoái thác, hắn nếu trở thành Hồn Sư, thì có thể vì Lâm Sơ Văn mà trù tính một phần sát khí cũng có thuân tiện hơn không ít.

Nếu thật sự tìm không thấy, hắn liền mạo hiểm đi hội đấu giá mua một phần sát khí.

Chờ hắn sau khi trở thành Hồn Sư, đi hội đấu giá mua sát khí cũng có thể an toàn hơn.

Lâm Sơ Văn nhìn biểu tình của Sở Diệp, mơ hồ cũng đoán được suy nghĩ của Sở Diệp, cười cười, nói: “Ngươi không cần suy nghĩ nhiều quá, trước mắt vẫn là suy xét việc ngươi tiến giai trước đi, không cần phải lo ta."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Được ta nghe ngươi."
Sở Diệp đem sát khí giao cho Tiểu Ngân, Tiểu Ngân sớm đã gấp không chờ nổi vừa nhận được sát khí liền tiến hành hấp thu.

Từng sợi sát khí dũng mãnh tràn vào bên trong thân thể Tiểu Ngân, Tiểu Ngân nhanh chóng bắt đầu tiến hành luyện hóa sát khí.

Sát khí không ngừng cải thiện thân thể Tiểu Ngân, thân thể Tiểu Ngân phát ra từng đợt thanh âm bùm bùm, thanh âm này nghe giống như là đang đậu phộng rang vậy.

Sát khí ẩn chứa năng lượng cường đại, Tiểu Ngân chỉ có thể chậm rãi hấp thu cổ lực lượng này.

Ong đàn bay chung quanh Tiểu Ngân mà múa, mấy chỉ Ngân Sí Ong tựa hồ ý thức được sắp sửa phát sinh cái gì, tràn đầy sùng kính nhìn Tiểu Ngân.

Lâm Sơ Văn lấy ra một cái rương, mở ra, đó là một rương toái Hồn Tinh.

“Nhiều toái Hồn Tinh như vậy?” Sở Diệp có chút kinh ngạc nói.

Lâm Sơ Văn chỉ gật đầu.

Số toái Hồn Tinh này, cũng là hắn phát hiện ở trong nhẫn trữ vật, hẳn là Tử La Tông dùng để nuôi nấng Hồn Thú ấu tể, toái Hồn Tinh tuy rằng không quá đáng giá, nhưng một cái rương này là rất nhiều, tính ra cũng là một bút tiền không nhỏ.

“Đem ong đàn đều triệu hồi ra đây đi.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp gật đầu, mở ra túi linh thú, đem ong đàn phóng ra.

Ong đàn vừa thấy toái Hồn Tinh, lập tức hướng tới cái rương đặt toái Hồn Tinh mà bay qua.

Số lượng Hồn Tinh trong cái rương kia kỳ thật không nhỏ, nhưng mà Ngân Sí Ong thật sự là quá nhiều, không ít Ngân Sí Ong không có thể cướp được vị trí, ong ong kêu gấp gáp mà xoay quanh.

Sở Diệp nhìn Ngân Sí Ong chiếm cứ cái rương, phảng phất y như là trung tâm thương mại đang bán phá giá mọi người bu vào mua.

Lâm Sơ Văn lại lây ra thêm một mớ toái Hồn Tinh, ong đàn lập

tức chạy qua chổ toái Hồn Tinh ở trên mặt đất.

Sở Diệp học theo, lấy toái Hồn Tinh, rải ra khắp nơi.

Sở Diệp tâm tình có chút kích động, hắn hiện tại thật sự giàu rồi, toái Hồn Tinh mag cũng có thể rãi khắp như vậy.

Nếu có một ngày kia, hắn có thể đem Hồn Tinh cũng có thể rải như thế như vậy, thì lúc đó đã thật sự giàu to rồi.

Toái Hồn Tinh bị phân tán ra, ong đàn cũng bình tĩnh lại, không còn cảnh tranh giành nữa.

Ngân Sí Ong nhận một viên toái Hồn Tinh, liền liều mạng hấp thu.

Sở Diệp từ trong ngọc trụy không gian, lấy ra hai thùng Linh Tuyền Thủy, trợ giúp Ngân Sí Ong tiến hành hấp thu toái Hồn Tinh.

Toái Hồn Tinh số lượng tuy rằng nhiều, nhưng số lượng ong đàn cũng không ít, chỉ sau nửa ngày, toái Hồn Tinh trong rương đã thiếu một phần ba.

Ong đàn sau khi hấp thu toái Hồn Tinh, thì thực lực chỉnh thể thăng lên nhanh chóng.

Ong đàn thực lực tăng lên, trợ giúp cho Tiểu Ngân, Tiểu Ngân chịu ong đàn ảnh hưởng, tốc độ luyện hóa sát khí liền nhanh lên rất nhiều.

Vài ngày sau, Tiểu Ngân đột phá gông cùm xiềng xích, tiến giai Tướng cấp.

Tiểu Ngân sau khi tiến cấp Chiến Tướng thì lực ảnh hưởng với

ong đàn đã khác trươc rất nhiều, trước đó là bị bắt thuần phục, còn bây giờ là thần phục một cách tự nguyện.

Ngân Tiểu Nhị phe phẩy cánh, nhìn Tiểu Ngân, có chút hâm mộ.

Tiểu Ngân cao cao ngẩng đầu, bay lượn ở không trung, trên cao nhìn xuống, mà quan sát kỹ ong đàn của chính mình.

Tiểu Ngân trước giờ vẫn luôn đối việc ong đàn lựa chọn Ngân Tiểu Nhị đương vương vẫn canh cánh trong lòng, bất quá, nay Tiểu Ngân đã hoàn toàn không để bụng, bởi vì chênh lệch quá lớn, Tiểu Ngân đã không còn đem Ngân Tiểu Nhị trở thành đối thủ.

Tiểu Ngân tiến giai trong nháy mắt, Sở Diệp cũng chính thức trở thành Hồn Sư.

Tiến giai xong Sở Diệp cảm giác thân thể của mình đã chút đã chịu một trận gột rửa, một cổ năng lượng khổng lồ dũng mãnh tiến vào bên trong thân thể, làm cho tinh hồn lực của hắn biến đổi rất nhiều.

Hồn Sủng Sư tiến giai, thọ mệnh cũng theo đó mà thay đổi, sau khi tiến giai Hồn Sư, Sở Diệp có thêm một trăm tuổi thọ, tốc độ già đi cũng sẽ giảm bớt.

Lâm Sơ Văn thấy Sở Diệp tiến giai thành công, có chút vui sướng nói: “Chúc mừng ngươi."
Lâm Sơ Văn là tự tận đáy lòng vì Sở Diệp mà cao hứng, nhìn Sở Diệp tiến giai, Lâm Sơ Văn cảm giác trong lòng nhiệt nhiệt, so với chính mình tiến giai còn vui vẻ hơn.

Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Đường tỷ hắn Lâm Mộng Dung quay chung quanh người một đống tài tuấn, nhưng mà cùng Sở Diệp so sánh thì đám tài tuấn kia liền có vẻ rất bình thường, không đến hai mươi tuổi đã trở thành Hồn Sư, dù là ở đại tông môn thì

cũng là thiên tài, vẫn là hắn tinh mắt, lựa chọn Sở Diệp, nghĩ đến đây, Lâm Sơ Văn nhịn không được đỏ mặt.

Sở Diệp có chút cảm kích nói: “Làm phiền ngươi hộ pháp."
Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Cũng chẳng phải chuyện gì quan trọng cả."
Sở Diệp cử động thân thể, tâm tình không tồi nói: “Hồn Sư cùng Hồn Sĩ quả nhiên là không giống nhau."
Sở Diệp cảm giác toàn thân chính mình tràn ngập lực lượng, có loại cảm giác như vừa thoát thai hoán cốt.

Sở Diệp thầm nghĩ: Khó trách Hồn Sư địa vị lại cao như vậy, Hồn Sư cùng Hồn Sĩ thực lực chênh lệch quả là có chút lớn.

Tiểu Ngân phe phẩy cánh, trên người tản ra một cổ uy áp vương giả.

Tiểu hồ ly ngửa đầu nhìn Tiểu Ngân, trong mắt tiêudhồ ly mắt tràn đầy vẻ hâm mộ.

Sở Diệp sờ sờ tiểu hồ ly đầu, tiểu hồ ly thoải mái “Pi” một tiếng.

Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Sau khi ta thanh toán một chút thì chúng ta thu hoạch đại khái thì lần này tổng giá trị là bảy tám trăm vạn, và những món bảo vật khác, nếu bán đi đại khái là có thể thu thêm 350 vạn."
Sở Diệp có chút kinh ngạc nói: “Nhiều như vậy?
Lần này bọn họ thật là kiếm đại tiện nghi, bây giờ ở Tử La Tông có rất nhiều người vì một chút tài nguyên mà đánh sống đánh chết, bọn họ lại nhẹ nhàng thì đã có được đến nhiều đồ vật như vậy, là mấy trăm vạn tài nguyên đó, dù là Hồn Sư, cũng yêu cầu phải phấn đấu mấy chục năm mới có được nhiêu đó.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Mà hai người sinh thời hẳn là ở Tử La Tông có địa vị cao, trên người bọn họ cũng có không ít thứ tốt."

Lâm Sơ Văn hiện tại rất vui vẽ, lần này thu hoạch có rất nhiều thứ tạm thời bọn họ không dùng được, nhưng về sau thì cũng sẽ có cơ hội dùng đến chúng.

Có số tài phú này, có thể tiết kiệm cho bọn họ không ít thời gian đi kiếm tiền, cũng có thể đề cao thêm vài phần tỷ lệ trở thành Hồn Vương.

“Mấy trăm vạn a!” Tổng tài sản sở hữu của Sở gia, cũng chưa chắc có nhiều tiền như vậy.

“Ta không nghĩ tới tông môn tu sĩ lại giàu như vậy, nhẫn trữ vật trên tay hai người kia mỗi cái nhẫn liền có giá trị một trăm vạn.

Kỳ thực nhẫn không gian giá từ một trăm vạn thì có rất ít người mua nổi, nhưng lợi một cái khi bọn họ thiếu tiền có thể bán được mấy chục vạn.

Nhẫn trữ vật rất trân quý, nhưng điển tịch truyền thừa càng quý hơn, tán tu muốn đạt được truyền thừa là thập phần khó khăn, mà hiện tại hắn lại có được không ít.

Bất quá, có rất nhiều điển tịch truyền thừa trên đó đều có phong ấn đặc biệt, hắn cùng Sở Diệp năng lực còn chưa đủ, tùy ý phá hư phong ấn, sẽ làm cho truyền thừa cùng ngọc giản tự hủy, nếu muốn xem mấy thứ này, còn phải chờ thêm một thời gian nữa.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn một cái, nhăn nhăn mày, hắn thành Hồn Sư, kế tiếp chậm rãi tu luyện là được.

Nhưng Lâm Sơ Văn liền bất đồng, tiểu hồ ly tu luyện đã tiến vào bình cảnh, không có sát khí hổ trợ dù tiểu hồ ly có nhiều tài nguyên hơn nữa thì đối với nó mà nói, thì y như thêu hoa trên gấm mà thôi, việc cấp bách, vẫn là trợ giúp Tuyết Bảo có được sát khí rồi sau đó đột phá..

Chương 84: Tử La Tông Di Sản

Editor: Tĩnh
Tiến giai Chiến Tướng, Tiểu Ngân ở không trung bay một vòng lại một vòng, để pho bài thực lực của bản thân cho ong đàn thấy.

Ong đàn tạo thành các loại phương trận, tỏ vẻ chúng đối với Tiểu Ngân là thần phục vô điều kiện.

Bên trong sơn động, ong đàn bay múa, tiếng ong ong của ong đàn vang lên không ngừng.

Hết đợt này đến đợt khác từng tiếng ong ong vang lên, làm Sở Diệp nhớ tới mấy năm trước, lúc đó hắn ẩn núp ở trên núi cả ngày chỉ để chuẩn bị khế ước với Tiểu Ngân.

Mà ngày đó, ong đàn cũng đang chúc mừng tân vương đăng cơ, cũng phát ra từng tiếng ong ong như vậy.

Mấy năm đi qua, Tiểu Ngân rốt cuộc cũng có được vinh quang thuộc về hắn, lại nói tiếp, lần vinh quang này đủ chấn nhíp người khác.

Tiểu Ngân cùng ong đàn nhảy múa suốt mấy cái canh giờ, rốt cuộc cũng mệt mỏi, liền bay lên đỉnh đầu Sở Diệp, Sở Diệp kêu rên một tiếng.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp một cái, có chút nghi hoặc nói: “Làm

sao vậy? Không thoải mái sao?
Sở Diệp lắc đầu, “Không có gì, chỉ là Tiểu Ngân hiện tại quá nặng."
Tiểu Ngân đè trên đỉnh đầu của hắn, giống y như có một cái quả cân đang đè ở trên đầu vậy đó.

Sở Diệp trước kia vẫn luôn nói giỡn là Tiểu Ngân ăn nhiều, nên giảm giảm béo, nhưng nay Sở Diệp mới thật sự cảm thấy Tiểu Ngân nên giảm giảm béo là vừa.

“Thật là y heo không sai chút nào.” Sở Diệp oán giận nói.

Tiểu Ngân huy động cánh, quạt phành phạch trên đầu Sở Diệp, tỏ vẻ bản thân đang rất tức giận.

Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Tiểu Ngân vừa mới dung hợp Kim Cương Sát, nên sẽ có một ít đặc tính của Kim Cương Sát mà thôi qua một đoạn thời gian, liền sẽ bình thường lại thôi."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Hy vọng là như thế.”

Tiểu Ngân thích nhất lấy đỉnh đầu hắn làm ổ, nếu mà vẫn luôn nặng như vậy thì cái đầu hắn không biết sẽ ra sao?
Sở Diệp tốn mấy ngày để củng cố tu vi, Lâm Sơ Văn cũng thừa dịp này, sửa sang lại mấy cái nhẫn không gian cùng túi trữ vật.

Mấy cái đạo cụ không gian của bọn họ đều tràn đầy.

“Chúng ta quay lại Tử La Tông xem tình hình.” Sở Diệp trầm ngâm một chút nói.

Nghĩ đến mật đạo ở Tử La Tông, Sở Diệp vẫn còn có chút lưu luyến.

Lần trước thông qua mật đạo mag lẻn vào Tử La Tông, hắn khi đó chỉ là Hồn Sĩ, này hắn đã là Hồn Sư, hành động liền dễ dàng hơn một ít.

Sở Diệp cảm giác được linh hồn lực của chính mình đã dâng lên rõ ràng, lại đi Tàng Bảo Các nhìn xem, nói không chừng sẽ có thu hoạch bất ngờ.

Lâm Sơ Văn chần chờ một chút, “Trở về ngây lúc này sao?
Sở Diệp có chút không cam lòng nói: “Lần trước rời đi quá vội vàng, ta cảm thấy chúng ta không có lục soát sạch sẽ!
Tử La Tông chính là đại tông môn, những thứ mà hắn lấy từ Tử La Tông tuy rằng không ít, nhưng so số lượng tài nguyên khổng lồ của Tử La Tông thì nhiêu đây cũng không tính cái gì.

Mà Tử La Tông đã chết hai Hồn Vương và hai đầu Vương cấp Hồn Thú a!
Di sản của hai cái Hồn Vương cùng đầu của hai Vương cấp Hồn Thú, không biết ai sẽ may mắn lấy được mấy thứ đó đây.

Nghĩ đến bảo vật ở Tử La Tông, Lâm Sơ Văn cũng có chút không cam lòng.

Lâm Sơ Văn do dự hồi lâu, gật đầu, nói: “Đã qua một đoạn thời gian bây giờ ở đó đã có không ít thế lực."
“Yên tâm, ta biết đúng mực."Sở Diệp bảo đảm nói.

.....!
Trước nay kế hoạch luôn không đuổi kịp biến hóa, ngây khi Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn trở lại Tử La Tông liền bị dọa sợ.

Tử La Tông bây giờ tu sĩ đều là từ bốn phương tám hướng hội tụ lại đây ngư long hỗn tạp, vô cùng hỗn loạn.

Tin tức Tử La Tông bị huỷ diệt vừa truyền ra, thì tu sĩ đến đây càng ngày càng nhiều.

Thanh Vân Tông, Thất Hà Tông phản ứng nhanh nhất, Tử La

Tông huỷ diệt thì từ ngày thứ ba, trưởng lão hai tông liền mang theo không ít đệ tử tinh nhuệ đuổi lại đây.

Hai bên tông phái vừa đến liền tiến hành phân chia ra quản lý Tử La Tông, những tán tu có mặt ở đó cũng bị đuổi đi.

Khi Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn trở lại Tử La Tông, thì Tư La Tông đã bị hai tông khác chiếm cứ.

Hai tông ở chung quanh Tử La Tông, thiết lập cảnh giới, nếu không có mệnh lệnh mà cố ý muốn vượt qua cảnh tuyến, sẽ bị giết ngay tại chỗ.

“Thanh Vân Tông cùng Thất Hà Tông tính toán chia đều di sản Tử La Tông?
Lâm Sơ Văn gật đầu, “Chất là vậy.”
Sở Diệp nhấp môi, nói: " Hai cái tông môn cũng qua bá đạo!” Đây là tính toán dù một chút thừa canh cũng không cho tán tu đây mà.

Sở Diệp vốn cảm thấy chỉ có Tử La Tông là bá đạo, hiện tại mới chân chính hiểu được tất cả các đại tông môn đều giống nhau.

Lâm Sơ Văn tâm thái thật ra lại rất bình thản, “Cá lớn nuốt cá bé, tất cả các đại tông môn tất cả đều như nhau thôi.....” Thanh Vân Tông cùng Thất Hà Tông thanh danh bất quả chỉ so với Tử La Tông tốt hơn một chút, nhưng chung quy tất cả cũng y như nhau thôi.

Ở Tử La Tông hiện tại tất cả các cấm chế ở đây điều đang trong trạng thái hoạt, bây giờ hai tông nếu muốn đem tất cả di sản của Tử La Tông đem đi hết là chuyện không phải dễ dàng.

Sở Diệp có chút tiếc nuối nói: “Nếu tông môn nhúng tay, bên này chúng ta cũng không làm được gì."
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Ta thấy việc này không đơn giản như

vẻ ngoài."
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Nói như thế là thế nào? Tại sao lại không đơn giản như vẽ ngoài."
Lâm Sơ Văn nhún vai, nói: “Tông môn thực lực tuy rằng cường đại, nhưng rốt cuộc nhiều số gia tộc ở xung quanh đây vẫn đông hơn a!"

Hiện tại có không ít gia tộc đều có Hồn Sư lưu tại ở bên này, hiển nhiên là bọn họ không có bỏ ý định từ bỏ.

Mà hiện tại Thanh Vân Tông cùng Thất Hà Tông, Hồn Vương của bọn họ đều chưa tới đây, mà những Hồn Sư của hai tông phái đến đây chỉ có thể ổn định cục diện trong ngắn hạn mà thôi, còn về lâu dài, chỉ sợ là không được.

Tử La Tông lưu lại đồ vật quá nhiều, chẳng những, tu sĩ Vân Châu động tâm, mà tu sĩ của ngoại vực cũng đang ẩn nấp khắp nơi chung quanh dù bị các tu sĩ ở Vân Châu giết không ít, nhưng cũng rục rịch chạy qua đây không ít.

……!
Dù phát hiện Tử La Tông bị hai tông chiếm cứ, nhưng Sở Diệp cũng không có bỏ đi mà hai người đi tìm một tửu lầu để nghĩ ngơi.

Bên trong tửu lầu, mọi người đều ở thảo luận tại sao Tử La Tông lại bị huỷ diệt.

“Không nghĩ tới một tông môn lớn như vậy, lại bị diệt chỉ trong một đêm."
" Thế sự là thế nói chuyển là chuyển, đó gia chủ Lý gia, vì giúp nhi tử tiến tông môn, lao tâm khổ tứ để nịnh bợ một trưởng lão ở Tử La Tông, còn đem nữ nhi xinh như hoa như ngọc gả cho tên kia, hiện tại thì hay rồi nhi tử, nữ nhi cùng nhau chôn vùi ở Tử La Tông."
“Gia chủ Hồng gia cũng thế hôm đó ở Tử La Tông bái phỏng, rồi

không ngờ kết cục chính mình sẽ lại phải nằm ở đó mãi mãi."
“Hai con Vương cấp Hồn Thú để lại hai viên Vương cấp tinh hạch, một viên tinh hạch thì bị tu sĩ thiên tài của Thanh Vân Tông Hồn Sư Lý Thanh Dương lấy đi, con tinh hạch của Tử Hỏa Ma Sư thì rốt cuộc là bị ai đoạt không biết!
“Cũng không biết, nghe nói ngay từ đầu là bị gia chủ Mạnh gia cướp được, nhưng nghe nói gia chủ Mạnh gia trên đường quay về thì đã bị người ta giết.

Gia chủ Mạnh gia đã Hồn Sư cấp 9! Không nghĩ tới lại dễ dàng bị người ta giết chết?
“ Hồn Sư cấp 9 thì như thế nào, song quyền khó địch bốn tay a! Nghe nói, lúc ấy vây công gia chủ Mạnh gia có tới tám Hồn Sư.

“Đó cũng là một đám ô hợp mà thôi gia chủ Mạnh gia vừa chết, mấy người kia liền bởi vì chia nhau không đều rồi đánh nhau rồi, kết quả, trong lúc hỗn loạn, tinh hạch cũng không biết tung tích, cũng không biết ai có may mắn nhặt được tiện nghi đây.

"Ai, tinh hạch tuy hảo, nhưng thực lực không đủ, thì đó sẽ là bùa đòi mạng a!”
“……”
Sở Diệp nghe mấy khách nhân kia nghị luận, híp mắt, Hồn Thú tưởng từ Chiến Tướng cấp tiến giai Vương cấp, thập phần khó khăn, tinh hạch Vương cấp tinh hạch có tác dụng xúc tiến Chiến Tướng Hồn Thú tiến giai.

Vân Châu tài nguyên tu luyện không quá phong phú, có thể có trợ giúp Chiến Tướng Hồn Thú tiến giai Vương cấp cũng không nhiều, mà Vương cấp tinh hạch lại là trong những thứ có thể trợ giúp tiến giai.

Sở Diệp uống một ngụm trà, thầm nghĩ: Muốn có được tài bảo thì phải chấp nhận nguy hiểm thì cái này hắn biết rõ, nhưng lần này cái giá là không nhỏ chút nào mỗi một gia tộc muốn bồi duỡng ra một Hồn Sư đã là chuyện không dễ, vậy mà bây giờ chỉ

vì chút tài bảo kia mà nói giết liền giết.

Hiện tại thật là loạn thế a! Hồn Sư cấp 9 nói chết thì chết, sau khi Tử La Tông bị diệt, chỉ sợ là không ít các đại gia tộc sẽ có một trận thanh tẩy quy mô.

May mắn trước đó hắn biết hạng lượng của bản thân nên không đụng tay vào hai cổ thi thể Hồn Thú Vương cấp kia, nếu không thì giờ đây không biết hắn còn sống không.

“Nghe nói gì chưa? Chu gia có một cái Hồn Sư, hình như là ở Tử La Tông đạt được một phần Thiên La Sát.

“Vận khí tốt a! Cư nhiên đạt được sát khí."
Sở Diệp lỗ tai vừa động, thầm nghĩ: Quả nhiên vận khí tốt, không nghĩ tới trừ bỏ hắn, thì ở Tử La Tông còn có những người khác đạt được sát khí.

“Nghe nói, Phùng gia cướp được hai quả Huyết Đào, nhờ đó Hồn Sư của Phùng gia thực lực đều tịnh tiến lên không ít."
“Huyết Đào? Nghe tới là biết thứ tốt a!” Sở Diệp đè thấp thanh âm, đối với Lâm Sơ Văn nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đó đúng là thứ tốt, Tử La Tông có cây Huyết Đào Thụ đã có 500 năm tuổi, Huyết Đào Thụ mỗi cách mười năm kết quả, mỗi lần kết quả chỉ có chín viên, mỗi một viên đều có thể trực tiếp trợ giúp Hồn Sủng đề cao một cái cấp bậc."
Sở Diệp trừng lớn mắt, nói: “Tử La Tông còn có thứ tốt như vậy?”
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Tử La Tông thứ tốt nhiều lắm."
“Nhẫn không gian của hai Hồn Vương của Tử La Tông, rốt cuộc là đang nằm trên tay ai!” Một cái Hồn Sủng Sư nói.

“Nge nói là một chiếc bị Vô Ảnh Trộm Quỷ Thất lấy đi, bây giờ

hắn đang bị người ta treo thưởng khắp nơi? Còn chiếc còn lại hình như là bị đem ra chia đều cho tất cả những người có mặt ở đó."
Nhẫn không gian của Hồn Vương là thứ tốt, nhưng cũng là củ khoai nóng phỏng tay, lúc ấy một người Hồn Sư đoạt được chiếc nhẫn rất sáng suốt mà đem nhẫn đồ vật bên trong chia đều ra, mà nhờ đó cũng sẽ không bị hai đại tông phái kia tìm tới cửa bởi đồ trong chiếc nhẫn đã bị chia đều cho mọi người.

“Nghe nói trong chiếc nhẫn kia có trên tăm viên Hồn Tinh cấp Chiến Tướng."
“Đúng là Hồn Vương a! Gia sản cũng nhiều hơn gấp mấy trăm lần người khác."
Trên trăm viên Hồn Tinh cấp Chiến Tướng, nghe được mấy khách nhân đàm luận, Sở Diệp thiếu chút nữa là chảy nước miếng, Hồn Tinh chính là tiền! Trên trăm viên, vậy là bao nhiêu tiền a!
Vốn Sở Diệp còn cảm thấy hắn thu hoạch đã đủ nhiều, nhưng khi nghe được những người kia nghị luận, bỗng nhiên cảm thấy kỳ thật hắn thu hoạch cũng chỉ tạm được mà thôi.

“Sơ Văn, ngươi nghe nói về Vô Ảnh Trộm Quỷ Thất chưa?” Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Có nghe nói qua, đối phương nuôi một con Mị Ảnh Quỷ, tới vô ảnh, đi vô tung, thường xuyên đi trộm cấp khắp nơi, thủ pháp gây án phi thường cao minh, không ít người đều đối với hắn là hận thấu xương, bất quá, người này thân thủ rất cao, Thất Hà Tông từng vì hắn mà tạo nên cả cái đại trận nhưng hắn vẫn trốn thoát được như thường, lần đó nghe đâu Thất Hà Tông tổn thất không ít thứ."
“Vậy tên đó rất giàu rồi." Sở Diệp, nói
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Cũng đúng." Nhưng hắn bây giờ là lấy trộm nhẫn không gian của Hồn Vương mà lần này không giống những lần khác, nhẫn không gian của Hồn Vương cũng là thứ mà Hồn Vương khác động tâm.

Lần này mạng không biết có giữ được hay không đây..

Chương 85: Sở Hinh Nhi

Editor: Tĩnh
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đang ở trên phố đi dạo một vòng, thấy được rất nhiều lệnh truy nã về Vô Ảnh Trộm.

“Tốt vậy, bắt được Vô Ảnh Trộm trực tiếp đổi một phần sát khí, thêm một trăm vạn đồng vàng!” Sở Diệp nhịn không được cảm thán nói.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng là phần thưởng này quá cao! Bất quá, giá trị bản thân Vô Ảnh Trộm còn cao hơn nhiều so với số tiền treo thưởng kia nhiều."
“Vô Ảnh Trộm, có thể đổi sát khí đấy"
Lâm Sơ Văn cười khổ một chút, nói: “Đừng suy nghĩ không đâu." Vô Ảnh Trộm thành danh đã lâu, ít nhất đã là Hồn Sư đỉnh phong, bọn họ nhất định không phải đối thủ của người ta.

“Mà cái bức tranh nhận dạng này cũng quá trừu tượng……” Vô Ảnh Trộm tướng mạo cũng không vẽ rõ chỉ vẽ cái mặt nạ rồi làm sao mà kiếm.

Lâm Sơ Văn có chút bất đắc dĩ nói: “Nghe nói, không có người từng gặp qua Vô Ảnh Trộm cả, cho nên không thể xác định diện mạo của hắn.

Sở Diệp mắt trợn trắng, “Tướng mạo người ta còn không biết, rồi làm sao đi bắt người a!"

“Xem Hồn Thú a! Tuy rằng không ai gặp qua Vô Ảnh Trộm, bất quá Hồn Thú của hắn là Mị Ảnh Quỷ, đây là loại Hồn Thú đặc biệt, theo ta biết thì cho đến hiện tại chỉ có hắn là khế ước với Mị Ảnh Quỷ mà thôi.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp không khỏi cười khổ, xem Hồn Thú, Vô Ảnh Trộm chỉ cần không để Hồn Thú xuất hiện, thì dù hai người của cả phái Vân Châu này dù có gặp hắn cũng chẳng biết hắn là ai, mấy cái treo thưởng ngoài kia chỉ còn là đóng giấy lộn mà thôi.

Sở Diệp hai người đi dạo một vòng rồi quay về tiểu viện.

Tiểu Ngân ôm một cái bình nhỏ, hưng phấn uống thứ bên trong bình.

Ngân Tiểu Nhị cùng đám Ngân Sí Ong cùng nhau vây quanh cái bình liên tục kêu ong ong, trong mắt cả đám đều hiện lên vẻ hâm mộ.

Tiểu Ngân lại thích ăn mảnh, làm lơ như không ánh mắt khác cầu của đám thủ hạ.

Trong số đồ mà họ thu được ở Tử La Tông có một cái hủ, nhưng bọn họ cũng không rõ đó là thứ gì.

Sau đó trong tửu lâu bọn họ nghe người ta nhắc đến Huyết Đào Thụ thì Lâm Sơ Văn liền nhớ tới cái bình nhỏ kia, suy đoán là nó có thể nhựa của Huyết Đào Thụ.

Huyết Đào cùng nhựa đào đều là từ Huyết Đào Thụ mà ra, nhưng nhựa đào có dược tính ôn hòa hơn Huyết Đào vừa hay là nó thích hợp với Tiểu Ngân.

Sở Diệp nhìn Ngân Tiểu Nhị cùng Ngân Sí Ong có phẩm cấp xoay quanh cái hủ, liền lấy ra một đám Hồn Tinh ném cho bọn

họ.

Ngân Sí Ong bình thường, thì dùng toái Hồn Tinh để nuôi nấng là được.

Nhưng Ngân Tiểu Nhị cùng đám Ngân Sí Ong có phẩm cấp nếu lại uy toái Hồn Tinh thì có chút không thích hợp.

Sở Diệp lần trước thu được không ít toái Hồn Tinh ở Tử La Tông, trong đó cũng có không ít Hồn Tinh nên Sở Diệp lấy chúng phân ra cho Ngân Tiểu Nhị cùng những con Ngân Sí Ong có phẩm cấp.

Tiểu Ngân sau khi đã ăn no mới lưu luyến đem cái bình giao cho Sở Diệp, để cho Sở Diệp cất giữ thay nó.

“Nhựa đào hình như rất bổ a!” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Xác thật, một hủ nhựa đào giá trị có thể so với nửa viên Huyết Đào."
Sở Diệp nhướng mày, thầm nghĩ: Vận khí của Tiểu Ngân đúng thật là tốt a! Vừa mới tiến giai liền gặp thứ tốt như vậy, cứ như vậy, nói không chừng sẽ không bao lâu, là có thể từ Chiến Tướng cấp 1 tiến giai Chiến Tướng cấp 2.

……!
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở biệt viện ở hai ngày, nghe nói ở gần Tử La Tông có mở ra một khu giao dịch thập phần náo nhiệt, liền quyết định đi khu giao dịch khu nhìn thử.

Hai người đi tới khu giao dịch, thấy được không ít quầy hàng.

Khu giao dịch có không ít quầy hàng có bán ra linh thảo, linh tài, mà số linh thảo, linh tài kia có không ít thứ tựa hồ đều là từ Tử La Tông đoạt ra.

Rất nhiều quầy hàng đều ghi thông báo thu mua dược tề phối phương, hồn kỹ với giá cao.

Trong thế giới Hồn Sủng Sư này thì đan phương cùng hồn kỹ đều là tuyệt đối không truyền ra ngoài, nhưng hiện tại tình huống đặc thù, Tử La Tông huỷ diệt, bên trong cũng có một ít truyền thừa bị người ta lấy đi đem bán.

Một ít đại gia tộc có được truyền thừa, sẽ lấy đó làm trấn gia chi bảo, sẽ không dễ dàng lấy ra, nhưng cũng có rất nhiều tán tu, có được truyền thừa nhưng không thích hợp với bản thân, thì sẽ đem chúng ra trao đổi để lấy thứ phù hợp với họ.

“Tử La Tông bị huỷ diệt, giống như có không ít thương gia cơ hội xuất hiện a!
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy!
Tử La Tông huỷ diệt, hấp dẫn không ít Hồn Sư, Hồn Sĩ tiến đến, hai tông thì đem những địa giới quan trọng phong tỏa lại, nhưng có những người không muốn rời đi, liền ở đây bắt đầu làm buôn bán, kể từ đó khu giao dịch này được mở ra, chung quanh cũng nhờ đó phát triển theo.

Trên người Sở Diệp có thứ tốt không ít, trước mắt trừ bỏ sát khí, cũng không có thứ gì có thể làm Sở Diệp quá mức tâm động, trong khi đi tham quan khu giao dịch Sở Diệp chỉ dùng đồng vàng để đổi lấy một ít Hồn Tinh mà thôi.

Sở Diệp phải nuôi một đám Ngân Sí Ong, nên lượng Hồn Tinh tiêu hao cũng nhiều hơn những Hồn Sủng Sư khác.

“Lão bản, giảm giá một chút đi a!"
“Tiểu cô nương, đã đủ tiện nghi lắm rồi chỉ 40 đồng vàng, nếu ngươi không muốn thì còn rất nhiều ngươi khác muốn a!”
Sở Hinh Nhi cau mày, nói: “Chổ khác đều bán 30 đồng vàng, ngươi thì lại bán 40 đồng vàng."

“Tiểu cô nương à cái quả trên tay ta không giống nhau người khác a! Loại trái cây này là sinh trưởng ở phía trên linh mạch nên so với loại trái cây khác nó có phẩm chất cao hơn rất nhiều, tự nhiên là phải quý hơn một ít."
“....."
“Đi mau, đi mau.” Sở Diệp bồi Lâm Sơ Văn dạo phố, bỗng nhiên sốt ruột, thúc giục Lâm Sơ Văn rời đi.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp một cái, có chút nghi hoặc nói: “Làm sao vậy?”
Lâm Sơ Văn thấy Sở Diệp sốt ruột, cũng không hề hỏi nhiều, liền đi theo.

Lâm Sơ Văn trong lòng có chút nghi hoặc, “Ngươi nhìn thấy ai a! Tại sao lại khẩn trương như thế?"
Sở Diệp chần chờ một chút, vẫn là nói nói thật, “Người Sở gia."

Lâm Sơ Văn sửng sốt một chút, “Người Sở gia? Chẳng lẽ Sở gia cũng phái người tới đây tầm bảo?”
“Cũng có thể.” Tử La Tông huỷ diệt, thiên hạ chấn động, Hồn Sủng Sư các nơi đều muốn đến đây phân một chén canh, Sở gia phái người tới đây cũng là chuyện bình thường, cho dù gia chủ không đồng ý cho người trong lại đây, thì trong tộc cũng sẽ có không ít kẻ cũng sẽ chạy tới đây.

Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc nói: “Ngươi như thế nào lại sợ nữ hài kia, chẳng lẽ từng có cái gì?” Trước đó Sở Diệp gặp được Sở Nhan Vũ cũng không có cái thái độ này a!
Sở Diệp xấu hổ cười cười, nói: “Đương nhiên đã không có, ta chỉ là tạm thời ta không muốn cùng người trong gia tộc tiếp xúc."
Kỳ thật nguyên chủ từng theo đuổi qua Sở Hinh Nhi, còn tốn không ít tiền cho cô ta, nhưng trong mắt cô ta chỉ có Sở Tư Thần nên đối với một kẻ vô dụng như nguyên chủ cô ta chỉ liếc mắt khinh thường, còn hay đùa cợt nguyên chủ là đỉa mà thích đeo chân hạc.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Tạm thời xác thật không nên tiếp xúc."
Bây giờ bản thân Sở Diệp cũng có một ít tài sản nếu để cho đám người Sở gia kia biết, rồi lại kéo qua đây gây phiền toái thì mệt lắm
……!
Trong tửu lâu có mọt nhóm nữ hài tử đang ngồi cùng nhau trò chuyện.

Tử La Tông huỷ diệt tin tức, truyền khắp ngũ hồ tứ hải, Sở gia người tự nhiên cũng nghe thấy, nhưng bởi vì khoảng cách quá xa, Sở Hùng dù muốn phân một chén canh cũng không được.

Sở Hùng là gia chủ nên phải trấn thủ gia tộc, không thể rời đi, nhưng đám thiếu niên trong nhà lại nhịn không được.

Sở Hinh Nhi cùng mấy Hồn Sủng Sư cung tuổi ở Võ Lăng Thành bèn lập nhóm chạy qua đây.

“Hinh Nhi, ngươi làm sao vậy? Từ khi từ khu giao dịch đi tới, ngươi giống như người mất hồn mất vía vậy.

Bạch Mạt Mạt nghi hoặc hỏi.

Sở Hinh Nhi lắc đầu, nói: “Không có việc gì, ta hình như vừa thấy người quen."
“Ngươi nhìn thấy ai a?” Bạch Mạt Mạt hỏi.

Sở Hinh Nhi chần chờ một chút, nói: “Hình như là Sở Diệp."
“Sở Diệp? Cái tên tiểu tử thúi kia! Ta nhớ rõ trước kia, hắn tổng hắn hình như là có theo đuổi ngươi, nhưng sau đó hắn bị Sở gia sung quân đến thâm sơn cùng cốc rồi mà, nhưng lấy tính tình của hắn, hẳn là khó mà có thể sống ở nơi bần cùng kia, vậy mà suốt thời gian dài như vậy, cũng không nghe nói hắn khóc lóc chạy về, chẳng lẽ là bởi vì không có lộ phí để trở về.” Nói xong lời cuối cùng, Bạch Mạt Mạt hì hì nở nụ cười.

Trần Tuyết nhìn Bạch Mạt Mạt một cái, lắc lắc đầu, nói: “Mạt Mạt, tin tức của ngươi đã lỗi thời rồi, ta nghe nói Sở Diệp khế ước một con Ngân Sí Ong, thành Hồn Sủng Sư, cuộc sống cũng không tệ lắm."
“Ngân Sí Ong? Thật là lợi hại a! Cư nhiên khế ước một con ong mật, lấy tư chất của hắn cũng chỉ có thể khế ước được mấy loại sâu bọ kia thôi.” Bạch Mạt Mạt có chút khinh thường nói.

Trần Tuyết lắc đầu, nói: “Mạt Mạt, ngươi lại sai rồi, Ngân Sí Ong của Sở Diệp hình như đã là Sĩ cấp đỉnh phong, còn là một con ong chúa, nghe nói, hắn còn dưỡng một đám Ngân Sí Ong, dựa bán mật ong mà mỗi ngày đều hốt bạc, bây giờ hắn giống như thoát thai hoán cốt."

Giọng Bạch Mạt Mạt tràn đầy ngoài ý muốn nói: “Ngân Sí Ong vương? Sĩ cấp đỉnh phong, A Tuyết, ngươi có phải hay không bị lầm cái gì a! Sao có thể?
Trần Tuyết lắc đầu, nói: “Ngươi không biết sao! Khoảng thời gian trước, Sở gia có bán một loại Ngân Tuyết Mật sao? Đó chính là mật ong ong đàn của Sở Diệp nhưỡng ra đó.

Bạch Mạt Mạt tràn đầy ngoài ý muốn nói: “Không thể nào, nếu là sự thật, vậy thật là kẻ sĩ ba ngày không gặp, đương lau mắt mà nhìn, Sở Diệp là tên lười nhác thành tình, nhìn như thế nào cũng không giống là người có thể làm việc lớn!"
“Đây không phải giống câu lãng tử hồi đầu?” Thật ra khi Trần Tuyết nghe được Sở Diệp hiện tại là Hồn Sĩ cấp đỉnh phong, cũng không tin tưởng cảm thấy tin tức chất có sai lầm, nhưng càng về sau mọi thứ dần được chứng minh, Sở Diệp ở bên ngoài một mình tự dựng lên sự nghiệp của bản thân, thể hiện bản thân là một người có chí cầu tiến.

“Lại nói tiếp, mà hình mật ong gần đây đã không còn bán nữa.” Bạch Mạt Mạt nói.

“Hình như là bởi vì Sở Diệp không đem mật ong tới nữa,” Trần Tuyết nhìn Sở Hinh Nhi, có chút tò mò nói: “Hinh Nhi, ngươi biết vị tộc huynh kia của ngươi đi đâu không."
Sở Hinh Nhi lắc đầu, nói: “Không biết!"
Sở Nhan Vũ nói, Sở Diệp hiện tại chiến lực kinh người, khống chế Ngân Sí Ong đàn đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi, Sở Hinh Nhi vốn là không quá tin, bất quá, Sở gia phái người ra ngoài điều tra, Sở Diệp vốn không phải vô năng bất tài như nàng tưởng tượng, tuy rằng như thế, Sở Hinh Nhi vẫn là cảm thấy Sở Diệp so với Sở Tư Thần vẫn là kém rất xa.

Sở Tư Thần hiện tại đã có được sát khí, chuẩn bị kết sát, chẳng bao lâu nữa sẽ trở thành Hồn Sư.

Võ Lăng Thành tam đại thế gia, Sở gia, Trần gia, Bạch gia đều là quan hệ thông gia, những lại cũng cạnh tranh lẫn nhau.

Trần gia trước đó đã phái người đi tìm hiểu tin tức về Sở Diệp, cho nên Trần Tuyết cũng đối với Sở Diệp chú ý ít nhiều, vốn dĩ Trần Tuyết còn nghĩ có thể thông qua Sở Hinh Nhi, tìm hiểu tin tức về Sở Diệp, nhưng Trần Tuyết cảm thấy, Sở Hinh Nhi đối Sở Diệp hiểu biết, tựa hồ còn không bằng nàng.

Trần Tuyết âm thầm nghĩ: Xem ra trưởng bối nhà nàng đoán không sai, Sở gia gia chủ vì tập trung tài nguyên bồi dưỡng Sở Tư Thần, nên cố tình che giấu đi tin tức về Sở Diệp, đè nhẹm đi một thiên tài.

Bạch Mạt Mạt cau mày, chua lòm nói: “Hinh Nhi, Sở gia nhà ngươi gần nhất thật là xuất hiện nhân tài lớp lớp a! Nghe nói, Sở Tư Thần không lâu nữa sẽ kết sát, Sở Nhan Vũ cũng đã kiếm đủ điểm cống hiến để mua sát khí, nếu bọn họ thành công thì Sở gia các ngươi sẽ trở thành kẻ đứng đầu tam đại gia tộc ở Võ Lăng Thành, bây giờ còn ẩn giấu thêm Sở Diệp.

Sở Hinh Nhi lắc đầu, nói: “Sở Diệp không cần tính, hắn tư chất

không được, mặc dù có sát khí, thì tỷ lệ trở thành Hồn Sư cũng rất xa vời, Nhan Vũ cô cô tư chất cũng không tính quá xuất chúng, dù có thể đổi được sát khí, kết sát thành công thì xác suất cũng chỉ có năm phần mà thôi."
Trần Tuyết lắc đầu, nói: “Kết sát xác thật khó khăn, bất quá, lấy tốc độ tu luyện của Sở Diệp đến Hồn Sĩ cấp 9, hẳn là không thành vấn đề, hắn lại có tay nghề dưỡng ong, cuộc sống bây giờ cũng thoải mái."
Bạch Mạt Mạt có chút hoài nghi nói: “Sở Diệp lợi hại như vậy sao? Hinh Nhi, nếu, Sở Diệp thật sự lợi hại như vậy, ngươi thật ra có thể suy xét một chút, ta nhớ rõ hắn trước kia chính là đối với ngươi khăng khăng một mực, cái gì thứ tốt đều tăng cho ngươi mà."
Sở Hinh Nhi miễn cưỡng cười cười, nói: “Sở Diệp nơi nào mà lợi hại như tỷ nói! Tuyết Nhi tỷ, ngươi có chút khuếch đại sự việc rồi."
Sở Hinh Nhi thầm nghĩ: Sở Diệp sau khi rời khỏi Sở gia, tâm tính đại biến, nghe nói hắn cũng thay đổi mà đi thích nam nhân, thật là không thể nói lý."
Sở Hinh Nhi ấn tượng đối với Sở Diệp vẫn là dừng lại ở mấy năm trước, khi nghe Nhị trưởng lão lan truyền về sự lợi hại của Sở Diệp nàng căn bản là không tin.

Sở Hinh Nhi vẫn luôn cảm thấy, tin tức về Sở Diệp mà Nhị trưởng lão thả ra chỉ để chọc tức mọi người bởi vì gia chủ không chu cấp tài nguyên cho Sở Nhan Vũ, nên mới nói tin tức ấy để thọc mạch cho mọi người trong nhà xào xáo..

Chương 86: Cửa Hàng Hương Phấn

Editor: Tĩnh
Vài ngày sau, Sở Diệp lại lần nữa mạo hiểm thông qua thông đạo, lẻn vào Tàng Bảo Các Tử La Tông.

Lần trước tầm bảo quá vội vàng, Sở Diệp vẫn luôn cảm thấy vẫn có chổ bị bỏ qua, định sẽ đến Tàng Bảo Các tiến hành thâm nhập lần nữa, hy vọng có thể tìm được sát khí, nhưng lúc đấy hai môn môn đã phái người đến, nên Sở Diệp lo sợ đồ chẳng kiếm được ngược lại khiến cho người của hai tông chú ý, Sở Diệp đành phải trước theo đường mật đạo mà ra ngoài.

Không nghĩ tới, hai tông tại địa giới Tử La Tông, thiết lập trận pháp dò xét.

Vì phòng ngừa tu sĩ đục nước béo cò, hai tông ở Tử La Tông bày ra một cái pháp trận trinh trắc hơi thở của tu sĩ, mà trên người của đệ tử hai tông sẽ mang theo lệnh bài, có lệnh bài trận pháp sẽ không có phản ứng.

Chỉ cần tu sĩ không có lệnh bài mà xuất hiện ở vùng cấm của Tử La Tông, trận pháp sẽ có phản ứng.

Lâm Sơ Văn lòng sợ hãi nói: “Trên đó thật là nguy hiểm thật.

Tàng Bảo Các bị toàn bộ cấm chế bao phủ, người hai tông đây là không muốn ai có thể tiến vào Tàng Bảo Các ngoại trừ bọn họ.

“Hai tông đối Tử La Tông, trông giữ cực kỳ nghiêm ngặc, muốn từ bên trong lại tìm được sát khí, chỉ sợ không có khả năng.” Sở Diệp hỏi một chút nói.

Lâm Sơ Văn có chút hãi hùng khiếp vía nói: “Di tích Tử La Tông, tạm thời chúng ta không cần suy nghĩ tới nó, vốn dĩ có thể ở Tử La Tông tìm được một phần sát khí, cũng đã rất may mắn."
Sát khí thứ này, mặc dù đại tông môn cũng là không có được mấy phần, trước đó nhờ bọn họ chạy nhanh, nếu không dữ nhiều lành ít.

Sở Diệp hỏi một chút nói: “Tử La Tông giàu đến chảy mỡ, khẳng định không phải chỉ có một phần, hai phân sát khí."
Lâm Sơ Văn; “...” Tử La Tông hẳn là không chỉ có một hai phần sát khí, nhưng nhiều người nhìn chằm chằm như vậy, chỗ tốt cũng không có khả năng bị hai người bọn họ chiếm hết.

“Sát khí, ta nghĩ chúng ta nên nghĩ biện pháp khác thì hơn, ta cảm thấy chúng ta trước vẫn là rời đi nơi này đã, ngươi nếu thật sự không cam lòng.

Hãy chờ qua quá mấy tháng rồi lại đến.” Hiện tại là thời kỳ giông gió, lại có không ít muốn người đối di sản của Tử La Tông đều là ngo ngoe rục rịch, mà đệ tử hai tông môn giờ đây nhìn như hỗ trợ hợp tác nhưng sau lưng cũng tranh đấu không ngừng.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp trong lòng có chút lo lắng, hai người bọn họ hành sự vẫn luôn đều là điệu thấp, nhưng trên đời này mắt người vẫn là rất nhiều, trước kia Sở Diệp chỉ là Hồn Sĩ.

Hiện tại lại thành Hồn Sư, nếu là gặp phải người cảnh giác, chỉ sợ cũng có thể nghĩ là bọn họ ở Tử La Tông có được sát khí, thậm chí tiến thêm một bước liền nghĩ, bọn họ ở Tử La Tông đã phát tài to.

Bọn họ ở Tử La Tông đã thu hoạch được rất nhiều, nếu lòng tham quá mức sợ là sẽ đưa tới họa sát thân.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: " Cũng được."
……!
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nghỉ ngơi một chút, đi đến một tửu lầu ăn cơm.

“Nghe nói không có, ngày hôm qua hình như có người trộm xông vào cấm địa Tử La Tông."
“Việc này có cái gì hiếm lạ, mỗi ngày đều có người chạy vào cấm địa ở Tử La Tông.” Tuy rằng hai tông nhiều lần ra mệnh lệnh không ai được tới gần cấm địa Tử La Tông, nhưng vẫn luôn một ít người vi tài bảo, mà lấy thân thí hiểm.

“Lần này không giống nhau a! Lần này người xâm nhập cấm địa, lại xuất hiện ở Tàng Bảo Các.

“Tàng Bảo Các? Tàng Bảo Các không phải bị cấm chế bao phủ sao?
“Ai mà không biết a! Cho nên, mới nói người xâm nhập được vào đó, chỉ sợ người đó biết được mật đạo nào ở Tử La Tông.

“Biết mật đạo kia chỉ sợ là dư nghiệt của Tử La Tông.

“Rất có khả năng, chỉ có dư nghiệt của Tử La Tông mới biết được mật đạo, chúng ta làm sao có thể so sánh với người ta."
“Bắt được người xâm nhập không a!”
“Không có, bất quá, đối phương nếu đã dám tới Tàng Bảo Các, chất là đã được không ít chỗ tốt, đó chính là Tàng Bảo Các của Tử La Tông đó! Nghĩ thôi cũng biết trong đó cũng có không ít thứ tốt, nhìn giống như tác phong của Vô Ảnh Trộm."
Sở Diệp nghe mấy khách nhân chung quanh nghị luận, làm cả người hắn đều ứa ra một thân mồ hôi lạnh.

Sở Diệp thầm nghĩ: Chính mình thật sự có chút liều lĩnh, vội vã phát tài, lại khinh thường các thủ đoạn của đại tông môn, nếu để việc mật đạo bị bại lộ, lấy thực lực của hai tông, nếu biết có một cái mật đạo thông tới Tử La Tông, thì chỉ cần vài hôm thì hai tông môn sẽ rất mau tìm được cái mật đạo kia, trước đó do hắn quá gấp gáp, đúng là thất sách mà.

Tử La Tông địa giới, mấy cái đệ tử nghị luận sôi nổi.

“Sư huynh, ngày hôm qua Vương sư đệ bị người ta tập kích."
“Đúng vậy".

Hai tông phong tỏa tất cả các khu cấm địa ở Tử La Tông, người ngoài nhìn vào thì cảm thấy trận phòng hộ kia thật tốt, nhờ nó mà hai tông có thể thong thả mà tầm bảo.

Trên thực tế tình cảnh của hai tông, cũng không tốt như người ngoài tưởng tượng.

Thật ra trước đó hai tông khi tiến đến Tử La Tông thì nó đã bị khai quật từ ba ngày trước, thi thể của Hồn Vương cùng Vương thú, đều bị người khác cắt phân hết, hai tông tuy rằng thực lực cường đại.

Nhưng cũng không thể vô duyên vô cớ đi cướp đoạt đồ vật của các gia tộc, huống chi rất nhiều đồ vật, căn bản là không biết là đang nằm trên tay ai.

Tử La Tông tuy rằng còn có không ít thứ tốt mà nhưng mấy thứ đó nếu muốn khai quật thì đều yêu cầu phải bài trừ cấm chế trước đã.

Cấm chế của Tử La Tông thập phần lợi hại, vì ứng phó cấm chế, người của hai tông đã bị thương không ít.

Trừ cái này ra, thì đệ tử của hai tông còn không ngừng chịu công kích của các Hồn Sủng Sư, trước đó còn có đệ tử của hai tông quay về tông môn để báo cáo thì giữa đường đã bị người ta cướp sạch.

Hai tông cũng muốn trả thù những kẻ kia, nhưng vấn đề là tìm không thấy chủ mưu.

Nếu là nghiêm khắc điều tra, hẳn là có thể phát hiện dấu vết để lại, nhưng hiện tại địa giới Tử La Tông có quá nhiều tu sĩ, trong đó không thiếu đồ đệ của những nhân vật có tiếng ở Vân Châu, những người này trên người đều có bí mật, căn bản sẽ không tiếp nhận sự điều tra của hai tông.

Ở đây hiện tại đã có không ít người bất mãn với hai tông nếu giờ đây bọn họ làm quá mức sẽ dẫn đến tranh đâu, như vậy thế cục càng khó kiểm soát.

“Sư huynh, thực sự có người chạy tới Tàng Bảo Các a!
“Hẳn là không sai, có lẽ là dư nghiệt của Tử La Tông.

“Di sản của hai Hồn Vương đã bị đoạt đi rồi, nếu Tàng Bảo Các mà còn bị người khác vơ vét chờ tới khi chúng ta phá vỡ được đám cấm chế này thì trong đó còn lại được bao nhiêu thứ!”
Những đệ tử Thanh Vân Tông được phái tới nơi đây, vốn nghĩ tới đây là để phát tài, nhưng sau mới phát hiện phát tài không dễ dàng như vậy, nên trong lòng không khỏi có oán khí.

“Nếu đối phương có thể đi thẳng vào Tàng Bảo Các, khẳng định là có thông đạo bí mật, chỉ cần nhanh tìm được có lẽ có thể hổ trợ việc thăm dò Tử La Tông.

……!
Sở Diệp thu thập một chút đồ vật, chuẩn bị rời đi.

Một nhóm Ngân Sí Ong ra ngoài tuần tra, đã bay trở về, vây

quanh hắn chi chi kêu lên, Sở Diệp nhịn không được nhíu mày.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp có chút nghi hoặc hỏi: “Làm sao vậy?”
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Bọn nó hình như nhìn trúng đồ gì đó bên trong một cửa hàng, muốn ta đi mua cho tụi nó.

“Vậy thì đi mua a!
Dù sao bọn họ hiện tại đồng vàng nhiều như vậy xài không hết, nếu thứ kia có thể trợ giúp ong đàn trưởng thành thù cũng nên nhiều mua nhiều một chút.

“Nhưng sắp phải đi." Sở Diệp nói thầm nói.

“Cũng không tốn bao nhiêu thời gian.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp do dự một chút, gật đầu, nói: “Vậy thì chúng ta đi."
Nửa giờ sau, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi theo Ngân Sí Ong đi tới một cửa hàng tên là Lung Hương, cửa tiệm người đến người đi, việc buôn bán thấy là đã biết tốt, nhưng ra vào chổ đó chỉ có nữ nhân.

“Chính là nơi này sao?” Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy."
Lâm Sơ Văn sắc mặt cổ quái nói: “Đây là một cửa hàng bán hương phấn a! Ngân Tiểu Nhị bọn nó muốn mua hương phấn sao?
“Ta cũng không biết.” Ngân Tiểu Nhị chỉ nói với hắn là muốn mua đồ ăn, hắn không nghĩ tới lại đi tới cửa hàng hương phấn mua đồ ăn.

Sở Diệp xoa xoa cái trán, Lung Hương các này là loại cửa hàng bán các loại đồ trang điểm, loại hương phấn, nên rất được các nữ tu hoan nghênh.

Chúng ta thật sự phải vào đi sao?" Sở Diệp đứng trước cửa tiệm cả nửa ngày, cũng không thấy được một bóng nam khách nào vào đó, có chút lo lắng bị người ta nghi là biến thái.

Lâm Sơ Văn nhún vai, nói: "Tới cũng tới rồi, cũng không thể đi tay không mà về a!"
"Cũng đúng." Sở Diệp bất đắc dĩ nói.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi vào cửa hàng, các quày bên trong cửa hàng, bày cả mấy trăm loại hương phấn khác nhau.

Hương phấn giá rẻ nhất chỉ cần mười mấy đồng vàng, loại quý hơn thì khoảng trên mấy trăm đồng vàng.

Không ít nữ tu tốp năm tốp ba nghiên cứu các loại hương phấn, Sở Diệp nhìn một màn này, bổng nhớ đến kiếp trước khi thấy các cô gái vì tranh nhau mỹ phẩm mà la lối om xòm.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tiến cửa hàng, liền thu được không ít ánh mắt, cũng may tuy rằng không nhiều khách nam vào của hàng hương phấn, nhưng vẫn là có một ít.

Mấy nữ khách chỉ nhìn hai người, liền thu hồi ánh mắt, đem lực chú ý dịch trở về đám hương phấn.

Sở Diệp cảm giác trên mặt nóng rát, có chút không biết làm sao.

"Này một hộp hương phấn nhỏ như vậy mà giá bán tới 3000 đồng vàng a!" Lâm Sơ Văn sắc mặt cổ quái nói.

Sở Diệp thầm nghĩ: Vô luận ở nơi nào, tiền của nữ nhân tiền đều là dễ kiếm nhất a! Trong cửa hàng có một nữ tu chỉ một mình cô ấy mà đã mua mười mấy hộp hương phấn.

"Hai vị khách nhân, có nhìn trúng loại hương phấn nào sao?

Đây là loại bán chạy nhất của cửa hàng chúng tôi, mà đây là sản phẩm bán ra theo số lượng quy định mỗi lần chỉ có 100 hộp mà thôi, tuy rằng giá cả có mất một ít, nhưng tiền nào của nấy, mà trong loại hương phấn này có phấn hoa của Tư Nhan Chi Nhất hoa, phải biết rằng loại hoa này chính là thánh phẩm dùng cho làm đẹp, một gốc có giá trị lên tới mấy vạn kim!" Nhân viên tư vấn trong cửa hàng không ngừng giới thiêu.

Sở Diệp âm thầm mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Tuy nói trong loại phấn này có phấn hoa của Tư Nhan Chi Nhất hoa nhưng không biết là cho vào nhiều hay ít thôi, mà dù bỏ vào ít hay nhiều thì vẫn là có cho vào.

Lâm Sơ Văn nhìn nữ tiêu thụ viên, nói: "Có phấn hoa nguyên liệu không?"
Cửa hàng hương phấn không chỉ bán hương phấn không mà còn có phấn hia nguyên liệu để cho chính cửa hàng tự điều phối hương phấn.

Nên trong cửa hàng thường sẽ có phấn hoa nguyên liệu.

Nhân viên cửa hàng sắc mặt đổi đổi, rất nhanh khôi phục lại bình thường.

"Hai vị cần chủng loại phấn hoa gì?
"Cũng chưa biết có thể nhìn xem hàng mẫu không?" Lâm Sơ Văn hỏi.

Nhân viên cửa hàng gật đầu, nói: "Đương nhiên có thể."
Nhân viên cửa hàng mang theo hai người đi vào khu nguyên liệu trong cửa hàng, đủ loại phấn hoa khác nhau để đầy mấy trăm cái ngăn tủ.

Tiểu Ngân tiến giai Chiến Tướng, ánh mắt biến cao rất nhiều, nên nhìn đám phấn hoa này cũng không thích loại nào.

Sở Diệp liền kêu Ngân Tiểu Nhị cùng mấy con Ngân Sí Ong ra để cho bọn nó tự chọn.

Ngân Tiểu Nhị tổng cộng chọn trúng 43 loại phấn hoa, Sở Diệp có tiền cũng không keo kiệt, mỗi loại đều lấy hết số hàng tồn kho của cửa hàng.

“Khách nhân, mấy loại phấn hoa đều muốn sao?” Bán phấn hoa tut lợi nhuận không nhiều, bất quá, số lượng lớn, cũng có thể kiếm không ít.

Nữ tiêu thụ viên có chút kích động, nếu giao giao dịch đạt thành, nàng có thể nhận 1% tiền hoa hồn, ước chừng khoảng 2000 đồng vàng.

Nữ tiêu thụ viên thầm nghĩ: Nhìn lầm a! Nguyên bản còn tưởng là kẻ nghèo hèn, không nghĩ tới là phú hào, may mắn không có chậm trễ.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy."
“Nếu mua hết chổ phấn hoa nàu thì yêu cầu cở hai mươi vạn.”
Nữ tiêu thụ viên thầm nghĩ số lượng phấn hoa ở đây không nhỏ dù mỗi ngày đều đổ phấn hoa lên người thì cả đời cũng dùng không hếtm
Sở Diệp gật đầu, nói: “Yên tâm đi, bên chúng tôi có không ít người."
Nói giỡn, hắn hiện tại chính là phú hào gia tài trăm vạn đó a!
Hai mươi vạn đối hắn mà nói, cũng chỉ là con số nhỏ mà thôi..

Chương 87: Trốn Không Xong Cố Nhân

Editor: Tĩnh
"Sở Diệp.” Một đạo âm thanh mang theo sự nghi vấn truyền tới.

Sở Diệp thấy có vài người đang nhìn qua, trong lòng thầm kêu một tiếng “Không xong."
Bạch Mạt Mạt nhìn Sở Diệp, có chút ngạc nhiên nói: “Sở Diệp, ngươi cũng ở chỗ này a!”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy, thật trùng hợp?"
Bạch Mạt Mạt đem ánh mắt đầu hướng về Ngân Tiểu Nhị đang đậu trên vai Sở Diệp, “Sở Diệp, đây là khế ước thú của ngươi sao."
" Đúng vậy." Sở Diệp trả lời.

Tu vi của đám người Bạch Mạt Mạt chỉ là Hồn Sĩ cấp ba bốn, thực lực quá thấp, căn bản là nhìn không thấu thực lực của Sở Diệp, tự nhiên cũng không biết Sở Diệp đã là Hồn Sư.

Tiểu Ngân ghé vào vai Sở Diệp, đôi mắt quay tròn nhìn mấy nữ hài tử.

Sở Hinh Nhi có chút cao ngạo nói: “Sở Diệp, ngươi là tới mua hương phấn sao?"
Ngữ khí cảu Sở Hinh Nhi không tốt hỏi, khi thấy Sở Diệp xuất hiện ở cửa hàng hương phấn đã cảm thấy đối phương thật là hoang đường, chẳng những thích nam nhân, lại còn vào cửa hàng mua hương phấn, một nam nhân lại đi trang điểm hắn không thấy ghê tởm sao.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Hinh Nhi một cái, theo bản năng nhăn nhăn mày.

Sở Hinh Nhi ngữ khí mang theo vài phần cao cao tại thượng, hỏi chuyện lại còn mang theo vài phần trào phúng, làm Lâm Sơ Văn có chút không vui.

Sở Diệp bĩu môi, đạm nhiên nói: “Đúng vậy!”
Sở Diệp lúc mới vừa tiến vào cửa hàng hương phấn, còn có chút ngượng ngùng, bất quá, hiện tại thì không như vậy, lại cảm thấy nam nhân đi mua hương phấn cũng không phải chuyện lớn lao gì.

Trần Tuyết có chút nghi hoặc nói: “Sở Diệp, ngươi mua hương phấn cho ai dùng sao?
Sở Diệp lắc đầu, nói: “Là chính mình ta dùng.” Mua cho ong đàn dùng cũng coi như là chính là mua cho mình dùng.

Bạch Mạt Mạt giọng hơi run nhưng rất nhanh lại bình thường lại, không nghĩ tới, ngươi cũng thích mua phấn a! Ngươi nhìn trúng cái nào chưa.

Ta mua cho ngươi.

Sở Diệp: “Không cần……”
“Khách nhân, phấn hoa của ngài đều đã chuẩn bị tốt, tổng cộng 25 vạn 6700 đồng vàng, ông chủ chúng tôi đã bỏ đi số lẻ tổng cộng còn lại 25 vạn đồng vàng.” Nữ tiêu thụ viên nhiệt tình nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Được."
“25 vạn đồng vàng?” Bạch Mạt Mạt nhịn không được hít ngược một hơi khí lạnh.

Bạch Mạt Mạt còn cảm thấy Sở Diệp xuất hiện ở cửa hàng hương

phấn là có chút kỳ quái, nhưng bây giờ lại chỉ còn có khiếp sợ.

Mấy tiểu thư bọ họ ngày thường một tháng tiền tiêu vặt cũng chỉ có một trăm đồng vàng, 25 vạn đồng vàng, đối vài người mà nói, không thể nghi ngờ đó chính là một con số thiên văn.

Sở Diệp lấy ra kim tạp ra thanh toán, đem mấy chục bao phấn hoa thu vào túi trữ vật.

Sở Hinh Nhi nhìn Sở Diệp tốn hơn hai mươi vạn, biểu tình vẫn như cũ bình tĩnh, lại nghĩ đến trước đó cô ta chỉ vì mấy cái đồng vàng mà đã cùng quán một chủ cửa hàng, cò kè mặc cả một ngày, liền cảm thấy có chút mất mặt.

Tuy rằng Sở Diệp có tới mấy chiếc nhẫn trữ vật, nhưng, ngày thường hắn chỉ dùng túi trữ vật.

Bạch Mạt Mạt nhìn Sở Diệp thu hồi phấn hoa, thầm nghĩ: Sở Diệp thật là phát đạt a! Đã dùng tới túi trữ vật, một cái túi trữ vật giá rẽ nhất cũng phải mấy ngàn đồng vàng, mà cái túi trữ vật này có thể đựng nhiều đồ như vậy, chất chấn giá không rẽ.

Trần Tuyết nhìn một màn này, cười nói: “Sở thiếu, gần đây phát tài hả?"
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Chỉ là làm một ít buôn bán mà thôi, không kiếm được bao nhiều.”
Bạch Mạt Mạt xoay chuyển tròng mắt, lấy một hộp hương phấn, nói: “Hinh Nhi, ngươi xem đây là hoán nhan a! Ngươi không phải nói đã thích nó thật lâu sao?"
Sở Diệp nhìn thoáng qua hộp phấn trên tay Bạch Mạt Mạt, phát hiện đó đúng là hộp phấn mà khi hắn mới bước vào cửa hàng nữ tiêu thụ viên có giới thiệu cho hắn giá hình như là 3000 đồng vàng thì phải.

Hoán nhan là loại phấn cao cấp, mà nhóm người Bạch Mạt Mạt ngày thường mua đều là loại giá cả tiện nghi một hai trăm đồng

vàng một hộp mà thôi.

Lâm Sơ Văn nhìn Bạch Mạt Mạt liếc mắt một cái, lại nhìn nhìn Sở Diệp.

Bạch Mạt Mạt lời này là nới với Sở Hinh Nhi, nhưng đôi mắt lại hướng Sở Diệp mà ngó, Sở Hinh Nhi cũng là trộm nhìn chằm chằm Sở Diệp.

Sở Hinh Nhi vẫn luôn chướng mắt Sở Diệp, nhưng xem Sở Diệp hiện giờ có tiền, thì lại có chút hâm mộ.

Nghĩ đến Sở Diệp đã từng vì mình mà làm đủ thứ, Sở Hinh Nhi đột nhiên có một chút chờ mong, tuy rằng Sở Hinh Nhi càng thích Sở Tư Thần, nhưng có nữ tu nào mà không thích có người vì mà mình vung tiền như rác đâu.

Sở Diệp đại khái là biết ý tứ của mấy nữ hài này, 3000 đồng vàng, thì hiện tại đối với hắn mà nói, bất quá, chỉ là con số nhỏ, nhưng hắn cũng không thích vì mấy người này mà coi tiền như rác.

“Sơ Văn, đồ vật lấy lòng, chúng ta đi thôi.” Sở Diệp nói.

Sở Hinh Nhi thấy Sở Diệp không có phản ứng, mặt đỏ lên, Bạch Mạt Mạt cũng có chút ngoài ý muốn mà làm rớt hộp phấn trên tay.

Bạch Mạt Mạt vốn tính toán chờ Sở Diệp mua cho đồ cho Sở Hinh Nhi, chính mình cũng nhân cơ hội mà mua theo một ít đồ, nhưng thấy Sở Diệp không tiếp lời với nàng, không khỏi có chút thất vọng.

Trần Tuyết đối với phản ứng của Sở Diệp lại không cảm thấy ngoài ý muốn, “Sở thiếu, đây là bằng hữu của ngươi sao?"

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy!"
Trần gia đã điều tra quá Sở Diệp, tự nhiên cũng điều tra qua Lâm Sơ Văn.

“Nghe nói, Lâm thiếu là Dược Tề Sư, kỷ năng luyện dược cũng rất lợi hại? Thật là hạnh ngộ."
Trần Tuyết thầm nghĩ: Sở Diệp tuy buôn bán mật ong kiếm không ít, nhưng cũng không có khả năng trong chốc lát có thể lấy ra hơn hai mươi vạn đồng vàng, có lẽ là nhờ vào buôn bán dược tề của Lâm Sơ Văn.

Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Tiểu thư quá khen."
Sở Diệp nhìn mấy người kia đã thấy không vui, nói: “Chúng ta còn có việc, đi trước, nơi này hương phấn chủng loại rất nhiều, các ngươi cứ chậm rãi mà chọn."
Bạch Mạt Mạt có chút không cao hứng nói: “Diệp thiếu, khó được gặp gỡ, ngươi không đợi thêm một lát nữa sao?”
Xem Sở Diệp vung tiền như rác mua phấn hoa, Bạch Mạt Mạt còn tưởng nhân cơ hội cọ Sở Diệp một bút, nhưng mắt thấy đối phương phải đi không khỏi có chút “Không tha.”
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Ta cùng Sơ Văn còn có việc cần làm.” Sở Diệp không lại để ý tới mấy nữ tu, lôi kéo Lâm Sơ Văn đi ra ngoài.

……!
Sở Diệp vừa đi, đám người Sở Hinh Nhi cũng không còn hứng thú mà có tiếp tục đi dạo cửa hàng hương phấn.

Bạch Mạt Mạt đứng trước cửa tiệm, nhìn xung quanh khắp nơi, nói: “Người không thấy nữa, bọn họ đi nhanh thật.".

Sở Hinh Nhi có chút tức giận bất bình nói: “Đi thì đi liên quan gì tới ta."
Sở Hinh Nhi phát hiện Sở Diệp ở chỗ này, còn có chút lo lắng người ta đi tìm cô ta gây phiền phức, nhưng hiện tại đối phương

đối nàng tránh như là tránh tà, tức khắc cảm thấy cực kỳ mất mặt.

Bạch Mạt Mạt cau mày, nói: “Sở Diệp hiện tại có tiền, lại thành người keo kiệt a!” Trước kia Sở Diệp không bao nhiêu kim tệ, nhưng vẫn sẽ mua đồ cho Sở Hinh Nhi, này sẽ đối phương đã phát, lại vắt chày ra nước.

Sở Hinh Nhi cúi đầu, không nói gì.

Bạch Mạt Mạt nhìn Sở Hinh Nhi, có chút khó hiểu nói: “Hinh Nhi, có phải ngươi cùng Sở Diệp có mâu thuẫn phải không ta nhớ rõ trước kia hắn đối với ngươi chính là một bộ nhị thập tứ hiếu mà!” Nhưng vừa rồi thái độ của Sở Diệp, thật sự là quá lạnh nhạt.

Sở Hinh Nhi tức giận bất bình nói: “Có gì đặc biệt hơn người, còn không phải chỉ là ít tiền dơ bẩn sao?
Sở Hinh Nhi lại bị người đã từng người theo đuổi lãnh nhạt, mặt mũi mất hết, trong lòng vừa tức giận lại bất bình khẩn.

Trần Tuyết không nói gì, âm thầm thầm nghĩ: Gia tộc đã điều tra qua Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hình như họ đã kết thành đạo lữ, vậy tin tức rất có thể là sự thật.

Không nghĩ tới sau khi rời Sở gia, Sở Diệp biến hóa lớn như vậy, mà cả tính hướng cũng đều thay đổi.

“Sở Diệp làm sao có nhiều tiền như vậy a! Chẳng lẽ hắn gặp đại vận?” Bạch Mạt Mạt có chút nghi hoặc nói
“Tử La Tông di tích.” Sở Hinh Nhi đột nhiên nhanh trí nói.

Trần Tuyết nhìn Sở Hinh Nhi, nghi hoặc nói: “Hinh Nhi, ngươi là nói, Sở Diệp ở Tử La Tông di tích đạt được chỗ tốt sao? Ta cũng không rõ nhưng hắn chất không có khả năng đâu sợ là có cách kiếm tiền khác thôi."

Bạch Mạt Mạt chuyển độn tròng mắt, nói: “Nghe nói, khi Tủ La Tông bị hủy đã có một nhóm người tới đó rất sớm, hình như nhờ vậy mà cũng kiếm được không ít, Sở Diệp có lẽ là cũng có trong đám người kia.

Sở Hinh Nhi chuyển động tròng mắt, bỗng nhiên có một chút ý tưởng, gia tộc vì muốn mua được sát khí cho Sở Tư Thần mà đã vét hết tiền của trong nhà, nên tiền tiêu mỗi tháng của tất cả mọi người đều bị giảm đi rất nhiều, nàng cũng vậy, mà giờ đây Sở Diệp có tiền như thế có thể bảo hắn chu cấp cho gia tộc.

Sở Diệp vừa ra tay, liền tốn hơn hai mươi vạn để mua phấn hoa, vậy chứng tỏ hẳn cũng không thiếu tiền.

Trần Tuyết còn hoài nghi Sở Diệp có nhiều tiền là nhờ bán dược tề của Lâm Sơ Văn, nhưng ngẫm lại Lâm Sơ Văn còn trẻ, trình độ luyện dược cũng sẽ không thể tốt đến thế, mà hiện nay kiếm đồng vàng nhanh nhất cũng chỉ có thể như lời Trần Tuyết nói đi đến Tử La Tông di tích mà tầm bảo thôi.

Phát hiện Sở Diệp có khả năng phát tài, Sở Hinh Nhi liền đem tin tức truyền về trong tộc.

Sở gia.

“Cha, Hinh Nhi tỷ tỷ gởi thư về nói gì ạ
a!” Sở Uyển Nhi hỏi.

Sở Hùng nhìn Sở Uyển Nhi một cái, nói: “Hinh Nhi nói, nàng ở địa giới Tử La Tông gặp được Sở Diệp."
“Sở Diệp? Hắn cũng đi Tử La Tông di tích đãi vàng sao?” Sở Uyển Nhi nói thầm nói.

“Hinh Nhi nói, hắn tốn 25 vạn đồng vàng, chỉ để mua phấn hoa."

Sở Uyển Nhi trừng lớn mắt, nói: “25 vạn? Sở Diệp điên rồi? 25 vạn cũng không phải là một con số nhỏ a! Trước mắt tài chính trong gia tộc có chút khẩn trương, gia tộc đều hận không thể một cái đồng vàng bẻ thành hai, mà Sở Diệp lại tốn 25 vạn để mua hương phấn, quá xa xỉ rồi."
Sở Uyển Nhi có chút khó hiểu nói: “Hắn mua nhiều phấn để làm gì?” Số phấn hoa kia cũng đủ đem Sở Diệp đi chôn.

Sở Hùng lắc lắc đầu, nói: “Hắn mua phấn hoa, hình như là vì nuôi nấng đám Ngân Sí Ong của hắn thì phải."
Sở Uyển Nhi cau mày, ê ẩm nói: “Ngân Sí Ong trực tiếp nuôi thả thì tốt rồi, nơi nào lại cần dùng đồng vàng để mua phấn hoa? Sở Diệp cũng quá khinh cuồng, có tiền mà cứ loạn tiêu chờ đến không có tiền, mới biết được đâu là khổ!
Hơn hai mươi vạn không phải là số tiền nhỏ, đừng nói Sở Uyển Nhi tâm động, chính là Sở Hùng cũng có chút ý động.

Tuy rằng gia tộc đồng ý toàn lực duy trì Sở Tư Thần, nhưng vẫn là bởi vì bị giảm bớt chi tiêu mà bất mãn, Sở Hùng cũng gặp phải không nhỏ áp lực.

Vì bình ổn oán giận, Sở Hùng chỉ có thể làm gương tốt, đi đầu tiết kiệm, còn bán đi của cải đổi thành tiền mặt để trợ cấp cho trong tộc.

“Hinh Nhi hoài nghi là Sở Diệp nhặc được của hời ở Tử La Tông, nên bây giờ rất phát đạt.” Sở Hùng nói.

Sở Uyển Nhi chua lòm nói: “Nếu là như thế, hắn đúng là gặp vận may."
Rất nhiều người ở Tử La Tông phát hiện bảo vật, một đêm phất nhanh nghe đồn ùn ùn không dứt.

Sở Uyển Nhi nghe thấy cũng là hâm mộ ghen tị và hận, người khác phát tài Sở Uyển Nhi nghe một chút còn chưa tính, giờ lại nghe được Sở Diệp phát tài, Sở Uyển Nhi hận không thể đi đến

Tử La Tông tầm bảo.

Tử La Tông thứ tốt rất nhiều, Sở Hùng nghe cũng là động tâm, Sở Uyển Nhi hoài nghi Sở Diệp ở Tử La Tông có được rất nhiều thứ tốt, làm Sở Hùng nhịn không được suy đoán Sở Diệp rốt cuộc đã được cái gì.

Sở Hùng sắc mặt ngưng trọng nói: “Việc của Sở Diệp, tạm thời việc này không nói ca ca ngươi biết, miễn cho ảnh hưởng đến hắn kết sát."
Sở Hùng đã sớm phát hiện, Sở Tư Thần đối với việc Sở Diệp rất chú ý, trước đó Sở Hùng vẫn luôn cảm thấy nhi tử đã chú ý có chút quá mức, nhưng này Sở Hùng bỗng nhiên phát hiện, Sở Diệp đúng là có khả năng trở thành kình địch với nhi tử.

Sở Uyển Nhi gật đầu, nói: “Được."
Sở Uyển Nhi thầm nghĩ: Sở Diệp có phát tài thì sao, không có sát khí thì không thể trở thành Hồn Sư, tiến giai không được Hồn Sư, thì cũng chỉ là chờ chết mà thôi, chỉ cần chờ ca ca nàng trở thành Hồn Sư thì nhiêu đó đồng vàng cũng không là bao nhiêu..

Chương 88: Tử La Tông Chân Truyền

Editor: Tĩnh
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn rời khỏi địa giới Tử La Tông, vẫn luôn một mực lên đường, cũng không biết Sở Hinh Nhi đem việc gặp được bọn họ mà báo về gia tộc.

Sở Diệp ngồi trong xe ngựa, đem phấn hoa cùng một ít Hồn Tinh bỏ vào ngọc trụy không gian, lại đem Ngân Sí Ong có phẩm cấp đưa vào đó.

Nhẫn không gian không thể để vật sống vào đó, nhưng ngọc trụy không gian lại có thể.

Ong đàn tiến vào ngọc trụy không gian, liền bắt đầu hút phấn hoa, khát thì uống thì uống Linh Tuyền.

Sở Diệp ở Lung Hương các mua phấn hoa, tuy rằng hơi mất, nhưng được cái phấn hoa lại có phẩm chất rất cao, dưới sự đốc thúc của tài nguyên, thực lực của ong đàn tăng cao.

Sở Diệp chống cằm, nói: “Ta trước lại không nghĩ tới, có thể trực tiếp đi mua phấn hoa.” Nếu trước kia mà đi mua phấn hoa thì hắn cũng không phải cực nhọc đi phóng ong khắp nơi.

“Mà nghĩ tới trước kia, chúng ta cũng đâu có nhiều tiền như vậy a!"
Sở Diệp: “.....” Có đạo lý a! Mua phấn hoa tuy rằng thuận tiện,

nhưng cũng quá lãng phí tiền.

Nói ra cũng là hắn ăn may mà thôi kịp thời ở Tử La Tông mà kiếm được một khoảng.

Nhờ đó giờ đây hắn có tiền muốn mua gì thì mua cái đó.

Lâm Sơ Văn nhìn Tiểu Ngân, cười cười, nói: “Thực lực củaTiểu Ngân lại tăng lên không ít a!”
Theo tình hình chung của tất cả Hồn Sủng từ Sĩ cấp tiến vào Tướng cấp, thì tốc độ tu luyện sẽ chậm đi rất nhiều, Tiểu Ngân lại không giống như vậy, từ sao khi tiến vào Chiến Tướng cấp thì tốc độ tu luyện ngược lại là biến nhanh hơn rất nhiều.

“Nhưng tài nguyên hắn cung cấp cho Tiểu Ngân cũng không ít, vì vậy tốc độ tu luyện không nhanh cũng không được a!” Sở Diệp có chút kiêu ngạo nghĩ: Hồn Sư nào mà giám tiêu tiền cho Hồn Sủng như hắn, Tiểu Ngân phải may mắn lắm mới có thể nhận hắn làm chủ.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Cũng đúng."
Rất nhiều Hồn Sư ở vừa mới trở thành Hồn Sư sơ cấp, thì đã trở thành kẻ nghèo, hai bàn tay trắng, có người thậm chí còn thiếu một đống nợ, còn Sở Diệp sau khi tiến giai Hồn Sư, còn có được đại lượng tài phú, còn thể mua không ít thứ tốt cho Hồn Sủng.

……!
Lâm Sơ Văn khống chế xe ngựa chạy băng băng trên sơn đạo, Sở Diệp có chút nhàm chán liền lấy la bàn ra đùa nghịch.

Sở Diệp nhìn la bàn, bỗng nhiên nhẹ di một tiếng.

Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc nói: “Làm sao vậy? Chẳng lẽ có người theo đuôi chúng ta?
Sở Diệp lắc đầu, nói: “Cũng không có gì, chỉ là la bàn hiện lên

bốn điểm sáng khá mạnh, hẳn là có bốn Hồn Sư đang đánh nhau ở gần đây."
“Hồn Sư đại chiến a!” Lâm Sơ Văn nói.

Lâm Sơ Văn nhìn la bàn, nói: “Thoạt nhìn, như là ba người đang vây công một người."
Sở Diệp hứng thú bừng bừng nói: “Ngươi nói, chúng ta muốn hay không nên đi xem?
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Được, qua nhìn thử, bất quá quan sát xa xa thì tốt rồi.”
Sở Diệp chỉ là một tân Hồn Sư thôi, thực lực so với những Hồn Sư kia, thì còn yếu lắm.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Yên tâm."
Sở Diệp đem xe ngựa để ở bìa rừng, an bài mấy con Ngân Sí Ong trông coi, chính mình cùng Lâm Sơ Văn lặng lẽ mà tiến tới địa điểm giao tranh.

“Mau, ngăn tên dư nghiệt củaTử La Tông lại không thể để hắn chạy.” Một Hồn Sư có chút nóng nảy nói.

Tiểu hồ ly xa xa nhìn thấy người ta đánh nhau, coi đến cả người cũng bị cuốn theo trận chiến.

“Là có ngườ đuổi giết đệ tử của Tử La Tông sao?” Lâm Sơ Văn nói.

“Phong thuỷ thay nhau chuyển a! Nghe nói trước đây đệ tử Tử La Tông thích phục kích tính tế hại người, chỉ cần bọn họ muốn hoặc thích thứ gì của người ta thì liền bất chấp tất cả mà đoạt được ngây cả là giết người, này sẽ lại đến phiên bọn họ bị người đuổi giết.

Tử La Tông sau khi bị huỷ diệt, thì nguyên nhân bọn họ bị diệt tông cũng bị truyền ra khắp nơi.

Đệ tử nội môn củaTử La Tông, lại sử dụng thủ đoạn phi pháp, mưu đoạt Hồn Thú của người khác, nhưng không ngờ đối phương có hậu trường lớn nên dẫn đến họa diệt tông.

Trước đó không lâu, còn có như vậy nhiều Hồn Sĩ vì trở thành đệ tử của Tử La Tông, mà hao hết tâm cơ, nhưng hiện giờ, đệ tử của Tử La Tông lại trở thành dư nghiệt bị người người đuổi giết.

Tu sĩ khắp nơi đều lấy danh nghĩa gì mà thay trời hành đạo, phải diệt tận gốc Tử La Tông, nhưng đó chỉ là cái danh nguyên nhân chính là bởi vì đệ tủe Tử La Tông ai cũng có tiền.

Trước đó tam đại Hồn Vương đại chiến, kỳ thật, vẫn có không ít Hồn Sư của Tử La Tông kịp thời trốn khỏi.

Mà trên người những Hồn Sư lại mang theo không ít thứ tốt.

Sau khi đại chiến kết thúc, không ít người chạy tới Tử La Tông để thăm dò.

Bởi vì những Hồn Sư đó đối Tử La Tông hiểu biết không nhiều, nên khi đi thăm dò đã gặp rất nhiều khó khăn, chỉ có số ít ngoại lệ là đệ tử của Tử La Tông.

Có một bộ phận đệ tử của Tử La Tông ẩn tàng rồi thân phận, trộm lén quay về tông môn, lấy đi rồi không ít bảo vật trấn tông.

Đối với rất nhiều người tới nói, hiện tại đệ tử Tử La Tông chính là dê béo a! Giết chết một người là có thể phát tài to.

Bị đuổi giết chính là Dương Chân đệ tử nội môn của Tử La Tông lại từng có quyền cao chức trọng trong tay, nên hiện tại hắn đã thành dê béo bên trong dê béo bị mọi người săn giết.

Khi Tử La Tông huỷ diệt, Dương Chân đang ở bên ngoài rèn

luyện, khi trở về mới phát hiện cảnh còn người đã mất.

Phát hiện nay Tử La Tông đã bị Thanh Vân Tông cùng Thất Hà Tông chiếm cứ, Dương Chân phẫn nộ vô cùng, đi tìm một gia tộc họ Trương từng phu thuộc Tử La Tông để giúp đở ai ngờ đối phương lại nổi lên sát tâm mà đuổi giết hắn.

Dương Chân tràn đầy tức giận nhìn đám người đuổi giết mình, “Các ngươi là đồ vô sỉ, lại đi hạ độc ta.

Dương Chân đã sống quen trong nhung lụa, không dự đoán được những kẻ trước kia vẫn luôn khom lưng uốn gối với hắn, lại dám đối với hắn động thủ, trong lòng tràn đầy lửa giận.

“Dương Chân, ngươi còn tưởng rằng ngươi là đệ tử thiên tài của Tử La Tông sao, Tử La Tông thanh danh đều đã nát, ai ai cũng gièm pha các ngươi, Lý Minh Sinh tên kia cũng chết quá sớm thật sự là quá tiện nghi cho hắn.....”
Lý Minh Sinh đúng là đã cướp đoạt ấu tể của Thanh Loan điểu, cuối cùng đưa tới họa diệt tông.

Dương Chân sắc mặt có chút khó coi, Dương Chân lại lớn lên ở Tử La Tông, nên đối với tông môn có tình cảm rất sâu đậm.

Dương gia ở Tử La Tông căn cơ thâm hậu, đáng tiếc Tử La Tông huỷ diệt, Dương gia tu sĩ phần lớn cũng đều chôn vùi ở bên trong trận chiến kia.

Lý Minh Sinh hành sự quái đản, đã làm không ít chuyện ác, ở tông môn cũng không thiếu ỷ thế hiếp người.

Đừng nói người ngoài Tử La Tông mà chính là ở tông môn cũng có không ít người đối với hắn hận thấu xương, chỉ là mọi người sợ hãi gia gia của hắn nên không dám nói gì.

Dương Chân cũng đối với Lý Minh Sinh cũng dị thường căm ghét, cảm thấy nếu tên kia không đi lung tung trêu chọc tới cường địch, thì Tử La Tông căn bản sẽ không rơi vào thảm cảnh hôm nay.

Dương Chân mắt lạnh nhìn mấy tu sĩ của Trương gia.

“Muốn đánh liền đánh đi, các ngươi là đám lang sói, một ngày làm nô tài, cả đời đều là nô tài, mặc dù Tử La Tông đã bị huỷ diệt, thì bản thân các ngươi cũng không hay ho gì đâu."
Dương Chân vừa nói, đã đem mấy Hồn Sư của Trương gia chọc giận, trước kia Tử La Tông thế đại, đã không ít lần bốc lột các gia tộc phụ hệ nhưng lúc đó họ không giám nói, nhưng giờ đây nay đã khác xưa họ cũng không cần kiêng nể gì nữa.

Mấy Hồn Sư cùng Dương Chân kịch liệt giao chiến.

Sở Diệp nghe bọn họ nói chuyện, híp mắt mắt, nói: “Dương Chân hình như là bị ám toán a!"
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Người vây công Dương Chân tựa hồ là người Trương gia, Trương gia là gia tộc phụ thuộc Tử La Tông."
Tông môn tuy rằng thế đại, nhưng có rất nhiều chuyện đều không thể tự tay làm lấy, rất nhiều tông môn đều sẽ bồi dưỡng một ít gia tộc để hổ trợ cho họ, Trương gia hẳn là cũng giống như vậy, nếu có những chuyện tông môn không thể ra mặt thì sẽ là do các gia tộc đó ra tay thay họ.

Cũng giống nạn châu chấu lần trước Tử La Tông một phần thuế cũng không giảm, nhưng họ không ra mặt là bắt các gia tộc thay họ đi thu thuế, nhưng sau nạn châu chấu cuộc sống bá tánh đã khốn cùng lại còn thêm thuế khiến họ oán than đầy trời, nhưng họ không thể làm gì, dù các gia tộc chỉ là thu thếu thay tông môn những họ cũng không phải là hoàn toàn vô tội.

Bởi chính họ cũng sẽ nhận được lợi lộc từ đó.

Các gia tộc có thể xem như nanh vuốt của tông môn, hiện giờ Tử La Tông thế nhược, nanh vuốt bắt đầu phản phệ chủ nhân, đều là một đám không tốt lành gì.

Dương Chân có một món pháp khí hình ngọc điệp, nó đánh trúng một Hồn Sư Trương gia Hồn Sư đó liền bị trọng thương.

Sở Diệp thả ra Ngân Sí Ong, để đi thám thính tình huống.

“Người đệ tử kia của Tử La Tông hình như rất lợi hại a!” Cái ngọc điệp kia không biết là thứ gì, có thể khiến Hồn Sư trọng thương.

Mắt thấy huynh đệ bị trọng thương, sắc mặt của những Hồn Sư khác liền trở nên ngưng trọng.

“Không cần khẩn trương, cái ngọc điệp kia là loại vũ khí chỉ có thể dùng một lần, dùng qua liền vô dụng."
Sở Diệp nhìn bốn người giao chiến, nhịn không được nói: “Cái tên Dương Chân thật hại hại!
Dương Chân khống chế Hồn Thú, cùng ba người kia giao chiến, cũng không rơi xuống thế hạ phong.

Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, nói: “Dương Chân là tam anh của Tử La Tông."
“Tử La Tông tam anh?"
Lâm Sơ Văn gật đầu, giải thích nói: “Tử La Tông có xuất hiện ba anh tài thiếu niên, thực lực mạnh mẽ, ba người họ ở Tử La Tông được xem như là những người có khả năng kế nghiệp Tử La Tông."
Sở Diệp chống cằm, nói: “Người được đề cử trở thành trưởng môn, thì tài nguyên trong tay họ càng nhiều, đúng là dê béo trong dê béo mà."
Khó trách người này lại cao ngạo như thế, có thể được để cử làm tông chủ tương lai của Tử La Tông, trừ bỏ thực lực, tư chất còn phải xuất chúng, hậu trường cũng phải lớn.

Sở Diệp thấy những người kia chiến đấu kịch liệt, liền đem Tiểu Ngân thả đi ra.

Dương Chân đen mặt, khống chế Hồn Thú, cùng mấy người kia đối thủ đối chiến.

Dương Chân khế ước Hồn Thú cũng là Tử Hỏa Ma Sư.Tử Hỏa Ma Sư hướng tới một con Hồn Thú hình báo mà nhào qua, tuy cả hai đều là Chiến Tướng cấp nhưng hình thể có sự chênh lệch quá lớn nên con Hồn Thú hình báo đã bị Tử Hỏa Ma Sư cắn cho thương tích đầy mình.

Lại có thêm một con Hoang Diễm Thiên Ngưu xuất hiện nhưng nó không giúp con báo kia mà nhấm tới Dương Chân mà công kích.

Dương Chân cười lạnh một tiếng, vứt ra một viên hạt châu đen nhánh, hạt châu đụng phải Hoang Diễm Thiên Ngưu, liền nổ tung.

Hoang Diễm Thiên Ngưu có lực phòng ngự rất mạnh, khi bị viên châu kia ném chúng liền bị quay thành trâu nướng.

Hoang Diễm Thiên Ngưu bị Hỏa Lôi Châu đánh trúng, phát ra một trận gào thét.

Sở Diệp âm thầm suy đoán, Dương Chân có lẽ là ở Tử La Tông là đệ tử Hồn Vương, nhờ thế trên người, mới có nhiều pháp bảo bảo mệnh như vậy.

Sở Diệp nuốt nuốt nước miếng, Lâm Sơ Văn nhìn thoáng qua, Sở Diệp “Ngươi đang suy nghĩ cái gì đấy?
Sở Diệp nghiêng đầu, nói: “Con trâu kia bị nướng, thoạt nhìn, thịt nó ăn rất ngon nha."
Lâm Sơ Văn sắc mặt cổ quái nhìn Sở Diệp, ở đằng kia mấy Hồn

Sư đang đánh tới ta sống ngươi chết, còn Sở Diệp thì nghĩ đến ăn?.

Chương 89: Lưỡng Bại Câu Thương

Editor: Tĩnh
Bao nhiêu tiền?
Sở Diệp nhìn Hoang Diễm Thiên Ngưu, hai tròng mắt sáng lên.

"Ngươi nói xem đem con Hoang Diễm Thiên Ngưu kia bán cho tửu lầu, có thể bán được rất nhiều phải không." Sở Diệp hỏi.

Thịt của Hoang Diễm Thiên Ngưu hẳn là ăn rất ngon, so với loại thịt bò bông tuyết nhất định ăn ngon hơn.

“Con trâu kia còn sống.” Lâm Sơ Văn nói.

Chủ nhân của Hoang Diễm Thiên Ngưu thấy Hồn Thú của mình bị thương, liền lấy thuốc bột rãi lên vết thương của thiên ngưu, Hoang Diễm Thiên Ngưu liền khôi phục được một ít, lung lay đứng lên.

“Lợi hại a! Thật sự còn sống.” Sở Diệp nói.

“Hoang Diễm Thiên Ngưu có một đại đặc điểm, chính là da dày thịt béo, có thể chống đỡ được đại bộ phận công kích.” Lâm Sơ Văn giải thích nói.

Sau khi Hoang Diễm Thiên Ngưu khôi phục được chút ít, lại rải khai chân, hướng tới Dương Chân mà vọt qua.

Sở Diệp có chút khâm phục nói: “Con trâu này đủ dũng cảm a! Vừa mới bị thiên châu tạc cho thương tích khắp người, vậy mà cũng chạy qua đó tiếp.” Thật sự không sợ biến thành trâu nướng sao? Nếu bị nướng khét liền không thể ăn nữa.

Lâm Sơ Văn nhún vai, nói: “Hồn Thú thuộc loại ngưu đầu óc chúng không tốt lắm lại còn thích mang thù.” Dù vừa bị thương nặng như thế mà nó cũng không biết sợ là gì.

Dương Chân lại lần nữa lấy ra thêm một miếng ngọc điệp, ngọc điệp phát ra một đạo cường quang, trực tiếp đánh thẳng vào Thiên Ngưu, Hoang Diễm Thiên Ngưu nháy mắt liền vỡ đầu chảy máu, ngọc điệp sau khi phát ra công kích, liền vỡ thành bột phấn.

Hoang Diễm Thiên Ngưu bị ngọc điệp đánh trúng, lại một lần nữa kêu thảm thiết, rồi tẻ ngã xuống mặt đất.

“Cái tên Dương Chân kia thật lợi hại a.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Xác thật lợi hại, bất quá, nhưng chủ yếu vẫn là pháp khí lợi hại."
Những pháp khí mà nội môn đệ tử dùng không có thứ nào mà không tốt đâu, những gia tộc bình thường không thể nào so sánh được.

Trong lúc chiến đấu đệ tử của các tông môn luôn dễ dành chiến thắng đệ tử gua tộc, bởi họ có pháp khí rất lợi hại.

Dương Chân bỗng nhiên phun ra một búng máu.

Sở Diệp xem sửng sốt một chút, “Hắn bị thương sao? Khi nào?
“Độc dược phát tác."
Một Hồn Sư của Trương gia tràn đầy hưng phấn nói.

Dương Chân đầu óc quay cuồng, trước đó hắn đi tìm Trương gia để tìm kiếm trợ giúp, người Trương gia nhiệt tình tiếp đãi hắn, trong lúc hắn không chú ý đã hạ dược trong nước trà.

Dương Chân tuy cảnh giác những lại vẫn là uống xong nửa chén nước trà.

Dương Chân khi phát hiện có chuyện không ổn, liền bỏ chạy khỏi Trương gia, kết quả, tu sĩ của Trương gia truy đuổi không bỏ.

Dương Chân tuy có dùng dược tề giải độc nhưng chỉ có thể tạm thời áp chế độc tính, nên không bao lâu độc tính lại phát tác.

Độc dược phát tác có chút nhanh, trên mặt Dương Chân hiện lên không ít đường gân tím.

Phát hiện thân thể của mình tình huống chuyển biến bất ngờ, Dương Chân sắc mặt dữ tợn, “Muốn giết ta vật phải xem ai chết trước."
Dương Chân lấy từ trên người ra một quyển trục và kéo nó ra, tức khắc bên trong chiến trường xuất hiện một trận gió lốc, con báo trước đó bị thương chỉ trong nháy mắt đã bị cắt làm đôi, mà chủ nhân của nó cũng bị cuốn theo rồi bỏ mình.

Sở Diệp nhìn con báo bị cắt thành hai mãnh, cảm giác hãi hùng khiếp vía.

Tuy rằng ở xa chiến trường, nhưng Sở Diệp phát hiện linh hồn lực của bản thân vẫn bị ảnh hưởng, khi quyển trục bị kéo ra, Sở Diệp có cảm giác chính mình cũng bị trận gió kia quét.

Sở Diệp vỗ vỗ ngực, hồi lâu mới khôi phục tinh thần, “Quyển trục kia thật là lợi hại a!
“Thiên Cương Phong Bạo quyển, đây chính pháp khí bảo mệnh! Giá trị một quyển là từ một trăm vạn, đúng là có tiền.” Lâm Sơ

Văn lại lần nữa cảm thán nói.

“Hơn một trăm vạn đắt như vậy?” Sở Diệp nói thầm nói.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đương nhiên, ngươi cũng nhìn thấy uy lực của nó rồi đó."
“Nói cũng đúng tiền nào của nấy a!” Một trăm vạn đồng vàng tuy rằng không ít, nhưng nếu có thể bảo vệ tánh mạng của Hồn Sư thì 100 vạn cũng không là gì.

Chỉ sau một hồi chiến đấu Dương Chân đã xuất ra không ít pháp khí, ngọc điệp, Hỏa Thiên Lôi, quyển trục, cũng là hủy đi ít nhất hai trăm vạn đồng vàng, thì số đó cũng bằng tất cả tài sản của một tiểu gia tộc.

“Ta nếu có tiền, cũng sẽ đi mua quyển trục bảo mệnh kia.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, “Cái này quyển trục kia không dễ mua đâu, những quyển trục như vậy thường đều là do Hồn Vương chế tác, mà Hồn Vương muốn chế tác quyển trục, cũng yêu cầu tiêu phí tinh lực cùng thời gian, mà cũng không phải Hồn Vương nào cũng đều nguyện ý mà hao phí thời gian để đi làm thứ này.” Quyển trục của Dương Chân chỉ sợ là do Hồn Vương làm ra.

Sở Diệp: “.....” Nếu nói như thế thì quyển trục kia dù có tiền cũng mua không được.

“Lần tranh đấu này chính là lưỡng bại câu thương.” Lâm Sơ Văn nói.

Từ khi chiến đấu tới giờ, ba Hồn Sư của Trương gia, một đã chết, sau thêm một Hồn Sư chết đi Hồn thú, sau đó thì Hồn Thú Hoang Diễm Thiên Ngưu liền trốn chạy, dư lại một Hồn Sư đang khống chế một con cá sấu, coi như là chưa bị thương tổn gì.

“Con Hoang Diễm Thiên Ngưu kia vậy mà bỏ chạy".

Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Chủ nhân đã chết, Hồn Thú trốn chạy cũng rất bình thường a.”
“Hồn Thú trốn chạy thì ta có thể hiểu.

Vấn đề là con Hồn Thú này trước đó nó biểu hiện thà chết chứ không chịu khuất phục mà.

Kết quả, hiện tại lại công đuôi mà chạy, mà thái độ của nó thay đổi cũng quá nhanh đi." Sở Diệp, nói.

Lâm Sơ Văn nhún vai, Hoang Diễm Thiên Ngưu tuy rằng có chút ngốc, nhưng cũng sợ chết.

“Giết hắn, giết hắn." Trương Phong tràn đầy phẫn nộ nói.

Lần này vây công Dương Chân, là do Trương Phong đưa ra, vốn nghĩ Dương Chân đã mất đi Tử La Tông sẽ dễ dàng khoanh tay chịu chối, ai biết rằng đối phương lại có không ít pháp khí bảo mệnh, bên phía Trương gia đã tổn mất hai Hồn Sư.

Nghĩ đến tổn thất, Trương Phong trong lòng hiện nay đang mang đầy oán hận, Hồn thú của hắn đã chết một người khác cũng chết giờ chỉ còn lại một ngươi là hoàn chỉnh.

Nguyên bản hắn còn tưởng sẽ ở trên người Dương Chân mà kiếm được không ít thứ tốt, dùng để tăng thực lực cho gia tộc, hiện giờ tổn thất lớn như vậy, giờ đây có thể giữ được địa bàn của gia tộc đã là không tồi.

Nếu để Dương Chân đào tẩu, bọn họ sẽ tổn thất rất lớn, Trương

Phong chỉ có thể trông cậy vào giết chết Dương Chân, lấy tài nguyên của Dương Chân để đền bù tổn thất.

Trương Dã điều khiển Hồn Thú, hướng tới Dương Chân mà công kích.

Sự tình đã nháo đến bước này, trong lòng Trương Dã đã có chút ý tứ rút lui âm thầm, nhưng ngẫm lại Dương Chân bây giờ đang bị độc tính ảnh hưởng, mà pháp khí bảo mện của hắn hình như cũng đã sử dụng gần hết, bây giờ mà không tấn công thì sẽ bỏ lở cơ hội.

Tuy Tử Hỏa Ma Sư của Dương Chân lợi hại, nhưng lúc trước bị ba con Hồn Thú vây công, đã bị thương không nhẹ, này lại cùng con cá sấu khổng lồ kia liều mạng thì thế lực ngang nhau.

Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Không biết Dương Chân có còn đòn sát thủ nào không, nếu như không có, hắn sợ là phải chịu thua."
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Hắn giống như trúng Không Hầu."
Không Hầu là một loại độc dược, không màu không vị, người trúng độc tứ chi sẻ vô lực rồi tử vong, loại dược tề hòa vào nước, yêu cầu trong vòng một nén nhang phải uống cạn, nếu qua thời gian, dược lực sẽ mất liền.

“Không Hầu là cái gì?” Sở Diệp hỏi.

“Một loại độc dược, rất lợi hại."
“Có bao nhiêu lợi hại?
Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Không Hầu giá ít nhất cũng là 30 vạn, hơn nữa, chúng cũng rất khó mua được."
"Vật đó là rất lợi hại rồi."
Tiền nào của nấy, độc dược giá cả mất như vậy, Trương gia cũng giám lấy ra đây là hạ vốn gốc.

Lâm Sơ Văn nói.

“....."
Sở Diệp hai người tập trung tinh thần chú ý chiến cuộc, Lâm Sơ Văn nhìn thế cục trong sân, nói: “Dương Chân tựa hồ còn có thủ đoạn."
Sở Diệp rụt rụt cổ, nói: “Hắn tựa hồ muốn liều mạng.”
Tuy rằng Sở Diệp đối đại tông môn có ấn tượng không tốt lắm, nhưng lại không thể không thừa nhận, đồ đệ của đại tông môn thật là rất lợi hại.

Người Trương gia bức Dương Chân đến tuyệt lộ, Dương Chân khả năng là không muốn sống nữa, một Hồn Sư không muốn sống nữa, thì chuyện gì họ cũng giám làm.

Dương Chân trúng Không Hầu, nếu hắn có thể kịp thời thoát thân, tìm một chỗ đem độc tố trong thân thể bức ra tới thì cũng có thể giữ được tánh mạng.

Đáng tiếc, người Trương gia lại liên tục truy đuổi, Dương Chân chỉ có thể điều động hồn lực đối địch, không thể áp chế độc trong cơ thể, làm cho độc Không Hầu phát tán ra khắp cở thể.

Tuy rằng Dương Chân chỉ trúng một nửa độc, nhưng mà trước mắt hắn bị trọng thương, dù chỉ là một nửa chất độc cũng có thể lấy mạng hắn.

Trương Dã tựa hồ cũng nhìn ra Dương Chân không bình thường, sắc mặt có chút không tốt lắm.

Trương Phong đen mặt nói: “Không cần khẩn trương, hắn đã là nỏ mạnh hết đà, hư trương thanh thế mà thôi, hắn chẳng cầm cự được bao lâu đâu."

Trương Dã nghe được Trương Phong nói, thần sắc hơi bình ổn lại.

Dương Chân thao túng Tử Hỏa Ma Sư hướng tới Trương Dã vọt

qua đi, Tử Hỏa Ma Sư “Phanh” nổ mạnh.

Tử Hỏa Ma Sư thân hình thật lớn, toàn bộ nổ tạc vỡ ra, uy lực rất lớn, máu của Tử Hỏa Ma Sư nhiễm đầy đất.

Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Đoàn này không nhẹ a!” Hồn Sủng Sư trước khi chết, nếu như nguyện ý chủ động giải trừ khế ước thì Hồn Thú có thể tiếp tục sinh tồn, không ít Hồn Sủng Sư cùng Hồn Sủng quan hệ thập phần thân mật, Hồn Sủng Sư trước khi chết đều sẽ nghĩ cách làm cho Hồn Sủng có thể tiếp tục sống sót.

Tử Hỏa Ma Sư tự bạo, uy lực không nhỏ, con Hồn Sủng cá sấu gần đố cũng bị nổ tạc mà chết.

Trương Phong nhìn Dương Chân, nộ mục trợn lên, “Ngươi……!Ngươi là kẻ điên, lại có thể bắt Hồn Thú của mình tự bạo, quả nhiên là người của Tử La Tông độc ác vô tình.

Dương Chân âm mặt, nói: “Nó không tự bạo, chẳng lẽ để lại cho các ngươi rút gân lột da sao? Các ngươi đều là đám tiện dân ban đầu thì khúm núm nịnh bợ, xách giày cho ta còn không xứng, đừng cho rằng Tử La Tông huỷ diệt, thì các ngươi định cướp tài bảo của ta sao nằm mơ!
Dương Chân nói xong, hộc ra một bụm máu to.

Lâm Sơ Văn nhìn tình trạng của Dương Chân thì đã minh bạch, Dương Chân đã không trụ nổi nữa, nếu Trương gia chọn dùng chiến thuật kéo dài thời gian, vậy hắn phải chết là cái chắt, nhưng tính tình Dương Chân đâu phải loại người mặt người ta xâu xé, hắn không cam lòng để người Trương gia đạt được chỗ tốt, nên mới chon cách đồng quy vũ tận.

Sở Diệp lắc đầu, thầm nghĩ: Tình hình hiện tại chính là lưỡng bại câu thương.

Dương Chân ném ra một cái cái chai, một luồng sương màu tím

sương được thả ra.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn nói: “Đó là thứ gì?
Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Hình như là Đoạt Hồn Sát.

Sở Diệp có chút tò mò nói: “Có tác dụng gì?
“Đoạt Hồn Sát có tác dụng xóa đi ký ức của linh hồn của Hồn Thú hoặc Hồn Sư.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Vậy thì đúng rồi.” Tử La Tông am hiểu mưu đoạt Hồn Thú của người khác, vốn có rất nhiều Hồn Thú có quan hệ rất tốt với nguyên chủ nhân, thì trước tiên phải xóa đi ký ức của cả hai phía, nếu không làm vậy mà tùy tiện khế ước sẽ bị phản phệ.

Dương Chân tuy không thích đoạt Hồn Thú của người khác, nhưng đối phương thân là đệ tử tinh anh của Tử La Tông, trên người có Đoạt Hồn Sát cũng không kỳ quái.

“Người trúng Đoạt Hồn Sát sẽ thế nào a! Sẽ mất trí nhớ?” Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn chớp chớp mắt, nói: “Không đơn giản chỉ là mất trí thôi đâu, chỉ sợ là sẽ biến thành ngốc tử."
Sở Diệp: “.....” Đuổi giết Dương Chân đều là Hồn Sư, chất là những người cầm quyền trng gia tộc, mà giờ đây Hồn Sủng đều đã chết họ cũng không dễ chịu gì bởi một khi Hồn Sủng chết đi Hồn Sủng Sư cũng sẽ chịu ảnh hưởng không nhỏ, nói đúng hơn là sống không bằng chết.

Nếu giờ đây chết đi đối với bọn họ cũng coi như giải thoát..

Chương 90: Đại Thu Hoạch

Editor: Tĩnh
Đoạt Hồn Sát phiêu tán khắp nơi, hai Hồn Sư Trương gia bị Đoạt Hồn Sát ảnh hưởng, biến thành si si ngốc ngốc.

Sở Diệp nhìn hai Hồn Sư Trương gia, vỗ vỗ ngực, thầm nghĩ: Thế giới này thật sự quá đáng sợ"
"Trận chiến hẳn là đã kết thúc, chúng ta có thể đi thu thập chiến trường." Lâm Sơ Văn có chút kích động nói.

Sở Diệp có chút chần chờ,nói: "Đoạt Hồn Sát kia có ảnh hưởng tới chúng ta không?
Hắn còn một tương lai rất tốt đẹp phía trước, hắn không muốn biến thành kẻ ngốc đâu.

Lâm Sơ Văn không thèm để ý nói: "Cái này không cần lo lắng, chúng ta cố thủ tâm thần, lại bảo Tuyết Bảo đem Đoạt Hồn Sát xua tan là tốt rồi."
Sở Diệp có chút tò mò nói: "Làm thế nào để đuổi a!"
Tuyết Bảo từ trên cây nhảy xuống, giang đuôi ra, mạnh mẽ tạo ra một luồng gió lớn, cái đuôi của Tuyết Bảo giống như cây quạt bồ.

Tuyết Bảo vung đuôi, một luồng gió to liền được tạo ra, Đoạt Hồn Sát rất nhanh đều bị xua tan đi.

Bên trong chiến trường có bốn người có chết có bị thương, Sở

Diệp thì không phí một chút sức lực, là đã có thể thu được hai cái nhẫn không giang.

Tử Hỏa Ma Sư tự bạo, tinh hạch bị huỷ, khi con sư tử kia tự bạo còn kéo theo con cá sấu nên gia thịt của chúng văng khắ nơi cũng không còn giá trị gì nữa.

Ba con Hồn Thú cũng chỉ còn con báo bị cắt ra làm đôi kia là còn chút ít giá trị.

“Còn con Hoang Diễm Thiên Ngưu hẳn là ở phụ cận.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Có người lại đây, chúng ta vẫn là nhanh chân chạy trước vẫn tốt hơn."
Khi trận chiến diễn ra đã náo động không nhỏ, có không ít Hồn Sủng Sư đang chạy tới đây, la bàn không ngừng báo động, nhưng may còn có con Hoàng Diễm Thiên Ngưu dời đi sự chú ý của bọn người kia.

Sở Diệp gật đầu, có chút tiếc nuối nói: “Vậy đi thôi."
Hoang Diễm Thiên Ngưu đã trọng thương, muốn bắt lấy không khó, bất quá, bọn họ hiện tại không đi, thì sẽ bị người ta theo dõi.

Lâm Sơ Văn thấy Sở Diệp không cam lòng, an ủi nói: “Yên tâm đi, chúng ta lần này thu hoạch rất lớn, cũng đủ ngươi mua mấy đầu ngưu ăn dần, con Hoang Diễm Thiên Ngưu kia thịt vừa nhìn đã biết rất dai, chắc ăn cũng không ngon đâu."
Sở Diệp: “……”
…..!

Xe ngựa ở trên đường chạy như điên, Sở Diệp lại lần nữa kiểm tra chiến lợi phẩm.

“Khi vận khí tới thì muốn ngăn cũng ngăn không được.

Sở Diệp nhịn không được đắc chí nói.

“Đúng vậy!” Nhìn thu hoạch, Lâm Sơ Văn tâm tình cũng rất tốt.

Trước kia vì bo bo giữ mình, nên bọn họ mới rời đi Tử La Tông, không nghĩ tới lại đụng phải Dương Chân cùng người Trương gia huyết chiến.

Sở Diệp vui rạo rực kiểm tra nhẫn không gian Dương Chân.

“Có một kim tạp 30 vạn đồng vàng, sao lại ít vậy ta tưởng hắn phải giàu lắm chứ a!” Sở Diệp miệng nói, tay thì đem đồng vàng trong kim tạp, chuyển vào kim tạp của bản thân.

Dương Chân chính là đệ tử nội môn chân truyền của Tử La Tông! Trong thẻ ít nhất phải có trên một trăm vạn mới đúng chứ.

Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Tử La Tông thứ tốt rất nhiều, nên Dương Chân không cần bỏ gần tìm xa, ta nghĩ hẳn là hắn là đổi tiền thành điểm cống hiến."
Lâm Sơ Văn lại kiếm ra một cái kim tạp khác, bên trong có mười hai vạn điểm cống hiến, nếu Tử La Tông còn thì quy ra nó có giá trị là 120 vạn đồng vàng.

Sở Diệp mắt trợn trắng, tràn đầy mất mát nói: “Đáng tiếc, Tử La Tông đã hủy điểm cống hiến giờ đây là thứ vô dụng."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!
Trong nhẫn của Dương Chân đồ vật rất nhiều, linh tài, thú huyết, còn một đám chai vại lọ cũng không biết là đựng thế gì.

Sở Diệp kiểm tra một hồi, thấy trong đó không có sát khí liền không có hứng thú, liền đem đồ vật ném cho Lâm Sơ Văn, để đối phương tự quyết định.

Lâm Sơ Văn kiến thức phong phú hơn so với Sở Diệp, nên phân biệt được không ít thứ tốt.

“Thứ tốt thật nhiều.” Khó trách hiện tại ai cũng tranh nhau “Thay trời hành đạo”, đuổi giết dư nghiệt của Tử La Tông.

“Không có sát khí a! Có tiền thì cũng vô dụng” Sở Diệp lắc đầu, nói.

Thứ hắn muốn nhất bây giờ là sát khí, hoặc sát hố cũng được.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, trấn an nói; “Tìm kiếm sát khí là dựa vào duyên phận, ta đều không nóng nảy ngươi gấp cái gì a!” Kỳ thật, trong lòng Lâm Sơ Văn cũng muốn mau chóng đạt được sát khí, bất quá, mắt thấy Sở Diệp vì chuyện của hắn mà phiền lòng, chỉ có thể nói là thèm để ý.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, lo lắng sốt ruột nói: “Ta có chút lo lắng a!”
Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc nói: “Lo lắng cái gì?”
Lo lắng Lâm Sơ Văn nếu chậm chạp không thể tiến cấp Hồn Sư, sẽ bị nữ chủ khắc chết a!
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không có gì."
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Ngươi có thời gian lo lắng ta, còn không bằng cố gắng tu luyện để thực lực tăng lên, nếu gặp được nguy hiểm cũng có thể bảo hộ cho ta a!"
Sở Diệp nghiêm túc nói: “Nếu gặp được nguy hiểm, ta sẽ tận lực bảo hộ ngươi tốt nhất có thể."
Ở cái thế giới này vẫn luôn cho hắn một loại cảm giác không chân thật, chỉ có Lâm Sơ Văn mới có thể cho hắn cảm giác chân thật.

Hậu tri bất giác, Lâm Sơ Văn ở trong lòng hắn đã thành nguồn động lực cho hắn.

Lâm Sơ Văn cười tươi trong lòng cảm thấy ấm áp.

Lâm Sơ Văn lấy ra ba cái kim tạp, nói: “Chúng ta thu được ba cái kim tạp."
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn nói: “Của ba người Trương gia sao?
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Sở Diệp xem xét ba cái kim tạp, cái nhiều nhất có 71 vạn, tiếp đó là 53 vạn, cuối cùng là 32 vạn, bấy nhiêu tiền đủ mua một phần sát khí.

Sở Diệp đem kim tạp trả cho Lâm Sơ Văn nói: "Đem số tiền kia chuyển vào kim tạp đi".

Lâm Sơ Văn, nói.

"Được"
Rồi đem đồng vàng từ ba cái kim tạp kia chuyển qua cho mình.

Sau đó còn kêu Tiểu Ngân " Tiểu Ngân lại đây."
Sở Diệp nghe Lâm Sơ Văn gọi Tiểu Ngân, có chút nghi hoặc nói: “Kêu Tiểu Ngân làm gì?”
Lâm Sơ Văn cười, nói: “Phát hiện thứ tốt, cho Tiểu Ngân."
Tiểu Ngân hướng tới Lâm Sơ Văn mà bay, Lâm Sơ Văn đem một lọ trong đó có một chất lỏng kim sắc, Tiểu Ngân đứng trên miệng lọ nhìn vào, Tiểu Ngân liền bị hấp dẫn, lập tức nhảy vào đó tắm.

Sở Diệp có chút tò mò nói: “Đó là cái gì?
Lâm Sơ Văn cười, nói: “Kim Tủy Bồi Nguyên Dịch, có thể đề cao thể chất cho các loại linh trùng như Tiểu Ngân, giá cả không rẻ chút nào."
Hồn Sủng từ Sĩ cấp vào Chiến Tướng cấp thì cần phải tốn hơn 3 hoặc 4 tháng để củng cố thực lực, nhưng nếu có Kim Tủy Bồi Nguyên Dịch thì thời gian sẽ rút ngắn lại còn 1 tháng.

Tiểu Ngân ở trong lọ tắm rửa thoải mái dễ chịu xong mới chịu bay ra.

Sở Diệp phát hiện sau khi tắm qua Kim Tủy Bồi Nguyên Dịch thì trên người Tiểu Ngân giống như mạ một tầng ánh sáng, mà thực lực cũng đã được củng cố không ít.

Sở Diệp cảm nhận được Tiểu Ngân đang hưng phấn, theo hắn suy đoán chất là Tiểu Ngân hẳn là đạt được không nhỏ chỗ tốt.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn rời khỏi nơi giao chiến không lâu, thì đã có mấy Hồn Sư liền chạy tới nơi đó.

“Trương gia tam lão, lại chết ở nơi này."
Mấy Hồn Sư hai mặt nhìn nhau, trên mặt đều mang theo vài phần vẻ khiếp sợ.

“Dương Chân!"
Mấy Hồn Sư nhìn thấy thi thể của Dương Chân, một đám liền đại kinh thất sắc.

Sau khi Tử La Tông huỷ diệt, thì Thanh Vân Tông cùng Thất Hà Tông đã điều tra và phát hiện Dương Chân còn sống, hai tông đều tuyên bố treo thưởng cho ai bắt được Dương Chân.

Từng là đệ tử tinh anh của Tử La Tông, Dương Chân tất nhiên sẽ biết không ít về các công pháp, hồn kỹ, bí truyền, mà mấy thứ này đối với hai tông mà nói, đều là vật báu vô giá.

“Hẳn là Trương gia cùng Dương Chân huyết chiến, kết quả, lưỡng bại câu thương, giúp người khác nhặt tiện nghi."
“Cũng không biết tên vương bát đản nào may mắn như vậy."
Mấy Hồn Sư kiểm tra thi thể nhưng mà chẫn có gì, mấy người liền theo đi theo dấu vết của Hoang Diễm Thiên Ngưu, thì tìm được con trâu kia, rồi tiến hành tàn sát.

Một Hồn Sư sử dụng một bí pháp, gỡ xuống đôi mắt của Hoang Diễm Thiên Ngưu, rồi hồi tưởng lại trận chiến trước đó.

Bởi vì khi Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn xuất hiện, thì con Hoang Diễm Thiên Ngưu đã chạy trốn, cho nên, cũng không có nhìn thấy hai người, mà những người đó chẳng biết Sở Diệp là ai.

“Dương Chân gia sản không ít, cũng không biết là bị ai lấy đi.”
“Gần đây đúng là có không ít người gặp may mắn đâu."
Tử La Tông huỷ diệt, không biết đã có bao nhiêu người lặng lẽ đã phát tài, nhưng giữ kín không nói ra.

Mấy Hồn Sư kia chậm một bước, cho dù lòng tràn đầy không cam lòng, nhưng cuối cùng cũng chỉ có thể rời đi.

Mà mấy Hồn Sư đó cũng nhanh trí, biết tam lão Trương gia đã mất thì Trương gia giờ đây đã mất đi người tọa trấn giờ đây nó là miếng thịt mở, thay vì tiết mấy thứ đã bị lấy đi, thôi thì đến Trương gia vớt vát vẫn tốt hơn.

Tam lão Trương gia vừa chết tin tức vừa truyền tri thì chỉ chưa tới hai ngày thì cả gia tộc đã bị diệt.

Tử La Tông huỷ diệt, thì đã có không ít gia tộc phụ thuộc cũng đã bắt đầu xảy ra không ít biến cố, Trương gia huỷ diệt, cũng làm người ta thổn thức một trận, nhưng chẳng bao lâu liền đã bị mọi người vứt ra sau đầu.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, đi qua qua mấy cái đại thành trấn tìm sát khí, nhưng cũng không thu hoạch được gì.

Sở Diệp mỗi khi đến một nơi khác nhau liền đem một ít vật tư không dùng được bán lấy tiền mặt, đồng vàng trong kim tạp cũng dần dần dâng lên tới 300 vạn.

Hai người một đường vất vả, lại đi tới Tam Dương Thành, Tam Dương Thành là thành trì số một số hai ở Vân Châu.

Trước đó nhà đấu giá ở Tam Dương Thành có bán đấu giá nửa phân sát khí, Sở Diệp quay lại Tam Dương Thành chính là còn ôm mong đợi có thể mua được sát khí.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở Tam Dương Thành đi dạo một vòng, dò hỏi tin tức về những nhà đấu giá ở Tam Dương Thành, nhưng những nhà đấu giá lại bảo gần đây không có sát khí để bán đấu giá, liền khiến Sở Diệp thất vọng tràn trề.

Sở Diệp vì muốn xóa đi bi phẫn nên muốn ăn, mang theo Lâm Sơ Văn đi Phỉ Thúy Lâu Tam Dương Thành, liền gọi một bàn đồ ăn.

“Tam Dương Thành giống như quạnh quẽ không ít a!” Sở Diệp có chút cổ quái nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy!
Lần trước bọn họ tới Tam Dương Thành vẫn rất náo nhiệt, trong thành Hồn Sư giống như thiếu đi không ít.

Sở Diệp gọi tiểu nhị lại, hỏi: “Tiểu nhị, Tam Dương Thành tại như thế nào mà quạnh quẽ thế a!
Tiểu nhị có chút bất đắc dĩ nói: “Còn không phải bởi vì Tử La Tông, Tử La Tông bị diệt, mọi người đều chạy đến nơi đó để xem náo nhiệt.

Sở Diệp: “.....” Năm đó, nạn châu chấu còn không có làm cho Tam Dương Thành quạnh quẽ, nay Tử La Tông xảy ra chuyện lại khiến không ít người ở Tam Dương Thành rời đi nơi đây, thật là ngoài dự đoán mọi người.

“Rời đi rất nhiều người sao?” Sở Diệp hỏi.

Thật ra là không phải rời đi hoàn toàn mà bọn họ nói muốn tới Tử La Tông để phát tài.

A!
Sở Diệp cười cười, nói: “Đúng vậy! Phát tài làm gì có chuyện dễ dàng như vậy……”
Sở Diệp thầm nghĩ: Phát tài có dễ dàng hay không vẫn là tùy người, tỷ như nói hắn đi, phát tài liền rất dễ dàng.

Tiểu nhị lắc đầu, nói: “Nghe nói, Thanh Vân, Thất Hà hai tông đã đem Tử La Tông phong tỏa, những người đi đến Tử La Tông cũng chỉ là đi cho biết thôi.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Không hẳn là đi xem cho biết tuy nói, những thứ quý giá đều nằm ở Tử La Tông, nhưng Tử La Tông lại có không ít linh điền linh quặng trước đây do đệ tử trong tông quản lý, nhưng giờ đây nó là miếng mồi ngon cho không ít người..

Chương 91: Tái Ngộ Nữ Chủ

Editor: Tĩnh
Ở Tam Dương Thành tửu lâu Phỉ Thúy Lâu là nổi danh nhất, mỗi món ăn đều sử dụng linh thực nên giá cả rất xa xỉ.

Sở Diệp gần đây kiếm được không ít, nên rất vui lòng cùng Lâm Sơ Văn xa xỉ một phen.

“Gạo này ăn ngon thật a!
Lâm Sơ Văn múc một muỗng linh gạo, đưa vào trong miệng, chỉ cảm thấy trong miệng có một loại hương vị vừa thơm vừa ngọt.

“Đây là Ngọc Tủy Gạo, được trồng trên linh điền.

Một khối linh điền sản xuất linh gạo đại khái cũng chỉ có mấy chục cân, hương vị tự nhiên là tốt.” Ngọc Túy Gạo có công dụng là cải thiện thể chất, nếu ăn thường xuyên thì đối với thân thể và tố chất của Hồn Sủng Sư có thể tăng lên, nhưng giá cả của chúng không rẻ chút nào.

Lâm Sơ Văn sống đến bây giờ, cũng chẳng được linh gạo mấy lần.

Theo hắn nhớ thì trước giờ hắn chỉ mới ăn được một lần, là lúc sinh nhật của hắn, gia gia hắn vì muốn hắn vui vẻ mà mua cho hắn một lần.

Lâm Sơ Văn ăn Ngọc Tủy Gạo, nhịn không được mà hoài niệm về gia gia, thầm nghĩ: Nếu gia gia có thể nhìn cuộc sống hiện tại của hắn, nhất định sẽ rất cao hứng.

Sở Diệp cười cười, nói: “Là thứ tốt, quý một ít cũng không có gì.” Dù sao hắn hiện tại cũng có tiền, có tiền thì chính là phải tiêu sao?
Tiểu hồ ly tựa hồ cũng rất thích hương vị Ngọc Tủy Gạo, ăn tới độ cả mặt đều vùi vào tô.

“Điểm tâm cũng ăn rất ngon."
Lâm Sơ Văn cắn một ngụm bánh làm từ Tử Ngọc quả mà loại Tử Ngọc này có hình dạng giống trái nho, vừa ăn vào liền cảm thấy cả miệng thơm ngọt, nhịn không được lộ ra vài phần say mê yêu thích.

" Đúng là ngon thật."
“Ngươi muốn ăn thịt bò đi.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp cười gượng một tiếng, Lâm Sơ Văn gọi một đĩa thịt bò man huyết, loại này thịt bò này khí huyết tràn đầy, có tác dụng tăng khí huyết cho Hồn Sủng Sư, ở đây có không ít người nuôi dưỡng loại này bò này để bán cho Hồn Sư.

Sở Diệp gắp một khối thịt bò, đưa vào trong miệng, vừa lòng gật gật đầu, nói: “Hương vị không tồi!

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Loại thịt này độ dai vừa phải ăn rất ngon."
Tiểu Ngân ngâm mình ở trong bình Bách Hoa Tửu, từng ụng mà uống.

Năm đó sau khi uống qua Đoán Hồn Rượu, Tiểu Ngân liền thích uống ruộng.

Biết Tiểu Ngân thích uống rượu, Sở Diệp cố ý mua cho nó một vò

Bách Hoa Tửu.

Bách Hoa Tửu tên như nghĩa là dùng rất nhiều linh hoa để ủ ra, loại rượu này phẩm chất cao hay thấp là chủ yếu dựa vào linh hoa dùng để ủ rượu.

Vò mà Tiểu Ngân uống, có cấp bậc tương đối cao, nghe nói trong đó có vài loại linh hoa trăm năm, một vò có giá hai vạn đồng vàng, đúng là mất thật.

Tiểu Ngân gần đây dùng không ít thứ tốt, thực lực dâng lên nhanh chóng, Bách Hoa Tửu có thể trợ giúp chải chuốt hồn lực, loại rượu này có tác dụng nhất định với Tiểu Ngân.

Lâm Sơ Văn nhìn Tiểu Ngân, có chút hâm mộ nói: “Tiểu Ngân có lẽ sẽ rất nhanh là có thể tiến vào cấp 2."
Sở Diệp chống cằm, nói: “Cũng đúng."
Ong đàn trưởng thành, cũng mang lại cho Tiểu Ngân không ít chỗ tốt, hắn ở Tử La Tông dù kiếm được rất nhiều toái Hồn Tinh nhưng cũng đã dùng gần hết, trước đó lại của hàng mua phấn hoa, cũng đã bị ong đàn ăn gần một nửa, như vậy đại lượng vật tư tiêu hao, nhưng lại khiến cho ong đàn lại có nhiều thêm vài con Ngân Sí Ong cấp 8 cấp 9, Ngân Tiểu Nhị gần nhất cũng đã tiến giai cấp 8 a!
Sở Diệp nhìn Tiểu Ngân, lại nhìn nhìn Tuyết Bảo, trong lòng có chút cảm thán, đây là điểm khác biệt giữa có sát khí và không sát khí.

Tiểu Ngân hấp thu sát khí, tiến giai Chiến Tướng, tài nguyên sung túc, hát vang mà tiến bào Chiến Tướng cấp 2 nhưng Tuyết Bảo thì còn đang dừng lại ở Sĩ cấp cấp 9.

Nếu Tuyết Bảo không có được sát khí, vậy chênh lệch sợ là sẽ càng lúc càng lớn, nhưng tới giờ vẫn chưa tìm thấy sát khí cho Lâm Sơ Văn a! Nếu còn kéo dài thì Lâm Sơ Văn sẽ bị Lâm Mộng Dung vượt mặt lúc đó càng khó giải quyết.

“Sơ Văn, ngươi ở chỗ này?” Thanh âm của Lâm Mộng Dung truyền tới.

Sở Diệp quay đầu, liền thấy Lâm Mộng Dung.

Trong khoảng thời gian này, Sở Diệp vẫn luôn chạy ngược chạy xuôi, nên từ lâu đã không để ý tới đối phương, không nghĩ tới hắn vừa mới nghĩ đến này người, người này lại liền xuất hiện.

Sở Diệp ở trong lòng âm thầm mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Nữ chủ sao không gặp những lam nhan tri kỷ của cô ta đi, lại ngẫu nhiên mà gặp được bọn họ, thật sự là nghiệt duyên a!
“Là đường tỷ a!” Lâm Sơ Văn miễn cưỡng chào hỏi.

“Ngươi chạy đi nơi đâu, người trong gia tộc vẫn luôn ở tìm ngươi?”Ngữ khí của Lâm Mộng Dung, mang theo vài phần trách cứ.

Lâm Sơ Văn ngắn gọn nói: “Ta chính là đi du ngoạn khắp nơi."
Sở Diệp đánh giá Lâm Mộng Dung một phen, lại nhìn nhìn đến người nam tử bên cạnh cô ta, thầm nghĩ: Lâm Mộng Dung thay đổi nam nhân bên cạnh thật là cần mẫm.

Sở Diệp đánh giá Hỏa Hồ của Lâm Mộng Dung, Hỏa Hồ cũng là cấp 9, nó cùng Tuyết Bảo cấp bậc ngang nhau.

So sánh với những người khác, thì tốc độ tu luyện của Lâm Mộng Dung đã được tính là mau, nhưng mà cũng không tính là quá mức xuất sắc.

Phải biết rằng Lâm Mộng Dung chính là nữ chủ a! Trong truyện cô ta gặp rất nhiều kỳ ngộ, nên cô ta thăng cấp rất nhanh, làm cho ai cũng phải ngưỡng mộ.

Dựa theo nguyên tác, đối phương lúc này hẳn là đã kết sát, hơn nữa huyết mạch của Hỏa Hồ cũng đã cải tiến vài lần.

Sở Diệp nhìn xem Tuyết Bảo, lại nhìn nhìn Hỏa Hồ, cảm thấy uy áp trên người Tuyết Bảo còn mạnh hơn uy áp trên người con Hỏa Hồ kia.

Sở Diệp thầm nghĩ: Nữ chủ mất đi ngọc trụy cùng Cửu Vĩ Hồ Thảo, nên có lẽ đối với việc tu luyện của Lâm Mộng Dung đã tạo thành không nhỏ ảnh hưởng.

“Tứ gia gia tới, người trong nhà đều rất nhớ ngươi, ngươi cùng tứ gia gia trở về đi.” Lâm Mộng Dung nói.

“Không được!” Sở Diệp nhàn nhạt nói.

“Vì cái gì?” Lâm Mộng Dung nhíu nhíu mày, không vui nói.

Sở Diệp khẽ nhếch cằm, nói: “Bởi vì ta cùng Sơ Văn đã kết thành đạo lữ, chúng ta muốn cùng nhau lưu lạc thiên nhai, cho nên, Sơ Văn không thể cùng các ngươi trở về."
Lâm Sơ Văn nghe được Sở Diệp nói, mặt đỏ hồng.

Lâm Mộng Dung nhìn Sở Diệp, thành khẩn nói: “Sở thiếu, Lâm gia có thể cung cấp hoàn cảnh tu luyện tốt nhất cho Sơ Văn, Sở thiếu hà tất bất Sơ Văn đi theo ngươi màn trời chiếu đất."
Sở Diệp cười nhạo một tiếng, nói: “ Hoàn cảnh tu luyện tốt sao? Chẳng lẽ Lâm gia có thể vì Sơ Văn cung cấp sát khí?"
Lâm Mộng Dung sắc mặt khó coi, nói: “Diệp thiếu nói đùa, sát khí là thứ khó cầu a.”
Lâm gia giờ đây muốn mua được một phần sát khí thì phải dốc hết tài lực trong nhà ra thì mới có khả năng mua được.

Nếu buộc gia tộc phải dốc hết tài lực để bồi dưỡng một người thì chất chấn họ sẽ không đồng ý.

Huống chi, trước kia gặp phải nạn châu chấu, trong nhà đã tổn thất không nhỏ, đến bây giờ còn không thể khôi phục lại như xưa.

Sở Diệp vẻ mặt khó xử nói: “Một khi đã như vậy Sơ Văn trở về làm gì? Ngươi xem ta này một bàn đồ ăn thôi đã tốn bảy vạn đồng vàng, Sơ Văn đi theo ta đã đã bị dưỡng quen thói cẩm y ngọc thực, nếu về Lâm gia mà phải chịu cuộc sống kham khổ thì chỉ sợ hắn sẽ chịu không nổi.

Lâm Mộng Dung nghe được Sở Diệp nói, sắc mặt đổi đổi, “Diệp thiếu, thật đúng là xa xỉ."
Tiểu Ngân lung lay bay từ trong bình rượu ra tới, không biết, có phải hay không uống nhiều quá, Sở Diệp cảm giác Tiểu Ngân một thân toàn mùi rượu.

Tiểu Ngân lung lay bay đến trước mặt Hỏa Hồ, hét lên một tiếng.

Hỏa Hồ lui về phía sau hai bước, tiếng hét ảnh hướng tới cả thức hải của Lâm Mộng Dung.

Sở Diệp nhìn một màn này, có chút ngoài ý muốn, Tiểu Ngân thật là lớn gan a! Cư nhiên đi khiêu khích Hồn Thú của nữ chủ, nếu tùy tùy tiện tiện đi khiêu khích Hồn Thú của nhân vật chính thì rất dễ dàng bị phản giết a!
Tiểu Ngân nhìn đến Hỏa Hồ bị dọa rồi, có chút đắc ý chớp động cánh, bay loạn khắp nơi, trong miệng phát ra từng trận ê ê a a tiếng hoan hô.

Tuyết Bảo nhìn Tiểu Ngân, “Pi” kêu một tiếng, tỏ vẻ duy trì.

Nam tử bên cạnh Lâm Mộng Dung, ngay từ đầu đã không chú ý đến Sở Diệp, nay nhìn Tiểu Ngân, sắc mặt dần dần ngưng trọng lên.

“Ngươi là Hồn Sư?” Thẩm Hạo hỏi.

Sở Diệp cũng không giấu giếm, “Đúng."
Lâm Mộng Dung tràn đầy khiếp sợ trừng lớn mắt, nghi hoặc nói: “Ngươi như thế nào lại trở thành Hồn Sư nhanh như vậy?"
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Ngày trước may mắn đạt được một phần sát khí, liền không cẩn thận tiến giai Hồn Sư.”
Lâm Mộng Dung có chút khó có thể tin nói: “Sao có thể?” Chỉ cần không cẩn thận liền có thể tiến giai Hồn Sư sao?
Lâm Mộng Dung trước đây luôn cảm thấy Sở Diệp có khả năng ẩn tàng thực lực, nhưng như thế nào cũng không nghĩ tới, Sở Diệp lại có thể trở thành Hồn Sư?
Lâm Mộng Dung thầm nghĩ: Chẳng lẽ là Sở gia có người có người giúp cho Sở Diệp, Lâm Mộng Dung ngẫm lại cảm thấy không quá khả năng Sở gia ngày trước khuynh tẫn toàn lực, mua sắm một phân sát khí, mà phân sát khí kia là cho Sở Tư Thần, Sở Tư Thần vẫn còn đang bế quan.

Trong ngắn hạn, Sở gia hẳn là không có khả năng có thể mua thêm phần sát khí thứ hai.

“Diệp thiếu, vận khí thật tốt a!” Lâm Mộng Dung nói.

Lâm Mộng Dung trong khoảng thời gian nay, cũng đang trù tính tìm kiếm sát khí, nhưng đáng tiếc không thu được tin tức về sát khí, nhìn Sở Diệp đã trở thành Hồn Sư trong lòng liền có chút hụt hẫng.

Sở Diệp cười cười, nói: “Không dám, không dám, vận khí của ta luôn luôn không tồi, bất quá, mà lớn nhất vận khí mà ta gặp được lớn nhất chính là có thể cùng Sơ Văn kết thành đạo lữ."
Lâm Sơ Văn bị Sở Diệp nói tới không kịp phòng bị nên làm cho cả mặt đỏ hồng cả lên.

“Khách quan, thần tiên gà của ngài.” Tiểu nhị đem lên một con gà thơm ngào ngạt.

Sở Diệp trực tiếp đem đĩa gà đẩy cho Tuyết Bảo, Tuyết Bảo tràn đầy hưng phấn ôm gà mà gặm.

Thần tiên gà là dùng linh dược gà để chế biến, loại gà linh dược này là dùng linh dược để nuôi nấng, một con gà đã tốn của Sở Diệp 6000 đồng vàng.

Nếu không phải ở Tử La Tông kiếm được một bút tiền của phi nghĩa, Sở Diệp thật ra cũng luyến tiếc mua loại gà này.

6000 đồng vàng một con gà, sắc hương vị đều đầy đủ, nhưng đối với không ít người đây là món ăn quá xa xỉ.

Hỏa Hồ bên cạnh Lâm Mộng Dung nhìn thấy gà thần tiên liền xao động lên, hồ ly là loại Hồn Thú rất tham ăn, đụng tới món khác đồ ăn còn đở, chứ đụng tới gà liền rất dễ dàng mất khống chế.

Hỏa Hồ không biết khi nào, lại từ Hồn Thất bên trong nhảy ra, nhìn không chớp mắt nhìn con gà của Tuyết Bảo, có ý định nhào qua cướp lấy con gà.

Lâm Mộng Dung nhìn dáng vẻ của Hỏa Hồ, sắc mặt liền đỏ, liền ngăn chặn Hỏa Hồ lại.

Hỏa Hồ ngẩng đầu, hướng Lâm Mộng Dung “Chi chi” kêu lên, tỏ vẻ cũng muốn ăn.

Lâm Mộng Dung nhìn bộ dánh của Hỏa Hồ có chút chần chờ.

Lâm Mộng Dung tuy so sánh với bạn cùng lứa tuổi là coi như cũng có tên tuổi, bất quá, cũng không có quá dư dả, gà bình thường thì không tính cái gì, còn Thảo Dược Gà đối Lâm Mộng

Dung liền có chút xa xỉ.

Tuyết Bảo từng ngụm từng ngụm gặm thịt gà, hoàn toàn không có ý định phân một chút nào cho Hỏa Hồ.

Lâm Sơ Văn nhìn Lâm Mộng Dung một cái, nói: “Đường tỷ, không cần lo lắng ta hiện tại sống rất hảo, ta muốn ra ngoài mở mang kiến thức, cũng không muốn giống gia gia suốt đời chỉ bị cầm tù trong nhà mãi."
Lâm Mộng Dung banh mặt, nói: “Sơ Văn, hiện tại tình huống trong gia tộc không tốt lắm, nên gia tộc cũng yêu cầu ngươi lại để trở giúp."
Sở Diệp thầm nghĩ: Lâm Mộng Dung cuối cùng là nói thật, mà theo tình huống trước mắt, thì không phải là Lâm Sơ Văn cầu cạnh Lâm gia, mà là Lâm gia muốn dựa vào Lâm Sơ Văn.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Ta, không biết Lâm gia có cần hay không ta, nhưng ta biết rõ, Sở Diệp rất cần ta."
Sở Diệp vội không ngừng gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, đúng vậy, Sơ Văn, ngươi ngàn vạn đừng rời khỏi ta, ngươi nếu rời đi ta, ta nhất định sống không nổi."
Lâm Sơ Văn nghe vậy, có chút ngượng ngùng cúi đầu..

Chương 92: Người Lâm Gia Đến

Editor: Tĩnh
Sở Diệp tràn đầy thân mật nhích lại gần, Lâm Sơ Văn đối với việc ở trước công chúng tú ân ái vẫn là có chút không tiếp thu được, bất đắc dĩ dùng ánh mắt ý bảo Sở Diệp thu liễm một ít.

Thẩm Hạo nhìn hai người không coi ai ra gì, khẽ hừ một tiếng, cảm thấy có chút xấu hổ.

Sở Diệp một bên ăn cơm, một bên cùng Lâm Sơ Văn tú ân ái, cũng không thèm mời hai người ngồi xuống.

Hai người Sở Diệp thì ngồi, còn hai người Lâm Mộng Dung thì đứng, trường hợp có chút xấu hổ.

Tuyết Bảo không ngừng dùng móng vuốt xé rách gà thần tiên, ăn miệng bóng nhẫy, cái đuôi lớn không ngừng phe phẩy.

Sở Diệp gọi không ít đồ ăn, trong cửa hàng tiểu nhị lại đem đồ ăn lên, ánh mắt cổ quái nhìn Lâm Mộng Dung vài lần.

Lâm Mộng Dung bây giờ cực kỳ xấu hổ ngồi không được đứng cũng xong.

“Sơ Văn, ngươi nếu tâm ý đã quyết, vậy cũng được nếu ngươi là thay đổi chủ ý, tùy thời đều có thể trở về gia tộc.” Lâm Mộng Dung nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, có lệ nói: “Đã biết."
Nói xong Lâm Mộng Dung nhìn liền xoay người rời đi.

Lâm Sơ Văn nhìn Lâm Mộng Dung rời đi, thở một hơi dài nhẹ nhõm.

Tuyết Bảo có chút đắc ý “Pi” một tiếng, cảm thấy nó giờ đây tốt hơn con xú Hỏa Hồ kia rất nhiều.

Lâm Sơ Văn cảm nhận được Tuyết Bảo đắc ý, xoa đầu Tuyết Bảo.

Sở Diệp nhìn dáng vẻ đắc ý của Tuyết Bảo, lại bảo tiểu nhị đem lên thêm 1 con gà.

Lâm Sơ Văn trừng mắt nhìn Sở Diệp, bất đắc dĩ nói: “Một con là đủ ăn rồi, làm gì lại kêu thêm một con.”

Sở Diệp cười cười, nói: “Tuyết Bảo thích a!
“Chúng ta tiêu kiểu này, hình như có chút xa xỉ a.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp chẳng hề để ý nói: “Không có việc gì, nói không chừng khi nào đó chúng ta lại gặp được đại vận, lại nhặt được rất nhiều tiền thì sao.” Lâm Mộng Dung đúng là đồ nữ nhân ngu ngốc, lại có thể nói Sơ Văn đi theo hắn là phải chịu cảnh màn trời chiếu đất, Sơ Văn đi theo hắn có gì là không tốt?
Lâm Sơ Văn: “....."
Lâm Sơ Văn nhìn Tuyết Bảo, có chút đáng tiếc, Thảo Dược Gà ẩn chứa dược lực khổng lồ, nếu như Tuyết Bảo hiện tại là Chiến Tướng thì có thể hấp thu đầy đủ dược lực bên trong Thảo Dược Gà, đáng tiếc, Tuyết Bảo bây giờ chỉ là Sĩ cấp, nên có không ít dược lực nó đều hấp thu không được, chỉ có thể lãng phí.

Từ tửu lầu đi ra, Lâm Mộng Dung có chút thất thần.

Sở Diệp tiến giai Hồn Sư, mang đến cho nàng sự bất ngờ quá lớn.

Có Sở Diệp làm chỗ dựa, Lâm Sơ Văn đại khái cũng là sẽ không nghe gia tộc nữa.

Thẩm Hạo nhìn Lâm Mộng Dung, có chút nghi hoặc nói: “Mộng Dung, cái người tên Sở Diệp kia rốt cuộc là người nào a!"
“Hắn là người Sở gia đường đệ của Sở Tư Thần.” Lâm Mộng Dung nói.

Thẩm Hạo có chút nghi hoặc nói: “Đường đệ? Vậy tuổi tác của hắn không phải là nhỏ hơn Sở Tư Thần sao, tuổi trẻ như vậy mà đã Hồn Sư, tư chất hẳn là không tồi a! Vậy tại sao ta chưa từng có nghe nói Sở gia còn có một nhân tài như vậy, là Sở gia bí mật bồi dưỡng sao?
Lâm Mộng Dung lắc đầu, nói: “Ta cũng không rõ ràng lắm."
Lâm Mộng Dung vốn còn nghĩ Lâm Sơ Văn chỉ là gặp được một tên vô dụng mà thôi, không ngờ Sở Diệp lại lợi hại như vậy, đúng là Lâm Sơ Văn nhặt được tiện nghi rồi.

“Thật là kỳ quái.” Lâm Mộng Dung nói thầm nói.

Thẩm Hạo có chút nghi hoặc nói: “Làm sao vậy?
Lâm Mộng Dung lắc đầu, nói: “Không có gì, vừa rồi thấy con Ngân Sí Ong là kim sắc.” Trước kia nàng đã gặp qua con Ngân Sí Ong kia rồi nó màu bạc mà, không lẽ khi tiến cấp nên lột xác thành thành Kim Sí Ong, mà khả năng đó cũng không cao.

Thẩm Hạo nghĩ nghĩ, nói: “Có phải hay không là hắn nhuộm cho con ong kia, ngươi cũng biết có không ít người, thích kim sắc, nên hay nhuộm màu cho Hồn Thú thành kim sắc."
Lâm Mộng Dung nghĩ nghĩ, nói: “Cũng có khả năng đó."
Bất quá, cũng có khả năng Sở Diệp khế ước căn bản là không phải Ngân Sí Ong mà là Kim Sí Ong, nếu là như thế, thì Sở Diệp đã ẩn quá sâu, Sở Tư Thần trước kia căn bản chính là bị Sở Diệp lừa gạt rồi.

.....!
Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp ăn no nê, liền trở về biệt viện đã thuê trước đó.

Sở Diệp thuê một cái biệt viện ở đó có một mảnh đào viên, Sở Diệp đem một đàn nhỏ Ngân Sí Ong phóng ra ra đó.

“Lâm Sơ Văn, ngươi đi ra cho ta."
Sở Diệp đang ở trong phòng sửa sang lại nhẫn không gian, bên ngoài bỗng nhiên truyền vào tiếng la hét ầm ĩ lên.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn một cái, nói: “Hình như là người nhà ngươi tìm tới."
Lâm Sơ Văn mặt trầm xuống, có chút bất đắc dĩ nói: “Đúng vậy!
Sở Diệp có chút khó chịu nói: “Khẳng định là Lâm Mộng Dung đi tọc mạch, nếu không làm sao có thể nhanh như vậy đã tìm tới cửa."
Lâm Sơ Văn gật đầu, có chút mệt mỏi nói: “Chất là không sai!
Lần trước không bắt được Lâm Sơ Văn nên trong lòng Lâm Tư Tuyết vẫn còn canh cánh chuyện kia nay vừa nghe Lâm Sơ Văn đang ở đây cô ta liền nhanh chân chạy tới đây.

Sở Diệp híp mắt mắt, không vui nói: “Nha đầu chết tiệt kia thật là làm ta chán ghét!"
Lần trước Sở Diệp thông qua Ngân Sí Ong mà nhìn thấy Lâm Tư Tuyết, lúc ấy ấn tượng của Sở Diệp đối với cô ta đã không tốt lắm, cảm thấy đối phương miệng mồm chanh chua, không biết an phận, nay lại nghe cô ta lớn giọng kêu to thì đã trực tiếp cảm thấy chán ghét không gì bằng.

Sở Diệp tâm thần vừa động, Ngân Sí Ong vốn đang ở trên cây đào nghỉ ngơi, liềm hướng tới Lâm Tư Tuyết mà nhào qua.

Lâm Tư Tuyết vốn còn hùng hổ ra giọng, nhưng cừa nhìn thấy

đối diện có Ngân Sí Ong bay tới, đại kinh thất sắc, không ngừng phất tay đánh Ngân Sí Ong.

"Các ngươi làm gì, tránh ra, tránh ra."
Ngân Sí Ong vây quanh Lâm Tư Tuyết đuổi cũng không đi, có mấy con Ngân Sí Ong xem đầu Lâm Tư Tuyết như là châu hoa quyết đuổi theo không bỏ.

Không quá một hồi, tóc mai của Lâm Tư Tuyết liền tán loạn, hình tượng cũng mất hết.

Lâm Sơ Văn thả linh hồn lực ra quan sát Lâm Tư Tuyết, oán trách nhìn Sở Diệp, lắc lắc đầu nói: "Ngươi đó a!"
Sở Diệp cười cười, nói: "Nha đầu chết tiệt kia tự tiện xông vào nhà dân, lại còn kiêu ngạo như vậy nên cho nàng một chút giáo huấn."

Phải biết rằng nếu tự tiện xong vào nhà dân là tự gánh lấy hậu quả, nếu hắn có đánh chết Lâm Tư Tuyết, thì đối phương chết cũng không oan uổng.

Lão hổ không phát uy, nữ nhân này còn đương hắn là bột nhão muốn làm sao thì làm chất, một con Ngân Sí Ong cấp 3 nhìn chằm chằm mặt Lâm Tư Tuyết liền bay đến cắn một ngụm.

Con Ngân Sí Ong cấp 3 kia cắn người cũng thật mạnh bạo, Lâm Tư Tuyết kêu thảm thiết một tiếng, bụm mặt, khóc rống lên.

Lực công kích của Ngân Sí Ong cấp 3 vẫn là rất cường hãn, mặt Lâm Tư Tuyết giờ đây sưng lên y như cái bánh bao.

Lâm Tư Tuyết má phải sưng lên còn so má trái là lớn hơn một vòng, nhìn thập phần quái dị.

Nhìn thấy bộ dạng của Lâm Tư Tuyết bây giờ làm Lâm Sơ Văn mơ hồ cảm thấy có chút thống khoái.

Những người Lâm gia nhìn thấy Lâm Tư Tuyết bị ong đàn truy đuổi, cũng không dám tiến lên hỗ trợ, sợ bản thân sẽ là người tiếp theo.

“Lâm gia Lâm Đông, mạo muội bái phỏng, còn thỉnh thứ lỗi.” Một đạo thanh âm dày rộng truyền tiến vào.

Sở Diệp đứng lên, mở cửa ra, chậm rãi đi ra.

“Nguyên lai là có khách đến a! Bởi ta nói tại sao bên ngoài lại ồn ào như thế."
Sở Diệp nhìn đến Lâm Tư Tuyết, thổi tiếng huýt sáo, ong đàn vốn đang vây quanh Lâm Tư Tuyết liền bay đi, trở về trên cây đào nghĩ ngơi.

Không có ong đàn truy kích, Lâm Tư Tuyết thật vất vả mới bình tĩnh lại."
“Thất lễ." Lâm Đông khách khí nói.

Sở Diệp vẫy vẫy tay, nhàn nhạt nói: “Không có gì."
Lâm Tư Tuyết trốn phía sau Lâm Đông, nghiến răng nghiến lợi nói: “Ngươi phóng ong cắn người."
Sở Diệp thả tay nhàn nhạt nói: “Thật là xin lỗi, đàn Ngân Sí Ong dã tính khó thuần, nếu là ai la to, dọa chúng nó, chúng nó liền sẽ đuổi theo không bỏ, ta cũng quản không được."
Lâm Tư Tuyết bụm mặt, tràn đầy oán giận nhìn Sở Diệp, “Ngươi rõ ràng là cố ý."
Sở Diệp cười cười, trên mặt cũng không có ý tứ xin lỗi, xem như cam chịu.

Lần trước người Lâm gia tới nhưng hắn không muốn gặp phiền toái nên tránh đi nhưng tránh, nhưng dù tránh chỉ tránh được mùng một khó tránh được mười lăm.

Giờ hắn đã là Hồn Sư, dựa theo quy tắc của thế giới này cường

giả vi tôn, hắn hiện tại có thể xem như tiền bối của những người này, dù bây giờ Lâm gia có phái người lớn tuổi hơn nữa đến đây thì họ cũng phải gọi hắn một tiếng tiền bối.

"Tư Tuyết, không cần nói hươu nói vượn, tiền bối như thế nào sẽ cố tình nhằm vào một tiểu bối như ngươi." Lâm Đông đối với Lâm Tư Tuyết quát lớn nói.

Sở Diệp nhướng mày, thầm nghĩ: Lão nhân này thật đúng là cáo già, ngoài mặt thì chỉ trích Lâm Tư Tuyết, nhưng cũng ngầm chỉ trích hắn ỷ lớn hiếp nhỏ, khi dễ vãn bối, đáng tiếc, hắn da mặt dày, Sở Diệp cũng tự nhận mình là một người bụng dạ hẹp hòi.

Lâm Tư Tuyết bị Lâm Đông quát mắng liêng ngặm miệng nhưng tròng lòng thí âm thầm oán.

Tiểu Ngân ghé trên đỉnh đầu Sở Diệp, trên cao nhìn xuống nhìn đám người Lâm gia.

Tiểu Ngân tuy rằng chỉ to có bằng nắm tay của trẻ em, nhưng Chiến Tướng chính là Chiến Tướng, nên khi Tiểu Ngân phóng ra hơi thở trên người thì đã làm cho người Lâm gia đều cảm giác được có một luồng áp lực vô hình đang đè áp họ.

Lâm Đông nhìn Sở Diệp, nỗi lòng có chút phức tạp, Lâm Đông tuổi tác không nhỏ, nhãn lực so với tiểu bối Lâm gia tốt hơn rất nhiều.

Vừa tiến vào sân, Lâm Đông đã phát hiện trên những cái cây trong sân đã có không ít Ngân Sí Ong có phẩm giai đang đậu trên đó, mà còn có vài con Ngân Sí Ong cấp 9 cấp 8 cấp 7 mà số lượng xem ra không ít.

Sở Diệp nếu chỉ là dưỡng một con Ngân Sí Ong vương, thì dù Ngân Sí Ong tiến vào Chiến Tướng cấp thì cũng không thể

không chế nhiều Ngân Dí Ong có phẩm cấp cao như thế.

Nếu ong đàn đạt tới một số lượng nhất định, cho dù tất cả đều là ong bình thường thì chiến lực cũng sẽ phi thường kinh người.

Sở Diệp khống chế ong đàn nhưng không phải chỉ có ong bình thường! Nhiều Ngân Sí Ong có phẩm cấp như vậy, hợp nhau lại thì chiến lực có khả năng sẽ vượt qua một con Hồn Thú Chiến Tướng cấp, muốn chăn nuôi nhiều Ngân Sí Ong như vậy cũng không phải một việc dễ dàng.

Lâm Đông có chút hoang mang, nếu muốn khống chế một đám Ngân Sí Ong này, thì Hồn Sủng Sư phải có linh hồn lực rất cao, nhưng nghe đồn Sở Diệp tư chất thường thường, cũng không biết như thế nào mà làm được như vậy.

“Diệp thiếu, tuổi còn trẻ mà đã là Hồn Sư, thật là đáng khâm phục."
Sở Diệp cười cười, nói: “Không dám, không dám.”
Lâm Tư Tuyết ánh mắt phức tạp nhìn Sở Diệp, rốt cuộc ý thức được Sở Diệp là một Hồn Sư trẻ tuổi đầy hứa hẹn, không phải là người nàng có thể tùy ý chọc vào.

Sở thiếu, ta có thể cùng Sơ Văn đơn độc nói chuyện không?”
Sở Diệp có chút khó xử nói: “Này không tốt lắm đâu, ta thật sự ly không được hắn, Sơ Văn một khắc không ở ta trước mắt, ta liền cảm giác nhớ đến luống cuống chân tay."
Lâm Đông xấu hổ cười cười, nói: “Không nghĩ tới Diệp thiếu cùng Sơ Văn quan hệ, lại thân cận như vậy."
“Đây là đương nhiên, chúng ta đã kết thành đạo lữ, trên đời này sao có thể có người nào so đạo lữ thân cận hơn?” Sở Diệp nói.

Lâm Đông: “.....”.

Chương 93: Khoe Giàu

Editor: Tĩnh
Tứ gia gia có gì cứ nói thẳng, Sở Diệp cũng không phải là người ngoài?" Lâm Sơ Văn nói.

Lâm Đông nghe được Lâm Sơ Văn nói, sắc mặt đổi đổi, thầm nghĩ: Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn quan hệ quả nhiên rất thân cận, có chỗ dựa như vậy, Lâm gia cũng không thể bức bách quá hắn."
"Sơ Văn trước đó gia tộc có chút làm quá mức, bất quá, hiện tại trong nhà vẫn là hy vọng ngươi trở về, gia chủ vẫn luôn muốn bồi thường cho người." Lâm Đông nói.

Sở Diệp thầm nghĩ: Bồi thường mà cũng không đem theo một chút đồ vật coi như bày bỏ thành ý còn đằng này chỉ là ngoài miệng nói chứ chẳng có gì.

"Bồi thường? Không biết Lâm gia nguyện ý ra bao nhiêu tiền, bồi thường cho Sơ Văn đây." Sở Diệp mang vẽ mặt đầy hứng thú nói
Lâm Đông bị Sở Diệp nói làm cho có chút xấu hổ, "Lâm gia bồi thường, không phải cùng tiền tài có thể so sánh."
Sở Diệp lười biếng nói: "Nguyên lai không có tiền a!"
Lâm Đông đại quẫn, không dự đoán được Sở Diệp sẽ trực tiếp nói ra như vậy.

Lâm Tư Tuyết nhìn Sở Diệp, thầm mắng Sở Diệp không phong độ, Sở Diệp có tiền như vậy, lại còn nhớ thương chút ít của cải

của Lâm gia bọn họ, đúng là người càng có tiền càng keo kiệt.

“Lâm gia xác thật không có nhiều tiền như Sở thiếu.”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Trên đời này, đúng thật thiếu niên trẻ tuổi mà có nhiều tiền như ta, xác thật không nhiều lắm, Sơ Văn, ngươi nói có phải hay không a!"
Lâm Sơ Văn bất đắc dĩ cười cười, nói: “Ngươi nói cái gì cũng đúng."
Lâm Đông nhìn Sở Diệp, chỉ cảm thấy hôm nay vô pháp hàn huyên.

Tuyết Bảo nghe vài người nói chuyện, có chút nhàm chán liền ném cái đuôi chơi.

Tuyết Bảo bỗng nhiên đứng dậy, nhay lên người Sở Diệp tràn đầy thân mật cọ cọ Sở Diệp.

Sở Diệp sửng sốt một chút, bế Tuyết Bảo lên, cười cười, nói: “A! Một chút không cẩn thận ta là đã quên thế mà đã giờ cơm, Tuyết Bảo nhà chúng ta đói bụng rồi phải không?"
Tuyết Bảo duỗi dài cổ, pi kêu một tiếng.

Sở Diệp lấy ra từ nhẫn không gian một con Thảo Dược Gà, đưa cho Tuyết Bảo, nói: “Nào, cầm đi ăn đi."
Tuyết Bảo đem “Thảo Dược Gà”.

Từng ngụm từng ngụm mà ăn.

Lâm Đông nhìn Tuyết Bảo ăn gà, đột nhiên mở to mắt, “Này……! Đây là Thảo Dược Gà a!”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy, Thảo Dược Gà, Tuyết Bảo thích ăn, ta liền đóng gói mấy con cho nó."
Tuyết Bảo gậm Thảo Dược Gà, hưng phấn mà xé nó ra.

Lâm Đông nhìn một màn này, tâm tình có chút phức tạp, Lâm

Mộng Dung nói qua, Lâm Sơ Văn hiện tại sống rất xa xỉ.

Lâm Đông không thể lý giải như thế nào xa xỉ, nhưng khi nhìn thấy tiểu hồ ly đang từng ngụm ăn Thảo Dược Gà, thì Lâm Đông cuối cùng cũng đã hiểu.

Lâm Sơ Văn trước kia thuê phòng tu luyện, mà khi rời đi tiền đặt cọc cũng không thèm lấy lại, khiến cho Lâm Đông cảm giác như vậy là rất lãng phí, nhưng nay Lâm Đông bỗng nhiên cảm thấy trước kia Lâm Sơ Văn còn tính tiết kiệm, hiện tại mới là thật sự phô trương.

Sở Diệp mua mấy con Thảo Dược Gà, vậy không phải tốn mấy vạn đồng vàng, có nhiều như vậy tiền, làm gì cũng được mà không chịu, một hai phải mua gà uy hồ ly.

Lâm Tư Tuyết nhìn tiểu hồ ly, tâm tình có chút khó chịu.

Thảo Dược Gà nàng cũng biết, mấy ngàn đồng vàng một con, giá cả mất mỏ, Sở Diệp lại lấy tới uy hồ ly, con hồ ly kia có tài đức gì a! Mà cũng xứng ăn thứ quý như vậy? Sở Diệp sớm không đem ra trễ không đem ra lại lấy ra ngây lúc này, rõ ràng chính là phô bày sự giàu sang của hắn cho mọi người xem.

Có tiền thì có gì đặc biệt hơn người, Sở Diệp cũng quá rêu rao.

“Xin lỗi, tứ gia gia, ta muốn đi tìm sát khí, nên không thể trở về gia tộc.” Lâm Sơ Văn đối với Lâm Đông nói.

“Ngươi"
Lâm Đông nhìn chằm chằm Lâm Sơ Văn đánh giá một hồi,
“Ngươi tiến giai cấp 9 rồi sao?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng."
Lâm Tư Tuyết nghe xong liền chấn kinh, nhìn Lâm Sơ Văn, trong mắt hiện lên sự đố kỵ nồng đậm.

Lâm Đông sắc mặt phức tạp nói: “Tiến độ không tồi, gia gia ngươi nếu có thể biết được tin này chất chấn sẽ rất vui mừng."
Lâm Sơ Văn khế ước Tuyết Bảo, Tuyết Bảo trước kia vừa xấu lại nhỏ gầy, nên người Lâm gia đối với việc tu luyện của Lâm Sơ Văn cũng không quá xem trọng, kết quả, đối phương vô thanh vô tức, mà giờ đây đã là Hồn Sĩ cấp 9, Lâm Đông âm thầm cảm thán cả Lâm gia đã nhìn nhầm, đã bỏ lở đi một thiên tài.

Một Hồn Sĩ cấp 9 chưa đầy 20 tuổi ở Vân Châu có thể xem như là thiên tài xuất chúng.

Đi theo Lâm Đông còn có mấy tiểu bối Lâm gia bọn họ hai mắt nhìn nhau, bên trong ánh mắt đều để lộ ra vài phần hâm mộ.

Trong đám tiểu bối Lâm gia, thực lực cao nhất cũng chỉ có Sĩ cấp cấp 6, nếu cùng Lâm Sơ Văn so sánh thì còn kém xa.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Xem là như vậy."
Lâm Đông khuyên Lâm Sơ Văn vài câu, thấy đối phương không dao động, mà Sở Diệp lại ở một bên nhìn chằm chằm chặt chẽ, nên đành phải rời đi trước.

……!
Lâm Tư Tuyết đi bên cạnh Lâm Đông, tức giận bất bình nói: “Tứ gia gia, chúng ta liền như vậy đi sao?"
Lần trước người còm chưa gặp, mà lần này gặp được nhưng cũng là tay không mà về.

Nên làm cho Lâm Tư Tuyết rất thất vọng.

Lâm Đông nhìn Lâm Tư Tuyết, lạnh lùng nói: “Bằng không ngươi tính toán thế nào, cùng Sở Diệp đánh nhau một trận à ngươi có thể đối phó ong đàn của hắn sao."
Lâm Đông hiểu rõ, trước đó những con Ngân Sí Ong kia cũng chỉ là đùa với Tư Tuyết, nếu Sở Diệp động sát tâm, thì Tư Tuyết đã

sớm bị cắn chết.

Lâm Tư Tuyết đen mặt, rầu rĩ không vui nói: “Hắn cùng lắm không phải là Hồn Sư sao? Có gì đặc biệt hơn người?”
“Không đến hai mươi tuổi đã là Hồn Sư, còn chưa đủ ghê gớm sao?” Lâm Đông nói.

Lâm Tư Tuyết há miệng thở dốc, hồi lâu không nói gì.

Từ trước tới nay tin tức mà Lâm Tư Tuyết biết về Sở Diệp chỉ toàn là tinh vỉa hè mà thôi.

Nói gì mà Sở Diệp là một tên hoa hoa công tử thích ăn biếng làm xuốt ngày không làm được chuyện gì ra hồn, là người có đủ thoái xấu, chỉ có Lâm Sơ Văn ngu ngốc mới đi thích Sở Diệp, còn đi kết đạo lữ với Sơ Diệp.

Nay Lâm Tư Tuyết bỗng nhiên phát hiện, Sở Diệp không phải là phế vật, ngược lại mà còn là thiên tài trăm năm khó gặp.

Không đến hai mươi tuổi đã là Hồn Sư, dù là đại tông môn cũng tìm không được mấy người.

“ Sở Diệp, không đơn giản như vẽ ngoài của hắn đâu.” Lâm Đông nói.

Lâm Tư Tuyết tuy rằng trong lòng Lâm Đông tán thành cách nói đó, nhưng vẫn có một chút chút không vui nói: “Hắn còn không phải chỉ là dưỡng ong thôi sao lấy đâu ra mà đại vận?
Lâm Đông nhàn nhạt nói: “Vận khí cũng là một phần của thực lực.” Có thể nhanh như vậy mà trở thành Hồn Sư, không phải chỉ có thực lực mà còn vận khí.

Lâm Tư Tuyết bụm mặt, trong lòng thầm mắng Sở Diệp là cái vương bát đản, cư nhiên cố ý phóng ong cắn nàng.

Rõ ràng cả một đám người cùng đi tìm Lâm Sơ Văn, Sở Diệp lại chỉ nhằm vào nàng, Lâm Tư Tuyết có chút không vui.

Lâm Tư Tuyết mặt còn sưng, không chỉ sưng mà còn ngứa, sợ gãi sẽ làm trầy da, thì sẽ không khôi phục lại được, nên nàng cũng không dám tùy ý chạm vào mặt của chính mình.

Lâm Tư Tuyết luôn luôn được nuông chiều từ bé, đột nhiên lại bị cho ăn mệt lớn như vậy, tức giận đến nước mắt lưng tròng.

“Tứ gia gia, Sơ Văn thật sự là Hồn Sĩ cấp 9 sao?” Lâm Khang hỏi.

Lâm Đông gật gật đầu, nói: “Là sự thật."
“Không nghĩ tới, Sơ Văn lại có thể đem con hồ ly tàn tật kia nuôi tới cấp 9.” Tiểu hồ ly của Lâm Sơ Văn bởi vì lớn lên quá xấu, rất nhiều người Lâm gia rất đều cảm thấy nó bẩm sinh đã là như vậy, luôn kinh thường còn hay kêu nó là hồ tàn tật.

Ở Lâm gia có không ít người đối với việc Lâm Sơ Văn khế ước một con hồ ly như vậy vẫn luôn cảm thấy khó hiểu, lại không nghĩ tới, con hồ ly cũng có ngày lên tới cấp 9.

“Tuyết Bảo có huyết mạch không thấp, phẩm chất hẳn là không tồi, nếu không, thì cũng sẽ không nhanh như vậy mà đã tiến giai vào cấp 9.” Lâm Đông nói.

Mấy tiểu bối Lâm gia hai mắt nhìn nhau, đều có chút hâm mộ,
“Nếu nói như thế, Sơ Văn nói không chừng là nhặt được bảo?"
Lâm Tư Tuyết mắt trợn trắng, nói: “Sở Diệp lấy Thảo Dược Gà uy nó, nó mà trưởng thành không mau thì đó là lỗi của nó rồi!” Kia chính là Thảo Dược Gà đấy! Mấy ngàn đồng vàng một con.

Nó còn không phải là một con súc sinh sao? Nơi nào xứng đáng mà có thể ăn thứ tốt như vậy, 5000 đồng vàng a! Có thể mua sắm không ít tài nguyên tu luyện a!

Mấy đệ tử Lâm gia nghe Lâm Tư Tuyết nói, một đám cũng gật gật đầu.

“Đúng vậy, mà nghe nói Thảo Dược Gà có dược lực không tầm thường đâu."
“Nếu là đem so số tiền mua Thảo Dược Gà thì có thể mua không ít dược tề a!”
“Tiểu hổ của ta yêu cầu dùng linh huyết để tắm gội, một con Thảo Dược Gà cũng đủ cho tiểu hổ của ta có thể tắm được vài lần linh huyết."
“Tiểu linh hùng của ta hiện tại đang ở bình cảnh, nếu có thể mua một lọ phá cảnh dược tề, thì là có thể thăng giai."
Mấy tiểu bối Lâm gia càng nói càng kích động, hận không thể đem đồng vàng trên người Sở Diệp mà đoạt lấy hết.

Lâm Đông nhàn nhạt nói: “Sơ Văn có thể tìm được một Hồn Sư chiếu cố hắn, đó là hắn có bản lĩnh, nếu các ngươi có thể tìm được một Hồn Sư hỗ trợ chiếu cố các ngươi, gia tộc cũng là sẽ không phản đối."
Lâm Tư Tuyết sắc mặt có chút khó coi, trong thế giới Hồn Sủng Sư chỉ cần kém một giai vị, thì địa vị đã khác nhau như trời với đất, bản thân Hồn Sư tu luyện còn không kịp, ai lạy vô duyên vô cớ mà đi chiếu cố một Hồn Sĩ?
“Sơ Văn đường đệ vận khí không tồi a! Sở Diệp có tiền như vậy, chất sẽ là nguyện ý ra tiền mua cho Sơ Văn sát khí."
“Sở Diệp có nhiều tiền như vậy sao?”
“Sở Diệp một bữa cơm, đã tốn mấy vạn đồng vàng, hẳn là không thiếu tiền đâu."
Lâm Tư Tuyết nghe vậy trong lòng tràn đầy hâm mộ, nhưng giọng thì mang đầy vẻ ganh ghét “Có lẽ Sở Diệp chính là phùng má giả làm người mập."
“Dù vậy, hắn dù cũng là Hồn Sư, gia tài tất nhiên là nhiều hơn Hồn Sĩ là phải.” Lâm Đông nói.

Lâm Tư Tuyết cúi đầu, trong lòng tràn đầy mất hứng, thầm nghĩ: Rất nhiều đôi đạo lữ vốn từng rất gắn bó keo sơn, nhưng

sau này bởi vì chênh lệch thực lực càng lúc càng lớn mà đường ai nấy đi.

Sở Diệp hiện tại đối Lâm Sơ Văn thật ra không tồi, nhưng không biết là có thể kéo dài trong bao lâu đây, sợ là sec không bao lâu nữa Sở Diệp liền chán ngấy mà bỏ Lâm Sơ Văn.

Lâm gia biệt viện.

“Tư Tuyết, mặt ngươi làm sao vậy?” Lâm Mộng Dung nhìn mặt Lâm Tư Tuyết liền bị giật mình.

Lâm Tư Tuyết có chút khí khổ nói: “Chúng ta đi tìm Lâm Sơ Văn, Lâm Sơ Văn bảo Sở Diệp phóng ong cắn ta."
Lâm Tư Tuyết vốn đang trông chờ vết sưng trên mặt tiêu đi, chỉ là vết sưng vẫn chậm chạp không tiêu đi, khiến Lâm Tư Tuyết có chút sợ hãi.

"Sơ Văn làm như vậy, là có chút quá mức.” Lâm Mộng Dung nhíu mày nói.

Lâm Tư Tuyết tức giận bất bình nói: “Hắn hiện tại đã có Hồn Sư làm chỗ dựa, tứ gia gia bây giờ còn phải nể mặt hắn.

Lâm Mộng Dung nhìn mặt Lâm Tư Tuyết, cảm thấy Sở Diệp làm như vậy là có chút quá đáng.

Đối với nữ hài tử thì khuôn mặt là quan trọng nhất, Sở Diệp làm như vậy, vạn nhất làm Tư Tuyết bởi vậy mà bị phá tướng thì sao?
"Tứ gia gia có tận lòng mà khuyên động Sơ Văn không a!” Lâm Mộng Dung hỏi.

Lâm Tư Tuyết khó chịu nói: “Khuyên cái gì mà khuyên? Làm sao mà khuyện hắn nói hắn không muốn giống gia gia hắn cả đời

chỉ ở một nơi, hắn còn nói muốn đi thu thập sát khí."
"Sát khí a!" Lâm Mộng Dung cảm thán một tiếng.

Lâm Tư Tuyết đen mặt, hỏi: "Sát khí làm sao mà dễ tìm như vậy? Rất nhiều người tìm sát khí, tìm suốt mấy chục năm đều có tìm thấy đâu, ta thấy dù Lâm Sơ Văn có phúc khí, thì đi tìm mấy chục năm cũng còn hên xui.

Nếu dừng lại ở Hồn Sĩ quá lâu thì tốc độ tu luyện sẽ giảm dần tới lúc đó Lâm Sơ Văn già đi mà Sở Diệp thì còn trẻ, tới lúc đó Lâm Sơ Văn bị Sở Diệp đá là cái chắt."
Lâm Mộng Dung cúi đầu, không nói gì.
Trong khoảng thời gian này, nàng cũng vì tìm kiếm sát khí mà phiền não, nghe được Lâm Tư Tuyết nói, càng thêm lo lắng.

Sát khí khó có được, mà gia tộc nàng cũng không trông cậy vào được, nàng tuy có nhiều người theo đuổi, những việc nhỏ thì bọn họ còn có thể giúp được nàng nhưng nói tới sát khí thì chuyện đó đối với bọn họ thì quá xa vời.

Lâm Mộng Dung thầm nghĩ: Sở Diệp có thể tốn mấy vạn để đi tửu lầu tiêu khiển, gia sản của hắn nhất định không phải ít, Sở Diệp có tiền mà số tiền kia.

Có lẽ cũng đủ để mua một phần sát khí, chỉ là sát khí thứ này, cũng không phải nói mua là có thể mua, cho nên hiện tại Lâm Sơ Văn mới chưa bắt được sát khí.

Bất quá, nếu Lâm Sơ Văn có cũng đủ đồng vàng, vậy hắn cũng đã dẫn đầu nàng một bước.

Nghĩ đến Lâm Sơ Văn rất có khả năng sẽ trước trở thành Hồn Sư trước mình, Lâm Mộng Dung liền cảm giác rất hụt hẫng..

Chương 94: Băng Nguyên Sát Khí

Editor: Tĩnh
Người Lâm gia đến huyên náo, cũng không tạo được ảnh hưởng gì đối với Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn.

Ngày hôm sau, Sở Diệp dậy thật sớm, mang theo Lâm Sơ Văn đi tìm Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ.

Sở Diệp lấy một lá Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ lại viết lên "Sát khí thuộc tính băng".

Trên lá của Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ, hiện ra chữ hai vạn đồng vàng.

Sở Diệp trừu động khóe miệng, thầm nghĩ: Một tin tức về sát khí giá trị đã là hai vạn đồng vàng, quả nhiên làm buôn bán tình báo là lợi nhuận rất lớn.

Tuy rằng cảm thấy có chút mất, nhưng Sở Diệp vẫn bỏ ra hai vạn đồng vàng, để mua tin tức.

Thanh toán hai vạn đồng vàng xong, trên Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ liền hạ xuống một cánh lá trên bàn tay Sở Diệp.

Trên phiến lá có vẽ một tấm bảng đồ cực bắc trên đó còn có một số vị trí được đánh dấu đỏ, chắc đó là vị trí của sát khí.

Sở Diệp điếm số chấm đỏ, phát hiện số vòng tròn màu đỉ có chừng trên trăm cái.

“Sao nhiều vị trí bị đánh dấu vậy a!” Sở Diệp run rẩy khóe miệng, cảm thấy mình đang bị gạt.

Lâm Sơ Văn nhìn bản đồ, nói: “Mấy điểm chấm kia ở Bắc cực băng vực có khả năng tồn tại sát khí."
Sở Diệp mắt trợn trắng, Bắc cực băng vực lớn như vậy, mà trên bản đồ vòng tròn nhiều như vậy, muốn tìm được sát khí vậy phải đi bao nhiêu nơi đây.

“Chỉ sợ là phải hao phí không ít thời gian.” Lâm Sơ Văn có chút cô đơn nói.

Đi Bắc cực băng vực tìm sát khí, không khác nào mò kim đáy biển, Lâm Sơ Văn tuy rằng sớm biết rằng tìm sát khí vốn khó khăn, nhưng khi đối diện với loại này khó khăn, vẫn là có chút bất đắc dĩ.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, an ủi nói: “Không sao đâu ai biết được chúng ta đến đó chẳng tốn bao nhiêu thời gian là có thể tìm được thì sao."
“Cũng có thể.” Lâm Sơ Văn thở dài nói.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, thầm nghĩ: Loại vân khí này giống như khi họ đi Tử La Tông, chú định là khả ngộ bất khả cầu a!
“Tiểu Diệp.",Một đạo kinh nghi thanh âm truyền tới.

Sở Diệp quay đầu, thì nhìn thấy Sở Nhan Vũ.

“Tiểu cô cô, ngươi ở chỗ này a!” Sở Diệp cười cười hô.

Sở Nhan Vũ nhìn Sở Diệp, không dám tin tưởng trừng lớn mắt, “Quả nhiên là ngươi a! Ta còn tưởng rằng nhận sai,

ngươi……!Ngươi tiến giai Hồn Sư?
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Từ lần trước khi Sở Nhan Vũ gặp được Sở Diệp, thì đã biết Sở Diệp không phải là vật trong ao, nhưng nàng cũng không ngờ tới Sở Diệp lại có thể nhanh như vậy đã thăng thành Hồn Sư.

Nghe nói, Sở Tư Thần trước đó có được sát khí, nay vẫn còn đang ở bế quan, không nghĩ tới Sở Diệp còn nhanh hơn cả Sở Tư Thần một bước kết sát thành công tiến giai Hồn Sư.

Phát hiện Sở Diệp tiến giai Hồn Sư, Sở Nhan Vũ có vài phần vui mừng, lại có vài phần mất mát, tuy rằng Sở Diệp tư chất tốt, nhưng Sở Nhan Vũ căn bản không ngờ là Sở Diệp có thể nhanh như vậy mà đã có được sát khí, trở thành Hồn Sư, Sở Nhan Vũ nhịn không được có chút ghen ghét với vận may của Sở Diệp.

“Lần trước cô cô bảo ngươi đi tham gia tuyển chọn của Tử La Tông là cô cô sơ xuất, còn may là ngươi không đi tham gia nếu không cô cô tội lỗi lớn."
Chiêu tân của Tử La Tông tiến hành đến một nửa, Tử La Tông liền bị huỷ diệt, những đệ tử tham dự tuyển chọn, bị nhốt trong bí cảnh của Tử La Tông, giết hại lẫn nhau mà chết đi không ít.

Mà trong khi đó, các thế lực lớn vội vàng chia cắt di sản của Tử La Tông, cũng không ai đi quản những người chết trong bí cảnh đều là anh tài.

Sở Diệp cười cười, nói: “Không trách cô cô, ai cũng không nghĩ tới chuyện như vậy sẽ phát sinh.

Sở Nhan Vũ có chút cảm khái nói: “Ai có thể nghĩ đến, Tử La Tông chỉ trong một đêm liền bị huỷ diệt, con đường tu luyện của Hồn Sủng Sư nơi chốn đều là có đủ thứ ngoài ý muốn a!” Vốn Tử La Tông có Hồn Vương trưởng lão tọa trấn là uy phong bát phương, không ai bì nổi a! Không nghĩ tới lại bị người một người

giết chết tất cả chỉ trong một đêm, ngàn năm cơ nghiệp của Tử La Tông cũng hủy đi trong nháy mắt.

“Tiểu cô cô, người có biết Tử La Tông là đắc tội với ai không?"
Sở Nhan Vũ lắc đầu, nói: "Ta cũng không rõ, mà hình như là người ngoại vực, nhưng chính do trưởng lão Tử La Tông dạy dỗ con cháu không nghiêm suốt ngày chỉ thích đi cướp đoạt Hồn Thú của người khác, mà chuyện này thật ra sớm muộn cũng sẽ xảy ra thôi."
“Không nói cái này nữa tiểu cô cô điểm cống hiến cô đã kiếm đủ chưa?” Sở Diệp hỏi.

Sở Nhan Vũ cười cười, nói: “Đã gần đủ rồi".

Sở Diệp cười cười, nói: “Vậy cầu chúc tiểu cô cô tiến giai Hồn Sư thuận lợi.”
“Các ngươi tới tìm Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ, là muốn dò hỏi tin tức gì sao!” Sở Nhan Vũ hỏi.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn một cái, nói: “Sơ Văn còn không có sát khí, ta tới đây để hỏi Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ, có biết tin tức về sát khí tin tức hay không."
Sở Nhan Vũ nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ có cung cấp manh mối gì không?”
Sở Diệp nhún vai, nói: “Nói là Cực Bắc Băng Nguyên có khả năng là có."
Sở Nhan Vũ gật đầu, nói: “Cực Bắc Băng Nguyên đúng là phát hiện không ít sát khí thuộc tính Băng, bất quá địa phương kia lại rất rét lạnh, Hồn Sư đi đến đó quá lâu thân thể cũng khó tránh khỏi sẽ bị đông cứng, cho nên, người có tu vi không đủ, không thể ở đó quá lâu, Tiểu Diệp nếu người muốn đi đến đó trước phải chuẩn bị một ít dược tề."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Ta đã biết."
Sở Nhan Vũ trầm ngâm một chút, nói: “Ta nghe nói ở Cực Bắc Băng Nguyên muốn tìm được sát khí, thù có một loại kỹ xảo, cũng không biết là thật là giả."

Sở Diệp có chút kinh hỉ nói: “Phải không? Đó là kỹ xảo gì?"
Sở Nhan Vũ cười, nói: “Cực Bắc Băng Nguyên có một loại Băng Bò Cạp, chúng rất am hiểu tìm kiếm sát khí, chỉ cần Băng Bò Cạp đạt tới Sĩ cấp cấp 9, liền sẽ đi khắp nơi tìm kiếm sát khí, cho nên, nên ở Cực Bắc Băng Nguyên nếu là có thể tìm thấy được Băng Bò Cạp sắp đột phá, thì có khả năng nhờ đó mà tìm được sát khí, đương nhiên, nhưng Băng Bò Cạp có kỹ năng ẩn tàng hơi thở rất giỏi, muốn tìm được chúng cũng không dễ."
“Có nhiều hơn một manh mối cũng là tốt, đa tạ tiểu cô cô chỉ điểm.” Sở Diệp thầm nghĩ: Sở Nhan Vũ đã cho hắn một manh mối rất hữu dụng, người khác không có cách phát hiện vị trí của Băng Bò Cạp, nhưng hắn trong tay có la bàn, thì sẽ so với những người khác dễ dàng hơn một ít.

Sở Nhan Vũ cười cười, nói: “Không cần phải khách khí.”
……!

Sở Nhan Vũ về tới khách điếm, Sở Tùng liền đi ra đón.

“Thế nào, nữ nhi, có mua được Huyền Thanh Đằng không?” Sở Tùng hỏi.

“Mua được.”
Sở Tùng thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói: “Mua được liền tốt."
Sở Nhan Vũ hiện nay đã gom đủ tám vạn điểm cống hiến, hiện tại đang chuẩn bị một ít thứ dược vật phụ trợ có khả năng đề cao xác xuất thành công khi tiến giai Hồn Sư, Huyền Thanh Đằng chính là một trong số đó.

Sở Nhan Vũ sắc mặt cổ quái nói: “Phụ thân, ta gặp được Sở Diệp."
“Sở Diệp, hắn cũng ở Tam Dương Thành sao? Gia chủ đang ở tìm hắn đâu.” Sở Tùng nói.

Sở Nhan Vũ có chút nghi hoặc nói: “Gia chủ tìm hắn?
Sở Tùng gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, nghe nói, Sở Diệp hiện tại tài đại khí thô thực, trước đó Sở Hinh Nhi ở địa giới Tử La Tông

gặp được hắn, Sở Diệp lúc đó tốn hai mươi vạn đồng vàng để mua sắm phấn hoa, Sở Hinh Nhi suy đoán, là Sở Diệp đã phát tài."
“Hinh Nhi ở địa giới Tử La Tông gặp được Sở Diệp?” Sở Nhan Vũ hỏi.

“Đúng vậy!"
Sở Tùng có chút thổn thức nói: “Nghe Hinh Nhi nói, Sở Diệp bây giờ keo kiệt rất nhiều, hắn tốn hơn hai mươi vạn mua hương phấn, mà không mua cái gì cho nàng cả, nhưng trước đó có không ít người biết Sở Diệp đối Sở Hinh Nhi rất hào phóng, kết quả khi gặp Hinh Nhi lại không tỏ vẻ gì đặc biệt, thật là làm người ta ngoài ý muốn."
Sở Nhan Vũ thầm nghĩ: Chỉ sợ không phải Sở Diệp keo kiệt, mà là Sở Diệp hào phóng có đối tượng thôi, mới nảy thôi Sở Diệp đã tốn hai vạn đồng vàng cho Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ để mua tin tức về sát khí Băng thuộc tính, mà cái tin tức kia là vì Lâm Sơ Văn mà mua.

“Hơn hai mươi vạn đồng vàng? Đối Sở Diệp mà nói, cũng không nhiều lắm.” Sở Nhan Vũ nói.

Sở Tùng cau mày, nói: “Hơn hai mươi vạn mà còn không nhiều lắm a!"
Sở Nhan Vũ cười cười, nói: “Phụ thân, ngươi đã quên, trước đó điểm cống hiến của ta không đủ, là ta đã nhờ phúc của Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, mới có thể gom đủ điểm cống hiến.

Mấy tháng trước, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đều là cấp 9, nhưng chiến lực lại so với các Hồn Sĩ cấp 9 không giống nhau mà còn cao hơn rất nhiều, huống chi hiện giờ Sở Diệp đã là Hồn Sư, nói vậy càng có nhiều cách để kiếm tiền.

Sở Tùng nhíu nhíu mày, nói: “Thật ra mọi chuyện cũng là do gia chủ suy đoán, khi Tử La Tông bị giết, Sở Diệp liền ở phụ cận, bởi vậy khả năng hắn đã thu được rất nhiều tốt chỗ."

“Cái này, thật ra cũng có khả năng.” Sở Nhan Vũ bỗng nhiên nghĩ đến một chuyện nói: “Có lẽ, Sở Diệp có sát khí chính là ở Tử La Tông."
Sở Tùng có chút kinh ngạc nói: “Ngươi nói cái gì? Sát khí? Cái gì sát khí?"
Sở Nhan Vũ nhíu nhíu mày, khó hiểu nói: “Phụ thân ngươi không biết sao? Ta vừa mới gặp được Sở Diệp, hắn hiện nay đã thành Hồn Sư."

Sở Tùng lập tức nhảy dựng lên, “Sao có thể, nha đầu Hinh Nhi kia chưa từng nói qua chuyện này?"
Sở Tùng thầm nghĩ: Nha đầu Sở Hinh Nhi chết tiệt kia, lặp đi lặp lại nói đều là Sở Diệp tiêu tiền lãng phí, một chút liền tốn hơn hai mươi vạn, căn bản là không có nói đến Sở Diệp đã trở thành Hồn Sư, đúng là nha đầu ngu ngốc."
“Hinh Nhi không có nói?
Sở Tùng gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!"
Sở Nhan Vũ lắc đầu, nói: “Gia tộc sao có thể hồ đồ đến như vậy."
Sở Nhan Vũ trước kia đã cảm thấy gia tộc đối Sở Diệp quá không quan tâm, này lại càng là hết chỗ nói rồi.

“Nha đầu Hinh Nhi này, lại có thể bỏ qua chuyện quan trọng như vậy.” Sở Tùng lắc đầu nói.

Sở Nhan Vũ nghĩ lại nói: “Hinh Nhi nó không có năng lực nhìn ra Sở Diệp là Hồn Sư đi.” Rốt cuộc cũng bởi chênh lệch thực lực quá lớn.

Sở Tùng thì thào nói: “Bây giờ tu thành Hồn Sư bộ dễ lắm hả.....”
Khi Sở Tùng còn trẻ, cũng từng nghĩ sẽ lấy được sát khí trở thành Hồn Sư, sau này tuổi lớn, liền không nghĩ, trong ấn tượng của Sở Tùng tu thành Hồn Sư là việc rất gian nan.

Chính là hiện tại, Sở Tư Thần sẽ nhanh thôi liền sẽ kết sát, Sở Diệp giờ đã trở thành Hồn Sư, mà nhi nữ chính mình cũng không lâu nữa là có thể kết sát khí được rồi.

“Nha đầu, ngươi nhất định phải kết sát thành công a!” Sở Tùng nói.

Sở Nhan Vũ gật đầu, nói: “Hảo."
Sở Tùng cau mày, nói: “Ngươi có hay không hỏi qua Sở Diệp, hắn có muốn quay về Sở gia không."
Sở Nhan Vũ lắc đầu, nói: “Sở Diệp tạm thời sẽ không quay lại Sở gia, hắn hiện nay có việc gấp phải làm."
Sở Tùng có chút nghi hoặc nói: “Việc gì?
“Hắn đang đi tìm sát khí Băng thuộc tính, cho Lâm Sơ Văn.” Sở gia vì muốn mua sát khí Sở Tư Thần, đã tốn hết gia khố, Lâm Sơ Văn lại là người ngoài, mà Sở gia căn bản không có khả năng giúp hắn có được sát khí, thì Sở Diệp tự nhiên sẽ không ngay lúc này mà về Sở gia.

Sở Tùng nhíu mày, nói: “Lâm Sơ Văn? Là bằng hữu của Sở Diệp sao? Hắn cũng nhiệt tình với bằng hữu ghê a!”
Sở Nhan Vũ cười cười, nói: “Không phải mà bọn họ là đạo lữ a!
“Tiểu Diệp thật sự thích nam nhân? Không thể nào!” Này trước kia Sở Diệp không phải vẫn luôn thích quấn lấy mấy thiếu nữ xinh đẹp trong tộc sao, còn thích chạy đến thanh lâu chơi, trước kia, rất nhiều người trong gia tộc đều cảm thấy Sở Diệp trưởng thành sẽ biến thành kẻ không học vấn không nghề nghiệp suốt đời chỉ là một hoa hoa công tử, kết quả, hiện tại lại đi thích nam nhân.

“Sở Diệp hẳn là thực thích Lâm Sơ Văn.” Quan hệ của Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn luôn tồn tại một loại ăn ý bẩm sinh loại này ăn ý cho nàng một loại là những người khác rất khó có thể xen vào bọn họ..

Chương 95: Đến Băng Nguyên

Editor: Tĩnh
Lâm Sơ Văn đi theo Sở Diệp trở về tiểu viện mà bọn họ đã thuê trước đó.

“Muốn đi Cực Bắc Băng Nguyên sao?” Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp gật đầu, nói.

“Đương nhiên, thật vất vả mới có manh mối không phải sao? Chúng ta đã tốn hai vạn đồng vàng để mua manh mối, nếu không đi, vậy tiền không phải mất trắng sao? Tuy rằng chúng ta có tiền, nhưng có tiền cũng không thể tùy tiện lãng phí a! Lãng phí là đáng xấu hổ."
Lâm Sơ Văn tà tà Sở Diệp liếc mắt một cái, không nghĩ tới Sở Diệp lại có thể giám nói ra “Lãng phí là đáng xấu hổ”?
Sở Diệp chớp chớp mắt, vô tội nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Làm gì như vậy nhìn ta?”
Lâm Sơ Văn có chút phát sầu nói: “Cực Bắc Băng Nguyên cũng không thích hợp cho Tiểu Ngân cùng ong đàn sinh tồn a! Tiểu Ngân đang trong thời kỳ trưởng thành, mà ong đàn cũng như thế.

Một khi đi Cực Bắc Băng Nguyên, thực lực của Tiểu Ngân sẽ chịu rất nhiều hạn chế, mà nói không chừng còn ảnh hưởng tới căn cơ trong cơ thể.

Tiểu Ngân là Chiến Tướng, tuy có thể thích ứng với hoàn cảnh ở Cực Bắc Băng Nguyên, nhưng Ngân Sí Ong đàn đại bộ phận đều là Ngân Sí Ong cấp bậc thấp, chỉ sợ là vô pháp sinh tồn ở Cực Bắc Băng Nguyên.

Sở Diệp mãn không thèm để ý nói: “Không quan hệ, chỉ cần chuẩn bị nhiều đồ ăn cho bọn nó không để bỏ bọn họ ra ngoài là được."
Sở Diệp thầm nghĩ; hắn có thể đem những con Ngân Sí Ong cấp bậc thấp đàn an trí ở trong ngọc trụy không gian bên, mà ở ngọc trụy không gian chuẩn bị nhiều thêm một ít phấn hoa, mật hoa, Hồn Tinh, toái Hồn Tinh...!Kể từ đó, việc ong đàn trưởng thành, hẳn là sẽ không đã bao nhiêu chịu ảnh hưởng.

Còn Ngân Sí Ong cấp bậc cao một chút, có thể ngẫu nhiên thả ra phóng thông khí, vừa lúc dựa vào hoàn cảnh ác liệt, cũng tăng lên sức chống cự của ong đàn.

Hồn Sủng muốn trưởng thành, thì nên phải chịu chút tôi luyện.

Ngân Sí Ong được nuôi trong hoàn cảnh quá tốt thì sẽ trở nên vô dụng.

Tiểu Ngân phe phẩy cánh, chi chi tỏ vẻ, không quan hệ, hắn đi nơi nào đều được, dù đi nơi nào đều có thể thích ứng.

Tiểu hồ ly nghe được Tiểu Ngân nói, pi kêu một tiếng, tỏ vẻ cảm kích.

Tiểu Ngân huy động cánh, tỏ vẻ không có gì ghê gớm, hắn sẽ nỗ lực hỗ trợ, nhất định hỗ trợ tìm được sát khí.

Lâm Sơ Văn thấy Sở Diệp đã quyết tâm, liền gật đầu, nói: “Hảo, vậy đi thôi."
Nếu đã quyết định đi Cực Bắc Băng Vực, thì hai người cũng không tiếp tục chậm trễ nữa bắt đầu làm những bước chuẩn bị.

Sở Diệp trước sau tốn 40 vạn đồng vàng, mua sắm đại lượng vật tư thích hợp cho ong đàn sở dụng.

Ngoài ra đi Cực Bắc Băng Vực cần có pháp y phòng hộ, rồi liều trại chống băng, linh tửu chống lạnh Sở Diệp cũng mua không ít, lại tốn thêm 30 vạn đồng vàng.

Trong tay có tiền, nên dù tốn nhiều như vậy Sở Diệp cũng không lo phá sản.

Sở Diệp ở một cửa hàng dược liệu để mua sắm dược liệu, lại đụng phải Sở Nhan Vũ.

“Tiểu Diệp, đang mua đồ sao?” Sở Nhan Vũ hỏi.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy, mua một ít phấn hoa."
Sở Diệp lần trước ở cửa hàng hương phấn mua phấn hoa, đã làm cho người trong tiệm vây xem không ít.

Lần này Sở Diệp rút kinh nghiệm, không có lựa chọn cửa hàng hương phấn, mà là lựa chọn cửa hàng dược liệu, không ít cửa hàng dược liệu cũng có bán phấn hoa, bất quá, chủng loại không thì không bằng cửa hàng Lung Hương, bất quá đi thêm mấy cửa hàng cũng có thể mua đầy đủ hết, giá cả so cửa hàng hương phấn cũng muốn ưu đãi hơn rất nhiều.

“Phấn hoa không đủ sao?” Sở Nhan Vũ trước đó đã nghe Sở Diệp đã tốn hơn hai mươi vạn mua để mua phấn hoa, không nghĩ tới bây giờ lại đi mua nữa, mà còn mua không ít.

Sở Nhan Vũ âm thầm cảm thán, Sở Diệp thật sự quá rộng rãi, khó trách gia chủ luôn tâm tâm niệm niệm muốn kêu Sở Diệp trở về, để kiếm chút canh trên người đối phương.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Chúng nó ăn có chút nhiều, hơn nữa chúng ta muốn đi xa.”
Sở Nhan Vũ gật đầu, đại khái cũng đoán được nơi Sở Diệp muốn đi.

“Bảo trọng.” Cực Bắc Băng Nguyên có không ít hung thú lợi hại, vẫn là rất nguy hiểm.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Tiểu cô cô yên tâm, mà tiểu cô cô tới cửa hàng dược liệu để mua linh dược gì sao?”
Sở Nhan Vũ gật đầu, nói: “Còn một loại dược liệu còn chưa gom đủ.”
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Dược liệu gì vậy a!
“Cửu Hoa Ngọc Lộ Thảo.” Sở Nhan Vũ nói.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Là loại đó sao a! Vừa hay cháu nơi này vừa lúc có một gốc, liền cho tiểu cô cô đi."
Sở Nhan Vũ tràn đầy kinh hỉ nói: “Phải không, ngươi có sao?”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Có."
Cửu Hoa Ngọc Lộ Thảo có thể đề cao tỷ lệ tiến giai Hồn Sư, Sở Diệp lúc tiến giai cũng chuẩn bị quá một gốc, còn mua một ít hạt giống, trồng ở trong ngọc trụy không gian, hiện giờ đã có vài cọng trưởng thành.

“Vậy đa tạ.”
Sở Nhan Vũ thầm nghĩ: Sở Hinh Nhi nói Sở Diệp keo kiệt, cũng không phải hoàn toàn như vậy a! Tất nhiên là Sở Hinh Nhi nha đầu kia vừa muốn có chỗ tốt, lại thích làm bộ làm tịch, Sở Diệp mới không phản ứng nàng.

.....!

Lâm Sơ Văn mua sắm một đám linh thảo để luyện chế dược tề thuộc tính Hỏa, tốn mấy ngày thời gian, luyện chế ra được một đám dược tề.

Chuẩn bị tốt mọi thứ, hai người liền khởi hành đi Cực Bắc Băng Vực.

Cực Cắc Băng Vực thời tiết giá rét, pháp y chống lạnh mà Sở Diệp mua trước đó đã bắt đầu có tác dụng.

Sở Diệp mua một kiện giá năm vạn đồng vàng, loại pháp y kia có công năng chống được giá lạnh rất tốt, tỷ lệ giữ ấm lên tới sáu thành.

“Chúng ta hẳn là tiến vào địa giới Cực Bắc Băng Vực.” Lâm Sơ Văn nhìn giồng sông băng mênh mong nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Nơi này phong cảnh không tồi.” Chỉ có quá lạnh thôi.

Tuyết Bảo là Tuyết Hồ, đối với hoàn cảnh nơi đây lại thích ứng rất tốt, mỗi bước chân đều mang theo sự vui vẻ.

Tiểu Ngân ghé vào vai Sở Diệp trên, phe phẩy cánh, ánh mắt sắc bén quan sát khắp nơi.

Sở Diệp vốn muốn đem Tiểu Ngân thu được Hồn Thất, nhưng Tiểu Ngân không vui, còn cùng Sở Diệp tỏ vẻ, nó là một con Ngân Sí Ong anh dũng gan dạ không sợ phong sương gió rét, hắn tương lai còn muốn trở thành Vương cấp chiến thú, quét ngang thiên hạ khiến người người nể phục, đương nhiên là không thể sợ cái giá lạnh nhỏ bé này được.

Sở Diệp sau khi nghe những lời nói hùng hồn của Tiểu Ngân liền phát hiện hình như chính mình có khả năng khế ước trúng một con ong có tính trung nhị.

Không biết có phải bị lời nói của Tiểu Ngân ảnh hưởng hay không, Ngân Tiểu Nhị cùng mấy chỉ Ngân Sí Ong có phẩm cấp cao cũng không cam lòng yếu thế mà sôi nổi chạy ra du đãng.

Sở Diệp lấy ra la bàn ra để cùng bản đồ đối chiếu, bắt đầu tiến hành thăm dò băng vực.

Băng vực rộng lớn vô cùng, nên việc thăm dò lên cũng chỉ thong thả từ từ thôi.

Tiểu Ngân ở đến cực bắc băng vực được nửa tháng, thì thuận lợi tiến giai Chiến Tướng cấp 2.

“Tốc độ tiến giai của Tiểu Ngân thực mau a!” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Hình như là vậy."
Sở Diệp trước đó còn nghĩ Cực Bắc Băng Bực không thích hợp với sự trưởng thành của Tiểu Ngân, nhưng mà sự thật lại hoàn toàn tương phản.

Hoàn cảnh nơi này sẽ khiến cho Hồn lực của Tiểu Ngân không ngừng rèn luyện, Tiểu Ngân trước kia đã ăn không ít thứ tốt nhưng lại không có hoàn toàn luyện hóa hết, nhưng nay chịu hoàn cảnh ác liệt áp bách, nên cổ dược lực tích tụ ở trong cơ thể liền bắt đầu chậm rãi luyện hóa.

Trừ bỏ Tiểu Ngân, ong đàn trưởng thành cũng thập phần nhanh chóng, bất quá sức ăn của ong đàn cũng thập phần kinh người Sau khi tiến giai cấp 2, khí thế trên người Tiểu Ngân biến cương không ít, tiểu hồ ly tràn đầy hâm mộ nhìn Tiểu Ngân.

So sánh với Tiểu Ngân, thì tiểu hồ ly gần đây tốc độ tiến lên cũng nhỏ đi nhiều, sau khi tiến vào cấp 9 đỉnh phong, Tuyết Bảo tu luyện liền lâm vào bình cảnh, Sở Diệp cũng không tiếc cho Tuyết Bảo không ít thứ tốt, đáng tiếc có rất nhiều thứ, Tuyết Bảo đều không thể tiêu hóa không được, dù ăn thêm chỉ tổ lãng phí.

Nếu vẫn không tìm không thấy sát khí, thì thực lực của Tiểu

Ngân cùng Tuyết Bảo sẽ chênh lệch càng lúc càng lớn.

Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Sát khí a!"
Đã có không ít thiên tài chính là bởi vì không có sát khí, mà trở nên bình thường trong mắt mọi người.

Khó trách trước đó Sở Nhan Vũ tuy rằng biết hắn thăng cấp Sĩ cấp cấp 9, cũng không có trọng hắn hắn, mà còn nhận định hắn trong ngắn hạn không thể tìm được sát khí.

……!
Sở Diệp lấy một gốc cây Cửu Vĩ Hồ Thảo, đưa cho tiểu hồ ly.

Tiểu hồ ly nhìn đến Cửu Vĩ Hồ Thảo, liền hưng phấn lên, một ngụm liền nuốt xuống.

Lâm Sơ Văn xoa đầu Tuyết Bảo, trong khoảng thời gian này, Tuyết Bảo thực lực tuy rằng không có dâng lên, nhưng huyết mạch lại cải thiện không ít.

Lâm Sơ Văn có cảm giác, hiện tại hắn không cần một phần sát khí mà chỉ cần nửa phân thôi thì Tuyết Bảo cũng có thể thuận lợi lột xác, tiến giai Chiến Tướng, đáng tiếc, mặc dù là nửa phân sát khí, cũng là thập phần khó có được.

Tuyết Bảo bỗng đang chạy trên tuyết bổng nhiên ngừng lại, nhìn chằm chằm một cái hố, thực nhanh có một con thú nhỏ lông xù xù xuất hiện thì ra là Chuộc Tuyết.

Con Chuộc Tuyết bị Tuyết Bảo bắt lấy cả người đều run bần bật.

“Chít chít."
“Chi chi."
“Chít chít."
“Chi chi."
…..!

Một hồ một chuột giao lưu một hồi, tiểu hồ ly rốt cuộc đại phát từ bi đem Chuột Tuyết thả đi.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn một cái, tò mò nói: “Tuyết Bảo cùng con chuột kia nói cái gì a!
“Tuyết Bảo hỏi con chuột kia có biết nơi nào có sát khí không."
Sở Diệp có chút kích động nói: “Rồi con chuột kia nói như thế nào a!
Lâm Sơ Văn buông tay, nói: “Con chuột kia nói, nó không biết cái gì kêu là sát khí."
Sở Diệp: “.....” Gặp một con chuột sao thất học sao? Bất quá, này cũng khó trách, ở băng nguyên đều là Chuột Tuyết hoang dại, muốn có học thức cũng không dễ dàng a!
“Tuyết Bảo nói cho chuột kia sát khí chính là thứ rất lãnh.

Sở Diệp: “....." Thứ rất lạnh không phải có rất nhiều hảo sao? Sát khí cũng không phải đều là lãnh.

"Vậy con chuột kia nói gì đó sao?”

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Nó nói trước kia tộc đàn nó có đào đến một nơi ở đó rất lạnh, đã có rất nhiều chuộc trong đàn của nó bị đông chết, may mắn nó nhanh chân nên không bị đông chết."
“Có chút ý tứ a!” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Tuyết Bảo tính toán qua đó nhìn xem."
“Vậy đi xem đi.” Trực giác Sở Diệp mách bảo cho hắn ở nơi con chuộc kia nói chất chắn sẽ có thứ tốt dù không phải là sát khí.

Tiểu hồ ly dựa theo sự chỉ dẫn của Chuộc Tuyết, tìm được rồi một nơi, rồi bắt đầu đào bới chổ đó.

Sau nữa canh giờ, Tuyết Bảo đào thấy được mấy cổ thi thể Chuộc Tuyết chuột, sau đó thi thể Chuộc Tuyết càng ngày càng nhiều.

“Ở đây đã chết rất nhiều Chuột Tuyết a!
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Sau lớp băng kia chất chấn có thứ gì đó đã hấp dẫn đám chuộc kia nhưng thực lực chúng quá yêu nên đã bị đông chết.

Sở Diệp kiểm tra nơi đào ra thi thể Chuộc Tuyết có chút nghi hoặc nói: “Thông đạo này vào càng sâu, cấp bậc Chuộc Tuyết chết càng cao a!
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Có cái gì đó ở đây đã hấp dẫn đám chuột."
Sở Diệp: “....” Mà hắn nhìn đám chuộc này dù cấp bậc có cao thì cũng không nhìn ra được chúng thông minh chổ nào.

Tiểu hồ ly lại đào hồi lâu, thì một viên đá trong suốt xuất hiện trước mặt hai người.

Bên cạnh viên đá có không ít thi thể Chuộc Tuyết cấp bậc cao.

“Đây là.....!
Sơ Văn có chút kinh hỉ nói: “Đây là Hàn Băng Thạch trăm năm ẩn chứa hàn lực nồng đậm nó đối với Tuyết Bảo có lợi thật lớn."
“Mấy con chuộc bên cạnh cục đá đều là bị đông chết sao?” Sở Diệp nói thầm nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng là vậy."
Sở Diệp: “.....”
Tuyết Bảo vây quanh Hàn Băng Thạch, rất muốn đụng vào Hàn Băng Thạch, nhưng lại sợ bị đông cứng.

Lâm Sơ Văn lấy ra một bộ găng tay đem Hàn Băng Thạch cầm lên, phong ấn vào trong hộp ngọc, Hàn Băng Thạch trăm năm ẩn chứa có hàn băng chi cực, mà hiện tại Tuyết Bảo chưa có thể chạm vào nó chờ tiến giai Chiến Tướng rồi dùng mới là tốt nhất.

Tuyết Bảo tiếp tục ở trong sơn động đào loạn khắp nơi, lục tục lại đào ra bốn viên Hàn Băng Thạch, Lâm Sơ Văn đem Hàn Băng

Thạch đều thu hết.

Khai quật lại tiến hành rồi mấy ngày, đọng băng bị đào xuyên không ít.

“Đã không còn gì.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hẳn là đã không còn."
“Nếu đã không có thì chúng ta tiếp tục đi tìm sát khí.” Hàn Băng Thạch giá trị không thấp, bất quá, trước mắt vẫn là đi tìm sát khí là quan trọng nhất, không có sát khí, thì dù có thứ tốt như Hàn Băng Thạch thì Tuyết Bảo cũng không dám hấp thu, chỉ có thể nhìn thì càng làm người ta sốt ruột.

Lâm Sơ Văn điểm điểm, nói: “Hảo.”.

Chương 96: Ở Băng Nguyên Ăn Cơm Dã Ngoại

Editor: Tĩnh
Cực Bắc Băng Nguyên.

Sở Diệp đang đùa nghịch la bàn, tìm kiếm sào huyệt Băng Bò Cạp.

Tính từ lúc bọn họ tìm được Hàn Băng Thạch, đã qua hơn một tháng, này hơn một tháng, mà hai người bọn họ có thể nói là không có thu hoạch được gì.

Bất quá, trong khoảng thời gian này Ngân Sí Ong chủ động yêu cầu ra ngoài thông khí Ngân Sí Ong lại nhiều ra không ít, có một ít Ngân Sí Ong chạy ra nhưng chịu không nổi hàn khí ăn mòn mà uể oải không phấn chấn, bất quá chỉ cần trở lại ngọc trụy không gian ăn ngon uống tốt tu dưỡng một đoạn thời gian, thì cơ thể chúng sẽ tự khôi phục lai.

Những con Ngân Sí Ong sau khi khôi phục, đều sẽ có không ít tiến bộ, mà sức chống chịu với lạnh giá cũng từ từ dâng lên.

Cũng có một ít Ngân Sí Ong, sức chống cự quá kém, không chịu đựng đi, sẽ bị đông chết, bất quá, nói tóm lại số Ngân Sí Ong đông chết chiếm rất ít, mà thực lực chỉnh thể ong đàn vẫn đang vững bước tăng lên.

Tiểu Ngân đã hoàn toàn thích ứng cuộc sống trên sông băng giá

lạnh, mà uy thế trên người nó cũng càng ngày càng cường.

“Ở phụ cận nơi này sao lớp băng hình như có một đám Linh thú quần cư, rất có khả năng là Băng Bò Cạp."
“Ngươi lần trước cũng nói như vậy, kết quả đào ra là một Băng Xà âu tể.” Lâm Sơ Văn nói.

La bàn chỉ có thể trinh trắc phía dưới có hoặc không có hung thú quần cư thôi, nhưng không thể xác định ra chủng loại của hung thú, lần trước Sở Diệp dùng la bàn trinh trắc ra một đám hung thú ấu tể, tưởng là Băng Bò Cạp liền hứng thú bừng bừng đi đào lớp băng lên kết quả, đào ra là Băng Xà, bị dọa cho hết hồn.

Sở Diệp nghĩ đến sự tình lần trước, có chút xấu hổ nói: “Lần này hẳn là sẽ không sai……”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Vậy đào đi."
“Không đào, để ta nghĩ cách, đem Băng Bò Cạp dụ ra đây.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Cũng được."
Sở Diệp đặt một con gà nướng ở phụ cận nơi la bàn đánh dấu, đốt lửa lên nướng con gà còn rãi thêm Dẫn Thú Hương.

Trên sông băng thường xuyên có thương đội hoạt động, loại Dẫn Thú Hương này là Sở Diệp trước đó gặp được một thương đội rồi mua, trước đã thí nghiệm qua một lần, hiệu quả cũng không tệ lắm.

Dẫn Thú Hương mùi hương tỏa ra khắp nơi không lâu sau đó một đám bò cạp con bị hấp dẫn mà đi ra, gặm thực gà nướng.

Đó là Băng Bò Cạp.

Sở Diệp nhìn thấy Băng Bò Cạp bị dụ ra đây, đắc ý cười, nói: “Lần

này không lầm."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Ân."
Bất quá, lần này tìm được Băng Bò Cạp, cấp bậc có chút thấp, tuy rằng như thế, có thể chuẩn xác tìm được sào huyệt của Băng Bò Cạp cũng coi như là đã có tiến bộ.

Tiểu hồ ly nhìn gà bị con bò cạp ăn, rầu rĩ phát ra từng trận kháng nghị.

Sở Diệp bất đắc dĩ nhìn tiểu hồ ly, trấn an nói: “Bất quá chỉ là một con bình thường gà, lại không phải Thảo Dược Gà, không đáng giá tiền, hà tất chấp nhất làm gì."
Tiểu hồ ly lắc lắc cái đuôi, tỏ vẻ gà bình thường cũng là gà! Tất cả gà đều là sở hữu của nó."
Sở Diệp bất đắc dĩ, “Con gà kia hiện tại đã bị con bò cạp ăn thành như vậy trong con gà sẽ có độc tính rất lớn, một hồi ta bắt một con bò cạp cho ngươi ăn chịu không."
Tiểu hồ ly vẫy đuôi bạch bạch xuống nền, tỏ vẻ bất mãn nó chỉ thích ăn gà, không thích ăn bò cạp, bò cạp vừa đen vừa xấu, nhất định không thể ăn.

Sở Diệp xem một đám bò cạp đã đem con gà gặm hơn phân nửa, liền bảo Tiểu Ngân đi về phía đàn bò cạp để dò hỏi tin tức.

Trong đám bò cạp kia con cao nhất cũng chỉ có cấp 4, làm sao chịu nổi uy áp của Tiểu Ngân.

Đám bò cạp kia phản ứng có chút chậm, Tiểu Ngân phải dò hỏi một hồi lâu, mới thu được một ít tin tức mơ hồ.

Tiểu Ngân bay trở về, liền cùng Sở Diệp lẩm nhẩm lầm nhầm một hồi.

“Có manh mối gì không?” Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp lắc đầu, “Không có, đều là một đám trạch bò cạp, thần

trí không được đầy đủ, căn bản không biết sát khí gọi là cái gì."
“Trong dự kiến.” Lâm Sơ Văn thở dài, sát khí quá khó tìm, mà đàn bò cạp này cấp bậc quá thấp, cũng không đến sát khí bao giờ.

“Tiểu Ngân cũng có dò hỏi thêm bọn nó xem phụ cận nơi này có đàn bò cạp nào lớn không, chúng nó cũng không biết.” Sở Diệp lắc đầu có chút thất vọng.

Lâm Sơ Văn nhìn vẻ mặt Sở Diệp, an ủi nói: “Từ từ sẽ tới."
“Đám bò cạp này đã ăn đồ của ta mà không giúp được gì, nên phải bắt một con ăn bù lỗ.” Sở Diệp hứng thú bừng bừng nói.

Lâm Sơ Văn cùng Tuyết Bảo đều cảm thấy thịt bò cạp sẽ không ăn ngon, nhưng thấy Sở Diệp ý trí đang cao nên cũng hùa theo “Hảo”
Tiểu Ngân thả ra một đạo sóng âm, một đám con bò cạp đã chịu sóng âm công kích, liền bị mất mạng.

Sở Diệp từ nhẫn không gian lấy ra một cái nồi to, đem một đám con bò cạp thả vào chảo dầu.

Hương thơm lang tỏa khắp nơi.

Lâm Sơ Văn nhìn trong nồi bò cạp, có chút ngoài ý muốn nói: “Thoạt nhìn không tồi a!”
Sở Diệp cười cười, nói: “Đó là đương nhiên."
Gia gia của Sở Diệp có một người bạn người đó có sở thích rất lạ đó chính là thích ăn thịt bò cạp, mà cũng thường đem qua cho gia gia Sở Diệp ăn mà nhờ đó Sở Diệp cũng hưởng ké không ít.

Sở Diệp cảm thấy hương vị không tồi, nên cũng học một ít kỷ năng từ người đó.

Sở Diệp lúc đó cảm thấy người đó chỉ là thương hắn nên mới cho

hắn ăn thịt bò cạp kết quả người kia lại nói ăn thịt bọ cạp giúp tráng dương, bởi ông ta thấy Sở Diệp không có bạn gái là do bị yếu.

Nên mới thường xuyên đem thịt bọ cạp cho hắn ăn.

Biết đối phương "Dụng tâm lương khổ", Sở Diệp còn mua cho đối phương một vò rượu thượng hạng xem như đáp lễ.

Tuyết Bảo vốn không có không muốn ăn bò cạp, nhưng bò cạp sau khi lột đi lớp võ cứng đi, thì lớp thịt bạch bạch nộn nộn hiện ra thoạt nhìn thập phần ngon miệng.

Tuyết Bảo nhịn không được mà nếm một con, ăn một ngụm liền nghiện rồi, liền nhảy nhót lung tung cùng Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đoạt thịt, làm cho Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn chẳng ăn được mấy miếng thịt.

Tuyết Bảo lắc lắc cái đuôi, tỏ vẻ không nghĩ tới bò cạp lớn lên xấu xí nhưng hương vị của chúng lại không tồi, liền ồn ào muốn Sở Diệp đi tìm mấy đàn bò cạp rồi làm cho nó ăn.

Sở Diệp nhìn bộ dạng tham ăn của Tuyết Bảo, trong lòng có chút vô ngữ, trước đó là ai nói, tuyệt đối không muốn ăn bò cạp.

Lâm Sơ Văn liếm liếm miệng, có chút chưa đã thèm nói: "Không nghĩ tới thịt bò cạp lại ngon như vậy."

Thịt bò cạp chẳng những ăn ngon, hơn nữa, khi ăn xong đi, cả người ấm áp dào dạt, lại còn rất thoải mái.

Sở Diệp cười cười, nói: "Trên băng nguyên không phải chỉ có một đàn bò cạp, sau này chất chấn sẽ còn cơ hội mà."
Băng vực rộng lớn vô cùng, lại hẻo lánh rất ít khi thấy được dấu chân người, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn dựa theo bản đồ mà Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ đưa cho, mà chậm rãi tìm theo từng vị trí

được đánh dấu.

“Nơi này trước không thôn, sau không cửa hàng, băng động cũng tìm không thấy, hôm nay chỉ sợ là tìm không timg thấy nơi để nghỉ ngơi rồi, chỉ có thể hạ trại ngây chỗ nàu thôi” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Vậy cũng được."
Khi vừa mới đến Băng vực bọn họ từng hạ trại nghĩ ngơi nhưng lúc đó Lâm Sơ Văn bị lạnh đến run người, nhưng đân cũng thích nghi được.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Vậy thì hạ trại."
Sở Diệp bắt đầu dựng lều, Lâm Sơ Văn thì đốt một đống lửa.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, có chút ái nái nói: “Đêm nay chỉ có thể ở chỗ này nghĩ tạm một đêm thôi.

“Đã ra khỏi nhà rồi thì cần gì chú ý nhiều như vậy?” Lâm Sơ Văn đưa nửa chỉ nướng thỏ cho Sở Diệp, nói: Nếm thử này thử thịt của Hàn Băng Thỏ đi, Tuyết Bảo rất thích."
Sở Diệp cười, nói: “Hảo a!
Ở nơi băng tuyết bao quanh này có thể ăn một ngụm nóng thịt nóng lại uống chút rượu, không thể nghi ngờ gì cả đó là một loại hưởng thụ.

Sở Diệp từ túi không gian túi, lấy ra hai vò rượu, đem một vò đưa cho Lâm Sơ Văn.

Sở Diệp lấy rượu ra uống một ngụm cả người đều ấm áp dào dạt, đây là loại rượu thích hợp uống ở những nơi quanh năm bị băng tuyết bao quanh.

Trước khi tới Cực Bắc Băng Bực, Sở Diệp có cố ý mua không ít loại rượu này.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, hỏi;.

“Dùng la bàn trinh trắc hoàn cảnh chung quanh xem sao? Xem chung quanh đây có hung thú không.” Nếu để buổi tối bị hung thú tập kích vậy thì không xong.

“Vừa mới xem qua, để ta xem một chút.” Sở Diệp lấy ra la bàn, nhẹ di một tiếng."
Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc nói: “Làm sao vậy?
Sở Diệp lắc đầu, nói: “Không có gì, giống như có người lại tới đây, là ba Hồn Sủng Sư."
“Cấp bậc ra sao?” Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp nhìn một chút la bàn, nói: “Đều là Sĩ cấp đỉnh phong."
“Sĩ cấp đỉnh phong sao? Vậy thì thật ra không đáng để lo, là đi ngang qua sao?” Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói; “Đại khái cũng không đúng.” Ở Cực Bắc Băng Nguyên có một ít loại tài nguyên tương đối đặc biệt, thường xuyên sẽ hấp dẫn rất nhiều người tiến đến thám hiểm,
“Mặc kệ bọn họ, chúng ta ăn của chúng ta đi"
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hảo."
Sở Diệp cắn một ngụm thịt thỏ, tâm tình không tồi nói: “Kỷ năng nấu ăn của ngươi, càng ngày càng tốt."
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Cũng coi như chấp được đi.”
Sở Diệp nhìn la bàn, sắc mặt cổ quái nói: “Việc này không đơn giản."
“Làm sao vậy?” Lâm Sơ Văn tò mò hỏi.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Có hai đám người theo đuôi này ba người kia."
"Hai đám người” Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Có lẽ là đại thiếu gia của đại gia tộc nào đó ra ngoài rèn luyện, nên gia tộc phái người âm thầm bảo hộ không chừng a!
Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Cũng có này khả năng, nhưng cũng

chừng là có gì đó bất thường."
Nếu là phái người đi theo bảo hộ, vậy chỉ cần một nhóm là đủ, tại sao lại phải phái tới tận hai nhóm?"
“Nhóm người theo đuôi kia có cấp bậc gì a!” Lâm Sơ Văn hỏi.

“Hai đội kia có mỗi một nhóm đều có một Hồn Sư làm đầu lĩnh."
Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Ba người bị theo dõi kia chất chấn không tầm thường."
Có thể làm hai Hồn Sư đi theo, hoặc chính là ba người kia thân phận không bình thường, hoặc nói chính là ba người kia trên người có cái gì đó đáng giá mà hai Hồn Sư muốn có được……!
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ngồi bên đống lửa vừa ăn thịt nướng vừa uống rượu, thực mau gặp được một chiếc xe phong tuyết.

Loại xe này phong tuyết này thường chỉ dùng đi trên tuyết, và dùng một loại khuyển chuyên dụng để kéo xe.

Chiếc xe hong tuyết kia chạy tới chổ Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hạ trại thì ngừng lại.

Một trai hai gái từ trên xe đi xuống, mà ba người kia có một nam tử vẻ ngoài giống như một công tử nhà giàu, một thân cẩm y hoa phục, trong tay còn cầm theo một cây quạt xếp.

Sở Diệp lắc đầu, thầm nghĩ: Ở đây là băng nguyên mà còn đem theo quạt, đây là loại trang bị gì vậy.

Hai nữ tu, một người thì diễm lệ, một người thig thanh tú, vẽ ngoài không tồi, liền tranh nhau cùng nam tử thân cận.

Này hai cô nương kia nhìn điều kiện không tồi, một hai phải đi theo một tên não tàn như vậy, lại còn vì một tên não tàn mà tranh giành tình cảm đúng là không đáng.

Sở Diệp nhỏ giọng nói thầm nói: “Trái ôm phải ấp, diễm phúc không cạn a!

Lâm Sơ Văn nghiêng đầu, nhìn Sở Diệp, nói: “Ngươi hâm mộ?
Sở Diệp vội vàng lắc lắc đầu, thấp giọng nói: “Không có, không có, chân dẫm hai chiếc thuyền, dễ dàng lật thuyền trong mương.”.

Chương 97: Xoay Ngược Lại

Editor: Tĩnh
Nam tử kia bước khỏi xe, phe phẩy cây quạt, phong độ nhẹ nhàng đi tới trước mặt hai người.

“Hai vị đạo hữu, hạnh ngộ.” Nam tử lễ phép chắp tay nói.

Sở Diệp nhàn nhạt gật đầu, nói: “Hạnh ngộ.

Sở Diệp nhìn Lý Thiên, thầm nghĩ: Cái tên hoa hoa công tử này tuy rằng ngốc bức, nhưng cũng rất hiểu lễ phép, cũng không tính là không hiểu thế sự.

“Tương phùng tức là có duyên, hai vị đây là tới Cực Bắc Băng Vực tầm bảo sao?” Lý Thiên hỏi.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Xem như vâyh đi."
Nam tử kia có chút cảm thán nói: “Muốn ở Cực Bắc Băng Nguyên tầm bảo, cũng không phải chuyện dễ dàng a!"
“Đúng vậy! Sắp bị đông thành đá rồi mà chẳng thu được gì” Sở Diệp nửa thật nửa giả oán giận nói.

Nam tử lắc đầu, có chút cảm thán nói: “Ta đã thấy rất nhiều người ở băng nguyên tầm bảo suốt hơn mười mấy năm.

Nhưng không thu hoạch được gì, đến cuối cùng chỉ có thể từ bỏ, trên đời này bảo tàng làm gì có nhiều như vậy a!

Sở Diệp gật đầu, rất là tán đồng nói: “Đúng vậy!”
Nam tu cười, quay đầu lại nhìn hai nữ tu bên cạnh một cái, có chút hơi xấu hổ nói: “Xin lỗi hai vị thì thật ra do hai vị đồng bạn này của tại hạ đang đói bụng nhưng tình cờ gặp được hai vị nên mạo muội dừng lại, để hỏi vị có thể bán chỉ thịt thỏ cho bọn ta không, ta có thể trả tiền cho hai vị."
Lâm Sơ Văn nhìn hai cái nữ tu một cái, nói: “Có thể, còn tiền liền không cần, chẳng qua chỉ là một con thỏ nướng mà thôi."
Tuyết Bảo đào được một ổ tuyết thỏ, bắt được tám con, bọn họ hai người một hồ ly, căn bản cũng ăn không hết nhiêu đó thỏ.

Tuyết Bảo có chút tức giận bất bình ồn ào, Lâm Sơ Văn có chút bất đắc dĩ sờ sờ Tuyết Bảo đầu, trấn an tiểu hồ ly.

Nam tu khách khí nói: “Hai vị thật là khẳng khái."
“Không có gì.” Lâm Sơ Văn đạm nhiên nói.

Tuy rằng Lâm Sơ Văn nói không cần trả tiền, nhưng nam tu vẫn là trả hai đồng vàng xem như đó là thù lao, rồi sau đó, cầm một con nướng thỏ, mang theo hai cái nữ tu kia rời đi.

Sở Diệp cầm hai đồng vàng, sắc mặt cổ quái.

“Từ lúc chúng ta vào băng nguyên đến bây giờ đây lần đầu tiên ta lại nhìn thấy đồng vàng đấy.” Tuy rằng chỉ là hai đồng vàng.

Lâm Sơ Văn cười, nói: “Thu vào đi.”
“Cho Tuyết Bảo đi, Tuyết Bảo của chúng ta vất vả bắt thỏ, giờ đổi thành tiền nên tiền này rất có giá trị kỷ niệm.” Sở Diệp nói.

Tiểu hồ ly biểu lộ vẻ mặt nó không muốn lấy.

Sở Diệp nhìn tiểu hồ ly.

Lắc đầu, nói: " Tuyết Bảo chúng ta ánh mắt cao, nên chướng mắt

hai đồng vàng này, Tuyết Bảo vậy ngươi không biết rồi muỗi dù nhỏ nhưng cũng có thịt biết không?
Tiểu hồ ly chi chi kêu lên, Sở Diệp nghe không hiểu.

Sở Diệp cùng Tuyết Bảo ở chung lâu rồi, có đôi khi, cũng có thể hiểu những gì Tuyết Bảo nói, bất quá nếu ý tứ của Tuyết Bảo quá phức tạp thì Sở Diệp liền nghe không hiểu.

“Tuyết Bảo nói cái gì đấy?"
Lâm Sơ Văn nhún vai, nói: “Tuyết Bảo nói, hắn không thích ăn muỗi.

Sở Diệp:“……” Hảo đi, hắn cũng không thích.

…..!
Ba người đi rồi, Sở Diệp nhìn la bàn, cong cong khóe miệng.

Ba người kia vừa rời đi hay nhóm người kia liền tiếp tục rời đi.

Lâm Sơ Văn có chút tò mò nói: “Trên người ba kia, có thứ gì đáng giá sao?
Sở Diệp gật đầu, nói: “Cũng chỉ có cách giải thích đó thôi."
Sở Diệp thả ra linh hồn lực, cẩn thận dò xét hành tung ba người kia, rất nhanh Sở Diệp liền phát hiện ra tung tích của ba người.

“Thiên ca, còn có xa lắm không a!” Nữ tử áo đỏ yêu kiều, dựa vào người Lý Thiên hỏi.

“Nhanh thôi ngày mai hẳn là là có thể tới rồi.” Lý Thiên nói.

Nữ tử ao lam dựa vào trên xe ngựa, chớp động đôi mắt thanh thấu, tràn đầy khát khao nói: “Ngày mai là tới rồi sao? Bảo tàng rốt cuộc có cái gì a!"
Lý Thiên thề son sắt nói: “Ta cũng không biết a! Bất quá, tàng bảo đó là tổ tiên của ta lưu lại, bên trong khẳng định có không ít thứ tốt."

Nữ tử áo đỏ tràn đầy chờ mong nói: “Nếu tìm được bảo tàng, chúng ta đã có thể đại phát a!"
“Thiên ca, ngươi chính đã đáp ứng ta, sau khi tìm được bảo tàng, sẽ ta chọn trước một kiện.” Nữ tử áo lam mang theo âm thanh ngọt ngào nói.

Lý Thiên gật đầu, nói: “Yên tâm, nhất định sẽ cho ngượi chọn trước."
Nữ tử áo đỏ có chút bất mãn túm cánh tay Lý Thiên oán trách nói: “Thiên ca ngươi thật bất công a! Ngươi cho nàng chọn trước một kiện, còn ta làm sao bây giờ a!"
Lý Thiên điểm nhẹ cái mũi của nữ tử áo đỏ, nói: “Yên tâm, ta sẽ không quên ngươi, Lâm Nhi chọn xong rồi thì ngươi có thể chọn hai kiện."
Nữ tử áo đỏ khẽ hừ một tiếng, nói: “Vậy còn xem như tạm chấp nhận."
Sở Diệp thu hồi linh hồn lực, cũng coi như đã minh bạch không ít chuyện, liền nói sơ lược lại cho Lâm Sơ Văn.

“Tàng bảo đồ?” Lâm Sơ Văn thầm nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Bọn họ chính là nói như vậy, nhìn dáng vẻ kia hai nữ tử kia, chỉ sợ là sớm đã liên hệ với người khác chuẩn bị giết người đoạt bảo đây, hai nhóm người theo sau kia chất chấn là của liên quan đến hai cô gái, bởi người ta nói cước đạp lưỡng thuyền rất dễ lật thuyền mà."
“Tên ngốc kia không lẽ không hay biết gì sao?” Lâm Sơ Văn nói thầm nói.

Sở Diệp nhún vai, nói: “Này cũng không còn biện pháp a! Ai bảo hắn não tàn lại còn háo sắc.” Có nhiều nữ nhân theo đuổi cũng không chất là chuyện tốt.

Sở Diệp nhìn la bàn nói; “Người kia muốn đi tìm bảo tàng a! Ngươi xem chúng ta có thể kiếm chút ít gì đó được không.” Nếu

trong bảo tàng có sát khí thì quá tốt rồi.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Có thể đi thử xem sao."
Sở Diệp có chút đắc ý nói: “Ta cảm thấy vận khí ta thật tốt, đi băng nguyên lạnh lẽo mà cũng có thể gặp được đồ hời, chỉ cần chờ bọn họ lưỡng bại câu thương chúng ta ở sau hưởng lợi là xong."
“Ta cảm thấy, sự việc lần này sẽ không đơn giản như vậy.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Ngươi cảm thấy có gì vấn đề sao?
Lâm Sơ Văn lắc đầu, “Ta cũng không thể nói rõ, chính là cảm giác hình như là có điểm gì đó không thích hợp."
Sở Diệp nhún vai, nói: “Nếu nói như vậy, chúng ta trước an tĩnh ở đây xem chuyển biến."
Sở Diệp lặng lẽ thả ra mấy chỉ Ngân Sí Ong đi giám thị ba người kia, còn có la bàn hắn có thể trinh trắc hướng đi của ba người dù bọn họ có cách xa hắn, nên hắn cũng không lo lắng bị mất dấu.

Sau một ngày thì ba người Lý Thiên rốt cuộc đến địa điểm mục đích.

“Thiên ca, chính là nơi này sao?” Nữ tử áo đỏ có chút chờ mong nói.

Lý Thiên gật đầu, nói: “Chính là nơi này.

,
Ba người ở sông băng phụ cận tìm kiếm một phen, rốt cuộc cũng tìm đươc một cái động băng bị băng tuyết che phủ.

Băng động bị một phiến đại môn chặn lại.

“Tìm được rồi, thật sự có bảo tàng a!” Nữ tử áo đỏ tràn đầy kinh hỉ nói.

Lý Thiên có chút đắc ý nói: “Đây là đương nhiên, đây là tổ tiên nhà chúng ta lưu lại, sao có thể là giả."
“Thiên ca, tổ tiên nhà ngươi tổ tiên có nói, bên trong bảo tàng có cái gì không a!”
Lý Thiên lắc đầu, nói: “Việc này thì thật sự ta không biết, nhưng chất chấn trong đó không thiếu đồ tôt."
“Cái đại môn này muốn mở thì phải làm như thế nào a!” Nữ tử áo đỏ nhíu mày nói.

Lý Thiên nhìn đại môn, nói: “Đại khái là sử dụng sức mạnh để phá vỡ đi."
Hai nàng liếc mắt nhìn nhau một cái, sợ là mất sẽ tiên cơ, liền cùng nhau ra sức để phá phiến cửa kia.

Ngoài dự đoán, khi hai nữ tử kia xuất động Hồn Sủng thì chỉ sau ba bốn lần tấn công thì phiến môn kia đã ngã xuống.

Một cổ khói mê liền ra, hai nữ tử bên người Lý Thiên liền ngã ngã xuống nền đất, Hồn Thú của hai người cũng không chống cự uy lực của khói mê mà ngã xuống.

Lý Thiên sớm đã chuẩn bị từ trước khi hai nữ tử kia công kích đại môn, hắn đã lui về phía sau vài bước, nên không hít phải khỏi mê, nhưng trên mặt lại treo một nụ.

Sở Diệp thông qua Ngân Sí Ong mà nhìn thấy một màn như vậy không khỏi sửng sốt.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Làm sao vậy?
Sở Diệp chớp chớp mắt, nói: “Lý Thiên giống như đã khiến hai nữ tử kia bị dính khói mê."
Lâm Sơ Văn rất nhanh liền, nói: “Chẳng lẽ là Lý Thiên ngây từ đầu đã dự trù sẵng mọi thứ."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Rất có khả năng.” Lý Thiên sợ là đã sớm biết sau đại môn là có khói mê."

“Thiên ca, đây là chuyện gì?” Nữ tử áo đỏ cảm giác cả người nóng lên, Lý Thiên đứng ở một bên, giống như không chịu ảnh hưởng, cuối cùng liền phát hiện có điểm không thích hợp.

Lý Thiên cười ta một cái, nói: “Không có gì, chính là ta có chút bất ngờ cho hai người thôi."
“Thiên ca, ngươi hạ dược.” Nữ tử áo đỏ có chút tức giận nói.

Lý Thiên có chút đắc ý nói: “Đây là Hồng Tô Thủ, người sau khi trúng nó thì tứ chi vô lực, chỉ có thể mặt người ta bài bố."
Nữ tử áo đỏ oán trách nói: “Thiên ca, ngươi hà tất như thế? Hồng Nhi không phải đã là của ngươi rồi sao?"
Lý Thiên khẽ hừ một tiếng, nói: “Hừ, ngươi cho rằng ta nhìn không ra sau các ngươi chính là đang diễn sao, ngoài mặt thì ưng thuận theo ta, nhưng khi ta muốn tiến tới thì các ngươi luôn thoái thác, các ngươi tưởng ta là tên ngốc sao."
Nữ tử áo lam nhìn Lý Thiên, nhíu lại mày, sắc mặt khó coi nói: “Chẳng lẽ bảo tàng là giả?”
Lý Thiên có chút trào phúng nói; “Nơi nào có nhiều bảo tàng như vậy a! Tất cả đều là gạt các ngươi, chỉ có hai ngươi ngốc mới đi tin lời ta nói."

Sở Diệp thông qua Ngân Sí Ong, nghe được lời của Lý Thiên lời, bỗng nhiên nghĩ tới những lời mà trước đó Lý Thiên khu mua con thỏ nói, lúc ấy Lý Thiên nói, trên đời này nơi nào có nhiều bảo tàng như vậy a! Có thể thấy, tên kia đã có dự liệu từ sớm.

Nữ tử áo đỏ thẹn quá thành giận nhìn Lý Thiên, nói: “Ngươi là tên khốn.”
Lý Thiên đắc ý cười, nói: “Dọc theo đường đi, các ngươi đều ở lấy ta ra coi như đứa ngốc mà muốn dụ ta đưa ra bảo tàng, đáng tiếc, căn bản là không có bảo tàng gì cả."
“Ta vốn còn tưởng rằng Lý Thiên chỉ là một bên ngốc, không nghĩ tới gia hỏa này cũng còn rất thanh tỉnh a!” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn: “....” Xác thật a! Trước đó Lý Thiên trưng ra bộ dạng

hoa hoa công tử kia chỉ là để lừa gạt người khác.

Lý Thiên nhìn hai cái nữ tu, trên mặt liền hiện lên vài phần giảo hoạt, có chút ác độc nói: “Tuy rằng bảo tàng không có, bất quá, các ngươi chính là bảo tàng a! Có rất nhiều Hồn Sư thích các nữ Hồn Sủng Sư có thực lực chứ không thích đi thanh lâu kiếm những nữ tử bình thường."
Sở Diệp quay đầu, mặt trầm xuống, nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Ngươi nói không sai a! Sự tình không chỉ đơn giản như vậy." Không nghĩ tới, Lý Thiên lại là loại giả heo ăn thịt hổ, lại có thể đem hai “Hồng nhan tri kỷ” mà bán đi.".

Vốn Sở Diệp còn nghĩ Lý Thiên là một tên công tử nhà giàu người lừa gạt, vậy mà không phải như vậy, hắn chính là cố ý giả trang để đưa người khác vào bẩy của hắn thì đúng hơn.

Theo Sở Diệp biết ở đây có những thanh lâu cố tình dưỡng ra những nữ Hồn Sủng Sư để tiếp khách, mà vốn giá trị con người của Hồn Sủng Sư ở thế này rất cao nên những nữ Hồn Sủng Sư kia rất được hoan nghênh, mà cũng có những nữ Hồn Sủng Sư đạt tới cập Hồn Sư nhưng họ vẫn ra tiếp khách.

Nữ tu áo lam trầm mặt, ngữ khí bất thiện nói: “Náo loạn cả nửa ngày, thì ra tất cả đều là giả."
Nữ tu áo lam nữ tu rất tức giận, nàng là do ngẫu nhiên nên mới biết được trên người Lý Thiên có một tàng bảo đồ do tổ tiên lưu lại, lại còn háo sắc nên nàng đã nhận theo lệnh của người chỉ huy mà tiếp cận Lý Thiên.

Tưởng rằng mọi chuyện sẽ đơn giản nhưng cuối cùng lại xuất hiện một đối thủ cạnh tranh.

Hai nữ Hồn Sủng Sư kia vốn từ đầu đã đấu tranh với nhau rất gây gắt, nhưng cuối cùng họ lại phát hiện, thật ra bọn họ sớm đã bị người ta phát hiện ý đồ còn lập bẩy cho bọn họ nhảy vào.

“Lâm Nhi, ngươi lớn lên rất xinh đẹp, rất giống với nữ nhân trước đây mà ta từng quen biết.” Lý Thiên nhìn Lý Lâm, có chút ác độc nói.

Lý Lâm nhăn mày, nói: “Nữ nhân trước kia?
Lý Thiên oán hận nói: “ Đúng vậy! Nữ nhân kia bởi vì nghe nói.

Nhà ta có tàng bảo đồ nên mới tiếp cận ta, nhưng sau khi phát hiện tàng bảo đồ là giả liền thẹn quá thành giận, mà bỏ ta đi tìm nam nhân khác.

Các ngươi đều y như nhau đều là tiện nhân."
Sở Diệp: “.....” Thì ra Lý Thiên từng bị người ta phụ tình.

“Vậy ngươi kia giờ như thế nào a!” Nữ Hồn Sủng Sư áo đỏ hỏi.

Lý Thiên ác độc nói: “Nữ nhân kia bị ta bán vào kỹ viện, hiện tại bị ngàn người cởi vạn người áp, xứng đáng! Cũng nhờ nữ nhân kia mà ta kiếm được không ít."
Sở Diệp: “.....” Tên Lý Thiên này, giống như có chút đắc ý quá mức a! Người đắc ý quá mức, rất dễ vui quá hóa buồn..

Chương 98: Băng Tầm Hàn Tủy

Editor: Tĩnh
Sở Diệp cảm thấy kết được cục Lý Thiên nên thu hồi linh hồn lực.

Lâm Sơ Văn nhìn Lâm Sơ Văn, hỏi: “Như thế nào?
Sở Diệp nghĩ, nói: “Lần bày Lý Thiên khó sống."
Sau lưng hai nữ nhân kia vốn có chổ dựa, bọn họ tiếp cận, Lý Thiên cũng chỉ là làm theo chỉ thị.

Mà giờ đây bọn họ lại phát hiện bọn họ bị Lý Thiên dắt mũi, coi bọn họ như kẻ ngốc mà chơi, thì lấy tính cách của cả hai nhóm người kia chất chấn sẽ không tha cho Lý Thiên đâu.

“Dù nói hắn chết chắc chất nhưng cũng không phải là nhất định phải chết.” Dù sao Lý Thiên cũng không phải là loại người tốt lành gì.

Lâm Sơ Văn thầm nghĩ đây không phải là lần đầu tiên mà Lý Thiên làm loại việc này, nhưng chỉ là lần này hắn vận khí không tốt gặp phải hai nữ tu sau lưng có Hồn Sư tọa trấn.

Sở Diệp chống cằm, nói: “Vốn còn tưởng chờ hai đám người kia lưỡng bại câu thương hắn ở giữa hưởng lợi, nhưng lần này bảo tàng vốn chẳng có thật nữa."
Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Loại việc nhặt tiện nghi của người khác, cũng không phải mỗi ngày đều có, không cần suy nghĩ

quá nhiều."
Sở Diệp, nói: “Quả nhiên, chuyện này cần vận khí rất lớn, cũng như chuyện ở Tử La Tông, hay trưởng lão Trương gia cùng Dương Chân huyết chiến, hai lần đó là hai người bọn họ đều gặp may thôi."
Sau hai canh giờ, Sở Diệp lần thứ hai thả ra linh hồn lực, quả nhiên thấy được thi thể của Lý Thiên.

Thi thể Lý Thiên bây giờ thê thảm đến nổi không giám nhìn luôn.

Mà người sau lưng của hai nữ tu kia không cam lòng nên đã đi vào thông đạo nhưng sau khi bọn họ tìm kiếm khắp nơi nhưng cuối cùng cũng phải bỏ đi vì trong đó căn bản chẳng có gì cả.

“Những người đó đi rồi, chúng ta cũng đi thôi.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, ôm Tuyết Bảo nói: “Tuyết Bảo nó nói muốn đi xem bảo tàng."
Sở Diệp: “.....” Kia không phải là bảo tàng gì cả chỉ là cái bảo tàng giả mà thôi a! Dù sau cũng đã đi đến đây rồi dù bảo tàng là giả cũng nên đi xem thử.

“Vậy đi thôi."
Tuyết Bảo có được sự đồng ý liền nhanh chân chạy tới cái động kia.

Tuyết Bảo vung đuôi chạy vọt vào bên trong động băng.

Tuy rằng Lý Thiên đã nói rằng động băng này là giả, nhưng hai nhóm ngươi kia căng bản không tin, liền phái người dò xét, còn dùng cả vũ lực nên tình trạng của động băng đã thị hư hại rất nhiều.

Tuyết Bảo ở trong động băng khai quật một hồi, không thu hoạch được gì, ngược lại còn làm cho móng vuốt bị tổn thương

do giá rét, Tuyết Bảo có chút thất vọng “Pi” một tiếng.

Lâm Sơ Văn xoa xoa Tuyết Bảo đầu, nói: “Tìm không thấy gì, vậy đi thôi."
Tuyết Bảo lắc đầu, tiếp tục đào bới khắp nơi, bỗng nhiên đào ra một cái thông đạo.

“Này có thông đạo kìa a! Mà cái thông đạo này giống như do chuột tuyết đào ra a!
Lâm Sơ Văn thử một tấn công vào thông đạo thì phát hiện trong đó được gia cố rất tốt.

“Hẳn là không phải do chuộc tuyết đào thì thông đạo sẽ không có vững chất như vậy."
Sở Diệp thả ra linh hồn lực, dò xét thông đạo, phát hiện thông đạo ở bốn hướng đều thông suốt, lại còn sâu không thấy đáy.

Do chịu hoàn cảnh hạn chế, nên Sở Diệp cũng không thể kiểm tra toàn bộ tình hình của thông đạo.

“Chẳng lẽ bảo tàng là nằm trong cái thông đạo này sao?” Nhưng nếu muốn phá được cái thông đạo này cũng sẽ không dễ dàng gì.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Có khả năng.”
Tiểu Ngân tiến đến cửa thông đạo, nhìn nhìn, rồi hạ lệnh cho một nhóm Ngân Sí Ong, mang theo thạch ánh sáng tiến vào thông đạo để thăm dò.

Thông đạo bên trong động băng thực sự là rất hẹp, Tiểu Ngân bay vào thông đạo một hồi lâu, nhưng cũng chưa có động tĩnh gì.

Sau một lúc mà vẫn chưa thấy Tiểu Ngân bay trở về, Lâm Sơ Văn nhịn không được liền có chút lo lắng

“Tiểu Ngân thế nào, không xảy ra việc gì chứ."
Sở Diệp lắc đầu, nói: “Không có việc gì, chỉ là thông đạo có chút dài, giống như là không có điểm cuối vậy."
Thông qua khế ước, Sở Diệp có thể thất rõ bọn Tiểu Ngân đang ở trong thông đạo.

Cái này thông đạo này cũng không biết là hình thành như thế nào, nếu thật sự muốn đem thông đạo mở ra, chỉ sợ là đem toàn bộ sông băng ở khi vực này đào lên hết, nhưng đó là đại công trình, thời gian bỏ ra cũng không ít.

“Sẽ không gặp phảo hung thú chứ."
Ở băng nguyên đúng là có không ít Hồn Thú, Sở Diệp lấy ra la bàn trinh trắc rồi, nói: “Nơi này không có mặt của bất kỳ loại Hồn Thú nào cả, chất là không gặp hung thú gì đâu."
Lâm Sơ Văn nghe Sở Diệp nói, cũng miễn cưỡng gật gật đầu, nói: “Như vậy thì tốt."
Sở Diệp ở trong băng động đợi hết non nửa ngày bỗng nhiên tinh thần rung lên, “Tiểu Ngân giống như tìm được cái gì đó.”
Lâm Sơ Văn nghe vậy có chút chờ mong, nhỏ giọng nói thầm nói: “Chẳng lẽ cái mà Lý Thiên gọi là bảo tàng là thật sự tồn tại?”
Sở Diệp gật đầu, có chút phấn chấn nói: “Rất có khả năng.”.

Đọc thêm nhiều truyện ở # TRÙMtruyệ n.N ET #
Qua một lúc ong đàn kéo một khối hai khối thi thể lớn bằng bàn tay đi ra.

Sở Diệp nhìn mấy cái thi thể bị kéo ra, có chút kỳ quái nói: “Đây là cái gì a!"
Lâm Sơ Văn có chút kinh hỉ nói: "Đây.....!Đây hình như là Băng Tằm."
“Băng Tằm?”
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy, là Băng Tằm, chúng là một loại linh thú đặc biệt chỉ sinh tồn ở bên trong sông băng, bọn nó lấy hàn băng làm thức ăn, sau khi chúng ăn hàn băng thì sẽ cô

động hàn khí rồi dựng dục hàn khí thành Hàn Tủy ở trong cơ thể chúng, Băng Tằm sống được càng lâu sẽ dựng dục ra Hàn Tủy có phẩm chất càng cao, giá trị càng lớn."
Sở Diệp nhìn thi thể của Băng Tằm, nói: “Vậy trong thân thể mấy con Băng Tằm này có Hàn Tủy?"
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy, dựa theo hình thể của đám Băng Tằm này Hàn Tủy bên trong cơ thể chúng sợ là phẩm chất sẽ không thấp đâu."
Băng Tằm trưởng thành, yêu cầu tiêu phí một khoảng thời gian rất lớn.

Một con Băng Tằm sống trên mười năm mới có thể dựng dục ra một khối hạ đẳng băng tủy, sống trên ba mươi năm, mới có thể dựng dục ra một khối trung đẳng băng tủy, sống trên một trăm năm mới có thể dựng dục ra một khối thượng đẳng băng tủy, mà Băng Tằm sống từ một ngàn năm thì liền khó lường, chúng có thể dựng dục ra cực phẩm băng tủy, nhưng xưa nay Băng Tằm đều sống không đến một ngàn tuổi.

Có những gia tộc chuyên môn nuôi dưỡng Băng Tằm, nhưng chuyện này bởi vì tốn quá nhiều thời gian nên trên cơ bản là tiền nhân trồng cây, hậu nhân hái quả.

Lâm Sơ Văn hoài nghi, năm đó tổ tiên Lý Thiên, hẳn là phát hiện hoặc là chính họ đã nuôi thả những con Băng Tằm này ở đây.

Lúc ấy Băng Tằm chỉ là ấu tể, mà Băng Tằm ấu tể thì trong cơ thể không có hình thành Băng Tủy, nên không có gì giá trị, mà tổ tiên Lý Thiên sau nuôi thả đám Băng Tằm, liền ghi nhớ kỹ vị trí, vẽ thành tàng bảo đồ, để lại cho hậu nhân.

Mà hậu nhân không biết bên trong tàng bảo đồ có bảo tàng gì, nên họ cứ nghĩ là núi vàng núi bạc, nên khi vừa mở đại môn thấy bên trong trống rỗng liền nghĩ là tàng bảo đồ là giả.

Lý Thiên có thể là bởi vì đặc kỳ vọng quá cao đối tàng bảo đồ,

nên khi phát hiện ở đây chẳng có gì nên tâm lý trở nên vặn vẹo biến thái, rồi đem thứ này ra đi lừa gạt người khác.

Lâm Sơ Văn lấy một cái hộp ngọc, đem thi thể Băng Tằm để vào hộp ngọc rồi phong ấn lại.

Sở Diệp nhìn hành động của Lâm Sơ Văn, nói: “Thứ này chất là đối với Tuyết Bảo có rất nhiều chỗ lợi, nhưng mà Tuyết Bảo hiện tại không thể dùng được phải không?"
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy Tuyết Bảo hiện tại nếu dùng Hàn Tủy, rất có thể sẽ bị đông cứng mà chết."
Băng tủy chỉ có lợi cho Hồn Thú đã tiến giai Chiến Tướng dùng chúng để đột phá bình cảnh, Tuyết Bảo nếu hiện tại là Chiến Tướng cấp 1, dùng Băng tủy là có thể nhanh chóng đột phá đến cấp 2, nhưng đáng tiếc, Tuyết Bảo hiện tại chỉ mới là Sĩ cấp cấp 9.

Lâm Sơ Văn có chút không biết nói gì, Hàn Băng Sát Khí thì không tìm được, mà thứ thích hợp cho Chiến Tướng cấp thì Tuyết Bảo đã tìm được rồi hai kiện.

Sở Diệp có chút tò mò nói: "Ngươi nói thử xem, mấy con Băng Tằm này đã ẩn chứa băng tủy, vậy đại khái giá trị của chúng là bao nhiêu tiền?"
Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Theo ta nghĩ hẳn là khoảng 30 vạn đồng vàng.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Vạy có thể xem như bọn họ vừa thu vào một bút không nhỏ đấy.” Miễn cưỡng có thể xem như là bảo tàng.

Hai người không biết sự thật là tổ tiên Lý gia kỳ thật là một đại gia tộc, trong gia tộc khế ước rất nhiều Băng Tuyết Cự Vượn, mà băng tủy có tác dụng giúp Chiến Tướng Băng Tuyết Cự Vượn đột phá.

Rất nhiều Lý gia đệ tử, sau khi tiến giai Chiến Tướng liền sẽ ra ngoài tìm kiếm Băng Tằm thành niên, để láy băng tủy.

Lý gia nắm giữ một loại độc môn giúp họ có thể tìm được Băng Tằm, đáng tiếc thời thế đổi thay, Lý gia dần dần xuống dốc.

Gia tộc dần dần không còn khế ước Băng Tuyết Cự Vượn làm Hồn Sủng, sư, mà những điển tịch do tổ tiên lưu lại cũng thất lạc.

Khi truyền tới đời Lý Thiên thì gia tộc đã lụi bại không còn gì, còn Lý Thiên thì đem tàng bảo đồ mà tổ tiên lưu lại trở thành cứu vật cứu mạng nghĩ rằng bên trong có núi vàng núi bạc, chỉ là khi đi tìm được nó, thì lại phát hiện nó chỉ là một tòa băng sơn bình thường, sau đó Lý Thiên khai quật rất lâu nhưng cũng không thu hoạch được gì, rồi chính mình ngay lúc đó hắn đã bị nữ nhân trước kia trào phúng một phen, nói là Lý Thiên lấy tàng bảo đồ giả đi gạt người.

Lý Thiên hết đường chối cãi, cũng cảm thấy tàng bảo đồ mà tổ tiên cũng là đang trêu đùa hắn nên lúc đó hắn đã rất phẫn nộ.

Sở Diệp có chút phấn chấn nói: “Này bên trong băng sơn tựa hồ có rất nhiều thông đạo, có lẽ sẽ tìm được thêm một con Băng Tằm thì sao."
Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Băng Tằm khi thành niên thì ý thức lãnh địa rất cao ta nghĩ ở chung quanh cũng không còn nữa đâu."
Sở Diệp có chút tiếc nuối nói: “Một khi đã như vậy, thì thôi."
……!
Sau khi phát hiện Băng Tằm thì vận may của hai người bọn họ giống như đã dùng hết, suốt hơn nửa năm, đều không có thu hoạch gì khác cả."
Hơn nữa năm qua bọn họ cũng phát hiện không ít sào huyệt của Băng Bò Cạp, nhưng chỉ là sào huyệt của Băng Bò Cạp cấp thấp.

Băng Bọ Cạp cấp bậc quá thấp nên cũng không tìm được sát khí, nhưng được cái thịt của chúng thì ăn rất ngon.

“Xem thời tiết này, chất là bảo tuyết sắp tới, chúng ta nên đi tìm một cái băng động để trốn.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Được."
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn khi mới tới Băng nguyên do không có kinh nghiệm nên khi gặp bảo tuyết cũng không kịp trốn đi xém chút nữa là bị nó cuốn đi, nhưng may mắn lần bảo tuyết kia không lớn nên hai người bọ họ không sau.

Sở Diệp rất nhanh đã tìm được một cái băng động, băng động tuy có chút hẹp.

Mà nhờ đó Sở Diệp tự nhiên mà đem Lâm Sơ Văn ôm vào trong lòng ngực.

Hồn Sủng Sư sau khi tiến giai Hồn Sư, thân thể cùng linh hồn lực đều sẽ được rột rữa qua.

Lâm Sơ Văn thì không thể so với Sở Diệp, hắn bây giờ còn là một Hồn Sĩ, nên đối với rét lạnh lực chống đỡ cũng là hữu hạn.

Trong nửa năm qua, Sở Diệp thường xuyên ôm Lâm Sơ Văn để truyền hồn lực để giúp hắn không bị đông cứng.

Lần đầu, Lâm Sơ Văn đối với loại thân mật này còn có chút không quen, nhưng hiện tại tập mãi cũng thành thói quen.

Sở Diệp ôm Lâm Sơ Văn, có chút phát sầu nói: “Không biết khi nào, thì mới có thể có tìm được sát khí."
“Tìm kiếm sát khí dựa vào vận may rất nhiều nói không chừng một hoặc hai năm là chúng ta có thể tìm được thôi ngươi không cần sốt ruột” Lâm Sơ Văn khuyên giải an ủi nói.

Sở Diệp cười, nói: “Ngươi cũng thật là điềm nhiên.”
“Không ta mà tất cả mọi người đều là nghĩ như thế cả!” Có không ít Hồn Sĩ cấp 9 tiến giai Hồn Sư, đều là phải cần tích lũy từ mấy năm cho đến mười mấy năm đấy thôi.

Sở Diệp có thể nhân lúc Tử La Tông diệt tông, mà cướp được một phần sát khí, thì thật ra là vận khí của hắn đã rất lớn.

Sở Diệp cau mày, có chút gắp gáp nói: “Chúng ta cũng không thể tiếp tục chậm chạp như thế a!”
Lâm Sơ Văn nếu cứ là Hồn Sĩ hoài, mà một không chú ý thì Tuyết Bảo sẽ bị hòi ly của nữ chủ ăn mất.

Lâm Sơ Văn xoay đầu nhìn Sở Diệp, có chút nghi hoặc nói: “Ta luôn cảm giác ngươi giống như rất sốt ruột, ngươi đang sợ hãi cái gì a!
Sở Diệp nhấp môi, thở dài, nói: “Ta là sợ ngươi sẽ chết."
Lâm Sơ Văn liền sửng sốt một chút, khó hiểu nói; “Ta vì cái gì mà chết?” Hắn đã là Hồn Sĩ cấp 9, tuy rằng không có sát khí tạm thời không thể trở thành Hồn Sư, nhưng cũng sẽ không vô duyên vô cớ mà chết đi!
Sở Diệp banh mặt, không nói gì.

Lâm Sơ Văn bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, quay đầu, nói: “Ngươi chẳng lẽ mơ thấy ta đã chết?”
Sở Diệp như cũ không nói gì, bất quá sắc mặt có chút khó coi.

“Chẳng lẽ trong mộng ta thật sự đã chết?’
Sở Diệp bị Lâm Sơ Văn nhìn chằm chằm, khẽ thở dài, nói: “Đúng vậy, ngươi ở trong mộng thật sự đã chết.”
Lâm Sơ Văn bây giờ đã nẩy nở rất nhiều, dung mạo cũng xuất chúng, mà dung mạo của hắn cùng nữ chủ cũng tương đồng rất nhiều, mà giờ đây hắn lại càng xuất chúng hơn trong chuyện, đúng như tác giả có vẽ đẹp yêu nhân hoặc chúng.

Lâm Sơ Văn do dự một chút, hỏi: “Ngươi trong mộng đã thấy ta đã chết như thế nào?
Lâm Sơ Văn đã sớm hiểu rõ về sự linh nghiệm mà những giấc mộng của Sở Diệp mang lại, cũng không dám khinh thường những giấc mộng hư vô mờ mịt của Sở Diệp.

Sở Diệp cũng không giấu giếm nữa liền nói: “Theo trong mộng thì ngươi thích Mộ Lăng Thiên vì ghen ghét mà tính kế Lâm Mộng Dung, rồi bị Mộ Lăng Thiên giết chết."
Lâm Sơ Văn “A” một chút, nói: “Sao có thể?
Sở Diệp xoa đầu Lâm Sơ Văn, nói: “Ngươi yên tâm, cảnh trong mơ cũng không phải không thể thay đổi, ta nhất định sẽ không để ngươi xảy ra bất cứ chuyện gì."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói; “Yên tâm, cảnh trong mơ nhất định sẽ không thành sự thật."
Trước kia Sở Diệp cũng từng nói quá, mơ thấy hắn cưỡng bạo Lâm Mộng Dung, rồi bị Sở Tư Thần giết chết, mà việc kia cũng qua đi mà không phải sao.

“Nếu dựa theo tình cảnh trong mơ, thì ta bởi vì thích Mộ Lăng Thiên nên mới chết, vậy thì việc ta chết chấn chấn sẽ không xảy ra, bởi vì ta bây giờ không có thích Mộ Lăng Thiên."
“Nếu ngươi đã nói như thế này, vì có thể sống lâu trăm tuổi, ngươi nhất định không thể thích Mộ Lăng Thiên a!” Sở Diệp không yên tâm mà dặn dò nói.

Lâm Sơ Văn cười, nói: “Được nhất định ta không thích hắn đâu."
Lâm Sơ Văn cúi đầu, thầm nghĩ, ngươi mà hắn thích là Sở Diệp, cũng sẽ không vô cớ mà đi thích Mộ Lăng Thiên đâu, mà cẩn thận ngẫm lại, lúc trước khi ở hội đấu giá thì Sở Diệp đã nhắc nhở hắn phải cách xa Mộ Lăng Thiên, thì ra là bởi cái nguyên nhân này sao.

Lâm Sơ Văn bỗng nhiên nghĩ tới một sự kiện, lúc trước Mộ Lăng Thiên đã từng mời hắn gia nhập Mộ gia, còn từng nói muốn giới

thiệu hắn cho một vị dược tề đại sư.

Mà lúc ấy đầu óc hắn giống như bị điều khiển vậy, thiếu chút nữa đã đáp ứng rồi.

Nếu lúc ấy hắn đáp ứng nói không chừng lúc này hắn đã chết cũng không chừng..

Chương 99: Hàn Băng Sát Hố

Editor: Tĩnh
Tiểu hồ ly ghé vào cửa động nhìn tuyết bay đầy trời, có chút nhàm chán mà ngáp dài.

Sở Diệp nhìn bảo tuyết bên ngoài mà nhăn mày, nói: “Trận bảo tuyết này trong thời gian ngắn chất sẽ không dừng lại đâu."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Ta cũng nghĩ vậy."
Lâm Sơ Văn lấy ra hai lọ Viêm Dương dược tề, đưa một lọ cho Sở Diệp.

“Dược tề còn lại bao nhiêu a!” Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn kiểm tra nhẫn không gian rồi, nói: “Còn có tám lọ."
Sở Diệp cau mày, nói: “Không còn lại bao nhiêu a!"
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy!” Trước đó hắn chuẩn bị không ít dược tề nhưng tới đây lượng tiêu hao có chút vượt dự kiến nếu thêm một thời gian mà không tìm được sát khí thì hai người bọn họ phải rời đi băng nguyên để tu dưỡng một thời gian rồi mới quay lại đây.

Ghé vào cửa động xem tuyết, bỗng nhiên Tuyết Bảo đứng dậy, chạy nhanh ra ngoài.

Lâm Sơ Văn thấy tiểu hồ ly bổng nhiên chạy đi liền nhíu mày.

Sở Diệp có chút khó hiểu nói: “Tuyết Bảo bị làm sao vậy a!"

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Không biết, chỉ sợ là phát hiện cái gì." Tiểu hồ ly chạy đi không bao lâu liền quay lại trên lưng còn cõng một con hồ ly nhỏ xíu vào băng động.

Tiểu hồ ly kia chỉ lớn bằng một bàn tay, thoạt nhìn nho nhỏ một đoàn, thập phần đáng yêu.

Tiểu hồ ly kia chợt thấy trong sơn động có hai người, liền bị hoảng sợ, mà chạy loạn khắp nơi, Sở Diệp cho nó một cái đùi gà thì nó đã an tĩnh lại.

Sở Diệp rất có hứng thú nhìn tiểu hòi ly kia ghé vào trong động mà gặm đùi gà.

“Là một con Tuyết Hồ bản xứ a!” Cực Bắc Băng Nguyên là nơi sinh sống của không ít Tuyết Hồ, dọc theo đường đi, bọn họ cũng đã gặp vài con.

Tuyết Bảo có huyết mạch tương đối cao, nên khi gặp được Tuyết Hồ nó thường dò hỏi tin tức từ chúng nhưng do đám Tuyết Hồ kia linh trí còn chưa khai chúng cũng chẳng biết sát khí là gì, nên cũng không cung cấp được manh mối gì hũu dụng cả.

Sau khi tiểu hồ ly kia ăn no Tuyết Bảo như cũ cùng dò hỏi đối phương về sát khí.

Sở Diệp tuy rằng đối với viêch Tuyết Bảo có thể dò hỏi ra cái gì không ôm hy vọng gì.

nhưng cũng không có ngăn cản.

Tuyết Bảo cùng tiểu hồ ly giao lưu một hồi, thì bỗng nhiên hưng phấn lên.

Sở Diệp nhìn bộ dạng của Tuyết Bảo, liền Lâm Sơ Văn hỏi: “Có phải có thu hoạch gì phải không?

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy, con tiểu hồ ly kia nói, nhà của bọn nó trước kia trụ ở một địa phương, rồi miêu tả cho Tuyết Bảo rằng ở đó có một cái hố to mà bên trong lại có khí sương mù, bất quá, sau này lại bị một con bò cạp, tới đuổi cả nhà nó còn ăn hết người nhà nó, bây giờ chỉ còn mình nó sống xoát."
Sở Diệp nghe vậy, tức khắc đại hỉ, nói: “Cái hố có sương mù kia chất là sát hố."
Tới Cực Bắc Băng Vực đã lâu như vậy, cuối cùng cũng có một nơi có sát khí.

Sau khi bảo tuyết tan hai người bọn họ liền dò hỏi vị trí của nơi kia từ tiểu hồ ly rồi đi đến đó.

Tiểu hồ ly kia vốn không muốn trở về nơi đó nhưng bởi vì không chịu nổi sự dụ hoặc của con gà, nên nó đã đồng ý.

Tới gần vị trí mà tiểu hồ ly kia nói, Sở Diệp lấy la bàn ra trinh trắc thì phát hiện ở đây tgaatj sự có một con Băng Bò Cạp cấp 9 đàn muốn tiến giai.

“Quả nhiên có bò cạp cấp 9 tồn tại, mà giờ đây nó đang ở thời khắc tiến giai mấu chốt.

Chúng ta bây giờ động tác phải mau, nếu không để sát khí bị họ hấp thu hết thì xem như tất cả nổ lực của chúng ta sẽ thành công cốc hết.” Sở Diệp nói.

"Một khi con bọ cạp kia tiến giai thành công thì mọi chuyện coi như xong" Lâm Sơ Văn, nói.

Hai người một ong, một hồ chạy nhanh qua đó, con tiểu hồ ly kia kiêng kị Băng Bò Cạp, không muốn tiếp tục cùng họ đi, nên Sở Diệp đã tặng nó một con gà làm thù lao, rồi thả nó đi.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi theo la bàn chỉ dẫn, tìm được một

cái băng cốc, mà bên trong băng cốc quả nhiên có một cái sát hói thật lớn.

Còn có một con Băng Bò Cạp rất lớn, đang ở bên cạnh sát hố mà chậm rãi hấp thu sát khí.

Tiểu Ngân làm đầu tàu gương mẫu mà xông ra ngoài, đối với Băng Bò Cạp phát động Sóng Âm Công Kích.

Băng Bò Cạp đang lúc đắm chìm thời khắc tiến giai mấu chốt, bị Tiểu Ngân một rống, làm việc tiến giai bị bắt đánh gãy, một sợi máu từ này trong miệng liền chảy ra.

Sở Diệp thấy một màn như vậy, có chút vui sướng.

Băng Bò Cạp một thân giáp trụ, không sợ nọc độc, Sở Diệp còn đang rầu rĩ không biết phải làm sao bây giờ, không nghĩ tới sau khi Tiểu Ngân tiến giai Tướng cấp thì Sóng Âm Công Kích cũng lợi hại thêm rất nhiều.

Tiểu hồ ly cũng xông lên hướng Băng Bò Cạp mà đánh ra một chảo, móng vuốt của tiểu hồ ly đã được mài giũa càng ngày càng cứng cỏi, một vuốt của nó đã khiến cho bộ giáp của Băng Bò Cạp xuất hiện vết móng vuốt.

Băng Bò Cạp tràn đầy phẫn nộ duỗi cái kìm của nó mà công kích tiểu hồ ly.

Băng Bò Cạp trước đó đã chịu Sóng Âm Công Kích của Tiểu Ngân nên hành động có chút chậm chạp, nhờ đó tiểu hồ ly cũng dễ dàng mà tránh thoát công kích của Băng Bò Cạp.

Tiểu hồ ly tuy rằng thân hình linh hoạt, nhiều lần công kích đắc thủ, nhưng Băng Bò Cạp có một thân giáp xác thập phần cứng rắn, tiểu hồ ly tuy có vài lần đắc thủ, nhưng cũng chỉ là làm trầy bộ áo giáp ngoài của con bọ cạp kia thôi.

Sở Diệp đem ong đàn triệu hoán ra, Tiểu Ngân liên cùng ong đàn, lại lần nữa phát động Sóng Âm Công Kích.

Có ong đàn phụ trợ, nên lần Sóng Âm Công Kích này có thanh thế rất khổng lồ, trực tiếp phá hủy thức hải của Băng Bò Cạp.

Băng Bò Cạp biến đần độn, cũng đã không còn là đối thủ của Tuyết Bảo không bao lâu thì đã bị Tuyết bảo giết chết.

Sở Diệp nhìn ong đàn, như suy tư gì đó.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: "Lại nghĩ cái gì đấy?"
"Suy nghĩ tới khế ước thú tiếp theo."
Sở Diệp đã tiến giai Hồn Sư, có rất nhiều Hồn Sư sau khi tiến gia sẽ gấp gáp mà khế ước con Hồn Thú thứ hai, nhưng Sở Diệp lại muốn thay Lâm Sơ Văn tìm kiếm sát khí, nên việc này liền bị bỏ qua một bên.

Giống như lần này ong đàn đã bị hạn chế không thể tung ra hết sức khi chiến đấu.

Tiểu Ngân bây giờ chính là Chiến Tướng a! Nên mới có thể dễ dàng đối phó với con bò cạp kia, cũng còn bởi vì con bò cạp kia có cấp bậc thấp hơn Tiểu Ngân nếu cả hai ngang nhau thì mọi chuyện không dễ như vậy đã kết thúc.

Sở Diệp đang cân nhắc hắn lần sau khi khế ước với Hồn Thú thứ hai cần phải kiếm một con Hồn Thú có thân hình phải to lớn uy mãnh không thì ít nhất là phải đào được động.

Thăm dò di tích, sông băng gì đó, hẳn đều là yêu cầu đào hố, mà bởi vì Tiểu Ngân chỉ có nho nhỏ một đoàn, nên những việc đó đều là Tuyết Bảo làm, giờ ngẫm lại hắn thấy rất ngượng ngùng.

Cảm nhận được Sở Diệp muốn khế ước thêm một con Hồn Thú khác, Tiểu Ngân ngây lập tức tràn đầy phẫn nộ mà phe phẩy cánh.

Sở Diệp vẫy vẫy tay, nói: “Đừng nháo, ta đang giúp ngươi tìm thêm một tiểu đệ ngươi còn ở đó mà ồn ào cái gì."
Tuyết Bảo bổ sọ não của Băng Bò Cạp, lấy ra tinh hạch từ bên trong, Băng Bò Cạp đã bắt đầu lột xác nên phẩm chất của tinh hạch so Sĩ cấp cấp 9 bình thường khác đều tốt hơn rất nhiều.

Băng Bò Cạp vừa chết, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văm bắt đầu nghiêm cứu sát hố.

“Hảo lãnh a!” Giải quyết xong Băng Bò Cạp, Lâm Sơ Văn mới ý thức được ở đây lạnh hơn những chổ khác rất nhiều.

Cực Bắc Băng Nguyên vốn dĩ đã lạnh, mà nơi này còn có Hàn Băng Sát Khí, nên cũng vì vậy mà lạnh hơn những nơi khác hơn mấy lần.

Sở Diệp tự nhiên ôm lấy Lâm Sơ Văn, vận chuyển hồn lực, hỏi: “Đở hơn chưa."
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Khá hơn nhiều rồi."
Lâm Sơ Văn quan sát sát hố, sát hố hơn phân nửa đã bị huyền băng che đậy, nếu một khi đánh vỡ huyền băng, thì sát khí sẽ hoàn toàn phóng xuất ra.

Bởi vì Băng Bò Cạp còn không có tới kịp đánh vỡ huyền băng, cho nên lượng sát khí xói mòn cũng không tính là quá nghiêm trọng.

“Muốn đánh nát huyền băng sao?” Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Không cần, lớp băng này có chỗ hổng, vừa lúc có thể chậm rãi hấp thu."
Cái sát hố này sở dĩ không bị phát hiện, có một nguyên nhân rất

lớn chính là do bị lớp huyền băng phong ấn, nếu không những Hồn Thú cấp 9 chung quanh đây đã sớm bị hấp dẫn mà đi đến đây rồi.

Cái sát hố này rất lớn mà sát khí bên trong cũng rất nhiều.

Tuy rằng đã bị Băng Bò Cạp hấp thu một ít, nhưng nếu bọn họ muốn thu một phần Huyền Băng sát khí, vẫn là dư dả.

Tiểu hồ ly ngồi ở bên cạnh sát hố, không ngừng đem sát khí dẫn vào bên trong thân thể, Tiểu Ngân suất lĩnh ong đàn vì tiểu hồ ly mà hộ pháp.

Tiểu hồ ly không ngừng hấp thu sát khí bên trong sát hố, bề mặt ngoài của thân thể ngưng kết một tầng băng sương.

Sở Diệp nhìn trạng thái của tiểu hồ ly, không yên tâm nói: “Tiểu hồ ly không có việc gì chứ."
Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Không có việc gì, Tuyết Bảo chỉ là quá hưng phấn thôi."
Từng sợi sát khí dũng mãnh mà truyền vào thân thể Tuyết Bảo, Tuyết Bảo thực lực dưới sự rèn luyện của sát khí mà không ngừng tăng lên.

Lâm Sơ Văn phải uống liên tục mấy lọ dươc tề linh hồn để tiến hành phụ trợ hồn lực cho Tuyết Bảo.

Theo sát khí dũng mãnh tiến vào, đuôi của tiểu hồ ly đột nhiên duỗi trường ra thêm hai cái đuôi khác chuyển hóa thành Tam Vĩ Yêu Hồ.

Lâm Sơ Văn nhìn Tuyết Bảo mộc ra tới hai cái đuôi, liền rất kinh hỉ.

Sở Diệp hai tròng mắt cũng sáng lên nói: “Tuyết Bảo của chúng

ta đã biến thành Tam Vĩ Yêu Hồ kìa."
Nếu Tuyết Bảo đã mộc ra thêm hai cái đuôi thì chứng tỏ huyết mạch Cửu Vĩ Yêu Hồ trong người nó đã chính thức bị đánh thức, nhưng hình như trong truyện Tuyết Bảo không có thức tỉnh thành Tam Vĩ Yêu Hồ, do đó có thể thấy được, Tuyết Bảo đã trưởng thành và vượt qua khỏi sự kiểm soát của ngồi bút của tác giả.

Sở Diệp thầm nghĩ: Quả nhiên Lâm Sơ Văn đi theo hắn còn có tiền đồ hơn so với đi theo tên Mộ Lăng Thiên kia rất nhiều, Sở Diệp vừa nghĩ vừa cảm thấy rất vui, tới nổi không kiềm chế được mà moẻng miệng cười.

Lâm Sơ Văn tràn đầy kích động nói: “Tuyết Bảo thật sự biến thành Tam Vĩ Yêu Hồ."
Cửu Vĩ Yêu Hồ chỉ là một truyền thuyết, mà Lâm Sơ Văn trước giờ chỉ phỏng đoán Tuyết Bảo có một chút huyết mạch của Cửu Vĩ Yêu Hồ nhưng xưa nay lại chưa bao giờ có hy vọng quá xa vời là Tuyết Bảo có thể biến thành Cửu Vĩ Yêu Hồ..

Mà hiện tại Tuyết Bảo đã có ba cái đuôi, liền khiến cho Lâm Sơ Văn hy vọng có lẽ Tuyết Bảo của hắn là thật sự có thể lột xác thành Cửu Vĩ Yêu Hồ.

"Thật sự là mọc ra ba cái đuôi” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp một cái, cảm kích nói: “Còn phải cảm ơn Cửu Vĩ Hồ Thảo của ngươi, nó đã giúp cho Tuyết Bảo rất nhiều."
Trong khoảng thời gian này, số lượng Cửu Vĩ Hồ Thảo mà tiểu hồ ly ăn đã sớm vượt qua 40 cây, đối một con Sĩ cấp hồ ly mà nói, đây là một con số không thể tưởng tượng.

Sở Diệp cười, nói: “Làm gì có.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Trong cuốn tiểu thuyết kia Tuyết Bảo không có mọc ra ba cái đuôi, nhưng con Hỏa Hồ của nữ chủ thì hình

như có mọc ra ba cái đuôi, mà Cửu Vĩ Hồ Thảo trong hội đấu giá lần trước bây giờ thì nằm trong tay hắn, không biết con Hỏa Hồ của Lâm Mộng Dung, còn có thể mọc ra ba cái đuôi không.

Bảy ngày sau, sát khí bên trong sát hố đã bị hấp thu hầu như không còn, tiểu hồ ly rốt cuộc cũng kết sát thành công tiến giai thành Chiến Tướng.

Bởi vì sát khí phẩm chất tương đối cao, nên tiểu hồ ly lần này tiến giai rất thuận lợi, huyết mạch cũng được tăng lên rất nhiều.

Tiểu hồ ly tiến giai thành công, nó ngây lập tức liền nhảy múa liên tục lắc lư ba cái đuôi lông xù xù biểu diễn một đoạn vũ đạo, Tiểu Ngân cũng suất lĩnh ong đàn, vì tiểu hồ ly làm bạn nhảy.

Sở Diệp nhìn tiểu hồ ly cùng Tiểu Ngân cuồng hoan, cảm thấy hình như là hai đứa nó giống như đang cắn thuốc nên bị hưng phấn quá mức thì phải.

Tiểu hồ ly sau khi tiến giai, một thân da lông y như vừa mới tắm qua linh thủy, vừa nhìn thì đã biết chạm vào sẽ cho cảm xúc rất tốt, làm người ta nhịn không được mà muốn sờ một phen.

Lâm Sơ Văn đem sát hố phong ấn lai.

“Cái này sát hố, về sau trở nên vô dụng sao?” Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Không phải, chỉ cần có sát hố thì sẽ có thể chậm rãi dựng dục ra sát khí, quá mười mấy năm, vài chục năm, hẳn là sẽ có tân sát khí được dựng dục ra tới, có lẽ đến lúc đó, chúng ta còn có thể lại tới đây thu một phần sát khí."
Một phần sát khí có giá trị trên trăm vạn, đó cũng là một bút tài phú không nhỏ chút nào.

Nếu đến lúc đó, bọn họ thực sự mà nghèo có lẽ là có thể mượn cái sát hố này kiếm được một bút thu nhập thêm.

Sở Diệp nhăn mày, nói: " Phải đợi lâu như vậy a!"
Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Cũng không phải là lâu."
Mười mấy năm thời gian này đối với rất nhiều Hồn Sủng Sư mà nói, cũng chính là trong nháy mắt mà thôi, phải biết rằng, rất nhiều Hồn Sĩ đều yêu cầu tiêu tốn vài mấy chục năm để đi tìm kiếm sát khí.

Sở Diệp chống eo, có chút đắc ý nói: “Vài năm sau, nói không chừng gia sản của chúng ta đã là mấy ngàn vạn đồng vàng rồi."
Lâm Sơ Văn cười, nói: “Đúng vậy! Đúng vậy! Ngươi là lợi hại nhất."
Lâm Sơ Văn đối với lời nói của Sở Diệp cũng không quá xem trọng dù Sở Diệp có ra sau thì hắn cũng sẽ đi theo Sở Diệp.

Một ít đại gia tộc một năm thu vào cũng là mấy trăm vạn đồng vàng, mà hiện tại trên người bọn họ cũng đang có mấy trăm vạn đồng vàng, điều là từ di tích của Tử La Tông mà kiếm được.

Đại tông môn bị diệt là chuyện ngàn năm khó gặp một lần, chuyện của Tử La Tông rốt cuộc chỉ có được một lần không có lần sau.

Bọn họ tuy rằng thu vào cao, mà tiêu dùng thật sự cũng không nhỏ, nếu muốn tích góp được đồng vàng cũng không phải là chuyện dễ dàng, tuy rằng như thế, Lâm Sơ Văn cũng không muốn tát nước lạnh vào Sở Diệp.

Tiểu hồ ly tiến giai thành công, Lâm Sơ Văn cũng thành Hồn Sư.

Trước đó Lâm Sơ Văn thực lực không đủ, mặc dù có Viêm Dương dược tề, nhưng lúc nào cũng yêu cầu Sở Diệp dùng hồn lực để bảo vệ hắn, nhưng hiện giờ hắn tiến giai thành công, liền không cần Sở Diệp lúc nào cũng phải bảo vệ hắn.

Lâm Sơ Văn tiến giai xong đã giúp cho Sở Diệp giảm đi áp lực rất nhiều, nhưng Sở Diệp lại mất đi cơ hội ôm mỹ nam vào lòng nên có chút tiếc nuối.

Lâm Sơ Văn cảm thụ được trong thân thể chính mình đang có một lực lượng hoàn toàn mới đang chạy khắp thân thể nhịn không được tâm tình vui vẽ.

Tuy rằng hắn vẫn nói với Sở Diệp mọi chuyện không cần gấp gáp, nhưng mắt thấy thực lực của Sở Diệp không ngừng tăng lên.

Mà thực lực của hắn lại dừng bước không tăng lên, nên trong lòng Lâm Sơ Văn vẫn là có chút sốt ruột, hiện giờ hắn cuối cùng cũng tiến giai Hồn Sư, việc đó khiến Lâm Sơ Văn âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi
Tiểu hồ ly sau khi tiến giai Chiến Tướng, Lâm Sơ Văn liền lấy ra một viên Hàn Băng Thạch, giao cho Tuyết Bảo.

Tuyết Bảo đối Hàn Băng Thạch đã thèm nhỏ dãi từ lâu, chỉ là do vẫn luôn không dám hấp thu, này đã tiến giai Chiến Tướng, cuối cùng là có thể hấp thu
Tiểu hồ ly đối với Hàn Băng Thạch hít một hơi, hàn lực bên trong Hàn Băng Thạch, nhanh chóng chảy vào thân thể Tuyết Bảo, không bao lâu một khối Hàn Băng Thạch đã bị hấp thu xong, hóa thành mảnh vỡ.

Tuyết Bảo hấp thu hàn lực bên trong khối Hàn Băng Thạch, thì đã giúp nó hoàn toàn củng cố cảnh giới của Chiến Tướng.

“Trạng thái của Tuyết Bảo thực ổn định a!” Rất nhiều Hồn Thú khi vừa mới tiến giai, hồn lực sẽ không quá ổn định nhưng Tuyết Bảo đại khái là do bởi vì trước đó đã tích lũy căn cơ vô cùng vững chắc, mà khi tích lũy đầy đủ căn cơ thì khi vừa mới tiến giai, hồn lực cũng sẽ rất vững chắc.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Lúc trước ăn nhiều đồ tốt như vậy, vẫn là có điểm hiệu quả.”
Tuyết Bảo lấy đầu củng củng Sở Diệp, Sở Diệp ngầm hiểu lấy ra một gốc cây Cửu Vĩ Hồ Thảo tặng cho nó coi như quà chúc mừng.

Tuyết Bảo ngao ô một ngụm, liền đem Cửu Vĩ Hồ Thảo ăn hết.

“Tuyết Bảo tuy rằng đã tiến giai Chiến Tướng, nhưng đối với Cửu Vĩ Hồ Thảo vẫn là rất yêu thích! Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Dù Tuyết Bảo đã tiến giai, nhưng Cửu Vĩ Hồ Thảo đối với Tuyết Bảo vẫn có chỗ tốt rất lớn."
Nếu Cửu Vĩ Hồ Thảo có niên đại càng dài một ít, vậy thì càng tốt.

Sở Diệp nhìn ba cái đuôi của Tuyết Bảo có chút phát sầu nói: “Tuyết Bảo mọc ba cái đuôi, có phải có chút rêu rao không."
Lâm Sơ Văn cười, nói: “Yên tâm đi, có thể thu hồi lại được."
Lâm Sơ Văn cùng Tuyết Bảo giao lưu một chút, mà Tuyết Bảo đang thưởng thức ba cái đuôi của chính mình nên cũng không tình nguyện đem hai cái đuôi khác thu lại.

“Chúng ta hiện tại đi nơi nào?" Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Không biết, trước rời băng nguyên đi đã."
Cực Bắc Băng Nguyên hoàn cảnh quá khắc nghiệt, tuy rằng Lâm Sơ Văn đã tiến giai thành Hồn Sư, nhưng vẫn là cảm thấy không thích ứng nổi nơi này.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Vậy cũng được."
Trước kia đi tới băng nguyên chính là vì tìm sát khí, hiện tại công đức viên mãn, tự nhiên cũng phải nên rời khỏi đây, nếu không phải vì Lâm Sơ Văn, Sở Diệp tuyệt đối sẽ không vô duyên vô cớ mà chạy tới đây.

Cực Bắc Băng Nguyên hoàn cảnh quá ác liệt, ngắn hạn ở chỗ này thì có thể tôi luyện ý chí, còn mà ở trường kỳ chỗ này cũng không có thứ gì tốt cả.

Tuyết Bảo cùng Tiểu Ngân tiến giai Chiến Tướng, thời gian không quá lâu, dù căn cơ của chúng hiện tại khá ổn định nhưng cũng phải tìm một địa phương an tỉnh để tất cả bọn tu chỉnh mọi thứ một thời gian đã..

Chương 100: Đắm Mình Trụy Lạc

Editor: Tĩnh
Sau khi Sở Diệp và Lâm Sơ Văn rời đi Cực Bắc Băng Vực, rồi trở về Tam Dương Thành, lần thứ hai họ quay về Tam Dương Thành.

Mà lần này trở về Tam Dương Thành là lấy thân phận Hồn Sư mà trở về, làm Lâm Sơ Văn có một cảm giác mới lạ.

“Tam Dương Thành so với trước khi chúng ta rời khỏi đã náo nhiệt hơn nhiều a!” Sở Diệp nói.

Lần trước khi hai người tới Tam Dương Thành đã chịu ảnh hưởng từ việc Tử La Tông bị huỷ diệt nên ở đây đã có đại lượng Hồn Sư chạy tới địa giới Tử La Tông thâm dò khiến nơi này vắng vẽ khá nhiều.

Hiện giờ sự việc của Tử La Tông cũng đã dần dần phai nhạt, mà dòng người đến Tam Dương Thành cũng đã dần dần khôi phục lại bình thường.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng là náo nhiệt hơn không ít."
“Tam thời chúng ta trước tiên ở Tam Dương Thành tu chỉnh một đoạn thời gian trước đã.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hảo."
Ở Cực Bắc Băng Vực gần một năm, không ngừng vất vả tìm kiếm, còn gặp phải vài lần bảo tuyết, làm cho thân tâm của Lâm

Sơ Văn mệt mỏi.

Lần này trở lại Tam Dương Thành, Lâm Sơ Văn muốn hảo hảo nghỉ ngơi, điều chỉnh lại trạng thái thân thể.

“Ta đi thuê một tiểu viện đã.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hảo."
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đều là Hồn Sư, mà Sở Diệp hiện nay trong tay có không ít tiền, liền rộng rãi bỏ ra một vạn để thêu một cái động phủ.

Động phủ mà Sở Diệp thuê có chứa một cái dược viên, linh khí thì sung túc, mà bên trong dược viên có ba mẫu linh điền.

Hoàn cảnh vô cùng mỹ lệ.

Thuê xong tiểu viện, Sở Diệp liền đem ong đàn phóng ra để thông khí, trước đó khi ở băng nguyên, rất nhiều Ngân Sí Ong vì cấp bậc quá thấp, chỉ có thể ở ngọc trụy trong không gian, này sẽ rốt cuộc có thể ra ngoài hoạt động trở lại.

Lâm Sơ Văn nhìn đám Ngân Sí Ong bay ra, bên trong đôi mắt hiện lên vài phần kinh nghi.

“Ong đàn? Hình như thực lực đã tăng lên phải không?” Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc nhìn Sở Diệp.

“Này cũng không phải bởi vì do ăn quá nhiều sao?” Sở Diệp thầm nghĩ: Ngọc trụy không gian quả nhiên là nơi rất thích hợp ong đàn trưởng thành a!
Ở băng nguyên suốt mấy tháng, Sở Diệp cũng không quá để tâm tới không gian, vậy mà trong lặng yên thì đám Ngân Sí Ong đã trưởng thành rất nhiều, nay đem Ngân Sí Ong thả ra, hắn mới đột nhiên phát hiện, bất tri bất giác bên trong ong đàn, Ngân Sí Ong cấp 5 cấp 6 đã có hơn ba bốn trăm con, còn Ngân Sí Ong cấp

7 cũng có hơn một trăm con, nếu để mọi người biết được số lượng này chất chấn sẽ bị dọa cho nhảy dựng.

Lâm Sơ Văn nhìn ong đàn, nghiêm túc nói: “Tuy rằng tiêu hao có chút lớn, nhưng có thể đem ong đàn bồi dưỡng thành như vậy, tuyệt đối vẫn là đáng giá.”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy!” Nếu giờ đây họ gặp phải ba bốn hồn sư thì bọn họ cũng không sợ.

Nhưng cũng nhờ linh hồn lực của hắn hùng hậu nếu không cũng không chịu nổi cái gánh nặng này.

Sở Diệp cười, nói: “Ít nhiều đều nhờ dược tề của ngươi."
“Tiểu Ngân trưởng thành nhanh như vậy cũng là nhờ sự trợ lực không nhỏ từ ong đàn.” Lâm Sơ Văn nói.

Ở Cực Bắc Băng Vực gần một năm, thực lực của Tiểu Ngân cũng vững bước dâng lên, bây giờ đã bước tới Chiến Tướng cấp 2 đỉnh phong, nếu lại có chút cơ duyên, hẳn là có thể đột phá.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Hẳn là vậy, mà hôm nay trước tiên nghỉ ngơi đi, rồi ngày mai chúng ta đi dạo phố, mua đồ vật."
Lâm Sơ Văn cười, nói: “Hảo a!"
Trước kia khi Tuyết Bảo chưa tiến cấp nên có rất nhiều thứ không thể dùng được, như nay Tuyết Bảo đã là Chiến Tướng, nên những thứ trước kia không dùng được thì bây giờ lại cần phải đi mua.

Sở Diệp một tay tiêu tiền, liền thu không được tay, chỉ sau mấy ngày, liền tốn hơn hai mươi vạn đồng vàng.

.....!
Lâm Sơ Văn ở tiểu viện tu luyênn mấy ngày, rồi đem trứng của Thất Thải Huyễn Điệp ra.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn lấy trùng trứng ra liền nói: “Muốn khế ước sao?”
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy.” hắn đã tiến giai Hồn Sư, nên có thể khế ước tân Hồn Sủng được rồi.

Lâm Sơ Văn đem trứng của Thất Thải Huyễn Điệp để một bên rồi láy ra một cái dược đỉnh, bên trong dược đỉnh này là Sinh Cơ dich vừa mới được phối trí ra.

Thất Thải Huyễn Điệp đã ở bên trong trứng quá lâu, nếu muốn khế ước nhất định phải trước đánh thức sinh cơ của trứng trước đã.

Bên trong dược đỉnh Sinh Cơ dịch có màu lam nhạt, tản ra một cổ hương thơn thuần kiết của cỏ cây mùi hương này làm người ta thấy dễ chịu.

Sau khi trứng của Thất Thải Huyễn Điệp tiến vào dược đỉnh thì bắt đầu nhanh chóng hấp thu dược lực bên trong Sinh Cơ dịch, rất nhanh sau đó dược lực bên trong nước thuốc đã bị hấp thu không còn.

Hiện cảm giác được “Giống như nó đang sống.” lúc trước khi nhìn thấy cái trứng này Sở Diệp luôn cảm thấy nó tử khí trầm trầm, nhưng nay nhìn lại thì đã có sức sống hơn nhiều.

Lâm Sơ Văn gật đầu, có chút vui sướng nói: “Nó đã bắt đầu tỉnh lại.”
Trước kia Lâm Sơ Văn đã tiến hành quá lấy máu nhận chủ với cái trứng này, nên so Sở Diệp thì hắn càng có thể cảm nhận được sự thay đổi của cái trứng.

Lâm Sơ Văn giơ lên khóe miệng, trạng thái bây giờ của Thất Thải Huyễn Điệp tốt hơn so với cả dự định của Lâm Sơ Văn nên làm hắn rất vui.

“Vậy ngươi bắt đầu đi, ta giúp ngươi hộ pháp.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hảo."
Lâm Sơ Văn cắt ngón tay đem máu tích lên trứng của Thất Thải Huyễn Điệp thú trứng đồng thời đọc ra chú ngữ khế ước.

Vỏ trứng hơi hơi phát ra ánh sáng, rồi sau đó giống như trứng gà phá xác, rắc rắc nứt vỡ mở ra.

Một con con bướm bay ra, đôi cánh của con bướm kia có đủ bảy màu y như cầu vòng, mỗi một phiến cách đều thoáng như một ngôi sao lập loè, nhìn qua thì dị thường mỹ lệ.

Bổng có một cổ liên hệ kỳ diệu đem Thất Thải Huyễn Điệp cùng Lâm Sơ Văn liên kết lại với nhau, do vừa mới phá xác nên Thất Thải Huyễn Điệp còn có chút suy yếu, nó ở trên không trung bay múa một vòng, rồi lại chui vào Hồn Thất của Lâm Sơ Văn.

Lâm Sơ Văn đã là Hồn Sư, linh hồn lực khổng lồ, khế ước một con Thất Thải Huyễn Điệp ấu tể cũng không quá gian nan.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Cảm giác thế nào?
“Khá tốt.”
Sở Diệp gật đầu, thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói: “Vậy là tốt rồi."
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, hỏi; “Ngươi đã nghĩ ra muốn khế ước với loại Hồn Sủng nào chưa?” Hắn tuy tiến giai sau Sở Diệp nhưng lại khế ước Hồn Sủng thứ hai trước Sở Diệp nên cảm thấy có chút xấu hổ.

Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không gấp, Hồn Sủng thà thiếu chứ không ẩu."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Cũng đúng."
“Dưỡng một mình Tiểu Ngân, đã tốn kém như vậy, nếu muốn dưỡng thêm một con ta cần phải hảo hảo trù tính.” Sở Diệp nói
“Việc khế ước Hồn Sủng, xác thật không thể qua loa.” Lâm Sơ Văn nói.

Lựa chọn Hồn Sủng để ký kết là việc đại sự nó có ảnh hưởng rất lớn tới tương lai của Hồn Sủng Sư, việc này không thể qua loa chọn đại, nếu lỡ như sau này muốn đổi cũng không phải muốn là được.

Sở Diệp cười, nói: “Không nghĩ tới cái này nữa, chúng ta đi dạo phố đi."
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp một cái, nhăn nhăn mày, nói: “Lại đi dạo phố?"
“Đúng vậy! Chúc mừng ngươi thành công khế ước được Hồn Sủng thứ hai chứ sao.” Sở Diệp đương nhiên nói.

Lâm Sơ Văn liếc nhìn Sở Diệp một cái, thầm nghĩ: Sở Diệp chính là muốn đi dạo phố, lại nói thành là muốn chúc mừng gì đó, bất quá chỉ là cái cớ."
Lâm Sơ Văn nhìn Tiểu Ngân trên vai Sở Diệp, nghĩ tới đi dạo phố cũng không tệ, vừa lúc hắn còn thiếu không ít dược liệu cần mua.

Sau khi tiến giai Hồn Sư, kỷ thuật luyện dược của Lâm Sơ Văn đã dâng lên nhanh chóng, đã bắt đầu thử luyện chế một số loại Linh cấp dược tề.

Tiểu Ngân đã là cấp 2 đỉnh phong, vừa lúc trong điển tịch mà trước đó Lâm Sơ Văn tìm được có vài loại dược tề Linh cấp có khả năng hiệp trợ Chiến Tướng Hồn Thú đột phá tiểu giai, hắn có thể thử luyện chế một ít, nếu có thể luyện thành công, có lẽ là có thể hiệp trợ Tiểu Ngân đột phá.

Sở Diệp xem Lâm Sơ Văn đáp ứng rồi, cười tươi, nói: “Chúng ta đi thôi."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Được."
……!
Rời đi tiểu viện, Lâm Sơ Văn đi cửa hàng dược liệu lớn nhất Tam

Dương Thành tốn một vạn để mua dược liệu trong cửa hàng.

Lâm Sơ Văn cũng coi như là khách hàng quen của cửa hàng, trong cửa hàng tiểu nhị đối Lâm Sơ Văn thái độ thập phần nhiệt tình.

“Sơ Văn?” Một đạo kinh nghi thanh âm truyền tới.

Lâm Sơ Văn quay đầu nhìn thấy Viên Bân, sửng sốt một chút, rồi lấy lại tinh thần thái độ nhàn nhạt nói: “Viên thiếu, là ngươi a!"
Lâm Sơ Văn khi mười hai tuổi, được Lâm Thu mang theo đến Viên gia để làm nhiệm vụ, nên có nhận thức qua Viên Bân.

Khi mới quen biết, Viên Bân cũng rất chiếu cố Lâm Sơ Văn, hai người quan hệ cũng không tồi.

Viên Bân so với Lâm Sơ Văn lớn hơn 4 tuổi, lúc ấy đã khế ước Hồn Sủng, trở thành Hồn Sủng Sư.

Lâm Sơ Văn lúc ấy tuổi còn nhỏ, ở trong mắt hắn lúc đó, Viên Bân tư chất xuất chúng, kiến thức rộng rãi, phong độ nhẹ nhàng, nên rất là sùng bái vị đại ca ca này.

Lúc sau, Viên Bân đi Lâm gia bái phỏng, quen biết được Lâm Mộng Dung, liền như lần đầu vừa gặp đã yêu, thường xuyên cùng Lâm Mộng Dung, Lâm Tư Tuyết ra vào cùng nhau, mà quan hệ cùng Lâm Sơ Văn cũng dần dần xa cách.

Viên Bân nhìn Lâm Sơ Văn, cau mày, nói: “Không nghĩ tới sẽ ở chỗ này mà nhìn thấy ngươi, ta nghe nói, ngươi đã rời đi Tam Dương Thành."
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Đúng vậy trước kia ta có rời đi một đoạn thời gian.”
“Ta nghe người Lâm gia nói, ngươi cùng một Hồn Sư đang ở bên nhau, là thật vậy chăng?
Lâm Sơ Văn cau mày, cảm thấy lời nói của Viên Bân giống như lộ

ra vài phần trách cứ, ngữ khí của Viên Bân làm hắn có chút không thoải mái.

“Là người nào của Lâm gia nói? Là người nào?” Lâm Sơ Văn hỏi ngược lại.

Viên Bân ninh mày, nói: “Cái này không quan trọng, việc quan trọng đó là đó là sự thật, không phải sao?"
Người nói chuyện này cho Viên Bân chính là Lâm Tư Tuyết, Lâm Tư Tuyết lần trước bị Sở Diệp làm cho một vố nên cũng không nói được câu nào tốt đẹp về Sở Diệp.

Lâm Tư Tuyết nói với Viên Bân, Lâm Sơ Văn vì tài nguyên tu luyện không màng gia tộc, đắm mình trụy lạc, còn ở cùng một nam Hồn Sư.

Lâm Tư Tuyết đem Sở Diệp miêu tả thành loại đạo đức bại hoại, một tên không hề có liêm sỉ, chỉ biết dựa vào tài nguyên tu luyện của gia tộc mà ăn chơi xa đọa.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: " Đúng vậy, ta hiện tại cùng một Hồn Sư ở bên nhau, hắn tên Sở Diệp."
Viên Bân có chút thương hại nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Sơ Văn, ngươi làm như vậy là không đúng." Lâm Sơ Văn nhíu nhíu mày, nói: “Chúng ta quan hệ rất tốt, ta không cảm giác có cái gì là không đúng cả."
Lâm Sơ Văn có chút chán ghét việc Viên Bân dùng thái độ tự cho mình là đúng mà đi phán xét Sở Diệp, dù rằng hắn một lần cũng chưa từng gặp qua Sở Diệp.

Viên Bân nhìn Lâm Sơ Văn, lại tiếp tục khuyên răng nói: “Sơ Văn, gia gia ngươi nếu biết ngươi như vậy, nhất định sẽ rất đau lòng."
Lâm Sơ Văn ở trong lòng mắt trợn trắng, hắn giờ đây đã là Hồn Sư, gia gia nhìn thấy hắn trở thành Hồn Sư, còn cao hứng không kịp, tại dao phải đau lòng chứ? “Ngươi suy nghĩ nhiều rồi."

Viên Bân cảm thấy Lâm Tư Tuyết nói không sai, Lâm Sơ Văn thật sự rất không tự lập.

Khi Lâm Thu trưởng lão còn sống thì dựa vào ông ấy, khi Lâm Thu trưởng lão chết, thì lại đi tìm một Hồn Sư làm chỗ dựa.

“Sơ Văn, làm người vẫn là nên dựa vào chính mình.” Viên Bân thở dài nói.

Lâm Sơ Văn không cho là đúng nói:, “Nếu có thể tìm được người có thể dựa vào, cũng không có gì không tốt."
”Người cũng không thể hoàn toàn dựa vào người khác, khi ngươi thế lực đơn bạc thì có người dựa vào, thì đó cũng không phải là một chuyện xấu."
Viên Bân thấy Lâm Sơ Văn nghe không thông những lời hắn nói có chút tức giận, “Ngươi.....”
“Lâm thiếu dược liệu ngày muốn đã chuẩn bị xong.” Tiểu nhị trong cửa hàng dược liệu đem bao dược liệu đã chuẩn bị đủ đưa cho Lâm Sơ Văn.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Tổng cộng bao nhiêu kim tệ?
“Lâm thiếu ngài là khách hàng cao cấp, cho ngài đánh cho ngài chín phần trăm chiết, còn lại tám vạn 3000 đồng vàng.” Nhân viên cửa hàng nói.

Viên Bân nghe thấy giá cả, mày nhịn không được nhảy nhảy.

Lâm Sơ Văn gật đầu, lấy ra kim tạp, sảng khoái mà thanh toán.

Viên Bân nhìn Lâm Sơ Văn trả tiền, nhíu nhíu mày, tuy rằng đã sớm nghe nói Lâm Sơ Văn đầu phục một Hồn Sư lại còn phát đạt, nhưng khi nhìn thấy đối phương như thế tài đại khí thô, vẫn là có chút líu lưỡi.

Viên Bân bỗng nhiên cảm thấy Lâm Sơ Văn nói cũng có đạo lý,

nếu có thể tìm được một người chịu chi tiền lại làm chỗ dựa cho mình cũng không tính cái gì chuyện xấu.

“Sơ Văn, ngươi mua nhiều dược liệu như vậy để làm gì?” Viên Bân nhíu lại mày nói.

Viên gia có mười mấy mẫu linh điền, một năm kiếm được cũng chỉ là mấy vạn đồng vàng, mà Lâm Sơ Văn một lần mua dược liệu lại tiêu nhiều như thế.

Lâm Sơ Văn muốn luyện chế Linh cấp dược tề, Linh cấp dược tề yêu cầu dược liệu cùng trình tự phức tạp hơn so với Phàm cấp dược tề.

Lâm Sơ Văn mua sắm dược liệu, có yêu cầu rất khắc nghiệt những loại dược liệu mà hắn muốn mua chỉ sinh tồn trên linh mạch thượng phẩm mà thôi.

Lâm Sơ Văn cũng không giải thích cho Viên Bân nhàn nhạt nói: “Mua, thì tự nhiên là có cách dùng."
“Sơ Văn, chúng ta tốt xấu gì cũng là bằng hữu, ta không nghĩ ngươi chỉ vì một chút tiền, đắm mình trụy lạc." Viên Bân lại tiếp tục khuyên răng nói.

Lâm Sơ Văn: “.....” Hắn từ bao giờ mà đắm mình trụy lạc đâu, hắn rõ ràng mỗi ngày đều nỗ lực tu luyện mà a!
Hắn hiện tại đã là Hồn Sư, Viên Bân chỉ là một Hồn Sĩ cấp 7 mà lại ở đó mà quở trách hắn đắm mình trụy lạc, thật là không thể hiểu được.

Lâm Sơ Văn có chút không kiên nhẫn nói: “Ta muốn sống như thế cũng là chuyện của một mình ta, không cần Viên thiếu nhọc lòng lo lắng."
Viên Bân nhíu mày đầu, nói: “Ta chỉ là muốn tốt cho ngươi, Lâm gia muốn ngươi quay lại ngươi lại không chịu mà lại chịu chung sống với một người ngoài."

Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Ta chính là thích ở cùng Sở Diệp đó."
"……”
Những người ở Lâm gia sao có thể cùng Sở Diệp so sánh a!
Ở trong lòng Lâm Sơ Văn, Sở Diệp là ngàn tốt vạn tốt, bất quá, hắn cũng không muốn cùng Viên Bân tranh chấp, Sở Diệp tốt thế nào một mình hắn biết là được, hắn cũng không muốn cùng người khác phân bua, Lâm Sơ Văn cũng cảm thấy nói với Viên Bân thì hắn cũng không hiểu.

Viên Bân nhìn Lâm Sơ Văn, có chút vô ngữ nói: “Ngươi thật là tẩu hỏa nhập ma."
……!
Sở Diệp từ ngoài cửa đi vào hiệu thuốc, tự nhiên đi tới bên cạnh Lâm Sơ Văn, ôm lấy bả vai của Lâm Sơ Văn hỏi: “Chọn xong chưa?
Sở Diệp đối với việc chọn lựa dược liệu không có hứng thú, liền tranh thủ lúc Lâm Sơ Văn lựa chọn dược liệu liền đi xung quanh dạo chơi.

Lâm Sơ Văn nhìn thấy Sở Diệp, vẻ mặt căng chặt thần liền thả lỏng rất nhiều, lộ ra một nụ cười tươi nói." Đã chọn xong rồi."
Viên Bân nhìn vẻ mặt thả lỏng tươi cười của La Sơ Văn, chỉ cảm thấy ngực bị cái gì đó xiết chặt.

“Vậy đi thôi.”Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói:" Được đi thôi."
“Sơ Văn.” Viên Bân mở miệng kêu tên Lâm Sơ Văn.

Sở Diệp đánh giá Viên Bân vài lần, có chút nghi hoặc nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Ngươi quen hắn sao?”
Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Chỉ biết chứ không thân thuộc, chúng ta đi thôi."
Viên Bân nghe Lâm Sơ Văn nói, không phải quan hệ thân thuộc gì, nhịn không được mà nhăn nhăn mày.

Sở Diệp cũng không miệt mài truy hỏi, liền nắm lấy tay Lâm Sơ Văn hai người cùng nhau rời đi.

Viên Bân nhìn theo bóng dáng của Sở Diệp cùng Lâm Sở Văn rời đi, cảm thấy lòng tốt của mìn bị người ta coi thường.

“Khách nhân, có gì có thể hỗ trợ sao?
Viên Bân nhíu nhíu mày, nhìn tiểu nhị nói:
“Hồi nảy ngươi vừa nói, Lâm Sơ Văn là khách hàng cao cấp của cửa hàng các ngươi, mà ở cửa hàng các ngươi khách hàng cao cấp, cấp bậc không phải ít nhất cũng phải là Hồn Sư sao?"
“Đúng vậy! Ở cửa hàng chúng tôi khách hàng cao cấp có cấp bậc thấp nhất phải là Hồn Sư, Lâm thiếu chính là Hồn Sư a!” Nhân viên cửa hàng, nói.

Viên Bân cau mày, có chút không dám tin tưởng nói: “Hắn là Hồn Sư?"
Nhân viên cửa hàng gật đầu, nói: “Đúng vậy! Sở thiếu cùng Lâm thiếu tuổi tác đều tuy không lớn, nhưng lại là Hồn Sư, hai người bọn họ là Hồn Sư trẻ tuổi nhất mà tôi thấy, đúng là hiếm thấy, bọn họ tương lai đúng là tiền đồ vô lượng."
Nhân viên cửa hàng chính là nhớ rõ, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn lần đầu tiên tới đây, thì đại chưởng chưởng quầy cửa hàng tự mình tiếp đãi còn nói thẳng hai người này tuổi trẻ đầy hứa hẹn, tiền đồ vô lượng, sau lần đó ông chủ còn cố ý nói cho bọn họ không thể chậm trễ.

Vừa mới nảy Viên Bân cùng Lâm Sơ Văn nói chuyện, nhân viên cửa hàng đều nghe được.

Viên Bân chỉ là một Hồn Sĩ, lại giám lấy giọng người trên mà chỉ trích một Hồn Sư đắm mình trụy lạc, nhân viên cửa hàng cảm giác rất buồn cười.

Nhưng bởi nghề nghiệp tu dưỡng nên chỉ có thể bảo trì thái độ lễ phép mà đối đãi với Viên Bân, bất quá, đáy lòng lại có chút khinh thường Viên Băng, trong lòng cũng âm thầm tán thưởng Lâm Sơ Văn tính tình thật tốt, nếu gặp Hồn Sư có tính tình không tốt chỉ sợ là đã sớm động thủ.

“Khách nhân, ngươi hình như cùng Lâm Hồn Sư có quen biết a! Mà ngươi không biết chuyện này sao?
Viên Bân:“....."
Nhân viên cửa hàng tiếp tục nói:, “Lại nói tiếp, Sở Diệp Hồn Sư không những tuổi trẻ tràn đầy hứa hẹn, còn tình thâm một mảnh, nghe nói, nhiều năm trước, Sở thiếu bỏ tiền thu mua tin tức từ Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ biết được ở Cực Bắc Băng Vực có Hàn Băng Sát Khí tồn tại, liền không nói một lời mang Lâm thiếu đi tìm, rốt cuộc trời không phụ người có lòng người, cuối cùng bọn họ cũng tìm được."
“Cực Bắc Băng Nguyên hoàn cảnh khắc nghiệt, ngài ấy không giống những Hồn Sư, đều sẽ muốn hảo hảo hưởng thụ một phen, mà Sở thiếu thì khác vì đạo lữ mà suy nghĩ chu toàn mọi chuyện, ngàn dặm xa xôi chạy tới Cực Bắc Băng Nguyên mà chịu khổ vì đạo lữ đúng là thế gian hiếm có."
Viên Bân mặt đỏ lên, không nói gì, hắn hiểu tiểu nhị đây là cố ý nói cho hắn nghe.

Viên Bân chỉ biết Lâm Sơ Văn dựa vào một Hồn Sư.

Mà Lâm Tư Tuyết nói Sở Diệp là một tên không tương lai hàm hồ vô sỉ, còn nói đối phương ở dụ dỗ Lâm Sơ Văn, Viên Bân còn tưởng rằng đối phương là một tên lão nhân gần đất xa trời không ngờ rằng đối phương là một Hồn Sư chưa tới hai mươi tuổi.

Vừa nảy những lời mà Viên Bân nói cùng Lâm Sơ Văn đều bị những người ở trong cửa hàng nghe được ít liền nhìn chằm chằm Viên Bân.

Ý thức được chính mình vừa làm trò hề cho thiên hạ xem, Viên Bân tới dược liệu cũng không muốn mua, tràn đầy quẫn bách mà rời đi cửa hàng dược tề.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, hỏi: “Vừa mới nảy ở cửa hàng dược liệu, đó là ai a!”
Sở Diệp vừa mới đi vào cửa hàng dược liệu liền phát hiện Lâm Sơ Văn cùng Viên Bân có chút không bình thường, không biết xuất phát từ tâm lý gì Sở Diệp cố ý biểu hiện rằng hắn Lâm Sơ Văn là một đôi đạo lữ thân thiết.

“Ông nội của ta cùng gia gia của Viên Bân là bạn cũ, khi còn nhỏ, cũng từng gặp qua nhau.” Lâm Sơ Văn nói.

“Các ngươi quan hệ hình như không tốt lắm a! Nhìn có chút xa cách." Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn nhấp môi, nói: “Vốn quan hệ không tồi, nhưng từ khi Viên Bân quen biết Lâm Mộng Dung, thì quan hệ của chúng ta cũng dần xa cách."
“Thì ra là thế.” Lại là một kẻ thích Lâm Mộng Dung sao? Nhưng trong tiểu thuyết không nói rõ, chất là do tư chất quá thấp nên trong truyện chất chỉ nói là người qua đường ất giáp gì đó.

Hắn cũng không cần lo người kia gây phiền phức gì.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Không có gì, một số người không liên quan nên không cầm quan tâm."
Lâm Sơ Văn nghi ngờ Viên Bân hẳn là nghe Lâm Tư Tuyết nói gì đó, mà Lâm Tư Tuyết cùng Lâm Mộng Dung quan hệ không tồi, đã có rất nhiều người theo đuổi Lâm Mộng Dung, đều sẽ tìm Lâm Tư Tuyết làm cầu nói.

Sở Diệp lần trước phóng ong cắn Lâm Tư Tuyết mấy cái, đối phương chất chấn sẽ ghi thù nên chất không nói được lời gì tử tế về Sở Diệp.

Nếu là lúc trươc hắn bị bạn tốt hiểu lầm, Lâm Sơ Văn có lẽ sẽ cảm thấy khó chịu, nhưng nay hắn lại một chút cảm giác đều không có.

Hắn đã may mắn khi gặp được Sở Diệp nên giờ đây đối với hắn Sở Diệp mới là mối quan tâm hàng đầu của hắn, cong những người khác nghĩ gì hắn không quan tâm.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Nếu đã như vậy a! Thì không cần để ý." “Chúng ta trở về đi, ta vừa mới mua một đám dược liệu, phải mau chóng luyện chế thành dược tề.” Lâm Sơ Văn mua dược tề, đều là dùng hộp ngọc phong ấn, hộp ngọc mới có thể lưu dữ dược lực một cách tốt nhất.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hảo.”.

Chương 101: Bạch Ly Miêu

Editor: Tĩnh
Thời gian thôi đưa, chỉ chớp mắt, hai người đã ở Tam Dương Thành được hai tháng.

Trong hai tháng này Tuyết Bảo đem số Hàn Băng Thạch mà nó tìm được ở băng nguyên đem ra hấp thu hết tất cả, thực lực nhanh chóng tăng lên đến Chiến Tướng cấp 1 đỉnh phong, sau đó lại sử dụng băng tủy, đột phá tới Chiến Tướng cấp 2.

Tiểu Ngân dưới sự trợ giúp của ong đàn cùng dược tề của Lâm Sơ Văn, mà tiến giai Chiến Tướng cấp 3.

Lâm Sơ Văn khế ước Thất Thải Huyễn Điệp phẩm tướng rất tốt, nó trưởng thành rất nhanh chóng, không đến hai tháng liền thì đã là Sĩ cấp cấp 4.

Lâm Sơ Văn phát hiện Thất Thải Huyễn Điệp có một chỗ đặc biệt, đối phương có thể bịa đặt ra mộng cảnh.

Lâm Sơ Văn có thể lợi dụng mộng cảnh để tiến hành luyện chế thử các loại dược tề, luyện dược trong mộng cảnh có rất nhiều chổ lợi, không cần hao phí linh hồn lực, thất bại cũng sẽ không lãng phí dược liệu.

Có Thất Thải Huyễn Điệp phụ trợ, kỷ thuật luyện dược của Lâm Sơ Văn tiến bộ vượt bậc.

Cũng nhờ Thất Thải Huyễn Điệp, mà Lâm Sơ Văn mới có thể trong khoảng thời gian ngắn mà đã luyện chế ra được Tụ Linh Linh cấp dược tề để phụ trợ Tiểu Ngân tiến giai.

Sở Diệp sau hơn một năm đã tiêu pha không ít, kim ngạch bên trong kim tạp cũng đã giảm mạnh.

Trong khoảng thời gian này, Sở Diệp liên tục đem những thứ tài nguyên mà hai người bọn họ không dùng được đổi thành đồng vàng, kim ngạch bên trong kim tạp đã đạt tới 200 vạn.

“Tiểu Ngân bây giờ trưởng thành thực thuận lợi a! Ngươi đã suy nghĩ nên chọn phó loại Hồn Thú gì làm phó sủng chưa?” Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp lắc đầu, “ Vẫn chưa tìm được con Hồn Thú nào thích hợp cả, mà chuyện này cũng không phải một sớm một chiều là xong."
Sở Diệp trong khoảng thời gian này, đã đi khu giao dich Hồn Sủng vài lần, khu giao dich Hồn Sủng có bán đủ loại Hồn Thú ấu tể, Trung phẩm Hồn Thú cũng có không ít, bất quá, Sở Diệp luôn cảm thấy không hợp mắt giống như ở đó chưa gặp được Hồn Thú có duyên phận với hắn, hoặc là do tiêu chuẩn của hắn qua cao.

Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc nói: “Ta nghe nói, khu giao dich Hồn Sủng, Hồn Thú có rất nhiều, ngươi không có vừa ý con nào sao?
Sở Diệp lắc đầu, “Không có!”
Lâm Sơ Văn thở dài, nói: “Vậy thì từ từ mà chọn."
“Không nói cái này nữa, Tuyết Bảo gần đây thoạt nhìn, giống như không rất cao hứng lắm a!
Lâm Sơ Văn có chút xấu hổ nói: “Tuyết Bảo đại khái là đang ghen tị."
"Thi ra là vậy a!"

Ngươi gần đây luôn ở cùng Tiểu Thải sao?” Nghe nói, Hồn Sủng Sư dưỡng quá nhiều Hồn Sủng, thì sẽ xảy ra việc Hồn Sủng tranh sủng, có đôi khi còn sẽ đánh nhau, không nghĩ tới Lâm Sơ Văn nhanh như vậy liền gặp loại tình huống này.

Lâm Sơ Văn có chút buồn rầu cúi đầu, Tuyết Bảo bây giờ trạng thái rất ổn định, thực lực cũng rất mạnh, nhưng Tiểu Thải lại còn ở kỳ ấu sinh, nên cần phải chú ý cùng chiếu cố nhiều hơn một chút.

Trong khoảng thời gian này, Tiểu Thải vẫn luôn hổ trợ hắn, giúp kỷ thuật luyện dược của hắn tăng lên, Lâm Sơ Văn không tránh được mà đối với Tiểu Thải là chú ý nhiều hơn một ít.

Tuyết Bảo ném cái đuôi, ngẩng cao đầu, ra vẻ ta đang không cao hứng, các ngươi mau tới dỗ ta!
Sở Diệp nhìn Tuyết Bảo, dụ dỗ nói: “Tuyết Bảo, ngươi có muốn ăn gà hay không a! Ta mang ngươi đi mua gà được không."
Sở Diệp thầm nghĩ: nếu muốn hống tiểu hòi ly thì tốt nhất nên lấy gà ra hống nó một con không được thì hai con hai con không được thì ba con.

Tuyết Bảo lắc lắc cái đuôi, tỏ vẻ “Ta muốn chính mình tuyển."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Được, mọi chuyện đều nghe ngươi được chưa."
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn một cái, nói: “Đi thôi."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hảo."
Sở Diệp mang theo Lamm Sơ Văn cùng tiểu hồ ly đến khu giao dich Linh cầm khu giao dịch rất lớn có hơn trăm cửa hàng mỗi cửa hàng đều bán hàng hóa không giống nhau.

Vừa đi đến khu giao dịch, thì đã nghe không dứt tiếng rao hàng truyền vào tai.

“Cá chép tám căn giá bán tiện nghi 10 đồng vàng một con."

“Hồng Sơn Dương khiêu lầu giá 3 đồng vàng một cân."
“Chính tông Đại Nhục Tằm, to mọng cường tráng, một đồng vàng năm con."
“Mọi người xin mời ghé xem ghé xem a! Hắc Bì Sơn Trư 200 kim một con, nếu bỏ là không còn hàng đâu a!
“Nhu Cốt Thỏ a! Còn một con Nhu Cốt Thỏ cuối cùng, giá 10 đồng vàng một con, đây là cơ hội cuối cùng a!"
……!
Đi vào khi giao dịch linh cầm Sở Diệp có cảm giác y như đi dạo chợ rau.

Ở khu giao dịch linh cầm, có thể nhìn thấy không ít Hồn Sủng Sư mang theo Hồn Sủng đến đây để mua thức ăn.

Tiểu hồ ly không ngừng ném cái đuôi, nhảy nhót khắp nơi biểu hiện rằng nó huện tại rất là hưng phấn.

Tiểu hồ ly đi tới trước một con tiểu sư tử, nhe răng nhếch miệng.

Sở Diệp nhìn tiểu hồ ly, có chút giật mình nói: “Tuyết Bảo ngươi muốn ăn sư tử sao?”
Tuyết Bảo lắc lắc đầu.

Lâm Sơ Văn quay đầu nhìn Sở Diệp, nói: “Tuyết Bảo hắn chỉ là xem chư không ăn."
Sở Diệp: “…..” Chỉ xem không ăn, đây là cái loại tính tình gì đây?"
Tuyết Bảo đi ở phía trước đi thẳng tới khu giao dịch linh gà.

Gà ở đây là một loại Linh cầm khá phổ biến.

Sở Diệp thấy rất nhiều chủng loại gà, có điểu cốt gà, hồng phúc gà, gà trân châu, lục xác gà, mễ tử gà, trường vĩ gà, gà hoa trà, ti mao gà…..!
“Ha ha ha, ác ác ác” tiếng gà gáy tạo ra một hồi âm thâm hổn loạn, khiến Sở Diệp có chút đau đầu.

Tuyết Bảo đôi mắt lượng lượng, tới tới lui lui không ngừng quan sát những con gà.

Tuyết Bảo đem cái đuôi to ném tới ném lui, tạo ra bộ dáng nó rất thưởng thức nơi này.

“Có chưa nhìn trúng loại nào sao?” Sở Diệp hỏi Tuyết Bảo, nói.

Tuyết Bảo ngẩng cao đầu, khẽ hừ một tiếng.

Sở Diệp mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Tuyết Bảo thật thích ra vẻ a! Nước miếng đa sắp chảy ra, lại còn ra vẻ tự cao tự đại.

Sau một hồi đi dạo khắp nơi khắp các cửa hàng bán gà, Tuyết Bảo bổng nhiên dừng lại tại một cửa hàng.

Sở Diệp nhìn cửa hàng trước mặt liền cười gượng một tiếng, nói:
“Tuyết Bảo, chọn cửa hàng này sao a!”
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Tuyết Bảo chọn trung chính là Thảo Dược Gà, loại linh gà có giá rất cao, từ hai ba cái đồng vàng một con đến mấy trăm hơn một ngàn đồng vàng một con cũng có.

Loại Thảo Dược Gà này, là loại gà quý tộc, giá cả rẽ nhất cho một con gà thành niên cũng phải hai ngàn đồng vàng một con.

Mà giá cả của Thảo Dược Gà cùng với phẩm chất có quan hệ rất lớn, Thảo Dược Gà chỉ ăn thảo dược, ăn thảo dược càng trân quý, Thảo Dược Gà phẩm chất càng tốt, huyết nhục cũng càng bổ dưỡng.

“Khách quan muốn mua gà sao?”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng."
"Thảo Dược Gà của chúng tôi đều là dùng linh thảo quý giá để

nuôi nấng, người xem như con gà này nó thích nhất ăn chính là nhân sâm, số lượng nhân sâm nó ăn đã vượt qua 100 củ.

Còn con này, thích ăn linh chi, có một lần nó còn trộm ăn một gốc Tử Ngọc linh chi, làm cho lão bản tức khí tới dậm chân.

"Còn con Thảo Dược Gà, không phải do cửa hàng chúng tôi dưỡng, nó là bắt được ở ngoài, đây là con Thảo Dược Gà hoang dại 100%, con gà này đã ăn qua Thất Thải Nguyệt Lan, Hoàng Huyết Thảo.....!Giá cả của nó thì tương đối quý mất một ít.

.....!
Sở Diệp gật đầu có lệ, cân nhắc lời tiểu nhị nói, tất nhiên là lới nói tuy có hơi quá, bất quá, mấy con gà này thoạt nhìn đúng là không tồi.

Thảo Dược Gà từ ở một gốc độ nào đó thì có thể xem chúng như linh thảo biến chủng, bởi bọn họ lấy linh thảo làm thức ăn chính, nên trong cơ thể tồn tại rất nhiều tinh chất, một khi ăn thì được xem giống như ăn linh dược.

Tiểu hồ ly lắc cái đuôi, đôi mắt quan sát từng con Thảo Dược Gà, bên trong đôi mắt nhàn nhạt hiện lên kim quang.

“Mấy con gà này bán bao nhiêu tiền, ưu đãi thế nào a."
Tiểu nhị liếm liếm môi, nói: “Cái này, ta phải xin chỉ thị từ lão bản."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Được."
Biết có khách hàng lớn tới lão bản liền vội vã chạy ra, Sở Diệp tốn bốn vạn đồng vàng, mua mười ba con Thảo Dược Gà, lão bản còn tặng mười thêm gà con cho Sở Diệp xem như quà khuyến mãi.

Sở Diệp vốn định đem Thảo Dược Gà bỏ vào linh thú túi, nhưng tiểu hồ ly không chịu.

Tiểu hồ ly lấy một sợi dây thừng đem mười ba con Thảo Dược Gà cuộc thành một chuổi, rồi buộc vào dắt chúng đi khắp nơi, nhìn y như mấy kẻ nhà giàu mới nổi.

Sở Diệp thấy tiểu hồ ly cao hứng, cũng không ngăn cản nó.

“Bạch Li Miêu, Bạch Li Miêu bán giá tiện nghi đây....” Một trận rao hàng truyền vào trong tai Sở Diệp, Sở Diệp liền bừng tỉnh nghĩ tới một tình tiết trong tiểu thuyết, tâm nhịn không được.

Sở Diệp như bừng tỉnh nhớ tới, trong tiểu thuyết có ghi lại, có một con Tiểu Bạch hổ khi còn nhỏ bởi trên người có huyết mạch của Bạch Hổ, vì trốn tránh Nhân tộc truy kích, mà ngụy trang thành sủng vật Bạch Li Miêu.

Rồi có một nữ phụ đã vô tình mua phải con Bạch Ly Miêu do tiểu Bạch Hổ kia ngụy trang thành.

Nữ phụ không nhận ra Tiểu Bạch hổ, nên cũng không quá để ý nó.

Do nữ phụ không quá để ý tới tiểu Bạch Hổ, nên thị nữ bên cạnh cũng lười để ý đến nó, mỗi ngày chỉ cho nó ăn cơm thừa canh cặn.

Tiểu Bạch hổ tính tình cao ngạo, không muốn ăn cơm thừa canh cặn, mên đã làm bị thương thị nữ của nữ phụ.

Thị nữ bởi vậy nên ghi hận trong lòng, nên cói ý đặc điều nói với nữ phụ kia tiểu bạch hổ dã tính khó thuần là thứ không nên lưu lại.

Nữ phụ cùng thị nữ có quan hệ không tồi, nên sau khi nghe thị nữ nói vậy, liền đối Tiểu Bạch hổ càng không tốt.

Sau khi nghe thị nữ nói vậy thì nữ phụ càng không để ý Tiểu Bạch Hổ, thị nữ kia được nước lấn tới càng ngược đải tiểu Bạch Hổ, khiến nó càng ngày càng thêm đáng thương.

Nữ chủ tình cờ gặp gỡ nên cứu được Tiểu Bạch hổ, Tiểu Bạch hổ bởi vậy mà mang ơn đội nghĩa, sau đó Mộ Lăng Thiên nhận ra huyết mạch của Tiểu Bạch Hổ, nữ chủ liền đem Tiểu Bạch Hổ đưa cho nam chủ.

Tiểu Bạch hổ ở trong tay nam chủ, nhanh chóng trưởng thành.

Tốc độ trưởng thành và thực lực của nó khiến các Hồn Sủng khác chỉ có thể ngước mắt nhìn theo.

Sở Diệp đi tới cửa hàng bán Bạch Li Miêu, rồi ngừng lại, nhìn chằm chằm Tiểu Bạch hổ đang ở trong cửa hàng, nhất nhất đánh giá phiên.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, có chút nghi hoặc nói: “Làm sao vậy?”
Sở Diệp khẽ đảo mắt, nói: “Ta muốn mua Bạch Li Miêu."
Lâm Sơ Văn sửng sốt, Bạch Li Miêu là loại Linh thú rất bình thường, huyết thống thấp hèn, Bạch Li Miêu có tư chất tốt rất ít khi xuất hiện.

Bạch Li Miêu lớn lên đáng yêu, thường được các thiếu nữ của các đại gia tộc mua về làm sủng vật.

Lâm Sơ Văn không nghĩ tới Sở Diệp lại có hứng thú với Bạch Li Miêu, nhưng nghĩ đến một chuyện thứ mà Sở Diệp để ý xưa nay chưa bao giờ là bình thường cả.

“Lão bản, con Bạch Li Miêu này bán thế nào a!”
Sở Diệp nhìn trúng chính là con Bạch Li Miêu gầy yếu nhất, nó ở chung với một đám Bạch Li Miêu khác, áng mắt thì ánh lên vẻ ảm đạm, tinh thần thì sa sút, nhìn nó y như một con mèo bệnh.

Bất quá, Sở Diệp ngoài ý muốn phát hiện, ánh mắt của con Bạch Li Miêu kia rất sắc bén và tràn ngập sát khí.

Làm sủng thú, mà ánh mắt đằng đằng sát khí như vậy, nếu người khác nhìn thấy thì chỉ nghĩ do nó dã tính khó thuần, còn như Sở Diệp vừa nhìn đã biết nó không phải bình thường như vẽ ngoài mà mọi người nhận định..

Trong truyện không đề cập kỹ vị trí cửa hàng mà nữ phụ mua được Tiểu Bạch Hổ, nên Sở Diệp chỉ có thể đánh liều đi đại, coi như thử vận may, ai biết được lỡ gặp vận may thì sao.

“Khách quan, ngươi thực sự có ánh mắt, con Bạch Li Miêu này đừng nhìn dung mạo nó không có gì bắt mắt nhưng kỳ thật phẩm tướng của nó không tồi đâu." Lão bản nói.

Trên thực tế con Bạch Li Miêu trong lồng sắt kia, đã từng cào bị thương vài khách nhân.

Lão bản đã sớm muốn bán nó đi, nhưng khi thấy tiểu hồ ly dắt theo sau lưng một đám Thảo Dược Gà, làm lão bản nổi lên tâm tư.

“Lão bản, ngươi không phải là lừa ta chứ.” Sở Diệp nói.

Lão bản cười làm lành, nói: “Nào có, nào có, ta bán cho ngài với giá hai trăm đồng vàng thôi.”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Được."
Lâm Sơ Văn liếc mắt nhìn Sở Diệp một cái, nhíu mày đầu.

Giá Bạch Li Miêu trên thị trường cũng lắm là 120 đồng vàng, là con có phẩm tướng tốt mới có giá đó, mà con Sở Diệp chọn trung kia màu lông thì ảm đạm, căn bản không đáng giá tới mức này, Sở Diệp lần này chất hẳn là bị hố.

Tuy rằng trong lòng nghĩ như vậy nhưng Lâm Sơ Văn cũng không nói gì thêm.

Lão bản thấy Sở Diệp đáp ứng dễ dàng như vậy, không khỏi hối hận ra khi đã ra giá quá thấp, khó được gặp được một tên coi tiền như rác.

Sở Diệp nhớ rõ, nữ phụ kia là mua ba con Bạch Li Miêu nên được lão bản tặng thêm Tiểu Bạch Hổ coi như quà khuyến mãi.

Phát hiện Sở Diệp muốn mua chính mình, "Bạch Li Miêu" liền nhe răng nhếch miệng, đối với Sở Diệp lộ ra vẻ mặt hung thần.

Sở Diệp thấy tính tình của nó như vậy, trong lòng lại càng thêm yên tâm thêm vài phần.

Theo hắn biết, tiểu lão hổ rất chán ghét bị người mua, cho nên, sẽ công kích người mua.

Trước nữ phụ cũng có vài người đã muốn mua nó đã bị nó cào bị thương.

Lão bản sợ này đơn sinh ý này thất bại, liền nhanh tây đem Tiểu Bạch hổ tính và cả lồng sắt đưa cho Sở Diệp.

Sở Diệp đem "Bạch Li Miêu" bắt ra, không màng đối phương kháng nghị, đem nó thu vào bên trong Túi Linh Thú.

……!
"Tiểu thư, Bạch Li Miêu thật đáng yêu a! Chúng ta mua mấy con mang về đi."
Sở Diệp bên này vừa mới hoàn thành giao dịch, thì âm thanh của một thị nữ vang lên.

Một nữ tử áo đỏ khoan thai đã đi tới, hỏi: "Lão bản, cho thay ta chọn ba con Bạch Li Miêu phải là con xinh đẹp."

Lão bản vội vàng nói: “Hảo hảo, tiểu thư, mấy con Bạch Li Miêu này đều là Bạch Li Miêu xinh đẹp nhất của chúng ta, 250 đồng vàng một con.

Thị nữ không vui nói: “Lão bản, ngươi ra giá hình như là có chút quá đó a! Khi dễ chúng ta không hiểu giá cả thị phải không."
Lão bản cười cười, hắn vốn dĩ cũng không nghĩ sẽ ra giá cao như vậy, chỉ là vừa mới làm thịt một con dê béo như Sở Diệp, nên mới hét giá như vậy.

“Do tiểu thư mua nhiều nên ta tính 150 đồng vàng một con, tổng cộng là 450 kim."
Tiểu thị nữ nghe được lão bản nói, khẽ hừ một tiếng, nói: “Vậy thì còn nghe được."
Thị nữ bên cạnh nói: “Lão bản, tiểu thư chúng ta đã mua ba con, ngươi cũng nên tặng chúng ta một con đi."
Lão bản mặt đầy chua xót nói; “Ai u, tiểu cô của tôi ơi, mua ba con cho một con, vậy tiệm ta không cần buôn bán nữa, đóng cửa luôn cho khỏe! Như vậy đi tiểu thư miễn số lẻ, tính 400 kim cho ngài."
Thị nữ hướng tới nhìn thoáng qua Lạc Hồng Y, Lạc Hồng Y nhàn nhạt gật gật đầu.

Sở Diệp tuy rằng rời đi cửa hàng bán Bạch Li Miêu nhưng linh hồn lực nhưng vẫn quan sát động tĩnh bên trong cửa hàng, nghe được lão bản cùng nữ tử kia cò kè mặc cả, trong lòng liền đại hỉ.

“Đi thôi.” Sở Diệp lôi kéo tay Lâm Sơ Văn nói.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, có chút nghi hoặc nói: “Ngươi giống như rất cao hứng."
Sở Diệp cười cười, nói: “Khả năng nhặt được bảo, trở về sẽ nói cho ngươi biết.”
Lâm Sơ Văn nghe vậy, trong lòng vui vẻ, nói: “Nhặt được bảo, ngươi đúng là lợi hại."

Sở Diệp cười cười, nói: “Không dám, không dám.”.

Chương 102: Hổ Dùng Bửa

Editor: Tĩnh
Mua được “Bạch Li Miêu”, Sở Diệp cũng không có vội vã trở về, mà là tiếp tục mang theo Lâm Sơ Văn đi đến các quầy hàng cửa hàng khác mà đi dạo.

“Sở Diệp!” Một đạo thanh âm kinh nghi truyền tới.

Sở Diệp quay đầu, thấy được Sở Nhan Vũ.

“Tiểu cô cô, lại gặp nhau a!
Sở Nhan Vũ gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Sở Diệp đánh giá Sở Nhan Vũ vài lần, chắp tay nói: “Tiểu cô cô tiến giai Hồn Sư a! Chúc mừng, chúc mừng."
Sở Nhan Vũ cười, nói: “Đều là nhờ phúc của ngươi.”
Sở Nhan Vũ tư chất không tính quá tốt, nên khi tiến giai đã gặp nguy hiểm, nhưng cũng may là đã tiến giai thành công.

Nghĩ đến chuyện tiến giai, trong lòng Sở Nhan Vũ vẫn còn sợ hãi.

“Các ngươi tới mua linh cầm sao?” Sở Nhan Vũ hỏi.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy, tiểu cô cô cũng là tới mua thức ăn sao.”
Sở Nhan Vũ thở dài, nói:, “Con báo gấm này của ta nghe thấy được mùi thịt, liền quỳ rạp trên mặt đất không chịu đi, cho nên

ta đành phải lại đây mua thịt cho nó ăn.” Sở Nhan Vũ nhìn Đạp Vân Báo, thích ăn Huyết Phong thỏ, một con thỏ giá 300 đồng vàng, Sở Nhan Vũ mua năm con, tốn 1500 đồng vàng, khi thanh toán thì thịt đau như cắt.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Giá này cũng được."
Sở Nhan Vũ: “……”
Sở Nhan Vũ ánh mắt dừng ở đàn gà sau lưng tiểu hồ ly, Sở Nhan Vũ ngay từ đầu không nhìn kỹ, chỉ cảm thấy hình như là gà, không phân rõ gà chủng loại, nhưng khi nhìn kỹ đôi mắt xẹt qua vài phần kinh sắc.

“Này……!Đây là Thảo Dược Gà?” Sở Nhan Vũ nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Tiểu cô cô hỏa nhãn kim tinh đúng là Thảo Dược Gà."
Sở Nhan Vũ: “…..!Các ngươi tại sao mua nhiều Thảo Dược Gà như vậy?”
Sở Diệp vô tội chớp chớp mắt, nói: “Tiểu hồ ly muốn ăn, cản cũng không được.”
Sở Nhan Vũ thần sắc cổ quái nói: “Các ngươi cũng quá nuông chiều nó.” Nhóm gà, này phải tới vài vạn đồng vàng.

Sở Nhan Vũ vì tiến giai Hồn Sư, mượn không ít nợ bên ngoài, nên sau khi trở thành Hồn Sư, thì tiền trong túi cũng không còn nhiều, nên tiêu tiền cũng rất tiết kiệm.

Sở Nhan Vũ vốn còn cảm thấy mình mua thỏ cho Đạp Vân Báo là đã có chút xa xỉ, nay đột nhiên cảm thấy hình như mình đã bạc đãi Đạp Vân Báo của nhà mình.

Thấy Lâm Sơ Văn mua cho tiểu hồ ly nhiều Thảo Dược Gà như vậy, tâm tình không khỏi có chút phức tạp, nhiều gà như vậy lại đều là cho hồ ly ăn, Sở Nhan Vũ âm thầm cảm thán bản thân còn không bằng con tiểu hồ ly kia.

Sở Nhan Vũ nhìn Lâm Sơ Văn vài lần, đồng tử chậm rãi phóng đại, rồi sau đó, tràn đầy kinh ngạc nói: “Sơ Văn, ngươi cũng tiến giai Hồn Sư?"
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng."
Sở Nhan Vũ nhìn Lâm Sơ Văn, có chút không tin vào mắt mình.

Sở Diệp tiến giai, Lâm Sơ Văn vậy mà cũng tiến giai, nàng phải trăm cay ngàn đắng mới vó thể tiến giai thành công, còn Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thì xem chuyện này như ăn cơm uống nước hằng ngày mà làm.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn còn không đến hai mươi tuổi, dù ở Thanh Vân Tông thì người có thể ở cái tuổi này mà trở thành Hồn Sư, cũng là lông phượng sừng lân a!
Rõ ràng nghe nói, tán tu tiến giai rất khó khăn, Sở Nhan Vũ vẫn luôn thấy vinh hạnh khi chính mình là đệ tử tông môn, nhưng nay nàng phát hiện rằng những nhận định trước nay của mình đã quá thiển cận!
“Còn chưa đa tạ Sở tiểu thư đã chỉ điểm cho ta đến Cực Bắc Băng Nguyên, rồi may mắn tìm được rồi một phần sát khí.” Lâm Sơ Văn nói.

“Cái này, không cần khách khí, có thể tìm được sát khí, đó là vận khí của các ngươi.”
Chuyện về Băng Bò Cạp, là Sở Nhan Vũ khi ở tông môn ngẫu nhiên nghe nói, tin tức cúng không đáng tin cậy cho mấy, mà Sở Nhan Vũ cũng không biết rõ.

Lúc trước biết Sở Diệp và Lâm Sơ Văn muốn đi Cực Bắc Băng Nguyên tìm sát khí, Sở Nhan Vũ cũng không quá xem trọng, chỉ là nàng không nghĩ tới, Lâm Sơ Văn lại sẽ thành công, mà còn nhanh như vậy đã thành công, thật sự là hồng phúc tề thiên.

“Sư muội, hai vị đạo hữu này là a! Tuổi còn trẻ như vậy mà đã là Hồn Sư, thật là tuổi trẻ đầy hứa hẹn a!” Cốc Hồng đi tới hỏi.

Sở Nhan Vũ nhìn lại đây người, giới thiệu nói: “Đây là cháu trai của muội, cùng bằng hữu của hắn."
Cốc Hồng có chút ngoài ý muốn nói: “Chẳng lẽ là người ngươi hay nhắc đến, thiên tài tu luyện dòng chính của Sở gia Sở Tư Thần."
Sở Nhan Vũ lắc đầu, nói: “Không phải hắn, hắn là Sở Diệp."
Sở gia là cố tình tạo thanh thế cho Sở Tư Thần rồi lan truyền ra ngoài, gì mà chỉ mới hai mươi mấy tuổi đã là Hồn Sư, rồi gì mà tiền đồ vô lượng.

Sau khi thanh danh của Sở Tư Thần được lan ra thiệp bái phỏng gữi tới Sở gia nối liền không dứt.

Còn có không ít đại gia tộc còn muốn liên hôn với Sở Tư Thần.

Gần đây hắn đúng là tâm điểm của mọi người.

Nhưng theo nàng thấy thì Sở Diệp còn ưu tú hơn so với Sở Tư Thần rất nhiều, thật ra mà nói Sở Tư Thần là dựa vào Sở gia mới có thể trở thành Hồn Sư còn Sở Diệp lại là dựa vào chính mình, tuy nói, ngoài dựa vào khả năng có thêm cả vận khí, nhưng nếu bản thân không nổ lực thì vận khí cũng chỉ giúp được nhất thời mà thôi.

Huống chi, Sở Diệp một mình trở thành Hồn Sư thì không có gì để nói, mà hiện giờ, ngây cả lam nhan tri kỷ cũng trở thành Hồn Sư.

Một người dù vất vả dốc sức làm, cũng không thể so được với hai người đồng tâm hiệp lực làm a!
Tu luyện là một con đường rất dài, nếu còn có được may mắn gặp được một người cùng mình tu luyện thì đó là một chuyện tốt không gì bằng.

Cốc Hồng có chút bất ngờ nói: “Sở gia các ngươi thật đúng là ngọa hổ tàng long, nhưng sao ta chưa bao giờ nghe tới cái tên này trước đây."
Sở Nhan Vũ cười, nói: “Tiểu Diệp hắn thích điệu thấp không thích bị người khác chú ý.”
Sở Diệp đối Sở gia hẳn là không có lòng trung thành gì, có thể thấy được khi hắn tiến giai Hồn Sư, cũng chưa từng quay lại Sở gia để báo cáo.

Nhìn thái độ của Sở Diệp thì Sở Nhân Vũ đã biết việc muốn Sở Diệp quay lại Sở gia là chuyện không thể.

Sở Diệp cùng Sở Nhan Vũ trò chuyện một hồi, liền rời đi.

.....!
Sở Diệp mang theo Lâm Sơ Văn về tới biệt viện, sau khi trở lại biệt viện, Sở Diệp liền đem “Tiểu li miêu” thả ra
Tiểu li miêu nhìn Sở Diệp, lộ ra vẻ mặt hung ác, “Miêu miêu miêu.”
Sở Diệp nhịn không được nở nụ cười, tuy rằng “Tiểu li miêu” cực lực bày ra vẻ mặt tàn ác, nhưng đối phương lại bộ dạng quá đáng yêu, cả người lông xù xù, lỗ tai tròn xoe, hơn nữa, tiếng kêu cũng không phải “Ngao ngao ngao”, mà là “Miêu miêu miêu”, thật sự không có tình uy hiếp lực gì, căn bản là không khiến cho người không có cảm giác bị uy hiếp.

"Tiểu li miêu” thiên tính cao ngạo, nhận thấy được mình bị coi rẻ, tức khắc giận dữ, lông cả người đều dựng đứng lên.

Tiểu hồ ly nhìn bộ dạng hung thần ác sát của Bạch Li Miê, liền không vui lắc lắc cái đuôi, dùng móng vuốt đè lên đỉnh đầu của “Tiểu li miêu” một cái.

"Tiểu li miêu” bị đè cho té ngã vài lần.

Tiểu hồ ly bản thân chính là một “Đại lực sĩ”, sau khi tiến giai

Tướng cấp sức lực liền thẳng tắp thăng lên.

“Tiểu li miêu” căn bản không thể thoát được móng vuốt của tiểu hòi ly.

Sở Diệp nhìn “Tiểu li miêu” liên tục vùng vẩy nhịn không được mà cười ha ha.

Dựa theo miêu tả thì tiểu bạch hổ này sau này sẽ hùng bá tứ phương làm người người khiếp sợ.

Nhưng giờ nó lại bị một tiểu hồ ly ăn hiếp không biết sau này chuyện này bị nhắc đến sẽ ra sau ta.

Sở Diệp nhịn không được mà nở nụ cười.

Tiểu hồ ly cảm thấy chơi với tiểu li miêu rất vui, nên không ngừng đuổi theo tiểu li miêu rồi dùng móng vuốt mà chụp lên đầu tiểu li miêu.

Sở Diệp ở một bên xem tới không ngừng cười Lâm Sơ Văn đứng ở một bên, nhìn biểu tình của Sở Diệp càng cảm thấy Sở Diệp là cố tình ác ý vui đùa tiểu li miêu kia.

“Tuyết Bảo, đừng đùa.” Lâm Sơ Văn lắc đầu, thầm nghĩ: Nhóc con “Bạch Li Miêu” này rất có thể sẽ cùng Sở Diệp ký kết khế ước thú a! Một khi khi dễ quá mức liền không tốt lắm.

“Bạch Li Miêu” khi nghe được mệnh lệnh của Lâm Sơ Văn, tựa hồ thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Tuyết Bảo đi ta làm gà cho ngươi ăn.” Sở Diệp nói.

Tuyết Bảo không ngừng gật đầu, Tuyết Bảo là có thể ăn thịt sống, nhưng nó càng thích ăn thịt đã qua chế biến hơn.

Sở Diệp dùng Thảo Dược Gà, làm cho Tuyết Bảo làm một chậu thịt gà kho tàu.

Thịt của Thảo Dược Gà sau khi được chế biến hương vị phác mũi, làm người thèm nhỏ dãi.

Tiểu hồ ly sớm đã gấp không chờ nổi liền chạy qua hận không thể đem đầu vùi vào chậu cơm.

Tiểu Bạch hổ bị mùi hương hấp dẫn, ở một bên hít hít cái mũi.

Nhìn Sở Diệp nhìn qua, thì đã thấy mấy động tác nhỏ của Tiểu Bạch hổ nhưng nó lại cố tình làm ra vẻ mặt ta không thèm mấy thứ này.

Sở Diệp cầm một cái đùi gà đến trước mặt "Bạch Li Miêu" quơ quơ, "Tiểu li miêu" gủa vờ chẳng hề để ý đến cái đùi, nhưng cái lổ tai thì không ngừng run rẩy, biểu lộ nội tâm khát vọng của nó.

Lúc trước Tiểu Bạch Hổ bị xem thành Bạch Li Miêu, lại không được chủ cửa hàng kia để ý, nên chỉ cho nó ăn mấy thứ tầm thường, mà cái đùi trong tay Sở Diệp lại có sức dụ hoặc rất lớn đối với nó.

Sở Diệp cầm đùi gà lắc lư một vòng, giảo hoạt cười, đưa vào trong miệng.

"Tiểu li miêu" bị chọc tức mà thở hồng hộc, một đôi xanh biếc đôi mắt, tràn đầy phẫn hận nhìn Sở Diệp, rồi Sở Diệp lại đưa cho "Bạch Li Miêu" một chậu rau xanh, nói: "Có muốn ăn rau xanh không a! Ăn nhiều loại đồ ăn, mới có trợ giúp cân bằng dinh dưỡng."
"Tiểu li miêu" tràn đầy tức giận ném đi chậu cơm, nó mới không ăn rau, nó chỉ ăn thịt, ăn thịt!
Sở Diệp lắc đầu, thở dài một tiếng, nói: "Đây chính là Thanh

Thái Bạch Ngọc rau nó lớn lên trong linh điền, loại rau này rất quý ngươi thật đúng là không biết nhìn hàng a!
Tiểu hồ ly thực mau gặm xong con gà, lại nhìn thấy Sở Diệp cùng con "Tiểu li miêu" mới tới kia giằng co.

Tiểu hồ ly liền đẩy tô rau đến trước mặt tiểu li miêu bắt nó ăn.

Tiểu li miêu không chịu khuất phục hay con liền đánh nhau thành một đoàn ra tới ngoài sân.

Tiểu Ngân vốn ở trên cây đào để ngủ.

Nhìn thấy Tuyết Bảo cùng với con linh thú mới tới chơi trò ta truy ngươi đuổi thì nó ở một bên phe phẩy cánh hò hét trợ uy, ong đàn cũng đến xem náo nhiệt.

Sở Diệp nhìn hứng thú bừng bừng quan chiến Ngân Sí Ong đàn, thầm nghĩ: Ngân Sí Ong cư nhiên cũng như vậy thích xem náo nhiệt, thật là nhìn không ra tới.

"Tiểu li miêu" rốt cuộc cũng chỉ là ấu tể, căn bản tránh không khỏi truy kích của tiểu hồ ly, qua không bao lâu bởi vì thể lực hao hết, mà ghé vào trên mặt đất, thở hồng hộc.

Tiểu hồ ly không buông tha mà đem rau xanh, nhét vào trong miệng "Tiểu li miêu".

"Tiểu li miêu" tràn đầy bi phẫn mà ăn hết đám rau xanh mà tiểu hồ ly đút cho nó.

Lâm Sơ Văn thừa dịp "Tiểu li miêu" kiệt sức, dùng linh hồn lực dò xét tình huống thân thể cùng điều tra thân thể của tiểu li miêu, kết quả làm Lâm Sơ Văn chấn động.

"Tiểu li miêu" tựa hồ ý thức được cái gì, ánh mắt sắc bén nhìn Sở

Diệp.

“Ta đã xem xét qua, trên người tiểu li miêu có phong ấn.” Lâm Sơ Văn nói.

Hẳn là sẽ không có người nào mất công đi phong ấn một con tiểu li miêu ấu tể, mà cái phong ấn này tựa hồ còn thực phức tạp, từ đó có thể thấy thân thế của con tiểu li miêu này nhất định không tầm thường.

Liên nghĩ đến mấy giấc mơ thần kỳ của Sở Diệp, Lâm Sơ Văn cũng cẩm thấy kết quả này cũng không có gì ngoài ý muốn.

“Nếu có phong ấn vậy thù đúng rồi, vậy chất hẳn nó là một con Bạch hổ.” Sở Diệp vốn còn có chút không xác định, bất quá nghe Lâm Sơ Văn nói như vậy, cơ bản có thể chắc chắn.

Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Ngụy trang Bạch Hổ thành một con Bạch Li Miêu nghe cứ thấy hơi vô lý.

“Bạch Hổ? Ngươi làm sao mà biết được? Nằm mơ mơ thấy?” Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy, nó hẳn là Cực phẩm yêu thú."
Lâm Sơ Văn trừng lớn mắt, nói: “Nếu là như vậy, ngươi thật đúng là kiếm lớn.”
Nếu dùng 200 đồng vàng để mua một con Bạch Li Miêu, thì đó là ngu, nhưng nếu dùng 200 đồng vàng mua một con Cực phẩm Hồn Thú ấu tể thì đó lại là nhặt được món hời lớn sao.

Phải biết rằng, chỉ mới là Trung hạ phẩm Hồn Thú đã phải tốn từ mười vạn đồng vàng, Thượng phẩm Hồn Thú ít nhất cũng là từ trăm vạn trở lên, còn là Cực phẩm Hồn Thú thù đó là vật báu vô giá.

Sở Diệp cười, nói: “Có thể xem như vậy."

“Ngươi muốn khế ước với nó sao?” Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy.” Tiểu Bạch hổ chính là có huyết mạch cao cấp, mà tiền đồ của nó cũng rộng lớn vô cùng.

Sở Diệp luôn muốn tìm kiếm một Hồn Sủng có sức chiến đấu cường hãn, mà Tiểu Bạch Hổ chính là thích hợp nhất.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Nếu đã muốn khế ước đối phương, vậy việc nãy giờ ngươi đã làm hình như có hơi ác liệt a!” Hồn Sủng Sư muốn khế ước Hồn Sủng, tốt nhất là cùng Hồn Sủng đó thành lập một mối quan hệ tốt đẹp, kể từ đó, khi khế ước thời mới có thể thuận lợi hoàn thành.

Sở Diệp vuốt cằm, nói: “Ta chỉ muốn áp lại tính hung hăng của nó thôi."
Tuy rằng đối phương là Cực phẩm Hồn Thú, nhưng hắn cũng không cần thiết đem đối phương thành tổ tông mà cung phụng.

“Hùng hài tử cũng không thể quản lý quá cứng rắn càng cứng rắn với nó nó càng hùng."Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, có chút bất đắc dĩ.

Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Sở Diệp còn ghét bỏ “Tiểu li miêu” là hùng hài tử, mà tính tình của Sở Diệp cũng chính là một hùng hài tử mà thôi..

Chương 103: Lai Lịch Của Tiểu Lão Hổ

Editor: Tĩnh
Mỗi ngày ba bửa của tiểu bạch hổ, đều là do tiểu hồ ly phụ trách cho nó ăn.

Mà tiểu hồ ly đối với việt đút tiểu bạch hổ ăn, lại nhiệt tình vượt mức bình thường, mỗi ngày đều sẽ cầm tô đồ ăn, mà đuổi theo Tiểu Bạch hổ bắt nó ăn hết.

Tiểu Bạch hổ quá nhỏ, căn bản không phải là đối thủ của tiểu hồ ly, mỗi lần đều chỉ có thể bị tiểu hồ ly dùng vũ lực mà ép dùng bữa.

Lúc bắt đầu Tiểu Bạch hổ còn nỗ lực chạy trốn, sau vài lần không biết có phải hay không biết mình không phải đối thủ của tiểu hồ ly, nên Tiểu Bạch hổ cũng bắt đầu an phạn mà dùng bữa.

Biết người khởi xướng là Sở Diệp, nên khi Tiểu Bạch hổ mỗi lần nhìn thấy Sở Diệp, ánh mắt đều hiện lên vẻ hung ác.

Nếu ánh mắt có thể giết người, Sở Diệp sớm đã bị xé ra trăm mảnh.

Sau đó Tiểu Bach hổ dần không phản khán lại, mà âm thầm nhận mệnh, trở nên dịu ngoan không ít, không cần Tuyết Bảo "Dùng tất cả tình yêu để đút cho nó ăn ", mà chuyển sang ăn cơm một cách tự nguyện.

Thấy Tiểu Bạch hổ không còn có ý phản kháng, Tuyết Bảo liền đối với việc đút ăn này mất đi hứng thú.

Lại qua một ngày, Sở Diệp cuối cùng cũng thay đổi thức ăn cho Tiểu Bach hổ thành Thảo Dược Gà, tiểu lão hổ ôm chậu cơm, ăn vô cùng ngon miệng.

Một con Thảo Dược Gà hơn 7 cân, đã bị ăn sạch sẽ.

“Sức ăn của Tiểu Bạch đúng là không nhỏ a!” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn ngó Sở Diệp một cái, nói: “Đó là bởi vì bị đói a!” Chờ sau mấy hôm nữa, liền không nhiều như vậy."
Sở Diệp ngượng ngùng cười cười, không nói gì.

Lâm Sơ Văn nhìn Tuyết Bảo ở trong sân làm “Duỗi thân vận động” một cái, sắc mặt cổ quái nói: “Bản thân Tuyết Bảo chính là không thích ăn rau dưa, nhưng đối với việc bắt người khác rau dưa, lại rất có hứng thú a!
Chú ý thấy Lâm Sơ Văn đang quan sát mình, Tuyết Bảo liền tới ngồi xổm một bên, loạng choạng đuôi to làm ra vẻ mặt vô tội.

Sở Diệp thầm nghĩ: Có câu nói thứ mình không thích thì đừng đẩy cho người khác, nhưng Hồn Sủng thì làm sao mà nghĩ được xa như vậy, đối với một số con lại thích đem việc mình không thích mà bắt người khác làm, để coi thành trò chơi.

Sở Diệp nhìn Tuyết Bảo, thầm nghĩ: Tuyết Bảo vốn không phải là thích đút cơm cho tiểu lão hổ mà là cố tình nhân lúc không ai chú ý đem tất cả rau dưa mà nó phải ăn bắt tiểu lão hổ thay nó ăn hết.

Đúng là một con tiểu hồ ly giảo hoạt.

Từ sau khi được Sở Diệp cho ăn Thảo Dược Gà tháy độ của tiểu

lão hổ đối với Sở Diệp đã thay đổi rất nhiều.

Đúng là đồ ăn có thể làm mê muội đầu óc người khác mà.

Tiểu Bạch có tư chất xuất chúng, nên sau khi đủ hấp thu hết dược lực của Thảo Dược Gà, lông trên người liền trở nên sáng bóng hơn rất nhiều.

Nhưng Tiểu Bạch hổ rốt cuộc tuổi vẫn còn nhỏ, ngẫu nhiên ăn một con Thảo Dược Gà, thì có thể xem như bổ sung hao tổn của trước kia, nhưng nếu ăn quá nhiều, sẽ dễ gây ra tình trạng thân thể không thể chuyển hóa hết dược lực mà tích tụ thành độc tố trong cơ thể.

Sau khi cho Tiểu Bạch hổ ăn Thảo Dược Gà, Sở Diệp liền đem thức ăn củaTiểu Bạch hổ đổi thành thịt Gà Trân Châu.

Do có kinh nghiệm kinh khủng từ việc phải ăn rau trước đó, nên khi Tiểu Bạch hổ ăn Gà Trân Châu cũng không có kháng nghị gì.

Lâm Sơ Văn dựa đầu vào cửa sổ, nhìn tiểu lão hổ, nói: “Tiểu Bạch, gần đây tính tình giống như đã khá hơn rất nhiều a!"
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng là vậy!” Từ một con hùng hải tử mà trở nên ngoan ngoãn quả là không dễ.

“Muốn chuẩn bị khế ước sao?”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy! Ta cảm được quan hệ của ta và nó đã thân mật hơn rất nhiều, nên cũng có thể suy xét về chuyện này."
“Ngươi xác định, quan hệ của ngươi và nó đã thân mật hơn rất nhiều?” Lâm Sơ Văn thật sự nhìn không ra, Sở Diệp cùng Tiểu Bạch hổ có quan hệ thân mật ở nơi nào.

“Đúng vậy! Ngươi chẳng lẽ không cảm thấy sao?” Sở Diệp hai tròng mắt sáng long lanh hỏi.

Lâm Sơ Văn: “……” Sở Diệp thật sự quá tự tin a!
Sở Diệp nhìn biểu tình của Lâm Sơ Văn, nói: “Trước, tiểu lão hổ mỗi lần thấy ta đều là nghiến răng nghiến lợi, nhưng hiện tại hắn nhìn thấy ta, đều sẽ nhắm mắt lại ngủ.”
Lâm Sơ Văn: “……” Tiểu Bạch hổ nhắm mắt lại ngủ, cũng không phải là bởi có hảo cảm với Sở Diệp, mà nó hiểu rằng ở cùng một mái hiên, không thể không cúi đầu, nên giờ là nó lười phản ứng với Sở Diệp thì có, Lâm Sơ Văn cảm thấy tiểu lão hổ, hiện tại là đang giấu tài, nó đang thời khắc chuẩn bị phản công.

“Bằng không, lại dưỡng mấy ngày đi?”
Sở Diệp cười, nói: “Yên tâm đi, khế ước với Tiểu Bạch hổ, cũng không phải chỉ là dựa quan hệ tốt không đâu."
Bạch Hổ là loại Hồn Thú có thiên tính cao ngạo, muốn khế ước, yêu cầu dựa vào là thực lực để áp đảo, mà không phải là dựa vào quan hệ.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Cũng đúng."
Lâm Sơ Văn rất rõ ràng, Sở Diệp có linh hồn lực rất gần với Cực phẩm linh hồn lực, bản thân lại là Hồn Sư, nếu hiện tại Tiểu Bạch hổ là Chiến Tướng cấp, mà Sở Diệp nếu muốn khế ước với nó tự nhiên sẽ không dễ dàng, nhưng đối phương hiện giờ chỉ là ấu tể, muốn khế ước cũng không phải là một việc khó.

Vài ngày sau, Sở Diệp cùng tiểu lão hổ hoàn thành lấy máu nhận chủ.

Tiểu Bạch hổ tuy rằng trong quá trình khế ước, không ngừng nhe răng nhếch miệng kháng nghị, nhưng cuối cùng vẫn là không chịu nổi sức tấn công mãnh liệt mà linh hồn lực của Sở Diệp tạo ra, cuối cùng nó vẫn là cùng Sở Diệp ký kết khế ước thành công.

Sau khi hoàn thành quá trình ký kết khế ước, Tiểu Bạch hổ giống như đã nhận mệnh, nên đã ngừng làm ầm ĩ.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Ngươi làm sao vậy?”
Sở Diệp lắc đầu, nói: “Không có gì, chỉ là lai lịch của tiểu lão hổ có chút không tầm thường."
Sau khi Sở Diệp mới hoàn thành ký kết khế ước, thì đã bắt đầu liên kết tiếp thu ký ức của tiểu lão hổ.

Lâm Sơ Văn có chút tò mò nói: “Như thế nào mà không tầm thường."
“Dựa theo ký ức truyền thừa thì cha mẹ của tiểu lão hổ đã bị một thế lực lớn nào đó bắt giữ và nuôi dưỡng, là mỗi lần cha mẹ nó sinh hạ ra hổ con, thì liền sẽ bị người của cái thế lực lớn kia ôm đi khế ước, mà cha mẹ nó đã mở linh trí, không muốn con cái của tụi nó tiếp tục sống dưới gông cùm xiềng xích của thế lực lớn kia, mà vừa lúc, cọp mẹ lúc đó đã hoài song thai, cha mẹ của nó liền trộm đem một con trong số chúng phong ấn, rồi ngụy trang thành Bạch Li Miêu rồi đem chúng đi.

Mà cái phong ấn này tựa hồ có chút lợi hại, nó khiến cho tiểu lão hổ sẽ có hình dáng giống như tiểu li miêu cho đến khi nó tiến giai Chiến Tướng cấp thì phong ấn kia sẽ từ từ được gở bỏ.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Ta xưa nay chưa từng nghe nói ở Vân Châu có thế lực lớn nào nuôi dưỡng Bạch Hổ cả a!” Nếu có thì đã sớm truyền ra tiếng gió."
Sở Diệp lắc đầu, nói: “Hình như cha mẹ của Tiểu lão hổ đã dùng phương pháp đặc thù để truyền tống nó tới đây, mà nơi mà thế lực kia ở cũng rất xa Vân Châu.

“Xa hơn Vân Châu cở bao nhiêu lận?” Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp lắc đầu, nói: “Không biết, nhưng ta chất chấn nó ở rất xa với chúng ta.” Sở Diệp có loại dự cảm, hắn hôm nay nếu đã dám dưỡng con Tiểu Bạch hổ này thì hắn sớm muộn gì sẽ cùng cái kia thế lực lớn kia trở thành kẻ thù.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Nếu xa như vậy, có lẽ cả đời chúng ta cũng sẽ không gặp gỡ.

Mặt kệ chuyện đó đi, trước lo nuôi tiểu lão hổ đã.”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Ta cũng nghũ như vậy.

Tiểu Bạch hổ tựa vào một bên nghe Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tâm sự, thường xuyên quan sát Sở Diệp với ánh mắt ai mượn ngươi nuôi ta.

Sở Diệp xoa Tiểu Bạch hổ đầu, ghét bỏ nói:, “Ngươi còn ở đó mà ủy khuất, phải biết rằng ngươi được đi theo một người chủ nhân là anh tài thiếu niên như ta dễ lắm sai a! Được theo ta, đó là ngươi đã tu luyện tám đời mới có được đấy."
Tiểu Bạch hổ liếc Sở Diệp một cái, cảm thấy Sở Diệp giống như một tên ngốc đang ngồi không mà khoác lác.

Sở Diệp lắc đầu, âm thầm khinh thường Tiểu Bạch hổ không có ánh mắt.

Biết Tiểu Bạch hổ là giống ngoại lai, đã làm cho tiểu hồ ly cùng Tiểu Ngân đối với Tiểu Bạch hổ có rất nhiều hứng thú, liền bắt đầu quấn lấy Tiểu Bạch hổ dò hỏi lai lịch, dò hỏi đặc sản, mỹ thực ở nơi kia, rồi hỏi đủ thứ trên trời dưới đất.

Tiểu lão hổ ở sinh ra không bao lâu, đã bị đưa đi, nên đối với nơi mình sinh ra cũng không có nhiều hiểu biết, cũng không có biện pháp trả lời những vấn đề mà tiểu hồ ly cùng Tiểu Ngân hỏi nó.

Không có được tin tức mình muốn, tiểu hồ ly cùng Tiểu Ngân liền cười nhạo Tiểu Bạch hổ vụng về, trí nhớ kém, đối với nơi mình sinh ra mà cái gì cũng không biết, chọc tới tiểu lão hổ tức giận đến rống to.

Lâm gia.

Lâm Mộng Dung nhìn Lâm Tư Tuyết nổi giận đùng đùng có chút nghi hoặc nói: “Tư Tuyết, ai chọc ngươi sinh khí, ngươi hình như tâm tình không tốt lắm."
Lâm Tư Tuyết rầu rĩ nói: “Viên Bân!”
“Viên Bân, như thế nào lại là hắn? Các ngươi quan hệ không phải rất tốt sao?” Viên Bân tư chất cũng xem như tạm được, mà Lâm Mộng Dung đối với người kia cũng không có mấy ấn tượng.

Lâm Tư Tuyết rầu rĩ nói: “Ai cùng tên kia quan hệ tốt a! Hắn là tên hỗn đản."

“Hắn làm sao mà chọc ngươi?”
Lâm Tư Tuyết rầu rĩ nói: “Hắn nói ta lừa hắn, hại hắn bị người ta chê cười, còn đắc tội người ta."
Lâm Mộng Dung có chút nghi hoặc nói: “Ngươi lừa hắn cái gì?”
“Ta không có lừa hắn, là Viên Bân càn quấy.” Lâm Tư Tuyết không chút khách khí đem toàn bộ trách nhiệm đẩy lên đầu Viên Bân.

Nàng chưa có nói lời nào giả dối cả, Sở Diệp vốn dĩ chính là một tên vương bát đản, hoa ngôn xảo ngữ lừa gạt Lâm Sơ Văn, Lâm Sơ Văn đắm mình trụy lạc, lại đi người như Sở Diệp một kẻ suốt ngày thích đi dạo hoa lâu, lại còn tình nguyện ở bên Sở Diệp.

Mà nàng trước nay cũng chưa nói quá, Sở Diệp là một lão nhân, là Viên Bân chính mình hiểu lầm, thì liên quan gì tới nàng.

“Mà Viên Bân còn mang về một cái tin tức, hắn nói là Lâm Sơ Văn đã tiến giai Hồn Sư.” Lâm Tư Tuyết nói.

Lâm Mộng Dung giật mình nói: “Hắn cũng đã tiến giai Hồn Sư sao?”
Lâm Mộng Dung ngây trước, trước đó nhờ Mộ Lăng Thiên trợ giúp, nên đã có được một phần sát khí, tiến giai Hồn Sư, Lâm gia

vì thế mà bày tiệc suốt mấy ngày, nhờ đó Lâm Mộng Dung cũng bị đông đảo các gia tộc chú ý.

Lâm Mộng Dung không nghĩ tới, Lâm Sơ Văn cũng có được sát khí nhanh như vậy.

“Hắn làm như thế nào mà có được sát khí a!” Lâm Mộng Dung hỏi.

Lâm Tư Tuyết lạnh giọng nói: “Nghe nói là Sở Diệp bồi hắn đi Cực Bắc Băng Nguyên tìm Hàn Băng Sát Khí."
Ngữ khí của Lâm Tư Tuyết tuy nhàn nhạt, nhưng trong lòng lại cảm thấy ghen tị.

Lâm Mộng Dung có được sát khí, là nhờ Mộ Lăng Thiên sự trợ giúp mà tìm được.

Lâm Sơ Văn thì được Sở Diệp hỗ trợ, hai người kia vận khí đều tốt như vậy, nếu nàng cũng có thể tìm được người chịu hỗ trợ giúp nàng tìm được sát khí, thì nàng cũng có thể được như bọn họ được mọi người chú ý.

Đúng là có người vì mình mà cung cấp tài nguyên đúng là tốt.

“Cực Bắc Băng Nguyên a!” Lâm Mộng Dung cúi đầu, Mộ Lăng Thiên tuy rằng hỗ trợ nàng tìm được sát khí, nhưng chỉ là hạ phẩm sát khí, mà sát khí Lâm Mộng Dung hy vọng lại là thượng phẩm sát khí hai loại này thật sự kém rất xa.

Sát khí khó có được, mặc dù là hạ phẩm sát khí cũng rất khó được, Lâm Mộng Dung chỉ có thể tạm chấp nhận.

Nghe Lâm Sơ Văn tìm được rồi Hàn Băng Sát Khí, Lâm Mộng Dung có chút hụt hẫng.

Hàn Băng Sát Khí ở Cực Bắc Băng Nguyên, là sát khí rất nổi

danh, nên phẩm chất sẽ không không thấp.

Tuyết Bảo của Lâm Sơ Văn thuộc giống Tuyết Hồ, mà sát khí thuộc thuộc tính băng là phù hợp nhất, nếu Tuyết Bảo đã dung hợp Hàn Băng Sát Khí để tiến giai thì sẽ giúp cho sự trưởng thành về sau của Tuyết Bảo, sẽ càng thêm dễ dàng và vững chắt.

“Sơ Văn tiến giai Hồn Sư, thật là nên chúc mừng hắn.” Lâm Mộng Dung nói.

Lâm Tư Tuyết hỏi một chút nói: “Lâm Sơ Văn tiến giai thì có ích lợi gì, hắn trong lòng chỉ có Sở Diệp, mà Lâm gia chúng ta đã sớm bị người ta vứt ra sau đầu."
Sở gia.

Sở Hùng nhìn Sở Tư Thần, nói: “Tư Thần, có nhiêu gia tộc đên cầu thân như vậy mà ngươi không có nhìn trúng một người nào sao?
Sở Tư Thần lắc đầu, nói: “Không có, phụ thân, ta hiện tại chỉ muốn hảo hảo bồi dưỡng Hồn Thú, không muốn nghĩ đến chuyện thành thân."
“Ngươi có phải là không quên được Lâm Mộng Dung phải không a!” Sở Hùng hỏi.

Sở Tư Thần cau mày, không nói gì.

Sở Hùng thở dài, nói: “Nha đầu tư kia thật ra chất không tồi, nghe nói, giờ đã tiến giai Hồn Sư, nếu ngươi có thể cùng nàng tu thành chính quả cũng không tồi.” Nếu có một nữ Hồn Sư được gả vào cửa bọn họ thì sẽ là tăng lên thực lực cho Sở gia bọn họ, mà bọn họ cũng sẽ nhận được càng nhiều chỗ tốt lớn hơn.

Sở Tư Thần cau mày, hắn cũng không biết đây là chuyện như thế nào, người tiến đến Sở gia cầu thân rất nhiều, không thiếu những người có điều kiện xuất chúng, bất quá, hắn trước sau

vẫn là không được Lâm Mộng Dung, luôn cảm thấy những nữ nhân đó mà cùng Lâm Mộng Dung so thì luôn kém quá xa.

Sở Hùng thở dài, có chút bất đắc dĩ nói: “Dù ngươi thích nàng, nhưng mà nàng ta cũng phải thích ngươi đã! Ta nghe nói, Lâm Mộng Dung có rất nhiều người theo đuổi, trong đó còn có đại thiếu gia của Mộ gia Mộ Lăng Thiên, mà thực lực của Sở gia chúng ta, so với người ta thì còn kém rất xa, ta nghe nói, Lâm Mộng Dung có được sát khí là nhờ có Mộ Lăng Thiên hỗ trợ, mà Mộ Lăng Thiên đối với Lâm Mộng Dung cũng là tình nghĩa đâm sâu a!
Mộ gia thế lớn, Sở Hùng thật sự không muốn vì một Lâm Mộng Dung mà đi đối đầu với Mộ gia.

Mộ gia đã vì Lâm Mộng Dung mà cung cấp sát khí, cũng tuyệt đối không muốn nhìn Lâm Mộng Dung được gả vào gia tộc khác.

Sở Tư Thần sắc mặt đổi đổi, Lâm Mộng Dung muốn tìm kiếm sát khí thì chuyện này hắn đã sớm biết, nhưng sát khí là thứ quá trân quý hắn cũng không có biện pháp giúp đở.

Sở Tư Thần nắm chặt bàn tay, mà bên trong đôi mắt hiện lên vài phần không cam lòng.

“Sở Diệp hình như cùng đường đệ của Lâm Mộng Dung là Lâm Sơ Văn ở bên nhau, mà nghe nói, người tên Lâm Sơ Văn kia tư chất cũng không tồi.” Sở Hùng đổi đề tài nói.

Sở Tư Thần ninh mày, nói: “Con đã gặp qua tên Lâm Sơ Văn, hắn không có gì đặc biệt cả."
Sở Hùng nói: “Phải không? Sao ta nghe nói, Lâm Sơ Văn là cái Dược Tề Sư."
Nếu, Sở gia có thể nhiều thêm một Dược Tề Sư, thì đó cũng là một chuyện tốt.

Sở Uyển Nhi từ nhà ở ngoại đi đến, nói: “Cha, ca ca, các ngươi

đang nói chuyện cái gì đấy?"
"Tùy tiện tâm sự, ngươi làm sao vậy? Tâm tình không tốt.

Sở Uyển Nhi lắc đầu, nói: "Không có gì, chỉ là Nhị trưởng lão bên kia càng ngày càng sẽ khoác lác."
Sở Tư Thần có chút tò mò nói: "Bọn họ bên kia nói cái gì?"
Sở Uyển Nhi có chút do dự nói: "Bọn họ nói, Sở Nhan Vũ truyền đến tin tức về nói Sở Diệp đã trở thành Hồn Sư không chỉ vậy nhân tình của hắn Lâm Sơ Văn cũng đã trở thành Hồn Sư, chuyện này làm sao có thể chứ? Dựa theo tính tình của Sở Diệp thì đã sớm đánh trống khua chiên thông báo cho người ta biết hắn đã trở thành Hồn Sư rồi, sao có im lặng tới bây giờ.

Sở Uyển Nhi nói xong lời cuối cùng, nhịn không được nở nụ cười.

Bên phía nhị trưởng lão, chắc là không thể chấp nhận được việc ca ca được mọi người chú ý, cho nên mới biện ra một lời nói dối quá sức tưởng tượng, để phân đi sự chú ý của mọi người đối với ca ca.

Sở Tư Thần mặt trầm xuống, Sở Uyển Nhi không tin, nhưng Sở Tư Thần lại có chút tin tưởng.

Sở Diệp sau khi rời đi gia tộc, tâm tính đại biến, giống như trở thành một người khác, lại còn được Lâm Sơ Văn trợ giúp thì việc Sở Diệp trở thành Hồn Sư cũng không phải là không thể xảy ra.

Chính mình phải tốn nhiều sức lực như vậy mới có thể trở thành Hồn Sư, nhưng khi nghĩ đến Sở Diệp và Lâm Sơ Văn cũng rất có khả năng đã tiến giai Hồn Sư thành công, Sở Tư Thần có cảm giác rất hụt hẫng.

Sở Hùng đen mặt, nói: "Nhị trưởng lão bên kia, thật là nói như vậy?
Sở Uyển Nhi bị sắc mặt nghiêm túc của cha và huynh trưởng

dọa cho hoảng sợ, “Phụ thân, ca ca, các ngươi đây là làm sao vậy a? Đây rõ ràng là lời nói dối a!"
Sở Hùng lắc đầu, nói: “Sở Diệp giờ đây không giống trước kia nữa rồi."
Sở Uyển Nhi phồng quai hàm lên nói: “Phụ thân, Sở Diệp là tư chất Hạ phẩm, là bùn nhão không trét lên tường, hắn sao có thể trở thành Hồn Sư được?
Sở Hùng nghĩ nghĩ, cảm thấy có lý, gật đầu, nói; “Cũng đúng”.

Chương 104: Lưỡng Giới Thành

Editor: Tĩnh
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở lại Tam Dương Thành đã được nửa tháng, Sở Diệp đã bắt đầu có chút buồn chán.

“Làm sao vậy? Có tâm sự?” Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, có chút hoang mang nói.

“Không có gì, ta chỉ là đang suy xét một ít việc.” Sở Diệp chuyển động cây bút trong tay nói.

“Suy xét cái gì?” Lâm Sơ Văn hỏi.

“Suy xét thu chi a!” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn nghe được Sở Diệp nói như vậy liền có chút kinh hỉ nói: “Ngươi cuối cùng biết tính toán suy xét về thu chi rồi à a!" Sở Diệp: “….” Lâm Sơ Văn nói lời này, giống như nói hắn là bại gia tử chỉ biết tiêu mà không biết kiếm, hắn chỉ là gần đây chỉ là tiêu xài hơi quá tay thôi mà.

Việc này cũng không thể toàn trách hắn a! Ai bảo Tam Dương Thành có rất nhiều cửa hàng mà thứ tốt cũng nhiều, mỗi lần đi ra ngoài, nếu mà không mua gì mang về thì đều luôn cảm thấy cả người không thích hợp.

Sở Diệp ngẩng đầu, dùng ánh mắt oán trách nhìn Lâm Sơ Văn.

Lâm Sơ Văn thu liễm nét vui mừng trên mặt, bỗng nhiên ý thức được chính mình hình như phản ứng hơi quá kích.

“Ta có phải là đã chi tiêu quá lãng phí không?” Sở Diệp đáng thương hề hề hỏi.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Cũng không thể nói như vậy.” Sở Diệp tuy rằng lãng phí một ít, nhưng số tiền đã tiêu kia vẫn là có chút hồi báo.

Thế giới này luôn thay đổi trong nháy mắt, ai cũng không biết ngay sau đó sẽ phát sinh cái gì.

Như Tử La Tông đó là một ví dụ thực tế nhất, dù có Hồn Vương tọa trấn thì sao cũng bị người ta giết sạch trong một đêm.

Đồng vàng tuy quan trọng, nhưng tánh mạng lại càng quan trọng hơn, dù lãng phí nhiều đồng vàng hơn nữa nhưng có thể tăng lên thực lực cũng là chuyện tốt.

Chỉ là nếu Sở Diệp tiếp tục tiêu như vậy, bọn họ sớm muộn cũng sẽ phá sản, tiền tiêu thì dễ nhưng kiếm tiền cũng không phải là chuyện đơn giản đâu!
“Tuyết Bảo mỗi ngày đều phải ăn một con Thảo Dược Gà, bình quân một ngày phải tốn 3000 đồng vàng, hơn nữa mỗi ngày đều phải dùng Hồn Tinh, linh dược, mà đặc biệt mỗi tháng còn phải tốn hai vạn đồng vàng để mua Hồn Tinh.

“Tiểu Ngân gần đây ăn uống đã ít đi không ít, chỉ cần uy một chút Hồn Tinh là tốt, chỉ là ong đàn gần đây tiêu dùng có chút lớn."
Tiểu Ngân có thể dựa theo sự trưởng thành của đàn ong để mà trưởng thành theo, mà trước mắt Tiểu Ngân thăng cấp không dễ, Sở Diệp liền đem tâm tư đặt lên sự trưởng thành của ong đàn.

Chỉ trong một tháng, ong đàn tiêu hơn tám vạn Hồn Tinh và toái Hồn Tinh, mà phấn hoa trước kia cũng đã ăn hết.

Tuy tiêu hao lớn nhưng bọn họ cũng đạt được không ít chổ tốt, Ngân Sí Ong đàn đã có trên 3000 ngàn con Ngân Sí Ong có phẩm cấp, nhờ đó thực lực của Tiểu Ngân cung nhờ đó tăng lên.

Nhưng nếu tiếp tục tiêu hao như vậy, số tiền bọn họ có cũng sẽ không đủ tiêu.

"Tiểu Thải cùng Tiểu Bạch, dù tiêu hao không nhiều, nhưng một tháng cũng phải tốn mấy trăm đồng vàng." Nhưng về sau khi thực lực của tụi nó tăng lên thì số tiền cần tiêu càng nhiều hơn.

Sở Diệp gần đây cũng sử dụng không ít dược tề, nhưng đa số đều là do Lâm Sơ Văn luyện chế, tuy Dược Tề không phải bỏ tiền mua nhưng dược liệu thì phải tốn tiền mua.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: "Kỳ thật, ngươi không cần mỗi ngày đều cho Tuyết Bảo ăn Thảo Dược Gà.

Thảo Dược Gà ăn nhiều cũng sẽ tạo ra kháng tính, lúc đầu khi Tuyết Bảo ăn Thảo Dược Gà thực lực tăng lên cũng rất rõ ràng, nhưng về sau thì đã không còn rõ ràng như trước.

Mà việc Tuyết Bảo đổi ăn Thảo Dược Gà mỗi ngày thật ra là do tham ăn mà thôi.

Tuyết Bảo nghe Lâm Sơ Văn nói vậy, liền dùng ánh mắt lúng lấy mà nhìn chầm chầm Lâm Sơ Văn, Lâm Sơ Văn bị xem có chút chột dạ.

Sở Diệp mãn không thèm để ý vẫy vẫy tay, nói: "Chúng ta có

điều kiện vì cái gì mà không cho Tuyết Bảo ăn thứ nó thích.” Thật ra thì số tiền mà hắn tiêu cho Tuyết Bảo còn thua xa so với số tiền mà hắn đã đổ vào Ngân Sí Ong đàn.

Do ong đàn số lượng quá lớn, số tiền đã tiêu hao cho chúng đã sớm trở thành một con số thiên văn rồi.

“Ong đàn gần đay tiêu quá nhiều, nếu cứ tiếp tục như vậy thì sẽ không ổn.” Tiêu pha quá lớn, dù núi vàng núi bạc cũng không đủ cho bọn họ tiêu.

“Mua phấn hoa là tiêu hao lớn nhất mà hiện tại mà bọn họ phải chi ra, mà đây cũng không phải là kế lâu dài, ta cảm thấy vẫn là một nơi mà ở đó có hoa có xung túc rồi đến đó định cư.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng như thế."
Ngay từ đầu khi lựa chọn mua phấn hoa, là bởi vì hắn có chuyện muốn làm, nên không có thời gian phóng ong, nhưng nếu hiện tại mà dưỡng thành thói quen liền không tốt.

Tiền mua phấn hoa không phải là con số nhỏ a! Nếu cắt đi phần tiền mua phấn hoa thì bọn họ sẽ tiết kiệm được rất nhiều, mà ong đàn cũng sẽ không còn phải phụ thuộc vào phấn hoa có sẵn nữa, mà việc thải mật cũng sẽ quay lại như bình thường.

Chỉ là muốn tìm ra nơi có hoa cỏ sung túc, cũng không phải là dễ tìm, mà ong đàn hiện tại thực lực đã tăng lên, cũng yêu cầu phạm vi kiếm ăn lớn hơn nữa, còn phẩm chất của phấn hoa cũng sẽ phải đề cao hơn nữa.

“Ngoài việc phải chi tiêu tiết kiệm, bọn họ còn phải nghĩ ra biện pháp kiếm tiền nữa.” Tuy rằng hiện tại bọn họ không thiếu tiền, nhưng cả ngày cứ ăn không ngồi rồi như vậy cũng không phải một chuyện tốt.

“Biện pháp kiếm tiền thì có rất nhiều đơn! Như bán mật ong, mà chỉ bán những loại tương đối cao cấp.” Lâm Sơ Văn nói.

Trước kia Sở Diệp vẫn luôn cất giấu mật ong cao cấp mà không bán, một là do sản lượng mật ong cao đẳng không đủ, nên phải lưu trữ thành đồ ăn cho ong đàn, và một nguyên nhân cũng quan trọng không kém đó là không muốn chọc người đỏ mắt, hiện giờ thì đã khác, hắn cùng Sở Diệp đều là Hồn Sư, nếu có thể ủ ra một ít mật ong cao cấp mật ong thì cũng là chuyện rất bình thường.

Sở Diệp hiện tại có nhiều Ngân Sí Ong thượng giai như vậy, nếu mà không thể tận dụng hợp lý thì đúng là quá lãng phí.

Sở Diệp cau mày, nói: “Bán mật ong thật ra cũng có thể suy xét, bất quá, tiền đề vẫn là phải tìm được nguồn phấn hoa ổn định."
Tam Dương Thành bên này tuy có không ít linh điền, linh hoa kỳ thật cũng không ít, nhưng tất cả đều đã có chủ, muốn ở chỗ này phóng ong là chuyênn không có khả năng.

“ Ta nghĩ chúng ta cần phải nghĩ ra nhiều cách kiếm tiền hơn mới được chỉ bán mật onh căn bản là không đủ."
Hồn Thú Chiến Tướng cấp muốn đột phá giai vị, thì có hai loại phương pháp, một loại là dựa vào chậm rãi tích lũy, mà biện pháp còn lại chính là tìm kiếm thật nhiều thiên tài địa bảo để hổ trợ, mà loại phương pháp này thì tiêu pha rất lớn.

Tuy nói bán mật ong thì đã có thể kiếm không ít, bất quá, nếu chỉ dựa vào bán mật ong thì rất khó làm giàu.

Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Ta thấy ngươi dưỡng Thảo Dược Gà cũng không tệ đấy chứ."
Sở Diệp trước đó mang về một ít Thảo Dược Gà ấu tể, cũng không biết hắn nuôi bọn nó ở nơi nào, nhưng qua một đoạn thời gian, liền thành công đem gà lấy ra.

Mà số gà kia hơn phân nữa là vào bụng Tuyết Bảo
Sở Diệp cười cười, nói: “May mắn thôi”
Tuyết Bảo trước kia mua không ít Thảo Dược Gà, nên được tặng một ít ấu tể của Thảo Dược Gà.

Sở Diệp đem số gà con kia thả vào ngọc trụy không gian để nuôi thả, kết quả, sau mấy ngày mấy con tiểu kê kia liền trở nên khỏe mạnh hơn rất nhiều.

Rất nhanh Sở Diệp liền phát hiện, Thảo Dược Gà ở trong ngọc trụy không, thì tốc độ sinh trưởng nhanh hơn bên ngoài gấp ba, nếu không phải số gà con kia đều vào bụng Tuyết Bảo, thì đã có thể bán được không ít tiền.

Lâm Sơ Văn chống cằm, nói: “Ngươi nếu có bản lĩnh dưỡng gà thì có lẽ có thể thử xem xét dưỡng Long Ngư.”
“Nuôi cá a.” Sở Diệp nghiêm túc suy tư một chút, phát hiện nuôi cá tựa hồ cũng là một chủ ý không tồi, nếu dùng Linh Tuyền để nuôi cá, nhất định có thể đem những con cá kia dưỡng thành phì.

“Từ từ đã, ngươi nói ngươi kêu ta nuôi "Long Ngư" mà đó là một loại cá sau a?”
“ Đúng vậy! Long Ngư cùng Thảo Dược Gà đều giống nhau, chúng đều thuộc về loại nguyên liệu nấu ăn cao cấp, một con Long Ngư dài khoảng hai gang tay, giá có thể thấp nhất cũng hai ngàn đồng vàng.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp sửng sốt một chút, nói: “Mất như vậy?
Một con cá giá hai ngàn đồng vàng, nếu hắn nuôi trên một trăm con, không phải có trên tay hai mươi vạn sao?
Lâm Sơ Văn nhún vai, nói: “Long Ngư rất khó dưỡng a! Chúng đối với nước có yêu cầu rất cao, chỉ cần một thay đổi nhỏ thôi thì Long Ngư sẽ chết, mà chúng còn rất kén ăn.

Nếu thức ăn không vừa ý chúng thì tuyệt đối sẽ không ăn.

Trước đây đã từng có một thời gian mọi đua nhau dưỡng Long Ngư, bất quá, sau đó lại có rất nhiều người nuôi Long Ngư bị lỗ sạch vốn, sau đó, người nuôi chúng liền ít đi rất nhiều, nhưng ngươi có linh tuyền trong tay, thì tương đối cũng có nhiều thêm một ít ưu thế.

Sở Diệp híp mắt, nói: "Có thể suy xét a!
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Dưỡng thú cũng coi như là một môn thủ nghệ cao minh thuộc Thuần thú sư, chức nghiệp cùng giống như Dược Tề Sư, rất được nhiều người tôn sùng, những người mà có thể dưỡng Long Ngư, thì thuật hoạn thú sẽ không kém, những người như vậy sẽ được gọi là Thuần thú đại sư.

"Nghe cũng không tồi." Hắn tuy rằng xưa nay chưa từng nuôi cá, nhưng có linh tuyền hổ trợ nên hẳn là không tính là quá khó, nếu có thể nên tên tuổi trong giới Thuần thú sư thì cũng tốt.

Sở Diệp cũng đã phát hiện, ngọc bội không gian có thể dựa hấp thu linh ngọc để tiến giai.

Trong khoảng thời gian này.

Vì để mở rộng ngọc trụy không gian, Sở Diệp cũng mua không ít các loại linh ngọc, tiêu phí cũng không nhỏ, mà nhờ đó ngọc trụy không gian đã bắt đầu mở rộng ra chút ít.

Nếu bọn muốn tiếp tục năng xây dựng căn cơ vững chất thì cách tốt nhất chính là phải kiếm thật nhiều tiền, thì lúc đó bọn họ mới có thể làm những gì mà bọn họ muốn.

"Ngoài ra chúng ta cũng có thể suy xét tới việc ủ rượu." Lâm Sơ Văn có chút hưng phấn nói.

“Đúng vậy! Sau ta có thể quen chúng ta có phối phương để ủ Đoán Hồn Rượu mà.” Sở Diệp bừng tỉnh nhớ tới trước đó bọn đã có công thức ủ Đoán Hồn Rượu.

Ủ rượu chu kỳ vẫn là tương đối lâu, mà quy trình của nó cũng tương đối phiền toái.

Bởi trước đó Sở Diệp đã kiếm không ít tiền tâm tình quá hăng hái nên đã đem việc bản thân trước đó đã nhặt được phối phương quen mất.

Này do bọn họ đã quyết định kinh doanh, nên mới nghĩ tới nó.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, âm thầm suy đoán Lâm Sơ Văn có phải sớm đã có tính toán, chỉ là thấy hắn cả ngày thản nhiên không quan tâm gì, nên ngượng ngùng không giám nói.

“Làm gì nhìn ta như vậy?” Lâm Sơ Văn có chút xấu hổ nói.

Sở Diệp lắc đầu, nói: “Không có gì, ta chỉ là cảm thấy ngươi nói rất đúng."
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, trầm mặc nói:
“Ta cảm thấy chúng ta không thể tiếp tục ở Tam Dương Thành nữa, nơi này tiêu dùng quá lớn, long ngư hỗn tạp.

Chúng ta tốt nhất tìm một địa phương mà ở đó càng ít người biết chúng ta càng tốt, rồi tự tay kinh doanh một phần sản nghiệp."
Sở Diệp gật đầu, nghiêm túc nói: “Ngươi nói rất đúng."
Hầu như tất cả Hồn Sĩ sau khi trở thành Hồn Sư, đều sẽ chiếm cứ một địa phương mào đó để lập môn hộ, hoặc tự bản thân kinh doanh một phần sản nghiệp.

Cũng như Sở gia, thật ra cả gia tộc Sở gia trước kia đều là làm nông, nhưng nhờ có được không ít linh điền, rồi sau đó có nhờ có một vị trở thành Hồn Sư nên mới có thể chèo chống gia tộc đi

đến hôm nay.

Sở Diệp cảm thấy nếu mình giờ đây trở lại Sở gia, thì Sở gia hẳn là sẽ phân ra một phần sản nghiệp cho hắn kinh doanh Nhưng giờ đây, Sở Tư Thần cũng tiến giai thành Hồn Sư, mà những phần sản nghiệp tốt nhất khẳng định chất chấn là không tới phiên hắn.

Sở Nhan Vũ giờ đây cũng đã là Hồn Sư, mà Sở gia bên kia hẳn là đang tranh đấu không nhỏ, nếu giờ đây hắn là trở về, chỉ sợ sẽ bị lôi kéo vào mấy cuộc tranh đấu kia.

Mà thật ra trong lòng Sở Diệp cũng đã sớm chướng mắt gia sản của Sở gia, mà hắn cũng không nghĩ sẽ trở về Sở gia.

Nhưng khi ghĩ đến hắn cùng Lâm Sơ Văn có thể ở bên nhau, tìm một nơi rồi cả hai dụng tâm kinh doanh sản nghiệp của bọn họ, thì trong lòng Sở Diệp bỗng nhiên dâng lên một loại cảm giác ngọt ngào khó tả.

Nếu hắn cùng Lâm Sơ Văn cùng nhau kinh doanh một phần sản nghiệp, giống như hai người bọn họ là hai vợ chồng cùng nhau xây dựng nên hoài bảo của bản thân vậy.

“Nghe cũng không tồi, vậy đối với nơi mà chúng ta đặt chân tới sau này ngươi đã có ý tưởng gì chưa?” Sở Diệp hứng thú dạt dào hỏi.

“Tốt nhất ở đó vừa phải có linh mạch, linh điền, còn có thể đào một cái hồ ra để nuôi cá.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp cau mày, cười gượng hai tiếng, “Mấy cái yêu cầu này, có điểm.....!Khó khăn.

Linh mạch, linh điền hầu như đều bị các đại gia tộc cùng tông môn cấp chưởng quản, dù không bị các thế lực lớn quản lí thì

muốn tìm được rất khó, mà các cuộc tranh đấu trong các đại gia tọc đều vì tranh giành linh mạch và linh điền.

Mà nếu muốn đạt được yêu cầu của Lâm Sơ Văn thì chỉ có thể đi đoạt của người khác, mà tùy tiện đi đoạt đồ của người khác thì không phải là chuyện tốt.

“Ngươi cảm thấy chúng ta đi Lưỡng Giới Thành thì như thế nào?” Lâm Sơ Văn dò hỏi.

Sở Diệp trầm ngâm một chút, nói: “Lưỡng Giới Thành sao? Có thể suy xét a!”
Lưỡng Giới Thành là một thành nằm ở Thập Vạn Đại Hoang, mà còn là nơi giao nhau của Vân Châu cùng Thanh Châu, Lưỡng Giới Thành là do thành chủ Tư Không Minh thành lập.

Tư Không Minh được xem là một thiên tài và ông ấy còn là tán tu, chỉ cần 50 năm mà đã tu luyện tới cảnh giới Hồn Vương.

Sau khi ông ấy tiến giai Hồn Vương, đã có rất nhiều tông môn muốn mờ mời ông ấy làm thái thượng trưởng lão, nhưng Tư Không Minh không có đáp ứng, mà chọn đi đến Thập Vạn Đại Hoang, để sáng lập ra Lưỡng Giới Thành.

Thập Vạn Đại Hoang là nơi hung thú hoành hành, ở nơi đó muốn sáng lập một thành trì và giữ vững được nó là một chuyện không dễ dàng gì.

Lưỡng Giới Thành sau khi thành lập lúc, đã trở thành trung tâm trung chuyển vật tư giữa Vân Châu cùng Thanh Châu, nên đã hấp dẫn không ít thế lực cảu hai châu kia đi đến Lưỡng Giới Thành mở cửa hàng, tiến hành thương mậu, không ít cửa hàng ở Lưỡng Giới Thành buôn bán ngày càng lớn.

Tư Không Minh là người sáng lập ra Lưỡng Giới Thành, tự nhiên

cũng sẽ không thiếu chỗ tốt.

Tuy rằng Lưỡng Giới Thành náo nhiệt phồn hoa, nhưng cũng gặp không ít nguy cơ.

Lưỡng Giới Thành tuy nói phồn hoa nhưng ở đó rừng rậm còn quá nhiều, thường xuyên có hung thú chạy vào Lưỡng Giới Thành, nếu không phải có Tư Không Minh tọa trấn, có lẽ Lưỡng Giới Thành đã sớm bị công phá.

Gần đây Lưỡng Giới Thành đang chiêu hiền, mời tu sĩ các nơi đến Lưỡng Giới Thành định cư, cùng nhau chung tay xây dựng Lưỡng Giới Thành, mà còn đưa ra không ít điều kiện hậu đãi đi kèm.

Đi Lưỡng Giới Thành định cư thì ưu thế cũng khá rõ ràng, bên ngoài Lưỡng Giới Thành còn có không ít địa phương chưa được khai phá, mà cũng không cần cùng người khác liều chết tranh đoạt, còn có thể tìm được một ít linh mạch hoang giã, sáng lập linh điền,.....!Lưỡng Giới Thành chung quanh chính là mười vạn hoang dã, hoa nguyên hẳn là không thiếu, nếu đến đó phóng ong thì còn gì tuyệt vời bằng.

Nhưng đồng thời ở Lưỡng Giới Thành hoàn cảnh sống cũng không dễ dàng, đất ở Lưỡng Giới Thành hơn phân nưa là đất hoang, thường xuyên có thú triều xảy ra, mà giờ đây nếu bọn họ đi đến đó, thì không có khả có thể vào nội thành mà định, thì chỉ có thể ở ngoại thành Lưỡng Giới Thành mà định cư.

Mà ngoại thành chính là nơi thường xuyên bị thú triều tập kích, các gia tộc ở đó thường xuyên phải dời đi nơi khác.

Tuy rằng Tư Không Minh thành chủ đưa ra không ít điều kiện hậu đãi tốt cho người đến Lưỡng Giới Thành định cư nhưng bởi thú triều ở đây quá phức nên cũng khiến cho không ít người trùng bước.

Trừ bỏ các đợt thú triều loại nhỏ, thì ở Lưỡng Giới Thành cứ mỗi cách mười mấy hai mươi năm, thì còn gặp phải một trận thú triều cở lớn, lúc phát sinh thú triều cở lớn còn có xuất hiện cả Hồn Thú Vương cấp trong đó.

Tư Không Minh tuy rằng là cao thủ Vương cấp, nhưng cũng chỉ có một mình ông ta, một khi phải đối mặt với thú triều loại lớn thì cũng sẽ khó mà một mình chống đở nổi.

Nếu Lưỡng Giới Thành có càng nhiều tu sĩ đến định cư thì khi Lưỡng Giới Thành gặp được nguy cơ, thì cũng có thể điều động binh lực càng nhiều hơn, Tư Không Minh sở dĩ tích cực chiêu hiền là cũng vì nguyên nhân này.

“Lưỡng Giới Thành, xác thật là một lựa chọn không tồi.” Sở Diệp nói.

Sở Diệp trên người có quá nhiều bí mật, nên cũng không muốn cùng quá nhiều người giao tiếp, giờ đây hắn đi Lưỡng Giới Thành an an ổn ổn qua mấy năm, cũng có thể âm thầm tăng lên thực lực, cũng không phải một kiện chuyện xấu.

Lưỡng Giới Thành tuy có chút hoang dã, nhưng hoa nguyên sung túc, nếu bọn họ di cư tới đó, hắn cũng không cần lại vì hoa nguyên mà phát sầu.

Tiểu Ngân giờ đây đã là Chiến Tướng cấp cấp 3, cũng yêu cầu một nơi an ổn để phát triển.

Lâm Sơ Văn cười, nói: “Ta cũng nghĩ như vậy, đi Lưỡng Giới Thành định cư, sợ nhất chính là gặp phải thú triều, nhưng bọn họ có la bàn có thể trinh trắc hướng đi của hung thú, nếu đến lúc đó, phát hiện quy mô đàn hung thú quá lớn, thì bọn họ trước tiên có thể rút lui trước.

Việc Lâm Sơ Văn lựa chọn Lưỡng Giới Thành còn có một nguyên nhân, đó chính là cuộc sống ở Tam Dương Thành vẫn là quá an nhàn, mà Hồn Thú thì vẫn là phải thường xuyên trải qua chiến đấu thì mới có thể rèn luyện được năng lực vốn có của chúng, Thập Vạn Đại Hoang hung thú vô số, là một nơi phi thường thích hợp để săn thú, cũng có thể giúp cho Hồn Thú không mất đi bản tính tự nhiên của chúng.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Nếu ngươi đã suy nghĩ thấu đáo mọi chuyện, thì chúng ta bắt đầu chuẩn bị tốt vật tư, rồi lên đường."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “ Được."
Thật ra Lâm Sơ Văn đã sớm muốn đi đến Lưỡng Giới Thành.

Bọn họ ở Tam Dương Thành gần đây tiêu xài có chút lớn.

Nếu tiếp tục ở lại thì sớm muộn thì cũng sẽ bị người khác nghi ngờ..

Chương 105: Trung Tâm Phi Hành Thú

Editor: Tĩnh
Lưỡng Giới Thành cách Tam Dương Thành rất xa, nếu muốn đi đến Lưỡng Giới Thành thì có hai lựa chọn, một là đường bộ, hai là không lộ.

Nếu đi đường bộ sẽ phải đi ngang qua rất nhiều núi rừng, trên đường còn có khả năng sẽ gặp được các loại hung thú, đường núi lại rất khó đi, không có người dẫn đường, rất dễ dàng lạc đường.

Nếu đi đường bộ thì dự tính phải tốn tới một hoặc hai tháng, mặc dù cả hai bọn họ đều đã là Hồn Sư, nhưng khi đi đường bộ thì sự nguy hiểm mà bọn họ gặp phải cũng không phải là nhỏ.

Thường những người chọn đi đường bộ đều là các thương đội lớn, và một ít khách lữ hành nếu muốn đi thì cũng sẽ đi theo thương đội nhờ đó họ cũng có thể có thêm một phần bảo đảm.

Một loại là đi không lộ, trực tiếp cưỡi các loài hoàng cầm đi đến Lưỡng Giới Thành, loại phương pháp này vừa tiết kiệm sức lực và thời gian, nhưng chỉ là cần tốn chút tiền.

Đã quyết định đi Lưỡng Giới Thành định cư, nên Sở Diệp và Lâm Sơ Văn đã nhanh chóng đi đến trung tâm Tam Dương Thành nơi có khu chuyên cho mướn phi hành thú để dò hỏi tình huống.

Ở Tam Dương Thành có một khu vực gọi là khu trung chuyển chuyên cho mướn các loại hoàng cầm, có điểm giống như nhà ga ở hiện đại.

Ở khu vực này luôn thấy các loại phi hành thú bay đi rồi bay về liên hồi.

Trên lưng chúng chở đủ thứ đồ từ người cho đến hàng hóa.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn được dẫn đi tham quan quảng trường khu trung chuyển nơi các loại hoàng cầm được nuôi, ở đây có đủ loại tọa kỹ làm người ta nhìn thôi là đã đủ hoa mắt.

Ở đây hiện tại đã có không ít khách nhân, họ đang được các tiểu nhị giới thiều về các loại tọa kỹ khác nhau.

“Đây là Bạch Vân Hạc, là một loại tiên hạc có tính cách ôn hòa, khi chúng bay luôn tạo được cảm giác vững vàng, thích hợp với khoảng cách bay ngắn, những khách nhân muốn ở Tam Dương Thành thì thường sẽ mướn chúng, tiền thuê là các loại linh lương.

“Đây là Thiết Đầu Anh Vũ, là loại tọa kỷ khá đặc biệt chúng vừa biết phi lại còn am hiểu rất rõ các điểm danh lam thắng cảnh ở Tam Dương Thành, nếu khách nhân muốn ở Tam Dương Thành du ngoạn, thì có thể thuê một con, bọn nó vừa có thể đồng thời đảm đương cả hai nhiệm vụ là dẫn đường và làm tọa ky, tiền thêu một ngày là 5 đồng vàng, mà bọn nó thích là ăn cây đậu.

“Đây là Thiên Tường Điểu, tốc độ bay của chúng rất nhanh, nó có tốc độ trong một ngày bằng các loại linh điểu, chỉ là không thể mang theo vật nặng, bay một ngày thì nghỉ ngơi liên tục trong năm ngày, thích ăn cá kiếm, trên đường tốt nhất là chuẩn bị một ít cá khô để cho nó ăn, nếu khách nhân cần lên đường gắp thì có thể lựa chọn nó.

“Đây là Bạch Đầu Sư Thứu, có tốc độ phi hành không mau, nhưng chịu được tải trọng lớn, có thể chở khoảng ngàn cân hàng hóa, thích ăn thịt hung thú, mà lượng thịt chúng ăn có chút nhiều.

Ở đây thì có đủ các loại hoàng cầm mỗi loại đều có ưu nhược điểm khác nhau.

“Nơi này có không ít chủng loại a!” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy!
Ở đây cũng phải có trên trăm loại hoàng cầm, đúng là làm người ta mở rộng tầm mắt.

Tiểu hồ ly loạng choạng cái đuôi, ánh mắt sáng ngời có thần nhìn chằm chằm một con Anh Vũ đang hót.

Sở Diệp nhìn theo ánh mắt của tiểu hồ ly, thì thấy một con Anh Vũ có bộ lông sặ sỡ sắc màu, đang không ngừng lớn giọng mà hót.

Ở đây có đủ chúng loại, mỗi loại lại có các loại tính tình khác nhau, nếu ở đay có một con Anh Vũ thích hát thì cũng không tính là chuyện gì quá đặc thù.

“Ngươi thích giọng ca của nó sao?” Sở Diệp hỏi tiểu hồ ly.

Tiểu hồ ly vẻ mặt ghét bỏ nói: “Nó hát quá khó nghe a! Thật là làm người ta muốn đem nó xuống sau đó nhổ sạch lông trên người nó."
Sở Diệp: “.....” Đúng là tiểu hồ ly thích bạo lực a!
Tiểu hồ ly dùng ánh mắt tham lam nhìn chằm chằm đám chim trong quản trường, hình như đã đói bụng, hành động kia đã bị nhân viên công tác chú ý tới tiểu hồ ly, ánh mắt tràn đầy đề phòng nhìn tiểu hồ ly, làm Lâm Sơ Văn có chút quẫn bách đành

phải đem tiểu hồ ly thu vào Hồn Thất.

“Nơi này tuy rằng có không ít hoàng cầm, bất quá, nếu muốn chúng chở chúng ta đi Lưỡng Giới Thành chỉ sợ là chúng không đủ năng lực.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn cười, nói: “Nơi này chỉ khu trung cấp thôi, hẳn là còn có khu vực nuôi hoàng cầm cao cấp, đi chúng ta đi hỏi một chút đi."
Sở Diệp gật đầu, “Được."
Sở Diệp đi đến khu vực trung chuyển cao cấp, chẳng mất bao lâu bọn họ đã hỏi được tin tức, ở khu trung chuyển cao cấp có một con Du Thiên Bằng là Hồn Thú Chiến Tướng cấp cấp 7, mà lộ tuyến chuyên chở của nó là Tam Dương Thành và Lưỡng Giới Thành.

Du Thiên Bằng hình thể khổng lồ, mỗi lần có thể chở khoảng 30 tu sĩ.

Du Thiên Bằng một tháng chỉ đến Lưỡng Giới Thành hai lần, muốn đi cần phải đặc vé trước, mà Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn vận khí không tồi, sau ba ngày nữa, thì là Du Thiên Bằng sẽ bay đi Lưỡng Giới Thành.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn một người tốn 2000 đồng vàng, để mua hai phiếu phi hành từ Tam Dương Thành đến Lưỡng Giới Thành.

Sở Diệp cầm “Phiếu phi hành”, nói: " Giá cả chẳng rẽ tí nào a!”
“Giá đó cũng không phải là mất.” Lâm Sơ Văn nói.

Trên đường đi đến Lưỡng Giới Thành sẽ phải băng qua không ít rừng rậm hoang giã, độ nguy hiểm rất cao.

Nếu là các loại hoàng cầm có cấp bậc không đủ mà bay qua các

nơi đó rất dễ bị các loại hung thú tấn công, đến lúc đó là thân ai nấy lo không ai bảo vệ ai cả.

Con Du Thiên Bằng ở khu trung chuyển là Chiến Tướng cấp 7, mà cũng chỉ có loại hoàng cầm có cấp bậc cao, mới dám bay qua các khu vực đó.

"Khu trung chuyển kia thật đúng là lợi hại, hoang cầm Chiến Tướng cấp họ cũng có tới vài con." Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
Dù Du Thiên Bằng đã đủ lợi hại, nhưng lại không phải là con hoàng cầm có cấp bậc tối cao ở khu trung chuyển.

Con hoàng cầm có cấp bậc tối cao ở khu trung chuyển là một con Kim Diễm Thần Ưng Chiến Tướng cấp cấp 8, nhưng con thần ưng kia hình như tính cách có chút không tốt, nghe đâu trước đây trong lúc chở khách đã xảy ra không ít chuyện.

Nghe nói con ưng này trước kia có một lần đang bay đến nửa đường, thì lại dỡ chứng trượt theo một con thư ưng, mà trên lưng nó lúc đó còn có hành khách, khiến hành trình chỉ còn 5 ngày nữa là hoàn thành chặn đường lại phải kéo dài thành mười lăm ngày.

Còn có một lần khác con ưng kia cũng đã bay đến nửa đường, đột nhiên lại đói bụng, liền dừng lại không chịu bay nữa, Hồn Sủng Sư đút cho nó đồ ăn, nó thì lại cảm thấy đò ăn không hợp khẩu vị không chịu ăn, mà nó cũng chết sống không chịu đi, đã làm cho một nhóm khách nhân phải ngưng lại trên đường hơn nửa tháng.

Còn một khủng bố nhất chính là, đã từng có một khách nhân không biết như thế nào chọc lại vào lông của nó, con thần ưng kia liền lộn mottj vòng 360 độ, đem người quăng xuống đất.

Khách nhân bị ngã xuống kia tuy rằng không chết nhưng lại là bị thương không nhẹ, đã làm cho khu trung chuyển phải bồi thường một số tiền lớn.

Mà Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thuê chính là Du Thiên Bằng, mà tính tình nó không giống như con thần ưng kia, nghe nói, tính tình nó rất dịu ngoan, mà nó cũng rất nghe lời người điều khiển.

Mà trong suốt khoảng thời gian nó chở khách qua lại giữa Tam Dương Thành và Lưỡng Giới Thành nó đã được rất nhiều khách hàng đánh giá tốt.

Mà Kim Diễm Thần Ưng nó có đủ loại đam mê quái dị, mà thái độ với khách hàng cũng không tốt, nên danh tiếng luôn không bằng Du Thiên Bằng, mà chủ nhân của thần ưng cũng vì thế luôn hận không thể rèn sắt không thành thép.

Ba ngày sau thời gian xuất phát cũng tới, Sở Diệp hai người đi ngoài thành, chuẩn bị xuất phát.

Trên lưng Du Thiên Bằng, có cột một cái phi hành phòng, mà nhìn nó còn rất vững chắc, cũng khá thông thoáng.

Mỗi một Hồn Sủng Sư được sắp xếp vào một vị trí.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn chỗ ngồi liền nhau, Sở Diệp vị trí dựa cửa sổ, có thể thông qua cửa sổ nhìn đến bên ngoài phong cảnh, Sở Diệp ngồi ở trên chỗ ngồi có loại ngồi dị giới phi cơ cảm giác.

Ngồi trước mặt Sở Diệp là một Hồn Sủng Sư cao tuổi, tuy cao tuổi nhưng lại là một người thích giao lưu trò chuyện.

“Hai vị hẳn là lần đầu tiên đi đến Lưỡng Giới Thành đi.” Một lão Hồn Sủng Sư quay đầu, vui tươi hớn hở hỏi hai người.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy là lần đầu tiên chúng ta đi.

“Hai vị tiểu hữu là muốn đi Lưỡng Giới Thành định cư?” Lão Hồn Sủng Sư hỏi.

Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Đúng vậy."
“Tiểu hữu đúng là có quyết đoán a! Đầu năm nay người trẻ tuổi dám đi Lưỡng Giới Thành định cư cũng không nhiều lắm a! Lão Hồn Sư khích lệ nói.

Sở Diệp cười, nói: “Quá khen."
“Ta cháu trai ở Lưỡng Giới Thành có mở một khách điếm, hai vị có yêu cầu gì cũng có thể đến đó."
Lão Hồn Sư vừa nói xong lời, thì Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đã phát hiện bản thân vừa mới nhận được truyền đơn từ người ta mà không hay biết, tâm tình hai người cũng có chút vị diệu.

Sở Diệp cười, nói: “Nếu thật sự có cần gì thì chúng ta sẽ đi đến đó.”
Lão Hồn Sư cười nói: “Được, được."
……!
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cưỡi Du Thiên Bằng, tốn năm ngày thời gian để đến được Lưỡng Giới Thành.

Du Thiên Bằng không được phép tiến vào trung tâm của Lưỡng Giới Thành, nên chỉ có thể ở ngoại thành Lưỡng Giới Thành thả người xuống đấy, sau khi tới nơi, tất cả hành khách đều tứ tán rời đi.

Chủ nhân của Du Thiên Bằng và Du Thiên Bằng rời đi, qua sau mấy ngày nữa Du Thiên Bằng cũng sẽ chở thêm 30 khách nhân ở Lưỡng Giới Thành đi về Tam Dương Thành, giá phiếu đồng dạng cũng là 2000 đồng vàng một người.

Sau khi đáp đất, Tiểu Ngân liền từ Hồn Thất ra tới, vẫy động

cánh ý bảo Sở Diệp là nó muốn ăn.

Sở Diệp nhìn Tiểu Ngân, lắc đầu, nói: “Ngươi suốt ngày chỉ biết ăn, thấy Du Thiên Bằng người ta không, chỉ cần qua lại một chuyến là có thể kiếm hơn mười vạn đồng vàng, một tháng đi tới đi lui hai lần, là có thể kiếm hơn hai mươi vạn.

Vậy tính ra một năm chủ nhân của Du Thiên Bằng có thể thu trên 200 vạn đồng vàng.

Hai trăm vạn cũng không phải là một khoảng tiền nhỏ a! Điều khiển hoàng cầm đúng là dễ kiếm tiền a!
Sau khi suy nghĩ Sở Diệp bỗng nhiên cảm thấy gia sản của hắn cũng không tính là cái gì.

Tuy gia sản của hắn cũng không tính là ít.

Nhưng nếu thật sự mà so sánh chân chính với Hồn Sủng Sư giàu có thì còn kém xa.

Tiểu Ngân chụp phủi cánh, tỏ vẻ phẫn nộ, tỏ vẻ nó có thể kiếm tiền, chẳng qua là do Sở Diệp gần đây đều không có cho nó cơ hội phát huy.

Sở Diệp nghĩ nghĩ, cảm thấy lời Tiểu Ngân nói cũng có chút đạo lý.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp cùng Tiểu Ngân tranh luận, cười cười, nói: “Đang hâm mộ nhân gia người ta kiếm nhiều tiền à!"
Sở Diệp gật đầu, nói: “Có một chút, đột nhiên phát hiện, ta cũng không phải là có rất nhiều tiền."
Lâm Sơ Văn cười, nói: “Trên đời này kẻ có tiền vốn dĩ cũng rất nhiều, người khống chế Du Thiên Bằng đã là Hồn Sư hậu kỳ a!"
Chiến Tướng Hồn Thú sơ kỳ cùng Chiến Tướng Hồn Thú hậu kỳ, chênh lệch rất lớn, hắn nếu muốn bồi dưỡng Tuyết Bảo đến Chiến Tướng hậu kỳ, còn không biết cần bỏ ra bao nhiêu kim tệ

đâu.

Sở Diệp có chút oán trách nhìn Lâm Sơ Văn oán giận nói: “Sơ Văn, ngươi sao có thể năng uy phong kẻ khác hạ uy phong chính mình."
Lâm Sơ Văn cười, nói: “Hảo, hảo, là ta không tốt, ngươi nếu có thể trở thành hoạn thú sư thì việc buôn bán của chúng ta cũng sẽ không nhỏ."
“Chờ dàn xếp xong mọi chuyện, ta nhất định phải đặt hết tâm huyết vào nghiên cứu việc hoạn thú."
Lâm Sơ Văn ngẩng đầu nhìn nhìn bầu trời, nói: “Sắc trời không còn sớm, chúng ta vào thành đi."
Lâm Sơ Văn đối với Lưỡng Giới Thành cũng không hiểu biết bao nhiêu, phần lớn tin tức đều là một ít tin vỉa hè, nên đối với Lưỡng Giới Thành còn rất tò mò.

Sở Diệp gật đầu, nói: "Được đi thôi.".

Chương 106: Mua Sắm Động Phủ

Editor: Tĩnh
Sở Diệp và Lâm Sơ Văn cùng nhau tiến vào thành, ngây lúc vừa đặt chân vào thành thì đã bị đủ loại cửa hàng trong thành hấp dẫn.

Lưỡng Giới Thành cũng giao với Thanh Châu, mà ở Lưỡng Giới Thành người Thanh Châu đến đây mở cửa hàng cũng không ít, các cửa hàng của người Thanh Châu mở ra, cũng thập phần đặc sắc với đủ thứ kì lạ, có rất nhiều thứ đối với hai người họ mà nói là rất là mới mẽ.

"Ở đây thực phồn hoa a!" Lâm Sơ Văn vừa đi vào thành vừa nói.

Trong suốt quá trình hai người cưỡi Du Thiên Bằng, ven đường đều là nhìn thấy rừng cây sâu thẳm mênh mong, nhưng nay đột nhiên lại nhìn thấy giữa cả rừng đất hoang lại có một thành trì, nên có chút kinh ngạc cảm thán.

"Đúng là Hồn Vương thủ đoạn cũng cao minh hơn người khác a!" Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: "Đúng vậy! Hồm Vương rốt cuộc cũng là Hồn Vương a!"
Sở Diệp gật đầu, nói: "Nói cũng phải."
Hồn Sĩ cùng Hồn Sư chênh lệch cũng như là trời với đất càng không cần phải nói là Hồn Sư cùng Hồn Vương.

Hắn hiện tại cũng chỉ là Hồn Sư sơ cấp mà thôi, mà về sau việc tiến giai cũng sẽ càng ngày càng khó khăn, mà khoảng cách đạt tới Hồn Vương còn rất xa xôi.

Lưỡng Giới Thành rất phồn hoa, trong thành có không ít Hồn Sủng Sư đang đi dạo.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở Lưỡng Giới Thành đi dạo một vòng, thì phát hiện giá cả hàng hóa ở Lưỡng Giới Thành và Tam Dương Thành không giống nhau.

Ở Lưỡng Giới Thành tập trung không ít Hông Sư dựa vào săn giết hung thú để sống, mà ở đây giá cả thi thể hung thú so với Tam Dương Thành tiện nghi rất nhiều, các sạp hàng bán các loại da thú, thú xương chiếm phần đông.

Mà cuộc sống ở Lưỡng Giới Thành cũng không an ổn, nên việc gieo trồng linh cốc cùng linh điền thì tương đối thiếu, giá Linh Lương so với ở nơi khác có chút cao.

Lưỡng Giới Thành có thời gian thành lập không tính quá dài, mà ở đây Dược Tề Sư tương đối hiếm, giá cả dược tề cũng không thấp.

Tiểu Bạch hổ ghé trên vai Sở Diệp, ánh mắt thỉnh thoảng khắp nơi nhìn quét.

Mấy nữ Hồn Sủng Sư nhìn “Bạch Li Miêu” trên vai Sở Diệp, một đám thiếu nữ lộ ra vẻ mặt khinh thường.

Ở Tam Dương Thành có không ít công tử cô nương của các gia tộc, ngày thường ăn không ngồi rồi, liền mang theo sủng thú đi rêu rao khắp nơi.

Mà ở Lưỡng Giới Thành thì không giống như vậy, nơi đây dân phong tính cách khá bưu hãn, trong thành người ta sùng bái nhất là các Hồn Sủng Sư lợi hại có thể săn giết hung thú, mà ở đây các loại Hồn Thú có thân hình to lớn rất được hoang nghênh, còn người mang theo Hồn Thú đi dạo rất ít.

Mà Sở Diệp lại mang theo một con Tiểu Bạch miêu, liền nhìn có chút không hợp mắt.

“Ở đâu chạy tới một tên công tử bột vậy a! Còn mang theo một con mèo.”
“Đại khái chất là đại thiếu của gia tộc nào đó chạy tới đây sợ là khi gặp thú triều chất chấn sẽ bị dọa cho phá mật."
“Cẩn thận một chút, người nọ đại khái là có hậu đài."
“Có hậu đài thì thế nào, hung thú cũng sẽ không bởi vì ngươi có hậu đài, mà không ăn ngươi."
Chung quanh tiếng bàn luận khe khẽ truyền vào Sở Diệp trong tai, Sở Diệp nhịn không được đỏ mặt.

Dọc theo đường đi, Sở Diệp tiếp không ít ánh mắt quái dị.

“Ngươi có thể tiến vào Hồn Thất không a!” Sở Diệp chịu không nổi nói.

Tiểu Bạch hổ bất mãn cào cào quần áo Sở Diệp, bất mãn hỏi: “Vì cái gì."
Sở Diệp: “….” Vì cái gì, Tiểu Bạch thật là không biết tự hiểu lấy a! Không chịu nhìn lại coi bây giờ nó nhìn giống con gì a! Hắn thân là một đại nam nhân lại mang theo một con Tiểu Bạch miêu nhìn vào rất kỳ quái a!
“Thực mất mặt a!” Tiểu Bạch hổ chẳng lẽ không cảm thấy mất mặt sao?
Tiểu Bạch hổ truyền âm cho Sở Diệp, nói: “Tuyết Bảo nói, ngươi trước kia còn đi cửa hàng hương phấn mua phấn son."
Sở Diệp: “….” Tuyết Bảo cùng Tiểu Bạch hổ có quan hệ tốt khi nào vậy, còn đem mấy tiểu sử không tốt của hắn nói ra, không

phải hai đứa nó là kẻ thù sao?
“Ta không phải đi mua phấn son, mà là đi mua phấn hoa.” Sở Diệp nghiêm túc nói.

Tiểu Bạch hổ ngẩng đầu tỏ vẻ đều như nhau cả.

Sở Diệp mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Không giống nhau, hai cái đó khác xa nhau rất nhiều?
“Mua cái kia, mua cái kia.” Tiểu Bạch hổ nắm Sở Diệp đầu tóc nói.

Sở Diệp nhìn mấy quày hàng bán thịt hung thú, nói: “Mua nhiều ít a!"
“Mua hết.” Tiểu Bạch hổ hào khí nói.

“Nhiều như vậy, ngươi ăn tới khi nào mới hết a!"
Tiểu Bạch hổ hai tròng mắt lấp lánh sáng lên nói: “Rất mau.”
Tiểu Bạch hổ gần đây cảm giác được bản thân sắp tiến giai, luôn có cảm giác ăn không đủ no, nên mới muốn mua nhiều thịt hung thú như vậy.

Sở Diệp: “.....” Thật là một con hổ thùng cơm.

Tuy rằng trong lòng chửi thầm không thôi, nhưng Sở Diệp cũng không có keo kiệt, tốn 5000 đồng vàng, đem tất cả những loại thịt mà Tiểu Bạch hổ chỉ định mua hết, tổng cộng trên 1000 cân.

Tiểu Bạch hổ tuy vẫn luôn trong hình thái tiểu miêu nhưng sức ăn lại càng ngày càng tăng, ngay từ đầu, Tiểu Bạch hổ một ngày chỉ cần ăn một con gà, này đã là năm con gà nhưng còn có chút ăn không đủ no.

“Mua cái kia, mua cái kia."
Tiểu Bạch hổ chỉ vào một cái viên cầu nói.

Sở Diệp; “….” Tiểu Bạch hổ biết cái kia là cái gì sao? Cái đó là tú cầu chỉ có nữ tử mới cần sử dụng loại đó a! Hắn trên người có một con Bạch Li Miêu đã đủ kỳ quái nếu còn đi mua tú cầu nữa thì cũng quá kỳ quái.

Sở Diệp nhíu mày, nói: “Không mua.” Bạch Li Miêu tựa hồ rất thích chơi những thứ có hình tròn, mà Tiểu Bạch là chỉ con tiểu li miêu trá hình mà thôi a! Mà cũng đi thích cái này sao?
Tiểu Bạch hổ có chút bực mình mà cào tóc Sở Diệp.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp một cái, nói: “Tiểu Bạch thích, liền mua cho nó đi."
Sở Diệp: “……!Được, đi mua.”
Sở Diệp rất nhanh đã phát hiện, Tiểu Bạch không những đối với tú cầu cảm thấy hứng thú, đối với những vật có hình cầu đều cảm thấy hứng thú, mà các loại có kích thước lớn nhỏ màu sắc khác nhau nó cũng thích, mà trong cửa hàng cũng có không ít, cuối cùng bọn họ mua cả rương cầu.

……!
Sau khi đi dạo một vòng thị trường ở Lưỡng Giới Thành, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn liền đi đến nơi buôn bán động phủ ở Lưỡng Giới Thành.

Người có thể ở Lưỡng Giới Thành mở khu giao dịch động phủ, thì tự nhiên không phải người bình thường.

Mà lão bản của khu giao dịch động phủ là Tư Đông Phong, cũng là đệ tử thứ chín của Tư Không Minh lão tổ.

Tư Không Minh lão tổ là Hồn Vương, cũng là một đại nhân vật, đã là một đại nhân vật thì việc buôn bán tốt như vậy cũng sẽ không buôn tha.

Mà ngày thưởng ở Lưỡng Giới Thành thì những sự vụ thường ngày, đều do các đệ tử của Tư Không Minh thành chủ phụ trách xử lý, những việc buôn bán tốt nhất của Lưỡng Giới Thành, cơ bản đều nằm ở trong tay các đệ tử của Tư Không Minh thành chủ.

Nghe nói, Tư Không Minh lão tổ tới có mấy người đồ đệ, mà bọn họ đều không phải là nhân vật tầm thường, mỗi người đều một mình đảm đương một phía, Lưỡng Giới Thành sở dĩ có thể ở nơi hoang dã này sừng sững không ngã, cũng một phần là nhờ vào những người đồ đệ kia.

“Hai vị đạo hữu, hạnh ngộ, hai vị đây là muốn mua động phủ sao?” Tư Đông Phong rất nhiệt tình tiếp đãi Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy, không biết có thể đề cử cho chúng ta vài chỗ được không.”
Tư Đông Phong cười cười, nói: “Ở Lưỡng Giới Thành của chúng tôi thì động phủ luôn có tiếng là món hàng vừa ngon giá lại rẻ, mà không biết hai vị khách nhân đây là muốn mua loại động phủ gì, mà mua mấy cái?"
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, cười cười, nói: “Chúng ta ở cùng nhau, mua một cái là được rôi."
Tư Đông Phong nhìn biểu tình của hai người cười cười, nói: “Nguyên lai hai vị là đạo lữ, thất kính, thất kính."
Tất cả Hồn Sư đều có chung một tính cách đó là không thích có người lạ ở chung, trừ phi là đạo lữ, cũng rất ít khi thấy có hai Hồn Sư mua cùng một cái động phủ.

Sở Diệp sửng sốt một chút, nhoẻn miệng cười.

Sở Diệp thầm nghĩ: Hắn cùng Lâm Sơ Văn đúng là rất có tướng phu thê, dù chưa có gì những đã bị nhận thành là đạo lữ, tuy rằng bọn họ hiện tại còn không phải, nhưng chuyện đó sớm muộn gì cũng sẽ thành sự thật."

Lâm Sơ Văn há miệng thở dốc, rốt cuộc không có phản bác.

“Chúng tôi hiện tại ở đây có rất nhiều động phủ đang được bỏ trống, hai vị có thể tùy ý chọn lựa."
Tư Đông Phong lấy ra mấy cái ngọc giản, trên mỗi cái ngọc giản đều có đánh các con số bất đồng, chỉ cần đem linh hồn lực thâm nhập vào ngọc giản, là có thể xem hoàn cảnh động phủ.

Sở Diệp lấy ra ngọc giản, chuyên tâm kiểm tra một phen.

Cái ngọc giản đầu tiên Sở Diệp coi có một cái động phủ có khoảng 2 ngàn mét vuông, có khoảng 40 mẫu linh điền và trên một ngàn mẫu ruộng thường, mà trong ruộng cũng đã được được trồng không ít linh thực, mà cái động phủ này trước kia là của một gia tộc, nên được chăm sóc khá tốt.

Đáng tiếc, cái này động phủ chỉ có linh điền, không có hồ nước, nếu muốn tưới nước cho linh điền thì không phải chuyện dễ dàng, Sở Diệp còn muốn nuôi cá nên cái động phủ nàu không thích hợp.

Còn có một cái động phủ khác, bên trong có trồng một số lượng lớn linh hòe, cũng rất thích hợp cho ong đàn cư trụ, đáng tiếc, là cái động phủ này chỉ có ba mẫu linh điền, như vậy thì quá ít cũng không được.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn sau một hồi nghiền ngâm, liền chọn một cái động phủ có gần ngàn mẫu.

Cái động phủ họ chọn có diện tích cũng không quá lớn, mà ở đó còn có hai cái linh mạch loại nhỏ, 20 mẫu linh điền và trong động phủ còn có sẵn một cái hồ sen để nuôi cá.

Sở Diệp tốn 35 vạn đồng vàng để mua động phủ.

Tư Đông Phong thấy Sở Diệp trả tiền rất sảng khoái, nhịn không được mà nhìn Sở Diệp bằng một con mắt khác, tuy 35 vạn đồng vàng không tính là quá nhiều, nhưng nó đối với không ít Hồn Sư mới tấn cấp mà nói, cũng là một bút tiền không nhỏ.

Mua động phủ cũng chỉ là bước đầu tiên, bước tiếp theo chính là phải bảo đảm an toàn cho động phủ, thì cũng sẽ tốn không ít tiền.

“Hai vị đạo hữu thực sự có ánh mắt không tệ, cái động phủ kia trước đây cũng có không ít Hồn Sủng Sư muốn mua nhưng do do số tiền mua cái động phủ kia có chút cao, nên mới để trống tới bây giờ” Tư Đông Phong nói.

Sở Diệp cười, nói: “Vậy là ta đây đã chiếm tiện nghi rồi."
Sở Diệp ngoài miệng thì nói như vậy, nhưng trong lòng lại nghĩ: Tư Đông Phong tuy là một Hồn Sư, nhưng cách nói chuyện rất giống mấy nhân viên tiếp thị bất động sản ở thế giới hiện đại.

Lưỡng Giới Thành vừa mới gặp một đợt thú triều, đã chết không ít Hồn Sư, nên có không ít động phủ bị bỏ trống, vì vậy mới không người tới mua động phủ mà thôi.

Hoàng cảnh ở Lưỡng Giới Thành tuy không mấy yên ổn, nhưng chỉ cần trong vòng vài năm tiếp theo ở đây không gặp thú triều, thì động phủ ở đây chất chấn sẽ được người ta mua.

Sở Diệp sau khi mua động phủ, thì Tư Đông Phong liền đem quyền khống chế động phủ giao cho hai người bọn họ.

Nếu ở nơi khác muốn mua động phủ thì phải tốn ít nhất từ bảy hoặc tám chục vạn đồng vàng hoặc hơn.

“Sư huynh, có khách sao?” Tư Nam Nguyệt đi ra hỏi.

Tư Đông Phong gật đầu, nói: “Có, vừa mới có người mua đi cái

động phủ ở vạn tuế lĩnh."
Tư Nam Nguyệt cau mày, nói: “Là cái động phủ kia sao a! Cái động phủ kia trước đó hình như là thuộc về Lý gia thì phải."
Tư Đông Phong gật đầu, nói: “Đúng vậy! Lý lão vận khí không tốt, lần trước khi gặp phải thú triều chống đỡ không nổi đã ngã xuống."
Sau khi Lý lão ngã xuống, mà sau khi người tọa trấn cho gia tộc đã chết mà nhà bọn họ lúc đó người có thực lực cao nhất cũng chỉ là một Hồn Sĩ cấp 7, mà người kia cũng biết bản thân thực lực không đủ cũng không giám ở đó, nên chỉ đành đem động phủ bán ra với giá thấp và được Từ Đông Phong mua lại.

“Cái động phủ kia nghe nói điều kiện không tồi, chỉ là nghe nói luôn bị mất trộm, Lý lão khi chưa mất cũng không ít lần muốn bắt tên trộm kia nhưng không có lần nào thành công cả."
Tư Đông Phong cũng không thèm để ý nói: “Chỉ là mất một ít đồ thôi mà, cũng không tính là vấn đề gì lớn, cũng có thể là tự người của Lý gia trông coi rồi tự trộm cũng không chừng."
Tư Nam Nguyệt có chút tò mò nói: “Người mua động phủ là người nào vậy a! Vị trí kia cũng không dễ sống đâu, nếu người mua thực lực quá yếu, gặp phải thú triều là coi như xong."
Tư Đông Phong nhàn nhạt nói: “Là hai Hồn Sư mới tấn cấp, nhìn còn rất trẻ, còn không biết thực lực như thế nào, bất quá, nói như thế nào thì bọn họ đều có tới hai người, dù sao thì chiến lực hai người, cũng hơn so với một người, hẳn là không tới nổi.

Tư Đông Phong thở dài, lần trước thú triều tổn thất không ít người, nay lại có thêm hai người tới đây, nếu Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đã nhìn trúng miếng đất kia, cũng chỉ có thể trông cậy vào hai người bọn họ có tự chống đở được.

Tư Nam Nguyệt hít sâu một hơi, nói: “Hy vọng là như thế."
Lưỡng Giới Thành của bọn họ đã đưa ra không ít điều kiện sống rất hậu đãi cho mọi người, nhưng ở đây thường xuyên gặp phải thú triều nên cũng đã khiến không ít người muốn rời đi..

Chương 107: Hàng Xóm

Editor: Tĩnh
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cùng nhau đi đến động phủ mà bọn họ vừa mua, toàn bộ động phủ vẫn trong trạng thái phong bế, bên ngoài động phủ cỏ dại mọc um tùm, nhìn có chút tiêu điều.

Sở Diệp còn nhìn thấy có mấy tu sĩ đang đứng nhìn họ, bên người bọn họ đều có mang theo một con chuột.

Sở Diệp mở ra hồn lực dò xét một chút, phát hiện những người rình coi chính là mấy Hồn Sĩ, mấy người kia thực lực đều không có gì đặc biệt.

Sở Diệp cân nhắc hẳn là bọn họ chính là hàng xóm hai bên trái phải, liền thu hồi hồn lực cũng không để ý tới.

Sở Diệp trước khi tới đây đã có hỏi thăm qua, sát vách động phủ hắn có hai nhà, mà động phủ bên trái nhà hắn chính là Tiền gia, người Tiền gia khế ước phần lớn là Hồn Thú họ chuột.

Tiền gia lão gia có một con Tầm Linh Thử, tuy cấp bậc không thấp nhưng sức chiến đấu lại chẳng được bao nhiêu, nhưng mà nó biệt tài là tìm kiếm linh mạch.

Rất nhiều linh mạch nằm ở ngoài Lưỡng Giới Thành, đều là nhờ con linh chuột kia tìm ra.

Tiền gia cũng có không ít người khế ước Tầm Dược Thử, Tầm Dược Thử thường sống theo bầy chúng thường vào núi tìm kiếm các loại linh dược.

Rất nhiều đội lính đánh thuê khi hành động, rất thích thuê đệ tử Tiền gia để hỗ trợ cùng nhau tìm kiếm linh dược, Tầm Dược Thử có năng lực không tồi, trong đội ngũ nếu còn có thêm một vị Tầm Dược Sư, thì chất chấn việc thu hoạch linh thảo có thể gia tăng lên ba thành, mà đệ tử Tiền gia có một điểm yếu đó là lực chiến đấu quá yếu, nhưng khi họ kết hợp với đội lính đánh thuê, thì hai bên cũng có thể xem như đôi bên cùng có lợi.

Tiền gia còn một loại linh thử quý giá hơn đó chính là Tầm Kim Thử, chúng là loại chuyên đi tìm mạch khoáng.

Nhưng con Tầm Kim Thử của Tiền gia huyết mạch cũng không quá tinh thuần, cấp bậc cũng không quá cao, năng lực tìm mạch khoáng cũng không quá cao, tên tuổi cũng không có lớn như Tầm Linh Thử, tuy rằng như thế, nhưng vẫn là có không ít người thích thỉnh Tầm Kim Thử của Tiền gia để tìm mạch khoáng.

Trừ bỏ một ít linh chuột chủng loại tương đối trân quý ra, thì Tiền gia còn có không ít Phiên Địa Thử (chuột xới đất).

Phiên Địa Thử cũng được xem như một loại linh chuột, công việc chủ yếu của chúng là xới đất, chúng góp công không nhỏ cho việc gieo trồng trên linh điền.

Một con Phiên Địa Thử một ngày có thể xới đất cho một mẫu linh điền, ở Lưỡng Giới Thành có một ít các gia tộc thiếu linh thực phu (có thể xem như người xới đất), nên có đôi khi sẽ thuê Phiên Địa Thử của Tiền gia tới xới đất.

Nói tóm lại, người Tiền gia có thực lực không tính là mạnh, nhưng chủ yếu dựa vào mấy cái bản lĩnh độc đáo của linh chuột

để sinh sống, quan hệ nhân mạch cũng không quá tệ.

Tiền gia trước kia vốn là ở trong thành, nhưng có thể là bởi vì bên trong thành linh điền không nhiều lắm, hoặc là bị người ta xa lánh nên mới dọn ra ngoài thành.

Đợt thú triều trước đó đã làm cho không ít gia tộc đều bị tổn thất nặng nề, mà người Tiền gia thì nhát gan sợ phiền phức, trong lúc phát hiện có vấn đề không thích hợp, đã sớm trốn đi, nên bảo toàn được thực lực.

Nhưng không ít người ở Lưỡng Giới Thành đều cảm thấy người Tiền gia tham sống sợ chết, đều là rùa đen rút đầu, suốt ngày chỉ biết chốn, khiến thanh danh bọn họ bị bôi đen không ít.

Tuy rằng thanh danh hơi kém, nhưng Tiền gia lại có thể bảo tồn thực lực, nhưng lại có không ít gia tộc toàn quân bị diệt, mà ở thế giới này, tồn tại mới là quan trọng nhất, còn thanh danh chỉ là thứ xếp sau cùng mà thôi.

Gia tộc trụ bên trái động phủ bọn họ chính là Hồ thị nhất tộc, mà Hồ thị cùng Tiền gia không giống nhau, Hồ thị nhất tộc chủ yếu dựa săn giết Hồn Thú mà sống, người của gia tộc đều rất hiếu chiến.

** Nguyên nhân một bên thì kêu là Tiền gia còn một bên thì kêu là Hồ thị.

Bởi danh xưng phụ thuộc vào người đứng đầu gia tộc.

Nếu là nam là kêu là gia, còn nếu là nữ thì kêu là thị.

Mà người Hồ thị chủ yếu khế ước với rết và nhện, chúng đều là các loài độc vật.

Hồn Thú của người Hồ thị đều là Hồn Thú lợi hại.

Bọn họ thì trái ngược với người Tiền gia.

Hồ thị gia tộc tổng cộng có hai Hồn Sư, trong đó một người là Hồ gia đại trưởng lão, còn một người khác là tộc trưởng Hồ gia.

Đại trưởng lão Hồ gia Hồ Minh Nguyệt, có tiếng là thiết nương tử.

Khế ước với một con Thanh Ma Chu, trước đó khi thú triều diễn ra, Thanh Ma Chu của Hồ Minh Nguyệt trong lần thú triều trước nó đã tạo ra trên trăm cái mạng nhện, đã có không ít hung thú bị mắt vào mạng nhện chiến lực bị giảm đi, còn có không ít đã trở thành đồ ăn của con nhện kia, nhờ đó nó cũng đạt được không ít chổ tốt.

Hồ gia gia chủ thì khế ước với một con Lục Dực Ngô Công (rết sáu cánh), độc tính không nhỏ, nó am hiểu nhất chính là đánh lén, trong đợt thú triều lần trước, cũng đã lập công không nhỏ.

Hắn nghe nói trước đây Hồ gia vốn cũng ở trong khu nội thành, nhưng bởi vì linh thú tà dị, không ít gia tộc đều đối Hồ gia kính nhi viễn chi (không xa cũng không gần), mà người Hồ gia đại khái là cảm thấy mất mặt, nên mới dọn đến ngoại thành để ở.

……!
Sở Diệp lấy ra lá cờ vung lên, cấm chế ở đại môn động phủ liền tiêu tán, hai người đi vào bên trong động phủ.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn vừa đi vào động phủ thì bên ngoài đã ríu rít tiếng bàn táng.

Người Tiền gia đến thám thính chiếm khá đông còn là người trẻ tuổi nhưng thích nghe chuyện bát quái.

“Cách vách lại có hàng xóm mới tới a!"
“Không nghĩ tới, nhanh như vậy mà đã có người tới định cư, ta còn tưởng rằng phải chờ thêm một đoạn thời gian nữa chứ."
“Hai người mới tới kia, không biết có lai lịch ra sao?"
“Nghe nói là một đôi tình lữ, mà cả hai đều là Hồn Sư."
“Hồn Sư a! Còn trẻ như vậy mà đã là Hồn Sư rồi sao, những người như vậy không phải nên được các đại gia tộc và tông môn xem như bảo bối mà bồi dưỡng sao! Sao lại chạy tới nơi nguy hiểm như vậy, nếu mà tuổi xuân chết sớm, vậy thật rất đáng tiếc."
“Biết Hồn Thú của bọn họ là loài gì chưa? Chưa thấy được Hồn Thú a!
“Hồn Thú chất là ở trong Hồn Thất, mà nghe nói, trong đó một cái Hồn Sư, nuôi một con Bạch Li Miêu."
“Ta thấy hai bọn họ chất là một đôi tình lữ yêu nhau thắm thiết, nhưng gia tộc bọn họ là quan hệ đối địch, mà tình cảm của hai bọn họ bị người nhà ngăn cắm, nên bọn họ mới quyết định bỏ goa tộc mà đi, rồi chạy đến đây làm một đôi tình lữ thần tiên đây mà."
Người Hồ gia sau một hồi xem xét đã rút ra được kết luận như vậy.

“Thì ra là hai Hồn Sư.” Hồ Kiều ngẩng đầu, có chút mỉa mai nói.

“Cho dù là cấp bậc có cao, mà chiến lực kém cũng không có tác dụng gù.” Hồ Hải khinh thường nói.

Trong lần thú triều trước Hồ Hải cũng gặp một Hồn Sư khế ước với một con Huyết Báo Chiến Tướng cấp, nhìn bề ngoài thì uy phong lẫm liệt, nhưng khi gặp phải thú triều thì chỉ biết rụt đầu chốn tránh, mà chiến lực còn thua cả một con Sĩ Cấp cấp 9, cũng không biết chủ nhân của con Huyết Báo kia đã nuôi nấng làm sau mà hay thật.

Sau đó Hồ Hải mới biết được con Huyết Báo kia thì ra từ nhỏ đã

được nuôi như tổ tông cả ngày chỉ biết ăn, mà nó còn chỉ ăn thịt đã qua chế biến, thịt sống thì không bao giờ ăn.

“Hy vọng là hai người tới lần này có chút thực lực, chứ đừng giống như Tiền gia vừa nghe thấy thú triều là y như chuột đất đã dạng, không đúng phải nói chính xác là vừa thấy tiếng gió thì đã chạy vô tung vô ảnh.”
Hồ Kiều khẽ hừ một tiếng nói.

“Hai người kia nhìn đều rất tuổi trẻ, chiến lực phỏng chừng cũng chẳng ra sau."
Hồ Kiều rầu rĩ nói: “Nhìn giống hai như hai tên công tử bột, chỉ sợ là không trông cậy gì được."

“Mà tốt xấu gì thì bọn cũng là hai Hồn Sư, nói không chừng cũng có chút bản lĩnh.” Hồ Hải nói.

Hồ Kiều ngẩng đầu, nói: “Cấp bậc cũng không đại biểu cho tất cả.”
Hồ Hải có chút lo lắng nói: “Đợt thú triều lần trước thương vong không ít, hy vọng là thời gian tới không có chuyện gì xảy ra."
……!
Sở Diệp thu hồi linh hồn lực, sắc mặt có chút cổ quái.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Phát hiện cái gì sao?
Sở Diệp nhún vai, nói: “Hình như hai bên hàng xóm của chúng ta đều đối với chúng ta rất có hứng thú."
Có thể là tính cách chịu ảnh hưởng từ Hồn Sủng, người Tiền gia tính cách tương đối bát quái, một đám đều nói lảm nhảm, ríu ra riếu rít không ngừng.

Người Hồ gia tính cách thì tương đối bén nhọn, lời nói có chút thẳng thắng.

Lâm Sơ Văn có chút tò mò nói: “Bọn họ đã nói cái gì a!"
Sở Diệp nghiêng đầu, nói: “Tiền gia có người hoài nghi chúng ta

là đôi tình lữ trốn nhà ra đi, bởi vì do trưởng bối trong gia tộc không đồng ý hôn sự của chúng ta, cho nên, đành phải xa rời quê hương."
Lâm Sơ Văn cúi đầu, đỏ hồng mặt, nói: “Những người đó nhất định là đã xem không ít thoại bản."
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, có chút tò mò nói: “Trong thoại bản có mấy thứ này sao?"
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Thì là một công tử nhà giàu và một tiểu thư giấu giếm thân phận, ra ngoài du lịch rồi kết duyên, kết quả phát hiện quan hệ hai nhà là đối địch, chỉ có thể nhịn đau chia lìa, rốt cuộc không thắng nổi tưởng niệm, rồi cùng nhau trốn đi.

Loại thoại bản này rất được hoang nghêng."
Không nghĩ tới, dù đã đi đến một cái thế giới khác, nhưng loại chuyện ngươi yêu ta, ta yêu ngươi, ngươi ngược ta, ta ngược ngươi, vẫn như cũ vẫn là rất được hoan nghênh.

“Ngươi có xem qua rồi sao?” Sở Diệp tò mò nhìn Lâm Sơ Văn nói.

Lâm Sơ Văn đỏ hồng mặt, nói: “Cũng có xem là vậy."
Sở Diệp: “.....” Đó chính là đã xem qua rồi còn gì, Lâm Sơ Văn mà cũng thích xem loại truyện này.

“Còn người Hồ gia họ nói chúng ta cái gì?” Lâm Sơ Văn đổi đề tài hỏi.

Sở Diệp nhàn nhạt nói:.

“Người Hồ gia thì hoài nghi chúng ta là hai tên công tử nhà giàu chỉ biết sống trong nhung lụa, là loại có cấp bậc nhưng không có thực lực, một khi gặp phải thú triều, chỉ sợ là sẽ bị dọa phá gan, sẽ kéo chân sau của bọn họ."
Lâm Sơ Văn chớp chớp mắt, nói: “Chúng ta hình như thực lực cũng đâu đến nỗi tệ mà.”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Mà người Hồ gia cũng quá khinh thường

người khác."
Sở Diệp thầm nghĩ: Xem ra thú triều ở Lưỡng Giới Thành hình như đúng thật là rất nghiêm trọng, theo tình hình chung mà suy xét, thì dù người cùng một cái địa vực cũng còn vì tài nguyên mà tranh đoạt, còn chưa kể thêm những cuộc tranh đấu ngầm, nếu bổng nhiên ở đâu xuất hiện một Hồn Sư lạ, rất dễ dàng khiến cho các thế lực địa phương cảnh giác.

Lâm Sơ Văn nhún vai, nói: “Không nói cái này nữa, chúng ta trước hảo hảo kiểm tra động phủ trước đã."

Sở Diệp gật đầu, nói: "Ừm vậy cũng được."
Sở Diệp ánh mắt xoay chuyển khắp nơi, thầm nghĩ: Nếu không có gì bất ngờ xảy ra thì kế tiếp, hắn sẽ ở nơi này nghỉ ngơi vài năm, vì vậy cũng phải nên chăm chút kỷ nơi này cái đã.

.....!
Động phủ to như vậy nhưng bên trong thì rỗng tuếch, bởi vì trước đó gặp phải thú triều, nên bên trong động phủ có chút lộn xộn, có nơi còn bị phá hư hết.

Sở Diệp nhìn cảnh tượng trước mặt, trong lòng có chút thất vọng, nhưng khi nghĩ đến về sau hắn sẽ cùng Lâm Sơ Văn cùng nhau xây dựng nơi này, thì lại có chút kích động.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi nhìn linh điền trước tiên, ở nơi khác giá một mẫu linh điền là trên vạn kim, mà bên trong cái động phủ này ước chừng có hai mươi mẫu linh điền.

Cái này động phủ giá trị có hơn phân nửa đều là do có trên hai mươi mẫu linh điền.

Chủ nhân trước đây của động phủ này, đã đem tất cả thứ trồng trên linh điền lấy đi sạch sẽ, tới cây non cũng không lưu lại, cũng may cũng không có phá hư linh điền.

Sở Diệp quan sát linh điền một phen, thì vừa lòng gật đầu, nói: “Số linh điền này phẩm chất không tồi."
Có thể thấy chủ nhân trước đây của cái động phủ này, đối với số linh điền này cũng rất dụng tâm mà xử lý.

Sở Diệp cong cong khóe miệng, tâm tình không tồi, có trong tay hai mươi mẫu linh điền này, hắn sẽ có thể đem một ít linh thảo từ trong ngọc trụy không gian đem ra đây nhổ trồng, mà động phủ tính phòng hộ cũng rất khá, hắn cũng có thể đem mấy loại linh thực ra đây gieo trồng, rồi dùng Linh Tuyền Thủy tưới cho linh thực, chất là có thể đẩy nhanh tốc độ lớn lên của linh thực.

Sở Diệp lại đi đến trung tâm động phủ, hắn quyết định sẽ xây dựng một dãy phòng nuôi ong bao quanh trung tâm động phủ, dù cấm chế bên ngoài có bị phá thì vẫn còn ong đàn là tuyến phòng vệ thứ hai.

Sau khi xem xong linh điền, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn lại đi đến hồ sen bên trong động phủ.

Hồ sen chiếm diện tích khoảng mấy chục mẫu, vốn có gieo trồng không ít Bạch Nguyệt Liên, nhưng này hoa sen đã bị hái sạch sẽ, giờ chỉ còn lại một ít tàn của lá sen và một ít bèo.

Nước trong hồ sen rất trong có thể nhìn thấy trong hồ có một ít cá nhỏ, tôm nhỏ.

Sở Diệp đã có ý tưởng dùng cái ao này để nuôi cá thì trước tiên vẫn là phải rửa sạch cái hồ sen.

Xem qua xong linh điền cùng hồ sen, hai người lại đi nhìn động phủ bên trong rừng trúc, một tảng lớn rừng trúc xanh tươi tốt, vừa nhìn đã biết là sinh cơ bừng bừng.

Sở Diệp cười khổ một chút, nói: “Đây hẳn là còn có chút may mắn sao? Chủ nhân đời trước của cái động phủ này, đã không có

đem mảnh Thanh Ngọc Trúc này chặt đi."
Lâm Sơ Văn cười, nói: “Khóm Thanh Ngọc Trúc này còn chưa thật sự trưởng thành, nên giá trị không lớn.” Đối phương có lẽ là sợ ảnh hưởng tới giá trị bán ra của động phủ, nên mới để lại chúng."
Sở Diệp vuốt ve cằm, nói: “Mà một mảnh rừng trúc này nếu dùng để dưỡng gà nhưng thật ra cũng không tồi."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng là không tồi.”.

Chương 108: Sơ Ngộ Thú Triều

Editor: Tĩnh
Động phủ mà Sở Diệp và Lâm Sơ Văn mua, nếu đem ra so sánh với các động phủ khác ở Lưỡng Giới Thành thì thật ra diện tích cũng chỉ ở dạng nhỏ, nhưng nói đi cũng phải nó lại, các động phủ khác thường được do các gia tộc mua rồi có cả phàm nhân giúp họ chăm sóc quản lý, nhưng ở đây Sở Siệp cùng Lâm Sơ Văn chỉ có hai người bọn họ vừa quản lí vừa chăm sóc thì đối với bọn họ cũng đã là quá sức.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi dạo hết một buổi sáng, cũng không thể đi tuần tra hết toàn bộ động phủ.

.

Được tại _ TRUMTRUY EN.

n et _
“Này động phủ có thể có hung thú ẩn núp không a.” Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Có khả năng có a! Để ta xem thử."
Sở Diệp lấy ra la bàn, muốn trinh trắc nội động phủ có hung thú ẩn núp hay không vừa thấy la bàn hiện lên quang điểm liền ngây ngẩn cả người.

Lâm Sơ Văn thấy sắc mặt của Sở Diệp đột nhiên thay đổi, có chút

nghi ngờ nói: “Làm sao vậy?
Sở Diệp cười khổ một cái, nói: “Cũng không biết có phải là vận khí của chúng ta là tốt hay kém, mà vừa đến đã gặp thú triều loại nhỏ."
“Mà còn hướng thẳng tới động phủ của chúng ta, mà không phải là hướng tới hai bên động phủ bênh cạnh.”
Sở Diệp cười khổ, nói: “Chúng đang hướng thẳng tới động phủ chúng ta, chẳng mấy chốc sẽ đến đây."
Tới Lưỡng Giới Thành định cư, thì chuyện gặp phải thú triều là chuyện không thể tránh khỏi, Sở Diệp cũng đã cố ý hỏi thăm qua tần suất phát sinh thú triều.

Ở đây khoảng nữa năm hoặc một năm sẽ phát sinh một hoặc hai đợt thú triều loại nhỏ.

Đại khái chỉ mới một tháng trước, nơi đây vừa mới bùng nổ thú triều loại vừa, theo lý mà nói, thì trong khoảng thời gian tới sẽ không phát sinh thú triều mới phải.

Không nghĩ tới, bọn họ mới đến ở ngày đầu tiên liền gặp phải thú triều, không biết có là do hung thú biết nơi này thay đổi chủ nhân, cho nên, muốn ra oai phủ đầu với bọn họ.

Sở Diệp lắc lắc đầu, có chút cảm thán nói, “Ta xem như đã hiểu tại sao cái động phủ này vì cái gì mà giá cả tiện nghi như vậy, nếu là chúng ta chết ở chỗ này, thì Tư Đông Phong liền có thể đem động phủ thu hồi lại, rồi một lần nữa bán cho khách hàng tiếp theo."
Lâm Sơ Văn tức giận nói: “Ngươi nói mê sảng cái gì đấy, đây chỉ là thú triều loại nhỏ mà thôi.....”
Sở Diệp tươi cười, nói: “Ta chỉ vừa nói chơi thôi, chúng ta sao có thể dễ chết như vậy."
Lâm Sơ Văn nhìn lên la bàn thì phát hiện dẫn đầu đàn hung thú có hai con hung thú Chiến Tướng cấp.

Cấp bậc cũng tương đương, Lâm Sơ Văn đối Tuyết Bảo cùng Tiểu

Ngân vẫn là rất có lòng tin.

“Tuyết Bảo đi thôi."
Tuyết Bảo sau khi tiến giai Chiến Tướng, còn chưa một lần chân chính chiến đấu, Lâm Sơ Văn vẫn còn rất mong chờ biểu hiện của tiểu hồ ly.

Sở Diệp đem Tiểu Ngân cùng tất cả ong đàn phóng ra, Sở Diệp ong đàn số lượng vẫn luôn không ngừng khuếch trương, càng ngày càng nhiều càng nhiều.

Sở Diệp chỉ có thể đem ong đàn phân tán ra để an trí, một đám thì đặt ở bên trong ngọc trụy không gian, mà ít thì đặt ở túi linh thú, còn một số ít khác thì đặt trong Hồn Thất, nay được thả ra Sở Diệp mới phát hiện số lượng hình như có chút hoành tráng.

Tiểu Ngân hình như ý thức được cái gì đó, mà ở không trung không ngừng bay lượn, một bộ dáng nôn nóng.

Sở Diệp nhìn ong đàn khổng lồ, âm thầm có chút đắc ý, ong đàn nhiều như vậy, tất cả đều là hắn dụng tâm bồi dưỡng ra a!
Sở Diệp khí phách hăng hái nói: “Nuôi quân ngàn ngày, dùng ở một giờ, tất cả cục vàng của ta ơi, bây giờ đã tới lúc các ngươi cho người ta thấy các ngươi không phải chỉ biết ăn cơm trắng, nào bây giờ giết hết đám gia hỏa kia, chỉ cần giết được bọn chúng thu được chiến lợi phẩm thì chúng ta sẽ có đồng vàng, lúc đó muốn Hồn Tinh có Hồn Tinh, muốn mỹ thực sẽ có mỹ thực, muốn gì có đó."
Lâm Sơ Văn nghe những lời động viên trước khi ra trận của Sở Diệp, thần sắc có hơi quẫn bách.

Lâm Sơ Văn cảm thấy Sở Diệp làm có chút lố, bất quá, ong đàn lại rất nể tình.

Đàn ong phe phẩy cánh, như phụ họa cho lời nói của Sở Diệp,

trăm vạn ong minh thanh hối thành một mảnh, tiếng gầm cuồn cuộn, đinh tai nhức óc.

Lâm Sơ Văn có chút tò mò, ong đàn có phải hay không có thể nghe hiểu những gì Sở Diệp nói, hay là lung ta lung tung phụ họa cho vui vậy.

Sở Diệp cắm eo, nhìn ý chí chiến đấu sục sôi của ong đàn thập phần vừa lòng.

Lâm Sơ Văn nhìn bộ dạng hùng hổ của ong đàn, thầm nghĩ: Quả nhiên vẫn là chủ nhất hiểu Hồn Thú của mình nhất."
Hắn trước còn cảm thấy mấy lời động viên của Sở Diệp có chút kỳ ba, nhưng xem kết quả xem, giống như là rất hữu hiệu thì phải.

Sở Diệp trong gần hai năm hắn đã bỏ ra cho Tiểu Ngân cùng ong đàn gồm Hồn Tinh, toái Hồn Tinh cùng phấn hoa, giá trị sớm đã vượt qua một trăm vạn, Sở Diệp cảm thấy hiện tại chính là lúc hắn nghiệm thu thành quả.

Tuyết Bảo chạy ra ngoài, Tiểu Ngân suất lĩnh ong đàn, hấp tấp đuổi theo phía sau.

Khi thú triều phát sinh thì đối với những Hồn Sủng Sư không có thực lực thì đó là tai nạn lăm đầu, còn với những Hồn Sủng Sư có thực lực thì đó chính là cơ hội phát tài.

Trong mắt những Hồn Sủng Sư có thực lực thì thú triều chính là món hời được dâng tới miệng!
Lâm Sơ Văn nhìn ong đàn lao đi cười khanh khách nói: “Ý chí chiến đấu của Tiểu Ngân cũng không thua gì Tuyết Bảo a!”
Sở Diệp cười, nói: “Bị nhốt lâu như vậy, thật vất vả mới có cơ hội chiến đấu."

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Chúng ta cùng qua đi nhìn xem."

Sở Diệp gật đầu, nói: “Hảo."
.....!
Tiền gia.

“Gia gia, giống như có thú triều loại nhỏ hướng tới hàng xóm cách vách chúng ta kìa.” Tiền Tiểu Duyệt nói.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn là dựa vào la bàn để phát hiện thú triều, còn những người cư trú ở Lưỡng Giới Thành lâu năm, thì sẽ có một ít thủ đoạn độc đáo để có thể phát hiện thú triều.

Tiền lão thái gia cau mày, nói: “Như thế nào lại nhanh như vậy lại phát sinh thú triều, ở Lưỡng Giới Thành chẳng lẽ là càng ngày càng không yên ổn?
Tiền Dung nhíu mày, nói: “Hẳn là không đến mức đi, chỉ là thú triều loại nhỏ mà thôi.

Tiền lão thái gia cau mày, nói: “Hy vọng là như thế đi."
“Gia gia, chúng ta có cần phái người đi hỗ trợ không?” Tiền Tiểu Duyệt thật cẩn thận hỏi.

Tiền lão thái gia thở dài, nói: “Nhà chúng ta chẳng có mấy ai am hiểu chiến đấu cả, trước cứ quan sát đã, nếu không ổn thì Hồ gia chất chấn sẽ ra tay."
Tiền Dung xoay chuyển tròng mắt, nói: “Hai người hàng xóm mới tới này không biết có qua được lần thú triều này không."
Tiền Trì lo lắng sốt ruột nói: “Hai người hàng xóm mới tới này không có kinh nghiệm ứng phó thú triều, nếu họ làm không tốt, nói không chừng sẽ liên lụy tới chúng ta."
Tiền lão thái gia thở dài, nói: “Bảo mọi người trong gia tộc làm tốt công tác chuẩn bị chống đỡ thú triều.”
.....!
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn chạy tới địa điểm giao chiến, hung thú tiến tới có trên trăm con, quy mô cũng không tính quá nhỏ.

“Thú đàn tiến đến không ít a! Bất quá, so sánh với số lượng ong

đàn của ta còn rất nhỏ.” Sở Diệp có chút đắc ý nói.

Ong đàn của Sở Diệp đã phát triển tới mấy chục vạn con, trong đó có phẩm giai đã hơn 3000 con.

Bình quân khoảng mười mấy con Ngân Sí Ong có phẩm cấp sẽ dẫn đầu một nhóm ong bình thường quấn lấy một con hung thú mà tiêu diệt nó.

Lúc Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đến nơi, thì nhìn thấy không ít hung thú, trên người đều đã bị ong đàn chập ra xưng như cái bao.

Một con Bốn Nha Thú bị ong đàn chập cho trên thân có trên trăm cục u y như là bị bệnh ngoài da.

Rất nhiều hung thú sau khi bị ong đàn chập, thì lực phòng ngự càng thêm yếu ớt, Tiểu Bạch liền nhanh tay trảo một vết đem da của hung thú mở ra một miệng vết thương.

Tiểu Bạch không ngừng tiến công trái đánh phải né liên tục.

Tiểu Bạch thân hình nhỏ nhỏ, mà ở đây không ít hung thú đều là có hình thể quái vật khổng lồ, Sở Diệp rất lo lắng, sợ là Tiểu Bạch bị hung thú một chân dẫm đã chết.

Cũng may Tiểu Bạch thân hình rất linh hoạt, không những lợi dụng tình thế rối ren mà đục nước béo cò, mà đạt được thành quả không nhỏ.

Lâm Sơ Văn nhìn ong đàn bay múa, có chút vui sướng nói: “Độc tính của ong đàn hình như lại tăng lên.”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Xác thật là vậy."
Đối thủ hiện giờ của Tuyết Bảo là một con cự mãng dài hơn 5 mét, đại mãng xà không ngừng duỗi đầu, ý đồ cắn Tuyết Bảo

một ngụm, Tuyết Bảo thân hình linh hoạt mà trốn đi.

Đại mãng xà sau vài lần không đắc thủ, sinh khí mà liên tục thè lưỡi.

Tuyết Bảo đột nhiên phun ra một ngọn lửa tập kích đôi mắt củavcự mãng, ngọn lửa thêi đốt phần đầu cự mãng, để lại một vết thương rất sâu.

“Lửa của Tuyết Bảo đã mạnh lên rất nhiều a!” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy."
Trước đó ở Cực Bắc Băng Nguyên có được sát khí phẩm chất cực cao, phần sát khí kia ngoài giúp Tuyết Bảo tiến giai, phần dư lại đều dùng để cường hóa ngọn lửa, kể từ đó, ngọn lửa của Tuyết Bảo cường hãn lên không ít.

Tuyết Bảo không ngừng sử dụng ngọn lửa công kích cự mãng, do bị ngọn lửa công kích không ngừng cự mạng cũng vô pháp tới gần được Tuyết Bảo.

“Kế tiếp, chính là kiếm thứ có thể cường hóa tính công kích của ngọn lửa của Tuyết Bảo a!” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, “Ân” một tiếng, " Ta cũng đang suy xét."
Tuyết Bảo sau khi tiến giai Chiến Tướng, Lâm Sơ Văn vẫn chỉ chú tâm vào cường hóa huyết mạch cho Tuyết Bảo, mà ngọn lửa thì đã bị hắn xem nhẹ.

Lâm Sơ Văn cân nhắc, ở Lưỡng Giới Thành có bán không ít thú hỏa hệ băng, hắn đang suy xét xem có nên mua thử về để luyện hóa cho Tuyết Bảo không.

Cự mãng không ngừng bị ngọn lủa của Tuyết Bảo thiêu đốt làm cho phần xương cổ của cự mạng bị thiêu đến trơ xương, Tuyết Bảo liền nhanh tay trảo một cái tạo ra ba miệng vết thương trên

người cự mãng.

Cự mãng quần quại vì đau, đột nhiên trường thân hướng tới Tuyết Bảo công kích, Tuyết Bảo liền phun ra một ngụm hỏa, đem cự mãng bức lui trở lại.

Đối thủ của Tiểu Ngân là một Lôi Điểu, mà trên thân Lôi Điểu giờ đây đầy rẩy vết ong chích.

Cánh trái của Lôi Điểu rõ ràng so cánh phải sưng lên một vòng, hẳn là do Ngân Sí Ong nhắm vào cánh trái mà chích.

Lôi Điểu dưới công kích của Ngân Sí Ong đã lung lay sắp đổ.

Tiểu Ngân phe phẩy cánh, thỉnh thoảng phát ra từng trận Sóng Âm Công Kích.

Lôi Điểu bị Sóng Âm Công Kích làm cho đầu óc choáng váng, lung tung đấu đá lung tung.

Lôi Điểu đột nhiên tăng tốc chạy, ý đồ muốn ném rớt những con Ngân Sí Ong đang bu trên người nó, mà Ngân Sí Ong thì giống như keo con chó mà bám chặt ở trên người Lôi Điểu, Lôi Điểu làm đủ cách cũng không thể thoát khỏi đám ong.

Hiện tại lực chú ý của Tiểu Ngân đang đặt trên người con Lôi Điểu Chiến Tướng cấp, mà mặt khác có một bộ phận Ngân Sí Ong đang được Ngân Tiểu Nhị chỉ huy.

Ngân Tiểu Nhị cũng đã có tu vi cấp 8, thực lực cũng không tồi, có thể chỉ huy ong đàn tạo thành chiến đội, phát động tiến công.

Có Ngân Tiểu Nhị chỉ huy ong đàn, nhờ đó mà chiến lực của ong đàn cũng có thể phát huy thêm mấy lần uy lực.

Có Ngân Tiểu Nhị chỉ huy một bộ phận ong đàn, cũng giảm bớt không ít áp lực cho Tiểu Ngân.

Thất Thải Huyễn Điệp ở trên không trung không ngừng bay múa mê hoặc đám hung thú giúp ong đàn có cơ hội tấn công đám hung thú đang thoi thóp.

Chịu sự ảnh hưởng của Thất Thải Huyễn Điệp, rất nhiều hung thú bị đánh mất sức chiến đấu, bị Tiểu Bạch một kích lấy mạng.

Ong đàn càng đánh càng mạnh mẽ, đã giết không ít hung thú, mà ong đàn cũng bị thiệt hại không ít.

Bên này giảm bên kia tăng, không ít hung thú bắt đầu có ý định bỏ chạy.

Không ít hung thú muốn chạy, nhưng ong đàn lại không muốn dễ dàng buông tay, tụi nó theo đuổi không bỏ.

Hai bên chiến đấu giằng co hơn một canh giờ, cũng đã đến lúc kết thúc, trừ bỏ mấy con hung thú coi như sáng suốt, vừa thấy tình huống không ổn, thì đã sớm bỏ chạy, còn những con ngoan cố không chịu chạy thì đã bị hạ sát.

Chiến đấu kết thúc, trên mặt đất có trên trăm cổ thi thể hung thú.

Sở Diệp nhìn thi thể đầy đất, cong cong khóe miệng, nói: “Khởi đầu tốt đẹp a!"
Sở Diệp nhìn thi thể đầy đất, tâm tình không tồi, đúng là không uổng phí hắn nỗ lực bồi dưỡng ong đàn, cuối cùng hắn cũng đã thu được lợi, đám thi thể này bán đi ích nhất cũng được 40 vạn.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp một cái, nói: “Nhanh chân thu thập chiến trường đi."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Hảo."

Tuyết Bảo linh hoạt khai trảo mở đầu hung thú ra, đem từng viên Hồn Tinh lấy ra, rồi để vào bên trong túi trữ vật.

Tuyết Bảo động tác mau lẹ, mà thi thể hung thú nó chọn trung đều là những con tốt nhất, chỉ trong chốc lác bên trong túi trữ vật của Tuyết Bảo, đã có trên một trăm viên Hồn Tinh..

Chương 109: Có Khách Ghé Thăm

Editor: Tĩnh
Ở cách đó chiến trường không xa, đang có hai Hồn Sư đang đứng quan sát trận chiến.

Tư Nam Nguyệt nhìn thi thể đầy đất, rất có hứng thú nói; “Hai người mới tới này cũng không phải là kẻ ăn chay a! Sư huynh, ngươi hình như đã lo lắng nhiều, hai người kia căn bản không cần chúng ta phải hỗ trợ."
Lưỡng Giới Thành có một hệ thống đặc thù được dùng để giám sát hung thú, có thể trinh trắc ra hướng đi của hung thú.

Hai canh giờ trước, Tư Đông Phong phát hiện có thú triều, liền mang theo Tư Nam Nguyệt cùng nhau đi tới đây xem xét tình huống, hy vọng là có thể giúp được gì đó.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hiện giờ cũng coi như là người của Lưỡng Giới Thành, mà hai người này còn là ngày đầu tiên tới đây định cư, mà đã chết, thì đối với danh dự của Lưỡng Giới Thành sẽ có ảnh hưởng, cũng dễ dàng ảnh hưởng tới tư tưởng của những người đang định cư ở Lưỡng Giới Thành.

Tư Đông Phong cười khổ một chút, nói: “Xem như chúng ta đã xem thường bọn họ."
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hai người bọn họ tuổi còn quá trẻ, nên Tư Đông Phong theo bản năng cảm thấy, hai người chỉ sợ là đại thiếu gia được đại gia tộc bồi dưỡng ra, tuy rằng cảnh giới cao,

nhưng kinh nghiệm chiến đấu cũng không quá phong phú, thực lực cũng không ra sau, bất quá, sau khi nhìn thực lực của ong đàn cùng Tuyết Hồ phô ra, Tư Đông Phong đã cảm thấy trước đó hắn đã trong mặt mà bắt hình dong.

Tư Nam Nguyệt ôm hai tay, nói: “Ong đàn của Sở Diệp hình như nuôi không tồi a!"
Tư Đông Phong gật đầu, nói: " Đúng vậy, không chỉ dưỡng ra số lượng ong đàn khổng lồ, mà còn có thể bồi dưỡng ra hai chỉ Hồn Thú Chiến Tướng cấp, Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp đúng là không thể kinh thường."
Bên ngoài Lưỡng Giới Thành có rất nhiều Hồn Thú cấp thấp, thường xuyên quấy rối cuộc sống của các Hồn Sủng Sư định cư ở ngoài thành.

Tư Đông Phong vốn còn cảm thấy Sở Diệp vùng Lâm Sơ Văn cấp bậc tuy rằng cao, nhưng bọn họ chỉ có hai người, không có tu sĩ gia tộc phụ trợ, sợ khi chống lại thú triều sẽ gặp khó khăn, không nghĩ tới, chủ sủng của Sở Diệp lại là Ngân Sí Ong vương, Sở Diệp khống chế ong đàn, triệt hạ không ít hung thú.

“Theo tình huống hiện tại có thể thấy, hai người kia hẳn là có thể sống ở đây lâu dài.” Tư Nam Nguyệt nói.

Tư Đông Phong gật đầu, nói: “Hẳn là vậy."
“Ngân Sí Ong cùng con hồ ly kia, hẳn là chủ sủng của Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, mà hai con Hồn Thú kia đều không đơn giản a!” Tư Nam Nguyệt nói.

Tư Đông Phong híp mắt mắt, nói: “Có khả năng là Thượng phẩm Hồn Thú."
Con Ngân Sí Ong kia chất chấn phẩm chất không thấp, nên mới có thể khống chế được số lượng ong đàn lớn như vậy, nếu con Ngân Sí Ong phẩm chất quá thấp thì tuyệt đối không thể khống chế được số lượng ong đàn lớn như vậy.

Còn con Tuyết Hồ kia chiến lực của nó đã vượt xa thực lực vốn có của Hồ thú.

“Thượng phẩm Hồn Thú a!” Từ bên trong ánh mắt của Tư Nam Nguyệt, hiện lên vài phần hâm mộ.

Tư Nam Nguyệt dừng một chút, nói: “Mà phó sủng của Sở Diệp, hình như là một con Bạch Li Miêu."
Tư Đông Phong gật đầu, “Ta có thấy."
Trước đó Tư Đông Phong đã gặp qua con Bạch Li Miêu của Sở Diệp, còn tưởng rằng là chỉ sủng vật, mà giờ đây Tư Đông Phong mới phát hiện hình như mình đã nhìn lầm.

Con Bạch Li Miêu kia trong lúc chiến đấu thân hình cũng rất linh hoạt, chiến lực cũng không yếu.

“Con Bạch Li Miêu kia, biểu hiện không tồi a! Nhưng thực lực của nó hình như không giống một con Bạch Li Miêu bình thường?” Tư Nam Nguyệt sắc mặt cổ quái nói.

Tư Đông Phong suy tư một chút, nói: “Có thể là biến dị đi, cũng có thể là Sở Diệp không keo kiệt tài nguyên với phó sủng."
Có không ít Hồn Sủng phẩm chất thấp hèn, nhưng chỉ cần không thiếu các loại tài nguyên, thì vẫn là có thể tiến cấp như thường, trước kia có một đại thiểu tư của một đại gia tộc, chỉ vì thích dưỡng Chồn Tuyết, mà không tiết đại giới, bỏ ra không ít tài nguyên mà bồi dưỡng con Chồn Tuyết kia tới Chiến Tướng cấp.

Tư Nam Nguyệt cau mày, nói: “Cũng không hiểu Sở Diệp nghĩ như thế nào mà đi khế ước với một con Bạch Li Miêu, cho dù là nó biến dị, thì cũng chỉ là Bạch Li Miêu a!"
“Có lẽ là đối phương đã đem toàn bộ tinh lực để bồi dưỡng Hồn Thú bản mạng, nên không để bụng tới phó sủng."
Tư Đông Phong tuy đối với Tiểu Bạch có chút tò mò.

Nhưng cũng không quá để tâm, rốt cuộc thế giới này Hồn Thú đặc biệt cũng không ít, Tư Đông Phong theo lẽ tự nhiên cũng sẽ không đem Tiểu Bạch mà nghĩ thành Cực phẩm Hồn Thú Bạch Hổ trong tứ thánh thú trong truyền thuyết.

Sở Diệp thu thập chiến trường, bổng ánh mắt hướng tới nơi mà Tư Đông Phong cùng Tư Nam Nguyệt đang đứng.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp một cái, nói: “Làm sao vậy?"
Sở Diệp lắc đầu, nói: “Không có gì, hình như có người tới.” Người tới hình như là Hồn Sư, không phải là tới đây để nhặt tiện nghi chứ.

Tư Đông Phong nhìn phản ứng của Sở Diệp, cười cười, nói: “Bọn họ hình như đã phát hiện chúng ta.”
“Nhanh như vậy đã phát hiện chúng ta có thể thấy hồn lực của Sở Diệp không phải tầm thường a!” Tư Nam Nguyệt nói thầm nói.

“Hắn nếu đã có thể thao túng nhiều Hồn Thú như vậy, vừa nghĩ cũng biết linh hồn lực đã không yếu.” Tư Đông Phong nói.

Tư Nam Nguyệt gật đầu, nói: “Cũng đúng.
“Chúng ta đi qua đi.” Tư Đông Phong nói.

Tư Nam Nguyệt gật đầu, nói: “Hảo.”
Sở Diệp thấy có người xuất hiện, liền có chút ngoài ý muốn nói: “Tư tiên sinh, Tư tiểu thư, hai vị như thế lại nào tới?
Tư Đông Phong cười cười, nói; “Lúc nảy ta phát hiện có hung thú sau động, mà còn hướng tới vị trí của hai vị, nên ta lo lắng định qua đây xem có thể giúp ít được gì không, không ngờ chưa kịp ra tay thì hai vị đã giải quyết xong đám hung thú, lần này ta đúng là đã lo xa."
Sở Diệp chắp tay, cảm kích nói: “Làm phiền hai vị lo lắng.”
Tư Đông Phong nhìn ong đàn bay múa đầy trời, tràn đầy tán

thưởng nói: “Sở thiếu ong đàn của người số lượng thật đúng là khổng lồ, có nhiều ong như vậy, cho dù có mấy Hồn Sủng Sư liên thủ, chỉ sợ cũng không phải là đối thủ của Sở thiếu.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Tư tiên sinh quá khen, ta nơi nào mà lợi hại như vậy!”
Thấy phía Sở Diệp cũng không có xảy ra việc gì, Tư Đông Phong cùng Tư Minh Nguyệt chỉ cùng Sở Diệp hàn huyên một hồi, liền rời đi.

Hai người rời đi làm Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đều thở dài nhẹ nhõm một hơi, tuy nói, Tư Đông Phong và Tư Minh Nguyệt là tới đây hỗ trợ, nhưng Sở Diệp thật ra là có chút lo lắng hai người sẽ nhìn ra có gì đó khác thường.

Tư Đông Phong và Tư Minh Nguyệt sau khi rời khỏi, thì có mấy con chuột từ trong đất xông ra, mấy lão chuột sau khi nghe ngóng xong, liền nhanh chân chạy về động phủ của Tiền gia.

Sau một lát cũng có mấy con rết xuất hiện, rồi cũng nhanh chân chạy về động phủ của Hồ gia
……!

Tiền gia.

Người Tiền gia thông qua kỹ năng Thông Cảm mà nhìn thấy hình ảnh khi chiến đấu của Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn.

“Hai người tới lần này thực lực không yếu chút nào a!” Tiền lão gia tử nhịn không được cảm thán nói.

Biết thú triều đột kích, Tiền lão thái gia liền như lâm đại địch, lo lắng Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ngăn cản không được, mà còn khiến thú triều sẽ chạy về phía bọn họ.

Nhưng giờ đây thấy được hàng xóm của bọn họ có thể giải quyết thú triều nhanh như vậy, liền cảm thấy trước đó bọn họ đã lo xa.

“Gia gia, đây là chuyện tốt a! Chúng ta có được hàng xóm lợi hại như vậy hàng xóm, sau này nếu còn phải đối mặt thú với triều, cũng sẽ có người gánh tiếp chúng ta vài phần".

Lần trước khi thú triều diễn ra, Tiền gia vừa nghe động đã chạy, nhưng thành chủ và người trong Lưỡng Giới Thành xem xét thấy trước đó Tuền gia bọn họ đã có công giúp Lưỡng Giới Thành tìm kiếm linh mạch nên buông tha không trách phạt bọn họ.

Nhưng mà Tiền gia bọn họ đã bị Tư Bắc Mạch nghiêm túc cảnh cáo.

Bắc Mạch đã lãnh mặt nói với bọn họ lần sau nếu cong tái hiện loại sự tình này nữa sẽ xử trí bọn họ theo quân pháp xử trí.

Vốn nhà bọn họ rất được thành chủ coi trọng, nhưng do chuyện xảy ra khi phát sinh thú triều lần trước, đã khiên cho thành chủ không còn cọi trọng bọn họ nữa.

Động phủ của Tiền gia vốn là ở nội thành Lưỡng Giới Thành, nhưng bởi vì biểu hiện của bọn họ quá kém nên bị Tư Bắc Mạch đuổi ra ngoại thành.

Tiền lão thái gia gật đầu, thở dài, nói: “Cũng đúng, có được một hàng xóm lợi hại cũng xem như có được thêm một phần giúp đỡ."
Tiền gia kỳ thật đã ở tận lực thay đổi chiến lực trong gia tộc, trong gia tộc bọn họ hiện giờ cũng đã có không ít tộc nhân ký khế ước với Hồn Thú hệ chiến đấu, nhưng những Hồn Thú kia vẫn còn quá nhỏ lực chiến đấu cũng chẳng tới đâu bọn họ cũng chẳng thể làm gì, nhưng việc này cũng không phải là chuyện một sớm một chiều là có thể thay đổi.

Tiền lão thái gia âm thầm phát sầu, thầm nghĩ: Hàng xóm mới

tuy lợi hại, nhưng nếu không phải loại dễ chung sống, thì đó cũng là cái phiền toái lớn a!
.....!
Hồ gia.

Hồ Minh Nguyệt có chút ngoài ý muốn nói: “Lần này nhìn lầm rồi còn tưởng rằng hai người tới lần này là hai tên tiểu bạch kiểm, lại không nghĩ tới bọn họ là người có thực lực chân chính."
Hồ Khiêm cười cười, nói: “Hai vị hàng xóm mới tới này cũng khá thú vị a! Trong đó một người đang khế ước với Ngân Sí Ong."
Hồ Minh Nguyệt có chút ngoài ý muốn nói: “Tên tiểu tử này rất lợi hại, đừng nên khinh thường hắn.”
Chủ sủng của Hồ Minh Nguyệt là một con Thanh Ma Chu Chiến Tướng cấp.

Con nhện vương kia, là do Hồ Minh Nguyệt tỉ mỉ bồi dưỡng, mà thuộc hạ của Thanh Ma Chu vương cũng chỉ có được khoảng 200 con là có phẩm giai.

Hồ Minh Nguyệt cũng là người rõ ràng nhất việc bồi dưỡng đàn ma nhện có bao nhiêu gian khổ, nàng đã phải tỉ mỉ bồi dưỡng suốt mấy thập niên mới giúp cho đàn ma nhện lớn mạnh được như hôm nay.

Trong lần thú triều lần trước Thanh Ma Chu của Hồ Minh Nguyệt có thể dệt ra nhiều mạng nhện như vậy đều có một phần công lao của những con ma nhện Sĩ cấp kia, nếu không có chúng thì Thanh Ma Chu của nàng cũng không lập được đại công như vậy.

Nhưng vừa nãy thông qua kỹ năng Thông Cảm của Hồn Sủng, mà thấy được vô số Ngân Sí Ong bay đầy trời.

Hồ Minh Nguyệt chỉ tính toán sơ, thì nàng cũng nhìn thấy có

trên một con mấy trăm ngàn Ngân Sí Ong đã có phẩm cấp, do tình huống quá hỗn loạn, nàng căn bản cũng không phân biệt được bên trong ong đàn rốt cuộc có bao nhiêu Ngân Sí Ong Sĩ cấp, nhưng tuyệt đối không phải là ít.

Để bồi dưỡng Hồn Thú phụ thuộc trở thành Sĩ Cấp đó tuyệt đối không phải là một việc đơn giản, ngày thường đều là dùng Hồn Tinh cùng các loại đồ ăn khác nhau để nuôi nấng, mà số tiền bỏ ra không phải là nhỏ.

Mà đồng thời muốn khống chế một số lượng lớn Hồn Thú phụ trợ, cũng không phải là một việc đơn giản.

Sở Diệp dưỡng nhiều Ngân Sí Ong như vậy, lại còn có thể khống chế thuần thục như vậy, thì chất chấn linh hồn lực của đối phương tuyệt đối sẽ không thấp.

“Muốn nuôi dưỡng nhiều Hồn Sủng như vậy, thì tài nguyên cũng không phải ít, chỉ sợ là gia hỏa này là thiếu gia trong một gia tộc không đơn giản.” Hồ Khiêm nói.

Hồ Minh Nguyệt híp mắt mắt, nói: “Vậy thì càng kỳ quái, nếu đã là sinh ra trong một thế lực lớn, vậy thì tại sao cái thế lực kia lại đẩy người tới tận cái nguy hiểm này?"
“Người cũng biết sống trong các thế lực lớn thì cạnh tranh cũng rất kịch liệt a! Nói không chừng, là gia tộc bọn họ cố ý thả bọn họ ra để đi ra ngoài rèn luyện, bất quá, cũng có khả năng giống như người Tiền gia suy đoán, hai người là lừa gạt gia tộc mà bỏ nhà ra đi rồi chạy tới đây cũng không chừng." Hồ Khiêm nói.

Hồ Minh Nguyệt híp mắt, nói: “Chất là vậy, mặc kệ là như thế nào, tạo quan hệ tốt với bọn họ thì chúng ta cũng không lỗ."
Hồ Minh Nguyệt cũng không hy vọng là hàng xóm mới tới sẽ giống như người Tiền gia thích làm rùa đen rút đầu, nhưng hàng xóm quá bưu hãn, cũng làm cho Hồ Minh Nguyệt lại có chút kiêng kị.

.....!
Giải quyết xong thú triều, Sở Diệp và Lâm Sơ Văn ở một bên thì xử lý chiến lợi phẩm, còn một bên thì đang tính toán kế hoạch phát triển tiếp theo, cửa cấm chế bị người chạm vào.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệpmột cái, nói: “Có người tới."
Sở Diệp hướng tới cửa động nhìn thoáng qua, “Hẳn là hàng xóm của chúng ta đến để bái phỏng, mà họ tới cũng nhanh thật "
Thú triều đã tạo ra động tĩnh lớn như vậy.

Sở Diệp ước chừng hẳn là hai nhà đều phái đã có phái Hồn Thú ra tra xét, chất là giờ đây bọn họ cũng biết được ít nhiều về chiến lực của hắn cùng Lâm Sơ Văn.

“Chúng ta nếu đã muốn ở chỗ này sinh sống một khoảng thời gian, thì vẫn phải tạo một mối quan hệ tốt với hàng xóm hai bên.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Ta hiểu, đi thôi, chúng ta đi gặp hai bên hàng xóm."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hảo."
Sở Diệp mở ra cấm chế, để cho người Tiền gia cùng Hồ gia tiến vào, mà hai nhà cũng coi như là cấp đủ mặt mũi cho Sở Diệp bởi người tới đều thủ lĩnh đương nhiệm của hai nhà, còn có một ít được tiếu bối đi theo để xem náo nhiệt, Sở Diệp đưa hai bên hàng xóm mời vào đại sảnh.

Tiểu Ngân vừa mới đánh một trận đại thắng, nên có chút đắc ý, ghé vào Sở Diệp đỉnh đầu không chịu muốn xuống.

Sở Diệp bất đắc dĩ, đành phải để Tiểu Ngân ở lại.

Mấy tiểu bối của hai nhà Tiền gia và Hồ gia, khi nhìn con Ngân Sí Ong trên đầu Sở Diệp thì rất tò mò, mà thủ lĩnh hai nhà vẻ mặt cũng không có biến hóa gì.

“Sở thiếu, Lâm thiếu đúng là tuổi trẻ đầy hứa hẹn a! Hai vị tuy chỉ là niên thiếu, nhưng đã là Hồn Sư, thật sự quá lợi hại."

“Nơi nào nơi nào, đại danh của Tiền lão, ta sớm có nghe thấy, nghe nói ở Lưỡng Giới Thành có không ít linh mạch, đều là ngài thăm dò.

Ở Lưỡng Giới Thành có rất nhiều linh mạch vô chủ, cũng khiến không ít tu sĩ thèm muốn, nhưng việc thăm dò linh mạch lại là một chuyện không dễ dàng chút nào.

Tiền gia ở Lưỡng Giới Thành định cư đã lâu, cũng giúp Lưỡng Giới Thành tìm ra không ít linh mạch, cũng là nhờ vào năng lực của Tiền lão gia tử, nhờ đó mag Lưỡng Giới Thành mới có thể xây dựng động phủ phía trên linh mạch rồi bán lại cho các Hồn Sủng Sư.

Tuy động phủ Lưỡng Giới Thành bán ra có giá rẻ hơn so với các địa vực khác, nhưng mà lợi nhuận mà nó đem lại vẫn là rất khả quan, chỉ dựa vào việc bán ra động phủ, Không Minh lão tổ cũng đã kiếm lời không ít.

Đương nhiên, Tiền gia cũng nhận không ít chỗ tốt từ đó, mỗi lần thăm dò ra một cái linh mạch, Tiền gia là có nhận được một số tiền hoa hồng không nhỏ.

Nghe nói, vốn Tiền gia trước kia rất nghèo, do quá nghèo nên người Tiền gia mới buộc phải ký khế ước với Hồn Thú Chuột, nhưng sau này khi đã khá giả, thì tiền gia cũng đã bắt đầu cho đêij tử trong gia tộc ký kết với Hồn Thú hệ chiến đấu.

“Sở thiếu dưỡng Ngân Sí Ong phụ cấp, thật không tệ nha!” Hồ Minh Nguyệt nói.

“Nào có nào có, ta chỉ là tùy tiện dưỡng dưỡng thôi."

Hồ Minh Nguyệt cười khổ một chút, nói: “Tùy tiện dưỡng dưỡng là có thể dưỡng tốt như vậy, Sở thiếu không hổ là thiên tài."
Sở Diệp cười cười, nói: “Hồ trưởng lão nói quá.”
Sở Diệp cũng chỉ mới trở thành Hồn Sư không lâu, bên đối với Hồn Sủng hiểu biết cũng không ít.

Theo lẽ thì Ngân Sí Ong bình thường muốn lột sát tiến vào Sĩ cấp chiến sủng, thứ yêu cầu cao nhất chính là vận khí.

Trong số ong đàn mà Sở Diệp đang có trong tay thì số lượng Ngân Sí Ong có phẩm cấp đã vượt qua rất nhiều Ngân Sí Ong bình thường, ngoài việc chúng được nuôi bởi một số lượng tài nguyên không nhỏ mà Sở Diệp đã mua về, cũng không thể quen một phần công sức của Linh Tuyền Thủy.

“À mà Sở thiếu cùng Lâm thiếu, lại lựa chọn đến Lưỡng Giới Thành định cư vậy?” Tiền lão thái gia thử hỏi.

Sở Diệp cười.

Nói: “Thật ra là do trưởng lão trong gia tộc khuyên bảo nói, tuổi trẻ thì phải đi ra ngoài lân lộn nhiều, để có nhiều kiến thức một chút, bởi thế giới này rộng lớn hơn bọn họ tưởng, nếu mà vẫn luôn chỉ ở nhà, thì chỉ khiến cho tầm mắt ngày càng hẹp mà thôi, mà ta thì nghe nói, Lưỡng Giới Thành là nơi rất thích hợp cho các Hồn Sư vươn mình phát triển, nên quyết định đi đến đây."
Tiền lão thái gia gật đầu, nói: “Thì ra là thế, giờ đây lấy tài năng của Sở thiếu, thì chẳng mấy chốc, sẽ tỏa sáng khắp Lưỡng Giới Thành này."
Nếu lời này của Sở Diệp mà nói trước khi thú triều xảy ra thù Tiền lão thái gia nhất định sẽ cảm thấy là Sở Diệp đang khoác lát, nhưng khi họ chứng kiến được thực lực thật sự của Sở Diệp thì lại cảm thấy những ời Sở Diệp nói rất có khả năng trở thành sự thật.

Sở Diệp cùng người Tiền gia, Hồ gia không ngừng trao đổi không ít thứ ở Lưỡng Giới Thành.

“Sở thiếu, chất là giờ đây linh điền của cậu còn chưa có trồng gì thì phải, nên ta có đem theo một ít hạt giống, số hạt giống này cũng không quá khó trồng, mong Sở thiếu nhận cho, coi như chút quà gặp mặt."
Đôi mắt Sở Diệp liền sáng ngời, nói: “Làm phiền tiền lão lo lắng.” Sở Diệp cũng đang phát sầu linh điền không biết nên trồng gì bây giờ, nhưng may là Tiền lão thái gia đem cho không ít hạt giống xem như vừa giải quyết được một nổi lo cho Sở Diệp.

“Ta thì chỉ có hai kiện hộ y làm bằng tơ nhện, đưa cho hai vị coi như phòng thân.” Hồ Minh Nguyệt nói.

Sở Diệp nhận lấy lễ gặp mặt mà hai bên đưa cho, cũng không keo kiệt từ nhẫn không gian lấy ra mấy hủ mật ong đưa cho Tiền gia cùng Hồ gia.

Số mật ong lấy ra cho đều là mật ong có phẩm chất tốt nhất.

Trước đó Sở Diệp đã mua không ít phấn hoa cho ong đàn, nên nhờ đó mật ong ủ ra được không ít, nhưng do chưa kịp đem bán nên tồn kho cũng không ít..

Chương 110: Xây Dựng Động Phủ

Editor: Tĩnh
Sở Diệp tốn hết hai ngày để kiểm tra hết toàn bộ động phủ, kế hoạch bước đầu cải tạo động phủ cũng đã định ra.

Sở Diệp tính toán tìm đội Hồn Sư công trình, để tu bổ lại lầu chính.

Lầu chính trong động phủ do chủ nhân đời trước xây dựng cũng khá đàng hoàng, cũng có thể thấy chủ nhân trước kia của cái động phủ này cũng đã bỏ ra không ít công sức.

Trừ bỏ lầu chính, bên trong động phủ còn có không ít phòng ở, những cái phòng kia hẳn là dành cho tộc nhân cùng người hầu của chủ nhân đời trước của động phủ.

Sở Diệp trên người có quá nhiều bí mật, mà hắn cũng không muốn có người khác tiến vào lãnh địa của hắn, do chỉ có hắn và Lâm Sơ Văn cư ngụ ở đây nên cũng khong cần xây thêm phòng, còn những căn phòng bị hư hại quá nghiêm trọng thì bọn họ trực tiếp phá bỏ.

Trừ cái này ra, Sở Diệp còn tính toán dọc theo bên ngoài động phủ chính, sẽ xây dựng thêm một vòng buồng ong.

Lưỡng Giới Thành thường xuyên phát sinh thú triều, nên các gia tộc cơ bản đều sẽ an bài tộc nhân thời khắc cảnh giới.

Mà Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn chỉ có hai người, nếu mà hai người thay phiên phụ trách cảnh giới vậy thì quá mệt mỏi, cũng may ong đàn phụ trợ của Sở Diệp đông đảo, nên hoàn toàn có thể thay người canh gác thành Ngân Sí Ong.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn sau một hồi thương lượng, liền đi vào thành tìm một đội Hồn Sư công trình.

Lưỡng Giới Thành Hồn Sư công trình đội, có thực lực cùng tính chuyên nghiệp cao hơn rất nhiều so Hồn Sư công trình đội mà Sở Diệp từng thêu ở Long Nhai Thôn.

Đôi Hồn Sư công trình mà lần này Sở Diệp, là một đội công trình do sáu huynh đệ hùng gia sáng lập ra, gọi là đội công trình Phi hùng, thành viên thì tổng cộng có 13 người.

Đội Phi hùng công trình, có đội trưởng gọi là Hùng lão đại người đó là một Hồn Sư, khế ước một con Cương Địa Hùng Chiến Tướng cấp, con Cương Địa Hùng kia cao gần 8 mét, mà sức ăn của nó cũng rất lớn, một ngày đều phải ăn hơn hai trăm cân thịt, cũng là chiêu bài của phi hùng dong binh đoàn.

Phó đội trưởng gọi mà Hùng lão nhị, khế ước với một con Thiết Bối Thương Hùng, chỉ có cao hơn hai mét một chút, nếu nó đứng gần con cương hùng của hùng lão đại thì y như gấu con đứng kế gấu ba vậy.

Hùng lão tam khế thì ước với một con Xích Kim Hùng, thực lực cùng giống như Hùng lão nhị.

Hùng lão tứ, thì khế ước với Ngân Hoàng Hùng, Hùng lão ngũ thì khế ước với một con Nguyệt Cực Hùng, hai người này thì cũng còn khá trẻ nên thực lực của Hồn Sủng cũng không cao lắm.

Hùng gia ngũ huynh đệ khế ước cũng với Hùng thú, còn những người khác của đội Hồn Sư công trình thì khế ước với rất nhiều chủng loại nhiều Hồn thú khác nhau như, Tri Chu, Đường Lang (bọ ngựa), Chính Thú, Hầu Tử.

Sở Diệp còn đang lo lắng xem làm sao giải huyết hết số thịt từ đợt thú triều lần trước, nhưng giờ đã có đội công trình Phi hùng thì chuyện kia xem như đã được giải quyết.

Bởi vì Sở Diệp "Bao cơm", nên đội Hồn Sư công trình đã thu phí thấp hơn một ít, hai bên ước định là toàn bộ đội Hồn Sư công trình tiền công một ngày là 1200 đồng vàng.

Tuy rằng tiền công đã được thanh toán đủ, nhưng, đội cong trình phi hùng, vẫn là làm việc rất cần mẫn, cũng không có xuất hiện tình huống làm việc rề rà.

Sau hết một buổi sáng bận rộn, thì đã tới giờ nghỉ trưa, đội công trình Phi hùng ngồi bên phía rừng rút để ăn cơm.

Sở Diệp cung cấp cho người của đội công trình gồm thịt tươi cùng thịt chín, khiến cho Hồn Sủng Sư cùng Hồn Thú của công trình vô cùng hài lòng.

"Đại ca, hai cố chủ lần này của chúng ta lần này hình như rất lợi hại a! Nghe nói, chỉ có hai người bọn họ mà có thể giải quyết xong một đợt thú triều loại nhỏ." Hùng lão nhị nhìn thịt mà Sở Diệp cung cấp, khẽ đảo cặp mắt.

Hùng lão đại gật đầu, nói: "Xác thật bọn họ không đơn giản." Tin tức Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tự mình giải quyết thú triều sớm đã bị truyền khắp Lưỡng Giới Thành, cũng truyền vào tay không ít Hồn Sư có người thì nữa tin nữa ngờ, có người thì bảo là tin đồn bị làm quá lên.

“Nghe đâu đám hung thú kia cơ bản đều là chết dưới sự vây công của ong đàn.” Hùng lão đại nói.

Hùng lão đại trước đó cũng không mấy tin tưởng vào lời đồn, nhưng khi nhìn thấy số thịt hung thú mà đến Sở Diệp cung cấp, thì thực sự đã tin.

Hùng lão nhị nhìn Ngân Sí Ong ở trong động phủ mà tứ tán bay múa, có chút nghi hoặc nói: “Ngân Sí Ong lại có thể lợi hại như vậy sao?
Thiết Bối Thương Hùng của Hùng lão nhị rất thích ăn mật ong, mà Hùng lão nhị cũng đã đi đào không ít tổ ong, Thiết Bối Thương Hùng của Hùng lão nhị da dày thịt béo, bị ong đàn chập cũng không đau không ngứa.

Hùng lão nhị nghĩ thầm: Nếu là hắn cùng Thiết hùng đi trộm tổ ong của Ngân Sí Ong thì không biết sẽ thế nào.

Hùng lão đại nhìn Hùng lão nhị, nhíu mày, nói: “Không cần hồ nháo, không nhìn thấy con lôi điểu kia sao? Đó chính là Chiến Tướng cấp Hồn Sủng, mà cong bị chích chết, đừng vì một ít đồ ăn, mà không muốn sống nữa."
Ngân Sí Ong do Sở Diệp dưỡng không bình thường như vẽ ngoài của chúng đâu, nếu đã có thể xử lý hung thú Chiến Tướng cấp, thì Thiết Bối Thương Hùng của nhị đệ hắn căn bản là không phải là đối thủ củ người ta.

Nếu là vì một ít đồ ăn mà đắc tội đối phương, nếu làm không sẽ gây ra đại sự cũng không chừng.

Hùng lão nhị cộc lốc cười cười, nói: “Đại ca, ngươi suy nghĩ miên man cái gì vậy? Ta làm gì có lá gan lớn như vậy."
Hùng lão đại nhàn nhạt nói: “Không có liền tốt.”
Hùng lão nhị có chút hâm mộ nói; “Không nghĩ tới sẽ có người lại có thể đem tiểu ong mật bồi dưỡng đến cấp Chiến Tướng, đại ca về sau ta tiến giai Chiến Tướng, chất là cũng đi khế ước một

con Ngân Sí Ong làm phó sủng, đại ca ngươi thấy thế nào?
Hùng lão nhị thầm nghĩ; hắn nếu có thể khế ước với ong mật, vậy thì hắn có thể tự mình ủ ra mật ong, liền không cần cả ngày vì đồ ăn của Thiết Bối Thương Hùng mà bôn ba khắp nơi.

Hùng lão đại tức giận nhìn Hùng lão nhị một cái, nói: “Chờ ngươi tới Chiến Tướng cấp rồi nói sau, ngươi cho rằng Ngân Sí Ong dễ nuôi như vậy sao?
Hùng lão nhị nghĩ nghĩ, nói: “Hẳn là cũng không quá khó, đại ca ngươi xem Sở Diệp có thể nuôi nhiều như vậy mà."
Hùng lão đại đen mặt, nói: “Nhân gia có thể dưỡng, không đại biểu ngươi có thể dưỡng a!"
“Đại ca, Sở Diệp ra tay cũng quá rộng rãi.” Hùng lão tam từng ngụm từng ngụm ăn miếng thịt.

Hùng lão đại gật đầu, nói: “Nghe nói, hai người bọn họ là hai đại thiếu gia, xuất thân từ hai đại gia tộc, bối cảnh rất lớn, nhưng lại tự ý bỏ nhà ra đi."
Cũng có không ít gia tộc thỉnh đội công trình của bọn họ, vì muốn được giảm tiền nhân công, cũng sẽ bao cơm bọn họ.

Bất quá, lượng thức ăn mà họ cung cấp sẽ không quá lớn, thịt hung thú phẩm chất cũng sẽ không quá hảo, có đôi khi, chỉ có thể ăn tới lửng dạ mà thôi.

.

Truyện Hệ Thống
Hùng lão tam hùng có sức ăn rất lớn phần lớn thời gian chỉ có thể ăn no ba phần mà thôi.

Sở Diệp thì cung ứng số lượng thức ăn không ít tí nào, trong đó còn có cả thịt của hung thú Chiến Tướng cấp, mà thịt của hung thú Chiến Tướng cấp có giá trị rất lớn, xem như lần này đội công trình Phi hùng của bọn họ nhặt được hời rồi.

.....!
Sở Diệp đang ở bên trong lầu chính nghỉ ngơi, Tiểu Ngân ở trước mặt Sở Diệp phe phẩy cánh như đang nói cái gì đó.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, tò mò nói: “Tiểu Ngân làm sao vậy?"
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn một cái, nói: “Nó nói, Hùng lão đại nói chúng ta xuất từ đại gia tộc, bối cảnh rất lớn, nhưng lại tự ý bỏ nhà ra đi."
Lâm Sơ Văn có chút kinh ngạc trừng lớn mắt, tràn đầy vô ngữ nói: “Không nghĩ tới, Hùng lão đại nhìn nghiêm trang, hàm hậu thành thật, lại cũng thích bát quái như vậy."
“Này chỉ có thể nói là bát quái là thiên tính của con người a!” Sở Diệp có chút cảm thán nói.

Tiểu Ngân quạt cánh, y y kêu lên.

Lâm Sơ Văn có chút tò mò nói: “Tiểu Ngân còn nói cái gì đâu?
“Hắn nói, luôn có hai con gấu sau khi kết thúc công việc, thì bọn họ sẽ ngồi trước buồng ong mà nhìn mãi Tiểu Ngân nói rất muốn kêu thủ hạ ra chập hai con gấu kia."
Lâm Sơ Văn nhíu mày, nói: “Cũng không thể tùy tiện chập người ta!
Sở Diệp gật đầu, nói: “Ta cũng là nói như vậy."
Sở Diệp thầm nghĩ: Đội công trình Phi hùng tính ra cũng rất chuyên nghiệp, chỉ tới lúc hết giờ làm mới tới chổ buồng ong ngồi canh.

Tiểu Ngân phe phẩy cánh tỏ vẻ, nói, hai con gấu kia ngồi một hồi thì bị hai người chủ nhân của chúng nhéo lỗ tay lôi đi, mà chủ nhân của hai con gấu kia nhìn vừa ngốc vừa ngu y như nhau.

Sở Diệp: “.....” Người ta cũng không ngu như vẻ ngoài đâu? Sở Diệp vốn còn lo lắng người của đội công trình Phi hùng công trình đều khế ước với Hùng thú, khi làm việc sẽ không tinh tế,

cho nên cũng không muốn mướn cho mấy.

Đáng tiếc, ở Lưỡng Giới Thành đội Hồn Sư công trình không nhiều lắm, trước đó không lâu lại xảy ra thú triều, rất nhiều động phủ đều phải trùng tu, nếu phải chờ các đội công trình khác sẽ tốn rất nhiêiu thời gian.

Sở Diệp chờ không được, rơi vào đường cùng, nên mới mướn đội công trình Phi hùng.

>>
Bất quá, ngoài dự kiến của Sở Diệp đội công trình Phi hùng, khi làm việc thì lại rất tinh tế, mấy đầu hùng tuy nhìn thô kệch, nhưng khi làm việc lại vượt xa tiêu chuẩn mà Sở Diệp mong muốn.

Sau khi biết có hai đầu hùng ngồi canh buồng ong, ngày hôm sau, Sở Diệp liền bỏ thêm mấy lu lớn mật ong vào thức ăn.

Ong đàn trước đó ủ ra không ít mật ong, đều đọng lại ở nhẫn không gian.

Rất nhiều mật ong phẩm chất tuy không tính quá cao, nhưng do Sở Diệp lười đem bán, nên tích lại khá nhiều, nay nhờ diệp này có thể tận dụng đám mật ong kia.

Hùng lão đại nhìn đến mấy vại mật ong lớn, có chút ngượng ngùng.

Mấy con Hùng thú của đội công trình, nhìn thấy mật ong đều thật cao hứng, một con trong số đó chờ không nổi mà trực tiếp đem móng vuốt duỗi vào lu mật ong, một tay dính đầy mật ong.

“Đại ca, có mật ong a! Mật ong ăn rất ngon a!” Hùng lão nhị vừa ăn mật ong vừa nói.

Hùng lão đại tức giận trừng mắt nhìn Hùng lão nhị một cái, nói: "Ngươi còn có mặt mũi nói, ngươi cùng lão tứ thật sự càng ngày càng hoang đường, tiền công của các ngươi tháng này bị giảm phân nửa."
Hùng lão đại sắc mặt xám xịt đi, nhìn Hùng lão nhị cùng Hùng lão tứ.

"Đại ca tính tình càng ngày càng tệ." Hùng lão nhị tức giận oán giận nói.

Hùng lão tứ gật đầu, nói: "Đúng vậy! Nói chúng ta hồ nháo, rõ ràng lần nào ăn mật con gấu của huynh ấy đều là ăn nhiều nhất."
Hùng lão nhị gật đầu, phụ họa nói: "Đúng vậy."
Mà hồi nảy Hùng lão nhị còn ngửi ra lu mật ong của Hùng lão đại có phẩm chất cao hơn bọn họ nhiều.

Sở Diệp cung cấp đại lượng thức ăn, nên đội Hồn Sư công trình làm việc cũng không kéo dài.

Chỉ tốn năm ngày thời gian, liền xây dựng xong hai mươi gian buồng ong, mỗi gian buồng ong đều phi thường hoa lệ.

Sau khi buồng ong xây xong, Sở Diệp thập phần hoài nghi, rốt cuộc đội công trình là đang xây dựng rốt là nhà hay là xây buồng ong đây.

Buồng ong thật sự quá xa hoa, không thua gì biệt thự mà trước kia Sở Diệp nhìn thấy.

Sau khi buồng ong xây xong, thì số thùng nuôi ong mà Sở Diệp đặt làm cũng được đưa tới, Sở Diệp đem thùng nuôi ong đưa vào buồng ong, ong đàn cao hứng dọn vào nhà mới.

Hùng gia huynh đệ nhìn từng bầy ong tiến buồng ong, bên

trong đôi mắt toát ra vài phần hâm mộ.

Sở Diệp nhìn ánh mắt của Hùng gia huynh đệ, âm thầm hoài nghi, mấy huynh đệ là bởi vì thích ăn mật ong, nên yêu ai yêu cả đường đi, nên mới đem buồng ong xây thành hoa lệ như vậy.

Lại tốn thêm ba ngày, đội Hồn Sư công trình cũng kết thúc công tác, cùng Sở Diệp thanh toán số tiền công còn lại, còn cùng Sở Diệp mua 5000 cân mật ong.

Ong đàn đã bắt đầu thải mật, mật ong cũng sẽ đã bắt đầu cuồn cuộn không ngừng mà sản xuất, sau này mật ong sẽ càng ngày càng nhiều.

Vừa hay Sở Diệp có thể giải quyết hết số mật ong tồn kho, lại vừa được có thêm một khách hàng.

.....!
Sau khi tu sửa xong phòng ốc, Sở Diệp liền đi tìm người làm sạch hồ sen, tu chỉnh đồng ruộng.

Hồ gia nghe nói Sở Diệp muốn tìm người hổ trợ làm sạch hồ sen, liền phái vài người sang đó hỗ trợ.

Bên cạnh Tiền gia người chủ động mang theo Phiến Địa Thử, sang động phủ Sở Diệp để hổ trợ xới hơn 20 mẫu linh điền.

Đối với sự hổ trợ của hai nhà hành xóm, trong lòng Sở Diệp cũng rất hưởng thụ.

Sau một hồi bận rộn, thời gian cũng đã qua hơn hai mươi ngày.

Sở Diệp vang rộng hai tay hai chân nằm ỳ trên giường.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Ngươi không sao chứ?”
Sở Diệp lắc đầu, nói: “Không có việc gì, chính là hơi mệt mỏi,

hôm nay cuối cùng cũng đem mẫu linh điền cuối cùng xới xong."
Phiên Địa Thử của Tiền gia chỉ biết xới đất, còn đại bộ phận công việc đều là do Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tự mình làm.

Lâm Sơ Văn cười, nhẹ nhàng nói: “Hiện tại hết thảy đã đi theo quỹ đạo, sau này không cần vất vả như vậy nữa."
Linh điền đã xử lý xong rồi, còn linh dược muốn thu hoạch thì còn phải đợi thêm mấy tháng nữa.

Ngân Sí Ong đàn cũng đã dàn xếp xong, kế tiếp, chỉ cần đúng hạn phóng ong là được, mà linh trí của Tiểu Ngân cũng không thấp, bọn họ chỉ cần phóng ong ra còn chuyện còn lại đều la do Tiểu Ngân quản lý.

Hồ sen sau khi được làm sạch, thì cá bột, hoa sen cũng đã được thả xuống hồ, chỉ cần đúng thời hạn cho ăn là được.

Chuồng gà cũng đã xây xong, Thảo Dược Gà cũng được an bài ở phía tây rừng trúc, mỗi ngày chỉ cần chi ăn là được.

Sở Diệp xoa xoa mày, nói: “Lần này sửa chửa động phủ, đã tốn không ít tiền."
Xây nhà, mua hạt giống, mua cá bột, mua gà con.....!Linh tinh vụn vặt, tuy mỗi cái tiêu tốn không nhiều, nhưng cộng lại là một bút không nhỏ tiền.

May mắn bọn họ ở Tử La Tông di chỉ đã kiếm lời được một khoảng không nhỏ, nếu không nhờ có số tiền đó, chỉ sợ là hắn và Lâm Sơ Văn đã chẳng làm được gì.

Lâm Sơ Văn đạm nhiên cười cười, nói:
“Về sau sẽ chậm rãi thu hồi lại.”
Tuy rằng phải chịu không ít vất vả, nhưng trong lòng Lâm Sơ Văn lại cảm thấy rất vui, vì cuối cùng hắn cùng Sở Diệp cũng đã

có được một nơi thuộc về riêng bọn họ.

Sở Diệp lại nói:" Cũng không phải là ta đau lòng vì tiêu quá nhiều tiền, dù gì chúng cũng là do trời cho chúng ta."
Tiểu hồ ly vây quanh Sở Diệp, đôi mắt trông mong nhìn Sở Diệp.

Sở Diệp lấy ra một gốc Cửu Vĩ Hồ Thảo đưa cho Tuyết Bảo, Tuyết Bảo được Cửu Vĩ Hồ Thảo, cao hứng là gặm lấy rồi chạy đi.

Lâm Sơ Văn nhìn Tuyết Bảo chạy đi, hơi hơi cong cong khóe miệng, Sở Diệp đã cung cấp cho Tuyết Bảo có hơn bốn mươi cây Cửu Vĩ Hồ Thảo.

Chỉ mấy ngày mà có thể dùng một gốc Cửu Vĩ Hồ Thảo, dù là đại gia tộc hay tông môn cũng chưa chất làm được, hắn cùng Tuyết Bảo có thể gặp được Sở Diệp quả nhiên là bọn họ may mắn vô cùng a!
Lâm Sơ Văn có thể cảm thấy huyết mạch của Tuyết Bảo đã tăng lên không ít, tiểu hồ ly gần đây càng ngày càng xinh đẹp.

Lâm Sơ Văn cũng không hiểu là rốt cuộc thì Sở Diệp đã đem linh thảo gieo trồng ở đâu, mà Cửu Vĩ Hồ Thảo cứ không ngừng được lấy ra, y như rằng là còn hoài không hết vậy.

Sở Diệp nhìn bóng dáng của tiểu hồ ly, suy tư một chút, nói:
“Hình như tác dụng của Cửu Vĩ Hồ Thảo đối với Tuyết Bảo giống như đã thu nhỏ lại, Thảo Dược Gà cũng y như vậy, ngươi nói xem ta có nên đem Cửu Vĩ Hồ Thảo làm thành thức ăn cho Thảo Dược Gà, rồi lại đem Thảo Dược Gà kia Tuyết Bảo ăn, ngươi thấy thế nào?"
Lâm Sơ Văn nhìn chằm chằm Sở Diệp nhìn một hồi, phát hiện Sở Diệp không phải nói giỡn, liền run rẩy khóe miệng cảm thấy chẳng còn gì để nói.

Quá phí phạm của trời, Thảo Dược Gà ăn linh thảo đã đủ xa xỉ.

Vậy mà Sở Diệp lại còn có thể nghĩ ra lấy Cửu Vĩ Hồ Thảo cho gà ăn, mặc dù là đại tông môn, cũng không có lãng phí như vậy.

Cái ý tưởng này của Sở Diệp cũng quá bạo rồi a!
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Sao vậy? Không được sao? Ta còn tưởng ta đã nghĩ ra được một ý kiến hay."
Ý kiến này hay hay không hắn cũng không biết, nhưng để những Hồn Sủng Sư cần kiệm mà biết cái ý tưởng này của Sở Diệp chất chấn sẽ đạp chết hắn.

“Việc này ngươi không cần cùng nói cho Tuyết Bảo nghe."
Tuyết Bảo nếu nghe được ý tưởng của Sở Diệp chất chấn sẽ ủng hộ hắn cho mà xem.

Bị Sở Diệp ảnh hưởng, hình như tiểu hồ ly càng ngày càng hùng.

Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: “Ngươi nếu cảm thấy không ổn, vậy qua một đoạn thời gian lại nói, tạm thời ta cũng không nhiều Cửu Vĩ Hồ Thảo như vậy."
Lâm Sơ Văn chống cằm, nói: “Thảo Dược Gà dưỡng một ít, còn về phần Tuyết Bảo ta sẽ khiếm một ít chủng loại gà khác nhau để nó thay đổi khẩu vị."
Sở Diệp gật đầu, nói:" Cũng được."
Dù gì khu rừng phía sau động phủ cũng còn tróng rất nhiều, thì cũng có thể nuôi thêm một số loại gà khác..

Chương 111: Linh Thụ Dâu Vương

Editor: Tĩnh
Sở Diệp đang ở linh điền xem xét tình hình sinh trưởng của linh dược, thuận tiện tưới nước cho linh dược, tiểu lão hổ hấp tấp chạy tới.

Sở Diệp liếc mắt nhìn tiểu lão hổ một cái, hỏi: “Làm sao vậy?’
Tiểu lão hổ buồn tỏ vẻ, nói “Cầu không có."
Sở Diệp, đen mặt, nói: “Cầu không có? Không phải ta vừa mua cho ngươi hơn hai mươi cái sao? Hơn hai mươi quả cầu đủ cho người đi cầu hôn hai mươi con cọp mẹ đó.”.

Không sai, ngày đó ở trong tiệm bán tú cầu, Sở Diệp đã mua cho tiểu lão hổ hơn hai mươi quả cầu, đủ chiêu thân hơn hai mươi lần.

Tiểu lão hổ, hổ mặt tỏ vẻ hắn chỉ nghĩ muốn quả cầu, không muốn có cọp mẹ.

“Ngươi lại không chiêu thân, cần nhiều quả cầu như thế làm gì?” Sở Diệp ôm hai tay, tức giận hỏi.

Tiểu lão hổ đem quả cầu đưa cho Sở Diệp xem, quả đã bị tiểu lão hổ cào nhát hết.

Sở Diệp xoa xoa cái trán, thầm nghĩ: Quá tạo nghiệt.

Trước đó hắn vì tránh cho lại lần nữa bước vào cửa hàng tú cầu nên đã cố ý mua hơn 20 quả cầu, không nghĩ tới nhanh như vậy đã bị tiểu lão hổ làm hư hết.

“Cái này mà ngươi cũng làm hỏng rồi."
Sở Diệp bế lên một thiết tú cầu nặng trên trăm cân.

Lưỡng Giới Thành dân phong bưu hãn, rất nhiều nữ tu không thích những nam yếu đuối, cho nên sẽ dùng tú cầu được làm bằng thiết để chiêu thân, Sở Diệp thực hoài nghi dùng loại tú cầu kiểu này chiêu thân, tiểu cô nương, có phải hay không là căn bản không muốn gả chồng, mà là muốn đè người ta chết.

“Hỏng rồi, hỏng rồi, hỏng rồi, đi mua, đi mua, đi mua!” Tiểu lão hổ vây quanh Sở Diệp liên tục không ngừng kêu la.

Sở Diệp bị sảo có chút đau đầu, đành phải nói: “Được rồi, được rồi, đã biết ta đi mua đây."
Sở Diệp nhìn tiểu lão hổ, nghĩ tới lần trước khi mua tú cầu, chủ tiệm còn tặng một cái tạp trương cho hắn, nhưng hắn cũng chẳng dùng nó làm gì.

Tiểu lão hổ tràn đầy nôn nóng nhìn Sở Diệp, thấy Sở Diệp như đi vào cõi thần tiên thiên ngoại, liền mắng to Sở Diệp bất công, chỉ biết cấp đồ ăn cho tiểu hồ ly, mua phấn hoa cho Tiểu Ngân, còn nó cái gì cũng không có.

Sở Diệp hít sâu một hơi, bất đắc dĩ nói: “Ngươi chỉ cần có tú cầu thôi phải không."
Tiểu lão hổ nghiêng đầu, suy nghĩ một hồi rồi gật gật đầu.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Vậy chờ ta đi cửa hàng vũ khí, đặc làm cho ngươi mấy quả cầu được không."
Sở Diệp thầm nghĩ: Căn bản thì những quả cầu bình thường không đủ cứng cho tiểu lão hổ thi trảo, vậy thì tốt nhất đi cửa hàng đặc loại thiết cầu nặng mấy ngàn cân đem về vừa giúp tiểu

lão hổ luyện thể lực, cũng không cần phải thường xuyên đi mua tú cầu nữa.

Tiểu lão hổ nhìn quả tú cầu bị nó cào nát, nghiêng đầu, nghĩ nghĩ, nói: “Phải đẹp."
Sở Diệp: “Đã biết....” Yêu cầu thật nhiều a! Tiểu Bạch hổ cư nhiên cũng là một tên nhan khống.

Hắn còn tưởng rằng chỉ có hồ ly mới xú mỹ, không nghĩ tới tiểu lão hổ cũng xú mỹ.

Sở Diệp hướng lên không trung nhìn thì thấy Tiểu Ngân cùng ong đàn đang bay trở về, ong đàn còn mang về một ít linh thảo.

“Tiểu Ngân rất lợi hại a!” Sở Diệp nhìn Tiểu Ngân nói.

Sau khi bọn họ vào động phủ không lâu, thì Tiểu Ngân đã mang theo ong đàn đi ra ngoài thải mật.

Ngay từ đầu Tiểu Ngân chỉ là mang theo một ong đàn nhỏ đi ra ngoài, gần đây số lượng ong đàn mang đi ra ngoài đã càng ngày càng nhiều, phạm vi ong đàn kiếm ăn cũng càng lúc càng lớn.

Một ít đàn vì thuận tiện cho việc thải mật, nên đã xây không ít tổ ở ngoài.

Địa bàn của ong đàn không ngừng khuếch trương, nhưng thật ra cũng giúp cho Sở Diệp ngày càng hiểu biết nhiều thêm về các khu vực xung quanh đây.

Nơi này hoang nguyên rộng lớn, hoa nguyên thập phần phong phú.

Sau khi ong đàn bắt đầu tự chủ được việc thải mật, thì Sở Diệp không cần lại phải tiêu phí tiền tài đi mua phấn hoa, mà trên

thực tế ở Lưỡng Giới Thành cũng không có cửa hàng chuyên môn bán phấn hoa.

Tiểu Ngân vây quanh Sở Diệp chuyển động một vòng, có chút đắc ý tỏ vẻ hắn cũng có thể kiếm tiền nuôi gia đình, không phải chỉ biết ăn.

Sở Diệp không ngừng gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, đúng vậy, Tiểu Ngân ngươi tự nhiên là lợi hại nhất."
Tiểu Ngân ngạo nghễ ngẩng đầu, có chút đắc ý tỏ vẻ, nó đã không ra tay thì thôi, vừa ra tay là có thể kiếm được rất nhiều đồng vàng, nó không loại chỉ biết chơi tú cầu suốt ngày như Biểu Bạch.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng đúng Tiểu Ngân ngươi là nhất."
“Ngươi hiểu thì tốt, Tiểu Thải nhìn trúng một thân cây, bất quá, quá lớn, nên ta không thể mang trở về.” Tiểu Ngân quạt cánh nói.

Từ sau khi tới đây, Thất Thải Huyễn Điệp cũng hay bay ra ngoài chơi, Tiểu Thải cấp bậc hơi thấp, nên Lâm Sơ Văn cũng không quá yên tâm, nên bảo Tiểu Thải đi theo Tiểu Ngân.

Sở Diệp nhìn Thất Thải Huyễn Điệp một cái, quay đầu lại hỏi Tiểu Ngân nói: “Đó là loại cây gì a!"
“Không rõ lắm.” Tiểu Ngân nói.

Sở Diệp nhìn Tiểu Ngân, nói: “Ngươi vẫn là đọc sách quá ít."
Tiểu Ngân có chút bất mãn nói: “Mới không phải, mấy cái cây ngoài kia cây nào cây nấy lớn lên y như nhau, nên nó mới không thể phân biệt không rõ."
Sở Diệp hừ lạnh một tiếng, nói: “Mỗi cái cây đều lớn lên giống nhau sao?"
Tiểu Ngân khinh thường hừ một tiếng, tỏ vẻ “Nói giống như chính ngươi có thể phân rõ không bằng."
Lâm Sơ Văn đi ra, nói: “Đang nói chuyện gì vậy?"

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “À, Tiểu Thải nói nó thích một cái cây gì đó, nên ta định ngày mai đi đến đó xem thử coi, có cách nào để nhổ đem về đây."
Lâm Sơ Văn nhíu mày, nói: “Muốn nhổ trồng linh thụ sao? Bằng không để ta đi cho."
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Tuyết Bảo thích Cửu Vĩ Hồ Thảo cùng Thảo Dược Gà, cơ bản đều là Sở Diệp cung cấp, nếu tới đồ mà Tiểu Thải thích cũng bắt Sở Diệp phụ trách, vậy thì có hơi kỳ.

Sở Diệp lắc đầu, nói: “Ngươi lưu tại động phủ đi, ở đây không mấy thái bình cho lắm, ta không yên tâm, hơn nữa, ngươi cũng không am mấy chuyện đó, việc này cứ giao cho ta đi."
Theo những gì Tiểu Ngân mô tả, thì nơi cái cây linh thụ kia mọc có khoảng cách khá xa so với động phủ của bọn họ.

Sở Diệp đã cân nhắc nếu tìm được cái cây kia, hắn trước sẽ đem cái cây kia đem vào ngọc trụy không gian, sau đó, khi nào về tới động phủ rồi mới đem ra.

Nhẫn không gian thì chứa không được cái cây kia, dù nhẫn không gian có thể chứa được nhưng không chất là cái cây kia có thể sống, nếu cho Lâm Sơ Văn đi thì việc vận chuyển sẽ là một vấn đề lớn.

Lâm Sơ Văn hình như nghĩ tới cái gì, liền gật đầu, nói: “Được, ngươi nhớ chú ý an toàn.”
Sở Diệp mĩm cười, nói: “Yên tâm, ta có mang theo la bàn, nếu có hung thú lợi hại thì ta sẽ tránh đi."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Tuy rằng như thế, cũng không được chủ quan."
……!
Ngày hôm sau, Sở Diệp đi theo Tiểu Ngân cùng Tiểu Thải đi tới nơi có cái cây, thì đã thấy được có tới mười mấy cây dâu.

Sở Diệp nhìn Tiểu Ngân, hỏi: “Nơi này có tới mười mấy cây dâu

a! Tiểu Thải nhìn trúng cây nào vậy a!
Tiểu Ngân đem mười mấy cây nhìn qua một lượt, nói: “Tất cả đều muốn."
Sở Diệp nhìn Tiểu Ngân, có chút vô ngữ nói: “Không phải nói muốn một cây sao?”
Tiểu Ngân vô tội chớp chớp mắt, nói: “Ta đếm sai."
Sở Diệp mắt trợn trắng, nói: “Đếm sai, sai hơi bị nhiều rồi đó.”
Nơi này tổng cộng mười lăm cây, nếu đếm sai thành mười ba, mười bốn cây, thì không có gì mà đằng này đếm sai từ mười mấy cây thành một cây thì có chút hơi xa.

Tiểu Ngân mở to mắt trông mong nhìn Sở Diệp, tỏ vẻ vô tội.

Tiểu Thải thì đậu ở trên một cây dâu, mắt trông mong nhìn Sở Diệp.

Sở Diệp nhìn Tiểu Thải vài lần, cũng không truy cứu lại vấn đề nó đếm sai.

Sở Diệp thầm nghĩ: Rốt cuộc Tiểu Thải vẫn là ấu tể, nếu có sai lầm cũng là có thể tha thứ, đối ấu tể yêu cũng không thể yêu cầu quá cao.

Sở Diệp từ nhẫn không gian lấy ra một cái cuốc, nhận mệnh đem Linh Thụ Dâu nhổ trồng vào không gian, ngọc trụy không gian có không gian cũng hữu hạn, Sở Diệp một lần chỉ có thể nhổ trồng va cây.

Sở Diệp tới tới lui lui năm lần, mới đem toàn bộ linh thụ đều dịch chuyển hết về động phủ.

Động phủ có thêm mười lăm cây Linh Thụ Dâu, nhưng thật ra lại có thêm vài phần sinh khí.

“Mệt chết ta.” Sở Diệp nói xong liền ngã nhào lên giường, bày ra bộ dạng kiệt sức.

Sở Diệp nhìn nóc nhà, có chút ai nghĩ, hắn hiện tại chính là Hồn Sư, người khác làm Hồn Sư thì tôi tớ thành đàn, cái gì đều không cần làm, còn hắn thì thảm, chính mình phải tự trồng trọt còn chưa tính, còn phải tự mình đào cây.

Lâm Sơ Văn nhìn bộ dạng hư thoát của Sở Diệp, thì rất ngượng ngùng.

“Rất mệt sao?” Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Rất mệt.” Muốn nhổ trồng linh thụ còn khó hơn là trồng linh thảo.

“Kỳ thật, ngươi cũng không cần phải đào hết trong một ngày, mười lăm cây chia ra hai ngày đào cũng được a!
Sở Diệp lắc đầu, nói: “Miễn cho đêm dài lắm mộng a! Đó là Linh Thụ Dâu đấy."
Sở Diệp chỉ phụ trách đem cây cối về, cong việc trồng là do Lâm Sơ Văn làm.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy, đều là Linh Thụ Dâu, trong đó có một cây là Linh Thụ Dâu Vương."
Lá của Linh Thụ Dâu được rất nhiều tằm thú yêu nhất, lá của Linh Thụ Dâu có thể dùng để nuôi tằm lấy thịt, thịt tằm dinh dưỡng phong phú, cũng có không ít Hồn Thú cũng thích ăn.

Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói: “Có một cây linh thụ vương sao? Nhìn không ra a!"
Linh Thụ Dâu Vương mọc ra lá, có phẩm chất cao hơn so với lá do Linh Thụ Dâu bình thường mọc ra, giá trị cao hơn tận mấy lần.

Mười lăm cây Linh Thụ Dâu đều là hắn tự mình đào, hắn lại không phát hiện trong đó lại cất giấu một cây Linh Thụ Dâu

Vương.

“Không kỳ quái, Linh Thụ Dâu Vương rất giỏi về che giấu, lúc trước ta cũng không phát hiện, là Tiểu Thải nhắc nhở ta."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Thì ra là thế."
Lâm Sơ Văn rất ngượng ngùng nói; “Tiểu Thải nói, mười lăm cây Linh Thụ Dâu kia, chỉ có một cây có hương vị đặc biệt ngon, Tiểu Thải nói nó vốn chỉ nghĩ muốn một cây thôi, nhưng nó thấy ngươi thân thể khoẻ mạnh, nên sửa lại chủ ý."
Cây cũng đều đã trồng xong rồi, Tiểu Thải mới nói cho Lâm Sơ Văn biết chân tướng, làm Lâm Sơ Văn vừa buồn cười, lại là bất đắc dĩ.

Sở Diệp: “....” Cho nên, không phải là đếm sai.

Mà là cố ý sao? Bởi hắn luôn cảm thấy kỳ quái sao có thể từ 15 cây mà đếm thành một cây.

Hắn còn đang lo lắng Tiểu Thải là bị thiểu năng trí tuệ, rồi sẽ ảnh hưởng đến sự thông minh và tài trí của Lâm Sơ Văn, hiện tại xem ra, Tiểu Thải còn rất thông minh, hắn chính đã lo không đâu.

“Tiểu Thải cảm thấy ta thân thể khoẻ mạnh sao? Nó đúng là xem trọng ta a!” Sở Diệp cười gượng nói.

Lâm Sơ Văn cười cười, không nói gì.

“Mấy cái cây, lớn lên thế nào rồi a!” Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn nghiêm mặt nói: “Mấy cây kia đều được bảo tồn khá hoàn chỉnh, nên hẳn là đều có thể sống sót."
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Linh Thụ Dâu kỳ thật là rất kiều quý, sát xuất nhổ trồng thành công cũng không tính quá cao, bất quá, Sở Diệp nhổ trồng nhiều như vậy, lại không có một cây nào chết, hẳn là do có liên quan đến năng lực đặc kia Sở Diệp.

“Vậy là tốt rồi, Tiểu Thải tựa hồ rất thích mấy cây kia!” Sở Diệp nói
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy, có mấy cây kia thì đã giải quyết được vấn đề thức ăn cho Tiểu Thải, còn có thể nuôi một ít Thịt Heo Tằm."
Thịt Heo Tằm chỉ ăn lá của Linh Thụ Dâu mà thôi, nên dinh dưỡng rất phong phú, nếu nuôi thành công, có thể bán được không ít tiền.

Ở xung quanh Lâm gia cũng có không ít nơi nuôi dưỡng Thịt Heo Tằm, nên có không ít người đến đó mua Thịt Heo Tằm về cho Hồn Sủng làm đồ ăn.

Một ít Hồn Sư cũng rất thích ăn nhộng tằm, nhộng tằm hương vị rất ngon, lại có giá trị dinh dưỡng phong phú, gia gia đã từng cho hắn ăn qua nhộng ong, hương vị cũng rất ngon.

Ở nông trường của Lâm gia chỉ gieo trồng chủ yếu là cây dâu bình thường thôi, nhưng những cây dâu mà Sở Diệp từ hoang dã mang về đều là Linh Thụ Dâu.

Dùng Linh Thụ Dâu dưỡng Thịt Heo Tằm, phẩm chất nhất định sẽ càng tốt.

Khi bán ra sẽ được giá càng tốt.

Thịt Heo Tằm thành thục, đều rất được nhện con cùng bò cạp con đều rất thích ăn, nếu bọn họ có thể nuôi thành công.

Thì bọn họ cũng có thể dùng Thịt Heo Tằm làm thức ăn cho Thảo Dược Gà, dù Thảo Dược Gà chỉ ăn chủ yếu là linh thảo.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Nghe cũng không tồi."
Lâm Sơ Văn nhìn bộ dạng Sở Diệp, nói: “Rất mệt sao? Để ta xoa bóp cho ngươi."

Sở Diệp ánh mắt sáng lên, nói: “Hảo a!”
Sở Diệp nằm lên trên giường, nằm đó mà hưởng thụ việc Lâm Sơ Văn mát xa, mà tay nghề của Lâm Sơ Văn rất tốt.

Sở Diệp thoải mái mà hừ hừ thành tiếng, Sở Diệp hạnh phúc hừ một hồi, không bao lâu liền ngủ rồi.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp ngủ, cúi đầu xuống hôn lên mặt Sở Diệp một cái.

Trong lúc ngủ không biết Sở Diệp cảm nhận được cái gì, mà chép chép miệng.

……!
Sở Diệp tốn hết một ngày để dọn hết mấy cây dâu, còn tưởng rằng có thể nghỉ ngơi một đoạn thời gian.

Ai biết rằng không quá hai ngày, Tiểu Ngân lại tìm Sở Diệp.

Sở Diệp vừa nghe Tiểu Ngân nói, sắc mặt lập tức xụ xuống.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, có chút nghi hoặc nói: “Làm sao vậy? Sắc mặt sao lại khó coi như vậy.”
Sở Diệp tức giận nói: “Tiểu Ngân nói, hắn phát hiện một mảnh rừng cây đào, tổng cộng có 25 cây đào, hy vọng ta đem những cây đào đó đem về động phủ, nói giỡn, ta chính là Hồn Sư đó a!”
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp giận dỗi giống như tiểu hài tử, cười cười, nói: “Đúng vậy! Đúng vậy! Ngươi là Hồn Sư."
Sở Diệp khẽ hừ một tiếng, Sở gia gia chủ là Hồn Sư, thì được mọi người quay quanh xu nịnh, còn hắn cũng là Hồn Sư mà cả ngày chỉ đào cây đào cây là sao, cùng là Hồn Sư sao lại khác nhau như vậy.

Lâm Sơ Văn có chút tò mò nói: “Tiểu Ngân nhìn trúng giống cây đào gì vậy a!"

Sở Diệp lắc đầu, nói: “Không biết, nhưng cũng không phải giống đào quý hiếm gì đâu nếu có 25 cây đào kia đều là loại trân quý, thì đã sớm bị phát hiện, “Ta thấy là Tiểu Ngân thấy ta rãnh quá không có gì làm nên mới kêu ta đi đào cây."
Tiểu Ngân nghe được Sở Diệp nói, có chút tức giận ong ong bay loạn
Lâm Sơ Văn nhìn Tiểu Ngân một cái, cười cười, nói: “Tiểu Ngân hình như rất thích mấy cây đào kia!”
Sở Diệp cười cười, nói: “Đúng vậy, nó nói nó thèm.”
Ở Tử La Tông có một cây Huyết Đào Thụ, mà ngẫu nhiên trước đó bọn họ có được đào keo của Huyết Đào Thụ, mà hủ đào keo đã cho Tiểu Ngân ăn hết, Tiểu Ngân bởi vậy mà đạt được không ít chỗ tốt, thực lực cũng tiến bộ vượt bậc.

Sau đó Tiểu Ngân tựa hồ liền mê luyến hương vị cùa đào keo, nên vẫn luôn quấn lấy Sở Diệp đổi mua Huyết Đào keo.

Mà Huyết Đào keo tự nhiên cũng không dễ mua như vậy, Sở Diệp đành phải mua một ít đào keo phẩm cấp không tệ mà cho Tiểu Ngân ăn đỡ thèm, mà mỗi lần như vậy Tiểu Ngân đều rầm rì mà ăn, lại còn nói hắn mua đào keo không đáng một đồng, nói số đào keo kia không bằng Huyết Đào keo.

Sở Diệp mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Không phải hắn luyến tiếc đồng vàng, mà không mua Huyết Đào keo, mà căn bản là không mua được.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp một cái, cười cười, nói: “Bằng không đi đào đi."
Dù gì động phủ bọn họ vẫn còn bỏ trống rất nhiều nếu có thể trồng thêm ít đào thì nhìn sẽ càng thêm có sinh khí.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Được, ta đi nhổ trở về."
Sở Diệp nhìn Tiểu Ngân một cái, thầm nghĩ: Mấy cây đào kia nếu đã được Tiểu Ngân nếu coi trọng, thì dù mấy cây cây đào không phải đến mức quá trân quý, thì cũng không phải là vật phàm.

Sở Diệp tuy rằng đối với việc đi dọn mấy cây đào tuy có chút oán giận, bất quá, rốt cuộc vẫn là chịu thương chịu khó đi đem mấy cây đào nhổ trở về.

Sau khi nhổ trở về Sở Diệp vẫn luôn rất chú tâm chăm sóc ngày ngày đều tưới linh thủy, còn Lâm Sơ Văn thì mua không ít linh thổ về đắp vào mấy gốc đào, dưới sự chăm sốc cần mẫn suốt hai mươi ngày, thì cuối cùng có được hai mươi cây đào còn sống.

Mấy cây đào thậm chí còn trường ra mấy cái nụ hoa nho nhỏ, mấy cây dâu cũng đang lớn lên dần.

Lâm Sơ Văn đứng ở cây đào dưới, quan sát đến cây đào.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn một cái, nói: “Có nhìn ra chủng loại của đám đào này không?"
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hẳn là Ngọc Lộ Mỹ Nhân Đào, loại đào này khi kết quả nhìn rất xinh đẹp, vừa tinh mộng lại nhiều nước, nó có thể cải thiện làn da cho các nữ tu, nó được rất nhiều tiểu thư nhà giàu yêu thích, Ngọc Lộ Mỹ Nhân Đào ba năm mới kết quả, chờ đến khi nó kết quả thì có thể bán đi.”
Sở Diệp bĩu môi, nói: “Còn không biết có thể kết được bao nhiêu quả đào, đến lúc đó rồi nói sau."
”Còn không biết đủ cho Ngân Sí Ong ăn không kìa."
Đám Ngân Sí Ong có phẩm cấp, gần đây lượng ăn của bọn chúng đã gia tăng không ít, còn có một đám Ngân Sí Ong thích ăn cả trái cây
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Cũng đúng.".

Chương 112: Vui Sướng Hướng Vinh

Editor: Tĩnh
Thật vất vả mới xử lý xong tất cả mấy cây đào, Sở Diệp nằm ở trên giường nghỉ ngơi.

Sở Diệp đang ngủ, nhưng bỗng nhiên cảm giác trên người càng ngày càng nặng, càng ngày càng nặng.

Rất nhanh ép tới Sở Diệp thở không thông.

Sở Diệp mở mắt ra, nhìn thấy tiểu lão hổ đang nằm trên ngực hắn, mắt trợn trắng, hắn còn tưởng rằng bị quỷ áp giường đấy, không nghĩ tới thứ áp hắn chính là chỉ tiểu lão hổ.

Tiểu Bạch hổ này nhất định là sử dụng thiên cân trụy, bằng không cũng sẽ không nặng như vậy, Tiểu Bạch muốn đè chết hắn phải không?
Khó trách có người nói, Hồn Sủng chính là tới đòi nợ, khế ước càng nhiều, quỷ đòi nợ càng nhiều, cho nên, dưỡng hồn không nên dưỡng quá nhiều, vừa phải là tốt rồi.

Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch hổ, rầu rĩ hỏi: “Lại làm sao vậy a?
Tiểu Bạch hổ có chút bất mãn gào hai tiếng, chỉ trích Sở Diệp nặng bên này nhẹ bên kia, đối Tiểu Ngân lúc nào cũng tốt, còn đối với nó chỉ toàn là qua loa có lệ.

Sở Diệp xoa xoa cái trán, không nghĩ tới rằng nhanh như vậy thì

đã đến phiên hắn lãnh hội cảm giác làm cha mẹ a! Sở Diệp vốn là gay nên luôn cho rằng cả đời này sẽ không thể cảm nhận được việc làm cha làm mẹ.

“Ta khi nào đối với ngươi không tốt?” Sở Diệp oán giận nói.

Tiểu Bạch hổ tràn đầy tức giận chỉ trích, Sở Diệp không hề nề hà mà đi đào cây cho Tiểu Ngân, mà lại quên không đi mua thiết cầu, suốt ngày chỉ biết lừa lão hổ.

Sở Diệp nghe xong Tiểu Bạch oán giận, mới phát hiện chính mình đúng là đã quên mất việc đi mua thiết cầu.

Sở Diệp trước đó thật có đi đến cửa hành vũ khí đặc thiết cầu cho Tiểu Bạch còn hứa là bảy ngày sau sẽ lại lấy, nhưng sau đó Tiểu Ngân lại bảo hắn đi đào cây, nên hắn quên mất đi việc đi lấy thiết cầu.

Sở Diệp nhìn ánh mắt của tiểu lão hổ, bỗng nhiên có chút chột dạ.

……!
Lâm Sơ Văn vừa đi vào, liền nhìn thấy Sở Diệp ở cùng tiểu lão hổ mắt to trừng mắt nhỏ.

“Làm sao vậy?” Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp cười gượng một tiếng, nói: “Không có việc gì, chỉ là ta trước đó có đi cửa hàng vũ khí đặc một ít món đồ chơi cho tiểu lão hổ nhưng quên đi lấy."
“Để ta đi lấy đi, vừa lúc ta muốn đi trong thành mua chút đồ.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp gật đầu, “Cũng được, nhưng nhớ mang theo mấy cái nhẫn trữ vật trống, bằng không là chứa không đủ.”

Lâm Sơ Văn sắc mặt cổ quái nhìn Sở Diệp, nói: “Được."
Tiểu Bạch hổ có chút chờ không kịp, đi theo Lâm Sơ Văn đi cửa hàng vũ khí, chủ cửa hàng vừa nhìn thấy Lâm Sơ Văn đến liền thập phần cao hứng.

Sở Diệp chỉ thanh toán tiền đặt cọc, nhưng sau đó vẫn không có tới lấy đồ vật, chủ tiệm có chút lo lắng Sở Diệp bỏ đơn, mà những trái đại thiết cầu này lưu tại trong tiệm cũng không có gì dùng, bán cho người khác cũng bán không được.

“Đều ở chỗ này.” Lão bản nói.

Lâm Sơ Văn nhìn thấy hơn mười mấy viên thiết cầu có đường kính khác nhau nhưng đều là rỗng ruột, nhưng viên nhỏ nhất cũng phải hơn 100 cân.

Dựa theo yêu cầu của Sở Diệp, trên mặt thiết cầu đều có vẽ đồ án.

Lão bản có chút tò mò nói: “Lâm Hồn Sư, những viên thiết cầu này rốt cuộc là dùng để đang làm gì a!”
Theo lý mà nói, thì chủ tiệm không nên hỏi việc này, nhưng lão thật sự rất tò mò.

Tiểu Bạch hổ đối với những quả thiết cầu mà Sở Diệp đặt làm rất là vừa lòng, nghe vậy “Miêu” một tiếng, tỏ vẻ đây đều là đồ chơi của bổn vương.

Lâm Sơ Văn nhìn Tiểu Bạch hổ, nói: “Đây là Sở Diệp mua cho Tiểu Bạch chơi.”
Lão bản cửa hàng vũ khí cười gượng một tiếng, cũng không biết có tin hay không tin.

Tiểu Bạch lấy quả thiết cầu nhỏ chơi, nhưng chơi chưa được bao lâu thì đã không chơi nữa.

Lão bản cửa hàng vũ khí ở một bên xem trợn mắt há hốc mồm, “Thật là mua làm đồ chơi, mà đây là Bạch Li Miêu sao?
Tuy rằng là quả thiết cầu là loại nhỏ nhất, nhưng cũng nặng hơn trăm cân, mà chủ cửa hàng vũ khí trước nay cũng chưa thấy con Bạch Li Miêu nào lại có thể chơi với loại thiết cầu này.

Nếu không phải là hắn tự mình làm quả thiết cầu kia, thì không chừng hắn đã hoài nghi, mấy quả thiết cầu kia có phải hay không làm bằng nhựa.

Lâm Sơ Văn nhíu mày, nói: “Tiểu Bạch đừng đùa."
Tiểu Bạch hổ có chút lưu luyến nhưng vẫn ngừng lại.

Ông chủ tiệm nhìn không chớp mắt mà nhìn Tiểu Bạch hổ, đôi mắt trừng lớn, nói “Con Tiểu Bạch miêu này thể chất thật tốt a!"
Lâm Sơ Văn cười gượng một chút, nói: “Cũng tàm tạm thôi, Tiểu Bạch, đi rồi."
Trong đám thiết cầu mà Sở Diệp đặc có một quả rất đặt biêt đường kính 2 mét, có trọng lượng hơn là một trăm vạn cân, khi lăn nó tạo ra thanh thế rất lớn, vậy mà Tiểu Bạch lại thích nó nhất.

Tiểu lão hổ tuy đối với việc Sở Diệp bất công vẫn còn bất mãn, nhưng, vẫn đối với viên đại thiết cầu mà Sở Diệp đặc chế vẫn là rất yêu thích, chờ không kịp mà đem quả thiết cầu ra chơi.

“Tiểu Bạch sao lại lấy viên đó ra chơi.” Sở Diệp đen mặt nói.

Sở Diệp đặc làm cho Tiểu Bạch rất nhiều thiết cầu có kích thước khác nhau, bởi theo kế hoạch Sở Diệp muốn cho Tiểu Bạch có thể chơi từ từ đến Chiến Tướng cấp, nhưng không nghĩ tới Tiểu Bạch chơi chưa được lâu, liền vứt bỏ một đám nói rằng đám kia không đủ nặng, nên chọn trái lớn nhất nặng nhất mà chơi.

Sở Diệp rất là lo lắng tiểu lão hổ sẽ bị đại thiết cầu đè thành một

cái bánh nhân thịt, nhưng sau thời gian quan sát tiểu lão hổ chơi cùng thiết cẩu nhưng không sao, nên dần dần cũng yên tâm.

Động phủ trải qua hơn hai tháng xây dựng, mà giờ đây hết thảy đều đã đi theo quỹ đạo.

Sở Diệp tất cả những thứ mà hắn có được ở Tử La Tông bày ra kín cả căng phòng.

Lâm Sơ Văn đi vào phòng nhìn Sở Diệp, nói: “Đang làm gì đấy?”
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn một cái, nói: “Kiểm kê tồn kho."
Lâm Sơ Văn: “.....”
Sở Diệp trước đó ở Tử La Tông nhặt được hai cái nhẫn trữ vật và sáu cái túi trữ vật.

Mà trong mấy cái túi có rất nhiều thứ mà hắn cũng không biết sử dụng, nhưng cũng chưa kịp nghiên cứu, nay thật vất vả mới rảnh rỗi, vừa lúc có thể chậm rãi nghiên cứu.

Sở Diệp đem một ít ngọc giản ra, nói: “Ngươi nhìn xem có gì hữu dụng hay không."
Lâm Sơ Văn cau mày, trong đám ngọc giản này thật ra có rất nhiều cái đều có phong ấn, mà muốn mở được phong ấn thù phải có thủ pháp đặc thù, tuy rằng hắn đã là Hồn Sư nhưng vẫn không có cách mở, dù vậy nhưng một khi tìm được biện pháp mở ra, thì đó sẽ là tiền.

Bên trong túi trữ vật, trừ bỏ một ít ngọc giản, còn có một ít điển tịch.

Lâm Sơ Văn đột nhiên lấy một quyển, ngư thú dưỡng, tức khắc đại hỉ.

Sở Diệp nhìn qua, nói: “Đây là cái gì?”

Lâm Sơ Văn lật trang sách, nói: “Là một quyển giới thiệu về các phương pháp nuôi dưỡng linh ngư, bên trong giới thiệu không ít cá, như cá chép hoàng kim, băng ngọc tức ngư, thủy tinh cá, cá....!Còn có hơn một ngàn phương pháp chế biến thức ăn cho cá.

Sắc mặt Sở Diệp nhăn nhó một chút, nói: “Một ngàn phương pháp chế biến thức ăn cho cá?” Nhìn y như thực đơn của mấy tửu lầu.

Thì ra việc nuôi cá lại phức tạp như vậy, hắn còn tưởng rằng nuôi cá chính là đem cá thả sông, rồi mỗi ngày cho ăn là tốt rồi.

“Nhiều như vậy?”
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy!” Không biết thì thôi một biết thì bị dọa cho nhảy dựng.

Sở Diệp nhịn không được cảm thán nói: “Nuôi cá chuyên nghiệp đúng là bác đại tinh thâm a.....’
“Chúng ta muốn dưỡng Long Ngư, nếu có cuốn sách này thì cũng xem như có thêm một ít thứ để tham khảo.” Lâm Sơ Văn hứng thú bừng bừng nói.

Sở Diệp cười gượng một chút, nói: “Nghe hơi phiền toái a!”
Lâm Sơ Văn cười, nói: “Cũng không tới nổi đó, nhưng không ngờ trong đám đồ chúng ta nhặt được lại có thứ này, ta còn đang lo sẽ dưỡng chết Long Ngư."
“Ngươi thích liền tốt.” Sở Diệp cười gượng một tiếng nói.

Lâm Sơ Văn tiếp tục lật xem thêm các loại thư tịch, có chút kinh hỉ nói: “Đây là điển tịch hướng dẫn học trận pháp sơ cấp của Tử La Tông a! Cư nhiên cũng có thứ này."
Sở Diệp lật xem thư tịch, nói: “Thứ này không tệ."
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Trận pháp truyền thừa rất khó được, hầu hết tất cả đều bị các đại tông môn nắm trong tay, hoặc là các đại gia tộc."

Trận pháp là thứ được sử dụng rất phổ biến, phàm là bí cảnh, động phủ, đều không thể thiếu việc bố trí trận pháp, nếu có thể nắm giữ được một ít tri thức về trận pháp cũng sẽ có được không nhỏ chỗ tốt.

“Hiện tại chúng ta cũng tương đối nhàn, ngươi nếu rảnh thì nên nghiên cứu một chút, ta nghe nói, người có linh hồn lực cường hãn, thì học tập trận pháp sẽ là làm ít ăn nhiều, nói không chừng ngươi là trận pháp sư thiên tài cũng không chừng.” Trận pháp truyền thừa chính là rất trân quý, nếu bỏ lở thì cũng quá đáng tiếc.

Sở Diệp cười cười, nói: “Để ta thử xem sao?"
Lâm Sơ Văn gật đầu, hứng thú bừng bừng nói: “ Gần đây nghe nói việc thăm dò Tử La Tông giống như đã lâm vào trì trệ, bởi vì bên kia cấm chế quá nhiều, còn có thế lực khác gia nhập vào, nên việc khai thác cũng bị kéo dài, nếu ngươi có thể đem trận pháp thuật nghiên cứu thấu triệt, thì nói không chừng chúng ta còn có hy vọng, lại đi đến đó phân được thêm một chén canh cũng không chừng.

Sở Diệp cười cười, nói: “Nghe cũng không tồi.”
Lâm Sơ Văn mỗi ngày vừa luyện chế dược tề, cũng luyện chế thêm cả thức ăn cho Long Ngư, nên cũng không nhàn rỗi gì.

Sau khi mọi chuyện đi theo quỷ đạo, Sở Diệp liền thanh nhàn rất nhiều, Sở Diệp liền dùng thời gian rãnh rổi dùng cho việc học tập trận pháp.

Thời gian thoi đưa đảo mắt đã qua nửa năm.

Trong nửa năm qua, thì động phủ đã thay đổi rất nhiều so với khi bọn họ mới đến.

Sở Diệp trong nửa năm này lại từ hoang nguyên mà đem về một ít loại cổ thụ khác nhau và đem toàn bộ cánh rừng bỏ trống của

động phủ biến thành xanh um tươi tốt.

Mấy cây linh dâu mà trước đó Sở Diệp mang về, nhờ có linh tuyền tẩm bổ, nay đã cao một mảng lớn.

Sở Diệp cũng đã nuôi thả không ít Thịt Heo Tằm trên Linh Thụ Dâu.

Lá của Linh Thụ Dâu phẩm chất tương đối tốt, nên Thịt Heo Tằm rất thích ăn, mà chúng lớn lên cũng không tồi.

Thịt Heo Tằm trưởng thành thì sẽ có một phần lấy làm thức ăn cho gà, một phần khác thì ngẫu nhiên được dùng làm đồ ăn cho Sở Diệp và Lâm Sơ Văn xem như cải thiện thêm một chút thức ăn, còn số dư lại thì sẽ bán hết cho Hồ gia bên cạnh, người Hồ gia đối Thịt Heo Tằm là thập phần thích.

Sở Diệp ngẫu nhiên mới biết được, Thanh Ma Chu của Hồ Minh Nguyệt khi sinh ấu tể ra thì những con ấy tể đó lại có tỷ lệ tử vong rất cao, nên luôn khiến cho đàn Thanh Ma Chu không thể gia tăng số lượng.

Nhưng sau đó trong một lần ngẫu nhiên Hồ Minh Nguyệt lại phát hiện, khi nhện con ăn Thịt Heo Tằm thì tỷ lệ sống sốt sẽ tăng cao hơn rất nhiều, vì quá vui mừng liền ra giá cao để cùng Sở Diệp ký kết hiệp nghị làm ăn lâu dài.

Thịt Heo Tằm cơ bản đều là Tiểu Thải quản lý, một con Thịt Heo Tằm bình thường có giá là một cái đồng vàng, Sở Diệp mỗi tháng cung cấp cho Hồ gia khoảng hai ngàn con Thịt Heo Tằm.

Mà trong rừng trúc quy mô bầy gà cũng đã khuếch trương không ít, hiện tại trong rừng trúc đại khái có hơn 60 con Thảo Dược Gà, và khoảng hai trăm con gà khác loại.

Bầy gà là do tiểu hồ ly ở quản lý, tiểu hồ ly mỗi ngày đều sẽ đi cho bầy gà ăn, cộng thêm nhặt trứng gà.

Tiểu hồ ly mỗi ngày đại khái có thể nhặt được hơn 300 quả trứng gà, trong đó có hơn bốn mươi quả là trứng của Thảo Dược Gà.

Trứng của Thảo Dược Gà có giá trị dinh dưỡng rất phong phú, giá cả cũng rất cao, một cái trứng khi bán ra thì giá thường sẽ là 30 đồng vàng một quả.

Tiểu hồ ly tuy thích ăn gà nhưng lại không thích ăn trứng gà, Lâm Sơ Văn liền đem bán số trứng gà kia, một tháng có thể kiếm gần bốn vạn đồng vàng.

Sở Diệp cũng gieo trồng không ít linh thảo ở trong linh điền, mà hai mươi mẫu linh điền kia do được Sở Diệp thường xuyên dùng linh thủy tưới nên linh thảo trồng ở đó cũng phát triển rất nhanh.

Mà số linh thảo Sở Diệp trồng trong linh điền chỉ cần khoảng ba tháng là có thể thu hoạch, mà số linh thảo đó đại bộ phận đều được dùng làm thức ăn cho Thảo Dược Gà.

Hiện giờ trong ruộng, linh thảo thành thục càng ngày càng nhiều, Thảo Dược Gà cũng ăn không hết, Lâm Sơ Văn nghĩ có thể đem số linh thảo kia đi luyện thành dược tề, cũng có thể bán được không ít tiền.

Hồ sen, Long Ngư đang không ngừng bơi lội, sau nửa tháng cũng đã lớn lên rất là nhiều.

Sở Diệp đi qua mấy buồng ong một vòng, trong khoảng thời gian này, Tiểu Ngân thường xuyên mang theo Ngân Sí Ong đi ra ngoài thải mật.

Sở Diệp cảm thấy ong đàn tốt nhất vẫn là nên nuôi thả, cho chúng thường xuyên đi ra ngoài thải mật, thải phấn của không ít loại linh hoa khác nhau, vừa hay cũng có thể trải qua mưa gió rèn luyện, việc đó đối với sự trưởng thành của Ngân Sí Ong sẽ rất có lợi.

Sau khi trải qua một thời gian tôi luyện, phẩm chất của ong đàn, cũng luôn vững bước tăng lên, sau nửa năm, thì bây giờ ong đàn lại có thêm 300 con Ngân Sí Ong có phẩm cấp..

Chương 113: Mua Bán Long Ngư

Editor: Tĩnh
Trời cao vân đạm, thanh phong từ từ.

Lâm Sơ Văn đang ở biên hồ nước mà rãi thức ăn cá, Sở Diệp thì lười biếng ở một bên nằm thưởng thức phong cảnh.

Hoa sen trong hồ cũng đã nở, *lá sen xanh biết liền trời thẳm, nắng chiếu hoa sen lạ sắc hồng.

(xuất phát từ hai câu thơ cuối của bài thơ Hiểu xuất Tĩnh Từ của tác giả Lâm Tử Phương, nguồn thivien.)
Tiểu Ngân hướng Sở Diệp bay lại, hét lên: “Lão đại, có hai đại hùng tới."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đã biết!"
Trước đó Phi hùng đội hoàn thành nhiệm vụ, đã cùng Sở Diệp mua 5000 cân mật ong.

Sở Diệp vốn còn cho rằng số mật ong đó cũng đủ cho đội lính đánh thuê ăn nửa năm, kết quả, không đến hơn một tháng.

Đội lính đánh thuê lại chạy tới mua tiếp, sau đó, Sở Diệp cùng đội lính đánh thuê Phi hùng trên cơ bản đều sẽ duy trì một tháng một lần giao dịch.

“Đội lính đánh thuê Phi hùng tiêu hao mật ong cũng thật lớn a!” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp một cái, nói: “Vậy cũng có không có biện pháp, ngươi nhìn xem hình thể của con Thiết hùng của Hùng lão đại xem vừa nhìn thì đã biết sức ăn nó lớn tới cở nào."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng là dưỡng Hồn Sủng một chút cũng không dễ dàng a!”
Nhưng nói đi cũng phải nói lại tuy Phi hùng đội chi tiêu cao nhưng năng lực kiếm tiền cũng phải là thấp, nếu không thì sao cod thể nào chịu nổi số tiêu hao cao như thế này.

Sở Diệp mở cửa, mời Hùng lão đại, Hùng lão nhị vào.

“Sở hồn sư, làm phiền.” Hùng lão nhị chắp tay nói.

Sở Diệp vẫy vẫy tay, nói: “Nói gì vậy, Hùng lão đại không biết lần này tính toán muốn mua nhiều ít a!
Hùng lão đại gãi gãi đầu, nói: “Mật ong bình thường thì 8000 cân, mật ong loại bốn thì một ngàn cân, mật ong loại ba thì 400 cân, mật ong loại hai thì một trăm cân."

Cái gọi là mật ong loại bốn là mật ong do Ngân Sí Ong Sĩ cấp sơ cấp nhưỡng ra một cân giá mười đồng vàng, mật ong loại ba là do Ngân Sí Ong Sĩ cấp trung cấp nhưỡng ra giá là 25 đồng vàng một cân.

Mật ong loại hai là do Ngân Sí Ong Sĩ cấp đỉnh phong nhưỡng ra giá là 60 đồng vàng một cân.

Mà mật ong loại một chính là sữa ong chúa, tạm thời do số lượng không nhiều lắm, nên Sở Diệp không có tính toán bán đi.

Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Tổng cộng ba vạn 5000 đồng vàng.”
Hùng lão đại gật đầu, nói: “Hảo."
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Lần này số lượng không ít a?
Hùng lão đại gật gật đầu, nói: “Do gần đây chúng tôi nhận một vụ làm ăn lớn, nên sẽ phải rời Lưỡng Giới Thành một khoảng

thời gian, nên cần mua nhiều một chút."
Sở Diệp gật đầu, tỏ vẻ đã hiểu.

……!
Tiễn xong Hùng gia huynh đệ, Sở Diệp liền đi đến hồ nước tìm Lâm Sơ Văn.

Lâm Sơ Văn thả tay, đem đám thức ăn cuối cùng ném vào trong nước, trong nước Long Ngư vui sướng mà cắn nuốt thức ăn.

Đã hơn nửa năm trôi qua, Lâm Sơ Văn đã thực nghiệm trên hai trăm loại phương pháp chế biến thức ăn cho cá, và ra được bốn loại thức ăn thích hợp nhất, và tìm ra được ba loại Long Ngư thích nhất để nuôi, còn thường xuyên pha thêm linh tuyền vào thức ăn.

Long Ngư kỳ thật vẫn là rất kén ăn, bất quá, thức ăn do Lâm Sơ Văn đều chế ra chúng nó lại rất thích.

Dưới sự chăm sốc cùng đồ ăn sung túc, nên Long Ngư trong hồ từng con đều lớn lên trắng trẻo mập mạp.

“Hùng gia huynh đệ đi rồi?”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đi rồi."
“Long Ngư đã có thể lấy đi bán.”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Lần này đi vào thành đưa trứng gà, vừa lúc có thể hỏi xem mấy tửu lầu có cần hay không."
Giai đoạn trước vì xây dựng động phủ, Sở Diệp đã tốn không ít, mà giờ đây thì bọn họ đã có thể thu lại vốn.

Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Cũng hảo, chúng ta đi thôi?
Sở Diệp gật đầu, nói: “Hảo."
Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp đầu tiên là đi Nhất Phẩm Cư, Nhất Phẩm Cư ở Lưỡng Giới Thành là tửu lâu số một số hai ở đây.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đem số trứng gà của Thảo Dược Gà bán ra.

Sau vài lần bán ra, thanh danh dần dần lan rộng, doanh số cũng tăng lên một ít, sau đó ông chủ của Nhất Phẩm Cư tìm tới cửa, mua đi toàn bộ trứng của Thảo Dược Gà, còn trường kỳ đặt hàng.

Nhưng sau đó, lượng trứng của Thảo Dược Gà do hai người bọn họ thu hoạch càng ngày càng nhiều, Nhất Phẩm Cư cũng ăn không hết.

Do đó Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn liền đem số trứng Thảo Dược Gà dư ra, phân tán bán cho các tửu lâu khác nhau ở Lưỡng Giới Thành.

Sở Diệp ngoài nuôi Thảo Dược Gà, còn nuôi không ít chủng loại gà khác nhau, nên cũng thu không ít các loại trứng gà khác nhau.

Nhất Phẩm Cư chỉ làm ăn với khách hàng cao cấp, trong cửa hàng đầu bếp đều là linh đầu bếp có tay nghề xuất chúng, mà ở đây cũng là nơi mà không ít Hồn Sư cường giả đến ăn cơm, nên nguyên liệu nấu ăn bình thường họ đều chướng mắt, nên cùng chỉ mua trứng gà của Thảo Dược Gà mà Sở Diệp nuôi.

Nhưng còn các tửu lầu khác thì thật không có bắt bẻ như Nhất Phẩm Cư, không chỉ mua trứng của Thảo Dược Gà mà còn mua không ít các loại trứng gà khác.

Trứng gà bình thường một quả cũng chỉ có một hai đồng vàng, nhưng nhờ là nhờ ở chổ số lượng lớn, nếu bán đi hết toàn bộ thì cũng sẽ thu vào không ít.

Tư Thần xôn xao cười nói với Lâm Sơ Văn, nói: “Sản lượng trứng của Thảo Dược Gà giống như càng lúc càng lớn, nhìn dáng vẻ,

đàn Thảo Dược Gà kia chất chấn là dưỡng không tồi a!"
Sở Diệp cười, nói: “Cũng tàm tạm thôi.

Không biết, quý phường có thu Bạch Long Ngư không."
Tư Thần sửng sốt một chút, nói: “Thu, tất nhiên là thu, chẳng lẽ hai vị dưỡng được Bạch Long Ngư?

Sở Diệp gật đầu, nói: “Nhờ trời phù hộ nên may mắn nuôi lớn được mấy con."
Long Ngư dựa theo phẩm tướng mà chia ra làm Bạch Long Ngư, Ngân Long Ngư, Kim Long Ngư, Bạch Long Ngư là loại kém nhất trong họ Long Ngư, nhưng giá trị cũng rất xa xỉ, Ngân Long Ngư khó gặp, chỉ có đại tông môn mới có thể bồi dưỡng ra, còn Kim Long Ngư thì không cần phải nói toàn bộ Vân Châu cũng chưa chất tìm được một con.

Tư Thần nghiêm túc nói: “Có thể cho nhìn xem thử không?”
Sở Diệp mở nông bồ của xe ngựa ra, đem bể cá Bạch Long Ngư lộ ra, Long Ngư không thể xa nước, cũng không thể bỏ vào túi trữ vật, Sở Diệp chỉ có thể đặt trên xe ngựa rồi kéo tới đây.

Tư Thần xem xét phẩm tướng của Long Ngư, thì phát hiện Long Ngư do Sở Diệp nuôi có chút đặc biệt, tuy hình dáng là Bạch Long Ngư nhưng phẩm tướng lại tốt hơn Bạch Long Ngư bình thường dù là không bằng Ngân Long Ngư, nhưng nhìn thì đã biết được nuôi dưỡng rất tốt, sức sống bừng bừng nhìn là biết cá tốt.

Tư Thần suy tư một chút, nói: “Hai ngàn đồng vàng một con, ta sẽ lấy hết, được không?"
Sở Diệp cười, nói: “Nếu Tư lão bản đã muốn thì đều được."
“Không biết, Sở thiếu một tháng có thể cung cấp bao nhiêu Long Ngư vậy.” Tư Thần hỏi.

Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: “Đại khái là mười lăm con."
“Mười lăm con, cũng không nhiều lắm a, Nhất Phẩm Cư chúng

ta bao hết."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Được."
Sở Diệp sau khi cùng Tư Thần hoàn thành giao dịch, liền rời đi.

……!
Nhất Phẩm Cư.

“Long Ngư, không nghĩ tới Lưỡng Giới Thành chúng ta, cũng có người có thể dưỡng được Long Ngư.” Tư Nam Nguyệt khom người, nhìn đàn cá đang bơi trong lu, giọng nói đầy hứng thú nói.

Tư Thần híp mắt, nói: “Vừa có thể nuôi Thảo Dược Gà vừa có thể nuôi Long Ngư, hai người kia chỉ là Hoạn Thú Sư."
Nhất Phẩm Cư không chỉ là một tửu lâu bình thường mà lão bản của Nhất Phẩm Cư là Tư Thần là đại đệ tử chân truyền của thành chủ Lưỡng Giới Thành Không Minh lão tổ, hậu trường rất lớn.

Tư Nam Nguyệt gật đầu, nói: “Hơn phân nửa là như thế, khó trách hai người này vừa mới tiến giai Hồn Sư, mà gia sản đã không ít, nhìn dáng vẻ, đúng là có kỹ nghệ độc môn, sư huynh, ngươi đối với Hoạn Thú có hứng thú hay không?"
Tư Thần lắc đầu, nói: “Không có hứng thú."
Tư Thần ở Lưỡng Giới Thành kinh doanh tửu lầu, so với việc nuôi thú, tự nhiên thì kinh doanh tửu lầu lợi nhuận càng cao hơn.

“Không có sao? Nhưng muội thật ra lại có chút hứng thú.” Tư Nam Nguyệt hứng thú bừng bừng nói.

Tư Thần tức giận nói: “Muội đó không cần chỉ nhìn người ta thu vào mà còn phải coi thứ mà người ta bỏ ra kìa, Thảo Dược Gà chính là dùng linh dược nuôi nấng, gà ăn no mới có thể đẻ trứng, linh dược chất lượng kém, gà cũng sẽ không đẻ trứng, tuy rằng bọn họ bán trứng kiếm lời không ít, nhưng phỏng chừng

tiền vốn bỏ ra cũng không nhỏ đâu.

“Còn có Long Ngư, Long Ngư đối với chất lượng nước có yêu cầu cực kỳ cao, trừ cái này ra, thì đối với thức ăn yêu cầu cũng cao không kém, mà theo ta biết thì Long Ngư rất yêu thích một lại thức ăn gọi là linh hoàng mà loại thức ăn này chỉ có Dược Tề Sư mới có thể điều phối, giá cả cũng không thấp, cho ăn quá nhiều không được, mà ăn ít quá cũng không được, một khi không cẩn thận liền sẽ ăn no mà chết."
“Muội không có kinh nghiệm, nếu tùy tiện đi nuôi, chỉ sợ sẽ phải lỗ sạch vốn."
Tư Nam Nguyệt tức giận trừng mắt nhìn Tư Thần, nói: “Sư huynh, ngươi sao có thế xem thường người ta?"
Tư Thần tức giận nói: “Ta chỉ là lo lắng cho muội, cách đây không bao lâu muội nói muốn đi học luyện dược làm Dược Tề Sư, lại luyện hư không biết bao nhiêu linh thảo, sau đó muội lại muốn học làm linh bếp, thiếu chút nữa đã đem phòng bếp đốt cháy, làm cho mấy vị linh đầu bếp gặp muội đều sợ."
Tư Nam Nguyệt nhíu nhíu mày, lắc đầu, nói: “Thôi, Hoạn Thú vừa nghe là đã biết rất phiền toái, ta không học."
Tư Thần bất đắc dĩ nhìn Tư Nam Nguyệt, nói: “Nếu không phiền toái, vậy thì vì sao giá của Thảo Dược Gà, Long Ngư lại có thể quý giá như thế, nếu không phải quá phiền toái thì sớm đã bán đầy đường."
Tư Nam Nguyệt nghiêng đầu, nói: “Vậy sao muội thấy Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nuôi mấy thứ này rất đơn giản, muội còn nghe nói, bọn họ còn dưỡng một ít Thịt Heo Tằm, phẩm chất cũng không tệ."
Tư Thần nhàn nhạt nói: “Đây chất là độc kỹ gia truyền của bọn họ.” Lưỡng Giới Thành nếu muốn phát triển, thì yêu cầu phải có rất nhiều nhân tài về các phương diện khác nhau, Tư Thần đối Sở, Lâm hai người còn rất xem trọng.

Sau khi bán trứng gà cùng Long Ngư, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn lại đi tới mấy cửa hàng, bán một đám mật ong, nhập thêm được

ba vạn.

Lượng mật mà ong đàn giờ đây ủ ra rất nhiều, dù rằng Phi hùng đội là khách hàng lớn, nhưng cũng không bản lĩnh bao tiêu hết.

Sở Diệp cong cong khóe miệng, tâm tình không tồi.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Làm sao vậy?
Sở Diệp lắc đầu, nói: “Không có gì, ta chỉ là suy nghĩ trứng của Thảo Dược Gà, Long Ngư, mật ong đều đã có thể ổn định sản xuất, thì đại biểu rằng chúng ta đã có nguồn thu ổn định mỗi tháng, chỉ dựa vào ba thứ này mỗi tháng chúng ta thu được cũng mười mấy vạn."
Vậy một năm chính là hơn một trăm vạn, có thể xem như bằng với số tiền thu vào của một gia tộc.

Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Đúng vậy! Ngươi kiếm tiền đúng là giỏi."
Đại gia tộc thì nhờ vào tộc nhân mà thu vào nhưng người nhiều thì chi cũng nhiều, đồng vàng tuy kiếm rất nhiều, nhưng số chi ra cũng không thua gì số thu vào.

Hắn cùng Sở Diệp chỉ có hai người, có thể thu được nhiêu đó, hẳn là có thể làm rất nhiều Hồn Sư giật mình.

Trên thực tế, thì phí tổn để bồi dưỡng Thảo Dược Gà cùng Long Ngư tương đối cao do chúng được nuôi chủ yếu là từ linh thảo, nhưng linh thảo bọn họ sử dụng toàn bộ là do linh điền trong động phủ cung cấp, thức ăn cho Thảo Dược Gà ăn cũng từ linh điền, chế biến linh hoàn cho Long Ngư cũng là do linh điền cung cấp, nhưng linh điền lại chưa bao giờ xảy ra việc thiếu linh thảo đúng là không bình thường.

Mà linh thảo trong linh điền của bọn họ có tốt độ phát triển nhanh gấp mấy lần, so với linh điền của người khác.

Theo lý mà nói, thì sau khi gieo trồng đại lượng linh thảo trên linh điền thì linh điền sẽ bị thoái hóa, nhưng mà linh điền của bọn họ thì không hề có dấu hiệu bị thoái hóa, ngược lại nhìn càng ngày càng phì nhiêu, Lâm Sơ Văn nghi ngờ hẳn là có liên quan tới thứ nước mà Sở Diệp đã tưới cho linh điền.

Không chỉ như vậy, Thảo Dược Gà cùng Long Ngư đều như vậy độ nuôi dưỡng rất khó, nhưng khi tới bọn họ dưỡng thì tất cả lại đều rất khỏe mạnh, hẳn là cũng là có liên hệ tới loại nước kia của Sở Diệp..

Chương 114: Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ

Editor: Tĩnh
Sở Diệp bán đi một đám vật tư, trong tay có tiền, trong lòng liền có chút ngứa, gấp không chờ nổi muốn đi mua sắm.

“Chúng ta đi thị trường giao dịch của Hồn Sư nhìn thử đi."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Cũng được."
Thường những thứ mà Hồn Sư yêu cầu thì tương đối khó tiềm, thường thì ở cửa hàng rất khó tìm được.

Mà có không ít Hồn Sư có những món hàng đặc biệt, nhưng lại không muốn bán rẻ cho cửa hàng, mà ngày thường muốn kiếm được người mua cũng rất khó.

Dưới tình huống đó thì khu giao dich Hồn Sư đã được ra đời từ đó.

Khu giao dịch Hồn Sư, thường là một tháng sẽ mở một lần, mà mỗi một lần mở ra, thì đều sẽ có rất nhiều Hồn Sư đi đến đâu bày sạp, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cũng từng bài sạp ở đây vài lần chủ yếu là bán trứng của Thảo Dược Gà, buôn bán cũng không tệ.

Khu giao dịch Hồn Sư có sự khác biệt rất lớn với các khu giao dịch bình thường, nếu là khu giao dịch bình thường thì sẽ rất ồn ào náo nhiệt, còn ở đây thì rất yên ấn, mà bầu không khí ở đây khá giống khi Khương Thái Công câu cá, một bên tình một bên

nguyện vậy đó.

Khu giao dịch Hồn Sư cũng không quá náo nhiệt, rất nhiều quầy hàng tới khách ghé thăm còn chưa thấy.

“Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ.” Sở Diệp thấy được một cái quầy hàng đang đề bản bán linh thụ.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nhìn nhau một cái, hướng tới sạp bán Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ mag đi qua.

"Tô đạo hữu, Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ cũng bán sao a?” Sở Diệp hỏi.

Tô Cận gật đầu, nói: “Tất nhiên, tuy rằng nó chưa mở linh trí, nhưng tiếp thu, truyền lại một ít tin tức bình thường vẫn là dư dả, hai vị thường ru rú trong nhà, bây giờ mà mua Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ cũng vừa lúc."
Sở Diệp nghe vậy càng là tâm động, “Bao nhiêu tiền?”
Tô Cận thấy Sở Diệp động tâm, tươi cười đầy mặt nói: “Không nhiều lắm, không nhiều lắm, 5000 đồng vàng!”
Sở Diệp nhíu nhíu mày, nói: “5000 đồng vàng, mất quá."
Tô gia có một cây Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ, mà cái cây đang được bán kia chỉ là chồi non được tách ra từ thân cây gốc, phẩm cấp thua xa cây gốc rất nhiều, nó cũng chỉ có thể truyền đi một ít thông tin bình thường mà thôi, nhưng cây gốc thì không giống vậy không chỉ đơn giản là thu và truyện tin tức nó còn có thể dùng công năng đặc biệt mà truyền đi những tin tức bí mật, mà độ bảo mật còn rất cao.

Tô Cận mặt đầy thành khẩn nói: “Không mất, tuy rằng nó chỉ là cây cối bình thường chưa đạt tới linh thụ, nhưng mà từ một thân cây chủ mà có thể tách ra một thân cây khác đã không phải là chuyện dễ, mà việc dưỡng ra một thân cây nhiều lá như vậy cũng không dễ dàng gì, tiêu phí cũng không nhỏ a!"
Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ, lá cây càng nhiều, thì càng có thể

tiếp thu được càng nhiều tin tức, mà loại cây này sát xuất sống cũng không cao là mấy, nếu muốn dưỡng một cây từ chồi non tới khi mọc ra trên trăm phiến lá đã là không dễ.

Sở Diệp im lặng không nói gì.

“Sở thiếu cũng không ngại nói cho người biết, cây Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ này là một trong ba chồi non chồi ra từ cây Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ trong nhà tôi.

Nhưng khi tách thân thành công nuôi lớn được chỉ có một cây này mà thôi." Tô Xán vẻ mặt đưa đám, nói.

Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Khó dưỡng tới như vậy sao?"
Tô Cận gật đầu, nói; “Đương nhiên, càng là giống linh mộc trân quý thì càng là khó dưỡng, nghe nói Diệp thiếu cũng đang dưỡng một gốc Linh Thụ Dâu Vương, thì hẳn là người cũng hiểu rỏ.”
Sở Diệp: “.....” Cái này hắn cũng không rỏ, bởi hắn có linh tuyền phụ trợ.

Bất luận là trồng hoa, trồng thảo, trồng cây, nuôi cá, dưỡng gà.....!Có linh tuyền, thì khó khăn sẽ luôn giảm đi rất nhiều.

Lâm Sơ Văn nghe xong Tô Cận nói, trong lòng có chút cảm thán, cùng Sở Diệp ở chung lâu rồi, Lâm Sơ Văn cũng đã mơ hồ đoán được linh tuyền trong tay Sở Diệp hẳn là do ngọc trụy cung cấp.

Nếu khi Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ tách chồi non, nếu dùng linh tuyền tưới lên thì, chồi non kia có sát xuất sống có thể đề cao lên tới năm thành.

Càng là hiểu biết về ngọc trụy không gian, thì càng là có thể hiểu rằng ngọc trụy không gian có bao nhiêu là cường đại.

Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Nếu ngọc trụy khổng gian của Sở Diệp thật sự rơi vào tay đường tỷ Lâm Mộng Dung của hắn, thì đường tỷ hắn có thể mượn năng lực của ngọc trụy mà nhẹ nhàng phong phạm để vượt tất cả mọi người! Nhưng may mắn là hiện tại ngọc trụy không gian vẫn nằm trên tay Sở Diệp.

“4000.” Sở Diệp trả giá nói.

“4000 quá ít, 4000 tám.” Tô Cận nói.

“4000 hai.

“4000 sáu, không thể hạ nữa.” Tô Cận banh mặt nói.

“4000 năm.” Sở Diệp nói.

Tô Cận do dự một chút, phất phất tay, nói: “Được rồi, được rồi, ta sợ ngươi, 4000 năm thì 4000 năm đi.

Sở đạo hữu, ta nghe nói ngươi bán trứng gà kiếm lời rất nhiều tiền a! Vậy mà còn đè giá ta?”
Sở Diệp không cho là đúng nói: “Ta còn phải nuôi gia đình nữa.”
Hắn tuy là kiếm nhiều, nhưng không có nghũa là có thể xem tiền như rác mà vung a!
Tô Cận nhìn Lâm Sơ Văn một cái, cười cười, nói: “Sở thiếu, biết giúp gia đình tiết kiệm, Lâm đ*o hữu thật là có phúc."
Lâm Sơ Văn có chút ngượng ngùng cười cười.

Sau khi mua xong cây, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở khu giao dịch đi một vòng, lại mua thêm mấy món đồ vật.

“Đi mua chút tài liệu để luyện trận đi.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Được."
Sở Diệp gần nhất vẫn luôn đang nghiên cứu trận pháp, cũng đã có chút tâm đắc.

Trên thực tế, Sở Diệp cũng có thể tự luyện chế một ít tài liệu để luyện trận.

Nhưng mà còn không thuần thục lắm, mà hiện tại cũng chỉ có thể luyện chế chút ít tài liệu luyện trận sơ cấp mà thôi, nếu muốn bày trận vẫn là phải đi mua.

Khi Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn mua động phủ, thì cũng có được đưa trận pháp phòng hộ, nhưng đồ tặng kèm thì thường không quá tốt.

Khoảng thời gian trước, có một đám lang thú không biết có phải hay không do thèm linh thảo trong động phủ của hắn mà tìm tới đây, rồi phá ra một lổ trên trận pháp phòng hộ.

Mà gần đây Sở Diệp học tập trận pháp cũng đã có thành tựu, nên hắn quyết định đi mua tài liệu để sửa lại trận phòng hộ.

Mà Sở Diệp cũng đã bắt đầu cân nhắt tự tạo ra thêm vài loại trận pháp khác.

.....!
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ra ngoài cũng hết một buổi sáng, cuối cùng cũng về tới động phủ.

Sở Diệp cùng Lâm Sở Văn vốn là những người không quá yêu thích việc ra ngoài, nay đã Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ về, thì càng thêm không thích ra khỏi cửa.

Tiểu hồ ly và mấy Hồn Sủng khác vốn đã rất tò mò với Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ, nay thấy Sở Diệp mua về liền chờ không nổi mà quấn lấy Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ hỏi đông hỏi tây, bát quái đủ thứ chuyện.

Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ ở Tam Dương có thể phân biệt đồng vàng, mà còn cái cây mà Sở Diệp thì không có lợi hại như vậy, mà cái cây này chỉ có thể phân biệt được điểm cống hiến trong tin tức tạp mà thôi.

Sở Diệp trong lúc mua Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ đã tốn thêm 50 đồng vàng mua để mua một cái tin tức tạp, ở trong tin tức tạp đã có sẳn một vạn điểm tích phân tương đương một vạn điểm tích phân.

Một vạn đồng vàng có thể đổi một vạn phần tin tức, nếu muốn dò hỏi tin tức thì chủ cần dùng tin tức tạp để thanh toán.

Tuyết Bảo sau khi biết tin, đã mặt dày mày dạn mà lừa lấy tin tức tạp từ trên tay Lâm Sơ Văn.

Sở Diệp lúc này mới phát hiện Tuyết Bảo không những là con xú mỹ hồ, mà còn là một con bát quái hồ.

Mấy chỉ Hồn Thú vây quanh Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ, hỏi đông hỏi tây, còn Lâm Sơ Văn thì ở một bên xem náo nhiệt.

“Cây nhỏ, cây nhỏ, ở Lưỡng Giới Thành ai là người đẹp nhất.” Tiểu hồ ly hỏi.

Lá của Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ chớp động một chút, báo ra đáp án, “Tư Phi Tuyết."
“Tư Phi Tuyết, Tư Phi Tuyết là người nào a?” Tiểu hồ ly có chút nghi hoặc nói.

“Tư Phi Tuyết là tiểu đồ đệ của Không Minh lão tổ.” Lâm Sơ Văn nói.

Mấy đồ đệ của Không Minh lão tổ ở Lưỡng Giới Thành thanh danh đều không nhỏ, Tư Phi Tuyết tuy tương đối điệu thấp, nhưng cũng được mọi người xưng tụng là mỹ nhân trăm năm

khó gặp.

Tiểu hồ ly bất mãn nói: “Chủ nhân, ngươi mới là người đẹp nhất Lưỡng Giới Thành, cái người kêu Tư Phi Tuyết kia khẳng định không đẹp bằng ngươi."
Lâm Sơ Văn: “……” Hắn là nam nhân ai lại đi so đo việc đó.

“Cây nhỏ, cây nhỏ, ai là người soái nhất Lưỡng Giới Thành a!”
“Tư Thần."
Tiểu hồ ly có chút phẫn nộ mà ma sát móng vuốt, nói: “Cái tên kia là gian thương, hắn soái chổ nào, một chút cũng không soái."
Tiểu Bạch nghĩ nghĩ, nói: “Có thể là soái hơn chủ nhân một chút.”
Sở Diệp: “…..” Tiểu Bạch là tên ngu ngốc, lại đi nâng uy phong người khác, diệt uy phong chính mình.

“Cây nhỏ, cây nhỏ, ở Lưỡng Giới Thành Hồn Sủng nào là đẹp nhất."
“Là Bích Tinh Chồn của Lâm Hàm Mặc.

Tuyết Bảo một chút tạc mao, tràn đầy tức giận hướng Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ rít gào nói: “Nói hươu nói vượn, ta mới là Hồn Sủng đẹp nhất Lưỡng Giới Thành."
Sở Diệp: “…..”
Tiểu lão hổ khinh thường nhing Tuyết Bảo một cái, kiêu căng ngạo mạn nói: “Hồn Sủng xinh đẹp có ích lợi gì, Hồn Sủng lợi hại mới là quan trọng nhất."
Tuyết Bảo căm giận trừng mắt nhìn tiểu lão hổ một cái.

Tiểu lão hổ thong thả ung dung hoạt động tứ chi, rồi đi tới trước thân cây, tự tin tràn đầy hỏi: “Cây nhỏ, cây nhỏ, ở Lưỡng Giới Thành Hồn Sủng nào có huyết mạch tối cao."

“Là Kim Long Mãng của Khổng Minh lão tổ."
Tiểu lão hổ nghe xong câu trả lời liền hừ một tiếng, nói: “Cái cây

này toàn nói láo, chỉ là một con đại mãng xà mà thôi, thân hình chỉ to lớn một chút, mà đã kêu Long Mãng, ta mới là Hồn Thú có huyết mạch tối cao ở Lưỡng Giới Thành."
Tuyết Bảo quăng cái đuôi, đem tiểu lão hổ ném bay ra ngoài.

Tiểu lão hổ bị Tuyết Bảo đánh lén, tức đến nhe răng nhếch miệng.

“Ngươi làm gì đó? Tiểu lão hổ hỏi.

Tuyết Bảo lắc lư cái đuôi, nghiêng đầu, nói: “Ta mới là Hồn Thú có huyết mạch cao nhất ở Lưỡng Giới Thành." Nó hiện tại nay đã có tổng cộng ba cái đuôi, chẳng mấy chốc nữa thôi, nó sẽ trở thành Cửu Vĩ Thiên Hồ trong truyền thuyết mà thôi.

“Ngươi đừng ở đó mà mộng tưởng hão huyền? Ta mới là Hồn Thú có huyết mạch vao nhất ở Lưỡng Giới Thành."
Sở Diệp đứng ở một bên, chỉ biết lắc đầu, tiểu lão hổ huyết mạch đúng là bất phàm, mà hơn nữa hẳn là đến từ ngoại vực.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra thì xác thật tiểu lão hổ là Hồn Thú có huyết mạch cao nhất ở Lưỡng Giới Thành, nhưng mà cây Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ này chỉ có thể biết một ít tin tức phổ biến mà thôi, còn những tin tức bị che dấu, thì nó vô phương biết được.

Nếu Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ thật sự mà nói ra tiểu lão hổ mới là Hồn Thú có mạch tối cao thì chỉ sợ là lúc đó Sở Diệp sẽ sợ hãi.

Tuy rằng nói, Tử La Tông đã huỷ diệt, đã khiến cho những người thích đi đoạt Hồn Thú của người khác thu liễm đi rất nhiều, nhưng chẳng ai chất rằng khi gặp phải Hồn Thú có phẩm cấp cao sẽ lại không động lòng.

Tuyết Bảo lay động cái đuôi, lười biếng nói: “Huyết mạch tối cao? Ngươi còn không có lợi hại như vậy đâu?”

Tiểu lão hổ có chút kích động nói: “Đó là bởi vì ngươi lớn hơn ta mấy tuổi."
Tuyết Bảo ngẩng đầu, có chút đắc ý nói: “Nếu đã là Hồn Thú lợi hại thì không cần tìm cớ."
Tiểu lão hổ bị Tuyết Bảo chọc tức.

“Ngươi chờ đó cho ta, sớm muộn gì cũng sẽ có một ngày, ta sẽ đem ngươi đánh thành sửu bát quái."
Tuyết Bảo là chỉ xú mỹ hồ, đã từng có một đoạn thời gian nó bị kêu là xú hồ, nên đối với Tuyết Bảo mà nói, đó là một đoạn lịch sử đen tối nhất của nó, này lại nghe tiểu lão hổ nói sẽ đánh nó thành sửu bát quái, Tuyết Bảo liền phẫn nộ ném cái đuôi to, đem tiểu lão hổ đánh bay ra ngoài.

Tiểu lão hổ lăn một vòng lớn đến bên chân của Sở Diệp, tiểu lão hổ trên mặt đất lăn một vòng, trên người dính không ít cỏ, Sở Diệp nhìn bộ dạng chật vật của tiểu lão hổ, nhịn không được mà cười.

Tiểu lão hổ thấy Sở Diệp vui sướng khi người gặp họa, nhịn không được rít gào một tiếng, “Ngươi còn cười."
Sở Diệp bất đắc dĩ nhìn tiểu lão hổ, thầm nghĩ: Tiểu lão hổ bây giờ nhìn thực là buồn cười a!
“Tiểu Bạch a! Ngươi không phải là đối thủ của Tuyết Bảo, hà tất gì luôn đi khiêu khích nó.” Đã sống trên đời thì phải có ánh mắt.

Tiểu lão hổ hừ hừ tỏ vẻ, đây là vấn đề về nguyên tắc, Bạch Hổ nhất tộc sẽ không bao giờ cúi đầu.

Sở Diệp: “.....” Không cúi đầu, không cúi đầu, không cúi đầu thì liền phải bị đánh a!
Biết được suy nghĩ của Sở Diệp, tiểu lão hổ có chút xấu hổ và giận dữ.

Lười đi để ý đến người chủ nhân không đáng tin cậy của mình, Tiểu Bạch tràn đầy tức giận dậm dậm chân, tỏ vẻ hắn sớm muộn

gì sẽ báo thù rửa hận, rồi sau đó chạy đi.

Võ Lăng Thành Sở gia, một mảnh ca vũ thăng bình.

“Nhan Vũ, ngươi cuối cùng đã trở lại.” Sở Nhan Vũ trở lại Sở gia, Sở Tùng thập phần cao hứng.

Sở Nhan Vũ sau khi vào Thanh Vân Tông, thì đại đa số thời gian đều ở Thanh Vân Tông, số lần trở về nhà cũng không có mấy lần, lần này Sở Nhan Vũ trở về, đã mở mặt mở mày cho Sở Tùng.

“Sở Diệp không trở về sao?” Sở Nhan Vũ hỏi.

Sở Tùng lắc đầu, nói: “Không có."
Lúc trước Sở Nhan Vũ truyền tin lại nói Sở Diệp đã tiến giai Hồn Sư, Võ Lăng Thành thực sự đã náo nhiệt một trận.

Võ Lăng Thành không ít người đều suy nghĩ, Sở Diệp khi nào sẽ trở về, lấy tính tình của Sở Diệp, công thành danh toại” tự nhiên muốn áo gấm về làng."
Mà nhóm hồ bằng cẩu hửu của Sở Diệp còn chông mong rằng Sở Diệp có thể nhanh chống quay lại, để bọn họ có thể mượn cớ thơm lây một phen.

Ai ngờ rằng chờ suốt bao lâu nay cũng chẳng thấy người đâu.

Mọi người dần dần cũng nghi ngờ tin tức kia là giả.

Thời gian càng dài, Sở Tùng cũng bắt đầu hoài nghi tin tức mà nữ nhi mang về là tin tức giả
“Quả nhiên không trở về a!” Sở Nhan Vũ nói.

Sở Tùng cau mày, nói: “Gia chủ cũng đã phái người đi tra xét, mấy thành trì phụ cận đều không có tin tức của Sở Diệp, cũng không biết là chạy đi nơi.

Sở Diệp cũng không có cố tình che giấu tin tức, chỉ là Lưỡng Giới Thành khoảng cách với Võ Lăng Thành quá xa xôi, mà hai nơi này cũng tin tức cũng không quá thông thương, Sở gia cũng không có thật sự bỏ sức lực ra đi tìm, cho nên, mới không có được tin tức.

Như vậy a!" Sở Nhan Vũ thầm nghĩ: Sở Diệp quả nhiên vẫn là như củ không ưa thích Sở gia.

"Sở Diệp không biết thế nào, nhưng thực lực của Sở Tư Thần, gần đây dâng lên rất mau." Sở Tùng giọng điệu chua lòm nói.

Sở Tư Thần sau khi tiến giai Hồn Sư, đã nhanh chống cũng cố cảnh giới Hồn Sư, nhờ đó mà dẫn đến một trận khen ngợi.

"Cũng không biết, Sở Tư Thần cùng Sở Diệp ai lợi hại hơn ai." Sở Tùng nói.

Sở Nhan Vũ nhìn Sở Tùng một cái, nói: "Phụ thân, cảm thấy ai lợi hại hơn ai đây."
"Sở Diệp cơ duyên không tồi, nhưng thiên tư hữu hạn, Tư Thần thiên phú dị bẩm, chỉ sợ tương lai vẫn là không bằng Sở Tư Thần." Sở Tùng nói.

"Ta lại không cảm thấy như vậy." Sở Nhan Vũ có thể cảm nhận được, tương lai về sau của Sở Diệp chất chấn sẽ làm cho người khác bất ngờ.

"Nữ nhi ta thấy ngươi hình như rất xem trọng Sở Diệp a!" Sở Tùng có chút nghi hoặc nói.

Sở Nhan Vũ gật đầu, nói: "Đúng vậy."
Sở Nhan Vũ cảm thấy Sở Tư Thần cho nàng cảm giác là thiên tài, nhưng mà Sở Diệp lại cho nàng một loại cảm giác rất quỷ dị.

Nếu như là thiên tài bình thường thì khi họ phát triển thì chất chấn sẽ để lại dấu vết, nhưng người như Sở Diệp thì khác hắn đến vô thanh đi vô thức, làm người khác không biết được rốt cuộc thì hắn đến cùng sẽ làm được những gì thì chẳng ai có thể lượng định được.

“Nữ nhi, ngươi ở tông môn gần đây thế nào rồi a!” Sở Tùng có chút không yên tâm nói.

Sở Nhan Vũ gật đầu, nhẹ nhàng nói: “Cũng khá tốt, ta đã trả hết nợ mà ta đã thiếu sư huynh, sư tỷ trước đây.”
Sau khi tiến giai Hồn Sư, thì tốt độ kiếm tiền của Sở Nhan Vũ đã nhanh hơn rất nhiều.

Sở Tùng gật đầu, thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói: “Vậy là tốt rồi.”
Sở Tùng do dự một chút, nói: “Nhan Vũ, ngươi có thích người ai chưa a!”
Sở Nhan Vũ sửng sốt một chút, nói: “Không có."
Sở Tùng cười cười, nói: “Kỳ thật, nếu có thể tìm được một người phù hợp mà cùng tông môn cũng rất tốt."
Sở Tùng thầm nghĩ: Phần lớn đệ tử Thanh Vân Tông điều kiện hẳn là không kém, Nhan Vũ nếu ở tông môn tìm được một Hồn Sư làm bạn lữ cũng không tệ.

Sở Nhan Vũ lắc đầu, nói: “Việc này không gắp."
Sở Nhan Vũ tuy nói như vậy, nhưng lại nghĩ tới Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, mỗi lần nhìn thấy hai người bọn họ, nàng đều phải bị bắt ăn cẩu lương, hai người kia quan hệ thật sự làm người ta hâm mộ, Sở Nhan Vũ cũng âm thầm chờ mong, mình cùng một nữa của mình ở tương lai cũng sẽ có quan hệ tốt đẹp được như thế.

Sở Tùng lắc đầu, nói: “Sao một đám các ngươi đều y như nhau thế, Sở Tư Thần cũng vậy, các đại tiểu thư tới cửa cầu thân, hắn lại là không thèm để ý đến ai cả, hiện tại bên ngoài đã có rất nhiều người đang châm biếm nói, Tư Thần muốn cưới tiên

thiên tiến nữ."
Sở Nhan Vũ có chút nghi hoặc nói: “Sở Tư Thần cũng không muốn cưới sao?”
Sở Tùng gật đầu, nói: “Đúng vậy! Hắn tâm tâm niệm niệm một nữ nhân tên Lâm Mộng Dung, nên nhìn ai cũng thấy không vừa mắt."
Sở Nhan Vũ gật đầu, nói: “Lâm Mộng Dung, đúng thật là không đơn giản."
Trước đó khi Tử La Tông bị diệt, Lâm Mộng Dung hình như có đi đến Tử La Tông, thì chẳng bao lâu đã đem không ít đệ tử của Thanh Vân Tông cùng Thất Hà Tông mê hoặc đến thần hồn điên đảo, đúng là không phải là một nhân vật đơn giản..

Chương 115: Gà Tặc

Editor: Tĩnh
Lưỡng Giới Thành.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn khó khăn lắm mới có được mấy ngày gió êm sóng lặng, khó có được giây phút an bình như vậy làm Sở Diệp có cảm giác mây gió thôi đưa năm tháng tỉnh lặng.

Tiểu hồ ly hấp tấp chạy tới, thần sắc có chút tức giận.

Sở Diệp nhìn Tuyết Bảo, có chút nghi hoặc nói: “Tuyết Bảo tâm tình không tốt sao ai làm người tức ăn sao?"
Tuyết Bảo thâm sắc có chút dữ tợn nói: “Không thấy, thiếu mất một con Thảo Dược Gà."
Sở Diệp nghiêng đầu, nói: “Thiếu một con Thảo Dược Gà sao? Có phải là ngươi đếm lộn rồi không a!”
Tuyết Bảo có chút thẹn quá thành giận tru lên nói: “Không phải, ta xưa nay chưa từng đếm sai."
Tiểu Bạch cười lạnh một tiếng, nói: “Nhất định là ngươi đếm sai rồi, ngươi đúng là cái đồ thất học."
Tuyết Bảo tràn đầy phẫn nộ nói: “Ngươi mới là đồ thất học."
Tuyết Bảo tỏ vẻ, hắn đã có thể từ một đếm tới mười vạn, Tiểu Bạch mới là đồ ngu xuẩn, đếm tới một ngàn mà còn lắp bắp.

Tiểu Bạch hổ không cam lòng yếu thế nói: “Mới không phải, nó là Bạch Hổ cao quý, hắn có truyền thừa ký ức, sinh ra đã có trí tuệ, Tuyết Bảo mới là đồ ngu xuẩn."

Tuyết Bảo tràn đầy phẫn nộ hét lên lên, nói: "Ngươi mới mới ngu xuẩn."
“Ngu xuẩn, ngu xuẩn, đã ăn nhiều Cửu Vĩ Hồ Thảo như vậy, mà còn không có truyền thừa hồn kỹ cao cấp……”
Tuyết Bảo thẹn quá thành giận liền muốn ra tay chụp lấy đuôi Tiểu Bạch, Tiểu Bạch sau vài lần giáo huấn, cũng đã có kinh nghiệm, không muốn ngồi chờ chết nên linh hoạt trốn được.

Đại khái là bởi vì bị đánh liên tục nên “Kinh nghiệm phong phú”, Tiểu Bạch giờ đây trốn tránh cũng rất thành thạo.

Tuyết Bảo ra trảo liên tục, cũng liên tục thất thủ, chất do qua tức giận nên lớn tiếng gầm lên.

Tiếng kêu của Tuyết Bảo nghe rất là thê lương, Sở Diệp cảm giác lỗ tai sắp bị thủng, không tự chủ được lui về phía sau hai bước.

“Tuyết Bảo, có thể là ngươi ăn Thảo Dược Gà, rồi quên mất?” Sở Diệp ngoáy lỗ tai nói.

Tuyết Bảo liên tục lắc đầu, tỏ vẻ không phải, nó mỗi ngày ăn gà đều sẽ ghi lại.

Tiểu Bạch đứng bên cạnh Sở Diệp, vui sướng khi người gặp họa nói: “Nhất định là ngươi thèm ăn, nên đã ăn mất, xấu hổ xấu hổ, đồ quỷ tham ăn.”
Tuyết Bảo căm giận tỏ vẻ, nó không phải là quỷ tham ăn, Tiểu Bạch mới chính là quỷ tham ăn, mỗi ngày đều ăn mấy chục cân thịt, đúng là đồ thùng cơm thùng cơm.

Tiểu Bạch bày ra vẻ mặt mấy chục cân thịt nó ăn cũng chỉ tốn có mấy trăm kim, nhưng còn Tuyết Bảo mỗi ngày ăn một con gà thù đã phải mấy ngàn kim, Tuyết Bảo là đồ phá của, nếu so sánh thì nó vừa thông minh lại biết tiết kiệm tiền.

Lâm Sơ Văn đã đi tới, nhìn tiểu hồ ly cùng Tiểu Bạch đang giương cung bạt kiếm, lại nhìn nhìn Sở Diệp còn ở bên cạnh xem diễn, lắc đầu, nói: “Được rồi, các ngươi đừng ồn nữa."
Tuyết Bảo cùng Tiểu Bạch nhìn thấy Lâm Sơ Văn tới, không tình nguyện mà im lặng.

“Ngươi sao không khuyên bọn nó?” Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp lắc đầu, nói: “Không phải! Ta đã khuyên giải rồi nhưng không được.”
Lâm Sơ Văn bất đắc dĩ nói: “Tại sao lúc đánh nhau ngươi không can ngăn?
Sở Diệp tràn đầy vô tội nói: “Không khuyên được mà!"
Lâm Sơ Văn: “.....” Tuyết Bảo kỳ thật rất nghe Sở Diệp nói, nếu Sở Diệp thật sự khuyên thì Tuyết Bảo hẳn sẽ nghe lời.

Lâm Sơ Văn âm thầm thở dài, Tuyết Bảo cùng Tiểu Bạch vốn đã như nước với lửa, Sở Diệp thấy vậy mà còn không khuyên can, còn ngồi đó đổ dầu vào lửa.

Sở Diệp nhìn biểu tình của Lâm Sơ Văn, có chút ngượng ngùng, nói: “Ngẫu nhiên cãi nhau còn có thể trợ giúp thể xác và tinh thần được thoải mái!"
Gần đây cuộc sống khá lặng, nên khi thấy Tiểu Bạch cùng Tuyết Bảo cải nhau hắn cũng không đi khuyên ngăn, mà xem như đang con xiếc vậy.

Lâm Sơ Văn nhìn biểu tình của Sở Diệp đại khái đoán được là Sở Diệp bởi vì quá nhàm chán, cho nên lại tái phát bệnh củ thích làm cho mọi chuyện ồn ào nhốn nháo lên.

“Ta đã đi qua chuồng gà nhìn rồi, chỉ sợ là thật sự có tặc.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp nhăn mày, nói: “Mà hình như, linh điền giống như cũng có dấu hiệu bị mất trộm.” Chỉ là linh thảo mất đi cũng không

nhiều lắm.

Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Gần nhất, ta có nghe được một lời đồn.”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tuy rằng ru rú trong nhà, nhưng xung quanh đây Hồn Sư không ít cũng có khi sẽ mời bọn họ tụ hội, mà bọn họ từ chối hoài cũng không quá tôt, nên đôi khi cũng sẽ tham gia tụ hội đàm luận không ít thứ.

“Nghe đồn?
Lâm Sơ Văn nghiêng đầu, nói: “Ta nghe nói cái động phủ này trước đây dã mất không ít đồ, mà động chủ đời trước cũng đã tổ chức không ít người để đi bắt đạo tặc."
“Bắt được không?”
Lâm Sơ Văn lắc đầu, “Không".

Nghe nói chủ nhân đời trước của cái động phủ này đã dùng hết các loại phương pháp, nhưng đều không có thành công, nhưng sau đó lại phát hiện, cái tên đạo tặc kia trộm cũng không nhiều lắm, nên liền mặc kệ."
Sở Diệp có chút vặn vẹo nói: “Cứ như vậy mà mặc kệ?"

Lâm Sơ Văn nhún vai, nói: “Bởi vì thật sự bắt không được, mà hao phí sức người sức của không ít, mất nhiều hơn được, không bỏ cuộc cũng không được a!"
Sở Diệp: “....”
Lâm Sơ Văn nhún vai, nói: “Ở Lưỡng Giới Thành giá cả động phủ vốn dĩ đã rẻ, mà khi chúng ta mua giá cả còn rẻ hơn, chất là do liên quan tới tên đạo tặc kia."
“Nếu, thật sự có tặc, cũng không thể mặc kệ như vậy.” Sở Diệp nghiêm mặt nói.

Đồ vật mất đi cũng không có gì, chỉ là động phủ của bọn họ có rất nhiều bí mật, nếu bị tên đạo tặc kia tiết lộ đi ra ngoài nói, vậy thì phiền toái liền lớn.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Ta cũng cho là vậy, nhưng cũng may so với động chủ đời trước, chúng ta có hơn bọn họ một ưu thế."
“La bàn?” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Kế tiếp mấy ngày này, chúng ta chỉ sợ đều phải thủ bên cạnh la bàn."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Cũng chỉ có thể như thế, chúng ta cũng không biết khi nào thì tên kia lại tới."
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thay phiên thủ bên cạnh la bàn liên tục 7 ngày, nhưng không có thu hoạch được gì.

Sở Diệp lười biếng nói: “Cứ canh thế này cũng không được a! Khó trách tại sao chủ nhân đời trước lại từ bỏ.” Địch trong tối ta ngoài sáng, mà cứ liên tục không ngủ không nghỉ chờ người ta tới, lại không biết đối phương cụ thể khi nào tới, thật là làm người ta phát điên mà."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy!” Mấy ngày nay vì bắt tên trộm kia, mà chính sự của hắn đều bị chậm trễ."
Sở Diệp có chút nhàm chán duỗi eo, nói: “Ta đi ra ngoài nhìn xem."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hảo."
Sở Diệp đi tới bên cạnh Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ, ngoài ý muốn phát hiện mấy đứa tiểu Hồn Sủng đang ở đây.

“Cây nhỏ, cây nhỏ, tên đạo tặc trộm đồ của chúng ta là ai a!"
Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ không hề phản ứng.

“Cây nhỏ, cây nhỏ, vậy hôn nay chúng ta có thể bắt được đạo tặc không?"
Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ lặng im, vẫn là không hề phản ứng.

“Cây nhỏ, cây nhỏ, tên đạo tặc này là Hồn Sủng hay là người a!”
Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ an an tĩnh tĩnh, giống y như một cây cây liễu.

Tuyết Bảo có chút phẫn nộ mà dậm chân, “Cái cây này sau vô dụng thế, tin tức gì cũng không biết."
Sở Diệp thầm nghĩ: Cái cây này cũng không phải là không dùng được, ít nhất có chút tin tức bát quái, nó tra ra cũng rất chuẩn.

……!
Thời gian lại qua, nháy mắt lại qua mười ngày, Sở Diệp dần dần đã mất đi hứng thú với chuyện bắt đạo tặc.

“Tuyết Bảo đâu? Đã vài không gặp nó?
“Nó ở chuồng gà." Lâm Sơ Văn nói
Sở Diệp: “……"
“Tuyết Bảo nói cái tên ăn trộm gà kia nhất định sẽ lại đến trộm, nên phải thủ ở chuồng gà chờ cái tên đạo tặc kia tới, và lần này nhất định sẽ bắt được.” Lâm Sơ Văn giải thích nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Ôm cây đợi thỏ sao? Ý tưởng cũng không tồi."
“Tiểu Bạch đâu, cũng đã vài ngày không gặp.” Lâm Sơ Văn nói.

“Đúng vậy! Đại khái là chạy đi đâu vui vẻ rồi.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, bất đắc dĩ nói: “Ngươi cũng không thể không quan tâm Hồn Thú của mình."
“Tiểu Bạch chính là Bạch Hổ a! Bạch Hổ Hồn Thú cũng không cần quản quá nhiều, quản quá lại giống như mèo thì không tốt, ta còn có khuynh hướng cho Tiểu Bạch tự do phát triển.” Sở Diệp nghiêm trang nói.

“Chứ không phải là do người lười biếng sao?” Lâm Sơ Văn có chút hoài nghi nói.

Sở Diệp đúng lý hợp tình nói: “Đương nhiên không phải, ta là cái loại người kia sao?”
Lâm Sơ Văn: “…..” Cái này khó nói.

Sở Diệp bị Lâm Sơ Văn nhìn có chút ngượng ngùng, nhắm mắt lại lấy linh hồn lực cảm giác tình trạng của Tiểu Bạch.

Sở Diệp cùng Tiểu Bạch có khế ước, sẽ rất dễ tìm thấy được Tiểu Bạch, Tiểu Bạch mai phục tại chuồng gà cách đó không xa.

Sở Diệp lấy linh hồn lực liên hệ Tiểu Bạch, dò hỏi tình huống.

Tiểu Bạch giải thích nói: “Tuyết Bảo không đáng tin cậy, căn bản là không bắt được tặc, chuyện bắt tặc này, vẫn là để hắn ra tay mới được, hắn đã nhìn chằm chằm vài ngày, chỉ cần tên mao tặc kia vừa xuất hiện, nhất định sẽ tóm gọn được hắn.

Sở Diệp xoa xoa cái mũi, có chút chột dạ, mấy ngày nay cái tên đạo tặc kia không có động tĩnh, hắn còn đang tính toán từ bỏ, kết quả, mấy đứa kia lại còn để bụng như vậy, đúng là nghị lực không thể khinh thường a!
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Tiểu Bạch đang làm gì đâu?
Sở Diệp cười cười, nói: “Nó đang hỗ trợ bắt đạo tặc.”
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hỗ trợ bắt đạo tặc sao ý tưởng cũng không tồi.” Nhiều thêm một phân lực, Tiểu Bạch tuy rằng cấp bậc thấp, nhưng huyết mạch lại bất phàm, có lẽ thật sự cũng có thể giúp đỡ được ích nhiều.

Lâm Sơ Văn ôm la bàn, lại đợi thêm hai ngày.

Sở Diệp tinh thần rung lên, nhìn chằm chằm la bàn, có chút ngoài ý muốn nói: “Tốc độ thật nhanh a!"

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy!"
Sở Diệp nhìn la bàn, thấy tên đạo tặc kia đi thật nhanh, mà trận pháp thiết lập ngoài động phủ lại không có phản ứng, mà tên tiểu tặc kia chạy vào động phủ bọn họ mà y như là chạy vào chốn không người.

“Trận pháp không có phản ứng a!” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng như dự kiến.” Nếu trận pháp có thể ngăn trở, thì chủ nhân động phủ đời trước, cũng không phải đến mức tên đạo tặc kia hình dánh ra sao còn không biết.

“Ngân Sí Ong đều đang làm gì a! Hoàn toàn không phát hiện a!” Sở Diệp nói.

Hắn trước đây đã dặn dò Ngân Sí Ong, nếu nhìn thấy người hoặc Hồn Thú xâm nhập phảo kịp thời báo cáo, hiện tại lãnh địa bị xâm lấn, bọn nó cư nhiên một chút phản ứng cũng không có.

“Chủ nhân đời trước huy động nhiều người như vậy, mà còn không phân biệt được, thì Ngân Sí Ong không phát hiện cũng là chuyện bình thường” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp đen mặt, nói: “Rốt cuộc là thứ gì a!
“Thứ kia đang hướng tới chuồng gà ở rừng trúc."
Sở Diệp híp mắt, nói: “Gia hỏa này là ăn Thảo Dược Gà ăn đến nghiện rồi sao?"
Lần này Tuyết Bảo đúng là mèo mù vớt cá rán, tên kia chất chấn sẽ bị bắt được tên đạo tặc kia.

Lâm Sơ Văn sử dụng linh hồn, thông tri Tuyết Bảo, bảo Tuyết Bảo chú ý.

Mà tên kia di chuyển cũng thật nhanh, y như tia chớp.

“Loại Hồn Thú gì mà chạy nhanh như vậy a!” Sở Diệp nói thầm nói.

Sở Diệp đã khởi động thông cảm, nhưng không biết phải là do sắc trời quá mờ, nên tới giờ cũng không nhìn thấy rõ tên kia.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Ta chưa từng nghe ai nói qua, có Hồn

Thú cấp Chiến Tướng cấp lại có thể di chuyển nhanh như vậy.

Nhưng, trên la bàn lại biểu hiện, đây là một con Hồn Thú Sĩ Cấp cấp 8.

Sở Diệp nhìn la bàn, nói: “Điểm đen hình như đã bất động.

Lâm Sơ Văn có chút vui sướng nói: “Hẳn là bị bắt được.

Sở Diệp đứng lên, nói: “Qua đi nhìn xem đi.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Cũng hảo.”.

Chương 116: Mặc Nắm Mặc Nắm

Editor: Tĩnh
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi đến rừng trúc, thì đã thấy vị khách không mời mà đến của động phủ bọn họ, đó là một đoàn hắc ảnh.

Sắc trời quá mờ, hắc ảnh cơ hồ cùng bóng đêm hòa thành một thể, nếu không nhìn kỹ thì rất khó để phát hiện.

Hắc ảnh ở dưới chân Tiểu Bạch không ngừng giãy giụa, nhìn nó cứ y như kẹo mạch nha, uốn éo thành đủ thứ hình dạng.

Tiểu Bạch rống lên một tiếng, hắc ảnh lại cứng lại.

“Đây là thứ gì vậy nhìn chẳng giống thứ gì cả! Là Hồn Thú sao? Đừng nói là quỷ nha.” Sở Diệp nhìn hắc ảnh không ngừng biến ảo thầm nói.

“Đây hình như là ảnh thú.” Lâm Sơ Văn nhìn chằm chằm hắc ảnh quan sát một phen nói.

“Ảnh thú? Đó là Hồn Thú gì vậy?” Sở Diệp tò mò hỏi.

“Ảnh thú là một loại Hồn Thú rất đặc biệt, không có hình thái, khi nó di chuyển thì giống như một đoàn sương mù, có thể dễ dàng xuyên thấu qua tất cả các loại cấm chế.” Nếu nó thật là ảnh thú thì trận pháp của bọn họ không có phản ứng cũng không kỳ

quái.

“Loại này Hồn Thú không bị trận pháp ảnh hưởng sao?” Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Nghe nói những trận pháp bình thường thì ngăn không được, nhưng trận pháp cao cấp thì vẫn là tạo ra trở ngại với loại Hồn Thú này.” Loại trận pháp như vậy thường chỉ có đại tông môn mới có, loại trận pháp đó được tạo nên để ngăn những loại Hồn Thú đặc thù.

Sở Diệp gật đầu, thầm nghĩ: Kỷ năng bài trận của hắn hiện tại vẫn còn quá thấp.

“Trận pháp chúng ta đang sử dụng hiện tại vẫn là quá thấp!” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Không phải mà là do ảnh thú quá hiếm thấy, mà phần lớn phòng hộ trận, cũng sẽ không đi suy xét tới cái này."
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Ảnh thú rất ít thấy sao?"
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đương nhiên, ảnh thú đến vô ảnh đi vô tung, mặc dù là Chiến Tướng cấp Hồn Thú cũng rất khó mà đối phó được với một con ảnh thú Sĩ cấp, thứ này so với sát khí còn thưa thớt hơn nhiều, người bình thường mặc dù gặp cũng bắt không được, ta nghe nói đã từng có mười Hồn Sư vây đổ một con Sĩ cấp ảnh thú, nhưng cuối cùng vẫn để ảnh thú chạy thoát."
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Mười mấy Hồn Sư vây đổ mà cũng không bắt được sao?”

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Ảnh thú có thiên phú kỹ năng tương đối đặc thù, nếu đối phương đã một lòng muốn chạy trốn, thì rất khó bắt được."
“Một khi đã như vậy, nó như thế nào mà lại bị Tiểu Bạch bắt được."
“Nghe nói ảnh thú có nhược điểm rất lớn, chính là sợ định hồn

rống của Hổ Thú, chỉ cần trúng định hồn rống, thì tốc độ của ảnh thú liền sẽ chịu hạn chế rất lớn, nhưng thật ra thì ảnh thú tuy bị Hổ thú khắc, nhưng ảnh thú cũng sinh ra là vì Hổ thú.

Mà thường khi Hổ thú bắt được ảnh thú thì sẽ thu nó làm cấp dưới.

Nhưng thật ra thì định hồn rống của Hổ thú cũng chỉ có ảnh hưởng nhất định với ánh thú mà thôi, nhưng nhờ Tiểu Bạch có được huyết mạch tối cao của Hổ tộc, mới có tính khắc chế với được con ảnh thú này.

Sở Diệp thầm nghĩ: nước chát làm đậu hủ, vỏ quýt dày có móng tay nhọn, mà con ảnh thú này vận khí thật sự cũng không tốt nha! Trộm ai không tốt, lại đi trộm bọn họ, dê vào miệng cọp đại khái chính là như thế.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, có chút tò mò nói: “Ảnh thú đáng giá sao?”
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp một cái, sắc mặt cổ quái nói: “Đáng giá, đương nhiên là đáng giá."
Ảnh thú dùng để tìm hiểu tin tức.

Thăm dò bí cảnh đều là rất tốt, là báu vật vô giá, đã từng có Hồn Sư treo giải giá cao để mua ảnh thú, bất quá, ảnh thú thập phần hi hữu, ai có được mà không dấu đi, căn bản là không có ai sẽ lấy ra mà đi bán.

“Đáng giá?"
Lâm Sơ Văn nhăn mày, có chút bất đắc dĩ nói: “Ngươi không phải là muốn bán nó chứ?” Ảnh thú bán đi thì dễ, mua lại thì không dễ."
Sở Diệp lắc đầu, nói: “Không có, không có, ta chính là tùy tiện hỏi thôi."
Lâm Sơ Văn thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói: “Không có thì tốt, cách kiếm tiền thì có rất nhiều, thật sự không cần phải bán ảnh

thú đi.”.

Nếu thật sự thiếu tiền, hắn cũng không bán ảnh thú, còn không bằng để hắn bại lộ thân phận Dược Tề Sư.

Ảnh thú hiếm thấy, nó so với Hồn Thú Cực phẩm còn càng thêm trân quý.

Sở Diệp sửng sốt một chút, nói: “So với Cực phẩm Hồn Thú càng trân quý hơn?” Này có chút khoa trương đi.

Lâm Sơ Văn điềm đạm nói, “Nó được gọi là đặc thù Hồn Thú là bởi vì trong quá trình dựng dục đã sinh ra biến dị.

Nên mới khai sinh ra.

Sinh ra đã có kỷ năng thiên phú dị bẩm như ảnh độn, xuyên qua cấm chế, mỗi một kỷ năng đều là thập phần lợi hại.

Sở Diệp: “.....” Cái tên mao tặc này nghe rất lợi hại a!
“Ta nếu có thể khế ước ảnh thú, thì có phải rất phong cách không?” Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp một cái, “Người bình thường khế ước ảnh thú, đều sẽ đem đi giấu."
“Bởi vì ảnh thú thường làm tặc phải không?” Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Trong lịch sử, đã có một người kế ước với ảnh thú rồi đổi làm đạo tặc hoành hành khắp nơi, thăm viếng qua không ít tông môn, nên rất nhiều người đều có ánh nhìn không tốt với ảnh thú, nhưng mọi người ai cũng hy vọng trở thành chủ nhân của ảnh thú."
Sở Diệp:” Nga, đây là một loại mâu thuẫn tâm lý, đại khái giống như rất nhiều người đều chán ghét kẻ có tiền, mà chính họ lại cũng muốn trở thành kẻ có tiền."

"Ảnh thú thật sự thực thích hợp làm đạo tặc sao?" Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: "Đúng vậy! Có người nói, Hồn Sư nào đã khế ước với ảnh thú, thì đại biểu vị Hồn Sư kia đã nửa chân đã bước vào hàng ngũ đạo tặc đỉnh cấp."
Sở Diệp có chút ngạc nhiên nói: "Lợi hại như vậy sao?"
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: "Đúng là lợi hại như vậy."
Chỉ nhìn con ảnh thú này đi dù nó chỉ mới là Sĩ cấp, mà đã khiến cho chủ nhân đời trước của cái động phủ này phải bó tay, lần này nếu không phải có Tiểu Bạch, phỏng chừng Tuyết Bảo cũng không thể bắt được nó.

Sở Diệp gật đầu, nói: "Nếu đã lợi hại như vậy, thì càng không thể buông tha."
"Bảo Tiểu Bạch thu nó làm trành thú đi." Tiểu Bạch có huyết mạch hẳn là không đơn giản, nếu có thêm một con trành thú giúp đỡ thì sẽ như hổ mọc thêm cánh.

Sở Diệp gật đầu, nói: "Cũng được chỉ là Tiểu Bạch có năng lực thu phục nó sao?" Tiểu Bạch chỉ mới cấp 7 a! Mà ảnh thú đã cấp 8!"
Tiểu Bạch nghe Sở Diệp nói, ý thức được chính mình bị xem thường, tràn đầy phẫn nộ mà rống giận với Sở Diệp, sau đó liền phóng ra uy áp huyết mạch với ảnh thú.

Sở Diệp cảm giác được một cổ hơi thở kỳ quái từ trên người Tiêu Bạch, mà cổ hơi thở này đã làm cho Sở Diệp cảm giác được một chút áp lực, giống như là trên người bị đè ép bởi một viên cự thạch.

Ảnh thú có lẽ ý thức được nguy hiểm, bắt đầu kịch liệt giãy giụa.

Tiểu Bạch hổ gầm lên giận dữ, hắc ảnh lại uể oải.

Tiểu Bạch chộp lấy ảnh thú, chặt chẽ đem ảnh thú chộp vào

trong tay.

Ảnh thú giống như cục bột mềm nằm liệt trong tay Tiểu Bạch, Tiểu Bạch có chút đắc ý bắt lấy ảnh thú lắc lắc.

Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch đang bắng hào khí khắp nơi.

Một cái đặc thù ấn ký đặc thù từ trên trán Tiểu Bạch đang truyền lên thân của ảnh thú.

Hắc ảnh không muốn khuất phục, kịch liệt giãy giụa, ảnh thú không muốn trở thành thủ hạ của Tiểu Bạch nên không ngừng huyễn hóa ra các loại hình dạng, một hồi biến thành chim bay, một hồi biến thành cô li, một hồi biến thành cự mãng.....!
Tiểu Bạch do cấp bậc hơi thấp nên khế ước có thì chút hơi quá sức.

Sở Diệp thất vậy liền truyền hồn lực cho Tiểu Bạch, hiệp trợ cho Tiểu Bạch hổ hoàn thành ký kết khế ước.

Hơn nửa canh giờ lúc sau, hắc ảnh giãy giụa càng ngày càng nhỏ, dần dần xụi lơ.

Khế ước sau khi hoàn thành, Tiểu Bạch liền mang theo hắc ảnh, tiến vào hắn Hồn Thất.

“Thế nào?” Lâm Sơ Văn có chút chờ mong hỏi.

Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Khá tốt, hẳn là đang nghỉ ngơi.” Vừa mới hoàn thành khế ước, Tiểu Bạch cùng Mặc Nắm đều yêu cầu thời gian để thích ứng với các loại biến đổi.

Lâm Sơ Văn gật đầu, vừa lòng nói: “Vậy là tốt rồi, việc ảnh thú ngàn vạn lần không thể nói ra."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Ta hiểu, ảnh thú thanh danh quá lớn nếu để mọi người biết ta có một con, vậy sau này nhà ai mất đồ sẽ đổ

lên đầu ta quá."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng là vậy a!"
Sở Diệp bĩu môi, có chút bất đắc dĩ nghĩ: Hắn rõ ràng có được một con Bạch Hổ lợi hại, nhưng lại chỉ có thể ngụy trang thành một con mèo, rõ ràng có một con ảnh thú, lại chỉ có thể cất giấu, hắn có cả đóng bảo bối vậy mà chỉ có thể che dấu, đúng là làm khó cho hắn.

Sở Diệp đánh cái ngáp, nói: “Chúng ta trở về nghỉ ngơi đi.” Lăn lộn nhiều ngày như vậy, cuối cùng cũng đã công đức viên mãn, vừa lúc có thể hảo hảo nghỉ ngơi.

“Cũng được."
Sở Diệp sau khi dùng xong một lọ dược tề linh hồn, liền nặng nề tiến vào mộng đẹp, một giấc ngủ dậy, thần thanh khí sảng, tâm thần thoải mái hơn.

Tiểu Bạch thu phục được trành thú, thực lực cũng tăng nhiều, thực lực của Sở Diệp cũng nương theo đó mà tăng trưởng lên không ít.

Trành thú có cấp bậc so với Tiểu Bạch cao hơn một ít, khế ước sau khi thành lập, lực lượng của trành thú đang không ngừng chảy vào trong thân thể Tiểu Bạch, Tiểu Bạch nhờ đó mà cấp bậc đã dâng lên rất nhanh.

Sở Diệp còn cho rằng Tiểu Bạch sẽ ở Hồn Thất nghỉ ngơi thêm vài ngày, không nghĩ tới chỉ sau một ngày thì đã đi ra.

Thu một con trành thú, sức ăn của Tiểu Bạch liền tăng lên không ít, Sở Diệp hoài nghi có phải là phần đồ ăn giành cho Mặc Nấm cũng đã bị Tiểu Bạch ăn luôn.

Sở Diệp nhìn tiểu lão hổ ăn hết trăm mấy cân thịt bò man huyết thầm nghĩ: Tiền cơm tháng sau của Tiểu Bạch chất là phải tăng

lên rồi."
Tiểu lão hổ thở hổn hển ăn thịt, nhìn Sở Diệp một cái, bất mãn nói: “Ngươi nhìn cái gì đấy?"
Sở Diệp nhìn tiểu lão hổ, nói: “Tiểu Bạch, ngươi không cần ăn gian, một mình ngươi định ăn luôn phần của Mặc Nấm hả."
Tiểu lão hổ nhăn cái mũi, nói: “ Mặc Nắm không thích ăn thịt."
Sở Diệp nhíu mày, nói: “Vậy không đúng, nó không thích ăn thịt, vậy vì cái gì mà bắt Thảo Dược Gà?"
Tiểu lão hổ nhàn nhạt nói: "Mặc Nắm không phải thích ăn gà, chỉ là thích linh khí trên người Thảo Dược Gà thôi, so với gà bình thường thì Thảo Dược Gà có linh khí tương đối nồng đậm."
Sở Diệp gật đầu, tỏ vẻ đã hiểu, nếu chỉ là linh khí, thì cũng không quá khó tìm.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn một cái, có chút tò mò nói: “Sơ Văn, ngươi biết ảnh thú thích ăn cái gì sao?"
Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Hẳn là không kén ăn đâu, bất quá, ta từng nghe nói một ít trành thú rất thích huyền âm chi khí, nếu hấp thu đủ huyền âm chi khí, là có thể đủ tiến giai."
“Huyền âm chi khí sao? Đồ vật kia giống như có chút hiếm lạ a!” Sở Diệp có chút phát sầu nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy!"
“Ngày mai, chúng ta đi trong thành nhìn xem.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hảo a! Cũng lâu rồi chúng ta không đi dạo."
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cùng đi một vòng Lưỡng Giới Thành, mà huyền âm chi khí tương đối đặc biệt, nên hai người cũng không có thu hoạch gì.

Lâm Sơ Văn suy xét một phen, mang theo Sở Diệp đi chợ đen, mua một ít đồ vàng mã.

Cái gọi là đồ vàng mã là một ít đồ vật được lấy từ mộ táng.

Đồ vàng mã do bị chôn dưới đất quá lâu, sẽ lây dính không ít âm khí, mà âm khí thì đối với một ít Hồn Thú nhỏ yếu mà nói là thứ phi thường bất lợi.

Một ít Hồn Thú nếu ở cùng đồ vàng mã quá lâu sẽ ảnh hưởng tới sức khỏe, thậm chí là sẽ chết, nhưng loại này âm khí lại đối với một ít Hồn Thú đặc thù mà nói lại là thứ đại bổ.

Lâm Sơ Văn cũng không biết Mặc Nắm có thích đồ vàng mã hay không, bất quá, mua thử cũng không sao..

Chương 117: Đồ Ăn Của Mặc Nắm

Editor: Tĩnh
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở trên phố đi dạo một vòng, rồi trở lại động phủ.

Sở Diệp sau khi trở lại động phủ, liền đem đồ vàng mã giao cho Mặc Nắm.

Mặc Nắm ôm đồ vàng mã mà Sở Diệp đưa, thập phần hưng phấn.

Từ khi vùng Tiểu Bạch ký kết khế ước, hồn lực trong cơ thể Mặc Nắm, đã chậm rãi chảy vào thân thể Tiểu Bạch, khiến hồn lực của nó đang dần bị hao tổn, Mặc Nắm còn nghĩ nó thật xui xẻo khi bị Sở Diệp bắt.

Nhưng nay đã có đồ ăn bổ sung, hồn lực của Mặc Nắm cũng đã từ từ khôi phục, không còn cảm giác hư thoát như trước nữa.

Trong số đồ vàng mã mà Sở Diệp, có nhiều nhất là âm ngọc được mai táng dưới mặt đất, Mặc Nắm thích nhất cũng là cái đó.

Trong những viên âm ngọc đó có những viên có phẩm chất rất tốt, nhưng do bị mai táng lâu ngày dưới đất, nên chất ngọc đã bị biến chất.

Âm khí bên trong âm ngọc sau khi bị Mặc Nắm hấp thu, thì

những viên ngọc đó đã trở nên thuần tịnh như lúc đầu.

Ngọc thạch nếu đã trở nên thuần tịnh thì đối với Mặc Nắm mà nói không có cái gì tác dụng, nhưng nếu là qua tay bán đi, thì lại có thể bán ra với giá cao.

Lâm Sơ Văn cầm lấy viên âm ngọc đã bị Mặc Nắm hấp thu xonh, tâm tình không tồi nói: “Âm khí của viên ngọc thạch đã bị hấp thu hết, mà linh khí của viên ngọc giờ đây rất nồng đậm a!" Lâm Sơ Văn mua âm ngọc tốn 7000 đồng vàng, nếu giờ đem những viên đã được Mặc Nắm ăn đem đi bán ra thì ít nhất cũng được một vạn hai.

“Ngươi gần đây không phải ở nghiên cứu bố trí sinh cơ trận sao? Có thể dùng loại ngọc này thử xem xem.” Lâm Sơ Văn đề nghị nói.

Sinh cơ trận là trận pháp giúp cho quá trình sinh trưởng của linh thảo thuận lợi hơn, một ít đại tông môn đều sẽ ở dược viên trong tông mà bố trí loại này trận pháp.

Sinh cơ trận cao cấp còn có thể đem tốc độ tăng trưởng của linh thảo sinh đề cao lên mấy lần, mà sinh cơ trận cũng là một trong số các truyền thừa mà Sở Diệp lấy được từ Tử La Tông.

Sinh cơ trận cũng phân từ thấp đến cao, mà Sở Diệp gần đây đang suy xét luyện tập thử nghiệm với sinh cơ trận sơ cấp.

Nhưng bố trí sinh cơ trận yêu cầu cần phải có ngọc thạch mà mà còn phải là loại ngọc thạch có phẩm chất cao.

Nhưng giá ngọc thạch cũng không rẻ.

Ngọc thạch giá cả vừa mất lại còn không phải quá dễ mua.

Nếu là âm ngọc thì liền bất đồng, thứ này số lượng thật ra cũng

không nhiều lắm, nhưng lại có ít người mua, nhưng nếu bọn họ muốn mua thì giờ là phù hợp nhất.

“Có thể suy xét.” Sở Diệp gật đầu, trên thực tế, ngọc trụy không gian cũng yêu cầu ngọc thạch để thăng cấp, nhưng hắn sợ tuy rằng âm khí trong ngọc thạch đã đi bị tinh lọc.

Nhưng Sở Diệp cũng không dám tùy tùy tiện tiện đem thứ này để vào trong không gian, một khi lỡ làm ô nhiễm linh tuyền, vậy thì tổn thất lúc đó không biết lấy gì mà bù đắp.

Mà nay vừa hay có thể đem số ngọc thạch này làm tài liệu cho bài trận, dù có thất bại, thì tổn thất cũng không lớn.

Lâm Sơ Văn có chút chờ mong nói: “Nếu loại ngọc thạch này có công dụng như ngọc thạch bình thường thì càng tốt."
Sở Diệp gật đầu, thầm nghĩ: Nếu, loại ngọc thạch này hiệu dụng giống như ngọc thạch bình thường thì chúng ta lại sẽ có thêm một cách kiếm tiền.

Mặc Nắm chỉ tốn một tháng, thì đã đem tất cả số đồ vàng mã có ẩn chứa âm khí mà Sở Diệp đưa cho, hấp thu hết âm khí.

Mặc Nắm lúc đầu thoạt nhìn giống như một đoàn sương xám, nhưng Sở Diệp giờ lại cảm thấy từ sau khi Mặc Nắm hấp thu âm khí thì nó đã ngưng trọng hơn rất nhiều.

Có một ít đồ vàng mã sau khi bị hấp thu hết âm khí, nhưng lại không có tác dụng với Sở Diệp, nêm Sở Diệp đã đem bán đi, còn kiếm lời được ba vạn đồng vàng, Sở Diệp dùng này số tiền, lại mua một đám đồ vàng mã.

Sở Diệp trước còn lo lắng Mặc Nắm cũng thích ăn Thảo Dược Gà, thì kinh tế sẽ gặp gánh nặng, kết quả không nghĩ tới Mặc Nắm không phải thú tiêu kim, mà còn là mèo chiêu tài a!

Phát hiện Mặc Nắm là một con hảo Hồn Sủng, nên giờ đây ánh mắt Sở Diệp nhìn Mặc Nắm lại ánh mắt vẻ hiền lành hơn rất nhiều.

Trong viện, Tiểu Bạch có chút bất mãn nên đang rít gào với Sở Diệp.

Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, có chút bất đắc dĩ nói: “Này lại làm sao vậy a?
Tiểu Bạch tràn đầy lên án nhìn Sở Diệp, oán giận Sở Diệp bất công, Mặc Nắm gần đây được Sở Diệp cấp cung cấp đồ ăn ngon liên tục, khi Sở Diệp đi ra ngoài lại quên mua thịt cho nó, thật sự quá phận, hắn chính là Bạch Hổ, là Cực phẩm yêu thú, Sở Diệp thật quá đáng, khi dễ Cực phẩm yêu thú.

Sở Diệp như vậy vừa nghe, bỗng nhiên cảm thấy chính mình đúng là có hơi quá mức, nhưng khi nghĩ lại lại không cảm thấy như vậy.

“Không giống nhau, ngươi ăn chính là thịt, ăn hết rồi thì liền không còn gì, còn Mặc Nắm ăn chính là âm khí, ăn xong rồi, thì những cái đó sẽ thành pháp khí ngược lại còn càng đáng giá, nhân gia người ta càng ăn càng ăn giàu, còn ngươi càng ăn thì càng nghèo."
Tiểu Bạch hổ nghe được Sở Diệp biện giải, tràn đầy phẫn nộ trừng mắt nhìn Sở Diệp, chỉ trích Sở Diệp trong mắt chỉ có tiền, cả đầu óc cũng chỉ biết tiền, đâu phải có tiền là hay.

Sở Diệp có chút vô ngữ nhìn Tiểu Bạch, nói:.

“Có tiền có gì không tốt a!” Có tiền mới có thể mua đồ ăn ngon, lời nói mới có tác dụng, không có tiền thì cuộc sống làm sao mà thoải mái, phải không?
Tiểu Bạch nổi trận lôi đình nói: “Rất nhiều nữ tu đều không thích nam nhân coi tiền như mạng, đúng là tục tằng."
Sở Diệp thầm nghĩ: Tiểu Bạch rốt cuộc vẫn là còn quá nhỏ, nhìn

vấn đề chính là không toàn diện.

Nữ tu không thích nam nhân coi tiền như mạng sao? Nữ tu chỉ là không thích những kẻ keo kiệt thôi, còn nếu đối với nam nhân coi tiền tài như mạng mà lại ra tay rộng rãi thì lúc đó nữ nhân thi nhau mà chạy theo.

“Ngươi biết cái gì a! Nữ tu thích nhất chính là người giàu có.” Sở Diệp vẫy vẫy tay nói.

Tiểu Bạch hổ căm giận nói: “Ta như thế nào không hiểu, ta hiểu nữ nhân thích nam nhân nhiều tiền thì cũng là kẻ tục tằng."
Sở Diệp: “……”
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, lắc đầu, nói: “Mặc Nắm là do chính ngươi muốn thu làm cấp dưới a! Giờ ta giúp ngươi dưỡng, ngươi còn không cao hứng.”

Tiểu Bạch lòng tràn đầy không cam lòng, lại không biết như thế nào biện giải, quay đầu bỏ đi.

Lâm Sơ Văn đi tới bên cạnh Sở Diệp, có chút bất đắc dĩ nói: “Lại cùng Tiểu Bạch nháo cái gì đấy?"
Sở Diệp có chút vô tội nói: “Không phải ta muốn cùng nó nháo a! Là Tiểu Bạch vô cớ gây rối a! Nó ăn dấm với Mặc Nắm.

Mặc Nắm chính là trành thú của Tiểu Bạch a! Nếu thực lực của Mặc Nắm tăng lên thì Tiểu Bạch nhưng nó lại không hiểu còn đi phân bì với Mặc Nắm đúng là thiếu kiến thức!"
Lâm Sơ Văn: “……”
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Không biết, Mặc Nắm trừ bỏ thích ăn âm khí, còn thích ăn cái gì không.

Tuy đồ vàng mà không được Hồn Sư trọng dụng lắm, nhưng nếu hắn cứ thu mua liên tục thì chất chấn sẽ bị người ta nghi ngờ.

Hắn nếu cư mua quá thường xuyên như vậy, rất dễ dàng dẫn tới người ta chú ý, đồ vàng mã tuy giá cả cũng không thấp, nhưng Sở Diệp có thể đem đồ vàng mã tinh lọc, sau đó đem ra ngoài bán lại, nhưng trên thị trường tin tức đều lan truyền rất nhanh.

Mà hắn mua vào bán đi qua thường xuyên, cũng sẽ dễ dàng làm người liên tưởng đến hắn có biện pháp tinh lọc đồ vàng mã, nếu tin tức này bị bại lộ đi ra ngoài, sẽ gây ra gắt rối cho bọn họ.

Lâm Sơ Văn cười, nói: “Để ta thử xem xem có thể phối chế ra vài loại dược tề có thuộc tính âm xem sao."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Như vậy cũng được.” Chỉ ăn một loại đồ ăn mãi dễ dàng tạo ra sự mất cân đối trong dinh dưỡng, nếu Mặc Nắm có thể thích dược tề thì thật ra cũng là một chuyện tốt.

Lâm Sơ Văn cũng đã một năm không có bán dược tề, nhưng trình độ dược tề lại so với một năm trước đã tiến bộ.có nhảy vọt.

Lâm Sơ Văn chỉ tốn một ngày thời gian, liền luyện chế ra ba loại dược tề thuộc tính âm.

Tiểu Bạch nói, Mặc Nắm rất là kén ăn, cho nên Lâm Sơ Văn sợ dược tề không hợp khẩu vị của Mặc Nắm, nên đã cố ý luyện chế ra thêm vài loại dược tề dự bị, nhưng ngoài dự liệu Lâm Sơ Văn, Mặc Nắm đối mỗi loại dược tề đều rất thích.

Đại khái là bởi vì yêu ai yêu cả đường đi, ăn xong dược tề, Mặc Nắm liền hóa thành bộ dạng của tiểu hồ ly, rồi nhảy một đoạn vũ đạo cho Lâm Sơ Văn coi.

Sở Diệp nhìn ở Mặc Nắm ở trước mặt Lâm Sơ Văn hất đuôi lắc lắc cái mông thì có chút vô ngữ.

Lâm Sơ Văn vỗ vỗ tay, nói: “Tiểu mặc nhảy thật tốt."
Mặc Nắm ngoan ngoãn ngồi ở trước mặt Lâm Sơ Văn, có chút lấy lòng lắc lắc cái đuôi.

Sở Diệp chớp chớp mắt, nói: Mặc Nắm giống như rất thích hóa thành Tuyết Bảo a!
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hình như là vậy a!”
Sở Diệp thầm nghĩ; Tuyết Bảo cùng Tiểu Bạch không hợp, Mặc Nắm lại thích hóa thành Tuyết Bảo, đây là trùng hợp sao, hay là cố ý vì Tiểu Bạch mà mách lẻo a! Nhất định là vì thay Tiểu Bạch mách lẻo đi.

Lâm Sơ Văn luyện chế không ít dược tề, lại không thể bán.

Rốt cuộc có chút mất mát, khó có được Mặc Nắm thích dược tề của hắn, nên đã khơi dậy niềm đam mê luyện dược của Lâm Sơ Văn.

Lâm Sơ Văn cả ngày luyện ra không ít các loại dược tề khác nhau cho Mặc Nắm, chỉ sau không đến nửa tháng, cuối cùng Lâm Sơ Văn cũng luyện chế ra mười mấy loại dược tề thích hợp với Mặc Nắm.

Mặc Nắm trong nữa tháng qua ngày nào cũng uống dược tề để tẩm bổ.

Dưới tác dụng của dược tề, hồn lực của Mặc Nắm, tuy rằng vẫn có một bộ phận chảy về phía Tiểu Bạch, nhưng thực lực cũng không có lùi lại, ngược lại còn vững bước bay lên.

Mặc Nắm được chỗ tốt, Tiểu Bạch cũng được lợi không nhỏ.

Lâm Sơ Văn đối Mặc Nắm để bụng như vậy, liền chọc đến Sở Diệp có chút ghen ghét.

……!
Lâm Sơ Văn cùng Mặc Nắm càng ngày càng thân thiết, một ngày, Sở Diệp đi ra liền nhìn thấy Lâm Sơ Văn cùng Mặc Nắm

đang nói cái gì đó, mà nhìn thấy không khí của hai cũng rất tốt.

“Các ngươi đang nói cái gì đấy?"
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp một cái, nói: “Ta nghe không hiểu."
Ngôn ngữ của Hồn Sủng rất đa dạng, nên chỉ có Hồn Sủng Sư cùng với Hồn Thú của chính mình tâm ý tương liên, mới có thể dễ dàng biết được ý tứ của đối phương, nhưng nếu cùng người khác giao lưu thì đó là đều không có dễ dàng.

Bất quá, Hồn Sủng cùng Hồn Sủng giao lưu, thù lại tương đối dễ dàng, “Tiểu điệp nói, Tiểu Mặc giống như muốn mời ta đi đến nhà hắn."
Sở Diệp rầu rĩ nói: “Hắn mời ngươi đi nhà hắn a!"
Sở Diệp ám đạo; hắn mới là chủ nhân của Mặc Nắm a! Vậy mà Mặc Nắm không mời hắn ngược lại lại mời Lâm Sơ Văn, đây là sao!
Sở Diệp có chút tò mò nói: “ Hang ổ của gia hỏa ở nơi nào?”
Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Không biết, bất quá, nó nói là sẽ mang chúng ta đi."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Vậy đi thôi."
Sở Diệp đối với hang ổ của Mặc Nắm cũng khá là tò mò.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi theo Mặc Nắm tiến vào cánh đồng hoang vu, hai người bôn ba hơn một ngày, cuối cùng cũng tới địa điểm.

Sào huyệt của Mặc Nắm có âm khí rất nặng, một khi tới gần liền cho người ta một loại cảm giác âm trầm quỷ dị.

“Mặc Nguyên Thảo.” Vừa mới vào sơn động, Lâm Sơ Văn liền có phát hiện.

Mặc nguyên thảo là chủ dược của một loại dược tề thuộc tính âm.

Lâm Sơ Văn trước đó có đi đến không ít cửa hàng dược liệu lớn ở

Lưỡng Giới Thành để dò hỏi nhưng không có cửa hàng nào có.

“Hái được chưa?” Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn nhăn mày, nói: “Còn chưa thành thục."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Cái này không sao cả.” Sở Diệp đem vài cọng Mặc Nguyên Thảo nhổ trồng vào không gian.

Không gian giờ đây vẫn luôn đang thăng cấp, lúc ban đầu, khi nhổ trồng linh thảo vào không gian thì tỉ lệ tử vong của linh thảo vẫn là rất cao, sau đó Sở Diệp phát hiện sau khi không gian thăng cấp, thì thảo dược được nhổ trồng vào không gian có sống suất càng ngày càng cao.

Mà số Cửu Vĩ Hồ Thảo mà trước đó Sở Diệp nhổ trồng trong không gian nay tốc độ sinh trưởng cũng đã tăng nhanh rất nhiều.

Sở Diệp cảm thấy dựa theo cái tốc độ này, thì việc dùng Cửu Vĩ Hồ Thảo để nuôi dưỡng một con Thảo Dược Gà, hẳn là đã có thể chính thức suy xét tiến hành.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi theo Mặc Nắm đi vào sơn động, bên trong sơn động cất giấu không ít thứ lung tung rối loạn đồ vật, nhìn có chút giống tiệm tạp hóa.

Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Tất cả mấy thứ ở đây đều là thứ Mặc Nắm thích sao."
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Cũng không phải tất cả đều là thứ nó thích, hẳn là nhìn thấy cái gì thì lấy cái đó vậy mà."
Sở Diệp: “.....” Chẳng lẽ đây là cái gọi là tặc không đi tay không về sao? Mặc kệ thế nào, nếu đã đi đến đây thì nhất định phải lấy được thứ có ích mang về.

“Lý.” Lâm Sơ Văn ở bên trong động phủ phát hiện một khối lệnh

bài.

“Đây hẳn là đồ vật của chủ nhân đời trước của động phủ mà chúng ta mua Lý gia!"
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Ta thấy là đúng rồi."
Sở Diệp đi khắp nơi tìm một vòng, tìm được một ít cục đá đủ mọi màu sắc, một ít thảo dược đã khô héo từ lâu, còn có một ít pháp khí cấp thấp cùng một ít quần áo vụn vặt.

Sở Diệp suy đoán đây hẳn là những thứ mà Mặc Nắm lấy từ Lý gia, Sở Diệp thầm nghĩ: Khó trách Lý gia tại sao lại vứt bỏ việc tiếp tục lùng bắt Mặc Nắm, gia hỏa này giống cái đang thu rác vậy, trộm đồ vật thì lung tung rối loạn, nếu chỉ vì chút đồ này mà động can qua cũng không quá tốt.

Số đồ vật trong động của Mặc Nắm cũng là đồ lâu năm, bọn họ nghi ngờ Mặc Nắm trước kia từng có chủ nhân, sau khi Lâm Sơ Văn đi một vòng kiểm tra cũng phát hiện ra không ít thứ nhưng cũng không biết mấy thứ đó sử dụng ra sao.

Sở Diệp tìm túi trữ vật đem tất cả đồ vật có giá trị thu lại, rồi ném cho Mặc Nắm tự bảo quản.

Mặc Nắm mới vừa trở lại động phủ, túi trữ vật đã bị Tiểu Bạch đoạt lấy, Sở Diệp đồng tình Mặc Nắm một phen nhưng cũng không quản.

Tiểu Bạch từ trong túi trữ vật của Mặc Nắm tìm được một ít xương cốt, ôm xương cốt đi tìm Sở Diệp.

Sở Diệp nhìn xương cốt, nói: “Ngươi muốn ta rèn luyện ra số xương cốt này?”
Tiểu Bạch gật đầu, nói: “Đúng vậy.” Tiểu Bạch tỏ vẻ ở Mặc Nắm số xương cốt Mặc Nắm cất giữ cũng có chút gia trị.

Sở Diệp cầm xương cốt, tìm tiểu hồ ly, nhờ tiểu hồ ly lấy dị hỏa

ra rèn luyện ra xương cốt, tiếp nhiệm vụ tiểu hồ ly cẩn trọng rèn luyện thú cốt sau ba ngày rốt cuộc cũng công đức viên mãn, rèn luyện ra mười phần cốt tủy.

Lâm Sơ Văn đổ cốt tủy vào một cái chai, đưa cho Sở Diệp, nói: “Của ngươi."
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói: “Vậy mà tốn nhiều ngày như vậy, nhìn dáng vẻ thú cốt này chất là rất bất phàm a! Ít nhất cũng là Chiến Tướng thú."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng.

Tiểu hồ ly có nói qua với ta trong lúc nó ngao luyện cốt tủy có gặp một khúc là của Hồn thú Hổ tộc Vương cấp."
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói: “Vương thú? Mặc Nắm như thế nào lại có xươmg cốt của Vương cấp Hồn thú?"
“Có lẽ là từ kho nhà ai rồi bị nó thuận tay lấy đi.” Lâm Sơ Văn nói.

“Ở Lưỡng Giới Thành, mà cũng có gia tộc có thể có được xương cốt của Hồn thú Vương cấp sao?”
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Ngươi không cần xem thường nhóm gia tộc đó a! Rất nhiều gia tộc có được không ít thứ quái lạ cũng là chuyện bình thường.” Trước đó, Tử La Tông huỷ diệt, thì đã chết hai con Hồn thú Vương cấp, Hồn Tinh tuy khó có được, nhưng xương cốt lại không ít, hẳn là đã phân cho không ít gia tộc.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Cũng có thể.” Một ít gia tộc sừng sững mấy trăm năm không ngã, mặc dù xuống dốc, nhưng nội tình cũng không phải cho hắn cùng Lâm Sơ Văn so sánh.

Tiểu Bạch có được cốt tủy, thập phần hưng phấn, phân mấy ngày thời gian, đem cốt tủy hấp thu vào thân thể, hấp thu cốt tủy của Hồn thú Vương cấp đã trợ giúp cho thực lực của Tiểu Bạch có không nhỏ tiến bộ.

Sở Diệp nhìn thực lực của Tiểu Bạch lại tiến bộ, Sở Diệp lại lần nữa cảm thán Mặc Nắm đúng là một con mèo chiêu tài..

Chương 118: Quan Hệ Giữa Hồn Sủng

Editor: Tĩnh
Động phủ nội.

Tiểu Ngân bay vây quanh Sở Diệp, trong miệng không ngừng ong ong nhắc mãi cái gì, thanh âm nghe rất là u oán.

Lâm Sơ Văn đã đi tới, có chút tò mò nói: “Tiểu Ngân đang làm gì đấy?”
“Nó đang hát tuồng."
Lâm Sơ Văn có chút kỳ dị nói: “Tiểu Ngân cũng biết hát tuồng sao?"
Sở Diệp gật đầu, nói: “Thì nó đang hát đó a!” Hắn cũng là vừa mới biết Tiểu Ngân cũng biết hát tuồng, xướng lên còn đầy nhịp điệu, bất quá, nếu không phải là hắn cùng Tiểu Ngân tâm ý tương liên, thì cũng chỉ nghe được chính là ong ong ong, ong ong ong……!
Lâm Sơ Văn có chút tò mò nói: “Tiểu Ngân xướng cái gì?”
“Chỉ thấy tân sủng cười, không thấy cũ sủng khóc."
“Lang a lang, ngươi là tên lòng lang dạ thú, kiếp sau ngươi làm Hồn Sủng, ta làm Hồn Sư."
“Từ xưa Hồn Sủng toàn bạc mệnh, Hồn Sủng một cái tới, một cái lại đi.”
Lâm Sơ Văn: “……"
Sở Diệp xoa xoa cái trán.

Do Mặc Nắm tương đối đặc thù, nên trong khoảng thời gian này,

hắn xác thật đã tốn không ít tâm tư ở trên người Mặc Nắm, nên thật ra có chút xem nhẹ Tiểu Ngân.

Lâm Sơ Văn nhìn qua Tiểu Ngân, Tiểu Ngân bị Lâm Sơ Văn nhìn có chút ngượng ngùng, nên đập cánh bay lên đầu Sở Diệp.

Sở Diệp bị Tiểu Ngân đè lên đầu nên có chút đau.

Trách qua trách lại thì cũng trách hắn không dụng tâm, không chịu mua đồ ăn khác chỉ biết mua có mấy thứ ý như nhau.

Sở Diệp đem Tiểu Ngân từ trên đầu lấy xuống rồi nói: “Tiểu Ngân, ngươi là lão đại a! Mà trong tất cả Hồn Sủng mà ta khế ước thì ngươi là lợi hại nhất, ta cũng xem trọng ngươi nhất, bất quá, ngươi đã trưởng thành, có thể tự lập tự cường, càng phải biết tự mình tự lập.

Ngươi chính là lão đại a! Có trách nhiệm vì các Hồn Sủng khác mà làm tấm gương."
Tiểu Ngân nghe Sở Diệp nói xong, suy nghĩ một phen, gật gật đầu, coi như đã tán đồng với những lời mà Sở Diệp đã nói.

Hắn vẫn không nên đi so đo với một quả cầu lông và Mặc Nắm, vẫn là hắn đáng tin cậy nhất, cũng biết kiếm tiền nhất, hắn không nên cùng hai con Hồn Sủng còn chưa đến Chiến Tướng mà tranh giành tình cảm.

Tiểu Ngân bị tẩy não thành công, tràn đầy đắc ý mang theo ong đàn bay đi ra ngoại thải mật.

Sở Diệp thấy Tiểu Ngân mang theo ong đàn đi ra ngoài tiếp tục công tác, thì có chút đắc ý, nuôi dưỡng Hồn Thú vẫn yêu cầu có chút kỹ xảo, giải hòa cho Hồn Sủng trước khi mâu thuẫn xảy ra, cũng yêu cầu phải có thủ đoạn a!
Lâm sơ có chút kỳ quái nói: “Tiểu Ngân làm sao biết hát tuồng vậy.”

Sở Diệp nghiêng đầu, nói: “Ta cũng ngoài ý muốn a!”
Lưỡng Giới Thành đúng là có không ít trà lâu an bài hát tuồng, bất quá Tiểu Ngân hình như chưa đi đến đó bao giờ a! Ngày thường, Tiểu Ngân trừ bỏ ở động phủ, chính là đi dã ngoại phóng ong, ở dã ngoại thì hẳn là không có ai hát tuồng mới đúng.

Lâm Sơ Văn bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, đột nhiên nhanh trí nói: “Có lẽ là……!Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ."
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ, có cả công năng hát tuồng sao?”
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hẳn là có, bất quá, nghe diễn là phải bỏ tiền, người bình thường sẽ không dùng tới cái công năng này."
Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ, có không ít công năng kèm theo, nhưng có rất nhiều công năng đều rất râu ria, người bình thường đều sẽ không dùng.

Còn có không ít người, cùng giống như Sở Diệp tuy rằng dưỡng Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ, nhưng lại không biết Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ có mang thêm công năng khác.

Sở Diệp mắt trợn trắng, nói: “Tạo nghiệt a!” Hắn còn đang thắc mắt tại sao tích phân trong tin tức tạp lại dùng nhanh như vậy? Nguyên lai là do như vậy.

Hắn mua Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ tốn không đến 5000 đồng vàng a! Nhưng vì cấp Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ bổ sung tin tức đã tốn tới một vạn đồng vàng.

Sở Diệp lắc đầu, thầm nghĩ: Thôi, mấy đứa nó cả ngày chỉ ở trong động phủ.

Sợ là cũng nhàm chán, có Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ tiêu khiển một chút cũng tốt, bất quá, chỉ sợ đám tiểu quỷ này cả ngày

nghe mấy cái kịch não tàn cẩu huyết kịch, sợ là sẽ nhầm đường lạc lối a!"
Sở Diệp cảm thấy chính mình cần phải đi mua một ít vở kịch có ý nghĩa thúc đẩy sự phấn đấu, để chi Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ hát cho đám nhóc kia nghe.

.....!
Lại tới đầu tháng, Sở Diệp mang theo mười lăm con Long Ngư đi Nhất Phẩm Cư.

Long Ngư giá cả sang quý, bất quá, Lưỡng Giới Thành vẫn có không ít người nguyện ý mua.

Sở Diệp cung cấp Long Ngư phẩm chất thượng thừa, ở Nhất Phẩm Cư một lần là nổi tiếng, tháng trước số Long Ngư Sở Diệp đưa đến tiệm chỉ cần ba ngày liền bán sạch sẽ.

Tư Thần nhìn Sở Diệp, oán giận nói: “Sở thiếu có thể cung thêm một ít Long Ngư không, thật sự là không đủ bán a!"
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói; “Không đủ bán sao?” Theo hắn biết, Nhất Phẩm Cư bán Long Ngư 6000 đồng vàng một con, giá này so với giá thu vào rẻ hơn mấy lần, mà giá bán ra thì trên trời, vậy mà cũng có người đến tranh mua.

“Hoàn toàn không đủ a!” Tư Thần nói.

“Mỗi lần đem ra thì đã bị mấy đệ tử thế gia đoạt hết."
Sở Diệp nghe xong liền minh bạch, thầm nghĩ, vô luận ở nơi nào thì những kẻ đua đòi đều sẽ tồn tại, người tới ăn cá chưa chắc thật sự đã thích ăn cá.

“Long Ngư khó dưỡng, chờ thêm một đoạn thời gian rồi lại nói.” Sở Diệp nói.

Tư Thần gật đầu, nói: “Có thể, Sở thiếu Thảo Dược Gà thật sự không bán sao?”

Sở Diệp lắc đầu, nói: “Ta dưỡng Thảo Dược Gà cũng chỉ có mấy con, số lượng trước sau không hề tăng lên, mà gà còn phải lưu lại để đẻ trứng, thật sự là không thể bán a!"
Tư Thần cười cười, nói: “Sở thiếu nói Thảo Dược Gà số lượng không thể đi lên, chẳng lẽ không phải bởi vì bị hồ ly ăn sao?"
Sở Diệp cười cười, không có đáp lời.

Trong nhà dưỡng không ít các chủng loại gà khác nhau, nhưng Tuyết Bảo thích nhất vẫn là Thảo Dược Gà, thường thường thì đều sẽ phải ăn một con, phương pháp kiếm tiền có ngàn vạn loại, cũng không cần thiết đi động đến đồ ăn bảo bối của Tuyết Bảo.

.....!
Rừng đào.

Sở Diệp đứng ở dưới cây đào, hái được một quả đào đưa vào trong miệng, một cổ hương vị ngọt ngào tràng ra.

Sở Diệp hái được mười mấy quả đào, xách vào đại sảnh.

Bên trong đại sảnh, tiểu hồ ly vây quanh Lâm Sơ Văn nhảy tới nhảy lui, Lâm Sơ Văn bất đắc dĩ nhìn tiểu hồ ly đang tràn đầu quán khí.

Lâm Sơ Văn muốn trấn an tiểu hồ ly, nhưng tiểu hồ ly lại có vẻ có bạo phát.

Sở Diệp đi vào phòng, đem quả đào đưa cho Lâm Sơ Văn, “Quả đào chín, hương vị không tồi."

Lâm Sơ Văn tiếp nhận quả đào, nếm một cái.

“Hương vị không tồi, một hồi đưa đến Tiền gia, Hồ gia một ít đi."
Sở Diệp lợi dụng Mặc Nắm tinh lọc hồn ngọc, nên thành công bố trí được Sinh cơ trận ở rừng đào.

Có trận pháp phụ trợ, cây đào trong rừng đào sinh trưởng càng tốt hơn trước rất nhiều, vốn cây đào hẳn là phải qua mấy tháng mới có thể kết quả, bất quá, có trận pháp cùng linh tuyền phụ trợ, nên đã kết quả sớm.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Cũng hảo.” Cái gọi là bà con xa không bằng láng giềng gần, quả đào có thể bán, nhưng cũng bán không được giá cao, nếu lấy ra tặng, vừa lúc có thể củng cố một chút quan hệ.

“Tiểu hồ ly làm sao vậy, thoạt nhìn không cao hứng."
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp thở dài, nói: “Tuyết Bảo nói, Thảo Dược Gà lại thiếu mất một con.”
Sở Diệp chớp chớp mắt, nói: “Lại mất một con, chẳng lẽ lại có tặc?”
Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Nơi nào có nhiều tặc như vậy a! Hẳn là nó đếm sai đi.”
Không có đếm sai, tiểu hồ ly có chút tức giận gào hai tiếng, chạy đi ra ngoài.

Sở Diệp nhìn Tuyết Bảo chạy đi, lắc đầu, nói: “Tuyết Bảo hẳn là sẽ không đếm sai, có lẽ là Tiểu Bạch hoặc là Mặc Nắm ăn.

Trên đời này Hồn Thú giống Mặc Nắm rốt cuộc không nhiều lắm, mà động phủ bọn họ phòng thủ vẫn rất nghiêm mật, nên không phải là ngoại tặc, vậy chỉ còn là nội tặc.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Có lẽ là vậy, Tuyết Bảo ăn nhiều Thảo Dược Gà như vậy, ăn ít đi mấy con cũng không sau."
Sở Diệp: “.....” Sơ Văn cũng cảm thấy gà là do Tiểu Bạch hoặc Mặc Nắm ăn, cho nên mới ngại không truy cứu sao?
.....!
Sở Diệp đi tìm Tiểu Bạch, Tiểu Bạch hôm nay không có giống như thường ngày là chơi đại thiết cầu, mà là ở dưới tàng cây không ngừng hút một chậu linh thảo.

“Tiểu Bạch, ngươi làm gì đâu?” Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch nói.

Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp nhưng cũng không để ý tới Sở Diệp.

Lâm Sơ Văn đi tới, nhìn chậu hoa thảo, có chút ngạc nhiên nói: “Đây là Hoặc Yêu Thảo?"
Sở Diệp bĩu môi, thầm nghĩ: Cái gì mà Hoặc Yêu Thảo, rõ ràng là Dụ Miêu Thảo, đương nhiên Sơ Văn cũng không có nói sai.

Hoặc Yêu Thảo và Dụ Miêu Thảo là cùng một loại, nhưng Dụ Miêu Thảo có cấp bậc thấp hơn Hoặc Yêu Thảo.

Hoặc Yêu Thảo chỉ có tác dụng Hồn Thú họ nhà mèo, nếu hắn nhớ không lầm, thì Bạch Li Miêu tựa hồ rất thích loại thảo này, không nghĩ tới Tiểu Bạch mà cũng thích.

Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch nói: “Tiểu Bạch, ngươi làm sao có thứ này?"
Tiểu Bạch ngẩng đầu, lười biếng nói: “Nhặt được."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Nhặt được a! Cũng không tệ a!”
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, tổng cảm thấy ngữ khí của Tiểu Bạch giống như lộ ra vài phần chột dạ, tuy rằng như thế, Sở Diệp cũng không có nghĩ nhiều.

Hồ gia.

Hồ Kiều xách theo một rổ quả đào, định đưa cho mấy đệ tử trong gia tộc.

Nhưng khi vừa tới gần đã bị một cổ hương vị tinh thuần quấn lấy.

Hồ Kiều thấy đại môn đóng chặt, đẩy cửa ra, nhìn thấy mấy đệ tử trong nhà đang vây quanh một cái nồi to, trong nồi rõ ràng là

một con Thảo Dược Gà.

“Thảo Dược Gà? Nơi nào tới?” Hồ Kiều ninh mày nói.

“Mua."
”Hồ Đông đảo có chút chột dạ nói.

Hồ Kiều có chút nghi hoặc nói: “Mua của Sở Diệp?"
Hồ phi gãi gãi đầu, nói: “Có thể xem như vậy đi.”
Hồ Kiều có chút nghi hoặc nói: “Sở Diệp như thế nào lại nguyện ý bán cho các ngươi?”
Theo nàng biết tuy Sở Diệp bán trứng gà nhưng Thảo Dược Gà thì lại là hàng không bán mà? Nhất Phẩm Cư vài lần muốn mua, nhưng cũng đều bị Sở Diệp cự tuyệt, mà mấy đứa nhỏ trong nhà này mặt mũi, lớn như vậy sao.

Hồ Kiều nhìn vẻ mặt chột dạ của mấy đệ tử, không vui nói: “Rốt cuộc là như thế nào mua được?”
Đám người Hồ Phi đám, không biện pháp chỉ phải nói lời thật.

“Mua lại từ tay Hồn Sủng của Sở thiếu, tạm thời cũng coi như là mua của Sở đi.” Hồ Vân, nói.

Hồ Phi cùng Hồ Vân trước đó không lâu đã thành công khế ước được Hồn Sủng, bắt đầu con đường làm Hồn Sủng Sư, mấy thiếu niên cảm thấy đây là một kiện đại hỉ sự.

Đáng phải chúc mừng, nhưng không biết nên chúc mừng như thế nào? Bọn họ đã suy nghĩ ra vài loại phương án, nhưng đều cảm thấy không tốt, cuối cùng mấy người nghĩ tới góp vốn mua một con Thảo Dược Gà để chúc mừng một chút.

Thảo Dược Gà khó có được, rất nhiều người muốn ăn nhưng đều ăn không được, nếu có thể lộng tới tay, thì xem như cũng có được mặt mũi.

Nếu muốn mua Thảo Dược Gà, thì phải tiếp xúc được với Sở Diệp hoặc Lâm Sơ Văn nhưng bọn họ căn bản là không gặp được người ta, sau đó mấy thiếu niên sau khi trải qua suy nghĩ cặn kẽ, liền quyết định lấy một gốc chậu dụ miêu thảo, lừa gạt Tiểu Bạch.

Có dụ miêu thảo dụ hoặc, Tiểu Bạch lại tiếp tục gây thù với Tuyết Bảo, Tiểu Bạch đáp ứng bán mấy người bọn họ một con Thảo Dược Gà trái phép.

Hồ Kiều nghe xong mấy người nói chuyện, có chút vô ngữ.

“Là các ngươi dụ dỗ con Bạch Li Miêu kia sao?” Hồ Kiều hỏi.

Hồ Phi gật đầu, nói: “Đúng vậy! Mà con Bạch Li Miêu cũng rất lợi hại.” Bọn họ vốn dĩ cũng chỉ là thử một lần, không nghĩ tới lại thành công.

Hồ Kiều: “.....” Giúp các ngươi ăn trộm gà chính là đã lợi hại, bất quá mà có thể từ nơi Tuyết Bảo trộm được gà, cũng không dễ dàng.

“Cô cô, đây là Ngọc Lộ Mỹ Nhân Đào đi.” Hồ Vân nhìn mấy quả đào trong rổ của Hồ Kiều, hai tròng mắt sáng lên, nói.

Hồ Kiều gật đầu, nói: “Đúng."
“Làm sao cô cô có vậy a! Mua sao? Cô cô, ngươi lần này ngài ra không ít máu đi a! Lại còn mua nhiều như vậy.” Hồ Phi nhịn không được nói.

“Không phải ta mua mà là Sở Hồn Sư đưa."
Hồ Vân tràn đầy sùng bái nói: “Sở thiếu thật là người tốt, diện mạo đã soái khí lại còn nhiều tiền, đáng tiếc hắn chỉ thích nam nhân."
Hồ Kiều: “.....”
“Mà hình như bên cạch rừng Linh Thụ Dâu là rừng Ngọc Lộ Mỹ

Nhân Đào đào phải không?" Hồ Vân có chút ngạc nhiên nói.

"Quả nhiên, những cây mà hai vị Hồn Sư bên cạnh chúng ta trồng đều không phải vật phàm."
Người Hồ gia cùng Sở Diệp thường xuyên giao dịch Thịt Heo Tằm, mà Sở Diệp lười đến đi bắt tằm, nên bảo người Hồ gia chính mình qua đây bắt.

Mà nhóm người Hồ gia thì rất có hứng thú với động phủ của Sở Diệp nên mỗi khi như vậy đều tranh nhau đi.

Người Hồ gia trước nay chỉ chú ý đến Linh Thụ Vương Dâu nên cũng không quá để ý tới rừng đào bên cạnh, dù thấy cũng chỉ nghĩ là mấy cây đào bình thường
Hồ Kiều gật đầu, nói: "Chính là chúng."
Hồ Kiều thở dài, trong lòng có chút buồn bực, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn chỉ có hai người, lại có thể đem động phủ xử lý gọn gàng ngăn nắp, vô luận là linh thảo, linh thụ vẫn hay linh thú đều lớn lên cực kỳ tốt, bọn họ Hồ gia động phủ linh mạch, linh điền phẩm chất cũng không kém hơn hai người, nhưng lại là bị xử lý lung tung rối loạn.

Động phủ nội
Sở Diệp cắm eo, có chút hận rèn sắt không thành thép mà nhìn Tiểu Bạch.

Tiểu Bạch hổ ôm chậu hoa, một ánh mắt cũng không có cấp cho Sở Diệp.

Hồ Kiều sau khi biết chuyện, thì đã đi tìm Sở Diệp nói rõ ngọn nguồn, Hồ Kiêu sợ nếu để Sở Diệp tự phát hiện thì mọi chuyện sẽ càng khó giải quyết, thôi chi bằng tự mình qua nhận lỗi trước vẫn là tốt hơn.

"Ngươi tốt xấu cũng là một con hổ a! Cư nhiên vì một gốc cây

mà bị người ta sai sử còn bảo tránh thú của bản thân đi ăn trộm gà?
Động phủ nội, đề phòng nghiêm ngặt, nguyên bản việc Tuyết Bảo làm mất gà, Sở Diệp cũng cảm thấy là do nội tặc làm, bất quá, Sở Diệp chỉ nghĩ là Tiểu Bạch ăn thịt hung thú quá nhiều, nên muốn ăn Thảo Dược Gà để thay đổi khẩu vị, không nghĩ tới nó cư nhiên đem Thảo Dược Gà đi bán.

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn Sở Diệp, tỏ vẻ oán hận, hắn mới không phải vì một gốc cây mà đi ăn trộm gà, hắn là vì báo thù rửa hận mới đi trộm gà, nó có thù với động vật ăn cỏ.

Sở Diệp “.....” Có thù với động vật ăn cỏ là sao, Tiểu Bạch hình như giờ đây không phát hiện mình đã trở thành con hổ thích mang thù.

“Thân là một con hổ, lại bị một gốc cây mê hoặc, liền chưa đủ mất mặt, mà còn vì một gốc cây mà đi ăn trộm gà." Sở Diệp lắc đầu nói.

Tiểu Bạch bị dẫm trúng chổ đau, ngửa đầu nhìn Sở Diệp, một bộ dáng muốn cắn người.

“Đồng vàng đâu?"
Một chậu Dụ Miêu Thảo cũng chỉ có mười mấy đồng vàng, căn cứ theo lời Hồ Kiều nói, thì mấy tiểu bối Hồ gia, còn góp vốn được 5000 đồng vàng đưa cho Tiểu Bạch.

"Đó là ta đồng vàng của ta?” Sở Diệp nói.

Tiểu Bạch tràn đầy đề phòng nhìn Sở Diệp, nói: “Làm gì đó, đó là đồng vàng của ta."
Sở Diệp nghe lời Tiểu Bạch nói, thì có chút tức nói:" Được vậy ngươi tự giữ luôn đi."
Sở Diệp thầm nghĩ: Tiểu Bạch không chỉ là một con hổ thích mang thù mà còn là một con hổ ham tiền a! Vậy mà trước giờ

người ta luôn đồn đãi Bạch Hổ vô cùng hung hãn, hào khí can vân.

Vậy tại sao Tiểu Bạch lại vừa keo kiệt lại thích mang thù vậy a! Không phải là do biến dị chứ.

Tựa hồ nhìn ra suy nghĩ của Sở Diệp, Tiểu Bạch nâng lên đôi mắt xanh sẫm hung ác căng căng nhìn Sở Diệp.

Bỗng nhiên Tiểu Bạch thu liễm ánh mắt, hướng tới phương đông nhìn qua.

Chỉ thấy một đầu bạch mao tiểu hồ ly hấp tấp chạy tới, Tiểu Bạch nhìn thấy tiểu hồ ly thì nghĩ chất chấn mọi chuyện đã bại lộ.

Tiểu Bạch nhìn thấy tiểu hồ ly đang tới liền nhanh chân chạy trốn, mà thân hình Tiểu Bạch bổng nhiên rất là nhanh nhẹn, tiểu hồ ly nhất thời không đuổi kịp.

Sở Diệp nhìn thấy vậy thì bắt ngờ, Tiểu Bạch tuy rằng huyết mạch cao, nhưng cấp bậc rốt cuộc vẫn hơi thấp, nên trước giờ khi cùng tiểu hồ ly tranh chấp, luôn nằm ở thế hạ phong, nhưng lần này tiểu hồ ly lại là có chút đuổi không kịp Tiểu Bạch.

Sở Diệp rất nhanh đã phát hiện, bên ngoài thân thể Tiểu Bạch đang bao phủ một tầng sương xám, hẳn là trành thú bám vào.

Mặc Nắm tốc độ cực nhanh, so với Chiến Tướng Hồn Thú cũng không nhường một tấc, nếu Tiểu Mặc bám vào thân thể Tiểu Bạch thì tốt độ của Tiểu Bạch cũng có thể đề cao lên.

Sở Diệp híp mắt mắt, trong lòng hỗn tạp sự khiếp sợ cùng vui sướng, Tiểu Bạch vốn đã đủ lợi hại, này lại có thêm Mặc Nắm phụ trợ, thật sự là như hổ mọc thêm cánh, chỉ là Tiểu Bạch lợi hại như vậy, nếu suốt ngày chỉ bị giữ ở nhà thì còn ý nghĩa gì

nữa.

Nếu đã tinh lực dư thừa như vậy, thì cứ để cho nó ra ngoài săn thú, vừa rèn luyện được thân thể, lại còn có thể có thêm chút tiền thu vào..

Chương 119: Thú Triều Đột Kích

Editor: Tĩnh
Xuân đi đông tới, thực mau mấy tháng lại qua đi.

Sở Diệp tính tính thời gian, phát hiện hắn cùng Sơ Văn đã ở Lưỡng Giới Thành được hai năm.

Mấy năm nay, cuộc sống của Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn có thể xem như rất phong phú.

Trong khoảng thời gian này, hai người ở Lưỡng Giới Thành cũng xem như đã bước đầu đứng vững vàng gót chân, cũng thoáng thành lập một ít nhân mạch, việc buôn bán cũng đi vào quỹ đạo, mà mọi thứ cũng đã phát triển càng ngày càng tốt.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đang an nhàn ở trong động phủ, thì trước cổng lại vang lên nhắc nhở có người đến.

“Tiền gia cùng Hồ gia tới.” Sở Diệp nói.

“Hẳn là có chuyện gì quan trọng, bằng không hai nhà sẽ không cùng nhau tới, đem người mời vào đi.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Hảo."
Sở Diệp mở ra đại môn, đem người hai nhà đón vào.

“Hai vị, động phủ kinh doanh càng ngày càng tốt, vừa tiến vào

đã khiến cho người cảm giác ở đây linh khí dạt dào." Tiền lão thái gia khích lệ nói.

Sở Diệp cười, nói: “Nơi nào, Tiền lão quá khen."
Trong khoảng thời gian này kỷ năng trận pháp của Sở Diệp đã tiến bộ không nhỏ, hắn cũng đã tự bố trí được không ít các loại trận pháp đơn giản.

Năm tháng trước, Sở Diệp dùng Mặc Nắm tinh lọc linh ngọc, rồi tiến hành bố trí năm cái Tụ Linh Trận ở trong động phủ, làm cho linh khí trong động phủ tăng lên một thành, không cần xem thường một thành linh khí này, năm rộng tháng dài, thì sự ảnh hưởng của linh khí sẽ rất lớn.

Tiền lão thái gia cười, nói: “Ta không quá khen.”
Người Hồ gia tuy mỗi tháng đều sẽ đến động phủ của Sở Diệp một lần, thì cũng có thấy động phủ của Sở Diệp có ích thay đổi nhưng cũng không quá để ý, nhưng nay nghe Tiền lão thái gia nói đến thì bọn họ mới để ý kỷ thì đúng là giật mình phát hiện đúng là động phủ của Sở Diệp đã thay đổi rất nhiều.

“Vài vị tới, hẳn là có chuyện quan trọng đi.” Lâm Sơ Văn đổi đề tài nói.

Tiền lão thái gia gật đầu, nói: “Đúng, nếu dự đoán của ta không sai thì không lâu nữa sẽ có một đợt thú triều."
Tuy la bàn của Sở Diệp lợi hại, nhưng chỉ có thể trinh trắc ra hung thú khi chúng gần đến, còn Tiền lão thái gia không giống như vậy, Tiền gia chăn nuôi rất nhiều linh chuột, ở mười vạn hoang dã Tiền gia đã thả ra không ít chuột làm thám tử.

Thú triều xảy ra thường là do các đầu hung thú cao cấp dẫn động, mà trước khi dẫn động thì chúng sẽ phải tập hợp không ít hung thú, chỉ cần có chút động tỉnh thì mấy con chuột thám tử của Tiền gia sẽ báo động ngây.

Chính là dựa vào đám chuột thám tử đó, mà mỗi lần khi phát sinh thú triều, người Tiền gia luôn biết trước thông tin.

Nếu là dĩ vãng Tiền gia biết được tin tức, thì đã sớm thu thập đồ vật trốn rồi, bất quá, trước đó Tiền gia đã bị nghiêm túc cảnh cáo, nên lần này không dám trốn nữa.

Nếu đã không thể trốn, thì Tiền gia đơn giản đem tin tức nói ra, nói cho hai nhà, cũng nhân cơ hội tạo ra thêm chút hảo, đương nhiên cũng là muốn mượn trợ lực lượng của hai nhà còn lại, để đối phó với đợt thú triều lần này.

Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, nói: “Quy mô đại khái ra sao?”
Tiền lão thái gia sắc mặt nghiêm túc nói: “Hẳn là quy mô tầm trung, nhưng cũng chất là trong đó có đại nguy cơ gì không thì ta không rõ."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Ta đã hiểu."
Lúc trước khi Sở Diệp vừa tới đây, liền đã gặp qua thú triều, từ đó về sau, Sở Diệp vẫn luôn rất để bụng tới thú triều, sau một khoảng thời gian dài bọn họ tuy đã gặp không ít đợt thú triều nhưng lần nào cũng là sấm to mưa nhỏ, nên trong hơn nữa năm qua Sở Diệp đúng là có chút lơ là.

Này lại nghe được khả năng có thú triều cở trung xuất hiện, Sở Diệp kỳ thật còn rất chờ mong.

Sở Diệp cảm giác mấy chỉ Hồn Sủng của hắn gần đây tiến bộ đều rất lớn, vừa lúc có thể mượn thú triều để quan sát thử thực lực của bọn nó.

Tiền lão thái gia nhìn thần thái nhẹ nhàng của Sở Diệp, lo lắng Sở Diệp thiếu niên chi khí, khinh thường thú triều, nhăn nhăn mày, hàm súc nhắc nhở nói: “Sở thiếu, lần thú triều này so với hai đợt thú triều mà lần trước hai vị gặp phải khi vừa tới có quy mô rất khác nhau, độ nguy hiểm cũng cao hơn rất nhiều."

Sở Diệp gật đầu, nói: “Ta biết, ta cũng không phải giống như hai năm trước."
Mấy năm nay, hắn tiến bộ cũng không nhỏ, “Huống chi, lần này không phải còn người của hai nhà hỗ trợ sao?”
Tiền lão gia tử xấu hổ cười cười, có chút buồn rầu, Tiền gia bọn họ chỉ có duy nhất một con Chiến Tướng Hồn Thú là con linh thử của lão, nó tuy cấp bậc cao nhưng không phải hệ chiến đấu, nếu đối phó mấy con hung thú Sĩ cấp hậu đoạn thì còn miễn cưỡng, nhưng nếu gặp hung thú lợi hại thì liền bó tay.

Hồ Minh Nguyệt tràn đầy tự tin nói: “Sở thiếu yên tâm, chiến lực Hồ gia sẽ không làm người thất vọng."
Sở Diệp cười, nói: “Hồ gia chiến lực, ta sớm đã có nghe qua, lần này vừa vặn có thể mở mang thêm chút kiến thức."
.....!
Sau khi người Tiền gia cùng Hồ gia tới đây thông báo xong tin tức, thì liền vội vàng trở về vì chuẩn bị công tác chống lại thú triều.

Mấy tiểu Hồn Sủng nghe được tin tức về thú triều, đều thập phần hưng phấn đặc biệt là Tiểu Bạch.

Tiểu Bạch trời sinh tính hiếu chiến, cả ngày đều bị nhốt trong động phủ đã sớm bị nghẹn hỏng, trong gần nửa năm qua, thực lực Tiểu Bạch đã dâng lên không ít, lại có thêm một con trành thú, thì đã sớm muốn đi tìm hung thú để luyện tập.

Sở Diệp lấy ra la bàn, trinh trắc một chút, trên la bàn đã xuất hiện một ít quang điểm dị thường.

“Tiền gia, tin tức thật đúng là linh thông a!” Tiền gia phát hiện vấn đề, cong nhanh hơn so với la bàn.

Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Tiền gia tuy chiến lực không cường, nếu muốn chụ chân ở đây lâu dài thì ít nhất là phải có

chút đòn sát thủ.”
Tiểu Ngân ở trên không trung bay múa, giống như đang muốn phô trương thanh thế, ong đàn trong khoảng thời gian này quy mô liên tục mở rộng, thực lực chỉnh thể so với lúc vừa tới đã tăng lên một nửa có thừa.

Tiểu hồ ly đôi mắt sáng long lanh, bày ra bộ dạng sẵng sàn đón địch bắt cứ lúc nàom
Tiểu Bạch cả người chiến ý mênh mông, hình như có chút gấp không chờ nổi.

Tiểu Thải vốn là một Hồn Thú tương đối ôn hòa, nhưng đã chịu đồng bạn ảnh hưởng, nhìn cũng rất bưu hãn.

Mặc Nắm thì lại hóa thành một con mèo, lười biếng tránh ở một bên, liếm móng vuốt, tựa hồ đối thú triều có chút thờ ơ.

Sở Diệp nhìn mấy quan điểm đàn nhanh chóng hội tụ đến đây, nhìn Tiểu Ngân liếc mắt một cái, nói: “Thú triều đang tiến quân qua đây mọi người chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu."
" Giết a!” Tiểu Ngân nhanh chống hướng ong đàn mà hét lên, ong đàn bắt đầu bay ra ngoài động phủ, đừng nhìn Ngân Sí Ong nhỏ nhỏ một đòn mà khinh thường, nếu một lần cùng xuất hiện mấy chục vạn con thì thanh thế không nhỏ chút nào.

Sở Diệp nhìn số lượng ong đàn khổng lồ, trong lòng lại dâng lên một cổ cảm giác thỏa mãn, nhiều ong như vậy nhưng tất cả đều là do hắn dưỡng đấy a! Nhìn ong đàn bay ra, Sở Diệp có loại cảm giác mấy đứa nhỏ trong nhà rốt cuộc cũng đã trưởng thành, lại còn rất có tiền đồ.

Ong đàn có tốc độ phi thường mau, khi đại đàn hung thú đuổi tới đây, thì đã chạm mặt ngây ong đàn.

Ong đàn cùng hung thú cùng nhau xong vào điên cuồng chém giết.

Khi người Hồ gia đuổi tới chiến trường, thì ong đàn đã cùng đàn hung thú chém giết được một lúc.

“Thật nhiều Ngân Sí Ong a!
Người Hồ gia tuy đã sớm biết Sở Diệp dưỡng rất nhiều Ngân Sí Ong, nhưng quy mô ong đàn vẫn thì đã vượt quá xa sự dự đón của người Hồ gia.

So với năm đó khi Sở Diệp mới đến, thì bên trong ong đàn Ngân Sí Ong có phẩm cấp đã tăng lên không ít.

Trong thú triều có không ít hung thú chỉ mới mà Sĩ cấp sơ cấp, chiến lực không cao, nhưng khi chúng hợp lại thì không thể xem nhẹ.

Hung thú cấp thấp số lượng nhiều, nhưng ong đàn số lượng cũng không ít, hai bên đối đầu không khoang ngượng, đông đảo hung thú sôi nổi ngã xuống dưới công kích của ong đàn.

Dưới sự tấn công liên tiếp của ong đàn, thì số lượng hung thú cấp thấp không ngừng giảm xuống.

Hồ gia nhân sinh đã hiếu chiến, dĩ vãng khi có thú triều phát sinh họ cũng đều là xông vào tuyến đầu, nay nhìn thấy ong đàn như thế, người Hồ gia cũng không cam lòng yếu thế, suất lĩnh Hồn Thú giết qua.

Tiền Vệ Thạch nhìn ong đàn mênh mông, bên trong đôi mắt lại hiện lên vài phần kinh ngạc cùng cảm thán.

Tiền Vệ Thạch là một trong ba đệ tử trọng điểm bồi dưỡng của Tiền gua, Hồn Sủng là một con Phi Thiên Ngân Lang.

Con Phi Thiên Ngân Lang kia hiện tại là Sĩ cấp cấp 7, cũng được

xem là những anh tài hàng đầu ở Tiền gia, nhưng cấp bậc như vậy ở trong thú triều thì cũng chẳng là gì.

Nhưng Hồn Thú ở Tiền gia phần lớn đều là loại hiền lành, nhưng thú triều đã đến bọn họ cũng hết cách đành phải đem ba đại đệ tử trọng điểm ra ứng chiến.

“Thật là lợi hại a!” Tiền Đồng nói.

Năm đó khi Sở Diệp vừa mới tới đây, Tiền gia liền thông qua linh chuột mà quan sát bọn họ chiến đấu, nhưng dù thông qua linh chuột để nhìn, thì vẫn không bằng ở hiện trường nhìn trực diện.

Tiền Vệ Thạch nhìn quét ngang đàn Ngân Sí Ong, trong lòng hiện lên vài phần hâm mộ, thầm nghĩ: Đúng là người so người sẽ tức chết, Sở Diệp so với hắn còn nhỏ hơn vài tuổi, nhưng thực lực lại lợi hại hơn hắn nhiều.

“Đó là cái gì? Một con mèo.” Tiền Đồng trừng lớn mắt nói.

Tiền Vệ Thạch thấy được một con Tiểu Bạch miêu đang không chế một viên đại thiết cầu, mà Tiểu Bạch miêu kia khống chế đại thiết cầu lăn khắp nơi giữa bầy hung thú.

Thiết cầu tốc độ cực nhanh, đã có mấy con hung thú bị thiết cầu đâm trúng, thì lập tức bị đánh văng ra ngoài.

Tiền Vệ Thạch còn thấy được một con bướm màu sắc rực rỡ, con bướm chỉ cần lay động cánh một cái, thì mấy con Hồn Thú giống như mất hồn nhìn thấy thiết cầu bay qua tới cũng không biết trốn.

Sở Diệp nhìn đến Tiểu Bạch đem “Món đồ chơi” trở thành vũ khí, âm thầm kinh ngạc cảm thán.

“Con mèo kia cũng là Hồn Sủng của Sở Diệp sao?” Hồ Kiều nói

thầm nói.

Người Hồ gia đã sớm biết bên cạnh Sở Diệp có một con mèo, là con mèo mà trước đó đã cùng mấy thiếu niên Hồ gia làm giao dịch.

Hồ Kiều vẫn luôn phân không rõ được Tiểu Bạch là Hồn Sủng hay là sủng thú, nếu nói là Hồn Sủng thì Hồ Kiều cảm thấy Sở Diệp hẳn là sẽ không lãng phí một cái danh ngạch để khế ước với một con Bạch Li Miêu không có tiền đồ, còn nếu nói là sủng thú thì cũng không giống bởi Tiểu Bạch hình như có địa vị rất cao, tính tình cũng cao ngạo, mà quan hệ của nó cùng Sở Diệp cũng không giống đơn thuần chỉ là chủ nhân cùng sủng thú.

Nay lại nhìn thấy Tiểu Bạch miêu đại hiển thần uy, Hồ Kiều không khỏi cảm thấy hắn phải nên nhìn Tiểu Bạch bằng một con mắt khác.

“Hẳn là Hồn Sủng, hình như nó đã cấp 8 thì phải."
Hồ Kiều cau mày, có chút nghi hoặc nói: “Bạch Li Miêu cũng có thể tiến giai lên cấp 8 sao?
Hồ Hải nhăn nhăn mày, nói: “Mặt kệ chuyện đó đi nhanh giải quyết thú triều mới là chuyện quan trọng."
Hồ Kiều gật đầu, nói: “Đúng vậy."

Mấy tiểu bối Hồ gia nhìn Bạch Li Miêu, mặt đầy ngạc nhiên.

Trước đó, vài người bọn họ còn cùng Tiểu Bạch miêu mua Thảo Dược Gà, lúc đó còn không ôm hy vọng sẽ mua được gà, nhưng khi mua được lại rất bất ngờ, cũng không biết con Bạch Li Miêu kia làm sao đoạt được Thảo Dược Gà dưới sự giám sát của tiểu hồ ly, nay còn thấy Tiểu Bạch Miêu ra tay hung bạo như vậy thì có chút khiếp sợ.

Tuy rằng lần này thú triều quy mô có lớn hơn lần trước, nhưng nhờ có sự trợ giúp lẫn nhau nên cũng không quá mất kiểm soát.

Ong đàn tuy cường hản nhưng nếu gặp hung thú có tính phong ngự cao thì sẽ bị hạn chế, nhưng có người Hồ gia tham gia bổ trợ thì mọi chuyện đã được giải quyết.

Trên đất thi thể hung thú càng lúc càng nhiều, quả thiết cầu của Tiểu Bạch lăn tới mất luôn hình dạng.

Mắt thấy vũ khí không dùng được, Tiểu Bạch trực tiếp sử dụng móng vuốt, nếu so với nửa năm trước thì giờ đây Tiểu Bạch đã tiến bộ rất nhiều, nó có thể dễ dàng liền xé rách da thịt của một con Man Ngưu cấp 8.

Tiểu Bạch rốt cuộc vẫn là Cực phẩm Hồn Thú, lực công kích hơn xa so với các Hồn Thú cùng giai.

“Hảo hung Bạch Li Miêu!” Tiền Đồng nhìn yết hầu bị xé rách của Man Ngưu, đôi mắt hiện lên vài phần kinh ngạc.

“Kia không phải Bạch Li Miêu, Bạch Li Miêu làm sao mà hung như vậy.” Tiền Vệ Thạch sắc mặt cổ quái nói.

“Đúng vậy, ta nghe nói, có loại Huyền Ảnh Miêu, cùng Bạch Li Miêu lớn lên rất giống.” Bất quá, Huyền Ảnh Miêu chỉ là tốc độ nhanh nhưng lực công kích cũng không có mạnh như vậy.

Tiểu Bạch tốc độ phi thường mau, xé rách một đầu Man Ngưu cấp 8, sau đó lại xé rách huyết hầu của một con Sĩ cấp Thiết Giáp Tê cấp 9.

Tiền Vệ Thạch nhìn Thiết Giáp Tê huyết nhục mơ hồ, thì đã có chút không thể tin được hai mắt của mình.

Man Ngưu chưa nói giờ lại tới Thiết Giáp Tê đó là loại nổi tiếng về lực phòng ngự mạnh mẽ, dù là Chiến Tướng hung thú, cũng sẽ gặp chút khó khăn nếu muốn đột phá sự phòng ngự của Thiết

Giáp Tê, nhưng nay lại bị một con Tiểu Bạch miêu dùng móng vuốt cào thành như vậy, đây là mèo sao? Mèo nhà ai mà bưu hản như vậy.

Tiền Vệ Thạch âm thầm cười khổ, trước đó hắn còn ở lo lắng Tiểu Bạch miêu nho nhỏ một con.

Một cái bảo vệ không tốt thì sẽ bị yêu thú nuốt mất, nhưng hiện tại thoạt nhìn hắn thật là suy nghĩ nhiều quá, nhân gia Hồn Thú căn bản không cần phải hắn nhọc lòng.

Thiết Giáp Tê sau khi cổ bị cào rách, thì đã có mấy con Ngân Sí Ong bay đến yết hầu của Thiết Giáp Tê mà phóng độc châm.

Bị nọc ong tác động, tốc độ hành động của Thiết Giáp Tê đã giảm đi rất nhiều, Tiểu Bạch liền huy động móng vuốt, hạ trảo lên đầu của Thiết Giáp Tê.

Thiết Giáp Tê liên tục vùng vẫy, thì Ngân Sí Ong càng phóng thêm nộc đọc.

Tiểu Bạch một bên tránh né Thiết Giáp Tê đang điên cuồng công kích, một bên không ngừng sử dụng móng vuốt, nhấm ngây đầu Thiết Giáp Tê một vuốt trảo thẳng đầu, rồi mốc lấy Hồn Tinh, Thiết Giáp Tê cũng ngã xuống..

Chương 120: Đám Nhóc Hiện Uy

Editor: Tĩnh
Tiểu Ngân bên này chọn dùng chính là chiến thuật phong hải, một khi nhìn trúng cái nào con mồi nào đó, liền dẫn theo mấy chục chỉ Ngân Sí Ong cấp 8 cấp 9, ào ào giết qua, lấy số lượng làm ưu thế, cường thế nghiền áp con mồi.

Bằng vào số lượng ong đàn khổng lồ, Tiểu Ngân có thể nói là gặp thần sát thần, gặp phật giết phật, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi.

Trong thú triều có một ít Hồn Thú, tựa hồ cũng ý thức được ong đàn lợi hại, một ít hung thú khi biết bản thân bị ong đàn theo dõi liền không màng mệnh lệnh mà nhanh chân chạy trốn.

Nhìn trúng con mồi nhưng con mồi lại muốn chạy, Tiểu Ngân liền suất lĩnh ong đàn truy đuổi, nên chiến trường lại càng hỗn loạn vô cùng.

Tiểu hồ ly thì dưới sự hổ trợ của Thất Thải Huyễn Điệp, kết hợp với ảo thuật với hồ hoặc tạo nên ảo thuật có mị lực kinh người.

Một khi Hồn Thú trúng hồ hoặc công kích thì chỉ trong khoảnh khắc liền thần hồn điên đảo, sau đó vô thanh vô thức mà chết dưới trảo của tiểu hồ ly.

Mấy năm nay huyết mạch của Tiểu hồ ly đã được đề cao không

ít, đặc tính của Cửu Vĩ Yêu Hồ cũng dần dần lộ ra, chỉ một chiêu mị hoặc chi thuật thôi đã xuất thần nhập hóa.

Lần này trong thú triều thì có năm con Chiến Tướng cấp hung thú dẫn đầu, sau một trận loạn chiến thì mấy Chiến Tướng cấp Hồn Thú đều đã quyết định được đối thủ.

Hồ gia hai con, Tuyết Bảo cùng Tiểu Ngân thì cũng một con, còn dư lại một con để lại cho Tiền gia sử lý.

Đối thủ của Tiểu hồ ly là một con Tướng cấp Thiết Văn Sư cấp 5, mà trong đám hung thú Chiến Tướng thì con Thiết Văn Sư là có cấp bậc tối cao nhất.

Mà bên phía Hồ gia thì chỉ có Hồn Sủng, thuộc Hồ Minh Nguyệt Thanh Ma Nhện là cấp bậc cao nhất là Chiến Tướng cấp 4.

Hồ Minh Nguyệt có chút ngượng ngùng khi thấy tiểu hồ ly đối đầu với Thiết Văn Sư.

Ở trước mặt một con Thiết Văn Sư hình thể khổng lồ, tiểu hồ ly thì y như một đứa nhóc con, nhìn có chút không cân sức.

Tình hình chiến đấu kịch liệt, Hồ Minh Nguyệt cũng không lo được cho Lâm Sơ Văn.

Tiểu hồ ly đối mặt với Thiết Văn Sư, lay động cái đuôi, thi triển hồ hoặc.

Hồ Khiêm nhìn tiểu hồ ly thi triển hồ hoặc, nhíu nhíu mày, thầm nghĩ: Hồ hoặc này thường chỉ có tác dụng với Hồn Thú có cùng hoặc thấp hơn với Hồn Thú sử dụng loại kỷ năng này, nhưng con Thiết Văn Sư kia lại có cấp bậc cao hơn tiểu hồ ly, nếu nó lại sử dụng loại kỷ năng này thì chất chấn sẽ không xong.

Nhưng không như Hồ Khiêm dự đoán, tiểu hồ ly vừa khai mở tuyệt kỷ hồ hoặc, Thiết Văn Sư liền lâm vào trạng thái mơ hồ, Hồ Khiêm trừng lớn mắt, thầm cảm thấy đây đúng là không thể tưởng tượng.

Lâm Sơ Văn nhìn phản ứng của Thiết Văn Sư thì liền hơi hơi cong cong khóe miệng, trong lòng có chút vừa lòng.

Theo truyền thuyết thì Cửu Vĩ Hồ có khả năng mị hoặc kinh người, khuynh đảo chúng sinh, có vô số hung thú không thể chống đỡ lại loại mị lực này.

Tuyết Bảo đã ăn nhiều Cửu Vĩ Hồ Thảo như vậy, huyết mạch vẫn luôn tăng lên, cuối cùng cũng là không có uổng phí công phu.

Tiểu hồ ly xem Thiết Văn Sư lâm vào mê trận, một móng vuốt cào qua, móng vuốt sắc bén của tiểu hồ ly đã để lại ba miệng vết thương trên người Thiết Văn Sư.

Thiết Văn Sư ăn đau thì từ trạng thái mơ hồ mà thanh tỉnh lại, hai tròng mắt liền chỉ trong khoảnh khắc tràn đầy sát ý, liền hướng tới tiểu hồ ly điên cuồng rống giận
Tiểu hồ ly thấy Thiết Văn Sư tức giận, lại lần nữa thi triển ra hồ hoặc.

Hồ Khiêm nhìn tiểu hồ ly phản ứng, có chút không tán đồng, thầm nghĩ: Thiết Văn Sư đã ăn mệt một lần, hẳn sẽ không trúng chiêu thêm lần nữa.

Nhưng vẫn ngoài dự đoán của Hồ Khiêm, Thiết Văn Sư lại lần thứ hai lâm vào mê võng do hồ hoặc gây ra.

Hồ Khiêm nhìn Thiết Văn Sư, trong lòng thì cảm thấy tiểu hồ ly là gặp may mắn, còn đối với Thiết Văn Sư lại có chút hận rèn sắt không thành thép.

Hồ Khiêm thầm nghĩ: Tốt xấu gì thì Thiết Văn Sư cũng là Chiến Tướng trung kỳ a! Cư nhiên năm lần bảy lượt bị một con hồ ly dùng cùng một chiêu mê hoặc đánh trúng, thật sự là không có tiền đồ, con Thiết Văn Sư này nhất định là tâm hồn thiếu khuyết mới cứ trúng chiêu mãi.

Thất Thải Huyễn Điệp phe phẩy cánh, tinh tinh điểm điểm bột phấn từ trên cánh huyễn điệp bong ra từng mảng rơi xuống.

Bột phấn đủ mọi màu sắc, thông qua miệng vết thương của Thiết Văn Sư nhanh chóng thâm nhập vào thân thể đối phương.

Chịu thêm công kích của Thất Thải Huyễn Điệp, mắt Thiết Văn Sư càng thêm mụ mị.

Tiểu hồ ly thấy Thiết Văn Sư vẫn còn bị mê hoặc, thì nhanh chống xuất trảo đánh qua.

Tiểu hồ ly hạ trảo chính xác, đánh trúng lại ba miệng vết thương trước đó khiến miệng vết thương càng xâu thêm.

Miệng vết thương đau đớn lại liên tục chảy máu, Thiết Văn Sư khi phát hiện chính mình lại lần nữa bị mê hoặc, tức khắc nổi trận lôi đình.

Thiết Văn Sư há to miệng hướng tới tiểu hồ ly muốn cắn, nhưng do bị vết thương tác động, Thiết Văn Sư xuất chiêu không chuẩn, cắn không trúng tiểu hồ ly mà cắn trúng một con Hổ Răng Kiến.

Lâm Sơ Văn vận chuyển hồn lực, lấy ra một viên thuốc.

Bốt nát nó rồi đem bột phấn rải thẳng lên miệng vết thương của Thiết Văn Sư.

Viên thuốc mà Lâm Sơ Văn lấy ra do chính Lâm Sơ Văn đặc chế có tác dụng giúp tăng cường sự mê hoặc đầu óc.

Chịu thuốc tác động, nên hành động của Thiết Văn Sư bị trì hoãn rất nhiều.

Tiểu hồ ly thấy dược hiệu đã phát tác, thì liền hé miệng phun ra Băng Liên Hỏa.

Ngọn lửa vừa phun ra đã đen cả phần đần bờm của Thiết Văn Sư đốt trụi.

Thiết Văn Sư bị lửa đốt kêu thảm thiết rồi nằm lăn lộn trên mặt đất, thật vất vả mới làm ngọn lửa tắt đi.

Hồ Minh Nguyệt vốn còn lo lắng tiểu hồ ly sẽ không chống đỡ không được, nhưng nàng đã phát hiện mình đã buồn lo vô cớ, mà tiểu hồ ly giờ đây lông tốc vô thương, mà con Thiết Văn Sư kia thì bị quay cho mồng mồng cả người đầy vết thương.

Hồ Minh Nguyệt vẫn luôn cảm thấy tiểu hồ ly của Lâm Sơ Văn đẹp thì có đẹp nhưng không xài được, nhưng nay đã thay đổi cách nhìn Hồn Sủng xinh đẹp cũng có cái hay của nó nếu xinh đẹp đến một cấp bậc nhất định thì có thể dựa vào mị thuật của bạn thân, mà sát Hồn Thú trong vô hình.

……!
Đối thủ của Tiểu Ngân là một con Phong Báo Chiến Tướng cấp 4, Tiểu Ngân suất lĩnh ong đàn, cùng Phong Báo dây dưa không thôi, phần bụng Phong Báo đang bị một đám Ngân Sí Ong bé bé bu kín.

Phong Báo bị Ngân Sí Ong bu vào chập liên tục làm cho người Phong Báo xưng lên cả một vòng.

Luận thực lực thì ong đàn vẫn còn thua Phong Báo rất xa, nhưng ong đàn thắng ở số lượng nếu chúng cùng lúc công kích thì rất đáng sợ.

Phong Báo không ngừng rống giận, ý đồ ném văng ong đàn, nhưng ong đàn giống như mụn nhọt mọc ra từ xương, dù Phong Báo làm đủ cách cũng không thể thoát khỏi, còn Ngân Sí Ong thì cứ nhấm ngây yếu điểm mà chập.

Cuộc chiến của Tuyết Bảo cùng Tiểu Ngân bên này khá thoải mái, còn về phía Tiền lão thái gia thì có chút không ổn.

Mặc dù Sở Diệp cùng Hồ gia đã chia nhau những Hồn Thú mạnh nhất, chừa cho Tiền gia một con Chiến Tướng cấp Tật Phong Thỏ có cấp thấp nhất trong đám Chiến Tướng, nhưng vẫn là có chút quá sức với Tiền gia, nhưng may măn Sở Diệp đã nhanh chống phát hiện ra bất thường nên đã phân một nhóm ong qua đó phụ trợ.

Hồ Khiêm vốn cũng luôn chú ý tình hình bên Tiền lão thái gia cũng có chút lo lắng bởi nhóm người Tiền gia không giỏi về chiến đấu.

Nhưng con Chiến Tướng cấp Hồn Thú bên phía Hồ Khiêm cũng có chút khó chơi, nhất thời cũng không thể thoát tay được, Hồ Khiêm chỉ có thể một bên mắng Tiền lão gia tử vô dụng, một bên thì chuyên tâm đối phó con Hồn Thú trước mặt, và cũng muốn nhanh chống kết thúc trận chiến.

Thiết Văn Sư sau khi bị thương, lại bị Thất Thải Huyễn Điệp và mê huyễn phấn của Lâm Sơ Văn song song tấn công, làm thần trí của Thiết Văn Sư càng ngày càng hỗn loạn.

Thất Thải Huyễn Điệp phe phẩy cánh, phối hợp cùng Tuyết Bảo thi triển mị thuật.

Thất Thải Huyễn Điệp có năng lực thêu dệt ảo cảnh rất lợi hại, Thiết Văn Sư chịu ảo cảnh tác động, không phân biệt địch ta mà đem tất cả hung thú chung quanh xem thành địch nhân, rồi tự chém giết lẫn nhau.

Nếu không phải Thiết Văn Sư đang bị thương thì cũng sẽ không dễ dàng trúng ảo cảnh do Tiểu Thải dệt ra.

Thiết Văn Sư đấu đá lung tung đem mấy con hung thú cấp chín xung quanh cắn xé, những con hung thú đó cũng không rõ tại sao lại bị lão đại của chúng cắn ngược.

Mấy con hung thú liên tục gầm rú, nhằm thức tỉnh lại thần trí của Thiết Văn Sư, đáng tiếc Thiết Văn Sư đã hoàn toàn lâm vào trạng thái điên cuồng, mà hai con hung thú gần Thiết Văn Sư nhất đã bị nó giết chết.

Tuyết Bảo thừa dịp hỗn loạn mà đục nước béo cò, trảo thêm cho Thiết Văn Sư mấy trảo.

Hồ Minh Nguyệt nhìn thấy Thiết Văn Sư đột nhiên địch ta chẳng phân, bắt đầu tập kích loạn xạ, thì có chút hoảng sở, nhưng khi nhìn thất Thất Thải Huyễn Điệp nhẹ nhàng đập cánh thì đã hiểu được đôi chút.

Nhìn một hồ, một điệp, Hồ Minh Nguyệt trong lòng lại hiện lên vài phần khác thường, Hồ Minh Nguyệt trước đó còn chửi thầm Lâm Sơ Văn, là một đại nam nhân lại đi khế ước một con hồ ly thì không tính gì, còn đi khế ước thêm một con con bướm, toàn là những Hồn Thú mà chỉ có nữ nhân mới thích, nhưng đó là do Hồ Minh Nguyệt chưa cẩn thận suy nghĩ mà thôi.

Tiểu hồ điệp tuy còn chưa tiến vào Chiến Tướng nhưng có thể lợi dụng ảo thuật mà làm Thiết Văn Sư không phân địch ta, nếu nó tiến vào Chiến Tướng thì càng không phải nói.

Thiết Văn Sư chiến lực kinh người, chỉ trong chốc lát mà đã khiến cho mười mấy con hung thú chung quanh nó bị nó hạ sát.

Hồ Khiêm nhìn tình trạng của Thiết Văn Sư, liền có chút hãi hùng khiếp vía, Hồ Khiêm vẫn luôn cảm thấy trên chiến trường yêu cầu lớn nhất chính là thực lực, còn mê thuật đó đều là tiểu đạo, này Hồ Khiêm bỗng nhiên phát hiện, mê thuật nếu dùng tốt thì sức phát huy sẽ rất quá lớn.

Thiết Văn Sư giết chết những con hung thú kia tuy rằng đều là Sĩ cấp, nhưng đã giảm bớt không ít gánh nặng cho mọi người a! Nếu, Tiểu Thải tiến giai Chiến Tướng, có phải hay không có thể trực tiếp gây xích mích khiến Thiết Văn Sư đi công kích đám hung thú Chiến Tướng không, nếu là như thế vậy bọn họ lại có thể bớt được chút việc.

Thiết Văn Sư sau một hồi tàn sát, bỗng nhiên tìm về thần trí.

Phát hiện chính mình lại bị chơi, Thiết Văn Sư đã nổi trận lôi đình hướng tới tiểu hồ ly mà vọt qua.

Tiểu hồ ly thấy Thiết Văn Sư thật sự sinh khí, cũng không có cùng nó cứng đối cứng, thức thời nhanh chân chạy đi, tiểu hồ ly cấp bậc vẫn thấp hơn so với Thiết Văn Sư, nên tiểu hồ ly cũng không nghĩ sẽ chính diện đối kháng một con sư tử đang nổi điên.

Hai bên không ngừng đối kháng, tiểu hồ ly tốc độ quá nhanh nên Thiết Văn Sư đuổi theo không kịp.

Thiết Văn Sư vì tức giận mà gầm lên không ngừng.

Sau một hồi truy đuổi bất thành, Thiết Văn Sư có vẻ muốn đánh trống lui quân.

Tuyết Bảo thấy Thiết Văn Sư muốn chạy, thì lập tức đuổi theo, tiếp tục dây dưa Thiết Văn Sư liên tục bị Tuyết Bảo trêu chọc, tức đến không ngừng gầm lớn.

Tiểu Ngân thấy Tuyết Bảo đang cùng Thiết Văn Sư giằng co nên đã phái một đám ong đàn qua đó hổ trợ, mà bên phía Tiểu Ngân thì Phong Báo đã rơi vào thế hạ phong.

Thiết Văn Sư cùng Tuyết Bảo dây dưa hồi lâu, mà trên người Thiết Văn Sư đã có không ít vết thương, nên ong đàn rất dễ dàng liền tìm được nơi để chúng ra tay.

Nọc ong đối Thiết Văn Sư mà nói, cũng không phải là trí mạng, nó chúng chỉ làm cho nó khó chịu thôi, thấy Thiết Văn Sư lần thứ hai lâm vào điên uổng, Tuyết Bảo lại lần nữa phối hợp Tiểu Thải, thi triển ảo cảnh để công kích.

Lần nữa lâm vào ảo cảnh, Thiết Văn Sư lại lần nữa điên cuồng giết chốc.

Sở Diệp thấy Thiết Văn Sư đang giúp bọn họ giết hung thú, thì có chút không nỡ để cho nó chết..

Chương 121: Giải Quyết Phiền Toái

Editor: Tĩnh
Tiểu Bạch đang đứng trên đầu một con Tượng thú, ánh mắt trên cao nhìn xuống đầy tập trung, để tìm kiếm đối thủ thích hợp Con Tượng thú bị Tiểu Bạch cưỡi trên đầu nhưng cũng không giám phản khán, bởi vì nó đã bị uy áp của Tiểu Bạch kiềm hảm.

Tiểu Bạch có huyết mạch của Bạch Hổ thánh thú nên uy áp của nó có ảnh hưởng đến không ít hung thú, những con hung thú bị Tiểu Bạch phóng ra uy áp trấn giữ thì trong lòng chúng đều sẽ có sự sợ hải theo bản năng.

Tiểu Bạch ánh mắt tả hữu nhìn qua, giống như là một bậc vương giả đang tuần ra lãnh địa của chính mình.

Tiểu Bạch nhìn Thiết Văn Sư, lắc lắc đầu thầm nghĩ: Con sư tử thật sự là quá ngu ngốc, ăn cho một thân to lớn mà lại để cho Tuyết Bảo xoay vòng vòng như đồ chơi.

Tiền Đỉnh Hưng nhìn Tiểu Bạch đứng ở trên đầu tượng thú, thì đã trên người hắn lại cảm nhận được một cổ quân lâm thiên hạ.

Từ trên người một con Bạch Li Miêu mà có thể cảm giác được khí chất vương giả, Tiền Đỉnh Hưng cảm thấy chính mình nhất định là điên rồi.

Liên tục giết chết hai con Sĩ cấp Hồn Thú cấp 9, Tiểu Bạch tin

tưởng tăng cao, Sĩ cấp Hồn Thú đã không thể thỏa mãn Tiểu Bạch nữa.

Tiểu Bạch liếm liếm môi, trong đôi mắt đen sâu thẩm ánh lên một ánh xanh u lãnh.

Nhìn thấy Tật Phong Thỏ đang giằng co Tầm Bảo Thử, Tiểu Bạch ánh mắt hiện lên vài phần khinh thường.

Đã có mười mấy con Sĩ cấp Ngân Sí Ong hổ trợ kiềm chế ma thỏ, mà Tầm Bảo Thử cư nhiên còn biểu hiện sợ đầu sợ đuôi, thật sự quá mất mặt, lão thử chính là lão thử, dù cho cấp bậc có cao thì cũng là vô dụng.

Tiểu Bạch nhìn ma thỏ thấy ma thỏ tư chi cường tráng hữu lực, bụng lộc cộc kêu một tiếng, bỗng nhiên muốn ăn thịt thỏ.

Tiểu Bạch nhìn Tầm Bảo Thử đối chiến ma thỏ, càng xem thì lại càng thèm ăn.

Sở Diệp đứng ẩn nấp một bên để chỉ huy chiến đấu, bỗng nhiên bụng thầm thì kêu lên.

Sở Diệp hướng Tiểu Bạch nhìn qua đi, liền nhìn đến Tiểu Bạch hai tròng mắt sáng lên nhìn chằm chằm ma thỏ, cứ y như là nó sắp chảy nước miếng vậy.

Sở Diệp nhíu mày, thầm nghĩ: Tiểu Bạch tuy nho nhỏ một con, nhưng sức ăn uống thật đúng là không nhỏ a! Cư nhiên muốn ăn một con ma thỏ to như thế.

Tiểu Bạch chạy nhanh tới chổ ma thỏ, cả người cùng nhảy lên nhấm ngây đầu ma thỏ mà nhảy xuống.

Ma thỏ giận dữ, không ngừng vùng vẫy cái đầu, muốn đem Tiểu

Bạch quăng xuống.

Tiểu Bạch bị ma thỏ quăng ra xa, Tiểu Bạch liền nóng giận mà gầm lên, rồi tạo đà hướng thẳng bụng ma thỏ mà phóng qua như một viên đạn.

Hồ Minh Nguyệt một bên khống chế nhện đàn tác chiến, một bên thì chú ý đến tình trạng của Tật Phong Thỏ, biết Tiền lão thái gia không dựa vào được, Hồ Minh Nguyệt tính toán mau chóng giải quyết đối thủ, rồi nhanh qua đó chi viện, nhưng đáng tiếc chính là, đối thủ của nàng lần này tương đối khó chơi, Hồ Minh Nguyệt nhất thời không thể thoát thân.

Nhìn thấy Tiểu Bạch đang che phía trước Tầm Bảo Thử rồi đối phó ma thỏ, Hồ Minh Nguyệt lại kinh ngạc, cũng có chút vô ngữ.

Tiểu Bạch huy động móng vuốt, hướng tới ma thỏ mà công kích, ma thỏ nhìn thấy Bạch Li Miêu đối chính mình phóng ra móng vuốt, tức khắc giận dữ, toàn lực phóng thích uy áp trên người.

Theo lý mà nói, Chiến Tướng cấp Hồn Thú, chỉ dựa vào uy áp là có thể sinh ra ảnh hưởng với Sĩ cấp Hồn Thú, nhưng Tiểu Bạch thì không giống vậy, Tiểu Bạch là Cực phẩm Hồn Thú, lại thường xuyên cùng tiểu hồ ly "Tác chiến", kinh nghiệm phong phú mà uy áp của Tật Phong Thỏ, so với tiểu hồ ly tới nói thì còn quá kém cỏi, nên căn bản là không sinh ra được ảnh hưởng gì với Tiểu Bạch cả.

Tiểu Bạch hướng tới ma thỏ phát ra định hồn rống, ma thỏ bị Tiểu Bạch rống một rống, thần sắc liền hoảng hốt.

Tiểu Bạch xuất động móng vuốt hướng tới ma thỏ, Tiểu Bạch có tốc đọ rất nhanh, móng vuốt đều chém ra hai đạo tàn ảnh.

Ma thỏ bị một con Tiểu Bạch miêu khiêu khích, tức giận kêu to.

Tiểu Bạch không để ý tới ma thỏ đang kêu to, như cũ xuất động móng vuốt, ma thỏ liền dùng một chân nhấm ngây Tiểu Bạch mà đá, nhưng Tiểu Bạch nhanh nhẹn tránh được.

Ma thỏ không ngừng ra chân mà đá, ma thỏ tứ chi mạnh mẽ, sức bật mạnh mẽ, Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, trong lòng có chút lo lắng, ma thỏ sức lực vẫn là rất lớn, nếu thật bị một chân của nó đá trúng, Tiểu Bạch sợ là sẽ bị thương không nhẹ.

Tiểu Bạch thân hình càng lúc càng nhanh, ma thỏ đá mấy chục cái liên tục, đều không thể chạm vào dù chỉ là một cộng lông của Tiểu Bạch.

"Oanh."
Một con hung thú nặng gần 3000 cân bị đá bay ra ngoài, Sở Diệp nhìn con hung thú bị đá bay có chút hoảng sợ.

Một đá của ma thỏ không có đá trúng Tiểu Bạch, mà đá trúng một con Bổn Nha Trư.

Bổn Nha Trư một thân béo mở bị ma thỏ đá trúng ngũ tạng vỡ nát mà chết, Sở Diệp nhìn thấy liền có chút động dung.

Sở Diệp quan sát ma thỏ, bổng phát hiện ma thỏ giống như đột nhiên bị một cái bóng đè, tốc độ đã giảm xuống không ít.

Sở Diệp híp mắt mắt, ý thức được thì ra là Mặc Nắm đan bám trên người ma thỏ.

Tiểu Mặc khi bám vào người Tiểu Bạch, thì có thể đề cao tốc độ cùng chiến lực cho Tiểu Bạch, còn nếu bám vào người đối thủ thì lại sẽ ảnh hưởng đến tốc độ của đối thủ, còn có thể khiến cho thần trí đối thủ rơi vào hỗn loạn.

Thú triều quá hỗn loạn thực, nên dị trạng của ma thỏ cũng không ai phát hiện.

Tiểu Bạch hướng móng vuốt tới con mắt của con thỏ mà cào, cào mù một con mắt của ma thỏ.

Ma thỏ tràn đầy phẫn nộ hướng tới Tiểu Bạch phát động Sóng Âm Công Kích, Tiểu Bạch cũng phát ra định hồn rống, lưỡng đạo Sóng Âm va chạm nhau, thế lực ngang nhau.

Tiểu Bạch cùng ma thỏ dây dưa, ai cũng không cam lòng yếu thế.

Tiền Đỉnh Hưng một bên chiến đấu một bên quan sát tình trạng của Tiểu Bạch, Tiền Đỉnh Hưng vốn còn lo lắng cho lão thử của hắn, nhưng sau đó Tiểu Bạch nhảy ra ứng chiến, giúp lão thử của Tiền Đình Hưng thoát được một phen, mà nhân cơ hội đó Tiền Đình Hưng cũng nhân cơ hội mà quan sát Tiểu Bạch.

Không những Tiền Đỉnh Hưng, mà có không ít người Tiền gia cũng đều chú ý tới Tiểu Bạch.

Tiền Đỉnh Hưng có chút phát hiện Tiểu Bạch miêu có thể lực có chút kinh người, theo lý mà nói thì khi Hồn Thú vượt cấp khiêu chiến thì tiêu hao thể lực sẽ là rất lớn, mà Tiểu Bạch miêu này chỉ mới là Sĩ cấp, mà có thể cùng ma thỏ Chiến Tướng cấp đối chiến, nhưng vẫn có thể bảo trụ được hồn lực tốt như vậy, Tiền Đỉnh Hưng cảm giác có chút không thể tưởng tượng.

Tiền Đỉnh Hưng không biết Tiểu Bạch có thể bảo trì được hồn lực tới thời điểm này là do có hai nguyên nhân, một là Tiểu Bạch có huyết mạch bất phàm, hồn lực so với Hồn Thú cùng giai hồn hậu hơn mấy lần, hai là Tiểu Bạch còn khế ước cả tranh thú.

Khi trong cơ thể Tiểu Bạch hồn lực không đủ thì có thể rút hồn lực của Mặc Nắm để bổ sung vào thân thể của chính nó.

Mặc Nắm thuộc về một loại Hồn Thú đặc thù, có thể hấp thu tử khí để bổ sung hao tổn, mà ở chiến trường này đã chết một số lượng lớn hung thú tử khí lượn lờ, cứ như thế tử khí cuồn cuộn không ngừng tiến vào thân thể Mặc Nắm, chuyển hóa thành hồn lực lại thông qua khế ước chảy vào thân thể Tiểu Bạch, nhờ đó mà Tiểu Bạch vẫn duy trì được tinh lực ở trạng thái tốt nhất.

Tuy rằng Tiểu Bạch lợi hại, nhưng cấp bậc chênh lệch không phải có thể dễ dàng đền bù, ma thỏ cũng không có cách bắt được Tiểu Bạch, mà Tiểu Bạch cũng không thể hạ sát được ma thỏ Sở Diệp nhìn ra quẩn cảnh bên phía Tiểu Bạch, nên đã phát ra mệnh lệnh cho Tiểu Ngân Nhị.

Ngân Tiểu Nhị thu được mệnh lệnh của Sở Diệp, cũng suất lĩnh ong đàn hướng tới ma thỏ mà giết qua.

Ngân Tiểu Nhị cũng là ong chúa, nên chiến lực cũng viễn siêu hơn Ngân Sí Ong cùng giai, có Ngân Tiểu Nhị gia nhập, Tiểu Bạch phần thắng tăng nhiều.

Mà phần tai của ma thỏ là nơi có phòng ngự tương đối bạc nhược nhất, phát hiện được điểm yếu này Ngân Tiểu Nhị đã suất lĩnh ong đàn quần công đánh vào lỗ tai ma thỏ, mà lỗ tai ma thỏ cũng nhanh chống sưng lên.

Hồ Khiêm một bên ứng phó đối thủ, một bên quan sát tình huống của ma thỏ.

Hồ Khiêm nhìn thấy Tiểu Bạch đại phát thần uy, còn Ngân Sí Ong thì dũng mãnh không sợ chết, nhưng thật ra thì linh chuột của Tiền gia lão thái gia lại hoảng hốt mà chốn một bên.

Hồ Khiêm nhìn linh chuột trong lòng có chút vô ngữ, tốt xấu gì cũng là Chiến Tướng cấp Hồn Thú a! Cư nhiên lại so ra còn kém

hơn một con Bạch Li Miêu, thật sự quá không tiền đồ, mặt mũi Chiến Tướng Hồn Thú đều bị nó làm mất hết.

Ma thỏ bị Tiểu Bạch cùng Tiểu Ngân Nhị và ảnh thú trong tối hợp sức nhau mà giết chết.

Tiểu Bạch di chuyển vây quanh thi thể ma thỏ, khí phách hăng hái mà đem thi thể ma thỏ hướng tới Sở Diệp mà ném ma thỏ qua đó.

Một thi thể hung thú mấy ngàn cân bị quăng ngây trước mặt Sở Diệp tạo ra một tiếng ầm rất lớn.

Tiểu Bạch ngẩng cao đầu, có chút khí phách hăng hái tỏ vẻ thu hồi đi nó muốn ăn thịt thỏ.

Ma thỏ có trọng lượng cũng mấy ngàn cân, bị Tiểu Bạch quăng qua đây, đã nháo ra động tĩnh không nhỏ.

Sở Diệp đem thi thể ma thỏ thu vào nhẫn không gian, theo lý mà nói, thu lượm chiến trường thường sẽ diễn ra khi chiến đấu kết thúc, nhưng con thỏ này là chiến lợi phẩm của Tiểu Bạch, nên thu vào cũng chẳng sau, dù sao hai nhà Tiền gia Hồ gia cũng không có ý kiến gì.
.....!
Tiểu Bạch giải quyết xong ma thỏ, thì trận chiến bên phía tiểu hồ ly cũng đã sắp kết thúc, Thiết Văn Sư dưới tác dụng của ảo thuật không ngừng tàn sát hung thú xâm lấn, tuy rằng Thiết Văn Sư giết đều là Sĩ cấp Hồn Thú, nhưng bởi vì số lượng không ít, nên hồn lực tiêu hao cũng thập phần thật lớn.

Mà vết thương trên người Thiết Văn Sư không ngừng chuyển biến xấu, hơn nữa hồn lực đã bị tiêu hao một lớn lượng, chiến lực càng ngày càng yếu.

Tuyết Bảo thấy thực lực của Thiết Văn Sư không ngừng giảm

xuống, liền vọt qua cho Thiết Văn Sư một đòn trí mạng.

Tuyết Bảo xuất động móng vuốt hướng ngây cổ Thiết Văn Sư mà trảo, đại lượng máu tươi từ cổ Thiết Văn Sư phun trào ra, vào thời khắc cuối cùng của sinh mệnh, Thiết Văn Sư tựa hồ tìm về được lý trí, nhưng chỉ là đã không còn kịp rồi.

Thiết Văn Sư cùng Tuyết Bảo lại đánh một hồi, bởi vì mất máu quá nhiều, nên nó đã ầm ầm ngã xuống mặt đất, rồi mất đi sinh mệnh.

Tuyết Bảo sợ Thiết Văn Sư giả chết, nên đã bổ thêm vài vuốt.

Tiểu Bạch nhìn Thiết Văn Sư ngã trên mặt đất, lắc đầu, thầm nghĩ: Làm Hồn Thú vẫn là không thể quá tự cao nếu quá tự cao nếu không sẽ dễ dàng bị giết chết, Hồn Thú quá tự cao, sẽ dễ dàng chết không nhắm mắt.

Tiền lão gia tử nhìn thấy Thiết Văn Sư đã chết thì có chút chột dạ, Thiết Văn Sư bị Tuyết Bảo dụ hoặc giết không ít Hồn Thú, mà số hung thú Tiền gia bọn họ giết, còn không bằng một phần ba số hung thú bị Thiết Văn Sư giết, thật sự là làm người ta hổ thẹn.

Đám Hồn Thú xâm lấn, thiếu một con Thiết Văn Sư và một con ma thỏ, chiến lực đã giảm đi nhiều, Sở Diệp bên này sĩ khí tăng nhiều, đám hung thú còn lại bởi vì mất đi thủ lĩnh nên bắt đầu trốn chạy.

Bên này giảm bên kia tăng, thế cục cũng xem như đã định.

……!
Chiến đấu liên tục một ngày một đêm, rốt cuộc cũng kết thúc.

Thú triều qua đi, để lại đại lượng thi thể hung thú, ba nhà cũng

bắt đầu phân chia thi thể.

Việc phân chia trong mỗi đợt thú triều đều dựa vào ai xuất luật nhiều nhất, mà phân chia, tuy Tiền gia xuất lực không lớn nhưng họ lại có công thông báo tin tức nên Sở Diệp cũng phân cho họ mấy con hung thú Sĩ cấp.

Tiền gia lão thái gia biết Hồn Thú của bản thân biểu hiện thật sự vụng về, nên cũng không yêu cầu cao xa gì, chỉ nghĩ bảo toàn được tánh mạng cho người Tiền gia là tốt rồi, còn về việc phân chia chiến lợi phẩm cũng không quá để tâm.

Nhờ có hai bên hàng xóm gánh giúp nên Tiền gia lần này cũng không có người chết.

Sở Diệp bên này nhân thủ tương đối thiếu, Hồ, Tiền hai nhà phân một ít người, giúp Sở Lâm hai người đem chiến lợi phẩm đưa vào động phủ.

.

Đam Mỹ Sắc
Tiểu hồ ly kéo con Thiết Văn Sư, hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang đi về động phủ.

Thiết Văn Sư hình thể khổng lồ, trọng lượng cũng phải trên 5000 cân, vốn dĩ người của hai nhàTiền, Hồ muốn hỗ trợ, nhưng Thiết Văn Sư chính là chiến lợi phẩm mà tiểu hồ ly thập phần vừa lòng nên không muốn mượn tay người khác, mà muốn tự mình ra tay.

Tiểu hồ ly kéo Thiết Văn Sư đi ở phía trước, một con Thiết Văn Sư mấy ngàn cân, nhưng khi ở dưới móng vuốt của tiểu hồ ly thì cũng chẳng đáng là bao.

Người của hai nhà Tiền Hồ đến hổ trợ ánh mắt tràn đầy khăm

phục nhìn tiểu hồ ly.

“Tiểu hồ ly thật có sức lực a!"
“Đúng vậy! Đúng vậy! Không nghĩ tới đây lại là một con hồ uy mãnh."
“Hoàn toàn nhìn không ra a!"
.....!
Chiến lợi phẩm của Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn chiếm hơn hai phần ba còn, thi thể xếp thành một ngọn nũi nhỏ, mọi người thu dọn hồi lâu mới khuân vác hết số thi thể.

Nếu so sánh thì chiến lợi phẩm của Tiền gia chẳng đáng là bao, từ đó thấy được Tiền gia lần này cũng chẳng xuất ra được bao nhiêu lực.

Sau khi khuân vác xong số thi thể, Tiền lão thái gia trên mặt treo một nụ cười nhàn nhạt, một chút cũng không cảm thấy ngượng ngùng Sở Diệp âm thầm cảm thán, đúng là rừng càng già càng cay a! Tiền lão gia tử thực lực thì chẳng ra sau, nhưng da mặt thì tuyệt đối không thể xem thường..

Chương 122: Hậu Chiến

Editor: Tĩnh
Trong thành.

Tư Đông Phong nhìn thông báo mới được đưa tới thì có chút bất ngờ nói: “Lần này bỗng nhiên xuất hiện thú triều những cũng đã được giải quyết một cách nhẹ nhàng."
Tiền gia trước đó khi báo tin về thú triều chỉ nói là thú triều tầm trung nhưng, nhưng thực tế thì thú triều lại có chút lớn hơn dự đoán.

Tuy rằng như thế, nhưng vẫn là bị mấy nhà Sở Tiền Hồ chặn lại.

Khi nghe đám người Sở Diệp có thể chặn lại thú triều, Tư Đông Phong có chút ngoài ý muốn.

Dù rằng ở đó Hồn Sư không nhiều nhưng lại có thể diệt trừ được thú triều, mà còn bảo vệ được tánh mạng của mọi người và cũng không có người nào bị thương.

Tư Nam Nguyệt nói: “Từ chiến báo đưa tới có thể thấy lần này Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn xuất lực lớn nhất, có hơn phân nửa hung thú đều là do Hồn Sủng của hai người bọn họ giết, hai người kia đúng là chiến lực xuất chúng nếu so ra còn hơn cả Hồ gia."
Tư Đông Phong híp mắt, nói: “Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đúng

thật là rất lợi hại a!"
Khi Sở Diệp, Lâm Sơ Văn vừa mới tới đây, Tư Đông Phong chỉ nghĩ hai người là đôi tình lữ bình thường, còn lo lắng họ sẽ không đối phó được thú triều.

Sau đó, hai người sấm rền gió cuốn mà giải quyết một đợt thú triều tầm nhỏ, từ đó Tư Đông Phong đã nhìn họ bằng một cặp mắt khác.

Sau lần thú triều đó, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn liền đem lực chú ý chuyển tới kinh doanh động phủ, dưỡng gà, dưỡng tằm, nuôi cá.....!Việc buôn bán thì càng ngày càng tốt, thời gian lâu dài, người ở Lưỡng Giới Thành cũng đã quên mất thực lực thật sự của hai người bọn họ, lực chú ý cũng chỉ đặc lên khả năng hoạn thú của bọn họ.

Tư Đông Phong lúc đầu còn khá chú ý tới bọn họ, nhưng lâu dần cũng quên mất.

Hồ gia Hồn Sủng tương đối đặc thù, ở Lưỡng Giới Thành thì chiến lực của bọn họ luôn nằm trong nhóm những gia tộc mạnh nhất.

Ở Lưỡng Giới Thành cũng không ít người đều công nhận về chiến lực của Hồ gia, nhưng không nghĩ tới khi Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn phát huy thì thực lực còn mạnh hơn Hồ gia mấy lần.

"Ong đàn của Sở Diệp thật lợi hại.” Tư Nam Nguyệt nói.

Tư Đông Phong gật đầu, nói: “Đúng vậy."
Nếu so ra thì toàn bộ chiến lực của Tiền gia thì cũng còn thua xa so với ong đàn của Sở Diệp."
“Mà con Bạch Li Miêu của Sở Diệp, nghe nói cũng rất có ý tứ.” Tư Nam Nguyệt nói.

“Con mèo kia hẳn là không phải Hồn Thú tầm thường như vẻ ngoài của nó.” Tư Đông Phong thầm nghĩ.

Tư Nam Nguyệt ôm hai tay, hứng thú bừng bừng nói: “Vừa đáng yêu lại có thể chiến đấu, làm ta cũng muốn khế ước với một con Bạch Li Miêu."
Tư Đông Phong nhìn Tư Nam Nguyệt, tức giận nói: “Muội đừng có làm bậy a! Con Bạch Li Miêu vừa thấy thì đã biết là biến dị, còn muội nếu đi khế ước một con Bạch Li Miêu chất chấn sẽ chọc cho sư phụ tức chết."
Tư Nam Nguyệt thè lưỡi, ngượng ngùng cười cười, nói: “Muội chính là tùy tiện nói thôi, sư huynh ngươi nói xem đó thật sự là một con Bạch Li Miêu sao?"
Tư Đông Phong nhàn nhạt nói: “Nghe nói, con mèo kia rất thích dụ miêu thảo, cho nên, tuy rằng có chút kỳ quái, nhưng hẳn là vẫn là mèo thôi."
Tư Nam Nguyệt có chút phấn chấn nói: “Nếu là mèo thì ta có thể kiếm mèo cái đến phối giống phải không."
Tư Đông Phong nghe xong liền sửng sốt, nói: “Cái vấn đề này, muội tốt nhất nên đi hỏi Sở Diệp.”
“Không nói cái này nữa, mà lần này Tiền gia lại thật sự không làm rùa đen rục đầu, đúng là làm người ta bất ngờ a!” Tư Nam Nguyệt nói.

“Tiền gia thật ra là do không có biện pháp, chỉ có thể không có trâu nên phải bắt chó đi cày.” Tư Đông Phong nói.

“Quả nhiên a! Tiền gia vẫn là không tốt hơn trước là bao nhiêu.” Tư Nam Nguyệt lắc đầu nói.

Tư Đông Phong lắc đầu không đồng ý với ý của Tư Nam Nguyệt, dựa theo tin báo mà Tư Đông Phong nhận được thì Tiền gia ở chiến trường, cũng không hoàn toàn là kéo chân sau, bọn họn cũng đã nổ lực hết mình rồi.

“Tiền gia cũng là may mắn, có được hai hàng xóm lợi hại, nếu không thì lần này đã dữ nhiều lành ít."
Tư Đông Phong thầm nghĩ: Tiền gia không xảy ra việc gì cũng là chuyện tốt, tuy rằng Lưỡng Giới Thành hiện tại đã cơ bản ổn định, linh mạch cũng tìm được không ít, nhưng năng lực của Tiền gia thật sự rất đặc thù, về sau hẳn là còn hữu dụng, nếu giờ đây Tiền gia bị huỷ diệt cũng sẽ rất đáng tiếc.

……!
Sau khi thú triều kết thúc, mấy đệ tử Tiền gia đều nhịn không được nghị luận.

“Lão gia tử, con bạch miêu của Sở Diệp rốt cuộc có địa vị gì vậy a! Nó thật sự quá bưu hãn."
Tiền lão thái gia sắc mặt có chút xấu hổ, khi nghĩ đến chiến lực của mình Tâm Bảo Thử khi tìm bảo còn có thể nói là hay, nhưng khi chiến đấu lại còn thua cả một bạch miêu.

Tuy rằng cả Tiền gia đều hợp lực giết hung thú nhưng cũng không bằng số lượng hung thú bị con bạch miêu kia giết.

Chiến đấu sau khi chấm dứt, người Hồ gia
tuy rằng còn chưa nói gì, nhưng ánh mắt
của bọn họ đã nói lên tất cả.

Tiền lão thái gia có chút mặt đỏ, âm thầm thề trong lòng nhất định phải vì gia tộc mà bồi dưỡng ra một Hồn Sư có thể chiến đấu.

“Con Hồn Sủng kia hẳn là đã tiến hành ngụy trang.” Tiền lão thái gia châm chước nói.

Tiền Đồng gật đầu, nói: “Ta cũng cảm thấy nó đang ngụy trang.” Làm sao có con mèo nào như vậy? Liền tính biến dị cũng không hung như vậy.

“Vì cái gì lại muốn ngụy trang?”
Tiền lão thái gia lắc đầu, nói: “Cái này ta cũng không rõ, vốn cũng có không ít Hồn Sư có sở thích cổ quái, như thích đem Hồn Sủng hóa trang thành xinh đẹp, có lẽ Sở Diệp thích Bạch Li Miêu, nên đã đem Hồn Sủng hóa trang thành Bạch Li Miêu cũng không chừng."
“Hình như là cũng có loại người như vậy, nhưng Sở Diệp nhìn không giống như không loại người như vậy.” Tiền Đồng nói thầm, nói.

Tiền Đồng trước kia từng gặp qua một tên thiếu gia nhà giàu kia thích một vị đại tiểu thư mà vị đại tiểu thư kia lại rất thích hồ ly nhưng không có được, nên hắn liền đem con Hắc Mao Liệp Khuyển của hắn đi nhuộm lông từ hắc mao thành bạch mao, rồi đeo tay giả lên, rồi ngụy trang thành hồ ly, rồi đem tặng nhưng bị vị tiểu thư kia phát hiện, người ta không nói hai lời liền tống cổ hắn đi.

“Tri nhân tri diện bất tri tâm, có lẽ Sở thiếu chính là có một ít sở thích kỳ lạ.” Tiền Tiểu Ngư nói.

Tiền Đồng thầm nghĩ: Tựa hồ cũng có đạo lý, trên đời này Hồn Sủng Sư thiên kỳ bách quái, có rất nhiều Hồn Sủng Sư nhìn thì bình thường nhưng sau lưng lại là một con người hoàn toàn khác.

“Ong đàn của Sở Diệp thực lực cũng thật sự đáng sợ.” Tiền Vệ Thạch nhịn không được nói.

Tiền lão thái gia gật đầu, nói: “Xác thật là vậy."
Nhờ Ong đàn kiềm chế hơn phân nửa hung thú, nếu không đợt thú triều lần này cũng không dễ giải quyết như vậy.

Ong đàn của Sở Diệp thật lợi hại, khi chiến đấu gặp phải khiếm

khuyết thì chúng đều sẽ bay tới hổ trợ.

“Gia gia, chúng ta có phải hay không cũng nên tìm vài con ong mật mà khế ước a!”
Tiền gia trước kia khế ước chủ yếu là lão thử, nhưng giờ đây Tiền gia đang trong thời kỳ chuyển mình cũng đã bắt đầu khế ước không ít các loại Hồn Sủng khác nhau, nay lại thấy được sự lợi hại của ong đàn nên cũng có chút động tâm.

Tiền lão thái gia lắc đầu, nói: “Con Ngân Sí Ong của Sở Diệp không đơn thuần chỉ là ong chúa như mọi người nghĩ đâu."
“Gia gia, con Ngân Sí Ong kia có vấn đề gì sao?
“Kia có thể là một con Kim Sí Ong, hôm nay khi chiến đấu, ta ngẫu nhiên phát hiện, trong đàn Ngân Sí Ong còn có một cái ong chúa khác, trong một ong đàn lại có tới hai con ong chúa, chuyện này thật sự là có chút không bình thường." Tiền lão thái gia nói.

“Hai con ong chúa?” Tiền Đỉnh Hưng có chút ngoài ý muốn nói: “Còn có một con ong chúa khác sao?”
Tiền lão thái gia gật đầu, nói: “Có, tuy con bạch miêu kia lợi hại nhưng cũng không thể phân thắng bại với ma thỏ, thì lúc đó đã có một con Ngân Sí Ong chúa khác chạy tới hổ trợ giết ma thỏ."
Tiểu Ngân Nhị cùng Ngân Sí Ong bình thường nhìn thì cũng không khác biệt lắm, nếu xen lẫn trong ong đàn cũng không phân biệt được, nhưng ma thỏ vốn là đối thủ của Tiền lão thái gia nên ông cũng có ý khá nhiều nên nhìn ra không ít chỏ bất thường.

Tiền Đồng gật gật đầu, nói: “Đúng là không thể tưởng tượng, một núi không dung hai hổ, theo ta nghe nói, nếu trong ong đàn xuất hiện hai con ong chúa, thông thường thì chúng sẽ đánh nhau một hồi, con nào thua sẽ phải rời đi, có đôi khi còn sẽ bị con thắng ăn luôn, mà ong đàn Sở Diệp lại có tới hai con ong chúa."
Tiền lão thái gia híp mắt, nói: “Nếu chủ sủng của Sở Diệp là Kim

Sí Ong vương thì sẽ không kỳ quái, Kim Sí Ong là có thể khống chế Ngân Sí Ong."
Tiền Đồng gật đầu, nói: “Nguyên lai là như thế sao?"
“Nếu chủ sủng của Sở Diệp là Kim Sí Ong vương thì phẩm tướng hẳn là rất cao.” Tiền Đỉnh Hưng nói.

Tiền lão thái gia gật đầu, nói; “Đây là tự nhiên.” Phẩm tướng không cao thì việc tiến cảnh cũng sẽ không nhanh như vậy! Nếu phẩm tướng không cao cũng không có khả năng khống chế nhiều ong đàn như vậy."
Tiền Đỉnh Hưng do dự một chút, nói: “Lão gia tử, con tiểu hồ ly của Lâm Sơ Văn cũng không tầm thường."
Thời điểm chiến đấu, Hồn Sủng của Tiền Đỉnh Hưng đang ở bên cạnh tiểu hồ ly, nên cũng chú ý đôi chút.

Trải qua lần thú triều này, Tiền Đỉnh Hưng đã hoàn toàn bội phục về chiến lực của tiểu hồ ly.

Nghe Tiền Đỉnh Hưng nói đến Tuyết Bảo, mấy người Tiền gia đều lộ ra vài phần dị sắc.

Tiền gia cùng Lâm Sơ Văn là hàng xóm, người Tiền gia cũng không ít lần nhìn thấy Tuyết Bảo oa ở trong lòng Lâm Sơ Văn bày ra bộ dạng lười biếng, tiểu hồ ly lớn lên đáng yêu, làm người ta nhìn đến đều nhịn không được mà muốn sờ nắng một phen.

Tuy rằng tiểu hồ ly là Hồn Thú Chiến Tướng cấp, nhưng người Tiền trước nay cũng không nghĩ tới chiến lực của tiểu hồ ly có thể đạt tới trình độ này.

Tiền lão gia tử híp mắt, nói: “Con hồ ly kia thật sự là rất lợi hại.” Khi vừa mới phát hiện trong thú triều có một con Thiết Văn Sư cấp 5, Tiền lão gia tử kỳ thật là thực khủng hoảng, bất quá, sự tình lại phát triển tốt hơn những gì lão nghĩ.

Tiền Đỉnh Hưng có chút phấn chấn nói: “Con tiểu hồ ly kia có thể dùng mị thuật mà giết được con Thiết Văn Sư kia đúng là lợi hại."
Tiền lão gia tử gật đầu, nói: “Đúng là lợi hại.”
Tiền Đồng cũng có chút khó hiểu nói: “Gia gia, mê hoặc chi thuật của hồ thú lợi hại như vậy sao?
Tiền lão gia tử lắc đầu, nói: “Nếu là hồ thú bình thường thì tự nhiên cũng không có lợi hại như vậy, nếu hồ thú đều lợi hại như vậy, thì đã sớm một đống người đi khế ước hồ thú rồi, con hồ ly của Lâm Sơ Văn lợi hại như vậy, hẳn là có ba loại nguyên nhân một là huyết mạch tương đối cao, hai là có Thất Thải Huyễn Điệp phụ trợ, ba là trong lúc Lâm Sơ Văn bồi dưỡng đã cương điệu lên mê hoặc chi thuật.

Mà ba loại nguyên nhân này mỗi một loại đều là không thể dễ dàng làm được."
Tiền lão gia tử chiến lực chẳng ra gì, nhưng nhãn lực vẫn là không tồi, chỉ cần chú ý một chút liền đoán được không ít thứ.

Tiền Hàn cau mày, nói: “Lão gia tử, ta luôn cảm thấy hại vị hàng xóm này hình như có một đống bí mật a!"
Tiền Hàn thầm nghĩ hai người hàng xóm này của bọn họ hình như là bí mật trùng trùng, cởi lớp bí mật này ra thì lại phát hiện họ thật sự còn không ít bí mật khác, luôn cho người ta cảm giác nhìn không thấu.

“Chỉ cần bọn họ đối với Tiền gia chúng ta không có gì ý đồ, thì chúng ta cũng không cần phải quản chuyện của người ta."
Tiền Đồng thong dong nói: “Này hẳn là không cần lo lắng, Sở thiếu, Lâm thiếu hẳn là đối với Tiền gia chúng ta không có hứng thú gì đâu."
Trên thực tế, ở Lưỡng Giới Thành có không ít người đều mơ ước đến nhóm linh chuột của Tiền gia bọn họ, chỉ là Lưỡng Giới Thành nghiêm cấm tư đấu, nên đám người kia mới không giám làm bừa.

Mà Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở Lưỡng Giới Thành luôn nổi tiếng về khả năng kiếm tiền.

Nên chất chấn sẽ không có hứng thú với Tiền gia là cái chất.

Mà cơ nghiệp Tiền gia bọn họ đối với hai người bọn họ mà nói, hẳn là không tính là cái gì.

Tiền lão thái gia gật đầu, có chút tự giễu nói: “Xác thật, đối với số của cải hiện tại của chúng ta, thì nhân gia người ta cũng chướng mắt."
Tiền lão gia tử cười khổ một tiếng trong lòng cũng đồng thời yên tâm, lại có vài phần nói không nên lời, hắn vất vả hơn phân nửa đời, mới tạo nên đượcTiền gia như hiện tại, nhưng khi so ra thì lại còn kém xa thành tựu trong hai năm của Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, đúng là Trường Giang sóng sau đè sóng trước a!.

Chương 123: Hồ Gia Nghị Luận

Editor: Tĩnh
Hồ gia.

Một đám thiếu nam thiếu nữ ngồi chung một chổ ríu rít nghị luận, cùng giống y như Tiền gia, đám người Hồ gia cũng rất tò mò về Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, độ hóng hớt, một chút cũng không thua người Tiền gia.

“Bạch Li Miêu của Sở thiếu thật là lợi hại! Thật sự là không thể trong mặt mà bắt hình dong.” Hồ Tiến thầm nghĩ: Hắn trước kia còn cảm thấy con tiểu miêu kia bất quá cũng chỉ là sủng vật, nhưng không ngờ rằng là người ta ẩn tài mà thôi.

“Trước kia ta còn muốn ôm nó một cái, nhưng nó không muốn, ta đành phải từ bỏ.” Hồ Cầm có chút tiếc nuối nói.

“May mắn là ngươi từ bỏ, bằng không nếu bị con Bạch Li Miêu kia cào một cái, thì chúng ta đã có thể bắt đầu chuẩn bị hậu sự cho ngươi là vừa."
Hồ Cầm không vui nói: “Nói bậy bạ cái gì đấy?"
“Ta không nói bậy! Ngươi không thấy con Tiểu Bạch miêu kia có bao nhiều bưu hãn sao! Sĩ cấp Hồn Thú cấp 9, mà chỉ cần cào mấy cái là đã bị nó cào chết.” Hồ Lị nghiêm túc nói.

Hồ Lị vừa nói như vậy, thì đã dẫn tới vài người sôi nổi phụ họa.

“Đừng nói là Hồn Thú cấp 9, chính là ma thỏ Chiến Tướng cấp, còn không phải cũng khó thoát khỏi vận rủi sao."
“Ta nhìn nó giết Thiết Giáp Tê, giống như chẳng mất bao nhiêu lực, da Thiết Giáp Tê dày như vậy mà vẫn bị nó cào rách.” Hồ Cầm, nói.

“Ta còn nhìn thấy nó nhảy lên đầu một con tượng thú, mà con tượng thú kia thì lại y như bị dọa mà không dám động đậy.” Tại sao con tượng thú kia lại sợ con tiểu bạch miêu như vậy, đúng là một con Bạch Li Miêu kỳ quái.

Hồ Cầm nghe mấy đồng tộc, ngươi một lời ta một lời bỗng nhiên cảm thấy lời mọi người nói cũng có chút đạo lý, nàng lúc ấy từ bỏ không ôm con Tiểu Bạch miêu kia xem ra là một lựa chọn sáng suốt.

“Ta nghe Hồn thú của ta nói con Tiểu Bạch miêu kia sở dĩ xuống tay với con ma thỏ kia, là bởi vì nó muốn ăn thịt thỏ."
” Khi Tiểu Bạch đem ma thỏ ném cho Sở Diệp, thì cuộc hội thoại của bọn họ mấy bị Hồn Sủng chung quanh nghe được."
“Chỉ vì muốn ăn một ngụm thịt, mà ra tay sao?” Hồ San chớp chớp mắt nói.

“Nhân gia có năng lực! Nếu so sánh với người ta thì linh chuột của Tiền gia thì thật sự quá cùi bắp."
“Ở đây ai mà không biết linh chuột của Tiền gia chỉ biết tìm đồ là giỏi thôi."

“Tìm đồ ăn là một chuyện, nhưng cũng không thể yếu như thế."
“Con Bạch Li Miêu của Sở thiếu, thật sự là Bạch Li Miêu sao?"
“Có lẽ không phải Bạch Li Miêu, nhưng chất hẳn cũng là mèo đi, nó trước kia nhìn thấy Dụ Miêu thảo, đôi mắt liền hiện lên kim quang lấp lánh."
“Cũng đúng! Nếu không phải là mèo cũng sẽ không thích Dụ Miêu thảo như vậy, nhưng sức chiến đấu của con mèo kia thật

đáng sợ."
"....."
Trong đại sảnh.

Hồ Minh Nguyệt cùng Hồ Khiêm kiểm kê thu hoạch, tâm tình không tồi, "Lần này thu hoạch không nhỏ."
"Đúng là không tệ, nhưng bất quá, so với Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn mà nói, thì có chút không bằng." Hồ Khiêm nói.

Hồ Minh Nguyệt lắc đầu, nói: "Nhân gia xuất lực nhiều, nên lấy nhiều cũng là bình thường."
Hồ Khiêm gật đầu, nói: "Cũng đúng."
Nếu thực lực của Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn mà yếu thì tam gia bọn họ lần này chất chấn đã dữ nhiều lành ít rồi.

Lần này, trong thú triều có tới năm con Chiến Tướng hung thú, người Hồ gia được phân hai con, nhưng trên thực tế, con hung thú mà Hồ Khiêm đối đầu bị hạ nhanh như vậy là nhờ một phần lực của con tiểu hồ ly kia.

Vốn dĩ Hồ Khiêm còn nghĩ sẽ giải quyết con hung thú kia thật nhanh, để đi viện trợ cho Tiền gia, ai biết được đối thủ của hắn trong khi chiến đấu thì đột nhiên ma hóa, chiến lực tăng nhiều, làm cho hắn thiếu chút nữa lật xe, nhưng may là tiểu hồ ly kia kịp thời chạy tới hỗ trợ.

Hồ Minh Nguyệt gỏ gỏ thành ghế, nói: "Lúc đầu ta còn tưởng rằng Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thuộc nhóm không thích chiến đấu, nhưng theo những gì bọn họ thể hiện thì nó hoàn toàn ngược lại."
Ở giới Hồn Sư chủ yếu chia làm hai hệ một hệ là chiến đấu, còn hệ còn lại là hệ phi chiến đấu.

Hồn Sư đi theo hướng chiến đấu thì thường dựa vào săn thú giết Hồn Thú để kiếm sống, còn hệ phi chiến đấu thì chủ yếu dựa vài kinh doanh linh điền, hoạn thú, để làm kế sinh nhai, mà Sở Diệp

cùng Lâm Sơ Văn thì trong suốt mấy năm nay vẫn luôn chỉ thu mình trong động phủ dưỡng gà, nuôi cá, hoàn toàn không bộc lộ ra một chút dấu hiệu gì là bọn họ thích chiến đấu cả.

Bất quá, nhưng khi chân chính chiến đấu thì chiến lực của hai người lại thật sự làm người bất ngờ.

Hồ Minh Nguyệt trước còn cho rằng nàng đã đánh giá cao thực lực của hai người Sở Lâm, nhưng khi chân chính trải nghiệm thì nàng mới phát hiện thực lực của hai người bọn họ còn khủng bố hơn những gì mà nàng đã đánh giá trước đó.

Ong đàn của Sở Diệp đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi, chiến lực hoàn toàn có thể sánh ngang với mấy con Chiến Tướng Hồn Thú.

Còn tiểu hồ ly của Lâm Sơ Văn thì có thể vượt cấp khiêu chiến đã không nói mà còn có thể mê hoặc được tâm trí đối thú "Hóa thù thành bạn" mượn tay kẻ thù để tiêu diệt kẻ thù đúng là lợi hại.

"Số lượng ong đàn của Sở Diệp thật sự khổng lồ." Hồ Khiêm nói.

Đám thiếu niên Hồ gia thì mò tò mò về con Tiểu Bạch còn Hồ Khiêm cùng Hồ Minh Nguyệt thì chú ý nhất vẫn là Chiến Tướng Hồn Thú của hai người bọn họ hơn.

"Đích xác, ít nhất phải trên 3000 con Ngân Sí Ong có phẩm cấp, mà trong đó Ngân Sí Ong cấp 8 cấp 9 cũng không ít."
Hồ Minh Nguyệt cũng từng gặp qua ong đàn tới tới lui lui, nhưng ong đàn trước nay vẫn luôn là phân tán xuất động, cũng không có lần nào xuất động ra hết, nhưng lần này dốc hết toàn bộ lực lượng xuất chiến, nên đã đem Hồ Minh Nguyệt có chút dọa sợ.

"Sĩ cấp Ngân Sí Ong hậu kỳ, hẳn là có ít nhất cũng trên một trăm

con.” Hồ Khiêm híp mắt, thầm nghĩ: Trong đám tiểu bối của gia tộc bọn họ mà cùng tuổi với Sở Diệp cũng không có mấy đứa có thể đem Hồn Thú dưỡng đến Sĩ cấp hậu kỳ, còn Sở Diệp thì lại dưỡng ra không ít Ngân Sí Ong hậu kỳ, nhưng đám đó chỉ là Ngân Sí Ong phụ trợ thôi đó, đúng là không thể so a! Không thể so.

Hồ Minh Nguyệt tính toán một chút, nói: “Một trăm con là tuyệt đối có thừa.” Nếu nàng có thể dưỡng đàn nhện được phân nữa thôi cũng đã mừng lắm rồi.

Hồ Khiêm gật đầu, nói: “Ta nghe nói, Sở Diệp thường xuyên mua Hồn Tinh, mà còn là số lượng lớn, chất là cung cấp cho bọn chúng."
Hồ Minh Nguyệt thầm nghĩ, nếu muốn bồi dưỡng ra một trăm con ma nhện Sĩ cấp hậu kỳ thì phí tổn chính là một con số thiên văn.

Phụ thuộc Hồn Sủng có nhiều là chuyện tốt, nhưng nếu muốn dưỡng hết cũng không phải là chuyện dễ dàng!
“Tài đại khí thô chính là tốt như thế đấy!” Hồ Minh Nguyệt nói.

Hồ Khiêm gật đầu, nói: “Đúng vậy! Mà đám thi thể hung thú kia nếu chúng ta đem bán đi chất chấn sẽ thu vào một khoảng không ít, vừa lúc có thể mua một đám tài nguyện cho nhóm tiểu bối trong nhà."
Hồ Minh Nguyệt hít sâu một hơi, nói: “Con hồ ly của Lâm Sơ Văn đúng là rất khó lường a!"
Hồ Khiêm gật đầu, nói: “Huyết mạch của con hồ ly kia khẳng định không đơn giản, mị thuật của nó lợi hại như vậy, chỉ sợ trong người nó có huyết mạch của Cửu Vĩ Yêu Hồ."
Con hồ ly kia chỉ mới là Chiến Tướng cấp Sở kỳ mà đã có thể ba lần bốn lược dùng mị hoặc để đối phó Thiết Văn Sư cấp 5 kia, đúng là không thể xem nhẹ.

May mắn là tiểu hồ ly đã xử lý được con Thiết Văn Sư kia, nếu

tiểu hồ ly bên này thất thủ, thì mặc dù bọn họ có thể đánh đuổi được thú triều, nhưng tất nhiên cũng sẽ phải trả một cái giá không nhỏ.

Hồ Minh Nguyệt như suy tư gì nói: “Theo truyền thuyết, Cửu Vĩ Yêu Hồ có thể mị hoặc thiên hạ, dẫn tới không ít hung thú vì vậy mà máu chảy thành sông, ta trước đây còn vẫn luôn cảm thấy đây chỉ là bị đồn thổi quá trớn nhưng giờ chưa chắt là chuyện đồn thổi đâu."

Hồ Khiêm lắc đầu, nói: “Con hồ ly của Lâm Sơ Văn hẳn là chỉ có một chút huyết mạch, thôi còn huyết Cửu Vĩ Yêu Hồ thuần chủng đã sớm đã biến mất từ lâu rồi."
“Mà khi mị thuật của tiểu hồ ly kia kết hợp với ảo thuật với Thất Thải Huyễn Điệp thì lực sát thương lại tăng kên thêm một thành, mà con bướm kia còn chưa tới Chiến Tướng cấp mà đã có thể vây hảm một con Thiết Văn Sư cấp 5, vậy nếu nó tiến giai Chiến Tướng cấp thì sao." Hồ Minh Nguyệt, nói.

Hồ Khiêm híp mắt, nói: “Nếu muốn đem Thất Thải Huyễn Điệp bồi dưỡng đến Chiến Tướng thì phải tìm được sát khí phù hợp với nó."
Loại Thất Thải Huyễn Điệp này cũng tương đối đặc thù, thân thể nó tương đối yếu ớt, cho nên phẩm chất của sát khí nếu quá bạo liệt nói, thì rất có khả năng bị sẽ bị sát khí phản phệ mà chết.

Sát khí vốn là khó được, mà sát khí có tính ôn hòa lại càng hiếm chúng chỉ chiếm ba thành trong tổng số sát khi có trong thiên hạ, không phải dễ dàng mà có được.

Bất quá, Lâm Sơ Văn còn trẻ tiền đồ vô lượng, nếu muốn bồi dưỡng Thất Thải Huyễn Điệp đến Chiến Tướng cấp thì cũng rất có khả năng, dù không có khả năng thì đối phương hiện tại cũng đã rất lợi hại.

Hồ Minh Nguyệt lắc đầu, nói: “Bỏ qua chuyện này đi, chuyện này vốn không phải cần chúng ta suy xét, nếu có thời gian thì lo mà làm sao bồi dưỡng mấy đệ tử trong nhà lên tới Hồn Sư thì tốt hơn."
Hồ Khiêm lắc đầu, nói: “Người so người sẽ tức chết! Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tuổi còn trẻ như vậy mà chiến lực đã ở trên chúng ta rất nhiều."
Hồ Minh Nguyệt gật đầu, nói: “Đúng vậy!"
Nếu trước đó đổi Thiết Văn Sư cho chúng ta thì chỉ sợ là đã thất thủ từ lâu.

“Mà gia tộc chúng ta cũng không thiếu anh tài thiếu niên, nhưng chúng ngày thường quá lười biếng, không chịu dụng tâm học tập, nên mới thua kém người ta."
Hồ Khiêm cười khổ, nói: “Cũng không thể toàn trách bọn họ, những người như Sở Diệp và Lâm Sơ Văn vốn không nhiều lắm, chủ yếu là được các đại tông môn bồi dưỡng."
Hồ Minh Nguyệt gật đầu, nói: “Cũng đúng.” Nếu đem thực lực của hai người kia đặt ở đại tông môn, hẳn là cũng là người xuất sắc.

……!
Bên trong động phủ.

Tiểu Ngân mang theo ong đàn bận rộn, trong khi chiến đấu đã có không ít Ngân Sí Ong bị thương, mà giờ đây Tiểu Ngân đang chỉ huy chúng đến buồng ong để an dưỡng.

Lâm Sơ Văn trước đó đã chuẩn bị đại lượng Phục Linh Dịch, có Phục Linh Dịch trợ giúp thì cơ hội sống sót của nhóm Ngân Sí Ong bị thương có thể năng lên tới bảy thành.

Lâm Sơ Văn nhìn ong đàn, nhăn nhăn mày, nói: “Lần này ong đàn thiệt hại không ít a!”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Là đã chết không ít."
Thú triều diễn ra mọi thứ trở nên hỗn loạn nên đã có không ít

Ngân Sí Ong đã bị hung thú giết chết, số lượng tổn thất ít nhất cũng là ba thành, làm Sở Diệp có chút đau thịt.

Nhưng số lượng đàn giảm đi không ít, nhưng những con Ngân Sí Ong sống sót lại đạt được không ít tiến bộ.

Sau đại chiến thì số lượng Ngân Sí Ong bình thường ong lột xác thành công cũng đã gia tăng không ít, sẽ không bao lâu sẽ bổ sung lại được số lượng thôi.

Lần này đại chiến, chết phần lớn là ong bình thường, còn Ngân Sí Ong có cấp bậc đã chết hơn bốn trăm con, mà qua hai ba tháng hẳn là là có thể khôi phục.

Lâm Sơ Văn lấy ra một cái túi trữ vật, lắc lắc, nói: “Số Hồn Tinh lần này thu hoạch đều ở chỗ này."
Lần này thực sự bọn họ thu hoạch được không ít Hồn Tinh, trừ bỏ ba viên Chiến Tướng cấp Hồn Tinh, thì Sĩ cấp Hồn Tinh cũng có hơn 500 viên.

Sở Diệp mở túi trữ vật ra nhìn nhìn, tâm tình không tồi nói: “Lần này lại phát tài rồi."
Nhiều Hồn Tinh như vậy, hẳn là cũng đủ cho mấy đứa nhóc cùng ong đàn dùng trong một khoảng thời gian, nhờ đó hắn cũng có thể tiết kiệm được một ít tiền
“Qua mấy ngày nữa thì đem số thi thể Hồn Thú này đem đi bán đi rồi đổi thành Thiên Tinh Ngọc Lộ cho ong đàn tẩm bổ.” Sở Diệp nói.

Thiên Tinh Ngọc Lộ là do Thiên Tinh Thụ trăm năm sinh ra, thập phần trân quý, đối ong đàn có không nhỏ chỗ tốt.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Cũng tốt."
Sở Diệp nhìn qua Tiểu Thải, nói; “Tiểu Thải không có muốn cái gì sao? Tiểu Thải nhà chúng ta lần này lập công lớn đấy!” Nếu

không có Tiểu Thải thêu dệt ảo cảnh, thì làm sao mà dễ dàng hạ được con Thiết Văn Sư kia.

Vì vậy phải cần hảo hảo mà khao thưởng cho Tiểu Thải."
Tiểu Thải nghe được lời Sở Diệp nói, cao hứng lao thẳng tới người Sở Diệp.

Lâm Sơ Văn nhìn Tiểu Thải một cái, cười, nói: “Làm sao mà quên được nó, sớm đã hỏi qua nó, nó muốn Nguyệt Linh Cam Lộ."
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Nguyệt Linh Cam Lộ, chẳng lẽ là Nguyệt Linh Cam Lộ do gốc Thanh Châu Thụ Bích Đàm Thụ ngàn năm ngưng kết ra."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Là nó đó.”
“Đó cũng là thứ không dễ có, không biết ở Lưỡng Giới Thành có không?" Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn nhún vai, nói: “Nguyên bản vốn là không có, nhưng vừa hay lại vừa mới được đưa đến."
Ở Lưỡng Giới Thành có một ít thương nhân khi kiếm được đồ vật hiếm lạ, sẽ đem thông tin đưa đến Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ để nhờ nó lan truyền, để hấp dẫn mọi người, mà Tiểu Thải mỗi khi nhàm chán, liền sẽ vây quanh Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ hỏi đông hỏi tay, vừa lúc thấy được tin tức về Nguyệt Linh Cam Lộ.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Vậy mua đi! Tận dụng thời cơ, chúng ta hiện tại có nên nhanh chân đi mua nó hay khônh! Chậm chân sợ là bị người ta đoạt hết."
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Không cần nóng nảy cứ từ từ."
Tuy Nguyệt Linh Cam Lộ là thứ tốt, nhưng giá cả cũng không tiện nghi! Phỏng chừng người giám ra tiền mua cũng không nhiều lắm.

Sở Diệp gật đầu, nói:" Được nghe ngươi.".

Chương 124: Tư Nam Nguyệt Đề Nghị

Editor: Tĩnh
Trộm kiếp phù du nửa ngày nhàn.

Sở Diệp ở trong động phủ đang bài một cái giá nướng, giúp Tiểu Bạch làm thịt nướng.

Một con Tật Phong Thỏ Chiến Tướng cấp gần hai ngàn cân, cũng đủ Tiểu Bạch ăn một tháng, nghĩ đến nửa tháng tới không cần lo đồ ăn cho Tiểu Bạch, trong lòng Sở Diệp cũng nhẹ nhàng một hơi.

Tiểu Bạch ôm một cái chân thỏ nướng to bằng mấy lần nó không ngừng gặm.

Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch ăn, thì thấy Tiểu Bạch chỉ ăn cơm mà đã cho người ta cảm thấy một loại hào khí can vân.

Thịt Chiến Tướng cấp hung thú, ẩn chứa năng lượng tương đối phong phú, Tiểu Bạch ăn thập phần vừa lòng.

Sở Diệp ăn một ngụm thịt thỏ, phát hiện thịt thỏ hương vị đích xác không tồi, không uổng công trước đó Tiểu Bạch đã một phen vất vả.

Sở Diệp ở bên này nướng thịt, tiểu hồ ly bên kia nhảy nhót chạy

tới.

Sở Diệp hướng tới tiểu hồ ly nhìn qua phát hiện đối phương tâm tình tựa hồ rất là không tốt, giống như đang vui sướng khi người gặp họa.

Sở Diệp nhìn Tuyết Bảo, trong lòng hiện lên vài phần nghi hoặc, “Tuyết Bảo, có chuyện gì mà cao hứng vậy?"
Tiểu hồ ly đôi mắt lượng lượng gật gật đầu, nói: “Có."
Sở Diệp tò mò nói: “Chuyện gì a!"
Tiểu hồ ly hướng tới Tiểu Bạch nhìn qua, nói: “Tiểu Bạch ơi số phận ngươi tới rồi có người coi trọng ngươi, muốn tìm mèo cái tới cùng ngươi lai giống a!"
Sở Diệp nghe không hiểu ý của tiểu hồ ly, hắn chỉ là thấy tiểu hồ ly đang nói gì đó với Tiểu Bạch, Tiểu Bạch bỗng nhiên ném thịt trên tay xuống đất, giận tím mặt.

Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch phản ứng, chớp chớp mắt, thầm nghĩ: Đây là làm sao vậy a! Trời sấp sập xuống sao? Tiểu Bạch mà cũng có thể bỏ thịt đang ăn xuống sao."
Lâm Sơ Văn đem lời tiểu hồ ly nói phiên dịch ra ngây tức khác làm Sở Diệp chấn động.

“Lai giống a!” Sở Diệp thì thào nói.

Chuyện lai giống cũng là chuyện bình thường, không ít gia tộc vì muốn duy trì nồi giống cho Hồn Sủng tạo ra các thế hệ sao có phẩm chất tốt thường sẽ đi kiếm các giống Hồn Sủng cùng loại có phẩm chất tốt để lai giống.

Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch chớp chớp mắt, có chút tò mò nghĩ, Hồn Sủng nhà mình hình như lông còn chưa mọc đủ đâu! Thật sự có thể lai giống sao?

“Là Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ truyền tin sao?” Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn gật đầu, “Ân” một tiếng.

“Chủ ý của ai!” Sở Diệp có chút tò mò nói.

Lâm Sơ Văn nhìn tiểu hồ ly một cái, tiểu hồ ly có chút vô tội lắc lắc cái đuôi.

Sở Diệp bĩu môi, đại khái là tiểu hồ ly chỉ nhìn tin tức một cách đại khái cũng không có nhìn kỹ xem là ai đăng tin.

Sở Diệp bất đắc dĩ đứng dậy, đối này Lâm Sơ Văn nói: “Ngươi ở đây đi ta đi xem thử coi là ai."
Lâm Sơ Văn gật đầu.

Sở Diệp đi đến Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ để xem xét lai tin tức, sắc mặt có chút quỷ dị.

“Thế nào?” Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Là Tư Nam Nguyệt đưa tin tức, hỏi ta có hứng thú cho Tiểu Bạch lai giống, nàng ta có không ít tiểu miêu có phẩm chất không tệ lại còn còn có không ít dạng như xinh đẹp, thông minh, đều có đủ."
“Tư Nam Nguyệt.” Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Nàng ta chỉ đơn thuần là muốn lai giống sao."
“Chỉ sợ là không đơn giản như thế.

Tư Nam Nguyệt nếu đã đề nghị như vậy, chỉ sợ là lúc chúng ta chiến đấu bị cô ta nhìn ra gì đó." Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Lưỡng Giới Thành là thiên hạ nhà họ Tư, Tư Nam Nguyệt nhìn ra gì đó cũng không có gì lạ."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Cũng đúng.” Tiểu Bạch quá đặc thù, rất khó mà giấu được kín kẻ."
“Tư Nam Nguyệt nói nàng ta sẽ trả 5 vạn xem như phí lai giống."
Lâm Sơ Văn chớp chớp mắt, nói: “Năm vạn a!” Một lần lai giống

trả 5 vạn cái giá này không rẻ mà còn chưa chất sẽ lai giống thành công, nhưng nếu so ra thì với cả khi mua Hồn Thú thì vẫn còn quá rẻ, một con Hồn Thú từ Trung phẩm giá ít nhất cũng phải từ bảy đến tám vạn một con, còn nếu so với Hồn Thú Cực phẩm thì cái giá này chẳng là gì cả.

Tuyết Bảo liên tục nhảy nhót có chút cao hứng nói: “Năm vạn đấy chúng ta nên tận dụng thời cơ, đem nhan sắc của Tiểu Bạch đi bán, mà Tiểu Bạch cũng không thiệt gì mà còn được ngủ với mèo cái nữa, quá lợi còn gì."
Tiểu lão hổ thẹn quá thành giận, đuổi theo Tuyết Bảo muốn cắn, Tuyết Bảo nhanh chóng chạy trốn không cho Tiểu Bạch bắt được.

Sở Diệp híp mắt mắt, nói; “Tư Nam Nguyệt đưa ra đề nghị như vậy, cũng không biết chỉ là đơn thuần muốn lai giống, hay là muốn mượn cơ hội này đều tra Tiểu Bạch đây.".

Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, nói: “Ta nghĩ là cả hai."
Sở Diệp híp mắt, nói: “Phải nghĩ biện pháp cự tuyệt.”
Tiểu hồ ly có chút bất mãn giơ móng vuốt, kháng nghị nói: “Năm vạn, năm vạn đấy, vì cái gì muốn cự tuyệt."
Sở Diệp nhìn tiểu hồ ly, thầm nghĩ: Tuyết Bảo thật là không sợ thiên hạ không loạn, trước đó sao hắn không cảm thấy Tuyết Bảo thật ra rất bướng bỉnh, “Đừng nháo."
Tiểu hồ ly có chút ủy khuất chu miệng.

“Cự tuyệt là khẳng định là phải cự tuyệt, chỉ là phải tìm một lý do sao cho hợp lý mới được.” Sở Diệp có chút khó xử nói.

Tiểu hồ ly pi một tiếng, đề nghị nói: “Vì phòng ngừa Tiểu Bạch phát tình bừa bãy, cho nên tiến hành tuyệt dục (thiến)."
Tiểu hồ ly vừa nói ra kiến nghị, Tiểu Bạch thật vất vả mới vừa bình tĩnh lại thì lại lần nữa nổi trận lôi đình, một bộ muốn cùng tiểu hồ ly liều mạng.

Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch tạc mao, có chút tò mò hướng Lâm Sơ Văn nhìn thoáng qua.

Lâm Sơ Văn đỏ mặt, căng cả da đầu mà phiên dịch Sở Diệp.

Sở Diệp: “.....” Tuyệt dục! Đây là một lý do quá quyết tuyệt rồi, mà Tuyết Bảo hình như biết không ít thứ thì phải.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Ngươi xem việc này muốn xử lý như thế nào?”
Lâm Sơ Văn nhún vai, nói: “Cự tuyệt khẳng định là phải cự tuyệt rồi."
Tiểu Bạch quá bưu hãn! Nếu mấy con mèo mà Tư Nam Nguyệt cấp cho Tiểu Bạch lai giống, một khi không cẩn thận bị Tiểu Bạch cắn chết, vậy thì sẽ đắt tội với người ta nữa.

Huống chi Tiểu Bạch chính là Bạch Hổ, tuy rằng ngụy trang không tồi, nhưng Tư Nam Nguyệt là đồ đệ của Khổng Minh lão tổ, kiến thức chắc chắn rộng rãi, đối phương nếu tự mình đề nghị thì có lẽ sẽ nhìn ra cái gì đó.

Nếu tin tức có Cực phẩm Hồn Thú tồn tại, rồi bị đồn ra ngoài, thì hắn cùng Sở Diệp đều sẽ khó sống.

Sở Diệp ôm hai tay, nói: “Nếu như vậy, ta liền nói, Tiểu Bạch lông còn chưa mọc đủ nên không có khả năng lai giống."
Sở Diệp vừa mới nói xong, thì nhìn thấy Tiểu Bạch trở lại.

Tiểu Bạch hung tợn nhìn chằm chằm Sở Diệp, hai tròng mắt dường như muốn phun ra lửa vậy.

Sở Diệp vô tội chớp chớp mắt, nói: “Làm gì nhìn ta như vậy! Hay là ngươi càng thích cái lý do mà Tuyết Bảo đưa ra."
Tiểu hồ ly nhìn Tiểu Bạch, có chút nghi hoặc nói: “Ngươi tại sao không cao hứng, hay là ngươi kỳ thật là nguyện ý đi lai giống?"

Tiểu Bạch giận gào một tiếng, lại lần nữa nhảy nhót lung tung nhìn chằm chằm tiểu hồ ly như muốn ăn luôn tiểu hồ ly vậy.

Sở Diệp nhìn tiểu hồ ly, phất phất tay, nói: “Được rồi Tuyết Bảo đừng huyên náo nữa."
Tiểu hồ ly có chút ủy khuất kêu một tiếng, rồi chạy đi.

Tiểu Bạch hung ác trừng mắt Sở Diệp, một bộ muốn cắn người, trong miệng liên tục rít gào tôn nghiêm Hổ tộc không thể xâm phạm.

Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch biểu hiện đầy hung ác của Tiểu Bạch thầm nghĩ mày gào với tao làm gì tao đâu phải người đưa ra đề nghị đâu.

Sở Diệp có chút bất đắc dĩ nói: “Ngươi còn đói bụng không đói thì ăn tiếp không thì ta dẹp."
Tiểu Bạch tức giận hướng tới Sở Diệp gầm rú vài tiếng, xoay người hung tợn gặm thịt nướng tiếp tục ăn.

Một trận rắc rắc thanh âm truyền vào Sở Diệp trong tai, Sở Diệp theo tiếng vang nhìn lại, thì nhìn thấy xương cốt của ma thỏ đều bị Tiểu Bạch nhai vụng hết.

Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, thầm nghĩ: Răng tốt thật! Không dễ chọc, không dễ chọc."
.....!
“Những thi thể hung thú kia phải mau chóng xử lý đã.” Sở Diệp đổi đề tài nói.

Lần thú triều này hai người Sở, Lâm được phân không ít chiến lợi phẩm.

Thịt hung thú cao cấp đều đã được bọn họ dùng Hàn Băng Thạch để giữ tươi nhưng số lượng Hàn Băng Thạch hữu hạn nên

không thể bảo quản hết.

Mà số thịt hung thú còn lại nếu không nhanh chống xử lí thì sau mấy nữa thì chúng sẽ bốc mùi.

Lâm Sơ Văn nhìn sơ qua trong đám thi thể có không ít thi thể hung thú Sĩ gồm da, lông, răng nanh, huyết nhục đều được bảo tồn rất nguyên vẹn nếu bán đi toàn bộ, thì tiền thu về hẳn là không nhỏ đâu.

Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Chúng ta đem ra chợ linh cầm bán sao?"
Sở Diệp lắc đầu, nói: “Không cần, thi thể hung thú ở đây không ít, mà thịt hung thú là thứ mọi người tranh mua.

Chúng ta không cần phải tự thân vận động chỉ cần loan báo tin tức là tự khắc sẽ có người đến thu mua thôi."
Lâm Sơ Văn, nói: “Như vậy cũng được.”
Bọn họ có quá nhiều thi thể một mình bọn họ xử lý cũng không xong.

Tốt nhất vẫn là trực tiếp giao cho mấy thương nhân buôn bán thịt hung thú xử lý, tuy giá hơi rẻ nhưng được cái tiện lợi.

Việc Sở Diệp đối đầu thú triều thì ở Lưỡng Giới Thành đã có không ít người biết.

Sở Diệp bên này chỉ mới thả ra tin tức bán ra thi thể hung thú thì liền đã có vài thương nhân tới cửa, dù rằng Sở Diệp cũng chưa liên hệ, nhưng vẫn tự động tìm tới cửa.

Sở Diệp đối với tình hình này, nhưng thật ra lại thấy vui mừng, cùng một người buôn bán dễ dàng bị hố, nhưng nếu có nhiều người cạnh tranh thì giá càng được đẩy lên cao.

Đúng như Sở Diệp dự đoán, bởi vì có cạnh tranh, nên giá cả đưa ra cũng được năng cao không ít.

Đem số thi thể hung thú bán đi hết, Sở Diệp thu được hơn một trăm vạn đồng vàng.

“Không nghĩ tới, chúng ta còn chưa bán thi thể của hung thú Chiến Tướng cấp mà cũng có thể thu được hơn một trăm vạn.” Sở Diệp nói.

Thi thể của Chiến Tướng cấp Hồn Thú cùng Sĩ cấp căn bản là không cùng cấp bậc, nếu Sở Diệp đem mấy đầu Chiến Tướng Hồn Thú mà bán đi, thì số tiền cũng sẽ không ngừng lại ở một trăm tới vạn đồng vàng.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Chiến Tướng cấp hung thú khó có được, lưu trữ lại để cho Tiểu Bạch ăn đi.”
Tiểu Bạch ăn uống càng ngày càng tốt, thịt hung bình thường chỉ có thể khiến cho nó no bụng mà thôi, còn đối với đề cao thực lực thì lại không có bao nhiêu tác dụng, thịt Chiến Tướng hung thú thì lại không giống vậy, thịt Chiến Tướng hung thú ẩn chứa đầy đủ năng lượng có tác dụng rất tốt cho việc trưởng thành của Tiểu Bạch.

Sở Diệp sờ soạng kim tạp trong nói: “Thật ra thú triều cũng không có gì không tốt, săn giết hung thú có thể đổi được cả đống tiền, rất nhiều người bởi vì triều triều mà không dám tới nơi này định cư, thật sự là đáng tiếc."
Lâm Sơ Văn cười, nói: “Ứng phó thú triều, nguy hiểm vẫn là quá lớn.” Nếu không nhờ ong đàn của Sở Diệp kiềm hảm lại đại lượng hung thú cấp thấp thì khả năng chiến thắng của bọn họ sẽ không cao như vậy.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Nói cũng đúng, nếu không có chút tài năng, lưu lại nơi này vẫn là nguy hiểm quá lớn."
Nghĩ đến một nhà Tiền gia người một nhà, Sở Diệp thật đúng là

vì Tiền lão gia tử mà đổ mồ hôi.

Không thể trách Tiền lão gia tử cứ tham sống sợ chết, thật sự là Tầm Bảo Thử có chiến lực thật sự quá kém, Tiền gia lão gia tử một khi xảy ra biến cố, thì Tiền gia cũng tiêu đời.

.....!
Lưỡng Giới Thành.

Tư Nam Nguyệt có chút nhàm chán nằm ở trên ghế bập bênh, Tư Đông Phong nhìn Tư Nam Nguyệt, thuận miệng hỏi: “Làm sao vậy, tâm tình không tốt sao?
Tư Nam Nguyệt phồng lên quai hàm, có chút mất mát nói: “Sở Diệp cự tuyệt đề nghị lai giống của ta, chẳng lẽ là do ta ra giá thấp."
“Hẳn là không phải là vấn đề giá cả.” Tư Đông Phong uống một ngụm trà, hỏi: “Sở Diệp nói như thế nào!"
Tư Nam Nguyệt thở dài, nói: “Hắn nói, Bạch Li Miêu của hắn còn chưa thành niên, còn không có năng lực, chỉ có thể cảm ơn hậu ái của ta."
“Quả nhiên không phải Bạch Li Miêu.” Bạch Li Miêu chỉ có thể sống lâu nhất từ sáu hoặc bảy năm, mà con Bạch Li Miêu này đã theo Sở Diệp tới Lưỡng Giới Thành đã được hai năm thì sớm đã trưởng thành từ lâu rồi.

"Vậy mà làm muội còn tưởng có thể tạo ra một con tiểu miêu xinh đẹp rồi khế ước với nó."
Tư Đông Phong lắc đầu, nói: “Ngươi không cần làm chuyện không đứng đắn, đại sư huynh vừa có được một con Luyện Hỏa Thú, nếu muội có hứng thú, có thể khế ước làm phó sủng."
Tư Nam Nguyệt bĩu môi, có chút không cam nguyện nói: “Luyện Hỏa Thú làm sao đáng yêu bằng Bạch Li Miêu a!”
Tư Đông Phong tràn đầy vô ngữ nói: “Hồn Sủng lợi hại thì mới tốt và hữu dụng, còn đáng yêu thì có ích lợi gì?"
Tư Nam Nguyệt không cho là đúng nói: “Tiểu hồ ly của Lâm Sơ Văn cùng Bạch Li Miêu của Sở Diệp Bạch đều vừa đáng yêu, vừa

lại lợi hại đấy a!
Tư Đông Phong: “.....”.

Chương 125: Tiền Gia Kỳ Hảo

Editor: Tĩnh
Thú triều đã qua được năm ngày, tSở Diệp cuối cùng cũng đã đem được tất cả Sĩ cấp Hồn Thú toàn bộ rửa sạch.

Chỉ trong năm ngày Tiểu Bạch đã đem ma thỏ gặm hết một phần ba, sức ăn so với dự tính của Sở Diệp đã vượt qua gấp đôi.

Sở Diệp rất là hoài nghi, Tiểu Bạch có phải là bị chuyện lai giống kích thích cho nên hóa bi phẫn thành ăn uống.

Sở Diệp nhìn Thiết Văn Sư, nói: “Thiết Văn Sư thật sự đưa cho Tiểu Bạch ăn sao?” Đây chính là chiến lợi phẩm của tiểu hồ ly mà a!
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy, Tuyết Bảo cũng không thích ăn thịt, mà thịt này để trong thời gian dài cũng dễ dàng bị biến chất, nên tốt nhất là cho Tiểu Bạch ăn đi."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Vậy được rồi."
Sở Diệp thầm nghĩ: Con Thiết Văn Sư này là Chiến Tướng cấp cấp 5, mà trọng lượng của nó cũng nặng hơn ma thỏ rất nhiều, hẳn là đủ cho Tiểu Bạch ăn được một đoạn thời gian rất dài.

Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp thảo luận cách xử lý mấy đầu Chiến Tướng Hồn Thú, thì nhận được tin Tiền gia lão gia tử đến bái phỏng.

“Tiền lão gia tử sao lại tới?” Sở Diệp có chút nghi hoặc nói.

Lâm Sơ Văn nhíu mày, nói: “Ngươi đi xem đi, ta đi chuồng gà cùng ao cá xem thử.” Gần đây bọn họ bận rộn xử lý thú triều, Thảo Dược Gà cùng Long Ngư đều không có thời gian để chăm sóc, mà hai loại này đều là loại khó nuôi, không biết bỏ bê mấy ngày rồi có sao không nữa?"
Sở Diệp gật đầu, nói: “Hảo."
.....!
“Lão gia tử như thế nào lại chạy tới đây?” Sở Diệp đi ra đoán nhiệt tình thăm hỏi nói.

Tiền lão gia tử nhìn Sở Diệp, thành khẩn nói: “Ta lần này tới, là để nói riêng tiếng cảm ơn hai vị vì ân cứu mạng."
Sở Diệp cười, nói: “Cái gì mà ân cứu mạng, mọi đều chúng sức chống lại thú triều mà thôi, Tiền lão gia tử quá khách khí rồi."
Tiền lão gia tử, có chút ngượng ngùng nói: “Thật sự hổ thẹn, khi thú triều diễn ra Tiền gia chúng ta biểu hiện có chút không xong."
Tiểu Bạch nhìn Tiền lão gia tử một cái, đôi mắt bên trong chói lọi đều là: Đó là có chút không xong sao? Quá không xong luôn thì có.

Thấy được vẻ khinh thường trong mắt Tiểu Bạch, Tiền lão gia tử càng thêm xấu hổ.

Sở Diệp cau mày, có tâm khách sáo hai câu, nhưng nghĩ đến những gì mà Tiền gia biểu hiện, lời trong lòng chuyển tới cổ họng nhưng cũng không nói ra được, may mắn là hắn cùng Lâm Sơ Văn có thực lực nên mới ngăn chặn được thú triều, nếu không có khi Tiền gia giờ đây thật sự là đã gặp bi kịch.

Tiền lão gia tử nhìn Tiểu Bạch, khích lệ nói: “Mấy ngày không thấy, Hồn Sủng của Sở thiếu lại càng thêm thần tuấn a!”
Sở Diệp: “.....” Thần tuấn sao? Hắn là nhìn không ra tới Tiểu Bạch nơi nào thần tuấn.

“Lão gia tử quá khen, nó làm gì mà được như vậy, suốt ngày chỉ biết làm mèo lười."
Tiền lão gia tử vội vàng lắc đầu, nói: “Ta không quá khen mà là lời thật lòng, con Bạch Li Miêu này của Sở thiếu vừa nhìn là biết không phải là vật trong ao."

Tiểu Bạch ngẩng đầu, vừa lòng nhìn Tiền lão gia tử: “Lão nhân, tuy rằng ngươi thực lực chẳng ra gì, nhưng được cái có con mắt tinh anh."
Tiền lão gia tử bị Tiểu Bạch nhìn có chút thụ sủng nhược kinh.

Sở Diệp nhìn Tiền lão gia tử phản ứng, có chút vô ngữ.

“Tiền lão gia tử tới đây hẳn là không phải là chỉ vì khen Hồn Sủng của ta đi.” Sở Diệp nói.

Tiền lão gia tử gật đầu, nói: “Xác thật là có chính sự, thật ra thú theo lý mà nói, chúng ta Tiền gia nên long trọng chuẩn bị một phần hậu lễ, như Tiền ta tư gia hữu hạn, mà hai vị thì thanh danh quá cao, sợ mấy thứ kia không đủ phân lượng với hai vị."
Sở Diệp nghe đến đó, thầm nghĩ: Nào có! Hắn thích nhất là thu hậu lễ, không có hậu lễ, lễ mọn cũng không phải là không thể.

Tiền lão gia tử cười cười, tiếp tục nói: “Mà ta nơi này lại có một tin tức, có lẽ đối hai vị có chút tác dụng.”
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Tin tức gì?"
“Là về một cây Thất Thải Thụ."
Sở Diệp sửng sốt một chút, nói: “Thật là Thất Thải Thụ?” Thất Thải Thụ có thể kết ra Thất Thải quả, mà loại trái cây này đối với Tiểu Thải có lợi thật lớn, có thể đề cao sức mạnh của chiêu ảo thuật của Tiểu Thải.

Sau lần thú triều này, Sở Diệp đã nhận thức đầy đủ về sự lợi hại của chiêu ảo thuật cho Tiểu Thải tạo ra, nếu tuyệt chiêu ảo thuật của Tiểu Thải có thể không ngừng đề cao, về sau gặp khi

gặp thú triều, thì bọn họ chỉ cần bảo Tiểu Thải trực tiếp sử dụng ảo thuật, làm cho hung thú xâm lấn tự giết hại lẫn nhau, thì bọn họ không cần đánh mà cũng giành được chiến thắng, như thế liền quá mỹ diệu.

Tiền lão gia tử gật đầu, nói: “Là thật, bất quá, bên cạnh Thất Thải Thụ có hung thú bảo hộ.”
“Cấp mấy?” Sở Diệp hỏi.

“Đại khái là Chiến Tướng cấp 3."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Chiến Tướng cấp 3 a!” Chỉ là Chiến Tướng cấp 3 thì thật ra không đáng để lo, tiểu hồ ly còn vừa mới giết một con Chiến Tướng trung giai Thiết Văn Sư, một con hung thú Chiến Tướng cấp 3 cũng không tính là cái gì."
Tiền lão gia tử đầy mặt tươi cười khen tặng nói: “Rất xấu hổ, hung thú Chiến Tướng dù chỉ là cấp 3 nhưng đối với Tiền gia mà nói thì cũng đã đủ đáng sợ, Sở thiếu thiếu niên anh hùng, một khi ra ngựa, nhất định sẽ dễ như trở bàn tay."
Sở Diệp cười cười, nói: “Lão gia tử quá khen, kỳ thật, hung thú cấp 3 đối với ta mà nói vẫn là có chút khó giải quyết.”
“Diệp thiếu quá khiêm tốn.” Tiền lão gia tử cùng Sở Diệp hàn huyên một hồi, liền rời đi.

.....!
Tiền lão gia tử đi rồi không lâu, Lâm Sơ Văn cũng kết thúc sự vụ trên tay, đi đến, nói: "Tiền lão gia về rồi."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Ừm về rồi."
Lâm Sơ Văn có chút tò mò nói: “Ông ta tới làm cái gì vậy?”
" Tới để cảm ơn nhân tiện tặng miễn phí một tin tức.” Sở Diệp nói.

Trong thú triều Tiền gia biểu hiện thật sự có chút không tốt, một lần hai lần còn hảo, nếu là về sau, tình huống như vậy càng nhiều, thực sự sẽ làm người ta phản cảm.

“Tin tức gì?” Lâm Sơ Văn tò mò hỏi.

"Thất Thải Thụ."
Lâm Sơ Văn có chút ngoài ý muốn nói: “Đó là thứ tốt!” Thất Thải Thụ kết ra Thất Thải quả, có thể giúp năng cao huyết mạch của Thất Thải Huyễn Điệp, nếu có được Thất Thải Thụ, thì thực lực của Tiểu Thải sẽ tiến bộ nhanh hơn.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Xác thật là thứ tốt."
Nghe nói Thất Thải Thụ thập phần xinh đẹp, trong vườn cây bọn họ đã có Linh Thụ Dâu Vương, Linh Đào, Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ, nếu có nhiều thêm một cây Thất Thải Thụ, nói vậy lại có thể càng rạng rỡ thêm không ít.

“Nếu Tiền gia biết tin thì tại sao lại không đào về đó là linh thụ đấy” Thất Thải Thụ chính là linh thụ khó kiếm, một câu Thất Thải Thụ có tuổi thọ từ 10 năm trở lên là có bán mấy vạn đồng vàng một cây."
“Tự nhiên là bởi vì thực lực không đủ.” Sở Diệp thầm nghĩ: Thực lực không đủ, làm việc gì cũng bó tay bó chân!
Lâm Sơ Văn híp mắt, nói: “Có hung thú bảo hộ phải không."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Nghe nói, có một con Chiến Tướng cấp 3 thủ hộ."
“Chiến Tướng cấp 3! Cũng không khó giải quyết, chỉ cần chuẩn bị đầy đủ hẳn là không có vấn đề gì.” Lâm Sơ Văn tự tin tràn đầy nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy."
Lâm Sơ Văn híp mắt, nói: "Tiền gia không ra tay được cho nên, lấy tin tức này đưa cho chúng ta cũng xem như chúng ta nợ ông ấy một cái nhân tình."
“Tiền lão gia tử, thực sự rất biết cách làm người!” Lâm Sơ Văn cười cười nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy!” Lần này nhận nhân tình của Tiền gia, lần sau gặp phải thú triều thì cũng phải nên chú ý ít

nhiều tới bọn họ."
Đợi tới lần thú triều sao thì thực lực của bọn họ cũng đã tăng lên không ít.

Tiểu Bạch có chút chua lòm phe phẩy cái đuôi, nói: “Tiểu Thải có vận khí không tồi!”
Sở Diệp chớp chớp mắt, thầm nghĩ; hình như là như vậy! Lâm Sơ Văn mới tốn mười vạn đồng vàng để mua Nguyệt Linh Cam Lộ cho Tiểu Thải giờ lại thêm tin tức về Thất Thải Thụ.

Tiểu Bạch thở dài một hơi, nói: “Sau ta lại chẳng thấy ai cho ta cái gì cả."
Sở Diệp thầm nghĩ: Tiểu Bạch nói lời này mà không thấy xấu hổ sao! Thịt của ba con Chiến Tướng hung thú đều đã đưa cho nó! Phải biết rằng máu thịt của Chiến Tướng đều là thứ bổ dưỡng, nếu là đem đi bán, thì ít nhất cũng được mấy ngàn vạn đồng vàng là chuyện thường.

Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, trấn an nói: “Ngươi huyết mạch cao cấp, chỉ cần nỗ lực một chút là có thể tiến giai, cũng không cần bồi bổ quá nhiều thứ."
Tiểu Bạch nghiêng đầu, nghĩ nghĩ, nói: “Ngươi nói cũng có đạo lý."
Sở Diệp: “.....”
.....!
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn mang theo Hồn Thú đi đến nơi mà Tiền lão gia tử nhắc đến.

"Vị trí cái sơn cốc này thật đúng là khá kín đáo a!"
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng là khá kín đáo.” Thất Thải Thụ thật sự quá nổi bậc, rất dễ bị người ta chú ý, nếu không phải mọc ở nơi kín đáo, thì đã sớm bị người ta phát hiện rồi.

“Mấy cái cây ở đây nhìn có chút đặc biệt a!”
Lâm Sơ Văn kéo Sở Diệp lại, nói: “Cẩn thận một chút, đây là quỷ

đằng, quỷ đằng lấy máu thịt để nuôi thân, chúng thường bắt lấy người hoặc hung thú để làm thức ăn."
Lâm Sơ Văn lấy túi trữ vật ra tìm kiếm một hồi, lấy ra một dược bình, đem thuốc bột đổ ra tay rồi thoa lên người của hắn, Sở Diệp và mấy Hồn Thú của bọn họ.

“Đây là Khô Mộc phấn?” Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy, dùng cái này có thể ngụy trang thành thực vật, quỷ đằng sẽ không công kích đồng loại, nên khi thoa thứ này chúng cũng sẻ cảm thấy chúng ta là đồng loại thì sẽ không công kích chúng ta."
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn một cái, nói: “Ngươi chuẩn bị thật đúng là đầy đủ a!”
Lâm Sơ Văn cười, nói: “Còn hảo."
Trong túi trữ vật của Lâm Sơ Văn có mấy trăm loại thuốc bột khác nhau, Khô Mộc phấn chỉ là trong số đó thôi.

Sở Diệp lấy ra la bàn, dò xét một chút, quả nhiên trên la bàn hiện lên một quang điểm, ở đây đúng là có một con hung thú Chiến Tướng cấp.

“Tiền gia tin tức vẫn là luôn chuẩn xác.”
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: "Vậy động thủ đi.

Con hung thú kia cũng không có gì đặc biệt bảo Tiểu Ngân xử lý là được.

"
Tiểu Ngân xuất lĩnh ong đàn tiến qua xử lý con hung thú kia.

Cũng chẳng tốn bao nhiêu thời gian.

Sở Diệp đem con Nham Mãng dài hơn chục mét, thu vào nhẫn không gian, nghĩ: Có con Nham Mãng này thì thức ăn trong một tháng của Tiểu Bạch lại được giải quyết rồi.

“Đây là Thất Thải Thụ sao?” Sở Diệp nhìn gốc cây trước mặt có chút ngạc nhiên.

Lâm Sơ Văn có chút kinh ngạc cảm thán nói: “Thật xinh đẹp a!"
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy!"
Thất Thải Thụ mỗi bảy năm mới kết quả một lần, mà trên cây này hiện nay đã kết quả, chờ đến khi số quả này chín thì đem cho Tiểu Thải ăn thì có thể vừa đề cao huyết mạch cho Tiểu Thải còn năng lên sức mạnh cho chiêu ảo thuật của Tiểu Thải lên mấy lần.

Lâm Sơ Văn phán đoán, nhóm Thất Thải quả này còn có ba tháng là có thể thành thục, bọn họ tới thật đúng thời điểm, nếu mà muộn mấy tháng, thì trái trên cây mà chín thì sẽ bị con Nham Mãng kia ăn mất rồi, như vậy bọn họ chỉ có thể lại chờ thêm mấy năm.

Sở Diệp đem Thất Thải Thụ nhổ trồng vào không gian, rồi sau đó cùng Lâm Sơ Văn rời đi khu rừng.

Tuy đây là lần đầu tiên Lâm Sơ Văn nhìn thấy Sở Diệp sử dụng không gian để nhổ trồng linh thụ, nhưng bởi vì sớm đã có suy đoán nên cũng không có quá mức bất ngờ.

Sở Diệp sau khi trở lại động phủ, cũng hơn qua mười ngày thì mới đem Thất Thải Thụ từ không gian đem ra ngoài nhổ trồng trong động phủ.

Vì bảo đảm Thất Thải Thụ trưởng thành không chịu ảnh hưởng, Sở Diệp cố ý ở chung quanh Thất Thải Thụ bày ra một cái trận pháp, lại dùng linh tuyền tưới vài lần.

Dưới sự chăm sóc tỉ mỉ của Sở Diệp Thất Thải Thụ cũng không có dấu hiệu khô héo, mà nhóm Thất Hồng quả cũng phát triển

vô cùng tốt.

Tiểu Thải vốn dĩ thích nhất là ở rừng linh dâu, nhưng từ sau khi Thất Thải Thụ được chuyển đến đây, thì Tiểu Thải liền không thèm để ý tới cả cây Linh Thụ Dâu Vương, cả ngày đều thủ trên Thất Thải Thụ rồi nhìn mấy viên Thất Thải quả, sợ một khi không cẩn thận thì mấy cái quả trên cây sẽ biến mất.

.....!
Hồ Minh Nguyệt nhìn thấy Thất Thải Thụ trong động phủ Sở Diệp, thì đôi mắt kiền hiện lên vài phần kinh ngạc cùng cảm thán.

“Từ khi Sở thiếu đến nơi này, luôn cho người ta một loại cảm giác đó chính là mở rộng tầm mắt, không nghĩ tới Thất Thải Thụ mà Sở thiếu cũng có thể thu tới tay.” Hồ Minh Nguyệt tán thưởng nói.

Sở Diệp tươi cười, “Đây đều là nhờ phúc của Tiền đạo hữu."
Hồ Minh Nguyệt vừa nghe, liền đoán được đại khái, “Tiền lão gia tử cung cấp tin tức sao?”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng."
Hồ Minh Nguyệt thầm mắng Tiền lão gia tử đúng là gian trá, dùng tin tức để đổi lấy nhân tình.

“Cây này là Sở thiếu đem từ dã ngoại về sao?” Hồ Minh Nguyệt hỏi.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
“Sinh cơ của cây này được bảo tồn rất hoàn chỉnh, thật sự khó có được!” Hồ Minh Nguyệt thầm nghĩ: Loại Thất Thải Thụ này là linh thụ, việc nhổ trồng là rất khó khăn, theo thông thường thì khi nhổ trồng linh thụ thì xác suất sống sót chỉ có năm thành.

Nếu giao cho Hồ gia bọn họ thì dù nhổ trồng thành công thì số quả trên cây đã sớm rụng hết rồi.

Mà cây Thất Thải Thụ của Sở Diệp thì sinh cơ bừng, mà số trái trên cây vẫn còn bảo tồn nguyên vẹn, đúng là làm người ta có chút không tin được.

Hồ Minh Nguyệt cảm tưởng lại, lại cảm thấy trước kia việc Sở Diệp đằng thú, gieo trồng đều thành công như vậy là do có thiên phú dị bẩm, nhưng nay nghĩ lại dù có thiên phú cũng không thể làm được như vậy trừ khi là có thủ đoạn đặc thù, Hồ Minh Nguyệt tuy rằng tò mò, nhưng cũng không có hỏi nhiều.

Tiền gia.

“Gia gia, nghe nói Sở Diệp đã đem Thất Thải Thụ trồng trong động phủ.” Tiền Đồng nói.

Tiền lão gia tử có chút ngoài ý muốn nói: “Nhanh như vậy?”
Tiền Đồng gật đầu, nói; “Đúng vậy, ta là nghe người Hồ gia nói, người Hồ gia còn nói cây Thất Thải Thụ kia cực kỳ xinh đẹp."
“Sở thiếu đúng là nhanh tay” việc Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn chiến thắng Nham Mãng, đã nằm trong dự kiến của Tiền lão gia tử, bất quá Tiền lão gia tử vốn tưởng rằng hai người sẽ chờ đến khi quả trên cây Thất Thải Thụ thành thục hết mới nhổ cây đem về, như vậy thì có thể phòng ngừa trong quá trình nhổ trồng Thất Thải Thụ thì sẽ bị mất đi sinh cơ.

“Vậy quả trên Thất Thải Thụ thì như thế nào?” Tiền lão gia tử hỏi.

Tiền Đồng nghiêng đầu, nói: “Thất Thải quả sao, hình như lớn lên không tồi."
“Lớn lên không tồi! Khả năng trồng Linh thụ của Sở Thiếu đúng là không tệ."
Tiền Đồng có chút nghi hoặc nói: “Gia gia, có phải ngươi đã biết gì về khả năng chăng nuôi cùng trồng cây của Sở Diệp phải không."

Tiền lão gia tử phất phất tay, nói: “Được rồi, được rồi, ngươi đi xuống đi."
Tiền lão gia tử lắc đầu, ở Lưỡng Giới Thành này được sùng bái nhất chính là cường giả, thú triều lần trước qua đi, mà đám tiểu bối trong nhà thì càng ngày càng thích thảo luận về Sở Diệp và Lâm Sơ Văn, mà uy danh của lão thì càng ngày càng nhỏ..

Chương 126: Đặc Biệt Gà

Editor: Tĩnh
Thú triều qua đi, cuộc sống của Sở Diệp và Lâm Sơ Văn cũng đã trở về trạng thái sinh hoạt bình thường.

Người đều là dễ quên, mọi chuyện sau khi yên ổn thì những nghị luận về thực lực của hai người cũng dần dần ít đi, rất nhiều người lại đem lực chú ý chuyển dời đến năng lực hoạn thú của hai người.

“Đầu tháng, lại nên đi đưa cá.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đi thôi."
Sở Diệp dưỡng Long Ngư càng ngày càng nhiều, gần đây cung cấp cho Nhất Phẩm Cư đã từ một tháng mười lăm con, thành một tháng 35 con, bất quá, dựa theo Tư Thần nói nói, tăng nhiều cháo ít, dù tăng thêm hai mươi con, nhưng cũng không đủ bán.

Đưa xong cá, Sở Diệp và Lâm Sơ Văn cũng không có vội vã trở về động phủ, mà ở trên phố đi dạo.

Hai người đang đi dạo thì đột nhiên bị lão bản của Phiêu Tiên Cư ngăn lại.

“Hai vị đạo hữu, mời vào đây a!” Võ Phong hoạt động thân hình

mập mạp, mặt đầy tươi cười mà thăm hỏi nói.

“Võ lão bản, có chuyện gì sao?” Sở Diệp hỏi.

Phiêu Tiên Cư ở Lưỡng Giới Thành cũng là một trong số những thanh lâu có tiếng, cũng có cùng Sở Diệp cũng có một ít buôn bán, trước đó không lâu, Phiêu Tiên Cư cùng Sở Diệp đặt hàng một đám trứng gà của Thảo Dược Gà, giá cả đưa ra còn không thấp.

Võ Phong cười cười, nói: “Cũng không có gì đại sự, Sở thiếu, Lâm thiếu hai vị cũng hiếm khi đi dọa, hay vào quán ra ngồi chơi."
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn một cái, nói: “Cảm ơn thịnh ý của của Võ lão bản, nhưng bọn ta định đi dạo chung quanh một chút."
Sở Diệp chớp chớp mắt, thầm nghĩ: Hoa hoa công tử mới đi hoa lâu, hắn chính là chính nhân quân tử nên sẽ không đi hoa lâu."
Võ Phong nhìn Sở Diệp, lại nhìn nhìn Lâm Sơ Văn, thầm nghĩ: Ngoại giới đều nói Sở Diệp là bị thê quản nghiêm, chỉ sợ là thật rồi."
“À à là ta không phải, gần đây có gian trà lâu, không bằng chúng ta đi tới đó ngồi đi.” Võ Phong ân cần đề nghị nói.

Sở Diệp nhìn Võ Phong đánh giá đối phương, cảm thấy hẳn là có chuyện muốn nói, gật đầu, nói: “Vậy thì đi."
……!
Sở Diệp và Lâm Sơ Văn đi theo Võ Phong, vào trà lâu.

Võ Phong nhìn Lâm Sơ Văn, tràn đầy nhiệt tình khen tặng nói: “Hồi lâu không thấy, Lâm thiếu càng thêm phong tư bất phàm khó trách làm Sở thiếu thần hồn điên đảo."
Võ Phong kinh doanh thanh lâu, cũng nhìn quen các loại mỹ nhân, bất quá, khi nhìn thấy Lâm Sơ Văn vẫn là có chút kinh diễm.

“Võ lão bản quá khen." Lâm Sơ Văn nói.

“Ta không quá khen đâu, Lâm thiếu tư dung tuyệt thế, mà những mĩ nhân ở Lưỡng Giới Thành mà cùng ngươi một so, thì cũng đều là dung chi tục phấn."
Sở Diệp uống ngụm trà, đi thẳng vào vấn đề nói: “Võ lão bản mời chúng ta uống trà, hẳn là không đơn giản là vì uống trà đi, có chuyện gì cứ nói đừng ngại."
Võ Phong nhìn Sở Diệp, thu liễm thần sắc nói: “Sở thiếu sảng khoái nhanh nhẹn, ta đây cũng liền không giấu giếm nữa."
“Trước đó không lâu, ta cùng Sở thiếu ngài mua một đám trứng gà, trong số trứng đó có một số trứng Thảo Dược Gà sau khi ăn lúc sau làm cho tinh thần năng lên gấp trăm lần, long hổ mãnh tinh, bất quá, gần đây khi ăn lại giống như không có được hiệu quả kia, Sở thiếu có biết là chuyện như thế nào không?"
Sở Diệp lắc đầu, nói: “Không biết, ta cũng không biết trứng gà của ta mà cũng có tác dụng như vậy sao."
Sở Diệp thầm nghĩ: Võ Phong tên hỗn đản này, khó trách gần đây vẫn luôn ra giá cao để mua trứng gà, nguyên lai là phát hiện trứng gà của mình có tác dụng đặc thù, hiện tại không thấy hiệu quả thì lại đi tìm mình.

Võ Phong nhìn biểu tình của Sở Diệp, thấy cũng không giống nói dối, không khỏi có chút thất vọng.

Lâm Sơ Văn bưng chén trà, ngồi ở một bên, nghe vậy suy tư một chút, nói: “Ta hình như có ấn tượng về vấn đề này."
Võ Phong có chút kinh hỉ nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Phải không? Lâm đ*o hữu biết?”
“Chỉ là suy đoán, trong linh điền ta có trồng lẫn một ít dương tinh thảo, mà A Diệp không cẩn thận ném cho Thảo Dược Gà ăn, mà trong bầy gà có một con Thảo Dược Gà đặc biệt thích ăn loại thảo này, nếu như theo lời Võ lão bản nói thì trứng gà có thể là từ con Thảo Dược Gà kia sinh hạ ra.” Lâm Sơ Văn nói.

Dương Tinh thảo kỳ thật là một linh thảo dùng để đều phối xuân dược, nhưng tác dụng của nó rất mạnh.

Người thường nếu là lở ăn nhiều một chút ăn có thể bị thoát dương mà chết.

Sở Diệp sờ sờ cái mũi, có chút ngượng ngùng, không thể trách hắn vụng về a! Dương Tinh thảo cùng Bich Linh thảo nhìn thật sự quá giống, hắn một khi không cẩn thận liền nhìn lầm.

Võ Phong có chút kích động nói: “Ta xem hơn phân nửa là như thế, ta có thể mua con gà kia không?”
Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Cái này chỉ sợ không được.”
Võ Phong nhìn Lâm Sơ Văn, nhăn nhăn mày, nói: “Tiền không phải là vấn đề, Lâm thiếu xem ta ra giá ba vạn đồng vàng ngài thấy như thế nào."
Sở Diệp mày nhảy dựng, thầm nghĩ: Cái giá này không thấp a!
Thảo Dược Gà giá cả tuy rằng không thấp, nhưng tam vạn đồng vàng một con thì đã vượt giá thị trường rất nhiều, Sở Diệp thầm nghĩ mở thanh lâu quả nhiên là dễ kiếm tiền a!
Thảo Dược Gà do hai người bọn họ dưỡng, vốn là không bán, nhưng sau một đoạn thời gian, quy mô đàn Thảo Dược Gà đã dần dần đi lên nên ngẫu nhiên cũng sẽ bán một hoặc hai con.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Tiền không phải là vấn đề, mà là con gà kia đã bị Tuyết Bảo ăn rồi."
Lâm Sơ Văn dừng một chút, tràn đầy chân thành nói: “Nếu con gà còn sống thì ta đã rất vui lòng bán cho Võ lão bản ngươi."
Lần trước, tiểu hồ ly sau khi ăn con gà kia, tựa hồ cực kỳ phấn khởi, tới nổi nửa đêm, còn trộm chuồn ra ngoài săn thú.

"Như thế nào lại ăn?” Võ Phong nói.

Lâm Sơ Văn có chút ngượng ngùng nói: “Tuyết Bảo ăn gà, xưa nay không xem xét kỷ."
Võ Phong nghe vậy, vô ngữ nghiến răng, sau một lúc lâu, mới hộc ra bốn chữ “Phí phạm của trời”

Võ Phong tràn đầy u oán nhìn Lâm Sơ Văn còn Tuyết Bảo thì có chút nhàm chán mà ngồi lay động cái đuôi cũng kholng biết có người nào đó đang đao lòng con Thảo Dược Gà bị nó ăn mất.

Sở Diệp nhìn biểu tình của Võ Phong, khi nhìn Tuyết Bảo, giống như là đang nhìn một tên tội ác tày trời, chỉ là một con gà mà thôi hà tất vậy.

Sở Diệp uống ngụm trà, đại khái nhớ tới, lời mà Lâm Sơ Văn thì có chút ấn tượng hình như đúng là có một con gà đặc biệt hung.

Trong đám gà mái, con gà mái đó là hung nhất, có khi nửa đêm vọt vào mấy con gà trống mà đá lộn, dọa cho mấy con gà trống rung bần bật.

Sở Diệp lúc ấy còn không rõ, không biết là con gà mái kia vọt vào chổ ở của mấy con gà trống để làm gì, khi đó hắn còn suy đoán là vì đoạt địa bàn, lúc này thì Sở Diệp bỗng nhiên ngộ ra.

Bởi vì con gà mái quá mức bá đạo, vì giữ gìn bầy gà ổn định, tiểu hồ ly liền đem con gà kia ăn mất.

Sở Diệp nhớ rõ con gà mái thích đấu đá lung tung, khiến cho hắn hoài nghi con gà kia có phải bị gì không, cho tiểu hồ ly ăn vào không biết có bị gì không.

Sở Diệp không nghĩ tới, con gà từng bị hắn nghi là “gà điên”, nhưng trong mắt người khác nó là “gà vàng".

Võ Phong uống một ngụm trà, bình phục một chút tâm tình, nói: “Sở thiếu, có thể hay không lại dưỡng mấy con.....!Gà đặc biệt được không?
Sở Diệp nhíu mày nói: “Cái này, cũng không phải là ta không muốn dưỡng mà là không phải con gà nào cũng thích ăn Dương Tinh thảo."

Đồng dạng là Thảo Dược Gà, nhưng mỗi con gà đều có khẩu vị không quá giống nhau, vì thỏa mãn nhu cầu bất đồng của Thảo Dược Gà nên Sở Diệp đã gieo trồng đủ loại linh thảo, bọn họ dưỡng Thảo Dược Gà tuy rằng không ít, nhưng thích Dương Tinh thảo, thì hình như chỉ có một mình con gà kia.

Võ Phong có chút tiếc nuối nói: “Như vậy!"
Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Có thể thử một lần.”
Võ Phong nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Lâm đ*o hữu có nắm chắc không?"
Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Không có, bất quá ăn cái gì bổ cái đó để ta thể thử cho Thảo Dược Gà ăn ít dược liệu bổ dương, mà cũng không nhất định là Dương Tinh thảo."
Võ Phong hai mắt sáng ngời, bắt tay Lâm Sơ Văn tràn đầy nóng bỏng nói; “Đúng rồi, đúng rồi, Lâm đ*o hữu thật là băng tuyết thông minh, làm người theo không kịp, đã sớm nghe nói Lâm thiếu nãi người trung tuấn kiệt, quả nhiên là như thế.

Sở Diệp: “....."
Lâm Sơ Văn đem tay chính mình rút ra, nói: “Võ lão bản quá khen, chỉ là thử một lần, không nhất định có thể bảo đảm thành công."
Võ Phong chắc chắn nói: “Nhất định có thể thành công."
Sở Diệp nhìn Võ Phong kích động như vậy liền âm thầm hoài nghi, người ăn phải loại trứng gà kia có phải là Võ Phong không.

Từ trà lâu ra tới, Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, bĩu môi, nói: “Ngươi làm sau lại đáp ứng hắn?"
Lâm Sơ Văn nhún vai, nói: “Võ lão bản rất có tiền, nếu có thể thì cùng hắn kiếm một bút, cũng không phải là chuyện gì xấu a!”
Bọn họ tiêu dùng còn rất lớn, mà trước đó bọn họ đi chợ đen mua đồ vàng mã, đã tốn hai mươi vạn.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Ngươi nói cũng đúng.....”
Lâm Sơ Văn nghiêng đầu, nói: “Võ lão bản thật ra đã cho ta một gợi ý rất hay, có lẽ chúng ta có thể khai phá ra một ít công dụng

bất đồng của trứng gà, tỷ như tráng dương, tỷ như bổ huyết, tỷ như dưỡng nhan.

Sở Diệp cau mày, nói: “Nếu, như vậy thù số lượng gà chúng ta dưỡng sẽ tăng lên không ít đâu."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Vậy thì dưỡng nhiều thêm một ít.”
Đều đã nuôi trên một trăm con rồi giờ nếu có nuôi thêm mấy chục con thì hẳn là cũng không có vấn đề gì.

Linh thảo trong linh điền sản lượng vẫn luôn rất cao, mà Tiểu Ngân cùng ong đàn, còn thường xuyên đem từ dã ngoại về không ít linh thảo, dù có nuôi thêm mấy chục con Thảo Dược Gà, hẳn là cũng là không thành vấn đề.

Sở Diệp: “.....” Lâm Sơ Văn đối với dưỡng gà có nhiệt tình thật đúng là cao a! Đây là muốn hạ quyết tâm lấy nuôi gà mà làm giàu sao?
Từ sau khi gặp Võ Phong, Lâm Sơ Văn liền đem tinh lực đặt ở việc bồi dưỡng gà mái có thuộc tính bất đồng, Lâm Sơ Văn lựa ra 50 con Thảo Dược Gà để làm thực nghiệm.

Sở Diệp cảm thấy Lâm Sơ Văn không cần thiết lao lực như vậy, nhưng cũng không có ngăn cản.

.....!
Lâm Sơ Văn tốn hai tháng thời gian, vẫn không có thể nghiên cứu ra được bổ thận trứng gà.

Lâm Sơ Văn cũng đã thay đổi không ít loại dược liệu để cho Thảo Dược Gà ăn, bất quá, đại bộ phận Thảo Dược Gà đối với Dương Tinh thảo đều không có hứng thú.

Sở Diệp vốn còn không cảm thấy việc tiểu hồ ly đem con "gà điên” kia ăn mất có cái gì đáng tiếc, nhưng khi thấy Lâm Sơ Văn nghiên cứu lao lực, đảo đột nhiên cảm thấy có chút tiếc nuối.

Tuy rằng Lâm Sơ Văn không có thể nghiên cứu ra trứng gà mà Võ Phong cần, nhưng lại ngoài ý muốn nghiên cứu ra được trứng gà dùng để mỹ dung dưỡng nhan.

Lâm Sơ Văn liền thoáng thả ra một chút tin tức tỏ vẻ muốn bán dưỡng nhan trứng gà.

Lúc đầu Lâm Sơ Văn còn lo lắng, mọi người sẽ nghi ngờ hiệu quả của trứng gà nên sẽ không muốn mua, mà trong tay bọn họ có tổng cộng 50 quả trứng lấy ra 500 đồng vàng mà bán ra, giá này tuyệt đối không rẻ.

Bán được dưỡng nhan trứng gà lấy được đồng vàng, thì tài khoản của Lâm Sơ Văn lại tăng không ít, Lâm Sơ Văn có chút cảm thán nói: “Dưỡng nhan trứng gà vẫn là rất rất hút hàng a!"
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy!” Mặc kệ ở nơi nào, tiền nữ nhân là dễ kiếm nhất, tuy nói nữ nhân ở Lưỡng Giới Thành không giống nữ tu ở nơi khác thích trang điểm, nhưng đã nữ nhân thì không có ai mà không yêu cái đẹp.

Ngọc bội truyền tin của Lâm Sơ Văn vang lên.

Sở Diệp nhíu nhíu mày, có chút nghi hoặc nói: “Ai vậy a!
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Một ít Hồn Sủng Sư không quen biết, gần đây luôn tìm hắn ngỏ ý muốn mua dưỡng nhan trứng gà."
Sở Diệp: “……!Dưỡng nhan trứng gà có mị lực lớn như vậy sao?
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói.

“Ta cũng có chút ngoài ý muốn.”.

Chương 127: Thịt Tầm Vương

Editor: Tĩnh (tiểu công hôm nay đã tu thành chánh quả ????????)
Thất Thải quả trên Thất Thải Thụ đã bắt đầu lục đục thành thục, Lâm Sơ Văn đứng ở dưới tàng cây, nhìn lên trên cây, có chút ngoài ý muốn nói: “Không nghĩ tới lại thành thục nhanh như vậy, ta còn tưởng rằng còn phải chờ thêm mấy tháng."
“Trái cây thành thục sớm, là chuyện tốt a!” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, “Xác thật là chuyện tốt, hẳn là liên quan tới việc ngươi dốc lòng chăm sóc đó.”
Thất Thải Thụ khi vừa mới nhổ trồng thì sẽ rất yếu ớt, rất dễ dàng chết, bất quá cây của bọn họ lại không giống như vậy.

Dưới sự hổ trợ của trận pháp và linh tuyền tẩm bổ, Thất Thải Thụ phát triển vô cùng tốt, chỉ sau hai tháng thân cây đã cao lên không ít còn to thêm một vòng.

Nhờ đó Thất Thải quả đã thành thục trước thời hạn.

“Trích lấy trái cây đi.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, từ nhẫn không gian lấy ra một bộ dụng cụ cắt gọt bằng ngọc, Thất Thải quả tương đối đặc thù, nếu dùng dụng cụ cắt gọt bằng kim loại để hái, sẽ tổn hại dược tính của Thất Thải quả, nên cần phải dùng dụng cụ cắt gọt bằng ngọc để

hái, trong quá trình hái, cũng không thể để nó dính vào vật ô uế.

Lâm Sơ Văn dùng một cái mâm làm bằng ngọc để hứng Thất Thải quả.

Tiểu Thải sớm đã chờ một bên, tràn đầy hưng phấn vây quanh số Thất Thải quả vừa được hái xuống.

Tiểu Thải thấy Thất Thải liền quả bay múa vài vòng, rồi mới bắt đầu ăn Thất Thải quả, vừa ăn xong màu sắc trên người Tiểu Thải lại càng trở nên sáng lạn hơn.

Một lớp bột phấn đầy đủ màu sắc từ trên người Tiểu Thải rơi xuống, bị gió thổi bay phiêu tán khắp nơi.

Sở Diệp ngồi ở một bên nhìn Tiểu Thải ăn Thất Thải quả, bỗng nhiên cảm giác vựng vựng hồ hồ, dường như tiến vào một rừng đầy hoa, Sở Diệp phát hiện hoa ở đây có rất nhiều đóa hoa có đủ mọi màu sắc, trong không khí thì tràn đầy mùi hoa thơm ngào ngạc.

Sở Diệp lại cảm thấy chính mình giống như đã tiến vào một mảnh thế ngoại đào nguyên, cả người lười biếng, Sở Diệp liền chịu không nổi mà ngã xuống rừng hoa.

Một tiếng hô hấp truyền đến, Sở Diệp có chút kinh ngạc phát hiện, Lâm Sơ Văn đang nằm ở một bên.

Lông mi Lâm Sơ Văn thật dài, nhìn rất giống cánh bướm cánh chim đang nhẹ nhàng đập cánh.

Lâm Sơ Văn quay đầu lại, một đôi mắt thong thấu trong lành như nước mua thu, đập vào mắt Sở Diệp.

Sở Diệp đầu có chút ngốc, nhưng thân thể đã đi trước lý trí, Sở Diệp đã ôm Lâm Sơ Văn lại.

Sở Diệp thần trí có chút hỗn loạn, trong đầu có thanh âm đang nhắc nhở hắn đây chỉ là mộng cảnh mà thôi.

Sở Diệp đánh bạo, ôm Lâm Sơ Văn hôn một cái, một cảm xúc mềm mại truyền đến làm cho Dở Diệp có chút lưu luyến thấy đối phương không kháng cự, Sở Diệp nhịn không được lại hôn một cái.

Trong ảo cảnh mặt Lâm Sơ Văn đã đỏ cả lên, mà Lâm Sơ Văn cũng không có kháng cự Sở Diệp tiếp xúc, ngược lại là đánh bạo hồi hôn một cái.

Sở Diệp vốn còn có chút chột dạ.

Nhưng bị đối phương hôn lại tức khắc giống đã chịu được cổ vũ mà mạnh dạng hơn nữa.

Sở Diệp đúng là đã hơn hai mươi tuổi, huyết khí phương cương, một chút chịu không nổi trêu chọc.

Sở Diệp cảm giác thân thể giống đang ở trong mây bên, thần hồn giống như đã tiếp nhận được cực hạn hưởng thụ.

Sở Diệp ở trong ảo cảnh trầm mê hơn một canh giờ, mới chậm rãi mở mắt.

Sở Diệp mở mắt ra, liền thấy Tiểu Thải đang tràn đầy cao hứng ở không trung bay múa, quanh thân đều rất rực rỡ và lung linh.

Sở Diệp có chút chột dạ mà nhìn Lâm Sơ Văn, thấy mặt đối phương đỏ bừng, tức khắc bị dọa cho hoảng sợ bỗng nhiên nghĩ tới cái gì đó.

Sở Diệp nhấp môi, thầm nghĩ: Không tốt, hắn vừa nãy chỉ nghĩ

đó là ảo cảnh, nhưng hình như không phải như vậy, hình như Lâm Sơ Văn cũng tiến vào ảo cảnh như hắn.

Ý thức được việc xảy ra hồi nãy không phải là ảo cảnh, tim Sở Diệp ngây lập tức đập bang bang.

“Tiểu Thải ảo thuật thật lợi hại a!” Sở Diệp chỉ biết cười gượng, nói.

Lâm Sơ Văn đỏ mặt, nhìn thoáng qua Tiểu Thải, Thất Thải quả trừ bỏ đề cao huyết mạch của Thất Thải Huyễn Điệp, mà nó còn có một cái tác dụng, đó là có thể thôi tình.

Tiểu Thải còn chưa thành niên, nên không thể khống chế tốt, nên đã dệt lên ảo cảnh rồi kéo cả hắn cùng Sở Diệp vào.

Lâm Sơ Văn ngẩng đầu, nhìn Sở Diệp, hạ quyết tâm nói: “Chúng ta viên phòng đi!
Sở Diệp sửng sốt một chút, “A!” Một tiếng,
Kinh hỉ tới quá đột nhiên, Sở Diệp không khỏi có chút sững sờ.

Lâm Sơ Văn có chút khẩn trương nắm chặt nắm tay, căng mặt nói: “Ngươi không muốn sao?"
Sở Diệp vội không ngừng lắc đầu, nói: “Không có! Không có! Viên phòng hảo a! Hảo a! Ngươi đáp ứng rồi không được đổi ý."
Có trời mới biết hắn chờ đợi ngày này đã chờ ngày này suốt bao lâu nay, Tiểu Thải đúng là một con Hồn Sủng có tâm, sau ngày nhất định không được bạc đãi nó, ngày mai phải mua đùi gà cho nó ăn, mà hình như Tiểu Thải không thít ăn đùi gà, mặc kệ chuyện này tính sau.

Sở Diệp có chút hưng phấn đem Lâm Sơ Văn bế đi.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Ngươi làm gì đấy?”
Sở Diệp cười tươi, nói: “Ta cao hứng a!” Đợi lâu như vậy, cuối cùng hắn cũng đã thoát kiếp sử nam, ngoại giới luôn nghĩ hắn

cùng Lâm Sơ Văn là bỏ nhà ra đi, lại còn nói hắn bị thê quản nghiêm, đều nghĩ bọn họ là lão phu lão thê, nhưng đâu ai biết, bọn họ cho tới nay cũng còn chưa có đi đến bước cuối cùng.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp tay chân luống cuống, cảm thấy đối phương cực kỳ giống mao đầu tiểu tử.

Tuy rằng Sở Diệp biểu hiện hấp tấp bộp chộp, nhưng Lâm Sơ Văn lại có chút cảm chút ấm áp.

Sở Diệp đem Lâm Sơ Văn ôm vào phòng ngủ, đè ở dưới thân mà hôn môi.

Ảo cảnh dù sao cũng là ảo cảnh, dù là trong ảnh cảnh đã hôn qua, nhưng vẫn là không bằng trải nghiệp thực tế.

Sở Diệp ôm Lâm Sơ Văn, cảm giác cả người đều phải thiêu cháy.

Trong phòng gối chăn điên đảo, cả phòng đầy ấp xuân tình.

Hai người thân mật triền miên cùng nhau, Sở Diệp cảm giác cả người như đang bị thiêu cháy.

Sở Diệp mơ mơ màng màng cảm giác như nghe được ngoài cửa có động tĩnh, nghĩ là mấy tiểu Hồn Sủng ở bên ngoài, do tên đã lên dây, không thể không bắn, nên Sở Diệp cũng không để ý tới.

Sở Diệp không biết, khi hắn cùng Lâm Sơ Văn đang phiên vân phúc vũ, thì ngoài cửa mấy chỉ Hồn Sủng, thay nhau vây một vòng xung quanh, Tiểu Thải, tiểu hồ ly, Tiểu Ngân, Tiểu Bạch, Mặc Nắm theo thứ tự mà ở bên ngoài lắc lư một vòng, mấy chỉ Hồn Sủng đều thập phần thức thời không có đi quấy rầy hai người bọn họ.

Sở Diệp vừa mới khai trai nên có chút chậm trễ, hai người bọn

họ cũng ngủ tới trưa mới tỉnh lại.

Sở Diệp ngày hôm sau tỉnh táo lại, thì cảm giác tinh thần phấn chấn trên cả trăm lần.

Sở Diệp đi ra cửa, thì nhìn tiểu hồ ly, tiểu hồ ly ngồi xổm trên mặt đất, ném cái đuôi lăng lăng nhìn chằm chằm Sở Diệp.

Sở Diệp nhìn tiểu hồ ly, thì có cảm giác khi đi học ăn vụng rồi bị giáo viên bắt vậy.

“Tuyết Bảo đói sao?” Sở Diệp hỏi.

Sở Diệp nhìn Tuyết Bảo, Tuyết Bảo “Chi” một tiếng, xoay người chạy mất.

Sở Diệp nhìn Tuyết Bảo thầm nghĩ: Mình cùng Sơ Văn tu thành chính, Tuyết Bảo nhất định đã biết, cái phản ứng này là chẳng lẻ Tuyết Bảo là ngượng ngùng! Trước đó Tư Nam Nguyệt đề nghị cho Tiểu Bạch đi lai giống, Tuyết Bảo rõ ràng còn biểu hiện thực hào phóng.

Vậy biểu hiện trước đó là giả bộ sao.

Tiểu Bạch hổ nhìn Tuyết Bảo chạy đi mất, lắc lắc đầu, nói: “Đồ hồ ly không có tiền đồ, thật mất mặt."
Sở Diệp: “……..”
“Sở Diệp ngươi cùng Lâm Sơ Văn giao phối!” Tiểu Bạch tùy tiện hỏi.

Sở Diệp vẫy vẫy tay, nói: “Đi đi đi, ngươi là vị thành niên, không cần lo cho nhiều như vậy."
Tiểu Bạch không cho là đúng nói: “Còn không phải là giao phối thôi sao? Có gì đặc biệt hơn người đâu."
"Đúng là không có gì ghê gớm, vậy ngươi có bản lĩnh, đi tìm một cọp mẹ giao phối cho ta xem!” Sở Diệp nói.

Tiểu Bạch hừ hừ, nói: “Ta là Bạch Hổ cao quý tìm bạn lữ không thể tạm bợ, mấy loại dung chi tục phấn ngoài kia ta không thèm."
Sở Diệp nghiêng đầu, nói: “Kén chọn quá coi chừng sẽ thành quang côn (ế)."
Tiểu Bạch bĩu môi, nói: “Không đời nào, ngươi cho rằng ta giống ngươi a! Bên nhau lâu như vậy, còn phải nhờ Tiểu Thải đưa đẩy một phen, mới thành công."
Tạo nghiệt! Tức chết hắn mà, vẫn là Tiểu Ngân ngoan nhất! Sở Diệp vừa nghĩ như vậy, Tiểu Ngân liền cùng ong đàn bay qua, vì Sở Diệp biểu diễn một đoạn vũ đạo.

Lâm Sơ Văn đi ra, liền nhìn thấy Tiểu Ngân suất lĩnh ong đàn, vây quanh Sở Diệp bay loạn.

“Đây là làm sao vậy!” Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp bị ong đàn vây quanh hỏi.

Sở Diệp thầm nghĩ: Tiểu Ngân là đang chúc mừng, chúc mừng cái gì không cần nói cũng biết.

“Không có gì, Tiểu Ngân nói nó đói bụng."
Lâm Sơ Văn nghiêng đầu, nói: “Là như thế sao?”
Sở Diệp trịnh trọng gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
“Tiểu Ngân thoạt nhìn rất kích động a!”
Sở Diệp nghiêm trang nói: “Kích động là đúng rồi, đói bụng rất dễ làm người điên cuồng a!"
Lâm Sơ Văn: “....."
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn sau khi tu thành chính quả, quan hệ hai người cũng giống như trước nhưng lại giống như kéo gần lại rất nhiều.

Sở Diệp đang ở linh điền xem xét linh thảo thì ngọc bội đưa tin lại vang lên.

“Có khách nhân tới a!” Lâm Sơ Văn thầm nói.

Sở Diệp nhắm mắt lại, cảm giác một chút, nói: “Hồ gia tới, bên người còn đi theo một Hồn Sư, hẳn là tới làm tiếp khách."
Tới Lưỡng Giới Thành hơn hai năm, Sở Diệp và Lâm Sơ Văn tuy không đi lôi kéo quan hệ, nhưng khách nhân thì vẫn ùng ùng kéo tới.

“Mời họ vào đi” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Hảo."
Sở Diệp mở cửa động phủ mời Hồ Minh Nguyệt cùng Nghê Khổng Minh vào.

“Làm phiền, lại tới làm phiền hai vị.” Hồ Minh Nguyệt nói.

Sở Diệp cười, nói: “Hồ đạo hữu nói gì vậy, ngươi tới ta hoan nghênh còn không kịp đấy."
Hồ Minh Nguyệt nhìn Sở Diệp, có chút nghi hoặc nói: “Sở thiếu thoạt nhìn mặt mày hớn hở, chẳng lẽ là gặp cái gì chuyện tốt?
Sở Diệp: “……” Hắn biểu hiện rõ ràng như vậy sao? Thật là chuyện tốt, nhiều năm như vậy qua đi, hắn rốt cuộc cũng đã thoát kiếp xử nam mà tức phụ còn là một đại mỹ nhân, Sở Diệp cảm giác chính mình đã đi lên đỉnh cao nhân sinh.

Mà sau khi cùng Lâm Sơ Văn song tu Sở Diệp phát hiện linh hồn lực của bản thân giống như đã được đề cao.

Song tu chỗ tốt quá nhiều, lại thoải mái, lại có thể đề cao linh hồn lực, bởi vậy hỏi tại sau ai cũng thích song tu.

Hồ Minh Nguyệt có chút nghi hoặc nói: “Chẳng lẽ là Hồn Sủng tiến giai?
“Không phải."
Sở Diệp híp mắt mắt, thầm nghĩ: Hồn Sủng tiến giai sau so được

với việc chung thân đại sự của hắn.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp cười ngây ngô, trong lòng lắc đầu, vươn tay nhéo Sở Diệp một cái.

Sở Diệp bị nhéo có chút ủy khuất mà nhìn Lâm Sơ Văn.

Động tác nhỏ của Lâm Sơ Văn, tự nhiên không thể gạt được Hồ Minh Nguyệt, Hồ Minh Nguyệt vốn cảm thấy Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn có gì đó, mà khi ngồi trước mặt hai người, Hồ Minh Nguyệt cảm thấy giữa hai người đang tỏa ra phấn hồng khắp nơi.

Lâm Sơ Văn nhìn thần sắc của Hồ Minh Nguyệt, có chút ngượng ngùng, đổi đề tài nói: “Vị này chính là”
Hồ Minh Nguyệt cười cười: “Ta tới giới thiệu một chút, vị này chính là Nghê Khổng Minh Nghê đạo hữu, Nghê đạo hữu ở Lưỡng Giới Thành kinh doanh cửa hàng, sinh ý làm rất lớn.

Sở Diệp hướng tới Nghê Khổng Minh gật đầu, nhàn nhạt nói: “Nghê đạo hữu, hạnh ngộ, ở Lưỡng Giới Thành kinh doanh cửa hàng nhưng không dễ dàng, Nghê đạo hữu thật sự có bản lĩnh."
Nghê Khổng Minh vội vàng nói: “Nào có nào có, ta làm chính là buôn bán nhỏ, nơi nào so được với Sở thiếu, Diệp thiếu, buôn bán linh cầm.

Không thể so.".

Truyện Gia Đấu
Sở Diệp vẫy vẫy tay, khiêm tốn nói: “Chúng ta chính là tùy tiện dưỡng vài con gà con cá sống tạm mà thôi."
“Thật không dám dấu diếm, ta lần này tới là có việc muốn nhờ.” Nghê Khổng Minh nói.

Nghê đạo hữu nói quá lời, không biết là chuyện gì?" Sở Diệp cũng có chút tò mò.

"Ta nghe nói Diệp thiếu dưỡng ra được thịt tằm vương." Nghê Khổng Minh nói.

Hồ Minh Nguyệt nhíu nhíu mày, không vui nói: "Nghê đạo hữu, ngươi là hướng về thịt tằm vương mà tới sao? Sớm biết rằng ngươi là vì cái này mà tới, ta liền không mang theo ngươi đã đến đây rồi."
Nghê Khổng Minh ngượng ngùng cười cười, liên tục cùng Hồ Minh Nguyệt cáo tội.

Hồ Minh Nguyệt vốn còn tưởng rằng Nghê Khổng Minh là muốn mua Thảo Dược Gà, Long Ngư, không nghĩ tới là vì thịt tằm vương.

Việc Sở Diệp và Lâm Sơ Văn dưỡng được thịt tằm vương, thì Hồ Minh Nguyệt cũng biết.

Bất quá, theo nàng biết, Sở Diệp và Lâm Sơ Văn dưỡng ra thịt tằm vương số lượng cũng không nhiều lắm, cho nên, cũng không mặt mũi cùng Sở Diệp mở miệng mua.

Sau khi có được Linh Thụ Dâu Vương, Sở Diệp vẫn luôn dùng Linh Tuyền Thủy để tưới, Lâm Sơ Văn lại cấp thụ vương điều phối không ít đất dinh dưỡng, dưới sự chăm sóc của hai người Linh Thụ Dâu Vương đã tươi tốt rất nhiều so với khi vừa mới đem về.

Lá của Linh Thụ Dâu Vương đều là thức ăn của Tiểu Thải, nhưng từ khi có Thất Thải Thụ thì Tiểu Thải đã bỏ Linh Thụ Dâu Vương sang một bên.

Tiểu Thải ăn không hết liền phân một ít lá cho Thịt Heo Tằm ăn, một ít thịt tằm ăn lá của Linh Thụ Dâu Vương lại uống thêm linh tuyền, liền đột biến thành thịt tằm vương.

Thịt Heo Tằm lột xác thành thịt tằm vương xác suất cũng không cao, tổng cộng cũng chỉ có mười mấy con.

"Đúng là dưỡng ta có dưỡng ra thịt tằm vương, nhưng ta còn muốn lưu lai giống, trong ngắn hạn còn chưa muốn bán ra" Sở Diệp nói.

Nghê Khổng Minh cắn chặt răng, nói: "Ta có thể ra một ngàn đồng vàng một con để mua."
Hồ Minh Nguyệt nhìn Nghê Khổng Minh một cái, mày liền nhíu chặt lại.

Sở Diệp thầm nghĩ: Trong chuyện này chất là có vấn đề bới giá do Nghê Không Minh ra là rất cao." Nhưng hắn cũng không thiếu tiền."
"Sở thiếu cứ ra giá." Nghê Khổng Minh nói.

Sở Diệp lắc đầu, nói: "Ta có thể hỏi một chút, Nghê đạo hữu cố chấp muốn mua thịt tằm vương là có nguyên nhân sao?"
Nghê Khổng Minh cau mày, không nói gì.

Hồ Minh Nguyệt nhìn Nghê Khổng Minh, cũng có chút tò mò.

Sở Diệp uống ngụm trà, cũng không có thúc giục.

Nghê Khổng Minh hít sâu một hơi, giải thích nguyên nhân.

Nghê gia có một con Thượng hạ phẩm Tử Điện Chồn, mà chúng ta muốn lai giống nên đã mượn một con đồng dạng phẩm cấp Bích Thần Chồn mà kỳ hạn thêu là ba năm, mà thời gian sắp hết, mà Tử Điện Chồn lại còn chưa có hoài thai, nên Nghê gia người có chút nóng nảy, và ngây lúc đó Nghê gia có nghe được mấy tiểu bối Hồ gia ở tửu lầu đàm luận nói từ khi con Bách Ngọc Chi Tru của hắn ăn Thịt Heo Tằm do Sở Diệp dưỡng, thì tỷ lệ sinh sản đã năng lên không ít."

Lời này trong lúc vô tình đã truyền tới tai của Nghê Khổng Minh, nhưng cũng chỉ nữa tin nữa ngờ mà đi mua Thịt Heo Tằm về cho Bích Điện Chồn ăn thử vậy mà lại có tiến triển.

Nhưng Nghê Khổng Minh cho Tử Điện Chồn cùng Bích Thần Chồn ăn Thịt Heo Tằm, nhưng hiệu quả lại quá nhỏ, mà lúc này Nghê Khổng Minh lại nghe được trong tay Sở Diệp có Thịt Heo Tằm Vương, nghe vậy Nghê Khổng Minh lập tức như bắt được cộng rơm cứu mạng.

Sở Diệp nghe Nghê Khổng Minh nói vậy, mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Thịt Heo Tằm mà còn có công hiệu phụ trợ sinh ấu tể sao? Không biết là thật là giả! Nếu là thật sự, vậy hắn cũng đã quá không hiểu biết về thứ mình nuôi.

Võ lão bản nói trứng gà của hắn có thể giúp người ta long tinh hổ mãnh, còn vị Nghê Hồn Sư này lại nói Thịt Heo Tằm của hắn thì có thể giúp Hồn Thú sinh ấu tể.

“Có thể hay không là trùng hợp?” Sở Diệp nói.

Nghê Khổng Minh cắn chặt răng, nghiêm túc nói:“Nếu là trùng hợp, ta đây cũng chịu."
Lâm Sơ Văn chống cằm, trầm ngâm một chút, nói: “Nói không chừng, thật là có chút hiệu quả."
Hồ Minh Nguyệt nhìn Lâm Sơ Văn một cái, nói: “Lâm đ*o hữu nghĩ tới cái gì sao?
“Ta dưỡng không ít Thảo Dược Gà, trong đó có mấy con gà có thể đẻ ra trứng gà có chút công dụng đặc hiệu, mà cẩn thận ngẫm lại, mấy chỉ gà kia tựa hồ đặc biệt rất thích ăn Thịt Heo Tằm.” Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói.

Nghê Khổng Minh gật gật đầu, có chút vui sướng nói: “Vậy tuyệt sẽ không có sai rồi."
Sở Diệp nhìn nghê Khổng Minh, có chút bất đắc dĩ nói: “Mặc dù Thịt Heo Tằm có hiệu quả có thể đề tỷ lệ ấu tể, nếu nói Thịt Tằm

Vương có hiệu quả thì ít nhất cũng phải ăn từ trăm con trở lên mới có công dụng được."
"Chuyện giờ đã tới nước này, cũng chỉ có thể thử xem, nếu hai vị có thể giúp ta lần này, vô luận kết quả như thế nào, Nghê mỗ cũng vô cùng cảm kích." Nghê Khổng Minh nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: "Nếu đã vậy ta có thể bán cho cả hai vị."
Nghê Khổng Minh khai giá cả tuy rằng cao, nhưng đối Sở Diệp mà nói, cũng như vậy thôi.

Sở Diệp tuy đồng ý nhưng cũng không quá tin vào công hiệu của Thịt Tằm Vương, nhưng nếu thật sự có hiệu quả, thì bọn họ lại có thêm một bút buôn bán lớn.

Trải qua hiệp thương, nghê Khổng Minh mua đi ba con Thịt Tằm Vương cùng với 500 con Thịt Heo Tằm bình thường..

Chương 128: Chợ Chung Bắt Đầu

Editor: Tĩnh
Tu luyện vô năm tháng, chỉ chớp mắt mấy tháng lại lặng yên không một tiếng động qua đi, mới đó thôi mà hai người bọn họ đã ở Lưỡng Giới Thành đã được ba năm.

Mấy năm nay, cuộc sống của Sở Diệp và Lâm Sơ Văn trải qua cũng rất đổi thanh bình.

Mấy năm nay, chiến lực của Tiểu Ngân cũng đã là Chiến Tướng cấp 3 đỉnh phong, chỉ còn kém một bước, là có thể tiến vào Chiến Tướng cấp 4.

Thực lực của Tuyết Bảo cũng đã là Chiến Tướng cấp 3.

Nếu so sánh ra thì việc bồi dưỡng Tuyết Bảo cùng Tiểu Ngân gian nan hơn rất nhiều, hơn khi bồi dưỡng Tiểu Thải, Tiểu Bạch, Mặc Nắm, giờ đây bọn họ tiền trong tay không ít nên các loại tài nguyên đều luôn không thiếu.

Mà đám nhỏ đó cũng có tính cạnh tranh, nên cũng không có sao nhãn việc tu luyện.

Tiểu Bạch, Tiểu Thải cùng Mặc Nắm đều tiến vào Sĩ cấp cấp 9.

Tiểu Bạch là do huyết mạch có phẩm cấp cao nên tiến bộ nhanh

nhất, nên cũng không tốn bao lâu liền tiến vào cấp 9 mà chuến lực của Tiểu Bạch giờ đây cũng đã mạnh lên rất nhiều.

Giờ chỉ cần có sát khí, lấy tư chất của Tiểu Bạch thì đã nắm chất chín phần thành công.

Tiểu Thải cũng không kém, mấy tháng trước, Thất Thải Thụ kết ra bảy viên Thất Thải quả thì tất cả đều vào bụng Tiểu Thải.

Người ở Lưỡng Giới Thành biết được bọn họ có Thất Thải quả, nên đã đến chổ bọn họ nguyện ý ra giá cao mua lại, nhưng tất cả đều bị bọn họ từ chối.

Sau khi ăn Thất Thải quả, thì ảo thuật của Tiểu Thải đã dâng lên khoảng hai thành, Lâm Sơ Văn đánh giá nếu lại tái ngộ thú triều, tiểu hồ ly cùng Tiểu Thải mà phối hợp thì năng lực lại càng cao.

Trong khoảng thời gian này, cái trại nuôi gà do Tuyết Bảo quản lý quy mô đã mở rộng không ít, Tuyết Bảo dưỡng Thảo Dược Gà, hiện tại duy trì ở khoảng 150 con.

Số lượng gà bình thường cũng đã tăng lên không ít, quy mô nuôi Long Ngư cũng đã mở rộng, sản lượng so với trước đã cao hơn không ít.

Mấy năm nay, do liên tục không ngừng dùng linh tuyền tưới nên giờ đây trong động phủ linh điền đã tăng lên thêm được năm mẫu.

Linh điền của Sở Diệp gieo trồng rất nhiều loại linh thảo, nhưng chủ yếu chia làm bốn loại, một loại là dùng làm thức ăn cho Thảo Dược Gà, một loại là dùng cho chế tác linh thực cho Long Ngư, một loại là cho Lâm Sơ Văn ngày thường luyện chế dược tề, cuối cùng một loại là dùng cho Sở Diệp ủ rượu.

Trừ bỏ số linh thảo trong động phủ trong không gian của Sở Diệp cũng trồng không ít loại, mặc dù là như vậy nhưng cũng không đủ dùng, hai người thường thường là phải đi đến tiệm linh thảo để mua thêm một mớ.

Ăn xong cơm trưa, Sở Diệp mang theo Lâm Sơ Văn đi dạo động phủ.

Nhìn hoàn cảnh trong động phủ, linh dược linh điền xung túc, linh cầm thì phát triển khỏe mạnh, cây cối thì cành lá xum xuê, trong lòng bổng dâng lên một cổ cảm giác bọn hạ đạt được thành tựu rất lớn.

“Mấy con Long Hổ gà lớn lên không tồi!” Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Còn tạm được."
Lâm Sơ Văn ngay từ đầu nghiên cứu bổ thận gà cũng không thuận lợi, lúc đầu khi cho đám Thảo Dược Gà ăn linh thảo thì chúng đều không có hứng thú, sau đó Lâm Sơ Văn dứt khoát phối trí một ít dược tề bổ thận, rồi pha xen lẫn trong nước linh tuyền mà mấy con Thảo Dược Gà ngày thường hay uống.

Đại bộ phận Thảo Dược Gà, đều không thích loại nước thuốc lẫn lộn này, nhưng lại có mấy Thảo Dược Gà lại thập phần cảm thấy hứng thú.

Kinh Võ Phong cũng đã chứng thực, loại trứng do Long Hổ gà sinh ra có công dụng bổ thận rất tốt, chúng rất được khách nhân ở Phiêu Tiên Cư hoan nghênh.

“Ngươi xem đó là hai con gà bảo bối của Tuyết Bảo kìa.” Lâm Sơ Văn chỉ vào hai con Thảo Dược Gà nói.

Sở Diệp nhìn hai chỉ thảo dược lại cười, nói: “Hai con gà kia lớn lên cũng không tệ nga."

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp một cái, nói: “Ăn nhiều như vậy, lớn lên không tốt mới là lạ.” Hai con Thảo Dược Gà kia được nuôi độc lập chúng là dùng Cửu Vĩ Hồ Thảo để nuôi nấng.

Từ rất lâu trước kia Sở Diệp, đã từng cùng Lâm Sơ Văn đề cập qua việc này nhưng mà chỉ mới thực hiện trong mấy tháng nay.

Một gốc Cửu Vĩ Hồ Thảo giá thị trường là 5000 đồng vàng, từ khi Tuyết Bảo dưỡng hai con gà này thì chúng đã ăn ít nhất cũng là 60 cây, hai con gà này đúng là quá quý giá rồi.

Thảo Dược Gà sau khi ăn Cửu Vĩ Hồ Thảo và khi để trứng thì trứng đều sẽ bị Lâm Sơ Văn giữ lại, trải qua nghiên cứu, thì loại trứng gà có tác dụng rất rỏ ràng trong việc tăng lên độ thuần khiết của huyết mạch.

Loại trứng gà này chẳng những có thể nâng cao huyết mạch của hồ thú, mà đối với các loại Hồn Thú khác cũng có thể, chỉ là đối với hồ thú thì hiệu quả đặc biệt rõ ràng hơn.

Tiểu Ngân bay đến Sở Diệp bên người, ong ong kêu lên.

“Hồ gia còn có cả Nghê đạo hữu cũng tới.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, có chút vô ngữ nói: “Nghê đạo hữu lại tới!"
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy! Nghê đạo hữu lá gan cũng lớn thật! Cư nhiên còn dám cùng người Hồ gia cùng nhau tới, ta thấy vài người ở Hồ gia đang rất muốn đánh hắn thì phải."
Lâm Sơ Văn: “……”
Mấy tháng trước, Nghê Khổng Minh từ chổ bọn họ mua đi một đám Thịt Heo Tằm, dùng cho phụ trợ Tử Điện Chồn cùng Bích Thần Chồn sinh ấu tể, cũng không biết là có phải do trùng hợp hay không, mà mấy con tằm vương thật sự có tác dụng, không lâu sau hai con chồn thú thật đã là sinh một oa tiểu ấu tể.

Nghê Khổng Minh vì vui mừng quá đỗi, mà không tiếc bỏ ra giá

cao tiền để mua thêm Thịt Heo Tầm, Hồ gia thấy thế, cũng đề cao giá mua Thịt Heo Tầm lên.

Đại khái là do Nghê Khổng Minh cùng Hồ gia động tác quá lớn, nên thanh danh của Thịt Heo Tầm bị truyền ra ngoài, do đó giá cả càng ngày càng cao.

Sở Diệp đã từ trước mấy tháng bắt đầu tái bồi một ít cây dâu con, mở rộng thêm diện tích của rừng dâu, gia tăng số lượng Thịt Heo Tầm, tuy rằng như thế nhưng vẫn là không thể thỏa mãn được nhu cầu của thị trường đối với Thịt Heo Tầm.

Hiện tại Thịt Heo Tầm bình thường giá đã là năm kim tệ một con, còn thịt tầm vương là 2000 đồng vàng một con.

Đã có rất nhiều Hồn Sư vì muốn lai giống cho Hồn Thú, mà đều sẽ chạy đến tìm Sở Diệp, làm Sở Diệp cũng có chút xấu hổ.

Động phủ Sở Diệp bí mật nhiều, người đến người đi cũng không tiện, Sở Diệp sợ phiền toái, nên dứt khoát tìm Nghê Khổng Minh làm đại lý Thịt Heo Tầm cho hắn, có Nghê Khổng Minh hỗ trợ hòa giải cũng đã giúp Sở Diệp bớt đi không ít chuyện.

Thịt Heo Tầm giá cả có thể tăng lên, Sở Diệp còn rất cao hứng, bất quá người Hồ gia thì không có cao hứng như vậy vốn dĩ thêm một Nghê Khổng Minh làm đối thủ cạnh tranh là đã thực phiền toái, mà thanh danh của Thịt Heo Tầm bị truyền ra, đối thủ cạnh tranh của bọn họ lại càng ngày càng nhiều.

Nghê đạo hữu, ngươi xác định muốn năm vạn con Thịt Heo Tầm bình thường sao?" Sở Diệp ra giá rất cao, một con Thịt Heo Tầm bình thường đã là năm đồng vàng, cái này giá cũng đủ đem rất nhiều người dọa lui, bất quá, Nghê Khổng Minh lại rất hào sảng một ngụm liền đáp ứng giá mà Sở Diệp đưa ra.

Nghê Khổng Minh gật đầu, nói: “Đương nhiên, Sở thiếu chẳng lẽ là luyến tiếc?"
Sở Diệp lắc đầu, nói: “Đương nhiên không có, ta chỉ là lo lắng Nghê đạo hữu ngươi mua nhiều như vậy sẽ bị tổn động."
Nghê Khổng Minh nhàn nhạt cười, nói: “Cái đó ta không ngại."
Sở Diệp thấy phản ứng của Nghê Khổng Minh, liền biết đối phương hoàn toàn không lo lắng về doanh số bán ra của Thịt Heo Tằm.

Hồ Minh Nguyệt có chút không vui nhìn Nghê Khổng Minh, rầu rĩ nói: “Ngươi mua như vậy là muốn làm gì a! Nếu là ăn không hết, hay chẳng lẽ ngươi mua cho chính ngươi ăn?
Nghê Khổng Minh xấu hổ cười cười, không nói gì.

Sở Diệp nhìn phản ứng của Nghê Khổng Minh, cảm thấy việc Hồ Minh Nguyệt vừa nói có khả năng là đúng rồi.

Trước đó khi Tử Điện Chồn cùng Bích Thần Chồn sinh hạ ấu tể, thì giá Thịt Heo Tằm liền tăng gấp bội, sau đó bán chạy một đoạn thời gian, nhưng sự nhiệt tình của mọi người từ từ cũng giảm đi, sau đó Thịt Heo Tằm doanh số lại dâng lên lên, còn xuất hiện không ít người đầu cơ trục lợi Thịt Heo Tằm.

Cái này làm cho Sở Diệp có chút không thể hiểu được, sau đó Sở Diệp lại nghe được lời đồn nói, Thịt Heo Tằm chẳng những có thể phụ trợ Hồn Thú sinh ấu tể, mà còn có thể gia tăng năng lực sinh dục giúp Hồn Sư hổ trợ việc sinh con.

Mà cái lời đồn này xuất phát từ đâu cũng không rõ, nhưng các tửu lâu lại rất nhanh nhạy nắm bắt được thi hiếu của mọi người bắt đầu tung ra không ít các món được chế biến từ Thịt Heo Tằm, cũng được rất nhiều người hoang nghênh.

Sở Diệp thấy phản ứng của Nghê Khổng Minh thì đã nghi ngờ lời đồn kia chất là có thật.

Sở Diệp ở trong lòng thở dài, thầm nghĩ: Trời xanh à! Hắn chỉ là muốn nuôi một ít gà, dưỡng vài con tằm mà thôi, không biết vì cái gì, luôn là cùng chuyện sinh con này nhấc lên quan hệ, thật sự quá ngượng ngùng.

Nghê Khổng Minh muốn số lượng Thịt Heo Tằm có chút nhiều, nên Sở Diệp cùng Nghê Khổng Minh thương định trước giao một nửa, dư lại tháng sau lại tới lấy, Nghê Khổng Minh vui vẻ đáp ứng.

Tiễn đi nghê Khổng Minh cùng Hồ Minh Nguyệt không bao lâu, ngọc bội đưa tin lại vang lên.

Lâm Sơ Văn hướng ra ngoại nhìn qua, có chút nghi hoặc nói: “Hôm nay là làm sao vậy ta! Khách tới chơi nhiều như vậy."
Sở Diệp đem linh hồn lực dò xét đi ra ngoài, nói: “Người của tửu lâu đến mua nguyên liệu.”

Trước kia nguyên liệu nấu ăn đều là Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tự mình đưa đến tửu lâu trong thành, nhưng hiện tại đều là tửu lầu chính mình tới thu.

Mà giờ đây sao khi mở rộng quy mô chăn nuôi, thì lượng nguyên liệu cung ứng cho các tửu lâu cũng càng ngày càng nhiều hơn.

Trứng Thảo Dược Gà cùng Long Ngư do hai người bọn họ dưỡng có chất lượng tuyệt hảo, thanh danh đã truyền đi khắp nơi, đều có không ít cửa hàng chạy tới đây tìm bọn họ để mua bán.

Sở Diệp mở cấm chế của động phủ, mới khách nhân vào trong.

“Tư tiên sinh, như thế nào lại tới?” Sở Diệp còn nghĩ người tới là Tư Thần, kết quả lại là Tư Đông Phong.

Nhiệm vụ chủ yếu của Tư Thần ở Lưỡng Giới Thành kinh doanh tửu lầu còn Tư Đông Phong lại là quản lý trị an ở Lưỡng Giới

Thành, địa vị so với Tư Thần cao hơn không ít.

Tư Đông Phong cười, nói: “Nơi này của Sở thiếu thứ tốt nhiều, nên ta muốn đích thân tới mới yên tâm, Sở thiếu trận pháp này là đã thăng cấp qua sao?"
Sở Diệp cười, nói: “Ta chính là tùy tiện làm thôi, lỗ hổng vẫn còn quá nhiều.”
Đã từ rất lâu Sở Diệp đã bắt đầu âm thầm nghiên cứu trận pháp, liên tục ở trong động phủ bố trí vài cái trận pháp.

Sở Diệp trước hết nghiên cứu chính là Sinh Cơ trận, trong động phủ khu như rừng trúc rừng đào rừng dâu đều được Sở Diệp bài Sinh Cơ trận.

Sau khi trận pháp được bố trí hoàn thành, cỏ cây ở những nơi đó tốc độ sinh trưởng sẽ nhanh hơn rất nhiều.

Lúc đầu Sinh Cơ trận do Sở Diệp bố trí chỉ là loại đơn giản nhất, theo thời gian trận pháp thuật của Sở Diệp tịnh tiến, thì Sinh Cơ trận được bố trí cũng càng ngày càng phức tạp, hiệu quả cũng càng ngày càng tốt.

Còn trong linh điền Sở Diệp lại làm một trận pháp tên Thái Phong Hóa Vũ trận.

Cái trận pháp này sau khi bố trí thì Sở Diệp chỉ cần đem linh tuyền, để vào nơi được đặc chế để chứa linh tuyền trong trận pháp, trận pháp sẽ tự đem Linh Tuyền Thủy tưới đến mỗi một tấc đất trong linh điền, cũng không cần Sở Diệp phải ngày ngày vất vả đi tưới nước.

Thái Phong Hoá Vũ trận pháp, còn có thể điều tiết nhiệt độ không khí, phòng ngừa khi vào đông nhiệt độ không khí quá thấp, linh thảo bị đông chết, sau khi Thái Phong Hóa Vũ trận pháp được bố trí xong thì việc tưới nước cho linh điền không cần Sở Diệp đi làm nữa, nhờ đó cũng tiết kiệm được không ít

thời gian.

Mặt khác Sở Diệp ở hồ sen nơi nuôi Long Ngư, thiết lập một cái Tụ Khí Dưỡng Linh trận.

Trận này nghe nói có thể đề cao chất thịt của linh ngư, Sở Diệp cũng không quản có dùng được không chỉ là mơ hồ cảm thấy từ khi có trận pháp cá trong hồ nước giống như lớn lên hơn một ít.

Sở Diệp lo lắng nhiều nhất vẫn là phòng hộ trận của động phủ, bởi vì động phủ có vị trí đặc thù, phòng hộ trận thường xuyên sẽ chịu ảnh hưởng, nên Sở Diệp ngây từ đầu đả bỏ không ít tâm tư vào phòng hộ trận, trước vừa xong không bao lâu thì lại hư.

Bất quá nhờ liên tục chữa trị mà dần dần có kinh nghiệm, nhờ đó việc chữa trị càng ngày càng thoả đáng.

Sở Diệp luôn liên tục tiến hành việc hoàn thiện trận phòng hộ mà hiện giờ phòng hộ trận pháp, so lúc ban đầu đã thăng cấp lên không ít.

Tư Đông Phong sọt cười, nói: “Sở thiếu quá khiêm nhường, ta thấy mấy trận pháp này Sở thiếu đã làm không tồi, mặc dù gặp phải mấy đầu Chiến Tướng cấp hung thú công kích, cũng không đáng để lo."
Sở Diệp cười cười, nói: “Hy vọng là như thế."
Tư Đông Phong hứng thú bừng bừng ở động phủ đi dạo một vòng, “Đã sớm nghe nói, Sở thiếu Lâm thiếu kinh doanh động phủ hơn người, hôm nay vừa thấy quả nhiên là lời đồn không sai."
Đông phủ của Sở Diệp là năm đó mua từ trong tay Tư Đông Phong, mà Tư Đông Phong năm đó cũng đã tiến vào động phủ để khảo sát qua, nhưng Tư Đông Phong không nghĩ tới chỉ mới có vỏn vẹn ba năm mà Sở Diệp đã có thể đem quan cảnh trong động phủ phát triển đến bước này.

Sở Diệp cười, nói: “Nơi nào, Tư tiên sinh quá khen."
Sở Diệp bồi Tư Đông Phong ở động phủ đi dạo một vòng, rồi mới đem người nghênh vào lầu chính.

Sở Diệp sớm đã đem trứng gà phân loại xong Long Ngư cũng đều đã vớt ra.

Tư Đông Phong nhìn Sở Diệp, nói: “Nghe nói, Sở thiếu mấy ngày hôm trước, đi tửu phường bán không ít rượu."
Sở Diệp từ hơn một năm trước, đã bắt đầu thử ủ Đoán Hồn Rượu, mấy tháng trước Đoán Hồn Rượu lục tục lên men.

Trong nghề ủ rượu tuy Sở Diệp chỉ là tay mới, nhưng Đoán Hồn Rượu của hắn là dùng linh tuyền ủ ra nên hiệu quả so với loại mà người khã nhưỡng ra lại uống càng tốt và ngon hơn.

Sở Diệp hiện giờ đã là Hồn Sư, Đoán Hồn Rượu đối với hắn sớm đã không còn bao nhiêu hiệu quả, bất quá đối với Hồn Sĩ thì hiệu quả lại thập phần không tồi.

Sở Diệp đem rượu đưa đi mấy tửu lầu gửi bán, mấy tửu lầu bởi vì cùng Sở Diệp mua bán trứng gà nên cũng không hảo thoái thác, kết quả một không cẩn thận Đoán Hồn Rượu liền bạo, mà giờ đây Đoán Hồn Rượu luôn trong tình trạng thiếu hàng.

Sở Diệp cười cười, nói: “Đúng là có bán ra một ít."
“Sở thiếu, thật là đa tài đa nghệ! Chẳng những là Hoạn Thú Sư, nay còn là Trận Pháp Sư, mà nay tới nay ủ rượu cũng làm." Tư Đông Phong cười cười, nói.

Sở Diệp cười khổ, nói: “Tiêu dùng quá lớn, kiếm thêm chút tiền vất vả mà thôi."
Tư Đông Phong cười, nói: “Sở thiếu cũng quá khiêm tốn, Sở thiếu chế ra Đoán Hồn Rượu, lại không tiễn chút cho Nhất Phẩm Cư a!"

Sở Diệp có chút ngượng ngùng nói:“Này không phải là do sợ rượu ta ủ không đủ quy cách nhập vào Nhất Phẩm Cư sao."
Tư Đông Phong cười cười, nói: “Sở đạo hữu nói đùa, Lưỡng Giới Thành ai không biết đồ từ tay Sở thiếu, Lâm thiếu lấy ra thì không có cái nào là phàm vật cả.”
Sở Diệp thầm nghĩ từ khi nào mà hắn ở Lưỡng Giới Thành có thanh danh tốt như vậy.

Hắn như thế nào không biết.

“Đoán Hồn Rượu ta nơi này còn có một ít, Tư tiên sinh nếu là đã thích thì ta có thể bán cho ngươi."
Tư Đông Phong cười, nói: “Vậy thì quá tốt a!”
“Nghe nói, Sở thiếu muốn thu mua Dũng Tuyền Thạch?" Tư Đông Phong hỏi.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy chẳng lẽ gần đây có Dũng Tuyền Thạch bán ra sao?"
Tư Đông Phong lắc đầu, nói: “Tạm thời không có, bất quá, tháng sau là trong thành sẽ bắt đầu cử hành chợ chung, sẽ có mười mấy thương đội lục tục lại đây, mấy đại tông môn cũng sẽ phái người tới, đến lúc đó Sở thiếu có thể đi nhìn thử."
Không Minh lão tổ ý muốn biến Lưỡng Giới Thành thành thành trì thương nghiệp, nên rất coi trọng việc các thương đội đến đây mua bán.

Lần này chợ chung Sở Diệp cũng nghe tới một ít tiếng gió, quy mô tựa hồ rất lớn đến lúc đó hẳn là sẽ có không ít thứ tốt.

Sở Diệp sửng sốt một chút, nói:“Chợ chung sao? Sẽ có sát khí xuất hiện sao?"
Tư Đông Phong cười, nói: “Có lẽ là sẽ có đi, bất quá, sát khí là thứ mà tất cả Hồn Sủng Sư đều muốn là thứ không dễ có như thế nào Sở thiếu cũng cần sao?”
Sở Diệp cười cười, nói: “Không có, ta chỉ là hỏi một chút.”
Sở Diệp ở trong lòng thở dài, thầm nghĩ: Hồn Sủng tiến bộ quá

nhanh, cũng làm người phát sầu hắn cũng phải nhanh chống chuẩn bị.

Phần sát khí trước hắn có được khá dễ dàng, mà phần của Sơ Văn liền bất đồng, bọn họ chính là phải bôn ba rất lâu, mới lộng tới tay.

Mà bọn họ của hiện tại cùng khi đó đã không còn giống trước kia, năm đó bọn họ sợ bị người đánh cướp có tiền cũng không dám mua sát khí, hiện tại liền bất đồng hắn cùng Sơ Văn hiện tại cũng coi như là những nhân vật có uy tín, nếu bọn họ nếu là mua một phần sát khí tin tưởng cũng không bao nhiêu người dám ra tay..

Chương 129: Luyện Chế Sát Khí

Editor: Tĩnh
Chợ chung cũng sắp bắt đầu, mà khách nhân đi đến Lưỡng Giới Thành thì đông như mây, mà ở nơi này gà, Long Ngư, Thịt Heo Tầm do Sở Diệp và Lâm Sơ Văn dưỡng đều trở thành thứ tài nguyên cực kỳ đoạt tay, người tới mua càng ngày càng nhiều, Sở Diệp không thể không hạn chế lại số lượng mua bán.

“Qua hai ngày nữa thì chợ chung sẽ bắt đầu rồi.” Sở Diệp hứng thú bừng bừng nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, “Lưỡng Giới Thành gần nhất vẫn luôn rất náo nhiệt."
Lâm Sơ Văn mấy ngày hôm trước đi ngang qua Phiêu Tiên Cư, nhìn thấy bên trong chật ních, Võ Phong nhiệt tình mời hắn tiến đến ngồi chơi nhưng hắn đã cự tuyệt.

“Không biết lần này, có thể mua được sát khí cùng Dũng Tuyền Thạch không nữa?” Sở Diệp nhấp môi nói.

“Dũng Tuyền Thạch thì còn có khả năng, sát khí chỉ sợ không dễ dàng.” Lâm Sơ Văn nói.

Dũng Tuyền Thạch tuy rằng trân quý, nhưng so với sát khí vẫn là xa xa không bằng, chợ chung lần này rất có khả năng có sát khí sẽ xuất hiện.

Lần chợ chung này xác suất sát khí mà xuất hiện cũng rất lớn, chỉ là xuất hiện cũng chưa chắc hữu dụng, trong chợ chung hẳn là sẽ có rất nhiều Hồn Sư xuất hiện, muốn mua sát khí cũng không dễ dàng.

Tiểu lão hổ múa may móng vuốt, “Miêu miêu” kêu lên.

Sở Diệp nghe tiểu lão hổ tiếng kêu, tràn đầy kinh ngạc mở to đôi mắt, vẻ mặt không dám tin tưởng.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp biểu tình, có chút nghi hoặc, “Tiểu Bạch nói cái gì sao?"
Lâm Sơ Văn rất ít nhìn thấy Sở Diệp kinh ngạc thành như vậy, không khỏi tràn đầy tò mò.

“Tiểu Bạch nói, hắn biết như thế nào để thành lập Bách Thú Sát hố, cô động Bách Thú Sát, kể từ đó, liền không cần mua sát khí, chúng ta sẽ có thể trực tiếp tự mình tạo ra sát khí.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn có chút kinh ngạc nói: “Chính mình tạo ra sát khí? Có khả năng sao?”
Sát khí luôn là thiên sinh địa dưỡng, mà Lâm Sơ Văn nhưng thật ra cũng từng nghe nói qua, có một số đại tông môn có cách uẩn dưỡng ra sát khí.

Đồng dạng một cái sát hố, theo lệ bình thường thì 5 năm có thể sản xuất một phần sát khí, còn nếu ở đại tông môn uẩn dưỡng thì 5 năm có thể sản xuất ra ba phần thậm chí bốn phần, đây cũng là một trong những nguyên nhân mà đại tông môn lại có nhiều sát khí như vậy.

Không ít đại gia tộc cũng muốn có được cách uẩn dưỡng sát khí, bất quá loại thủ đoạn ở tông môn đều được xem là cơ mật tối cao nên cũng không dễ dàng đụng vào.

Đã từng có một tông môn để một đệ tử biết được phương pháp uẩn dưỡng sát khí, mà người đệ tử đó đã trộm truyền lại chk gia tộc của chính mình sự tình bị bại lộ cái tông môn liền đem tên đệ tử kia và cả gia tộc cùng nhau huỷ diệt.

Mà Tiểu lão hổ của bọn họ cư nhiên biết về phương pháp tạo ra sát khí, mà cái này hiển nhiên so sát khí được uẩn dưỡng ra càng tốt hơn.

Lão hổ của Sở Diệp quả nhiên là không đơn giản.

Sở Diệp nhìn tiểu lão hổ, thần sắc có chút ngưng trọng nói: “Chính là do Tiểu Bạch nói như thế."
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, có chút hoang mang nói: “Chuyện quan trọng như vậy ngươi hiện tại mới biết được? Kia chính là sát khí đó a!"
Sở Diệp có chút vô tội nói: “Tiểu Bạch chỉ vừa mới nói, ta tự nhiên hiện tại mới biết được."
Sở Diệp bỗng nhiên nhớ tới.

Theo nguyên tác thì giống như đã từng có nhắt qua chuyện này, nữ chủ yêu cầu sát khí nam chủ liền cho nữ chủ Bách Thú Sát không chỉ như vậy, nam chủ vì mượn sức thủ hạ cũng đưa ra không ít Bách Thú Sát.

Theo sách nữ chủ đã từng dò hỏi nam chủ làm sao mà có được sát khí, nam chủ nói cho nữ chủ là do hắn đã phát hiện được một cái Bách Thú Sát hố nên thu mười mấy phân sát khí.

Sở Diệp trong lúc đọc truyện còn cảm thấy nam chủ thật không hổ là con của trời, cư nhiên phát hiện được một cái sát hố thượng phẩm, mà giờ đây hắn cũng biết sát hố mà nam chủ có là do đâu rồi.

Mười mấy phân Bách Thú Sát, đã trợ giúp cho con đường xưng

bá của nam chủ rất nhiều.

Tiểu Bạch hiện tại đã thành Hồn Sủng của hắn, mà mười mấy phần Bách Thú Sát của nam chủ nói vậy cũng đã ngâm nước nóng.

Sở Diệp xoa nhẹ cái trán có chút nghi hoặc nếu hắn không nhớ lầm thì nam chủ có được Bách Thú Sát hổ, là khi Tiểu Bạch đã tiến giai Chiến Tướng, mà khi Tiểu Bạch tiến giai Chiến Tướng cần sở dụng sát khí nhưng dùng cũng không phải Bách Thú Sát, đây là có chuyện gì đây? Cốt truyện bị lệch sao.

Sở Diệp cau mày nghĩ không ra manh mối cũng liền không vì vấn đề này mà rối rắm.

Sở Diệp thầm nghĩ: theo trong truyện thì tình cảm giữa nam chủ nữ chủ là thập phần thâm hậu.

Nhưng theo hắn thì không giống như vậy! Nam chủ gạt nữ chủ về Bách Thú Sát hổ, nữ chủ gạt nam về chuyện của không gian.

“Ngươi đối với Tiểu Bạch cũng quá không quan tâm.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp: “……” Là như vậy sao?
Tiểu Ngân là Hồn Sủng đầu tiên của hắn, nên Sở Diệp cũng chú ý nhiều một ít, còn Tiểu Bạch tính tình quá lớn lúc trước khi khế ước cũng là Sở Diệp miễn cưỡng làm, mà mấy năm nay Sở Diệp cũng không bủn xỉn tài nguyên với Tiểu Bạch, nhưng thật ra hắn đối với Tiểu Bạch thật đúng là không có quá chú ý.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, bất đắc dĩ nói: “Ngươi hẳn là nên đối với Tiểu Bạch quan tâm nhiều một chút.”
Tiểu Bạch nghe được Lâm Sơ Văn nói, lập tức đứng lên màu xanh biếc trong đôi mắt lấp lánh sáng lên, tựa hồ thập phần tán thành lời nói của Lâm Sơ Văn.

Sở Diệp xấu hổ cười cười, nói: “Đã biết."
Sở Diệp thầm nghĩ: Xác thật là hắn phải nên chú ý Tiểu Bạch nhiều hơn một chút, Tiểu Bạch giờ đây chỉ mới là Sĩ cấp mà truyền thừa ký ức lại đã có cách cô đọng sát khí, từ đó có thể thấy được truyền thừa ký ức của Tiểu Bạch rất không tầm thường.

Nói chung Hồn Thú có được truyền thừa ký ức càng hoàn chỉnh thì Hồn Thú đó có phẩm cấp càng cao, Tiểu Ngân tuy có truyền thừa ký ức nhưng lại rất vụn vặt, nhưng Tiểu Bạch lại không giống như vậy.

Nếu dựa trên tiềm lực mà nói, Tiểu Bạch có thể vượt qua Tiểu Ngân.

Tiểu Bạch nghe được Sở Diệp nói, khẽ hừ một tiếng xoay đầu.

Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch cảm thấy Tiểu Bạch nhà mình có chút giống tiểu hài tử phản nghịch!
Sở Diệp cau mày, nói: “Tiểu Bạch, ngươi nếu biết cách chế tạo sát khí thì tại sao lại không nói sớm cho ta!” Hắn suốt mấy tháng nay luôn vì sát khí mà rầu rĩ, Tiểu Bạch hẳn là đã sớm biết! Mà Tiểu Bạch rõ ràng có biện pháp mà lại nhìn hắn sốt ruột cũng không nói xem hắn muốn tìm sát khí là vì ai."
Tiểu Bạch rầu rĩ nói: “Quên nói.”
Sở Diệp: “.....” Loại chuyện này mà cũng có thể quên nói, hay là đây là một con hổ thiểu năng trí tuệ?
Đại khái là cảm nhận được Sở Diệp suy nghĩ cái gì, Tiểu Bạch tràn đầy hung ác nhe răng nhếch miệng với Sở Diệp.

Lâm Sơ Văn có chút tò mò nói: “Bách Thú Sát hố làm như thế nào để thành lập?"
Sở Diệp cảnh cảnh mày, nói: “Cần có trên một trăm loại thú cốt của các loại hung thú khác nhau, thú cốt phẩm chất càng tốt thì

sẽ cô đọng ra Bách Thú Sát có phẩm chất càng cao, tốt nhất trong đó có được thú cốt của Chiến Tướng cấp Hồn Thú."
“Một trăm loại thú cốt, cái này cũng không khó.” Mấy năm nay Sở Diệp và Lâm Sơ Văn đại bộ phận thời gian đều tập trung vào kinh doanh, nhưng bất quá ngẫu nhiên cũng sẽ mang theo Tuyết Bảo, Tiểu Ngân đi ra ngoài săn thú, mà mấy năm nay thú cốt Chiến Tướng cấp Hồn Thú trên tay hai người của cũng có không ít.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng là vậy.”
Gần nhất chợ chung sẽ bắt đầu, không ít Hồn Sủng Sư kết bạn đi dã ngoại săn thú chuẩn bị kiếm lớn một bút.

Theo lẻ thông thường thì thứ tốt nhất của hung thú chính là tinh hạch, huyết nhục, da thú, răng nanh, thú cốt linh tinh giá cả đều tương đối rẻ.

Rất nhiều tu sĩ đều là đem cho Hồn Thú ăn, hắn chỉ cần lấy cao hơn giá thị trường một ít rồi tiến hành thu mua thú cốt nhờ đó việc thu thập một trăm loại thú cốt cũng không phải là việc gì khó.

Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Chúng ta đi khu giao dịch phát ra một cái nhiệm vụ treo giải thưởng đi.”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Cũng được."
Lưỡng Giới Thành rừng rậm mênh mông vô biên, bên trong chiếm cứ vô số hung thú, Sở Diệp nếu là mang theo tiểu hồ ly, Tiểu Ngân đi săn thú, thì cũng sẽ gom đủ một trăm loại thú cốt nhưng sẽ tốn chút thời gian.

Nếu đã có thể dùng tiền xử lý vậy thì hắn cùng Sở Diệp cũng không cần phải hao tâm tổn trí làm gì.

Khu giao dịch nằm ở trung tâm Lưỡng Giới Thành, mà khu giao dịch là một nơi khi các tu sĩ có nhu cầu về gì đó thì sẽ đến chỗ này tuyên bố nhiệm vụ.

Lưỡng Giới Thành cũng có rất nhiều đội lính đánh thuê, cũng sẽ ở chỗ này mà lĩnh nhiệm vụ.

Khi Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đến khu giao dịch trung tâm thứ đập vào mắt bọn họ chính là người đến người đi rất náo nhiệt.

Sở Diệp ở khu giao dịch trung tâm tuyên bố treo giải thưởng, rất nhanh các loại xương cốt hiếm lạ cổ quái sôi nổi bị đưa đến khu giao dịch trung tâm.

Thú cốt phần lớn đều dùng để luyện khí, bất quá nhưng mỗi con hung thú chỉ có được từ hai đến bốn khúc xương là phù hợp cho luyện khí.

Sở Diệp hiện tại chỉ cần thú cốt, ai đến cũng không cự tuyệt, giá cả cũng không tồi, tự nhiên dẫn tới không ít người tới bán tháo thú cốt.

Sở Diệp dựa theo ký ức mà Tiểu Bạch truyền lại, ở trong động phủ đào ra một cái hố sâu thật lớn.

Hố sau khi đào xong, Sở Diệp lại dựa theo chỉ dẫn của Tiểu Bạch xây thành hố bằng đá, rồi vẽ đại lượng yêu văn đặc thù lên đó, Sở Diệp đối yêu văn không hiểu biết, chỉ có thể dựa theo hình ảnh mà Tiểu Bạch truyền tới trông mèo vẽ hổ.

Nhưng nếu vẽ sai thì yêu văn sẽ không có tác dụng, bất quá, Sở Diệp thắng ở chổ hắn có linh hồn lực cường đại tuy rằng không hiểu yêu văn cụ thể có ý nghĩa gì, nhưng lại có thể dựa theo bản vẽ mà vẽ theo.

Vẽ xong phù văn, Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch nói: “Có được không?" Tiểu Bạch ngồi dậy, bước chân cao ngạo đi dạo qua một vòng.

Tiểu Bạch đem móng vuốt ấn lên một đạo yêu văn, quán chú hồn lực yêu văn liền được đốt sáng lên.

“Có thể, có thể dùng."
Sở Diệp nghe được Tiểu Bạch nói, thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Tiểu Bạch hướng tới Sở Diệp nhìn thoáng qua, quay tròn khẽ đảo mắt, ánh mắt bên trong mang theo vài phần giảo hoạt.

Lâm Sơ Văn nhìn thần sắc của Tiểu Bạch, cảm thấy Tiểu Bạch tựa hồ đang che giấu cái gì đó.

Trên thực tế, Tiểu Bạch không có sớm nói cho Sở Diệp về việc của Bách Thú Sát hố là do có nguyên nhân, thành lập Bách Thú Sát hố yêu cầu khắc hoạ yêu văn, cái này yêu cầu phải là do đích thân Tiểu Bạch khắc hoạ, bất quá Tiểu Bạch còn nhỏ đối với yêu văn cũng chỉ có thể lý giải hữu hạn, mà nó cũng chỉ biết bản vẽ của yêu văn mà thôi nên căn bản là khắc hoạ không ra.

Nhưng Sở Diệp vì sát khí mà phát sầu, nên Tiểu Bạch có chút do dự nhưng vẫn là đem việc của Bách Thú Sát hố nói ra.

Tiểu Bạch nghĩ Sở Diệp nếu sẽ khắc hoạ trận văn, vậy có lẽ cũng có thể khắc hoạ yêu văn, nếu Sở Diệp thất bại thì chỉ có thể trách Sở Diệp vô dụng, Tiểu Bạch sau khi quyết định chủ ý kiên quyết không nói cho Sở Diệp biết việc nó cũng biết khắc yêu văn.

Mà thứ làm Tiểu Bạch vui sướng chính là, Sở Diệp lại thật sự có thể vẽ ra yêu văn.

Sở Diệp có thể vẽ ra yêu văn, không khỏi làm Tiểu Bạch phải nhìn vị chủ nhân này của mình bằng một con mắt khác.

Sở Diệp tốn hết mười ngày qua, mới khắc hoạ xong hết tất cả yêu văn, sau đó nhờ Tiểu Bạch xem lại một vòng, xem xong Tiểu Bạch không có ý kiến gì thì Sở Diệp mới nhẹ nhàng thở ra.

“Cuối cùng cũng xong rồi.” Khắc yêu văn khắc nếu sai một li là đi một dặm.

Có mấy cái yêu văn, Sở Diệp phải khắc hoạ thử tới mười mấy lần mới miễn cưỡng thành công.

Sở Diệp trong khoảng thời gian này, đều toàn tâm toàn ý mà khắc yêu văn, không dám có một chút phân tâm, mười ngày qua đi cuối cùng cũng đại công cáo thành.

Mấy ngày này Sở Diệp cảm giác linh hồn lực của chính mình giống như đã chịu tôi luyện, thực lực cũng dâng lên chút ít.

Tiểu Bạch có chút khinh thường nhìn Sở Diệp, nói: “Còn không phải là khắc hoạ mấy cái yêu văn thôi sao? Lại có thể mệt thành cái dạng này, ngươi thể lực quá kém chủ nhân ngươi phải hảo hảo rèn luyện."
Sở Diệp trừng mắt nhìn Tiểu Bạch một cái, nói: “Ngươi chính là đứng nói chuyện không đau eo, ngươi có biết khắc yêu văn sao."
Tiểu Bạch bĩu môi, nói: “Có gì khó đâu."
Sở Diệp cau mày, nói: “Nói với ngươi ngươi cũng không hiểu."
Tiểu Bạch ngạo nghễ dương đầu, nói: “Ngươi cảm thấy khó, đó là bởi vì ngươi ngốc."
Sở Diệp vẫy vẫy tay, có chút mệt mỏi nói: “Đi đi đi, con mèo như ngươi thì biết cái gì!"
Tiểu Bạch khẽ hừ một tiếng, quay mặt đi.

Tiểu Bạch tuy rằng ngoài miệng khinh thường Sở Diệp, nhưng kỳ thật tư tâm lại đối với Sở Diệp vẫn rất khâm phục.

Yêu tộc bọn nó trời sinh là đã biết khắc yêu văn, thực lực chỉ cần cao một chút là đã có thể tự mình tạo ra yêu văn.

Nhưng yêu văn đối Nhân tộc mà nói, là phi thường phức tạp, mà

trong trí nhớ của Tiểu Bạch nếu muốn khắc hoạ ra yêu văn của Bách Thú Sát hố, thì yêu cầu người khắc hoạ yêu văn phải có pháp lực mạnh mẽ, mà Sở Diệp bất quá là tay mơ mà thôi mà đã có thể làm được đến đây thì tuyệt đối là có thiên phú dị bẩm.

Sở Diệp: “.....”
Sở Diệp lười đi để ý Tiểu Bạch, nếu đã khắc họa xong yêu văn, thì chuyển qua bước tiếp theo đó là khắc Dung Nham Luyện Hỏa trận dưới đái hố.

Khắc Dung Nham Luyện Hỏa trận so với khắc yêu văn tương đối đơn giản hơn một ít.

Sở Diệp có chút ngoài ý muốn phát hiện, hắn tuy rằng không hiểu Tiểu Bạch tại sao lại truyền cho hắn cách khắc họa yêu văn rốt cuộc là có ý gì đây, bất quá sau khi khắc hoạ nhiều yêu văn như vậy, thì khi chuyển qua khắc trận văn lại đơn giản hơn rất nhiều.

Tiểu hồ ly vây quanh sát hố đi một vòng, có chút tò mò nhìn Tiểu Bạch, nói: “Bằng cái hố này thật sự có thể luyện chế ra sát khí sao?"
Tiểu Bạch gật gật đầu, nói: “Đương nhiên.”
Tiểu hồ ly có chút tò mò hỏi: “Vậy nếu không luyện chế ra thì sao?"
Tiểu Bạch nhàn nhạt nói: “Vậy chỉ có thể trách Sở Diệp ngốc, hoặc đã khắc sai phân đoạn nào đó.” Truyền thừa ký ức của nó là tuyệt đối không có sai.

Sở Diệp ở một bên nghe Tiểu Bạch cùng tiểu hồ ly nói chuyện, vẻ mặt vô ngữ.

Nếu vậy nếu Bách Thú Sát có thể luyện chế thành công, vậy thì tất cả đều là công lao của Tiểu Bạch, nếu thất bại vậy tất cả đều là do hắn ngu a!
Không nghĩ tới chính mình khế ước với một tiểu lão hổ, có tư

chất tốt nhưng cũng là một con hổ thiếu đánh..

Chương 130: Mua Mồi Lửa

Editor: Tĩnh
Sau khi làm xong mọi công tác chuẩn bị, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cùng nhau đi khu giao dịch.

“Hai vị tiền bối cuối cùng là tới, thú cốt mà hai vị muốn đều đã thu đủ.” Tiểu nhị khu giao dịch thập phần ân cần nói.

Từ khi Sở Diệp ra thông cáo, người tới đây đưa thú cốt càng ngày càng nhiều.

Mà mấy ngày liền Sở Diệp không lộ diện, thú cốt đã sớm chất đầy mấy cái kho hàng.

Mà quản lý khu giai dịch cũng bắt đầu sốt ruột theo.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Mang chúng ta đi nhìn xem."
Tiểu nhị vội vàng nói: “Hai vị mời bên này."
“Hai vị tiền bối, các ngươi xem đây là thú cốt của Chiến Tướng cấp Hồn Thú tổng cộng 36 loại."
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói: “36 loại a!"
Sở Diệp nhìn nhìn, hơi híp mắt, Chiến Tướng cấp Hồn Thú có tới 36 loại, nhưng trong đó cũng có không ít thú cốt đều chỉ là đồ thừa, tuy rằng như thế, nhưng rốt cuộc cũng là thú cốt của Chiến Tướng cấp hung thú, dù chỉ là vụn xương của Chiến Tướng cấp Hồn Thú cũng tốt hơn thú cốt của Sĩ cấp hung thú.

“Nơi này là thú cốt Sĩ cấp Hồn Thú, đã phân loại hảo."
Sở Diệp nhìn từng đống xương cốt được phân chia ra làm hổ, báo, bò cạp, hồ ly chủng loại cũng đã trên trăm loại.

Đại lượng xương cốt phủ kín mấy cái kệ để hàng, nhìn thực sự không ít.

“Sở thiếu nhìn xem những xương cốt này có đạt yêu cầu không.”
Khu giao dịch chính là nơi trung chuyển nhiệm vụ, rồi dựa theo yêu cầu của khách hàng, rồi tiến hành đánh giá thu mua.

Sở Diệp nếu là cảm thấy giá cả thích hợp, thì có thể đem thú cốt mua lại, nếu như cảm thấy giá cả không hợp thì khu giao dịch sẽ đem thú cốt trả về cho nguyên chủ.

Sở Diệp gật đầu, nhìn bảng giá, tổng cộng số thú cốt này là 35 vạn đồng vàng, giá cả không thấp.

“Ta muốn hết.” Sở Diệp hào sảng nói.

Bách Thú Sát hố yêu cầu số lượng thú cốt rất nhiều, số thú cốt này tuy nhiều nhưng cũng không rõ có đủ không nữa.

Tiểu nhị sửng sốt một chút, vội vàng nói: “Sở thiếu thật là tài đại khí thô, mà việc thu mua thú cốt Sở thiếu có muốn tiếp tục không ạ?"
Sở Diệp gật đầu, nói: “Vẫn tiếp tục, nhưng lần sau ta chỉ cần thú cốt của Chiến Tướng cấp."
Tiểu nhị gật gật đầu, nói: “Vâng, nhưng mà tiền bối giá của thú cốt Chiến Tướng cấp sẽ cao hơn rất nhiều."
Sở Diệp tài đại khí thô nói: “Tiền không thành vấn đề các ngươi cứ việc thu thập đó là được."
Tiểu nhị vội vàng gật đầu, nói: “Đó là đương nhiên, tiền bối là cao thủ sao lại để ý tới mấy đồng vàng kia."

Thú cốt thật sự quá nhiều, mặc dù Sở Diệp dùng nhẫn không gian, cũng chứa không hết, cũng may khu giao dịch phục vụ phi thường chu đáo, an bài mấy chiếc xe ngựa, giao hàng tận nhà.

Thú cốt sau khi đưa đến hết, Sở Diệp lại tốn thêm ba vạn đồng vàng, mua Xích hỏa thạch.

Dung nham luyện hỏa trận tốt nhất là dùng địa hỏa thúc giục, nhưng đáng tiếc động phủ của Sở Diệp không có địa hỏa hỏa mạch.

Địa hỏa hỏa mạch thập phần trân quý, đầu tiên muốn tìm được một cái hỏa mạch liền thập phần gian nan, mà sau khi phát hiện cũng có không ít chuyện phải làm bởi hỏa mạch hơi thở pha tạp hỏa diễm bạo liệt, phải cải tạo mới có thể sử dụng, mà người có năng lực cải tạo địa hỏa hỏa mạch chỉ có Hồn Vương cường giả.

Lưỡng Giới Thành có hai cái địa hỏa hỏa mạch, do Không Minh lão tổ quản lý mà ở trêm hỏa mạch thành lập không ít địa hỏa thất.

Lưỡng Giới Thành tu sĩ có thể đi đến đó để thuê, giá cả không thấp.

Nhưng ý tưởng đó đã ngây từ đầu bị Sở Diệp bác bỏ.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn trải qua thương nghị, cuối cùng quyết định lấy Xích Hỏa thạch cho Tuyết Bảo sử dụng để phụ trợ cho Băng Liên Hỏa, làm mồi lửa cho dung nham luyện hỏa trận, để thay thế địa hỏa hỏa mạch.

Dựa theo Sở Diệp dự tính, thú cốt luyện quá sẽ rất lâu, nên Sở Diệp có chút lo lắng cho thể lực của Tuyết Bảo vì thế liền chuẩn bị không ít Xích Hỏa thạch.

Sở Diệp đã ngầm dò hỏi quá Tuyết Bảo, Tuyết Bảo tỏ vẻ không

thành vấn đề, nhờ vậy Sở Diệp cũng bớt đi phần nào lo lắng.

Sở Diệp và Lâm Sơ Văn vốn thích ru rú ở trong động phủ, mà gần đây ở Lưỡng Giới Thành có rất nhiều thứ tốt được bán ra, nên hai người bọn họ cũng ra ngoài thường xuyên hơn.

“Người của Luyện Hỏa cung tới."
“Lần này chợ chung thật là sự rất náo nhiệt, còn đem cả người của Luyện Hỏa cung cũng hấp dẫn tới đây.”
“Sau lần hợp chợ này người tiến đến Lưỡng Giới Thành định cư sẽ tăng lên không ít."
Sở Diệp ở trên phố đi tới, nghe được người chung quanh nghị luận.

“Luyện Hỏa cung tới, khả năng sẽ có thứ tốt bán ra.” Sở Diệp nói.

Luyện Hỏa cung nằm ở Thanh Châu, nó là một môn phái đặc biệt, môn phái này chuyên bồi dưỡng đại lượng luyện khí sư, bọn họ cũng nắm giữ không ít linh hỏa, mà truyền thừa cũng rất toàn vẹn.

Tiểu hồ ly đã sớm thu phục Băng Liên Hỏa, mà ngọn lửa đó đã hổ trợ cho Lâm Sơ Văn và tiểu hồ ly không ít, nhưng thực lực của tiểu hồ ly gần đây dâng lên không ít, nhưng sức mạnh của ngọn lửa lại không năng lên bao nhiêu.

Lâm Sơ Văn đã từng nghĩ tới, giúp tiểu hồ ly dung hợp thêm một ngọn linh hỏa khác để đề cao cường độ của Băng Liên Hỏa, bất quá việc này rất khó khăn, mà linh hỏa là thứ khó có được, thứ hai nếu thuộc tính không hợp mà cố tính ép buộc dung hợp thì sẽ rất nguy hiểm, còn dễ dàng bị linh hỏa phản phệ, sau thời gian dài suy tính việc này tạm thời bị gác lại.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Có khả năng, chúng ta đi xem thử đi."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Hảo."

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi vào cửa hàng do Luyện Hỏa cung mở, cửa hàng bên trong bày mấy trăm cái hộp ngọc, trong mỗi một hộp đều chứa các mồi lửa khác nhau, phần lớn là các loại thú hỏa, bên trong cửa hàng cũng có không ít Hồn Sư, rất nhiều Hồn Sư tựa hồ đều đến đây để mua thú hỏa.

Lâm Sơ Văn vừa đi vào tiệm, rất nhanh đã bị một mồi lửa hấp dẫn, “Băng Liên Hỏa.”
Sở Diệp nhìn mồi lửa bị phong tỏa ở trong hộp ngọc, cũng có chút kích động, nếu mồi lửa thuộc tính bất đồng thì dung hợp sẽ có nguy hiểm cực cao, nhưng nếu là mồi lửa giống nhau thì việc dung hợp sẽ nhẹ nhàng hơn rất nhiều, mồi lửa trong hộp ngọc kia cùng với mồi lửa mà bọn họ trước kia tìm được ở bí cảnh có uy lực không sai biệt lắm, nếu Tuyết Bảo có thể hấp thu được mồi lửa thì khả năng công kích sẽ năng cao lên không ít.

“Hai vị khách nhân, có gì ta có thể hỗ trợ không?” Một nữ Hồn Sủng Sư từ cửa hàng đi tới hỏi.

“Đóa Băng Liên Hỏa này bán thế nào?"
“Hai vị thực sự có ánh mắt, đóa Băng Liên Hỏa này là từ trong một hồ hàn băng lấy ra, phẩm tướng rất tốt, đây là hàn hỏa thuộc tính tương đối đặc biệt, đặc biệt thích hợp với Hồn Sủng thuộc tính Băng, giá là 70 vạn đồng vàng.” Nữ Hồn Sủng Sư nói.

“Mất quá.” Sở Diệp nhíu nhíu mày nói.

Nữ Hồn Sủng Sư cười cười, nói: “Đúng là có chút mất, nhưng tiền nào của nấy, như vậy đi nếu hai vị hiện tại nếu muốn mua thì cửa hàng cửa hàng chúng tôi sẽ làm giảm cho hai vị 10 vạn, giống như sáu vị khách nhân mua mồi lửa trước đó, hai vị thấy thế nào."
Sở Diệp do dự một chút, gật đầu, nói: “Vậy được."
Sở Diệp thầm nghĩ: Luyện Hỏa cung này mở cửa hàng hẳn là cũng không bao lâu, vậy mà trước bọn họ, đã có sáu người tới đây mua, Luyện Hỏa cung chuyến này kiếm không ít."

Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp tốn 60 vạn mua Băng Liên Hỏa, lại tốn thêm hai mươi vạn mua mười viên Hỏa Liên đan.

Hỏa Liên đan là một loại đan dược đặc thù do Luyện hỏa cung luyện ra, nó giúp cho người sử dụng có thể thuần phục các loại ngon lửa mà người đó đã hấp thu trở nên thuần dịu hơn.

Đồng vàng trên người thoáng cái đã mất đi 80 vạn, Sở Diệp cảm giác trái tim đang run rẩy.

.

truyện xuyên nhanh
“Chợ chung thứ tốt nhiều, bất quá chợ chung cũng quá đốt tiền a! "
Sau khi mua linh hỏa cùng đan dược xong, túi tiền của Sở Diệp đã nhanh chóng co lại.

Gần một năm nay Sở Diệp kiếm nhiều, mà tốn cũng không ít, lắp bắp tích cóp hạ mới được hơn hai trăm vạn, vậy mà giờ đây mua thú cốt, mồi lửa, đan lược, thì đã tốn không ít.

Sở Diệp thầm nghĩ: May mắn là chợ chung mấy năm mới tổ chức một lần, nếu không hắn chẳng mấy chốc sẽ biến thành kẻ nghèo mất.

Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Thả lỏng đi, tiền không có thì lại kiếm tiếp.”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Cũng chỉ có thể như thế."
Sở Diệp đem Băng Liên Hỏa trở về, tiểu hồ ly nhìn thấy mồi lửa thập phần hưng phấn.

Hé miệng, đem Băng Liên Hỏa thu vào trong cơ thể, tiểu hồ ly liền đem Băng Liên Hỏa dung hợp, mà lần này đơn giản hơn lần trước nhiều.

Băng Liên Hỏa tiến vào cơ thể Tuyết Bảo, rất nhanh đã cùng ngọn lửa trong thân thể tiểu hồ ly dung hòa thành một.

Sau khi ngọn lửa dung hợp hoàn thành, hỏa khí trên người tiểu hồ ly đã nồng đậm lên không ít.

Sau khi Tiểu hồ ly đem linh hỏa hoàn toàn thu phục rồi phun ra một ngọn lửa, ngọn lửa bay lên trên trăm mét giống y như đang bắn pháo hoa vậy.

Ngọn lửa ở giữa không trung, y như đóa hoa sen đang nở rộ tinh oánh dịch thấu, như yên tựa vũ, trông rất đẹp mắt.

Tiểu Bạch ghé vào một bên, lười biếng ném cái đuôi, nói: “Hoa hòe loè loẹt, đẹp chứ không xài được.”
Tiểu hồ ly thấy Tiểu Bạch chê ngọn lửa của mình, liền hướng tới Tiểu Bạch phun ra một ngọn lửa.

Tiểu Bạch lăn một cái, né tránh công kích của tiểu hồ ly.

Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, có chút bất đắc dĩ, Tiểu Bạch thật là đánh không lại còn luôn thích đi khiêu khích.

Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp một cái, lười biếng hỏi: “Cái mồi lửa này các ngươi tốn bao nhiêu kim tệ!”
“60 vạn.” Sở Diệp nói.

Tiểu Bạch có chút khinh thường nhìn Sở Diệp, nói: “Ngu ngốc, bị hố rồi."
Sở Diệp giá cả là có chút cao, nhưng vấn đề là do nó cùng thuộc tính với mồi lửa của Tuyết Bảo, đây là thứ khả ngộ bất khả cầu a! Tốn nhiều một chút cũng không sao.

“Hỏa khí của Tuyết Bảo tăng lên, thì đối với Bách Thú Sát luyện

chế cũng là có chỗ lợi.” Sở Diệp nói.

Luyện chế Bách Thú Sát yêu cầu ngao luyện thú cốt, bọn họ không có địa hỏa, chỉ có thể nhờ vào Băng Liên Hỏa của Tuyết Bảo phụ trợ cùng với Dung Nham Luyện Hỏa trận tiến hành ngao luyện, vốn dĩ Sở Diệp còn có chút lo lắng hỏa khí của Tuyết Bảo không đủ, này lại dung hợp thêm một đóa Băng Liên Hỏa, hẳn là có thể nắm chắc một ít.

Tiểu Bạch khẽ hừ một tiếng, nói: “Ngốc hồ ly thì làm ra được chuyện gì."
Tuyết Bảo tràn đầy phẫn nộ lắc lắc cái đuôi, bỗng nhiên bình tĩnh lại tỏ vẻ, nó là Chiến Tướng Hồn Thú, không nên cùng Tiểu Bạch một con Sĩ cấp tiểu thú so đo.

Tiểu Bạch thấy chính mình bị xem thường, liền nổi trận lôi đình.

Vài ngày sau, khu giao dịch lại đưa đến nhóm thú cốt thứ hai.

Lần này đưa đến đều là Chiến Tướng thú cốt có tổng cộng 23 loại, Sở Diệp tốn mười hai vạn đồng vàng để mua.

Hết thảy chuẩn bị ổn thoả, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn rốt cuộc cũng bắt đầu rồi luyện chế sát khí.

Sở Diệp chọn lựa ra thú cốt, rồi ném vào bên trong hố.

Cho đủ cốt thú, lại kích hoạt Dung Nham Luyện Hỏa trận để tiến hành luyện chế.

Dung Nham Luyện Hỏa trận bị kích hoạt, yêu văn được khắc hoạ trên vách giống như sống lại một lần nửa.

Sở Diệp thấy được ảo ảnh của từng con yêu thú, trong hố cốt thủy không ngừng sôi lên.

Trên mặt sát hố, phiêu tán nồng đậm sương trắng, Sở Diệp cảm thấy cổ sương trắng này giống như ẩn chứa sát khí nồng đậm.

Lâm Sơ Văn nhìn cảnh tượng trong sát trì, đôi mắt hiện lên kinh ngạc cùng cảm thán.

Sau khi luyện chế được ba ngày thì những cảnh tượng kỳ dị đó liền biến mất.

Sở Diệp đem hố phủ lại tiếp tục vận hành Dung Nham Luyện Hỏa trận.

Dựa theo truyền thừa ký ức của Tiểu Bạch thì toàn bộ quá trình yêu cầu bảy bảy bốn mươi chín ngày, mà trong đoạn thời gian này chỉ cần bảo đảm Dung Nham Luyện Hỏa trận liên tục vận chuyển là được, không cần thời thời khắc khắc canh giữ.

Sở Diệp trước đó vì thành lập Bách Thú Sát hố mà mệt mỏi bôn tẩu, nay sát khí chân chính bắt đầu ngao luyện, thì cũng nhàn rỗi được đôi chút.

Sở Diệp nhàn rồi, nhưng tiểu hồ ly lại không nhàn như vậy, một khi hỏa lực của Dung Nham Luyện Hỏa trận không đủ, tiểu hồ ly sẽ phải bổ sung hỏa lực, Sở Diệp trước đó đã mua Hỏa Liên đan, vừa lúc có thể bổ sung hao tổn cho tiểu hồ ly, tiểu hồ ly rất là thích loại đan dược này, ăn một viên liền sẽ cao hứng thật lâu..

Chương 131: Đệ Tử Thanh Vân Tông

Editor: Tĩnh
Chợ chung mở ra, tu sĩ đến Lưỡng Giới Thành càng ngày càng nhiều, Hồn Sư ngoại vực đến Lưỡng Giới Thành đã đạt tới sáu bảy chục vị, trong thành có thể nói là náo nhiệt phi phàm.

"Lưỡng Giới Thành thật đúng là náo nhiệt đấy." Sở Nhan Vũ ngồi trong Nhất Phẩm Cư cảm thán nói.

Sở Nhan Vũ tiến giai Hồn Sư cũng đã được
một đoạn thời gian, trong khoảng thời gian này, nàng đã làm không ít nhiệm vụ, để trả khoảng nợ vay trước đó.

Thanh Vân Tông có Hồn Sư đông đảo, nhiều Hồn Sư như vậy cũng không thể để tất cả đều lưu trong tông môn.

Sở Nhan Vũ lần này lãnh nhiệm vụ áp giải một nhóm hàng hóa đến Lưỡng Giới Thành để tiến hành giao dịch.

"Lưỡng Giới Thành kinh doanh không tồi, nhưng nếu so với Thanh Vân Tông của chúng ta thì còn kém rất xa." Triệu Kính ngạo nghễ nói.

Uông Ngưng cười, nói: " Thanh Vân Tông chúng ta đã lập tông ngàn năm, căn cơ thâm hậu còn Lưỡng Giới Thành thành lập bất quá chỉ khoảng trăm năm thôi.

Nên tự nhiên không thể đánh đồng."
Thanh Vân Tông lập tông ngàn năm, đã có không ít Hồn Vương, mà Lưỡng Giới Thành là do Không Minh lão tổ lập nên khi trở thành Hồn Vương, ở trong mắt không ít Hồn Sủng Sư ở Thanh Vân Tông thì Lưỡng Giới Thành chính là nhà giàu mới nổi.

Triệu Kính cười, nói: “Tuy rằng như thế, nhưng Lưỡng Giới Thành lại có không ít thứ tốt, tỷ như Long Ngư đi hương vị so với linh đầu bếp trong tông môn làm ra cư nhiên lại không thua nhường nhau một điểm."
Sở Nhan Vũ ăn Long Ngư, tán thưởng nói: “Xác thật ăn rất ngon.”
Sở Nhan Vũ năm đó tiến giai Hồn Sư, thiếu không ít nợ, mấy năm nay vẫn luôn tận sức trả nợ, cũng không có phúc khí mà đi hưởng thụ, nay được ăn Long Ngư, chỉ cảm thấy miệng đầy tiên hương miệng lưỡi sinh tân.

Uông Ngưng chống cằm, nói: “Loại Long Ngư này hương vị cùng tông môn chúng ta không phân cao thấp, bất quá, theo ta thấy linh đầu bếp của tửu lâu này tay nghề có hơi kém so với đầu bếp trong tông chúng ta, nhưng phẩm chất của Long Ngư lại tốt hơn cả Long Ngư do hoạn thú sư trong tông dưỡng ra."
Sở Nhan Vũ có chút kinh ngạc nói: “Không thể nào, tay nghề hoạn thú của Mục Ly sư huynh chính là nhất tuyệt a!”
Triệu Kính cười, nói: “Nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, thiên hạ rộng lớn, cũng không thiếu người tài."
“Nhan Vũ sư muội nếu thích, liền ăn nhiều một chút.” Uông Ngưng cười nói.

Sở Nhan Vũ có chút ngượng ngùng cười cười.

Gã sai vặt đi rồi đi lên, mang theo rượu.

“Tiểu nhị, Long Ngư các ngươi mua ở đâu vậy, hương vị không

tồi!”
“Khách nhân ngươi đúng là thật tinh mắt, Long Ngư của tửu lâu chúng ta là do Sở tiền bối cùng Lâm tiền bối dưỡng, hai vị tiền bối này có kỷ nghệ hoạn thú rất tốt, không những dưỡng Long Ngư, còn dưỡng cả Thảo Dược Gà."
Sở Nhan Vũ nghe gã sai vặt nhắc tới Thảo Dược Gà, tâm thần vừa động, không khỏi nghĩ tới năm đó khi ở Tam Dương Thành gặp được Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, lúc ấy Lâm Sơ Văn mang theo tiểu hồ ly mà tiểu hồ ly thì sau lưng dắt theo một bầy Thảo Dược Gà.

“Thảo Dược Gà? Có cả Thảo Dược Gà sao?” Uông Ngưng hỏi.

Gã sai vặt vội vàng nói: “Có có, cũng là vừa mới nhập về, mà Thảo Dược Gà này ngày thường hai vị tiền bối đều là không bán, hiện tại mới thật vất vả bán một ít, bất quá số lượng cũng không nhiều lắm."
“Dưỡng Thảo Dược Gà không bán là cái đạo lý gì?” Uông Ngưng có chút khó hiểu nói.

Gã sai vặt cười cười, nói; “Dưỡng không bán.

Dành để uy hồ ly a! Hồ ly của Lâm tiền bối rất quý nha, lấy Thảo Dược Gà làm điểm tâm mà ăn, Lâm tiền bối cái gì cũng tốt, chính là quá sủng Hồn Sủng."
“Uy hồ ly?” Uông Ngưng có chút nghi hoặc nói.

Gã sai vặt gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, ba ngày ăn hai con."
Uông Ngưng nhíu nhíu mày, nói: “Ba ngày ăn hai con Thảo Dược Gà, đủ xa xỉ!” Uông Ngưng cảm thấy lời của gã sai vặt là có chút khoa trương, Thanh Vân Tông bọn họ cũng có không ít đệ tử tài đại khí thô, mà người có thể lãng phí như thế cũng không được mấy người.

Gã sai vặt gật gật đầu, nói: “Đúng là rất xa xỉ, bất quá hai vị tiền bối có thể tốn thì cũng có thể kiếm, các vị muốn ăn Thảo Dược

Gà, hay là muốn ăn dưỡng nhan trứng gà."
Uông ngưng híp mắt mắt, có chút hoài nghi nói: “Dưỡng nhan trứng gà? Trứng gà mà có thể có hiệu quả dưỡng nhan không phải là lừa người đi."
Vừa nảy khi xem thực đơn, Uông Ngưng liền chú ý tới món dưỡng nhan trứng gà, món này giá cả xa xỉ, yêu cầu còn cao, chỉ có ở trong tiệm tiêu phí từ hai vạn đồng vàng, mới có tư cách gọi món này.

Uông Ngưng tuy rằng tò mò, nhưng cảm thấy món này chỉ có danh lấy lòe thiên hạ mà thôi.

“Xem ngài nói, tất cả món ăn trong tửu lâu chúng tôi đều là thật như lời giới thiệu.

Chất chấn sẽ không bao giờ gạt khách hàng.

Cái gọi là dưỡng nhan trứng gà cũng là do gà Thảo Dược Gà sinh ra, bất quá loại Thảo Dược Gà này tương đối đặc biệt, ngày thường ăn các linh thảo có tác dụng mỹ dung dưỡng nhan, dưỡng nhan trứng gà ở Lưỡng Giới Thành chúng ta chính là nhất tuyệt nha, đã có không ít nữ Hồn Sủng Sư ăn và đều nói tốt.” Gã sai vặt nói.

Uông Ngưng lắng nghe có chút ý động: “Loại dưỡng nhan trứng gà cũng là do cái vị Lâm tiền bối kia dưỡng ra sao?"
Gã sai vặt gật đầu, nói: “Đúng vậy!"
Uông Ngưng bị gợi lên hứng thú, gật gật đầu, nói: “Vậy làm một mâm đi."
Sở Nhan Vũ nhăn nhăn mày, nhịn không được mở miệng hỏi: “Ngươi nói Lâm tiền bối, chẳng lẽ là Lâm Sơ Văn?"
Sở Nhan Vũ nghe Sở tiền bối, Lâm tiền bối cũng không có nghĩ tới Sở Diệp, nhưng khi nghe tới hồ ly thì lập tức liền nghĩ tới con tiểu hồ ly của Lâm Sơ Văn.

Tuyết Bảo đã từng ở Nam Hoang rừng rậm đại hiện thần uy, hiệp trợ nàng hoàn thành vài đơn nhiệm vụ, nên Sở Nhan Vũ đối Tuyết Bảo có ấn tượng rất sâu sắc.

Gã sai vặt sửng sốt một chút, nhìn Sở Nhan Vũ một cái, có chút ngoài ý muốn nói: “Vị tiền bối này, nhận thức Lâm tiền bối?"
Sở Nhan Vũ nghe được gã sai vặt nói như vậy, liền biết chính mình nghĩ không lầm, “Xem như có chút giao tình, như vậy Sở tiền bối là Sở Diệp sao?”
Gã sai vặt gật gật đầu.

Uông Ngưng nhìn Sở Nhan Vũ một cái, nói: “Sở Diệp? Sư muội đây không phải là đứa cháu trai mà ngươi hay nhắc đến sao?"
Người ta chỉ biết Sở gia có một Hồn Sư là Sở Tư Thần, nhưng có rất ít người biết còn có một người tên Sở Diệp, Sở Diệp sau khi tiến giai Hồn Sư liền mất tích.

Tuy rằng Sở Nhan Vũ nói, Sở Diệp đã trở thành Hồn Sư nhưng người Sở gia đều không tin, bởi vì Sở Diệp lâu không lộ mặt có không ít người cảm thấy Sở Diệp có thể là đi cửa hông để tiến giai Hồn Sư, kết quả bị phản phệ mà chết.

Sở Nhan Vũ có chút vui sướng nói: “Đúng vậy! Không nghĩ tới lại đi đến nơi đây.

Cư nhiên còn dưỡng được cả Thảo Dược Gà."
Bởi vì tiểu hồ ly thích ăn gà, cho nên mới bắt đầu nghiên cứu hoạn thú sao? Tựa hồ còn làm không tồi đâu.

Lần trước sau lần gặp ở Tam Dương Thành, thì Sở Diệp lại không biết tung tích, Sở Nhan Vũ không nghĩ tới Sở Diệp lại sẽ đến Lưỡng Giới Thành mở mang bờ cõi.

Sở Nhan Vũ suy nghĩ một chút liền lý giải, Sở Diệp tiến giai Hồn Sư cũng chưa từng nhờ đến gia tộc hỗ trợ, hiện giờ đã thành Hồn Sư, tự nhiên là càng không cần gia tộc hỗ trợ.

Đối với những tán tu Hồn Sư mà nói tới Lưỡng Giới Thành kiến công lập nghiệp, thật là một lựa chọn không tồi.

Uông Ngưng cười, nói: “Nhan Vũ sư muội, đứa cháu trai này của muội hình như ở Lưỡng Giới Thành danh tiếng không thấp a!"

Sở Nhan Vũ cười, nói: “Chất là vậy Sở Diệp sớm rời nhà, chúng ta liên hệ cũng không nhiều lắm."
Thảo Dược Gà cùng Thảo Dược Gà trứng rất mau đã được đem lên, Sở Nhan Vũ trước nay chưa từng ăn qua Thảo Dược Gà, nên khi ăn cũng không thấy có gì khác biệt.

Triệu Kính hậu trường không nhỏ, ra tay luôn luôn rộng rãi, Thảo Dược Gà cũng ăn không ít.

“Thảo Dược Gà này linh khí phong phú, Nhan Vũ sư muội cháu trai ngươi ở khoảng hoạn thú thật sự rất có thiên phú.” Triệu Kính khích lệ nói.

Sở Diệp cho Thảo Dược Gà uông đều là linh tuyền, linh tuyền chẳng những có thể giúp cho linh thú hạn chế sinh bệnh, còn có thể giúp linh thú cường thân kiện thể, Thảo Dược Gà uống Linh Tuyền Thủy quanh năm, nên so với mấy con Thảo Dược Gà sẽ cường tráng hơn rất nhiều, linh khí trong cơ thể cũng sẽ nồng đậm hơn rất nhiều.

Sở Nhan Vũ có chút ngoài ý muốn nói: “Thật sao?"
Uông Ngưng cười, nói: “Triệu sư huynh là người kén ăn thực, hiếm khi ai được huynh ấy khen ngợi, sư muội cháu trai ngươi cũng rất lợi hại, mà gia tộc các ngươi có truyền thừa về khoảng hoạn thú sao?”
Sở Nhan Vũ lắc đầu, nói: “Hẳn là không có.” Sở từ lúc lập gia tới nay cũng không có người nào hoạn thú sư, mà nhà mẹ của Sở Diệp cũng như vậy.

Từ tửu lầu đi ra, Sở Nhan Vũ tìm người hỏi thăm một chút về Sở Diệp, ngoài ý muốn phát hiện Sở Diệp ở Lưỡng Giới Thành cư nhiên danh khí không nhỏ.

Người người đều biết.

Sở Diệp và Lâm Sơ Văn rất am hiểu hoạn thú, dưỡng một đám Thảo Dược Gà, Long Ngư còn có Thịt Heo Tằm.

Rồi làm nhà cung ứng trứng gà và Long Ngư cho tửu lầu mỗi ngày đều hốt bạc, Sở Diệp ra tay rộng rãi, phàm là những thứ hắn xem trọng thì sẽ không tiết tiền mà mua ở Lưỡng Giới Thành là người giàu có tiếng.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn chiến lực cũng không tầm thường, đã từng có một lần thú triều Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đã cùng nhau giết ba con hung thú Chiến Tướng cấp, là một trong những số ít những Hồn Sư ở Lưỡng Giới Thành vừa có thể kiếm tiền lại có thể chiến đấu.

Sở Nhan Vũ hỏi thăm một vòng, nghe được đủ các loại tán dương.

Sở Nhan Vũ vẫn luôn cảm thấy, lấy năng lực của Sở Diệp thì cuộc sống chất chấn không tệ, nhưng sau khi hỏi thăm một vòng, Sở Nhan Vũ phát hiện nàng đã quá xem nhẹ Sở Diệp.

“Sư muội vị cháu trai này của ngươi tựa hồ rất có ý tứ, không bằng chúng ta đi bái phỏng một chút đi.” Triệu Kính cười cười nói.

Triệu Kính cũng nghe Sở Nhan Vũ đề cặp qua Sở Diệp, Sở Nhan Vũ mỗi khi nhắc tới Sở Diệp đều là không thiếu mấy câu tán dương.

Triệu Kính đã là Hồn Sư cấp 5, vốn cũng không đem người cháu

trai Sở Diệp của Sở Nhan Vũ để ở trong lòng, bất quá, hiện giờ nghe nói đối phương là Hoạn Thú Sư, tựa hồ kỷ nghệ cũng không tồi, liền khiến cho hắn có vài phần hứng thú muốn đi bái phỏng một chút.

Uông Ngưng vừa mới thưởng thức xong dưỡng nhan trứng gà, cảm giác hiệu quả không tồi, rất có hứng thú nói: “Sư muội, tốt xấu gì cũng là cháu trai của ngươi, tới cũng tới rồi, không bằng đi xem."
Sở Nhan Vũ do dự một chút, gật đầu nói: “Cũng hảo."

Tuy rằng ba người đều là Hồn Sư, nhưng Sở Nhan Vũ chỉ là tân tấn Hồn Sư, cùng hai người kia chênh lệch không nhỏ, mà ở trong đội ngũ mà lời nói cũng không có bao nhiêu phân lượng, thấy Triệu Kính và Uông Ngưng đều đồng nên cũng ngượng ngùng phản bác.

Lâm Sơ Văn đang ở trong phòng kiểm kê dược tề, ngọc bội truyền tin lại vang lên.

Lâm Sơ Văn thả ra linh hồn lực, để xem xét bên ngoài động phủ, thấy người tới thù có chút ngạc nhiên.

“Tiểu cô cô ngươi tới, còn có hai người không quen biết.

“Chỉ sợ là người của Thanh Vân Tông, đem toàn bộ dược tề thu vào nhẫn đi."
Sở Diệp đã sớm nghe người ở Lưỡng Giới Thành nói, lần chợ chung này Thanh Vân và Thất Hà hai tông đều sẽ phái người tới, chỉ là không nghĩ tới, Sở Nhan Vũ sẽ qua tới, theo lý mà nói Sở Nhan Vũ thuộc về tân tấn Hồn Sư, hẳn là không tư cách tiếp nhận loại nhiệm vụ này.

Lâm Sơ Văn phất tay đem tất cả dược tề thu vào bên trong nhẫn không gian.

Triệu Kính nhìn phòng hộ trận bao quanh động phủ, cười nói: “Có ý tứ."
Uông Ngưng có chút tò mò nói: “Cái phòng hộ trận này rất lợi hại sao? Có thể làm Triệu sư huynh cảm thấy rất lợi hại?"
Triệu Kính lắc đầu, nói: “Cái phòng hộ trận lợi hại hay không ta không biết, bất quá, cái trận pháp này rất thú vị, cả cái phòng hộ trận này được tạo ra bởi những mảnh vá khác nhau."
“Mãnh vá?"
Triệu Kính gật đầu, nói: “Người chữa trị cái phòng hộ trận này rất chịu chi tài liệu sử dụng để tu bổ cái trận này đều là thứ đắt tiền.

Số tài liệu bổ sung này con đắt còn hơn so với số tài liệu để lập nên cái phòng hộ trận này, số tiền đó chất cũng đủ để trùng tu cái phòng hộ trận này ba lần."
Uông Ngưng cau mày, nói: “ Vậy hiệu quả có tăng lên không?”
Triệu Kính lắc đầu, nói: “Hẳn là không có."
“Không có, vậy vì cái gì muốn làm như vậy?” Uông Ngưng có chút nghi hoặc nói.

Triệu Kính lắc đầu, nói: “Không biết, có thể là bởi vì Lưỡng Giới Thành tương đối thiếu Trận Pháp Sư, cho nên chỉ có thể tự tu bổ, hoặc cũng có thể là do người bài trận thích làm như thế."
Sở Diệp dùng linh hồn lực tra xét động tĩnh bên ngoài, có chút không vui nhíu mày.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, có chút nghi hoặc nói: “Làm sao vậy?"
Sở Diệp bĩu môi, nói: “Ngoài cửa có một tên nói phòng hộ trận của ta làm không có tác dụng.” Rõ ràng trận pháp sau khi được hắn tu bổ thì, uy lực đã đề cao lên năm thành có thừa, tên ngốc này đúng là không hiểu biết.

Lâm Sơ Văn cười, nói: “Là do hắn không biết nhìn hàng có mắt không tròng, ngươi cũng không cùng hắn so đo."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Có đạo lý a!"
“Mở cửa đón khách đi"

Hai người của Thanh Vân Tông kia chất chấn lai lịch bất phàm, cũng không nên chậm trể..

Chương 132: Tái Kiến Sở Nhan Vũ

Editor: Tĩnh
Phòng hộ trận mở ra Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cùng nhau đi ra đón tiếp.

“Tiểu cô cô, đã lâu không thấy!"
“Đã lâu không thấy, không nghĩ tới Tiểu Diệp ngươi lại chạy đến Lưỡng Giới Thành.” Sở Nhan Vũ nói.

“Từ sau khi tiến giai Hồn Sư, vẫn luôn muốn tìm một chỗ đặt chân ta cùng Sơ Văn sau một hồi thương lượng thì cảm thấy Lưỡng Giới Thành cũng không tệ lắm."
Sở Nhan Vũ có chút lo lắng nói: “Lưỡng Giới Thành đúng là không tồi, nhưng một khi hung thú xâm lấn thì sẽ rất nguy hiểm."
Sở Diệp thản nhiên, nói: "Nếu đã muốn làm giàu thì phải trả giá, nhưng cô cô yên tâm ta và Sở Văn có thể lo liệu được."
Sở Nhan Vũ gật đầu, “Tuy rằng như thế, vẫn nên chú ý một chút."
“Ta đã biết hai vị này là.” Sở Diệp đem ánh mắt chuyển hướng tới hai người cùng theo Sở Nhan Vũ đến.

Sở Nhan Vũ vội vàng nói: “Tiểu Diệp hai vị này là đồng môn của ta ở Thanh Vân Tông, Triệu Kính Triệu sư huynh, Uông Ngưng Uông sư tỷ, hai vị sư huynh, sư tỷ đều là những nhân vật có tiếng tâm ở Thanh Vân Tông."

Sở Diệp chắp tay hướng tới hai người nói: “Hai vị thất kính.”
Uông Ngưng mở miệng nói: “Sở thiếu khách khí, nghe nói cá và gà do Sở thiếu dưỡng đều không tồi, không biết có thể mang chúng đi ta tham quan một chút không?"
Sở Nhan Vũ nhíu mày, mơ hồ cảm thấy lời nói của Uông Ngưng có chút mạo muội.

Sở Diệp gật đầu, sảng khoái nói: “Được chứ! Hoạn thú một đạo, ta cũng chỉ biết chút ít, cũng mong hai vị đừng cười chê."
Uông Ngưng cười, khách khí nói: “Cá và gà do Sở thiếu dưỡng ta đều đã ăn qua phẩm chất không tệ chút nào."
“Nếu mọi người đã có hứng thú, ta liền mang mọi người đi tham quan một vòng."
Sở Diệp dẫn mọi người vào động phủ, đầu tiên đi tham quan ao cá.

Trong ao cá đã có không ít cá đang bơi qua bơi lại trong hồ.

Sở Diệp đến bên hồ rãi một ít linh thực, đám cá bị linh thực hấp dẫn mà bu lại.

Triệu Kính nhìn cá trong hồ sức sống mười phần, nhịn không được nói: “Diệp thiếu dưỡng cá, quả nhiên béo tốt khó trách được mọi người hoan nghênh như vậy."
Sở Diệp cười cười, nói: “Không dám, không dám.”
Sở Nhan Vũ tuy chưa từng ăn qua Long Ngư nhưng vẫn thấy qua Long Ngư do tông môn nuôi dưỡng, bình thường thì mỗi hồ chỉ nuôi khoảng hai trăm con, còn Sở Diệp thì bất đồng chỉ có một cái ao mà nuôi trên 500 trăm con Long Ngư lớn nhỏ đủ loại.

Triệu Kính nhìn chằm đám Long Ngư đang quay cuồng trong ao cá, nhìn một hồi, “Sở thiếu, số Long Ngư trong ao này đều là Bạch Long Ngư."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Ta vốn cũng nghĩ sẽ bồi dưỡng Long Ngư có phẩm chất cao hơn như Ngân Long Ngư,

Kim Long Ngư, nhưng bất quá, thử vài lần cũng không có thành công.” Sở Diệp cám thấy nếu muốn cho Bạch Long Ngư biến thành Ngân Long Ngư, vẫn là yêu cầu một ít bí phương đặc biệt.

Triệu Kính cười cười, nói: “Sở thiếu có thiên phú như vậy nhất định sẽ có một ngày dưỡng ra Ngân Long Ngư mà thôi."
Sở Diệp cười cười, nói: “Đạo hữu cất nhắc.”
Sở Diệp thầm nghĩ: lời khen này sao nghe gượng gạo vậy.

Xem qua cá xong Sở Diệp lại mang theo mấy người đi tham quan chuồng gà, chuồng gà là do Tuyết Bảo quản lý.

Dưới sự "giáo dục" của Tuyết Bảo thì giờ đây đám gà cũng đã biết cách vào ổ để đẻ trứng, coi như cũng đã gây dựng được trật tự cho đàn gà.

Triệu Kính nhìn đàn gà, ánh mắt bỗng hiện lên vài phần khác thường, “Hai vị dưỡng gà thật không kém gì các đại tông môn a!”
Thanh Vân Tông cũng có người dưỡng Thảo Dược Gà, vì phòng ngừa Thảo Dược Gà đánh nhau, một con gà sẽ có một cái gian riêng biệt vì phòng ngừa Thảo Dược Gà sinh bệnh chuồng gà mỗi ngày đều sẽ có người quét tước thời khắc bảo trì sạch sẽ ngăn nắp mỗi ngày linh thảo cho ăn đều là chọn lựa kỹ càng.

Tuy rằng Sở Diệp và Lâm Sơ Văn dưỡng gà không tinh tế bài bản như Hoạn Thú Sư ở Thanh Vân Tông bọn họ, nhưng kỳ quái chính là, Thảo Dược Gà ở đây từng con đều là mỡ phì thể tráng, còn sức sống thì mười phần tinh thần thì khoan khoái hơn rất nhiều đám Thảo Dược Gà ở tông môn bọn họ.

Triệu Kính nhìn mấy con Thảo Dược Gà trong rừng cây hoạt động, âm thầm suy nghĩ, mấy con Thảo Dược Gà này lại có thể chịu đựng hoàn cảnh dơ hề hề này thật là không thể tưởng tượng.

“Sở thiếu, Dưỡng Nhan Gà là những con nào vậy!” Uông Ngưng nhịn không được hỏi.

Sở Diệp hướng tới một bên chuồng gà chỉ chỉ, nói: “Bên kia."
Uông Ngưng thấy được mấy con Dưỡng Nhan Gà đang khoan thai xử lý lông đuôi còn mấy con khác thì đang ăn linh thảo dưỡng nhan.

Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Dưỡng Nhan Gà tương đối lười, cả ngày trừ bỏ ăn chính là xử lý lông tóc, không thích hoạt động.

Tính cách có bất đồng với các loại Thảo Dược Gà khác, mà Dưỡng Nhan Gà phần lớn tương đối xú mỹ.

Uông Ngưng nhìn mấy con Dưỡng Nhan Gà, bên trong đôi mắt hiện lên vài phần dị quang.

“Vậy còn đây là Long Hổ Gà sao?” Triệu Kính hỏi.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy, đây là Long Hổ Gà chúng tương đối sinh động, rất hiếu chiến thường xuyên đánh nhau, cho nên chỉ có thể một con gà một cái cách gian, nhưng dù là như vậy chúng nó cũng thường xuyên bay ra ngoài, tìm mấy con gà khác gây phiền toái, cũng không dễ hầu hạ cho lắm."
Triệu Kính cười cười, nói: “Như vậy là có sức sống, cũng không phải chuyện gì xấu!"
Sở Diệp nhìn Triệu Kính một cái, thầm nghĩ: Triệu Kính chẳng lẽ đối với Long Hổ Gà có ý gì sao? Bất quá chuyện này cũng khó trách, nam nhân ở phương diện theo đuổi đều là vĩnh vô chừng mực.

“Mấy con này là Huyết Mạch Gà?” Sở Nhan Vũ nói.

Sở Diệp đầu, nói: “Đúng."
Sở Nhan Vũ có chút tán thưởng nói: “Tiểu Diệp, ngươi cũng thật

lạ, dưỡng gà còn dưỡng ra nhiều loại như vậy."
Sở Diệp lắc đầu, nói: “Không phải công lao của ta mà là của Sơ Văn."
“Như vậy à!” Sở Nhan Vũ thầm nghĩ: Sở Diệp vận khí thật tốt, bên người có được một người bạn lữ có năng như vậy.

Mang mấy người xem qua Long Ngư cùng Thảo Dược Gà xong, Triệu Kính lại muốn đi xem Thịt Heo Tằm, Sở Diệp đành phải dẫn bọn họ đi đến rừng cây.

Trên Linh Thụ Dâu từng con Thịt Heo Tằm nhàn hạ gặm lá cây dâu, mỗi con đều trắng trẻo mềm mại Thịt Heo Tằm bò trên các phiến lá, phát ra âm thanh tấc tấc tác tác rất nhỏ, những người có hội chứng sợ mật độ cao thì nhìn đám Thịt Heo Tằm này chất chấn sẽ không dễ chịu cho lắm.

“Người Lưỡng Giới Thành quả nhiên không có nói bậy, Sở thiếu dưỡng Thịt Heo Tằm, so với Thịt Heo Tằm người khác dưỡng đều là lớn một vòng a!"
Sở Diệp bất đắc dĩ thở dài một tiếng, nói; “Ta cũng không biết là chuyện như thế nào, số gà linh ngư kinh tằm mà ta dưỡng có một đặc điểm chính là sức ăn của chúng rất lớn so với người khác dưỡng.”
Triệu Kính cười, nói: “Có thể ăn là tốt rồi."
Triệu Kính nhìn cây dâu trong rừng dâu, nói: “Ở đây có một cây là Linh Thụ Dâu Vương."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy."
Triệu Kính cười cười, nói: “Sở thiếu vận khí thật không thể xem thường! Linh Thụ Dâu Vương mà cũng có thể lấy tới tay, giá trị của cây này không rẻ chút nào."
Sở Diệp khiêm tốn nói: “Vận khí.”
Thanh Vân Tông có một mảnh Trân Bảo rừng, do các đại trưởng lão trong tông môn vào nam ra bắc tìm kiếm nếu là gặp được loài cây nào trân quý liền sẽ nghĩ cách dịch hồi về trong Trân Bảo rừng, ngay từ đầu Trân Bảo rừng chỉ có mười mấy loại linh thụ, theo thời gian các loại linh thụ càng ngày càng nhiều hiện

giờ đã có trên trăm loại.

Thanh Vân Tông tuy cũng có Linh Thụ Dâu, nhưng lại không có Linh Thụ Dâu Vương.

Uông Ngưng đối với mấy cây dâu cũng không có hứng thú gì, nhưng lại cảm thấy hứng với mấy cây đào.

Cây đào còn chưa kết quả, nhưng hoa đào lại nở hồng cả một khu, cánh hoa màu hồng phấn phiêu tán đầy đất, đông đảo Ngân Sí Ong đang bay xung quang mấy cây đào.

Trên mấy cây đào treo không ít tổ ong, bên trong chứa một ít đào hoa mật.

Nếu thu thập cánh hoa của linh thụ đào rồi ủ thành đào hoa mật loại mật này có công dụng nhất định trong việc dưỡng nhan, còn quý hơn cả đào hoa mật do ong ủ ra.

“Đó là Thất Thải Thụ?” Triệu Kính có chút ngạc nhiên hỏi.

Sở Diệp có được Thất Thải Thụ cũng không có mấy ai biết, nên cũng không có lời đồn, mà người ở đây biết về Thất Thải Thụ cũng không nhiều lắm, nên khi Triệu Kính thấy được thì có chút giật mình.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng."
“Thất Thải Thụ kết quả khi nào vậy a!” Triệu Kính tò mò hỏi.

“Cũng là việc của mấy tháng trước.” Sở Diệp nói.

Triệu Kính cau mày, có chút tiếc nuối nói: “Như thế, lần kết quả tiếp theo còn phải chờ qua mấy năm nữa!"
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy."
“Đám quả đó các người xử lý như thế nào?” Triệu Kính tò mò

hỏi.

Sở Diệp hất cằm, nói: “Đều cho Tiểu Thải ăn.”
Triệu Kính có chút khó có thể tin nói: “Bảy viên cầu vồng quả, đều cho một con bướm Sĩ cấp ăn."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy, Tiểu Thải rất thích loại trái cây này."
Triệu Kính nhịn không được nói: “Phí phạm của trời.

Sở Diệp: “……” Lại là hắn lại phí phạm của trời, giống như vẫn luôn có người nói hắn phí phạm của trời.

Thứ tốt tự nhiên muốn để lại cho người một nhà, này như thế nào lại là thành phí phạm của trời đâu?
“Thất Thải quả dùng lần đầu tiên thì hiệu quả tốt nhất, sau đó nếu tiếp tục dùng thì hiệu quả sẽ giảm phân dần trên cơ bản ăn tới viên thứ tứ thì liền không còn hiệu quả nữa.” Triệu Kính nói.

Sở Diệp: “……” Cái này kỳ thật hắn cũng biết, vấn đề ở đây là ngoại trừ Tiểu Thải thích ăn Thất Thải quả thì mấy đứa kia có đứa nào thích ăn đâu

Tiểu Thải chính là dùng Thất Thải quả trợ giúp hắn cùng Lâm Sơ Văn tu thành chính quả, chỉ dựa vào điểm này, Tiểu Thải ăn hết bảy viên Thất Thất quả cũng không tính liền tính ăn 70 viên cũng không tính gì, lãng phí thì lãng phí đi.

Triệu Kính nhìn Sở Diệp không chút dao động có chút tức giận nói trưởng lão Thanh Vân Tông bọn họ đối với Thất Thải quả đều xem như bảo bối, còn Sở Diệp thì lại xem nó như một loại trái cây bình thường mà đối đải.

Triệu Kính có chút không cam lòng nói: “Ngoại giới rất nhiều người đều chỉ nghĩ Thất Thải quả, chỉ có tác dụng là năng cao chiến lực cho các Hồn Thú sử dụng ảo thuật, nhưng thật ra nó còn có một tác dụng tốt hơn nữa."

Sở Diệp có chút tò mò nói: “Nguyện nghe kỹ càng."
Triệu Kính lưng đeo xuống tay, nói: “Đem Thất Thải quả chế thành Thất Thải dược tề, có thể phụ trợ Dược Tề Sư ngộ đạo.

Sở Diệp: “……” Có thể trợ giúp Dược Tề Sư ngộ đạo, đúng là một tác dụng thần kỳ nhưng hắn lại không có phối phương.

Triệu Kính có chút ngạo nghễ nói: “Đó cũng là một trong những bí mật bất truyền của Thanh Vân Tông chúng ta."
Sở Diệp: “……” Nếu là bí mật bất truyền vậy nói ra có ích lợi gì? Không duyên cớ chọc người đỏ mắt.

Thất Thải dược tề tuy tốt, nhưng không có phối phương đến tay thì cũng chỉ là trăng trong nước hoa trong gương, không hề có ý nghĩa gì cả.

Sở Diệp bỗng nhiên nghĩ tới truyền thừa Dược Tề Sư mà Lâm lão gia tử lưu lại, lúc trước Sơ Văn thực lực hữu hạn, chỉ lấy ra một bộ phận truyền thừa hiện giờ Sơ Văn đã tiến giai Hồn Sư, có lẽ cũng nên bắt đầu trù bị một chút, lại đi đến cái di tích kia nhìn xem, đan thuật truyền thừa mà Lâm lão gia tử lưu lại, tựa hồ thực không bình thường đâu.

"Thanh Vân Tông hẳn là cũng có Thất Thải Thụ đi?” Sở Diệp nói.

Triệu Kính gật đầu, có chút ngạo nghễ nói: “Đó là đương nhiên.

Thất Thải Thụ tuy rằng quý trọng, nhưng tông môn chúng ta vẫn là có ba cây."
Trong ba cây có một cây là nhổ đi từ Tử La Tông, nhưng khi nhổ lên đã khiến cây suy yếu, chất phải bồi dưỡng trong mấy năm mới có thể kết quả.

Sở Diệp cười, nói: “Thanh Vân Tông thật ghê gớm a! Có tận ba cây vậy Thất Thải quả hẳn là không ít a!"
“Nhưng Thanh Vân Tông lại có khá đông Dược Tề Sư!” Mà Thất

Thải quả bảy năm mới kết quả, mỗi lần chỉ có bảy viên mỗi lần kết quả thì cả đám Dược Tề Sư đều sẽ bùng nổ một hồi xung đột.

Sở Diệp: “……” Dược Tề Sư quá nhiều, cũng không phải là chuyện tốt a!
Triệu Kính nhìn Sở Diệp nói: “Nếu lần sau Thất Thải Thụ kết trái Sở thiếu có thể bán cho Thanh Văn Tông chúng tôi, chúng tôi tuyệt đối sẽ không ép giá Sở thiếu."
“Ta sẽ suy xét.” Sở Diệp thầm nghĩ.

Lần sau kết quả còn phải chờ mấy năm, hiện tại nói cái này cũng là quá sớm..

Chương 133: Có Mắt Không Tròng

Editor: Tĩnh
Sở Diệp mang theo nhóm người Sở Vũ du ngoạn một ngày, cũng xem như chủ khách tẫn hoan.

Khi ba người rời đi Sở Diệp tặng ba người mỗi người một con Thảo Dược Gà, Triệu Kính chính là Long Hổ Gà, Uông Ngưng chính là Dưỡng Nhan Gà, Sở Nhan Vũ chính là Huyết Mạch gà, trừ cái này ra, Sở Diệp còn tặng ba người mỗi người một con Long Ngư cùng một sọt trứng gà.

Lễ vật Sở Diệp đưa cũng xem như hợp tâm ý mọi người mọi người cầm lễ vật đều cảm thấy mỹ mãn trong lòng.

Tiễn đi nhóm người Triệu Kính, Sở Diệp ngồi ở trước bàn như đang suy tư gì đó.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Nghĩ cái gì đấy cho đi mấy con gà ngươi đau lòng hả?"
Sở Diệp lắc đầu, nói: “Ta không hơi đâu mà đi đau lòng mấy thứ đó, ta chỉ là suy nghĩ Thất Thải dược tề mà tên Triệu Kính kia nói, Thất Thải dược tề có thể giúp cho Dược Tề Sư ngộ đạo ta đang suy nghĩ có nên ngẫm biện pháp đem phối phương lấy về tay."
Triệu Kính khi nhắc tới Thất Thải dược tề tỏ vẻ rất đắc ý cho thấy loại dược tề này hoàn toàn không đơn giản.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Không cần vừa nghe đã biết Thất Thải dược tề chính là bí phương bất truyền của Thanh Vân Tông, chỉ sợ là khi chúng ta nghe ngóng liền sẽ bị người của Thanh Vân Tông theo dõi, hơn nữa ta cũng không dùng được thứ này."
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Không dùng được sao?
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy! Tiểu Thải có thể thêu dệt ảo cảnh, ta có thể ở trong ảo cảnh rồi tiến hành luyện tập phối trí dược tề giả lập, cái này có thể nói là tốt hơn cả sử dụng Thất Thải dược tề."
Sở Diệp chống cằm, nói: “Như vậy sao!”
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy!"
Lâm Sơ Văn rũ xuống mi mắt, Thất Thải dược tề đối với hắn vẫn là có chút tác dụng, bất quá, Thanh Vân Tông thế đại vẫn không nên đắc tội.

Bọn họ phất lên quá nhanh đã có người hoài nghi bọn họ khi Tử La Tông bị huỷ diệt nên đã thu không ít chỗ tốt rồi.

Lúc này không nên lại trêu chọc Thanh Vân Tông, Thất Thải dược tề đối hắn mà nói cũng không phải là nhất định phải có thêm một chuyện chi bằng bớt một chuyện.

Sở Diệp híp mắt, nói: “Tiểu Thải lợi hại như vậy, cho nó ăn bảy viên Thất Thải quả đúng là không uổng."
Lâm Sơ Văn híp mắt, nói: “Kỳ thật, Tiểu Thải ăn bảy viên Thất Thải quả cũng không tính là lãng phí."
Sở Diệp có chút hồ nghi nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Nói như thế là sao?"
“Thất Thải quả nếu mỗi lần dùng là dùng một viên sau mỗi lần dùng hiệu quả lại giảm xuống cho đến đệ viên thứ tư thì hiệu quả đã rất yếu, nhưng nếu lại ăn một lần hết bảy viên thì hiệu quả lại đột nhiên biến cường.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói: “Cư nhiên có loại sự tình này."

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Khả năng là bảy viên chính là một cái chỉnh thể, nếu ăn hết trong một lần thì công hiệu sẽ có chút đặc biệt."
“Sau trước nay ta không có nghe nói a!” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đại khái là Thất Thải quả quá quý giá nên trước nay không có ai nếm qua."
Sở Diệp: “……” Giống như là Thanh Vân Tông có ba cây Thất Thải Thụ nhưng cũng vô pháp chỉ cho một mình Tiểu Thải ăn.

Bắt người tay đoản, Sở Diệp đưa ra đi mấy con gà cùng Long Ngư cũng không có tặng không.

Biết Sở Diệp yêu cầu Dũng Tuyền Thạch, Triệu Kính liền đáp ứng đem số Dũng Tuyền Thạch mà lần này đem tới đây giao dịch sẽ để lại cho Sở Diệp mà còn là ổn định đưa tới mỗi tháng.

Đám người Triệu Kính lần này là phụng mệnh tông môn áp giải một đám hàng hóa tới đây để tiến hành giao dịch.

Trong quá trình giao dịch mấy người này đều có quyền tự chủ tất cả nói một cách khác chính là mọi việc đều do bọn họ tự xử lý từ đó bọn họ cũng sẽ kiếm lời không ít.

Vài ngày sau Sở Nhan Vũ đem Dũng Tuyền Thạch đưa tới, Sở Diệp đưa 25 vạn cho Sở Nhan Vũ Sở Nhan Vũ có chút ngượng ngùng.

Sở Nhan Vũ có chút bất đắc dĩ nói: “Tiểu Diệp, thật ngại quá theo lý mà nói ta không nên lấy tiền của con."
Tông môn cũng có quy củ của tông môn, bọn họ mang hàng hóa tới đây và cũng chỉ có thể lấy giá ổn định để giao dịch nhưng không thể tặng không.

Sở Diệp không thèm để ý nói: “Không có việc gì.” Mấy chục vạn đồng vàng Sở Diệp cũng không phải là quá để ý, Sở Diệp để ý

chính là có thể mua được đồ mà mình muốn hay không thôi.

“Tiểu Diệp, ngươi mấy năm nay sống cũng tốt đi.” Sở Nhan Vũ hỏi.

Lần trước Sở Nhan Vũ tới đây với hai vị đồng môn nên có những chuyện không tiện nói, nhưng giờ chỉ có mình nàng nên cũng dễ trò chuyện hơn.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Cũng không tệ lắm.”
“Ngươi xử lý động phủ không tệ chút nào.” Chỉ cần Sở Diệp chú tâm vào hoạn thú thì sự nghiệp có thể lâu dài phát triển Sở Diệp cũng sẽ không thiếu tài nguyên để tu luyện.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Còn tạm được"
Tiểu Thải khoan thai bay vào dừng ở bên người Sở Diệp.

Sở Diệp từ nhẫn không gian bên trong lấy ra một đĩa mật ong đưa cho Tiểu Thải.

Sở Diệp nghiêng đầu, thầm nghĩ: Tiểu Thải cùng Tuyết Bảo tuy rằng đều là Hồn Thú của Sơ Văn nhưng đều lại thích ăn đồ ăn của hắn cũng không biết là chuyện này là như thế nào.

Sở Nhan Vũ nhìn Tiểu Thải lung linh rực rở, hai tròng mắt liền hiện lên vài phần dị quang.

“Nó thật xinh đẹp a!”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy."
“Đây chính là con Hồn Sủng ăn bảy viên Thất Thải quả đi."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Là nó."
“Hảo phúc khí a!” Sở Nhan Vũ nhịn không được nói.

Mấy luyện dược sư trong tông bọn họ mỗi lần đều vì Thất Thải quả mà tranh đấu ôm xồm, nếu giờ mà biết bị một con Sĩ cấp

Hồn Sủng ăn hết một lần bảy viên Thất Thải quả chỉ sợ là sẽ giận đến kéo râu xuống.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Cũng còn tạm."
“Con Thất Thải Huyễn Điệp này bồi dưỡng thực không tồi đã cấp 9 đi.” Sở Nhan Vũ hỏi.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy! Chuẩn bị tiến giai Chiến Tướng."
Sở Nhan Vũ sắc mặt đổi đổi, nói: “Nhanh như vậy!”
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Đúng vậy."
Sở Nhan Vũ tiến giai Hồn Sư đã đã hơn một năm, gần đây mới bắt đầu trù bị khế ước với Hồn Thú thứ hai.

Nhìn Thất Thải Huyễn Điệp Sở Nhan Vũ cười khổ một tiếng, nàng bên này chỉ mới bắt đầu chuẩn bị khế ước với Hồn Sủng thứ hai, còn Lâm Sơ Văn thì đã đem Hồn Sủng thứ hai bồi dưỡng đến cấp 9 quả là không thể so! Không thể so.

Khoảng thời gian trước, Sở Nhan Vũ lật xem không ít điển tịch về Hồn Sủng trong tàng thư các, trong đó cũng có giới thiệu về Thất Thải Huyễn Điệp.

Thất Thải Huyễn Điệp tuy rằng sức chiến đấu không cao mà chi phí bồi dưỡng cũng không tính là quá cao.

Thất Thải Huyễn Điệp có thể tạo ra ảo cảnh, cũng có thể gia tăng lên mỹ mạo cho chủ nhân, còn có một ít diệu dụng khác nếu dùng làm phụ trợ Hồn Sủng thì đó là lựa chọn phi thường tuyệt vời.

“Người cùng Hồn Sủng của Lâm Sơ Văn quan hệ không tồi nha!” Sở Nhan Vũ nói.

Sở Diệp có chút đắc ý nói: “Đó là tự nhiên."

“Tiểu Diệp, ngươi đã định được Hồn Thú thứ hai rồi sao?” Sở Nhan Vũ hỏi.

Sở Diệp gật đầu, chỉ chỉ con “Bạch Li Miêu” đang lười biếng nằm ngủ.

“Đã sớm định rồi chính là nó."
Sở Nhan Vũ trừng lớn mắt, tràn đầy không dám tin nói: “Tiểu Diệp, ngươi như thế nào lại khế ước với một con sủng thú?"
Sở Diệp thuận miệng nói dối, "Thấy nó lớn lên đáng yêu liền khế ước."
Sở Nhan Vũ có chút vô ngữ nhìn Sở Diệp, ở trong mắt Sở Nhan Vũ Sở Diệp chính là một người có chí tiến thủ, nhưng lại thích giả ngu là một anh tài thâm tàng bất lộ, nhưng Sở Nhan Vũ không nghĩ tới, Sở Diệp cư nhiên làm ra một việc không lý trí là đi khế ước với một con Bạch Li Miêu.

“Con Bạch Li Miêu này nhất định sẽ liên lụy ngươi."
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Cũng không có nghiêm trọng như vậy."
Sở Nhan Vũ nhìn thái độ đạm mạc Sở Diệp cau mày, đối với Hồn Sủng Sư mà nói thì Hồn Sủng đầu tiên là quan trọng nhất, nhưng cũng không đại biểu là khi lựa chọn con Hồn Sủng thứ hai liền có thể xằng bậy a!
“Tiểu Diệp việc này không thể nói giỡn."
Tình huống của Tiểu Bạch, chỉ có người của hai nhà Tiền Hồ là xem như hiểu biết đôi chút bởi bọn họ là hàng xóm kế vách của Sở Diệp mà tin tức Sở Nhan Vũ nghe được về Sở Diệp đa số đều là tin tức bề nổi tự nhiên cũng liền không rõ ràng sự lợi hại của Tiểu Bạch.

Sở Diệp cười cười, buông tay, nói: “Tiểu cô cô, ngươi không nên nói thêm gì nữa, nói nữa Tiểu Bạch liền sinh khí a! Nó mà sinh khí, sẽ thực phiền toái."
Sở Nhan Vũ có chút nghi hoặc nói: “Nó sinh khí thì như thế nào, cào người sao?"
Sở Diệp lắc đầu, nói: “Không có, nó mà sinh khí sẽ ăn uống quá

độ, lại sẽ cùng Tuyết Bảo đoạt Thảo Dược Gà."
Sở Nhan Vũ khó có thể tin nói: “Tiểu Diệp, ngươi trừ bỏ lấy Thảo Dược Gà uy hồ ly còn lấy Thảo Dược Gà uy Bạch Li Miêu?” tiểu hồ ly của Lâm Sơ Văn tuy rằng nói nó ăn uống có chút xa xỉ, nhưng tốt xấu gì cũng là Chiến Tướng còn lấy Thảo Dược Gà uy Bạch Li Miêu thì lại là chuyện khác a!
Sở Diệp ngượng ngùng cười cười, nói: “Cũng không phải mỗi ngày đều uy”
Sở Nhan Vũ: “Ngẫu nhiên cho ăn cũng đã rất khoa trương."
“Cũng còn có thể Thảo Dược Gà mà thôi."
Sở Diệp thầm nghĩ: Tiểu Bạch kỳ thật không thích ăn Thảo Dược Gà, Tiểu Bạch thích ăn chính là thịt của hung thú Chiến Tướng cấp, mà thịt của hung thú Chiến Tướng cấp cũng không rẻ hơn so với Thảo Dược Gà!
“Thảo Dược Gà mà thôi sao?” Sở Nhan Vũ nhìn Sở Diệp.

Trong lòng bỗng nhiên dâng lên vài phần thê lương, nàng đúng là quá nghèo trên thực tế cũng không có tư cách chỉ điểm Sở Diệp, Sở Diệp có tiền thì có quyền tùy hứng!
Sở Diệp nhìn bộ dạng đã chịu đả kích quá độ của Sở Nhan Vũ, không đành lòng, nói: “Tiểu cô cô, chúng ta nói cái khác đi."
Sở Nhan Vũ gật đầu, như là nghĩ tới cái gì đó, nói: “Người Sở gia qua một đoạn thời gian cũng sẽ tới đây."
Sở Diệp ngẩng đầu, nói: “Người Sở gia tới?"
Sở Nhan Vũ gật đầu, nói: “Là Sở Tư Thần dẫn đội, đến Lưỡng Giới Thành làm chút giao dịch."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Như vậy sao!” Sở Diệp ở Lưỡng Giới Thành đã được mấy năm, tự nhiên rõ ràng, ở Lưỡng Giới Thành có rất nhiều vật tư giá cả thấp hơn Võ Lăng Thành rất nhiều, nếu là làm chút buôn bán chênh lệch giá thì lợi nhuận vẫn là không nhỏ.

“Võ Lăng Thành cách nơi này rất xa, không nghĩ tới bọn họ lại sẽ đến đây."

“Lưỡng Giới Thành lần này tổ chức chợ chung, là do từ Không

Minh lão tổ dẫn đầu, nên quy mô rất lớn, tam đại gia tộc ở Võ Lăng Thành đều sẽ tới.” Sở Nhan Vũ nói.

“Xem ra lần chợ chung này thật sự sẽ rất náo nhiệt.” Sở Diệp nói.

Sở Nhan Vũ chậm rãi nói: “Tử La Tông sau khi bị huỷ diệt, Vân Châu từ thế vạc ba chân biến thành hai cường giằng co, Thanh Vân Tông cùng Thất Hà Tông cạnh tranh biến kịch liệt rất nhiều.

Mà hai tông đều muốn nhân chợ chung lần này mà mượn sức Không Minh lão tổ, cho nên lần này Không Minh lão tổ tổ chức chợ chung hai tông đều rất ủng hộ."
Sở Diệp nhíu mày, nói: “Tiểu cô cô cảm thấy, hai tông tông môn nào lợi hại hơn a!”
Sở Nhan Vũ lắc đầu, nói: “Ta nói thì không tốt, hiện tại thoạt nhìn thế lực ngang nhau."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Sở Tư Thần đã định được con Hồn Thú thứ hai rồi sao?”
Sở Nhan Vũ gật đầu, nói: “Định rồi, là một con Liệt Diễm Cuồng Sư Trung thượng phẩm, là đích thân Sở Tư Thần bắt được ở một khu rừng phẩm chất không tồi."
Sở Diệp cười, nói: “Đúng thật ra không tồi."
Đối với tu sĩ Vân Châu mà nói Hồn Thú Trung thượng phẩm đã là không tồi, bất quá, so với Tiểu Bạch là Cực phẩm Hồn Thú mà nói thù còn kém xa lắc, vẫn là hắn lợi hại.

Sở Nhan Vũ bất đắc dĩ nói: “Không phải tiểu cô cô nói ngươi, lấy năng lực của ngươi tìm một con Hồn Thú phẩm chất thượng phẩm hẳn là không khó a! Nhưng như thế nào lại luẩn quẩn trong lòng mà đi khế ước một con Hồn Thú chỉ có vẻ ngoài như vậy."
Tiểu Bạch ban đầu còn lười để ý đến Sở Nhan Vũ nhưng thấy Sở Nhan Vũ cứ lập đi lặp lại nói nó vô dụng, Tiểu Bạch tức khắc liền phẫn nộ nhe răng nhếch miệng cùng Sở Nhan Vũ thị uy.

Sở Nhan Vũ bị Tiểu Bạch một rống, sửng sốt một chút, nói: “Con Hồn Sủng này cũng hung hăng quá!”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy!"
“Ngươi rốt cuộc nhìn trúng nó ở chổ nào a!” Sở Nhan Vũ có chút vô ngữ nói.

“Lớn lên đẹp a!” Sở Diệp có lệ nói.

Sở Nhan Vũ có chút vô ngữ nói: “Lớn lên đẹp lại không thể lấy đó làm cơm ăn.”
“Tiểu cô cô, Tiểu Bạch rất lợi hại.” Sở Diệp nghiêm túc nói.

Sở Nhan Vũ lắc đầu, nói: “Nhìn không ra nó có chổ nào lợi hại."
Nhìn không là đúng rồi, Sở Diệp cong cong khóe miệng, thầm nghĩ: ánh mắt của hắn cũng không phải người bình thường có thể so.

Sở Nhan Vũ nói thêm vài câu rồi rời đi.

Tiểu Bạch nhìn Sở Nhan Vũ, lắc lắc đầu, nói: “Nữ nhân này thật quá thiển cận, hiểu biết quá ít sớm muộn cũng sẽ bị tra nam lừa gạt."
Sở Diệp chống cằm, nói: “Ngươi hiểu rất nhiều sao còn biết cả tra nam."
Tiểu Bạch có chút đắc ý tỏ vẻ, hiểu biết của nó cũng không tệ chứ bộ..

Chương 134: Bán Dược Tề

Editor: Tĩnh
Tiễn Sở Nhan Vũ xong, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ngồi xuống cùng nhau nói chuyện phiếm.

Lâm Sơ Văn nhìn Dũng Tuyền Thạch, tâm tình không tồi nói: “Khối Dũng Tuyền Thạch này phẩm chất thực không tồi."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng là không tồi!”
Thanh Vân Tông không hổ là đại tông môn! Thứ vật tư trân quý như vậy cũng có thể tùy ý lấy ra giao dịch.

Có thể lấy giá 25 vạn để mua một khối Dũng Tuyền Thạch, thực sự là nhờ vận khí bọn họ khá tốt, thứ này nếu là vào hội đấu giá thì tuyệt đối không ít hơn 30 vạn.

Nếu là có người cạnh tranh, thì giá có thể lên tới bốn năm chục vạn cũng là chuyện bình thường, đúng là không uổng phí mấy con gà và cá mà trước đó hắn cho đi.

“Đưa vào không gian đi.” Lâm Sơ Văn nói.

Động phủ của bọn họ đả đủ đáng chú ý, không cần thiết thêm một khối Dũng Tuyền Thạch nữa quá rêu rao.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Cũng hảo."
Sở Diệp đem Dũng Tuyền Thạch thả vào suối linh tuyền, linh

tuyền liền khuếch trương không ít, linh điền trong ngọc trụy không gian cũng nhiều ra thêm nửa mẫu.

Dũng Tuyền Thạch có tác dụng quá to lớn, thực sự làm Sở Diệp rất vui, Sở Diệp âm thầm hạ quyết tâm, thừa dịp chợ chung lần này nhất định phải mua thêm mấy khối Dũng Tuyền Thạch."
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, có chút lo lắng nói: "Tiểu cô cô ngươi nói chợ chung lần này Sở Tư Thần sẽ đến sao?"
Sở Diệp gật đầu, nói: "Chất là vậy."
"Sẽ không có vấn đề gì chứ?" Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp có chút nghi hoặc nhìn Lâm Sơ Văn, nói: "Có vấn đề gì sao?"
Lâm Sơ Văn: "....." A Diệp đã từng mơ thấy bản thân là chết ở trong tay Sở Tư Thần!
"Lo lắng cho ta sao?" Sở Diệp cười cười hỏi.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: "Có một chút."
Sở Diệp không thèm để ý nói: "Không cần quá lo lắng, nghe ý tứ của tiểu cô cô, Hồn Sủng của Sở Tư Thần hiện tại cũng chỉ là Chiến Tướng cấp 2, còn không bằng Tiểu Ngân đâu, huống chi hiện tại chúng ta có tới hai người, hắn chỉ có một chúng ta hai người chẳng lẽ còn không thể đối phó được một mình hắn sao? Hắn giờ đây đã không giống như lúc mới xuyên tới đây, hắn giờ đã là người có thực lực có tiếng nói, cũng có không ít người nguyện ý giúp hắn, nên hắn giờ đây cũng không còn lo sợ về Sở Tư Thần nữa.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: "Chỉ là một con Chiến Tướng cấp 2 xác thật không đáng để lo."
Sở Diệp chống cằm, nói: "Không cần chú ý hắn, thay vì chú ý Sở Tư Thần, còn không bằng chú ý lần chợ chung này."
Lâm Sơ Văn gật đầu cười, nói: "Chợ chung có không ít thứ tốt, đây là cơ hội khó có được, chúng ta nên chuẩn bị nhiều đồng vàng một chút, miễn cho đến khi nhìn thấy thứ tốt, lại hữu tâm vô lực."

“Chuẩn bị nhiều đồng vàng a!” Sở Diệp bỗng nhiên cảm giác như bị núi đè.

“Ta tính toán sẽ bán đi một ít dược tề.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp nghe Lâm Sơ Văn nói, liền sửng sốt, có chút do dự nói: “Cũng không tới bước đó.

Chúng ta tạm thời vẫn còn đủ tiền tiêu mà."
“Chuẩn bị nhiều một ít cũng không phải là chuyện gì xấu, khi bán dược tề phân tán bán ra, cẩn thận một chút là được.” Lâm Sơ Văn châm chước một chút nói.

Sở Diệp và Lâm Sơ Văn ở Lưỡng Giới Thành có thân phận là Hoạn Thú Sư, còn thân phận Dược Tề Sư của Lâm Sơ Văn là bảo mật.

Từ khi tới Lưỡng Giới Thành thì Lâm Sơ Văn đã không còn bán ra quá nhiều dược tề.

Hồn Sư cũng là có mạnh có yếu, khi vừa tới đây bọn họ đều còn chỉ là Hồn Sư sơ cấp, dù vậy nhưng cũng đã bị không ít người chú ý.

Sau đó bọn họ chỉ tập trung vào bán trứng gà cùng Long Ngư, thì tiền thu vào cũng đã không ít, nên Lâm Sơ Văn cũng không muốn rêu rao về thân phận Dược Tề Sư.

Hai người vẫn luôn là giấu tài, sách lược phát triển của bọn họ chọn là chậm rãi phát triển, mà thân phận Dược Tề Sư của Lâm Sơ Văn cứ như vậy mà luôn bị giấu kính.

Bởi ở Lưỡng Giới Thành mỗi khi có Dược Tề Sư xuất hiện đều sẽ kéo theo không ít chuyện rắc rối, nên bọn họ cũng không giám đem dược tề ra bán.

Nhưng chợ chung lần này thì khác, bởi trong những Hồn Sủng Sư tới đây cũng có không ít Dược Tề Sư, nếu giờ bọn họ có đem đại lượng dược tề bán ra thì cũng sẽ không bị nghi ngờ.

Trong khoảng thời gian này, người tiến đến Lưỡng Giới Thành rất nhiều, có không ít Hồn Sư có thân phận cùng hàng hóa không thể đưa ra ánh sáng, nên bọn họ dùng một khu vực gọi là ám thị để buôn bán cũng có thể coi đó là khu chợ đen.

Ở khu chợ đên tất cả mọi người đều sẽ mặc một loại áo choàng đặc thù dành để che dấu thân phận.

Lâm Sơ Văn liền lợi dụng thời cơ này, đi khu chợ đen để bán dược tề, đó cũng là một lựa chọn không tồi.

Sở Diệp nghĩ nghĩ, cuối cùng cũng gật đầu, nếu muốn trong thời gian ngắn mà gom đủ tiền, thì chỉ có đến chợ đen bán dược tề mà thôi.

Quyết định xong Lâm Sơ Văn liền đi khu chợ đen để bán dược tề.

Lâm Sơ Văn vì muốn nhanh chóng thu hồi tài chính, nên dược tề bán ra, giá cả không quý.

Lâm Sơ Văn vốn tưởng rằng dược tề sẽ bán khá tốt, không nghĩ tới hắn đã bày quán bày hơn nửa ngày, cũng không có ai mua, nhưng thật ra có mấy người tới hỏi giá, chỉ là hỏi xong lại lưỡng lự tránh ra.

“Đây là Sinh Cốt dược tề?” Một nữ Hồn Sư đeo mặt nạ đi tới trước quầy hàng của Lâm Sơ Văn hỏi.

Sinh Cốt dược tề có thể dùng cho trị liệu Hồn Thú bị thương cốt cách, có rất nhiều Hồn Sủng Sư mang theo Hồn Thú khi ra ngoài

chiến đấu, thường thường sẽ bị tổn thương cốt cách, Hồn Thú cốt cách nếu chịu tổn thương, sẽ ánh hưởng đến sự trưởng thành của Hồn Sủng.

Lâm Sơ Văn gật đầu, lời ít mà ý nhiều nói: “Đúng."
Lâm Sơ Văn không muốn bại lộ thân phận, cố ý ngụy trang thành bộ dáng cao lãnh, không thích mở miệng, dù mở miệng cũng chỉ nói về công dụng của dược tề mà thôi.

“Này thật là Sinh Cốt dược tề, ngươi có cái gì làm bằng chứng sao?” Nam Hồn Sư bên người nữ Hồn Sư nhíu lại mày hỏi.

Lâm Sơ Văn nhàn nhạt quét qua hai người trước mặt một cái, “Không có, không tin có thể không mua."
Tuy rằng vẫn luôn không có khai trương, nhưng Lâm Sơ Văn cũng không quá sốt ruột.

Nam Hồn Sư nhíu nhíu mày, cao ngạo nói: “Sinh Cốt dược tề chỉ có Dược Tề Sư của Thái Tông tông môn mới có thể luyện chế loại dược tề này." Mà loại dược tề này thường ưu tiên cung cấp cho tông môn, bên rất ít khi được đem bán ra ngoài.

Nam Hồn Sư tuy rằng không có nói tiếp, bất quá nhưng thái độ là nói rõ không tin.

Lâm Sơ Văn nhíu nhíu mày, có chút không kiên nhẫn nói: “Ta nói, không tin ngươi có thể không mua."
Phối phương Sinh Cốt dược tề mà Lâm Sơ Văn có vốn là thuộc về Tử La Tông, là do Sở Diệp lấy ra từ Tàng Bảo Các của Tử La Tông mà trong đó còn có được không ít truyền thừa ngọc giản, rất nhiều ngọc giản đều có phong ấn, Sở Diệp thì vẫn luôn nghiên cứu truyền thừa trận pháp của Tử La Tông, nên cũng đã thu nhặc được không ít tăm đất, mà một số ngọc giản bị cấm chế phong ấn cũng đã bị Sở Diệp phá giải được.

Trong đó có một khối ngọc giản ghi lại phối phương của Sinh

Cốt dược tề.

“Vị đạo hữu này đừng nóng giận, sư huynh ta hắn chỉ là tương đối cẩn thận.” Nữ Hồn Sư hòa khí nói.

Lâm Sơ Văn không thể không gật đầu.

“Ta mua một lọ.” Nữ Hồn Sư tốn năm vạn đồng vàng, mua một lọ dược tề, xoay người đút cho một con tiểu miêu đang bị gãy chân nằm trong lòng ngực.

Tiểu miêu dưới tác dụng của dược tề thì cái chân đã nhanh chóng phục hồi lại như cũ.

Sở Diệp ở một bên nhìn, âm thầm bĩu môi, thầm nghĩ: So sánh với cái tên nam Hồn Sư, thì nữ Hồn Sủng Sư này càng không phải thiện tra gì!
Mà cô ta lại cũng không mấy tin tưởng dược tề của Sơ Văn, vì nghiệm chứng hiệu quả của dược tề, nên lấy sủng thú làm thực nghiệm mà con sủng thú trong tay nữ Hồn Sư này hình như kêu là Tuyết Trân Châu, thuộc về loại tương đối được hoan nghênh, một con đại khái giá khoảng 800 đồng vàng, dùng một con tiểu miêu 800 đồng vàng thử một lọ dược tề 5 vạn đồng vàng, ra tay cũng đủ hào phóng.

Nữ Hồn Sư nhìn biến hóa trên người tiểu miêu, ánh mắt chợt lóe, “Số dược tề của ngươi ta bao hết."

Lâm Sơ Văn nhíu mày, không có mở miệng.

Một ít Hồn Sư cũng chú ý tới động tĩnh bên này cũng lục đục chạy qua.

“Ngươi dựa vào cái gì mà bao hết a! Ngươi vừa thấy liền biết ngây từ đầu đã không phải thực tín nhiệm vị đạo hữu này, vị đạo hữu này số dược tề ở đây ta cũng muốn mua."

Sở Diệp nhìn một màn này, tâm tình có chút cổ quái.

Sở Diệp thầm nghĩ: Nữ Hồn Sư người chẳng ra gì, nhưng lại ngoài ý muốn đa giúp cho Sơ Văn một phen.

Giá mà Lâm Sơ Văn đưa ra cũng đã là tương đối tiện nghi, rất nhiều người đều tâm động, nhưng sợ dược tề có vấn đề nên mới không dám mua.

Bởi trước đây đã có không ít người giả danh Dược Tề Sư để bán dược tề, nhìn bề ngoài thì giống nhưng khi mua về lại chẳng có tí công hiệu gì.

Những kẻ giả mạo đó sau khi kiếm được một khoảng liền chuồn mất, muốn kiếm cũng không được.

Này đã thấy dược tề là thật, nên mọi người lập tức chen chúc để mua.

Thấy người tới càng lúc càng nhiều, Lâm Sơ Văn sợ tạo ra phiền toái nên lạnh lùng nói: “Một người, chỉ có thể mua hai lọ."
Nữ Hồn Sư cau mày, nói: “Đạo hữu, vậy thì không thích hợp ta là người tới đầu tiên đấy.”
Lâm Sơ Văn nhìn nữ Hồn Sư, do dự một chút, nói: “Ngươi có thể lại mua ba lọ."
Nữ Hồn Sư cau mày, vẫn là không quá vừa lòng, trong số dược tề mà Lâm Sơ Văn bày ra có không ít loại mà nàng ta cần, nếu mua ba lọ cân bằng là không đủ.

Nữ Hồn Sư nhấp môi, còn muốn nói cái gì, nhưng bị mấy Hồn Sư khác làm cho không thể mở miệng.

“Lão bản, ta muốn hai loại nay."
“Lão bản, hai lọ này cho ta."
Mấy Hồn Sư khác vốn còn dè chừng, nhưng khi nghe Lâm Sơ Văn giới hạn số lượng được mua, thì tức khắc không nghi ngờ về

dược tề.

Nữ Hồn Sư vốn còn đang muốn tranh thủ chút lý lẻ, nhưng mắt thấy người tới mua thuốc người càng ngày càng nhiều, không thể không gia nhập hàng ngũ tranh đoạt.

Sở Diệp nhìn nữ Hồn Sư đúng là tưởng mình thông minh ai ngờ lại là kẻ ngốc, không có chuyện gì làm lại đi thử dược ngây trước bàng dân thiên hạ làm chi.

Kết quả còn kéo đến một đám đối thủ cạnh tranh.

Mấy chục lọ dược tề bị một đoạt hết, chỉ trong nháy mắt tài khoảng của Lâm Sơ Văn đã nhiều hơn một trăm vạn.

Sở Diệp ở một bên nhìn Lâm Sơ Văn bán dược tề, âm thầm nói luận kiếm tiền vẫn là Dược Tề Sư kiếm tiền giỏi nhất!
Dược tề sau khi bán hết, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cũng không có lập tức rời đi, mà hai người lẫn vào trong đám người ở trong chợ đen đi dạo một vòng
Hai người ngoài ý muốn ở trong chợ đen phát hiện một khối Dũng Tuyền Thạch, người bán Dũng Tuyền Thạch là một người ngoài nghề, căn bản không biết loại đá mà bán là loại gì.

Lâm Sơ Văn ra năm vạn đồng vàng, liền mua được viên Dũng Tuyền Thạch.

“Không nghĩ tới nhanh như vậy, lại có được thêm một khối Dũng Tuyền Thạch, người bán viên đá này đúng là chày gỗ a!"
Lâm Sơ Văn ra giá năm vạn đồng vàng, đối phương liền cao hứng đến không thấy được nam bắc.

“Cũng không thể hoàn toàn trách người nọ, khối Dũng Tuyền Thạch này là lớn lên tương đối kỳ quái.” Lâm Sơ Văn vuốt ve khối Dũng Tuyền Thạch trong tay nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Cũng đúng."
Dũng Tuyền Thạch bình thường đều là màu trắng, màu lam, màu xanh lá, mà khối Dũng Tuyền Thạch này lại là màu đen, thật sự là quá ít thấy.

Sở Diệp ngay từ đầu, cũng không nhận ra tới, bất quá, khi hắn đi ngang qua cục đá kia, ngọc trụy không gian bỗng nhiên nóng lên, Sở Diệp liền biết ở đây có thứ tốt.

“Vận khí tới, dù muốn chắn cũng không chắn được a!” Sở Diệp vốn còn cho rằng tốn 25 vạn mua được Dũng Tuyền Thạch đã đủ tiện nghi, không nghĩ tới nay chỉ tốn năm vạn liền mua được.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Gần đây đúng là vận số không tồi."
“Ngươi cảm thấy khối Dũng Tuyền Thạch này dùng để xây dựng động phủ, hay vẫn là thu vào không gian mới thỏa đáng a!” Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn chống cằm, nói: “Như cũ thu vào không gian đi."
So với động phủ, ngọc trụy không gian của Sở Diệp càng thần bí, cũng càng bí ẩn.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Cũng được."
Sở Diệp đem Dũng Tuyền Thạch thu vào không gian, Dũng Tuyền Thạch được để vào suối linh tuyền cũng chẳng mấy chốc thì đã hòa tan.

Sở Diệp đem linh hồn lực thâm nhập vào ngọc trụy không gian, quan sát biến hóa ngọc trụy không gian, linh tuyền sau khi dung hợp với Dũng Tuyền Thạch lại một lần nữa mở rộng thêm một vòng, linh điền lại lần nữa mở rộng, lần này linh điền mở rộng thêm một mẫu.

Khối Dũng Tuyền Thạch trước đó dung nhập vào ngọc trụy

không gian, linh điền cũng chỉ nhiều thêm có nửa mẫu, lần này lại nhiều một mẫu vậy hiển nhiên viên Dũng Tuyền Thạch lần này, phẩm chất so với khối trước đó còn tốt hơn nhiều, phát hiện điểm này, Sở Diệp lại lần nữa cảm thán.

“Như thế nào?” Lâm Sơ Văn hỏi.

“Nhiều thêm một mẫu linh điền."
Lâm Sơ Văn có chút kinh hỉ nói: “Vậy thật là tốt quá.”
Sở Diệp cũng đem chuyện về ngọc trụy không gian nói cho Lâm Sơ Văn, Lâm Sơ Văn cũng đã biết linh thảo khi trồng ở ngọc trụy không gian thì tốc độ trưởng thành sẽ nhanh hơn ngoại giới gấp mấy lần.

Ngọc trụy không gian nhiều ra thêm một mẫu linh điền, lại có thể trồng thêm không ít loại linh thảo trân quý.

“Dũng Tuyền Thạch vẫn nên tiếp tục thu thập.” Sở Diệp trong khoảng thời gian này, cũng đã bỏ vào suối linh tuyền không ít các loại Linh Thạch nhưng so ra vẫn còn kém Dũng Tuyền Thạch.

Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Chợ chung lần này, hẳn là sẽ còn có Dũng Tuyền Thạch xuất hiện, có thể mua thêm ít gì cũng là hai khối."
Sở Diệp gật đầu, Dũng Tuyền Thạch thì nhất định là còn, nhưng viên giống như trong chợ đen thì sợ là không còn nữa, vậy bọn họ cần phải chuẩn bị không ít tiền..

Chương 135: Tìm Kiếm Dược Tề Sư

Editor: Tĩnh
Thiên Tinh lâu.

“Sư huynh, cho ngươi dược tề.” Tư Nam Nguyệt nói.

Tư Đông Phong có chút tò mò nói: “Cái gì dược tề?”
“Băng Hồn Thanh Tâm dược tề, không phải phó sủng của huynh trong lần tao ngộ thú triều lần trước bị ô nhiễm thần hồn sao? Hẳn là có điểm dùng.” Tư Nam Nguyệt nói.

Tư Đông Phong có chút khiếp sợ nói: “Băng Hồn Thanh Tâm dược tề! Ngươi không lầm đi?”
Tư Nam Nguyệt có chút không cao hứng nói; “Sư huynh, ta ở trong mắt ngươi liền không đáng tin cậy như vậy sao? Yên tâm đi, ta đã tìm người kiểm tra đo lường qua, hẳn là không có gì vấn đề."
Tư Nam Nguyệt rất rõ ràng Tư Đông Phong rất cần Băng Hồn Thanh Tăm dược tề, nên đã tìm hai giám định sư cao cấp để giám định qua.

Xác nhận là đúng Băng Hồn Thanh Tâm dược tề, thì nàng mới đưa cho Tư Đông Phong.

“Tìm thấy ở đâu?” Tư Đông Phong có chút tò mò nói.

“Mua được ở chợ đen, chợ chung lần này thật đúng là ngọa hổ tàng long a! Tựa hồ có một Dược Tề Sư thần bí đã trà trộn vào chợ đen để bán dược tề, đáng tiếc ta đi chậm, dược tề là từ tay người khác mua lại.” Tư Nam Nguyệt có chút tiếc nuối nói.

Phó sủng của Tư Đông Phong là một con Tinh Tượng Ngọc Tê, trong đợt thú triều trước đã bị một con Hư Huyễn Chi Xà công kích thần hồn nên thần hồn đã bị thương nghiêm trọng.

Sau khi biết Băng Hồn Thanh Tâm dược tề có hữu hiệu với phó sủng của Tư Đông Phong thì Không Minh lão tổ liền liên hệ với Tử La Tông để nhờ bọn họ luyện chế dược tề, cũng đã bỏ ra một khoảng không nhỏ, kết quả Tử La Tông bị diệt mà dược tề cũng theo đó mà ra đi, khiến cho việc của Tư Đông Phong cũng ngâm nước nóng theo.

“Băng Hồn Thanh Tâm dược tề, là dược tề bí truyền của Tử La Tông a!” Tư Đông Phong nói.

Tư Nam Nguyệt nhún vai, “Cái này muội cũng không rõ ràng lắm, có lẽ người bán dược tề chính là Dược Tề Sư chạy ra từ Tử La Tông nên mới có được dược tề bí truyền của Tử La Tông."
“Vị Dược Tề Sư có thể luyện chế ra Băng Hồn Thanh Tâm dược tề, thì trình độ luyện dược của người nọ sẽ không thấp, rất có giá trị để mượn sức.” Tư Đông Phong nói.

Tư Nam Nguyệt gật đầu, “Nói không sai, bất quá đối phương rất cẩn thận, bán xong một lần dược tề thì liền biến mất, nghe nói người này trừ bỏ bán ra Băng Hồn Thanh Tâm dược tề, còn bán Ngọc Cốt dược tề, Bích Huyết dược tề rồi còn nhiều loại dược tề khác nữa."
“Nhiều như vậy?"
Tư Nam Nguyệt gật đầu, nói: “Ân, bởi vì dược tề có giá tương đối tiện nghi, ngay từ đầu rất nhiều người đều không tin dược tề là thật sự, cho nên đã bỏ mất đi một cơ hội tốt."
Nhóm người lần trước mua được dược tề ở chợ đen, đều đang

canh giữ ở chợ đen, bất quá, vị kia tới nay vẫn chưa xuất hiện.

Sở Diệp nhìn tin tức trên Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ liền nhăn mày.

“Có phải lần trước chúng ta có bán ra một đám Băng Hồn Thanh Tâm dược tề, phải không?"
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Có bán tổng cộng 5 lọ, năm vạn một lọ."

“Bên ngoài có người thua mua lại với giá 15 vạn môt lọ.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, có chút bất đắc dĩ nói: “Ta có biết, nhưng không nghĩ tới sẽ biến thành như vậy, Băng Hồn Thanh Tâm dược tề, cũng là không tính là dược tề khó phối trí gì nhưng giờ lại trở thành thứ đoạt tay."
Sở Diệp: “……” Sở Diệp cảm thấy Lâm Sơ Văn giống như học bá, nhưng mà vị học bá bởi vì đóng cửa làm xe, nên cũng không biết đồ vật mình nắm giữ có bao nhiêu là trân quý.

“Ngoại giới có người nói, Băng Hồn Thanh Tâm dược tề, chỉ có cấp đại sư Dược Tề Sư mới có thể luyện chế.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Làm gì có khoa trương như vậy a! Chỉ cần Dược Tề Sư nắm chất phối phương thì sẽ làm được cả."
Dược liêu để luyện Băng Hồn Thanh Tâm dược tề giá cả cũng không phải quá mất, thứ mất nhất cũng chỉ có hồn thạch mà thôi.

Hồn thạch được dùng làm dược liệu cho rất nhiều loại dược tề linh hồn, mà Băng Hồn Thanh Tâm dược tề cũng không ngoại lệ, Sở Diệp đã sớm nói cho Lâm Sơ biết Văn Vô Sắc Ngọc có thể thay thế hồn thạch, Vô Sắc Ngọc giá cả lại so hồn thạch thấp hơn nhiều.

Đối với Lâm Sơ Văn mà nói, Băng Hồn Thanh Tăm dược tề phí tổn cũng chỉ có mấy trăm đồng vàng, chính là vì như thế, Lâm Sơ Văn mới có thể đem dược tề lấy giá đó mà bán ra.

"Hay là do kỷ năng luyện dược của Sơ Văn nhà chúng ta đã dâng lên ngang hàng với các đại sư Dược Tề Sư trong các tông môn!" Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn chớp chớp mắt, có chút chần chờ nói; "Ta hẳn là không có lợi hại như vậy đâu."
Những đại sư Dược Tề Sư ngoài kia người nào mà không phải nghiên cứu dược tề từ mấy chục năm kinh nghiệm, còn ta chỉ mới có được mấy năm đâu mà so với người ta.

Sở Diệp cười, nói: "Có lẽ, ngươi chính là lợi hại như vậy."
Lâm Sơ Văn có chút oán trách trừng mắt nhìn Sở Diệp nói: "Ngươi đó a! Chỉ giỏi hống cho ta vui.

Sở Diệp: "....." Hắn nói chính là lời thật lòng mà, chỉ là Sơ Văn chính là không đủ tự tin về bản thân thì có.

"Bán dược tề vẫn là quá gây chú ý a!" Sở Diệp nhịn không được nói.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: "Nói đến cùng vẫn là đại tông môn quá mức bá đạo."
Nguyên nhân mà Dược Tề Sư luôn thiếu, bởi một phần do truyền thừa dược tề quá khan hiếm, hai là khi có Dược Tề Sư xuất hiện thì các tông môn hoặc các thế lực lớn sẽ ra sức mời chào, nếu mời chào không được thì sẽ chèn ép người ta.

Lâm Sơ Văn không muốn lộ ra thân phận Dược Tề Sư, cũng là không muốn nhận lời chào mời của mấy đại tông môn, để rồi trở thành một công cụ luyện chế dược tề cho đại tông môn.

Động phủ nội.

“Tiểu cô cô, Thanh Vân Tông không phải vận chuyển rất nhiều đồ tới đây bán sao? Ngươi không cần đi hỗ trợ sao?” Sở Diệp có chút tò mò hỏi.

Sở Nhan Vũ cười khổ một tiếng nói: “Những cái đó ta cũng không cần ta quản đâu."

Lần này giao dịch nước luộc là thực đủ, nhưng lần này Triệu Kính là chủ đạo, nàng cũng chỉ là một quần chúng mà thôi thu hoạch một ít vật liệu thừa.

Nàng chỉ có nhiệm vụ là tuyển người mà thôi, còn những việc khác không cần nàng phải lao tâm.

“Triệu đạo hữu gần đây bận rộn lắm sao?” Sở Diệp hỏi.

Sở Nhan Vũ gật đầu, nói: “Đúng vậy! Lưỡng Giới Thành tựa hồ có một Dược Tề Sư bí ẩn xuất hiện, tông môn đang cử người đi tìm."
Sở Diệp mày nhảy nhảy, nói: “Thanh Vân Tông còn thiếu Dược Tề Sư sao?"
Sở Nhan Vũ cười cười, nói: “Đâu có tông môn nào lại ghét bỏ trong tông có thêm một Dược Tề Sư! Huống chi nghe nói, vị Dược Tề Sư kia đang nắm giữ một ít truyền thừa của Tử La Tông, sau khi Tử La Tông bị huỷ diệt, thì đã có không ít truyền thừa của Tử La Tông đều biến mất, nếu Thanh Vân Tông có được số truyền thừa kia, thì sẽ trợ giúp cho tông môn rất nhiều."
Từ sau khi Tử La Tông bị huỷ diệt, Vân Châu liền chỉ còn lại Thanh Vân Tông cùng Thất Hà Tông cạnh tranh lẫn nhau, mà truyền thừa về dược tề của hai tông đều ngang nhau, nếu tông nào có được số truyền thừa kia thì sẽ dẫn đầu một bước.

“Vậy diện mạo người kia ra sao?” Sở Diệp bất động thanh sắc hỏi.

Sở Nhan Vũ lắc đầu, nói: “Không biết vị Dược Tề Sư rất cẩn thận,

xuất hiện một lần liền không xuất hiện nữa."
Sở Diệp âm thầm may mắn, hắn vốn còn suy xét, chờ qua đợt sống gió lại đi dạo chợ đen, nhưng nghe Sở Nhan Vũ nói không liền từ bỏ ý nghĩ đó.

“Có manh mối gì không?"
Sở Nhan Vũ chống cằm, suy tư một chút, nói: “Manh mối sao? Cũng không là quá nhiều, người phát hiện vị Dược Tề Sư kia chính là đại tiểu thư Bích Thủy Vân của Bích Thủy Các."
"Đại tiểu thư của Bích Thủy Các sao?” Sở Diệp nói.

Sở Nhan Vũ gật đầu, giới thiệu nói: “Bích Thủy Vân là con gái duy nhất của các chủ Bích Thủy Các, các chủ Bích Thủy Các là Hồn Sư cấp 9, khoảng cách với Hồn Vương cũng chỉ còn có một bước, vị này đại tiểu thư này ở Bích Thủy Các có địa vị thập phần cao quý."
Sở Diệp thầm nghĩ: Nguyên lai là một tu nhị đại, khó trách kêu cao ngạo như thế.

“Vị đại tiểu thư này quá không cẩn thận, mà đi thí dược ở trước mặt công chúng.” Sở Nhan Vũ nhịn không được lắc đầu, nói.

“Tiểu cô cô sao người biết người kia là Bích Thủy Vân? Người tiến vào chợ đen thường là sẽ ẩn tàng thân phận mà."
Sở Nhan Vũ mắt trợn trắng, nói: “Nếu là người khác thì không dễ tra, nhưng còn Bích Thủy Vân lại rất dễ tra! Vị này đại tiểu thư này tuy rằng là ẩn tàng thân phận mà chạy vào chợ đen, nhưng trong tay lại ôm một con Tuyết Trân Châu, mà ở Lưỡng Giới Thành người dưỡng Tuyết Trân Châu thì cũng không có mấy người."
“Bích Thủy Vân này có một con Đồng Huyễn Chồn, mà con huyễn chồn kia trong một lần chiến đấu đã bị thương, nên cần có Sinh Cốt dược tề để trị thương, nhờ đó mà mọi chuyện càng dễ tra hơn."
Sở Diệp nhướng mày, thầm nghĩ: giờ hắn đã hiểu tại sau nàng ta tại sao nàng vừa nói thì mọi người đều ùa vào mua dược tề, thì

ra là do đã biết được thân phận của nàng.

Sở Nhan Vũ nhìn Sở Diệp như đi vào cõi thần tiên thiên ngoại, nói: “Tưởng cái gì đấy?”
Sở Diệp cười cười, nói: “Ta suy nghĩ vị đại tiểu thư này cũng quá không cẩn thận."
Sở Nhan Vũ gật đầu, nói: “Đúng vậy nếu người khác gặp trường hợp như vậy thì phải ầm thầm mà xử lý mới đúng.

Mà người bán dược tề kia bán dược tề ra giá cả lại rẻ hơn thị trường 20% mà phẩm chất dược tề lại còn tốt nữa, đã có không ít người đã rao tin sẽ mua lại số dược tề của vị kia bằng giá cao, nhưng những người mua được trước đó, lại luyến tuyết sang tay."

Sở Diệp lộ ra vẻ mặt tiếc nuối, nói: “Có loại chuyện tốt này? Đáng tiếc, lúc ấy ta không ở chợ đen."
“Triệu sư huynh hoài nghi, vị Dược Tề Sư có lẽ đã bị Không Minh lão tổ vát ôm đi rồi, nơi này dù sao cũng là địa bàn của Không Minh lão tổ.” Sở Nhan Vũ nói.

Sở Diệp: “……” Cũng không có đâu.

Sở Nhan Vũ lắc đầu, nói: “Không nói cái này nữa, đây là danh sách vật phẩm mà Thanh Vân Tông bán ra lần nay."
Ngươi nếu là có yêu cầu gù có thể nói cho ta, ta có thể giúp ngươi mua nó với giá tốt nhất."
Sở Diệp cười, nói: “Như thế, liền đa tạ cô cô."
“Tiểu Diệp, ngươi cũng quá khách khí.” Sở Nhan Vũ cười khổ một tiếng nàng có thể giúp đỡ Sở Diệp, chẳng được mấy chuyện.

Tiểu Ngân mang theo một đám Ngân Sí Ong bay vào, quay quanh Sở Diệp ong ong kêu hai tiếng.

Sở Diệp từ nhẫn không gian lấy ra một khối tinh hạch, hướng Tiểu Ngân mà ném.

Sở Nhan Vũ nhìn Tiểu Ngân, cười cười, nói: “Ngân Sí Ong của ngươi giống như so với trước đã lớn hơn một vòng."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy! Bởi vì ăn nhiều, cho nên mập ra."
“Mà khi ta gặp nó thì nó không phải màu này” Sở Nhan Vũ nhíu lại mày nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Bởi vì Tiểu Ngân thích màu vàng, nên mua bột vàng phủ lên người nó."
Sở Nhan Vũ xuy cười một cái, nói: “Ngươi tên tiểu tử thúi này, còn biết trêu cô cô ngươi? Bất quá, Tiểu Ngân khí thế trên người không thấp."
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Chiến Tướng cấp 3.”
Sở Nhan Vũ đột nhiên mở to mắt, nói: “Chiến Tướng cấp 3?”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy!"
“Nhanh như vậy?"
Sở Diệp cười cười, nói: “Cũng còn tạm."
Sở Nhan Vũ vốn còn nghĩ Sở Diệp có thể tiến giai Chiến Tướng là do vận khí, còn nếu muốn tiến xa hơn nữa thì không thể, nhưng không nghĩ tới chỉ mấy năm mà đã tiến đến Chiến Tướng cấp 3 " thật sự là quá nhanh".

Sở Diệp vẫy vẫy tay, nói: “Không dám, không dám, nhưng ta còn muốn đem Hồn Sủng tiến đến Hồn Vương, nếu so ra thì vẫn còn quá chậm."
“Tiểu Diệp, ngươi lại nói giỡn."
Sở Diệp: “.....” Hắn rõ ràng là nghiêm túc mà, hắn như thế nào mà không thể trở thành Hồn Vương, tuyệt thế thiên tài như hắn, nếu muốn trở thành Hồn Vương không phải là thuận lý thành chương sao?
Sở Nhan Vũ nhìn Ngân Sí Ong bay tới bay lui, nói: “Tiểu Diệp, ngươi thật là hảo phúc khí a! Theo ta thấy, con Ngân Sí Ong của ngươi hẳn là phản tổ hoặc là biến dị thành Kim Sí Ong, Kim Sí Ong có phẩm tướng so với Ngân Sí Ong là tốt hơn rất nhiều."
Sở Diệp: “.....” Vị tiểu cô cô này của hắn ngẫu nhiên vẫn là có

nhãn lực a! “Ta là có phúc khí."
Sở Nhan Vũ trịnh trọng nói: “Ngươi cũng không thể lãng phí phúc khí, nhất định phải hảo hảo bồi dưỡng chỉ Hồn Sủng này."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Ta biết.”
Sở Nhan Vũ đem ánh mắt chuyển tới Tiểu Bạch, không tiếng động mà thở dài.

Tiểu Bạch đánh cái ngáp, lười đi để ý Sở Nhan Vũ
Lâm Sơ Văn đi đến, nói: “Tiểu cô cô ngươi đi rồi?”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
“Việc bán dược tề vẫn là chúng ta vãn là quá bất cẩn” Lâm Sơ Văn nhăn nhăn mày nói.

Sở Diệp lắc đầu, nói: “Sau lại tự trách mình? Muốn trách thì nên trách những Dược Tề Sư đó quá mức vô năng, ngươi chỉ tùy tùy tiện tiện luyện chế ra dược tề, thì đã vứt bọn họ ra mấy cái phố."

Sở Diệp thầm nghĩ: Sơ Văn ở trong sách chính là một thiên tài dược tề, hiện tại xem ra trình độ luyện dược của Sơ Văn đã vượt xa những gì mà tác giả đã miêu tả.

Sở Diệp đem danh sách đưa cho Lâm Sơ Văn, nói: “Thanh Vân Tông lần này hình như mang theo không ít thứ tốt tới đây, ngươi nhìn xem có thích cái gì không."
Lâm Sơ Văn nghe vậy, rất có hứng thú tiếp nhận danh sách.

Lâm Sơ Văn nhìn danh sách đồ vật, híp mắt mắt, nói: “Thanh Vân Tông liền Thanh Vân Tông a! Tùy tiện lấy ra mấy thứ đều sẽ là giá trị liên thành."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy!” Đại tông môn rốt cuộc vẫn là đại tông môn.

“Chúng ta mua một ít nguyên dịch của Bạch Ngọc Ốc Sên đi.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệ gật đầu, nói: “Cũng hảo a!”

Bạch Ngọc Ốc Sên cũng là một loại Hồn Thú, loại này Hồn Thú không có lực công kích, còn lười đến lợi hại, nhưng nguyên dịch do Bạch Ngọc Ốc Sên tạo ra có công hiệu rất kỳ diệu trong việc trị thương, còn có thể mỹ dung dưỡng nhan, nếu là luyện chế thành dược tề, hiệu quả còn có thể tăng lên mấy lần.

Bạch Ngọc Ốc Sên cấp bậc càng cao thì nguyên dịch có hiệu quả càng tốt.

Bạch Ngọc Ốc Sên số lượng thưa thớt, ở dã ngoại thì Bạch Ngọc Ốc Sên có phẩm giai thì cao nhất cũng chỉ là Sĩ cấp cấp 3 cấp 4 mà thôi.

Bởi vì Bạch Ngọc Ốc Sên có hiệu dụng đặc thù, nên Thanh Vân Tông đã nuôi mấy trăm con Bạch Ngọc Ốc Sên, cũng đem một con Bạch Ngọc Ốc Sên vương bồi dưỡng tới Chiến Tướng cấp.

Chiến Tướng cấp Bạch Ngọc Ốc Sên vương là bảo bối của Thanh Vân Tông, Chiến Tướng Hồn Thú dù bị thương nặng, thì chỉ cần tô lên nguyên dịch của Bạch Ngọc Ốc Sên vương lên, thì vết thương kia sẽ mau chống khôi phục lại như củ.

Sở Diệp thầm nghĩ: Tiểu hồ ly cùng Tiểu Bạch đều không phải là loại thích an phận, đặc biệt là Tiểu Bạch, gần đây thường xuyên trộm chuồn đi ra ngoài, rồi mang một thân vết thương chồng chất trở về, cũng nên phối trí một ít dược tề trị thương cao cấp, để chuẩn bị cho tình huống bất ngờ.

“Thanh Vân Tông lần này bán ra nguyện dịch ốc sên, có một bộ phận là nguyên dịch của ốc sên vương a!” Nguyên dịch của ốc sên bình thường thì đã tốt lắm rồi, còn nếu là nguyên dịch của ốc sên vương thì càng không cần phải nói, mà bản thân Thanh Vân Tông cũng là cung không đủ cầu đi.

Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Khẳng định là đã pha loãng, nhưng dù là như vậy, cũng rất khó được.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Vậy liên hệ với tiểu cô cô, mua một ít đi."
Sở Diệp tốn hai mươi vạn đồng vàng, mua một lọ nguyên dịch ốc sên vương, mười bình nguyên dịch ốc sên bình thường.

Mà số nguyên dịch mà Thanh Vân Tông đưa ra số lượng cũng không nhiều lắm, một bộ phận đã đáp ứng cung cấp cho hội đấu giá, vì vậy Sở Diệp mua được cũng không nhiều lắm.

Lâm Sơ Văn đem nguyên dịch phối trí thành khôi phục dược tề, hiệu quả tốt ngoài dự đoán.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói:“Loại nguyên dịch này không tệ chút nào a! Chúng ta có phải cũng nên mua chút ốc sên về dưỡng dưỡng không!” Hắn cũng đã dưỡng nhiều như vậy, dù dưỡng thêm ốc sên, thì cũng chẳng sao."
“Không dễ vậy đâu, ở Thanh Vân Tông có một vị trưởng lão đã tốn mấy chục năm, để tìm ra những loài ốc sên tốt nhất để tạp giao mới để tạo ra loại ốc sên tốt nhất."
Sở Diệp cau mày, nói: “Phiền toái như vậy a!”
Lâm Sơ Văn nhún vai, nói: “Đương nhiên phiền toái.” Đại khái chính là loại phiền toái này mới tạo thành tông môn nội tình.

Sở Diệp nhíu nhíu mày, nói: “Nếu đã phiền toái như vậy thì vẫn là thôi đi."
Chợ chung ở Lưỡng Giới Thành, đã thu hút không ít Hồn Sư tiến đến đây, một cái rồi một cái, các loại vật tư hiếm quý cứ ùn ùn không dứt, mà vị Dược Tề Sư bí ẩn cũng chỉ làm ầm ĩ một trận, nhưng chẳng mấy chốc cũng bị chuyện khác che lắp..

Chương 136: Người Sở Gia Tới

Editor: Tĩnh
Một đoàn xe thật dài đi tới bên ngoài Lưỡng Giới Thành.

“Nơi này chính là Lưỡng Giới Thành!” Sở Uyển Nhi đi xuống xe ngựa, tràn đầy vui sướng nhìn đông nhìn tây.

Sở Tư Thần nhìn cửa thành thật lớn, cười, nói: “Cuối cùng tới rồi."
Bây giờ là thời gian cao điểm của chợ chung, nên ở cửa thành người ra vào không dứt, mà trên không trung các loại phi hành thú cũng đang không ngừng bay lượn, đủ mọi loại tu sĩ ra vào Lưỡng Giới Thành.

Sở Uyển Nhi lần đầu tiên đi xa nhà, nhìn cái gì cũng cảm thấy mới mẻ.

“Không nghĩ tới ở mười dặm mang hoang lại có một nơi náo nhiệt như vậy, đúng là không uổng chúng ta màng trời chiếu đất suốt bao lâu nay."
“Tường thành thật nguy nga a! Hình như là dùng kim cương nham thạch xây lên, xây được một thành trì như vậy chất chấn đã tiêu phí sức người sức của không nhỏ.” Sở Hinh Nhi nói.

Do tường thành thường xuyên gặp phải thú triều công kích, nên ở đây đã tạo ra một đạo phòng tuyến và đạo phòng tuyến này rất

được Không Minh lão tổ coi trọng.

Khi Lưỡng Giới Thành xây dựng tường thành, thì đã thỉnh ba đội Hồn Sư công trình giàu kinh nghiệm để tham khảo ý kiến, mà sau khi xây dựng xong lại tiến hành thêm mấy lần gia cố, nếu Hồn Thú muốn xâm lấn, thì cũng phải trả một cái giá không nhỏ.

Sở Tư Thần gật đầu, nói: “Đây chính là sức mạnh của Hồn Vương.”
Nếu đổi thành là một Hồn Sư, ở nơi hoang dã mà xây thành, chỉ sợ là đã sớm bị công phá, mà cũng chỉ có Hồn Vương mới giám ra quyết định như vậy.

Sở Tư Thần lưng đeo xuống tay, nhìn Lưỡng Giới Thành, âm thầm hạ quyết tâm, một ngày nào đó, hắn cũng muốn đạt tới cảnh giới như Không Minh lão tổ, tự sáng lập một phương quân lâm thiên hạ.

Người dẫn đầu Trần gia Trần Trọng Hoa cùng người dẫn đầu Bạch gia là Bạch Thúc đi đến chổ của Sở Tư Thần.

“Sở thiếu, chúng ta liền ở chỗ này tách ra.” Võ Lăng Thành tam đại gia tộc, lần này đều phái người tới đây, trên đường vì bảo đảm an toàn, tam gia tháp tùng cùng nhau đi, nay đã đến nơi thì tự nhiên cũng sẽ tách ra.

Sở Tư Thần gật đầu, nói: “Hảo."
Trần Trọng Hoa cười, nói; “Nghe nói, Sở Nhan Vũ tiểu thư lần này là đại biểu cho Thanh Vân Tông mà tới đây, Sở thiếu vận khí tốt a! Vừa mới tới một địa phương xa lạ, liền đã có thân nhân ra tiếp ứng."
Sở Tư Thần cười cười, nói: “Nơi nào a!”
Lời Trần Trọng Hoa nói, làm Sở Tư Thần có chút không thoải mái, Sở Nhan Vũ cùng Sở Tư Thần có quan hệ không tốt lắm, Sở gia nhị phòng vẫn luôn không ít lời ca tụng Sở Diệp, cũng làm Sở

Tư Thần rất không thoải mái.

Ở trong mắt Sở Tư Thần, Sở Nhan Vũ so với hắn thì tư chất và thực lực đều kém cỏi hơn hắn rất nhiều, hắn căn bản không cần một nữ nhân tới chiếu cố.

Trần gia và Bạch gia cùng Sở Tư Thần hàn huyên hai câu, liền rời đi.

“Ca, chúng ta hiện tại nên làm gì a! Đi tìm tiểu cô cô sao?” Sở Uyển Nhi hỏi.

Sở Tư Thần lắc đầu, có chút không vui nói; “Tiểu cô cô là đại biểu cho Thanh Vân Tông tới, bản thân cô cô của có việc của bản thân, chúng ta không cần đi quấy rầy nàng."
Sở Uyển Nhi gật đầu, nói: “Vậy được rồi, chúng ta bây làm cái gì."
“Trước hỏi thăm một chút giá Linh Lương ở đây, rồi đem Linh Lương bán ra.” Sở Tư Thần nhàn nhạt nói.

Theo hắn biết, ở Lưỡng Giới Thành Linh Lương rất thiếu, giá cả cao gấp hai so với chổ bọn họ, lần này gia tộc bọn họ cố ý vận không ít Linh Lương tới đây để bán.

Sở Uyển Nhi gật đầu, nói: “Bán Linh Lương sao? Vậy cũng tốt.” Bán Linh Lương, bọn họ liền có tiền, có thể mua chút đặc sản mang về.

Sở Uyển Nhi sau khi vào thành, đã bị không ít quầy hàng hấp dẫn, đã sắp chờ không kịp.

Sở Tư Thần dò hỏi mấy cửa hàng thu mua Linh Lương, cuối cùng lựa chọn ra một cửa hàng ra gia tương đối cao là 35 vạn mà bán đi.

Sở Uyển Nhi có chút hưng phấn nói: “Ở Lưỡng Giới Thành giá

Linh Lương quả nhiên cao a!”
Sở Tư Thần gật đầu, tâm tình cũng không tồi.

Bán Linh Lương, Sở Tư Thần mang theo Sở Uyển Nhi đi tửu lầu ăn cơm.

Ở các tửu lâu ở Lưỡng Giới Thành món ăn chủ yếu là thịt hung thú, còn món ăn chế biến từ Linh Lương thì rất ít.

“Nguyên liệu nấu ăn ở Lưỡng Giới Thành cũng quá tệ, món huyết thịt bò này thì thịt lại quá dai.” Sở Uyển Nhi bĩu môi nói.

“Đại khái là do phong thổ ở Lưỡng Giới Thành chính là như vậy."
Sở Tư Thần thầm nghĩ: Lưỡng Giới Thành quanh năm bị hung thú vây công, cuộc sống cũng không mấy bình yên, nên dân phong ở đây cũng không quá chú trọng đến cách chế tác đồ ăn như các thế gia ở Vân Châu, đồ ăn ở đây chỉ cần có tác dụng bồi bổ là tốt rồi.

Tiểu nhị ở một bên, nghe Sở Uyển Nhi nói, cười cười, nói: “Vài vị nếu là ăn không quen man huyết thịt bò, có thể đổi sang ăn Thảo Dược Gà a! Thảo Dược Gà ở Lưỡng Giới Thành chúng tôi, chính là nhất tuyệt a! Hương vị so các thành trấn khác đều phải cao hơn một bậc."
Sở Uyển Nhi có chút nghi hoặc nói: “Thảo Dược Gà, ở Lưỡng Giới Thành cũng có người dưỡng sao?”

“Cũng đâu phải chuyện gì lạ.

Mấy ngày hôm trước, có một nhóm đệ tử của Thanh Vân Tông đã tới tửu lầu chúng tôi để Thảo Dược Gà, bọn họ cũng là khen không dứt miệng đấy.” Tiểu nhị nói.

Sở Uyển Nhi nghe vậy liền có chút động tâm, Sở Uyển Nhi vẫn luôn đối đại tông môn thập phần tò mò, nay nghe được đệ tử của đại tông môn cũng khen Thảo Dược Gà không dứt miệng,

nhịn không được có chút tâm động.

“Ca.” Sở Uyển Nhi quay đầu, mắt trông mong nhìn Sở Tư Thần.

Đối mặt với Sở Uyển Nhi tràn đầy chờ mong, Sở Tư Thần gật đầu, nói: “Hảo, liền làm một con đi."
Giá cả của Thảo Dược Gà vẫn là làm Sở Tư Thần đau thịt, bất quá Sở Tư Thần cũng không muốn ở trước mặt người khác bị xem nhẹ.

Tiểu nhị cười cười, nói: “Hai vị khách nhân vận khí không tồi, trong tiệm chúng tôi chỉ còn thừa một con Thảo Dược Gà cuối cùng, bây giờ dù ai muốn ăn cũng đã không còn."
Rất nhanh Thảo Dược Gà liền được bưng lên, Sở Uyển Nhi nếm một ngụm, tức khắc bị hương vị của Thảo Dược Gà mê hoặc
Sở Hinh Nhi ăn một ngụm thịt gà, cũng là lòng tràn đầy vui mừng, “Thần ca, ngươi nói xem người mà bọn họ nói đệ tử đại tông môn có khi nào là tiểu cô cô bọn họ đi!"
Sở Tư Thần cau mày, nói: “Cũng không nhất định, bởi đệ tử của các đại tông môn đến Lưỡng Giới Thành lần này là rất nhiều."
Sở Hinh Nhi gật đầu, nói: “Cũng đúng."
“Dùng bữa đi.” Sở Tư Thần nghe người ta lặp đi lặp lại cái tên Sở Nhan Vũ, trong lòng có chút khó chịu, Sở Tư Thần luôn cảm thấy Sở Nhan Vũ tựa hồ đối với hắn có thành kiến không nhỏ, trước đó gia tộc thỉnh nàng hỗ trợ mua giúp Phong Vân Lộ ở Thanh Vân Tông, nhưng lại bị cự tuyệt.

Sở Tư Thần có chút buồn bực, Sở Nhan Vũ rõ ràng cái gì cũng không bằng hắn, chẳng qua bởi vì đối phương gia nhập vào được đại tông môn, thì đã được tất cả mọi người xem trọng, đệ tử đại tông môn lại có gì hơn người chứ.

Nếu không phải vì kế thừa gia tộc, hắn cũng là có thể trở thành đệ tử tông môn.

“Tiểu nhị, một con Long Ngư.” Một khách nhân ở bàn bên cạnh

hô lên.

“Xin lỗi, khách nhân, Long Ngư đã bán hết."
“Nhanh như vậy đã bán hết, vậy Thảo Dược Gà cong không?
Tiểu nhị tràn đầy xấu hổ nói: “Thảo Dược Gà cũng không còn."
“Sao cái gì cũng không còn vậy."
Tiểu nhị cười khổ, nói: “Sở Diệp đại sư mỗi tháng chỉ cung bấy nhiêu hàng hóa, hiện tại khách nhân lại nhiều, chúng ta cũng là không có biện pháp a!"
“Vậy còn trứng Thảo Dược Gà chất là phải có đi."
Tiểu nhị cười cười, nói: “Cái này thì phải có, bất quá cũng không còn nhiều lắm."

Sở Hinh Nhi nhíu nhíu mày, có chút nghi hoặc nói: “Ta giống như nghe được có người nhất đến Sở Diệp."
Sở Hinh Nhi nghe được tên Sở Diệp, Sở Tư Thần tự nhiên cũng nghe được, Sở Diệp sau khi tiến giai Hồn Sư, đã không còn bất kì liên hệ gì với Sở gia, nhưng cũng có rất nhiều người cảm thấy tò mò về Sở Diệp một người không có sự hổ trợ của gia tộc mà có thể trở thành Hồn Sư, thế cho nên, Sở Tư Thần khi nghe được tên của Sở Diệp, liền thấy cả người không được tự nhiên.

Sở Uyển Nhi chống cằm, nói: “Có phải hay không trùng tên a!”
Sở Hinh Nhi kêu một tiểu nhị lại, hỏi: “Người đại sư mà các ngươi vừa nói tên là Sở Diệp sao?"
Tiểu nhị gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Sở Diệp đại sư của chúng tôi ở nơi này nổi danh hoạn thú đại sư, ngài hiện nai dưỡng không ít Thảo Dược Gà, Long Ngư, Thịt Heo Tằm."
"Mà những thứ do ngài ấy dưỡng đều xuất sắc cả, cũng nhờ vậy mà Lưỡng Giới Thành chúng tôi cũn được thơm lây theo."
Sở Tư Thần vốn cảm thấy Thảo Dược Gà hương vị rất hảo, nhưng khi nghe được tiểu nhị nói như vậy, tức khắc liền cảm thấy không muốn ăn nữa.

“Hồn Sủng của hắn là gì?” Sở Hinh Nhi hỏi.

“Ngân Sí Ong a! Sở Diệp đại sư dưỡng một đoàn Ngân Sí Ong giữ nhà hộ viện, mà đàn Ngân Sí Ong còn rất lợi hại còn đánh lùi cả mấy lần thú triều.” Tiểu nhị tràn đầy sùng bái nói.

Sở Hinh Nhi cau mày, nói: “Thật đúng là hắn a!”
Sở Uyển Nhi rầu rĩ nói: “Sở Diệp đúng thật là đã trở thành Hồn Sư a!"
Sở Uyển Nhi vẫn luôn cảm thấy chỉ có ca ca Sở Tư Thần của của nàng mới có thể trở thành Hồn Sư, mà Sở Diệp lại là một tên hoa hoa công tử, căn bản không có tư cách, còn việc Sở Diệp trở thành Hồn Sư thì gia tộc đã nghe đồn từ lâu, chỉ là Sở Uyển Nhi vẫn luôn không tin, này khi nghe được tiểu nhị nói, cuối cùng cũng phải tin.

Sở Uyển Nhi cũng không rõ, tư chất Sở Diệp kém như vậy, vậy tại sao lại trở thành Hồn Sư, lại còn được coi là nhân vật phong vân.

Từ tửu lầu đi ra, Sở Hinh Nhi nhịn không được mà đi tìm một người dẫn để hỏi thăm tin tức về Sở Diệp.

“Sở Hồn Sư? Ta đương nhiên biết, vị kia chính là nhân vật phong vân ở Lưỡng Giới Thành chúng ta!” Người dẫn đường mặt mày hớn hở nói.

Sở Hinh Nhi có chút ngoài ý muốn nói: “Nhân vật phong vân?"
Sở Diệp ở Sở gia là một tên không ai để ý, vậy mà khi ở Lưỡng Giới Thành lại là thành nhân vật phong vân, Sở Hinh Nhi trong lòng không khỏi có chút khác thường.

Người dẫn đường có chút sùng bái nói: “Sở Hồn Sư nuôi một số lượng lớn Ngân Sí Ong, Thảo Dược Gà, Long Ngư, Thịt Heo Tằm, dựa bán mật ong, Thảo Dược Gà, trứng gà, Long Ngư, mà sống, những thứ mà Sở Hồn Sư dưỡng ra đều sẽ không giống các Hoạn Thú Sư khác, tất cả đều không phải là phàm vật."
Sở Hinh Nhi có chút tò mò nói: “Nói như thế là nào?"

Người dẫn đường cười cười, nói: “Ngài biết Thảo Dược Gà, ăn linh dược mà sống, như vậy là đả đủ quý giá, nhưng Sở thiếu cố tình dưỡng ra càng quý giá hơn, có Long Hổ Gà chuyên ăn bổ thân dược liệu, có Dưỡng Nhan Gà chuyên ăn dưỡng nhan dược liệu, còn có Huyết Mạch Gà thì chuyên ăn các loại dược liệu giúp tinh tiến huyết mạch, mà trứng do chúng sinh ra thì phân biệt có bổ thận, dưỡng nhan, nâng cao huyết mạch, tất cả đều là thứ khó lường."
Sở Hinh Nhi có chút ngoài ý muốn nói: “Còn có chuyện như vậy sao?”
Người dẫn đường gật đầu, nói: "Vậy còn chưa là gì, ngươi biết Thịt Heo Tằm không? Những người khác dưỡng Thịt Heo Tằm, cũng chỉ là có thể c
làm thành đồ ăn cho Hồn Sủng, nhưng tới khi Sở thiếu dưỡng liền không bình thường, có thể trợ giúp Hồn Sủng sinh ấu tể."
“Sinh ấu tể?”
Người dẫn đường gật đầu, nói: “Đúng vậy, Hồn Sủng ăn Thịt Heo Tằm do Sở thiếu dưỡng có thể sinh ra nhiều ấu tể hơn."
“Đây là thật sự?” Sở Hinh Nhi có chút hồ nghi nói.

Người dẫn đường gật đầu, lời thề son sắt nói: “Đó đương nhiên, Nghê Hồn Sư có một con Tử Điện Chồn muốn cùng Bích Thần Chồn lai giống nhưng tụi nó đều không muốn sinh.

Nhưng sau khi ăn thịt tằm vương do Sở Diệp dưỡng, thì chẳng mấy chốc liền sinh ra tổng cộng ba con ấu tể, đều là Trung thượng phẩm Hồn Thú đấy.

Ngài tùy tiện hỏi thăm một chút thì sẽ biết."
Sở Hinh Nhi nghe xong cảm xúc cũng phập phồng, Đạp Vân Báo của Sở gia mấy năm nay không hạ sinh được con ấu tể nào, nên liền tạo thành người Sở gia có thể khế ước cao phẩm Đạp Vân Báo càng ít.

Nếu Thịt Heo Tằm do Sở Diệp nuôi thực sự có tác dụng như vậy

thì có lẽ có thể trợ giúp cho Đạp Vân Báo sinh thêm mấy con ấu tể.

“Sở Diệp làm nhiều sinh ý như vậy hẳn là rất có tiền đi."
Người dẫn đường gật gật đầu, nói: “Đó là đương nhiên, Sở thiếu tài đại khí thô, được người ở Lưỡng Giới Thành gọi là Hồn Sư kim cương, vừa trẻ tuổi có tài lại còn có tiền."
Sở Hinh Nhi có chút tò mò nói: “Hắn có thể kiếm được bao nhiêu tiền?
Người dẫn đường gãi gãi đầu, có chút xấu hổ nói: “Cái này thì không biết, bất quá, tóm lại không phải ít là được."
“Ta nghe nói, Lưỡng Giới Thành thường xuyên phát sinh thú triều, hắn có gặp qua không?"
Người dẫn đường nghiêng đầu, nói: “Tự nhiên là cũng có, sao có thể không gặp được?”
“Sở thiếu chẳng những giỏi kiếm tiền, mà thực lực cũng là phi thường cường hãn, năm đó, Sở hồn sư vừa mới đến Lưỡng Giới Thành thì đã tao ngộ ngây thú triều, kết quả, là Sở thiếu xuất động mấy chục vạn ong quân, toàn diệt đám hung thú kia."
“Năm trước, lại có một đợt thú triều cỡ lớn, nghe nói tổng cộng năm con Chiến Tướng cấp, nhưng đã bị Sở thiếu, Lâm thiếu, liên hợp với mấy Hồn Sư khác ngăn chặn lại, mà nhóm hung thú kia còn bị giết cho tan tác, nghe nói lần thú triều đó rất lợi hại, nhưng may mắn là gặp được nhóm của Sở thiếu và Lâm thiếu, nếu để chúng chạy vào trung tâm Lưỡng Giới Thành thì chất lại có vài gia tộc bị diệt."
Sở Hinh Nhi cảm thấy ngươi dẫn đường có phải đã đánh giá quá cao Sở Diệp “Ngân Sí Ong, mà lợi hại như vậy sao?"
“Ngân Sí Ong của Sở thiếu rất lợi hại, chẳng những có thể nhưỡng mật kiếm tiền, còn biết giết hung thú, mà trong số Ngân Sí Ong kia nghe nói còn có không ít con đã là Sĩ cấp trung cấp rồi."
Sở Hinh Nhi ngơ ngác mà nghe, cảm thấy Sở Diệp trong miệng người dẫn đường, cùng Sở Diệp mà họ biết là không phải cùng một người.

Sở Hinh Nhi nhịn không được nói: “Lâm Sơ Văn đâu?
“Lâm Hồn Sư sao? Nghe nói, Lâm Hồn Sư dưỡng một con hồ ly, lấy Thảo Dược Gà uy hồ ly, thực xa xỉ.” So sánh với Sở Diệp, Lâm Sơ Văn danh khí thì có chút nhỏ.

Sở Hinh Nhi gật đầu, nói: “Như vậy a!"
Người dẫn đường thần thần bí bí nói; “Nghe nói, Sở Hồn Sư cùng Lâm Hồn Sư là đôi tình lữ trốn nhà ra đi bởi vì gia tộc không đồng ý cho bọn họ ở bên nhau, cho nên mới chạy tới Lưỡng Giới Thành."
Mà lời đồn này cũng xuất phát từ mấy tiểu bối Tiền gia, khi bọn họ đi làm nhiệm vụ với một đội lính đánh thêu rồi trong lúc nhàn rổi nói chơi qua lại rồi thành lời đồn.

Mà mọi người cũng chi đó là thật.

Sở Hinh Nhi sắc mặt trầm trầm, tâm tình phức tạp không ít.

“Bọn họ quan hệ rất tốt sao?"
Người dẫn đường gật đầu, nói: “Đó là đương nhiên, Sở thiếu cùng Lâm thiếu từ trước đến nay ra vào có đôi, gắn bó keo sơn, tình cảm rất vững chắc."
Người dẫn đường thấy Sở Hinh Nhi tâm tình không tốt, có chút khẩn trương nói: “Tiểu thư, ngươi không sao chứ."
Sở Hinh Nhi lắc đầu, lấy ra một đồng bạc rồi đuổi người kia đi..

Chương 137: Tiểu Bạch Tiến Giai

Editor: Tĩnh
Sát khí trong sát hố sắp thành hình, nên Sở Diệp đã đem động phủ phong bế.

Hồn Sư bế quan là một chuyện quan trọng, mà trong khi bế quan, nghiêm cấm người khác tới quấy rầy, nên khi ngoài động phủ Sở Diệp treo bảng bế quan, thì những người đến bái phỏng liền tự biết mà quay về.

Sở Tư Thần nhìn thẻ bế quan ở ngoài động phủ, sắc mặt liền đen.

Sở Uyển Nhi mẫn mày, nói lời nói:" Sở Diệp đã treo bài bế quan rồi."
Sở Hinh Nhi chần chờ một chút, nói: “Có phải là hắn đang tu luyện loại bí pháp gì không."
Sở Uyển Nhi rầu rĩ nói: “Hắn có thể tu luyện được bí pháp gì, rõ ràng là cố ý trốn tránh chúng ta!”
Sở Tư Thần nhìn động phủ đã bị phong bế, thì cảm giác như bị người ta nhục nhã.

Sở Tư Thần cảm thấy Sở Diệp là cố ý, năm đó hắn đi Long Nhai Thôn tìm Sở Diệp, thì Sở Diệp lại cố ý chạy vào trong núi phóng ong, hiện tại cũng như vậy, hắn tới Lưỡng Giới Thành Sở Diệp lại bế quan.

Sở Tư Thần cảm thấy Sở Diệp là biết hắn đến, cho nên lấy cớ bế quan muốn tránh hắn.

Sở Tư Thần đen mặt, nói: “Chúng ta đi thôi.”
Sở Uyển Nhi nhíu nhíu mày, có chút không cam lòng nói: “Chúng ta liền đi như vậy sao?”
Sở Uyển Nhi ở trong thành nghe được rất nhiều tin tức về Sở Diệp tuy rằng trong lòng ghen ghét, nhưng lại tò mò về việc kinh doanh của Sở Diệp.

Sở Tư Thần không vui nói: “Nhân gia đều không chào đón chúng ta, chẳng lẽ chúng ta còn mặt dày mày dạn dính tới sao?
Sở Tư Thần là thế hệ trẻ có tài nhất ở Sở gia, luôn được mọi người chú mục.

Khi tới Lưỡng Giới Thành Sở Tư Thần cũng không có cố tình đi hỏi thăm việc của Sở Diệp, nhưng Sở Diệp ở Lưỡng Giới Thành thanh danh thật sự quá lớn, nên luôn có tin tức liên quan đến Sở Diệp truyền vào tay Sở Tư Thần, mà Sở Tư Thần thì bị bắt tiếp thu không ít tin tức về Sở Diệp.

Ý thức được cuộc sống của Sở Diệp còn tốt hơn của mình nên trong lòng Sở Tư Thần rất là hụt hẫng.

Mà lần này tới đây bái phỏng, Sở Tư Thần vốn cũng không muốn tới, nhưng bị mấy tộc nhân thúc giục không có cách khác, chỉ có thể tới đây.

“Không biết Diệp thiếu muốn bế quan bao lâu, nếu thời gian không quá lâu, thì có lẽ chúng ta có thể đợi." Trưởng lão Sở gia nói.

Sở Tư Thần rầu rĩ nói: “Nếu Xương thúc nguyện ý chờ thì cứ chờ, ta đây không phụng bồi."
Thấy Sở Diệp đóng cửa từ chối tiếp khách, thì trong lòng Sở Tư

Thần đã ứa ra lửa giận, liền xoay người rời đi.

Sở Hinh Nhi trước kia ở Tam Dương Thành gặp qua Sở Diệp, lúc ấy còn nháo có chút không thoải mái, nhưng giờ đây tin tức Sở Diệp truyền tới tâm của Sở Hinh Nhi lại có chút hối hận lúc ấy không cùng Sở Diệp giao hảo tốt một chút, nên nàng mới muốn tới đây, mà giờ Sở Tư Thần muốn đi nàng cũng không thể ở lại.

Nội động phủ, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn và nhóm Hồn Sủng đều đã đem tất cả lực chú ý đặc lên sát hố.

Trải qua thời gian dài ngao luyện, bảy bảy bốn mươi chín ngày rốt cuộc cũng tới, Sở Diệp vừa kích động, lại là vừa thấp thỏm.

“Có phải là thành công hay không?” Lâm Sơ Văn đứng ở bên cạnh sát hố, có chút khẩn trương hỏi.

Sở Diệp có chút không xác định nói: “Đại khái là thành đi.” Bởi toàn bộ các quy trình hắn đều là dựa theo những bước mà Tiểu Bạch chỉ.

“Có thể mở phong ấn của sát hố rồi sao?” Lâm Sơ Văn hỏi.

“Cái này?” Sở Diệp có chút không xác định nhìn Tiểu Bạch một cái, Tiểu Bạch vẻ mặt ngạo nghễ nhìn Sở Diệp gật gật đầu.

“Có thể khai.” Sở Diệp có chút hưng phấn nói.

Lâm Sơ Văn nghe được Sở Diệp nói, nhịn không được mà có chút chờ mong.

Sở Diệp cẩn thận mở phong ấn của sát hố, tức khắc, từng sợi sát khí phiêu đãng ra tới.

Lâm Sơ Văn nhìn sát khí bay lượn, tràn đầy vui sướng nói: “Thật

sự thành công.” Bọn họ cư nhiên thật sự luyện chế ra sát khí.

Tiểu Bạch cao ngạo nhìn Sở Diệp một cái, nói: “Không nghĩ tới, ngươi vẫn có điểm dùng được?”.

Ngôn Tình Hài
Sở Diệp: “.....” Tiểu Bạch gia hỏa này, có ý tứ gì đây! Hắn đương nhiên là hữu dụng.

Bách Thú Sát có một màu xám khá trầm, cho người ta một cảm giác phi thường hung lệ, khi tiếp xúc với sát khí, Sở Diệp bỗng nhiên sinh ra cảm giác như máu huyết trong người cứ sục sôi liên tục.

Tiểu lão hổ hít một hơi, đem sát khi đang phiêu tán dẫn vào trong thân thể.

Sát hố sinh ra sát khí phẩm chất rất tốt, tiểu lão hổ tận tình hấp thu sát khí, đại lượng sát khí dũng mãnh vào thân thể tiểu lão hổ.

Lông cả người tiểu lão hổ đều dựng lên, kế tiếp thì khí thế cũng bắt đầu năng lên.

Chịu tiểu lão hổ ảnh hưởng, Sở Diệp cảm thấy sức lực của chính mình hình như đã tăng lên không ít.

Đại lượng sát khí phiêu ra, ở không trung ngưng kết thành một ít hình ảnh của mấy loại hung thú, tiểu lão hổ há mồm đem những hư ảnh đó hút vào trong bụng.

Sau khi ăn no, tiểu lão hổ cũng không có tiếp tục hấp thụ thêm sát khí, mà là bắt đầu chuyển sang luyện hóa sát khí.

Bụng tiểu lão hổ cũng đã bắt đầu đau, xương cốt cả người còn phát ra một trận bùm bùm giòn vang, từ một con tiểu miêu bỏ

túi dần dần trưởng thành một con đại miêu cao hơn hai mét.

Sở Diệp phát hiện Tiểu Bạch tuy rằng vẫn là duy trì bộ dạng một con mèo nhưng lại giống như uy vũ hơn trước rất nhiều.

Sở Diệp âm thầm suy đoán, có lẻ trong lúc Tiểu Bạch tiến giai phong ấn đã bắt đầu buông lỏng, biểu lộ ra một ít đặc tính của Bạch Hổ.

Tiếp theo chỉ cần thực lực của Tiểu Bạch tăng lên thì phong ấn trên người Tiểu Bạch hẳn là sẽ càng ngày càng yếu.

Tiểu Bạch sau khi biến đổi lại lần nữa hít một hơi, lại có càng nhiều sát khí dũng mãnh vào bụng Tiểu Bạch, dưới sự rèn luyện của sát khí, hung uy trên người Tiểu Bạch càng ngày tăng lên.

Bách Thú Sát cùng Tiểu Bạch rất phù hợp, Tiểu Bạch dung hợp Bách Thú Sát dị thường thuận lợi.

Ước chừng sau một canh giờ, Tiểu Bạch đã thành công tiến giai Chiến Tướng cấp.

Tiểu Bạch tiến giai chỉ trong nháy mắt, Sở Diệp cảm giác một cổ lực lượng khổng lồ dũng mãnh vào thân thể của hắn, Sở Diệp giống như ăn thập toàn đại bổ hoàn, thực lực đã tăng lên rất nhiều.

Lâm Sơ Văn cảm giác được Sở Diệp biến hóa, nhìn Sở Diệp một cái, nói: “Cảm giác thế nào?"
Sở Diệp chớp chớp nói:" Một cảm giác mênh mong phiêu lãng, y như rằng đang đứng trên đỉnh cao nhân sinh vậy đó."
Lâm Sơ Văn bị ánh mắt nòng cháy của Sở Diệp nhìn nên hơi xấu hổ, bất đắc dĩ quay mặt đi.

Tiến giai hoàn thành Tiểu Bạch nhịn không được phát ra một

tiếng thét dài, “Miêu miêu.”
Sở Diệp liền run rẩy khóe miệng, Tiểu Bạch thét dài một tiếng phải là là tràn ngập uy quyền của Vương thú chi nhất, nhưng không nghĩ tới lại kêu ra lại thành là “Miêu miêu”.

“Phong ấn trên người Tiểu Bạch, thật sự là rất lợi hại a!” Lâm Sơ Văn nhịn không được mà cảm thán nói.

Tiểu Bạch đã tiến giai Chiến Tướng, vậy mà tiếng kêu vẫn y như cũ.

Mỗi lần Tiểu Bạch kêu như vậy, Lâm Sơ Văn đều thập phần hoài nghi, Tiểu Bạch có phải thật là Bạch Hổ không.

Tiểu Bạch tựa hồ cũng ý thức được tiếng kêu của chính mình không đủ uy vũ, vừa nảy còn vừa đắc ý được tiến giai nay lại thành quẫn bách.

Tiểu hồ ly ném cái đuôi, phát ra một trận tiếng xuy cười nhạo, tiểu lão hổ ý thức được chính mình bị xem thường, đuổi theo tiểu hồ ly nhào tới, hai chỉ mao đánh thành một đoàn.

Tiểu Bạch khi chưa tiến giai Chiến Tướng, thì bị tiểu hồ ly đè nặng đánh, này đã tiến giai, tuy rằng cùng tiểu hồ ly vẫn có chênh lệch, nhưng đã không giống như trước toàn bị đè đánh.

Tiểu Bạch sau khi hoàn thành tiến giai Chiến Tướng, sát khí bên trong sát hố còn lại không ít.

Thất Thải Huyễn Điệp phe phẩy cánh, muốn hấp thu, sát khú bên trong sát hố, nhưng lại giống như kiêng kị cái gì đó.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn một cái, nói: “Làm sao vậy?”
Lâm Sơ Văn cau mày, có chút bất đắc dĩ nói: “Tiểu Thải giống như không thể hấp thu Bách Thú Sát, loại sát khí này đối với

Tiểu Thải mà nói quá cương liệt."
“Không dùng được sao?"
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hẳn là không dùng được."
Bách Thú Sát phẩm chất tuy cao, nhưng lại quá hung, sát khí từ trăm loại thú cốt toi luyện mà thành, nên ẩn chứa sát niệm của trăm loại hung thú, mà Bạch Hổ lại là thượng cổ yêu thú, hấp thu loại sát khí này chính là thích hợp nhất, nhưng Tiểu Thải chỉ là một con huyễn điệp, nếu hấp thu loại sát khí, dễ dàng bị sát niệm ẩn chứa bên trong sát khí ảnh hưởng.

Tiểu Thải nếu là hấp thu Bách Thú Sát, cũng có hai thành tỷ lệ có thể tiến giai thành công, nhưng có thể là tẩu hỏa nhập ma.

Sở Diệp thở dài, nói: “Nói như vậy, trước đem Bách Thú Sát thu hồi lại, lần này Lưỡng Giới Thành mở chợ chung có lẽ sẽ có sát khí xuất hiện, có lẽ có thể dùng để đổi một phần sát khí ôn hòa hơn một ít."
Còn cái Bách Thú Sát khí hẳn là Trung thượng phẩm sát khí, nếu đem ra thị trường mà so sánh với với mấy loại sát khí khác thì phẩm chất cũng coi như là thượng thừa.

Muốn mua một phần sát khí không dễ dàng, nhưng nếu là dùng sát khí để đổi sát khí, hẳn sẽ đơn giản hơn rất nhiều.

Sở Diệp nhìn Tiểu Thải một cái, thầm nghĩ: Đối với Hồn Thú mà nói, có đôi khi cũng không phải sát khí có phẩm chất càng tốt, thì sẽ thích hợp.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: "Được."
Tiểu Thải ủ rũ cụp đuôi dừng ở trên vai Lâm Sơ Văn, có chút uể oải, như là vì chính mình quá kén ăn mà ngượng ngùng.

Lâm Sơ Văn cẩn thận sờ sờ râu Tiểu Thải, trấn an một phen.

Sở Diệp đem sát khí còn sót lại trong sát hố thu lại, thu được một phần sát khí.

“Ngao ô” Tiểu Bạch rốt cuộc cũng đem tiếng kêu điều chỉnh lại, rồi rống lên một tiếng cho Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nghe.

Thật vất vả mới tiến giai Chiến Tướng, Tiểu Bạch liền cảm giác như đã bước tới một chân trời mới.

Hắn rốt cuộc cũng tiến giai Chiến Tướng, về sau nó không cần phải kiêng kị con hồ ly chết tiệt kia nữa cùng Tiểu Ngân con ong mật ú kia, về sau tái ngộ đến thú triều, liền đến phiên nó một mình đảm đương một phía, đại triển hùng phong, Tiểu Bạch cảm thấy tương lai một mảnh quang minh.

Nó vừa mới tiến giai vậy mà Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn lại chỉ lo nghiên cứu sát khí, Tiểu Bạch nhịn không được có chút bất mãn.

Lâm Sơ Văn nhìn Tiểu Bạch một cái, cười cười, nói: “Tiểu Bạch rất lợi hại, nhanh vậy đã tiến giai Chiến Tướng."
Tiểu Bạch hổ có chút ngạo nghễ ngẩng đầu, tỏ vẻ nó hiện tại nó đã không còn như xưa, giờ nó đã rất lợi hại.

Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch hổ, có chút bất đắc dĩ nói: “Tuy rằng lợi hại, nhưng vẫn là một một con mèo, bộ dạng mi nhìn cứ thấy là lạ làm sao."
Phong ấn trên người Tiểu Bạch vẫn còn ở đó, tuy rằng hình thể bành trướng lên mấy chục lần, nhưng nhìn vào vẫn là một con Bạch Li Miêu
Sở Diệp xoa xoa cái trán, Bạch Li Miêu biến dị cũng không có to như vậy, lớn lên quá khoa trương.

Tiểu Bạch như vậy cũng là quá đáng chú ý, làm không tốt còn bị nhìn ra manh mối thì không tốt.

Tiểu Bạch hổ có chút phẫn nộ rống lên một tiếng.

Sở Diệp bất đắc dĩ buông tay, nói: “Đừng nóng giận a! Ta ăn ngay

nói thật mà thôi."
Tiểu Bạch oán hận trừng mắt nhìn Sở Diệp, hoạt động tứ chi, thân thể không ngừng thu nhỏ lại, lại biến thành một con tiểu miêu không lớn cũng không nhỏ.

Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, có chút phấn chấn nói: “Tiểu Bạch, ngươi thật lợi hại a! Cư nhiên có thể giống như Tuyết Bảo có thể thay đổi hình dạng."

Tiểu Bạch khẽ hừ một tiếng, khinh thường nhìn Sở Diệp, thầm nghĩ: Sở Diệp thật không có ánh mắt, hắn vốn dĩ đã lợi hại hơn với con xú hồ kia nhiều, huyết mạch của nó còn cao hơn so với con hồ ly ngốc kia, xú mỹ hồ có thể làm được, nó tự nhiên cũng có thể làm được.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn vây quanh Tiểu Bạch khích lệ một hồi, Tiểu Bạch nghe xong một hồi, cuối cùng vừa lòng gật gật đầu.

Mấy chỉ Ngân Sí Ong bay tới, đậu trên vai Sở Diệp.

Sở Diệp nghe mấy chỉ Ngân Sí Ong nói, nhíu nhíu mày.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp nói: “Làm sao vậy?
Sở Diệp cười cười, nói: “Không có gì, chỉ là khi Tiểu Bạch tiến giai thì đã có người tới.

“Người nào a!” Lâm Sơ Văn hỏi.

“Sở Tư Thần."
Lâm Sơ Văn sửng sốt một chút, nói: “Là hắn a!"
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy!” Sở Diệp híp mắt mắt, sớm đã nghe Sở Nhan Vũ nói người Sở gia cũng sẽ đến tham gia chợ chung, liền dự đoán được Sở Tư Thần cũng sẽ đến, mà quả nhiên là đối phương cũng tới.

“Lâm Mộng Dung không có cùng hắn ở bên nhau đi.” Lâm Sơ

Văn hỏi.

Sở Diệp lắc đầu, nói: “Lâm Mộng Dung không đi chung, Sở Tư Thần hẳn là bị quăng rồi."
Sở Tư Thần điều kiện vồn kém hơn Mộ Lăng Thiên hơn rất nhiều, Lâm Mộng Dung nếu đã đáp ứng Mộ Lăng Thiên, thì Sở Tư Thần liền mất giá trị.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp vui sướng khi người gặp họa, lắc lắc đầu, nói: “Lâm Mộng Dung cùng Sở Tư Thần không thành đôi, ngươi hình như rất cao hứng?"
Sở Diệp chớp chớp mắt, nói: “Cũng còn hảo."
Sở Tư Thần vốn dĩ cũng chỉ là nam phụ, sớm muộn gì đều bị đá, bất quá Sở Tư Thần tựa hồ bị đá có chút sớm, nếu dựa theo tiến độ của tiểu thuyết thì Lâm Mộng Dung hẳn là còn lắc lư với Sở Tư Thần thêm một giai đoạn.

Lâm Sơ Văn cúi đầu, nói: “Không biết Lâm Mộng Dung có tới hay không."
Sở Diệp nhíu mày, nói.

“Không biết, mặc kệ đi đừng nghĩ nhiều.” Sở Diệp cúi đầu, thầm nghĩ: Nữ chủ sợ là cũng tới, rốt cuộc chợ chung là chuyện đại sự, cơ duyên rất nhiều, nữ chủ hẳn là sẽ không bỏ qua cơ duyên này.

“Sở Tư Thần tính cách cao ngạo, nhưng tới đây lại bị chúng ta bỏ ở ngoài, chất là tâm tình cũng sẽ không tốt đẹp gì.” Lâm Sơ Văn nói
Sở Diệp cười cười, nói: “Kệ hắn.” Tức chết tên gia hỏa đó mới tốt.

Lâm Sơ Văn nhìn biểu tình của Sở Diệp, cười cười, nói: “Đúng là chẳn liên quan đến chúng ta.”
Tiểu Bạch tiến giai Chiến Tướng, Sở Diệp xem như đã hoàn thành một cọc tâm sự.

“Chúng ta đi ra ngoài đi dạo đi, nay Lưỡng Giới Thành nhất định

sẽ là rất náo nhiệt."
Gần đây Sở Diệp thu được không ít tin tức, biết được có không ít cửa đang có không ít các tài liệu tu luyện tất tốt.

Trước bởi vì Tiểu Bạch sắp tiến giai, nên Sở Diệp cũng không hạ để ý tới mấy tin tức này, này sẽ cuối cùng rảnh rỗi, con ma mua sắm trong người Sở Diệp lại bắt đầu ngo ngoe.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói; "Vậy thì đi a!".

Chương 138: Giao Dịch Huyễn Vụ Sát

Editor: Tĩnh
Sở Diệp và Lâm Sơ Văn sóng vai nhau đi dạo ở Lưỡng Giới Thành, trên đường người đến người đi, náo nhiệt phi phàm.

“Mấy ngày không ra cửa, mà Lưỡng Giới Thành thay đổi nhiều thật a!” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy!” Dĩ vãng đường phố của Lưỡng Giới Thành có chút quạnh quẽ, mà hiện tại lại có rất nhiều quầy hàng lớn nhỏ khác nhau.

Rất nhiều Hồn Sủng Sư từ nơi khác tới đây, mang theo một ít thổ sản lại đây bán, trên phố có không ít người đang đi dạo.

Sở Diệp nhìn các cửa hàng ở hai bên đường, đây giống như là đang di du lịch rồi đi mua đặc sản vậy.

“Thơm quá a!” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Trên đường phố, có nhiều rất tiểu sạp bài bán que nướng, chọc đến không ít Hồn Sủng Sư đến ăn thử.

Sở Diệp đi qua, mua mười mấy que nướng, phân cho Lâm Sơ Văn một ít.

Lâm Sơ Văn đỏ mặt, nói: “Ngươi thật đúng là không cố kỵ gì cả.”
Những Hồn Sủng Sư mua que nướng đều là những tu sĩ cấp thấp đứng mua, còn những người như Sở Diệp đều ngại mặt mũi mà không ai đến mua.

Sở Diệp cười cười, nói: “Có quan hệ gì đâu."
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Xác thật là không có quan hệ gì."
Sở Diệp gặm que nướng, giống như đang đi dạo phố ẩm thực.

Tiểu Bạch ở trong Hồn Thất của Sở Diệp đang làm ầm ĩ muốn ra ăn que nướng, Sở Diệp cự tuyệt một cách vô tình yêu cầu của Tiểu Bạch.

Tiểu Bạch vừa mới tiến giai.

Còn chưa biết thu liễm hơi thở, người sáng suốt rất dễ dàng nhìn ra Tiểu Bạch đã tiến giai Chiến Tướng, nếu một con Bạch Li Miêu tiến giai Chiến Tướng, chỉ sợ sẽ chọc đến không ít Hồn Sủng Sư cảm thấy hứng thú.

Trên đường rộn ràng nhốn nháo, có rất nhiều Hồn Sủng Sư đang bán rất nhiều thứ.

Sở Diệp thấy được một ít tu đi, đang bán hàm răng của hung thú, còn có tu sĩ đang bán vảy của các loài hải thú, có tu sĩ ở bán các loại đá, còn có tu sĩ ở bán bùn đất.

“Người bán bùn đất kia nhìn có vẻ kỳ quái a! Thứ đó thật sự có thể bán sao” Sở Diệp có chút hoài nghi hói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hẳn là có thể bán, kia hẳn là Hoàng Chiểu Bùn, rất thích hợp dùng để chăn nuôi cua càng đất.”
Sở Diệp gật đầu: “Thì ra là như vậy a!"
Trong Hồn Thất Tiểu Bạch cười nhạt một tiếng, khinh bỉ Sở Diệp

đại kinh tiểu quái, chỉ là một chút bùn đất mà thôi.

“Có Tinh Nguyệt Lưu Tương bán ra a!” Lâm Sơ Văn có chút vui sướng nói.

“Thứ tốt a! Mua một ít đi.” Sở Diệp nói.

Tinh Nguyệt Lưu Tương là do Linh Sơn Tú Thủy sản sinh ra, ở đó tràn ngập cỏ cây tinh hoa, có công dụng rất lớn đối với Hồn Thú ấu tể có thể xem như sửa bột dành cho Hồn Thú ấu tể, rất được các ấu tể hoan nghênh.

Hồn Sủng trưởng thành, tuy rằng cũng có thể dùng ăn, nhưng lại không ưa thích bằng ấu tể.

Tinh Nguyệt Lưu Tương ẩn chứa phú phong linh khí, nếu dùng một lần thì tương đương tu luyện với mấy tháng.

Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp tốn 30 vạn đồng vàng, mua một thùng lớn Tinh Nguyệt Lưu Tương.

Tinh Nguyệt Lưu Tương có màu xanh nhạt, tản ra một cổ thanh hương, nhìn có chút giống nước trái cây.

Sở Diệp nhận thấy được, sau khi hắn mua Tinh Nguyệt Lưu Tương, Tiểu Bạch liền an tĩnh một ít, tựa hồ có chút mừng thầm.

Sở Diệp vốn đang lo lắng Hồn Sủng trong nhà đều đã lớn, sẽ ăn không hết nhưng khi cảm giác được tâm tình Tiểu Bạch thì tức khắc không còn lo lắng.

Sở Diệp thầm nghĩ: Tiểu Bạch quả nhiên vẫn là ấu tể, dù đã tiến giai Chiến Tướng thì vẫn là ấu tể như cũ.

Sở Diệp và Lâm Sơ Văn ở trên phố đi dạo một vòng, rồi đi đến

trước Phiêu Tiên Cư.

“Chào mừng hai vị khách đại giá quang lâm a! Ta Phiêu Tiên Cư thật là chốn bồng lai tiên cảnh a! Hai vị thích dạng cô nương gì a! Ta nơi này cô nương có thanh tú khả nhân, yêu diễm đa tình, dạng gì cũng có, bảo đảm làm hai vị vừa lòng Võ Phong nói giỡn nói.

“Mấy cô nương của ngươi, nơi nào đẹp bằng Sơ Văn của ta.” Sở Diệp lạnh lạnh nói.

Võ Phong trên mặt vốn dĩ treo nụ cười tươi, nghe vậy, tươi cười một chút cứng lại.

Sở Diệp vẫy vẫy tay, nói: “Được rồi, nói chính sự đi, ta không phải tới đây vì việc này.”
Võ Phong hài hước cười cười, nói: “Hai vị không cần cô nương, chẳng lẽ là tới Phiêu Tiên Cư của ta ăn cơm?”
Phiêu Tiên Cư thức ăn cũng rất nổi danh, ngày thường cũng có một ít không tu sĩ đặc biệt tới ăn cơm, bất quá, những người như vậy rốt cuộc vẫn là số ít.

Sở Diệp lắc đầu, nói: “Ta tìm Võ lão là để bản tìm hiểu tin tức, ở Lưỡng Giới Thành trừ bỏ Không Minh trưởng lão tổ, thì chỉ sợ cũng có mình Võ lão bản là ngươi linh thông về tin tức nhất.”
Thanh lâu là nơi thu thập tin tức tốt nhất, Võ Phong trừ bỏ là lão bản của Phiêu Tiên Cư thì sau lưng cũng làm một ít sinh ý về mua bán tin tức.

Võ Phong nhíu nhíu mày, nói: “Sở đạo hữu quá khen, ngươi cần tin tức gì a!”
“Ta muốn biết, Lưỡng Giới Thành hiện tại có bao nhiêu phần sát khí.” Sở Diệp nói.

Võ Phong cười khổ một chút, nói: “Sở thiếu, thật đúng là sẽ làm

khó người a!"
Sở Diệp cười cười, nói: “Nếu không phải là vấn đề nan giải, cũng sẽ không tìm ngài."
Võ Phong nhăn nhăn mày, nói: “Hiện tại Lưỡng Giới Thành có sát khí không ít a! Nghe nói, Thanh Vân Tông cùng Thất Hà Tông đều mang theo một phần sát khí tới đây, còn có Không Minh lão tổ bên này cũng có một phần sát khí, cho nên lần này hội đấu giá ở Lưỡng Giới Thành, ít nhất sẽ có ba phân sát khí xuất hiện."
Sở Diệp híp mắt mắt, thầm nghĩ: tam phần sát khí, hiếm thấy a! Thanh Vân Tông đem đến đây sát khí Sở Diệp cũng biết, là Hỏa Tiêu Sát, thích hợp với Hồn Thú hỏa hệ, nó đối với Tiểu Thải mà nói, cũng quá liệt, nếu mạnh mẽ hấp thu, một không cẩn thận sẽ bị thiêu chết.

“Còn có loại khác không?” Sở Diệp hỏi.

Võ Phong gật gật đầu, nói: “Có một người kêu là Úc Hưng Trung Hồn Sư, trong tay tựa hồ có một phần Huyễn Vụ Sát, đã có người tới cửa lấy giá 150 vạn đồng vàng để mua, nhưng đã bị cự tuyệt."
Sở Diệp nghe được Võ Phong nhắc tới Huyễn Vụ Sát, tâm niệm vừa động, Huyễn Vụ Sát so Bách Thú Sát ôn hòa hơn rất nhiều, phẩm chất cũng không tồi, rất thích hợp với Tiểu Thải.

Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “150 vạn còn mua không được là ngại giá cả thấp sao? Đồ vật vào hội đấu giá, cũng chưa chắc có thể bán ra với giá 150 vạn đâu."
Võ Phong lắc đầu, nói: “Cũng không phải ngại giá cả thấp, mà là hắn không cần."
“Không cần?” Sở Diệp có chút khó hiểu nhíu nhíu mày.

“Úc Hưng Trung đã hơn 150 tuổi, tuy nói Hồn Sư có thể sống đến hai trăm tuổi, nhưng đó là nói những Hồn Sư chú ý dưỡng sinh nên mới có thể sống đến này số tuổi đó, nhưng Úc Hưng Trung thời trẻ đã chịu qua thương tích, thân thể có lỗ hổng,

mau thì 5 năm, nhiều thì mười năm, chỉ sợ cũng sẽ ra đi.” Võ Phong nói.

Sở Diệp lý giải gật đầu, nói: “Nói như vậy, hắn là muốn đổi thứ có thể kéo dài tuổi thọ?
Võ Phong gật đầu, nói: “Đúng là như thế, Úc Hưng Trung là một tán tu, không có con cái, thọ nguyên mà tận thì dù có nhiều đồng vàng thì có ích lợi gì đâu."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Như thế sao."
Võ Phong nhìn Sở Diệp, rất có hứng thú nói: “Sở thiếu đối với sát khí có hứng thú, chẳng lẽ là phó sủng phải tiến giai?"
Sở Diệp cười cười, không có trả lời.

Từ chổ Võ Phong đi ra, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thương lượng một chút, nói: “Ta muốn đem Duyên Thọ Thảo đi đổi."
Sở Diệp năm đó thông qua mật đạo, mà lấy được quá một gốc cây trăm năm Duyên Thọ Thảo.

Bởi vì Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đều còn trẻ, không dùng được thứ này, nên cây Duyên Thọ Thảo kia đã bị giữ lại.

Lâm Sơ Văn cau mày, có chút chần chờ nói: “Nếu là đổi đi về sau cần thì sẽ không có."
Luận thị trường thì giá trị của Duyên Thọ Thảo là không bằng sát khí, nhưng nếu là cần dùng gấp, thì dù muốn lấy sát khí để đổi Duyên Thọ Thảo, thì cũng chưa chắc có thể đổi được.

Sở Diệp không thèm để ý nói; “Cái này không quan trọng, ta nhất định phải trở thành Hồn Vương, chờ thành Hồn Vương, ta liền có 500 tuổi thọ, trăm năm Duyên Thọ Thảo đối ta không có tác dùng."
Lâm Sơ Văn nhịn không nhịn được mà cười, nói: “Mộng tưởng của ngươi thật đúng là đủ rộng lớn."
Sở Diệp tự tin tràn đầy nói: “Ta vận khí cũng không tồi a!"
Hắn từ khi xuyên tới đây đã gặp rất nhiều may mắn, mà giờ đây

hắn cũng đã là Hồn Sư.

“Ngươi không cảm thấy sao?”
Lâm Sơ Văn nghĩ, nói: “Cũng không rõ."
Hồn Sư có gần hai trăm thọ nguyên, hắn cùng Sở Diệp đều mới hơn hai mươi tuổi, về sau ngày tháng còn dài, nếu giờ suy xét về tuổi thọ thì đúng là hơi sớm.

Quyết định xong chủ ý, Lâm Sơ Văn và Sở Diệp đi tìm Úc Hưng Trung.

Úc Hưng Trung cần thứ có thể kéo dài tuổi thọ, cũng hy vọng có người sẽ đến đổi lấy sát khí trên tay hắn, cho nên cũng không có che giấu hành tung của bản thân, hai người rất dễ dàng liền tìm được đối phương."
Đem một khối đá liền muốn đổi lấy sát khí trên tay ta, nằm mơ đi.” Một tiếng nổi giận đùng đùng vọng ra, từ động phủ một đám người bị đánh văn ra ngoài.

Sở Diệp mày nhảy nhảy, thầm nghĩ: Nghe nói, Úc Hưng Trung đã rất già, cũng gần đất xa trời, nhưng nghe thanh âm này, vẫn là còn trung khí mười phần.

Sở Diệp lấy khuỷu tay thọc thọc Lâm Sơ Văn, nói: “Chủ nhân của cái động phủ này không dễ sống chung cho lắm a!”
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hình như là vậy a!"
Rất nhiều Hồn Sư khi thọ chung sắp hết thì tính cách liền đại biến, có người nói thọ nguyên sắp hết sẽ làm người ta thay đổi.

Bị đánh văn ra ngoài là một thiếu niên.

Thiếu niên có chút khí giận nói: “Cái gì mà cục đá rách, đây chính là Yêu Huyết Thạch, gia hỏa này rốt cuộc có biết nhìn hàng không vậy a."
Phàn Thiên Văn nhìn thấy Sở, Lâm hai người liền liếc mắt một cái, nhíu nhíu mày, đối với thiếu niên quát lớn nói: “Được không

được thì thôi, đừng nói nữa."
“Yêu Huyết Thạch, cư nhiên là Yêu Huyết Thạch!” Lâm Sơ Văn nói thầm một tiếng.

“Yêu Huyết Thạch sao? Thứ tốt a!” Yêu Huyết Thạch có thể trợ Hồn Thú ngưng hoá khí huyết, phá vở bình cảnh, giá trị không thấp."
Theo Sở Diệp biết, Úc Hưng Trung có một con Chiến Tướng Kim Linh Kên Kên cấp 6, nếu có được khối Yêu Huyết Thạch này thì Kim Linh Kên Kên liền có khả năng đột phá đến Chiến Tướng cấp 7.

Thứ có thể phụ trợ Chiến Tướng Trung phẩm Hồn Thú tiến vào Chiến Tướng hậu kỳ là rất ít.

Nếu là Úc Hưng Trung còn có trăm năm tuổi thọ, vậy tất nhiên sẽ không chút do dự mà dùng sát khí để đổi lấy Yêu Huyết Thạch, đáng tiếc, Úc Hưng Trung thọ nguyên sắp hết, giờ việc quan trọng nhất chính là kéo dài tuổi thọ.

“Gia gia, gia hỏa này cũng thật quá đáng.” Phàn Hoa nhịn không được có chút buồn bực nói.

Phàn Thiên Văn thở dài, nói: “Thôi."
Sở Diệp rất có hứng thú nhìn chằm chằm đoàn người Phàn Thiên Văn, cùng lúc đó Phàn Thiên Văn cũng chú ý tới Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn.

Phàn Thiên Văn không có thể có được thứ mình muốn, nên cũng chỉ cùng hai người gật đầu thăm hỏi một chút rồi mang theo mấy đệ tử sắc mặt khó coi rời đi.

.

||||| Truyện đề cử: Boss Hung Dữ - Ông Xã Kết Hôn Đi |||||

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đánh thông tin linh vang lên, rồi tiến vào động phủ của Úc Hưng Trung.

Úc Hưng Trung đầu tóc lộn xộn, quần áo dơ hề hề, hơi thở thì không bình ổn, lộ gia vẻ già nua.

Nếu không phải biết trước người trước mắt này là Hồn Sư có nhãn hiệu lâu đời, Sở Diệp có khả năng sẽ đem đối phương trở thành bệnh nhân tâm thần.

Nhìn thấy Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, Úc Hưng Trung mày một chọn, không kiên nhẫn nói: “Nếu, không có thứ kéo dài tuổi thọ, thì liền không cần lãng phí thời gian, các ngươi đi được rồi đó."
Sở Diệp thần sắc bình tĩnh lấy ra hộp ngọc, mở ra, “Đạo hữu nhìn thử cái này xem!"
“Trăm năm Duyên Thọ Thảo.” Úc Hưng Trung nhìn thấy Sở Diệp lấy linh thảo, sắc mặt đổi đổi, rất mau bình tĩnh lại.

Úc Hưng Trung sắc mặt biến hóa, sau một lúc lâu, lại nhíu lại mày, nói: “ Huyễn Vụ Sát trên người ta giá trị hẳn là tương đương với một lọ duyên thọ dược tề."
Trăm năm Duyên Thọ Thảo nếu dùng trực tiếp thì có thể có thêm 5 năm tuổi thọ, nếu chế thành duyên thọ dược tề thì có thể có thêm mười năm tuổi thọ, hiển nhiên duyên thọ dược tề hiệu so với Duyên Thọ Thảo ưu việt hơn rất nhiều, vấn đề là luyện chế dược tề thì sẽ có xác suất thất bại.

Sở Diệp gật đầu, nói “Ta biết chuyện đó nhưng ta không có duyên thọ dược tề, Úc đạo hữu hẳn cũng là minh bạch."
Úc Hưng Trung tuy rằng muốn lấy sát khí đổi duyên thọ dược tề, nhưng cũng minh bạch loại khả năng này cũng không quá lớn.

Nếu là bỏ lỡ trăm năm Duyên Thọ Thảo, thì cũng quá sự đáng tiếc.

Ánh mắt Úc Hưng Trung không ngừng biến hóa, sau một lúc lâu, rốt cuộc cũng hạ quyết tâm, “Có thể đổi, nhưng mà hai vị cần đưa thêm chút giá chênh lệch."
Sở Diệp gật gật đầu, châm chước một ít nói: “Có thể."
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn dùng một gốc cây trăm năm Duyên Thọ Thảo cộng thêm 30 vạn đồng vàng, đổi lấy Huyễn Vụ Sát.

Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Giống như có chút quý.”
Sở Diệp mãn không thèm để ý nói: “Chỉ cần đạt được mục đích liền tốt rồi, chuyện Tiểu Thải thành công tiến giai vẫn là quan trọng nhất."
Lâm Sơ Văn thở dài, nói: “Trình độ luyện dược của ta vẫn là không đủ cao a!”
Lâm Sơ Văn trong tay kỳ thật là có phối phương của duyên thọ dược tề, nhưng loại dược tề này rất khó để luyện chế, nên Lâm Sơ Văn cũng không giám thử, nếu có thể luyện thành công thì đở phải tốn thêm 30 vạn.

Sở Diệp cười cười, nói; “Duyên Thọ dược tề, toàn bộ Vân Châu cũng không mấy người dám luyện chế, ngươi cũng không cần làm khó chính mình, dù sao hiện tại chúng ta cũng không thiếu tiền."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Cũng đúng, về nhà phải cố gắng đọc thêm sách mới được."
Sau khi đổi được sát khí hai người cũng không giám ở ngoài quá lâu mà nhanh chống trở về động phủ..

Chương 139: Khắp Nơi Suy Đoán

Editor: Tĩnh
Vừa về tới động phủ Tiểu Bạch liền nhảy ra muốn Sở Diệp đưa Tinh Nguyệt Lưu Tương.

“Muốn nhiều ít.” Sở Diệp hỏi.

“Toàn bộ."
Sở Diệp: “……” Tiểu Bạch cũng quá bá đạo, một lần liền muốn toàn bộ, “Ngươi sao ăn nhiều như vậy?
Tiểu Bạch mặt đỏ lên, nói: “Không phải ta muốn ăn, là Mặc Nắm muốn ăn."
Mặc Nắm bên cạnh Tiểu Bạch vô tội “Anh” một tiếng.

“Chỉ có thể cho ngươi một phần hai, không thể ăn một mình."
Tiểu Bạch cắn chặt răng, gật đầu, nói: “Được một nửa liền một nửa."
Sở Diệp phân một nửa Tinh Nguyệt Lưu Tương cho Tiểu Bạch, Tiểu Bạch ôm cái chai, tràn đầy hưng phấn chạy đi.

Lâm Sơ Văn đi đến, “Ta vừa mới thấy Tiểu Bạch vội vội vàng vàng chạy đi.” Tiểu Bạch hình như khi nhìn thấy hắn, giống như có điểm né tránh, giống như làm chuyện gì trái với lương tâm vậy.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đại khái là tìm một nơi dùng Tinh Nguyệt

Lưu Tương đi."
Lâm Sơ Văn nhìn Tiểu Bạch, bỗng nhiên bừng tỉnh, “Tiểu Bạch rất thích Tinh Nguyệt Lưu Tương sao?”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy!” Ngày thường thích giả trang đại lão, vừa đến thời khắc mấu chốt liền lộ nguyên hình."
Lâm Sơ Văn cười, nói: “Tiểu Bạch nếu là thích vậy thì mua thêm một ít."
Tiểu Bạch vừa mới tiến giai đâu, nếu đã thích Tinh Nguyệt Lưu Tương thì để nó dùng nhiều một ít, cũng có thể nhanh chóng củng cố tu vi.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Ta cũng nghĩ như vậy, không nghĩ tới Tiểu Bạch lại thích Tinh Nguyệt Lưu Tương, quả nhiên vẫn là bảo bảo."
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, cười cười, nói: “Ngươi nếu mà nói Tiểu Bạch như vậy, sợ là lại cùng ngươi sinh khí."
Sở Diệp: “……” Tựa hồ là như vậy a! Rõ ràng là bảo bảo nhưng lại không cho người ta nói.

Có được Huyễn Vụ Sát, Sở Diệp lại lần thứ hai treo bài bế quan ngoài động phủ, bắt đầu chuẩn bị cho Tiểu Thải hóa sát tiến giai.

Tiểu Thải đối Bách Thú Sát thập phần kiêng kị, nhưng đối với Huyễn Vụ Sát lại thập phần ưa thích.

Lâm Sơ Văn mở nắp bình chứa Huyễn Vụ Sát, Tiểu Thải liền tràn đầy say mê hút hai hơi.

Tiểu Thải thân hình nho nhỏ, ăn uống lại không nhỏ, chỉ hút có hai hơi mà đã đem sát khí trong bình giảm còn phân nữa.

Huyễn Vụ Sát bao phủ lấy Tiểu Thải, Tiểu Thải như bị bao phủ bởi một tầng sương mù.

Hấp thu sát khí cánh của Tiểu Thải liền rở nên rực sáng quanh thân thì lập loè những vầng sáng bảy màu, tinh xảo giống như một viên lưu li tuyệt mỹ.

Tiểu Thải phe phẩy cánh không ngừng ở không trung bay múa.

Tốc độ phi hành của Tiểu Thải là phi thường mau, ở không trung chỉ để lại đạo đạo tàn ảnh.

Sở Diệp dường như thấy được ngàn trăm con bướm, chúng nhẹ nhàng đập cánh, Sở Diệp như lạc một rừng hồ điệp.

Lâm Sơ Văn lây Sở Diệp một phen, Sở Diệp mới thanh tỉnh lại.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn một cái, nói: “Làm sao vậy?’
Lâm Sơ Văn nhíu nhíu mày, nói: “Ngươi lâm vào ảo cảnh.”
Lâm Sơ Văn nhíu mày, lấy linh hồn lực của Sở Diệp, hẳn là có thể dễ như trở bàn tay mà tránh thoát được ảo cảnh nhưng Sở Diệp lại phóng túng chính mình sa vào ảo cảnh, cũng không biết là đang suy nghĩ cái gì.

Sở Diệp không thèm để ý nói: “Có cái gì đâu, Tiểu Thải cũng không có ác ý.” Làm không tốt, hắn còn có thể chiếm tiện nghi, lần trước cũng là nhờ Tiểu Thải thêu dệt ảo cảnh, hắn liền chiếm được đại tiện nghi.

Tựa hồ biết Sở Diệp suy nghĩ cái gì, Lâm Sơ Văn có chút bất đắc dĩ trừng mắt nhìn Sở Diệp một cái, Sở Diệp liền thu lại vẻ mặt.

“Tình huống Tiểu Thải như thế nào rồi?” Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn tươi cười, tin tưởng nói: “Hẳn là không thành vấn đề.

Tiểu Thải tư chất chỉ có thể tính là hơi tốt nên khi tiến giai Chiến Tướng vẫn là có một chút nguy hiểm, nhưng may là

Huyễn Vụ Sát cùng Tiểu Thải rất phù hợp, nên khi tiến giai nguy hiểm đã bị giảm xuống rất thấp.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Vậy là tốt rồi, mỗi loại Hồn Thú khi tiến giai, quan trọng nhất là tìm được sát khí phù hợp.” Không uổng phí hắn dùng trăm năm Duyên Thọ Thảo, để đổi lấy Huyễn Vụ Sát.

Lâm Sơ Văn cười khổ một tiếng, nói: “Đúng vậy! Sát khí phù hợp là rất quan trọng.” Đáng tiếc, đại bộ phận người có thể được sát khí là đã may mắn lắm rồi, đâu ra mà tuyển với chọn."
Tiểu Thải lại không trung bay múa, trên cánh rơi xuống một lớp bột phấn.

Tiểu Thải đập hai phiến cánh lại với nhau liền tạo ra một cảnh đào nguyên tiên cảnh, Tiểu Thải trước kia khi tạo ra ảo cảnh, còn có chút thô ráp, này ngưng kết ảo cảnh đã chân thật hơn rất nhiều, Sở Diệp thấy được một biển hoa mênh mông vô bờ bến.

Tiểu Thải lại đập cánh, Sở Diệp lại giống như đang ở trong một biển Hồn Thú, chung quanh tất cả đều là các loại Hồn Thú, có hồ ly, tiểu miêu, lão hổ, sư tử, một đám đang không ngừng chạy giởn.

Hình ảnh lại chuyển, Sở Diệp lại giống như tiến vào một cung điện được làm bằng vàng, trong cung điện tất cả đều là vàng, các loại đồng vàng, kim nguyên bảo, kim khối, có cả những pho tượng làm bằng hoàng kim, cái gì cần có đều có cả.

Lâm Sơ Văn lại lay Sở Diệp một phen, nhíu nhíu mày, nói: “Ngươi đang làm gì đấy?”
Sở Diệp cười cười, nói: “Ta thấy có vô số vàng."
Lâm Sơ Văn bất đắc dĩ nói; “Đều là giả.” Lâm Sơ Văn có chút hết chỗ nói rồi, Sở Diệp rõ ràng biết những cái đó đều là giả, còn mặc kệ chính mình sa vào đó.

“Tại ta xưa nay chưa từng thấy qua núi vàng.

Dù là giả cũng không sao a!”,
Lâm Sơ Văn: “.....”
Sau ba canh giờ, Tiểu Thải đã đem Huyễn Vụ Sát hấp thu hoàn toàn, thành công tiến giai Chiến Tướng.

Tiểu Thải tiến giai Chiến Tướng, cả người liền trở nên tinh xảo hơn rất nhiều, ảo thuật cũng tiến bộ vượt bậc.

Tiểu Thải vừa mới tiến giai, còn chưa thể khống chế tốt năng lực của bản thân, lại theo bản năng mà tạo ra thêm vài ảo cảnh.

Lâm Sơ Văn đem Tiểu Thải thu vào Hồn Thất, để Tiểu Thải tu dưỡng mấy ngày, chờ tình huống ổn định, thích ứng được cấp bậc lại thả ra.

“Thành công a!” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy!
Sở Diệp ôm hai tay, nói: “Thật tốt quá.” Thêm Tiểu Thải, thì hắn cùng Sơ Văn trên tay đã có 4 con Chiến Tướng Hồn Thú, có thể sánh ngang với không ít gia tộc trung lưu rồi đấy.

Sở Diệp và Lâm Sơ Văn ở trong động phủ bế quan, ngoại giới lại là đồn đãi sôi nổi.

Tin Huyễn Vụ Sát bị hai người thu mua đã nhanh chóng lan truyền khắp nơi.

Úc Hưng Trung thật là không có cố tình truyển ra tin tức sát khí bị đổi đi, chỉ là, bởi vì khi Sở Diệp và Lâm Sơ Văn sau khi rời khỏi, Úc Hưng Trung liền rời khỏi Lưỡng Giới Thành.

Úc Hưng Trung trên tay có sát khí, hành tung đã bị không ít người nhìn chằm chằm.

Kết quả, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn vừa ly khai, Úc Hưng Trung liền rời đi, không khỏi làm người liên tưởng, Úc Hưng Trung đã có được thứ mình muốn, cho nên, vội vã rời đi tìm một chỗ kéo dài thọ mạng bản thân.

Sở Diệp và Lâm Sơ Văn sau khi về đến động phủ, thì liền treo bài bế quan, không khỏi làm người ta cảm thấy suy đoán chính là thật.

“Võ lão bản, ngươi xem việc Sở thiếu thu mua lại sát khí trên tay Úc Hưng Trung là có thật không?” Phàn Thiên Văn hỏi.

Võ Phong khô cằn cười, nói: “Cái này ta cũng không biết."
Võ Phong thầm nghĩ sát khí hẳn là đã bị Sở Diệp và Lâm Sơ Văn đổi đi, Sở Diệp chân trước ở chổ hắn hỏi thăm tin tức về sát khí.

sau lưng liền đi tìm Úc Hưng Trung, lúc sau, Úc Hưng Trung liền rời đi Lưỡng Giới Thành, thấy thế nào cũng không phải là trùng hợp.

Phàn Thiên Văn thử nói: “Nghe nói, Lâm Sơ Văn trên tay có một con Thất Thải Huyễn Điệp."
Võ Phong gật đầu, nói: “Đúng vậy, mà Huyễn Vụ Sát, thật ra lại rất thích hợp với Thất Thải Huyễn Điệp, nếu Huyền Vụ Sát phẩm chất càng cao thì khả năng tiến giai thành công của Thất Thải Huyễn Điệp càng cao."
Phàn Thiên Văn cau mày, thở dài, âm thầm đánh giá, nếu sát khí thật sự bị Sở Diệp đổi đi thì chất là đã bị sử dụng rồi.

Võ Phong lắc đầu, nói: “Phàn đạo hữu, lần này hội đấu giá sẽ có ba phân sát khí bán ra, ngươi hà tất gì nhìn chằm chằm Huyễn Vụ Sát không bỏ?"
Phàn Thiên Văn cười khổ một chút, nói: “Hội đấu giá tuy rằng sẽ

bán ra ba phần sát khí, nhưng số người nhìn chằm chằm vào sát khí cũng nhiều không ít.” Ba phần sát khí tuy đã không ít, nhưng giờ đây ở Lưỡng Giới Thành Hồn Sư tụ lại đã vượt qua trăm người, trong đó ít nhất có một phần ba người muốn sát khí.

Võ Phong gật đầu, nói: “Sát khí đúng là thứ đoạt tay."
Hồn Sĩ cần sát khí để tiến giai, Hồn Sư nếu là muốn bồi dưỡng hai chỉ chiến sủng, thì yêu cầu sát khí càng nhiều.

Võ Phong híp mắt mắt, thầm nghĩ: Chợ chung đã mở ra một đoạn thời gian, mà Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đã trước sau bế quan hai lần, Võ Phong vốn còn tưởng rằng hai định sẽ bỏ qua chợ chung lần này, không nghĩ tới, hai người không ra tay vừa ra tay liền làm người khác chấn động.

Trong tửu lầu.

“Thần thiếu, Sở thiếu có được Huyễn Vụ Sát có phải là thật hay không a!” Sở Hưng Xương tràn đầy kích động hỏi.

Sở Hưng Xương là trưởng lão chi nhất của Sở gia, đã 60 tuổi, có một con Đạp Vân Báo cấp 9.

Sở Hưng Xương tuổi tác không nhỏ, đã bỏ lỡ thời kì tiến giai Hồn Sư hoàng kim, nhưng nếu có thể có được sát khí, thì vẫn là có vài phần cơ hội tiến giai.

Sở Tư Thần nhìn Sở Hưng Xương một cái, nhàn nhạt nói:“Lâm Sơ Văn có một con phó sủng, là Thất Thải Huyễn Điệp mà Huyễn Vụ Sát chính phù hợp với nó, nếu sát khí thật sự bị Sở Diệp đổi đi, vậy chỉ sợ là đã bị dùng hết."
Nghe được Sở Diệp có khả năng có được đến một phần sát khí trong tay, Sở Tư Thần trong lòng cực kỳ không bình tĩnh.

Nghĩ đến Lâm Sơ Văn sẽ có khả năng có được hai chỉ Chiến

Tướng cấp Hồn Thú, Sở Tư Thần trong lòng rất hụt hẫng, đồng dạng là Hồn Sư, nhưng có được một con Chiến Tướng cấp Hồn Thú, cùng có được hai con căn bản không phải một cái khái niệm.

Sở Tư Thần vẫn luôn cảm thấy chính mình là thiên phú dị bẩm, mà tương lai Sở gia sẽ nằm trong tay hắn.

Nhưng khi tới Lưỡng Giới Thành, thì lại phát hiện Sở Diệp sống con tốt hơn cả hắn nghĩ, mà đạo lữ của người ta còn tốt hơn so với hắn, Sở Tư Thần trong lòng chút lo lắng hoảng hốt.

Sở Hưng Xương có chút không cam lòng nói: “Có khả năng bị dùng hết, cũng có khả năng không bị dùng hết a!"
Sở Tư Thần nhìn Sở Hưng Xương liếc mắt một cái, nói; “Lâm Sơ Văn chính là đạo lữ của Sở Diệp, liền tính sát khí thật sự ở trong tay Sở Diệp, thì ngươi muốn như thế nào? Chẳng lẽ ngươi muốn tranh cùng Lâm Sơ Văn sao?"
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở Lưỡng Giới Thành thanh danh không nhỏ, trong thành có không ít “Truyền thuyết tình yêu” về hai người cũng thông qua tán dương và không ngừng trau chuốt, truyện tình của Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đã trở nên kinh thiên động địa.

Vui buồn lẫn lộn.

Lưỡng Giới Thành không ít người đều hâm mộ tình yêu của hai người, hy vọng cũng sẽ giống hai người sẽ sớm ngày tìm được chân ái.

Sở Tư Thần từ lúc tới đây, cũng nghe nói không ít, rốt cuộc cũng tin rằng Sở Diệp xác thật là sửa lại tính hướng, thích nam nhân.

Sở Hưng Xương có chút không cam lòng nói: “Lâm Sơ Văn dù sao cũng là người ngoài a! Lại nói hắn cũng đã một con Chiến

Tướng cấp Hồn Sủng."
Không phải Hồn Sĩ nào cũng sẽ trở thành Hồn Sư, sát khí khó cầu, Sở Hưng Xương vốn cũng như vậy, nhưng khi nghe được Sở Diệp trong tay có sát khí thì tâm lại động.

Sở Tư Thần nhìn Sở Hưng Xương một cái, lãnh đạm nói: “Ngươi cảm thấy ngươi có thể lay động được Sở Diệp sao, vậy đi thử thử đi."
Sở Hưng Xương xấu hổ cười cười, nói: “Sở Diệp dù sao cũng là người Sở gia chúng ta Sở gia, chúng ta hay là nên đi thăm hỏi một chút đi."
Sở Tư Thần không vui nói: “Hắn hiện tại đang treo thẻ bế quan."
Theo hắn biết, khoảng thời gian trước rất nhiều người đi bái phỏng Sở Diệp, nhưng cũng chưa được đáp lại.

Sở Tư Thần tâm tính cao ngạo, đã ăn qua một lần bế môn cảnh, cũng không nghĩ muốn gặp lại cảnh như vậy.

Sở Hưng Xương còn muốn nói cái gì, Sở Tư Thần lại có chút không kiên nhẫn, trực tiếp phất tay áo bỏ đi.

Sở Tư Thần ở trong phòng, Sở Uyển Nhi đẩy cửa ra đi đến.

“Ca, việc Sở Diệp có được sát khí là thật sao a!” Sở Uyển Nhi nhịn không được hỏi
Sở Tư Thần cau mày, nói: “Không biết."
Sở Tư Thần ngoài miệng nói như vậy, nhưng trong lòng lại cảm thấy Sở Diệp chất chấn đã có được Huyễn Vụ Sát, hắn nghe nói, Sở Diệp sau khi từ động phủ của Úc Hưng Trung đi ra liền trở lại động phủ treo thẻ bế quan, hẳn là có được sát khí, chuẩn bị tiến giai.

Sở Uyển Nhi lại nói: “Sở Diệp hiện tại đã là đại gia, biết tin chúng ta tới mà cũng không hồi đáp lại, rõ ràng là không đặt chúng ta vào mắt."
Sở Tư Thần đen mặt, mà những gì Sở Uyển Nhi nói, cũng giống

thứ mà hắn suy nghĩ.

Bị Sở Diệp khinh thường, Sở Tư Thần đã thấy không thoải mái, đáng giận chính là, mấy người trong gia tộc lại không biết xấu hổ mà cứ thích chạy tới tìm Sở Diệp để làm thân..

Chương 140: Người Phàn Gia Đến

Editor: Tĩnh
Hồ gia.

“Nghe nói Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hình như có được Huyễn Vụ Sát.” Hồ Minh Nguyệt nói.

Hồ Khiêm gật đầu, nói: “Ta có nghe nói."
Lưỡng Giới Thành tuy rằng hiện tại thứ tốt đều nhiều, nhưng sát khí vẫn là thứ mà mọi người chú ý nhất, mỗi phần sát khí, đều sẽ gây ra tác động đến nhân tâm.

“Nếu là Huyễn Vụ Sát, hẳn là vì con Thất Thải Huyễn Điệp của Lâm Sơ Văn mà chuẩn bị.”
Hồ Minh Nguyệt gật đầu, nói: “Ảo thuật của con huyễn điệp kia rất lợi hại, nếu tiến giai Chiến Tướng thì lại càng khó lường.”
Hồ Minh Nguyệt trước kia đã gặp qua không ít Hồn Sủng Sư khế ước hồ điệp, nhưng chỉ toàn là loại yếu đuối, như từ khi thấy được bản lĩnh của Tiểu Thải thì một chút cũng không dám xem thường.

Hồ Khiêm cười, nói: “Nếu con bướm kia thật sự tiến giai Chiến Tướng, thì về sau khi Lâm Sơ Văn đối phó thú triều lại càng đơn giản."
Trước đó tiểu hồ ly cùng con tiểu hồ điệp của Lâm Sơ Văn chỉ bằng ảo thuật mà đã đem một con Chiến Tướng hung thú cấp 5

xem như đồ chơi mà chơi cho xoay mồng mồng, mà Tiểu Thải một khi tiến giai Chiến Tướng, vậy lần sau nếu muốn mê hoặc Chiến Tướng cấp 5 liền đơn giản hơn rất nhiều.

“Hai vị hàng xóm này của chúng ta thật sự là sâu không lường được, cư nhiên có thể thuyết phục được Úc Hưng Trung.” Hồ Minh Nguyệt nói.

Hồ Khiêm cười khổ một cái, nói: “Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn còn trẻ như vậy mà đã có thể lấy ra thứ có thể kéo dài tuổi thọ ra để đổi đúng là không tầm thường."
Hồ Minh Nguyệt có chút cảm thán nói: “Bảo vật có thể kéo dài tuổi thọ a!"
Hồ Minh Nguyệt tuổi tác cũng không nhỏ, tuy rằng khoảng cách đại nạn buông xuống còn không ít năm, nhưng khi nghe tới bảo vật có thể kéo dài tuổi thọ cũng có chút động tâm.

Hồ Minh Nguyệt lắc đầu, nói: “Thôi, không nghĩ nữa.” Phàm là trân quý như duyên thọ chi vật, cùng sát khí có giá trị không phân cao thấp, có đồng vàng mà còn không mua được một phần sát khí."
Sở Diệp đứng trước Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ nhíu chặt mày.

“Người ở Lưỡng Giới Thành mũi thật thính.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn nghiêng đầu, nói: “Bọn họ cũng không phải đồ ngốc a!”
Sở Diệp vừa mới cùng Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ dò hỏi tin tức về sát khí, kết quả Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ cư nhiên nhảy ra tên của hắn.

Sở Diệp lúc đầu còn tưởng rằng việc hắn có thể luyện chế Bách Thú Sát bị bại lộ, liền bị dọa cho khiếp sợ, nhưng khi cẩn thận xem lại tin tức, mới phát hiện là việc hắn đổi lấy sát khí từ tay Úc Hưng Trung bị bại lộ.

Thấy việc Huyễn Vụ Sát bị bại lộ, Sở Diệp thật ra lại thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Tiểu Bạch nằm trên mặt đất lăn trong, có chút khinh thường, nói: “Còn không phải là sát khí thôi sao, làm gì y như chó hoang theo đuổi thịt thối vậy, làm như cả đời chưa gặp qua sát khí vậy."
Sở Diệp mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Đích xác có rất nhiều người, cả đời cũng chưa gặp qua sát khí.

“Tinh Nguyệt Lưu Tương uống xong rồi?” Sở Diệp hỏi.

“Có nhiêu đó, đã sớm uống xong rồi.” Tiểu Bạch nói.

“Ngươi uống mau thật."
Tiểu Bạch rầu rĩ nói: “Không phải ta, mà là Mặc Nắm, ta đối với Tinh Nguyệt Lưu Tương không có hứng thú."
Sở Diệp: “……” trên người Tiểu Bạch có hương vị của Tinh Nguyệt Lưu Tương, lại còn có mặt mũi bôi nhọ Mặc Nắm.

“Ngươi đã thu lại được uy áp trên người rồi sao.” Sở Diệp có chút ngạc nhiên nói.

Tiểu Bạch gật đầu, nói: “Đó là đương nhiên, ta chính là Bạch Hổ, thu liễm uy áp là việc nhỏ, đương nhiên không làm khó được ta.”
Sở Diệp: “……” Rõ ràng trước đó còn một thân hung thần sát khí, không cách nào thu lại được, làm cho Ngân Sí Ong đều vòng qua Tiểu Bạch mà đi.

“Tinh Nguyệt Lưu Tương đâu, còn có hay không!” Tiểu Bạch hỏi.

Sở Diệp cau mày, nói: “Có a! Bất quá, ngươi không phải không thích sao?"
Tiểu Bạch đúng lý hợp tình nói: “Ta đem cho Mặc Nắm."
“Ngươi đối Mặc Nắm thật tốt nha a!"

Tiểu Bạch hừ hừ, nói: “Nó là trành thú của ta, ta tự nhiên phải che chở cho nó."
Sở Diệp: “……” Tộc Bạch Hổ đều không biết xấu hổ sao? Sở Diệp âm thầm vì Mặc Nắm mà rơi nước mắt đồng tình.

“Tinh Nguyệt Lưu Tương không nhiều lắm.” Sở Diệp nói.

"Vậy thì đi mua a!” Tiểu Bạch nói.

Sở Diệp cau mày, nói: “Cái này quý lắm ngươi biết không?” Nuôi ấu tể vốn đã không dễ dàng a! Đúng là dù ở nơi nào sữa bột đều mất như nhau, dưỡng một con ấu tể thích uống sữa quả là không dễ dàng gì.

Tiểu Bạch có chút khinh thường nhìn Sở Diệp, nói: “Ngươi vì cái gì mà nghèo như vậy?
Sở Diệp: “……” Hay thật, đều là hắn làm lỗi.

Ngoài cửa linh tin vang lên, Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp một cái, nói: “Hình như là có người tới."
Sở Diệp khởi động Thông Cảm, thấy được người ở ngoài động phủ, trong lòng vui vẻ.

“Là người Phàn gia."
Sở Diệp đối với Yêu Huyết Thạch cảm thấy rất hứng thú, Chiến Tướng cấp Hồn Sủng tiến giai khó khăn, Tiểu Ngân mấy năm nay thực lực lẫn luôn chậm chạp ở Chiến Tướng cấp 3, nếu mà không có cơ duyên hổ trợ thì sợ là sẽ phải dừng chân ở cấp 3 cũng phải từ năm sáu năm cũng có thể, nhưng nếu có Yêu Huyết Thạch liền không giống như vậy."
Có Yêu Huyết Thạch Tiểu Ngân hẳn là có thể từ Chiến Tướng cấp 3 tiến giai vào cấp 4 kia hắn cũng có thể từ Hồn Sư sơ cấp bước vào trung cấp.

Trước đó ở ngoài động phủ Úc Hưng Trung gặp được người Phàn

gia, thì Sở Diệp liền đối Yêu Huyết Thạch đã tâm động, bất quá, trước đó Huyễn Vụ Sát vẫn là càng quan trọng hơn, cho nên, Sở Diệp cũng không tiến lên cùng người Phàn gia bắt chuyện.

Lâm Sơ Văn chớp chớp mắt, nói: “Hẳn là tới vì sát khí.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Vậy càng tốt."
Tuy rằng Huyễn Vụ Sát không có, nhưng Bách Thú Sát vẫn còn có một phần, hắn biết phương pháp luyện chế Bách Thú Sát, chỉ cần hắn muốn về sau là có thể cuồn cuộn không ngừng chế tạo ra Bách Thú Sát, dùng Bách Thú Sát đổi lấy Yêu Huyết Thạch cũng là một lựa chọn không tồi.

“Cho bọn họ vào đi.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Hảo."
Người Phàn gia đang ở ngoài động phủ bàn tán.

“Gia gia, Lâm Sơ Văn sau khi gặp qua Úc Hưng Trung liền bế quan, chỉ sợ đã sớm dùng hết sát khí.” Phàn Hoa lo lắng sốt ruột nói.

“Được rồi, ta biết.” Phàn Thiên Văn sớm đã suy xét qua loại khả năng này.

Lưỡng Giới Thành rất nhiều người đều biết Lâm Sơ Văn có một con Thất Thải Huyễn Điệp, nhưng cấp bậc của con Thất Thải Huyễn Điệp kia đều khiến người ta tò mò.

Phàn Thiên Văn nghĩ, Lâm Sơ Văn tuổi còn nhỏ mà đã thăng thành Hồn Sư được một thời gian, có lẽ sẽ không có nhanh như vậy mà đem Thất Thải Huyễn Điệp bồi dưỡng đến cấp 9 đỉnh phong, nếu con Thất Thải Huyễn Điệp kia còn không tới cấp 9 đỉnh phong thì sát khí hẳn là còn không có bị dùng hết.

Tuy rằng cơ hội không lớn, nhưng Phàn Thiên Văn vẫn muốn

thử một lần.

“Gia gia, cấm chế mở.” Phàn Hoa nói.

Phàn Thiên Văn nhìn thấy cấm chế đã mở, trong lòng dâng lên vài phần hy vọng.

“Đi thôi."
“Phàn đạo hữu, hạnh ngộ.” Sở Diệp tươi cười trào đoán.

Phàn Thiên Văn đối với Sở Diệp gật đầu, nói: “Hạnh ngộ."
Phàn Thiên Văn ánh mắt chuyển tới Lâm Sơ Văn, ánh mắt liền ảm đạm đi vài phần.

Phàn Thiên Văn cảm giác trên người Lâm Sơ Văn sinh khí dạt dào, khác hẳn với hai trước khi bọn họ gặp nhau, như vậy hẳn là do phó sủng đã tiến giai Chiến Tướng.

“Vài vị vào đại sảnh ngồi đi.” Sở Diệp khách khí đem mấy người nghênh vào phòng khách.

Phàn Thiên Văn gật đầu, rồi đi theo Sở Diệp.

“Nghe nói, hai vị từ trên tay Úc đạo hữu đổi lấy Huyễn Vụ Sát.” Phàn Thiên Văn có chút nóng vội nói.

Sở Diệp hỏi ngược lại: “Phạn đạo hữu, muốn dùng Yêu Huyết Thạch đổi Huyễn Vụ Sát?”
Phàn Thiên Văn nghe Sở Diệp nói vậy liền biết Sở Diệp đối Yêu Huyết Thạch cảm thấy hứng thú.

" Sở thiếu chịu đổi sao? Sát khí còn không có dùng hết sao?"
Sở Diệp cười cười, định liệu trước nói: “Này liền phải xem Phạn đạo hữu muốn chính là Huyễn Vụ Sát hay là sát khí."
Phàn Thiên Văn bị lời nói của Sở Diệp làm kinh ngạc nhưng rất nhanh đã lĩnh hội được ngụ ý trong lời nói của Sở Diệp, nói: “Sát

khí trân quý như vậy, có thể lộng tới một phần chính là rất may, ta tự nhiên không câu nệ là loại sát khí gì."
Sở Diệp lấy ra Bách Thú Sát, nói: “Phàn đạo hữu mời xem cái này đã.”
Phàn Thiên Văn nhìn Sở Diệp lấy ra một cái lọ, tâm tình nhịn không được mà kích động.

Phàn Thiên Văn cẩn thận mở ra nắp chai nhìn thoáng qua, lập tức đậy nắp lại.

Phàn Thiên Văn vốn còn tưởng rằng, Sở Diệp lấy ra sát khí, thì tất nhiên sẽ so với Huyễn Vụ Sát kém một ít, nhưng không nghĩ tới cư nhiên phẩm chất còn cao hơn Huyền Vụ sát khí.

Trước đó khi nhìn thấy Lâm Sơ Văn, Phàn Thiên Văn liền cảm thấy việc thu mua lại sát khí đã không còn bao nhiêu hy vọng, nhưng nay tình huống thay đổi, Phàn Thiên Văn nhịn không được có chút lo được lo mất.

“Sở thiếu muốn Yêu Huyết Thạch, chúng ta hiện tại liền có liền thể giao dịch.” Phàn Thiên Văn kích động nói

Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: “Có thể, bất quá, ta hy vọng việc chúng ta giao dịch có thể bảo mật, nếu có ai liền nói giao dịch đã thất bại."
Phàn Thiên Văn gật đầu, nói: “Cái này là đương nhiên."
Phàn Thiên Văn cũng không hy vọng những người khác biết bọn họ trên tay có một phần sát khí, đầu năm nay, ai trên người mang theo phân sát khí, luôn dễ dàng chiêu tặc.

Yêu Huyết Thạch giá trị so với sát khí mà nói, vẫn có hơi chút kém một ít, Phàn Thiên Văn chủ động bổ ra 30 vạn đồng vàng coi như giá chênh lệch, Sở Diệp cũng không khách khí.

Hai bên hoàn thành giao dịch, coi như khách và chủ tân hoan, Phàn Thiên Văn mang tâm tình kích động mà đem theo mấy tiểu bối rời đi.

Người Phàn gia vừa ly khai, Sở Diệp liền đem Yêu Huyết Thạch cho Tiểu Ngân.

Tiểu Ngân bắt được Yêu Huyết Thạch, thập phần hưng phấn tiến vào không gian, tiến hành luyện hóa hấp thu Yêu Huyết Thạch.

Phàn Thiên Văn mang theo tâm tình kích động, rời khỏi động phủ của Sở Diệp, về tới nơi dừng chân.

“Gia gia, Sở Diệp cư nhiên còn có sát khí.” Phàn Hoa vẻ mặt kinh ngạc cảm thán nói.

Phàn Thiên Văn gật đầu, nói: “Xác thật là làm người ta ngoài ý muốn."
Phàn Thiên Văn vốn cho rằng chuyến này sẽ là tay không trở về, không nghĩ tới lại có thể thuận lợi đổi được sát khí, mà phẩm chất còn cao hơn Huyễn Vụ Sát không ít.

“Gia gia, Sở Diệp đã có Bách Thú Sát, làm sao lại còn muốn Huyễn Vụ Sát?"
Phàn Thiên Văn nhìn tôn tử một cái, lắc đầu, nói: “Tự nhiên là bởi vì hắn cảm thấy Bách Thú Sát không thích hợp bằng Huyễn Vụ Sát."
Phàn Hoa bĩu môi, nói: “Sát khí trân quý như vậy, hai người kia còn kén cá chọn canh."
Phàn Thiên Văn cười, nói: “Nhân gia người ta có năng lực kén cá chọn canh, vì cái gì không chọn thứ tốt nhất! Sát khí là thứ tốt, nhưng lại phải nói, có sát khí thì sẽ nhất định có thể tiến giai thành công."
Một khi tiến giai thất bại, lãng phí một phần sát khí không nói, Hồn Sủng cùng Hồn Sủng Sư bản thân cũng là sẽ đại thương nguyên khí.

“Gia gia, ngài nói thử xem con Thất Thải Huyễn Điệp của Lâm

thiếu thật sự đã tiến giai thành công sao?" Phàn Lâm hỏi.

Phàn Thiên Văn gật đầu, nói: "Đã tiến giai thành công." Nếu không thành công, Lâm Sơ Văn không phải có cái trạng thái kia.

"Lâm Sơ Văn tuổi còn trẻ, liền có hai chỉ Chiến Tướng Hồn Sủng, Hồn Vương cũng có hi vọng a!" Phàn Lâm nói.

Phàn Thiên Văn lắc đầu, nói: "Cũng không chắc, nếu Hồn Sủng quá nhiều thì tài nguyên sẽ bị phân tán, một khi làm không thỏa đáng thì còn có thể chậm trễ việc trở thành Hồn Vương." Phàn Hoa bĩu môi, nói: "Hồn Sư thiên tài nhiều như vậy, trở thành Hồn Vương cũng chỉ có mấy ai, Lâm Sơ Văn mới chỉ là Hồn Sư trung cấp, giờ nói tới Hồn Vương thì vẫn còn quá sớm." Phàn Thiên Văn nhìn Phàn Hoa một cái, tức giận nói: "Lâm Sơ Văn muốn trở thành Hồn Vương xác thật còn quá sớm, nhưng nhân gia người ta đã vứt ra các ngươi mấy con phố rồi kìa." Phàn Hoa gãi gãi đầu, ngượng ngùng nói: "Nói cũng đúng vậy!".

Chương 141: Si Tâm Vọng Tưởng

Editor: Tĩnh
Trong khách điếm.

“Nhan Vũ sư muội, vị chất nhi của muội quả nhiên không đơn giản a! Huyễn Vụ Sát mà cũng bị hắn lộng tới tay.” Triệu Kính nói.

Sở Nhan Vũ nhăn nhăn mày, nói: “Bên ngoài đều là một ít tin tức bắt gió bắt bóng, cũng chưa chắc là sự thật."
Triệu Kính lắc đầu, nói: “Đều không phải là bắt gió bắt bóng, mà là sự thật, có người nhìn thấy Úc Hưng Trung, còn nói tuổi thọ của hắn đã tăng lên nhờ ăn trăm năm Duyên Thọ Thảo."
Úc Hưng Trung sau khi có được trăm năm Duyên Thọ Thảo, nhưng không biết làm sao nên định tìm một vị Dược Tề Sư, muốn đem Duyên Thọ Thảo luyện chế thành dược tề, nhưng lại sợ dược tề luyện chế thất bại, giỏ tre múc nước công dã tràng, mà Dược Tề Sư có thể luyện chế Duyên Thọ Thảo dược tề cũng không nhiều lắm, Úc Hưng Trung trong chốc lát cũng tìm không thấy người, vì thời gian cấp bách, nên rốt cuộc vẫn đem Duyên Thọ Thảo ăn luôn.

Sở Nhan Vũ có chút ngoài ý muốn nói: “Trăm năm Duyên Thọ Thảo."
Triệu Kính gật đầu, nói: “Đúng vậy, hình như là Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn lấy ra để trao đổi, cũng không biết bọn họ là ở nơi

nào có được."
Triệu Kính thầm nghĩ: Trăm năm Duyên Thọ Thảo a! Dù là Thanh Vân Tông cũng chỉ có vài cộng.

Úc Hưng Trung cũng thật là lãng phí, nếu đem dược thảo giao cho Dược Tề Sư của Thanh Vân Tông bọn họ có lẽ có thể luyện chế ra từ hai đến ba phân duyên thọ dược tề đâu.

“Sư muội, ngươi có biết cháu trai ngươi làm sao mà có được dược thảo đó vậy?
Sở Nhan Vũ cười khổ lắc đầu, nói: “Ta làm sao mà biết, chúng ta cũng có đã nhiều năm không gặp, mà Tiểu Diệp hắn cùng người trong nhà đã lâu không còn liên hệ."
Sở Nhan Vũ cúi đầu, trong lòng đối với Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn càng thêm bội phục vài phần.

Triệu Kính gật đầu, nói: “Nói cũng đúng trăm năm Duyên Thọ Thảo là bảo vật khó cầu, mặc dù là cha mẹ ruột cũng không dễ dàng nói ra."
Triệu Kính cùng Sở Nhan Vũ hàn huyên một hồi, thấy Sở Nhan Vũ xác thật không hiểu biết nội tình, liền rời đi.

Đạp Vân Báo vây quanh Sở Nhan Vũ chuyển động vài vòng, Sở Nhan Vũ vươn tay, sờ sờ Đạp Vân Báo đầu, trong lòng suy nghĩ muôn vàn.

Trước đó khi nhìn thấy Thất Thải Huyễn Điệp, nàng còn vì Lâm Sơ Văn đem Thất Thải Huyễn Điệp bồi dưỡng đến cấp 9 mà khiếp sợ, cũng chẳng bao lâu a! Sở Diệp đã đen sát khí lộng tới tay, vậy có thể nói giờ đây Lâm Sơ Văn đã có trong tay song Chiến Tướng Hồn Sủng.

Sở Nhan Vũ bỗng nhiên cảm thấy chính mình giống như có chút già rồi, theo không kịp tiết tấu của người trẻ.

Sở Nhan Vũ tránh ở trong khách điếm, sửa sang lại vật tư danh sách.

Một đệ tử tiến vào bẩm báo nói: “Sở tiền bối, Sở gia có người tới tìm ngươi.”
Sở Nhan Vũ gật gật đầu, nhàn nhạt nói: “Đã biết."
Sở Nhan Vũ đi tới phòng khách, thấy Sở Hưng Xương, Sở Hưng Xương sắc mặt đỏ lên, trên mặt hiện lên thái độ có vài phần phấn khởi.

Xương thúc, như thế nào lại tới đây?” Sở Nhan Vũ hỏi.

Sở Hưng Xương có chút kích động nói: “Nhan Vũ chất nữ, ngươi có nghe nói về Huyễn Vụ Sát chưa?
Sở Nhan Vũ gật gật đầu, nhàn nhạt nói: “Có nghe qua."
“Nhan Vũ chất nữ, lần này ngươi nhất định phải giúp giúp thúc thúc ta! Kia chính là Huyễn Vụ Sát! Nếu thúc thúc ta có thể có được, thì nói không chừng là có thể tiến giai Hồn Sư, mà nhờ đó thực lực Sở gia chúng ta là có thể nâng cao lên một bước.” Sở Hưng Xương tràn đầy kích động nói.

Sở Nhan Vũ nhàn nhạt quét Sở Hưng Xương một cái, nói: “Dù là thật, nhưng cũng không ai rõ Huyền Vụ Sát là do Sở Diệp đổi đi hay Lâm Sơ Văn đổi đi."
Sở Hưng Xương xấu hổ cười cười, nói: “Ta nghe nói Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn quan hệ rất tốt, Lâm Sơ Văn đổi hay Sở Diệp đổi, không phải cũng giống nhau sao?
“Việc thu mua sát khí, ít nhất cũng trêm trăm vạn đồng vàng, Xương thúc tính toán tốn bao nhiêu kim tệ để đổi a?” Sở Nhan Vũ hỏi.

Sở Hưng Xương cau mày, nói: “Cái này”
Sở Nhan Vũ nhìn ánh mắt né tránh của Sở Hưng Xương một cái, thầm nghĩ: Sở Hưng Xương này tư chất tuy không tới nổi nhưng lại không phải dạng nằm trong danh sách bồi dưỡng trọng tâm của gia tộc.

Sát khí mà Sở Nhan Vũ đổi được là dùng điểm cống hiến để đổi, Sở Nhan Vũ sau khi tiến giai còn phải tốn một đoạn thời gian để trả nợ, còn sát khí của Sở Tư Thần có một nửa là dựa vào gia tộc một nữa là dựa vào thế lực của cha hắn.

“Tộc thúc cái gì cũng chưa chuẩn bị sao?
Sở Hưng Xương xấu hổ cười cười, nói: “Tộc thúc ta chỉ là một Hồn Sĩ, nơi nào có nhiều tiền như vậy."
Sở Nhan Vũ tức giận nói: “Ngươi không cần suy nghĩ nhiều, theo ta được biết, Phàn gia người ta đã đi tìm Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, nhưng cũng không có đổi được sát khí, gia chủ Phàn gia người ta chính là có Yêu Huyết Thạch, mà còn không đổi được.”
Yêu Huyết Thạch chính là thứ tốt a! Theo nàng biết, Lưỡng Giới Thành cũng có không ít người cảm thấy hứng thú với nó.

Sở Hưng Xương đỏ mặt, rốt cuộc vẫn là không cam lòng nói: “Chất là cũng có chút khả năng."
“Dù có thì sao, Phàn gia người ta đã đem vàng thật bạc trắng còn không đổi được, vì sao phải đổi cho người?"
Theo nàng biết, Sở Hưng Xương cùng Sở Diệp cũng không có giao tình gì, mà từ khi Sở Diệp tiến giai Hồn Sư cũng đã không có trở về Sở gia, thì Sở gia cũng phải thái độ của Sở Diệp chứ.

Sở Hưng Xương tràn đầy xấu hổ nói: “Chúng ta chính là người một nhà, cùng Phàn gia không giống nhau sao? Cùng lắm thì, ta tiến giai Hồn Sư liền làm trâu làm ngựa cho Sở Diệp."
Sở Nhan Vũ mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Mặc dù có sát khí, tiến giai cũng có nguy hiểm, Sở Hưng Xương tuổi đã lớn, xác xuất thành công khi tiến giai không đến ba thành, đổi một phần sát khí cho một người như vậy nào có chổ nào tốt đâu.

"Tộc thúc nếu đã nghĩ như vậy, thì chính ngươi đi tìm Sở Diệp đi.” Sở Nhan Vũ có chút không kiên nhẫn nói.

Sở Hưng Xương có chút ngượng ngùng nói: “Ta đã đi tìm, nhưng hắn đang bế quan, đóng cửa từ chối tiếp khách."
“Nếu đang bế quan, vậy thì có thể đang tu luyện tới thời khắc mấu chốt, không hảo quấy rầy.” Sở Nhan Vũ nói.

Sở Hưng Xương có chút nôn nóng nói: “Nhan Vũ chất nữ, ngươi cùng Sở Diệp quan hệ rất tốt, không bằng..."
Sở Nhan Vũ nhàn nhạt quét Sở Hưng Xương một cái, híp mắt, ánh mắt biến bén nhọn lên, “Tộc thúc nên không phải là muốn ta đi phá cửa rồi lấy sát khí cho người chứ?"
Hồn Sư bế quan, thường xuyên là do tu luyện tới rồi thời khắc mấu chốt.

Nếu cố ý làm phiền rất có khả năng sẽ tạo thành ra sự cố trong khi bế quan nếu nghiêm trọng thì có thể sẽ tẩu hỏa nhập ma, xưa nay nếu có người cố ý gây phiền phức sẽ rất dễ dàng khiến cho hai bên kết thành chết thù.

Sở Hưng Xương thấy Sở Nhan Vũ đã sinh khí, ngượng ngùng không nói gì.

“Ta mệt mỏi, ngươi mời trở về đi.” Sở Nhan Vũ không vui nói.

Sở Hưng Xương nhìn thần sắc của Sở Nhan Vũ, thì cũng biết nàng ta không muốn hỗ trợ, nên mặt mài xám xịt rời đi.

Tiểu Ngân tốn hai ngày thời gian, để hấp thu Yêu Huyết Thạch, thuận lợi tiến vào Chiến Tướng cấp 4.

Tiểu Ngân tiến vào Chiến Tướng trung cấp, Sở Diệp cũng chính thức tiến vào Hồn Sư trung cấp, Hồn Sư sơ cấp cùng Hồn Sư trung cấp chênh lệch không nhỏ, Sở Diệp cũng cẩm nhận được rõ ràng cảm giác thực lực lại tinh tiến.

Tiểu Ngân tiến giai thành công, thân hình so với trước lại lớn

hơn một vòng, Tiểu Ngân sau khi tiến giai tràn đầy hưng phấn mang theo ong đàn loạn nhảy khắp nơi.

Tiểu Ngân tiến giai, ong đàn đồng thời cũng ủng hộ, một đám Ngân Sí Ong vây quanh Tiểu Ngân, tỏ vẻ chúc mừng.

Tiểu Bạch huyết mạch so Tiểu Ngân là cao không ít, Tiểu Bạch sau khi tiến giai Chiến Tướng cấp, huyết mạch bị kích phát, Tiểu Ngân tuy rằng cấp bậc so Tiểu Bạch cao hơn một ít, nhưng vẫn là cảm giác được áp lực không nhỏ.

Này Tiểu Ngân đã tiến giai Chiến Tướng cấp 4, thực lực đã đại đại tăng lên, lại tìm về tự tin.

Tiểu Ngân sau khi tiến giai, máu cả người như đang sục sôi, gấp không chờ nổi muốn mang ong đàn đi hoang dã chém giết một hồi.

Chỉ là Sở Diệp cảm thấy Lưỡng Giới Thành hiện giờ ngư long hỗn tạp, bởi vì sát khí mà hắn hiện giờ bị khắp nơi nhìn chằm chằm, nên Tiểu Ngân bất đắc dĩ, đành phải mang theo ong đàn khắp nơi ở trong động phủ bay loạn khắp nơi.

Lâm Sơ Văn nhìn Tiểu Ngân, nói: “Tiểu Ngân tiến giai a!
Sở Diệp gật đầu, nói: “Tiến giai, thật là không dễ dàng."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng là không dễ dàng bất quá này cũng là bình thường.” Chiến Tướng Hồn Thú tiến giai nếu dễ dàng như vậy, Hồn Vương cường giả cũng sẽ không chỉ có ít ỏi mấy người.

“Tuy rằng tiến giai thành công, bất quá tiêu phí cũng không nhỏ.” Yêu Huyết Thạch giá gần trăm vạn.

Nếu mà còn không tiến giai thì chính là bao cỏ.

Bình thường Yêu Huyết Thạch đều là dùng để đột phá bình cảnh

cấp 6 để tiến lên cấp 7 dùng để chuyển từ Chiến Tướng trung cấp đến hậu cấp, mới xem như là tận dụng hết năng lực của Yêu Huyết Thạch, Tiểu Ngân dùng sớm như vậy, có điểm lãng phí, bất quá, Sở Diệp cũng không quá để ý, đối với Sở Diệp mà nói, chỉ cần có thể mau chóng tăng lên thực lực, hết thảy đều là đáng giá.

“Nghe nói chợ chung đang tiến vào giai đoạn nóng bỏng nhất, gần đây càng ngày càng náo nhiệt.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp híp mắt, nói: “Hẳn là sẽ có không ít thứ tốt.” Sở Diệp trước sau đã thu được Dũng Tuyền Thạch, Huyễn Vụ Sát cùng Yêu Huyết Thạch, thực lực tăng nhiều, mà đối chợ chung thì hứng thú vẫn không giảm.

Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Chúng ta đi ra ngoài đi dạo?
Sở Diệp gật đầu, nói: “Cũng hảo a!"
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nói chuyện, đưa tin phù lại sáng lên.

Sở Diệp lấy ra đưa tin phù nhìn nhìn, sắc mặt đổi đổi.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Làm sao vậy?
Sở Diệp lắc đầu, nói: “Không có việc gì, tiểu cô cô truyền đến tin tức, nói là gia tộc có một trưởng lão, muốn ta cho hắn Huyễn Vụ Sát."
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Vậy khiến hắn thất vọng rồi, Huyễn Vụ Sát đã vào bụngTiểu Thải."
Sở Diệp bĩu môi, nói: “Dù Huyễn Vụ Sát còn, thì ta cũng không có khả năng tùy tiện lấy ra tặng người, không cần để ý tới lão, một kẻ thích mơ mộng hảo huyền."
Sở Nhan Vũ nhắc tới Sở Hưng Xương, Sở Diệp hơi hơi có chút ấn tượng.

Người phụ thân của nguyên chủ có quan hệ cũng không tệ lắm, nhưng khi phụ thân nguyên chủ qua đời, cũng chưa cho nguyên

chủ được cái trợ giúp gì, mỗi lần gặp, cũng chỉ là quở trách nguyên chủ không nên thân, nói một ít lời nói suông, cũng y như mấy người khác.

Sở Hưng Xương cưới mười mấy lão bà, sinh một đống hài tử, tận sức bồi dưỡng ra một hài tử có tư chất xuất chúng tiêu dùng cũng đặc biệt lớn trong tay đối phương hẳn cũng không có dư dã bao nhiêu, đối phương muốn Huyễn Vụ Sát, hơn phân nửa là muốn lấy không.

Sở Diệp lắc đầu, thầm nghĩ: Sở Hưng Xương mà cũng có mặt mơ ước Huyễn Vụ Sát, người này thực lực chẳng ra gì, nhưng da mặt lại thật dày.

Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Hiện tại đi ra ngoài, có khả năng sẽ gặp được người Sở gia."
Sở Diệp nhún vai, không thèm để ý nói: “Gặp được liền gặp được, ta cũng không nợ Sở gia cái gì."
Nguyên chủ cha mẹ khi còn sống đã tích góp được một ít điểm cống hiến, theo lý mà nói, thì số điểm cống hiến kia sau khi cha mẹ nguyên chủ chết, thì phải đưa cho nguyên chủ, nhưng nguyên chủ quá ngu chỉ biết lo ăn chơi hủ lậu, nên cũng không biết về thứ đó.

Sở Diệp khi mới vừa kế thừa ký ức của nguyên chủ, cũng có biết đến nhưng cũng không rõ nên cũng không quan tâm, sau này thì mới rỏ.

Cha mẹ nguyên chủ cấp bậc không thấp, lập hạ không ít công huân, lưu lại điểm cống hiến hẳn cũng đủ nguyên chủ áo cơm vô ưu vài thập niên, chỉ tiếc.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đi thôi."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Hảo.”.

Chương 142: Tái Ngộ Vương Diệu

Editor: Tĩnh
Sở Diệp và Lâm Sơ Văn ra khỏi động phủ hướng tới Trích Tinh Lâu mà đi.

Trích Tinh Lâu ở Lưỡng Giới Thành là tửu lâu chuyên môn dùng để chiêu đãi khách quý, tổng cộng 88 tầng, xây dựng thập phần hoa lệ.

Chợ chung mở ra, thì từ tầng 80 của Trích Tinh Lâu trở lên đều đã bị đổi thành khu giao dịch.

Sở Diệp thông qua Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ mà biết được Trích Tinh Lâu đã trở thành khu giao dịch, nên có chút tò mò, liền chạy đến xem thử.

Tiểu Thải ghé vào Lâm Sơ Văn đầu vai, tràn đầy tò mò mà nhìn xung quanh.

Lâm Sơ Văn nghĩ nếu người ở Lưỡng Giới Thành đã biết Huyễn Vụ Sát ở trên tay hắn, vậy thì không bằng thoải mái hào phóng đem Tiểu Thải đem ra, những người si tâm vọng tưởng muốn có sát khí mà khi thấy được Tiểu Thải thì tự khác cũng sẽ cũng minh bạch.

Tiểu Bạch tránh trong Hồn Thất của Sở Diệp, luôn miệng oán

giận, vì cái gì Tiểu Thải có thể đi ra ngoài chơi, nó thì phải tránh ở Hồn Thất, nó cũng muốn đi chơi.

Sở Diệp thầm nghĩ: Tiểu Thải là do Huyễn Vụ Sát, nên rất nhiều người đều đoán được sự tình, dù bị người thấy được thì cũng không có gì, vừa lúc đỡ phải bị người khác đánh chủ ý lên sát khí.

Tiểu Bạch liền bất đồng, lớn lên giống như Bạch Li Miêu, thực lực lại tới Chiến Tướng.

Tuy rằng Tiểu Bạch có thể che giấu được hơi thở.

Nhưng hiện giờ Lưỡng Giới Thành tàng long ngọa hổ, không thiếu người có hoả nhãn kim tinh, nếu để người ta phát hiện Tiểu Bạch cũng thành Chiến Tướng cấp Hồn Thú, dù người ta không nghĩ sâu xa đến phẩm chất của Tiểu Bạch, nhưng cũng sẽ có người phỏng đoán, hắn là ở nơi nào mà có được sát khí, hiện tại Lưỡng Giới Thành quá hỗn loạn, vẫn là điệu thấp mới thỏa đáng.

“Đừng náo loạn, sao không chịu nhìn lại bảng thân."
Tiểu Bạch nghe được Sở Diệp nói, càng thêm làm ầm ĩ lợi hại, ồn ào: Ta làm sao ta chính là Bạch Hổ, Sở Diệp ngươi cư nhiên dám xem thường Bạch Hổ, thật là quá to gan."
Sở Diệp thầm nghĩ: cũng chính bởi vì Tiểu Bạch là Bạch Hổ, cho nên mới không thể để cho người khác nhận ra!
Sở Diệp phong bế Hồn Thất, ngăn cách tiếng ồn ào của Tiểu Bạch.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, cười cười, nói: “Tiểu Bạch lại nháo với ngươi?"
Sở Diệp gật đầu, oán giận nói: “Nhóc con suốt ngày chỉ biết cùng ta ồn ào."
Lâm Sơ Văn: “.....”

“Tới rồi, đi lên nhìn xem đi.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, đi theo Sở Diệp cùng đi đi lên khu giao dịch của Trích Tinh Lâu.

Trích Tinh Lâu, khu giao dịch khu thập phần náo nhiệt, khi vừa vào khu giao dịch Tiểu Thải đã cao hứng mà vung cánh.

Lưỡng Giới Thành nữ Hồn Sư, phần lớn đều là thích Hồn Thú dũng mãnh, bất quá, những nữ Hồn Sư từ nơi khác tới thì đều giống nhau không thích những thứ xinh đẹp, Tiểu Thải lớn lên đẹp, nên khi vừa tiến vào đã hấp dẫn không ít ánh mắt.

Tiểu Thải bị mọi người nhìn chằm chằm, cũng không luống cuống, thập phần sung sướng phe phẩy cánh.

“Thật xinh đẹp a!"
“Lại xinh đẹp cũng là Chiến Tướng cấp Hồn Thú a! Hẳn là rất lợi hại."
“Vị Hồn Sư này lớn lên thật xinh đẹp a! Là bởi vì khế ước Thất Thải Huyễn Điệp, nên mới đẹp như vậy sao?
“Thật đáng tiếc, xinh đẹp như vậy lại là một nam nhân.”
“Ta cũng muốn khế ước một con bướm."
“Bình thường Hồn Sủng hồ điệp, chỉ có mấy năm thọ mệnh, dưỡng không được bao lâu liền đã chết."
Mấy Hồn Sủng Sư khe khẽ nói nhỏ nhưng vẫn truyền vào tai Lâm Sơ Văn, Lâm Sơ Văn nhịn không được mà đỏ mặt.

Tiểu Thải lại còn cố tình từ bả vai Lâm Sơ Văn mà bay lên đỉnh đầu càng khiến mọi người chú ý.

Tiểu Thải bỗng nhiên kích động, dùng cánh chụp phủi đầu Lâm Sơ Văn.

Lâm Sơ Văn hướng tới nới Tiểu Thải chỉ rồi nhìn qua, thấy được một gốc san hô bảy màu.

Lâm Sơ Văn nhìn san hô bảy màu, đôi mắt sáng lên, thường thì san hô phẩm chất tốt chỉ xuất hiện ở bờ biển, mà Vân Châu cùng Thanh Châu lại rất xa hải vực, mà có được mảnh san hô tốt như vậy đúng là hiếm có.

“Thích a!” Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn hỏi.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Ừm."
Sở Diệp cười cười, nói: “Mua đi."
Lâm Sơ Văn híp mắt, nói: “Hẳn là sẽ không rẻ!"
Sở Diệp không thèm để ý nói: “Này có cái gì đâu?” Hắn ngày thường vất vả dưỡng gà, nuôi cá, vì còn không phải ở ngay lúc này, muốn mua cái gì liền mua cái đó sao?"

Thất sắc san hô phẩm chất không tồi, nếu có thể lộng tới tay, thì Tiểu Thải có thể nhanh chống tiến vào Chiến Tướng cấp 2.

“Mua đi tiền rồi lại kiếm được.” Nay hắn đã có một đường tài lộ mới, chính là chế tạo sát khí, đây chính là mua bán một vốn bốn lời.

Lâm Sơ Văn tựa hồ nghĩ tới cái gì, gật gật đầu, nói: “Cũng đúng."
Thất sắc san hô chính là do một đôi Hồn Sư huynh muội bán, hai người lớn lên mũi cao mắt thâm, lam phát bích mắt, đó là những đặc điểm của người hải vực.

“Này cây thất sắc san hô này bao nhiêu tiền?
“40 vạn đồng vàng."
Lâm Sơ Văn nhăn nhăn mày, nói: “Mất quá cho chút chiết khấu đi."
Nữ Hồn Sư lắc đầu, nói: “Đã rất tiện nghi.”
“Tiểu cô nương, giảm giá chút đi."
Nữ Hồn Sư ở Trích Tinh Lâu bày quán đã mấy ngày rồi, mà người dò hỏi giá của thất sắc san hô thì cũng chỉ có mấy người."
Nữ Hồn Sư cũng sợ hàng không thể bán ra, do dự một chút, nói:

“38 vạn, đã tiện nghi lắm rồi, vì đem thứ này vận lại tới đây, chúng tôi đã bỏ ra không ít phí vận chuyển.”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Hảo đi, vậy 38 vạn."
Sở Diệp lấy ra kim tạp, cùng nữ Hồn Sư hoàn thành giao dịch.

Nữ Hồn Sư nhìn Sở Diệp một cái, cười cười, nói: “Sở thiếu ~ quả nhiên giống như lời đồn."
Sở Diệp bất đắc dĩ cười, nói: “Đồn đãi đều là giả, ta nơi nào mà tài đại khí thô, ta là phùng má giả làm người mập thôi."
Nữ Hồn Sư cười, nói: “Thứ này là của hai vị."
Tiểu Thải nghe được nữ Hồn Sư nói vậy, tràn đầy cao hứng vây quanh thất sắc san hô bay múa một vòng lại một vòng.

Lâm Sơ Văn đem thất sắc san hô, thu vào không gian.

Sở Diệp vừa mới rời đi quầy hàng, liền cau mày, kêu rên một tiếng.

“Làm sao vậy?” Lâm Sơ Văn nhìn sắc mặt khó coi của Sở Diệp, đè thấp thanh âm hỏi.

Sở Diệp lắc đầu, nói: “Không có việc gì, là Tiểu Bạch cáu kỉnh."

Sở Diệp cau mày, tiểu lão hổ tính tình thật xấu, trước giờ luôn thích ra oai, này đã tiến giai Chiến Tướng, càng không được, giờ nó đang ở trong Hồn Thất hỗn kêu gọi bậy, đấu đá lung tung, Sở Diệp vừa mới thiết hạ ngăn cách thì đã nó bị đánh vỡ.

Sở Diệp xoa xoa cái trán, thầm nghĩ: Tiểu hài tử đã khó quản, hùng hài tử lại càng khó quản hơn!
Lâm Sơ Văn: “….’
“Di, là các ngươi?” Một đạo kinh nghi thanh âm truyền tới.

Sở Diệp quay đầu lại, hướng tới nơi phát ra âm thanh nhìn qua, cười cười, chào hỏi nói: “Là Vương tiểu thư."
Bọn họ gặp được nhau trong một lần khi, Sở Diệp và Lâm Sơ Văn

nhận lời thôn trưởng Mai thôn để tiêu diệt bầy sói.

Mấy năm qua đi, hắn đã tiến giai Hồn Sư trung cấp, mà vị Vương gia tiểu thư này còn chỉ mới là một Hồn Sĩ cấp 7.

Nghĩ đến từ trước, Sở Diệp không khỏi có chút thổn thức, Sở Diệp thầm nghĩ: Lần này chợ chung thật sự là rất náo nhiệt a!
“Các ngươi cũng là tới nơi này làm mua bán sao?” Vương Diệu hỏi.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Xem như vậy đi.” Đúng là hắn làm mua bán nhưng mà là buôn bán lâu năm ở đây thì đúng hơn.

Vương Diệu nhìn con bướm trên đỉnh đầu Lâm Sơ Văn, có chút hâm mộ nói: “Con bướm thật xinh đẹp.

Ngươi mua ở nơi nào, ta cũng muốn mua một con."
Sở Diệp: “Vương Diệu đây là đem Tiểu Thải xem thành sủng thú, cư nhiên còn muốn mua một con, mấy năm không thấy Vương Diệu mà ánh mắt thì lại càng thêm kém cỏi, Tiểu Thải cũng không phải muốn mua là mua, tưởng mua là có thể mua.

“Cái này chỉ sợ mua không được."
“Mua không được sao?” Vương Diệu có chút tiếc hận nhìn Lâm Sơ Văn.

Vương Diệu nghe được chung quanh truyền đến vài tiếng cười khẽ, nhịn không được nhìn đông nhìn tây, không rõ người chung quanh đang cười cái gì.

Một trung niên nam tử vội vã đã đi tới, kéo Vương Diệu, “Tiểu Diệu, ngươi nói bậy bạ cái gì đó, Thất Thải Huyễn Điệp Chiến Tướng cấp, ở đâu mà cho ngươi mua."
“Chiến Tướng.” Vương Diệu nhịn không được bưng kín miệng, đôi mắt trừng lên hết cở có chút khó có thể tin mà nhìn Thất Thải Huyễn Điệp ở trên đỉnh đầu Lâm Sơ Văn.

Vương Thiên đối với Sở Diệp cười cười, khách khí nói: “Sở hồn sư, nhận thức đứa chất nữ này của ta sao?"
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Trước kia cùng nhau tác chiến qua."
Vương Thiên nghe vậy, có chút kinh nghi nói: “Không nghĩ tới chất nữ ta còn có duyên gặp gỡ hai vị.”
Sở Diệp cùng Vương Thiên hàn huyên vài câu, liền rời đi.

Vương Diệu đứng ở một bên, bị tin tức Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tiến giai Hồn Sư, làm chấn động, thẳng đến khi hai người rời đi, mới như ở trong mộng tỉnh lại."
“A Diệu, ngươi nhận thức Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn sao?” Vương Thiên đè thấp thanh âm nhìn Vương Diệu hỏi.

Vương Diệu gật gật đầu, có chút mờ mịt nói: “Trước kia khi nhiệm vụ đã có gặp được qua, không nghĩ tới hiện tại đã trở thành Hồn Sư."
“Các ngươi quan hệ như thế nào, hai người kia hiện tại là nhân vật phong vân.” Vương Thiên nói.

Vương Diệu lắc đầu, “Chúng ta tiếp xúc cũng không nhiều lắm.”
Vương Diệu thầm nghĩ: Vương Hà đường huynh lúc ấy ghét bỏ hai người còn khinh thường người ta, không nghĩ tới chỉ có mấy năm không gặp, đối phương giờ đây đều đã trở thành Hồn Sư.

“Các ngươi lúc ấy, là gặp nhau khi làm nhiệm vụ a!” Vương Thiên có chút nghi hoặc nói.

Vương Thiên có chút nghi hoặc, chất nữ làm sao mà cùng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn cùng nhau ra nhiệm vụ, Sở Diệp và Lâm Sơ Văn chiến lực xuất chúng, ở Lưỡng Giới Thành cũng được tất cả mọi người công nhận.

“Đuổi đi một đám Sĩ cấp Lang Vương."
Vương Thiên có chút nghi hoặc nói: “Cư nhiên là cái dạng tiểu

nhiệm vụ? Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn như thế nào sẽ làm loại nhiệm vụ như vậy?"
Vương Diệu: "……" Lúc ấy Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thực lực cũng không tính quá cao a!
Tuy rằng lúc đó hai người bọn họ biểu hiện xuất chúng khi làm nhiệm vụ, Vương Diệu vẫn là hoàn toàn không thể tưởng được hai người có thể nhanh như vậy đã trở thành Hồn Sư.

Vương Diệu thầm nghĩ: May mắn Vương Hà đường huynh không có ở đây, nếu để Vương Hà đường huynh mà gặp bọn họ thì chất chấn sẽ gây ra chuyện.

Tiểu Bạch ở trong thức hải Sở Diệp toái toái niệm mở ra, "Sở Diệp, ngươi cùng nha đầu kia từng cùng nhau tác chiến quá a!"
Tiểu Bạch ở trong thức hải không ngừng làm ầm ĩ Sở Diệp đành phải đáp lại, "Đúng vậy!
Tiểu Bạch hì hì cười nói: "Vậy chất là cũng bị người ta chèn ép qua."
Sở Diệp: "Đúng là vậy nhưng lúc đó hắn chỉ mới làm Hồn Sủng Sư không được bao lâu, Tiểu Bạch từ sau khi tiến giai Chiến Tướng, thật sự rất bành trướng, hoàn toàn quên mất, trước kia từng bị Tuyết Bảo đuổi theo đút đồ ăn."
"Tiểu Bạch không có xem trọng cái gì sao?" Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp cau mày, nói: "Mua cho nó?"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Tiểu Bạch thật vất vả mới tiến giai Chiến Tướng, cũng phải nên mua chút đồ xem như là phần thưởng.

Sở Diệp bĩu môi, thầm nghĩ: Tiểu Bạch tên này, vừa mới trào phúng hắn, hắn bị trào phúng, lại còn phải mua đồ cho tiểu lão hổ, hắn cũng thật xui xẻo.

Sở Diệp nhẫn nại, hỏi tiểu lão hổ: "Có muốn mua gì không a!"
Tiểu lão hổ khinh thường đáp lại, nói: "Tất cả đều là một ít thứ

rách nát không hiếm lạ."
Sở Diệp lắc đầu, nói: “Nơi này không có thứ nó thích."
Sở Diệp nhấp môi, thầm nghĩ: đúng là nhóc con khó hầu hạ, hắn đã hạ mình, hỏi nó mà còn tỏ thái độ ghét bỏ.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Còn có mấy tầng, chúng ta tiếp tục đi trên lầu nhìn thử xem sao."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Hảo.”.

Chương 143: Tái Ngộ Nam Chủ

Editor: Tĩnh
Sở Diệp và Lâm Sơ Văn đã đi liên tiếp năm tầng rồi, Tiểu Bạch lại không coi trọng món đồ nào cả, Tiểu Bạch một đường oán giận: "Rách nát, rác rưởi."
Sở Diệp nghe thấy thập phần bất đắc dĩ.

Sở Diệp không thu hoạch được gì, Lâm Sơ Văn thật ra lại phát hiện Thiên Thấm Tuyết Sương, tốn bảy vạn đồng vàng mua bảy lọ về làm đồ ăn cho Tuyết Bảo.

“Nhiều thứ như vậy, Tiểu Bạch cũng không có thích sao?” Lâm Sơ Văn hỏi.

Tiểu Bạch ở trong thức hải Sở Diệp kẻ hừ một tiếng.

“Không có, ánh mắt nó quá cao.” Sở Diệp thầm nghĩ: Tiểu Bạch ánh mắt cao cũng không phải là chuyện xấu, vừa hay giúp hắn đở tốn tiền.

Tựa hồ cảm giác được suy nghĩ của Sở Diệp, Tiểu Bạch buồn bực mà ở trong Hồn Thất không ngừng quạy phá.

“Không sao, còn có ba tầng nữa.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp nghiêng đầu, nói: “Không biết nơi này có sữa linh thú

hay không nữa.

Sữa linh thú cùng Tinh Nguyệt Lưu Tương giống nhau, chúng đều là đồ ăn cho ấu tể."
Sở Diệp thầm nghĩ: Ấu tể thì phải nên uống nhiều sữa, sau này mới có thể lớn lên cường tráng.

Tiểu lão hổ nghe được Sở Diệp nói, có chút tức giận mà ngao ô ngao ô liên tục.

Sở Diệp nhịn không được xoa xoa cái trán, thầm nghĩ: Thích thì nói thích.

Hà tất phản ứng lớn như vậy.

Tiểu lão hổ làm ầm ĩ một hồi, phát hiện Sở Diệp thờ ơ, rốt cuộc an tĩnh lại.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn bước vào tầng thứ tám mười bảy, tiểu lão hổ bỗng la lên.

“Mau, đi mua cái bình kia.”
Sở Diệp nghe được Tiểu Bạch hổ truyền âm, sửng sốt một chút.

Ánh mắt khắp nơi quét quét, thực mau phát hiện một cái quầy hàng có bày bán ấm sành.

Sở Diệp dùng dư quang nhìn chằm chằm ấm sành đánh giá một phen, rốt cuộc xác định cái ấm sành này chính là thứ Tiểu Bạch muốn.

Thấy được tiểu lão hổ muốn có, nhưng sợ bị mọi người chú ý nên Sở Diệp cũng không có vội vã đi qua, mà là đi dạo qua một đám quầy hàng mua một ít thứ lung.

Sở Diệp đi dạo một vòng rồi mới đến cái sạp mà Tiểu Bạch chỉ.

Bày quán chính là một đại hán thân hình cường tráng, đại hán thoạt nhìn có chút không dễ nói chuyện cho lắm.

“Lão bản cái ấm này bán bao nhiêu tiền a!”
“Hai mươi vạn."
“Cái này đâu phải dược đỉnh đâu?
“Mười lăm vạn."
“Cái này là ấm sành đâu?
Đại hán, lâm vào trầm tư, qua một niệm, mới mở miệng nói,
“Cái ấm sành này là ta ở trong một chỗ bí cảnh tìm được, ta đã tìm mấy giám định sư nhưng cũng không thấy ra gốc gác của cái ấm sành này, tuy rằng như thế nhưng ta cảm thấy cái ấm sành này cũng không tầm thường, đạo hữu nếu muốn mua thì ta bán cho ngươi 20 vạn."
Sở Diệp gật đầu, cũng không trả giá, nói thẳng: “Được."
Chủ sạp nhìn Sở Diệp, có chút tò mò nói: “Đạo hữu nếu trả tiền sảng khoái như vậy chẳng lẽ biết được chỗ đặc biệt của cái ấm sành này?
Sở Diệp cười cười, nói:“Nơi nào a! Ta chỉ là cảm thấy trên cái ấm sành này hoa văn có chút ý tứ, nhìn có chút giống trận văn, ta gần đây đang nghiên cứu trận pháp, nên muôn lấy về để nghiên cứu một chút.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Hoa văn trên cái bình này không phải trận văn, mà nói chính xác thì đó là yêu văn, bởi vì phải luyện chế sát khí nên Tiểu Bạch đã bắt hắn học cách khắc họa yêu văn, nên khi nhìn thấy hoa văn trên bình thì hắn đã thấy có không ít hoa văn nhìn rất giống yêu văn.

Đại hán nghe vậy hình như có chút thất vọng, gật gật đầu, nói:
“Thì ra là thế.”
Trên ấm sành có trận văn, đại hán đã sớm phát hiện.

Trên thực tế đại hán trước đó còn tìm quá một trận pháp sư xem qua, mà vị trận pháp sư kia sau khi xem qua rồi lại nói trận văn

trên đây chồng chất lộn xộn nhìn chẳng ra gì, là thứ không đáng tiền.

Sở Diệp nhìn thần sắc của đại hán, nhưng vẫn cùng nhau tiến hành giao dịch.

Ấm sành tới tay, Sở Diệp âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Ánh mắt tiểu lão hổ vẫn luôn được Sở Diệp tín nhiệm, Trích Tinh Lâu nhiều đồ vật như vậy, mà ở này trong mắt nó chính là một đống rách nát, chỉ nhìn trúng cái này ấm sành, nói vậy bên trong chất có ẩn tàng huyền cơ.

Hai mươi vạn cũng không tính số lượng nhỏ, bất quá, nếu bị tiểu lão hổ nhìn trúng, tất nhiên cũng là sẽ không lỗ.

"Sở Diệp." Một đạo thanh thiển gọi thanh truyền đến.

Sở Diệp quay đầu, thấy được Lâm Mộng Dung cùng Mộ Lăng Thiên hai người.

Sở Diệp tiếp nhận ấm sành, thu lên, thầm nghĩ: Cư nhiên gặp gỡ nam chủ, nữ chủ, may mắn hắn xuống tay rất nhanh, nếu không khi mua đồ, gặp phải nam chủ, nữ chủ, cũng không biết có hay không sẽ xuất hiện chuyện gì ngoài ý muốn.

Mộ Lăng Thiên nhìn chằm chằm cái ấm sành trên tay Sở Diệp, ánh mắt sáng quắc, có loại cảm giác cái ấm sành này đáng ra là thuộc về chính mình.

Sở Diệp bị Mộ Lăng Thiên nhìn đến lông mao cả thân đều dựng lên, không tự giác mà nắm chặt ấm sành.

Lâm Sơ Văn nhìn động tác của Sở Diệp, có chút dở khóc dở cười.

Lâm Mộng Dung nhìn ấm sành trong tay Sở Diệp, cười cười nói: “Sở thiếu mua ấm sành rất có ý tứ a! Có thể hay không lấy ra cho ta nhìn thử."
Không biết vì cái gì, Lâm Mộng Dung nhìn đến ấm sành liền cảm thấy ấm sành là vật bất phàm.

Sở Diệp nhìn Lâm Mộng Dung một cái, trực tiếp đem ấm sành thu hồi.

“Chỉ là một cái ấm sành bình thường mà thôi, mặt trên còn dính một tầng hôi, ta không nên lấy ra bêu xấu."
Biết Sở gia tới Lưỡng Giới Thành, Sở Diệp đã làm tốt chuẩn bị để gặp được người Sở gia, không nghĩ tới người Sở gia còn không gặp được, nhưng lại gặp phải nam chủ, nữ chủ.

Sở Diệp thầm nghĩ: Sở Tư Thần biết Lâm Mộng Dung tới Lưỡng Giới Thành không ta?"
Nam chủ, nam xứng nếu là gặp gỡ, không biết sẽ là loại trường hợp gì, không biết có phải sẽ là huyết quang bắn ra bốn phía Tu La tràng.

Sở Diệp nghĩ lại tưởng tượng, lại cảm thấy chính mình suy nghĩ nhiều quá, nữ chủ là người nào a! Kẻ tài cao gan cũng lớn, tự cũng sẽ có cách chu toàn mấy nam nhân căn bản không cần hắn phải nhọc lòng.

Lâm Mộng Dung nhìn Thất Thải Huyễn Diệp trên đỉnh đầu Lâm Sơ Văn, đáy lòng hiện lên vài phần ghen ghét.

Phó sủng của Lâm Mộng Dung chỉ mới được xác định cách đây không lâu, là một con Chu Điểu phẩm chất là Thượng hạ phẩm, nhưng còn Lâm Sơ Văn đã bồi dưỡng phó sủng tới Chiến Tướng cấp.

Lâm Mộng Dung nghĩ tới chính mình lúc trước tìm sát khí gian nan, rồi nhìn Lâm Sơ Văn, trong lòng lại hụt hẫng.

“Đường đệ thật lợi hại a! Phó sủng cũng đã tiến giai đến Chiến Tướng, đại giới không nhỏ đi.” Lâm Mộng Dung nói.

Lâm Sơ Văn rũ xuống mi mắt, thầm nghĩ: Dùng hết một gốc trăm năm Duyên Thọ Thảo, thì cái giá đúng là không nhỏ.

“Cũng còn hảo.” Sở Diệp nói.

Mộ Lăng Thiên cười cười, nói: “Một gốc trăm năm Duyên Thọ Thảo, đối Sở thiếu mà nói đều không tính cái gì, Sở thiếu thật lợi hại."
Sở Diệp mày nhảy nhảy, thầm nghĩ: Mộ Lăng Thiên cư nhiên biết hắn là dùng trăm năm Duyên Thọ Thảo đổi sát khí.

Sở Diệp cũng không biết nam chủ lấy tin tức từ đâu.

“Này không phải là do ta mới hai mươi mấy tuổi.

Nếu ta là bảy tám chục tuổi thì có thể ta đã không bỏ ra được cái giá đó.” Sở Diệp nói.

“Không biết Sở thiếu là ở nơi nào mà có được Duyên Thọ Thảo.” Mộ Lăng Thiên nói.

Sở Diệp thầm nghĩ: Mộ Lăng Thiên gia hỏa này đúng là không biết xấu hổ a! Loại vấn đề này cũng có thể tùy tiện hỏi sao.

“Vận khí tốt, có được ở dã ngoại.” Sở Diệp thuận miệng nói.

Mộ Lăng Thiên cười, nói: “Sở thiếu vận khí thật sự là quá tốt, trăm năm Duyên Thọ Thảo đều sinh trưởng ở nơi có linh khí nồng đậm như bí cảnh, mà Sở thiếu lại có được."
Sở Diệp mày nhảy nhảy, thầm nghĩ: Trăm năm Duyên Thọ Thảo quý trọng đến như vậy sao? Hắn thật đúng là không biết.

Sở Diệp da mặt dày nói: “Đúng vậy! Ta vận khí luôn luôn không tồi."
Mộ Lăng Thiên lưng đeo xuống tay, nói: “Nghe nói Tử La Tông có một gốc cây Duyên Thọ Thảo, giấu ở Tàng Bảo Các, đáng tiếc Thanh Vân Tông cùng Thất Hà Tông phá cấm chế tiến vào Tàng Bảo Các, thì lại phát hiện, Tàng Bảo Các đã bị người khác ghé thăm từ trước đó.

Sở Diệp nghe vậy, nỗi lòng phập phồng, thầm nghĩ: Đại tông môn chính là đại tông môn a! Rốt cuộc vẫn là phá được cấm chế, số cấm chế ở Tàng Bảo Các một cái so với một cái khác còn khó mở hơn, hắn trước đó là nhờ có thông đạo mới đi trước người khác một bước thôi.

Lâm Sơ Văn nắm chặt nắm tay, nhìn Mộ Lăng Thiên ánh mắt lạnh lùng.

“Phải không? Vậy người kia chẳt đã giàu to rồi.” Sở Diệp nói.

Mộ Lăng Thiên gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Cũng không biết, người may mắn kia là ai."
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Ai biết được, cũng có thể chính là tàng dư của Tử La Tông chỉ có người trong nhà mới biết đồ trong nhà để đâu thôi."
Mộ Lăng Thiên cười cười, nói: “Kia cũng chưa chắc, Sở thiếu cảm thấy sao?"
Sở Diệp cười cười, nói: “Ta cảm thấy nếu ta là người may mắn kia thì đã không cần phải ở đây cực khổ mà nuôi gà nuôi cá sống qua ngày."
“Sở thiếu vừa thấy chính là người có đại phúc khí.” Mộ Lăng Thiên nói.

“Mộ thiếu quá khen."
Lâm Mộng Dung đánh giá Lâm Sơ Văn, nói: “Sơ Văn, khi Tử La

Tông huỷ diệt, ngươi cũng ở đó mà phải không?"
Lâm Sơ Văn nhìn Lâm Mộng Dung, nói; “Ta đúng là có ở đó, bất quá, ta lúc ấy chỉ là Hồn Sĩ, chỉ tới xem náo nhiệt mà thôi.” Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Hắn năm đó chỉ là Hồn Sĩ, nếu không phải Sở Diệp mơ thấy được cái mật đạo kia, vậy thì hắn thật sự là đến đó xem náo nhiệt rồi.

Lâm Mộng Dung có chút tò mò nói: “Lúc ấy, Tử La Tông đang tuyển nhận đệ tử, ngươi như thế nào không đi?
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Lúc ấy Sở Diệp nói, Tử La Tông sẽ gánh họa diệt môn, hắn đương nhiên không có khả năng đi gia nhập một cái tông môn sắp bị diệt.

“Ta lúc ấy nghe nói, Tử La Tông chỉ tuyển chọn mười tu sĩ đầu tiên, nên nghĩ tính nguy hiểm quá cao, nên liền đánh lui trống lớn.” Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói.

Mấy Hồn Sủng Sư nghe được Lâm Sơ Văn nói vậy một đám hai mặt nhìn nhau, Lâm Sơ Văn ở Lưỡng Giới Thành hung danh không nhỏ, mọi người cũng chưa từng nghĩ đến, Lâm Sơ Văn lại còn có có lúc sợ chết.

Lâm Mộng Dung cau mày, nói: “Muốn thành Hồn Sư thì phải chấp nhận nguy hiểm."
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Ta không thích mạo hiểm, nhưng cũng đã trở thành Hồn Sủng Sư cao cấp."
Lâm Sơ Văn lời này vừa ra, Sở Diệp nhận thấy được sắc mặt mọi người chung quanh đều có chút cổ quái.

Sở Diệp cảm thấy Lâm Sơ Văn nói lời này, có điểm giống nói, “Ta không cần phấn đấu, nhưng ta cũng sẽ trở thành phú ông” kỳ thật, cũng không phải là hoàn toàn không có thể a! Đầu thai lại là được chứ gì.

Lâm Mộng Dung: “.....”
“Hai vị vội, chúng ta đi trước.” Sở Diệp nói.

"Sơ Văn, ngươi không mua thêm gì sao?" Lâm Mộng Dung hỏi.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: "Không cần, ta đã mua không ít thứ, đồng vàng cũng không còn bao nhiêu."
Lâm Mộng Dung cười cười, nói: "Sơ Văn, ngươi là đang khiêm tốn sao, ta nghe nói, ngươi ở Lưỡng Giới Thành kinh doanh hoạn thú, đã kiếm lời không ít tiền."
Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: "Đều là ít tiền vất vả mà thôi."
Lâm Sơ Văn kéo Sở Diệp rời đi cửa hàng.

Sở Diệp đi theo Lâm Sơ Văn ra ngoài, sắc mặt có chút khó coi.

"Đi thôi." Sở Diệp nói.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn vừa tới đây, đã rất nhiều người đều nghĩ bọn họ là đôi tình lữ bỏ nhà ra đi, nhưng từ khi gia tộc của hai người tới đây thì mới biết bọn họ thật ra là những người bị gia tộc bỏ đi.

Hai người bọn họ hoàn toàn không có hậu trường, ra tay lại luôn luôn hào phóng, ban đầu, rất nhiều người không biết nội tình còn hảo, bởi vì là nghĩ hai người có hậu trường, nên vẫn luôn rất kiêng kị bọn họ.

Hiện giờ đã biết thì tất nhiên cũng tò mò đồng vàng của bọn họ là ở nơi nào tới, vừa nảy khi Mộ Lăng Thiên nói mấy lời kia cũng không biết có mang đến phiền toái cho bọn họ không.

Trong sách còn nói nam chủ chính trực, nam chủ nơi nào chính trực, nam chủ thật ra là một kẻ nhỏ mọn thích gây rắt rối cho người khác thì có..

Chương 144: Sát Tương

Editor: Tĩnh
Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp rời đi Trích Tinh Lâu không lâu, Sở Tư Thần cùng Sở Uyển Nhi cũng đi tới Trích Tinh Lâu.

Sở Uyển Nhi rầu rĩ nói: “Nơi này đồ vật thật sự quá quý a!"
Sở Uyển Nhi liên tục nhìn trúng hai kiện đồ vật, nhưng khi dò hỏi giá cả thì phát hiện quá quý, chỉ có thể bất đắc dĩ từ bỏ.

Sở Uyển Nhi có một phụ thân là Hồn Sư, một ca ca là Hồn Sư, ngày thường tiền tiêu vặt không ít, bất quá, này chỉ là tương đối với những nữ tử cùng tuổi ở Sở gia mà thôi, Lưỡng Giới Thành hiện giờ người hiển hách vô số kể, Sở Uyển Nhi nói đến cùng chỉ là một nữ tử đến từ một tiểu gia tộc, so ra cũng chẳng bằng ai.

Sở Tư Thần cũng cảm thấy mấy thứ ở đây cũng có chút quý, bất quá, ở Trích Tinh Lâu người bày quán phần lớn là Hồn Sư, đồ vật quý một ít cũng là tầm thường.

“Ca ca, là Bắc Hải trân châu a!” Sở Uyển Nhi có chút chờ mong nhìn Sở Tư Thần.

Bắc Hải trân châu chế thành vòng cổ, hàng năm đeo trên người, có thể giúp cho làn da của nữ Hồn Sư được bảo dưỡng, rất được các nữ Hồn Sủng Sư hoan nghênh.

Sở Tư Thần thấy muội muội thật sự thích, liền bỏ ra 8000 đồng vàng, mua một viên Bắc Hải trân châu.

Người bán Bắc Hải biển xanh trân châu cũng là người bán Thất Sắc san hô cho Sở Diệp, mà trong quá trình giao dịch, Sở Uyển Nhi nghe được chung quanh vài người nghị luận, ngoài ý muốn đã biết, Sở Diệp tốn 38 vạn mua đi Thất Sắc san hô.

Sở Uyển Nhi nguyên bản còn rất thích Bắc Hải trân châu, nhưng khi nghe được người chung quanh nói tới Thất Sắc san hô, tức khắc liền cảm thấy viên trân châu trong tay thật khó coi.

Sở Uyển Nhi rầu rĩ nói: “Hoạn thú kiếm được nhiều tiền vậy sao?” Sở Diệp mỗi lần tiêu tiền, đều là tiêu từ mấy chục vạn đồng vàng.

Sở Tư Thần đen mặt, nói: “Không rõ ràng lắm."
Sở Uyển Nhi thấy sắc mặt Sở Tư Thần không tốt lắm, cũng không có tiếp tục nói nữa.

Sở Uyển Nhi cùng Sở Tư Thần hướng lên trên lầu, vừa vặn gặp được Lâm Mộng Dung cùng Mộ Lăng Thiên đi xuống.

Sở Tư Thần nhìn thấy hai người, sắc mặt liền thay đổi.

Sở Uyển Nhi nhìn thấy Lâm Mộng Dung, sắc mặt không tốt lắm.

“Lâm tiểu thư cũng ở chỗ này a!” Sở Uyển Nhi không nóng không lạnh nói.

Sở Uyển Nhi rất rõ ràng ca ca Sở Tư Thần thích Lâm Mộng Dung, ban đầu Sở Uyển Nhi đối Lâm Mộng Dung có ấn tượng còn khá tốt, đối phương lớn lên xinh đẹp, tư chất cũng hảo,” Sở Uyển Nhi đem Lâm Mộng Dung trở thành tẩu tử, kết quả, không bao lâu, Lâm Mộng Dung liền rời đi, Sở Uyển Nhi trong lòng liền rất hụt hẫng.

Ca ca đối với đối phương tốt như vậy, Lâm Mộng Dung lại nói đi là đi.

Mà ca ca nàng lại vì cô ta mà đã làm không ít chuyện, vậy mà cô ta có để trong lòng đâu, nói đi liền đi một cách tuyệt tình.

Lâm Mộng Dung cười cười, nói: “Uyển Nhi, đã lâu không thấy."
Sở Uyển Nhi ngoài cười nhưng trong không cười nói: “Đã lâu không thấy, Lâm tiểu thư hảo phúc khí a! Bên người hộ hoa sứ giả một người tiếp một người, mỗi người đều không trùng lập."
Sở Tư Thần nhăn nhăn mày, nói: “Uyển Nhi, không cần nói hươu nói vượn."
Sở Uyển Nhi có chút khó chịu gục đầu xuống, nàng là vì ca ca mà bênh vực kẻ yếu mà ca ca cư nhiên còn bởi vì nữ nhân này mà mắng nàng, thật sự là bị mỡ heo che tâm nhìn.

“Tư Thần, đã lâu không thấy.” Lâm Mộng Dung cười chào hỏi nói.

Sở Tư Thần miễn cưỡng dắt dắt khóe miệng, nói: “Đã lâu không gặp."
Sở Diệp và Lâm Sơ Văn từ Trích Tinh Lâu đi ra, liền trở về động phủ, Sở Diệp đem Tiểu Bạch phóng ra.

Từ Hồn Thất ra tới, Tiểu Bạch có chút vội vàng nói: “Mau, đem bình cho ta?”
Sở Diệp không có động, ngược lại là ánh mắt sáng ngời có thần nhìn chằm chằm Tiểu Bạch.

“Tiểu Bạch, ngươi nhìn tên kia có cảm giác gì không?” Sở Diệp có chút khẩn trương hỏi.

Tiểu Bạch liếc xéo Sở Diệp có chút không thể hiểu được nói: “Cái nào người a! Hôm nay gặp được nhiều người như vậy?"

“Cái tên nói đủ thứ chuyện đó, còn có một cô bạch liên hoa đi theo đó, ngươi đối với cái tên tiểu bạch kiểm kia có cảm giác gì không?" Sở Diệp nói.

Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp, chớp đôi như mắt như hai viên ngọc bích, oai đầu nhỏ nói: “Tiểu bạch kiểm? Ngươi không thích hắn sao?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Có thể xem như vậy.” Người ta là vai chính hắn là pháo hôi, cả hai có thể ưa nhau sao?
Tiểu Bạch nghiêng đầu, nói: “Bởi vì nhân gia lớn lên soái hơn so với ngươi, còn kiếm được một vị mỹ nữ sao? Cho nên ngươi không thích người ta".

Sở Diệp: “……” Là hắn hỏi mà sao thành Tiểu Bạch chất vấn hắn rồi, không trả lời thì thôi, lại còn hỏi ngược lại hắn.

“Đương nhiên không phải, ta không vì chuyện đó mà ghét tên kia, mà người làm sao biết hắn soái hơn ta."
“Vừa rồi ở Trích Tinh Lâu, mấy nữ tu ngoái đầu nhìn hắn nhiều hơn so với nhìn ngươi, dựa theo đó ta nghĩ hắn hẳn là so với ngươi lớn lên rất soái đi.” Tiểu Bạch nói.

Sở Diệp: “……” Này không phải tỉ lệ quay đầu cao, liền đại biểu người lớn lên soái đâu a! Hơn nữa, Mộ Lăng Thiên có tỉ lệ quay đầu cao hơn so với hắn sao? Hắn như thế nào lại không nhận ra.

“Nhưng ta hỏi ngươi ngươi cảm thấy tên kia như thế nào?”
Tiểu Bạch nghĩ nghĩ, nói: “Thấy cũng bình thường."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Thấy bình thường a!” Vậy là xem như không thích đi a!
Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp, lười biếng nói: “Các ngươi Nhân tộc không phải đều là một cái mũi, hai con mắt ta cũng không biết làm sao để phân biệt?"
Sở Diệp: “……” Tuy rằng đều là một cái mũi, hai con mắt, nhưng khác biệt vẫn là rất lớn.

“Vậy tại sao không phân biệt được?”
Tiểu Bạch có chút bất mãn nhìn Sở Diệp, không kiên nhẫn nói: “Đúng vậy!”
Sở Diệp: “.....” Tiểu Bạch tên nhóc thối này, bất quá, Nhân tộc nhìn lão hổ, cũng chỉ có thể nhìn ra màu lông, béo gầy thôi chứ có hơn gì đâu.

“Bình, bình.” Tiểu Bạch có chút không kiên nhẫn kêu la.

Sở Diệp thấy Tiểu Bạch vội vàng, liền đem bình lấy ra giao cho Tiểu Bạch.

Tiểu Bạch có chút yêu thích không buông tay, lộ ra vẻ mặt say mê.

Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, có chút tò mò nói: “Cái này là thứ gì.”
Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp một cái, ghét bỏ nói: “Bên trong là thứ gì cũng không biết, ngươi cũng thật ngu."
Sở Diệp: “....."
Tiểu Bạch ôm bình, tâm tình không tồi, đại phát từ bi mà giải thích cho Sở Diệp nói: “Thứ trong bình là toi thể sát tương, là thứ tốt a!"
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch tò mò hỏi:“Ngươi làm sao mà biết, đây là tôi thể sát tương?”
Tiểu Bạch có chút đắc ý tỏ vẻ nói:" Hoa văn trên thành ấm là yêu văn, nó liếc mắt một cái liền nhìn ra."
Tiểu Bạch giải khai phong ấn, một cổ hơi thở đặc thù xông ra.

Phong ấn bị cởi bỏ, Sở Diệp lập tức cảm nhận được một cổ linh lực mênh mông tràn ra, đúng là thứ tốt! Thứ này giá trị hẳn là tuyệt đối không thấp hơn Yêu Huyết Thạch, nhặt được của hời rồi.

Tiểu hồ ly tiến đến bên cạnh Tiểu Bạch, có chút tò mò nhìn chằm chằm bình sát tương, tựa hồ là muốn phân một ly canh.

“Đi đi đi, đây là đồ của ta.” Tiểu Bạch ôm bình, một chút cũng không muốn chí.

Tiểu hồ ly “Pi” kêu một tiếng, tựa hồ có chút tiếc nuối.

Lâm Sơ Văn đem Thiên Thấm Tuyết Sương lấy ra, giao cho tiểu hồ ly, tiểu hồ ly bắt được Thiên Thấm Tuyết Sương thì ngây lập tức đem sát tương vứt ra sau đầu.

Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc nói: “Ngươi hình như rất để ý Tiểu Bạch đối Mộ Lăng Thiên có cái nhìn ra sao?”
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, dắt dắt khóe miệng, nói: “Ngươi đã nhìn ra a!"
“Có phải ở trong mộng, Tiểu Bạch cùng Mộ Lăng Thiên có phải có liên hệ gì phải không?” Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, thầm nghĩ: Sơ Văn thật sự rất thông minh, một chút liền đoán được.

Sở Diệp sắc mặt có chút ngưng trọng nói: “Ở trong mộng, Tiểu Bạch là Hồn Thú của Mộ Lăng Thiên.”
“Như vậy a! Tiểu Bạch đi theo ngươi nhất định sẽ có tiền đồ hơn là so đi với theo Mộ Lăng Thiên.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, có chút vui sướng nói: “Phải không? Ngươi thật sự nghĩ như vậy?"
“Đó là đương nhiên, hồn lực của ngươi nhất định mạnh hơn Mộ Lăng Thiên, mà còn nữa ngươi còn soái hơn cả hắn lớn.” Lâm Sơ Văn chắc chắn nói.

Sở Diệp có chút vui sướng nói: “Thật sự?"
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đương nhiên."
Sở Diệp có chút kích động ôm chặt Lâm Sơ Văn, Lâm Sơ Văn bị Sở Diệp ôm một cái thật chật.

“Ta thật cao hứng.” Sở Diệp tràn đầy vui sướng nói.

Lâm Sơ Văn bất đắc dĩ, thầm nghĩ: Sở Diệp có đôi khi nhìn nghiêm trang, nhưng cũng có đôi khi, tính tình lại giống như hùng hài tử.

“Đúng rồi, Tiểu Bạch như thế nào biết cái bình kia có vấn đề?” Lâm Sơ Văn tò mò hỏi.

“Tiểu Bạch nhận ra hoa văn trên bình là yêu văn.” Sở Diệp nói.

“Yêu văn?” Lâm Sơ Văn nghe được Sở Diệp nói, có chút kinh ngạc.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Tiểu Bạch nó nói như vậy."
“Này liền khó trách.” Lâm Sơ Văn nói.

Trận văn thật ra ban đầu chính là từ yêu văn rồi được nhân tộc giản hóa ra, bất quá, rất nhiều Trận Pháp Sư đã đem yêu văn tiến hành thay đổi, dần dần tự lập thành phái, mà yêu văn cũng dần dần bị quen lãng.

Nghe nói, Yêu tộc là trời sinh đã hiểu yêu văn, chỉ là Yêu tộc chỉ thích tu luyện, mà không thích động não nên dần dần yêu văn liền chậm rãi bị phai nhòa trong dòng sông lịch sử, cùng với đó, trận văn thì trãi qua nhiều thế hệ truyền thừa, không ngừng hoàn thiện, sử dụng cũng càng ngày càng rộng.

Lâm Sơ Văn suy tư một chút, nói: “Yêu văn cùng trận văn khác biệt rất lớn, hiện tại người có thể nhận thức yêu văn hẳn là không nhiều lắm.” Trước kia khi chưa gặp Tiểu Bạch hắn cũng chỉ nghe người ta nhắc sơ qua về yêu văn mà thôi.

“Kỳ thật, yêu văn cùng trận văn vẫn là có không ít chỗ giống nhau."

Yêu văn trên bình, so cùng trận văn xác thật có chút giống, bất quá, hoa văn có chút thô ráp, nhìn như là trận pháp sư mới vào nghề nên vẽ xấu.

Sở Diệp mấy năm gần đây vẫn luôn ở nghiên cứu trận văn, nên cũng biết không ít kết cấu của một số loại trận văn.

“Thật ra yêu văn là nằm ở trung tâm, nhưng lại dùng trận văn để che giấu.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Như vậy sao!” Bởi vì có cái trận văn che lắp, cho nên những người khác mới không phát hiện được sát tương sao? Cũng không biết cái bình này vốn là thuộc về ai?"
Lâm Sơ Văn hướng tới Tuyết Bảo nhìn qua đi, tò mò hỏi: “Tuyết Bảo, trong trí nhớ ngươi có truyền thừa yêu văn không."
Tuyết Bảo “Anh” một tiếng, có chút cô đơn cúi đầu.

“Hì hì” Tiểu Bạch không biết từ khi nào mà đã quay lại, nhìn thấy Tuyết Bảo đang mất mát, liền vui sướng khi người gặp họa.

“Ngu xuẩn, một cái yêu văn cũng không biết, không xứng làm yêu.” Tiểu Bạch vui sướng nói.

Tuyết Bảo nhìn Tiểu Bạch tiểu nhân đắc chí, liền thị uy huy móng vuốt.

Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, trong lòng cả kinh, Tiểu Bạch mới rời đi một lát, trên người hơi thở lại trầm hơn không ít, hiển nhiên là bởi vì hấp thu sát tương, đạt được chỗ tốt không nhỏ.

Trước đó nhờ có Tinh Nguyệt Lưu Tương củng cố tu vi của Tiểu Bạch này có thêm sát tương tựa hồ sẽ có hi vọng giúp Tiểu Bạch nhanh chóng thăng lên cấp 2, Tiểu Bạch nếu tiếp tục bảo trì tốc độ tu luyện như vậy thì việc đuổi kịp Tiểu Ngân cũng không hẳn là không thể.

Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, nói: “Trong trí nhớ truyền thừa của mi có rất nhiều yêu văn sao?”
Tiểu Bạch có chút đắc ý gật gật đầu, nói: “Không tồi, tr ong trí nhớ truyền thừa của ta có rất nhiều rất nhiều, ta không giống con xuẩn hồ kia đâu."
Tiểu Bạch nói xong lại hướng qua tiểu hồ ly, có chút đắc ý ngẩng đầu.

Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, thầm nghĩ: Tiểu Bạch biết rất nhiều yêu văn sao? Lão hổ của mình chẳng lẽ là một con hổ bác học đa tài? Thật là nhìn hổ không thể nhìn tướng mạo mà.

Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, thầm nghĩ: Tiểu Bạch huyết mạch vẫn là cao hơn Tuyết Bảo một ít a! Không hổ là cực phẩm hung thú, theo nguyên tác, Tiểu Bạch tựa hồ đã giúp nam chủ lập hạ không ít công huân.

Tiểu Bạch không ngừng nhe răng nhếch miệng với tiểu hồ ly, tiểu hồ ly chịu không nổi việc bị Tiểu Bạch khiêu khích, hướng tới Tiểu Bạch vọt qua, cùng Tiểu Bạch đáng nhau thành một đoàn.

Tiểu Bạch một bên cùng tiểu hồ ly đánh, một bên khiêu khích, “Ngươi ngu mà không cho người ta nói ngươi ngu."
Tiểu hồ ly cấp bậc vẫn là cao hơn Tiểu Bạch một ít, sau một hồi tranh đấu, thì trên mặt Tiểu Bạch đã bị để lại ba đạo trảo ấn.

Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch hổ, âm thầm vô ngữ, thầm nghĩ: Tiểu Bạch cư nhiên còn ghét bỏ tiểu hồ ly bổn, rõ ràng đánh không lại, mà còn đi khiêu khích người ta, vậy rốt cuộc đứa nào ngu hơn.

“Không đánh, không đánh.” Tiểu Bạch đại khái minh bạch chính mình chiếm không được tiện nghi liền đánh trống lui binh đem bình giao cho Sở Diệp, chính mình thì chạy vào Hồn

Thất nghỉ ngơi.

Sở Diệp xem xét một chút, trong bình còn thừa ước chừng ba phần tư sát tương.

Sở Diệp thầm nghĩ: Sát tương này ẩn chứa năng lượng rất lớn, thế cho nên Tiểu Bạch chỉ mới dùng một phần tư, chiếu theo tình huống, nếu đến khi Tiểu Bạch dùng hết cũng có thể đã tiến giai đến cấp 3..

Chương 145: Chấn Động Sở Gia

Editor: Tĩnh
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đang cùng nhau kiểm kê tài sản trên người, thì phát hiện hai người hiện tại còn thừa 150 vạn đồng vàng.

Sở Diệp chớp chớp mắt, nói: “Ai nha, ai nha, sao lại chỉ còn có bấy nhiêu vậy, 150 vạn nhìn thì không ít, nhưng nếu mua được một phần sát khí cũng không đủ."
Sở Diệp xoa xoa cái trán, hắn trước đó còn dự định vài năm sau sẽ trở thành phú ông ngàn vạn, nhưng hiện tại chỉ còn 150 vạn đồng vàng, thì còn kém xa kế hoạch của hắn.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, bất đắc dĩ nói: “Tuy rằng chúng ta kiếm không ít, nhưng ngày thường tiêu dùng cũng không ít."
Vì muốn tăng lên thực lực cho ong đàn, Sở Diệp đã mua không ít Hồn Tinh cho ong đàn, mà số Hồn Tinh mỗi khi mua cũng không ít, mỗi lần bọn họ ra ngoài đều phải tốn mấy chục vạn, nếu không phải bọn họ trước đó mạo hiểm mà bán ra một đám dược tề, thì giờ đây kim khố của bọn họ chắc chẳng còn bao nhiêu.

.

Ngôn Tình Ngược
“Nhưng cũng may là tạm thời cũng không có thứ gì đặc biệt

phải mua.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp lắc đầu, nói: “Vẫn có."
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, có chút tò mò nói: “Cái gì?"
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: "Phải mua thú cốt! Mặc Nắm cũng phải tiến giai, cũng phải mua sát khí cho nó, mặt khác ta ta còn muốn giúp Ngân Tiểu Nhị tiến giai lên Chiến Tướng giai.

Cũng yêu cầu một phần sát khí, nếu có khả năng ta còn muốn chọn lựa ra năm sáu con Ngân Sí Ong có tư chất không tệ đem đi bồi dưỡng.”
Thú cốt giá cả không tính quá mất, nhưng vấn đề là số lượng bọn họ cần thật sự là quá lớn.

Lâm Sơ Văn trừng lớn mắt, có chút khiếp sợ nói: “A Diệp ngươi ngươi nói cái gì, muốn bồi dưỡng thêm năm sáu chỉ Ngân Sí Ong Chiến Tướng."
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, xán lạn cười cười, nói: “Đúng vậy! Làm sao vậy."
Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Không có gì."
Lâm Sơ Văn sau khi khiếp sợ qua đi, rất nhanh bình tĩnh lại, nói: “Ý tưởng của ngươi không tầm thường chút nào.”
Sở Diệp ngẩng đầu, khí phách hăng hái nói: “Người sống là phải cầu tiến đi lên, sống mà không có ước mơ không cầu tiến thì sống làm gì nữa."
Lâm Sơ Văn: “.....”
Lâm Sơ Văn lúc đầu khi nghe ý tưởng của Sở Diệp thì cảm thấy có chút không thể tưởng tượng, nhưng khi cẩn thận suy nghĩ thì lại cảm thấy kỳ thật cũng không phải là không có khả năng.

Bồi dưỡng mấy chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong, nếu đổi thành những Hồn Sư khác mà nói thì quả thực là thiên phương dạ đàm*.

(Thiên phương dạ đàm: ý nói những chuyện quá hoang đường không có thực.)

Sát khí không phải là thứ dễ có được, mặc dù là Hồn Vương cường giả, sát khí có trong tay cũng hữu hạn.

Nhưng Sở Diệp lại có bí môn chế tạo sát khí, nên việc kia chắc sẽ có khả năng.

Mà Tiểu Ngân cũng nương theo sự trưởng thành của ong đàn mà trưởng thành, Sở Diệp nếu thật sự bồi dưỡng ra được mấy chỉ Chiến Tướng cấp Ngân Sí Ong, thì Tiểu Ngân có lẽ có thể mượn đó mà đột phá Chiến Tướng cấp 5.

Đôi mắt Lâm Sơ Văn hiện lên một đạo lưu quang, nếu Sở Diệp thật sự làm được, thì chiến lực của bọn họ hẳn là có thể tiến bộ vượt bậc.

“Đây là một ý tưởng không tầm thường chút nào.” Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Lưỡng Giới Thành có người nói Sở Diệp là người dưỡng ong tốt nhất ở hai châu, nhưng thật ra thì có chút quá, nhưng nếu ý tưởng của Sở Diệp thành sự thật thì lời tuyên dương kia lại không sai.

Sở Diệp cười cười, nói: “Đúng không, ta cũng cảm thấy ý tưởng của ta rất lợi hại."
Sở Diệp thầm nghĩ: Năm sáu chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong tính cái gì a! Đây chỉ là mục tiêu tạm thời của hắn mà thôi, mục tiêu lâu dài của hắn là bồi dưỡng ra 5-60 chỉ, đương nhiên cơm muốn ăn thì phải ăn từng ngụm, đi đường muốn lâu thì phải đi từ bước, mọi thứ cứ từ từ là tốt nhất.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, trầm ngâm một chút, nói: “Việc này cũng không dễ dàng a!”
Ong đàn của Sở Diệp bây giờ thật ra đã có mấy chục chỉ đã tiến vào Sĩ cấp cấp 9, nhưng Ngân Sí Ong bình thường thì huyết mạch không tính quá hảo, nếu muốn tiến giai Chiến Tướng thì tỷ lệ chỉ sợ chỉ có tam thành mà thôi, Sở Diệp nếu muốn bồi

dưỡng năm con Chiến Tướng cấp Ngân Sí Ong thì chỉ sợ phải chuẩn bị ít nhất là mười lăm phân sát khí, thậm chí là nhiều hơn.

Mười mấy phân sát khí a! Lâm Sơ Văn vừa tưởng tượng liền có cảm giác đầu váng mắt hoa.

Nhiều sát khí như vậy, dù là Thanh Vân Tông cũng không phải là con số ít.

Sở Diệp mỗi lần luyện chế sát khí, nhiều lắm cũng chỉ có thể ra hai ba phần, mặc dù bọn họ có thể luyện chế ra sát khí, nhưng nếu muốn tạo ra mười mấy phân sát khí cũng là không dễ.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Ta biết không dễ dàng, nhưng nếu là thành công thì thu hoạch cũng là rất lớn."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Xác thật là như thế."
Nếu có thể dưỡng ra một đám Chiến Tướng cấp Ngân Sí Ong, về sau đối mặt với thú triều cũng có thể càng thêm nắm chắc, còn nữa nếu như Chiến Tướng cấp Ngân Sí Ong càng nhiều thì bọn họ có thể mở rộng quy mô ủ ra sữa ong chúa, sữa ong chúa chính là thứ thập phần khó có được.

Sở Diệp cười cười, nói: “Kỳ thật, việc này cũng không có gì khó, chính là yêu cầu tương đối nhiều xương cốt."
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp vài lần, nói: “Nếu nói như vậy, vẫn là nên tiếp tục tuyên bố nhiệm vụ thu mua xương cốt."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy."
Luyện chế Bách Thú Sát yêu cầu đại lượng thú cốt, mà số thú cốt bọn họ cần cũng không phải là số lượng nhỏ, nếu chỉ dựa vào việc săn thú thì cũng không biết phải thu thập đến năm nào tháng nào.

“Cứ như vậy, đồng vàng chỉ sợ không đủ.” Lâm Sơ Văn cân nhắc có nên bán ra thêm một đám dược tề không.

Mua thú cốt so với mua sát khí thì tiện nghi hơn rất nhiều, bất quá, nếu muốn gom đủ mười mấy phân sát khí, cũng yêu cầu không ít đồng vàng.

Sở Diệp cười cười, nói: “Không có việc gì, đừng nóng nảy mọi việc cứ từ từ, hơn nữa cũng không nhất định là phải thu mua xương cốt, chúng ta có thể từ từ thu thập, tiện thể cho tụi nó ra ngoài rèn luyện một thể."

Tiểu Bạch cùng Tiểu Thải đều đã tiến vào Chiến Tướng, cũng phải nên cho chúng ra ngoài rèn luyện.

Trước kia Sở Diệp không giám cho Tiểu Bạch ra ngoài bởi cấp bậc của nó còn quá thấp, mà nó còn là Cực phẩm hồn thú nên nếu thả ra thì Sở Diệp cũng không yên tâm, nhưng giờ Tiểu Bạch đã tiến giai Chiến Tướng, với thực lực hiện tại thì nhất định cũng đủ để bảo vệ bản thân.

Bạch Hổ trưởng thành trong chiến đấu, nếu cứ ở trong động phủ hoài cũng không tốt.

Mười vạn hoan mang kia mới chính là sân khấu thích hợp với Tiểu Bạch.

Sở Diệp càng nghĩ càng thấy đúng, Tiểu Bạch nếu đã trưởng thành, vậy cũng đã tới thời điểm, nên gánh vác trách nhiệm nuôi gia đình.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Cũng đúng.” Việc thu mua cốt thú cũng có thể từ từ mà làm.

Sở Hinh Nhi đang ở trên phố đi dạo, thì gặp phải Trần Tuyết.

“Hinh Nhi, đi dạo phố sao?”
“Đúng vậy! A Tuyết, ngươi cũng đi dạo sao?"
“Đúng vậy! Mà ta nghe nói, Sở Diệp cũng ở chỗ này, còn mới thu

mua được một phần sát khí."
Sở Hinh Nhi cúi đầu, việc Sở Diệp trong tay có một phần Huyễn Vụ Sát đã làm cho ồn ào huyên náo, nàng tự nhiên cũng nghe nói.

Còn có một vị tộc thúc vì chuyện đó mà nhảy nhót lung tung khắp nơi, nhưng Sở Tư Thần cùng Sở Nhan Vũ đều không muốn hỗ trợ.

Trước đó Lâm Sơ Văn ở Trích Tinh Lâu lộ mặt.

Còn đem con Thất Thải Huyễn Điệp đã tiến giai Chiến Tướng ra, thì đại khái đã có thể xác định, sát khí xác thật đã rơi xuống tay Lâm Sơ Văn mà còn đã dùng hết.

Tộc thúc Sở Hưng Xương sau khi biết sát khí đã bị dùng hết thì cũng đã an tỉnh lại.

Sở Hinh Nhi tuy rằng cấp bậc còn thấp, nhưng đối với sát khí cũng thập phần chú ý bất quá chỉ là không có nói ra.

“Chuyện sát khí ta không rõ ràng lắm!” Sở Hinh Nhi nói!
Trần Tuyết nhìn Sở Hinh Nhi, sắc mặt cổ quái nói: “Có phải Sở gia cùng Sở Diệp đã lật mặt rồi phải không?"
Sở Hinh Nhi nghe vậy, nhịn không được mà mặt đỏ lên.

Bọn họ lần trước đi bái phỏng Sở Diệp một lần, nhưng khi đó Sở Diệp đã bế quan.

Sở Diệp trước đó không lâu đi dạo Trích Tinh Lâu cũng không tìm bọn họ, có thể thấy được là hoàn toàn không để ý đến bọn họ, Sở Hinh Nhi ẩn ẩn cảm thấy Sở Diệp có chút quá mức, lại không biết làm sao.

Trần Tuyết nhìn Sở Hinh Nhi, liền biết chính mình đã đoán

đúng rồi.

Trần Tuyết thầm nghĩ; quan hệ của Sở Diệp và Sở gia hình như thật sự không tốt lắm, mà việc này đối với Trần gia bọn họ mà nói là một chuyện tốt.

Sở Tư Thần cùng Sở Nhan Vũ trước sau tiến giai Hồn Sư, Sở gia thực lực tăng nhiều, ẩn ẩn có xu thế trở thành đệ nhất thế gia ở Võ Lăng Thành, bây giờ nếu Sở Diệp trở lại Sở gia thì Trần gia bọn họ sẽ không xong.

“Mà ta nghe tộc huynh ta nói rằng ngày hôm qua nhìn thấy Sở Tư Thần cùng một vị đại thiếu gia nào đó hình như có chút xung đột, hình như là vì một nữ nhân.” Trần Tuyết nói.

Sở Hinh Nhi cau mày, nói: “Ta cũng không rõ."
“Ngươi không biết a! Vậy thì cũng có chú lạ.” Trần Tuyết thầm nghĩ: Sở Hinh Nhi chính là rất quan tâm Sở Tư Thần, hận không thể thời thời khắc khắc dính lấy Sở Tư Thần, mà hiện tại Sở Tư Thần xảy ra chuyện lớn như vậy, mà Sở Hinh Nhi lại không biết.

Sở Hinh Nhi cúi đầu, bỗng nhiên phát hiện chính mình gần đây tựa hồ đã chú ý Sở Diệp quá mức, đến Sở Tư Thần cũng bị xem nhẹ.

Chuyện của Sở Tư Thần, kỳ thật Sở Hinh Nhi cũng có biết chú ít.

Sở Hinh Nhi là ngẫu nhiên nghe người trong tộc nói lại, việc Sở Tư Thần mang theo Sở Uyển Nhi đi Trích Tinh Lâu đụng phải Lâm Mộng Dung, mà Sở Hinh Nhi giống như nói cái gì đó rồi bị Sở Tư Thần quát bảo ngưng lại.

Nếu như đổi thành trước kia thì Sở Hinh Nhi có lẽ sẽ cảm giác thương tâm, nhưng khi nghe nói việc này, thì thật không có quá nhiều cảm giác…… Nghe được tin tức về Sở Diệp càng nhiều, Sở Hinh Nhi càng cảm giác gia tộc đã làm sai, mà lựa chọn của bản

thân trước đó cũng sai rồi.

Sở Diệp mới chính là thiên tài thật sự, nếu Sở Diệp tiếp nhận chức vụ gia chủ thì có lẽ có thể đem Sở gia xây dựng trở nên lớn mạnh phi thường.

Quyết định muốn từ trong ong đàn bồi dưỡng ra một ít Ngân Sí Ong đến Chiến Tướng, Sở Diệp lại lần nữa đi đến khu giao dịch để tuyên bố nhiệm vụ thu mua cốt thú.

Trước kia do lo lắng Bách Thú Sát luyện chế không thành công, nên chỉ thu mua một lượng đủ dùng mà thôi.

Hiện giờ chứng minh Bách Thú Sát luyện chế thành công, nên Sở Diệp liền lại bắt đầu thu thập thú cốt.

Chỉ trong ngày đầu tiên Sở Diệp tiên bố nhiệm vụ, mà khu giao dịch đã nhận được đại lượng đơn đặc hàng.

Giá cả mà Sở Diệp đưa ra là cao hơn thị trường một ít, trước đó khi dừng tuyên bố nhiệm vụ, đã làm rất nhiều người cảm thấy tiếc nuối, nay Sở Diệp lại một lần nữa bắt đầu thu mua thú cốt, yêu cầu còn phóng khoáng, không câu nệ thú cốt loại gì, nên người muốn bán cho Sở Diệp lại càng nhiều.

Do bây giờ là thời kỳ cao điểm của chợ chung nên kho hàng của khu giao dịch đã sớm không còn chổ chứa thú cốt.

Vì vậy khu giao dịch bên kia đã liên hệ với Sở Diệp, an bài người đem thú cốt đưa tới chổ Sở Diệp, mà Sở Diệp cũng vui vẻ đáp ứng.

Đám người Sở Tư Thần đang đi tới động phủ của Sở Diệp, mà trên đường thì vừa vặn gặp đoàn xe của khu giao dịch.

Sở Uyển Nhi nhìn đoàn xe thật dài của khu giao dịch, nên có chút tò mò nên đã đi lên xem náo nhiệt.

“Đoàn xe của các ngươi là muốn đi đâu a!” Sở Uyển Nhi ngọt ngào hỏi.

Sở Uyển Nhi lớn lên xinh đẹp, nhìn lại như là đại gia tiểu thư, nên đội trưởng của đoàn xe vẫn là rất vui lòng cùng Sở Uyển Nhi giao tiếp, nói: “Đi đến chổ Sở Hồn Sư."
Sở Uyển Nhi phồng lên quai hàm, nói: "Đưa thú cốt sao?"
Đội trưởng đoàn xe gật đầu, nói: “Đúng vậy!"
Sở Uyển Nhi có chút tò mò nói: “Hắn mua nhiều thú cốt như vậy để làm gì!”
Đội trưởng lắc lắc đầu, nói: “Không biết, đó là chuyện của người ta, chúng tôi nào biết a! Chúng tôi chỉ phụ trách vận chuyển."
Đội trưởng âm thầm suy đoán là trong số Hồn Sủng của Sở Diệp có con thích ăn xương cốt của Hồn Thú, Hồn Thú có rất nhiều loài thích ăn đá ăn bùng đại loại, mà số xương cốt này không ít ăn không sợ bị trướng bụng sao.

Sở Uyển Nhi cau mày, thầm nghĩ: Sở Diệp từ khi bỏ nhà ra đi liền trở thành đại nhân vật.

Sở Uyển Nhi nhìn đoàn xe vận chuyển xương cốt.

Nhăn nhăn mày, cảm thấy Sở Diệp có chút điên cuồng, có tiền sao không mua thứ gì tốt hơn mà lại thích đi mua một đóng xương cốt về làm gì.

Sở Hinh Nhi lại đuổi theo, có chút nghi hoặc nói: “Muốn thú cốt sao không vào rừng mà săn tại sao lại phải đi mua?"
Sở Uyển Nhi thầm nghĩ; Sở Diệp gia hỏa này không phải là tham sống sợ chết đi, ca ca nàng mỗi khi cần đều sẽ tự thân đi vào rừng mà săn.

Đội trưởng tựa hồ nhìn ra Sở Uyển Nhi tâm tư, nói: “Đại khái là

sợ phiền toái đi, rốt cuộc Sở thiếu cần số lượng khổng lồ.

Phải biết rằng khi gặp được thú triều Sở thiếu, Lâm thiếu đều là những người xông vào tuyến đầu, nghe nói đợt thú triều trước Lâm thiếu và Sở thiếu đã xử gọn ba con Chiến Tướng hung thú và trên một ngàn con Sĩ cấp đấy."
Sở Uyển Nhi bĩu môi, nói: “Hơn một ngàn con hung thú, có khoa trương không đấy.”
Đội trưởng cười cười, nói: “Là sự thật, Sở thiếu dưỡng rất nhiều Ngân Sí Ong thượng giai, chúng đã chập chết rất nhiều hung thú bình thường."
“Ngân Sí Ong mà lợi hại như vậy sao?” Sở Uyển Nhi có chút không tin.

Không đợi đội trưởng nói chuyện, người bên cạnh liền thổi phồng lên, nói: “Đương nhiên là có, ong của Sở thiếu không chỉ biết nhưỡng mật còn biết chiến đấu, cũng vì đó mà không ít người ở Lưỡng Giới Thành cũng muốn khế ước với Ngân Sí Ong đấy."
“Nhưng dưỡng ong nhìn thì đơn giản, nhưng thực tế lại rất khó khăn bởi vậy đã có không ít người phải từ bỏ."
“Ví dụ điển hình nhất là đội Hồn Sư công trình Phi Hùng đó bọn họ cũng học theo Sở thiếu dưỡng ong kết quả bị ong chít cho xưng người cuối cùng cũng phải từ bỏ còn bị mọi người cho một khoảng thời gian."
Mấy nhân viên trong đoàn xe thi nhau nói liên tục, nhưng thật ra đã đem Sở Uyển Nhi cùng Sở Hinh Nhi ném sang một bên.

Sở Uyển Nhi nghe nhân viên của đoàn xe nói về Sở Diệp, thì ẩn ẩn cảm thấy ca ca nhà mình đã bị xem thường, trong lòng có chút hụt hẫng.

Nghe người của đoàn xe nói vậy, Sở Tư Thần liền đanh mặt, trong lòng cảm thấy có chút hụt hẫng cùng không vui.

Chương 146: Động Phủ Sở Diệp

Editor: Tĩnh
Sở Diệp đang ở trong động phủ nghỉ ngơi, linh tinh vang lên.

Lâm Sơ Văn thả ra linh hồn lực, xem xét một chút, sắc mặt cổ quái nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái.

“Người của khu giao dịch cùng với người của Sở gia đều tới a!” Lâm Sơ Văn nói.

Người Sở gia đến Lưỡng Giới Thành đã được một đoạn thời gian, Sở Diệp vẫn luôn không có có liên hệ, hiện giờ tình huống lại thế này, dù muốn tránh cũng không thể tránh.

“Sở Tư Thần cũng tới nữa a!”
Sở Diệp thầm nghĩ: Sở Tư Thần người này rất sĩ diện, lần trước tới đây thì đã gặp ngây lúc hắn bế quan, vậy về sau tên kia sẽ không tới đây nữa, không ngờ lại chạy tới đây nữa.

“Muốn gặp không?” Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp gật đầu, nói; “Cho bọn họ vào đi.” Lần này có tới tận hai nhóm người, cũng không thể không ra gặp, mà trốn tránh cũng không thể giải quyết được vấn đề.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Cũng hảo."

Sở Diệp tuy rằng cùng Sở gia có chút hiềm khích, nhưng chung quy cũng không có xé rách mặt, cũng không nên nháo quá khó coi.

Sở Diệp lấy ra lệnh bài mở trận, đưa cho Tuyết Bảo.

“Cửa mở."
Cửa vừa mở ra, mọi người liền thấy được một tiểu hồ ly lông xù xù, Tuyết Bảo liếm liếm móng vuốt, lười biếng quét mọi người một cái.

“Thần ca, chỉ hồ ly này cấp mấy vậy a!” Sở Hinh Nhi nhịn không được hỏi.

Sở Hinh Nhi thầm nghĩ; con tiểu hồ ly này hẳn là chủ sủng của Lâm Sơ Văn, Lâm Sơ Văn phó sủng là Thất Thải Huyễn Điệp cũng đã được bồi dưỡng tới Chiến Tướng cấp, vậy chủ sủng cấp bậc cũng sẽ không thấp.

Sở Tư Thần cau mày, nói: “Ta cũng không biết.”
Một nhân viên đoàn xe thuận miệng nói: “Con Hồn Sủng này của Lâm thiếu đã là Chiến Tướng cấp 3."
Sở Hinh Nhi sắc mặt đổi đổi, Chiến Tướng cấp 3, mà con Đạp Vân Báo của Sở Tư Thần bất quá cũng chỉ là Chiến Tướng cấp 2.

“Vậy con Ngân Sí Ong vương của Sở Diệp thì sao?” Sở Hinh Nhi ở một bên mở miệng người hỏi.

Nhân viên trong đoàn xe lắc đầu, nói: “Không rõ nữa, hẳn cũng là Chiến Tướng cấp 3 đi.”
Mấy thành viên còn lại của Sở gia, liền sôi nổi nghị luận.

Chiến Tướng Hồn Thú chỉ cần kém một cái giai vị thì chênh lệch đều là không nhỏ, nghe được tiểu hồ ly cùng Ngân Sí Ong đều là Chiến Tướng cấp 3 mấy người Sở gia nhịn không được cảm thấy có chút chấn động.

“Đây là động phủ của Sở Diệp a!” Sở Hưng Xương nhìn xung quanh.

Mấy người trẻ tuổi ở Sở gia thì tò mò thực lực của Sở Diệp, còn Sở Hưng Xương càng tò mò về tài lực của Sở Diệp hơn.

“Linh khí thật nồng đậm a!” Sở Tập nhịn không được cảm thán một tiếng.

Khi người Sở gia tới Lưỡng Giới Thành thì đã nghe rất nhiều lời đồn về cơ ngơi của Sở Diệp nhưng thật ra cũng không mấy tin tưởng, nay nhìn thấy thì thật sự đã tin rồi.

“Linh điền a!"
“Thật nhiều linh điền a!"
Linh điền đối với đại gia tộc mà nói là một bút tài phú không nhỏ, Sở gia cũng có mấy chục mẫu linh điền.

“Bên trong linh điền có trồng không ít linh thảo, linh thảo trồng có chút hỗn loạn a!” Sở Uyển Nhi nói.

Linh thảo trong linh điền, cơ bản đều là do Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn trồng.

Sở Diệp đối việc gieo trồng linh thảo trong linh điền cũng không có quá mức để bụng, còn những loại linh thảo trân quý hiếm có thì Sở Diệp đều trồng trong không gian, còn linh thảo trong linh điền chỉ là để che mắt mọi người mà thôi.

Động phủ có vài mẫu linh điền, Sở Diệp chọn cách trồng chính là vứt hạt, có nghĩa là đem hạt giống trực tiếp vứt vào linh điền là xong.

Có linh tuyền cùng trận pháp mà Sở Diệp bố trí, mặc dù Sở Diệp

gieo trồng linh thảo cũng không quá tinh tế, nhưng linh thảo cũng lớn lên không tồi.

Bất quá, nguòi Sở gia thấy linh thảo lớn lên một bên thì quá dày đặc, một bên thì quá thưa thớt, liền cảm thấy Sở Diệp là đang lãng phí linh điền.

“Đó là Thiên Thanh Hoa, kia giống như là Nghê Tang Thảo, đó là Huyết Thảo, đều là những loại linh thảo khó hầu hạ.” Sở Duẫn Tuyền tấm tắc bảo lạ nói.

Sở Duẫn Tuyền ở Sở gia là người phụ trách chính trong việc gieo trồng linh thảo, nhưng khi nhìn thấy đám linh thảo trong linh điền, liền cảm thấy đỏ mắt.

“Ta nhớ rõ mấy loại linh thảo này rất là khó trồng! Vậy mà ở đây lại lớn tốt như vậy, hay bởi vì linh điền ở đây phẩm chất tương đối cao sao?” Sở Hinh Nhi hỏi.

Sở Duẫn Tuyền lắc đầu, nói: "Chỉ đúng một phần, mà phần còn lại là do ở chung quanh linh điền có bố trí trận pháp, có Tụ Linh Trận, Sinh Cơ Trận và Xuân Phong Hóa Vũ Trận."
Sở Hinh Nhi có chút kinh ngạc nói: “Nhiều như vậy?"
Sở Duẫn Tuyền gật đầu, nói: “Đúng vậy! Những cái trận pháp ở đây không có một cái nào là rẻ tiền cả, thường chỉ có những đại tông môn hoặc đại gia tộc mới dùng bố trí cho các linh điền trồng các loại linh thảo quý hiếm thôi."
“Nhưng hình như trận pháp ở đây hơi nhiều?” Sở Hinh Nhi hỏi.

Sở Duẫn Tuyền gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Mà các loại trận pháp khác nhau nhưng bố trí cùng một chổ sẽ dễ xảy ra xung đột, không biết số trận pháp này là ai bày ra, do trận pháp có tính xung đột nên đã làm công hiệu của trận pháp giảm đi phân nữa."
“Như vậy thì có sao không?” Sở Hinh Nhi hỏi.

Sở Duẫn Tuyền nói:" Cũng không có ảnh hưởng gì quá lớn chỉ là có hơi lãng phí mà thôi."
Sở Uyển Nhi ôm hai tay, nói: “Tham thì thăm, Sở Diệp không biết có phải bị tên trận pháp sư kia gạt không?"

Bổng nhiên đội trưởng đoàn xe cười, nói: “Mấy cái trận pháp là do Sở thiếu chính tay bố trí.”
Sở Duẫn Tuyền có chút kinh ngạc nói: “Sở Diệp bố trí?”
Đội trưởng gật đầu, nói: “Đúng vậy! Ở Lưỡng Giới Thành trận pháp sư tương đối thiếu, mà trận pháp của Sở thiếu thật ra đã xem như không tồi."
Sở Diệp từ khi bắt đầu nghiên cứu trận pháp thì cấm chế trong động đều do hắn tu sửa, mà trong lần thú triều trước phòng hộ trận của hai nhà Tiền Hồ đã bị tổn hại, nhưng lại không kiếm được người tu sửa giúp.

Nên đã nhờ Sở Diệp giúp đở.

Lúc sau, tên tuổi Sở Diệp cứ như vậy mà truyền đi ra ngoài, ở phụ cận nhà ai có trận pháp xảy ra vấn đề, đều sẽ tìm Sở Diệp tới tu bổ.

Tu bổ trận pháp có thể giúp củng cố kiến thức trận pháp, lại còn có thể giúp đề cao trận pháp thuật của bản thân, mà thù lao Sở Diệp đưa ra cũng khá tiện nghi.

Nếu người tìm tới cửa, thì Sở Diệp trên cơ đều cũng sẽ không cự tuyệt, dần dà trận pháp thuật của Sở Diệp cũng càng ngày càng tinh vi, thanh danh cũng càng lúc càng lớn.

Sở Hinh Nhi tràn đầy ngoài ý muốn nói: “Sở Diệp thật sự hiểu trận pháp?”
Đội trưởng gật đầu, nói: “Kia là đương nhiên.”
Sở Uyển Nhi bĩu môi, nói: “Nếu vậy tại sao hắn lại bố trận trồng lên nhau là sao?"
Đội trưởng cười, nói: “Tuy rằng có đôi khi trận pháp bố trí nhiều

sẽ tạo thành xung đột giữa các trận pháp, nhưng nghe nói nếu là trận pháp sư cao cấp, thì có thể làm giảm sự xung đột giữa các trận pháp mà còn khiến cho chúng hỗ trợ lẫn nhau, cách đây không lâu Tư Đông Phong tiền bối đã đến nơi này du lãm qua còn không tiếc lời khen về khả năng trận pháp của Sở thiếu."
Sở thiếu làm việc, luôn là có đạo lý của ngày ấy mà.

Sở Uyển Nhi nghe đội trưởng nói, thì bĩu môi.

Sở Hinh Nhi có chút hoảng hốt, Sở Diệp cư nhiên còn hiểu trận pháp, Sở Hinh Nhi cảm thấy chính mình giống như càng ngày càng không quen biết Sở Diệp vậy.

Sở Duẫn Tuyền tràn đầy cảm thán nói: “Quả nhiên là ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, đúng là chớ khinh thiếu niên nghèo."
Sở Duẫn Tuyền thầm nghĩ: Trận Pháp Sư đều có tâm tính trầm ổn, là người có tâm tư nhanh nhạy, nhạy bén, Sở Diệp tính tình lười nhác, cư nhiên cũng có thể trở thành Trận Pháp Sư, dường như từ khi rời đi gia tộc, thì đối phương liền như thoát thai hoán cốt vậy.

Nhưng nếu muốn trở thành Trận Pháp Sư là một chuyện không dễ, muốn học trận pháp thì mọt phải có sư phó, hai là phải có truyền thừa, nếu không thì chẳng thể làm gì.

Mà mấy cái trận pháp trong linh điền nếu thật sự là do Sở Diệp bố trí, vậy trận pháp của Sở Diệp hẳn là đã bước qua nhập môn, và tất nhiên trên tay phải có trận pháp truyền thừa.

Một phần truyền thừa của trận pháp có giá cả không thấp a! Sở Diệp cũng không biết là như thế nào mà có, Sở gia bọn họ đều không có trận pháp truyền thừa.

Nếu Sở Diệp có thể đem trận pháp truyền cho Sở gia thì Sở gia sẽ ngày càng lớn mạnh.

Sở Diệp hiện giờ ở Lưỡng Giới Thành phát triển tốt như thế, sợ là không muốn trở lại Sở gia đâu.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn từ trong đi ra Thất Thải Huyễn Điệp thì đang ở bên cạnh Lâm Sơ Văn phe phẩy cánh, tò mò nhìn nhóm người trước mặt.

Sở Tư Thần đánh giá Lâm Sơ Văn, đôi mắt bên trong hiện lên vài phần khác thường.

Trước đó đã gặp qua vài lần, nhưng Sở Tư Thần không có chú ý Lâm Sơ Văn, mà Lâm Sơ Văn cũng luôn cố tình che dấu dung mạo của bản thân, nên Sở Tư Thần cũng không có quá mức chú ý tới.

Nay Thất Thải Huyễn Điệp đã tiến giai Chiến Tướng, do chịu ảnh hưởng nên diện mạo của Lâm Sơ Văn càng thêm tinh xảo hơn vài phần, hơn nữa cả người đều toát ra vẻ tự tin, mà tinh thần diện mạo cùng nhau kết hợp lại nên làm cho cả người tản mát ra một cổ mị lực kinh người.

Sở Tư Thần bỗng nhiên phát hiện, Lâm Sơ Văn tuy rằng là nam nhân, nhưng tướng mạo lại thuộc hàng nhất đẳng, Sở Diệp vì vậy mà thần hồn điên đảo, tựa hồ cũng không có gì kỳ quái.

Sở gia không ít người đều nghe qua đại danh của Lâm Sơ Văn, biết Sở Diệp sau khi rời đi gia tộc thì đã gặp Lâm Sơ Văn, tính hướng đều thay đổi, do đó người Sở gia đều đối với Lâm Sơ Văn rất tò mò, một đám trộm nhìn chằm chằm người ta.

Sở Uyển Nhi nhìn Thất Thải Huyễn Điệp đang bay bên cạnh Lâm Sơ Văn thì đôi mắt liền hiện lên vài phần hâm mộ.

Thất Thải Huyễn Điệp phẩm chất không tầm thường lại còn

xinh đẹp, không thể nghi ngờ là Hồn Sủng mà rất nhiều Hồn Sư tha thiết ước mơ.

Sở Uyển Nhi vẫn luôn muốn tìm một con Hồn Sủng xinh đẹp, đáng tiếc phẩm tướng hảo lại còn có huyết mạch bất phàm thì rất khó có được, Sở Uyển Nhi do không tìm được nên cũng đã khế ước với Đạp Vân Báo.

“Tiểu Diệp, đây là con Thất Thải Huyễn Điệp mà ngươi cho tiến giai sao?” Sở Hưng Xương gương mặt tươi cười hỏi.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng trước đó không lâu, vừa mới tiến giai thành công.”
Tuy rằng Sở Hưng Xương đã sớm nghe được đồn đãi, nhưng này nghe được Sở Diệp thừa nhận, cuối cùng cũng hết hy vọng.

Sở Hưng Xương nhìn Thất Thải Huyễn Điệp, đáy mắt hiện lên vài phần chán ghét, giống như đối phương đoạt mất cơ duyên của hắn.

Nhìn ra đáy mắt ghen ghét của Sở Hưng Xương, Sở Diệp âm thầm ở trong lòng mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Lão già này thật lớn mặt a! Huyễn Vụ Sát mà lão già này có thể mơ ước sao?
Sở Uyển Nhi có chút tò mò nói: “Sở Diệp, nghe nói ngươi là dùng trăm năm Duyên Thọ Thảo để đổi Huyễn Vụ Sát a!”
Sở Diệp bĩu môi, thầm nghĩ: Làm nhân vật phong vân chính là không tốt thế đó a! Một chút bí mật đều không giữ được.

“Đúng vậy!” Sở Diệp cũng không giấu giếm.

Sở Uyển Nhi tràn đầy hâm mộ nói; “Không nghĩ tới, ngươi mà cũng có thứ quý giá như vậy.

Sao không để lại dùng cho bản thân."
Sở Diệp chẳng hề để ý vẫy vẫy tay, nói: “Một gốc trăm năm Duyên Thọ Thảo mà thôi, bất quá chỉ có thể kéo dài thêm 5 năm

tuổi thọ thôi, nếu có thể trở thành Hồn Vương, thì ta sẽ có 500 năm thọ nguyên vậy càng tốt hơn sao."
Sở Uyển Nhi trừng lớn mắt, có chút khó có thể tin nói: “Hồn Vương, ngươi cư nhiên cũng muốn trở thành Hồn Vương?"
Sở Diệp cau mày, không vui nói: “Ta muốn trở thành Hồn Vương rất kỳ quái sao?”
Sở Uyển Nhi đây là cái biểu tình gì hả a! Hắn muốn trở thành Hồn Vương rất kỳ quái sao? Sở Tư Thần thành Hồn Vương thì được chất.

Hắn chính là người khế ước cực phẩm hung thú đó, mà xác suất trở thành Hồn Vương còn cao hơn Sở Tư Thần nhiều.

Sở Uyển Nhi ha ha nở nụ cười, nói: “Muốn trở thành Hồn Vương đúng là không sai, nhưng làm Hồn Sủng Sư thì phải biết đủ."
Sở Diệp ôm hai tay, thầm nghĩ.

Thế đạo thật đúng là thay đổi a! Sở Uyển Nhi chỉ là một cái Hồn Sĩ, mà cũng giám chất vấn hắn.

“Này liền không cần ngươi nhọc lòng, Uyển Nhi muội muội thay vì lo lắng cho ta có thể hay không trở thành Hồn Vương, thì tốt hơn vẫn là lo lắng cho mình có thể trở thành Hồn Sư hay không thì tốt hơn.” Sở Diệp nhàn nhạt nói.

Sở Uyển Nhi đỏ bừng mặt, tức giận nói: “Ta nhất định có thể trở thành Hồn Sư.

Sở Tư Thần từ khi trở thành Hồn Sư, Sở Uyển Nhi địa vị cũng như nước lên thì thuyền lên, trong nhà không ít người đều khen tặng nàng nói, nàng có ca ca là Hồn Sư thì nàng tương lai cũng có thể trở thành Hồn Sư, lời nghe quá nhiều nên Sở Uyển Nhi cũng tin tưởng tràn đầy cảm thấy chính mình nhất định cũng có thể trở thành Hồn Sư.

Sở Diệp lạnh lạnh nói: “Ngươi nói được, là được đi."
Sở Uyển Nhi nhìn Sở Diệp liếc một cái.

“Sở thiếu, đây là đồ vật ngươi muốn” Đội trưởng đoàn xe nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Vất vả, phiền toái vài vị giúp ta đem đồ dọn đến kho hàng đi."
Đội trưởng gật đầu, đáp: “Được.”
Những Hồn Sủng Sư trong đoàn xe triệu hồi Hồn Thú, đem thú cốt đưa vào kho hàng.

Thú cốt quá nhiều, kho hàng cũng không chứa hết, Sở Diệp trực tiếp chọn một khối đất trống, đen thú cốt trực tiếp đặt ở trên đất trống.

“Hảo xú a!” Sở Uyển Nhi bóp mũi nói.

Sở Diệp nhíu nhíu mày, không ít thú cốt đã có từ rất lâu nên mang theo một cổ mùi mốc, còn thú cốt mới thì mang theo mùi thịt thối, cho nên, hương vị cũng không thế nào hảo.

Sở Hưng Xương ninh mày, có chút khó hiểu nói: “Sở Diệp, ngươi mua nhiều thú cốt như vậy để làm gì?"
Sở Diệp lưng đeo xuống tay, nói: “Gần nhất đang nghiên cứu một cái cốt trận, yêu cầu không ít thú cốt làm tài liệu."
Sở Hưng Xương cau mày, nói: “Một cái cốt trận, yêu cầu nhiều như vậy sao?”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đó là một cái đại hình cốt trận."
Trước khi mua thú cốt Sở Diệp đã nghĩ ra một lý do hợp lý để nói với những người có ý tò mò rồi, mà thật ra hắn cũng đang nghiên cứu cốt trận.

Sở Tư Thần nhìn thú cốt đầy đất trực giác cho thấy Sở Diệp không có nói thật.

“Thật là vì cốt trận, hay là ngươi đang nghiên cứu thứ gì đó kỳ

quái đi.” Sở Tư Thần hỏi.

“Ta có thể nghiên cứu thứ gì kỳ kỳ quái quái sao?"
Sở Tư Thần nhàn nhạt nói: “Ta làm sao có thể biết được?”
Sở Uyển Nhi che mũi phẩy phẩy, vẻ mặt chán ghét nói: “Sở Diệp, ngươi có tiền làm cái gì cũng được, một hai phải nghiên cứu mấy thứ ghê tởm như vậy."
Sở Diệp: “.....” Cái này nha đầu chết tiệt kia, thật là không ánh mắt a! Hắn muốn nghiên cứu chính là sát khí, sát khí như thế nào mà ghê tởm? Thứ có mắt không tròng, còn muốn trở thành Hồn Sư, mơ mộng hão huyền.

Sở Diệp lưng đeo xuống tay, nghiêm trang nói: “Nghiên cứu thì luôn phải trả giá bằng vất vả cần cù cùng mồ hôi.

Chỉ nhiêu đây mà không chịu được thì còn làm được đại sự gì chứ.” Dù sao khi ngao luyện thì cũng chẳng còn mùi vị gì.

Sở Uyển Nhi khinh thường nói: “Dựa vào số xương cốt này thì có thể nghiên cứu ra cái gì, ngươi sẽ không sợ sẽ như giỏ tre múc nước công giả tràng sao?"
Sở Diệp thầm nghĩ: Sở Uyển Nhi này nghĩ chính mình ngốc nên cũng cho rằng ai cũng ngốc như cô ta sao?
"Nói chung vẫn sẽ thành quả.” Sở Diệp nói.

Sở Uyển Nhi khẽ hừ một tiếng, nói: “Lãng phí.".

Chương 147: Tham Quan Động Phủ

Editor: Tĩnh
Người của khu giao dịch đã đi rồi, động phủ bên trong liền dư lại Sở Diệp, Lâm Sơ Văn cùng người Sở gia.

“Sở Diệp, ngươi xây dựng động thực không tồi!” Sở Tư Thần nói
Sở Diệp lưng đeo xuống tay, cười cười, nói:
“Còn hảo, kỳ thật đều là công lao của Sơ Văn, động phủ thành lập, kinh doanh không dễ, nơi này lại nguy hiểm, nếu không phải có Sơ Văn bồi ở bên người, ta sợ là đã sớm kiên trì không nổi nữa."
Sở Diệp nói, nhu tình như nước hướng tới Lâm Sơ Văn nhìn qua đi.

Lâm Sơ Văn bị Sở Diệp nhìn có chút ngượng ngùng, bất đắc dĩ cúi đầu.

Sở Hinh Nhi nhìn một màn, chỉ cảm thấy đôi mắt đau đớn.

Sở Hinh Nhi cắn cắn môi, thầm nghĩ: Nếu năm đó chính mình tiếp nhận Sở Diệp, bồi Sở Diệp đi Long Nhai Thôn, có lẽ nay chính mình cũng đã là Hồn Sư.

Sở Tư Thần nhìn Sở Diệp, trong lòng có chút hụt hẫng.

Từ trước Sở Diệp nhìn đến hắn luôn là một bộ chân chó, này đối

phương lưng đeo xuống tay, một bộ chủ nhân làm Sở Tư Thần cảm giác vô hình là bị đè ép một đầu.

Tiểu Ngân bay lại, ghé vào trên đầu Sở Diệp tò mò nhìn chằm chằm Sở Tư Thần và những người khác.

“Sở Diệp, con Ngân Sí Ong này chính là Hồn Sủng của ngươi đi!” Sở Tập nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng."
Sở Tập tràn đầy hâm mộ nói: “Thật lợi hại a! Nghe nói đã là Chiến Tướng cấp 3."
Sở Diệp gật đầu, nói: "Đúng"
Sở Diệp thầm nghĩ: Tiểu Ngân hiện tại đã không phải là Chiến Tướng cấp 3 nữa rồi, sau khi hấp thu Yêu Huyết Thạch, thì liền tiến giai vào Chiến Tướng cấp 4, Chiến Tướng cấp 4 cùng cấp 3 có chênh lệch rất lớn, nếu những người này nhìn không ra, thì hắn liền không nói ra để kích thích người ta.

Sở Tập cau mày, trong lòng có chút khó hiểu, Sở Tư Thần tiến giai Hồn Sư cũng không kỳ quái, bởi tư chất xuất chúng, còn có một phụ thân là tộc trưởng chống lưng, Sở Diệp liền không giống rõ ràng khi còn ở Sở gia Sở Diệp còn không bằng hắn kết quả hiện tại lại trở thành Hồn Sư.

Sở Diệp trở thành Hồn Sư thì thôi đi nhưng Hồn Sủng của Sở Diệp tiến giai lại quá nhanh, Hồn Sủng của gia chủ cũng chỉ là Chiến Tướng cấp 4 mà thôi, dựa theo tốc độ này của Sở Diệp thì rất nhanh liền đuổi kịp gia chủ.

“Ngươi đây là ong chúa?” Sở Tập hỏi.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy, là ong chúa."
“Ngân Sí Ong vương, nhưng sao lại có kim sắc?” Sở Tập có chút nghi hoặc hỏi.

Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Con Ngân Sí Ong có huyết mạch của Kim Sí Ong, cho nên lớn lên tương đối khác.” Trước kia Sở Diệp do còn nhỏ yếu, nên cũng không dám cho người khác biết về Tiểu Ngân, nhưng nay hắn tốt xấu gì cũng đã là Hồn Sư vậy cũng không cần cố kỵ.

“Có huyết mạch của Kim Sí Ong mà còn là Ngân Sí Ong vương, vậy cấp bậc huyết mạch nhất định không thấp đi.” Sở Tập nói.

Sở Diệp gật đầu, “Không chắc lắm nhưng hẳn là không thấp đi."
Sở Tư Thần cao mày thầm nghĩ, Ngân Sí Ong vương tư chất thấp nhất cũng là Trung trung phẩm, nhưng nếu có huyết mạch của Kim Sí Ong thì tư chất càng cao hơn.

Sở Uyển Nhi tùy tiện nói: “Sở Diệp ngươi tư chất chỉ là Hạ phẩm thì làm như thế nào mà khế ước được với Ngân Sí Ong vương a!”
Sở Diệp nhàn nhạt quét qua Sở Uyển Nhi, có chút tò mò tại sao Sở Uyển Nhi lại thích quan tâm chuyện người khác như vậy.

Hắn hiện tại là Hồn Sư, lớn nhỏ cũng coi như là đại nhân vật, không cần thiết cùng một nha đầu Sĩ cấp chấp nhặt.

Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Có thể là do kiểm tra đo lường ra xảy ra sai lầm, cũng có thể là do vận khí của ta thay đổi."
Sở Uyển Nhi cau mày, không vui nói: “ Kiểm tra đo lường sao có thể sai?”
“Này nhưng không nhất định, nhiều khi do dụng cụ đo lường trong nhà do dùng mấy chục năm, nên có thể sảy ra sai lầm.” Sở Diệp nói.

Sở Tập gật gật đầu, nói: “Có đạo lý.”
Sở Uyển Nhi khẽ hừ một tiếng, không nói gì.

Sở Uyển Nhi một chút cũng không cảm thấy dụng cụ có lỗi, mà nàng cảm thấy Sở Diệp hẳn là gặp vận cứt chó.

Tiểu Bạch ghé ở trên cây, trên cao nhìn xuống nhìn xuống.

Sở Hinh Nhi đã nhận ra động tĩnh, hướng tới không trung nhìn qua, “Bạch Li Miêu."
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, thầm nghĩ: Tiểu Bạch ngu ngốc, rõ ràng đã kêu nó đi trốn, vậy mà lại chạy ra, mà Tiểu Bạch sau khi hấp thu sát tương thì đã tiến vào Chiến Tướng cấp 2 tốc độ thật kinh người.

Mấy ngày nay, Tiểu Bạch cùng tiểu hồ ly đánh nhau, tiểu hồ ly đã chiếm không được mấy tiện nghi.

Sở Uyển Nhi nhìn Bạch Li Miêu, cong cong khóe miệng, nói: “Sở Diệp, đó chính là Bạch Li Miêu do ngươi dưỡng sao?"
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy!

“Ngươi khế ước?” Sở Uyển Nhi tùy tiện hỏi.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Sở Uyển Nhi thầm nghĩ: Vậy thì đúng rồi với tư chất của Sở Diệp chỉ xứng khế ước Bạch Li Miêu, còn khế ước với Ngân Sí Ong hoàn toàn là ngoài ý muốn.

Sở Diệp nhìn Sở Uyển Nhi, thầm nghĩ: Nếu thiên hạ đều ngốc như nha đầu này thì hắn đã không phải cực khổ che giấu.

Tiểu Bạch nhìn chằm chằm mấy người nhìn một hồi, cảm thấy nhàm chán liền chạy mất.

Sở Tư Thần nhìn Tiểu Bạch trốn, nhíu nhíu mày, mơ hồ cảm thấy Sở Diệp này chỉ Bạch Li Miêu giống như có chút vấn đề.

Sở Diệp nhìn Sở Tư Thần, thầm nghĩ: ánh mắt Sở Tư Thần hẳn là so với Sở Uyển Nhi tốt hơn một chút, chỉ sợ nếu nhìn ra thì có chút không ổn.

Sở Hinh Nhi ôn thanh mở miệng nói: “Sở Diệp, ngươi như thế nào lại khế ước một con Bạch Li Miêu?”
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Sơ Văn thích."
Lâm Sơ Văn: “……”
Săc mặt người Sở gia kiền trở nên quỷ dị, Lâm Sơ Văn thích, Sở Diệp liền không cần tiền đồ, khế ước một con Bạch Li Miêu sao? Đây rõ ràng là vì sắc đẹp mà bỏ giang sơn.

Sở Diệp nhìn sắc mặc người Sở gia sắc liền thập phần vừa lòng.

Sở Hinh Nhi nhìn Lâm Sơ Văn, cảm thấy Lâm Sơ Văn là hồng nhan họa thủy, trở ngại con đường của Sở Diệp.

“Sở Diệp, Bạch Li Miêu tư chất vẫn là quá kém.” Sở Hinh Nhi lời nói thấm thía nói.

Sở Diệp không thèm để ý nói: “Không có việc gì, dù sao chủ Hồn Sủng lợi hại là được, phó Hồn Sủng chỉ cần đáng yêu là được."
Sở Hinh Nhi nhịn không được nhìn Lâm Sơ Văn, thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn đối với Sở Diệp có ảnh hưởng cũng quá lớn, cư nhiên có thể khiến Sở Diệp làm ra chuyện không có lý trí sự tình.

Sở Uyển Nhi cười nhạo một tiếng, thầm nghĩ; Sở Diệp đắc ý vênh váo vì khế ước được một con Ngân Sí Ong vương liền không biết chính mình là ai, cư nhiên lại khế ước với một con Bạch Li Miêu.

Bất quá, lấy tư chất của Sở Diệp cũng chỉ xứng khế ước với Bạch Li Miêu.

Sở Hinh Nhi nhìn Lâm Sơ Văn, trách nói: “Lâm thiếu, ngươi như thế nào lại bắt Sở Diệp khế ước với Bạch Li Miêu?

Sở Hinh Nhi thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn cũng thật quá đáng, lại đi

khuyến khích Sở Diệp làm chuyện có không lý trí.

Lâm Sơ Văn nhíu mày đầu, vừa định nói chuyện, Sở Diệp đã mở miệng, “Không liên quan tới Sơ Văn, Sơ Văn thích Bạch Li Miêu mà ta thì cũng thích, nên ta mới khế ước."
Sở Uyển Nhi mắt trợn trắng, nói: “Ta thấy ngươi là bị sắc đẹp làm cho ngu muội thì có."
Sở Uyển Nhi thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn tuy rằng lớn lên đẹp, nhưng cũng chỉ là nam nhân a! Sở Diệp thật thật ngu ngốc, lại còn ngu ngốc đến nước này thật là trời cao bất công.

Sở Diệp mãn không thèm để ý nói: “Thiên kim khó mua được tấm lòng, đây cũng không phải là chuyện gì lớn."
Sở Uyển Nhi: “Khế ước một con Bạch Li Miêu mà không phải là chuyện lớn sao?" Nàng nếu là khế ước với một con Bạch Li Miêu, thì phụ thân chỉ sợ sẽ đem nàng trục xuất ra khỏi gia môn.

“Sở Diệp, ta thấy ngươi bố trí động phủ không tồi! Không bằng mang chúng ta đi khắp nơi tham quan một chút đi a!” Sở Hinh Nhi kiều thanh đề nghị nói.

Sở Diệp liếc mắt đánh giá những người khác, thấy mấy người Sở gia đều là bộ dáng muốn đi tham quan, đang cân nhắc thoái thác.

“Kỳ thật, động phủ của ta cũng không có gì đẹp."
“Sao lại nói vậy? Vừa nảy khi mới tiến vào ta đã nhìn thấy linh điền, thì đã khiến cho người mở rộng tầm mắt, mà linh điền phía đông trồng hình như chính là Bích Huyết Huyền Dương Hoa phải không? Loài hoa này cũng không dễ trồng a!” Sở Hinh Nhi vẻ mặt đầy mặt sùng bái nói.

Sở Diệp cười thầm nghĩ, người ta nói nữ nhân chỉ cần không gặp ba tháng liền thay đổi bất thường, trước kia Sở Hinh Nhi còn hay kinh thường hắn, nay thấy hắn có tiền đồ lại định nhảy vào hay sao.

Sở Diệp cảm giác nổi da gà cả người, Sở Hinh Nhi giờ đây bài ra bộ dạng nhu tình kia, chỉ khiến Sở Diệp càng thêm khinh thường châm chọc mỉa mai Sở Hinh Nhi.

Nghĩ đến nguyên chủ đã từng theo đuổi qua Sở Hinh Nhi, thì trong lòng Sở Diệp liền rất không được tự nhiên.

Lâm Sơ Văn thấy thái độ của Sở Hinh Nhi, thì thật ra cũng không có ngoài ý muốn, ở cái giới Hồn Sư này vốn dĩ chính là phủng cao dẫm thấp bé, mà Sở Diệp hiện giờ thực lực mạnh mẽ, nên thái độ của người khác cũng sẽ thay đổi thôi.

Sở Tư Thần nhìn Sở Hinh Nhi, trong lòng liền rất là hụt hẫng.

Trong lòng Sở Tư Thần chỉ có Lâm Mộng Dung, tự nhiên sẽ chướng mắt Sở Hinh Nhi, mà Sở Hinh Nhi vẫn luôn khinh thường Sở Diệp, nhưng lại luôn vây quanh hắn, làm cho người thích hư vinh như Sở Tư Thần luôn cảm thấy mình cao cao tại thượng, nhưng giờ đây khi nhìn thấy Sở Hinh Nhi quay quanh Sở Diệp thì trong lòng Sở Tư Thần đã rất hụt hẫng.

Lâm Sơ Văn tiến lên tiếp được choàng lấy cánh tay Sở Diệp, thân mật nói: “A Diệp, vài vị đây khó có được một lần tới đây, ngươi hãy dẫn bọn hắn đi dạo đi."
Sở Diệp nhìn vẻ mặt đầy tươi cười của Lâm Sơ Văn, nhịn không được mà chớp mắt, Sở Diệp thầm nghĩ: Sơ Văn đây là ở tuyên thệ chủ quyền sao? Cảm giác cũng không tồi chút nào.

Sở Diệp tươi cười, vẻ mặt sủng nịch nói: “Được! Mọi chuyện ta đều nghe ngươi."
Sở Diệp liền mang theo mọi người đi dạo trong động phủ, “Diệp ca, đây là buồng ong sao?
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng."
Sở Tập có chút hâm mộ nói: “Diệp ca, ngươi cũng thật biết hưởng thụ a! Buồng ong mà cũng xây xa hoa như vậy."

Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Vốn cũng không muốn xây xa hoa như vậy, bất quá người xây buồng ong này rất thích mật ong, nên một không cẩn thận liền xây thành xa hoa như thế."
Sở Tập cười cười, nói: “Diệp ca thật biết nói giỡn."
Sở Diệp: “……” Hắn nói chính là nói sự thật, Hồn Sư công trình đội Phi Hùng thực sự rất thích mật ong.

Sở Hinh Nhi mở ra một cái ngăn tủ trong buồng ong ra, thấy được bên trong có trên trăm cái bình.

Sở Tập nhìn đến một đám bình, hai tròng mắt tỏa ánh sáng nói: “Diệp ca, đó đều là mật ong sao?
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy, thích thì có thể nếm thử."
Sở Hinh Nhi mở ra một vại mật ong, nếm một ngụm.

“Mật ong này hương vị, thật không tồi a!”
Sở Diệp nhìn Sở Hinh Nhi, thầm nghĩ: Sở Hinh Nhi có nhãn lực không tồi a! Chọn liền chọn loại mật phẩm chất không thấp.

“Này hẳn là do Ngân Sí Ong Sĩ hậu kỳ ủ ra đi.” Sở Hưng Xương hỏi.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng."
Sở Hưng Xương tràn đầy hâm mộ nói: “Trình độ ủ mật của ngươi thật không tệ, giá cả hẳn là không rẻ.”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Loại mật ong này một vại có giá một trăm đồng vàng.”
Mật ong của Sở Diệp ở Lưỡng Giới Thành bán rất chạy, lúc ban đầu thì bán với giá 60 đồng vàng một vại, nhưng thấy mật ong cung không đủ cầu, Sở Diệp liền đem giá cả đẩy lên một trăm đồng vàng một vại, dù vậy, mật ong vẫn bị đoạt không còn.

Sở Uyển Nhi nhìn Sở Diệp, có chút ngoài ý muốn nói: “Một bình một trăm đồng vàng, vậy không phải có thể kiếm rất nhiều tiền sao?” Nơi này có trên trăm bình, mà đây chỉ là một buồng ong

thôi đó.

Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Không nhiều đâu đều không đủ mua Hồn Tinh cho Ngân Sí Ong ăn."
Sở Uyển Nhi bĩu môi, nói: “Ngươi hà tất gì mà vì Ngân Sí Ong mà mua nhiều Hồn Tinh như vậy?”
Sở Uyển Nhi nhìn máng ăn của ong đàn thấy được một ít Hồn Tinh có đủ cấp bậc, Sở Hinh Nhi sắc mặt đổi đổi, thầm nghĩ: Sở Diệp cũng quá xa xỉ, cư nhiên lấy Hồn Tinh cho ong đàn ăn.

Sở Diệp lưng đeo xuống tay, nói: “Không cho bọn nó ăn Hồn Tinh, thì ong đàn làm sao trưởng thành."
Sở Uyển Nhi phồng lên quai hàm, nói: “Ong đàn dù trưởng thành a! Cũng không tiến giai lên thành Chiến Tướng a!”
Sở Diệp thầm nghĩ: đúng là nông cạn, dù hắn bồi dưỡng lên Chiến Tướng cũng sẽ không nói với cô ta.

Kế hoạch của hắn chính là nội trong hai năm, bồi dưỡng ra năm con Chiến Tướng Ngân Sí Ong, trong mười năm, bồi dưỡng ra cái mấy chục con Chiến Tướng Ngân Sí Ong.

Sở Diệp nhàn nhạt nói.

“Dù bồi dưỡng không đến Chiến Tướng, thì đến hậu kỳ cũng tốt, một khi thú triều đến cũng sẽ có thêm mấy phần đảm bảo."
Sở Kinh phồng lên quai hàm, nói: “Nơi này nguy hiểm như vậy, ngươi sao lại chọn ở đây."
Sở Diệp không thèm để ý nói: “Nơi này tuy nguy hiểm, nhưng cơ duyên cũng không ít a! Ở mấy nơi an toàn thì làm sao có thể mua được một cái động phủ có mấy chục mẫu linh điền a!” Mà mười vạn hoang dã quanh đây che giấu tài phú không nhỏ, trước đó hắn vẫn luôn đang chờ Tiểu Bạch, Tiểu Thải chậm rãi trưởng thành, kế tiếp sẽ chuẩn bị thâm nhập hoang dã.

Sở Tập gật đầu, nói: “Nói cũng đúng.” Ở Vân Châu, linh điền chính là bảo bối một ít thôn xóm vì tranh đoạt một hai mẫu linh

điền, thường thường phát sinh thôn chiến.

Mà Sở gia bọn họ có mấy ngàn mẫu linh điền, cũng thường xuyên bị người khác mơ ước không thể không thời thời khắc khắc phái người phòng thủ, nhưng ở Lưỡng Giới Thành linh điền lại không khan hiếm như vậy..

Chương 148: Sở Tư Thần Ghen Ghét

Editor: Tĩnh
Tham quan xong buồng ong, Sở Diệp mang theo mấy người tiếp tục đi dạo.

Sở Kinh gãi gãi đầu, có chút nôn nóng nói: “Diệp ca, nghe nói ngươi dưỡng rất nhiều gà, còn có cái gì mà long hổ gà a! Cái gì mà công dụng phương cương bổ thận…… Còn rất là hiếu chiến! Còn nghe nói con gà kia có thể bán được năm vạn đồng vàng một con a! Mà Lưỡng Giới Thành kẻ có tiền cũng rất nhiều a! Tốn nhiều tiền như vậy, để mua một con gà!"
Sở Kinh lời này vừa ra, Sở Diệp không khỏi có chút vô ngữ.

Sở Kinh là một thằng ngốc a! So với Sở Uyển Nhi còn ngốc hơn.

Trước đó là do lão bản Phiêu Tiên Cư Võ Phong đi tìm bọn họ, muốn mua trứng gà có thể tráng dương, nên Lâm Sơ Văn liền đáp ứng nghiên cứu một chút.

Lúc sau, Lâm Sơ Văn thật đúng là bồi dưỡng ra mấy chỉ phù hợp yêu cầu của Võ Phong mà trứng gà đều bị Phiêu Tiên Cư bao hết, mà gà sinh loại trứng đó tổng cộng cũng không mấy con, nên Lâm Sơ Văn cũng không có bán ra.

Mà Phiêu Tiên Cư lại đặt tên cho loại trứng này là long hổ trứng gà, vật lấy hi vi quý, bởi vì Lâm Sơ Văn không bán long hổ gà, mà

có rất nhiều Hồn Sư đối với loại gà này có khát vọng càng lúc càng lớn, nên giá cả càng khai càng cao.

Sở Diệp nhìn Sở Kinh, có chút đồng tình.

Long hổ gà là thứ gì, là thứ quý hiếm đó, lại bị Sở Kinh kêu thành gà chiến đấu.

Sở Kinh khi còn nhỏ đầu óc có xảy ra chút vấn đề, nên thần chí cũng có chút không rõ.

Gia hỏa này tuy rằng đầu óc không tốt lắm, nhưng tính khí thật ra lại không tồi.

Tại dã ngoại tình cờ gặp gỡ cứu một đầu ngưu rồi liền trực tiếp khế ước, mà con ngưu kia chính là Hỏa Diễm Ngưu, phẩm tướng còn tính không tồi.

Mà bản lĩnh tốt nhất của Hỏa Diễm Ngưu chính là cày ruộng, Sở Kinh liền mang theo đầu ngưu, giúp linh thực sư trong gia tộc cày ruộng, đảo cũng có thể kiếm không ít tiền.

Hỏa Diễm Ngưu cũng không phải loại Hồn Thú lanh trí gì, mà Sở Kinh thì đầu óc đã vốn không tốt, mà từ khi khế ước với Hỏa Diễm Ngưu thì đầu óc càng thêm khờ đến choáng váng.

Mà cha của Sở Kinh tựa hồ vẫn luôn muốn giúp cho nhi tử tìm một tức phụ thông minh, để sinh ra một tôn nhi thông minh mà Sở Diệp cũng rất là tò mò, Sở Kinh cưới tức phụ về rồi biết dùng như thế nào sao.

Sở Diệp cười cười, nói: “Long hổ gà thật ra cũng không có gì đặc biệt cả mà sức chiến đấu cũng rất bình thương."
Sở Kinh có chút nghi hoặc nói: “Nếu sức chiến đấu bình thường, thì vì cái gì mà quý như thế chẳng lẻ người mua bị điên rồi sao?”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy, bọn họ bị điên rồi."

Sở Kinh chớp chớp mắt, có chút khó có thể tin nói: “Nghe nói có rất nhiều người muốn mua, kia không phải bọn họ đều bị điên hết sao?"

Sở Diệp gật đầu, nói: “Cũng không sai biệt lắm đi."
Sở Kinh chớp chớp mắt, có chút giật mình nói: “Lưỡng Giới Thành có nhiều kẻ điên như vậy sao?”
Sở Diệp: “Có!”
“Kẻ điên nhưng sao có tiền vậy?” Sở Kinh có chút nghi hoặc nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy, thật lạ!"
Sở Kinh có chút hâm mộ nói: “Kẻ điên đều có nhiều tiền như vậy sao ta lại không bao nhiêu tiền.” Thảo Dược Gà năm vạn đồng vàng một con a! Hắn 500 đồng vàng cũng chưa có."
Sở Diệp: “.....”
Sở Uyển Nhi nhìn Sở Kinh, rầu rĩ nói: “Kinh ca, Sở Diệp cùng ngươi nói giỡn đấy, những người đó không phải kẻ điên, chỉ là sắc quỷ mà thôi."
Sở Kinh có chút nghi hoặc nói: “Sắc quỷ? Là cái gì?"
Sở Uyển Nhi không có trả lời mà xoay sang hỏi Sở Diệp, nói: “Sở Diệp, ngươi dưỡng gà nổi danh như vậy không bằng mang chúng ta đi xem đi!"
Sở Diệp gật đầu, nói: “Cũng được mà kỳ thật chuồng gà cũng không có gì đẹp."
Sở Diệp mang theo vài người đi nhìn Thảo Dược Gà.

Trong rừng trúc có trên trăm con Thảo Dược Gà các loại linh thảo rơi rụng đầy đất, Thảo Dược Gà tùy ý mổ linh thảo trên mặt đất.

Nghe nói Thảo Dược Gà rất khó dưỡng.

Nhưng khi bán ra lại rất có giá.

“Sở Diệp, đó là Tuyết Lăng Hoa sao? Hoa này cũng không dễ trồng a!” Sở Hinh Nhi kiều thanh nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy!"
Sở Hinh Nhi oán trách nói: “Linh thảo trân quý như vậy, mà ngươi lấy cho gà ăn."
Sở Diệp bất đắc dĩ nói: “Này cũng không có biện pháp, Thảo Dược Gà vốn dĩ chính là ăn linh thảo."
Nhìn rừng trúc mấy người Sở gia hai mặt nhìn nhau, cảm thán người không bằng gà.

Sở Kinh nhìn gà, hai tròng mắt sáng lên, “Diệp ca, ngươi dưỡng gà cũng thật phì a!”
Sở Diệp cười, nói: “Cũng tàm tạm thôi."
Sở Kinh nhìn một con Thảo Dược Gà, có chút hâm mộ nói: “Này gà không biết nướng lên thì hương vị sẽ ra sao."
Sở Kinh thích ăn thịt, ngày thường không có việc gì, cũng sẽ đi dã ngoại đánh gà rừng, thỏ hoang tới ăn, nguyên chủ cũng coi như không phải loại tốt lành gì, thường xuyên lừa thịt của Sở Kinh để ăn.

Sở Kinh tính tình khù khờ, lại không có bằng hữu, nguyên chủ nguyện ý chơi với hắn, Sở Kinh dù ăn mệt lại còn rất cao hứng.

Sở Diệp cười cười, nói: “Nếu ngươi thích một hồi ta nướng một con cho ngươi ăn?”

Sở Kinh có chút hưng phấn nói: “Thật sự?’
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đương nhiên."
Sở Kinh vui sướng nói: “Diệp ca, ngươi thật tốt a!”
Sở Hinh Nhi có chút hâm mộ nói: “Diệp ca, chỉ có cho Sở Kinh sao?” Kia chính là Thảo Dược Gà a! Hồn Sĩ mà ăn được sẽ có không ít chỗ tốt.

Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Cái này thì ai tới trước thì của người đó
Sở Kinh mở miệng trước liền đưa cho hắn."
Sở Hinh Nhi banh mặt, sắc mặt có chút khó coi.

Một con Thảo Dược Gà, cùng hơn mấy ngàn vậy mà Sở Diệp người khác không cho liền cho một tên ngốc tử.

Mấy người Sở gia thấy vậy, thầm hận chính mình không sớm mở miệng.

Sở Hưng Xương ánh mắt thô thô đảo qua, nói: “Tiểu Diệp, ở đây cũng phải có trên một trăm con Thảo Dược Gà phải không."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đại khái là vậy."
Sở Hưng Xương nhìn chuồng gà, trong lòng lửa nóng, hơn một trăm con gà này ít nhất cũng mấy chục vạn, đây chính là một tuyệt bút tài phú a! Số thương phẩm mà bọn họ lần này mang đến Lưỡng Giới Thành dù bán ra hết cũng chỉ có mấy chục vạn là cùng.

Sở Diệp hiện giờ là thật sự phát đạt, kinh doanh sản nghiệp lớn như vậy.

Ai có thể nghĩ rằng Sở Diệp sẽ có ngày hôm nay.

“Sở Diệp, đây là long hổ gà sao?” Sở Kinh nhìn một con gà bên trong đám gà hỏi.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy, là nó."
Sở Kinh có chút nghi hoặc nói: “Thoạt nhìn, cũng không có gì khác biệt lắm a! Vì cái gì mà giá tới năm vạn đồng vàng?"
Sở Diệp: “……” Cái này sao, người mua nguyện ý là được.

“Mấy con này là dưỡng nhan gà sao?” Sở Miêu hỏi.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Là nó."
Sở Miêu từ nảy tới giờ đều không lên tiếng, nhưng khi nhìn đến dưỡng nhan gà, rốt cuộc cũng nhịn không được, nói:“Chúng thật đẹp mà trứng gà chúng có hiệu quả thần kỳ như vậy sao a!"
Sở Diệp nhún vai, nói: “Ta cũng không biết."
Sở Miêu nhìn Lâm Sơ Văn, nhỏ giọng hỏi: “Lâm thiếu, ngày

thường là ăn cái này sao?

Sở Diệp cười cười, nói: “Sơ Văn lớn lên đã đẹp, không cần phải ăn mấy cái này."
Sở Miêu có chút hâm mộ nói: “Thật lợi hại.”
“Ở đây có hai rổ dưỡng nhan trứng Sở Miêu ngươi cầm đi phân phát cho mọi ngươi đi.” Sở Diệp nói.

Sở Miêu có chút vui sướng nói: “Có thể chứ?"
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Có thể a! Thứ này vẫn là tương đối thích hợp với các nữ sinh hơn.”
Tham quan xong gà, thì mọi người đi tham quan ao cá.

Sau một hồi đi dạo, mấy người Sở gia luôn ra sức khen tặng Sở Diệp, còn Sở Tư Thần thì sắc mặt lại không tốt lắm.

“Tiểu Diệp a! Động phủ của ngươi lớn như vậy, mà chỉ có hai người các ngươi xử lý cũng quá vất vả, bằng không, từ Sở gia tìm vài người tới giúp ngươi đi.” Sở Hưng Xương nói.

Sở Tư Thần nhìn Sở Hưng Xương, nhưng đối với đề nghị của đối phương thật ra lại thập phần tán thành.

Sở Tư Thần luôn cảm thấy trên người Sở Diệp có bí mật, nếu là đem người an bài đến đây thì có lẽ có thể tra xét một phen.

Sở gia hiện tại người ăn cơm trắng còn rất nhiều, nếu có thể đem một ít kẻ ăn không ngồi rồi ăn bám gia tộc tống cổ đến nơi đây, thì cũng có thể giảm bớt vài phần gánh nặng cho gia tộc.

“Không cần, chỉ có một cái động phủ, ta có thể tự xử lý.” Sở Diệp không chút do dự cự tuyệt.

Sở Hưng Xương cau mày, nói: “Ngươi tốt xấu gì cũng là Hồn Sư, chuyện gì đều tự tay làm lấy cũng là quá vất vả."
Sở Diệp híp mắt mắt, thầm nghĩ: Sở gia đây là muốn cài người

bên cạnh hắn đây mà.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn tươi cười, nói: “Ta cùng Sơ Văn muốn sống thế giới của hai người mà thôi, không muốn có những người khác tới quấy rầy."
Sở Diệp thầm nghĩ: Hắn kế tiếp còn muốn chế tạo sát khí, việc này nếu để lộ một chút tiếng gió, hắn sợ là bọn họ sẽ chết không có chỗ chôn.

Sở Hưng Xương nhìn Lâm Sơ Văn có chút không cam lòng nói: “Vậy điều vài người lại đây, làm canh gác cho ở động phủ cũng sẽ không ảnh hưởng đến các ngươi."
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Kia cũng không cần a! Ta động phủ đã có Ngân Sí Ong mà chúng rất bưu hãn lại rất dễ dàng bị mất khống chế, một không cẩn thận đem người ta cắn chết, vậy thì không tốt lắm."
Sở Hưng Xương nghe Sở Diệp nói thế cũng chỉ cau mày nghe rồi im luôn.

Sở Diệp cự tuyệt đề nghị của Sở Hưng Xương thì không khí bỗng nhiên trở nên trầm thấp xuống.

Người Sở gia đều minh bạch, Sở Diệp đối với Sở gia đã có khúc mắc cùng đề phòng bọn họ.

Sở Kinh tương đối trì độn, nên cũng không nhận ra sự khác thường “Sở Diệp, chúng ta khi nào ăn gà a!”
Sở Diệp nhìn Sở Kinh, nói: “Ngươi nếu đói bụng thì hiện tại liền có thể ăn."
Sở Kinh không ngừng gật đầu, nói: “Hảo a! Hảo a! Hiện tại liền ăn."
Sở Diệp bày ra một lò nướng lộ thiên, rồi bắt hơn chục con gà bình thường và một con Thảo Dược Gà cho Sở Kinh rồi đem nướng.

Sở Diệp giúp Sở Kinh nướng gà, còn thoa thêm một tầng sữa ong

chúa.

Sở Kinh ăn tới miệng bóng nhẫy, “Ăn quá ngon, không hổ là Thảo Dược Gà."
Sở Diệp cười, nói: “Thích liền ăn nhiều một chút."
Sở gia người ta ngàn dặm xa xôi tới đây, Sở Diệp cũng không thể quá keo kiệt, nên từ trong hồ tuyển ra ba con Long Ngư, và mấy loại linh ngư khác, rồi hầm ra một nồi canh cá lớn.

Sở Diệp còn đem Đoán Hồn Rượu và Đào Hoa Rượu tồn kho đem ra.

Mà con Huyết ngưu mà Lâm Sơ Văn giúp Tiểu Bạch chuẩn bị từ trước, cũng bị lâm thời trưng dụng, một con Huyết Ngưu cấp 9 giá trị cũng mấy ngàn đồng vàng.

Một bữa cơm, tốn tới cả vạn đồng vàng, Sở Tư Thần là Hồn Sư, ngày thường ăn không ít thứ tốt, nên cũng không cảm thấy cái gì.

Mà mấy đệ tử chi thứ thì cảm thấy âm thầm may mắn vì có lộc ăn, âm thầm cảm thấy Sở Diệp làm người cũng không tệ lắm.

Tiễn người Sở gia đi, Sở Diệp liền thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Cuối cùng là đi rồi, hẳn là sẽ không tới nữa đâu."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hẳn là không tới nữa đâu, ta thấy Sở Uyển Nhi, hình như đối với ngươi có thành kiến không nhỏ.”
Sở Diệp không thèm để ý nói; “Một nha đầu, không đáng để lo.”
Sở Uyển Nhi trong lòng chỉ có Sở Tư Thần, mà nay bị hắn đoạt đi sự nổi bật của ca ca nàng nên Sở Uyển Nhi tự nhiên xem hắn không vừa mắt
Trong khách điếm.

Sở Uyển Nhi cau mày, nói: “Sở Diệp tên gia hỏa này thật là keo

kiệt a! Hiện tại sinh ý làm lớn tới như vậy, mà chúng ta có nhiều người như vậy mà hắn chỉ tặng một ít mật ong."
Mà tên Sở Kinh ngu ngốc kia, lại được ăn Thảo Dược Gà, mà khi nảy lại chẳng chia cho mọi người miếng gì.

Sở Uyển Nhi nhấp môi, thầm nghĩ: trước kia khi Sở Nhan Vũ kiếm tích phân, thì Sở Diệp lại hết mình hổ trợ, nhưng đến phiên bọn họ thì lạnh nhạt qua loa.

Sở Tư Thần lạnh lạnh nói: “Nhân gia hiện tại phát đạt, chướng mắt nhóm bà con nghèo như chúng ta."
Sở Tư Thần cắn răng, trong lòng thập phần không cam lòng, Sở Tư Thần vẫn luôn cảm thấy Sở Diệp không bằng chính mình, mặc dù khi ở Lưỡng Giới Thành nghe được một ít lời đồn về Sở Diệp, nhưng Sở Tư Thần cảm thấy đó đó chỉ là mọi người thổi phòng mà thôi.

Nhưng khi đi tới động phủ của Sở Diệp, thì sự tự tin của Sở Tư Thần bị đánh cho rớt tan tác.

Giờ khắc này, Sở Tư Thần rốt cuộc cũng phát hiện, những gì Sở Nhan Vũ nói trước kia đều là thật.

Sở Uyển Nhi cau mày, có chút khó hiểu nói: “Ca, Sở Diệp rốt cuộc là học từ đâu được kỷ nghệ hoạn thú vậy, không lẻ là từ nhà mẹ hắn."
Sở Tư Thần lắc đầu, nói: “Hẳn là không phải đâu."
Sở Uyển Nhi có chút nghi hoặc nói: “Vậy thì kỳ quái.”
Sở Tư Thần híp mắt mắt, nói: “Hẳn là có được từ di tàng của Tử La Tông."
Mấy năm nay có không ít gia tộc phất lên rất nhanh, nhưng lại dấu rất kỷ việc bọn họ có được di tàng của Tử La Tông, sau mấy năm giải quyết ổn thỏa liền không che giấu nữa, mà Sở gia lại chẳng có gì, nên đã khiến Sở gia không ngừng hâm mộ
Sở Uyển Nhi đen mặt, nói: “Gia hỏa này thật là gặp vận cứt chó!”

Sở Tư Thần trầm mặt không nói gì..

Chương 149: Số Tiền Lớn Mua Cốt

Editor: Tĩnh
Sở Diệp trầm ngâm như đang suy tư gì đó.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, có chút nghi hoặc nói: “Làm sao vậy?
Sở Diệp lắc đầu, nói: “Không có gì, đồng vàng hiện tại không còn nhiều lắm, ta đang suy nghĩ kế tiếp phải làm sao bây giờ?"
Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Ta kỳ thật có một cái ý tưởng."
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn có chút tò mò hỏi: “Ý tưởng gì?"
Lâm Sơ Văn chần chờ một chút, nói: “Đem Thảo Dược Gà, Long Ngư, Thịt Heo Tằm bán đi tám phần."
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn có chút khiếp sợ nói: “Bán nhiều như vậy a!"
Mấy năm nay bọn họ chính là thật vất vả mới có thể đem quy mô của Thảo Dược Gà cùng Long Ngư tăng lên, mà người phí tâm nhiều nhất chính là Lâm Sơ Văn.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “ừm."
“Bán đi nhiều Thảo Dược Gà như vậy, tiểu hồ ly sẽ không có ý kiến sao?”
“Yên tâm đi không có việc gì."
Trong mấy năm qua Tiểu hồ ly đã ăn không dưới trăm con Thảo Dược Gà, mà Thảo Dược Gà hiện giờ đã không còn bao nhiêu tác dụng với Tuyết Bảo, Lâm Sơ Văn cảm thấy cũng đã đến cho Tuyết Bảo thay đổi khẩu vị.

“Như thế nào đột nhiên lại nghĩ đến bán gà, bán cá.” Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn trầm ngâm một chút, nói: “Ta cảm thấy chúng ta hiện không nên phí quá nhiều tâm tư vào hoạn thú."
Trước đó hắn chọn an an tĩnh tĩnh mà ở Lưỡng Giới Thành dưỡng gà, nuôi cá, bởi một phương diện nào đó là bởi vì muốn kiếm đồng vàng và ổn định sinh hoạt, hai là lúc trước Tiểu Thải cùng Tiểu Bạch thực lực quá thấp, ra ngoài săn thú cũng không an toàn, ba là hy vọng ong đàn của Sở Diệp có một hoàn cảnh ổn định để trưởng thành, giúp số lượng ong đàn có thể ổn định tăng lên.

Mà tình huống hiện tại thì đã không giống trước, trong nhà Chiến Tướng Hồn Thú đã tăng lên, tiêu hao cũng càng ngày càng tăng.

Tiểu Thải cùng Tiểu Bạch đều đã tiến giai Chiến Tướng, cũng không yêu cầu bọn họ phải cẩn thận bồi dưỡng như trước.

Ong đàn phát triển cũng lâm vào bình cảnh, trước mắt nếu lại muốn mở rộng lực lượng của ong đàn thì biện pháp tốt nhất là bồi dưỡng ra Chiến Tướng cấp Ngân Sí Ong.

Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: “Đích xác, hoạn thú hao phí quá nhiều tâm lực."
Nếu muốn kiếm tiền thì săn giết yêu thú vẫn là nhanh hơn, trước kia thực lực không đủ, nên bọn họ mới lựa chọn hoạn thú, bất quá, nếu phí quá nhiều tâm tư vào hoạn thú thì cũng không đáng.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Chúng ta hiện tại đúng là có rất nhiều chuyện cần làm."
Nguyên nhân thúc đẩy Lâm Sơ Văn đưa ra làm ra quyết định này, còn bởi vì Bách Thú Sát.

Nếu đổi thành những Hồn Sư tầm thường tới nói, chăn nuôi Thảo Dược Gà, Long Ngư thì lợi nhuận đã không nhỏ, nhưng chế tạo sát khí thì tiền lời hiển nhiên càng cao.

Lâm Sơ Văn cảm thấy trọng tâm kế tiếp của bọn họ hẳn là chuyển hướng sang bồi dưỡng chiến lực cho Hồn Sủng và dưỡng sát khí, còn nuôi gà nuôi cá thì cứ thông thả.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Ngươi nói rất đúng."
Trước mắt việc buôn bán linh thú đã tiến vào bình cảnh, là thời điểm cần phải suy xét hướng chuyển hình.

“Hiện tại ngươi đi liền liên hệ người mua đi.” Chợ chung còn chưa kết thúc, mà hiện tại ở Lưỡng Giới Thành còn có không ít ngoại lai Hồn Sư, đúng là một thời điểm tốt, lúc này bán gà bán cá, cũng có thể bán được giá tốt.

Lâm Sơ Văn gật đầu, lên tiếng “Hảo"
Ở Lưỡng Giới Thành ai mà không biết Long Ngư và Thảo Dược Gà do Sở Diệp dưỡng có uy danh cở nào, ngày thường Sở Diệp cũng có bán ra nhưng số lượng không nhiều, nay lại thông báo muốn bán ra số lượng lớn, thực mau đã bị tranh mua không còn.

Võ Phong được như ý nguyện mua được thứ mình muốn là long hổ gà, nên tâm tình rất tốt.

“Sở thiếu, như thế nào đột nhiên nghĩ thông suốt, mà đem long hổ gà ra bán vậy."
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Không có tiền, chỉ có thể bán ra để thu hồi tài chính."
Võ Phong thầm nghĩ: Này Thảo Dược Gà chính là gà để trứng vàng, Sở Diệp vậy mà chịu bỏ ra để bán, chẳng lẽ thật là thiếu tiền a!
“Chờ khi chợ chung kết thúc, ta tính toán sẽ đi dã ngoại một thời gian, nên sẽ không có tâm lực mà đi chiếu cố mấy vật nhỏ

này.”Sở Diệp nói.

Võ Phong gật đầu, nói: “Thì ra là thế."
Võ Phong bỗng nhiên nhớ tới, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cũng không phải là loại nhân vật dễ chọc.

Hồn Thú của gai người có sức chiến đấu vô cùng lợi hại, lại nói tiếp, đi dã ngoại săn giết hung thú, tuy nói là nguy hiểm nhưng tiền lời vẫn là rất khả quan.

“Sở thiếu chẳng lẽ là muốn thâm nhập mười vạn man hoang?” Võ Phong hỏi.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng là có ý định này."
“Sở thiếu còn trẻ, đi ra ngoài rèn luyện cũng là chuyện tốt, chỉ là mười vạn man hoang, có rất nhiều địa phương có địa hình vô cùng phức tạp, mặc dù Hồn Vương cường giả đều có khả năng mang thương tích mà về.” Võ Phong nhắc nhở nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Cái này ta hiểu."
Hồ Minh Nguyệt đã mua 15 con tằm vương, thịt tằm vương nàng đã sớm muốn mua, nhưng trước đó Sở Diệp vẫn luôn luyến tiếc không chịu bán, hiện tại đột nhiên nhả ra, Hồ Minh Nguyệt sợ Sở Diệp hối hận, nên liền mua đi một phần ba.

Hồ Minh Nguyệt kỳ thật là rất muốn mua hết bất quá, Thịt Heo Tằm này là thứ mà rất nhiều người đang nhìn chằm chằm, Hồ Minh Nguyệt không thể không cho người khác một chút mặt mũi.

Biết Sở Diệp muốn bán Long Ngư, Nhất Phẩm Cư phái nhân viên chuyên môn tới vớt, tổng cộng vớt được 150 con, mà trong hồ Sở Diệp còn dưỡng một số loại khác phẩm chất cũng không tệ Nhất Phẩm Cư nhân tiện cũng mua đi không ít.

Sau khi đem hơn phân nữa linh thú trong động phủ bán đi Sở Diệp trên người đã có nhiều hơn một trăm vạn đồng vàng.

“Động phủ thanh tịnh không ít a!” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hình như là vậy.” Thảo Dược Gà bán đi không ít, tiếng gà gáy cũng giảm đi không ít
Sớm đã quen những thanh âm cải cọ ầm ỉ nhưng nay lại yên ắng hơn, nên Sở Diệp thật là có chút không quen, nhưng khi nghĩ đến đồng vàng, thì tâm tình lại tốt hơn rất nhiều.

Bên trong tửu lầu
"Hinh Nhi, ngươi ở chỗ này a!” Bạch Mạt Mạt ngồi xuống bên cạnh Sở Hinh Nhi thăm hỏi nói.

Sở Hinh Nhi tâm tình không tốt lắm, nên chỉ nhàn nhạt gật gật đầu Bạch Mạt Mạt.

Sở Hinh Nhi thái độ lãnh đạm, Bạch Mạt Mạt cũng không để ý.

“Ta vừa rồi đi khu giao dịch trung tâm, thấy được Sở Diệp đang tuyên bố nhiệm vụ."
Sở gia là cùng với Bạch gia và Trần gia tới đây, mà Sở Diệp ở Lưỡng Giới Thành đại danh đỉnh đỉnh, nên Bạch gia cùng Trần gia người tự nhiên cũng có nghe nói.

Vốn còn nghĩ rằng Sở gia lại có thêm một người tài ba, hai nhà hâm mộ ghen tị và hận rất nhiều, lại có chút khẩn trương, Sở gia hiện tại đã có một Sở Tư Thần và Sở Nhan Vũ, nếu lại thêm Sở Diệp mà trở về Sở gia, thì thế vạc ba chân của tam đại gia tộc ở Võ Lăng Thành sẽ bị hoàn toàn đánh vỡ, về sau chỉ sợ chỉ có minh Sở gia một nhà độc đại.

Bất quá, hai nhà rất nhanh đều phát hiện, sự tình lại không giống như bọn họ nghĩ, Sở Diệp tuy rằng lợi hại, nhưng lại cùng

Sở gia không mặn cũng không nhạt, nhờ đó hai nhà liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, lại cảm thấy người Sở gia thật là có mắt không tròng, một thiên tài như vậy, lại bị bọn họ bỏ lở, mà giờ đây Sở Diệp cũng đã không còn như xưa muốn nối lại quan hệ thì đã là chuyện không thể.

Sở Hinh Nhi nhíu nhíu mày, nói: “Nhiệm vụ gì."
“Thu thập thú cốt, thu thập các loại thú cốt, nghe nói, trước đó đã trả một trăm vạn, nay lại thêm 70 vạn."
"170 vạn?” Sở Hinh Nhi có chút kinh ngạc nói.

Tiền tiêu vặt hàng tháng của Sở Hinh Nhi cũng chỉ có mấy trăm đồng vàng, mà Sở Diệp mỗi lần tiêu đồng vàng lại là mấy chục đến trên cả trăm vạn, tuy rằng đã không phải lần đầu tiên nghe nói về việc Sở Diệp tiêu tiền, nhưng Sở Hinh Nhi vẫn chịu không nhỏ kích thích.

“Nhiều tiền như vậy?” Sở Hinh Nhi lần trước đi đến động phủ của Sở Diệp thì đã thấy được không ít thú cốt.

Tuy rằng biết Sở Diệp sưu tập rất nhiều thú cốt, nhưng cho rằng nhiều nhất cũng chỉ là mấy chục vạn, không nghĩ tới lại tốn nhiều như vậy.

“Ngươi không biết sao?” Bạch Mạt Mạt hỏi.

Sở Hinh Nhi xấu hổ nói: “Ta mấy ngày nay không có ra ngoài, cho nên cũng không biết."
“Hắn đây là muốn làm gì a! Thu thập nhiều thú cốt như vậy.” Bạch Mạt Mạt có chút khó hiểu nói.

“Nghe nói là vì bố trí trận pháp.” Sở Hinh Nhi có chút không xác định nói.

Sở Tư Thần hoài nghi Sở Diệp là đang nghiên cứu thứ gì đó giúp đẩy nhanh quá trình tu luyện, mà Sở Hinh Nhi thì ẩn ẩn cũng có

loại này hoài nghi như vậy bởi bố trí cái trận pháp gì mà dùng nhiều xương cốt như vậy a!
Bạch Mạt Mạt có chút khó hiểu nói: “Bố trí trận pháp gì mà yêu cầu nhiều tiền như vậy chứ a!”
Sở Hinh Nhi lắc lắc đầu, nói: “Ta cũng không rõ ràng lắm, hẳn nói là đại hình cốt trận gì đó.”
Bạch Mạt Mạt cau mày có chút vô ngữ nói: “Hắn cũng quá lãng phí, ta nói, các ngươi như thế nào mà không khuyên nhủ hắn.

Một trăm vạn đồng vàng đâu, dùng làm gì không tốt lại phải đi mua một đống xương cốt không dùng được."

Bạch Mạt Mạt thầm nghĩ: Thật là người so người sẽ tức chết a, Bạch gia bọn họ chịu nguy hiểm mà vận chuyển hàng hóa tới đay bán cũng chỉ lời được mấy chục vạn.

Nà Sở Diệp lại lắc tay thì đã bỏ ra nhiều tiền như vậy, nếu sớm biết Sở Diệp là gà đẻ trứng vàng thì Bạch gia bọn họ đã sớm thu lưu hắn.

Sở Hinh Nhi cười khổ, thầm nghĩ: Lời người Sở gia nói ra đã từ lâu không có tác dụng với Sở Diệp rồi.

Sở Diệp hiện tại trong mắt chỉ có Lâm Sơ Văn, còn Sở gia bọn họ giờ đây trong mắt người ta đã chẳng là cái thá gì rồi.

Sở Diệp đã từng vây quanh nàng, mà Sở Hinh Nhi lại ghét bỏ đối phương vô năng, hiện tại đối phương có năng lực, thì đã không nghĩ tới nàng từ lâu, cũng không phải lạt mềm buộc chặt, không phải ra vẻ rụt rè, mà là đối phương là thật sự chướng mắt nàng, khi nhận thức được cái này đã làm Sở Hinh Nhi cảm giác khó chịu dị thường.

Cùng Bạch Mạt Mạt tách ra, Sở Hinh Nhi về lại khách điếm, vì tỉnh tiền, Sở Hinh Nhi cùng Sở Uyển Nhi trụ trong một phòng.

Sở Hinh Nhi đi vào phòng, liền nhìn thấy Sở Uyển Nhi đang ngồi ở trước bàn giận dỗi.

“Uyển Nhi, ngươi làm sao vậy a?” Sở Hinh Nhi hỏi.

Sở Uyển Nhi oán hận nói: “Ca ca đi tìm Sở Diệp, nói hắn không cần lãng phí tiền mua nhiều thú cốt như vậy kết quả, Sở Diệp không cảm kích thì thôi, còn nói hắn tiền hắn có quyền quyết định dùng nó như thế nào, hắn muốn mua xương cốt liền mua xương cốt, gia hỏa này là cẩu sao? Mua như vậy nhiều xương cốt về gặm sao?"
Sở Hinh Nhi cau mày, nói: “Sở Diệp cùng ca ca ngươi nói như vậy sao?"
Sở Uyển Nhi rầu rĩ nói: “Cũng không phải sao, tiểu nhân đắc chí.” Sở Diệp là thứ gì, trước kia chính là một con chó săn, kết quả hiện tại chấn hưng đi lên, thì đối với ca ca nàng nói lời lạnh nhạt.

“Sở Diệp sao lại đột nhiên có nhiều tiền như vậy?” Sở Hinh Nhi có chút nghi hoặc nói.

Sở Uyển Nhi rầu rĩ nói: “Hắn đem linh thú trong động phủ bán đi."
Sở Uyển Nhi có chút đau răng, Sở Diệp có nhiều Thảo Dược Gà như vậy mà khi nàng mở miệng muốn thì Sở Diệp không cho quay đầu liền đem toàn bộ đổi thành xương cốt, Sở Diệp muốn nhiều xương cốt như vậy, rốt cuộc là muốn làm gì a!
“Hắn bán Thảo Dược Gà, Long Ngư sao?” Sở Hinh Nhi có chút nghi hoặc nói.

Sở Uyển Nhi gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, đúng là tiểu nhân đắc chí, ta thấy hắn cả đời cũng chỉ là cái Hồn Sư cấp 3 mà thôi."
Sở Hinh Nhi thầm nghĩ: Kỳ thật cả đời làm Hồn Sư cấp 3 cũng đã không tồi.

Sở Uyển Nhi hít sâu một hơi, nói: “Là hơn 170 vạn đấy.” Nhiều

đồng vàng như vậy có thể mua rất nhiều tài liệu để tu luyện a! Sở Diệp gia hỏa này, có nhiều tiền như vậy cũng không biết phân cho gia tộc một ít..

Chương 151: Luyện Sát Khí

Editor: Tĩnh
Chợ chung đã tiến hành hơn ba tháng, rốt cuộc cũng kết thúc, các thương đội tiến đến Lưỡng Giới Thành cũng đã bắt đầu rút lui.

Đó là việc mà Sở Diệp tha thiết chờ mong, người Sở gia cuối cùng cũng rời đi Lưỡng Giới Thành.

Người đã đi gần hết, Sở Diệp gấp không chờ nổi mà phong bế động phủ, bắt đầu bế quan luyện chế sát khí.

Lần chợ chung này, Sở Diệp đã mua không ít thứ tốt cho mấy đứa nhóc trong nhà, cũng đã tới lúc cho đám nhóc tiêu hóa đám tài nguyên kia.

Sau khi trải qua bảy bảy bốn mươi chín ngày, nhóm sát khí thứ hai rốt cuộc cũng đã luyện chế hoàn thành.

Có kinh nghiệm lần trước, nên lần luyện chế sát khí này đã thông thuận hơn rất nhiều so với trước.

Sở Diệp lần này luyện chế ra sát khí, phân lượng nhiều hơn lần trước một phần, tổng cộng luyện ra được ba phần sát khí, bất quá, số lượng thú cốt tiêu hao cũng rất kinh người.

Đám thú cốt mà Sở Diệp tốn gần hai trăm vạn mua được, đã bị dùng mất một phần tư.

Trước đó Sở Diệp còn cảm thấy chính mình đã mua được rất nhiều thú cốt, nhưng đến khi sử dùng, thì bỗng nhiên lại phát hiện có khả năng sẽ không đủ dùng.

“Thú cốt nhiều như vậy nhưng vẫn không đủ dùng.” Sở Diệp sắc mặt cổ quái nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, đối với lời nói của Sở Diệp cũng rất tán đồng, thú cốt thật sự là không đủ dùng, bất quá vẫn là đáng giá, ba phần sát khí này, nếu là bán đi chính là một tuyệt bút tài phú.

Sở Diệp đem sát khí bỏ vào bình sứ, tâm tình không tồi nói: “Nhóm sát khí thứ hai cuối cùng cũng chế thành."
Hai phần sát khí được bán đấu giá ở Lưỡng Giới Thành, nghe nói một phần sát khí là được một thương đội mua đi, mà khi họ vừa rời đi địa giới không lâu thì đã bị đánh cướp, tuy rằng bảo vệ được sát khí, nhưng thương đội tổn thất cũng không nhỏ, thật sự quá đáng thương.

Nơi nào giống hắn a! Chỉ tiêu hao chút thú cốt mà đã thu được ba phần sát khí, Sở Diệp cảm thấy chính mình mới chính là con của trời.

Sở Diệp đem Ngân Tiểu Nhị cùng Mặc Nắm kêu lại, Mặc Nắm cũng không thích Bách Thú Sát, trực tiếp chạy đi rồi.

Ngân Tiểu Nhị nhưng thật ra lại rất nể tình, chụp phủi cánh, vây quanh Sở Diệp đảo quanh.

Sở Diệp đem sát khí đưa cho Ngân Tiểu Nhị, và còn có hai chỉ Ngân Sí Ong cấp 9.

Ngân Tiểu Nhị sử dụng sát khí thì đã thuận lợi tiến giai Chiến

Tướng.

Còn hai chỉ Ngân Sí Ong cấp 9, bởi vì không chịu nổi sát khí, một con trọng thương, một con thì tử vong.

Sở Diệp cau mày, nói: “Như thế nào lại biến thành như vậy?” Ba phần sát khí, cư nhiên chỉ có một phần là thành công.

Lâm Sơ Văn, nói:" Đây vốn dĩ chính là như vậy a! Mặc dù có được sát khí, thì cũng chưa chắc đã tiến giai thành công."
Huyết mạch của những con Ngân Sí Ong bình thường, xưa nay đã rất thấp kém, không chịu nổi sát khí cũng có gì không kỳ quái.

Xưa nay rất nhiều gia tộc, đều là bởi vì kiếm sát khí mà hao phí đại lượng tài nguyên, nhưng vẫn chưa chất đã đào tạo ra Hồn Sư.

Nghe nói, Lâm gia bọn họ hơn ba trăm năm trước so với hiện tại là cường đại hơn rất nhiều, nhưng bởi vì có mấy vị lão tổ tông liên tiếp tiến giai thất bại, nên dần dần mới xuống dốc.

Sở Diệp thở dài, Tiểu Ngân, Tuyết Bảo sau khi có được sát khí, thì đều tiến giai thành công.

Bởi vì mấy chỉ Hồn Sủng tiến giai đều quá thuận lợi, nên đã làm cho Sở Diệp theo bản năng xem nhẹ sự nguy hiểm khi Hồn Sủng tiến giai Chiến Tướng.

Giờ khắc này, Sở Diệp bỗng nhiên hiểu ra vì cái gì mà nhiều gia tộc, khi bồi dưỡng con cháu đều phải lựa chọn người có tư chất tốt và vì cái gì mà Hồn Sủng ấu tể có phẩm chất tốt, lại có giá cả cao đến như vậy.

Một phần sát khí giá hơn một trăm vạn, một khi tiến giai thất

bại, nếu đối với tiểu gia tộc mà nói, là một đả kích không nhỏ cho gia tộc, cũng có khả năng sẽ khiến gia tộc suy dong, cho dù là gia tộc cở trung, chịu phải một lần thất bại thì cũng chịu đả kích không nhỏ.

Đây cũng là một cuộc đánh cuộc nguy hiểm.

“Cũng may Ngân Tiểu Nhị có thể trở thành Chiến Tướng, cũng coi như chúng ta không bị lỗ vốn.” Lâm Sơ Văn nhìn biểu tình buồn bã mất mát của Sở Diệp an ủi nói.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Cũng đúng tiểu nhị đã tiến giai, thực lực ong đàn cũng có thể gia tăng không ít.”
Ong đàn quy mô càng lúc càng lớn, Ngân Tiểu Nhị tiến giai, cũng có thể giúp choTiểu Ngân giảm nhỏ một ít áp lực.

Ngân Tiểu Nhị dù sao cũng là ong chúa, huyết mạch so với Ngân Sí Ong bình thường cũng sẽ tốt hơn một chút, phải biết Ngân Sí Ong cấp 9 dù muốn tiến giai Chiến Tướng, thì xác suất cũng là rất thấp, hai thành tỷ lệ thành công đã là cao lắm rồi, mặc dù hắn có năng lực luyện chế sát khí, dù muốn đào tạo ra đại lượng Ngân Sí Ong Chiến Tướng cấp cũng không dễ.

“Mặc Nắm thật ngu xuẩn, kén cá chọn canh cư nhiên chướng mắt cả Bách Thú Sát.” Sở Diệp nói
Lâm Sơ Văn nhìn biểu tình tức muốn hộc máu của Sở Diệp thì cười, nói: “Mặc Nắm là đặc thù Hồn Sủng, cho nên sát khí cần dùng cũng tương đối đặc thù hơn loài khác."
“Ngươi biết Mặc Nắm thích loại sát khí sao?” Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn lắc lắc, nói: “Cũng không rõ ràng lắm."
Mặc Nắm là loại Hồn Sủng hi hữu, có rất nhiều người cả đời cũng không gặp, hẳn là chỉ có đại tông môn mới có ký lục.

Lâm Sơ Văn suy đoán nói: “Có một loại gọi là Âm Hồn Sát, chỉ xuất hiện ở cổ mộ hoặc là nơi có tử khí nồng đậm như chiến

trường, Mặc Nắm có lẽ là thích loại đó."
Âm Hồn Sát cũng là một loại sát khí, mà nó đối với các loại Hồn Sủng khác mà nói, thứ đó là kịch độc chi vật, nhưng nghe nói nó lại rất được các loại Hồn Sủng đặc thù yêu thích, Mặc Nắm thích đồ vàng mã, hẳn là cũng sẽ thích Âm Hồn Sát.

Sở Diệp mắt trợn trắng, nói: “Nếu là như thế, ta phải đi đâu mà tìm cho nó a!” Chẳng lẽ hắn muốn đi đào mồ?
“Mặc Nắm có lẽ cũng có truyền thừa ký ức, ngươi hỏi một chút hắn thì tốt rồi.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Để ta hỏi thử.”
Sở Diệp đem Mặc Nắm triệu hoán lại đây, dò hỏi dạng sát khí mà nó thích.

Mặc Nắm ê ê a a kêu lên, Sở Diệp nhìn Mặc Nắm vẻ mặt biến sắc.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, tò mò nói: “Nó nói cái gì?”
“Nó nói nó thích sát khí có mùi hương."
“Mùi hương?” Đại bộ phận sát khí đều không có hương vị a!
“Có lẽ khứu giác của nó không giống chúng ta, mà nó còn nói Bách Thú Sát thực thúi.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc, nói: “Bách Thú Sát rất thúi sao?” Hắn không có gì cảm giác được gì a!
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Nó nói Huyễn Vụ Sát cũng rất thúi.”
Lâm Sơ Văn: “……”
Sở Diệp bĩu môi: Hắn trước kia còn cảm thấy Mặc Nắm rất dễ nuôi, nay mới phát hiện chính mình hình như đã sai mười phần.

Nhân gia không phải không kén chọn, mà là chỉ chưa tới lúc thôi.

Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Nếu Huyễn Vụ Sát cũng không được thì chỉ sợ Mặc Nắm đã có loại sát khí mà mình thích."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Chất là vậy!"
Mặc Nắm nhìn hai người, kêu vài tiếng.

Sở Diệp sắc mặt cổ quái nói: “Nó nói không cần chúng ta tìm sát khí, nó có thể tự mình đi tìm."
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Như vậy sao!”
Sở Diệp cau mày, thầm nghĩ: Hồn Thú nếu muốn tự cấp tự túc thì cũng là chuyện tốt, nhưng nếu thực lực không thẳng tăng thì cũng sẽ phiền toái.

Tiểu Bạch đã tiến giai Chiến Tướng, lấy huyết mạch Tiểu Bạch, thì sau này tốc độ tiến giai cũng sẽ là không chậm.

Mặc Nắm là trành thú của Tiểu Bạch, trước còn trợ giúp cho Tiểu Bạch không nhỏ, nếu thực lực Mặc Nắm không thể tăng lên, thì sự hổ trợ của Mặc Nắm giành cho Tiểu Bạch sẽ là càng nhỏ.

Sở Diệp đi tìm Tiểu Bạch thương lượng một chút, Tiểu Bạch tỏ vẻ muốn cùng Mặc Nắm cùng nhau đi ra ngoài tìm kiếm sát khí, thuận tiện đi săn giết hung thú.

Sở Diệp do dự hai ngày, rốt cuộc vẫn là đồng ý.

Tiểu Bạch có huyết mạch rất cao, tiềm lực vô hạn, trời định là đã không thể an cư một góc.

Mỗi một con Bạch Hổ nếu muốn trưởng thành thì luôn phải trải qua giết chóc, đây cũng là cách mà Bạch Hổ nhất tộc trưởng thành.

Tiểu Bạch nếu đi như thế thì rất có khả năng sẽ gặp được nguy hiểm, nhưng nếu luôn là bị dưỡng như thế này thì chẳng còn là

Bạch Hổ nữa."
Mười vạn hoang man tràn ngập vô số hung thú, nơi này mới chính là sân khấu thích hợp với Tiểu Bạch.

Tiểu Bạch trước khi đi, Sở Diệp đã cho Tiểu Bạch một cái nhẫn không gian, bên trong một ít thức ăn, linh dược còn có linh tửu.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Tiểu Bạch đi rồi sao?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!
Tiểu Bạch khi còn ở động phủ, thì Sở Diệp luôn cảm thấy nó có thích làm ầm ĩ, nay Tiểu Bạch mang theo Mặc Nắm rời đi Sở Diệp lại cảm thấy trong lòng trống rỗng.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Ngươi cũng không cần quá lo lắng, Tiểu Bạch cùng Mặc Nắm ở bên nhau, hẳn là sẽ không có việc gì đâu.” Mặc Nắm có năng lực dị biệt hơn người, Tiểu Bạch lại cơ linh, hai đứa nó ở bên nhau, thì tính an toàn cũng được năng lên không ít.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Hy vọng là như thế đi."
……!
Tiểu Bạch cùng Mặc Nắm sau khi rời khỏi, Sở Diệp liền đem lực chú ý chuyển dời đến việc bồi dưỡng ong đàn cùng luyện chế sát khí.

Có giáo huấn lần trước, nên lần này, Sở Diệp làm chuẩn bị công tác lại càng kỷ càng hơn.

Sở Diệp lựa chọn mười chỉ Ngân Sí Ong cấp 9, rồi nhờ Lâm Sơ Văn phối trí Sơ cấp Thức Tỉnh Huyết Mạch dược tề cùng Trung cấp Thức Tỉnh Huyết Mạch dược tề, vì mười chỉ Ngân Sí Ong này mà trước sau đã tiến hành hai lần thức tỉnh huyết mạch.

Sở Diệp sâu sắc cảm nhận được việc, có một đạo lữ là Dược Tề Sư là có được rất nhiều chỗ tốt, mười phần Sơ cấp và Trung cấp dược tề Thức Tỉnh Huyết Mạch dược tề giá trên thị trường đều

phải mấy chục vạn đồng vàng, nếu hắn muốn mua thì cũng sẽ tốn không ít đồng vàng.

Hơn nữa tiền cũng hoàn toàn không phải là vấn đề, Huyết Mạch dược tề xuất hiện cũng không nhiều lắm, một phần hai phân còn được, còn là mười phần mặc dù muốn mua cũng không dễ dàng có thể mua được.

Huyết Mạch Thức Tỉnh dược tề có tác dụng không nhỏ, đã giúp tăng lên huyết mạch của mấy Ngân Sí Ong.

Sau khi tiến hành hai đợt thức tỉnh huyết mạch, Sở Diệp lại lần nữa tiến hành sàng chọn, ra năm con Ngân Sí Ong cấp 9 tráng kiện nhất.

Sở Diệp đem thức ăn của năm con Ngân Sí Ong cấp 9 đổi thành sữa ong chúa cùng linh tuyền.

Lại nhờ Lâm Sơ Văn phối trí một ít dược tề có thể giúp Hồn Thú có thể tăng cường thể lực, nhờ vậy thực lực của 5 con Ngân Sí Ong kia đã tăng lên không ít.

Dù phí tổn không thấp nhưng thực lực của mấy chỉ Ngân Sí Ong kia lại mạnh mẽ lên không ít, hình thể cũng lớn hơn so vơi những con Ngân Sí Ong cấp 9 khác.

Sở Diệp đứng ở sát hố bên cạnh, ôm hai tay, nói: “Không biết lần này có thể ra mấy phần sát khí."
Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Hẳn là ba phần đi."
“Không biết lần này có con Ngân Sí Ong nào có thể tiến giai không.” Nếu toàn quân bị diệt, vậy thì là quá thảm thiết.

Nếu tiến giai Chiến Tướng không thành công, Hồn Thú sẽ bị trọng thương hoặc thậm chí là tử vong, cơ bản là đã mất đi hy vọng tiến giai Chiến Tướng, bồi dưỡng ra Ngân Sí Ong cấp 9, cũng không phải là chuyện dễ dàng.

“Số Ngân Sí Ong lần này phẩm chất vẫn là không tồi, ta thấy trong đó còn có một con, phẩm tướng hình như cũng rất xuất chúng, tựa hồ còn thức tỉnh được một chút huyết mạch của Kim Sí Ong.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Ngươi nói tới, ta cũng mới chú ý, con Ngân Sí Ong kia hẳn là vẫn là có chút hy vọng."
Hai lần thúc tỉnh huyết mạch, đối Ngân Sí Ong vẫn là có không nhỏ chỗ tốt, trong đó một con Ngân Sí Ong huyết mạch sau khi thức tỉnh, trên cánh cũng đã xuất hiện những điểm kim sắc, thật giống rất giống Tiểu Ngân lúc trước.

Sở Diệp vốn cho rằng trong ong đàn trừ bỏ Tiểu Ngân, còn lại đều là Ngân Sí Ong bình thường, nhưng cẩn thận ngẫm lại, Tiểu Ngân cùng ong đàn là một đoàn, nên không thể chỉ có một mình Tiểu Ngân, trong ong đàn có lẽ còn có không ít Ngân Sí Ong trong thân thể đựng huyết mạch của Kim Sí Ong, chỉ là này huyết mạch quá loãng, nên căn bản là không biểu hiện ra.

Tiểu Ngân luôn nhìn Ngân Tiểu Nhị không mấy thuận mắt, nhưng đối với chỉ Ngân Sí Ong mang kim điểm kia, lại thập phần xem trọng, gần đây thường thường mang theo con Ngân Sí Ong kia đi theo ra ngoài thải mật.

…..!
Sát hố mở ra, Sở Diệp lại lần nữa thu được ba phần sát khí.

“Lại là ba phần sát khí, không có nhiều hơn.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Ba phần cũng không ít.

Nghĩ đến phẩm chất của sát hố, ba phần sát khí chính là đã cực hạn."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Cũng đúng."

Sở Diệp đem ba phân sát khí dùng ở trên người ba con Ngân Sí Ong.

Ba con Ngân Sí Ong cuối cùng có một con tiến giai Chiến Tướng, mà hai con Ngân Sí Ong khác thì vận khí có chút kém nên đã song song ngã xuống, giống như hai người dự đoán từ trước, con tiến giai chính là con Ngân Sí Ong mang kiêm điểm đó.

“Quả nhiên huyết mạch của Kim Sí Ong vẫn là ưu việt hơn Ngân Sí Ong bing thường rất nhiều, chỉ là thức tỉnh một chút, cũng đã có không nhỏ ưu thế.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp thở dài, nói: “Đáng tiếc, Ngân Sí Ong thức tỉnh huyết mạch Kim Sí Ong cũng không nhiều lắm a!”
Trong đám Ngân Sí Ong cấp 9 sử dụng Thức Tỉnh Huyết Mạch chỉ có một con xuất hiện kim điểm, nếu muốn sàng chọn thì cũng không dễ dàng.

Lâm Sơ Văn khẽ thở dài một hơi nói; “Chậm rãi nghĩ cách đi."
Một ít tiểu gia tộc mấy năm, tốn mười mấy năm để bồi dưỡng không ra một con Chiến Tướng hồn sủng, nếu so ra thì hiệu suất của bọn họ đã là rất cao.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Cũng đúng."
“Con Ngân Sí Ong vừa tiến giai kia cũng nên lấy cho nó cái tên đi.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: “Vậy kêu là Ngân Nhất đi.”
Lâm Sơ Văn: “.....” "Ngân Nhất, có phải có chút có lệ không a!"
Sở Diệp vuốt ve cằm, nói: “Kêu Ngân Nhất cũng hay mà a! Về sau lại có Ngân Sí Ong tiến giai, thì kêu là Ngân Nhị, Ngân Tam, Ngân Tứ, Ngân Ngũ....!Ngươi thấy thế nào a!
Lâm Sơ Văn nhìn ánh mắt sáng lấp lánh của Sở Diệp, chỉ đành cười, nói: “Cũng tốt rất dễ nhớ."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Ngươi cũng cảm thấy như vậy sao? Ta cũng cảm thấy như vậy."

Lâm Sơ Văn: "...." Chiến Tướng Hồn Thú ở trong mắt rất nhiều tiểu gia tộc đều là bảo bối a! Nếu xuất hiện một con, trong nhà đều phải cung lên như tổ tông, Lâm gia khi có một con Hồn Thú Chiến Tướng tiến giai, đều phải đãi tiệc liên tục mấy ngày, còn Sở Diệp lại đem việc Hồn Thú tiến giai Chiến Tướng thành việc bình thường.

Thấy Sở Diệp cao hứng như vậy, Lâm Sơ Văn cũng đành phản bác, kêu Ngân Nhất cũng khá tốt, đúng là rất dễ nhớ..

Chương 152: Vững Bước Phát Triển

Editor: Tĩnh
Thời gian vô thanh vô tức qua đi, thực lực của Sở Diệp và Lâm Sơ Văn cũng vững bước đi lên.

Nhờ có sát khí và dược tề của Lâm Sơ Văn, dù rằng số lượng ong đàn gần đây không có tăng trưởng nhiều, nhưng thực lực lại tăng lên không ít.

“Hồ gia cùng Tiền gia tới.” Lâm Sơ Văn hướng tới Sở Diệp đang cô động hồn lực, nói.

Sở Diệp mở mắt ra, gật gật đầu, nói: “Đã biết."
Chợ chung sau khi kết thúc, Sở Diệp liền tạm dừng giao dịch Thảo Dược Gà, Long Ngư, Thịt Heo Tằm, mà bắt đầu bế quan, nhiệm vụ thu mua thú cốt cũng nhưng lại, hai người cũng hạn chế giao thiệp với bên ngoài.

Nếu Hồ gia, Tiền gia tới thì hai người vẫn sẽ ra tiếp đãi.

Hồ gia cùng Tiền gia mỗi lần tới, cơ bản đều là đưa thú cốt cho hai người bọn họ.

Phần lớn Hồn Sủng Sư của Hồ gia đều đi theo khuynh hướng chiến đấu, định kỳ sẽ đi ra ngoài săn thú, xương cốt hung thú đối với Hồ gia giá trị không lớn, liền đều đưa đến cho Sở Diệp,

Tiền gia cũng giống vậy.

Sức chiến đấu của Tiền gia chẳng ra gì, nhưng người Tiền gia thường xuyên sẽ đi theo các đội săn thú, ngày trước khi phân chia chiến lợi phẩm người Tiền gia thường sẽ lấy chút Hồn Tinh, da thú, hiện tại thì đổi thành thú cốt.

Hai nhà khi đưa thú cốt, Sở Diệp cơ bản là sẽ lấy Đoán Hồn Rượu cùng dược tề để thanh toán, Đoán Hồn Rượu cùng dược tề đều là thứ có giá trị hơn đồng vàng, nên hai nhà vẫn rất vui lòng.

“Sở thiếu, đợt thú cốt tới còn thu không?” Tiền Đỉnh Hưng hỏi.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Yên tâm đi có bao nhiêu thu bấy nhiều.”
Tiền Đỉnh Hưng gật đầu, nói: “Vậy là tốt rồi."
Số thú cốt Tiền Đỉnh Hưng tới đây có một bộ phận là Tiền gia ra ngoài làm nhiệm vụ đoạt được, có một bộ phận kỳ thật là Tiền gia thu mua, Sở Diệp hiện tại đã không còn tuyên bố nhiệm vụ thu mua thú cốt nữa, Tiền gia thì lại đi thu một ít bán lại cho Sở Diệp.

Từ giữa có thể kiếm một chút chênh lệch, Tiền Đỉnh Hưng có chút lo lắng Sở Diệp đột nhiên không thu nữa, vậy thú cốt trong tay lão sẽ bị tồn động.

“Sở thiếu mua nhiều thú cốt như vậy, chỉ sợ dùng vài thập niên cũng dùng không xong.” Hồ Kiều nói.

Sở Diệp cười cười, thầm nghĩ: Cô gái nhỏ chính là không có đủ sức tưởng tượng, như thế nào mà dùng vài thập niên không hết, chế tạo một lần sát khí, liền phải tiêu hao một lượng lớn thú cốt căn bản là không đủ dùng thì đúng hơn.

.....!
Tiễn đi Tiền Hồ hai nhà, Sở Diệp lại bắt đầu tuần tra kho hàng.

Sở Diệp nhìn thú cốt trong kho hàng cau mày, “Thú cốt tiêu hao quá nhanh, quá nhanh! Chúng ta dùng thú cốt quá nhanh, hay là chúng ta lại gặp phải trộm a!"
Sở Diệp vì cất giữ thú cốt, nên đã xây thêm vài cái kho hàng lớn, kết quả chỉ mới luyện chế hai lần sát khí, thì kho hàng đã trống không vài cái.

Lâm Sơ Văn mắt trợn trắng, vô ngữ nói: “Ai sẽ trộm thứ này a!”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Nói cũng đúng."
Lâm Sơ Văn nhìn thú cốt, nói: “Nhờ có Tiền gia cùng Hồ gia thường đưa một ít xương cốt tới đây, hơn nữa tiểu hồ ly cùng Tiểu Ngân bọn nó gần đây hay đi săn thú, nên hẳn là còn đủ luyện chế thêm ba lần Bách Thú Sát."
Sở Diệp xoa xoa cái trán, rầu rĩ nói: “Chỉ có ba lần!”
Từ tình huống hiện tại xem ra, nếu lại luyện chế thêm ba lần chỉ sợ cũng chỉ có thể bồi dưỡng ra ba hoặc bốn con Chiến Tướng Ngân Sí Ong, khoảng cách với mục tiêu của Sở Diệp vẫn kém một ít.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Đi một bước xem một bước, đến lúc đó rồi nói sau."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Cũng được."
Thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, một Hồn Sủng Sư bình thường để có thể bồi dưỡng ra một con Chiến Tướng Hồn Thú đã là rất gian nan, nếu so sánh với những Hồn Sủng Sư đó, thì vận khí của hắn đã rất tốt.

Chợ chung kết thúc, Sở Diệp bắt đầu lần thứ ba luyện chế sát khí, vẫn như cũ thu được ba phần sát khí, kết quả khi sử dụng cho ba con Ngân Sí Ong, thì toàn quân đã bị diệt.

Tiêu hao ba phần sát khí, mà lại không được gì cả, Sở Diệp cảm nhận được một cảm giác thất bại cùng cực.

“Lão thiên gia à ta sai rồi, ta thật sự sai rồi.”

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, có chút nghi hoặc nói: “Ngươi nói sai cái gì sao a!”
Sở Diệp rầu rĩ nói: “Ta đúng là không phải là con cưng của trời mà."
Lần trước tốt xấu gì thì cũng có một con tiến giai, lần này hay rồi toàn quân bị diệt, nghĩ đến sát khí bị xem như đá ném xuống sông, Sở Diệp liền cảm thấy mình đang bi thương thành sông.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp thất hồn lạc phách, nói: “Vận mệnh là do chính mình nắm giữ, trông cậy vào trời cũng vô dụng."
Sở Diệp: “.....” Hảo có đạo lý a!
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Tĩnh tâm lại chút đi."
Sở Diệp gãi gãi tóc nói; “Ba phần sát khí a!” Nếu đem bán đi thì ít nhất cũng hơn 300 vạn, kết quả đã bị huỷ hết, còn chết ba con Ngân Sí Ong cấp 9.

Lâm Sơ Văn nhiều ít cũng có thể hiểu cảm giác của Sở Diệp, ba phần sát khí, mà tới một con Ngân Sí Ong cũng không tiến giai thành công, tuy rằng đã đoán trước sẽ có loại tình huống này xảy ra, nhưng chính Lâm Sơ Văn cũng cảm thấy rất mất mát.

Nhưng vẫn còn may là, sát khí mà bọn họ có là trực tiếp dùng thú cốt để luyện chế ra, nếu là dùng tiền mua, không chừng giờ đã hộc máu, ba phần sát khí cũng đủ đào rỗng một gia tộc cở trung.

Tổn thất ba phần sát khí cùng với không thu hoạch được gì, việc này nếu đặt trên người các đại gia tộc chỉ sợ cũng khó có thể thừa nhận.

“Nghĩ thoáng chút đi, ta làm gà nướng cho ngươi ăn.” Lâm Sơ Văn an ủi nói.

Sở Diệp nghiêng đầu nhìn Lâm Sơ Văn, thầm nghĩ: Sơ Văn đây là đem hắn trở thành Tuyết Bảo mà hống sao a!
“Thảo Dược Gà?” Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Được!"
“Tiến giai không thành công, ăn cái gì cũng không ngon a!” Sở Diệp rầu rĩ nói.

“Vậy không ăn sao?"
“Ăn!” Sở Diệp nghiến răng nghiến lợi nói.

Giờ đã tổn thất ba phân sát khí, thêm mấy chỉ Thảo Dược Gà cũng chẳng đáng gì, “Nướng ba con."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hảo.”
Sở Diệp hóa bi phẫn thành ăn uống nghiến răng nghiến lợi ăn hết ba con Thảo Dược Gà.

Ba con Ngân Sí Ong tiến giai thất bại kia đối với Sở Diệp mà nói là một đả kích không nhỏ, trải qua việc này, Sở Diệp quyết định đem việc luyện chế sát khí tạm thời ngừng một thời gian.

……!
Tiểu Bạch cùng Mặc Nắm rời đi đã hơn sáu tháng, nay cũng đã quay lại động phủ.

Tiểu Bạch cùng Mặc Nắm trở về làm Sở Diệp có chút cao hứng, chậm rãi mà thoát khỏi bóng ma của chuyện bồi dưỡng Ngân Sí Ong.

Hai đứa nó đã rời đi thời gian dài như vậy, Sở Diệp cũng rất hoài niệm, nhìn thấy hai đứa trở về tâm tình Sở Diệp cũng tốt lên không ít.

Nửa năm trôi qua mà thực lực của Mặc Nắm vẫn như cũ dừng lại ở cấp 9, mà Tiểu Bạch thì đã là rồi Chiến Tướng cấp 2 đỉnh phong, khí thế trên người Tiểu Bạch đã ẩn ẩn muốn bước vào Chiến Tướng cấp 3.

Huyết khí cũng nồng đậm hơn.

Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, âm thầm đánh giá Tiểu Bạch trong nửa năm nay tuyệt đối không có nhàn rỗi.

“Tiểu Bạch, ngươi như thế nào mà làm cho mình nhìn như cục đất vậy, dơ muốn chết à, ngươi như vậy thì sẽ không có con cọp mẹ muốn ngươi đâu, nhưng đại khái cũng không sẽ có con mèo cái nào đó sẽ chịu ngươi." Tiểu Bạch có chút phẫn nộ trừng mắt nhìn Sở Diệp, tỏ vẻ hắn mới không cần cọp mẹ cũng không cần mẫu miêu.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, lắc đầu, thầm nghĩ: Sở Diệp rõ ràng rất tưởng niệm Tiểu Bạch, vậy mà khi nó trở lại thì lại nói móc nó.

“Đi để ta tắm cho ngươi, cả ngươi đều thối muốn chết a!"
Tiểu Bạch nhìn chằm chằm Sở Diệp một hồi, rồi gật đầu.

Sở Diệp đem Tiểu Bạch thả vào trong thau tắm, rồi giúp cho Tiểu Bạch tắm qua ba lần, mới miễn cưỡng đem Tiểu Bạch tắm rửa sạch sẽ.

Tiểu Bạch được tắm rừa liền thoải mái dễ chịu, vẻ mặt cao ngạo đem nhẫn không gian ném cho Sở Diệp.

Sở Diệp đem linh hồn lực thâm nhập vào trong nhẫn không gian, trong nhẫn không gian vốn chứa những thứ mà Sở Diệp đã đưa cho Tiểu Bạch, nhưng nay những thứ đó đã không còn.

Thay thế là đại lượng thú cốt, thú cốt mà Tiểu Bạch đem về đều có phẩm chất khá cao, hơn nữa đều là thú cốt của Chiến Tướng cấp Hồn Thú, hẳn là đều là chiến lợi phẩm của Tiểu Bạch.

Sở Diệp đếm đếm, thú cốt tổng cộng sáu loại, Tiểu Bạch ít nhất đã xử lý sáu đầu Chiến Tướng hung thú.

Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, ánh mắt dao động một chút, thầm nghĩ: Tiểu Bạch rời đi trong khoảng thời gian này, quả nhiên là không có nhàn rỗi a!
“Tiểu Bạch rất lợi hại nha.” Sở Diệp khích lệ nói.

Tiểu Bạch ngạo nghễ dương đầu, ý nói đó là chuyện đương nhiên.

Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, thầm nghĩ: Tiểu Bạch tuy rằng hơi khó hầu, nhưng vẫn là rất hiểu chuyện, đi ra ngoài rèn luyện mà còn không quên mang thú cốt về cho hắn.

“Mặc Nắm vẫn chưa tìm được sát khí sao?” Sở Diệp hỏi.

Tiểu Bạch cau mày, lắc lắc đầu, nói: “Còn không có tìm được, bất quá có chút tin tức.”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Có tin tức thì cũng tốt việc này không cần nóng nảy, từ từ tới, vẫn là lấy an toàn làm trọng."
Tiểu Bạch gật gật đầu, không kiên nhẫn nói: “Biết, biết."
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, cảm thấy chính mình giống như lão phụ thân nhọc lòng vì con, còn Tiểu Bạch giống như hài tử phản nghịch.

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn Sở Diệp rồi chạy đi tìm Lâm Sơ Văn để lấy dược tề.

Lâm Sơ Văn luyện chế đại lượng dược tề, nên cũng có keo kiệt với Tiểu Bạch, đầu tiên giúp Tiểu Bạch kiểm tra thân thể, rồi lấy ra không ít dược tề chữa thương đưa cho nó.

Trên người Tiểu Bạch có không ít vết thương, bất quá đều là tiểu thương, tu dưỡng một chút là tốt rồi.

“Ở bên ngoài quá vất vả, lần này trở về tu dưỡng thêm mấy ngày rồi hãy đi tiếp.” Lâm Sơ Văn vuốt ve đầu Tiểu Bạch nói.

Tiểu Bạch lắc đầu tỏ vẻ nó là anh dũng chiến thú không cần nghỉ ngơi quá nhiều, chiến đấu mới chính là cách tu dưỡng tốt nhất.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, đối với tính cố chấp của Tiểu Bạch cũng chỉ bất đắc dĩ.

Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp, nói: “Ngươi gần đây đang bận rộn giúp Ngân Sí Ong tiến giai phải không, làm tới đâu rồi?”
Sở Diệp cười gượng một tiếng, nói: “Xác suất thất bại quá cao."
“Tiểu ong mật huyết mạch quá kém, thất bại cũng là bình thường.” Tiểu Bạch nhàn nhạt nói.

Sở Diệp: “.....” Đạo lý này hắn cũng hiểu, chỉ là không cam lòng.

Tiểu Bạch dùng móng vuốt vỗ vỗ ngực, nói: “Yên tâm, chờ ta trở thành Vương giai đại sát tứ phương, thì sẽ tốt hơn đám ong mật kia."
Sở Diệp: Chờ Tiểu Bạch trở thành Vương giai, vậy thì phải chờ tới khi nào? Tiểu Bạch tuy rằng huyết mạch cao, nhưng nếu muốn trở thành vương giai cũng không dễ dàng a! Sở Diệp muốn dựa vào Ngân Sí Ong đàn để làm giàu, nên không định từ bỏ.

“Bách Thú Sát tràn ngập sát khí, thích hợp với Hồn Thú hệ chiến đấu nhất, mà nó kỳ thật cũng không thích hợp với Ngân Sí Ong.” Tiểu Bạch nói.

Phương pháp luyện chế Bách Thú Sát chính là Tiểu Bạch cung cấp, nên Tiểu Bạch đối với loại sát khí này vẫn là hiểu biết hơn bọn họ.

Sở Diệp: “.....” Hắn đương nhiên biết, Bách Thú Sát kỳ thật cũng không thích hợp với Ngân Sí Ong, Ngân Sí Ong nếu muốn tiến giai tốt nhất vẫn là dùng một loại sát khí có tính ôn hòa hơn,

nhưng vấn đề là nếu muốn Bách Thú Sát luyện chế cho ôn hòa hơn một ít thì sát khí lại không thành lập.

Hắn thật ra cũng có thể dùng Bách Thú Sát đi trao đổi thành loại sát khí khác nhưng việc này làm một lần hai lần còn tốt, nếu làm nhiều thì chính là tự mình đi tìm tử lộ.

“Tiểu ong mật sát tính không đủ.” Tiểu Bạch nói.

Sở Diệp sửng sốt một chút, trong đầu linh quang chợt lóe, bỗng nhiên nghĩ tới cái gì.

Cho tới nay hắn đều đem Ngân Sí Ong bảo hộ quá tốt quá, Ngân Sí Ong tuy không thích chiến đấu, nhưng hắn có thể dẫn đường a!
Mười vạn hoang man Hồn Thú nhiều như vậy, mỗi ngày đi ra ngoài săn giết vài lần, sát tính tự nhiên sẽ tăng lên còn có thể thu thập thú cốt.

Sở Diệp thầm nghĩ: Tiếp theo Ngân Sí Ong nếu muốn sử dụng sát khí, thì việc cấp bách là cho chúng ra ngoài rèn luyện một phen đen hung tính của chúng năng cao hơn nữa, rồi hãy suy xét tới việc sử dụng sát khí.

Sở Diệp mắt tinh quang nhìn Tiểu Bạch, nói: “Ngươi nói có đạo lý, rất có đạo lý.”
Tiểu Bạch ngẩng đầu, có chút đắc ý nói: “Thứ ta nói đương nhiên có đạo lý.”
Tiểu Bạch đi ra ngoài chơi nửa năm, nhưng vẫn như thế trở về mới được ba ngày liền rời đi.

Sở Diệp tuy rằng có chút lo lắng, nhưng cũng chỉ có thể buông tay.

“Chúng ta muốn tiếp tục luyện chế sát khí sao?” Lâm Sơ Văn dò

hỏi Sở Diệp.

Sở Diệp lắc đầu, nói: “Trước đình chỉ một chút, trong thời gian này, tiểu hồ ly cũng đã quá vất vả.” Dung Nham Luyện Hỏa Trận là do Tuyết Bảo thúc giục, luyện chế một lần sát khí Tuyết Bảo cũng phải tiêu hao không nhỏ sức lực.

“Thật ra cũng không có gì trên thực tế, việc liên tục sử dụng ngọn lửa cũng có lợi cho việc Tuyết Bảo khống chế ngọn lửa.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Bỏ công mài dao chẻ củi nhanh hơn, ta cảm thấy chúng ta vẫn cần chuẩn bị đầy đủ hơn cho công tác chuẩn bị rồi tiến thêm một bước đề cao huyết mạch cho Ngân Sí Ong cấp 9."
Cho tới bây giờ, tổng cộng đã có năm con Ngân Sí Ong cấp 9 dung hợp sát khí, nhưng chỉ có một con thành công, Ngân Nhị có thể thành công, hẳn là do trong cơ thể có che giấu huyết mạch của Kim Sí Ong, nếu nói như vậy thì Ngân Sí Ong cấp 9 bình thường khác chúng khi tiến giai xác suất cơ hồ là bằng không, như vậy tỷ lệ thật sự quá thấp.

Nếu đã như vậy thay vì lo luyện chế sát khí, thì không bằng tập trung đề cao thực lực cùng huyết mạch của đám Ngân Sí Ong cấp 9 còn tốt hơn.

Thú cốt tuy rằng so với sát khí là tiện nghi hơn, nhưng đó cũng là tiền, mà số tiền bỏ ra đee bồi dưỡng Ngân Sí Ong cấp 9 càng không thấp.

Chết một con Ngân Sí Ong cấp 9 cũng là tổn thất không nhỏ.

Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Đúng là không dễ dàng a!"
Sở Diệp gật đầu, nói: “Ta biết, nhưng chúng ta có thể tìm trong truyền thừa mà gia gia ngươi để lại, nói không chừng sẽ có cách giúp Ngân Sí Ong đề cao khả năng tiến giai."

Lâm Sơ Văn sửng sốt một chút, cười cười, nói: “Đúng hé."
Nhờ có Tiểu Thải phụ trợ, nên trình độ luyện dược của Lâm Sơ Văn đã tiến bộ thần tốc, mà dược thuật truyền thừa trên tay cũng đã được Lâm Sơ Văn nghiên cứu gần xong rồi.

Năm đó truyền thừa mà hắn không thể mở ra được, nhưng hiện tại hẳn là đã có thể mở ra.

“Không biết, số dược thuật truyền thừa còn lại kia có cái gì, có lẽ là có những phối phương rất lợi hại cũng không chừng.” Lâm Sơ Văn tràn đầy chờ mong nói.

Sở Diệp nhìn vẻ mặt chờ đợi của Lâm Sơ Văn liền cười, nói; “Yên tâm, nhất định sẽ có!”.

Chương 154: Đào Tặc Đoàn Toàn Diệt

Mặt thẹo ý đồ muốn cùng Điêu Mục Thanh Ưng chạy trốn, nhưng Sở Diệp không nghĩ sẽ cho họ tội nguyện, thả ra một bộ phận Ngân Sí Ong chạy đi công kích mặt thẹo.

Thấy Điêu Mục Thanh Ưng bên này đại thế đã mất, Sở Diệp đem ánh mắt chuyển dời đến tiểu hồ ly cùng Tiểu Thải bên này.

Tiểu hồ ly mang theo Thất Thải Huyễn Điệp, đang cùng mấy con Chiến Tướng Ma Lang đánh nhau.

Tiểu hồ ly hồ hoặc phối hợp với ảo thuật của Tiểu Thải, một khi phát động liền đem mấy chỉ Ma Lang mê hoặc rồi cho chúng giết hại lẫn nhau.

Tiểu Thải khi còn là Sĩ cấp cấp 9, thì đã có thể phối hợp tiểu hồ ly phát động ảo thuật, mê cảm cả Chiến Tướng Hồn Thú để chúng giết hại lẫn nhau, hiện giờ Tiểu Thải đã tiến giai Chiến Tướng, một hồ một điệp liên thủ năng lực mê hoặc đã tăng rồi mấy lần.

Nếu là hung thú hoang dại, một khi lâm vào ảo cảnh là rất khó thoát ra.

Bất quá mấy chỉ lang thú này đều là có chủ, nên khi đám lang thú bị mê hoặc, chẳng được bao lâu thì đã tỉnh lại.

Tiểu hồ ly tốn không nhỏ sức lực, để mê hoặc mấy chỉ lang thú, nhưng khi nhìn thấy mấy chỉ lang thú tỉnh táo lại liền tức khắc giận dữ, cảm thấy mị lực của bản thân bị suy giảm.

Sở Diệp thấy tình huống như vậy, phất phất tay thì một đàn lớn Ngân Sí Ong bay qua.

Nhìn thấy ong đàn bay lại, mấy Hồn Sủng Sư lập tức sử dụng hồn lực, ngưng tụ thành lá chắn, ngăn cản ong đàn xâm lấn.

Sở Diệp cũng không trông cậy vào ong đàn có thể cắn chết mấy tên Hồn Sủng Sư kia, chỉ là muốn cho ong đàn hạn chế hành động của nhóm người kia.

Bên trong ong đàn có Ngân Nhất hổ trợ, nên sức chiến đấu đã gia tăng không ít.

Mấy Hồn Sủng Sư ngưng tụ hồn lực thành lá chắn, nhưng không ngừng bị va chạm đã có chút lung lay sắp đổ.

Mấy Hồn Sủng Sư nỗ lực duy trì hồn lực cho lá chắn, Hồn Sư thân thể tố chất sẽ luôn tốt hơn so với Hồn Sĩ rất nhiều, nhưng cũng họ cũng chỉ được tạo ra bằng xương bằng thịt, một khi lá chắn bị rách thì chắc chắn sẽ bị Ngân Sí Ong cắn xé.

Tiểu hồ ly xem thấy mấy Hồn Sư đã bị Ngân Sí Ong cuốn lấy, thì vui sướng liền phát động mị hoặc.

Tiểu Thải ở không trung bay múa, nháy mắt liền tạo ra ảo cảnh.

Lâm Sơ Văn hướng tới ba con lang thú ném ra một lọ dược tề, bình vỡ dược tề trong bình tràn ra, một đoạn sương mù màu hồng phấn phiêu tán ra, kỷ năng mê hoặc của tiểu hồ ly cùng Tiểu Thải đã đủ cường hãn, bất quá Lâm Sơ Văn cũng không ngại mua thêm một phần bảo hiểm.

Dưới sự hổ trợ của dược tề ba đầu lang thú hoàn toàn chìm vào ảo cảnh.

Tiểu hồ ly ngồi xem ba đầu lang thú đánh tới vui vẻ, cao hứng mà nhảy tới nhảy lui.

Trong ba đầu lang thú có một con là Phệ Thiên Tham Lang Chiến Tướng cấp 6, loại này thích nhất là ăn thịt sống, thập phần hung tàn, sức chiến đấu cũng không tầm thường.

Hai đầu Chiến Tướng cấp 4 đều là Kim Bối Thương Lang, huyết mạch lại kém hơn con Phệ Thiên Tham Lang không ít.

Dưới tác dụng của ảo cảnh, hai đầu Chiến Tướng cấp 4 đã đem con lang thú cấp 6 trở thành địch nhân, liều mạng mà vây công con Phệ Thiên Tham Lang Chiến Tướng cấp 6.

Thực lực của con Phệ Thiên Tham Lang kia thật ra chỉ mới là sơ trung kỳ thôi, nên khi hai con Kim Bối Thương Lang liên thủ vậy công cũng phải bó tay.

Mắt thấy một con lang Chiến Tướng cấp 4 sắp không xong tiểu hồ ly liền vươn móng vuốt, cho con lang cấp 6 một vuốt, duy trì lại sự cân bằng cho cục diện.

Mấy Hồn Sư của Ô Phong đạo tặc đoàn, nhìn thấy Hồn Sủng của mình đang giết hại lẫn nhau, một đám cũng không thể làm gì được, bởi bọn họ đang bị ong đàn vây phá, không thể tập trung tinh hồn lực để hổ trợ cho Hồn Thú.

Điêu Mục Thanh Ưng dưới sự công kích của ong đàn thể lực đã càng ngày càng kém.

Điêu Mục Thanh Ưng bị ong đàn cắn cho cả người xưng lên

không thể làm gì khác, chỉ có thể cố gắng lắc mình để cho đám ong rớt khỏi ngươi nó.

Bởi người ta nói đừng chọc vào tổ ong dù là trời cũng khó giúp bạn.

Tiểu Ngân không muốn bị Ngân Tiểu Nhị đoạt nổi bật, suất lĩnh ong đàn phát động sóng âm công kích.

Mấy trăm chỉ Ngân Sí Ong liên hợp lại, phát động sóng âm công kích, uy lực là không phải nhỏ.

Điêu Mục Thang Ưng sau khi nhãn lực bị hao tổn chỉ có thể dựa vào thanh âm mà phân rõ phương hướng, nay lại chịu Sóng Âm Công Kích, nên khả năng phân biệt âm thanh đã bị ảnh hưởng, nên đã đụng đầu vào một gốc cổ thụ.

Ong đàn không ngừng dây dưa với Điêu Mục Thanh Ưng, mà thân hình của Điêu Mục Thanh Ưng đã không còn nhận ra được, bởi vì do bị ong đàn vây chập nên giờ cả thân hình đã phình ra hơn một vòng.

“Chạy.” Thấy rõ tình thế, mặt thẹo rốt cuộc cũng quyết định rút lui.

Bây giờ thà chạy còn hơn là để cho toàn quân bị diệt.

Vốn tưởng là vụ làm ăn dễ dàng, nhưng không ngờ lại trở thành như vậy, trong lòng mặt thẹo thật đã có chút bi phẫn.

Nhiều năm như vậy, Không Minh lão tổ đã liên tục truy nã bọn họ nhưng chẳng làm được gì, nay lại gặp phải thảm cảnh này, dù không muốn nhưng cũng phải bỏ chạy.

Vì lần may phục này mà tên mặt thẹo đã bỏ ra không ít tiền, từ chợ đen để mua tin tức về Sở Diệp và Lâm Sơ Văn.

Theo tin tức do chợ đen cung cấp thì Lâm Sơ Văn khế ước hai con Hồn Sủng một là một con tuyết hồ Chiến Tướng cấp 3 và một con Thất Thải Huyễn Điệp Chiến Tướng cấp 1, còn Sở Diệp thì khế ước một con Ngân Sí Ong Chiến Tướng cấp 3 và một con Bạch Li Miêu, Hồn Sủng mà hai người bọn họ khế ước đều loại không quá thích chiến đấu.

Mặt thẹo hận chết tên bán tin tức kia, con tuyết hồ của Lâm Sơ Văn rõ ràng là cấp 4, còn con Thất Thải Huyễn Điệp cũng là cấp 2, mà tin tức về Sở Diệp lại càng sai tới thái quá, đối phương khế ước Ngân Sí Ong Chiến Tướng căn bản là không phải một con, mà nó còn không phải cấp 3 mà là cấp 4.

Tin tức sai chồng chất, mà còn giám đồi hắn giá trên trời.

Mặt thẹo âm thầm hoài nghi người cho hắn tin tức, có phải hay không cố ý hố hắn, cố ý đem thực lực của Sở Diệp hạ thấp, làm cho hắn khinh địch.

Người của Ô phong đạo tặc đoàn muốn chạy, Lâm Sơ Văn tức khắc có chút nóng nảy.

Một trận chiến này Sở Diệp đã bại lộ ra ba con Chiến Tướng Ngân Sí Ong, nếu truyền ra ngoài, thì không khỏi sẽ làm người ta hoài nghi bọn họ có thủ đoạn đặc thù để bồi dưỡng ra Chiến Tướng Hồn Thú, tốt nhất vẫn là đem những người này diệt khẩu hết, dù gì tất cả cũng không phải thứ tốt lành gì.

“Tuyết Bảo, đừng tha cho bọn họ.” Lâm Sơ Văn nói.

Tuyết Bảo là trước đó đã tiến giai lên cấp 4, lại ăn vào đại lượng Cửu Vĩ Hồ Thảo, nên huyết mạch của Tuyết Bảo đến trung cấp nhưng hiện tại đã lâm vào bình cảnh.

Tuyết Bảo đã bỏ ra nhiều sức như vậy, tự nhiên cũng không muốn buông tay.

Người của đạo tặc đoàn đã ném ra mấy cái khói mê đạn, chạy trối chết.

Sở Diệp tay cầm la bàn, có thể nhẹ nhàng phát hiện ra hướng đi nhóm đạo tặc, nên đã triệu hoán ong đàn đi trước truy kích.

Sở Diệp và Lâm Sơ Văn cùng nhóm đạo tặc dây dưa hơn một lúc, thì nhóm đạo tặc đã toàn quân bị diệt, trận chiến cũng đã kết thúc.

Mấy con Điêu Mục Thanh Ưng và mấy con ma lang đều đã chết trong rừng, như vậy Ô phong đạo tặc đoàn đã vô thanh vô thức đã bị diệt.

Đại chiến qua đi, ong đàn tổn thất gần ngàn con, có một nửa Ngân Sí Ong, đều là chết dưới chiêu Tử Vong Ngưng Thị của Điêu Mục Thanh Ưng.

Còn mấy con chiến lang kia, tuy rằng đã chịu Tuyết Bảo cùng Tiểu Thải mê hoặc, để giết hại lẫn nhau, nhưng đến cuối cùng con ma lang Chiến Tướng cấp 6 kia bỗng nhiên thanh tỉnh lại, nên Tuyết Bảo đã bị cắn một ngụm ở trên đùi thương thế cũng không nhẹ.

Lâm Sơ Văn giúp Tuyết Bảo thượng dược, Tuyết Bảo ô ô kêu hai tiếng, kêu thập phần đáng thương.

Lâm Sơ Văn đem đem Tuyết Bảo đưa vào Hồn Thất, Tuyết Bảo cự tuyệt.

“Tuyết Bảo không có việc gì đi.” Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Không có việc gì, chính là khi chiến đấu có mấy lần hơi quá sức."
Sở Diệp thở dài, nói: “Đáng tiếc Tiểu Bạch không có ở đây.”
Nếu Tiểu Bạch ở chỗ này, thì trận chiến đã không tổn hại nhiều như thế, Tiểu Bạch tuy rằng chỉ mới là Chiến Tướng cấp 2, nhưng có huyết mạch đặc thù, lại có Mặc Nắm tương trợ, chiến lực tuyệt đối không kém.

“Tiểu Bạch vẫn là để đến khi cấp bách hả đem ra.” Lâm Sơ Văn nói.

Từ sau khi tiến giai Chiến Tướng uy thế của Tiểu Bạch đã dần dần đã hiển lộ ra, thực lực phi phàm, tuy rằng như thế Lâm Sơ Văn vẫn là cảm thấy bọn họ cũng không thể quá ỷ lại vào Tiểu Bạch.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Cũng đúng."
Tiểu Bạch tuy lợi hại, nhưng ong đàn cũng không kém, ong nhiều lực lượng lại lớn a! Ong đàn giờ đã có hai chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong, khi đối địch ưu thế đã lớn lên không ít, hắn vất vả luyện chế sát khí vẫn là có giá trị, nếu có thể nhiều bồi dưỡng thêm mấy chỉ, Sở Diệp nhịn không được mà liếm liếm môi, khát khao về tương lai tốt đẹp về sao.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp lắc đầu, nói: “Nhanh chống thu doạn chiến trường đi."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Hảo."
Sở Diệp nhìn la bàn, sắc mặt khó coi nói: “Có người ẩn núp ở đây, chẳng lẽ còn có cá lọt lưới."
Thực lực rất thấp a! Bất quá là một Hồn Sĩ cấp 9 không phải Hồn Sư.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Hẳn là không phải người của Ô Phong đạo tặc đoàn."
Người của Ô Phong đạo tặc đoàn tất cả đều là Hồn Sư, không có Hồn Sĩ loại chỉ toàn kéo chân sau.

La bàn hiện lên một cái quảng điểm, đang nhanh chóng tới gần.

Lâm Sơ Văn hướng tới Tuyết Bảo nhìn thoáng qua, Tuyết Bảo liền phóng đi ra ngoài, một con Quỷ Phong Miêu bị bắt ra.

Quỷ Phong Miêu toàn thân màu đen, rất giỏi che giấu hơi thở, nếu không phải có la bàn thì rất khó bị phát hiện.

Bị Tuyết Bảo chộp lấy Quỷ Phong Miêu liền run bần bật.

“Kên kên!” Lâm Sơ Văn nhíu nhíu mày.

Ở mười vạn hoang man tồn tại một đám người được xưng là người kên kên, nhóm kên kên cũng không phải thích ăn thịt người, mà là sau khi hai bên đại chiến, thừa dịp giao chiến hai bên nguyên khí đại thương, mới chạy ra nhặt cái tiện nghi.

Mỗi khi các nhóm đạo hoạt động thì kên kên đều sẽ xuất hiện.

Ô phong đạo tặc đoàn sau khi giết người của thương đội, vì lo lắng người ở Lưỡng Giới Thành chạy tới truy cứu, nên chỉ thu những thứ tương đối trân quý mà thôi, liền sẽ lập tức rời đi.

Lúc này, cơ hội của kên kên đã tới rồi.

Rất nhiều thương đội mang theo vật tư rất nhiều, một ít hàng rẻ tiền, đạo tặc đoàn cũng chướng mắt, nên kên kên sẽ nhặt lại.

Có đôi khi thương đội mang theo vật tư trân quý, nhưng không có bị đạo tặc đoàn phát hiện ngược lại sẽ giúp kên kên nhặt của hời.

Một ít kên kên tin tức linh thông, quanh năm suốt tháng tiền lời không ít, còn có một ít kên kên cùng người trong đạo tặc đoàn lén lút có liên hệ, kên kên cung cấp cho đạo tặc đoàn một ít tin

tức, đạo tặc đoàn đi đánh cướp, thì kên kên lại đi nhặt tiện nghi.

“Hiểu lầm, hiểu lầm!” Một lão hán bị ong đàn nắm ra tới.

“Ngươi tới đây từ khi nào thì?” Lâm Sơ Văn trầm mặt hỏi.

Lão hán vẻ mặt hàm hậu nói: “Vừa mới tới, ta cái gì cũng chưa thấy, cái gì cũng chưa thấy."
Lâm Sơ Văn hướng tới tiểu hồ ly ý giống như nói gì đó, tiểu hồ ly giống như một đạo tia chớp nhảy ra, một móng vuốt trảo phá đi yết hầu của lão hán.

Cũng không biết đối phương đã ẩn núp ở đây từ khi nào, cũng không biết lão có biết việc Sở Diệp đã có được ba con Ngân Sí Ong Chiến Tướng cấp hay không, vì để ngừa vạn nhất người này vẫn phải chết.

Lâm Sơ Văn kiểm tra rồi túi trữ vật của lão hán từ giữa tìm ra một khối màu đen lệnh bài, trên lệnh bài có khắc một con phi ưng.

Sở Diệp thò lại gần, nói: “Thứ gì?”
Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, nói: “Là người của hắc ưng, hắc ưng chuyên thu thập tin tức, cũng có người nói ngươi hắc ưng rất dễ bỏ mạng khi thu thập tin tức, xem ra là thật."
Sở Diệp lắc đầu, nói: “Lão nhân này lớn lên vẻ mặt hàm hậu, nhưng lại không giống như vậy."
“Nhanh lên đem đồ vật thu đi.” Lâm Sơ Văn thúc giục nói.

Lâm Sơ Văn đem mấy đầu Chiến Tướng Hồn Thú thu vào không gian, bốn đầu Chiến Tướng Hồn Thú, vẫn là có thể bán được không ít đồng vàng.

Sở Diệp gật đầu, kiểm tra thi thể của mấy Hồn Sư của Ô phong đạo tặc đoàn, Ô Phong đạo tặc đoàn hàng năm làm không ít

mua bán không vốn nên thân gia không ít.

Sở Diệp ở trên mấy thi thể, phát hiện không ít thứ tốt.

“Túi trữ vật không ít a!” Sở Diệp thu được hơn 60 túi trữ vật từ trên nhóm người Ô phong đạo tặc đoàn.

Một cái túi trữ vật giá trị không tính lớn, nhưng mấy chục cái thì liền có chút đáng sợ.

Sở Diệp lắc đầu, nói: “Cư nhiên có nhiều túi trữ vật như vậy."
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói; “Hẳn là của người của những thương đội trước đó.” Người trong thương đội tuy không có nhẫn không gian, nhưng lại có không ít túi không gian.

Mấy tên gia hỏa này lại có tiền như vậy, vậy mà còn mơ ước tài sản của hắn, chết là xứng đáng, lòng người không nên muốn làm rắn nuốt voi.

Sở Diệp cong cong khóe miệng, tâm tình không tồi, khi chợ chung diễn ra hai người đã tốn không ít, lúc sau Sở Diệp vì muốn luyện chế sát khí.

Tiền trong tay lại đại đại giảm bớt, nay thu hoạch được một tuyệt bút chiến lợi phẩm, thì đồng vàng trên tay Sở Diệp đã dư ra không ít.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nhàn nhạt nói: “Đúng rồi, những người này chết cũng chưa hết tội."
Lưỡng Giới Thành tựa hồ cũng đang treo thưởng nhóm đạo tặc này, nếu đem đầu bọn họ tới chất cũng sẽ đổi được không ít tiền, nhưng hai người bọn họ không muốn bị người khác chú ý.

Sở Diệp cau mày, nói:“Mới di chuyển được một lúc mà đã phải dừng lại lâu như vậy, chúng ta vẫn là nhanh chân lấy đi thứ cần lấy, rồi quay về động phủ đi."

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Ta cũng nghĩ thế”.

Chương 156: Lấy Truyền Thừa

Editor: Tĩnh
Vừa mới rời đi Lưỡng Giới Thành chưa được bao lâu, thì đã liên tiếp gặp được đạo tặc đoàn, kên kên, kẻ điên, nên Sở Diệp lo lắng trên đường còn có nguy hiểm, nên hành trình còn lại bọn họ đã đi vô cùng cẩn thận.

Ngoài dự đoán, từ sau khi gặp phải lão già điên kia, thì đường xá lại thông thuận hơn rất nhiều, một đường qua đi, cũng không có gặp được chuyện gì nguy hiểm.

Ba ngày sau, thương thế của Tuyết Bảo cũng đã khang phục, thân thể của Tuyết Bảo đã hoạt động lại bình thường, nên tốc độ di chuyển của bọn họ đã nhanh hơn.

Qua hơn nửa tháng, Sở Diệp và Lâm Sơ Văn rốt cuộc cũng đến được một đại thành, đại thành tên là Mặc Thành, đó là một thành trì thuộc Vân Châu.

“Cái thành trì này không tồi, chúng ta cũng nên đem một ít đồ vật bán đi.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hảo.”
Sở Diệp nhìn cửa hàng hai bên đường, tính toán xem trên người có thứ gì có thể bán không.

Tử La Tông đã bị diệt cũng đã được mấy năm, mà năm đó Sở Diệp và Lâm Sơ Văn ở Tử La Tông đã đạt được không ít thứ tốt, sau đó lại gặp thêm Dương Chân cùng mấy người Lý gia huyết đua, nhờ đó mà có được thêm không ít thứ.

Năm đó tiếng gió quá lớn, mà hai người thực lực lại quá thấp, rất nhiều đồ vật Sở Diệp cũng chưa dám bán ra, sau đó vẫn luôn nghe đồn, những người có được đồ từ Tử La Tông đều sẽ gặp chuyện, nên Sở Diệp lại không dám bán ra.

Hiện giờ đã mấy năm qua đi, tiếng gió đã dần dần nhỏ đi, lại không bao nhiêu người biết hắn cùng Lâm Sơ Văn sẽ có thể chạy tới Mặc Thành để bán vật tư.

Sở Diệp ẩn tàng thân phận, rồi đem những thứ năm đó đoạt được cùng đồ vật ở trên người nhóm đạo tặc đoàn kia, rồi đem chúng phân tán bán ra.

Đồ vật sau khi bán đi, nhẫn không gian của Sở Diệp đã trống hơn một nửa.

Bán số vật tư không dùng được, Sở Diệp thu được 250 vạn đồng vàng.

Hơn nữa trên người của nhóm đạo tặc đoàn vốn cũng có đồng vàng, giờ đây tài sản của Sở Diệp đã đạt tới hơn 340 vạn.

Trước đó khi chợ chung diễn ra bọn họ đã mua rất nhiều thứ, làm cho tài sản đã chẳng còn bao nhiêu, nay lại có được tiền, tâm tình Sở Diệp cũng trở nên vui vẻ hơn.

“Cuối cùng cũng có tiền.” Sở Diệp có chút vui sướng nói.

Lâm Sơ Văn chống cằm, nói: “Ta hôm nay khi đi cửa hàng bán ra dược tề đã nhìn thấy một viên Dũng Tuyền Thạch."
Lâm Sơ Văn ở trong thành bán ra một đám dược tề cấp thấp, có

giáo huấn từ lần bán dược tề ở Lưỡng Giới Thành, lần này khi bán ra dược tề, Lâm Sơ Văn có thể nói là vô cùng cẩn thận, chỉ chọn một ít loại dược tề bình thường nhất để bán ra, sau khi bán ra thu được hơn 60 vạn.

Sở Diệp có chút kích động nói: “Thứ tốt a! Mua!"
Lâm Sơ Văn cười khổ một chút, nói, “Viên đá kia có giá 80 vạn, mà trên người ta không có đủ tiền, mà giá cả của viên đá kia hình như có hơi cao."
Lâm Sơ Văn không mang bao nhiêu kim tệ, nên khi nhìn thấy Dũng Tuyền Thạch, mà lại không khéo, lúc đó trên người hắn chỉ có 60 vạn hắn còn thương lượng với ông chủ kia nhưng ông ta lại không chịu.

Sở Diệp cười, nói: “Dũng Tuyền Thạch giá 80 vạn, phẩm tướng nhất định là không tệ.”
“Ta còn nghe nói viên đá kia là lấy ra từ dược viên của Tử La Tông, nếu Tử La Tông không bị diệt tông thì nơi đặt viên đá kia đã trở thành phúc địa cho đệ tử của Tử La Tông tu luyện, đáng tiếc là Tử La Ttong giờ đã không còn, nên cũng không rõ được giá trị của viên đá kia."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Nghe thôi là đã biết thứ tốt."
Tiền tài thứ này, khi sống còn khó giữ, chết cũng không mang đi được, vẫn là đổi thành tài nguyên tu luyện hữu dụng mới là an tâm nhất.

Không gian đã thật lâu không có khuếch trương, thật vất vả mới gặp phải Dũng Tuyền Thạch, Sở Diệp cảm thấy không thể bỏ qua.

Lo lắng bị người nhanh chân đến trước.

Nên Sở Diệp đã bảo Lâm Sơ Văn dẫn mình tới cửa hàng kia, rồi bỏ ra 80 vạn mua Dũng Tuyền Thạch ném vào ngọc trụy không gian.

Bỏ ra số tiền lớn mua để Dũng Tuyền Thạch, quả nhiên không làm Sở Diệp thất vọng, Dũng Tuyền Thạch tiến vào linh trì, linh trì liền mở rộng một phần tư, mà số cá dưỡng ở trong ao chỉ trong nháy mắt đã lớn lên không ít, linh điền lại mở rộng ra không ít.

Tử La Tông thứ tốt chính là rất nhiều! Đều đã nhiều năm như vậy, người chạy đến Tử La Tông để tranh đoạt tài nguyên cũng còn không có kết thúc." Sở Diệp có chút cảm thán nói.

Mà khi hắn vừa tới đây, còn nghe nói có hai gia tộc vì tranh đoạt một cái mạch khoáng do Tử La Tông lưu lại nên đã đánh nhau liên tục mấy năm, đã chết không ít người.

Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Cũng đúng.

Một Tử La Tông ngã xuống, không biết tiện nghi cho bao nhiêu gia tộc."
Sở Diệp gật đầu, nói: "Đúng là vậy." Một tông môn thành lập trên ngàn năm thì thứ tốt tự nhiên cũng rất nhiều.

"Mà cũng có lời đồn khối Dũng Tuyền Thạch kia vốn cũng không phải thuộc về Tử La Tông, mà là thuộc về một tiểu gia tộc.

Tiểu gia tộc kia khi có được khối Dũng Tuyền Thạch liền dùng cho bồi dưỡng linh điền." Bởi vì linh điền liên tiếp xuất hiện, khiến cho những người này bị chú ý, có người liền đem việc lang truyền ra, nên Tử La Tông đã bí mật xuất động một nhóm tu sĩ, đem tiểu gia tộc kia diệt tộc." Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp: "....." Tử La Tông thật là bá đạo a! Khó trách bị giết hết, xứng đáng!
Hai người ở trong thành đi dạo một vòng, mua sắm một đám vật tư, trên người vốn có 350 vạn, liền chỉ còn dư lại 200 vạn.

……!
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn lưu lại Mặc Thành hai ngày, rồi khởi hành đi rừng Sương Mù.

Hai người không phải lần đầu tiên tiến vào rừng Sương Mù, cũng coi như là ngựa quen đường cũ.

Sở Diệp khắp nơi nhìn xung quanh nói: “Rừng Sương Mù vẫn là bộ dáng cũ!”
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nhấp nháy nhấp nháy con mắt nói: “Lá gan của ngươi, so với lần trước đã lớn hơn rất nhiều!"
Sở Diệp xấu hổ cười cười, nói: “Người luôn phải trưởng thành."
Hắn ở Lưỡng Giới Thành là thiên tài Hồn Sư, nếu luôn là sợ đầu sợ đuôi, vậy thì quá mất mặt.

Trong Rừng Sương Mù, tồn tại rất nhiều loại độc vật, rắn độc, nhện, rết……!

Lần trước tới, Sở Diệp bị dọa quá sức, nhưng nhờ mười vạn hoang man rèn luyện mấy năm, lại đã trải qua vài lần thú triều, cũng gặp qua đủ loại Hồn Sủng, lá gan Sở Diệp thật ra cũng lớn hơn không ít.

Sinh vật trong rừng Sương Mù vẫn còn ít hơn so với mười vạn hoang man rất nhiều, trong mấy năm qua tu vi của cả hai đã tịnh tiến lên không ít, hung thú trong rừng Sương Mù đối với hai người cũng tạo không thành uy hiếp gì.

Lâm Sơ Văn ngựa quen đường cũ đi tới động phủ.

“Bắt đầu đi.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Được."
Lâm Sơ Văn sử dụng hồn kỹ, đại môn lại mở ra.

Sở Diệp có chút hưng phấn nói: “Mở rồi ngươi rất lợi hại a!"
Lâm Sơ Văn cười, nói: “Nơi nào!"
Phía sau đại môn là một gian dược thất, dược thất phi thường lớn mà trong đó còn tàn lưu một cổ dược hương, vị Dược Tề Sư để lại truyền thừa kia hẳn là đã ở chỗ này để luyện chế dược tề, cho nên, dù đã trải qua nhiều năm như vậy mà dược hương vẫn còn lưu lại.

“Nơi này chất là nơi lưu dữ lại đạo truyền thừa cuối cùng rồi."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hẳn là vậy."
Dược thất bên trong có một cái dược đỉnh, mà bên trong dược đỉnh có một ngọn lửa vẫn đang bừng cháy.

Dược đỉnh thì bọn họ có cũng không ít, là lấy được trong tàn bảo các của Tử La Tông, nhưng cũng không ai chê mình có nhiều dược đỉnh, hơn nữa trong cái dược đỉnh này còn chứa cả linh hỏa, giá trị càng không thấp chút nào."
“Đây là Thanh Mộc Diễm sao?” Sở Diệp nhìn ngọn lửa bên trong dược đỉnh hỏi.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, hai tròng mắt tỏa sáng nói: “Đúng là nó."
Sở Diệp cau mày, nói: “Thật là Thanh Mộc Diễm."
Lâm Sơ Văn nhìn thần sắc của Sở Diệp, có chút nghi hoặc nói: “Thanh Mộc Diễm thì làm sao?” Thanh Mộc Diễm là linh hỏa thuộc thuộc tính hệ Mộc, thập phần thích hợp cho luyện chế dược tề.

Sở Diệp lắc đầu, nói: “Không, không có gì."
Thanh Mộc Diễm là loại linh hỏa mà Hồn Sủng bản mạng của nử chủ hấp thu! Vậy ngọn ở đây và ngọn của nử chủ là một sao.

Nếu đúng là như vậy thì cơ duyên sau cánh cửa này là thuộc về nữ chủ sao?
Dựa theo thư trung ký lục, nữ chủ nhờ có được Thanh Mộc Diễm mà dược tề thuật tiến bộ vượt bậc, dần dần lướt qua Lâm Sơ

Văn.

Đối với Mộ Lăng Thiên mà nói, thì giá trị lớn nhất của Lâm Sơ Văn chính là luyện chế dược tề, nếu trình độ luyện dược của nữ tăng lên hơn cả Lâm Sơ Văn vậy giá trị của Lâm Sơ Văn liền bị suy giảm.

“Tưởng cái gì đấy? Mất hồn mất vía.” Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc nói.

Sở Diệp lắc đầu, nói: “Không có gì."

Tiểu hồ ly nhìn ngọn lửa, đôi mắt liền toát ra kim quang, đúng ở bên cạnh dược lò, một bộ sắp chảy nước miếng tới nơi.

“Sơ Văn, tiểu hồ ly làm gì vậy? Không lẽ là muốn dung hợp ngọn lửa."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy, Tuyết Bảo muốn dung hợp ngọn lửa đó."
“Có thể dung hợp sao?” Sở Diệp hỏi.

“Hẳn là có thể, nếu đó là các loại linh hỏa khác thì đúng là rất khó dung hợp, nhưng Thanh Mộc Diễm lại tương đối ôn hòa, hẳn là có thể cùng Băng Liên Diễm dung hợp.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp nhìn tiểu hồ ly, nói: “Sau khi dung hợp ngọn lửa thì có lợi gì không?”
“Tự nhiên là có.” Nếu có thể dung hợp thành công thì uy lực của ngọn lửa trong người Tuyết Bảo sẽ tăng lên rất lớn, sau này nếu hắn luyện chế dược tề, cũng có thể nhẹ nhàng rất nhiều.

Tiểu hồ ly ngẩng lên đầu, nghiêm trang hướng tới Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn kêu một tiếng.

Sở Diệp nhìn tiểu hồ ly một cái, đối với Lâm Sơ Văn hỏi: “Tuyết Bảo làm sao vậy a?”

Lâm Sơ Văn nhún vai, nói: “Tuyết Bảo nói, nó muốn dung hợp ngọn lửa, bảo chúng ta tránh xa một chút, miễn cho bị ngọn lửa ngộ thương."
Sở Diệp: “.....”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn liền cách xa một chút tiểu hồ ly hộc ra Băng Liên Hỏa rồi đem Băng Liên Hỏa dẫn vào trong dược đỉnh.

Băng Liên Hỏa cùng Thanh Mộc Diễm va chạm đến cùng nhau, liền phát ra một trận bùm bùm, hai loại ngọn lửa không ngừng va chạm vào nhau, độ ấm trong dược thất thẳng tắp bay lên.

Sở Diệp cau mày, lo lắng sốt ruột nói: “Hai ngọn lửa giống như đang đánh nhau."
Hai ngọn lửa không ngừng tách rồi ra va chạm, Sở Diệp cảm giác như hai ngọn lửa đang đánh đô vật vậy.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hình như là vậy.”
“Đánh thành như vậy còn có thể dung hợp sao?” Sở Diệp có chút hoài nghi nói.

Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Hẳn là có thể đi, đánh mệt thì hẳn là có thể dung hợp."
Sở Diệp: “.....” Đánh mệt là được?
Hai ngọn lửa không ngừng kịch liệt va chạm, đã liên tục va chạm mấy trăm lần, mà cọ xát cũng dần dần thu nhỏ.

“Giống như đánh mệt rồi thì phải.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy, có thể bắt đầu dẫn dắt dung hợp."
Giống như lời Lâm Sơ Văn nói, dưới sự dẫn dắt của tiểu hồ ly hai ngọn lửa đã bắt đầu dần dần giao hòa.

Sở Diệp nhìn hai ngọn lửa dần dần dung hợp thành một ngọn lửa duy nhất, thầm nghĩ: Này giống như không đánh không quen nhau vậy.

Ngọn lửa bắt đầu giao hòa, thì độ ấm lần thứ hai cao lên vài phần.

Sau hơn hai canh giờ, hai ngọn lửa đã hòa lại thành một.

Băng Liên Hỏa nguyên bản là tinh oánh trong suốt, mà sau khi dung hợp với màu xanh của Thanh Mộc Diễm, ngọn lửa liền biến thành màu xanh nhạt.

Một ngọn lửa hình hoa mang màu xanh đang bay lơ lửng trên không trung, trông rất đẹp mắt.

Ngọn lửa dung hợp xong, tiểu hồ ly thò móng vuốt ra, đem Thanh Mộc Băng Liên Diễm thu vào trong thân thể.

Do vừa mới dung hợp, nên nhiệt độ ngọn lửa có chút cao, mà tiểu hồ ly cũng không thể khống chế tốt nên lập tức bị phỏng.

Tiểu hồ ly chậm rãi đem từng tia lửa, dẫn vào thân thể, tiêu phí hết năm canh giờ mới có thể đưa hết toàn bộ ngọn lửa dẫn vào trong thân thể, sau khi hấp thu toàn bộ ngọn lửa, thì toàn thân Tuyết Bảo đã tràn ngập khí tức của lửa.

“Tiểu hồ ly đã đem ngọn lửa ăn xong rồi sao?” Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hình như là vậy"
“Có thể tiêu hóa sao?” Nếu là tiêu hóa bất thành, liền phiền toái a!
Sở Diệp nhìn bụng của tiểu hồ ly, cảm thấy tiểu hồ ly bụng giống như có điểm lạ.

Lâm Sơ Văn nhăn nhăn mày, lấy ra một chi Dung Diễm dược tề, đưa cho tiểu hồ ly uống vào.

Tiểu hồ ly chép miệng, tựa hồ rất thích hương vị của dược tề.

Sau khi uống xong dược tề, bụng của tiểu hồ ly cũng đã bớt trướng hơn, mà hơi thở cũng thu liễm lại đôi chút.

“Dung hợp xong ngọn lửa, uy lực đề cao không ít!” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Ít nhất là đề cao gấp đôi."
“Thật tốt quá.” Sở Diệp thầm nghĩ: Luyện chế sát khí thì cần có luyện hỏa trận mà luyện hỏa trận cần có ngọn lửa của tiểu hồ ly thúc giục, trước kia uy lực ngọn lửa của tiểu hồ ly không đủ cường, mỗi khi thúc giục thì sẽ rất mất sức, nay đã dung hợp thêm Thanh Mộc Diễm, lần sau nếu tiểu hô ly có đi thúc giục luyện hỏa trận, thì hẳn là sẽ tương đối đơn giản.

Nếu ngọn lửa vốn là thuộc về nữ chủ, vậy thì càng tốt, tiểu hồ ly có được phần cơ duyên này, thì nữ chủ tự nhiên liền ít đi một phần cơ duyên.

Một góc trong dược thất, có một cái ngăn tủ, trên ngăn tủ có trưng bày trên trăm cái ngọc giản.

Sở Diệp nuốt nuốt nước miếng, ở đây có trên trăm cái ngọc giản truyền thừa, mà ở ngoài dù có trăm vạn cũng khó mua được một cái ngọc giản truyền thừa như vậy, mà không biết số ngọc giản ở đây so với ở Tử La Tông thì bên nào nhiều hơn ta.

“Thất Thải dược tề.” Lâm Sơ Văn nhìn mấy cái phối phương truyền thừa, đôi mắt tức khắc sáng ngời.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn có chút ngoài ý muốn nói: “Có phối phương của Thất Thải dược tề sao?"
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Có.”
Sở Diệp nhịn không được nói: “Đi mòn giày sắt tìm chẳng thấy, đến khi đạt được chẳng tốn công.”
Trước kia, khi Triệu Kính nhắc tới Thất Thải dược tề, Sở Diệp

liền đã động tâm, tuy rằng Lâm Sơ Văn nói thất Thải dược tể vô dụng, nhưng Sở Diệp vẫn muốn có phối phương này trong tay.

Trước kia Triệu Kính vì Thanh Vân Tông có được phối phương của Thất Thải dược tể mà mũi hết lên tới trời, giờ thì hay rồi bọn họ giờ đây cũng có phối phương đây.

Lâm Sơ Văn kiểm tra số ngọc giản truyền thừa ở đây, mới phát hiện ra không ít phối phương trân quý, cả người khắc chế không được có chút hưng phấn.

Sở Diệp thấy bộ dạng của Lâm Sơ Văn, liền biết Lâm Sơ Văn đã thu hoạch không nhỏ.

“Đem nơi này thu thập một chút đi, chúng ta mau chóng nhanh chống đi thôi.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hảo.”.

Chương 157: Hạ Sơn Phiền Toái

Editor: Tĩnh
Sau khi có được truyền thừa, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cũng không vội vã quay về Lưỡng Giới Thành, Lưỡng Giới Thành cũng không tệ lắm, nhưng có rất nhiều thứ không thể mua được.

Hai người đi qua mấy thành trấn thuộc Vân Châu, phân tán bán ra một đám dược tề, lại mua sắm một đám vật tư.

Hai người lang thang không có mục tiêu tùy ý đi dạo khắp nơi, bất tri bất giác lại đi tới Tam Dương Thành.

Tam Dương Thành vẫn náo nhiệt như trước, trong thành người đến người đi, nối liền không dứt.

“Hạ Sơn"
Sở Diệp đang ngồi trong tửu lâu mà nhìn ra ngoài, nhưng không ngờ lại gặp được người quen cũ.

Lâm Sơ Văn đang ngồi uy Tuyết Bảo ăn cái gì đó, nghe vậy nhìn Sở Diệp có chút hoài nghi nói: “Hạ Sơn? Ngươi có nhìn lầm không."
Hạ Sơn làm việc cho thương đội, sao có thể chạy tới đây.

Sở Diệp lắc đầu, nói: “Không có, thật là Hạ Sơn.”

Lâm Sơ Văn đi đến bên cửa sổ, nhìn thoáng qua, có chút ngoài ý muốn nói: “Thật đúng là hắn! Nhưng sao hắn lại ở đây."
Hạ Sơn là bạn của hai người bọn họ ở Long Nhai Thôn, vô luận là Sở Diệp hay Lâm Sơ Văn, đều có ấn tượng rất không tồi với Hạ Sơn.

“Sĩ cấp cấp 7, Hỏa Vân Mã vủa Hạ Sơn đã lớn lên và cao hơn rất nhiều a!” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn quan sát Hỏa Vân Mã của Hạ Sơn, mà ở bốn chân của Hỏa Vân Mã có xuất hiện đồ án của ngọn lửa đang cháy nhìn qua thập phần uy vũ.

“Con Hỏa Vân Mã kia huyết mạch hình như cũng tăng lên."
Sở Diệp thầm nghĩ Hạ Sơn trong đoạn thời gian, hẳn là có chút cơ duyên, nếu không thực lực cũng sẽ không tiến bộ nhanh như vậy.

“Ta chỉ là phụ trách vận hóa, mà cái hộp này vẫn luôn đều khóa, đồ vật đưa đến, ngươi lại nói đồ vật bị thiếu, như thế nào có thể trách ta." Hạ Sơn có chút bực mình nói.

“Nói bậy, khẳng định là ngươi, đã nhân lúc lên đường đã mở cái rương ra, cho nên đồ vật mới thiếu.” Một tên quản sự trung niên mang theo cái bụng phệ nói.

Hạ Sơn có chút tức muốn hộc máu nói: “Ngươi nói hươu nói vượn, ta mới không có trộm lấy, ta vận chuyển hàng hóa luôn luôn lấy chữ tín làm đâu."
“Ta mặc kệ, cái rương bày đã bị mất đi ba lọ Bồi Nguyên.” Quản sự kiêu căng ngạo mạn nói.

Hạ Sơn nghe được là dược tề Bồi Nguyên, mày nhảy nhảy, mặt đỏ lên, có chút kích động nói: “Không có khả năng, cái rương này vẫn luôn khóa, mà chìa khóa các ngươi cũng không có đưa

cho ta."
Tên quản sự trung niên khẽ hừ một tiếng, nói: "Ai biết.

Ngươi có phải hay không tìm người, lặng lẽ mở ra cái rương."
Hạ Sơn có chút tức muốn hộc máu nói: "Ta mới không có làm loại sự tình này."
Mấy người đi theo Hạ Sơn, cũng hai mặt nhìn nhau, đều không có nói chuyện.

Tên quản sự trung niên nhìn Hạ Sơn, có chút đắc ý nói: "Ngươi đừng tưởng rằng ta không biết, ngươi có tiền án!"
Hạ Sơn có chút tức giận nói: "Nói hươu nói vượn, ngươi mới có tiền án."
"Ngươi nếu cảm thấy mình trong sạch, đem túi trữ vật mở ra xem là sẽ biết." Tên quản sự nhìn chằm chằm túi trữ vật của Hạ Sơn nói.

Hạ Sơn có chút khó thở nói: "Bồi Nguyên dược tề lại không phải chỉ có các ngươi mới có."
Trung niên nam tử khẽ hừ một tiếng, nói: "Bồi Nguyên dược tề cũng không phải là loại hàng thông thường, ngẫu nhiên mới có một ít đại sư luyện chế ra, chúng ta phải dựa vào quan hệ nhờ Ngô đại sư luyện chế cho chúng ta."
Hạ Sơn rầu rĩ nói: " Ngươi nói cái này thì có liên quan gì."
Tên quản sự khẽ hừ một tiếng, nói: " Sao không liên quan cửa hàng chúng ta là cửa hàng dược tề."
Sở Diệp ở trên lầu nhìn, híp híp mắt, "Hạ Sơn gia hỏa này, bị người ta tính kế!"
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: "Nhìn dáng vẻ là đúng rồi."
Hẳn là có người đã biết Hạ Sơn trên tay có bồi nguyên dược tề, cho nên, cố tình cho hắn đi đưa hàng, sau khi hàng đưa đến đây, lại lấy cớ dược tề bị mất mà tiến hành điều tra.

Nếu là Hạ Sơn thật sự có trộm dược tề, cũng tuyệt đối sẽ không để ở trên người, nhưng mà Hạ Sơn phản ứng, trên người hẳn là có dược tề.

Mấy người đi theo Hạ Sơn hai mặt nhìn nhau, trong mắt bọn họ lộ ra vẻ hoài nghi Hạ Sơn.

Hạ Sơn banh mặt, nhìn thủ lĩnh trong đội ngũ, do dự một chút, nói: “Trương ca, ngươi phải tin ta, cái rương này tuy rằng là do ta trông coi, nhưng ta chưa bao giờ có mở ra cả."
Trương Minh cau mày, nhìn Hạ Sơn, không có mở miệng,
Tên trung niên kia là quản sự của cửa hàng Thanh Phong,
Trương Minh cũng không muốn tùy tùy tiện tiện đắc tội với người ta.

Hạ Sơn nhìn phản ứng của Trương Minh thì có chút mất mát.

Hồng Ích nhìn Hạ Sơn, lời nói thấm thía nói: “Hạ Sơn, ngươi nếu có lở tay lấy trộm dược tề, tốt nhất là nên đưa lại cho Triệu quản sự đi, thẳng thắn sẽ được khoan hồng Triệu quản sự sẽ nhẹ xử lý với ngươi.”
Hạ Sơn nổi giận đùng đùng nhìn Hồng Ích, nói: “Hồng Ích ngươi ngươi nói bậy bạ cái gì đó."
Hồng Ích thở dài một tiếng, nhìn Hạ Sơn, nói: “Ta chẳng phải là muốn tốt cho ngươi thôi."
Hạ Sơn nghiến răng nghiến lợi nhìn Hồng Ích, nói: “Ngươi, ngươi rõ ràng biết."
Hồng Ích thở dài, nói: “Hạ Sơn, Bồi Nguyên dược tề tuy hảo, nhưng nó không thuộc về mình dù lấy cũng không an tâm!"
Hạ Sơn thở hổn hển, trừng mắt Hồng Ích.

Sở Diệp lắc đầu, nói: “Chúng ta đi xuống đi.”
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hảo
Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp một trước một sau đi xuống lâu, trực tiếp hướng tới Hạ Sơn đi qua.

“Hạ Sơn, đã lâu không thấy a!”
Hạ Sơn nhìn thấy Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, trong lòng vui vẻ,

ngay sau đó có chút xấu hổ nói: “Sở thiếu, Lâm thiếu, các ngươi như thế nào lại ở chỗ này a!"
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Khắp nơi đi dạo vô tình chạy đến đây."
Tiểu hồ ly đối với Hạ Sơn “Pi” kêu một tiếng, ánh mắt chuyển sang tên chủ quản, liền biến thành hung thần.

Tiểu hồ ly không chút lưu tình chút nào phóng thích uy áp lên tên quản sự béo, béo chủ quản bị dọa một đầu đầu mồ hôi lạnh.

Nhìn thấy phản ứng của béo chủ quản, tiểu hồ ly vui rạo rực nở nụ cười.

Béo chủ quản nhìn tiểu hồ ly, trên đầu đầy mồ hôi lạnh, thầm nghĩ: Hai người kia là vì Hạ Sơn xuất đầu sao, Hạ Sơn khi nào có chỗ dựa vậy?
Hạ Sơn nhìn tiểu hồ ly, chớp chớp mắt, nói: “Tuyết Bảo mập lên!"
Tuyết Bảo nghe được Hạ Sơn nói vậy, liền hung tợn trừng mắt với Hạ Sơn.

Tuyết Bảo có chút buồn bực, thầm nghĩ: Hạ Sơn cái tên ngốc này thật quá đáng, mất công nó còn vì cái tên ngốc này xuất đầu.

Hạ Sơn bị Tuyết Bảo trừng mắt, có chút xấu hổ gãi gãi đầu.

Cảm nhận được uy áp từ người Tuyết Bảo truyền đến.

Béo chủ quản vô ngữ nhìn Hạ Sơn, thầm nghĩ: Hạ Sơn thật là điên rồi, cư nhiên đối với một con Chiến Tướng Hồn Thú nói nó béo, phải biết rằng Hồ tộc, phần lớn là đều là xú mỹ.

Mà việc khiến béo chủ quản càng kinh hãi hơn chính là, tiểu hồ ly tuy rằng biểu hiện rất phẫn nộ, nhưng cũng không có thật sự làm gì, ngược lại một mực liên tục phóng thích uy áp lên hắn, hiển nhiên Hạ Sơn cùng hai người mới xuất hiện này là rất quen

thuộc.

Béo chủ quản đen mặt, thầm nghĩ: Thất sách! Trước khi động thủ hắn đã xem xét kỹ, thấy Hạ Sơn chỉ xuất thân từ một tiểu gia tộc, sau lưng cũng không có người chống lưng, mà Hạ Sơn cũng chỉ là một tiểu nhân vật không ai để ý.

Nhưng không ngờ Hạ Sơ lại quen biết hai Hồn Sư trẻ tuổi như vậy.

Sở Diệp nhìn Hạ Sơn, cười, hỏi: “Gặp phải phiền toái gì sao?"
Hạ Sơn há miệng thở dốc, vừa muốn nói cái gì đó.

Tên quản sự trung niên kia sắc mặt đại biến, “Hai vị tiền bối, đây là một hồi hiểu lầm, hiểu lầm!”
Hạ Sơn nhìn quản sự liếc mắt một cái, tên quản sự này thai đổi thái độ cũng quá nhanh, vừa nảy thái độ đâu phải như vậy.

Sở Diệp nhìn quản sự trung niên kia, nói: “Là hiểu lầm sao? Chứ không phải là thiếu đồ vật sao?"
Tên quản sự nhìn Sở Diệp, xấu hổ nói: “Chất là do ta kiểm tra không kỷ thôi, đồ vật hẳn là không có thiếu."
Lâm Sơ Văn nhìn quản sự liếc mắt một cái, nói: “Không phải thiếu ba lọ Bồi Nguyên dược tề sao? Dược tề bị mất của ngươi có phẩm tướng ra sao."
Quản sự do dự một chút, nói: “Cái này.”
Dược tề chia làm Hạ phẩm, Trung phẩm, Thượng phẩm, Cực phẩm, quản sự chỉ biết trên tay Hạ Sơn có ba lọ Bồi Nguyên dược tề nhưng không biết cụ thể là phẩm tướng gì.

Lâm Sơ Văn nhìn quản sự, nói: “Không biết sao?”
Người trong thương đội nhìn phản ứng của quản sự, đại khái đã minh bạch mọi chuyện, ánh mắt nhìn quản sự, tràn ngập vẻ hoài nghi.

“Đều là Hạ phẩm.” Quản sự sau một hồi do dự thì nói.

Lâm Sơ Văn híp mắt, nói.

“Luyện ra khi nào? Nếu dược tề đã được luyện chế từ lâu thì phẩm chất sẽ xảy ra thay đổi, không biết các hạ có biết không."
Quản sự có chút xấu hổ nói: “Hình như đã được luyện từ khá lâu trước đây."
Lâm Sơ Văn nhạo báng một tiếng, nói: “Ngươi không phải mới nói, là do Ngô Hà đại sư luyện chế ra gần đây sao sao?”
Quản sự xấu hổ cười cười, nói: “Ta nhớ lầm."
“Trí nhớ của các hạ hình như không tốt lắm a!” Lâm Sơ Văn cười nhạt một tiếng nói.

Hạ Sơn mở ra túi trữ vật, nói: “Ta cũng có Bồi Nguyên dược tề, nhưng là đều là trung phẩm, ngươi mất là Hạ phẩm, vậy thì chuyện ngươi mất đồ không liên quan đến ta."

Mấy người trong thương đội nhìn thấy Hạ Sơn lấy ra Bồi Nguyên dược tề, có không ít đều mang theo vẻ ngạc nhiên, Bồi Nguyên dược tề thuộc về loại dược tề tương đối trân quý, dù thương đội tuy lớn nhưng cũng không tính giàu có gì, ngày thường cũng chưa gặp qua, mấy thành viên của thương đội cũng chưa từng nghĩ đến, Hạ Sơn thật sự là có dược tề mà có tận ba lọ.

Quản sự xấu hổ cười cười, nói: “Vậy hẳn là do ta lầm, đồ hẳn là giao cho thương đội khác hộ tống mà ta quên."
“Nếu đồ vật đã không bị mất, nhưng người ta lại bị ngươi du oan, vậy ngươi cũng phải to ra chút thành ý chứ.” Sở Diệp nói.

“Tiền bối nói phải.” Quản sự cho Hạ Sơn hai ngàn đồng vàng.

Vô công bất thụ lộc, nhìn quản sự đưa tiền, Hạ Sơn có chút ngượng ngùng mà nhận lấy.

Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Ngươi thu đi, cũng chẳng là bao."
Ba lọ Bồi Nguyên dược tề, giá trị lớn hơn hai ngàn đồng vàng rất

nhiều, hôm nay hắn không ra mặt, Hạ Sơn chỉ sợ khó có thể thoát thân.

Quản sự xấu hổ cười cười, đối với Sở Diệp giải thích nói: “Ta đi gắp nên không mang bao nhiêu tiền."
Sở Diệp cười nhạt một tiếng, làm cho quản sự càng thêm xấu hổ.

Quản sự xấu hổ nhưng mặt vẫn phải tươi cười, trong lòng tràn ngập hối hận, chỗ tốt còn không vớt được, lại phải thâm vốn hai ngàn đồng vàng, lại còn đắc tội hai Hồn Sư.

Quản sự hận chết tên Hồng Ích kia, nhận định đối phương chính là cố tình hại hắn.

Vì mấy lọ Bồi Nguyên dược tề, mà phải đắc tội thêm hai Hồn Sư thật sự không đáng, đúng là mệt lớn.

Hạ Sơn nhận lấy dược tề, quản sự cười làm lành hai câu, rồi mang theo mấy cái cấp dưới chạy trối chết.

“Xong rồi sao.” Hạ Sơn thì thào nói.

Hạ Sơn nhìn bóng dáng chạy xa của tên quản sự, gãi gãi đầu, thầm nghĩ: Hắn còn tưởng rằng chuyện lần này vô pháp giải thích rõ, không nghĩ tới tên quản sự này lại chạy nhanh như vậy.

Sở Diệp nhìn Hạ Sơn, cười cười, nói: “Đã lâu không thấy, không bằng chúng ta đi tửu lầu ngồi đi."
Hạ Sơn gật đầu, nói: “Hảo"
Hạ Sơn còn tưởng rằng lần này thật sự là gặp phải chuyện khó giải quyết, nhưng sự tình lại thuận lợi giải quyết như vậy, còn nhận được hai ngàn đồng vàng.

Bị vậy trong lòng Hạ Sơn càng háo hức, còn cảm thấy cần thiết phải mời hai người ăn một bửa ăn thật ngon, tuy rằng Hạ Sơn

tương đối trì độn, nhưng cũng cũng đoán được tại sao tên béo chủ quản kia rời đi.

Hắn không phải lương tâm rỗi dậy mà là bởi vì sợ Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn..

Chương 158: Sở Diệp Xuất Đầu

Editor: Tĩnh
Ba người tìm một nhà tửu lầu ngồi xuống.

“Sở thiếu, Lâm thiếu, các ngươi hiện tại thực lực hẳn là rất cao đi, cái tên béo chủ quản kia có phải là bị các ngươi dọa chạy hay không?” Hạ Sơn có chút tò mò hỏi.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Cũng có thể xem là như vậy.”
Hạ Sơn vuốt ve cằm, có chút hưng phấn nói: “Bởi ta nói hắn như thế nào đột nhiên lại chạy, các ngươi hiện tại rất lợi hại đi."
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Còn chắp vá đi."
“Vừa mới cái tên chủ quản kia kêu các ngươi là tiền bối, chẳng lẽ các ngươi đã là Hồn Sư?” Hạ Sơn có chút nghi hoặc hỏi.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy!"
Hạ Sơn trừng lớn mắt, nhìn Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, có chút kinh ngạc nói: “Mấy năm không thấy, các ngươi đều đã trở thành Hồn Sư là đại nhân vật!"
“Hồn Sư mà thôi, cũng không được coi là đại nhân vật gì.” Sở Diệp cười cười nói.

Hạ Sơn: “.....” Đối với hắn mà nói, Hồn Sư đều là đại nhân vật.

“Ngươi chất cũng không tệ phải không! Mấy năm nay, cũng có kỳ ngộ đi.” Sở Diệp hỏi.

Hạ Sơn có chút đắc ý cười cười, nói: “Đúng vậy! Tuy rằng so không được với các ngươi, bất quá, ta cũng gặp được một ít cơ duyên."
Mấy năm trước, trong một lần vận chuyển một đám hàng hóa, Hạ Sơn gặp phải hung thú tập kích, người của thương đội tứ tán mà chạy, sau đó, thương đội đành bỏ tiền ra bồi thường cho chủ hàng.

Hạ Sơn vận khí không tồi, trong lúc mọi người hoảng thay nhau chạy khắp nơi hắn cũng vậy, nhưng hắn may mắn phát hiện một cái động phủ, là do một Hồn Sủng Sư lưu lại.

Hạ Sơn ở trong động phủ, tìm được một ít dược tề cùng linh thảo.

Nhờ có cái cơ duyên đó, mà thực lực của Hạ Sơn cùng Hỏa Vân Mã tiến bộ vượt bậc.

.

Đam Mỹ H Văn
Bởi vì thực lực của Hạ Sơn tiến bộ quá nhanh, lúc đầu còn không có gì, nhưng sau đó thì một ít người trong thương đội lại bắt đầu ghen ghét.

Thậm chí có lời đồn nói, năm đó Hạ Sơn nhân lúc mọi thứ hỗn loạn mà lấy đi số hàng hóa kia, nên mới có thể có tiền, rồi tốc độ tu luyện mới nhanh như thế.

Hạ Sơn thì cảm thấy thanh giả tự thanh, ngay từ đầu cũng không lưu ý đến chuyện này, sau một thời gian mới phát hiện chính mình đã bị mọi người bài xích, người tìm mình vận chuyển hàng hóa cũng càng ngày càng ít.

Mấy năm nay, Hạ Sơn đã đem những thứ năm đó hắn nhặt được ở trong động phủ sử dụng gần hết, mà trên người cũng chỉ còn dư lại ba lọ Bồi Nguyên dược tề.

Do nhiệm vụ lần này tiền công khá cao nên khi thương đội mời hắn tham gia hắn cũng không nghi ngờ gì nên đã nhận, nhưng không ngờ.

“Ta lần này sợ là bị bằng hữu hãm hại.” Chuyện của Bồi nguyên dược tề.

Hắn trước đó không lâu đã nói cho vị bằng hữu tên Hồng Ích nghe, kết quả không ngờ tên bằng hữu kia lại đi nói với tên quản sự.

Mà lần vận chuyển hàng hóa này cũng là Hồng Ích giới thiệu cho hắn, hắn vốn dĩ đã tiếp nhận một nhiệm vụ khác, nhưng bởi vì Hồng Ích quá nhiệt tình mời nên hắn mới đồng ý tham gia nhiệm vụ này.

Sở Diệp cười cười, nói: “Thực hảo."
Hạ Sơn nhìn Sở Diệp có chút vô ngữ nói: “Ta bị người ta hại, mà ngươi còn ở đó nói tốt là sao?”
Sở Diệp cười cười, nói: “Ý ta là ngươi cuối cùng cũng biết mình bị người ta hại."
Hạ Sơn: “.....” Ở trong lòng Sở Diệp, hắn chính là tên ngốc sao?
“Sau này nên cẩn thận hơn đi.” Sở Diệp nói.

Lần này Hạ Sơn trong họa có phúc, nhờ có Lâm Sơ Văn và Sở Diệp giúp đở cho hắn nên mọi chuyện được giải quyết ổn thỏa, nhưng cũng có người vì vậy mà ghen ghét.

Trước đó khi Hạ Sơn bị tên quản sự kia nhằm vào, cũng không có người nào thay hắn nói chuyện, có thể thấy được đám người kia cũng chẳng ra gì.

Hạ Sơn gãi gãi đầu, nói: “Ta nghĩ kỷ rồi vẫn là mau chóng đem dược tề dùng đi, đỡ phải bị người khác nhớ thương.”
Hạ Sơn thở dài, trải qua việc hôm nay, rất nhiều chuyện, hắn đã nghĩ kỹ.

Lời đồn nói năm đó hắn ăn chặn hàng hóa chất cũng là do Hồng Ích lang truyền chứ không ai khác.

Buồn cười thật trong khi đó hắn lại đem Hồng Ích trở thành bạn tốt, nhưng đối phương lại âm thầm tính kế hắn.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Biện pháp này cũng không tệ."
“Lần này ít nhiều là nhờ hai vị hỗ trợ, ta đưa hai lọ cho hai người.” Hạ Sơn nói.

Sở Diệp vẫy vẫy tay, nói: “Tự giữ lấy mà xài đi loại dược tề này đối với ta cùng Sơ Văn tác dụng cũng có bao nhiêu."
Lâm Sơ Văn chính chính là Dược Tề Sư, Hạ Sơn dược tề cho Sở Diệp cũng là thừa.

Hạ Sơn xem thái độ của Sở Diệp, biết hai người là thật sự không thèm để ý, chỉ cộc lốc cười cười, nói: “Vậy ta đây giữ lại cho mình dùng."
Lâm Sơ Văn hướng tới phía chuồng ngựa nhìn vài lần, nói: “Ta thấy con Hỏa Vân Mã của ngươi giống như muốn lột xác thành Xích Diễm Hỏa mã thì phải."
Hạ Sơn gật gật đầu, có chút đắc ý nói: “Đúng vậy! Hỏa Vân Mã của ta trước đó tình cờ phát hiện một mảnh Xích Hỏa thảo, sau khi nó ăn vào huyết mạch liền tăng lên một ít, nếu thật sự có thể lột xác thành Xích Hỏa Diễm mã thì tốt rồi."

Sở Diệp vuốt ve cằm, nói: “Giữa Hỏa Vân mã Và Xích Hỏa Diễm mã dù chúng cùng cấp, thì Xích Hỏa Diễm mã cũng sẽ mạnh hơn rất nhiều và sức chiến đấu cũng là cao hơn rất nhiều.

Hạ Sơn gật gật đầu, nói: “Xác thật là như thế, ta trước kia có

quen một người, khế ước chính là Xích Hỏa Diễm mã.” Tuy rằng con Xích Hỉa Diễm mã của người kia chỉ có cấp 6, nhưng người tìm hắn vận chuyển hàng hóa còn nhiều hơn mình.

“Thật ra thì sức chiến đấu gì đó cũng không phải là rất quan trọng, đối với Xích Hỏa Diêm mã có thân hình đẹp khí thế uy vũ là tốt nhất, bởi những nhà khá giả khi rước dâu rất thích mướn chúng để kéo xe.

Nếu Hỏa Vân Mã của ta có thể thuận lợi lột xác, về sau liền không cần cực cực khổ khổ đi chuyển hàng nữa, chỉ cần chuyên môn phụ trách đưa tân nương là tốt rồi.

“Làm nhiệm vụ đưa dâu nhà giàu, chẳng những an toàn, mà tiền công cao, có đôi khi, còn có thể thu được đại hồng bao đấy.” Hạ Sơn vừa nói xong đôi mắt cũng toát ra vài sợi tinh quang, tựa hồ đối với sinh hoạt trong tương lai tràn ngập chờ mong.

Sở Diệp: “.....” Cho nên nói, Xích Hõa Diễm mã là dị bản ở thế giới này giống như dùng siêu xe mà rước dâu.

Thành hôn chính là chuyện quan trọng mà a! Như hiện rại có rất nhiều người, ngày thường ăn mặc cần kiệm, mua cái gì hay ăn cái gì đều phải chọn lựa kỹ càng, vì một hai đồng mà tranh chấp không thôi, nhưng khi vừa nhắc đến tổ chức hôn lễ thì, thì dù tốn mấy vạn hay mấy chục vạn cũng không thấy đau lòng.

Dù ở đâu thì như nhau, người muốn mặt, thụ muốn da, hôn lễ biểu là nơi biểu hiện thực lực của một gia tộc, rất nhiều gia tộc khi thành hôn, đều rất phô trương lãng phí.

Hạ Sơn thở dài, nói: “Nhưng Hỏa Vân Mã của ta chỉ lột xác một nửa, nên bị người ta chướng mắt.”
Sở Diệp: “.....” Hào môn đều thích sĩ diện, Hỏa Vân Mã của Hạ Sơn huyết thống bất chính, nhân gia người ta chướng mắt cũng là bình thường.

.....!
Lâm Sơ Văn từ nhẫn không gian lấy ra một chi sơ cấp và một chi Trung cấp huyết mạch thức tỉnh dược tề, đưa cho Hạ Sơn.

“Cái này tặng cho ngươi, hẳn là có thể giúp cho Hỏa Vân Mã của ngươi tiến thêm một bước.” Lâm sở văn nói.

Hạ Sơn gãi gãi đầu, có chút xấu hổ nói: “Này hình như có chút không ổn."
“Chúng ta là lão bằng hữu, có cái gì mà ngượng ngùng.” Đối với hiện tại của Lâm Sơ Văn mà nói, một hai lọ dược tề chẳng là gì cả.

Phải biết rằng, Lâm Sơ Văn bồi dưỡng một con Ngân Sí Ong cao cấp thì số dược tề bỏ ra cũng từ sáu tới mười mấy lọ dược tề là bình thường.

Tương phùng tức là có duyên, Lâm Sơ Văn cũng không ngại kéo Hạ Sơn một phen.

Hạ Sơn chớp chớp mắt, nói: “Vậy ta nhận."
Sở Diệp nhìn Hạ Sơn, nói: “Thu đi.

Trước dùng một lọ, còn lọ kia để sau hẳn dùng, sau khi dùng xong thì ngươi đã có thể gia nhập đội ngủ chuyên đi rước dâu cho nhà giàu."
Hạ Sơn hai tròng mắt tỏa sáng nói: “Thật sự?"
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đương nhiên là thật."
Hạ Sơn gật đầu, nói: “Đa tạ, đa tạ."
Sở Diệp nhìn Hạ Sơn nói; “Ta thấy ngươi nhân duyên tựa hồ không tốt lắm! Kỳ thật không quan hệ, thực lực cao nhân duyên tự nhiên sẽ có."
Hạ Sơn bị chọc đau đớn, cúi đầu ngượng ngùng cười cười.

Lần ngoài ý muốn này, hắn xem như đã thấy rõ thái độ của những người trong thương đội, Hạ Sơn đang cân nhắc đi tìm một thương đội khác để gia nhập.

.....!
Hạ Sơn từ tửu lầu đi ra thì đã bị mấy người đồng hành kéo lại.

Mấy người đồng hành lôi kéo Hạ Sơn hỏi han ân cần, làm cho Hạ Sơn không khỏi nhíu chặt mày.

Trước đó khi hắn bị tên quản sự kia gây khó dễ, cũng không thấy một ai trong bọn họ tiến ra mà giúp đở hắn, hay hỏi han hắn như bây giờ.

“Hạ Sơn, hai vị tiền bối kia là ai! Ngươi sao mà nhận thức được đại nhân vật như vậy, khi nào nhận thức?"
Hạ Sơn trước kia khi ở trong thương đội cũng rất hòa ái dễ gần, nhưng mấy người này lại không thích để ý tới hắn, này lại đối với hắn nhiệt tình như thế, Hạ Sơn lại cảm thấy vô cùng vô vị,
“Đã quen nhau từ mấy năm trước, không nghĩ tới giờ bọn họ đều đã trở thành Hồn Sư."
"Hạ Sơn, lá gan của ngươi cũng đủ lớn a! Ta nghe nói, con hồ ly kua là Chiến Tướng cấp a! Ngươi cư nhiên lại nói nó béo."
Hạ Sơn: “.....” Lúc nói lời đó cũng không biết Tuyết Bảo là Chiến Tướng cấp, nếu biết thì dù có mười cái lá gan hắn cũng không dám a!
Hạ Sơn trong lòng có chút thổn thức, thầm nghĩ: Tuyết Bảo tuy rằng béo, nhưng cũng đở hơn lần đầu hắn gặp nó.

Khi Lâm Sơ Văn ôm hồ ly, thật ra có rất nhiều người đều cảm thấy nó là sủng thú tới, còn có thật nhiều người đều muốn được sờ thử, không nghĩ tới đó lại Chiến Tướng Hồn Sủng.

“Trẻ như vậy đã là Hồn Sư, hẳn là sinh ra trong đại gia tộc, hoặc là thuộc về đại tông môn đi, ngươi vậy mà cũng có thể quen biết được a!” Hồng Ích bày ra gương mặt tươi cười hỏi.

Hạ Sơn lạnh lạnh quét nhìn Hồng Ích liếc, nói: “Cứ như vậy mà quen thôi a!”
Năm đó Sở Diệp tìm hắn tới kéo xe, hắn cũng thật không nghĩ tới, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn có thể đi tới bước này, nếu thôn dân Long Nhai Thôn mà biết Sở Diệp đã thành Hồn Sư, hẳn là sẽ rất kinh ngạc cho xem.

“Hạ Sơn, cái vị Hồn Sư mặt áo trắng kia Hồn Sủng của ngài ấy là gì vậy a!”
Hạ Sơn thầm nghĩ: nếu hắn nhớ không lầm thì Hồn Sủng của Sở Diệp là Ngân Sí Ong, vậy không lẽ con ong đó đã là Chiến tướng cấp, vậy việc buôn bán mật ong của Sở Diệp chất là rất lớn rồi.

Nhưng Ngân Sí Ong cũng có thể tiến giai Chiến Tướng sao? Có lẽ là đã đổi Hồn Sủng cũng không chừng.

“Hạ Sơn quan hệ giữa ngươi và hai vị kia hình như khá tốt thì phải a!” Hồn Sư chính là người mà ngày thường bọn họ khó có thể tiếp cận, nhưng Hạ Sơn lại may mắn cùng hai Hồn Sư ăn cơm.

Người trong thương đội vốn đều có chút ghen ghét với vận khí của Hạ Sơn, nhưng nay phát hiện Hạ Sơn cùng hai vị Hồn Sư xưng huynh gọi đệ, lập tức ghen ghét không còn, chỉ còn lại sự kính sợ.

Hồng Ích nhìn Hạ Sơn, trong lòng hiện lên sự ghen ghét nồng đậm.

Hạ Sơn nhìn sắc mặt của Hồng Ích, trong lòng liền chắc chắn, chuyện Bồi Nguyên dược tề, xác thật là do Hồng Ích ở tính kế hắn.

.....!

Hạ Sơn cấp Hỏa Vân Mã dùng một lọ Sơ cấp huyết mạch thức tỉnh dược tề, ngày hôm sau, sau khi ngủ dậy, thì đồ án ngọn lửa trên người Hỏa Vân Mã đã càng thêm rõ ràng, khí thế thì uy vũ hơn trước, hình thể cũng nhờ đó mà trở nên uy mãnh hơn trước, một đống người vây quanh Hỏa Vân Mã tấm tắc bảo lạ.

“Hạ Sơn, ngươi cho Hỏa Vân Mã dùng Bồi Nguyên dược tề sao?
“Bồi Nguyên dược tề hình như chỉ có thể trợ giúp Hồn Sủng cường hóa thực lực, chứ không thể cải thiện huyết mạch!”
Hạ Sơn cau mày, bị mọi người truy vấn có chút bất đắc dĩ, “Là tiền bối tặng cho ta dược tề."
“Các ngươi quan hệ thật không tệ nha a! Tiền bối vậy mà còn cho ngươi dược tề."
Hạ Sơn gật đầu, nói: “Ân.” Có thể nhận thức Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn xác thật là hắn may mắn.

Hạ Sơn thật vất vả, mới đem những người đến tìm hiểu tin tức, nhất nhất đuổi đi.

“Hạ Sơn xin lỗi, ngươi vậy mà có quen biết với Hồn Sư, chuyện lớn như vậy ngươi cũng chưa từng nói với ta,” Hồng Ích đã đi tới nói.

Hạ Sơn liếc mắt nhìn Hồng Ích, có chút không kiên nhẫn nói:
“Hồng Ích, ngươi định lại giở trò gì đây."
Hồng Ích xấu hổ cười cười, nói: “Hạ Sơn, ngươi đang nói cái gì đấy, gì mà giở trò.”
“Chuyện về Bồi Nguyên dược tề, là ngươi nói cho tên quản sự kia phải không.” Hạ Sơn lạnh lùng nói.

Hồng Ích có chút xấu hổ nhìn Hạ Sơn, nói: “Ngươi như thế nào lại nghĩ như vậy?
“Ngươi rõ ràng biết ta có dược tề, vậy mà trước đó còn nói mấy lời kia, Hồng Ích, ngươi cho ta là thằng ngu sao?” Hạ Sơn nói.

Hồng Ích sắc mặt trầm xuống, cũng không ngụy trang nữa, sắc

mặt có chút dữ tợn nói: “Hạ Sơn, ngươi vốn dĩ chính là ngu ngốc, dựa vào cái gì mệnh ngươi lại tốt như vậy?"
Hồng Ích cùng Hạ Sơn tuổi tác tương đương, hai nhà sinh hoạt cùng một thôn, Hồng Ích từ nhỏ đã luôn đè ép Hạ Sơn một đầu.

Nhưng mấy năm trước, Hạ Sơn gặp được cơ duyên, sau đó thực lực tiến bộ vượt bậc, Hồng Ích liền bị đè ép xuống, người trong thôn lại coi Hạ Sơn thành thiên tài, là tấm gương cho thiếu niên thôn.

Hồng Ích chịu không nổi sự chênh lệch kia, liền trong lén lút tung tin nói Hạ Sơn tư nuốt hàng hóa của chủ hàng, mà việc này không rõ đúng sai nhưng người trong thôn lại có rất nhiều người cảm thấy Hạ Sơn làm như vậy là không có đạo nghĩa, cũng không cho hài tử nhà mình theo học.

Hạ Sơn là người trì độn, bị người ta bài xích, cũng không để trong lòng, nhưng Hồng Ích mắt thấy thực lực của Hạ Sơn đang từng bước dâng lên, trong lòng liền có chút khủng hoảng, nên đã nhân lúc Hạ Sơn say rượu, dụ Hạ Sơn nói ra chuyện về dược tề, rồi hắn cùng tên quản sự bày ra vở kịch ngày hôm qua.

Dựa theo kế hoạch, Hạ Sơn lần này chẳng những sẽ mất đi Bồi Nguyên dược tề, còn sẽ thân bại danh liệt, Hồng Ích không nghĩ tới, lại sẽ có hai Hồn Sư xuất hiện phá tan mọi thứ.

Hiện tại thì hay rồi, tên quản sự cửa hàng kia, không vớt được thứ tốt, còn tổn thất hai ngàn đồng vàng, còn nhận định là do hắn sai, muốn tìm hắn gây phiền toái.

Hạ Sơn lạnh lùng nhìn chằm chằm Hồng Ích một hồi, xoay người rời đi.

Hồng Ích ngăn cản Hạ Sơn, nói: “Ngươi……!Ngươi không thể đi."
Hạ Sơn nhìn Hồng Ích, nói: “Ngươi còn muốn làm gì?”
“Bởi vì ngươi, mà hiện tại Triệu quản sự muốn tìm ta gây phiền

toái.”
Hạ Sơn thiếu chút nữa bị chọc cười, Triệu quản sự muốn tìm Hồng Ích gây phiền toái, thì liên quan gì tới hắn, nói: “Đó là ngươi xứng đáng!
“Hạ Sơn, ngươi gặp chết mà không cứu sao?
Hạ Sơn không để ý tới Hồng Ích, hắn còn không có hào phóng đến nổi đi giúp kẻ hại mình, Hồng Ích như thế nào, đều không quan hệ tới hắn..

Chương 159: Trở Lại Lưỡng Giới Thành

Editor: Tĩnh
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở Tam Dương Thành đi dạo một vòng, rồi cưỡi phi hành Hồn Thú, trở về Lưỡng Giới Thành.

Khi Sở Diệp vừa về đến động phủ, liền có mấy chỉ Ngân Sí Ong ong ong bay lại.

“Tình huống như thế nào?” Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp cau mày, nói: “Sau khi chúng ta rời khỏi, không có phát sinh thú triều, bất quá tựa hồ có linh thú ẩn núp tiến vào điều tra tình huống."
“Linh thú gì?” Lâm Sơ Văn nói.

“Hẳn là một con Độn Địa Thử.” Sở Diệp nói.

“Độn Địa Thử là Tiền gia sao?” Lâm Sơ Văn nói thầm nói.

Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Chắc là không phải.

Tiền gia tuy rằng nuôi dưỡng rất nhiều linh chuột, nhưng ở đây người nuôi linh chuột không chỉ có một mình Tiền gia, dựa theo Ngân Sí Ong miêu tả, con Độn Địa Thử kia là Sĩ cấp cấp 9, nhưng theo ta biết Tiền gia hình như không có con Độn Địa Thử nào là cấp 9 cả, đương nhiên, cũng có thể là Tiền gia cố ý tuyết tàng."

“Vậy có mất gì không?” Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp lắc đầu, nói: “Cái này thì không có.” Nội động phủ có ong đàn bảo hộ, một lão thử cũng không gây được phiền toái gì.

“Chúng ta đi khắp nơi kiểm tra một chút đi.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Hảo."
Hai người trước tiên là đi đến linh điền, rời đi mấy tháng, cũng không ai chăm sóc linh dược, bất quá, linh dược trong linh điền lớn lên cũng không tệ lắm, có mấy con Thảo Dược Gà đang thản nhiên rảo bước trong linh điền, nhẹ nhàng nhổ mấy cộng linh thảo lên ăn.

“Thảo Dược Gà đều tụ tập đến nơi đây!” Sở Diệp nói.

“Đại khái là do bị đói.” Khi Lâm Sơ Văn rời đi, cũng có để cho bầy gà một ít linh thảo, mà số lượng cũng không tính là quá nhiều.

Bọn họ rời đi mấy tháng, Thảo Dược Gà mà không biết tự đi kiếm ăn, sợ là đã sớm chết đói.

“Nhìn bọn nó hình như còn đang rất hưởng thụ kia kìa!” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn nhìn những mãnh linh điền mà Thảo Dược Gà đi qua, thầm nghĩ: Mấy con gà này cũng thật biết hàng, mấy loại linh thảo rẻ tiền chúng một cộng cũng không thèm ăn, vậy mà mấy loại linh thảo cao cấp thì lại bị tụi nó ăn không ít.

Sở Diệp rầu rĩ nói: “Bọn nó cũng biết ăn thật a!” Không cần bọn họ uy, đám Thảo Dược Gà tự thân đi tìm linh thảo để ăn, nhưng thật ra thì chúng còn phì hơn trước khi bọn họ đi rất nhiều.

Lâm Sơ Văn gật đầu, rất là tán đồng nói: “Đúng vậy!"

“Mấy loại linh thảo mà ngươi dùng để luyện chế dược tề, tựa hồ đều bị gặm không ít.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Không quan hệ, trồng lại là được."
“Tụi nó phải gọi là gà phá của thì đúng hơn!” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn cười, nói: “Như vậy cũng tốt a! Thảo Dược Gà trưởng thành không ít, có thể đem bán rồi."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Cũng đúng."
Xem xong Thảo Dược Gà, hai người đi nhìn Thịt Heo Tằm, so sánh với khi hai người rời đi, thì Thịt Heo Tằm trong rừng dâu số lượng đã tăng lên không ít.

Không ít Thịt Heo Tằm đều lớn lên trắng trẻo mập mạp, Thịt Tằm Vương cũng đã nhiều thêm vài con.

Ngày thường Tiểu Thải thường hay đậu ở trên Linh Thụ Dâu Vương nên trên cây có khí tức của Tiểu Thải, rất nhiều Thịt Heo Tằm nhát gan cũng không dám tới gần, Tiểu Thải lần này đi theo Lâm Sơ Văn rời đi, mà khí tức tàn lưu trên Linh Thụ Dâu Vương cũng dần dần tiêu tán, vì vậy đám Thịt Heo Tằm, tất cả đều bò lên Linh Thụ Dâu Vương, mà lá của Linh Thụ Dâu Vương đã bị chúng gặm cho tan tác khắp nơi.

“Mấy con Thịt Heo Tằm kia cũng thật kén ăn.” Bên cạnh như vậy nhiều Linh Thụ Dâu như vậy mà chúng lại nhìn chằm chằm lá của Linh Thụ Dâu Vương, lá đều trên cây sắp bị chúng gặm trọc rồi, một đám không biết gì về chiến lược phát triển lâu dài gì cả.

Sở Diệp hướng tới Lâm Sơ Văn nhìn thoáng qua, nói: “Đem Tiểu Thải thả ra, cho bọn nó một chút nhan sắc đi."
Lâm Sơ Văn vô ngữ nhìn Sở Diệp, đem Tiểu Thải phóng ra, Tiểu Thải bay đến ngọn cây của Linh Thụ Dâu Vương phóng xuất ra uy áp, Thịt Heo Tằm trên cây lập tức giải tán.

Sở Diệp nhìn Linh Thụ Dâu Vương, lắc đầu lấy ra Linh Tuyền

Thủy tưới cho nó.

Đã mấy tháng Sở Diệp chưa tưới nước cho Linh Thụ Dâu Vương, mà Linh Thụ Dâu Vương tựa hồ đối với Linh Tuyền Thủy thập phần khát cầu, chỉ trong một chút liền đem Linh Tuyền Thủy hấp thu sạch sẽ.

Hấp thu xong Linh Tuyền Thủy, Linh Thụ Dâu Vương liền lay động thân cây, có vẻ tinh thần đã tốt hơn rất nhiều.

Nơi cuối cùng mà hai người đi là ao cá, Sở Diệp đứng ở thành ao, nhìn hồ nước, thì một đạo thân ảnh của Ngân Long Ngư xuất hiện trước mắt Sở Diệp.

“Ngân Long Ngư!” Sở Diệp cau mày, “Xuất hiện Ngân Long Ngư."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Ân, thấy được."
Sở Diệp cau mày, nói: “Tại sao lại như vậy?
Trước kia, Sở Diệp vẫn luôn muốn dưỡng ra Ngân Long Ngư, kết quả, dưỡng ra đều là Bạch Long Ngư, vậy mà khi bọn họ ra ngoài, hồ nước lại xuất hiện Ngân Long Ngư.

Sở Diệp phồng lên quai hàm, thầm nghĩ: Đây là sao! Hắn đi ra ngoài một chuyến, Thảo Dược Gà lớn lên càng cường tráng Thịt Heo Tầm xuất hiện không ít thịt tằm vương, càng vớ vẩn hơn chính là hắn cực cực khổ khổ chăm sóc đám Long Ngư, thì chúng lại không cao hứng, tới khi hắn mặc kệ, thì đám Long Ngư kia lại lột xác đây là sao a! Coi rẻ nỗ lực của hắn sao thật sự thật quá đáng.

Hình thể của Ngân Long Ngư so Bạch Long Ngư lớn hơn không ít, Sở Diệp chú ý thấy, Ngân Long Ngư hình như tương đối bá đạo, mấy con Long Ngư khác đều trốn tránh nó, mà Ngân Long Ngư giống bá vương một mình bơi lội trong nước ao.

Ngân Long Ngư đang rung đùi đắc ý bơi lội thì bỗng nhiên đẩy nhanh tốc độ, phần phật một chút đem một con Bạch Long Ngư

nuốt bào trong bụng.

Thấy như vậy một màn, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đều bị hoảng sợ.

Sở Diệp cau mày, nói: “Vậy không lẽ cách bồi dưỡng ra Ngân Long Ngư chính là cho chúng cắn nuốt Bạch Long Ngư sao."
Lâm Sơ Văn như suy tư gì nói: “Cũng có khả năng, bất quá, đây chỉ là một trong số các cách mà thôi."
Sở Diệp cau mày, nói: “Bạch Long Ngư hẳn là phải rất đói, mới có thể ăn đồng loại, trước đó chúng ta vẫn luôn đem Long Ngư cho ăn quá no, cho nên mới không có dưỡng ra Ngân Long cá sao?"
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Rất có khả năng."
Sở Diệp thầm nghĩ: hoạn thú một đạo, quả nhiên bác đại tinh thâm a! Thức ăn quá hảo, cư nhiên cũng không được.

Nếu, làm cho Ngân Long Ngư dựa vào cắn nuốt Bạch Long Ngư để lột xác vậy thì phí tổn cũng quá cao.

.....!
Sở Diệp đi đến sát hố, bên cạnh sát hố có mấy chỉ Ngân Sí Ong, bay lại ríu rít nói chút cái gì.

“Làm sao vậy?” Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói; “Sau khi chúng ta rời đi, thì đã có một con Ảo Ảnh Chuột và một con U Ảnh Xà chạy tới sát hố để thám thính."
Sở Diệp híp mắt mắt, hắn mua sắm quá nhiều xương cốt, đối ngoại là nói là vì kiến tạo trận pháp, hẳn là vẫn không thể gạt được một số người, mà trong sát hố lại còn tồn lại không ít xương côt, nên hai con Hồn Thú kia đã chạy tới đây dò xét.

Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, nói: “Yêu văn đều đã bị lau sạch, dù tới cũng không nhìn ra cái gì.”

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy! May mắn trước đó chúng ta đã lau sạch yêu văn."
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Chúng ta đi ra ngoài nhiều ngày như vậy, Tiểu Bạch cũng không có trở về sao."
Sở Diệp lắc đầu, nói: “Hẳn là không có."
Ngân Sí Ong có nói qua cũng không nhìn thấy thân ảnh của Tiểu Bạch trở về.

“Tiểu Bạch sẽ không đã xảy ra chuyện đi." Lâm Sơ Văn có chút lo lắng nói.

Sở Diệp lắc đầu, nói: “Cái này thì không có.” Sở Diệp cùng Tiểu Bạch có tồn tại khế ước, tuy rằng hiện tại có khả năng bởi vì khoảng cách quá xa, nên Sở Diệp cũng không thể liên hệ với Tiểu Bạch, bất quá, vẫn là có thể thông qua khế ước phán đoán được Tiểu Bạch còn sống, trạng thái hẳn là cũng không tệ lắm.

Lâm Sơ Văn cười, nói: “Không xảy ra việc gì liền tốt.”
Sở Diệp ôm hai tay, nói: “Tiểu Bạch rất lợi hại, hẳn là sẽ không xảy ra chuyện đâu, có lẽ qua đoạn thời gian sẽ trở về, có thể còn cho chúng ta một kinh hỉ."
Lần trước khi Tiểu Bạch trở về, nói rằng Âm Hồn Sát đã có manh mối, lần sau khi trở về, có lẽ Mặc Nắm đã tiến giai Chiến Tướng, Mặc Nắm một khi tiến giai, thì thủ hạ của hắn liền lại nhiều ra thêm một viên mãnh tướng, kể từ đó, khoảng cách với mục tiêu trở thành Hồn Vương của hắn liền càng tiến thêm một bước.

"Chúng ta trước đem động phủ quét tước một chút đi.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Cũng được."
Bầy gà vốn có Tuyết Bảo quản lý, từng con đều rất ngoan, không biết có phải hay không bởi vì Tuyết Bảo không có ở đây nên tự tung tự tác đem linh thảo trong linh điền gặm đến lung tung rối loạn, mấy mảnh linh điền đều phải tiến hành tu sửa lại."
Sở Diệp và Lâm Sơ Văn đã phải tốn mấy ngày để dọn dẹp động

phủ, biến nó trở thành ngăn nấp gọn gàng như trước.

Động phủ sau khi được dọn dẹp tốt, Sở Diệp cũng không nghỉ ngơi mà đem Thảo Dược Gà, Long Ngư cùng Thịt Heo Tằm từ trong không gian đều đem ra nhổ trồng ra ngoài hết.

Ngọc trụy không gian của Sở Diệp, linh khí phong phú, nên khi làm linh sủng được thả vào đó chúng sinh sôi nẩy nở phi thường mau, chỉ trong mấy tháng ngắn ngủi, số lượng đã tăng lên không ít.

Trước đó khi chợ chung diễn ra Sở Diệp đã bán đi hơn phân nữa linh sủng, nhưng giờ đây số lượng đã bắt đầu tăng lên.

Sở Diệp tính toán, lại qua một đoạn thời gian, lại có thể đem linh thú trong động phủ bán đi, đổi lấy một đám tài nguyên.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn trở về không lâu, Hồ Minh Nguyệt đã tiến đến bái phỏng.

“Hồ đạo hữu, đã lâu không thấy a!"
Hồ Minh Nguyệt cười, nói: “Đã lâu không thấy a! Hai vị đi ra ngoài lại làm ta lo lắng không thôi."
“Hồ đạo hữu tai sao lại lo lắng cho ta cùng Sơ Văn?"
Hồ Minh Nguyệt gật đầu, nói: “Đây là đương nhiên, bởi kiếm được một hàng xóm giống như Sở thiếu, Lâm thiếu là không dễ a! Sau khi hai ngươi rời đi, Tiền lão gia tử cũng rất bất an đâu, liền sợ hai vị không ở đây mà thú triều lại phát sinh."
Sở Diệp cười gượng một tiếng, nói: “Thì ra là như vậy a!”
Hồ Minh Nguyệt đây là lo lắng bọn họ mà chết, thì khi gặp phải thú triều thì không biết phải làm sao, Tiền gia cũng quá giống cá mặn.

“Nói thật hai vị đúng là quá thân mật, đi đâu đều phải đi cùng nhau, dù cơ nghiệp lớn như vậy, nói ném liền ném."

Hồ Minh Nguyệt thầm nghĩ: Động phủ của Sở Diệp thứ tốt không ít mà giá trị của cái động phủ này đã tăng lên mấy lần từ khi nó rơi vào tay Sở Diệp, vậy mà Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nói đi là đi.

Nếu Hồ gia cũng như vậy, tất nhiên là phải có người lưu lại trấn thủ.

Hồ gia có hai Hồn Sư, nếu là muốn ra ngoài, thì cũng phải là luân phiên ra ngoài, ít nhất phải lưu lại một người tọa trấn.

Sở Diệp híp mắt mắt, đại khái cũng biết Hồ Minh Nguyệt đang nói gì.

Vốn dĩ đi lấy truyền thừa ở rừng Sương Mù, thì một mình Lâm Sơ Văn đi cũng là đủ rồi, bất quá, hắn không yên lòng, động phủ không có có thể làm lại, còn người nếu mà xảy ra chuyện, liền không cón gì bù đấp được."
May mắn là có hắn đi theo cùng, nếu không Sơ Văn chỉ có một mình thì làm sao mà ứng phó được đám Ô Phong đạo tặc kia.

“Trong khoảng thời gian này, hai vị đã đi du ngoạn nơi nào a!” Hồ Minh Nguyệt tò mò hỏi.

Sở Diệp thuận miệng bậy bạ, nói: “Đi ra ngoài đi dạo thôi, cũng chẳng có gì đặc biệt."
Hồ Minh Nguyệt gật đầu, nói: “Như vậy! Lại nói tiếp, khi hai vị rời đi không lâu, thì đã xảy ra một sự kiện."
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Chuyện gì."
“Ô Phong đạo tặc đoàn đã bị diệt.” Hồ Minh Nguyệt nói.

Sở Diệp nhướng mày, nói: “Sao, đã chết hết!"
Hồ Minh Nguyệt gật đầu, nói: “Đúng vậy! Ô Phong đạo tặc đoàn vậy mà cũng có lúc lật thuyền trong mương, khi chợ chung diễn ra chúng đã đánh cướp không ít thương đội, tài sản chất cũng không ít, không biết ai đã nhặt được tiện nghi."

Sở Diệp: “....” Hắn cùng Lâm Sơ Văn ở trong mắt Ô Phong đạo tặc đoàn là dê béo, mà Ô Phong đạo tặc đoàn ở trong mắt người khác cũng là dê béo a!
Sở Diệp thầm nghĩ: Xử lý xong Ô Phong đạo tặc đoàn, hắn cũng thu được không ít thứ.

Một ít thứ giá trị không cao, thì hắn đã đem bán đi, còn dư lại một ít, hắn còn không có cẩn thận kiểm tra.

“Nghe nói, trên tay bọn chúng có một gốc cây non Thanh Linh trà thụ.

Không biết có chết héo hay không?" Hồ Minh Nguyệt nhàn nhạt nói.

Sở Diệp có chút khiếp sợ nói: “Thanh Linh trà thụ.

Có thể ôn dưỡng thần hồn."
Hồ Minh Nguyệt gật đầu, nói: “Đúng vậy, là Thanh Linh trà thụ."
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Những người này sao lại có thứ đó?”
“Một gia tộc họ Ôn nhờ thương đội vận chuyển tới đây bán, nhưng vận khí không tốt lắm, nửa đường đã bị đánh cướp." Hồ Minh Nguyệt lắc đầu, có chút thương hại nói.

“Thanh Linh trà thụ chính là gà mái đẻ trứng vàng! Bọn họ tại sao lại đem bán?” Sở Diệp có chút nghi hoặc nói.

Hồ Minh Nguyệt nhún vai, nói:“Thanh Linh trà thụ nếu trưởng thành thành ít nhất yêu cầu mười mấy năm, sau khi trưởng thành mới có thể thu hoạch lá trà, mà họ Ôn kia chỉ có một Hồn Sư tọa trấn, mà vị Hồn Sư kia lại bị thương, nên trong nhà thiếu tiền, nên đành nhịn đau mà đem Thanh linh trà đi bán, để lấy tiền mua dược tề trị thương cho vị Hồn Sư kia."
Sở Diệp cau mày, nói: “Vận khí của bọn họ đúng là không tốt lắm

a!"
Hồ Minh Nguyệt gật đầu, nói: “Đúng vậy! Mà không biết người của Ô Phong đạo tặc đoàn có nhận ra Thanh Linh trà thụ hay không, đã từng có một đám đạo tặc có mắt không tròng mà đem Huyết Trầm Mộc thành củi mà đem đi nướng thịt còn khen thơm nữa chứ."
Sở Diệp nhướng mày, thầm nghĩ: Huyết Trầm Mộc thì hắn có biết, đây là một loại linh thụ cực kỳ trân quý.

Có thể tinh luyện ra Huyết Ngưng Châu, dùng cho luyện chế Huyết Mạch dược tề.

“Thanh Linh trà thụ nếu bị đốt cháy, hẳn là sẽ rất thơm, giá trị là mấy chục vạn một cây non, nhưng đừng đương củi lửa mà thiêu a!” Hồ Minh Nguyệt lắc lắc đầu nói.

Sở Diệp: Nếu theo hắn biết thì những loại linh thụ như vậy thường sẽ chứa trong hộp ngọc, nhưng hộp ngọc tuy có công dụng giữ tươi nhưng thời gian không dài lắm, nếu thời gian quá lâu sinh cơ trong cây sẽ dần hao mòn.

Sở Diêp ầm thầm lo lắng không biết mình, có đem Thanh linh trà thụ xem thành đòi rẻ tiền mà bán đi không, nếu như vậy hắn liền lỗ nặng.

Tiễn đi Hồ Minh Nguyệt, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cẩn thận kiểm tra lại tất cả những chiến lợi phẩm mà họ thu được từ Ô Phong đạo tặc đoàn.

“Tìm được rồi." Lâm Sơ Văn từ một các túi trữ vật, tìm được một cái hộp ngọc.

Bên trong hộp ngọc, rõ ràng là một gốc cây trà non.

Cây trà non chỉ có 5-60 cm, hệ rễ bao vây lấy miếng linh thổ phẩm chất cao, nhìn có chút uể oải, bất quá sinh cơ vẫn còn.

Sở Diệp không dám chậm trễ, nhanh chóng đem cây trà nhổ trồng vào trong ngọc trụy không gian.

May là Sở Diệp kịp thời nhổ trồng, thi thụ được trồng trong ngọc trụy không gian, thì không đến hai ngày cây trà liền khôi lại phục tinh thần.

Nếu cây trà là được trồng ở bên ngoài, thì cần mười mấy năm để trưởng thành, nhưng nếu là ở trong ngọc trụy không gian, thì theo Sở Diệp đánh giá thì chỉ cần qua hai ba năm, hắn liền có thể thu lá trà.

Ngọc trụy không gian tựa hồ rất thích hợp cho cây trà sinh trưởng, qua mười ngày, cây trà liền trường cao lên thêm một phần ba, còn tản mát ra một cổ thanh hương nhàn nhạt.

Sở Diệp tiến vào ngọc trụy không gian, khi đứng bên cạnh cây trà, thì linh hồn lực đã chịu gột rửa, loại cảm giác này thập phần thoải mái..

Chương 161: Tam Đầu Hoa Cốt Xà

Editor: Tĩnh
Sở Diệp nằm ở trên giường nhắm mắt ngủ, bất tri bất giác chìm vào trong giấc mơ.

Sở Diệp thấy được tảng lớn tảng lớn thú cốt của hung thú, thì chợt có một con mãng xà ba đầu từ chổ thú cốt đang chạy về phía hắn.

Mãng xà ba đầu thân hình khổng lồ, hả ra ba mồm như ba cái bồn máu to, rồi nhìn hắn như hổ rình mồi, bỗng nhiên nó hướng tới hắn.

Mơ thấy chính mình bị cự xà cắn nuốt, Sở Diệp lập tức bừng tỉnh, lập tức ngồi xộc dậy.

Lâm Sơ Văn mở mắt ra, thấy Sở Diệp đầu đầy mồ hôi lạnh, có chút nghi hoặc nói: “Làm sao vậy?”
Sở Diệp xoa xoa cái trán, có chút đau đầu nói: “Không có gì, là ác mộng mà thôi.”
Lâm Sơ Văn nghiêng đầu, nói: “Làm ác mộng? Mơ thấy rắn?”
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói: “Ngươi như thế nào mà biết?”
“Ta thấy ngươi dọa không nhẹ a!” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp:”Quá mất mặt, Sơ Văn tùy tùy tiện tiện liền đoán được

hắn mơ thấy cái gì rồi."
“Là điềm báo hay sao?” Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp:” Hẳn là không phải, chỉ là đơn thuần nằm mơ mà thôi a."
“Ngươi mơ thấy cái gì?” Lâm Sơ Văn nói.

“Ta mơ thấy một đầu mãng xà ba đầu.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn có chút tò mò nói: “Rồi sao nữa?"
Sở Diệp xoa xoa cái trán, nói: “Còn có cả một núi thú cốt.” Hắn là do hắn quá nhớ thương thú cốt, cho nên, mới mơ thấy một nứi lớn xương cốt.

Lâm Sơ Văn hứng thú bừng bừng nói; “Mãng xà ba đầu a! Ta có nghe mọi người nói ở mười vạn hoang man hình như cũng có một con mãng xà ba đầu, hùng bá một phương, ngươi mơ thấy mãng xà ba đầu, có lẽ là có quan hệ với con mãng xà kia."
“Mười vạn hoang man thật sự có cự mãng ba đầu sao?” Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hình như là có, bất quá, thông tin ta biết được cũng không nhiều lắm, một hồi ta đi tìm Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ dò hỏi một chút về con mãng xà ba đầu kia xem sao."
Sở Diệp cười gượng một chút, nói: “Có lẽ chỉ là giấc mộng bình thường, không cần như vậy nghiêm túc.”
Trước kia, có rất nhiều chuyện, Sở Diệp đều đẩy lên đầu việc nằm mơ, nhưng thực tế là không phải, hắn chỉ là dựa theo cốt truyện mà thôi, không liên quan gì đến giấc mộng cả.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, vẻ mặt nghiêm túc nói: “Mấy giấc mộng mà ngươi thấy đều không thể khinh thường."
Sở Diệp: "....."
Lâm Sơ Văn hứng thú bừng bừng chạy tới cùng Lưu Ngôn Phong

Ngữ Thụ, dò hỏi tin tức về con mãng xà ba đầu, thật đúng là có được đáp án.

“Ta tra được, mười vạn hoang man thật sự có một con Tam Đầu Hóa Cốt Xà Chiến Tướng cấp 6, chiếm cứ một cái đầm lầy, đầm lầy kia thập phần nguy hiểm, ở đó địa hình phức tạp, mà ở mười vạn hoang man đó cũng là vùng cấm."
“Tam Đầu Hóa Cốt Xà có huyết mạch thập phần đặc thù, giá trị vô cùng cao, máu của nó có thể luyện chế ra Địa giai dược tề có thể trợ giúp Chiến Tướng tiến giai thành Vương cấp.

“Ở mười vạn hoang man đúng là có một con Hóa Cốt Xà, cũng từng có người đánh chủ ý lên nó, nhưng con rắn kia thực lực thập phần cường hãn, gặp được người nó không thể địch lại, thì nó sẽ lẻn vào chỗ sâu nhất của đầm lầy để trốn, chẳng sợ Vương cấp hung thú, chỉ cần nó ở gần khu đầm lầy thì không có ai có thể làm gì nó."
“Ta đã kiểm tra qua vị trí của cái đầm lầy kia nó rất gần với phế tích của Vạn Thú Diện."
“Có lời đồn, ở Vạn Thú Điện đã từng có một Hồn Vương cường giả, có khế ước một con Tam Đầu Hóa Cốt Xà, còn con cự mãng trong đầm lầy kia hẳn là hậu đại của con mãng xà kia.".

ngôn tình tổng tài
Sở Diệp: “……” Hắn chỉ nghĩ đây là một giấc mộng mà thôi, nhưng Sơ Văn lại điều tra ra nhiều thứ như vậy..

Chương 162: Sát Khí Không Đủ Dùng

Quyết định ngao luyện sát khí, Sở Diệp đã nhờ tiểu hồ ly thêu số thú cốt.

Tiểu hồ ly thao túng Thanh Mộc Băng Liên thêu đám thú cốt trong động phủ, sau mười lăm ngày, thì núi xương trong động phủ đã có tám phần bị thêu thành tro tàn, chỉ còn lại hai phần xương cốt nhưng thật ra cũng không ít.

Vạn Thú Điện tuy lưu lại một núi xương rất lớn, do đó dù đã thiêu hủy tám phần xương cốt, nhưng số lượng thú cốt dư lại cũng đã là rất nhiều.

Trải qua lửa nung, mùi ẩm mốc trong thú cốt cũng đã nhạt hơn rất nhiều.

“Số xương này cũng không tồi a!” Mà từ trong núi xương đó Sở Diệp đã tìm được mấy thanh xương sống lưng, trải qua lửa nung khô, mấy cây xương sống lưng được rèn luyện đến trắng tinh như ngọc.

Sở Diệp đem mấy khối xương cốt kia ghép nối lại, thì phát hiện phần xương sống lưng dài hơn 60 mét, hẳn là thuộc về Hồn Thú có thân hình vô cùng to lớn.

Còn có cả một khúc xương chân, nhưng bởi bị núi xương che

lấp, sau khi núi xương luyện hóa thì khúc xương kia mới lộ ra.

Theo tiểu hồ ly phán đoán, thì chủ nhân của mấy khối xương cốt kia, khi sinh thời cấp bậc ít nhất cũng là Chiến Tướng hậu kỳ.

Tiểu Bạch nhìn xương cốt, chớp chớp mắt, nói: “Này hình như là Long Tượng cốt thì phải."
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch một cái.

Nói: “Long Tượng a! Đây chính là loại Hồn Thú có chiến lực rất mạnh, hay chúng ta tìm trong núi xương cốt đó xem sau nói không chừng vẫn là có thứ tốt."
Tiểu Bạch khinh thường nói: “Vẫn là rách nát, bất quá là có chút điểm giá trị, nếu có đủ bộ xương thì giá trị sẽ cao hơn.
Sở Diệp nhún vai, lười cùng Tiểu Bạch so đo.

Tiểu hồ ly bỗng nhiên kích động kêu lên, Lâm Sơ Văn hướng tới tiểu hồ ly đi qua, “Tuyết Bảo, sao thế."
Tuyết Bảo đem một cái đầu lâu của một con cự mãng lấy ra, Lâm Sơ Văn có chút kích động nói: “A Diệp, hình như là đầu lâu của mãng xà ba đầu!"
Sở Diệp đi qua nhìn thoáng qua, nói: “Đúng là nó!” Vậy thì chỉ sợ ở Vạn thú điện thật sự nuôi qua cự mãng ba đầu, cái đầu lâu này lớn như vậy, nói không chừng đây con này đã là Vương cấp Hồn Thú.

Tiểu Bạch vừa đi vừa nói: “Không phải chỉ là mấy khúc xương cốt thôi sao? Xem các ngươi kích động chưa kia, mặc kệ nó là loại hung thú gì thì đều đã chết sạch."
Sở Diệp: "Có đạo lý a! Dù là hung thú lợi hại đi nữa một khi đã chết thì chính là đã chết."
Tiểu hồ ly cầm cái đầu lầu của cự mãng, hướng tới Tiểu Bạch ném qua.

Tiểu Bạch một chân đá bay đầu lâu, xoay ngang liền rống lên với

tiểu hồ ly, tiểu hồ ly hì hì cười cười, né tránh Tiểu Bạch công kích.

Sở Diệp nhìn cái đầu lâu bị Tiểu Bạch đá bay, nhướng mày nói: “Số xương cốt này chất lượng không tồi a!"
Tiểu Bạch tuy rằng chỉ nhỏ một con, nhưng sức lực lại cực đại, nếu bị một con Chiến cấp 3 đá một chân, thì chất chấn chổ bị đá kia sẽ bị gẫy xương.

Cái đầu lâu kia dù đã bị dãi nắng dầm mưa không biết đã bao nhiêu năm, nhưng dù bị Tiểu Bạch đạp một chân, cũng không vở ra, có thể thấy độ cứng rắn của nó là rất cao.

Tiểu Bạch cầm lên một khối xương cốt, ném qua tiểu hồ ly.

Tiểu hồ ly lập tức cầm lên một khúc xương khác để đánh trả, trong khoảng thời gian ngắn, xương cốt đã bay tán loạn.

Sở Diệp nhìn cuộc đại chiến xương cốt giữa Tiểu Bạch và Tuyết Bảo, vô ngữ lắc đầu.

Sở Diệp thầm nghĩ: Tiểu Bạch cùng tiểu hồ ly đúng là quá nhàm chán, nên mới lại đi chơi cái loại trò chơi này.

Lâm Sơ Văn đi tới bên cạnh Sở Diệp bên nói.

“Tuy rằng xương cốt dư lại là không nhiều lắm, nhưng phẩm chất lại không tệ tí nào, dùng chúng để ngao luyện ra một phần sát khí là dư dả, nói không chừng còn ngao luyện ra được hai phần sát khí.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Mong là vậy.”
Nhiều xương cốt như vậy, nếu muốn mua thì cũng cần sáu bảy chục vạn.

Lâm Sơ Văn phán đoán những phần xương cốt vừa chịu được năm tháng lâu dài và sự thêu đốt của ngọn lửa của tiểu hồ ly thì cấp bậc của chúng khi sinh thời ích nhất cũng là hung thú Chiến Tướng cấp..

“Sát hố đã đào xong, bắt đầu ngao luyện đi."
Sở Diệp thầm nghĩ: Chỉ cần có thể ngao luyện thành công một lần, thì xem như công sức mà bọn họ bỏ ra cho chuyến đi này xem như là không uổn, nếu có thể ngao luyện hai lần vậy thì bọn họ liền kiếm lớn.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Được."
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đem thú cốt để vào trong sát hố, bắt đầu tiến hành ngao luyện.

Việc ngao luyện thú cốt cũng đã bắt đầu tiến vào quỹ đạo, Sở Diệp liền trở nên rảnh rổi.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn liền bắt đầu đi khắp nơi tìm kiếm cơ duyên, hai người đến Vạn Thú Điện di chỉ thêm một lần nữa, hai người cẩn thận tìm kiếm hơn nửa tháng, nhưng cũng không có gì thu hoạch.

Hơn nữa tháng qua đi mà không có thu hoạch được gì, Sở Diệp âm thầm hoài nghi có phải hay không hắn đã đoán sai, cơ duyên liên quan đến Tam Đầu Hóa Cốt Xà không phải là ở chỗ này.

Vạn Thú Điện tồn tại không ít cấm chế, Sở Diệp nhàm chán không có việc gì làm, liền bắt đầu nghiên cứu cấm chế ở Vạn Thú Điện.

Cấm chế ở các đại tông môn thường có công dụng khá giống nhau, mà Sở Diệp trên tay còn có truyền thừa về cấm chế của Tử La Tông, nên khi nghuên cứu cấm chế ở Van Thú Diện cũng không gặp quá nhiều khí khắn, còn đạt được không ít kết quả.

Tốc độ nghiên cứu cấm chế của Sở Diệp là rất mau, nửa tháng qua đi số cấm chế còn sót lại ở Vạn Thú Điện đã ngày một ít đi.

Tuy rằng số cấm chế còn sót lại chỉ còn một ít, nhưng Sở Diệp như cũ vẫn không có thu hoạch được gì.

Thời gian liền bất tri bất giác đi qua, Sở Diệp đối với nghiên cứu cấm chế lại càng ngày càng mê mẩn.

Không có tìm được cơ duyên, nhưng trình độ phá giải và sử dụng cấm chế của Sở Diệp lại là tiến bộ vượt bậc.

Ngay từ đầu, Sở Diệp chỉ có thể nhờ Tiểu Bạch hiệp trợ dưới tránh đi công kích của cấm chế, nhưng chỉ trong khoảng thời gian này Sở Diệp đã có thể phá giải, thậm chí lợi dụng rất nhiều cấm chế khác nhau.

Sở Diệp đem một cục đá đặt ở bên cạnh cấm chế, rồi sau đó vận dụng linh hồn lực, kích hoạt cấm chế.

Cấm chế bị kích hoạt cục đá liền bị chia năm xẻ bảy.

“Thật là lợi hại a!” Lâm Sơ Văn nói.

Đây chỉ là cấm chế còn sót lại thôi mà đã có thể đem cục đá cắt thành như vậy, nếu là cấm chế hoàn chỉnh thì uy lực hẳn là sẽ lớn hơn nữa.

“Bên trong cục đá không có gì cả a!” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Vốn dĩ đã không có đồ vật a!”
“Cục đá này nặng như vậy ta còn tưởng rằng bên trong có gì đó.”
Lâm Sơ Văn có chút vô ngữ nói: “Đây vốn dĩ chỉ là cục đá bình thường."
Sở Diệp có chút mất mát nói: “Ta còn tưởng rằng có thể kiếm

chút tiền, nhưng hình như phát tài quả nhiên không có đơn giản như vậy."
Lâm Sơ Văn: "....."
Tiểu Bạch nhảy nhót đã đi tới, nói:“ Đã 49 ngày rồi, có thể mở hố."
Sở Diệp ngó Tiểu Bạch thầm nghĩ: trước đó Tiểu Bạch còn cười nhạo hắn là đi nhặt ve chai, giờ thì nôn nóng muốn khai sát hố.

Sở Diệp đi tới bên cạnh sát hố, Lâm Sơ Văn cùng tiểu hồ ly cũng đi đã tới.

“Có thể khai sát hố a!” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Ừm."
Sở Diệp mở cấm chế của sát hố ra, một sợi sát khí phiêu ra tới, trong lòng Sở Diệp liền vui sướng.

“Quả nhiên là có thể."

Sở Diệp thu sát khí đến lòng bàn tay, “Phẩm chất không tồi.”
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: "Đúng là không tồi.”
Sở Diệp vốn chỉ nghĩ chỉ cần luyện chế ra sát khí, còn đối phẩm chất của sát khí, thật ra cũng không mưu cầu cao xa gì.

Tiểu Bạch há mồm hút một hơi, một ngụm lớn sát khí chạy vào trong miệng Tiểu Bạch, Tiểu Bạch vừa lòng mà lắc mình.

Sở Diệp nguyên bản còn nghĩ sẽ thu lấy sát khí, kết quả, sát khí bên trong sát hố chỉ trong một chốc đã bị Tiểu Bạch hấp thu một nửa, Sở Diệp không khỏi có chút vô ngữ.

“Ngươi ăn?"
Tiểu Bạch gật đầu, nói:“Đúng vậy.”
Sở Diệp:” Đúng vậy cái gì mà đúng!" Sát hố mới ngao luyện ra chút ít sát khí a! Thì đã bị Tiểu Bạch ăn hết một nửa.

Lâm Sơ Văn chớp chớp mắt, bỗng nhiên nhớ tới, sát khí thứ này, trừ bỏ có thể dùng phụ trợ cho Chiến Tướng Hồn Thú cấp 9 đột phá, kỳ thật, còn có thể dùng cho xúc tiến cho Chiến Tướng Hồn Thú trưởng thành.

Bất quá, sát khí thật sự quá hi hữu, nên người ta cũng không dùng nó để xúc tiến Chiến Tướng Hồn Thú trưởng thành, do hiệu quả cũng không tính quá lớn, cho nên, cũng không có người nào mà xa xỉ đến mức dùng sát khí tới bồi dưỡng Chiến Tướng Hồn Thú.

Sở Diệp cau mày, nói: “Ngươi sao lại ăn?”
Tiểu Bạch có chút khinh thường nói: “Còn không phải chỉ là sát khí sao? Ngươi làm gì mà keo kiệt vậy."
Sở Diệp: “……..” Hắn vất vả luyện chế sát khí, vậy mà con trách cứ hắn, rõ ràng khi hắn đi thu gom xương cốt Tiểu Bạch còn nói hắn thích đi nhặt rác.

“Cũng đã ăn rồi.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp: ”Cũng chỉ có thể như thế, Tiểu Bạch đều đem sát khí nuốt mất, cũng không thể bắt nó nhổ ra.

“Ngươi như thế nào đột nhiên thích ăn sát khí.” Sở Diệp nói.

Trước đó hắn cũng luyện chế qua vài lần sát khí, Tiểu Bạch cũng chưa có biểu hiện hứng thú a!
Tiểu Bạch nghiêng đầu, nghĩ nghĩ nói: “Lần này bên trong sát khí, mang theo một chút hương vị viễn cổ tuy rằng chỉ có một chút, nhưng cũng không tồi."
Sở Diệp sửng sốt một chút, thầm nghĩ: Chẳng lẽ trong đám thú cốt, có Hồn Thú mang theo huyết mạch của viễn cổ yêu thú."
Lâm Sơ Văn nhìn sát hố, nói: “Bên trong sát hố, hẳn là còn thừa phân nửa sát khí.”
Tiểu hồ ly há mồm một hút, ăn luôn một phần sát khí.

Lâm Sơ Văn run rẩy khóe miệng, có chút ngượng ngùng nói: “Hiện tại chỉ còn nửa phân.”
Sở Diệp nhìn chằm chằm tiểu hồ ly nhìn vài lần, thầm nghĩ: Tiểu hồ ly ăn uống cũng không ít hơn Tiểu Bạch là bao nhiêu.

Sở Diệp hướng tới Tiểu Ngân nhìn qua đi, nói: “Tiểu Ngân, ngươi có muốn ăn hay không a!” Giờ chỉ còn nửa phân, thu cũng không có tác dụng gì, còn không bằng cho chúng ăn.

Tiểu Ngân bay đến sát hố bên, mang theo mấy đứa tiểu đệ đem nửa phân sát khí còn dư lại hấp thu hết.

Tiểu Ngân ăn sát khí, hình như cảm giác hương vị không tồi, liền réo lên với Sở Diệp: “Không đủ ăn a! Không đủ ăn."
Sở Diệp lắc đầu, thở dài một tiếng nói: “Sát khí không đủ dùng a! Thật vất vả mới luyện chế ra ba phần sát khí, lại bị mấy con Chiến Tướng Hồn Thú phân chia hết rồi.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Nghĩ thoáng chút đi, bọn Tiểu Bạch hấp thu sát khí, thực lực sẽ có thể tăng lên không nhỏ, còn đở hơn dùng ở trên người Ngân Sí Ong mà toàn quân bị diệt a!"
Sở Diệp chớp chớp mắt, thầm nghĩ: Sơ Văn nói như vậy, cũng có đạo lý a!
“Số thú cốt dư lại hẳn là còn đủ cho một lần ngao luyện, không cần lãng phí.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Hảo."
Sở Diệp rất nhanh liền tiếp tục lần thứ hai ngao luyện, lần thứ hai ngao luyện đã đem tất cả số xương cốt còn lại ngao luyện hết.

Khi Sở Diệp di chuyển thú cốt đã không cẩn thận đã thu luôn một ít đá vụn.

Trong đám đá vụn, Sở Diệp phát hiện trong số đá đó có những

viên trên mình đá có khắc yêu văn.

Sau khi phát hiện yêu văn, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn lập tức rửa sạch đá vụn, rồi chậm rải lắp ráp lại số yêu văn có trên đá.

Tiểu Bạch chạy lại đây, nói: “Này hình như là phong tỏa yêu văn, nhưng hình như hình vẽ có chút rối loạn.

Cũng thể có thể là giả yêu văn."
Nhân tộc vì phòng ngừa trận văn mình khắc họa sẽ bị người khác phá dịch, nên sẽ ở bên trong trận văn khắc hoạ vẽ thêm một ít thứ, mà mấy đoạn yêu văn này, hẳn là cũng dùng thủ đoạn tương tự như vậy.

Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, nói: “Nếu đây là phong tỏa yêu văn, thì có phải là nó đại biểu ở Vạn Thú Điện đang phong tỏ một thứ gì đó không."
Tiểu Bạch nghĩ nghĩ, nói: “Có khả năng.”
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, có chút đắc ý nói: “Xem đi, ta nói mà ở đó sẽ có thứ tốt."
Tiểu Bạch khinh thường nói: “Mèo mù vớ phải chuột chết.”
Sở Diệp: "....."
Tiểu hồ ly giơ móng vuốt vỗ vỗ, vẻ mặt sùng kính nhìn Sở Diệp.

La hét “Thật là lợi hại, thật là lợi hại."
Sở Diệp thầm nghĩ: Tiểu Bạch gia hỏa này không biết nhìn hàng, tiểu hồ ly vẫn là biết hàng.

Sở Diệp hướng tới Lâm Sơ Văn nhìn qua, nói: “Tiểu hồ ly có phải sắp tiến giai hay không?”
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng."
Trước đó Tuyết Bảo dung hợp Thanh Mộc Diễm, thực lực đã dâng lên không nhỏ, lần này lại hấp thu thêm một phần sát khí, lại dùng một ít dược tề, hai ngày nữa hẳn là có thể đột phá."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Tuyết Bảo lần này tiến giai, chính là Chiến Tướng cấp 5 đi a! Vậy là theo kịp Tiểu Ngân rồi."

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Tuyết Bảo bọn nó tiến giai quá nhanh, tốt nhất nên phối trí ra một ít dược tề che giấu giai vị đi."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Ta cũng nghĩ như vậy.” Rất nhiều Hồn Thú, đều phải mấy năm, mười mấy năm mới tiến lên một cấp, mà tiểu hồ ly bọn họ lại vừa tiến giai Chiến Tướng còn không được có bao lâu.

Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch; nói: “Tiểu Bạch, ngươi cần phải nỗ lực hơn a! Ngươi xem Tuyết Bảo giờ đã là Chiến Tướng cấp 5, còn ngươi chỉ có Chiến Tướng cấp 3."
Tiểu Bạch có chút buồn bực hừ hừ, hét lên: Nó nếu sinh sớm mấy năm, thì giờ đây nó đã là Yêu Vương.

Sở Diệp mắt trợn trắng, lười đi để ý Tiểu Bạch..

Chương 163: Đại Chiến Với Cự Mãng Ba Đầu

Đợt sát khí thứ hai cũng đã bắt đầu luyện chế, Sở Diệp cũng bắt đầu chầm mình và việc nghiên cứu yêu văn trên những hòn đá.

Yêu văn trên những viên đá vẫn tương đối hoàn chỉnh, Sở Diệp lo lắng nếu tùy tiện đánh vỡ yêu văn sẽ xảy ra phản ứng không tốt, nên cũng không dám động thủ.

Sở Diệp nghiên cứu yêu văn mà Tiểu Bạch cũng tương đối tò mò với mấy yêu văn kia, nên cũng cung cấp không ít yêu văn truyền thừa cho Sở Diệp, hổ trợ cho việc nghiên cứu.

Nhờ có ký ức truyền thừa của Tiểu Bạch, nên tốc độ nghiên cứu yêu văn của Sở Diệp đã nhanh lên không ít.

Thời gian cứ thế trôi đi, chẳng mấy chốc nhóm sát khí thứ hai đã luyện thành.

Sở Diệp đến bên sát hố, Tiểu Ngân, Tiểu Bạch, tiểu hồ ly tất cả đều đi tới.

Sở Diệp nhìn bộ dạng trận địa sẵn sàng đón quân địch của đám nhóc, liền run rẩy khóe miệng, âm thầm đánh giá lần sát khí này chỉ sợ lại phải chạy vào bụng đám nhóc này nữa rồi.
Sở Diệp mở ra sát hố, sát khí phiêu ra tới.

Tiểu Ngân lập tức động thủ, lần trước Tiểu Ngân ăn cơm thừa của Tiểu Bạch, tiểu hồ ly, cảm giác không ăn no, lần này quyết định tiên hạ thủ vi cường.

Sát hố mở ra, Tiểu Ngân liền suất lĩnh ong đàn hút thay nhau sát khí, đại lượng sát khí dũng mãnh vào Tiểu Ngân cùng ong đàn.

Tiểu Bạch cùng tiểu hồ ly cũng không có cùng Tiểu Ngân đoạt, sát khí thứ này cũng là có kháng tính, Tiểu Bạch cùng tiểu hồ ly lần trước đã ăn không ít, lần này nếu lại dùng, hiệu quả sẽ kém hơn rất nhiều.

Tiểu Ngân cùng ong đàn dùng hết hai phần sát khí rồi mới bay đi.

Tiểu Bạch cùng tiểu hồ ly đem phần sát khí dư lại chia đều cho nhau.

Sở Diệp nhìn sát hố rỗng tuếch, nhịn không được xoa xoa cái trán a!
“Cực cực khổ khổ lâu như vậy, cũng chỉ bằng một bữa cơm của mấy đứa nhóc.” Sở Diệp có chút vô ngữ.

Hắn vốn còn tính toán dùng số sát khí này để bồi dưỡng Ngân Sí Ong lên Chiến Tướng, hiện tại thoạt nhìn, ước mơ có được đại quân Ngân Sí Ong Chiến Tướng của hắn là còn rất xa a!
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Sát khí đối với bọn Tiểu Ngân vẫn là rất bổ, ăn như vậy, đối với bọn Tiểu Bạch vẫn là có rất nhiều chổ tốt."
“Đáng tiếc chính là xương cốt không có!” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy!” Xương cốt không có, việc ngao luyện sát khí chỉ có thể dừng lại.

Sở Diệp thở dài một tiếng, nói: “Rõ ràng là một núi xương lớn như vậy, nói hết liền hết.

Lâm Sơ Văn: “.....” Xương cốt của Vạn Thú Điện vốn không ít, nhưng ngao luyện sát khí yêu cầu xương cốt cũng không ít a!
“Yêu văn nghiên cứu thế nào rồi?” Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp tự tin cười, nói: “Cũng không tệ lắm, qua mấy ngày nữa, hẳn là là có thể mở ra."
Lâm Sơ Văn có chút hưng phấn nói: “Nếu là như thế, vậy thật là tốt quá.”
Sở Diệp gật đầu, hắn hiện tại đối thứ bị phong ấn bởi yêu văn phong tỏa trận pháp cũng thập phần tò mò.

Vài ngày sau, Sở Diệp xé rách phong ấn của yêu văn phong tỏa, thì phát hiện một cái cửa vào.

Phong ấn bị mở ra, Mặc Nắm ẩn mình đi vào nhìn một chút, xác nhận không có gì nguy hiểm, thì mới chạy ra.

“Bên trong có cái gì?” Sở Diệp tràn đầy chờ mong nhìn Mặc Nắm hỏi.

Mặc Nắm nhìn Sở Diệp, nghĩ nghĩ, nói: “Một cái nhà tắm lớn.”
Sở Diệp: Một cái nhà tắm lớn? Đó là cái quỷ gì?
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Chúng ta đi xuống nhìn xem.”
Sở Diệp gật đầu, nói:“Cũng được."
Cung điện ngầm cung thập phần rộng lớn, trên vách tường của cung điện có khắc không ít bích hoạ, trên bích hoạ có vẽ đủ loại hung thú.

Sở Diệp từ trên bích hoạ thấy được một con Cự Tượng, Cự Tượng được thể hiện bằng thế đứng vô cùng đỉnh thiên lập địa nhìn phi thường oai hùng.

“Những bức họa này hẳn là khắc họa những con Hồn Thú mà

năm đó người ở Vạn Thú Điện khế ước."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Rất có khả năng.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Nếu thật là như vậy, vậy thì Vạn Thú Điện năm đó thật là có quá cường uy."
“Thơm quá.” Tuyết Bảo có chút hưng phấn chà xát móng vuốt, trong ánh mắt lộ ra vẻ nồng đậm tinh quang.

Sở Diệp nhìn thoáng qua Tuyết Bảo, hỏi: “Tuyết Bảo, có thứ gì ở hấp dẫn ngươi sao?”
Tuyết Bảo gật gật đầu, nói: “Có, nó ở phía trước.”
Sở Diệp nhìn thoáng qua phương hướng mà Tuyết Bảo chỉ, thì phát hiện nơi Tuyết Bảo chỉ chính là nơi Mặc Nắm nói nhà tắm.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn một đường thâm nhập, rốt cuộc cũng gặp được cái nhà tắm mà Mặc Nắm nói.

“Mặc Nắm nói không sai a! Nơi này quả nhiên là giống một cái nhà tắm lớn.”
Lâm Sơ Văn vô ngữ nhìn Sở Diệp, thầm nghĩ: Nơi này tuy rằng nhìn giống nhà tắm, nhưng tuyệt không phải chỉ đơn thuần là dùng để tắm rửa.

“Nơi này có thể là luyện yêu trì.” Lâm Sơ Văn có chút kích động nói.

Sở Diệp có chút tò mò nhìn Lâm Sơ Văn một cái, nói: “Luyện yêu trì?"
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đây đúng là một nơi khó lường, nghe nói nó có thể giúp cho yêu thú thoát thai hoán cốt, Vạn Thú Điện nếu là không có xảy ra chuyện, vậy thì nơi này chính là thánh địa của Vạn Thú Điện."
Sở Diệp chớp chớp mắt, thầm nghĩ: Luyện yêu trì nếu là giống như Sơ Văn nói là lợi hại như vậy, thì đám nhóc kia có thể sẽ ở chỗ này mà đạt được không nhỏ cơ duyên.

Tiểu hồ ly gấp không chờ nổi mà nhảy vào luyện yêu trì, Tiểu Bạch so tiểu hồ ly chậm một bước, nhưng cũng bùm một cái nhảy vào, Mặc Nắm hóa thành một đoàn sương mù, lơ lửng trên mặt nước, Tiểu Thải thì bay ở trên mặt nước.

Tiểu Ngân thấy thế liền mang theo ong đàn sôi nổi tiến vào, thực lực của mấy đứa nhóc cũng đã bắt đầu bay lên, Sở Diệp thực mau liền cảm giác được hồn lực dâng đã được dâng lên.

“Ong đàn bắt đầu lột xác.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp nhìn ong đàn, trong lòng có chút kinh ngạc, bên trong ong đàn đã có mấy chục con Ngân Sí Ong cấp 8 tiến giai thành cấp 9.

Đại lượng Ngân Sí Ong trên cánh, xuất hiện những đốm nhỏ kim sắc.

“Lợi hại a!” Không hổ là luyện yêu trì có thể giúp yêu thú thoát thai hoán cốt.

>/>
Sở Diệp âm thầm kích động, ong đàn tuy rằng không có tân Chiến Tướng Ngân Sí Ong ra đời, nhưng thực lực chỉnh thể của ong đàn lại là đang điên uổng tăng lên.

Sĩ cấp Ngân Sí Ong đại bộ phận đều tấn lên một cái giai vị, có thậm chí tấn lên tận hai cái giai vị, đại lượng Ngân Sí Ong bình thường đã lột xác thành Sĩ cấp Ngân Sí Ong.

Tiểu Ngân nhận được phản hồi từ hồn lực của ong đàn thực lực bay nhanh dâng lên, dần dần tới gần Chiến Tướng cấp 6.

Luyện yêu trì dược lực quá mạnh, Ngân Sí Ong bình thường chỉ tắm một hồi liền sôi nổi bay đi.

Mấy chỉ Chiến Tướng cấp Ngân Sí Ong có năng lực thừa nhận tương đối cao thì còn ở trong ao mà kiên trì, Tiểu Bạch, tiểu hồ ly thì đem toàn bộ thân thể đều trầm ở trong luyện yêu trì.

Dưới tác dụng của luyện yêu trì tiểu hồ ly đã củng cố tu vi Chiến Tướng cấp 5.

Tiểu Bạch có thể chất tựa hồ đặc biệt thích hợp để hấp thu được dược lực của luyện yêu trì, tốc độ hấp thu dược lực gấp 3 lần so với tiểu hồ ly, dưới sự duy trì khổng lồ của dược lực, hơi thở trên người Tiểu Bạch cũng nhanh chống dâng lên.

Lâm Sơ Văn chớp chớp mắt, nhịn không được nói: “Mấy đứa đều tiến bộ thật nhanh a!”
Sở Diệp thầm nghĩ: Tiến bộ mau là đúng rồi, nếu hắn không đoán sai thì Tam Đầu Hóa Cốt Xà chính là mượn cái luyện yêu trì này mà tiến vào vương giai, nhưng hiện giờ chỗ tốt lại đẩy lên đầu đám nhóc nhà hắn, chờ đến khi đem dược lực của luyện yêu trì hấp thu hoàn toàn, thì đám nhóc nhà hắn có thể tiến ít nhất một giai vị.

Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Đây chính là thực lực của đại tông môn.”
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Sở Diệp lấy ra la bàn, trinh trắc một chút.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, có chút nghi hoặc nói:
“Ngươi hình như cứ mỗi khi cách một đoạn thời gian, đều phải lấy la bàn ra xem sao?"
“Tiểu tâm sử đến vạn năm thuyền.” Sở Diệp vốn chỉ là để ngừa vạn nhất, nhưng khi nhìn la bàn thì sắc mặt đại biến, “Có cái gì đó đang tiến lại đây."
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Thứ gì?
“Không biết, là một con Chiến Tướng cấp 8.” Trực giác của Sở Diệp đang mách bảo hắn thứ đang tiến lại đây chính là Tam Đầu

Hóa Cốt Xà, nhưng dựa theo tin tức mà bọn họ có được thì Tam Đầu Hóa Cốt Xà hẳn là Chiến Tướng cấp 5, nhưng căn cứ theo la bàn biểu hiện, thì con tiến đến chính là Chiến Tướng cấp 8.

Lâm Sơ Văn cau mày, nhắc nhở Tuyết Bảo cùng Tiểu Thải chuẩn bị chiến đấu.

Cùng mấy đứa nhóc khác.

“Tới.” Cự mãng ba đầu từ trong thông đạo, bò nhanh lại đây, tràn đầy cừu hận nhìn Sở Diệp
Sở Diệp nhìn thấy cự mãng ba đầu, sắc mặt đổi đổi, thầm nghĩ: Quả nhiên là Tam Đầu Hóa Cốt Xà, tin tức ở Lưỡng Giới Thành đã quá hạn rồi a! Quá hố cha, Chiến Tướng cấp 8 mà bị nói thành Chiến Tướng cấp 6, cái tên mà cung cấp cái tin tức này về sau con cháu hắn sẽ bị thiên lôi để ý.

Tam Đầu Hóa Cốt Xà có huyết mạch của thượng cổ hung thú, tuy rằng chỉ là cấp 8 nhưng thực lực lại có thể ngang hành với những con Chiến Tướng cấp 9 bình thường.

Tiểu Bạch nhìn con cự mãng ba đầu, lông cả người đều run lên.

Cự mãng ba đầu hướng tới mấy người vọt qua, Sở Diệp liền kích hoạt những cấm chế trên vách cung.

Trong cung điện ngầm, tồn tại không ít các loại trận cùng cấm chế có tác dụng công kích
Sở Diệp khi vừa tiến vào địa cung thì đã phát hiện rồi, nên đã lợi dụng chúng để công kích Tam Đầu Hóa Cốt Xà.

Biết Sở Diệp sẽ phát động cấm chế, làm cự mãng ăn mệt, Tiểu Bạch và Sở Diệp liền vô cùng tán thành.

“Cứng quá a!”

Trong thời gian trước Sở Diệp đã phục chế lại không ít cấm chế có thể cắt được cả đá.

Cấm chế có uy lực cường đại, nhưng lại chỉ để lại được vài miệng vết thương nhỏ ở trên người cự mãng.

Tam Đầu Hóa Cốt Xà bị cấm chế công kích, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đồng thời lấy ra thiên lôi châu, quăng tới Tam Đầu Hóa Cốt Xà.

Trong lúc nhất thời, trong cung điện ngầm tất cả đều là tiếng nổ mạnh.

Thiên Lôi Châu là được Sở Diệp mua ở Lưỡng Giới Thành, còn một phần khác là lấy từ số bẩy rập của lão già điên kia.

Lúc ấy lão già điện kia nói với bọn họ là đã chôn xuống mấy trăm viên Thiên Lôi châu, nhưng trên thực tế chỉ có hơn mười mấy viên.

Sở Diệp thầm nghĩ: Nếu lão điên kia thật sự có mấy trăm viên thì tốt rồi hắn có thể đem nổ chết con cự mãng này rồi, nhưng nếu đó là sự thật thì giờ hắn đã bị nổ chết.

Tam đầu hóa cốt xà đỉnh cấm chế cùng nổ mạnh công kích, xông thẳng lại đây.

Sở Diệp bị hãi nhảy dựng, Tiểu Bạch cùng tiểu hồ ly, Tiểu Ngân đồng thời xông ra ngoài, ngăn cản tam đầu cự xà tiến công.

Tiểu Thải phe phẩy cánh, muốn dùng mê hoặc chi thuật với Tam Đầu Hóa Cốt Xà, bổng nhiên Tam Đầu Hóa Cốt Xà hướng tới Tiểu Thải gào rống một tiếng, Tiểu Thải tức khắc bị đánh bay đi ra ngoài, vựng vựng hồ hồ mà bay ở không trung.

Tam Đầu Hóa Cốt Xà hé miệng, đột nhiên hướng tới Tiểu Thải

mà trường qua, Tam Đầu Hóa Cốt Xà tuy dài hơn mười mét nhưng tốc độ lại nhanh như tia chớp, Tiểu Thải bị dọa cho hồn phi phách tán.

Lâm Sơ Văn kịp thời vận dụng hồn lực, đem Tiểu Thải thu vào Hồn Thất, Tiểu Thải mới có thể tránh thoát số mệnh bị cự mãng cắn.

Sở Diệp thầm nghĩ: Không hổ là Tam Đầu Hóa Vốt Xà, ảo thuật của Tiểu Thải hiện tại chỉ có thể sử dụng với các loại hung thú có huyết mạch bình thường, nhưng nếu dùng với các loại hung thú có huyết mạch đặt biệt thì tác dụng là không lớn.

Tiểu hồ ly cùng Tiểu Bạch cùng Tam Đầu Hóa Cốt Xà dây dưa, tình thế cực kỳ nguy hiểm.

Sở Diệp phía trước vận dụng cấm chế công kích cùng thiên lôi châu sau một hồi điên cuồng oanh tạc vẫn là có chút hiệu quả, Tam Đầu Hóa Cốt Xà bởi vì bị thương, nên động tác cũng có chút chậm chạp.

Tam Đầu Hóa Cốt Xà hé miệng, hộc ra một ngụm xà tiên, mặt đất trong khoảnh khắc liền bị ăn mòn một nửa, lông tóc của tiểu hồ ly bị đốt trọi một tảng lớn.

Tiểu hồ ly cũng không kịp kêu rên, thì đã cùng mãng xà chiến đấu.

Tiểu Ngân mang theo ong đàn phát động tiến công, hiệu quả không lớn, ong đàn nhất am hiểu sử dụng nhất chính là nọc ong công kích, nhưng bản thân của Tam Đầu Hóa Cốt Xà chính là kịch độc chi vật, nọc ong so với nọc độc với Tam Đầu Hóa Cốt Xà là không đáng kể chút nào, mặc cho ong đàn rót nọc ong vào nhưng cũng chẳng có mấy tác dụng.

Sở Diệp cau mày, thầm nghĩ: Có chút khó giải quyết a! Sở Diệp

vốn còn cảm thấy tuy rằng cấp bặc chênh lệch chỉ lớn hơn một ít, nhưng vẫn là có thể dùng số lượng lại bù vào, nhưng Tam Đầu Hóa Cốt Xà chiến lực kinh người, lại da dày thịt béo, độc tính kịch liệt, Tiểu Bạch cùng tiểu hồ ly dù hợp sức cũng không phải đối thủ, thời gian dài, khẳng định sẽ bị rơi xuống thế hạ phong..

Chương 165: Tin Tức Về Nạn Châu Chấu

Editor: Tĩnh
Nửa năm trôi qua.

Từ di chỉ Vạn Thú Điện đi ra, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn về tới Lưỡng Giới Thành.

Sở Diệp trở lại Lưỡng Giới Thành mới phát hiện, lần này khi hai người rời đi, trong thành đã điên cuồng loan tin hai người bọn họ đã chết.

Nhưng lần này đi đúng là không giống lần trước, lần trước nơi hai người bọn tới là Vân Châu đại thành, mà lần này có người nhìn thấy bọn họ đi đến mười vạn hoang man để săn thú.

Lần trước là đi đại thành, tự nhiên sẽ an toàn hơn ra ngoài săn thú nhiều hơn.

Rất nhiều người cảm thấy hai người lâu như vậy mà chưa thấy về, chỉ sợ là đã chết ở trên đường săn thú, trước nay khi các Hồn Sủng Sư đi săn trên cơ bản chỉ cần ba tháng không về, liền sẽ bị nhận định là đã tử vong.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn vừa đi hơn nửa năm, còn bặc vô âm tín, cũng khó trách sẽ có lời đồn nói hai người bọn họ đã chết.

Sở Diệp và Lâm Sơ Văn trở về không lâu, Hồ Minh Nguyệt liền mang theo người tiến đến bái phỏng.

“Diệp thiếu cuối cùng đã trở lại, lần này như thế nào lại rời đi lâu như vậy?”
Sở Diệp cười cười nói: “Gặp chút phiền toái, nên đã kéo dài thời gian trở về."
Hồ Minh Nguyệt gật gật đầu, nói: “Thì ra là thế.”
Mười vạn hoang man có không ít vùng cấm, Hồn Sủng Sư bị nhốt ở một chỗ rồi không ra được cũng là chuyện bình thường.

“Sở thiếu lần này trở về, còn thu mua thú cốt không?"
Sở Diệp gật đầu, nói: “Thu, đương nhiên thu!”
Sát khí chính là thứ tốt a! Càng nhiều càng tốt, trải qua luyện yêu trì rèn luyện, đã có 7-8 con Ngân Sí Ong toàn thân mang kim điểm mà hiện tại chúng cũng đã là Ngân Sí Ong cấp 9, cũng có mấy chỉ Ngân Sí Ong tuy rằng không có xuất hiện kim điểm, nhưng lại biến dị, phẩm tướng cũng thập phần không tồi, xác suất tiến giai thành công hẳn là rất cao.

Hồ Minh Nguyệt gật đầu, nói: “Vậy thì, một hồi ta lại đưa lại đây, Tiền gia bên kia cũng góp nhặt không ít thú cốt, Sở thiếu ngài xem.”
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Thú cốt không ngại nhiều, có bao nhiêu ta thu bấy nhiều."
Sát khí chính là thứ tốt a! Lại có thể bồi dưỡng ra Chiến Tướng, lại có thể làm đồ ăn cho Tiểu Bạch và mấy đứa nhóc khác.

Cơ duyên giống như luyện yêu trì là thứ khả ngộ bất khả cầu, trước mắt hắn vẫn còn muốn gia tăng thêm thực lực, biện pháp tốt nhất, chính là nhiều bồi dưỡng thêm mấy chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong, đem tu vi của Tiểu Ngân mau chóng tăng lên tới Chiến Tướng cấp 7.

Luyện yêu trì đã giúp cho thực lực chỉnh thể của ong đàn tăng lên rất lớn, Tiểu Ngân đã tiến vào Chiến Tướng cấp 6 đỉnh

phong, chỉ kém một bước, hẳn là là có thể tiến giai lên Chiến Tướng cấp 7.

Hồ Minh Nguyệt cười, nói: “Sở thiếu nếu đã nói vậy thì ta và Tiền lão gia tử có thể an tâm.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Lần trước giao dịch thú cốt, Tiền lão gia tử hình như đã kiếm lợi không ít, mà hình như Tiền lão gia tử cũng đã mua không ít thú cốt, nếu giờ hắn không mua thì số thú cốt kia dù bán cũng chẳng ai thèm.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn trở về, là có ảnh hưởng rất lớn đối với hai nhà Tiền, Hồ, bất quá ở Lưỡng Giới Thành cũng không có tạo nên oanh động gì, ở Lưỡng Giới Thành người tới tới lui lui rất vốn nhiều, người đi rồi không trở lại cũng không ít.

Giá Sở Diệp ra để thu mua thú cốt cũng không tồi, Tiền gia trước đó đã kiếm được một ít lời từ giá chênh lệch, do nếm được ngon ngọt rồi, lúc sau, Tiền gia thu mua thú cốt quy mô càng ngày càng lớn.

Khi hai người bọn họ rời đi trong khoảng thời gian này, Tiền gia trữ không ít thú cốt, Sở Diệp ba tháng không về, người Tiền gia người còn cảm thấy không có gì, Sở Diệp đi hơn sáu tháng không trở về, thì người Tiền gia liền có chút lo lắng.

Sở Diệp trở về không bao lâu, Tiền gia liền gấp không chờ nổi mà đem tất cả thú cốt đưa qua.

Sở Diệp nhìn thú cốt, nói: “Tiền gia vẫn là rất lợi hại! Góp nhặt nhiều thú cốt như vậy."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy!"
Số thú cốt mà Tiền, Hồ hai nhà đưa tới, hẳn cũng đủ cho một lần ngao luyện sát khí.

Sở Diệp chống cằm, cười như không cười nói:, “Người Tiền gia

thật sự là quan tâm chúng ta! Nghe nói, trong khoảng thời gian chúng ta mất tích, người Tiền gia đã không ít lần đi vào trong thành tìm hiểu tin tức về chúng ta."
Lâm Sơ Văn: “Ngươi thoạt nhìn thật cao hứng a!"
Sở Diệp cười, nói: “Có người thành kính chờ mong chúng ta còn sống như vậy, vốn dĩ chính là một chuyện đáng mừng."
Lâm Sơ Văn: "...."
Thời gian cứ thế trôi lại một năm trôi qua
Trong động phủ giờ đây số lượng, Long Ngư, Thảo Dược Gà đã tăng lên không ít.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn bồi dưỡng ra Ngân Long Ngư, rất được mọi người săn đón, số lượng Thịt Tằm Vương cũng đã tăng lên không ít chỉ dựa vào bán Thịt Tằm Vương, Sở Diệp cũng đã kiếm lời không ít.

Nay đã hơn một năm thời gian, Sở Diệp cũng linh tinh vụn vặt thu thập một ít thú cốt, hơn nữa bọn Tiểu Bạch cũng từ săn thú mà có được không ít thú cốt.

Sở Diệp đã tiến hành bốn lần luyện chế sát khí tổng cộng thu được mười hai phần sát khí.

Trải qua luyện yêu trì rèn luyện, lại có thêm thức tỉnh dược tề, phá giai dược tề phụ trợ, nên xác suất Ngân Sí Ong tiến giai thành công cũng đã tăng lên rất nhiều.

Một năm nay, Sở Diệp lại bồi dưỡng ra tám chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong.

Sở Diệp đem những con Ngân Sí Ong kia đặt tên thành Ngân Tam, Ngân Tứ, Ngân Ngũ, Ngân Lục, Ngân Thất, Ngân Bát, Ngân Cửu, Ngân Thập, Ngân Thập Nhất.

Hơn nữa trước đó Ngân Sí Ong trên tay Sở Diệp còn có Tiểu Ngân, Ngân Tiểu Nhị, Ngân Nhất và Ngân Nhị, nên Ngân Sí Ong

Chiến Tướng cấp đã dâng lên tới mười ba chỉ.

Sau khi Ngân Sí Ong dâng lên đến mười ba chỉ, Tiểu Ngân cũng đột phá gông cùm xiềng xích, tiến giai thành Chiến Tướng cấp 7, Sở Diệp chính thức tiến vào Hồn Sư hậu kỳ.

Mười mấy chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong nếu thả ra hết, tất nhiên sẽ tạo ra oanh động, bất quá, khoảng cách tới ước mơ đại quân Ngân Sí Ong của Sở Diệp còn cách rất xa.

Lâm Sơ Văn nhìn bình sữa ong chúa, nói: “Sản lượng sữa ong chúa càng ngày càng nhiều!"
Sở Diệp gật đầu, có chút đắc ý nói: “Đúng vậy!"
Chiến Tướng Ngân Sí Ong số lượng tăng lên, nên số lượng sữa ong chúa ủ ra cũng đã tăng lên, trước kia sản lượng sữa ong chúa bọn họ sản xuất ra là rất ít.

Sở Diệp gần đây đang ủ vài loại rượu từ linh mật, hương vị không tồi, rồi đưa đến Nhất Phẩm Cư bán, còn bán rất chạy.

Nếu trực tiếp đem bán sữa ong chúa, thì sẽ có chút đáng chú ý, còn nếu đem sữa ong chúa ủ thành rượu rồi bán đi, liền không đáng chú ý như vậy.

Giao dich linh tửu của Sở Diệp thì càng ngày càng phát đạt, dựa vào bán các loại linh tửu, Sở Diệp mỗi tháng có thể thu trên dưới 60 vạn đồng vàng.

Tiểu Bạch cũng rất thích hương vị của linh tửu, mỗi khi ra ngoài đều phải mang đầy một nhẫn không gian chứa đầy linh tửu.

“Tiểu Bạch tiến giai cấp 5 a!” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Một năm này, Tiểu Bạch vẫn luôn không nhàn rỗi, vẫn luôn đi

dã ngoại săn thú, Tiểu Bạch cùng Mặc Nắm thích nhất là đi săn thú ở mấy khu phụ cận di chỉ Vạn Thú Điện.

Luyện yêu trì ở Vạn Thú Điện có dược lực vô cùng khổng lồ, nhóm Tiểu Bạch dù đã hấp thu không ít nhưng dược lực của luyện yêu trì, nhưng dược lực ở trong đó vẫn còn vô cùng phong phú.

Tiểu Bạch cùng Mặc Nắm trong khi đi săn cũng sẽ thường xuyên sẽ đi luyện yêu trì ngâm mình, vừa chiến đấu lại có nước thuốc tôi thể, thực lực của Tiểu Bạch tiến bộ thần tốc.

Lâm Sơ Văn chống cằm, nói: "Tốc độ này không chậm a!"
Sở Diệp gật đầu, nói: "Xác thật không chậm."
"Tiểu Ngân cũng không thua gì." Lực lượng ong đàn vẫn luôn ở tăng lên, Tiểu Ngân lại được ong đàn phản hồi lại lực lượng nên thực lực cũng dâng lên thập phần nhanh chóng.

Sở Diệp nay còn chưa đến 30 tuổi mà đã là Hồn Sư, Tiểu Ngân cũng đã Chiến Tướng cấp 7, dù là ở Thanh Văn Tông cũng không được mấy người.

"Tiểu Ngân tiến bộ đúng là không chậm, chỉ là thú cốt rốt cuộc cũng đã tiêu hao sạch sẽ."
Sau lần luyện chế sát khí gần nhất thì bọn họ đã tiêu hết số thú cốt còn lại trong kho.

Tuy rằng Tiểu Bạch cùng tiểu hồ ly gần đây luôn săn giết không ít hung thú, nhưng vẫn có chút theo không kịp tiêu hao.

Mặt khác chính là hung thú chung quanh đã bị giết sạch sạch sẽ, nếu muốn săn giết hung thú thig chỉ có thể đi xa hơn trước.

Sở Diệp chống cằm, đang suy tư kế hoạch kế tiếp, thông tin linh vang lên.

Sở Diệp nhắm mắt lại, dùng linh Hồn lực quan sát quan cảnh bên ngoài động phủ.

“Hồ gia cùng Tiền gia tới.”
Lâm Sơ Văn nhăn nhăn mày, nói: “Tiền lão gia tử cũng tới!”
Sở Diệp và Lâm Sơ Văn cùng người Hồ gia đi càng gần một ít, Tiền lão gia tử luôn luôn là không có việc không đăng tam bảo điện.

Sở Diệp chống cằm, nói: “Chúng ta đi nghênh đón một chút đi.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hảo."
Sở Diệp mời người của hai nhà Tiền, Hồ tiến vào động phủ.

“Hai vị đạo hữu đến, chẳng hay là có chuyện gì sao?"
Hồ Minh Nguyệt cười cười, nói: “Ta không có việc gì, bất quá, Tiền đạo hữu giống như có chuyện quan trọng muốn nói."
Sở Diệp nhíu chặt mày nhìn Tiền lão gia tử, nói: “Tiền đạo hữu, ngươi lại phát hiện cái gì sao? Chẳng lẽ là lại sắp phát sinh thú triều?”
Tiền lão gia tử nhìn Sở Diệp, vẻ mặt ngưng trọng nói: “Cũng không hẳn là thế, Sở thiếu có nghe qua Ngũ Độc lão tổ không."
Sở Diệp gật đầu, nói:“Có nghe nói qua.”
Ngũ Độc lão tổ thành danh đã lâu là Hồn Vương cường giả, Hồn Thú ký hạ tất cả đều là độc vật, khế ước thú có chút cùng loại với Hồ gia, bất quá, thực lực Hồ gia thực so với Ngũ Độc lão tổ, thì còn kém quá xa.

“Hắn có một tôn tử, khế ước một con Châu Chấu Vương, sắp phải tiến giai Vương cấp.” Tiền lão gia tử nói.

Sở Diệp híp mắt mắt, ký ức lại trong lòng lại nổi lên, năm đó ở Vân Châu nạn châu chấu tràn lan, xác chết đói khắp nơi.

“Chẳng lẽ muốn phát sinh nạn châu chấu?”
Tiền lão gia tử gật gật đầu, nói: “Rất có khả năng.”

Sở Diệp cau mày, thở ra một hơi, nạn châu chấu năm đó, đã tạo ra đã kích không nhỏ cho Vân Châu, năm đó, số châu chấu mà tiểu độc vương thả ra do chết quá nhiều nên con Châu chấu chúa kia không thể tiến giai thành Vương cấp, mấy năm qua đi giờ đây chất là muốn ngóc đầu dậy đây.

"Tình huống như thế nào?"
Tiền lão gia tử bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, nói: “Sở thiếu đến từ Vân Châu, chất là ít nhiều cũng sẽ có chút kiến thức về nạn châu chấu, năm đó."
Sở Diệp thở dài một hơi, nói: “Châu chấu đi qua nơi nào thì ở đó một cộng cỏ cũng khó sống, đại gia tộc có trận pháp và Hồn Sư bảo hộ, nên tổn thất còn xem như không tới nổi, nhưng còn đồng ruộng của dân chúng bình thường thì ở đó chẳng còn gì cả."
Tiền lão gia tử cau mày, nói: “Đối phương lần này có khả năng sẽ lựa chọn mười vạn hoang man để thả châu chấu, nếu thật sự như ta suy đoán thì Lưỡng Giới Thành chỉ sợ sẽ gặp nguy hiểm."
Tiểu Bạch ném cái đuôi, có chút khinh thường nói: “Hừ, chỉ là một đám sâu!”
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Châu chấu tuy rằng là sâu, nhưng sâu số lượng nhiều cũng là rất đáng sợ đó.

“Nạn châu chấu đáng sợ, đến lúc đó, chỉ sợ còn sẽ dẫn theo tai ương lớn hơn.” Tiền lão gia tử lo lắng sốt ruột
Sở Diệp nhìn Tiền lão gia tử, nhíu mày, nói: “Lão gia tử là lo lắng sẽ phát sinh thú triều?”
Tiền lão gia tử gật gật đầu, nói:“Đúng vậy.”
Sở Diệp hít sâu một hơi, dò hỏi: “Lão gia tử cảm thấy, nếu nạn châu chấu phát sinh thì thú triều sẽ phát sinh ở cấp độ nào."
Tiền lão gia tử hít sâu một hơi, nói: “Nếu, nạn châu chấu phát sinh ở mức độ cực kỳ khủng khiếp, thì đại hình thú triều cũng sẽ có thể xảy ra."
Hồ Minh Nguyệt nhìn Tiền lão gia tử, đen mặt, nói: “Tiền đạo hữu, cái này cũng không thể nói bậy!"

Loại đại hình thú triều này mới phát sinh cách đây mấy năm, lúc ấy đã có không ít các gia tộc đã bị hủy diệt, lần thú triều đó đã khiến cho không ít tu sĩ ở nơi này phải bỏ đi, cũng khiến cho không ít người không dám tiến đến Lưỡng Giới Thành định cư, Lưỡng Giới Thành đã phải tốn mấy năm thời gian, để nghỉ ngơi lấy lại sức, thật vất vả mới khôi phục lại được như ngày hôm nay.

Lần chợ chung trước đó Lưỡng Giới Thành đã tổ chức phi thường thành công, người tiến đến Lưỡng Giới Thành định cư cũng đã nhiều hơn một ít, Lưỡng Giới Thành cũng mượn cơ hội này mà khuếch trương không ít, nếu là lại đến một lần đại hình thú triều nữa thì không biết sẽ chết thêm bao nhiêu người đây.

Sở Diệp cau mày, nói: "Nếu thật sự phát sinh nạn châu chấu, thì việc phát sinh đại hình thú triều vẫn là rất có thể."
Châu chấu sẽ ăn luôn những thảm thực vật ven đường mà chúng đi qua, hung thú mất đi thức ăn, chúng sẽ phải đi kiếm đồ ăn để duy trì sự sông.

Nếu một khi nạn châu chấu quá mạnh thì đại hình thú triều chắc chắn sẽ diễn ra.

Trong mười vạn hoang man, hiểm địa đông đảo, trong đó còn có không biết là đang cất giấu bao nhiêu hung thú lợi hại.

Sở Diệp nhịn không được mà nghĩ tới Tam Đầu Hóa Cốt Xà, mấy năm nay, thực lực của nhóm Tiểu Ngân đã tăng lên rất nhiều, nếu giờ đây có đối phó với Hóa Cốt Xà thì cũng không tới nổi chật vật, nhưng nếu là có đến mấy con giống vậy thì sẽ là rất nguy hiểm.

"Sở thiếu, đến từ Vân Châu, vậy hẳn là đã có đối mặt với nạn châu chấu năm đó." Tiền lão gia tửnói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy, bất quá, lúc ấy ta chỉ là một Hồn Sĩ, ở trong một cái thôn trang nhỏ, lúc ấy cái thôn trang kia cũng không phải là nơi công kích trọng điểm của châu chấu, nhưng cũng tổn thất không ít, nạn châu chấu qua đi, ta có từng đi thăm viếng vài cái đại thành, đều giống nhau là tổn thất rất thảm trọng, không ít đồng ruộng đều bị châu chấu gặm sạch không còn gì cả, tình huống lúc ấy là phi thường không ổn."
Hồ Minh Nguyệt cau mày, nói: “Như vậy!”
Nhưng sau đó lại không biết nên nói gì.

“Nếu nạn sâu bệnh là phát sinh ở mười vạn hoang man, thì tình thế chỉ sợ sẽ càng nghiêm trọng hơn.” Lâm Sơ Văn vẫn luôn trầm mặc bổng nhiên lên tiếng.

Hồ Minh Nguyệt nhìn Lâm Sơ Văn, dò hỏi: “Nói như vậy là thế nào?"
“Ở Vân Châu linh điền và đại thành phần lớn đều có phòng hộ trận bảo hộ, nạn châu chấu khi phát sinh, thì đã có không ít các thế lực vốn có quan hệ không tốt đã buông xuống khúc mắc, hợp tác lại để đối kháng nạn châu chấu.

Nhưng ở mười vạn hoang man liền bất đồng, bởi hung thú hoang dã căn bản sẽ không hợp tác với nhân tộc."
Một khi phát sinh nạn châu chấu, bọn họ sẽ vừa phải đối phó nạn châu chấu đồng thời còn phải phòng bị thú triều.

Hồ Minh Nguyệt cau mày, thần sắc ngưng trọng nói: “Tình huống đã không xong đến nước này rồi sao?"
Tiền lão gia tử cau mày, nói: “Tình huống chưa chắc sẽ đến nước đó, nhưng chúng ta tổng thể vẫn phải làm những biện pháp trù tính tốt nhất có thể."
Sở Diệp chống cằm, nói: “Tại sao không có người nào quản cái tên tiểu độc vương kia? Đối phương khế ước thú chính là Châu Chấu Vương! Nếu thật sự tiến giai thành Vương cấp chỉ sợ mọi chuyện về sau sẽ càng rắc rối hơn, những người đó không sợ đám châu chấu của tên Phương Danh kia gặp sạch mọi thứ sao?"

Tiền lão gia tử chần chờ một chút nói: “Nghe nói, châu chấu đàn sẽ nhờ vào ăn thức ăn rồi phản hồi lại năng lượng để giúp cho châu chấu vương tiến giai Vương cấp, còn sau khi châu chấu vương tiến giai thành công thì đám châu chấu thủ hạ sẽ bị bỏ mặt."
Sở Diệp mắt trợn trắng, tức giận nói:“Cho nên nói những người đó là cảm thấy, chỉ cần để Châu Chấu Vương tiến giai thành công, thì sức ăn của đám châu chấu kia sẽ ít lại."
Tiền lão gia tử gật đầu, nói: “Đại khái là vậy."
Sở Diệp cười nhạo một tiếng, nói: “Vậy sao."
Đây là cái logic gì vậy, nghĩ rằng chỉ cần châu chấu vương tiến giai thành công thì đám châu chấu kia sẽ ngừng phá hoại sao, đám người này là bị ngu sao?
Lâm Sơ Văn cau mày, thầm nghĩ: Tiểu độc vương Phương Danh sau lưng là có Ngũ Độc lão tổ chống lưng, Hồn Vương cường giả giống nhau đều là tự quét tuyết trước cửa, chỉ cần không phải là sinh tử đại thù, những đại nhân vật đại khái sẽ không muốn cùng những lão tổ khác lật mặt.

Người càng có thực lực cường đại, thi lại càng sợ chết, những Hồn Vương đó ước chừng là không muốn cùng Ngũ Độc lão tổ đối đầu.

Tiền lão gia tử nhíu lại mày, nói: “Ta nghe nói, con Châu Chấu Vương kia có tốc độ tiến giai rất nhanh, nhưng lại chịu huyết mạch hạn chế, nên khi tiến đến Chiến Tướng cấp 9 liền lâm vào bình cảnh."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Như vậy sao!”
Sở Diệp thầm nghĩ: May mắn Châu Chấu Vương trưởng thành còn có chút hạn chế, nếu không, những Hồn Sư khác làm gì còn có đường sống.

Lâm Sơ Văn nhìn Tiền lão gia tử, nói: “Không Minh lão tổ biết chuyện về nạn châu chấu chưa?”
Tiền lão gia tử lắc lắc đầu, nói: “Không rõ ràng lắm, nhưng dựa vào tình báo của Không Minh lão tổ thì chẳng mấy chốc cũng sẽ

biết tin thôi.".

Chương 166: Lưỡng Giới Thành Phản Ứng

Editor: Tĩnh
Tiễn đi Tiền lão gia tử cùng Hồ Minh Nguyệt, Sở Diệp chống cằm, lâm vào trầm tư.

“Đang lo lắng thú triều sao?” Lâm Sơ Văn hỏi.

Tiểu Bạch ghé vào một bên, nóng lòng muốn thử chiến lực, nói: “Có cái gì đâu mà lo lắng.

Ngươi không phải đang thiếu thú cốt sao? Nếu là đại hình thú triều tới, vừa lúc chúng ta có thể thu lượm thú cốt."
Sở Diệp: "....."
Hắn là muốn thu thập thú cốt, nhưng không phải dựa vào loại biện pháp này!
Huống chi, nạn châu chấu một khi phát sinh, binh hoang mã loạn, hắn cũng không có cách nào mà luyện chế sát khí.

“Một khi thú triều xâm lấn, thì những thường dân ở Lưỡng Giới Thành rất có khả năng sẽ trở thành vật hy sinh.” Sở Diệp nói.

Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp, nghiêng đầu, có chút ghét bỏ nói: “Ngươi muốn chạy trốn sao? Chưa đánh mà đã muốn chạy sao?"

Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, nói: “Ta không có nghĩ sẽ chạy.” Tiểu Bạch đang xem thường hắn sao.

Tiểu Bạch gật đầu, nói: “Vậy thì tốt, ta còn chưa có gặp qua đại hình thú triều đâu, hy vọng lần này có thể mở mang chút kiến thức, nói không chừng còn sẽ gặp được cơ duyên."
Sở Diệp nghĩ Tiểu Bạch quả nhiên thuộc phái chiến đấu.

“Ngươi đến lúc đó, không bị dọa sợ mới tốt.”
Tiểu Bạch cười nhạt một tiếng, tỏ vẻ Bạch Hổ nhất tộc mới sẽ không bị thú triều dọa sợ.

Sở Diệp hướng tới Lâm Sơ Văn nhìn qua, nói: “Sơ Văn ngươi thấy thế nào?"
Lâm Sơ Văn suy tư một chút, nói: “Ta cũng không nghĩ sẽ ra đi ngây lúc này.”
Lâm Sơ Văn đã cư trú ở Lưỡng Giới Thành được mấy năm, ở Lưỡng Giới Thành mấy năm, thực lực của hắn đã có được không nhỏ tiến bộ, Lâm Sơ Văn đối với Lưỡng Giới Thành vẫn là rất có cảm tình.

Tiểu hồ ly đã Chiến Tướng cấp 6 đỉnh phong, còn kém một ít cơ duyên, là có thể đi vào Chiến Tướng cấp 7.

Lâm Sơ Văn cảm thấy nếu thật sự bùng nổ thú triều, có lẽ tiểu hồ ly có thể mượn cơ hội này để đột phá đến Chiến Tướng cấp 7 cũng không chừng.

Hồn Thú vẫn là nên trưởng thành trong chiến đấu, nhà ấm sẽ dưỡng không ra chiến vương Hồn Thú.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Vậy chuẩn bị chiến đấu đi.”
Hắn cùng Sơ Văn trên tay đã có thêm mấy chỉ Chiến Tướng Hồn Sủng, cộng lại cũng đã có mười mấy con, dù thật sự phát sinh nạn châu chấu cùng thú triều, thì bọn họ cũng có năng lực nhất định để có thể tự bảo vệ mình.

Năm đó, khi bọn họ vẫn còn là Hồn Sĩ, cũng đã chống lại được

nạn châu chấu, giờ bọn họ đã là Hồn Sư thì sao lại phải bỏ chạy.

Nghĩ đến sắp phải đối mặt với tình huống hung hiểm, Sở Diệp vừa lo lắng nhưng trộn lẫn trong đó còn có chút nhiệt huyết và chờ mong.

Sở Diệp cũng đang rất tò mò, muốn xem thử chiến lực của đám nhóc, mà hắn đã bồi dưỡng bao lâu nay.

Dưỡng quân ngàn ngày, dùng ở nhất thời, cuối cùng thời khắc kiểm chứng thành quả cũng đã tới.

“Trước tiên là chúng ta phải đi mua sắm vật tư.” Lâm Sơ Văn nói.

Quá đoạn thời gian này ở Lưỡng Giới Thành những thứ như pháp khí, trận pháp, công cụ phòng hộ, chỉ sợ giá cả sẽ bạo trướng, tốt nhất là giờ đây là nên dự trù trước.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Ta cũng đang có ý này."
“Không biết Không Minh lão tổ, sẽ phản ứng như thế nào.” Lâm Sơ Văn nói thầm nói.

Sau lưng Phương Danh chính là Hồn Vương cường giả, có thể đối kháng với Hồn Vương cường giả, cũng chỉ có Hồn Vương cường giả.

Nếu Không Minh lão tổ chưa gì đã đánh trống lui quân, vậy bọn họ cũng không cần lưu lại nơi này để liều mạng.

Nhưng nếu Không Minh lão tổ nguyện ý đại chiến một hồi, thì hắn và Sơ Văn vẫn sẽ nguyện ý lưu lại để hỗ trợ.

Sở Diệp chống cằm, nói: “Lưỡng Giới Thành có không ít Hồn Sư vừa mới nhập trú, nếu biết sẽ có đại hình thú triều phát sinh,

không biết có hay không chạy trối chết."
Lâm Sơ Văn thở dài, nói: “Chúng ta tùy cơ ứng biến đi."
Một tướng nên công chết vạn người, Lâm Sơ Văn không khỏi nhớ tới nạn châu chấu ở Vân Châu, tiểu độc vương nếu là thật sự trở thành Hồn Vương, không biết còn phải chết bao nhiêu người.

Sở Diệp lo lắng nạn châu chấu, nên đã đem Ngân Sí Ong thả đi ra mười vạn hoang man để theo dõi động tĩnh.

Mười vạn hoang man quá rộng quảng, số lượng ong đàn của Sở Diệp tuy không ít, nhưng chổ chúng có thể theo dõi cũng chỉ được một nhỏ diện tích mà thôi.

Thời gian vô thanh vô tức trôi qua, Lưỡng Giới Thành cũng không có động tỉnh gì, nên Sở Diệp cũng đã bình tỉnh hơn chút ít.

Tiểu Bạch gãi gãi cằm, nói: “Thú triều rốt cuộc tới hay không!"
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, tức giận nói: “Thú triều không tới là chuyện tốt! Ngươi thật là không sợ thiên hạ đại loạn sao."
Tiểu Bạch hỏi xong thì lười biếng đánh cái ngáp.

Tiểu hồ ly vọt lại đây, nói: “ Một số lá cây trên cây bát quái lại sáng lên rất nhiều."
Sở Diệp híp mắt, Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ có vài phiến lá đặt biệt những phiến lá đó có tính bảo mật cực cao, thường dùng chỉ để truyền đi những tin tức quan trọng, hẳn là tin tức có liên quan đến nạn châu chấu.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đồng loạt đứng dậy, đi tới Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ để dò xét tin tức..

Chương 167: Bài Tra Sào Huyệt Châu Chấu

Editor: Tĩnh
Sau khi lãnh xong nhiệm vụ, chúng tu sĩ liền tan ra.

Hồ Minh Nguyệt đi tới bên người Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, “Sở thiếu thoạt nhìn rất là nhẹ nhàng! Nhìn dáng vẻ là không mấy để ý tới mấy con hung thú ở khu vực đó."
Sở Diệp cười, nói: “Chỉ là tâm trạng thoải mái thôi."
Hồ Minh Nguyệt nhìn Sở Diệp, tâm tình có chút khác thường, khi nảy trong đại sảnh tu sĩ nào cũng phải lo lắng sốt ruột, nhưng khi chú ý kỷ sẽ thấy được thật ra tâm tình của Sở Diệp có chút nhẹ nhàng, nhìn có chút không hợp lý, cũng không biết là do Sở Diệp là kẻ tài cao gan cũng lớn, hay vẫn là vô tri không biết sợ.

“Hai vị được phân phối đến khu vực, là lãnh địa của đàn Oa Lang Chu hai vị phải cẩn thận a!” Hồ Minh Nguyệt.

Sở Diệp cũng không thèm để ý nói: “Không ngại."
Dù gì cũng chỉ có 1-2 con Chiến Tướng Oa Lang Chu mà thôi, Tiểu Ngân mang mấy tiểu đệ, là có thể dễ như trở bàn tay mà quét ngang.

Hồ Minh Nguyệt nhìn trạng thái tràn đầy tự tin của Sở Diệp, thầm nghĩ: Chính mình thật là già rồi! Định lực so với Sở Diệp và Lâm Sơ Văn là còn kém xa.

“Tiền đạo hữu hình như tâm tình không tốt lắm!” Hồ Minh Nguyệt nhìn Tiền lão gia tử nói.

Tiền lão gia tử có chút xấu hổ đối với hai người chắp tay, nói: “Hổ thẹn, ta bị phân phối đến địa phương là lãnh địa của một đám ma lang, nếu trong quá trình điều tra mà gặp phải thì chỉ sợ là sẽ có chút phiền phức.”
Nếu là lúc bình thường nếu nhận loại nhiệm vụ như vậy sẽ kiếm được không ít điểm cống hiến, nhưng tình thế giờ đây không giống như vậy.

“Như vậy! Tiền đạo hữu đến lúc đó phải cẩn thận một chút.” Hồ Minh Nguyệt cũng bị phân phối đến một khu vực không nhỏ, cũng giúp không được cái gì, chỉ có thể miệng trấn an vài câu.

Hồ Minh Nguyệt nhìn bộ dạng của Tiền lão gia tử, thầm nghĩ: Bộ dạng của Tiền lão gia mới tính là bình thường, còn Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thì lại bình tĩnh quá mức.

Sở Diệp ôm hai tay, nói: “Bằng không ta phái một đội ong đàn qua đó hỗ trợ được không?”
Tiền lão gia tử nghe Sở Diệp nói vậy lập tức đại hỉ, “Có thể chứ?”
Sở Diệp không thèm để ý nói: "Đây cũng không phải là đại sự gì.”
Mấy năm nay quan hệ giữa Sở Diệp và Tiền gia cũng xem như khá tốt, nên cũng không ngại nếu có thể giúp thì sẽ giúp.

Thụ hạ của Sở Diệp đã có không ít Chiến Tướng Ngân Sí Ong, đến lúc đó phân ra một con rồi bảo nó thu liễm khí tức, tránh ở trong ong đàn, hổ trợ đảm bảo an toàn cho người Tiền gia thì vẫn có thể.

Hồ Minh Nguyệt nhìn Sở Diệp, có chút nghi hoặc nói: “Sở thiếu bị phân phối đến địa bàn cũng không nhỏ! Còn có thể phân chia nhân lực ra sao."
Sở Diệp chẳng hề để ý nói: “Không ngại! Ta bên này cái gì đều

không nhiều nhưng nhiều nhất chính là ong.”

Mười mấy chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong đấy, nhiệm vụ mà Tư Đông Phong phân cho hai người bọn họ cũng không có gì khó khăn cả.

Hồ Minh Nguyệt có chút hâm mộ nói: “Sở thiếu, thật sự lợi hại!”
Sở Diệp cười, nói: “Không dám, không dám.”
Hồ Minh Nguyệt nhìn thần sắc của Sở Diệp, thì lại cảm nhận được một sự tự tin vô cùng to lớn, nhưng nếu là người khác cũng như vậy, thì Hồ Minh Nguyệt sợ là sẽ cảm thấy đối phương niên thiếu chưa trải sự đời, nhưng nếu là Sở Diệp, thì lại làm cho Hồ Minh Nguyệt có một loại cảm giác đó chính là, đối phương là loại người sâu không lường được.

Tiền lão gia tử tràn đầy cảm kích nói: “Làm phiền Sở thiếu.”
Sở Diệp vẫy vẫy tay, nói: “Việc nhỏ.”
Rất nhanh chóng Lưỡng Giới Thành đã bắt đầu bài tra sào huyệt của châu chấu.
(bài: bài trừ, tiêu diệt -- tra: điều tra, tìm kiếm)
Tất cả tu sĩ ở Lưỡng Giới Thành đều đã được phát động nên lực lượng phát huy ra cũng là không nhỏ.

Chỉ trong mười ngày, chúng tu sĩ liền đã phá huỷ hơn 70 cái sào huyệtchâu chấu, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn phát hiện năm cái.

Khi phát hiện sào huyệt châu chấu rồi phá huỷ, thì thu lại hình ảnh, là có thể đạt được điểm cống hiến tương ứng, điểm cống hiến có thể lấy đi đổi thành đồ vật.

Sở Diệp đùa nghịch la bàn, nói: “Pháp khí mà Tư Đông Phong phát ra để đi tìm châu chấu tuy không tệ, nhưng độ chính xác thì không quá đủ."
“Món pháp khí này hẳn là lâm thời gấp gáp chế tạo ra, nên có thể đạt tới mức này đã là không tệ.”
Lâm Sơ Văn nói.

“Tiểu độc vương có chút gian trá!”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đã phá huỷ được năm cái sào huyệt thì đã có ba cái trứng Châu Chấu Vương trứng đều là trứng chết, mấy cái sào huyệt này hẳn là này dùng để đánh lừa người khác mà thôi, còn sào huyệt chân chính hẳn là nằm ở những nơi sâu.

Lưỡng Giới Thành có pháp khí tìm ra châu chấu, thì tiểu độc vương bên kia hẳn là cũng đã chuẩn bị đối sách.

Từ đây đến khi nạn châu chấu bắt đầu là còn khoảng 15 ngày, trong 15 ngày này chất chấn tiểu độc vương sẽ làm ra không ít chuyện.

“Tiểu Bạch đâu?” Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp nhắm mắt lại, cảm giác một chút, nói: “Tiểu Bạch hình như lại đi ăn cơm.”
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Nó đi săn giết hung thú?”

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Sở Diệp lắc đầu, có chút bất đắc dĩ nói: “Tiểu Bạch gia hỏa này, cả ngày chính sự không chịu làm mà chỉ biết ăn."
Lâm Sơ Văn cười, nói: “Ngươi nói như vậy, để Tiểu Bạch nghe được lại sinh khí cho xem.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Nó hiện tại lại không ở đây.”
Lâm Sơ Văn: "....."
Sở Diệp sử dụng Thông Cảm Chi Thuật, quan sát trạng thái của các Chiến Tướng Hồn Thú bỗng nhiên đôi mắt nheo lại.

Lâm Sơ Văn nhìn thần sắc của Sở Diệp, có chút nghi hoặc nói: “Làm sao vậy? Chỉ Ngân Sí Ong nào xảy ra chuyện sao?"
Sở Diệp gật đầu, nói: “Tiền gia bên kia gặp được bầy sói.”
Sở Diệp đã phân Ngân Tam đi bảo hộ Tiền gia, tin tức là do Ngân Tam truyền tới.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Thật sự là gặp phải!”
Tiểu Bạch cả ngày chỉ muốn đi săn giết hung thú, bất quá, hung thú chỉ cần vừa nhìn thấy nó, thường thường sẽ bị dọa cho xoay người bỏ chạy, nhưng Tiền gia thì lại không muốn dụng phải hung thú, nhưng cuối cũng cũng gặp phải.

“Chúng ta qua đó nhìn xem sao.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Cũng được.” Dù sao bên này hắn cũng đã giải quyết.

Tư Đông Phong phân phối khu vực cho Tiền gia vừa vặn nằm khá gần khu vực của Sở Diệp và Lâm Sơ Văn được phân, nên cũng không tốn bao nhiêu thời gian để chạy qua.

Tiểu hồ ly phóng to thân hình, chở Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tới địa điểm giao chiến.

Khi Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đến thì cuộc chiến đã gần như kết thúc, bầy sói bị ong đàn chập chết không ít.

“Sở thiếu, ong đàn của ngài thật là lợi hại.” Tiền Đỉnh Hưng đi ra nói.

Sở Diệp cười, nói: “Vậy sao."
Lâm Sơ Văn nhìn Tiền Đỉnh Hưng, có chút kỳ quái nói: “Sắc mặt ngươi hình như không tốt lắm? Bị bầy sói họa sợ rồi sao?"
Tiền Đỉnh Hưng xấu hổ cười cười, nói: “Đùng là có chút kinh hách."
Tiền Đỉnh Hưng thầm nghĩ: Bầy sói đúng là rất dọa người, nhưng ong đàn của Sở Diệp mới là thứ dọa người hơn.

Sở Diệp híp mắt, đánh giá Tiền Đỉnh Hưng, cảm thấy sắc mặt đối phương giống như có chút kỳ quái.

Sở Diệp xem xét lại hình ảnh truyền lại từ ong đàn thì đã phát hiện nguyên nhân.

Những con Chiến Tướng Ngân Sí Ong của hắn cơ bản đều là hấp thu Bách Thú Sát để tiến giai, Bách Thú Sát là loại sát khí cực kỳ hung lệ, nếu Hồn Thú mà hấp thu loại sát khí này, sẽ trở nên vô cùng hiếu chiến, kỳ thật khi bầy lang vừa mới phát hiện người Tiền gia chỉ có liêu hàn mấy người, nhưng khi mấy chỉ lang vừa phát hiện bên cạnh người Tiền gia có Ngân Sí Ong thì liền lui đi.

Chỉ là ong đàn quá hiếu chiến, nên dù bầy sói định bỏ chạy nhưng ong đàn lại quyết không chịu buông tha.

“Tiền bối, mấy thi thể của mấy con lang kia thật kỳ quái, hình như chúng bị mất máu quá nhiều.” Tiền Nghiêu nói.

Sở Diệp thầm nghĩ: Không phải giống như, mà là sự thật, Ngân Tam thích nhất chính là hút máu, sau đó lại trải qua luyện yêu trì rèn luyện thì công lực hút máu lại gia tăng lên rất nhiều, rồi nó còn thu nạp một đám cấp dưới, cảm đám học theo đều thích hút tinh huyết.

Ngân Tam nho nhỏ một con nhưng sức ăn lại thập phần khủng bố.

“Sắc trời không còn sớm, hôm nay nhiệm vụ hoàn thành nói, các ngươi nên sớm trở về đi.” Sở Diệp uyển chuyển mở lời.

Tiền Đỉnh Hưng vội vàng gật gật đầu, nói: “Đúng đúng đúng, Sở thiếu nói rất đúng."
Sở Diệp nhìn Tiền Đỉnh Hưng chạy trối chết, hướng tới Lâm Sơ Văn nhìn thoáng qua, nói: “Gia hỏa này giống như có chút sợ ta a! Rõ ràng ta hiền lành hòa ái như vậy mà."
Lâm Sơ Văn bất đắc dĩ cười, nói: “Được rồi, chính sự quan trọng.”
Sở Diệp cau mày, nói: “Lần này trứng Châu Chấu Vương có phẩm

chất cao hơn lần trước rất nhiều!”
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Ân” không biết cứ mỗi canh giờ qua đi thì sẽ có bao nhiêu trứng châu chấu vương được nở ra.

Ngũ Độc lão tổ tình nguyện cùng Không Minh lão tổ xé rách mặt, cũng muốn thả ra châu chấu, có thể thấy được, đối phương đã rất chấp nhất với việc đào tạo ra Châu Chấu Vương.

Chỉ sợ giờ đây chỉ mới là bắt đầu.

“Đã trở lại? Như thế nào lại bắt được nhiều sói như vậy các ngươi cũng thật lợi hại a.” Tiền Đồng nhìn Tiền Đỉnh Hưng, có chút hâm mộ nói.

Tiền Đỉnh Hưng buông tay, nói: “Là do Ngân Sí Ong giết chết, còn đây là bọn ta thu lượm lại."
Tiền Đồng cau mày, có chút lo lắng nói: “Vậy là đụng phải bầy sói sao a! Nghe nói, đám sói kia rất hung."
Tiền Đỉnh Hưng thầm nghĩ: Bầy sói kia thì tính cái gì, Ngân Sí Ong mới đúng là hung thần thật sự ấy chứ!
Tiền Đồng nhìn thi thể của Lang Vương, cau mày, nói: “Con Lang Vương này hình như là Chiến Tướng."
Tiền Đỉnh Hưng gật đầu, nói: “Đúng là là Chiến Tướng."
“Là bị ong đàn chập chết?” Tiền Đồng có chút nghi hoặc nói.

Tiền Đỉnh Hưng gật đầu, nói: “Đúng."

“Chiến Tướng mà cũng dễ dàng bị chập chết như vậy sao?” Tiền đồng có chút nghi hoặc nói.

Tiền Đỉnh Hưng gật đầu, nói: “Không biết, nhưng chúng thật sự là bị chập chết."
Tiền Đồng nhìn Ngân Sí Ong đang bay múa khắp nơi, nói: “Ngân Sí Ong của Sở thiếu thật sự là lợi hại, một đám Sĩ cấp Ngân Sí Ong, cư nhiên có thể xử lý được hung thú Chiến Tướng cấp."
Tiền Đỉnh Hưng cười gượng một chút, nói: “Đại khái là ong

nhiều nên lực lượng lớn!”
Tiền Đỉnh Hưng hướng tới ong đàn nhìn qua, trước đó khi ong đàn đang công kích con Chiến Tướng lang thú kia, bên trong giống như có một con Ngân Sí Ong đặc biệt hung tàn, hơn những con Ngân Sí Ong khác, nhưng khi chờ hắn đi tìm con Ngân Sí Ong kia thì con Ngân Sí Ong kia lại không thấy đâu, cũng không biết có phải hay không là do hắn hoa mắt.

Tiền Đồng thấy Tiền Đỉnh Hưng nhìn chằm chằm ong đàn, có chút nghi hoặc nói: “Làm sao vậy?
Tiền Đỉnh Hưng lắc đầu, nói: “Không, không có gì."
Tiền Đỉnh Hưng cảm thấy chính mình giống như đã biết cái bí mật không nên biết, vì an toàn, hắn vẫn là làm bộ không biết mới tốt.

Tiểu Bạch mang theo Mặc Nắm, về tới động phủ, lấy ra hai quả trứng Châu Chấu Vương.

“Nơi nào tới?” Sở Diệp hỏi.

Tiểu Bạch có chút đắc ý nói: “Trong lúc đi ra ngoài săn giết hung thú thì phát hiện, sào huyệt đã bị ta đã phá huỷ."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Làm tốt lắm."
Tiểu Ngân bay lại đây, đem hai quả trứng Châu Chấu Vương nuốt xuống, Sở Diệp cũng không có ngăn trở, tuy rằng trứng Châu Chấu Vương có thể cầm đi đổi đồng vàng, nhưng Sở Diệp cũng không thiếu một chút đồng vàng kia.

Nếu đem đi đổi thưởng còn phải trả lời trứng tìm được ở đâu, quá phiền phức.

Tiểu Ngân đối với hương vị của trứng Châu Chấu Vươn rất là vừa lòng, quạt cánh đối Tiểu Bạch tỏ vẻ cảm tạ, Tiểu Bạch giơ giơ lên móng vuốt, tỏ vẻ không cần khách khí.

“Trứng Châu Chấu Vương là ở nơi nào tìm được?” Sở Diệp hỏi.

Tiểu Bạch nhàn nhạt nói: “Ở phụ cận Vạn Thú Điện."
Sở Diệp cau mày, thầm nghĩ: Phụ cận di chỉ ở Vạn Thú Điện là vùng cấm, mà hình như Tư Không Minh cũng không có an bài người đi qua đó tuần tra, nhưng thật ra lại cho tiểu độc vương thừa cơ hội.

Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, dặn dò nói: “Ngươi gần đây vẫn luôn ở đó hoạt động, cũng nên cẩn thận một chút."
Tiểu Bạch mãn không thèm để ý nói: “Không có việc gì, ta hiện tại ở nơi đó chính là lão đại.”
Sở Diệp cười, nói: “Như vậy sao!”
Sở Diệp thầm nghĩ: Khu vực kia vốn là địa bàn của Tam Đầu Hóa Cốt Xà, Hóa Cốt Xà tuy rằng đã chết, nhưng trong thời gian ngắn ở đó sẽ không bị hung thú nào ghé thăm.

“Ta khi trên đường trở về, thấy được không ít châu chấu, bọn kia thật sự có sức ăn thật lớn! Đều là một đám thùng cơm” Tiểu Bạch nói.

Sở Diệp: “.....” Tiểu Bạch ăn uống cũng không nhỏ, có thể bị Tiểu Bạch kêu là thùng cơm, có thể thấy được đàn châu chấu này có sức ăn kinh người cỡ nào!.

Chương 168: Nhiệm Vụ Ở Linh Hầu Thôn

Editor: Tĩnh
Tuy Tư Không Minh lão tổ sớm đã phát hiện không ổn, cùng ứng đối cũng coi như là kịp thời, nhưng nạn châu chấu vẫn là như hoa mở mùa xuân mà xảy ra.

Đại lượng châu chấu cũng đã bắt đầu tiến vào hoang dã, khắp nơi gặm nhắm thảm thực vật.

Sở Diệp thông qua lưu ảnh thạch, mà nhìn thấy đại lượng châu chấu đang bay khắp nơi, nhíu mày nói: “Đám châu chấu này hình như có không ít con có màu sác lạ."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Trong đám châu chấu có xuất hiện Cự Xích châu chấu.”
Loại Cự Xích châu chấu này, có thể tích lớn hơn châu chấu bình thường khoảng ba bốn lần, loại châu chấu này có sức ăn rất lớn, lực công kích và khả năng phòng ngự của chúng rất cao, nơi mà chúng đã đi qua, sẽ không còn một ngọn cỏ.

Châu chấu ăn càng nhiều thì phản hồi lực lượng của chúng sẽ càng lớn, số trứng nở ra sẽ càng nhiều.

Mà loại Cự Xích châu chấu này là lần đầu bọn họ gặp hẳn là loài mới.

Lâm Sơ Văn nhìn hình ảnh, nói: “Nạn sâu bệnh lan nhanh như

vậy, sớm muộn gì sẽ lan tràn đến Lưỡng Giới Thành."
Sở Diệp híp mắt, nói: “Thật là phiền toái!”
Lâm Sơ Văn chống cằm, thầm nghĩ: Không Minh lão tổ hiện tại sợ là đã sứt đầu mẻ trán.

Dù cho là lão tổ hô mưa gọi gió, thì khi gặp nạn sâu bệnh cũng khó mà giải quyết.

Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp nói chuyện, thì một đạo tin tức được truyền tới.

Sở Diệp xem xét tin tức được truyền tới, nhướng mày, nói: “Lưỡng Giới Thành vừa mới tuyên bố một cái nhiệm vụ liên quan đến Linh Hầu thôn.".

Mười vạn hoang man tuy rằng hẻo lánh ít dấu chân người, nhưng kỳ thật vẫn tồn tại một ít thôn xóm của dân bản xứ, mà những thôn xóm định cư nơi hoang dã như vậy, lại hay xuất hiện không ít người tài cùng những bí kỷ bất truyền.

Tỷ như Linh Hầu thôn, trong thôn có rất nhiều người nuôi dưỡng linh hầu, nghe nói trong thôn này còn có một con Trăn Hầu Chiến Tướng cấp 9, chiến lực cực cường, được mọi người trong Linh Hầu thôn xem là thần bảo hộ.

Thật ra Linh Hầu thôn cũng giống như các thôn khác, họ rất không thích có người lạ đặt chân vào trong thôn của họ.

Từ khi Lưỡng Giới Thành thành lập đến nay, Linh Hầu thôn cùng Lưỡng Giới Thành cũng không có liên hệ nhiều lắm, hiện giờ đại khái là do không còn biện pháp, cho nên mới tới cầu cứu Lưỡng Giới Thành.

Lưỡng Giới Thành liền đem yêu cầu của Linh Hầu thôn, thành nhiệm vụ rồi tuyên bố ra ngoài.

Theo Sở Diệp biết, Lưỡng Giới Thành từ khi thành lập Không Minh lão tổ đã rất hy vọng, có thể cùng những bộ lạc bản xứ thiết lập quan hệ ngoại giao, bù đắp, nhưng đáng tiếc, những thôn xóm đó vẫn luôn an phận ở một góc, tự cấp tự túc, bọn họ đối với đề nghị của Không Minh lão tổ cũng không có hứng thú, trước mắt nếu có thể mượn được sức của những thôn xóm thì sẽ là rất tốt, chỉ tiếc hiện tại Lưỡng Giới Thành thân mình còn khó bảo toàn, thật sự là không tìm ra được nhân thủ để trợ giúp.

“Linh Hầu thôn, gần đây có một đám Huyết Linh quả muốn thành thục.” Huyết Linh quả ẩn chứa một lượng khí huyết cực kỳ phong phú, có thể đề cao được huyết mạch của Hồn Thú giá trị vô cùng xa xỉ.

Huyết Linh quả ở Linh Hầu thôn còn phải bảy tám ngày nữa mới thành thục, nếu nạn châu chấu di chuyển đến đó, thì Huyết Linh quả chất chấn sẽ bị châu chấu ăn không còn, chẳng những Linh Hầu thôn sẽ tổn thất thảm trọng, châu chấu đàn cũng sẽ nhờ đó mà gia tăng thêm thực lực.

“Ta nhớ rõ ở Linh Hầu thôn còn nổi danh nhờ vào Hầu Tửu thì phải?” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy.

Bọn họ lấy đó làm giao dịch để nuôi sống nhau."
Trước đó khi chợ chung diễn ra, Linh Hầu thôn cũng có phái người tới tham gia, tổng cộng bán ra một trăm bình Hầu Tửu thì phải.

Trong Hầu Tửu có ẩn chứa linh khí phong phú, một trăm bình Hầu Tửu khi đó chỉ trong chớp mắt đã bị tranh mua hết.

Sở Diệp thu được tin tức có chút chậm, nên khi muốn mua rượu thì đã không còn, nên đành phải thôi.

Nếu hắn tiếp nhiệm vụ này, nói không chừng còn có cơ hội nếm thử Hầu Tửu của Linh Hầu thôn.

“Ngươi muốn nhận nhiệm vụ này?” Lâm Sơ Văn hỏi.

Sở Diệp gật đầu, nói: "Đúng vậy, nhiệm vụ này thù lao rất phong phú, một trăm trái Huyết Linh quả lận đó."
Nếu có đám Huyết Linh quả đó hắn có thể nhờ nó để giúp cho chiến lực của Ngân Sí Ong cấp 9 lại tăng lên thêm một ít, kể từ đó, khi lần sát khí tiếp theo được luyện ra thì tỷ lệ Ngân Sí Ong tiến giai Chiến Tướng thành công sẽ được đề cao thêm một ít.

Tiểu Bạch đôi mắt lượng lượng nhìn Sở Diệp, nói: "Ngươi tiếp nhiệm vụ này là đúng."
Sở Diệp mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Thật là khó có được a! Tiểu Bạch lại sẽ có lúc phụ họa cho hắn, gia hỏa này hơn phân nữa là vì rượu của Linh Hầu thôn nên mới muốn tới đó.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Cũng được, vậy chúng ta khởi hành thôi.”
Nhiệm vụ mà Linh Hầu thôn đưa ra được rất nhiều Hồn Sư thấy hứng thú, nhưng hiện tại Hồn Sư ở Lưỡng Giới Thành đều không có phương pháp phân thân để đi làm nhiệm vụ, cho nên, nhiệm vụ rất dễ dàng bị Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đoạt đi.

Biết được Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cư nhiên còn có thời gian rảnh để nhận thêm nhiệm vụ, Hồ Minh Nguyệt không khỏi có chút ghen ghét hai người.

Nhận nhiệm vụ, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn dựa theo địa đồ, ngồi trên lưng tiểu hồ ly để đến Linh Hầu thôn.

Bên ngoài Linh Hầu thôn có trồng các loại cây ăn quả mà số cây ăn quả đó được trồng bao quanh Linh Hầu thôn.

“Vạn Mộc linh trận.” Sở Diệp thầm nói.

Vạn Mộc linh trận này là một loại linh trận cơ bản, thường được các thôn xóm có gieo trồng linh quả sử dụng, mà nó còn có công năng phòng ngự cùng ẩn nấp, linh mộc khi kết trái vừa có thể dùng để ăn, có thể xem như là hòn đá để chọi chim.

“Nơi này cũng có trận pháp sao?” Lâm Sơ Văn tò mò nhìn Sở Diệp nói.

“Cái trận pháp này cho dù là ta thì chỉ sợ chỉ có thể bố trí một phần nhỏ mà thôi, việc muốn bố trí Vạn Mộc linh trận cũng không phải là một việc đơn giản.”
Linh trận đối với mỗi một thân cây một vị trí, loại cây, đều có quy định nghiêm khắc, mỗi một thân cây đều có tác dụng riêng của nó.

Lâm Sơ Văn nghiêng đầu, nói: “Linh hầu thôn có trận pháp sư? Nếu không sao có thể bài ra một cái linh trận to như thế này.”
Sở Diệp híp mắt, nói: “Hiện tại không biết còn hay không, bất quá, ta có thể khẳng định trước đây là có."
Vạn Mộc linh trận không phải là trong một sớm một chiều có thể bố trí ra, nơi này mỗi một cây thụ linh đã có tuổi thọ ít nhất cũng đã vượt qua 300 năm, cái trận pháp này hẳn là đã được bố trí một đoạn thời gian.

Nghe nói không ít thôn xóm bản xứ ở nơi hoang dã, đều có lịch sử thập phần lâu đời vậy nếu xét theo như vậy thì đó là sự thật.

Đứng ở bên ngoài Linh Hầu thôn, Sở Diệp liền thấy được không ít những con khỉ nhỏ đang không ngừng nhảy nhót.

Mấy con khỉ nhỏ nhìn chằm chằm Sở Diệp một hồi, bỗng nhiên cầm lấy trái cây trong tay, hướng tới Sở Diệp rồi ném qua, ném xong, trong miệng còn phát ra khanh khách tiếng cười.

Một con Ngân Sí Ong bay lại, ngăn ở trước mặt Sở Diệp đoán lấy quả trái cây bị ném qua.

Con khỉ nhỏ thấy công kích đã bị ngăn lại, có chút tức giận múa may đôi tay, trong miệng phát ra từng trận hô cùng tiếng động.

Theo tiếng kêu của con khỉ nhỏ, trong rừng cây lại xuất hiện ra không ít con khỉ nhỏ, chạy ra.

“Chi chi, chi chi.....” Bầy khỉ hô bằng dẫn bạn, mấy trăm con khỉ liền nhảy ra.

Trong lúc nhất thời, đủ loại trái cây, từ bốn phương tám hướng bay tới chổ bọn họ.

Ngân Sí Ong nhanh chóng tứ tán bay ra xung quanh Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đem số trái cây bị ném qua, tất cả đều bị đoán lại.

Sở Diệp nhìn mấy con khỉ, thầm nghĩ: Linh Hầu thôn không hổ là Linh Hầu thôn, khỉ thật không ít, bất quá, nếu so ra vẫn là Ngân Sí Ong của hắn nhiều hơn.

Trái câu bị mấy con khỉ nhỏ ném qua, đều có phẩm chất không tệ, Ngân Sí Ong tiếp được trái cây, phần lớn là trực tiếp bỏ vào miệng ăn, mấy con khỉ nhỏ thấy tình hình như vậy thì càng tức giận chi chi kêu lớn.

Sở Diệp nhìn mấy con khỉ nhỏ đang tức muốn hộc máu kia, âm thầm buồn cười.

Sở Diệp nhìn mấy con khỉ nhỏ ở trên cây liền bĩu môi, Linh Hầu thôn này có nghi thức hoan nghênh thật đúng là đặc sắc.

Một cái lão giả mang theo vài người đi ra, “Là Sở đạo hữu, Lâm đ*o hữu tới."
Sở Diệp chắp tay, nói: “Gặp qua đạo hữu, các hạ đây chính là tộc trưởng của Linh Hầu thôn đi."
Khế ước thú sẽ ảnh hưởng tới phần nào đó dung mạo của chủ nhân, nên người Linh Hầu thôn khế ước chủ yếu là Linh Hầu nên bộ dạng cũng có đôi chút tương tự.

Sở Diệp nhìn sơ ngang nhóm người ra đón bọn họ của Linh Hầu thôn trưởng nhìn thì có vẻ già yếu nhưng lại là một Hồn Sư, còn những người khác phần lớn đều là Sĩ cấp cấp 7 cấp 8.

Lẫn trong nhóm người còn có cả một nhóm mấy đứa nhóc chừng 8-9 tuổi đi theo, hẳn là theo xem nháo nhiệt đây mà.

Tiểu hài tử trong tay cầm một quả đào, mà trên vai còn có một con khỉ đang ngồi xổm ở trên đó, con khỉ kia trong tay cũng cầm một cái quả đào, một người một hầu thần thái không có sai biệt.

Lão tộc trưởng gật đầu, nói: “Đúng vậy là ta, mà hai vị có thể đi đến đây thì cũng có thể thấy được hồn lực của hai vị là không tầm thường."
Sở Diệp cười, nói: “Vạn Mộc linh trận của Linh Hầu thôn đúng là huyền ảo vô cùng, may mắn là ta có hiểu một ít trận pháp, nếu không chỉ sợ đi không tiến vào."
Lão tộc trưởng có chút tự đắc nói: “Cái Vạn Mộc linh trận là do tổ tiên chúng tôi tạo ra, vẫn luôn phù hộ cho Linh Hầu thôn đến ngày hôm nay."
Sở Diệp cười; nói: “Tổ tiên của các vị đúng là những trận pháp sư đại tài, nếu muốn tạo ra cái linh trận này hẳn là đã bỏ ra không ít thời gian cùng tâm huyết."
Lão tộc trưởng gật gật đầu, có chút đắc ý nói: “Một trăm năm, tổ tiên ta vì bố trí cái trận pháp này, mà đã phải đi khắp hoang dã, tìm kiếm các loại cây, ước chừng chuẩn bị trong một trăm năm."
Sở Diệp âm thầm líu lưỡi, một trăm năm, tính nhẫn nại cũng thật sự quá tốt, nếu đổi thàn hắn, khẳng định đã sớm từ bỏ.

Như là cảm ứng được Sở Diệp suy nghĩ cái gì, Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, khinh bỉ Sở Diệp không có nghị lực.

Sở Diệp mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Tiểu Bạch thật là không biết nhìn đại cục a! Hắn chính là muốn chinh phục đỉnh cao nhân sinh, làm sao có thể vì một cái trận pháp mà bỏ ra nhiều thời gian như vậy.

“Hai vị thỉnh.....” tộc trưởng thân thiện nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đã làm phiền.”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi theo lão tộc trưởng, tiến vào Linh Hầu thôn.

Ở trung tâm Linh Hầu thôn thôn có không ít đồng ruộng, phòng ốc, nhìn thì chút giống các thôn xóm nông thôn bình thường.

Trong ruộng thì đang có mấy con linh hầu thân hình to lớn đang xới đất, còn những con khác thì đang múc nước tưới cây.

“Sức lao động chính trong thôn chính là Linh Hầu sao?” Sở Diệp có chút giật mình nói.

Lão tộc trưởng cười.

Nói: “Thôn dân sức lực không đủ, nên có rất nhiều chuyện cần thể lực lớn sẽ giao cho Linh Hầu đảm nhận, bất quá, những thứ cần độ tỷ mỹ thì vẫn là do thôn dân làm."
Sở Diệp nhịn không được nói: “Linh Hầu trong thôn thật sự thông minh.....” Nghe nói Hầu Tửu của Linh Hầu thôn chính là Linh Hầu nhưỡng ra, không nghĩ tới đám Linh Hầu kia chẳng những có thể ủ rượu, còn biết trồng trọt.

Lão tộc trưởng cười, nói: “Không dám, không dám."
“Đó chính là Huyết Linh quả sao?” Lâm Sơ Văn nhìn từng viên

trái cây có màu sắc hông diễm nói.

Huyết Linh quả có màu sắc diễm lệ, nhìn chúng giống như những viên hồng mã não đang được treo trên cây.

Tộc trưởng Hầu thôn gật đầu, lại vừa vui vừa buồn nói: “Đúng là nó.”
Hầu thôn sống cách biệt thế gian, mà Huyết Linh quả cũng thuộc về cơ mật của hầu thôn, nếu không phải lần này nạn sâu bệnh đột kích, không có cách nào khác thì Linh Hầu thôn cũng sẽ không để chuyện này bại lộ ra.

Tiểu hồ ly nhìn Huyết Linh quả, lắc lắc cái đuôi, không có bao nhiêu hứng thú.

Tiểu Bạch ghé vào trên vai Sở Diệp lười biếng đánh cái ngáp, nó đối với Huyết Linh quả cũng không có mấy hứng thú.

Mấy thôn dân nhìn tiểu hồ ly cùng Tiểu Bạch phản ứng, sắc mặt liền cổ quái, Huyết Linh quả đối với hầu thôn là chí bảo, dĩ vãng khi có Hồn Thú tới làm khách một khi chúng nhìn đến Huyết Linh quả đều là đi không nổi, một đám chỉ biết nhìn chằm chằm trái cây mà chảy nước miếng, làm trò cười cho thiên hạ, nhưng con tiểu hồ ly cùng con Tiểu Bạch miêu kia cư nhiên lại đối với Huyết Linh quả không có hứng thú, làm cho thôn dân nhìn tiểu hồ ly cùng bạch miêu thêm vài lần, cũng có chút thất bại.

Huyết Linh quả có thể cải thiện huyết mạch của linh thú, linh thú huyết mạch càng kém, hiệu quả càng tốt.

Trên thực tế, Huyết Linh quả đối với Hồn Thú Thượng hạ phẩm cũng sẽ có không nhỏ tác dụng, nhưng cố tình Tiểu Bạch lại là ngàn năm khó gặp Cực phẩm Hồn Thú, còn tiểu hồ ly thị lại ăn quá nhiều Cửu Vĩ Hồ Thảo cùng Thảo Dược Gà, nên ánh mắt cũng bị kéo quá cao.

Nhưng ong đàn, lại là có chút xao động, tựa hồ là muốn ăn.

Lâm Sơ Văn nhìn tộc trưởng, nói: “Số linh quả này, còn cần bảy tám ngày mới thành thục a!”
Tộc trưởng gật đầu, nói: “Đúng vậy! Nạn châu chấu nhanh thì ba ngày, chậm thì năm ngày liền sẽ tới đây.” Muốn ở trong nạn châu chấu mà bảo vệ được Huyết Linh quả là chuyện không dễ, bất quá, nếu cùng đường thì bọn họ chỉ có thể hái đi những quả đã thành thục trước, nhưng số lượng chỉ được một phần nhỏ mà thôi.

Tộc trưởng cau mày, nói: “Châu chấu đều không có lý trí, chúng nó sẽ không quản Huyết Linh quả đã thành thục hay không, chúng nhất định sẽ đem số linh quả này ăn hết."
Nếu, đến lúc đó không còn cách nào, cũng chỉ có thể đem tất cả Huyết Linh quả hái xuống, cũng không thể để đám sâu kia nhặt được tiện nghi.

Sở Diệp híp mắt, ám đạo; nếu giờ đây hái hết Huyết Linh quả, giống như có chút phí phạm của trời, mà việc thu hoạch Huyết Linh quả sẽ có quan hệ trực tiếp tới thù lao lần này của bọn họ.

Sở Diệp châm chước một chút, nói: “Ta biết có một loại dược tề, có thể đẩy nhanh quá trình thành thục của Huyết Linh quả.

Nhờ đó mà giúp cho linh quả chín sớm hơn tránh đi được nạn châu chấu."
Tộc trưởng mở to hai mắt, có chút khó có thể tin nhìn Sở Diệp, nói:“Lời này là thật sao?"
Sở Diệp gật đầu, nói: “Tự nhiên là thật, bất quá loại dược tề này trước nay ta chỉ sử dụng trên linh thảo, còn đối với Huyết Linh quả có hiệu quả hay không thì ta không được biết."
Tộc trưởng có chút kích động nói: “Thử xem cũng không sao."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Nếu đã như thế vậy phiền tộc trưởng an bài cho chúng ta một phòng, loại dược tề này hiện tại ta không

có nên yêu cầu cần có nơi để điều phối ra."
Tộc trưởng có chút ngoài ý muốn nhìn Sở Diệp, nói:“Hay là Sở thiếu chính là Dược Tề Sư?”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Ta không phải, Sơ Văn mới là Dược Tề Sư.”
Lão tộc trưởng nhìn Lâm Sơ Văn, có chút ngoài ý muốn nói: “Nguyên lai Lâm thiếu còn có một thân phận như vậy, thất kính thất kính."
Lâm Sơ Văn lắc đầu, nhàn nhạt nói: “Ta chỉ biết luyện chế một ít loại dược tề bình thường mà thôi, cũng không đáng giá gì."
Lão tộc trưởng vội nói: “Liền tính chỉ là hiểu một ít, kia cũng rất khó được.”
Ủ chín dược tề cũng có vài loại, nhưng hơn phân nữa đều sẽ có để lại tai hoạ ngầm, tỷ như ảnh hưởng đến dược hiệu của linh quả, bất quá, nếu là dùng linh tuyền để luyện chế, thì tác dụng phụ trong dược tề sẽ bị đẩy xuống rất thấp.

Lâm Sơ Văn cười, nói: “Ta trước phối trí trước một đám, tộc trưởng trước hãy thực nghiệm một chút, nhìn xem hiệu quả như thế nào rồi lại nói tiếp."
Tộc trưởng gật đầu, vội vàng nói: “Tốt, tốt.”.

Chương 169: Ủ Chín Dược Tề

Editor: Tĩnh
Linh hầu thôn.

“Tộc trưởng, hai người kia tin được sao?” Hầu Lượng đi đến trước mặt lão tộc trưởng bất an hỏi.

Lão tộc trưởng nhăn nhăn mày, nói: “Không biết."
Hầu thôn luôn có tính bài ngoại, lão tộc trưởng kỳ thật cũng không phải là thực tín nhiệm Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, chỉ là người trong thôn hiện nay không có cách chỉ có thể tìm người ngoài tới giúp.

“Hiện tại cũng không có biện pháp nào tốt hơn.”
Hầu Lượng gãi gãi đầu, nói: “Trước đây, Lê thôn cũng từng bỏ tiền ra mua Ủ chín dược tề về sử dụng, kết quả làm cây lê trong thôn bị thương tổn, tới nay đã mấy năm rồi mà không kết trái."
Linh Hầu thôn cùng Lê thôn quan hệ không tồi, Lê thôn gieo trồng Đan Hà Lê, hương vị thơm ngọt, linh khí nồng đậm, rất được Hồn Thú hoan nghênh, năm rồi linh hầu thôn vốn sẽ cùng Lê thôn giao dịch một ít quả lê, sau đó cây lê ở Lê thôn xảy ra vấn đề do đó giao dịch cũng tùy thời mà bị đình chỉ.

Lão tộc trưởng gật đầu, nói: “Việc này ta cũng biết, chờ dược tề luyện chế ra trước chỉ ủ chín một cây Huyết Linh quả thụ, để nhìn thử tình huống rồi mới tính tiếp."

Linh Tuyền Thủy vốn dĩ đã có tác dụng ủ chín linh thảo, nên Lâm Sơ Văn rất dễ dàng đã luyện chế ra Ủ chín dược tề.

Hầu thôn không có Dược Tề Sư, lại xa rời thế gian, ngày thường cũng không có cơ hội tiếp xúc với dược tề, nên khi nghe nói Lâm Sơ Văn luyện chế ra Ủ chín dược tề, thì người trong thôn cũng chạy tới xem náo nhiệt.

Sở Diệp phát hiện tiến đến vây xem dược tề không chit có thôn dân, còn có không ít Linh Hầu.

Biểu tình của thôn dân cùng mấy con Linh Hầu, cực kỳ nhất trí.

Lão tộc trưởng đã đem dược tề chế xuống một cây Huyết Linh thụ, dược tề được chế xuống không lâu, thì những quả Huyết Linh quả có màu đỏ nhạt đã chuyển màu trở nên đậm hơn.

Lão tộc trưởng thấy như vậy một màn, nhịn không được mà trừng lớn mắt, không ít thôn dân cũng phát ra một trận kinh hô.

Sở Diệp phát hiện không ít Linh Hầu cũng đang há miệng, đôi mắt mở to hết cở.

Tiểu Bạch nhìn phản ứng thôn thôn dân cùng mấy con Linh Hầu, mắt liền trợn trắng, tựa hồ ở khinh bỉ những người này cùng Linh Hầu không có kiến thức.

Huyết Linh quả vốn đã sắp thành thục, bị linh tuyền cùng dược tề một thúc giục, thì chớp mắt liền thành thục.

Lão tộc trưởng tháo xuống một quả Huyết linh quả nếm nếm, xác nhận linh quả không có vấn đề, Huyết linh thụ cũng không có gì khác thường, tức khắc đại hỉ.

“Lâm thiếu, loại dược tề này đối với loại linh thảo khác có hữu

dụng không?" Tộc trưởng hỏi.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: "Hiệu quả đều là không khác biệt lắm." Lão tộc trưởng liền đem dược tề đổ một chút xuống một gốc Tinh Châu thụ Tinh Châu thụ sau khi hấp thu dược tề thì trái cây nháy mắt trưởng thành không ít.

Lão tộc trưởng nhìn hình dáng của Tinh Châu quả thì liền đại hỉ, Tinh Châu quả là linh dược tương đối kiều quý, nếu dược tề có tác dụng phụ, thì chẳng cần không bao lâu thì Tinh Châu quả liền sẽ khô héo, nhưng nay Tinh Châu quả lại xanh um tươi tốt, hiển nhiên là không có vấn đề, có thể thấy được dược tề hẳn là không có tác dụng phụ.

Lâm Sơ Văn thấy cách làm của lão tộc trưởng, thì đại khái cũng đã có thể đoán được chủ ý của đối phương, nhưng cũng không có vạch trần.

Tộc trưởng thấy thần sắc của Lâm Sơ Văn thì có chút ngượng ngùng, biết dược tề không có vấn đề, lão tộc trưởng thành khẩn thỉnh cầu Lâm Sơ Văn luyện chế ra Ủ chín dược tề để ủ chín hết tất cả Huyết Linh quả.

Trong Hầu thôn loại linh quả trân quý nhất, đó chính là Huyết Linh quả.

Chỉ cần Huyết Linh quả có thể thu hoạch trước nạn châu chấu, là đã có thể giảm bớt không ít tổn thất, nên giờ đây Ủ chín dược tề trong đôi mắt Linh Hầu thôn mà nói, là quan trọng nhất.

Lâm Sơ Văn tốn một cái buổi chiều, luyện chế dược tề.

Hai ngày sau, thì tất cả Huyết Linh quả trong Hầu thôn đều đã chín, tổng cộng thu được 900 quả Huyết Linh quả.

Tộc trưởng phân hai trăm quả Huyết Linh quả cho hai người, trong đó một trăm trái là thù lao cho lần viện trợ này, cùng với hiệp trợ chống lại nạn châu chấu, còn một trăm quả khác là chi phí cho Ủ chín dược tề.

Huyết linh quả có hiệu quả đối với ong đàn rất là không tồi, Sở Diệp cảm giác sâu sắc rằng.

Chuyến đi này là chuyến đi không uổng một chút nào.

“Lần này ít nhiều đều nhờ hai vị.” Lão tộc trưởng tràn đầy thành khẩn nói.

Trước đó lão tộc trưởng còn nghi ngờ năng lực của Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, nhưng khi trải qua sự kiện dược tề, thì lão tộc trưởng lại đối với hai người bọn họ lại nhiệt tình dị thường.

“Hai vị ở trong thôn còn quen không.” Lão tộc trưởng hỏi.

Tiểu Bạch vỗ vỗ đầu Sở Diệp, kêu hai tiếng.

Sở Diệp nghe Tiểu Bạch rít gào liền trừu động một chút khóe miệng, hắn cuối cùng cũng đã biết tại sao Tiểu Bạch lần này lại ân cần đi theo tới, thì ra đều là vì Hầu Tửu, kết quả đã tới đây mấy ngày, rượu thì không thấy nhưng khỉ thì đã thấy cả đám, chỉ sợ là Tiểu Bạch cũng đã nhẫn nại đến cực hạn.

“Nghe nói, Hầu thôn nhất tuyệt chính là Hầu Tửu, không biết ta có vinh hạnh được nếm thử không.” Sở Diệp cười nói.

Lão tộc trưởng tươi cười, vội vàng nói: “Cái này là tự nhiên, vốn nên sớm đã đưa cho hai vị đưa, nhưng gần nhất bận quá nên chưa mang tới."
Lão tộc trưởng tặng Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn 30 bình Hầu Tửu, Sở Diệp cũng không chiếm tiện nghi của Hầu Thôn, cũng đã đưa

ra quà đáp lễ là 30 bình Rượu Bách Hoa Mật và 30 bình Đoán Hồn Rượu.

Hầu thôn nhất tuyệt chính là Hầu Tửu, lão tộc trưởng vốn cũng không quá để ý quá để ý linh tửu đương mà Sở Diệp đưa ra, nhưng sau khi uống thử thì lại phát hiện linh tửu của Sở Diệp cũng có chỗ hơn người, cùng Hầu Tửu của thôn bọn họ mỗi người mỗi vẻ.

“Sở thiếu ủ rượu, thực khó lường a!” Lão tộc trưởng nói.

Sở Diệp cười cười, nói: “Tộc trưởng quá khen, Hầu Tửu lại càng đáng gờm hơn."
Bên trong Hầu Tửu ẩn chứa linh khí phong phú, Tiểu Bạch một chút uống liền uống hết mười mấy bình, tựa hồ còn đạt được không nhỏ chỗ tốt.

“Kim mao đại nhân uống Rượu Bách Hoa của ngài rất là thích, không biết Sở thiếu có bằng lòng cùng ta giao dịch một ít.”
Kim mao lão hầu tử là chí bảo của Hầu thôn thôn, địa vị cực cao, lão tộc trưởng cùng Kim mao lão hầu tử có quan hệ có chút đặc thù, hai người là khế ước thuộc về khế ước kế thừa.

Khế ước kế thừa là thuộc về một loại khế ước đặc thù, khế ước muốn đạt thành, thông thường yêu cầu hai điều kiện, một là Hồn Thú cam tâm tình nguyện, hai là khế ước chủ đời tiếp theo có quan hệ huyết thống với khế chủ đời trước.

Chủ nhân đời trước của Kim mao hầu sau khi chết, kim mao lão hầu tử liền chủ động cùng thôn trưởng đạt thành khế ước, nên khế ước kế thừa được thành lập nên tương đối dễ dàng, khế ước thú có thực lực chênh lệc với Hồn Sủng Sư cũng không sao, kim mao lão hầu tử là Chiến Tướng capa 9 mà lão tộc trưởng lại chỉ là một Hồn Sư cấp 4.

Nếu chân chính chiến đấu thì kim mao lão hầu tử rất dễ dàng bị

lão tộc trưởng liên lụy.

Bởi vì lão tộc trưởng cùng kim mao hầu từ thành lập khế ước chính là khế ước là kế thừa, lão tộc trưởng mỗi khi đối mặt với kim mao đại nhân, luôn sẽ có chút thiếu tự tin, nên đối với yêu cầu của kim mao lão hầu tử thì lão tộc trưởng luôn tận lực đạt thành.

Sở Diệp cười, nói: "Cái này không phải là vấn đề gì lớn."
Sở Diệp lấy ra 30 bình Bách Hoa Mật rượu, rồi lại lấy ra ba bình mật ong, "Đây là sữa ong chúa, là do Chiến Tướng linh ong thu thập phấn của hoa đào ủ mà thành, cũng đưa cho tộc trưởng xem như là một phần nguyện liệu bổ sung, giúp cho Hầu Tửu của Hầu thôn có thêm chút đặc biệt."
Lão tộc trưởng cười, nói: "Vậy thì có chút xấu hổ." Lão tộc trưởng ngoài miệng nói như vậy, lại sợ Sở Diệp đổi ý liền nhanh chóng nhận lấy đồ vật.

Lúc chạng vạng, lão tộc trưởng đưa tới ba bình Hầu Tửu đã được ủ trên trăm năm.

"Ta liền biết, trong Hầu thôn còn cất giữ Hầu Tửu tốt nhất." Tiểu Bạch giọng căm hận nói.

Hầu Tửu cũng phân ra cấp bậc, số rượu lần trước thôn trưởng đưa tới hương vị cũng không tệ, nhưng nếu so ra với Hầu Tửu được ủ từ 100 năm thì càng kém.

Bình Hầu Tửu trăm năm được mở ra, một mùi rượu thơm nồng liền ập vào trước mặt, còn chưa uống, những đã làm cho lòng người có cảm giác như đã say.

Tiểu Bạch thật bá đạo, Sở Diệp vừa mở nấp bình rượu ra, thì đã bị dó đoạt đi.

Tiểu Bạch hào khí can vân uống hết một vò rượu, một chút cũng không chưa cho Sở Diệp, uống xong Tiểu Bạch liền vựng vựng hồ hồ đánh một bộ Tuý Quyền.

“Tiểu tửu quỷ, không thể uống còn uống nhiều như vậy.” Sở Diệp nói.

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn Sở Diệp, tỏ vẻ hắn mới không có say.

Sở Diệp nhìn bộ dạng choáng váng của Tiểu Bạch, thì bĩu môi, thầm nghĩ: Là người hay là hổ đều giống nhau, uống say đều là chết không thừa nhận mình say.

Huyết Linh quả đều thu, còn nạn châu chấu thì vẫn phải ứng phó.

Tộc trưởng nhìn thấy Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, liền hướng tới hai người đi qua, “Với tốc độ phát triển hiện tại của nạn châu chấu thì không bao lâu nữa liền sẽ đến nơi đây."
Sở Diệp gật đầu, trước đó khi Huyết Linh quả thành thục đã tản mát ra hương thơm nồng đậm, châu chấu có thể là bị hương thơm hấp dẫn đến đây cho nên, mới đến nhanh như vậy.

Vạn Mộc linh trận có thể phòng ngự với các loại hung thú, nhưng nếu là châu chấu thì không có bất luận hiệu quả gì.

Một khi châu chấu đàn lại đây, thì Vạn Mộc linh trận khả năng sẽ chịu cực đại tổn hại.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Một khi châu chấu đàn lại đây, chúng ta sẽ tận lực hỗ trợ.”
Thôn trưởng gật đầu, nói: “Vậy thì làm phiền hai vị.”
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, nói: “Châu chấu đàn lập tức sẽ tới kế tiếp sẽ là một phen đại chiến."
Tiểu Bạch lười biếng nói: “Một đám sâu mà thôi, không có gì mà phải khẩn trương."

Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch tức giận nói: “Sâu nhiều, cũng đủ đem ngươi áp thành bánh nhân thịt.”
Tiểu Bạch có chút bực mình trừng mắt nhìn Sở Diệp một cái, tỏ vẻ nó mới không có yếu ớt như vậy.

Tiểu Thải ở không trung bay múa, giống như có chút phấn khởi.

Sở Diệp nhìn Tiểu Thải lmột cái, hướng tới Lâm Sơ Văn nói: “Tiểu Thải thoạt nhìn, thật hưng phấn!
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Tiểu Thải muốn biết, ảo thuật của nó khi gặp gỡ châu chấu đàn thì có thể phát huy được tác dụng tới đâu."
Sở Diệp cười, nói: “Tiểu Thải lợi hại như vậy, nhất định có thể khiến cho những con châu chấu đó giết hại lẫn nhau."
Châu chấu vốn là cắn nuốt lẫn nhau, bất quá, yêu cầu chịu phải định kích thì mới có thể cắn nuốt lẫn nhau, nhưng khi châu chấu cắn nuốt lẫn nhau thì thực lực sẽ biến cường.

Châu chấu đàn làm người nghe vừa nghe tiếng đã sợ vỡ mật, chủ yếu vẫn là do số lượng.

Nếu xuất hiện số lượng châu chấu khổng lồ thì, dù là Chiến Tướng Hồn Thú cũng khó giải quyết.

Nếu châu chấu đàn giết hại lẫn nhau, mặc dù trong đàn châu chấu sẽ ra đời mấy chỉ lợi hại, nhưng số lượng châu chấu sẽ giảm xuống không nhỏ.

“Tộc trưởng, ngài đã cùng Sở thiếu, Lâm thiếu nói về nạn châu chấu chưa a!” Hầu Lượng hỏi.

Lão tộc trưởng gật gật đầu, nói: “Đã nói.”
Hầu Lượng có chút tò mò nói: “Lâm thiếu phối trí dược tề rất lợi hại, Sở thiếu nhưỡng rượu cũng rất lợi hại, không biết khi chiến đấu thực lực sẽ như thế nào."

Lão tộc trưởng cau mày, nói: “Hẳn là không tồi đi, tốt xấu gì cũng là hai Chiến Tướng."
“Tuổi quá trẻ, mà Sở thiếu còn mang theo một con sủng vật là Bạch Ly Miêu, còn tiểu hồ ly của Lâm Sơ Văn hồ ly thoạt nhìn chất cũng không tới nổi.” Hầu Lượng có chút phát sầu nói.

Hầu thôn quanh năm luôn không có gì mới mẻ, nên khi Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đến đây thì đã khiến cho trong thôn nhiệt liệt thảo luận một phen, trải qua đại gia thảo luận, chúng thôn dân nhất trí nhận định, Tuyết Bảo cùng Tiểu Bạch đối với Huyết linh quả không có hứng thú là bởi vì hai đứa nó có huyết mạch quá kém, nên không thể lãnh hội được chổ tốt của Huyết linh quả.

Lão tộc trưởng híp mắt mắt, nói: “Ngươi cũng không nên xem thường con mèo kia."
Hầu Lượng có chút nghi hoặc nói: “Con mèo kia có vấn đề gì sao?"
“Kim mao đại nhân nói, con tiểu miêu kia cùng chỉ hồ ly kia đều không đơn giản.” Lão tộc trưởng nghiêm túc nói.

Hầu Lượng sắc mặt lập tức thay đổi, kim mao lão hầu tử kiến thức rộng rãi, ở Linh Hầu thôn có địa vị cao thượng, mỗi lời mà kim mao lão hầu tử nói ra thì người Hầu thôn đều thập phần coi trọng.

“Có thể làm kim mao đại nhân để mắt tới, thì xem ra, con tiểu miêu cùng con hồ ly kia hẳn là có chút đặc thù."
Tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, nhưng trong lòng Hầu Lượng lại có vài phần hồ nghi, thầm nghĩ: Kim mao đại nhân không phải là xem lầm chứ.

Lão tộc trưởng híp mắt, nói: “Mặc kệ, vô luận Sở thiếu cùng Lâm thiếu thực lực như thế nào, bọn họ lần này tới đây thì đã giúp chúng ta một cái đại ân."
Hầu Lượng gật đầu, nói: “Cũng đúng.” Nếu hai người không tới, thì Huyết linh quả không có cách nào thu hoạch.

“Tộc trưởng, loại Đoán Hồn Rượu hình như không tồi a! Loại rượu kia tựa hồ có lợi cho tiểu tể tử trong tộc còn giúp đề cao linh hồn lực, đề cao xác suất khế ước thành công." Hầu Lượng nói.

Lão tộc trưởng gật đầu, nói: “Kia đúng là thứ tốt.”
Hầu Lượng nhịn không được cảm thán nói: “Không đi ra ngoài xem, cũng không biết bên ngoài thật ra cũng có không ít rượu tốt."
Hầu Lượng vẫn luôn cảm thấy Hầu Tửu là tốt nhất, nhưng sau khi uống rượu do Sở Diệp ủ thì mới phát hiện, bên ngoài cũng có rất nhiều loại linh tửu có công dụng hảo hạn.

Lão tộc trưởng thầm nghĩ: thế giới bên ngoài thứ tốt vẫn là rất nhiều, vẫn luôn tránh ở trong thôn, tựa hồ cũng không phải là chuyện tốt.

Chờ sau khi nạn châu chấu qua đi, bọn họ có lẽ nên suy xét cùng Lưỡng Giới Thành tăng mạnh một chút liên hệ, di trạch tổ tiên lưu lại rồi cũng sẽ hết, mấy năm nay thôn vẫn luôn không thể phát triển, trong thôn Hồn Sư càng ngày cũng càng ít, cũng đã đến thời điểm nên đi ra ngoài, tìm xem cơ duyên.

“Tộc trưởng, chúng ta có thể hay không đổi loại rượu kia nhiều một chút không?” Hầu Lượng hỏi.

Lão tộc trưởng do dự một chút, nói: “Chờ nạn châu chấu qua đi rồi nói sau."
Hiện tại không phải lúc để mua rượu, lần này nạn châu chấu không phải là nhỏ, mà trong tộc không ít người còn trẻ chưa trải sự đời nên không biết được tính nghiêm trọng của chuyện này, không biết sau lần đại nạn này Lưỡng Giới Thành có còn tồn tại hay không..

Chương 170: Chiến Đấu Kịch Liệt Châu Chấu Đàn

Editor: Tĩnh
Nửa ngày sau.

Sở Diệp đùa nghịch la bàn, nói: “Tới."
La bàn nổi lên rậm rạp quang điểm, các loại quang điểm đều đang chồng lên lên nhau, nên có chút không phân biệt rõ.

Đại lượng châu chấu từ bốn phương tám hướng hùng dũng bay lại.

Trong thôn cự hầu một con so với một con càng cường tráng hơn, đi đường cũng đã tạo ra âm thanh ầm ầm ầm, trên trăm chỉ cự hầu đồng thời xuất động, thanh thế thật sự kinh người.

Từng con cự hầu quét ngang thì châu chấu đã lộp độp nhã xuống.

Diện tích Cự hầu công kích có chút nhỏ nên hiệu suất có chút thấp.

Cự hầu múa may gậy gộc, khắp nơi quét ngang, Sở Diệp nhìn đến một cự hầu bị đồng bạn một gậy quét bay đi ra ngoài.

May mắn cự hầu của hầu thôn da dày thịt béo, ăn một gậy cũng không đau không ngứa.

Con cự hầu bị trúng gậy kia liền bò dậy, tiếp tục đánh châu chấu, không có đấu tranh nội bộ, làm Sở Diệp âm thầm cảm thán bầy khỉ thật hòa thuận.

Không giống Tuyết Bảo cùng Tiểu Bạch, nếu gặp hai đứa nó thì đã leo lên nóc nhà lật ngói từ lâu rồi.

“Ầm.” con cự hầu khi nảy bị đánh bay trước đó lại bị đánh bay thêm lần nữa.

Sở Diệp nhìn con cự hầu bị đánh lần thứ hai thì mày liền nhảy dựng, trong lòng dâng lên một cổ dự cảm bất hảo, quả nhiên, cự hầu bò dậy đem con cự hầu đã ngộ thương hắn đánh bay ra ngoài, Sở Diệp nhìn con cự gầu bị đánh bay ra thầm nghĩ: cự hầu của hầu thôn cũng không có hòa thuận lắm thì phải."
“Phân tán, phân tán.” Mấy thôn dân Hầu thôn hét lớn.

Bầy khỉ liền phân tán ra, khi tự mình chiến đấu thì tỷ lện ngộ thương sẽ giảm bớt.

Trong bầy khỉ con gây chú ý nhất chính là một con lão hầu tử đang cầm cờ, lão hầu tử kia chính là thần bảo hộ mà thôn dân ở đây xưng tụng, người trong hầu thôn đều tôn xưng nó là kim mao đại nhân.

Lá cờ trong tay Lão hầu tử, hẳn là pháp khí, mà trên lá cờ có khắc từng đạo trận văn.

Lão hầu tử mỗi khi huy động lá cờ, đều sẽ hình thành từng đạo cơn lốc, những con châu chấu khi bị cuốn vào trong đó sẽ chết ngay, bên chân lão hầu tử thi thể của châu chấu liền chồng chất như mây, đúng là uy thế của Chiến Tướng Hồn Thú cấp 9 là

không thể xem thường.

Lâm Sơ Văn đem Tiểu Thải cùng tiểu hồ ly đồng thời thả đi ra Sở Diệp cũng triệu hồi ong đàn ra.

Tiểu Thải phe phẩy cánh, nhảy vào trong đàn châu chấu.

Cánh của Tiểu Thải dị thường huyền lệ, nhìn giống như loại lưu li có phẩm chất thượng thừa, Tiểu Thải dễ như trở bàn tay thêu dệt ra từng mảnh ảo cảnh, châu chấu bình thường phần lớn đều có thần chí thấp hèn, bị cuốn vào ảo cảnh, liền bắt đầu giết hại lẫn nhau.

Trong Hầu thôn thôn dân khế ước thú đều là khỉ, nên khi nhìn thấy Tiểu Thải, thì không ít thiếu niên trong thôn đều có chút ngạc nhiên.

“Hầu Lượng thúc, con bướm cũng là Hồn Thú sao? Khế ước một con bướm thì có ích lợi gì!” Một thiếu niên cào má hỏi.

“Có tác dụng nhưng hẳn là không lớn.” Những thiếu niên trong hầu thôn nhìn không ra phương thức công kích của Tiểu Thải nhưng những thành niên trong thôn thì đã bắt đầu nhìn ra.

Hầu Lượng nhìn châu chấu đang giết hại lẫn nhau thì trong lòng cũng có chút ngạc nhiên.

Hầu Lượng vẫn là lần đầu tiên thấy loại Hồn Sủng như Tiểu Thải, nên cũng không dự đoán được phương thức công kích quỷ dị của Tiểu Thải.

Châu chấu đàn quá nhiều, dù ảo thuật của Tiểu Thải có uy lực không nhỏ, nên cũng chỉ tác động được một phần nhỏ mà thôi.

Tiểu hồ ly hé miệng, thì một ngọn lửa nhỏ từ trong miệng hồ ly

trong phun ra tảng lớn châu chấu bị đốt thành tro
So sánh với phương thức công kích của Tiểu Thải thì phương thức công kích của tiểu hồ ly càng bạo liệt hơn.

“Đúng là thú hỏa thật lợi hại!”
Người Hầu thôn thập phần coi trọng thực lực, nhìn thấy tiểu hồ ly dùng ngọn lửa quét ngang một tảng lớn châu chấu, ánh mắt của cả đám đêu lóe lên.

Tảng lớn châu chấu bị đốt thành tro tàn, dùng mắt thường cũng có thể thấy được tốc độ của đàn châu chấu đã co lại không ít, ngọn lửa có thể xem như khắc tinh của châu chấu, ngọn lửa tiểu hồ ly vừa ra thì châu chấu đàn liền sôi nổi né tránh.

Hầu Lượng nhìn tiểu hồ ly thả ra ngọn lửa, trong lòng liền chấn động đến lợi hại.

Hắn trước đó còn cảm thấy Lâm Sơ Văn dưỡng một con hồ ly, Sở Diệp dưỡng một con Bạch Li Miêu, hai người tựa hồ đều thích đẹp nhưng mấy loại Hồn Thú như vậy đều không thể dùng được, không nghĩ tới tiểu hồ ly là thú hỏa mà còn lợi hại như vậy, hắn trước đây đúng là đã nhìn lầm.

Kim mao đại nhân vẫn là lợi hại nhất, liếc mắt một cái liền có thể nhìn ra tiểu hồ ly có chỗ hơn người, nếu tiểu hồ ly kia đã lợi hại như vậy, thì chỉ tiểu miêu cũng không tầm thường.

Ngân Sí Ong cùng châu chấu đàn đang cùng đánh nhau, chém giết thập phần kịch liệt.

Châu chấu nhiều, Ngân Sí Ong số lượng cũng không ít.

Sở Diệp híp mắt, nói: “Đám châu chấu này cấp bậc rất cao!
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Nhìn dáng vẻ, tiểu độc

vương mấy năm nay cũng không nhàn rỗi.”.

Chương 172: Lưỡng Giới Thành Tình Thế Nguy Hiểm

Editor: Tĩnh
Chuyện Lưỡng Giới Thành gặp phải nạn châu chấu đã lan truyền ra khắp nơi, Sở gia cũng đã nhận được đến tin tức.

Sở Uyển Nhi vừa được tin tức, thì tràn đầy vui sướng khi người gặp họa.

“Ca, ta nghe nói, tiểu độc vương chạy đến mười vạn hoang man thả châu chấu, Lưỡng Giới Thành nay đã loạn thành một đoàn."
Sở Tư Thần gật đầu, nói: “Xác có việc này, nạn châu chấu qua đi tất sẽ có thú triều, một khi làm không tốt, Lưỡng Giới Thành không chừng sẽ bị hủy."
Sở Uyển Nhi có chút thổn thức nói: “Không Minh lão tổ thành lập Lưỡng Giới Thành đã tốn không nhỏ công sức.

Nếu cứ như vậy mà bị huỷ, cũng thật là quá đáng tiếc.” Sở Uyển Nhi ngoài miệng nói đáng tiếc, nhưng trong lòng lại ước gì Lưỡng Giới Thành nhanh chống bị hủy diệt.

“Không nghĩ tới, tiểu độc vương sẽ lựa chọn ở mười vạn hoang man để thả châu chấu.” Sở Tư Thần lắc đầu nói.

“Nghe nói, lần này Lưỡng Giới Thành nhất định sẽ xảy ra đại

hình thú triều, ca, ngươi xem Sở Diệp hắn có thể hay không chết trong thú triều!" Sở Uyển Nhi chớp đôi mắt hỏi.

Sở Tư Thần lắc đầu, nói: "Không biết, bất quá, nếu là đại hình thú triều, mặc dù là Hồn Vương cường giả cũng rất khó để ứng phó." Sở Diệp khế ước Ngân Sí Ong, tuy rằng có thể kiếm tiền, nhưng chiến lực hẳn là không cao.

Sở Uyển Nhi lắc đầu, ra vẻ cảm thán nói: "Sở Diệp nếu đủ thông minh, thì nên làm rùa đen rút đầu, làm đào binh thì còn may mắn để giữ mạng."
Sở Tư Thần híp mắt, nói: "Lưỡng Giới Thành đã phát lệnh cưỡng chế mộ binh, hắn cùng Lâm Sơ Văn ở Lưỡng Giới Thành đã nhiều năm chất là không thể trốn thoát."
Sở Uyển Nhi nhướng mày, nói: "Nói như vậy, Sở Diệp lần này hẳn là dữ nhiều lành ít đi."
Sở Tư Thần cũng không nói gì.

Sở Uyển Nhi lắc đầu, thở dài một tiếng, nói: "Sớm nói với hắn Lưỡng Giới Thành nguy hiểm, tên đó lại xem như gió thoảng bên tai, lần này xem hắn làm sao mà chịu được."
Sở Uyển Nhi thầm nghĩ: Lần trước đi Lưỡng Giới Thành, Sở Diệp có thể nói là lấy hết nổi bật, mà những tộc nhân lần trước đi tới Lưỡng Giới Thành sau khi trở về, một đám đều đem Sở Diệp phủng thành thượng tiên.

Sở Uyển Nhi cảm thấy sau khi đi ra ngoài một chuyến, địa vị của ca ca ở trong mắt tộc nhân giống như đã giảm xuống không ít.

Nghĩ đến Sở Diệp cuối cùng cũng sẽ chết, Sở Uyển Nhi hận không thể để Sở Diệp lập tức chết ở trong thú triều thi cốt vô tung.

Sở Hinh Nhi cũng nhận được tin tức từ phía Lưỡng Giới Thành, cô ta cũng nghĩ giống như Sở Uyển Nhi, Sở Hinh Nhi sau khi biết

tin, cũng ước gì Sở Diệp nhanh chống xong đời.

Từ khi từ Lưỡng Giới Thành trở về, Sở Hinh Nhi đều cảm thấy gia tộc có không ít người đều nhìn nàng bằng ánh mắt tràn ngập đồng tình cùng thổn thức, Sở Diệp có tiền đồ, lại di tình biệt luyến, Sở Hinh Nhi cảm thấy chính mình ở trong mắt người trong gia tộc giống như người vợ bị bỏ rơi, bởi vì nàng có mắt không tròng, bỏ lỡ một tuyệt thế thiên tài, thật sự là quá đáng tiếc.

Nghĩ đến chính mình trước đó đã làm không ít chuyện, mà Sở Diệp đều không dao động, Sở Hinh Nhi cảm thấy Sở Diệp không biết điều, nên chết càng sớm càng tốt.

Thanh Vân Tông.

Sở Nhan Vũ có chút thất thần chăm sóc linh dược trong linh điền.

“Nhan Vũ sư muội đang nghĩ cái gì đấy?” Uông Ngưng đi tới bên cạnh Sở Nhan Vũ hỏi.

Sở Nhan Vũ nhìn một cái rồi lắc lắc đầu, nói: “Không có gì."
“Suy nghĩ tới vị chất nhi kia của ngươi sao?” Uông Ngưng đi tới một bên, tùy ý ngồi xuống hỏi.

Sở Nhan Vũ nhíu mày lại, không nói gì, xem như cam chịu.

Sở Nhan Vũ gần nhất vẫn luôn chú ý tin tức ở Lưỡng Giới Thành, sợ Sở Diệp chết trong thú triều.

Uông Ngưng có chút nghi hoặc nói: “Sư muội không phải đã truyền tin cho hắn rồi sao? Không phải muội đã bảo hắn sớm nên rời đi rồi sao?”
Sở Nhan Vũ thở dài.

Nói: “Hắn không chịu đi.” Đối với lựa chọn của Sở Diệp thì thật ra Sở Nhan Vũ đã sớm đoán được, tuy rằng bội phục dũng khí của Sở Diệp nhưng vẫn là cảm thấy đối phương làm như vậy có chút không khôn ngoan.

Uông Ngưng chống cằm, nói: “Vị chất nhi kia của sư muội là luyến tuyết tài sản trong động phủ, hay là vì tình nghĩa với Lưỡng Giới Thành, nên muốn cùng tồn vong với nó."
Sở Nhan Vũ lắc đầu, nói: “Cũng không biết nữa."
Sở Nhan Vũ cảm thấy Sở Diệp lưu tại Lưỡng Giới Thành, càng là vì tình nghĩa nhiều hơn, hơn nữa Sở Diệp tuổi còn trẻ nhiệt huyết lớn nên chắc là không muốn làm đào binh.

“Sư tỷ, tình huống lần này thật sự rất nguy hiểm.

sao?” Sở Nhan Vũ hỏi.

Uông Ngưng gật đầu, nói: “Đúng vậy, nghe nói tiểu độc vương vì lần trở thành Hồn Vương này đã làm không ít chuẩn bị."
Sở Nhan Vũ nhấp môi, do dự một chút, nói: “Ta nghe nói, tình thế giờ đây chỉ là trước mắt mà thôi, Lưỡng Giới Thành cũng đang ứng đối còn gì."
“Tiểu độc vương trù tính đã lâu, sợ là sẽ không phải chỉ có bấy nhiêu thủ đoạn thôi đâu, Lưỡng Giới Thành vẫn luôn trong thế bị động, thế cục đối hiện tại với bọn họ mà nói là vô cùng bất lợi.”
Uông Ngưng khẽ thở dài một hơi, tiếp tục nói: “Ta nghĩ muội cũng hiểu nạn châu chấu lần này chính là cuộc chiến giữa các Hồn Vương."
Sở Nhan Vũ lắc đầu, tràn đầy lo lắng cùng bất đắc dĩ nói: “Hồn Vương tranh phong, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thì chỉ là hai tân Hồn Sư nếu bọn họ lưu tại Lưỡng Giới Thành, thì đối với đại cục cũng sẽ không có ảnh hưởng gì quá lớn."
Sở Nhan Vũ tuy rằng xem trọng năng lực của Sở Diệp, nhưng nay cảm thấy Sở Diệp cùng tiểu độc vương vẫn là chênh lệch

quá lớn.

Uông Ngưng đối với những gì Sở Nhan Vũ vừa nói là rất tán đồng, nhưng lại nói: “Vị chất nhi kia của ngươi không phải là vật trong ao, hắn cùng Lâm Sơ Văn lưu lại Lưỡng Giới Thành, nói không chừng có thể thay cái gì đó cũng không chừng."
Sở Nhan Vũ cười khổ một tiếng, không nói gì.

Uông Ngưng cũng không biết, một câu do nàng thuận miệng nói kia lại sẽ thành một câu sấm ngữ.

Lưỡng Giới Thành.

Sở Diệp quay đầu, nhìn Lâm Sơ Văn vào cửa, nói: “Ngươi đã về rồi sao? Huyết Linh quả hiệu quả không tồi!”
Sở Diệp cho Ngân Sí Ong dùng Huyết Linh quả, thì đã giúp cho hai chỉ Ngân Sí Ong vẫn luôn chửng lại ở Chiến Tướng cấp 1 đỉnh phong, trực tiếp thăng cấp thành cấp 2.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Tiểu cô cô lại đưa tin tức tới.”
Sở Diệp ánh mắt chớp động một chút, nói: “Lại là bảo chúng ta nhanh chống chạy trốn phải không?"
Lâm Sơ Văn gật đầu, cười khổ một tiếng, nói: “Đúng vậy, tiểu cô cô nói lần này tiểu độc vương đã làm không ít chuẩn bị, rất khó để ứng đối."
Sở Diệp thở dài, nói: “Đáng tiếc.” Hiện tại đi cũng không còn kịp rồi.

Tiểu Bạch hấp tấp chạy tiến vào, Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, nói: “Sao ngươi lại chạy tới đây?”
Tiểu Bạch lỗ tai run rẩy, tràn đầy hưng phấn nói: “Ta có một cái tin tức tốt muốn nói cho ngươi.”
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, có chút tò mò nói: “Tin tức gì mà tốt?”
Tiểu Bạch có chút đắc ý nói: “Thú triều sắp tới.

Thú cốt ngươi muốn đã sắp được đưa tới cửa."
Sở Diệp mắt trợn trắng, trong lòng tràn đầy vô ngữ, thú triều sắp tới, mà cũng tính là tin tức tốt! Tiểu Bạch có phải hay không là không hiểu được ý nghĩa của câu tin tức tốt.

“Thú triều sắp tới, là ngươi phát động thú triều?” Sở Diệp ngó Tiểu ngữ khí bất thiện hỏi.

Tiểu Bạch tức giận nói: “Ta thật ra cũng muốn phát động thú triều, nhưng ngươi không phải không cho sao?”
Sở Diệp: "....."
Tiểu Bạch loạng choạng cái đuôi, nói: “Mau làm chuẩn bị đi, đại hình thú triều lập tức sẽ tới.”
“Đừng có nói giỡn, theo tình huống trước mắt thú triều hẳn là sẽ không đến nhanh như vậy.” Sở Diệp tức giận nói.

Tiểu Bạch thấy Sở Diệp không tin, từ nhẫn không gian lấy ra một khối thi thể, nói: “Ngươi xem cái này."
Sở Diệp nhìn thoáng qua Tiểu Bạch lấy ra con thỏ, nói:, “Đây không phải là Tật Phong thỏ sao? Ngươi muốn ăn thỏ?”
“Không văn hóa, thật đáng sợ.” Tiểu Bạch bĩu môi, hướng tới Lâm Sơ Văn nhìn qua đi, nói: “Lâm thiếu"
“Dẫn Thú Phấn, trên người con thỏ này có dính Dẫn Thú Phấn.” Lâm Sơ Văn sắc mặt ngưng trọng nói.

Sở Diệp: "....."
Tiểu Bạch tràn đầy tán thưởng nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Lâm thiếu, vẫn là ngươi có ánh mắt hảo, chỉ là ngươi có ánh mắt tốt như vậy, vì cái gì lại coi trọng Sở Diệp?"
Sở Diệp: "....."
Lâm Sơ Văn hướng tới Tiểu Bạch nhìn qua đi, “Những con bị giống như con thỏ này có bao nhiêu con?”
Tiểu Bạch nghiêng nghiêng đầu, nói: “Mấy chỉ sao? Đại khái là mấy trăm chỉ.”
Sở Diệp mắt trợn trắng, trước mắt Lưỡng Giới Thành binh hoang mã loạn, cho dù có thú cốt thì hắn cũng vô pháp ngao

luyện sát khí, mà sau khi nạn châu chấu kết thúc, vô luận Lưỡng Giới Thành ra sao, hắn cùng Sơ Văn đều phải rời đi.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nói chuyện, đưa tin linh vang lên.

“Tiền lão gia tử tới.”
Lâm Sơ Văn suy nghĩ một chút, nói: “Tiền lão gia tử chỉ sợ cũng đã nhận được tin tức.”.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Hơn phân nửa là như thế, Tiền gia cái khác không được, nhưng thu thập tin tức vẫn là nhanh hơn người khác rất nhiều."
“Sở thiếu, thú triều lập tức sẽ tới.” Tiền lão gia tử vừa đi đến, đã đi thẳng vào vấn đề nói.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Ta đã biết.”
Tiền lão gia tử nhìn Sở Diệp, có chút ngoài ý muốn nói: “Sở thiếu đã biết sao?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, có người dùng Dẫn Thú phấn đem yêu thú dẫn tới Lưỡng Giới Thành đúng không?"
Tiền lão gia tử gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, nhưng muốn luyện chế Dẫn Thú phấn cũng không dễ dàng như vậy, lần này tiểu độc vương thật là điên rồi, ta thấy hắn ít nhất cũng đã chuẩn bị hơn một trăm phần Dẫn Thú phấn, đây là muốn đuổi tận giết tuyệt mà!"
Sở Diệp: “……” Chỉ sợ không phải chỉ là một trăm phần đâu, rốt cuộc những người nếu muốn chuẩn bị tiến giai Hồn Vương một khi vừa ra tay thì chính là danh tác.

Tiền lão gia tử hít sâu một hơi, nói: “Theo ta thấy, lần này thú triều hẳn là sẽ có ba đợt, đợ một chất là trong hôm nay, đợt thứ hai sẽ là ba ngày sau, đợt thứ ba sẽ là ngày năm sau, nếu không ngăn được đợt thứ nhất thì hai đợt còn lại thì không cần nói nữa." Tiền lão gia tử nói.

“Ba đợt!” Sở Diệp biết thú triều sắp tới, bất quá, cụ thể như thế thì cũng không phải quá rõ ràng, tuy rằng không biết Tiền lão gia tử lấy tin tức từ nào, nhưng đối với phán đoán của lão Sở Diệp vẫn rất tán thành.

“Bên phía Không Minh lão tổ hẳn là đã biết đi.” Lâm Sơ Văn nói.

Tiền lão gia tử gật gật đầu, nói: “Hẳn là đã biết, Không Minh lão tổ đã hạ lệnh cho các Hồn Sư trở về động phủ của bản thân để cảng bước thú triều."
Lâm Sơ Văn có chút lo lắng nói: “Thú triều tới thì chỉ sợ là vô pháp đối phó nạn châu chấu, nếu như lại chậm trễ mấy ngày chờ thú triều qua đi, thì nạn châu chấu đã vô pháp đối phó.” Tốc độ khuếch trương của châu chấu là không giống bình thường, chỉ cần mấy ngày thôi thì quy mô châu chấu đàn sợ là đã có thể khuếch trương thêm mấy lần.

Tiền lão gia tử gật đầu, nói: “Nói như vậy cũng không sai, nhưng giờ chỉ biết đi bước nào tính bước đó thôi, nếu thú triều mà chống không được Lưỡng Giới Thành sụp đổ thì chuyện phía sau thì thôi khỏi nói tới."
Lâm Sơ Văn: "Đúng là như vậy! Tiểu độc vương hẳn là cũng có chủ ý này, dùng thú triều phân tán lực chú ý của mọi người, mượn cơ hội đó để khuếch trương quy mô cùng số lượng châu chấu đàn.

Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Trước cũng không thể lo nhiều như vậy, chuẩn bị chiến đấu đi, Tiền lão gia tử ngươi cũng nhanh trở về chuẩn bị một chút đi."
Tiền lão gia tử gật đầu, nói: “Hảo.”.

Chương 173: Ứng Đối Thú Triều

Editor: Tĩnh
Tiền lão gia tử rời đi được ba canh giờ, thì liền có đại lượng hung thú tấn công tới.

Sở Diệp dùng linh hồn lực khuếch tán ra ngoài, nhìn thấy thỏ cùng sói đang cùng nhau chạy tới đây, không khỏi có chút trố mắt.

Sở Diệp âm thầm cảm thán bản lĩnh của tiểu độc vương, vậy mà có thể làm cho những loại hung thú vốn là thiên địch với nhau phải từ bỏ bản năng, đồng thời tập kích Lưỡng Giới Thành.

Thú triều mênh mông cuồn cuộn chạy dài không dứt, hổ gầm, lộc đề, lang rống vô số thanh âm do hung thú phát ra hối thành một đoàn, chỉ cần nghe tới thì đã làm cho người ta có loại cảm giác cả người run rẩy.

Sở Diệp không phải là lần đầu tiên đối mặt thú triều, nhưng lại là lần đầu tiên đối mặt với đại hình thú triều.

Muôn ngàn hung thú lao nhanh mà đến, mặt đất ầm ầm ầm chấn động không ngừng.

Tuy là Sở Diệp vẫn luôn cảm thấy lá gan của hắn đã được rèn luyện đủ lớn, nhưng khi thấy một màn như vậy thì vẫn là có loại

cảm giác là da đầu đều đã tê dại.

“Lệ!” Một trận ưng đề thanh truyền tới.

Sở Diệp ngẩng đầu nhìn lên không trung, thì thấy một con lôi ưng thật lớn đang xoay quanh trong không trung.

Lôi ưng huy động cánh, một đạo tia chớp liền được tạo ra đánh lên mặt đất, phía dưới một con rết bốn cánh Chiến Tướng cấp đã bị điện sẽ ra thành hai nửa.

“Thật là lợi hại.” Sở Diệp nhịn không được nói.

Lâm Sơ Văn híp mắt, nói: “Hình như là Tư Bắc Mạch, con Kim Dực Lôi Ưng kia hình như đã là Chiến Tướng cấp 8."
Lôi ưng thập phần hung tàn, lại thêm một con hung thú Chiến Tướng cấp 2 đã trực tiếp bị cánh của lôi ưng cắt thành hai nửa.

Lôi ưng ở trêm không trung xoay quanh, lôi ưng xòe cánh che cả trời, nó tạo ra từng đạo lôi điện đánh xuống đất đại lượng hung thú bị nướng thành tro bụi.

Lôi ưng ở trên không trung, bễ nghễ tứ phương, dẫn tới không ít nữ tu đều lộ ra vẻ nặt hâm mộ.

“Con lôi ưng kia thật uy mãnh!” Con lôi ưng kia tuy sức mạnh không không tệ, nhưng nếu so ra thì vẫn thua Tiểu Bạch.

Sở Diệp vốn còn lo lắng Tiểu Bạch biểu hiện quá xuất sắc, dễ dàng dẫn người chú mục, nhìn thấy con lôi ưng kia, thì Sở Diệp tức khắc không còn lo lắng nữa.

Cảm nhận được tâm tư của Sở Diệp, Tiểu Bạch có chút tức giận tỏ vẻ, nó cũng rất là uy mãnh.

Sở Diệp xem Tiểu Bạch nho nhỏ một con, thì không biết làm sao để phụ họa theo.

Xem Hồn Thú của Tư Bắc Mạch đại hiện thần uy, thì Sở Diệp lại thật ra đã an tâm hơn một ít, chỉ mới là Tư Bắc Mạch thôi mà đã lợi hại như vậy, thì những đệ tử khác của Không Minh lão tổ hẳn là cũng kém không được.

Tư Bắc Mạch tuy lợi hại, nhưng một mình hắn chỉ có thể đối phó một số lượng nhỏ hung thú mà thôi, nếu muốn đối phó thú triều thì cần phải có nhiều người hợp lại.

Tư Nam Nguyệt khống chế Song Đầu Ngao ở trong thú triều chém giết khắp nơi, song đầu ngao một thân đều là vảy nhìn thập phần cứng rắn, lại có sức mạnh vô cùng, nơi nó đi qua, hung thú đều bị đánh lui.

Tư Nam Nguyệt lớn lên kiều tiếu, nhưng khế ước thú lại rất hung hăn, một người một thú tương phản rõ ràng.

Khi ứng đối thú triều Tư Nam Nguyệt có vẻ dị thường táo bạo, Song Đầu Ngao một ngụm liền đã đem một nửa cái đầu của một con hung thú cắn rớt xuống, chẳng mấy chốc trên chiến trường đã xuất hiện không ít thi thể hung thú.

Tư Đông Phong có Hồn Thú là Tinh Tượng Ngọc Tê, trên đỉnh đầu của nó đang phát ra từng trận ánh sáng, những hung thú bị ánh sáng bao phủ thì chỉ trong tức khắc đầu óc liền sẽ choáng váng.

Điểm nổi bậc của Tinh Tượng Ngọc Tê là có thể phụ trợ, phương thức chiến đấu cùng loại với Tiểu Thải, nó có thể phát ra một loại ánh sáng đặc thù làm mê hoặc tâm thần của hung thú.

Sau khi Tinh Tượng Ngọc Tê đã định trụ hung thú thì phó sủng của Tư Tây Hàn là Liệt Phong thú đã nhanh chóng thả ra lưỡi

dao gió, hai chỉ này phối hợp dị thường ăn ý.

Tinh Tượng Ngọc Tê của Tư Đông Phong trước đó thật ra đã bị thương, nhưng ngoài ý muốn lại có được dược tề do Lâm Sơ Văn luyện chế nên mới có thể khang phục.

Nếu không có được dược tề, thì e là đã không lên được chiến trường.

Chủ sủng của Tư Tây Hàn là Xích Diễm Kim Nghê thú biểu hiện thập phần đáng chú ý, Xích Diễm Kim Nghê thú cao hơn mười mấy mét, Kim Nghê thú lớn lên có chút giống sư tử, một thân lông tóc kim quang xán xán, vừa xuất hiện đã khiến mọi người chú ý.

Kim Nghê thú bản thân thân là thú hỏa, nên thực lực rất mạnh mẽ.

Sở Diệp nhìn Kim Nghê thú, lại nhìn nhà Tiểu Bạch nhà mình, lại càng thêm cảm thấy Tiểu Bạch nho nhỏ một con, có chút không xong.

Lại một con Hồn Thú có thân hình to lớn hiện lên trong mắt Sở Diệp, đó là Cự Tượng thú của Tư Thần.

Sở Diệp vốn cảm thấy Kim Nghê thú đã đủ to lớn nhưng khi nhìn đến Cự Tượng thú mới biết được núi này cao còn có núi cao hơn.

Cự Tượng thú hình thể khổng lồ, cao trên trăm mét, một cái đùi của nó cũng thôi cũng đã có đường kính hơn một mét, khi nó đi thì phát ra tiếng rầm rầm, rất giống như Cự Thú thời tiền sử.

Cự Tượng thú một chân dẫm qua đi, mấy chỉ hung thú trực tiếp bị dẫm bẹp, một ít một ít hung thú qua yếu trực tiếp bị dẫm đến

lồi luôn nội tạng.

Sở Diệp nhìn Cự Tượng thú, thầm nghĩ: Hồn Thú lớn lên vừa cao vừa lớn vẫn là hữu dụng a! Cự Tượng thú này hoàn toàn chỉ cần dùng thể trọng là đã nghiền áp đối thủ, một chân của nó đi qua thì đã có mấy chỉ hung thú trực tiếp biến thành bánh nhân thịt, thật hung tàn.

Cự Tượng thú ưu thế cũng không chỉ có thể trọng, mà còn là một đôi ngà voi bén nhọn, đã mấy chỉ hung thú bị cập ngà voi sắc bén kia xuyến thành một chuỗi, nhìn giống như mấy xiên thịt nướng vậy đó.

Cự Tượng thú vừa vung đầu, mấy con hung thú đang kẹt trên ngà voi của nó đã bị ném bay ra ngoài.

Đại khái là vì đề cao sự tin tưởng cho tu sĩ ở Lưỡng Giới Thành, nên đám người Tư Đông Phong đã đi đầu làm gương tốt, xung phong liều chết ở tuyến đầu, ngăn cản lại đại lượng hung thú.

Mấy đệ tử của Tư Không Minh mỗi người đều xuất sắc, mấy người đại hiện thần uy, rất có hiệu quả trong việc đề cao sĩ khí.

Sở Diệp dùng linh hồn lực phóng ra ngoài, qua loa xem xét một chút thế cục trên chiến trường, liền ra hiệu cho đám nhóc: “Các ngươi cũng nhanh chân động thủ đi."
Ong đàn, Tiểu Bạch đều đã xông ra ngoài, cùng đông đảo hung thú giao chiến cùng nhau.

Tiểu Thải phiêu ở không trung, sử dụng ảo thuật, Tiểu Thải đi qua nơi nào, thì hung thú ở đó sẽ một mảnh hỗn loạn.

Tiểu Thải gần đây luôn tiến bộ không nhỏ, vận dụng ảo thuật lại càng thêm thuận buồm xuôi gió, hung thú đàn vốn là bởi vì bị Dẫn Thú phấn ảnh hưởng, thần chí đã hỗn loạn, dưới loại tình huống này, càng dễ dàng cho Tiểu Thải sử dụng ảo thuật.

Sở Diệp đang xem xét la bàn, thú triều rất lớn, một ít hung thú Chiến Tướng xảo trá, đã che dấu hơi thở xen lẫn vào trong đám hung thú chờ đến thời cơ thích hợp thì mới nhảy ra.

“Quả nhiên có hung thú Chiến Tướng đang ngụy trang là, Linh Mạch Xà.” Sở Diệp có chút kinh ngạc nói.

Lâm Sơ Văn nghe được Sở Diệp nói nhỏ, có chút kích động nói:
“Linh Mạch Xà, ở nơi nào?”
“Hướng Tây Nam.” Sở Diệp nói.

Linh Mạch Xà là một loại linh thú rất đặc biệt, nó chỉ sống và tồn tại ở những nơi có linh mạch, dựa vào hấp thu linh khí trong linh mạch mà sống, huyết nhục của Linh Mạch Xà là thứ đại bổ.

Một con Linh Mạch Xà Sĩ cấp trung kỳ là đã có giá trị trên vạn đồng vàng, Sĩ cấp hậu kỳ thì là mười mấy vạn, còn là Chiến Tướng cấp thì đó lại là thứ khả ngộ bất khả cầu có thể được xem như chí bảo, ít nhất cũng yêu cầu bảy tám chục vạn đồng vàng.

Ở Lưỡng Giới Thành trước đó thì đã có người ra giá cao thu mua Linh Mạch Xà, nhưng đáng tiếc thứ này quá hiếm lạ, căn bản không có để bán.

Lâm Sơ Văn có chút kích động thông tri tiểu hồ ly, Sở Diệp cũng thông tri Tiểu Bạch.

Tiểu hồ ly cùng Tiểu Bạch đồng thời hướng tới hướng có Linh Mạch Xà vọt qua đi, một hồ, một hổ oan gia ngõ hẹp.

Linh mạch xà một thân là bảo, nhưng sức chiến đấu lại bình thường, một con Linh Mạch Xà Chiến Tướng cấp 3 đã bị Tuyết Bảo cùng Tiểu Bạch tiêu diệt.

Tiểu hồ ly cướp được phần đầu, Tiểu Bạch cướp được phần đuôi.

Tiểu Bạch nhìn chiến lợi phẩm trong tay, có chút ủy khuất, huyết nhục tinh hoa của Linh Mạch Xà, chủ yếu là tập trung ở phần đầu.

Lo lắng chiến lợi phẩm bị đoạt, nên sau khi lấy được chiến lợi phẩm thì đã lập tức đem linh mạch xà ăn hết.

Linh Mạch Xà có tới mười mấy con, trừ bỏ một con Chiến Tướng cấp ba lúc nãy thì cũng còn có hơn mười con Linh Mạch Xà Sĩ cấp, Tiểu Bạch cùng Tuyết Bảo cũng không lãng phí, đem chúng xử lý hết.

Sở Diệp nhìn la bàn, trên la bàn quang điểm đại biểu Tuyết Bảo đang dao động đến lợi hại.

“Tiểu hồ ly phải tiến giai?” Sở Diệp hỏi.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hẳn là vậy.”
Tuyết Bảo dừng ở cấp 6 đỉnh phong cũng đã được một đoạn thời gian, nên Lâm Sơ Văn đã tính toán có lẽ có thể mượn đợt thú triều này giúp cho tiểu hồ ly đột phá lên cấp 7, và nhờ có Linh Mạch Xà xuất hiện, nên đã đẩy nhanh quá trình.

Sở Diệp cười cười, nói: “Thú triều quả nhiên cũng là cơ duyên!”
Linh Mạch Xà chính là bảo vật, thứ này vốn rất hiếm, nhưng không ai có thể nghĩ tới sẽ xuất hiện trong thú triều.

Tư Bắc Mạch rất nhanh đã chú ý tới động tỉnh bên phía Tuyết Bảo, khi nhìn thấy Linh Mạch Xà, Tư Bắc Mạch cũng có chút ý động, nhưng thú triều trước mặt, Tư Bắc Mạch chỉ là nhàn nhạt quét qua Tuyết Bảo cùng Tiểu Bạch vài lần, rồi liền dịch khai tầm mắt.

Tiểu Bạch ăn xong Linh Mạch Xà, thì thực lực cũng đại trướng.

Tiểu Bạch ở trong thú triều chạy loạn khắp nơi, một móng vuốt thì đã xử lý được một con hung thú, rất sạch sẽ lưu loát.

Tuyết Bảo tiến giai cấp 7, chiến lực đại trướng, lại cùng Tiểu Thải hội tụ cùng nhau.

Tuyết Bảo dùng ra hồ hoặc phối hợp với ảo thuật của Tiểu Thải, thì đã khiến cho tảng lớn hung thú bắt đầu giết hại lẫn nhau.

Lôi ưng có lực sát thương phi thường đại, nhưng nó cũng điểm yếu chính là thể lực rất nhanh sẽ bị tiêu hao hết.

Nếu so sánh ra thì chiến thuật của Tuyết Bảo cùng Tiểu Thải lại càng có hiệu quả hơn.

Không có Hồn Sủng Sư dẫn đường nên rất nhiều hung thú chỉ biết mù quáng chiến đấu, căn bản là ngăn cản không được Tuyết Bảo cùng Tiểu Thải.

Giống như Tiền lão gia tử dự đoán thú triều tổng cộng có ba đợt, một đợt qua đi, một đợt lại tới, chạy dài không dứt, rất nhiều Hồn Sư ứng phó xong đợt thứ nhất chưa kịp nghĩ ngơi lại gặp phải đợt thứ hai thì đã kêu khổ không ngừng.

Đám người Tư Đông Phong thực lực vẫn là rất cao cường, mấy vị đệ tử của Không Minh lão tổ mỗi người tự hiện thần thông, ba đợt thú triều đêu bị họ nhất nhất chắn xuống.

Vì chặn lại ba đợt thú triều này Lưỡng Giới Thành đã chết mười ba Hồn Sư, còn có mấy Hồn Sư nhân lúc loạn lạc mà trốn đi.

Tuy rằng vì chặn lại thú triều, tổn thất thảm trọng, nhưng lần này Lưỡng Giới Thành thu hoạch cũng là không ít.

Thú triều qua đi, để lại đại lượng thi thể hung thú, người tham dự tác chiến đều được phân chia không ít.

Thú triều tuy đã lui, nhưng tình thế như cũ cũng không lạc quan.

Đám người Tư Đông Phong đang tề tụ ở khi trung tâm hội nghị, sắc mặt vài người đều không phải là quá tốt, tổn thất quá lớn, Tư Phi Tuyết Tư Bắc Mạch đều đã bị thương, Hồn Sư cùng Hồn Sĩ thường trú Lưỡng Giới Thành cũng thiệt hại không ít.

“Trước mắt thú triều tuy rằng lui, bất quá, nguy cơ cũng không có qua đi, nạn châu chấu lại chuyển biến xấu.”
Giờ đây nội thành Lưỡng Giới Thành đã bị tàn phá rất nhiều, giờ mà gặp thêm thú triều thì cũng không biết làm sao để ứng phó.

Tư Nam Nguyệt cau mày, nói: “Căn cứ vào tin tức truyền tới quy mô của châu chấu đàn đã mở rộng."
Tư Đông Phong nhấp môi, “Cần thiết nhất bây giờ là cắt giảm số lượng châu chấu, một khi châu chấu đàn đem thảm thực vật chung quanh đây ăn sạch, thì thú triều sớm muộn gì cũng sẽ ngóc đầu trở lại."
Lưỡng Giới Thành đã chết mười mấy Hồn Sư, nếu là tiếp tục có người chết nữa thì nhân tâm sợ là sẽ tan, trước mắt đã có không ít đào binh, tình thế nếu cứ tiếp tục chuyển biến xấu, thì người chạy ra ngoài sẽ càng nhiều.

“Đám châu chấu này số lượng quá nhiều, ta tình nguyện đối mặt với mấy chục chỉ Chiến Tướng hung thú, cũng không muốn đối mặt với đám sâu che trời lấp đất kia, tại sao không có cách nào giết hết chúng một lần một vậy." Tư Nam Nguyệt có chút chán ghét nói.

Tư Tây Hàn trầm mặc một hồi, nói: “Ta chú ý thấy Hồn Thú của Lâm Sơ Văn rất có ý tứ."
Tư Nam Nguyệt híp mắt, nói: “Ngươi nói, chỉ hồ ly cùng con

bướm kia sao?"
Tư Tây Hàn gật đầu, nói: “Đúng vậy, hai chỉ Hồn Sủng kia có thể dụ dỗ hung thú giết hại lẫn nhau, trong thú triều đã phát huy ra tác dụng rất tốt, không biết hai chỉ Hồn Sủng kia có thể hay không dụ dỗ châu chấu giết hại lẫn nhau."
Tư Phi Tuyết thở dài, nói: “Thất Thải Huyễn Điệp ảo thuật nhất lưu, nếu Lâm Sơ Văn có thể đem con bướm tới Chiến Tướng cấp 9 thì có lẽ có thể xoay chuyển được cục diện trước mắt, nhưng dựa theo tình huống hiện tại xem ra, hẳn là không có khả năng."
Tư Tây Hàn nói: “Chỉ sợ là không dễ dàng, trong châu chấu đàn là có Châu Chấu Vương dẫn đường."
Châu Chấu Vương kỳ thật là do tiểu độc vương phía sau màn lãnh đạo, không dễ dàng bị mê hoặc như vậy.

Mặc dù hai chỉ Hồn Sủng là hồ ly cùng con bướm có thể tạo được tác dụng, nhưng ảnh hưởng cũng chỉ là hữu hạn.

“Ngũ Độc lão quái đúng là đồ vương bát đản, táng tận thiên lương.” Tư Phi Tuyết rầu rĩ nói.

Tư Phi Tuyết vốn cảm thấy Ngũ Độc lão tổ cùng Lưỡng Giới Thành bọn họ đối nghịch, chỉ là vì muốn tương trợ cho tiểu độc vương tiến giai Hồn Vương, nhưng từ tình huống hiện tại xem ra, thì Tư Phi Tuyết cảm thấy đối phương trừ bỏ muốn tưởng trợ tôn tử thành tựu Hồn Vương tông sư, còn muốn huỷ diệt cả Lưỡng Giới Thành của bọn họ..

Chương 174: Hoàng Sát Dược Tề

Chương này bị lỗi nên sẽ thiếu khúc giữa, mong mọi người thông cảm.

Editor: Tĩnh
Kết thúc chiến đấu, Sở Diệp và Lâm Sơ Văn đã trở về lại động để nghỉ ngơi, xử lý lại thi thể hung thú, lấy đi tinh huyết cùng tinh hạch.

Sở Diệp ở trong thú triều đã xuất lực không nhỏ, nên con mồi được phân đến cũng không ít, con mồi quá nhiều, có chút không kịp xử lý, không thể không nói đây cũng là một chuyện bi thương.

“Ăn đi! Ăn đi!” Sở Diệp đối với Tiểu Bạch thúc giục nói.

Tiểu Bạch tà liếc Sở Diệp một cái, không để ý tới Sở Diệp.

Sở Diệp bất đắc dĩ thở dài, ngày thường, hắn luôn chê Tiểu Bạch ăn nhiều, Tiểu Bạch lại là liều mạng ăn, nay vó nhiẻug thịt hung thú nhiều như vậy mà Tiểu Bạch thì lại lười ăn.

Trên thực tế, Tiểu Bạch đã liên tục đối phó thú triều trong nhiều ngày, lượng tiêu hao cũng rất lớn, nhưng thu hoạch cũng được không ít thứ, nên sức ăn có chút bị thu hẹp lại.

Lâm Sơ Văn đi ra, liền nhìn thấy Tiểu Bạch cùng Sở Diệp mắt to trừng mắt nhỏ.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, bất đắc dĩ cười nói: “Ăn cơm số lượng vừa phải là tốt nhất, ăn nhiều quá cũng không tốt."
Sở Diệp có chút vô tội nói: “Ta đây không phải là sợ lãng phí sao?"
Lâm Sơ Văn nhún vai nói:“Giao cho đám thương nhân trong thành thì được rồi.”
Lưỡng Giới Thành hiện tại gặp phải nguy cơ rất lớn, nhưng nguy cơ cũng là thương cơ, một ít thương nhân bí quá hoá liều, tiềm nhập vào Lưỡng Giới Thành để thu thập thi thể hung thú ở Lưỡng Giới Thành thi thể hung thú tràn lan, giá cả thu mua cũng là tương đối rẻ tiền, rồi đem bán cho các thành trì thì đã có thể kiếm được không ít đồng vàng.

Đương nhiên, loại sinh ý cũng vô cùng nguy hiểm, phần lớn người dám ở Lưỡng Giới Thành làm loại sinh ý này thì thường giống nhau là phía sau đều là có hậu đài.

Trên thực tế, không ít thế lực đều vô cùng tò mò về kết quả của lần đối này giữa Lưỡng Giới Thành cùng Ngũ Độc lão tổ.

Thanh Vân Tông cùng Thất Hà Tông đều trộm phái không ít thám tử đến đây để xem xét tình huống.

“Thú triều tạm thời là đi qua, nhưng nạn sâu bệnh chỉ là mới vừa bắt đầu.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Chỉ sợ là vậy.”
Bên trong mật thất.

Lâm Sơ Văn lấy ra mấy cổ thi thể Châu Chấu Vương, số thi thể châu chấu vương này là Lâm Sơ Văn thu được khi châu chấu đàn

tấn công Linh Hầu thôn tổng cộng được 8 cổ thi thể Châu Chấu Vương..

Chương 175: Tài Liệu Luyện Dược

Editor: Tĩnh
Thanh Vân Tông cùng Thất Hà Tông tuy không có tham chiến, nhưng hai tông đều phái thám tử đến Lưỡng Giới Thành, nên khi Hoàng Sát dược tề vừa xuất thế, liền khiến cho khắp nơi chú ý.

Hai tông đều cảm thấy hứng thú với Hoàng Sát dược tề, tuy rằng Vân Châu tạm thời không có phát sinh nạn châu chấu, nhưng rốt cuộc đã từng phát sinh qua, ai cũng không biết nạn châu chấu sẽ ở khi nào ngóc đầu trở lại.

Nếu là có Hoàng Sát dược tề, thì thủ đoạn ứng đối nạn châu chấu, cũng nhiều thêm một đòn sát thủ.

Hai tông đối với Hoàng Sát dược tề cảm thấy hứng thú, nhưng lại càng hứng thú với vị Dược Tề Sư đã luyện chế ra Hoàn Sát dược tề.

Hoàng Sát dược tề vừa xuất thế, mọi người liền liên tưởng đến vị Dược Tề Sư thần bí, năm đó xuất hiện ở chợ đen Lưỡng Giới Thành lần đó.

Lúc ấy, không ít người đều hoài nghi trên tay vị Dược Tề Sư kia có truyền thừa của Tử La Tông thì nay lại càng chắc chắn.

Bên trong Lưỡng Giới Thành đã có không ít thám tử đều đang hoạt động, một khi ai tra ra được thân phận của vị Dược Tề Sư kia chắc chắn sẽ lập được đại công.

Thanh Vân Tông.

Sở Nhan Vũ buông xuống ngọc giản trên tay, thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Uông Ngưng đã đi tới, nói: “Nhan Vũ sư muội, tâm tình không tồi nha!”
Sở Nhan Vũ nhàn nhạt cười cười, nói: “Còn tốt.”
“Chất nhi của ngươi còn tốt đi.” Uông Ngưng hỏi.

Sở Nhan Vũ nhẹ nhàng nói: “Còn tốt, xem như qua được một kiếp."

Lưỡng Giới Thành phát sinh đại hình thú triều, đã chết không ít người, nhưng đồng thời lại là cơ hội rèn luyện cho những Hồn Sủng Sư ở đó, mà còn đem lại không nhỏ thu hoạch.

Uông Ngưng cười cười, nói: “Bình an thì tốt rồi, ta còn tưởng rằng Lưỡng Giới Thành lần này đã xong rồi, không nghĩ tới Hoàng Sát dược tề lại xuất hiện tạo ra một biến số."
Sở Nhan Vũ gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Nàng đã xem qua hình ảnh khi châu chấu đàn dính phải Hoàng Sát dược tề, khi dính dược chúng sẽ điên cuồng mà giết hại lẫn nhau, nếu năm đó Vân Châu có loại dược tề này, thì tổn thất đã không nghiêm trong như vậy.

“Chất nhi của muội ở Lưỡng Giới Thành, có nói gì về vị Dược Tề Sư kia không!” Uông Ngưng hỏi.

Sở Nhan Vũ lắc đầu, nói:“Không có, Tiểu Diệp chỉ truyền tin tức đơn giản là báo bình an, vị Dược Tề Sư kia chắc là một ẩn sĩ cao nhân, khoảng cách giữa Tiểu Diệp và người nọ vẫn là quá xa

xôi.” Phàm là những Dược Tề Sư có chút bản lãnh đều là rất cao ngạo, Sở Diệp hẳn là sẽ không tiếp xúc.

Uông Ngưng hít sâu một hơi, nói: “Nếu người của tiểu độc vương ở Lưỡng Giới Thành, mà đều tra ra được vị Dược Tề Sư kia thì vị Dược Tề Sư kia sợ là sẽ dữ nhiều lành ít.”
Sở Nhan Vũ trầm ngâm một chút, nói: “Tiểu độc vương rất muốn giết vị Dược Tề Sư kia sao?”
Uông Ngưng gật đầu, nói: “Đương nhiên, vốn dĩ có rất nhiều trưởng lão nội môn đều phán đoán, tiểu độc vương lần này sẽ có thể tiến giai thành Hồn Vương, nhưng theo từ tình huống hiện tại mà xem, sợ là cơ hội sẽ không lớn.

Đoạn tiền đồ của người khác cũng giống như giết cha mẹ người ta, mà tiểu độc vương vốn đã không phải người lương thiện gì, hắn giờ đây chắc là đang hận vị Dược Tề Sư thấu xương!"
Nếu tiểu độc vương không thể tiến giai, thật ra đối với bọn họ lại là một chuyện tốt, ai biết rằng sau khi hắn thành Hồn Vương còn làm ra chuyện gì tiếp theo.

“Khả năng dược tề của vị Dược Tề Sư thần bí kia đúng là rất cao thăm, nếu mà chết, thì cũng quá đáng tiếc.” Sở Nhan Vũ có chút cảm thán nói.

Uông Ngưng gật gật đầu, nói: “Cũng đúng.” Nhưng giờ đây tiểu độc vương cũng sẽ không băn khoăn nhiều như vậy.

Lưỡng Giới Thành.

“Dược tề giống như không đủ dùng.” Sở Diệp nói.

Tư Đông Phong cũng không gióng trống khua chiêng nói dược tề không đủ, mà là dựa vào tuyên bố nhiệm vụ rồi mịt mờ nhắc tới điểm này, làm người cung cấp dược tề nên Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái liền minh bạch.

Lâm Sơ Văn có chút bất đắc dĩ nói: “Dược tề không đủ, ta cũng không có biện pháp a!” Không có thi thể của Chiến Tướng Châu Chấu Vương thì không thể luyện chế dược tề."
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Dược tề thì chúng ta có thể giúp bọn họ luyện chế, nhưng tài liệu không cần thiết phải do chính chúng đưa ra.”
Lưỡng Giới Thành phòng họp.

“Sư huynh, vị Dược Tề Sư kia có tin tức gì chưa?” Tư Nam Nguyệt hỏi.

Hoàng Sát dược tề có công hiệu vô cùng tốt, nhờ vào nó mà bọ họ đã làm giảm đi một số lượng lớn châu chấu đàn, chỉ là hiện tại dược tề cũng đã dùng hết.

Tư Đông Phong quét mọi người một cái, nói: “Đối phương đã truyền tin lại nói Hoàng Sát dược tề yêu cầu thi thể của Chiến Tướng châu chấu, mà trên tay hắn cũng không có trữ hàng."
Tư Nam Nguyệt có chút khiếp sợ nói: “Đối phương đã đưa tin tức lại đây sao? Làm như thế nào mà đưa tới?"
Tư Đông Phong lắc đầu, nói: “Trực tiếp đưa lại đây, ta ngủ một giấc, khi tỉnh lại liền đã thấy một phong thư nằm trong phòng, cùng lần trước giống nhau đi vô thanh đến vô tức."
Như vậy có thể thấy nhân phẩm vị Dược Tề Sư kia là không tồi, nếu không thì sẽ vô cùng nguy hiểm.

Tư Nam Nguyệt cau mày, nói: “Nếu là như thế, chỉ sợ là người đó có đặc thù Hồn Sủng mà còn rất am hiểu ẩn nấp, nếu có thể ở trong tình huống như vậy mà không kinh động đến sư huynh mà đem đồ vật đưa tới, ít nhất con Hồn Thú kia cũng đã là Hồn Sủng Chiến Tướng cấp."
Ở đây có vị Hồn Sủng Sư nào, có một con Hồn Sủng như vậy sao?
Tư Nam Nguyệt suy tư một chút, thì phát hiện ở Lưỡng Giới Thành bên này hay bên ngoài thì cũng không có loại Hồn Sủng như vậy.

Tư Đông Phong lắc đầu, nói: “Mặc kệ cái này, đối phương nếu đã truyền tin lại đây, tỏ vẻ yêu cầu thi thể Chiến Tướng cấp châu chấu, thì đã đại biểu nguyện ý hỗ trợ, chúng ta cũng nên mau chóng gom góp một đám thi thể Chiến Tướng châu chấu cho hắn."
Tư Nam Nguyệt gật đầu, nói: “Chiến Tướng Châu Chấu Vương, chúng ta bên này giống như có tồn kho tám chỉ không biết là có đủ không."
Tư Đông Phong cau mày, nói: “Tám chỉ sao? Hẳn là đủ."
Tư Nam Nguyệt gật đầu, nói: “Được."

Chúng ta biết tin tức có chút chậm, do thi thể Châu Chấu Vương vốn cũng không có nhiều giá trị, cho nên không ít thi thể đã bị thiêu cháy.

Tư Nam Nguyệt thầm nghĩ: Một con châu chấu Chiến Tướng, không biết có thể luyện chế ra mấy phần dược tề, trước đó đối phương cung cấp số lượng dược tề cũng không ít, có lẽ là góp nhặt không ít thi thể Châu Chấu Vương.

Mà thi thể Châu Chấu Vương vốn cũng không phải là dễ dàng thu tới tay, đối phương nếu đã có tâm thu thập thi thể Châu Chấu Vương, thì tất nhiên sẽ lưu lại dấu vết, nếu thật sự có thể biết được thân phận của vị Dược Tề Sư kia thật là quá tốt.

Tư Đông Phong nhìn Tư Nam Nguyệt, lạnh lạnh nói: “Không cần làm chuyện dư thừa.”
Tư Nam Nguyệt nhíu nhíu mày, nói:“Sư huynh, ngươi biết ta đối với vị Dược Tề Sư không có ác ý, hiện tại trong thành người đối với Dược Tề Sư cảm thấy hứng thú không chỉ có chúng ta."
Tư Đông Phong ninh mày, nói: “Trước, mặc kệ thân phận của vị Dược Tề Sư kia, việc cấp bách là thu thập thi thể của Chiến Tướng Châu Chấu Vương, theo ta biết hiện tại trên tay không ít Hồn Sủng Sư cũng đang có thi thể Châu Chấu Vương, muội đi tuyên bố Huyền Thưởng Lệnh xem có thể thu mua hay không."

Tư Nam Nguyệt gật gật đầu, nói: “Được, đúng rồi sư huynh, đối phương có nói làm sao để giao thi thể cho đối phương không."
Tư Đông Phong lắc đầu, nói: “Ta cũng không biết, đối phương chưa nói.”
Tư Nam Nguyệt có chút hưng phấn nói, “Đối phương nếu muốn tới đây lấy thì có lẽ có cơ hội dò hỏi ra thân phận của đối phương."
Tư Đông Phong lắc đầu, trừng mắt nhìn Tư Nam Nguyệt, nói: “Hiện tại là thời kỳ sóng gió, không cần làm chuyện dư thừa.” Đối phương thân là Dược Tề Sư, đi nơi nào hẳn là đều là có thể sống tốt, mà đối phương lại nguyện ý ở ngay lúc này mà lưu tại Lưỡng Giới Thành, hẳn là cũng không thích hành động của tiểu độc vương.

Lần trước ở chợ chung, đối phương liền cực lực che giấu tung tích, nếu giờ đây bọn họ lợi dụng cơ hội này mà đi dò xét đối phương, nếu một khi đối phương thẹn quá thành giận, trực tiếp bỏ gánh, thì Lưỡng Giới Thành của bọn họ sẽ tổn thất trầm trọng.

Sư phụ hiện tại đang bị thương, nếu lúc này lại đi đắc tội thêm một Dược Tề Sư, thì thật sự là không khôn ngoan.

Tư Đông Phong chuẩn bị xong đồ vật liền đem đồ đặc ở vị trí mà Dược Tề Sư kia yêu cầu, còn Lâm Sơ Văn thì bảo Mặc Nắm lựa chọn thời gian thích hợp để đi lấy.

Tư Đông Phong còn tính là hiểu chuyện sau khi chuẩn bị tốt đồ vật, thì cố tình thả lỏng phòng thủ, nên Mặc Nắm liền dễ như trở bàn tay mà đem đồ vật về.

“Tổng cộng tám cổ thi thể châu chấu.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp cau mày, nói: “Chỉ có bấy nhiêu a!” Lần trước cũng chỉ có hai người bọn họ còn chuẩn bị được 8 thi thể, còn đằng này đệ tử Không Minh lão tổ đông như vậy mà cũng chỉ có 8 cổ thi thể.

Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Vậy cũng đã là không ít, phỏng chừng là đối phương trước nay cũng không có đi thu thập thi thể của Chiến Tướng Châu Chấu Vương.” Cũng không phải Hồn Sư nào cũng giống như Sở Diệp có la bàn định vị, rất nhiều Chiến Tướng Châu Chấu Vương vốn sẽ ẩn nấp trong đàn, thấy tình thế không ổn bảo thuộc hạ yểm hộ rồi đào tẩu, cơ hội có thể bắt lấy chúng cũng không nhiều.

Sở Diệp gật đầu, nói: " Vậy tạm thời dùng bấy nhiêu đi.”
Lâm Sơ Văn chớp chớp mắt, nói: “Tuy rằng chỉ có tám cổ thi thể châu chấu nhưng tinh hạch Châu Chấu Vương lại có mười mấy viên, còn có một ít tinh hạch của các loại Chiến Tướng khác."
Sở Diệp cười, nói: “Thu đi.” Muốn thỉnh động Dược Tề Sư ra tay, tự nhiên là phải có báo đáp, Sơ Văn giúp đám người Tư Đông Phong một chuyện lớn như vậy, những người này cũng phải nên có chút đền đáp.

Lâm Sơ Văn gật đầu, đem tinh hạch thu lại, mười mấy viên tinh hạch Chiến Tướng cũng là không ít tiền.

Bắt được tài liệu, Lâm Sơ Văn cũng không chậm trễ, lập tức bắt đầu đều phối dược tề, chẳng mấy chốc dược tề đã hình thành.

Trình độ luyện dược của Lâm Sơ Văn đã được đề cao cực kỳ nhanh chóng, lần này chỉ xuất hiện một lần sai lầm, tổng cộng luyện chế ra 21 lọ dược tề.

Nạn châu chấu ngày nào chưa kết thúc, thì tình huống ở Lưỡng Giới Thành càng không thể biến chuyển.

Lâm Sơ Văn cũng không lưu lại một lọ nào cho bọn họ, mà bảo Mặc Nắm tìm một cơ hội đem dược tề đưa đi.

Vì để ngừa có người ôm cây đợi thỏ, Sở Diệp bảo Mặc Nắm đem

đồ vật đưa đến Nhất Phẩm Cư, mà không có đưa đến cho Tư Đông Phong.

Tư Nam Nguyệt nhìn dược tề trên tay, có chút vô ngữ nói: “Lần này cư nhiên lại đưa đến Nhất Phẩm Cư, may mắn Tư Thần sư huynh có ở đó, nếu không chắc là đã bị mấy vị linh đầu bếp ở Nhất Phẩm Cư xem thành gia vị mà đem đi xào rau ăn, vậy thì liền phiền toái lớn."
Tư Đông Phong lắc đầu, nói: “Linh đầu bếp ở Nhất Phẩm Cư còn chưa có hồ đồ như vậy.”
“Đồ đã tới tay, liền nhanh chân cầm đi ứng phó nạn châu chấu đi.” Tư Thần nói.

Tư Nam Nguyệt cong cong khóe miệng, nói: “Hảo, nạn châu chấu đã được khống chế phần nào! Giờ đây chỉ cần thả thêm một nhóm dược tề này ra thì kế hoạch tiến giai Hồn Vương của tiểu độc vương đã là hoàn toàn tan biến.” Nhờ có Hoàng Sát dược tề tương trợ, nên sự nguy hại của nạn châu chấu đã giảm đi rất nhiều.

Tư Nam Nguyệt đang tưởng tượng sắc mặt lúc này của tiểu độc vương, vừa nghĩ thôi mà trong lòng đã một mãnh vui vẻ.

Tư Đông Phong rất là tán đồng nói: “Lần này dược tề đã giúp chúng ra rất lớn, tuy rằng như thế, nhưng chúng ta cũng không cần quá mức thiếu cảnh giác.” Đúng là nếu không có Hoàng Sát dược tề, thì hắn thật đúng là không biết phải làm sao bây giờ, bất quá, trước mắt thế cục còn không phải tốt lắm, vẫn là không thể thả lỏng cảnh giác.

Tư Nam Nguyệt gật gật đầu, nói: “Yên tâm đi, ta biết.”.

Chương 176: Dược Tề Hiện Uy

Editor: Tĩnh
Lưỡng Giới Thành.

Từng đàn châu chấu đàn điên cuồng chém giết lẫn nhau, số lượng của chúng cũng đang không ngừng giảm xuống, nhóm Sở Diệp cái gì cũng không cần làm, chỉ cần chờ châu chấu đàn tự giết nhau là xem như xong việc.

“Hoàng Sát dược tề thật đúng là quá tốt!” Sở Diệp nhịn không được cảm thán.

Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Là tiểu độc vương đã làm quá khó coi.”
Châu chấu đàn càng tập trung, tác dụng của dược tề càng tốt, nếu tiểu độc vương ở phụ cận, thì sẽ nhận thấy được đều không ổn, thì có thể vận dụng hồn lực làm châu chấu đàn tránh đi phạm vị dược tề được rãi, nhưng tiểu độc vương cùng Lưỡng Giới Thành đã xé rách mặt, sợ bị Không Minh lão tổ xử lý, nên tiểu độc vương căn bản không dám đến Lưỡng Giới Thành, chỉ dám thao tác châu chấu đàn từ xa.

Khoảng cách quá xa, tiểu độc vương chỉ có thể khống chế hướng đi của châu chấu đàn, còn những thứ khác thì không thể.

Tiểu Bạch có chút khinh thường nói: “Sâu chính là sâu, một đám

đều là đồ không có đầu óc."
Sở Diệp nhướng mày, trước kia hắn còn cảm thấy châu chấu đàn thập phần khủng bố, nay lại cảm thấy vạn sự vạn vật đều có nhược điểm, chỉ cần bắt được nhược điểm của châu chấu đàn, thì châu chấu đàn cũng không khó đối phó.

Lâm Sơ Văn nhìn thi thể châu chấu đầy đất, khóe miệng hơi câu, tuy rằng vì tránh cho phiền toái, nên hắn đã ẩn danh, nhưng khi nhìn thấy dược tề do chính mình luyện ra lại phát huy được tác dụng lớn như vậy, Lâm Sơ Văn vẫn là vô cùng cao hứng.

Sau khi sử dụng Hoàng Sát dược tề thì châu chấu đàn đã nhanh chống giảm bớt, không biết có phải hay không bị linh thảo, linh mộc trong động phủ Sở Diệp hấp dẫn hay không, có một đợt sóng châu chấu chạy lại đây, Sở Diệp liên thủ cùng Hồ gia, Tiền gia đồng loạt tiêu diệt châu chấu.

“Loại Hoàng Sát dược tề này dùng thật tốt!” Hồ Minh Nguyệt có chút vui sướng nói.

Lưỡng Giới Thành có được loại dược tề này tự nhiên sẽ phân phát cho mọi người, Hồ gia cũng được một phần, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cũng được một phần, dược tề được mình đưa đi nay lại được phân đến tay, đối với Sở Diệp mà nói đó là một loại cảm giác rất vi diệu.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Xác thật là vậy."
Hồ Minh Nguyệt híp mắt, nói: “Nạn châu chấu lần này bởi nhờ có Hoàng Sát dược tề, mà nguy hại ít nhất có thể giảm đi sáu thành."
Hồ Minh Nguyệt thầm nghĩ: Châu chấu vốn dĩ là đi khắp nơi ăn bậy, làm đến bọn họ đều phải bảo vệ linh điền, linh thực, nhưng sau khi dược tề xuất hiện thì bọn nó chỉ lo giết hại lẫn nhau, cũng không rảnh lo để đi ăn cái gì.

Sở Diệp nghe được Hồ Minh Nguyệt nói vậy tâm tình liền vui vẻ.

Tiền lão gia tử cười cười, nói: “Lưỡng Giới Thành thật là ngọa hổ tàng long! Không nghĩ tới, còn cất giấu một vị Dược Tề Sư như vậy."
Hồ Minh Nguyệt híp mắt, nói: “Trước còn nghe ít nhiều lời đồn về vị Dược Tề Sư kia, nhưng gần đây lại không nghe được tin tức gì, vậy không lẻ vị Dược Tề Sư kia đã bị Không Minh lão tổ bắt được rồi."
Sở Diệp: "....."
Tiền lão gia tử lắc đầu, nói: “Không có đâu, nghe nói vị kia có cách đưa dược tề rất là thần bí, mà vị Dược Tề Sư kia che giấu cũng rất tốt, Tư Đông Phong cũng không tra được hắn là ai, bất quá, đối phương nếu chịu cung cấp Hoàng Sát dược tề, hẳn là phẩm tính cũng không tồi.” Hồ Minh Nguyệt nói.

“Đã sớm nghe nói, Dược Tề Sư lợi hại, mà Dược Tề Sư có thể tả ảnh hưởng tới chiến cuộc thật là không nghĩ tới."
Sở Diệp mày nhảy nhảy nghĩ thầm, không ngờ bọn họ có tác dụng lớn đến như vậy, nhưng thật ra cũng đúng.

Loại dược tề này có thể dùng lần đầu tiên, thì cũng có thể dùng lần thứ hai, tiểu độc vương lần này tiến giai thành công thì xem như chẳng có gì, còn nếu tiến giai thất bại thì tất nhiên sẽ coi vị Dược Tề Sư luyện chế ra Hoàng Sát dược tề là đại địch.

Tiểu độc vương tuy rằng xa ở ngàn dặm, nhưng đối phương cũng có khả năng sẽ thể thông qua, ký ức mà châu chấu truyền về mà để tìm ra manh mối.

Sở Diệp ẩn ẩn có loại dự cảm, bọn họ lần này sợ là sẽ bị tiểu độc vương theo dõi.

Hồ Minh Nguyệt thở dài một tiếng, tràn đầy tiếc nuối nói: “Đáng tiếc không biết đối phương là ai, bằng không có lẽ có thể tìm người ta luyện chế giúp một ít dược tề."

Tiền lão gia tử cười khổ, nói: “Cái này, chỉ sợ là có chút khó khăn."
Hồ Minh Nguyệt gật đầu, nói: “Cũng đúng nghe nói vị Dược Tề Sư thần bí kia có dược tề thuật phi thường cao minh, đã đạt tới tiêu chuẩn của đại sư, một Dược Tề Sư cấp bậc đại sư thì hơn phân nửa là tính tình cao ngạo, làm sao mà dễ tiếp xúc như vậy."
Sở Diệp chớp chớp mắt, không nói gì, thầm nghĩ: Sơ Văn tính tình rất tốt mà, kỳ thật cũng không khó tiếp xúc.

Hồ Minh Nguyệt hướng tới Sở Diệp nhìn qua có chút tò mò nói: “Sở thiếu, không có ý tưởng gì sao?”
Sở Diệp lắc đầu, nói: “Không có a! Ta chỉ là đang suy nghĩ, vị Dược Tề Sư này thật là lợi hại.”
Hồ Minh Nguyệt gật đầu, nói: “Xác thật là lợi hại."
Hồ Minh Nguyệt nhìn chằm chằm Sở Diệp đánh giá một hồi, Sở Diệp bị Hồ Minh Nguyệt nhìn có chút không được tự nhiên, “Hồ đạo hữu, làm gì nhìn ta như vậy?"
Hồ Minh Nguyệt lắc đầu, nói: “Không có gì.”
Nàng luôn cảm thấy khi nhắc tới vị Dược Tề Sư thần bí kia, Sở Diệp phản ứng quá bình tĩnh, giống như đối với vị Dược Tề Sư kia một chút đều không hiếu kỳ.

Hồ Minh Nguyệt âm thầm tâm sinh bội phục, thầm nghĩ: Sở Diệp thật là tâm tính đạm bạc, ở Lưỡng Giới Thành hiện tại tất cả Hồn Sủng Sư đều đang đoán vị Dược Tề Sư kia là ai, Sở Diệp lại một chút cũng không quan tâm, thật sự là quá siêu nhiên.

Nếu Sở Diệp biết ý nghĩ của Hồ Minh Nguyệt, sợ là sẽ hết chỗ nói, hắn không phải là không hiếu kỳ, mà là không cần tò mò.

Tiền lão gia tử nhìn Sở Diệp, bỗng nhiên trong lòng dâng lên một cái ý tưởng, Tiền lão gia tử quơ quơ đầu, đem ý tưởng trong đầu quăng ngay đi ra ngoài.

Sở Diệp nhìn Tiền lão gia tử, hỏi: “Lão gia tử làm sao vậy?”

Tiền lão gia tử lắc đầu, nói: “Không, không có gì.”
Sở Diệp híp mắt, thầm nghĩ: Tiền lão gia tử không phải là đoán được cái gì đi, lão nhân này chiến lực tuy chẳng ra gì, nhưng đầu óc lại rất linh hoạt.

Châu chấu tới Vạn Tế Lĩnh cũng không nhiều lắm, nên nhóm người Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cũng không tốn bao nhiêu thời gian để giải quyết rồi sau đó về lại động phủ.

Lâm Sơ Văn chống cằm, nói: “Tình huống so với tưởng tượng đã tốt.”
Châu chấu đàn trước đó đã tàn sát bừa bãi vài ngày nhờ có Hoàng Sát dược tề cản trở nên chúng đã có dấu hiệu hành quân lặng lẽ.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng là vậy."
Dược tề có tác dụng tốt hơn so với tưởng tượng rất nhiều, lần này Tiểu Độc Vương làm chuẩn bị còn đầy đủ hơn là lần ở Vân Châu, cũng may Lưỡng Giới Thành đã có phòng bị từ sớm.

Năm đó, người ở Vân Châu ngay từ đầu đều không tin có nạn châu chấu, thái độ phòng bị cũng là rất lơ là, chờ đến khi nạn châu chấu hoành hành khắp nơi thì mới bắt đầu lo mà ứng phó, khi đó thì đã bỏ lỡ thời cơ rồi.

Lưỡng Giới Thành thì bất đồng, Lưỡng Giới Thành ngay từ đầu đã tiếp thu giáo huấn từ Vân Châu, vì vậy ngay từ đầu đã hạ lệnh bài tra sào huyệt châu chấu ráo riết.

Mặt khác chính là dược tề của Lâm Sơ Văn, dược tề có tác dụng có chút vượt quá tưởng tượng.

“Hình như Hoàng Sát dược tề đều không có trong điển tịch của tam tông, ta thấy số truyền thừa mà gia gia ngươi phát hiện giống như là rất bất phàm!" Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đại khái là vậy.” Trước đó khi Vân Châu phát sinh nạn châu chấu thì căn bản không có người nào nhắc tới loại dược tề này, nếu như vậy thì, những truyền thừa mà vị Dược Tề Sư kia lưu lại hẳn là của rất nhiều năm về trước rồi, hơn nữa vị kia còn là người ngoại vực.

Sở Diệp thầm nghĩ: Theo truyện thì Sơ Văn đã chết từ lâu, đối phương sau khi chết thì di sản khẳng định là thuộc về nữ chủ, truyền thừa đại khái cũng rơi xuống người nữ chủ, nữ chủ thật là quá hảo mệnh.

Hoàng Sát dược tề sử dụng tới ngày thứ sáu thì châu chấu đàn đã bị xử lý hơn phân nửa, Lưỡng Giới Thành sĩ khí tăng vọt.

Châu chấu chết đi để lại đại lượng tinh hạch, rất nhiều Hồn Sư tham chiến đã thu hoạch được không nhỏ.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nói chuyện, một con Ngân Sí Ong bay lại đây.

Sở Diệp nghe xong Ngân Sí Ong truyền âm, nói: “Đi thôi lại có đánh nhau.”
Lâm Sơ Văn nhíu nhíu mày, nói: “Là châu chấu?”
Sở Diệp lắc đầu, nói: “Không phải, là thú triều.”
Lưỡng Giới Thành gần đây đã lục tục xảy ra rất nhiều lần thú triều, bất đồng với mọi người suy đoán thì đại hình thú triều không có xảy ra, mà đều là một ít thú triều loại nhỏ, nhưng tần suất phát sinh có chút cao, tuy rằng không nháo ra cái gì, nhưng cứ thường thường tới thì cũng có chút.

Lâm Sơ Văn nhìn tiểu hồ ly cùng Tiểu Thải liếc mắt một cái, nói: “Đi thôi."
Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp đi ra, thấy được khuôn mặt không kiên nhẫn của Hồ Minh Nguyệt cùng vẻ mặt khẩn trương của Tiền lão gia tử.

“Châu chấu triều vừa mới đi, nay lại tới thú triều, cuộc sống này thật không phải là cuộc sống cho người sống mà.” Hồ Minh Nguyệt nói
Mặt Tiền lão gia tử giờ đây y như trái khổ qua, Sở Diệp hướng tới Tiền lão gia tử nhìn thoáng qua, cảm thấy đối phương giống như đã già nua đi vài tuổi, Sở Diệp thầm nghĩ: Lão gia tử tuổi cũng đã lớn tuổi, cứ như vậy cũng thật không dễ sống."
Hồ Minh Nguyệt nhìn Sở Diệp, nói: “Hồn Sủng của Sở thiếu có trạng thái thoạt nhìn không tồi!"
Chiến Tướng hồn sủng khi chiến đấu sẽ tiêu hao hồn lực, hồn lực tiêu hao không còn thì phải cần một đoạn thời gian mới có thể khôi phục, mấy ngày liên tục chinh chiến, Hồn Sủng của nàng đã có chút mỏi mệt bất kham, chiến lực chỉ còn có bảy tám thành.

Sở Diệp thoạt nhìn thần thái sáng láng, trạng thái giống như bảo trì không tồi, cũng không biết làm như thế nào.

Sở Diệp cười, nói: “Không dám, không dám."
Hồ Minh Nguyệt nhìn Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, trong lòng mơ hồ nổi lên vài phần nghi ngờ.

Hồ Minh Nguyệt không biết, Hồn Sủng của Sở Diệp và Lâm Sơ Văn, sở dĩ vẫn luôn có thể bảo trì trạng thái tốt như vậy, ở một phương diện là bởi vì mấy chỉ Hồn Sủng kia có huyết mạch cùng phẩm cấp tương đối cao, nên thời gian khôi phục tương đối mau, về phương diện khác, là bởi vì Lâm Sơ Văn đã luyện chế không ít loại dược tề giúp khôi phục hồn lực cùng thể lực, cho mấy chỉ Hồn Sủng.

Tiền lão gia tử nhìn Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, tròng mắt xoay chuyển, không biết đang suy nghĩ cái gì.

“Tới.” Lâm Sơ Văn nói.

Ong đàn cùng Tiểu Thải trực tiếp xông ra ngoài, tiểu lão hổ cùng tiểu hồ ly cũng nhảy ra tham chiến.

“Di, Sở thiếu con tiểu miêu của người, tại sao lại là Chiến Tướng.”
Trước đó do gặp phải nạn châu chấu cùng thú triều, mà Hồ Minh Nguyệt chỉ lo tác chiến, cũng không lưu ý đến Tiểu Bạch, nay thú triều cũng không tính quá lớn, nên Hồ Minh Nguyệt cũng không quá bận rộn nên mới chú ý tới.

Tiền lão gia tử nhìn Hồ Minh Nguyệt thầm nghĩ: Hồ Minh Nguyệt thật trì độn a! Cư nhiên tới nay mới phát hiện.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Xác thật đã tiến giai Chiến Tướng.”
Hồ Minh Nguyệt run rẩy khóe miệng, thầm nghĩ: Cư nhiên cũng là Chiến Tướng, sát khí là nơi nào tới a! Huyễn Vụ Sát rõ ràng là cho tiểu hồ điệp a! Chẳng lẽ trong lần chợ chung trước hai người bọn họ còn bí mật mua được loại sát khí khác, lại hoặc là, giống như đồn đãi là Sở Diệp có được di sản của Tử La Tông, hai người bọn họ ẩn dấu cũng thật kỷ.

Hồ Minh Nguyệt kinh ngạc một hồi, liền đầu nhập vào chiến đấu.

Tiểu hồ điệp cùng tiểu hồ ly liên thủ đối phó với thú đàn, sử dụng ảo thuật, đại lượng hung thú bắt đầu giết hại lẫn nhau.

Hồ Minh Nguyệt nhìn một màn này, sắc mặt cổ quái nói; “Lâm đ*o hữu, kỷ năng của hai chỉ Hồn Sủng của ngươi có tác dụng giống như Hoàng Sát dược tề a!” Hoàng Sát dược tề có thể gây xích mích cho châu chấu giết hại lẫn nhau, mà tiểu hồ ly cùng tiểu hồ điệp cũng có thể gây xích mích cho hung thú giết hại lẫn nhau, tác dụng đúng thật là cực kỳ giống nhau.

Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Cũng có thể nói như vậy."

Hồ Minh Nguyệt nhìn thấy Tiểu Bạch dễ dàng đào ra trái tim của một con Chiến Tướng thì nhăn nhăn mày, nói:" Thật hung tàn."
Chiến Tướng hung thú đột kích tổng cộng có năm con, nên Hồ Minh Nguyệt cũng không cần quá ra sức.

Nhưng lại phát hiện mấy chỉ Hồn Sủng của Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn lại quá dũng mãnh, tiểu hồ ly cùng tiểu hồ điệp vừa ra tay, liền dẫn tới hai chỉ Chiến Tướng Hồn Thú giết hại lẫn nhau, hung thú đàn liền loạn, giống như căn bản không cần nàng ra tay.

Chiến lực hiện tại của Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đã mạnh hơn rất nhiều so với khi bọn họ mới tới Lưỡng Giới Thành, trong vô thức bọn họ đã trưởng thành rất nhiều.

Hồ Minh Nguyệt nhìn lên không trung thấy ong đàn đang bay múa sắc mặt liền cổ quái nói: “Sở thiếu chiến lực ong đàn của ngươi lại đại biến."
Khi chiến đấu hơi thở có chút hỗn loạn, Hồ Minh Nguyệt cũng không phát hiện ra trong ong đàn có tồn tại vài chỉ Chiến Tướng Hồn Thú, chỉ là cảm thấy chiến lực của ong đàn so với trước giống như đã cường hãn hơn mấy lần.

Sở Diệp cười, nói: “Đúng là vậy”.

Chương 177: Chuẩn Bị Rời Đi

Editor: Tĩnh
Thời gian từng ngày qua đi, toàn dân ở Lưỡng Giới Thành đều cùng nhau chống lại châu chấu triều.

Lâm Sơ Văn lại tặng thêm một lần dược tề cho Tư Đông Phong, tổng cộng 24 lọ.

Châu chấu đàn liên tục giảm bớt, tiểu độc vương rốt cuộc cũng từ bỏ kế hoạch thăng cấp Hồn Vương, đại lượng châu chấu bắt đầu rút lui, Chiến Tướng Châu Chấu Vương càng ngày càng khó tìm, đám dược tề lần này hẳn là số dược tề cuối cùng.

Trong mật thất.

Tiểu độc vương trên mặt không hề có huyết sắc, biểu tình dị thường khó coi.

Thực lực của Tiểu độc vương cùng châu chấu đàn là cùng một nhịp thở, từ sau khi thả châu chấu ra mười vạn hoang man, tuy rằng lục tục tổn thất một ít Châu Chấu Vương, nhưng quy mô chỉnh thể của châu chấu đàn vẫn luôn ở mở rộng, thực lực chỉnh thể của trùng đàn cũng vẫn luôn tăng lên.

Một đoạn thời gian trước, thực lực của Phương Danh vẫn luôn dâng lên, mấy ngày trước đây đã có dấu hiệu tiến giai.

Nhưng khi Hoàng Sát dược tề xuất hiện, tình thế liền chuyển biến bất ngờ, quy mô trùng đàn giảm xuống cấp tốc, khí huyết trong người Phương Danh chẳng mấy chốc liền sụp đổ.

Tổn thất một hai đàn châu chấu đàn đối với Phương Danh cũng chẳng ảnh hưởng gì, nhưng chỉ ngắn ngủi mấy ngày châu chấu đàn liền thiệt hại vượt qua một phần hai, tổn thất thật sự quá lớn, trong thời gian ngắn căn bản vô pháp đền bù.

Phương Danh nguyên bản đã nắm chắc thắng lợi, nhưng thế cục biến hóa chính là nhanh như thế, không chờ hắn kịp phản ứng lại, thì châu chấu đàn liền tổn thất thảm trọng.

Giờ phút này, Phương Danh thập phần hối hận, trước vì biểu hiện uy thế, cũng vì muốn tạo áp lực cho Lưỡng Giới Thành cùng với giúp lão tổ báo thù, nên hắn đã đem châu chấu đàn tập trung lại để tiến công Lưỡng Giới Thành, kết quả vừa lúc làm người ở Lưỡng Giới Thành một võng bắt hết.

Hắn nếu đem châu chấu đàn phân tán, mặc dù có loại dược tề quỷ dị kia thì tổn thất cũng sẽ không lớn như vậy.

“Điều tra được thân phận của tên Dược Tề Sư kia chưa?” Phương Danh nghiến răng nghiến lợi hỏi.

“Còn chưa điều tra ra.”
“Còn chưa điều tra được, các ngươi làm ăn cái kiểu gì không biết?” Phương Danh ngữ khí bất thiện nói.

Lão quản gia có chút khó xử nói:, “Người của chúng ta đã rất nỗ lực để tra xét, có mấy thám tử động tác quá lớn, bị bại lộ rồi bị giết, người nọ che giấu quá sâu.” Lần này còn chết mấy người nằm vùng lâu năm, thật là đáng tiếc.

Phương Danh mặt toát ra sát khí nói:, “Tra, vận dụng toàn bộ

lực lượng tra cho ta, ta muốn đem hắn bầm thây vạn đoạn."
Từ Hồn Sư tiến giai thành Hồn Vương là khó khăn cực đại, yêu cầu cần thiết phải chuẩn bị tốt hết tất cả mọi thứ, một tiếng trống làm tinh thần thêm hăng hái, chỉ cần thiếu một chút đều sẽ thất bại trong gang tấc, hắn lần này khí thế đã tàn việc tiến giai đã không có khả năng.

Phương Danh đối với lần tiến giai Hồn Vương này đã bỏ ra tâm huyết rất lớn, hiện giờ lại thất bại trong gang tấc, tâm tình đã trở nên cực đoan, nhu cầu cấp bách là tìm người để cho hắn trút giận.

Lại thêm ba con Châu Chấu Vương cắt đứt liên hệ, Phương Danh đột nhiên hộc ra một búng máu.

Lão quản gia, có thể cảm giác được rõ ràng khí huyết của Phương Danh đang suy bại, lão quản gia nhìn Phương Danh mà trong lòng nơm nớp lo sợ, lo sợ Phương Danh giận chó đánh mèo.

Trạng thái hiện giờ của Phương Danh đã không xong, đừng nói tiến giai Hồn Vương, giờ nếu muốn khôi phục lại tu vi Hồn Sư cấp 9 cũng yêu cầu một khoảng thời gian không ngắn.

“Thiếu gia, ngài không có việc gì chứ.” Lão quản gia thật cẩn thận hỏi.

Phương Danh không kiên nhẫn nhìn đối phương liếc mắt một cái, quát lớn nói: “Câm miệng.”
Lão quản gia nhìn sắc mặt Phương Danh, cũng không dám đi lại.

Hồ gia.

“Tổ nãi nãi, phòng hộ trận xảy ra vấn đề, có một đội châu chấu

đột nhập tiến vào, ăn đi không ít gà của chúng ta.".

Truyện Khác
Hồ Minh Nguyệt mắt trợn trắng, nói: “Thật là xui xẻo, đã biết, ăn liền ăn đi."
Châu chấu đàn đã chết hơn phân nửa, lại rút lui hơn phân nửa, hiện tại liền dư lại một ít du binh vô tổ chức vô kỷ luật đi khắp nơi đột kích, không nghĩ tới lại đi theo dõi động phủ của bọn họ.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn dưỡng Thảo Dược Gà kiếm lời không ít tiền, nên người Hồ gia cũng học hai người dưỡng một ít gà, bất quá, dưỡng ra đều là một ít bình thường gà, vì phòng bị châu chấu nên Hồ gia đã bố trí trận pháp bảo hộ cho dược viên, Hồ Minh Nguyệt đánh giá, châu chấu đột phá không được trận pháp trong dược viên, nên liền đem chủ ý tới mấy con gà.

“Lần này nạn châu chấu thật là phiền toái.” Hồ Khiêm nói.

Hồ Minh Nguyệt nhàn nhạt nói: “Chúng ta nơi này còn xem như tốt lắm rồi."
Hồ Khiêm gật gật đầu, “Nói cũng đúng.” Có được hai vị hàn xóm bưu hãn như Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, nên tai hoạ bọn họ gặp cũng không tính quá nghiêm trọng.

Hồ Khiêm thần thần bí bí nói: “Ngươi có hay không cảm thấy Sở Diệp và Lâm Sơ Văn hai người họ giống như có chút gì đó rất không hợp lý không."
“Đâu chỉ là không thích hợp mà là quá không thích hợp, con bạch miêu kia cư nhiên tiến giai Chiến Tướng.” Hơn nữa, xem tình huống, tuyệt đối không chỉ là Chiến Tướng cấp 1, nàng trước kia vậy mà còn cảm thấy con bạch miêu đó là sủng vật, sủng vật nơi nào mà như vậy.

Hồ Khiêm cười khổ, nói: “Nó tuyệt đối không phải Bạch Li Miêu."
Hồ Minh Nguyệt gật gật đầu, thầm nghĩ: Nàng hiện tại nếu còn tin con tiểu miêu kia là Bạch Li Miêu, thì nàng chính là cái chày

gỗ.

“Con tiểu miêu kia không phải là quỷ dị nhất mà ong đàn của Sở Diệp mới là quỷ dị nhất.” Hồ Minh Nguyệt nói.

Hồ Khiêm nhíu lại mày, nói: “Đúng vậy, ong đàn của Sở Diệp có chiến lực có chút vượt mức bình thường, chúng cho ta cảm giác thật giống như...."
“Giống như bên trong có cất giấu không chỉ là một con Chiến Tướng Ngân Sí Ong?” Hồ Minh Nguyệt nói.

Hồ Khiêm gật gật đầu, nói: “Ngươi cũng có loại cảm giác này sao?"
Hồ Minh Nguyệt cau mày, nói: “Có mơ hồ cảm giác được, nhưng chuyện này không có khả năng!” Ngân Sí Ong phẩm tướng không tính quá cao, ong chúa còn có khả năng bồi dưỡng đến Chiến Tướng, còn Ngân Sí Ong bình thường có tỷ lệ tiến giai Chiến Tướng cực kỳ nhỏ.

Bồi dưỡng Chiến Tướng Ngân Sí Ong, cũng là yêu cầu sát khí, sát khí cũng đâu dễ tìm như vậy!
Hồ Khiêm híp mắt, nói: “Hồn Thú của Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đều quá lợi hại so với vẻ ngoài.”
Hồ Minh Nguyệt gật đầu, nói: “Đúng vậy! Nhưng thôi mặc kệ chuyện đó đi” Hàng xóm của bọn họ thực lực quá bưu hãn, đây không phải là chuyện bọn họ có thể lo tới.

Hồ Minh Nguyệt híp mắt, cảm thấy Tiền lão gia tử không biết đã phát hiện cái gì, mà thái độ của lão gần đây đối với Sở Diệp, Lâm Sơ Văn giống như có chút không thích hợp.

Trong động phủ.

“Châu chấu đàn bị huỷ diệt thật mau! Dược tề của Sơ Văn nhà ta quá lợi hại.” Sở Diệp nhịn không được mà khích lệ nói.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, “Không phải công lao của một mình dược tề, hẳn là có thế lực khác nhúng tay vào.”
Trước kia không ít thế lực đều cảm thấy tiểu độc vương tiến giai thành Hồn Vương là chuyện chắc ăn.

Từ đó không nghĩ sẽ đắc tội hai Hồn Vương, cho nên, lựa chọn sống chết mặc bay.

Hiện tại tình huống bất đồng, Hoàng Sát dược tề xuất hiện phá hủy đại kế của tiểu độc vương, mà trước đó Ngũ Độc lão tổ lại cùng Không Minh lão tổ tranh đấu cuối cùng còn bị thương.

Tình huống trước mắt đã vậy, từ đó sẽ có không ít thế lực nhân cơ hội đục nước béo cò, âm thầm tàn sát châu chấu đàn, tiến thêm một bước làm suy yếu đi khả năng tiểu độc vương tiến giai Hồn Vương.

Ngũ Độc lão tổ hành sự bừa bãi, đắc tội người không ít, trước nay ông ta dùng hung uy để khiến mọi người kinh sợ nhưng đó là trước đây, nhưng nay trước mắt tiểu độc vương lại lộ ra xu hướng suy tàn, Ngũ Độc lão tổ cũng không áp chế không được, lần này đúng là rất nghiêm trọng.

Có lẽ, một ít địch nhân của Ngũ Độc lão sẽ bắt lấy cơ hội này mà đối phó lão.

“Một đám cỏ đầu tường!” Sở Diệp lắc đầu khinh thường nói.

Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: “Mặc kệ như thế nào, chỉ cần những người này đứng ra đối đầu với Ngũ Độc lão tổ là tốt rồi."
Sở Diệp gật đầu, nói: “Nói như thế thì cũng đúng.” Bởi vì Hoành Sát dược tề, hắn cùng Sơ Văn đã hoàn toàn đứng ở thế đối lập với tên lão tổ kia, Sở Diệp có loại dự cảm, không bao lâu nữa Ngũ Độc lão tổ sẽ ra tay đối phó bọn họ.

Tiểu độc vương đem toàn bộ châu chấu đàn triệu hồi trở về, như vậy xem như nguy cơ ở Lưỡng Giới Thành cũng đã đi qua.

Lưỡng Giới Thành nguy cơ bắt đầu tiêu tán, thì mọi người lại sôi nổi bắt đầu bát quái.

Mọi người hiện tại đều đang vô cùng tò mò về thân phận của vị Dược Tề Sư thần bí kia, mà còn có người hư hư thật thật lập ra một bảng danh sách gồm mười người có khả năng là vị Dược Tề Sư bí ẩn kia, mà những ngườ có tên trong danh sách đó giờ đây đều trở thành nhân vật bỏng tay, mà còn xuất hiện ra không ít cửa hàng bán thuốc giả.

Sở Diệp sau khi nhận được tin tức cũng đã chạy đi mua cái bảng danh sách kia, mà trong đó còn phân tích một cách rõ ràng hợp lý, nếu ai không biết rõ sự tình thì chắc chắn sẽ tin rằng những người trong danh sách kia đều có khả năng là vị Dược Tề Sư bí ẩn kia.

“Lâm Lãng đã chết.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Lâm Lãng, là kẻ đứng đầu danh sách có khả năng là vị Dược Tề Sư bí ẩn kia!”
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy, chính là hắn.”
Sở Diệp: “Đã chết sao? Chết như thế nào.....” Theo hắn biết, trên bảng có tên mấy cái đối tượng không rõ danh tính.

“Hắn cùng người ta nói, hắn là người đã luyện chế Hoàng Sát dược tề."
Sở Diệp: “.....” Thừa nhận a! “Người của tiểu độc vương giết hắn sao?"
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hẳn là vậy.”
Nghe nói, nếu ai giết được vị Dược Tề Sư thần bí kia thì sẽ được tiểu độc vương trọng thưởng, có người vội vã lập công, mạo hiểm động thủ nhưng bị bại lộ, lại bị người ở Lưỡng Giới Thành

giết chết.

Tiểu độc vương tựa hồ đã chôn không ít thám tử ở Lưỡng Giới Thành, hơn nữa gần đây hoạt động vô cùng sôi nổi, nhưng chỉ cần ngoi đầu lên đều sẽ bị giết.

Sở Diệp: “.....” Đám người này thật là cái chày gỗ! Vị Dược Tề Sư thần bí đó lại dễ dàng bị giả mạo như vậy? Không thấy Sơ Văn nhà hắn có bao nhiêu điệu thấp sao? Vẫn là Sơ Văn nhà hắn tốt nhất.

Lâm Sơ Văn nghiêng đầu, nói; “Lâm Lãng đã chết, hiện tại những người trên bảng đơn đều cảm thấy bất an, muốn nhờ người của Bí các hỗ trợ làm sáng tỏ, bọn họ không phải là vị Dược Tề Sư kia."
“Bí các?” Nếu hắn nhớ không lầm thì bảng đơn hình như là do người của Bí các tuyên bố.

“Ta nghe nói, có người vì muốn có tên trên danh sách mà đã bỏ tiền để thua mua người của Bí các” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp híp mắt, nói: “Ý của ngươi là, có người bỏ tiền ra cho bí các để họ được có tên."
Lâm Sơ Văn gật gật, nói: “Đúng là như thế."
Sở Diệp: “.....” Vì nổi danh, những người này cũng quá liều mạng!
“Nay thì những người này, lại muốn tiêu tiền để được loại ra khỏi bảng.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp: “.....” Thật là có tiền làm gì cũng được a!
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Nghe nói, bên phía Ngũ Độc lão tổ tỏ vẻ thà giết lần chứ không buông tha, cho nên những người trong bảng đơn xem như là chạy không thoát rồi, giờ ai cũng đang lo sợ."
Sở Diệp: "……” Ngũ Độc lão tổ, thật là hung tàn, “Chúng ta thật sự là nên nhanh chân thu doạn rồi đi thôi."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Đúng vậy!” Nếu không đi, sớm muộn

gì cũng sẽ tra được đến chổ bọn họ, nếu lại chờ đến lúc đó thì chạy cũng đã muộn.

“Ta cảm thấy, Tiền lão gia tử giống như phát hiện cái gì đó.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Gần đây thái độ của lão gia tử có chút không thích hợp, đã biết cái gì rồi sao?"
“Chắc là không xác định nên chỉ là nghi ngờ mà thôi.” Sở Diệp nói.

“Trong hai ngày này, chúng ta liền rời đi đi.” Lâm Sơ Văn nói.

Nếu đã có người thứ nhất thì sẽ có người thứ hai, thứ ba, giờ đây ở Lưỡng Giới Thành có quá nhiều thám tử, chuyện này sớm muộn gì cũng sẽ bị tra ra.

Hiện tại thế cục ở Lưỡng Giới Thành trên cơ bản là đã ổn định, cũng là thời điểm tốt nhất để rời đi.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Ta cũng nghĩ như vậy.”
Trong đợt thú triều lần này, bọn họ đã bại lộ ra không ít đồ vật, Hoàng Sát dược tề là dùng thi thể Châu Chấu Vương để làm, việc này Tư Đông Phong chưa chắc sẽ lộ ra, nhưng những tên thám tử ngoài kia thì chưa chắc.

Theo hắn biết, gần nhất có không ít người đang ra giá cao thu mua lại Hoàng Sát dược tề, muốn mượn đó để nghiên cứu ra phối phương của dược tề.

Phối phương của Hoàng Sát dược tề có chút phức tạp, muốn nghiên cứu ra thì đó không phải là chuyện dễ, nhưng nếu để phán đoán ra trong dược tề có sát của châu chấu vương, thì chuyện đó là chuyện không khó.

Lần trước, ở Hầu thôn bọn họ vì muốn có được Huyết Linh quả mà bọn họ đã bại lộ Ủ chín dược tề, mà Hoàng Sát dược tề lại là dùng thi thể Chiến Tướng châu chấu để làm ra, mà khi bọn họ rời đi cũng đã cùng Hầu thôn lấy đi hai cổ thi thể của Chiến Tướng Châu Chấu Vương, đó đều là đại sơ hở, nếu có người phát hiện tất nhiên sẽ khả nghi.

Sau nạn châu chấu bọn họ đã bại lộ quá nhiều thứ, nếu bị phát hiện thì cuộc sống sau này của bọn họ sẽ không yên ổn, nên cũng đã đến lúc đổi nơi sinh hoạt mới.

“Lần này tiểu độc vương, hẳn là tiến giai không được Hồn vương rồi.” Mà tu sĩ ở Lưỡng Giới Thành đã xử lý được hơn 50 con Chiến Tướng Châu Chấu Vương, Sĩ cấp châu chấu số lượng tổn thất là vô cùng thảm trọng, như vậy thì tiểu độc vương khẳng định sẽ ra sức mà tìm kẻ đầu sỏ gây tội.

Người khác có thể không biết bọn họ ở Hầu thôn giết được bao nhiều Chiến Tướng châu chấu, nhưng tiểu độc vương có khả năng sẽ biết.

Sở Diệp nhíu lại mày, nói: “Chúng ta trong hai ngày này liền sẽ rời đi."
Trước là do Sở Diệp lo lắng sau nạn châu chấu sẽ có thú triều, nên mới còn trì hoãn thời gian rời đi.

Từ tình huống hiện tại xem ra, thú triều mặc dù phát sinh cũng sẽ không phải là đại hình thú triều, nên Lưỡng Giới Thành hẳn là có thể ứng phó.

Sở Diệp gần đây luôn có một cảm giác là nguy cơ sắp tới, còn cảm thấy chính mình giống như bị người ta theo dõi.

Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Cũng được.”
Tiểu lão hổ nhìn Sở Diệp, chế nhạo nói: “Ngươi muốn chạy trốn, chạy trốn cũng không phải là chuyện vinh quang gì."

Sở Diệp nhìn tiểu lão hổ liếc mắt một cái, nói: “Này không phải bởi vì ngươi quá yếu, ta mới phải chạy trốn chạy sao? Ngươi nếu là Vương cấp, hoặc là Chiến Tướng cấp 9 thì ta đã không cần phải chạy trốn như vậy."
Sở Diệp thầm nghĩ; hắn đã không bỏ chạy khi nạn châu chấu xảy ra là đã rất phúc hậu rồi, hiện tại thế cục đã ổn định cũng đã tới lúc nên rời đi.

Tiểu lão hổ tru lên nói: “Còn không phải bởi vì ngươi nghèo, mua không nổi thiên tài địa bảo cho ta ăn.”
Sở Diệp: "……” Hắn nghèo, cơm muốn ăn ngon phải ăn từ ngụm, ăn quá nhiều lở tiêu hóa không được thì sẽ bị phình bụng chết đó, nhưng nếu nói hắn nghèo thì cả đám Hồn Sư ngoài kia là ăn mày sao, tên Tiểu Bạch thúi này không biết mình đang sống trong phúc mà còn la ó này nọ.

“Đi đi đi, đều là ngươi vô dụng.”
Tiểu lão hổ ngẩng đầu, có chút bất mãn nhìn Sở Diệp.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp cùng Tiểu Bạch đang đối chọi gây gắt cười, nói: “Được rồi, được rồi, đi chuẩn bị đi."
Sở Diệp đi rừng trúc, đem Thảo Dược Gà bỏ vào không gian chỉ để lại gà bình thường.

Linh thụ trong rừng cây, Sở Diệp lựa chọn đem Linh Thụ Dâu Vương, Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ, Thất Thải Thụ và thêm mấy cây linh đào..

Còn số còn lại bởi vì ngọc trụy không gian hữu hạn, nên Sở Diệp tính toán lưu tại động phủ một ít.

Long Ngư dưỡng ở hồ sen thì được Sở Diệp vớt lên toàn bộ để mang đi.

Linh dược trong linh điền, thì Sở Diệp lựa chọn mang đi những loại tương đối trân quý để mang đi, còn những loại khác thì giữ

lại.

Đem tất cả mọi thứ chuẩn bị tốt, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn liền phong bế động phủ, rồi trong đêm rời đi.

Đại chiến qua đi, không ít Hồn Sư đều yêu cầu tu dưỡng, nên thường sẽ phong bế động phủ, để điều chỉnh lại trạng thái, nên việc Sở Diệp và Lâm Sơ Văn phong bế động phủ tu cũng coi như là bình thường, nhưng không ai nghĩ đến, hai người ngay lúc này đã rời đi, hòa vào mười vạn hoang man..

Chương 178: Suy Đoán Thân Phận

Editor: Tĩnh
Tiền gia.

Tiền lão gia tử đang ở trong phòng đi qua đi lại.

“Gia gia, ngươi đang phát sầu cái gì sao a!” Tiền Băng Nhi hỏi.

Lưỡng Giới Thành gần đây đã chết không ít Hồn Sư, một trong đó là những người có hung danh hiển hách, có khả năng chiến đấu tốt cũng đã chết.

Trước khi nạn châu chấu tới thì đã có rất nhiều người đều cảm thấy gia gia nàng lần này chạy trời không khỏi nắng, kết quả, gia gia nàng tới giờ vẫn còn sống.

Ở Lưỡng Giới Thành một ít Hồn Sư đều ở sau lưng mắng gia gia là lão ô quy, lão ô quy liền lão ô quy, chỉ cần còn sống là tốt rồi.

Tiền lão gia tử thì thào nói: “Cháu gái! Gia gia ngươi giống như đã biết chuyện mà không nên biết rồi."
Tiền Băng Nhi nghe vậy, tràn đầy tò mò nói:“Gia gia, ngươi đã biết cái gì a? Nói cho ta nghe với."
Tiền lão gia tử vẫy vẫy tay, không kiên nhẫn nói: “Đi đi đi, không nên hỏi thì không cần hỏi nhiều, biết càng nhiều thì sẽ chết càng nhanh."

Lòng hiếu kỳ của Tiền Băng Nhi không được thỏa mãn, lại còn bị lão gia tử quát lớn một trận, bĩu môi, có chút ủy khuất.

Trên thực tế, Tiền lão gia tử có thể sống sót qua thú triều là do có bí quyết, mỗi lần khi ứng đối thú triều, Tiền lão gia tử vẫn luôn bảo Hồn Thú của bản thân đi theo sau Hồn Thú của Sở Diệp và Lâm Sơ Văn, cũng nhờ vậy mà mọi nguy hiểm sẽ được Hồn Thú của Sở Lâm hai người che chở, nhờ vậy mà Tầm Bảo Thử đã được bảo đảm an toàn.

Khi thú triều tới binh hoang mã loạn, tất cả Hồn Sư đều chỉ có thể coi tự lo cho địa bàn của bản thân, cũng vô pháp phân tán lực chú ý, để chú ý tới người khác.

Nhưng Tiền lão gia tử lại bất đồng, thứ nhất bởi từ khi bắt đầu đã bảo Hồn Thú đi theo Hồn Thú của Sở Diệp và Lâm Sơ Văn, nên lão cũng là người thấy rõ nhất được chiến lực của Hồn Thú của bọn họ.

Tiền lão gia tử có chút hoảng sợ phát hiện, Hồn Sủng của Chủ Sủng của Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tựa hồ đều đã là Chiến Tướng cấp 7, nhưng trong khi đó hai người họ chỉ mới hơn hai mươi tuổi mà đã là Hồn Sư hậu kỳ, đây là là cái loại khái niệm gì vậy? Đây tuyệt đối là tuyệt thế thiên tài!
Hai người đáng sợ như vậy lại giấu mình ở Lưỡng Giới Thành, mà hai người để lại ấn tượng lại chỉ là hai người làm nghề hoạn thú mà tay nghề còn không tồi, đây là chuyện cỡ nào vớ vẩn!
Tiền lão gia tử nghĩ tới gần đây mọi người đều đang nghị luận khí thế ngất trời về vị Dược Tề Sư thần bí, Tiền lão gia tử đột nhiên có một ý tưởng, cảm thấy Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, có lẽ có một trong hai người là vị Dược Tề Sư thần bí kia.

Lúc đầu Tiền lão gia tử chỉ là tùy tiện suy nghĩ thôi, nhưng khi càng nghĩ lại càng cảm thấy có khả năng.

Tốc độ tiến bộ của Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn là không thể tưởng

tượng, mà tất nhiên trên người hai người phải có bí mật, nếu trong hai người có một người là Dược Tề Sư thì mọi chuyện sẽ được lý giải.

Nếu trong quá trình Hồn Thú trưởng thành, có một Dược Tề Sư cao minh trợ giúp, thì tốc độ trưởng thành của Hồn Thú sẽ được đẩy lên rất nhanh.

Trước đó trong thời gian tác chiến, trạng thái Hồn Sủng của Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn vẫn luôn bảo trì rất tốt, trừ bỏ là do thể chất thì hẳn là còn có liên hệ với dược tề, mà Tầm Bảo Thủ còn có vài lần thấy được mấy chỉ Hồn Sủng kia sử dùng dược tề để khôi phục thể lực.

Mà mấy chỉ Hồn Sủng kia sau khi dùng dược tề, hiệu quả hẳn là rất không tệ, mỗi lần dùng xong thì chiến lực của mấy chỉ Hồn Sủng đó đều sẽ tăng lên, và cộng thêm việc lão quan sát phản ứng của chúng sau khi chiến đấu, thì càng chắc chắn loại dược tề kia có chất lượng rất tốt, bởi chúng không gây ra bắt kỳ tác dụng phụ nào.

Trước kia lão còn cảm thấy Sở Diệp, Lâm Sơ Văn tài đại khí thô, hẳn là đã mua sắm rất nhiều dược tề trước khi trận chiến xảy ra, để chuẩn bị cho bất cứ tình huống nào, hiện tại ngẫm lại, có lẽ số dược tề kia là do hai người họ tự luyện chế ra cũng không chừng.

Nếu, thật sự một trong hai Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn là vị Dược Tề Sư kia, thì đây sẽ thành chuyện lớn, hiện tại năm lão tổ đều muốn tìm ra vị Dược Tề Sư kia, Thanh Vân Tông, Thất Hà Tông thì muốn truyền thừa, Lưỡng Giới Thành có lẽ muốn bảo, nhưng tình thế hiện tại của Lưỡng Giới Thành muốn giữ cũng khó.

“Gia gia, bên ngoài đều đang đoán thân phận của vị Dược Tề Sư

kia, ngươi cảm thấy ai tương đối khả nghi nhất a!" Tiền Băng Nhi tò mò hỏi.

Tiền lão gia tử cau mày, tức giận nói:"Ngươi nếu có rảnh nói thì tốt nhất là đem sự chú ý lên thực lực của bản thân mới tốt, không cần ở đây mà suy nghĩ lung tung, chỉ tổ làm lãng phí thời gian."
Tiền Băng Nhi có chút bất mãn nói:"Gia gia, đây không phải là chuyện lung tung rối loạn gì cả? Ta nếu là biết vị Dược Tề Sư kia là ai, thì ta sẽ đi xin một hai lọ dược tề phù hợp với Hồn Sủng của ta, đó còn tốt hơn là cực khổ tu luyện."
Tiền lão gia tử tức giận nói: "Nhân gia tàng thâm, làm sao mà dễ dàng biết được người ta là ai, mặc dù ngươi đã biết là ai, nhưng nhân gia cố ý che giấu tung tích.

Mà ngươi lại cố ý tới cửa xin thuốc, làm thân phận người ta bị bại lộ, thì tới lúc đó thuốc thì không thấy mà cái mạng thì đã mất rồi."
Tiền Băng Nhi nhìn Tiền lão gia tử, chớp chớp mắt, nói: "Gia gia, ngươi có phải hay không biết được thân phận của vị Dược Tề Sư kia?
Tiền lão gia tử phất phất tay, nói: "Đừng đoán mò, gia gia ngươi cái gì cũng không biết.

Tiền Băng Nhi: "....."
Thành chủ phủ.

"Gần đây trong thành đã có không ít thám tử của hai tông!" Tư Đông Phong sắc mặt tối tăm nói.

Tư Nam Nguyệt sắc mặt có chút khó coi.

"Khi có nạn châu châu đến thì bọn họ lại bo bo giữ mình, nhưng khi có chuyện tốt thì lại vô cùng nhiệt tình."
Bởi vì khi nạn châu chấu đên bọn họ đã đi cầu viện hai tông hổ trợ giúp đở, nhưng người của hai tông đều yên lặng vì vậy Tư

Nam Nguyệt đối với đám người của hai tông đã vô cùng chán ghét.

“Ngũ Độc lão tổ hẳn là lại phái người tới điều tra.” Tư Đông Phong nói.

Lần này xem như Lưỡng Giới Thành cùng Ngũ Độc lão tổ đã kết hạ huyết thù, trong thành một khi phát hiện người cùng Ngũ Độc lão tổ có quan hệ thì đều sẽ giết không tha.

Tư Nam Nguyệt nhấp môi, nói: “Ngoi đầu một tên xử lý một tên, xem lão gia hỏa kia có thể phái bao nhiêu người tới đây."
Lần này Tiểu độc vương đã xem như tiến giai thất bại, bất quá, lấy tính cách của đối phương, sau lần này thất bại này vẫn như cũ sẽ nghĩ cách ngóc đầu trở lại.

Nếu vị Dược Tề Sư kia công bố phối phương của Hoàng Sát dược tề ra, vậy sau này xác suất tiểu độc vương tiến giai thành công Hồn Vương sẽ bị hạ thấp đi mấy phần, mà tiểu độc vương tất nhiên sẽ đem cái ket phá hư kế hoạch của hắn coi thành cái đinh trong mắt, cái gai trong thịt.

Ngũ Độc lão tổ đã tốn nhiều tâm huyết như vậy để bồi dưỡng tiểu độc vương, tự nhiên cũng sẽ không hy vọng đối phương dừng bước ở cảnh giới Hồn Sư, vì vậy Dược Tề Sư kia không thể tồn tại, càng không thể để Thanh Vân Tông, Thất Hà Tông có được người đó, hiện tại các thế lực lớn hẳn là đang so đấu tốc độ.

Tư Nam Nguyệt cười nhạt một tiếng, nói: “Nghe nói, Ngũ Độc lão tổ lão hiện nay cũng đang đối đầu với Thiên Ưng lão tổ, do đó trong khoảng thời gian này cuộc sống của lão củng không tốt lành gì."
Tư Đông Phong nhìn Tư Nam Nguyệt, nói: “Muội cảm thấy vị Dược Tề Sư kia sẽ là ai?”
Tư Đông Phong cũng xem qua danh sách mười người có khả

năng là vị kia nhất nhưng, sau khi nhìn qua phát hiện cái bảng đơn này hoàn toàn không có gúa trị tham khảo.

Tư Nam Nguyệt cau mày, nói: “Tìm được mấy người hư hư thực thực, nhưng hình như đều không quá thích hợp.” Ở Lưỡng Giới Thành Dược Tề Sư rất khan hiếm, nên khi xuất hiện một người lợi hại như vậy, Tư Đông Phong cũng không tránh được tò mò.

Tư Đông Phong có chút tò mò nói: “Người muội nói là ai!”
“Một người tên là Chu Thành Hưng."
Tư Đông Phong cau mày, nói: “Kia là tên gà mờ, chỉ biết lừa đảo.”
Chu Thành Hưng ở Lưỡng Giới Thành rất có thanh danh, đối phương hiểu một ít tri thức về dược tề, có thể luyện chế ra một ít dược tề, bất quá, năng lực lợi hại nhất của hắn là làm giả dược tề.

Chu Thành Hưng có thể làm giả một số loại dược tề rồi đem bán cho các cửa hàng với giá rẻ chỉ bằng phân nửa giá thị trường.

Tu sĩ bản địa thì quá rõ những việc hắn làm nên đã từ lâu không còn quan tâm đến hắn.

Chỉ có những người lần đầu khi đến Lưỡng Giới Thành bị hắn gạt mà thôi.

Tư Đông Phong cau mày, nói: “Không thể nào, tên kia nếu có bản lĩnh thì đã sớm nổi danh, cần gì phải đi bán thuốc giả lừa gạt khắp nơi."
Tư Nam Nguyệt gật đầu, nói: “Đúng vậy! Nhưng không chừng là đối phương đang giả heo ăn thịt hổ."
“Còn có đối tượng hoài nghi nào khác không?” Tư Đông Phong hỏi.

Tư Nam Nguyệt gật gật đầu, nói: “Còn có một người là Điền Tịnh Tư.”
Tư Đông Phong nhíu lại mày, nói: “Là hắn a! Vậy thì hình như

không có khả năng, nếu hắn có bản lĩnh như vậy, thì đã sớm tuyên dương cho cả thành biết rồi ” Hắn quá rõ tính cách của Điền Tịnh Tư, tên kia chỉ cần làm ra được chút chuyện thì cũng sẽ đánh trống khua chiên khắp nơi rồi, làm sao mà chịu an tỉnh tới giờ.

Tư Nam Nguyệt nghiêng đầu, nói: “Có lẽ cũng là kẻ thích giả heo ăn thịt hổ.”
Tư Đông Phong nghĩ nghĩ, nói: “Cũng không phải không có khả năng.”
Điền Tịnh Tư là luyện khí sư tốt nhất ở Lưỡng Giới Thành, nhưng đối phương lại rất thích luyện dược, Điền Tịnh Tư trong việc luyện khí thì rất có thiên tư, nhưng khi luyện chế dược tề thì lại biểu hiện cực kỳ kém cỏi, một ít loại dược tề bình thường chỉ cần qua tay Điền Tịnh Tư đều sẽ biến thành độc dược.

Dược tề một đạo, luyện dược vốn là cái động không cái nếu không phải Điền Tịnh Tư có thể luyện khí kiếm tiền thì đã sớm táng gia bại sản.

Đương nhiên hắn không phải là không có thành tựu, trước kia hắn có luyện ra một loại dược tề đó vốn là để dẫn dụ côn trùng, nhưng kết quả hắn lại luyện thành thuốc diệt côn trùng, nhưng hiệu quả cũng không tệ.

Do Điền Tịnh Tư từng làm ra loại dược tề giống như Hoàng Sát dược tề, nên hắn trở thành kẻ có hiềm nghi lớn nhất.

“Còn có người nào khác không?” Tư Đông Phong lại hỏi.

“Cuối cùng còn một người và cũng là người có khả năng nhất là Lâm Sơ Văn."
Tư Đông Phong đột nhiên hướng tới Tư Nam Nguyệt nhìn qua đi, “Lâm Sơ Văn? Như thế nào lại là hắn? Lâm Sơ Văn chính là hoạn thú sư."

Hoạn thú tuy rằng chỉ là một tiểu đạo, nhưng cũng phải tốn rất nhiều thời gian chiêm nghiệm, nếu thân phân của Lâm Sơ Văn vừa là hoạn thú sư kiêm luôn Dược Tề Sư hai chức, vậy cũng thật sự là đáng sợ.

Tư Nam Nguyệt gật đầu, nói: “Đúng là có chút không thể tưởng tượng, bất quá hắn xác thật thực khả nghi, hôm trước muội ngẫu nhiên biết được Sở Diệp và Lâm Sơ Văn khi đi Hầu thôn, giúp Hầu thôn giải quyết vấn đề Huyết linh quả, Lâm Sơ Văn đã luyện chế ra ủ chín dược tề, giúp Huyết Linh quả mau thành thục, tránh đi nạn châu chấu đột kích."
Tư Đông Phong tràn đầy ngoài ý muốn nói: “Có việc này?”
Tư Nam Nguyệt gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!"
Ủ chín dược tề có không ít loại, có rất nhiều loại, có những loại có cách luyện chế rất đơn giản, nhưng loại này có tác dụng phụ rất lớn, nhưng mấy cây Huyết Linh Thụ ở Hầu thôn sau khi sử dụng Ủ chín dược tề lại không xảy ra vấn đề, nếu không thì Huyết Linh Thụ đã sớm héo tàn, mà người Hầu thôn cũng không biết Lâm Sơ Văn đã sử dụng lại dược tề gì.

Bất quá, mặc kệ như thế nào, có thể luyện chế ra dược tề có thể ủ chín Huyết Linh Quả thì đã đại biểu dược tề thuật sẽ không quá kém.

Tư Đông Phong cau mày, nói: “Hẳn là không phải đâu.” Luyện chế dược tề vốn sẽ kiếm được rất nhiều tiền nếu Lâm Sơ Văn thật sự là Dược Tề Sư thì căn bản không cần phải cực cực khổ khổ đi làm hoạn thú sư.

“Ngay từ đầu, khi muội đi tra về Lâm Sơ Văn cũng cảm thấy không giống, nhưng khi muội cẩn thận điều tra một chút, thì lại cảm thấy hơn phân nửa chính là hắn.” Tư Nam Nguyệt nói.

Tư Đông Phong có chút không hiểu nói: “Nói như thế nào.”
“Muội đã đi điều tra một chút về thân thế của Lâm Sơ Văn, gia gia hắn chính là Dược Tề Sư, và khi hắn còn là Hồn Sĩ thì đã

luyện chế ra một ít dược tề.” Tư Nam Nguyệt nói.

Lâm Sơ Văn khi còn là Hồn Sĩ chính là Dược Tề Sư, nhưng khi thành Hồn Sư lại đổi nghề thành hoạn thú sư, thật sự có chút kỳ quái, đối phương có khả năng cố ý che giấu.

Tư Đông Phong tràn đầy ngoài ý muốn nói:“Có loại sự tình này sao?”
Tư Nam Nguyệt gật đầu, nói: “Mà còn càng khả nghi hơn chính là con hồ ly của Lâm Sơ Văn nó ban đầu vốn có huyết mạch không thuần, vừa sinh ra đã vô cùng xấu xí, nhưng giờ đây lại xinh đẹp, hẳn là đã dùng qua Sơ cấp Huyết Mạch Thức Tỉnh dược tề mới có thể trở nên xinh đẹp, nghe nói, khi gia gia Lâm Sơ Văn mất tích hình như cũng đang nghiên cứu về dược tề thức tỉnh, có khả năng hắn đã kế thừa truyền thừa của gia gia hắn.

“Ý của muội là, Lâm Sơ Văn từ mấy năm trước là đã có thể luyện chế Huyết Mạch Thức Tỉnh dược tề.” Tư Đông Phong nói.

Tư Nam Nguyệt gật gật đầu, nói: “Đúng là vậy.”
Tư Đông Phong có chút không dám tin tưởng nói: “Lâm Sơ Văn mới bao lớn a! Nếu là như thế thì hắn đã là thiên tài."
Tư Nam Nguyệt nhún vai, nói: “Thiên tài luôn thích làm những chuyện khác người."
Nếu Lâm Sơ Văn thật sự là vị Dược Tề Sư kia, vậy thì cũng không kỳ quái a! Trước đó vị Dược Tề Sư kia đã ở trong hội dịch hội đã bán ra không ít dược tề, có vài loại đều là rất bất phàm!
Tư Đông Phong trầm ngâm một chút, nói: “Như vậy tính ra, Lâm Sơ Văn cũng có khả năng không nhỏ."
“Còn một chuyện nữa trong khi nạn châu chấu mới bắt đầu, thám tử của chúng ta có báo lại nói lại tiểu độc vương đột nhiên mất đi liên lạc với 8 con châu chấu vương, nhưng trong khi đó ở đây bọn họ lại không có giết được nhiều châu chấu vương như vậy.

Mà theo tin tức thì Lâm Sơ Văn đã thu được 8 thi thể châu chấu

vương khi đi làm nhiệm vụ ở Hầu thôn, sau đó thì Hoàng Sát dược tề cũng xuất hiện."
Tư Đông Phong hít sâu một hơi, nói: “Nói như thế thật sự là rất có khả năng.”
“Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thật sứ quá thần bí, không nói, bọn họ có phải Dược Tề Sư hay không, nhưng trên người hai người bọn họ nhất định còn có không ít bí mật." Tư Nam Nguyệt nói.

Tư Đông Phong có chút nghi hoặc nói: “Như thế nào lại nói như vậy?”
“Con Tiểu Bạch miêu của Sở Diệp đã tiến giai Chiến Tướng."
Thú triều sau khi qua đi Tư Tây Hàn đã không ít lần nói về Sở Diệp và Lâm Sơ Văn, vị sư huynh này của hắn xưa nay tính tình lãnh đạm ít khi khen ai nhưng lại đi khen hai người bọn họ, từ đó có thể thấy được, chiến lực của Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn trong thú triều là không tầm thường.

Tư Đông Phong ninh mày, nói: “Sở Diệp đã bồi dưỡng con phó sủng kia tới Chiến Tướng cấp rồi sao? Vậy trên tay đối phương còn có sát khí sao."
Tư Nam Nguyệt gật gật đầu, nói: “Không chỉ vậy hìn như Sở Diệp giống như không thiếu sát khí.”
“Có ý gì?” Ở Lưỡng Giới Thành bọn họ sát khí đều không nhiều lắm, mà Sở Diệp cư nhiên lại không thiếu sát khí.

"Tầm mấy ngày hôm trước, Phàn gia có người tiến giai Chiến Tướng, mà phần sát khí trên tay bọn họ hình như là dùng Yêu Huyết Thạch để đổi cho Sở Diệp để lấy sát khí." Tư Nam Nguyệt nói.

Sở Diệp cùng Phàn gia giao dịch ngầm, nhưng khi người Phàn gia tiến giai, việc này liền không thể giấu được.

Tư Đông Phong cau mày, nói: “Hai người kia làm sao mà có nhiều sát khí như vậy?”

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn mỗi người đều có hai chỉ Hồn Thú đều đã tiến giai, thì yêu cầu bốn phần sát khí, nếu Sở Diệp còn giao dịch đi ra ngoài một phần, vậy tổng cộng là năm phân.

Năm phân sát khí! Mặc dù là lão tổ, muốn sưu tập được năm phân sát khí cũng không dễ dàng.

Tư Nam Nguyệt buông tay, nói: “Huynh hỏi muội, muội biết hỏi ai? Nếu Lâm Sơ Văn là Dược Tề Sư, có lẽ là dùng dược tề đổi lấy sát khí."
Tư Đông Phong có chút tò mò nói: “Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hiện tại đang làm gì?”
Tư Nam Nguyệt lắc đầu, nói: “Nghe nói là đang bế quan.”
Tư Đông Phong nghĩ nghĩ, nói: “Cẩn thận tính ra, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thật đúng là có không ít điểm kỳ quái, hoạn thú hẳn là không có thể kiếm được nhiều tiền như vậy."
Thảo Dược Gà, Long Ngư những cái đó xác thật giá trị không thấp, nhưng hai người tựa hồ tiêu xài càng nhiều hơn, nếu chỉ dựa vào hoạn thú thì sớm đã thu không đủ chi, cho nên nói, hai người hẳn là còn có con đường kiếm tiền khác, nếu Lâm Sơ Văn là Dược Tề Sư thì mọi chuyện liền có thể giải thích.

Tư Nam Nguyệt gật đầu, nói: “Đúng vậy!” Tuy rằng Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nuôi dưỡng linh thú tương đối đặc biệt, nhưng phí tổn bỏ ra cũng là rất cao! Có lẽ hoạn thú sư chỉ là thứ mà hai người dùng để giấu tai mắt cùng thân phận thật của họ.

Tư Đông Phong cau mày, nói: “Như thế xem ra, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thật đúng là thập phần khả nghi.” Trước kia thì đã có người hoài nghi rằng hai người họ có được di sản của Tử La Tông, đó có lẽ là thật, hai người có lẽ ở Tử La Tông thu được đến đại lượng sát khí, còn cả truyền thừa về dược tề nữa.

“Bọn họ bế quan?” Tư Đông Phong hỏi.

Tư Nam Nguyệt nhíu lại mày, nói: “Nghe nói là bởi vì hai ngày

trước trong lúc ngăn chặn thú triều, thì linh hồn bị thương, nên phải bế quan tu dưỡng." Khi thú triều diễn cùng nạn châu chấu diễn ra Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đều xuất lực không ít, nay thế cục đã ổn định, nên khi hai người muốn bế quan, Hồ gia cùng Tiền gia tự nhiên cũng không đi làm phiền bọn họ.

Tư Đông Phong mày nhảy nhảy, nói: "Có khi nào là đã bỏ trốn rồi không?"
"Chắc là không đâu."
Tư Nam Nguyệt cau mày, thầm nghĩ: Hai người kia mấy ngày hôm trước còn rất khỏe mạnh! Vẫn luôn đứng ở tuyến đầu chống đỡ thú triều cùng nạn châu chấu.

Tư Đông Phong híp mắt mắt, nói: "Bế quan bao lâu rồi?"
Tư Nam Nguyệt nghĩ nghĩ, nói: "Đại khái đã năm sáu ngày gì đó."
Tư Đông Phong nhấp môi, nói: "Hẳn là đã trốn chạy." Đi rồi cũng hảo, bọn họ có thể tra được thì người của Ngũ Độc lão tổ, Thanh Vân Tông, Thất Hà Tông sớm muộn gì cũng có thể tra được, Lưỡng Giới Thành tuy rằng thú triều cùng nạn châu chấu đã qua, nhưng trước mắt chết chết, thương thương, trăm phế đãi hưng, lại còn có không ít thực lực đang nhấm vào Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn.

Nếu là đến lúc đó, mấy thế lực lớn liên hợp cưỡng bức, vậy chỉ sợ lão tổ cũng sẽ khó xử, chạy cũng là chuyện tốt..

Chương 179: Thân Phận Bại Lộ

Editor: Tĩnh
Thanh Vân Tông.

Sở Nhan Vũ đang ở trong linh điền chăm sóc linh dược, Triệu Kính đi tới.

“Sư muội, đang làm gì thế?”
Sở Nhan Vũ nhìn Triệu Kính, có chút ngoài ý muốn, “Triệu sư huynh như thế nào lại tới đây?"
Triệu Kính là nhân vật phong vân ở trong tông, tuy rằng lần trước nàng cùng đối phương đi Lưỡng Giới Thành, nhưng từ khi trở lại Thanh Vân Tông thì nàng cùng Triệu Kính cũng không tiếp xúc nhiều lắm.

Triệu Kính cười cười, nói: “Tới tìm sư muội hỏi chút chuyện.”
“Chuyện gì!” Sở Nhan Vũ trong lòng có chút nghi hoặc, tin tức trong tay Triệu Kính linh thông hơn rất nhiều so với nàng, Sở Nhan Vũ nhất thời không nghĩ ra, chuyện gì mà cần đích thân Triệu Kính đi tìm nàng để hỏi thăm.

“Chất nhi của sư muội gần đây có tin tức gì không?” Triệu Kính hỏi.

Sở Nhan Vũ lắc đầu, nàng đã vài ngày không thu tin tức của Sở Diệp và Lâm Sơ Văn.

“Sư muội có biết chuyện về Hoàng Sát dược tề không?” Triệu Kính hỏi.

Sở Nhan Vũ gật gật đầu, nói: “Biết! Không nghĩ tới còn có loại dược tề như vậy, nếu năm đó Vân Châu có loại dược tề đó, thì nạn châu chấu cũng sẽ không tràn lan thành như thế."
”Lần này vận khí của Lưỡng Giới Thành thật là không tồi, nếu không có loại dược tề này thì lần này nói không chừng thật sự đã xong rồi."
Sở Nhan Vũ nhỏ giọng nói thầm nói: “Không biết Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thế nào rồi."
Sở Nhan Vũ cúi đầu, âm thầm thở dài một tiếng, cảm thấy Sở Diệp và Lâm Sơ Văn quá mức cố chấp, nếu chịu nghe lời nàng sớm rời đi, thì nay đã không có chuyện gì, tuy hiện tại thế cục ở Lưỡng Giới Thành tuy rằng không đến nổi, tuy không gặp phải đại hình thú triều, nhưng về sau sẽ còn rất nhiều chuyện rắc rối xảy ra.

Nghe nói, Lưỡng Giới Thành gần đây vẫn luôn có thú triều cở nhỏ phát sinh, tử thương không ít người.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nếu cứ tiếp tục ngốc ở đó thì vẫn là rất nguy hiểm.

Triệu Kính sắc mặt cổ quái nhìn Sở Nhan Vũ, nói: “Muội có biết người luyện chế ra loại dược tề kia là ai không?”
Sở Nhan Vũ lắc lắc đầu, “Không biết, sư huynh biết sao."
Triệu Kính đánh giá cẩn thận Sở Nhan Vũ một phen, thấy lời này không giống nói dối, trong lòng có chút thở dài, “Ngươi đối với Lâm Sơ Văn có bao nhiêu hiểu biết?"
“Lâm Sơ Văn, ta hiểu biết cũng không nhiều lắm.” Sở Nhan Vũ cùng Lâm Sơ Văn kỳ thật cũng không có gặp nhau được mấy lần, ấn tượng mà Sở Nhan Vũ có với Lâm Sơ Văn chính là lớn lên đẹp, tư chất xuất chúng.

Sở Nhan Vũ trầm ngâm một chút, nói: “Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp cảm tình rất tốt, muội xưa nay rất ít khi nhìn thấy đôi đạo lữ nào mà có cảm tình tốt như vậy.”
Nàng mỗi lần nhìn thấy Sở Diệp và Lâm Sơ Văn đều không thể tránh khỏi bị hai người rải cẩu lương, rải đại lượng cẩu lương, mỗi lần gặp qua hai người, nàng đều nghĩ rằng có phải hay không là nàng cũng nên đi tìm một đạo lữ cho mình.

Triệu Kính run rẩy khóe miệng, thầm nghĩ: Thứ hắn muốn biết cũng không phải là cái này.

“Muội có biết, hắn có hiểu biết về dược tề không?”
Sở Nhan Vũ có chút nghi hoặc nói: “Lâm Sơ Văn biết dược tề sao?” Sở Diệp cũng không có nói cái này với nàng.

Triệu Kính gật đầu, nói: “Biết."
Sở Nhan Vũ có chút nghi hoặc nói: “Lâm Sơ Văn hắn là hoạn thú sư! Dù hiểu về dược tề nhưng cũng là không nhiều."
Dược Tề Sư nổi tiếng hơn rất nhiều so với Hoạn thú sư, Lâm Sơ Văn nếu là Dược Tề Sư, làm sao lại thích đi bỏ gần tìm xa.

Triệu Kính nhìn bộ dạng của Sở Nhan Vũ thì liền minh bạch nàng ta cũng chẳng hay biết gì.

“Muội đã quá coi thường hắn, gia gia hắn chính là Dược Tề Sư, hắn từ mấy năm trước thì đã luyện chế ra Sơ cấp Thức Tỉnh Huyết Mạch."
Sở Nhan Vũ có chút ngoài ý muốn nói: “Lâm Sơ Văn còn có này bản lĩnh đó sao?”
Sơ cấp Thức Tỉnh Huyết Mạch dược tề, thì Sở Nhan Vũ vẫn là có chút hiểu biết, loại dược tề giá trị lên tới mấy ngàn đồng vàng, có thể luyện chế ra được nó đại biểu cho trình độ luyện dược của người luyện đã bước qua cửa đã nhập môn, nếu Lâm Sơ Văn từ mấy năm trước là đã có thể luyện chế loại dược tề này mà đã qua nhiều năm như vậy, thì trình độ luyện dược của hắn đã dâng lên

rất cao.

Triệu Kính nhìn Sở Nhan Vũ, có chút bất đắc dĩ nói: “Nhìn dáng vẻ thì muội đối với người bạn lữ của chất nhi mình có quá ít hiểu biết."
Sở Nhan Vũ xấu hổ cười cười, nàng vẫn luôn ở Thanh Vân Tông, đừng nói chi xa cháu trai nàng nàng còn chưa rõ chứ đừng nói tới là đi tìm hiểu Lâm Sơ Văn.

“Lâm Sơ Văn, rất có khả năng là người luyện chế Hoàng Sát dược tề."
Sở Nhan Vũ kinh thanh, nói: “Chuyện này không có khả năng đi.”
Sở Nhan Vũ cũng đang không ngừng suy nghĩ xem Hoàng Sát dược tề, là bút tích của vị Dược Tề Sư nào, nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới loại dược tề kia sẽ có quan hệ tới Lâm Sơ Văn.

Triệu Kính nhìn thần sắc của Sở Nhan Vũ, nói: “Từ tình huống hiện tại xem ra, hắn là người có khả năng nhất."
Sở Nhan Vũ thì thào nói: “Có khi nào tin tức bị sai không!"
Bởi vì Sở Diệp ở Lưỡng Giới Thành, nên Sở Nhan Vũ vẫn luôn rất chú ý tới động tỉnh ở Lưỡng Giới Thành mà khi Hoàng Sát dược tề xuất hiện Sở Nhan Vũ còn có chút ngoài ý muốn còn nghĩ rằng Lưỡng Giới Thành đúng là tàng long ngọa hổ, kết quả vị Dược Tề Sư thần bí kia, cư nhiên cùng Lâm Sơ Văn nhấc lên quan hệ, Sở Nhan Vũ cảm giác có chút khó có thể tin.

Triệu Kính nhìn vẻ mặt mờ mịt của Sở Nhan Vũ thì lại có chút hoài nghi tin tức tông môn có được có bị lầm không, có lẽ Lâm Sơ Văn thật sự không phải, nhưng cũng không chắt, Sở Diệp còn có thể giấu giếm hoàn toàn với Sở Nhan Vũ cũng như Sở gua, thì có thể thấy được hắn cùng Sở gia có quan hệ không tốt lành gì.

“Sở sư muội, nếu Sở Diệp có liên hệ với ngươi, ngươi tốt nhất vẫn là khuyên hắn tới Thanh Vân Tông của chúng ta cư trú đi, người của Ngũ Độc lão tổ vẫn đang đi tìm bọn họ, hắn nếu mà rơi vào

tay Ngũ Độc lão tổ thì chỉ sợ là dữ nhiều lành ít."

Sở Nhan Vũ gật đầu, nói: "Ta đã biết."
Sở Nhan Vũ thấy Triệu Kính rời đi, âm thầm thở dài, thầm nghĩ: Sở Diệp từ trước đến nay luôn có ý nghĩ của chính mình, rất ít khi suy xét đến ý kiến của nàng, mặc dù nàng có liên hệ thì Sở Diệp đại khái cũng là sẽ không nghe, trước mắt Sở Diệp cũng không biết chạy chạy đi đâu, đại khái cũng là không thể liên hệ.

Lưỡng Giới Thành.

Chuyện Lâm Sơ Văn là Dược Tề Sư thần bí, đã truyền đến ồn ào huyên náo.

Trong lúc nhất thời đầu đường cuối ngõ, đều có thể nghe được nghị luận về Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn.

Thân phận hoạn thú sư của Lâm Sơ Văn chỉ là để che mắt người ngoài.

Ngay từ đầu cũng không có ai nghi ngờ đến Lâm Sơ Văn, nhưng một khi có người xé rách một mặt thì sẽ có rất nhiều chuyện liền không che lấp được.

Mọi chuyện đã bắt đầu bị truyền ra, tỷ như Lâm Sơ Văn có gia gia là Dược Tề Sư, Lâm Sơ Văn từ nhỏ đã đi theo lão gia tử học tập dược tề, lão gia tử sau khi mất tích, rồi hư hư thực thực để lại một cái đại bí mật, bí mật này rất có khả năng là thuộc về truyền thừa dược tề của một vị Dược Tề Sư nào đó.

Lại tỷ như, Sở Diệp đã mua sắm vô số dược liệu, Sở Diệp khi đi mua sắm dược liệu đều là phân tán ra mà mua, nhưng tập hợp lại danh sách dược tề mà Sở Diệp đã mua, mọi người mới phát hiện Sở Diệp mua sắm dược liệu thật sự là có chút nhiều.

Khi mọi người cẩn thận thẩm tra đối chiếu danh sách dược liệu

thì phát hiện trong danh sách có rất nhiều loại dược liệu dùng để luyện chế dược tề linh hồn, hoặc là hạt giống của các loại dược tề này.

Hai người mua sắm rất nhiều loại hạt giống dược liệu để đều phối ra dược tề linh hồn, nhưng lại cũng không thấy hai người bọn họ từng lấy ra bán các loại dược liệu này.

Lại tỷ như, ở Vân Châu có một đoạn hình ảnh trong một hội đấu giá có hình ảnh của Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, mà theo điều tra thì bọn họ còn đã ra giá rất cao để mua một loại linh thảo nào đó.

Còn có người còn điều tra ra Sở Diệp bán ra một đám đặc thù vật tư, mà sau khi giám định sư giám định, thì thứ Sở Diệp bán ra là vật tư thuộc về di sản của Tử La Tông.

Sở Diệp ở Lưỡng Giới Thành chưa từng bán ra dược tề, lại bán ra qua không ít loại linh tửu đặc biệt, và mọi người nghi ngờ, số linh tửu của Sở Diệp có được tác dụng tốt như vậy là là bởi vì trong đó có dược tề.

Các thế lực lớn càng điều tra lại càng có nhiều thứ đáng ngờ hơn, còn có tin đồn trong tay Lâm Sơ Văn có tận hai phần truyền thừa dược tề, làm cho cả giới Dược Tề Sư phải chấn động.

Truyền thừa dược tề là thứ khả ngộ bất khả cầu, người bình thường có được một phần dược tề truyền thừa đều thiên nan vạn nan, mà Lâm Sơ Văn trên tay lại là có tới hai phân truyền thừa dược tề, thật sự là Thiên Đạo sủng nhi.

Phiêu Tiên Cư.

Võ Phong ngồi ở trước bàn uống rượu, thở ngắn than dài, “Thất sách, thất sách.”

“Lão bản, ngài đây là làm sao vậy a?” Hồng Tụ hỏi.

Võ Phong lắc lắc đầu, “Ta đây là đang hối hận a! Sớm biết rằng như vậy, ta nên cùng Lâm Sơ Văn mua nhiều thêm hai chỉ dưỡng nhan gà."
Hồng Tụ có chút khó hiểu nói: “Sao không mua dược tề?"
Võ Phong bĩu môi, nói:“Nhân gia đã muốn che giấu thân phận Dược Tề Sư, nên sẽ không có khả năng trực tiếp bán dược tề, nếu mua gà thì còn có vài phần khả năng."
“Vì cái gì là dưỡng nhan gà a!”
Võ Phong hít sâu một hơi, nói: “ Gà đó là hẳn là dùng dược tề để nuôi."
Trước đây Tiêu Hà đã tới tiệm hắn, Tiêu Hà cũng là một hoạn thú sư, cũng chăn nuôi Thảo Dược Gà, nhưng biết hoạn thú sư giới mới xuất hiện ra hai người tên là Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp vô cùng tài ba, Tiêu Hà lúc đầu cũng thập phần không phục, nhưng sau khi gặp qua Thảo Dược Gà do hai người kia nuôi thì liền phải cam bái hạ phong.

Người này tương đối cao ngạo, nhưng không nghĩ tới là hắn lại đi theo hai hậu bối như Lâm Sơ Văn, Sở Diệp để lấy kinh nghiệm, mà khi Tiêu Hà biết hắn mua long hổ gà và dưỡng nhan gà, liền chạy tới đây tìm hắn.

Tiêu Hà sau khi xem qua dưỡng nhan gà thì đã suy đoán dưỡng nhan gà là dùng dưỡng nhan dược tề để dưỡng ra.

Lúc ấy, hắn cảm thấy Tiêu Hà là điên rồi, như thế nào lại có người dùng dược tề để nuôi Thảo Dược Gà, dưỡng nhan gà giá cả không thấp, nhưng nếu là dùng dược tề nuôi nấng ra thì sợ là Lâm Sơ Văn sớm đã phá sản.

Võ Phong híp mắt, thầm nghĩ: Tiêu Hà hẳn là đã nói đúng dưỡng nhan gà chắc là đã dùng dược tề để nuôi, mà nếu bản thân Lâm Sơ Văn là thiên tài Dược Tề Sư, nên nếu hắn muốn dùng dược tề thì đâu cần mua, chính mình luyện chế là được, kể

từ đó, phí tổn liền sẽ thấp lại.

Không ít người đều tò mò về bí quyết hoạn thú của Lâm Sơ Văn, nhưng hiện giờ xem ra, bí quyết chính là dược tề, dùng dược tề để tăng lên phẩm cấp cho linh thú, nếu dùng phương pháp này nuôi dưỡng thì linh thú có phẩm chất không cao cũng không được.

Bất quá, loại thủ đoạn này cũng không phải là người bình thường muốn học là có thể học.

“Lão bản, bên ngoài đều đang lang truyền trên người Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp thứ tốt có thể xếp thành núi!” Hồng Tụ nói.

Võ Phong híp mắt, nói: “Thứ tốt hẳn là không ít, bất quá, xếp thành núi thì hẳn là không đến mức đó.” Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tiêu dùng cũng là rất lớn!
Lưỡng Giới Thành.

“Động phủ của Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đã bị người ta xông vào.” Tư Nam Nguyệt nói.

Tư Đông Phong ngón tay nhẹ khấu mặt bàn, nói: “Đã có người kìm nén không được!"
Tư Nam Nguyệt gật đầu, nói: “Đúng vậy!” Dược tề truyền thừa, cũng đủ làm rất nhiều người điên cuồng.

“Động phủ không có ai, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn xác định là đã chạy, hẳn là đã đi được vài ngày.”
Tư Đông Phong gật đầu, nói: “Chạy đi, chạy liền tốt."

Ngũ Độc lão tổ hẳn là hận chết Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, hai tông tựa hồ cũng đối với hai người cũng cảm thấy rất hứng thú, mà tình thế của Lưỡng Giới Thành bọn họ hiện giờ muốn giữ được hai người, cũng không phải một việc đơn giản.

Tư Đông Phong âm thầm cảm thấy trên người hai người Sở Lâm đã che giấu không ít bí mật, không phải chỉ ngừng ở dược tề, mà chỉ sợ còn có cái khác, có lẽ là so với dược tề truyền thừa thì thứ kia càng trân quý hơn.

Nếu là tại thời kỳ tầm thường, hắn chỉ sợ cũng sẽ cảm thấy hứng thú với hai người, nhưng hai người vì nạn châu chấu mà trả giá không ít, bọn họ cũng không nên trong lúc này, qua cầu rút ván, lấy oán trả ơn.

Tư Nam Nguyệt cau mày, nói: “Đám tham tử kia đều chạy tới đây, tất cả cùng vì những thứ trên tay hai người bọn họ."
Tư Đông Phong hít sâu một hơi, nói:“Tìm người quấy nhiễu một chút đi, đừng làm cho hai người kia bị Ngũ Độc lão tổ bắt được."
Tư Nam Nguyệt gật gật đầu, nói: “Hảo."
Tiền gia.

“Gia gia, lại có người chạy đến động phủ bên kia.” Tiền Băng Nhi chớp chớp mắt nói.

“Này đã là lần thứ 6 rồi.” Tiền Băng Nhi chớp chớp mắt nói.

Tiền lão gia tử lắc lắc đầu, nói: “Chuyện này còn không ngừng lại đâu."
Tiền Băng Nhi lắc lắc đầu, nói:" Những người kia đến đây dày đặc như châu chấu triều vậy."
Tiền lão gia tử phúng cười một tiếng nói: “Chờ xem, giờ chỉ mới là bắt đầu qua mấy ngày nữa người càng nhiều."
Nghe nói, đang có không ít Dược Tề Sư đang thuê phi hành thú để bay tới đây.

Ở Lưỡng Giới Thành Dược Tề Sư khan hiếm, Không Minh lão tổ đã từng muốn mời một ít Dược Tề Sư tới đây, nhưng những người này ghét bỏ Lưỡng Giới Thành nguy hiểm hoang vắng nên không muốn tới, này không cần thỉnh thì một đám cũng đang vội vàng chạy tới.

“Tới liền tới đi, nhưng ngàn vạn không cần lạc đường.” Mấy ngày hôm trước.

Có mấy người tìm động phủ Sở Diệp và Lâm Sơ Văn, lại tìm lầm địa phương, chạy tới chổ bọn họ, thật là phiền toái.

“Gia gia, việc Lâm Sơ Văn là Dược Tề Sư thần bí, có phải người đã sớm biết phải không!” Tiền Băng Nhi hỏi.

Tiền lão gia tử lắc đầu, nói: “Cũng không sớm là bao.”
Tiền Băng Nhi trừng lớn mắt, có chút khó có thể tin nói: “Gia gia, ngươi thật sự đã biết a! Ngài như thế nào không tìm Lâm Sơ Văn để luyện chế dược tề a!” Đó là cơ hội tốt! Không biết thì thôi, nếu đã biết mà còn để tuột mất cơ hội thật là đáng tiếc.

Tiền lão gia tử tức giận nói: “Ngươi muốn gia gia ngươi bị người ta diệt khẩu sao?"
Tiền Băng Nhi phồng lên quai hàm, nói: “Hẳn là không thể nào, chúng ta và họ đã là hàng xóm nhiều nắm mà, hơn nữa Sở thiếu và Lâm thiếu cũng là người dễ gần mà, gia gia người đã quá cẩn thận rồi."
“Ngươi biết cái gì, gia gia ngươi không cẩn thận, thì đã sớm chết không biết bao nhiêu lần rồi.” Tiền lão gia tử tức giận nói.

Kỳ thật, Tiền lão gia tử cũng muốn làm như thế nhưng lại lo lắng mình đã đoán sai, nên không giám làm gì, nhưng cẩn thận ngẫm lại, xác thật là có chút đáng tiếc..

Chương 180: Sở Gia Lâm Gia Phản Ứng

Sở Tư Thần cũng đã thu được tin tức về Lâm Sơ Văn chính là vị Dược Tề Sư thần bí kia, vốn dĩ đây là tin tức bí mật của các đại đại tông môn, nhưng các đại đại tông môn khi điều tra đã làm ra một ít động tác lớn, nên các gia tộc cũng sẽ chú ý tới, mà cho tới bây giờ, tin tức đã truyền đi khắp mọi nơi mà mọi người đều đã biết, giờ đã không còn là bí mật gì nữa rồi.
“Lâm Sơ Văn cư nhiên là vị Dược Tề Sư thần bí kia.” Sở Uyển Nhi có chút khó có thể tin nói.
Sở Tư Thần chua lòm nói: “Sở Diệp thật đúng là hảo mệnh."
Khó trách thực lực của Sở Diệp có thể tiến bộ nhanh như vậy, nguyên lai là bởi vì đối phương có một đạo lữ là Dược Tề Sư. Nếu hắn cũng có một đạo lữ là Dược Tề Sư làm phụ trợ cho hắn, thì hắn tuyệt đối cũng sẽ không chỉ dừng lại như ở hiện tại.
Khi nhận được tin tức về nạn châu chấu, Sở Tư Thần liền vẫn luôn ngóng trông Sở Diệp chết, kết quả người ta không chết mà hiện giờ còn biến thành tai họa để lại ngàn năm, Sở Tư Thần cảm
thấy Sở Diệp là điên rồi, ỷ vào bản thân có vài phần bản lĩnh, mà dám cùng tiểu độc vương đối nghịch, Ngũ Độc lão tổ hẳn là bị chọc cho dựng mao rồi.
Sở Diệp lúc này là nổi bật nhất, mà phiền toái cũng chọc lớn. Ngũ Độc lão tổ chính là Hồn Vương, nếu lão muốn giết Hồn Sư thì sẽ tựa như giết kiến, đắc tội một Hồn Vương cường giả, Sở Diệp lúc này sợ là đã dữ nhiều lành ít, hắn chết một mình cũng không sao, không nên liên lụy tới Sở gia bọn họ mới tốt.
Sở Tư Thần nắm chặt nắm tay, trong lòng đang có một cổ ghen ghét đang điên cuồng nảy sinh.
Tuy rằng Sở Diệp lần này gặp phải nguy cơ, nhưng Sở Tư Thần

vẫn là ghen ghét đối phương có thể trải qua một nhân sinh muôn
màu muôn vẻ.
Sở Diệp hiện tại đã trở thành nhân vật phong vân ở toàn bộ Vân Châu, mà hắn cũng chính là ở Võ Lăng Thành cũng chỉ có chút danh tiếng, thật là chênh lệch quá lớn.
Nghe nói, Ngân Sí Ong của Sở Diệp đã Chiến Tướng cấp 7, mà chỉ bạch miêu kia cũng là Chiến Tướng.
Khi vừa mới được tin tức thời, Sở Tư Thần còn tưởng rằng là người truyền tin bị lầm, nhưng thẳng đến khi hắn bỏ ra số tiền lớn
để mua được hình ảnh Sở Diệp ứng đối thú triều thì mới phát hiện, Sở Diệp vẫn luôn đang che giấu thực lực, mà thực lực của đối phương đã cường hãn và viễn siêu hơn những gì hắn tưởng tượng.
Sở Tư Thần có chút kinh tủng phát hiện, trong bất tri bất giác, hắn
đã bị người mà hắn từng xem thường bỏ xa.
Sở Diệp xuất thân Võ Lăng Thành, mà ở Võ Lăng Thành lại có không ít người đều nhận thức Sở Diệp, nên giờ đây trong thành luôn đang nghị luận về Sở Diệp rất nhiều.
Rất nhiều người vốn còn cảm thấy Sở Diệp không đàng hoàng, nay lại đều cảm thấy hắn là đại trí giả ngu, ban đầu biểu hiện giống như nhị thế tổ là vì giấu tài.
Sở Hinh Nhi ra cửa đi dạo một vòng, thì đã bị rất nhiều người dò hỏi về chuyện của Sở Diệp nên có chút buồn bực liền đã trở về Sở gia.
Sở Hinh Nhi sau khi về tới Sở gia, liền nhìn thấy đang có mấy người Sở gia đang vây quanh Sở Tùng hỏi han.
Có một nữ nhi đầu nhập vào đại tông môn là Sở Nhan Vũ, nên tin
tức mà Sở Tùng nhận được thường sẽ linh thông hơn người Sở gia, nên rất nhiều người Sở gia đều thích tìm Sở Tùng tìm hiểu tin
tức.
“Sở Tùng trưởng lão, Lâm Sơ Văn thật là vị Dược Tề Sư kia

sao?” Sở Kinh cùng mấy thiếu niên Sở gia thiếu niên vây quanh Sở Tùng hỏi.
Sở Tùng gật đầu, nói: “Đúng vậy."
“Nga.” Nghe được câu trả lời của Sở Tùng mấy thiêu niên Sở gia liền phát ra một trận kinh hô.
“Nghe nói, trình độ luyện dược của Lâm Sơ Văn đã đạt tới tiêu chuẩn của đại sư.”
“Ta nghe nói, Lâm Sơ Văn là có được truyền thừa từ Tử La Tông, mà hình như ở Tử La Tông còn có rất nhiều bảo vật."
“Sở Tùng trưởng lão Lâm Sơ Văn làm như thế nào mà có được đan thuật truyền thừa của Tử La Tông vậy a! Mà những thứ đó đều bị rất nhiều người nhìn chằm chằm, mà khi Tử La Tông bị huỷ diệt hắn còn chỉ là Hồn Sĩ đi."
“Sở Tùng trưởng lão, Lâm Sơ Văn thật sự có lợi hại như vậy sao? Hắn rốt cuộc có bao nhiều lợi hại vậy!"
Sở Tùng mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Hắn hiện tại còn như đang lọt
vào trong sương mù đây, Lâm Sơ Văn đến tột cùng có bao nhiêu lợi hại, hắn làm sao mà biết? Lâm Sơ Văn làm như thế nào mà có được đan thuật truyền thừa của Tử La Tông thì hắn liền càng không biết!
“Nguyên lai Lâm Sơ Văn là Dược Tề Sư, khó trách Sở Diệp ca ca lại cần Lâm Sơ Văn chứ không cần Hinh Nhi tỷ tỷ, bại bởi dược tề đại sư, Hinh Nhi tỷ tỷ thua cũng không oan a!”
Sở Ngọc Nhi nhấp nháy nhấp nháy con mắt nói.
Sở Hinh Nhi nghe được lời của Sở Ngọc Nhi nói, sắc mặt lền xệ xuống.
Sở Tễ Nguyệt huýt Sở Ngọc Nhi một phen, phát hiện Sở Hinh Nhi
đang ở đây Sở Ngọc Nhi liền chột dạ mà bưng kín miệng.
Sở Hinh Nhi khẽ hừ một tiếng, xoay người rời đi.
“Sở Tùng trưởng lão, nghe nói con tiểu miêu của Sở Diệp ca cũng đã là Chiến Tướng a! Thật là Chiến Tướng sao? Ta trước kia đã có gặp qua con Hồn Thú kia rõ ràng là chỉ một con tiểu miêu mà thôi a!” Sở Kinh có chút nghi hoặc nói.
Sau khi chuyện Lâm Sơ Văn là Dược Tề Sư thần bí bị lôi ra, thì

tất những thứ liên quan tới Lâm Sơ Văn và Sở Diệp đều bị lôi ra điều tra, kể cả Hồn Thú cũng bị tra qua luôn.
Hồn Thú của hai người không bị lôi ra thì còn tốt một khi bị lôi ra
phân tích thì lại dẫn tới một mảnh ồ lên.
Lâm Sơ Văn: Chủ Sủng là Tuyết Hồ, phẩm tướng không rõ, hư hư thực thực được xem là Thượng phẩm Hồn Thú, có huyết mạch của Cửu Vĩ Yêu Hồ, cấp bậc Chiến Tướng cấp 7.
Phó Hồn Sủng Thất Thải Huyễn Điệp, hư hư thực thực là Trung thượng phẩm Hồn Thú, Chiến Tướng cấp 4.
Sở Diệp: Chủ Hồn Sủng: Ngân Sí Ong vương, phẩm tướng không rõ, có tin đồn là Thượng phẩm Hồn Thú, có huyết mạch của Kim Sí Ong vương, cấp bậc không rõ, có tin đồn là Chiến Tướng cấp 7.
Phó Hồn Sủng ngụy trang thành Bạch Li Miêu, có tin đốn là Hồn Thú thuộc loài Hổ, phẩm tướng không rõ: có tin đồn là Thượng phẩm Hồn Thú, cấp bậc không rõ, có tin đồn là Chiến Tướng cấp 5.
Sở Tùng cau mày, nói: “Hẳn là Chiến Tướng đi.” Đều nói là Chiến Tướng, hẳn là Chiến Tướng.
“Nga, nếu đã tiến vào Chiến Tướng thì không phải yêu cầu sát khí
sao? Sở Diệp ca ca làm sao có được sát khí vậy?” Sở Kinh nói thầm nói.
Sở Tùng gật đầu, nói: “Ta cũng đang thắc mắc."
Sở Kinh chớp chớp mắt, nói: “Sở Diệp ca thật là lợi hại a!”
“Sở Tùng trưởng lão, nghe nói, con Ngân Sí Ong của Sở Diệp ca là Thượng phẩm Hồn Thú a! Thât là Thượng phẩm Hồn Thú sao?"
Sở Tùng nói: “Con Ngân Sí Ong kia của Sở Diệp, không phải là Ngân Sí Ong bình thường mà nó là ong chúa, mà ong chúa thì cũng phải từ Trung phẩm trở lên, mà trên người con ong kia lại có
huyết mạch của Kim Sí Ong vậy phẩm chất cũng sẽ cao hơn một ít.
Mà người ta phán đoán con Ngân Sí Ong kia là Thượng phẩm

Hồn Thú, còn bởi vì hai điểm.
Một là tốc độ tiến giai của Tiểu Ngân, Hồn Thú phẩm tướng càng
tốt, thì tốt độ tiến giai càng nhanh, Tiểu Ngân có tốc độ tiến giai quá nhanh, với tốc độ đó thì đã vượt xa Trung phẩm Hồn Thú.
Hai là, nó có thể khống chế ong đàn số lượng lớn, Ngân Sí Ong phẩm tướng càng cao, thì có thể khống chế ong đàn số lượng càng nhiều, mà đại quân ong đàn của Tiểu Ngân có quy mô cũng
là cực kỳ khổng lồ.
“Không ngờ phẩm chất lại cao như vậy, vậy mà trước đó gia tộc còn nói Sở Diệp khế ước một con tiểu ong mật, tiền đồ hữu hạn.” Sở Ngọc Nhi nói.
Sở Tùng xấu hổ cười cười, trước kia khi nghe nói Sở Diệp khế ước một con Ngân Sí Ong, hắn cũng cảm thấy tiền đồ Sở Diệp đã hết, nhưng ai nhờ Sở Diệp lại khế ước với một con Ngân Sí Ong lợi hại như vậy.
Sở Uyển Nhi đi ra, liền nghe được mấy đệ tử Sở gia đang khí thế ngất trời nghị luận về Sở Diệp, trong lòng tức liền thấy khó chịu.
Sở Uyển Nhi cười lạnh một chút, nói: “Sở Diệp là lợi hại, bất quá, hắn nếu có thể tránh thoát được người của Ngũ Độc lão tổ đuổi giết mới kêu là lợi hại."
Sở Ngọc Nhi nhìn Sở Uyển Nhi, chớp chớp mắt, nói: “Uyển Nhi tỷ
tỷ, ngươi không hy vọng Sở Diệp được sống sao?"
Sở Uyển Nhi thầm nghĩ: Nàng đúng là không quá hy vọng Sở Diệp còn sống, người này nếu tồn tại thì đại ca nàng sẽ bị cướp hết uy phong.
Hiện tại Ngũ Độc lão tổ đang ráo riết truy lùng vị Dược Tề Sư thần bí kia, mà những người có tên trong bảng danh sách mười người có khả năng là vị Dược Tề Sư kia mà đã có hơn phân nửa người trên đó đã bị giết.
Sở Uyển Nhi vừa nói xong mấy thiếu niên Sở gia hai mặt nhìn nhau, ban đầu thì nghị luận đến khí thế ngất trời nhưng lại bị bát
một gáo nước lạnh, đều có chút nói không nổi nữa.

Sở Diệp thật lợi hại, nếu không thể sống sót, thì đúng là có chút đáng tiếc.
Từ xưa đến nay, thiếu niên thiên tài chết đi thật sự là quá nhiều.
Sở Tùng nhíu nhíu mày, nói: “Sở Diệp phúc lớn mạng lớn, chắc sẽ không có chuyện gì."
Sở Uyển Nhi bĩu môi, thầm nghĩ: Ngũ Độc lão tổ thanh danh hiển
hách, nếu lần này đối phương không giết được Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp, thì thật sẽ mất hết mặt mũi.
Lâm gia
“Mộng Dung tỷ, ngươi đã trở lại!” Lâm Tư Tuyết thấy Lâm Mộng Dung trở về, nhiệt tình chạy ra đón.
Lâm Mộng Dung gật đầu, nói: “Nghe nói trong nhà có chuyện, cho
nên, ta trở về nhìn xem.”
Lâm Tư Tuyết rầu rĩ nói: “Đều do Lâm Sơ Văn, hắn đúng là tên Tang Môn tinh, trong nhà tao tặc, Lâm Sơ Văn trên tay có dược tề
truyền thừa, lại không đưa cho Lâm gia chúng ta đúng là đồ vô ơn."
Lâm Tư Tuyết ngoài miệng nói như vậy, kỳ thật trong lòng cũng rõ
ràng, những thứ đó làm gì mà dễ có như vậy.
“Mộng Dung tỷ, bên ngoài đều nói, Lâm Sơ Văn trên tay có hai phân dược tề truyền thừa, là thiệt hay giả?” Lâm Tư Tuyết hỏi.
Lâm Mộng Dung gật gật đầu, nói: “Hẳn là thật, trong lần chợ chung trước ở Lưỡng Giới Thành, Lâm Sơ Văn đã bán ra không ít dược tề, có những loại thuộc về bí truyền của Tử La Tông, nhưng phối phương của Hoàng Sát dược tề, thì Tử La Tông cũng không có, hẳn là nó nằm trong phần truyền thừa khác, mà phần kia có thể là liên quan đến Lâm lão gia tử.
“Không nghĩ tới Lâm lão gia tử thật sự để lại dược tề thuật truyền
thừa.” Lâm Tư Tuyết dừng một chút, lại nói: “Lão gia tử cũng quá
ích kỷ, tìm được truyền thừa mà chỉ nghĩ tới tôn tử của chính

mình cũng không nghĩ tới gia tộc."
Trưởng lão trong tộc đã sớm suy đoán, Lâm lão đầu có khả năng đã để lại chút gì đó, chỉ là không quá xác định, nếu sớm biết là dược tề truyền thừa, thì lúc trước đã bắt Lâm Sơ Văn trở về.
Lâm Tư Tuyết nhấp môi, thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn cũng quá hảo mệnh, trên tay thứ tốt lại nhiều như vậy, gia hỏa này cũng thật giàu có, chỉ biết ở Lưỡng Giới Thành tác oai tác oái, cũng không nghĩ tới báo đáp cho gia tộc, hiện tại thì tốt rồi, người thì bị Ngũ Độc lão tổ theo dõi, Lâm Sơ Văn dù là thiên tài, sợ là cũng sống không được đã bao lâu.
Lâm Mộng Dung cau mày, nói: “Tiểu độc vương lần này thất bại, Ngũ Độc lão tổ tựa hồ đã rất tức giận."
Phương Danh lần này thất bại không giống như lần ở Vân Châu, tổn thất của lần này là phi thường đại, Ngũ Độc lão tổ đã ở trên người Phương Danh đầu nhập vào đại lượng tài nguyên, hiện giờ
những tài nguyên đó đều đã là ném đá trên sông, tổn thất lớn như
vậy, dù là Hồn Vương cường giả, chỉ sợ cũng sẽ đau lòng.
Lâm Tư Tuyết oán hận nói: “Lâm Sơ Văn gia hỏa này cũng quá rêu rao, Hồn Vương cường giả là thứ hắn có thể trêu chọc sao? Người này ỷ vào mình có được vài phần bản lĩnh, cư nhiên giám cùng Ngũ Độc lão tổ đối nghịch, ta nghe nói, Sở Nhan Vũ đã sớm thông tri cho Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn rút lui, chỉ là hai người kia sinh khí anh hùng, một hai phải lưu tại Lưỡng Giới Thành, hiện tại thì tốt rồi bị Ngũ Độc lão tổ theo dõi, hắn chết chỉ còn là chuyện sớm muộn.".
Truyện Mỹ Thực
Hiện tại người nhìn chằm chằm truyền thừa trên tay Lâm Sơ Văn
nhiều như vậy, cũng không biết, cuối cùng truyền thừa sẽ tiện nghi cho ai.
Lâm Sơ Văn tên hỗn đản này, nếu sớm một chút đem truyền thừa
giao cho Lâm gia bọn họ thì nơi nào có như vậy nhiều chuyện?
Nghĩ đến trên tay Lâm Sơ Văn lại có nhiều thứ tốt như vậy, mà

Lâm gia bọn họ lại chẳng nhận được một chút chỗ tốt nào, Lâm Tư Tuyết có cảm giác lòng đau như bị dao cắt.
Lâm Mộng Dung nắm chặt nắm tay, tuy rằng Lâm Sơ Văn giờ phút này gặp phải đại nguy cơ, nhưng nàng vẫn rất hâm mộ nhân
sinh của đối phương, muốn từ trong chúng Hồn Sủng Sư trổ hết tài năng, luôn là phải đối mặt với một ít nguy hiểm.
Nếu muốn trở thành kẻ đứng thẳng trong vô số cường giả, được vạn chúng chú mục, không ngừng đối kháng nguy cơ, rồi từ nguy
nan mà quật khởi.
Lần này nếu không có Hoàng Sát dược tề của Lâm Sơ Văn, thì Lưỡng Giới Thành có khó mà giữ được, mà giờ đây Lâm Sơ Văn và Sở Diệp ở Lưỡng Giới Thành đã thành anh hùng trong mắt của rất nhiều người ở đó.
Tuy rằng không ít người đều phán đoán Sở Diệp, Lâm Sơ Văn lần này khó thoát kiếp nạn, nhưng Lâm Mộng Dung lại cảm thấy mệnh của hai người rất ngạnh, chưa chắc sẽ chết, qua lần này, nàng chỉ sợ phải bị Lâm Sơ Văn bỏ xa hơn.
“Mộng Dung tỷ, ngươi gần đây vẫn luôn ở Mộ gia, cuộc sống như thế nào a!” Lâm Tư Tuyết hỏi.
Lâm Mộng Dung miễn cưỡng cười cười, nói:“Khá tốt.”
Lâm Mộng Dung hít sâu một hơi, nàng dưới sự an bài của Mộ Lăng Thiên, đi theo Mạnh đại sư học tập dược tề, mà tốc độ tiến bộ của nàng tuy cũng không tệ, mà Mạnh đại sư cũng rất coi trọng nàng, Mộ gia không ít người đều có chút hâm mộ với cuộc sống của nàng.
Tuy rằng như thế, Lâm Mộng Dung lại luôn cảm thấy thành tựu của nàng hẳn là không chỉ có bấy nhiêu.
Lần này Lưỡng Giới Thành tuôn ra tin tức Lâm Sơ Văn là vị Dược Tề Sư thần bí kia, tin tức đó đã làm cho Lâm Mộng Dung như bị sét đánh giữa trời quang, mà nàng hiện giờ trong giới Dược Tề Sư chỉ là một tiểu bối mà thôi, mà căn cứ theo tin tức, thì trình độ
luyện dược của Lâm Sơ Văn, đã đạt tới tiêu chuẩn của dược tề đại sư, vậy nàng đã bị bỏ xa.

Lâm Sơ Văn tuy không có Dược Tề Sư chỉ dạy, mà chỉ là nhờ vào truyền thừa thì đã đạt tới tình trạng này, mà dược tề truyền thừa
đối với Dược Tề Sư thật sự là rất quan trọng a! Nàng nếu có thể có được dược tề truyền thừa thì tốt rồi.
Lâm Sơ Văn! Lâm Mộng Dung mặc niệm tên này, trong lòng sự ghen ghét đang điên cuồng không ngừng cuồn cuộn.
Lâm Mộng Dung cắn răng, trong lòng một trận không cam lòng, vì
cái gì hiện tại người vang danh tứ hải người là Lâm Sơ Văn, rõ ràng nên là nàng mới đúng..

Chương 181: Đạt Được Ong Tinh

“Chúng ta đi thôi.” Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp gật đầu, đáp: “Được.”
Nếu là lúc bình thường thì hắn còn sẽ suy xét xem đám người kia
đã chết chưa, rồi chờ ong đàn tan đi, rồi đi quét tước chiến trường, nhưng hiện tại bọn họ đang bị một Hồn Vương nhìn chằm
chằm, nên Sở Diệp cảm thấy bọn họ vẫn là nên nhanh chân chạy trốn xa nơi này mới tốt.
Ngân Tiểu Nhị phe phẩy cánh chắn ở trước mặt Sở Diệp có chút kích động hình như là đang nói cái gì đó.
Sở Diệp nghe Ngân Tiểu Nhị truyền âm, nhíu lại mày, như suy tư
gì.
“Tiểu nhị làm sao vậy?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Đồ vật.
Sở Diệp híp mắt, nói: “Nó nói nó muốn đồ trong tổ của Ong Đầu Hổ, còn nói thứ bên trong còn có thể giúp nó tiến giai."
Lâm Sơ Văn có chút tò mò nói: “Trong tổ Ong Đầu Hổ có cái gì? Sữa ong chúa sao?"
Sở Diệp lắc đầu, “Không phải, hình như là ong tinh.”
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Ong tinh, thứ tốt!”
Ong tinh là tinh hoa từ trong sữa ong chúa ngưng kết mà thành, thứ này nếu muốn hình thành thì yêu cầu một khoảng thời gian rất dài, mà ong ở Long Nhai Thôn tồn tại cũng không tính là lâu, nên trong tổ ong cũng chỉ có sữa ong chúa, mà không có ong tinh
tồn tại.

Sở Diệp gật đầu, nói: “Là thứ tốt, trước mắt thời cơ cũng rất không tồi.”
Tuy nói như vậy, nhưng bên trong tổ của Ong Đầu Hổ cũng có trọng binh canh gác, muốn đột khẩu lấy đồ cũng không phải là dễ
dàng.
Dựa vào chiến lực của Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn mà muốn lấy được ong tinh vẫn là có thể, bất quá, yêu cầu phải trả một cái giá không nhỏ.
Nhưng hiện tại Ong Đầu Hổ đàn đang bị chọc mao, nên đại lượng
Ong Đầu Hổ đều đã chạy đi truy kích mấy Hồn Sư kia, sào huyệt của chúng cũng không còn quá nguy, và hiển nhiên cũng là thời cơ trộm bảo tốt nhất.
Sở Diệp hướng tới Mặc Nắm nhìn qua đi, nuôi binh ngàn ngày dùng trong một giờ, đây là thời điểm mà Mặc Nắm sẽ phô bày ra một chút năng lực của chính mình.
Hiểu được ý của Sở Diệp, cả người Mặc Nắm liền trở thành một đám sương, chạy tới hang ổ của Ong Đầu Hổ.
Thực mau Mặc Nắm liền quay trở về, Mặc Nắm quay trở về không bao lâu, Ong Đầu Hổ tổ ong liền vang lên tiếng cảnh báo.
Sở Diệp không kịp kiểm tra chiến lợi phẩm, nhìn Lâm Sơ Văn nói:
“Đi nhanh đi, bị ong đàn phát hiện."
Sở Diệp thầm nghĩ: Nếu hắn thả ra ong đàn cùng Ong Đầu Hổ đối
chiến thì chưa chắc đã thua, nhưng giờ hắn đang bị Hồn Vương theo dõi nên tuyệt đối không thể làm như vậy, nhưng vừa hay có
đám người kia dẫn dụ sự chú ý của Ong Đầu Hổ.
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hảo.”
Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp ngồi ở trên lưng tiểu hồ ly nhanh chóng rời đi lãnh địa của Ong Đầu Hổ.
Ở
Ở mười vạn hoang man đang có mấy Hồn Sư đang điên cuồng chạy trốn.

“Đàn Ong Đầu Hổ này bị điên rồi sao? Thật sự là không chết không thôi sao.” Tuy nói như vậy, nhưng dù Ong Đầu Hổ tuy rằng
hiếu chiến, nhưng cũng sẽ không rời đi quá xa lãnh địa của chúng.
Dù truy bọn họ như vậy thì số lượng Ong Đầu Hổ cũng sẽ không nhiều nhưu vậy.
Hiện tại tình huống quá không thích hợp, đã chạy xa như vậy, mà
số lượng Ong Đầu Hổ truy kích không những không giảm bớt, ngược lại càng ngày càng nhiều.
Ong Đầu Hổ có vẻ rất táo bạo, giống như chúng đã trúng Cuồng Bạo dược tề vậy.
“Những con Ong Đầu Hổ kia giống như cảm thấy chúng ta đoạt đồ của bọn nó vậy.” Tống Yên Ly nói.
Tống Yên Ly là một thú ngữ sư, nên có thể nghe hiểu một ít câu thú ngữ đơn giản.
“Tào lao, chúng ta đoạt đồ của bọn nó bao giờ?” Khương Thành có chút kích động nói.
Bọn họ vừa mới tiến vào lãnh địa của Ong Đầu Hổ thì đã bị trúng
bẫy rập, còn bị một đám ong không có đầu óc điên cuồng công kích, mạng cũng sắp mất vậy mà tụi nó còn nói bọn họ lấy đồ của
tụi nó.
“Nhất định là Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn động tay động chân.” Cổ Úc nói.
Khương Thành bừng tỉnh giống như đã hiểu ra cái gì đó, nghiến răng nghiến lợi nói: “Này hai cái tên hỗn đản kia cư nhiên, nương
chúng ta đã dẫn dắt đi sự chú ý của Ong Đầu Hổ rồi lẻn vào lãnh địa của Ong Đầu Hổ để trộm đồ."
Đám Ong Đầu Hổ không đầu óc này, đồ vật đã bị trộm rồi mà không đi tìm chính chủ mà chỉ biết tìm bọn họ gây phiền toái.
Cổ Úc tràn đầy buồn bực nói: “Hai tên hỗn đản.”
Cổ Úc vốn còn cảm thấy Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn có thể đi đến

được như hôm nay đều là ỷ vào vận khí tốt, nếu hắn có thể cướp được cơ duyên từ tay hai người, thì hắn sẽ một bước lên mây, nay lại đột nhiên phát hiện hắn đã quá coi thường hai người kia, hai người kia có thể ở cái tuổi này mà tu luyện đến Chiến Tướng hậu kỳ, thì trên người hẳn là có không ít bí mật, mà thủ đoạn lại càng không ít.
“Sư tỷ, phía trước giống như có tiếng của ong đàn chẳng lẽ là Ngân Sí Ong của Sở Diệp.” Tư Phi Tuyết nói.
Tư Nam Nguyệt cau mày, nói: “Chưa chắc là Sở Diệp, bên này là lãnh địa của Ong Đầu Hổ nên có thể là tiếng của Ong Đầu Hổ."
Tư Phi Tuyết cùng Tư Nam Nguyệt nghe được một trận âm thanh
bạo phá, một nữ Hồn Sư áo đen đang chật vật chạy trốn.
Tư Phi Tuyết nhìn nữ Hồn Sư đang điên cuồng chạy trốn kia liền híp mắt, nói: “Kia hình như là Tống Yên Ly, là Hồn Sủng Sư đến từ Phong Châu là người của Ngũ Độc lão tổ.
Tư Nam Nguyệt gợi lên khóe miệng, tràn đầy trào phúng nói: “Nàng thoạt nhìn, vận khí không tốt lắm a! Cư nhiên đắc tội Ong
Đầu Hổ "
Tư Phi Tuyết cười nhạo một tiếng, nói: “Xứng đáng.
Tư Phi Tuyết không cần nghĩ cũng biết nữ nhân này vì cái gì sẽ xuất hiện ở chỗ này, khẳng định là vì Sở Diệp mà tới.
“Số lượng Ong Đầu Hổ đuổi theo nàng ta thật là không ít!” Trạng thái hiện giờ của Tống Yên Ly đã không xong, mặt thì sưng tới nổi
biến dạng, nếu không phải nàng ta có Hồn Thú là Xích Hổ thú là tương đối đặc biệt, nếu không cũng khó nhận ra.
Tư Nam Nguyệt híp mắt, thầm nghĩ: Tống Yên Ly tại sao lại đi vào
lãnh địa của Ong Đầu Hổ? Mà Ong Đầu Hổ đàn lại giống như đang rất kích động, dũng mãnh không sợ chết, người trước ngã xuống, người sau tiến lên."
“Nữ nhân này cũng quá bất cẩn, cư nhiên lại đi trêu chọc Ong Đầu Hổ.” Tư Phi Tuyết nhịn không được nói.
Tư Nam Nguyệt nghĩ nghĩ, nói: “Chưa chắc là không cẩn thận,

mà
là có người muốn giết cô ta đi."
Tống Yên Ly hẳn là do Ngũ Độc lão tổ phái tới, nếu bọn họ giết chết cô ta thì người của Ngũ Độc lão tổ lại chết đi một người, thì cũng có thể giúp Sở Diệp và Lâm Sơ Văn giảm bớt đi một ít áp lực, mà bọn họ cũng có thể kiếm chút khoản thu nhập thêm, mà Lưỡng Giới Thành hiện tại đang cần trùng tu nên đang rất thiếu tiền đấy.
Tư Phi Tuyết gật đầu, nói: “Hảo.”
Tống Yên Ly nhìn thấy Tư Nam Nguyệt cùng Tư Phi Tuyết hai người, thì sắc mặt liền đại biến.
Tống Yên Ly đã bị Ong Đầu Hổ truy kích đã lâu, trạng thái đã không xong, nay còn gặp phải Tư Nam Nguyệt và Tư Phi Tuyết, thì xem như mạng cô ta xong rồim
Tống Yên Ly đã chết, Xích Hổ thú thành vật vô chủ, Tư Nam Nguyệt bắt lấy Xích Hổ thú để đọc ký ức.
“Nhóm Tống Yên Ly có tổng cộng bốn người, bọn họ vốn đang truy đuổi Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn mà khi bọn họ tới lãnh địa của Ong Đầu Hổ thì đã bị Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp tính kế, trên người dính phải loại dược tề nào đó rồi bị Ong Đầu Hổ truy sát.
“Thì ra là thế, ta còn tưởng rằng Tống Yên Ky già cả mắt mờ, đem Ong Đầu Hổ xem thành Ngân Sí Ong.”
Tư Nam Nguyệt: "……” Tống Yên Ly còn không hồ đồ đến nông nỗi đó đâu.
Tư Phi Tuyết có chút tò mò nói: “Bọn họ một nhóm bốn người? Còn ba người kia đâu?” “Có hai người khác đã chết dưới sự vây công của Ong Đầu Hổ, còn một kẻ tên Khương Thành thì đã chạy
thoát.” Tư Nam Nguyệt nói.
Tư Phi Tuyết híp mắt mắt, nói: “Chạy, cũng không thể làm hắn tùy
tùy tiện tiện chạy.”
Tư Nam Nguyệt tươi cười, nói: “Khương Thành đã bị thương không nhẹ khi đối kháng thú triều, hẳn là chạy không xa."
Tư Phi Tuyết cong cong khóe miệng, nói: “Không biết trên người tên kia có bao nhiêu thứ tốt, hy vọng sẽ không làm chúng ta thất

vọng."
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đã rời xa lãnh địa của Ong Đầu Hổ, mà nhóm người Tống Yên Ly gặp phải.
Sau khi đã chạy ra rất xa khỏi lãnh địa của Ong Đầu Hổ, Sở Diệp mới bảo Mặc Nắm mang tra thứ đã trộm về.
“Một khối ong tinh thật lớn a!” Lâm Sơ Văn nhịn không được mà kinh ngạc cùng cảm thán nói.
Mặc Nắm mang về ong tinh, có viên lớn nhất thì to băng cái chậu
rửa mặt, một khối ong tinh lớn như vậy thì ít nhất cũng phải bỏ ta
từ mấy trăm năm để ngưng kết.
Ong tinh cũng là một loại tài liều có thể dùng làm tài liệu để luyện
chế dược tề, Lâm Sơ Văn khi còn nhỏ, cũng đã gặp qua một cửa hàng có bán ong tinh, một khối ong tinh chỉ nhỏ bằng đầu móng
tay thôi mà giá trị đã là 6000 đồng vàng.
Ong tinh mà Mặc Nắm mang về có lớn có nhỏ, mà mỗi viên đều có thời gian ngưng kết không ngắn.
Thứ này nếu là đem tới cửa hàng để bán đấu giá, bán được mấy trăm vạn đồng vàng một viên, hẳn là không thành vấn đề.
Sở Diệp cười tươi, nói: “Xác thật là thứ tốt a!"
Lần này có thể dễ dàng mà lấy được thứ tốt như vậy, thật đúng là
nên cảm ơn mấy người đã truy kích bọn họ.
Ngân Tiểu Nhị đã chờ ở trong không trung mà bay múa, mấy chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong đều có chút kích động.
Tiểu Ngân làm lão đại nên có vẻ rụt rè một ít, bất quá, đôi mắt cũng lượng lượng không ngừng.
“Xác thật là thứ tốt khó được.” Lâm Sơ Văn dừng một chút, nói: “Cấp cho đám Ngân Tiểu Nhị ăn đi."
Ong tinh thứ này nếu trải qua xử lý một chút rồi phối hợp vài loại
dược tề rồi mới ăn thù hiệu quả sẽ càng tốt, nhưng nay bọn họ không có nhiều thời gian như vậy, trước mắt người nhìn chằm

chằm bọn họ quá nhiều, giờ đây chuyện quan trọng nhất là nhanh
chống tăng lên thực lực.
Mấy chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong đem ong tinh hấp thu không còn gì, ong tinh thứ này đúng thật là đồ đại bổ.
Ngân Tiểu Nhị nương ong tinh, mà bước vào Chiến Tướng cấp 4.
Lâm Sơ Văn thấy Ngân Tiểu Nhị tiến giai, tươi cười, nói: “Không tồi, không tồi.” Bước vào Chiến Tướng cấp 4 thì chính là đã tiến vào Chiến Tướng trung kỳ, Chiến Tướng sơ kỳ cùng Chiến Tướng trung kỳ vẫn là có chênh lệch không nhỏ, Ngân Tiểu Nhị lúc này tiến giai, thì thực lực của bọn họ lại tăng lên không ít.
Ngân Tiểu Nhị nghe được Lâm Sơ Văn khích lệ, tràn đầy hưng phấn mà ở không trung bay múa một vòng.
Mấy chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong đều được đến không nhỏ chỗ tốt, ba con vẫn luôn dừng ở Chiến Tướng đỉnh cấp 1 nay đã tiến giai tới Chiến Tướng cấp 2, hai chỉ Chiến Tướng cấp 2 thì đã bước vào Chiến Tướng cấp 3.
Tiểu Ngân đã tiến vào Chiến Tướng hậu kỳ, nên tốc độ tăng lên là
rất chậm, dù không có thăng cấp, bất quá, hơi thở trên người lại trầm lắng không ít, khoảng cách tới Chiến Tướng cấp 8 chỉ còn một bước.
Lưỡng Giới Thành phòng nghị sự.
“Không ngờ đám người Tống Yên Ly vẫn luôn ẩn núp ở Lưỡng Giới Thành.” Tư Đông Phong nói.
Tư Nam Nguyệt lắc đầu, nói: “Bọn người kia rất cẩn thận, nếu không phải vì Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp thì bọn họ sẽ không ngoi đầu ra, bọn người kia cũng rất sợ bị bại lộ."
Tư Đông Phong híp mắt, nói: “Bọn họ bị Sở Diệp tính kế.”
Tư Nam Nguyệt gật đầu, nói: “Hẳn là vậy."
Tư Đông Phong sắc mặt cổ quái nói: “Nhìn dáng vẻ, tình cảnh của Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cũng không tệ lắm a!”
Tư Nam Nguyệt sắc mặt cổ quái nói: “Hình như vậy.”
Bên ngoài mọi người đều nói Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn phải chạy trốn khắp nơi, nhưng nàng thấy hai người thật ra là giống như đi dạo ở mươi vạn hoang man thì đúng hơn “Bọn người

Tống
Yên Ly bị Sở Diệp tính kế, khiến cho đại lượng Ong Đầu Hổ xem đám người kia thành kẻ thù, mà hình như ong tinh trong tổ Ong Đầu Hổ đã bị Sở Diệp lấy đi rồi.
“Ong tinh!” Tư Đông Phong sắc mặt khẽ biến, ong tinh chính là thứ tốt, có công hiệu đặc biệt với Hồn Thú là loài ong.
Ong tinh trong tổ của Ong Đầu Hổ hẳn là đã có 500 năm niên đại,
thứ này có thể kích thích Hồn Thú thuộc họ ong tiến giai.
Ong tinh giá trị xa xỉ, Tư Đông Phong cũng đã từng động quá tâm
tư, thậm chí từng có trù tính, bất quá, lúc ấy Lưỡng Giới Thành đột nhiên bạo phát thú triều, nên việc này liền bị hắn bỏ qua.
Lúc sau, hắn vì vẫn luôn bận trộn, nên đã đem việc bỏ qua một bên, không nghĩ tới, hiện tại đồ vật cư nhiên lại tới tay Sở Diệp.
Sở Diệp có được ong tinh, thực lực hẳn là có thể càng thêm tiến bộ.
Tư Nam Nguyệt có chút hâm mộ nói: " Mấy khối ong tinh trong tổ
Ong Đầu Hổ có gúa trị ít nhất cũng 800 vạn, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn lúc này thật là đã đại phát tài, nhưng cũng thật kỳ quái dù
nhờ có đám người Tống Yên Ly dụ Ong Đầu Hổ đi nơi khác thì chuyện muốn lấy ong tinh cũng không phải là chuyện dễ."
Tư Đông Phong híp mắt mắt, nói: "Muội đã quên sau trước kia vị Dược Tề Sư thần bí kia đã tới vô ảnh đi vô tung sau, do đó có thể thấy bên người Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn còn có một con Hồn Thú am hiểu ẩn nấp.
Sở Diệp có thể đơn giản như thế mà đem ong tinh lộng tới tay, hẳn là dựa vào con Hồn Thú kia.
“Sư huynh, ngươi cảm thấy đó sẽ là loại Hồn Thú gì.”
Tư Đông Phong trầm mặc một hồi, nói: “Có lẽ là ảnh thú!”
“Ảnh thú!” Tư Nam Nguyệt kinh thanh nói.
“Sao có thể?”
Tư Nam Nguyệt trước đó cảm thấy con Bạch Li Miêu của Sở Diệp có chút đặc biệt, nhưng là cũng không hơn, nhưng khi nhìn kỹ

hình ảnh khi chiến đấu của con Bạch Li Miêu, Tư Nam Nguyệt liền phát hiện, con Bạch Li Miêu không chỉ là đặc biệt thôi đâu, hơn nữa tốc độ trưởng thành của nó là cực kỳ kinh người, hơn nữa, nó còn có thể vượt cấp khiêu chiến, nên phẩm tướng ít nhất
cũng là Thượng phẩm, thậm chí có khả năng là nó chính là cực phẩm Hồn Thú trong truyền thuyết.
Có được một con Hồn Thú như vậy là đã đủ may mắn, nếu là lại có được ảnh thú, thì không khỏi chút khoa trương.
Giá trị của Ảnh thú còn cao hơn Thượng phẩm Hồn Thú rất nhiều.
Tư Đông Phong híp mắt, nói: "Nếu không thì nó cũng không thể đến vô tung đi vô ảnh như thế, dù không phải là ảnh thú thì dod cũng là một con Hồn Thú đặc thù.
"Như thế nào lại có chuyện tốt như vậy, mà đều cho Sở Diệp cùng
Lâm Sơ Văn đụng phải." Tư Nam Nguyệt chua lòm nói.
Tư Đông Phong khẽ thở dài một hơi, thầm nghĩ: Cái cơ duyên tựa
hồ vẫn là hắn chủ động đưa cho hai người.
Lâm Sơ Văn từ sau khi bị bại lộ thân phận là Dược Tề Sư thần bí thì Tư Đông Phong bỗng nhiên nghĩ tới một sự kiện, năm đó khi hắn bán động phủ cho Sở Diệp và Lâm Sơ Văn, thì cái động phủ kia đã bị đồn đãi là thường xuyên bị mất trộm, mà ở Lưỡng Giới Thành có rất nhiều người đều không muốn mua cái động phủ kia,
nên làm cho cái động phủ kia bị ế hàng.
Mà lúc ấy, Sở Diệp và Lâm Sơ Văn vừa tới, không hiểu biết tình huống, hắn liền đem cái động phủ kia đề cử cho hai người, mà hai người lại nhìn trúng hoàn cảnh của cái động phủ kia, nên đã rất sảng khoái mà mua, mà từ khi hai người đi vào đó ở thì cũng đã không nghe nói có việc mất trộm nữa.
Hiện tại ngẫm lại, lúc ấy động phủ mất trộm, rất có thể là bởi vì ảnh thú, rồi sau đó việc mất trộm lại biến mất, là bởi vì ảnh thú đã
bị thu phục.

Mà cơ duyên là thứ quá khó nắm bắt, dù nó có nằm ngay trước mắt nhưng không phải của mình thì cũng khó mà có được..

Chương 182: Công Bố Phối Phương

Lúc chạng vạng, Sở Diệp đem Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ lấy ra, lâm thời đem trồng trên mặt đất.
Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ lay động cành lá, tiếp thu tin tức từ bốn phương tám hướng truyền đến.
Lâm Sơ Văn ôm tiểu hồ ly, ngồi ở dưới tàng cây tìm đọc tin tức trên cây.
Lâm Sơ Văn lấy ra một mảnh lá cây, nhăn mày đầu, “Ngũ Độc lão tổ tuyên bố Huyền Thưởng Lệnh, nói nếu giết được hai người chúng ta thì phần thưởng sẽ là Duyên Thọ dược tề."
Sở Diệp cau mày, nói: “Duyên thọ dược tề a! Một người một phần hay là hai người một phần a!
“Hai người một phần.”
Sở Diệp giận tím mặt, “Lão hỗn trướng kia đang khinh thường ai vậy a! Giết hai người chúng ta mà chỉ cho một phần Duyên Thọ dược tề."
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp có chút vô ngữ, “Hai người một phần duyên thọ dược tề cũng đã không ít.”
Sở Diệp bĩu môi, không cho là đúng nói: “Quỷ keo kiệt.”
Không nói Sơ Văn, hắn chính là Hồn Sư thiên tài, giết một Hồn Sư thiên tài mà chỉ có bấy nhiêu phần thưởng.
“Đối phương cư nhiên lại keo kiệt như vậy, thật là lãng đến hư danh, cũng không sợ mất mặt.” Sở Diệp lắc lắc đầu nói.
Lâm Sơ Văn:"……” Đây chính là nhằm vào bọn họ mà treo giải thưởng a! Treo thưởng thấp thì đó mới là chuyện tốt.
“Đối phương treo thưởng chính là Duyên Thọ dược tề, còn là cao cấp Duyên Thọ dược tề, có thể tăng thêm ba mươi năm tuổi thọ.”
Ba mươi năm thời gian, cũng đủ không ít Chiến Tướng Hồn Sư

điên cuồng.
Sở Diệp phồng lên quai hàm, “Nga” một tiếng.
“Ba mươi năm mà thôi.”
“Ba mươi năm đã là không ít.” Lâm Sơ Văn nhịn không được nói.
Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: “Cũng đúng, bất quá, vẫn là không phù hợp giá trị con người của chúng ta, với thân phận thiên tài giống
như chúng ta, thì như vậy là quá rẻ, tốt xấu gì cũng phải là bảy tám phần Duyên Thọ dược tề."
Lâm Sơ Văn: “.....” Nếu ngoại giới biết, Tiểu Bạch nắm giữ cách chế tạo sát khí, thì số giải thưởng nhằm vào A Diệp hẳn là sẽ không chỉ là bao nhiêu đây thôi đâu.
“Trừ bỏ Duyên Thọ dược tề, Ngũ Độc lão tổ còn hứa hẹn, nếu có thể lấy đầu của hai chúng ta đến giao phó sẽ còn có thể nhận được một phần tu luyện tâm đắc của lão." Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Tu luyện tâm đắc? Tu luyện đến Hồn Vương cũng cần có tâm đắc sao?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
“Chuyện hư hư thật thật như vậy mà cũng sẽ có người tin sao?” Sở Diệp lắc đầu nói.
Lâm Sơ Văn tà liếc Sở Diệp một cái, bất đắc dĩ nói: “Ngươi đang suy nghĩ cái gì đấy?" Tự nhiên sẽ có người muốn, có rất nhiều người muốn nữa là đằng khác.
Hồn Sư tu luyện đến cấp 9 nếu muốn thăng thành Hồn Vương, thì
tài nguyên là thứ rất quan trọng, mà ngộ được đạo cũng rất quan
trọng.
Có rất nhiều người luôn phải dừng ở Chiến Tướng cấp 9 đỉnh phong, đều là khiếm khuyết phần ngộ đạo kia.
Tu luyện tâm đắc của Hồn Vương, cũng đủ làm rất nhiều Hồn Sư
điên cuồng.
“Ngũ Độc lão tổ là một lão cáo già xảo quyệt, sẽ thật sự lấy ra kinh nghiệm thăng cấp Hồn Vương của mình để đem ra chia sẻ sao? Dù thật là gia hỏa này thật sự lấy ra thì chỉ sợ cũng sẽ ở

trong đó mà động chút tay chân, bắt được tâm đắc của lão già kia, thì dù không tẩu hỏa nhập ma cũng sẽ mãi mãi dừng ở cảnh giới Hồn Sư."
Sở Diệp lắc đầu nói.
Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Đích xác là có loại khả năng này, nhưng vẫn sẽ có rất nhiều người muốn.”
Thực sự nếu có người bắt được tu luyện tâm đắc Ngũ Độc lão tổ, cũng sẽ tự mình nghiên cứu, chứ không đem đi giám định độ thực
hư của chúng.
Sở Diệp lắc đầu, nói: “Ngươi nói, Ngũ Độc lão tổ treo thưởng cho cái đầu của chúng ta, vậy nếu là giết chúng ta và người lấy được đầu của chúng ta không phải cùng một người thì những thứ kia sẽ chia như thế nào."
Lâm Sơ Văn: "....."
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, chớp chớp mắt, nói: “Ngươi nói xem như vậy rồi sẽ xử lý như thế nào."
Tiểu hồ ly nhìn Sở Diệp một cái rồi mắt trợn trắng, Sở Diệp hỏi cái
vấn đề đề này, chẳng lẽ là do áp lực quá lớn, đầu óc không còn rõ ràng nữa hả.
Lâm Sơ Văn chần chờ một chút, nói: “Hẳn là nhận đầu, không nhận người đi.” Đầu người mới là bằng chứng tốt nhất.
Sở Diệp thầm nghĩ: Nhận đầu, không nhận người? Đoạt đầu người, đoạt đầu người, như vậy hiện tại đầu chúng ta là thứ mà mọi người tranh đoạt.”
Tiểu Bạch tràn đầy vô ngữ nhìn Sở Diệp, nói: “Không nghĩ tới a! Không nghĩ tới, ngươi cư nhiên lại đi suy xét loại vấn đề không có
tiền đồ này, hay ngươi là cảm thấy chính mình không đường sống, nên nghĩ đến chuyện đầu mình sẽ chuyển nhà sao? "
Sở Diệp mắt trợn trắng, nói: “Sao có thể? Ta phúc lớn mạng lớn, làm sao mà không còn đường sống? Ta chính là tùy tiện hỏi thôi."
Tiểu Bạch: "....."
Sở Diệp vuốt ve cằm, suy tư một hồi, hướng tới Lưu Ngôn Phong

Ngũ Thụ đi qua.
“Ngươi đang làm gì?” Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp nói.”
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Không có gì, thông qua Lưu Ngôn Phong
Ngũ Thụ, công bố ra phối phương của Hoàng Sát dược tề mà thôi."
Ngũ Độc lão tổ vội vã xử lý bọn họ như vậy, chỉ sợ cũng là lo lắng phối phương Hoang Sát dược tề bị tiết lộ ra ngoài, nếu đối phương đang lo lắng về đó, vậy hắn liền đơn giản đem phối phương công bố ra, chờ ván đã đóng thuyền, dù đối phương có sốt ruột cũng vô dụng.
Lâm Sơ Văn nhìn động tác của Sở Diệp, cũng không ngăn cản, “Công bố ra cũng tốt.”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nghỉ ngơi một chút, liền tiếp tục lên đường.
“Tiểu Bạch đổi ngươi đi.” Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch nói.
Tiểu hồ ly đã chở hai người bọn họ suốt mấy ngày, hiện giờ đã có chút mỏi mệt.
Tiểu Bạch có chút buồn bực nói: “Chúng ta Bạch Hổ nhất tộc mới
không tùy tiện cho người ta cởi."
“Vậy ngươi hiện tại không phải là mèo sao? Mà giờ cũng không ai
biết ngươi là Bạch Hổ, nếu ngươi không gặp ta, thì làm sao được như ngày hôm nay? ”Sở Diệp hướng dẫn từng bước nói.
Tiểu Bạch trừng mắt nhìn Sở Diệp một cái, cuối cùng cũng đáp ứng yêu cầu của Sở Diệp.
Tiểu Bạch có tốc độ nhanh hơn so với tiểu hồ ly rất nhiều, mà thật
ra cũng không phải Tiểu Bạch chạy nhanh hơn so với tiểu hồ ly mà là nhờ có Mặc Nắm bám vào người Tiểu Bạch, nhờ có Mặc Nắm hổ trợ nên tốc độ của Tiểu Bạch có thể tăng lên mấy lần.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hiện tại đang ở mười vạn hoang man nên hoàn toàn không biết ở ngoại giới bởi vì Hoàng Sát dược tề mà đang nổ tung.
Lưỡng Giới Thành.

“Sư huynh, phối phương của Hoàng Sát dược tề đã được công bố ra.” Tư Nam Nguyệt nói.
Tư Đông Phong gật gật đầu, nói: “Ta đã thấy, hiện tại có thể trăm phần trăm xác định, vị Dược Tề Sư kia chính là Lâm Sơ Văn, tuy rằng các loại manh mối đều chỉ hướng về Lâm Sơ Văn, nhưng suy đoán chung quy chỉ là suy đoán."
Khi phối phương Hoàng Sát dược tề được công bố ra, cũng xem như đã xác nhận được nhận định của hắn là đúng, như vậy không thể nghi ngờ gì nữa vị Dược Tề Sư kia chính là Lâm Sơ Văn.
Tư Nam Nguyệt lắc đầu, nói: “Sở Diệp hẳn là biết Ngũ Độc lão tổ đang truy nã hắn, cho nên, đã cố ý đem phối phương công bố ra."
“Hắn làm như vậy, là đã hoàn toàn xé rách mặt cùng Ngũ Độc lão
tổ.” Tư Đông Phong lắc đầu nói.
Tư Nam Nguyệt nhún vai, nói: “Vốn là đã không thể hòa hoãn rồi.”
Từ khi Ngũ Độc lão tổ bắc đầu tuyên bố treo giải thưởng, hai bên liền đã xé rách mặt.
Khác không nói, mười người trên bảng đơn thì đã chết đi phân nửa, tuyệt đối cũng cùng Ngũ Độc lão tổ có quan hệ.
Tư Đông Phong gật đầu, nói: “Nói cũng đúng.”
“Cũng không biết hai người kia hiện tại đã chạy đi nơi đâu.” Tư Nam Nguyệt nói.
“Hẳn là ở nơi nào đó trong mười vạn hoang man.”
Mười vạn hoang man rộng lớn vô ngần, hiểm địa vô số, rất nhiều
địa phương dù là Hồn Vương thâm nhập cũng sẽ có nguy hiểm, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nếu có thể tìm được một cái địa phương bí ẩn mà ẩn náo, trong một khoảng thời gian, thì Ngũ Độc lão tổ cũng chưa chắc có thể tìm hai người gây phiền phức.
Tư Nam Nguyệt lắc đầu, nói: “Lấy Duyên Thọ dược tề ra làm phần thưởng, Ngũ Độc lão tổ cũng thật chịu chi."
Nhưng nếu chỉ ra một phần Duyên Thọ dược tề, mà muốn lấy đi dược tề truyền thừa của Lâm Sơ Văn, mà dược tề truyền thừa có

giá trị vượt xa qua một phần Duyên Thọ dược tề rất nhiều.
Tư Đông Phong híp mắt, nói: “Tuy rằng như thế, chỉ sợ vẫn là vẫn
sẽ có người ngu ngốc bí quá hoá liều.”
Những Hồn Sư thọ nguyên sắp tận, một phần Duyên Thọ dược tề, vẫn là có thể khiến cho không ít Hồn Sư bí quá hoá liều, nhưng rốt cuộc dù sao cũng sẽ chết.
Kỳ thật, nếu Ngũ Độc lão tổ không phát treo thưởng, thì cũng sẽ có rất nhiều người sẽ đối Sở Diệp, Lâm Sơ Văn xuống tay.
Nếu là có thể lấy được dược tề truyền thừa trên tay Lâm Sơ Văn, rồi dùng nó để đi đổi Duyên Thọ dược tề vừa nghĩ đã thấy tràn đầy hy vọng.
Tư Nam Nguyệt ôm hai tay, nói: “Hai người kia chiến lực không tầm thường, nếu như Hồn Sư ra tay, thì chỉ sợ là khó thành."
Tư Đông Phong híp mắt, nói: “Chỉ sợ là vậy!” Bất quá, hiện tại có rất nhiều người đại khái còn không có ý thức được việc này.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tuổi quá trẻ, mà Hồn Thú của Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp lúc lớn lên lại đều “Hiền lành quá mức”, do cái này nên đã làm cho rất nhiều người theo bản năng mà cảm thấy chiến lực của hai người kia là bình thường.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn khi ứng đối thú triều chính là rất hung tàn, mà những người kia nhìn thấy bọn họ là hai Hồn Sư trẻ tuổi nên liền xem thường người, bởi vì sinh thường kia sẽ giết bọn người kia.
Trong mật thất.
Tiểu độc vương cũng đã biết được việc Sở Diệp đã công bố phối phương Hoàng Sát dược tề, Phương Danh vốn bởi vì châu chấu đàn bị thiệt hại số lượng lớn dẫn đến nguyên khí đại thương, nay
nghe được tin tức này, thiếu chút nữa hắn đã hộc máu.
“Cái tên vương bát đản này.” Tiểu độc vương đã sớm nghĩ tới, Sở Diệp có khả năng sẽ công bố phối phương nhưng lại không nghĩ rằng đối phương thật sự dám làm như thế.
“Thiếu chủ, tĩnh tâm a! Ngài hiện tại không thể quá kích động.” Một bên thì lão quản đang gia trấn an nói.
Tiểu độc vương đen mặt, nghiến răng nghiến lợi nói: “Tĩnh

tâm?
Ngươi muốn ta tĩnh tâm như thế nào!”
Ở trong mắt rất nhiều người ở Lưỡng Giới Thành thì Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn chính là thâm tàng bất lộ, bày mưu lập kế, đã cứu vớt vô số người, xoay chuyển lại cục diện của Lưỡng Giới Thành bọn họ là đại anh hùng, nhưng ở trong mắt tiểu độc vương
hai người kia chính là cống ngầm lão thử, dấu đầu lộ đuôi, là những kẻ đã phá hủy đại kế của hắn.
Tiểu độc vương vẫn luôn cảm thấy nếu Lâm Sơ Văn bị bại lộ thân
phận, thì hai người kia hẳn sẽ là vô cùng hoảng loạn, mà khắp nơi tránh né, lại không nghĩ rằng, hai người kia lúc này, còn có thể
rảnh gây phiền toái cho hắn, Tiểu Độc Vương cảm thấy chính mình căn bản là đang bị vả mặt.
Hiện tại bên ngoài không biết có bao nhiêu người đang chê cười hắn, những kẻ vốn là đối thù của hắn, nhất định sẽ đang vui sướng khi hắn gặp họa.
“Hoàng Sát dược tề.” Phương Danh nghiến răng nghiến lợi lặp lại
mấy chữ này, trong mắt tất cả đều là phẫn nộ.
“Như thế nào lại có loại dược tề này."
”Loại dược tề này, căn bản chính là khắc tinh của hắn."
Sở Diệp công bố phối phương ra, vậy về sau hắn nếu muốn thả châu chấu ra, tất nhiên sẽ bị loại này dược tề này nhằm vào, về sau nếu hắn muốn tiến giai Hồn Vương liền càng khó.
Phương Danh nghiến răng, trong lòng tràn đầy sự câm phẫn cùng
không cam lòng.
“Huyền Thưởng Lệnh đã phát ra rồi mà không có người nào động
thủ sao?” Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đáng ra trong lúc này hẳn là đang bị đuổi giết khắp nơi mới đúng.
Lão quản gia khó xử nói: “Người tiếp Huyền Thưởng Lệnh thật ra

rất nhiều, nhưng bởi Lưỡng Giới Thành vị trí đặc thù, nên muốn đến Lưỡng Giới Thành, yêu cầu thời gian."
Tiểu độc vương hỏi một chút nói: “Đám phế vật đó cũng không biết tìm biện pháp khác sao?"
Lão quản gia nhìn vẻ mặt đầy mặt tối tăm của tiểu độc vương, cũng không giám nói gì.
Phương Danh đã thua dưới tay hai người kia, mà hai người kia cũng không dễ đối phó như vậy.
“Nhóm Tống Yên Ly đâu? Bọn họ không phải đã sớm đi Lưỡng Giới Thành sao? Trước kia kêu bọn họ đi điều tra tên Dược Tề Sư kia thì lại đều tra không được, còn bị bại lộ thân phận, giờ bọn
họ đang ở đâu? Đang làm gì?" Tiểu độc vương ngữ khí bất thiện nói.
Lão quản gia cẩn thận nhìn thoáng qua sắc mặt tiểu độc vương, thấp giọng nói:“Bọn họ đã chết.”
Tiểu độc vương cau mày, nói: “Đã chết? Đã chết mấy người?"
Lão quản gia thật cẩn thận nói: “Bốn người bọn họ đều đã chết."
“Phế vật? Được việc thì ít, hỏng việc thì nhiều.” Tiểu độc vương nhíu chặt mày, trầm mặc sau một lúc lâu hỏi, "bọn họ chết như thế nào?"
“Bọn họ đuổi theo Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, trúng phải bẫy rập, bị Ong Đầu Hổ truy kích, sau đó lại gặp phải Tư Nam Nguyệt cùng Tư Phi Tuyết."
“Trúng bẫy rập? Thật là ngu xuẩn, bị hai tân tấn Hồn Sư chơi cho
xoay quanh.” Phương Danh giọng căm hận nói.
Hồn Vương tạm thời vô vọng, mà Phương Danh giờ phút này chỉ nghĩ đem Sở Diệp, Lâm Sơ Văn bầm thây vạn đoạn.
Lão quản gia cúi đầu, thầm nghĩ: Tuyệt đối không thể xem thường
chiến lực của Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, hai người bọn họ có thể phá hư đại kế của Phương Danh, còn giết được cả đám người Tống Yên Ly, quả nhiên hai người kia là không thể khinh thường.
“Lâm Nam Cương đã xuất phát, có hắn ra tay hẳn là sẽ không có

vấn đề.” Lão quản gia nói.
Phương Danh gật gật đầu, nói: “Bảo hắn nắm chặt thời gian đừng
để bị bọn người Thanh Vân Tông và Thất Hà Tông ra tay trước."
Phương Danh cũng rất hứng thú với dược tề truyền thừa trên tay
Lâm Sơ Văn, nghĩ nếu hắn có thể có được truyền thừa trên tay
Lâm Sơ Văn thì có lẽ hắn có thể tìm được vài loại phối phương có thể phụ trợ tiến giai thành Hồn Vương, nếu là như thế, cũng có thể giúp hắn bù đắp phần nào đó tổn thất lần này..

Chương 183: Nữ Chủ Phản Ứng

Mộ gia, dược tề thất.
“Lại thất bại, rốt cuộc là xảy ra vấn đề ở phần nào?” Mạnh Thừa Thiên nhíu chặt mày, lâm vào trầm tư.
Sau khi phối phương của Hoàng Sát dược tề được công bố ra, Mạnh Thừa Thiên vẫn luôn nghiên cứu loại dược tề này.
Năm đó Vân Châu đã phát sinh qua nạn châu chấu, nên cũng lưu
lại không ít thi thể của Châu Chấu Vương, Mộ gia năm đó cũng là
một trong những gia tộc ứng đối nạn châu chấu mạnh nhất, nên
vừa vặn có được mấy chỉ thi thể Chiến Tướng Châu Chấu Vương tồn kho, Mạnh Thừa Thiên yêu cầu, nên Mộ gia liền đem toàn bộ thi thể Châu Chấu Vương đem ra.
Lâm Mộng Dung nhìn Mạnh Thừa Thiên, trong lòng có chút buồn
bực.
Từ sau khi phối phương của Hoàng Sát dược tề được công bố, lục tục đã có không ít Dược Tề Sư đã luyện chế ra thành phẩm, mà Lâm Mộng Dung không nghĩ tới Mạnh Thừa Thiên cư nhiên lại chậm chạp luyện chế không ra.
Dựa theo số lượng dược tề mà Lâm Sơ Văn cung cấp cho Lưỡng Giới Thành, để tiêu diệt đại lượng châu chấu thì có thể phỏng đoán, xác suất Lâm Sơ Văn luyện chế thành công Hoàng Sát dược tề có tới ở tám thậm chí là chín thành.
Lâm Sơ Văn có xác suất luyện chế thành công Hoàng Sát dược tề cao như vậy, mà Mạnh đại sư lại luyện chế không ra, chẳng lẽ nói, trình độ luyện dược của Lâm Sơ Văn đã vượt xa Mạnh Thừa

Thiên.
Nếu dược tề thuật của Mạnh Thừa Thiên thấp hơn cả Lâm Sơ Văn, vậy nàng đi theo Mạnh Thừa Thiên học tập dược tề, vậy sẽ không bao giờ có khả năng vượt qua Lâm Sơ Văn.
Lâm Mộng Dung đi ra khỏi dược tề thất, liền gặp Mộ Lăng Thiên.
“Đại sư đâu?” Mộ Lăng Thiên đi đến bên cạnh Lâm Mộng Dung hỏi.
“Đại sư vẫn còn đang nghiên cứu dược tề.” Lâm Mộng Dung nói.
“Thành công chưa?"
Lâm Mộng Dung lắc đầu, nói: “Còn chưa thành công."
“Tại sao lại như vậy?” Mộ Lăng Thiên cau mày, thầm nghĩ: Cũng đã vài ngày trôi qua, vậy không lẽ Hoàng Sát dược tề khó luyện chế đến vậy sao? Trước đó Lưỡng Giới Thành lấy ra nhiều dược tề như vậy mà, còn tựa hồ không phải là thứ hiếm lạ gì.
Lâm Mộng Dung lắc đầu, nói:“Ta cũng không biết."
Mộ Lăng Thiên có chút nghi hoặc nói: “Chẳng lẽ trình độ của Lâm
Sơ Văn thật sự đã vượt qua đại sư."
Lâm Mộng Dung nhấp môi, không nói gì, tâm tình lại thập phần không vui.
Mộ Lăng Thiên nhớ tới năm đó khi hắn mời Lâm Sơ Văn gia nhập
Mộ gia, năm đó, hắn còn hứa hẹn quá, nếu Lâm Sơ Văn gia nhập Mộ gia, hắn sẽ tiến cử Lâm Sơ Văn cho Mạnh đại sư, tuy rằng như thế, Lâm Sơ Văn vẫn cự tuyệt hắn, năm đó hắn còn cảm thấy Lâm Sơ Văn không biết điều, hiện tại.
Nếu sớm biết Lâm Sơ Văn có thiên phú như vậy, thì năm đó khi mời chào đối phương hắn sẽ càng thêm thành khẩn nữa mới đúng.
Thật ra Hoàng Sát dược tề là cực kỳ khó luyện, vốn có không ít Dược Tề Sư còn muốn luyện chế ra Hoàng Sát dược tề có phẩm chất cao hơn cả Hoàng Sát dợ tề do Lâm Sơ Văn luyện chế ra, để chứng minh dược tề thuật của Lâm Sơ Văn cũng chỉ là bình thường, nhưng theo tình huống hiện tại mà nói, những người luyện chế ra được Hoàng Sát dược tề đều tán thành thực lực của Lâm Sơ Văn, còn những vị đại sư vẫn không có luyện chế ra

cũng không mặt mũi hé răng.
Lâm Sơ Văn giờ đây đã hoàn toàn nổi danh trong giới ở Dược Tề Sư, Sở Diệp nhờ đó mà cũng nổi danh theo.
Sở Diệp đã là Hồn Sư hậu kỳ, ngoại giới đều đang nói, Sở Diệp sở dĩ sẽ có tốc độ tu luyện nhanh như vậy, đều là nhờ phúc khi có
một đạo lữ là Dược Tề Sư.
Sở Diệp có thể đem một con Ngân Sí Ong bồi dưỡng đến Chiến Tướng cấp 7, cũng không biết đã tốn bao nhiêu tài nguyên, chắc đã uống không ít dược tề.
"Lâm Sơ Văn" Mộ Lăng Thiên dưới đáy lòng mặc niệm tên này, hắn luôn cảm thấy ở một nơi nào đó đã xảy ra vấn đề, người mà Lâm Sơ Văn nên truy đuổi nên duy trì là hắn mới đúng.
Sở Diệp là như thứ gì, bất quá ở Sở gia chỉ là một tên phế vật, nơi nào so được với hắn.
Tên Sở Diệp kia nhờ có Lâm Sơ Văn nâng đỡ, nên nay đã có thể tiến vào Chiến Tướng cấp 7, mà hắn hiện giờ cũng chỉ có Chiến Tướng cấp 6 mà thôi, nếu người mà Lâm Sơ Văn nâng đỡ là hắn, thì có lẽ giờ này hắn đã sớm tiến vào Chiến Tướng cấp 8.
“Lăng Thiên, ngươi làm sao vậy?” Lâm Mộng Dung nhìn Mộ Lăng
Thiên hồn du thiên ngoại hỏi.
Mộ Lăng Thiên lắc đầu, nói: “Không có việc gì.”
Lâm Mộng Dung đi theo Mộ Lăng Thiên nhiều năm, đại khái thì cũng có thể đoán được tâm tư của Mộ Lăng Thiên, đối phương đây là hối hận năm đó không thể mời chào được Lâm Sơ Văn, nếu trình độ luyện của nàng đủ cao, vậy Mộ Lăng Thiên đại khái cũng sẽ không có loại tâm tư này.
Thanh Vân Tông.
“Nhan Vũ sư muội, vội vàng đi đâu vậy?” Uông Ngưng đã đi tới thăm hỏi nói.
“Sư tỷ hảo!” Sở Nhan Vũ khách sáo đáp lại, trong lòng có chút bất
đắc dĩ.
Từ khi thân phận của Lâm Sơ Văn bị bại lộ, thì nàng liên tục gặp phải khách đông như mây, cuộc sống mỗi ngày đều náo nhiệt.

Những người tới đây đều là tìm hiểu tin tức về Sở Diệp cùng Lâm
Sơ Văn, nhưng vô cùng đáng tiếc, tin tức nàng biết cũng không nhiều lắm, tìm nàng hỏi thăm, còn không bằng đi tìm mấy tổ chức
tình báo hỏi thăm còn tốt hơn.
“Chất nhi của muội cũng thật là người cương liệt, giám công bố phối phương của Hoành Sát dược tề.” Uông Ngưng nhịn không được mà cảm thán nói.
Ngũ Độc lão tổ chân trước tuyên bố Huyền Thưởng Lệnh, sau lưng Sở Diệp liền công bố phối phương, hiển nhiên đó là màng phản kích của Sở Diệp với Ngũ Độc lão tổ.
Ngũ Độc lão tổ tung hoành tứ phương nhiều năm, nhưng hiện giờ
lại nhiều lần bị Sở Diệp, Lâm Sơ Văn vả mặt, hẳn là đang rất tức tối.
“Tiểu Diệp nó rất có chính kiến.”
“Ta có thể thấy."
“Muội liên hệ với Sở Diệp sao rồi? Tình cảnh hiện tại của hắn có khả năng không tốt lắm a!” Uông Ngưng nói.
“Muội cũng không rõ.” Sở Nhan Vũ thật ra đang nói dối thật ra Sở
Diệp đã nhận được tin tức mà nàng gữi đi, nhưng hiện tại thì vẫn
chưa cho đáp lại.
Tuy rằng nàng cảm thấy Sở Diệp, Lâm Sơ Văn gia nhập Thanh Vân Tông cũng là một lựa chọn không tồi, nhưng hai người kia sợ
là không có ý như vậy, Sở Diệp rất cố chấp, dù nàng muốn cũng khó lay chuyển được hai người bọn họ.
“Ta nghe nói, có người nói phối phương là giả.”
“Phối phương đương nhiên không phải là giả, những kẻ đó không
bản lĩnh luyện ra được dược tề nên mới nói như vậy.”
Sở Nhan Vũ gật đầu, thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói:“Là thật thì tốt rồi.”

Nàng thật sự là có chút sợ phối phương là giả, hiện tại, không biết đang có bao nhiêu Dược Tề đại sư đang nghiên cứu cái phối phương kia, nếu phối phương là giả, vậy Sở Diệp chính là đem một đám Dược Tề Sư ra chọc giận, việc này còn nghiêm trọng hơn là đắc tội Ngũ Độc lão tổ.
“Có được một tộc nhân như Sở Diệp thì Sở gia nhất định sẽ cảm thấy rất vinh quang đi?” Uông Ngưng hỏi.
Sở Nhan Vũ thầm nghĩ: Vinh quang? Vậy thì chưa chắc, hiện tại gia chủ cùng Sở Tư Thần đại khái đều đã nôn nóng chết.
Võ Lăng Thành Sở gia.
Sau khi chuyện Lâm Sơ Văn là Dược Tề Sư thần bí bị công bố được một thời gian thì ở Võ Lăng Thành người nghị luận cũng đã
giảm đi.
Nhưng khi phối phương Hoàng Sát dược tề bị công bố, hai người Sở Diệp và Lâm Sơ Văn lại lần nữa thành tiêu điểm nghị luận khi trà dư tửu hậu.
“Lâm Sơ Văn vậy mà lại công bố phối phương, đây là tính toán bất chấp tất cả sao?” Sở Điềm Nhi nói.
“Đó là do không có biện pháp! Ngũ Độc lão tổ đã phát giải thưởng
rồi!” Sở Kinh nói.
“Nghe nói, Lâm Sơ Văn có trình độ luyện dược tề rất mạnh! Nghe đâu mấy đại sư giờ đây còn kém hơn cả hắn.” Sở Tễ Nguyệt tràn đầy khâm phục nói.
Sở Điềm Nhi nhấp nháy nhấp nháy con mắt, nói: “Ta vốn còn tưởng rằng Lâm Sơ Văn là chiếm tiện nghi của Sở Diệp không nghĩ tới, Diệp ca mới là người chiếm tiện nghi lớn! Lâm Sơ Văn lớn lên vừa đẹp, lại còn là Dược Tề Sư."
“Vậy mà ta trước kia còn nghĩ rằng Sở Diệp ca chỉ là một tên tiểu bạch kiểm không có thiên phú.
Rõ ràng trước kia những người được Sở Diệp theo đuổi đều là tỏ vẻ ghét bỏ Diệp ca, kết quả đối phương hiện tại lại có một đạo lữ là một thiên tài Dược Tề Sư, thật sự là kẻ sĩ ba ngày không gặp, sẽ cho người ta một ánh mắt khác."Sở Tễ Nguyệt:
Sở Kinh cau mày, nói: “Diệp ca cũng không kém."

Sở Điềm Nhi nghiêng đầu, nói:“Sở Diệp lợi hại, nhưng Lâm Sơ Văn chính là Dược Tề Sư a!”
Trước kia gia gia nàng vì một lọ Bồi Nguyên dược tề, đã phải đi cầu xin tổ nãi nãi, thật vất vả thỉnh động được một Dược Tề Sư ra
tay, nhưng vận khí không tốt, nên đối phương đã thất bại ba lần, còn lãng phí hết dược tề mà gia gia nàng gom góp, vậy mà gia gia nàng lại không có một tiếng trách móc, ngược lại còn phải trả
phí vất vả.
Nếu là Lâm Sơ Văn thì hẳn là có thể dễ như trở bàn tay mà luyện chế ra dược tề, nghe nói thêm là xác suất mà Lâm Sơ Văn luyện chế dược tề thành công là rất cao.
Sở Tễ Nguyệt gật đầu, nói: “Dược Tề Sư là lợi hại nhất.".

Chương 184: Tử Đồng Vân Dực Hổ

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đã ở trong rừng bôn ba suốt thời guan qua, dọc theo đường đi, hai người cũng đã gặp qua vài lần ngăn chặn, nhưng đều bị bọn họ xử lý gọn gàng.
Sở Diệp đùa nghịch la bàn, thần sắc biến ảo một chút nói: “Tới một con cá lớn.”
Lâm Sơ Văn nhìn thoáng qua la bàn, nói:
“Chiến Tướng cấp 9?”
Sở Diệp gật đầu, nói; “Đúng vậy, hẳn là một lão nhân, không tiến được đến Vương giai lại không muốn chết, đại khái là muốn lấy được Duyên Thọ dược tề cùng tâm đắc tu luyện của Ngũ Độc lão tổ, nên mới tới đây."
“Nếu gặp phải, sợ là sẽ có một trận đánh ác liệt.” Lâm Sơ Văn nói.
Hắn cùng A Diệp trên tay tuy Hồn Thú có không ít, nhưng nếu đối
chiến với Hồn Thú Chiến Tướng cấp 9, đối với hai người mà nói vẫn là có chút khó khăn.
Sở Diệp cau mày, nói: “Không thể cứng đối cứng.” Nếu nháo lớn, người bất lợi là bọn họ.
Hiện tại người truy kích bọn họ là rất nhiều, bọn họ cũng không thể ở một chỗ dừng lại quá lâu, người tìm bọn họ người quá nhiều, một khi hành tung bại lộ, có khả năng sẽ gặp phải đại lượng Hồn Sư đuổi giết.
“Bảo Mặc Nắm cùng Tiểu Bạch hợp tác đem tên Hồn Sư kia giết đi.”
Từ la bàn biểu hiện thì có thể thấy tên Hồn Sư kia, đã bắt đầu có dấu hiệu khí huyết suy kiệt, chiến lực cũng đã giảm nhiều, Hồn Thú thì khó đối phó, nhưng Hồn Sư thì đã suy kiệt, vậy nên đem

Hồn Sư xử lý trước sau khi Hồn Sư chết thì Hồn Thú cũng sẽ bị phản phệ, đến lúc đó, bọn họ liền có thể dễ như trở bàn tay mà hạ sát cả hai.
“Đánh lén?” Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp nói.
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng là đánh lén."
Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp, ngạo nghễ ngẩng lên gương mặt mèo ra, bất mãn nói: “Bổn tọa đường đường là Bạch Hổ, ngươi cư nhiên lại bảo ta làm loại này lén lút này, ngươi cũng quá hỗn trướng rồi đó."
Sở Diệp mắt trợn trắng, có chút ghét bỏ nói: “Ngươi nếu có thể một móng vuốt cào chết đối phương, thì ta cũng sẽ không sử dụng cách này."
Tiểu Bạch buồn bực nói: “Đều là ngươi vô dụng, ngươi nếu là Hồn Vương, ta đã không phải như bây giờ."
Sở Diệp bĩu môi, nói: “Ta nếu là Hồn Vương, thì đã có một đống Hồn Thú có phẩm tướng ưu việt xếp hàng chờ ta tuyển, lúc đó ta còn phải hảo hảo suy xét xem có muốn thu ngươi thành Hồn Thú
hay không đó...."
Tiểu Bạch tức khắc cảm giác chính mình bị mạo phạm, nổi trận lôi
đình, “Ngươi tên ngốc này, bổn tọa đường đường Bạch Hổ, đừng nói ngươi là Hồn Vương, dù ngươi chính là Hồn Hoàng thì có thể
thu bổn tọa làm Hồn Sủng thì đó cũng là vinh hạnh của ngươi đó!"
Sở Diệp xoa xoa đầu Tiểu Bạch, nói: “Được rồi, Bạch Hổ đại nhân tôn kính, hiện tại tình huống đặc thù, ngươi liền chịu ủy khuất một
chút đi."
Tiểu Bạch trừng mắt nhìn Sở Diệp một cái, cố mà đồng ý theo cách làm của Sở Diệp.
La bàn có thể xác định được hành tung của người truy tung, nên Mặc Nắm chỉ cần mang theo Tiểu Bạch chờ kẻ kia tới là được.
Mặc Nắm hóa thành một đoàn bóng ma, bao trùm lên trên người

Tiểu Bạch, Tiểu Bạch trong nháy mắt liền không còn bóng dáng.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp có chút lo lắng nói: “Sẽ không có vấn đề gì chứ.”
Sở Diệp cười, nói: “Yên tâm đi, sẽ không.”
Tiểu Bạch tuy rằng cấp bậc thoáng thấp một ít, nhưng lại có huyết
mạch cao cấp, mặc dù là chính diện chống đỡ đánh không lại, thì
Mặc Nắm cũng sẽ hiệp trợ nó lui về an toàn.
Tiểu Bạch cùng Mặc Nắm dựa theo Sở Diệp chỉ dẫn, nhanh chóng đến mục đích phục kích.
Thân thể Tiểu Bạch đã được Mặc Nắm bao phủ, hơi thở hoàn toàn đã bị che lấp.
Tiểu Bạch cùng Mặc Nắm giấu mình trong rừng cây, chờ mục tiêu
đến.
Một lão giả cưỡi ở trên lưng một con Tử Đồng Vân Dực Hổ, đang băng qua cánh rừng.
“Bọn họ đã trốn đi đâu? Hẳn là ở phụ cận.” Lão giả nhìn pháp khí truy tung trên tay.
Tử Đồng Vân Dực Hổ ẩn ẩn cảm giác được có cái gì đó không ổn, nên tả hữu nhìn xung quanh, nhưng lại không phát hiện cái gì.
Tiểu lão hổ lui người lại rồi từ trong rừng cây nhảy ra chỉ trong chớp mắt đã trảo phá yết hầu của lão giả.
Lão giả nhìn ở giữa không trung đột nhiên nhảy ra một tiểu lão hổ, liền mở to hai tròng mắt, muốn phản kháng lại nhưng đã không còn kịp rồi.
Vô số máu tươi từ yết hầu của lão giả cổ phun trào ra, lão giả liền té xuống đất.
Hồn Sư vừa chết, linh hồn tương liên của Tử Đồng Vân Dực Hổ đã chịu không nhỏ phản phệ, thần trí mê muội, hạ hộc ra một búng máu.
Sở Diệp thông qua linh hồn lực thấy một màn như vậy, hơi hơi gợi lên khóe miệng, thầm nghĩ: Thành, so với tưởng tượng của hắn tựa hồ là đơn giản hơn một ít.

Thừa dịp Tử Đồng Vân Dực Hổ bị phản phệ, tiểu lão hổ bổ nhào vào trên người Vân Dực Hổ cắn một ngụm, rồi bắt đầu từng ngụm
từng ngụm mà uống máu.
Tử Đồng Vân Dực Hổ kêu thảm muốn thoát khỏi sự cắn xé của Tiểu Bạch, nhưng Tiểu Bạch gắt gao cắn không bỏ.
Nhưng dù sao Tử Đồng Vân Dực Hổ cũng là Hồn Thú cấp 9, sức lực cực đại, tiểu lão hổ vài lần thiếu chút nữa đã bị ném xuống.
Tiểu lão hổ phóng xuất ra uy áp Bạch Hổ, Bạch Hổ là hổ trung chí
tôn, mà Tử Đồng Vân Dực Hổ vừa lúc là có huyết mạch của Hổ tộc, nên đã chịu uy áp của Bạch Hổ áp chế xuống.
Tinh huyết bị xói mòn, bị cái chết uy hiếp, nên đã khiến cho hung
tính của Tử Đồng Vân Dực Hổ bộc phát ra.
Cả người Tử Đồng Vân Dực Hổ bộc phát ra từng đạo ánh sáng tím, Tiểu Bạch bị ánh sáng tím công kích nên đã té xuống.
Tử Đồng Vân Dực Hổ rít gào một tiếng, có chút tham lam nhìn Tiểu Bạch.
Tiểu Bạch đối với tinh huyết của Tử Đồng Vân Dực Hổ cảm thấy rất hứng thú, mà đồng dạng Vân Dực Hổ cũng cảm thấy hứng thú
với tính huyết của Tiểu Bạch.
Như cảm giác được Vân Dực Hổ đang suy nghĩ cái gì, Tiểu Bạch liền tức giận rít gào, lại lần nữa phóng xuất ra huyết mạch uy áp.
Đồng tử cả Vân Dực Hổ đã hiện lên vài phần kinh sợ, nhưng ngay sau đó lại chuyển hóa thành tham lam.
Hai chỉ lão hổ rít gào, va chạm vào nhau.
Tuy rằng Tiểu Bạch kém đối phương bốn cái tiểu giai vị, nhưng bởi vì Tử Đồng Vân Dực Hổ đang bị trọng thương, nên Tiểu Bạch lại có thể vượt cấp khiêu chiến, trong lúc nhất thời Tiểu Bạch đã chiếm thượng phong, nhưng Vân Dực Hổ rốt cuộc cũng là hung thú cấp 9, nên trong nhất thời Tiểu Bạch cũng không thể hạ sát Vân Dực Hổ.
Hai chỉ lão hổ chiến thành một đoàn, hổ gầm, mèo kêu hết đợt này đến đợt khác.

“Miêu ngao.” Tiểu Bạch tiếng kêu có chút quỷ dị, nghe giống miêu
rống, nhưng lực sát thương lại rất lớn.
Mặc Nắm biến ảo thành đao nhọn, hung hăng đánh sâu vào thức
hải của Tử Đồng Vân Dực Hổ.
Thức hải bị công kích, thần chí của Vân Dực Hổ liền hỗn loạn, Tiểu Bạch ngay lập tức chớp lấy thời cơ, hung hăng cho Vân Dực Hổ mấy cào.
Nếu là lúc bình thường thì khi Mặc Nắm công kích bằng linh hồn
lực, cũng chưa chắc có thể tạo được tác dụng lớn như vậy, nhưng Tử Đồng Vân Dực Hổ vừa mới mất đi chủ nhân, hồn khế tách ra, thức hải hỗn loạn, nên khi bị Mặc Nắm công kích, liền biến thành công kích trí mạng.
Tiểu Bạch nhìn thấy ánh mắt tan rã của Vân Dực Hổ tức khắc đại
hỉ, xông lên cắn vào miệng vết thương của Vân Dực Hổ ra sức hút mấy ngụm máu to.
Sở Diệp sử dụng Thông Cảm chi thuật, nhìn thất tình huống của tiểu lão hổ thì chớp động hàng mi.
“Tiểu Bạch như thế nào?” Lâm Sơ Văn hỏi.
“Khá tốt.” Vốn dĩ dựa theo ý tưởng của Sở Diệp chỉ cần hạ sát Hồn Sư là được, còn Hồn Thú thì để nó tự sinh tự diệt, nhưng hình như Tiểu Bạch lại ra tay với cả hai.
Bất quá, Hồn Sư đã chết, mà Vân Dực Hổ thì nguyên khí đã đại thương, đây thật ra là thời cơ xuống tay tốt nhất nếu bỏ lỡ vậy cũng thật đáng tiếc
“Tiểu Bạch hình như rất thích màu của Tử Đồng Vân Dực Hổ.” Sở
Diệp nói.
Lâm Sơ Văn suy tư một chút, nói: “Do máu của con Vân Dực Hổ kia rất bổ nên Tiểu Bạch mới thích như vậy."
Sở Diệp liếc nhìn Lâm Sơ Văn một cái, nói:“Ngươi biết cái gì sao?”
Lâm Sơ Văn chớp mắt, nói: “Theo ta được biết, con Vân Dực Hổ

này đã từng từng vào một cái bí cảnh, phát hiện quá một mảnh Huyết Linh Chi, còn nghe nói trong mãng Huyết Linh Chi kia còn
có tồn tại Huyết Linh Chi ngàn năm, con hổ kia có thể tiến giai là
chính là bởi vì ăn đại lượng Huyết Linh Chi.
Huyết Linh Chi dược lực kinh người, do con hổ kia ăn quá nhiều nên dược lực trong người vẫn còn chưa tiêu hóa hết."
Sở Diệp có chút kinh hỉ nói: “Ý của ngươi là máu của Vân Dực Hổ kia, còn tàn lưu lại đại lượng dược lực của Huyết Linh Chi."
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hẳn là như vậy.”
Con Tử Đồng Vân Dực Hổ này vốn là rất có hy vọng tiến giai Vương cấp, nhưng đáng tiếc do chủ nhân thọ nguyên sắp cạn nên đã liên lụy Tử Đồng Vân Dực Hổ, nếu Vân Hổ chân nhân có thể có được Duyên Thọ dược tề, thì Vân Hổ chân nhân mới có hy vọng trở thành Hồn Vương.
Sở Diệp: “.....” Khó trách, khó trách Tiểu Bạch khi hút máu Vân Dực Hổ giống như ăn thuốc kích thích, nguyên lai là do trong máu
Vân Dực Hổ lắng đọng lại đại lượng dược lực của Huyết Linh Chi.
Hấp thu được máu của Tử Đồng Vân Dực Hổ thì thực lực của Tiểu Bạch sẽ có tiến bộ không nhỏ.
“Chúng ta qua đó đi.” Lâm Sơ Văn.
Sở Diệp gật đầu, cùng Lâm Sơ Văn cùng nhau đi tới chổ của Tiểu Bạch cùng Mặc Nắm.
Tiểu Bạch cùng Vân Dực Hổ chiến đấu cũng sắp kết thúc, Vân Dực Hổ thần trí hỗn loạn, mà đại lượng tinh huyết đã bị xói mòn,
cho nên tốc độ đánh nhau của nó càng ngày càng chậm.
“Cần hỗ trợ sao?” Sở Diệp hỏi.
Tiểu Bạch cảnh giác nhìn Sở Diệp một cái, hoài nghi Sở Diệp là tới cướp đoạt chiến lợi phẩm của Hắn chia cho Hồn Thú khác.
Tiểu Bạch không để ý tới Sở Diệp, gia tăng sự tập kích Vân Dực Hổ.
Tiểu Bạch thật hung hãn, móng vuốt sắc bén, không ngừng tấn

công Vân Dực Hổ, rốt cuộc Vân Dực Hổ cũng đã ngã xuống
Tiểu Bạch nhào tới, đem máu trong cơ thể Tử Đồng Vân Dực Hổ hút tới khô rồi mới buông thi thể ra.
Tiểu Bạch liếm liếm môi, hai tròng mắt nở rộ ra nồng đậm tinh quang, tựa hồ có chút chưa đã thèm.
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch và cảm nhận được một cổ khí huyết mênh mông đang tuông ra, khí thế trên người Tiểu Bạch cứ thế tiến lên rồi tiến vào cấp 6.
Lâm Sơ Văn nhìn Tiểu Bạch, sắc mặt khác thường nói: “Cấp 6, thật mau! Sắp đuổi kịp Tiểu Ngân rồi."
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, thầm nghĩ: Hồn Thú có phẩm chất cao quả nhiên là có nhiều chổ lợi a!
Nếu Tiểu Bạch có thể tiến giai cấp 7 thì Hồn Thú Chiến Tướng cấp 9 cũng không phải là đối thủ của nó.
“Phong ấn trên người Tiểu Bạch hình như đã được nới lỏng một ít.” Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp gật đầu, nói: “Ân.” Mà giờ đây trên đỉnh đầu của Tiểu Bạch hiện ra một chủ "Vương", mà uy thế trên người cũng đang bộc lộ ra một cách rõ ràng.
Trước kia Tiểu Bạch còn có thể dùng bộ dạng Bạch Li Miêu để lừa gạt mọi người, này sợ là không thể nữa rồi.
Mấy tổ chức tình báo đã loan tin nói Tiểu Bạch có phẩm chất không tầm thường, nếu giờ Tiểu Bạch mà lộ diện thì mọi người sẽ
nghi ní có huyết mạch của Bạch Hổ.
Mặc Nắm đem một quả nhẫn không gian đưa đến tay Sở Diệp, Sở Diệp vừa lòng gật đầu.
Sở Diệp thầm nghĩ: Vẫn là Mặc Nắm ngoan nhất! Biết bọn họ thiếu cái gì, Sở Diệp đem linh hồn lực tham nhập vào trong nhẫn
không, phát hiện không ít vật tư hữu dụng.
“Giết người phóng hỏa là cách kiếm tiền nhanh nhất!” Sở Diệp thầm nghĩ: Vẫn là giết người kiếm được càng nhiều tiền! Dưỡng gà, nuôi cá tuy có lời, nhưng sao so được với giết người! Ngũ Độc lão tổ tuyên bố treo thưởng, là muốn giết bọn họ ai ngờ lại giúp bọn họ kiếm lớn.

Tiểu lão hổ nhìn vẻ mặt như chuột rơt lu gạo của Sở Diệp liền bĩu
môi, khinh thường nói: “Tham tiền"
Sở Diệp: "....." Tiểu lão hổ này quá ngu ngốc, hắn nếu không tham tiền, thì làm sao mà dưỡng gia lập nghiệp.
Ngại hắn tham tiền, lại ngại hắn nghèo, lão hổ thật là phiền toái!
Sở Diệp thô thô kiểm tra một chút, lại phát hiện thêm mấy trương
đồng vàng, Sở Diệp vuốt ve tinh tạp, phát tài a! Nay những thứ mà Vân Hổ chân nhân tích góp suốt bảy tám chục năm qua, giờ đã thuộc về hắn cùng Sơ Văn.
“Đi thôi.” Sở Diệp hưng phấn nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, đáp: “Hảo.”.

Chương 185: Lại Tới Thêm Một Người

“Vân Hổ đạo nhân đã chết.” Tư Nam Nguyệt nói.
Tư Đông Phong có chút ngoài ý muốn nói: “Nhanh như vậy?”
Người này chân trước tiếp nhận treo thưởng của Ngũ Độc lão tổ, sau lưng liền đã chết, chết cũng quá nhanh rồi.
Vân Hổ đạo trong nhân mấy năm nay ít khi xuất hiện, nhưng kỳ thật, người này khi còn trẻ cũng là một hung nhân giết người vô số, mấy năm nay tu thân dưỡng tính, mới dần dần bị người phai nhạt.
Không nghĩ tới lại dễ dàng chết như vậy, cũng không biết có phải
là do tuổi già, dẫn đến trình độ đã tuột dốc hay không.
Tư Nam Nguyệt run run tay áo, ngồi xuống một bên, có chút vui sướng khi người gặp họa nói: “Lão già này chết cũng là xứng đáng, đã sắp chết tới nơi còn ra nhảy nhận nhiệm vụ, hiện tại thì
hay rồi, chết ở bên ngoài, mà Đồng Tử Vân Dực Hổ chắc cũng đã chết."
Tư Nam Nguyệt thầm nghĩ: Vân Hổ đạo nhân nếu là chết ở trong
nhà, thì Vân Dực Hổ có lẽ còn có thể sống sót, còn có thể hổ trợ phần nào cho gia tộc lão, giờ thì hay rồi chết ở bên ngoài, khi còn trẻ Vân Hổ chân nhân đã đắc tội không ít người, nay lão đã chết, những người lão đắc tội kia dĩ nhiên sẽ không tha cho gia tộc của
lão.
Tư Đông Phong híp mắt mắt, nói: “Vân Hổ đạo nhân kỳ thật là rất
có hy vọng sẽ có thể tiến giai Hồn Vương."

Lão gia hỏa đó đã dừng lại ở Hồn Sư cấp 9 hơn 60 năm, lúc sau, nhờ có cơ duyên mà tiến vào được một cái bí cảnh.
Vân Hổ đạo nhân ở trong bí cảnh tuy không có thể phát hiện Duyên Thọ thảo, nhưng lại là phát hiện một tảng lớn Huyết Linh
Chi.
Nếu đối phương có thể sớm một chút gặp được Huyết Linh Chi, vậy Tử Đồng Vân Dực Hổ đã có thể mượn dược lực khổng lồ của Huyết Linh Chi đánh sâu vào Vương cấp.
Đáng tiếc, khi Vân Hổ đạo nhân gặp được Huyết Linh Chi tuổi quá lớn, khí huyết suy kiệt, vô lực đánh sâu vào Hồn Vương, nên đã liên lụy Tử Đồng Vân Dực Hổ.
“Muốn tiến vào vương giai mà đơn giản như vậy! Vậy đã không có một đám người dừng ở Chiến Tướng cấp 9 lâu như vậy.” Tư Nam Nguyệt lắc đầu, không cho là đúng nói.
Rất nhiều Hồn Sư cấp 9 đều cảm thấy khoảng cách tiến vào Vương cấp chỉ là một bước đi, nhưng kỳ thật chính là cách nhau cả một cái lạch trời, mà Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thật đúng là lợi hại, có thể dễ dàng xử lý đối phương như vậy.” Tư Đông Phong nói.
“Từ hiện trường xem xét thì, hẳn là xử lý Hồn Sư trước, sau đó mới xử lý Hồn Thú.” Tư Nam Nguyệt nói.
“Nếu là như thế thì Vân Hổ chân nhân vừa chết chiến lực của Vân
Dực Hổ cũng đã giảm xuống ba thành.”
Tư Nam Nguyệt hít sâu một hơi, nói: “Việc này nói thì đơn giản, nhưng khi làm cũng không dễ dàng như vậy.
Vân Hổ đạo nhân đã sống nhiều năm như vậy, tính cảnh giác hẳn
là phải rất cao, mà Vân Dực Hổ cũng rẩ mẫn cảm với hơi thở, muốn đánh lén đắc thủ, cũng không dễ dàng, không biết hai người kia đã làm như thế nào."
Tư Đông Phong cười cười, nói: “Việc này đối với người khác mà nói là rất khó khăn, nhưng đối với hai người bọn họ mà nói, hẳn là
cũng không quá khó, muội đã quên, hai người bọn họ còn cất

dấu
một con ảnh thú sao, có ảnh thú phối hợp ra tay, dù là Vân Hổ đạo nhân cũng khó thoát."
"Nói cũng đúng." Ảnh thú thứ này, chính là có tiếng xuất quỷ nhập
thần.
Tư Nam Nguyệt thầm nghĩ: Mấy tổ chức tình báo ở Lưỡng Giới Thành đã công bố không ít tin tức về Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, nhưng chuyện về ảnh thú thì hình như chưa có phát hiện, không
biết, nếu để bọn họ biêt được tin tức này, chắc lại gây ra một trận oanh động.
Tư Đông Phong cười cười, nói: "Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thật sự là quá tiêu dao."
Trước kia hắn còn lo lắng hai người bị ép đến cùng đường bí lối, hiện tại xem ra, đối phương còn có thừa lực phản kích, xem ra tình thế bọn họ cũng quá không tệ."
"Nghe nói, Lâm Nam Cương đang đến." Tư Nam Nguyệt lắc đầu nói.
Tư Đông Phong cau mày, nói: "Tên đó thì đúng là có chút khó giải
quyết!"
Tư Nam Nguyệt thở dài, nói: "Không chỉ có Lâm Nam Cương, mà phần tu luyện tâm đắc của Ngũ Độc lão tổ vẫn là rất mê người, nghe nói, đã có vài cái Chiến Tướng cấp 9 tiếp nhận treo thưởng rồi, không biết bọn họ có thể né qua không." Một Vân Hổ đạo nhân chết đi hẳn là đã dọa được những người muốn lấy truyền thừa, mà người treo giải thưởng lại là Hồn Vương, cũng không biết Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn có thể chịu trong bao lâu đây.
Mười vạn hoang man.
Sở Diệp nhìn la bàn, nói: "Giống như lại tới tiếp một Chiến Tướng
cấp 9."
"Lại tới một cái!" Lâm Sơ Văn nói thầm nói.
Sở Diệp gật đầu, thầm nghĩ: Hồn Sư cấp 9 tuy có tiền, nhưng bọn họ cứ nối đuôi nhau tới thì cũng có chút rắc rối.

“Thật là phiền toái a!” Sở Diệp nói.
Tiểu Bạch liếm liếm móng vuốt, mãn không thèm để ý nói: “Chiến
Tướng cấp 9 thì Chiến Tướng cấp 9, ngày hôm qua không phải vừa mới giết một tên sao? Hình như cũng không có gì ghê gớm. Giết được thêm mấy người thu thêm nhiều thứ tốt, vừa lúc có thể
tiến giai."
Sau khi hấp thu tinh guyết của Vân Dực Hổ Tiểu Bạch lại tấn thêm một cái giai vị, nay lại nghe nói có một con Chiến Tướng cấp 9 khác muốn tới, Tiểu Bạch lại có chút chờ mong.
Tuy rằng Tiểu Bạch ngoài miệng chưa nói, nhưng hắn đường đường là Bạch Hổ mà cấp bậc lại thấp hơn một con ong mật, Tiểu
Bạch đối với điểm này đã sớm khó chịu.
Lâm Sơ Văn nhìn Tiểu Bạch liếc mắt một cái, lắc đầu, nói: “Không
phải con Chiến Tướng cấp 9 nào đều dễ giết như vậy đâu."
Lần trước có thể dễ dàng mà giết được Vân Hổ đạo nhân, là do có nhiều nguyên nhân.
Một là Sở Diệp có la bàn, có thể xác định đúng vị của đối phương, nên có thể dễ dàng tính toán ra lộ tuyến mà đối phương
sẽ đi, mới có thể đi trước mà mai phục.
Hai là do đối phương quá khinh địch, đối phương đại khái không
dự đoán được, bọn họ bị Hồn Vương truy nã, mà lại còn dám chủ
động xuất kích, nếu Tiểu Bạch không có thể một kích giết chết Vân Hổ đạo nhân, một khi để đối phương phản ứng lại, vậy bọn họ chỉ sợ là đã gặp phải một trận đánh ác liệt.
Ba là Hồn Thú của đối phương là Hồn Thú thuộc họ hổ, hổ là loại Hồn Thú có sức chiến đấu không yếu, nhưng đối thủ của Vân Dực Hổ lại là Tiểu Bạch, Tiểu Bạch là hổ trung chí tôn, cho nên tất
cả Hồn Thú họ hổ đều phải khiêng dè uy áp của Tiểu Bạch.

Tiểu Bạch chớp chớp mắt, nói: “Nói vậy cũng đúng, lão nhân kia thoạt nhìn ngây ngốc, cho nên nói lão nhân kia do tuổi già nên trí
tuệ bị chậm chập phải không, không ngờ kẻ ngốc mà cũng trở thành được Hồn Sư cấp 9."
Lâm Sơ Văn: "....." Vân Hổ đạo nhân nếu có thể tu luyện đến Hồn Sư cấp 9, tự nhiên sẽ không ngốc, đây chỉ là đại ý mà thôi.
“Lần này người tới hẳn là Mặc Kiêu chân nhân.” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn mím môi, có chút lo lắng nói: “Là hắn sau chúng ta lại đối mặt với một Hồn Sư cấp 9, Hồn thú của ông ta thuộc loại phi hành Hồn thú."
Tuyết Bảo cùng Tiểu Bạch đều không thể bay lên không trung để
tác chiến.
Tiểu Ngân cùng Tiểu Thải thì thật ra có thể bay, nhưng tốc độ bay
thì có chút bình thường, gặp được Hồn Thú có cấp bậc thấp thì còn đở, còn nếu gặp Hồn Thú có cấp bậc cao hơn thì rất dễ dàng bị áp chế.
“Ẩn theo tốc độ của đối phương, hẳn là chẳng mấy chốc đối phương sẽ đuổi kịp bọn họ.”
Mặc Kiêu chân nhân có một con Lục Vĩ Kiêu có sở trường là đánh
bất ngờ, nếu một khi bị phát hiện tung tích, thì đối phương sẽ từ không trung mà phát động công kích bất ngờ, thật đúng là có chút
phiền phức.
Lâm Sơ Văn trầm ngâm một chút, nói: “Phía trước là Hôi Vụ lĩnh.”
Sở Diệp nhướng mày, nói: “Đem người dẫn qua đó sao?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hoàn cảnh ở Hôi Vụ lĩnh tương đối có lợi cho chúng ta.”
Hôi Vụ lĩnh là nơi sinh sống của một đám Hôi Thạch thú, loại yêu
thú này thích nhất là ăn một loại đá gọi là Hôi Sắc thạch, Hôi Thạch thú sau khi ăn Hôi Sắc thạch sẽ thả ra một loại sương

xám
vào không khí, mà loại sương xám này luôn không ngừng biến ảo
nên mới tạo ta hoàn cảnh đặc thù như ở Hôi Vụ lĩnh.
Sương ở Hôi Vụ linh sẽ ngăn cách tầm mắt của yêu thú, còn có thể tạo ra trở ngại khi sử dụng thần hồn dò xét.
Mặc Kiêu chân nhân cùng Lục Vĩ Kiêu một khi tiến vào Hôi Vụ lĩnh, tầm mắt liền sẽ chịu ảnh hưởng, nếu muốn từ không trung mà phát động công kích thì đọ khó sẽ được đề cao.
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đây là một ý kiến hay."
“Chỉ sợ đối phương không chịu buông tha mà sẽ ở ngoài Hôi Vụ lĩnh tử thủ, vậy chúng ta sẽ gặp phiền toái.” Lâm Sơ Văn nói.
Những người tiếp nhiệm vụ săn giết bọn họ đã ngày càng nhiều, nếu như bị những người đó vây quanh Hội Vụ lĩnh, sẽ rất phiền toái.
Sở Diệp lắc đầu, nói: “Hắn sẽ không làm như vậy.”
“Sao ngươi biết?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp cười, nói: “Hiện tại nếu muốn đoạt đầu của chúng ta! Thì
đối phương phải nhanh chân, dù chúng ta chịu kéo dài chưa chắc
đối phương đã chịu."
Người mơ ước đầu của hắn cùng Sơ Văn cũng không ít đâu.
Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, gật đầu, nói: “Có đạo lý.”
Trừ bỏ Ngũ Độc lão tổ, thì còn có người đang treo thưởng, những
truyền thừa dược tề trên tay hắn, hơn nữa ra giá còn không thấp,
Mặc Kiêu chân nhân nếu không nhanh chân sẽ bị những người khác giành trước.
“Hiện tại đầu của chúng ta thật đáng giá, mà ta mới xem tin tức trên Lưu Ngôn Phong Ngữ Thụ, đã có không ít người treo thưởng
về chúng ta, chúng ta giờ đây đã là hai người đứng đầu danh sách những người được treo thưởng nhiều nhất đấy.”Sở Diệp lưng đeo xuống tay, có chút đắc ý nói.

Tiểu Bạch nghiêng đầu, có chút nghi hoặc nói: “Đây là chuyện đáng để cao hứng sao?”
Lâm Sơ Văn:”Hình như không phải."
“Đứng đầu bảng sao, mặc kệ là bảng gì đứng đầu bảng đều là tốt.” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn:"....." Là như vậy sao?
“Nếu đối phương khăng khăng không chịu vào thì sao.” Lâm Sơ Văn có chút lo lắng nói.
Sở Diệp nhún vai, nói: “Vậy không có biện pháp, đối phương không chịu vào thì chúng ta vừa lúc có thể chạy.” Hoàn cảnh ở Hôi Vân lĩnh cũng rất thích hợp để ẩn nấp.
Hội Vụ lĩnh vừa có thể che dấu tung tích của bọn họ, mà còn có thể che dấu lộ tuyến rời đi của bọn họ.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tiến vào Hôi Vụ lĩnh không bao lâu, thì một con Lục Vĩ Kiêu khổng lồ xuất hiện và trên lưng có chở một lão giả, xuất hiện ở phụ cận Hôi Vụ lĩnh.
“Hôi Vụ lĩnh?” Lão giả ngồi trên lưng Lục Vĩ Kiêu nhìn ngọn núi trước mặt nhíu chặt mày.
“Tới.” Sở Diệp nhìn la bàn nói.
“Bất động.” Lâm Sơ Văn phồng lên quai hàm, thầm nghĩ: Đối phương giống như rất cẩn thận, còn chưa chịu tiến vào.
Sở Diệp hướng tới Mặc Nắm nhìn thoáng qua, Mặc Nắm lặng yên không một tiếng tự động phiêu đi ra ngoài.
Mặc Nắm dưới sự chủ dẫn của Sở Diệp đã ẩn tàng ở bên bìa Hôi Vụ lĩnh, để giám thị hành động của Mặc Kiêu chân nhân.
Mặc Kiêu chân nhân ở bên ngoại Hôi Vụ lĩnh bồi hồi một hồi, rồi chỉ dẫn Lục Vĩ Kiêu bay lượn khắp nơi, tuần tra hoàn cảnh chung
quanh, cũng đã một tuần tra hơn một canh giờ.
Tiểu Bạch lười biếng đánh cái ngáp, nói: “Lão nhân này đã ở bên ngoài bồi hồi hơn một canh giờ, đúng là một kẻ tham sống sợ chết y như ngươi."
Sở Diệp: “.....” Cái gì nói hắn giống lão già kia, hắn chính là thiếu niên thiên tài đó.
Tiểu Bạch là đồ hỗn trướng suốt ngày chỉ biết nói xấu hắn.
“Gia hỏa này rốt cuộc có tiến vào không a!” Tiểu Bạch có chút

không kiên nhẫn nói.
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch nói: “Kiên nhẫn đi a! Hấp tấp bộp chộp rất dễ dàng game over.”
Tiểu Bạch: "....."
Mặc Kiêu chân nhân ở bên ngoài bồi hồi một hồi, dường như rốt cuộc cũng hạ quyết tâm, Mặc Kiêu chân nhân từ nhẫn không gian
lấy ra một viên trái cây màu đen, cho Lục Vĩ Kiêu nuốt vào.
“Khư Chướng quả.” Sở Diệp nhíu nhíu mày.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp một cái, nói: “Trên tay Mặc Kiêu chân nhân có Khư Chướng quả?
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Có chút phiền phức!” Khư Chướng quả có thể giúp cho Lục Vĩ Kiêu hạn chế bị xương trong Hôi Vụ lĩnh ảnh hưởng, có thể thấy Lục Kiêu chân nhân đã chuẩn bị từ trước để hổ trợ cho Lục Vĩ Kiêu."
Tiểu Bạch nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Cũng không có gì phiền toái, chỉ là một con phá điểu mà thôi.”
Lâm Sơ Văn: "....." Tiểu Bạch thật đủ tự tin.
Lục Vĩ Kiêu đã lấy lại năng lực truy tung, vậy đối phương sẽ chẳng mất bao lâu để có thể phát hiện được tung tích của bọn họ.
Sở Diệp vuốt ve cằm, tính toán phương pháp đối phó Mặc Kiêu chân nhân.
Sở Diệp ánh mắt đảo qua, liền thấy được ngạo khí tận trời Tiểu Bạch.
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, cười cười, nói: “Tiểu Bạch, ngươi nói rất đúng! Một con phá điểu, không đáng để lo."
Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp, ngữ khí cổ quái nói: “Ngươi cái tên gian trá giảo hoạt, ngươi lại nghĩ ra chú ý quỷ quái gì đó."
Sở Diệp không vui nói: “Cái gì mà gian trá giảo hoạt, ta đây là đa mưu túc trí?”
Tiểu Bạch nhàn nhạt nói: “Kia đều không phải là giống nhau sao?”

Sở Diệp: “.....” Gian trá giảo hoạt cùng đa mưu túc trí có thể giống nhau sao? Tiểu Bạch đúng là đồ không văn hóa..

Chương 186: Lục Vĩ Kiêu

Sở Diệp đem Mặc Nắm triệu trở về, Lục Vĩ Kiêu bay lên không trung, Mặc Nắm dù lưu lại cũng không làm được gì.
Mà giờ đây khả năng truy tung của Mặc Nắm cũng không dùng được, cũng không giúp cho Sở Diệp được gì nhiều.
Sở Diệp có la bàn, có thể tùy thời định vị được hành tung của Lục
Vĩ Kiêu.
“Hình như có thêm một con Hồn Thú.” Lâm Sơ Văn nhìn la bàn nói.
"Là Thị Âm Cưu.” Mặc Kiêu chân nhân trừ bỏ một con Chiến Tướng Lục Vĩ Kiêu cấp 9, mà còn có một con Chiến Tướng Thị Âm Cưu cấp 6.
Từ la bàn biểu hiện xem ra, Mặc Kiêu chân nhân chính mình ngồi
trên Thị Âm Cưu mà bay lượn trên không trung, dùng linh hồn lực
để khống chế Lục Vĩ Kiêu để nó tiến vào Hôi Vụ lĩnh.
“Mặc Kiêu chân nhân không có đi vào, mà là Lục Vĩ Kiêu tiến vào.” Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp cười cười, nói: “Nhìn dáng vẻ, sau khi Vân Hổ đạo nhân chết, đã dọa cho Lục Vĩ chân nhân không nhẹ, nên mới ngồi trên
lưng phó sủng mà ở xa xa trốn tránh."
“Đối phương không tiến vào, chúng ta muốn xử lý lão cũng không
dễ.” Lâm Sơ Văn nói.
“Trước giải quyết Lục Vĩ Kiêu đi.” Giải quyết xong Lục Vĩ Kiêu, thì

Mặc Kiêu chân nhân tất nhiên sẽ gặp bị thương nặng, một con Thị Âm Cưu cấp 6 cũng không đáng để lo.
Lục Vĩ Kiêu tiến vào Hôi Vụ lĩnh không bao lâu, liền tìm được tung
tích của Sở Diệp.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đã chờ sẳng trong Hôi Vụ lĩnh, tiểu hồ ly ghé vào trên vai Lâm Sơ Văn.
Mà bên cạnh Sở Diệp lại không có Hồn Thú, Mặc Kiêu chân nhân nghĩ Hồn Thú của Sở Diệp hẳn là đã thu vào Hồn Thất.
Lục Vĩ Kiêu rút nhỏ thân hình, đột nhiên từ trên không trung lao
xuống xuống, hướng tới Sở Diệp vọt qua.
Lục Vĩ Kiêu có tốc độ nhanh như tia chớp, Sở Diệp thấy Lục Vĩ Kiêu lao xuống lại không chút hoảng hốt.
Lục Vĩ Kiêu đã lao tới giữa không trung, đột nhiên bị Sóng Âm Công Kích, làm thân hình bị sựng lại.
Sở Diệp tụ linh hồn lực lại, hướng tới Lục Vĩ Kiêu phát động linh hồn công kích.
Sở Diệp vẫn luôn dùng linh hồn dược tề, linh hồn lực đã tăng trưởng tới mức độ làm cho người ta sợ hãi, Sở Diệp phát động linh hồn lực công kích, uy lực là vô cùng khủng khiếp.
Sở Diệp sử dụng linh hồn lực công kích, đánh vào giữa thức hải của Lục Vĩ Kiêu, linh hồn của Lục Vĩ Kiêu bị thương nặng, liên tục
phát ra tiếng kêu thảm thiết.
Tiểu Bạch đột nhiên từ ở trên đỉnh đầu Sở Diệp hiện ra huy động móng vuốt, mấy đạo lưỡi dao sắc bén cắt qua hư không, làm cho phần bụng của Lục Vĩ Kiêu bị cắt ra.
Sở Diệp trước đã bảo Mặc Nắm bám lên người Tiểu Bạch để giúp Tiểu Bạch ẩn đi thân hình, rồi lại bảo Tiểu Bạch ghé vào trên vai hắn, rồi dụ dỗ Lục Vĩ Kiêu ra tay.
Tiểu Bạch đồng ý theo cách làm của Sở Diệp, nhưng tỏ vẻ trên vai là vị trí không tốt, đỉnh đầu càng lợi cho đánh lén.
Sở Diệp cũng không cùng Tiểu Bạch tranh chấp, nên đồng ý với ý
kiến của Tiểu Bạch.

Lục Vĩ Kiêu thấy hắn lẻ loi một mình, quả nhiên ra tay.
Vốn dĩ Lục Vĩ Kiêu là chiến thú cấp 9, không dễ bị mê hoặc như vậy, bất quá Hội Vụ lĩnh có hoàn cảnh đặc thù, tuy rằng có Khư Chướng quả, nhưng không thể ngăn chặn toàn bộ ảnh hưởng do Hôi Vụ lĩnh gây ra.
Lục Vĩ Kiêu thấy tình thế không ổn, muốn chạy trốn.
Sở Diệp nháy mắt triệu hoán Tiểu Ngân cùng đám Chiến Tướng Ngân Sí Ong, một đám Chiến Tướng Ngân Sí Ong dốc toàn bộ lực lượng, nhìn chằm chằm miệng vết thương do Tiểu Bạch tạo ra mà công kích.
Đại lượng nọc ong bị rót vào thân thể Lục Vĩ Kiêu, nếu một mình
Tiểu Ngân muốn bắt lấy Lục Vĩ Kiêu là không dễ dàng, nhưng ở đây lại có tới mười mấy con giúp đỡ hỗ trợ, sự tình liền trở nên đơn giản hơn một ít.
Nọc ong của mười mấy chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong tiến vào thân thể Lục Vĩ Kiêu, đã khiến cho tốc độ phi hành của Lục Vĩ Kiêu bị suy giảm mạnh.
Tiểu Bạch cùng Tuyết Bảo đồng thời hướng tới Lục Vĩ Kiêu phát động công kích.
Lục Vĩ Kiêu tựa hồ ý thức được cái gì đó, không màng tất cả mà hướng tới không trung mà bay đi.
Mặc Kiêu chân nhân vốn còn nghĩ sẽ đột kích chớp nhoán để một
kích bắt lấy Sở Diệp, nhưng ai biết trong nháy mắt, thế cục đã đại
biến.
Nghĩ đến kết cục của Vân Hổ đạo nhân, Mặc Kiêu chân nhân tức khắc có chút hoảng hốt, không ngừng ra mệnh lệnh cho Lục Vĩ Kiêu bỏ chạy.
Lục Vĩ Kiêu thu được mệnh lệnh, không màng tất cả mà hướng tới không trung mà bay, tốc độ cực kỳ nhanh.
Tiểu Thải bay đến trước mặt Lục Vĩ Kiêu, thêu dệt ra từng mảnh ảo cảnh.
Lục Vĩ Kiêu dưới tác dụng của ảo cảnh tác, nghĩ lầm trên đỉnh đầu là vách dá nên theo bản năng ngừng lại một chút.

Tiểu Ngân cùng đông đảo Chiến Tướng Ngân Sí Ong và thủ hạ, bắt được cơ hội này, rồi điên uổng công kích Lục Vĩ Kiêu.
Mặc Kiêu chân nhân cùng Lục Vĩ Kiêu tâm thần tương liên, mà Lục Vĩ Kiêu thì đang bị Ngân Sí Ong điên uổng công kích, Mặc Kiêu chân nhân cũng cảm ứng được.
“Tại sao lại như vậy?” Lực công kích của Sĩ cấp Ngân Sí Ong cùng Chiến Tướng Ngân Sí Ong là kém rất xa, khi Lục Vĩ Kiêu bị công kích Mặc Kiêu chân nhân đã lập tức phát hiện ở đây có mười mấy chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong tồn tại.
Mặc Kiêu chân nhân sắc mặt đại biến, dù sao cũng không thể ngờ rằng Sở Diệp lại có thể có tới mười mấy chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong.
Tiểu độc vương tuy thủ hạ Chiến Tướng châu chấu cũng nhiều, nhưng cách bồi dưỡng ra Chiến Tướng châu chấu thì tương đối đơn giản, chỉ cần cho châu chấu đàn không ngừng ăn các loại linh thực, rồi tạo ra thật nhiều Sĩ Cấp cấp 9 rồi cho chúng cắn nuốt lần nhau thì sẽ cho ra được Chiến Tướng châu chấu.
Nhưng nếu muốn bồi dưỡng Chiến Tướng Châu Chấu Vương, thì
lượng tiêu hao tài nguyên cũng là rất lớn.
Nên khi tiểu độc vương muốn tạo ra Chiến Tướng châu chấu, thường sẽ thả châu chấu cho chúng đi gây hại khắp nơi.
Vì để tạo ra nhiều Châu Chấu Vương, tiểu độc vương không biết đã đắc tội bao nhiêu thế lực.
Nếu không phải có Ngũ Độc lão tổ chống lưng, thì tiểu độc vương
không biết đã chết bao nhiêu lần.
Mà Ngân Sí Ong bình thường phẩm tướng sẽ không quá cao, mà chúng cũng không thể dùng biện pháp cắn nuốt lẫn nhau để tiến
giai, nếu muốn bồi dưỡng ra Ngân Sí Ong không thể tránh khỏi yêu cầu sát khí, Sở Diệp là ở nơi nào mà có nhiều sát khí như vậy."
Tiểu hồ ly cùng Tiểu Bạch không ngừng hướng tới Lục Vĩ Kiêu phát động công kích, tiểu hồ ly cái đuôi đột nhiên biến to ra, rồi quét ngang Lục Vĩ Kiêu.

Lục Vĩ Kiêu bị Tuyết Bảo dùng đuôi đánh bay ra ngoài.
“Hoành Tảo Thiên Quân.” Mặc Kiêu chân nhân nhíu lại mày, sắc mặt đại biến.
Hắn trước khi tới đây thì đã xem qua tư liệu về Lâm Sơ Văn theo tư liệu nói, thì tiểu hồ ly của Lâm Sơ Văn có phẩm tướng cực cao, thậm chí khả năng có huyết mạch của Cửu Vĩ Hồ.
Khi Mặc Kiêu chân nhân nhìn tư liệu thì cảm thấy thông tin trên tư
liệu đã bị thổi phòng lên, bởi Lâm Sơ Văn là Dược Tề Sư nên mọi người mới đề cao Hồn Sủng của hắn mà thôi, nhìn sao thì con hồ ly kia chỉ là một con tuyết hồ bình thường mà thôi.
Hoành Tảo Thiên Quân là truyền thừa dành cho những con hồ thú có huyết mạch của Cửu Vĩ Thiên Hồ, con hồ ly của Lâm Sơ Văn có thể sử dụng ra chiêu thức này, liền đại biểu con hồ ly kia thật sự có huyết mạch của Cữu Vĩ Thiên Hồ, thậm chí độ dày của
Huyết Mạch còn không thấp.
“Trốn.” Giờ đây mấy cái giải thưởng, cái gì truyền thừa, cũng đã bị Mặc Kiêu chân nhân vứt ra sau đầu, Mặc Kiêu chân nhân trong
đầu giờ phút này chỉ có hình ảnh về kết cục của Vân Hổ đạo nhân.
Mặc Kiêu chân nhân trước kia còn cảm thấy Vân Hổ đạo nhân quá vô dụng, tốt xấu gì cũng là một Hồn Sư cấp 9 thành danh đã lâu, dù bắt không được Sở Diệp và Lâm Sơ Văn, cũng không nên nghẹn khuất tới nổi mà chết ở trong tay hai người.
Tử vong lâm đầu, Mặc Kiêu chân nhân chỉ có thể phải nhịn đau từ
bỏ cứu Lục Vĩ Kiêu, mà mệnh lệnh cho Thị Âm Cưu mang chính chạy trốn.
Lục Vĩ Kiêu trước bị Tiểu Bạch đánh lén, lúc sau lại trúng ảo thuật
lại bị nọc ong xâm lấn, sau đó lại trúng một đuôi của tiểu hồ ly nên
đã bị thương nặng, sau đó lung lay mà ngã xuống.
Mặc Kiêu chân nhân chạy trốn, sẽ tạo ra ảnh hưởng không nhỏ

với Lục Vĩ Kiêu, minh bạch chính mình bị chủ nhân từ bỏ, Lục Vĩ
Kiêu liền đánh mất ý chí chiến đấu.
Tiểu Bạch hướng tới Lục Vĩ Kiêu nhảy qua, nắm lấy đuôi của Lục
Vĩ Kiêu bứt lấy một cộng lông đuôi
Tiểu hồ ly thấy thế, cũng không cam lòng yếu thế, chạy tới bứt lấy
hai cộng lông đuôi còn lại của Lục Vĩ Kiêu.
Tiểu Bạch thấy tiểu hồ ly lấy nhiều hơn nó liền giận dữ.
Chỉ chốc lát vốn là Lục Vĩ Kiêu uy phong bát lại thành Lục Vĩ Kiêu
trọc đuôi.
Mỗi một cộng lông đuôi của Lục Vĩ Kiêu đều là tài liệu luyện khí quý giá có giá trị không nhỏ.
Sở Diệp nhìn la bàn, cũng không để ý tới Lục Vĩ Kiêu đang thoi thóp trên mặt đất "Mặc Kiêu chân nhân muốn bỏ chạy nhưng đã Tiểu Ngân ngăn lại."
Tiểu Ngân khi thấy Mặc Kiêu chân nhân muốn chạy, liền nhanh chân dẫn theo ong đàn bao quanh Mặc Kiêu chân nhân.
Sở Diệp thầm nghĩ: Vì xử lý Lục Vĩ Kiêu, hắn đã vận dụng mười mấy chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong, Mặc Kiêu chân nhân nhất định đã phát hiện, mười mấy chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong chính
là đòn sát thủ của hắn, nếu bị nói ra ngoài, đối với hắn sẽ rất bất lợi, nhất định phải đem người này xử lý, miễn cho người này đi ra
ngoài nói bậy.
"Không cần chơi, nhanh chống đem nó giải quyết đi." Lâm Sơ Văn
cầm hai cái đuôi của Lục Vĩ Kiêu quyét quyét tiểu hồ ly.
Tiểu hồ ly nghe vậy, liền ra tay trảo phá cổ của Lục Vĩ Kiêu rồi móc ra một quả tinh hạch.
Lục Vĩ Kiêu vừa chết, Mặc Kiêu chân nhân tức khắc bị thương nặng, hộc ra một búng máu.
Tiểu Ngân suất lĩnh ong đàn, hướng tới Mặc Kiêu chân nhân bọc

đánh.
Mấy vạn con Ngân Sí Ong đồng thời hành động, thanh thế cực kỳ
kinh người.
Tiểu Ngân đã là Chiến Tướng cấp 7, sau khi hấp thu đại lượng ong tinh thực lực lại càng là đạt tới Chiến Tướng cấp 7 đỉnh phong có thừa.
Thực lực Tiểu Ngân có lẽ không bằng Lục Vĩ Kiêu cấp 9, nhưng nếu muốn ngăn lại một con Thi Âm Cưu cấp 6 vẫn là dư sức.
Ong đàn nhìn chằm chằm Mặc Kiêu chân nhân chỉ khoảnh khắc Mặc Kiêu chân nhân đã bị ong đàn bao quanh.
Mặc Kiêu chân nhân nhìn đến Ngân Sí Ong ào ào bay tới vừa là phẫn nộ, lại là hoảng hốt.
Mặc Kiêu chân nhân trước kia đã xem qua hình ảnh khi Ngân Sí Ong chiến đấu, tuy vẫn là có chút kiêng kị ong đàn của Sở Diệp, bất quá, hắn lúc ấy cảm thấy tốc độ của Lục Vĩ Kiêu là rất nhanh,
dù thế cục đối với chính mình bất lợi thì cũng đủ bỏ xa Ngân Sí Ong, nên cũng không có quá mức kiêng kị ong đàn.
Ong đàn đem Mặc Kiêu chân nhân bao quanh, Mặc Kiêu chân nhân bị đàn ong chít, phải không ngừng kêu thảm thiết.
Sở Diệp nhìn quang điểm trên la bàn đã càng ngày càng ảm đạm,
cong cong khóe miệng, “Gia hỏa sắp không xong rồi.”
Lâm Sơ Văn gật đầu, lấy trạng thái hiện giờ của Mặc Kiêu chân nhân dù trốn cũng trốn không thoát.
Mặc Kiêu chân nhân bị ong đàn chít tới mặt đầy bánh bao, do ngồi không cẩn thận nên đã té từ trên lưng Thi Âm Cưu.
Do từ trên cao ngã xuống nên Mặc Kiêu chân nhân đã trực tiếp ngã chết.
Mặc Kiêu chân nhân vừa chết, Thị Âm Cưu liền bị phản phệ cộng
thêm những vết thương sẵn có trên người thương càng thêm thương, ong đàn chớp lấy thời cơ tiến hành vây công giết chết Thi
Âm Cưu.

Lâm Sơ Văn tâm tình không tồi nói: “Lại giải quyết được thêm một
tên."
Sở Diệp cười tươi, nói: “Giống như cũng không phải khó giải quyết.” Chẳng lẽ Hồn Sư Cấp 9 đều yếu như vậy sao.
Lâm Sơ Văn trừng mắt nhìn Sở Diệp một cái, nói: “Đừng chủ quan.” Lần sau còn không biết sẽ có bao nhiêu người tới.
Sở Diệp cười cười, nói: “Ta chính là tùy tiện nói nói, chúng ta đi thôi."
Lâm Sơ Văn đầu, nói: “Hảo."
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thu thập chiến trường, rồi rời đi Hôi Vụ
lĩnh.
Sở Diệp kiểm tra nhẫn không gian của Mặc Kiêu chân nhân, cũng
phát hiện không ít thứ tốt.
“Đám Hồn Sư cấp 9 kia thực lực chẳng ra gì, nhưng tiền đều rất nhiều.” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Bọn họ tiền nhiều là chuyện tốt!” Vừa lúc tiện nghi cho bọn họ.
Sở Diệp còn phát hiện trong nhẫn không gian của Mặc Kiêu chân
nhân có mấy trái linh quả, tùy tay ném cho mấy đứa nhóc tham chiên hồi nảy.
Lưỡng Giới Thành.
“Mặc Kiêu chân nhân cũng đã chết?” Tư Không Minh có chút ngoài ý muốn nói.
Tư Nam Nguyệt gật đầu, nói: “Hình như là đã chết.”
“Mặc Kiêu đạo nhân Hồn Thú là phi hành Hồn Thú! Cư nhiên cũng chạy không thoát.” Tư Không Minh có chút cảm thán nói
Tư Nam Nguyệt nhún vai, nói: “Sự nguy hiểm của Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đã có chút vượt qua dự đoán.”
Tư Không Minh gật đầu, nói: “Đúng vậy!
Còn Lâm Sơ Văn có trình độ luyện dược tề hình như không giống
bình thường, hai người có lực chiến đấu cũng không tầm

thường,
nếu có thể vượt qua một kiếp trước mắt này, con đường trở thành
Hồn Vương cũng không xa! Bất quá, Lâm Nam Cương hình như đang tới, Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp không biết có thể hay không ứng phó Lâm Nam Cương.
Tư Nam Nguyệt nghiêng đầu, nói: “Hình như từ sau khi Ngũ Độc
lão tổ tuyên bố treo giải thưởng, thì tài sản của Sở Diệp cùng Lâm
Sơ Văn giống như càng ngày càng phong phú."
Tư Không Minh nghe vậy, sắc mặt tức khắc cổ quái lên, tựa hồ là!
Ngũ Độc lão tổ từ khi tuyên bố treo giải thưởng đến nay Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đã thu qua không ít thứ có giá trị liên thành như ong tinh, hiện tại, lại giết thêm được hai Hồn Sư cấp 9, đồ mà hai Hồn Sư kia để lại tất nhiên sẽ rơi vào tay bọn họ.
Khác không nói, Lâm Sơ Văn trên tay còn có cả dược tề truyền thừa, đó mới là thứ chân chính có giá trị liên thành, hơn nữa trong
khoảng thời gian này hai người thu hoạch cũng đã không ít, giờ đây tài sản hẳn là không ít..

Chương 187: Vân Châu Lạc Thành

“Hạ Sơn, vội vàng đâu?” Mộc Cẩm Nguyệt đi đến nói.
Hạ Sơn buông xuống trên tay xoát mã bàn chải, cười cười, nói: “Còn hảo.”
Hạ Sơn vừa mới hoàn thành đưa Tằng gia một cái trưởng lão tiểu
nữ nhi xuất giá nhiệm vụ, được hai ngày nhàn rỗi thời gian, không
tính bận quá.
Lần trước ở Tam Dương Thành gặp qua Sở Diệp hai người lúc sau không bao lâu, hắn Hỏa Vân Mã liền thay đổi thành mây lửa diễm mã, cấp bậc cũng từ Sĩ cấp Thất giai tiến vào Sĩ cấp Cửu giai.
Thăng cấp lúc sau mây lửa diễm mã cao cao đại đại, uy vũ bất phàm, lúc sau, hắn ngày lành liền tới rồi, không ít gia tộc đều tới tìm hắn đưa gả, cấp thù lao thập phần phong phú, hắn rốt cuộc không cần đi theo thương đội chạy ngược chạy xuôi.
Trong khoảng thời gian này, hắn đã tích cóp hạ bảy vạn nhiều đồng vàng, như vậy lại tích lũy cái mười năm sau thời gian, hắn có lẽ có thể thấu đủ mua sát khí tiền, nếu là có thể lộng tới sát khí, hắn có lẽ có thể nếm thử một chút tiến giai Hồn Sư, đổi ở mấy năm trước, Hồn Sư là hắn tưởng cũng không dám tưởng sự tình, hiện tại tốt xấu là có thể triển vọng một chút.
“Mộc tiểu thư như thế nào đột nhiên tới?” Hạ Sơn hỏi.
“Đến xem ngươi a!”
Hạ Sơn gãi gãi đầu, cộc lốc cười cười, nói: “Ta có cái gì đẹp?”
“Hạ Sơn, nghe nói ngươi nhận thức Lâm Sơ Văn a!” Mộc Cẩm Nguyệt hỏi.
Hạ Sơn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Ta nhận thức Lâm Sơ Văn.”

Mộc Cẩm Nguyệt là Mộc gia gia chủ hòn ngọc quý trên tay, Mộc gia là Lạc Thành đại gia tộc, trong tộc có ba cái Hồn Sư, vốn dĩ như vậy thân phận tôn sùng đại tiểu thư, hắn là rất khó tiếp xúc đến, bất quá, trong khoảng thời gian này, người như vậy lục tục hắn thấy không ít.
Hạ Sơn ngay từ đầu còn kinh sợ, hiện tại đã chết lặng.
Người có tên cây có bóng, Lâm Sơ Văn thanh danh quá lớn, biết hắn cùng hai người là cũ thức lúc sau, hắn thanh danh cũng càng
lúc càng lớn, biết hắn cấp Sở Diệp, Lâm Sơ Văn kéo qua xe lúc sau, gần nhất tìm hắn đưa gả người lại nhiều không ít, giá cả cũng dâng lên.
“Ngươi cư nhiên có thể nhận thức Lâm Sơ Văn như vậy thần bí Dược Tề Sư.” Mộc Cẩm Nguyệt nói.
Hạ Sơn bất đắc dĩ cười cười, hắn nhận thức Lâm Sơ Văn thời điểm, đối phương còn không phải cái gì thần bí Dược Tề Sư, chỉ là cái bình thường thiếu niên mà thôi.
Năm đó Lâm Sơ Văn nhỏ nhỏ gầy gầy, chật vật bất kham, kia chỉ tiểu hồ ly cả người dơ hề hề, oai miệng mắt lé, lông tóc đều thắt, ai có thể nghĩ đến, như vậy một người, hiện tại cư nhiên thành chấn động Vân Châu nhân vật phong vân, thật có thể nói là ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây a!
Nghe nói, kia chỉ tiểu hồ ly có Cửu Vĩ Hồ huyết mạch, cũng không
biết là thật là giả.
Hạ Sơn nghĩ lần đầu tiên nhìn thấy tiểu hồ ly thời điểm, tiểu hồ ly
bộ dáng, như thế nào đều cảm thấy Tuyết Bảo cùng mị hoặc chúng sinh Cửu Vĩ Hồ xả không thượng cái gì quan hệ.
Lúc ban đầu nghe được Lưỡng Giới Thành thần bí Dược Tề Sư là Lâm Sơ Văn thời điểm, Hạ Sơn còn tưởng rằng trọng danh, biết càng ngày càng nhiều tin tức truyền đến, Hạ Sơn mới rốt cuộc xác nhận, chính là hắn nhận thức kia một cái.
Hạ Sơn nguyên bản cho rằng, Lâm Sơ Văn thăng cấp Hồn Sư liền đủ làm người chấn động, cùng đối phương thần bí Dược Tề Sư thân phận một so, Hồn Sư tu vi tựa hồ cũng không tính cái

gì.
Chính mình cư nhiên nhận thức lợi hại như vậy nhân vật, Hạ Sơn
liên tục mấy ngày đều như lọt vào trong sương mù, qua mê hồ kỳ
lúc sau, Hạ Sơn bừng tỉnh nhớ tới phía trước ở Tam Dương Thành, Lâm Sơ Văn cho chính mình dược tề, lúc ấy, Sở Diệp nói, này dược tề có thể trợ chính mình thực hiện đưa gả mộng tưởng,
lúc ấy hắn còn nửa tin nửa ngờ.
Hạ Sơn cảm thấy chính mình quá không nên, cư nhiên đi nghi ngờ một cái thần bí Dược Tề Sư năng lực.
Lâm Sơ Văn cho chính mình hai chi dược tề, tuyệt đối không phải
bình thường dược tề, chính mình Hỏa Vân Mã có thể thuận lợi lột
xác, hẳn là chính là dựa vào kia hai chi dược tề.
"Hạ Sơn, nghe nói Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp đang ở bị Ngũ Độc lão tổ người đuổi giết đâu." Mộc Cẩm Nguyệt nói.
Hạ Sơn cau mày, nói: "Hy vọng bọn họ có thể tránh thoát đi."
Theo hắn biết, có vài cái Cửu giai Hồn Sư tiếp treo giải thưởng, Hạ Sơn âm thầm vì hai người đổ mồ hôi.
Mộc Cẩm Nguyệt nhìn Hạ Sơn, nói: "Bọn họ giết hai cái Cửu giai Chiến Tướng, ngươi biết không?"
Hạ Sơn lắc lắc đầu, có chút chấn động nói: "Không biết, bọn họ lợi hại như vậy sao?"
Một cái Hồn Sư sơ kỳ liền đủ hùng bá một phương, Cửu giai Hồn Sư khoảng cách Vương giai cũng chỉ có một bước xa, nhiều là uy phong bát diện thân phận tôn sùng nhân vật, người như vậy, đã có hai cái thua tại hai người trong tay, Hạ Sơn không cấm trừng lớn mắt, thật lâu vô pháp hoàn hồn.
Mộc Cẩm Nguyệt nhìn Hạ Sơn, nói: "Ngươi cùng bọn họ không phải bằng hữu sao? Bọn họ lợi hại như vậy, ngươi không biết sao?"
Hạ Sơn bất đắc dĩ cười cười, nói: "Ta là không biết a!" Tuy rằng hắn phía trước nhìn thấy Sở Diệp, Lâm Sơ Văn thời điểm, hai

người đã là Hồn Sư, bất quá, hắn đối hai người ấn tượng, còn luôn là dừng lại ở kia hội, hắn lái xe mang Sở Diệp đi phóng ong kia sẽ.
Mộc Cẩm Nguyệt nhìn Hạ Sơn, có chút vô ngữ bĩu môi.
Hạ Sơn cái này chày gỗ, cái gì cũng không biết, tưởng từ cái này ngốc tử trên người biết chút cái gì, tựa hồ là không có khả năng.
……
Sở Diệp nhìn đưa tin ngọc giản, sắc mặt có chút khó coi.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: "Làm sao vậy?"
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, nói: "Tiểu cô cô tin tức,"
"Tiểu cô cô truyền cái gì tin tức a!" Lâm Sơ Văn tò mò nói.
"Ngũ Độc lão tổ đồ đệ Lâm Nam Cương, khả năng sẽ ra tay."
Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, có chút chán ghét nói: "Lâm Nam Cương, ta tựa hồ nghe nói qua như vậy cá nhân, đối phương khế ước một con Ám Ảnh Huyết Dơi Vương."
Sở Diệp rầu rĩ nói: "Ngũ Độc lão tổ thủ hạ, toàn là loại này ghê tởm đồ vật."
Ám Ảnh Huyết Dơi thích hút máu tươi, đặc biệt là xử nữ máu, Lâm Nam Cương đã từng tàn sát một cái thôn xóm chưa lập gia đình thiếu nữ, chỉ là vì nuôi nấng chính mình Hồn Sủng, lúc sau,
người này ăn uống càng lúc càng lớn, thích đối một ít Hồn Sư nữ tu động thủ, tu vi càng cao nữ Hồn Sư càng là dễ dàng bị Lâm Nam Cương theo dõi.
Mấy cái đại tông môn đều có nữ tu chiết ở này trong tay, đại khái là bởi vì Lâm Nam Cương hành động quá mức quá mức, dẫn tới không ít người đối này căm thù đến tận xương tuỷ, cho nên, đã từng bị chính đạo tông môn đuổi giết.
Lâm Nam Cương quỷ kế đa đoan, này thủ hạ huyết dơi lại quỷ dị,
mấy cái muốn thay trời hành đạo chính đạo tông môn thiên chi kiêu tử, đều chết ở trong tay đối phương.
Người này như thế kiêu ngạo hành vi, rốt cuộc dẫn phát rồi nhiều
người tức giận, chọc đến một ít đại tông môn nhãn hiệu lâu đời

Hồn Sư ra tay, lúc sau, người này mai danh ẩn tích một đoạn thời
gian, sau lại, mới có người biết, người này bí mật quy thuận Ngũ Độc lão tổ, hiện giờ người này đã là Cửu giai Hồn Sư, thực lực không giống bình thường.
"Đối phương lại đây, khả năng sẽ mang theo Ngũ Độc lão tổ phó sủng."
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: "Phó sủng? Biết là nào một con sao?"
Ngũ Độc lão tổ có bốn con phó sủng, tựa hồ đều là Chiến Tướng Cửu giai đỉnh tồn tại, vô luận nào một con đều không tốt lắm đối
phó.
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: "Hẳn là Huyết Ảnh Chuột."
Huyết Ảnh Chuột sức chiến đấu ở Ngũ Độc lão tổ Hồn Sủng bên trong không chiếm ưu thế, bất quá, này truy tung năng lực, thập
phần xuất chúng.
Sở Diệp dừng một chút, nói: "Có lẽ còn có mặt khác."
"Còn có mặt khác?" Lâm Nam Cương bản thân có một con Chiến Tướng Cửu giai Ám Ảnh Huyết Dơi Vương, kỳ hạ còn có trăm tới chỉ huyết dơi đại quân, so với phía trước bọn họ gặp được Tử Đồng Vân Dực Hổ chủ nhân, cần phải khó chơi rất nhiều.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Hình như là, bất quá, cũng có khả năng
liền một con Huyết Ảnh Chuột."
Phó sủng đối Hồn Sủng Sư tầm quan trọng không kịp chủ sủng, nhưng một khi thiệt hại, đối Hồn Sủng Sư vẫn là có không nhỏ ảnh hưởng, tình hình chung dưới, Hồn Sủng Sư cũng sẽ không đem Hồn Sủng mượn dư người khác, rốt cuộc không an toàn.
"Thanh Vân Tông bên kia nói, có thể cung cấp che chở."
Tiểu cô cô tới tin, đã không phải lần đầu tiên tỏ vẻ Thanh Vân Tông có thể cung cấp che chở.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Kia không được."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Quân tử không lập nguy tường dưới,

Thanh Vân Tông cao tầng cũng không phải cái gì thứ tốt."
Thanh Vân Tông thật muốn hỗ trợ hoàn toàn có thể sớm một chút
hỗ trợ, hiện giờ buộc hắn cùng Lâm Sơ Văn đầu nhập vào, thật đầu nhập vào qua đi, sợ là muốn thiếu hạ Thanh Vân Tông một tuyệt bút nhân tình, nhân tình thứ này khó nhất còn.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Nhìn nhìn lại đi."
Nếu bọn họ bí mật chỉ là dược tề truyền thừa, gia nhập Thanh Vân Tông cũng không phải không thể suy xét, nhưng Sở Diệp còn
có Tiểu Bạch này chỉ Cực phẩm Hồn Thú, trên tay còn nắm giữ sát khí luyện chế phương pháp, đối phương còn có một cái thần bí khó lường ngọc trụy không gian.
Lâm Sơ Văn tổng cảm thấy Sở Diệp ngọc trụy không gian đặc thù
thực, thậm chí so Cực phẩm Hồn Thú giá trị càng cao.
Này đó bại lộ đi ra ngoài, Thanh Vân Tông cao tầng chỉ sợ cũng khó không dậy nổi oai tâm tư.
Liền giết hai cái Cửu giai, Lâm Sơ Văn cảm thấy Ngũ Độc lão tổ không ra tay, bọn họ tưởng tự bảo vệ mình cũng không có gì vấn đề.
Ngũ Độc lão tổ nếu đã phát treo giải thưởng, lại mạo hiểm đem phó sủng mượn dư người khác, đại khái suất hẳn là chính mình vô pháp ra tay.
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: "Lâm Nam Cương hẳn là thực mau liền
đến, chúng ta đến ngẫm lại biện pháp."
Lâm Sơ Văn nhìn một chút bản đồ, suy nghĩ một chút, nói: "Chúng ta nơi này ly Vạn Thú Điện di chỉ tựa hồ rất gần."
Sở Diệp thực mau minh bạch Lâm Sơ Văn ý tưởng, "Ngươi muốn lợi dụng Vạn Thú Điện di chỉ?"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
Bọn họ đã từng ở Vạn Thú Điện di chỉ bên trong đãi hơn nửa năm, kia đoạn thời gian, Sở Diệp vẫn luôn ở nghiên cứu Vạn Thú Điện cấm chế, rất có đoạt được, cùng với chờ Lâm Nam Cương tìm tới môn tới, còn không bằng bọn họ đi Vạn Thú Điện ôm cây

đợi thỏ.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Cũng hảo.”
Năm đó, tiểu hồ ly chờ Hồn Thú ở Luyện Yêu Trì đãi hai ba tháng,
hấp thu Luyện Yêu Trì bên trong đại lượng dược lực, cuối cùng, hấp thu dược lực sinh ra kháng tính, Luyện Yêu Trì không có hiệu
quả liền rời đi.
Hiện giờ, đã cách đã hơn một năm, trừ bỏ thường xuyên chạy tới Luyện Yêu Trì phao tắm Tiểu Bạch cùng Mặc Nắm, mặt khác mấy
tiểu năm đó hấp thu Luyện Yêu Trì dược lực hẳn là hấp thu không
sai biệt lắm, này sẽ đi qua, có lẽ còn có thể được đến không ít chỗ tốt.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Kia hành, chúng ta đi thôi.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hảo.”
……
Thập Vạn Man Hoang.
“Lâm tiên sinh, phía trước chính là Sương Xám Lĩnh, phía trước Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn chính là ở chỗ này đánh chết Mặc Kiêu chân nhân, lúc sau đi nơi nào, còn muốn chậm rãi phán đoán.” Tống An nói.
Tống An ở Thập Vạn Man Hoang sinh hoạt quá mấy năm, là Lâm Nam Cương mời đi theo dẫn đường.
Lâm Nam Cương gật gật đầu, nói: “Hành, đi xuống nhìn xem.”
“Lâm tiên sinh, tiểu tâm mai phục, đã có hai cái Cửu giai Hồn Sư chết ở hai người trong tay.” Tống An thật cẩn thận nói.
Lâm Nam Cương tà Tống An liếc mắt một cái, lạnh lùng nói: “Ta không cần ngươi tới dạy ta như thế nào làm việc, càng không cần
đem ta cùng Vân Hổ đạo nhân những cái đó tài trí bình thường nói nhập làm một.”
Tống An có chút xấu hổ nói: “Ta chỉ là tùy tiện nói nói, Vân Hổ đạo
nhân cùng Mặc Kiêu chân nhân tốt xấu cũng là Cửu giai Hồn Sư,

không nghĩ tới liền như vậy đã chết."
"Này đó ngu xuẩn, như vậy điểm việc nhỏ đều làm không tốt, đã chết xứng đáng."
Lâm Nam Cương híp mắt mắt, thầm nghĩ: Này đó ngu xuẩn một chút dùng đều không có, chính mình đã chết không tính, còn liên
lụy lão tổ bị cười nhạo.
Phương Danh Châu Chấu đàn đại lượng thiệt hại, Sở Diệp to gan lớn mật thả ra Châu Chấu Sát dược tề phối phương, đại lượng Dược Tề Sư treo giải thưởng Châu Chấu Vương, gần nhất sự tình, hung hăng thiệt hại sư phụ Ngũ Độc lão tổ mặt mũi, hiện tại
không biết bao nhiêu người đang xem sư phụ chê cười, chỉ có xử lý Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hai người, mới có thể xoay chuyển cục diện.
Đều do Vân Hổ đạo nhân này đó ngu xuẩn vô dụng, nếu không nơi nào sẽ như vậy phiền toái.
Bất quá, này đó ngu xuẩn làm không thành sự tình cũng hảo, nếu
là những người này thành công, hắn liền phải từ những người này trên tay đoạt đầu người, nếu là lan truyền đi ra ngoài đối lão tổ thanh danh ảnh hưởng cũng không tốt.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nghe nói giàu đến chảy mỡ, giết chết hai người có thể đạt được thu hoạch, có lẽ để được với xử lý mười mấy đại tông môn tinh anh đệ tử đoạt được.
Lâm Nam Cương liếm liếm môi, trong mắt hiện lên vài phần chờ mong.
Tống An nhìn Lâm Nam Cương thần sắc, cũng không hảo nói nhiều cái gì.
Lâm Nam Cương thực lực hùng hậu, khoảng cách Vương giai cũng chỉ có một bước xa, chết ở này trên tay Hồn Sư vô số kể, đối phó Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hai người hẳn là không thành vấn đề.
Tuy rằng như thế, hắn lại luôn có một loại cảm giác bất an.
Một ít đại tông môn thiên tài trưởng thành quỹ đạo đều là có dấu

vết để lại, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn không quá giống nhau, nếu không phải ngoài ý muốn, cũng chưa người biết Lâm Sơ Văn dược tề trình độ so sánh nhãn hiệu lâu đời đại sư, hai người kia cho hắn một loại thần bí khó lường cảm giác, người như vậy chỉ sợ còn cất giấu không ít át chủ bài, Lâm Nam Cương nếu là quá mức khinh địch, chỉ sợ sẽ có phiền toái.

Chương 188: Long Huyết Tinh

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn trở lại di chỉ Vạn Thú Điện.
Đã có một đoạn thời gian rất dài bọn họ đã không đến nơi đây, mười vạn hoang man sau khi bị châu chấu tàn sát bừa bãi, đã biến hóa không ít, Vạn Thú Điện cơ bản cũng đã thay đổi không ít.
Mấy đứa nhóc quen cửa quen nẻo, thuận lợi đi vào cung điện ngầm để ngăm mình.
Sở Diệp mang theo Lâm Sơ Văn, nhanh chóng đem những cấm chế còn sót lại ở Vạn Thú Điện tiến hành cải tạo.
“Ở đây có một cái Cấm Không đại trận".
Sở Diệp kiểm tra những cái cấm chế còn sót lại rồi nói.
Lâm Sơ Văn ánh mắt sáng lên, nói: “Ý của ngươi là chỉ cần kích hoạt rồi cấm chế, thì phi hành thú không thể tự do bay.
"
Sở Diệp gật đầu, nói: “Đúng vậy, chỉ cần dẫn động cấm chế, phi hành Hồn Thú sẽ chịu cấm chế công kích, Vạn Thú Điện năm đó hẳn là cấm phi hành thú.
"
Lâm Sơ Văn gật đầu, rất nhiều tông môn đều có "Cấm Không đại trận", phi hành thú có thể bay ở bên ngoài tông môn thì được, nhưng khi tới tông môn liền không thể bay tiếp, bất quá, Cấm Không đại trận phần lớn chỉ mở ra khi tông môn gặp phải nguy cơ, còn ngày thường đều là đóng lại.
Dù nói là cấm bay trong khu vực tông môn thì đó chỉ cấm những
đệ tử bình thường, còn đối với các trưởng lão ngày nào mà không
dùng phi hành thú bay tới bay lui, cũng đâu có ai giám ra ngăn

cản.
“Cái cấm không đại trận này có thể chữa trị sao?”
“Có thể thử một lần, nếu là hoàn toàn chữa trị là không có khả năng, nhưng có lẽ có thể phát huy một bộ phận uy lực thì được.
"
“Có thể phát huy một bộ phận cũng đã rất khó lường, Lâm Nam Cương có không ít thuộc hạ đều là huyết dơi, nếu có thể lợi dụng Cấm Không đại trận, bất ngờ xử lý một đám, vậy là tốt rồi.
” Trên tay hắn cùng A Diệp hiện giờ thiếu nhất chính là Hồn Sủng
hệ phi hành mà còn phải là hệ chiến đấu, nhưng giờ muốn kiếm cũng không có, nếu lần sau có chọn Hồn Sủng, bọn họ phải căn nhắc đến vấn đề này.
“Nếu phục hồi lại được thì hẳn là có thể.
” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn vỗ vỗ tay, nói: “Như thế, liền phải nhờ vào ngươi.
”
Sở Diệp cười tươi, nói: “Ta sẽ nỗ lực hết mình.
”
Sở Diệp nhanh chống đem cấm chế ở Vạn Thú Điện chữa trị, rất nhiều cấm chế ở Vạn Thú Điện đều có quan hệ với yêu văn, Sở Diệp nhờ vào truyền thừa ký ức của Tiểu Bạch nên cũng khá hiểu
rõ về yêu văn, nhờ đó việc phục hồi cấm chế cũng trở nên dễ dàng.
Sở Diệp trong khi chữa trị cấm chế ở Vạn Thú Điện, đã cảm giác được thực lực của mình lại nhanh chống được dâng lên.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Hồn lực của ngươi dao đang động rất mạnh!”
Sở Diệp cười, nói: “Là ong đàn phản hồi lại lực lượng lại.
”
Hắn có mười mấy chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong, nếu thực lực một con Chiến Tướng Ngân Sí Ong dù chỉ tăng lên một ít thì thấy
bình thường nhưng nếu là mười mấy chỉ gọp lại thì lại khác.
Từ hồn lực phản hồi lại, có thể thấy được thực lực của mỗi chỉ

Chiến Tướng Ngân Sí Ong đều đã tăng lên không nhỏ.
Rất nhanh Lâm Sơ Văn cũng cảm giác được thực lực của bản thân lại được dâng lên, bất quá, biên độ dâng lên cũng không phải là rất lớn.
Sở Diệp nhìn la bàn, nói: “Tiểu Ngân bọn nó giống như đạt được không nhỏ chỗ tốt, Lâm Nam Cương hiện tại còn không chưa đến
đây, vậy chúng ta đi cung điện ngầm nhìn xem.
"
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Hảo.
"
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi tới cung điện ngầm, liền thấy trong tiểu lão hổ đang ngậm cái gì đó, còn đám Hồn Thú khác thì đang vây quanh một vòng.
Tiểu lão hổ giương mắt hổ, cùng Tiểu Ngân, tiểu hồ ly và mấy đứa khác đang giằng co.
Sở Diệp cùng Ngân Tiểu Nhị dò hỏi một chút, rất nhanh đã biết được đáp án.
Nguyên nhân là Tiểu Ngân cùng mấy đứa nhóc tiến vào luyện yêu
trì, rồi bắt đầu hấp thu dược lực bên trong.
Gần đây thực lực ong đàn tăng lên cực kỳ nhanh chóng, thực lực chỉnh thể đã nhảy lên một mảng lớn, tốc độ Ngân Sí Ong luyện hóa nước ao là cực kỳ nhanh, luyện yêu trì bị hao hụt liên tục, sau
đó mấy đứa nhóc hình như phát hiện đã có thứ gì đó đã bổ sung dược lực bị mất đi cho luyện yêu trì.
Mặc Nắm liền thâm nhập vào luyện yêu trì tìm được rồi một cục đá, giao cho Tiểu Bạch.
Cục đá sau khi bị lấy ra thì dược lực bên trong luyện yêu trì đã bắt đầu bị tiêu tán dần.
Mấy đứa nhóc khác đều ý thức được thứ Mặc Nắm tìm được là thứ tốt nên muốn đoạt, còn Tiểu Bạch thì lại là muốn độc chiếm.
“Long Huyết Tinh.
” Lâm Sơ Văn nhìn thứ Tiểu Bạch ngậm trong miệng có chút kinh

ngạc cảm thán nói.
“Ngươi nói Long Huyết Tinh, thật là Long Huyết Tinh sao?” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Chắc là không sai, bất quá, đó chỉ là huyết tinh của giao long mà thôi.
” Chân Long sớm đã tuyệt tích, mặc dù là huyết tinh của giao long, cũng đã sự tồn tại đáng quý.
Sở Diệp chấn động một chút, hai tròng mắt bạo phát vài sợi tinh quang, Sở Diệp bỗng nhiên như đã nghĩ tới cái gì đó, hắn trước kia luôn suy đoán tại sao Tam Đầu Hóa Cốt Xà có thể tiến giai Vương cấp, lúc đầu hắn chỉ nghĩ là bởi vì nhờ có luyện yêu trì, hiện tại ngẫm lại, dược lực trong luyện yêu trì tuy tốt nhưng vẫn
không đủ để giúp cho Tam Đầu Hóa Cốt Xà lột xác biến thành Vương cấp.
Vậy thì thứ đã giúp Tam Đầu Xà thành Vương cấp chính là Long Huyết Tinh.
Thứ có thể phụ trợ Hồn Thú cấp 9 tiến vào Vương cấp, giá trị của thứ đó không cần nói thì ai cũng biết.
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch ngậm Long Huyết Tinh trong miệng, cảm
xúc mênh mông, năng lượng ẩn chứa trong Long Huyết Tinh tuyệt
đối không phải là nhỏ.
Tu vị hiện tại của tiểu lão hổ vẫn còn thấp, lúc này nếu để Tiểu Bạch đem Long Huyết Yinh nuốt vào, thân thể sợ sẽ bị bạo phá mà chết.
Tiểu Bạch ước chừng cũng minh bạch đạo lý này, cho nên chỉ là đem long huyết tinh ngậm ở trong miệng, cũng không có nuốt vào.
Sở Diệp cảm giác ngọc trụy trước ngực hơi hơi nóng lên.
“Tiểu Bạch, đem long huyết tinh cho ta đi, nếu không cẩn thận nuốt vào, ngươi có khả năng sẽ tự bạo mà chết đó.
"
Tiểu Bạch trước đó đã hấp thu đại lượng tinh huyết của Tử Đồng Vân Dực Hổ, hiện tại còn chưa hoàn toàn luyện hóa hết.

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn Sở Diệp một cái, tuy rằng không cam nguyện, nhưng vẫn đem Long Huyết Tinh giao cho Sở Diệp.
Sở Diệp thầm nghĩ: Tiểu Bạch là khách quen của luyện dược trì! Vậy mà trước đó vẫn luôn không có phát hiện ra Long Huyết Tinh,
mà cố tình ở ngay lúc này lại phát hiện, có thể thấy được là ông trời không muốn nó ăn mãnh.
Lâm Sơ Văn tra xét Long Huyết Tinh, vui sướng dị thường nói: "Thứ này có điểm giống như yêu huyết thạch mà năm đó Tiểu Ngân đã dùng! Bất quá, trong thứ này lại ẩn chứa dược lực mạnh hơn hẳn Yêu Huyết Thạch tận mấy chục lần hoặc hơn.
"
Sở Diệp thầm nghĩ: Năm đó vì Yêu Huyết Thạch hắn đã phải giao
dịch một phần sát khí, Sơ Văn nói, dược lực của viên Long Huyết Tinh này còn nhiều hơn Yêu Huyết Thạch gấp mười lần hoặc hơn, thứ này giá trị ít nhất cũng mấy ngàn vạn, trước đó hắn đã quá sơ suất, cư nhiên di lưu thứ tốt như vậy may mắn hắn lại tới đây lần nữa.
Chung quy là thứ của mình thì cuối cùng cũng sẽ thành của mình.
Sở Diệp từ linh tuyền trì trong không gian lấy ra một chậu Linh Tuyền Thủy, đem long huyết tinh pha vào trong linh tuyền.
Long Huyết Tinh nhanh chóng ở trong Linh Tuyền Thủy hòa tan,
chỉ thoáng cái Linh Tuyền Thủy liền biến thành màu đỏ tươi, cùng
lúc đó viên long huyết tinh cũng đã thu nhỏ lại một vòng, sau một
lúc lâu Sở Diệp mới đem Long Huyết Tinh lấy ra.
Lâm Sơ Văn có chút ngạc nhiên nói: "Linh Tuyền Thủy vậy mà có
thể hoàn toàn chịu tải được dược lực của Long Huyết Tinh, thật là
lợi hại a!"
Tiểu Bạch vọt qua, đem một chậu nước Linh Tuyền Thủy có pha

với long huyết tinh uống hết.
Uống xong Linh Tuyền Thủy, hồn lực trên người Tiểu Bạch liền kịch liệt dao động.
“Tiểu Bạch hẳn là lại muốn đột phá.
”
Sở Diệp gật đầu, nói: “Hẳn là vậy.
” Tiểu Bạch trước đó không lâu mới tiến giai, lúc này cư nhiên lại muốn tiến giai, cái tốc độ này thực sự là quá nhanh.
Tiểu Bạch nếu lại tiến giai, thì chính là Chiến Tướng cấp 7 đây là muốn đuổi kịp Tiểu Ngân sao.
Sở Diệp thay đổi bồn Linh Tuyền Thủy, lại lần nữa đem Long Huyết Tinh pha vào trong đó, rất nhanh Linh Tuyền Thủy cũng biến sắc, cùng lúc đó, long huyết tinh lại lần nữa rút nhỏ lại một vòng.
Sở Diệp lần này đem Linh Tuyền Thủy đút cho tiểu hồ ly với mấy
đứa nhóc khác, Tiểu Bạch có chút bất mãn hướng tới Sở Diệp rống lên hai tiếng.
Sở Diệp tức giận nhìn Tiểu Bạch, nói: “Ăn mãnh là hành vi không
tốt, huống hồ, trong chốc lát ngươi cũng không hấp thu hết được,
hơn nữa, sắp có người tới tìm tra, mọi người đều yêu cầu phải mau chóng tăng lên thực lực.
"
Tiểu Bạch bĩu môi, nói: “Còn không phải là mấy chỉ Hồn Thú Chiến Tướng cấp 9 thôi sao? Không có gì ghê gớm.
"
Sở Diệp mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Còn không phải là mấy chỉ chiến thú cấp 9 thôi sao? Tiểu Bạch gia hỏa này thật là thích coi trời bằng vung, nhớ năm đó, gia hỏa này đối mặt Tam Đầu Hóa Cốt Xà cấp 8 còn có chút khiếp đảm, hiện tại mới quá không bao lâu! Cư nhiên lại dám coi rẻ chiến thú cấp 9.
Sở Diệp có chút vô ngữ nhìn Tiểu Bạch, Tiểu Bạch có chút buồn bực nói: “Nhìn ta như vậy làm gì.
"

Sở Diệp mắt trợn trắng, nói: “Ta sợ ngươi bị nổ chết.
”
Tiểu Bạch: "! !.
" Nó mới không bị nổ tung đâu, nó chính là Cực phẩm Hồn Thú, có thể thừa nhận lượng dược lực cao gấp mấy lần Hồn Thú khác.
Ong đàn số lượng tương đối nhiều, nên Sở Diệp đã cấp ong đàn mấy phần linh tuyền thủy không có long huyết tinh, dưới tác dụng
của Linh Tuyền Thủy, thực lực ong đàn đã nhanh chống tăng lên,
bên trong ong đàn có hai chỉ Ngân Sí Ong khí thế không ngừng bò lên, lại là tiến giai Chiến Tướng.
Lâm Sơ Văn có chút ngoài ý muốn nói: “Nhiều thêm ba con Chiến
Tướng Ngân Sí Ong!” Cư nhiên tiến cấp mà không có dựa vào sát khí.
Truyện Trinh Thám
Sở Diệp híp mắt mắt, nói:“Bình thường.
" Long huyết tinh có giá trị cao hơn cả sát khí mấy lần.
Hồn Thú nếu muốn từ Sĩ cấp tiến vào Chiến Tướng, đều không nhất định phải dựa vào sát khí, nhưng nếu không có sát khí, thì việc tiến giai sẽ gặp nhiều khó khăn.
Châu chấu đàn của Tiểu độc vương phần lớn đều không phải dựa
vào sát khí để tiến giai, mà là dựa vào không ngừng cắn nuốt tài nguyên, nuốt ăn đồng loại để tiến giai.
Còn Ngân Sí Ong đàn của hắn có số lượng khổng lồ, hắn lại bỏ ra đại lượng tài nguyên, Hồn Tinh, dược tề, còn là cung cấp liên tục, gần nhất càng là thứ quý giá như ong tinh, Long Huyết Tinh
đều cũng đã dùng tới.
Ong tinh, Long Huyết Tinh đều có giá trị cao hơn sát khí rất nhiều,
nên trong ong đàn xuất hiện hai chỉ Ngân Sí Ong tự nhiên tiến giai
Chiến Tướng cũng không kỳ quái.

Hấp thu xong Long Huyết Tinh, thì tất cả Chiến Tướng Ngân Sí Ong đều có tiến bộ cũng thập phần to lớn, mười mấy chỉ Ngân Sí Ong, đã có tám chỉ tiến lên thêm một giai vị, Tiểu Ngân thuận thế
nhảy vào Chiến Tướng cấp 8.
Lâm Sơ Văn nhìn thấy Tiểu Ngân thăng cấp, nhịn không được mà
thấy vui thay Sở Diệp.
“Tiểu Ngân thật lợi hại, đã là Chiến Tướng cấp 8 rồi.
"
Sở Diệp cười cười, nói: “Cũng đã đến lúc nên thăng cấp.
"
Tiểu Ngân lúc này thăng cấp, đã làm Sở Diệp thoáng an hơn tâm một ít.
Trước đó đã ăn nhiều ong tinh như vậy, mà khoảng cách Tiểu Ngân tiến vào cấp 8 chỉ còn thiếu chút nữa, hiện tại lại có Long Huyết Tinh kích thích, có thể tiến giai cũng không kỳ quái.
Tiểu Bạch nhìn Tiểu Ngân, rầu rĩ nói: “Ong béo cư nhiên lại tiến giai, còn rất có tiền đồ.
"
Tiểu Bạch ngưỡng miêu mặt, có chút buồn bực, nó thật vất vả mới tiến giai Chiến Tướng cấp 7, còn cho rằng có thể lướt qua Tiểu Ngân, không nghĩ tới Tiểu Ngân con ong béo này lại tiến giai,
như thế thì việc hắn vượt qua ong béo lại phải chờ thêm một đoạn thời gian.
Tiểu hồ ly vùi đầu uống Linh Tuyền Thủy, đại lượng Linh Tuyền Thủy biến mất vào trong bụng tiểu hồ ly.
Mà hơi thở trên người Tiểu hồ ly lại không ngừng tăng lên, cũng tiến vào Chiến Tướng cấp 8.
Tiến vào Chiến Tướng cấp 8, tiểu hồ ly vui mừng dùng cái đuôi quét quét Lâm Sơ Văn, Lâm Sơ Văn sờ sờ đầu Tuyết Bảo, khích lệ nói: “Tuyết Bảo thật là lợi hại!"
Sở Diệp nhìn tiểu hồ ly, thầm nghĩ: Tiểu hồ ly đây là đang ganh tị
vì Sơ Văn khích lệ Tiểu Ngân sao?

Tiểu Bạch nhìn thấy tiểu hồ ly tiến giai, tâm tình càng thêm buồn
bực.
Sở Diệp không ngừng đem Long Huyết Tinh cùng Linh Tuyền Thủy pha loãng vào nhau, phân chia cho các Hồn Sủng uống, một
khối to long huyết tinh cũng nhanh chống bị dùng hết.
Hấp thu xong Long Huyết Tinh, thực lực của tất cả Hồn Sủng đều
tăng lên thêm một giai vị, thực lực chỉnh thể đã nhảy lên một mảng lớn.
“Long Huyết Tinh thật lợi hại!” Lâm Sơ Văn nói.
“Đúng vậy!"
Sở Diệp thầm nghĩ: Tiểu hồ ly cũng đã thăng cấp, nếu muốn áp chế hồn thú cấp 9 hẳn là không thành vấn đề.
Lúc này, nếu là gặp được Vân Hổ chân nhân, Mặc Kiêu chân nhân gì đó, thì chuyện ứng phó bọn họ lai càng đơn giản hơn trước.
Lâm Sơ Văn có chút tiếc nuối nói: “Long Huyết Tinh dùng bây giờ
thì có chút lãng phí, nếu chờ khi Tiểu Bạch là Chiến Tướng cấp 9 rồi dùng, hẳn là có thể dễ như trở bàn tay mà thăng cấp thàng Vương cấp.
Bởi những thứ có thể hổ trợ tiến giai Vương cấp thật sự là quá ít ỏi dùng bây giờ giống như có chút đại tài tiểu dụng.
"
Tiểu Bạch nghe được Lâm Sơ Văn nói vậy, có chút đắc ý giơ giơ cái đầu, truyền âm cho Sở Diệp nói: “Lão bà của ngươi rất biết nhìn hàng! Ngươi hẳn là phải hảo hảo mà đi theo lão bà của ngươi mà học hỏi.
"
Sở Diệp thầm nghĩ: Đều Sơ Văn nói là đúng, nếu Tam Đầu Hóa Cốt Xà có thể dựa vào Long Huyết Tinh tiến vào Vương cấp, Tiểu Bạch hẳn là cũng có thể tiến giai, bất quá, hiện tại cũng chưa tới lúc tiến giai.
“Như bây giờ cũng khá tốt, về sau chắc chắn có thể gặp được cơ

duyên khác.
” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: “Cũng đúng.
” Vận khí của bọn họ vẫn luôn không tồi

Chương 189: Đại Chiến Vạn Thú Điện

Editor: Tĩnh
Thanh Vân Tông.
“Nhan Vũ sư muội vẫn không liên hệ được với Sở Diệp sao?” Uông Ngưng hỏi.
Sở Nhan Vũ lắc đầu, nói: “Vẫn không được.
”
“Muội nên nắm chặt thời gian một chút, Lâm Nam Cương đã bắt đầu ra tay.
” Uông Ngưng nói.
“Hẳn là sẽ không có việc gì đi.
” Sở Nhan Vũ nói.
Theo nàng biết, đã có hai Hồn Sư cấp 9 chết trong tay Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, Sở Nhan Vũ ban đầu còn rất lo lắng cho hai người, nhưng hiện tại thật ra lại bình tĩnh hơn rất nhiều.
Sở Diệp rất cường hãn, căn bản là không cần nàng lo lắng.
Lâm Nam Cương tên tuổi thực hàm, bất quá, cũng chỉ là Hồn Sư cấp 9, Sở Nhan Vũ cân nhắc, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đều đã xử lý hai Hồn Sư cấp 9, dù giết không được Lâm Nam Cương, nhưng nếu bọn họ muốn an toàn lui đi hẳn là cũng không thành vấn đề
Uông Ngưng nhìn sắc mặt Sở Nhan Vũ, đại khái cũng đoán được đối phương đang suy nghĩ cái gì, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đã có thể xử lý hai Hồn Sư cấp 9, mà Uông Ngưng cũng rất ngoài ý muốn, bất quá, Lâm Nam Cương thì lại không giống vậy.
“Nhan Vũ sư muội, thời gian ngươi tiến giai có chút ngắn nên đối
với rất nhiều chuyện người không hiểu biết, Lâm Nam Cương hẳn

không phải là Hồn Sư cấp 9 bình thường.
”
Sở Nhan Vũ có chút tò mò nói: “Nơi nào không bình thường?”
“Lâm Nam Cương, hắn sớm đã thử qua tiến giai Hồn Vương, tuy rằng không thành công, nhưng cũng không hoàn toàn thất bại.
"
Sở Nhan Vũ có chút khó hiểu nói: “Không hoàn toàn thất bại? Đó
là có ý gì!"
“Lâm Nam Cương có cảnh giới tương đối đặc biệt, hắn có thể xem như là một nửa Hồn Vương nhưng nếu so với Hồn Vương chân chính thì chính là kém một ít, nhưng lại có chiến lực cao hơn
Hồn Sư cấp 9.
” Uông Ngưng nói.
Sở Nhan Vũ nhịn không được mà đổi đổi sắc mặt, thầm nghĩ: Lâm Nam Cương lợi hại như vậy sao? Nàng trước đó chỉ đưa tin nói cho Sở Diệp là Lâm Nam Cương có khả năng sẽ ra tay, cũng không biết Sở Diệp và Lâm Sơ Văn có bao nhiêu hiểu biết về người này.
“Lâm Nam Cương là nửa Hồn Vương, vì sao trước ngay muội chưa từng nghe?” Sở Nhan Vũ có chút nghi hoặc nói.
Uông Ngưng bất đắc dĩ nói: “Hắn là tu sĩ tà đạo, Hồn Sủng có tà tính quá cao, nếu để quá nhiều người biết sợ sẽ ảnh hưởng nhân tâm! Bất quá, những Hồn Sư tiến giai lâu năm nhiều ít đều hiểu biết một ít.
"
Sở Nhan Vũ thầm nghĩ: Sợ ảnh hưởng nhân tâm, đúng hơn là sợ mấy tông môn bị mất mặt thì có, cho nên, mới không nói rõ thực
lực của Lâm Nam Cương.
Người này lợi hại như vậy, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cũng không biết có thể tránh qua kiếp nạn này hay không.
Ngoài Vạn Thú Điện, một con lão thử cao hơn 1 mét thân hình đỏ
sậm, đang quỳ rạp trên mặt đất ngửi cái gì đó, sau đó giơ lên

móng vuốt chỉ về một hướng.
“Tây Bắc đó là địa phương nào?” Lâm Nam Cương hỏi.
“Hình như là di chỉ Vạn Thú Điện.
” Tống An nói.
Lâm Nam Cương cười nhạo một chút, tràn đầy châm chọc nói:
“Trốn đến di chỉ thì có thể trốn khỏi ta sao?"
“Lâm tiên sinh hãy cẩn thận, cái Vạn Thú Điện này vẫn là có chút
phức tạp.
” Tống An nhắc nhở nói.
Lâm Nam Cương khinh thường nói: “Còn không phải là một cái tông môn bị bỏ hoang sao? Ở đó thì có gì khó lường.
"
Tống An gật đầu, bồi gương mặt tươi cười nói: “Lâm tiên sinh nói
cũng đúng.
”
Lâm Nam Cương lưng đeo xuống tay, nói: “Được rồi, sớm một chút giải quyết hai tên kia, ta cũng phải sớm chút trở về báo cáo kết quả công tác, ta chính là đáp ứng Phương Danh, sẽ giúp hắn hết giận.
"
Sở Diệp đùa nghịch la bàn, bỗng nhiên nheo lại đôi mắt.
Lâm Sơ Văn nhìn thần sắc Sở Diệp, hỏi: “Tới sao?”
Sở Diệp gật đầu, nói:“Tới rồi.
"
“Hắn tới một mình sao?"
Sở Diệp lắc đầu, nói: “Không, giống như còn mang theo một người giúp đở, cũng là một Hồn Sư.
”
Lâm Sơ Văn mím môi, nói: “Chuẩn bị nghênh chiến đi.
”
Sở Diệp gật đầu, nói:“Hảo.
"
Tiểu hồ ly, Tiểu Bạch cùng mấy Hồn Sủng khác của Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp cũng đang chờ khai chiến, trong mấy ngày này

chúng đều đã ăn quá no, mà nhu cầu cấp bách của chúng là có một hồi đại chiến để kiểm nghiệm năng lực bản thân, cũng như trợ giúp tiêu hóa phần dược lực còn sót lại, nghe sắp phải chiến đấu, mấy đứa nhóc đều là vô cùng chờ mong.
“Bọn họ ở bên trong di tích.
” Tống An nói.
Lâm Nam Cương liếm liếm môi, có chút gấp không chờ nổi nói: “Chúng ta vào đi thôi, mười vạn hoang man chướng khí mù mịt, một nữ nhân cũng không có, thật không thú vị.
"
Tống An gật đầu, không ngừng nói: “Đúng vậy, đúng vậy, nhưng trong Vạn Thú Điện còn có rất nhiều cấm chế, khi tiến vào trong đó nhất định phải cẩn thận.
"
Lâm Nam Cương không kiên nhẫn nhìn Tống An liếc mắt một cái,
nói: “Được rồi, đừng nói nhiều lời, ngươi lên trước dẫn đường đi.
”
Tống An gật gật đầu, nói: " Được.
"
Tống An đi ở phía trước, tiến vào Vạn Thú Điện, Tống An đã lăn lộ ở mười vạn hoang man nhiều năm, nên cũng đã từng tới nơi bị
từ bỏ này.
Năm đó, Tống An cũng từng nghĩ tới trong di tích có lẽ sẽ có di lưu lại cơ duyên, nhưng sau một phen tiềm kiếm đều không có gì.
Vừa tiến vào di tích, Bạch Ngọc Dự Cảnh Trùng của Tống An liền biến sắc.
Bạch Ngọc Dự Cảnh Trùng là phó sủng của Tống An, con trùng này không có một chút lực sát thương nào, nhưng đối với nguy cơ lại vô cùng mẫn cảm.
Loại trùng này thân thể thường trắng tinh như ngọc, một khi cảm
giác được nguy hiểm sẽ biến sắc, khi Bạch Ngọc Dự Cảnh Trùng biến hóa màu sắc càng đậm thì đại biểu nguy hiểm càng lớn.

Tống An đã dựa vào sâu này mà tránh thoát rất nhiều nguy cơ.
Bạch Ngọc Dự Cảnh Trùng đã biến thành màu đỏ sẫm, tránh ở trong thức hải của Tống An mà run bần bật, làm cho Tống An có loại cảm giác rất không tốt.
Tống An nhăn nhăn mày, hắn trước kia cũng đã tới di chỉ Vạn Thú
Điện, lúc ấy Bạch Ngọc Dự Cảnh Trùng cũng không phản ứng như vậy.
“Như thế nào không đi tiếp?” Lâm Nam Cương nhìn Tống An liếc
mắt một cái, không kiên nhẫn nói.
Tống An có chút xấu hổ nói: “Vạn Thú Điện có khả năng đã có biến hóa, Bạch Ngọc Dự Cảnh Trùng của ta có chút phản ứng.
"
Lâm Nam Cương chướng mắt bộ dạng sợ đầu sợ đuôi của Tống An, không kiên nhẫn nói: “Con sâu của ngươi lá gan quá nhỏ, gặp
được một chút gió thổi cỏ lay, liền đã bị dọa cho run bần bật, ở đây có gì kỳ quái đâu, ngươi lo chỉ đường đi, còn về chiến đấu ta không cần ngươi nhúng tay, ta sẽ tự giải quyết mọi chuyện.
"
Tống An nhìn thần sắc Lâm Nam Cương chỉ có thể gật đầu, mang
theo Lâm Nam Cương tiến vào di tích.
Lâm Nam Cương đi vào di tích, Huyết Ảnh Thử trừng mắt chuột,
nhìn quét khắp nơi.
Huyết Ảnh Thử có cảm quan phi thường mẫn cảm, cho nên, Ngũ
Độc lão tổ mới đưa Huyết Ảnh Thử để truy tung, mà trong di tích
tất cả các nơi đều có hơi thở của Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, Huyết Ảnh Thử có chút phân biệt không rõ.
Tống An nhìn Lâm Nam Cương, có chút nghi hoặc nói: “Lâm tiên
sinh, Huyết Ảnh đại nhân nói như thế nào!”

Lâm Nam Cương híp mắt mắt, nói: “Nó nói, trong cái di tích này đều có hơi thở của hai tên hỗn đạn kia.
”
Tống An nhíu lại mày, có chút bất an nói: “Nhìn dáng vẻ, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hẳn là đã ở nơi này được một thời gian, vậy hai người kia sẽ có rất nhiều lợi thế.
"
Lâm Nam Cương ngó lơ sự bất an của Tống An liếc mắt một cái, lạnh lùng nói: “Chiếm cứ cứ địa lợi lại thì như thế nào, ở trước mặt người có thực lực thì hết thảy đều là con số không.
"
Lâm Nam Cương vỗ vỗ túi linh thú, một đám dơi đen bay ra.
Lâm Nam Cương nuôi chính là huyết dơi chúng có đôi mắt màu đỏ, có răng nanh bén nhọn, còn mang theo móng vuốt sắc bén như móc, diện mạo thập phần dữ tợn.
Được thả ra khỏi túi linh thú, một đám yêu dơi có vẻ thập phần kính động, vây quanh Lâm Nam Cương bay múa.
Lâm Nam Cương hướng tới con dơi dẫn đầu nhìn thoáng qua, lạnh lùng nói: “Đi, cho ta xem những con rùa đen rút đầu kia đang
trốn ở đâu, tìm được người, các ngươi là có thể mỹ mãng mà ăn no nê, Hồn Sủng của hai con rùa đen kia có huyết mạch không thấp, hương vị hẳn là rất không tồi.
"
Yêu dơi tựa hồ lĩnh hội được ý tứ của Lâm Nam Cương, vui vẻ mà bay đi.
Sở Diệp đùa nghịch la bàn, có chút hưng phấn nói: “Lâm Nam Cương đã đem Ám Ảnh Huyết dơi đàn thả ra.
”
Sở Diệp đối với huyết dơi đàn của Lâm Nam Cương vẫn là thập phần kiêng kị, tuy rằng trên tay hắn có ong đàn, hơn nữa số lượng còn khổng nhỏ, nhưng Ám Ảnh Huyết dơi có độc tính kịch
liệt, nếu để ong đàn tiến ra cứng đối cứng chỉ sợ sẽ tổn thất rất nhiều, Sở Diệp vốn đang suy xét làm như thế nào để suy yếu uy lực của đàn Ám Ảnh Huyết dơi kia, mà Lâm Nam Cương lại trực

tiếp đem Ám Ảnh Huyết dơi đàn thả ra, như vậy đã cho Sở Diệp một cơ hội lớn.
Thấy Ám Ảnh Huyết dơi đàn đã tứ tán ra, Sở Diệp lập tức kích hoạt Cấm Không đại trận.
Ám Ảnh Huyết dơi đàn đang ở không trung bay múa, do không kịp phòng bị nên đã bị cấm chế đánh trúng, huyết dơi ngã xuống
không ít.
Cấm Không đại trận tuy đã bị hư hại không ít, nhưng phạm vi cùng sức công kích lại rất mạnh, huyết dơi vận khí không tốt thì bị
chém đôi, vận khí hơi tốt thì bị thương, vận khí tốt thì lông tóc vô
thương.
Xuất sư bất lợi, sắc mặt Lâm Nam Cương liền cực kỳ khó coi.
Ám Ảnh Huyết dơi đàn là do Lâm Nam Cương tốn đại lực tài khí để bồi dưỡng, một chút liền tổn thất tam thành, làm hắn thịt đau
không ít.
Tình báo không được đầy đủ.
"
“Sao lại thế này? Ở đây có Cấm Không đại trận sao?” Lâm Nam Cương khó chịu nhìn Tống An, tựa ở trách cứ Tống An.
Tống An nhìn Ám Ảnh Huyết dơi đang bay trên không trung
“Trước đó có thể bay còn hiện tại chỉ sợ là không thể.
” Tống An thầm nghĩ: Khi Ám Ảnh Huyết dơi mới vừa bay ra thì cũng không có xuất hiện vấn đề gì, nhưng khi bay đi được một lúc
mới bị oanh sát, này chỉ sợ không phải ngoài ý muốn, mà là có người ra tay.
“Lâm tiên sinh, Sở Diệp là Trận Pháp Sư, chỉ sợ là đã nắm giữ không ít cấm chế ở đây.
"
Mới vừa tiến vào thì đã gặp phải tình huống này, làm trong lòng Tống An lại thêm vài phần lo lắng.
Tống An dò xét một chút thức hải để xét trạng thái của Bạch

Ngọc
Dự Cảnh Trùng, bây giờ màu sắc của Bạch Ngọc Dự Cảnh Trùng đã càng lúc càng sẫm, Tống An cảm giác được rõ ràng bạch ngọc trùng đang rất bất an.
Chuyện Tống An nói, Lâm Nam Cương cũng đã nghĩ đến, chỉ là Lâm Nam Cương không nghĩ sẽ thừa nhận chính mình sai lầm, nên mới giận chó đánh mèo lên Tống An.
Tống An âm thầm nói, đã sớm nghe nói Sở Diệp am hiểu trận pháp, hiện tại thoạt nhìn trình độ còn không bình thường, muốn
khống chế cấm chế trong Vạn Thú Điện, cũng không phải là một việc dễ dàng.
Bên ngoài đều nói Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn có thể giết chết hai Hồn Sư cấp 9 là ngẫu nhiên, hiện tại thoạt nhìn, nơi nào là ngẫu nhiên, đều là nhờ vào thực lực!
Lâm Nam Cương đen mặt, nói: “Hai tên hỗn đạn, huyết ảnh thử, nhanh chân chạy đi tìm chúng cho ta.
”
Huyết Ảnh Thử hít hít cái mũi, tiến lên phía trước dẫn đường, đem vài người đưa tới cốt sơn.
Trước Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đã ở cốt sơn một thời gian dài, nên nơi này có hơi thở của hai người còn rất nồng đậm.
“Kỳ quái.
” Tống An nói thầm nói.
Lâm Nam Cương nhìn Tống An liếc mắt một cái, nói: “Có cái gì kỳ
quái?"
Tống An nhíu lại mày, nói: “Nơi vốn có rất nhiều thú cốt bị vứt đi,
nhưng hiện tại lại chẳng có gì.
"
Lâm Nam Cương híp mắt mắt, nói: “Thú cốt, tên Sở Diệp này tựa hồ rất thích sưu tập thú cốt, không nghĩ tới dù là thú cốt bị vứt đi
mà hắn cũng không buông tha.
"

“Trên mặt đất hình như là trận văn.
” Tống An nói.
Lâm Nam Cương híp mắt, nói: “Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, chẳng lẽ là ở chỗ này gặp được cơ duyên gì đó, cho nên, mới có thể tiến bộ nhanh như vậy.
"
Lâm Nam Cương đang híp mắt suy nghĩ, thì một quả cầu lửa hướng tới hắn mà bay lại.
Huyết Ảnh Thử chở Lâm Nam Cương nhảy lên tránh đi ngọn lửa công kích.
Lâm Nam Cương hướng theo nới ngọn lửa phóng ra nhìn qua thù
thấy được một con hồ ly đang loạng choạng cái đuôi.
Lâm Nam Cương có chút phẫn nộ nhìn tiểu hồ ly, Lâm Nam Cương lần này tới đây, chính là ôm tâm thái mèo vờn chuột, hắn muốn chính là đi từng bước một đem đối thủ bức đến tuyệt lộ, làm đối phương trốn đến không thể trốn, lui không thể lui, kết quả,
chỉ tiểu hồ ly kia lại chủ động khiêu khích, làm Lâm Nam Cương rất tức giận, cảm thấy chính mình bị xem thường.
Lâm Nam Cương từ lâu đã nổi danh từ mấy năm trước, hắn giết đã chết một nữ tu, sau đó mới phát hiện người nọ chính là đệ tử tâm ái của Vạn Việt Tú lão tổ.
Vạn Việt Tú giận dữ, nên đuổi giết hắn hồi lâu, do hết cách nên hắn đầu phục Ngũ Độc lão tổ để bảo mệnh.
Hắn đã rất nhiều năm không ra tay, nên đối với lần này còn rất chờ mong, nhìn thấy một con tiểu hồ ly cư nhiên dám khiêu khích
hắn, Lâm Nam Cương cảm thấy chính mình là lâu không ra tay, đến nỗi một tân Hồn Sư mà cũng giám đùa bởn hắn.
Huyết Ảnh Thử hai tròng mắt huyết hồng, lạnh lùng nhìn tiểu hồ
ly.
Tống An nhìn tiểu hồ ly, đôi mắt đột nhiên nhảy dựng, theo tư liệu
biểu hiện, Lâm Sơ Văn có một con hồ ly là Hồn Thú cấp 7, nhưng

con trước mắt này là một con đã cáp 8.
Tống An cau mày, thầm nghĩ: Tư liệu hẳn là không sai, hồ ly của Lâm Sơ Văn trước đó không lâu mới đột phá, nay lại lên cấp 8 hẳn là mới tiến giai gần đây.

Chương 190: Tiểu Bạch Hiện Uy

Tiểu hồ ly lắc lư cái đuôi nhìn Huyết Ảnh Thử dùng ra hồ hoặc, ghé vào trên đầu tiểu hồ ly là Tiểu Thải cùng phối hợp tạo ra ảo thuật.
Lâm Nam Cương nhìn một màn này, vẻ mặt cười lạnh, thầm nghĩ:
Huyết Ảnh Thử chính là Hồn Thú cấp 9 đỉnh phong, đi theo bên người sư phụ hàng năm chịu Hồn Thú Vương cấp hun đúc, tâm chí kiên định, ý trí đã sớm vượt xa các loại Hồn Thú cùng cấp, một con hồ ly chết tiệt lại muốn dựa vào ảo thuật để mê hoặc Huyết Ảnh Thử, đúng là si tâm vọng tưởng.
Lâm Nam Cương tuy nghĩ như vậy nhưng ánh mắt của Huyết Ản
Thử lại dần dần tan rã, giống như lâm vào mê mang.
ngôn tình hay
Sở Diệp nhìn đến Lâm Nam Cương phản ứng, bĩu môi, thầm nghĩ: Người này cũng quá mức khinh địch, Tuyết Bảo có được huyết mạch thuần khiết của Cửu Vĩ Yêu Hồ, lại trải qua lễ rửa tội trong luyện yêu, nhờ đó huyết mạch của tiểu hồ ly đã lần thứ hai
được đến tăng lên.
Mị hoặc chi thuật của Cửu Vĩ Yêu Hồ nổi tiếng thiên hạ, không phải yêu thú nào cũng có thể ngăn cản, huống chi tiểu hồ ly còn có Tiểu Thải phụ trợ.
Lâm Nam Cương cư nhiên tùy ý để tiểu hồ ly sử dụng hồ hoặc chi
thuật, lại không ra tay ngăn chặn, giống như có chút tự đại quá độ.
Rất nhanh Huyết Ảnh Thử đã lớn tiếng kêu thảm thiết lên,

không
ngừng phát động công kích, tựa hồ lâm vào vòng vây công của ảo cảnh.
“Bình tĩnh.
” Lâm Nam Cương quát lên với với Huyết Ảnh Thử.
Lâm Nam Cương thấy tình trạng của Huyết Ảnh Thử, thì biết đây
là nó đã trúng ảo thuật, cho nên tưởng rằng chung quanh đều là địch nhân.
Lâm Nam Cương sử dụng Ngự Thú Bài, để cùng Huyết Ảnh Thử tiến hành câu thông.
Huyết Ảnh Thử không phải là Hồn Thú của Lâm Nam Cương, mà
là Hồn Thú của Ngũ Độc lão tổ, Lâm Nam Cương không thể trực tiếp dùng hồn lực câu thông, chỉ có thể mượn dùng Ngự Thú Bài để câu thông.
Sở Diệp nhìn Lâm Nam Cương phản ứng, thầm nghĩ: Trì độn, này
cũng quá trì độn!
Hồn Thú khi chiến đấu, chuyện thắng bại thường chỉ quyết định
trong cái nháy mắt, tốc độ phản ứng của Lâm Nam Cương quá chậm.
Sở Diệp nghĩ lại thì lại có lý giải, Lâm Nam Cương giết qua không
ít thiên tài, Hồn Sư cấp 9 cũng đã giết quá vài người, nên đối phương căn bản là không có đem hắn cùng Sơ Văn để vào mắt.
Tiểu hồ ly há mồm hướng tới Huyết Ảnh Thử hộc ra một quả cầu
lửa to, Huyết Ảnh Thử chỉ trong khoảnh khắc đã bị Thanh Mộc Băng Liên hỏa đánh trúng.
Ảnh độn chi thuật của Huyết Ảnh Thử là rất ư lợi hại, nếu theo tình huống bình thường khi tiểu hồ ly dùng ngọn lửa để công kích
và muốn đánh trúng Huyết Ảnh Thử là vô trùng khó khăn, bất quá

hiện tại Huyết Ảnh Thử trúng ảo thuật, liền đơn giản hơn nhiều.
Thanh Mộc Băng Liên Hỏa vô cùng bá đạo, chỉ mấy chốc đã lan đến khắp người Huyết Ảnh Thử.
Bị ngọn lửa tập kích Huyết Ảnh Thử thống khổ ở trên mặt đất lăn
lộn, Thanh Mộc Băng Liên Hỏa cũng không phải một loại linh hỏa
bình thường, trong nhất thời tuyệt đối không thể dập tắt được.
Lâm Nam Cương triệu hồi Ám Ảnh Huyết dơi vương, Ám Ảnh Huyết dơi vương liền nhào tới tiểu hồ ly.
Tiểu hồ ly lập tức dời đi mục tiêu, hướng tới Am Ảnh Huyết Dơi vương phun ra một quả cầu lửa lớn, Ám Ảnh Huyết Dơi vương né
tránh ngọn lửa công kích, xông lên không trung.
Sở Diệp sớm đã cho linh hồn lực bao phủ chiến trường, nhìn thấy
huyết dơi vương bay lên không trung, lập tức điều động cấm chế,
cấm chế chuẩn xác oanh tạc trúng Ám Ảnh Huyết Dơi vương.
Ám Ảnh Huyết Dơi vương bị cấm chế oanh trúng cánh, cánh cũng
nứt ra một đạo vết thương.
Huyết dơi vương giảm tốc độ bay nhanh chóng ổn định thân hình.
Lâm Nam Cương nhìn thấy huyết dơi vương bị cấm chế công kích, sắc mặt thập phần khó coi, trước kia hắn còn không thể xác
định nơi này cấm chế có phải hay không có người khống chế, này
hắn rốt cuộc cũng có thể khẳng định, cấm chế xác thật là có người khống chế!
Sở Diệp nhìn huyết dơi vương đang ở trên không trung bay lượn,
nhíu nhíu mày nói: “Lực phòng ngự quá mạnh.
"

Sở Diệp thầm nghĩ: Nếu đã là cấm chế của đại tông môn thì phải rất mạnh mới đúng, huyết dơi vương tuy bị đánh trúng nhưng lại
chỉ bị thương, nếu đúng theo lẽ thường thì ít nhất con dơi kia phải
bị trọng thương mới đúng.
Tuy không kịp phòng bị cấm chế ám toán, nhưng đôi mắt Ám Ảnh
Huyết dơi vương lại luôn quang sát khắp nơi.
Sở Diệp lại lần nữa dẫn động cấm chế, Ám Ảnh Huyết dơi vương tựa hồ ý thức được cái gì đó, nên đã liên tục kịp tránh đi công kích.
Sở Diệp tổng cộng dẫn phát ra mười mấy loại cấm chế, nhấm tới huyết dơi trên không trung.
Nhưng Huyết Dơi Vương dần dần lại phát hiện quy luật của cấm chế, nên có thể lách qua công kích của cấm chế.
“Năng lực phản ứng không tồi!” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn cũng thấy liền có chút cảm thán nói: “Không hổ là Hồn thú có danh xưng là ác mộng của đêm tối.
” Tốc độ, lực phòng ngự, đều vượt xa các loại Hồn Thú cấp 9 khác, nếu chính diện chống đỡ sẽ rất khó để giải quyết, cũng may
Lâm Nam Cương quá mức khinh địch, làm Sở Diệp chiếm trước tiên cơ.
Nay Ám Ảnh Huyết dơi vương đã bị thương, nếu muốn đối phó nó
cũng sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.
Ám Ảnh Huyết Dơi vương bị Sở Diệp dùng cấm chế kiềm chế, tiểu hồ ly đuổi theo Huyết Ảnh Thử phóng ra cầu lửa.
Huyết Ảnh Thử bị tiểu hồ ly truy đuổi khắp nơi.
Tiểu hồ ly đuổi theo Huyết Ảnh Thử công kích, một ngụm hỏa phun ra, tuy không đánh trung Huyết Ảnh Chuột, nhưng lại lan sang Lâm Nam Cương.
Quần áo của Lâm Nam Cương là pháp khí, có thể phòng lửa, nếu không phải như thế thì quần áo sớm đã bị cháy hết.
Lâm Nam Cương mặt đỏ lên, hắn vốn còn tưởng nhân lần bắt

lấy
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn này để tạo ra uy thế cho lần tái xuất này của hắn, nhưng tình huống trước mắt lại hoàn toàn bất đồng
với những gì hắn tưởng tượng, Lâm Nam Cương trong lòng vừa phẫn nộ, lại vừa nghẹn khuất.
“Giết hắn.
” Lâm Nam Cương đối với Huyết Ảnh Dơi vương hạ lệnh nói.
Huyết Dơi Vương suất lĩnh huyết dơi đàn để đánh bất ngờ từ phía
sau lưng tiểu hồ ly.
Tiểu hồ ly cùng Huyết Ảnh Thử và Huyết Dơi Vương đấu nhau.
Huyết Dơi Vương có móng vuốt sắc bén, nên khi xẹt qua người tiểu hồ ly thì đã để lại ba đạo vết thương.
Lâm Sơ Văn cảm ứng được tiểu hồ ly bị thương, sắc mặt liền đanh lại.
Tiểu hồ ly bị thương liền giận dữ, hung tính quá độ, hướng tới Huyết Dơi Vương điên cuồng phun lửa.
Huyết Dơi Vương linh hoạt tránh né, bay đến giữa không trung, trong miệng phát ra đạo đạo sóng âm.
Tiểu hồ ly cảm giác lỗ tai ầm ầm vang lên, phía sau đuôi bạo trướng, hướng tới Huyết Dơi Vương mà đánh qua.
Đuôi của tiểu hồ ly khi toạt ra sẽ rất to, khi quăng đuôi còn mang
theo một đạo kình phong, đuôi tiểu hồ ly đánh chúng Huyết Dơi Vương khiến Huyết Dơi Vương lung lây thân hình.
Lâm Nam Cương nhìn thấy tinh thần của tiểu hồ ly vẫn bình thường liền nhíu nhíu mày.
Sóng Âm Công Kích của Huyết Dơi Vương rất lợi hại, nếu trước kia Hồn Thú cấp 8 gặp phải Sóng Âm Công Kích thì thất khiếu sẽ đổ máu, nhưng con tiểu hồ ly này lại không đau không ngứa.
Tiểu hồ ly cùng Tiểu Bạch hàng năm “Đánh nhau”, mà Tiểu Bạch
có chiêu định hồn rống vô cùng lợi hại, tiểu hồ ly cũng đã chịu không ít khổ từ chiêu này.
Nên Lâm Sơ Văn đã giúp tiểu hồ ly luyện chế ra một ít loại dược

tề chống đỡ Sóng Âm Công Kích, bao nhiêu năm trôi qua, tiểu hồ ly đã tự tạo ra sức kháng cự Sóng Âm Công Kích càng ngày càng cường, tuy Sóng Âm Công Kích của Huyết Dơi Vương lợi hại, nhưng chỉ khiến cho tiểu hồ ly cảm thấy có chút không thoải mái
mà thôi, chứ không có tạo ra ảnh hưởng gì quá lớn.
Tống An nhìn Lâm Nam Cương đang chiến đấu cùng tiểu hồ ly, nhíu chặt mày, thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn có hai chỉ Hồn Thú thật khó chơi, Hồn Thú của Sở Diệp còn chưa ra tay, cũng không biết là bị thương hay là ẩn núp, chờ đợi thời cơ.
Tống An nghĩ thầm: Hồn Thú của Sở Diệp hẳn là bị thương đi, bởi
trước đó hai người đã tao ngộ qua hai Hồn Sư cấp 9 là Vân Hổ chân nhân cùng Mặc Kiêu đạo nhân, chắc là đã bị thương, mà Hồn Thú của Lâm Sơ Văn lại hoàn hảo không tổn hao gì, nếu Hồn Thú của Sở Diệp không bị thương, thì hai người kia cũng quá vô dụng.
Tống An nghĩ như vậy thì một đoàn bóng trắng lặng yên không một tiếng động nhảy tới phần lưng của Ám Ảnh Huyết Dơi vương,
bóng trắng kia chính là Tiểu Bạch mượn dùng năng lực của Mặc Nắm, để đánh bất ngờ Huyết Dơi Vương.
Tống An nhìn Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện, ngực liền nhảy một
cái, hắn từ đầu vẫn luôn quan sát tình huống trong chiến trường,
nhưng căn bản lại chưa từng lưu ý đến Tiểu Bạch xuất hiện như thế nào, con Hồn Thú này cũng quá xuất quỷ nhập thần.
Tiểu Bạch một ngụm cắn lên lưng Ám Ảnh Huyết dơi, tức khắc, đại lượng máu chảy vào trong bụng Tiểu Bạch.
Lực chú ý của Ám Ảnh Huyết Dơi hiện tại đều đặc trên người tiểu
hồ ly, nên không kịp phòng bị, Tiểu Bạch cũng nhân cơ hội đó mà
đánh lén, nên nhất thời cũng không kịp ứng phó.
“Hỗn trướng.

” Lâm Nam Cương tức khắc giận dữ.
Lâm Nam Cương nhìn thấy một con Tiểu Bạch miêu, ghé vào trên
người Hồn Thú nhà mình mà tác oai tác oái, tức khắc giận dữ.
Tiểu Bạch lười đi để ý Lâm Nam Cương, mà tập trung ghé vào lưng Ám Ảnh Huyết Dơi vương mà không ngừng cắn xé.
Răng nanh của Tiểu Bạch vô cùng sắc bén, miệng vết thương trên người Ám Ảnh Huyết Dơi vương sau khi bị cắn, đã nhanh chóng mở rộng ra.
Ám Ảnh Huyết Dơi vương không ngừng rung lắc thân mình, ý đồ
ném Tiểu Bạch ra, Tiểu Bạch chặt chẽ ghé vào lưng của Huyết Dơi Vương.
Ám Ảnh Huyết Dơi vương liên tục giãy dụa, mà Tiểu Bạch thì đem
một móng vuốt bám chặt vào lưng Ám Ảnh Huyết Dơi vương rồi
phóng xuất ra uy áp để trấn áp.
Uy áp vừa phóng một hư ảnh thật lớn xuất hiện từ trong người Tiểu Bạch.
Hư ảnh càng lúc càng lớn, đã bao phủ phân nửa không trung.
Hư ảnh hiện ra là Bạch Hổ, uy nghiêm vô cùng, lộ ra một cổ khí thế quân lâm thiên hạ.
Ám Ảnh Huyết Dơi vương nhìn đến hư ảnh, bị dọa cho kêu thảm
thiết một tiếng.
Nhìn về phía hư ảnh, Tống An cảm giác được một cổ áp lực cực lớn, hai con Hồn Thú trong thức hải của hắn đang run bần bật, bạch ngọc trùng của hắn đang không ngừng kêu thảm thiết.
Tống An không ngừng sử dụng linh hồn lực trấn an hai chỉ Hồn Thú, nhưng lại không có tác dụng.
Tiểu Bạch từ sau khi tiến giai Chiến Tướng cấp 7, thì phong ấn trong huyết mạch càng thêm bạc nhược, lúc này sức mạnh của uy áp huyết mạch cũng đã tăng cường lên mấy lần.
Tống An nhìn hư ảnh Bạch Hổ sau lưng Tiểu Bạch, thì vẻ mặt tràn đầy kinh dị.

Sở Diệp nhìn hư ảnh Bạch Hổ sau lưng Tiểu Bạch, cũng ngây ngẩn cả người, “Tiểu Bạch lại tiến bộ!"
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói:“Phong ấn đã càng ngày càng yếu.
”
Sở Diệp nhìn hư ảnh Bạch Hổ to lớn trên không trung, lại nhìn đến bộ dạng mèo con của Tiểu Bạch, nghĩ thầm: Tiểu Bạch nếu muốn giống như cái hư ảnh kia thì chắc phải còn tốn thêm một đoạn thời gian.
Trước đó Tống An đã xem không ít tình báo về Tiểu Bạch và có không ít tin đồn nói trong người Tiểu Bạch có ít huyết mạch của Bạch Hổ.
Ở Vân Châu có không ít Hồn Thú có tư chất xuất chúng, mà điểm
chung của chúng đều có chứa một ít huyết mạch của một số loại thần thú viễn cổ, bất quá, thông thường chỉ có một tia hai tia là cùng, nên Tống An cũng cho rằng Tiểu Bạch cũng là như thế.
Nay nhìn thấy hư ảnh Bạch Hổ sau lưng Tiểu Bạch, Tống An tức khắc đã không nghĩ như vậy.
Có thể ngưng tụ ra hư ảnh của Bạch Hổ thánh tượng, đại biểu rằng chỉ “Bạch Li Miêu” này có được huyết mạch Bạch Hổ rất thuần khiết, Bí các phán đoán Tiểu Bạch là Thượng phẩm Hồn Thú xem ra vẫn là đã xem nhẹ nó, nói không chừng đây là một con Cực phẩm Hồn Thú.
Bạch Hổ thánh tượng có uy áp không tầm thường, Ám Ảnh Huyết
Dơi vương bị thánh tượng đánh sâu vào thần chí, thần trí liền hỗn
loạn.
Huyết Dơi Vương có cấp bậc không thấp, nhưng huyết mạch lại bình thường, mà uy áp huyết mạch của Tiểu Bạch đã có ảnh hưởng không nhỏ với Huyết Dơi Vương.
Cảm giác được Huyết Dơi Vương sợ hãi, sắc mặt Lâm Nam Cương liền thập phần khó coi.
Hắn trước nay luôn lấy Hồn Thú của mình làm tự hào, mà nay cư

nhiên bị một con Tiểu Bạch miêu dọa sợ, đây quả thực là quá sỉ nhục.
Lâm Nam Cương sau cơn tức giận, lại thanh tĩnh lại mà tràn đầy hoài nghi nhìn Tiểu Bạch miêu, trong lòng cuồn cuộn nổi lên một
cổ ghen ghét.
Huyết Dơi Vương của hắn có sức chiến đấu tuy rằng không tồi, tốc độ thăng cấp cũng không tính chậm, nhưng kỳ thật huyết mạch lại bình thường, Sở Diệp cư nhiên lại có thể khế ước một con Hồn Thú như vậy.
Tiểu Bạch trảo ra một móng vuốt, đã tạo ra thêm một miệng vết thương trên người Huyết Dơi Vương.
“Thực lực của tiểu Bạch giống như đột nhiên biến cường hơn rất nhiều” Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc nói.
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Nó giống như kích phát lực lượng trong huyết mạch.
”
“Giống như cuồng hóa sao?” Một ít Hồn Thú có huyết mạch cao đẳng chúng có thể lâm thời cuồng hóa, sau khi cuồng hóa thì có thể lâm thời phát huy sức mạnh cao hơn thực lực thật của bản thân.
Lâm Sơ Văn từng nghe gia gia nói qua, một lần hắn đi đấu thú trường xem biểu diễn, đã thấy một con man hùng cấp 7 sắp bị thua, bỗng nhiên cuồng hóa thực lực lên cấp 8, rồi trong chớp mắt hạ bệ đối thủ.
Tiểu Bạch hiện tại đã lâm vào loại trạng thái này sao? Lâm Sơ Văn dùng linh hồn lực không ngừng nhìn quét chiến trường, chỉ cảm thấy bộ dạng của Tiểu Bạch bây giờ là rất uy nghiêm cùng bá đạo.

Chương 191: Ong Đàn Xuất Chiến

Tiểu Bạch ngửa đầu thét dài một tiếng, trên bầu trời Bạch Hổ thánh tượng rút nhỏ xuống dần, hướng ngay đỉnh đầu Huyết Dơi
Vương mà áp xuống.
Huyết Dơi Vương bị Bạch Hổ thánh tượng đánh sâu vào, lập tức kêu thảm, bắt đầu đấu đá lung tung khắp nơi.
Lâm Nam Cương thông qua hồn khế, để gọi về thần chí của Huyết Dơi Vương.
Huyết Dơi Vương trên không trung, không ngừng xoay tròn 360 độ.
Sở Diệp tránh ở chỗ tối nhìn biểu hiện của Huyết Dơi Vương, lắc đầu, nói: “Con dơi này sắp không xong rồi, ta vốn còn tưởng nó rất lợi hại ai ngờ, nếu so với Tam Đầu Hóa Cốt Xà thì nó kém rất nhiều.
"
Có người nói Lâm Nam Cương là nữa Hồn Vương, nên đã làm hắn có chút khẩn trương, nếu sớm biết con dơi này yếu như vậy, hắn đã không cần lo lắng như vậy.
Lúc trước khi bọn họ đối mặt với Tam Đầu Hóa Cốt Xà, tình huống còn khó đối phó hơn bây giờ rất nhiều.
Lâm Sơ Văn nhìn ngang Sở Diệp, nói: “Tam Đầu Hóa Cốt Xà, vốn dĩ đã rất lợi hại!”
Tam Đầu Hóa Cốt Xà vốn là Hồng Hoang dị chủng, căn bản là không sợ uy áp huyết mạch của Tiểu Bạch, mà bản thân tam đầu
xà là loại da dày thịt béo, lại có nọc độc kịch liệt, hung hãn dị thường.
Lâm Sơ Văn tình nguyện đối mặt với ba con Hồn Thú cấp 8 bình

thường, cũng không muốn đối mặt với một đầu Tam Đầu Hóa Cốt
Xà cấp 8.
Từ lúc bọn họ tao ngộ Tam Đầu Hóa Cốt Xà, đã là hai năm, mấy năm nay tiểu hồ ly cùng mấy đứa nhóc khác đã có tiến bộ cũng không nhỏ, đương nhiên lần biểu hiện này của Tiểu Bạch cũng có
chút ngoài dự đoán, không hổ là Cực phẩm Hồn Thú! Khi chiến đấu, căn bản là không giống Hồn Thú cấp 7.
Huyết dơi đàn nhìn đến Huyết Dơi Vương bị công kích, liền bay lại chi viện.
Tiểu hồ ly liền phòng to đuôi lên quyét ngang đán dơi, đem mấy chỉ huyết dơi đánh bay ra ngoài.
Huyết Dơi Vương có lực phòng ngự kinh người, dù bị đuôi của tiểu hồ ly đánh trúng cũng không đau không ngứa, nhưng thủ hạ
của Huyết Dơi Vương lại yếu hơn nhiều, khi bị đuôi của tiểu hồ ly
đánh trúng, chúng đã bị đánh văng ra ngoài không ít.
Tiểu Bạch thì hết sức chuyên chú đối phó Huyết Dơi Vương, khi thấy một đám huyết dơi hội tụ lại đây, lập tức giận dữ.
Tiểu Bạch hướng tới huyết dơi đàn phát ra Định Hồn Rống, huyết
dơi đàn bị Định Hồn Rống của Tiểu Bạch đánh trúng từng con từng con một ngã trái ngã phải, tiếng kêu của Tiểu Bạch từ khi sinh ra đã có sẵn uy áp vương giả, do đó lực sát thương sinh ra từ tiếng hóng sẽ có uy lực mạnh cực đối với các loại hung thú bình thường.
Lâm Nam Cương vẫn luôn lấy tuyệt kỷ Sóng Âm Công Kích của Huyết Dơi Vương lấy đó làm vinh, nhưng khi thấy Tiểu Bạch dùng
ra Định Hồn Rống, mới phát hiện Định Hồn Rống của Tiểu Bạch, có sức công kích vượt xa Sóng Âm Công Kích của Huyết Dơi Vương dù cấp bậc nó thấp hơn Huyết Dơi Vương.
Một con huyết dơi nhấm vào lưng Tiểu Bạch muốn đánh lén, nhưng Mặc Nắm đã nhanh chống hóa thành lưỡi đao đăm thẳng

vào con dơi muốn đánh lén Tiểu Bạch.
Con huyết dơi muốn đánh lén Tiểu Bạch chỉ là Sĩ cấp, mà Mặc Nắm lại có tu vị Chiến Tướng, nên dù ứng phó với mấy chỉ huyết dơi cũng nhẹ nhàng.
Mặc Nắm hóa thành đại đao, quét ngang tứ phương, mấy chỉ huyết dơi vốn đang bay ở chung quanh nhanh chống bị chém chết.
Lâm Nam Cương nhìn Mặc Nắm không ngừng biến hình sắc mặt
càng thêm khó coi.
Sở Diệp nhìn la bàn, nói: “Chủ sủng Huyết Dơi Vương của Lâm Nam Cương tuy có cấp bậc rất cao, nhưng thủ hạ lại có cấp bậc không cao.
"
Sở Diệp phát hiện, trừ bỏ huyết dơi vương, thì trong dơi đàn của Lâm Nam Cương chỉ có hai chỉ Chiến Tướng Huyết Dơi, cấp bậc cũng không cao, một con Chiến Tướng cấp 2 và một con cấp 3 cũng không đáng để lo.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Sát khí là thứ khó được!”
Dù Lâm Nam Cương Hồn Sư tiến giai đã lâu, nhưng sát khí có được cũng là hữu hạn, có thể bồi dưỡng ra ba con Chiến Tướng Huyết Dơi, đã không dễ dàng.
Mà Sở Diệp lại có thể luyện chế sát khí, nên đại khái là đã quên mất sát khí có bao nhiêu khó có được.
“Đúng vậy! Sát khí là rất khó có được.
” Sở Diệp gật đầu nói.
Tống An nhìn Mặc Nắm tách ra khỏi người Tiểu Bạch tràn đầy khiếp sợ, “Ảnh thú!”
Ảnh thú là loại Hồn Thú đặc thù, thập phần trân quý, Tống An không nghĩ tới Sở Diệp lại có thứ đó.
Hồn Thú có được huyết mạch cao đẳng, có thể cuồng hóa trong nhất thời, nhưng hình như thời gian cuồng hóa của con bạch miêu kia lại có chút dài, nhưng giờ Tống An đã minh bạch bởi Tiểu Bạch có ảnh thú làm tránh thú, cho nó nên thời gian cuồng hóa được kéo dài lâu hơn.
Theo tin tức của Bí các, thì bên người Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn

có khả năng tồn tại Hồn Thú giỏi về ẩn nấp, nhưng Tống An như thế nào cũng không nghĩ đến, cư nhiên sẽ là ảnh thú.
Cơ duyên của hai người kia thật nghịch thiên.
Mà bên người Sở Diệp chẳng những có được Hồn Thú có huyết mạch thuần khiết của Bạch Hổ, lại còn có thêm Hồn Thú đặc thù.
Lâm Nam Cương nhìn huyết dơi vây công Mặc Nắm, Mặc Nắm không có hình dạng cố định nên những đoàn tấn công của huyết
dơi cũng không có được hiệu quả như mong đợi.
Tống An nhìn Mặc Nắm, phát hiện đối phương đã là Chiến Tướng
cấp 5, thực lực cũng không yếu.
Tống An âm thầm hít ngược một hơi khí lạnh, thầm nghĩ: Át chủ
bài của Sở Diệp thật đúng là ùn ùn không dứt, đối phương cư nhiên lại còn có một con phó sủng là Cực phẩm Hồn Thú, lại còn có thêm một con ảnh thú, nếu gặp là người khác đã cung lên như
tổ tiên trong nhà.
Còn Sở Diệp lại lấy Cực phẩm Hồn Thú và đặc thù làm phó sủng, Sở Diệp quả thực là khác người.
Ảnh thú cũng được Sở Diệp bồi dưỡng tới rồi Chiến Tướng cấp, ảnh thú muốn tiến giai, yêu cầu sát khí tương đối đặc thù, loại sát
khí như vậy khó kiếm hơn các loại sát khí bình thường, Sở Diệp có cơ duyên thật sự không tồi.
Đối phương bây giờ chỉ vận dụng ra phó sủng, mà chủ sủng còn chưa xuất thủ, vậy sẽ càng thêm khó chơi, Lâm Nam Cương muốn giết chết hai người, chỉ sợ không dễ, nếu sớm biết như thế thì hắn đã không nên tiếp nhận nhiệm vụ của Ngũ Độc lão tổ.
Trên người Tiểu Bạch toát ra từng trận bạch quang, Huyết Dơi Vương bị Tiểu Bạch đè ở dưới thân đang kịch liệt quay cuồng.
Lâm Sơ Văn nhìn Tiểu Bạch biểu hiện, có chút ngạc nhiên nói: "Tiểu Bạch đây là làm sao vậy!"
Sở Diệp cười cười, nói: "Là chuyện tốt.

”
Tiểu Bạch trước đó đã nuốt lấy không ít thứ tốt, cấp bậc dâng lên nhanh chóng, nhưng đại lượng dược lực còn sót lại ở trong thân thể, lại còn chưa hoàn toàn luyện hóa.
Nay cổ tinh hoa kia hẳn là đã bị hấp thu, cho nên cấp bậc của Tiểu Bạch tuy rằng không có bay lên, nhưng hồn lực trong thân thể lại hồn hậu hơn rất nhiều.
Sở Diệp vốn còn lo lắng, Tiểu Bạch gần đây tiến giai quá nhanh, sẽ ảnh hưởng phát triển về sau, nay thì không cần lo lắng.
Lâm Nam Cương sắc mặt khó coi, hắn vẫn luôn tự xưng mình là bán Hồn Vương, nhưng mới vừa tiến vào liền bị nhục, mắt thấy Hồn Thú của mình không thu thập được một con mèo con, giờ đây Lâm Nam Cương cảm giác chính mình bị đánh một cái rất đau.
Huyết Dơi Vương bị Tiểu Bạch cùng ảnh thú dây dưa, tiểu hồ ly liền đem toàn bộ tinh thần đặt ở đối phó Huyết Ảnh Thử.
Huyết Ảnh Thử bị tiểu hồ ly thiêu cho cả người đông trọc một khối, tây trọc một khối, nhìn rất là thảm thiết.
“Chi chi.
” Huyết Ảnh Thử đối với Lâm Nam Cương phát ra tiếng cầu cứu.
Lâm Nam Cương hướng tới huyết dơi đàn phát ra mệnh lệnh, huyết dơi đàn nhận được mệnh lệnh, hướng tới tiểu hồ ly vọt qua,
muốn giải cứu Huyết Ảnh Thử.
Tiểu Thải không chút hoang mang vỗ cánh thả ra ảo thuật với huyết dơi đàn.
Chịu ảo thuật ảnh hưởng, huyết dơi đàn bắt đầu tàn sát lẫn nhau.
Trải qua thú triều diễn luyện, khả năng hướng dẫn hung thú tàn
sát lẫn nhau của Tiểu Thải đã càng ngày càng thuần thục.
Huyết dơi đàn trừ bỏ Huyết Dơi Vương, thì những con khác đều có cấp bậc khá thấp, căn bản không phải là đối thủ của Tiểu Thải.
Thấy huyết dơi đàn giết hại lẫn nhau, Lâm Nam Cương thiếu chút

nữa bị tức chết.
Lâm Nam Cương nhìn Tống An liếc mắt một cái, hung tợn nói: "Ngươi còn đứng đó làm gì? Còn không hỗ trợ?"
Tống An nhíu nhíu mày, thầm nghĩ: Trước kia là ai nói, ngươi chỉ
cần dẫn đường, còn chuyện chiến đấu không cần ngươi lo.
Tống An trong lòng bất mãn, nhưng cũng không cùng Lâm Nam Cương cãi cọ.
Hắn cùng Lâm Nam Cương hiện tại đang ngồi chung trên một chiếc thuyền, nên nếu đối phương thất bại, thì hắn cũng không chiếm được thứ gì tốt.
Tống An đem Bạch Cự Vượn phóng ra, Tống An trong lòng có chút bất an, hắn chuyến này đi chủ yếu là vì dẫn đường cho Lâm Nam Cương, không nghĩ tới lại còn phải tham dự chiến đấu.
Tống An mệnh lệnh Bạch Cự Vượn hướng tới tiểu hồ ly công kích.
Tiểu hồ ly cùng Bạch Cự Vượn dây dưa đánh nhau, mà trước đó tiểu hồ ly đã cùng Huyết Dơi Vương đấu nhau một hồi, sau lại cùng Huyết Ảnh Thử dây dưa hồi lâu, thể lực đã có điều giảm xuống, giờ phút này Bạch Cự Vượn lại gia nhập chiến đấu, nên đã ngăn trở tiểu hồ ly không ít.
Tống An thấy tiểu hồ ly đang ở thế hạ phong, không có đắc ý, ngược lại càng thêm lo lắng.
Theo hắn biết, Sở Diệp trên tay còn có một đội ong đàn, thập phần bưu hãn, bọn chúng thích nhất là kết bè kết đội dựa vào ong
nọc ong mà săn giết hung thú
Ong đàn đến bây giờ còn chưa lộ diện, cũng không biết tình huống hiện tại là như thế nào.
Bạch Cự Vượn của hắn có lực phòng ngự cũng không tính quá nổi bậc, nếu một khi tao ngộ ong đàn, chỉ sợ sẽ có phiền toái.
Tống An nhấp môi, trong lòng trước sau mang theo vài phần tấm
lý may, thầm nghĩ: Ong đàn Sở Diệp vẫn luôn không xuất hiện, có
lẽ là do Ngân Sí Ong vương đã bị trọng thương trong hai lần

chiến đấu trước, hoặc là dứt khoát bị xử lý.
Vân Hổ chân nhân cùng Mặc Kiêu đạo nhân tốt xấu đều là những
nhân vật tung hoành một phương, làm sao mà Sở Diệp cùng Lâm
Sơ Văn lại có thể giết họ mà bản thân không có tổn hại.
Nếu ong chúa đã bị giết thì ong đàn dư lại cũng sẽ tan đàn xẻ nghé không đáng để lo, Tống An nghĩ như vậy nên cũng miễn cưỡng trấn định.
“Bạch Cự Vượn cấp 8, thực lực không tồi.
” Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp híp mắt, nói: “Đã đến lúc cho ong đàn xuất động rồi.
"
Sở Diệp hướng tới Tiểu Ngân nhìn thoáng qua, Tiểu Ngân cùng một đám Chiến Tướng bên cạnh có chút gấp không chờ nổi

Chương 192: Trận Bàn Thị Uy

Editor: Tĩnh
*** Những chương sau mình sẽ đăng ở quyển hai nha mọi người. Có gì mọi người sang đó đọc tiếp giúp mình nha.
Nhìn thấy Huyết Ảnh Thử đã chết, Tống An trong lòng liền kinh hoàng, liền minh bạch Lâm Nam Cương bây giờ tạm thời là không trông cậy được.
Trong lòng Tống An lo sợ, Ngũ Độc lão tổ cho Lâm Nam Cương mang theo phó sủng của lão, hẳn là chỉ là vì để ngừa vạn nhất, hiện tại lại chết đi một con.
"Thạch Hóa.
" Tống An ra lệnh với Bạch Cự Vượn.
Bên ngoài Bạch Cự Vượn nhanh chống bị bao phủ bởi một lớp đá, làm hạn chế đi sự công kích của ong đàn.
"Bạch Cự Vượn đã biến thành đá!" Sở Diệp thầm nói.
Đối phương đã biến thành đá, thì nọc ong của ong đàn sẽ không ảnh hướng được tới Bạch Cư Vượn.
Lâm Sơ Văn thong dong nói: "Yên tâm, thạch hóa yêu cầu tiêu tốn một lượng hồn lực không nhỏ, sau khi thạch hóa tuy rằng lực
phòng ngự có thể tăng lên, nhưng tốc độ phản ứng sẽ đại đại giảm xuống, ong đàn nếu tập trung lực lượng đánh sâu vào, rất mau có thể phá vỡ được phòng ngự của Bạch Cự Vượn.
"
Một khi thạch hóa thuật bị phá, Bạch Cự Vượn cũng sẽ bị phản phệ, và trong một khoảng thời gian dài Tống An sẽ không thể bảo
Bạch Cự Vượn sử dụng thạch hóa.
Tống An đứng ở một bên, thỉnh thoảng hướng tới Lâm Nam

Cương nhìn xem, thầm nghĩ: Hồn Thú sau khi cuồng hóa sẽ lâm vào suy yếu, mà con Tiểu Bạch miêu kia đã liên tục bùng nổ, hẳn là đã như nỏ mạnh hết đà.
Một khi lâm vào suy yếu, thì Lâm Nam Cương hẳn là là có thể ra tay.
Đột nhiên Bạch Cự Vươn vươn tay quyét ngang khiếm mấy trăm chỉ Ngân Sí Ong bị quyét bay.
Sở Diệp nhíu nhíu mày, nói: "Đáng chết.
"
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp nói: "Chuyện gì đã xảy ra sao?"
"Hai chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong bị quét bay.
" Bạch Cự Vượn tốt xấu gì cũng là Chiến Tướng cấp 8, mà trong ong đàn Ngân Sí Ong Chiến Tướng phần lớn có cấp bậc tương đối thấp, bị tạp trung tuy rằng không chết được, nhưng bị thương
vẫn là không nhẹ.
Lâm Sơ Văn nhăn nhăn mày, liên hệ tiểu hồ ly.
Tiểu hồ ly hướng tới Bạch Cự Vượn đang thạch hóa vọt qua, quăng cho Bạch Cự Vượn một cái đuôi, Bạch Cự Vượn bị cái đuôi của Tuyết Bảo quét bay ra ngoài.
Bạch Cự Vượn rơi xuống trên mặt đất, lớp thạch hóa trên người đã bắt đầu xuất hiện từng đạo vết nứt rất nhỏ.
Tống An nhìn Bạch Cự Vượn bị quyét bay ra ngoài liền lớn tiếng nói: "Lâm tiên sinh, ong đàn của Sở Diệp có mười mấy chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong, càng kéo dài cành dễ dàng xảy ra vấn đề.
"
Tống An vốn còn nghĩ dựa thạch hóa để chống đỡ một đoạn thời gian, nhưng xem tình huống hiện tại, thạch hóa cũng chẳng chống cự được bao lâu.
Tống An mơ hồ cảm nhận được trong tay Lâm Nam Cương tựa hồ còn cất giấu một đòn sát thủ khác, nếu giờ không lấy ra sợ là chẳng còn cơ hội lấy ra đâu.
Lâm Nam Cương có chút phẫn nộ kích hoạt Ngự Thú Bài, một con Quỷ Diện Chu dài hơn 5 mét đã xuất hiện.
Sở Diệp tránh ở chỗ tối, nhìn thấy Lâm Nam Cương thả ra Quỷ Diện Chu thì liền âm thầm lắp bắp kinh hãi.

"Gia hỏa này, cư nhiên đem Quỷ Diện Chu ra.
"
Huyết Ảnh Thử là phó sủng của Ngũ Độc lão tổ, mà Quỷ Diện Chu đồng dạng cũng là phó sủng của Ngũ Độc lão tổ.
"Trạng thái của Quỷ Diện Chu giống như không tốt lắm.
" Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp gật đầu, nói: "Đã nhìn ra.
"
Ngũ Độc lão tổ trước đó đã cùng Không Minh lão tổ đại chiến một
hồi, mà Quỷ Diện Chu hẳn là đã tham dự trận chiến kia, mà nay vẫn chưa hoàn toàn khôi phục lại.
Lâm Nam Cương mang theo Quỷ Diện Chu hẳn là chỉ là vì để ngừa vạn nhất, nếu không phải vạn bất đắc dĩ, hẳn cũng sẽ không lấy ra, nếu Hồn Thú xảy ra chuyện thì Ngũ Độc lão tổ tất nhiên sẽ giận dữ, Lâm Nam Cương cũng thoát không được can hệ.
Tuy rằng Quỷ Diện Chu đang có trạng thái không được tốt lắm, nhưng cấp bậc vẫn là Chiến Tướng cấp 9 đỉnh phong, một thân áo giáp xác đao thương bất nhập, không thể khinh thường.
Lâm Sơ Văn lắc đầu, nói: "Nhìn dáng vẻ, Ngũ Độc lão tổ đã hạ quyết tâm giết chúng ta.
"
Theo tin tức mà Sở Nhan Vũ cung cấp thì Lâm Nam Cương có khả năng mang theo Hồn Sủng cảu Ngũ Độc lão tổ, mà lúc đầu Lâm Sơ Văn còn tưởng rằng chỉ là một con, không nghĩ tới cư nhiên lại là hai con, Ngũ Độc lão tổ cũng thật đã ra vốn gốc.
Hai chỉ phó sủng nếu cũng đã đến mà Ngũ Độc lão tổ còn không đến thì có thể thấy nguyên khí của lão cũng đã bị đại thương.
Tống An nhìn Lâm Nam Cương thả ra Quỷ Diện Chu, kinh ngạc nhảy dựng, Quỷ Diện Chu là con phó sủng mạnh nhất của Ngũ Độc lão tổ, nó cũng đã giết qua vô số người.
Huyết Ảnh Thử tư chất hữu hạn, tới được Chiến Tướng cấp 9 thì cũng đã là cực hạn, nếu có chết Ngũ Độc lão tổ cũng có thể tìm con khác thế vào, cũng không tính là chuyện gì khó.
Nhưng nếu là Quỷ Diện Chu liền bất đồng, Quỷ Diện Chu lại rất

có hy vọng tiến giai Vương cấp, nếu Quỷ Diện Chu tiến giai Vương cấp thì Ngũ Độc lão tổ liền có hai chỉ Vương cấp chiến thú, nhờ đó chiến lực sẽ tăng lên.
Nếu đối thủ của Ngũ Độc lão tổ biết Hồn Sủng cảu lão đang ở trong tay Lâm Nam Cương, chỉ sợ sẽ có người âm thầm chặn giết.
Nhìn thấy Quỷ Diện Chu, Tống An liền thở dài nhẹ nhõm một hơi.
Tống An cũng nhìn ra, trạng thái của Quỷ Diện Chu là không tốt lắm, bất quá, lạc đà gầy vẫn lớn hơn ngựa, Quỷ Diện Chu mặc dù bị thương, nhưng chiến lực cũng sẽ không thua gì Chiến Tướng cấp 9.
Quỷ Diện Chu hình thể khổng lồ, mà khuôn mặt của nó nhìn rất giống mặt người, thoạt nhìn dị thường tà dị.
"Con Hồn Thú này thật là xấu!" Sở Diệp có chút ghét bỏ nói.
Lâm Sơ Văn nhấp môi, nói: "Con Hồn Thú này sợ là đã ăn không ít người.
"
Quỷ Diện Chu rất thích ăn thịt người, ăn người càng nhiều, thì mặt của Quỷ Diện Chu càng giống mặt người, Lâm Nam Cương thả ra con Quỷ Diện Chu có ngũ quan thập phần rõ ràng, có thể thấy được nó đã ăn không ít người.
Sở Diệp nhìn Quỷ Diện Chu, nói: "Ngũ Độc lão tổ cư nhiên lại đem nó ra, nếu có thể giải quyết thứ này, xem như có thể đoạn đi một cánh tay của lão gia hỏa kia.
Lâm Sơ Văn nhìn Tiểu Bạch, có chút lo lắng nói: "Tiểu Bạch giống
như đã bắt đầu hư nhược rồi.
"
Sở Diệp gật đầu "ừm" một tiếng.
Tiểu Bạch tuy rằng có huyết mạch cao, nhưng cấp bậc vẫn còn hơi thấp một ít, trước đó nó đã liên tục bùng nổ, có thể chiến đấu
tới bây giờ là đã rất hay rồi.
Trận chiến kế tiếp xem ra là không thể trong cậy vào Tiểu Bạch rồi.

Sở Diệp thông qua hồn lực, liên hệ với Tiểu Bạch, chỉ dẫn Tiểu Bạch hướng tới phía đông mà chạy.
Tiểu Bạch tuy rằng có chút buồn bực, nhưng vẫn nghe lời Sở Diệp chạy trốn, rồi hướng tới phía đông mà chạy.
Lâm Nam Cương thấy Tiểu Bạch muốn chạy trốn, lòng dạ cuối cùng thuận một ít.
Quỷ Diện Chu nhanh chóng hướng tới Tiểu Bạch mà đuổi theo, mấy trăm cái kén từ trong miệng nó bay ra, hướng tới Tiểu Bạch mà phóng qua, tơ nhện có tính kết dính cực đại, chân sau Tiểu Bạch đã bị trúng tơ nhện.
Quỷ Diện Chu thu lại tơ nhện, muốn đem Tiểu Bạch kéo trở về, nuốt vào trong miệng.
Tiểu Bạch huy động móng vuốt, đem tơ nhện chỉnh tề cắt thành hai đoạn, tiếp tục hướng về phía rừng cây mà chạy.
Quỷ Diện Chu hấp tấp mà đuổi theo Tiểu Bạch, Quỷ Diện Chu hình thể khổng lồ, nên mỗi khi chuyển sẽ vang ra tiếng ầm ầm ầm
rung động, có điểm giống như xe tăng đang chạy.
Lâm Nam Cương thấy tốc độ của Tiểu Bạch đang chậm lại liền thét lên ra lệnh cho Quỷ Diện Chu gia tăng truy kích.
Tống An thấy Tiểu Bạch bị Quỷ Diện Chu truy tới nổi phải khắp nơi tránh né, liền thoáng an tâm một ít.
Nhưng chẳng bao lâu sự an tâm của Tống An đã bị phá vỡ, bởi Bạch Ngọc Dự Cảnh Trùng lại đột nhiên lại trở nên run rẩy đến lợi
hại, giờ đây đã lui sâu vào nơi sâu nhất trong hồn thất.
Tống An cảm thụ được phản ứng của Bạch Ngọc Dự Cảnh Trùng, trong lòng ngay lập tức liền kinh hoàng, thầm nghĩ: Có cái gì không ổn sao? Hay do Hồn Thú mình bị dọa choáng váng nên mới vậy.
"Lâm tiên sinh cẩn thận.
" Tống An không biết Bạch Ngọc Dự Cảnh trùng lại phản ứn như thế nhưng vẫn lên tiếng nhắc nhở.
Sở Diệp thấy Quỷ Diện Chu đã thâm nhập vào cánh rừng phía đông, liền lập tức dẫn động những trận bàn đã chôn ở đó phát nổ.

"Ầm!" Một tiếng nổ mạnh vang lên khiến cho người ở gần phải đinh tai nhức óc, một đám khói trắng bốc lên tận trời, mặt đất thì
run lắc kịch liệt.
Trước đó khi đối phó Tam Đầu Hóa Cốt Xà, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đã vận dụng đại lượng thiên lôi châu và cho hiệu quả ngoài dự đoán.
Sau đó Sở Diệp muốn thu mua Thiên Lôi Châu, nhưng thứ này giá cả cao lại khó mua, nên cuối cùng Sở Diệp đành phải từ bỏ.
Sau đó khi kiểm tra số ngọc giản còn sót lại của Tử La Tông, Sở Diệp đã phát hiện ra một loại phương pháp tạo ra một loại trận bàn có công dụng như Thiên Lôi Châu mà trận bàn đó có tên là " Bạo Tạc Trận Bàn "
Trận bàn có uy lực không nhỏ, hoàn toàn có thể thay thế Thiên Lôi Châu.
Một năm trước khi Sở Diệp ở trong động phủ trừ bỏ luyện chế sát
khí thì chính là nghiên cứu loại Bạo Tạc Trận Bàn này.
Trong một năm Sở Diệp đã luyện chế được trên trăm cái trận bàn.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đã đến đây trước Lâm Nam Cương hai ngày, trước tiên ở trong rừng bày ra bẫy rập, vốn còn tưởng rằng sẽ không dùng được, này lại thật sự dùng tới.
Trên trăm cái trận bàn đồng thời tạc ra, đã làm cho bốn chân của
Quỷ Diện Chu bị nổ tới máu tươi chảy ròng.
Sở Diệp dùng linh hồn lực thì đã thấy được một màn này, có chút
đắc ý nói: "Nhìn dáng vẻ, trận bàn do ta làm có hiệu quả không tệ
chút nào.
"
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: "Quỷ Diện Chu vốn có lực phòng ngự rất là tốt.
" Nhưng may mắn là trước đó Quỷ Diện Chu đã bị thương, nếu không nhờ con nện kia bị thương từ trước, thì trận bàn của Sở

Diệp cũng không có dễ dàng phá vỡ phòng ngự của Quỷ Diện Chu như vậy.
Sở Diệp cười, nói: "Ta hiểu, Không Minh lão tổ vẫn là có chút bản lĩnh!" Ngũ Độc lão tổ nếu đã đem Quỷ Diện Chu bị thương giao cho Lâm Nam Cương mang đi, thì có thể thấy được trạng thái của
những con phó sủng khác của lão cũng không tốt hơn là bao.
Lâm Sơ Văn gật đầu, nói: "Dù sao cũng là lão tổ.
"
Sở Diệp tổng cộng mới chỉ làm ra hơn một trăm trận bàn, sau một
lần nổ thì đã sử dụng hết trận bàn hắn có, trái tim Sở Diệp giờ đang co chặt lại.
Tuy rằng số trận bàn này đều là do Sở Diệp làm, tiết kiệm được đại lượng phí nhân công, nhưng phí tổn cũng đạt tới hai trăm vạn,
nổ hết nhiều trận bàn như vậy, Sở Diệp cũng đã đau lòng không nhẹ.
Tiểu Bạch đứng ở trên ngọn cây cao cao, quan sát Quỷ Diện Chu đang chật vật bất kham ở dưới đất, xùy xùy cười nhạo.
Tiểu Bạch nghiêng đầu, cười cười, thầm nghĩ: Trận bàn do Sở Diệp làm ra dùng cũng khá tốt, bớt cho nó phải một phen công phu.
Lâm Sơ Văn ánh mắt chuyển dời đến trên người Tống An, nói: "Người này có ý thức nguy cơ rất mạnh.
"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Nếu người này phản ứng nhanh một chút.
" Thì có lẽ Quỷ Diện Chu đã có thể tránh đi bẩy rập do hắn thiết kế.
Lâm Sơ Văn nghiêng đầu, nói: "Người này trên tay hẳn là có loại Hồn Thú rất nhạy cảm với nguy cơ.
"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đại khái là đúng như vậy.
"
Tống An nhìn Quỷ Diện Chu đang ở vào trung tâm của vụ nổ,

tâm
vừa mới buông lỏng nay lại phải căng chặt lên.
Cư nhiên lại có nhiều Bạo Tạc Trận Bàn như vậy, chẳng lẽ là Sở Diệp đã sớm tính toán?
Trên trăm cái Bạo Tạc Trận Bàn, giá trị hẳn là phải từ vài trăm vạn, nhưng dù có tiền cũng chưa chắt mua được nhiều trận bàn như vậy.
Trước đó Lưỡng Giới Thành tao ngộ thú triều, mà pháp khí có tính công kích đã thành những món hàng cung không đủ cầu, nếu
có số lượng lớn Bạo Tạc Trận Bàn bán ra, tất nhiên sẽ dẫn người chú mục, Sở Diệp nếu không phải là mua, vậy đó chính là hắn tự làm ra sao?
Sở Diệp nghiên cứu trận pháp không đến mấy năm, thì đã có thể làm ra hơn một trăm Bạo Tạc Trận Bàn, vậy khả năng trận pháp của Sở Diệp, có lẽ đã có thể so với đại sư Trận Pháp Sư.
Tống An bỗng nhiên nghĩ tới mọi người đều nói Lâm Sơ Văn có trình độ Luyện Dược Sư cấp đại sư, có câu nói là, ngưu tầm ngưu, mã tầm mã, Lâm Sơ Văn là người lợi hại như vậy, thì người hắn coi trọng tất nhiên sẽ không kém, như thế tính ra, Sở Diệp là Trận Pháp đại sư, tựa hồ cũng không tính là kỳ quái.
Mấy trăm cái Bạo Tạc Trận Bàn, giá trị là rất xa xỉ, mặc dù là Sở Diệp tự mình làm, thì phí tổn cũng sẽ không thấp, lần này đều nổ
hết một lần, tổn thất không nhỏ, Sở Diệp cũng thật là thích tạo ra
danh tác.
Mà giờ đây Tống An liền vô tâm vô lực mà đông tưởng tây, cái danh tác này của Sở Diệp vẫn là có hiệu quả.
Quỷ Diện Chu bị trận bàn oanh trúng nguyên khí đại thương, chiến lực giờ đây chỉ sợ là chỉ còn khoảng một nửa.
Lâm Nam Cương nhìn đến vết thương chồng chất trên người Quỷ
Diện Chu, trong lòng càng thêm phẫn nộ, nhưng cũng nhiều thêm
một ít lo lắng.

Hắn lần này ra tay, đã ký quân lệnh trạng, nếu không hoàn thành
nhiệm vụ, trở về không thiếu được ăn một trận chửi, nếu Huyết Ảnh Thử cùng Quỷ Diện Chu xảy ra vấn đề, vậy!.
Lâm Nam Cương không khỏi có chút lo sợ.
"Ngươi như thế nào lại không nói sớm?" Lâm Nam Cương liên tục bị nhục, giận chó đánh mèo lên người Tống An.
Lâm Nam Cương nghĩ thầm: Nếu Tống An sớm lên tiếng nhắc nhở, hắn cũng không đến mức ăn thiệt lớn như vậy.
Tống An nghe Lâm Nam Cương nói vậy, âm thầm có chút vô ngữ.
Sau khi tiến vào mười vạn hoang man, hắn đã nhắc nhở quá Lâm
Nam Cương nhiều lần.
Nhưng Lâm Nam Cương ghét bỏ hắn nhát gan sợ phiền phức, căn bản là không đem lời hắn nói để ở trong lòng, mỗi lần hắn nhắc nhở, đối phương đều không có sắc mặt tốt, hiện giờ xảy ra vấn đề, lại xoay thành hắn không phải.
Nếu là Lâm Nam Cương sớm nghe lời hắn nói, ngay từ đầu nên toàn lực ứng phó, làm gì đến nỗi này?

Chương 193: Chương 193

Huyết Ảnh Chuột đã chết, Bạch Cự Vượn bị ong đàn vây công không hề có sức phản kháng, tiểu hồ ly cùng Tiểu Thải liền đằng ra tay.
Tiểu hồ ly xem Quỷ Diện Nhện bị trận bàn tạc vết thương chồng chất, đuổi theo ra sức đánh chó rơi xuống nước.
Tiểu hồ ly hộc ra một mồm to hỏa, một cổ thịt hương vị truyền tới.
Quỷ Diện Nhện giáp xác lực phòng ngự kinh người, nếu là Quỷ Diện Nhện trước đó không có bị thương, kia tiểu hồ ly ngọn lửa công kích, sợ là khởi không đến cái gì hiệu quả, nhưng là, Quỷ Diện Nhện bị thương nghiêm trọng, tiểu hồ ly ngọn lửa, đem Quỷ
Diện Nhện giáp xác hạ thịt đều cấp nướng tiêu.
Quỷ Diện Nhện có chút phẫn nộ hướng tới tiểu hồ ly phun ra đại đoàn tơ nhện, tiểu hồ ly phun ra đại lượng ngọn lửa, đem tơ nhện
thiêu cái tinh quang.
Tống An thức hải bên trong Bạch Ngọc Dự Cảnh Trùng biến thành huyết hồng chi sắc, xem trước mắt chiến cuộc, Tống An ý thức được lần này sự tình, chỉ sợ là vô pháp thiện hiểu rõ.
Xem Quỷ Diện Nhện trạng huống, sợ là chống đỡ không được bao lâu.
Tống An tâm tình có chút khác thường, đây chính là Quỷ Diện Nhện a! Ngũ Độc lão tổ kỳ hạ hung danh hiển hách một viên đại tướng.
Từ Quỷ Diện Nhện thả ra đại hiện thần uy, đến bây giờ binh bại như núi đổ, lúc này mới bao lâu a!
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hai cái thật sự quá nguy hiểm.

Tống An cân nhắc một chút, cũng bất chấp Lâm Nam Cương, xoay người liền chạy.
Lâm Nam Cương xem Tống An chạy trốn, thiếu chút nữa chửi ầm
lên.
Bạch Cự Vượn đã sớm không nghĩ cùng ong đàn dây dưa, đi theo Tống An chạy.
Ong đàn ở Sở Diệp bồi dưỡng dưới hiếu chiến thực, như thế nào có thể dễ dàng buông tha Bạch Cự Vượn.
Bạch Cự Vượn ở phía trước chạy, ong đàn ở phía sau truy.
Bạch Cự Vượn cuối cùng không địch quá ong đàn truy kích, ngã xuống trên mặt đất.
Tống An cũng bị ong đàn vây công, có chút luống cuống tay chân
ứng phó.
Bị ong đàn vây công Tống An, trong lòng một mảnh lạnh lẽo, tràn
đầy hối hận tiếp Ngũ Độc lão tổ sinh ý, đáng tiếc hối hận đã là vô dụng.
Bám vào người ở Tiểu Bạch trên người Mặc Nắm, bỗng nhiên từ Tiểu Bạch trên người thoát ly ra tới, bay đến Tống An bên người.
Tránh ở chỗ tối quan chiến Sở Diệp, híp híp mắt.
Lâm Sơ Văn hướng tới Sở Diệp nhìn thoáng qua, nói: “Làm sao vậy?”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không có việc gì, Mặc Nắm giống như đột nhiên đối Tống An cảm thấy hứng thú, Tống An trên người giống như có thứ gì ở hấp dẫn hắn.”
Sở Diệp cảm giác được rõ ràng Mặc Nắm nỗi lòng, Mặc Nắm đang nói, thơm quá, thơm quá……
Tống An bị nọc ong nhập thể, không có hơi thở.
Một cái bạch ngọc giống nhau sâu, từ Tống An thức hải bên trong
bay ra tới.
Nhìn đến sâu, Mặc Nắm có chút kích động nhào tới, một chút đem sâu nuốt vào trong bụng.
Sở Diệp nhìn đến Mặc Nắm biến thành một cái sâu, không

ngừng
vặn vẹo thân thể.
Lâm Sơ Văn nhướng mày, nói: “Vừa mới cái kia là Bạch Ngọc Dự Cảnh Trùng?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Không tồi, hẳn là Chiến Tướng giai Bạch Ngọc Dự Cảnh Trùng, Mặc Nắm thực thích ăn.”
Mặc Nắm rất ít có yêu thích ăn đồ ăn, lần này giống như ăn thực vừa lòng.
Sở Diệp thầm nghĩ: Tống An gia hỏa này thoạt nhìn có chút uất ức, trên tay Hồn Thú lại không tồi a! Đáng tiếc a! Có Bạch Ngọc Dự Cảnh Trùng, gia hỏa này còn chạy tới tranh vũng nước đục này, bạch bạch tiện nghi Mặc Nắm.
“Ăn ngon, ăn ngon, còn muốn, còn muốn, nhiều hơn, nhiều hơn.”
Mặc Nắm có chút chưa đã thèm cùng Sở Diệp truyền âm.
Sở Diệp có chút vô ngữ mắt trợn trắng, đây chính là Bạch Ngọc Dự Cảnh Trùng a! Quý trọng Hồn Thú, hắn đi nơi nào cấp Mặc Nắm tìm a! Mặc Nắm cư nhiên còn muốn nhiều hơn!
Tựa hồ cảm nhận được Sở Diệp vô năng vô lực, Mặc Nắm có chút ủ rũ.
Tống An vừa chết, ong đàn đem lực chú ý chuyển dời đến Lâm Nam Cương trên người.
Đại lượng ong đàn hướng tới Lâm Nam Cương nhào tới, Lâm Nam Cương lập tức triệu tập huyết dơi đàn hồi viện.
Diện mạo dữ tợn huyết dơi không có dọa sợ ong đàn, ong đàn hướng tới huyết dơi chen chúc mà đi, đại lượng huyết dơi ở Ngân
Sí Ong đàn công kích hạ ngã xuống.
Nếu là Ngân Sí Ong cùng huyết dơi cùng giai, có lẽ Ngân Sí Ong không địch lại huyết dơi, nhưng là, Sở Diệp ong đàn vô luận là ở số lượng vẫn là cấp bậc thượng đều nghiền áp huyết dơi đàn.
Ở Ngân Sí Ong trên người tiêu phí tài nguyên cũng không phải là
một chút, ong đàn bên trong còn cất giấu mười tới chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong.
Lâm Nam Cương huyết dơi đàn, trong lúc nhất thời tổn thất

thảm
trọng.
Lâm Nam Cương tự cho mình rất cao, tới phía trước cũng có người nhắc nhở quá hắn, Sở Diệp ong đàn có chút quỷ dị, gặp gỡ nhất định phải cẩn thận, hắn cũng không để trong lòng.
Phía trước, Tống An Bạch Cự Vượn bị ong đàn dây dưa không hề có sức phản kháng, hắn còn cảm thấy Tống An vô dụng, này sẽ đến phiên chính mình, Lâm Nam Cương mới phát hiện lợi hại.
Từng con huyết dơi không ngừng từ không trung bên trong rơi xuống, huyết dơi vương thực mau thành quang côn tư lệnh.
Giải quyết xong huyết dơi đàn, ong đàn hướng tới huyết dơi vương phát động công kích.
Kiến nhiều cắn chết tượng, vốn là nguyên khí đại thương huyết dơi vương, bị ong đàn vây công, thương thế không ngừng tăng thêm.
Lâm Nam Cương nhìn ở không trung cùng ong đàn tranh đấu huyết dơi vương, khí nghiến răng nghiến lợi.
Hắn huyết dơi vương từ trước ra tay, đối thủ liền nghe tiếng liền chuồn, hiện giờ một đám tiểu ong mật, cư nhiên cũng dám ở động thổ trên đầu thái tuế, nhưng cố tình hắn huyết dơi vương còn nề hà đối phương không được.
Tiểu hồ ly vọt qua đi, hướng tới trọng thương huyết dơi vương hộc ra đại lượng ngọn lửa, huyết dơi vương phát ra từng trận kêu
thảm thiết.
Tiểu Ngân triệu tập ong đàn liệt trận, phát ra một trận đánh sâu vào.
Ong đàn tạo thành trận pháp lúc sau, lực công kích so với phía trước tăng cường mấy lần.
Huyết dơi vương ở ong đàn công kích dưới, rơi xuống xuống dưới, tiểu hồ ly huy động móng vuốt, một chút xé xuống huyết dơi
vương một bên cánh.
Huyết dơi vương ở ong đàn cùng tiểu hồ ly giáp công dưới, rốt cuộc chết.

Huyết dơi vương vừa chết, Lâm Nam Cương cũng là nguyên khí đại thương, thực mau liền chết ở một chúng Hồn Thú vây công dưới.
……
Powered by GliaStudio
close
Giải quyết chiến đấu, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi ra.
Sở Diệp tâm tình không tồi nói: “Đã chết, đã chết, đều đã chết.”
Người đã chết liền có thể kiểm tra chiến lợi phẩm, Sở Diệp thích nhất chính là cái này kiểm tra chiến lợi phẩm thời gian.
Sở Diệp kiểm tra rồi một chút Lâm Nam Cương nhẫn trữ vật, tức khắc đại hỉ, “Thật giàu có a!”
Lâm Sơ Văn cũng là thập phần ngạc nhiên, Kim Linh Chi, Cửu Quan Hoa, Phục Linh Ngọc Lộ…… Đều là phụ trợ tiến giai chiến Vương giai thứ tốt, Lâm Nam Cương ở vì thăng cấp chiến vương làm chuẩn bị đâu.
Sở Diệp cười cười, nói: “Cái này nhiều như vậy đồ vật, tiện nghi ta.”
Sở Diệp thầm nghĩ Kim Linh Chi đối Tiểu Ngân chỗ tốt hẳn là không nhỏ, Tiểu Ngân hiện giai đoạn còn chưa tới bình cảnh, dùng linh chi cũng có chút lãng phí, này linh chi bảo tồn thực hảo,
sinh cơ tràn đầy, tốt nhất trước cấy vào linh tuyền không gian, chờ nhiều sinh ra vài cọng tiểu linh chi lại cấp Tiểu Ngân dùng.
Chờ Tiểu Ngân thực lực lại tăng lên một ít, lại dùng Kim Linh Chi,
đến lúc đó, tự nhiên có thể nước chảy thành sông đột phá.
……
Lưỡng Giới Thành.
“Sư huynh ngươi thoạt nhìn tâm tình không tồi a! Gặp được cái gì
chuyện tốt sao?” Tư Thần hỏi.
Tư Đông Phong cười cười, nói: “Cũng coi như là chuyện tốt đi.”
Tư Thần có chút tò mò nói: “Cái gì chuyện tốt? Nói ra làm ta cao hứng cao hứng.”
Nạn châu chấu sự tình tuy rằng đã qua đi, nhưng là, Lưỡng Giới

Thành lần này tổn thất không nhỏ, Tư Thần phía trước ở thú triều
bên trong bị bị thương nặng, Hồn Thú trọng thương, vẫn luôn không khôi phục lại, tâm tình nôn nóng thực.
“Lâm Nam Cương bị giết.” Tư Đông Phong nói.
Tư Thần híp mắt mắt, có chút kinh ngạc nói: “Lời này thật sự?”
Tư Đông Phong gật gật đầu, nói: “Tự nhiên là thật.”
Này tin tức vẫn là vừa mới ra lò, Lưỡng Giới Thành Bí Các bên trong, có một cái Hồn Sủng Sư, khế ước một con huyết khí cảm ứng thú.
Này chỉ huyết khí cảm ứng thú, có thể bắt giữ Hồn Thú hồn lực dao động, từ Hồn Thú hồn lực dao động, phán đoán Hồn Thú trạng thái.
Nửa canh giờ phía trước, kia chỉ huyết khí cảm ứng thú, cảm ứng
được Lâm Nam Cương huyết dơi vương, hơi thở không ngừng biến yếu, rồi sau đó tử vong.
“Nga, kia nhưng có ý tứ, xem ra chúng ta vị này Hồn Vương dưới đệ nhất nhân có chút hữu danh vô thực a!” Tư Thần cười cười nói.
Tư Đông Phong gật gật đầu, nói: “Xác thật! Nghe nói, Lâm Nam Cương mang theo Ngũ Độc lão tổ Quỷ Diện Nhện cùng Huyết Ảnh Chuột, kia hai chỉ Hồn Sủng giống như đều chiết.”
Tư Thần trừng lớn mắt, nói: “Không thể nào?”
Tư Đông Phong gật gật đầu, nói: “Hẳn là thật sự.”
Tư Thần cong cong khóe miệng, “Nếu là như thế, kia Ngũ Độc lão
tổ lần này tổn thất nhưng lớn.” Hai chỉ Cửu giai Chiến Tướng hồn
sủng, muốn bồi dưỡng ra tới cũng không dễ dàng.
Tư Đông Phong gật gật đầu, nói: “Kia nhưng không sao?”
Ngũ Độc lão tổ tiên trước cùng bọn họ sư phụ Không Minh lão tổ đại chiến, lưỡng bại câu thương, nghe được đối phương xui xẻo, Tư Đông Phong vẫn là thật cao hứng.
“Ta nghe nói, Lâm Nam Cương bên người đi theo một cái Tống An, người này có một con báo động trước loại Hồn Thú.”

Tư Đông Phong gật gật đầu, nói: “Tống An cũng chiết.”
“Nhìn dáng vẻ có báo động trước loại Hồn Thú cũng không phải vạn năng……” Tư Thần dừng một chút, lại nói: “Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn là như thế nào làm được a!”
Bên ngoài đối Lâm Nam Cương đánh giá có lẽ có chút khoa trương, nhưng kỳ thật, Lâm Nam Cương xác thật khó đối phó. Lâm Nam Cương bản thân có một con Cửu giai chiến sủng, lại mang theo hai chỉ Ngũ Độc lão tổ phó sủng, đối phương bên người còn đi theo một cái Tống An, như vậy thực lực, chính là bọn họ sư huynh đệ mấy cái dốc toàn bộ lực lượng, cũng rất khó chống lại, nhưng người này cư nhiên còn làm Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cấp lộng chết.
Tư Đông Phong híp mắt mắt, nói: “Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn trên người bí mật nhưng nhiều thực đâu.”
Tư Thần gật gật đầu, nói: “Hình như là.”
Lâm Sơ Văn là dược tề đại sư sự tình, làm người sân mục, bất quá, Tư Thần cảm thấy Sở Diệp trên người bí mật, không thể so Lâm Sơ Văn thiếu.
“Sở Diệp kia chỉ tiểu bạch miêu thập phần quỷ dị, đối phương tựa
hồ có thể vượt cấp chiến đấu, càng còn không phải Nhất giai là vài giai.” Tư Đông Phong nói.
Tư Thần có chút nghi hoặc nói: “Lợi hại như vậy sao?”
Tư Đông Phong gật gật đầu, nói: “Kia khả năng không phải Bạch Li Miêu, mà là huyết mạch thuần khiết Bạch Hổ.”
Tư Thần cau mày, nói: “Sư huynh, trò đùa này khai lớn đi, chúng ta nơi này, nơi nào sẽ có cái gì huyết mạch thuần khiết Bạch Hổ?”
Có điểm Bạch Hổ huyết mạch bình thường, nếu là huyết mạch thuần khiết Bạch Hổ, liền có chút khoa trương.
Tư Đông Phong gật gật đầu, nói: “Ta cũng cảm thấy không thể tưởng tượng, bất quá, phía trước đối mặt thú triều thời điểm, Tư Vũ nói, hắn Huyền Hổ cảm giác được một cổ nồng đậm huyết mạch uy áp, này cổ uy áp thật giống như tộc đàn vương giả buông xuống giống nhau.”
Tư Thần chớp chớp mắt, nói: “Không thể nào.”

Tư Vũ Huyền Hổ là thượng phẩm huyết mạch, phẩm tướng khó được hảo, có thể làm kia chỉ Huyền Hổ cảm giác được uy áp, kia phẩm cấp ít nhất ở thượng phẩm, Sở Diệp kia chỉ Bạch Li Miêu phẩm cấp sẽ có như vậy cao sao?
Tư Đông Phong lắc lắc đầu, nói: "Ta cũng là đoán mò."
Tư Thần nghĩ nghĩ, nói: "Nói không chừng liền cho ngươi đoán đúng rồi." Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nếu có thể xử lý Lâm Nam Cương, trên người tất nhiên bí mật không ít, tiểu bạch miêu là Bạch Hổ cũng không kỳ quái.
"Mỗi người có mỗi người duyên pháp, liền tính thật là Bạch Hổ, kia cũng là Sở Diệp gặp gỡ!" Tư Đông Phong nói.
Tư Thần cau mày, nói: "Sư huynh, Lâm Nam Cương đã chết, ngươi cảm thấy Ngũ Độc lão tổ sẽ như thế nào làm? Ngũ Độc lão tổ có thù tất báo, đã chết hai người phó sủng, chỉ sợ sẽ không thiện bãi cam hưu."
Tư Đông Phong híp mắt mắt, nói: "Hắn không nghĩ thiện bãi cam
hưu, cũng muốn có người nhưng dùng mới được a!"
Phía trước, sư phụ cùng Ngũ Độc lão tổ đại chiến một hồi, lưỡng bại câu thương, hai người bảo trì vi diệu ăn ý, ai cũng sẽ không ra
tay, mặc cho thủ hạ tiểu bối mỗi người tự hiện thần thông.
Ngũ Độc lão tổ mấy năm nay cũng đắc tội không ít người, đối phương này sẽ bị thương, lại chiết hai chỉ phó sủng, sức chiến đấu đại đại hạ thấp, lúc này, Ngũ Độc lão tổ sợ cũng không dám có quá lớn động tác, vạn nhất bị kẻ thù tìm tới môn, nói không chừng liền lật thuyền trong mương.
"Không nghĩ tới Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hai người liền đem nguy cơ giải quyết, Thanh Vân Tông bên kia giống như cố ý vươn
viện thủ, chờ hai người đầu nhập vào đâu." Nếu Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn chính mình giải quyết nguy cơ, kia Thanh Vân Tông tính toán là muốn thất bại.
Tư Đông Phong hít sâu một hơi, nói: "Ngũ Độc lão tổ hiện tại vô pháp đối hai người động thủ, không biết có thể hay không có mặt

khác Hồn Vương động thủ."
Tư Thần nhíu lại mày, nói: "Hẳn là không có đi, Hồn Vương đều là
hùng bá một phương nhân vật, đối hai cái vãn bối ra tay, nhiều thật mất mặt a!"
Tư Đông Phong bĩu môi, nói: "Ở thật lớn ích lợi trước mặt, mặt mũi tính cái thứ gì."

Chương 194: Chương 194

Phong Châu một gian mật thất bên trong, Ngũ Độc lão tổ hộc ra một búng máu, sắc mặt tối tăm.
Huyết Ảnh Chuột cùng Quỷ Diện Nhện đều là Ngũ Độc lão tổ Hồn
Sủng, hai chỉ Hồn Sủng vừa chết, Ngũ Độc lão tổ lập tức lòng có cảm ứng.
Tuy rằng chỉ là hai chỉ phó sủng, nhưng vì bồi dưỡng này hai chỉ phó sủng, Ngũ Độc lão tổ cũng hao phí không nhỏ sức lực, hiện giờ hai chỉ Hồn Thú tử vong, đối thương thế còn không có khang
phục Ngũ Độc lão tổ mà nói, không thể nghi ngờ là một kiện hoạ vô đơn chí sự tình.
“Gia gia, ngài không có việc gì đi.” Phương Danh nhìn Ngũ Độc lão tổ, bất an nói.
Ngũ Độc lão tổ vẫy vẫy tay, nói: “Không ngại sự, chỉ là Lâm Nam Cương thất bại.”
Phương Danh cau mày, nói: “Như thế nào sẽ?” Lâm Nam Cương chính là đánh cam đoan nói với hắn, sẽ cầm Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đầu người tới gặp hắn, kết quả người này không khỏi quá vô dụng, mang theo lão tổ hai chỉ phó sủng, cư nhiên còn không có có thể thành công.
“Gia gia, có phải hay không Lâm Nam Cương tên kia vì bảo toàn chính mình Hồn Thú, cố ý làm lão tổ ngài Hồn Thú đi chịu chết a!”
Phương Danh thầm nghĩ: Bất quá là hai cái Thất giai Hồn Sư mà thôi, Lâm Nam Cương mang theo lão tổ Hồn Thú, không đạo lý liền hai cái Thất giai Hồn Sư đều bắt không được, có lẽ là gia hỏa này cố ý.

Ngũ Độc lão tổ lắc lắc đầu, nói: “Không phải, Lâm Nam Cương, đã chết!”
Ngũ Độc lão tổ đã sớm ở Lâm Nam Cương trong thân thể cấy vào Con Rối Trùng, nếu là Lâm Nam Cương nổi lên phản tâm, Ngũ Độc lão tổ liền có thể nháy mắt muốn tánh mạng của hắn.
Lâm Nam Cương đã chết, Con Rối Trùng cũng nháy mắt mất mạng, Ngũ Độc lão tổ cũng cảm ứng được.
Ngũ Độc lão tổ trời sinh tính đa nghi, nếu không có phòng bị thủ đoạn, sao lại đem chính mình hai chỉ phó sủng giao từ đối phương mang đi.
Làm này không nghĩ tới chính là, mặc dù hắn làm Lâm Nam Cương mang lên hai chỉ phó sủng, đối phương vẫn là không có thể hoàn thành nhiệm vụ.
Phương Danh rầu rĩ nói: “Không nghĩ tới Lâm Nam Cương cũng như vậy phế vật.”
Hắn phía trước còn cảm thấy Lâm Nam Cương cùng Vân Hổ đạo nhân, Mặc Kiêu đạo nhân những người này không giống nhau, không nghĩ tới gia hỏa này cũng chiết, được việc thì ít, hỏng việc
thì nhiều.
Ngũ Độc lão tổ tâm tình không xong thực, hắn tung hoành tứ hải
nhiều năm, lại ở Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn trên người ăn lớn như vậy mệt, đáng giận chính là, hắn hiện tại cư nhiên lấy hai người không có biện pháp.
……
Vạn Thú Điện.
Ngũ Độc lão tổ tâm tình phi thường không xong, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tâm tình lại rất là không tồi.
Thu thập xong chiến lực phẩm, phát hiện chính mình lại lần nữa
phất nhanh Sở Diệp, thần thái phi dương.
Lâm Sơ Văn cũng thật cao hứng, bất quá, thực mau liền thanh tỉnh lại đây.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, dò hỏi: “Ngươi xem chúng ta bước tiếp theo đi nơi nào?”

Lâm Nam Cương tuy rằng đã chết, nhưng là, bọn họ gặp phải nguy cơ còn không có qua đi.
Ngoại giới nếu là biết bọn họ giết Lâm Nam Cương, hẳn là sẽ có nhiều hơn người đối bọn họ cảm thấy hứng thú.
Sở Diệp híp mắt mắt, suy nghĩ một chút, nói: "Chúng ta trước hảo
hảo lục soát lục soát ngầm cung điện đi."
Dưới mặt đất trong cung điện phát hiện Giao Long huyết tinh, Sở
Diệp ý thức được, chính mình năm đó không có đem cung điện tìm tòi rõ ràng, thiếu chút nữa sai mất chí bảo, này sẽ Sở Diệp cảm thấy cần thiết hảo hảo tìm tòi một chút, Lâm Nam Cương chết ở chỗ này, chỉ sợ nếu không bao lâu, sẽ có người tiến đến nơi này, nếu là nơi này thật sự có bảo bối, tiện nghi người ngoài liền không hảo.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Có thể là có thể, bất quá muốn mau, bằng không chỉ sợ còn có truy binh."
Hắn cùng Sở Diệp tuy rằng đắc tội chỉ có Ngũ Độc lão tổ, nhưng là, bọn họ bại lộ ra tới đồ vật quá nhiều, chỉ sợ Thanh Vân Tông cùng Tử La Tông đều có chút ngo ngoe rục rịch, chỉ là hai tông sử
dụng thủ đoạn tương đối vu hồi.
Lâm Nam Cương vừa chết, hai loại chỉ sợ muốn nhẫn nại không nổi nữa, phía dưới động tác, khả năng sẽ không như vậy ôn hòa.
Lâm Sơ Văn hướng tới Tiểu Bạch Hổ nhìn qua đi, ngoại giới hiện tại đối Tiểu Bạch Hổ chủng loại hẳn là đã có suy đoán, chỉ là ngoại giới đoán, hơn phân nửa sẽ đoán là Thượng phẩm Hồn Thú, nếu biết là cực phẩm yêu thú, vậy đến không được, nếu là biết sát khí luyện chế phương pháp, vậy càng đến không được.
Trên tay hắn dược tề truyền thừa là trân quý, nhưng là, so với sát
khí luyện chế phương pháp, vẫn là kém cỏi một ít.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Hảo."
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tiến vào ngầm cung điện, tiến vào cung điện không lâu, Mặc Nắm liền hưng phấn lên.
Sở Diệp nhìn Mặc Nắm, nói: "Làm sao vậy, có cái gì phát hiện

sao?"
Mặc Nắm đi tới ven tường, đối với tường va chạm lên.
Sở Diệp tiến lên đánh một chút vách tường, có chút kinh hỉ nói: "Hình như là trống rỗng."
Lâm Sơ Văn có chút ngoài ý muốn nói: "Mặc Nắm ở chỗ này lâu như vậy cũng chưa phát hiện, này sẽ như thế nào đột nhiên phát
hiện?"
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: "Hình như là bởi vì cái kia sâu."
Lâm Sơ Văn sửng sốt một chút, thực mau phản ứng lại đây, nói: "Bạch Ngọc Dự Cảnh Trùng."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, kia chỉ Bạch Ngọc Dự Cảnh Trùng. Kia chỉ sâu cùng Mặc Nắm tựa hồ thập phần phù hợp, Mặc
Nắm đem kia sâu ăn lúc sau, kế thừa đối phương một ít năng lực."
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Đại cơ duyên a!"
Giống Bạch Ngọc Dự Cảnh Trùng như vậy Hồn Thú, cũng là quý trọng Hồn Thú, giống nhau đại hình lính đánh thuê đội bên trong,
đều sẽ trang bị một cái có được như vậy Hồn Thú thành viên, có như vậy một cái thành viên ở, thường thường có thể né qua rất nhiều nguy hiểm, đại đại hạ thấp lính đánh thuê đội ra nhiệm vụ
thiệt hại suất.
Tiểu Bạch có chút cao hứng nói: "Ngũ Độc lão tổ cũng đều không phải là không đúng tí nào sao, còn đặc biệt lại đây tặng người đầu, giúp chúng ta đề cao thực lực."
Sở Diệp bất đắc dĩ nhìn Tiểu Bạch: "Không cần quá đắc ý vênh váo……"
Ngũ Độc lão tổ dù sao cũng là Hồn Vương a! Đối phương hiện tại chỉ là phái một ít cấp dưới lại đây, kỳ thật vẫn là cũng không có chân chính đưa bọn họ để vào mắt, một khi đối phương bị chọc mao, tự mình ra tay, kia bọn họ liền nguy ngập nguy cơ.
Hắn cùng Lâm Sơ Văn tuy rằng có chút bản lĩnh, nhưng là Hồn Sư chung quy là Hồn Sư a! Trước mắt tình huống này, vẫn là đến

mau chóng thoát khỏi bị truy tung tình cảnh, tìm một chỗ tu dưỡng
sinh lợi cho thỏa đáng.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tìm kiếm hồi lâu, cuối cùng tìm được rồi mở ra vách tường cơ quan.
Vách tường lúc sau là một cái trống trải đại điện, bên trong đại điện rỗng tuếch.
Sở Diệp có chút thất vọng nói: "Như thế nào cái gì đều không có a! Ta còn tưởng rằng nơi này sẽ cất giấu cái gì bảo vật đâu."
Lâm Sơ Văn bất đắc dĩ nhìn mãn nhãn mất mát Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: "Ở chỗ này, chúng ta được đến chỗ tốt cũng không ít."
Sở Diệp: "……" Hình như là như vậy a! Quang một quả Long Huyết Tinh, liền để được với bọn họ mấy năm vất vả, nếu không phải lợi dụng Vạn Thú Điện nơi này đặc thù hoàn cảnh, muốn xử
lý Lâm Nam Cương, cũng không dễ dàng như vậy, bất quá, ai cũng sẽ không ngại bảo vật nhiều a.
Lâm Sơ Văn thấy được mật thất trung tâm một cái đặc biệt đồ án,
"Đây là cái gì?"
Tiểu Bạch Hổ thấu qua đi, nhìn kỹ xem, nghiêng đầu, nói: "Thứ này có chút quen mắt."
Lâm Sơ Văn nhìn Tiểu Bạch Hổ liếc mắt một cái, nói: "Quen mắt sao?"
Powered by GliaStudio
close
Tiểu Bạch Hổ gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
"Ngươi ở nơi nào gặp qua?" Lâm Sơ Văn truy vấn nói.
Tiểu lão hổ có chút ngượng ngùng nói: "Quên mất."
"Dễ quên gia hỏa." Sở Diệp ghét bỏ nói.
Tiểu lão hổ hung hăng trừng mắt nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái.
"Hình như là có chút quen mắt." Sở Diệp nhìn chằm chằm trên mặt đất đồ án, nhìn một hồi, nói thầm một tiếng.
"Hẳn là trận văn đi, ngươi gặp qua loại này trận văn sao?"
Sở Diệp nỗ lực hồi tưởng một phen, bỗng nhiên có chút hưng

phấn nói: “Nếu là ta không nhìn lầm nói, thứ này có thể là Truyền
Tống Trận.”
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Ngươi xác định?”
Sở Diệp gật gật đầu, “Ân” một tiếng.
Hắn cuối cùng nhớ lại tới, ở nơi nào xem qua thứ này, lúc trước khế ước Tiểu Bạch Hổ thời điểm, hắn gặp qua về Tiểu Bạch Hổ một ít ký ức, lúc ấy Tiểu Bạch Hổ là thông qua một cái truyền tống
pháp trận bị truyền tống đến nơi đây tới, cẩn thận ngẫm lại, cái kia
hư không Truyền Tống Trận, cùng hiện giờ Vạn Thú Điện bên trong cái này có chút cùng loại.
Lâm Sơ Văn nghe vậy có chút kích động, nói: “Đồn đãi năm đó Vạn Thú Điện, ở thú triều bên trong huỷ diệt, có lẽ cũng không có.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Có khả năng.”
Từ Vạn Thú Điện bên ngoài thú cốt là có thể nhìn ra tới, Vạn Thú Điện phía trước là cái như thế nào cường hãn tông môn, như vậy
tông môn mặc dù huỷ diệt, cũng tổng hẳn là có người lưu lại.
Lâm Sơ Văn nhìn Truyền Tống Trận, nói: “Không biết trận pháp bên kia là địa phương nào, ngươi biết không?”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không biết.” Hắn lại không phải Bách Hiểu Sinh, không phải cái gì đều biết đến.
“Chúng ta từ cái này trận pháp rời đi?” Lâm Sơ Văn chần chờ nói.
Sở Diệp trầm mặc một hồi, lấy ra la bàn, xem xét một chút, đáp: “Hảo.”
Vì mai phục Lâm Nam Cương, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở Vạn Thú Điện chậm trễ mấy ngày, cùng đối phương đánh nhau cũng phí một phen công phu, này sẽ chung quanh đã có mười mấy Hồn Sư xuất hiện, nếu không bao lâu, những người này hẳn là liền sẽ biết bọn họ ở Vạn Thú Điện.
Lâm Sơ Văn nhìn thoáng qua la bàn, nói: “Cái này quang điểm, như thế nào giống như không đúng a!”
Sở Diệp sắc mặt ngưng trọng nói: “Này hẳn là đại biểu Hồn

Vương quang điểm."
La bàn thượng quang điểm, dị thường loá mắt, thả di động tốc độ
cực nhanh.
Quang điểm khoảng cách bọn họ bên này còn xa, nếu là Hồn Sư, truy lại đây nhanh nhất sợ cũng muốn ba bốn ngày thời gian, dựa
theo quang điểm di động tốc độ, không cần thiết nửa ngày, sợ sẽ có thể chạy tới.
"Ngũ Độc lão tổ?" Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Hẳn là không phải." Ngũ Độc lão tổ nếu là tới, liền không cần thiết đem chính mình Hồn Sủng mượn cấp Lâm Nam Cương.
"Nói như vậy, có mặt khác Hồn Vương tới? Có thể hay không là Không Minh lão tổ?" Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Hẳn là không phải."
Ở Lưỡng Giới Thành thời điểm, la bàn không thiếu bắt giữ đến đại biểu Không Minh lão tổ quang điểm, cái kia quang điểm nhan
sắc muốn thâm một ít cùng cái này không giống nhau.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: "Đó là có mặt khác Hồn Vương tới?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Hẳn là."
Bọn họ trên tay thứ tốt không ít, sẽ khiến cho Hồn Vương hứng thú cũng không kỳ quái.
"Không nghe nói a!" Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp nhún vai, nói: "Nghĩ đến là lén lút tới."
Tiểu Bạch lắc lắc đầu, nói: "Cái này Hồn Vương thật đúng là không tiền đồ a! Đều là Hồn Vương, hành sự cư nhiên còn như vậy lén lút."
Sở Diệp: "……"
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: "Hồn Vương đều lại đây, không đi không được a!" Mặc dù Truyền Tống Trận bên kia là đầm rồng hang hổ, cũng so lưu lại nơi này, chờ bị Hồn Vương cường giả đổ cường.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"

……
Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp thông qua Truyền Tống Trận, rời đi ngầm mật thất.
Truyền Tống Trận khởi động không dễ, Sở Diệp hoa chín viên Chiến Tướng Hồn Tinh mới khởi động trận pháp, đem Sở Diệp cấp đau lòng quá sức.
Một trận choáng váng qua đi, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tới rồi một tòa hoang đảo một cái bí ẩn sơn động bên trong.
Sở Diệp đem Truyền Tống Trận thoáng phá hủy một ít, bảo đảm những người khác sẽ không thông qua Truyền Tống Trận lại đây.
“Nơi này là địa phương nào a!” Lâm Sơ Văn nhịn không được nói.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không biết, bất quá, chúng ta chỉ sợ muốn ở chỗ này nghỉ ngơi một đoạn thời gian.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đãi liền đãi đi.”
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Hy vọng nơi này không phải Phong
Châu.”
Phong Châu là Ngũ Độc lão tổ đại bản doanh, tiêu phí hảo chút tinh hạch, cuối cùng chỉ là chui đầu vô lưới, kia cũng quá xui xẻo.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Là Phong Châu cũng không có gì không tốt, dưới đèn hắc.” Thật là Phong Châu, Ngũ Độc lão tổ đại
khái cũng sẽ không nghĩ đến bọn họ ở chỗ này.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Có đạo lý.”
Lâm Sơ Văn tả hữu nhìn xung quanh một chút, nói: “Nơi này thiên
địa nguyên khí so Lưỡng Giới Thành nồng đậm nhiều, hẳn là không phải Phong Châu.” Bọn họ tựa hồ tới rồi càng thích hợp tu
luyện địa phương.
Sở Diệp cười cười, nói: “Sự tình tốt a!”

Chương 195: Thanh Vân Tông

“Sư muội, ở vội đâu?” Triệu Kính đã đi tới thăm hỏi nói.
“Còn hảo, sư huynh Lưỡng Giới Thành bên kia có cái gì tin tức sao?” Sở Nhan Vũ hỏi.
Triệu Kính sắc mặt cổ quái nói: “Đang muốn cùng ngươi nói đi, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn xử lý Lâm Nam Cương, Lâm Nam Cương mang theo hai chỉ Ngũ Độc lão tổ phó sủng cũng bị giết chết.”
Sở Nhan Vũ theo bản năng trừng lớn mắt, nói: “Không thể nào, Ngũ Độc lão tổ phó sủng, không đều là Chiến Tướng Cửu giai hung thú sao?” Lâm Nam Cương bản thân cũng có một con Cửu giai đỉnh chiến thú đi.
Phía trước Uông Ngưng sư tỷ còn cùng chính mình nói, Lâm Nam
Cương là nửa bước Vương giai, thập phần không dễ chọc đâu, hiện tại đã chết sao?
Sở Nhan Vũ nguyên bản cho rằng Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tốt nhất kết quả, bất quá là từ Lâm Nam Cương trong tay chạy ra sinh thiên, không nghĩ tới hai người cư nhiên đem Lâm Nam Cương cấp xử lý.
Triệu Kính gật gật đầu, nói: “Hẳn là không sai!”
“Kia sao có thể.” Sở Nhan Vũ nói thầm nói.
Sở Nhan Vũ trong ấn tượng Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tuy rằng có điểm thiên phú, nhưng cùng Lâm Nam Cương cái loại này giết
người không chớp mắt ma đầu chênh lệch vẫn là rất lớn.
Triệu Kính nhìn Sở Nhan Vũ thần sắc, biết đối phương là thật sự kinh ngạc.
Trên thực tế, Triệu Kính chính mình cũng thập phần khiếp sợ,

hắn
năm đó còn gặp qua Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, cảm thấy chính là hai cái tầm thường Hồn Sư, có một tay cũng đủ hồ khẩu hoạn thú tay nghề, nhật tử tuy rằng có thể quá so tầm thường Hồn Sư cường điểm, nhưng tuyệt đối là so ra kém bọn họ này đó đại tông
môn người, không nghĩ tới……
“Chẳng lẽ có người hỗ trợ?” Sở Nhan Vũ nhịn không được nói.
Triệu Kính lắc lắc đầu, nói: “Hẳn là không có.”
“Đó là như thế nào làm được a!” Sở Nhan Vũ có chút hoang mang nói.
“Ngươi kia chất nhi ong đàn số lượng nhiều, chồng lên lên uy lực
không yếu, hắn kia chỉ Bạch Li Miêu là ngụy trang, kia có thể là một con Cực phẩm Hồn Thú.” Triệu Kính nói.
Sở Nhan Vũ nhíu nhíu mày, nói: “Cực phẩm Hồn Thú, không có khả năng đi.”
Phía trước có tin tức nói, kia chỉ Bạch Li Miêu là Thượng phẩm Hồn Thú, nàng còn cảm thấy cái này suy đoán có chút khoa trương, hiện tại Triệu Kính cư nhiên cùng chính mình nói, kia có
thể là Cực phẩm Hồn Thú.
Sở Nhan Vũ huýt ra một hơi, khóe miệng nổi lên vài phần cười khổ.
Phía trước nàng còn lo lắng Sở Diệp khế ước một con mèo, ảnh hưởng này tiền đồ, tận tình khuyên bảo khuyên Sở Diệp đổi đi, lúc ấy Sở Diệp không muốn, còn vân đạm phong khinh tỏ vẻ phó sủng chỉ cần xinh đẹp là được, hiện tại ngẫm lại, chính mình chỉ sợ náo loạn chê cười.
Sở Nhan Vũ cau mày, vẫn là cảm thấy Triệu Kính tin tức có chút khoa trương, “Liền tính Sở Diệp ẩn tàng rồi thực lực, hẳn là cũng vô pháp giết chết Lâm Nam Cương a! Có phải hay không có cái gì hiểu lầm a!”
Triệu Kính lắc lắc đầu, “Tông môn xác minh vài lần tin tức, hẳn là
sẽ không sai.”

Sở Nhan Vũ có chút mê võng nói: “Tiểu Diệp cư nhiên như thế lợi
hại.”
Sở Nhan Vũ thầm nghĩ: Chính mình giống như lại lần nữa xem nhẹ Sở Diệp năng lực, bọn họ Sở gia giống như ra một cái khó lường tuyệt thế thiên tài đâu.
Triệu Kính nhìn Sở Nhan Vũ bộ dáng, nghiêm mặt nói: “Nhan Vũ
sư muội, tông môn hy vọng ngươi đi trước Lưỡng Giới Thành, đi khuyên Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn gia nhập tông môn.”
Sở Nhan Vũ cau mày, nói: “Hiện tại qua đi sợ là chậm đi, ta liền bọn họ ở nơi nào cũng không biết a!”
Triệu Kính nhàn nhạt nói: “Tới đó rồi nói sau.”
Thanh Vân Tông vốn là tưởng chờ Sở Diệp sơn cùng thủy tận lại ra tay, rốt cuộc, đưa than ngày tuyết mới có thể làm người cảm thấy đáng quý, nhưng là, hiện tại tình huống có chút biến hóa, Sở
Diệp cùng Lâm Sơ Văn lợi hại có chút vượt quá tưởng tượng, bọn họ không còn sớm điểm động thủ nói, có lẽ không cơ hội.
Trên thực tế, hiện giờ nhìn chằm chằm hai người người rất nhiều,
hiện tại động thủ tựa hồ cũng đã chậm.
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn rời đi Vạn Thú Điện di chỉ mười ngày qua, di chỉ bên trong tụ tập càng ngày càng nhiều người.
Vân Châu, Thanh Châu, Phong Châu đều có không ít Hồn Sư đã đến, Vạn Thú Điện ngầm di chỉ cũng bị phát hiện.
Ngầm cung điện bên trong, một đám người vây quanh Luyện Yêu
Trì không ngừng đánh giá.
“Nơi này nguyên lai hẳn là Luyện Yêu Trì, này sẽ nước ao khô kiệt, thật là đáng tiếc.” Tư Đông Phong nói.
Tư Nam Nguyệt như suy tư gì nói: “Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thực lực có thể tiến bộ nhanh như vậy, hẳn là cùng này Luyện Yêu Trì thoát không được quan hệ đi.”
Tư Đông Phong gật gật đầu, nói: “Hơn phân nửa như thế.”

Triệu Kính dưới mặt đất cung điện bên trong chuyển động một vòng, nói: “Không nghĩ tới, Vạn Thú Điện còn giữ như vậy thứ tốt,
đáng tiếc……” Đã tới chậm một bước, cơ duyên tất cả đều bị Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hai cái cầm đi.
Triệu Kính cắn chặt răng, trong lòng toan lợi hại, Cực phẩm Hồn Thú, Luyện Yêu Trì, Dược Tề Sư đạo lữ, Sở Diệp khí vận thật sự cường, bọn họ này đó đại tông môn đệ tử cũng vô pháp so.
“Sư huynh, Luyện Yêu Trì là cái gì, rất lợi hại sao?” Sở Nhan Vũ hỏi.
Triệu Kính gật gật đầu, nói: “Đương nhiên, thượng cổ rất nhiều đại tông môn đều sẽ thành lập Luyện Yêu Trì, Hồn Thú trải qua Luyện Yêu Trì rèn luyện, phẩm tướng, thực lực đều sẽ có rất lớn tăng lên, Luyện Yêu Trì yêu cầu đầu nhập đại lượng tài nguyên, giống nhau tông môn, kiến không dậy nổi.”
Sở Nhan Vũ lý giải gật gật đầu, nói: “Thì ra là thế.”
Triệu Kính thầm nghĩ: Vạn Thú Điện di chỉ phía trước cũng có rất
nhiều người tới tìm tòi, nơi này vẫn luôn không bị phát hiện, thẳng
đến Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đã đến, này hai người cái gì vận khí a!
“Sư huynh, bên trong phát hiện có một cái Truyền Tống Trận.” Uông Ngưng nói.
Triệu Kính gật gật đầu, nói: “Đã biết.”
Sở Nhan Vũ hướng tới Truyền Tống Trận nơi mật thất nhìn thoáng qua, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hẳn là thông qua Truyền Tống Trận đi rồi, kể từ đó cũng hảo, rời xa này phiến thị phi nơi, từ đây biển rộng tuỳ cá lội, trời cao mặc chim bay.
Ngũ Độc lão tổ tựa hồ đối hai người thập phần cừu thị, hai người không chạy nói, Ngũ Độc lão tổ sớm muộn gì sẽ tự mình ra tay.
Uông Ngưng toan lựu lựu nói: “Nơi này cái này Luyện Yêu Trì khô
cạn không lâu đâu! Từ Luyện Yêu Trì tàn lưu dược lực tới xem, phía trước, nơi này nhất định là một khối tu luyện phong thuỷ

bảo
địa, Hồn Thú ở Luyện Yêu Trì ngâm một chút, ít nói cũng có thể tăng lên một cái giai vị, Nhan Vũ, ngươi cái kia cháu trai Hồn Thú
hẳn là lại tiến giai."
Sở Nhan Vũ gật gật đầu, nói: "Khả năng đi."
Chiến Tướng Hồn Thú tiến giai thật sự quá gian nan, ở trong ao ngâm một chút là có thể tấn một cái giai vị, thật sự quá mê người.
Powered by GliaStudio
close
Phía trước có tin tức nói, Sở Diệp là Thất giai Hồn Sư, cấp bậc vẫn là thấp một ít, hẳn là ở chỗ này có cơ duyên, lại tăng lên một ít, như thế Sở Diệp tài cán rớt Lâm Nam Cương.
……
Thanh Vân Tông phái mấy cái Hồn Sư lại đây, Thất Hà Tông cũng
là giống nhau.
Giờ phút này mấy cái Thất Hà Tông đệ tử, đứng ở Luyện Yêu Trì bên nghị luận.
"Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn này hai tên gia hỏa, thật đúng là gặp may mắn."
"Này hai tên gia hỏa chạy thật mau, này hai người không chạy nói
bọn họ chết chắc rồi."
"Sở Diệp kia chỉ mèo trắng, thật là Bạch Hổ?"
"Có khả năng đi, Bạch Hổ tinh huyết chính là thứ tốt, tấm tắc, Cực
phẩm Hồn Thú tinh huyết."
"Gia hỏa này cư nhiên có thể giết chết Lâm Nam Cương, trên người khẳng định có bí mật."
"Lâm Sơ Văn không phải Dược Tề Sư sao, có lẽ là dùng chất độc hoá học loại này bất nhập lưu phương pháp."
"……"
Mấy cái Thất Hà Tông đệ tử nói, truyền vào Sở Nhan Vũ trong tai,

Sở Nhan Vũ nhịn không được nhíu nhíu mày.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hai người thực lực quá cường, gặp gỡ quá lớn, đem đại tông môn đệ tử đều cấp so không bằng, cũng khó trách Thất Hà Tông đệ tử nói chuyện toan lựu lựu.
Tuy rằng Triệu Kính không có nói, bất quá, Sở Nhan Vũ xem ra tới, đối với Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn kỳ ngộ, Triệu Kính sư huynh cũng là hâm mộ ghen ghét thực.
……
Sở Nhan Vũ lười đến lại nghe mấy cái Thất Hà Tông đệ tử toan ngôn toan ngữ, đi vào khắc ghi lại Truyền Tống Trận mật thất.
Mấy cái trận pháp sư canh giữ ở trận pháp biên nghiên cứu cái gì, chung quanh một vòng Hồn Sư vây quanh mấy cái trận pháp sư không ngừng dò hỏi.
“Có thể phán đoán truyền tống đã đi đâu sao? Phương hướng có thể xác định sao?”
“Không quá xác định.”
“Truyền tống khoảng cách có bao xa a!”
“Đây là cao đẳng Truyền Tống Trận, truyền tống khởi động dùng
chín viên Chiến Tướng tinh hạch, khoảng cách hẳn là thập phần xa.”
“Nói như vậy, tìm không thấy?”
“Hẳn là, đối diện Truyền Tống Trận hẳn là bị phá hư.”
“Phí phạm của trời a! Cư nhiên phá hư Truyền Tống Trận.”
“……”
Mấy cái trận pháp sư nhìn Truyền Tống Trận, tràn ngập tiếc nuối.
Truyền Tống Trận là thập phần hiếm lạ đồ vật, Vạn Thú Điện lưu
lại cái này, vừa thấy liền niên đại xa xăm, giá trị so giống nhau cự
ly ngắn Truyền Tống Trận muốn cao hơn rất nhiều, chỉ tiếc, như vậy trân quý Truyền Tống Trận cư nhiên không thể dùng, mấy cái
trận pháp sư đối phá hư Truyền Tống Trận Sở Diệp đều là căm thù đến tận xương tuỷ.

Đại sảnh bên trong mấy cái Hồn Sư, nghe được mấy cái trận pháp sư đối với trận pháp đánh giá, một đám trên mặt tràn đầy tiếc nuối chi sắc.
Hai người không biết truyền tống đi nơi nào, kia tưởng bắt được hai người trên người đồ vật liền khó khăn.
Lâm Sơ Văn trên tay khả năng có hai phân Dược Tề Sư truyền thừa, hai người còn giết mấy cái Cửu giai Hồn Sư, được đến vài người di sản, trừ cái này ra còn khả năng đạt được vạn thú tông di lưu thứ tốt, hai người kia thật sự là quá gặp may mắn, trên tay thứ tốt quá nhiều.
Ngũ Độc lão tổ hứa hẹn về điểm này thù lao, cùng hai người trên người bí mật so sánh với, căn bản là không đáng giá nhắc tới.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hai cái độc chiếm như vậy nhiều chỗ tốt, thật sự thật quá đáng một ít.
Sở Nhan Vũ nghe được mấy cái trận pháp sư nói, không biết hai người truyền tống đi nơi nào, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.
Trước khi đi, mấy cái tông môn trưởng lão dặn dò chính mình đem hai người khuyên nhập tông môn, Sở Nhan Vũ rất rõ ràng Sở Diệp nếu muốn gia nhập đã sớm gia nhập, gặp được hai người nàng thật đúng là không biết muốn nói như thế nào.
Nghe được trận pháp sư nói, khởi động trận pháp một lần, liền yêu cầu chín viên Chiến Tướng Hồn Tinh, Sở Nhan Vũ âm thầm có chút đau lòng, chín viên Chiến Tướng Hồn Tinh a! Thêm lên cũng là một tuyệt bút tiền.
……
Tư Đông Phong Luyện Yêu Trì bên cạnh, lười biếng đánh giá chung quanh Hồn Sư, đáy lòng hiện lên vài phần trào phúng.
Phía trước, tiểu độc vương ở Lưỡng Giới Thành phóng ra Châu Chấu, bọn họ hướng không ít thế lực xin giúp đỡ, đều bị cự tuyệt,
này sẽ nhìn có thể có lợi, những người này đảo một đám lại đây, trước mắt này Vạn Thú Điện bên trong, tụ tập Hồn Sư đã vượt qua 70 cái, có không ít Hồn Sư sau lưng đều là có Hồn Vương cường giả vi hậu đài.
“Sư huynh, Ngũ Độc lão tổ hẳn là phái người lại đây tìm hiểu

tình
huống.” Tư Nam Nguyệt nói.
Tư Đông Phong híp mắt mắt, nói: “Dự kiến bên trong.”
Lâm Nam Cương đã chết, Ngũ Độc lão tổ chặt đứt một cái cánh tay, này hai chỉ Hồn Thú cũng chết ở Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn trong tay, tiểu độc vương tiến giai Vương giai thất bại, cũng cùng
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn quan hệ không nhỏ, Ngũ Độc lão tổ lần này mất mặt ném lớn, không biết bao nhiêu người ở sau lưng trộm chê cười đâu.
Ngũ Độc lão tổ nếu là có thể bắt được đến cơ hội đem Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thu thập, còn có thể vãn hồi điểm mặt mũi, nếu
là không thành công, việc này nhất định phải trở thành này hắc lịch sử.
Trước mắt Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn không biết tung tích, Ngũ Độc lão tổ đại khái suất là lấy hai người không thể nề hà, việc này
hẳn là đủ người chê cười thật lâu.
Tư Nam Nguyệt híp mắt mắt, nói: “Ta nghe nói, Ngũ Độc lão tổ có
khả năng tự mình tới.”
Nàng được đến tin tức, Ngũ Độc lão tổ hư hư thực thực tự mình nhích người, bởi vì đối phương bị thương, lần này lại đây tương đối bí ẩn.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn này sẽ không biết bị truyền tống đã đi đâu, nếu là hai người còn lưu tại hoang dã, chỉ sợ dữ nhiều lành ít.
Này sẽ hai người không biết bị truyền tống đi nơi nào, nhưng thật
ra có thể được lấy bảo toàn một mạng.
“Tới liền tới rồi đi, nay đã khác xưa.” Ngũ Độc lão tổ phía trước liền trọng thương, hiện giờ lại đã chết hai chỉ phó sủng, thực lực đại đại thiệt hại, mặc dù tới, chỉ sợ cũng là không dám ngoi đầu, nếu là có thể tỏa định tung tích của đối phương, có lẽ có thể làm một phiếu.

Tường đảo mọi người đẩy, Ngũ Độc lão tổ ở toàn thịnh thời kỳ không người dám động, hiện giờ, đối phương gặp bị thương nặng, tận dụng thời cơ a!

Chương 196: Chương 196

Mộ Lăng Thiên nhìn Vạn Thú Điện bên trong Truyền Tống Trận, gắt gao ninh mày.
“Không nghĩ tới, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cư nhiên như thế hảo mệnh, nương Truyền Tống Trận chạy ra sinh thiên.” Theo hắn biết, đã có Hồn Vương theo dõi hai người, nếu là hai người tiếp tục lưu tại Thập Vạn Man Hoang, mặc dù hai người có thể xử lý Lâm Nam Cương, cũng khó có thể ở Hồn Vương trong tay chạy ra thăng thiên.
Liền kém như vậy một bước, hai người liền thật sự vạn kiếp bất phục.
Lâm Mộng Dung cắn răng, trong lòng tràn đầy không phục, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thật sự là khí vận ngập trời.
Lâm Mộng Dung có loại cảm giác, không nên là cái dạng này, Sở Diệp nguyên bản hẳn là chỉ là nàng đá kê chân mà thôi, Lâm Sơ Văn hẳn là chỉ là nàng làm nền mà thôi, hiện tại hai người kia thanh danh truyền xa, thực lực như diều gặp gió, hỗn hô mưa gọi
gió, Ngũ Độc lão tổ cũng ở hai người trên tay liên tục bị nhục, nàng lại vẫn là bừa bãi vô danh.
Không nên là cái dạng này, vốn nên đứng ở đám mây, bị vạn người yêu thích và ngưỡng mộ hẳn là nàng mới đúng, rốt cuộc là
nơi nào ra sai?
Lâm Mộng Dung gắt gao nắm nắm tay, móng tay đem lòng bàn tay moi ra huyết cũng không hề hay biết.
Mộ Lăng Thiên cùng Lâm Mộng Dung chung quanh, mấy cái Hồn
Sư tràn đầy hâm mộ nghị luận.

“Nghe nói, Sở Diệp được đến đầu hổ phong lãnh địa Ong Tinh, kia Ong Tinh giá trị hơn một ngàn vạn đồng vàng.”
“Đâu chỉ a! Lâm Nam Cương không phải đã chết sao? Nghe nói, trên tay hắn có Kim Linh Chi, Cửu Quan Hoa, Phục Linh Ngọc Lộ từ từ thứ tốt.”
“Kim Linh Chi này đó không đều là phụ trợ tiến vào Hồn Vương đồ vật sao? Lâm Nam Cương ra tới ra nhiệm vụ, như thế nào đem mấy thứ này đều mang ra tới.”
“Lâm Nam Cương đại khái không nghĩ tới, hắn sẽ chết đi.”
“Đúng vậy! Ta cũng không nghĩ tới, Lâm Nam Cương sẽ chết, cái này hỗn trướng, hại ta thua một tuyệt bút tiền.” Lâm Nam Cương
muốn sát Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tin tức truyền ra tới lúc sau, một ít sòng bạc xem náo nhiệt không chê sự đại, khai ra bàn khẩu, đánh cuộc Lâm Nam Cương mấy ngày có thể giết chết Lâm
Sơ Văn, Sở Diệp.
Có đánh cuộc trong vòng 3 ngày, có đánh cuộc bảy ngày nội, có đánh cuộc nửa tháng…… Nói chuyện Hồn Sư, đánh cuộc chính là bảy ngày nội.
Ai cũng không nghĩ tới, cư nhiên bạo cái siêu cấp đại lãnh môn, Lâm Nam Cương cư nhiên kêu Sở Diệp hai người cấp xử lý.
“Lâm Nam Cương cái này phế vật, mệt gia hỏa này cư nhiên còn có mặt mũi tự xưng Hồn Vương dưới đệ nhất nhân.”
“Vân Hổ chân nhân, Mặc Kiêu chân nhân, Lâm Nam Cương, những người này di sản hẳn là đều đến Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn trên tay, hai người kia phát lớn a!”
“Không nghĩ tới Ngũ Độc lão tổ tuyên bố treo giải thưởng, chưa cho hai người tạo thành cái gì tổn hại, ngược lại là cho hai người tặng không ít tài nguyên, Ngũ Độc lão tổ đại khái không nghĩ tới,
chính mình tuyên bố treo giải thưởng, ngược lại là thành toàn hai
người đi.”
“Hai người kia hiện tại thân gia, chỉ sợ so được với Hồn Vương cường giả.”

“……”
Mộ Lăng Thiên nghe người chung quanh nói chuyện, tâm tình tích
tụ, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn không khỏi quá hảo mệnh, cư nhiên gặp dữ hóa lành.
Lâm Mộng Dung nhìn Truyền Tống Trận, chỉ cảm thấy đôi mắt bị
đau đớn một chút.
Nàng còn tưởng rằng Lâm Sơ Văn muốn sơn cùng thủy tận, không nghĩ tới, đối phương cư nhiên xử lý Lâm Nam Cương, còn ngồi Truyền Tống Trận rời đi.
Truyền Tống Trận bên kia không biết là cái tình huống như thế nào, liền tính truyền tống đến cái nào thâm sơn cùng cốc, lấy hai
người trên người khổng lồ tài nguyên, muốn dừng chân hẳn là không phải việc khó, có lẽ lần sau hai người xuất hiện chính là Hồn Vương cường giả.
……
Vạn Thú Điện phế tích trên quảng trường, tụ tập mấy cái Hồn Sư.
Một cái xuyên màu tím váy dài nữ Hồn Sủng Sư, ôm một con mao
cầu dạng Hồn Thú, bị mấy cái Hồn Sư vây quanh ở trung gian.
Nữ Hồn Sủng Sư danh Đái Hân còn chỉ có Hồn Sĩ Thất giai, bị một đám Hồn Sư vây quanh, thần sắc có chút khẩn trương.
Nữ Hồn Sủng Sư tuy rằng cấp bậc thấp một ít, trong tay Hồn Thú
lại không đơn giản.
Nữ Hồn Sủng Sư Hồn Thú cùng Ảnh Thú giống nhau, cũng thuộc
về đặc thù loại Hồn Thú danh Tố Ảnh Thú, con thú này có thể hồi
tưởng một ít đã từng phát sinh sự tình.
“Bắt đầu đi.” Một cái Hồn Sư nói.
Đái Hân gật gật đầu, đối với trên tay mao cầu nói gì đó.
Mao cầu thân thể chậm rãi bay lên, phiêu phù ở không trung,

thân
thể giống khí cầu giống nhau bành trướng lên.
Mao cầu há mồm vừa phun, này đối diện xuất hiện một mặt thủy
kính, trong gương hiện ra phía trước nơi đây chiến đấu hình ảnh.
Mọi người nhìn đến đại lượng Ám Ảnh Huyết Dơi thú, như là tao ngộ mạc danh tập kích, từ trên bầu trời rơi xuống xuống dưới.
“Đây là?”
“Cấm chế bị kích hoạt rồi, kích hoạt cấm chế người trận pháp tạo
nghệ không thấp a!”
“Là Sở Diệp vẫn là Lâm Sơ Văn a!”
“Hẳn là Sở Diệp đi, Sở Diệp phía trước liền ở Lưỡng Giới Thành bang nhân chữa trị phòng hộ trận, Lâm Sơ Văn đều là Dược Tề Sư, phỏng chừng cũng vô pháp phân tâm ở trận pháp phía trên.”
“Hơn phân nửa là như thế, một cái Dược Tề Sư, một cái trận pháp sư, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hai cái thật đúng là khó lường.”
“Bạch Hổ thánh tượng.”
Mọi người đều nhìn đến trên bầu trời uy vũ bất phàm Bạch Hổ hư
ảnh, tuy rằng chỉ là hình ảnh, nhưng mọi người vẫn là cảm nhận
được Bạch Hổ trên người bễ nghễ thiên hạ khí thế.
“Xác định, là Cực phẩm Hồn Thú.”
Lời này vừa nói ra, chung quanh một mảnh ồ lên, không ít Hồn Sư hâm mộ đôi mắt đều đỏ.
Có thể triệu hồi ra Bạch Hổ thánh tượng, liền đại biểu Tiểu Bạch trong cơ thể Bạch Hổ huyết mạch sẽ không thấp, hẳn là đạt tới Cực phẩm Hồn Thú trình tự.
Cực phẩm Hồn Thú a! Hồn Vương cường giả đều khả ngộ bất khả cầu Hồn Thú, liền như vậy bị Sở Diệp lộng tới tay, lợi hại như
vậy Hồn Thú, ở rất dài một đoạn thời gian, cư nhiên đều bị người

trở thành sủng vật.
“Sở Diệp rốt cuộc là nơi nào được đến Cực phẩm Hồn Thú a!”
Một cái cảm kích Hồn Sư thì thào nói: “Hình như là ở Tam Dương
Thành linh cầm giao dịch thị trường, một cái linh sủng trong tiệm.”
“Linh sủng trong tiệm có thể mua được Cực phẩm Hồn Thú?”
Thực mau càng ngày càng nhiều nhân chứng thật, Sở Diệp tiểu bạch miêu chính là từ Tam Dương Thành Hồn Sủng trong tiệm mua tới.
Một đám Hồn Sư đều mau ghen ghét điên rồi, Hồn Sủng trong tiệm mua được Cực phẩm Hồn Thú, đây là cái gì khái niệm.
Bao nhiêu người vì một con Trung phẩm Hồn Thú, thâm nhập hoang dã, vào sinh ra tử.
Đấu giá hội thượng phàm là xuất hiện một con Thượng phẩm Hồn Thú, kia tất nhiên muốn tranh vỡ đầu chảy máu.
Hiện tại này một con! Này một con này một con là Cực phẩm Hồn
Thú a! Cư nhiên là ở sủng thú trong tiệm mua tới.
Mộ Lăng Thiên xen lẫn trong đám người bên trong, sắc mặt rất là
khó coi, nhìn đến Tiểu Bạch, Mộ Lăng Thiên trong lòng có loại thực quỷ dị cảm giác, tổng cảm thấy kia hẳn là chính mình đồ vật.
Lâm Mộng Dung cau mày, tâm tình cực kỳ không xong, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cư nhiên xử lý Lâm Nam Cương, còn chạy ra sinh thiên, Ngũ Độc lão tổ quá vô dụng, cư nhiên làm hai người tránh thoát đi.
Powered by GliaStudio
close
Hai người kia hiện tại không biết trốn đi đâu, lần sau xuất hiện, hẳn là càng thêm khó đối phó.
“Giống như có cái gì từ này chỉ miêu trên người tách ra tới, đó là thứ gì.” Một cái Hồn Sư có chút nghi hoặc nói.
“Ảnh Thú, là Ảnh Thú a!” Một cái Hồn Sư nhận ra Ảnh Thú, lập tức đại kinh thất sắc nói.

“Đặc thù loại Hồn Thú, Sở Diệp trên người cư nhiên có Ảnh Thú.”
“Này chỉ Ảnh Thú cùng kia chỉ Bạch Hổ phối hợp thực ăn ý a!”
“Tiếp tay cho giặc, này chỉ Ảnh Thú hẳn là cùng Bạch Hổ ký kết khế ước.”
“Sở Diệp đây là cái gì mệnh a!”
……
Tư Nam Nguyệt nhìn từ Bạch Hổ trên người tách ra tới Hồn Thú, hít sâu một hơi nói: “Sư huynh, ngươi đoán đúng rồi, thật là Ảnh
Thú.”
Tư Đông Phong hít sâu một hơi, nói: “Quả nhiên.”
Tư Đông Phong đã sớm suy đoán Sở Diệp trên người có Ảnh Thú, bất quá, giờ phút này bị chứng thực, vẫn là có chút khiếp sợ.
Tư Nam Nguyệt thiên đầu, nói: “Chiến Tướng kỳ Ảnh Thú, khó trách phía trước đưa dược tề thời điểm, tới vô ảnh, đi vô tung.”
Thực mau hình ảnh lại thay đổi, che trời lấp đất Ngân Sí Ong bay
ra tới.
“Ngân Sí Ong, Ngân Sí Ong đàn! Ong đàn số lượng như vậy khổng lồ sao?” Ở đây Hồn Sư đã sớm biết Sở Diệp khế ước một đám Ngân Sí Ong, nhưng là ở Cực phẩm Hồn Thú vạn trượng quang mang dưới, Ngân Sí Ong có vẻ thường thường vô kỳ, này sẽ từ hình ảnh bên trong nhìn đến số lượng khổng lồ Ngân Sí Ong đàn, mọi người không cấm có chút kinh ngạc.
“Là Tống An a! Tống An cũng gia nhập chiến đấu, gia hỏa này nói
cái gì đâu?” Hình ảnh chỉ có thể khôi phục hình ảnh, cũng không
thể khôi phục thanh âm.
Một cái hiểu môi ngữ Hồn Sư, sắc mặt cổ quái nói: “Hắn đang nói,
ong trong đàn có mười mấy chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong.”
Người này vừa nói sau, tức khắc một mảnh ồ lên, “Lầm đi.”
“Hẳn là không sai, nếu không phải như thế, nơi nào đối phó Lâm

Nam Cương a!"
"Ngân Sí Ong tư chất kém như vậy, rốt cuộc là như thế nào bồi dưỡng đến Chiến Tướng, còn nhiều như vậy."
"Không phải có Ong Tinh sao?"
"Ong Tinh là thứ tốt, nhưng là đối trợ giúp Ngân Sí Ong từ Sĩ cấp tiến giai Chiến Tướng cấp hiệu quả cũng không lớn đi."
"Không phải Ong Tinh chính là sát khí."
"Vui đùa cái gì vậy, như thế nào có thể lộng tới như vậy nhiều sát
khí."
……
Một con Chiến Tướng Ngân Sí Ong, là khiến cho không được mọi người chú ý, mười mấy chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong, khiến cho đại gia líu lưỡi.
Kiến nhiều cắn chết tượng, Chiến Tướng Ngân Sí Ong nhiều, Hồn Vương cũng sẽ cảm giác sâu sắc đau đầu.
Một đám Hồn Sư nhìn không chớp mắt nhìn chiến đấu hình ảnh,
hình ảnh bỗng nhiên gián đoạn.
"Như thế nào không có?" Có Hồn Sư nhịn không được nói.
Đái Hân có chút xấu hổ nói: "Ta Hồn Thú, một tháng chỉ có thể vận dụng ba lần, mỗi lần chỉ có thể duy trì nửa nén hương thời gian."
"Kia tháng này?"
Đái Hân có chút xấu hổ nói: "Tháng này phía trước đã dùng hai lần, vừa mới là cuối cùng một lần."
"Phía trước dùng hai lần a!"
Đái Hân nhấp môi, trong lòng cũng là tràn ngập tiếc nuối, nếu nàng biết muốn tới nơi này khai quật Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn bí mật, phía trước, nàng nhất định sẽ không tùy tùy tiện tiện đem
kia hai lần cơ hội cấp dùng.
"Kia chỉ có thể chờ tháng sau sao?" Một cái Hồn Sư hỏi.
Đái Hân càng thêm xấu hổ, "Cũng không được, ta Hồn Thú chỉ có
thể hồi phục hai mươi ngày trong vòng cảnh tượng."

Mấy cái Hồn Sư nghe vậy, càng thêm tiếc nuối.
“Nói như vậy, tháng sau cũng không được.”
Đái Hân ôm mao cầu, mặt đỏ lên, nàng Hồn Thú tuy rằng là đặc thù loại Hồn Thú, nhưng là, này sẽ năng lực còn có chút yếu đi, “Nếu là ta bao quanh có thể tiến giai Chiến Tướng, có thể vận dụng số lần liền nhiều.”
“Nga.” Mấy cái Hồn Sư nghe vậy hứng thú thiếu thiếu.
Đái Hân mao cầu này sẽ ở Sĩ cấp Thất giai, khoảng cách Chiến Tướng còn sớm thực đâu, chờ Đái Hân Hồn Sủng tiến giai Chiến Tướng, rau kim châm đều lạnh.
Mao cầu tựa hồ ý thức được cái gì, hợp lại lôi kéo đầu, có chút mất mát.
Sở Nhan Vũ nhìn mấy cái buồn bã mất mát Hồn Sư, lắc lắc đầu, thầm nghĩ: Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hiện tại cũng không biết bị truyền tống đi nơi nào, biết đến lại nhiều lại có thể như thế nào.
Nghĩ đến vừa mới nhìn đến, Sở Nhan Vũ thập phần khiếp sợ, phía trước, Triệu Kính liền nói với hắn quá, Sở Diệp tiểu bạch miêu có lẽ là Cực phẩm Hồn Thú, Sở Nhan Vũ cũng không như thế nào tin tưởng, này sẽ nàng rốt cuộc là tin, thật là Cực phẩm Hồn Thú.
Cỡ nào nghịch thiên cơ duyên a! Càng nghịch thiên chính là, lợi hại như vậy Hồn Thú, cư nhiên là từ một gian linh sủng trong tiệm
mua.
Uông Ngưng nhìn Sở Nhan Vũ, có chút nghi hoặc nói: “Ngươi cháu trai có mười mấy chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong?”
Sở Nhan Vũ xấu hổ nói: “Ta cũng không biết a!”
“Ngươi như thế nào cái gì cũng không biết a!” Uông Ngưng nhịn không được nói.
Sở Nhan Vũ thở dài, Sở Diệp cùng Sở gia quan hệ giống nhau, cùng nàng quan hệ muốn hơi thân hậu một ít, bất quá, cũng liền
như vậy.
Uông Ngưng có chút nghi hoặc nói: “Có chút không thích hợp a! Ngươi cái này cháu trai Hồn Sủng giống như quá nhiều.”
Sở Nhan Vũ sửng sốt một chút, thầm nghĩ: Giống như xác thật

có
chút nhiều.
Hồn Sư có thể khế ước ba con Hồn Sủng, Sở Diệp Ngân Sí Ong tính một con, Bạch Hổ một con, Ảnh Thú một con, ong đàn có thể
xem như Ngân Sí Ong phụ thuộc Hồn Sủng, có thể cùng Ngân Sí Ong chiếm cứ một cái Hồn Thất. Nhưng này chỉ là Ngân Sí Ong số lượng không nhiều lắm tình huống dưới, mười mấy chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong, hẳn là cũng là muốn chiếm cứ Hồn Thất.
Lâm Nam Cương là Hồn Sư Cửu giai cường giả, này chủ sủng là Ám Ảnh Huyết Dơi Vương, bởi vì huyết dơi đàn quá nhiều, bình thường huyết dơi chiếm cứ mặt khác hai cái Hồn Thất, Lâm Nam
Cương liền không có lại khế ước mặt khác phó sủng, tiểu độc vương Phương Danh tình huống cũng là như thế.
Theo lý mà nói, Sở Diệp khế ước Ngân Sí Ong Vương, thuộc hạ lại có như vậy đánh nữa đem Ngân Sí Ong, hẳn là cũng là không năng lực khế ước mặt khác Hồn Sủng mới là, nhưng là, Sở Diệp chẳng những khế ước, vẫn là Cực phẩm Hồn Thú.
Chỉ cần thao tác Cực phẩm Hồn Thú liền yêu cầu khổng lồ linh hồn lực, ong đàn thao tác chỉ sợ càng khó, Sở Diệp cũng không biết là như thế nào làm được.
Sở Nhan Vũ nhăn nhăn mày, thầm nghĩ: Sở Diệp trên người bí mật giống như lại nhiều một cái, chính mình cái này chất nhi, thật
là làm người càng ngày càng nhìn không thấu.

Chương 197: Chương 197

Vạn Thú Điện phía đông trong rừng, mấy cái Hồn Sủng Sư đang ở tiến hành rửa sạch.
Có Hồn Sư ở trong rừng phát hiện Quỷ Diện Nhện thân thể hài cốt, liên hệ đến hiện trường đại lượng nổ mạnh sau khói thuốc súng dấu vết, nơi này phía trước phát sinh quá cái gì rất là hảo đoán.
“Đào tới rồi, lại một cái trận bàn.”
“Xem cái này địa phương nổ mạnh cường độ, phía trước nơi này hẳn là có gần trăm cái trận bàn.”
“Danh tác a!”
“Khó trách Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn có thể xử lý Lâm Nam Cương, đồng thời dẫn động nhiều như vậy trận bàn, sợ là Vương giai Hồn Thú cũng muốn trọng thương.”
“Sở Diệp trên tay thứ tốt thật không ít.”
……
Tư Đông Phong đứng ở cánh rừng biên, trong tay cầm một cái nổ
mạnh trận bàn tàn kiện.
“Thứ này, hẳn là Sở Diệp chính mình làm.”
Tư Nam Nguyệt gật gật đầu, nói: “Hẳn là.” Theo nàng biết, Sở Diệp ở Lưỡng Giới Thành mua không ít luyện chế trận bàn nguyên liệu, không nghĩ tới đối phương vô thanh vô tức cư nhiên
luyện chế ra nhiều như vậy trận bàn.
“Sở Diệp trận pháp tạo nghệ không thấp a!” Tư Đông Phong nói.
Tư Nam Nguyệt gật gật đầu, nói: “Thấp không được.”
Tư Nam Nguyệt hướng tới phía nam nhìn qua đi, phía nam mấy cái trận pháp sư đang ở nếm thử dẫn động cấm chế.

Vạn Thú Điện cấm chế có bị dẫn động dấu hiệu, Đái Hân Hồn Thú hồi tưởng ra tới hình ảnh, cũng chứng thực điểm này.
Mấy cái nhãn hiệu lâu đời trận pháp sư lúc đầu cảm thấy nếu Sở Diệp có thể, bọn họ cũng nên có thể.
Mấy cái nhãn hiệu lâu đời trận pháp sư nếm thử dẫn động cấm chế, đều không có thành công, một đám đều có chút xấu hổ, này sẽ có mấy cái sĩ diện, đều chạy tới nghiên cứu Truyền Tống Trận.
"Nơi này trận pháp đại sư, đã có năm cái, còn không có người thành công dẫn động cấm chế." Tư Nam Nguyệt nói.
Tư Đông Phong cười cười, nói: "Ta như thế nào cảm thấy này tình hình, có chút giống như đã từng quen biết a!"
Tư Nam Nguyệt cười khổ một chút, nói: "Thật đúng là."
Phía trước, Châu Chấu Sát dược tề phối phương vừa mới công bố thời điểm, rất nhiều người cảm thấy, Lâm Sơ Văn như vậy tuổi
trẻ, nếu hắn có thể luyện chế ra dược tề, bọn họ cũng có thể, sau đó……
Cho đến ngày nay, có thể luyện chế Châu Chấu Sát dược tề dược tề đại sư còn không nhiều lắm, mặc dù luyện chế ra tới, xác suất thành công cũng đều là so ra kém Lâm Sơ Văn.
Tư Phi Tuyết đã đi tới, cười cười, nói: "Sư huynh, các ngươi ở chỗ này a!"
Tư Nam Nguyệt cười cười, nói: "Phi Tuyết, ngươi vừa rồi cùng Thương Hoàn đại sư ở bên nhau, đại sư đối với dẫn động cấm chế có cái gì mặt mày sao?"
Tư Phi Tuyết nhún vai, nói: "Mấy cái trận pháp sư thảo luận qua đi, đến ra một cái kết luận, muốn dẫn động nơi đây cấm chế, ít nhất yêu cầu thỏa mãn hai điều kiện."
"Một là, đối Vạn Thú Điện nội cấm chế thập phần quen thuộc. Nhị
là, khổng lồ linh hồn lực."
"Mấy cái trận pháp đại sư suy đoán, Sở Diệp linh hồn lực khả năng đã so sánh Hồn Vương cường giả."
"Sở Diệp linh hồn lực có như vậy cường?" Tư Nam Nguyệt nói.
Tư Không Minh gật gật đầu, nói: "Hẳn là không yếu, Cực phẩm

Hồn Thú cũng không phải là tùy tùy tiện tiện có thể khế ước, linh
hồn lực không đủ, đã sớm làm Cực phẩm Hồn Thú đem linh hồn lực cấp rút cạn. Huống chi, Sở Diệp có thể khống chế như vậy khổng lồ ong đàn, linh hồn lực cũng không có khả năng nhược."
Tư Nam Nguyệt gật gật đầu, nói: "Nói cũng là, nói như thế tới, Sở
Diệp tư chất hẳn là rất cao, như vậy cao tư chất, Sở gia là như thế nào bỏ được thả người?"
Tư Phi Tuyết bĩu môi, nói: "Không phải nói, Sở gia thí nghiệm tư chất dụng cụ hỏng rồi, cho nên, dẫn tới thiên tài dẫn ra ngoài sao?"
Tư Nam Nguyệt lắc lắc đầu, nói: "Sở gia cũng không đáng kể, loại
sự tình này cũng có thể tính sai? Sở Diệp ít nhất là Thượng phẩm
tư chất, cực phẩm cũng chưa chắc không có khả năng."
……
Vạn Thú Điện bên này, Hồn Sư không ít, còn có không ít Hồn Sư đang từ ngũ hồ tứ hải chạy tới, hiện giờ nơi này nghiễm nhiên đã
thành trước mắt nhất đứng đầu "Du lịch thắng địa".
Phụ cận địa vực Hồn Sư, nếu là không tới Vạn Thú Điện di chỉ nơi này đi vừa đi, nhìn một cái, đều phải có vẻ lạc đơn vị.
Hồ gia cùng Tiền gia cùng Sở Diệp là cũ thức, cũng đuổi lại đây xem náo nhiệt.
"Thật sự có mười mấy chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong a!" Hồ Khiêm nói thầm nói.
Hồ Khiêm tuy rằng đã sớm ẩn ẩn có chút cảm giác, nhưng là, này
sẽ bị chứng thực vẫn là thập phần kinh ngạc.
Hồ Minh Nguyệt lắc lắc đầu, nói: "Không biết là như thế nào làm được."
Hồ Khiêm hít sâu một hơi, nói: "Thật lợi hại."
Hồ Minh Nguyệt hướng tới Tiền lão gia tử nhìn qua đi, nói: "Tiền

lão, ngươi có phải hay không đã sớm biết."
Tiền lão gia tử khô cằn cười cười, nói: "Như thế nào sẽ? Ta như thế nào sẽ biết?"
Hồ Minh Nguyệt nhìn Tiền lão gia tử phản ứng, ở trong lòng mắng
một tiếng cáo già.
"Ta còn tưởng rằng Lâm Sơ Văn là dược tề đại sư đã đủ kinh người, không nghĩ tới, Sở Diệp trên người bí mật càng thêm kính
bạo a!" Tiền Băng Nhi nhịn không được nói.
Cực phẩm Hồn Thú, đặc thù loại Hồn Thú, mười mấy chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong, Sở Diệp tựa hồ vẫn là cái trận pháp đại sư. Lâm Nam Cương đã là cái cùng hung cực ác ma đầu, Sở Diệp thế nhưng đem hắn cấp giết, như vậy một cái tàn nhẫn nhân vật ở bọn họ mí mắt phía dưới nhiều năm, nàng cư nhiên vẫn luôn đem người trở thành hảo hảo tiên sinh.
Hồ Kiều chớp chớp mắt, nói: "Nhiều như vậy Chiến Tướng Ngân Sí Ong, khó trách, Sở Diệp gia mật ong phẩm chất như vậy cao, sớm biết rằng hẳn là nhiều mua một ít mật ong tới ăn."
Tiền Băng Nhi gật gật đầu, nói: "Nói chính là a!"
"Hai vị hồ đạo hữu, tiền đạo hữu, ba vị đạo hữu cùng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn làm nhiều năm như vậy hàng xóm, không phát hiện bọn họ cùng mặt khác Hồn Sủng Sư không giống nhau sao?"
Nghê Khổng Minh đã đi tới hỏi.
Hồ Minh Nguyệt tà Nghê Khổng Minh liếc mắt một cái, tức giận nói: "Ngươi không phải cũng cùng Sở Diệp đã làm sinh ý, ngươi phát hiện cái gì?"
Người khác hỏi như vậy còn chưa tính, Nghê Khổng Minh cái này
hỗn trướng có cái gì tư cách hỏi, gia hỏa này nhưng từ Sở Diệp, Lâm Sơ Văn nơi đó mua không ít Thịt Heo Tằm, hai người động phủ người này cũng từng vào không ít lần.
Nghê Khổng Minh xấu hổ cười cười, nói: "Ta cũng không theo chân bọn họ đánh quá vài lần giao tế."
……
Sở Nhan Vũ đối với Triệu Kính lộ ra vẻ mặt xin lỗi biểu tình nói:

“Sư huynh, người đã không ở nơi này.” Người không ở nơi này, khuyên bảo sự tình, liền không thể nào nói lên.
Triệu Kính gật gật đầu, nói: “Không ở liền không ở đi, không ở cũng hảo.”
Sở Nhan Vũ có chút khó hiểu nhìn Triệu Kính, nói: “Không ở cũng
hảo?”
Triệu Kính gật gật đầu, nói: “Ta vừa mới được đến tin tức, Thất Hà Tông Thanh Hà lão tổ sớm tại hơn mười ngày trước, cũng đã tới rồi Lưỡng Giới Thành.”
Đối phương tới nơi này mục đích, không cần nói cũng biết, nếu, Vạn Thú Điện nơi này không có Truyền Tống Trận, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn có lẽ đã rơi vào Thanh Hà chân nhân trong tay.
Sở Nhan Vũ có chút khiếp sợ nói: “Thanh Hà lão tổ tới, không phải hai ngày này mới đến?”
Triệu Kính bĩu môi, nói: “Tự nhiên là mông nhân.” Thanh Hà lão tổ
đã sớm tới rồi, chỉ là hai ngày này mới lộ diện mà thôi.
“Không ngừng Thanh Hà lão tổ, Phong Châu Khải Phong lão tổ cũng lặng lẽ tới, Thanh Châu Thiên Hồ chân nhân cũng tới.”
Sở Nhan Vũ nghe vậy, âm thầm vì Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nhéo một phen mồ hôi lạnh.
Powered by GliaStudio
close
Nàng cho rằng Sở Diệp yêu cầu cẩn thận Hồn Vương cường giả chỉ có Ngũ Độc lão tổ một cái, hiện tại lại phát hiện, xa không ngừng Ngũ Độc lão tổ một cái.
Ngũ Độc lão tổ tuy rằng hung danh hiển hách, nhưng tốt xấu ở chỗ sáng, còn lại mấy cái Hồn Vương cường giả càng thêm nguy hiểm.
Lâm Nam Cương tuy rằng lợi hại, nhưng nói đến cùng chỉ là cái Hồn Sư, thật gặp gỡ Hồn Vương, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn lại lợi hại, sợ cũng chỉ có thể thúc thủ chịu trói, may mắn, hai người ngồi Truyền Tống Trận rời đi.
……
“Triệu sư huynh, Thất Hà Tông Mộc Đông Minh giống như phát

hiện cái gì.” Uông Ngưng đã đi tới, sắc mặt ngưng trọng nói.
Mộc Đông Minh là Thất Hà Tông trứ danh tìm linh sư, vì Thất Hà
Tông thăm dò không ít linh mạch, mạch khoáng, sát hố……
Triệu Kính có chút nghi hoặc nói: “Cái gì phát hiện?”
Uông Ngưng sắc mặt nghiêm túc nói: “Hình như là đại phát hiện,
Vạn Thú Điện nơi này giống như có một cái sát hố.”
“Sát hố a! Có sát hố không kỳ quái.” Vạn Thú Điện đã từng chính là cái đại tông môn, có mấy cái sát hố rất là bình thường.
Uông Ngưng nhìn Triệu Kính nhàn nhạt biểu tình, hít sâu một hơi,
nói: “Không phải đơn giản sát hố, hình như là hậu thiên sát hố.”
Triệu Kính mãnh mà túc khẩn mày, nói: “Hậu thiên sát hố?”
Uông Ngưng gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Triệu Kính sắc mặt đại biến, nói: “Qua đi nhìn xem.”
Triệu Kính đám người đuổi tới thời điểm, sát hố bên đã vây quanh
không ít người.
Sở Nhan Vũ nhìn một chút vây quanh ở sát hố người bên cạnh, sắc mặt đại biến.
Thanh Vân Tông Thanh Sơn lão tổ, Thất Hà Tông Thanh Hà lão tổ, Lưỡng Giới Thành Không Minh lão tổ, cư nhiên tất cả đều tới rồi, giờ phút này toàn vây quanh ở sát hố bên cạnh.
Hồn Vương cường giả, ngày thường một cái đều khó gặp, này sẽ lại tụ tập ba cái, dựa theo Triệu Kính sư huynh cách nói, chỉ sợ còn có Hồn Vương giấu ở chỗ tối không có hiện thân.
Chung quanh Hồn Sư, đè thấp thanh âm, đàm luận cái gì.
“Thật là sát hố sao? Nhìn có chút không giống a!”
“Thăm dò tới rồi này hố có sát khí, hẳn là sát hố không sai.”
“Cái này hố, trước kia nơi này là không có, có thể là Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn làm ra tới.”
“……”
Tiền gia, Hồ gia người đứng ở hố to bên cạnh, hai mặt nhìn nhau.
“Tiền đạo hữu, ngươi xem cái này hố, có phải hay không cùng Sở

Diệp động phủ cái kia hố có chút giống."
Tiền lão gia tử gật gật đầu, nói: "Đích xác có chút giống." Sở Diệp động phủ cái kia hố, hình như là dùng để luyện thú cốt.
"Thật là sát hố sao? Lầm đi." Hồ Minh Nguyệt nói thầm nói.
Tiền lão gia tử cau mày, nói: "Hẳn là sẽ không sai đi."
Mộc Đông Minh chính là có tiếng tuệ nhãn như đuốc, hắn nếu nói
là sát hố, kia tám chín phần mười hẳn là chính là sát hố.
……
Thanh Hà chân nhân đứng ở hố to bên cạnh, đối với bên cạnh một cái Hồn Sư, nói: "Đi đem Đái Hân mời đi theo."
Thanh Hà chân nhân bên người một cái Hồn Sư, thực mau đem Đái Hân thỉnh lại đây.
Đái Hân ôm Hồn Thú đã đi tới, nhìn đến Thanh Hà chân nhân, cung cung kính kính nói: "Lão tổ, ta Hồn Thú đã không thể vận dụng."
Thanh Hà chân nhân nhìn Đái Hân liếc mắt một cái, nói: "Ta biết,
ta nơi này có một chi Phá Hư dược tề, uống lên lúc sau, ngươi này Hồn Thú có thể ngắn ngủi có được Chiến Tướng Hồn Thú lực lượng, hẳn là là có thể đủ tiếp tục vận dụng năng lực."
Đái Hân nghe vậy, sắc mặt đại biến.
Phá Hư dược tề, đích xác có thể cho Hồn Thú trong thời gian ngắn có được viễn siêu bản thân năng lực, nhưng là này dược tề có rất lớn tác dụng phụ, nàng Hồn Thú thật dùng cái này dược tề,
mấy năm nay trong vòng, chỉ sợ đều không thể vận dụng năng lực.
"Tiền bối!"
Thanh Hà chân nhân nhàn nhạt nói: "Cái này trong túi có mấy chi
khôi phục cùng tăng lên thực lực dược tề, tặng cho ngươi."
Đái Hân nghe vậy, sắc mặt nhưng thật ra thoáng đẹp một ít.
Đái Hân đem dược tề cấp Hồn Thú uy đi vào, Tố Ảnh Thú bắt đầu
hồi tưởng hình ảnh.

Thực mau một đoạn hình ảnh hiện lên ở giữa không trung bên trong, mọi người nhìn đến Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đem đại lượng thú cốt ném vào sát hố bên trong, tiến hành sát khí ngao luyện.
“Chẳng lẽ đây là ở chế tạo sát khí.”
“Hẳn là.”
“Sát khí, sát khí cư nhiên có thể chế tạo sao?”
“Sát khí vì cái gì không thể chế tạo, nghe nói, thượng cổ một ít tông môn, đều có sát khí luyện chế phương pháp, chỉ là thất truyền.”
……
Đái Hân Tố Ảnh Thú có thể hồi tưởng thời gian hữu hạn, mọi người không sai biệt lắm có thể đoán được Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đang làm cái gì.
Kỳ thật nhìn không tới còn hảo, thấy được ngược lại làm người nhụt chí, chỉ nhìn đến trung gian một đoạn, có thể đoán ra là ở luyện chế sát khí, lại cố tình nhìn không tới như thế nào luyện chế, làm người càng thêm tim gan cồn cào.
Tư Đông Phong nhìn hình ảnh, nói: “Sở Diệp là ở dùng thú cốt ngao luyện sát khí sao?”
Tư Nam Nguyệt lưng đeo xuống tay, nói: “Hẳn là, như thế, rất nhiều chuyện nhưng thật ra có thể giải thích.”
Sở Diệp ở Lưỡng Giới Thành vài lần đại quy mô thu mua thú cốt, đem Lưỡng Giới Thành thú cốt giá cả đều nâng lên rồi, về Sở Diệp thu thập thú cốt nguyên nhân, cũng có rất nhiều suy đoán.
Có người cảm thấy là vì luyện chế trận pháp đạo cụ, có người cảm thấy là Sở Diệp âm thầm dưỡng lấy thú cốt vì thực Hồn Thú,
có người cảm thấy Sở Diệp là vì luyện chế bàng môn tả đạo pháp khí……
Mặc kệ là loại nào suy đoán, tựa hồ đều không dùng được như vậy nhiều thú cốt, lại nguyên lai là vì luyện chế sát khí sao.
Sở Diệp có thể luyện chế sát khí, kể từ đó, người này có mười mấy chỉ Chiến Tướng ong, đảo cũng có thể lý giải.
Sở Diệp có thể luyện chế sát khí, tự nhiên sẽ không thiếu sát khí, này đạo lữ lại là dược tề đại sư, có đại lượng dược tề cùng sát

khí, mặc dù Ngân Sí Ong tư chất kém một ít, bồi dưỡng ra một đám Chiến Tướng tới, cũng chẳng có gì lạ.
“Trời ạ!” Hồ Minh Nguyệt tràn đầy vô ngữ xem trời xanh.
Hồ Minh Nguyệt cảm thấy chính mình đã bị khiếp sợ quá nhiều lần, cho tới bây giờ, vô luận nghe được cái gì về Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tin tức, nàng đều có thể đủ thong dong đối mặt, giờ phút này, Hồ Minh Nguyệt phát hiện nàng vẫn là định lực không
đủ a! Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tựa hồ mỗi lần đều có thể cho nàng kinh hỉ.
“Nguyên lai thú cốt là cái này sử dụng a!” Tiền Băng Nhi phía trước còn cảm thấy Sở Diệp phía trước mua như vậy nhiều thú cốt, là có tiền thiêu hoảng, này sẽ mới biết được, Sở Diệp tiền đều hoa ở lưỡi dao thượng.
Tiền lão gia tử hít sâu một hơi, nói: “Ta nói, Vạn Thú Điện nơi này
nguyên lai có không ít thú cốt, hiện tại không biết đi đâu, nguyên
lai là bị ngao luyện.”
“Đem vứt đi thú cốt biến thành sát khí, trời ạ, này đến nhiều kiếm
a!” Tiền Băng Nhi nhịn không được nói.
Tiền lão gia tử gật gật đầu, thầm nghĩ: Này thật sự là vô bổn mua
bán, có cửa này tay nghề, khó trách Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tiền, giống như xài như thế nào cũng xài không hết giống nhau

Chương 198: Chương 198

Sát khí sự tình bộc lộ, ở đây mọi người đều có chút không bình tĩnh.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nếu là ở chỗ này, chỉ sợ đã sớm bị mọi người cấp sinh gặm, giờ phút này hai người không thấy, mọi
người lại nôn nóng cũng không có biện pháp.
“Phàn lão gia tử, ngươi cùng Sở Diệp giao dịch quá sát khí a?”
Mấy cái Hồn Sư đem Phàn Thiên Văn vây quanh lên.
Phàn Thiên Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.” hắn đã từng dùng Yêu Huyết Thạch cùng Sở Diệp giao dịch quá sát khí.
“Đó là cái gì sát khí a!”
“Bách Thú Sát.” Phàn gia đã từng đem cùng Sở Diệp giao dịch giấu gắt gao, bất quá, hiện tại không cần thiết.
“Nhìn dáng vẻ, Sở Diệp luyện chế ra tới sát khí, chính là Bách Thú Sát.”
Sở Diệp luyện chế sát khí, dùng thượng trăm loại thú cốt, Bách Thú Sát vừa lúc phù hợp.
“Bách Thú Sát phẩm cấp nhưng không thấp a!”
Mọi người nghị luận sôi nổi, đều là vẻ mặt hâm mộ ghen tị hận.
Phàn Thiên Văn có chút thổn thức, từ Sở Diệp trên tay mua sát khí lúc sau, hắn không thiếu chú ý Sở Diệp bên kia động tĩnh, cũng biết Sở Diệp phó sủng tiến giai Chiến Tướng.
Phàn Thiên Văn nguyên bản còn cảm thấy Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn vận khí không tồi, tuổi còn trẻ, không có người khác giúp đỡ,
cư nhiên lộng tới như vậy nhiều sát khí, đem chủ sủng, phó sủng
đều bồi dưỡng tới rồi Chiến Tướng.

Hiện tại Phàn Thiên Văn rốt cuộc đã biết, Sở Diệp giao dịch cho hắn sát khí, cư nhiên là luyện chế ra tới.
……
Triệu Kính nhìn vẻ mặt dại ra Sở Nhan Vũ, nhịn không được nói:
“Nhan Vũ sư muội, Sở Diệp sự tình ngươi thật sự một chút cũng không biết sao?”
Sở Nhan Vũ lắc lắc đầu, nói: “Không biết.”
Quá vớ vẩn, Sở Diệp cư nhiên có thể luyện chế sát khí, cư nhiên sẽ có như vậy thái quá sự tình.
Nếu trước đó, có người nói cho nàng Sở Diệp có thể luyện chế sát khí, nàng nhất định sẽ cảm thấy đối phương là đang nói đùa lời nói.
Triệu Kính nhìn Sở Nhan Vũ biểu tình, ở trong lòng thở dài, thất sách, Sở Diệp giá trị có chút vượt quá tưởng tượng.
Tông môn phía trước chậm chạp không có động thủ chính diện che chở Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, một phương diện là tưởng treo giá, làm hai người chủ động quy phục, về phương diện khác, kỳ thật cũng là không nghĩ đắc tội đã chết Ngũ Độc lão tổ.
Nếu là tông môn sớm biết rằng Sở Diệp có thể luyện chế sát khí, hẳn là đã sớm động thủ, hiện giờ người không thấy, nói cái gì đều
chậm.
Nếu tông môn có được sát khí luyện chế phương pháp, là có thể cuồn cuộn không ngừng bồi dưỡng Hồn Sư cường giả.
“Sở Diệp như thế nào sẽ luyện chế sát khí đâu?”
“Khả năng cùng Sở Diệp kia chỉ Hồn Sủng có quan hệ, nghe nói một ít cực phẩm Hồn Sủng, có được phi thường trân quý truyền thừa ký ức.”
“Nhìn dáng vẻ đúng rồi, Sở Diệp phía trước luyện chế sát khí thời
điểm, giống như có cùng kia chỉ tiểu bạch miêu giao lưu.”
“Cực phẩm Hồn Thú còn hiểu này đó a!”
“Rất nhiều Cực phẩm Hồn Thú đều là thực thông minh.”
“Cực phẩm Hồn Thú chính là Cực phẩm Hồn Thú a! Khó trách mọi người đều tưởng khế ước Cực phẩm Hồn Thú, chẳng những

tiến giai lực cản tiểu, còn có như vậy kỳ lạ truyền thừa ký ức."
"……"
Mộ Lăng Thiên nghe chung quanh mọi người nghị luận, đôi mắt bên trong hiện lên nồng đậm ghen ghét, Cực phẩm Hồn Thú, vì cái gì có được Cực phẩm Hồn Thú người là Sở Diệp mà không phải hắn, nếu là chính mình thì tốt rồi.
……
Tam Dương Thành.
"Lão bản, còn có hay không Bạch Li Miêu a!"
"Bán hết."
"Bán hết? Nhanh như vậy?"
Cửa hàng lão bản nhàn nhạt nói: "Ân, vừa đến một đám hóa, thực
mau liền bán hết."
Sở Diệp Bạch Li Miêu xác nhận là Cực phẩm Hồn Thú, này chỉ Hồn Thú là từ Tam Dương Thành một nhà linh sủng trong tiệm mua sắm.
Tin tức truyền khai lúc sau, Bạch Li Miêu giá trị con người tăng gấp bội, Tam Dương Thành linh sủng cửa hàng sinh ý một gian so một gian hỏa bạo, mua sắm Bạch Li Miêu người vô số kể.
Trước mắt dưỡng một con Bạch Li Miêu, đã thành trào lưu.
Không ít Hồn Sủng Sư đều hy vọng trở thành cái thứ hai giống Sở Diệp giống nhau người may mắn, đương nhiên mọi người kỳ thật cũng không ôm nhiều ít hy vọng, chỉ là đuổi cái trào lưu.
"Bạch Li Miêu không có, Tiểu Bạch hồ có hay không a!"
Lão bản lắc lắc đầu, nói: "Bạch hồ cũng không có."
Cửa hàng lão bản trong tiệm mặt Hồn Sủng, cơ bản đều bị mua không.
Trước mắt nhất đoạt tay sủng thú là Bạch Li Miêu, nhưng là, Bạch
Li Miêu quá nhiệt tiêu, căn bản là đoạt không đến, vì thế, rất nhiều
người liền lựa chọn lui mà cầu tiếp theo, mua chỉ bình thường bạch mao sủng thú cho đủ số.
Bạch hồ là trừ bỏ Bạch Li Miêu ở ngoài, nhất đoạt tay Hồn Sủng, Lâm Sơ Văn Hồn Sủng chính là bạch mao hồ ly, nghe nói có Cửu

Vĩ Hồ huyết mạch, thực lực cũng thực bất phàm.
“Lão bản sinh ý tốt như vậy, thấy thế nào lên tâm tình không hảo
a!”
Cửa hàng lão bản âm thầm mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Tâm tình hảo? Hắn tâm tình như thế nào có thể tốt lên a! Sở Diệp kia chỉ Cực phẩm Hồn Thú, hẳn là chính là hắn cái này trong tiệm đi ra ngoài.
Kia chỉ “Bạch Li Miêu” lúc ấy nhìn phẩm tướng không tốt lắm, bán
đều bán không ra đi, sau lại, đã bị Sở Diệp mua đi rồi.
Hắn nhớ rõ Sở Diệp lúc ấy giống như hoa hai trăm đồng vàng, y theo lúc ấy kia chỉ “Bạch Li Miêu” phẩm tướng, bán một trăm đồng vàng đều ngại nhiều, nhưng là, lúc ấy Sở Diệp nắm một đống Thảo Dược Gà rêu rao khắp nơi, nhìn dáng vẻ chính là không kém tiền, hắn liền “Hố” đối phương một bút, báo cái giá cao, đối phương cũng không trả giá, một ngụm liền đáp ứng rồi.
Cửa hàng lão bản nghĩ đến chính mình năm đó vì hai trăm đồng vàng đắc chí, nhận định đối phương là cái nhị thế tổ, liền tưởng trừu chính mình một cái tát, kia chính là Cực phẩm Hồn Thú a!
Hắn cư nhiên đem một con Cực phẩm Hồn Thú, lấy hai trăm đồng
vàng cấp bán rẻ.
Cực phẩm Hồn Thú bán cái hai ngàn vạn đồng vàng, hẳn là cũng là có người bỏ được.
Cực phẩm Hồn Thú chỉ cần bỏ được tài nguyên, tiến vào Hồn Vương cảnh giới là nắm chắc sự tình, hai ngàn vạn tuy rằng không ít, nhưng đầu tư một cái Hồn Vương tuyệt đối là đủ rồi.
“Đi đi đi, phiền đâu.” Lão bạch lắc lắc tay nói.
“Lão bản, Sở Diệp kia chỉ Bạch Li Miêu, thật là từ ngươi này bán đi?”
Cửa hàng lão bản có chút không kiên nhẫn nói: “Ta thứ này đều bán hết, không đồ vật bán, ngươi đi đi, đi thôi.”
Cửa hàng lão bản vẻ mặt bi phẫn, gần nhất có không ít người tới dò hỏi hắn “Bạch Li Miêu” sự tình, cửa hàng lão bản cảm giác chính mình tâm bị lần lượt chọc ra một đám lỗ thủng, thật quá

đáng, như vậy chuyện thương tâm, những người này lặp đi lặp lại
tới hỏi, đều là chút hỗn trướng.
Powered by GliaStudio
close
“Lão bản, ngươi kia Bạch Li Miêu là nơi nào tới?”
“Là một cái Hồn Sĩ từ dã ngoại nhặt được bán cho ta.”
“Lão bản, đó là ai a!”
Cửa hàng lão bản vô ngữ nói: “Ta trong tiệm mỗi ngày lui tới người nhiều như vậy, như thế nào có thể nhớ rõ hắn là ai, bất quá, cũng là cái xui xẻo trứng.”
Vấn đề này, gần nhất đã có rất nhiều người hỏi qua hắn, hắn nhớ mang máng, bán Bạch Li Miêu cho hắn chính là một cái ăn mặc rách tung toé Hồn Sĩ, nói là từ dã ngoại nhặt về tới.
Lúc ấy, hắn ghét bỏ kia Bạch Li Miêu phẩm tướng không tốt, không nghĩ thu, đối phương chính là muốn bán cho hắn, cuối cùng hắn hoa 50 đồng vàng, đem kia chỉ miêu cấp thu xuống dưới.
Cửa hàng lão bản thầm nghĩ: Ai có thể nghĩ đến hiện tại bị người ngoài truy phủng thần thú, năm đó là cái làm người chướng mắt
hàng ế đâu.
Hắn còn nhớ rõ, lúc ấy hắn chính là cùng không ít người đẩy mạnh tiêu thụ quá này chỉ “Bạch Li Miêu”, những người đó đều không cần.
Nghe nói, Vương gia đại tiểu thư Vương Viện đã ở nhà khóc vài lần, lúc ấy Vương tiểu thư là tưởng mua này chỉ Bạch Li Miêu, bất
quá, này khuê mật Lý Tương Tương nói, kia chỉ Bạch Li Miêu màu lông khó coi, mang đi ra ngoài thật mất mặt, Vương gia đại tiểu thư ngẫm lại cũng là, liền từ bỏ.
Hiện giờ, vì việc này, Vương gia cùng Lý gia gần nhất quan hệ giống như có chút khẩn trương. Nghĩ sai thì hỏng hết, cùng Cực phẩm Hồn Thú lỡ mất dịp tốt, cũng khó trách Vương gia tiểu thư
muốn khóc.

……
Sở gia.
Sở Uyển Nhi lòng tràn đầy không vui nói: “Sở Diệp cư nhiên bị truyền tống đi rồi.”
“Vạn Thú Điện bên trong, cư nhiên có một cái Truyền Tống Trận.”
Sở Tư Thần rầu rĩ không vui nói.
Sở Uyển Nhi hắc mặt, nói: “Này hai tên gia hỏa thật đúng là mạng
lớn.”
Sở Tư Thần hít sâu một hơi, cảm thấy Sở Diệp đã thành hắn vứt đi không được bóng ma.
Thượng phẩm Hồn Thú Ngân Sí Ong, Cực phẩm Hồn Thú Bạch Hổ, đặc thù loại Hồn Thú Ánh Thú, Sở Diệp thật sự là vận may tề thiên.
Sở Uyển Nhi rầu rĩ dậm dậm chân, “Lâm Nam Cương thật sự đã chết?”
Sở Tư Thần gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Sở Uyển Nhi mắt trợn trắng, nói: “Lâm Nam Cương cũng thật vô dụng a! Người này danh khí lớn như vậy, không nghĩ tới cư nhiên
là cái giá áo túi cơm.”
Sở Uyển Nhi có chút tức giận, phía trước, nàng còn cùng Sở Kinh đánh đánh cuộc, đánh cuộc Sở Diệp lần này có thể hay không tránh được một kiếp.
Sở Kinh cái kia ngu xuẩn nói, Sở Diệp thực lực phi phàm, nhất định có thể tránh thoát đi, lúc ấy, Sở Uyển Nhi còn cảm thấy Sở Kinh không kiến thức, không nghĩ tới, thật đúng là làm cái kia ngu
xuẩn cấp mông đúng rồi.
Sở Tư Thần cau mày không nói gì, Lâm Nam Cương chính mình đã chết không tính, còn đem Ngũ Độc lão tổ hai chỉ Hồn Thú đều
cấp chôn vùi.
Ngũ Độc lão tổ này sẽ sợ là phải bị tức chết rồi, tiểu độc vương thiệt hại đại bộ phận Châu Chấu đàn, này bản thân lại đã chết

hai
chỉ phó sủng, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn còn không biết tung tích.
Lưỡng Giới Thành bên kia tin tức không ngừng truyền tới, lại lần
nữa khiến cho Võ Lăng Thành trung mọi người điên cuồng nghị luận.
Phía trước, Lâm Sơ Văn là dược tề đại sư tin tức bại lộ ra tới, Võ Lăng Thành bên trong không ít người toan lựu lựu tỏ vẻ, Sở Diệp chính là cái ăn cơm mềm, hiện giờ về Sở Diệp càng ngày càng nhiều tin tức truyền đến, Sở Diệp phong bình lại thay đổi, Sở Diệp
chính là cái tuyệt thế thiên tài a!
Sở Diệp khế ước Cực phẩm Hồn Thú, còn có thể luyện chế sát khí, sát khí a! Nhiều ít Hồn Sủng Sư cuối cùng cả đời theo đuổi mà không thể được đồ vật, Sở Diệp cư nhiên là có thể luyện chế ra tới.
Rất nhiều người đều thâm hối phía trước không có nhìn trúng Sở
Diệp này khối phác ngọc, đem nữ nhi hứa cho hắn.
Sở Diệp có thể luyện chế sát khí, này nếu là đem nữ nhi đính hôn cho hắn, còn dùng sầu không có sát khí dùng sao?
Ở Sở Diệp vạn trượng quang mang dưới, ban đầu bị mọi người truy phủng Sở Tư Thần đảo có vẻ bình thường rất nhiều.
Sở gia lại lần nữa nổ tung chảo, không ít người nghị luận sôi nổi.
Sở Hinh Nhi hối ruột đều thanh, phía trước, Sở Diệp cự tuyệt nàng kỳ hảo, Sở Hinh Nhi còn cảm thấy phẫn nộ, nhưng là, biết Sở Diệp có thể luyện chế sát khí lúc sau, Sở Hinh Nhi thái độ tức khắc thay đổi, sát khí a! Sở Diệp cư nhiên có thể luyện chế sát khí.
“Diệp ca, quá lợi hại.” Sở Kinh nhịn không được nói.
Sở Điềm Nhi gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Nghe nói, Diệp ca là trận pháp đại sư.”
Sở Uyển Nhi đi ra lạnh lạnh nói: “Sở Diệp lợi hại có ích lợi gì, hắn đều chạy, phỏng chừng sẽ không đã trở lại.”
Sở Diệp hắn là lợi dụng sát khí đem thủ hạ đại lượng bình

thường
ong thăng cấp, bình thường Ngân Sí Ong, phẩm tướng sẽ không cao, tiến giai tỷ lệ hẳn là sẽ không quá lớn, Sở Diệp bồi dưỡng ra mười mấy chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong, phỏng chừng tiêu hao ít nhất 30 phân sát khí.
Có nhiều như vậy sát khí, Sở Diệp cũng không biết nghĩ trong nhà, nếu là Sở Diệp thoáng đều mấy phân sát khí cấp gia tộc, kia gia tộc bọn họ có lẽ có thể nhiều mấy cái Hồn Sư.
Sở Kinh phồng lên quai hàm, nói: "Diệp ca hắn có khả năng trở về."
Sở Uyển Nhi bĩu môi, nói: "Hắn sao có thể trở về."
Sở Diệp hẳn là phá hủy Truyền Tống Trận một chỗ khác trận pháp, ngăn cản những người khác truyền tống qua đi, Truyền Tống Trận hỏng rồi, Sở Diệp sao có thể trở về.
Sở Kinh phồng lên quai hàm, nói: "Sở Nhan Vũ tiểu cô cô nói, Sở Diệp tưởng trở về thời điểm, chữa trị bên kia Truyền Tống Trận là
có thể đã trở lại."
Sở Uyển Nhi cau mày, ngoại giới xác thật có loại này cách nói.
Sở Diệp hẳn là trận pháp đại sư, hắn là có chữa trị bên kia Truyền
Tống Trận khả năng, bởi vì loại này khả năng, Thanh Vân Tông cùng Thất Hà Tông đều phái người ở lại Vạn Thú Điện, chờ người trở về, Sở Uyển Nhi cảm thấy hai tông là làm vô dụng công?
"Hắn nếu là dám trở về, sợ là phải cho Ngũ Độc lão tổ sinh nuốt, hắn làm sao dám trở về?"
Sở Kinh nhún vai, nói: "Vì cái gì không dám, chờ thành Hồn Vương là có thể đã trở lại a!"
Sở Uyển Nhi mắt trợn trắng, nói: "Hồn Vương nơi nào dễ dàng như vậy thành tựu a!"
Sở Kinh đương nhiên nói: "Diệp ca là tuyệt thế thiên tài a! Nghe nói, đã là Hồn Sư Bát giai, cái này tốc độ, trở thành Hồn Vương không phải ván đã đóng thuyền sao."
Sở Uyển Nhi tưởng nói, Sở Diệp tính cái gì tuyệt thế thiên tài, lời nói đến bên miệng lại nói không ra khẩu.

Ở nàng đáy lòng, trước sau còn thoát khỏi không được Sở Diệp không học vấn không nghề nghiệp nhị thế tổ ấn tượng, nhưng mà
trên thực tế, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn liên thủ giết Lâm Nam Cương cái này hung nhân, đích xác có thể xem như tuyệt thế thiên tài.
Sở Điềm Nhi nhấp nháy nhấp nháy con mắt, nói: “Diệp ca, khế ước Cực phẩm Hồn Thú a! Trở thành Hồn Vương sắp tới.”
Sở Kinh gật gật đầu, nói: “Nói chính là a! Có lẽ không đến 5 năm, chính là Hồn Vương.”
Sở Uyển Nhi há miệng thở dốc, không nói gì.
Hồn Vương, Sở Uyển Nhi từ trước khen tặng ca ca Sở Tư Thần Hồn Vương có hi vọng, bất quá, nàng chỉ là thuận miệng nói nói,
đối ca ca trở thành Hồn Vương cũng không ôm bao lớn hy vọng, Sở Diệp có hi vọng trở thành Hồn Vương sao?
Hồn Vương cường giả nhưng đều là chân chính hùng bá một phương, có thể huýt phong gọi vũ người a!
Sở Uyển Nhi có chút kinh tủng phát hiện, Sở Diệp có lẽ thật sự có
thể.

Chương 199: Chương 199

Sở Diệp ngồi ở bờ biển, ngắm nhìn nơi xa phong cảnh.
Nơi xa hải thiên nhất sắc, không trung xanh thẳm không minh, mặt biển thượng bạch âu bay lượn, sóng biển quay cuồng.
Một đám Hồn Sủng Sư khống chế Hồn Sủng, đạp sóng biển bắt giữ con mồi.
Một đám thải châu nữ ở bãi sông thượng, tìm kiếm bãi biển thượng vỏ sò.
Gần chỗ tùy ý có thể thấy được cao lớn lục cây dừa, gió biển đưa tới từng trận ngọt dừa quả hương thơm.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn từ động phủ bên trong ra tới lúc sau, phát hiện bọn họ hiện tại ở vào Thiên Hải Vực một cái kêu trời nhàn đảo trên đảo.
Thiên Hải Vực tổng cộng có 36 cái đảo nhỏ, phân biệt là Thiên Khôi Đảo, Thiên Cương Đảo, Thiên Cơ Đảo, Thiên Nhàn Đảo, Thiên Dũng Đảo, Thiên Hùng Đảo, Thiên Mãnh Đảo, Thiên Uy Đảo, Thiên Anh Đảo, Thiên Quý Đảo, Thiên Phú Đảo, Thiên Mãn Đảo, Thiên Cô Đảo, Thiên Thương Đảo, Thiên Lập Đảo, Thiên Tiệp Đảo, Thiên Ám Đảo, Thiên Hữu Đảo, Thiên Không Đảo, Thiên Tốc Đảo, Thiên Dị Đảo, Thiên Sát Đảo, Thiên Vi Đảo, Thiên
Cứu Đảo, Thiên Thối Đảo, Thiên Thọ Đảo, Thiên Kiếm Đảo, Thiên Cánh Đảo, Thiên Tội Đảo, Thiên Tổn Đảo, Thiên Bại Đảo, Thiên Lao Đảo, Thiên Tuệ Đảo, Thiên Bạo Đảo, Thiên Khóc Đảo, Thiên Xảo Đảo.
Thiên Hải Vực hoàn cảnh cùng Lưỡng Giới Thành, Vân Châu đều
khác nhau rất lớn.
Nói tóm lại, Thiên Hải Vực tu luyện tài nguyên muốn so Lưỡng

Giới Thành, Vân Châu phong phú, Hồn Sủng Sư cấp bậc phổ biến muốn so Vân Châu cao hơn rất nhiều.
Ở Vân Châu, Hồn Sư cường giả là có thể tọa trấn một phương, ở chỗ này Hồn Sư cường giả tương đối thường thấy.
Một cái cùng loại Long Nhai Thôn lớn nhỏ thôn xóm, thông thường cũng có thể ra đời hai ba cái Hồn Sư cường giả.
Nơi này Hồn Vương cường giả cũng tương đối nhiều, bọn họ nơi Thiên Nhàn Đảo lệ thuộc Hải Long Cung quản hạt, Hải Long Cung là nơi đây tam đại thế lực chi nhất, quang này một cái thế lực liền có sáu cái Hồn Vương cường giả.
Sở Diệp chống cằm, như suy tư gì.
Sở Diệp phát hiện, hắn phía trước xem trong tiểu thuyết cũng là tồn tại Thiên Hải Vực cái này địa phương.
Dựa theo thư trung quỹ đạo, nam chủ ở tiến giai Hồn Vương lúc sau, ngoài ý muốn đi tới nơi này.
Ở chỗ này tìm kiếm tới rồi không ít tài nguyên, thực lực tăng cường lúc sau liền rời đi.
Hiện tại nam chủ không có tới, hắn lại tới, hắn tới lúc sau thay đổi
không ít cốt truyện, nam chủ cùng nữ chủ thực lực tăng lên, xa không bằng cốt truyện bên trong sở giới thiệu, Mộ Lăng Thiên không biết còn có thể hay không tới nơi này.
……
Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp ngồi ở bờ biển, mười mấy chỉ kim sắc biển rộng cua từ trong biển hiện lên ra tới.
Mỗi một con biển rộng cua trên người, đều ngồi một cái 13-14 tuổi
thiếu niên.
Vân Châu bên kia, Hồn Sủng Sư đều phải chờ đến mười sáu tuổi mới bắt đầu khế ước Hồn Sủng, Thiên Hải Vực bên này không giống nhau, bên này thiên địa nguyên khí nồng đậm, Hồn Sư vỡ lòng cũng tương đối sớm.
Rất nhiều Hồn Sủng Sư, mười mấy tuổi liền khế ước Hồn Sủng, thậm chí có một ít năm sáu tuổi chính là Hồn Sủng Sư.
Này mười mấy thiếu niên, hợp thành Tiểu Diệp Thôn cự giải binh

đoàn, có chút trung nhị, nhưng là, cái này cự giải binh đoàn bắt cá
bản lĩnh thật đúng là không kém, này mười mấy thiếu niên ra biển
thu hoạch, thường thường trong thôn kinh nghiệm phong phú lão
nhân đều so ra kém.
Này đó thiếu niên khế ước kim sắc cua biển danh cự kim cua, là Thiên Nhàn Đảo bên này thường thấy một loại Hồn Sủng, Sở Diệp mỗi lần nhìn đến loại này Hồn Sủng, đều có chút muốn ăn tràn đầy.
Sở Diệp nhìn từng con kim sắc cua biển, thầm nghĩ: Này đó cua biển đặt ở kiếp trước, những cái đó lão thao thấy sợ là muốn điên
cuồng, trường như vậy phì, gạch cua nhất định nhiều thực.
"Sở tiên sinh." Dẫn đầu thiếu niên khống chế cua biển bay nhanh
tới gần, cự giải binh đoàn bình thường cự kim cua không sai biệt lắm đường kính 1 mét. Binh đoàn thủ lãnh Tinh Vũ cự kim cua có
thể là biến dị, lớn một vòng, đường kính hai mét.
Tinh Vũ vung tay lên, đại lượng hải sản phẩm từ túi trữ vật bên trong vứt ra tới.
Sò biển, sao biển, tôm hùm, các loại cá biển rơi rụng đầy đất.
"Sở tiên sinh, có cái gì xem thượng cứ việc cầm đi, chỉ cần cấp một chút mật ong liền hảo."
Tinh Vũ nói xong lời cuối cùng có chút ngượng ngùng, như là lo lắng cho mình đồ vật quá kém, đổi không được mật ong.
Sở Diệp nhìn thiếu niên, thầm nghĩ: Tuy rằng cái này tiểu hài tử thích trang đại nhân, bất quá, nói đến cùng vẫn là cái thiếu niên a!
Sở Diệp lấy tam vại mật ong ném cho mấy người, mấy cái thiếu niên bắt được mật ong, một đám vui vẻ ra mặt.
Thiên Nhàn Đảo bên này ven biển, ở Lưỡng Giới Thành bên kia quý trọng loại cá, ở chỗ này rất nhiều đều tràn lan không ai muốn,

mà giống mật ong mấy thứ này, ở bên này nhưng thật ra muốn hiếm lạ rất nhiều.
Trong khoảng thời gian này, làng chài người không thiếu lấy đồ vật tới cùng hắn đổi mật ong, Sở Diệp lục tục thu được không ít hiếm lạ cổ quái đồ vật.
Tiểu hồ ly ở một đống cá biển bên trong lựa một phen, lấy ra mấy
cái tinh văn cá chép đỏ tới ăn.
Tinh văn cá chép đỏ ở Lưỡng Giới Thành bên kia là quý trọng loại
cá, giá trị hai ngàn nhiều đồng vàng một cái, ở chỗ này này cá chính là cái bình thường chủng loại, mọi người đều không thế nào
đương hồi sự.
“Sở thiếu, ngươi miêu như thế nào không ăn cá a!” Tinh Vũ nhìn Sở Diệp trên vai Tiểu Bạch hỏi.
Thực lực tăng lên lúc sau, Tiểu Bạch càng ngày càng không có miêu dạng, từ Truyền Tống Trận ra tới lúc sau, Lâm Sơ Văn cấp Tiểu Bạch rót hạ mấy chỉ ẩn nấp dược tề, Tiểu Bạch lại biến thường thường vô kỳ lên.
Lâm Sơ Văn dược tề hiệu quả vẫn là thực tốt, chỉ cần không gặp đến Hồn Vương, người bình thường hẳn là nhìn không thấu Tiểu
Bạch chi tiết.
Tiểu Bạch liếc xéo Tinh Vũ liếc mắt một cái, lười biếng đánh cái ngáp, chuyển qua đầu.
Sở Diệp cười cười, nói: “Hắn phía trước ăn nhiều, hiện tại liền không cần ăn.”
Tiểu Bạch phía trước liên tục nuốt không ít tinh huyết, chính yêu
cầu thời gian hảo hảo tiêu hóa, đương nhiên, Tiểu Bạch nếu là muốn ăn, vẫn là ăn hạ đồ vật, bất quá, Tinh Vũ này đó tiểu hài tử
đánh cá, cấp bậc vẫn là thấp một ít, Tiểu Bạch cái này ngạo kiều gia hỏa, tựa hồ có chút chướng mắt.
Tinh Vũ nhăn nhăn mày, nói: “Hắn không phải ăn nhiều, mà là

kén
ăn đi, như vậy kén ăn nhưng không hảo đâu."
Sở Diệp chớp chớp mắt, nói: "Hắn đích xác có chút kén ăn."
Tinh Vũ nghĩ nghĩ, nói: "Sở thúc, kén ăn không thể quán, đến bị đói, Nghênh Tùng tỷ tỷ có chỉ cẩu, phía trước cũng thực kén ăn, đói bụng hai ngày liền cái gì đều ăn."
Tiểu Bạch Hổ mặt, đối với Tinh Vũ trợn mắt giận nhìn.
Tên ngốc này tiểu quỷ, cư nhiên lấy tôn quý vô cùng hắn cùng cẩu so.
Sở Diệp ngó Tinh Vũ liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Đứa nhỏ này có
tiền đồ a! Cư nhiên dám đảm đương Tiểu Bạch mặt nói cái này, cũng không sợ Tiểu Bạch đi lên chính là một móng vuốt.
Powered by GliaStudio
close
……
Sở Diệp cùng Tinh Vũ đám người trò chuyện thiên, nghe được mấy cái thải châu nữ kinh huýt.
Sở Diệp hướng tới trong biển nhìn qua đi, một con thật lớn bạch tuộc từ trong biển hiện lên ra tới, bạch tuộc có hơn mười mét cao,
một đôi mắt thoạt nhìn u hàn vô cùng, bạch tuộc đỉnh đầu ngồi một cái trung niên nam tử, Hồn Sư Lục giai tu vi, là phụ cận làng
chài Tiểu Diệp Thôn lợi hại nhất thủ thôn Hồn Sư.
Cái gọi là thủ thôn Hồn Sư, chính là bảo hộ thôn xóm tồn tại.
Nhàn Vân Đảo bên này cũng không phải là cái gì cùng thế vô tranh thế ngoại đào nguyên, bên này cũng thường xuyên sẽ có hải thú triều, một khi hải thú triều tiến đến, trong biển rất nhiều
sinh vật liền sẽ lên bờ, giống hải cá sấu, cua biển, hải sư, hải xà……
Rất nhiều hải thú đều thập phần thích ăn thịt người, ở hải thú triều
bên trong, hủy trong một sớm thôn xóm rất nhiều.
Nhàn Vân Đảo ở 70 năm trước, tao ngộ quá một lần hải thú

triều,
lúc ấy có hai đầu Vương giai hải cá sấu xuất hiện, trên đảo thôn xóm, mười không còn một.
Lúc sau, qua rất nhiều năm, Nhàn Vân Đảo mới chậm rãi khôi phục nguyên khí.
Thủ thôn Hồn Sư sẽ ở hải thú triều buông xuống thời điểm, tổ chức thôn dân cùng nhau chống đỡ hải thú triều.
Có một cái lợi hại thủ thôn Hồn Sư, thôn xóm an toàn tính sẽ đại đại đề cao.
Tinh Vũ chờ một chúng thiếu niên tràn đầy hâm mộ nhìn từ trong
biển hiện ra tới người.
“Tám trảo càng ngày càng lợi hại.”
“Ta về sau, nếu là cũng có thể khế ước một con tám trảo thì tốt rồi.”
“Tám trảo cũng thật đại a!”
“Tám trảo lần này đi ra ngoài, nhìn dáng vẻ lại thu hoạch không nhỏ.”
“……”
“Chỉ còn bảy cái móng vuốt.” Sở Diệp nói.
Tinh Vũ gật gật đầu, nói: “Ân, Vương Bát Trảo đại thúc lần trước gặp cá mập đàn, tám trảo kêu một đầu cá mập ăn luôn một chân.”
Sở Diệp nghe được Tinh Vũ xưng huýt, run rẩy một chút khóe miệng, khống chế hải thú Hồn Sủng Sư họ Vương, bởi vì khế ước một con bạch tuộc, thôn dân đều xưng này vì Vương Bát Trảo.
Sở Diệp nhìn bạch tuộc thú bảy chân, thầm nghĩ: Hải vực tuy rằng có phong phú tài nguyên, nhưng là, nguy hiểm cũng rất nhiều a!
“Thiếu một chân, có chút đáng tiếc.” Sở Diệp nói.
Tinh Vũ nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: “Không thành vấn đề,
quá đoạn thời gian là có thể mọc ra tới.”
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói: “Còn có thể mọc ra tới sao?”
Tinh Vũ gật gật đầu, nói: “Đương nhiên, tám trảo tái sinh năng lực

là rất mạnh."
"Này hải thú thực được hoan nghênh a!" Lâm Sơ Văn chống cằm nói.
Bạch tuộc hải thú vừa ra tới, hảo những người này đôi mắt đều tỏa ánh sáng.
Sở Diệp cười cười, nói: "Thực lực cường, tái sinh năng lực cường, thật là hảo Hồn Sủng."
Tiểu Bạch bĩu môi, nói: "Xấu đã chết."
Sở Diệp nhìn thật lớn bạch tuộc thú, thầm nghĩ: Này hải thú diện
mạo xác thật có chút khái sầm a! "Hồn Sủng chỉ cần lợi hại thì tốt
rồi."
Tiểu Bạch có chút ngẩng đầu, tỏ vẻ hắn chẳng những lớn lên uy vũ khí phách, còn rất lợi hại.
Sở Diệp cười cười, khen tặng nói: "Là là là, ngài tự nhiên là lợi hại nhất."
Bạch tuộc hải thú dư lại bảy chỉ móng vuốt, có ba con bắt lấy con
mồi, một cái đại cá chình bị vứt tới rồi trên bờ.
"Ngươi muốn cá biển." Vương Bát Trảo nói.
"Tím văn tia chớp man, này một cái như vậy phì, có thể bán 5-60
vạn đồng vàng." Tinh Vũ mở to hai tròng mắt, tràn đầy hâm mộ nói.
Tiểu Bạch từ Sở Diệp trên vai nhảy xuống tới, nắm lên tím văn tia
chớp man ăn lên.
Tinh Vũ xem này Tiểu Bạch, nói: "Hắn ăn a! Sở thiếu, ngươi này miêu ánh mắt thật cao a! Cư nhiên muốn ăn tím văn tia chớp man."
Sở Diệp cười cười, nói: "Không dám, không dám."
Tinh Vũ cau mày, nói: "Sở thiếu, này cá chình khí huyết là thực tràn đầy, ăn nhiều dễ dàng chống."
Sở Diệp mãn không thèm để ý nói: "Không có việc gì, ta này chỉ miêu tuy rằng lớn lên tiểu, nhưng là, ăn uống hảo."

Sở Diệp lấy ra tam vại sữa ong chúa, nói: “Cấp.” Sở Diệp phía trước cấp Tinh Vũ cũng là tam vại sữa ong chúa, bất quá, phẩm chất kém vẫn là cực đại.
Vương Bát Trảo mặt mày hớn hở nói: “Đa tạ.”
“Vương đại thúc, ngươi cũng thích ăn mật ong a!” Tinh Vũ nói.
Vương Bát Trảo cười cười, nói: “Cho ngươi tẩu tử chuẩn bị.”
“Vương thúc, đối tẩu tử thật tốt a!” Tinh Vũ nói.
Tiểu Bạch bĩu môi, thầm nghĩ: Rõ ràng chính mình thích ăn, lại lấy
lão bà nói sự, sữa ong chúa có rất mạnh tẩm bổ mỹ dung tác dụng, gia hỏa này đầy mặt hồng quang, vừa thấy liền không ăn ít
mật ong.
Nam nhân miệng, gạt người quỷ, Tinh Vũ cái này ngu ngốc, tốt như vậy lừa, thật là cái ngu xuẩn.

Chương 200: Chương 200

Sở Diệp ở bờ biển nghĩ sự tình, một con màu trắng tuấn mã từ trên biển đi qua mà đến, nghênh diện mà đến mã là đạp lãng mã,
Thiên Nhàn Đảo phi thường thường thấy một loại Hồn Thú, Thiên
Nhàn Đảo không ít Hồn Sư đều thích cưỡi cái này mã ra biển bắt cá.
"Sở huynh, lại xem hải đâu?" Triệu Xuyên tùy tiện hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
Triệu Xuyên cũng là phụ cận làng chài Tiểu Diệp Thôn thủ thôn Hồn Sư chi nhất, làng chài chỉ ở sau Vương Bát Trảo tồn tại.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn phía trước thông qua Truyền Tống Trận lại đây thời điểm, gặp được Triệu Xuyên cùng lợi trảo hầu tranh đấu, giúp đối phương một phen, như vậy kết bạn.
Triệu Xuyên bĩu môi, nói: "Hải có cái gì đẹp a!"
Triệu Xuyên thầm nghĩ: Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tựa hồ đã ở bờ biển ngồi ba ngày, mỗi ngày cái gì đều không làm, liền ở bờ biển xem hải.
Triệu Xuyên cảm thấy hai người cuộc sống này quá có chút giống
bọn họ thôn xóm một ít thượng tuổi lão Hồn Sư, bọn họ thôn xóm
một ít Hồn Sư tuổi lớn, Hồn Sủng chiến lực suy yếu, liền thích ngồi ở bờ biển phơi nắng, nhớ vãng tích chông gai năm tháng.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn còn như vậy tuổi trẻ, nhật tử cư nhiên cũng quá như vậy không có tinh thần phấn chấn, này nhưng không tốt lắm a!
"Hải vẫn là khá xinh đẹp." Sở Diệp cười cười nói.

Vân Châu, Lưỡng Giới Thành đều là đại lục, bên kia phong cảnh cùng nơi này khác nhau rất lớn.
Triệu Xuyên xem quen rồi bờ biển phong cảnh, không cảm thấy có cái gì, nhưng là đối Sở Diệp mà nói, nơi này hết thảy đều thực mới lạ.
Mấy ngày nay Sở Diệp ở bờ biển kiến thức muôn hình muôn vẻ hải dương Hồn Sủng, cũng là mở rộng tầm mắt.
Thiên Nhàn Đảo tứ phía hoàn hải, toàn bộ Thiên Hải Vực hải dương diện tích muốn so lục địa lớn hơn mấy chục lần, Sở Diệp gần nhất suy xét nếu là không phải nhập gia tùy tục khế ước một
con trong biển Hồn Sủng.
“Triệu Xuyên, ngươi cảm thấy ta nếu là khế ước Hồn Sủng, khế ước cái gì Hồn Sủng hảo a!” Sở Diệp hỏi.
Triệu Xuyên nghĩ nghĩ, nói: “Ánh đèn sứa như thế nào.”
“Ánh đèn sứa? Vì cái gì?” Sở Diệp hỏi.
“Đẹp a! Lưu Diệp kia tiểu tử thúi, chính là bởi vì khế ước một con ánh đèn sứa, mới lừa một cái xinh đẹp lão bà trở về, kia sứa buổi tối sẽ sáng lên, khả xinh đẹp, nghe nói, năm đó tên tiểu tử thúi này cầu hôn thời điểm, biểu diễn một tay sứa thăng thiên, liền ôm
được mỹ nhân về.” Triệu Xuyên nói.
Sở Diệp: “…… Còn có khác lựa chọn sao?”
“Ngươi không thích sao? Ánh đèn sứa vẫn là rất lợi hại, ta cùng Lưu Diệp đệ nhất chỉ Hồn Sủng đều là hải Cự Ngạc, khi đó, chúng ta cùng nhau đánh quang côn, chờ hắn khế ước ánh đèn sứa làm phó sủng, hắn liền chiếm được xinh đẹp lão bà, ta khế ước đạp lãng mã, vẫn là lẻ loi một người.” Triệu Xuyên có chút phiền muộn nói.
Sở Diệp thầm nghĩ: Ngươi đánh quang côn, có lẽ không phải Hồn
Sủng nguyên nhân, mà là người nguyên nhân đâu? Người xuẩn nói, thảo lão bà tự nhiên liền khó khăn.
“Ta và ngươi không giống nhau, đã có bạn lữ, không cần lại suy xét thảo lão bà vấn đề.” Sở Diệp nói.
Triệu Xuyên nghe vậy tức giận nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái.

“Sóng gợn cua thế nào? Ngươi không phải thích ăn con cua sao? Sóng gợn cua có thể phát ra sóng âm, tụ tập con cua, như vậy ngươi liền có cuồn cuộn không ngừng con cua tới ăn.” Triệu Xuyên nói.
Sở Diệp nghe vậy thiếu chút nữa hộc máu, hắn là thích ăn con cua, nhưng là không cần thiết vì ăn con cua đi khế ước cái gì sóng gợn cua đi!
Muốn ăn con cua hắn sẽ không mua sao? Nơi này con cua không đáng giá tiền, một vại mật ong là có thể đổi một đại sọt con cua, nơi nào dùng vì ăn con cua đi khế ước cái gì sóng gợn cua.
Triệu Xuyên nhìn Sở Diệp không dám hứng thú bộ dáng, gãi gãi đầu, tiếp tục đẩy mạnh tiêu thụ nói: “Ngươi không thích sao? Chúng ta trong thôn Triệu gia gia, thích ăn tôm hùm, khế ước Hồn
Sủng là sóng gợn tôm, kia tôm có thể hấp dẫn đủ loại tôm, khi còn nhỏ, chúng ta thường xuyên đi Triệu gia gia trong nhà ăn tôm,
quản no.”
“Sóng gợn tôm, giống như có điểm ý tứ, ta có thể nhìn xem sao?” Sở Diệp rất có hứng thú nói.
Triệu Xuyên thở dài, nói: “Mấy năm trước, phát sinh hải thú triều,
bị một con hải sư tử cấp nuốt.”
Sở Diệp: “Thật là đáng tiếc……”
Triệu Xuyên gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
“Còn có khác Hồn Sủng đề cử sao? Ta thích lợi hại.”
Triệu Xuyên nghĩ nghĩ, nói: “Muốn nói lợi hại, đó chính là Hải Giao
Long, bất quá, này hải thú thực hiếm thấy, liền tính gặp gỡ, ngươi
cũng khế ước không được a! Ta tưởng ngươi vẫn là từ bỏ đi.”
Sở Diệp: “……” Triệu Xuyên gia hỏa này, xem thường ai đâu. Bạch Hổ hắn đều khế ước, Giao Long cũng không tính cái gì, chính là thứ này không hảo tìm.
“Không nói cái này, hai vị vừa mới tới, Hồn Sủng sự tình, có thể chậm rãi suy xét, quá mấy ngày đảo chủ tuyển phi, kia mới có ý

tứ, muốn hay không đi xem." Triệu Xuyên hứng thú dạt dào nói.
Sở Diệp sắc mặt cổ quái nói: "Đảo chủ tuyển phi?"
Triệu Xuyên gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Một năm một lần, bỏ lỡ lúc này đây, liền phải lại chờ một năm."
Sở Diệp: "……" Một năm một tuyển tú, nhưng thật ra cùng hoàng
đế không sai biệt lắm, vị này đảo chủ so hoàng đế còn cần mẫn, như vậy cần mẫn, thân thể ăn tiêu sao?
"Các ngươi nơi này đảo chủ là Cung Thần?" Sở Diệp hỏi.
Triệu Xuyên gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Chúng ta đảo chủ Cung Thần là Hải Long Cung đại trưởng lão con trai độc nhất, thân gia phong phú thực, nếu là có thể bị hắn lựa chọn, từ đây cơm ngon rượu say, một bước lên trời."
"Một bước lên trời a?" Sở Diệp nghe vậy, sắc mặt có chút cổ quái.
Triệu Xuyên gật gật đầu, nói: "Đảo chủ mỗi lần đều tuyển năm cái
phu nhân, cách vách làng chài Thu Thúy năm kia đi tham gia tuyển tú bị lựa chọn, bọn họ thôn đạt được một tuyệt bút tài nguyên, Thu Thúy một nhà được một trăm vạn đồng vàng tiền thưởng, Thu Thúy hắn ca ca, lập tức liền tiến giai Hồn Sư đâu."
Sở Diệp mày nhảy nhảy, thầm nghĩ: Bị lựa chọn liền đưa một trăm
vạn sính lễ, này sính lễ cũng quá phong phú.
Vị này Cung Thần đảo chủ tuyển tú, một lần ước chừng muốn tuyển năm cái nữ tử, nếu mỗi cái nữ tử đều như vậy tán tài, kia vị
này đảo chủ làm trò là giàu đến chảy mỡ.
Hắn nhớ rõ hắn xem trong tiểu thuyết, cũng có một cái Cung Thần, Cung Thần thích nữ sắc.
Này cấp dưới thấy được nữ chủ, đem này tiến hiến cho Cung Thần, Cung Thần nhận lấy.
Nữ chủ đã biết Cung Thần làm người lúc sau, tự nhiên không cam lòng trở thành Cung Thần hậu cung một viên đào thoát.
Nữ chủ chạy thoát, Cung Thần thủ hạ lo lắng Cung Thần không cao hứng, liền đi tróc nã chạy trốn nữ chủ, những người này thành pháo hôi, làm phẫn nộ nam chủ cấp giết.

Thủ hạ bị giết, Cung Thần phái ra người đi tróc nã nam chủ, nam
chủ dưới sự giận dữ, liền "Thay trời hành đạo", giết Cung Thần cái này sắc trung quỷ đói.
Thư trung đối Cung Thần miêu tả, gặp được xinh đẹp nữ hài liền tưởng chiếm làm của riêng, trong phòng đã có hơn mười hào người, vẫn là không biết đủ.
Ỷ vào có cái lợi hại lão cha, muốn làm gì thì làm.
Powered by GliaStudio
close
Thiên Nhàn Đảo đảo chủ Cung Thần, hẳn là chính là thư trung miêu tả sắc trung quỷ đói.
Trên đời này rất nhiều chuyện, chính là bỉ chi mật đường, ta chi độc dược, nữ chủ chướng mắt Cung Thần, cảm thấy người này là cái vương bát đản, nhưng là, có lẽ ở rất nhiều trong mắt, người này là cái kim quy tế đâu.
Đến nỗi Cung Thần trong phòng đã có mấy chục hào người, kia cũng là mỗi người một ý.
Này cổ đại hoàng đế tam cung lục viện, mỹ nữ như mây, như cũ ba năm một tuyển tú, có rất nhiều người nguyện ý đem nữ nhi đưa đến hoàng đế trước mặt.
Triệu Xuyên toan lựu lựu nói: "Nhớ trước đây ta vì tiến giai Hồn Sư, vài lần thâm nhập hiểm địa, Thu Thúy hắn ca nhưng thật ra hảo mệnh, cầm tiền, trực tiếp mua tu luyện tài nguyên liền tiến giai, ta nương như thế nào liền chưa cho ta sinh cái xinh đẹp muội muội."
Sở Diệp nhìn vẻ mặt toan khí Triệu Xuyên, tò mò hỏi: "Cái này Cung Thần cái gì bối cảnh, Triệu huynh có không kỹ càng tỉ mỉ cùng ta nói nói."
Triệu Xuyên tươi cười xán lạn nói: "Đương nhiên là có thể, Cung Thần phụ thân là Hải Long Cung đại trưởng lão Cung Khiếu, Cung Thần là con lúc tuổi già, đại trưởng lão đối đứa con trai này
yêu thương dị thường, muốn cái gì cấp cái gì, 5 năm trước, Cung Thần không cẩn thận ngủ Thương Hải liên minh Phó minh chủ Giang Thượng nữ nhi Giang Chỉ Lan, chọc đến Thương Hải liên

minh người giận dữ."
"Đại trưởng lão bồi một tuyệt bút vật tư cấp Thương Hải liên minh, đem Cung Thần cấp đưa đến Thiên Nhàn Đảo."
"Thiên Hải Vực 36 đảo bên trong, chúng ta Thiên Nhàn Đảo nhất
hoang vắng, Cung Thần tới nơi này lại là tương đương với sung quân."
……
Sở Diệp tò mò hỏi: "Giang Chỉ Lan?"
Thư trung giống như không viết người này, rốt cuộc Cung Thần chỉ là cái tiểu pháo hôi, không có triển khai, Sở Diệp trực giác nữ nhân này tựa hồ có chút vấn đề.
Triệu Xuyên gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Giang tiểu thư thân phận
tôn quý, Cung Thần tuy rằng có một cái lợi hại phụ thân, nhưng là
đuối lý dưới, cũng không thể không nhượng bộ."
"Cung Thần thực háo sắc sao?" Thư trung đối Cung Thần miêu tả
có chút mơ hồ,
Triệu Xuyên gãi gãi đầu, nói: "Đại khái đúng không." Một năm một
tuyển tú, hẳn là thực háo sắc đi.
"Hắn thích cường thủ hào đoạt?" Sở Diệp hỏi.
Triệu Xuyên lắc lắc đầu, nói: "Kia thật không có, Giang tiểu thư cái
kia sự hẳn là ngoài ý muốn, Cung Thần là chúng ta Thiên Nhàn Đảo đảo chủ, hắn còn có một cái Thất giai Hồn Vương phụ thân, thân phận tôn quý, hắn nếu là coi trọng ai, người bình thường cũng sẽ không cự tuyệt, vị này đảo chủ ra tay nhưng rộng rãi thực
đâu."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Phải không?"
Triệu Xuyên gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Cung Thần đảo chủ phụ
thân thập phần yêu thương đứa con trai này, muốn ngôi sao

không cho ánh trăng, đảo chủ cũng thật là sẽ đầu thai."
Dựa theo thư trung viết, Cung Thần phụ thân Cung Khiếu, thật là
cái thập phần bênh vực người mình người, Cung Thần bị giết lúc
sau, Cung Khiếu liền đối với nam chủ, nữ chủ phát hạ thư sát lệnh, tự mình đuổi giết hai người, kết quả bị nam chủ, nữ chủ phản sát, Cung Khiếu trên người đại lượng trân bảo đều rơi vào hai người trong tay.
"Trong thôn rất nhiều vừa độ tuổi nữ tử đều đi tham dự tuyển tú,
bất quá vận khí không tốt, chỉ có Hương Lan thông qua vòng thứ
nhất, Sở huynh muốn cùng đi xem sao?"
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Ta suy xét suy xét……"
"Vị này Cung Thần đảo chủ thực lực, tư chất thế nào a!" Sở Diệp hỏi.
Triệu Xuyên lắc lắc đầu, nói: "Vị này đảo chủ có chút trầm mê nữ
sắc, tốc độ tu luyện chậm một ít, tới thời điểm là Hồn Sư Nhị giai,
hiện tại vẫn là Hồn Sư Nhị giai." Khoảng cách vị này đảo chủ lại đây, đã có 5 năm thời gian.
5 năm thời gian, hoàn toàn không có sở tiến, đối người khác tới nói là bình thường, nhưng là, đối vị này đảo chủ mà nói, liền có chút không bình thường.
Đối phương chính là có một cái Hồn Vương hậu kỳ phụ thân làm
hậu thuẫn, cái gì tài nguyên đều tăng cường dùng, đối phương khế ước Hồn Sủng cũng không kém, theo lý mà nói, không nên như thế.
"Có cái Hồn Vương phụ thân, Cung Thần đảo chủ thực lực nhược
một ít cũng không ngại, lần này tuyển tú, chính là sẽ có không ít mỹ nữ đâu, thật nhiều người đều sẽ đi, này có thể thông qua cuối

cùng một vòng xóa tuyển đều là đại mỹ nữ, này Cung Thần đảo chủ coi thường, có lẽ sẽ có chúng ta cơ hội."
Sở Diệp: "……"
Triệu Xuyên bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, hướng tới Lâm Sơ Văn nhìn thoáng qua, cười cười, nói: "Hai vị tuy rằng đã kết thành đạo
lữ, nhưng đi xem cũng không sao."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Ngươi đi thời điểm, kêu lên ta đi."
Triệu Xuyên gật gật đầu, sảng khoái nói: "Hảo."
……
Lâm Sơ Văn nhìn theo Triệu Xuyên rời đi, quay đầu nhìn Sở Diệp,
hỏi: "Ngươi đối vị này đảo chủ thực cảm thấy hứng thú a!"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Chúng ta chỉ sợ muốn ở chỗ này nghỉ ngơi một đoạn thời gian, về sau muốn tại đây vị đảo chủ thuộc hạ
kiếm ăn, đương nhiên muốn nhiều hiểu biết một ít."
Hắn xác thật đối vị này Cung Thần đảo chủ tương đối tò mò, rốt cuộc đại gia cùng là pháo hôi sao, vị này cũng xui xẻo thực, có cái
lợi hại cha, có một đống lão bà, trừ bỏ tự thân năng lực không được, tu luyện mấy năm, không có gì tiến cảnh, cũng có thể tính nhân sinh người thắng, cố tình gặp nam chủ cùng nữ chủ.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: "Ngươi lại nằm mơ?"
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Tính cũng không tính, gần nhất nằm mơ, mơ thấy rất nhiều chuyện đều không rõ ràng, tham khảo giá
trị hữu hạn."
Không có ngọc trụy không gian, nữ chủ tiến giai tốc độ sẽ đại chịu
ảnh hưởng. Không có Tiểu Bạch này chỉ Cực phẩm Hồn Thú, nam chủ muốn tiến giai Hồn Vương cũng muốn khó khăn mấy lần, hắn này chỉ con bướm cánh rung lên, rất nhiều chuyện đều thay đổi, nguyên bản nhìn đến cốt truyện, tham khảo giá trị cũng
đại suy giảm.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Mọi việc cũng không thể toàn dựa nằm mơ, phía trước, ngươi mộng đã giúp quá chúng ta quá nhiều, cũng không thể cưỡng cầu nữa càng nhiều.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Cũng là.”
“Ngươi mơ thấy cái gì.” Lâm Sơ Văn tò mò hỏi.
Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: “Chúng ta vị này đảo chủ, hình như là cái không nên thân, tựa hồ quá không nên thân một ít.”
Dựa theo thư trung quỹ đạo, nam chủ hẳn là ở tiến giai Hồn Vương lúc sau mới lại đây, hẳn là mười năm sau lúc sau, mà lúc ấy vị này đảo chủ thực lực, giống như còn là Hồn Sư Nhị giai.
Ở nữ chủ trong mắt, vị này đảo chủ chính là cái tư chất bình thường, trầm mê hưởng lạc giá áo túi cơm, người như vậy đánh nàng chủ ý, chỉ có thể trở thành pháo hôi.
Đối phương là cái pháo hôi, này phụ thân có thể xem như cái đại vai ác, cùng là pháo hôi, Sở Diệp đối cái này pháo hôi còn khá tò mò.
“Ở ta trong mộng, vị này đảo chủ mười năm sau, vẫn là Hồn Sư Nhị giai.” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn nhíu nhíu mày, nói: “Quá chậm đi……”
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Người này chính là có một cái Hồn Vương phụ thân a! Tuy rằng nói, Hồn Sư tiến giai nhiều ít muốn dựa vào chính mình, nhưng là, có đại lượng tài nguyên, tu vi không nên dừng bước không trước a! Có lẽ là có cái gì đặc thù nguyên nhân.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Ai biết được.”
Lâm Sơ Văn nhún vai, nói: “Tả hữu cũng không sự, chúng ta qua đi nhìn xem đi.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hảo.”

Chương 201: Chương 201

Tuyển tú ở Thiên Nhàn Đảo trung tâm Nhàn Vương Thành tổ chức, Sở Diệp hai người đi theo Triệu Xuyên đi Nhàn Vương Thành.
Nhàn Vương Thành nơi nơi đều là màu sắc rực rỡ vỏ sò phô liền năm màu đại đạo, đại đạo bên phòng ở nhiều là lưu li kiến tạo, tạo hình xa hoa lộng lẫy.
Sở Diệp đi vào vương thành, bừng tỉnh cảm thấy đi vào Long Cung giống nhau.
Từng tòa độc đáo kiến trúc, xem Sở Diệp không kịp nhìn.
Con đường hai bên, tất cả đều là đủ loại cửa hàng, bán phần lớn là đủ loại hải sản.
Sở Diệp thấy được một nhà bán san hô cửa hàng, bên trong tất cả đều là các loại tạo hình khác nhau san hô.
Sở Diệp đã từng ở Lưỡng Giới Thành chợ chung thời điểm, mua quá một gốc cây bảy màu san hô, hoa hơn ba mươi vạn đồng vàng, Sở Diệp ở trong tiệm thấy được một gốc cây phẩm tướng không sai biệt lắm, yết giá chỉ có mười vạn đồng vàng.
Sở Diệp còn thấy được một nhà bán cá cửa hàng, bán chính là Long Ngư.
Trong tiệm chẳng những có phẩm tướng thường thấy Bạch Long
Ngư, còn có tương đối hiếm lạ Ngân Long Ngư, thậm chí còn có Kim Long Ngư.
Ở Lưỡng Giới Thành thập phần hiếm lạ Long Ngư, ở chỗ này giá rẻ thực.
Long Ngư trong tiệm bán Ngân Long Ngư, lớn nhất có hai mét dài
hơn, so với hắn dưỡng muốn béo tốt rất nhiều, cũng không biết

là
chủng loại vấn đề, vẫn là thức ăn thật tốt quá.
Sở Diệp híp mắt, thầm nghĩ: Chính mình còn ở ngọc trụy trong không gian, dưỡng một ít Long Ngư đâu, nhìn dáng vẻ là có thể từ bỏ, thứ này ở chỗ này bán không thượng giới.
Sở Diệp nhìn Triệu Xuyên, vẻ mặt vặn vẹo nói: "Ngươi nói, Thiên Nhàn Đảo thực hoang vắng, vị này Cung Thần thiếu chủ là bị sung quân đến nơi đây tới?"
Triệu Xuyên gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
Sở Diệp: "……" Nguyên lai cái gọi là sung quân chính là như vậy sung quân!
Bị an bài đến nơi đây làm thổ hoàng đế chính là sung quân? Vị này đảo chủ cũng thật "Đáng thương".
Tu nhị đại trong mắt sung quân, cùng hắn tưởng căn bản là không
phải một chuyện sao!
Nếu, này cũng coi như là sung quân nói, hắn cũng rất muốn bị sung quân a!
"Ngươi cảm thấy Nhàn Vương Thành thực hoang vắng sao?" Sở Diệp hướng tới Triệu Xuyên hỏi.
Triệu Xuyên chớp chớp mắt, nói: "Ta? Ta không biết a! Ta vẫn luôn đãi ở Thiên Nhàn Đảo, chưa thấy qua mặt khác đảo nhỏ. Bất
quá, nghe qua quá Thiên Khôi Đảo Vinh Nguyệt trở về nói, Thiên
Khôi Đảo bên kia vương thành, muốn so với chúng ta tiên vương
đảo vương thành đại gấp mười lần không ngừng, trên đảo phong
cảnh cũng rất mỹ lệ."
"Thiên Khôi Đảo một vị Hồn Vương cường giả hồng nhan thích ngọc thạch, vị này Hồn Vương cường giả, liền vì này tu sửa một tòa ngọc thạch cung điện."
"Thiên Khôi Đảo có một cái minh nguyệt hoa cốc, bên trong có mấy vạn loại bất đồng linh hoa linh thảo, chung quanh mười dặm

đều có thể ngửi được mùi hoa, linh địa tài nguyên ở chúng ta nơi này là thực khuyết thiếu, Thiên Khôi Đảo so với chúng ta đảo đại
mười mấy lần, linh địa tài nguyên cũng muốn phong phú nhiều."
"Thiên Khôi Đảo còn có một tòa tôi hồn lâu, không biết là như thế
nào thành lập, ở bên trong nghỉ ngơi một ngày, linh hồn lực có thể
có không nhỏ tiến bộ, Dược Tề Sư, luyện khí sư đều thích đi kia tòa tôi hồn lâu."
"Thiên Khôi Đảo còn có một cái Hồn Thú bí cảnh, cái này Hồn Thú bí cảnh là thượng cổ truyền xuống tới, bên trong có không ít
phẩm tướng tuyệt hảo Hồn Sủng, cái này bí cảnh mười năm một khai, mỗi lần mở ra đều có 30 cái danh ngạch, tiến vào trong đó nói, có rất lớn cơ hội có thể tìm được lợi hại Hồn Sủng, thượng một lần tiến vào trong đó người, có tám được đến thượng phẩm Hồn Sủng."
"Nghe hắn nói, chúng ta Thiên Nhàn Đảo, căn bản vô pháp cùng Thiên Khôi Đảo so."
Sở Diệp: "……" Hảo đi, là hắn kiến thức hạn hẹp, Thiên Nhàn Đảo cái này địa phương, có lẽ thật sự thực hoang vắng.
Như là hiểu biết tới rồi Sở Diệp trong lòng suy nghĩ, Lâm Sơ Văn bắt được Sở Diệp tay, gãi gãi Sở Diệp lòng bàn tay, Sở Diệp lấy lại tinh thần, đối với Lâm Sơ Văn cười cười.
Sở Diệp thầm nghĩ: Thiên Nhàn Đảo tính hoang vắng cũng là chuyện tốt đâu, này đại biểu Thiên Hải Vực chỉnh thể tu luyện hoàn cảnh thực hảo, ở chỗ này hắn hẳn là có thể càng dễ dàng trở thành Hồn Vương.
Triệu Xuyên trên người đưa tin ngọc giản vang lên, "Ta mấy cái bằng hữu tìm ta, các ngươi muốn cùng ta cùng đi thấy sao?"
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Không được, ta cùng Sơ Văn liền ở trên phố khắp nơi đi dạo."
Triệu Xuyên gật gật đầu, nói: "Hành đi."
……

Tuyển tú còn không có bắt đầu, bất quá, trên đường cái lại là người đến người đi, náo nhiệt phi phàm.
Con đường hai bên, không ít bán quần áo trang sức cửa hàng đang ở mời chào khách hàng.
Đang là tuyển tú trong lúc, bán xiêm y, trang sức cửa hàng sinh ý
đều dị thường rực rỡ.
Trên đường nữ tu không ít, mập ốm cao thấp, cái gì cần có đều có.
Sở Diệp lặng lẽ ngoại phóng linh hồn lực, nghe chung quanh tu sĩ
nói chuyện.
“Lần này tới tham gia tuyển tú người, giống như càng nhiều.”
“Này Cung Thần ra tay vẫn là rất hào phóng, gả cho hắn không lỗ.”
“Hai tháng trước, Cung Khiếu tiền bối lại tới nữa một lần, nghe nói, tặng một đại rương nguyên khí kết tinh, Cung Thần không thích tu luyện không dùng được, có lẽ sẽ thưởng cho tân phu nhân.”
“Lần này tới tham tuyển thật nhiều đều là đại mỹ nữ, cạnh tranh
có chút kịch liệt a!”
……
Một đạo có chút đặc thù thanh âm, truyền vào Sở Diệp trong tai.
“Yên tâm đi, ta có thể mông ngài sao? Ta có phương pháp, chỉ cần 50 vạn đồng vàng, bảo ngài nữ nhi thông qua tuyển tú, nếu là
không trúng nói, toàn ngạch lui khoản, ngươi ngẫm lại a! Chỉ cần
ngài nữ nhi thông qua tuyển tú, kia từ đây liền thăng chức rất nhanh, đến lúc đó, đừng nói 50 vạn, 500 vạn cũng có thể nhẹ nhàng lấy ra tới.”
Sở Diệp mày nhảy nhảy, thầm nghĩ: Hắn giống như nghe được cái gì không nên nghe đồ vật, Cung Thần vị này Thái Tử gia được
hoan nghênh trình độ có chút vượt quá tưởng tượng, cư nhiên

có
người lấy tuyển tú việc này bắt đầu làm sinh ý.
Sở Diệp trong thân thể Mặc Nắm bỗng nhiên bạo động lên, như là
rất có muốn ăn bộ dáng.
Sở Diệp nhớ rõ phía trước gặp được Bạch Ngọc Dự Cảnh Trùng thời điểm, Mặc Nắm tựa hồ liền có như vậy phản ứng.
Mặc Nắm lặng lẽ lựu qua đi, Sở Diệp thông qua Mặc Nắm đôi mắt
nhìn đến, nói có phương pháp chính là một cái áo xám phục trung
niên nam tử, lớn lên béo lùn chắc nịch, nhìn khen ngược giống cộc lốc bộ dáng.
Áo xám phục nam tử đối diện áo gấm trung niên nhân, nhíu lại mày, do dự hồi lâu, thanh toán 50 vạn đồng vàng.
"Ngươi cần phải bảo đảm a!"
"Ngài yên tâm đi, ta cùng đảo chủ bên người quản gia thục thật sự, đến lúc đó, đệ câu nói là được."
Sở Diệp nhìn đến một màn, Sở Diệp ở trong lòng mắng một tiếng
ngu xuẩn, này vừa thấy chính là cái âm mưu.
Như vậy đơn sơ âm mưu, cư nhiên cũng có người mắc mưu.
Kim bào nam tử đi rồi, một cái thanh y nhân đi vào phòng, "La mập mạp, ngươi lại hố một cái a!"
Áo bào tro nam tử gật gật đầu, có chút đắc ý nói: "Đúng vậy! Đệ thập nhất cái, gần nhất tuyển tú, ngốc nghếch lắm tiền gia hỏa thật sự quá nhiều, đều là lấy đảo chủ phúc a!"
Sở Diệp run rẩy một chút khóe miệng, thầm nghĩ: Nhìn là cái cộc
lốc, không nghĩ tới là cái người dối trá, cư nhiên lừa nhiều như vậy.
"Ngươi sâu thật đúng là dùng tốt a!" Thanh y nhân nói.
Áo xám nam tử cười đắc ý, một con màu xám trắng sâu xuất hiện
ở nam tử trong tay. "Mê Hồn Trùng chỉ có thể ảnh hưởng đối phương quyết định, đối tâm chí kiên định người không nhiều

lắm
sử dụng, những người này dễ dàng như vậy mắc mưu, vẫn là lòng tham quấy phá."
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp nhíu nhíu mày, màu xám trắng sâu vừa xuất hiện, hắn liền cảm giác được Mặc Nắm mừng rỡ như điên tâm tình.
Mặc Nắm hướng tới áo xám nam tử vọt qua đi, lấy sét đánh không kịp bưng tai chi thế nuốt vào áo xám nam tử trên tay Mê Hồn Trùng, rồi sau đó nhanh chóng bỏ chạy.
Sở Diệp không nghĩ tới, Mặc Nắm cư nhiên sẽ đột nhiên ra tay, tức khắc bị kinh tới rồi.
Cảm giác được Mặc Nắm bỏ chạy ra tới, Sở Diệp nhanh chóng đem Mặc Nắm thu vào thức hải bên trong.
Sở Diệp vừa mới thu hồi Mặc Nắm, áo bào tro béo tu sĩ liền hoang mang rối loạn từ trong lâu chạy ra tới, trên mặt đắc ý biến
mất không thấy, trong mắt tất cả đều là kinh hoảng.
Áo bào tro béo tu sĩ đôi mắt không ngừng khắp nơi sưu tầm, đại khái là bởi vì lừa rất nhiều người, béo tu sĩ ném Mê Hồn Trùng cũng không dám lộ ra, khắp nơi nhìn xung quanh một chút, liền ủ
rũ cụp đuôi rời đi.
Sở Diệp thầm nghĩ: Mất Mê Hồn Trùng, người này đại khái có thể
chậu vàng rửa tay.
……
Sở Diệp cười cười, dường như không có việc gì mang theo Lâm Sơ Văn tiếp tục đi dạo phố.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: "Gặp được cái gì chuyện tốt sao?"
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Không có gì, chẳng qua là Mặc Nắm ăn một bữa cơm mà thôi."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Như vậy a! Nhìn dáng vẻ là đốn bữa tiệc lớn."
Sở Diệp cười cười, nói: "Cũng còn hảo." Cái kia sâu tựa hồ bổ

dưỡng thực, bất quá, so với Bạch Ngọc Dự Cảnh Trùng lại giống như kém một ít.
Này cũng không có biện pháp, Tống An tên kia, tuy rằng nhát gan
một ít, nhưng thực lực kỳ thật là có thể.
“Đánh cuộc bối, đánh cuộc bối.” Ven đường một cái tu sĩ thét to truyền vào hai người trong tai.
Ven đường tu sĩ bên cạnh là một sọt lớn nhỏ không đồng nhất vỏ
sò, tu sĩ sọt vỏ sò là màu châu bối, loại này vỏ sò sẽ dựng dục bất đồng phẩm tướng bất đồng nhan sắc trân châu, bề ngoài không sai biệt lắm vỏ sò, dựng dục ra tới trân châu giá trị lại thập phần cách xa, bởi vậy diễn sinh ra đánh cuộc bối loại trò chơi này.
“Muốn đi thử thử vận may sao?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không cần.”
Sở Diệp vừa thấy liền biết này sọt màu châu bối phẩm tướng đều giống nhau, đối bọn họ giá trị không lớn, không cần thiết lãng phí
thời gian. “Chúng ta vẫn là đi đại cửa hàng đi dạo đi.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Tới Nhàn Vương Thành nhiều ngày, Lâm Sơ Văn vẫn luôn ở bờ biển làng chài đợi, còn không có dạo quá nơi này cửa hàng, nếu tới trên đảo vương thành, vậy không dung bỏ lỡ.
Nhàn vương đảo cửa hàng bên trong bán đồ vật, cùng Sở Diệp trước kia chứng kiến khác nhau rất lớn.
Thiên Hải Vực ven biển, nơi này bán đồ vật, nhiều là hải sản, hải thú tài liệu.
Thiên Hải Vực Hồn Sư phần lớn dựa ra biển đi săn mà sống, tại nơi đây kinh doanh linh điền Hồn Sư tương đối thiếu, linh thảo, linh dược tương đối tương đối trân quý, hải thú tài liệu tương đối
tiện nghi một ít.
Tiểu hồ ly ghé vào Lâm Sơ Văn trên đầu, chỉ vào một cái cái chai kêu lên.
“Vị đạo hữu này, ngươi Hồn Sủng rất có ánh mắt a! Này bình Nguyệt Hoa Ngưng Lộ là từ 300 năm Nguyệt Quang Bối dựng

dục mà thành, phẩm tướng khó được.” Cửa hàng bên trong nữ tu, ân cần đề cử nói.
Nguyệt Quang Bối là Thiên Hải Vực bên này thường thấy một loại
vỏ sò, loại này vỏ sò mỗi đến ban đêm liền sẽ hé miệng, hấp thụ nguyệt chi tinh hoa, ngưng tụ sang tháng hoa ngưng lộ.
Tồn tại càng lâu Nguyệt Quang Bối, ngưng tụ ra tới Nguyệt Hoa Ngưng Lộ phẩm tướng càng cao.
Cửa hàng bên trong Nguyệt Hoa Ngưng Lộ, một lọ chỉ có mấy chục tích, một con Nguyệt Quang Bối muốn ngưng tụ này mấy chục tích nguyệt hoa ngưng tụ, lại phải tốn thượng vài thập niên.
Lâm Sơ Văn hoa một trăm vạn, mua số bình Nguyệt Hoa Ngưng Lộ.
“Đây là Tẩy Hồn Tảo?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Cửa hàng bên trong nhân viên nữ gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, đây đúng là Tẩy Hồn Tảo.”
Lâm Sơ Văn cong cong khóe miệng, hắn ở gia gia lưu lại truyền thừa bên trong, nhìn thấy quá một loại linh hồn dược tề phối phương, loại này dược tề phối phương liền yêu cầu dùng đến Tẩy
Hồn Tảo, lúc ấy, hắn còn âm thầm hỏi thăm quá Tẩy Hồn Tảo đồ vật, Tẩy Hồn Tảo bảo tồn không dễ, Lưỡng Giới Thành không có, Vân Châu cũng không có, nghe nói, làm châu lam hải bên kia có, giá trị không thấp, đường xá xa xôi, này dược tề cũng đều không phải là hoàn toàn không thể thay thế, Lâm Sơ Văn liền đem sự tình cấp gác lại.
Đã từng khả ngộ bất khả cầu Tẩy Hồn Tảo, ở chỗ này lại giống như cũng không phải gì đó hiếm lạ vật, ở trong cửa hàng tùy ý bãi, ra giá cũng không tính quý.
Lâm Sơ Văn hoa 30 vạn đồng vàng, mua trăm tới cây Tẩy Hồn Tảo.
Sở Diệp ở cửa hàng bên trong khắp nơi nhìn, Mặc Nắm bỗng nhiên kêu lên.
Sở Diệp thấy được từng miếng màu đen cục đá, “Đây là cái gì?”
“Đây là mặc thạch cá thú thân thể dựng dục mặc gan thạch,

không ít Hồn Thú đều thích ăn cái này." Nhân viên nữ nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Thì ra là thế."
Sở Diệp thầm nghĩ: Mặc Nắm đối đồ ăn có chút bắt bẻ, thích ăn đồ vật thiếu, tới nơi này lại giống như liên tiếp gặp thích ăn đồ vật.
Sở Diệp mua sắm mười tới viên mặc gan thạch, mặc thạch cá thú
thuộc về quý trọng loại cá, mặc gan thạch giá trị không thấp, mười viên hoa Sở Diệp 50 vạn.
Cửa hàng thứ tốt, rực rỡ muôn màu, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở cửa hàng nội bốn phía tuyển mua một hồi, hoa 300 vạn đồng vàng, đem trên người đồng vàng hoa cái thất thất bát bát.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn phía trước được đến chiến lợi phẩm đều là tiền tạp, tiền tạp bên trong tiền, ở Lưỡng Giới Thành cùng Vân Châu chờ mấy cái đại châu đều là có thể dùng, đáng tiếc, ở Thiên Hải Vực bên này tiền tạp chính là phế tạp.
"Không có tiền a!" Từ cửa hàng ra tới, Sở Diệp có chút buồn bực. Hắn còn nhìn trúng không ít đồ vật đâu, kết quả, không có tiền, không có tiền thật là một loại bi ai a!
"Sớm biết rằng, sẽ tới cái này địa phương tới, hẳn là đem tiền tạp bên trong tiền đều nói ra, thất sách a! Thất sách!" Sở Diệp tràn đầy tiếc nuối nói.
Lâm Sơ Văn bất đắc dĩ ngó Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: "Đừng nói mê sảng, phía trước cái loại này tình huống, có thể giữ được tánh mạng liền không tồi."
Sở Diệp khô khốc cười cười, nói: "Cũng đúng vậy!"
"Chúng ta phải nghĩ biện pháp dàn xếp xuống dưới." Lâm Sơ Văn
hít sâu một hơi nói.
Bọn họ tốt nhất giống ở Lưỡng Giới Thành giống nhau, tìm cái địa
bàn trước dàn xếp xuống dưới, chậm rãi phát triển một đoạn thời
gian, nhiều kiếm ít tiền.
Bên này tu luyện tài nguyên không ít, chỉ cần có cũng đủ tiền, hắn

hẳn là có thể thực mau đem mấy chỉ Hồn Sủng giá cả đẩy đến Chiến Tướng Cửu giai.
Lâm Sơ Văn cân nhắc, có phải hay không muốn ở Thiên Nhàn Đảo bên này khai một nhà dược tề cửa hàng, phía trước, hắn cùng Sở Diệp thực lực không đủ, vẫn luôn lòng có cố kỵ, không dám khai dược tề cửa hàng.
Hiện tại hắn cùng Sở Diệp thực lực không thấp, khai gia dược tề cửa hàng, bán chút bình thường dược tề, hẳn là sẽ không ra cái gì vấn đề.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Là hẳn là tìm một chỗ, xem qua tuyển tú lúc sau, liền đi tìm một chỗ đi.”
Ngân Sí Ong đàn hiện tại phân tán ở ngọc trụy không gian cùng linh thú túi bên trong, thời gian đoản còn hảo, thời gian dài không
thể được.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hảo!”

Chương 202: Chương 202

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi dạo một vòng lúc sau, đi Vân Tú Lâu cùng Triệu Xuyên hội hợp.
“Các ngươi đã tới, ta đính 68 lâu phòng, chúng ta qua đi đi.” Triệu
Xuyên hưng phấn nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hảo!”
Vân Tú Lâu tổng cộng 99 tầng, này lâu đối diện tuyển tú quảng trường, đang là tuyển tú quý, Vân Tú Lâu ghế lô đoạt tay thực, tầng số càng cao phòng, giá cả càng quý.
Triệu Xuyên cũng là tiêu phí không nhỏ sức lực, mới dự định đến
một cái phòng.
Sở Diệp đi theo Triệu Xuyên vào phòng, Vân Tú Lâu phòng trang hoàng thập phần hoa lệ, trên đỉnh trang lưu li thiên đèn, bàn thượng có một cái thật xinh đẹp san hô vật trang trí, trên vách tường treo biển cả nguyệt minh đồ, cho người ta một loại xa hoa cảm giác.
Tiến phòng, Triệu Xuyên liền gấp không chờ nổi đứng ở cửa sổ đi
xuống vọng.
“Tiến tràng.” Triệu Xuyên ở cửa sổ đứng một hồi, có chút hưng phấn chào hỏi Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cùng nhau.
Sở Diệp nhìn đến một đám trang điểm hoa hòe lộng lẫy nữ tu, xếp hàng tiến tràng.
Sở Diệp chống cằm, nhịn không được nói: “Tham tuyển nữ tu thật
không ít a!” Thật cùng hoàng đế tuyển tú không sai biệt lắm.
Triệu Xuyên cười cười, nói: “Này đó đều là thông qua sơ tuyển

cùng phục tuyển, sơ tuyển, phục tuyển sàng chọn rớt chín thành
người đâu."
Sở Diệp chống cằm, thầm nghĩ: Vị này nhị thế tổ diễm phúc không cạn a! Nếu đều có lớn như vậy diễm phúc, cần thiết đi đoạt
lấy nữ chủ sao? Lâm Mộng Dung đích xác lớn lên hảo, nhưng là, này phía dưới tham tuyển nữ tử, cũng đều không lầm.
"Đảo chủ ra tới." Triệu Xuyên nói.
Sở Diệp hướng tới dưới lầu nhìn qua đi, Cung Thần bị người vây quanh đi ra.
"Di, cư nhiên rất soái khí." Thư trung miêu tả Cung Thần là cái vụng về lười biếng tu nhị đại, Sở Diệp còn tưởng rằng là cái não mãn tràng phì gia hỏa, không nghĩ tới là cái diện mạo tuấn lãng, nhìn đảo có chút văn nhân khí chất.
"Sở huynh, ngươi nhìn đến Cung Thần bên người kia mấy mỹ nữ
sao? Kia đều là Cung Thần phu nhân."
Sở Diệp cười cười, nói: "Nga, như vậy a!"
"Cung Thần này mấy cái phu nhân thật là cái đỉnh cái xinh đẹp, ta
nếu có thể tìm được một cái không sai biệt lắm xinh đẹp thì tốt rồi." Triệu Xuyên tràn đầy hâm mộ nói.
Sở Diệp nhìn Cung Thần biểu tình, cảm thấy đối phương thần sắc
giống như có chút uể oải, âm thầm suy đoán là tửu sắc quá độ, hậu cung giai lệ 3000, cũng là cái cu li, đều vất vả như vậy, còn muốn tuyển tú, gia hỏa này không khỏi quá ra sức một ít.
Tiểu hồ ly ghé vào Lâm Sơ Văn trên đầu, nhìn Cung Thần chi chi kêu lên.
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, có chút nghi hoặc nói:
"Tiểu hồ ly làm sao vậy?"
Lâm Sơ Văn cau mày, lẩm bẩm nói: "Âm Sát Mị Thể."
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, có chút kinh ngạc nói:

“Phía dưới có nữ tu có Âm Sát Mị Thể sao?”
Lâm Sơ Văn cau mày, không nói gì.
Triệu Xuyên có chút tò mò nói: “Âm Sát Mị Thể là cái gì?”
Sở Diệp cười cười, nói: “Không có gì.” Có được Âm Sát Mị Thể nữ tu, thông thường diện mạo mỹ diễm, phóng đãng không kềm chế được.
Thức tỉnh Âm Sát Mị Thể nữ tu, mấy ngày không cùng người giao
hợp, liền sẽ khí huyết đi ngược chiều, sống không bằng chết.
Sở Diệp thầm nghĩ: Đây là ai a! Như vậy luẩn quẩn trong lòng, có như vậy thân thể chất còn tới tham gia tuyển tú, Cung Thần hậu cung nhiều người như vậy, nếu là bị lựa chọn, như thế nào cũng đến cách cái mấy ngày, mới có thể bị lâm hạnh một lần, này nhưng như thế nào chịu được, đương nhiên, cũng có thể cấp Cung Thần đội nón xanh.
Lâm Sơ Văn đối với Sở Diệp truyền âm một câu, Sở Diệp sắc mặt đại biến.
Triệu Xuyên nhìn Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn phản ứng, không biết hai người ở đánh cái gì bí hiểm.
Triệu Xuyên lực chú ý, thực mau bị mặt khác sự tình cấp hấp dẫn,
hai tròng mắt sáng lên nói: “Này tiến đến tham tuyển nữ tu đều thật xinh đẹp đâu.”
Sở Diệp nhìn đến Cung Thần bên người một cái trung niên nam tử, phất phất tay, mười mấy nữ tu liền ảm đạm xuống sân khấu.
Triệu Xuyên cau mày, rầu rĩ nói: “Cư nhiên một cái đều không cần, nơi này có hai cái thật xinh đẹp, đảo chủ cũng quá chọn.”
Một đám nữ tu đi xuống lúc sau, lại nổi lên một đám.
Triệu Xuyên nhìn phía dưới nữ tu, hướng tới Sở Diệp nhìn thoáng
qua, nói: “Sở thiếu, ngươi cảm thấy phía đông cái thứ hai thế nào?”
Sở Diệp hướng tới phía dưới nhìn thoáng qua, phía đông cái thứ hai nữ tu, có điểm hắc, dáng người nhưng thật ra không tồi.
“Khá tốt.”
Triệu Xuyên cười cười, nói: “Nàng kêu Bán Cần, ta truy quá

nàng."
"Thất bại?" Sở Diệp hỏi.
Triệu Xuyên gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Nàng nói, ta nếu là đánh
bại nàng gả cho ta, đáng tiếc, ta hải Cự Ngạc không đánh thắng nàng tám trảo."
Sở Diệp có chút kinh ngạc nói: "Nàng khế ước thú là bạch tuộc? Khế ước thú là bạch tuộc cũng có thể tham gia tuyển tú sao?"
Triệu Xuyên có chút nghi hoặc nhìn Sở Diệp, nói: "Vì cái gì không
thể? Cung Thần Nhạn Ngọc phu nhân khế ước thú chính là bạch tuộc a!"
Sở Diệp: "……" Cung Thần phu nhân như vậy bưu hãn sao? Phu nhân như vậy bưu hãn, còn cưới nhiều như vậy, cũng không sợ tinh tẫn nhân vong.
"Sở thiếu, ngươi làm sao vậy a!" Triệu Xuyên hỏi.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Ta không có việc gì a! Ta chỉ là suy nghĩ Cung Thần phu nhân thật bưu hãn a!"
"Tám trảo kỳ thật không tính cái gì, nghe nói Cung Thần Song Nguyệt phu nhân, khế ước thú là một cái Song Đầu Địa Minh Mãng, kịch độc xà, cắn một ngụm, lập tức mất mạng!"
"Bích Đồng phu nhân khế ước thú là một con bảy màu sứa, tuy rằng xinh đẹp, bất quá, cũng có kịch độc."
Sở Diệp: "……" Này tiểu bạch kiểm khẩu vị thật trọng, bất quá, từ
nào đó trình độ đi lên nói, cũng coi như là dũng khí đáng khen.
Nhóm thứ hai tham tuyển nữ tu, có một cái bị giữ lại, Triệu Xuyên
theo như lời cái kia Bán Cần cũng không có bị lựa chọn.
Triệu Xuyên có chút hưng phấn nói: "Bán Cần lạc tuyển, một hồi ta đi an ủi an ủi nàng, nhìn xem có phải hay không có cơ hội."
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp nhìn Triệu Xuyên liếc mắt một cái, nói: "Nếu là vẫn cứ bị cự tuyệt đâu?"
Triệu Xuyên gia hỏa này vẫn luôn đánh quang côn, tựa hồ cũng

quái đáng thương, Sở Diệp thầm nghĩ: Triệu Xuyên muốn thật sự
thích cái này Bán Cần nói, hắn có lẽ có thể trợ công một phen.
Triệu Xuyên cười cười, nói: "Bị cự tuyệt, ta liền đi những người khác nơi đó thử xem, phía dưới mỹ nữ nhiều như vậy, tổng hội có
cơ hội."
Sở Diệp: "……" Triệu Xuyên gia hỏa này thật không phải đồ vật, vẫn là tiếp tục đánh quang côn đi.
Trong sân nữ tu lại thay đổi một đám, Triệu Xuyên nhìn phía dưới
nữ tu, nói: "Hạ Hòe cũng tham tuyển a! Đảo chủ tuyển nàng liền đã phát."
Lâm Sơ Văn nhìn Triệu Xuyên liếc mắt một cái, có chút nghi hoặc
nói: "Cái này Hạ Hòe, có cái gì đặc biệt sao?" Nhìn tương đối bình
thường a! Hay là có cái gì chỗ hơn người.
Triệu Xuyên cười cười, nói: "Cái này Hạ Hòe là Hạ gia nữ nhi a! Hạ gia nữ nhi đặc biệt có thể sinh, cái này Hạ Hòe phía trên có sáu cái tỷ tỷ, đều đã gả chồng, mỗi cái đều sinh ba cái trở lên, chúng ta cái này đảo chủ tuy nói cưới một đống, nhưng còn không có hậu nhân đâu, nghe nói, Cung Khiếu tiền bối cũng sốt ruột thực."
Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, thầm nghĩ: Cung Thần là Âm Sát Mị Thể, trong cơ thể sát khí mọc lan tràn, con nối dõi vô vọng, Hạ Hòe lại có thể sinh cũng là vô dụng.
"Nghe nói, Cung Thần những cái đó phu nhân, đều tưởng cấp Cung Thần sinh đứa con trai, Cung Thần chính mình không yêu tu luyện, nếu là sinh cái có tiền đồ nhi tử, được Cung Khiếu tiền bối coi trọng, kia mới là chân chính thăng chức rất nhanh." Triệu
Xuyên mặt mày hớn hở nói.
Sở Diệp: "……"
……
Tuyển tú một kết thúc, Triệu Xuyên liền vội vội vàng đi rồi, đại

khái
vội vàng tìm đối tượng.
Sở Diệp cũng không ngăn đón, đối với Lâm Sơ Văn dò hỏi lên.
“Ngươi vừa mới nói Cung Thần là Âm Sát Mị Thể, ngươi lầm không có a!”
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: “Tiểu hồ ly nói, hẳn là sẽ không sai.” Cửu Vĩ Yêu Hồ mị thuật thiên thành, tiểu hồ
ly đối có liên lụy thể chất, thập phần mẫn cảm.
“Âm Sát Mị Thể không phải chỉ xuất hiện ở nữ nhân trên người sao?” Sở Diệp nói thầm nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Âm Sát Mị Thể xác thật chỉ xuất hiện ở nữ nhân trên người, bất quá, hẳn là có thể thông qua đặc thù thủ đoạn dời đi.”
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Dời đi?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Ta biết có một loại áo cưới chi thuật, có thể dời đi loại này thể chất.”
Sở Diệp cau mày, có chút kinh tủng nói: “Ngươi cảm thấy Cung Thần là bị người tính kế, bị dời đi loại này thể chất.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Có khả năng.”
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Ai sẽ có cái này lá gan? Cung Thần chính là phía trên có người, một khi bị phát hiện, chỉ sợ sẽ chết không có chỗ chôn.”
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Tổng hội có người dám.”
Sở Diệp cau mày, nghĩ tới một người, Giang Chỉ Lan, Cung Thần chính là bởi vì cường bạo Giang Chỉ Lan, mới bị sung quân đến nơi đây tới, nghe nói, vì bãi bình chuyện này, Cung Khiếu còn hoa
không ít tiền, nếu là việc này là một hồi âm mưu, kia…… Kia Cung Khiếu cùng Cung Thần thật đúng là bị hố quá độ.
“Âm Sát Mị Thể xuất hiện ở nữ nhân trên người, sẽ làm nữ tu biến phóng đãng vô cùng, xuất hiện ở nam nhân trên người, sẽ làm nam tu biến thực háo sắc sao?” Nếu là như thế, liền không kỳ
quái vị này tu nhị đại, không ngừng làm cái gì tuyển tú.
Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, nói: “Chỉ sợ không ngừng là háo sắc.”

Sở Diệp có chút tò mò nói: “Kia sẽ như thế nào?”
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Âm Sát Mị Thể sẽ không ngừng sinh ra âm sát khí, bị dời đi loại này thể chất nam tu, bị sát
khí ăn mòn, chỉ sợ sống không được bao lâu, nếu, ta không có đoán sai, Cung Thần là thông qua cùng nữ tu giao hợp quá trình,
dời đi này cổ âm sát khí.”
“Tóm được một cái nữ tu dời đi, kia cái kia nữ tu chỉ sợ cũng kiên
trì không được bao lâu, nhiều tìm mấy cái gánh vác này cổ âm sát
khí, ảnh hưởng hẳn là không tính đại.”
Sở Diệp nghiêng đầu, nói: “Như vậy a!” Khó trách vị này đại thiếu
gia trong nhà giai lệ vô số, còn không ngừng cưới tân nhân vào cửa.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Tính, cái này cùng chúng ta không quan hệ, chúng ta vẫn là ngẫm lại, kế tiếp như thế nào kiếm tiền đi.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Cũng đúng.” Cung Thần gia hỏa này chính là sau lưng có người, nơi nào dùng bọn họ nhọc lòng.
Người khác bị dời đi loại này thể chất, chỉ sợ sống không được bao lâu, vị này đại thiếu gia hẳn là có thể sống thật lâu.
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở Vân Tú Lâu đợi không sai biệt lắm một canh giờ, Triệu Xuyên ủ rũ cụp đuôi đã trở lại.
“Ngươi bị thương?” Lâm Sơ Văn nhíu mày đầu nói.
Triệu Xuyên vẫy vẫy tay, có chút nản lòng nói: “Tiểu thương!”
Lâm Sơ Văn có chút khó hiểu nói: “Ngươi không phải đi cầu hôn sao?” Cầu cái hôn, còn đánh nhau, chẳng lẽ đây là Thiên Nhàn Đảo phong tục.
Triệu Xuyên thở dài, nói: “Đừng nói nữa, ta liên tiếp cầu hôn bốn người, các nàng đều cự tuyệt ta, ta cầu đến thứ năm cái, nhân gia thật vất vả có chút buông lỏng, phía trước bốn người không biết sao lại thế này, cư nhiên đi tìm tới, kết phường đem ta tấu

một đốn, nói ta vương bát đản, thật là vận số năm nay không may
mắn a!"
Lâm Sơ Văn: "……"
Triệu Xuyên xoa xoa mặt, vẻ mặt bi thôi nói: "Không đồng ý liền bất đồng ý sao, như thế nào còn đánh người."
Sở Diệp xem này Triệu Xuyên nói thầm nói: "Ngươi cái này đi không đến một canh giờ, liền cầu hôn năm cái." Này hiệu suất đủ
cao a!
Triệu Xuyên gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Đáng tiếc, không ai đáp ứng ta."
Sở Diệp thầm nghĩ: Ngươi như vậy tao thao tác, bị cự tuyệt cũng là bình thường.
"Còn nói ta hoa tâm, rõ ràng Cung Thần cũng hoa tâm, này đó nữ
nhân chính là song tiêu." Triệu Xuyên nói.
Sở Diệp thầm nghĩ: Triệu Xuyên nói giống như có điểm đạo lý a! Bất quá, Triệu Xuyên cùng Cung Thần rốt cuộc là không giống nhau, Cung Thần có tiền dưỡng lại nhiều cũng nuôi nổi, Triệu Xuyên dưỡng một cái đều khó khăn. Cung Thần tiền nhiều thực, dưỡng một đống lão bà, từ nào đó ý nghĩa đi lên nói, cũng coi như là tài nguyên hợp lý phân phối.
Sở Diệp vỗ vỗ Triệu Xuyên bả vai, an ủi nói: "Thiên nhai nơi nào vô phương thảo, hà tất phi ở chỗ này tìm, yên tâm đi, Triệu huynh, ngươi tổng hội có lão bà."
Triệu Xuyên thở dài, nói: "Hy vọng như thế đi."
Sở Diệp thầm nghĩ: Nơi này tu luyện trình độ, thật là so với bọn hắn nơi đó muốn cao hơn rất nhiều a! Triệu Xuyên chính là cái Hồn Sư, ở Vân Châu nói nhất định sẽ phi thường đoạt tay.

Chương 203: Chương 203

Đảo chủ tuyển phi sự tình, thập phần chịu người chú ý, tuyển tú sau khi chấm dứt, những cái đó bị lựa chọn nữ tu, bị người nói chuyện say sưa hồi lâu.
Triệu Xuyên đối với tuyển tú sự tình, thập phần cảm thấy hứng thú, mỗi lần nghe được cái gì mới mẻ tin tức, đều sẽ cùng Sở Diệp nói.
Sở Diệp âm thầm cảm thán, Triệu Xuyên làm một cái nam, bát quái trình độ chút nào không thua gì hậu trạch ăn không ngồi rồi
nữ nhân.
Sở Diệp ở Thiên Nhàn Đảo trời xa đất lạ, nghe chút bát quái, cũng trợ với đối bên này phong thổ hiểu biết, Sở Diệp vẫn là rất vui lòng nghe Triệu Xuyên hồ khản.
“Sở huynh, ngươi biết không? Hôi xà làm người cấp tấu.”
“Hôi xà là người nào, người này khế ước thú là màu xám xà?”
Triệu Xuyên lắc lắc đầu, nói: “Không phải, gia hỏa này là cái chết kẻ lừa đảo, âm độc giống điều xà, cho nên, bị trở thành hôi xà.”
“Chết kẻ lừa đảo?”
Triệu Xuyên gật gật đầu, nói: “Gia hỏa này có một con Mê Hồn Trùng, chuyên môn làm chút giả danh lừa bịp sự tình.”
Sở Diệp mày nhảy nhảy, thầm nghĩ: Mê Hồn Trùng, không phải là
hắn tưởng người kia đi.
“Cái này hôi xà lần này lá gan cũng quá lớn, gạt người nói, có thể người bảo lãnh gia nữ nhi thông qua tuyển tú, lừa một cái liền tính, liên tiếp lừa mười mấy, kiếm lời vài trăm vạn, tấm tắc, thật không phải đồ vật, những cái đó xuẩn trứng cũng là, dễ dàng như

vậy mắc mưu, muốn làm Cung Thần cha vợ tưởng điên rồi." Triệu
Xuyên lắc lắc đầu.
Sở Diệp thầm nghĩ: Hẳn là không sai, chính là hắn tưởng người kia.
Triệu Xuyên có chút tức giận nói: "Ta cực cực khổ khổ đánh cá, cũng muốn hoa cái mấy năm mới có thể kiếm như vậy nhiều tiền,
cái này chết kẻ lừa đảo, không đến một tháng liền lừa nhiều như vậy."
Sở Diệp nhìn Triệu Xuyên lòng đầy căm phẫn thần sắc, trong lòng
bỗng nhiên có một chút suy đoán. "Ngươi không có bị hắn đã lừa
gạt đi?"
"Đương nhiên không có!" Triệu Xuyên mãnh nhiên cất cao thanh
âm nói.
Sở Diệp: "……" Giấu đầu lòi đuôi, xem ra là có.
Triệu Xuyên nhìn Sở Diệp thần sắc, đổi đề tài nói: "Gia hỏa này lần này xui xẻo, nghe nói hắn ăn cơm gia hỏa, cái kia Mê Hồn Trùng không thấy."
"Không thấy? Như thế nào không thấy." Sở Diệp thử hỏi.
Triệu Xuyên có chút vui sướng khi người gặp họa nói: "Không biết
là tình huống như thế nào, nghe nói là đột nhiên không thấy, nếu
không phải cái kia Mê Hồn Trùng đột nhiên không thấy, tên kia còn không có dễ dàng như vậy bị bắt được. Cái kia Mê Hồn Trùng, có rất mạnh mê hoặc năng lực, nó có thể lâm thời thay đổi
chủ nhân dung mạo, bởi vì cái này, một ít muốn tìm hôi cây hoa bia phiền người, cho dù cùng đối phương gặp thoáng qua, cũng không nhất định có thể bắt được đối phương."
Sở Diệp rất có hứng thú nói: "Kia Mê Hồn Trùng lợi hại như vậy sao?"

Triệu Xuyên gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Tuy rằng kia sâu không có gì sức chiến đấu, bất quá, dùng để gạt người thật là một lừa một cái chuẩn.”
“Biết là ai ra tay sao?” Sở Diệp hỏi.
“Không biết, đại khái là cái nào Hồn Sư, không quen nhìn hắn hãm hại lừa gạt, nhịn không được ra tay thay trời hành đạo, thật là đại khoái nhân tâm.”
Sở Diệp: “……”
Triệu Xuyên nhìn Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, nói: “Các ngươi hai cái, hai ngày này đang làm gì đâu? Ta xem các ngươi giống như mua rất nhiều đồ vật.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Nơi này thứ tốt nhiều.”
Sở Diệp trên người đồng vàng, tới vương thành ngày đầu tiên liền
hoa không sai biệt lắm, lúc sau, Sở Diệp liền bắt đầu bán ra chính
mình trên người vật tư.
Phía trước xử lý mấy cái Hồn Sư, Sở Diệp được đến vài cái nhẫn không gian, những người này cất chứa vẫn là thực phong phú.
Triệu Xuyên nhìn Sở Diệp, nói: “Ta nghe nói, ngươi mua Phong Lâm cửa hàng trấn điếm chi bảo cửu phẩm chu quả.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Là có như vậy hồi sự.”
Kia cửu phẩm chu quả là Tiểu Bạch muốn đồ vật, hoa ước chừng 2000 vạn, dựa theo Tiểu Bạch cách nói, có này cửu phẩm chu quả, hắn là có thể thực mau vào giai Bát giai, siêu việt Tiểu Ngân,
sắp tới.
Trải qua phía trước ở Vạn Thú Điện kịch liệt quyết đấu lúc sau, Tiểu Bạch đối với tăng lên thực lực giống như càng thêm bức thiết.
Tiểu Bạch như vậy tiến tới, Sở Diệp nhưng thật ra thấy vậy vui mừng, tuy rằng chu quả quý một ít, nhưng chỉ cần có thể tăng lên
thực lực, hết thảy đều là đáng giá.
Triệu Xuyên tràn đầy sùng kính nhìn Sở Diệp, “Cửu phẩm chu quả a! Chúng ta Thiên Nhàn Đảo không biết có bao nhiêu Hồn

Sư
tưởng mua, đều không hạ thủ được, Sở thiếu ngươi thật đúng là đại khí."
Sở Diệp cười gượng một chút, nói: "Nơi nào nơi nào." 2000 vạn a! Hắn cũng là xuất huyết nhiều, thịt đau hồi lâu.
Sở Diệp âm thầm an ủi chính mình, hoa đi, hoa đi, chờ Tiểu Bạch
tiến giai Vương giai, thực mau là có thể hồi bổn.
Triệu Xuyên nhìn Sở Diệp, nói: "Sở thiếu, ngươi như vậy có tiền, chẳng lẽ ngươi cùng đảo chủ giống nhau, cũng có một cái Hồn Vương lão cha."
Sở Diệp: "……" Hắn nhưng thật ra tưởng có tới, vấn đề là không có a! "Không có, ta là dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, mới tích cóp hạ nhiều như vậy thân gia."
"Dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng!" Triệu Xuyên kinh thanh nói.
Triệu Xuyên có chút hồ nghi nhìn Sở Diệp, trong mắt tràn ngập hoài nghi, tựa hồ ở tò mò, Sở Diệp cả ngày ăn không ngồi rồi, đến tột cùng là nơi nào tới nhiều như vậy tiền.
Sở Diệp nhìn Triệu Xuyên biểu tình, không sai biệt lắm có thể đoán được đối phương suy nghĩ cái gì, Triệu Xuyên gia hỏa này xem thường ai đâu, hắn kiếm tiền cũng là rất lợi hại.
Triệu Xuyên cùng hai người hàn huyên một hồi lâu mới rời đi, Triệu Xuyên đi rồi, Mặc Nắm hiện lên ra tới, không ngừng biến hóa hình dạng, ồn ào "Thay trời hành đạo, thay trời hành đạo."
Sở Diệp nhìn Mặc Nắm liếc mắt một cái, bất đắc dĩ nói: "Điệu thấp một ít."
……
Thiên Nhàn Đảo thứ tốt nhiều, nhưng là mấy thứ này đều là phải
bỏ tiền, Sở Diệp thân gia mỗi ngày đều ở nhanh chóng co lại, kiếm tiền sự tình lửa sém lông mày.
Lâm Sơ Văn tưởng khai một nhà dược tề cửa hàng, đi hỏi thăm một phen mới phát hiện nếu muốn ở Thiên Nhàn Đảo khai dược tề cửa hàng không đơn giản như vậy.
Tưởng ở chỗ này khai dược tề cửa hàng, cần thiết có Dược Tề

Sư bằng chứng.
Nghe nói, đã từng là không cần, vì thế có rất nhiều kẻ lừa đảo giả mạo Dược Tề Sư bán giả dược, nháo ra không ít chuyện, hiện tại các đảo đối dược tề bán quản lý phi thường nghiêm khắc.
Mà muốn thu hoạch Dược Tề Sư bằng chứng, cần thiết đi trước Dược Tề Sư hiệp hội chứng thực, vấn đề là Thiên Nhàn Đảo căn bản là không có Dược Tề Sư hiệp hội.
Thiên Hải Vực có thể tiến hành Dược Tề Sư chứng thực hải đảo có năm cái, phân biệt là Thiên Khôi Đảo, Thiên Cương Đảo, Thiên Cơ Đảo, Thiên Anh Đảo, Thiên Xảo Đảo.
Phát hiện Thiên Nhàn Đảo bên này vô pháp tiến hành Dược Tề Sư chứng thực, Sở Diệp rốt cuộc ý thức được, Thiên Nhàn Đảo bên này thực "Hoang vắng" điểm này.
"Vô pháp tiến hành Dược Tề Sư chứng thực, chỉ sợ vô pháp khai dược tề cửa hàng." Lâm Sơ Văn thần sắc khác thường nói.
Sở Diệp hít sâu một hơi, có chút vô ngữ, qua đi bọn họ là không nghĩ dẫn nhân chú mục, cho nên, vẫn luôn không khai dược tề cửa hàng, hiện tại là tưởng khai, cũng khai không được.
Sở Diệp chống cằm, bất đắc dĩ thở dài một tiếng, nói: "Dược tề cửa hàng khai không được, liền khai mặt khác cửa hàng đi."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Cũng chỉ có thể như thế, khai cái gì cửa hàng?"
Sở Diệp chống cằm, nghĩ nghĩ nói: "Trà lâu như thế nào?"
Powered by GliaStudio
close
Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: "Cũng hảo a! Ngươi tưởng bán cái gì trà."
Sở Diệp cười cười, nói: "Cái gì trà đều có thể a! Ta ngọc trụy trong không gian, còn có một gốc cây cây trà đâu."
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Thiếu chút nữa đem việc này cấp đã quên."
Năm đó, bọn họ rời đi Lưỡng Giới Thành thời điểm, tao ngộ Ô Phong đạo tặc đoàn người, được đến Thanh Linh Trà Thụ, lúc sau, Sở Diệp đem cây trà nhổ trồng tới rồi ngọc trụy không gian bên trong, lúc sau liền không như thế nào quản.
Đại khái là ngọc trụy không gian sinh trưởng hoàn cảnh thật sự

tốt đẹp, cây trà ở ngọc trụy không gian bên trong sinh trưởng tốc
độ xa xa vượt qua Sở Diệp tưởng tượng, cây trà đã trường tới rồi mười mấy mét cao, có thể thu không ít lá trà.
Thanh Linh Trà Thụ có thể ôn dưỡng thần hồn, dược tính bình thản, là khó được thứ tốt.
……
Khai cửa hàng dù sao cũng là cái đại sự, Sở Diệp kéo Triệu Xuyên dò hỏi ý kiến.
Triệu Xuyên nhìn Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, tràn đầy ngoài ý muốn nói: "Các ngươi tưởng ở Nhàn Vương Thành nơi này khai trà lâu?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
"Nếu muốn ở chỗ này khai một nhà lá trà cửa hàng, phí tổn nhưng không thấp a!" Triệu Xuyên hậm hực nói.
Sở Diệp gật gật đầu, "Ta biết, tưởng ở chỗ này mua một nhà cửa hàng, không sai biệt lắm ba bốn trăm vạn."
Triệu Xuyên nhìn Sở Diệp, có chút ngoài ý muốn nói: "Ngươi muốn mua cửa hàng?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
Triệu Xuyên do dự một chút, nói: "Cửa hàng có thể thuê." Thuê nói, càng tiện nghi một ít, nếu là Sở Diệp lá trà cửa hàng kinh doanh không đi xuống, cũng ít mệt điểm.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Mua trở về càng an tâm."
Triệu Xuyên có chút nghi hoặc nhìn Sở Diệp, nói: "Sở huynh, ngươi không phải nói không có tiền sao?" Theo hắn biết, Sở Diệp trong khoảng thời gian này, đã hoa ba bốn ngàn vạn, thật sự là cái bại gia tử.
Sở Diệp cười cười, nói: "Không có tiền, còn có Hồn Tinh a! Hồn Tinh là đồng tiền mạnh." Trên người hắn Chiến Tướng tinh hạch
không ít, bán đi một đám thấu cái năm sáu trăm vạn không phải
cái việc khó.
Triệu Xuyên gật gật đầu, nói: "Như vậy a, Sở thiếu, ngươi thật sự không có Hồn Vương lão cha?"

Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Thật đáng tiếc, thật sự không có.”
“Đồng dạng là Hồn Sư, các ngươi hỗn có thể so ta khá hơn nhiều.” Triệu Xuyên cảm thán nói.
Sở Diệp cười cười, nói: “Không dám, không dám.”
Triệu Xuyên nhìn Sở Diệp, nghiêm mặt nói: “Muốn khai trà lâu, các ngươi có thể tưởng tượng rõ ràng a! Chúng ta nơi này thích uống trà người không nhiều lắm, thích uống rượu người tương đối nhiều, ngươi khai trà lâu nói, rất có thể sinh ý không tốt.”
Sở Diệp trầm ngâm một chút, nói: “Như vậy a! Kia như vậy hảo, nếu là chúng ta khai trà lâu sinh ý không tốt lời nói, ta có thể đổi nghề mở tửu lầu.”
Triệu Xuyên nhìn Sở Diệp, thầm nghĩ: Sở Diệp này cũng quá trò đùa, vị này thật sự là tưởng nghiêm túc khai cửa hàng? Sở Diệp như vậy nhiều tiền, rốt cuộc là như thế nào kiếm tới, giống như thực không đáng tin cậy bộ dáng.
“Sở huynh, thật muốn hảo?” Triệu Xuyên hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đương nhiên, nếu là trà lâu khai ra tới, Triệu huynh cần phải dẫn người tới cổ động a!”
Triệu Xuyên gật gật đầu, nói: “Hành, ta đến lúc đó nhất định đi.”
Triệu Xuyên tựa hồ đã dự kiến hai người khai trương trước cửa có thể giăng lưới bắt chim trường hợp, quyết định đến lúc đó nhiều mang mấy cái bằng hữu tới phủng cái tràng.
Sở Diệp cười cười, nói: “Tốt, ta chờ Triệu huynh ngươi.”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở Nhàn Vương Thành bên trong chuyển động một vòng, chọn trúng một cái bề mặt.
Cái này bề mặt mặt sau mang theo một cái tiểu viện tử, không ở vương thành nhất trung tâm đoạn đường, thoáng có điểm thiên,
thắng ở thanh u lịch sự tao nhã.
Sở Diệp hoa 300 vạn, mua cái này bề mặt, đơn giản thu thập một
chút, liền mở cửa.
Trà lâu là bình bình tĩnh tĩnh khai trương, bởi vì quá bình tĩnh, này
người chung quanh cũng không biết nơi này có trà lâu khai trương.

Tân cửa hàng mở cửa ngày đầu tiên, Triệu Xuyên đúng hẹn mang theo vài người tiến đến.
Triệu Xuyên nhìn trà lâu trước trước cửa có thể giăng lưới bắt chim bộ dáng, thầm nghĩ: Cư nhiên so với chính mình tưởng tượng càng thêm quạnh quẽ, này người chung quanh giống như căn bản cũng chưa ý thức được này cửa hàng thay đổi chủ nhân.
Triệu Xuyên âm thầm thầm nghĩ: Sở Diệp hai người khai cửa hàng, vẫn là quá lỗ mãng một ít.
“Triệu huynh, chính là nơi này a!”
“Triệu huynh, có phải hay không lầm a! Này trà lâu nhưng không
giống hôm nay khai trương bộ dáng.”
“Triệu huynh, ngươi này bằng hữu khai trà lâu, giống như khai không được bao lâu a!”
“Triệu huynh, ngươi bằng hữu vì cái gì luẩn quẩn trong lòng khai
trà lâu, ngươi không có khuyên một khuyên sao?”
“Triệu huynh, xem cái này tình thế, ngươi cái này bằng hữu trà lâu, sợ là muốn bệnh thiếu máu a!”
……
Triệu Xuyên nghe mấy cái bằng hữu mồm năm miệng mười nghị
luận, cười gượng một chút, nói: “Ta cái này huynh đệ tương đối điệu thấp, nhưng là, hắn bán trà khẳng định là hảo trà,
Bình Nghiêu nhìn Triệu Xuyên liếc mắt một cái, có chút tò mò nói:
“Hảo trà, ngươi uống quá sao?”
“Đương nhiên…… Uống qua.” Triệu Xuyên căng da đầu nói.
Bình Nghiêu nhìn Triệu Xuyên bộ dáng, mắt trợn trắng, nói: “Nhìn
dáng vẻ là không uống qua.”
Triệu Xuyên ngượng ngùng cười cười, hắn không yêu uống trà, thích uống rượu tới.
Bình Nghiêu lắc lắc đầu, nói: “Ngươi bằng hữu vì cái gì như vậy luẩn quẩn trong lòng, khai cái trà lâu, trà hương vị đều cùng nước

đái ngựa dường như, trừ bỏ những cái đó làm bộ làm tịch gia hỏa, ai sẽ thích uống a!"
Triệu Xuyên hít sâu một hơi, nói: "Cũng không có như vậy không
xong đi." Hắn cũng cảm thấy trà hương vị giống nhau, nhưng là, cũng không đến mức cùng Bình Nghiêu nói giống nhau.
"Khai trương ngày đầu tiên, như vậy quạnh quẽ a!" Bình Nghiêu lắc lắc đầu nói.
"Này lâu không phải vừa mới khai trương sao? Nói không chừng,
về sau liền đỏ đâu." Triệu Xuyên nói.
Nhung Viễn cười cười, hoà giải nói: "Được rồi, được rồi, tới cũng tới rồi, vào đi thôi."
Triệu Xuyên gật gật đầu, mang theo vài người đi vào.

Chương 204: Chương 204

Trong trà lâu.
Lâm Sơ Văn ngồi ở bàn trà trước, đùa nghịch trà cụ, giáo bên cạnh tiểu hồ ly pha trà.
Tiểu hồ ly ngồi ở Lâm Sơ Văn bên người, nhìn không chớp mắt nhìn.
Bình Nghiêu sở trường khuỷu tay đụng phải Triệu Xuyên một chút, thấp giọng nói: "Ngươi mời chúng ta uống trà, không phải là
làm chúng ta uống hồ ly nấu trà đi?" Nếu là hồ ly pha trà nói, có thể hay không uống đến hồ ly mao a!
Triệu Xuyên: "……" Cái này, hắn cũng không xác định!
Bình Nghiêu có chút đề phòng nhìn tiểu hồ ly, nhận thấy được Bình Nghiêu tầm mắt, Tuyết Bảo ngẩng đầu, hung hăng trừng mắt
nhìn Bình Nghiêu liếc mắt một cái.
Bình Nghiêu thầm nghĩ: Này chỉ hồ ly hảo hung!
"Tới?" Sở Diệp đầy mặt tươi cười đón ra tới.
Triệu Xuyên gật gật đầu, có chút hồ nghi nói: "Hôm nay khai trương, như thế nào không mua điểm pháo mừng phóng, ăn mừng một chút."
Sở Diệp lưng đeo xuống tay, nói: "Chúng ta khai cửa hàng, không
cần phải này đó hư đa dạng, pháo mừng gì đó, ồn ào nhốn nháo, không tốt!"
Bình Nghiêu nhăn nhăn mày, nói: "Châm ngòi pháo mừng nói, nhiều ít vẫn là có thể hấp dẫn một ít khách nhân." Bọn họ Nhàn Vương Thành bên này, vẫn là có không ít người thích xem náo nhiệt.

Sở Diệp lưng đeo xuống tay, nói: “Khách nhân quá nhiều không tốt.”
Bình Nghiêu sắc mặt cổ quái nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói khẽ với Triệu Xuyên nói: “Ngươi này bằng hữu lo lắng có phải hay
không có điểm nhiều a!” Này sẽ nơi này một người khách nhân đều không có, người này liền bắt đầu lo lắng khách nhân quá nhiều, có phải hay không có điểm suy nghĩ nhiều quá a.
Triệu Xuyên chớp chớp mắt, hắn cũng cảm thấy Sở Diệp lo lắng có chút nhiều, nhưng giờ phút này cũng không hảo quét Sở Diệp mặt mũi.
“Phòng ngừa chu đáo, vẫn là rất cần thiết……”
Bình Nghiêu bĩu môi, nói: “Ta xem này cửa hàng nếu không bao lâu liền đóng cửa, chưa chắc cần thiết.”
Triệu Xuyên: “……” Tựa hồ có đạo lý.
Sở Diệp ngó Bình Nghiêu liếc mắt một cái, trên mặt tươi cười bất biến, Bình Nghiêu nói, Sở Diệp tự nhiên nghe được, Sở Diệp tự nhận là chính mình là cái cao nhân, không cần thiết hoà bình Nghiêu như vậy không nhãn lực kính người so đo.
Vài người nói chuyện, một cổ trà hương tràn ngập mở ra, Triệu Xuyên vài người đều sửng sốt một chút.
“Thơm quá a!” Bình Nghiêu nguyên bản chỉ là cấp Triệu Xuyên mặt mũi, mới lại đây xem náo nhiệt, này sẽ ngửi được trà hương,
lại tức khắc có một loại không giống nhau cảm giác, Bình Nghiêu
cũng không ái uống trà, nhưng này cổ trà hương làm hắn có loại thần thanh khí sảng cảm giác, thơm quá cả người đều nhẹ nhàng
không ít.
Triệu Xuyên hít hít cái mũi, cũng có chút ngoài ý muốn.
Sở Diệp dẫn theo ấm trà, cấp Triệu Xuyên đám người mỗi người thượng một ly trà.
Trà thất bố trí thực thanh u, Triệu Xuyên chờ vài người cư nhiên có chút bó tay bó chân đi lên.
Trà hương lượn lờ, thấm vào ruột gan, vài người nguyên bản đối

trà không có gì hứng thú người, này sẽ bắt được trà lại là gấp không chờ nổi uống lên đi xuống.
Triệu Xuyên nhìn Bình Nghiêu liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Phía
trước là ai nói, nước trà hương vị đều giống nước đái ngựa tới, này sẽ lại uống như vậy hoan.
“Hảo uống.” Bình Nghiêu nói.
Bình Nghiêu cảm giác này một ly trà uống xong đi, cả người đều nhẹ nhàng không ít.
Triệu Xuyên tràn đầy cổ quái nhìn Bình Nghiêu liếc mắt một cái, Bình Nghiêu bị Triệu Xuyên xem có chút chột dạ.
Lâm Sơ Văn nhìn Bình Nghiêu, nói: “Vị đạo hữu này Hồn Thú, gần nhất thăng cấp đi.”
Triệu Xuyên gật gật đầu, toan lựu lựu nói: “Đúng vậy, hắn vận khí
tốt, phía trước ở trong biển tìm được rồi một gốc cây cơ tinh tảo, Hồn Thú ngoài ý muốn tiến giai.” Triệu Xuyên ở trong lòng thở dài, thầm nghĩ: Tốt như vậy sự, hắn như thế nào liền ngộ không thượng đâu.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Quả nhiên a!”
Hồn Thú tiến giai là chuyện tốt, bất quá, Hồn Thú tiến giai quá nhanh, Hồn Sư linh hồn lực theo không kịp, liền sẽ cảm giác mệt
mỏi bất kham.
Sở Diệp khoảng thời gian trước thực lực tiến bộ bay nhanh, các loại linh hồn dược tề đều cầm đương nước uống.
Nếu không phải hắn được đến gia gia lưu lại truyền thừa, trước tiên chuẩn bị không ít linh hồn dược tề, thật là có chút không đủ.
Bình Nghiêu nhìn Lâm Sơ Văn, trong lòng lập tức có một chút suy
đoán nói: “Này trà có phải hay không có cái gì vấn đề.”
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Này trà danh Địch Trần, có thể gột rửa linh hồn, giảm bớt linh hồn áp lực.”
Lâm Sơ Văn vừa nói sau, vài người sắc mặt đều thay đổi, Đỗ Nghị, Nhung Viễn đám người nguyên bản chỉ là cấp Triệu

Xuyên
mặt mũi, mới lại đây cổ động, xem Bình Nghiêu phản ứng, vài người đối thủ trung trà, đảo nhiều vài phần chờ mong.
Đỗ Nghị nâng chung trà lên, uống một ngụm, nói: “Hảo trà.”
Triệu Xuyên nhìn Đỗ Nghị liếc mắt một cái, bĩu môi, thầm nghĩ: Đỗ
Nghị chính là cái thùng rượu, rất ít uống trà cũng có thể hiểu có phải hay không hảo trà.
Triệu Xuyên uống lên một ly trà, có loại nắng hè chói chang ngày
mùa hè, vọt một cái nước lạnh tắm cảm giác, chỉ cảm thấy cả người vui sướng.
“Hảo uống.” Triệu Xuyên thầm nghĩ: Này trà không tưởng tượng
bên trong khó uống, càng khó đến chính là, uống xong đi thực thoải mái.
Sở Diệp cười cười, nói: “Quá khen.”
“Này trà bao nhiêu tiền một ly.” Triệu Xuyên hỏi.
Sở Diệp cười cười, nói: “Vài vị hôm nay tới cấp chúng ta cổ động, sao hảo thu các ngươi tiền, đại gia cứ việc uống chính là.”
Triệu Xuyên có chút ngượng ngùng nói: “Này như thế nào không
biết xấu hổ.” Hắn nguyên bản là sợ trong tiệm quá quạnh quẽ, tiến đến cổ động, này sẽ khen ngược như là hắn chiếm tiện nghi.
Nồng đậm trà hương tràn ngập mở ra, hai cái khách nhân đi đến.
“Lão bản, ngươi này trà lâu là tân khai?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
“Đều có chút cái gì trà a!”
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Tạm thời chỉ có hai loại trà, Địch Trần, Hoán Nhan, một hồ trà mười vạn.”
Sở Diệp lời này vừa ra, vào cửa khách nhân sắc mặt biến đổi.
“Mười vạn nhất hồ, ngươi như thế nào không đi đoạt lấy.” Nữ khách hô to gọi nhỏ nói.
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Ở trong thành cướp bóc là phạm pháp, sẽ đưa tới hải vân vệ.”

“Mười vạn nhất hồ, cái nào coi tiền như rác sẽ đến mua trà? Ngươi tưởng tiền tưởng điên rồi đi.”
“Ta trà hảo, tự nhiên sẽ có biết hàng người.”
Vào cửa khách nhân bị đổ một chút, nổi giận đùng đùng đi rồi.
Powered by GliaStudio
close
Triệu Xuyên xem khách nhân chạy, có chút vô ngữ nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, “Sở thiếu, ngươi liền thái độ này mời chào khách
nhân, chỉ sợ mời chào không đến nhiều ít khách nhân……” Sở Diệp không khỏi cũng quá túm một ít, khai cửa hàng như vậy túm,
thật sự hảo sao? Ngữ: Mộc một hi: Mộc.
Sở Diệp mãn không thèm để ý nói: “Không có việc gì, thanh tịnh điểm hảo.”
Triệu Xuyên: “……” Thích thanh tịnh khai cái gì cửa hàng a! Khai
cái cửa hàng không phải trông cậy vào khách đông như mây, vô cùng náo nhiệt sao?
“Ngươi này trà, thật sự mười vạn nhất hồ?” Triệu Xuyên hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
“Có phải hay không có chút quý a!” Triệu Xuyên nói thầm nói, Thiên Nhàn Đảo thượng nổi tiếng nhất trà lâu là Vân Hải Trà Lâu,
bên kia quý nhất Vân Hải Phiêu Vụ, cũng bất quá năm vạn nhất hồ, Sở Diệp trà cư nhiên so nhân gia bán còn quý.
Sở Diệp cười cười, nói: “Còn hảo, còn hảo.”
Triệu Xuyên: “……”
“Mười vạn nhất hồ, không quý.” Đỗ Nghị nói.
Triệu Xuyên quỷ dị nhìn Đỗ Nghị liếc mắt một cái, nói: “Không quý
sao?”
Đỗ Nghị gật gật đầu, nói: “Ta từng hoa năm vạn đồng vàng đi mua
tẩy hồn dược tề, kia dược tề hiệu quả, còn không bằng Địch Trần.”

Triệu Xuyên chớp chớp mắt, nói: “Như vậy a!”
Bình Nghiêu gật gật đầu, nói: “Xác thật.” Trà hương vị tuy rằng không bằng rượu, bất quá, so với dược tề lại muốn hảo chút.
Bình Nghiêu nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Không biết, ta có không khác
mua một hồ Địch Trần?”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Đương nhiên có thể, hôm nay vừa mới khai trương, đạo hữu mặt khác mua nói, có thể cho ngươi giảm giá 20%.”
Bình Nghiêu gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Lâm Sơ Văn nhìn Triệu Xuyên liếc mắt một cái, nói: “Ngươi xem, này không phải khai trương sao?”
Triệu Xuyên ngó Bình Nghiêu liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Bình Nghiêu phía trước còn nói, nước trà đều giống nước đái ngựa, này sẽ gia hỏa này cư nhiên mua “Nước đái ngựa”, cái gì tính tình.
Bình Nghiêu bị Triệu Xuyên xem có chút chột dạ, trực tiếp quay mặt đi.
Đỗ Nghị có chút tò mò nói: “Địch Trần có thể thư hoãn thần hồn,
Hoán Nhan đâu?”
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Hoán Nhan, có thể mỹ dung dưỡng nhan?”
Nhung Viễn nhìn Sở Diệp, nói: “Thật sự có thể?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Tự nhiên, không lừa già dối trẻ, vài vị nếu là có hồng nhan tri kỷ, có thể mang lại đây nếm thử.”
Triệu Xuyên chớp chớp mắt, “Nga” một tiếng.
Đỗ Nghị nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, có chút bỡn cợt nói: “Ngươi nga cái gì nga a! Ngươi cái quang côn lại không có hồng nhan tri kỷ.”
Triệu Xuyên bĩu môi, nói: “Ta hiện tại là không có, liền không thịnh
hành ta hiện tìm một cái a!”
Đỗ Nghị: “……”
……
Sở Diệp trà lâu liền như vậy khai lên, trà lâu sinh ý không ôn

không hỏa.
Tuy rằng Sở Diệp hai khoản trà hiệu quả đều không tồi, nhưng là,
vẫn là quý một ít.
Sở Diệp khai cái này trà lâu, chủ yếu vẫn là nghĩ tới độ một chút, đối với kiếm bao nhiêu tiền, cũng không có ôm quá lớn hy vọng.
Tiểu Bạch, ong đàn phía trước ăn quá nhiều thứ tốt, tiến giai tốc độ quá mãnh, Sở Diệp hy vọng mấy chỉ Hồn Thú thoáng lắng đọng lại một chút, tiêu hóa một chút phía trước đoạt được, tránh
cho dược lực trầm tích ở trong cơ thể không tiêu hóa, ảnh hưởng về sau phát triển.
Sở Diệp không có làm nhiều ít tuyên truyền, nhưng là, thanh danh
vẫn là dần dần truyền khai, chung quanh tửu lầu bắt đầu nghị luận Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn khai Thanh Linh Trà Lâu.
“Biết không? Phố đông khai một nhà hắc điếm.”
“Ngươi là nói, kia gia Thanh Linh Trà Lâu sao? Hảo gia hỏa, nghe
nói, một hồ trà muốn mười vạn, chủ tiệm cũng thật sự dám ra giá.”
“Tuy rằng cửa hàng là hắc điếm, nhưng là, chủ tiệm nhưng thật ra
cái thật thành người, đi vào liền sẽ nói cho khách hàng, trong tiệm
chỉ có hai loại trà, một hồ mười vạn.”
“Thật là điên rồi, như vậy cao giá cả, ai sẽ đi a!”
“Vẫn là có người đi, nghe nói, thư Từ An gia hỏa kia nghe nói mỗi
ngày đi trà lâu đưa tin.”
“Cái kia bại gia tử? Gia hỏa này thật đúng là tiền nhiều thiêu hoảng.”
Thư Tùng An mặt trên có ba cái Hồn Sư Cửu giai gia gia, này ba cái lão nhân chỉ có lão tam sinh một cái nhi tử, được Thư Tùng An như vậy cái tôn tử, lão tam nhi tử, ở ra biển thời điểm gặp gỡ tai nạn trên biển chết mất, vì thế Thư gia liền thừa Thư Tùng An

như vậy cái độc đinh.
Mấy cái lão nhân như châu như bảo dưỡng, sợ này đạo này phụ thân vết xe đổ dưỡng kiều kiều khí.
……
Trong trà lâu.
Tiểu Thải ở Lâm Sơ Văn bên cạnh bay múa, nói: “Muốn một hồ Hoán Nhan.”
Lâm Sơ Văn hướng tới Tiểu Thải nhìn thoáng qua, hỏi: “Là Thư thiếu tới?”
Tiểu Thải gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Sở Diệp có chút vô ngữ nói: “Thư thiếu đối Hoán Nhan thật đúng
là chính là chân ái a!”
Trong cửa hàng đệ nhất hồ Hoán Nhan chính là bán cho Thư Tùng An, lúc sau, Thư Tùng An liền thành trong cửa hàng khách
quen, mỗi lần tới tất điểm Hoán Nhan, gia hỏa này ái mỹ trình độ,
sợ là làm những cái đó cực độ coi trọng dung mạo nữ tu đều theo
không kịp.
Lâm Sơ Văn cấp Thư Tùng An thượng một hồ trà, Thư Tùng An nhìn Lâm Sơ Văn bên cạnh bay múa con bướm, tràn đầy hâm mộ
nói: “Lâm lão bản, ngươi này chỉ con bướm thật sự không bán sao?”
Lâm Sơ Văn bất đắc dĩ nói: “Đây là ta Hồn Thú, không thể bán.”
Thư Tùng An tràn đầy tiếc nuối nói: “Kia quá đáng tiếc, Lâm thiếu,
ngươi này con bướm nếu là lai giống sinh hạ tiểu hồ điệp, nhất định phải nhớ rõ đều một con cho ta a!”
Tiểu Thải nghe được Thư Tùng An nói, phút chốc bay đi.
Lâm Sơ Văn nhìn Thư Tùng An liếc mắt một cái, bất đắc dĩ nói: “Thư thiếu, nhà của chúng ta Tiểu Thải vẫn là cái bảo bảo đâu.”
Thư Tùng An chớp chớp mắt, nói: “Phải không? Ta xem nó cấp

bậc không thấp a!”
Lâm Sơ Văn: “……” Tiểu Thải cấp bậc xác thật không thấp

Chương 205: Chương 205

Thanh Linh Trà Lâu.
“Triệu huynh tới?” Sở Diệp đối với Triệu Xuyên chào hỏi một tiếng.
Triệu Xuyên gật gật đầu, đi tới Sở Diệp phụ cận nói: “Ngươi muốn
thận châu, ta mang lại đây.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Đa tạ, bao nhiêu tiền.”
“Tổng cộng mười lăm vạn, ngươi muốn thứ này làm gì?”
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Tự nhiên hữu dụng.”
Thiên Hải Vực nơi này có một loại hải thú danh thận cá, loại này hải thú có thể phun sương thận khí, thêu dệt ảo cảnh, nếu là ở trên biển gặp được loại này hải thú, muốn thập phần cẩn thận, một khi lâm vào ảo cảnh bên trong, liền khả năng vĩnh viễn không
về được.
Thận cá trong cơ thể có một loại thận châu, thận cá có thể thêu dệt ảo cảnh, chủ yếu chính là dựa vào thứ này.
Tiểu Thải đối thận châu phi thường thích, ăn thứ này, Tiểu Thải gần nhất tiến bộ phi thường mau, thêu dệt ra tới ảo cảnh cũng càng thêm giống như thật.
Lâm Sơ Văn cảm thấy chỉ cần có cũng đủ thận châu, Tiểu Thải hẳn là có thể không có bình cảnh tiến vào Chiến Tướng Thất giai.
Ở Lưỡng Giới Thành, thích hợp Tiểu Thải tu luyện tài nguyên còn
rất khó tìm, ở chỗ này có thể phát hiện thận châu, có thể xem như
ngoài ý muốn chi hỉ, thận châu giá cả không tính sang quý, liền

càng là ngoài ý muốn chi hỉ.
“Lại giúp ta sưu tập một ít đi, tốt nhất là cấp bậc cao một ít.” Sở Diệp nói.
Triệu Xuyên do dự một chút, nói: “Cấp bậc cao một ít tự nhiên có,
bất quá liền không phải cái này giá cả.”
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Cái này không quan hệ.”
Triệu Xuyên ánh mắt ở trong cửa hàng nhìn quanh một vòng, nói:
“Khách nhân không ít a!”
Triệu Xuyên thầm nghĩ: Cửa hàng trà mười vạn nhất hồ, nhiều như vậy, một ngày sợ sẽ có thể vào trướng thượng trăm vạn, Sở Diệp hắn là không kém tiền.
Sở Diệp gật gật đầu, “Ân” một tiếng, có chút phiền muộn nói: “Có điểm nhiều.”
Triệu Xuyên tràn đầy cổ quái nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, “Người nhiều, kiếm nhiều a! Kiếm nhiều còn không tốt?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Cũng là, tiền chính là thứ tốt.” Tiền là cái thứ tốt a, Thiên Nhàn Đảo các loại quý trọng vật tư có rất nhiều, có tiền mới có thể mua tới.
Triệu Xuyên có chút kỳ quái nói: “Như thế nào nhiều người như vậy a!”
Hắn mới mấy ngày không có tới a! Cửa hàng cư nhiên đều kín người hết chỗ.
Sở Diệp hồi lâu phía trước liền nói quá, sợ người nhiều phiền toái, hắn phía trước còn cảm thấy Sở Diệp tưởng quá nhiều, không nghĩ tới nhanh như vậy, trong tiệm liền nhiều người như vậy.
Triệu Xuyên cảm thấy Sở Diệp trà không tồi, nhưng là, giá cả vẫn
là quý một ít, lấy hắn thân gia ngẫu nhiên uống một chút còn hành, thường xuyên uống quản chi là muốn táng gia bại sản.
Triệu Xuyên cảm thán, Nhàn Vương Thành bên này kẻ có tiền quả nhiên rất nhiều a! Phía trước còn có rất nhiều người trào phúng Sở Diệp khai chính là hắc điếm, chỉ có coi tiền như rác mới

có thể chạy tới uống trà, không nghĩ tới mấy ngày công phu, trà lâu bên trong "Coi tiền như rác" liền nhiều như vậy.
Sở Diệp chống cằm, nói: "Chúng ta cửa hàng giống như nổi danh!"
Mặc kệ là mỹ danh vẫn là ác danh đều là thanh danh, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cửa hàng khai ra tới không lâu, liền lấy giá trên
trời hắc điếm ở trong vòng nổi tiếng, tuy rằng rất nhiều người ở nghe được cửa hàng đánh giá lúc sau, đối bọn họ cửa hàng kính nhi viễn chi, nhưng cũng có như vậy một ít người, ở nghe được lúc sau, xuất phát từ hiếu kỳ tâm lý, cam tâm tình nguyện tới ai tể.
Đương nhiên, coi tiền như rác vẫn là số ít, bọn họ cửa hàng đột nhiên nhiều nhiều người như vậy, vẫn là bởi vì mấy ngày hôm trước tới một vị đặc thù khách nhân.
"Mấy ngày trước đây, Nguyên Sương phu nhân đã tới một lần, điểm một hồ Hoán Nhan, lúc sau, cái này nàng lại mang theo vài
cái tỷ muội tới." Lại lúc sau, hắn trong tiệm nữ khách liền càng ngày càng nhiều, tới người cơ bản đều là tới điểm Hoán Nhan." Sở Diệp giải thích nói.
Triệu Xuyên có chút kinh ngạc trừng lớn mắt, "Nguyên Sương phu nhân? Đảo chủ Cung Thần phu nhân Nguyên Sương?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, chính là nàng."
Triệu Xuyên tràn đầy ngoài ý muốn nói: "Không nghĩ tới Sở huynh
ngươi khai cửa hàng, cư nhiên đem Nguyên Sương phu nhân cấp hấp dẫn lại đây, các ngươi thật ghê gớm a!"
Vị này Nguyên Sương phu nhân diện mạo xuất chúng, là Cung Thần phụ thân chỉ cho hắn, ở Cung Thần trước mặt cũng tương đối được yêu thích, ở một chúng phu nhân bên trong địa vị cũng tương đối cao.
"Không dám, không dám!" Sở Diệp ngay từ đầu không quen biết Nguyên Sương phu nhân, chỉ là đem này trở thành bình thường khách nhân chiêu đãi.
Vị này phu nhân hưởng qua Hoán Nhan lúc sau, cảm thấy hiệu

quả không tồi, cũng không có cất giấu, mang theo mấy cái khuê mật lại đây, này những khuê mật, đồng dạng là Cung Thần phu nhân.
Cung Thần nhà cửa giai lệ thật nhiều, cùng Nguyên Sương phu nhân giao hảo, kỳ thật cũng liền năm sáu cái, bất quá, tin tức hẳn
là truyền ra đi.
Cung Thần mặt khác phu nhân, cũng đều chạy tới nếm thức ăn tươi.
Cung Thần không kém tiền, này phu nhân đồng dạng không kém
tiền.
Mấy ngày nay, Cung Thần hơn phân nửa phu nhân, hẳn là đều thăm quá nơi này.
Cứ việc Sở Diệp nói cho này đó phu nhân, Hoán Nhan trà uống đệ nhất hồ hiệu quả tương đối hảo, lúc sau, hiệu quả hữu hạn, này đó nữ nhân vẫn là nguyện ý tới.
Trên đảo một ít quý nữ, rất nhiều đều lấy Cung Thần phu nhân yêu thích vì chong chóng đo chiều gió, đã biết Cung Thần phu nhân thường xuyên tới hắn này trà lâu cũng đi theo tới.
Mấy ngày nay, trong tiệm sinh ý càng ngày càng tốt, Sở Diệp đều phải suy xét có phải hay không muốn làm hạn mua.
Triệu Xuyên gãi gãi đầu, nói: “Trên đảo này có tiền nữ nhân thật nhiều a!”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Cung Thần kia mấy người phụ nhân đều hình như là không kém tiền, có thể thấy được Cung Thần là cái ra tay hào phóng, khó trách, phía trước Cung Thần làm cái tuyển tú, như vậy nhiều người cướp đi.
Đều nói nữ nhân tiền hảo kiếm, thật đúng là không giả, mấy ngày
này hắn kiếm tiền kiếm đều có chút ngượng ngùng.
“Lão bản, tới một chồng mật nước tổ ong bánh.”
Sở Diệp giương giọng, nói: “Liền tới.”
Trà lâu sinh ý thượng quỹ đạo, cửa hàng chỉ bán trà liền có chút đơn điệu.

Sở Diệp tìm cái điểm tâm sư phó, chuyên môn làm điểm tâm, điểm tâm doanh số thập phần không tồi.
Trong tiệm nhất bán chạy điểm tâm là mật nước tổ ong bánh, này
điểm tâm gia nhập sữa ong chúa, vị thập phần không tồi, bổ khí huyết hiệu quả cũng không tồi.
Không xong giá cả không tiện nghi, bất quá, tương đối với nước trà mà nói, lại tiện nghi, tới người nhiều sẽ điểm cái một hai đĩa.
Triệu Xuyên nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: "Này điểm tâm một vạn một chồng, bán tốt như vậy a!"
Triệu Xuyên ánh mắt đảo qua, phát hiện mỗi trương bàn trà thượng, đều điểm không ít điểm tâm.
Sở Diệp cười cười, nói: "Đều là chút không kém tiền." Nhàn vương đảo bên này kẻ có tiền vẫn là nhiều a!
……
Tới trà lâu người nhiều, trà lâu ở Nhàn Vương Thành danh khí liền lớn hơn nữa.
"Kia gia hắc điếm cư nhiên có rất nhiều coi tiền như rác đi."
"Nói bậy gì đó đâu? Đảo chủ vài cái phu nhân thường xuyên xuất
nhập kia gia cửa hàng, ngươi tưởng nói đảo chủ phu nhân đều là coi tiền như rác sao?"
"Đảo chủ phu nhân quả nhiên đều rất có tiền a! Khó trách như vậy
nhiều người muốn làm đảo chủ phu nhân."
"Nghe nói kia gia trà lâu vẫn là có điểm trình độ, trà lâu Địch Trần
có thể củng cố, tẩm bổ linh hồn lực, phi thường không tồi. Bất quá, đảo chủ phu nhân tựa hồ đều là hướng về phía Hoán Nhan đi."
"Kỳ thật, Hoán Nhan hiệu quả giống nhau, bất quá, nữ nhân vì mỹ
mạo, vung tiền như rác cũng là sẽ không tiếc."
"Nghe nói, kia gia trà lâu gần nhất sinh ý chật ních, rõ ràng bên trong chỉ có hai loại trà."
"Kia Địch Trần hiệu quả, nghe nói còn hành, nếu là vừa mới tiến

giai, linh hồn không xong, có thể đi uống một chén, hiệu quả có thể so với Huyền cấp tẩy hồn dược tề, mười vạn nhất hồ, đảo cũng không lỗ."
Powered by GliaStudio
close
"Địch Trần thực sự có như vậy lợi hại? Kia nhưng thật ra có thể đi
nếm thử xem."
……
Sở Diệp trà lâu sinh ý, hỏa bạo một trận, lại dần dần bình ổn xuống dưới.
Mười vạn nhất hồ trà vẫn là quý một ít, cho dù đối một ít có tiền phu nhân mà nói cũng là giống nhau.
Trà lâu trà tuy rằng không tồi, nhưng là, tính giới so cũng không tính quá cao.
Trong thành tiêu khiển địa phương vẫn là không ít, mọi người mới
mẻ một trận đã bị địa phương khác cấp hấp dẫn.
Sở Diệp cũng không thèm để ý, trong cửa hàng sinh ý chật ních hơn mười ngày, này ngắn ngủn hơn mười ngày, hắn liền kiếm lời
3000 nhiều vạn, đã không ít.
Lâm Sơ Văn tiền kiếm mau, hoa cũng mau, đổi lấy tiền, đều thay đổi các loại trân quý tu luyện vật tư.
Có sung túc tu luyện tài nguyên, mấy tiểu gần nhất tiến bộ vẫn là
thực mau.
Ong đàn gần nhất hấp thu đại lượng tinh hạch cùng nước thuốc, chỉnh thể thực lực tiến bộ không ít, Tiểu Ngân bước vào Chiến Tướng Cửu giai.
Tiểu hồ ly hấp thu đại lượng nguyệt chi tinh hoa, cũng tiến vào Chiến Tướng Cửu giai.
Tiểu Bạch đã hoàn toàn đem trong cơ thể dược lực luyện hóa, thực lực bay nhanh tiến vào Chiến Tướng Bát giai, cũng hướng tới Chiến Tướng Cửu giai rảo bước tiến lên.
Tiểu Thải cùng Mặc Nắm tiến bộ đồng dạng không nhỏ, bất quá,

tương đối lên, vẫn là lạc hậu một ít.
……
Thư Tùng An đi vào trà lâu, tả hữu nhìn xung quanh liếc mắt một
cái, “Sở lão bản, hôm nay tới nơi này nữ tu thiếu rất nhiều a!”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Nữ nhân đều tham mới mẻ, mới mẻ kính một quá, tới người liền ít
đi, bởi vì nguyên nhân này, gần nhất trong tiệm sinh ý thoáng làm
lạnh một ít.
“Cho ta tới một hồ Hoán Nhan.” Thư Tùng An nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Thư Tùng An nhìn Sở Diệp, vẻ mặt chân thành nói: “Sở lão bản này đó nữ nhân chân trong chân ngoài, tới vài lần liền không tới,
ngươi yên tâm ta sẽ vẫn luôn duy trì các ngươi cửa hàng đến thiên trường địa cửu đâu.”
Sở Diệp gật gật đầu, cười cười, nói: “Kia thật là cảm ơn ngươi.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Thư Tùng An cái này bại gia tử, mỗi lần tới đều điểm Hoán Nhan, tới tới lui lui sợ là đều hoa hơn một trăm vạn, Thư gia mấy cái lão gia tử cũng không khuyên nhủ hắn.
Thư Tùng An vẫy vẫy tay, đại khí nói: “Không dám, không dám.”
Sở Diệp nhìn Thư Tùng An, có chút nghi hoặc nói: “Ngươi mỗi ngày tới uống trà, ngươi gia gia sẽ không có ý kiến sao?”
“Như thế nào sẽ? Ta mỗi lần trở về, đều cho bọn hắn mang điểm tâm, gia gia đều khen ta hiếu thuận đâu.” Thư Tùng An nói.
Sở Diệp: “……” Cầm ngươi gia gia tiền, cho bọn hắn mua điểm tâm, ngươi thật đúng là hiếu thuận tôn tử a!
Mấy chỉ Ngân Sí Ong, kéo một cái rương bay ra tới.
Thư Tùng An nhìn cái rương liếc mắt một cái, tràn đầy tò mò nói:
“Đó là cái gì?”
“Đó là rút thăm trúng thưởng rương, hôm nay vừa vặn chúng ta cửa hàng khai cửa hàng một tháng, hôm nay ở trong cửa hàng điểm trà khách hàng đều có thể tham dự rút thăm trúng

thưởng."
Sở Diệp ôm hai tay nói.
Thư Tùng An có chút phấn chấn nói: "Còn có loại chuyện tốt này?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!" Gần nhất kiếm lời không ít, là thời điểm hồi quỹ một chút khách hàng.
"Có rút thăm trúng thưởng hoạt động sao? Ta trước tới." Bên cạnh một cái nữ khách, nghe được hai người nói chuyện, hưng phấn đã đi tới.
Nữ khách từ trong rương lấy ra một trương tờ giấy, tờ giấy thượng viết mật ong táo bánh.
"Chúc mừng vị tiểu thư này, đưa một chồng mật ong táo bánh." Sở Diệp đầy mặt tươi cười nói.
Nữ khách nghe vậy, cảm thấy mỹ mãn đi rồi.
Thư Tùng An vén lên tay áo, hưng phấn nói: "Ta cũng thử xem."
Sở Diệp gật gật đầu, Thư Tùng An từ rút thăm trúng thưởng rương bên trong lấy ra một cái tờ giấy, tờ giấy thượng viết một cái
"Tam".
Thư Tùng An hướng tới Sở Diệp nhìn thoáng qua, hỏi: "Cái này tam là có ý tứ gì?"
Sở Diệp nhàn nhạt nói: "Ý tứ là cái thứ ba ô vuông đồ vật."
Thư Tùng An mới phát hiện, này rút thăm trúng thưởng rương phía dưới, có một đám tiểu ô vuông, tổng cộng mười cái tiểu ô vuông.
Thư Tùng An mở ra ám cách, lấy ra một chi dược tề.
"Đây là cái gì?" Thư Tùng An tò mò hỏi.
"Chúc mừng Thư thiếu, đây là Băng Hồn Thanh Tâm dược tề."
Thư Tùng An có chút nghi hoặc nói: "Băng Hồn Thanh Tâm dược
tề, đây là cái gì dược tề? Có thể mỹ dung sao?"
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Không thể."
"Có thể mỹ bạch sao?"
Sở Diệp như cũ lắc lắc đầu, nói: "Thật đáng tiếc, cũng không thể."
Thư Tùng An thở dài, nói: "Kia còn không bằng mật ong táo

bánh
đâu.” Căn cứ tặng không không có thứ tốt nhận tri, Thư Tùng An
đem trong tay dược tề trở thành hàng rẻ tiền.
Sở Diệp: “……” Thư Tùng An cái này ngu xuẩn, thật là không biết
nhìn hàng! Hắn tổng cộng chuẩn bị 50 phân phần thưởng, Băng Hồn Thanh Tâm dược tề trân quý trình độ, có thể xếp hạng tiền tam.
Nhan Thuật đứng lên, nói: “Thư thiếu nếu là không thích này dược tề, ta nguyện ý dùng một đĩa mật ong táo bánh trao đổi.”
Thư Tùng An xoay chuyển tròng mắt, ngẩng đầu, nói: “Ta bằng bản lĩnh trừu đến phần thưởng, như thế nào có thể tùy tùy tiện tiện thay đổi đi ra ngoài đâu, Nhan Thuật ngộ ngươi thích cái này
nói, vẫn là chính mình tới trừu đi.”
Thư Tùng An tuy rằng không quá hiểu biết chính mình trừu đến
phần thưởng, nhưng là xem Nhan Thuật phản ứng, cũng biết là thứ tốt.
Dược tề là không thể tùy tiện dùng, đặc biệt là lai lịch không rõ dược tề, Thư Tùng An vốn dĩ không đem chính mình trừu trung dược tề đương hồi sự, này sẽ lại không thể không thận trọng.
Nhan Thuật đứng lên, nói: “Sở lão bản thật là đại khí, cư nhiên lấy
Băng Hồn Thanh Tâm dược tề làm phần thưởng.”
Nhan Thuật có chút ghen ghét nhìn Thư Tùng An liếc mắt một cái,
thầm nghĩ: Thư Tùng An cái này không biết nhìn hàng bại gia tử,
vận khí thật không sai, Băng Hồn Thanh Tâm dược tề nhưng giá trị mấy chục vạn, bọn họ Thiên Nhàn Đảo bên này, Dược Tề Sư thưa thớt, dược tề khan hiếm, tưởng mua này dược tề cũng không dễ dàng.
Sở Diệp cười cười, nói: “Không dám, không dám.” Tả hữu vô pháp khai dược tề cửa hàng, dược tề cũng bán không ra đi, lấy

tới làm phần thưởng vừa lúc.
Nhan Thuật nhìn Sở Diệp, nói: “Ta cũng trừu một cái.”
Sở Diệp làm cái thỉnh thủ thế, Nhan Thuật trừu đến phần thưởng
là Ngân Sí Ong mật một vại, so Thư Tùng An Băng Hồn Thanh Tâm dược tề muốn kém cỏi nhiều.
Trong cửa hàng khách nhân lục tục chạy tới rút thăm trúng thưởng, phần thưởng hoa hoè loè loẹt, có linh tửu, có linh quả, có
dược tề, có điểm tâm……
Tới trà lâu khách nhân, đa số đều là không kém tiền, bất quá, có thể trừu đến phần thưởng, mọi người vẫn là thật cao hứng.
Trong cửa hàng có rút thăm trúng thưởng hoạt động, vận khí tốt
nói, có thể trừu đến giá trị xa xỉ dược tề.
Trong cửa hàng mấy cái khách quen nghe được tin tức qua đi, đuổi lại đây uống trà, trong cửa hàng cùng ngày công trạng sang tân cao, Sở Diệp chuẩn bị 80 phân phần thưởng tất cả đều bị rút ra.

Chương 206: Chương 206

Thanh Linh Trà Lâu.
Triệu Xuyên đi vào trà lâu, khắp nơi nhìn xung quanh một chút, "Khách nhân không ít a!"
Triệu Xuyên trong lòng có chút khiếp sợ, trước hai ngày sinh ý đã
quạnh quẽ xuống dưới, hôm nay cư nhiên lại chật ních.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
Ngày hôm qua làm một đợt đẩy mạnh tiêu thụ, đưa tới một ít tân
khách, hôm nay tuy rằng không có rút thăm trúng thưởng hoạt động, bất quá, cửa hàng sinh ý như cũ không tồi.
"Ta nghe nói, ngày hôm qua phần thưởng bên trong có cao cấp Huyết Mạch Thức Tỉnh dược tề." Triệu Xuyên nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đối!"
Triệu Xuyên tràn đầy kỳ dị nhìn Sở Diệp, nói: "Sở thiếu, ngươi cũng quá hào phóng." Cao cấp Huyết Mạch Thức Tỉnh dược tề, bán đi nói, sợ là muốn bảy tám chục vạn.
Sở Diệp cười cười, nói: "Không dám, không dám."
"Sở thiếu kiếm lời không ít a!" Triệu Xuyên cười cười nói.
Sở Diệp cười cười, nói: "Cũng không nhiều ít."
"Không nghĩ tới, khai trà lâu cũng có thể như vậy kiếm tiền." Hắn
phía trước còn tưởng rằng Sở Diệp khai trà lâu sẽ lỗ sạch vốn, không nghĩ tới mỗi ngày hốt bạc, đem không ít người đều hâm mộ hỏng rồi.
……
Thư Tùng An đi vào trà lâu, nhìn đến Sở Diệp, lập tức hưng phấn đi rồi tiến lên.

“Thư thiếu tới, hôm nay vẫn là muốn Hoán Nhan sao?” Sở Diệp chào hỏi nói.
Thư Tùng An lắc lắc đầu, có chút vội vàng nói: “Trà sự tình lại nói,
ta ngày hôm qua trừu trung phần thưởng, có thể hay không bán?”
Thư Tùng An ngày hôm qua trừu trúng Băng Hồn Thanh Tâm dược tề, thứ nhất bắt đầu cũng không rõ ràng này dược tề giá trị.
Thư Tùng An rời đi trà lâu lúc sau, tìm cái giám định sư giám định
một chút, giám định gương tốt kỳ, đây là thượng phẩm dược tề, có thể trị liệu Hồn Thú linh hồn bị thương, tỏ vẻ nguyện ý lấy 60 vạn giá cả thu mua, Thư Tùng An không kém tiền, lập tức cự tuyệt.
Thư Tùng An trở về lúc sau, liền đem dược tề giao cho thứ hai gia gia Thư Hải, dùng cho trị liệu Thư Hải Hồn Sủng.
Thư Tùng An nhị gia gia Thư Hải, chủ sủng là một con đại hình hải sư, phía trước bởi vì linh hồn bị thương, thực lực hạ thấp nhị thành, Thư Hải Hồn Sủng sử dụng quá dược tề lúc sau, thương thế toàn bộ khôi phục, thực lực còn có điều dâng lên.
Dược tề tác dụng, ưu việt ra ngoài dự kiến, chọc đến Thư Hải đối Thư Tùng An cái này vẫn luôn gặp rắc rối tôn tử lau mắt mà nhìn,
khen lại khen.
Sở Diệp tiếc nuối cười cười, nói: “Xin lỗi, đó là hàng không bán.”
“Hàng không bán cũng là có thể bán sao.” Thư Tùng An đáng thương hề hề nói.
“Ngươi muốn kia dược tề làm gì?” Theo hắn biết, Thư gia tam lão, hẳn là chỉ có lão nhị có thể sử dụng thượng này dược tề.
Thư Tùng An giơ lên khóe miệng nói: “Ngày hôm qua ta nhị gia gia khen ta.” Hắn ba cái gia gia đều thập phần yêu thương hắn, bất quá lại rất thiếu khen hắn, ngày hôm qua, nhị gia gia hung hăng khen hắn một phen, nói thẳng hắn hiểu chuyện, “Nhị gia gia
còn nhiều cho một bút tiền tiêu vặt.”
Sở Diệp nhìn Thư Tùng An, có chút tò mò nói: “Mạo muội hỏi

một
chút, ngươi nhị gia gia nhiều cho ngươi nhiều ít tiền tiêu vặt a!”
“200 vạn.”
Sở Diệp: “……” Vạn ác kẻ có tiền. “Ngươi vận khí không tồi a!”
“Nhị gia gia là thật cao hứng, nhưng là, ta đại gia gia, tam gia gia biết ta chỉ cấp nhị gia gia chuẩn bị dược tề chưa cho bọn họ chuẩn bị, ăn xong rồi dấm, nói thẳng ta bất công, chỉ đau lòng nhị
gia gia, khấu ta kế tiếp ba tháng tiền tiêu vặt.” Thư Tùng An thở dài một tiếng, nói: “Thật đáng thương.”
Sở Diệp mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Ngươi có cái gì đáng thương, ngươi nhị gia gia không phải cho ngươi 200 vạn sao? Ba tháng hai trăm vạn còn chưa đủ ngươi hoa?
“Thật sự không bán sao? Ta có thể ra giá cao.” Thư Tùng An mắt trông mong nói.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Đã không có.”
Thư Tùng An tiếc nuối thở dài, nói: Kia tính.”
Triệu Xuyên tràn đầy hâm mộ nhìn Thư Tùng An bóng dáng, nói:
“Sở thiếu, Thư thiếu ngày hôm qua trừu trúng Băng Hồn Thanh Tâm dược tề?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Triệu Xuyên toan lựu lựu nói: “Gia hỏa này vận khí thật không sai
a!” Nếu hắn nhớ không lầm nói, Thư Tùng An nhị gia gia Hồn Thú
thần hồn bị thương, Băng Hồn Thanh Tâm dược tề đảo vừa lúc đúng bệnh.
Sở Diệp cười cười, nói: “Không dám, không dám.”
“Sở lão bản.”
“Là Dư thiếu a!”
Dư Trúc trảo một cái đã bắt được Sở Diệp cánh tay, hai tròng mắt
nóng cháy nói: “Sở lão bản, ngày hôm qua ta trừu trung phần thưởng bán sao?”
Sở Diệp chớp chớp mắt, nói: “Ngày hôm qua, ngươi trừu trúng

cái gì?" Ngày hôm qua rút thăm trúng thưởng người không ít, Sở
Diệp thật đúng là không phải mỗi cái đều nhớ rõ trụ.
"Rượu!"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Nga, rượu! Đó là hàng không bán."
Dư Trúc đáng thương vô cùng nói: "Liền không thể châm chước một chút sao?"
Sở Diệp có chút bất đắc dĩ nói: "Chúng ta nơi này là trà lâu a!"
"Trà lâu bán rượu cũng không chậm trễ a!" Dư Trúc tràn đầy nóng
bỏng nhìn Sở Diệp nói.
Sở Diệp: "……"
"Sở lão bản, ngươi liền châm chước một chút đi, cha ta nói nếu là
ta mua không được rượu, tháng sau tiền tiêu hàng tháng liền không có, như thế, ta tháng sau liền không có tiền tới uống trà." Dư Trúc nói.
"Thiếu một tháng tiền tiêu vặt, không chậm trễ sự……" Này đó hỗn trướng đồ vật, một đám đều có lão có thể gặm, thật là hạnh phúc.
Dư Trúc nhìn Sở Diệp, rầu rĩ nói: "Sở lão bản, thật sự ý chí sắt đá."
Sở Diệp: "……" Hắn chỉ là không có bán rượu mà thôi, cư nhiên liền ý chí sắt đá, hỗ trợ tỉnh tiền còn không tốt?
……
Dư Trúc tránh ra lúc sau, Triệu Xuyên có chút ngạc nhiên nhìn Sở
Diệp, "Sở thiếu, ngươi rượu rất lợi hại a!"
Sở Diệp cười cười, nói: "Phải không?"
Triệu Xuyên gật gật đầu, nói: "Dư thiếu phụ thân là phẩm rượu người thạo nghề, uống qua rượu vô số, có thể vào hắn mắt rượu ngon, tất nhiên bất phàm."
Powered by GliaStudio
close
"Quá khen, tùy tiện nhưỡng." Sở Diệp vẫy vẫy tay nói.
Triệu Xuyên nhịn không được nói: "Sở thiếu, ngươi mở tửu lầu

nói không chừng sinh ý sẽ càng tốt nga."
Đương nhiên, hiện tại sinh ý cũng không kém, trà bán giá trên trời, khách nhân còn nối liền không dứt, tựa hồ đem trong thành
mặt khác trà lâu đều đỏ mắt hỏng rồi.
Sở Diệp cười cười, nói: "Đó là đương nhiên, ta khai cái gì cửa hàng, hỏa cái gì cửa hàng."
"Lâm thiếu đang làm gì đâu?" Triệu Xuyên có chút tò mò nói.
"Hắn ở nghiên cứu trà mới."
Triệu Xuyên có chút mới lạ nói: "Muốn thượng trà mới sao? Sở thiếu, các ngươi trong tiệm trà xác thật là thiếu một ít, hai loại trà
có thể đem trà lâu khai thành như vậy, cũng thật là ghê gớm, ta lúc trước còn tưởng rằng, các ngươi trà lâu căng không đến nửa tháng liền phải đóng cửa đâu."
Sở Diệp: "……"
……
"Lão bản, trước hai ngày bán ra Huyết Mạch Thức Tỉnh dược tề, còn có sao?" Một cái lam y phục nữ tu nói.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Đã không có."
Triệu Xuyên sắc mặt cổ quái nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, hắn mới đến không nhiều sẽ, đã có vài cái tới mua phần thưởng, Sở Diệp đưa tặng đi ra ngoài phần thưởng giống như rất có lực hấp dẫn a! Không bằng dứt khoát không cần khai trà lâu, trực tiếp bán
phần thưởng đi.
Áo lam nữ tu nũng nịu nhìn Sở Diệp, làm nũng nói: "Lão bản, châm chước một chút sao? Ta tiêu tiền mua."
Sở Diệp lắc lắc đầu, lạnh như băng nói: "Không bán."
Áo lam nữ tu đáng thương hề hề nhìn Sở Diệp, phác lại đây muốn ôm Sở Diệp cánh tay, Sở Diệp linh hoạt lách mình tránh ra.
Áo lam nữ tu sắc mặt trầm trầm, thực mau lại khôi phục lúm đồng
tiền như hoa bộ dáng, "Sở lão bản, ngươi liền bán cho ta đi."
Sở Diệp lời lẽ nghiêm khắc cự tuyệt đối phương thỉnh cầu.

Áo lam nữ tu thấy Sở Diệp không thượng bộ, dậm dậm chân, xoay người rời đi, trong miệng hùng hùng hổ hổ nói: “Khó hiểu phong tình hỗn đản.”
Sở Diệp bĩu môi, không để ý tới.
Thư Tùng An nghiêng đầu, nhìn Sở Diệp, lắc lắc đầu, nói: “Lão bản, ngươi còn không hiểu thương hương tiếc ngọc a!”
Sở Diệp tà Thư Tùng An liếc mắt một cái, nói: “Ngươi biết cái gì, ta cùng Sơ Văn là chân ái.”
Thư Tùng An: “……”
“Vừa mới đó là Tề Linh Huyên tiểu thư, nàng cùng Thủy Thu Hà tiểu thư là bạn tốt.” Thư Tùng An phe phẩy cây quạt, giới thiệu nói.
“Thủy Thu Hà là ai a!” Sở Diệp có chút nghi hoặc nói.
Thư Tùng An có chút vô ngữ nhìn Sở Diệp, nói: “Thủy Thu Hà tiểu thư là Sở thiếu ngài nơi này khách quen a! Ngươi không biết sao?”
Sở Diệp ngượng ngùng cười cười, nói: “Ta không như thế nào chú ý.” Hắn nơi này khách nhân nhiều như vậy, hắn không có khả
năng mỗi cái đều nhận thức a!
“Ngày hôm qua, chính là nàng rút ra nơi này Huyết Mạch Thức Tỉnh dược tề.” Tề Linh Huyên hẳn là nghe nói Thủy Thu Hà sự tình, mới lại đây.
Sở Diệp gật gật đầu, “Nga” một tiếng.
“Thu Hà tiểu thư khế ước thú là một con Nguyệt Quang Bối, dùng
Huyết Mạch Thức Tỉnh dược tề lúc sau, tựa hồ biến thành Nguyệt
Quang Thủy Tinh Bối.” Thư Tùng An nói.
“Khế ước thú là vỏ sò……” Sở Diệp ở bãi biển biên, gặp qua có người khế ước thú là con cua, tôm biển, vẫn là lần đầu tiên nghe nói, có người là khế ước thú là vỏ sò.
Thư Tùng An gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Sở Diệp cau mày, nói: “Kia không phải một chút sức chiến đấu đều không có?”
“Đó là sinh sản kinh doanh hình Hồn Sủng a! Là không có gì sức

chiến đấu, bất quá, Thu Hà tiểu thư thân kiều thịt quý đại tiểu thư,
làm gì muốn đi chiến đấu?"
"Thu Hà tiểu thư khế ước là ngàn năm Nguyệt Quang Bối, kia Nguyệt Quang Bối một tháng có thể sản xuất một viên Nguyệt Quang Châu, một viên có thể bán mấy vạn đồng vàng."
"Nghe nói Thu Hà nàng mười tuổi liền khế ước ngàn năm Nguyệt
Quang Bối, hiện tại hẳn là đã tích cóp thượng trăm viên trân châu,
xuất giá thời điểm, này đó trân châu chính là của hồi môn, tấm tắc, ai cưới Thu Hà tiểu thư, ai liền có phúc phần."
Sở Diệp: "……" Cư nhiên còn có thể như vậy, khế ước một con vỏ sò tích cóp của hồi môn.
Thư Tùng An nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: "Thu Hà tiểu thư
Nguyệt Quang Bối, thay đổi thành Nguyệt Quang Thủy Tinh Bối,
về sau sản xuất chính là ánh trăng thủy tinh châu, loại này hạt châu, giá cả muốn càng quý một ít."
Sở Diệp cười cười, nói: "Phải không?" Nói như thế tới, cao cấp Huyết Mạch Thức Tỉnh dược tề, dùng ở một quả vỏ sò trên người, đảo cũng không tính lãng phí.
……
Sở Diệp trà lâu, làm một đợt đẩy mạnh tiêu thụ, lại hấp dẫn không
ít người chú ý.
Nhàn Vương Thành mấy cái trà lâu lão bản, tụ tập ở bên nhau nghị luận.
"Kia gia hắc điếm sinh ý, giống như càng ngày càng tốt a!"
"Trước hai ngày làm một đợt đẩy mạnh tiêu thụ, Huyền cấp cao đẳng dược tề, cực phẩm linh tửu đều lấy tới làm buôn bán, tấm tắc, xem ra là kiếm lời không ít."
"Đến bây giờ mới thôi, trà lâu vẫn là chỉ có hai loại trà, chờ đại gia
mới mẻ kính qua, phỏng chừng cũng liền không ai."

“Ta uống qua cái kia Hoán Nhan, hương vị cũng giống nhau, thật
không rõ những cái đó nữ tu vì sao sẽ đối này trà si mê không thôi.”
“Nữ tu liền tính, Thư Tùng An một cái nam, mỗi ngày đi uống Hoán Nhan, thật là không biết cái gọi là, Thư gia mấy cái lão gia tử cũng không ngăn cản điểm.”
“Cái kia bại gia tử vận khí tốt, trừu trúng Băng Hồn Thanh Tâm dược tề, nơi nào còn sẽ ngăn đón hắn.”
“……”
Mấy cái trà lâu lão bản ngoài miệng phê đấu Sở Diệp trà lâu, nội tâm lại là đối trà lâu sinh ý hâm mộ không thôi.
Nhàn Vương Thành vẫn là có vài gia trà lâu, vương thành bên trong thích trà người vẫn phải có, bất quá, mấy nhà trà lâu sinh ý
đều có chút không ôn không hỏa.
Vân Hải Trà Lâu là sở hữu trà lâu bên trong sinh ý tốt nhất, ngày thường có một ít văn nhân mặc khách đi trước.
Sở Diệp trà lâu khai lên lúc sau, Vân Hải Trà Lâu cũng bị so không bằng.
Sở Diệp trà lâu nước trà bán giá trên trời, khách hàng như cũ nối liền không dứt, mỗi ngày hốt bạc, chọc đến không ít người đỏ mắt
không thôi.

Chương 207: Chương 207

Trong trà lâu.
“Lão bản, muốn mười đàn đào hoa rượu.” Một người khách nhân đi vào tới nói.
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Năm vạn nhất đàn.”
Khách nhân sảng khoái nói: “Hành.”
Dư Trúc quấn lấy Sở Diệp muốn mua rượu, Sở Diệp cuối cùng không có xoay qua Dư Trúc, đem rượu bán cho đối phương.
Dư Trúc phụ thân có rất nhiều bạn rượu, này đó bạn rượu nghe được hắn này trà lâu có rượu bán, một đám tìm kiếm lại đây.
Sở Diệp nghĩ thầm: Dù sao một cái cũng là bán, hai cái cũng là bán, bán liền bán đi, gần nhất tới mua rượu người, nhưng thật ra
so mua trà người còn nhiều.
Thư Tùng An có chút buồn bực nhìn Sở Diệp, nói: “Sở thiếu, ngươi thật quá đáng, Dư Trúc muốn mua rượu, ngươi liền bán cho hắn, ta muốn mua dược tề, ngươi liền không bán.” Hắn nơi nào so không được Dư Trúc, Sở Diệp như vậy nặng bên này nhẹ bên kia.
“Kia không giống nhau.” Sở Diệp nói.
“Nơi nào không giống nhau?” Thư Tùng An hỏi.
Sở Diệp cười cười, nói: “Rượu cùng dược tề khác nhau.” Tùy tiện bán dược tề là phạm pháp.
Bọn họ không có Dược Tề Sư chứng, vô pháp khai dược tề cửa hàng, đem dược tề lấy ra tới làm phần thưởng, xem như đánh gần cầu, nhưng cũng không thể quá phận.
Bọn họ trà lâu sinh ý tốt có chút quá mức, này sẽ không biết bao nhiêu người nhìn chằm chằm đâu.
Một khi ở Thư Tùng An nơi này đã mở miệng tử, liền phiền toái,

hai ngày này tới dò hỏi Huyết Mạch Thức Tỉnh dược tề người cũng rất nhiều.
Thư Tùng An rầu rĩ nhìn Sở Diệp.
Sở Diệp cười cười, nói: “Ngươi còn không phải là tưởng mua đồ vật trở về, lừa tiền tiêu vặt sao? Dù sao Băng Hồn Thanh Tâm dược tề ngươi mặt khác hai cái gia gia cũng không dùng được, mua chút rượu trở về cũng không tồi a!”
Thư Tùng An mặt đỏ lên, rầu rĩ nói: “Sở lão bản, ngươi nói bậy gì đó đâu? Ai ngờ lừa tiền tiêu vặt?”
Sở Diệp cười cười, nói: “Hành hành hành, là ta nói sai lời nói.”
Thư Tùng An châm chước một chút, cảm thấy Sở Diệp kiến nghị cũng không phải không thể suy xét, “Cho ta tới mười vò rượu.”
Nếu Sở Diệp rượu vào Dư Trúc phụ thân mắt, nghĩ đến hẳn là không lầm.
Sở Diệp cười cười, nói: “Hảo.”
Thư Tùng An nhìn Sở Diệp, nói: “Sở lão bản, ngươi có hay không nghe được bên ngoài một ít đồn đãi.”
“Đồn đãi? Cái gì đồn đãi?” Sở Diệp hỏi.
Thư Tùng An chớp chớp mắt, nói: “Bên ngoài nói, ngươi này trà lâu trà, giá cả hư cao, chủng loại quá ít, hảo hảo trà lâu còn bán rượu, trà lâu không giống trà lâu, tửu lầu không giống tửu lầu, toàn bộ một tứ bất tượng.”
“Phải không? Có loại này đồn đãi sao?” Sở Diệp nói.
Thư Tùng An gật gật đầu, nói: “Có a! Đây đều là những người đó ghen ghét ngài sinh ý hảo, nói giữ lời? Sở lão bản ngươi đừng nóng giận.”
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Ta vì cái gì muốn sinh khí? Bọn họ nói chẳng lẽ không phải lời nói thật sao?”
Có thể kiếm tiền thì tốt rồi, bị người toan vài câu, kia đều không phải vấn đề.
Trên đời này, luôn có người ngoài miệng nói không cần, thân thể
lại rất thành thật.
Thật giống như kiếp trước hàng xa xỉ, rất nhiều người một phương diện trào phúng mua hàng xa xỉ nhân ái mộ hư vinh, một

phương diện, lại hy vọng chính mình có thể có.
Thư Tùng An trừu động một chút khóe miệng, có chút vô ngữ nói:
“Sở lão bản, ngươi cũng thật rộng rãi a!”
Sở Diệp cười cười, nói: “Không dám, không dám.”
Thư Tùng An: “……”
“Đúng rồi, bên ngoài có hay không người ta nói, tới ta trong tiệm
đều là coi tiền như rác? Bại gia tử!” Sở Diệp tò mò hỏi.
Thư Tùng An: “Hiện tại đã không có……” Phía trước, nhưng thật ra có người nói như vậy, bất quá, bởi vì Cung Thần phu nhân cũng thường xuyên tới nơi này, cho nên, nói ít người, mặc dù nói
cũng là ngầm nói.
Sở Diệp nhíu nhíu mày, có chút mất mát nói: “Không có sao? Như
thế nào chỉ có ta cái này lão bản bị mắng? Này cũng thái công bình.”
Thư Tùng An: “……” Sở Diệp đây là có ý tứ gì a! Chẳng lẽ hy vọng tới trong tiệm khách nhân bị mắng? Cái gì tính tình!
……
Triệu Xuyên đi vào trong cửa hàng, nói: “Sở thiếu, ngươi này sinh
ý càng ngày càng tốt a!”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Ân, đẩy một loại trà mới, có không ít khách nhân lại đây nếm thức ăn tươi.”
Sở Diệp trà lâu khai có một đoạn thời gian, tuy rằng rất nhiều người đều cảm thấy trong tiệm trà có chút quý, nhưng đảo cũng không ít người tán thành trà lâu trà giá trị, nghe nói, trà lâu nhiều
một loại trà mới, không ít người đều tới cổ động.
“Trong tiệm nhiều một loại trà sao?” Triệu Xuyên có chút tò mò hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Ân, tân đẩy một loại Tĩnh An.”
Dưỡng nhan trà lần đầu tiên dùng để uống hiệu quả tốt nhất, lúc

sau lại uống hiệu quả liền không lớn.
Tuy rằng trong tiệm có chút cùng loại với Thư Tùng An giống nhau không kém tiền khách quen, bất quá, càng nhiều người ở uống qua một lần lúc sau liền sẽ không lại đến.
Gần nhất Hoán Nhan cùng Địch Trần nguồn tiêu thụ kém một ít,
đào hoa rượu doanh số cũng xuống dưới, đẩy ra trà mới vẫn là rất cần thiết.
“Cuối cùng là ra trà mới a! Này bên ngoài không ít người đều nói, ngươi này trà lâu chỉ có hai loại trà, căn bản không giống đứng đắn trà lâu” Triệu Xuyên nói.
Sở Diệp: “……” Bọn họ trà lâu như thế nào liền không đứng đắn.
“Trà mới có cái gì đặc biệt hiệu quả sao?” Triệu Xuyên hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Có thể bình phục tâm tình, nếu ngươi bị người quăng, có thể tới điểm một hồ trà, uống lên lúc sau, tâm
tình hẳn là sẽ hảo chút.”
Triệu Xuyên rầu rĩ nói: “Sở huynh, liền không thể ngóng trông ta
điểm hảo sao?”
Sở Diệp cười cười, nói: “Chỉ đùa một chút.”
Triệu Xuyên thần thần bí bí nói: “Sở huynh, gần nhất có phải hay
không thường xuyên có người mua trà mang đi?”
Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: “Hình như là có như vậy hồi sự.” Đại bộ phận người đều là ở trong tiệm uống trà, mang đi cũng có, bất quá tương đối thiếu, Triệu Xuyên như vậy nhắc tới, Sở Diệp bỗng
nhiên cảm thấy, mang trà đi người, hình như là hơi chút nhiều một
ít.
“Ta nghe nói mấy nhà trà lâu người mua trà qua đi nghiên cứu, muốn nghiên cứu ra phỏng chế phẩm.” Triệu Xuyên nói.
Sở Diệp chẳng hề để ý nói: “Tùy vào bọn họ đi thôi.”
Triệu Xuyên nhìn Sở Diệp, có chút nghi hoặc nói: “Sở thiếu, ngươi không để bụng a!”

Sở Diệp cười cười, nói: “Có cái gì cũng may chăng a! Bọn họ nghiên cứu ra tới, đó là bọn họ bản lĩnh, bọn họ tới mua trà nghiên cứu, cũng gián tiếp kéo trà lâu sinh ý sao.”
Powered by GliaStudio
close
Hắn trong tiệm tiệc trà có đặc biệt hiệu quả, là bởi vì trà là dùng dược tề điều phối ra tới, cũng chính là bọn họ không có Dược Tề Sư chứng, nếu là bằng không, nơi nào dùng đến như vậy phiền toái.
Triệu Xuyên nhìn Sở Diệp, nói: “Cái này trà, rất khó điều phối sao?”
“Thật cũng không phải, cái này xem thiên phú, Sơ Văn tới điều nói, đảo cũng đơn giản.” Bất quá, có Sơ Văn bản lĩnh, giống nhau cũng sẽ không khai trà lâu.
Sơ Văn như vậy cái Huyền cấp đỉnh Dược Tề Sư khai trà lâu, tựa hồ có chút không làm việc đàng hoàng.
Triệu Xuyên nhìn Sở Diệp vân đạm phong khinh bộ dáng, cảm thấy Sở Diệp giống như có chút sâu không lường được lên.
“Làm sao vậy?” Sở Diệp nhìn Triệu Xuyên hỏi.
Triệu Xuyên lắc lắc đầu, nói: “Không có việc gì, chỉ là đột nhiên cảm thấy Sở thiếu ngài như là cao nhân.”
Sở Diệp đắc ý cười cười, nói: “Phải không? Nhận thức lâu như vậy, ngươi rốt cuộc phát hiện.”
Triệu Xuyên: “…… Này sẽ nhìn lại không giống.”
Sở Diệp mắt trợn trắng, “Triệu Xuyên cái này ngu ngốc, nhãn lực
thì tốt rồi một phút mà thôi.”
……
Trà lâu tân đẩy ra Tĩnh An, hấp dẫn không ít tân khách.
Thiên Nhàn Đảo này phụ cận có một vùng biển, danh Thiên Khóc
Hải Vực, này phiến hải vực có không ít quý trọng cá biển.
Thiên Khóc Hải Vực cơ duyên nhiều, cũng so mặt khác hải vực nguy hiểm, nói chung từ Thiên Khóc Hải Vực trở về tu sĩ, đa số sẽ
không bất lực trở về.

Thiên Khóc Hải Vực có một loại kêu trời khóc cá, cái này cá sẽ phát ra một loại quỷ dị khóc nỉ non thanh, nhiễu loạn Hồn Sư thần
hồn, làm người tâm phù khí táo, Hồn Sủng chịu này cá ảnh hưởng, cũng sẽ biến hiếu chiến, dễ giận.
Không ít người từ kia phiến hải vực trở về, đều sẽ tính tình đại biến.
Trường kỳ trà trộn với Thiên Khóc Hải Vực Hồn Sư, dễ dàng dễ táo dễ giận, nghiêm trọng còn có khả năng tẩu hỏa nhập ma.
Lần này tân đẩy ra trà, chính là vì trà trộn Thiên Khóc Hải Vực Hồn Sủng Sư chuẩn bị.
Tĩnh An này trà có thể bình tâm tĩnh khí, đối này đó Hồn Sư có lợi
thật lớn.
Tĩnh An đẩy ra lúc sau, trong cửa hàng sinh ý lại lên rồi không ít.
……
Vân Hải Trà Lâu.
“Lão bản, mấy cái trà sư uống qua Thanh Linh Trà Lâu trà, đều nói điều không ra.” Quản sự nói.
Vân Hải Trà Lâu lão bản gật gật đầu, nói: “Điều không ra liền thôi
bỏ đi.”
“Lão bản, như vậy đi xuống không thể được a!”
Bọn họ Vân Hải Trà Lâu là Nhàn Vương Thành bên trong tốt nhất
trà lâu, thường lui tới một ít đại nhân vật muốn nói sinh ý gì đó, cũng nhiều thích tới bọn họ trà lâu, Thanh Linh Trà Lâu khai trương lúc sau, bọn họ trà lâu một chút đã bị so không bằng.
“Thanh Linh Trà Lâu trà, cùng với nói là trà không bằng nói là dược tề.”
Bọn họ trà lâu trà chú trọng chính là hương vị, Thanh Linh Trà Lâu trà chú trọng chính là tác dụng.
Đừng nhìn Thanh Linh Trà Lâu trà quý, đối chiếu dược tề giá cả, kỳ thật trà lâu trà giá cả cũng không tính quá khoa trương.
“Tân Nguyệt Trà Lâu trà sư cũng ở đoán Thanh Linh Trà Lâu có

Dược Tề Sư, nhưng là trà lâu có Dược Tề Sư, vì cái gì không trực tiếp khai dược tề cửa hàng, một hai phải cùng chúng ta trà lâu đoạt sinh ý?" Trà lâu quản sự tức giận bất bình nói.
Lão bản lắc lắc đầu, nói: "Ai biết được, có lẽ là cái nào Dược Tề Sư tâm huyết dâng trào đi, nghe nói, Dược Tề Sư cổ quái nhiều, thanh linh dược tề sư có lẽ liền thích đương trà sư."
"Này tính cái gì a! Dược Tề Sư có thể so trà sư tôn đắt hơn a!" Quản sự rầu rĩ nói.
"Ai biết được, bất quá, Dược Tề Sư nhưng không hảo đắc tội." Trà lâu lão bản bất đắc dĩ nói.
……
Sở Diệp cũng không phải rất rõ ràng, mấy cái trà lâu trà sư, ở cực cực khổ khổ nghiên cứu hắn trà, như cũ an an tĩnh tĩnh làm sinh
ý.
Trong tiệm nhiều một loại trà lúc sau, trà lâu sinh ý, rất là không
tồi.
Tĩnh An đẩy ra lúc sau, trong cửa hàng chịu chúng cũng thay đổi.
Thư Tùng An cùng Sở Diệp oán giận nói, trước kia tới trong tiệm nhìn đến đều là như hoa như ngọc mỹ nữ, hiện tại tới trong tiệm nhìn đến đều là một thân hải sản vị tháo hán.
"Phía đông cửa sổ biên đó là Huyết Đấu?" Triệu Xuyên nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đại khái đúng không, hắn hai ngày này
thường tới."
Hắn bên này một hồ trà phân lượng, kỳ thật đủ vài cá nhân uống,
giống nhau tới nơi này khách nhân, đều là vài người cùng nhau cộng điểm một hồ trà, người này mỗi lần tới đều là một người.
Những người khác nhìn đến hắn, cũng sẽ tự giác cùng với bảo trì
khoảng cách.
"Ngươi nhận thức?" Sở Diệp hỏi.
Triệu Xuyên xấu hổ cười cười, nói: "Ta nhận thức hắn, hắn

không
quen biết ta, tuy rằng cùng là Hồn Sư, nhưng là, nhân gia một chưởng là có thể chụp chết ta.""
Sở Diệp nhìn Triệu Xuyên liếc mắt một cái, nói: "Ngươi đối chính
mình nhận tri nhưng thật ra khắc sâu."
Triệu Xuyên cộc lốc cười cười, Huyết Đấu là Thiên Nhàn Đảo có tiếng tàn nhẫn người, Chiến Tướng Cửu giai tu vi, có rất lớn hy vọng trở thành Hồn Vương, đối phương thường xuyên xuất nhập
Thiên Khóc Hải Vực, trên cơ bản sẽ không tay không mà về.
"Sở đạo hữu, ngươi này trà lâu sinh ý, nhất định sẽ càng ngày càng tốt." Huyết Đấu đều bị hấp dẫn tới, trà lâu cũng là lợi hại.
Sở Diệp cười cười, nói: "Ta cũng là như vậy cảm thấy."
Triệu Xuyên: "……" Sở Diệp gia hỏa này, liền không hảo khiêm tốn một chút sao?
"Ta nghe nói vị này thường xuyên trà trộn với Thiên Khóc Hải Vực." Sở Diệp nói.
Triệu Xuyên gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
Triệu Xuyên đối với Sở Diệp truyền âm nói: "Nghe nói, Huyết Đấu
đã từng bởi vì đắc tội người bị người đuổi giết, bị bắt vào Thiên Khóc Hải Vực, ở Thiên Khóc Hải Vực bên trong đãi một tháng, ra tới lúc sau thực lực tăng nhiều, những cái đó đuổi giết người của hắn, bị hắn cấp phản giết."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Thì ra là thế."
Theo hắn biết, Thiên Khóc Hải Vực là Thiên Nhàn Đảo vùng cấm
chi nhất, bên trong tuy rằng cơ duyên đông đảo, nhưng là, tiến vào lúc sau nhất định phải ở mười ngày nội ra tới, vượt qua mười
ngày, còn sống tỷ lệ liền sẽ đại đại hạ thấp.
Huyết Đấu có thể ở bên trong đãi một tháng, có thể thấy được này năng lực không kém, bất quá, cũng mau đến cực hạn.
Sở Diệp mấy ngày hôm trước xem đối phương trạng thái, cảm thấy đối phương khoảng cách tẩu hỏa nhập ma cũng không xa,

mấy ngày nay, người này nhìn nhưng thật ra thanh tỉnh không ít,
có thể thấy được Tĩnh An này trà vẫn là có không ít hiệu quả.
Đẩy ra Tĩnh An loại này trà lúc sau, trà trộn với Thiên Khóc Hải Vực Hồn Sư, có không ít mộ danh lại đây uống hai ngọn, phong bình vẫn là không tồi.

Chương 208: Chương 208

Tiểu hồ ly canh giữ ở Huyết Đấu bên người, nhấp nháy nhấp nháy con mắt.
Triệu Xuyên nhìn tiểu hồ ly, có chút lo lắng nói: “Tuyết Bảo đây là
làm sao vậy a! Chạy tới trêu chọc Huyết Đấu, này nếu là Huyết Đấu thả ra chính mình cá ma quỷ, làm không hảo Tuyết Bảo đã bị
một ngụm nuốt.”
Sở Diệp ngó Triệu Xuyên liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Triệu Xuyên
gia hỏa này, xem thường ai đâu?
“Chúng ta Tuyết Bảo lợi hại đâu, không dễ dàng như vậy quải!” Sở Diệp ngạo nghễ nói.
Tuyết Bảo phía trước liền dũng đấu Lâm Nam Cương, tới nơi này lúc sau, Tuyết Bảo lại tấn Nhất giai, thực lực lại dâng lên không ít,
thật muốn đánh lên tới, Huyết Đấu nhưng không thấy được là tiểu
hồ ly đối thủ.
Triệu Xuyên lắc lắc đầu, trịnh trọng nói: “Sở lão bản ngươi không
hiểu biết, hắn Hồn Thú rất lợi hại.”
“Triệu huynh, ngươi cũng không hiểu biết, chúng ta Tuyết Bảo cũng thực có thể đánh.” Sở Diệp nói.
Triệu Xuyên gật gật đầu, có lệ nói: “Là là là, Tuyết Bảo thực có thể đánh.”
Sở Diệp nhìn Triệu Xuyên có lệ bộ dáng, bĩu môi, thầm nghĩ: Triệu Xuyên cái này xuẩn trứng, như thế không có ánh mắt, khó

trách đánh quang côn, Tuyết Bảo chính là dũng đấu quá không ít
Cửu giai hung thú hồ.
Tuyết Bảo nhìn không chớp mắt nhìn Huyết Đấu, một bộ phải chảy nước miếng bộ dáng.
Triệu Xuyên nhìn Tuyết Bảo, có chút lo lắng nói: “Tuyết Bảo đang
làm gì đâu?”
Tuyết Bảo như vậy đáng yêu, vì cái gì muốn đãi ở Huyết Đấu như
vậy cái hung nhân bên người, nếu là đã xảy ra chuyện làm sao bây giờ?
Sở Diệp nhìn Tuyết Bảo phản ứng, đánh giá Tuyết Bảo giống như
nhìn trúng Huyết Đấu trong bọc đồ vật.
Sở Diệp hướng tới Huyết Đấu đi qua, “Huyết Đấu huynh, lần này ra biển còn thuận lợi a!”
Huyết Đấu nhìn Sở Diệp, nói: “Còn chắp vá, bất quá, so không được Sở lão bản mỗi ngày hốt bạc, bình bình an an liền bó lớn bó lớn ôm tiền.”
Huyết Đấu nhìn trong cửa hàng tràn đầy khách nhân, thầm nghĩ:
Hắn cực cực khổ khổ vào sinh ra tử, còn so không được nhân gia phao mấy hồ trà, đương nhiên, này trà lâu trà xác thật lợi hại, không phải người bình thường có thể phao ra tới.
Sở Diệp cười cười, nói: “Nơi nào, nơi nào, Huyết Đấu tiền bối lần này thu hoạch thứ tốt đi, có không kêu ta mở mở mắt a!”
Huyết Đấu mở ra bao vây, Sở Diệp trước mắt sáng ngời, cả kinh nói: “Cửu Tuyệt Đằng!”
Trong cửa hàng mấy cái khách nhân nghe được Cửu Tuyệt Đằng,
ánh mắt lập tức dời đi lại đây, lộ ra hâm mộ chi sắc.
Huyết Đấu gật gật đầu, nói: “Không sai, ngàn năm Cửu Tuyệt Đằng, ta ở Thiên Khóc Hải Vực chỗ sâu trong tìm được, thiếu chút nữa ném nửa cái mạng.”
Sở Diệp hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Khó trách tiểu hồ ly đãi ở

chỗ
này không chịu đi rồi, nguyên lai là ngàn năm Cửu Tuyệt Đằng. Thứ này đối tiểu hồ ly chỗ tốt không nhỏ, nếu là có thể lộng tới tay, tiểu hồ ly thực lực hẳn là có thể bay lên một ít, tiến vào Vương giai cơ hội cũng lớn hơn nữa một ít.
"Không biết, Huyết Đấu huynh có không bỏ những thứ yêu thích,
ta có thể hoa số tiền lớn." Sở Diệp nói.
Trà lâu sinh ý cũng không tệ lắm, Sở Diệp gần nhất nhưng thật ra
tích góp không ít đồng vàng, nói lời này cũng có nắm chắc.
Huyết Đấu lắc lắc đầu, nói: "Ta không cần đồng vàng."
Sở Diệp có chút khó xử nói: "Kia Huyết Đấu huynh muốn cái gì?"
"Sở lão bản nếu có thể giải quyết ta trên người vấn đề, Cửu Tuyệt Đằng tự nhiên hai tay dâng lên." Huyết Đấu nói.
Sở Diệp híp mắt mắt, thầm nghĩ: Huyết Đấu đây là có bị mà đến a! Nếu không, được đến như vậy trân quý đồ vật, vì sao không hảo hảo gửi lên, mà là lớn như vậy đĩnh đạc lấy ra tới phóng trên bàn, đối phương đây là ở dụ dỗ bọn họ.
Cao minh Dược Tề Sư khó được, đồng dạng cao giai linh thảo cũng khó được.
Cửu Tuyệt Đằng quý trọng dị thường, giống nhau Dược Tề Sư, rất khó ngăn cản trụ ngàn năm Cửu Tuyệt Đằng dụ hoặc.
Sở Diệp đánh giá Huyết Đấu thần sắc, cảm thấy đối phương nhìn như hào sảng lại giống như có chút khẩn trương.
Huyết Đấu cả người khí huyết hỗn loạn lợi hại, tĩnh tâm loại này trà, trình độ nhất định có thể giảm bớt Huyết Đấu trạng huống, nhưng kỳ thật hiệu dụng tương đối hữu hạn.
"Huyết đạo hữu ghế lô nói đi." Sở Diệp nói.
Huyết Đấu nghe được Sở Diệp nói, tức khắc thở dài nhẹ nhõm một hơi.
Sở Diệp cùng Huyết Đấu ở ghế lô nội ngồi xuống, "Huyết đạo hữu, tình huống của ngươi, có chút không xong đâu."
Huyết Đấu nhìn Sở Diệp, nói: "Không không xong, cũng không đáng ta trả giá Cửu Tuyệt Đằng a! Thứ này đối Cửu giai Hồn Sủng cũng là có lợi thật lớn."

Sở Diệp gật gật đầu nói: “Có đạo lý.”
Sở Diệp dùng thần hồn liên hệ Lâm Sơ Văn, Lâm Sơ Văn đi đến, ở Sở Diệp bên cạnh ngồi xuống.
“Lâm lão bản tới a!” Huyết Đấu nhìn đến Lâm Sơ Văn tiến vào, nhiệt tình chào hỏi một tiếng.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, cũng không có vô nghĩa, lấy ra một cái hộp ngọc, mở ra.
“Nơi này là tam chi Định Hồn Ngưng Huyết dược tề, hiệu quả hẳn
là so tĩnh tâm trà tốt một chút, nếu, Huyết Đấu đạo hữu đồng ý nói, chúng ta liền tiến hành giao dịch.”
Huyết Đấu chần chờ một chút, nói: “Ta có thể thử một lần sao?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, lấy một giọt dược tề, tích tới rồi một bên
trang bạch thủy bát trà bên trong.
Huyết Đấu mang trà lên chén uống một ngụm, đôi mắt bên trong
hiện lên vài phần kinh hỉ.
“Hành, đổi!”
Huyết Đấu đem Cửu Tuyệt Đằng đẩy đến hai người trước mặt, đem tam chi dược tề thu qua đi, Sở Diệp đem Cửu Tuyệt Đằng thu lên.
Huyết Đấu bắt được dược tề, trực tiếp rót một chi đi xuống.
“Lâm lão bản là Dược Tề Sư đi.”
Lâm Sơ Văn nhíu mày đầu, không nói gì.
Không đợi Lâm Sơ Văn trả lời, Huyết Đấu lại nói tiếp: “Lâm lão bản là Dược Tề Sư, như thế nào không khai dược tề cửa hàng? Là có cái gì khổ trung vẫn là có cái gì đặc biệt nguyên nhân sao?”
Sở Diệp thầm nghĩ: Không có Dược Tề Sư tư cách chứng, không biết nguyên nhân này có tính không đặc biệt. Một cái Dược Tề Sư
không có Dược Tề Sư chứng, tựa hồ rất mất mặt.
“Xác thật có điểm đặc biệt nguyên nhân.” Lâm Sơ Văn nói.
“Ta sẽ vì hai vị bảo mật.” Huyết Đấu không biết não bổ cái gì, trịnh
trọng nói.

Sở Diệp nhìn Huyết Đấu, thầm nghĩ: Huyết Đấu gia hỏa này lớn lên cao lớn thô kệch, sức tưởng tượng tựa hồ rất phong phú.
Huyết Đấu được đến dược tề lúc sau, liền rời đi.
……
"Này Cửu Tuyệt Đằng cấp Tuyết Bảo ăn sao?" Sở Diệp hỏi.
Sở Diệp thầm nghĩ: Tuyết Bảo hiện tại đã Chiến Tướng Cửu giai, khoảng cách Vương giai liền càng gần một bước.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Ta muốn thử xem xem có phải hay không có thể luyện chế thành Thiên Tuyệt dược tề."
Powered by GliaStudio
close
"Thiên Tuyệt dược tề, đó là Địa cấp dược tề đi!" Sở Diệp hỏi.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Là!"
Hắn được đến truyền thừa bên trong, vừa vặn có Địa cấp dược tề phối phương, thậm chí có nguyên bộ luyện chế quang ảnh.
Sở Diệp chớp chớp mắt, nói: "Ngươi có nắm chắc sao?"
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Không có."
Cửu Tuyệt Đằng đối Hồn Thú tăng lên thực lực có không nhỏ chỗ
tốt, nếu là trực tiếp làm Tuyết Bảo dùng, kia chỉ có Tuyết Bảo có thể được đến chỗ tốt, nếu là luyện chế thành công, kia hẳn là có thể được đến tam phân dược tề, Tuyết Bảo, Tiểu Bạch, Tiểu Ngân đều có hy vọng càng tiến thêm một bước.
Đương nhiên, nếu luyện chế thất bại, kia hết thảy liền đều ném đá
trên sông.
Sở Diệp cười cười, nói: "Không có cũng không có gì, tả hữu đều là muốn bước ra này một bước, thất bại, nhiều nhất chúng ta lại tìm dược thảo đó là……"
Bọn họ trà lâu sinh ý cực hảo, tưởng mua cùng loại Cửu Tuyệt Đằng dược tề cũng là có năng lực gánh nặng, chỉ là, Cửu Tuyệt Đằng khó gặp, muốn tìm phẩm tướng không sai biệt lắm, không quá dễ dàng.
"Ta cũng là như vậy tưởng."
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, mấy năm nay, hắn vẫn luôn ở tiêu hóa hấp thu trên tay dược tề truyền thừa, bình thường Huyền

cấp
đỉnh dược tề, cơ bản không làm khó được hắn.
Tiểu Bạch chờ mấy tiểu đều đã là Chiến Tướng Cửu giai Hồn Thú, Chiến Tướng Cửu giai đến Vương giai này một bước không phải dễ dàng như vậy bán ra đi, nếu, hắn có thể trở thành Địa giai
Dược Tề Sư, nhiều vì Tiểu Bạch mấy chỉ điều phối chút Địa giai dược tề, kia Tiểu Bạch mấy chỉ có tiến giai Vương giai xác suất cũng sẽ lớn hơn một chút.
Đương nhiên, luyện chế Địa giai dược tề cũng không dễ dàng, Lâm Sơ Văn cảm thấy chính mình luyện chế Địa cấp dược tề so tầm thường Dược Tề Sư vẫn là nhiều vài phân ưu thế, giống nhau cho dù là thầy trò quan hệ, sư phụ cũng sẽ không nhất biến
biến cấp đồ đệ biểu thị dược tề luyện chế, mà hắn có truyền thừa hình ảnh, có thể nhất biến biến quan sát.
Sở Diệp ngọc trụy không gian linh tuyền phẩm chất cũng vẫn luôn
ở đề cao, sử dụng linh tuyền thủy luyện chế dược tề, có thể đem luyện chế dược tề khó khăn hạ thấp vài phân.
……
Lâm Sơ Văn hoa mấy ngày thời gian làm sung túc chuẩn bị, mới bắt đầu luyện chế Thiên Tuyệt dược tề.
Lâm Sơ Văn vận khí không tồi, một lần liền luyện chế ra thành phẩm.
“Thành công?” Sở Diệp có chút kinh hỉ hỏi.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “So với ta dự đoán muốn đơn giản một ít.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Ngươi là tuyệt thế dược tề thiên tài, luyện chế Địa cấp dược tề tự nhiên muốn so người khác đơn giản
một ít.”
Lâm Sơ Văn bất đắc dĩ nói: “Ngươi quá mức thưởng, ta khả năng có điểm thiên phú, nhưng ly tuyệt thế còn kém xa lắm đâu.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Không kém, không kém.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn có thể dễ dàng như vậy luyện

chế ra Thiên Tuyệt dược tề, hẳn là vẫn là cùng lâu dài tích lũy có quan hệ, Lâm Sơ Văn tuy rằng tuổi trẻ, nhưng là, huyền cơ đỉnh dược tề nhưng luyện chế không ít.
Tam chi dược tề, tiểu hồ ly, Tiểu Ngân, Tiểu Bạch, mỗi chỉ đều phân một chi.
Tuyết Bảo cùng Tiểu Ngân uống dược tề lúc sau, hoàn toàn củng cố Chiến Tướng Cửu giai tu vi.
Tiểu Bạch uống dược tề lúc sau, được đến lớn lao chỗ tốt, rốt cuộc chính thức tiến vào Chiến Tướng Cửu giai, đuổi theo Tuyết Bảo cùng Tiểu Ngân.
Sở Diệp nhìn Tiểu Ngân cùng Tiểu Bạch, tâm tình không tồi, "Cuối
cùng là Cửu giai a!"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
Tuyết Bảo, Tiểu Bạch, Tiểu Ngân đều tiến vào Cửu giai, ở trên đất
bằng, chỉ cần không gặp thượng Hồn Vương, bọn họ hẳn là an toàn vô ngu, Lâm Sơ Văn cảm thấy này sẽ tái ngộ đến Lâm Nam Cương, bọn họ hẳn là có thể dễ như trở bàn tay giải quyết đối phương.
Tiến giai lúc sau Tiểu Bạch thập phần hưng phấn, thân mật cọ cọ
Lâm Sơ Văn, tỏ vẻ cảm tạ.
……
Thanh Linh Trà Lâu.
Vương Bát Trảo đi vào trà lâu, tả hữu nhìn xung quanh liếc mắt một cái.
Sở Diệp nhìn đến Vương Bát Trảo, cười cười, nói: "Vương huynh tới a!"
Vương Bát Trảo vẫn là Sở Diệp vừa tới thời điểm nhận thức, đã thật lâu không gặp.
Vương Bát Trảo gật gật đầu, nói: "Sở huynh hảo, Sở huynh trong tiệm sinh ý thật không sai a!"
Vương Bát Trảo đã sớm nghe Triệu Xuyên nói, Sở Diệp khai một nhà trà lâu, sinh ý thập phần không tồi, Vương Bát Trảo tới trong

tiệm, mới phát hiện Sở Diệp nơi này sinh ý là thật sự không tồi.
“Ta tới nếm thử Tĩnh An.” Vương Bát Trảo nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Vương huynh, thỉnh đi.”
Theo Sở Diệp biết, Triệu Xuyên rất sớm liền mời Vương Bát Trảo tiến đến trà lâu nếm thử bọn họ nơi này trà, nhưng Vương Bát Trảo không thích uống trà, cũng cảm thấy trà lâu trà quá quý cự tuyệt, không nghĩ tới này sẽ lại tới, không biết vì cái gì đổi tính.
Vương Bát Trảo tới không lâu, Triệu Xuyên cũng tới.
“Sở thiếu, ngươi muốn thận châu, này một đám muốn quý một ít,
120 vạn.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Không thành vấn đề.” Trà lâu mỗi ngày
hốt bạc, Sở Diệp tài đại khí thô thực.
Triệu Xuyên tả hữu nhìn xung quanh liếc mắt một cái, có chút ngoài ý muốn nói: “Tám trảo đạo hữu cũng ở chỗ này a!”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Hắn tới điểm Tĩnh An.”
Triệu Xuyên gật gật đầu, nói: “Đại khái là bị Huyết Đấu cấp kích thích.”
“Huyết Đấu, hắn làm sao vậy a!” Sở Diệp hỏi.
Triệu Xuyên nhìn Sở Diệp, nói: “Ngươi không biết sao? Hắn cuồng táo chứng giống như giải quyết, lại chạy tới Thiên Khóc Hải
Vực, ở nơi đó đãi hai ngày, thu hoạch không nhỏ.”
Sở Diệp mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Huyết Đấu gia hỏa này, vừa mới hảo một chút, liền lại chạy tới Thiên Khóc Hải Vực tìm ngược,
đồ cái gì a!
“Nghe nói, Huyết Đấu vấn đề, là Tĩnh An này trà giải quyết.” Triệu
Xuyên thần thần bí bí nói.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không thể nào, chúng ta trà công hiệu không như vậy cường.”
Triệu Xuyên hít sâu một hơi, có chút tiếc nuối nói: “Không phải sao? Mọi người đều nói là ngươi nơi này trà công lao đâu.”
Sở Diệp đổi đề tài, nói: “Tám trảo huynh cũng muốn đi Thiên

Khóc Hải Vực sao?"
Triệu Xuyên gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Thiên Khóc Hải Vực cơ duyên nhiều, tưởng phát tài vẫn là muốn đi nơi nào, tám trảo huynh trước kia cũng là Thiên Khóc Hải Vực khách quen."
"Trước kia?"
Triệu Xuyên gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Trước hai năm, tám trảo
huynh ở Thiên Khóc Hải Vực đãi thời gian dài một ít, tính tình biến hóa không nhỏ, về nhà cùng lão bà sảo một trận, đem tức phụ sảo về nhà mẹ đẻ đi, lúc sau, tám trảo huynh liền không thế nào đi."
"Thì ra là thế a!" Nghe nói, Vương Bát Trảo là cái bá lỗ tai, quả nhiên không giả.

Chương 209: Chương 209

Lại kế đẩy ra Tĩnh An lúc sau, trà lâu lại đẩy ra một loại trà, Băng Phách.
Thiên Nhàn Đảo phụ cận có một mảnh Vạn Xà Hải Vực, cùng Thiên Khóc Hải Vực giống nhau Vạn Xà Hải Vực đồng dạng là cấm địa.
Vạn Xà Hải Vực tồn tại vô số chủng loại bất đồng xà, phần lớn là rắn độc, tiến vào trong đó, thập phần dễ dàng bị rắn độc cắn thương.
Băng Phách đó là vì trà trộn Vạn Xà Hải Vực Hồn Sủng Sư chuẩn bị, Băng Phách trà nhưng giải trăm độc.
Trừ bỏ Vạn Xà Hải Vực một ít kịch độc xà, đại bộ phận độc này trà đều có thể giải được.
Băng Phách đẩy ra lúc sau, trà lâu trà chính thức đạt tới bốn loại.
Tuy rằng so với mặt khác trà lâu bên trong trà chủng loại, vẫn là thiếu đáng thương, nhưng là, đối với trà lâu lão khách mà nói, trà
lâu bên trong trà đã rất nhiều, so vừa mới khai trương thời điểm,
lại là nhiều ra gấp đôi!
“Sở lão bản, tân đẩy ra trà, có tác dụng gì a!” Thư Tùng An hỏi.
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Có nhất định giải độc tác dụng.”
Thư Tùng An hứng thú thiếu thiếu nói: “Giải độc a! Không có gì ý
tứ, Sở lão bản, có hay không suy xét đẩy ra khư sẹo trà a!”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không có.”
“Kia uống lên phát ra mùi thơm của cơ thể trà đâu?”
Sở Diệp run rẩy một chút khóe miệng, nói: “Không có.”
Thư Tùng An gia hỏa này, lại loạn tưởng cái gì a! Uống lên phát

ra mùi thơm của cơ thể, Thư Tùng An một đại nam nhân, có thể hay không tưởng điểm có nam tử khí khái trà a! Tỷ như nói, uống
lên sức lực tăng nhiều! Uống lên dũng khí bạo lều.
“Trước kia không đúng sự thật, hiện tại có thể bắt đầu suy xét sao.” Thư Tùng An nói xong, tràn đầy chờ mong nhìn Sở Diệp.
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn phát hiện, trong cửa hàng mấy cái nữ khách trộm hướng bọn họ bên này xem, tựa hồ đối Thư Tùng An nói trà, cực có hứng thú.
Sở Diệp mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Thư Tùng An tuy rằng là cái ngu xuẩn, nhưng là, đối phương nói tựa hồ cũng có thể suy xét một chút.
Thư Tùng An nhìn đến Tuyết Bảo, vươn tay đi sờ, Tuyết Bảo trốn
rồi mở ra.
Thư Tùng An rầu rĩ nói: “Này chỉ hồ ly cũng thật ngạo a! Sờ đều không cho sờ.”
“Tuyết Bảo có chút sợ người lạ.” Sở Diệp nói.
Thư Tùng An bĩu môi, “Sợ người lạ? Ta xem hắn hung thực đâu, hôm nay giống như phá lệ hung.”
Sở Diệp: “……” Bởi vì tiểu hồ ly thực lực dâng lên? Cho nên thoạt nhìn phá lệ hung sao?
Huyết Đấu đi đến, nói: “Thư thiếu, đừng xem thường này hồ ly, hắn chính là rất lợi hại.”
Thư Tùng An có chút hồ nghi nhìn Tuyết Bảo liếc mắt một cái, nói:
“Thật sự rất lợi hại sao?”
Sở Diệp cười cười, nói: “Chúng ta Tuyết Bảo kiếm khách bản lĩnh xác thật là rất lợi hại.”
Huyết Đấu nhìn chằm chằm Sở Diệp nhìn một hồi, nói: “Này chỉ hồ ly giống như lợi hại rất nhiều, gặp được đại cơ duyên.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Dùng một chi Địa cấp dược tề, xem như đại cơ duyên đi.
Dùng Thiên Tuyệt dược tề lúc sau, tiểu hồ ly trong cơ thể hồn lực
dâng lên hai thành, tiểu hồ ly Chiến Tướng Cửu giai tu vi, cái

này
cấp bậc, hồn lực lại tưởng đại biên độ dâng lên thập phần không dễ, Thiên Tuyệt dược tề hiệu quả vẫn là thực không tồi.
“Xem như đi.” Sở Diệp nói.
Huyết Đấu bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, đôi mắt bên trong hiện lên vài phần kinh ngạc, “Chẳng lẽ……”
“Huyết Đấu đạo hữu tưởng uống cái gì trà?” Sở Diệp đánh gãy Huyết Đấu nói.
Sở Diệp thầm nghĩ: Huyết Đấu gia hỏa này, lớn lên giống cái dã nhân, tâm tư lại là tinh tế thực, gia hỏa này hẳn là nhìn ra Tuyết Bảo thực lực, thậm chí liên tưởng đến Cửu Tuyệt Đằng đã luyện chế thành dược tề.
Huyết Đấu nhìn chằm chằm Sở Diệp nhìn một hồi, nói: “Nghe nói,
trong tiệm ra một loại trà mới, ta liền uống cái kia đi.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Thư Tùng An quay đầu nhìn Sở Diệp, nói: “Huyết Đấu gia hỏa này, giống như không có trước kia như vậy hung.”
Sở Diệp: “……” Hẳn là dược tề có tác dụng, Huyết Đấu trên người huyết sát khí giống như biến mất không ít.
“Thư thiếu nói cái gì đâu? Huyết Đấu huynh vốn dĩ liền không hung.”
Thư Tùng An sở trường khuỷu tay đâm đâm Sở Diệp bả vai, thần
thần bí bí nói: “Sở thiếu, Huyết Đấu có phải hay không lén lút điểm Hoán Nhan a! Như thế nào người nhìn giống như tú khí không ít.”
Sở Diệp vô ngữ nói: “Không phải ai đều giống ngươi giống nhau thích Hoán Nhan, nhân gia thích chính là Tĩnh An.” Huyết Đấu biến tú khí, hẳn là vẫn là trên người sát khí biến mất duyên cớ.
Thư Tùng An có chút buồn bã nói: “Không phải sao? Ta còn là cho rằng gặp đồng đạo người trong đâu.”
Sở Diệp mắt trợn trắng, Thư Tùng An đây là mắt mù a! Cư nhiên sẽ cảm thấy Huyết Đấu là hắn đồng đạo người trong, một cái nhị thế tổ cả ngày ăn no chờ chết, một cái ở nguy hiểm hải vực vào sinh ra tử, nơi nào như là đồng đạo……

……
“Sở lão bản, sinh ý không tồi a!” Nguyên Sương phu nhân cười đi đến.
Sở Diệp tươi cười đầy mặt đón nhận trước, “Phu nhân chính là đã lâu không có tới a! Hoan nghênh hoan nghênh, hôm nay liền ngài một cái sao?”
Nguyên Sương oán trách nói: “Hôm nay theo ta một cái, làm Sở lão bản thất vọng rồi.”
“Không có không có, Nguyên Sương phu nhân chịu hãnh diện, cũng đã làm ta thụ sủng nhược kinh.” Sở Diệp nói.
“Sở lão bản sinh ý không tồi a!”
“Dựa vào đại gia cổ động, sinh ý còn chắp vá.”
“Ta nghe nói, trà lâu tân đẩy ra hai loại rất có ý tứ trà, là Lâm lão bản tân nghiên cứu chế tạo ra tới, Lâm lão bản thật là lợi hại.” Nguyên Sương phu nhân nói.
“Phu nhân quá khen.”
Nguyên Sương phu nhân ánh mắt chuyển dời đến Tuyết Bảo trên
người, Tuyết Bảo không đáp lại Nguyên Sương phu nhân ánh mắt, lười biếng liếm móng vuốt.
“Tuyết Bảo càng ngày càng xinh đẹp a!” Nguyên Sương phu nhân
khích lệ nói.
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp cười cười, nói: “Tuyết Bảo gần nhất ăn nhiều, lông tóc là ánh sáng một ít.”
Tuyết Bảo thực lực càng cường, tự nhiên phát ra mị hoặc chi lực càng cường, Tuyết Bảo vừa mới dùng Thiên Tuyệt dược tề, trên người hơi thở còn không có hoàn toàn thu liễm.
“Phải không? Ăn nhiều, nhìn dáng vẻ ăn không tồi.”
Sở Diệp ám đạo ăn Địa giai dược tề, xác thật ăn không tồi.
“Ta có chút việc, muốn tìm hai vị lão bản đơn độc tâm sự.” Nguyên Sương phu nhân nghiêm mặt nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hành a!”
Sở Diệp chào hỏi Lâm Sơ Văn đi theo Nguyên Sương phu nhân

cùng nhau vào ghế lô.
“Không biết, Nguyên Sương phu nhân có cái gì phân phó sao?” Lâm Sơ Văn nhịn không được hỏi
Nguyên Sương phu nhân uống ngụm trà, nói: “Nghe nói, Lâm đạo
hữu gần nhất nghiên cứu chế tạo Băng Phách, thập phần lợi hại, Vương Hiên Hồn Sư chân tật đều bị trị hết.”
Vương Hiên phía trước bị rắn độc cắn bị thương, hai chân tê liệt. Vương Hiên phu nhân là trong tiệm trung thực khách hàng, thường thường sẽ đến điểm một lần Hoán Nhan.
Mấy ngày trước đây Vương phu nhân tiến đến nơi này uống trà, biết trà lâu đẩy ra Băng Phách, ôm thử một lần tâm thái, đem Vương Hiên cũng mang lại đây.
Vương Hiên bị thương lúc sau, liền không yêu ra cửa, Vương phu
nhân cơ hồ là nửa cưỡng bách đem người mang lại đây.
Vương Hiên tới uống lên một hồ, hiệu quả không tồi, độc tố biến mất không ít.
Lúc sau, Vương Hiên liền thường xuyên bồi này phu nhân tiến đến trà lâu uống trà, trước hai ngày, tựa hồ đã có thể đứng lên.
Nghe Vương phu nhân nói, Vương Hiên phía trước đối nàng thường xuyên tới trà lâu sự tình thực không tán đồng, này sẽ nàng không nghĩ tới, nàng cái này tướng công lại thúc giục nàng
cùng nhau tới.
Có Vương Hiên ví dụ ở, gần nhất tiến đến trà lâu điểm “Băng Phách” trà rất nhiều.
Sở Diệp cười cười, nói: “Là vương đạo hữu chính mình thể chất hảo, chúng ta trà lâu trà kỳ thật không nhiều lắm công lao.”
Nguyên Sương cười cười, nói: “Đạo hữu quá khiêm nhượng.”
Vương Hiên đều nằm liệt như vậy nhiều năm, nếu hắn thể chất hảo, hẳn là đã sớm có thể đứng lên, mà không phải chờ tới bây giờ. “Ta nghe nói, Huyết Đấu tính tình, gần nhất hảo không ít.”
Sở Diệp cười nói: “Huyết Đấu đạo hữu tính tình vốn dĩ liền rất hảo.”
Nguyên Sương: “……” Sở Diệp trợn mắt nói dối năng lực nhưng

thật ra không tồi.
Huyết Đấu thực lực không tồi, phía trước có người tưởng cùng hắn cùng nhau tổ đội, đáng tiếc Huyết Đấu tính tình quá táo bạo,
không chờ cùng nhau đánh hải thú người một nhà trước đánh nhau rồi, kể từ đó, một ít nguyên bản tưởng cùng hắn hợp tác người, đều đánh lui trống lớn.
Nguyên Sương điều chỉnh một chút biểu tình, nói: "Ta đệ đệ gần nhất gặp một chút phiền toái, mấy cái đệ muội quá mức nhiệt tình,
hắn có chút chống đỡ không được. Ta tới là muốn hỏi một chút đạo hữu, trà lâu có thể hay không đẩy ra ích khí bổ thân, cường thân kiện thể trà."
Sở Diệp run rẩy một chút khóe miệng, thầm nghĩ: Ngươi đệ đệ xác định không phải ngươi lão công? Hắn liền nói sao, Cung Thần hậu cung giai lệ vô số, thận khẳng định không được.
Sở Diệp có chút khó xử nói: "Này đẩy ra một loại trà mới nhưng không đơn giản a! Trong tiệm trước mắt bốn loại trà, đều là trải qua trường kỳ nghiên cứu kết tinh."
Cung Thần thể chất bức bách này cần thiết trầm mê nữ sắc, nhưng là, quá mức trầm mê nữ sắc, lại không thể tránh né lại tạo
thành thận mệt.
Nếu chỉ là đơn giản bổ thận nói không thành vấn đề, vấn đề là Cung Thần là thể chất vấn đề, không phải đơn giản bổ thận có thể giải quyết.
Cung Thần thể chất hẳn là bị người tính kế gây ra, mà dám tính kế Cung Thần người, nói vậy cũng không phải cái gì nhân vật đơn giản, việc này không hảo tiếp.
Nguyên Sương phu nhân cười cười, nói: "Ta nghe nói, Sở đạo hữu cùng Lâm đạo hữu đều là ngoại lai hộ, hai vị tiến đến Thiên Nhàn Đảo thời gian không dài, mà Tĩnh An cùng Băng Phách hai
loại đều là hai vị tới lúc sau, mới đẩy ra, nhằm vào chính là Thiên
Khóc Hải Vực còn có Vạn Xà Hải Vực tu sĩ."

Sở Diệp: "……" Nguyên Sương phu nhân điều tra thực cẩn thận a! Lừa gạt bất quá đi a!
Nguyên Sương cười cười, nói: "Nếu là hai vị có thể nghiên cứu ra tới, Nguyên Sương tất có trọng báo."
Sở Diệp cau mày, nói: "Uống trà thanh tâm, cường thân kiện thể trà tương đối hiếm thấy, nghiên cứu lên cũng tương đối khó khăn."
Nguyên Sương phu nhân vân đạm phong khinh cười cười, nói: "Nghe nói, Sở đạo hữu thực thích Thiên Hà hoa lâm?"
Sở Diệp mày nhảy nhảy, nhịn không được nhìn nhiều Nguyên Sương phu nhân vài lần.
"Thiên Hà hoa lâm phong cảnh tuyệt đẹp, ai có thể không thích đâu?"
Sở Diệp gần nhất trong khoảng thời gian này, vẫn luôn đang tìm kiếm thích hợp Ngân Sí Ong sống ở lãnh địa.
Ngân Sí Ong quy mô khá lớn, nơi làm tổ không thể tiểu, tốt nhất lãnh địa hoa cỏ nhiều một ít, trên đảo linh điền tài nguyên không
nhiều lắm, như vậy địa phương cũng không tốt tìm.
Thiên Hà hoa lâm hoa cỏ khắp nơi, linh khí nồng đậm, bên trong
tồn tại vài điều phẩm chất không tồi linh mạch, càng có không ít
niên đại không ngắn linh thảo.
Nơi đây nếu là dùng để làm Tiểu Ngân lãnh địa, kia tự nhiên không thể tốt hơn, bất quá, nơi này là đảo chủ Cung Thần lãnh địa, nghe nói, Cung Thần tâm huyết dâng trào thời điểm, sẽ mang
theo một đám phu nhân đi hoa trong rừng đánh đàn ngắm hoa.
Sở Diệp cau mày, nói: "Nguyên Sương phu nhân bỏ được." Lớn như vậy phân lễ, sở cầu tất nhiên cũng không nhỏ.
Nguyên Sương phu nhân cười cười, nói: "Sở thiếu nếu là có thể giúp đỡ ta vội, ta sẽ nỗ lực giúp Sở thiếu tranh thủ."
Sở Diệp cau mày, nói: "Ta cùng Sơ Văn thương lượng một chút, bất quá, chưa chắc có thể giúp thượng."
Nguyên Sương phu nhân cười cười, nói: "Sở thiếu chịu hỗ trợ, ta

liền rất cao hứng."
Nguyên Sương phu nhân đẩy một cái hộp cấp Sở Diệp.
Sở Diệp mở ra hộp, nhìn thoáng qua, tức khắc trừng lớn mắt, "Đây là?"
Nguyên Sương phu nhân cười cười, nói: "Nghe nói, Sở lão bản ở thu mua thận cá thận châu, nơi này tám viên đều là Chiến Tướng
Cửu giai thận cá sở sản, nho nhỏ lễ vật, không thành kính ý!"
Sở Diệp có chút xấu hổ nói: "Này như thế nào không biết xấu hổ……"
Sở Diệp nhìn hộp thận châu, trong lòng có chút ý động, tiểu hồ ly,
Tiểu Bạch, Tiểu Ngân đều đã tới rồi Chiến Tướng Cửu giai, muốn lại tiến thêm một bước, có chút khó khăn, Tiểu Thải cùng Mặc Nắm tiến cảnh có chút chậm, bay lên không gian không nhỏ, còn
phải gắng sức đuổi theo mới là.
Nguyên Sương phu nhân này tám viên thận châu, phẩm tướng đều cực hảo, Tiểu Thải nếu là đem này đó thận châu đều nuốt, nhưng thật ra có hi vọng càng tiến thêm một bước.
Nguyên Sương phu nhân cười cười, nói: "Sở thiếu không cần khách khí."

Chương 210: Chương 210

Tiễn đi Nguyên Sương phu nhân, Lâm Sơ Văn nhìn hộp tám viên
thận châu, túc khẩn mày.
“Cái này lễ vật, có chút phỏng tay a!” Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Này tám viên thận châu mỗi một viên phẩm tướng đều là nhất đẳng nhất, thêm lên đều phải giá trị ba bốn trăm vạn.
Sở Diệp tìm Triệu Xuyên thu thập thận châu, Triệu Xuyên đã góp
nhặt một đoạn thời gian, tìm được thận châu không ít, bất quá, phẩm tướng muốn kém cỏi nhiều, nói đến cùng, năng lượng không giống nhau, đảo chủ phu nhân ra tay luôn là bất đồng.
“Ngươi kia phân dược tề truyền thừa bên trong, có giải trừ Âm Sát Mị Thể dược tề sao?” Thu nhân gia như vậy trọng lễ, nếu là không tỏ vẻ tỏ vẻ, sợ là không thể nào nói nổi.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Có.”
Sở Diệp có chút kinh hỉ nói: “Thật sự có sao?”
Lâm Sơ Văn có chút bất đắc dĩ nói: “Có cũng vô dụng a! Giải trừ Âm Sát Mị Thể Huyền Dương dược tề, yêu cầu chín loại trân quý ngàn năm linh thảo, rất khó gom đủ.”
Sở Diệp chớp chớp mắt, nói: “Chín loại ngàn năm linh thảo a! Thật không ít, bất quá, cái này có thể cho đối phương chính mình
đi tìm.”
Chín loại ngàn năm linh thảo, giá trị quá lớn, tám viên thận châu
có thể so không thượng chín loại ngàn năm linh thảo giá trị, đối phương chính là Hồn Vương chi tử, nếu là Cung Khiếu ra mặt,

gom đủ vài cọng ngàn năm linh thảo hẳn là không phải cái gì việc
khó.
“Mặc dù thật sự tìm được rồi này vài loại linh thảo, ta cũng không
năng lực luyện chế ra thành phẩm.”
Huyền Dương dược tề tuy rằng cũng là Địa cấp dược tề, nhưng so Cửu Tuyệt dược tề luyện chế khó khăn nhưng cao hơn quá nhiều.
“Chỉ cần đem tình huống nói cho Cung Thần thì tốt rồi.” Chín cây
riêng ngàn năm linh thảo, muốn gom đủ, đối Hồn Vương cường giả mà nói hẳn là cũng không dễ dàng, Cung Khiếu thật sự thấu đủ linh thảo, cũng chưa chắc dám yên tâm làm Sơ Văn luyện chế.
Lâm Sơ Văn dừng một chút, nói: “Nếu đem chân thật tình huống
nói cho Cung Thần, động tĩnh quá lớn, chỉ sợ sẽ kinh động những
người khác.”
Diêm Vương đánh nhau, tiểu quỷ tao ương, Lâm Sơ Văn hiện giờ đến Thiên Nhàn Đảo đã có một đoạn thời gian, sớm đã không phải lúc trước đối Thiên Hải Vực thế lực lớn toàn vô hiểu biết trạng thái.
Nếu là hắn không có đoán sai, Cung Thần hẳn là bị Thương Hải liên minh Giang Chỉ Lan tính kế, Giang Chỉ Lan sau lưng cũng là có Hồn Vương cường giả.
Cung Thần nơi Hải Long Cung cũng đều không phải là ván sắt một mảnh, chỉ sợ Cung Thần cùng Giang Chỉ Lan việc này còn có
Hải Long Cung người ở sau lưng tính kế.
Căn cứ hắn nghe được tin tức, 5 năm trước, Hải Long Cung bắt được một cái thượng phẩm ấu sinh hải giao, Hải Long Cung bên trong có vài cá nhân tham dự Hải Giao Long cạnh tranh, Cung Khiếu năm đó cực lực vì nhi tử tranh thủ cái này danh ngạch, nếu

là dựa theo tư chất, tâm tính, thực lực công bằng tới tuyển, kia Cung Thần bị lựa chọn xác suất cũng không lớn.
Nhưng là, trên đời này vốn dĩ liền không có gì tuyệt đối công bằng, Cung Thần là Cung Khiếu con lúc tuổi già, Cung Khiếu đối này nuông chiều thực, tự nhiên phải vì nhi tử mưu hoa.
Cung Khiếu thực lực phi phàm, đối rất nhiều chuyện đều không thèm để ý, duy độc ở Cung Thần vấn đề thượng, một bước cũng không nhường, Hải Long Cung mặt khác trưởng lão, đều lựa chọn lui bước.
Không sai biệt lắm cũng chính là ở cái này, tuôn ra Cung Thần tai
họa Thương Hải liên minh Giang Chỉ Lan sự tình.
Thương Hải liên minh truy cứu Cung Thần trách nhiệm, Cung Khiếu vội vàng thế Cung Thần giải quyết Giang Chỉ Lan vấn đề, hải giao sự tình cũng đành phải vậy, lúc sau, kia đầu Hải Giao Long tựa hồ dừng ở Hải Long Cung một cái kêu Chung Hạo nhân thủ thượng.
Cùng Cung Thần bất đồng, cái này Chung Hạo là Hải Long Cung khó gặp thiên tài, phong bình cũng cực kỳ tốt đẹp.
“Kia không có biện pháp?”
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Trị tận gốc tạm thời không cần
suy nghĩ, bất quá, giảm bớt một chút hẳn là không thành vấn đề.”
Âm Sát Mị Thể sẽ tạo thành trong thân thể sát khí không ngừng nảy sinh, dẫn tới thân thể suy yếu, này nếu là không hiểu hành tới
chẩn bệnh, chẩn bệnh ra tới hẳn là chính là dương khí hư háo quá độ, yêu cầu cấm dục, Cung Thần thể chất, một khi cấm dục, kia sẽ chết càng mau, đây là một cái chết tuần hoàn.
Sở Diệp chống cằm, nói: “Có thể giảm bớt hẳn là cũng không sai biệt lắm.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đại khái đi!”
Sở Diệp thở dài, thầm nghĩ: Vẫn là thực lực quá thấp a! Nếu bọn họ hiện tại là Hồn Vương, thoải mái hào phóng đem chân tướng nói cho Cung Thần thì tốt rồi, hẳn là còn có thể mượn này đáp

thượng Hải Long Cung đại trưởng lão, cùng đối phương yếu điểm
chỗ tốt, vẫn là đến nắm chặt thời gian đề cao thực lực a! Tự thân cường đại rồi, làm chuyện gì đều phương tiện.
Tiểu Thải phe phẩy cánh, có chút hưng phấn ghé vào một viên thận châu phía trên, đem thận châu bên trong lực lượng hấp thu
cái nhiệt tình.
Hấp thu xong một viên thận châu, Tiểu Thải lập tức thay đổi một
viên.
Sở Diệp nhìn Tiểu Thải, nhịn không được nói: "Tiểu Thải này ăn uống không tồi a!"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Phải tiến giai, cho nên ăn uống lớn một ít."
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: "Muốn đi vào Thất giai sao?" Tiểu Thải chiến lực giống nhau, nhưng là, huyễn hoặc chi lực là nhất đẳng nhất, ở dĩ vãng chiến đấu bên trong, phát huy ra tới tác dụng cũng thập phần to lớn, hiện giờ, tiến giai Thất giai, ảo thuật
hẳn là càng thêm lợi hại.
Sở Diệp thầm nghĩ: Nếu là Tiểu Thải cùng Mặc Nắm đều Cửu giai, kia gặp được Vương giai Hồn Sư, bọn họ cũng có thể đua một chút.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nhìn Tiểu Thải, trong ánh mắt lộ ra vài phần vui mừng, "Thận châu hiệu quả không tồi, nếu không nói, không có nhanh như vậy."
Nguyên Sương phu nhân thật sự là danh tác a! Đưa ra tới thận châu phẩm chất đều là nhất đẳng nhất, cầm đối phương lớn như vậy chỗ tốt, không làm điểm cái gì, thật là có chút ngượng ngùng.
Sở Diệp nhìn Tiểu Thải, thầm nghĩ: Có cuồn cuộn không ngừng thận châu làm đồ ăn, Tiểu Thải thực lực hẳn là có thể ổn định dâng lên một đoạn thời gian.
Hiện tại khá lớn vấn đề là Mặc Nắm, Mặc Nắm là Tiểu Bạch tranh

thú, nếu là này có thể đi vào Chiến Tướng Cửu giai đỉnh, hẳn là cũng có thể thúc đẩy Tiểu Bạch tiến vào Vương giai.
Sở Diệp hướng tới Mặc Nắm nhìn qua đi, Mặc Nắm biến thành hai chỉ mắt to, nhấp nháy nhấp nháy nhìn Sở Diệp.
Sở Diệp nhìn Mặc Nắm, nói: "Mặc Nắm, ngươi muốn nỗ lực a!"
Mặc Nắm "Pi" một tiếng, tỏ vẻ lộng cái mấy trăm điều Bạch Ngọc Dự Cảnh Trùng hoặc là Mê Hồn Trùng tới ăn, nó là có thể thực mau vào giai.
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp mắt trợn trắng, đừng nhìn Bạch Ngọc Dự Cảnh Trùng cùng Mê Hồn Trùng đều chỉ có nho nhỏ một con, chính là, loại này sâu giá trị lớn đâu, Mặc Nắm một mở miệng chính là mấy trăm điều, thật đúng là dám mở miệng.
"Sâu không có."
Mặc Nắm Ô Ô kêu hai tiếng, ủy khuất nói: "Tiểu Thải muốn ăn cái
gì ăn cái gì, nó muốn ăn sâu đều không có."
Sở Diệp mắt trợn trắng, nói: "Ngươi muốn ăn sâu, đó là giống nhau sâu sao?" Mặc Nắm nếu muốn ăn chính là rau xanh trùng, kia hắn nhưng thật ra có thể cho hắn chuẩn bị một đống.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Tiểu Mặc thực lực có chút thấp, là nên ngẫm lại biện pháp."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Ta đang nghĩ ngợi tới đâu, trước hai ngày, ta nghe Huyết Đấu nói, Thiên Khóc Hải Vực bên kia có một
cái lốc xoáy, thường xuyên sẽ phụt lên linh tuyền, tựa hồ là hàn âm linh tuyền."
Lâm Sơ Văn có chút kinh ngạc nói: "Có việc này?"
Hàn âm linh tuyền âm khí rất nặng, giống nhau Hồn Thú gặp gỡ,
chỉ có thể né xa ba thước, bất quá, đối với Mặc Nắm như vậy kỳ lạ sinh linh mà nói, hàn âm linh tuyền lại là đại bổ.
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Thiên Hải Vực quả nhiên tu luyện tài nguyên phong phú, Vân Châu nhưng không có nghe nói nơi nào có hàn âm linh tuyền.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Mặc Nắm nếu là qua bên kia tu luyện một đoạn thời gian, có lẽ có
vọng thực lực đại tiến, tương đối phiền toái chính là, Thiên Khóc
Hải Vực đặc thù hoàn cảnh không biết có thể hay không đối Mặc Nắm sinh ra ảnh hưởng.
Theo Sở Diệp biết, ở Thiên Khóc Hải Vực đãi lâu rồi Hồn Thú, có chút hiểu ý trí đại loạn, trong lịch sử, còn phát sinh quá vài lần Hồn Thú phệ chủ sự kiện, Hồn Thú đem chủ nhân đả thương kia còn tính tốt, nghe nói, có Hồn Thú trực tiếp đem chủ nhân cấp ăn.
Mặc Nắm nghe được hàn âm linh tuyền, có chút kích động tỏ vẻ muốn đi Thiên Khóc Hải Vực.
Sở Diệp nhìn Mặc Nắm, nói: “Ngươi muốn đi nói, chỉ có thể một người đi.”
Trên tay hắn không có hải thú, không tốt ở trên biển thời gian dài
dừng lại, Mặc Nắm hình thái đặc thù, tiến vào hải vực nói, nhưng
thật ra không có gì vấn đề.
Mặc Nắm gật gật đầu, gấp không chờ nổi nói: “Hành a! Hành a!”
Vẫn luôn đãi ở trà lâu, Mặc Nắm sớm đã có chút không kiên nhẫn.
Mặc Nắm đã sớm phát hiện thực lực của chính mình bay lên có chút chậm, đang ở chậm rãi bị ném ra, trong lén lút cũng có chút
sốt ruột.
Lâm Sơ Văn lấy mấy chi dược tề, giao cho Mặc Nắm, “Nếu là tâm thần không yên, liền rót một chi dược tề đi xuống.”
Mặc Nắm hưng phấn tiến lên, đem dược tề thu lên.
Sở Diệp mua một phần Thiên Khóc Hải Vực bản đồ, Thiên Khóc Hải Vực là vùng cấm, bên trong hoàn cảnh thay đổi thất thường,
bản đồ chỉ có thể làm tham khảo.
Mặc Nắm bắt được bản đồ lúc sau, hứng thú vội vàng phiêu đi

rồi.
Mặc Nắm đi rồi lúc sau, Lâm Sơ Văn thực mau bắt đầu nghiên cứu nổi lên Huyền Dương dược tề đơn giản hoá dược tề.
……
Trà lâu.
“Đây là tân nghiên cứu chế tạo ra tới trà sao?” Nguyên Sương phu nhân hỏi.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, cái này trà nam nữ toàn nghi, Nguyên Sương phu nhân cũng có thể uống một ít.”
Nguyên Sương phu nhân sửng sốt một chút, nói: “Ta uống sao?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Lâm Sơ Văn tân nghiên cứu chế tạo ra tới trà, đặt tên Tam Dương
trà, có thể loại trừ âm sát khí, bổ sung dương khí.
Nguyên Sương phu nhân uống một ngụm trà, cảm giác không lớn.
“Này trà ta mang về.” Nguyên Sương phu nhân nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Ngài tùy ý.”
Sở Diệp nhìn Nguyên Sương phu nhân đi xa, hướng tới Lâm Sơ Văn nói: “Nàng giống như không quá tín nhiệm ngươi a!”
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Bình thường.”
Theo hắn biết, có không ít Dược Tề Sư đều đi xem qua Cung Thần, còn khai quá không ít dược, nghe nói, Cung Thần uống dược đều uống muốn phun ra.
Tuyển tú thời điểm, Cung Thần trên người âm sát khí rất nặng, hiển nhiên những người này đều không có tìm được chân chính mấu chốt nơi, có thể thấy được Cung Thần hẳn là đã bị những cái
đó lang băm lăn lộn quá không ít lần, Nguyên Sương phu nhân tự
nhiên muốn thận trọng một ít.
“Kia trà nữ nhân cũng có thể uống, Nguyên Sương phu nhân uống lên giống như không có gì cảm giác a!” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Cung Thần phu nhân hoặc nhiều hoặc ít đều bị hắn cấp dời đi sát khí, cái này Nguyên Sương phu nhân hẳn là không thế nào được sủng ái, trong cơ thể sát khí

không nhiều lắm.”
Cái này Nguyên Sương phu nhân tựa hồ là Cung Thần phụ thân chỉ cho hắn, hẳn là càng cùng loại với Cung Thần quản gia.
Sở Diệp chớp chớp mắt, nói: “Cung Thần là cái Nhị giai Hồn Sư, cái này Nguyên Sương phu nhân lại là Bát giai Hồn Sư. Từ lần trước tuyển tú, Cung Thần lựa chọn đối tượng tới phán đoán, Cung Thần hẳn là càng thích tiểu gia bích ngọc, cùng so với chính mình thực lực cường như vậy nhiều người ở bên nhau, áp lực hẳn là khá lớn.”
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Trà đã cho nàng, có cho hay không Cung Thần uống, đó là chuyện của nàng.”
Nghiên cứu chế tạo cái này trà nhưng phí hắn không ít công phu,
hắn cũng coi như là không làm thất vọng kia mấy viên thận châu.

Chương 211: Chương 211

Nguyên Sương phu nhân nhà cửa, tụ tập vài cái mỹ nữ.
“Nguyên Sương tỷ tỷ, cái này trà rốt cuộc được chưa a?” Bích Đồng hỏi.
Nguyên Sương lắc lắc đầu, nói: “Ta cũng không biết.”
“Tỷ tỷ, vẫn là thận trọng một ít đi, lần trước cái kia Lưu đại sư, cấp
công tử khai một đống khổ dược, công tử thân thể không hảo không nói, uống dược uống cơm đều ăn không vô, lúc sau, công tử gọi người đem Lưu đại sư cấp đánh đi ra ngoài, tiến cử Lưu đại sư người cũng ăn người đứng đầu hàng.” Dịch Yên lòng còn sợ hãi nói.
Nguyên Sương gật gật đầu, nói: “Ta biết.”
Đổi ở từ trước, nàng nói không chừng đã đem trà đưa cho Cung Thần, nhưng là, hiện tại…… Nàng không thể không lo lắng nhiều
một ít.
Tới Thiên Nhàn Đảo lúc sau, không ít người vì lấy lòng công tử, tìm không ít kỳ nhân dị sĩ tiến đến, đến bây giờ mới thôi, đã có không ít Dược Tề Sư tiến đến xem qua công tử, đều là chút giá áo túi cơm, căn bản giải quyết không được công tử vấn đề.
Cung Thần thân thể vẫn luôn ở chuyển biến xấu, tính tình cũng không thể so từ trước.
“Hạ Lam, làm ngươi tìm người tìm tới sao?” Nguyên Sương phu nhân hỏi.
Hạ Lam gật gật đầu, nói: “Đã tìm hảo.”
Nguyên Sương phu nhân gật gật đầu, đổ hai ly trà ra tới, nói: “Cho bọn hắn uy đi vào.”
Nguyên Sương phu nhân làm Hạ Lam tìm chính là hai cái túng

dục quá độ, thân thể hư không người, Lâm Sơ Văn trà không biết cụ thể hiệu quả như thế nào, Nguyên Sương phu nhân cũng không dám tùy tiện cấp Cung Thần uống, liền tìm hai người làm thực nghiệm.
Hạ Lam gật gật đầu, đáp: “Hảo.”
Không đợi Hạ Lam có điều động tác, môn “Ầm vang” một chút bị
đẩy mở ra,
Một cái ăn mặc da thú váy, lộ ra bụng nháy mắt, lớn lên kiều tiếu lả lướt nữ tu, hấp tấp xông tới.
Nhìn đến vào cửa nữ tu, mấy cái phu nhân đồng thời lộ ra đau đầu chi sắc.
Ngạo Gia ánh mắt ở trong phòng vài người trên người đảo qua, đen nhánh đồng tử nở rộ ra nồng đậm ý cười.
“Nguyên Sương tỷ tỷ, nghe nói, các ngươi mấy ngày nay thường xuyên đi trà lâu uống thứ tốt, cũng không mang theo ta.” Ngạo Gia nhìn đến trên bàn ấm trà, tức khắc vui vẻ, nói: “Chính là cái này có phải hay không? Ta cũng muốn uống.”
“Cái này không phải……” Bích Đồng tưởng ngăn trở, Ngạo Gia đã ôm ấm trà ừng ực ừng ực uống lên lên.
Như là sợ người khác cùng hắn đoạt, Ngạo Gia vài cái liền đem trong ấm trà trà cấp uống lên cái tinh quang.
Nguyên Sương chờ mấy cái thẳng ngơ ngác xem này Ngạo Gia, vẻ mặt vặn vẹo.
“Cái này chính là Hoán Nhan trà sao? Hương vị không tồi.” Ngạo Gia liếm liếm môi, có chút chưa đã thèm.
Bích Đồng xem này Ngạo Gia, bất đắc dĩ nói: “Cái này không phải Hoán Nhan trà.”
Ngạo Gia ngẩng cổ, nói: “Bích Đồng tỷ tỷ, ngươi mơ tưởng gạt ta, này ấm trà thượng không phải Thanh Linh Trà Lâu tiêu chí sao?”
Bích Đồng: “……” Thanh Linh Trà Lâu không phải chỉ có một loại
trà a!
“Này trà uống ngon thật, khó trách các ngươi thường xuyên chạy

đến Thanh Linh Trà Lâu đi.” Ngạo Gia nói.
“Phải không? Hảo uống sao?” Bích Đồng sắc mặt cổ quái nói.
Ngạo Gia gật gật đầu, nói: “Hảo uống a! Ta cảm giác cả người ấm áp thực thoải mái, giống như cùng người vui sướng tràn trề đánh
một trận cảm giác.”
Nguyên Sương: “……” Cùng người đánh một trận cảm giác?
“Còn có hay không a!” Ngạo Gia hỏi.
Nguyên Sương lắc lắc đầu, nói: “Đã không có.” Liền một hồ trà, làm Ngạo Gia ừng ực ừng ực toàn uống hết.
Ngạo Gia rầu rĩ nói: “Nguyên Sương tỷ tỷ, không cần nhỏ mọn như vậy sao?”
Nguyên Sương: “……” Này không phải nhỏ không nhỏ khí vấn đề
a!
Ngạo Gia bị vài người xem có chút không được tự nhiên, tìm cái lấy cớ chạy.
Bích Đồng nhìn theo Ngạo Gia rời đi, có chút hồ nghi nói: “Nguyên Sương tỷ tỷ, ngươi cùng Lâm Sơ Văn nói rõ ràng sao? Cái này trà không nên là nhằm vào nam tính sao? Có phải hay không ngươi nói quá hàm súc?”
Nguyên Sương phu nhân hít sâu một hơi, nói: “Phải nói rõ ràng a.”
Nguyên Sương phu nhân bị mấy cái phu nhân nhìn chằm chằm, nhưng thật ra có chút dao động, nàng phải nói rõ ràng a! Lâm Sơ Văn lý giải năng lực, hẳn là không đến mức như vậy kém đi!
“Ngạo Gia tính tình, vẫn là như vậy lỗ mãng.” Dịch Yên nói.
Nguyên Sương gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Nguyên Sương thầm nghĩ: Cung Thần yêu thích thanh thuần khả
nhân thiếu nữ, Ngạo Gia kỳ thật cũng không phù hợp, nhưng mà,
Cung Thần lại rất thích đi Ngạo Gia trong phòng, cũng không biết
là chuyện như thế nào.
……

Thanh Linh Trà Lâu.
Sở Diệp ở trà lâu bên trong, đùa nghịch bàn tính, Tiểu Bạch ghé vào này đầu vai, lười biếng ngáp dài.
Ngạo Gia đi đến, Sở Diệp hướng tới Ngạo Gia nhìn thoáng qua, nói: “Tiểu thư, có cái gì yêu cầu sao?”
Ngạo Gia lưng đeo xuống tay, hào khí nói: “Tới một hồ Tam Dương trà.”
Sở Diệp nhíu nhíu mày, trong tiệm Tam Dương trà còn không có thượng, trước mắt biết đến còn chỉ có Cung Thần những cái đó phu nhân.
Sở Diệp đánh giá Ngạo Gia liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Cái này cũng là Cung Thần phu nhân sao? Nguyên bản cho rằng Cung Thần thích dịu dàng nữ tử, lại không nghĩ đối phương còn thích ớt
cay nhỏ a! Nha đầu này tới mua trà, là cho Cung Thần mang?
“Yêu cầu đóng gói sao?” Sở Diệp hỏi.
Ngạo Gia lắc lắc đầu, nói: “Không cần, ta liền ở trong tiệm uống đi.”
Sở Diệp có chút kinh ngạc nói: “Chính ngươi uống?”
Ngạo Gia gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Sở Diệp: “……”
Ngạo Gia nhìn Sở Diệp biểu tình, nhăn nhăn mày, bất mãn nói: “Làm sao vậy? Không được sao?”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Như thế nào sẽ? Đương nhiên có thể.”
Ngạo kiều nghe được Sở Diệp nói, vừa lòng gật gật đầu, xoay người vào phòng.
Triệu Xuyên nhìn đến Ngạo Gia có chút kinh ngạc, “Không nghĩ tới Ngạo Gia phu nhân cũng bị hấp dẫn tới, Sở thiếu, ngươi thật là quá lợi hại.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Không dám, không dám.”
Triệu Xuyên nghiêng đầu, đối với Sở Diệp truyền âm bát quái lên,
“Cái này Ngạo Gia phu nhân không phải tuyển tú ra tới, là Cung Thần tại dã ngoại gặp được.”
Powered by GliaStudio
close

“Cung đảo chủ tựa hồ thích thanh thuần khả nhân, cái này Ngạo Gia phu nhân tính tình dã man thực, khế ước Hồn Thú vẫn là bạo
viêm thú, lại không biết như thế nào vào Cung Thần mắt, nghe nói
được sủng ái thực.”
“Nghe nói, Cung Thần cùng Ngạo Gia phu nhân lần đầu tiên gặp mặt thời điểm, Ngạo Gia bạo viêm thú mất khống chế, thiêu chết
Cung Thần chiến mã, nguyên bản cho rằng xông đại họa, không nghĩ tới…… Ngược lại nhờ họa được phúc.”
“Bởi vì Ngạo Gia phu nhân việc này, rất nhiều người nghĩ có phải hay không cũng có thể dựa công kích Cung Thần đạt được thân lãi, khả năng đại gia cảm thấy quá mạo hiểm, rất nhiều người đều
chỉ là ngẫm lại, không làm như vậy.”
“……”
Sở Diệp híp mắt mắt, thầm nghĩ: May mắn bọn người kia, không có làm như vậy, cái này Ngạo Gia hắn nếu là không nhìn lầm nói,
thể chất hẳn là tương đối đặc thù, có điểm viêm dương thân thể đặc tính. Nếu là hắn không đoán sai nói, cái này Ngạo Gia phu nhân thể chất, chỉ sợ đối Âm Sát Mị Thể có nhất định khắc chế tác dụng. Không phải mọi người công kích Cung Thần, đều có thể
đạt được thân lãi.
“Cái này Ngạo Gia phu nhân nghe nói lỗ mãng, tính tình cũng không tốt, Sở thiếu ngươi nói đảo chủ thích nàng cái gì a!”
“Nam nhân sao, đều thích mới mẻ đủ loại.” Sở Diệp nói.
Triệu Xuyên nhìn Sở Diệp, nói: “Sở thiếu, ngươi cũng là như thế sao?”
Sở Diệp nghiêm mặt nói: “Như thế nào sẽ, ta đối Sơ Văn là toàn tâm toàn ý.”
Triệu Xuyên lắc lắc đầu, nửa nói giỡn nói: “Sở thiếu nói chính mình giống như không phải nam nhân giống nhau.”
Sở Diệp: “……” Triệu Xuyên cái này hỗn trướng, đánh cả đời

quang côn đi.
“Tam Dương trà là cái gì trà a! Ta như thế nào không nghe nói? Thực đơn thượng không có a!” Triệu Xuyên khó hiểu nói.
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Tam Dương trà ở che giấu thực đơn thượng.”
“Che giấu thực đơn?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Khách lạ không biết, khách quen mới biết được trà.”
Triệu Xuyên có chút vô ngữ nói: “Nhân gia trà lâu, ít nói cũng có mấy chục loại trà, ngươi này trong tiệm tổng cộng liền năm loại trà, cư nhiên còn lộng một cái trà ở che giấu thực đơn phía trên…… Ngươi như thế nào làm như vậy sinh ý.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Ta trong tiệm sinh ý thực hảo a!”
Triệu Xuyên: “……” Hình như là có chuyện như vậy. Đúng vậy! Nhân gia trà lâu trà chủng loại nhiều lại có thể có ích lợi gì, không
có khách nhân a!
“Tam Dương trà, có cái gì đặc biệt công hiệu sao?” Triệu Xuyên hỏi.
Sở Diệp cười cười, nói: “Bí mật.”
Triệu Xuyên: “……”
……
Nguyên Sương phu nhân lục tục lại từ trà lâu bên trong, đóng gói
vài lần Tam Dương trà.
Sở Diệp chống cằm, có chút tò mò nói: “Ngươi nói, Nguyên Sương phu nhân này trà, có hay không cấp Cung Thần uống?”
Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Hẳn là còn không có đi.”
Cung Thần địa vị đặc thù, bọn họ hai cái lai lịch không rõ, Nguyên
Sương phu nhân hẳn là sẽ không tùy tiện đưa cho Cung Thần uống.
“Ta đánh giá, nàng gần nhất hẳn là ở tìm người làm thực nghiệm.”
Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp nhướng mày, suy tư một phen, nói: “Ngươi là nói lấy

những cái đó tận tình thanh sắc, thân thể thiếu hụt quá độ người
làm thực nghiệm sao?"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Hẳn là như thế."
Sở Diệp có chút tò mò nói: "Kia sẽ như thế nào?"
"Đại khái hiệu quả sẽ không quá hảo." Tam Dương trà chủ yếu công năng là loại trừ sát khí, đến nỗi tráng dương chỉ có một chút
mang thêm công năng, không phải nói không hiệu quả, mà là cái
này hiệu quả tương đối thong thả.
Nguyên Sương phu nhân nếu là lấy những cái đó túng dục quá độ người làm thực nghiệm, sợ là phải thất vọng.
"Tính, không liên quan chuyện của chúng ta." Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, "Ân" một tiếng.
Đồ vật hắn đã nghiên cứu ra tới, Nguyên Sương phu nhân nếu là không biết nhìn hàng kia cũng không có biện pháp.
……
Thời gian lại qua mấy ngày, sự tình giống như hướng một cái quỷ
dị địa phương phát triển.
Cung Thần mấy cái phu nhân, lại lần nữa bắt đầu xuất nhập Sở Diệp trà lâu.
"Sở thiếu, Cung Thần phu nhân lại tới nữa a! Vẫn là tới điểm Hoán Nhan?" Triệu Xuyên tò mò hỏi.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Không phải, các nàng đều là tới điểm Tam Dương trà."
Sở Diệp hít sâu một hơi, ngay từ đầu tới điểm cái này trà chỉ có Ngạo Gia, hơn nữa này tiểu nha đầu mỗi ngày đều tới đưa tin, sau lại, những người khác không biết có phải hay không xuất phát
từ hiếu kỳ tâm lý, cũng chạy tới điểm cái này trà, dần dần, cái này
trà liền ở mấy cái phu nhân chi gian thịnh hành lên.
Căn cứ Sơ Văn phán đoán, hẳn là Cung Thần bên kia càng được sủng ái nữ nhân, càng dễ dàng thích thượng cái này trà.

Càng là được sủng ái liền càng dễ dàng bị dời đi sát khí, mà Tam Dương trà vừa vặn có thể trung hoà sát khí.
Sở Diệp thầm nghĩ: Này trà là Sơ Văn chuyên môn vì Cung Thần nghiên cứu chế tạo, trước mắt tình huống lại là Cung Thần còn không có uống thượng đâu, Cung Thần phu nhân đảo trước hưởng thụ thượng, này thật là……
Đương nhiên, bọn họ khai cửa hàng, chính là vì mời chào khách nhân làm buôn bán, ai tới đều giống nhau.
Mặc kệ là Cung Thần vẫn là Cung Thần phu nhân, có tiền kiếm liền hảo.
Triệu Xuyên thần thần bí bí nói: "Tam Dương trà, không nên là tráng dương sao? Vì cái gì Cung Thần phu nhân đều tới điểm cái này trà."
Sở Diệp hoành Triệu Xuyên liếc mắt một cái, tức giận nói: "Ai nói
cho ngươi này trà tráng dương, này trà tác dụng là cường thân kiện thể."
Triệu Xuyên có chút hồ nghi nói: "Phải không?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đương nhiên."
Thiên hạ không có không ra phong tường, Tam Dương trà sự tình
không biết như thế nào truyền mở ra, rất nhiều người đều biết trà
lâu nhiều một loại trà, Sở Diệp còn luyến tiếc đem này trà đặt ở thực đơn thượng, chỉ có Cung Thần phu nhân có thể điểm.
Rất nhiều khách quen cảm thấy Sở Diệp bất công, mọi người đều là tiêu tiền uống trà, có hảo trà, Sở Diệp còn cất giấu.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: "Điểm Tam Dương trà người rất
nhiều a!"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Cản đều ngăn không được."
Tam Dương trà là Lâm Sơ Văn cố ý vì Cung Thần điều phối, đối những người khác hiệu quả không lớn.
Vì thế, Sở Diệp tận tình khuyên bảo nói cho trong tiệm khách nhân, Tam Dương trà không có gì quá lớn tác dụng, trong cửa hàng khách hàng không phải như vậy tưởng, nếu là không có gì

đặc biệt tác dụng, Cung Thần phu nhân vì cái gì yếu điểm? Đến nỗi Sở Diệp không cho mua, kia tuyệt đối là tàng tư!
Sở Diệp càng là không cho mua, đại gia đối Tam Dương trà thái độ càng là nhiệt tình.
Lâm Sơ Văn có chút bất đắc dĩ nói: “Thôi, nếu khách nhân nguyện ý tiêu tiền mua, khiến cho bọn họ mua đi.” Càng là ngăn đón, sợ càng là có bao nhiêu người tưởng mua, sự tình nháo lớn cũng không tốt, Tam Dương trà nhiều ít có điểm cường thân kiện
thể tác dụng, cũng uống không xấu

Chương 212: Chương 212

Thành chủ phủ hậu viện.
“Nguyên Sương tỷ tỷ, ngươi thật sự cùng Sở lão bản nói rõ ràng sao?” Bích Đồng hỏi.
“Nói rõ ràng a!” Nguyên Sương phu nhân nói.
Bích Đồng có chút hồ nghi nói: “Kia này trà như thế nào đối kia mấy cái không nhiều lắm tác dụng, nhưng thật ra đối Phán Yên muội muội các nàng mấy cái hiệu quả thực tốt bộ dáng.”
Nguyên Sương trong lòng cũng có chút hồ nghi.
Phán Yên lớn lên thập phần xinh đẹp, là Cung Thần bên người nhất được sủng ái phu nhân chi nhất, thân thể của nàng tương đối suy yếu, mấy năm gần đây, cũng không biết sao lại thế này, thân thể càng thêm vô dụng, uống lên này Tam Dương trà lúc sau, Phán Yên thân thể nhưng thật ra hảo rất nhiều, trên mặt huyết sắc đều nhiều một ít.
Trái lại Nguyên Sương làm Hạ Lam tìm mấy cái hoa hoa công tử, uống lên này trà lúc sau, vẫn là một bộ hư tổn hại quá độ bộ dáng.
“Ta như thế nào cảm thấy, công tử giống như thực thích uống lên
Tam Dương trà người a!” Hạ Lam nói.
Hạ Lam thầm nghĩ: Công tử hôm kia phiên Hương Xảo thẻ bài, hôm trước phiên Ngạo Gia thẻ bài, ngày hôm qua phiên Phán Yên thẻ bài, này ba cái đều uống lên Tam Dương trà.
Bích Đồng nghe vậy, tròng mắt xoay chuyển, không biết suy nghĩ
cái gì, Cung Thần hậu cung mỹ nữ như mây, tranh sủng cũng là thực kịch liệt.
Nguyên Sương phu nhân híp mắt mắt, ám đạo Hạ Lam nói

giống
như không tồi.
Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp hai người, lai lịch giống như có chút thần bí, này trà không biết có phải hay không có cái gì kỳ quặc.
Bích Đồng trầm ngâm một chút, nói: "Nguyên Sương tỷ tỷ, tạm thời tới xem, này trà đối kia mấy cái gia hỏa tuy rằng không có quá lớn tác dụng, nhưng cũng không hại, không bằng cấp công tử
uống lên thử xem xem."
Bích Đồng thầm nghĩ: Này trà lúc ban đầu vẫn là Nguyên Sương tỷ tỷ làm ơn Lâm Sơ Văn điều phối, này sẽ nhưng thật ra tiện nghi
Ngạo Gia đám người, như vậy đi xuống, bọn họ nhưng uổng phí công phu, nếu công tử uống lên hiệu quả không tồi, bọn họ đã có
thể lập công lớn.
Nguyên Sương phu nhân gật gật đầu, nói: "Cũng hảo."
Lâm Sơ Văn điều phối trà cùng phía trước những cái đó Dược Tề Sư khai khổ dược bất đồng, hương vị vẫn là không tồi, hẳn là không đến mức buồn nôn.
……
Cung Thần tẩm điện.
"Đây là Tam Dương trà?" Cung Thần bưng chén trà hỏi.
Nguyên Sương phu nhân gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, gần nhất Ngạo Gia bọn người ở uống cái này trà, hương vị cũng không tệ lắm."
Cung Thần hiện giờ không quá nguyện ý cùng người nhắc tới thân thể của mình trạng huống, Nguyên Sương phu nhân cũng liền không trực tiếp nói cho Cung Thần này trà tác dụng.
Cung Thần cười cười, nói: "Khó được ngươi đối một loại trà như vậy tôn sùng, ta thử xem xem."
Cung Thần mang trà lên uống một ngụm, chỉ cảm thấy cả người âm lãnh chi khí tiêu tán một ít, cả người thoải mái không ít.
Cung Thần nhíu mày đầu, tưởng nghiệm chứng có phải hay không chính mình ảo giác, lại uống lên mấy khẩu, thực mau liền

uống xong rồi một ly.
“Đây là kia gia Thanh Linh Trà Lâu bên trong trà sao?” Cung Thần
hỏi.
Nguyên Sương phu nhân gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
“Ta nghe nói, các ngươi thực thích nơi đó Hoán Nhan a!” Cung Thần nói lại cho chính mình đổ một ly.
Hoán Nhan vẫn là có không tồi hiệu quả, trước một thời gian nàng phu nhân đều chạy tới uống Hoán Nhan, Cung Thần cũng có điều nghe thấy.
Nguyên Sương phu nhân gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Cung Thần một bên cùng Nguyên Sương phu nhân nói chuyện, một bên một ly tiếp theo một ly uống trà, đảo mắt liền uống lên bảy tám ly.
Nguyên Sương phu nhân nhìn Cung Thần biểu tình, có chút khẩn
trương nói: “Như thế nào?”
“Cũng không tệ lắm.” Cung Thần nói.
Nguyên Sương phu nhân cười cười, nói: “Công tử thích liền hảo.”
“Ngươi có tâm.”
Một ấm trà phân lượng không tính quá nhiều, bất tri bất giác, Cung Thần liền đem một hồ trà tất cả đều uống lên đi xuống.
Nguyên Sương phu nhân nhìn không ấm trà, có chút ngoài ý muốn, Cung Thần xuất thân tôn quý, uống qua hảo trà vô số kể, Thiên Khôi Đảo một diệp khó cầu hoán kim trà, Cung Thần cũng
chỉ là uống lên mấy khẩu liền không uống, này một hồ Tam Dương trà, Cung Thần cư nhiên bất tri bất giác uống hết.
Nguyên Sương phu nhân cúi đầu, thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn quả nhiên không phải người bình thường, đối phương nhất định là nhìn ra cái gì, mới nghiên cứu chế tạo loại này trà.
……
Thanh Linh Trà Lâu.
“Phu nhân đã tới.” Sở Diệp nhìn đến Nguyên Sương phu nhân cười cười nói.
“Hai hồ Tam Dương trà, đóng gói.” Nguyên Sương phu nhân nói.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Từ lần trước cấp Cung Thần mang về một hồ Tam Dương trà lúc sau, Cung Thần giống như liền mê thượng cái này trà, lâu lâu liền
phải uống một hồ.
“Đảo chủ còn hảo đi.” Sở Diệp đem Tam Dương trà đưa cho Nguyên Sương phu nhân hỏi.
Nguyên Sương phu nhân gật gật đầu, nói: “Khá tốt.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Vậy là tốt rồi.”
Nguyên Sương phu nhân nhìn Sở Diệp, tưởng mở miệng dò hỏi chút cái gì, cuối cùng vẫn là nhắm lại miệng.
Từ Thanh Linh Trà Lâu bên trong ra tới, Nguyên Sương phu nhân
đem trà đưa đi Cung Thần tẩm điện.
“Lấy về tới a!” Cung Thần buông xuống trên tay quyển sách hỏi.
Nguyên Sương phu nhân gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
“Ta nghe nói, Thanh Linh Trà Lâu bên trong trà, đều có một chút
đặc biệt tác dụng, Tam Dương trà tác dụng là cái gì?”
Nguyên Sương phu nhân hít sâu một hơi, hàm hồ nói: “Đại khái là
cường thân kiện thể.” Hoán Nhan, tĩnh tâm chờ trà đều có minh xác tác dụng, Tam Dương trà tắc tương đối đặc thù.
Cung Thần nhìn Nguyên Sương phu nhân liếc mắt một cái, nói: “Hiệu quả cũng không tốt đi.”
Nguyên Sương phu nhân sờ không chuẩn Cung Thần cái nhìn, nói: “Tùy người mà khác nhau.”
Tam Dương trà lúc ban đầu là nàng làm ơn Lâm Sơ Văn nghiên cứu chế tạo, chính là sau lại Ngạo Gia các nàng đã biết, chạy đến trong tiệm đi uống trà, ngay sau đó trong thành rất nhiều người cũng biết, có không ít người cũng đi theo đi điểm Tam Dương trà.
Theo nàng biết, rất nhiều người đều là cảm thấy tò mò mới điểm Tam Dương trà, uống qua lúc sau hưởng ứng thường thường, Sở Diệp cũng nói, này trà chỉ có điểm cường thân kiện thể tác dụng, hiệu quả không lớn, cho nên, rất nhiều người điểm một lần lúc

sau liền không điểm, Ngạo Gia vài người đối này trà lại là thật sự thích, thường xuyên tổ chức thành đoàn thể đi uống trà.
Powered by GliaStudio
close
“Ta nghe nói, này trà lúc ban đầu là ngươi làm ơn Lâm Sơ Văn nghiên cứu chế tạo.” Cung Thần hỏi.
Nguyên Sương phu nhân có chút khẩn trương gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Cung Thần híp mắt mắt, nói: “Cái này Lâm Sơ Văn có lẽ có điểm bản lĩnh, khả năng nhìn ra cái gì.”
“Công tử, này trà là có cái gì vấn đề sao?” Nguyên Sương phu nhân hỏi.
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: “Không có gì vấn đề, uống lên lúc sau, người nhẹ nhàng thực.” Hắn đã thật lâu không nhẹ nhàng như vậy, này trà hiệu quả tốt như vậy, lại là làm hắn có chút hoài
nghi.
……
Sở Diệp ở trà lâu đánh bàn tính, ngoài cửa truyền đến một trận xôn xao.
Sở Diệp hướng tới ngoài cửa nhìn qua đi, thấy được nhà giàu công tử trang điểm Cung Thần cùng ăn diện lộng lẫy Nguyên Sương phu nhân.
“Đảo chủ, đảo chủ phu nhân đã tới a? Bên trong thỉnh, bên trong thỉnh.”
Cung Thần cười cười, nói: “Ta mấy cái phu nhân đều nói, Sở lão bản khai trà lâu rất có ý tứ, muốn ta lại đây nhìn xem.”
“Đảo chủ chịu hãnh diện, là chúng ta cửa hàng vinh hạnh a!” Sở Diệp nhiệt tình đón đi lên.
“Sở lão bản khách khí, ngươi này cửa hàng khai không tồi a!”
Sở Diệp cười cười, nói: “Buôn bán nhỏ, đảo chủ quá khen, đảo chủ trên lầu thỉnh.”
Cung Thần cùng Nguyên Sương phu nhân ở Sở Diệp chỉ dẫn dưới, vào trên lầu phòng.
“Đảo chủ tưởng uống cái gì?”
“Trà sự tình không vội, Lâm lão bản ở sao? Ta tưởng cùng hai vị

nói chuyện." Cung Thần nói.
Sở Diệp cười cười, nói: "Hảo a!"
Sở Diệp đi dưới lầu pha trà trong phòng tìm được rồi Lâm Sơ Văn, Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: "Tìm ta?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đối! Vị kia sợ là nhìn ra cái gì tới."
Từ Lâm Sơ Văn nghiên cứu chế tạo ra Tam Dương trà bắt đầu, Sở Diệp liền đoán trước đến sẽ có như vậy một ngày, Cung Thần tới đã so với hắn đoán trước có chút chậm.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, đứng lên nói: "Đi thôi, nhân gia chính là đảo chủ, nhưng không hảo chậm trễ."
……
Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp vào ghế lô, ở Cung Thần đối diện ngồi xuống.
Cung Thần vuốt ve một chút chén trà, nhìn Lâm Sơ Văn, nói: "Lâm lão bản tới, sớm nghe nói Lâm lão bản phong tư bất phàm, đồn đãi quả nhiên không giả."
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Đảo chủ quá khen."
"Ta nghe nói, hai vị là bên ngoài tới?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
"Lâm lão bản là Dược Tề Sư đi." Cung Thần xem này Lâm Sơ Văn nói.
Lâm Sơ Văn sửng sốt một chút, cười cười, thẳng thắn thừa nhận,
"Là, đảo chủ làm sao mà biết được?"
"Nhà ta tổng quản kiểm tra rồi vài loại trà, cảm thấy này vài loại trà hẳn là có dược tề đặc tính, có thể sánh vai Huyền cấp dược tề, này trà lâu bên trong trà có các loại kỳ hiệu ứng nên là dùng dược tề điều phối ra tới đi." Cung Thần nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Xác thật như thế."
Nguyên Sương phu nhân nhìn Lâm Sơ Văn, trong lòng tức khắc nổi lên vài phần đề phòng chi tâm.
Lâm Sơ Văn cư nhiên là Dược Tề Sư, khó trách này trà lâu bên trong trà, hiệu quả tốt như vậy, này dùng dược tề pha trà, hẳn là so đơn thuần luyện chế dược tề càng thêm khó khăn đi. Lâm Sơ Văn vì cái gì muốn làm như vậy, chẳng lẽ là có cái gì âm mưu?
Cung Thần cười cười, nói: "Nghe nói, trong thành vài gia trà lâu

đều ở phỏng chế hai vị trà lâu trà, bọn họ chỉ sợ là muốn bạch bận việc một hồi."
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Như thế nào sẽ, nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, mấy cái trà lâu trà sư vẫn là rất lợi hại, có lẽ liền nghiên cứu ra tới."
Nguyên Sương phu nhân: "……" Sao có thể nghiên cứu ra tới, trà sư là trà sư, Dược Tề Sư là Dược Tề Sư.
Trà sư nếu có thể tùy tùy tiện tiện nghiên cứu ra dược tề, kia Dược Tề Sư cũng sẽ không chịu mọi người kính ngưỡng.
Nguyên Sương phu nhân có chút đề phòng nhìn Lâm Sơ Văn, có chút hoài nghi nói: "Nếu Lâm lão bản là Dược Tề Sư, vì cái gì không trực tiếp khai dược tề cửa hàng, ngược lại muốn khai trà lâu đâu?"
"Bởi vì không tư cách a!" Lâm Sơ Văn có chút bất đắc dĩ lắc lắc đầu nói.
"Lâm lão bản quá khiêm nhượng, có thể luyện chế cao đẳng dược tề, như thế nào sẽ không có tư cách khai dược tề cửa hàng?" Nguyên Sương phu nhân banh mặt, càng thêm hoài nghi
nói.
Lâm Sơ Văn có chút vô tội nhìn Nguyên Sương phu nhân liếc mắt
một cái, cười cười, nói: "Lấy ta dược tề trình độ, khai cái dược tề cửa hàng hẳn là vẫn là dư dả, nhưng khai cửa hàng không phải muốn Dược Tề Sư tư cách giấy chứng nhận sao?"
Nguyên Sương phu nhân sửng sốt một chút, nói: "Bởi vì cái này sao?"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
Nguyên Sương phu nhân ngây ngẩn cả người, nàng thật đúng là không nghĩ tới, giống nhau giống Lâm Sơ Văn như vậy tuổi trẻ Huyền cấp Dược Tề Sư, phần lớn xuất thân danh môn, có lợi hại Dược Tề Sư sư phụ, một đống người tranh nhau lấy lòng.
So sánh với bắt được giấy chứng nhận, hẳn là vẫn là học tập dược tề tương đối khó khăn đi.
Cung Thần cười cười, nói: "Nếu Lâm lão bản yêu cầu nói, ta có thể cho ngươi cung cấp Dược Tề Sư chứng."

Nói như vậy, tưởng bắt được Dược Tề Sư chứng có hai loại con đường, một loại là khảo hạch, một loại là tiến cử.
Có một ít đại nhân vật đảm bảo, cũng là có thể bắt được Dược Tề Sư chứng.
Lấy Cung Thần phương pháp, muốn bắt được Dược Tề Sư chứng, cũng là dễ như trở bàn tay sự tình.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Đảo chủ có tâm, bất quá không cần, khai trà lâu cũng khá tốt." Này trà lâu mở ra cũng rất kiếm tiền, Lâm Sơ Văn có chút không nghĩ lăn lộn.
Cung Thần cười cười, nói: "Lâm thiếu quả nhiên không phải người bình thường."
Cung Thần nhìn Nguyên Sương phu nhân liếc mắt một cái, nói: "Nguyên Sương, ngươi đi ra ngoài đi."
Nguyên Sương phu nhân nhíu nhíu mày, có chút kháng cự nói: "Ta……" Nguyên Sương phu nhân là Cung Khiếu sở tuyển, gánh vác bảo hộ Cung Thần nhiệm vụ.
"Đi ra ngoài đi." Cung Thần nói.
Nguyên Sương phu nhân thở dài, rời đi phòng

Chương 213: Chương 213

Nguyên Sương phu nhân vừa đi, phòng nội liền dư lại Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, Cung Thần ba người.
Sở Diệp chớp chớp mắt, thầm nghĩ: Cái này đảo chủ đủ lớn mật, cư nhiên dám lưu lại cùng bọn họ hai cái một chỗ, cũng không sợ
bọn họ khởi cái gì ý xấu.
Cung Thần nhìn Lâm Sơ Văn, cười khổ một chút, nói: "Lâm lão bản, nghiên cứu chế tạo Tam Dương trà, hẳn là nhìn ra ta thể chất vấn đề đi?"
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nhìn Cung Thần, "Đảo chủ biết ngươi thể chất có vấn đề?"
Hắn còn tưởng rằng Cung Thần là cái ngốc bức, bị chẳng hay biết gì đâu, không nghĩ tới, đối phương cư nhiên là biết đến, hắn còn tựa hồ có chút xem thường cái này tu nhị đại.
Cung Thần biết liền hảo, nếu là không biết, thật đúng là không biết muốn như thế nào mở miệng.
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Liễu Trần đại sư cho ta xem qua, nói
là ta này thể chất chỉ có thể dựa cùng nữ nhân giao hợp, giảm bớt thể chất áp lực."
Lâm Sơ Văn nhíu mày đầu, nói: "Liễu Trần đại sư là Địa cấp Dược Tề Sư sao?" Có thể làm Cung Thần xưng là đại sư, hẳn là Địa cấp Dược Tề Sư đi.
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
"Liễu Trần đại sư không có mặt khác biện pháp?" Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc nói.
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: "Không có, nghe nói ta cái này thể chất tương đối khó giải quyết."

“Liễu Trần đại sư không có cho ngài khai dược tề sao?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: “Không có.” Liễu Trần chỉ là cung cấp
một cái dời đi âm khí biện pháp.
Cung Thần nghe theo Liễu Trần nói, cưới một cái lại một cái, tuy rằng thể chất vấn đề không có giải quyết, nhưng đích xác nhẹ nhàng không ít.
Lâm Sơ Văn nhíu nhíu mày, thầm nghĩ: Cung Thần vấn đề, giải quyết lên xác thật tương đối khó giải quyết, nhưng một cái Địa giai Dược Tề Sư, liền tính giải quyết không được vấn đề, khai chút giảm bớt dược tề, hẳn là không khó a! Chẳng lẽ nói, Thiên Hải Vực bên này Dược Tề Sư chỉnh thể trình độ không được?
Cung Thần có chút nghi hoặc nói: “Ta hẳn là không có gặp qua hai vị, hai vị như thế nào biết ta thể chất.”
“Trước đó không lâu, đảo chủ tuyển tú, chúng ta may mắn thấy đảo chủ phong thái.” Sở Diệp nói.
Cung Thần có chút kinh ngạc nói: “Xa xa xem một cái, liền phán đoán ra tới sao? Hai vị hảo nhãn lực a!”
Hắn thỉnh quá rất nhiều Dược Tề Sư tới xem, rất nhiều ngu xuẩn Dược Tề Sư kiểm tra hồi lâu đều nhìn không ra hắn là thể chất vấn đề, không ít người nhìn đến hắn ánh mắt đầu tiên, liền dặn dò
hắn kiềm chế tình cảm.
Cung Thần hướng tới Lâm Sơ Văn nhìn thoáng qua, nói: “Lâm dược sư nếu đã nhìn ra, kia hẳn là có biện pháp đi.”
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Cung đảo chủ quá đề cao ta, ta chỉ là Huyền cấp Dược Tề Sư, năng lực xa không kịp Địa giai Dược Tề Sư, Liễu Trần đại sư đều không có biện pháp, ta cũng không có thể ra sức.”
“Tuy rằng lâm đại sư chỉ là huyền cơ Dược Tề Sư, nhưng là, Lâm lão bản, ngươi phối trí Tam Dương trà lại rất có hiệu quả.” Cung Thần khích lệ nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Tam Dương trà đối chống cự âm sát khí hẳn là vẫn là có nhất định hiệu quả.”
“Nghe nói, hai vị là từ ngoại vực tới đi, các ngươi tiến đến địa

phương, nhưng có nghe nói qua giải quyết Huyền Âm Chi Thể biện pháp.” Cung Thần hỏi.
“Huyền Âm Chi Thể?” Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc nói.
Cung Thần nhìn Lâm Sơ Văn phản ứng, trong lòng nhảy dựng, nói: “Có cái gì vấn đề sao?”
Sở Diệp nhìn Cung Thần liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Làm cái gì a! Cung Thần cái gọi là biết, là cái dạng này biết không?
Lâm Sơ Văn cau mày, không nói gì, trong lòng hiện lên ngàn vạn loại ý niệm, Cung Thần cảm thấy là Huyền Âm Chi Thể, chẳng lẽ là cái kia Liễu Trần đại sư cho hắn phán định, là Liễu Trần đại sư nhìn lầm rồi, vẫn là……
Lâm Sơ Văn hướng tới tiểu hồ ly nhìn qua đi, tiểu hồ ly pi pi tỏ vẻ,
hắn mới sẽ không lầm, cho nên, chỉ có thể là Cung Thần cái này xuẩn trứng lầm.
Lâm Sơ Văn thực mau thu liễm thần sắc, hậm hực nói: “Có thể là ta lầm.”
Tiểu hồ ly nghe được Lâm Sơ Văn nói, tràn đầy buồn bực “Pi” một tiếng.
Cung Thần cười cười, nói: “Không sao, Lâm thiếu cảm thấy ta là cái gì thể chất, có thể nói nói sao.”
Lâm Sơ Văn: “……”
Sở Diệp ở trong lòng thở dài, hắn nguyên bản cho rằng Cung Thần biết, còn may mắn không cần mở miệng, hiện tại cái dạng này, vẫn là muốn bọn họ tới nói sao?
Lâm Sơ Văn nhấp môi, hồi lâu không nói gì.
Cung Thần lấy ra một quả màu lục đậm lệnh bài, “Nghe nói, hai vị
thực thích Thiên Hà hoa lâm, đây là Thiên Hà Lệnh, có thể mượn
này khống chế hoa trong rừng ngoại mặt khác, liền đưa cho hai vị
đi.”
Lâm Sơ Văn nhìn trước mặt lệnh bài, trong lòng có chút khó xử, bắt người tay đoản, ăn người miệng mềm a!
Hắn nếu là đem Âm Sát Mị Thể sự tình nói ra, chỉ sợ sẽ đắc tội

không ít người, bất quá, Cung Thần nếu tìm được rồi hắn nơi này,
bọn họ chỉ sợ đã tránh không khỏi.
Có Thiên Hà hoa lâm, Ngân Sí Ong đàn liền có cư trú nơi, kể từ đó, ong đàn thực lực, hẳn là cũng có thể nhanh chóng tăng lên.
Sở Diệp nhìn lệnh bài, thầm nghĩ: Khó trách như vậy nhiều người
cướp tham gia tuyển tú, Cung Thần đích xác hào phóng a!
Như vậy hung mãnh vỏ bọc đường đạn pháo thế công, không nói
đều ngượng ngùng.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, chậm rãi nói: "Theo ý ta tới, hẳn là không phải Huyền Âm Chi Thể, hẳn là cùng loại thể
chất." Huyền Âm Chi Thể là có nhất định xác suất xuất hiện ở nam nhân trên người, bất quá, tương đối hiếm thấy, Âm Sát Mị Thể lại chỉ xuất hiện ở nữ nhân trên người, hai loại thể chất ở một
mức độ nào đó, xác thật có rất nhiều chung điểm.
Cung Thần nghiêm mặt nói: "Nguyện nghe kỹ càng."
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, đem Âm Sát Mị Thể sự tình nói một lần.
Cung Thần nghe xong sắc mặt đại biến, "Âm Sát Mị Thể chỉ xuất hiện ở nữ nhân trên người?"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
"Cho nên, ta là bị người cấp tính kế sao?" Cung Thần âm u nói.
Sở Diệp nhìn Cung Thần sắc mặt, an ủi nói: "Có lẽ là Sơ Văn nhìn lầm rồi cũng nói không chừng, có lẽ là Huyền Âm Chi Thể."
Cung Thần hít một hơi thật sâu, hơn nửa ngày, mới bình phục kích động cảm xúc.
Tuy rằng Lâm Sơ Văn nói không nhiều lắm, nhưng là, đối phương
khai cái này khẩu, Cung Thần liền không sai biệt lắm xác định, chính mình chỉ sợ thật là Âm Sát Mị Thể.
Cung Thần nguyên bản cho rằng chính mình là vận khí không tốt,

một người nam nhân lại là loại này hiếm thấy thể chất, hiện tại thoạt nhìn, hắn tự cho là hiểu biết chân tướng, lại không nghĩ từ đầu tới đuôi đều làm người chơi xoay quanh.
Cung Thần hít sâu một hơi, mẫu thân hoài thượng chính mình trước đó không lâu, phụ thân đã từng đi Vực Sâu bí cảnh tìm kiếm quá cơ duyên, ở nơi đó gặp một đầu Thiên Âm Thú, bị bị thương nặng, chính mình thức tỉnh "Huyền Âm Chi Thể" lúc sau,
phụ thân một lần thập phần áy náy, cảm thấy có thể là hắn năm đó bị Thiên Âm Thú bị thương nặng duyên cớ.
Bởi vì có Liễu Trần chẩn bệnh, hơn nữa phụ thân xin lỗi, hắn trước nay đều không có hoài nghi quá chính mình thể chất, lại nguyên lai từ lúc bắt đầu liền lầm sao?
Powered by GliaStudio
close
Cung Thần gắt gao cầm nắm tay, một hồi lâu mới bình phục hạ tâm tình.
"Lâm thiếu có biện pháp giải quyết Âm Sát Mị Thể sao?"
Lâm Sơ Văn âm thầm ở trong lòng thở dài, từ hắn nói ra Âm Sát Mị Thể bắt đầu, cũng đã thượng Cung Thần thuyền, chỉ có thể một cái con đường đi đến đen.
Lâm Sơ Văn chần chờ một chút, lấy ra một trương phương thuốc.
"Đây là Cửu Dương dược tề phối phương, dựa theo sách cổ ghi lại, này dược tề có thể giải quyết Âm Sát Mị Thể, Cửu Dương dược tề là Địa cấp dược tề, ta thực lực hữu hạn, không có năng lực luyện chế, cung đảo chủ nếu là có thể gom đủ dược thảo, có thể tìm Địa giai Dược Tề Sư thử xem."
Cung Thần thu hồi phương thuốc, hướng tới Lâm Sơ Văn, nói: "Tam Dương trà có phải hay không cùng này dược tề có điểm quan hệ?"
Lâm Sơ Văn nhìn Cung Thần liếc mắt một cái, nói: "Tam Dương trà này đây Cửu Dương dược tề nhược hóa bản, giải quyết không được vấn đề của ngươi, chỉ có thể tạm thời kéo dài, ngươi những cái đó phu nhân bị ngươi dời đi một ít âm sát khí, chỉ là chút ít, ảnh hưởng cũng không lớn, uống lên cái này trà, hẳn là cũng sẽ

tốt một chút."
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Thì ra là thế, không biết Lâm thiếu trong tay nhưng còn có Tam Dương dược tề."
Lâm Sơ Văn từ trong không gian lấy ra một cái hộp, đưa cho Cung Thần, "Nơi này có mười chi."
"Làm phiền Lâm lão bản lo lắng, một cái Thiên Hà hoa lâm vẫn là
quá nhẹ, ngày khác ta lại bị thượng một phần hậu lễ đưa cùng hai
vị."
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Cung đảo chủ quá khách khí, một cái Thiên Hà hoa lâm đã vậy là đủ rồi."
Cung Thần đứng lên, nói: "Hai vị đại ân, một cái hoa lâm như thế
nào có thể? Ta còn có việc, hôm nay liền không nhiều lắm để lại, ngày khác lại đến bái phỏng."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Cung đảo chủ đi thong thả."
……
Cung Thần rời khỏi sau, Sở Diệp cuối cùng thở dài nhẹ nhõm một
hơi.
"Sơ Văn, vị này cung đảo chủ, giống như bị dọa không nhẹ a!" Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, nói: "Đúng vậy!"
"Ngươi nói, hôm nay âm thân thể là ai cho hắn phán?"
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: "Nhìn dáng vẻ, hắn nhật tử cũng không hảo quá."
Cung Thần nhật tử nhìn hoa đoàn cẩm thốc, kỳ thật cũng là nguy
cơ tứ phía, theo hắn biết, Cung Khiếu đã hơn bốn trăm tuổi, thọ mệnh còn còn mấy mười năm, Cung Khiếu thân gia khổng lồ thực.
Lấy Cung Khiếu đối Cung Thần yêu thương, tất nhiên là muốn đem sở hữu di sản đều để lại cho Cung Thần.
Cung Thần nếu là không thể tại đây vài thập niên bên trong trưởng thành lên, thủ khổng lồ di sản, có thể sống bao lâu liền

nói
không hảo.
Xem Cung Thần vừa mới thái độ, tựa hồ đối vị kia Liễu Trần đại sư cực kỳ tín nhiệm.
Vị này Liễu Trần đại sư không biết là thật sự nhìn lầm rồi, vẫn là bị người thu mua, mới đưa Cung Thần thể chất phán định thành
thiên âm thân thể.
Nếu là nhìn lầm rồi còn hảo thuyết, nếu là bị người thu mua, một
cái Địa giai Dược Tề Sư, tùy thời chuẩn bị ở sau lưng thọc một đao, này liền có chút nguy hiểm a!
Sở Diệp ôm hai tay, nói: "Lần này, khả năng sẽ đắc tội Hồn Vương."
Tiểu Bạch ngó Sở Diệp liếc mắt một cái, tùy tiện nói: "Đắc tội liền
đắc tội đi, ngươi lại không phải không đắc tội quá."
Sở Diệp nghĩ nghĩ, thầm nghĩ: Cũng là! Phía trước, đắc tội Ngũ Độc lão tổ, hắn hiện tại cũng sống hảo hảo, đến mau chóng tăng lên thực lực, có đủ thực lực, Hồn Vương đắc tội liền đắc tội đi.
Sở Diệp kiểm tra rồi một chút Thiên Hà hoa lâm lệnh bài, cong cong khóe miệng, thầm nghĩ: Có cái này lệnh bài, có thể trước đem Ngân Sí Ong cấp dàn xếp.
……
Thành chủ phủ.
"Nguyên Sương tỷ tỷ, chủ thượng không có việc gì đi." Ngạo Gia hỏi.
Nguyên Sương lắc lắc đầu, nói: "Không biết."
Ngày hôm qua Cung Thần cùng Lâm Sơ Văn hai người ở trà lâu không biết hàn huyên cái gì, ra tới lúc sau liền sắc mặt đại biến, lúc sau, liền vẫn luôn đem chính mình nhốt ở trong phòng.
Ngạo Gia âm thầm lo sợ,: "Lâm Sơ Văn có phải hay không cùng công tử nói gì đó không tốt lời nói, tỷ như, công tử lại không tiết chế một ít, liền phải không được."
"Ta nghe nói, có một cái hoa hoa công tử, cũng cùng đảo chủ giống nhau, cả ngày cùng mỹ nữ pha trộn, sau lại thận dương

không đủ, tìm y sư tới xem, y sư nói, nếu là không kiềm chế tình cảm hai năm, chỉ sợ tánh mạng kham ưu, người này nghe được muốn kiềm chế tình cảm hai năm, trực tiếp hù chết."
"Tấm tắc, còn không bằng không xem y sư đâu, bất chấp tất cả, còn có thể sống lâu một đoạn thời gian."
Nguyên Sương nhìn Ngạo Gia, vẻ mặt vô ngữ.
Ngạo Gia vô tội chớp chớp mắt, nói: "Nguyên Sương tỷ tỷ, ngươi như thế nào như vậy nhìn ta?"
Nguyên Sương phu nhân bất đắc dĩ hít sâu một hơi, nói: "Ở công tử trước mặt, ngươi ngàn vạn ít nói lời nói."
Ngạo Gia rầu rĩ nói: "Hảo đi."
"Nguyên Sương tỷ tỷ." Thi Vân đã đi tới.
Nguyên Sương phu nhân nhìn Thi Vân, nói: "Là Thi Vân ngươi a!"
Thi Vân phu nhân nhìn Nguyên Sương phu nhân, nói: "Nguyên Sương tỷ tỷ, ta nghe nói, chủ thượng đem Thiên Hà hoa lâm cho Lâm Sơ Văn."
Nguyên Sương phu nhân có chút ngoài ý muốn nói: "Ngươi biết đến đảo mau."
Ngạo Gia có chút kinh ngạc nói: "Chủ thượng, như thế nào đột nhiên đem hoa lâm cho Lâm Sơ Văn?" Thiên Hà hoa lâm nhiều trân quý a!
Nguyên Sương phu nhân nhíu mày đầu, nói: "Ta cũng không biết."
Ngạo Gia cau mày, nói: "Chủ thượng như thế nào sẽ hào phóng như vậy?" Cung Thần đỉnh đầu luôn luôn rộng rãi, nhưng còn không đến như thế nông nỗi đi. "Chẳng lẽ chủ thượng coi trọng Lâm Sơ Văn?"
Nguyên Sương phu nhân nhìn Ngạo Gia, có chút vô ngữ.
Ngạo Gia tự cho là đoán trúng chân tướng, lo chính mình nói: "Khó trách chủ thượng đem chính mình nhốt ở trong phòng, hắn
hẳn là bị Lâm Sơ Văn cự tuyệt đi."
Nguyên Sương phu nhân: "……"

Chương 214: Chương 214

Bắt được lệnh bài lúc sau, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn gấp không chờ nổi đi Thiên Hà hoa lâm.
“Khởi động lệnh bài đi.” Lâm Sơ Văn có chút chờ mong nói.
Sở Diệp gật gật đầu, lấy ra Cung Thần cấp lệnh bài, mở ra phòng hộ trận.
Thiên Hà hoa lâm nhập khẩu đại môn nở rộ ra một trận mênh mông thanh quang, một đạo đại môn hiện ra tới, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn một trước một sau tiến vào trong đó.
Tiến vào hoa lâm, Sở Diệp đem Ngân Sí Ong đàn phóng ra, ong đàn vừa ra tới, lập tức mọi nơi phi tán mở ra, tìm kiếm thích điểm
dừng chân.
Lâm Sơ Văn nhìn huýt xích huýt xích mọi nơi bay múa Tiểu Ngân,
cười cười, nói: “Tiểu Ngân giống như thật cao hứng.”
“Cuối cùng được đến thông khí cơ hội sao?”
Ngân Sí Ong đàn tràn đầy hưng phấn khắp nơi bay múa, thực mau liền chiếm cứ toàn bộ hoa lâm.
“Nơi này hoàn cảnh so với ta tưởng tượng còn muốn ưu việt, chúng ta vị này đảo chủ giống như quá hào phóng một ít.” Sở Diệp nhịn không được nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Xác thật hào phóng, chúng ta liền ở chỗ này dàn xếp xuống dưới đi.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Sở Diệp mọi nơi tuần tra một phen, Thiên Hà hoa lâm muốn so hai người ở Lưỡng Giới Thành động phủ lớn hơn gấp ba.
Hoa lâm bên trong có vài điều linh mạch, cũng tồn tại một cái hồ

nước, hoàn cảnh rất là không tồi.
Sở Diệp suy nghĩ dàn xếp xuống dưới lúc sau, liền có thể đào mấy cái hố, tiếp tục luyện chế sát khí.
Thiên Hải Vực bên này sát khí không giống Vân Châu bên kia khan hiếm, thường xuyên sẽ có sát khí từ trong biển dâng lên mà
ra, gặp gỡ đại hình sát hố sát khí phun trào, một lần là có thể thu mấy chục phân sát khí.
Bên này sát khí nhiều, Hồn Sư cường giả cũng nhiều, sát khí vẫn là thập phần hút hàng, giá cả cũng tương đối sang quý, muốn đại
quy mô mua sắm sát khí, cũng không dễ dàng.
Sở Diệp nhìn Thiên Hà hoa lâm hoàn cảnh, suy xét luyện chế sát khí sự tình yêu cầu mau chóng một lần nữa đề thượng nhật trình.
Sở Diệp cân nhắc luyện chế sát khí yêu cầu thú cốt, này Thiên Nhàn Đảo có đại lượng hải thú thú cốt, hải thú xương cốt cùng lục
thú có chút khác nhau, bất quá, nghĩ đến cũng là có thể dùng.
“Thật xinh đẹp cung điện a!” Lâm Sơ Văn nhìn hoa trong rừng tâm cung điện nói.
Thiên Hà hoa lâm trung có vài tòa hành cung, Cung Thần mang phu nhân lại đây chơi thời điểm, liền ở tại bên này trong cung điện, này sẽ cũng đều tiện nghi hai người.
“Vào xem.” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Sở Diệp đi vào cung điện bên trong, trong cung điện bày biện thập phần xa hoa.
“Cung Thần thật đúng là sẽ hưởng thụ a!” Sở Diệp nhịn không được nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Tiểu Bạch nhảy ra tới, nằm ở thuý ngọc nguyên thạch chế thành giường phía trên, lười biếng nói: “Xa xỉ sinh hoạt làm người sa đọa a! Chủ nhân ngươi vẫn là muốn học chịu khổ nhọc một ít a!”
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, thầm nghĩ: Hắn vẫn luôn thực chịu khổ nhọc hảo đi, nhưng thật ra Tiểu Bạch cái này lười biếng bộ dáng

như là muốn sa đọa.
……
Cung Thần đem Thiên Hà hoa lâm đưa cho Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tin tức, thực mau lan truyền mở ra, trong lúc nhất thời, rất
nhiều người đều cảm thấy không thể tưởng tượng.
Triệu Xuyên đi ở hoa trong rừng, có chút không dám tin tưởng nhìn Sở Diệp.
“Đảo chủ như thế nào đem Thiên Hà hoa lâm tặng cho các ngươi,
hoa trong rừng linh hoa, linh thảo cũng không có dịch đi.” Triệu Xuyên tràn đầy khó hiểu nói.
Triệu Xuyên thầm nghĩ: Sở Diệp phía trước dò hỏi quá hắn, Thiên
Nhàn Đảo có cái gì thích hợp đại quy mô ong đàn sống ở địa phương, hắn phía trước thuận miệng đề qua Thiên Hà hoa lâm, hắn lúc ấy chỉ là thuận miệng nhắc tới a! Không nghĩ tới hai người
cư nhiên thật sự đem Thiên Hà hoa lâm lộng tới tay.
Sở Diệp cười cười, nói: “Đảo chủ phi thường thích Sơ Văn nấu trà, liền đem nơi này ban cho chúng ta.”
Triệu Xuyên tràn đầy hâm mộ nói: “Không nghĩ tới pha trà nấu hảo, còn có này chỗ tốt, đảo chủ cũng quá hào phóng, ta hiện tại bắt đầu học pha trà còn kịp sao?”
Sở Diệp nhìn Triệu Xuyên liếc mắt một cái, nói: “Pha trà chuyện này là muốn dựa thiên phú.”
Triệu Xuyên gật gật đầu, có chút ủ rũ nói: “Cũng là, trà lâu còn khai sao?”
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Hẳn là muốn khai đi.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Kỳ thật, được như vậy cái hoa lâm, từ giờ trở đi ăn no chờ chết, cũng là có thể.”
Triệu Xuyên nghe vậy có chút ghen ghét trừng mắt nhìn Sở Diệp
liếc mắt một cái, “Đảo chủ cũng quá hào phóng, này sẽ bên ngoài
nghị luận sôi nổi.”

Sở Diệp có chút tò mò nói: “Nghị luận? Nghị luận cái gì?”
Triệu Xuyên nhìn Sở Diệp, nói: “Nói cái gì đều có a! Đều ở đoán đảo chủ đem hoa lâm tặng cho ngươi nguyên nhân, có người nói,
ngươi cấp đảo chủ tặng cái mỹ nữ, có người nói, ngươi cấp đảo chủ hạ mê hồn canh, có người nói, đảo chủ……”
“Đảo chủ làm sao vậy?” Sở Diệp có chút hồ nghi nói.
Triệu Xuyên khô khốc cười cười, nói: “Còn có người nói, đảo chủ coi trọng Lâm lão bản.”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Những người này chính là sẽ đoán mò, đảo chủ cưới như vậy nhiều mỹ nữ, vừa thấy liền thẳng tắp thẳng
tắp. Việc này đơn giản thực, đảo chủ cùng chúng ta chí thú hợp nhau, có nhưng thật ra tri âm khó tìm, đảo chủ nhất thời hứng khởi, liền đem Thiên Hà hoa lâm tặng cho chúng ta.”
Triệu Xuyên chớp chớp mắt, nói: “Tri âm khó tìm?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Triệu Xuyên vẻ mặt vặn vẹo nói: “Bên ngoài toàn là chút không đáng tin cậy suy đoán, chính là, Sở thiếu ngươi nói cái này, so bên ngoài đồn đãi còn không đáng tin cậy đâu.”
Sở Diệp: “……” Thật đúng là như vậy a!
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở Thiên Hà hoa lâm ở xuống dưới, một lần nữa khai một cái cửa hàng.
Tân khai cửa hàng, quy mô so với phía trước trà lâu mở rộng gấp ba, trong tiệm chẳng những bán trà, còn bán linh thảo, bán mật ong, bán linh tửu, bán hai người từ trước chiến lợi phẩm……
Sở Diệp vì kiếm tiền, có thể xem như hỏa lực toàn bộ khai hỏa, cái gì kiếm tiền bán cái gì.
Trong cửa hàng bán đồ vật, nguồn tiêu thụ không tồi, kiếm cũng
không ít, bất quá, nhất kiếm tiền vẫn là dược tề.
Ở Cung Thần trước mặt, bại lộ Dược Tề Sư thân phận, Lâm Sơ Văn đơn giản đem đại bộ phận để đó không dùng dược tề, giao cho Cung Thần xử lý, Cung Thần cho không tồi giá cả.
Sở Diệp đem sát hố một lần nữa đào lên, vì mau chóng luyện chế

sát khí, Sở Diệp lục tục đào ra năm cái sát hố.
Thiên Nhàn Đảo nơi này vứt đi hải thú xương cốt không ít, đều không cần tiêu tiền, Sở Diệp trong tay có tiền, thu thập thú cốt sự
tình, cũng không cần phải tự tay làm lấy.
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp mời Triệu Xuyên hỗ trợ thu thập, chỉ ra một chút nhân công phí, liền thu hoạch đại lượng thú cốt.
Sát hố đào ra lúc sau, như cũ từ tiểu hồ ly phụ trách sát khí ngao luyện.
Mấy năm nay thời gian, tiểu hồ ly thực lực tăng lên tấn mãnh, khống hỏa năng lực cũng đề cao rất nhiều, nếu không phải như thế, tiểu hồ ly một con hồ, nhưng vô pháp đồng thời tiến hành nhiều như vậy sát khí ngao luyện.
Bán dược tề tiền lời, không tầm thường, Lâm Sơ Văn đem tồn kho dược tề rửa sạch một ít, liền nhập trướng 6000 nhiều vạn.
Sở Diệp đem này 6000 nhiều vạn, đều đổi thành các loại thích hợp các tiểu nhân tu luyện vật tư.
Ở sung túc vật tư duy trì dưới, mấy tiểu nhân thực lực đều tăng lên nhanh chóng.
Lâm Sơ Văn nhìn Tiểu Bạch, nói: “Tiểu Bạch gần nhất thực lực tăng lên thực mau a!”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Gần nhất các loại thiên tài địa bảo đều dùng đi lên, mấy tiểu nhân
tăng lên tốc độ đều thập phần nhanh chóng, bất quá, tương đối lên, vẫn là Tiểu Bạch dâng lên tốc độ nhanh nhất.
Sở Diệp cảm thấy Tiểu Bạch gần nhất giống như có chút lười nhác, bất quá, cực phẩm huyết mạch Hồn Thú, tùy tiện tu luyện một chút, cũng so bình thường huyết mạch Hồn Thú tu luyện lên
tốc độ mau nhiều, Tiểu Bạch còn có Mặc Nắm như vậy chỉ trành thú.
“Mặc Nắm giống như ở Thiên Khóc Hải Vực hỗn không tồi.” Sở Diệp nói.

Phía trước, Mặc Nắm lặng lẽ đi theo Huyết Đấu vào Thiên Khóc Hải Vực, thuận lợi ở hải vực bên trong tìm được rồi hàn âm linh tuyền.
Đại bộ phận Hồn Thú lây dính đến một chút hàn âm linh tuyền, đều dễ dàng bị hàn khí xâm lấn, chiến lực giảm đi.
Nhưng đối Mặc Nắm mà nói, hàn âm linh tuyền lại là phụ trợ tu luyện tuyệt hảo chi vật.
Sở Diệp thường thường thông qua thông cảm quan sát quá Mặc Nắm trạng thái, Mặc Nắm hiện tại cả ngày ở hàn âm linh tuyền bên trong bơi lội, tựa hồ thập phần hưởng thụ.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: "Mặc Nắm đi rồi có một đoạn thời gian a!"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Là có một đoạn thời gian."
"Khi nào trở về a!" Lâm Sơ Văn nói thầm nói.
Sở Diệp bĩu môi, nói: "Nó ở hải vực bên trong chơi hảo đâu, ngắn hạn nội sẽ không đã trở lại."
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: "Mặc Nắm phải tiến giai Chiến Tướng Thất giai sao?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Hẳn là liền tại đây hai ngày."
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Kia không tồi." Lệnh người nghe tiếng sợ vỡ mật Thiên Khóc Hải Vực, tựa hồ là Mặc Nắm phúc địa
đâu.
Mặc Nắm tiến giai thành công nói, Tiểu Bạch thực lực hẳn là lại có thể nhảy một nhảy.
Sở Diệp gật gật đầu, "Ân" một tiếng, Mặc Nắm có thể tìm được hàn âm linh tuyền thật sự vận khí, tiết kiệm được hắn một tuyệt bút tiền.
Lâm Sơ Văn hướng tới Tiểu Bạch nhìn qua đi, Tiểu Bạch trên người hơi thở có chút không xong, hẳn là Mặc Nắm gần nhất phải
tiến giai duyên cớ, một khi Mặc Nắm tiến giai, Tiểu Bạch hẳn là có
thể có không nhỏ tiến bộ.
"Cái này Thiên Khóc Hải Vực, giống như thập phần thần bí." Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Ngươi phát hiện cái gì sao?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Bên trong giống như tồn tại U Linh thuyền.”
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “U Linh thuyền sao?”
Thiên Hải Vực rộng lớn vô ngần, mỗi năm ở trên biển gặp gỡ ngoài ý muốn, chìm nghỉm con thuyền đếm không hết, một ít con
thuyền chìm nghỉm lúc sau, liền đã xảy ra dị biến, thành U Linh thuyền.
U Linh thuyền phần lớn thập phần nguy hiểm, lại tràn ngập cơ duyên.
Trong biển có không ít U Linh thuyền là mấy ngàn, thậm chí mấy
vạn năm trước dùng cho vận chuyển vật tư thuyền, như vậy thuyền tìm được một con thuyền, khoảnh khắc là có thể phất nhanh.
Nghe nói, Hải Long Cung năm đó chỉ là cái tiểu thế lực, cái này thế lực năm đó phát tích chính là dựa vào vớt U Linh thuyền.
Nghe nói, năm đó Hải Long Cung vớt ra một con thuyền kỳ dị U Linh thuyền, U Linh thuyền thượng đều là các loại yêu thú trứng.
Năm đó Hải Long Cung vớt ra tới đại bộ phận yêu thú trứng đều đã mất hoạt tính, bất quá, vẫn là có mấy cái yêu thú trứng còn có
sinh cơ.
Hải Long Cung năm đó lấy ra một nhóm người, khế ước mấy cái yêu thú trứng, nghe nói, kia mấy cái yêu thú trứng đều là Giao Long trứng, Hải Long Cung mấy cái Hồn Sư khế ước Giao Long trứng, phu hóa ra Giao Long.
Kia mấy cái Giao Long phẩm chất đều thập phần chi cao, thực mau vào giai Vương giai.
Hải Long Cung một chút xuất hiện mấy cái khế ước Giao Long Hồn Vương, thế lực nhanh chóng khuếch trương, một chút trở thành đỉnh cấp thế lực.
Hải Long Cung năm đó một đêm phất nhanh, dẫn tới không ít thế

lực tranh nhau noi theo.
Rất nhiều U Linh thuyền thập phần nguy hiểm, thuyền nội cất giấu
một ít quỷ dị hung thú, dễ dàng phát sinh đủ loại dị biến, không ít
thế lực ở vớt U Linh thuyền quá trình bên trong, toàn quân bị diệt.
Đương nhiên, cũng có một ít thế lực ở vớt hải thuyền quá trình bên trong, thu hoạch pha phong.
Theo Sở Diệp biết, có thế lực ở U Linh thuyền phía trên, tìm được
rồi sinh trưởng mấy ngàn năm linh dược, cũng có thế lực ở U Linh thuyền bên trong tìm được rồi đại lượng nguyên thạch, còn
có thế lực ở U Linh thuyền phía trên tìm được rồi dược tề đỉnh cùng một ít ngàn vạn năm trước dược tề……
U Linh thuyền bên trong tiềm tàng cơ duyên là khó có thể tưởng tượng, rất nhiều thọ nguyên gần Hồn Sư, đều sẽ mạo hiểm đi vớt
U Linh thuyền tìm kiếm cơ duyên.
Nghe nói, đã từng có một cái Hồn Sư, ở U Linh thuyền bên trong tìm được rồi phụ trợ đột phá dược tề, tiến giai trở thành Hồn Vương, số tuổi thọ một chút thêm 300.
“Thiên Khóc Hải Vực bên trong U Linh thuyền, giống như không
ngừng một con thuyền.”
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Mặc Nắm không phải là tưởng thăm thăm những cái đó U Linh thuyền đi.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Ân, nó giống như có ý tứ này.”
Lâm Sơ Văn: “…… Có nguy hiểm sao?”
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Đối bên Hồn Thú mà nói, U Linh thuyền thập phần nguy hiểm, đối Mặc Nắm mà nói, nguy hiểm hẳn là không tính quá lớn.”
Mặc Nắm bản thân liền thích trà trộn với cùng loại cổ mộ giống nhau âm khí nồng đậm địa phương, U Linh thuyền cũng coi như

là mộ địa một loại.
Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ Mặc Nắm đặc dị chỗ, tâm tình thả lỏng một ít.
“Nhìn dáng vẻ, Mặc Nắm ngắn hạn nội không về được.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hơn phân nửa là như thế.”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Một khi đã như vậy, khiến cho Mặc Nắm ở kia hỗn đi, có lẽ có thể gặp được đại cơ duyên cũng nói không chừng.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Nếu là có thể phát đại tài thì tốt rồi.”

Chương 215: Chương 215

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở Thiên Hà hoa lâm ở lại lúc sau, nơi này liền nhiều một khách quen.
“Sở lão bản này rượu nhưỡng thật không sai a!” Cung Thần tán thưởng nói.
Sở Diệp khô khốc cười cười, nói: “Đảo chủ xem thượng liền hảo.”
Sở Diệp nhưỡng Bách Trân Nhưỡng là một loại Huyền cấp linh tửu, có cường thân kiện thể, tăng lên nguyên tác phẩm tâm huyết
dùng, rượu phương ra tử Tử La Tông.
Sở Diệp ủ rượu dùng trái cây, tất cả đều là ngọc trụy không gian bên trong lớn lên, ủ rượu thủy là linh tuyền thủy, nhưỡng ra tới rượu so tầm thường Bách Trân Nhưỡng muốn hảo uống rất nhiều.
Cung Thần gia hỏa này, gần nhất ba ngày hai đầu chạy tới, có nhưng thật ra mất đi đồ vật nhất trân quý, Sở Diệp âm thầm suy đoán, Cung Thần gia hỏa này có phải hay không hối hận đưa hắn
Thiên Hà hoa lâm.
“Đảo chủ, không có sự tình vội sao? Trên đảo hẳn là có không ít sự tình, yêu cầu ngài xử lý đi.” Sở Diệp nhịn không được nói.
Cung Thần làm một đảo chi chủ, chẳng lẽ không nên trăm công ngàn việc sao?
Cung Thần nhàn nhạt nói: “Những cái đó đều có quản gia xử lý.”
Sở Diệp: “……” Cung Thần cái này phủi tay chưởng quầy làm đủ tiêu dao a! Sự tình gì đều ném cho quản gia.
“Ngươi không cần chiếu cố ngươi những cái đó phu nhân sao?” Sở Diệp hỏi.
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: “Không cần.”

“Không cần sao?” Sở Diệp nhíu nhíu mày, thầm nghĩ: Bên sự tình
có thể đại lao, việc này chỉ sợ vô pháp đại lao đi.
Cung Thần uống một ngụm rượu, có chút thẫn thờ nói: “Ta kỳ thật
không thích cưới như vậy nhiều phu nhân, cũng không thích làm
chuyện đó, nhưng là, không làm nói, sẽ cả người không thoải mái, làm nói vẫn là không thoải mái.”
Sở Diệp cúi đầu, ở trong lòng thở dài, thầm nghĩ: Loại này tư mật
sự tình, vì cái gì muốn nói với hắn a! Cung Thần cũng không sợ hắn để lộ bí mật.
“Gần nhất dùng Lâm thiếu dược tề, nhưng thật ra hảo rất nhiều.”
Cung Thần nhàn nhã nói.
Sở Diệp cau mày, nói: “Tam Dương dược tề chỉ có thể trị phần ngọn.” Thể chất vấn đề không giải quyết, Cung Thần đời này sợ đều chỉ có thể là Hồn Sư Nhị giai.
Cung Thần gật gật đầu, vân đạm phong khinh nói: “Ta biết, hiện tại đã thực hảo.”
Người khác xem hắn hưởng hết diễm phúc, không nghĩ tới, như vậy sinh hoạt, căn bản không phải hắn muốn.
Qua mấy ngày thanh tâm quả dục nhật tử, Cung Thần tâm tình nhưng thật ra không tồi.
Sở Diệp: “……”
……
Sở Diệp trụ tiến Thiên Hà hoa lâm lúc sau không bao lâu, liền bắt
đầu luyện chế sát khí.
Hai tháng lúc sau, các sát hố liền bắt đầu lục tục thu hoạch sát khí.
Sở Diệp vốn đang lo lắng, hải thú thú cốt ngao luyện sát khí sẽ có
vấn đề, sự thật chứng minh, hắn có chút nhiều lo lắng, hải thú thú

cốt ngao luyện sát khí, phẩm chất thật tốt, so với hắn mong muốn
muốn tốt hơn nhiều.
Một đoàn Ngân Sí Ong, chiếm cứ ở chung quanh, như hổ rình mồi nhìn cánh rừng trung tâm sát hố.
Lâm Sơ Văn đứng ở sát hố bên cạnh, nói: "Hôm nay, lại có thể thu sát khí đi."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
Mấy cái sát hố luyện chế sát khí thời gian không giống nhau, cho nên, thu hoạch sát khí thời gian cũng sai rồi mở ra.
Sở Diệp lục tục đào năm cái sát hố, trên cơ bản mỗi cách mười ngày qua là có thể thu hoạch tam phân sát khí.
Trong khoảng thời gian này, Sở Diệp lục tục thu mười lăm phân sát khí.
Sở Diệp Ngân Sí Ong đàn hấp thu Ong Tinh, lại trải qua Long Huyết Tinh rèn luyện, phẩm tướng đề cao không ít, lại dùng sát khí tiến giai, tiến giai thành công tỷ lệ cũng so với phía trước đại đại đề cao, Sở Diệp này mười lăm phân sát khí, bồi dưỡng ra bảy chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong.
Ong đàn bên trong Chiến Tướng Ngân Sí Ong số lượng không ngừng bay lên, Tiểu Ngân thực lực cũng đang không ngừng bay lên.
Sở Diệp đánh giá Chiến Tướng Ngân Sí Ong số lượng đạt tới một trăm, Tiểu Ngân liền có hy vọng tiến giai chiến vương, đến lúc đó
hắn cũng có thể trở thành Hồn Vương.
Lâm Sơ Văn hướng tới Tiểu Ngân nhìn qua đi, nói: "Tiểu Ngân trên người hơi thở, càng thêm cường thịnh a!"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
Dựa theo hiện tại tốc độ, nếu muốn làm Chiến Tướng Ngân Sí Ong số lượng đạt tới một trăm, hẳn là còn cần hai ba năm.
Từ Hồn Sư đến Hồn Vương thập phần gian nan, rất nhiều Cửu giai Hồn Sư vì trù bị tiến giai tài nguyên, muốn chuẩn bị thượng vài thập niên thời gian, hai ba năm có thể xem như thần tốc.
Đương nhiên, Chiến Tướng Ngân Sí Ong nhiều cũng có một chút

phiền toái, Sở Diệp yêu cầu tiêu hao đại lượng tinh hạch, nuôi nấng này đó Ngân Sí Ong, này tiêu dùng cũng không phải là một chút, cũng may Lâm Sơ Văn dược tề bán phi thường hảo, thu vào
xa xỉ.
……
Bận rộn năm tháng, quá lên đặc biệt bất tri bất giác, nháy mắt khoảng cách Sở Diệp nhập trú Thiên Hà hoa lâm, đã có nửa năm.
“Sở thiếu, lần này thú cốt.” Triệu Xuyên tìm được rồi Sở Diệp.
Sở Diệp nhìn cau mày Triệu Xuyên, nói: “Làm sao vậy? Xảy ra chuyện gì sao?”
Triệu Xuyên bất đắc dĩ nói: “Thú cốt không nhiều lắm.”
Từ Sở Diệp làm Triệu Xuyên hỗ trợ tìm kiếm thú cốt bắt đầu, Triệu Xuyên liền ở các thú cốt vứt đi mà khắp nơi bồi hồi, trong khoảng thời gian này, trên đảo mấy cái đại hình thú cốt tập trung
mà đều bị đối phương dạo biến.
Sở Diệp gật gật đầu, vẻ mặt trầm trọng nói: “Ngày này, rốt cuộc tới a!”
Sở Diệp kỳ thật không lâu trước đây liền ẩn ẩn có chút phát hiện,
lúc ban đầu thời điểm, Triệu Xuyên đưa lại đây thú cốt, phẩm chất
đều thập phần chi cao, gần nhất đưa lại đây, cấp bậc, phẩm chất đều giảm xuống không ít.
Theo thú cốt phẩm chất giảm xuống, gần nhất sản xuất sát khí phân lượng đều giảm xuống.
Triệu Xuyên tràn đầy cổ quái nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: “Sở thiếu, ngài không có việc gì đi.”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không có việc gì, ta có thể có chuyện gì a! Đã sớm đoán trước đến ngày này.”
Thiên Nhàn Đảo vứt đi thú cốt lại nhiều cũng nhịn không được hắn như vậy bạch phiêu, đến bây giờ chỉ tốn một chút nhân công
phí, liền luyện chế ra mấy chục phân sát khí, hắn cũng nên thấy

đủ.
Triệu Xuyên nhìn Sở Diệp, có chút khó xử nói: “Sở thiếu, kia thú cốt còn cần tiếp tục sưu tập đi.”
Gần nhất này nửa năm, dựa vào cấp Sở Diệp thu thập thú cốt, Triệu Xuyên cũng kiếm lời mấy chục vạn đồng vàng, đối Triệu Xuyên mà nói, thu thập thú cốt xem như cái công việc béo bở, hắn thật là có chút luyến tiếc.
Sở Diệp trịnh trọng gật gật đầu, nói: “Thu, tiếp tục thu.”
Triệu Xuyên cau mày, nói: “Còn tiếp tục thu? Kia tương đối phiền
toái.”
“Tiêu tiền đi.” Sở Diệp nhàn nhạt nói.
Triệu Xuyên hít sâu một hơi, nói: “Tiêu tiền sao?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, tiêu tiền giải quyết không được sao?”
Triệu Xuyên lắc lắc đầu, nói: “Tiêu tiền khẳng định là có thể thu được thú cốt, bất quá, có phải hay không quá lãng phí.”
Này Thiên Nhàn Đảo trên đất bằng thú cốt, phẩm chất tốt một chút đều làm hắn sưu tầm tới, bất quá, trong biển còn có không ít.
Tưởng ở trong biển sưu tập thú cốt muốn so trên đất bằng phiền toái rất nhiều, nhưng chỉ cần có tiền nói, có rất nhiều người nguyện ý hỗ trợ vớt.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Như thế nào sẽ, không lãng phí, thú cốt chính là thứ tốt a!”
“Sở thiếu ngươi muốn như vậy nhiều thú cốt làm gì a! Lời nói lại nói trở về a! Sở thiếu ngươi lộng như vậy nhiều thú cốt trở về, ta còn tưởng rằng này Thiên Hà hoa lâm sẽ một cổ mùi cá đâu, không nghĩ tới không có.”
Sở Diệp: “……” Thú cốt đều bị luyện thành tra, tự nhiên sẽ không có cái gì cá mùi tanh.
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp lười đến tìm lấy cớ qua loa lấy lệ Triệu Xuyên, lấy ra một trương đồng vàng tạp, nói: “Nơi này có hai trăm vạn, trước cầm đi

thu thú cốt đi."
Triệu Xuyên có chút kinh ngạc nói: "Hai trăm vạn, nơi nào dùng nhiều như vậy." Này thú cốt không nhiều lắm dùng, còn chiếm địa
phương, bọn họ qua đi, còn thường xuyên đem thú cốt đảo tiến trong biển.
Sở Diệp nhàn nhạt nói: "Có thể thu nhiều ít thu nhiều ít, càng nhiều càng tốt."
Triệu Xuyên gật gật đầu, nói: "Nếu là Sở lão bản ngươi kiên trì nói, kia hành đi."
Sở Diệp gật đầu nói: "Giao cho ngươi."
Lâm Sơ Văn đi vào phòng, có chút nghi hoặc nói: "Làm sao vậy, tâm tình không hảo a!"
"Thú cốt về sau phải bỏ tiền mua, lại nhiều một bút chi ra a." Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Này có cái gì, gần nhất thu vào vẫn là có thể, hoa đi." Thiên Nhàn Đảo bên này thú cốt tài nguyên vẫn
là thực dư thừa, mặc dù tiêu tiền, nghĩ đến cũng so Lưỡng Giới Thành tiện nghi không ít.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Chỉ có thể như thế."
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nói chuyện, Tiểu Thải bay lại đây, thông báo nói: "Cung Thần tới."
Sở Diệp có chút vô ngữ, "Cung thiếu như thế nào lại tới nữa?"
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Đảo chủ tới liền tới rồi đi."
Cung Thần thân phận vẫn là rất hữu dụng, bọn họ gần nhất kiếm
không ít, có chút đáng chú ý, trên đảo người biết bọn họ cùng Cung Thần đi gần, cũng sẽ cố kỵ ba phần.
Sở Diệp bất đắc dĩ nói: "Cung Thần tới không khỏi thường xuyên một ít."
Mấy ngày hôm trước, Cung Thần Hạ Lam phu nhân đã tới một lần, ở bọn họ nơi này đi dạo một vòng, tựa hồ là đang tìm cái gì đồ vật.
Sở Diệp lúc ấy còn tưởng rằng là sát hố bại lộ, xong việc mới biết

được, bởi vì Cung Thần tổng hướng bọn họ nơi này chạy, Hạ Lam hoài nghi bọn họ nơi này ẩn giấu một cái yêu diễm đồ đê tiện, dẫn tới Cung Thần mất hồn mất vía.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Đi nghênh đón đi."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Hảo."
Cung Thần người vẫn là không tồi, Lâm Sơ Văn trong khoảng thời gian này, luyện chế dược tề, yêu cầu một ít linh thảo tìm không thấy, làm ơn Cung Thần quản gia, trên cơ bản thực mau là
có thể vơ vét tới.
Lâm Sơ Văn luyện chế ra một bộ phận dược tề, làm ơn Cung Thần quản gia bán ra, cũng bán ra không tồi giá.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi tới đại sảnh, tiếp đãi Cung Thần.
"Cung thiếu, ngài tới chúng ta nơi này, có phải hay không tới quá
cần mẫn a!" Sở Diệp có chút bất đắc dĩ nói.
Cung Thần nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, có chút ủy khuất nói: "Sở lão bản chê ta phiền?"
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Kia thật không có, chỉ là Cung thiếu tới như vậy thường xuyên, ta lo lắng ngài những cái đó phu nhân ghen."
Cung Thần nhàn nhạt nói: "Không có việc gì, các nàng có thể chính mình chơi."
Sở Diệp: "……" Các nàng có thể chính mình chơi? Đây là cái gì hổ lang chi từ a!
Cung Thần nhìn Sở Diệp kinh tủng biểu tình, có chút khó hiểu nói:
"Sở thiếu, ngươi làm sao vậy a? Ta nói sai cái gì?"
Sở Diệp cười gượng một chút, vội vàng nói: "Không có việc gì, không có việc gì, ta chỉ là cảm thấy Cung thiếu ngài thật khai sáng
a!"
Cung Thần chống cằm, nói: "Các nàng có thể cùng nhau đánh bài, cùng nhau đi dạo phố, cùng nhau săn thú……"
Sở Diệp: "……" Nguyên lai là cái dạng này cùng nhau chơi a! Hắn giống như có chút suy nghĩ nhiều quá.

Cung Thần nhìn Sở Diệp, cười cười nói: “Sở thiếu không có việc gì đi.”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không có việc gì, Cung thiếu, ngài hay là nên nhiều quan tâm phu nhân của ngươi một ít.”
Cung Thần thở dài một tiếng, nói: “Quá nhiều, quan tâm bất quá
tới.”
Sở Diệp: “……” Tra nam a! Quan tâm bất quá tới, cưới nhiều như vậy.
Cung Thần uống ngụm trà, thản nhiên nói: “Này nặng bên này nhẹ bên kia, dễ dàng hậu trạch cháy, cùng với đều quan tâm, không bằng đều không quan tâm.”
Sở Diệp: “……” Cung Thần lời này, giống như có như vậy điểm đạo lý, lại giống như không có gì đạo lý.
“Ta lần này tới, là có việc muốn làm ơn Lâm dược sư.” Cung Thần
nói.
Lâm Sơ Văn có chút ngoài ý muốn nói: “Tìm ta sao? Không biết có cái gì ta có thể giúp đỡ?”
Cung Thần lấy ra một cái bình ngọc, mở ra.
Lâm Sơ Văn vừa thấy đến bình ngọc đồ vật, tức khắc kinh tủng.
“Thọ Sữa Ong Chúa? Cung thiếu không phải là tưởng làm ơn ta luyện chế Duyên Thọ dược tề đi.”
Thọ Sữa Ong Chúa cùng Duyên Thọ Thảo giống nhau, đều có thể
luyện chế Duyên Thọ dược tề, muốn nói khác nhau, Thọ Sữa Ong Chúa luyện chế ra tới Duyên Thọ dược tề hiệu quả muốn càng tốt một ít.
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Lâm Sơ Văn có chút bất đắc dĩ nói: “Cung thiếu, Duyên Thọ dược tề là Địa cấp dược tề, ta còn chỉ là cái Huyền cấp Dược Tề Sư.”
“Ta biết, Mạc lão nói, Lâm thiếu ngươi làm ơn hắn bán ra dược tề,
có bao nhiêu loại đều là Huyền cấp cao giai dược tề, phẩm tướng cực cao, hẳn là đã bước đầu có được luyện chế Địa giai dược tề năng lực.” Cung Thần nói.

Mạc lão là Cung Thần thân tín quản gia, Lâm Sơ Văn trên tay rất lớn một bộ phận dược tề, đều là người này xử lý.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, này nửa năm thời gian, hắn tìm tòi không ít ngàn năm linh thảo, nếm thử luyện chế Địa giai dược tề,
dược tề thuật tiến bộ phi thường rõ ràng.
Trên thực tế, hắn đã luyện chế quá bốn trồng trọt giai dược tề hơn nữa thành công, bất quá, Duyên Thọ dược tề là bất đồng.
Luyện chế Duyên Thọ dược tề khó khăn muốn so với hắn luyện chế quá vài loại dược tề, khó khăn cao hơn rất nhiều.
Mặt khác dược tề luyện chế thất bại, chính là tổn thất một ít tài liệu, Duyên Thọ dược tề luyện chế thất bại, chính là tổn hại một người tiếp tục mạng sống khả năng tính a!
Cung Thần luyện chế Duyên Thọ dược tề, khẳng định là vì Cung Khiếu.
Địa giai Dược Tề Sư tuy rằng thưa thớt, nhưng là, lấy Cung Khiếu
thân phận, nhận thức Địa giai Dược Tề Sư, hẳn là không ngừng một cái hai cái.
Xa không nói, Hải Long Cung bản thân hẳn là chính là có Địa giai
Dược Tề Sư, Cung Khiếu chính là Hải Long Cung đại trưởng lão a!
Ở như vậy tình huống dưới, Cung Thần cư nhiên thỉnh hắn luyện
chế Duyên Thọ dược tề, này đại biểu những cái đó Dược Tề Sư, Cung Thần khả năng cũng tin không nổi.
“Cung thiếu, ngài quá xem trọng ta, ta chỉ luyện chế quá Huyền cấp dược tề, có lẽ tựa như ngươi nói, ta xác thật đã có được luyện chế Địa giai dược tề năng lực, nhưng là, Cung thiếu ngươi hẳn là biết, mới vào Địa giai Dược Tề Sư, luyện chế Địa giai dược tề thành công đều sẽ không quá cao.” Lâm Sơ Văn nói.
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Lâm thiếu yên tâm, vô luận là cái gì
kết quả, ta đều có thể tiếp thu, Lâm dược sư chỉ cần tận lực liền hảo, nếu là Lâm dược sư luyện chế ra thành phẩm, ta tất nhiên

bị
thượng một phần hậu lễ.”
Cung Thần làm ơn Lâm Sơ Văn ra tay, là trải qua suy nghĩ cặn kẽ, theo Cung Thần biết, Lâm Sơ Văn ở giá cao sưu tập một ít quý trọng tài liệu, hẳn là ở nếm thử luyện chế Địa giai dược tề.
Cung Thần còn nghe được một sự kiện, mấy tháng trước, Lâm Sơ Văn từng cùng Huyết Đấu đạt thành bí mật giao dịch, Lâm Sơ Văn dùng dược tề đổi lấy Huyết Đấu trên tay ngàn năm Cửu Tuyệt Đằng.
Lúc sau không lâu, Lâm Sơ Văn Tuyết Hồ liền hơi thở bạo trướng, Cung Thần cân nhắc, Lâm Sơ Văn có thể là đem Cửu Tuyệt Đằng, luyện chế thành Cửu Tuyệt dược tề.
Lâm Sơ Văn nhìn Cung Thần, nói: “Cảm tạ Cung thiếu coi trọng, ta khả năng yêu cầu một ít thời gian, làm chút chuẩn bị công tác.”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Hảo.” Đối Cung Thần mà nói, Lâm Sơ Văn càng thận trọng càng tốt, đến nỗi chờ thượng một đoạn thời gian, kia không phải cái gì vấn đề lớn.

Chương 216: Chương 216

Tiễn đi Cung Thần, Lâm Sơ Văn sắc mặt có chút phức tạp.
“Thọ Sữa Ong Chúa a!”
Sở Diệp cau mày, nói thầm nói: “Giống như tiếp cái phỏng tay nhiệm vụ đâu.”
“Đúng vậy! Cung thiếu cũng quá để mắt ta.” Cung Thần cũng không sợ hắn đem Thọ Sữa Ong Chúa cấp tư nuốt.
Sở Diệp cười cười, nói: “Sơ Văn, ngươi không thể so những cái đó Địa giai Dược Tề Sư kém, Cung Thần làm như vậy cũng coi như sáng suốt, vị này đảo chủ ánh mắt vẫn là thực tốt.”
Lâm Sơ Văn bất đắc dĩ nói: “Ngươi quá khen.”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Ta nói chính là lời nói thật, nếu là ta không đoán sai, Cung Khiếu hẳn là thỉnh người luyện chế quá Duyên Thọ dược tề.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hẳn là.”
Thọ Sữa Ong Chúa tuy rằng hiếm thấy, nhưng lấy Cung Khiếu năng lực, muốn lộng tới tay hẳn là vẫn là dễ dàng.
Thọ Sữa Ong Chúa luyện chế Duyên Thọ dược tề, chỉ có lần đầu tiên dùng hữu dụng, nếu Cung Thần làm ơn hắn, kia chỉ sợ phía trước Dược Tề Sư luyện chế thất bại.
Thất bại nói, không biết là thực lực hữu hạn, vẫn là…… Cố tình thất bại.
“Thọ Sữa Ong Chúa phân lượng, hẳn là chỉ đủ luyện chế hai lần a!” Muốn hai lần luyện chế ra thành phẩm, sợ là có chút khó khăn
a!
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Tẫn nhân sự, nghe thiên mệnh đi.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Cũng chỉ có thể như thế.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Lạc quan điểm đi, có lẽ hai phân Thọ

Sữa Ong Chúa đều có thể luyện chế thành công, như vậy chúng ta còn có thể giữ lại một chút mấy phân Duyên Thọ dược tề."
Duyên Thọ dược tề a! Mặc dù bọn họ hiện tại không dùng được, bán đi cũng là có thể bán ra không tồi giá cả.
Lâm Sơ Văn cười khổ một chút, nói: "Nếu thật giống ngươi nói như vậy thì tốt rồi."
"Gần nhất hai ngày, có thể nhiều luyện chế một ít Địa giai dược tề
luyện luyện tập." Sở Diệp gần nhất vẫn luôn ở sưu tập luyện chế Địa giai dược tề linh thảo, Địa giai dược thảo số lượng quá mức thưa thớt, Sở Diệp thu thập đến cũng không nhiều lắm, bất quá, dùng để luyện tập, vẫn là có thể.
Lâm Sơ Văn trầm ngâm một chút, nói: "Ở luyện chế Duyên Thọ dược tề trước, ta trước tận lực tăng lên dược tề trình độ đi."
Tiếp Cung Thần sống, Lâm Sơ Văn trong lòng nhiều vài phần gấp
gáp cảm.
Lâm Sơ Văn đem cửa hàng sự tình giao cho Sở Diệp xử lý, chính mình tắc đem toàn bộ tinh lực đều dùng ở nghiên cứu dược tề phía trên.
……
Thời gian nhoáng lên, hơn phân nửa tháng liền đi qua.
Sở Diệp ở hoa trong rừng thu thập sát khí, một đoàn hắc ảnh nhanh chóng tới gần, đem sát hồ bên trong sát khí một ngụm nuốt.
Sở Diệp quay đầu, thấy được một đoàn màu đen sương mù.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Tiểu Mặc đã trở lại a!"
Lâm Sơ Văn mấy ngày gần đây đều ở nghiên cứu dược tề, khó được ra tới thông khí vừa vặn gặp được Mặc Nắm sẽ đến, tâm tình không tồi.
Sở Diệp mắt trợn trắng, Mặc Nắm gia hỏa này, trở về cái gì cũng chưa làm, trước nuốt tam phân sát khí, phá của ngoạn ý.
"Tiểu Mặc hơi thở biến cường không ít a! Nhìn dáng vẻ, thực mau
là có thể đuổi kịp Tiểu Bạch." Lâm Sơ Văn khích lệ nói.
Sương xám ngưng tụ thành mắt to nhấp nháy nhấp nháy, Mặc

Nắm hưng phấn không ngừng biến hình, không ngừng phóng thích trên người hơi thở.
Lâm Sơ Văn nhìn Mặc Nắm, cười cười, nói: “Mặc Nắm ngươi tiến giai Chiến Tướng Thất giai, hẳn là nếu không bao lâu là có thể Chiến Tướng Bát giai a.”
Khoe khoang xong chính mình tu vi, Mặc Nắm cuối cùng bình tĩnh
một ít.
Sở Diệp nhìn Mặc Nắm, nói: “Mặc Nắm, ngươi ở Thiên Khóc Hải Vực, có cái gì thu hoạch sao?”
Mặc Nắm có chút kích động tỏ vẻ, hắn ở Thiên Khóc Hải Vực tìm được rồi thứ tốt, tuyệt đối giá trị liên thành.
Sở Diệp nghe được Mặc Nắm nói, tức khắc kích động lên, Mặc Nắm quả nhiên có đại kỳ ngộ sao? Nói như thế tới, hắn muốn phất nhanh sao?
Mặc Nắm lấy ra nhẫn không gian, thả ra một đống dược tề.
“Thật nhiều a!” Sở Diệp có chút kinh tủng nói.
Sở Diệp hai tròng mắt tỏa ánh sáng, thầm nghĩ: Một đêm phất nhanh, rốt cuộc muốn đến phiên hắn sao?
Lâm Sơ Văn kiểm tra rồi một chút dược tề, nói: “Giống như đều là
Huyền cấp, còn có không ít là Địa cấp dược tề, chỉ là, niên đại quá xa xăm đều biến chất, không nhiều lắm giá trị.”
Sở Diệp nguyên bản kích động máu sôi trào, nghe vậy nhanh chóng bình tĩnh xuống dưới.
Mặc Nắm có chút mờ mịt nói: “Biến chất? Không giá trị.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Sở Diệp thở dài, có chút phiền muộn nói: “Ta liền biết, ta liền biết
một đêm phất nhanh không đơn giản như vậy.”
Mặc Nắm có chút nghi hoặc nói: “Không phải trang ở dược tề bình đều là thứ tốt sao?” Hắn rõ ràng nhớ rõ sở hữu trong tiệm, trang tại đây loại bình dược tề đều thực đáng giá a!
Lâm Sơ Văn: “……” Cũng không được đầy đủ là như thế a!
Sở Diệp cau mày, có chút nghi hoặc nói: “Này vứt đi dược tề có phải hay không quá nhiều.”

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hình như là có chút nhiều.”
“Kỳ quái.” Lâm Sơ Văn kiểm tra rồi một chút dược tề, trong lòng nhiều vài phần hồ nghi.
“Làm sao vậy?” Sở Diệp hỏi.
Lâm Sơ Văn mở ra mấy chi dược tề quản kiểm tra rồi một chút, có chút nghi hoặc nói: “Này đó dược tề niên đại chênh lệch giống
như có chút đại, có chút là hơn một ngàn năm trước, có chút là hai ba ngàn năm trước, có hẳn là bảy tám ngàn năm trước, còn có thượng vạn năm trước.”
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Tại sao lại như vậy?”
“Này đó dược tề bên cạnh còn có mặt khác đồ vật sao?” Lâm Sơ Văn đối với Mặc Nắm hỏi.
Mặc Nắm nghiêng đầu, nói: “Cùng này đó dược tề cùng nhau tìm được, còn có một quyển phá thư.”
Mặc Nắm đem một quyển sách lấy ra tới, sách vở có chút ố vàng cổ xưa, nhưng là bên trong nội dung cũng không có thiếu tổn hại.
Lâm Sơ Văn lấy ra thư, có chút kích động.
Sở Diệp nhìn Mặc Nắm liếc mắt một cái, có chút vô ngữ tưởng, Mặc Nắm cái này ngu ngốc, thật là không biết nhìn hàng a! Rách nát đương bảo bối, bảo bối đương rách nát
Phá thư? Cái gì phá thư có thể ở biển sâu phao tốt nhất ngàn năm còn không hư thối? Tuyệt đối là thứ tốt.
Lâm Sơ Văn lấy ra thư, lật vài tờ, có chút kích động mở to mắt.
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, nói: “Làm sao vậy? Có cái gì phát hiện sao?”
Lâm Sơ Văn có chút hưng phấn nói: “Đây là một quyển dược tề thư, ghi lại vài loại thượng cổ dược tề phối phương, càng khó đến
chính là trong đó có một loại dược tề Hoàn Nguyên Thuật, dược tề Lấy Ra Thuật.” Cái gọi là dược tề Hoàn Nguyên Thuật, Lấy Ra Thuật, chính là từ vứt đi dược tề bên trong lấy ra ra nhất định dược tề tinh hoa, đem loại này tinh hoa trở thành linh dược tới dùng.
Powered by GliaStudio

close
“Nói như thế tới, này đó vứt đi dược tề, rất có khả năng là có chút
người cố tình bắt được.” Sở Diệp hỏi.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hẳn là như vậy.”
Ngàn năm linh dược khó tìm, một ít thượng cổ bí cảnh bên trong
phát hiện dược tề, rất nhiều đều bởi vì niên hạn xa xăm, đánh mất tác dụng.
Dựa theo này dược tề thư bên trong Lấy Ra Thuật, có thể lấy ra một ít hữu dụng nước thuốc.
Phải biết rằng, một ít Địa giai dược tề nếu là có thể lấy ra ra một thành hữu dụng nước thuốc cũng là thập phần trân quý.
Nếu là vận khí tốt, gặp được vứt đi Thiên cấp dược tề, có lẽ sẽ có đại cơ duyên, Thiên cấp dược tề phần lớn dược hiệu kinh người, chẳng sợ chỉ có thể lấy ra ra một phần mười nước thuốc, nước thuốc tác dụng có lẽ cũng sẽ vượt qua Địa giai dược tề.
Sở Diệp cười cười, nói: “Dược tề Lấy Ra Thuật, nếu là nắm giữ, tựa hồ rất hữu dụng.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Nguyên chủ nữ chủ giống như cũng nắm giữ như vậy một môn kỹ thuật, nam chủ ngoài ý muốn từ di tích bên
trong được đến mấy chi vứt đi Thiên cấp dược tề, nữ chủ lấy ra ra một phần hữu dụng nước thuốc, dùng cho Hồn Thú thăng cấp.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Ta nghiên cứu một chút, về sau có lẽ dùng thượng.”
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Cái này dược tề Lấy Ra Thuật, tựa hồ có thể tạo được rèn luyện linh hồn lực tác dụng, nếu là hắn có thể thuần thục nắm giữ, đối dược tề thuật tăng lên cũng có lợi thật lớn.
……
Một tháng lúc sau, Lâm Sơ Văn thành công nắm giữ dược tề Hoàn Nguyên Thuật cùng Lấy Ra Thuật, dược tề trình độ đại trướng.
Lại qua một tháng, Lâm Sơ Văn luyện chế ra Duyên Thọ dược tề.

Cung Thần bắt được dược tề, có chút kinh ngạc.
“Lâm thiếu, thật sự lợi hại.” Cung Thần tìm Lâm Sơ Văn luyện chế
Duyên Thọ dược tề, kỳ thật cũng không có ôm quá lớn hy vọng, không nghĩ tới Lâm Sơ Văn nhanh như vậy liền làm được.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Đảo chủ quá khen.”
Cung Thần cười cười, nói: “Ta nhưng chưa từng có thưởng.”
Lâm Sơ Văn quá tuổi trẻ, không giống như là cái gì cao minh Dược Tề Sư.
Trên thực tế, phụ thân hắn nhận thức ba cái Địa giai Dược Tề Sư, ba người đều là thành danh đã lâu nhân vật.
Từ tuổi, thanh danh mà nói, Lâm Sơ Văn cũng không phải cái gì người tốt tuyển, nhưng là, có một chút thập phần khó được, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn là ngoại vực tới, cùng Thiên Hải Vực thế lực không có gì liên lụy.
Phải biết rằng, phụ thân tuy rằng là Hải Long Cung trưởng lão, nhưng là, Hải Long Cung Dược Tề Sư cũng là không tin được.
Nghĩ đến Liễu Trần, Cung Thần nhịn không được nhăn nhăn mày,
Cung Thần cũng không quá nguyện ý tin tưởng Liễu Trần xảy ra vấn đề, nhưng là, mọi việc đều phải làm nhất hư tính toán.
Cung Thần nhìn trên tay dược tề, tâm tình không tồi.
Mấy năm nay, phụ thân vẫn luôn tưởng được đến Duyên Thọ dược tề, nhưng lại nhiều lần thất bại, được đến Duyên Thọ Thảo, Thọ Sữa Ong Chúa, tìm Dược Tề Sư luyện chế dược tề đều thất bại.
Mấy năm trước, phụ thân nghe nói Thiên Xảo Đảo có Duyên Thọ dược tề bán đấu giá, trước tiên đi trước.
Đi trước trên đường lại gặp hải thú tập kích, chậm trễ đi Thiên Xảo Đảo thời gian, không có thể đuổi kịp bán đấu giá, cùng loại ngoài ý muốn còn có không ít.
Cung Thần phía trước vẫn luôn cảm thấy phụ thân vận khí không
tốt lắm, này sẽ lại cảm thấy chỉ sợ có người ở trở ngại phụ thân duyên thọ.
Phụ thân đã 452 tuổi, theo lý tới nói, hẳn là còn có hơn bốn

mươi
năm thọ nguyên, nhưng mà trên thực tế, phụ thân mấy năm trước
chịu quá thương, thọ nguyên thiệt hại không ít, cứ như vậy nghỉ ngơi, hẳn là cũng chỉ có thể sống mười mấy năm, nếu là gặp gỡ đại chiến, chỉ sợ thọ nguyên còn sẽ thiệt hại.
Cung Thần hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Không có Duyên Thọ dược tề nói, phụ thân hẳn là chỉ có thể sống mười mấy năm, đối Hồn Vương mà nói, mười mấy năm bất quá trong nháy mắt.
Hắn tính toán mười mấy năm thời gian, vẫn là phụ thân không thế
nào ra tay tình huống dưới, nếu là thường xuyên tham dự đại chiến, phụ thân thọ nguyên chỉ sợ còn sẽ thiệt hại.
Lâm Sơ Văn luyện chế ra Duyên Thọ dược tề, hẳn là có thể duyên thọ ba mươi năm, xem như giải lửa sém lông mày.
Cung Thần gắt gao nắm Lâm Sơ Văn, thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn thật sự quá điệu thấp, có được như vậy cao minh dược tề thuật, lại như thế định hạ tâm.
So sánh với những cái đó hảo đại hỉ công, có một chút thành tích
liền phải tuyên dương thiên hạ đều biết Dược Tề Sư, thật sự có cách biệt một trời.
Cung Thần nhìn Lâm Sơ Văn, có chút tò mò nói: “Lâm thiếu còn không đến 30 tuổi đi.”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Mau tới rồi.”
Cung Thần híp mắt mắt, thầm nghĩ: Không đến 30 tuổi Địa cấp Dược Tề Sư, tuyệt thế thiên tài a!
Lúc trước này Thiên Hà hoa lâm, Cung Thần vẫn là đưa có chút thịt đau, này sẽ Cung Thần lại âm thầm cảm thán chính mình có
thức người chi minh, lấy một cái Thiên Hà hoa lâm giao hảo một
cái Địa cấp Dược Tề Sư, tuyệt đối là đáng giá.
“Lâm dược sư, gần nhất ngươi cho ta phối trí dược tề, hiệu quả giống như hạ thấp.” Cung Thần nói.
Lâm Sơ Văn bất đắc dĩ nói: “Vốn dĩ Tam Dương dược tề cũng chỉ

có thể trị phần ngọn, không thể trị tận gốc, Cung thiếu như bây giờ, chỉ sợ là dược tề sinh ra kháng tính."
Sở Diệp cau mày, thầm nghĩ: Có lẽ không ngừng là dược tề vấn đề, Âm Sát Mị Thể không ngừng bùng nổ, bệnh trạng sẽ càng ngày càng nghiêm trọng, phải biết rằng có cái này thể chất người,
phần lớn sống không lâu.
Cung Thần hít sâu một hơi, nói: "Kia có mặt khác biện pháp sao?"
Lâm Sơ Văn nhìn Cung Thần, nói: "Có a! Ta đã nói qua, tìm người luyện chế Cửu Dương dược tề." Cái này khó khăn nhưng không bình thường a!
"Ta đã ở sưu tập tài liệu." Cung Thần nói.
Sở Diệp thầm nghĩ: Đã ở sưu tập tài liệu sao? Cung Thần vẫn luôn không động tĩnh, Sở Diệp còn đương đối phương là cảm thấy luyện chế dược tề khó khăn quá lớn, từ bỏ trị liệu, không nghĩ tới đối phương đã ở thu thập tài liệu.
Chín cây ngàn năm linh thảo, mặc dù Cung Khiếu ra tay, muốn thu thập đầy đủ hết cũng không dễ dàng a!
Cung Thần nhìn Lâm Sơ Văn, nói: "Phương thuốc thượng dược, sưu tập đầy đủ hết sợ là còn muốn một đoạn thời gian, Lâm dược
sư có càng cường hiệu giảm bớt dược tề đi?"
Lâm Sơ Văn có chút chần chờ nói: "Cung thiếu, thư thượng không có giảm bớt dược tề giới thiệu, chỉ có thể sờ soạng tới, kể từ đó, dùng sai rồi dược, có lẽ sẽ ra vấn đề." Một hai phải hắn tới nghiên cứu chế tạo dược tề, Cung Thần cũng chỉ có thể đương vật thí nghiệm.
Cung Thần cau mày, nói: "Ta biết, Lâm thiếu nếu là cảm thấy có được không biện pháp, ta có thể mạo hiểm thử một lần."
Sở Diệp: "……" Cung Thần có thể mạo hiểm, bọn họ chưa chắc dám mạo hiểm, đem Cung Thần ăn mắc lỗi tới, nhưng làm sao bây giờ a!
Cung Thần nhìn Sở Diệp thần sắc, nói: "Sở thiếu không cần lo lắng, ta sẽ cùng phụ thân nói rõ ràng, thật ra ngoài ý muốn, cũng

tận lực sẽ không liên lụy các ngươi."
Sở Diệp: "……"
Lâm Sơ Văn suy tư một hồi, nói: "Cung thiếu trở về chờ tin tức đi,
quá đoạn thời gian, khả năng sẽ có biện pháp."
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Như thế, liền đa tạ."
Tiễn đi Cung Thần, Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, có chút nghi hoặc nói: "Cung Thần vấn đề, ngươi thật sự có biện pháp?"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Nguyên bản là không có cách nào, bất quá, ta vừa mới nghĩ tới một cái biện pháp có lẽ có thể thử một lần, nếu thành công nói, có lẽ có thể tạm thời ngăn chặn Âm
Sát Mị Thể."
Sở Diệp có chút tò mò nói: "Biện pháp gì."
"Mặc Nắm mang về tới dược tề bên trong, có một chi Địa giai đỉnh
Chí Dương dược tề, kia chi dược tề biến chất tình huống không tính quá nghiêm trọng, sử dụng Hoàn Nguyên Thuật cùng Lấy Ra
Thuật, hẳn là có thể lấy ra ra hai thành nước thuốc. Chí Dương dược tề cùng Cửu Dương dược tề dược tính, thập phần cùng loại, nếu là thành công, hẳn là có thể sử dụng với giảm bớt Cung Thần trạng huống."
Chí Dương dược tề là Địa giai đỉnh dược tề, lấy Lâm Sơ Văn hiện tại năng lực, luyện chế thành công xác suất, không đủ 1%, lấy ra nước thuốc nói, sẽ nhẹ nhàng rất nhiều.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Kia liền thử xem đi

Chương 217: Chương 217

Thiên Hà hoa lâm.
“Đây là?” Cung Thần nhìn trước mặt dược tề, có chút tò mò.
“Đây là tân nghiên cứu ra tới giảm bớt dược tề, có lẽ có chút tác dụng.” Lâm Sơ Văn nói.
Cung Thần nghe vậy, có chút vui sướng nói: “Làm phiền Lâm dược sư.”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Không khách khí.”
Cung Thần tiếp nhận dược tề, uống một hơi cạn sạch, dược tề nhập khẩu, một cổ viêm dương chi lực hóa mở ra, Cung Thần cảm giác cả người âm sát khí, trở thành hư không.
Dược tề xác thật tác dụng, Cung Thần đại đại thở dài nhẹ nhõm một hơi.
Cung Thần thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn hiệu suất thật sự cao a! So sánh với dưới, Hải Long Cung bên trong những cái đó số tiền lớn bồi dưỡng Dược Tề Sư, một đám lại xuẩn lại bổn, vô năng đến cực điểm.
Sở Diệp nhìn Cung Thần, thầm nghĩ: Cung Thần đối bọn họ cũng
thật là yên tâm, cũng không quay về tìm người nghiệm nghiệm.
“Lâm thiếu, đây là cái gì dược tề? Lại cho ta chuẩn bị mấy chi nhưng hảo.” Cung Thần nói.
Lâm Sơ Văn cười khổ một chút, nói: “Sợ là không được.”
Cung Thần thực mau nghĩ tới cái gì, nói: “Là không tài liệu sao? Yêu cầu chút cái gì, ta chính mình đi chuẩn bị.”
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Vô dụng, không phải dược liệu vấn đề.”
Lâm Sơ Văn cũng không giấu giếm, trực tiếp đem dược tề nơi phát ra nói ra.

“Từ Chí Dương dược tề bên trong lấy ra?” Cung Thần hỏi.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Chí Dương dược tề luyện chế yêu cầu ngàn năm Chí Dương Thảo, Chí Dương Thảo thập phần quý trọng, một trăm niên đại đều rất ít thấy, không cần phải nói ngàn năm.
“Chí Dương dược tề a!” Cung Thần đối cái này dược tề vẫn là có điều hiểu biết.
Chí Dương Thảo dược tính thập phần hỏa bạo, khống chế lên thập phần khó khăn, hơi không lưu ý liền sẽ tạc lò, Chí Dương dược tề là Địa giai đỉnh dược tề, toàn bộ Thiên Hải Vực có khả năng luyện chế thành công Dược Tề Sư sợ chỉ có hai ba cái, dám nói luyện chế xác suất thành công đạt tới tam thành trở lên, sợ là
một cái đều không có.
“Nguyên lai nước thuốc là từ Chí Dương dược tề bên trong lấy ra, khó trách dược hiệu như thế chi hảo.” Cung Thần nói.
Lâm Sơ Văn thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói: “Cung thiếu cảm thấy
hữu dụng liền hảo.”
“Lâm dược sư học cứu thiên nhân, cư nhiên còn nắm giữ dược tề Lấy Ra Thuật, thật là ghê gớm.” Cung Thần khen nói.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Cung thiếu quá khen, Lấy Ra Thuật chỉ là tiểu đạo thôi, ta chỉ là ngẫu nhiên chi gian học được, cũng không tính cái gì.”
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: “Ta tuy rằng không hiểu dược tề, bất quá, nghĩ đến loại này thủ đoạn, hẳn là vẫn là rất lợi hại, Hải Long
Cung bên kia hẳn là có không ít qua niên hạn dược tề, ta có thể tác muốn lại đây.” Lấy phụ thân mặt mũi, muốn chút vứt đi dược
tề, nghĩ đến những cái đó lão gia hỏa cũng là đồng ý.
“Có bao nhiêu?” Sở Diệp tò mò hỏi.
Cung Thần nghĩ nghĩ, nói: “Hai ba ngàn chi vẫn phải có.”
Sở Diệp: “……” Nhiều như vậy.
Lâm Sơ Văn có chút tò mò nói: “Hải Long Cung có chuyên môn thu thập vứt đi dược tề sao?”

“Cũng đều không phải là chuyên môn thu thập, vớt U Linh thuyền,
tìm tòi thượng cổ di tích thời điểm, thường xuyên sẽ phát hiện qua niên hạn dược tề, này đó dược tề có chút râu ria, giá trị không cao, ném đáng tiếc, có Dược Tề Sư sẽ mua sắm loại này dược tề.”
Sở Diệp có chút mới lạ nói: “Có Dược Tề Sư chuyên môn mua sắm? Những người này cũng hiểu Lấy Ra Thuật?”
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: “Kia đảo không phải, này đó biến chất
dược tề, có đôi khi sẽ có mặt khác sử dụng.”
“Mặt khác sử dụng?” Lâm Sơ Văn có chút tò mò nói.
Cung Thần nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Lâm dược sư không hiểu biết?”
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Ta dược tề truyền thừa bên trong, không có cái này.”
Cung Thần gật gật đầu, giới thiệu nói: “Dược tề phối phương khó được, có chút Dược Tề Sư là tưởng thông qua vứt đi dược tề hoàn nguyên ra dược tề phối phương.”
“Có một ít dược tề ở qua niên hạn lúc sau, sẽ sinh ra độc tính, liền trực tiếp bị trở thành chất độc hoá học tới sử dụng.”
“Hải Long Cung đã từng được đến quá biến chất đốt viêm dược tề, này dược tề nguyên bản tác dụng là phụ trợ Hỏa thuộc tính Hồn Thú tiến giai, thập phần trân quý, nhưng dược tề biến chất, lúc ấy trong cung một cái Cửu giai Hồn Sư không cam lòng, đem dược tề cấp Hồn Thú dùng, lúc sau phát hiện đốt viêm dược tề tựa hồ biến thành cuồng bạo dược tề, dùng dược tề Hồn Thú bộc phát ra gấp đôi sức chiến đấu.”
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Kia cái này dược tề bị trở thành cuồng bạo dược tề dùng?”
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: “Không có, cái này dược tề tác dụng phụ quá lớn, vị kia Hồn Sư Hồn Thú dùng cái này dược tề lúc sau, cấp bậc từ Chiến Tướng Cửu giai giảm xuống tới rồi Chiến Tướng ngũ giai.”
Sở Diệp: “……”
“Có không ít Dược Tề Sư ở nghiên cứu biến chất dược tề, bất

quá, dược tề biến chất lúc sau, thuộc tính biến hóa khó có thể đoán trước, phần lớn tác dụng phụ cực đại, giống như nghiên cứu thành quả không nhiều lắm, đại bộ phận Dược Tề Sư đều không muốn uổng phí công phu." Đương nhiên là có khả năng có
một ít Dược Tề Sư cũng nghiên cứu ra một ít thành quả, bất quá, vẫn luôn cất giấu thôi.
Lâm Sơ Văn khẽ đảo mắt, đối Cung Thần nói dược tề hứng thú không nhỏ.
"Ta đích xác đối vứt đi dược tề thực cảm thấy hứng thú, làm phiền
Cung thiếu hỗ trợ tìm tòi." Lâm Sơ Văn nói.
"Yên tâm, ta nhất định tận lực." Cung Thần nói.
Lâm Sơ Văn cười cười nói: "Như thế, liền đa tạ Cung thiếu."
Lâm Sơ Văn học xong Lấy Ra Thuật, đối các loại vứt đi dược tề hứng thú cực đại, tuy rằng Mặc Nắm mang về tới có không ít, nhưng đối Lâm Sơ Văn tới nói, còn xa xa không đủ.
Cung Thần cười cười, nói: "Chuyện nhỏ không tốn sức gì."
Cung Thần thầm nghĩ: Qua niên hạn dược tề, tuy rằng cũng có thể bán ra, nhưng là, bán ra giá cả thấp thực, này đó dược tề chính là râu ria, thực chi vô vị, bỏ chi đáng tiếc, có thể lấy này đó dược tề kết giao một cái tiền đồ vô lượng Dược Tề Sư, lại có lợi bất quá.
……
Thành chủ phủ.
"Nguyên Sương tỷ tỷ, thành chủ lại ngủ ngươi trong phòng a!" Thi
Vân có chút toan lựu lựu hỏi.
Powered by GliaStudio
close
Nguyên Sương cười cười, nói: "Đúng vậy!"
"Nguyên Sương tỷ tỷ, ngươi có phải hay không có cái gì bí quyết a! Nói cho muội muội một chút đi." Thi Vân phu nhân nói.
Nguyên Sương phu nhân cười cười, nói: "Nơi nào có cái gì bí quyết a? Bất quá là đảo chủ tâm huyết dâng trào thôi."
Nguyên Sương phu nhân có chút bất đắc dĩ, từ đảo chủ gặp qua

Lâm Sơ Văn lúc sau, đối chuyện đó hứng thú liền đại đại giảm bớt, Cung Thần thường xuyên túc ở nàng trong phòng, bất quá, kia chỉ là vì giấu người tai mắt cùng trốn thanh tĩnh.
Nguyên Sương phu nhân tu vi không thấp, lại là Cung Khiếu sở chỉ, ở Cung Thần một chúng phu nhân giữa vẫn là tương đương có uy tín.
“Nguyên Sương tỷ tỷ thật là, một người ăn mảnh, cũng chẳng phân biệt bọn tỷ muội một chút.”
Nguyên Sương phu nhân ngắm Thi Vân liếc mắt một cái, “Muội muội nói đùa, đảo chủ há là ta có thể dễ dàng tả hữu, Thi Vân muội muội nếu là có bản lĩnh, tẫn có thể đem đảo chủ kéo qua đi a!”
Thi Vân nắm chặt nắm tay, nhẹ giọng nói gì đó, Nguyên Sương phu nhân tràn đầy kinh ngạc trừng lớn mắt.
……
Nguyên Sương phu nhân đi vào phòng, thấy được Cung Thần.
“Đảo chủ thân thể không có việc gì đi.” Nguyên Sương phu nhân nhìn Cung Thần nói.
Cung Thần cười cười, nói: “Ta rất tốt đâu.”
Dùng Lâm Sơ Văn nói Chí Dương dược tề lấy ra tề lúc sau, Cung Thần phát hiện hắn thể chất vấn đề tạm thời bị áp chế xuống dưới, thực lực từ Hồn Sư Nhị giai dâng lên tới rồi Hồn Sư Tam giai, như vậy thực lực dâng lên cũng không tính cái gì, lại làm Cung Thần ẩn ẩn thấy được hy vọng.
“Đảo chủ mỗi ngày đãi ở ta này, bọn tỷ muội đều ghen ghét.” Nguyên Sương phu nhân nói.
Cung Thần cười cười, nói: “Vất vả ngươi.”
“Thiếu chủ nói quá lời.”
Cung Thần đánh giá Nguyên Sương phu nhân sắc mặt, có chút nghi hoặc nói: “Làm sao vậy, xảy ra chuyện gì?”
Nguyên Sương phu nhân do dự một chút, nói: “Vừa mới Thi Vân muội muội nói…… Nàng mang thai.”
Cung Thần nguyên bản ở thích ứng chính mình thật vất vả dâng
lên thực lực, nghe vậy tràn đầy kinh ngạc ngẩng đầu lên, “Mang thai?”

Nguyên Sương phu nhân gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, muốn thông
tri lão gia sao?”
Cung Thần gật gật đầu, sắc mặt biến ảo một hồi, hít sâu một hơi nói: “Đây là chuyện tốt, tự nhiên là muốn thông tri phụ thân đại nhân.”
……
Thiên Hà hoa lâm.
“Ta phụ thân gần nhất sẽ đến.” Cung Thần nói.
Sở Diệp nghe vậy, không cấm ngẩn ra một chút, “Ngài phụ thân? Ngài phụ thân muốn tới a!”
Sở Diệp phía trước đem Âm Sát Mị Thể sự tình nói cho Cung Thần lúc sau, Sở Diệp còn tưởng rằng Cung Thần sẽ bão nổi, Cung Khiếu sẽ đến, không nghĩ tới vị này cư nhiên nhẫn nại xuống dưới.
Ngẫm lại khoảng cách Cung Thần biết chân tướng, hẳn là đã có mấy tháng, đối phương nhẫn nại lực muốn so với hắn tưởng tượng cao nhiều.
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, ta có cái phu nhân mang thai, hắn đến xem.”
Sở Diệp nghe vậy, thất thủ đánh nghiêng chung trà, mang thai! Mang thai là không có khả năng mang thai, Cung Thần Âm Sát Mị
Thể chỉ là tạm thời bị áp chế xuống dưới, chỉ cần này thể chất một
ngày không giải quyết, Cung Thần liền một ngày không thể có hài
tử.
Sở Diệp ở trong lòng thở dài, Cung Thần gia hỏa này bị đội nón xanh.
Người này bị đội nón xanh, một chút cũng không kỳ quái.
Cưới nhiều như vậy, còn nói các nàng có thể chính mình chơi, làm sao có thể không bị đội nón xanh.
Sở Diệp trong lòng bất đắc dĩ, chính mình như thế nào luôn là biết
như vậy hố cha bí mật, hắn rốt cuộc muốn hay không cấp Cung

Thần đề cái tỉnh đâu, biết Cung Thần như vậy nhiều riêng tư, hắn
sẽ không bị diệt khẩu đi.
Nói đi? Vẫn là không nói đâu, Sở Diệp rối rắm sắc mặt có chút vặn vẹo.
Cung Thần nhìn Sở Diệp phản ứng, cười khổ một chút, "Nhìn dáng vẻ, quả nhiên không phải ta."
Sở Diệp âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, nếu Cung Thần chính mình đoán được, vậy không cần hắn mở miệng nói.
"Cái này, các ngươi nơi này không phải dùng kiểm tra đo lường huyết thống dược tề sao?" Sở Diệp nói.
Theo lý mà nói, Cung Thần hẳn là sẽ không có hài tử, nhưng là, có lẽ ra cái gì kỳ tích cũng không nhất định.
Kiếp trước là có xét nghiệm ADN, nơi này cũng có một loại huyết
thống giám định dược tề, đem yêu cầu giám định hai người máu tích làm thuốc tề bên trong, nếu là phụ tử quan hệ nói, máu liền sẽ biến sắc.
Tuy rằng nói huyết thống giám định dược tề có chút sang quý, nhưng là, Cung Thần tuyệt đối là gánh nặng khởi.
Giống Cung Thần loại này thân phận, hài tử sinh ra tới, tất nhiên
là phải làm giám định.
Phía trước Triệu Xuyên còn đề qua, Cung Thần nếu chú định là cái bùn nhão trét không lên tường, kia có lẽ Cung Khiếu tiền bối sẽ đổi một cái tôn tử bồi dưỡng.
Tuy rằng, sinh hạ Cung Thần hài tử hẳn là có thể bình bộ thanh vân, nhưng sinh hạ một cái hàng giả vậy muốn chết không có chỗ
chôn, Cung Thần phu nhân hẳn là không đến mức bí quá hoá liều
đi.
Cung Thần gật gật đầu, lẩm bẩm nói: "Là, sinh hài tử, xác thật là phải làm giám định."
Nếu hài tử sinh ra tới nói, không có gì bất ngờ xảy ra, hẳn là Liễu Trần đại sư hỗ trợ làm giám định.

Bởi vì Liễu Trần đem hắn thể chất kết luận thành Huyền Âm Chi Thể, Cung Thần hiện giờ cũng không dám tín nhiệm vị này đại sư.
Sở Diệp nhìn Cung Thần biểu tình, cảm thấy vị này giống như trong lòng ẩn giấu một ít việc, cũng không có hỏi nhiều, Cung Thần không giống như là đồ ngốc, kia hẳn là đều có hắn suy tính.
Cung Thần cúi đầu, hắn từ Lâm Sơ Văn nơi này được đến Duyên Thọ dược tề, sợ để lộ tiếng gió, ra đường rẽ cũng không dám lộ ra.
Cung Thần suy xét làm người đưa về Thiên Khôi Đảo, lại thực sự không yên tâm, vừa lúc lúc này, Thi Vân mang thai, hắn vừa vặn
lấy lấy cớ này, đem phụ thân gọi tới.

Chương 218: Chương 218

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cứ theo lẽ thường quá nhật tử, Cung Khiếu muốn tới sự tình lặng yên không một tiếng động truyền ra
tới.
Tin tức một truyền khai, nhanh chóng khiến cho Thiên Nhàn Đảo
mọi người nhiệt nghị, nhất kích động vẫn là Cung Thần tới Thiên
Nhàn Đảo lúc sau, cưới những cái đó phu nhân cùng với những cái đó phu nhân thân nhân.
Cung Thần có tiền, nhưng Cung Thần chỉ là nhi tử, chân chính có
tiền vẫn là Cung Khiếu.
Cung Thần ra tay hào phóng, Cung Thần lão tử ra tay hẳn là càng
thêm hào phóng.
Thiên Hà hoa lâm.
“Sở thiếu, Cung Khiếu tiền bối muốn tới tin tức, ngươi đã biết sao?” Triệu Xuyên hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Biết a!”
Triệu Xuyên có chút sùng bái nói: “Cung Khiếu tiền bối chính là chúng ta Thiên Hải Vực cao thủ số một số hai a! Cùng lúc đó, hắn
vẫn là chúng ta Thiên Hải Vực số một số hai kẻ có tiền.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Kia thật là khó lường.”
“Cung Khiếu tiền bối chính là người bận rộn đâu, rất khó rút ra thời gian tới, lần này hình như là bởi vì Thi Vân phu nhân mang thai sự tình.” Triệu Xuyên nói.

Sở Diệp cúi đầu, nói: “Đại khái đúng không.”
Triệu Xuyên cười cười, nói: “Cung Thần phu nhân nhiều như vậy,
Thi Vân phu nhân vẫn là cái thứ nhất mang thai, Cung Khiếu tiền
bối nhất định thật cao hứng.”
Sở Diệp: “……” Nhi tử bị đeo nón xanh, Cung Khiếu nhưng chưa chắc cao hứng.
Triệu Xuyên lắc lắc đầu, nói: “Thi Vân phu nhân có phúc phần a! Đảo chủ không nên thân, Thi Vân phu nhân đứa nhỏ này nếu là tư chất ưu việt, hẳn là có thể được đến Cung Khiếu trọng điểm bồi dưỡng.”
Sở Diệp cắn môi, thầm nghĩ: Cung Thần bị người tính kế, tư chất tẫn hủy, Cung Khiếu nếu là không biết chân tướng, khuynh lực nuôi nấng một cái giả tôn tử, kia sau lưng không biết sẽ có bao nhiêu người cười đến rụng răng.
Triệu Xuyên nhìn Sở Diệp, có chút khó hiểu nói: “Sở thiếu, ngươi làm sao vậy?”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không có việc gì, không có việc gì, ta chỉ là suy nghĩ Thi Vân phu nhân thật sự hảo phúc khí a!”
Triệu Xuyên nhìn Sở Diệp, nói: “Sở thiếu, ngươi cũng ghen ghét sao? Nghe nói, Cung Thần những cái đó phu nhân ghen ghét muốn chết.”
Sở Diệp: “……” Đố kỵ, đố kỵ cái quỷ.
……
Triệu Xuyên rời đi không lâu, Tiểu Ngân bay đến Sở Diệp bên người tỏ vẻ Nguyên Sương phu nhân đã tới.
Sở Diệp có chút vô ngữ, Cung Thần thích tới tìm hắn nói chuyện phiếm, Nguyên Sương phu nhân cũng thích tới tìm hắn nói chuyện phiếm, như vậy liền rất kỳ quái hảo sao?
“Phu nhân đã tới a!” Sở Diệp nhẫn nại tính tình chào hỏi nói.
Nguyên Sương phu nhân cười cười, nói: “Sở lão bản không chào đón ta sao?”
Sở Diệp cười cười, nói: “Như thế nào sẽ?”
“Cung Khiếu tiền bối mau tới, Sở lão bản có cái gì muốn, có thể cùng ta nói, ta có thể chuyển đạt cấp đảo chủ.”

Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Tạm thời không cần cái gì, làm phiền đảo chủ lo lắng.”
“Đảo chủ đang làm gì đâu?”
“Hắn muốn bồi Thi Vân muội muội đâu.” Nguyên Sương phu nhân
toan lựu lựu nói.
Sở Diệp sửng sốt một chút, thầm nghĩ: Diễn trò làm nguyên bộ, Cung Thần cũng không dễ dàng a!
“Thi Vân muội muội gần nhất đạt được không ít ban thưởng, ăn uống càng lúc càng lớn, gần nhất nàng cư nhiên muốn đảo chủ phải về Thiên Hà hoa lâm đưa cùng nàng.” Nguyên Sương phu nhân mắt đẹp chuyển động, ánh mắt trung ẩn chứa một chút gió
mạnh.
Sở Diệp có chút kinh ngạc nói: “Thi Vân phu nhân muốn Thiên Hà
hoa lâm?”
Nguyên Sương phu nhân gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Bất quá, Sở lão bản ngươi yên tâm, đảo chủ cũng không có đáp ứng nàng, ở đảo chủ trong lòng, vẫn là Sở lão bản phần của ngươi lượng càng trọng một ít.”
Sở Diệp: “……” Nguyên Sương phu nhân lời này, như thế nào nghe như vậy không đối vị a!
……
Cung Khiếu là ngồi Hải Long Cung thuyền rồng tới, thuyền rồng thập phần khổng lồ, giống một tòa di động đại hình hành cung.
Cung Khiếu tới kia một ngày, Thiên Nhàn Đảo không ít người đều
đi bờ biển xem náo nhiệt.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn lưu tại cửa hàng, không đi thấu cái này náo nhiệt.
“Sở huynh, ngày hôm qua Cung Khiếu tiền bối tới, ngươi như thế
nào không đi xem.” Triệu Xuyên nói.
Sở Diệp nhìn Triệu Xuyên liếc mắt một cái, nói: “Đều như vậy nhiều người đi, ta liền không đi.”

Triệu Xuyên ánh mắt lượng lượng nói: “Sở thiếu, ngươi không đi thật là quá đáng tiếc, Cung Thần đem hắn phu nhân tất cả đều mang theo ra tới, tấm tắc, Cung Thần thật là không bình thường,
mỗi một cái phu nhân đều lớn lên như hoa như ngọc, hướng kia vừa đứng, chính là một cái lượng lệ phong cảnh tuyến.”
Sở Diệp mắt trợn trắng, Triệu Xuyên gia hỏa này, mấy ngày hôm trước nghe nói Cung Khiếu tiền bối muốn tới, liền vẫn luôn thập phần kích động, nói là muốn chiêm ngưỡng một chút Hồn Vương
cường giả phong thái, kết quả người thật sự tới, gia hỏa này giống như chỉ lo đi xem Cung Thần nữ nhân, cái gì tính tình.
Sở Diệp ngó Triệu Xuyên liếc mắt một cái, giội nước lã nói: “Lại đẹp, kia cũng là người khác nữ nhân.”
Triệu Xuyên gật gật đầu, nói: “Ta biết, bất quá có thể nhìn xem cũng là tốt.”
Sở Diệp: “……” Triệu Xuyên gia hỏa này, liền như vậy điểm tiền đồ.
“Sở thiếu, ngươi là không có nhìn thấy, Cung Khiếu tiền bối lâu thuyền, có bao nhiêu xa hoa.”
Sở Diệp cười cười, thầm nghĩ: Hắn gặp được. Tuy rằng hắn không có tự mình đi trước bờ biển, nhưng là, phái ra Ngân Sí Ong đi trước xem xét tình huống, xác thật là thật lớn một cái thuyền, giống một cái di động đại hình thành lũy.
“Ta nếu là có như vậy một cái thuyền, là có thể ở trên biển hoành
hành không cố kỵ, mặc dù là kia mấy cái vùng cấm, hẳn là cũng có thể sấm sấm.” Triệu Xuyên tràn đầy khát khao nói.
Sở Diệp nhìn mặt mày hớn hở Triệu Xuyên nói: “Ngươi nếu là có như vậy một cái thuyền, không quá mấy ngày đã bị đoạt.”
Thứ tốt, còn phải có thực lực mới có thể giữ được.
Powered by GliaStudio
close
……
Thành chủ phủ.
Cung Khiếu gần nhất Thành chủ phủ, Thành chủ phủ liền

thường
thường có người tiến đến bái phỏng.
Cung Khiếu từ Cung Thần nơi đó được đến quá nhiều tin tức, khiếp sợ dị thường, căn bản vô tâm tình đi để ý tới những người này.
Cung Khiếu nhìn Cung Thần, nghiêm túc nói: “Ngươi xác định cái
kia Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn không thành vấn đề? Bọn họ nói đều là thật sự?”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Bọn họ không phải Thiên Hải Vực người, xác thật là từ ngoại vực tới, hẳn là cùng Thiên Hải Vực người không có gì liên lụy.”
Một lần bị rắn cắn mười năm sợ dây thừng, đối với Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp, Cung Thần cũng không phải hoàn toàn tín nhiệm. Đang nghe nói Âm Sát Mị Thể sự tình lúc sau, Cung Thần cũng không phải thực tin tưởng.
Cung Thần làm người điều tra hai người lai lịch, tra được hai người trước hết xuất hiện Tiểu Diệp Thôn.
Cung Thần ở Tiểu Diệp Thôn phụ cận phát hiện bị phá hư cự ly xa Truyền Tống Trận, xác nhận hai người hẳn là từ ngoại vực tới.
“Tiểu Diệp Thôn phụ cận cái kia Truyền Tống Trận, hẳn là có chút
năm đầu, gần nhất mới một lần nữa khởi động, khởi động lúc sau,
lập tức đã bị phá hủy.” Cung Thần nói.
Cung Khiếu híp mắt mắt, trầm ngâm một chút, “Phá hủy Truyền
Tống Trận?”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
“Nhìn dáng vẻ, Truyền Tống Trận bên kia hẳn là có bọn họ địch nhân, kia hai người hẳn là chạy nạn lại đây.”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Nghĩ đến là như thế.”
Lâm Sơ Văn dược tề thuật cao minh thực, như vậy tuổi trẻ chính là Địa cấp Dược Tề Sư, có thể nói tiền đồ vô lượng, người như vậy bị buộc chạy trốn tới nơi này, phá hư Truyền Tống Trận, đắc

tội người hẳn là lai lịch không nhỏ, phỏng chừng là cái Hồn Vương.
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: “Không phải người có tâm cố tình an
bài nói, ngươi lần này có thể đi đại vận, phụ thân nhưng thật ra dính phúc của ngươi.”
Cung Thần cười cười, nói: “Phụ thân nghiêm trọng.”
Thiên Nhàn Đảo nơi này tu luyện điều kiện, xa không bằng Thiên
Khôi Đảo, nhưng Cung Thần đến nơi đây, ngược lại là bởi vì họa đến phúc, phụ thân cầu mua nhiều năm Duyên Thọ dược tề, cư nhiên liền như vậy tới tay.
“Phụ thân có này Duyên Thọ dược tề, lập tức thọ mệnh vô ngu.”
Có này Duyên Thọ dược tề, phụ thân hẳn là có thể thêm thọ ba mươi năm, nhiều ba mươi năm, rất nhiều chuyện đều có thể làm.
Cung Khiếu nhìn Cung Thần liếc mắt một cái, thở dài, nói: “Phụ thân có thể sống bao lâu không quan trọng, quan trọng là ngươi.”
Cung Khiếu sống mấy trăm năm, đã sớm ẩn ẩn phát hiện, có người không hy vọng hắn sống lâu lắm, mấy thế lực lớn liên hợp lên, ngăn cản hắn duyên thọ.
Cung Khiếu âm thầm thử vài lần, phát hiện đột phá không được mấy thế lực lớn phong tỏa, làm bộ không biết, dần dần từ bỏ duyên thọ một chuyện, ngược lại toàn lực bồi dưỡng Cung Thần,
nào biết đâu rằng Cung Thần thể chất xảy ra vấn đề, vô luận như
thế nào bồi dưỡng, thực lực đều không thấy dâng lên.
Cung Khiếu dò hỏi Liễu Trần, nghe Liễu Trần nói là bẩm sinh thể
chất vấn đề, tức khắc cảm thấy vô vọng.
Cung Khiếu híp mắt mắt, nghĩ đến Cung Thần nói Liễu Trần sai phán thể chất, trong mắt hàn quang bốn phía.
Liễu Trần vừa mới trở thành Huyền cấp Dược Tề Sư thời điểm, liền vào Cung Khiếu mắt, Cung Khiếu vì hắn cung cấp không ít

tài
nguyên, nếu là bằng không, Liễu Trần cũng không có dễ dàng như vậy tấn chức Địa cấp Dược Tề Sư.
Có thể nói, Liễu Trần là Cung Khiếu một tay bồi dưỡng lên, Cung Khiếu hoài nghi quá rất nhiều người tính kế chính mình, lại đối Liễu Trần tín nhiệm dị thường.
Cung Khiếu thầm nghĩ: Nếu Liễu Trần thật sự bị người thu mua, vậy không thể để lại, mặc dù đối phương là Địa cấp Dược Tề Sư, giết ảnh hưởng cực đại, hắn cũng cần thiết động thủ.
Cung Thần cúi đầu, thở dài, nói: "Ta, phụ thân, chuyện của ta thuận theo tự nhiên đi."
Cung Thần từ Lâm Sơ Văn nơi đó nghe nói Cửu Dương dược tề sự tình, cũng không có lộ ra, mà là lặng lẽ cấp Cung Khiếu truyền
tin tức, làm này hỗ trợ thu thập Lâm Sơ Văn nói vài loại ngàn năm
linh thảo.
Sợ Cung Khiếu biết chân tướng quá mức kích động, Cung Thần thậm chí không có đem chân tướng nói cho Cung Khiếu.
Thẳng đến hắn bên này Thi Vân nói mang thai, Cung Thần mới nương cớ, đem Cung Khiếu thỉnh đến Thiên Nhàn Đảo.
"Kia vài loại ngàn năm linh thảo sự tình, ngươi như thế nào không
cùng ta nói rõ ràng." Cung Thần làm ơn Cung Khiếu thu thập linh
thảo sự tình, đã có một đoạn thời gian.
Sợ để lộ tiếng gió, Cung Thần làm Cung Khiếu bắt được linh thảo không ít, đem vài loại linh thảo gia nhập trong đó.
Cung Khiếu cũng không biết kia vài loại ngàn năm linh thảo tác dụng, chỉ tưởng nhi tử tâm huyết dâng trào, tuy rằng cũng có thu
thập, nhưng là cũng không tính quá để bụng.
Cung Thần cau mày, nói: "Ta là lo lắng rút dây động rừng."
Cung Thần cúi đầu, hắn lo lắng rút dây động rừng là một phương
diện, về phương diện khác, cũng là đối Cửu Dương dược tề luyện

chế không ôm nhiều ít hy vọng, Lâm Sơ Văn nói rõ ràng, Cửu Dương dược tề luyện chế khó khăn so Duyên Thọ dược tề càng cao. Phụ thân cầu một phần Duyên Thọ dược tề còn không thể được, huống chi là Cửu Dương dược tề.
Gần nhất, Cung Thần nhưng thật ra lại nhiều vài phần hy vọng, phụ thân có thể duyên thọ vài thập niên, hắn liền nhiều vài thập
niên thời gian, có thể nghĩ cách giải quyết thể chất vấn đề.
Lâm Sơ Văn dược tề trình độ, cũng so với hắn tưởng tượng phải cường hãn rất nhiều, đối phương như vậy tuổi trẻ, chính là Địa cấp Dược Tề Sư, lại chờ thượng mấy năm, luyện chế Cửu Dương dược tề hẳn là rất có khả năng.
Cung Khiếu hắc mặt, nói: "Này đó hỗn trướng, sớm muộn gì ta muốn đem bọn họ một đám bắt được tới bóp chết, ngươi yên tâm, phụ thân nhất định sẽ mau chóng giúp ngươi gom đủ dược liệu."
"Phụ thân đại nhân không cần quá nóng vội, Cửu Dương dược tề cũng không tốt luyện chế, gom đủ tài liệu, cũng không thấy đến có
thể luyện chế ra thành phẩm."
Cung Khiếu cau mày, nói: "Thần Nhi sao có thể như thế nhụt chí,
trước mắt cuối cùng đã biết ngươi này thân thể mấu chốt nơi, luôn là sẽ có biện pháp."
Cung Thần hít sâu một hơi, nói: "Một chuyện không phiền nhị chủ,
nếu là gom đủ dược liệu, chỉ sợ còn cần tìm Lâm Sơ Văn luyện chế dược tề."
"Ngươi như vậy xem trọng cái này Lâm Sơ Văn, không phải nói hắn thập phần tuổi trẻ sao?" Cung Khiếu nói.
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Là, Lâm dược sư thập phần tuổi trẻ, bất quá, thực lực phi phàm."
Lâm Sơ Văn lấy ra tới giao dư hắn bán dược tề, rất nhiều đều là Huyền cấp đỉnh dược tề, phẩm tướng cực cao.
"Lâm thiếu tương đối điệu thấp, nếu là bằng không đã sớm thanh

danh truyền xa.” Cung Thần nói.
Cung Khiếu thở dài, nói: “Nếu là cái này Lâm Sơ Văn thực sự có ngươi nói lợi hại như vậy, kia phải hảo hảo mượn sức.”

Chương 219: Chương 219

Lúc chạng vạng.
Lâm Sơ Văn đãi ở trong phòng khách phiên dược tề thư, Sở Diệp ở một bên phiên trận pháp thư.
Một cổ đặc thù hơi thở từ xa tới gần, xuất hiện ở đại sảnh bên trong.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn buông xuống trên tay thư, hướng tới người tới nhìn qua đi.
Tiểu hồ ly nhìn đến Cung Khiếu, pi kêu một tiếng, đôi mắt bên trong hiện lên vài phần đề phòng.
Sở Diệp sắc mặt như thường, trong lòng lại hiện lên vài phần kinh
tủng, Hồn Vương cường giả hơi thở quá cường thịnh, năm đó, may mắn Ngũ Độc lão tổ không có tự mình ra tay, nếu không hắn
cùng Sơ Văn sợ là chạy trời không khỏi nắng.
“Cung đảo chủ tới, vị này đó là Cung Khiếu tiền bối đi, văn bối có lễ.” Sở Diệp đứng lên nói.
“Các hạ cùng con ta là bằng hữu, không cần đa lễ như vậy.” Cung Khiếu hướng tới Lâm Sơ Văn xem qua đi, nói: “Vị này đó là Lâm dược sư đi, nghe con ta nói, Lâm dược sư tuổi còn trẻ đó là Địa cấp Dược Tề Sư, thật sự tuổi trẻ tài cao a!”
“Tiền bối quá khen.”
“Ta nghe con ta nói Duyên Thọ dược tề sự tình, làm phiền Lâm thiếu.” Cung Khiếu nói.
“Cung tiền bối khách khí, cung đảo chủ đã phó quá thù lao.”
Cung Khiếu hướng tới Lâm Sơ Văn tiểu hồ ly nhìn qua đi, nói: “Lâm thiếu này chỉ hồ ly, phẩm tướng không tồi a.”
“Tiền bối quá khen.”

Tiểu hồ ly là trong tiệm linh vật, không hiểu hành người chỉ biết nhìn đáng yêu, hiểu công việc không sai biệt lắm có thể nhìn ra tiểu hồ ly phẩm tướng. Cung Khiếu là Hồn Vương cường giả, nhãn lực tự nhiên là không lầm.
Cung Khiếu lấy ra một cái hộp ngọc, "Tới vội vàng, cũng không hảo hảo chuẩn bị, này lễ vật có lẽ Lâm dược sư dùng thượng."
Lâm Sơ Văn lấy ra hộp ngọc, mở ra nhìn thoáng qua, hộp ngọc bên trong là một gốc cây Thiên Hồ Thảo, hẳn là có 700 niên đại, phẩm tướng tốt đẹp, càng khó đến chính là, hồ thảo thượng hạt giống đều còn ở.
Thiên Hồ Thảo hiệu quả cùng loại Cửu Vĩ Hồ Thảo, bất quá, muốn so Cửu Vĩ Hồ Thảo cấp bậc càng cao nhất đẳng, tiểu hồ ly hàng năm dùng Cửu Vĩ Hồ Thảo, hiện giờ này Cửu Vĩ Hồ Thảo đối tiểu hồ ly đã hoàn toàn vô dụng.
Thiên Hồ Thảo phẩm tướng muốn so Cửu Vĩ Hồ Thảo cao, nếu là
dùng này cây Thiên Hồ Thảo, tiểu hồ ly huyết mạch có lẽ còn có thể có điều tăng lên.
Tiểu hồ ly nhìn đến Thiên Hồ Thảo, trong mắt tuôn ra một trận lộng lẫy ánh sáng.
"Cung tiền bối quá khách khí, này cây Thiên Hồ Thảo đối ta phi thường hữu dụng." Lâm Sơ Văn nói.
Cung Khiếu cười cười nói: "Lâm dược sư xem thượng liền hảo."
Cung Khiếu nhìn Sở Diệp, nói: "Ta tới thời điểm, thấy được trong rừng có mấy cái sát hố, hai vị ở ngao luyện sát khí sao?"
Sở Diệp sắc mặt biến ảo một chút, thầm nghĩ: Hồn Vương chính là Hồn Vương, nhãn lực thật không sai, một chút liền đã nhìn ra.
"Thật là ở ngao luyện sát khí." Sở Diệp thầm nghĩ: Nếu Cung Khiếu đều đã nhìn ra, kia cất giấu cũng không có gì ý tứ.
Cung Thần sắc mặt đổi đổi, phía trước, hắn không rõ lắm, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn vì sao sẽ tránh được tới, còn phá hủy Truyền Tống Trận, nghe được sát hố, Cung Thần âm thầm hoài nghi, hai người có phải hay không bởi vì có thể ngao luyện sát khí, cho nên, mới có thể bị người đuổi giết.
"Ngao luyện sát khí, dùng thú cốt sao?" Sở Diệp vẫn luôn đại quy

mô thu thập thú cốt, Cung Thần một chút liền đoán được.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng là."
Cung Khiếu cười cười, nói: "Hai vị nhưng có hứng thú người bán tử, nếu là hai vị chịu bán, ta có thể hoa số tiền lớn."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Có, Cung tiền bối muốn mua nói, một trăm phân sát khí là đủ rồi, bất quá, ta hy vọng có thể mau chóng
bắt được tay."
Thiên Hải Vực sát khí vẫn là có không ít, một cái đại hình hải sát hố bùng nổ, nhiều thời điểm có thể thu thượng trăm phân sát khí,
Cung Khiếu thân là Hải Long Cung đại trưởng lão, hẳn là không thiếu sát khí.
Cung Thần sửng sốt một chút, nói: "Một trăm phân sát khí sao? Kể từ đó, Sở lão bản ngươi nhưng có hại." Ngao luyện sát khí phương pháp niết ở trong tay, muốn nhiều ít sát khí không thể được a!
Sở Diệp nhàn nhạt nói: "Không sao."
Sở Diệp thầm nghĩ: Trước mắt đối hắn mà nói, thời gian mới là nhất quý giá.
Nếu là dựa theo hắn hiện tại bước đi, chậm rãi ngao luyện sát khí, kia chờ hắn bồi dưỡng ra một trăm tới chỉ Chiến Tướng Ngân
Sí Ong, ít nhất cũng muốn hai ba năm.
Nếu, Cung Khiếu có thể trực tiếp cho hắn một trăm phân sát khí,
vậy có thể đại đại ngắn lại thời gian này, hắn có lẽ có thể trước tiên hai năm tiến vào Vương giai.
Hiện tại đối hắn mà nói, ngao luyện sát khí quá lãng phí thời gian,
hơn nữa, vài lần đại quy mô thu thập sát khí, cũng đã dẫn người chú ý.
Nếu Cung Khiếu muốn mua phương thuốc, kia đem phương thuốc cấp đối phương đưa cái thuận nước giong thuyền cũng không tồi.
Cung Khiếu nhìn Sở Diệp, tựa hồ minh bạch cái gì, nói: "Sở thiếu

có đại chí hướng a! Tiền đồ vô lượng."
Cung Khiếu lấy ra năm cái cái chai, cái chai tất cả đều là sát khí.
"Nơi này tổng cộng là 50 phân sát khí, dư lại, ta sẽ mau chóng triệu tập lại đây."
Sở Diệp cười cười, nói: "Như thế, liền đa tạ tiền bối."
Sở Diệp thầm nghĩ: Thiên Hải Vực Hồn Vương quả nhiên cùng Vân Châu, Lưỡng Giới Thành bên kia không giống nhau, giàu có thực, 50 phân sát khí nói lấy ra tới liền lấy ra tới.
Cung Khiếu cười cười, nói: "Sở thiếu khách khí."
Cung Khiếu hướng tới Lâm Sơ Văn nhìn qua đi, nói: "Lâm thiếu, nghe con ta nói hắn tình huống hiện tại, chỉ có Cửu Dương dược tề có thể trị?"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, có lẽ có mặt khác biện pháp, nhưng là, ta biết nói chỉ có này một loại."
Lâm Sơ Văn lấy ra một quả truyền thừa ngọc giản, nói: "Ta thu hoạch dược tề truyền thừa ngọc giản, tiền bối có thể cầm đi nhìn xem."
Cung Khiếu trịnh trọng lấy ra ngọc giản, cẩn thận kiểm tra rồi một
phen, truyền thừa ngọc giản thập phần cổ xưa, tồn tại có chút năm đầu.
"Làm phiền Lâm dược sư lo lắng." Cung Khiếu đem ngọc giản đưa trả cho Lâm Sơ Văn.
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: "Tiền bối khách khí, này cái ngọc giản
liền đưa cho tiền bối đi."
Cung Khiếu cũng không khách khí, trực tiếp thu lên.
"Nếu là gom đủ dược thảo, chỉ sợ đến lúc đó vẫn là muốn thỉnh Lâm dược sư ra tay." Cung Khiếu nói.
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: "Cung tiền bối, ta dược tề trình độ còn không đến cái kia trình tự."
Powered by GliaStudio
close
"Không vội, ta muốn gom đủ linh dược, chỉ sợ còn cần mấy năm thời gian, đến lúc đó Lâm dược sư dược tề trình độ, chỉ sợ còn có thể có không nhỏ tăng lên." Cung Khiếu nói.

Lâm Sơ Văn sắc mặt hòa hoãn xuống dưới, Sở Diệp tổng nói hắn là vạn năm khó gặp dược tề thiên tài, Lâm Sơ Văn cảm thấy Sở Diệp có chút khoa trương, bất quá, chính mình dược tề thiên phú
xác thật không tính kém, lại cho hắn mấy năm thời gian nói, hắn
dược tề thuật hẳn là có thể có không nhỏ tiến bộ.
“Lại cho ta mấy năm thời gian, nhưng thật ra có thể thử xem.” Lâm Sơ Văn nói.
Cung Khiếu cười cười, thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói: “Vậy nói như thế định rồi.”
……
Cung Khiếu cùng Cung Thần vừa đi, tiểu hồ ly gấp không chờ nổi
hướng tới Thiên Hồ Thảo nhào tới.
Tiểu hồ ly phác gục Thiên Hồ Thảo, không có trực tiếp nuốt phục,
mà là gỡ xuống Thiên Hồ Thảo phía trên hạt giống, giao cho Sở Diệp, làm Sở Diệp hỗ trợ loại.
Sở Diệp lấy ra hạt giống, loại tới rồi ngọc trụy không gian bên trong.
Sở Diệp thầm than tiểu hồ ly thật thông minh, biết tế thủy trường
lưu đạo lý.
Xem Sở Diệp nhận lấy hạt giống, tiểu hồ ly ngao ô một ngụm đem
Thiên Hồ Thảo cấp nuốt.
Thiên Hồ Thảo dược lực thập phần khổng lồ, hấp thu Thiên Hồ Thảo tiểu hồ ly, lông tóc xoã tung rất nhiều, khoảng cách Vương giai lại vào một bước.
Lâm Sơ Văn xem tiểu hồ ly hơi thở có chút không xong, đem tiểu hồ ly thu vào Hồn Thất bên trong tu dưỡng.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Cung tiền bối cho 50 phân sát khí, hẳn là có thể bồi dưỡng ra không ít Chiến Tướng Ngân Sí Ong.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hẳn là đi.”

Sở Diệp đem trăm tới chỉ Sĩ cấp Cửu giai Ngân Sí Ong triệu tập lên.
Từ Cung Khiếu nơi đó được đến 50 phân sát khí, Sở Diệp lại bồi dưỡng ra 21 chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong, thủ hạ lực lượng bay nhanh tăng lên, Tiểu Ngân lực lượng cũng tùy theo không ngừng
dâng lên.
Lâm Sơ Văn chống cằm, nói: "Tiến độ thực mau a!"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!" Chờ đuôi khoản đã đến, hẳn là còn có thể nhiều ra hai mươi tới chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong.
"Nói như vậy, đến nắm chặt thời gian luyện chế Thiên Cấp dược tề."
Sở Diệp có chút tò mò nói: "Thiên Cấp dược tề, đó là cái gì dược tề?"
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: "Một loại đặc biệt dược tề, áp dụng với Tiểu Ngân như vậy thủ hạ tương đối nhiều Vương giai Hồn Thú."
"Thiên Cấp dược tề có hai phân chia làm hấp thu, phóng thích hai
loại, đến lúc đó, cấp Tiểu Ngân sử dụng hấp thu tác dụng dược tề, còn lại Chiến Tướng Ngân Sí Ong sử dụng phóng thích dược tề, kể từ đó, có thể trợ giúp Tiểu Ngân nhanh chóng hấp thu thủ hạ tu vi, đánh sâu vào Vương giai."
"Còn có loại này dược tề?" Sở Diệp nói thầm nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Ta cũng là gần nhất mới tiếp xúc đến, Thiên Cấp dược tề cũng là Địa giai dược tề."
Sở Diệp ngón tay nhẹ khấu một chút mặt bàn, nói: "Loại này dược tề có tác dụng phụ đi."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Có, Tiểu Ngân thủ hạ nếu như bị hấp thu quá nhiều lực lượng, sẽ suy yếu một đoạn thời gian."
Nghiêm trọng nói, cấp bậc hẳn là sẽ giảm xuống, "Tiểu Ngân nếu
là hấp thu không được như vậy nhiều lực lượng, cũng có khả năng nổ tan xác, bất quá, nói tóm lại, vẫn là lợi lớn hơn tệ, Thiên Cấp dược tề có thể đem Tiểu Ngân tiến giai thành công xác suất

đề cao tam thành."
Tiến giai Vương giai vốn dĩ chính là có nguy hiểm, đến nỗi Chiến
Tướng Ngân Sí Ong sẽ suy yếu một đoạn thời gian, qua đi, chậm rãi điều dưỡng một trận, luôn là có thể điều dưỡng trở về.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Ta đã biết."
……
Cung Khiếu tới lúc sau, Cung Thần như cũ thường xuyên lại đây Sở Diệp nơi này làm khách.
Sở Diệp nhìn đối diện ngồi Cung Thần, có chút vô ngữ nói: "Cung
thiếu, phụ thân ngươi tới, ngươi không cần bồi phụ thân ngươi sao?"
Cung Thần nhàn nhạt nói: "Không sao, phụ thân lần này sẽ lưu rất dài một đoạn thời gian, ta có rất nhiều thời gian cùng phụ thân
ở chung."
Sở Diệp có chút tò mò nói: "Lưu tới khi nào?" Cung Khiếu hẳn là rất bận đi.
Cung Thần nhàn nhạt nói: "Lưu đến ta nhi tử sinh ra."
Sở Diệp ngạnh một chút, nhất thời không lời gì để nói.
Cung Khiếu tưởng lưu lại xem chính mình giả tôn tử sinh ra sao?
Đối phương chẳng lẽ là muốn mượn cái này giả tôn tử câu cá?
Tính kế Cung Thần người, hẳn là biết chân tướng, nếu là biết Cung Thần có hài tử nói, chỉ sợ là muốn chê cười đã chết.
"Ta nghe nói, Sở thiếu gần nhất đang tìm kiếm Hấp Hoang Thảo?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, không tốt lắm tìm."
Hấp Hoang Thảo sinh mệnh lực cực kỳ tràn đầy, một viên hạt giống gieo đi liền sẽ phân hoá ra mấy ngàn căn căn cần khắp nơi lan tràn, từ bốn phương tám hướng hấp thu dinh dưỡng.
Sở Diệp sở yêu cầu là trăm năm trở lên Hấp Hoang Thảo, Hấp Hoang Thảo sinh trưởng yêu cầu đại lượng linh khí, nếu là linh khí không đủ, Hấp Hoang Thảo liền sẽ khô héo, đại bộ phận Hấp Hoang Thảo sinh trưởng không đến hơn hai mươi năm, liền khô

héo.
“Là muốn luyện chế Thiên Cấp dược tề sao?” Cung Thần hỏi.
Sở Diệp nhìn Cung Thần, nói: “Cung thiếu cũng biết Thiên Cấp dược tề?”
Cung Thần cười cười, nói: “Thoáng hiểu biết quá một ít.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Cung Thần làm Hồn Vương chi tử, kiến thức uyên bác, biết Thiên Cấp dược tề cũng thuộc tầm thường.
Cung Thần thầm nghĩ: Thiên Cấp dược tề là Địa cấp dược tề, Lâm Sơ Văn nếu là đem cái này dược tề luyện chế ra tới, kia đối phương dược tề thuật khả năng so với chính mình tưởng tượng còn muốn cao một ít, Cung Thần đem luyện chế Cửu Dương dược tề hy vọng ký thác ở Lâm Sơ Văn trên người, tự nhiên hy vọng Lâm Sơ Văn dược tề thuật càng ngày càng tốt.
“Bắt được như thế nào, cần phải ta hỗ trợ sao?” Cung Thần hỏi.
Sở Diệp cười cười, nói: “Đã thu thập đến hai phân tài liệu, nếu là không đủ, ta lại tìm Cung thiếu hỗ trợ.”
Cung Thần cười cười, nói: “Phía trước mua sát khí phối phương một chuyện, phụ thân chiếm đại tiện nghi, nếu là Sở thiếu có cái gì yêu cầu hỗ trợ cứ việc mở miệng.”
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Làm phiền Cung thiếu.”
Cung Thần cười cười, nói: “Sở thiếu không cần khách khí.”

Chương 220: Chương 220

Sở Diệp đứng ở trong rừng cây nhìn bành trướng một vòng Tiểu Ngân, có chút vui mừng.
Tiểu Ngân cả người kim quang xán xán, nhìn thập phần quý khí.
Một đám Chiến Tướng Ngân Sí Ong, vây quanh Tiểu Ngân bay múa.
Lâm Sơ Văn nhìn Tiểu Ngân, nói: "Tiểu Ngân gần nhất thực lực tiến bộ phi thường rõ ràng, đã tới Chiến Tướng Cửu giai đỉnh."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Tiểu Ngân hơi thở vẫn luôn ở tiến bộ."
Tiểu Bạch nhìn Tiểu Ngân, rầu rĩ nói: "Nhìn dáng vẻ nếu không bao lâu, Tiểu Ngân là có thể tiến giai Vương giai a!"
Từ Chiến Tướng Cửu giai đến Vương giai đối huyết mạch yêu cầu cực cao, Tiểu Bạch cảm thấy chính mình tuy rằng khởi bước vãn, nhưng là huyết mạch cao sớm muộn gì có thể đuổi theo, mấy tiểu bên trong nhất định là nó trước hết thăng cấp, nhưng là,
Tiểu Ngân thực lực không ngừng dâng lên, ong đàn khí thế cũng một ngày so một ngày khổng lồ, không cấm có chút không xác định.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Tiểu Ngân hẳn là đã chạm đến Hồn Vương cái chắn!"
Sở Diệp thầm nghĩ: Tiểu Ngân là Kim Sí Ong Vương huyết mạch, này huyết mạch không tính nhược, nhưng so với Tiểu Bạch cùng
tiểu hồ ly còn kém một ít, lại là không nghĩ tới là Tiểu Ngân trước
hết chạm đến Hồn Vương bình cảnh.
Một cái hảo hán ba cái giúp, thủ hạ nhiều vẫn là có chỗ lợi, tư

chất không đủ, thủ hạ tới thấu.
“Tiểu béo ong gặp gỡ không tồi a!” Tiểu Bạch toan lựu lựu nói.
Sở Diệp ngó Tiểu Bạch liếc mắt một cái, nói: “Tiểu Ngân làm không hảo lập tức chính là Vương giai, ngươi không cần nói lung
tung, tiểu tâm hắn chập ngươi.”
Tiểu Bạch dương đầu, tỏ vẻ liền tính Tiểu Ngân tiến giai Vương giai, hắn cũng không sợ.
“Căn cứ Thiên Hải Vực bên này giới thiệu, vương huyết Hồn Thú tiến giai Hồn Vương, giống như sẽ nhẹ nhàng một ít.” Lâm Sơ Văn nói.
Vân Châu, Lưỡng Giới Thành bên kia Hồn Vương tương đối thiếu, một phần tiến giai Hồn Vương tâm đắc khả ngộ bất khả cầu, Thiên Hải Vực bên này liền bất đồng, chỉ cần chịu tiêu tiền, Hồn Vương tâm đắc cũng là có thể thực nhẹ nhàng mua được.
“Hình như là như vậy, ta nghe nói, bên này hồn lực cường hãn Hồn Sư, lựa chọn Hồn Thú thời điểm, như vậy là lựa chọn huyết mạch xông ra Hồn Thú, hoặc là là lựa chọn giống Tiểu Ngân giống nhau vương huyết Hồn Thú.”
……
Thời gian quá bay nhanh, thực mau khoảng cách Cung Khiếu tiền
bối tiến đến Thiên Nhàn Đảo đã hai tháng.
Tới rồi Thiên Nhàn Đảo không đến nửa tháng, Cung Khiếu liền đưa tới đuôi khoản, 70 phân sát khí.
Dựa theo ước định, Cung Khiếu kế tiếp chỉ cần ra 50 phân là đủ rồi, Cung Khiếu nhiều tặng hai mươi phân sát khí.
Hơn nữa Sở Diệp lục tục lại thu hơn hai mươi phân sát khí, Sở Diệp ở ngắn hạn nội dùng hết 140 phân sát khí.
Sở Diệp tuy rằng đem luyện chế sát khí phương pháp bán cho Cung Khiếu, bất quá, như cũ giữ lại chính mình luyện chế sát khí
quyền lợi.
Cung Khiếu biết luyện chế sát khí yêu cầu thú cốt, vì tránh cho cùng Sở Diệp khởi xung đột, cũng không có ở Thiên Nhàn Đảo tiến hành thú cốt thu thập.

Sở Diệp nhìn ở trong rừng bay múa Ngân Sí Ong, tâm tình không
tồi.
Cung Khiếu tặng 120 phân sát khí, có thể nói, tỉnh hắn không ít chuyện, phải biết rằng tuy rằng Thiên Nhàn Đảo vứt đi hải thú thú
cốt không ít, nhưng là, hắn tiến hành rồi vài lần đại quy mô thu thập lúc sau, hiện tại lại tưởng ở Thiên Nhàn Đảo tìm kiếm thú cốt, đã càng ngày càng khó.
“Nuốt vàng thú a! Nuốt vàng thú, Tiểu Ngân nho nhỏ một con, rất
là sẽ tiêu tiền sao.” Tiểu Bạch nhìn Ngân Sí Ong nói.
Sở Diệp mày nhảy nhảy, thầm nghĩ: Tựa hồ là như thế a! Hắn hoa
ở ong đàn trên người sát khí, đã vượt qua hai trăm phân.
Nếu là Vân Châu Sở gia, Lâm gia người, biết chính mình ở ong đàn phía trên hoa hai trăm nhiều phân sát khí, sợ là muốn răng đau đã chết.
Tuy rằng sữa ong chúa thực đáng giá, nhưng là, nếu muốn thu hồi hai trăm nhiều tới phân sát khí chi ra, không biết muốn năm nào tháng nào. Cũng may hết thảy đều là đáng giá, trong khoảng
thời gian này, trên tay hắn Chiến Tướng Ngân Sí Ong số lượng sinh trưởng tốt, đã tiếp cận hắn mong muốn mục tiêu.
“Nỗ lực lâu như vậy, rốt cuộc nhìn đến thành vương ánh rạng đông.” Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Đúng vậy!”
Nếu là bọn họ hai cái đều tiến giai Hồn Vương, kia hẳn là liền có thể chữa trị Truyền Tống Trận giết bằng được.
……
Thiên Vũ lâu thuyền.
“Giang tiểu thư thật là tiến bộ thần tốc a! Như vậy tuổi trẻ chính là
Cửu giai Chiến Tướng.”
“Lần này có giang lão hộ giá hộ tống, Giang tiểu thư khế ước Kinh

Chập Long xác suất cũng rất lớn a!”
“Giang tiểu thư, ngài khai lan thuyền cửa hàng khuếch trương thực mau, về sau có thể tăng mạnh hợp tác.”
“Giang tiểu thư Cửu Tiết Chi Trùng Thảo, không biết bồi dưỡng đến tình trạng gì, hẳn là rất lợi hại đi.”
……
Lâu thuyền phía trên, không ít thiếu niên vây quanh Giang Chỉ Lan khen tặng, Giang Chỉ Lan mỉm cười tiếp thu mọi người ca ngợi.
Giang Chỉ Lan ở một chúng hào môn con cháu bên trong, phi thường được hoan nghênh, cố nhiên cùng với bản thân xuất thân
danh môn, diện mạo mỹ diễm có quan hệ, cùng này khế ước thú cũng có quan hệ.
Giang Chỉ Lan Hồn Thú Cửu Tiết Chi Trùng Thảo, thuộc về đặc thù loại Hồn Sủng là hiếm thấy trị liệu hình Hồn Sủng, Cửu Tiết Chi Trùng Thảo hoạt tử nhân, nhục bạch cốt, chỉ cần không phải
vết thương trí mạng, thực mau là có thể phục hồi như cũ.
Giang Chỉ Lan dựa vào Hồn Thú đặc thù năng lực, vì này mượn sức không ít cường giả.
Lạc Yên nhìn bị mọi người vây quanh Giang Chỉ Lan, trong lòng có chút khinh thường.
“Chỉ Lan tỷ tỷ, Kinh Chập Long giống như hướng Thiên Nhàn Đảo
phương hướng đi qua, Cung Thần liền ở trên đảo đâu, ngươi muốn hay không đi thăm thăm a!” Lạc Yên vừa nói sau, khoang thuyền nội không khí tức khắc có chút cứng đờ.
“Cung Thần đều có Cung Khiếu tiền bối chăm sóc, ta liền không đi.”
Lạc Yên cười cười, nói: “Chỉ Lan tỷ tỷ thật là vô tình đâu, có nhưng thật ra nhất dạ phu thê bách nhật ân, các ngươi tốt xấu từng có một đoạn đâu.”
Giang Chỉ Lan mặt trầm xuống, nói: “Lạc Yên muội muội nói đùa.”
Powered by GliaStudio

close
Giang Chỉ Lan cùng Cung Thần sự xem như này hắc lịch sử, Giang Chỉ Lan thực kiêng kị những người khác nhắc tới tới, người
khác cũng sẽ không ở Giang Chỉ Lan trước mặt đề, Lạc Yên là cái ngoài ý muốn.
Lạc Yên chống cằm, lười biếng nói: “Nghe nói, Cung Thần có nhi tử, có phải hay không thật sự?”
Tống Liên tiếp lời nói: “Hẳn là thật sự đi, nghe nói Cung Khiếu tiền
bối, hai tháng trước liền đến Thiên Nhàn Đảo, đại khái là lo lắng tôn tử ra ngoài ý muốn đi.”
“Cung Thần tận tình thanh sắc, không cứu, Cung Khiếu tiền bối đại khái là cảm thấy nhi tử không trông cậy vào, liền ngược lại đi
bồi dưỡng tôn tử đi.”
“Cung tiền bối cái gì cũng tốt, chính là quá dung túng nhi tử, Cung
Thần cũng quá không hiểu Cung Khiếu khổ tâm.”
……
Giang Chỉ Lan nghe chung quanh mọi người nghị luận, cong cong
khóe miệng, đôi mắt bên trong hiện lên vài phần châm chọc.
……
Giang Chỉ Lan đi vào chính mình khoang thuyền, khoang thuyền
bên trong đã có một người.
“Chung Hạo, sao ngươi lại tới đây, làm người thấy được không tốt.”
Chung Hạo nhíu nhíu mày, nói: “Cung Khiếu khả năng phát hiện
cái gì? Vẫn là phải cẩn thận một ít.”
Giang Chỉ Lan nhìn Chung Hạo liếc mắt một cái, nói: “Hải Long Cung phát hiện cái gì không ổn sao?”
Chung Hạo cau mày, nói: “Mấy tháng trước, Cung Khiếu tựa hồ ở thu thập vài loại dương tính ngàn năm linh thảo, kia vài loại

linh
thảo, giống như đối áp chế hắn thể chất có chút tác dụng, Liễu dược sư có chút lo lắng, Cung Thần có phải hay không phát hiện cái gì."
Giang Chỉ Lan cau mày, nói: "Lấy Cung Khiếu tính tình, nếu biết cái gì, chỉ sợ đã sớm bạo phát."
Chung Hạo gật gật đầu, nói: "Nói cũng là, bất quá, cũng không thể không phòng, lần này đi Thiên Nhàn Đảo, có thể tiện đường đi
xem Cung Thần, ta xếp vào người ta nói, Cung Thần cùng một cái trà sư đi rất gần, còn đem giá trị thượng trăm triệu đồng vàng
Thiên Hà hoa lâm đưa cho đối phương, có điểm không thích hợp."
Giang Chỉ Lan cau mày, nói: "Cung Khiếu số tuổi thọ mau đến cực hạn, Cung Thần hiện tại biết chân tướng cũng đã chậm, ngươi không cần quá lo lắng."
Chung Hạo cau mày, nói: "Chính là bởi vì Cung Khiếu số tuổi thọ mau tới rồi, mới càng muốn coi trọng một ít."
……
Thiên Nhàn Đảo.
"Sở thiếu, ngươi biết không? Giang Chỉ Lan tiểu thư muốn tới Thiên Nhàn Đảo."
Sở Diệp nghe vậy thiếu chút nữa bị sặc đến, "Giang Chỉ Lan muốn tới?"
Triệu Xuyên gật gật đầu, tràn đầy bát quái nói: "Đúng vậy! Giang Chỉ Lan không biết có phải hay không vì cung đảo chủ, nghe nói,
cung đảo chủ nhiều năm như vậy như cũ đối Giang tiểu thư nhớ mãi không quên, Giang tiểu thư là cung đảo chủ không chiếm được nữ nhân, nhất dạ phu thê bách nhật ân, có lẽ Giang Chỉ Lan
đối cung đảo chủ cũng là có cảm tình."
Sở Diệp nhìn Triệu Xuyên, có chút không lời gì để nói, Triệu Xuyên gia hỏa này hoàn toàn tưởng kém.
"Ngươi suy nghĩ nhiều."

Triệu Xuyên nhìn Sở Diệp, nói: “Như thế nào sẽ? Mọi người đều nói như vậy, còn có người nói, Giang Chỉ Lan là Cung Thần bạch nguyệt quang, Cung thiếu cưới lão bà đều cùng nàng có một chút
giống.”
Sở Diệp: “……” Rõ ràng Cung Thần lão bà mập ốm cao thấp, cái dạng gì đều có, phong cách sai biệt vẫn là rất lớn.
Muốn Giang Chỉ Lan cùng những người này đều có một chút giống, kia nữ nhân này đến trưởng thành cái dạng gì a!
Sở Diệp nhìn Triệu Xuyên, vô ngữ nói: “Ngươi gặp qua Giang Chỉ Lan sao?”
Triệu Xuyên lắc lắc đầu, nói: “Không có a!”
Sở Diệp mắt trợn trắng, nói: “Ngươi liền Giang Chỉ Lan trông như
thế nào cũng không biết, liền đi theo nói bừa.”
Triệu Xuyên cộc lốc cười cười, nói: “Cũng không phải ta một người nói a!”
Sở Diệp thầm nghĩ: Cung Thần ăn Giang Chỉ Lan như vậy đại mệt, muốn phu nhân đều cùng Giang Chỉ Lan lớn lên có chút giống, sợ là muốn hàng đêm làm ác mộng.
“Cung Khiếu tiền bối ở đâu, đừng đi theo nói hươu nói vượn.” Sở Diệp dặn dò nói.
Triệu Xuyên gật gật đầu, nói: “Hành, ta đã biết.”
Tiễn đi Triệu Xuyên, Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, có chút lo lắng nói: “Ngươi nói, Giang Chỉ Lan vì cái gì sẽ đến?”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không biết, bất quá, hẳn là không phải Triệu Xuyên tưởng như vậy.”
“Có thể hay không là Cung Khiếu tiền bối thu thập dược liệu, dẫn
tới Giang Chỉ Lan khả nghi?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không rõ ràng lắm, bất quá, không thể không phòng a!”
Bọn họ cho hấp thụ ánh sáng Cung Thần chân chính thể chất, Sơ
Văn cấp Cung Khiếu tiền bối luyện chế Duyên Thọ dược tề, đã thượng Cung Thần thuyền, nếu Giang Chỉ Lan là tính kế Cung

Thần người, biết Lâm Sơ Văn là Địa cấp Dược Tề Sư, cũng không biết có thể hay không có cái gì hành động.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: "Thôi, Giang Chỉ Lan sự tình, đều có Cung Thần đi nhọc lòng, Chiến Tướng Ngân Sí Ong có bao nhiêu chỉ."
Sở Diệp cười cười, nói: "Hơn nữa Tiểu Ngân đã có 78 chỉ."
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: "78 chỉ, thật không dễ dàng a!"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Không dễ dàng."
Hai trăm nhiều phân sát khí a! Nhiều như vậy sát khí bắt được Vân Châu đi, những cái đó thế lực lớn đều phải điên cuồng.
Lâm Sơ Văn nhấp môi, nói: "Chờ trừ Tiểu Ngân ở ngoài Chiến Tướng Ngân Sí Ong số lượng đạt tới 81 chỉ, liền có thể sử dụng hấp thu dược tề, nếm thử tiến giai Vương giai."
Sở Diệp híp mắt mắt, trong lòng hiện lên vài phần chờ mong.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Nếu là Sở Diệp tiến giai Vương giai, bọn họ cũng coi như là có bước đầu tự bảo vệ mình năng lực……

Chương 221: Chương 221

Sở Diệp thu được Giang Chỉ Lan muốn tới tin tức không lâu, lại nghe nói vài vị thiếu niên tài tuấn muốn tới tin tức.
Rảnh rỗi không có việc gì, Cung Thần lại tới nữa Sở Diệp nơi này xuyến môn.
“Sở lão bản, nhưng nghe nói Hải Long Cung, Thương Hải liên minh, Thiên Hải học viện nhiều vị thanh niên tài tuấn muốn tới tin
tức.” Cung Thần ngồi ở trong phòng khách, bồi Sở Diệp uống trà hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Nghe nói, nghe nói bọn họ là tới thăm đảo chủ ngài.”
Cung Thần cười nhạo một chút, nói: “Ta nhưng không có như vậy
đại mặt mũi, bọn họ bất quá là vì che giấu chân thật mục đích, lấy
ta làm ngụy trang, bất quá, hiện tại tin tức càng truyền càng khai,
sợ là giấu không được.”
Sở Diệp có chút tò mò hỏi: “Những người này đến tột cùng là vì cái gì tới?”
“Sở lão bản nhưng nghe nói qua Kinh Chập Long?”
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Long?”
Sở Diệp trong lòng có chút ý động, trên đời này có thể cùng long nhấc lên quan hệ Hồn Thú, hơn phân nửa đều là rất lợi hại.
“Chẳng lẽ có long tới phụ cận hải vực?” Sở Diệp có chút tò mò hỏi.
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Cái này Kinh Chập Long có cái gì đặc

biệt sao?"
"Loại này Kinh Chập Long cùng mặt khác Long tộc so sánh với, chiến lực không tính quá xông ra, bất quá, đối rất nhiều người mà
nói, này long lại là tốt nhất Hồn Thú."
"Nguyện nghe kỹ càng." Vân Châu bên kia cao đẳng Hồn Thú thập phần thưa thớt, Giao Long càng là khó tìm bóng dáng.
Thiên Hải Vực bên này liền không quá giống nhau, chân long khó
tìm, có được một chút Long tộc huyết mạch Giao Long vẫn là có không ít.
"Kinh Chập Long loại này long thập phần đặc biệt, mỗi cách hai mươi họp thường niên lột xác một lần, mỗi lần lột xác sẽ liên tục
mười ngày, lột xác trong lúc, Kinh Chập Long sẽ ngã xuống một cái đại cấp bậc."
"Nghe nói, có một cái Vương giai Kinh Chập Long len lỏi tới rồi Thiên Nhàn Đảo phụ cận, lại quá một tháng đó là lột xác kỳ, này đối rất nhiều Hồn Sư mà nói đều là tuyệt hảo cơ hội."
"Những người đó tưởng ở Kinh Chập Long lột xác kỳ mạnh mẽ khế ước nó?" Sở Diệp hỏi.
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Không tồi, Hồn Sư muốn mạnh mẽ khế ước Vương giai chiến thú, so lên trời còn khó, nhưng là, khế ước Chiến Tướng Hồn Thú cơ hội vẫn là rất lớn, ở Kinh Chập Long lột xác kỳ khế ước nó, chờ nó khôi phục, Hồn Sư liền tự nhiên tiến giai thành Hồn Vương."
Tưởng trở thành Hồn Vương dữ dội gian nan a! Dùng khế ước một cái Kinh Chập Long phương pháp tiến giai Vương giai, quả thực như là gian lận.
Mỗi điều Kinh Chập Long ở tiếp cận lột xác kỳ phía trước, đều sẽ tìm kiếm một cái thích đáng địa phương trốn tránh.
Này Kinh Chập Long vận khí không tốt lắm, vốn dĩ tìm một cái trong biển núi lửa chết bế quan, kết quả kia địa phương bỗng nhiên bộc phát ra sát khí xoáy nước, dẫn tới không ít người đi trước sưu tầm sát khí.
Kia Kinh Chập Long bị ngoài ý muốn phát hiện, đành phải khắp

nơi chạy trốn, tức khắc dẫn tới không ít người điên cuồng đuổi theo.
Cung Thần thở dài, nếu hắn không phải bị người tính kế, bạch bạch hoang phế mấy năm, kia hắn hiện tại hẳn là cũng có Hồn Sư
hậu kỳ thực lực.
Nếu là hắn có Hồn Sư hậu kỳ thực lực, kia Kinh Chập Long hắn cũng có thể bác một bác, nhìn xem hay không có thể khế ước. Một khi khế ước thành công, hắn chính là Hồn Vương, đáng tiếc……
Hắn hiện tại thực lực quá thấp, lại chịu giới hạn trong thể chất, mạnh mẽ khế ước Kinh Chập Long cũng chỉ sẽ bị phản phệ mà chết, Kinh Chập Long xuất hiện hắn chỉ có thể làm quần chúng.
“Sở thiếu, nhưng có hứng thú?” Cung Thần hỏi.
Sở Diệp thở dài, nói: “Ta nhưng thật ra tưởng, nhưng là, khó khăn
có điểm đại a!”
Lần này nghe nói, tam đại thế lực không ít thiếu niên anh tài đều
tới, nếu chỉ là cùng này đó thiếu niên anh tài tranh kia còn không
có cái gì, nhưng này đó thiếu niên anh tài sau lưng, đều là có hậu
đài a! Này đó tu nhị đại thật là hảo mệnh a!
“Sở thiếu không có hứng thú liền tính, lấy Sở thiếu thiên phú, không cần khế ước Kinh Chập Long, cũng có thể dễ dàng tiến giai Hồn Vương.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Cung thiếu quá khen, ta nơi nào có như vậy lợi hại.”
Cung Thần uống trà, nói: “Phụ thân nói, Sở thiếu trên người hơi thở tràn đầy, đã là tiếp xúc đến Hồn Vương cái chắn.”
Sở Diệp ánh mắt dao động một chút, thầm nghĩ: Cung Khiếu nhìn
ra cái gì sao? Này đảo cũng bình thường, hắn yêu cầu như vậy nhiều sát khí, Lâm Sơ Văn lại ở nghiên cứu hấp thu dược tề, Cung Khiếu một cái nhãn hiệu lâu đời Hồn Vương, hơi chút liên

tưởng một chút, là có thể biết hắn muốn làm gì.
“Là có chút cảm giác, bất quá, kia một bước cũng không tốt vượt qua.” Sở Diệp nói.
“Gần nhất Thiên Nhàn Đảo có chút ngư long hỗn tạp, Sở thiếu nếu là tưởng tiến giai nói, ta phụ thân có thể hỗ trợ hộ pháp.” Cung Thần thành khẩn nói.
Sở Diệp cũng không có cự tuyệt Cung Thần hảo ý., Nói: “Như thế, chỉ sợ quá chút thiên liền phải lao động Cung Khiếu tiền bối.”
“Quá mấy ngày, nhanh như vậy?” Cung Thần có chút ngoài ý muốn.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hẳn là nhanh.”
Cung Thần nghĩ nghĩ, nói: “Thiên Cấp dược tề luyện chế ra tới?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Cung Thần hít sâu một hơi, đáy lòng đối Lâm Sơ Văn nhiều vài phần tin tưởng.
Cung Thần tặng Lâm Sơ Văn hai cây Hấp Hoang Thảo, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hẳn là cũng nên góp nhặt hai cây, Lâm Sơ Văn nếm thử luyện chế hấp thu dược tề số lần hẳn là không vượt qua bốn lần, đối với mới vào Địa giai Dược Tề Sư mà nói, như vậy xác suất thành công rất là khó lường.
Lâm Sơ Văn đi đến, nói: “Cung thiếu, ta nghe nói Giang Chỉ Lan mau tới, hắn có thể hay không là đã nhận ra cái gì, tiến đến xem xét tình huống của ngươi?”
Cung Thần cau mày, âm u nói: “Ở những người đó trong mắt, ta đã sớm phế đi, bất quá, bọn họ có lẽ sẽ thuận đường tới xem xét một chút ta trạng huống.”
Cung Thần híp mắt mắt, thầm nghĩ: Hắn bên người hẳn là có thế
lực khác thám tử, này nửa năm thời gian, hắn giúp Lâm Sơ Văn tiêu ra không ít dược tề, tuy rằng làm tương đối bí ẩn, bất quá, không biết có hay không khiến cho những người khác chú ý.
Phụ thân đã ăn vào Duyên Thọ dược tề, liền tính những người này đã biết, cũng đã muộn rồi.
Lâm Sơ Văn như suy tư gì nói: “Như vậy a!”
……

Thành chủ phủ.
“Sở Diệp nói liền tại đây mấy ngày?” Cung Khiếu có chút ngoài ý muốn hỏi.
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Cung Khiếu có chút kinh ngạc nói: “Nhưng thật ra so với ta tưởng
càng mau, cái này Sở Diệp linh hồn lực hẳn là không thấp.”
“Lâm Sơ Văn luyện chế ra Thiên Cấp dược tề, có thể là bởi vì có dược tề, đem tiến giai thời gian trước tiên đi.” Cung Khiếu nói.
“Thiên Cấp dược tề, nhanh như vậy luyện chế ra tới?” Cung Khiếu hỏi.
Powered by GliaStudio
close
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Luyện ra tới.”
“Nhanh như vậy?” Cung Khiếu có chút kinh ngạc nói.
Cung Thần gật gật đầu, Thiên Hải Vực giống Sở Diệp giống nhau khế ước vương huyết Hồn Thú Hồn Sư không ít, Thiên Cấp dược tề vẫn là thập phần đoạt tay.
Phía trước, Hải Long Cung bán đấu giá quá một chi Thiên Cấp dược tề, đánh ra 1300 nhiều vạn giá trên trời.
Đầu tiên là Duyên Thọ dược tề, lại là Thiên Cấp dược tề, Lâm Sơ Văn dược tề trình độ, có chút vượt qua dự kiến!
……
Thiên Hà hoa lâm.
“Tiền bối như thế nào tới?” Lâm Sơ Văn đón nhận trước nói.
Cung Khiếu khách khí nói: “Nghe nói, Lâm dược sư luyện chế ra Thiên Cấp dược tề, lòng ta sinh tò mò, nghĩ tới tới đánh giá.”
Lâm Sơ Văn nghe vậy thầm nghĩ: Cung Khiếu hẳn là ở khảo nghiệm hắn dược tề trình độ, Cung Khiếu nếu đem giải quyết Cung Thần thể chất vấn đề hy vọng ký thác ở trên người hắn, khó
tránh khỏi sẽ đối hắn dược tề trình độ nhiều chú ý một ít.
“Tổng cộng ra tam chi, có thể đưa Cung tiền bối hai chi.” Lâm Sơ Văn lấy ra hai chi Thiên Cấp dược tề đưa qua.
“Lâm dược sư thật sự hào phóng, ta cũng không chiếm ngươi tiện nghi, nơi này là sáu cây Địa cấp linh thảo, liền đưa cùng

Lâm
dược sư đi.” Cung Khiếu nói.
Lâm Sơ Văn sửng sốt một chút, nói: “Đa tạ.”
Lâm Sơ Văn qua loa quét một chút Cung Khiếu đưa linh thảo, sáu
cây linh thảo đều là khó được trân phẩm, trong đó tam cây có phụ
trợ Chiến Tướng Hồn Thú tiến vào Vương giai chi hiệu, có này tam cây linh thảo, Tiểu Ngân tiến giai Vương giai xác suất nhưng
thật ra lại lớn một ít.
Cung Khiếu qua loa xem xét một chút hai chi Thiên Cấp dược tề, phát hiện hai chi Thiên Cấp dược tề phẩm tướng đều ở trung phẩm, Cung Khiếu nguyên tưởng rằng Lâm Sơ Văn chỉ có thể luyện ra hạ phẩm dược tề, dược tề phẩm tướng ở trung phẩm, làm Cung Khiếu đối Lâm Sơ Văn lại xem trọng vài phần.
“Lâm dược sư, thật ghê gớm a!” Cung Khiếu nói.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Vận khí tốt mà thôi.”
Cung Khiếu cười cười, nói: “Lâm dược sư quá khiêm tốn, giống nhau Dược Tề Sư cũng chưa ngươi như vậy vận khí.”
……
Thiên Hà hoa lâm.
“Sở lão bản, Thiên Vũ lâu thuyền tới rồi.” Triệu Xuyên có chút kích
động nói.
Sở Diệp ngắm Triệu Xuyên liếc mắt một cái, nhàn nhạt nói: “Tới rồi liền đến đi.”
Triệu Xuyên vẻ mặt khâm phục nói: “Sở lão bản ngươi cũng thật bình tĩnh a! Này sẽ giống ngươi như vậy bình tĩnh người nhưng hiếm lạ.”
Sở Diệp: “……”
“Lần này tam đại thế lực thanh niên tài tuấn tới không ít, mọi người đều chạy tới lôi kéo làm quen, hy vọng có cơ hội bị những thiên chi kiêu tử này thu làm tùy tùng.”
“Phải không?”
Triệu Xuyên nhìn Sở Diệp, nói: “Sở thiếu, không đi thử thử xem

sao? Lấy Sở thiếu năng lực, có lẽ có hi vọng."
Sở Diệp mắt trợn trắng, "Ta? Ta không có gì hứng thú, tùy tùng có
cái gì dễ làm." Vui đùa cái gì vậy, hắn như vậy tuyệt thế thiên tài, làm gì lì lợm la liếm cho người ta đi đương tùy tùng. Ấn hắn hiện
tại bước đi, không lâu lúc sau, hẳn là là có thể trở thành Hồn Vương, nơi nào yêu cầu một đám nhị thế tổ dìu dắt.
"Lời nói không thể nói như vậy, lần này tới rất nhiều đều là tu nhị
đại, trong tay hơi chút lậu một chút ra tới, cũng đủ chúng ta được
lợi vô cùng." Triệu Xuyên nói.
Sở Diệp nghĩ nghĩ Cung Thần ngày thường đối tùy tùng hào phóng trình độ, bỗng nhiên hiểu biết vài phần, có lẽ đối một ít Hồn
Sư mà nói, cấp tu nhị đại đương tùy tùng cũng là không tồi.
Triệu Xuyên nghĩ nghĩ, nói: "Sở thiếu ngươi cùng đảo chủ quan hệ, hoàn toàn có thể mượn cơ hội được đến Cung Khiếu tiền bối dìu dắt, không cần phải bỏ gần tìm xa."
Sở Diệp cười cười, không nói gì thêm.
……
Triệu Xuyên rời đi không lâu, Nguyên Sương phu nhân liền tới.
"Phu nhân như thế nào tới?" Sở Diệp hỏi.
Sở Diệp thầm nghĩ: Này Cung Thần, Cung Khiếu, Nguyên Sương phu nhân thay phiên tới xuyến môn, hắn đều có chút tiếp đãi bất
quá tới.
"Mấy ngày nay, đi trước Thành chủ phủ bái phỏng người nhiều, đảo chủ cùng Cung Khiếu tiền bối có chút thoát không khai thân."
Sở Diệp thầm nghĩ: Cung Thần thoát không khai thân là được rồi,
thân là đảo chủ tổng như vậy nhàn xem như sao lại thế này a.
"Đây là Cung Khiếu tiền bối làm ta mang cho ngươi, thứ này là tiền bối làm người gia tăng đưa lại đây, hôm nay mới khó khăn

lắm đưa đến." Nguyên Sương phu nhân nói.
Sở Diệp lấy ra hộp nhìn thoáng qua, gặp được hộp hỗn nguyên dịch.
Sở Diệp tâm tình dao động một chút, ở tiến giai Hồn Vương phía trước, lấy hỗn nguyên dịch ngâm toàn thân, có thể đề cao Hồn Sư thể chất, có thể gia tăng tiến giai Hồn Vương tỷ lệ.
"Cung Khiếu tiền bối quá khách khí, thay ta cảm ơn tiền bối." Sở Diệp nói.
Nguyên Sương phu nhân cười cười, nói: "Tiền bối thực coi trọng Sở thiếu đâu, Cung Khiếu tiền bối tới lúc sau, tặng Thi Vân muội muội không ít đồ vật, Thi Vân muội muội muốn Thiên Hà hoa lâm
dưỡng thai, bị tiền bối cự tuyệt."
Sở Diệp có chút vô ngữ nói: "Thi Vân phu nhân đối ta này Thiên Hà hoa lâm thật đúng là chấp nhất a!"
Sở Diệp thầm nghĩ: Cái này Thi Vân phu nhân rốt cuộc là ngốc bạch ngọt, ỷ vào một cái bụng làm xằng làm bậy đâu, vẫn là muốn mượn cơ thử Cung Thần, Cung Khiếu thái độ.
Nguyên Sương phu nhân cười cười, nói: "Đúng vậy! Thi Vân muội
muội đối cái này Thiên Hà hoa lâm nhớ mãi không quên, có thể là
hoa lâm quá mỹ, trước mắt nhưng không ngừng là Thi Vân muội
muội chấp nhất."
Sở Diệp có chút nghi hoặc nhìn Nguyên Sương phu nhân, nói: "Chẳng lẽ còn có những người khác đánh ta này hoa lâm chủ ý sao?"
Nguyên Sương phu nhân gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, Kinh Chập Long len lỏi đến phụ cận hải vực, gần nhất sẽ có không ít tam đại
thế lực người lại đây, bọn họ có lẽ sẽ đến Thiên Nhàn Đảo tiếp viện, gần nhất giống như không ít người nói tới Thiên Hà hoa lâm."
Sở Diệp: "……"
Thiên Hà hoa lâm tuy rằng xinh đẹp, nhưng là, cũng không đến

mức làm những thiên chi kiêu tử này xua như xua vịt đi, chẳng lẽ
là người có tâm cố tình dẫn đường. Cẩn thận ngẫm lại, Cung Thần ở tiếp xúc bọn họ lúc sau, liền tu thân dưỡng tính, cũng xác
thật dễ dàng làm người khả nghi.
“Những người này không phải hướng về phía Kinh Chập Long tới
sao? Chẳng lẽ còn có tâm tình ngắm hoa?” Sở Diệp có chút vô ngữ.
Nguyên Sương phu nhân cười cười, nói: “Kinh Chập Long chỉ có một cái, nơi nào đủ phân a! Đại đa số người tới, chỉ là tới thấu cái náo nhiệt, mặt khác một ít, chính là đến xem có phải hay không có cơ hội đi đại vận.”
Sở Diệp: “……” Này đàn hỗn đản ngoạn ý, đâm vận khí như vậy không đi tâm, cũng dám hy vọng xa vời đi đại vận?

Chương 222: Chương 222

Lạc Yên đứng ở trên thuyền, ngắm nhìn nơi xa Thiên Nhàn Đảo.
“Đây là Thiên Nhàn Đảo sao? Quả nhiên có chút hoang vắng a!” Lạc Yên lắc lắc đầu nói.
“Cung Thần thiếu chủ chính là bị sung quân đến nơi đây tới sao? Có phải hay không nơi này tu luyện điều kiện quá kém, cho nên, Cung Thần thiếu chủ mới không được tiến thêm a!” Lạc Yên thị nữ Lạc Đông Nhi nói thầm nói.
“Cung Thần chỉ sợ là có mặt khác vấn đề đi.”
“Tiểu thư, trước mắt Kinh Chập Long hướng đi không rõ, Giang Chỉ Lan còn có tâm tình thượng đảo nhìn xem, chẳng lẽ thật là đối Cung Thần cũ tình khó quên.” Lạc Đông Nhi nói.
Lạc Yên bĩu môi, nói: “Giang Chỉ Lan nữ nhân này nhưng quỷ thực đâu, chỉ sợ có cái gì nguyên nhân khác.”
“Cung Khiếu tiền bối cũng ở chỗ này, tiểu thư muốn đi bái phỏng
Cung Khiếu tiền bối sao?”
Lạc Yên lắc lắc đầu, nói: “Ta lại không phải hắn con dâu, không cần.”
“Cung Khiếu tiền bối có chút kỳ quái a! Phía trước, hắn còn ở Thiên Khôi Đảo cùng người tranh đoạt mười hai gia nhà đấu giá thuộc sở hữu, lúc này cư nhiên thanh thản ổn định ở Thiên Nhàn
Đảo bên này ở xuống dưới, chẳng lẽ thật là bởi vì thọ nguyên gần, cho nên vô tâm ngoại vật, chỉ nghĩ hưởng thụ thiên luân chi
vui vẻ?” Lạc Đông Nhi có chút kỳ quái nói.
Lạc Yên nghĩ nghĩ, nói: “Có lẽ đi, nghe nói, Cung Khiếu đối cái này tôn tử coi trọng thực, trước mắt có thể là tôn tử càng quan

trọng.”
……
Thiên Hà hoa lâm.
“Sở lão bản, ngươi này rượu nhưỡng thật không sai a! Ta phụ thân dựa theo ngươi cấp rượu phương ủ rượu, nhưỡng ra tới hoàn toàn không phải cái này vị, có phải hay không có cái gì bí quyết a?” Dư Trúc hỏi.
Sở Diệp cười cười, nói: “Đại khái là ta thiên phú dị bẩm đi.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Bí quyết sao, bí quyết đại khái chính là linh tuyền thủy, đương nhiên cái này vô pháp nói.
Dư Trúc thấy Sở Diệp không muốn nói, suy đoán là Sở Diệp cơ mật thủ đoạn, cũng không hỏi nhiều.
“Sở thiếu, tam đại thế lực người muốn tới, ngươi biết không?” Dư
Trúc hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Biết.”
Dư Trúc thần thần bí bí nói: “Sở thiếu cũng biết bọn họ là vì cái gì
tới?”
“Biết, Kinh Chập Long.”
Dư Trúc trừng lớn mắt, nói: “Sở lão bản làm sao mà biết được? Ta phụ thân cũng là hoa rất lớn sức lực mới được đến cơ mật tin tức.” Vất vả tìm hiểu tin tức, bị người thuận miệng bóc trần, Dư Trúc không khỏi có chút thất vọng.
“Cung Thần đảo chủ nói.” Sở Diệp bình đạm nói.
Dư Trúc gật gật đầu, nói: “Ta như thế nào đã quên cái này, mọi người đều nói, đảo chủ cùng Sở thiếu ngài quan hệ thân cận thực, đảo chủ những cái đó phu nhân đều bị ngài cấp so không bằng.”
Sở Diệp: “……”
“Dư thiếu như thế nào biết Kinh Chập Long sự?” Cung Thần lần trước nói, việc này hình như là cơ mật.
“Tam đại thế lực nguyên bản muốn gạt, nhưng là, vẫn là truyền đi
ra ngoài, Sở thiếu, ngài nói lần này ai có thể được đến Kinh Chập Long a?” Dư Trúc rất có hứng thú hỏi.

Sở Diệp buông tay, “Không biết, ta đối này đó thanh niên tài tuấn,
cũng không phải thực hiểu biết.”
“Sở thiếu thật là bình tĩnh a! Như vậy mới mẻ sự tình cũng không
quan tâm. Chiếu ta xem, lần này có khả năng nhất được đến Kinh
Chập Long người có ba cái, Chung Hạo, Lạc Phong, Giang Chỉ Lan.”
“Không biết, này vài vị có cái gì lợi hại chỗ, dư huynh có không vì
ta giảng giải một chút.”
Thấy Sở Diệp tò mò, Dư Trúc thập phần hưởng thụ.
“Này ba người, đều là nhân trung long phượng, ta liền vì Sở thiếu
thoáng giảng giải một chút đi.”
“Ba người bên trong, nhất có hy vọng hẳn là Chung Hạo, Chung Hạo là Hải Long Cung thiên chi kiêu tử, này gia gia là Hải Long Cung Nhị trưởng lão Giang Thượng, Giang Thượng là Lục giai Hồn Vương, thực lực phi thường hùng hậu, Hải Long Cung hàng năm cùng Giao Long giao tiếp, khế ước long loại Hồn Thú kinh nghiệm thập phần phong phú.”
Dư Trúc thần thần bí bí nói: “Chung Hạo cùng Cung Thần tuy rằng cùng là Hải Long Cung người, nhưng thuộc về bất đồng phe
phái, Sở thiếu cùng đảo chủ đi gần, nếu là gặp được Chung Hạo, vẫn là bảo trì khoảng cách hảo.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Ta minh bạch.”
“Tiếp theo là Lạc Phong, Lạc Phong là Thiên Hải học viện tinh anh
đệ tử, diện mạo anh tuấn, bị Thiên Hải học viện nữ tu bầu thành học viện đệ nhất mỹ nam tử.”
Sở Diệp run rẩy một chút khóe miệng, nói: “Không biết lớn lên soái, ở Hồn Thú nơi đó có hay không thêm phân.”
Dư Trúc gãi gãi đầu, nói: “Khả năng có đi, bất quá Hồn Thú ánh mắt cùng chúng ta giống như không quá giống nhau, trước kia,

có
một đôi thực lực tiếp cận tỷ muội, chạy tới khế ước phi chim sơn ca, tỷ muội bên trong, muội muội mạo nếu thiên tiên, tỷ tỷ bởi vì
trung quá độc, dài quá vẻ mặt hồng ngật đáp, phi chim sơn ca lựa
chọn tỷ tỷ, nghe nói là bởi vì ở phi chim sơn ca trong mắt, muội muội lớn lên thường thường vô kỳ, tỷ tỷ lớn lên càng có đặc sắc."
Sở Diệp: "……"
"Đương nhiên, bỏ qua một bên diện mạo, Lạc Phong thực lực cũng phi thường hồn hậu, Lạc Phong gia gia Lạc Đông là Ngũ giai
Hồn Vương."
"Lại tiếp theo là Giang Chỉ Lan, Giang tiểu thư là Thương Hải liên
minh người, Thương Hải liên minh tổng cộng thiết có mười hai cái
trưởng lão ghế, Giang tiểu thư thiên tư thông minh là liên minh trưởng lão chi nhất, cũng là nên liên minh tuổi trẻ nhất trưởng lão,
có thể nói là tài mạo song toàn, Giang tiểu thư thực lực dâng lên tốc độ phi thường mau, này gia gia là Tam giai Hồn Vương Giang
Thượng."
Sở Diệp thầm nghĩ: Giang Chỉ Lan hỗn không tồi a! Nhìn dáng vẻ nữ nhân này thủ đoạn không tầm thường.
"Giang Thượng thực lực kém một ít, nhưng nếu là Chung Hạo, Lạc Phong thương hương tiếc ngọc một ít, Kinh Chập Long nói không chừng chính là Giang Chỉ Lan."
Sở Diệp: "……"
Dư Trúc thần thần bí bí nói: "Sở huynh, ngươi cùng đảo chủ đi gần, ngươi biết đảo chủ cùng Giang Chỉ Lan chi gian, rốt cuộc là chuyện như thế nào a?"
Sở Diệp mắt trợn trắng, nói: "Không phải ngươi tưởng như vậy một chuyện."
Dư Trúc: "……"

“Cho nên, Dư Trúc huynh cảm thấy Kinh Chập Long khế ước tỷ lệ
là Chung Hạo lớn hơn Lạc Phong lớn hơn Giang Chỉ Lan?” Sở Diệp hỏi.
Dư Trúc gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Sở Diệp mắt trợn trắng, này nơi nào là Chung Hạo vài người so đấu a! Đây là đua cha, đua gia gia a!
“Ngươi xem ta có hy vọng sao?” Sở Diệp hỏi.
Dư Trúc sửng sốt một chút, nói: “Sở thiếu, Chung Hạo mấy người
đều là có Hồn Vương hộ pháp, Sở thiếu nếu thật đối Kinh Chập Long cảm thấy hứng thú, đi thấu cái náo nhiệt là được, liền tính may mắn gặp Kinh Chập Long, khế ước cũng là yêu cầu thời gian, Kinh Chập Long mặc dù rơi xuống một cấp bậc, khế ước lên
cũng không dễ dàng.”
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Bởi vì hắn không có Hồn Vương chỗ dựa, cho nên, không cơ hội sao?
Dư Trúc nhìn Sở Diệp biểu tình, nhăn nhăn mày, nói: “Cùng tam đại thế lực đoạt Kinh Chập Long khế ước quyền, khả năng sẽ bị Hồn Vương công kích.”
Sở Diệp cau mày, nói: “Tam đại thế lực người, bá đạo như vậy sao?”
Dư Trúc gật gật đầu, nói: “Cái này tự nhiên, tam đại thế lực đem Kinh Chập Long trở thành vật trong bàn tay, những người khác liền tính tìm được rồi cơ hội khế ước, cũng đến nhìn xem có thể hay không giữ được.”
Sở Diệp híp mắt mắt, rầu rĩ nói: “Chung Hạo đã khế ước quá Giao Long, như thế nào còn đối Kinh Chập Long cảm thấy hứng thú? Gia hỏa này quá lòng tham.”
Dư Trúc gật gật đầu, rầu rĩ nói: “Đúng vậy! Chung Hạo một người
liền tưởng đem thịt cùng canh đều ăn, cũng không cho mặt khác

lưu một chút, bất quá, lợi hại Hồn Thú tự nhiên càng nhiều càng tốt a! Ta nếu là Chung Hạo, cũng tưởng chiếu đơn toàn thu."
Sở Diệp thầm nghĩ: Có đạo lý a! Ai sẽ ngại lợi hại Hồn Thú nhiều đâu, tựa như hắn đã có Tiểu Bạch, đối Kinh Chập Long cũng thực
cảm thấy hứng thú, nếu là hắn có thể khế ước Kinh Chập Long, là
có thể bổ khuyết thượng phi hành chiến thú chỗ trống.
"Chung Hạo khế ước kia đầu Giao Long, tuy rằng huyết mạch không tồi, nhưng là, muốn bồi dưỡng đến Vương giai vẫn là yêu cầu hao phí không ít tài nguyên, Kinh Chập Long liền bất đồng, khế ước xuống dưới, chờ khôi phục, tự nhiên chính là Vương giai, đáng tiếc ta không có Hồn Vương tổ tông hộ giá hộ tống, nếu
không ta cũng muốn đi tranh một tranh." Dư Trúc có chút đỏ mắt
nói.
Sở Diệp: "……" Không có Hồn Vương chỗ dựa? Đều không có tranh đoạt tư cách sao?
……
Thiên Hà hoa lâm.
Thư Tùng An vội vã đi đến, "Sở lão bản, tam đại thế lực người tới."
Sở Diệp nhíu nhíu mày, nói: "Tam đại thế lực người?"
Thư Tùng An gật gật đầu, "Lâm lão bản để cho ta tới thông báo ngươi một tiếng, Giang Chỉ Lan cũng tới."
Sở Diệp nghĩ tới phía trước Cung Thần đề qua, hảo những người này đối hắn hoa lâm thực cảm thấy hứng thú.
Sở Diệp bĩu môi, thầm nghĩ: Những người này tới hắn nơi này du
lịch sao?
Thư Tùng An nhấp nháy nhấp nháy con mắt, nhìn Sở Diệp, nói: "Sở thiếu, cái này Giang Chỉ Lan không đơn giản a! Hắn đã từng cùng đảo chủ có một chân, ta cảm thấy ngươi tốt nhất cùng nữ nhân này bảo trì một chút khoảng cách."
Sở Diệp nhìn Thư Tùng An, có chút vô ngữ nói: "Thư thiếu,

ngươi
có thể hay không đem ngươi bát quái ánh mắt thu một chút a!"
Thư Tùng An đôi mắt lượng đều phải giống bóng đèn, một bộ xem kịch vui bộ dáng, cũng không biết thu liễm một chút.
Dư Trúc có chút nghi hoặc nói: "Tam đại thế lực nhân vi cái gì sẽ đến?"
Thư Tùng An loạng choạng trên tay cây quạt, nói: "Nghe nói là tới
ngắm phong cảnh, chúng ta Thiên Nhàn Đảo liền thuộc Sở thiếu ngươi này Thiên Hà hoa lâm cảnh sắc đẹp nhất."
Sở Diệp thầm nghĩ: Ngắm phong cảnh, này đó đại gia tộc nhị thế tổ cái gì phong cảnh chưa thấy qua, yêu cầu tới nơi này ngắm phong cảnh, chỉ sợ là Giang Chỉ Lan phát hiện cái gì, tiến đến thử
hư thật.
Dựa theo Cung Thần cách nói, này đó nhị thế tổ chính là tới tìm long, không hảo hảo đi tìm long, chạy đến hắn nơi này tới, một đám thật sự đều quá không làm việc đàng hoàng.
……
Sở Diệp đi ra ngoài, đón nhận này đó nhị thế tổ.
"Là Sở lão bản đi, hạnh ngộ." Cầm đầu Giang Chỉ Lan, chắp tay nói.
"Giang tiểu thư, hạnh ngộ." Sở Diệp đánh giá Giang Chỉ Lan vài lần, thầm nghĩ: Giang Chỉ Lan quả nhiên lớn lên thập phần xinh đẹp, khó trách Cung Thần sẽ thua tại nữ nhân này trong tay. Có nhưng thật ra mỹ nhân hương là anh hùng trủng lời này quả nhiên không giả, cùng nữ nhân này ngủ một giấc, Cung Thần liền
trả giá như vậy thảm thống đại giới, không thể trêu vào, không thể
trêu vào.
"Ta nghe nói Thiên Hà hoa lâm là toàn bộ Thiên Nhàn Đảo đẹp nhất địa phương, mạo muội tới chơi, làm phiền."
Sở Diệp ánh mắt nhàn nhạt đảo qua Giang Chỉ Lan bên người vài
người, mấy cái thiếu niên nhìn hắn ánh mắt tràn ngập ghen

ghét,
hẳn là ở ghen ghét hắn được đến nữ thần thân lãi.
“Giang tiểu thư nói quá lời.”
“Không biết Sở lão bản có không mang chúng ta đi dạo này hoa lâm.” Giang Chỉ Lan kiều thanh nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đương nhiên có thể.”
Nghe được Sở Diệp đáp ứng, mấy cái thiếu niên trên mặt ghen ghét chi sắc càng đậm.
Sở Diệp âm thầm ở trong lòng mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Cái này
Giang Chỉ Lan thật đúng là sẽ cho hắn kéo thù hận, này đàn nhị thế tổ cũng thật là xách không rõ, hắn chính là có lão bà người, hắn vẫn là cái cong, mặc dù hắn là cái thẳng, cũng không dám tìm Giang Chỉ Lan như vậy, quá nguy hiểm.
“Này Thiên Hà hoa lâm quả nhiên thực thích hợp Sở thiếu a! Sở lão bản thật đúng là thâm tàng bất lộ, khó trách Cung Thần sẽ đem hoa lâm đưa cùng Sở lão bản.” Giang Chỉ Lan lúm đồng tiền như hoa nói.
Sở Diệp cười cười, nói: “Giang tiểu thư quá khen, nhận được đảo chủ xem khởi lấy hoa lâm tương tặng, chịu chi hổ thẹn a!”
“Ngọc Tủy Hoa, Tử Linh Chi, Kim Cương Bồ…… Này đó là Sở thiếu nhập trú hoa lâm lúc sau loại sao?” Giang Chỉ Lan hỏi.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không phải, đây là hoa lâm vốn có.”
Giang Chỉ Lan ánh mắt biến hóa một chút, thực mau thu liễm.
Sở Diệp nghe được mấy cái tu sĩ khe khẽ nói nhỏ.
“Này hoa lâm bên trong, kỳ hoa dị thảo vô số, chỉ sợ giá trị mấy ngàn vạn, Cung Thần liền như vậy tặng người.”
“Nghe nói, Cung Thần bị sung quân tới Thiên Nhàn Đảo lúc sau liền có chút xách không rõ, quả nhiên là đầu óc ra vấn đề.”
“Lớn như vậy một cái hoa lâm, đưa chính mình phu nhân còn hảo
thuyết, cư nhiên đưa cho hai cái nam nhân.”
“Có cái lợi hại phụ thân chính là hảo a! Lớn như vậy cái hoa lâm tặng người cũng không đau lòng.”
“Cung Khiếu tiền bối sợ là cũng chịu không nổi Cung Thần đi, Cung Thần phu nhân không phải mang thai, Cung Khiếu tiền

bối
giống như muốn đi bồi dưỡng tôn tử, lười đến lại quản Cung Thần."
"……"
Sở Diệp nghe mấy cái tu sĩ nghị luận, mắt trợn trắng, những người này nói chuyện thanh âm càng lúc càng lớn, căn bản chính
là cố ý nói cho hắn nghe.
Những người này một đám đều xuẩn thấu, một chút đều không thể so Cung Thần thật tinh mắt.
Tuy rằng đều là tu nhị đại, nhưng là, tu nhị đại cũng là phân bất đồng trình tự, Sở Diệp cảm thấy nói chuyện những cái đó, mặc dù
có chỗ dựa, chỗ dựa cũng chẳng ra gì, lời nói toan khí mười phần.
Thiên Hà hoa lâm bên trong linh hoa, linh thảo giá trị không thấp,
những người này nhất định là ghen ghét.

Chương 223: Chương 223

Giang Chỉ Lan ở trong rừng đi tới, bỗng nhiên xoay người hướng tới Sở Diệp nhìn qua đi.
“Sở lão bản, này trong rừng Chiến Tướng Ngân Sí Ong, hẳn là không dưới 40 chỉ đi.”
Thư Tùng An nghe được Giang Chỉ Lan nói, dọa quạt xếp thiếu chút nữa rớt.
“40 chỉ?” Thư Tùng An trừng lớn mắt nói.
Sở Diệp lưng đeo xuống tay, gật gật đầu, khinh phiêu phiêu nói: “Có?”
Dư Trúc đôi mắt thiếu chút nữa đột ra tới, “Sở lão bản, thật sự có 40 chỉ như vậy nhiều sao?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Có.” Còn không ngừng.
Thư Tùng An chớp chớp mắt, nói: “Như thế nào sẽ nhiều như vậy? Có thể khống chế sao?”
Hắn ba cái gia gia đều là Chiến Tướng, nhưng mỗi người đều chỉ có ba con Hồn Sủng, Sở Diệp cư nhiên có hơn bốn mươi chỉ Chiến Tướng hồn sủng.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Miễn cưỡng có thể khống chế.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Cung Thần lại phá của cũng sẽ không tùy tùy
tiện tiện đem Thiên Hà hoa lâm tặng người, cấp Giang Chỉ Lan một cái lý do cũng so làm người đem lực chú ý tập trung đến Sơ Văn trên người đi hảo.
Thư Tùng An chớp chớp mắt, đè thấp thanh âm nói: “Ta nói đi, ta
nói Sở lão bản ngươi trong tiệm sữa ong chúa bán thế nào còn có, bán thế nào đều bán không xong, nguyên lai có như vậy đánh

nữa đem Ngân Sí Ong."
Giang Chỉ Lan cười cười, nói: "Sở lão bản thật sự lợi hại, ta nhận thức Hồn Sư giữa, Sở lão bản vẫn là khống chế Chiến Tướng Hồn Thú nhiều nhất."
"Giang tiểu thư quá khen." Sở Diệp thầm nghĩ: Giang Chỉ Lan nha
đầu này kiến thức có chút thiển cận a! Hắn liền biết một người, khế ước Chiến Tướng Hồn Thú không thể so hắn thiếu nhiều ít. Tiểu độc vương cùng hắn đi không sai biệt lắm chính là giống nhau chiêu số, toàn thịnh thời kỳ, thuộc hạ Chiến Tướng Châu Chấu Vương khả năng so với hắn còn nhiều.
Tiểu Ngân từ trên cây bay xuống dưới, vững vàng dừng ở Sở Diệp trên đầu.
Thư Tùng An hướng tới Tiểu Ngân nhìn qua đi, nói thầm nói: "Phía trước không chú ý, hiện tại ngẫm lại như vậy béo ong mật, xác thật hiếm thấy a!"
Tiểu Ngân tức khắc giận dữ, ong đàn lao xuống xuống dưới, nháy
mắt đem Thư Tùng An vây quanh lên.
Đại đàn Ngân Sí Ong tại bên người bay múa, Thư Tùng An nhịn không được rụt rụt cổ.
Thư Tùng An chắp tay, nói: "Vui đùa, vui đùa, Tiểu Ngân, ngươi một chút đều không phì."
Từng con Chiến Tướng Ngân Sí Ong từ bốn phương tám hướng hội tụ lại đây, đứng ở ngọn cây nhìn Giang Chỉ Lan đám người. Chiến Tướng Ngân Sí Ong không có che giấu hơi thở, từng con treo ở chi đầu, thập phần thấy được.
Thư Tùng An đứng ở Sở Diệp bên người, nơm nớp lo sợ nói: "Sở lão bản, ong đàn thật sự sẽ không mất khống chế sao?" Không biết ong trong đàn có hơn bốn mươi chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong còn hảo, đã biết, Thư Tùng An không cấm có chút túng.
Giang Chỉ Lan cười cười, nói: "Vị đạo hữu này yên tâm, Sở lão bản linh hồn lực thập phần bàng bạc, khống chế ong đàn dư dả."
"Giang tiểu thư quá khen."
"Như thế nào sẽ? Sở lão bản linh hồn lực, so với Hồn Vương sợ cũng không nhường một tấc."

Giang Chỉ Lan bên người mấy cái thiếu niên nghe vậy, một đám nhìn chằm chằm Sở Diệp đánh giá, làm như có chút không phục.
“Sở đạo hữu, nhưng có hứng thú luận bàn một chút.” Một thiếu niên đứng dậy nói.
Sở Diệp nghe vậy, nhịn không được nhíu mày đầu.
……
“Giang chất nữ, thực sự có nhàn tâm a! Còn có nhàn hạ thoải mái
du sơn ngoạn thủy.”
Sở Diệp đang nghĩ ngợi tới như thế nào cự tuyệt, liền thấy Cung Khiếu mang theo Cung Thần đã đi tới.
Cung Khiếu vừa xuất hiện, nguyên bản đi theo tới xem náo nhiệt
mấy cái thiếu niên, lập tức thu liễm thâm sắc.
Giang Chỉ Lan hướng tới Cung Khiếu hành lễ, “Gặp qua Cung tiền bối.”
“Miễn, ta chịu không dậy nổi ngươi này lễ.” Cung Khiếu lạnh như
băng nói.
Giang Chỉ Lan nhìn Cung Khiếu, nói: “Chính là Chỉ Lan làm sai cái
gì sao?”
“Giang chất nữ không phải vì Kinh Chập Long tới sao? Cư nhiên có tâm chạy tới nơi này đi dạo, chẳng lẽ là từ bỏ? Vẫn là tưởng cùng Chung Hạo, Lạc Phong ngủ một đêm, làm hai người chắp tay đem Kinh Chập Long nhường cho ngươi a!” Cung Khiếu có chút châm chọc nói.
Giang Chỉ Lan bên người mấy cái hộ hoa sứ giả, vẻ mặt phẫn nộ, nhưng khiếp sợ Cung Khiếu uy thế, cũng không dám nói cái gì.
Giang Chỉ Lan sắc mặt thanh một trận, bạch một trận, “Cung tiền
bối, hiểu lầm ta.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Cung Khiếu lời này nói cũng quá…… Giang Chỉ Lan không có phá công, cũng là đạo hạnh cao thâm.
“Vài vị nếu là đi dạo đủ rồi, liền nhanh chóng rời đi đi, vô duyên

vô
cớ tới cửa quấy rầy, cũng không phải là cái gì hảo thói quen.”
Cung Khiếu lạnh như băng nói.
Giang Chỉ Lan đám người tuy rằng các bối cảnh hùng hậu, cũng không dám ở Cung Khiếu trước mặt làm bộ làm tịch.
Nghe được Cung Khiếu nói, một đám không có đi dạo hứng thú, vội vàng rời đi, Thư Tùng An cùng Dư Trúc cũng đi theo chạy.
“Sở lão bản không có việc gì đi.” Cung Khiếu hỏi.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không có việc gì, đa tạ Cung tiền bối.”
“Sở lão bản tiến giai liền tại đây mấy ngày rồi đi.”
“Lấy Cung tiền bối phúc, hẳn là nhanh.” Sở Diệp nói.
Cung Khiếu cười cười, nói: “Nếu là như thế, nếu không bao lâu, chúng ta chính là cùng thế hệ a!”
“Tiền bối nói đùa, mặc dù thăng cấp thành công, ta cũng vẫn là hậu bối, cùng tiền bối kém xa đâu.” Sở Diệp nói.
Cung Khiếu lắc lắc đầu, nói: “Sở lão bản còn trẻ đâu, ta cũng đã già rồi, Sở thiếu về sau thành tựu nhất định so với ta cao.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Tiền bối quá đề cao ta, ta nơi nào có như vậy lợi hại.”
……
Powered by GliaStudio
close
Từ Thiên Hà hoa lâm ra tới, Giang Chỉ Lan sắc mặt có chút không
tốt lắm.
Giang Chỉ Lan rầu rĩ không vui về tới lâu thuyền phía trên.
“Chỉ Lan, làm sao vậy?” Chung Hạo hỏi.
Giang Chỉ Lan lắc lắc đầu, nói: “Không có việc gì, ta là cảm thấy Cung Khiếu xem ta thần sắc giống như không đúng lắm, hoặc là hắn đã biết cái gì.”
“Cung Khiếu số tuổi thọ mau đến đại nạn, hiện giờ chính là một cái chó điên, bắt được ai cắn ai, có lẽ, hắn là ghen ghét ngươi thực lực tăng lên tốc độ, đem con của hắn xa xa vứt ra đi.” Chung
Hạo nói.
Giang Chỉ Lan nhấp môi, trong lòng ẩn ẩn có loại dự cảm bất

hảo,
“Cái kia Sở Diệp giống như có chút không đơn giản.”
Nếu là Cung Khiếu không xuất hiện, Tống hà đã đứng dậy, có lẽ có cơ hội thăm thăm Sở Diệp đế.
“Cung Khiếu có thể là sợ chính mình số tuổi thọ đến đại nạn, Cung Thần không có dựa vào, cho nên muốn cho hắn kéo điểm giúp đỡ đi, tự thân thực lực cường đại, mới là thật sự cường đại, Cung Thần thực lực không đủ, như thế nào làm đều là uổng công.” Chung Hạo mãn không thèm để ý nói. Vũ một chỉnh một hề
một lý một.
Giang Chỉ Lan gật gật đầu, nói: “Cái này Sở Diệp giống như mau vào giai Hồn Vương, nếu là làm hắn thành công đứng ở Cung Khiếu bên kia cũng là cái phiền toái.”
Chung Hạo không cho là đúng nói: “Thăng cấp Hồn Vương nơi nào có dễ dàng như vậy a! Này Cửu giai Hồn Sư tiến giai thành công xác suất không đủ một phần mười, Sở Diệp tùy tiện tiến giai,
tất nhiên sẽ thất bại.”
Hắn làm Hải Long Cung thiếu cung chủ chi nhất, dùng không ít thiên tài địa bảo, cũng không dám chắc chắn chính mình hay không có thể ở 5 năm chi gian thăng cấp Hồn Vương, Sở Diệp nhìn quá tuổi trẻ.
Giang Chỉ Lan hít sâu một hơi, nói: “Sở Diệp đi chính là bồi dưỡng huyết mạch Vương thú chiêu số, hắn kia chỉ chủ Hồn Sủng là ong chúa tới rồi Cửu giai đỉnh lúc sau, có thể hấp thụ cấp dưới lực lượng tiến giai, loại này chiêu số so tầm thường tiến giai
muốn dễ dàng rất nhiều.”
“Loại này phương pháp tiến giai lên xác thật dễ dàng, Sở Diệp gia
hỏa này thật sẽ đi lối tắt.” Chung Hạo rầu rĩ nói.
Giang Chỉ Lan thầm nghĩ: Đi bồi dưỡng Vương thú biện pháp, tiến giai tỷ lệ xác thật khá lớn, bất quá, kỳ thật, thực thi lên cũng
không đơn giản.

Vương thú lực lượng cùng cấp dưới lực lượng có quan hệ, nếu muốn giống Sở Diệp giống nhau bồi dưỡng ra mấy chục chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong, không phải một việc dễ dàng, phụ thuộc Hồn Thú số lượng nhiều, cũng thường thường dễ dàng mất
khống chế. Sở Diệp nhìn không chớp mắt, linh hồn lực chỉ sợ thập phần khủng bố.
“Tính, một cái tân tấn Hồn Vương, thực lực cũng sẽ không cao tới
đó đi.”
“Thiên Hà hoa lâm Ngân Sí Ong, chỉ sợ có bảy tám chục chỉ.” Giang Chỉ Lan lúc ấy bảo thủ khởi kiến, báo ra 40 chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong số lượng, nhưng là, lúc sau Giang Chỉ Lan cẩn thận cảm ứng một phen, hẳn là xa xa không ngừng.
“Bảy tám chục chỉ?” Chung Hạo sắc mặt không chừng nói: “Cung
Khiếu trước đó không lâu từ Hải Long Cung điều động bảy tám chục phân sát khí, hẳn là cho Sở Diệp.”
Ban đầu Chung Hạo còn nghi hoặc, Cung Khiếu muốn như vậy nhiều sát khí làm gì, hiện tại Chung Hạo không sai biệt lắm hiểu biết, hẳn là vì Sở Diệp chuẩn bị.
“Mấy chục phân sát khí giá trị nhưng không thấp a! Vì mượn sức Sở Diệp, Cung Khiếu thật đúng là bỏ vốn gốc.” Chung Hạo rầu rĩ nói.
Giang Chỉ Lan híp mắt mắt, thầm nghĩ: Cung Khiếu như vậy mượn sức Sở Diệp, chẳng lẽ là cảm thấy Hải Long Cung người không dựa vào được?
Chung Hạo lắc lắc đầu, nói: “Tính, Cung Thần hiện tại đã phế đi, chúng ta lực chú ý hẳn là vẫn là đặt ở Kinh Chập Long phía trên.”
Giang Chỉ Lan gật gật đầu, nói: “Cũng đúng.” Thu phục Kinh Chập
Long mới là việc cấp bách.
Chung Hạo thầm nghĩ: Cung Khiếu lại lợi hại lại như thế nào, hắn
đã già rồi, sống không được đã bao lâu, tương lai là thuộc về

hắn.
……
Thời gian vô thanh vô tức lại qua hai ngày, Thiên Vũ lâu thuyền thượng một ít tu sĩ, tiến đến Thiên Nhàn Đảo tiến hành rồi một phen tiếp viện, lại đầu nhập vào tìm kiếm Kinh Chập Long hành động trung.
Giang Chỉ Lan đã tới một lần, ném cái đại mặt lúc sau, cũng không lại tái xuất hiện.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: "Ngày mai chuẩn bị tiến giai sao?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
Sở Diệp hai ngày này vẫn luôn đều ở dùng hỗn hợp hỗn nguyên dịch linh tuyền thủy ngâm thân thể, thể chất tăng lên không ít.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Kia ngày mai muốn làm ơn Cung Khiếu tiền bối."
Hồn Sư tiến giai Hồn Vương, kiêng kị nhất bị người quấy rầy, có người hộ pháp sẽ an toàn rất nhiều, ở hắn luyện chế ra Cửu Dương dược tề phía trước, Cung Khiếu hẳn là vẫn là đáng tin cậy.
Cung Khiếu thu được Sở Diệp thỉnh cầu, mang theo Cung Thần canh giữ ở Thiên Hà hoa lâm trong vòng.
Sở Diệp đem cửa hàng đóng cửa, dâng lên Thiên Hà hoa lâm phòng hộ trận cùng Lâm Sơ Văn trốn đến hoa lâm chỗ sâu trong, Sở Diệp ở hoa trong rừng tâm bày một cái hấp thu trận pháp, Tiểu Ngân ở vào trung gian, chung quanh là một vòng một vòng Chiến Tướng Ngân Sí Ong, một vòng chín chỉ tổng cộng chín chín tám mươi mốt chỉ.
Sở Diệp chuẩn bị thăng cấp, ong đàn hơi thở hoàn toàn bạo phát ra tới.
Ngân Sí Ong số lượng thập phần khổng lồ, giờ phút này hoàn toàn phóng xuất ra tới, hồn lực dao động như sóng triều giống nhau, một lãng tiếp theo một lãng, chạy dài không dứt.
"Cái này Sở Diệp, thực khó lường a! Giả lấy thời gian, định là một phương bá chủ." Cung Khiếu nói.
Cung Thần nhìn Cung Khiếu liếc mắt một cái, có chút ngoài ý muốn nói: "Phụ thân như vậy xem trọng Sở Diệp sao?"
Lâm Sơ Văn là Dược Tề Sư, tuy rằng thanh danh không lớn lại là

hàng thật giá thật Địa cấp Dược Tề Sư, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hai cái, Cung Thần theo bản năng nhiều chú ý Lâm Sơ Văn một ít.
"Người này còn không có tiến giai, linh hồn lực liền cực kỳ khổng
lồ, so với Hồn Vương chỉ sợ cũng không thua kém nhiều ít."
Cung Khiếu cảm ứng được 80 nhiều phần Chiến Tướng Hồn Thú
hơi thở, mặc dù là Hồn Vương, nếu muốn khống chế như vậy đánh nữa đem Ngân Sí Ong, cũng không dễ dàng.
Cung Thần ngoài ý muốn một chút, nói: "Sở Diệp thật đúng là rất
lợi hại, vật họp theo loài, người phân theo nhóm, Lâm Sơ Văn chính là Địa cấp Dược Tề Sư, Sở Diệp nếu không điểm bản lĩnh, cũng nhập không được Lâm Sơ Văn mắt."
Cung Khiếu nhìn Cung Thần liếc mắt một cái, trong lòng hiện lên
vài phần xúc động phẫn nộ, nếu không phải bị tính kế, hắn đứa con trai này tư chất cũng là không tồi.
"Sở Diệp chỉ có Ngân Sí Ong Hồn Sủng sao?" Cung Khiếu hỏi.
Cung Thần nhíu mày đầu, nói: "Không rõ ràng lắm, đại khái chỉ có
Ngân Sí Ong đàn đi."
Sở Diệp tới Thiên Nhàn Đảo lúc sau, không như thế nào tham dự chiến đấu, vẫn luôn tuyết tàng Tiểu Bạch, Cung Thần cũng không
rõ ràng lắm Sở Diệp cụ thể tình huống.
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: "Chỉ có Ngân Sí Ong đàn cũng không sai biệt lắm, rốt cuộc dưỡng như vậy một đoàn Ngân Sí Ong liền rất hao phí hồn lực, cũng thực chiếm Hồn Thất."
Sở Diệp mới Chiến Tướng tu vi, tổng cộng ba cái Hồn Thất phó sủng nhiều cũng là sẽ chiếm cứ Hồn Thất, lớn như vậy đàn Ngân
Sí Ong, chỉ sợ đã đem Hồn Thất cấp chiếm tràn đầy

Chương 224: Chương 224

Sở Diệp đãi ở hoa trong rừng tâm, hoa trong rừng tâm vẽ một cái đại hình hấp thu trận pháp.
Hấp thu dược tề cùng hấp thu trận hỗ trợ lẫn nhau, hai người đồng thời sử dụng, hấp thu hiệu quả có thể đề cao không ít.
“Bắt đầu đi.” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Lâm Sơ Văn đem Thiên Cấp dược tề ngã vào trận pháp trung tâm, dược tề tự nhiên chia làm hai sắc, lưu tại trung gian dược tề
trình màu lam, hướng bốn phía phân tán mở ra trình màu xanh nhạt.
Tiểu Ngân đáp xuống ở trận pháp trung tâm, nhanh chóng hấp thu màu lam dược tề.
Tiểu Ngân Tướng cấp Ngân Sí Ong cấp dưới tắc hấp thu màu xanh nhạt nước thuốc.
Tiểu Ngân điều động huyết mạch chi lực, bắt đầu hấp thu cấp dưới Chiến Tướng lực lượng, cấp dưới chiến ong đã chịu tác động chủ động hướng tới Tiểu Ngân phóng thích lực lượng.
Cuồn cuộn không ngừng nguyên khí từ Ngân Sí Ong trên người tràn ra, hối nhập Tiểu Ngân thân thể bên trong.
Sở Diệp vận dụng linh hồn lực, thấy được một trương nguyên khí
mạng nhện, mạng nhện thượng nguyên khí từ bốn phương tám hướng hội tụ tới rồi trung tâm.
Ngân Tiểu Nhị bay múa ở giữa không trung, nhấp nháy nhấp nháy con mắt.
Ngân Tiểu Nhị tương đối đặc thù, Sở Diệp cũng không có cấp này

dùng dược tề cấp Tiểu Ngân chuyển vận năng lượng.
Tiểu Ngân nếu là tiến giai ong chúa, cũng yêu cầu một cái cường hữu lực giúp đỡ.
Sở Diệp cảm giác được Tiểu Ngân thực lực bay nhanh bay lên, mà đám kia Chiến Tướng Ngân Sí Ong lực lượng không ngừng ở bị suy yếu.
Đại lượng Sĩ cấp Ngân Sí Ong ở chung quanh xoay quanh, Sĩ cấp Ngân Sí Ong trên người cũng có bộ phận nguyên khí chia lìa ra tới, dung nhập Tiểu Ngân trong cơ thể.
Mỗi chỉ Sĩ cấp Ngân Sí Ong trên người tràn ra nguyên khí đều không nhiều lắm, nhưng là, Sĩ cấp Ngân Sí Ong số lượng thật sự quá nhiều, hội tụ đến Tiểu Ngân trên người nguyên khí cũng thập
phần khả quan.
Tiểu Ngân không ngừng hấp thu cấp dưới Ngân Sí Ong lực lượng, tuy rằng hội tụ đến Tiểu Ngân trên người lực lượng thập phần nhiều, nhưng là, mỗi chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong bị suy yếu lực lượng đảo không tính quá lớn.
Sở Diệp lấy ra Kim Chi Lan ném cho Tiểu Ngân, Kim Chi Lan vẫn là Sở Diệp giết chết Lâm Nam Cương lúc sau được đến, bổn hẳn là Lâm Nam Cương vì chính mình tiến giai Hồn Vương chuẩn bị.
Sở Diệp được đến Kim Chi Lan lúc sau, đặt ở ngọc trụy không gian bồi dưỡng một đoạn thời gian.
Kim Chi Lan trưởng thành không ít, dược hiệu cũng so vừa đến tay thời điểm, cường thịnh không ít.
Tiểu hồ ly thẳng lăng lăng nhìn Kim Chi Lan, có chút thèm ăn.
Nhận thấy được tiểu hồ ly thần sắc, Tiểu Ngân nhanh chóng đem
Kim Chi Lan cấp nuốt đi xuống, cối xay đại Kim Chi Lan trong chớp mắt đã không thấy tăm hơi tung tích.
Tiểu hồ ly xem Kim Chi Lan bị ăn sạch, có chút ai oán thở dài.
Lâm Sơ Văn sờ sờ tiểu hồ ly đầu, cười cười, nói: “Yên tâm sớm muộn gì sẽ đến phiên ngươi.”
Lâm Sơ Văn thở dài, hắn cùng Sở Diệp trên tay tiến giai Hồn Vương thiên tài địa bảo đều là hiểu rõ, nào chỉ có vọng trước hết thăng cấp liền cấp nào chỉ dùng, Tiểu Ngân vận khí tốt, trước

hết
chạm đến Hồn Vương ngạch cửa, đồ vật liền tự nhiên đều về Tiểu Ngân. Tiểu Ngân tư chất tuy rằng kém một ít, nhưng là, thủ
hạ nhiều a! Tấn chức chi lộ cũng thông thuận.
Tiểu Ngân trên người hơi thở di động lợi hại, đôi mắt bên trong hiện lên vài phần thống khổ chi sắc.
Sở Diệp cau mày, nói: "Hối nhập Tiểu Ngân trên người nguyên khí
quá nhiều, giống như có chút tiêu hóa bất lương."
Lâm Sơ Văn nhanh chóng lấy ra một chi dược tề, đem dược tề bình bên trong dược tề, tất cả dẫn tới Tiểu Ngân trên người.
Dược tề ngã vào Tiểu Ngân trên người, Tiểu Ngân tức khắc bị nhuộm thành màu đỏ.
Lâm Sơ Văn đảo ra tới Địa Tâm Hỏa Chi dược tề, này dược tề có thể phụ trợ tiến giai, Địa Tâm Hỏa Chi vẫn là Cung Khiếu đưa.
Cung Khiếu vẫn luôn xa xa quan vọng Sở Diệp bên này tình huống, nhìn đến Lâm Sơ Văn đảo ra tới dược tề, ánh mắt dao động một chút.
"Địa Tâm Hỏa Chi dược tề, lại một loại Địa giai dược tề." Cung Khiếu ánh mắt lưu chuyển một chút, âm thầm kinh ngạc cảm thán
Lâm Sơ Văn năng lực.
Tiểu Ngân trên người xuất hiện một cái nguyên khí xoáy nước, ban đầu hấp thu không được nguyên khí, nhanh chóng bị Tiểu Ngân cấp tiêu hóa, Tiểu Ngân trên người hơi thở không ngừng dâng lên.
Rốt cuộc, một cổ bàng bạc hơi thở bốc lên dựng lên, Tiểu Ngân trên người bộc phát ra một trận kim sắc quang mang, trên người
hơi thở tạc mở ra.
Tiểu Ngân thân hình mở rộng gấp mấy trăm lần, biến thành một
con dài đến 3 mét dài hơn khổng lồ đại ong.
Một đám Chiến Tướng Ngân Sí Ong, sôi nổi ngã vào trên mặt đất,

lấy kỳ thần phục.
Lâm Sơ Văn nhịn không được gợi lên khóe miệng, nói: “Thành.”
Tiểu Ngân mở ra cánh, đón không trung bay đi lên, đàn ong đi theo Tiểu Ngân từng vòng xông lên không trung.
Ong đàn phảng phất giống như một cái xoắn ốc bay lên màu bạc dải lụa, ong minh tiếng vang thành một mảnh, đinh tai nhức óc.
Sở Diệp cảm giác được mấy đạo bàng bạc Vương giai linh hồn lực, ở Thiên Hà hoa lâm trên không đảo qua.
Tiến đến tra xét Tướng cấp linh hồn lực chừng mấy trăm cổ, so sánh với Vương giai Hồn Sư, những người này tra xét muốn hơi cẩn thận một ít.
Có linh hồn lực, tiến vào thoáng điều tra một chút, liền lại rụt trở
về.
Tiểu Ngân ở không trung bay hồi lâu, lại lùi về nắm tay lớn nhỏ, Sở Diệp đem Tiểu Ngân tính cả ong đàn thu vào Hồn Thất bên trong.
……
Thiên Hà hoa lâm bộc phát ra kinh người khí thế thổi quét vương
thành, Nhàn Vương Thành Hồn Sư đều là lòng có sở cảm.
“Cái kia phương hướng, có người tiến giai Hồn Vương.” Thư gia Thư Nhai nhìn Thiên Hà hoa lâm phương hướng nói.
Thư Tùng An chớp chớp mắt, có chút tò mò nói: “Tiến giai Hồn Vương? Ai a! Ai a!”
Thư Tùng An ba cái gia gia đều là Cửu giai Hồn Sư, Cửu giai Hồn Sư nhìn như cùng Hồn Vương chi gian chỉ có một bước xa, này một bước lại là lạch trời.
Thư Tùng An đại gia gia cùng nhị gia gia nếm thử quá tiến giai Hồn Vương, hai người đều thất bại.
Hiện giờ, Thư Tùng An mấy cái gia gia tuổi đều lớn, đều từ bỏ tiến giai Hồn Vương tính toán.
Thư Sơn nhìn phương xa, nói: “Xem cái kia phương hướng, hẳn là Thiên Hà hoa lâm phương hướng, hẳn là không phải Sở Diệp chính là Lâm Sơ Văn đi.”

“Hẳn là Sở Diệp đi, Tùng An không phải nói, Sở Diệp thủ hạ có mấy chục chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong, ta cảm giác được thập phần dày đặc Chiến Tướng Hồn Thú hơi thở.” Thư Hải nói.
Thư Sơn gật gật đầu, nói: “Ân, hẳn là Sở Diệp.”
Thư Tùng An chớp chớp mắt, nói: “Sở lão bản tiến giai Hồn Vương, sao có thể?”
Sở lão bản cả ngày uống trà nói chuyện phiếm, một bộ ăn không ngồi rồi bộ dáng, như vậy không tiến tới, cũng có thể trở thành Hồn Vương?
Thư Sơn nhàn nhạt nói: “Hắn thủ hạ có mấy chục chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong, thủ đoạn không tầm thường, tiến giai Hồn Vương cũng không có gì hảo kỳ quái.”
Thư Tùng An thầm nghĩ: Không kỳ quái sao? Hồn Vương sao, giống nhau không phải lão nhân, chính là tự cho mình siêu phàm
thiên chi kiêu tử, Sở Diệp cả ngày cười tủm tỉm, phúc hậu và vô hại bộ dáng, nơi nào có điểm Hồn Vương bộ dáng.
“Đó là cái gì a!” Thư Tùng An thấy được nhảy vào không trung ong đàn.
Powered by GliaStudio
close
Thư Sơn hít sâu một hơi, nói: “Là ong đàn, hảo bàng bạc khí thế a!”
“Vương giai Hồn Thú chính là Vương giai Hồn Thú a! Phủ tiến giai, liền có như vậy khí thế.” Thư Hải nhịn không được nói.
“Từ An, ngươi cùng Sở lão bản đi rất gần?” Thư Nhai nói.
Thư Tùng An gãi gãi đầu, nói: “Còn hành đi.”
Thư Nhai cười cười, nói: “Nhất định phải cùng đối phương làm tốt
quan hệ a!”
Thư Tùng An gật gật đầu, nói: “Ta biết.”
Thư Tùng An nhìn Thiên Hà hoa lâm phương hướng, nỗi lòng phập phồng không chừng, hắn trước hai ngày còn ở vì Sở Diệp có mấy chục chỉ Chiến Tướng Hồn Thú khiếp sợ, kết quả, chỉ chớp mắt Sở Diệp cư nhiên đều thành Hồn Vương, Sở lão bản thật sự là im lặng thì thôi, ra tiếng kinh người.

……
Lạc Yên đứng ở cao lầu phía trên, xa xa nhìn Thiên Hà hoa lâm phương hướng.
“Tiểu thư, Sở Diệp tiến giai Hồn Vương đâu.” Lạc Đông Nhi nói.
Lạc Yên gật gật đầu, nói: “Thấy được, ta liền nói Cung Thần vô duyên vô cớ như thế nào sẽ đưa ra Thiên Hà hoa lâm, nguyên lai là trước tiên mượn sức Hồn Vương cường giả.”
“Không nghĩ tới Cung Thần cái này bại gia tử, ánh mắt còn có thể
a!” Lạc Đông Nhi nhịn không được cảm thán nói.
Lạc Yên cười cười, nói: “Có lẽ đi, Cung Thần thật đúng là rất coi trọng cái này Sở Diệp a!”
“Tiểu thư như thế nào nói như vậy a?” Lạc Đông Nhi hỏi.
“Cung Khiếu chạy tới hộ pháp.” Lạc Yên nói.
Lạc Đông Nhi có chút ngoài ý muốn nói: “Cung Khiếu cư nhiên chạy tới hộ pháp, ta nghe nói vị này Hải Long Cung đại trưởng lão, túng tử thành cuồng, đã điên điên khùng khùng.”
Lạc Yên nhàn nhạt nói: “Đồn đãi vớ vẩn, nghe một chút liền tính.”
Cung Khiếu thọ nguyên gần, giao hảo Sở Diệp có lẽ là vì cấp Cung Thần để đường rút lui.
Lạc Yên cau mày, mơ hồ cảm thấy Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn trên người có lẽ còn có cái gì mặt khác đáng giá Cung Khiếu mưu
đồ đồ vật.
……
Thiên Hà hoa lâm.
“Chúc mừng Sở đạo hữu.” Cung Khiếu hướng tới Sở Diệp đi qua nói.
“Làm phiền Cung Khiếu tiền bối hỗ trợ hộ pháp.” Sở Diệp chắp tay nói.
Cung Khiếu cười cười, nói: “Sở thiếu khách khí, không nghĩ tới Sở thiếu như vậy tuổi trẻ liền tiến giai Hồn Vương.”
Cung Khiếu nguyên bản cho rằng Sở Diệp tiến giai thành công xác suất không đến tam thành, không nghĩ tới Sở Diệp dễ dàng như vậy liền thành công.

“May mắn.” Sở Diệp cười cười nói.
“Đây là trận pháp đi, không biết là cái gì trận pháp?” Cung Thần nhìn trên mặt đất trận pháp hỏi.
“Hấp thu trận.” Sở Diệp nói.
Cung Thần có chút ngoài ý muốn nói: “Giống như thực huyền diệu, Sở thiếu chính mình bố trí?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Cung Thần chớp động đôi mắt nói: “Cái này trận pháp thượng khắc văn giống như đề cập yêu văn.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đích xác như thế.” Hấp thu trận cũng xuất từ Tiểu Bạch truyền thừa ký ức, cũng mang theo vài phần Yêu tộc đặc thù.
“Cái này trận pháp giống như có chút phức tạp a!” Cung Thần nói
thầm nói.
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Còn hảo.” Hắn y dạng họa hồ lô liền khắc
lục ra tới, có vẽ sát khí khắc văn kinh nghiệm, bố trí cái này trận pháp không tính khó.
Cung Khiếu ánh mắt dao động một chút, “Sở thiếu trận pháp chi thuật không thấp a!”
“Nơi nào? Ta tùy tiện cân nhắc, không lên được nơi thanh nhã.” Sở Diệp khiêm tốn nói.
Cung Khiếu gần nhất ở tìm người thực tiễn luyện chế Bách Thú Sát chi thuật, sáng lập sát hố này một bước liền tạp trụ.
Hắn thủ hạ trận pháp sư, vẽ trận pháp khắc văn liên tục thất bại,
có người hoài nghi Sở Diệp cấp khắc văn bị động tay chân.
Cung Khiếu thầm nghĩ: Chỉ sợ không phải Sở Diệp ở trận pháp khắc văn phía trên động tay chân mà là những người này trình độ
không đủ, Lâm Sơ Văn là cái Địa cấp Dược Tề Sư, Sở Diệp làm này bạn lữ, là cái Địa cấp trận pháp sư cũng nói không chừng.
……
Thành chủ phủ.
Sở Diệp tiến giai Hồn Vương tin tức, bay nhanh lan truyền mở

ra,
Cung Thần mấy cái phu nhân cũng đều nghe nói.
“Sở Diệp cái kia tiểu bạch kiểm, cư nhiên tiến giai Hồn Vương, thật là không thể tưởng tượng.” Ngạo Gia nói.
“Ngạo Gia, Sở Diệp hiện tại đều là Hồn Vương, nhưng không tốt ở gọi người tiểu bạch kiểm.” Bích Đồng nói.
Ngạo Gia thè lưỡi, nói: “Ta chính là kêu thói quen.”
“Sở Diệp Hồn Thú là cái gì a!” Dịch Yên hỏi.
“Hình như là Kim Sí Ong Vương.” Hạ Lam nói.
Ngạo Gia cái mũi nhăn thành một đoàn, rầu rĩ nói: “Tiểu ong mật
cư nhiên cũng có thể tiến giai Hồn Vương, thật là không thể tưởng tượng.”
“Ngạo Gia, ngươi cũng không nên xem thường ong mật, nghe nói, Sở Diệp trên tay có mấy chục chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong, Sĩ cấp Ngân Sí Ong vô số kể, thật muốn cùng Sở Diệp đánh lên tới, Ngân Sí Ong kết bè kết đội xuất kích, cũng là thực khủng bố.”
Ngạo Gia có chút kỳ quái nói: “Mấy chục chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong, như thế nào sẽ nhiều như vậy?”
“Ai biết được.”
Bích Đồng cười cười, nói: “Ta nói, đảo chủ vì cái gì sẽ đem Thiên Hà hoa lâm đưa cho Sở Diệp, nguyên lai là nhìn trúng Sở Diệp tiềm lực.”
“Vẫn là đảo chủ thật tinh mắt.” Hương Xảo cười cười nói.
Ngạo Gia hướng tới Thi Vân nhìn thoáng qua, nói: “Thi Vân tỷ tỷ,
ngươi vẫn là không cần đánh Thiên Hà hoa lâm chủ ý, Sở Diệp hiện tại là Hồn Vương, đảo chủ không có khả năng vì ngươi, thu hồi Thiên Hà hoa lâm.”
Thi Vân sắc mặt thanh một trận bạch một trận.
Thi Vân nguyên bản cho rằng nàng chỉ cần mang thai, Cung Thần
cùng Cung Khiếu đều sẽ đem nàng phủng lên trời, nhưng là, sự tình giống như không quá thích hợp, Cung Thần giống như không

quá để ý nàng bụng, tuy rằng ban thưởng không ít, càng như là có lệ, đến nỗi, Cung Khiếu giống như cũng không quá để ý. Thi Vân phu nhân khuê mật suy đoán, Cung Thần không thèm để
ý, có thể là bởi vì lo lắng, có nhi tử lúc sau, Cung Khiếu sẽ đem sở hữu tài nguyên trút xuống ở tôn tử thượng, xem nhẹ Cung Thần như vậy đứa con trai, Thi Vân phu nhân trong lòng lại có vài
phần mặt khác hoài nghi, có lẽ là Cung Thần khả nghi.

Chương 225: Chương 225

Giang Chỉ Lan đứng ở lâu thuyền phía trên, nhìn phương xa, sắc mặt tối tăm, “Sở Diệp tiến giai.”
Chung Hạo nhấp môi, đôi mắt bên trong xẹt qua vài phần ghen ghét chi sắc.
“Cái kia Sở Diệp thoạt nhìn tuổi tác cũng không lớn, không nghĩ tới, cư nhiên tiến giai Hồn Vương.”
Giang Chỉ Lan phía trước đi Thiên Hà hoa lâm chính là tưởng thăm thăm Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đế, kết quả bị Cung Khiếu đánh gãy.
Giang Chỉ Lan phía trước xem Sở Diệp cảm thấy đối phương có vài phần bản lĩnh, nhưng có chút rêu rao, người này đem Chiến Tướng Ngân Sí Ong tất cả đều phóng ra, Chiến Tướng Ngân Sí Ong lại nhiều, gặp gỡ lực phòng ngự cường Hồn Thú, cũng là bị nháy mắt hạ gục mệnh, không nghĩ tới mới cách mấy ngày, Sở Diệp cư nhiên tiến giai Vương giai.
Chung Hạo đôi mắt dao động một hồi, thực mau bình tĩnh xuống
dưới.
“Hắn khế ước thú bất quá là chỉ ong mật, mặc dù tiến giai Vương
giai cũng chỉ có thể ủ mật ong, muốn ở trên biển ra vẻ ta đây, còn
kém xa đâu.”
Giang Chỉ Lan cau mày, nói: “Cũng không thể khinh thường.” Vương giai Kim Sí Ong cùng mặt khác Vương giai Hồn Thú so sánh với, xác thật tương đối nhược, nhưng là, Sở Diệp không phải chỉ có một con Vương giai Kim Sí Ong a! Đối phương còn có một đám Chiến Tướng Ngân Sí Ong, có này đó ong đàn cấp dưới

phụ trợ, thật đánh lên tới, sợ là sẽ thập phần khó giải quyết.
Chung Hạo âm trầm trầm nói: "Gia hỏa này, sẽ không cũng đối Kinh Chập Long cảm thấy hứng thú đi."
Giang Chỉ Lan có chút chần chờ nói: "Người này vừa mới tiến giai, thực lực chưa chắc vững chắc, chưa chắc sẽ nhúng chàm Kinh Chập Long."
"Hắn tới có thể thành công cơ hội cũng không lớn." Ngân Sí Ong ở trên biển, phát huy ra tới thực lực, cũng sẽ không quá lớn.
Chung Hạo nhìn Giang Chỉ Lan mặt ủ mày chau bộ dáng, nhăn nhăn mày, nói: "Chỉ Lan, ngươi sắc mặt không tốt lắm a! Ta xem ngươi mấy ngày nay đều lo lắng sốt ruột, đang lo lắng cái gì đâu?"
Giang Chỉ Lan hít sâu một hơi, nói: "Ta nhận được tin tức, nói là Cung Thần gần nhất này nửa năm thay đổi không ít, khả năng nhận thức Dược Tề Sư."
Chung Hạo cau mày, nói: "Thiên Nhàn Đảo Dược Tề Sư trình độ có chút lạc hậu, nhưng mấy cái Huyền cấp Dược Tề Sư vẫn phải có, không tính cái gì đại sự."
"Sợ chỉ sợ không phải Huyền cấp Dược Tề Sư, mà là Địa cấp Dược Tề Sư." Giang Chỉ Lan nói.
Chung Hạo cười cười, nói: "Không có khả năng, Địa cấp Dược Tề Sư nơi nào sẽ không duyên cớ toát ra tới, hơn nữa, thực sự có Địa cấp Dược Tề Sư, đối phương cũng sẽ không oa ở Thiên Nhàn Đảo cái này địa phương."
Giang Chỉ Lan hít sâu một hơi, nói: "Hy vọng như thế đi."
Năm đó sự tình, nàng hung hăng tính kế Cung Thần một phen, Giang Chỉ Lan trước sau có chút lo lắng sự tình bại lộ, bị Cung Khiếu theo dõi, nếu là có thể tiến giai Vương giai, nàng cũng coi như có tự bảo vệ mình năng lực, liền không cần lo lắng.
Chung Hạo nhàn nhạt nói: "Kia chỉ Kinh Chập Long không biết chạy đi nơi đâu, đến chạy nhanh tìm ra mới là."
Kinh Chập Long suy yếu thời gian hữu hạn, nếu là bỏ lỡ cơ hội, chờ Kinh Chập Long khôi phục Vương giai tu vi liền tới không kịp.
……
Thiên Hà hoa lâm.

Sở Diệp nhìn Cung Thần, có chút tò mò nói: “Đảo chủ, lệnh tôn đối Kinh Chập Long không có hứng thú sao?”
Cung Thần chống cằm, nói: “Đại khái không có hứng thú đi, phụ thân đã có bốn con Vương giai chiến thú, lại nhiều một con chiến
lực sẽ không đề cao quá nhiều, còn sẽ đối linh hồn lực thao tác tạo thành nhất định gánh nặng.”
Sở Diệp rút ra một chút khóe miệng, nói: “Bốn con Vương giai chiến thú?”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Không hổ là nhãn hiệu lâu đời Hồn Vương a! Có như vậy nhiều Vương giai chiến thú, nhiều một con không nhiều lắm, thiếu một con không ít.
Hắn tuy rằng đã tiến giai Hồn Vương, nhưng nếu là cùng Cung Khiếu đánh lên tới, sợ là bị nháy mắt hạ gục mệnh.
Cung Thần nhìn Sở Diệp, nói: “Sở thiếu Ngân Sí Ong tiến giai Hồn Vương, kế tiếp nhưng có tính toán gì không sao?”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Còn không có đâu, không nóng nảy, từ từ tới.”
Cung Thần cười cười, nói: “Tiến giai Hồn Vương lúc sau tiêu dùng cũng là rất lớn, Sở thiếu nếu là nguyện ý, có lẽ chúng ta có thể hợp tác tiến hành sát khí luyện chế.”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Rồi nói sau.”
Trước mắt việc cấp bách, vẫn là nhanh chóng củng cố thực lực. Tiểu Ngân tiến giai Vương giai, ong đàn lực lượng thiệt hại không
nhỏ, còn phải mau chóng vừa cấp Ngân Sí Ong điều dưỡng trở về mới là.
Sở Diệp cùng Cung Thần nói chuyện, Cung Thần đưa tin ngọc giản sáng lên.
Sở Diệp nhìn Cung Thần, nói: “Cung thiếu, làm sao vậy?”
Cung Thần sắc mặt cổ quái nói: “Thiên Vũ lâu thuyền Kim Thuế Quả thụ ném, có người tìm ta cùng nhau hỗ trợ sưu tầm.”
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Kim Thuế Quả thụ? Kia đồ vật như thế nào ném?”
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: “Không biết a!”

Kim Thuế Quả trên cây sinh trưởng có Kim Thuế Quả, Kim Thuế Quả có thể phụ trợ Kinh Chập Long lột xác, đối Kinh Chập Long mà nói là khó được thánh phẩm.
Kinh Chập Long xuất thế tin tức truyền khai lúc sau, Kim Thuế Quả giá trị con người thẳng tắp thượng nhảy, Thiên Vũ lâu thuyền
phía trên kia cây Kim Thuế Quả thuộc về một cái họ Tống thế gia.
Lúc ấy, tam đại thế lực người đồng thời giết đến, đều phải cùng Tống gia người mua sắm Kim Thuế Quả.
Kia họ Tống thế gia người nào một phương đều đắc tội không nổi, vô pháp lựa chọn, liền mỗi nhà thu một ngàn vạn, làm tam đại
thế lực người tự hành quyết định Kim Thuế Quả thụ thuộc sở hữu.
Kim Thuế Quả loại này trái cây thực đặc biệt, trái cây ly thụ hai cái
canh giờ, liền sẽ dược hiệu mất hết.
Tam đại thế lực người mua cây ăn quả lúc sau, vẫn là vô pháp quyết định thuộc sở hữu, liền đem cây ăn quả đặt linh khí tráo trong vòng, an trí ở Thiên Vũ lâu thuyền thượng.
“Có người hoài nghi là ta giở trò quỷ, cảm thấy ta phải không đến
Kinh Chập Long liền nhân cơ hội quấy rối.” Cung Thần rầu rĩ nói.
Sở Diệp cau mày, lắc lắc đầu, nghĩa chính từ nghiêm nói: “Những
người này cũng thật không nói lý, cư nhiên hoài nghi Cung thiếu
nhân phẩm của ngươi, Cung thiếu ngài quang minh lỗi lạc, sao lại
làm loại sự tình này.”
“Sở thiếu quá khen, kỳ thật ta cũng không nhiều quang minh lỗi lạc, bất quá, việc này xác thật không phải ta làm, như vậy nhiều người đều xem không hảo một thân cây, xảy ra vấn đề, cư nhiên lòng nghi ngờ đến ta trên người tới, thật là hỗn trướng.” Cung

Thần có chút tức giận nói.
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đám kia vương bát đản, giáo huấn bọn họ.”
Cung Thần đứng lên, nói: “Ta đi về trước.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hảo.”
……
Lâm Sơ Văn đi đến, có chút hài hước nói: “Cái này thật là náo nhiệt, cư nhiên có người đem Kim Thuế Quả thụ cấp trộm.”
Sở Diệp ngẩng đầu, nhìn Lâm Sơ Văn, ý vị thâm trường nói: “Mặc
Nắm mau trở lại.”
“Mặc Nắm như thế nào đã trở lại?” Lâm Sơ Văn nói xong, chậm rãi mở to mắt, nói: “Chẳng lẽ nói?”
Sở Diệp trịnh trọng gật gật đầu.
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Như thế nào sẽ? Ngươi làm nó làm, quá mạo hiểm.”
Mặc Nắm tuy rằng hình thái đặc thù, nhưng là, Thiên Vũ lâu thuyền thượng chính là có Hồn Vương, còn không ngừng một cái,
Mặc Nắm chưa chắc có thể giấu đến quá Hồn Vương.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không phải ta, là Tiểu Bạch.”
Tiểu Ngân tiến giai Vương giai, khả năng cho Tiểu Bạch không nhỏ áp lực, Tiểu Bạch khiến cho Tiểu Mặc nghĩ cách nhiều lộng điểm bảo bối, Mặc Nắm thập phần nghe lời, thật đúng là thập phần ra sức tầm bảo, không biết sao lại thế này, cư nhiên sờ đến Thiên Vũ lâu thuyền lên rồi.
“Mặc Nắm sẽ không bay thẳng đến chúng ta bên này đi.”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Sẽ không, nó đi Thiên Khóc Hải Vực chuyển động một vòng, mới ra đến.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Như thế liền hảo.”
Sở Diệp híp mắt mắt, trời đất chứng giám, hắn thật sự không có đánh Kinh Chập Long chủ ý, này Mặc Nắm cũng căn bản không biết Kim Thuế Quả thụ tác dụng, kết quả vẫn là đem này thụ cấp trộm, Sở Diệp cân nhắc nếu là không phải ông trời là ám chỉ

chính mình đi đem Kinh Chập Long cấp khế ước.
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hãi hùng khiếp vía đợi mười mấy cái canh giờ, rốt cuộc nhìn đến một đoàn hư ảnh tiến vào.
Mặc Nắm trở về trước tiên, Sở Diệp liền đem này thu vào Hồn Thất bên trong.
Đến nỗi Kim Thuế Quả thụ, làm Sở Diệp thu vào ngọc trụy không
gian bên trong.
Sở Diệp mang theo Lâm Sơ Văn tiến vào ngọc trụy không gian, Lâm Sơ Văn nhìn linh khí tráo bên trong Kim Thuế Quả thụ, có chút mới lạ.
“Đây là Kim Thuế Quả thụ sao?” Lâm Sơ Văn nói thầm nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hẳn là đi.”
Chỉnh cây đều bị linh khí tráo cấp vây quanh, linh khí tráo một khi
bị phá hư, cây ăn quả hơi thở liền sẽ ngoại dật, Kinh Chập Long là có thể cảm ứng được.
Linh khí tráo chẳng những có thể ngăn cách Kim Thuế Quả thụ hơi thở, còn có thể duy trì cây ăn quả sinh cơ, có thể nói một công đôi việc.
“3000 vạn đâu.” Sở Diệp nói thầm nói.
Tam đại thế lực mỗi nhà hoa một ngàn vạn mua tới cây ăn quả, hiện tại ở trong tay hắn, tin tức một khi tiết lộ, đến không được a!
Kim Thuế Quả trên cây treo chín cái trái cây, kim quang xán xán,
trông rất đẹp mắt.
“Kim Thuế Quả có thoát thai hoán cốt chi hiệu, đối Tiểu Bạch, tiểu
hồ ly hẳn là cũng có nhất định tác dụng, chỉ là tác dụng sẽ tiểu rất
nhiều.” Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Như vậy a!”
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tránh ở ngọc trụy không gian, nghiên

cứu tân tới tay Kim Thuế Quả thụ.
Thiên Vũ lâu thuyền thượng, binh hoang mã loạn.
“Kim Thuế Quả thụ như thế nào sẽ không thấy?” Giang Chỉ Lan sắc mặt thập phần khó coi.
“Các vị tiền bối đều đi sưu tầm Kinh Chập Long, khiến cho này đó
bọn đạo chích đồ đệ chui chỗ trống.” Trên thuyền lưu thủ tu sĩ nơm nớp lo sợ nói.
Chung Hạo sắc mặt khó coi nói: “Các ngươi đều là làm cái gì ăn không biết.”
Chung Hạo cắn chặt răng, hắn lần này đối Kinh Chập Long nhất định phải được, làm rất nhiều chuẩn bị, kết quả, Kim Thuế Quả thụ cư nhiên ném.
Lạc Phong cau mày, nói: “Việc cấp bách, vẫn là muốn đem cây ăn quả tìm trở về, nếu không qua thời gian, tìm trở về cũng vô dụng.”
Lạc Phong nhíu nhíu mày, thầm nghĩ: Bọn họ có chút thác lớn, Thiên Vũ lâu thuyền thượng đồ vật không ai dám động, không nghĩ tới……
Giang Chỉ Lan nhấp môi, nói: “Nên không phải là Cung Thần giở trò quỷ?”
Lạc Phong nhìn Giang Chỉ Lan liếc mắt một cái, nói: “Hẳn là không phải, nghe nói, lần này thần không biết quỷ không hay trộm
đi Kim Thuế Quả thụ, có thể là Ảnh Thú.” Cung Khiếu trên tay Vương giai Hồn Thú không ít, nhưng không có Ảnh Thú, Cung Khiếu thuộc hạ, cũng không có khế ước Ảnh Thú người.
Chung Hạo cau mày, nói: “Ảnh Thú? Không nghĩ tới thứ này đều xuất hiện.”
Lạc Phong cau mày, nói: “Lần này đụng tới khó giải quyết đối thủ.”
Lạc Phong nguyên bản còn tưởng rằng lần này khế ước Kinh Chập Long chủ yếu đối thủ là Chung Hạo cùng Giang Chỉ Lan, kết
quả, cư nhiên ra như vậy ngoài ý muốn. Cũng không biết trộm cây ăn quả người, là lâm thời nảy lòng tham vẫn là sớm có dự

mưu.
“Người kia trộm Kim Thuế Quả thụ, hẳn là cũng là vì Kinh Chập Long, cây ăn quả thượng có ba vị tiền bối linh hồn ấn ký, đối phương không lấy ra tới còn hảo, một khi lấy ra tới, kia hắn liền xong rồi.” Lạc Phong nhàn nhạt nói.
Chung Hạo hung tợn nói: “Đừng làm cho ta biết là ai, nếu không,
ta nhất định phải hắn đẹp.”
Chung Hạo thầm nghĩ: Ảnh Thú cũng không tồi, nếu là tìm được
cái kia kẻ trộm giết, nói không chừng còn có thể được đến Ảnh Thú.

Chương 226: Chương 226

Thiên Hà hoa lâm.
“Đảo chủ tới a!” Sở Diệp nhiệt tình nói.
Cung Thần nhìn Sở Diệp, có chút nghi hoặc, “Đã xảy ra cái gì sao?”
Sở Diệp có chút không rõ nguyên do nói: “Đảo chủ như thế nào hỏi như vậy?”
“Sở thiếu ngươi giống như nhiệt tình một ít, giống như thực hoan
nghênh ta.” Cung Thần nói.
Sở Diệp thầm nghĩ: Cung Thần cảm giác thật đúng là nhạy bén a!
Nếu không phải bị tính kế, này sẽ thế nào cũng nên Hồn Sư hậu kỳ.
Được đến Kim Thuế Quả thụ, Sở Diệp luôn có chút bất an, xem Cung Thần tới, đột nhiên thấy miễn phí tình báo đưa tới cửa.
Sở Diệp cười nịnh nọt, nói: “Như thế nào sẽ? Đảo chủ ngươi chính là đưa tài đồng tử, ta vẫn luôn đều thực hoan nghênh ngươi.”
Cung Thần cười cười, nói: “Có lẽ đi.”
Sở Diệp cấp Cung Thần đổ một ly trà, hỏi: “Kim Thuế Quả thụ sự tình, điều tra thế nào?”
Cung Thần nhàn nhạt nói: “Ở tìm đâu, bọn họ ở suy đoán có che giấu thế lực nhúng tay, ta đảo cảm thấy những người này trông coi tự trộm cũng là có khả năng.”
Chung Hạo cùng Giang Chỉ Lan này một đôi tra nam tiện nữ tựa hồ đi rất gần, bất quá, tiến giai Hồn Vương cơ hội, cũng đủ hai người trở mặt thành thù.
Sở Diệp cười cười, có chút nghi hoặc nói: “Kim Thuế Quả thụ đối

khế ước Kinh Chập Long rất quan trọng sao?”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đương nhiên, tam đại thế lực người
muốn dùng Kim Thuế Quả thụ dẫn ra Kinh Chập Long, một võng
thành bắt.”
“Khả năng sao? Kinh Chập Long không phải Vương giai, Vương giai Hồn Thú linh trí nhưng không kém a!” Sở Diệp có chút hoài nghi nói.
Cung Thần vuốt ve chén trà, bình tĩnh nói: “Nếu tam đại thế lực người dùng Kim Thuế Quả thụ dụ dỗ, liền tính biết là bẫy rập, Kinh Chập Long vẫn là có khả năng xông tới.”
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Vì cái gì?”
“Cái kia Kinh Chập Long bị thương, hơn nữa bị thương không nhẹ, Kinh Chập Long lột xác thời điểm, là thập phần nguy hiểm, lấy đối phương hiện tại trạng thái, chỉ sợ gặp qua không đi.” Cung
Thần nói.
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Nếu không qua được, sẽ như thế nào?”
Cung Thần nhàn nhạt nói: “Đại khái sẽ chết đi.”
Sở Diệp có chút kinh ngạc nói: “Sẽ chết sao?”
“Kinh Chập Long lột xác mấy ngày nay vốn là thập phần nguy hiểm, nói như vậy, Kinh Chập Long đều sẽ ở lột xác trước, làm tốt
sung túc chuẩn bị, đem thân thể trạng huống điều chỉnh đến tốt nhất, nhưng là, này Kinh Chập Long……” Cung Thần lắc lắc đầu, tiếp tục nói: “Cho nên, mặc dù biết là bẫy rập, cái kia Kinh Chập Long cũng có thể sẽ mạo hiểm cướp lấy, chỉ là hiện tại tương đối phiền toái, Kim Thuế Quả thụ không thấy.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Phải không?”
“Nghe nói, cướp lấy Kim Thuế Quả thụ chính là Ảnh Thú, từ nào đó trình độ mà nói, Ảnh Thú giá trị không thể so Kinh Chập Long
kém.” Cung Thần nói.
Sở Diệp nghe vậy, tâm tình chấn động một chút nói: “Không thể

nào, Kinh Chập Long chính là Vương giai Hồn Thú a!"
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Xác thật như thế, bất quá, Ảnh Thú là thăm dò U Linh thuyền cùng đáy biển di tích tuyệt hảo Hồn Thú,
càng có giá trị U Linh thuyền càng dễ dàng phát sinh ngụy biến, tiến vào U Linh thuyền Hồn Thú, hoặc là thần hồn bị thương nghiêm trọng, hoặc là biến thành xương khô…… Ảnh Thú trời sinh thích hợp loại địa phương này, thông thường sẽ không bị ảnh
hưởng."
Sở Diệp cười cười, nói: "Như vậy a! Không biết ai có phúc phận, khế ước như vậy một con Hồn Thú."
Cung Thần chống cằm, nói: "Không biết a! Người này quá điệu thấp, ta cũng không nghe được cái gì tiếng gió, không có Kim Thuế Quả thụ, hương chết về tay ai liền không được biết rồi."
Sở Diệp nhìn Cung Thần, nói: "Cung thiếu, tựa hồ thật cao hứng."
Cung Thần cười cười, nói: "Nơi nào? Ta xem diễn, tự nhiên hy vọng này diễn khúc chiết càng nhiều càng tốt."
Sở Diệp: "……" Xem diễn? Cung Thần gia hỏa này, cũng thật thảnh thơi a!
Nguyên bản hắn cũng cùng Cung Thần giống nhau làm tưởng, chỉ là hiện tại không được, hắn chỉ sợ muốn đi hát tuồng. Kim Thuế Quả thụ đều tới tay, không tranh thủ một chút, thật sự đáng
tiếc.
"Hy vọng cái kia được đến Kim Thuế Quả thụ người không cần quá cùi bắp, cũng không cần quá đắc ý vênh váo." Cung Thần nói.
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: "Người kia có cái gì nguy hiểm sao?"
Cung Thần nhàn nhạt nói: "Kim Thuế Quả trên cây có ba cái lão bất tử ấn ký, chỉ cần đối phương phá hư cây ăn quả linh khí linh khí tráo, kia ba cái lão gia hỏa là có thể cảm ứng được."
Sở Diệp sửng sốt một chút, nói: "Linh hồn ấn ký?" Nguy hiểm thật

a!
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: “Trộm Kim Thuế Quả thụ người, không biết là cái gì cấp bậc, Chung Lâu là Lục giai Hồn Vương, muốn ma diệt đối phương ấn ký nhưng không dễ dàng.”
Sở Diệp: “……” Giống như có điểm phiền toái a! May mắn hắn không có tùy tiện hành sự.
Sở Diệp có nghĩ thầm hỏi nhiều hai câu, nhưng lại sợ hỏi nhiều, Cung Thần sẽ nghi ngờ, đành phải đình chỉ.
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tiến vào ngọc trụy không gian bên trong, Lâm Sơ Văn nhìn Kim Thuế Quả thụ, “Linh hồn ấn ký, ở nơi
nào a!”
“Ở chủ côn phía trên.” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Có thể lau sạch sao?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Có thể, bất quá khả năng không còn kịp rồi.”
Dựa theo Cung Thần cách nói, Kinh Chập Long suy yếu kỳ lại quá
hai ngày liền đến, đến nắm chặt thời gian.
Sở Diệp thả ra linh hồn lực, ý đồ lau đi chủ côn thượng linh hồn ấn ký, Kim Thuế Quả trên cây linh hồn ấn ký hóa thành đao nhọn,
nhào tới, Sở Diệp lập tức toàn lực vận khởi linh hồn lực ngăn cản.
“Không được sao?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Hành nhưng thật ra hành, chính là chờ ta hoàn toàn ma diệt ấn ký, chỉ sợ yêu cầu một tháng.”
Sở Diệp tiến giai Vương giai thời gian còn quá ngắn, tuy rằng so với mặt khác tân tấn Hồn Vương Hồn Sư, linh hồn lực muốn hồn
hậu rất nhiều, nhưng so với nhãn hiệu lâu đời Hồn Vương cường
giả, lại có điều không bằng.
Kim Thuế Quả thụ phía trên linh hồn ấn ký, so Sở Diệp tưởng tượng muốn vững chắc, linh hồn ấn ký còn có thể hóa thành

công
kích.
Sở Diệp nếm thử một hồi, lăn lộn kiệt sức, một cái ấn ký cũng chưa có thể lau đi.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Không còn kịp rồi a.”
Sở Diệp gật gật đầu, “Không có việc gì, đi trước tìm Kinh Chập Long đi.”
Kim Thuế Quả thụ đặt ở nhẫn không gian, vượt qua nhất định thời
gian liền sẽ mất đi hoạt tính, đặt ở ngọc trụy trong không gian, liền
không có cái này băn khoăn.
Kim Thuế Quả trên cây linh hồn ấn ký, nếu loại trừ không được, dứt khoát liền không cần đem cây ăn quả lấy ra tới.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đi thôi, gần nhất chung quanh hải vực tựa hồ rất náo nhiệt.”
Tam đại thế lực người giống như đã mất đi Kinh Chập Long rơi xuống, bất đắc dĩ, chỉ có thể thuê không ít địa phương tu sĩ đi tìm
Kinh Chập Long rơi xuống.
Powered by GliaStudio
close
Nghe nói, tam đại thế lực người khai ra treo giải thưởng, tìm được
Kinh Chập Long, tiền thưởng 3000 vạn đồng vàng.
……
Tiểu Ngân phe phẩy cánh, có chút gấp không chờ nổi nói: “Phải đi
sao?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Tiểu Ngân trên người một trận quang hoa dao động, thể trường mở rộng tới rồi 3 mét tới trường.
Tiến giai Vương giai lúc sau, Tiểu Ngân là có thể tùy ý biến ảo lớn
nhỏ, bất quá, chịu giới hạn trong Kim Sí Ong thiên tư lớn nhất cũng liền 3 mét tới trường.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ngồi ở Tiểu Ngân trên người, hướng tới trên biển bay đi ra ngoài.
Đại lượng Ngân Sí Ong hộ vệ tả hữu, mênh mông cuồn cuộn.
Sở Diệp tiến giai Vương giai lúc sau, chú ý người không ít, Ngân Sí Ong đàn một lao ra đi liền đã chịu không ít chú ý.
Sở Diệp mang theo Lâm Sơ Văn tiến vào hải vực, đại lượng Ngân Sí Ong tứ tán mở ra, tìm kiếm Kinh Chập Long rơi xuống.
Sở Diệp vận hành thông cảm chi thuật, mấy ngàn cái bất đồng địa
vực hình ảnh đồng thời hiện lên ở Sở Diệp trước mắt.
Tiến giai Vương giai lúc sau, Sở Diệp linh hồn lực dâng lên không
ít, đồng thời tiếp thu hơn một ngàn hình ảnh cũng không cố hết sức.
“Là Sở đạo hữu đi?” Một cái lão giả áo xám đứng ở một đầu hải cá sấu thú phía trên, xuất hiện ở Sở Diệp trước mặt, lão giả áo xám ánh mắt có chút bén nhọn, nhìn người tới không có ý tốt.
“Đúng là, không biết các hạ là……”
“Chung Lâu.”
“Nguyên lai là Chung đạo hữu, Sở Diệp có lễ.”
“Sở đạo hữu là vì Kinh Chập Long tới?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng là, nghe nói Kinh Chập Long phẩm tướng tuyệt hảo, ta cũng thập phần ý động.”
Sở Diệp ánh mắt dao động một chút, thầm nghĩ: Chung Lâu Hải Long Cung Nhị trưởng lão, Chung Hạo phụ thân, vị này cùng Cung Khiếu hình như là đối thủ một mất một còn tới.
“Sở đạo hữu, vừa mới tiến giai Hồn Vương, có thể chậm rãi tìm kiếm tân khế ước thú, hà tất nóng lòng nhất thời đâu?” Chung Lâu lời nói thấm thía nói.
Sở Diệp: “……” Này chết lão nhân, có ý tứ gì a! “Tu luyện một đạo, chỉ tranh sớm chiều, Kinh Chập Long khó gặp, tại hạ thật sự
luyến tiếc từ bỏ.”
“Các hạ còn trẻ, tham công liều lĩnh, với tu luyện bất lợi, ta xem các hạ không bằng trở về hảo hảo củng cố một chút tu vi cho thỏa

đáng đi.” Chung Lâu ngữ khí càng thêm lạnh lẽo vài phần.
“Chung Lâu huynh này liền nói không đúng rồi, tận dụng thời cơ,
thất không hề tới, Sở đạo hữu nếu là khế ước Kinh Chập Long liền có hai chỉ Vương giai Hồn Thú, thực lực định có thể dâng lên
không ít.” Cung Khiếu khống chế Thanh Thương Long chạy như bay mà đến.
Sở Diệp nhìn Cung Khiếu dưới thân Thanh Thương Long, không cấm có vài phần hâm mộ.
Thanh Thương Long thể bề trên trăm mét, bay lượn lên nghiêm nghị sinh uy.
Đồng dạng là tọa ky, nhân gia tọa kỵ cỡ nào phong cách a! Chính mình Tiểu Ngân, giống như có chút không đủ xem a!
“Nguyên lai là Cung trưởng lão, ta chỉ là cảm thấy Sở đạo hữu vừa mới tiến giai Vương giai, như vậy vội vã khế ước Kinh Chập Long, linh hồn lực có chút gánh nặng không được.” Chung Lâu nói.
“Chung trưởng lão cùng với lo lắng Sở đạo hữu, chi bằng lo lắng chính ngươi tôn tử đi, Chung Hạo khế ước bạc Giao Long, lại khế ước kinh chập long, linh hồn lực mới có thể không đủ dùng, Sở thiếu tốt xấu là Vương giai, so ngươi tôn tử nhưng mạnh hơn nhiều.” Cung Khiếu nói.
Chung Lâu sắc mặt biến biến, đè nặng hỏa khí, nói: “Sở đạo hữu có Cung trưởng lão chỉ điểm, nhưng thật ra ta xen vào việc người
khác.”
Cung Khiếu cười nhạo một chút, nói: “Ngươi xác thật xen vào việc người khác, nhân gia tuổi còn trẻ chính là Hồn Vương, về sau tất nhiên tiền đồ vô lượng, ngươi 30 tuổi lời nói, Chiến Tướng
Cửu giai cũng chưa đến đâu đi, ngươi có tư cách chỉ điểm nhân gia?”
Chung Lâu bị Cung Khiếu đổ sắc mặt xanh mét, nắm nắm tay, nói
không ra lời.

Sở Diệp: "……" Cung Khiếu lời này nói rất đúng không khách khí a! Đối phương tính tình vẫn luôn như vậy hư sao? Nếu là như thế, liền không trách khắp nơi thế lực trở ngại Cung Khiếu tiến giai.
Chung Lâu hừ lạnh một tiếng, xoay người rời đi.
Sở Diệp chắp tay hướng tới Cung Khiếu, nói: "Đa tạ tiền bối."
Cung Khiếu cười cười, nói: "Chúng ta là người cùng thuyền, Sở đạo hữu không cần khách khí, Chung Lâu lão gia hỏa này, cậy già
lên mặt, càng thêm không biết xấu hổ."
Giang Chỉ Lan năm đó rất có thể liên hợp Chung Hạo tính kế Cung Thần, Cung Khiếu rất vui lòng quấy đục thủy.
Sở Diệp: "……"
"Sở đạo hữu, muốn Kinh Chập Long?" Cung Khiếu hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Ngân Sí Ong chiến lực không cao, ta còn là muốn một con chiến lực cường Hồn Sủng."
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: "Như thế, liền cầu chúc Sở thiếu mã đáo thành công."
Sở Diệp cười cười, nói: "Ta chỉ là thử thời vận, có thể tìm được tốt nhất, tìm không thấy cũng không tổn thất cái gì."
Cung Khiếu nhìn mãn thiên phi vũ Ngân Sí Ong, nói: "Sở thiếu, có
nhiều như vậy Ngân Sí Ong tương trợ, hy vọng vẫn là rất lớn."
"Vậy mượn Cung tiền bối cát ngôn." Sở Diệp nói.
……
"Gia gia, Cung Khiếu là có ý tứ gì? Sở Diệp không phải Hải Long Cung người đi, mặc dù bọn họ Hải Long Cung bên trong không hợp, hắn cũng không thể so như thế hướng về người ngoài đi." Chung Hạo không vui nói.
"Lão gia hỏa kia sợ là điên rồi." Lại hoặc là Cung Khiếu thật sự phát hiện cái gì.
Chung Hạo hắc mặt, nói: "Cái này Sở Diệp là nơi nào toát ra tới, vừa mới trở thành Hồn Vương, liền như vậy bừa bãi."
Chung Hạo nguyên bản đem Kinh Chập Long trở thành vật trong
bàn tay, trước mắt lại nhiều vài phần không xác định.

Chung Lâu nhàn nhạt nói: “Được rồi, chạy nhanh đem Kinh Chập
Long tìm ra đi, có gia gia ở, chỉ cần trước một bước tìm được Kinh Chập Long, sẽ không làm Sở Diệp đoạt đi.”
Chung Hạo hít sâu một hơi, nói: “Rốt cuộc là cái nào vương bát đản đem Kim Thuế Quả thụ cấp trộm đi.”
Vốn dĩ mọi người đều là muốn dùng Kim Thuế Quả thụ đem Kinh
Chập Long hấp dẫn ra tới, hiện giờ mất cây ăn quả, biện pháp này là không thể thực hiện được, bất quá, đối phương nếu trộm cây ăn quả, kia tất nhiên là muốn xuất ra tới dùng.
Lạc Đông mang theo Lạc Phong, chạy như bay mà đến, “Chung Hạo huynh, nhưng có Kinh Chập Long tin tức?”
Chung Hạo lắc lắc đầu, nói: “Không có.”
Lạc Đông lắc lắc đầu, có chút vội vàng nói: “Như vậy đi xuống, không phải biện pháp a!” Lại chờ đợi, hoặc là Kinh Chập Long suy yếu kỳ như vậy qua, hoặc là Kinh Chập Long đã chết. “Cái kia
trộm Kim Thuế Quả thụ, rốt cuộc đang làm gì a! Không tính toán
lấy ra tới.” Cái này kẻ trộm rốt cuộc suy nghĩ cái gì a! Bắt được Kim Thuế Quả, chẳng lẽ là tính toán chính mình ăn, nếu là như thế này, vậy phí phạm của trời.
Chung Hạo hít sâu một hơi, nói: “Có lẽ đối phương chính là đánh cái này chủ ý đâu, hắn không chiếm được, người khác cũng mơ tưởng được.”
Chung Hạo trước sau cảm thấy Kim Thuế Quả thụ mất tích sự tình, cùng Cung Khiếu thoát không được quan hệ, Cung Thần phế đi, không năng lực khế ước Kinh Chập Long, Cung Khiếu liền
từ giữa làm khó dễ.

Chương 227: Chương 227

Đại lượng Ngân Sí Ong bay múa ở trên biển, khắp nơi tìm kiếm Kinh Chập Long.
Mấy cái tu sĩ nhìn khắp nơi bay múa Ngân Sí Ong, có chút kinh ngạc cảm thán.
“Sở Diệp cái này tân tấn Hồn Vương rất lợi hại a! Thủ hạ Chiến Tướng Ngân Sí Ong cư nhiên nhiều như vậy.”
“Chiến Tướng Ngân Sí Ong nhiều chỉ sợ đem Hồn Thất đều chiếm, không dư lực lại đi khế ước mặt khác Hồn Sủng vẫn là có tệ đoan.”
“Hiện tại không phải tiến giai Hồn Vương sao? Lại nhiều hai cái Hồn Thất, có thể nhiều khế ước hai chỉ Hồn Sủng.”
“Này vừa mới tiến giai liền đánh Kinh Chập Long chủ ý sao!”
“Này có cái gì? Nhân gia chính là Hồn Vương, những cái đó Hồn Sư không còn đánh Kinh Chập Long chủ ý?”
“Nhiều như vậy Ngân Sí Ong sưu tầm lên có thể so chúng ta mau
nhiều a!”
“Này nhưng chưa chắc, Kinh Chập Long hiện tại hẳn là trốn đến biển sâu đi, Ngân Sí Ong không thể nhập hải, chỉ có thể ở trên mặt biển sưu tầm, chưa chắc có thể tìm đến.”
“……”
……
Đại lượng Ngân Sí Ong ở trên biển bay múa, khắp nơi tìm kiếm Kinh Chập Long tung tích.
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Kinh Chập Long hẳn là trốn đi, bằng vào Ngân Sí Ong sợ là phát hiện không được.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đại khái đi, chúng ta đi Huyễn Vụ Hải, đem Kinh Chập Long cấp dẫn ra tới.” Vốn dĩ hắn cũng không

nghĩ
dựa Ngân Sí Ong tìm được Kinh Chập Long.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Huyễn Vụ Hải sinh tồn đại lượng thận cá, này đó thận cá thích phụt lên thận sương mù, mê hoặc lui tới khách qua đường, Tiểu Thải cắn nuốt đại lượng thận châu, có thể khống chế Huyễn Vụ Hải thận sương mù.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ngồi ở Tiểu Ngân trên người, nhảy vào Huyễn Vụ Hải bên trong.
Hai người phủ vừa tiến vào Huyễn Vụ Hải, đại lượng ảo giác ập vào trước mặt, Sở Diệp thấy được không đếm được thiên tài địa bảo, các loại trân quý linh thụ, linh dịch cái gì cần có đều có.
“Hảo mê người ảo giác a!” Lâm Sơ Văn nói.
Huyễn Vụ Hải có thể gợi lên một người nội tâm chỗ khát vọng, thực dễ dàng làm người sa vào trong đó.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Bầu trời có lẽ có thời điểm sẽ rớt bánh có nhân, nhưng là, tuyệt đối sẽ không một lần rớt nhiều như vậy.”
Lâm Sơ Văn: “……” Có đạo lý.
Tiểu Thải phe phẩy cánh, tiến vào Huyễn Vụ Hải chỗ sâu trong, Tiểu Thải rất dễ dàng xua tan thận sương mù, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thâm nhập Huyễn Vụ Hải chỗ sâu trong.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Không sai biệt lắm, liền ở chỗ này đem Kim Thuế Quả lấy ra đi.”
Cây ăn quả thượng linh hồn ấn ký, thập phần vững chắc, lấy Sở Diệp năng lực muốn ma diệt cây ăn quả thượng ấn ký, yêu cầu thời gian không ngắn, Kinh Chập Long suy yếu kỳ hữu hạn, Sở Diệp cũng không có bao nhiêu thời gian.
Sở Diệp lấy một quả Kim Thuế Quả ra tới, bóp nát mở ra.
Kim Thuế Quả hóa thành chất lỏng, dung nhập nước biển bên trong.
Tiểu Bạch nhảy ra tới, ghé vào Sở Diệp trên vai, “Như vậy liền có thể đem Kinh Chập Long dẫn lại đây sao?”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Ta cũng không biết, thử xem xem đi.”
Tiểu Bạch ghé vào Sở Diệp trên người, nói: “Dẫn bất quá tới liền tính, một cái xú trường trùng mà thôi, không có gì ghê gớm.”

Sở Diệp: "……" Tiểu Bạch ở nói bậy gì đó đâu? "Kia chính là long."
Tiểu Bạch rầu rĩ nói: "Long có gì đặc biệt hơn người?"
Sở Diệp: "……" Long vẫn là thực ghê gớm.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đãi ở Huyễn Vụ Hải đợi năm cái canh giờ.
Tiểu Thải bỗng nhiên vỗ nổi lên cánh, có chút hưng phấn nói: "Tới."
Sở Diệp thả ra linh hồn lực, thấy được một cái tiểu long từ biển sâu lén đi mà đến.
Kinh Chập Long hẳn là đã phát hiện hắn cùng Lâm Sơ Văn tồn tại, xa xa ở một bên nhìn trộm.
Xa xa tránh ở một bên Kinh Chập Long chỉ có chiếc đũa giống nhau dài ngắn, nhìn đảo thật giống Tiểu Bạch Hổ nói giống điều trường trùng.
Bất quá, Sở Diệp rất rõ ràng này cũng không phải Kinh Chập Long nguyên bản hình thể, Kinh Chập Long hẳn là vì tránh né đuổi bắt, cố ý rút nhỏ hình thể.
Sở Diệp từ ngọc trụy không gian bên trong, lại lấy ra một quả Kim
Thuế Quả, hướng tới trong biển ném đi xuống.
Huyễn Vụ Hải sương mù hải có rất mạnh mê hoặc tác dụng, Kinh
Chập Long thực lực giảm xuống, lại bị trọng thương, không có thể
ngăn cản trụ Kim Thuế Quả dụ hoặc, nhảy ra tới, đem linh quả nuốt đi xuống.
Sở Diệp lập tức thả ra linh hồn công kích, Kinh Chập Long tràn đầy phẫn hận nhìn Sở Diệp, phát ra một trận long rống.
Tiểu Thải hướng tới Kinh Chập Long dùng ra ảo thuật công kích,
Huyễn Vụ Hải nơi nơi đều là thận sương mù, Tiểu Thải thực lực ở
chỗ này được đến nguyên vẹn phát huy.
Kinh Chập Long lâm vào Tiểu Thải ảo cảnh bên trong, thấy được mười mấy cây thật lớn Kim Thuế Quả thụ.

Kinh Chập Long nguyên bản chuẩn bị chạy trốn, thấy được mười
mấy cây Kim Thuế Quả thụ ảo ảnh, lại luyến tiếc.
Kinh Chập Long hướng tới một viên đại thụ nhảy qua đi, phác cái
không.
Kinh Chập Long đôi mắt bên trong toát ra vài phần mê hoặc chi sắc, Sở Diệp nhân cơ hội xâm nhập Kinh Chập Long thần hồn, dấu vết linh hồn ấn ký.
Kinh Chập Long phát hiện không ổn, thực mau tỉnh táo lại, một cái
đuôi hướng tới Sở Diệp quăng qua đi tới.
Kinh Chập Long thực lực giảm xuống, lại bị thương, tốc độ cũng không mau, Tiểu Ngân thực dễ dàng trốn rồi qua đi.
Tiểu hồ ly đối với Kinh Chập Long thả ra hồ hoặc, Kinh Chập Long thần sắc lần thứ hai mê mang lên.
Sở Diệp lại lần nữa tiến hành linh hồn dấu vết, Kinh Chập Long thực lực bị hao tổn nghiêm trọng, linh hồn dấu vết quá trình, so Sở Diệp tưởng tượng muốn dễ dàng.
Linh hồn ấn ký một lạc thành, Kinh Chập Long lại lần nữa thanh
tỉnh lại đây, giơ lên móng vuốt hướng tới tiểu hồ ly đánh.
Tiểu hồ ly giơ lên cái đuôi, hướng tới Kinh Chập Long trừu qua đi,
Kinh Chập Long bị tiểu hồ ly đẩy lui mở ra.
Sở Diệp nhìn Kinh Chập Long, thầm nghĩ: Kinh Chập Long thật sự là long du chỗ nước cạn, này ở vào lột xác kỳ, cùng tiểu hồ ly chiến lên, hoàn toàn ở vào hạ phong.
Kinh Chập Long hướng tới Sở Diệp phát ra long rống, Tiểu Bạch nhảy đi ra ngoài phát ra một tiếng hổ gầm.
Rồng ngâm, hổ gầm đánh sâu vào ở cùng nhau, hổ gầm ẩn ẩn phủ qua rồng ngâm.
Kinh Chập Long nhìn Tiểu Bạch, đôi mắt bên trong hiện lên vài phần nghi hoặc cùng kiêng kị.
Sở Diệp không ngừng gia tăng linh hồn ấn ký, Kinh Chập Long cùng Sở Diệp trên người đồng thời sáng lên một cái khế ước

pháp trận, khế ước thành công thành lập lên.
“Thành.” Sở Diệp cả kinh nói.
Sở Diệp cảm giác được chính mình cùng Kinh Chập Long chi gian khế ước thành công thành lập lên, một cổ nồng đậm nguyên
khí dũng mãnh vào thân thể của mình bên trong.
Powered by GliaStudio
close
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Là thành, ta thấy được khế ước pháp trận.” Khế ước đạt thành trong nháy mắt, khế ước pháp trận
cũng thành hình.
“Cư nhiên đơn giản như vậy.” Bổn còn tưởng rằng muốn phí một phen trắc trở mới là.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Đơn giản là được rồi.”
Nếu là không đơn giản, vì cái gì sẽ có như vậy nhiều Hồn Sư đem khế ước Kinh Chập Long trở thành tiến giai Vương giai lối tắt, Sở Diệp chính là Hồn Vương a!
Sở Diệp đem Kinh Chập Long thu vào ngọc trụy không gian bên trong, Kinh Chập Long bị thương nghiêm trọng, nếu là lột xác thất
bại, kia hết thảy đều uổng phí.
Ngọc trụy không gian bên trong còn có vài cái Kim Thuế Quả, ăn kia mấy cái trái cây, Kinh Chập Long hẳn là có thể lột xác thành công.
Khế ước sau khi thành công, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn không có lập tức rời đi, mà là ở trên biển mặt khác du đãng mấy ngày, mới về tới Thiên Hà hoa lâm.
……
Sở Diệp trở lại Thiên Hà hoa lâm tu chỉnh hai ngày, Cung Thần lại
tới tìm Sở Diệp tán gẫu.
Sở Diệp yêu cầu cùng Cung Thần tìm hiểu tin tức, đối Cung Thần
đã đến nhưng thật ra hoan nghênh chi đến.
“Cung thiếu tới a! Gần nhất có cái gì có ý tứ sự tình sao?” Sở

Diệp cấp Cung Thần đổ ly rượu hỏi.
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: “Cũng không có gì có ý tứ sự, cái kia trộm Kim Thuế Quả thụ người cũng không ra tay, tam đại thế lực
người cũng không tìm được Kinh Chập Long, trận này tìm long hành động rất có thể liền như vậy đầu voi đuôi chuột qua đi, thật
không thú vị, vốn đang cho rằng có trò hay xem.”
Sở Diệp: “……” Cung Thần là cảm thấy bọn họ xướng diễn không đủ xuất sắc sao?
Cung Thần nhìn một chút ngày, nói: “Mau không sai biệt lắm.”
Sở Diệp nhìn Cung Thần, nói: “Cái gì không sai biệt lắm.”
Cung Thần nhàn nhạt nói: “Kinh Chập Long suy yếu kỳ tổng cộng
mười ngày, mau không sai biệt lắm.”
Sở Diệp gật gật đầu, “Nga” một tiếng.
Sở Diệp âm thầm cảm thán chính mình sơ ý, hắn đều là Kinh Chập Long chủ nhiệm, Kinh Chập Long trạng thái còn phải những
người khác tới nhắc nhở hắn.
Cung Thần thở dài, không ngừng nhìn chính mình đưa tin ngọc bội, “Không có tin tức sao? Ta còn tưởng rằng cuối cùng giai đoạn
sẽ xuất hiện xoay ngược lại đâu.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Thế giới này nơi nào tới như vậy nhiều xoay ngược lại đâu?”
“Tính, Kinh Chập Long không có dừng ở Chung Hạo hoặc là Giang Chỉ Lan trên tay cũng coi như một chuyện tốt.” Cung Thần
nói.
“Cung thiếu cao hứng liền hảo.”
Sở Diệp cùng Cung Thần nói chuyện, bỗng nhiên cảm giác hồn hải kịch liệt dao động.
Hồn Thất bên trong Kinh Chập Long rít gào một tiếng, hơi thở cấp
tốc dâng lên, mãnh nhiên từ Sở Diệp Hồn Thất bên trong chui ra

tới.
Sở Diệp cảm giác hồn hải một trận buồn đau, ngay sau đó liền thấy được ở hoa lâm trên không xoay quanh Kinh Chập Long.
Kinh Chập Long ở không trung xoay quanh, nhìn Sở Diệp nhe răng nhếch miệng, một bộ gây hấn chọn sự bộ dáng.
“A! Như thế nào sẽ?” Cung Thần bị đột nhiên xuất hiện Kinh Chập
Long hoảng sợ, há to miệng, kêu sợ hãi một tiếng, có chút hồi bất
quá thần.
Sở Diệp trong lòng tức khắc nhiều vài phần tuyệt vọng, lật xe a! Này xuẩn long, liền không thể quá chút thời gian đám người tan lại làm ầm ĩ sao? Này tam đại thế lực người đều còn ở đâu.
“Sở thiếu, này……” Cung Thần nhấp môi, thầm nghĩ: Kim Thuế Quả thụ chẳng lẽ là Sở Diệp lấy đi, Cung Thần bừng tỉnh nhớ tới Sở Diệp phía trước cùng chính mình tìm hiểu quá Kim Thuế Quả
thụ sự tình.
Sở Diệp nhìn Cung Thần thần sắc, có chút ngượng ngùng.
Nguyên bản tưởng muộn thanh phát đại tài, này xuẩn long phá hủy hắn hoàn mỹ kế hoạch.
Cung Thần gia hỏa này vừa rồi hình như ở chờ mong xoay ngược
lại, này sẽ đại khái liền tính là xoay ngược lại.
Cung Thần cũng coi như là kiến thức rộng rãi, thực mau liền bình
tĩnh xuống dưới.
“Kinh Chập Long khế ước có thể thừa dịp đối phương suy yếu kỳ mưu lợi, bất quá, ở qua suy yếu kỳ lúc sau, Kinh Chập Long rất có thể sẽ phản phệ chủ nhân.” Cung Thần nói.
Sở Diệp: “……” Như vậy chuyện quan trọng, Cung Thần cũng không nói sớm, hảo đi, hắn cũng không hỏi.
……
Lâm Sơ Văn đang ở cửa hàng bên trong chiêu đãi khách hàng, bỗng nhiên nghe được một trận rồng ngâm.
Không ngừng Lâm Sơ Văn nghe được, trong cửa hàng khách

nhân đều nghe được.
“Kinh Chập Long!” Thư Tùng An nhìn Lâm Sơ Văn, có chút hưng phấn nói: “Kinh Chập Long a! Tam đại thế lực người đều ở tìm Kinh Chập Long rơi xuống, không nghĩ tới, Kinh Chập Long cư nhiên tránh ở Thiên Hà hoa lâm bên trong, mọi người đều cho rằng Kinh Chập Long ở trên biển, không nghĩ tới lên bờ a! Không thể tưởng được, không thể tưởng được.”
Lâm Sơ Văn: “……”
Trong cửa hàng mấy cái tu sĩ nhìn Thư Tùng An, vẻ mặt một lời khó nói hết.
Vài người đã là đoán được chân tướng, Sở Diệp hổ khẩu đoạt thực, từ tam đại thế lực trên tay cướp lấy Kinh Chập Long, này sẽ
Sở Diệp chỉ sợ đã khế ước Kinh Chập Long.
“Như vậy nhìn ta làm gì?” Thư Tùng An thấy chung quanh người
mỗi người vô ngữ nhìn chính mình, cuối cùng phản ứng lại đây.
Thư Tùng An sắc mặt cổ quái hướng tới hoa lâm bên trong nhìn qua đi.
Lâm Sơ Văn nhíu nhíu mày, không rõ Sở Diệp như thế nào lúc này đem Kinh Chập Long cấp phóng ra.
“Hôm nay chúng ta cửa hàng liền chạy đến nơi này, đại gia ngày khác lại đến đi.” Lâm Sơ Văn đứng lên, hạ lệnh trục khách.
Trong cửa hàng khách nhân sôi nổi chắp tay rời đi.
Lâm Sơ Văn nhanh chóng đóng cửa cửa hàng, tiến vào Thiên Hà hoa lâm.
……
Trên biển đông đảo tu sĩ, hướng tới Thiên Hà hoa lâm phương hướng nhìn qua đi.
“Xuất hiện.”
“Như thế nào chạy đến Thiên Hà hoa lâm đi?”
“Này còn dùng hỏi sao? Sở thiếu mấy ngày trước không phải thả ra đại lượng Ngân Sí Ong tìm kiếm Kinh Chập Long rơi xuống, hắn khẳng định tìm được rồi, khế ước rồi sau đó dẹp đường hồi phủ.”
“Sở thiếu mấy ngày hôm trước liền khế ước thành công sao? Ta

còn tưởng rằng hắn từ bỏ."
"....."
Lạc Yên nhìn Thiên Hà hoa lâm phương hướng, huýt ra một hơi, nói: "Cư nhiên đã bị khế ước."
Lạc Đông Nhi cau mày, nói: "Thiếu chủ phí lớn như vậy sức lực, cư nhiên tiện nghi người khác."
Lạc Yên lắc lắc đầu, nói: "Tu luyện một đường không thể thiếu ngoài ý muốn, Kinh Chập Long nếu đã nhận chủ, chỉ sợ chỉ có thể
tính."

Chương 228: Chương 228

“Đừng nháo.” Sở Diệp khởi động khế ước, dùng ra linh hồn trói buộc, giương nanh múa vuốt Kinh Chập Long đã chịu hạn chế, trên mặt hiện lên vài phần thống khổ chi sắc.
Tiểu Ngân nhanh chóng liên hợp ong đàn, hướng tới Kinh Chập Long rống giận một tiếng.
Hàng tỉ chỉ Ngân Sí Ong liên hợp thả ra sóng âm công kích, tuy là
Kinh Chập Long cũng bị đánh sâu vào choáng váng đầu ù tai.
Kinh Chập Long thẹn quá thành giận, hướng tới ong đàn vọt qua
đi, đem ong đàn vọt cái rơi rớt tan tác.
Sở Diệp híp mắt mắt, gọi ra khế ước pháp trận.
Kinh Chập Long đã chịu pháp trận trói buộc, một chút ghé vào trên mặt đất.
“Ngươi có lầm hay không a! Ăn ta như vậy nhiều linh thảo còn làm ầm ĩ.” Sở Diệp nhịn không được nổi giận mắng.
Phía trước Kinh Chập Long ở lột xác kỳ, Sở Diệp đem đối phương an trí ở ngọc trụy không gian bên trong.
Kinh Chập Long vào ngọc trụy không gian bên trong, trước đem Kim Thuế Quả toàn ăn, lại đi linh tuyền trì phao phao, ăn sạch trong ao Long Ngư, Thảo Dược Gà đối phương cũng không có buông tha, gia hỏa này ăn uống no đủ, còn không thỏa mãn, tai họa hắn ngọc trụy không gian bên trong không ít linh thảo.
Sở Diệp chịu không nổi hắn làm ầm ĩ kính, đem đối phương thu vào Hồn Thất bên trong.
Vào Hồn Thất lúc sau, Kinh Chập Long nhưng thật ra an phận rất
nhiều, Sở Diệp còn tưởng rằng đối phương nhận mệnh, kết quả

thực lực vừa mới khôi phục, liền náo loạn như vậy vừa ra.
Sở Diệp cảm giác từng luồng nguyên lực, dũng mãnh vào thân thể bên trong.
Sở Diệp híp mắt mắt, cong cong khóe miệng, bất luận Kinh Chập Long hay không cam nguyện, khế ước đã đạt thành, đối phương khôi phục, Sở Diệp thực lực cũng tùy theo nhanh chóng đề cao.
Kinh Chập Long tràn đầy tức giận trừng mắt nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, thoá mạ Sở Diệp là cái vương bát đản, thừa dịp hắn suy yếu thời điểm động thủ, bọn họ Long tộc ghét nhất Sở Diệp như vậy đầu cơ trục lợi gia hỏa.
Kinh Chập Long cùng Sở Diệp đã đạt thành khế ước, Sở Diệp có thể cảm giác được, Kinh Chập Long đối hắn cũng không phải thực kháng cự, này sẽ làm ầm ĩ đều không phải là thật sự tưởng phản loạn, càng nhiều hẳn là tưởng cáu kỉnh.
……
Sở Diệp lấy ra một chi dược tề ném qua đi, Kinh Chập Long ngửi ngửi, đem dược tề liền cái chai cấp nuốt đi xuống.
Sở Diệp cắm eo, nói: “Ngươi làm rõ ràng, lão bà của ta chính là Địa giai Dược Tề Sư, đi theo ta, là phúc khí của ngươi hảo sao?”
Kinh Chập Long linh trí không thấp, cũng biết Địa cấp Dược Tề Sư đại biểu cho cái gì, “Lão bà ngươi là Địa giai Dược Tề Sư, lại không phải ngươi là Địa giai Dược Tề Sư, ngươi có cái gì hảo túm.”
“Lão bà của ta chính là của ta.” Sở Diệp đương nhiên nói.
Cung Thần nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Sở Diệp này ăn cơm mềm, thật đúng là ăn đúng lý hợp tình, có cái Địa giai
Dược Tề Sư đạo lữ, quả nhiên thực hạnh phúc a!
Kinh Chập Long khinh thường nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, ồn ào hắn muốn phao linh tuyền.
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Hành, xem ngươi biểu hiện.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Kinh Chập Long gia hỏa này vẫn là thực lại ánh mắt, biết hắn linh tuyền là thứ tốt.
Cung Thần không nghe hiểu Kinh Chập Long long ngữ, có chút tò
mò nói: “Ngươi cùng nó nói gì đó, hắn cư nhiên nhanh như vậy

liền an tĩnh lại, theo ta được biết, Kinh Chập Long chính là thực chú ý khí tiết."
Sở Diệp nhàn nhạt nói: "Không có gì, chỉ là hứa hẹn một ít chỗ tốt." Khí tiết có ích lợi gì, vẫn là chỗ tốt càng quan trọng.
Cung Thần tràn đầy khâm phục nói: "Sở thiếu thật lợi hại, này Kinh Chập Long có vương cảnh Tam giai, ngươi cư nhiên nhanh như vậy liền khống chế."
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: "Khống chế lên có chút cố hết sức, nếu là Lạc Phong đám người khế ước Kinh Chập Long muốn như thế nào khống chế a!" Hắn là tiến vào Vương giai mới đi khế ước, hắn tưởng khống chế Kinh Chập Long còn không dễ, huống chi Lạc Phong những người này.
Cung Thần nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: "Nếu là Lạc Phong những người này, này trưởng bối sẽ ra tay trước phong ấn Kinh Chập Long một bộ phận lực lượng."
"Phong ấn, được không sao?" Sở Diệp hỏi.
"Đương nhiên, không ngừng Kinh Chập Long như vậy Hồn Sủng,
mặt khác Hồn Sủng cũng có thể sử dụng như vậy thủ đoạn, trước
phong ấn một bộ phận lực lượng, như vậy khế ước lên tương đối đơn giản." Cung Thần nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Như vậy a!"
Sở Diệp thầm nghĩ: Thiên Hải Vực bên này khế ước thủ đoạn, so với Vân Châu chờ mà chính là nhiều a!
Cung Thần có chút nghi hoặc nói: "Sở thiếu không biết này đó sao? Nếu, Sở thiếu trước tiên phong ấn Kinh Chập Long một bộ phận lực lượng, nó cho dù khôi phục, cũng không dễ dàng như vậy từ Hồn Thất bên trong tránh thoát ra tới."
Sở Diệp: "……" Hảo đi, là hắn kiến thức hạn hẹp.
"Sở thiếu linh hồn lực thực hồn hậu a! Kinh Chập Long là Vương cấp Tam giai, linh hồn lực không đủ nói, giờ phút này thức hải hẳn
là trướng đau không thôi."
Sở Diệp cười cười, nói: "Sơ Văn thường xuyên cấp luyện chế linh hồn dược tề, gánh nặng tương đối tiểu."

Cung Thần đột nhiên không kịp phòng ngừa bị uy một chén cẩu lương, nói: “Sở thiếu cùng Lâm thiếu cảm tình thật tốt.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đó là không tồi.”
……
Sở Diệp cảm giác được từng luồng khổng lồ linh hồn hơi thở nhanh chóng tới gần, hướng tới Thiên Hà hoa lâm ở ngoài nhìn qua đi, sắc mặt có chút khó coi nói: “Giống như có Hồn Vương lại
đây.”
Sở Diệp nhìn Kinh Chập Long liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Này bổn long thật đúng là sẽ cho hắn chọc phiền toái, hắn là cỡ nào điệu thấp một người a! Gia hỏa này liền không thể cùng nó học học.
Cung Thần cười cười, nói: “Ta phụ thân giống như cũng tới.”
Sở Diệp nhắm mắt lại, cẩn thận cảm giác một chút, cảm ứng được bốn đạo Hồn Vương hơi thở.
Sở Diệp hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Trừ bỏ Cung Khiếu, mặt khác
ba người chỉ sợ đều là người tới không có ý tốt a!
Một con Thanh Loan phá tan Thiên Hà hoa lâm bích chướng, trực
tiếp bay lại đây, đại lượng ngọn lửa từ trên trời giáng xuống.
Kinh Chập Long đón nhận Thanh Loan, hai chỉ Hồn Thú ở không
trung chiến thành một đoàn.
Cung Thần nhìn Kinh Chập Long, có chút ngoài ý muốn nói: “Kinh
Chập Long khôi phục không tồi a!”
Cung Thần được đến tin tức, Kinh Chập Long ở lột xác kỳ bị thương không nhẹ, mặc dù có Kim Thuế Quả cũng chưa chắc có thể khôi phục đến toàn thịnh thời kỳ, nhưng là xem Kinh Chập Long chiến lực, tựa hồ đã hoàn toàn khôi phục.
Cung Thần có chút tò mò Sở Diệp rốt cuộc là vận khí tốt, thừa dịp
Kinh Chập Long suy yếu kỳ may mắn tìm được Kinh Chập Long, vẫn là Sở Diệp phía trước phải tới rồi Kim Thuế Quả thụ.

Nếu Sở Diệp phía trước phải tới rồi Kim Thuế Quả thụ, kia Sở Diệp trên tay hẳn là còn có Ảnh Thú.
Không trung bên trong, Thanh Thương Long đột nhiên xuất hiện,
lấy tia chớp giống nhau tốc độ, hướng tới Thanh Loan Điểu vọt qua đi.
Trong phút chốc, đại lượng mộc thứ trát vào Thanh Loan Điểu trong cơ thể.
Thanh Loan Điểu kêu thảm thiết một tiếng, vô số lông chim rào rạt
rơi xuống, máu tươi chảy đầy đất, Thanh Loan Điểu hơi thở nhanh chóng giảm xuống, Giang Thượng cũng là hộc ra một mồm
to huyết.
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp nhìn đột nhiên xuất hiện Thanh Thương Long, sửng sốt một chút, thầm nghĩ: Hảo tàn nhẫn.
Thanh Loan Điểu chỉ có Chiến Vương Tam giai, Thanh Thương Long lại là Chiến Vương Thất giai, là Cung Khiếu thủ hạ lợi hại nhất một con Hồn Thú.
Sở Diệp Kinh Chập Long cùng Thanh Loan Điểu đánh nhau, mang theo vài phần thử thành phần, đột nhiên xuất hiện Thanh
Thương Long lại một chút tay chính là sát chiêu.
Thanh Loan Điểu chịu này bị thương nặng, sợ là muốn hảo một đoạn thời gian mới có thể khôi phục.
Thanh Thương Long không thuận theo không cào, từ Thanh Loan
Điểu cánh xé xuống một tảng lớn huyết nhục.
Sở Diệp nhìn một màn này, mày nhảy dựng, Cung Khiếu động sát
khí.
Kinh Chập Long học theo, cũng tiến lên, ra sức đánh chó rơi xuống nước, xé xuống Thanh Loan Điểu một tảng lớn huyết nhục

tới ăn.
Thanh Loan Điểu đã chịu bị thương nặng, không ngừng kêu thảm
thiết.
“Các ngươi.” Giang Thượng nhịn không được rống giận một tiếng.
“Cung đạo hữu quá mức.” Một đầu Thanh Đồng Long gia nhập chiến đấu, chặn lại Thanh Thương Long công kích.
Sở Diệp nhìn Thanh Đồng Long, thầm nghĩ: Chung Lâu rốt cuộc nhịn không được ra tay.
“Cung đạo hữu, ngươi đây là có ý tứ gì?” Giang Thượng tràn đầy đau lòng thu hồi Thanh Loan Điểu, lạnh giọng hỏi.
Giang Thượng nguyên bản là tới tìm phiền toái, kết quả, một cái đối mặt liền tổn thất thảm trọng, kết quả này cùng với tưởng tượng quá xa, Giang Thượng không cấm có chút khó có thể tiếp thu.
Giang Thượng đối Cung Khiếu thù hận vô cùng, đối Chung Lâu cũng thập phần bất mãn, hắn cùng Chung Lâu nói tốt cùng nhau
bắt lấy Sở Diệp, kết quả, Chung Lâu chậm một bước, hại hắn Hồn Sủng chịu như thế trọng thương.
“Lời này nên ta hỏi ngươi đi, Giang Thượng huynh làm gì vậy? Cường sấm con ta tặng cùng Sở đạo hữu lãnh địa, còn vô cớ đối Sở đạo hữu ra tay.” Cung Khiếu vĩ ngạn thân hình hiển lộ ra tới, trên mặt mang theo lạnh lùng tươi cười.
Sở Diệp nghe được Cung Khiếu xưng huýt, bừng tỉnh minh bạch cái gì.
Giang Chỉ Lan năm đó tính kế Cung Thần một phen, cơ hồ huỷ hoại Cung Thần tiền đồ, Cung Khiếu ngại với thọ nguyên gần không hảo phát tác, trước mắt có cơ hội này, liền nhân cơ hội hạ nặng tay.
“Cung Khiếu, ngươi đương biết hắn khế ước Kinh Chập Long.” Giang Thượng cả giận nói.
Cung Khiếu tràn đầy châm chọc nói: “Kinh Chập Long có duyên giả đến chi, Sở đạo hữu nếu đã thành công khế ước, Giang Thượng huynh nên chủ động từ bỏ mới đúng, chẳng lẽ một hai

phải từ ngươi cháu gái khế ước Kinh Chập Long, kia mới là đối?"
"Cung đạo hữu bớt giận, vị này Sở đạo hữu nếu là may mắn tìm được Kinh Chập Long kia liền thôi, nhưng hắn lại là dùng bất nhập lưu thủ đoạn cướp lấy Kim Thuế Quả thụ, mới tìm được Kinh Chập Long." Chung Lâu nói.
Cung Khiếu cười lạnh một chút, nói: "Chung huynh, êm đẹp ngươi sao có thể ngậm máu phun người, các ngươi thủ không được Kim Thuế Quả thụ là các ngươi vô năng, sửa lại vu oan đến Sở đạo hữu trên người."
Sở Diệp có chút ngượng ngùng xoa xoa cái mũi, thật là có chút ngượng ngùng a! Kim Thuế Quả thụ thật đúng là chính là hắn trộm.
Giang Thượng cau mày, nói: "Kinh Chập Long nơi nào có dễ dàng
như vậy tìm được?"
"Sở thiếu thủ hạ ong đàn thật nhiều, tìm long bản lĩnh, tự nhiên so
ngươi cái giá áo túi cơm hiếu thắng." Cung Khiếu lưng đeo xuống
tay nói.
Sở Diệp: "……" Cung Khiếu thật sự quá mức thưởng.
Sở Diệp nhìn không trung giằng co ba cái Hồn Vương, phát hiện chiến đấu tuy rằng nhân chính mình dựng lên, nhưng này sẽ chính mình giống như trở thành vai phụ.
……
Lạc Đông đứng ở một bên nhìn một hồi diễn, đứng ra hoà giải nói: "Vài vị đạo hữu, không cần tranh, nếu Kinh Chập Long thuộc
sở hữu đã trần ai lạc định, kia liền liền cứ như vậy đi, chúc mừng Sở đạo hữu thành công khế ước Kinh Chập Long."
Sở Diệp hướng tới Lạc Đông gật đầu thăm hỏi một chút, nói: "Đa tạ đạo hữu."
Lạc Đông nhìn Sở Diệp, có chút ngoài ý muốn nói: "Sở đạo hữu linh hồn lực hồn hậu thực a! Vừa mới tiến giai thành công, là có thể lại khế ước một Vương giai Hồn Thú, thật là lợi hại."
Sở Diệp cười cười, nói: "Lạc đạo hữu quá khen."

Chung Hạo nhìn Sở Diệp, thần sắc có chút dữ tợn, Chung Hạo sớm đem Kinh Chập Long xem thành vật trong bàn tay, kết quả, đồ vật hiện tại dừng ở Sở Diệp trên tay, làm Chung Hạo thập phần tức giận.
Chung Hạo vẫn luôn tự cho mình rất cao, Sở Diệp so với hắn còn trẻ lại khế ước hai chỉ Vương giai Hồn Thú, cũng làm Chung Hạo ghen ghét dị thường.
……
Lạc Đông quay đầu, nhìn về phía Cung Khiếu, cười hỏi: "Cung đạo hữu trên người hơi thở bàng bạc, chẳng lẽ là duyên thọ thành
công."
Lạc Đông như vậy vừa hỏi, tức khắc chung quanh không ít người
đều dựng lên lỗ tai.
Cung Khiếu cười cười, nói: "Đúng là, may mắn tìm được Duyên Thọ dược tề, lại có thể sống lâu ba mươi năm."
Lạc Đông trong lòng hiện lên vài phần ngoài ý muốn, khắp nơi thế
lực ăn ý ngăn chặn Cung Khiếu nhiều năm, cư nhiên vẫn là làm Cung Khiếu duyên thọ thành công, Hải Long Cung thế lực phân bố liền phải một lần nữa tẩy bài.
Giang Thượng nghe vậy, sắc mặt đại biến, đối hắn mà nói, Cung Khiếu duyên thọ thành công xa so Sở Diệp thành công khế ước Kinh Chập Long đối Lạc Đông ảnh hưởng tới đại.
Lạc Đông hướng tới Sở Diệp nhìn qua đi, thầm nghĩ: Cung Khiếu như vậy che chở Sở Diệp, hay là Duyên Thọ dược tề cùng Sở Diệp có quan hệ.
"Chúc mừng Cung đạo hữu." Lạc Đông nói.
Cung Khiếu cười cười, nói: "Này không phải cái gì đại sự?"
Lạc Đông thầm nghĩ: Này không phải cái gì đại sự sao? Rõ ràng việc này rất lớn hảo sao?
……
Có Cung Khiếu tọa trấn tiến đến tìm phiền toái Hồn Vương, sôi nổi lui đi.
Đông đảo tiến đến quan vọng thanh niên tài tuấn, một đám

thần
sắc hoảng loạn, Sở Diệp đánh giá những người này vừa ly khai nơi đây, liền sẽ đem Cung Khiếu duyên thọ thành công tin tức, lan
truyền hồi này tương ứng thế lực.
Sở Diệp chắp tay, nói: "Đa tạ Cung tiền bối viện thủ."
Cung Khiếu cười cười, nói: "Sở đạo hữu chúng ta lão bằng hữu, không cần khách khí, Sở đạo hữu tuổi còn trẻ liền khế ước hai chỉ
Vương thú, thật sự là vận may tề thiên."
Sở Diệp cười cười, nói: "Cung tiền bối quá mức thưởng."
"Ta nhưng chưa từng có thưởng." Phía trước, Sở Diệp thả ra đại lượng Ngân Sí Ong, đi trên biển tìm kiếm Kinh Chập Long rơi xuống, tao ngộ Chung Lâu ngăn chặn, Cung Khiếu từng ra mặt hòa giải.
Trên thực tế, Cung Khiếu lúc ấy cho rằng Sở Diệp chỉ là đi thấu cái náo nhiệt, không nghĩ tới, thật đúng là làm Sở Diệp lộng tới tay.
Không đủ 30 tuổi song Vương thú Hồn Vương, Sở Diệp chỉ cần không chết non, tương lai thành tựu, vô cùng có khả năng sẽ vượt qua hắn.

Chương 229: Chương 229

Thiên Hà hoa lâm biến động, dẫn tới khắp nơi thế lực nghị luận sôi nổi.
Thiên Nhàn Đảo Hồn Vương thưa thớt, lần này Thiên Hà hoa lâm
sự kiện, một chút tụ tập năm cái Hồn Vương, cũng đủ Thiên Nhàn
Đảo người nghị luận rất dài một đoạn thời gian.
Tửu lầu bên trong.
“Gia gia, Cung Khiếu hắn động sát khí.” Lạc Phong nói.
Lạc Đông gật gật đầu, nói: “Đã nhìn ra! Cung Khiếu muốn làm rớt
Giang Thượng, nếu là Chung Lâu không ra tay, Giang Thượng khả năng đã bị Cung Khiếu mượn cơ hội giết chết.”
Lạc Phong có chút nghi hoặc nói: “Cung Khiếu vì cái gì làm như vậy?”
Giang Thượng là Thương Hải liên minh trưởng lão, Cung Khiếu giết chết Giang Thượng, chỉ sợ cũng muốn cùng Thương Hải liên
minh kết thành chết thù.
Lạc Đông cười cười, nói: “Hẳn là cùng Cung Thần có quan hệ, năm đó, binh hoang mã loạn đã xảy ra Cung Thần cường bạo Giang Chỉ Lan sự kiện, hiện tại ngẫm lại lúc ấy, phát sinh kia sự kiện, thời cơ thật sự có chút vừa khéo, lúc ấy, Hải Long Cung bên trong không ít trưởng lão cùng Thương Hải liên minh đồng thời triều Cung Khiếu làm khó dễ, Cung Khiếu bất đắc dĩ thoái nhượng.”
Lạc Phong nghiêng đầu, nói: “Lúc trước Cung Thần bị tính kế sao?”

Lạc Đông gật gật đầu, nói: “Rất có khả năng, phía trước, Cung Khiếu thọ nguyên vô nhiều, không hảo toàn lực ra tay, này sẽ được Duyên Thọ dược tề, vị này đại trưởng lão chỉ sợ lại muốn làm ầm ĩ đi lên.”
Lạc Phong có chút hoảng hốt, Thiên Khôi Đảo người nhắc tới Cung Thần, đều nói này không học vấn không nghề nghiệp, ỷ vào
xuất thân hảo, làm xằng làm bậy, hiện giờ trầm mê nữ sắc, tự sa ngã, nói nhiều, Cung Thần vô năng hình tượng có thể nói là thâm
nhập nhân tâm.
Lạc Phong ấn tượng bên trong, Cung Thần tuy rằng có chút cao ngạo, nhưng cũng không như vậy người khác nói như vậy vô dụng.
“Cung Khiếu Duyên Thọ dược tề, rốt cuộc là nơi nào tới? Liễu Trần cho hắn luyện chế?” Lạc Phong có chút tò mò nói.
Lạc Đông lắc lắc đầu, nói: “Hẳn là không phải.”
……
Thiên Nhàn Đảo Thư gia.
“Không nghĩ tới, tam đại thế lực nhất định phải được Kinh Chập Long, cư nhiên bị Sở Diệp cấp khế ước.” Thư Nhai uống rượu, có chút không thể tưởng tượng nói.
Thư Sơn hít sâu một hơi, nói: “Cái này Sở tiền bối thật là lợi hại a!” Vừa mới trở thành Hồn Vương, liền có được hai chỉ Vương giai Hồn Thú.
Thư Tùng An chống cằm, nói: “Sở tiền bối thật đúng là điệu thấp,
vô thanh vô tức liền trở thành Hồn Vương, vô thanh vô tức lại khế
ước Kinh Chập Long, nếu không phải Kinh Chập Long khôi phục phản phệ, tam đại thế lực người nên triệt.”
“Không biết rốt cuộc có phải hay không Sở Diệp trộm Kim Thuế Quả thụ.” Thư Nhai hắc hắc cười hai tiếng nói.
Thư Tùng An thưởng thức trên tay cây quạt, trong lòng cũng có chút tò mò, hiện tại tựa hồ có rất nhiều người tò mò cái này, bất quá, Sở Diệp đại khái sẽ không nói cho bọn họ chân tướng, việc

này có thể đứng hàng Thiên Nhàn Đảo mười đại chưa giải chi mê.
“Gia gia, Cung Khiếu tiền bối, duyên thọ thành công đâu.” Thư Tùng An nói.
“Không nghĩ tới Cung Khiếu cư nhiên được đến Duyên Thọ dược tề.”
“Cung Khiếu tiền bối duyên thọ thành công, đảo chủ lại có thể nhiều tiêu dao ba mươi năm.” Thư Tùng An nói.
Thiên Nhàn Đảo không ít nhị thế tổ, đều xem Cung Khiếu không phải thực thuận mắt.
Có không ít người ở sau lưng nói thầm, Cung Khiếu số tuổi thọ tới
rồi, Cung Thần ngày lành cũng liền đến đầu, hiện tại xem ra Cung
Thần ngày lành còn trường đâu.
Thư Tùng An có chút tò mò nói: “Không biết Cung Khiếu tiền bối
Duyên Thọ dược tề nơi nào tới.”
“Có lẽ cùng Sở Diệp có quan hệ.” Thư Nhai nói.
Thư Hải gật gật đầu, nói: “Hẳn là cùng Sở Diệp có quan hệ.”
……
Thiên Vũ lâu thuyền.
Chung Hạo sắc mặt khó coi nói: “Gia gia, Cung Khiếu được đến Duyên Thọ dược tề, lão già này lại muốn sống lâu vài thập niên, sợ là sẽ bằng thêm vài phần khúc chiết.”
“Cung Thần sự tình, Cung Khiếu có lẽ đoán được cái gì.” Chung Lâu nói.
“Gia gia, ngươi nói hắn biết là Chỉ Lan tính kế Cung Thần?” Chung Hạo nói.
Chung Lâu gật gật đầu, nói: “Rất có khả năng.”
Chung Hạo sắc mặt khó coi nói: “Nếu là như thế, Cung Khiếu sớm muộn gì còn sẽ đối Giang Thượng động thủ.”
Cung Khiếu mấy năm nay thu liễm không ít, nhưng lúc trước, chính là cái không kiêng nể gì ma đầu. Bọn họ này một mạch cùng Giang Thượng có hợp tác quan hệ, Giang Thượng nếu là xảy ra chuyện, đối bọn họ cũng không có gì chỗ tốt.

Chung Lâu lắc lắc đầu, nói: “Giang Thượng sợ là tránh không khỏi.” Cung Khiếu như vậy yêu thương Cung Thần, nếu thật sự biết chân tướng, tất nhiên sẽ không thiện bãi cam hưu.
Chung Hạo hắc mặt, nói: “Êm đẹp, Cung Khiếu như thế nào sẽ đột nhiên duyên thọ thành công?”
Chung Lâu cau mày, nói: “Chuyện này, là yêu cầu hảo hảo tra một
chút.”
Chung Lâu trong lòng ẩn ẩn có loại dự cảm bất hảo, giống như có
chút đồ vật thoát ly khống chế.
……
Thành chủ phủ.
“Phụ thân, Sở Diệp rốt cuộc có hay không Ảnh Thú a!” Cung Thần
hỏi.
Cung Khiếu lắc lắc đầu, nói: “Không biết, bất quá, Kinh Chập Long tựa hồ khôi phục thật tốt quá. Kinh Chập Long bị bị thương
nặng, nếu là không có Kim Thuế Quả, lột xác có rất lớn xác suất thất bại.”
“Này cũng nói không nhất định a! Lâm Sơ Văn chính là Địa giai Dược Tề Sư.” Không có Kim Thuế Quả, cũng có thể dùng dược tề bổ túc.
Cung Khiếu cười cười, nói: “Điều này cũng đúng, không đủ 30 tuổi song Vương thú Hồn Vương cường giả, đạo lữ lại là Địa giai Dược Tề Sư, vô luận có hay không Ảnh Thú, đều không thể khinh
thường.”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Nói chính là.”
Cung Khiếu nhìn Cung Thần liếc mắt một cái, nói: “Không nghĩ tới, ngươi cư nhiên có thể ở Thiên Nhàn Đảo kết bạn như thế nhân vật.”
“Ta cũng không nghĩ tới.” Cung Thần cùng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn kết giao, càng nhiều coi trọng chính là Lâm Sơ Văn dược tề trình độ, Sở Diệp lập tức trưởng thành đến nước này, là Cung Thần

không nghĩ tới.
“Phụ thân, ngươi đột nhiên đối Giang Thượng động thủ, hắn chỉ sợ khả nghi.”
Cung Khiếu cười lạnh một tiếng, nói: “Khả nghi thì lại thế nào? Ta
nhất định phải giết hắn.”
Trên thực tế, Cung Khiếu đã sớm suy đoán Cung Thần thực lực đình trệ cùng Giang Thượng có quan hệ, chỉ là hắn lúc ấy thọ nguyên gần, không dám thụ quá nhiều thù địch ảnh hưởng Cung
Thần, chỉ có thể túng những người này, lại không nghĩ đem những người này túng được một tấc lại muốn tiến một thước.
Cung Thần nhăn nhăn mày, không nói gì thêm, đối Giang Thượng, Giang Chỉ Lan hận thấu xương, cũng muốn giết hai người.
……
Thành chủ phủ bên trong, Cung Thần mấy cái phu nhân hội tụ một đường, vô cùng náo nhiệt trò chuyện thiên.
“Không nghĩ tới, lão gia tử cư nhiên duyên thọ thành công.” Ngạo
Gia có chút vui sướng nói.
Cung Khiếu là Cung Thần chỗ dựa, cũng là các nàng chỗ dựa, Ngạo Gia đám người đối với Cung Khiếu duyên thọ thành công một chuyện vẫn là thật cao hứng.
“Nguyên Sương tỷ tỷ, lão gia tử là như thế nào duyên thọ thành công a! Như thế nào phía trước cũng chưa được đến tin tức?”
Powered by GliaStudio
close
“Liền gần nhất.” Nguyên Sương phu nhân nói.
“Nguyên Sương tỷ tỷ, Duyên Thọ dược tề là Sở Diệp đưa sao?” Ngạo Gia tùy tiện hỏi.
Nguyên Sương phu nhân cười cười, không nói gì.
Ngạo Gia xem Nguyên Sương phu nhân không muốn nói, cũng không có tiếp tục truy vấn.
Hạ Lam chống cằm, nói: “Mặc kệ như thế nào, lão gia tử duyên thọ thành công là rất tốt sự a! Hẳn là muốn chúc mừng một

chút
mới là."
Nguyên Sương phu nhân gật gật đầu, nói: "Như thế."
Dịch Yên quay đầu nhìn Thi Vân, nói: "Thi Vân muội muội nhưng
có phúc phần, lão gia tử duyên thọ thành công, chờ ngươi đứa nhỏ này sinh ra tới, có lẽ có thể bị lão gia tử tự mình dạy dỗ."
Thi Vân phu nhân sờ sờ bụng, miễn cưỡng cười cười, nói: "Lão gia tử sự vội, chỉ sợ không rảnh."
Ngạo Gia phủng mặt, nói: "Như thế nào sẽ? Ta xem lão gia tử nhàn nhã thực, suốt ngày ăn không ngồi rồi."
Mấy cái phu nhân hai mặt nhìn nhau, thầm nghĩ: Ngạo Gia thật đúng là không lựa lời a! Cũng không sợ lão gia tử nghe được.
"Nguyên Sương tỷ tỷ, lão gia tử không tính toán về Thiên Khôi Đảo sao?" Thi Vân phu nhân hỏi.
Nguyên Sương phu nhân lắc lắc đầu, nói: "Lão gia tử lần này giống như tính toán thường trú Thiên Nhàn Đảo, ngắn hạn nội sẽ
không về Thiên Khôi Đảo."
"Lão gia tử không quay về nói, Hải Long Cung bên kia……"
Nguyên Sương phu nhân nhàn nhạt nói: "Lão gia tử lần này đã thấy ra, không nghĩ lại cùng Hải Long Cung mấy cái trưởng lão tranh, tưởng hảo hảo khai phá Thiên Nhàn Đảo."
Ngạo Gia phồng lên quai hàm, nói: "Chúng ta Thiên Khôi Đảo thực hoang vắng a! Lão gia tử lưu tại bên này có phải hay không quá đại tài tiểu dụng."
Nguyên Sương phu nhân lắc lắc đầu, nói: "Kỳ thật, chúng ta Thiên Nhàn Đảo vẫn là có rất lớn phát triển không gian, chung quanh hải vực tài nguyên vẫn là thực phong phú, chỉ là thật nhiều
địa phương đều là vùng cấm, Thiên Nhàn Đảo bên này cao thủ thiếu, không năng lực khai phá."
Dịch Yên chớp chớp mắt, nói: "Lão gia tử phải ở lại chỗ này khai phá Thiên Nhàn Đảo?"
Nguyên Sương phu nhân gật gật đầu, nói: "Đúng là như thế."
Ngạo Gia chớp chớp mắt, nói: "Kia chỉ sợ không dễ dàng đi."

Nguyên Sương phu nhân cười cười, nói: “Sự thành do người, năm đó Thiên Khôi Đảo kỳ thật cũng không tính phồn hoa, chỉ là
lúc ấy Thiên Khôi Đảo chung quanh một chút phát hiện mấy cái đại hình di tích, Thiên Khôi Đảo mới phát triển tới rồi hiện tại tình
trạng này.”
Ngạo Gia chống cằm, nói: “Nếu là Thiên Nhàn Đảo thật có thể phát triển ra tới, nhưng thật ra không tồi, thiếu chủ chính là Thiên
Nhàn Đảo đảo chủ a.”
……
Thiên Hà hoa lâm.
Tiểu Ngân từ nơi xa bay lại đây, bang dừng ở Sở Diệp trên đầu, ê ê a a nói: “Lạc Đông tới.”
“Lạc Đông? Hắn tới làm gì?”
Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Nghênh tiến vào sẽ biết.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Cũng là.” Lạc Đông quán sẽ ba phải, hẳn là không phải tới tìm tra.
“Sở đạo hữu, mạo muội tới chơi, làm phiền.” Lạc Đông khách khí nói.
Sở Diệp cười cười, nói: “Lạc đạo hữu nói quá lời, đạo hữu tới chơi, hoan nghênh chi đến, Lạc đạo hữu quý nhân sự vội, không biết này tới là vì chuyện gì.”
Lạc Đông cười cười, nói: “Ta nghe nói một sự kiện, Sở thiếu phía trước sưu tập quá Hấp Hoang Thảo, chính là dùng để luyện chế hấp thu dược tề, Sở thiếu tiến giai Vương giai nước chảy thành sông, chính là hấp thu dược tề luyện chế thành công.”
Sở Diệp nhướng mày, thầm nghĩ: Đây là thử? Lâm Sơ Văn là cái Dược Tề Sư, không lưu ý đến bọn họ còn hảo thuyết, muốn lưu ý tới rồi, tùy tiện một tra, rất nhiều chuyện đều là giấu không được.
“Là thành công.” Sở Diệp nói.
Lạc Đông nghe vậy trố mắt một chút, nói: “Không biết, Sở đạo hữu hấp thu dược tề hay không còn có bao nhiêu?”
“Lạc đạo hữu yêu cầu sao?”

Lạc Đông gật gật đầu, nói: “Ta Thiên Hải học viện có cái đệ tử đi cũng là vương huyết Hồn Thú một đạo, có hấp thu dược tề tương
trợ, nhưng nhiều vài phần tiến giai Vương giai tỷ lệ.”
Sở Diệp thiên đầu, không nói gì.
Lạc Đông lấy ra một cái hộp, nói: “Đây là Thiên Hồ Huyết, Lâm đạo hữu có lẽ dùng thượng.”
Tiểu hồ ly nguyên bản lười biếng ghé vào Lâm Sơ Văn trên người đánh ngáp, nhìn đến Thiên Hồ Huyết một chút đứng lên thân mình.
Tiểu hồ ly thẳng lăng lăng nhìn trước mặt tinh huyết, một bộ thèm
nhỏ dãi bộ dáng.
Cái chai tuyệt đối là Cực phẩm Hồn Thú tinh huyết, tiểu hồ ly chuẩn bị tiến giai Vương giai, này tinh huyết tới đúng là thời điểm.
Tiểu hồ ly ở tiến giai thời điểm, dung nhập Thiên Hồ Huyết, đã có
thể đề cao tiến giai tỷ lệ, còn có hi vọng đề cao tiểu hồ ly phẩm tướng.
Sở Diệp nhìn tiểu hồ ly, âm thầm nói thầm nói: Tuyết Bảo rụt rè một ít a! Như vậy không rụt rè, bất lợi với chém giới a!
Lâm Sơ Văn từ nhẫn không gian, lấy ra một chi dược tề, đưa qua, nói: “Đây là hấp thu dược tề.”
“Đa tạ.” Lạc Đông thoáng kiểm tra rồi một chút dược tề, xác nhận
dược tề là mới nhất luyện chế ra tới, “Ta hai ngày này nghe nói thứ nhất lời đồn đãi, nghe nói, Lâm đạo hữu là Dược Tề Sư, bởi vì nhiệt tình yêu thương uống trà, cho nên, mới lấy dược tề pha trà, khai trà lâu? Không biết chính là thật sự.”
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, bình tĩnh nói: “Không phải thật sự.”
Lạc Đông nhíu nhíu mày, có chút không tin, Lâm Sơ Văn là Dược Tề Sư việc này, hắn trải qua lặp lại khảo chứng, hẳn là sẽ không sai.
“Là ta lầm sao? Lâm đạo hữu chẳng lẽ không phải Dược Tề Sư?” Lạc Đông hỏi.

Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Ta xác thật là Dược Tề Sư, bất quá, cũng không có như vậy ái uống trà.”
Lạc Phong: “……” Có thích hay không uống trà cái này là trọng điểm sao? Phải không? Phải không?
“Này hấp thu dược tề là Lâm thiếu luyện chế?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Là!”
“Lâm đạo hữu không yêu uống trà, như thế nào khai trà lâu.” Lạc
Đông hỏi.
Lâm Sơ Văn có chút bất đắc dĩ nói: “Bởi vì ta không có Dược Tề Sư bằng chứng a! Không có Dược Tề Sư bằng chứng, liền khai không được dược tề cửa hàng, cho nên, đành phải khai trà lâu.”
Lạc Phong: “……” Hảo vớ vẩn, hảo cường đại lý do a! Một cái Địa giai Dược Tề Sư, bởi vì không có Dược Tề Sư bằng chứng, cho nên, chỉ có thể khai trà lâu, Lạc Phong bỗng nhiên muốn cười, nhưng lại cười không nổi.
“Lâm thiếu nếu là yêu cầu, ta có thể……”
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Không cần, quá phiền toái.”
Lạc Đông lắc lắc đầu, nói: “Không phiền toái, không phiền toái.”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Thật sự không cần.”

Chương 230: Chương 230

Thiên Hà hoa lâm.
Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp, ngao ô ngao ô thẳng kêu.
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, trấn an nói: “Không nóng nảy.”
Tiểu Bạch tràn đầy buồn bực trừng mắt Sở Diệp, tức giận đầy đất lăn lộn.
Tiểu Bạch nguyên bản cho rằng nỗ lực một ít, chính mình sẽ cái thứ nhất tiến giai Hồn Vương, không nghĩ tới làm Tiểu Ngân đoạt
trước, Tiểu Bạch cho rằng kế tiếp, chính là hắn cùng tiểu hồ ly so với ai khác tiên tiến giai Hồn Vương, kết quả, cư nhiên chạy ra một cái cắm đội Kinh Chập Long.
Tiểu Bạch cho rằng Kinh Chập Long lúc sau, thế nào cũng nên đến phiên hắn, kết quả, Sở Diệp nói hắn huyết mạch quá cao, tiến giai sợ là sẽ khiến cho không nhỏ phong ba, làm hắn chờ một
chút. Như vậy đi xuống, hắn năm nào tháng nào, mới có thể trở thành lão đại a!
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, thầm nghĩ: Tiểu Bạch đây là ở la lối khóc
lóc sao? Tấm tắc, thân là Cực phẩm Hồn Thú cư nhiên cũng la lối khóc lóc.
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, nói: “Ngươi tiến giai tốc độ quá nhanh, trước mắt vừa lúc lắng đọng lại một chút.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Đầu tiên là ong chúa lại là Kinh Chập Long, trong tay hắn đã có hai chỉ Vương giai Hồn Thú, lấy hắn hiện tại hồn lực, thêm nữa một con Vương giai Hồn Thú, gánh nặng không nhỏ, huống chi, trước mắt hắn đã có chút đáng chú ý, Tiểu

Bạch một khi tiến giai, thanh thế tất nhiên không nhỏ, vẫn là điệu
thấp một ít cho thỏa đáng.
Giang Thượng lần trước bị thương, đối hắn chính là hận ngứa răng, một cái Giang Thượng nhưng thật ra không đáng để lo, bất quá, đối phương phía sau còn có Thương Hải liên minh.
Tiểu Bạch bỗng nhiên từ trên mặt đất bò lên, trừng mắt hổ mắt thấy Tiểu Bạch nói: "Ngươi hiện tại có phải hay không muốn toàn
lực hiệp trợ kia chỉ tiểu hồ ly tiến giai Hồn Vương."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
Tiểu Bạch thảm huýt một tiếng, tức giận lần thứ hai đầy đất đánh
lên lăn.
Sở Diệp có chút bất đắc dĩ, tiểu hồ ly tiến vào Chiến Tướng Cửu giai đã có một đoạn thời gian, lại đẩy một phen hẳn là là có thể tiến vào Vương giai.
Một khi Sơ Văn tiến giai Hồn Vương, linh hồn lực hẳn là sẽ bay lên, luyện chế dược tề thực lực cũng có thể đề cao không ít.
"Vì cái gì tiểu hồ ly có thể tiến giai, ta không thể?" Tiểu Bạch có chút khó chịu oán giận nói.
Sở Diệp chớp chớp mắt, nói: "Này không phải vừa khéo, vừa mới có người tặng Thiên Hồ tinh huyết, Tuyết Bảo cơ duyên tới rồi."
Tiểu Bạch rầu rĩ nói: "Vì cái gì không ai đưa Bạch Hổ tinh huyết cho ngươi."
Sở Diệp: "……"
Không ai đưa bình thường, có người đưa mới đáng sợ hảo sao?
Tiểu hồ ly tuy rằng vẫn luôn thu liễm hơi thở, nhưng là, người sáng suốt vẫn là có thể nhìn ra đầu đuôi, Tiểu Bạch lại là vẫn luôn
bị Sở Diệp tuyết tàng.
Kinh Chập Long nhìn Tiểu Bạch, lấy lòng nói: "Tiểu Bạch lão đại, không cần lo lắng, lấy ngài ngút trời thần võ, tất nhiên có thể tiến
giai Hồn Vương."
Tiểu Bạch gật gật đầu, nói: "Như thế."

“Tiểu Bạch lão đại, kia chỉ trường mao hồ ly chỉ biết xú mỹ, ngươi
quá chút thời gian, tất nhiên có thể siêu việt hắn.”
Tiểu Bạch lần thứ hai gật đầu, nói: “Đúng vậy, ta sớm muộn gì sẽ là lợi hại nhất.”
Sở Diệp nhìn Kinh Chập Long, lại nhìn nhìn Tiểu Bạch, nói: “Tiểu
Bạch, ngươi cấp Truy Phong hạ cái gì mê hồn dược a! Hắn cư nhiên nhận ngươi làm lão đại.”
Kinh Chập Long danh Truy Phong, Vương giai Hồn Thú linh trí không thấp, rất ít sẽ khuất với người hạ, Tiểu Bạch huyết mạch tuy rằng so Truy Phong cường, nhưng là, Truy Phong chính là Vương giai a!
Truy Phong đối Tiểu Bạch thái độ, giống như có chút chân chó!
Tiểu Bạch ngạo nghễ dương cằm, nói: “Ngu ngốc ký chủ, ta nhưng chưa cho hắn hạ cái gì dược, là hắn tương đối biết hàng, bên cạnh ngươi này đó ở nông thôn yêu thú, căn bản không hiểu biết bản đại nhân vĩ đại.”
Sở Diệp: “……” Hảo đi, Tiểu Bạch luôn là một cái miêu dạng, làm hắn luôn là ý thức không đến Tiểu Bạch vĩ đại.
Bạch Hổ tộc cùng Long tộc quan hệ, cũng không tính quá hảo.
Bất quá, Tiểu Bạch là huyết mạch thuần khiết Bạch Hổ, Sở Diệp khế ước Kinh Chập Long liền bất đồng, trong cơ thể Long tộc huyết mạch tương đối loãng, huyết mạch so Tiểu Bạch kém cỏi không ít.
Một hai phải lại nói tiếp, Hổ tộc cùng Long tộc giống như là hai cái
thực lực không sai biệt lắm đại gia tộc, Tiểu Bạch thuộc về Hổ tộc
dòng chính, mà Truy Phong thuộc về Long tộc cách vài mạch chi
nhánh, Long tộc dòng chính mới có thể cùng Tiểu Bạch so sánh, Tiểu Bạch huyết mạch so Kinh Chập Long vẫn là cao quý một ít.
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, nói: “Ngươi truyền thừa trong trí nhớ có phải hay không có đối Truy Phong hữu dụng đồ vật a!”

Tiểu Bạch gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, ta có Chân Long Cửu Biến.”
Sở Diệp khế ước này chỉ Kinh Chập Long, chỉ là Thượng trung phẩm huyết mạch, bước vào Vương giai dễ dàng, muốn tiến giai Hoàng giai liền thập phần khó khăn.
Tiểu Bạch trên tay Chân Long Cửu Biến, có thể tăng cường Kinh Chập Long Long tộc thật huyết độ dày, đề cao Kinh Chập Long phẩm tướng.
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói: “Ngươi như thế nào sẽ có cái này?”
“Có thể là tổ tiên đã từng cùng Long tộc từng đánh nhau đi.” Tiểu
Bạch nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Như vậy a!”
Lâm Sơ Văn đi ra, nhìn Tiểu Bạch cùng Truy Phong, tràn đầy vui mừng nói: “Tiểu Bạch cùng Truy Phong quan hệ tốt như vậy, thật
là khó được a!”
Sở Diệp bĩu môi, thầm nghĩ: “Có chỗ lợi đâu.” Hắn xem như đã nhìn ra, Truy Phong gia hỏa này, có nãi chính là nương.
Sở Diệp xoa đầu, kêu rên một tiếng, “Đau đầu sao?”
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Có điểm.”
Truy Phong lột xác sau khi chấm dứt, liền khôi phục Vương giai Tam giai tu vi.
Tình hình chung dưới, Hồn Sủng Sư cùng chiến thú thực lực là đồng bộ, bất quá, Kinh Chập Long tình huống đặc thù, là Sở Diệp đầu cơ khế ước.
Sở Diệp thực lực ở ngắn ngủn mấy ngày nội, kịch liệt dâng lên Hồn Vương Nhị giai, hướng tới Tam giai xuất phát, bởi vì nhảy vượt qua đại, Sở Diệp hai ngày này thường xuyên đau đầu.
“Chờ một chút, ta vừa mới bắt được luyện chế Nhu Mộc dược tề tài liệu, chỉ cần luyện chế ra thành phẩm, hẳn là có thể giảm bớt ngươi hiện tại trạng huống.” Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Nhu Mộc dược tề là một loại linh hồn thư hoãn dược tề, có thể giảm bớt linh hồn lực không đủ tình huống, chính thích hợp Sở

Diệp hiện tại loại tình huống này.
……
Powered by GliaStudio
close
Thiên Vũ lâu thuyền.
Giang Chỉ Lan sắc mặt thập phần khó coi, “Gia gia, đã đã điều tra xong, Lâm Sơ Văn là Địa cấp Dược Tề Sư, Cung Thần mấy tháng trước tìm được Thọ Sữa Ong Chúa, tìm Lâm Sơ Văn luyện chế thành Duyên Thọ dược tề.”
Giang Chỉ Lan thầm nghĩ: Cung Thần so tưởng tượng muốn trầm
ổn, đối phương bắt được Duyên Thọ dược tề lúc sau, chút nào không lộ khẩu phong, thậm chí không có nói cho Cung Khiếu, thẳng đến Thi Vân phu nhân mang thai, Cung Thần mới mượn cơ
hội kêu Cung Khiếu lại đây, Cung Thần tâm cơ, so nàng tưởng muốn thâm rất nhiều, qua đi nàng thật sự có chút xem thường người này.
Giang Thượng sắc mặt khó coi nói: “Cái này Lâm Sơ Văn là nơi nào toát ra tới, một chút quy củ cũng đều không hiểu.”
Giang Chỉ Lan mặt ủ mày chau nói: “Cung Khiếu nhiều ba mươi năm thọ nguyên, sự tình có chút phiền phức.”
Giang Thượng có chút nôn nóng nói: “Cung Thần bên người những cái đó thám tử sao lại thế này, cư nhiên một chút tin tức cũng chưa truyền ra tới.”
Giang Chỉ Lan nhấp môi, Địa giai Dược Tề Sư, giống nhau là sẽ không vô duyên vô cớ toát ra tới, Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp hai người là người từ ngoài đến, lai lịch không rõ, nàng chôn ở Cung Thần bên người thám tử, cũng không năng lực điều tra rõ hai người chi tiết.
“Lâm Sơ Văn cũng là kỳ quái, thân là Địa cấp Dược Tề Sư, cư nhiên như vậy điệu thấp.”
Địa cấp Dược Tề Sư một đám cao cao tại thượng, nhìn như cái gì đều không thèm để ý, kỳ thật, đều là thập phần để ý danh vọng. Quý trọng linh dược đều là hiểu rõ, nếu là không ai đưa linh dược

tới cửa, Dược Tề Sư dược tề thuật liền rất khó tăng lên.
Thanh danh càng lớn, càng là dễ dàng có quý trọng linh dược đưa tới cửa.
Lâm Sơ Văn tới bên này cũng có một đoạn thời gian, cư nhiên cũng không đi tiến hành Dược Tề Sư chứng thực.
Giang Thượng hít sâu một hơi, nói: "Đều nói Cung Khiếu lỗ mãng,
trong xương cốt cũng là một con cáo già."
Cung Khiếu duyên thọ thành công, chỉ sợ đã đoán được năm đó chân tướng, nếu không phải như thế, không đến mức hạ như thế
nặng tay.
"Gia gia, Thanh Loan thế nào?" Giang Chỉ Lan hỏi.
Giang Thượng thở dài, nói: "Trọng thương, ngắn hạn nội ứng nên
là vô pháp lại vận dụng."
Giang Chỉ Lan nắm chặt nắm tay, trong lòng bất ổn, gia gia Thanh
Loan trọng thương, nếu là làm Thương Minh đối địch phe phái biết, chỉ sợ sẽ mượn này hành động lớn văn chương.
Nàng tuy rằng là Thương Hải liên minh tiểu trưởng lão, nhưng là
vị trí này, Thương Minh là xem ở nàng sau lưng người trên mặt cấp, gia gia một khi xảy ra chuyện, nàng cái này tiểu trưởng lão vị
trí cũng là nguy ngập nguy cơ.
Giang Chỉ Lan trước kia vẫn luôn cảm thấy Cung Thần vụng về bị
nàng đùa bỡn với cổ chưởng phía trên, hiện giờ, Cung Thần đột nhiên không ngu, Giang Chỉ Lan không khỏi có chút khủng hoảng.
……
Sở Diệp đãi ở trong phòng khách, thu thập sữa ong chúa, thu được Lạc Đông đã đến tin tức.
"Lạc đạo hữu như thế nào lại tới nữa?"
Lạc Đông nhìn Sở Diệp lười biếng bộ dáng, cười cười, nói: "Sở

thiếu không chào đón ta sao? Ta chính là cho ngươi mang theo Huyết Tinh Hoa hạt giống."
"Ta như thế nào sẽ không chào đón Lạc tiền bối ngài đâu? Lạc tiền bối đã đến, ta nơi này chính là bồng tất sinh huy a! Hoan nghênh hoan nghênh, hoan nghênh chi đến." Sở Diệp đầy mặt tươi cười nói.
Huyết Tinh Hoa sản một loại Huyết Tinh Hoa mật, loại này mật hoa đối với ong loại trưởng thành có lợi thật lớn.
Bình thường Huyết Tinh Hoa sinh trưởng thong thả, Thiên Hải học viện không quá giống nhau, Thiên Hải học viện có một vị Hồn
Sư, đã từng đối loại này hoa tiến hành quá cải tiến, Thiên Hải học
viện Huyết Tinh Hoa, sinh trưởng lên tốc độ so bình thường Huyết
Tinh Hoa mau gấp mười lần không ngừng.
Lạc Yên nhìn Sở Diệp nháy mắt biến sắc mặt, thầm nghĩ: Vị này Sở tiền bối, thật sự hiện thực thực đâu.
Lạc Đông nhìn Kinh Chập Long, tán thưởng nói: "Kinh Chập Long
khôi phục thật tốt a!"
Sở Diệp cười cười, nói: "Hắn ăn nhiều, ta này Thiên Hà hoa lâm không ít linh thảo đều cho nó tai họa, cho nên, lớn lên béo một ít."
Lạc Đông: "……" Kinh Chập Long phía trước trọng thương, nhưng không giống như là tùy tùy tiện tiện có thể bổ trở về.
Sở Diệp cùng Lạc Đông nói chuyện, Lâm Sơ Văn từ dược tề thất bên trong đi ra, đem dược tề hộp bên trong dược tề đưa cho Sở Diệp.
Sở Diệp không nghi ngờ có hắn, mở ra dược tề trực tiếp nuốt đi xuống.
Dược tề vừa vào khẩu, Sở Diệp liền cảm giác hồn hải bên trong xao động hồn lực bình thản rất nhiều, đau đầu trạng huống cũng
được đến giảm bớt.
"Nhu Mộc dược tề, Lâm thiếu vừa mới luyện chế sao?" Lạc Đông

có chút kinh nghi nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, có chút bối rối nói: "Ân, đột nhiên nhiều hai chỉ Vương giai Hồn Thú, A Diệp có chút không thoải mái, Vương thú quá nhiều cũng không hảo a!"
Lạc Phong: "……" Ngại Vương thú nhiều cho ta a!
Lạc Đông nhìn súc thành nửa thước tới trường, ở bên cạnh ngủ gật Kinh Chập Long, cười cười, nói: "Sở thiếu vừa mới tiến giai Hồn Vương, lại khế ước Kinh Chập Long, gánh nặng là khá lớn một ít, kỳ thật, Sở thiếu có thể trước phong ấn Kinh Chập Long một bộ phận lực lượng."
"Phong ấn?" Sở Diệp thầm nghĩ: Lại là phong ấn, phong ấn tốt như vậy dùng sao? Nhìn dáng vẻ, hắn muốn đi tìm hiểu một chút.
Bên cạnh Truy Phong nghe được Lạc Đông nói, phút chốc đứng lên thân mình, như hổ rình mồi nhìn Lạc Đông.
Lạc Đông nhìn Kinh Chập Long bộ dáng, cười gượng một chút, nói: "Đương nhiên, Sở thiếu có Lâm dược sư làm bạn lữ đảo không cần phong ấn, sử dụng dược tề tăng lên linh hồn lực càng tốt, Sở thiếu thực lực cũng có thể nhanh chóng tăng lên."
Sở Diệp cười cười, nói: "Hy vọng giống như Lạc đạo hữu theo như lời."
Lạc Đông đem ánh mắt chuyển hướng về phía Lâm Sơ Văn, nói: "Lâm thiếu thật sự lợi hại a! Cư nhiên luyện chế ra Nhu Mộc dược
tề."
Nhu Mộc dược tề tuy rằng chỉ là Địa giai sơ cấp dược tề, nhưng này dược tề thuộc về linh hồn loại dược tề, luyện chế khó khăn so
giống nhau Địa giai sơ cấp dược tề muốn cao hơn rất nhiều, Lâm Sơ Văn có thể luyện chế, so không ít nhãn hiệu lâu đời Dược Tề Sư đều phải cường.
Lạc Đông phía trước còn đối Lâm Sơ Văn có không luyện chế Duyên Thọ dược tề tồn tại nghi ngờ, này sẽ là một chút đều không nghi ngờ.
"Lâm thiếu, Nhu Mộc dược tề nhưng còn có nhiều, ta có thể mua?"

Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Này dược tề liền không bán, A Diệp gần nhất yêu cầu đâu.”
Lạc Đông nhíu nhíu mày, “Nhu Mộc dược tề dùng đệ nhị chi, hiệu
quả giảm phân nửa, đệ tam chi hiệu quả lại giảm phân nửa……”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Ta biết, tóm lại là có chút hiệu quả,
chỉ cần có chút hiệu quả, liền dùng đi.”
Lạc Đông: “……” Có cái Dược Tề Sư đạo lữ chính là hảo a! Biết rõ lãng phí còn nghĩa vô phản cố, khó trách Sở Diệp có thể khống
chế như vậy đại ong đàn.

Chương 231: Chương 231

“Thiếu chủ, Lạc Đông mấy ngày nay thường xuyên hướng Thiên Hà hoa lâm chạy.” Nguyên Sương phu nhân nói.
Cung Thần đùa nghịch trà cụ, thần sắc bình đạm nói: “Ta đã biết.”
Cung Thần thầm nghĩ: Lạc Đông hẳn là biết Lâm Sơ Văn Địa cấp Dược Tề Sư thân phận, cho nên, qua đi thử giao hảo.
Tuy nói Thiên Hải học viện cũng có Địa giai Dược Tề Sư, nhưng là có thể nhiều nhận thức một cái cũng là một chuyện tốt.
Nhiều nhận thức một cái Địa cấp Dược Tề Sư nhiều con đường, nếu không phải phía trước kết oán, Giang Thượng, Chung Lâu cũng nên đã sớm ngồi không yên.
“Thiếu chủ, Lâm Sơ Văn Địa giai Dược Tề Sư bí mật sợ là giữ không nổi.” Nguyên Sương phu nhân nói.
“Biết liền biết đi.” Tả hữu phụ thân đã duyên thọ thành công, những người này tưởng ngăn trở cũng không còn kịp rồi.
“Thi Vân thế nào?” Cung Thần hỏi.
Nguyên Sương phu nhân nhíu mày đầu, nói: “Gần nhất có người âm thầm cùng nàng tiếp xúc, ấn thiếu chủ ý tứ nhìn chằm chằm đâu, tựa hồ cùng Chung trưởng lão có quan hệ.”
Cung Thần lạnh lạnh nói: “Phải không?”
Cung Thần cúi đầu, thần sắc có chút đen tối.
Tuy rằng Cung Thần sớm biết rằng Thi Vân đứa nhỏ này chỉ sợ có vấn đề, nhưng nhiều ít còn ôm vài phần may mắn tâm lý, vạn nhất là chính mình đâu? Sở Diệp cũng nói, không phải hoàn toàn
không có khả năng. Có thể có cái sau cũng không tồi, rốt cuộc, hắn thể chất có thể hay không giải quyết vẫn là không biết bao nhiêu, nhưng là, gần nhất tra được đủ loại dấu vết để lại, làm

Cung Thần không dám lại ôm như vậy tâm tư.
“Thiếu chủ, kế tiếp làm sao bây giờ?”
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: “Trước nhìn chằm chằm đi.”
Cung Khiếu trầm khuôn mặt, đi đến, Nguyên Sương phu nhân xem Cung Khiếu sắc mặt không tốt lắm, vội vàng đứng dậy lui đi
ra ngoài.
“Phụ thân, ngươi làm sao vậy?” Cung Thần nhìn phụ thân áp lực phẫn nộ sắc mặt hỏi.
“Thi Vân đứa bé kia, ngươi không cần suy nghĩ, xác thật không phải ngươi, là Liễu Huy.” Cung Khiếu âm u nói.
Cung Thần mãnh mà túc khẩn mày, “Là hắn?”
Liễu Huy là Liễu Trần chất nhi, đi theo Liễu Trần học tập dược tề,
Liễu Huy dược tề thiên phú cũng không tệ lắm, thực lực cũng không tồi, Liễu Trần đối cái này chất nhi thập phần coi trọng.
Mấy năm trước, Cung Thần cùng Liễu Huy quan hệ cũng không tồi, một cái Hồn Vương chi tử, một cái Địa giai Dược Tề Sư chất nhi, thân phận tương đương, hai thường xuyên chơi đến một khối.
Cung Thần cùng Giang Chỉ Lan sự phát lúc sau, Cung Thần cùng Liễu Huy quan hệ liền càng lúc càng xa, Cung Thần thực lực không được tiến thêm, Liễu Huy thực lực lại là hát vang mãnh tiến.
Nhìn đến Liễu Huy, Cung Thần luôn có chút cô đơn, Liễu Huy không biết có phải hay không trì độn vẫn là cố ý, thường xuyên ở
hắn trước mắt hoảng, còn tỏ vẻ mặc kệ hắn biến thành cái dạng gì, bọn họ đều là cả đời bạn tốt.
Cung Thần không nghĩ tới Liễu Huy mặt ngoài cùng hắn giao hảo,
sau lưng lại cho hắn đeo nón xanh.
“Liễu Trần tên kia, khinh người quá đáng.” Cung Khiếu nghiến răng nghiến lợi nói.
Nếu là hắn không biết chân tướng sẽ như thế nào? Có lẽ liền đem hơn phân nửa gia nghiệp để lại cho Liễu Trần chất tôn,

Chung Lâu khẳng định biết cái gì, chỉ sợ cũng sẽ mượn cơ hội phân một ly canh.
Bọn người kia, một đám đều đem hắn trở thành đồ ngốc tới vui đùa chơi.
Liễu Trần có thể tiến giai Địa giai Dược Tề Sư, Cung Khiếu giúp không ít vội, nghĩ đến trước kia đối Liễu Trần giúp đỡ, Cung Khiếu
liền khí răng đau.
Cung Thần rầu rĩ nói: "Liễu Trần chỉ sợ đã sớm cùng Chung Lâu một mạch người giảo hợp ở bên nhau."
Nếu đổi ở mấy năm trước, Cung Thần biết tin tức này, sợ là đã sớm nổi trận lôi đình, bất quá, hiện tại Cung Thần tính tình bình
thản rất nhiều.
……
Thiên Vũ lâu thuyền.
"Gia gia, chúng ta chôn ở Lạc Đông bên kia người tới tin tức, xác nhận Lâm Sơ Văn là Địa giai Dược Tề Sư, vẫn là thực lực không tầm thường Dược Tề Sư." Chung Hạo nói.
"Nhìn dáng vẻ Cung Khiếu hẳn là đối Liễu Trần khả nghi." Chung
Lâu nói.
Chung Lâu lắc lắc đầu, nói: "Liền tính không có khả nghi, chỉ sợ về sau cũng sẽ không đối Liễu Trần nhiều cậy vào."
Nhiều năm như vậy, Cung Khiếu tuy rằng vẫn luôn không có được
đến Duyên Thọ dược tề, nhưng là, Thọ Sữa Ong Chúa vẫn là lộng tới mười mấy phân, những cái đó Thọ Sữa Ong Chúa đều làm Liễu Trần luyện hỏng rồi.
Phía trước không có biện pháp, hiện tại có càng tốt lựa chọn, mặc
dù không có sinh ra nghi ngờ, chỉ sợ cũng sẽ không tin nhậm.
"Cung Thần cùng Lâm Sơ Văn nhận thức đã thật lâu, Cung Thần lại là một chút đều không có lộ khẩu phong, nhìn dáng vẻ là đối Liễu Trần nổi lên đề phòng chi tâm." Chung Hạo nói.
"Lâm Sơ Văn gia hỏa này, thật là……" Chung Lâu thực lực vẫn

luôn ở Cung Khiếu dưới, bị Cung Khiếu áp chế mấy trăm năm.
Mắt thấy Cung Khiếu thọ nguyên gần, Chung Lâu vẫn luôn chờ Cung Khiếu chết lại toát ra một cái Lâm Sơ Văn.
Chung Lâu híp mắt mắt, nói: "Lâm Sơ Văn chỉ sợ biết Cung Thần thể chất vấn đề."
Cung Thần hẳn là đã đoán được chân tướng, Giang Thượng năm đó tính kế Cung Thần, đã cùng Cung Khiếu kết thành chết thù, Liễu Trần cũng là như thế, tập hợp vài người lực lượng vẫn là có thể hạn chế Cung Thần.
Chung Hạo cau mày, nói: "Gia gia, chúng ta muốn hay không xử lý Lâm Sơ Văn?"
Sở Diệp đoạt Kinh Chập Long, Chung Hạo đối Sở Diệp hận thấu xương, vẫn luôn đều tưởng cấp Sở Diệp một chút nhan sắc nhìn xem.
Chung Lâu lắc lắc đầu, nói: "Sợ là không dễ dàng a!"
Sở Diệp là Hồn Vương, tuy rằng là tân tấn Hồn Vương, nhưng muốn bắt lấy cũng không dễ dàng, thời gian kéo lâu rồi, Cung Khiếu tất nhiên sẽ ra tay.
……
Thiên Hà hoa lâm.
Sở thiếu tiếp đãi Cung Thần, nói: "Cung thiếu, ngươi nói có chính
sự cùng ta thương lượng?"
Cung Thần nhiều lần tới đều là cùng hắn liêu bát quái, lần này nghiêm túc nói có chính sự thương lượng, làm Sở Diệp có chút ngoài ý muốn.
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Ta phụ thân tính toán ở Thiên Nhàn
Đảo thường trú."
"Này không tốt lắm đâu, Thiên Khôi Đảo mới là Hải Long Cung đại bản doanh đi." Cung Khiếu lưu tại Thiên Nhàn Đảo, không phải đem ở Thiên Khôi Đảo cơ nghiệp chắp tay nhường người?
Cung Khiếu cùng Chung Lâu quan hệ vì cái gì như vậy kém, còn không phải bởi vì hai người vẫn luôn tranh quyền đoạt lợi.
Cung Thần thở dài, nói: "Hải Long Cung có không ít bất đồng phe

phái, tranh đấu gay gắt không ít, phía trước, bởi vì ta phụ thân thọ
nguyên gần, phụ thân rất nhiều thân tín, đều âm thầm chuyển đầu
những người khác, hiện giờ, ta phụ thân duyên thọ thành công, lại thành không ít người cái đinh trong mắt, phụ thân tính toán như vậy bứt ra ra tới."
Sở Diệp nhíu nhíu mày, nói: "Thiên Nhàn Đảo có thể hay không có chút quá hoang vắng."
Hắn là không cảm thấy bên này hoang vắng, bất quá cưỡi Thiên Vũ lâu thuyền tiến đến không ít nhị thế tổ, đều nói bên này tu luyện hoàn cảnh quá kém.
Cung Thần cười cười, nói: "Cho nên, yêu cầu Sở đạo hữu hỗ trợ."
Sở Diệp có chút tò mò nói: "Hỗ trợ? Ta có thể hỗ trợ cái gì?"
"Sở thiếu là cưỡi Truyền Tống Trận tới đi, Truyền Tống Trận bên kia tu luyện hoàn cảnh, hẳn là cùng chúng ta bên này không giống nhau đi, ta tính toán chữa trị Truyền Tống Trận, thành lập
thương thành, mở ra hai giới mậu dịch, đương nhiên, nếu Sở thiếu phản đối nói, ta cũng có thể từ bỏ cái này kế hoạch, đương nhiên, nếu Sở thiếu nguyện ý nói, chúng ta có thể cộng đồng thành lập hai giới thương thành." Cung Thần nói.
Sở Diệp trầm ngâm một chút, nói: "Có thể suy xét kiến thương thành."
Cung Thần cười cười, nói: "Sở thiếu cảm thấy được không sao?"
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Được không, bất quá, Cung thiếu không cần đối bên kia ôm quá lớn chờ mong, Truyền Tống Trận bên kia tu luyện hoàn cảnh, so bên này kém cỏi rất nhiều, Hồn Vương cường giả thưa thớt thực."
Cung Thần cười cười, nói: "Không sao, hai giới tu luyện hoàn cảnh bất đồng, có lẽ bên kia một ít không đáng giá tiền linh thảo,
lại bên này có thể bán giá trên trời."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Như thế, Lưỡng Giới Thành bên kia

lam châu thảo giá cả tiện thực, bên này lại khó gặp, cùng loại tình
huống còn có không ít."
"Sở thiếu các ngươi hẳn là chạy nạn lại đây đi, Sở thiếu hiện giờ thăng cấp Hồn Vương, trước kia những cái đó uy hiếp, nghĩ đến cũng không đáng để lo." Cung Thần cười cười nói.
Sở Diệp cười cười, nói: "Đảo chủ đoán không tồi, rất xấu hổ, xác thật là tránh được tới."
Cung Thần cười cười, nói: "Sở thiếu chính là cùng người kết oán, không phải chết thù nói, đến lúc đó, ta phụ thân có thể hỗ trợ hòa
giải."
"Cung thiếu đoán không tồi, là đắc tội một người, bất quá, hiện tại
đảo không cần quá lo lắng." Sở Diệp nhẹ nhàng nói.
Hắn hiện giờ đã là Hồn Vương, thuộc hạ có hai chỉ Vương giai Hồn Thú, thực lực so với vừa tới thời điểm, cường đại rồi mấy lần.
Lấy hắn hiện giờ thực lực, liền tính gặp được Ngũ Độc lão tổ cũng không đáng để lo.
Ngũ Độc lão tổ cùng Tư Không lão tổ lưỡng bại câu thương, thương thế hẳn là không có hoàn toàn phục hồi như cũ.
Sở Diệp trầm ngâm một chút, nói: "Cái kia Truyền Tống Trận, không biết có thể hay không chữa trị."
Sở Diệp phá hư Truyền Tống Trận thời điểm, để lại một tay, phá hư địa phương không nhiều lắm, bất quá, đó là thượng cổ Truyền
Tống Trận, muốn chữa trị cũng không quá dễ dàng.
Cung Thần nhàn nhạt nói: "Ta phụ thân tìm trận pháp sư xem qua, cái kia Truyền Tống Trận chữa trị hẳn là cũng không nhiều phiền toái, đại khái yêu cầu một năm thời gian." Đối với Hồn Vương cường giả mà nói, một năm thời gian, cũng chính là trong
nháy mắt mà thôi.
"Chỉ cần một năm sao?" Sở Diệp hỏi.
Cung Thần gật gật đầu.

Sở Diệp thầm nghĩ: Cung Khiếu trên tay có rất lợi hại trận pháp sư a! Cái kia Truyền Tống Trận từ hắn tới chữa trị nói, sợ là muốn
ba năm thời gian, như thế, hắn đến lúc đó, nhưng thật ra có thể đi
học tập giao lưu một chút.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Vậy xuống tay chuẩn bị đi."
Sở Diệp thầm nghĩ: Có một năm thời gian giảm xóc cũng hảo, này
một năm thời gian, hẳn là cũng đủ Sơ Văn tiến giai Hồn Vương.
"Nói đến, Sơ Văn Địa cấp Dược Tề Sư thân phận, hẳn là có rất nhiều người đã biết." Sở Diệp nói.
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Lâm dược sư kinh tài tuyệt diễm, quang mang là che giấu không được."
"Ta tưởng tổ chức một hồi đấu giá hội, bán đấu giá dược tề." Sở Diệp nói.
Cung Thần cười cười, nói: "Có thể a! Sở thiếu thiếu tiền sao?"
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Đảo không phải thiếu tiền, chỉ là tưởng đổi một ít tu luyện tài nguyên."
"Sở thiếu thiếu cái gì?" Cung Thần hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Tưởng đổi một ít có lợi cho hồ loại Hồn Thú tiến giai thiên tài địa bảo, cùng loại Thiên Hồ tinh huyết."
Lạc Đông đưa tới Thiên Hồ Huyết, tiểu hồ ly đã dùng, hiệu quả thực không tồi, dựa theo tiểu hồ ly cách nói, chỉ cần lại được đến thập phần Thiên Hồ tinh huyết, nó trăm phần trăm có thể tiến giai
Hồn Vương.
"Thiên Hồ Huyết a! Thứ này, xác thật hiếm lạ." Cung Thần thầm nghĩ: Thiên Hải học viện tựa hồ có loại đồ vật này, Lạc Đông tặng
Lâm Sơ Văn cái này sao? Gian trá gia hỏa. "Tiểu hồ ly phải tiến giai sao?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Hẳn là nhanh."
"Kia muốn chúc mừng." Cung Thần nói.
Sở Diệp cười cười, nói: "Còn không biết có thể hay không thành đâu."

……
“Sở lão bản.” Triệu Xuyên đi đến, cung cung kính kính cấp Sở Diệp hành lễ.
Sở Diệp nhìn Triệu Xuyên liếc mắt một cái, nói: “Triệu huynh chúng ta lão bằng hữu, không cần giữ lễ tiết.”
“Sở thiếu, vừa mới là đảo chủ đi ra ngoài, ngươi có hay không an ủi hắn một chút a!” Triệu Xuyên dò hỏi.
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “An ủi? Đảo chủ xảy ra chuyện gì sao? Yêu cầu an ủi?” Cung Thần thoạt nhìn, tâm tình còn có thể a!
“Sở thiếu, ngươi còn không biết sao?” Triệu Xuyên thần thần bí bí
nói.
Sở Diệp có chút hoang mang nói: “Ta biết cái gì?”
Triệu Xuyên thần sắc có chút khoa trương nói: “Thi Vân phu nhân
sinh non.”
Sở Diệp tức khắc kinh tới rồi, “Như thế nào sẽ đột nhiên sinh non?” Cung Thần vẫn luôn cũng chưa động Thi Vân, không đạo lý
đột nhiên động thủ a! Chẳng lẽ là trung gian ra cái gì biến cố, Cung Thần xác nhận hài tử không phải hắn?
“Thi Vân phu nhân nàng đã chịu kinh hách.”
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Cái gì kinh hách?”
“Liễu đại sư cháu trai Liễu Huy, trước hai ngày cùng người ở trên
biển đi săn, bị một đầu hải cá sấu thú tập kích, ăn luôn nửa người.” Triệu Xuyên lắc lắc đầu nói.
Sở Diệp ninh mày, có chút tò mò nói: “Ăn luôn nửa người, còn sống sao?”
Triệu Xuyên gật gật đầu, nói: “Còn sống a! Chỉ ăn luôn nửa người dưới sao, may mắn đối phương trên người chữa thương dược tề nhiều, bằng không chỉ sợ cũng muốn chết.”
“Ăn luôn hai chân sao?” Sở Diệp hỏi.
Triệu Xuyên che che giấu giấu nói: “Nghe nói không ngừng hai chân, ba điều chân.” Triệu Xuyên vươn tay, so một cái tam.

“Nghe nói miệng vết thương huyết nhục mơ hồ, thập phần thê thảm, may mắn Liễu Huy thúc thúc là Địa cấp Dược Tề Sư, Liễu Huy trên người có không ít chữa thương dược tề, nếu không……”
“Bởi vì Liễu Huy cùng đảo chủ quan hệ không tồi, cho nên, đem người đưa đến đảo chủ trong phủ đi, chính là như vậy không khéo, Thi Vân phu nhân thấy được máu tươi đầm đìa Liễu Huy, đại khái là va chạm tới rồi, Thi Vân phu nhân kinh hách quá độ, hài tử liền như vậy sảy mất, thật là đáng tiếc.”
Sở Diệp: “……”
Triệu Xuyên lắc lắc đầu, nói: “Thi Vân phu nhân lá gan cũng quá nhỏ, này Cung Khiếu tiền bối lưu lại nơi này tựa hồ liền tính toán
hảo hảo giáo dục tôn tử đâu, không nghĩ tới, hiện tại tôn tử không
có, không phúc khí a!”
Sở Diệp: “……”
“Liễu Huy cũng là đáng tiếc, nghe nói, hắn có thể luyện chế nhiều
loại Huyền giai đỉnh dược tề, giả lấy thời gian lại là một cái Địa cấp Dược Tề Sư đâu.” Triệu Xuyên tràn đầy tiếc hận nói.
Sở Diệp cười cười, nói: “Nếu là như thế, kia xác thật là đáng tiếc.”
Triệu Xuyên chuyện vừa chuyển, nói: “Kỳ thật, cũng không có rất
đáng tiếc, Liễu Huy so với Lâm dược sư tới, vẫn là kém quá xa.”
Triệu Xuyên rời khỏi sau, Lâm Sơ Văn đi đến, nói: “Nghe nói, Thi Vân phu nhân sinh non.”
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, nói: “Ngươi làm sao mà biết được?” Hắn vẫn là vừa mới nghe Triệu Xuyên nói.
“Thư Tùng An nói.”
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Thiên Nhàn Đảo Hồn Sư một đám đều
không làm việc đàng hoàng, liền biết liêu Cung Thần bát quái, tấm
tắc……” Thân ở dư luận trung tâm, không biết Cung Thần cảm giác tư vị như thế nào.

“Việc này ngươi thấy thế nào?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp cười cười, nói: “Liễu Huy chỉ sợ cũng là gian phu.” Nếu là bằng không, như vậy xảo, ăn luôn ba điều chân, Liễu Trần đánh ý kiến hay a! Làm Cung Khiếu cho hắn dưỡng chất tôn, vị này dược tề đại sư, nhân phẩm chẳng ra gì a!

Chương 232: Chương 232

“Ca, ngươi cuối cùng đã trở lại a! Ngươi đi đâu?” Lạc Yên nói.
“Ta đi thăm Liễu Huy, gia hỏa này thật thảm a!” Lạc Phong lắc lắc
đầu, có chút thổn thức nói.
Liễu Huy là Chiến Tướng Lục giai, dược tề trình độ cũng không tồi, nguyên bản tiền đồ vô lượng, kết quả, phía trước ở trên biển đột nhiên tao ngộ ngoài ý muốn ném hai chân, hồn hải tao ngộ bị
thương nặng, Hồn Thú đều bị săn giết, sợ là trở thành phế nhân, tuy nói nhặt về một cái mệnh, bất quá, đối phương như vậy, còn không bằng trực tiếp đã chết cho thỏa đáng.
Lạc Phong kỳ thật không quá thích Liễu Huy, tổng cảm thấy người
này quá trang, bất quá, nhìn đến đối phương dáng vẻ kia, còn rất
đồng tình.
Lạc Yên phồng lên quai hàm, nói: “Ta nghe nói, Liễu Huy dọa Thi
Vân phu nhân, đem người hài tử dọa rớt, đúng không?”
Lạc Phong gật gật đầu, nói: “Là có như vậy hồi sự.”
Lạc Yên có chút kỳ dị nói: “Liễu Huy trọng thương, Cung Thần không có hài tử, cư nhiên còn có tâm tình tổ chức đấu giá hội.”
Lạc Phong có chút ngoài ý muốn nói: “Cung Thần hắn muốn tổ chức đấu giá hội?”
“Vừa mới có người đưa tới bán đấu giá danh sách.” Lạc Yên đem trên tay bán đấu giá danh sách đưa qua, “Ngươi xem này đơn tử, này đơn tử thượng đan dược cũng quá nhiều, có phải hay không có vấn đề a!”

Kinh Chập Long thuộc sở hữu đã trần ai lạc định, gần nhất đã có người bắt đầu lục tục rút lui, Lạc Yên nguyên bản cũng tính toán
rời đi, lại là thu được đấu giá hội thư mời.
“Này đơn tử hẳn là không thành vấn đề.” Nếu liệt ra danh sách, hẳn là chân thật, Cung Khiếu còn không đến mức tùy tùy tiện tiện
lấy loại chuyện này nói giỡn.
Lạc Yên hít sâu một hơi, nói: “Lần này bán đấu giá, cư nhiên có sáu loại dược tề Địa cấp bán đấu giá, này liền tính, vì cái gì sẽ bán đấu giá Duyên Thọ dược tề?”
Ai đều biết Cung Khiếu tìm kiếm Duyên Thọ dược tề thượng trăm
năm, bởi vì khắp nơi thế lực âm thầm vây truy chặn đường, Cung
Khiếu trước sau không có tới tay, hiện tại hảo, Cung Khiếu chẳng
những duyên thọ thành công, cư nhiên còn có dư thừa lấy ra tới bán đấu giá, đây là phiêu a!
Lạc Phong cười khổ một chút, nói: “Cư nhiên có Duyên Thọ dược tề, có thể chụp được tới đảo cũng không tồi!” Ai cũng sẽ không ngại chính mình mệnh trường, Duyên Thọ dược tề chính là đồng
tiền mạnh.
“Này đó dược tề chẳng lẽ đều là Lâm Sơ Văn luyện chế?” Lạc Yên tràn đầy hoài nghi nói.
Lạc Phong lắc lắc đầu, nói: “Không rõ ràng lắm, Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp đều là ngoại lai, Lâm Sơ Văn dược tề tổng không đến mức là tự học, đối phương hẳn là có cái lợi hại sư phụ, nơi này dược tề có lẽ là Lâm Sơ Văn sư phụ luyện chế cũng nói không chừng.”
Lạc Yên gật gật đầu, nói: “Này còn kém không nhiều lắm.” Lâm Sơ Văn như vậy tuổi trẻ, lúc này là có thể luyện chế như vậy nhiều loại dược tề, làm những cái đó nhãn hiệu lâu đời Dược Tề Sư mặt mũi hướng nào gác a, nếu là đối phương sư phụ luyện chế, càng nói thông một ít.

Lạc Phong nhìn bán đấu giá danh sách, nói: “Này bán đấu giá đơn thượng Địa Tâm Hỏa Chi dược tề không tồi.”
Lạc Yên cười cười, nói: “Nhìn dáng vẻ, lần này bán đấu giá không thể không đi.”
Lạc Phong nhìn một chút bán đấu giá đơn, đấu giá hội bán đấu giá đơn thượng rõ ràng viết lần này bán đấu giá vật phẩm, lần này đấu giá hội cũng không hoàn toàn là ai ra giá cao thì được, mà là ưu tiên trao đổi, danh sách mặt sau phụ lục một ít thiên tài
địa bảo, tỷ như Thiên Hồ Huyết, Chân Long Huyết, phượng hoàng huyết, Thiên Nguyên Quả, Thọ Sữa Ong Chúa…… Có mấy thứ này, chủ bán sẽ ưu tiên suy xét.
……
Chung Lâu cũng thu được đấu giá hội thư mời, sắc mặt thập phần khó coi.
“Gia gia, này bán đấu giá chúng ta muốn đi sao?” Chung Hạo hỏi.
Chung Lâu gật gật đầu, nói: “Đi, không đi nói, có vẻ chúng ta chột
dạ.”
“Gia gia, ta tra hỏi quá Liễu Huy xảy ra chuyện ngày đó sự tình, sự tình chỉ sợ có kỳ quặc, kia chỉ Cá Sấu Biển có một chút loãng Long tộc huyết mạch.” Cao đẳng Long tộc là có thể sai khiến cấp thấp huyết mạch hải thú, kia chỉ hải cá sấu có thể là đã chịu khống chế mới có thể tập kích Liễu Huy.
“Không có chứng cứ, lại có thể như thế nào?” Chung Lâu nói. Chẳng lẽ hắn nói, Liễu Huy xảy ra chuyện là Cung Khiếu làm, khẳng định sẽ có người phản bác, Liễu Huy còn dọa rớt Cung Thần hài tử, Cung Thần mới là người bị hại.
Thi Vân phu nhân hài tử là Liễu Huy việc này, lại không hảo bắt được mặt bàn đi lên nói.
……
Lạc Phong, Chung Lâu đều thu được thư mời, Giang Thượng cũng là giống nhau.
“Nghe nói này bán đấu giá danh sách thượng dược tề, đều là Lâm Sơ Văn luyện chế, người này dược tề trình độ, có chút ngoài

dự đoán mọi người a!" Giang Thượng nói.
Giang Chỉ Lan cắn chặt răng, nói: "Không nghĩ tới, sẽ có như vậy tuổi trẻ dược tề thuật liền như vậy cao minh Dược Tề Sư!"
Có Lâm Sơ Văn, Cung Khiếu hẳn là hoàn toàn đem Liễu Trần cấp vứt bỏ.
Giang Thượng nhìn Giang Chỉ Lan liếc mắt một cái, nói: "Chỉ Lan,
Cung Thần sợ là đã biết."
Giang Chỉ Lan gật gật đầu, nói: "Ta biết."
Ban đầu nàng còn ôm vài phần may mắn tâm lý, nhưng là, này sẽ
Giang Chỉ Lan không dám lại ôm như vậy ý niệm.
Nàng được đến tin tức, nhận thức Lâm Sơ Văn lúc sau, Cung Thần liền bắt đầu tu thân dưỡng tính, không như vậy mê luyến nữ
sắc.
Thiên Nhàn Đảo người một đám không biết nội tình, chỉ biết lung
tung suy đoán, thấy Cung Thần vắng vẻ hậu cung mỹ nữ, cả ngày
hướng Thiên Hà hoa lâm chạy, liền bắt đầu đồn đãi Cung Thần thích nam nhân.
Giang Chỉ Lan biết nội tình, đoán được Cung Thần hẳn là tìm được rồi mặt khác biện pháp áp chế thể chất, do đó từ bỏ Liễu Trần đề nghị, cho nên, liền không luyến nữ sắc.
Liễu Huy xảy ra chuyện, cũng chứng thực Giang Chỉ Lan suy đoán.
Thiên Nhàn Đảo không ít người đều tại đàm luận Liễu Huy sự tình, đồng tình Liễu Huy người không nhiều lắm, không ít người
đều cảm thấy Cung Khiếu xui xẻo, thật vất vả mong tới đại tôn tử,
làm Liễu Huy cấp dọa không có.
Nàng thật sự có chút xem thường Cung Thần, đối phương này nhất chiêu lợi hại a! Không đánh mà thắng giải quyết Thi Vân phu

nhân trong bụng con hoang, còn đem trách nhiệm ném ở Liễu Huy trên người.
Giang Thượng hít sâu một hơi, nói: “Cung Thần trên thực lực thăng, đến Hồn Sư Tam giai.”
Giang Chỉ Lan cau mày, nói: “Không có khả năng.”
Nếu muốn hoàn toàn giải quyết thể chất vấn đề, yêu cầu Cửu Dương dược tề, cái này dược tề so Duyên Thọ dược tề còn muốn hiếm lạ nhiều.
Giang Thượng cau mày, nói: “Lâm Sơ Văn chỉ sợ là dùng cái gì dược tề tạm thời áp xuống hắn thể chất, như thế, Cung Thần thực lực mới có thể dâng lên.” Nếu hắn suy đoán là thật, Lâm Sơ Văn cần phải so Liễu Trần lợi hại nhiều.
Giang Chỉ Lan nắm chặt nắm tay, lòng bàn tay tất cả đều là mồ hôi lạnh, “Gia gia, chúng ta trở về đi.”
Thiên Nhàn Đảo là Cung Khiếu địa bàn, lưu lại nơi này quá nguy hiểm.
Cung Khiếu hẳn là đã biết chân tướng, như thế nhất định sẽ không bỏ qua nàng, nghĩ đến Liễu Huy thảm trạng, Giang Chỉ Lan
không khỏi có chút không rét mà run.
Cung Khiếu sẽ như vậy đối phó Liễu Huy, nghĩ đến sẽ không bỏ qua nàng.
Powered by GliaStudio
close
Gia gia thực lực kém Cung Khiếu quá nhiều, nếu là Cung Khiếu không màng tất cả ra tay, vậy phiền toái.
Giang Chỉ Lan trường tụ thiện vũ, giỏi về tâm kế, váy hạ chi thần
vô số kể, luôn luôn cao ngạo, này sẽ Giang Chỉ Lan lại đột nhiên phát hiện ở tuyệt đối thực lực trước mặt, hết thảy âm mưu quỷ kế
đều không làm nên chuyện gì.
Giang Thượng lắc lắc đầu, nói: “Chúng ta đến đi theo Thiên Vũ lâu thuyền đi a! Chúng ta lúc này đi, Cung Khiếu nhất định sẽ mượn cơ hội xuống tay.” Giang Thượng thực lực, kém cỏi Cung Thần quá xa.

Nguyên bản Giang Thượng Thanh Loan là phi hành Hồn Thú, tốc
độ nhất lưu, chạy trốn lên tốc độ cực nhanh, nhưng là, phía trước
hắn đối Sở Diệp xuống tay, Hồn Thú làm Cung Khiếu mượn cơ hội trọng thương, ngắn hạn nội đều không dùng được.
Hiện giờ chi kế, chỉ có thể tận lực không rơi đơn, Thiên Vũ lâu thuyền thượng hội tụ tam phương thế lực người, trên thuyền không ít người đều có cực kỳ cường hãn hậu trường, Cung Khiếu
muốn xuống tay cũng sẽ châm chước một vài.
……
Cung Thần tuy rằng là lâm thời nảy lòng tham triệu khai đấu giá
hội, nhưng tham dự hội nghị cường giả lại không ít, Nhàn Vương
Thành hơn phân nửa Hồn Sư đều tới rồi.
Triệu Xuyên đối bán đấu giá cũng thực cảm thấy hứng thú, Sở Diệp liền đưa tặng đối phương một trương khách quý thư mời.
“Triệu Xuyên, ngươi quá lợi hại, cư nhiên lộng tới đấu giá hội ghế
lô.” Đỗ Nghị tràn đầy khâm phục nói.
Triệu Xuyên cười cười, nói: “Còn hảo, còn hảo.”
Lần này đấu giá hội có Hải Long Cung chờ tam đại thế lực người tham gia, ghế lô bị tranh mua không còn, Triệu Xuyên có thể lộng
tới một cái, thật sự là thiên đại thể diện.
“Nghe nói, lần này ghế lô cơ bản đều bị Hồn Vương cấp bá chiếm, Triệu huynh, ngươi mặt mũi không nhỏ a!”
“Vài vị cất nhắc.” Triệu Xuyên khó được như vậy làm nổi bật, tâm
tình không tồi.
“Triệu Xuyên, nghe nói lần này đấu giá hội bán đấu giá dược tề, đại bộ phận đều là xuất từ Lâm Sơ Văn tay, có phải hay không thật sự a?” Bình Nghiêu hỏi.
Triệu Xuyên gãi gãi đầu, nói: “Ta cũng không biết a!”

“Ngươi không phải cùng Sở tiền bối đi rất gần, như thế nào sẽ không biết đâu?” Bình Nghiêu nhịn không được nói.
Triệu Xuyên xấu hổ nói: “Cái này, Sở tiền bối không có nói a!”
Bình Nghiêu bất đắc dĩ nói: “Ngươi cái trì độn gia hỏa.”
Đỗ Nghị cười cười, nói: “Được rồi, được rồi, Sở tiền bối, Lâm tiền bối tương đối điệu thấp, thâm tàng bất lộ, dễ dàng nhìn không ra
tới.”
Bình Nghiêu gật gật đầu, nói: “Hai vị tiền bối xác thật tàng thâm.”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn vừa mới khai trà lâu thời điểm, bọn họ vẫn là nhóm đầu tiên đi trước khách hàng, Bình Nghiêu lúc ấy nằm mơ cũng không nghĩ tới, Sở Diệp sẽ ở ngắn hạn nội trở thành Hồn Vương, càng không nghĩ tới, Sở Diệp vừa mới tiến giai
Hồn Vương, liền có hai chỉ Vương cấp khế ước thú.
Lâm Sơ Văn hai người vừa mới khai trà lâu thời điểm, bọn họ còn
tưởng rằng đối phương trà lâu khai không được bao lâu liền sẽ đóng cửa, hiện tại ngẫm lại, Bình Nghiêu không khỏi có loại dường như đã có mấy đời cảm giác.
……
“Bán đấu giá bắt đầu rồi.” Lâm Sơ Văn nói.
Đấu giá hội mở màn, mười mấy mỹ nữ bán đấu giá sư xếp thành hai bài lên sân khấu, mười mấy mỹ nữ bán đấu giá sư đều là một thân hoa phục, trang điểm hoa hòe lộng lẫy, chỉnh không giống dược tề bán đấu giá, đảo có chút giống hoa khôi tuyển tú.
Sở Diệp có chút vô ngữ, nói: “Cung Thần thật là một nhân tài.”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Đúng vậy!”
Lần này đấu giá hội bán đấu giá sư tổng cộng có mười tám cái, tất cả đều là Cung Thần phu nhân, không biết Cung Thần là cảm thấy này phu nhân quá nhàn, vẫn là tưởng tỉnh một bút bán đấu
giá sư phí dụng.
Mở màn thời điểm, mười tám cái bán đấu giá sư đều đứng dậy, Cung Thần phu nhân lớn lên đều thập phần xuất sắc, một đám

đi
ra, thập phần hút người tròng mắt, làm đến giữa sân không ít người đàn ông độc thân khí huyết sôi trào.
“Cung Thần có phải hay không tưởng cho hắn phu nhân tìm điểm
sự tình làm a!” Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hơn phân nửa là như thế.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Cung Thần chính mình không có thời gian bồi
này đó nữ nhân, cho nên, cấp những người này tìm điểm sự tình làm đi, như vậy tưởng tượng, Cung Thần tựa hồ rất săn sóc.
Đấu giá hội đệ nhất kiện chụp phẩm là Địa Tâm Hỏa Chi dược tề, Địa Tâm Hỏa Chi dược tề có thể phụ trợ Cửu giai Hồn Sư tiến giai, Thiên Hải Vực bên này tạp ở Cửu giai đỉnh tu sĩ không ít, dược tề thực mau khiến cho mọi người kịch liệt báo giá.
“Sáu cây ngàn năm linh thảo.”
“Tám cây ngàn năm linh thảo.”
“Thọ Sữa Ong Chúa cộng thêm tám cây ngàn năm linh thảo……”
……
Lâm Sơ Văn nghe được bên ngoài báo giá, tức khắc trong lòng vui vẻ, có đại lượng linh thảo hắn là có thể điều phối đại lượng dược tề, cũng có thể cấp tiểu hồ ly, Tiểu Bạch mấy chỉ có tiến bổ.
Sở Diệp lắc lắc đầu nói: “Thọ Sữa Ong Chúa a! Không nghĩ tới, nhanh như vậy liền xuất hiện Thọ Sữa Ong Chúa.” Lần này bán đấu giá, một phần Thọ Sữa Ong Chúa nhưng để năm thù ngàn năm linh thảo, vẫn là thập phần có lợi.
“Đối Hồn Vương mà nói, Thọ Sữa Ong Chúa vốn là không tính quá hiếm lạ.” Chẳng qua, rất nhiều người thích cất giấu.
Sở Diệp chống cằm, nói: “Tuy rằng Duyên Thọ dược tề tạm thời không dùng được, bất quá, nhiều bị hai chi ở một bên cũng là tốt.”
Địa Tâm Hỏa Chi dược tề bị lấy Thọ Sữa Ong Chúa báo giá tu sĩ cầm xuống dưới.
Đấu giá hội cái thứ hai chụp phẩm là Địa giai Tố Tâm dược tề, cái này dược tề có khám phá mê chướng tác dụng, tu sĩ nếu là tạp ở

bình cảnh, mượn này dược tề có thể gia tăng ngộ đạo tỷ lệ.
“Bảy cây ngàn năm linh thảo.”
“Tám cây ngàn năm linh thảo.”
“Mê Hồn Tinh Phách cộng thêm tám cây ngàn năm linh thảo.”
“……”
Lâm Sơ Văn tâm thần vừa động, nói: “Mê Hồn Tinh Phách, liền cái này.”
Mê Hồn Tinh Phách là ảo thuật hệ Hồn Thú chí bảo, thận châu gần nhất đối Tiểu Thải tác dụng đã càng ngày càng nhỏ, nếu là bắt được Mê Hồn Tinh Phách, Tiểu Thải nhưng thật ra có thể nhanh chóng tiến giai Chiến Tướng Cửu giai.

Chương 233: Chương 233

Hai chi Địa giai dược tề qua đi bán đấu giá chính là đại lượng Huyền giai dược tề.
Cùng ngoại lai Hồn Sư so sánh với, Nhàn Vương Thành bản thổ Hồn Sư có vẻ có chút bần cùng, Địa cấp dược tề bán đấu giá đều cắm không thượng thủ.
Bất quá, bán đấu giá Huyền cấp dược tề thời điểm, bản thổ tu sĩ vẫn là có thể tranh một tranh.
Theo bán đấu giá tiến hành, đại lượng dược thảo bị đưa đến Lâm Sơ Văn trong tay, xem tiểu hồ ly thẳng hất đuôi.
“Những người này trên tay dược thảo thật không ít a!” Sở Diệp có
chút vui sướng nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Bản thổ tu sĩ thân gia cũng không kém a!”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Tuy rằng, Thiên Nhàn Đảo tu sĩ so với tam đại thế lực người muốn nghèo không ít, nhưng áp đáy hòm bảo vật vẫn là có một ít.
Bán đấu giá đâu vào đấy tiến hành, Cung Thần mấy cái phu nhân
sôi nổi bộc lộ quan điểm.
Sở Diệp nghe được có mấy cái tu sĩ nhỏ giọng nghị luận, liền tính
cái gì cũng không mua được, có thể thấy các vị phu nhân phong thái cũng chuyến đi này không tệ, Sở Diệp âm thầm cảm thán một
đám sắc phôi.
“Kế tiếp, muốn bán đấu giá dược tề tương đối đặc biệt, là một

loại
trị liệu thương thế dược tề, hiệu dụng cùng Quỳnh Tương Ngọc Dịch dược tề có chút cùng loại, bất quá, hiệu dụng chỉ có Quỳnh Tương Ngọc Dịch dược tề một phần năm, tạm thời mệnh danh là
nửa Quỳnh Tương Ngọc Dịch dược tề."
Bán đấu giá sư vừa nói sau, phía dưới mọi người không khỏi nghị
luận sôi nổi.
"Thật sự vẫn là giả."
"Như thế nào sẽ có loại này dược tề."
"Thực sự có Quỳnh Tương Ngọc Dịch dược tề một phần năm dược tề, kia cũng thực không tồi."
……
"Gia gia, này dược tề thực đặc biệt a!" Lạc Phong nói.
Lạc Đông gật gật đầu, nói: "Xác thật, nếu bán đấu giá sư nói chính là thật sự, đảo có thể chụp được tới."
Quỳnh Tương Ngọc Dịch dược tề là Địa giai đỉnh dược tề, luyện chế xác suất thành công không cao, không chỉ như thế, này dược
tề luyện chế yêu cầu vạn năm Quỳnh Tương Ngọc Dịch, Vạn Dược Linh Cao, này hai dạng đều là khó gặp chí bảo, muốn gom đủ này hai vị linh dược cũng rất khó.
Một đầu bị thương Kim Long Mãng bị nâng tới rồi trên đài, Kim Long Mãng bị thương nghiêm trọng, cái đuôi đều đứt gãy.
"Này Kim Long Mãng Chiến Tướng Bát giai cấp bậc, ngày trước ở trên biển bị bị thương nặng, chúng ta cùng này chủ nhân đạt thành hiệp nghị, dùng cho thực nghiệm dược tề hiệu quả."
Bán đấu giá sư đem dược tề ngã xuống Kim Long Mãng trên người, dược tề ngã vào Kim Long Mãng trên người, Kim Long Mãng trên người miệng vết thương nhanh chóng phục hồi như cũ, đứt gãy cái đuôi cũng nhanh chóng khôi phục.
Kim Long Mãng biến hóa, dẫn tới giữa sân mọi người kinh ngạc cảm thán dị thường.
Lạc Yên có chút kích động nói: "Thật là lợi hại dược tề a!"
Lạc Đông gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"

Tuy rằng chỉ có chân chính Quỳnh Tương Ngọc Dịch dược tề một
bộ phận hiệu quả, nhưng là, so với giống nhau Địa giai sơ cấp chữa thương dược tề, hiệu quả đều phải mạnh hơn ba phần.
Lạc Yên có chút nghi hoặc nói: “Này rốt cuộc là cái gì dược tề a! Chẳng lẽ là Lâm Sơ Văn tự nghĩ ra.”
“Nửa Quỳnh Tương Ngọc Dịch dược tề vừa xuất hiện, liền khiến cho giữa sân mọi người kịch liệt cạnh tranh.”
“Bảy cây ngàn năm linh thảo.”
“Chín cây ngàn năm linh thảo.”
“Mười một cây ngàn năm linh thảo.”
“Mười lăm cây ngàn năm linh thảo.”
“……”
Lạc Đông cau mày, nói: “Cung Thần đây là cùng Giang Thượng giằng co a!”
Giữa sân tham dự cạnh tranh chính là Giang Thượng cùng Cung Thần phu nhân Hạ Lam, Giang Thượng sẽ đi đấu giá dược tề, hẳn là dùng để khôi phục Thanh Loan Điểu thương thế, Hạ Lam sẽ đi cùng Giang Thượng cạnh tranh, khẳng định là Cung Thần bày mưu đặt kế.
Giang Thượng cùng Hạ Lam tranh chấp không dưới, Giang Thượng cũng biết Cung Khiếu từ giữa làm khó dễ, không nghĩ làm chính mình được đến này dược tề, dứt khoát từ bỏ.
Dược tề cuối cùng bị Lạc Đông chụp đi rồi, hoa Lạc Đông 25 cây ngàn năm linh thảo.
25 cây ngàn năm linh thảo, giá cả không thấp, Lạc Đông cũng là thịt đau thực.
“Gia gia, có chút quý.”
Lạc Đông gật gật đầu, nói: “Còn không phải sao.” này dược tề khôi phục tác dụng không tồi, nhưng cũng không đến mức giá trị
nhiều như vậy tiền, bất quá, nếu là có thể phân tích ra dược tề sử
dụng phối phương, phối trí ra kiểu mới chữa thương dược tề, kia này tiền liền hoa không lỗ.
Lạc Yên cũng là Dược Tề Sư, kiểm tra rồi một chút dược tề, có

chút ngoài ý muốn. “Gia gia, thế nào?”
Lạc Đông có chút nghi hoặc nói: “Giống như có Quỳnh Tương Ngọc Dịch cùng Vạn Dược Linh Cao.”
Lạc Phong cau mày, nói: “Không thể nào.”
Lạc Đông cau mày, nói: “Hơi thở tương đối loãng, bất quá, xác thật có một ít.” Thiên Hải học viện có một chút tồn kho Vạn Dược
Linh Cao, Lạc Đông đã từng gần gũi quan sát quá.
……
Lâm Sơ Văn đãi ở đấu giá hội sau điện, trước mặt là Kim Long Mãng.
Nửa Quỳnh Tương Ngọc Dịch dược tề là Lâm Sơ Văn dùng quá thời hạn Quỳnh Tương Ngọc Dịch dược tề lấy ra nước thuốc tinh hoa, mặt khác gia nhập mấy vị dược luyện mà thành.
Dược tề luyện thành lúc sau, Lâm Sơ Văn đánh giá dược tề hẳn là có Quỳnh Tương Ngọc Dịch dược tề hai thành hiệu quả, bất quá, cũng không phải thực xác định, Kim Long Mãng vẫn là cái thứ nhất thực nghiệm dược tề dược hiệu Hồn Thú.
“Ngươi cảm giác thế nào?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Hoa Minh An vội vàng nói: “Thực hảo.” Kim Long Mãng giống như
hoàn toàn khôi phục.
Hoa Minh An Kim Long Mãng ở phía trước tìm kiếm Kinh Chập Long quá trình bên trong, xâm nhập vùng cấm, bị thương nghiêm
trọng.
Lần này bán đấu giá phía trước, Cung Thần tìm được hắn, hy vọng hắn hỗ trợ thí dược, Hoa Minh An còn có chút lo lắng, thí dược có phải hay không độc dược, không nghĩ tới hiệu quả tốt như vậy, nghĩ đến bên ngoài Hồn Vương, hoa 25 cây ngàn năm linh thảo, Hoa Minh An không khỏi có chút chột dạ.
Dựa theo hắn cùng Cung Thần hiệp nghị, hắn yêu cầu ở kế tiếp vì
Cung Thần cống hiến ba năm, so sánh với bên ngoài Hồn Vương,
dùng hơn hai mươi cây ngàn năm linh thảo tới đổi lấy linh dược,

cống hiến ba năm, thật sự có chút không đáng giá nhắc tới.
“Ngươi trước đi xuống đi.” Cung Khiếu nói.
Hoa Minh An gật gật đầu, vội vàng thu hồi Hồn Sủng lui đi ra ngoài.
“Không nghĩ tới, nửa Quỳnh Tương Ngọc Dịch dược tề như vậy đáng giá.” Sở Diệp nói.
“Nguyên bản là sẽ không như vậy phía trước, hiện giờ cũng là may mắn gặp dịp, Giang Thượng Hồn Sủng bị trọng thương đem
giá cả đẩy cao, đến nỗi Lạc Đông hẳn là muốn mượn cơ nghiên cứu ra phối phương.” Cung Thần nói.
Powered by GliaStudio
close
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Lạc Đông nếu là vì phối phương, kia chỉ sợ phải thất vọng.”
Cung Thần mãn không thèm để ý nói: “Không có việc gì, Lạc tiền
bối có tiền, sẽ không để ý như vậy một chút.”
Lâm Sơ Văn: “……”
……
Triệu Xuyên nơi ghế lô nội, mấy cái tu sĩ hai mặt nhìn nhau.
“Thật là lợi hại khôi phục dược tề a!” Đỗ Nghị nhịn không được nói.
Nhung Viễn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
“Lợi hại như vậy dược tề, tùy thân mang theo tựa như nhiều một
cái mệnh giống nhau.” Bình Nghiêu nhịn không được nói.
“Hoa Minh An gia hỏa này vận khí nhưng thật ra không tồi a!”
Triệu Xuyên gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Phía trước, tam đại thế lực treo giải thưởng 500 vạn đồng vàng, tìm kiếm Kinh Chập Long rơi xuống, Hoa Minh An vì thế thâm nhập vùng cấm, không tìm được Kinh Chập Long, ngược lại là đem Kim Long Mãng lăn lộn trọng thương hấp hối, không nghĩ tới
một chi dược tề xuống dưới liền cứu tới.
“Triệu Xuyên kia dược tề cũng là Địa giai dược tề sao?” Đỗ Nghị

hỏi.
Triệu Xuyên gãi gãi đầu, nói: “Ta cũng không biết a!” Cái này dược tề không ở bán đấu giá đơn thượng, cụ thể phẩm cấp cũng không hảo xác định.
……
“Kế tiếp bán đấu giá chính là nửa Linh Nguyên dược tề, này dược tề có nhất định tỷ lệ có thể đem Hồn Sư khế ước Vương giai Hồn Thú tỷ lệ đề cao hai thành.” Ngạo Gia trước đó cũng không biết dược bán đấu giá chính là cái gì dược tề, lên đài lúc sau, mở ra trên tay tờ giấy, mới biết được dược tề cụ thể tác dụng, nhìn đến dược tề giới thiệu, Ngạo Gia chính mình cũng có chút kích động. Ngạo Gia chí hướng không nhỏ, cũng tưởng khế ước Vương giai Hồn Thú, này sẽ có chút kích động.
Phía dưới đông đảo tu sĩ nghị luận sôi nổi, không có cái nào Hồn Sư không nghĩ trở thành Hồn Vương.
“Thật sự có thể đề cao hai thành, nếu là đề cao không được đâu.” Một cái Hồn Sư nhịn không được hỏi.
“Đó chính là mua người vận khí không tốt.” Ngạo Gia nói.
“Bán đấu giá không thể bảo đảm dược hiệu sao?”
“Kiểu mới dược tề còn ở thực nghiệm trung không thể bảo đảm dược hiệu.” Ngạo Gia ngẩng đầu ưỡn ngực nói.
“Này dược tề sẽ không có nguy hiểm đi.”
“Ăn người chết khả năng tính cũng là tồn tại, mua này dược tề có
nguy hiểm, đại gia suy xét hảo lại mua.” Ngạo Gia không khách khí nói.
“……”
Một chúng tu sĩ hai mặt nhìn nhau, đều có chút vô ngữ.
Lạc Yên cau mày, nói: “Cái này bán đấu giá sư, thật sự là…… Có đủ túm, đây cũng là Cung Thần phu nhân sao? Khó trách Cung Thần gần nhất rời xa nữ sắc, có lẽ là ăn không tiêu.”
Lạc Phong híp mắt mắt, nói: “Cái này dược tề có thể mua.”
Lạc Yên gật gật đầu, nói: “Linh Nguyên dược tề là thượng cổ dược tề, có thể nháy mắt đề cao tu sĩ ngộ tính, thậm chí có thể gia tăng đề cao khế ước Hoàng cấp dược tề tỷ lệ, cái này nửa Linh Nguyên dược tề, hẳn là cùng Linh Nguyên dược tề có chút

quan hệ."
"Ngươi không cảm thấy này dược tề cùng nửa Quỳnh Tương Ngọc Dịch dược tề có chút cùng loại sao?" Lạc Phong nói.
Lạc Đông hít sâu một hơi, nói: "Có thể là nào đó Lấy Ra Thuật, phía trước, Cung Khiếu từ Hải Long Cung điều lấy đại lượng vứt đi dược tề, hẳn là đều cấp Lâm Sơ Văn." Hắn nhớ rõ Hải Long Cung đã từng khai quật quá một cái thượng cổ di tích, cái này di tích thuộc về một cái Dược Tề Sư, bên kia tìm được rồi không ít thập phần trân quý dược tề, đáng tiếc, đều đã qua kỳ.
Cung Khiếu điều lấy thuốc tề thời điểm, hẳn là đem kia phê dược
tề đều điều đi rồi.
Lạc Yên kinh ngạc nói: "Biến phế vì bảo sao?"
Lạc Phong cau mày, nói: "Sợ là không dễ dàng a! Cái kia bán đấu giá sư cũng vô pháp xác định dược hiệu."
Lạc Đông đoán được đồ vật, mặt khác Hồn Vương cũng đoán được, tuy rằng Lạc gia nói chuyện rất là không khách khí, bất quá, tham dự cạnh tranh người vẫn là rất nhiều.
Cuối cùng này chi nửa Linh Nguyên dược tề, bị Chung Lâu lấy hai
mươi cây linh thảo cầm xuống dưới.
Sở Diệp chống cằm, nói: "Này có chút người chính là thiếu a! Nói dược tề nguy hiểm đại, ngược lại đoạt lợi hại."
Lâm Sơ Văn chống cằm, nói: "Bán khá tốt." Bán đấu giá tiến hành
đến bây giờ, đã có một trăm nhiều cây ngàn năm linh thảo nhập trướng, so Lâm Sơ Văn tưởng muốn nhiều không ít.
……
Triệu Xuyên đãi ở ghế lô bên trong, sắc mặt cổ quái.
"Này đó ngoại lai tu sĩ, thật là giàu có a! Ngạo Gia phu nhân đều nói có khả năng sẽ ăn chết người, bọn người kia còn đoạt lợi hại như vậy." Đỗ Nghị nói.
"Hẳn là ăn bất tử đi, này dược tề hẳn là cùng nửa Quỳnh Tương Ngọc Dịch nước thuốc có chút tương tự, nếu nửa Quỳnh Tương Ngọc Dịch dược tề ăn không chết người, này dược tề hẳn là cũng ăn bất tử." Bình Nghiêu nói.

“Ngạo Gia phu nhân vẫn là trước sau như một ngay thẳng a! Nàng cũng không sợ dược tề lưu chụp.”
Bình Nghiêu cười cười, nói: “Có lẽ, nàng liền hy vọng dược tề lưu chụp.” Ngạo Gia phu nhân thực lực cũng không yếu, có lẽ đối phương là hy vọng dược tề lưu chụp, chính mình bắt lấy tới.
Này Ngạo Gia phu nhân nhìn đến dược tề giới thiệu thời điểm, nóng cháy ánh mắt đều tàng không được.
Đỗ Nghị gật gật đầu, nói: “Hơn phân nửa là như thế.”
……
Dược tề bị đưa đến Chung Lâu phòng bên trong.
“Gia gia, cái này dược tề có vấn đề sao? Thực sự có bán đấu giá sư nói hiệu quả?” Chung Hạo hỏi.
Chung Hạo còn rất lo lắng dược tề không có vấn đề, nếu dược tề không có vấn đề, liền đại biểu Lâm Sơ Văn nắm giữ nào đó đặc thù thủ đoạn, có thể lấy ra ra dược tề bên trong một bộ phận nước thuốc tinh hoa, khiến cho lấy ra ra dược tề có được nguyên dược tề một bộ phận dược hiệu.
Chung Lâu lắc lắc đầu, nói: “Không biết, bất quá, vừa mới nửa Quỳnh Tương Ngọc Dịch dược tề dược hiệu ngươi cũng thấy rồi.”
Chung Hạo cau mày, thầm nghĩ: Hắn nói Cung Khiếu vì cái gì đột
nhiên điều đi rồi Hải Long Cung bên trong đại lượng tồn kho dược
tề, nguyên lai là bởi vì Lâm Sơ Văn.
Sớm biết rằng Lâm Sơ Văn có như vậy thủ đoạn, thế nào cũng không nên làm Cung Khiếu dễ dàng đem dược tề cấp điều đi.
“Cái này Lâm Sơ Văn có chút đáng sợ a!” Chung Lâu nói.
Cung Thần vận khí thật tốt, cư nhiên trước tiên mượn sức một cái
như vậy Dược Tề Sư, đối phương còn như vậy tuổi trẻ, về sau dược tề trình độ hẳn là sẽ càng ngày càng cao, Cung Khiếu bên kia có như vậy một người liền khó chơi.
Không biết có thể hay không đem người này giống Liễu Trần giống nhau xúi giục lại đây

Chương 234: Chương 234

Bán đấu giá tiếp tục tiến hành, phòng đấu giá thượng bán đấu giá
sư đèn kéo quân giống nhau lại thay đổi một cái.
“Phía dưới muốn bán đấu giá chính là hấp thu dược tề, này dược tề có trợ giúp vương huyết Hồn Thú tiến giai Hồn Vương.”
Dịch Yên phu nhân đơn giản giới thiệu một chút, một chúng tu sĩ
liền bắt đầu kịch liệt cạnh giới.
Nửa Linh Nguyên dược tề dược hiệu không xác định, dùng có nguy hiểm, hấp thu dược tề hiệu quả là xác định.
Phàm là tin tức linh thông một ít Hồn Sủng Sư đều biết Sở Diệp Ngân Sí Ong có thể thuận lợi tiến giai Hồn Vương, chính là bởi vì dùng hấp thu dược tề, không cần Dịch Yên nhiều làm giới thiệu, hấp thu dược tề cạnh tranh thực mau liền gay cấn.
Cung Thần tránh ở ghế lô uống ngụm trà, nói: “Chu Nghiệp cùng
Long Hà mão thượng a!”
Nguyên Sương phu nhân cười cười, nói: “Đúng vậy!”
Chu Nghiệp có một đầu Cự Kình Vương, Cự Kình Vương thủ hạ có rất nhiều tiểu cá voi, Long Hà có một đầu Cự Giải Vương, Cự Giải Vương thủ hạ có rất nhiều tiểu con cua, hai người đều đi vương huyết Hồn Thú một đạo.
Chu Nghiệp cùng Long Hà tranh chấp hồi lâu, cuối cùng dược tề làm Chu Nghiệp lấy mười lăm cây ngàn năm linh thảo giá cả chụp
xuống dưới.
……
“Kế tiếp bán đấu giá chính là Long Lực dược tề, này dược tề có

trợ giúp tạp ở tiểu giai vị Hồn Thú tiến giai, Hồn Vương Tam giai Hồn Thú dùng này dược tề, nhưng gia tăng tam thành đột phá tỷ
lệ."
"Năm cây ngàn năm linh thảo."
"Bảy cây ngàn năm linh thảo."
"Hai cây Duyên Thọ Thảo thêm sáu cây ngàn năm linh thảo."
……
Ghế lô nội, Cung Khiếu ánh mắt dao động một chút, mắng một tiếng, "Vương bát đản."
Hắn qua đi thu mua Duyên Thọ Thảo đều không có người phản ứng hắn, một hồi bán đấu giá nhưng thật ra đem bọn người kia đều bức ra tới.
Cung Thần đạm nhiên nói: "Phụ thân không cần kích động, những
người này nguyện ý lấy Duyên Thọ Thảo bán ra cũng là chuyện tốt."
Cung Khiếu miễn cưỡng cười cười, nói: "Vi phụ minh bạch."
Tuy rằng minh bạch là chuyện tốt, nhưng là qua đi cầu mà không
được đồ vật, này sẽ giảo ở bên nhau xuất hiện, Cung Khiếu tâm tình vẫn là có chút khác thường.
……
Giang Thượng đãi ở ghế lô, sắc mặt có chút khó coi, "Những người này thật là……"
Duyên Thọ Thảo cũng là có thể luyện chế thành Duyên Thọ dược
tề, Duyên Thọ Thảo luyện chế Duyên Thọ dược tề cùng Thọ Sữa Ong Chúa luyện chế dược tề, hiệu quả là có thể chồng lên, chỉ là Duyên Thọ dược tề dùng nhiều, sẽ sinh ra nhất định kháng tính.
Duyên Thọ Thảo luyện chế dược tề, nguyên bản có thể sử Hồn Sủng Sư nhiều duyên thọ hai mươi năm, nhưng nếu này tu sĩ dùng quá Thọ Sữa Ong Chúa luyện chế dược tề, khả năng chỉ có thể duyên thọ mười năm, chính là mười năm cũng không ít.
Nếu là Lâm Sơ Văn lại cấp Cung Khiếu luyện chế một lần Duyên Thọ dược tề, Cung Khiếu còn có sống đâu.

Nghĩ đến Cung Khiếu một chốc một lát không chết được, Giang Thượng liền nói không ra khó chịu cùng khủng hoảng.
……
Bán đấu giá không ngừng tiến hành, mỗi một loại Địa giai dược tề
xuất hiện, đều khiến cho kịch liệt cạnh tranh.
“Kế tiếp, muốn bán đấu giá chính là Duyên Thọ dược tề, bằng này dược tề có thể duyên thọ ba mươi năm.”
Bán đấu giá sư vừa nói sau, phía dưới một chúng tu sĩ nghị luận sôi nổi.
Bán đấu giá danh sách thượng rõ ràng viết Duyên Thọ dược tề, bất quá, rất nhiều người vẫn là có chút không tin đấu giá hội thật
sự sẽ lấy Duyên Thọ dược tề ra tới bán đấu giá.
“Thật là Duyên Thọ dược tề sao?” Lạc Phong nói.
Lạc Đông gật gật đầu, nói: “Thật sự, thoạt nhìn, phẩm tướng cũng
không tệ lắm.”
Lạc Phong tràn đầy ngoài ý muốn nói: “Không nghĩ tới, thực sự có
Duyên Thọ dược tề bán đấu giá.”
“Năm cây ngàn năm linh thảo.”
“Bảy cây ngàn năm linh thảo.”
“Chín cây ngàn năm linh thảo.”
“……”
“Cực phẩm Hoàng Điệp Tinh Huyết.”
Cực phẩm Hoàng Điệp Tinh Huyết báo giá vừa ra, bán đấu giá ngắn ngủi lặng im một chút, Tiểu Thải có chút kích động chụp phủi cánh.
Sở Diệp đôi mắt dao động một chút, nói: “Liền cái này đi……”
Hoàng Điệp Tinh Huyết giá trị cũng liền bảy tám cây ngàn năm linh thảo, nhưng đối bọn họ tới nói, linh thảo dễ đến cực phẩm tinh huyết lại không thường có.
Tiểu Thải huyết mạch thấp một ít, tiến giai Vương giai nguy hiểm
hơi chút lớn một ít, Hoàng Điệp Tinh Huyết có trợ giúp đề cao

Tiểu Thải tiến giai Vương giai tỷ lệ.
Duyên Thọ dược tề làm cung cấp Hoàng Điệp Tinh Huyết Nguyên
Thanh Phong chụp xuống dưới, Nguyên Thanh Phong bắt được dược tề trực tiếp một ngụm rót đi xuống.
Không ít người nhìn đến dược tề bị dùng, vẻ mặt tiếc hận.
“Cực phẩm Tinh Vũ Hoàng Điệp tinh huyết, không nghĩ tới Nguyên Thanh Phong trên tay cư nhiên có loại này bảo vật.” Lạc Phong nói.
“Nguyên Thanh Phong tuổi tác không lớn a! Như thế nào như vậy
yêu cầu Duyên Thọ dược tề a!” Lạc Yên nói thầm nói.
“Hắn phía trước đi bí cảnh thời điểm, tao ngộ ngụy biến, nghe nói
thiêu đốt trăm năm thọ nguyên mới tránh được một kiếp, không
thấy tóc đều bạc hết sao?” Lạc Phong giải thích nói.
Lạc Yên lắc lắc đầu, nói: “Tính gia hỏa kia cơ linh, bắt được liền trực tiếp uống lên, nếu là mang theo dược tề đi ra ngoài, chỉ sợ nửa đường đã bị người đoạt.” Nguyên Thanh Phong chỉ có Hồn Sư Tứ giai tu vi, thực lực vẫn là kém một chút. Nguyên gia tuy rằng tồn tại Hồn Vương, nhưng ở cái này địa phương, cũng là ngoài tầm tay với.
Ghế lô nội, Cung Khiếu lắc lắc đầu, có chút ghen ghét nói: “Tiện nghi tiểu tử này.”
Cung Khiếu thầm nghĩ: Hắn một cái Hồn Vương tìm thượng trăm
năm, cũng chưa được đến Duyên Thọ dược tề, cuối cùng vẫn là dính nhi tử quang, mới được đến Duyên Thọ dược tề.
Nguyên Thanh Phong đụng phải trận này bán đấu giá, cư nhiên vừa vặn liền bắt được tay.
……
Theo dược tề bị không ngừng đánh ra, bán đấu giá rốt cuộc tiến vào kết thúc.
“Cuối cùng một loại dược tề sao?” Đỗ Nghị hỏi.
Triệu Xuyên gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, cuối cùng một loại.”

“Cố Thất dược tề, này dược tề thích hợp Nhung Viễn huynh ngươi a!”
Nhung Viễn lắc lắc đầu, nói: “Đáng tiếc, ta ra không dậy nổi giá.”
Cố Thất dược tề tác dụng là củng cố Hồn Thất, có chút Hồn Sủng Sư Hồn Sủng tính tình tương đối dữ dằn, có đôi khi sẽ đánh sâu vào Hồn Thất, dẫn tới Hồn Sủng Sư Hồn Thất bị hao tổn, một khi
Hồn Thất bị hao tổn, Hồn Sư đối Hồn Sủng khống chế lực độ liền sẽ đại đại hạ thấp, thực lực cũng sẽ bị hạn chế.
“Ta Hồn Thất bị hao tổn trình độ cũng không lớn, dùng này dược
tề có chút lãng phí.”
Bán đấu giá tiến hành tới rồi kết thúc, quay chung quanh Cố Thất
dược tề bán đấu giá, dị thường kịch liệt, cuối cùng dược tề bị người lấy 25 cây ngàn năm linh thảo cầm xuống dưới.
Powered by GliaStudio
close
Theo cuối cùng một kiện hàng đấu giá trần ai lạc định, bán đấu giá cũng chính thức kết thúc.
Ghế lô nội, Đỗ Nghị hít sâu một hơi, nói: “Thật kịch liệt a!”
“Lâm tiền bối lần này đã phát.”
Bình Nghiêu tràn đầy hâm mộ nói: “Đây là Địa giai Dược Tề Sư lực lượng sao?”
Bọn họ liều sống liều chết, một năm cũng không thấy đến có thể tìm đến một gốc cây ngàn năm linh thảo, nhân gia làm một hồi bán đấu giá, liền có mấy trăm cây ngàn năm linh thảo nhập trướng, thật là làm người hâm mộ a!
Triệu Xuyên vỗ vỗ ngực, trước sau bình phục không dưới tâm tình, hắn có chút bị trận này bán đấu giá dọa tới rồi.
……
Thiên Vũ lâu thuyền.
Liễu Huy bị dàn xếp ở khoang thuyền bên trong tu dưỡng, “Lư Tống, trên thuyền như thế nào giống như không ai.”
Lư Tống là Liễu Trần đệ tử, xem như Liễu Huy sư huynh.
Thiên Vũ lâu thuyền thập phần xa hoa, cư trú điều kiện so với

Thiên Nhàn Đảo xa hoa khách điếm cũng chút nào không thua kém.
Trên thuyền có thượng trăm cái phòng, xưa nay, đại đa số tu sĩ liền ở khoang thuyền bên trong nghỉ ngơi, nhưng là này sẽ người
đều đi ra ngoài, trên thuyền quạnh quẽ.
“Bọn họ đều đi tham gia đấu giá hội.” Lư Tống nói.
Liễu Huy cau mày, nói: “Đấu giá hội? Cái gì đấu giá hội?”
Lư Tống ngắm Liễu Huy liếc mắt một cái, nói: “Cung Thần, Lâm Sơ Văn liên hợp tổ chức đấu giá hội.”
Liễu Huy nghe được Lư Tống nói, ánh mắt có chút hung ác nham
hiểm.
“Có bán đấu giá danh sách sao? Cho ta xem.” Liễu Huy trầm mặc một hồi nói.
Lư Tống lấy một phần danh sách, giao cho Liễu Huy, Liễu Huy nhìn đến danh sách thượng Duyên Thọ dược tề, khí hai tròng mắt
đỏ bừng.
Liễu Huy thương thế thực trọng, nhưng là sử dụng thuốc giảm đau tề lúc sau, miệng vết thương đau đớn đã không như vậy rõ ràng.
Tuy rằng trên người đau xót ngừng, nhưng là, Liễu Huy trong lòng
lại là một mảnh lạnh lẽo, Liễu Huy như thế nào cũng chưa nghĩ đến chính mình sẽ rơi xuống này bước đồng ruộng.
Liễu Huy cùng Cung Thần quá khứ quan hệ không tồi, nhưng trên
thực tế, Liễu Huy vẫn luôn đều thập phần ghen ghét Cung Thần.
Liễu Trần đối Liễu Huy không tồi, nhưng là, so với Cung Khiếu đối
Cung Thần liền kém cỏi quá nhiều, một bên là chất nhi, một bên là nhi tử, rốt cuộc là không giống nhau.
Cung Thần xảy ra chuyện lúc sau, Liễu Huy ngoài miệng thường xuyên an ủi Cung Thần, trong lòng nhưng vẫn vui sướng khi người gặp họa.

Liễu Huy không nghĩ tới, Cung Thần xông như vậy đại họa còn có
thể toàn thân mà lui, ở Thiên Nhàn Đảo tiêu dao độ nhật, cưới một đống như hoa như ngọc lão bà.
Liễu Huy ngủ Cung Thần phu nhân, ngay từ đầu còn có chút khẩn
trương, nhưng xem sự tình không có bại lộ, trong lòng lại tràn ngập cấm kỵ khoái cảm.
Cung Thần có cái Hồn Vương hậu kỳ phụ thân lại có thể như thế nào, còn không phải bị hắn vui đùa chơi.
Liễu Huy nhắm mắt lại, nắm chặt nắm tay, trong lòng tràn ngập thù hận, Cung Thần nhất định là đã biết cái gì mới đối hắn hạ tay,
làm hắn tiền đồ tẫn hủy.
Liễu Huy phía trước nghe lén đến Cung Thần là Huyền Âm Chi Thể, thực lực sẽ không lại tăng trưởng, không thiếu sau lưng trào
phúng Cung Thần là phế vật, hiện giờ hắn cái dạng này, nhưng thật ra so Cung Thần càng phế đi, Liễu Huy trong lòng tràn ngập hối hận, lại không phải hối hận cấp Cung Thần đeo nón xanh, mà
là hối hận chính mình không đủ cẩn thận, làm Cung Thần nhìn ra
manh mối.
……
Liễu Huy cùng Lư Tống nói chuyện, khoang thuyền ngoại truyện
tới một trận rộn ràng nhốn nháo thanh âm.
“Lần này bán đấu giá thật đúng là xuất sắc.”
“Những cái đó dược tề thật là Lâm Sơ Văn luyện chế, kia hắn luyện đan hiệu suất nhưng không thấp a.”
“Có lẽ đây là thiên tài đi, thiên tài cùng người thường rốt cuộc là không giống nhau.”
“Đáng tiếc, lần này không mang đủ tiền, tưởng tham dự cạnh giới
cũng chưa tư cách.”

“……”
Rất nhiều tu sĩ cũng chưa nghĩ đến, sẽ có trận này bán đấu giá, chuẩn bị nghiêm trọng không đủ.
“Cư nhiên sẽ bán đấu giá Duyên Thọ dược tề, xem ra là thật sự không thiếu.”
“Đại khái là sẽ không thiếu đi, lần này bán đấu giá nhưng thu được không ít Thọ Sữa Ong Chúa cùng Duyên Thọ Thảo, lấy Lâm Sơ Văn bản lĩnh, tưởng nhiều đến mấy phân Duyên Thọ dược tề cũng là dễ như trở bàn tay sự tình.”
“Điều này cũng đúng, như thế xem ra, Lâm thiếu dược tề thuật hẳn là ở Liễu Trần đại sư phía trên.”
“Nghĩ đến hẳn là ở Liễu Trần đại sư phía trên đi, bằng không Cung Khiếu tiền bối cũng sẽ không đối Lâm Sơ Văn như thế nể trọng.”
“……”
Một chúng tu sĩ đàm luận thanh, cuồn cuộn không ngừng truyền
vào Liễu Huy trong tai, Thiên Vũ lâu thuyền thượng không ít tu sĩ,
sau lưng đều có không nhỏ hậu trường, mọi người nói chuyện có
chút không kiêng nể gì.
Liễu Huy cắn răng, thầm nghĩ: Những người này nói liền nói, vì cái gì luôn là lấy thúc thúc tới làm đối lập, cố ý, bọn người kia là cố ý nói cho hắn nghe.
Liễu Huy khoang thuyền phòng môn cũng không có đóng cửa, Nguyên Thanh Phong từ Liễu Huy ngoài cửa đi qua, tản bộ đi đến.
Liễu Huy nhìn đến Nguyên Thanh Phong, trong lòng có chút hụt
hẫng, từ vài người giao lưu bên trong, hắn đã biết Nguyên Thanh
Phong được đến Duyên Thọ dược tề.
Cung Khiếu phía trước phía sau cấp thúc thúc đưa quá mười mấy
phân Thọ Sữa Ong Chúa, đều cấp thúc thúc luyện hỏng rồi.

Trên thực tế, có một bộ phận Thọ Sữa Ong Chúa cũng không có luyện hủy, mà là cấp thúc thúc giấu đi, Hải Long Cung chờ thế lực
đều không hy vọng Cung Khiếu sống thêm đi xuống, thúc thúc tự
nhiên không thể luyện chế thành công, Cung Khiếu cũng là lão hồ
đồ, cư nhiên hy vọng có thể duyên thọ thành công.
Không nghĩ tới, Cung Khiếu cái này hồ đồ gia hỏa, cư nhiên còn có thể gặp gỡ càng hồ đồ Lâm Sơ Văn.
Lâm Sơ Văn tên ngốc này, đại khái không biết hắn một chút đem nhiều ít thế lực đều đắc tội đi.
“Liễu thiếu không có việc gì đi, hảo điểm không có?” Nguyên Thanh Phong hỏi.
Liễu Huy rầu rĩ nói: “Khá hơn nhiều.”
Nguyên Thanh Phong gật gật đầu, nói: “Khá hơn nhiều liền hảo, đáng tiếc, Liễu thiếu bị thương, nếu không nhưng thật ra có thể đi
tham gia đấu giá hội, lần này đấu giá hội thượng xuất hiện Địa cấp dược tề không ít, lệnh người mở rộng tầm mắt đâu.”
Liễu Huy lạnh mặt, nói: “Nguyên thiếu thích liền hảo, ta không thiếu dược tề.” Hắn thúc thúc là Địa cấp Dược Tề Sư, hắn nếu là đi mua sắm Lâm Sơ Văn dược tề, chẳng phải là đánh chính mình thúc thúc mặt sao?
“Lời nói không phải nói như vậy, lần này đấu giá hội nhưng xuất hiện Duyên Thọ dược tề chờ nhiều loại dược tề đâu, rất nhiều dược tề hiển nhiên Liễu thiếu cũng là không có.” Nguyên Thanh Phong nói.
Liễu Huy gắt gao nắm chặt nắm tay, không nói gì, Nguyên Thanh
Phong nhắc tới Duyên Thọ dược tề, rõ ràng là châm chọc.
Nguyên Thanh Phong lại là không có như vậy bỏ qua, “Đúng rồi, xuất hiện một loại thập phần lợi hại trị liệu dược tề, đáng tiếc, vi huynh trong túi ngượng ngùng, vô lực đấu giá, nếu không bắt lấy
đưa cho Liễu huynh, nói không chừng, Liễu huynh thì tốt rồi.”

“Liễu thiếu hảo hảo nghỉ ngơi, ta đi trước.” Nguyên Thanh Phong
đứng lên nói.
Liễu Huy mặt lạnh lùng, không nói gì, lạnh lùng nhìn theo Nguyên
Thanh Phong rời đi.
Thúc thúc đã từng luyện chế quá phụ trợ Băng hệ Hồn Thú tiến giai Băng Hoàn dược tề, lúc ấy tổng cộng được tam phân, Nguyên gia tưởng hoa số tiền lớn cầu mua một phần, làm thúc thúc cấp cự tuyệt, đại khái chính là như vậy, làm Nguyên gia người ghi hận trong lòng.

Chương 235: Chương 235

Một hồi bán đấu giá xuống dưới, Lâm Sơ Văn thu được hai trăm nhiều cây ngàn năm linh thảo, Thọ Sữa Ong Chúa bắt được bốn phân, Duyên Thọ Thảo cũng bắt được tam cây.
Tiểu hồ ly, Tiểu Bạch chờ mấy chỉ vây quanh ở một bên, từng người cầm mấy cái linh quả gặm.
Lâm Sơ Văn thu được không ít quý trọng linh quả, mấy tiểu nhân
có lộc ăn đều không tồi.
Tiểu Thải có chút say mê hấp thu Tinh Vũ Hoàng Điệp tinh huyết,
theo tinh huyết bị hấp thu, Tiểu Thải thực lực kịch liệt tăng lên.
Tiểu Bạch bá chiếm một đống linh quả, huýt xích huýt xích gặm,
trong chớp mắt, liền ăn mấy chục cái linh quả.
Lâm Sơ Văn kiểm kê thu hoạch, có chút kích động nói: “Lần này thu hoạch có chút ra người đoán trước.”
“Những cái đó ngoại lai khách thực cổ động a!” Tuy rằng rất nhiều
tam đại thế lực người xem bọn họ không vừa mắt, bất quá, chán ghét bọn họ là một chuyện, chán ghét dược tề rồi lại là một chuyện khác.
Lâm Sơ Văn kiểm tra tân tới tay linh dược, tâm tình không tồi, “Linh thảo bắt được không ít, bất quá, không có Thiên Hồ Huyết.”
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Vẫn là hấp tấp một ít.” Thiên Hồ Huyết hẳn là vẫn là có không ít thế lực có tồn kho, bất quá, đấu giá hội tổ chức quá mức hấp tấp, những người này sợ là không có chuẩn bị.

Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Trước cứ như vậy đi.”
Trên tay hắn hiện tại tài nguyên, cũng đủ làm tiểu hồ ly tiến giai Vương giai.
Đến nỗi Thiên Hồ Huyết, tiến giai Vương giai lúc sau, cũng có thể
chậm rãi lại thu thập.
Lâm Sơ Văn lần này thu hoạch đại lượng linh thảo, rất nhiều linh
thảo đều còn sinh cơ tràn đầy, làm Sở Diệp đưa đến ngọc trụy không gian dưỡng lên.
Biết có đại lượng linh thảo tồn tại ngọc trụy không gian, Kinh Chập Long vài lần đưa ra muốn đi ngọc trụy không gian phao tắm
yêu cầu, Sở Diệp lời lẽ nghiêm khắc cự tuyệt.
Sở Diệp thầm nghĩ: Kinh Chập Long họa họa thứ tốt năng lực nhưng không thấp, đem gia hỏa này bỏ vào ngọc trụy không gian,
hắn vừa mới gieo đi những cái đó linh thảo cần phải tao ương.
……
Tổ chức quá đấu giá hội lúc sau, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đem cửa hàng đóng, chuyên tâm tiến giai Vương giai một chuyện.
“Sơ Văn, ngươi tính toán khi nào tiến giai Vương giai?”
Lâm Sơ Văn nhìn tiểu hồ ly liếc mắt một cái, nói: “Lần này bán đấu giá còn được đến một đóa Hải Tâm Diễm, Tuyết Bảo dung hợp Hải Tâm Diễm đại khái yêu cầu nửa tháng thời gian, nửa tháng lúc sau, liền có thể nếm thử tiến giai.” Nửa tháng thời gian,
cũng đủ hắn luyện chế Tuyết Bảo tiến giai phụ trợ dược tề.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Nửa tháng, không sai biệt lắm, đến lúc đó, tam đại thế lực người hẳn là đi hết.”
Tam đại thế lực người vốn dĩ hẳn là mấy ngày hôm trước liền đi rồi, chỉ là bọn hắn lâm thời tổ chức đấu giá hội, hảo những người
này mới để lại xuống dưới.
Lâm Sơ Văn hoa mấy ngày thời gian, luyện chế không ít dược tề.
Đấu giá hội đạt được đại lượng linh thảo, Lâm Sơ Văn luyện chế

dược tề lớn mật rất nhiều, luyện hỏng rồi cũng không có nhiều đau lòng.
Đại lượng dược tề ở Lâm Sơ Văn trên tay ra đời, Lâm Sơ Văn luyện chế không ít dược tề, đều có tinh tiến tu vi tác dụng, mấy tiểu hoặc nhiều hoặc ít, đều dùng mấy chi, thực lực có bất đồng trình độ dâng lên.
……
Thời gian cực nhanh, nháy mắt mười lăm thiên đi qua.
Tiểu hồ ly cả người khí huyết sôi trào, hơi thở cổ đãng, tản ra một
cổ hơi thở nguy hiểm.
“Béo hồ ly rốt cuộc là phải tiến giai a!” Tiểu Bạch toan lựu lựu nói.
“Tiểu Bạch, ngươi xem tiểu hồ ly có thể thành công sao?” Sở Diệp hỏi.
Tiểu Bạch gật gật đầu, nói: “Có thể đi, ngươi xem nó hiện tại dưỡng nhiều phì a! Nếu là không thành công, chẳng phải đáng tiếc nó một thân thịt mỡ.”
Sở Diệp: “……” Tiểu hồ ly gần nhất ăn chính là nhiều một ít, bất quá, cũng không có mập lên nhiều ít a.
Tiểu hồ ly nghe được Tiểu Bạch nói, quay đầu, đối với Tiểu Bạch trợn mắt giận nhìn, lộ ra một ngụm răng nanh.
Sở Diệp nhìn lắc lư cái đuôi tiểu hồ ly, thầm nghĩ: Sở hữu có thể làm chuẩn bị đều làm, tiểu hồ ly phía trước dùng Thiên Hồ Thảo,
này sẽ lại dùng Thiên Hồ Huyết, huyết mạch hẳn là đã tiếp cận cực phẩm, tiến giai Vương giai hẳn là không phải rất khó.
Vì tiểu hồ ly tiến giai, Sở Diệp ở hoa trong rừng tâm vẽ một cái thiên địa nguyên khí hấp thu trận.
Cái này trận pháp cùng Tiểu Ngân tiến giai thời điểm, sử dụng hấp thu trận có chút không giống nhau, Tiểu Ngân hấp thu trận chủ yếu phụ trợ hấp thụ cấp dưới lực lượng, nguyên khí hấp thu trận chủ yếu hấp thụ chính là chung quanh nguyên khí.
Sở Diệp mở ra trận pháp, tức khắc chung quanh nguyên khí nhanh chóng hội tụ lại đây. “! Sơn! Cùng! Thủy! 夕!”
Tiểu hồ ly nuốt vào một chi dược tề, bắt đầu tiến giai.

……
Nhàn Vương Thành không ít người đều ở chú ý Thiên Hà hoa lâm
bên này tình huống.
“Đây là Lâm lão bản phải tiến giai sao?”
“Hình như là đi.”
“Dĩ vãng chúng ta Thiên Nhàn Đảo, vài thập niên đều không có người tiến giai Hồn Vương, gần nhất nhưng thật ra náo nhiệt a! Sở lão bản vừa mới tiến giai, Lâm lão bản cũng muốn tiến giai.”
“Lâm lão bản không biết có thể hay không thành công.”
“Hẳn là có thể thành công đi, phía trước không phải tổ chức đấu giá hội sao? Kia đấu giá hội tựa hồ chính là vì trù bị Lâm Sơ Văn kia chỉ Hồn Sủng tiến giai tài nguyên.”
“Lâm lão bản thật là Địa giai Dược Tề Sư.”
“Thiên chân vạn xác, nếu là bằng không, Cung Thần đảo chủ vì cái gì sẽ đem Thiên Hà hoa lâm tương tặng? Ngươi như thế nào đến bây giờ còn tại hoài nghi cái này.”
“Này không phải Lâm lão bản quá tuổi trẻ sao? Nghe nói, Lâm lão
bản sau lưng có người, kia dược tề đều là này sau lưng người luyện chế.”
“……”
Thiên Hà hoa lâm bên trong.
Tiểu hồ ly điên cuồng hấp thu thiên địa nguyên khí, hoa lâm bên
trong nguyên bản sinh trưởng đại lượng linh hoa, bởi vì nguyên khí bị đại lượng dẫn đi, bắt đầu sôi nổi điêu tế.
Đại lượng nguyên khí tiến vào tiểu hồ ly thân thể, tiểu hồ ly thân
thể bắt đầu nhanh chóng bành trướng.
Tiểu hồ ly hét lên một tiếng, lông xù xù đuôi to, xông thẳng nhập
phía chân trời.
Không trung bên trong, xuất hiện một con thật lớn Cửu Vĩ Hồ hư
ảnh.

Sở Diệp nhìn không trung bên trong xuất hiện hình ảnh, có chút kinh ngạc nói: “Thiên Hồ thánh tượng?”
Powered by GliaStudio
close
Tiểu Bạch sửng sốt một chút, gật gật đầu, nói: “Ân, Thiên Hồ thánh tượng.”
Sở Diệp nhướng mày, có chút ngoài ý muốn, cao đẳng huyết mạch yêu thú có thể triệu hồi ra thánh tượng dùng cho chiến đấu,
Tiểu Bạch đã từng liền ở chiến đấu bên trong dùng quá Bạch Hổ thánh tượng.
Tiểu hồ ly phía trước hẳn là triệu hoán không ra thánh tượng, này
sẽ xuất hiện Thiên Hồ hư ảnh, hẳn là bởi vì tiểu hồ ly huyết mạch
tăng lên.
Sở Diệp híp mắt mắt, thầm nghĩ: Căn cứ thư trung ghi lại, nữ chủ
hồ ly huyết mạch vẫn luôn dâng lên, hậu kỳ cũng triệu hồi ra Thiên Hồ thánh tượng.
Sở Diệp chống cằm, hắn tới Thiên Hải Vực đã có một đoạn thời gian, Lâm Mộng Dung cũng không biết thế nào.
……
Tiểu hồ ly trên người nguyên khí mãnh nhiên tạc nứt ra mở ra, thuận lợi tiến vào Vương giai.
Tiểu hồ ly tiến giai động tĩnh làm ầm ĩ thập phần to lớn, tiến giai
sau khi thành công, Thiên Hà hoa lâm bên trong bách hoa khô héo, tổn thất cực đại.
Bất quá, tiểu hồ ly tiến giai thành công, hết thảy đều là đáng giá.
Thiên Hà hoa lâm chung quanh, không ít người chú ý.
“Tiến giai, lần này tiến giai chính là Lâm Sơ Văn kia chỉ hồ ly sao?” Đỗ Nghị hỏi.
Triệu Xuyên gật gật đầu, nói: “Hẳn là chính là kia chỉ.”
Bình Nghiêu lắc lắc đầu, nói: “Ta thật là có mắt không biết hồ, ta còn tưởng rằng Lâm Sơ Văn kia chỉ hồ ly là linh vật.”

“Có thể triệu hồi ra Thiên Hồ thánh tượng, Lâm lão bản kia chỉ hồ
ly ít nhất là Thượng thượng phẩm huyết mạch, khả năng đạt tới cực phẩm.” Đỗ Nghị nói.
Nhung Viễn hít sâu một hơi, nói: “Lâm lão bản tiến giai Hồn Vương, lợi hại a!”
Lâm Sơ Văn chẳng những dược tề thuật mạnh mẽ, thực lực cũng thực hùng hậu a!
“Một đôi Hồn Vương đạo lữ, cũng đủ ở Thiên Nhàn Đảo hùng cứ một phương.” Bình Nghiêu có chút hâm mộ nói.
“Lâm dược sư tiến giai, có thể hay không rời đi a!” Đỗ Nghị hỏi.
Thiên Nhàn Đảo tu luyện hoàn cảnh vẫn là kém một ít, Thiên Nhàn Đảo không ít tu sĩ, tu luyện đến nhất định nông nỗi đều sẽ rời đi.
Triệu Xuyên lắc lắc đầu, nói: “Giống như sẽ không.”
……
“Tiến giai a!” Ngạo Gia nói.
Hạ Lam gật gật đầu, nói: “Ân.”
Ngạo Gia hít sâu một hơi, nói: “Kia chỉ hồ ly cư nhiên phẩm tướng
như vậy cao, sớm biết rằng như vậy, ta hẳn là càng tích cực một ít, cầu Lâm tiền bối làm ta hồ ly cùng Tuyết Bảo lai giống.”
Ngạo Gia phía trước ở Lâm Sơ Văn trong cửa hàng thấy được tiểu hồ ly, muốn ôm không có thể được tay.
Ngạo Gia rơi vào đường cùng, tìm một con hồ ly sủng thú tới ôm,
Ngạo Gia có sủng thú lúc sau, trước sau cảm thấy chính mình sủng thú so ra kém Lâm Sơ Văn kia chỉ, liền suy nghĩ làm chính mình sủng thú cùng Tuyết Bảo lai giống, Lâm Sơ Văn không có đồng ý.
Bích Đồng lắc lắc đầu, nói: “Ngươi lại như thế nào dây dưa, Lâm dược sư cũng sẽ không đồng ý, ngươi nếu là liên tục dây dưa, rất có thể sẽ bị đánh ra đi.”
Ngạo Gia: “……”
“Chúc mừng Lâm dược sư tiến giai Hồn Vương.” Cung Khiếu đi lên trước nói.

Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Còn muốn đa tạ Cung tiền bối to lớn tương trợ.”
Cung Khiếu cười cười, nói: “Lâm dược sư quá khách khí.”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Ta sẽ mau chóng đề cao dược tề thuật, tranh thủ sớm ngày luyện chế ra Cửu Dương dược tề.”
“Lâm đạo hữu, không cần sốt ruột.” Cung Khiếu thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn dược tề thuật tăng lên lên, thật sự là tiến triển cực nhanh,
hiện giờ, đối phương tiến giai Hồn Vương, dược tề trình độ hẳn là
có thể lần thứ hai nhanh chóng tăng lên, kể từ đó, hắn nhưng thật
ra không nên lo lắng Lâm Sơ Văn dược tề thuật, càng hẳn là lo lắng, có thể hay không mau chóng gom đủ dược liệu.
“Cung Khiếu tiền bối tìm trận pháp sư tới rồi sao?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: “Đã tới rồi, Truyền Tống Trận đã bắt
đầu xuống tay chữa trị.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Kia liền hảo.”
Lâm Sơ Văn rời đi Lưỡng Giới Thành đã có một đoạn thời gian, đối Lưỡng Giới Thành bên kia tình huống, thật là có chút tò mò.
“Ta đối với trận pháp cũng có chút nghiên cứu, có lẽ có thể giúp hạ vội.” Năm đó vì tị nạn, hắn mới phá hủy Truyền Tống Trận, hiện tại sao, hắn thật là có chút tưởng đi trở về. Trên người hắn còn có mấy trương bên kia tiền tạp, lần này trở về, hẳn là đều hoa.
Cung Khiếu cười cười, nói: “Sở thiếu chịu ra tay nói, kia chữa trị Truyền Tống Trận tốc độ tất nhiên sẽ đại đại nhanh hơn.”
“Tiền bối quá khen.”
“Hai vị là đắc tội người lại đây.” Cung Khiếu hỏi.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Là đắc tội người, chạy nạn lại đây.”
Cung Khiếu có chút tò mò nói: “Không biết Lâm dược sư đắc tội chính là người nào.”
Lâm Sơ Văn đơn giản đem Ngũ Độc lão tổ cùng tiểu độc vương

sự tình nói, Cung Khiếu không cấm có chút ngoài ý muốn, “Khế ước Châu Chấu Vương tu sĩ sao?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
“Châu Chấu Vương sao? Chúng ta Thiên Hải Vực phía trước cũng ra quá một cái như vậy tu sĩ.” Cung Khiếu nói.
Lâm Sơ Văn có chút tò mò nói: “Phải không? Người này thế nào?”
Cung Khiếu bình đạm nói: “Bị giết.”
Lâm Sơ Văn: “……”
“Gia hỏa này Châu Chấu xâm lấn một cái Hồn Vương cường giả dược viên, bị kia Hồn Vương cấp giết chết.”
Lâm Sơ Văn: “Bị giết a……”
Cung Khiếu cười cười, nói: “Chúng ta bên này đại bộ phận là hải, linh địa tài nguyên tương đối khan hiếm, sao có thể làm người tùy
tiện tai họa a!”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Có đạo lý.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Khế ước Châu Chấu Vương vẫn là đến có hậu đài, tiểu độc vương nếu là hậu trường không đủ ngạnh, chỉ sợ cũng đã sớm đã chết.

Chương 236: Chương 236

Lâm Sơ Văn vừa xuất quan, thực mau liền có người tới cửa xuyến môn.
“Thư thiếu tới, ta cùng Sơ Văn bế quan lâu ngày, không biết gần nhất có hay không cái gì mới mẻ sự!” Sở Diệp rất có hứng thú hỏi.
Thư Tùng An nghĩ nghĩ, nói: “Mới mẻ sự? Nhưng thật ra có một kiện.”
Sở Diệp rất có hứng thú nói: “Chuyện gì a?”
“Thẩm Trọng An cùng Giang Chỉ Lan thổ lộ, Giang Chỉ Lan cự tuyệt Thẩm Trọng An, kết quả, Thẩm Trọng An vì yêu sinh hận dùng Phá Thần Trùy đánh lén Giang Chỉ Lan, đem này thức hải bị
thương nặng trọng thương, Giang Chỉ Lan thực lực ngã xuống tới
rồi Hồn Sư sơ kỳ, nghe nói về sau thực lực tưởng bay lên cũng thực khó khăn.” Thư Tùng An lắc lắc đầu nói.
Sở Diệp cười cười, nói: “Như vậy a!”
Sở Diệp thầm nghĩ: Cung Khiếu ra tay sao? Giang Chỉ Lan như vậy tính kế Cung Thần, này sẽ người lại ở Cung Khiếu mí mắt phía dưới, Cung Khiếu không ra tay mới là việc lạ. Sở Diệp liệu đến Cung Khiếu sẽ ra tay, lại không nghĩ rằng, Cung Khiếu sẽ lợi dụng Giang Chỉ Lan kẻ ái mộ ra tay.
Thư Tùng An lắc lắc đầu, nói: “Thẩm Trọng An gia hỏa này cũng quá xúc động, đánh lén Thương Hải liên minh tiểu trưởng lão, Thương Hải liên minh sợ là muốn cùng này không chết không ngừng.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Tiểu cô nương quá được hoan nghênh cũng không hảo a!”

Sở Diệp thầm nghĩ: Giang Chỉ Lan trường tụ thiện vũ, thập phần am hiểu lợi dụng theo đuổi nàng người, lại không nghĩ tại đây sự
kiện thượng bị người chui chỗ trống.
“Thẩm Trọng An đâu? Bị giết sao?” Sở Diệp hỏi.
Thư Tùng An nhún vai, nói: “Hắn bị thương Giang Chỉ Lan lúc sau, đại khái cũng ý thức được gặp rắc rối, chạy trốn.”
“Chạy mất sao?” Sở Diệp hỏi.
Thư Tùng An gật gật đầu, nói: “Chạy mất! Trên người hắn có một
trương Thuấn Di Phù, một chút liền chạy mất, bằng không gia hỏa
này nhưng thảm, Thuấn Di Phù giá trị xa xỉ, cũng không biết gia hỏa này như thế nào được đến.”
Sở Diệp nghiêng đầu, nghĩ thầm: Thuấn Di Phù sợ là Cung Khiếu thủ đoạn, Cung Khiếu thủ đoạn muốn so với hắn tưởng tượng muốn lợi hại a! Như thế, Cung Thần muốn trả thù nói, đảo không
dùng được hắn hỗ trợ.
Thư Tùng An cười cười, nói: “Thẩm Trọng An không thấy, Thương Hải liên minh sợ là sẽ bởi vậy giận chó đánh mèo Thẩm gia, Thẩm gia sợ là có chút phiền phức.”
“Nói như thế nào?”
“Thẩm gia lão tổ phía trước bị thương vô pháp động võ, hảo chút
thế lực đều muốn mượn cơ làm khó dễ, chiếm trước Thẩm gia địa
bàn, Thẩm Trọng An đối Giang Chỉ Lan xuống tay, nhưng thật ra
cái hảo lấy cớ.”
“Thẩm gia chưa chắc sẽ xảy ra chuyện.” Sở Diệp thuận miệng nói.
Thư Tùng An có chút nghi hoặc nói: “Vì sao?”
“Đoán.” Sở Diệp nhàn nhạt cười cười nói.
……
Thiên Khôi Đảo.

Liễu Trần nhìn bị đưa về tới Liễu Huy, sắc mặt khó coi thực.
“Như thế nào sẽ biến thành như vậy?”
Chung Lâu có chút tiếc hận nói: “Cung Thần khả năng phát hiện cái gì, cho nên, cố ý đối Liễu Huy chất nhi hạ tay, đáng tiếc Liễu Huy chất nhi.” Liễu Huy thương thế đã củng cố, bất quá, để lại không ít tai hoạ ngầm, chỉ sợ chỉ có thể làm người thường.
Liễu Trần cau mày, trong lòng có chút bị đè nén.
Ở Liễu Trần xem ra, Cung Khiếu tuy rằng thực lực cường hãn, bất quá, kỳ thật chính là cái không đầu óc vũ phu mà thôi, cũng chính là Chung Lâu, Giang Thượng một hai phải ở ngay lúc này chạy đến Thiên Nhàn Đảo đi kích thích Cung Thần, mới chọc mao
Cung Khiếu, còn liên luỵ hắn cháu trai.
“Thiên Nhàn Đảo xuất hiện một cái Địa cấp Dược Tề Sư?” Liễu Trần hỏi.
Chung Lâu gật gật đầu, nói: “Không tồi.”
Liễu Trần cau mày, nói: “Ta nghe nói, cái kia Dược Tề Sư không đến 30 tuổi, hơn nữa, còn không có tiến hành Dược Tề Sư chứng thực.”
Chung Lâu gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
“Như vậy tuổi trẻ, dược tề thuật không đạo lý lợi hại như vậy, theo
ta thấy, hắn là đem này sư phụ luyện chế dược tề trở thành chính
mình, ngụy trang thành Địa cấp Dược Tề Sư, nếu là bằng không, đối phương vì sao không dám tiến hành Dược Tề Sư chứng thực.” Liễu Trần lưng đeo xuống tay, ngôn chi chuẩn xác nói.
Chung Lâu nhíu mày đầu, âm thầm chửi thầm, Liễu Trần là chính
mình thiên tư không đủ, liền không tin trên đời này có Lâm Sơ Văn như vậy lợi hại tuổi trẻ Dược Tề Sư.
Tuy rằng trong lòng như vậy tưởng, Chung Lâu cũng không quét
Liễu Trần mặt mũi, “Liễu dược sư suy đoán, rất có khả năng.”
……
Hải Long Cung, Chung Lâu phủ đệ.

“Chung trưởng lão, ngươi đã trở lại a?” Chu Nguyên tươi cười đầy mặt đón nhận trước nói.
Chu Nguyên là Hải Long Cung Tam trưởng lão, cùng Cung Khiếu,
Chung Lâu toàn không phải một cái phe phái.
Chung Lâu gật gật đầu, lên tiếng.
“Cung trưởng lão xin điều đến Thiên Nhàn Đảo, không tính toán đã trở lại, Chung trưởng lão biết không?” Chu Nguyên hỏi.
Chung Lâu có chút ngoài ý muốn nói: “Điều đến Thiên Nhàn Đảo,
như thế nào như vậy đột nhiên?”
Chung Lâu cau mày, Cung Khiếu rõ ràng vẫn luôn không bỏ được
uỷ quyền a! Cho dù thọ nguyên gần, gia hỏa này vẫn là nhảy thực, này sẽ duyên thọ thành công, cư nhiên xin điều đến Thiên Nhàn Đảo đi.
Chu Nguyên lắc lắc đầu, nói: “Nói là vì hưởng thụ thiên luân chi nhạc, bất quá, đại khái là có mặt khác nguyên nhân.”
“Mặt khác nguyên nhân?”
Chu Nguyên nhìn Chung Lâu, có chút vô ngữ nói: “Chung trưởng
lão vẫn luôn ở Thiên Nhàn Đảo không biết sao? Cung trưởng lão từ Thiên Khôi Đảo điều động vài cái trận pháp sư, tính toán chữa
trị Truyền Tống Trận, đả thông một cái dị đại lục thông đạo.”
Chung Lâu trừng lớn mắt, có chút kinh ngạc nói: “Có việc này?”
“Đúng vậy! Không biết dị đại lục bên kia rốt cuộc là cái tình huống
như thế nào, bất quá, mặc dù là một cái tu luyện trình độ tương đối thấp đại lục, cũng có khả năng ẩn chứa vô hạn thương cơ, nói
không chừng, Thiên Nhàn Đảo đã bị phát triển đi lên, Chung trưởng lão không biết tình sao?” Chu Nguyên nói.
Chung Lâu xấu hổ nói: “Cung trưởng lão không cùng ta đề cái này.”
Chung Lâu thầm nghĩ: Hắn thật là sơ sót, hắn lực chú ý hoàn

toàn
bị năm đó sự cùng Cung Khiếu duyên thọ thành công sự tình chiếm cứ lực chú ý, cũng chưa chú ý tới Cung Khiếu gần nhất hướng đi.
“Chung trưởng lão vừa mới từ Thiên Nhàn Đảo trở về, nói vậy đối
Lâm Sơ Văn người này có điều hiểu biết đi.” Chu Nguyên hỏi.
Chung Lâu gật gật đầu, nói: “Có một chút, Cung Khiếu thực coi trọng hắn, nghe nói là cái Địa cấp Dược Tề Sư.”
“Khó lường a! Địa cấp Dược Tề Sư vẫn là Hồn Vương cường giả.” Chu Nguyên nói.
Chung Lâu nhíu nhíu mày, nói: “Chu trưởng lão, đối phương đạo lữ là Hồn Vương, Lâm Sơ Văn cũng không phải.”
Chu Nguyên sắc mặt cổ quái nhìn Chung Lâu, nói: “Ta biết Lâm Sơ Văn đạo lữ là Hồn Vương, còn biết, Kinh Chập Long cũng dừng ở trên tay hắn, ngươi còn không biết sao? Hai cái canh giờ phía trước, vừa mới truyền đến tin tức, Lâm Sơ Văn đã tiến giai Hồn Vương.”
Chung Lâu: “……” Cung Thần sớm cùng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn giao hảo, Sở Diệp hai người nếu là hoàn toàn đứng ở Cung Khiếu bên kia, Cung Khiếu liền nhiều hai cái Hồn Vương giúp đỡ, trong đó một cái vẫn là Dược Tề Sư, có chút khó giải quyết a.
“Gần nhất, Hải Long Cung bên trong không ít người đều ở xin điều đến Thiên Nhàn Đảo đi.”
Cung Khiếu một mạch vẫn là có không ít người, phía trước Cung Khiếu thọ nguyên gần, rất nhiều người nghĩ khác mưu đường ra,
hiện giờ Cung Khiếu duyên thọ thành công, còn mượn sức Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hai người, lại không giống nhau.
Powered by GliaStudio
close
Thiên Nhàn Đảo là hoang vắng, nhưng hiện tại không giống nhau,
một khi Truyền Tống Trận chữa trị, thương lộ khai, thương cơ vô
hạn, đến lúc đó, Cung Khiếu, Cung Thần nhất định sẽ yêu cầu

giúp đỡ, hiện tại qua đi đúng là thời điểm, mặc dù hiện tại thương
lục không khai, Thiên Nhàn Đảo còn có một cái Địa giai Dược Tề Sư đâu, một cái Địa giai Dược Tề Sư cũng là có thể hấp dẫn không ít cao thủ.
Chung Lâu nhíu lại mày, có chút hâm mộ Cung Khiếu gặp gỡ.
"Chung trưởng lão, Cung Khiếu ném tôn tử, việc này là thật vậy chăng?" Chu Nguyên đè thấp thanh âm hỏi.
Chung Lâu gật gật đầu, nói: "Là thật sự."
Chu Nguyên khẽ thở dài một hơi, nói: "Trên đời này, quả nhiên có
được tất có mất a! Cung trưởng lão duyên thọ thành công lại ném
tôn tử, Cung trưởng lão nhất định thực thương tâm đi."
Chung Lâu: "……" Cung Khiếu nơi nào sẽ thương tâm? Nhưng thật ra Liễu Trần có lẽ sẽ tiếc nuối.
……
Chung Lâu trở lại phủ đệ, nhìn đến Chung Hạo mày nhíu chặt, một bộ tâm sự nặng nề bộ dáng.
Chung Lâu nhìn Chung Hạo bộ dáng, trực giác chỉ sợ lại ra chuyện gì, "Làm sao vậy?"
Chung Hạo hít sâu một hơi, nói: "Thẩm Thái khôi phục."
Thẩm Thái là Hồn Vương Tam giai cường giả, phía trước trúng Vạn Cổ Xà Độc, độc tố xâm nhập phế phủ, thực lực hoàn toàn vô pháp vận dụng.
Bởi vì Thẩm Thái xảy ra chuyện, Thẩm gia mấy năm nay điệu thấp rất nhiều.
Thẩm Trọng An dùng Phá Thần Trùy đánh lén Giang Chỉ Lan, Thương Hải liên minh liền mượn cơ hội triều Thẩm gia làm khó dễ, kết quả cùng Thẩm Thái đã xảy ra xung đột.
Giang Thượng cùng Thẩm Thái đánh một hồi, Tuy rằng Thẩm Thái dừng ở hạ phong, nhưng Giang Thượng cũng xuống dốc đến cái gì hảo.
Hai bên giải hòa, Thẩm Thái đem Thẩm Trọng An trục xuất gia môn, Thương Hải liên minh liền lui đi.
Chung Hạo hắc mặt, nói: "Việc này không thích hợp a! Thẩm

Thái
như thế nào sẽ đột nhiên bình phục? Chẳng lẽ lại là Cung Khiếu bút tích?"
Một cái thực lực cường hãn Hồn Vương đã đủ đáng sợ, nếu là cái này Hồn Vương đột nhiên có đầu óc, vậy càng đáng sợ.
Chung Hạo gật gật đầu, nói: "Hẳn là hắn."
Cung Khiếu chỉ sợ là dùng Giải Độc dược tề mượn sức Thẩm Trọng An, thuyết phục này đối Giang Chỉ Lan động thủ, bằng không, sao lại như vậy xảo, Thẩm Trọng An chân trước đối Giang
Chỉ Lan động thủ, sau lưng Thẩm gia lão tổ vừa vặn liền khôi phục.
Liễu Huy bị phế, Giang Thượng trọng thương, Giang Chỉ Lan trọng thương, Cung Khiếu đây là đi bước một ở trả thù.
"Thương Hải liên minh đơn giản như vậy liền lui?" Chung Lâu nói
thầm nói.
Chung Hạo mặt lạnh lùng, nói: "Gia gia ngươi cũng biết, Thương Hải liên minh nhìn là cái quái vật khổng lồ, nội bộ kỳ thật là năm
bè bảy mảng."
Thương Hải liên minh phe phái đông đảo, Giang Thượng trọng thương, Giang Chỉ Lan bị phế, Giang gia này một mạch thế giảm đi, mặt khác phe phái mừng rỡ sống chết mặc bây, căn bản không
chịu xuất lực, Giang Thượng đâu, cũng không dám xuất toàn lực,
chỉ có thể liền như vậy hàm hồ đi qua.
"Vạn Cổ Xà Độc không như vậy hảo giải." Chung Lâu nói.
Chung Hạo gật gật đầu, nói: "Đúng là như thế, mới càng phiền toái."
Dược Tề Sư nhiều có chính mình thiên hướng, có am hiểu chữa thương dược tề, có am hiểu linh hồn dược tề, có am hiểu phụ trợ đột phá dược tề.
Lâm Sơ Văn lấy ra tới dược tề hoa hoè loè loẹt, tựa hồ cái gì đều am hiểu.

Chung Lâu nắm chặt nắm tay, một cái cao minh Địa cấp Dược Tề Sư có thể thay đổi không ít đồ vật.
Chung Hạo nhấp môi, nói: “Gia gia, lấy Lâm Sơ Văn năng lực, Cung Thần khẳng định là biết hắn thể chất có vấn đề, như vậy đi xuống, chỉ sợ sớm muộn gì tìm tới chúng ta.”
Chung Lâu sắc mặt có chút khó coi, Cung Khiếu hiện tại trường cư Thiên Nhàn Đảo đi, nếu muốn đối phó có chút khó khăn a!
“Văn vô đệ nhất, võ vô đệ nhị, có người chỉ sợ so với chúng ta càng sốt ruột.” Chung Lâu nói.
Chung Hạo hít sâu một hơi, nói: “Gia gia là nói Liễu Trần sao?”
Chung Lâu gật gật đầu.
Chung Hạo hít sâu một hơi, nói: “Liễu Trần so với Lâm Sơ Văn, sợ là không bằng a!”
……
Thương Hải liên minh Giang gia.
Giang Chỉ Lan trở lại Giang gia lúc sau, Giang Thượng đã lục tục cấp Giang Chỉ Lan tìm hảo chút Dược Tề Sư xem xét tình huống, Địa cấp Dược Tề Sư đều thỉnh hai cái, nhưng đều bó tay không biện pháp.
“Phá Thần Trùy tạo thành thần hồn loại bị thương, rất khó khôi phục.”
“Nhu Mộc dược tề có lẽ có chút tác dụng.”
“Nhu Mộc dược tề tác dụng là thư hoãn linh hồn lực, có chút không đúng bệnh.”
“Tuy rằng không đúng bệnh, bất quá, hẳn là có chút tác dụng.”
“Nghe nói, thượng cổ có một loại Dệt Hồn dược tề, có thể chữa khỏi Giang tiểu thư tình huống.”
“Dệt Hồn dược tề, đó là truyền thuyết chi vật đã sớm thất truyền.”
“Thiên Nhàn Đảo cái kia Lâm dược sư tựa hồ nắm giữ Lấy Ra Thuật, ta nhớ rõ Thương Hải liên minh giống như được đến quá quá thời hạn Dệt Hồn dược tề, nếu là có thể lấy ra ra một bộ phận
nước thuốc tinh hoa, có lẽ có thể chữa khỏi Giang tiểu thư linh hồn bị thương.”
“Này pháp có lẽ được không.”

.....
Giang Thượng nghe được mấy cái Dược Tề Sư cuối cùng đến ra kết luận, thiếu chút nữa bị tức chết, mấy cái Dược Tề Sư thảo luận đến cuối cùng, cư nhiên làm hắn đi tìm Lâm Sơ Văn hỗ trợ.
Chỉ Lan xảy ra chuyện hơn phân nửa là Cung Khiếu bút tích, Lâm
Sơ Văn cùng Cung Khiếu đi như vậy gần, như thế nào sẽ nguyện ý hỗ trợ? Lui một vạn bước nói, liền tính Lâm Sơ Văn nguyện ý hỗ
trợ, hắn cũng không dám tùy tiện tìm người hỗ trợ.
"Chỉ Lan, ngươi không sao chứ." Giang Thượng hỏi.
Giang Chỉ Lan lắc lắc đầu, nói: "Không có việc gì."
Giang Chỉ Lan âm thầm có chút hối hận, năm đó nàng tính kế Cung Thần một phen còn có chút sợ hãi, bất quá, sau lại Cung Khiếu không biết chân tướng, còn tặng một bút nhận lỗi, làm nàng
thả lỏng không ít.
Nhiều năm như vậy tường an không có việc gì, Giang Chỉ Lan lo lắng biến thành đắc ý, Cung Thần ở này cảm nhận trung biến thành một cái háo sắc vô năng vụng về nhị thế tổ.
Giang Chỉ Lan vẫn luôn không đem Cung Thần để vào mắt, lại không nghĩ rằng, đối phương tránh ở phía sau màn, khiến cho nàng tài như vậy đại một cái té ngã.
Giang Chỉ Lan ngoài miệng nói không có việc gì, sắc mặt lại tái nhợt thực.
Giang Chỉ Lan nhấp môi, thầm nghĩ: Thương thế trị không hết nói,
nàng đời này đại khái đều phải duy trì ở Hồn Sư sơ kỳ.
Phía trước nàng còn cười nhạo Cung Thần, hiện tại đến phiên nàng sao? Nàng cùng Cung Thần còn bất đồng, Cung Thần bệnh trạng không có cải thiện, Cung Khiếu làm theo đối này yêu thương dị thường, vì này lo lắng trù tính, nếu nàng thương thế khang phục không được, nhất định sẽ bị gia tộc vứt bỏ.

Chương 237: Chương 237

Tiểu hồ ly tiến giai lúc sau, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn một chút nhàn xuống dưới.
Lâm Sơ Văn toàn tâm đầu nhập vào dược tề nghiên cứu bên trong, Sở Diệp tắc bắt đầu nghiên cứu Truyền Tống Trận.
Lâm Sơ Văn Địa giai Dược Tề Sư thân phận bại lộ lúc sau, luôn là có người tới cửa xin thuốc.
Lâm Sơ Văn ở cửa hàng thiết lập một cái rương, xin thuốc người đem yêu cầu dược tề cùng có thể cung cấp thù lao viết trên giấy, ném nhập hộp tối.
Lâm Sơ Văn sẽ định kỳ kiểm tra, nếu là có người cung cấp thù lao
hắn cảm thấy hứng thú, Lâm Sơ Văn liền sẽ suy xét tiếp thu mời.
Lâm Sơ Văn cầm trên tay tờ giấy, nói: "Người này trên tay có Thương Long tinh huyết, muốn cầu một chi Linh Phách Ngưng Tâm dược tề."
"Thương Long huyết a! Không tồi đồ vật." Sở Diệp trên tay Kinh Chập Long, huyết mạch không tính quá thuần, hiện giờ đối phương từ Tiểu Bạch nơi đó được Chân Long Cửu Biến, nếu là có thể được đến Thương Long tinh huyết, liền có hi vọng lại tiến thêm một bước, tiến vào Vương giai Tứ giai.
Lâm Sơ Văn chống cằm, nói: "Này dược tề có thể nếm thử luyện chế một chút."
Đối phương nguyện ý ra thù lao, thật sự phong phú, Lâm Sơ Văn nhịn không được có chút ý động.
Linh Phách Ngưng Tâm dược tề luyện chế khó khăn kỳ thật giống
nhau, này dược tề khó liền khó ở chỉ có thể lấy hàn hỏa luyện chế, một khi sử dụng mặt khác ngọn lửa, chẳng những sẽ tạo

thành dược tề dược tính đại biến, còn dễ dàng tạo thành tạc lò.
Sở Diệp trầm ngâm một chút, nói: "Nếu là có thể luyện chế thành
công, hồi báo vẫn là thực phong phú, chỉ là này ra giá không khỏi
quá phong phú một ít, thấy thế nào như thế nào giống bẫy rập."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Ta cũng là như vậy tưởng."
Cây cao đón gió, hắn cùng Sở Diệp gần nhất có chút rêu rao, có lẽ có người xem bọn họ không vừa mắt, cố ý thiết bao.
Thư Tùng An đi đến, nói: "Lâm lão bản nơi này sinh ý thịnh vượng
a! Ta tiến vào thời điểm, nhìn đến bên ngoài rất nhiều người xếp hàng."
Lâm Sơ Văn bất đắc dĩ lắc lắc đầu, nói: "Ta đã nói, đem sở cần dược tề cùng thù lao viết để ý thấy rương, ta sẽ xem, nhưng là, như cũ có rất nhiều người xếp hàng, những người này cũng không biết suy nghĩ cái gì."
Thư Tùng An cười cười, nói: "Đại khái là nghĩ thấy Lâm thiếu một
mặt sao, rốt cuộc Địa giai Dược Tề Sư, khó gặp."
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, không nói gì thêm.
Thư Tùng An ngắm tới rồi trên bàn tờ giấy, "Linh Phách Ngưng Tâm dược tề, Lâm tiền bối tính toán tiếp nhiệm vụ này?"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Ở suy xét, cái này thù lao ra tương đối cao, 30 cây ngàn năm linh thảo, một phần Thương Long huyết."
"Lâm tiền bối, tốt nhất không cần tiếp nhiệm vụ này." Thư Tùng An trầm mặc một hồi nói.
"Nhiệm vụ này có cái gì vấn đề sao?" Lâm Sơ Văn hỏi.
Thư Tùng An lắc lắc đầu, nói: "Quỵt nợ nhưng thật ra sẽ không, nhưng là, trước hai cái luyện chế này dược tề Dược Tề Sư đều bị đánh thành trọng thương, mấy năm mới khôi phục lại đây."
Lâm Sơ Văn có chút kinh ngạc nói: "Đả thương?"
Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, Địa giai Dược Tề Sư thân phận chính là rất cao, có thể liền đánh hai cái Địa cấp Dược Tề Sư người, hẳn là không phải người thường.

“Nhiệm vụ này hẳn là Đường Thiên Túng tuyên bố, Đường Thiên
Túng là Lục giai Hồn Vương, trên tay có ba con Vương thú, thực lực phi thường hung hãn, hắn nữ nhi Đường Nhu phía trước mạnh mẽ khế ước Hồn Thú, hôn mê bất tỉnh, chỉ có Linh Phách Ngưng Tâm dược tề có thể cứu, Đường Thiên Túng trước sau tìm hai cái Địa cấp Dược Tề Sư, hai người kia đều thất bại, bạch bạch lãng phí không ít dược liệu.”
“Đường Nhu hôn mê đã đạt chín năm nhiều, năm đó có y sư phán
đoán, nàng hôn mê thời gian, một khi vượt qua mười năm liền sẽ
hoàn toàn ngủ say, mà nay còn dư lại không đến nửa năm.”
“Lâm thiếu, nếu là tiếp nhiệm vụ này, thành công còn hảo thuyết,
một khi thất bại, là được chặt đứt Đường Nhu sinh cơ, Lâm thiếu
tiền đồ vô lượng, không cần thiết mạo lớn như vậy nguy hiểm.”
Lâm Sơ Văn: “……” Hắn nói này đơn sinh ý vì cái gì thù lao như vậy phong phú, nguyên lai nơi này còn có như vậy nội tình. Phía trước hai người luyện chế thất bại đều bị đả thương, hắn lần này luyện chế thất bại, Đường Nhu chỉ sợ cũng đã chết, nguy hiểm muốn lớn hơn nữa một ít.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Thì ra là thế.”
“Không chỉ như vậy, Đường Thiên Túng liên tục bị thương hai cái
Dược Tề Sư, Dược Tề Sư công hội bên trong kỳ thật đem Đường Thiên Túng cấp phong sát, cái nào Địa cấp Dược Tề Sư cũng không dám cho hắn luyện chế dược tề.” Thư Tùng An nói.
Sở Diệp: “……” Hắn nói vì cái gì thù lao như vậy phong phú đâu, nguyên lai còn có như vậy nội tình.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Một khi đã như vậy, liền trước phóng một phóng đi.”
Kinh Chập Long nếu là dùng Thương Long tinh huyết, có hi vọng
nhanh chóng tiến vào Chiến Tướng Tứ giai, nhưng Sở Diệp này

sẽ linh hồn lực không xong, Kinh Chập Long tiến giai quá nhanh cũng không phải chuyện tốt, chờ một chút cũng đúng.
“Sở thiếu, đây là 40 cây ngàn năm linh thảo, đều ở chỗ này.” Thư Tùng An nói.
Sở Diệp nhìn Thư Tùng An, nói: “Thư thiếu, ngươi thân gia cũng thực phong phú sao.”
Thư Tùng An xấu hổ cười cười, nói: “Nơi nào a! Chúng ta toàn bộ thân gia đều ở chỗ này.” Vì gom đủ 40 cây ngàn năm linh thảo, bọn họ Thư gia lần này đem không ít sản nghiệp đều thế chấp rớt.
Lâm Sơ Văn lấy ra một cái dược tề hộp, đưa qua, nói: “Đây là ngươi yêu cầu Duyên Thọ dược tề cùng Thiên Nguyên Phá Chướng dược tề.”
Lâm Sơ Văn lần này lấy ra tới Duyên Thọ dược tề vẫn là vừa mới luyện chế ra tới, mới mẻ thực.
Thư Tùng An đại gia gia Chiến Tướng Cửu giai tu vi, đã từng nếm
thử quá đột phá trở thành Hồn Vương, thất bại, vốn dĩ thất bại, Thư Sơn cũng không nhiều lắm suy nghĩ, nhưng là, Lâm Sơ Văn là Địa giai Dược Tề Sư sự tình bộc lộ lúc sau, Thư Sơn tâm tư lại động.
Lấy Duyên Thọ dược tề kéo dài thọ nguyên, lại lấy Thiên Nguyên Phá Chướng dược tề tiến hành đột phá, Thư Sơn gia gia có lẽ có vọng tiến giai Hồn Vương.
Thư Tùng An tràn đầy cảm kích nói: “Đa tạ Lâm dược sư.” 40 cây ngàn năm linh thảo, giá cả không tính thấp, nhưng này đã là hữu
nghị giới, thay đổi mặt khác Địa giai Dược Tề Sư, mặc dù là phiên
gấp đôi giá cả, cũng chưa chắc có thể đổi lấy này hai chi dược tề.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Không khách khí, ta bên này cầu chúc lệnh tổ tiến giai thành công.”
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Tại Địa giai dược sư bên trong, hắn còn quá tuổi trẻ, danh khí cũng tiểu, nếu là Thư Sơn lợi dụng hắn dược tề tiến giai thành công, nhưng thật ra sống chiêu bài, về sau

sẽ tìm hắn luyện chế dược tề người, hẳn là sẽ càng nhiều.
Thư Tùng An vội vàng chắp tay, nói: “Đa tạ Lâm dược sư.”
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp lấy ra một vại sữa ong chúa đưa qua, “Đây là Vương giai sữa ong chúa, có thể ôn dưỡng khí huyết, tặng cho ngươi đi.”
Thư Tùng An mấy cái gia gia, tuổi đều không nhỏ, nếu phải tiến giai vương cảnh, chỉ sợ khí huyết không đủ, Vương giai sữa ong chúa bổ khí huyết hiệu quả là nhất lưu.
Thư Tùng An cảm kích nói: “Đa tạ Sở tiền bối.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Không cần quá khách khí.”
……
Thư Tùng An bắt được dược tề lúc sau bảy ngày, Thư gia Thư Sơn lão gia tử lại lần nữa nếm thử tiến giai Hồn Vương, thành công đột phá.
Thư Sơn thành công đột phá, khiến cho Lâm Sơ Văn danh khí trở
lên một cái bậc thang, tới cửa xin thuốc người nối liền không dứt.
Cung Khiếu đi vào Thiên Hà hoa lâm phòng tiếp khách, nhìn Lâm
Sơ Văn, nói: “Lâm thiếu, gần nhất tiếp ủy thác thực cần mẫn a!”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Còn hành đi, nhận được mọi người xem khởi.”
Cung Khiếu cười cười, nói: “Lâm đạo hữu thật là khiêm tốn.”
Dược Tề Sư rất cao ngạo, rất nhiều Dược Tề Sư ở thành danh phía trước, còn trang giống khiêm khiêm quân tử, một thành danh
liền không ai bì nổi.
Liễu Trần ở tiến giai Địa cấp Dược Tề Sư lúc sau, cái giá cũng lớn rất nhiều, Lâm Sơ Văn liền không giống nhau, đối phương hiện giờ đã là Hồn Vương, dược tề thuật tăng lên cũng không nhỏ, bất quá, cùng trước kia bằng hữu ở chung, vẫn là bình dị gần gũi bộ dáng.
“Gần nhất lấy Lâm đạo hữu phúc, này Thiên Nhàn Đảo đều náo nhiệt không ít.” Cung Khiếu nói.

Lâm Sơ Văn có chút tò mò nói: “Tới rất nhiều người sao?”
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: “Là có không ít cao thủ hội tụ lại đây.”
Cung Khiếu ở Thiên Nhàn Đảo mở không ít cửa hàng, bởi vì những người này đã đến, các đại cửa hàng sinh ý rất là không tồi.
Lâm Sơ Văn chống cằm, nói: “Gần nhất có không ít xin thuốc người, cung cấp thù lao đều cực kỳ khả quan.”
Cung Khiếu cười cười, nói: “Lâm thiếu dược tề trình độ cao, lúc này mới hấp dẫn đại gia lại đây.”
“Sở Diệp nói, Truyền Tống Trận còn có nửa năm nhiều là có thể chữa trị.”
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: “Không tồi, có Sở thiếu gia nhập tiến
độ nhưng thật ra nhanh rất nhiều.”
Cung Khiếu tìm những cái đó Trận Pháp Sư, ngay từ đầu cam đoan nói, chữa trị Truyền Tống Trận một năm là đủ rồi, chờ hắn một năm thời gian tiết lộ cho Sở Diệp, những người này lại nói với
hắn, chữa trị Truyền Tống Trận so với bọn hắn tưởng tượng muốn phức tạp, chữa trị lên ít nhất muốn ba năm, Cung Khiếu lúc
ấy thiếu chút nữa bị những người này tức chết, Sở Diệp gia nhập lúc sau, những người này lại thay đổi khẩu phong, nói là chín nguyệt là đủ rồi.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Kia nhưng thật ra không tồi.” Sớm một chút đả thông con đường, hắn cũng hảo sớm chút trở về,
“Tiền bối, kia vài loại dược liệu bắt được như thế nào.”
Cung Khiếu cau mày, nói: “Còn kém ba loại.”
Cung Khiếu thở dài, lấy năng lực của hắn, thu thập thượng trăm cây ngàn năm linh thảo cũng không phải cái gì chuyện khó khăn
lắm, khó chính là thu thập riêng ngàn năm linh thảo, rất nhiều lão
gia hỏa trên tay hẳn là có hắn sở yêu cầu linh thảo, bất quá, đồng

vàng cũng đả động không được bọn người kia.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Như vậy, ta cũng ra một phần lực đi, tiền bối có thể lấy danh nghĩa của ta tuyên bố treo giải thưởng,
ai có thể cung cấp sở cần linh thảo, ta có thể ưu tiên vì này luyện chế một lần dược tề."
Cung Khiếu vội vàng chắp tay, cảm kích nói: "Như vậy đa tạ, Lâm
thiếu như thế lo lắng, nhưng có sở cầu, Cung Khiếu tất toàn lực ứng phó."
Trong khoảng thời gian này, Lâm Sơ Văn ra tay số lần không ít, thanh danh cũng càng lúc càng lớn, hắn tuy rằng thực lực tương
đối cao, nhưng là, lực ảnh hưởng chưa chắc so được với Lâm Sơ Văn, có Lâm Sơ Văn hỗ trợ nói, thu thập dược thảo sự tình, có Lâm Sơ Văn hỗ trợ, đích xác sẽ thuận lợi rất nhiều.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Cung tiền bối nói quá lời, phía trước, A Diệp tiến giai, khế ước Kinh Chập Long, đều làm phiền tiền bối to lớn tương trợ, hiện tại ta ra phân lực cũng là hẳn là."
……
Từ Thiên Hà hoa lâm ra tới, Cung Khiếu nhẹ nhàng không ít.
"Phụ thân, ngài đã trở lại a!" Cung Thần đón ra tới.
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
"Phụ thân, Liễu Trần mau tới." Cung Thần nhíu lại mày nói.
Cung Khiếu nguyên bản tâm tình không tồi, nghe vậy lập tức trầm
xuống dưới, hừ lạnh một tiếng, nói: "Hắn lá gan nhưng thật ra đại."
Cung Khiếu còn nghĩ khi nào muốn thu thập Liễu Trần đâu, kết quả, Liễu Trần cư nhiên chính mình chạy tới, Liễu Trần chẳng lẽ cảm thấy chính hắn là Địa cấp Dược Tề Sư, hắn cũng không dám xuống tay?
Cung Thần chống cằm, nói: "Liễu Trần sợ là đoán được Liễu Huy sự tình là chúng ta làm."
Cung Khiếu khẽ hừ một tiếng, nói: "Thì tính sao." Liễu Huy mặt ngoài một bộ khiêm khiêm quân tử bộ dáng, sau lưng không

thiếu
trào phúng chính mình nhi tử là phế vật, qua đi hắn xem ở Liễu Trần mặt mũi thượng nhịn, nếu đã biết chân tướng, kia hắn tự nhiên liền không cần lại cấp Liễu Trần mặt mũi.
Cung Khiếu phía trước ở bí mật thu thập Cửu Dương dược tề sở cần linh thảo, này sẽ đã phóng tới bên ngoài lên đây, Liễu Trần hẳn là trong lòng hiểu rõ.
“Lâm thiếu, đã đáp ứng hỗ trợ thu thập dược thảo, Cửu Dương dược tề sở cần linh thảo hẳn là thực mau là có thể gom đủ.”
Cung Thần có chút kích động nói: “Phải không?”
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: “Đương nhiên.”
Cung Thần tuy rằng vẫn luôn cùng Sở Diệp nói không nóng nảy, nhưng là, lại như thế nào có thể thật sự không nóng nảy đâu.
Năm đó, cùng hắn thực lực không sai biệt lắm người, hiện giờ thực lực đều đã xa xa vượt qua hắn, Cung Thần cũng là tưởng bước vào Vương giai.

Chương 238: Chương 238

Một con thuyền Cửu Đỉnh Lâu lâu thuyền chậm rãi cập bờ.
“Liễu dược sư, tới rồi.” Liễu Trần là đi theo Cửu Đỉnh Lâu thương thuyền cùng nhau tới Thiên Nhàn Đảo.
Thiên Nhàn Đảo gần nhất tới không ít lợi hại Hồn Sư khai phá vùng cấm, rất nhiều Hồn Sư thu hoạch không ít không tồi tài nguyên, Cửu Đỉnh Lâu liền ở chỗ này trang bị thêm mấy nhà thương lâu.
Liễu Trần cùng Cửu Đỉnh Lâu Hồn Vương Giang Dự cùng nhau lên bờ.
Giang Dự nhìn Liễu Trần liếc mắt một cái, sắc mặt có chút cổ quái
nói: “Thành chủ phủ giống như không phái người tới, có lẽ là có việc trì hoãn.”
Giang Dự nguyên bản cho rằng lấy Liễu Trần cùng Cung Khiếu quan hệ, như thế nào cũng nên phái người tới đón tiếp, không nghĩ tới một người cũng không có tới.
Giang Dự thầm nghĩ: Nghe nói bởi vì Liễu Huy, Cung Khiếu con dâu bị dọa sinh non, chẳng lẽ là bởi vì chuyện này sinh hiềm khích? Bất quá, việc này cũng giống như không thể toàn quái Liễu
Huy, ai cũng không nghĩ tới sẽ phát sinh như vậy ngoài ý muốn. Lại hoặc là, Cung Khiếu hiện tại nhận thức Lâm Sơ Văn, không dùng được Liễu Trần, cho nên, liền đem người ném tại một bên.
Như thế, Cung Khiếu tựa hồ có chút bạc tình quả nghĩa, bất quá nói đến, Liễu Trần là không được việc một ít, vài thập niên đều không có luyện thành Duyên Thọ dược tề, Lâm Sơ Văn liền bất đồng, Duyên Thọ dược tề nhiều đều có thể lấy ra tới bán đấu giá. Hai tương đối so, chênh lệch xác thật là lớn một ít.

Liễu Trần xa xa nhìn đến, Nhàn Vương Thành phía đông linh quang tận trời, pháo mừng nổ vang.
Mấy chỉ hỏa điểu mang theo thượng trăm màu tước ở một chỗ nhà cửa trên không nhẹ nhàng khởi vũ, cảnh tượng thực là hoành
tráng.
“Đó là địa phương nào? Thành chủ phủ sao?” Liễu Trần nhíu mày
nói.
Giang Dự lắc lắc đầu, nói: “Giống như không phải, Thành chủ phủ
hẳn là ở phía tây.”
Giang Dự tùy tay kéo một cái Hồn Sư dò hỏi tình huống.
“Giang tiền bối, ngươi hỏi bên kia sao? Bên kia hẳn là Thư gia ở chúc mừng.”
Giang Dự bị khơi mào hứng thú, “Thư gia? Cái nào Thư gia? Chúc mừng cái gì?”
“Thư gia, chính là tam kiệt Thư gia a! Thư gia nguyên bản có ba cái Cửu giai Hồn Sư, là chúng ta Thiên Nhàn Đảo đại gia tộc chi nhất, trước đó không lâu, Thư gia tiểu thiếu gia từ Lâm Sơ Văn nơi đó mua được Duyên Thọ dược tề cùng Thiên Nguyên Phá Chướng dược tề, Thư Sơn tiền bối mượn này tiến giai Hồn Vương, vận khí tốt a!” Bị hỏi chuyện Hồn Sư hai tròng mắt sáng lên, trong mắt tràn ngập hâm mộ.
Liễu Trần nghe được kia Hồn Sư nói, sắc mặt hơi hơi trầm xuống dưới.
Giang Dự thầm nghĩ: Duyên Thọ dược tề? Cư nhiên lại là Duyên Thọ dược tề, Cung Khiếu tìm kiếm Duyên Thọ dược tề nhiều năm
không thể được, nhưng là, này sẽ Duyên Thọ dược tề giống như lạn đường cái giống nhau.
“Nghe nói, Lâm dược sư phía trước bởi vì không có Dược Tề Sư tư cách chứng, cho nên, vô pháp khai dược tề cửa hàng, khai một nhà trà lâu, bởi vì trà lâu trà quá quý, cho nên, bị cho rằng là hắc điếm, Thư Tùng An bởi vì mỗi ngày đi trà lâu báo danh, cho nên, được Lâm Sơ Văn coi trọng.”

“Tấm tắc, Thư Tùng An gia hỏa này thật là gặp may mắn, sớm biết rằng ta cũng mỗi ngày đi trà lâu bên kia uống trà.” Mười vạn nhất hồ trà là quý một ít, nhưng có thể mượn cơ hội nhận thức Địa cấp Dược Tề Sư, thật sự quá kiếm lời. Hiện tại trong thành rất nhiều người đều nói, Thư Tùng An tuệ nhãn thức châu thật tinh mắt, Thư Tùng An có thể có cái gì ánh mắt? Cái này bại gia tử rõ ràng chính là mèo mù đụng vào chết chuột.
“Thư gia giống như rất náo nhiệt a!” Giang Dự nói.
“Đó là tự nhiên a!” Bị hỏi chuyện Hồn Sư cũng không nhận thức Liễu Trần, lo chính mình nói: “Thư gia lão thái gia mặt mũi lớn đâu, Cung Khiếu tiền bối, Sở Diệp tiền bối, Lâm Sơ Văn Lâm dược sư, Đường Thiên Túng tiền bối đều chạy tới chúc mừng.”
Cung Khiếu, Đường Thiên Túng là nhãn hiệu lâu đời Hồn Vương,
chiến lực nhất đẳng nhất, Sở Diệp không đến 30 tuổi, kỳ hạ liền hai chỉ Vương thú, tiền đồ vô lượng, Lâm Sơ Văn càng không cần phải nói, đã là Hồn Vương cường giả lại là Địa giai Dược Tề Sư, thân phận tôn quý.
Thư gia lão gia tử tuổi tác không nhỏ, tiến giai Hồn Vương, ở Hồn
Vương đôi cũng là lót đế.
Này tứ đại Hồn Vương chạy tới chúc mừng, thật sự là tám ngày thể diện.
Giang Dự cau mày, thầm nghĩ: Này đó Hồn Vương vì cấp một cái tân tấn Hồn Vương ăn mừng, đem Liễu Trần cấp lượng ở một bên sao? Như vậy xem ra, Liễu Trần mặt mũi giống như không bằng hắn tưởng tượng đại a!
Giang Dự thấy Liễu Trần sắc mặt không tốt, phất phất tay, đem hỏi chuyện người cấp khiển lui.
“Liễu dược sư, không bằng đi trước chúng ta cửa hàng ở lại đi.”
Liễu Trần cùng Cung Khiếu giao tình phỉ thiển, Giang Dự nguyên
bản cho rằng Liễu Trần tới khẳng định trụ Thành chủ phủ, nhưng
là, Thành chủ phủ cũng chưa người tới, có lẽ Liễu Trần cùng Cung Khiếu chi gian ra cái gì mâu thuẫn cũng nói không chừng.

……
Thư gia, chiêng trống vang trời, pháo tề minh.
“Tùng An, ngươi mặt mũi cũng quá lớn, Cung Khiếu, Lâm dược sư đều ở ăn mừng.” Dư Trúc thật mạnh vỗ Thư Tùng An bả vai nói.
Thư Tùng An bồi gương mặt tươi cười, nói: “Đều là các vị tiền bối
nể tình!”
Thư Tùng An trong lòng bất ổn, vốn dĩ gia gia tiến giai việc này là
tính toán tiểu làm, kết quả, thành chủ, Sở tiền bối đều nói muốn tới, liền không có biện pháp giản làm.
Trên thực tế, gia gia ăn mừng nhật tử là Cung Thần tuyển, Thư Tùng An cũng không nghĩ nhiều, Cung Thần nếu chọn nhật tử, hắn tự nhiên là phải cho mặt mũi, bất quá, hiện tại hắn đã biết, hôm nay là Liễu Trần đến Thiên Nhàn Đảo nhật tử.
Thư Tùng An ở trong lòng thở dài, thầm nghĩ: Cung Thần cùng Liễu Trần sợ là sinh hiềm khích.
“Tùng An, ngươi gia gia cùng Đường Thiên Túng tiền bối, cũng có
giao tình sao?” Dư Trúc hỏi.
Thư Tùng An có chút khẩn trương nói: “Cũng không có a! Đường
tiền bối nể tình mới đến cổ động.”
Thư Tùng An nhìn Đường Thiên Túng có chút chột dạ, thầm nghĩ:
Đường Thiên Túng sẽ không biết hắn phía trước nói hắn nói bậy đi, Thư Tùng An đánh giá Đường Thiên Túng sẽ đến, có thể là xem ở Lâm Sơ Văn mặt mũi thượng, Lâm Sơ Văn tiến giai Hồn Vương lúc sau ru rú trong nhà, bình thường thời điểm, đã rất khó
gặp được.
Thư Sơn lão gia tử rất là hưng phấn, lão gia tử cả đời cũng chưa như vậy phong cảnh quá, liền uống lên mười mấy vò rượu.
Thư gia bên kia lễ mừng làm vô cùng náo nhiệt, so sánh với dưới,

Liễu Trần đã đến liền có vẻ có chút vô thanh vô tức.
Địa giai Dược Tề Sư ở nơi nào đều là chúng tinh phủng nguyệt tồn tại, nhưng là, Liễu Trần ở Thiên Nhàn Đảo lại có chút không nổi tiếng.
Trải qua Cung Thần ngầm tuyên dương, Thiên Nhàn Đảo người đều biết là Liễu Trần luyện hỏng rồi Cung Khiếu mười mấy phân Thọ Sữa Ong Chúa, dẫn tới Cung Khiếu thiếu chút nữa duyên thọ
vô vọng, mà Lâm Sơ Văn luyện chế Duyên Thọ dược tề lại nhiều thực, chẳng những Cung Khiếu duyên thọ thành công, còn có nhàn lấy tới bán đấu giá, Thư gia lão gia tử cũng được lợi.
Powered by GliaStudio
close
Hai tương đối so, cao thấp lập phán.
Tuy rằng nói, Dược Tề Sư luyện chế dược tề vốn dĩ liền có nhất định tỷ lệ thất bại, nhưng là, mười mấy phân Thọ Sữa Ong Chúa, vẫn là quá nhiều một ít, Cung Khiếu không thịt đau, Thiên Nhàn
Đảo thật nhiều người đều thế hắn thịt đau.
Địa cấp luyện dược sư khó tìm, Địa giai linh thảo giống nhau khó
tìm, ai đều không hy vọng chính mình sưu tầm linh thảo, bị bạch
bạch họa họa.
……
Thành chủ phủ.
“Thiếu chủ đã trở lại.” Nguyên Sương phu nhân đón tiến lên.
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Bên kia thế nào?”
“Liễu Trần đã tới rồi, trụ vào Cửu Đỉnh Lâu địa phương, chúng ta Thành chủ phủ không đi nghênh đón, hắn chỉ sợ có chút không thoải mái.” Nguyên Sương phu nhân nói.
Cung Thần tùy ý ngồi xuống, nói: “Liễu Trần chính là bị chiều hư.”
Thiên Hải Vực Dược Tề Sư thưa thớt, Dược Tề Sư đều bị phủng cao cao, Liễu Trần gia hỏa này làm những cái đó sự còn dám tới, thật đương phụ thân sẽ không thu thập hắn.

“Thiếu chủ, chúng ta kế tiếp như thế nào làm?”
Cung Thần nhàn nhạt nói: “Không cần để ý tới hắn, tùy vào hắn đi.”
Theo hắn thu thập đến tin tức, Liễu Trần căn bản không tin Lâm
Sơ Văn có như vậy cao dược tề thuật, đem người trở thành kẻ lừa đảo, người này nếu là ở Thiên Nhàn Đảo nghỉ ngơi một đoạn thời gian, nên minh bạch nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu
thiên.
Cùng Lâm Sơ Văn so sánh với, Liễu Trần nhưng kém quá xa.
……
Thiên Hà hoa lâm.
“Cung đạo hữu, như thế nào tới a?” Lâm Sơ Văn cấp Cung Khiếu đổ một ly trà hỏi.
“Ta lần này tới, kỳ thật là chịu người chi thác.” Cung Khiếu nói.
Lâm Sơ Văn có chút tò mò nói: “Chịu người chi thác?”
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: “Ta là chịu Đường Thiên Túng đạo hữu giao phó, tiến đến.”
“Đường Thiên Túng đạo hữu sao? Phía trước, ở Thư gia lão gia tử trong yến hội thấy một mặt, phong độ bất phàm a!” Lâm Sơ Văn thuận miệng nói.
Cung Khiếu cười cười, nói: “Đường đạo hữu nói hắn ra giá cao, Lâm thiếu lại không tiếp hắn giao phó, có lẽ là nghe được chút đồn đãi, lòng có cố kỵ.”
“Đường đạo hữu ra thù lao, đích xác thực mê người, bất quá, Linh Phách Ngưng Tâm dược tề luyện chế khó khăn cực cao, sợ là sẽ chậm trễ Đường đạo hữu sự.” Lâm Sơ Văn nói.
Đường Thiên Túng hứa hẹn báo đáp xác mê người, nhưng này dược tề sự tình quan đối phương nữ nhi sinh tử, thật sự có chút phỏng tay.
Thương Long tinh huyết tuy rằng là thứ tốt, bất quá, đối hai người
mà nói, này cũng không phải không thể thiếu đồ vật.
Đường Thiên Túng cấp thù lao tuy rằng cao, nhưng là, đối Lâm Sơ Văn tới nói, nhiều tiếp hai đơn sinh ý cũng là giống nhau,

nguy
hiểm càng tiểu một ít.
Cung Khiếu cười cười, lo chính mình nói: “Đường huynh đã từng
đi tìm hai cái Dược Tề Sư luyện chế Linh Phách Ngưng Tâm dược tề, cái thứ nhất Dược Tề Sư nói như rồng leo, làm như mèo mửa, khoe khoang rằng có năm thành tỷ lệ luyện chế ra thành phẩm, kết quả, người này lại liền cơ bản luyện chế Linh Phách Ngưng Tâm dược tề yêu cầu hàn hỏa cũng không biết, bạch bạch hoang phế Đường huynh tam phân dược liệu, làm Đường huynh đánh một đốn.”
“Cái thứ hai Dược Tề Sư so cái thứ nhất Dược Tề Sư trình độ muốn cao một ít, cùng Đường huynh nói có chín thành nắm chắc
luyện chế ra dược tề, bất quá, hắn muốn Linh Long Thiên Chi làm
thù lao, nhận lời luyện chế không ra dược tề, thù lao không lấy. Vì
thế Đường huynh thâm nhập vùng cấm, cửu tử nhất sinh, tìm được rồi Linh Long Thiên Chi, kết quả, dược tề luyện chế như cũ thất bại, lại lần nữa lãng phí tam phân dược liệu.”
“Đường huynh thất vọng dưới, cùng kia Dược Tề Sư tác hồi báo thù, Linh Long Thiên Chi lại kêu kia Dược Tề Sư cấp dùng hết, Đường huynh trong cơn giận dữ, xúc động dưới, lại đem cái kia Dược Tề Sư tấu một đốn.”
“Dược Tề Sư hiệp hội người, một đám đều ngang ngược vô lý, rải rác tin tức nói Đường huynh tính tình dữ dằn, chút nào không tôn
trọng Dược Tề Sư, kể từ đó, nhất thời nhưng thật ra không có người dám vì này luyện chế dược tề.”
“……”
Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, nói: “Nói như thế tới, vị này Đường đạo
hữu rất là xui xẻo a!”
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Đường đạo hữu ý tứ là, hy vọng Lâm thiếu ra tay, vô luận kết quả như thế nào, hắn đều

nhận, thù lao cũng sẽ không đoản các hạ."
Lâm Sơ Văn nhìn Cung Khiếu, nói: "Cung tiền bối, cũng hy vọng ta ra tay sao?"
Cung Khiếu sửng sốt một chút, không dự đoán được Lâm đạo hữu sẽ hỏi như vậy, nói: "Ta cảm thấy Lâm tiểu hữu nếu là có tam
thành nắm chắc nói, liền có thể ra tay, Lâm thiếu cũng không cần
lo lắng hắn sau khi thất bại trở mặt, nếu, hắn xong việc thật sự trở
mặt, ta sẽ vì Lâm dược sư chặn lại tới."
Từ nào đó ý nghĩa đi lên nói, Cung Khiếu cùng Đường Thiên Túng có thể nói là đồng bệnh tương liên, Cung Khiếu bị đông đảo
thế lực liên hợp chống lại, không chiếm được Duyên Thọ dược tề,
mà Đường Thiên Túng bị đông đảo Dược Tề Sư liên hợp chống lại, không chiếm được Linh Phách Ngưng Tâm dược tề, Cung Khiếu đối Đường Thiên Túng vẫn là có chút đồng tình.
Lâm Sơ Văn trầm ngâm một hồi, gật gật đầu, nói: "Ta đã biết, ta tiếp."
Cung Khiếu cười cười, nói: "Như thế, liền làm phiền Lâm dược sư."
Lâm Sơ Văn cười khổ một chút, nói: "Không nhất định có thể thành công đâu."
Cung Khiếu cười cười, nói: "Lâm thiếu ra tay, có thể so giống nhau Địa giai Dược Tề Sư muốn cao hơn quá nhiều, nếu là thất bại, kia cũng chỉ có thể trách đường chất nữ thời vận không tốt."
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Tiền bối quá đề cao, ta bất quá một cái tân tấn Dược Tề Sư, so với những cái đó lão tiền bối còn kém xa đâu."
Cung Khiếu cười cười, nói: "Lâm thiếu thiên phú tung hoành, rất
nhiều nhãn hiệu lâu đời Dược Tề Sư tuổi tác tăng trưởng, chỉ trường tính tình cái giá, dược tề thuật lại là chút nào không

trướng.”
Lâm Sơ Văn: “……” Cung Khiếu đây là đang nói Liễu Trần sao?

Chương 239: Chương 239

“Phụ thân, Lâm Sơ Văn đáp ứng rồi sao?” Cung Thần hỏi.
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: “Đáp ứng rồi.”
“Không biết có thể hay không thành công.” Cung Thần có chút chờ mong lại có chút lo lắng nói.
Gần nhất Thiên Nhàn Đảo có chút lời đồn đãi, nói Lâm Sơ Văn kỳ
thật Dược Tề Sư trình độ không như vậy cao, đối phương sư phụ khả năng cho hắn để lại không ít dược tề, Lâm Sơ Văn hiện tại lấy ra tới dược tề kỳ thật đều là này sư phụ giao cho hắn.
Này đồn đãi căn bản chính là lời nói vô căn cứ, bất quá, Thiên Nhàn Đảo không ít người không có gì sức phán đoán, liền như vậy tin.
Lâm Sơ Văn tuổi tác thật sự quá nhẹ một ít, tuổi này dược tề thuật liền siêu việt rất nhiều nhãn hiệu lâu đời Dược Tề Sư, cũng xác thật làm người khó mà tin được.
Nếu là Lâm Sơ Văn luyện chế ra Linh Phách Ngưng Tâm dược tề, này đó đồn đãi là có thể tự sụp đổ.
Cung Thần đánh giá, hiện tại truyền ra tới lời đồn đãi hẳn là cùng
Liễu Trần có chút quan hệ, nếu là Lâm Sơ Văn luyện ra Linh Phách Ngưng Tâm dược tề, Liễu Trần đại khái liền vả mặt.
Cung Khiếu hít sâu một hơi, nói: “Hy vọng có thể thành công đi, Lâm dược sư luyện chế dược tề xác suất thành công vẫn là thực không tồi.”
Cung Khiếu thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn nếu là thành công, chỗ tốt vẫn là rất nhiều.
Lâm Sơ Văn đãi ở hoa lâm bên trong, cẩn thận cân nhắc Linh Phách Ngưng Tâm dược tề phối phương.

“Thật muốn tiếp Đường Thiên Túng này đơn sinh ý sao?” Sở Diệp
thầm nghĩ: Tuy rằng Cung Khiếu nói, vô luận kết quả vì sao, Đường Thiên Túng đều có thể tiếp thu, nhưng là, nếu thật sự thất
bại, chỉ sợ vẫn là hiểu ý có khúc mắc.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Đường Thiên Túng chuẩn bị năm phân dược liệu, thành công tỷ lệ vẫn là rất lớn, Linh Phách Ngưng Tâm dược tề đối với ngươi tác dụng cũng không nhỏ.”
Năm phân dược tề, chỉ cần thành công một lần, hẳn là có thể được đến tam chi dược tề, hắn chỉ cần giao dư Đường Thiên Túng một chi, dư lại đều có thể lưu làm mình dùng.
Sở Diệp nhíu nhíu mày, nói: “Ta sao?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!” Khế ước Kinh Chập Long lúc sau, Sở Diệp linh hồn lực liền có chút không đủ dùng, nếu là có Linh Phách Ngưng Tâm dược tề, trên cơ bản là có thể giải quyết vấn đề này. Như thế, Sở Diệp cũng có thể yên tâm làm Kinh Chập Long tiến giai Tứ giai, cơ hội thích hợp nói, cũng có thể làm Tiểu Bạch tiến giai Hồn Vương.
Sở Diệp thở dài, nói: “Sơ Văn, ngươi không cần mọi chuyện vì ta suy nghĩ.”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Chúng ta là đạo lữ a! Vì ngươi suy nghĩ, cũng là vì ta chính mình suy nghĩ.”
Nếu có thể nói, vẫn là yêu cầu nhanh lên tăng lên thực lực mới là,
hai giới thông đạo một khi khai, có một số việc liền giấu không được, tỷ như nói, Lưỡng Giới Thành bên kia hẳn là có người biết bọn họ có Ảnh Thú, cũng có khả năng biết bọn họ có Bạch Hổ.
Sở Diệp cười cười, nói: “Vậy tiếp đi, bất quá trước đó, vẫn là phải hảo hảo chuẩn bị mới là.”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Yên tâm, ta còn là có vài phần nắm chắc.”
……
Trong khách sạn.
“Sư phụ, Lâm Sơ Văn tiếp Đường Thiên Túng dược tề nhiệm vụ.” Liễu Bắc nói.

Liễu Trần hừ lạnh một tiếng, nói: “Không biết cái gọi là.”
Liễu Trần thầm nghĩ: Linh Phách Ngưng Tâm dược tề luyện chế khó khăn không tính quá cao, nhưng là, căn bản không ai sẽ tiếp.
Đường Thiên Túng hợp với đánh hai cái Địa giai Dược Tề Sư, đại đại quét bọn họ này đó Dược Tề Sư thể diện, nếu là mặc kệ Đường Thiên Túng loại người này, về sau, mọi người đều học theo, luyện chế dược tề thất bại, liền đuổi theo Dược Tề Sư đánh kia như thế nào thành?
Liễu Bắc cau mày, nói: “Sư phụ, nếu là Lâm Sơ Văn luyện chế dược tề thành công đâu?”
Liễu Trần không vui nói: “Không dễ dàng như vậy thành công.”
Liễu Trần âm thầm chờ mong, Lâm Sơ Văn luyện chế dược tề thất bại, làm Đường Thiên Túng đánh một đốn, đánh chết tốt nhất.
Liễu Trần tới Thiên Nhàn Đảo đã nhiều ngày, Cung Khiếu, Cung Thần đều đem này lượng ở một bên, Liễu Trần không sai biệt lắm
có thể xác nhận, Cung Khiếu xác thật đã biết chân tướng.
Liễu Bắc cau mày, nói: “Sư phụ, đảo chủ như thế nào đến bây giờ còn không có phái người tới, Cung Khiếu tiền bối hiện tại có Lâm
Sơ Văn, liền đem sư phụ ngài ném tại một bên, này cũng quá bạc tình quả nghĩa.” Liễu Bắc không biết Cung Thần thể chất nội tình,
nhận định Cung Khiếu tá ma giết lừa, có chút lòng đầy căm phẫn.
Liễu Trần ninh mày, không nói gì.
……
Dược tề trong nhà.
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Chuẩn bị tốt sao?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hảo!”
Đường Thiên Túng mấy ngày trước liền đem dược liệu đều đưa lại đây, bất quá, Lâm Sơ Văn bắt được tài liệu lại không có trước tiên luyện chế, mấy ngày nay đều ở chuẩn bị.
Lâm Sơ Văn ở Tiểu Thải thêu dệt ảo cảnh bên trong, tiến hành

rồi
mấy trăm lần luyện tập bắt chước.
Trải qua mấy trăm lần bắt chước, Lâm Sơ Văn đem luyện chế xác suất thành công ổn định ở tám phần tả hữu.
Ảo cảnh dược tề thực nghiệm cùng thực tế dược tề luyện chế vẫn
là tồn tại nhất định chênh lệch, hiện thực luyện chế dược tề xác suất thành công sẽ kém không ít.
Lâm Sơ Văn thực nghiệm như vậy nhiều lần, đã không sai biệt lắm tiến vào bình cảnh, chỉ có thể thực tế luyện chế tới kiểm tra đo lường.
Lâm Sơ Văn triệu hồi ra ngọn lửa, bắt đầu rồi linh phách dược tề luyện chế.
Thành chủ phủ nội.
Đường Thiên Túng qua lại chuyển động, "Cung đạo hữu, ngươi nói Lâm thiếu có vài phần nắm chắc a!"
Cung Khiếu nhìn Đường Thiên Túng liếc mắt một cái, nói: "Dùng
người thì không nghi, nghi người thì không dùng, ngươi nếu là không yên tâm có thể đi Thiên Hà hoa lâm bên kia nhìn chằm chằm."
Đường Thiên Túng lắc lắc đầu, nói: "Kia nhiều ngượng ngùng a!"
Cung Khiếu: "……"
"Cung huynh, gần nhất vẫn luôn ở sưu tập hỏa viêm nướng thảo chờ dược thảo, sưu tập thế nào a!" Đường Thiên Túng đổi đề tài nói.
Cung Khiếu hít sâu một hơi, nói: "Ở thu thập đâu."
Đường Thiên Túng nhìn Cung Khiếu, nói: "Chất nhi này thực lực
vẫn luôn không dâng lên, có phải hay không xảy ra vấn đề sao?"
Cung Thần nhiều năm thực lực không dâng lên, không hiểu hành
chỉ biết cảm thấy Cung Thần bạch bạch lãng phí chính mình bối cảnh tài nguyên, bất quá, hiểu công việc vẫn là có thể nhìn ra một

ít manh mối.
Powered by GliaStudio
close
Cung Khiếu trầm mặc, không nói gì, Đường Thiên Túng xem Cung Khiếu hết chỗ chê ý tứ, cũng không hỏi nhiều.
Cung Khiếu cùng Đường Thiên Túng nói chuyện, đưa tin ngọc phù đột nhiên sáng lên, Cung Khiếu nhìn Đường Thiên Túng liếc
mắt một cái, nói: "Vận khí của ngươi không tồi, Lâm Sơ Văn đã thành công luyện chế ra dược tề, đi lấy đi."
Đường Thiên Túng có chút kích động nói: "Thật sự?"
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: "Ta lừa ngươi làm cái gì!"
Đường Thiên Túng có chút nghi hoặc nói: "Lâm Sơ Văn luyện chế
xong dược tề, vì sao trước thông tri ngươi, không cho ta biết?" Hắn mới là hạ nhiệm vụ người đi.
Cung Khiếu cười cười, nói: "Đại khái là sợ ngươi đánh người đi."
Đường Thiên Túng cau mày, nói: "Ta lại không phải vô duyên vô cớ đánh người." Là kia hai cái Dược Tề Sư thiếu tấu.
Đối với Lâm Sơ Văn trước thông tri hắn điểm này, Cung Khiếu vẫn là thực hưởng thụ, Lâm Sơ Văn sẽ trước thông tri hắn cũng là cùng hắn quan hệ thân hậu duyên cớ.
Cung Khiếu nhìn Đường Thiên Túng liếc mắt một cái, nói: "Đi thôi,
ta cùng với ngươi cùng đi."
……
Thiên Hà hoa lâm, Cung Khiếu cùng Đường Thiên Túng dắt tay nhau mà đến, chỉ thấy được Sở Diệp.
"Sở đạo hữu, Lâm dược sư đâu?"
Sở Diệp nhàn nhạt nói: "Sơ Văn hắn thần hồn lực tiêu hao quá độ, nghỉ ngơi đi."
Cung Khiếu vội vàng nói: "Hẳn là, hẳn là."
Cung Khiếu thầm nghĩ: Địa cấp Dược Tề Sư giống nhau đều là ba năm không khai trương, khai trương ăn ba năm, Lâm Sơ Văn tựa hồ tinh lực có chút dư thừa, ra tay thập phần thường xuyên.
Sở Diệp lấy ra hai chi dược tề, nói: "Đây là Linh Phách Ngưng

Tâm dược tề, Đường đạo hữu kiểm tra một chút đi."
Đường Thiên Túng vội vàng nói: "Đa tạ Sở thiếu."
Theo lý mà nói, Lâm Sơ Văn chỉ cần ra một chi dược tề là được, bất quá, Đường Thiên Túng phó thù lao tương đối cao, Lâm Sơ Văn liền nhiều tặng một chi.
Cung Khiếu ánh mắt dao động một chút, Linh Phách Ngưng Tâm
dược tề, đối Hồn Vương chỗ tốt cũng không nhỏ, Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp chính mình cũng dùng thượng, nhiều đưa một chi bút tích không nhỏ, có thể nói là thập phần lương tâm.
Sở Diệp nhàn nhạt nói: "Đường đạo hữu khách khí." Năm phân tài liệu, tổng cộng được sáu chi dược tề, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn mỗi người dùng một chi còn có thể thừa hai chi, Sở Diệp cũng không để bụng nhiều cấp Đường Thiên Túng một chi, kết phân thiện duyên.
Cung Khiếu nhìn Sở Diệp, nói: "Sở thiếu linh hồn lực, giống như hoàn toàn củng cố a!"
Sở Diệp vừa mới tiến giai Hồn Vương, liền lập tức lại khế ước Kinh Chập Long, theo lý mà nói, ít nhất yêu cầu mấy năm thời gian mới có thể củng cố linh hồn lực, hiện giờ không đến một tháng, Sở Diệp linh hồn lực thế nhưng giống như hoàn toàn củng
cố, này đại khái chính là có một cái Địa cấp Dược Tề Sư bạn lữ chỗ tốt rồi.
"Sở thiếu cũng dùng Linh Phách Ngưng Tâm dược tề sao?" Cung Khiếu hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Ít nhiều Đường đạo hữu cung cấp linh thảo."
Đường Thiên Túng vội vàng nói: "Sở đạo hữu chiết sát ta."
"Lâm đạo hữu dược tề thuật kinh người, chỉ sợ xác suất thành công không dưới năm thành, Sở thiếu nhưng còn có dư thừa dược tề, ta cũng tưởng cầu mua một chi." Cung Khiếu nói.
Sở Diệp nhìn Cung Khiếu hai mắt, thầm nghĩ: Cung Khiếu không
phải là phải tiến giai đi, này Cung Khiếu lại tiến thêm một bước chính là Hồn Vương Bát giai, có lẽ Hồn Hoàng có hi vọng.

Sở Diệp lấy ra một chi dược tề, đưa qua, nói: “Cung tiền bối cầm đi dùng đi.”
Cung Khiếu cười cười, nói: “Đa tạ.”
Cung Khiếu xem Sở Diệp thái độ, liền biết năm phân dược tề, Lâm Sơ Văn ít nhất thành công hai lần.
Cung Khiếu thầm nghĩ: Lấy Lâm Sơ Văn cái này xác suất thành công, Cửu Dương dược tề cũng là có hi vọng.
Đường Thiên Túng xem Sở Diệp thái độ, cũng minh bạch cái gì, thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn quả nhiên không phải kẻ đầu đường xó chợ, Liễu Trần cấp này xách giày đều không xứng.
……
Trong khách sạn.
“Sư phụ, Đường Nhu tỉnh.” Liễu Bắc nói.
Liễu Trần cau mày, nói: “Nói như vậy bắt được dược tề.”
Liễu Bắc gật gật đầu, nói: “Đại khái là.”
Liễu Trần phía trước suy đoán, Lâm Sơ Văn thanh danh có chút nói quá sự thật, Lâm Sơ Văn lấy ra tới rất nhiều dược tề, khả năng đều là đối phương sư phụ luyện chế, Liễu Bắc cũng thực tán thành.
Bất quá, Đường Nhu tỉnh, sự tình liền có chút không giống nhau.
Lâm Sơ Văn sư phụ không có khả năng như vậy mọi mặt chu đáo, cái gì dược tề đều cấp Lâm Sơ Văn chuẩn bị tốt, Lâm Sơ Văn dược tề trình độ chỉ sợ không thấp.
Liễu Bắc lặng lẽ nhìn Liễu Trần liếc mắt một cái, âm thầm thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn dễ như trở bàn tay luyện chế ra Duyên Thọ dược tề, mà nay, lại luyện chế ra Linh Phách Ngưng Tâm dược tề, Lâm Sơ Văn dược tề trình độ chỉ sợ muốn xa xa vượt qua Liễu đại sư, khó trách Liễu đại sư tới nhiều ngày, Cung Khiếu một mặt
cũng chưa lộ.
Lâm Sơ Văn luyện chế ra dược tề, danh vọng lại lần nữa thượng một cấp bậc.
Một trận kinh thiên rồng ngâm xa xa truyền tới, Liễu Trần nghe được rồng ngâm thanh, hướng tới thanh âm tới chỗ nhìn thoáng

qua.
Kinh Chập Long thật lớn thân ảnh, ở không trung bên trong xoay
quanh, uy danh kinh người.
Liễu Trần xa xa nhìn Kinh Chập Long thân ảnh, mày nhíu chặt.
Giang Dự từ khách điếm bên cạnh phòng đi ra, sắc mặt phức tạp nói: “Kinh Chập Long, Chiến Vương Tứ giai.”
Giang Dự lắc lắc đầu, nói: “Cái này Sở đạo hữu thật đúng là lợi hại a!” Lại hoặc là nói là Lâm Sơ Văn thật sự lợi hại, Kinh Chập Long ở phía trước vây bắt bên trong bị trọng thương, hẳn là muốn
điều dưỡng mấy năm mới là, kết quả nhanh như vậy liền khôi phục lại cư nhiên còn tiến giai.
Giang Dự không biết Kinh Chập Long phía trước thương thế kỳ thật thập phần nghiêm trọng, có thể nhanh như vậy khôi phục lại
hơn nữa tiến giai, có bao nhiêu trọng nguyên nhân.
Một là Kim Thuế Quả, này trái cây có trợ giúp Kinh Chập Long lột
xác, nhị là Sở Diệp trong không gian linh tuyền, chữa khỏi thương
thế, tam là Tiểu Bạch cung cấp Chân Long Cửu Biến, bốn là Lâm Sơ Văn dược tề, vì Kinh Chập Long trừ bỏ thương thế mang đến tai hoạ ngầm, năm là vừa rồi đắc thủ Thương Long huyết, Thương Long huyết tăng lên Kinh Chập Long trong cơ thể long huyết độ dày.
Vài loại nguyên nhân, tổng hợp xuống dưới, Kinh Chập Long mới
có thể tại như vậy đoản thời gian nội tiến giai Vương giai Tứ giai.
Liễu Trần nắm chặt nắm tay, không nói gì, Liễu Trần có chút nghe
không được Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp tin tức, hai người kia càng phong cảnh, liền có vẻ chính hắn có bao nhiêu vô năng.

Chương 240: Chương 240

Lâm Sơ Văn cau mày, có chút hoang mang nói: “Gần nhất có chút
kỳ quái, tới xin thuốc tề ít người rất nhiều.”
Lâm Sơ Văn luyện chế ra Linh Phách Ngưng Tâm dược tề lúc sau, danh vọng lại lần nữa dâng lên, theo lý mà nói, tới tìm người
của hắn hẳn là sẽ biến đa tài đối, kỳ quái chính là, gần nhất tới tìm người của hắn giống như biến thiếu.
Cung Thần có chút xấu hổ nói: “Việc này chỉ sợ cùng cha ta, Đường tiền bối có chút quan hệ.”
Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc nói: “Nói như thế nào?”
Cung Thần có chút ngượng ngùng giải thích nói: “Dược Tề Sư hiệp hội bên kia ngầm truyền tin tức, ai lại tìm Lâm thiếu ngài luyện chế dược tề, chính là cùng bọn họ đối nghịch, trên cơ bản sở hữu Hồn Vương đều thu được lệnh cấm.”
Lâm Sơ Văn: “……” Hắn đây là thành Dược Tề Sư công địch?
Sở Diệp chống cằm, nói: “Ta nói đi, nguyên lai là như thế này.” Thiên Hải Vực Dược Tề Sư đều có ăn ý, không giúp Cung Khiếu luyện chế Duyên Thọ dược tề, không giúp Đường Thiên Túng luyện chế Linh Phách Ngưng Tâm dược tề, Sơ Văn liên tục hai lần phạm húy, quét Dược Tề Sư hiệp hội đông đảo Dược Tề Sư mặt, khó trách đối phương sẽ làm như vậy.
Cung Thần có chút xin lỗi nói: “Lâm thiếu, ngài đừng nóng giận.”
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Ta không tức giận, vốn dĩ ta liền cảm thấy tới tìm ta người quá nhiều, một ít thượng tuổi lão tiền bối khóc cầu, cự tuyệt lên, thật đúng là có chút khó khăn, Dược Tề Sư hiệp hội bên kia nhưng thật ra giúp ta một cái vội, lại nói

tiếp, ta còn muốn cảm ơn bọn họ đâu."
Cung Thần: "…… Lâm thiếu cũng thật rộng rãi a!"
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Hảo thuyết."
Cung Thần hít sâu một hơi, nói: "Dược Tề Sư hiệp hội bên kia sẽ nhanh như vậy làm ra phản ứng, chỉ sợ cùng Liễu Trần cũng có chút quan hệ."
Lâm Sơ Văn chống cằm, nói: "Như vậy sao?" Hắn nói đi, Liễu Trần tới Thiên Nhàn Đảo cũng có mấy ngày, nếu là cái gì động tác đều không có, ngược lại kỳ quái.
"Dược Tề Sư hiệp hội Dược Tề Sư chính là nhất bang đám ô hợp, bọn người kia nhanh như vậy liền ngắm bắn Lâm dược sư ngài, chỉ sợ cũng là sợ hãi duyên cớ, Lâm thiếu không cần quá lo lắng." Cung Thần nói.
Sở Diệp dựa nghiêng ở ghế trên, thầm nghĩ: Sơ Văn quật khởi quá nhanh, dược tề trình độ lại quá cao. Dược Tề Sư hiệp hội những cái đó lão gia hỏa, hẳn là cảm nhận được uy hiếp. Dược tề này một khối bánh kem liền lớn như vậy, thêm một cái người phân một ly canh, những người khác ăn liền ít đi, nhất bang lão gia hỏa, chính mình không bản lĩnh, lại ngại người khác ăn nhiều.
"Vẫn là phải cho Dược Tề Sư hiệp hội người một chút mặt mũi."
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Dược Tề Sư hiệp hội người hẳn là đối hắn ý kiến rất lớn, hắn cũng không cần thiết lần nữa đi trêu chọc
những người này, đơn giản bế quan một đoạn thời gian, tránh tránh đầu sóng ngọn gió.
Đối với Dược Tề Sư hiệp hội phong tỏa, Lâm Sơ Văn trong lòng cũng không có như thế nào đương hồi sự, chỉ cần dược tề thuật cũng đủ tinh vi, Dược Tề Sư hiệp hội phong tỏa, đối hắn mà nói bất quá là một cái chê cười.
Kinh Chập Long tiến giai Vương giai Tứ giai lúc sau, Sở Diệp linh hồn lực giống như có chút không đủ dùng.
Lâm Sơ Văn cảm thấy hai người thực lực tiến bộ tốc độ quá nhanh, yêu cầu lắng đọng lại một chút, phong tỏa Thiên Hà hoa lâm bế quan.
……

Trong khách sạn.
“Sư phụ, Lâm Sơ Văn bế quan.” Liễu Bắc nói.
Liễu Trần gật gật đầu, có chút đắc ý nói: “Tính hắn thức thời.”
Liễu Trần thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn lại lợi hại lại như thế nào, chính
cái gọi là người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu, đối phương một người làm sao có thể cùng toàn bộ Thiên Hải Vực Dược Tề Sư đối nghịch?
Liễu Bắc cau mày, có chút bất an nói: “Tuy rằng Lâm Sơ Văn bế quan, nhưng là, đối phương ở Thiên Nhàn Đảo danh vọng như cũ
rất cao.”
Liễu Trần nhíu lại mày, không nói gì.
“Thiên Nhàn Đảo này đó chưa hiểu việc đời ngu xuẩn.”
Chính cái gọi là, trời cao hoàng đế xa, cao minh Dược Tề Sư phần lớn tập trung ở Thiên Khôi Đảo chờ mấy cái tương đối phồn
hoa trên đảo, Thiên Nhàn Đảo bởi vì tài nguyên bần cùng, cao minh Dược Tề Sư căn bản không muốn tới.
Thiên Nhàn Đảo rất nhiều Hồn Sư tin tức không thông, Dược Tề Sư hiệp hội mệnh lệnh, Thiên Nhàn Đảo rất nhiều tu sĩ căn bản không nghe nói.
Liễu Bắc nhìn Liễu Trần, nói: “Sư phụ, có cái tu sĩ cầu một chi Địa
Tâm Hỏa Chi dược tề, nguyện ý dùng Hồn Sương làm thù lao.”
Liễu Trần tâm thần vừa động, Hồn Sương có thể tăng cường Dược Tề Sư đối hồn lực khống chế, đối với Dược Tề Sư mà nói chính là chí bảo.
Lâm Sơ Văn tồn tại cho Liễu Trần lớn lao áp lực, Liễu Trần tăng lên dược tề thuật chi tâm có chút cấp bách.
“Liền tiếp nhiệm vụ này đi.” Liễu Trần thầm nghĩ: Địa Tâm Hỏa Chi dược tề, luyện chế khó khăn không tính quá cao, có lẽ đối phương vốn dĩ muốn tìm người là Lâm Sơ Văn, bởi vì Lâm Sơ Văn bế quan, lại không nghĩ đắc tội toàn bộ Dược Tề Sư hiệp hội mới tìm hắn.
Liễu Bắc gật gật đầu, có chút cao hứng nói: “Hảo, sư phụ ta lập

tức thông tri người nọ chuẩn bị dược liệu."
……
Thành chủ phủ.
"Thiếu chủ, cái kia nhiệm vụ Liễu Trần tiếp." Nguyên Sương phu
nhân nói.
Cung Thần gật gật đầu, nhàn nhạt nói: "Tiếp liền hảo."
Nguyên Sương phu nhân cau mày, có chút tiếc hận nói: "Đáng tiếc Hồn Sương, vốn dĩ kia chính là muốn tặng cho Lâm dược sư lễ vật a!"
Cung Thần thở dài, nói: "Luyến tiếc hài tử, bộ không lang, đưa cho Lâm dược sư lễ vật, mặt khác lại tìm đi."
Nguyên Sương phu nhân gật gật đầu, có chút bất đắc dĩ nói: "Chỉ có thể như thế."
Cung Thần híp mắt mắt, thầm nghĩ: Liễu Trần mấy năm nay cái giá lớn rất nhiều, tiếp nhiệm vụ cũng là kén cá chọn canh, Cung Thần nguyên bản còn tưởng rằng đối phương sẽ không tiếp, không nghĩ tới đối phương dễ dàng như vậy liền nhập bộ, hắn giống như có chút đánh giá cao Liễu Trần.
Cung Thần ngón tay nhẹ thủ sẵn mặt bàn, ánh mắt bên trong hàn
quang bắn ra bốn phía, Liễu Trần tiếp nhiệm vụ, kế tiếp sẽ như thế nào đâu? Cung Thần lạnh lùng cười cười, âm thầm có chút chờ mong.
……
Ba tháng sau, ở đủ loại dược tề bổ dưỡng dưới, Sở Diệp thực lực rốt cuộc củng cố Hồn Vương Tứ giai.
Lâm Sơ Văn này ba tháng, vẫn luôn nghiên cứu dược tề thuật, tiến bộ cũng không nhỏ.
"Chúc mừng Sở đạo hữu, tu vi đại tiến, tiến giai Hồn Vương trung
đoạn." Cung Khiếu chúc mừng nói.
Sở Diệp chắp tay nói: "Chỉ là có chút tiến bộ, so với Cung đạo hữu tới nói, kém xa lắc."
Cung Khiếu lắc lắc đầu, nói: "Sở đạo hữu nói lời này, thật là làm ta xấu hổ."

Cung Khiếu nhìn Sở Diệp, thật sự là có chút ghen ghét, Hồn Vương tiến giai so Hồn Sư tiến giai khó khăn cao nhiều, ở một cái
tiểu cảnh giới dừng lại cái vài thập niên, lại tầm thường bất quá, Sở Diệp lại bởi vì Kinh Chập Long đi rồi lối tắt, tiến giai Hồn Vương không đến nửa năm, liền tiến vào Hồn Vương trung đoạn,
đối phương cái này tốc độ, trở thành Hồn Hoàng xác suất không nhỏ.
"Phía trước, Sở đạo hữu vẫn luôn đang bế quan, cho nên, ta cũng chưa kịp thông tri ngươi, sát khí bắt đầu thu hoạch, Sở đạo hữu muốn đi dò xét một chút sao?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Có thể."
Cung Khiếu thường trú Thiên Nhàn Đảo lúc sau, liền bắt đầu suy
xét như thế nào kinh doanh, cùng Sở Diệp thương lượng qua đi, Cung Khiếu quyết định đem Thiên Nhàn Đảo chế tạo thành sát khí chi đảo.
Vì thế, Cung Khiếu ở Thiên Nhàn Đảo chuyên môn sáng lập một cái sát khí sơn cốc, đào một trăm tới cái sát hố, tiến hành sát khí ngao luyện.
Powered by GliaStudio
close
Cung Khiếu bắt đầu phạm vi lớn thu thập thú cốt, trong khoảng thời gian này, không ngừng có thú cốt từ bốn phương tám hướng
vận lại đây.
Sát khí cốc bên trong đông đảo tu sĩ vội khí thế ngất trời, Sở Diệp nhìn đến có người tại tiến hành sát hố giữ gìn, có người ở phân nhặt thú cốt, có người ở đối thú cốt tiến hành bước đầu luyện hóa, có người ở duy trì sát hố vận hành.
Mọi người các tư này chức, hành sự đâu vào đấy.
Sở Diệp thầm nghĩ: Nhãn hiệu lâu đời Hồn Vương chính là nhãn hiệu lâu đời Hồn Vương a! Triệu tập nhiều người như vậy ngao luyện sát khí, so sánh với dưới, chính mình phía trước vẫn luôn lén lút đào mấy cái sát hố ngao luyện sát khí hành vi, tựa hồ có

chút lao tâm lao lực, còn lên không được mặt bàn.
Lợi hại Hồn Vương, nên như vậy, chính mình không cần động thủ, vẫy vẫy tay, khiến cho người khác đem sự tình đều làm.
"Khai hố." Sở Diệp nghe được một tiếng vui sướng tiếng la.
Cung Khiếu lưng đeo xuống tay, nói: "Nhìn dáng vẻ, chúng ta hôm
nay tới thực vừa khéo, vừa lúc có sát hố thu sát khí, Sở thiếu cần phải đi xem?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Có thể."
Nhìn đến Sở Diệp cùng Cung Khiếu lại đây, mấy cái tu sĩ thần sắc
có chút kích động.
Sát hố một bị mở ra, sát khí nhanh chóng dật tan ra tới, chung quanh sớm có chuẩn bị mấy cái tu sĩ, lấy ra sớm đã chuẩn bị tốt sát khí bình, đem sát khí thu vào trong đó.
"Không tồi!" Sở Diệp nói.
Từ sát hố bên trong thu Bách Thú Sát đều là Trung thượng phẩm,
Sở Diệp chính mình luyện chế nói, cũng không sai biệt lắm là cái này trình độ.
Cung Khiếu cười cười, nói: "Sở đạo hữu vừa lòng, ta liền an tâm rồi."
"Cung đạo hữu làm việc, ta rất yên tâm đâu." Sở Diệp nói.
Cung Khiếu lưng đeo xuống tay, nói: "Phía trước đã thu 300 tới phân sát khí, dựa theo chúng ta ước định, Sở thiếu có thể phân tam thành, Sở thiếu là muốn sát khí, vẫn là muốn đem sát khí đổi
thành tài nguyên?"
Sở Diệp nhàn nhạt nói: "Muốn sát khí đi."
Cung Khiếu ánh mắt dao động một chút, nói: "Sở thiếu còn tưởng
tiếp tục lớn mạnh ong đàn sao?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Có cái này ý tưởng."
Cung Khiếu có chút ngoài ý muốn, Hồn Sủng Sư tinh lực hữu hạn, bồi dưỡng Hồn Sủng giống nhau sẽ chọn ưu tú ưu tiên bồi dưỡng, nếu hắn là Sở Diệp hẳn là sẽ cường điệu bồi dưỡng Kinh

Chập Long, rốt cuộc huyết mạch cao, chiến lực cường, tiền đồ hẳn là càng quang minh một ít.
Ở Cung Khiếu xem ra, ong đàn quy mô đã đủ lớn, tiếp tục mở rộng đi xuống, linh hồn lực khả năng sẽ không đủ.
Tuy rằng như thế, bất quá đối Sở Diệp lựa chọn, Cung Khiếu cũng không nói thêm gì.
Sở Diệp có cái Dược Tề Sư đạo lữ, bản thân tựa hồ cũng có không ít bí mật, tinh lực dư thừa, đồng thời bồi dưỡng nhiều chỉ Hồn Thú ước chừng cũng là được không.
Sở Diệp bồi Cung Khiếu tuần tra một phen sát khí mà, tâm tình không tồi.
Cung Khiếu không che giấu hắn có luyện chế sát khí phương pháp, triệu tập cấp dưới thoải mái hào phóng luyện chế sát khí.
Sở Diệp nhận thấy được sát khí mà ở ngoài, có không ít người ở trộm nhìn trộm.
Cung Khiếu thực lực mạnh mẽ, tuy rằng cũng có người mắt thèm
luyện chế sát khí lợi nhuận, nhưng là cũng không ai dám duỗi tay.
“Cung trưởng lão, ta bế quan mấy tháng, Truyền Tống Trận chữa
trị thế nào?” Sở Diệp hỏi.
Cung Khiếu cau mày, có chút ngượng ngùng nói: “Sở lão bản bế quan lúc sau, chữa trị tiến độ liền chậm không ít.”
Cung Khiếu có chút vô ngữ, hắn tìm vài cái trận pháp sư, bất quá,
vài người thêm lên chữa trị trận pháp tốc độ, đều so ra kém Sở Diệp.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Như vậy a!”
“Sở thiếu lần này xuất quan, nếu là có rảnh nói, vừa lúc có thể hỗ
trợ chữa trị Truyền Tống Trận, vài vị trận pháp sư chính là rất tưởng niệm Sở thiếu ngươi đâu.” Cung Khiếu có chút bất đắc dĩ nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Ta cũng muốn cùng vài vị giao lưu một

chút.”
Cung Khiếu cười cười, nói: “Kia không thể tốt hơn.”
……
Sở Diệp bế quan ba tháng, ra tới chuyển động một vòng, phát hiện Thiên Nhàn Đảo thay đổi không ít, lui tới tu sĩ, nhiều rất nhiều.
“Thiên Nhàn Đảo biến bận rộn rất nhiều a!”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Lui tới khách nhân không ít.”
Cung Khiếu từ Sở Diệp nơi đó đạt được luyện chế sát khí phương thuốc, hiện giờ đại quy mô thu thập thú cốt, gần nhất cũng có không ít thương thuyền tiến đến chuyển vận thú cốt.
Sát khí thứ này, kỳ thật vẫn là thực quý trọng, Thiên Nhàn Đảo nơi này có ổn định sát khí sản xuất, liền có không ít thiếu sát khí người, chạy tới mua sắm.
Sở Diệp thấy được một gian cửa hàng trước, tụ tập hơn một ngàn
cá nhân, trường hợp dị thường náo nhiệt.
“Sát Khí Các.” Sở Diệp có chút nghi hoặc nói.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Hình như là Cung Thần khai cửa hàng, chuyên môn bán sát khí.”
“Như vậy náo nhiệt sao?”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Tưởng mua người giống như rất nhiều, có không ít người đi cửa sau, bộ quan hệ, liền tưởng cầu một phần sát khí.”
Sở Diệp bừng tỉnh nhớ tới năm đó ở đấu giá hội thượng, vì một phần sát khí long tranh hổ đấu cảnh tượng.
Sở Diệp đứng ở một bên, mấy cái tu sĩ đàm luận thanh truyền vào
Sở Diệp trong tai.
“Sát khí sơn cốc thật sự ở luyện chế sát khí a! Ta vừa mới qua đi nhìn, sát khí tận trời.”
“Nghe nói, sát khí sơn cốc sản xuất dần dần bắt đầu ổn định, ổn định lúc sau, mỗi tháng có thể sản xuất mấy trăm phân sát khí.”
“Mấy trăm phân sát khí, này cũng quá nhiều.”
“Tuy rằng nhiều, nhưng là, mua sát khí người cũng nhiều a!”

“Đảo chủ đây là muốn phát tài a!”
“Đảo chủ nguyên bản liền có tiền, nhiều một cái phát tài phương
pháp cũng chính là càng phú một ít.”
“Thế đạo này a! Phú phú chết, nghèo nghèo chết.”
“……”

Chương 241: Chương 241

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở trên phố đi tới, một cái Lục Dực Sương Long ánh vào mi mắt.
“Ngũ giai Vương thú, Lục Dực Sương Long.” Lục Dực Sương Long thật lớn thân thể xoay quanh ở tháp cao thượng, lệnh người
nhìn thôi đã thấy sợ.
Kinh Chập Long nhìn Lục Dực Sương Long thân ảnh, có chút chiến ý sôi trào.
Sở Diệp trấn an Kinh Chập Long một phen, đem Kinh Chập Long hơi thở áp chế xuống dưới.
“Đó là ai Hồn Thú a!” Sở Diệp nhịn không được nói thầm nói.
“Hình như là Hải Long Cung Tam trưởng lão Chu Nguyên.” Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Là hắn a!”
Hải Long Cung Tam trưởng lão một mạch thuộc về trung lập phái,
một hồi duy trì Cung Khiếu, một hồi duy trì Chung Lâu, có như vậy điểm tường đầu thảo ý tứ.
“Đi thôi.” Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Chu Nguyên đứng ở toà nhà hình tháp phía trên, nhìn dưới lầu đi
qua Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, ánh mắt biến ảo một chút, nói: “Đó chính là Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn sao? Nhìn quả nhiên thực tuổi trẻ a!”
Chu Cẩn thần sắc có chút khác thường nói: “Nghe nói, hai người kia đều bất mãn 30 tuổi, nhưng hai cái đều là Hồn Vương, một cái

là Địa giai Dược Tề Sư, một cái là Địa giai trận pháp sư."
Không đến 30 tuổi tiến giai Hồn Vương liền đủ dọa người rồi, này
hai cái còn một cái là Dược Tề Sư, một cái là trận pháp sư, Hải Long Cung thiếu niên thiên tài cùng hai người so sánh với, kém quá xa.
Chu Nguyên nhịn không được nói: "Khó lường a!"
"Gia gia, sát khí sơn cốc bên kia tiền lời, giống như thực khủng bố." Chu Cẩn có chút hâm mộ nói.
Chu Nguyên lắc lắc đầu, nói: "Bên kia liền không cần suy nghĩ." Cung Khiếu chính là từ bỏ Thiên Khôi Đảo này giàu có và đông đúc nơi, lui cư Thiên Nhàn Đảo, sát khí sơn cốc quan hệ Thiên Nhàn Đảo phát triển, Cung Khiếu nhưng coi trọng đâu. Sát khí sơn cốc bên kia, không ngừng Cung Khiếu có phân, Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp cũng có phân. Sát khí tiền lời tuy rằng không tồi, nhưng là, vì thế đắc tội ba vị Hồn Vương, đại giới không nhỏ.
Chu Cẩn nhíu mày đầu, nói: "Mặc dù Cung Khiếu trưởng lão được Duyên Thọ dược tề, cũng bất quá vài thập niên." Cung Khiếu nếu là đã chết, sát khí sơn cốc vẫn là yêu cầu người xử lý.
Chu Nguyên trừng mắt nhìn Chu Cẩn liếc mắt một cái, mắng: "Nói
cẩn thận." Vài thập niên, vài thập niên đã thật lâu.
"Cung Khiếu giống như triệu tập vài cái trận pháp sư, không biết
khi nào, có thể chữa trị Truyền Tống Trận."
So sánh với sát khí sơn cốc, Chu Nguyên đối Truyền Tống Trận bên kia càng cảm thấy hứng thú.
Đến Chu Nguyên tình trạng này, tiền tài kỳ thật đều là ngoài thân
vật, Chu Nguyên đối với có thể tinh tiến tu vi tài nguyên càng cảm
thấy hứng thú, Thiên Hải Vực có thể tinh tiến Hồn Vương tu vi thiên tài địa bảo đều là hiểu rõ, Truyền Tống Trận một khai, cũng
có thể nhiều một cái thu hoạch thiên địa kỳ trân đường nhỏ.
Chu Cẩn hít sâu một hơi, nói: "Hình như là nhanh."

……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn xuất quan, không ít người sôi nổi tiến đến bái phỏng.
“Chúc mừng Sở thiếu xuất quan, tu vi đại tiến.” Thư Tùng An chắp tay nói.
Sở Diệp cười cười, nói: “Cảm tạ, ta bế quan này ba tháng, có phát sinh cái gì mới mẻ sự sao?”
Cung Thần tin tức hẳn là nhất linh thông, bất quá, có chút Cung Thần bát quái, Sở Diệp lại ngượng ngùng đi hỏi Cung Thần, chỉ có thể tìm Thư Tùng An dò hỏi.
Thư Tùng An nghĩ nghĩ, nói: “Mới mẻ sự? Giống như cũng không
có gì đại sự? Gần nhất không ai tiến giai Hồn Vương.”
Sở Diệp run rẩy một chút khóe miệng, nói: “Không có a!” Không có tựa hồ bình thường, rốt cuộc Thiên Nhàn Đảo vài thập niên đều không ra không được một cái Hồn Vương. “Liễu Trần đâu? Hắn như thế nào?”
Thư Tùng An chớp chớp mắt, nói: “Chạy.”
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói: “Chạy?”
Thư Tùng An gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, này Lâm dược sư không phải bế quan sao, liền có người thỉnh Liễu Trần luyện chế dược tề.”
“Hắn thất bại?”
Thư Tùng An gật gật đầu, “Tam phân Địa Tâm Hỏa Chi tài liệu đều lãng phí, bên ngoài đồn đãi quả nhiên là đúng, Liễu Trần chính là cái giá áo túi cơm.”
Sở Diệp có chút thổn thức nói: “Như vậy a!”
Sơ Văn cũng là luyện chế quá Địa Tâm Hỏa Chi dược tề, còn cầm đi đấu giá hội thượng bán đấu giá quá, này dược tề tại Địa giai dược tề bên trong, luyện chế khó khăn cũng không tính quá cao.
Sở Diệp nghiêng đầu, có chút tò mò nói: “Luyện chế dược tề thất bại, Liễu Trần liền đi rồi?”
Thư Tùng An gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Đại khái là cảm thấy mặt mũi không ánh sáng đi, cuối cùng gia hỏa này còn biết e lệ, Sở thiếu ngươi biết, thỉnh hắn ra tay người trả giá cái gì ——

Hồn
Sương, Liễu Trần là trước dùng đối phương thù lao, rồi sau đó lại luyện chế Địa Tâm Hỏa Chi dược tề, kết quả thất bại."
"Hồn Sương a! Hồn Sương chính là thứ tốt." Sở Diệp nói.
"Cũng không phải là sao, thỉnh hắn luyện chế dược tề người bồi thảm, bất quá, người này cũng là xứng đáng, biết rõ Liễu Trần luyện dược thành công hiệu suất thấp, cư nhiên còn dám thỉnh hắn." Tấm tắc, tuy nói, Địa giai Dược Tề Sư trân quý, dễ dàng khó thỉnh đến, nhưng là, thỉnh đến Liễu Trần như vậy được việc thì ít, hỏng việc thì nhiều, thật đúng là không bằng thỉnh không đến đâu.
"Chúng ta Thiên Nhàn Đảo có Lâm dược sư, cũng không dùng được hắn, so với Lâm thiếu tới, hắn này dược tề thuật cũng quá kém một ít." Thư Tùng An khen tặng nói.
Sở Diệp thầm nghĩ: Bởi vì luyện chế dược tề thất bại, liền chạy sao? Vị này Liễu dược sư da mặt như vậy mỏng sao?
Đối phương phía trước như vậy lừa gạt Cung Khiếu, cháu trai lại đem Cung Thần nữ nhân cấp ngủ, ở như vậy tình huống dưới, người này còn dám chạy tới Thiên Nhàn Đảo cấp Cung Khiếu mách lẻo, da mặt hẳn là rất dày mới đúng.
"Liễu dược sư liền như vậy đi trở về?" Sở Diệp hỏi.
Thư Tùng An gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Hắn này mặt đều mất hết, nơi nào còn có mặt mũi lưu trữ a!"
"Trên đường không phát sinh ngoài ý muốn đi." Sở Diệp nói.
Thư Tùng An lắc lắc đầu, nói: "Không có a! Bất quá, Liễu đại sư khả năng cũng cảm thấy chính mình dược tề thuật có chút khiếm
khuyết, trở về lúc sau liền bế quan, đại khái là tính toán tinh tiến
một chút chính mình dược tề thuật."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Là như thế này sao?"
Liễu Trần tới một chuyến, Cung Khiếu nhịn xuống không có ra tay
sao? Vẫn là Cung Khiếu đã ra tay, chỉ là hắn không biết a!
Sở Diệp lắc lắc đầu không có nhiều quản, hắn cùng Liễu Trần cũng không có gì ăn tết, Cung Khiếu muốn tìm phiền toái nói,

hẳn
là chính mình sẽ xử lý.
Cung Khiếu rốt cuộc sống hơn bốn trăm năm, phía trước ái tử sốt
ruột, bị lá che mắt, hiện giờ thấy rõ cục diện, hẳn là đều có thủ đoạn.
……
Sở Diệp đám người trò chuyện thiên, đưa tin linh bị gõ vang lên.
Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, nói: “Có Hồn Vương tới.”
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp ở Thiên Hà hoa lâm ở ngoài, thiết trí đưa tin linh, chỉ có hồn lực đạt tới Hồn Vương cấp bậc, mới có thể gõ vang đưa tin linh.
Sở Diệp điều động hồn lực, thấy được một cái người mặc áo bào trắng, khí chất thanh lãnh nam tử.
Sở Diệp mở rộng đại môn, làm ong đàn đem người đón tiến vào.
“Gặp qua Lâm đạo hữu, Sở đạo hữu.”
Thư Tùng An nhìn người tới, biểu tình hơi hơi có chút khẩn trương.
Sở Diệp nhìn người tới, dò hỏi: “Không biết các hạ là……”
“Tại hạ Tuyết Dương” bạch y nam tử cười nói.
Sở Diệp thầm nghĩ: Tuyết Dương, không như thế nào nghe nói qua, hảo đi, hắn có chút kiến thức hạn hẹp, tìm cái thời gian hẳn là đem Thiên Hải Vực Hồn Vương tu sĩ đều hiểu biết một phen.
Nam tử một thân thanh hàn, vào nhà lúc sau, phòng trong độ ấm
đều hạ thấp vài phân, Sở Diệp đánh giá đối phương, hẳn là khế ước số chỉ Băng hệ Hồn Thú.
“Không biết đạo hữu tiến đến là vì……”
Tuyết Dương cười cười, nói: “Ta tới đây là tưởng hướng Lâm dược sư, cầu một chi Cộng Minh dược tề.”
“Cộng Minh dược tề a!” Lâm Sơ Văn nói thầm một tiếng, lâm vào trầm tư.
Cộng Minh dược tề có thể cho Hồn Sủng Sư cùng Hồn Sủng sinh ra cộng minh, đề cao khế ước xác suất thành công.

Cộng Minh dược tề giống nhau sử dụng ở Hồn Sủng cấp bậc cao, Hồn Sủng Sư cấp bậc thấp, Hồn Sủng tự nguyện tình huống dưới.
Tỷ như, Cung Khiếu Hồn Sủng cùng Cung Thần quan hệ đều không tồi, Cung Khiếu một khi mất, Hồn Sủng liền khả năng trở thành vật vô chủ, này đó Hồn Sủng tự nguyện trở thành Cung Thần khế ước Hồn Sủng, nhưng bởi vì Cung Thần thực lực quá thấp, khế ước xác suất thành công cũng sẽ không cao, nếu là sử dụng Cộng Minh dược tề, là có thể đem xác suất thành công đề cao một ít. Cộng Minh dược tề còn có một cái chỗ tốt, liền tính khế ước thất bại, phản phệ cũng sẽ thu nhỏ.
"Nếu Lâm dược sư đáp ứng, ta có thể lấy Tuyết Tinh Thánh Quả làm thù lao." Tuyết Dương nói.
Tiểu hồ ly nghe vậy một chút chi lăng nổi lên lỗ tai.
Lâm Sơ Văn nhìn Tuyết Dương, nói: "Không biết, Tuyết đạo hữu nhưng nghe nói một ít về Dược Tề Sư hiệp hội nghe đồn."
Tuyết Dương cười cười, mãn không thèm để ý nói: "Một đám đám
ô hợp rải rác nghe đồn, Lâm thiếu không cần để ở trong lòng."
Lâm Sơ Văn: "……" Dược Tề Sư hiệp hội cảnh cáo, đối phương là biết đến sao?
Sở Diệp: "……" Nói Dược Tề Sư hiệp hội là nhất bang đám ô hợp, chẳng lẽ có thù oán?
"Ta nhưng thật ra rất muốn hỗ trợ, đáng tiếc, ta cũng không có Cộng Minh dược tề phối phương." Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, có chút tiếc hận nói.
Thiên Hải Vực có không ít có ý tứ dược tề, bất quá, Lâm Sơ Văn đều không có phương thuốc.
Tuyết Dương lấy ra một quyển luyện dược điển tịch đưa cho Lâm
Sơ Văn, nói: "Này không phải cái gì vấn đề lớn, này bổn điển tịch có, này bổn luyện dược sư điển tịch, đưa cho Lâm thiếu ngươi."
Lâm Sơ Văn có chút ngượng ngùng nói: "Tuyết đạo hữu quá khách khí, vô công bất thụ lộc."
Hắn còn cái gì cũng chưa làm đâu, đối phương liền khách khí như vậy, một quyển Dược Tề Sư điển tịch giá trị nhưng không

thấp a!
Muốn hắn luyện chế Cộng Minh dược tề, Tuyết Dương chỉ cần cung cấp Cộng Minh dược tề phối phương là được.
Tuyết Dương cười cười, nói: “Lâm đạo hữu không cần khách khí, đạo hữu sự tình, ta cũng có điều nghe thấy, đạo hữu có thể xem như Dược Tề Sư giữa khó được lương tâm người.”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Đạo hữu quá mức thưởng.”
Tuyết Dương cùng hai người nói chuyện một hồi, liền rời đi.
……
Tuyết Dương đi rồi, trong phòng khách không khí khoan khoái một ít.
Sở Diệp quay đầu hướng tới Thư Tùng An nhìn qua đi, “Thư thiếu, ngươi vừa rồi hình như thực khẩn trương a! Ngươi biết cái
này Tuyết Vương là người nào sao?”
Thư Tùng An khô khốc cười cười, có Đường Thiên Túng vết xe đổ, Thư Tùng An này sẽ cũng không dám tùy ý nói chuyện.
Như là biết Thư Tùng An băn khoăn, Sở Diệp cười cười, nói: “Không có việc gì, ngươi nói đi, hắn sẽ không biết là ngươi nói.”
Thư Tùng An hít sâu một hơi, nói: “Tuyết Vương là kẻ tàn nhẫn.”
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Tàn nhẫn người? Nói như thế nào?”
“Tuyết Vương chiếm cứ Tuyết Đảo, Tuyết Đảo thượng đã từng ra
quá một cái kinh tài tuyệt diễm Dược Tề Sư, Dược Tề Sư hiệp hội mời đối phương gia nhập bị người nọ cự tuyệt.”
“Dược Tề Sư hiệp hội bị quét thể diện, cấm Dược Tề Sư bán ra dược tề cấp Tuyết Đảo.”
“Tuyết Đảo bởi vì có chính mình Địa cấp Dược Tề Sư, ảnh hưởng cũng không lớn, bất quá, sau lại Dược Tề Sư ngã xuống.”
……
Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, nói: “Như thế nào xảy ra chuyện?”
Thư Tùng An lắc lắc đầu, nói: “Không biết, bất quá từ Tuyết Vương sau lại hành động tới xem, khả năng cùng Dược Tề Sư hiệp hội có quan hệ.”
Lâm Sơ Văn có chút tò mò nói: “Tuyết Vương hắn làm cái gì?”

Thư Tùng An hít sâu một hơi, sắc mặt có chút ngưng trọng nói: "Hắn giết Dược Tề Sư hiệp hội một cái Địa cấp Dược Tề Sư hơn hai mươi cái Huyền cấp Dược Tề Sư, một đường hoành đẩy, giết Dược Tề Sư hiệp hội sợ hãi, Dược Tề Sư hiệp hội không thể không buông ra lệnh cấm."
Lâm Sơ Văn: "……" Quả nhiên là kẻ tàn nhẫn! Gia hỏa này có thể so Đường Thiên Túng điên cuồng nhiều, Đường Thiên Túng bất quá là hợp với đánh hai cái Địa cấp Dược Tề Sư, vị này lại là trực tiếp giết người.
"Hắn giết Dược Tề Sư hiệp hội Dược Tề Sư, Dược Tề Sư hiệp hội không có động hắn?"
Thư Tùng An có chút bất đắc dĩ nói: "Không động đậy a! Tuyết Vương có một con Băng Phượng, chiến vương Lục giai, bất quá, tốc độ sánh vai chiến vương Cửu giai, đến Tuyết Vương trình độ này, chiến thắng có lẽ còn có khả năng, bất quá, muốn sát liền không dễ dàng như vậy." Rất nhiều Hồn Vương đều nguyện ý cùng Dược Tề Sư giao hảo, nhưng cũng không đại biểu, này đó Hồn Vương nguyện ý cùng một cái Lục giai Hồn Vương huyết đua.
Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: "Như vậy sao?"
Thế đạo này, nói đến cùng vẫn là nắm tay đại tài là ngạnh đạo lý.
"Lâm dược sư, phải đáp ứng hắn sao?" Thư Tùng An hỏi.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Còn không biết đâu, ta muốn xem quá phương thuốc mới biết được."
Tiếp Tuyết Vương này một đơn, hắn chỉ sợ cũng hoàn toàn cùng Dược Tề Sư hiệp hội đối thượng, bất quá, con rận nhiều không sợ ngứa, phía trước liền đắc tội, cũng không cái gọi là nhiều hay không này một đơn. Nếu được Tuyết Tinh Thánh Quả, tiểu hồ ly liền có hi vọng càng tiến thêm một bước."Thúc thúc, ngài không có việc gì đi." Liễu Huy nhìn Liễu Trần,
thật cẩn thận hỏi.
Liễu Huy nguyên bản ở Thiên Nhàn Đảo ăn lỗ nặng, còn muốn cho Liễu Trần cho chính mình tìm bãi, nhưng xem Liễu Trần tâm
tình không tốt, cũng không dám tùy tiện mở miệng.
Liễu Trần âm u nói: "Không có việc gì."

Liễu Trần tới rồi Thiên Nhàn Đảo lúc sau, Cung Khiếu vẫn luôn tránh mà không thấy, Liễu Trần đương nhiều năm Địa cấp Dược Tề Sư, sống trong nhung lụa thói quen, cũng không có hướng Cung Khiếu cúi đầu.
Lâm Sơ Văn ở Thiên Nhàn Đảo lập nghiệp, thanh danh cực đại, Thiên Nhàn Đảo không ít tu sĩ đều đối này thập phần tín nhiệm.
Liễu Trần liền bất đồng, Thiên Nhàn Đảo nơi nơi đều là Liễu Trần
luyện hỏng rồi Cung Khiếu mười mấy phân Thọ Sữa Ong Chúa, luyện chế dược tề xác suất thành công thập phần chi thấp đồn đãi.
Rất nhiều tu sĩ thậm chí cảm thấy Liễu Trần chính là cái bạch treo
Địa giai Dược Tề Sư tên tuổi, lại được việc thì ít, hỏng việc thì nhiều hóa.
Đồn đãi càng diễn càng liệt, đến sau lại liền diễn biến thành Liễu Trần cái này Địa giai Dược Tề Sư hữu danh vô thực, dược tề thuật kỳ thật cũng liền Huyền giai Dược Tề Sư trình độ.
Ở
Ở như vậy tình huống dưới, Liễu Trần đương nhiên không có đã chịu Thiên Nhàn Đảo người nhiều ít coi trọng.
Đã chịu đồn đãi ảnh hưởng, một ít nguyên bản muốn tìm Liễu Trần luyện chế dược tề người, lòng có cố kỵ, đánh lui trống lớn.
Địa giai dược tề vốn là khó có thể luyện chế, thất bại suất cao cũng thuộc tầm thường, Liễu Trần luyện dược xác suất thành công tại Địa giai Dược Tề Sư cũng không xông ra, lại cũng không có giống đồn đãi như vậy vô dụng.
Thiên Nhàn Đảo sở dĩ sẽ chảy ra như vậy đồn đãi, một phương diện là có Lâm Sơ Văn làm đối lập, về phương diện khác, lại là Cung Thần phái người quạt gió thêm củi.
Liễu Trần vẫn là thực quý trọng chính mình thanh danh, mắt thấy
đồn đãi càng diễn càng liệt, cũng có nóng nảy.
Lúc này, có người mang theo luyện chế Địa Tâm Hỏa Chi dược tề dược liệu tìm tới môn, Liễu Trần liền tiếp, Địa Tâm Hỏa Chi dược tề, Liễu Trần luyện chế quá vài lần vẫn là có nắm chắc.

Liễu Trần cũng muốn mượn cơ hội này vì chính mình chính danh,
làm Thiên Nhàn Đảo những cái đó ngu xuẩn biết hắn đều không phải là như vậy vô dụng, không nghĩ tới……
Liễu Huy nhìn Liễu Trần, nói: “Thúc thúc, ngươi thật sự muốn tu
thân dưỡng tính, ba năm không cho người luyện chế dược tề sao?”
Liễu Trần trở lại Thiên Khôi Đảo lúc sau, liền tuyên bố nói ba năm
không hề luyện chế dược tề, tu thân dưỡng tính, chuyên nghiên dược tề chi thuật.
Dược Tề Sư liền dựa làm người luyện dược duy trì nhân mạch, rất nhiều Địa giai Dược Tề Sư sẽ không dễ dàng ra tay, nhưng cũng sẽ không không ra tay.
Liễu Trần trừng mắt nhìn Liễu Huy liếc mắt một cái, “Ngươi đừng
hỏi nhiều.”
Liễu Trần cau mày, hợp lại ở trong tay áo đôi tay run nhè nhẹ, phía trước luyện chế Địa Tâm Hỏa Chi dược tề thời điểm, rõ ràng hắn mau thành công, lại bởi vì linh hồn dị thường dao động thất bại.
Liễu Trần ngay từ đầu còn tưởng rằng là bởi vì chính mình áp lực
quá lớn, cho nên, nhất thời thất thủ, không có cẩn thận phân biệt.
Thẳng đến huỷ hoại tam phân Địa Tâm Hỏa Chi dược liệu, Liễu Trần mới phát hiện, dược liệu chỉ sợ là bị người động tay chân.
Tam phân Địa Tâm Hỏa Chi dược tề dược liệu, giá trị cũng không nhỏ, đối phương làm như vậy hại người mà chẳng ích ta sự tình, chỉ sợ là cùng hắn có thù oán.
“Lâm Sơ Văn thế nào?” Liễu Trần hỏi.
Liễu Huy cau mày, nói: “Đã xuất quan, mới vừa vừa xuất quan, Tuyết Vương liền tới cửa.”
Dược Tề Sư hiệp hội lệnh cấm, đối không ít Hồn Vương vẫn là có chút ước thúc lực, bất quá, cũng có như vậy một ít người, Dược

Tề Sư hiệp hội càng muốn nhằm vào người, bọn họ liền càng muốn mượn sức, Tuyết Vương chính là người như vậy.
“Tuyết Vương? Hắn muốn làm gì?”
Liễu Huy cau mày, nói: “Đại khái là tưởng cầu một chi Cộng Minh
dược tề đi.”
Tuyết Dương có một con Băng Phượng, kia chỉ Băng Phượng mấy năm trước sinh một con tiểu Phượng Hoàng, Tuyết Vương cầu Cộng Minh dược tề, hẳn là muốn cho kia chính mình nữ nhi khế ước kia chỉ Băng Phượng.
Liễu Trần cười lạnh một tiếng, “Lâm Sơ Văn gia hỏa này, cái gì nhiệm vụ đều dám tiếp, hắn nếu là tiếp Tuyết Dương này một đơn, chỉ sợ chết chắc rồi.”
Đi Thiên Nhàn Đảo phía trước, Liễu Trần tổng cảm thấy Lâm Sơ Văn ở giở trò bịp bợm, đi lúc sau, được đến càng ngày càng nhiều tin tức, Liễu Trần mới không thể không tin tưởng, Lâm Sơ Văn là thật sự có bản lĩnh.
Liễu Trần hơn một trăm tuổi mới miễn cưỡng trở thành Địa cấp Dược Tề Sư, đối với Lâm Sơ Văn như vậy cái không đến 30 tuổi chính là Địa giai Dược Tề Sư người, hâm mộ ghen ghét thực.
……
Thiên Hà hoa lâm.
Liễu Trần chú ý Lâm Sơ Văn trạng huống, Lâm Sơ Văn đối Liễu Trần tình cảnh cũng có chút hứng thú.
“Liễu Trần bế quan?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Đối phương muốn bế quan ba năm, mấy năm nay đều sẽ không cho người ta luyện chế dược tề.”
Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, nói: “Quả nhiên ra vấn đề.”
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Ngươi biết cái gì.”
Lâm Sơ Văn cong cong khóe miệng, nói: “Phía trước, ta phải đến thượng cổ dược tề bên trong, có một chi quá thời hạn Diệt Hồn dược tề, ta lấy ra nước thuốc tinh hoa.”
Sở Diệp sửng sốt một chút, nói: “Dược Tề Sư khắc tinh, Diệt Hồn dược tề?”
Diệt Hồn dược tề có thể ảnh hưởng thần hồn, tầm thường Hồn

Sư gặp gỡ, ảnh hưởng kỳ thật không tính quá lớn, nhưng là, Dược Tề Sư gặp gỡ liền bất đồng, Dược Tề Sư luyện chế dược tề, yêu cầu tinh tế linh hồn lực khống chế, sai một li đi một dặm, một khi trúng Diệt Hồn dược tề, Dược Tề Sư lại luyện chế dược tề, thành công khả năng tính cực kỳ bé nhỏ.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
"Nước thuốc tinh hoa bị Cung Thần cầm đi sao?" Sở Diệp hỏi.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Kia chi dược tề quá thời hạn thật lâu, Diệt Hồn dược tề lấy ra ra tới nước thuốc tinh hoa được không dùng, cũng không biết."
Sở Diệp chống cằm, nói: "Hẳn là hữu dụng." Bằng không Liễu Trần liền sẽ không bế quan.
Một cái Dược Tề Sư mất đi luyện dược năng lực, này tuyệt đối là đối một cái Dược Tề Sư trọng đại đả kích.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Tính, mặc kệ."
……
Thành chủ phủ.
"Liễu Trần bế quan có một đoạn thời gian." Cung Khiếu nói.
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Ta biết."
Cung Khiếu nhìn Cung Thần, nhíu mày đầu, nói: "Nhìn dáng vẻ, Liễu Trần chỉ sợ thật sự mất đi luyện chế dược tề năng lực, chỉ là,
yêu cầu làm cho như vậy phiền toái sao? Trực tiếp giết không hảo
sao?"
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: "Không được."
Sát một cái Dược Tề Sư, dễ dàng bị Dược Tề Sư liên hợp nhằm vào, tuy rằng bọn họ nhận thức Lâm Sơ Văn, cũng sẽ không cầu đến này đó Dược Tề Sư trên người, nhưng tổng muốn lưu điều đường lui.
Powered by GliaStudio
close
Phía trước, phụ thân cùng Liễu Trần đi gần, nhận thức Lâm Sơ Văn lúc sau, liền cùng Liễu Trần xa cách, đã làm không ít không biết nội tình người cảm thấy phụ thân tá ma giết lừa, vong ân phụ

nghĩa, nếu là lúc này giết Liễu Trần, một khi để lộ tin tức, sẽ làm không ít người cảm thấy phụ thân ngoan độc.
Mấy năm lúc sau, Liễu Trần đã không có luyện dược năng lực, lại thu thập lên liền đơn giản.
Cung Khiếu chống cằm, nói: "Liễu Trần thật sự không có luyện dược năng lực?"
Cung Thần nghĩ nghĩ, nói: "Đại khái đúng không, muốn biết cũng
đơn giản, tìm người rải rác một ít lời đồn đãi, liền nói Liễu Trần luyện chế dược tề nóng lòng cầu thành, tẩu hỏa nhập ma, vô pháp lại luyện dược."
Liễu Trần nếu là luyện dược thuật còn ở, tự nhiên sẽ ra tới bác bỏ
tin đồn, nếu là không có vậy xác thật ra vấn đề.
Liễu Trần đi đến tình trạng này, kỳ thật cũng đắc tội không ít người, một khi không có Dược Tề Sư thân phận hộ thân, gia hỏa này nhật tử liền khổ sở.
Cung Thần nắm chặt nắm tay, nhiều năm như vậy, bao nhiêu người cảm thấy hắn là bởi vì lười nhác, mất tinh thần mới tu vi không trước, hắn biết rõ là thể chất vấn đề, lại khổ mà không nói
nên lời, Liễu Trần hiện tại gặp phải chính là chính mình phía trước
tình cảnh, khổ mà không nói nên lời.
Cung Khiếu cười cười, nói: "Không nói Liễu Trần, dược liệu bắt được không sai biệt lắm, cuối cùng tam cây dược liệu, hẳn là ngày mai là có thể đưa đến."
Cung Thần có chút kinh hỉ nói: "Nói như vậy có thể bắt đầu luyện
chế dược tề?"
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: "Đúng là như thế."
Cung Thần hít sâu một hơi, trong lòng nhịn không được nhiều vài
phần mong đợi, mau 6 năm, hắn bị này đáng chết thể chất dây dưa nhiều năm như vậy, hiện giờ rốt cuộc muốn giải quyết sao?
……

Thiên Hà hoa lâm.
“Tuyết đạo hữu tới a!” Lâm Sơ Văn tâm tình không tồi nghênh đón
Tuyết Vương.
“Không biết, kia dược tề thư Lâm dược sư nhưng xem qua.” Tuyết Vương hỏi.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Tuyết đạo hữu đưa dược tề thư thập phần trân quý, đối ta có lớn lao tác dụng.”
Lâm Sơ Văn lấy ra một chi dược tề, nói: “Đây là Cộng Minh dược tề.”
Tuyết Vương một chút ngây ngẩn cả người, “Ách…… Đây là……”
Tuyết Vương nguyên bản tưởng lời nói, lập tức ngạnh ở trong cổ họng, hắn còn ở suy xét muốn như thế nào thỉnh động Lâm Sơ Văn ra tay, đối phương cũng đã luyện chế ra dược tề, chính là hắn liền dược liệu đều còn không có dâng lên đâu.
“Tuyết đạo hữu đưa ta dược tề thư rất có ý tứ, ta liền nhịn không được thử thử tay.”
Tuyết Vương đưa lên dược tề thư bên trong, ghi lại mấy chục trồng trọt cấp dược tề, mấy trăm loại Huyền cấp dược tề phối phương, còn ghi lại mười mấy loại độc đáo luyện chế dược tề thủ pháp, đối Lâm Sơ Văn hoàn thiện dược tề chi thuật, có lớn lao tác
dụng.
Phía trước đấu giá hội, Lâm Sơ Văn được rất nhiều ngàn năm linh thảo, phía trước, lại tiếp một ít nhiệm vụ, lại được không ít quý trọng tài liệu, hơn nữa Cung Khiếu tặng cùng, vừa vặn có thể
thấu ra hai phân luyện chế Cộng Minh dược tề tài liệu.
Lâm Sơ Văn vận khí còn tính không tồi, luyện chế Cộng Minh dược tề lần đầu tiên thất bại, lần thứ hai liền thành công.
“Tuyết đạo hữu tặng thư chi tình, không có gì báo đáp, xem thượng nói, này chi dược tề liền đem đi đi.” Lâm Sơ Văn nói.
Tuyết Dương cười cười, nói: “Ta quả nhiên không có nhìn lầm người, Lâm dược sư quả nhiên không phải tầm thường dược sư, đây là Tuyết Tinh Thánh Quả, đây là tam phân Cộng Minh dược

tề dược liệu."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, đem đồ vật thu lên.
Tuyết Dương nhìn Lâm Sơ Văn, nói: "Lâm dược sư giúp ta cái này vội, gần nhất hành sự sợ là phải cẩn thận một ít, Dược Tề Sư hiệp hội bên kia chỉ sợ sẽ có điều động tác."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Ta minh bạch."
Tuyết Dương xem Lâm Sơ Văn thần sắc như thường, nhưng thật ra thoáng yên tâm một ít.
"Năm đó, chúng ta Tuyết Đảo Băng tộc ra quá một cái Địa cấp Dược Tề Sư." Tuyết Dương nói.
Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, nghĩ tới phía trước Thư Tùng An nói người kia. "Là Băng Thiên Dịch Dược Tề Sư sao? Nghe nói này luyện dược xuất hiện sai lầm, linh hồn hỏng mất."
Tuyết Dương mặt lạnh lùng, có chút tiếc hận nói: "Thiên Dịch, hắn
đó là bị tính kế."
"Băng Thiên Dịch xuất thân Tuyết Đảo Băng gia, Băng gia mở ra gia tộc di tích thời điểm, tìm được rồi một phần Dược Tề Sư truyền thừa, này phân truyền thừa bên trong, ghi lại mấy chục trồng trọt giai Băng hệ dược tề luyện chế phương pháp, thập phần trân quý, làm Băng gia người vui mừng khôn xiết."
"Tin tức để lộ lúc sau, đưa tới Dược Tề Sư hiệp hội người, Dược Tề Sư hiệp hội người muốn mua dược tề thư, làm Băng gia cấp cự tuyệt."
Lâm Sơ Văn cau mày, thầm nghĩ: Dược tề truyền thừa sự tình quan trọng đại, đặc biệt là gia tộc truyền thừa.
Đối không ít gia tộc mà nói, bán gia tộc truyền thừa, là quên nguồn quên gốc cử chỉ, không đến vạn bất đắc dĩ là sẽ không làm
như vậy.
"Dược Tề Sư hiệp hội cường mua sao?" Lâm Sơ Văn hỏi.
Tuyết Dương lắc lắc đầu, nói: "Không có, Băng gia không muốn bán, Dược Tề Sư hiệp hội liền lui đi."
"Hai tháng lúc sau, Băng gia toàn diệt, gia tộc chỉ có một người chạy ra sinh thiên."
"Là Dược Tề Sư hiệp hội động tay?" Lâm Sơ Văn hỏi.

Tuyết Dương gật gật đầu, nói: “Có phải thế không, Dược Tề Sư hiệp hội giết người, không cần phải chính mình động thủ, thủ đoạn có rất nhiều.”
Dược Tề Sư hiệp hội lúc ấy thả ra một chút tiếng gió, nói là muốn
mua Băng gia dược viên Băng gia không muốn bán, một ít thế lực
vì lấy lòng Dược Tề Sư hiệp hội Dược Tề Sư, liền đem Băng gia cấp diệt.
Dược Tề Sư hiệp hội siêu nhiên với ngoại, bên ngoài thượng là không tham dự bất luận cái gì thế lực phân tranh, nhưng là, lớn như vậy cái thế lực, sao có thể hoàn toàn siêu thoát.
“Kia Băng gia cái kia chạy ra thăng thiên người?”
“Hắn sửa tên đổi họ đầu phục ta, nhẫn nhục phụ trọng trăm năm,
rốt cuộc trở thành Địa giai Dược Tề Sư, lúc này, Dược Tề Sư hiệp hội cùng hắn phát ra mời, Dược Tề Sư hiệp hội quá lớn, mời Băng Thiên Dịch người, hẳn là không biết thân phận của hắn, cũng không biết Băng gia bởi vì Dược Tề Sư hiệp hội diệt vong.”
“Thiên Dịch thân phụ thù nhà, tự nhiên không muốn đầu nhập vào
Dược Tề Sư hiệp hội, không bao lâu lại đột nhiên ở luyện dược thời điểm, tao ngộ phản phệ, linh hồn bị thương.”
Lâm Sơ Văn có chút khác thường nói: “Linh hồn bị thương, là chuyện như thế nào.”
Tuyết Dương lắc lắc đầu, nói: “Là ở luyện chế dược tề thời điểm, thất bại phản phệ, hẳn là có người ở dược thảo bên trong động tay chân, cụ thể là chuyện như thế nào, ta cũng không phải rất rõ
ràng.”
Năm đó, Băng Thiên Dịch đột nhiên bị phản phệ, dùng để luyện chế dược tề dược liệu nổ thành một đoàn than cốc, cụ thể sao lại thế này, cũng liền không hảo tra xét.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Như vậy sao?”
Tuyết Dương nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Cùng loại sự tình phát sinh không ít, Dược Tề Sư hiệp hội thích khắp nơi thu nạp nhân tài,

bị
bọn họ nhìn trúng Dược Tề Sư, hoặc là gia nhập, hoặc là không lâu lúc sau, liền sẽ phát sinh ngoài ý muốn."
Lâm Sơ Văn: "……" Thật là cái đáng sợ tổ chức, hắn phía trước còn tưởng rằng là cái nhàn tản liên minh.
"Lâm dược sư hiện tại chỉ sợ đã bị Dược Tề Sư hiệp hội theo dõi, hành sự vẫn là phải cẩn thận một ít cho thỏa đáng." Tuyết Dương
nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Đa tạ Tuyết đạo hữu nhắc nhở, ta sẽ cẩn thận."

Chương 242: Chương 242

“Thúc thúc, ngài không có việc gì đi.” Liễu Huy nhìn Liễu Trần, thật cẩn thận hỏi.
Liễu Huy nguyên bản ở Thiên Nhàn Đảo ăn lỗ nặng, còn muốn cho Liễu Trần cho chính mình tìm bãi, nhưng xem Liễu Trần tâm
tình không tốt, cũng không dám tùy tiện mở miệng.
Liễu Trần âm u nói: “Không có việc gì.”
Liễu Trần tới rồi Thiên Nhàn Đảo lúc sau, Cung Khiếu vẫn luôn tránh mà không thấy, Liễu Trần đương nhiều năm Địa cấp Dược Tề Sư, sống trong nhung lụa thói quen, cũng không có hướng Cung Khiếu cúi đầu.
Lâm Sơ Văn ở Thiên Nhàn Đảo lập nghiệp, thanh danh cực đại, Thiên Nhàn Đảo không ít tu sĩ đều đối này thập phần tín nhiệm.
Liễu Trần liền bất đồng, Thiên Nhàn Đảo nơi nơi đều là Liễu Trần
luyện hỏng rồi Cung Khiếu mười mấy phân Thọ Sữa Ong Chúa, luyện chế dược tề xác suất thành công thập phần chi thấp đồn đãi.
Rất nhiều tu sĩ thậm chí cảm thấy Liễu Trần chính là cái bạch treo
Địa giai Dược Tề Sư tên tuổi, lại được việc thì ít, hỏng việc thì nhiều hóa.
Đồn đãi càng diễn càng liệt, đến sau lại liền diễn biến thành Liễu Trần cái này Địa giai Dược Tề Sư hữu danh vô thực, dược tề thuật kỳ thật cũng liền Huyền giai Dược Tề Sư trình độ.
Ở
Ở như vậy tình huống dưới, Liễu Trần đương nhiên không có đã chịu Thiên Nhàn Đảo người nhiều ít coi trọng.

Đã chịu đồn đãi ảnh hưởng, một ít nguyên bản muốn tìm Liễu Trần luyện chế dược tề người, lòng có cố ky, đánh lui trống lớn. Địa giai dược tề vốn là khó có thể luyện chế, thất bại suất cao cũng thuộc tầm thường, Liễu Trần luyện dược xác suất thành công tại Địa giai Dược Tề Sư cũng không xông ra, lại cũng không có giống đồn đãi như vậy vô dụng.
Thiên Nhàn Đảo sở dĩ sẽ chảy ra như vậy đồn đãi, một phương diện là có Lâm Sơ Văn làm đối lập, về phương diện khác, lại là Cung Thần phái người quạt gió thêm củi.
Liễu Trần vẫn là thực quý trọng chính mình thanh danh, mắt thấy
đồn đãi càng diễn càng liệt, cũng có nóng nảy.
Lúc này, có người mang theo luyện chế Địa Tâm Hỏa Chi dược tề dược liệu tìm tới môn, Liễu Trần liền tiếp, Địa Tâm Hỏa Chi dược tề, Liễu Trần luyện chế quá vài lần vẫn là có nắm chắc.
Liễu Trần cũng muốn mượn cơ hội này vì chính mình chính danh,
làm Thiên Nhàn Đảo những cái đó ngu xuẩn biết hắn đều không phải là như vậy vô dụng, không nghĩ tới……
Liễu Huy nhìn Liễu Trần, nói: “Thúc thúc, ngươi thật sự muốn tu
thân dưỡng tính, ba năm không cho người luyện chế dược tề sao?”
Liễu Trần trở lại Thiên Khôi Đảo lúc sau, liền tuyên bố nói ba năm
không hề luyện chế dược tề, tu thân dưỡng tính, chuyên nghiên dược tề chi thuật.
Dược Tề Sư liền dựa làm người luyện dược duy trì nhân mạch, rất nhiều Địa giai Dược Tề Sư sẽ không dễ dàng ra tay, nhưng cũng sẽ không không ra tay.
Liễu Trần trừng mắt nhìn Liễu Huy liếc mắt một cái, “Ngươi đừng
hỏi nhiều.”
Liễu Trần cau mày, hợp lại ở trong tay áo đôi tay run nhè nhẹ, phía trước luyện chế Địa Tâm Hỏa Chi dược tề thời điểm, rõ ràng hắn mau thành công, lại bởi vì linh hồn dị thường dao động thất

bại.
Liễu Trần ngay từ đầu còn tưởng rằng là bởi vì chính mình áp lực
quá lớn, cho nên, nhất thời thất thủ, không có cẩn thận phân biệt.
Thẳng đến huỷ hoại tam phân Địa Tâm Hỏa Chi dược liệu, Liễu Trần mới phát hiện, dược liệu chỉ sợ là bị người động tay chân.
Tam phân Địa Tâm Hỏa Chi dược tề dược liệu, giá trị cũng không nhỏ, đối phương làm như vậy hại người mà chẳng ích ta sự tình, chỉ sợ là cùng hắn có thù oán.
“Lâm Sơ Văn thế nào?” Liễu Trần hỏi.
Liễu Huy cau mày, nói: “Đã xuất quan, mới vừa vừa xuất quan, Tuyết Vương liền tới cửa.”
Dược Tề Sư hiệp hội lệnh cấm, đối không ít Hồn Vương vẫn là có chút ước thúc lực, bất quá, cũng có như vậy một ít người, Dược Tề Sư hiệp hội càng muốn nhằm vào người, bọn họ liền càng muốn mượn sức, Tuyết Vương chính là người như vậy.
“Tuyết Vương? Hắn muốn làm gì?”
Liễu Huy cau mày, nói: “Đại khái là tưởng cầu một chi Cộng Minh
dược tề đi.”
Tuyết Dương có một con Băng Phượng, kia chỉ Băng Phượng mấy năm trước sinh một con tiểu Phượng Hoàng, Tuyết Vương cầu Cộng Minh dược tề, hẳn là muốn cho kia chính mình nữ nhi khế ước kia chỉ Băng Phượng.
Liễu Trần cười lạnh một tiếng, “Lâm Sơ Văn gia hỏa này, cái gì nhiệm vụ đều dám tiếp, hắn nếu là tiếp Tuyết Dương này một đơn, chỉ sợ chết chắc rồi.”
Đi Thiên Nhàn Đảo phía trước, Liễu Trần tổng cảm thấy Lâm Sơ Văn ở giở trò bịp bợm, đi lúc sau, được đến càng ngày càng nhiều tin tức, Liễu Trần mới không thể không tin tưởng, Lâm Sơ Văn là thật sự có bản lĩnh.
Liễu Trần hơn một trăm tuổi mới miễn cưỡng trở thành Địa cấp Dược Tề Sư, đối với Lâm Sơ Văn như vậy cái không đến 30 tuổi chính là Địa giai Dược Tề Sư người, hâm mộ ghen ghét thực.
……

Thiên Hà hoa lâm.
Liễu Trần chú ý Lâm Sơ Văn trạng huống, Lâm Sơ Văn đối Liễu Trần tình cảnh cũng có chút hứng thú.
“Liễu Trần bế quan?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Đối phương muốn bế quan ba năm, mấy năm nay đều sẽ không cho người ta luyện chế dược tề.”
Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, nói: “Quả nhiên ra vấn đề.”
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Ngươi biết cái gì.”
Lâm Sơ Văn cong cong khóe miệng, nói: “Phía trước, ta phải đến thượng cổ dược tề bên trong, có một chi quá thời hạn Diệt Hồn dược tề, ta lấy ra nước thuốc tinh hoa.”
Sở Diệp sửng sốt một chút, nói: “Dược Tề Sư khắc tinh, Diệt Hồn dược tề?”
Diệt Hồn dược tề có thể ảnh hưởng thần hồn, tầm thường Hồn Sư gặp gỡ, ảnh hưởng kỳ thật không tính quá lớn, nhưng là, Dược Tề Sư gặp gỡ liền bất đồng, Dược Tề Sư luyện chế dược tề, yêu cầu tinh tế linh hồn lực khống chế, sai một li đi một dặm, một khi trúng Diệt Hồn dược tề, Dược Tề Sư lại luyện chế dược tề, thành công khả năng tính cực kỳ bé nhỏ.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
“Nước thuốc tinh hoa bị Cung Thần cầm đi sao?” Sở Diệp hỏi.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Kia chi dược tề quá thời hạn thật lâu, Diệt Hồn dược tề lấy ra ra tới nước thuốc tinh hoa được không dùng, cũng không biết.”
Sở Diệp chống cằm, nói: “Hẳn là hữu dụng.” Bằng không Liễu Trần liền sẽ không bế quan.
Một cái Dược Tề Sư mất đi luyện dược năng lực, này tuyệt đối là đối một cái Dược Tề Sư trọng đại đả kích.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Tính, mặc kệ.”
……
Thành chủ phủ.
“Liễu Trần bế quan có một đoạn thời gian.” Cung Khiếu nói.
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Ta biết.”
Cung Khiếu nhìn Cung Thần, nhíu mày đầu, nói: “Nhìn dáng vẻ, Liễu Trần chỉ sợ thật sự mất đi luyện chế dược tề năng lực, chỉ

là,
yêu cầu làm cho như vậy phiền toái sao? Trực tiếp giết không hảo
sao?"
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: "Không được."
Sát một cái Dược Tề Sư, dễ dàng bị Dược Tề Sư liên hợp nhằm vào, tuy rằng bọn họ nhận thức Lâm Sơ Văn, cũng sẽ không cầu đến này đó Dược Tề Sư trên người, nhưng tổng muốn lưu điều đường lui.
Powered by GliaStudio
close
Phía trước, phụ thân cùng Liễu Trần đi gần, nhận thức Lâm Sơ Văn lúc sau, liền cùng Liễu Trần xa cách, đã làm không ít không biết nội tình người cảm thấy phụ thân tá ma giết lừa, vong ân phụ
nghĩa, nếu là lúc này giết Liễu Trần, một khi để lộ tin tức, sẽ làm không ít người cảm thấy phụ thân ngoan độc.
Mấy năm lúc sau, Liễu Trần đã không có luyện dược năng lực, lại thu thập lên liền đơn giản.
Cung Khiếu chống cằm, nói: "Liễu Trần thật sự không có luyện dược năng lực?"
Cung Thần nghĩ nghĩ, nói: "Đại khái đúng không, muốn biết cũng
đơn giản, tìm người rải rác một ít lời đồn đãi, liền nói Liễu Trần luyện chế dược tề nóng lòng cầu thành, tẩu hỏa nhập ma, vô pháp lại luyện dược."
Liễu Trần nếu là luyện dược thuật còn ở, tự nhiên sẽ ra tới bác bỏ
tin đồn, nếu là không có vậy xác thật ra vấn đề.
Liễu Trần đi đến tình trạng này, kỳ thật cũng đắc tội không ít người, một khi không có Dược Tề Sư thân phận hộ thân, gia hỏa này nhật tử liền khổ sở.
Cung Thần nắm chặt nắm tay, nhiều năm như vậy, bao nhiêu người cảm thấy hắn là bởi vì lười nhác, mất tinh thần mới tu vi không trước, hắn biết rõ là thể chất vấn đề, lại khổ mà không nói

nên lời, Liễu Trần hiện tại gặp phải chính là chính mình phía trước
tình cảnh, khổ mà không nói nên lời.
Cung Khiếu cười cười, nói: “Không nói Liễu Trần, dược liệu bắt được không sai biệt lắm, cuối cùng tam cây dược liệu, hẳn là ngày mai là có thể đưa đến.”
Cung Thần có chút kinh hỉ nói: “Nói như vậy có thể bắt đầu luyện
chế dược tề?”
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: “Đúng là như thế.”
Cung Thần hít sâu một hơi, trong lòng nhịn không được nhiều vài
phần mong đợi, mau 6 năm, hắn bị này đáng chết thể chất dây dưa nhiều năm như vậy, hiện giờ rốt cuộc muốn giải quyết sao?
……
Thiên Hà hoa lâm.
“Tuyết đạo hữu tới a!” Lâm Sơ Văn tâm tình không tồi nghênh đón
Tuyết Vương.
“Không biết, kia dược tề thư Lâm dược sư nhưng xem qua.” Tuyết Vương hỏi.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Tuyết đạo hữu đưa dược tề thư thập phần trân quý, đối ta có lớn lao tác dụng.”
Lâm Sơ Văn lấy ra một chi dược tề, nói: “Đây là Cộng Minh dược tề.”
Tuyết Vương một chút ngây ngẩn cả người, “Ách…… Đây là……”
Tuyết Vương nguyên bản tưởng lời nói, lập tức ngạnh ở trong cổ họng, hắn còn ở suy xét muốn như thế nào thỉnh động Lâm Sơ Văn ra tay, đối phương cũng đã luyện chế ra dược tề, chính là hắn liền dược liệu đều còn không có dâng lên đâu.
“Tuyết đạo hữu đưa ta dược tề thư rất có ý tứ, ta liền nhịn không được thử thử tay.”
Tuyết Vương đưa lên dược tề thư bên trong, ghi lại mấy chục trồng trọt cấp dược tề, mấy trăm loại Huyền cấp dược tề phối phương, còn ghi lại mười mấy loại độc đáo luyện chế dược tề thủ

pháp, đối Lâm Sơ Văn hoàn thiện dược tề chi thuật, có lớn lao tác
dụng.
Phía trước đấu giá hội, Lâm Sơ Văn được rất nhiều ngàn năm linh thảo, phía trước, lại tiếp một ít nhiệm vụ, lại được không ít quý trọng tài liệu, hơn nữa Cung Khiếu tặng cùng, vừa vặn có thể
thấu ra hai phân luyện chế Cộng Minh dược tề tài liệu.
Lâm Sơ Văn vận khí còn tính không tồi, luyện chế Cộng Minh dược tề lần đầu tiên thất bại, lần thứ hai liền thành công.
"Tuyết đạo hữu tặng thư chi tình, không có gì báo đáp, xem thượng nói, này chi dược tề liền đem đi đi." Lâm Sơ Văn nói.
Tuyết Dương cười cười, nói: "Ta quả nhiên không có nhìn lầm người, Lâm dược sư quả nhiên không phải tầm thường dược sư, đây là Tuyết Tinh Thánh Quả, đây là tam phân Cộng Minh dược tề dược liệu."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, đem đồ vật thu lên.
Tuyết Dương nhìn Lâm Sơ Văn, nói: "Lâm dược sư giúp ta cái này vội, gần nhất hành sự sợ là phải cẩn thận một ít, Dược Tề Sư hiệp hội bên kia chỉ sợ sẽ có điều động tác."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Ta minh bạch."
Tuyết Dương xem Lâm Sơ Văn thần sắc như thường, nhưng thật ra thoáng yên tâm một ít.
"Năm đó, chúng ta Tuyết Đảo Băng tộc ra quá một cái Địa cấp Dược Tề Sư." Tuyết Dương nói.
Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, nghĩ tới phía trước Thư Tùng An nói người kia. "Là Băng Thiên Dịch Dược Tề Sư sao? Nghe nói này luyện dược xuất hiện sai lầm, linh hồn hỏng mất."
Tuyết Dương mặt lạnh lùng, có chút tiếc hận nói: "Thiên Dịch, hắn
đó là bị tính kế."
"Băng Thiên Dịch xuất thân Tuyết Đảo Băng gia, Băng gia mở ra gia tộc di tích thời điểm, tìm được rồi một phần Dược Tề Sư truyền thừa, này phân truyền thừa bên trong, ghi lại mấy chục trồng trọt giai Băng hệ dược tề luyện chế phương pháp, thập phần trân quý, làm Băng gia người vui mừng khôn xiết."

“Tin tức để lộ lúc sau, đưa tới Dược Tề Sư hiệp hội người, Dược Tề Sư hiệp hội người muốn mua dược tề thư, làm Băng gia cấp cự tuyệt.”
Lâm Sơ Văn cau mày, thầm nghĩ: Dược tề truyền thừa sự tình quan trọng đại, đặc biệt là gia tộc truyền thừa.
Đối không ít gia tộc mà nói, bán gia tộc truyền thừa, là quên nguồn quên gốc cử chỉ, không đến vạn bất đắc dĩ là sẽ không làm
như vậy.
“Dược Tề Sư hiệp hội cường mua sao?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Tuyết Dương lắc lắc đầu, nói: “Không có, Băng gia không muốn bán, Dược Tề Sư hiệp hội liền lui đi.”
“Hai tháng lúc sau, Băng gia toàn diệt, gia tộc chỉ có một người chạy ra sinh thiên.”
“Là Dược Tề Sư hiệp hội động tay?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Tuyết Dương gật gật đầu, nói: “Có phải thế không, Dược Tề Sư hiệp hội giết người, không cần phải chính mình động thủ, thủ đoạn có rất nhiều.”
Dược Tề Sư hiệp hội lúc ấy thả ra một chút tiếng gió, nói là muốn
mua Băng gia dược viên Băng gia không muốn bán, một ít thế lực
vì lấy lòng Dược Tề Sư hiệp hội Dược Tề Sư, liền đem Băng gia cấp diệt.
Dược Tề Sư hiệp hội siêu nhiên với ngoại, bên ngoài thượng là không tham dự bất luận cái gì thế lực phân tranh, nhưng là, lớn như vậy cái thế lực, sao có thể hoàn toàn siêu thoát.
“Kia Băng gia cái kia chạy ra thăng thiên người?”
“Hắn sửa tên đổi họ đầu phục ta, nhẫn nhục phụ trọng trăm năm,
rốt cuộc trở thành Địa giai Dược Tề Sư, lúc này, Dược Tề Sư hiệp hội cùng hắn phát ra mời, Dược Tề Sư hiệp hội quá lớn, mời Băng Thiên Dịch người, hẳn là không biết thân phận của hắn, cũng không biết Băng gia bởi vì Dược Tề Sư hiệp hội diệt vong.”
“Thiên Dịch thân phụ thù nhà, tự nhiên không muốn đầu nhập vào

Dược Tề Sư hiệp hội, không bao lâu lại đột nhiên ở luyện dược thời điểm, tao ngộ phản phệ, linh hồn bị thương."
Lâm Sơ Văn có chút khác thường nói: "Linh hồn bị thương, là chuyện như thế nào."
Tuyết Dương lắc lắc đầu, nói: "Là ở luyện chế dược tề thời điểm, thất bại phản phệ, hẳn là có người ở dược thảo bên trong động tay chân, cụ thể là chuyện như thế nào, ta cũng không phải rất rõ
ràng."
Năm đó, Băng Thiên Dịch đột nhiên bị phản phệ, dùng để luyện chế dược tề dược liệu nổ thành một đoàn than cốc, cụ thể sao lại thế này, cũng liền không hảo tra xét.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Như vậy sao?"
Tuyết Dương nhìn Lâm Sơ Văn, nói: "Cùng loại sự tình phát sinh không ít, Dược Tề Sư hiệp hội thích khắp nơi thu nạp nhân tài, bị
bọn họ nhìn trúng Dược Tề Sư, hoặc là gia nhập, hoặc là không lâu lúc sau, liền sẽ phát sinh ngoài ý muốn."
Lâm Sơ Văn: "……" Thật là cái đáng sợ tổ chức, hắn phía trước còn tưởng rằng là cái nhàn tản liên minh.
"Lâm dược sư hiện tại chỉ sợ đã bị Dược Tề Sư hiệp hội theo dõi, hành sự vẫn là phải cẩn thận một ít cho thỏa đáng." Tuyết Dương
nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Đa tạ Tuyết đạo hữu nhắc nhở, ta sẽ cẩn thận."

Chương 243: Chương 243

Liễu Trần dược tề thất.
“Sư phụ.” Liễu Bắc đi vào dược tề thất, thấp giọng gọi một tiếng.
Trong khoảng thời gian này Liễu Trần tính tình càng ngày càng không xong, mấy cái đồ đệ bị Liễu Trần động một chút quát lớn trách phạt, hành sự đều tiểu tâm cẩn thận rất nhiều.
“Xảy ra chuyện gì?”
Liễu Bắc căng da đầu nói: “Tuyết Vương bắt được Cộng Minh dược tề, Tuyết Vương chi nữ thành công khế ước Băng Phượng.”
Liễu Trần híp mắt mắt, lạnh như băng nói: “Lâm Sơ Văn làm?”
Liễu Bắc gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Liễu Trần cười lạnh một tiếng, nói: “Lâm Sơ Văn làm như vậy là đào mồ chôn mình, Dược Tề Sư hiệp hội nhất định sẽ ra tay.”
Liễu Trần nắm chặt nắm tay, trong khoảng thời gian này, Liễu Trần vẫn luôn ở luyện chế dược tề, này trên tay tồn kho linh thảo
đã tiêu hao thất thất bát bát, mà một phần thành phẩm dược tề đều không có luyện chế ra tới, Liễu Trần không sai biệt lắm đã xác định, hắn đã mất đi luyện dược năng lực.
Hiện tại mặc dù là Huyền cấp dược tề, hắn cũng rất khó luyện chế ra tới, nghĩ đến về sau, yêu cầu dược tề chỉ có thể đi theo mặt khác Dược Tề Sư mua, Liễu Trần liền cảm thấy trời sập đất lún.
Liễu Trần hận thấu Lâm Sơ Văn, cảm thấy không có Lâm Sơ Văn, Cung Thần sẽ không biết chân tướng, Cung Thần không biết chân tướng, Cung Khiếu cũng sẽ không theo hắn trở mặt, hắn dược tề thuật bị phế cũng tất nhiên có Lâm Sơ Văn bút tích.
Liễu Trần gấp không chờ nổi muốn nhìn đến Lâm Sơ Văn bị phế, như thế, tâm tình của hắn mới có thể bình phục một ít.

Liễu Bắc nhìn Liễu Trần, trong lòng có chút vô ngữ, Liễu Bắc âm thầm cảm thấy Liễu Trần như vậy chú ý Lâm Sơ Văn, có chút tự mình chuốc lấy cực khổ.
Tuy rằng Dược Tề Sư hiệp hội trong lén lút ban bố nhằm vào Lâm
Sơ Văn thông cáo, nhưng là, đối Lâm Sơ Văn giống như không có gì ảnh hưởng, cứ theo lẽ thường có người chạy đi tìm Lâm Sơ Văn luyện chế dược tề, đối phương danh khí giống như càng lúc càng lớn.
Dược Tề Sư hiệp hội tuy rằng thế lực cực đại, nhưng là, xem Dược Tề Sư hiệp hội không vừa mắt cũng có khối người, có chút người nguyên bản không biết có Lâm Sơ Văn như vậy cá nhân, Lâm Sơ Văn bị Dược Tề Sư hiệp hội nhằm vào, rất nhiều người nhưng thật ra tưởng vừa thấy Lâm Sơ Văn phong thái.
“Làm ngươi tìm Tử Liên đâu?” Liễu Trần hỏi.
Liễu Bắc ngượng ngùng nói: “Không có sưu tập đến.”
Liễu Trần lập tức giận tím mặt, vung tay áo đem Liễu Bắc ngã văng ra ngoài, “Như vậy điểm việc nhỏ đều làm không xong, muốn ngươi cái gì dùng?”
Liễu Bắc vội vàng nói: “Là đồ nhi làm việc bất lợi, sư phụ lại cho ta một chút thời gian, thực mau là có thể thu thập đến.”
Liễu Trần mặt âm trầm, nói: “Mau chóng.”
“Là là là.” Liễu Bắc khom người lui đi ra ngoài.
……
Liễu Bắc từ dược tề thất đi ra, xoa xoa trên mặt mồ hôi lạnh, tâm tình có chút không xong.
Liễu Bắc ở trong sân, gặp Hứa Thanh Y.
“Liễu Bắc sư huynh, ngươi không sao chứ.” Hứa Thanh Y đi lên trước nói.
“Thanh Y sư muội a! Ta không có việc gì.” Liễu Bắc đánh giá một phen Hứa Thanh Y sắc mặt, nhăn nhăn mày, nói: “Sư muội, sắc mặt không tốt lắm a!”
Hứa Thanh Y có chút buồn bực nói: “Ta vừa mới đi chăm sóc Liễu
Huy.”
“Bị Liễu Huy sư huynh cấp mắng sao?”

Hứa Thanh Y gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Liễu Huy sư huynh tính
tình càng ngày càng táo bạo.”
Liễu Bắc thầm nghĩ: Liễu Huy vốn là bọn họ mấy cái bên trong, dược tề trình độ tối cao, bất quá, hiện tại đối phương hai chân bị phế, nguyên khí đại thương, luyện dược năng lực cũng đánh mất.
Có thể là bởi vì đã chịu đả kích quá lớn, Liễu Huy tính tình biến dị
thường táo bạo, chăm sóc Liễu Huy mấy cái Dược Tề Sư học đồ đều bị này đả thương.
“Sư huynh bị sư phụ quát lớn sao?” Hứa Thanh Y hỏi.
Liễu Bắc có chút bất đắc dĩ nói: “Là ta làm việc bất lợi.”
Hứa Thanh Y đè thấp thanh âm nói: “Sư huynh, bên ngoài nói sư
phụ luyện dược tẩu hỏa nhập ma, bị phản phệ mất đi luyện dược năng lực.”
Liễu Bắc cau mày, nói: “Nói cẩn thận.”
Hứa Thanh Y có chút ủy khuất nói: “Sư phụ xác thật rất kỳ quái a!
Ngươi không cảm thấy sao?”
Liễu Bắc thầm nghĩ: Sư phụ xác thật biến rất kỳ quái, tuy rằng Liễu Trần cực lực che giấu, nhưng hắn thực dễ dàng có thể cảm giác được Liễu Trần trên người phát ra nôn nóng hơi thở. Liễu Trần cảm thấy Liễu Trần giống cái hất đãi phun trào núi lửa, lại như vậy đi xuống, bọn họ sợ là đều phải bị phun trào dung nham
cấp thiêu chết.
“Sư huynh, sư phụ có thể là bị Cung Khiếu cấp tính kế, ta nghe nói, sư phụ cố ý luyện hỏng rồi Duyên Thọ dược tề, bị Cung Khiếu đã biết cho nên ghi hận trong lòng.”
Liễu Bắc cau mày, nói: “Đừng nói bậy, sư phụ cùng Cung Khiếu tiền bối quan hệ vẫn luôn đều thực hảo.”
Hứa Thanh Y thầm nghĩ: Trước kia là không tồi, nhưng là Cung Khiếu hiện tại không phải nhận thức Lâm Sơ Văn sao? Lâm Sơ Văn tuy rằng tuổi trẻ, nhưng dược tề thuật nghe nói quăng sư

phụ
vài con phố.
“Bên ngoài đồn đãi càng ngày càng nhiều, ta gần nhất đi ra ngoài
thu mua dược liệu, hoa tiền đều nhiều không ít.” Hứa Thanh Y oán giận nói.
Qua đi, bên ngoài rất nhiều kinh doanh dược liệu cửa hàng xem ở
Liễu Trần, Cung Khiếu mặt mũi thượng, sẽ giảm miễn rất lớn một
bộ phận, nhưng là, hiện tại nhân gia đều là việc công xử theo phép công thái độ. Thậm chí mấy nhà Cung Khiếu danh nghĩa cửa hàng, đều không muốn bán ra dược liệu cho bọn hắn. Cung Khiếu như vậy thái độ, nói rõ là muốn cùng sư phụ phân rõ giới hạn.
“Liễu Bắc sư huynh, cái kia Lâm Sơ Văn giống như rất lợi hại a!” Tưởng luyện cái gì dược tề, liền luyện cái gì dược tề.
Liễu Bắc hoành Hứa Thanh Y liếc mắt một cái, nói: “Nói cẩn thận,
nếu là làm Liễu Huy nghe được, cẩn thận da của ngươi.”
Hứa Thanh Y gật gật đầu, có chút lấy lòng nói: “Ta biết, ta này không phải chỉ cùng sư huynh ngươi nói sao?”
Liễu Bắc trừng mắt nhìn Hứa Thanh Y liếc mắt một cái, nói: “Ngươi a!”
Liễu Bắc âm thầm nói thầm Liễu Trần sợ là cùng Cung Khiếu nháo phiên, luyện dược năng lực sợ là cũng ra vấn đề, Liễu Trần này thuyền sợ là muốn phiên, hắn vẫn là phải nghĩ lại mặt khác đường ra mới là.
……
Thiên Hà hoa lâm.
Cung Khiếu nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Tài liệu đều ở chỗ này.”
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Tổng cộng tam phân dược liệu sao!”
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Lâm Sơ Văn trong khoảng thời gian này, luyện chế Địa giai dược tề đã có tiếp cận hai mươi loại, tích lũy cũng đủ kinh nghiệm.

Powered by GliaStudio
close
Khoảng thời gian trước, Lâm Sơ Văn bế quan, linh hồn lực lại tăng trưởng không ít, đối luyện chế Cửu Dương dược tề cũng có không nhỏ nắm chắc.
Cung Khiếu nhìn Lâm Sơ Văn, có chút khẩn trương nói: “Lâm thiếu, có mấy thành nắm chắc a!”
“Ước chừng năm thành đi.”
Lâm Sơ Văn phía trước chỉ có bốn thành nắm chắc, được Tuyết Dương cấp dược tề thư, nắm chắc càng cao một ít.
Cung Khiếu gật gật đầu, thả lỏng một ít, nói: “Làm phiền Lâm thiếu.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, trước đó, hắn đã tiến hành rồi vô số lần ảo cảnh bắt chước, đối với lần này dược tề luyện chế, Lâm Sơ Văn so dĩ vãng bất cứ lần nào đều thận trọng rất nhiều.
“Từ từ.” Sở Diệp kéo lại Lâm Sơ Văn nói.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, có chút khó hiểu nói: “Làm sao vậy?”
Sở Diệp từ một chúng thảo dược bên trong, lấy ra một gốc cây thảo dược, hỏi: “Này cây là cái gì thảo dược?”
“Đây là Tinh Hỏa Viêm Thảo a! Sở thiếu, làm sao vậy?” Cung Khiếu hỏi.
Chín loại linh thảo bên trong, Tinh Hỏa Viêm Thảo là nhất quý trọng một loại, hắn tổng cộng liền lộng tới tam cây.
Lâm Sơ Văn lấy ra dược thảo, cẩn thận cảm thụ một phen, có chút hoang mang nói: “Hình như là Tinh Hỏa Viêm Thảo, nhưng
giống như có chút không đúng.”
Sở Diệp hít sâu một hơi, đối với Lâm Sơ Văn truyền âm nói: “Mặc Nắm nói, nó muốn ăn.”
Lâm Sơ Văn sửng sốt một chút, sắc mặt đại biến.
Cửu Dương dược tề yêu cầu chính là chín loại chí dương dược liệu, nhưng là, có thể làm Mặc Nắm là âm quỷ hóa thân, có thể làm hắn cảm thấy hứng thú dược liệu, tuyệt đối không phải là chí
dương chi thảo.

Lâm Sơ Văn bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, đối với dược liệu thi triển Phá Hồn Thuật, ở Phá Hồn Thuật dưới tác dụng, dược liệu hiện ra tướng mạo sẵn có.
"Đây là Thiên Dụ Thảo." Cung Khiếu mãnh mà trừng lớn mắt nói.
Thiên Dụ Thảo thông thường sinh trưởng ở cực âm nơi, cái này linh thảo có thể biến ảo thành hoa hoè loè loẹt cực phẩm linh thảo, mượn này hấp dẫn tu sĩ đi vào bẫy rập.
Thiên Dụ Thảo huyễn hình năng lực thập phần xuất chúng, dễ dàng nhìn không ra tới.
Này cây Thiên Dụ Thảo phía trên, hẳn là có người thi triển huyễn
hình thuật, đem dược liệu đặc tính bắt chước càng thêm chân thật, liền Lâm Sơ Văn đều đã lừa gạt đi.
"Đáng chết, đây là cái nào tu sĩ muốn tính kế ta!" Cung Khiếu nghiến răng nghiến lợi nói.
Cung Khiếu khí cả người phát run, Cung Khiếu một lòng một dạ thu thập linh thảo, không nghĩ tới cư nhiên sẽ bị người chui chỗ trống.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Có lẽ, đối phương mục tiêu là ta."
Cửu Dương dược tề lấy chín loại chí dương dược liệu luyện chế, vốn là thập phần cuồng bạo, chín loại dược liệu bên trong, lẫn vào một loại chí âm chi thảo, luyện chế dược tề là lúc, âm dương xung đột, tất nhiên sẽ tạc lò. Nếu là không có chuẩn bị, hắn rất có
khả năng sẽ bởi vậy linh hồn bị thương nặng.
Có thể đem Thiên Dụ Thảo định hình thành Tinh Hỏa Viêm Thảo
bộ dáng, cũng chỉ có kinh nghiệm phong phú Dược Tề Sư mới có thể làm được.
Thiên Hải Vực Dược Tề Sư nhiều nhất tổ chức, không thể nghi ngờ là Dược Tề Sư hiệp hội, hắn trước sau ba lần thật mạnh quét Dược Tề Sư hiệp hội thể diện, đối phương đại khái thực không cao hứng.
Cửu Dương dược tề luyện chế thất bại, hắn đại khái sẽ trọng thương, Cung Khiếu đại khái cũng sẽ thất vọng, một hòn đá

ném
hai chim a!
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Đại ý, rõ ràng phía trước Tuyết Vương đã nhắc nhở quá hắn, hắn cư nhiên không lưu ý. Nếu là thỉnh hắn luyện chế dược tề người là những người khác, Lâm Sơ Văn thu hoạch sẽ càng thêm thận trọng một ít.
Lâm Sơ Văn như thế nào cũng không thể tưởng được, Cung Khiếu tìm cho hắn nhi tử luyện chế dược tề dược thảo sẽ có vấn đề, đương nhiên, Cung Khiếu chính mình chỉ sợ cũng là bị chẳng
hay biết gì.
"Cung Khiếu tiền bối, này dược liệu là nơi nào tới?" Sở Diệp hỏi.
Cung Khiếu nghiến răng, sắc mặt tối tăm nói: "Mông thị cửa hàng
vì ta sưu tập tới."
Sở Diệp cau mày, thầm nghĩ: May mắn phát hiện sớm, nếu không
chờ tạc lò, lại đi tìm kiếm vấn đề nơi liền khó khăn, đến lúc đó, Sơ
Văn mặc dù mới ra là linh thảo xảy ra vấn đề, cũng không hảo xác định là nào một gốc cây linh thảo xảy ra vấn đề.
Cung Khiếu nắm chặt nắm tay, sắc mặt khó coi khẩn.
Lâm Sơ Văn kiểm tra rồi một chút linh thảo, "Mặt khác linh thảo đều không có vấn đề, bất quá, Tinh Hỏa Viêm Thảo không có dự phòng, kể từ đó, cũng chỉ có hai phân dược liệu."
Cung Khiếu cau mày, nói: "Dược liệu là khó góp nhặt một ít."
Thời gian cũng quá hấp tấp một ít, Cung Khiếu chần chờ một chút, nói: "Nếu không chờ một chút."
Hai phân dược liệu, xác suất thành công sợ là sẽ không quá cao.
Cung Thần nhìn Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, nói: "Lâm thiếu trước luyện chế đi, nếu là thất bại lại nói." Hắn đã chờ lâu lắm, thật sự có chút chờ đến không được.
Lâm Sơ Văn nhìn Cung Thần liếc mắt một cái, nói: "Cung thiếu xác định sao?"
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Ta xác định."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Cũng hảo."

……
Hai ngày sau, Lâm Sơ Văn rốt cuộc luyện chế ra thành phẩm.
“May mắn không làm nhục mệnh.” Lâm Sơ Văn thở dài nhẹ nhõm
một hơi nói.
Cung Thần tràn đầy kích động nói: “Đa tạ Lâm dược sư.”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “May mắn.” Thành công luyện chế ra Cửu Dương dược tề, Lâm Sơ Văn chính mình cũng là đại thở dài nhẹ nhõm một hơi.
Bắt được dược tề, Cung Thần gấp không chờ nổi dùng đi xuống.
Cửu Dương dược tề bên trong chất chứa linh khí thập phần mênh
mông, ăn vào dược tề lúc sau, Cung Thần thực lực bay nhanh tăng lên, tiến vào Chiến Tướng ngũ giai.
Cung Thần tới Thiên Nhàn Đảo mấy năm nay, người khác tới xem, đối phương sa đọa vô cùng, trên thực tế, Cung Thần vẫn luôn không có chậm trễ tu luyện, chỉ là chịu giới hạn trong thể chất, vô pháp tăng lên, hiện tại thể chất một sớm bài trừ, thực lực
cũng là như diều gặp gió.
Cung Khiếu thở phào nhẹ nhõm, từ biết Cung Thần thể chất vấn đề bắt đầu, Cung Khiếu liền vẫn luôn ở gom góp linh thảo, chuyện
tới trước mắt, dược thảo cư nhiên còn xảy ra vấn đề, Cung Khiếu áp lực thập phần to lớn, hiện giờ, cuối cùng công đức viên mãn, thành công luyện chế ra dược tề, Cung Khiếu căng chặt tiếng lòng, rốt cuộc thả lỏng xuống dưới.

Chương 244: Chương 244

“Nguyên Sương tỷ tỷ, công tử như thế nào đột nhiên Chiến Tướng ngũ giai.” Ngạo Gia nhấp nháy nhấp nháy con mắt hỏi.
Nguyên Sương phu nhân nhìn Ngạo Gia liếc mắt một cái, hàm hồ
nói: “Công tử tích lũy đầy đủ, như thế nào liền không thể Chiến Tướng ngũ giai.”
Ngạo Gia có chút mờ mịt nói: “Đột nhiên Chiến Tướng ngũ giai rất
kỳ quái a!”
Nguyên Sương phu nhân cười cười, nói: “Công tử được trời ưu ái, tiến vào Chiến Tướng ngũ giai có cái gì kỳ quái.”
Ngạo Gia nghiêng đầu, nói: “Nguyên Sương tỷ tỷ, công tử có phải hay không ăn cái gì dược tề a! Quý không quý a! Ta còn là tích cóp điểm thân gia, có đủ hay không mua một chi a!” Mấy năm đều
không được tiến thêm, đột nhiên tiến giai, như thế nào sẽ không kỳ quái?
Nguyên Sương phu nhân: “……” Từ nào đó trình độ đi lên nói, Ngạo Gia đoán cũng không tồi, xác thật là dược tề duyên cớ, bất quá, này dược tề cũng không phải đối mỗi người đều dùng.
“Dược tề thực quý.”
Ngạo Gia trợn tròn mắt, nói: “Có thể mua được liền hảo, cái gì giới vị.”
Nguyên Sương nghĩ nghĩ, nói: “Ước chừng 30 cây ngàn năm linh thảo.”
Ngạo Gia có chút kinh tủng nói: “Như vậy quý sao?” Nàng tiểu kim khố tưởng mua như vậy dược tề, thật sự là như muối bỏ biển.

Nguyên Sương phu nhân lắc lắc đầu, nói: “30 cây ngàn năm linh thảo, vẫn là hướng thiếu nói.”
Lão chủ nhân vì gom góp linh thảo, chính là vứt bỏ mặt mũi làm
ơn không ít người.
“Nếu là như vậy quý nói, ta còn là thành thành thật thật mang theo ta Hồn Thú tu luyện hảo.”
Nguyên Sương phu nhân gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Ngạo Gia muội muội ngươi vẫn là làm đến nơi đến chốn một ít, không cần nghĩ một bước lên trời.”
Ngạo Gia: “……”
Cung Thần đột nhiên liền thăng hai cấp, vẫn là chấn kinh rồi không ít người, rốt cuộc Cung Thần ở không ít người trong mắt chính là cái đắm mình trụy lạc bại gia tử.
“Cung Thần như thế nào đột nhiên thăng cấp?”
“Kia còn dùng nói, khẳng định cùng Lâm Sơ Văn có quan hệ.”
“Dược Tề Sư thật sự có thể hóa hủ bại vì thần kỳ, cái này Lâm Sơ Văn cư nhiên đem Cung Thần này than bùn lầy đỡ lên tường.”
“Nói cẩn thận, ngươi cũng không sợ bị Cung Khiếu trưởng lão đánh chết.”
“Nhận thức Địa cấp Dược Tề Sư chính là hảo a! Không cần nỗ lực tu luyện, uống điểm dược tề là có thể tiến bộ.”
“Đầu tiên ngươi đến có cái lợi hại lão tử, có thể mua nổi dược tề.”
……
Thiên Nhàn Đảo, Minh Phượng Lâu.
“Sư phụ, Lâm Sơ Văn giống như không xảy ra việc gì, Cung Thần cũng khôi phục.” Thường Mậu nói.
Thường Hồng cau mày, thì thào nói: “Cư nhiên thất bại.”
Thường Mậu cắn chặt răng, nói: “Sư phụ, bằng không chúng ta đi
trước đi.”
Thường Hồng là Địa giai Dược Tề Sư, Thường Mậu là Huyền cấp Dược Tề Sư, ở địa phương khác Thường Mậu đều là rất cao ngạo, nhưng là ở chỗ này Thường Mậu lại có chút lo lắng.
Bọn họ lần này tới, kỳ thật là tới tìm Lâm Sơ Văn phiền toái, bất

quá, đến bây giờ mới thôi, còn không có thành công.
Giang Thượng trọng thương, Giang Chỉ Lan trọng thương, Liễu Huy trọng thương, Thường Mậu cảm thấy này Thiên Nhàn Đảo không phải cái gì thiện địa.
Thiên Nhàn Đảo nơi này, có đánh hai cái Địa giai Dược Tề Sư Đường Thiên Túng, có đông chết mười mấy Dược Tề Sư Dược Tề Sư sát thủ Tuyết Vương, còn có hoành hành không cố kỵ Cung Khiếu…… Thật sự có chút nguy hiểm.
Liễu Huy trọng thương, người ngoài đều nói là ngoài ý muốn, Thường Mậu lại ngửi được một cổ âm mưu hơi thở.
"Không đạo lý a!" Thường Hồng nói thầm nói.
"Sư phụ, ngài nói cái gì đâu?"
Thường Hồng lắc lắc đầu, không có đáp lại, thầm nghĩ: Thiên Dụ Thảo bị xuyên qua sao? Vẫn là Lâm Sơ Văn vận khí tốt, chỉ hai lần liền luyện chế ra thành phẩm, chưa dùng tới Thiên Dụ Thảo.
Một con Băng Phượng từ không trung bên trong bay qua, Tuyết Ấu Dung ngồi ở Băng Phượng trên người chạy như bay mà qua.
Thường Mậu sắc mặt đổi đổi, có chút hâm mộ nói: "Tuyết Ấu Dung khế ước thành công a! Kia giống như là tốt nhất phẩm Băng
Phượng, khoảng cách cực phẩm cũng chỉ có một bước xa."
Thường Hồng nhãn lực không tồi, tuy chỉ là vội vàng thoáng nhìn,
nhưng hắn vẫn là đã nhìn ra, Tuyết Ấu Dung cùng Băng Phượng phù hợp độ thập phần chi cao, một người một con phượng ăn ý mười phần, Lâm Sơ Văn luyện chế Cộng Minh dược tề phẩm chất hẳn là không tồi.
……
Hải Long Cung Chung Lâu phủ đệ.
"Thiên Nhàn Đảo bên kia truyền đến tin tức, Cung Thần thể chất
vấn đề giải quyết." Chung Lâu nói.
Chung Hạo mãn không thèm để ý nói: "Giải quyết liền giải quyết đi."
Cung Thần vốn là xa xa không bằng hắn, hoang phế mấy năm, Cung Thần liền càng so ra kém hắn.

Chung Lâu cau mày, nói: “Như cũ là cái phiền toái a!”
Chung Lâu thầm nghĩ: Cung Khiếu được Duyên Thọ dược tề, hẳn
là còn có vài thập niên thời gian, Cung Thần thể chất vấn đề giải quyết, bước vào Vương giai liền có hy vọng, nếu là Cung Thần tiến giai Hồn Vương, vẫn là thực phiền toái.
Chung Hạo trầm khuôn mặt, nói: “Việc này vấn đề vẫn là ở Lâm Sơ Văn.”
Cung Khiếu tuy rằng thực lực cường, nhưng nếu muốn đem Cung
Thần bồi dưỡng đến Vương giai, vẫn là thực khó khăn, nhưng nhiều một cái Lâm Sơ Văn lại bất đồng.
Đề cao linh hồn dược tề, đề cao thể chất dược tề, hạ thấp khế ước khó khăn dược tề……
Các loại dược tề rót hết, liền tính là bùn lầy vẫn là giống nhau có cơ hội đỡ lên tường, Cung Khiếu có thể tu luyện đến Hồn Vương hậu kỳ, tư chất tự nhiên không kém, Cung Thần là Cung Khiếu chi
tử, tuy không giống Cung Khiếu giống nhau được trời ưu ái, nhưng kỳ thật tư chất cũng không tính quá kém.
Chung Lâu lắc lắc đầu, nói: “Dược Tề Sư hiệp hội hình như là theo dõi Lâm Sơ Văn, bất quá, tạm thời còn không có cái gì đại động tác.”
“Gia gia, nghe nói Liễu Trần dược tề thuật phế đi, có phải hay không thật sự?” Chung Hạo hỏi.
Chung Lâu gật gật đầu, nói: “Hẳn là không giả.”
Powered by GliaStudio
close
Chung Hạo thở dài, nói: “Đáng tiếc.” Liễu Trần tuy rằng là Cung Khiếu nâng đỡ lên người, bất quá đã âm thầm đảo hướng về phía
bọn họ, Liễu Trần phế đi, bọn họ tổn thất cũng không nhỏ. “Liễu Trần là như thế nào phế?”
Chung Lâu lắc lắc đầu, nói: “Sợ là Cung Khiếu bút tích, ta điều tra
đến, Thiên Nhàn Đảo có người dùng Hồn Sương thỉnh động

Liễu
Trần ra tay, lúc sau, Liễu Trần liền xảy ra vấn đề, Cung Khiếu phía
trước liền điều đi rồi một phần Hồn Sương." Cung Khiếu cùng Lâm Sơ Văn đi gần, nguyên bản hắn còn tưởng rằng đó là dùng để lấy lòng Lâm Sơ Văn, không nghĩ tới dùng để ám toán Liễu Trần.
Chung Hạo cau mày, nói: "Cung Khiếu biến khó chơi."
Cung Khiếu thực lực cường, qua đi đều thờ phụng nắm tay đại tài
là ngạnh đạo lý, này sẽ giống như càng thích dùng âm mưu quỷ kế.
……
Thương Hải liên minh Giang gia.
"Tiểu thư, ngươi không sao chứ." Giang Văn nhìn Giang Chỉ Lan nói.
Giang Chỉ Lan mặt âm trầm, nói: "Không có việc gì."
Giang Chỉ Lan gần nhất thấy mấy cái Dược Tề Sư, này đó Dược Tề Sư đều đối tình huống của nàng bó tay không biện pháp, gia tộc tựa hồ đã hoàn toàn từ bỏ nàng.
"Thiên Nhàn Đảo bên kia có cái gì tin tức sao?" Liễu Trần đột nhiên từ Thiên Nhàn Đảo rời đi, lựa chọn bế quan, làm Giang Chỉ
Lan ngửi ra vài phần không ổn không khí, Giang Chỉ Lan trực giác
Liễu Trần chỉ sợ cũng đã xảy ra chuyện.
"Cũng không có gì đại sự, chính là Cung Thần đột nhiên tiến giai Chiến Tướng ngũ giai, có người nói, Cung thiếu là tích lũy đầy đủ,
bất quá, cũng có người cảm thấy, có thể là Cung Khiếu trưởng lão
quá nóng vội, cùng Lâm Sơ Văn cầu cái gì đề cao tu vi dược tề, dược tề tuy hảo, nhưng là, như vậy lạm dụng, hẳn là cũng là có không ít hậu hoạn." Giang Văn nói.
Giang Chỉ Lan cau mày, đôi mắt bên trong hiện lên vài phần hoảng sợ, "Chiến Tướng ngũ giai?"

Giang Vãn gật gật đầu, “Đúng vậy.”
Giang Vãn nhìn Giang Chỉ Lan, nháo không rõ Giang Chỉ Lan như
thế nào đột nhiên kinh hãi thành như vậy, Chiến Tướng ngũ giai
cũng không tính quá cường a!
Giang Chỉ Lan nhấp môi, thầm nghĩ: Cung Thần sợ là đã được đến Cửu Dương dược tề, giải quyết thể chất vấn đề, cho nên, mới có thể liền nhảy hai cấp, tiến vào Chiến Tướng ngũ giai.
Âm Sát Mị Thể giải trừ lúc sau, Cung Thần như niết bàn trọng sinh, thể chất, tư chất sợ cũng sẽ có không nhỏ tăng lên.
Có Cung Khiếu hộ giá hộ tống, nếu là lại có Lâm Sơ Văn như vậy cái kiệt xuất Dược Tề Sư từ bên giúp đỡ, tương lai vấn đỉnh Hồn Vương tỷ lệ cũng có rất lớn cơ hội, mà nàng linh hồn bị thương nghiêm trọng, chỉ sợ là khôi phục bất quá tới, Giang Chỉ Lan bừng
tỉnh phát hiện, nàng cùng Cung Thần tình cảnh tựa hồ đổi chỗ.
……
Liễu Trần dược tề thất.
“Tống gia Địa Tâm Linh Nhũ không có đưa tới?”
“Nghe nói, linh nhũ trong động linh nhũ phân lượng quá ít, cần thiết đóng cửa một đoạn thời gian, làm linh nhũ thạch có thể khôi
phục.”
“Lý gia Thanh Long Tham cũng không có đưa tới?”
Liễu Bắc gật gật đầu, nói: “Nghe nói, tưới Thanh Long Tham Thanh Long dịch ra điểm vấn đề, dẫn tới Thanh Long Tham niên
đại có chút không đủ.”
Liễu Trần một chút đem trên bàn đồ vật, quét tới rồi trên mặt đất.
“Sư phụ, ngài đừng nóng giận.”
Cung Khiếu tuy rằng rời đi Thiên Khôi Đảo, bất quá, còn có không
ít người mạch.
Dựa theo Cung Khiếu yêu cầu, một ít Liễu Trần dược tề thuật

phế
đi tin tức, bay nhanh truyền bá mở ra, ngay từ đầu, Liễu Trần bế quan, đại gia cũng không nghĩ nhiều, Dược Tề Sư bế quan cũng là tầm thường sự.
Nhưng là, hiện tại không giống nhau, Liễu Trần bế quan, không ít
người suy đoán Liễu Trần là thật sự phế đi.
Tin tức truyền khai, các thế lực lớn đều là ngo ngoe rục rịch.
Rất nhiều thế lực vì giao hảo Liễu Trần sẽ định kỳ đưa Liễu Trần một ít đồ vật, bất quá, Liễu Trần dược tề thuật phế đi, rất nhiều thế lực lo lắng đưa ra đi đồ vật, bánh bao thịt đánh chó vừa đi không trở về, liền sôi nổi từ chối.
Liễu Trần sắc mặt dị thường khó coi.
Liễu Bắc nhìn Liễu Trần, nói: "Sư phụ, ngài đừng nóng giận, đây là nhóm người này không kiến thức, tin vào bên ngoài lời đồn đãi,
sư phụ nếu là nguyện ý ra tay, có rất nhiều người nguyện ý tặng lễ."
Liễu Trần sắc mặt cũng không có hòa hoãn, hắn nếu là có thể ra tay, đã sớm ra tay.
"Thanh Tâm Bích Liên đâu? Ngươi đi theo Chung trưởng lão muốn không có?" Liễu Trần hỏi.
Liễu Bắc hít sâu một hơi, nói: "Chung trưởng lão bên kia khôi phục nói, Bích Liên làm Đinh trưởng lão lấy đi rồi."
Liễu Trần mắng: "Hỗn trướng."
Cung Khiếu sợ là đã biết chân tướng, cho nên, lúc này mới trong tối ngoài sáng nhằm vào hắn, nhưng Chung Lâu, hắn nhưng không có thực xin lỗi Chung Lâu a! Nếu không phải bởi vì Chung Lâu, hắn cũng không đến mức đắc tội Cung Khiếu, vị này Chung trưởng lão là nghe được bên ngoài tin tức, cho nên tính toán tá ma giết lừa sao?
……
Thiên Nhàn Đảo Thành chủ phủ.
"Thần Nhi, Liễu Trần tiếp một đơn nhiệm vụ, luyện chế Quý Hoa
dược tề." Cung Khiếu nói.

Cung Thần cười cười, nói: “Phải không?”
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: “Đại khái là bị lời đồn đãi khó khăn, cho nên không thể không ra tay.”
Cung Thần có chút châm chọc nói: “Như vậy thiếu kiên nhẫn, ta đảo cảm thấy có chút giấu đầu lòi đuôi.”
“Xác thật.” Cung Khiếu nhớ rõ Liễu Trần là luyện chế quá Quý Hoa dược tề, liền ở mấy năm phía trước, lần này luyện chế dược tề, Liễu Trần hẳn là chỉ là đem trước kia dược tề đem ra mà thôi.
“Liễu Trần hẳn là đã sớm đầu nhập vào Chung Lâu.”
Cung Thần sắc mặt đổi đổi, nói: “Phụ thân không phải sớm có đoán trước sao?”
Liễu Trần vốn là trong lén lút đầu nhập vào Chung Lâu, bất quá, Cung Khiếu cùng Liễu Trần trở mặt, bởi vì bên ngoài lời đồn đãi, Liễu Trần chặt đứt dược tề nơi phát ra, cho nên, gần nhất động tĩnh lớn một ít, làm Cung Khiếu người phát giác tới.
Cung Khiếu mặt lạnh lùng, hắn dự tính đến Liễu Trần cùng Chung
Lâu có quan hệ là một chuyện, Liễu Trần cùng Chung Lâu thật sự
có quan hệ, rồi lại là mặt khác một chuyện.
Nghĩ đến đã từng đầu nhập ở Liễu Trần trên người tài nguyên, Cung Khiếu liền phẫn uất không thôi.
“Thần Nhi, kế tiếp, ngươi tưởng làm sao bây giờ?”
Cung Thần cười cười, nói: “Tiếp tục rải rác lời đồn đãi.” Liễu Trần
này sẽ nhất định chột dạ, lại không bỏ xuống được Dược Tề Sư quang hoàn. Đối phương lại tưởng giấu giếm, kế tiếp lộ ra tới sơ hở liền sẽ càng nhiều.
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: “Hảo.”

Chương 245: Chương 245

“Tuyết đạo hữu như thế nào tới?” Lâm Sơ Văn thăm hỏi nói.
Tuyết Dương cười cười, nói: “Đây là tiểu nữ Tuyết Ấu Dung, còn muốn đa tạ Lâm dược sư dược tề, tiểu nữ đã thành công khế ước Băng Phượng.”
Tuyết Ấu Dung đi đến Lâm Sơ Văn trước mặt, đối với Lâm Sơ Văn hành lễ, khách khí nói: “Đa tạ Lâm tiền bối.”
“Tuyết tiểu thư quá khách khí.” Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói.
Tiểu hồ ly nhìn Tuyết Ấu Dung bên người Băng Phượng, hai tròng
mắt sáng ngời có thần, Băng Phượng bị tiểu hồ ly nóng cháy ánh mắt dọa thu nạp cánh.
Lâm Sơ Văn bất đắc dĩ đối này tiểu hồ ly truyền âm, nói: “Thu liễm một ít, này điểu không thể ăn.”
Tiểu hồ ly nghe vậy, có chút mất mát rũ xuống đầu.
Lâm Sơ Văn nhìn tiểu hồ ly phản ứng, có chút vô ngữ.
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Tiểu hồ ly cùng Sở Diệp đãi lâu rồi, giống
như có chút bị dạy hư, chỉ biết ăn ăn ăn, nhìn đến cái gì đều muốn ăn.
Tuyết Ấu Dung đại khái nhìn ra tiểu hồ ly ý tưởng, có chút bất đắc
dĩ đem chính mình Hồn Sủng thu vào Hồn Thất bên trong.
Tuyết Dương nhìn Tuyết Bảo, nói: “Lâm dược sư này chỉ Hồn Sủng, linh tính mười phần, được trời ưu ái, thật là làm người hâm
mộ.”
“Tuyết đạo hữu quá khen, đạo hữu Băng Phượng cũng là không lầm.” Lâm Sơ Văn nói.

Tuyết Dương nghiêm mặt nói: “Ta nghe nói, Lâm dược sư mấy ngày trước đây luyện chế dược tề, dược thảo trung lăn lộn một gốc cây Thiên Dụ Thảo?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Xác thật có việc này.”
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Thiên Dụ Thảo sự tình, hẳn là chỉ có hắn,
Sở Diệp còn có Cung Khiếu phụ tử biết, Tuyết Dương sẽ biết cái này, chỉ sợ là Cung Khiếu nói cho Tuyết Dương, Cung Khiếu cùng
Tuyết Dương kết minh sao? Theo Lâm Sơ Văn biết, Cung Khiếu cùng Tuyết Dương nguyên bản giao tình giống nhau, hiện tại giao
tình biến hảo sao?
Tuyết Dương thở dài, nói: “Thiên Dịch vẫn luôn lộng không rõ năm đó hắn tao ngộ phản phệ nguyên nhân, hiện tại thoạt nhìn, chỉ sợ cũng là đồng dạng chiêu số.”
Lâm Sơ Văn lòng còn sợ hãi nói: “Thiên Dụ Thảo biến ảo chi thuật đích xác thập phần lợi hại, rõ ràng là chí âm chi thảo, không
nghĩ tới hiển lộ ra tới hơi thở, hoàn toàn là chí dương chi thảo hơi
thở.” Nếu không phải Mặc Nắm đột nhiên thèm ăn, nói không chừng hắn cũng trúng chiêu.
“Nhất định là Dược Tề Sư hiệp hội kia bang nhân làm, kia giúp vương bát đản.” Tuyết Ấu Dung nổi giận đùng đùng nói.
Lâm Sơ Văn uống ngụm trà, không nói gì, hắn cũng hoài nghi là Dược Tề Sư hiệp hội, bất quá không có gì chứng cứ.
Tuyết Dương nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Dược Tề Sư hiệp hội thế lực khổng lồ, một lần không thành, có lẽ còn sẽ lại tìm cơ hội xuống tay.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Ta biết, ta sẽ cẩn thận.”
Tuyết Dương cười cười, nói: “Dược Tề Sư hiệp hội Thường Hồng này sẽ ở Thiên Nhàn Đảo, theo ta thấy việc này cùng Thường Hồng thoát không được quan hệ, không bằng đem hắn giết tính.”
Lâm Sơ Văn: “……” Không hổ là Dược Tề Sư khắc tinh, sát Địa

giai Dược Tề Sư nói, như vậy nhẹ nhàng bâng quơ liền nói ra tới.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Rồi nói sau, Băng Thiên Dịch đạo hữu năm đó bị phản phệ tình huống như thế nào, còn có chữa khỏi cơ hội sao?”
Tuyết Dương có chút ngưng trọng, nói: “Nghe nói, có một loại dược tề có lẽ có cơ hội chữa khỏi, bất quá, loại này dược tề phối phương, đã sớm thất truyền.”
Lâm Sơ Văn có chút tò mò nói: “Cái gì dược tề?”
“Dệt Hồn dược tề.” Tuyết Dương nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Là cái này a!”
Dệt Hồn dược tề đại danh, Lâm Sơ Văn cũng nghe nói qua, này dược tề đối chữa khỏi linh hồn tổn thương có kỳ hiệu, liền tính không cần phải, bị một chi ở trên người cũng là tốt.
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Nếu là có thể được đến Dệt Hồn dược tề, cấp Sở Diệp dùng một chi cũng không tồi, Sở Diệp phía trước đi lối tắt khế ước Kinh Chập Long, Kinh Chập Long ở khôi phục tu vi
kia một khắc, bộc phát ra kinh người khí thế, Sở Diệp Hồn Thất giống như bởi vậy bị đánh sâu vào ra rất nhỏ vết rách, tuy rằng không nghiêm trọng lắm, nhưng nhiều ít cũng là cái tai hoạ ngầm.
Tuyết Dương cười cười, nói: “Có cái địa phương nhưng thật ra khả năng có Dệt Hồn dược tề phối phương, không biết là thật là giả, bất quá, đại gia ai cũng vào không được.”
Lâm Sơ Văn có chút tò mò nói: “Nơi nào?”
“Bách Phi Mộ.”
Lâm Sơ Văn có chút tò mò nói: “Bách Phi Mộ?”
Tuyết Dương gật gật đầu, nói: “Chúng ta Thiên Hải Vực hai ngàn năm trước ra quá một cái Hồn Hoàng cường giả được xưng là Bách vương, Bách phi là hắn thích nhất nữ nhân, Bách vương không có trở thành Hồn Hoàng phía trước, Bách phi từng vì Bách
vương, linh hồn bị thương, Bách vương vì này tìm tòi quá các loại
trị liệu thần hồn phương thuốc, dược tề, trong đó liền có Dệt Hồn

dược tề phối phương."
"Thực đáng tiếc, Bách vương phi chết sớm, không có chờ đến dược tề luyện chế ra tới liền đã chết, Bách vương hẳn là đem phương thuốc đặt ở Vương phi mộ trung, làm Vương phi chôn cùng chi vật."
"Kia Vương phi mộ các ngươi biết ở nơi nào?" Lâm Sơ Văn hỏi.
Tuyết Dương gật gật đầu, nói: "Biết, Vương phi mộ ở Thiên Ám Đảo đáy biển, nhưng kia địa phương trải rộng nguyền rủa, đã từng có người tưởng thâm nhập Bách Phi Mộ, kết quả ra tới lúc sau, Hồn Thú nhiễm nguyền rủa, cả người thối rữa mà chết, có hại người nhiều, dần dà, cũng không ai dám đi."
Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, nói: "Nguyền rủa a!"
Tuyết Dương nhìn Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Kỳ thật, cũng không phải hoàn toàn không có cách nào, bất quá, tương đối khó
khăn."
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Nguyện nghe kỹ càng."
"Ảnh Thú."
Lâm Sơ Văn sửng sốt một chút, thầm nghĩ: Quả nhiên, Lâm Sơ Văn âm thầm chửi thầm Tuyết Dương gia hỏa này có phải hay không chuyên môn tới thử hắn.
"Bách vương phi mộ trung nguyền rủa, trên thực tế là một đầu Vương giai Ma Sát Long lưu lại, bình thường Hồn Thú khó có thể thâm nhập trong đó, Ảnh Thú là có thể, Ảnh Thú chẳng những có
thể, nói không chừng còn có thể thăng cấp."
Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, thầm nghĩ: Đích xác có khả năng, bên Hồn Thú đối nguyền rủa sợ chi như hổ, Mặc Nắm lại là có thể hấp
thu nguyền rủa.
Phía trước, Ảnh Thú vẫn luôn ở Thiên Khóc Hải Vực hoạt động, gần nhất Thiên Khóc Hải Vực đối này giống như cũng mất đi lực hấp dẫn.
Nếu này có thể tìm được Bách Phi Mộ, có lẽ Mặc Nắm sẽ cao hứng.
"Ảnh Thú quá hiếm lạ, không hảo tìm a!" Lâm Sơ Văn có chút

tiếc
hận nói.
Tuyết Dương gật gật đầu, nói: “Xác thật không hảo tìm.”
Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, thầm nghĩ: Tuyết Dương gia hỏa này, không phải là ở thử hắn đi, Sở Diệp đều là song Hồn Thú Hồn Vương, Ảnh Thú liền có vẻ có chút không quan trọng gì, lúc này cho hấp thụ ánh sáng cũng không có việc gì.
Powered by GliaStudio
close
……
Phòng nội.
“Ngươi nói, Bách Phi Mộ?” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, ta cảm thấy có thể đi nhìn xem.
“Xác thật có thể đi nhìn xem.”
Bách vương nguyền rủa là Ma Sát Long sở lưu, Mặc Nắm hấp thu nguyền rủa, có lẽ có thể cường đại một mảng lớn, Mặc Nắm cường đại rồi, Tiểu Bạch cũng có thể tăng cường vài phần.
Bách Phi Mộ bên trong, hẳn là có không ít thứ tốt.
Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: “Vậy đi xem đi.”
Làm không tốt, Bách vương phi lăng mộ bên trong, có rất nhiều vật bồi táng đâu, đào mồ cũng coi như là phát tài nhanh nhất một
cái biện pháp.
Liền tính cái gì đều không có, làm Mặc Nắm ăn no nê vẫn là có thể.
“Khi nào đi a!” Lâm Sơ Văn hỏi.
“Nhặt ngày không bằng xung đột, ngày mai đi.” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Như vậy cấp?” Bọn họ chân trước nghe được Bách Phi Mộ tin tức, sau lưng liền đi, thực làm người khả nghi a!
“Vừa lúc gần nhất tìm ngươi luyện chế dược tề ít người, đi ra ngoài giải sầu cũng hảo.” Sở Diệp nói.
Sở Diệp thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn gần nhất vẫn luôn đắm chìm ở dược tề tu luyện bên trong, cũng là thời điểm đi ra ngoài phóng thông khí.

“Như thế, Tuyết Vương sợ là sẽ đoán được.” Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp cười cười, nói: “Này có cái gì, biết là một chuyện, nói ra lại là một chuyện khác.”
Sở Diệp đánh giá Cung Khiếu trong lòng cũng hiểu rõ, bất quá, hắn chỉ cần không ở trước công chúng sử dụng Ảnh Thú, đều có người giúp đỡ hắn nói dối.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Cũng hảo.”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cùng Cung Thần đánh thanh chào hỏi, rời đi Thiên Nhàn Đảo.
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ngồi ở Kinh Chập Long trên người, bay ra Thiên Hà hoa lâm.
Sở Diệp câu lấy khóe miệng, tràn đầy hưng phấn, trở thành Hồn Sủng Sư nhiều năm như vậy, rốt cuộc, hắn rốt cuộc có một đầu có thể lên trời xuống đất uy phong tọa kỵ vẫn là long, thật là thật
vất vả a!
Kinh Chập Long ở trên mặt biển bay qua, trong vòng một ngày kéo dài qua đông đảo hải đảo, dẫn tới trong biển không ít săn thú
Hồn Sư nghỉ chân quan vọng a!
“Đó là long a!”
“Vương cấp Kinh Chập Long, gặp gỡ Hồn Vương tiền bối.”
“Thật là uy phong, hảo thần tuấn Kinh Chập Long a! Ta giống như
có chút thở không nổi.”
“Đó là vị nào Hồn Vương a!”
“Hình như là Thiên Nhàn Đảo Sở Diệp hồn vương.”
“Cái kia đi rồi đại vận, nhặt đại lậu a!”
“Chính là cái kia.”
“Nghe nói Sở Diệp hồn vương đạo lữ là Địa giai Dược Tề Sư a!”
“……”
Sở Diệp ở mọi người cực kỳ hâm mộ ánh mắt, khống chế Kinh Chập Long nghênh ngang mà đi.
……
Thiên Nhàn Đảo khách điếm.

“Phụ thân, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn rời đi Thiên Nhàn Đảo.” Tuyết Ấu Dung nói.
Tuyết Dương gật gật đầu, nói: “Đi rồi a! Đi thật mau.”
“Phụ thân, bọn họ có phải hay không đi tìm Bách Phi Mộ.” Tuyết Ấu Dung hỏi.
“Có lẽ là đi ra ngoài du ngoạn, nghe nói, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn là bên ngoài tới, đối Thiên Hải Vực cũng không quen thuộc, có lẽ là đi ra ngoài nhìn xem hôm nay hải vực non sông phong cảnh.” Tuyết Dương nói.
Tuyết Ấu Dung cau mày, nói: “Là như thế này sao?”
Tuyết Ấu Dung thầm nghĩ: Phía trước bọn họ nhắc tới Bách Phi Mộ thời điểm, Lâm dược sư giống như thực cảm thấy hứng thú bộ dáng.
“Cha, ta nghe nói Sở Diệp trên tay có Ảnh Thú, lúc trước kia Ảnh Thú trộm Kim Thuế Quả thụ, dẫn ra Kinh Chập Long, Sở Diệp mới thành công khế ước Kinh Chập Long.” Tuyết Ấu Dung tích lựu lựu chuyển động con mắt nói.
Tuyết Dương trừng mắt nhìn Tuyết Ấu Dung liếc mắt một cái, quát
lớn nói: “Đừng nói hươu nói vượn.” Phải biết rằng, phía trước Giang Thượng hoài nghi Sở Diệp, tìm Sở Diệp phiền toái, chính là
bị Cung Khiếu trọng thương a!
Tuyết Ấu Dung cười cười, nói: “Phụ thân, ngươi nói Lâm Sơ Văn có thể hay không bắt được Dệt Hồn dược tề phối phương a!”
“Khó a!” Dệt Hồn dược tề phối phương đã thất truyền nhiều năm,
Bách Phi Mộ trung khả năng tồn tại Dệt Hồn dược tề phối phương
cũng bất quá là đồn đãi mà thôi, có phải hay không thật sự có thật
khó mà nói.
“Nếu, Lâm Sơ Văn có thể luyện chế Dệt Hồn dược tề thì tốt rồi.” Tuyết Ấu Dung nói.
Băng Thiên Dịch am hiểu luyện chế Băng hệ dược tề, đã từng là bọn họ Tuyết Đảo vinh quang, lại ở một ngày nào đó đột nhiên

mất đi sở hữu quang hoàn.
Băng Thiên Dịch mấy năm nay, vẫn luôn ở vì bọn họ Tuyết Đảo bồi dưỡng Dược Tề Sư, tuy rằng Băng Thiên Dịch chính mình mất đi luyện dược năng lực, bất quá, luyện dược kinh nghiệm còn
ở, rốt cuộc đã từng là Địa cấp Dược Tề Sư, rất nhiều kinh nghiệm vẫn là rất hữu dụng.
Chỉ là nhìn chính mình đồ đệ, một đám một chút tiến bộ, chính mình lại hoàn toàn vô pháp luyện chế dược tề, Thiên Dịch thúc thúc trong lòng đại khái cũng thực hụt hẫng. Nếu là trị đến tốt lời
nói vậy là tốt rồi.

Chương 246: Chương 246

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tiêu phí một ngày thời gian, đến Tuyết Vương nói Thiên Ám Đảo.
Vương giai Hồn Thú tốc độ không giống bình thường, nguyên bản
gần một tháng lộ trình chỉ đi rồi một ngày.
Sở Diệp đến Thiên Ám Đảo phía trước, liền đem Kinh Chập Long thu lên, hai người giấu giếm thân phận tiến vào Thiên Ám Đảo.
Sở Diệp tới rồi Thiên Ám Đảo lúc sau, còn tưởng nói bóng nói gió một chút Bách vương phi lăng mộ vị trí, không nghĩ tới tùy tiện dò
hỏi một chút sẽ biết.
Bách vương phi mộ ở đáy biển, nguyên bản là bị che giấu lên, sau lại bởi vì đáy biển động đất, tạo thành lăng mộ rung chuyển, lăng mộ mới hiển lộ ra tới.
Lăng mộ vừa mới xuất hiện thời điểm, hấp dẫn không ít người đi
trước, đi người đã chết thất thất bát bát, may mắn trở về người cũng không vớt đến cái gì chỗ tốt, lúc sau, liền không ai lại đi quấy rầy Bách vương phi yên giấc.
Sở Diệp đem Mặc Nắm phóng ra, nói: “Mặc Nắm ngươi cơ hội tới.”
Mặc Nắm nhảy nhót nói: “Vương giai, Vương giai……”
Sở Diệp tiếp thu tới rồi Mặc Nắm suy nghĩ, có chút khiếp sợ, Mặc Nắm tưởng tiến vào Vương giai, tưởng ở Tiểu Bạch phía trước tiến vào Vương giai.
Sở Diệp cười cười, nói: “Ân, có chí khí.”
Tiểu Bạch mắt trợn trắng, hùng hùng hổ hổ nói: “Si tâm vọng tưởng.”

Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, nói: “Không cần nói như vậy sao, Mặc Nắm nếu là có thể đi vào Vương giai, đối với ngươi cũng có chỗ lợi.”
Tiểu Bạch rầu rĩ trừng mắt nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, “Ta rõ ràng đã có thể tiến vào Vương giai, là ngươi không cho.”
Sở Diệp ngượng ngùng cười cười, nói: “Không nên gấp gáp sao, nóng vội ăn không hết nhiệt đậu hủ.”
Tiểu Bạch trừng mắt nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, trốn đến Hồn
Thất bên trong ngủ ngon……
Sở Diệp nhìn Mặc Nắm, nói: “Được rồi, đi thôi.”
Mặc Nắm như thanh sương mù giống nhau tiềm nhập trong biển,
tìm kiếm Bách vương phi lăng mộ vị trí, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đãi ở tửu lầu bên trong chờ tin tức.
……
Tửu lầu bên trong, mấy cái Thiên Ám Đảo tu sĩ đang ở nói chuyện
trời đất.
“Phong Khiếu Hội bên kia nói, bọn họ phát hiện hư hư thực thực Kinh Chập Long rơi xuống, muốn biết yêu cầu 300 vạn tin tức phí.”
“Phong Khiếu Hội đại khái lại ở gạt người, này Kinh Chập Long lại
không phải cải trắng, này vừa mới ra một cái, nơi nào có thể nhanh như vậy lại ra một cái.”
“Lần này Phong Khiếu Hội giống như tới thật sự, ta nghe nói, bọn
họ giống như ngoài ý muốn được đến Kinh Chập Long hình ảnh.”
“Đánh đổ đi, này Phong Khiếu Hội liền thích bán loại này giống thật mà là giả tin tức, phía trước, còn bán Liệt Hỏa Phượng Hoàng tin tức, thực sự có như vậy mấy cái lăng đầu thanh tin.”
“Thiên Nhàn Đảo cái kia Kinh Chập Long dừng ở Sở Diệp trên người, tam đại thế lực tranh đấu gay gắt hồi lâu, không nghĩ tới cuối cùng lại là làm những người khác nhặt tiện nghi, tấm

tắc……”
“Nghe nói, Sở Diệp tuổi còn trẻ, đã là song Vương thú Hồn Vương, thực lực thập phần đáng sợ.”
“Ta nghe nói, đó là cái ăn cơm mềm gia hỏa.”
“Ngươi nghe ai nói a!”
“Lục huynh a! Lục huynh nói, Sở Diệp Vương giai ong chúa là hắn đạo lữ, dùng dược tề rót ra tới, đến nỗi Kinh Chập Long đó là đi rồi đại vận, Cung Khiếu tiền bối xem ở này đạo lữ trên người hỗ trợ khế ước.”
“Dựa ăn cơm mềm ăn thành song Vương thú Hồn Vương sao? Thật là ăn cơm mềm giới mẫu mực a!”
“……”
Sở Diệp uống rượu, nghe vài người nói thiếu chút nữa bị sặc đến, nhất bang vương bát đản, chính mình không bản lĩnh ăn cơm mềm, liền biết hạt lải nhải.
Lâm Sơ Văn cười cấp Sở Diệp bỏ thêm khối điểm tâm, nói: “Nếm thử cái này bánh phục linh, hương vị không tồi.”
Sở Diệp ho nhẹ hai tiếng, nói: “Hảo.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Sơ Văn là ở cười trộm đi, nhất định đúng rồi.
Y.U.X.I.
“Nghe nói, Thiên Nhàn Đảo gần nhất phát triển không tồi a!”
“Đúng vậy! Chúng ta đảo Cương Giáp Đoàn gần nhất suy xét đi Thiên Nhàn Đảo phát triển.”
“Thiên Nhàn Đảo bên kia nghe nói tài nguyên bần cùng thực a? Chạy tới bên kia phát triển, không sợ lỗ sạch vốn sao?”
“Đó là từ trước, bên kia hiện tại khai một cái sát khí sơn cốc, nếu là mang qua đi thú cốt cũng đủ nhiều, phẩm chất cũng đủ hảo, là
có thể ưu tiên đổi lấy sát khí vẫn là thực kiếm.”
“……”
Sở Diệp nghe vài người nghị luận, thầm nghĩ: Thiên Nhàn Đảo hiện tại thật sự phát triển không tồi a! Thiên Ám Đảo cùng Thiên
Nhàn Đảo khoảng cách vẫn là thập phần xa, Thiên Ám Đảo nơi này lại có không ít người ở nghị luận Thiên Nhàn Đảo sự tình.
……

Sở Diệp thông qua khế ước quan sát Mặc Nắm trạng huống, Mặc Nắm tiến vào hải vực hai ngày lúc sau, rốt cuộc phát hiện Bách vương phi lăng mộ vị trí, bay nhanh tới gần.
Bách vương phi mộ ngoại, có không ít âm hồn bồi hồi.
Bách vương phi mộ đã từng hấp dẫn không ít tu sĩ đi trước thăm bảo, rất nhiều tu sĩ chết ở lăng mộ ở ngoài, một ít tu sĩ sau khi chết oán khí không tiêu tan, liền ở lăng mộ ở ngoài bồi hồi, nhưng
thật ra thành bảo hộ lăng mộ một đạo phòng tuyến.
Mặc Nắm hút một ngụm âm hồn âm sát khí, vừa lòng đem chính
mình phồng lên thành một cái khí cầu.
Lăng mộ ở ngoài âm hồn, linh trí phần lớn thấp hèn, nhưng vẫn là
có xu lợi tị hại bản năng.
Nhìn đến Mặc Nắm xuất hiện, âm hồn sôi nổi tránh lui, Mặc Nắm
đối với mấy cái âm hồn, đuổi theo qua đi.
Lăng mộ ở ngoài âm hồn, tràn ngập nồng đậm sát khí, hương vị so tầm thường muốn hảo rất nhiều.
Mặc Nắm bắt được một cái âm hồn, một ngụm cắn rớt này nửa cái thân mình, lại một ngụm toàn bộ hút lựu tới rồi trong miệng,
mặt khác âm hồn thấy thế chạy càng nhanh.
Đối Mặc Nắm mà nói, âm hồn cũng chính là sau khi ăn xong điểm
tâm ngọt, có thể có có thể không, xem âm hồn đều tan, Mặc Nắm
cũng không chạy tới truy, mà là dựa theo Sở Diệp phía trước yêu cầu thâm nhập lăng mộ.
Bách phi lăng mộ kiến tạo thập phần xa hoa, bất quá, lăng mộ ở phía trước động đất bên trong đã chịu hư hao, trên vách tường có
không ít vết rách.
Bách phi lăng mộ bên ngoài, có một cái đại hình mê tâm trận pháp.

Tới gần Bách phi lăng mộ tu sĩ, thực dễ dàng đã chịu trận pháp ảnh hưởng, lại đã chịu nguyền rủa xâm nhiễm, nguy hiểm không
nhỏ.
Mặc Nắm nhảy vào lăng mộ bên trong, lăng mộ bên trong, âm u, toàn bộ lăng mộ đều tràn ngập mê muội sát khí.
Lệnh bên Hồn Thú nghe tiếng sợ vỡ mật ma sát khí, với Mặc Nắm mà nói không thể nghi ngờ là đại đồ bổ.
Mặc Nắm tiến vào lăng mộ bên trong, như vào chỗ không người.
Powered by GliaStudio
close
Mặc Nắm một bên khắp nơi phiêu, thường thường hút một ngụm
ma sát khí, vẻ mặt say mê.
Sở Diệp âm thầm cảm thán Mặc Nắm thăm dò lăng mộ năng lực, thật sự không giống bình thường, mà hắn cho tới nay, cũng chưa
hảo hảo lợi dụng Mặc Nắm có chút lãng phí.
“Không quá thích hợp a!” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: “Làm sao vậy?”
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Lăng mộ bên ngoài có mê tâm trận pháp, này không kỳ quái, có thể là Bách vương dùng để bảo hộ lăng mộ, nhưng là, lăng mộ bên trong giống như có một cái đại
hình phong ấn trận pháp.”
Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc nói: “Phong ấn trận pháp? Có thể phong ấn thứ gì?”
Mặc Nắm bay đến lăng mộ trung gian, thấy được từng điều ám hắc sắc xiềng xích, cùng với ở xiềng xích dưới, gầy trơ cả xương một con chim.
Tiểu Bạch lập tức đứng lên thân mình, có chút hưng phấn nói: “Mộc Tiên Điểu, Mộc Tiên Điểu a!”
Mặc Nắm là Tiểu Bạch trành thú, Mặc Nắm nhìn đến, Tiểu Bạch cũng thấy được.
Lâm Sơ Văn cau mày, Mộc Tiên Điểu loại này chim bay, có thể tinh luyện nguyên khí, đối phương hấp thu nguyên khí lúc sau,

có
thể đem tinh lọc nguyên khí tạp chất, chuyển hóa vì càng cao phẩm chất nguyên khí.
Gần là loại năng lực này, đảo không tính cái gì, đối phương mặt khác một loại năng lực, lại làm này nhất tộc đàn tao ngộ tai họa ngập đầu, ăn vào Mộc Tiên Điểu tâm đầu huyết, có thể cho Vương giai Hồn Thú bay lên một cái giai vị, nếu là Hoàng giai Hồn
Thú dùng tỷ lệ, cũng có rất lớn tỷ lệ tiến giai.
Tiểu Bạch nhảy nhót nói: “Ta muốn ăn nó, ăn nó.”
Sở Diệp: “……”
……
Mặc Nắm vây quanh bị phong ấn Mộc Tiên Điểu chuyển động một
vòng, một cái sát khí xiềng xích, phân tán hóa thành sát khí bị Mặc Nắm hít vào trong miệng.
Mặc Nắm ăn sát khí xiềng xích, giống ăn mì sợi giống nhau, hút lựu thập phần thông thuận.
Bao phủ ở Mộc Tiên Điểu quanh thân sát khí tiêu tán một ít, Mộc Tiên Điểu nguyên bản lâm vào hôn mê, sát khí xiềng xích buông lỏng một chút, nhưng thật ra bị bừng tỉnh.
Mộc Tiên Điểu đột nhiên mở mắt, Sở Diệp bị Mộc Tiên Điểu đột nhiên mở đôi mắt, hoảng sợ.
Mộc Tiên Điểu nguyên bản hẳn là điểm lành chi điểu, nhưng là, bị
xiềng xích phong tỏa này một con, cả người lại tẩm đầy hung ác thô bạo hơi thở.
Mộc Tiên Điểu đột nhiên bừng tỉnh, đem Mặc Nắm hoảng sợ, bất quá, Mặc Nắm thực mau liền phát hiện, Mộc Tiên Điểu bất quá là
ở hư trương thanh thế, đối phương suy yếu lợi hại, căn bản không đáng để lo.
Mặc Nắm để sát vào Mộc Tiên Điểu trái tim nhìn thoáng qua.
Mặc Nắm động tác, đem Mộc Tiên Điểu chọc giận, không ngừng giãy giụa.
Sở Diệp sửng sốt một chút, nói: “Lấy ra huyết.”

Tiểu Bạch cau mày, có chút tiếc nuối nói: “Đã lấy ra huyết a! Vậy không có gì dinh dưỡng a! Bất quá, gia hỏa này gầy da bọc xương, liền tính không lấy ra huyết, đại khái cũng không có gì dinh dưỡng.”
Mặc Nắm là Tiểu Bạch trành thú, xuyên thấu qua Mặc Nắm đôi mắt, Tiểu Bạch cũng thấy được Mộc Tiên Điểu.
Sở Diệp: “……”
“Này chỉ Mộc Tiên Điểu hỗn cũng quá thảm, gầy liền dư lại một phen xương cốt.” Tiểu Bạch nói thầm nói.
Sở Diệp cau mày, bị xiềng xích phong ấn Mộc Tiên Điểu gầy trơ cả xương, hơi thở uể oải, trên người vết thương chồng chất, thập phần thê thảm, xác thật hỗn không tốt lắm bộ dáng.
Mặc Nắm bay đến Mộc Tiên Điểu bên người, cùng Mộc Tiên Điểu giao lưu lên.
Mộc Tiên Điểu tựa hồ lười đi để ý Mặc Nắm, ở Mặc Nắm lải nhải quấy rầy dưới, miễn cưỡng cùng Mặc Nắm hàn huyên mở ra.
Tiếp thu đến Mặc Nắm truyền tới tin tức, Sở Diệp hít sâu một hơi,
chậm rãi nhăn lại mày.
“Như thế nào?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp cau mày, nói: “Lăng mộ Mộc Tiên Điểu, là Bách vương phi linh sủng.”
Lâm Sơ Văn sắc mặt khẽ biến, nhịn không được nói thầm nói: “Bách vương phi cư nhiên có một con Mộc Tiên Điểu linh sủng.”
Lâm Sơ Văn dừng một chút, lại nói: “Cho nên nói, Bách vương phi Mộc Tiên Điểu bị Bách vương Ma Sát Long sát khí xiềng xích cấp khóa lại sao?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Dựa theo Mộc Tiên Điểu cách nói, Bách vương phi lăng mộ ở ngoài sát khí, đều không phải là là Bách vương vì phòng ngừa người ngoài xâm lấn mà bố trí, mà là phong tỏa Mộc Tiên Điểu sát khí xiềng xích sát khí dật tán hình thành.
Lâm Sơ Văn túc khẩn mày, lắc lắc đầu, nói: “Nói như vậy, Bách vương cùng Bách vương phi câu chuyện tình yêu, là giả?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Bách vương phi khế ước Mộc Tiên Điểu, bởi vì Mộc Tiên Điểu đặc thù, Bách vương phi đem Mộc

Tiên Điểu ngụy trang thành Thiên Linh Điểu, vẫn luôn tường an không có việc gì sinh sống vài thập niên, sau lại Bách vương phi nhận thức Bách vương, hai người lâm vào tình yêu cuồng nhiệt, một lần Bách vương trọng thương, dưới tình thế cấp bách, Bách vương phi dùng Mộc Tiên Điểu huyết cứu hắn."
Mộc Tiên Điểu tâm đầu huyết, phi thường trân quý, bình thường máu, hiệu quả không có như vậy dựng sào thấy bóng, nhưng hiệu
quả cũng là không tồi.
"Bách vương đoán được Mộc Tiên Điểu tồn tại, lúc sau, Bách vương cùng Bách vương phi lá mặt lá trái, cùng những người khác liên thủ, nội ứng ngoại hợp bị thương nặng Bách vương phi,
Mộc Tiên Điểu lúc ấy không biết Bách vương gương mặt thật, vì Bách vương phi hộc ra tâm đầu huyết, lúc sau kia tâm đầu huyết đã bị Bách vương đoạt đi rồi."
Lâm Sơ Văn: "……" Nguyên bản tưởng cái tình thánh, kết quả là tên cặn bã sao?
Bách vương đem Mộc Tiên Điểu phong tỏa ở lăng mộ bên trong, là hy vọng có thể cuồn cuộn không ngừng được đến Mộc Tiên Điểu tâm đầu huyết.
Mộc Tiên Điểu tâm đầu huyết là thứ tốt, nhưng Mộc Tiên Điểu nếu
không phải cam tâm tình nguyện, kia tâm đầu huyết cứu dễ dàng
bị ô nhiễm.
Bị ô nhiễm Mộc Tiên Điểu tâm đầu huyết, không những không có
tác dụng, còn có khả năng làm người tẩu hỏa nhập ma, vì đạt được Mộc Tiên Điểu tự nguyện lấy ra tâm đầu huyết, Bách vương
có thể nói là trăm phương ngàn kế.
"Nói như vậy, lăng mộ cũng không phải Bách vương phi mộ địa?"
Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Xác thật là Vương phi mộ địa, vì kiềm

chế Mộc Tiên Điểu, Bách vương đem Vương phi thần hồn chia lìa
ra tới, phong tỏa ở Châm Hồn Đèn bên trong."
Châm Hồn Đèn lấy thần hồn bậc lửa, bậc lửa lúc sau, thần hồn sẽ
sống không bằng chết.
Thiên Hải Vực nơi nơi đều truyền lưu Bách vương cùng Vương phi vui buồn lẫn lộn câu chuyện tình yêu, nhưng mà trên thực tế,
Bách vương lại là vong ân phụ nghĩa tiểu nhân.
Lâm Sơ Văn nhịn không được nói: "Nhân tra."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Xác thật là cái cặn bã."
"Chúng ta tiến vào lăng mộ nhìn xem." Sở Diệp đề nghị nói.
Lâm Sơ Văn nhíu nhíu mày, nói: "Chúng ta có thể đi vào sao?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Mặc Nắm có thể khống chế lăng mộ bên trong sát khí, làm chúng ta có thể xuất nhập."
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Mặc Nắm thật lợi hại a!"
Sở Diệp cười cười, nói: "Đó là." Từ nào đó ý nghĩa đi lên nói, Ảnh Thú chính là có thể so với Cực phẩm Hồn Thú linh thú a! Tự nhiên là có chút thủ đoạn, nếu không phải như thế, cũng sẽ không
có như vậy nhiều người tưởng khế ước Ảnh Thú.

Chương 247: Chương 247

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi theo Mặc Nắm tiềm nhập Bách Phi Mộ, lăng mộ âm trầm trầm, cấp Sở Diệp một loại thập phần không
tốt cảm giác.
Lâm Sơ Văn ninh mày, nói: “Nơi này oán khí thực nùng a!”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Mặc Nắm đi ở phía trước, rửa sạch hơn phân nửa oán khí, nhưng Sở Diệp vẫn là có loại bị oán khí vờn quanh, thực không thoải mái
cảm giác.
Vài người theo Mặc Nắm thâm nhập lăng mộ, thực mau thấy được phong tỏa trận pháp.
“Đây là Cửu Âm Khoá Hồn Trận.” Sở Diệp nói thầm nói.
“Địa giai cao cấp trận pháp sao?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Cửu Âm Khoá Hồn Trận âm độc thực, bị này trận pháp khóa trụ trận pháp, nếu ý đồ đánh sâu vào trận pháp, mỗi lần đều sẽ bị trận pháp phản phệ, đau nhức vô cùng.
Này trận pháp mài mòn nghiêm trọng, một phương diện hẳn là thời gian lâu rồi, về phương diện khác, lại hẳn là Mộc Tiên Điểu không ngừng đánh sâu vào kết quả.
Tiểu Bạch đi tới phong tỏa Mộc Tiên Điểu trận pháp bên, kiểm tra
rồi một phen, có chút thất vọng.
Tiểu Bạch tràn đầy đồng tình nhìn Mộc Tiên Điểu, đối với Mộc Tiên Điểu lẩm nhẩm lầm nhầm một hồi.
Nguyên bản hơi thở thoi thóp Mộc Tiên Điểu, bạo khiêu lên, một bộ muốn cào chết Tiểu Bạch bộ dáng.

Tuy rằng biết rõ ra không được, Tiểu Bạch vẫn là bị nổi trận lôi đình Mộc Tiên Điểu hoảng sợ, theo bản năng lui về phía sau hai bước.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, có chút nghi hoặc hỏi: "Tiểu Bạch nói gì đó."
"Tiểu Bạch đối Mộc Tiên Điểu nói, hắn hỗn quá thảm, bọn họ Mộc
Tiên Điểu này nhất tộc, tuy rằng đến cuối cùng kết cục đều không
tốt, nhưng là, chết phía trước, cơ bản đều bị dưỡng trắng trẻo mập mạp, hắn không biết là chuyện như thế nào, cư nhiên đem chính mình dưỡng liền thừa một phen xương cốt, nhìn một chút
dinh dưỡng đều không có, ăn lên đều lạc nha, thật sự là quá kỳ cục, Mộc Tiên Điểu nhất tộc nếu là đã biết, nhất định sẽ trục hắn ra tộc."
Lâm Sơ Văn: "……" Tiểu Bạch gia hỏa này, này không phải hướng nhân gia miệng vết thương thượng rải muối sao? Gia hỏa này quá không phải đồ vật.
"Bách vương vì cái gì sẽ đem Mộc Tiên Điểu khóa ở chỗ này a!"
Lâm Sơ Văn nhịn không được nói.
Mộc Tiên Điểu nghe được Bách vương tên, tràn đầy hung ác kêu lên.
Bách vương đem Mộc Tiên Điểu phong tỏa ở chỗ này, đương nhiên là có mục đích, Mộc Tiên Điểu lấy ra một lần tâm đầu huyết
lúc sau, tâm đầu huyết là có thể tái sinh, bất quá, yêu cầu không ngắn thời gian.
Bắt đầu thời điểm, Bách vương kỳ thật là ăn ngon uống tốt dưỡng
Mộc Tiên Điểu, chỉ là Mộc Tiên Điểu chính mình không quá nguyện ý ăn uống.
Lại sau lại, Bách vương ở thăm dò một cái bí cảnh thời điểm mất tích, Mộc Tiên Điểu đã bị quên đi ở nơi này, muốn ăn đồ vật cũng không đồ vật ăn, nhiều năm như vậy lại đây, Mộc Tiên Điểu liền mau bị chết đói.

Mộc Tiên Điểu táo bạo phành phạch vài cái, bỗng nhiên bình tĩnh
xuống dưới, nhìn Sở Diệp, lộ ra vài phần cầu xin chi sắc.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: "Nó nói cái gì?"
Sở Diệp thở dài, nói: "Nó hy vọng chúng ta giúp nó chủ nhân giải thoát, làm hồi báo, hắn có thể dâng ra chính mình Nguyên Đan."
Mộc Tiên Điểu Nguyên Đan so tâm đầu huyết càng bổ, Bách vương không có lấy Mộc Tiên Điểu Nguyên Đan, ước chừng là lo lắng Mộc Tiên Điểu tự bạo, lại hoặc là, Bách vương là cảm thấy Mộc Tiên Điểu Nguyên Đan niên hạn quá ngắn, thượng ngàn năm
Mộc Tiên Điểu Nguyên Đan, cùng không đến ngàn năm Nguyên Đan, hoàn toàn là không giống nhau.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Bách vương phi hồn phách ở bên trong sao? Có thể a!"
Đối với Mộc Tiên Điểu tao ngộ, Lâm Sơ Văn vẫn là có vài phần đồng tình, cũng không ngại giúp Bách vương phi một phen.
……
Sở Diệp tiến vào lăng mộ trung tâm, thấy được Châm Hồn Đèn.
Châm Hồn Đèn bên trong tê cư một sợi hồn phách, hồn phách nhìn thập phần suy yếu.
Sở Diệp đem hồn phách phóng thích ra tới, hồn phách ngưng tụ thành một cái đoan trang thanh lệ nữ tử.
"Hai vị đạo hữu, có lễ." Nữ tử đối với hai người hành lễ nói.
Sở Diệp cau mày, nữ tử hồn phách như gió trung tàn đuốc, nhưng lại như cũ giữ lại vài phần đại gia phong phạm, có thể thấy
được sinh thời hẳn là cũng là cái dáng vẻ muôn phương tiểu thư khuê các.
Sở Diệp lại lần nữa cảm thán, Bách vương gia hỏa này quá không phải đồ vật.
Nữ tử nhìn Lâm Sơ Văn, nói: "Ta nghe nói, hai vị là vì Dệt Hồn dược tề tới?"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
"Ta có thể giúp các ngươi, bất quá, ta có cái yêu cầu." Nữ tử nói.
Sở Diệp có chút vui sướng nói: "Đạo hữu biết Dệt Hồn dược tề

phối phương sao? Có cái gì yêu cầu, cứ nói đừng ngại."
"Tiểu nữ không còn sở cầu, chỉ hy vọng hai vị có thể giúp Thúy Vũ
thoát ly khổ hải." Nữ tử nói.
"Thúy Vũ? Bên ngoài kia chỉ Mộc Tiên Điểu sao?" Sở Diệp hỏi.
Nữ tử gật gật đầu, nói: "Đúng là."
"Này không phải cái gì đại sự."
Phong tỏa Mộc Tiên Điểu xiềng xích, là ma sát khí ngưng kết mà thành, đối với mặt khác Hồn Thú mà nói, đó là xương mu bàn chân chi độc lây dính không được, đối với Mặc Nắm mà nói, đây là một đốn bữa tiệc lớn, chính là khả năng sẽ ăn có chút căng.
Nữ tử nhìn Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, nói: "Hai vị là đạo lữ?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
"Hai vị thoạt nhìn cảm tình thực hảo a!" Nữ tử có chút phức tạp hỏi.
Lâm Sơ Văn nghiêm túc gật gật đầu.
Nữ tử khẽ thở dài một hơi, nói: "Trên đời này, có thể có cái hoạn nạn nâng đỡ người, không thể nghi ngờ là một kiện chuyện may mắn, chỉ là, nếu là chọn sai, kia liền……" Vạn kiếp bất phục. "Trên
đời này, không biết có bao nhiêu tình lữ, có thể cùng nhau đi đến
sống quãng đời còn lại."
Sở Diệp cười cười, chắc chắn nói: "Người khác ta không biết, bất quá, ta cùng Sơ Văn tổng hội đi đến cuối cùng."
Nữ tử cười khổ một chút, từ khi nào, nàng cũng cho rằng sẽ cùng
một người nhất sinh nhất thế nhất song nhân, bất quá đến cuối cùng, lại chỉ là một hồi tỉ mỉ mưu hoa âm mưu mà thôi.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn trước sau lập hạ sẽ đối xử tử tế Mộc Tiên Điểu lời thề, xem hai người trước sau thề, nữ tử thả lỏng không ít.
Nữ tử đem một bộ phận thần hồn ký ức chia lìa ra tới, dung nhập
Lâm Sơ Văn thân thể bên trong, thực mau liền tan thành mây khói.

Cơ hồ là ở nữ tử tiêu tán trong nháy mắt, đại điện ở ngoài Mộc Tiên Điểu, kêu thảm thiết một tiếng, trong mắt chảy xuống hai hàng huyết lệ.
Lâm Sơ Văn tiếp thu nữ tử ký ức, đã chịu này ký ức ảnh hưởng, chỉ cảm thấy ngực rầu rĩ, có loại nói không nên lời khó chịu cảm giác.
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, có chút lo lắng nói: "Sơ Văn, ngươi không sao chứ."
Powered by GliaStudio
close
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Ta không có việc gì."
"Ngươi thoạt nhìn sắc mặt không tốt lắm a!"
"Ta chỉ là suy nghĩ không biết nhìn người hậu quả thật sự rất nghiêm trọng a! Nếu, ta chọn sai, Tuyết Bảo đại khái cũng sẽ đi theo tao ương."
Sở Diệp: "……" Đích xác a! Không biết nhìn người, dễ dàng hại người hại Hồn Sủng.
"Yên tâm đi, chúng ta sẽ không như vậy." Sở Diệp an ủi nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, cười cười, nói: "Đúng vậy! May mắn là ngươi, ta vừa rồi hình như thấy được một ít ảo ảnh……"
Sở Diệp trở tay nắm chặt Lâm Sơ Văn tay, nói: "Ngươi nhìn đến cái gì?"
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: "Ta giống như mơ thấy Tuyết Bảo mất máu quá nhiều đã chết, ước chừng là ta nghĩ nhiều."
Sở Diệp ninh mày, nắm chặt Lâm Sơ Văn tay, nói: "Yên tâm, Tuyết Bảo hắn nhất định sẽ hảo hảo……"
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Ta biết."
……
Lâm Sơ Văn đi ra ngoài nhìn Mộc Tiên Điểu, lo lắng sốt ruột.
Lâm Sơ Văn đi tới Mộc Tiên Điểu trước mặt, nói: "Chủ nhân của ngươi làm chúng ta giúp ngươi thoát ly khổ hải, ngươi chủ nhân đã phó quá thù lao, ta cũng không cần ngươi Nguyên Đan."
Mộc Tiên Điểu tâm như tro tàn quỳ rạp trên mặt đất, không biết suy nghĩ cái gì.
Sở Diệp hướng tới Mặc Nắm nhìn thoáng qua, Mặc Nắm hé miệng, đem mấy cái sát khí xiềng xích ăn vào trong bụng.

Xiềng xích ẩn chứa sát khí thập phần khổng lồ, ngay từ đầu, Mặc Nắm còn ăn thập phần cao hứng, ăn đến mặt sau liền có chút chống được.
Mặc Nắm lực lượng không ngừng dâng lên, dần dần có đem chính mình nứt vỡ xu thế.
Mặc Nắm rơi vào đường cùng, chỉ có thể đem một bộ phận lực lượng, chuyển vận cho Tiểu Bạch.
Mặc Nắm hoa nửa tháng thời gian, mới đưa đem đem phong ấn xiềng xích ăn xong, đem Mộc Tiên Điểu giải thoát.
Mất đi chủ nhân Mộc Tiên Điểu, tựa hồ có chút sống không còn gì
luyến tiếc, Lâm Sơ Văn đành phải tạm thời đem này thu vào linh thú túi, chuẩn bị đem Mộc Tiên Điểu trị liệu không sai biệt lắm lại
phóng sinh.
……
Xong xuôi sự tình, Sở Diệp từ mộ trung đi ra.
Sở Diệp không có rửa sạch cổ mộ bên ngoài sát khí, ở không hiểu hành người trong mắt, này Bách Phi Mộ vẫn là cùng từ trước
giống nhau nguy hiểm.
Kinh Chập Long xoay quanh ở Sở Diệp đỉnh đầu, nói: “Chúng ta hiện tại trở về sao?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đối!”
“Ta cảm thấy Thiên Ám Đảo không tồi, chúng ta có thể ở chỗ này
đi dạo.” Kinh Chập Long do dự một chút đề nghị nói.
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nhìn Kinh Chập Long, nói: “Ngươi có cái gì muốn đi địa phương sao?”
Kinh Chập Long chớp chớp mắt, nói: “Phía trước, cái nào cái gì Phong Khiếu Hội không phải nói, thấy được Kinh Chập Long sao?”
Tiểu Ngân nhìn Kinh Chập Long, tò mò nói: “Ngươi hy vọng đó là
một cái mẫu long, sau đó thảo tới làm lão bà sao?”
Sở Diệp sửng sốt một chút, rất có hứng thú nói: “Là như thế này

sao?"
Nếu là có thể cho Truy Phong tìm cái lão bà cũng không tồi, nói không chừng còn có thể sinh điều tiểu Kinh Chập Long, chỉ là, Truy Phong sợ là phải thất vọng, cái kia Kinh Chập Long sự tình, sợ là giả.
Kinh Chập Long có chút tức giận nói: "Ta mới không cần mẫu long, ta chỉ là muốn nhận cái tiểu đệ, ta như vậy tôn quý thân phận, nên có cái tiểu đệ."
Sở Diệp: "……" Là như thế này sao?
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Vậy được rồi, chúng ta qua đi nhìn xem." 300 vạn đồng vàng tin tức phí, cũng không tính cái gì.
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thực mau đến Phong Khiếu Hội địa bàn.
"Hai vị có việc sao?"
Sở Diệp nhàn nhạt quét thủ vệ người, nói: "Chúng ta là tới mua tin tức."
"Ngươi là tới mua Kinh Chập Long tin tức?" Thủ vệ người hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Không tồi."
Thủ vệ hai người nhìn nhau liếc mắt một cái, trong mắt trần trụi
biểu hiện: Dê béo tới.
Kinh Chập Long tin tức, đã thả ra đi có một đoạn thời gian, có thể
là bởi vì phía trước gạt người lừa nhiều, tin tức thả ra đi lâu như vậy, lăng là không có người tới cửa, này thật vất vả khai trương, thủ vệ đều có chút kích động.
"Hai vị là từ bên ngoài tới đi." Thủ vệ hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng là, chúng ta trước đó không lâu vừa tới, vừa lúc nghe nói Kinh Chập Long tin tức, thật sự vận khí,
ta phía trước vẫn luôn vận khí không tốt lắm, vừa tới nơi này, liền
nghe nói như vậy tốt tin tức, sợ là muốn đổi vận."
Thủ vệ cười làm lành nói: "Đó là, đó là, vị đạo hữu này hồng phúc

tề thiên, này vừa thấy chính là muốn vận khí đổi thay, đạo hữu tư
thế oai hùng bất phàm, khế ước Kinh Chập Long, sắp tới."
Thủ vệ thầm nghĩ: Từ bên ngoài tới, hơn phân nửa không như thế
nào làm rõ ràng trạng huống, cho rằng chính mình đi rồi đại vận,
như vậy dê béo, không thể dễ dàng phóng chạy.
Sở Diệp thầm nghĩ: Khế ước Kinh Chập Long, sắp tới, không cần sắp tới, hắn đã khế ước.
Sở Diệp câu lấy khóe miệng, xán lạn cười, thủ vệ tươi cười cũng thực xán lạn.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp giảo hoạt tươi cười, có chút mỉm cười, truyền âm hỏi: "Suy nghĩ cái gì đâu?"
Sở Diệp cười cười, nói: "Chỉ là suy nghĩ một câu."
"Nói cái gì?"
"Ngươi ở trên lầu xem dê béo, dê béo ở dưới lầu xem ngươi."
Lâm Sơ Văn: "……"
"Hai vị, bên trong thỉnh, bên trong thỉnh." Thủ vệ không có nghe
được Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn truyền âm, một bên hưng phấn ở phía trước dẫn đường, một bên cấp mặt trên người truyền âm.

Chương 248: Chương 248

Sở Diệp hai người ở thủ vệ chỉ dẫn dưới, đi vào Phong Khiếu Hội đại sảnh.
“Hai vị là tới mua Kinh Chập Long tin tức?” Một cái bụ bẫm trung
niên nam tử bước nhanh đón ra tới, nhiệt tình nói.
Trung niên nam tử vẻ mặt hàm hậu, cười giống phật Di Lặc giống
nhau, người này đúng là Phong Khiếu Hội hội trưởng.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Không sai, chúng ta đối Kinh Chập Long thực cảm thấy hứng thú.”
Trung niên nam tử có chút thổn thức nói: “Đối Kinh Chập Long cảm thấy hứng thú người rất nhiều, bất quá, có thể khuy đến Kinh
Chập Long thật nhan người liền ít đi. Kinh Chập Long khó được, chúng ta Phong Khiếu Hội cũng là lao lực trăm cay ngàn đắng, mới lộng tới Kinh Chập Long hình ảnh, không dễ dàng a!”
Sở Diệp gật gật đầu, tràn đầy tán đồng nói: “Muốn truy tìm đến Kinh Chập Long xác thật không dễ dàng, quý hội phí không ít người lực vật lực đi?”
“Đạo hữu vừa thấy chính là hiểu công việc người a! Vì lộng tới này Kinh Chập Long hình ảnh, chúng ta sẽ có thể nói là trải qua trăm cay ngàn đắng, cũng may hết thảy đều là đáng giá.”
Sở Diệp có chút nghi hoặc nhìn Phong Khiếu Hội hội trưởng, nói:
“Quý sẽ nếu biết Kinh Chập Long rơi xuống, như thế nào không thử khế ước?”
“Có nói là, nước phù sa không chảy ruộng ngoài, chúng ta sẽ đương nhiên cũng nghĩ tới tìm người một nhà khế ước Kinh

Chập
Long, đáng tiếc, chúng ta sẽ nhân tài khuyết thiếu, không có thích
hợp khế ước Kinh Chập Long người, nếu không, cũng sẽ không đem như vậy trân quý tin tức lấy ra tới bán." Trung niên nam tử vẻ
mặt không tha nói.
Sở Diệp lưng đeo xuống tay, vẻ mặt ngạo nghễ nói: "Chân long tính tình đại, xác thật không tốt lắm khế ước, linh hồn lực, tư chất
không đủ, mạnh mẽ khế ước như vậy Hồn Sủng, dễ dàng hại người hại mình, các ngươi hiểu được từ bỏ, cũng là thông minh lựa chọn."
"Đó là, đó là, Kinh Chập Long không phải người bình thường xứng với, cũng chỉ có các hạ như vậy thiên chi kiêu tử, mới có hy vọng khế ước Kinh Chập Long." Trung niên nam tử cười làm lành
nói.
"Ngươi rất có ánh mắt a! Ta từ nhỏ thiên phú dị bẩm, luôn là có thể cùng phẩm chất xuất chúng Hồn Sủng sinh ra cộng minh, nếu
là gặp được Kinh Chập Long, nhất định có thể khế ước thành công." Sở Diệp ngẩng đầu, cực lực sắm vai mắt cao hơn đỉnh nhị thế tổ nhân vật.
Đại sảnh bên trong, mấy cái Phong Khiếu Hội cao tầng, nhìn Sở Diệp, vẻ mặt nói ngươi béo, ngươi còn suyễn thượng biểu tình.
"Là là là, đạo hữu vừa thấy liền tuấn tú lịch sự, khí vận bất phàm."
Phong Khiếu Hội hội trưởng mặt không đổi sắc khen tặng nói.
"Đây là tự nhiên, ta rất nhiều bằng hữu đều nói, ta là thiên mệnh
chi tử, khí vận ngập trời." Sở Diệp nói.
Trung niên nam tử ngạnh một chút, nhất thời không biết như thế
nào tiếp.
Đại sảnh bên trong, Phong Khiếu Hội mấy cái cao tầng, nhìn Sở

Diệp ánh mắt ẩn ẩn có chút khinh miệt.
Lâm Sơ Văn bất đắc dĩ nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, có chút buồn cười, bất quá, cũng không đánh gãy Sở Diệp biểu diễn.
“Vị thiếu gia này, chúng ta hình ảnh tuyệt đối là thật sự, chỉ là giá
trị xa xỉ.” Phong Khiếu Hội hội trưởng có chút khó xử nói.
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Yên tâm, hình ảnh là thật sự, tin tức phí sẽ không thiếu các ngươi.”
Trung niên nam tử nhìn Sở Diệp, nói: “Hình ảnh đương nhiên là thật sự, chúng ta Phong Khiếu Hội không lừa già dối trẻ.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Được rồi, đừng nhiều lời, Phong Khiếu Hội tín nghĩa, ta tự nhiên là tin được.”
Sở Diệp lấy ra 300 vạn đồng vàng, nện ở trên mặt đất.
Giống nhau như vậy đại ngạch giao dịch, đều sử dụng kim tạp, Sở Diệp như vậy tạp ra một rương đồng vàng, mười phần mười nhà giàu mới nổi tác phong, trung niên nam tử trong mắt hiện lên
vài phần khinh thường, thực mau thu liễm.
“Một tay giao tiền, một tay giao hàng.”
Trung niên nam tử đưa qua một quả ngọc giản, Sở Diệp trực tiếp kích hoạt rồi ngọc giản, thả ra hình ảnh.
“Đây là hình ảnh, ngươi nhìn xem là thật là giả, đạo hữu nếu muốn biết chụp đến hình ảnh vị trí, còn cần mặt khác thêm một chút.” Trung niên nam tử cười nói.
Sở Diệp thầm nghĩ: 300 vạn nguyên lai chỉ là nhập môn phí, mặt sau còn muốn mặt khác thêm tiền?
Sở Diệp thả ra hình ảnh, mây mù quay cuồng, một cái Kinh Chập
Long phá tan tầng mây.
Sở Diệp nhìn hình ảnh, nhất thời có chút nhìn không thấu thật giả.
“Này Kinh Chập Long rất là uy phong a!” Sở Diệp nói.
Trung niên nam tử cười cười, nói: “Long vì vạn vật chi trường, tự
nhiên uy phong.”
Sở Diệp nhìn trung niên nam tử liếc mắt một cái, nói: “Ngươi

nói
muốn biết cụ thể rơi xuống, còn muốn mặt khác thêm tiền, thêm
nhiều ít a!"
"Không nhiều lắm, không nhiều lắm, hai ngàn vạn." Trung niên nam tử nói.
Sở Diệp run rẩy một chút khóe miệng, thầm nghĩ: Cái này vương bát đản, tâm đủ hắc a! "Hai ngàn vạn a! Là không nhiều lắm a!"
Trung niên nam tử nghe vậy, cười cười, nói: "Đạo hữu quả nhiên biết hàng a! Này muốn khế ước Kinh Chập Long như vậy thượng phẩm Hồn Sủng, không trả giá một ít như thế nào thành đâu."
Trung niên nam tử nhìn Sở Diệp vân đạm phong khinh thái độ, thầm nghĩ: Hai ngàn vạn còn không nhiều lắm sao? Chính mình giống như ra giá thấp.
Sở Diệp gật gật đầu, vẻ mặt tán đồng nói: "Ai nói không phải đâu,
ngươi đến xem là công vẫn là mẫu, thích hợp đương lão bà, vẫn là đương tiểu đệ."
Đại sảnh bên trong mấy cái Hồn Sủng Sư, cau mày, nhìn Sở Diệp, làm như ở nghi hoặc Sở Diệp ở cùng ai nói lời nói.
Sớm đã có chút gấp không chờ nổi Kinh Chập Long, huýt lạp một
chút từ Sở Diệp Hồn Thất bên trong vọt ra, nhìn chằm chằm Sở Diệp thả ra hình ảnh nhìn lên.
Đại sảnh bên trong người bị đột nhiên xuất hiện Kinh Chập Long
có chút dọa sợ, một đám sắc mặt đại biến.
Kinh Chập Long ở đại sảnh bên trong lượn vòng một vòng, không
hề có che giấu trên người uy áp.
"Ngươi…… Các ngươi là……" Trung niên nam tử nhìn Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, sắc mặt đại biến.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đối dung mạo làm một ít thoáng tân trang, nhìn kỹ nói, vẫn là có thể nhìn ra thân phận.
Trung niên nam tử như thế nào cũng chưa nghĩ đến, hắn thả cái nhị câu cá, một không cẩn thận cư nhiên câu một cái cá mập lại

đây.
“Không biết hai vị tiền bối đại giá quang lâm, thất kính thất kính.”
Trung niên nam tử vội nói.
Trung niên nam tử trong lòng tướng lãnh hai người lên núi thủ vệ
mắng cái cẩu huyết hướng lên trời, dê béo, này nơi đó là không rành thế sự dê béo! Đây là tới cửa đòi nợ tổ tông a!
Trung niên nam tử nguyên bản đem Sở Diệp hai người trở thành
đồ ngốc lừa dối, này sẽ bỗng nhiên phát hiện, chính mình mới là ngốc cái kia.
Nghĩ đến Sở Diệp phía trước lời nói, trung niên nam tử hận không
thể cho chính mình một cây gậy?
Sở Diệp nghiêng đầu, đối với trung niên nam tử, nói: “Hội trưởng,
ngươi này hình ảnh thật là thật vậy chăng?”
Trung niên nam tử tưởng nói hình ảnh là thật sự, nhưng nhất thời
có chút nói không nên lời, này còn có một vị Kinh Chập Long đâu.
Lâm Sơ Văn chống cằm, nói: “Nhìn xác thật là rất thật sự.
“Lưu Ảnh Thạch lục đến hình ảnh chính là như vậy.” Trung niên
nam tử hàm hồ nói.
Sở Diệp ý vị thâm trường “Nga” một tiếng, nói: “Thì ra là thế”.
Trung niên nam tử cau mày, trong lòng âm thầm phát mao.
“Này không phải Kinh Chập Long, này chỉ là khoác một tầng da xà, không thích hợp đương lão bà, cũng không thể đương tiểu đệ,
các ngươi cư nhiên dám gạt ta, ta muốn ăn các ngươi.” Truy Phong có chút táo bạo ném động cái đuôi, ở trong đại sảnh xoay quanh rống giận.
Sở Diệp xoa xoa cái trán, thầm nghĩ: Quả nhiên như thế, hắn liền

biết là giả, Kinh Chập Long như thế nào sẽ khắp nơi đều là, mới ra một cái còn có một cái.
Truy Phong táo bạo ở đại sảnh bên trong xoay quanh, đại sảnh bên trong bàn ghế ở Kinh Chập Long uy áp dưới bạo toái mở ra.
Đại sảnh bên trong mấy cái Hồn Sủng Sư, không chịu nổi Kinh Chập Long uy áp, một đám hộc máu không ngừng.
……
“Kinh Chập Long a! Đó có phải hay không Kinh Chập Long?”
“Hình như là Phong Khiếu Hội phương hướng, chẳng lẽ Phong Khiếu Hội có Kinh Chập Long tin tức là thật sự?”
“Cái gì thật sự a! Ngươi không thấy ra tới sao? Kia Kinh Chập Long là có chủ.”
“Có chủ, chẳng lẽ là Sở Diệp, Sở Diệp đều có một cái Kinh Chập Long, còn tìm Phong Khiếu Hội làm gì a!”
“Đại khái là khế ước một cái Kinh Chập Long được đến chỗ tốt, liền tưởng lại khế ước một cái đi.”
“Đều có một cái Kinh Chập Long, cư nhiên còn tưởng lại khế ước một cái, này cũng quá lòng tham.”
“Phong Khiếu Hội lần này sợ là biến khéo thành vụng……”
“Sở Diệp ở chỗ này, chẳng lẽ Lâm dược sư cũng ở chỗ này?”
“Lâm dược sư tới Thiên Ám Đảo, chúng ta muốn hay không đi bái
phỏng một chút a!”
Powered by GliaStudio
close
“……”
……
Phong Khiếu Hội đại sảnh, nóc nhà đều bị Truy Phong cấp ném đi, trong đại sảnh một mảnh hỗn độn.
Đại sảnh bên trong vài người, sợ hãi rụt rè nhìn Kinh Chập Long, một đám sắc mặt nhăn nhó.
“Hai vị tiền bối bao dung, có thể là chúng ta Phong Khiếu Hội lầm.” Phong Khiếu Hội hội trưởng vội chắp tay tạ lỗi nói.
Sở Diệp nhìn bụ bẫm hội trưởng liếc mắt một cái, nói: “Ngươi này
hình ảnh rất rất thật, đáng tiếc, Truy Phong nói không phải, có

lẽ
là hắn lầm."
Truy Phong khí rống giận một tiếng, nói: "Ta mới không có lầm, này căn bản không phải Kinh Chập Long, giống nhau mà thần không giống, nói thứ này là Kinh Chập Long, là đối chúng ta Kinh
Chập Long nhất tộc vũ nhục."
Sở Diệp đem Truy Phong nói thuật lại một lần, hỏi: "Hội trưởng, ngươi thấy thế nào?"
Truy Phong trừng mắt thật lớn đôi mắt, như hổ rình mồi nhìn Phong Khiếu Hội hội trưởng, một bộ hắn dám nói hươu nói vượn,
liền một ngụm đem người nuốt tư thế, Phong Khiếu Hội hội trưởng trực giác chính mình đổ tám đời vận xui đổ máu.
Phong Khiếu Hội hội trưởng vội vàng chắp tay nói: "Là, là chúng ta không phải, hai vị bao dung, chúng ta chính là bán điểm tin tức,
kiếm chút đỉnh tiền."
"Kiếm chút đỉnh tiền sao?" Này tên mập chết tiệt vừa rồi chính là
ra giá hai ngàn vạn, này vẫn là tiền trinh sao?
"Ta nhưng thật ra tưởng bao dung, chỉ là ta này long, cũng không
phải thực nghe lời." Sở Diệp có chút ảo não nói.
Phong Khiếu Hội hội trưởng sửng sốt một chút, cũng phân biệt không rõ ràng lắm diệp nói chính là thật là giả, Sở Diệp nói, hắn vẫn là có chút tin tưởng.
Sở Diệp Kinh Chập Long là đi cửa hông phương thức khế ước, khế ước lúc sau cáu kỉnh là phi thường có khả năng.
Phong Khiếu Hội hội trưởng nghe nói, Kinh Chập Long vượt qua suy yếu kỳ, khôi phục ngày đầu tiên, liền náo loạn một hồi.
"Kinh Chập Long đại nhân, bớt giận, bớt giận!"
Kinh Chập Long có chút tức giận nhìn Phong Khiếu Hội hội trưởng, "Tên mập chết tiệt, ngươi cư nhiên dám chơi ta, ta muốn
ăn ngươi."

“Hai vị đại nhân, cứu mạng a!” Phong Khiếu Hội hội trưởng có chút kích động nói.
“Các ngươi là dùng cái gì thủ đoạn, làm ra này hình ảnh?” Sở Diệp có chút tò mò nói.
Phong Khiếu Hội hội trưởng có chút xấu hổ nói: “Chính là ảo giác,
kiếm chút đỉnh tiền mà thôi.”
Sở Diệp nhìn chằm chằm Phong Khiếu Hội hội trưởng, nói: “Hội trưởng quá khiêm tốn, ta xem ngươi này trang tráng lệ huy hoàng, hẳn là kiếm không ngừng là một chút tiền trinh.”
Truy Phong ở Phong Khiếu Hội hội trưởng đỉnh đầu xoay quanh,
cực đại đôi mắt lấp lánh sáng lên.
Phong Khiếu Hội hội trưởng cắn chặt răng, đại khái cũng minh bạch chỉ có thể bỏ tiền tiêu tai, “Ta trên tay có Kinh Chập Long di
lột.”
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Nga, Kinh Chập Long di lột, thứ tốt a!”
Phong Khiếu Hội hội trưởng bất đắc dĩ nói: “Nếu là Sở tiền bối thích, liền đưa cho Sở tiền bối.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Nếu là như thế, liền cảm ơn hội trưởng.”
Hội trưởng đem di lột lấy ra tới, Truy Phong bay qua đi, thu vào thân thể bên trong.
Sở Diệp nhìn Kinh Chập Long, đối với Phong Khiếu Hội hội trưởng, nói: “Di lột, Truy Phong nhận lấy, bất quá hắn vẫn là không rất cao hứng, hắn nguyên bản cho rằng sẽ có một cái tiểu mẫu long, không có tiểu mẫu long, có cái tiểu đệ cũng là tốt, không nghĩ tới cái gì đều không có.”
Phong Khiếu Hội hội trưởng nhìn Kinh Chập Long, thầm nghĩ: Đến tột cùng là Kinh Chập Long muốn, vẫn là ngươi muốn a!
“Không biết Kinh Chập Long đại nhân, thích cái gì.”
Sở Diệp ôm hai tay, nói: “Ta này Kinh Chập Long cũng không có khác yêu thích, chính là thích bảo vật.”
Phong Khiếu Hội hội trưởng mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Bảo vật, bảo vật ai không thích?

Phong Khiếu Hội hội trưởng thầm nghĩ: Sở Diệp thật không phải cái đồ vật a! Đều có một cái như vậy có tiền Dược Tề Sư đạo lữ, cư nhiên còn mơ ước hắn một chút tiền trinh.
Ai không biết, Sở Diệp gia hỏa này ăn cơm mềm, ăn đều mau căng đã chết.
“Là chúng ta Phong Khiếu Hội không phải, chúng ta Phong Khiếu
Hội nguyện ý ra một ngàn vạn, thượng cống cấp Kinh Chập Long
đại nhân.”
Sở Diệp hướng tới Truy Phong, nói: “Truy Phong, không cần náo loạn, ngươi xem vị này hội trưởng, nguyện ý cho ngươi một ngàn
vạn, giúp đỡ ngươi truy lão bà, thu tiểu đệ.”
Truy Phong có chút táo bạo nói: “Một ngàn vạn, khinh thường ai đâu? Ta là dễ dàng như vậy bị thu mua sao?”
Sở Diệp nhìn Phong Khiếu Hội hội trưởng, nói: “Truy Phong cảm
thấy không đủ!”
Phong Khiếu Hội hội trưởng cắn chặt răng, nói: “Kinh Chập Long
đại nhân ngươi xem, 3000 vạn, có được hay không, ta đem của cải đều cho ngươi.”
Sở Diệp nhìn Kinh Chập Long liếc mắt một cái, nói: “Truy Phong,
nhân gia nguyện ý ra 3000 vạn, ngươi thấy thế nào a!”
Kinh Chập Long cố mà làm gật gật đầu, nói: “Hành đi, liền 3000 vạn.”
Sở Diệp ôm hai tay, có chút tiếc nuối thở dài, nói: “Ta còn tưởng rằng lần này ta vận khí tới, có thể lại khế ước một cái Kinh Chập Long, đáng tiếc a!”
Phong Khiếu Hội hội trưởng nghe vậy thiếu chút nữa hộc máu, hắn đều bồi 3000 vạn hơn nữa Kinh Chập Long di lột, Sở Diệp còn muốn thế nào a! Kinh Chập Long nhiều hiếm lạ a! Sở Diệp đều khế ước một cái, cư nhiên còn nghĩ lại khế ước một cái, này cũng quá lòng tham.

……
Phong Khiếu Hội hội trưởng hoa 3000 vạn, đem Kinh Chập Long
đưa ly Phong Khiếu Hội địa bàn lúc này mới đại tùng một hơi.
Tiễn đi Sở Diệp, có không ít điều tra đến động tĩnh người, sôi nổi buông xuống Phong Khiếu Hội.
“Dư mập mạp, vừa mới đó là Sở Diệp cùng Lâm dược sư đi, ngươi nhìn thấy Lâm dược sư.”
“Dư mập mạp, Lâm dược sư chính là Địa giai Dược Tề Sư, ngươi vận khí thật không sai a! Có thể được Địa giai Dược Tề Sư đại giá quang lâm.”
“Dư mập mạp, ngươi cùng Sở thiếu, Lâm dược sư đều hàn huyên chút cái gì a!”
“Dư mập mạp, ngươi nói lục tới rồi Kinh Chập Long hình ảnh, kết
quả, đem thật sự Kinh Chập Long đưa tới, ghê gớm a!”
……
Phong Khiếu Hội hội trưởng Dư Phàn làm vài người khí quá sức, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tới một chuyến, hắn tổn thất thảm trọng, này những gia hỏa, còn từng chuyện mà nói nói mát.
Mấy cái tu sĩ sôi nổi tỏ vẻ Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đã đến, đó là cho hắn mặt mũi.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thân phận tôn quý, người bình thường muốn gặp còn thấy không.
Dư Phàn cảm thấy nếu Sở Diệp hai người không phải bị hắn tin tức giả lừa lừa tới, hắn nhưng thật ra sẽ cảm giác vinh hạnh.
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ngồi Kinh Chập Long rời đi Thiên Ám Đảo, thực mau liền có tin tức truyền khai.
Thực mau Thiên Ám Đảo người đều biết, Sở Diệp vì cấp Kinh Chập Long tìm điều tiểu mẫu long lai giống, tìm được rồi Phong Khiếu Hội nơi đó, đáng tiếc, Phong Khiếu Hội hội trưởng là cái kẻ
lừa đảo, căn bản không có tiểu mẫu long, thật Kinh Chập Long nổi trận lôi đình, tỏ vẻ muốn ăn thịt người, Phong Khiếu Hội không

thể không hoa 3000 vạn bỏ tiền tiêu tai.
Phong Khiếu Hội tao ngộ, chọc đến Thiên Ám Đảo không ít người
nghị luận sôi nổi.
“Ta liền nói Phong Khiếu Hội thường xuyên lừa gạt người, sớm hay muộn gặp được phiền toái, hiện tại quả nhiên ứng nghiệm.”
“Sở thiếu cư nhiên thật sự tin tưởng Phong Khiếu Hội chuyện ma
quỷ, chạy tới dò hỏi Kinh Chập Long tin tức.”
“Phong Khiếu Hội lần này là mệt lớn, tổn thất 3000 vạn, trước kia
kiếm đều bồi đi vào.”
“Nghe nói, Phong Khiếu Hội không ngừng tổn thất 3000 vạn, còn
tổn thất Kinh Chập Long di lột.”
“Kinh Chập Long di lột? Chẳng lẽ Phong Khiếu Hội thực sự có Kinh Chập Long tin tức?”
“Chính là một trương di lột, vài trăm năm trước, thực sự có Kinh Chập Long tin tức, bọn họ cũng sẽ không lấy ra tới bán.”
“Như thế.”
“……”
Thiên Ám Đảo, chân long, giả long sự kiện truyền ồn ào huyên náo, bất quá, lúc đó Sở Diệp đã rời đi Thiên Ám Đảo, đối với sự tình kế tiếp phát triển cũng không phải rất rõ ràng.

Chương 249: Chương 249

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn rời đi một tháng lúc sau, về tới Thiên Nhàn Đảo.
Sở Diệp một hồi Thiên Nhàn Đảo, liền đem Mộc Tiên Điểu phóng ra, đem này an trí ở hoa lâm bên trong tu dưỡng.
Lâm Sơ Văn cấp Mộc Tiên Điểu dùng ngụy trang dược tề, đem Mộc Tiên Điểu ngụy trang thành chim sơn ca.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn cùng Bách vương phi đạt thành hiệp nghị, Bách vương phi đem Dệt Hồn dược tề còn có mấy chục trồng trọt
giai dược tề phối phương nói cho hai người, làm hồi báo, hai người yêu cầu lập hạ hồn thề, cởi bỏ Mộc Tiên Điểu trói buộc, đối xử tử tế Mộc Tiên Điểu Thúy Vũ.
Biết Bách vương cùng Bách vương phi câu chuyện tình yêu là giả, Lâm Sơ Văn còn tưởng rằng dược tề phối phương không trông cậy vào, không nghĩ tới, Bách vương phi cư nhiên có Dệt Hồn dược tề dược tề phối phương.
Năm đó, Bách vương vì thủ tín Bách vương phi, vẫn là phí không
ít tâm tư.
Lâm Sơ Văn tiếp thu Bách vương phi thần hồn bên trong một bộ phận dược tề tri thức, ở tiếp thu dược tề tri thức đồng thời, nhân tiện tiếp thu một ít Bách vương phi ký ức.
Thông qua Bách vương phi ký ức, Lâm Sơ Văn mới biết được Bách vương phi sinh thời cũng là Dược Tề Sư, vẫn là không tồi Địa cấp Dược Tề Sư.
Năm đó, Bách vương phi lưu luyến si mê Bách vương, còn vì đối phương luyện chế không ít dược tề.
Bách vương năm đó đối Bách vương phi cũng là ngoan ngoãn

phục tùng, làm rất nhiều làm Bách vương phi cảm động sự, thẳng
đến này được đến Mộc Tiên Điểu tâm đầu huyết, mới lộ ra tướng mạo sẵn có.
Bách vương phi đem Mộc Tiên Điểu phó thác cấp Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp, liền hồn phi phách tán.
“Ngươi tạm thời liền lưu tại hoa lâm bên trong tu dưỡng đi, chờ ngươi khôi phục một ít, có thể tùy thời rời đi.” Lâm Sơ Văn đối với
Mộc Tiên Điểu nói.
Mộc Tiên Điểu tràn đầy cảnh giác nhìn Lâm Sơ Văn, tựa hồ tại hoài nghi Lâm Sơ Văn trong lời nói chân thật tính.
Lâm Sơ Văn đại khái cũng minh bạch Mộc Tiên Điểu băn khoăn, “Ta đáp ứng ngươi chủ nhân, nếu là vi phạm lời thề, sẽ chịu tâm ma ảnh hưởng, ngươi không cần quá mức cảnh giác.”
Lâm Sơ Văn biết Mộc Tiên Điểu thượng quá lớn đương, đối người bình thường cảnh giác thực, giống nhau bảo đảm cũng không thể đả động đối phương, chỉ có ích lợi gút mắt, mới có thể làm đối phương tin tưởng.
Mộc Tiên Điểu nghe xong Lâm Sơ Văn lý do thoái thác, nhưng thật ra thoáng bình tĩnh một ít, nhưng đối Lâm Sơ Văn như cũ tràn ngập đề phòng.
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nhìn Mộc Tiên Điểu, nói: “Này Thiên Hà hoa lâm cảnh sắc vẫn là không tồi, ngươi nếu là thích nói, có thể ở chỗ này hoạt động.”
Mộc Tiên Điểu thẳng lăng lăng nhìn Lâm Sơ Văn một hồi, không có đáp lời.
Lâm Sơ Văn biết Mộc Tiên Điểu bởi vì đã từng trải qua, đối người thập phần kháng cự, cũng không có nóng vội, dàn xếp hảo Mộc Tiên Điểu liền trực tiếp đi rồi.
……
Thiên Hà hoa lâm.
“Lâm dược sư, rốt cuộc đã trở lại.” Thư Tùng An nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Đã trở lại.”
“Lâm dược sư, ngươi biết không? Ra đại sự.”
Lâm Sơ Văn nhìn Thư Tùng An liếc mắt một cái, cười cười, nói:

“Không nóng nảy, chậm rãi nói, ra cái gì đại sự?”
Thư Tùng An xem Lâm Sơ Văn thong dong thái độ, đột nhiên có loại hoàng đế không vội thái giám cấp cảm giác, “Dược Tề Sư hiệp hội nói ngài ghen ghét nhân tài, tàn hại Dược Tề Sư.”
Lâm Sơ Văn có chút tò mò nói: “Tàn hại Dược Tề Sư? Ta tàn hại ai?”
Thư Tùng An cau mày, nói: “Liễu Trần, nghe nói Liễu dược sư mất đi luyện dược năng lực.”
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Liễu Trần a! Liễu Trần phế bỏ chuyện này, thật đúng là giống như cùng hắn có điểm quan hệ.
“Liễu Trần chính mình nói?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Thư Tùng An lắc lắc đầu, nói: “Này ta liền không rõ ràng lắm, Liễu
Trần phỏng chừng là phát hiện dược tề trình độ xa xa không bằng
Lâm dược sư ngài, tâm thái thất hành, mới tẩu hỏa nhập ma, gia hỏa này chính mình không bản lĩnh, cư nhiên chẳng biết xấu hổ đem trách nhiệm còn đâu Lâm thiếu ngài trên đầu, thật sự thật quá đáng.”
Lâm Sơ Văn: “……” Thư Tùng An đối hắn thật đúng là tín nhiệm a!
“Dược Tề Sư hiệp hội những cái đó gia hỏa không phải đồ vật, phỏng chừng là mượn đề tài, phía trước, Dược Tề Sư hiệp hội chỉ là ngầm nhằm vào ngài, hiện tại là phóng tới bên ngoài thượng, các đại cửa hàng nhận được lệnh cấm, không được bán linh thảo cho ngài.” Thư Tùng An tức giận bất bình nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, đạm nhiên nói: “Cấm bán linh thảo a!” Này khen ngược giống có chút phiền phức.
Dược Tề Sư nếu là không có đủ linh thảo luyện tập, thời gian lâu rồi, cũng sẽ xuất hiện dược tề trình độ lùi lại tình huống.
Thư Tùng An an ủi nói: “Lâm dược sư, ngươi đừng nóng giận, ai đều biết Dược Tề Sư hiệp hội ở nói hươu nói vượn, ngài dược tề thuật được trời ưu ái, Liễu Trần cùng ngươi một so, chính là cái giá áo túi cơm, ngài nơi nào dùng ghen ghét hắn a!”
Lâm Sơ Văn cười cười, Liễu Trần dược tề thuật đích xác giống nhau thực, Lâm Sơ Văn chưa bao giờ đem như vậy cá nhân để

vào mắt.
Lâm Sơ Văn tâm bình khí hòa nói: “Ta không tức giận.”
Thư Tùng An nhìn Lâm Sơ Văn vân đạm phong khinh bộ dáng, có
chút nghi hoặc nói: “Lâm dược sư ngươi như thế nào giống như không lo lắng.”
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Thiếu mua một ít linh thảo mà thôi,
cũng không có gì ghê gớm.”
Thư Tùng An run rẩy một chút khóe miệng, nói: “Lâm dược sư không để bụng?”
“Có cái gì cũng may chăng.” Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Đối Dược Tề Sư mà nói, đáng sợ chính là vô năng, mà không phải độc ác, rất nhiều Hồn Sư, Hồn Vương muốn bất quá là cao phẩm chất dược tề, đến nỗi Dược Tề Sư thiện lương không thiện lương, kia đều là râu ria.
Ở một bên trầm mặc hồi lâu Sở Diệp, nhẹ thủ sẵn mặt bàn, lười biếng nói: “Không luyện dược tề còn có thể khai trà lâu a! Không ảnh hưởng cái gì.”
Thư Tùng An: “……” Thiếu chút nữa quên mất, Lâm dược sư bởi vì không có Dược Tề Sư tư cách chứng, sợ phiền toái, trực tiếp khai trà lâu a!
Lâm Sơ Văn hiện tại đã là Thiên Nhàn Đảo nhà nhà đều biết Địa giai Dược Tề Sư, nhưng giống như như cũ không có Dược Tề Sư tư cách chứng.
“Lâm thiếu, ngươi thật sự không lo lắng a!” Thư Tùng An nói.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Có cái gì hảo lo lắng, thiếu mua một ít linh thảo mà thôi, lại không phải cái gì liên quan đến sinh tử tồn
vong đại sự.” Năm đó, bọn họ ở hoang dã đào vong, mệnh huyền một đường, kia mới đáng giá lo lắng.
“Sở thiếu, ngươi phía trước đi Thiên Ám Đảo?” Thư Tùng An hỏi.
Sở Diệp nhìn Thư Tùng An liếc mắt một cái, nói: “Đúng vậy! Ngươi nghe được tin tức?”
Thư Tùng An gật gật đầu, nói: “Bên ngoài thịnh truyền Sở thiếu ngài khế ước Kinh Chập Long thượng nghiện, nghe xong tiểu

đạo
tin tức, chạy tới Thiên Ám Đảo tính toán lại khế ước một cái Kinh
Chập Long, kết quả bị lừa."
Sở Diệp: "……"
Thư Tùng An nhìn Sở Diệp, nói: "Sở thiếu, kỳ thật, có thể khế ước
một cái Kinh Chập Long vận khí cũng đã thực hảo, tốt quá hoá lốp." Nếu là khế ước hai điều, kia này vận khí nên tao thiên sét đánh hoa.
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp cười cười, nói: "Ta minh bạch." Hắn ngay từ đầu, liền không ôm bao lớn hy vọng, chỉ là Truy Phong muốn lão bà, hắn cũng không hảo bát người nước lạnh.
……
Thư Tùng An cùng Sở Diệp hai người hàn huyên một hồi, liền đi rồi, Thư Tùng An đi rồi không lâu, Cung Thần liền tới rồi.
"Hai vị đã trở lại a!" Cung Thần có chút ngượng ngùng thăm hỏi nói.
Sở Diệp gật gật đầu.
"Dược Tề Sư hiệp hội sự tình, hai vị nhưng nghe nói?" Cung Thần hỏi.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Vừa mới nghe nói."
"Lâm dược sư, xin lỗi, việc này là ta liên lụy ngươi."
Cung Thần đem chính mình phía trước ám toán Liễu Trần sự tình,
nói cho Lâm Sơ Văn.
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: "Không sao." Lúc trước Cung Thần hướng hắn thảo Diệt Hồn dược tề lấy ra dịch, hắn liền biết đối phương sẽ dùng ở địa phương nào, việc này hắn sớm có đoán trước.
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: "Việc này rốt cuộc là chuyện như thế nào? Chẳng lẽ là Liễu Trần chính mình công bố."
Theo hắn biết, Liễu Trần giống như vẫn luôn ở giấu giếm chính mình mất đi luyện dược năng lực sự tình.

Này Dược Tề Sư hiệp hội nói Sơ Văn mưu hại Liễu Trần, chỉ sợ Liễu Trần chịu ảnh hưởng lớn hơn nữa một ít.
Mưu hại Dược Tề Sư việc này, nói nhỏ không nhỏ, nói lớn không lớn, Tuyết Vương chính là giết hai cái Địa giai Dược Tề Sư, đến bây giờ còn sống hảo hảo, nói trắng ra là, chỉ cần thực lực cường đại, thanh danh thứ này, cũng không phải như vậy quan trọng.
Hắn liền không tin, Sơ Văn như vậy cái xuất chúng Dược Tề Sư ở chỗ này sẽ thật sự không ai tới cửa xin thuốc tề.
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: "Không phải hắn, Liễu Trần nhưng thật ra vẫn luôn muốn gạt, là hắn đồ đệ."
Liễu Trần vẫn luôn giấu giếm mất đi dược tề thuật sự tình, nhưng
là này bên người người vẫn là có thể mơ hồ cảm nhận được một ít gì đó, Liễu Trần đồ đệ Liễu Bắc đầu phục Quách Hoài.
Quách Hoài cùng Liễu Trần vẫn luôn là cạnh tranh quan hệ, Liễu
Trần xảy ra chuyện, Quách Hoài cao hứng thực, vừa lúc công bố ra tới, mà Dược Tề Sư hiệp hội tắc nhân cơ hội làm xú Lâm Sơ Văn thanh danh.
"Đồ đệ a!" Lâm Sơ Văn nhịn không được lắc lắc đầu, nói: "Quả nhiên này thế đạo đồ đệ đều là tới hố sư phụ."
Cung Thần bĩu môi, nói: "Này đảo cũng không thể toàn trách hắn
đồ đệ."
Liễu Trần nguyên bản liền keo kiệt, mất đi luyện dược năng lực lúc sau, nghe nói hỉ nộ không chừng, mấy cái đồ đệ đều bị hắn cấp phạt, cũng khó trách sẽ phản bội.
"Lâm thiếu, lần này đi ra ngoài có cái gì thu hoạch sao?" Cung Thần hỏi.
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: "Xem như có một ít đi." Bách vương phi để lại cho hắn ký ức bên trong, cũng đủ hắn tiêu hóa một trận.
Mặc Nắm giải khai Mộc Tiên Điểu phong ấn, hấp thu đại lượng ma sát khí, lâm vào ngủ say.
Mặc Nắm lần này hình như là được đến không nhỏ chỗ tốt, chờ đem ma sát khí hoàn toàn tiêu hóa, hẳn là có thể càng tiến thêm

một bước.
Truy Phong được đến Kinh Chập Long di lột cùng 3000 vạn đồng
vàng, thu hoạch cũng không nhỏ.
Cung Thần quay đầu nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: "Sở thiếu
là vì giúp Lâm thiếu khế ước Kinh Chập Long, đi Thiên Ám Đảo?"
"Ân?" Sở Diệp có chút nghi hoặc nhìn Cung Thần.
Cung Thần chớp chớp mắt, nói: "Chẳng lẽ không phải sao? Có người nói, hai vị là vì khế ước tình lữ long mới đi Thiên Ám Đảo."
Sở Diệp: "……" Truyền tin tức này người, là một nhân tài a! Hắn cũng chưa nghĩ tới tình lữ long vấn đề này.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Nếu, có cơ hội khế ước một con rồng cũng không tồi."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Xác thật có thể." Kinh Chập Long không đúng sự thật, có thể suy xét mặt khác chủng loại long.
Cung Thần: "……" Khế ước một con rồng, nói dễ hơn làm a!
……
Tuy rằng Thiên Nhàn Đảo Lâm Sơ Văn mưu hại Liễu Trần ngôn luận bay đầy trời, bất quá, Lâm Sơ Văn cũng không có để ý, đương sự không đáp lại, một ít chờ xem Lâm Sơ Văn phản ứng người, không khỏi có chút thất vọng.
Thiên Nhàn Đảo người chia làm hai phái, nhất phái duy trì Lâm Sơ Văn, nhất phái phản đối, hai phái người gặp được một khối, không tránh được tranh chấp một phen.
"Lâm dược sư là chột dạ sao? Vẫn luôn đóng cửa không ra."
"Lâm dược sư có cái gì hảo tâm hư, Liễu Trần tính thứ gì, một cái
cấp mười mấy phân Thọ Sữa Ong Chúa cũng luyện chế không ra Duyên Thọ dược tề phế vật, xác suất thành công như vậy thấp, cấp Lâm thiếu xách giày đều không đủ, hắn dược tề thuật phế đi cũng hảo, không phế kia cũng là hại người hại mình."
"Kỳ thật, Liễu dược sư dược tề thuật cũng không như vậy kém cỏi, hắn chỉ là không dám cấp Cung Khiếu tiền bối luyện chế

Duyên Thọ dược tề."
"Kia vấn đề liền lớn hơn nữa, gia hỏa này cư nhiên cố ý luyện hư dược tề, thật quá đáng, nhân phẩm có vấn đề."
"Liễu dược sư mặc dù từng có sai, Lâm dược sư trực tiếp phế bỏ Liễu Trần dược tề thuật, kia cũng thật quá đáng."
"Đảo cũng là, tốt xấu cũng là cái Địa giai Dược Tề Sư, hiện tại dược tề thuật toàn phế đi."
"Lâm dược sư mấy ngày trước đây, giống như đi Thiên Ám Đảo."
"Nghe nói, Thiên Ám Đảo có người thả ra tin tức nói, bên kia có Kinh Chập Long, Lâm dược sư tin là thật, chạy tới điều tra tình huống, kết quả bị người mông."
……
Khách điếm nội.
"Sư phụ, Lâm Sơ Văn bế quan." Thường Mậu nói.
Thường Hồng cau mày, nói: "Hắn nhưng thật ra bình tĩnh a!"
Thường Mậu thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn xác thật bình tĩnh, bất quá, này cũng bình thường, Lâm Sơ Văn sau lưng có Cung Khiếu cùng Tuyết Vương chống đâu, liền tính Dược Tề Sư hiệp hội đã phát lệnh cấm, đối Lâm Sơ Văn ảnh hưởng cũng không lớn. Giống nhau Dược Tề Sư, cực độ quý trọng thanh danh, nhưng Lâm Sơ Văn cũng không giống như như thế nào để ý.
Thường Mậu hít sâu một hơi, nói: "Ta xem Thiên Nhàn Đảo người
cũng không như thế nào tin tưởng Lâm Sơ Văn mưu hại Liễu Trần."
Lâm Sơ Văn ở Thiên Nhàn Đảo danh khí quá lớn, mà Liễu Trần ở Thiên Nhàn Đảo danh khí có chút lạn, Thiên Nhàn Đảo tu sĩ đều cảm thấy, Lâm Sơ Văn không cần thiết đi tính kế Liễu Trần.

Chương 250: Chương 250

Ngoại giới sôi nổi hỗn loạn lời đồn đãi, cũng không có đối Sở Diệp
cùng Lâm Sơ Văn sinh ra cái gì ảnh hưởng, Lâm Sơ Văn trở về lúc sau, liền bế quan nghiên cứu dược tề thuật đi.
Sở Diệp tắc vội vàng chiếu cố mấy tiểu cùng Mộc Tiên Điểu.
Hoa lâm bên trong, Mộc Tiên Điểu đãi ở trên cây cùng dưới tàng cây Sở Diệp mắt to trừng mắt nhỏ.
“Huyền Băng Quả, ăn không ăn a?”
“Vân Đào Quả, ăn không ăn a?”
“Tuyết Ngưng Đào, ăn không ăn a?”
“Mang Yên Quả, ăn không ăn a?”
“……”
Mộc Tiên Điểu thẳng lăng lăng nhìn Sở Diệp, không có đáp lại.
Sở Diệp nhìn Mộc Tiên Điểu, có chút đau đầu, này cũng không ăn, kia cũng không ăn, có chút không hảo dưỡng a! Hắn chính là đáp ứng rồi Bách vương phi sẽ hảo hảo chiếu cố Mộc Tiên Điểu, nếu là đem thứ này dưỡng đã chết, hắn sợ là phải có tâm ma.
Kinh Chập Long đãi ở một bên, đánh buồn ngủ, thấu tiến lên nói:
“Lão đại, hắn giống như không thích ăn, không bằng đều cho ta ăn đi.”
Sở Diệp: “……” Kinh Chập Long cái này thùng cơm, rõ ràng vừa mới rót hạ mười mấy chi dược tề, lúc này nhìn đến linh quả, cư nhiên lại thèm ăn.
Truy Phong lắc lư cái đuôi, lấy lòng nói: “Lão đại, điểu nên ăn sâu,
lão đại, ngươi tìm điểm sâu cho hắn ăn thì tốt rồi, hà tất tìm linh quả cho hắn ăn đâu.”

Mộc Tiên Điểu nghe vậy giận dữ, tiến lên một ngụm đem linh quả
đều ăn luôn.
Truy Phong xem linh quả cũng chưa, không khỏi có chút thất vọng. “Lão bản, này điểu ăn uống không nhỏ a! Phỏng chừng không tốt lắm dưỡng.”
Sở Diệp ngó Truy Phong liếc mắt một cái, tức giận nói: “Ngươi ăn
uống cũng không nhỏ.”
“Lão bản, ta không giống nhau, ta chính là ngươi trung thành và
tận tâm Hồn Sủng a!” Kinh Chập Long lấy lòng nói.
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Nga, nguyên lai ngươi là ta trung thành
và tận tâm Hồn Sủng a! Ta thật là cảm động.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Truy Phong phía trước thực lực một khôi phục liền nghĩ phản loạn, lúc này cư nhiên trung thành và tận tâm,
chờ cái gì thời điểm, hắn cung cấp không được Kinh Chập Long đồ ăn, gia hỏa này đại khái lại sẽ trở mặt không biết người.
“Nơi này có hai chi khôi phục dược tề, ngươi có muốn ăn hay không?” Sở Diệp đối với Mộc Tiên Điểu hỏi.
Mộc Tiên Điểu do dự một chút, ước chừng cảm thấy linh quả cũng ăn, cũng không cần thiết bưng, đem hai chi dược tề lấy đi rồi.
Sở Diệp xem Mộc Tiên Điểu cái này trạng huống, thở dài nhẹ nhõm một hơi.
“Lão bản, có hay không ta phân a!” Truy Phong có chút thèm nhỏ
dãi hỏi.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không có.”
Truy Phong thấy không có chỗ tốt nhưng vớt, nhanh chóng bay đi.
Sở Diệp nhìn Truy Phong rời đi, thầm nghĩ: Truy Phong này long
không khỏi cũng quá hiện thực một ít, Sơ Văn luyện chế dược tề,

nhưng đều ẩn chứa khổng lồ nguyên khí, may mắn Truy Phong da dày thịt béo, nếu không mười mấy chi dược tề một chút rót đi vào, sợ là muốn căng chết.
……
Thời gian nhoáng lên, mấy ngày liền đi qua, Lâm Sơ Văn vẫn luôn
đãi ở dược tề trong nhà nếm thử luyện chế dược tề, thu hoạch cũng không tệ lắm.
“Đang làm gì đâu?”
“Ngươi nếm thử cái này?” Lâm Sơ Văn nói.
“Đây là cái gì?” Lâm Sơ Văn hỏi.
“Trăm quả dược tề.” Trăm quả dược tề này đây nhiều loại linh quả
luyện chế ra tới dược tề, tài liệu lựa chọn nhiều mặt, luyện chế ra
tới dược tề, đa số chua chua ngọt ngọt, thập phần ngon miệng. Bách vương phi năm đó thực thích cấp Thúy Vũ luyện chế loại này dược tề, làm đồ ăn.
Lâm Sơ Văn tiếp thu Bách vương phi ký ức, phát hiện Bách vương phi đối loại này dược tề ấn tượng thập phần khắc sâu.
Lâm Sơ Văn đánh giá, Bách vương phi hẳn là cảm nhận được Thúy Vũ gầy gầy trơ cả xương thảm trạng, muốn vì này lại luyện chế vài lần trăm quả dược tề, đáng tiếc……
Lâm Sơ Văn quay đầu, nhìn Sở Diệp, nói: “Thúy Vũ thế nào?”
“Cảm xúc vẫn là có chút hạ xuống, có chút không lớn ái lý người,
cảnh giác thực trọng, bất quá, gần nhất Thúy Vũ cùng Tiểu Ngân
nhưng thật ra hỗn không tồi.” Sở Diệp cấp Thúy Vũ chuẩn bị đồ vật, Thúy Vũ cũng không như thế nào thích ăn, nhưng thật ra Tiểu
Ngân cùng Thúy Vũ chỗ không tồi.
Tiểu Ngân phân không ít sữa ong chúa cấp Thúy Vũ ăn, Sở Diệp không quá yêu ăn Sở Diệp cấp đồ vật, Tiểu Ngân cấp nhưng thật ra nguyện ý ăn.
Tiểu Ngân phân cho Thúy Vũ sữa ong chúa Vương cấp sữa ong

chúa, bổ dưỡng thánh phẩm, Thúy Vũ nguyện ý ăn, Sở Diệp nhưng thật ra không cần lo lắng kia chỉ Mộc Tiên Điểu sẽ càng ngày càng gầy.
Lâm Sơ Văn lấy ra mấy chi dược tề, đưa cho Sở Diệp, nói: "Này mấy chi dược tề, cấp Thúy Vũ đưa qua đi đi."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Nghe lên không tồi."
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Hy vọng nó sẽ thích đi."
Sở Diệp cười cười, nói: "Hẳn là sẽ thích, nếu là hắn không thích, theo ta tới ăn đi, sẽ không lãng phí."
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Cũng đúng."
Sở Diệp ở hoa trong rừng tìm được rồi Thúy Vũ, Thúy Vũ phe phẩy cánh, một cổ nồng đậm linh khí, từ này trong thân thể tràn ra
tới, chảy vào mấy chỉ Ngân Sí Ong trên người, Ngân Sí Ong hấp thu Mộc Tiên Điểu tràn ra linh khí, thực lực giống như có không nhỏ tăng lên.
Sở Diệp nhăn nhăn mày, Mộc Tiên Điểu có tinh luyện nguyên khí
linh lực, đi qua này thân thể tràn ra nguyên khí thập phần nồng đậm, đối Tiểu Ngân như vậy Vương giai Hồn Thú tác dụng không
lớn, nhưng đối trợ giúp Sĩ cấp Ngân Sí Ong tiến giai có không nhỏ chỗ tốt.
Thường xuyên đắm chìm trong Mộc Tiên Điểu tinh luyện quá nguyên khí bên trong, ong đàn hẳn là có thể nhanh chóng sinh ra
không ít Sĩ cấp Cửu giai Ngân Sí Ong.
Sở Diệp nhìn Tiểu Ngân liếc mắt một cái, nói: "Ngươi như thế nào
làm Thúy Vũ phóng thích nguyên khí, hắn còn phải tu dưỡng một
đoạn thời gian."
Sở Diệp cũng nghĩ tới muốn sử dụng Thúy Vũ năng lực, bất quá, Thúy Vũ thương lợi hại, Sở Diệp cũng không tưởng sai phái thương binh.
Tiểu Ngân bay đến Sở Diệp trước mặt, phe phẩy cánh, giải thích

nói hắn cũng không muốn Thúy Vũ hỗ trợ, chỉ là Thúy Vũ không
muốn ăn của ăn xin, nhất định phải hỗ trợ, hắn cũng không có biện pháp.
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Vậy trước như vậy đi.”
Mộc Tiên Điểu tính tình cao, làm điểm cái gì, đối phương cũng tương đối tâm an.
Sở Diệp hiện giờ không thiếu sát khí, nhưng thật ra ong đàn bên trong Sĩ cấp Cửu giai Ngân Sí Ong bồi dưỡng tốc độ có chút theo không kịp, Mộc Tiên Điểu nguyện ý hỗ trợ, Sở Diệp vẫn là thật cao hứng.
Sở Diệp cầm dược tề, hướng tới Mộc Tiên Điểu quơ quơ, nói: “Sơ Văn cho ngươi luyện chế dược tề, nhà ngươi chủ nhân vẫn luôn nhớ thương suy nghĩ cho ngươi luyện chế, hiện giờ chỉ có thể từ Sơ Văn đại lao.”
Mộc Tiên Điểu nhìn chằm chằm Sở Diệp nhìn vài lần, bay xuống dưới, đem dược tề cấp lấy đi rồi.
……
Phòng tiếp khách.
“Lâm tiền bối, Sở tiền bối.” Triệu Xuyên đi đến, cùng hai người hành lễ.
Lâm Sơ Văn xem Triệu Xuyên sắc mặt không tốt lắm, có chút nghi hoặc hỏi: “Làm sao vậy? Gặp được cái gì chuyện phiền toái.”
“Lâm dược sư, có người làm ta đem cái này cho ngươi.” Triệu Xuyên có chút khó xử nói.
Powered by GliaStudio
close
Lâm Sơ Văn lấy ra phong thư, thuận miệng hỏi: “Là thứ gì?”
“Ta cũng không biết, Dược Tề Sư hiệp hội người ngạnh đưa cho ta.”
Triệu Xuyên ở trong lòng thở dài, thầm nghĩ: Dược Tề Sư hiệp hội
muốn đưa tin, vì sao không chính mình đưa, càng muốn hắn tới.
Hắn trực giác truyền tin không phải cái gì chuyện tốt, nhưng là,

sợ
chậm trễ Lâm Sơ Văn sự, lại không thể không tiễn.
Triệu Xuyên trong lòng có chút nôn hoảng, loại này đắc tội với người sự tình, như thế nào liền tìm thượng hắn đâu? Dược Tề Sư hiệp hội người, hơn phân nửa là sợ bị tấu, mới đem sự tình ném cho hắn.
“Dược Tề Sư hiệp hội tin sao?” Sở Diệp nói thầm nói.
Triệu Xuyên gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Lâm Sơ Văn mở ra phong thư nhìn thoáng qua, tùy tay ném tới rồi một bên.
“Lâm thiếu, ở vội cái gì đâu?” Cung Thần đi vào tới, vừa lúc thấy được bị ném tới rồi một bên tin.
“Đây là cái gì?”
Lâm Sơ Văn thuận miệng nói: “Dược Tề Sư hiệp hội đưa lại đây.”
Cung Thần nhìn một chút tin, nhịn không được nhăn lại mày, nói:
“Lâm thiếu, Dược Tề Sư hiệp hội mời ngươi tham gia Dược Tề Sư đối chiến a!”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Cung Thần có chút vô ngữ nói: “Dược Tề Sư hiệp hội người, thật đúng là không chịu cô đơn a!”
Sở Diệp thâm chấp nhận gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Này Dược Tề Sư hiệp hội người, đều nhàn hoảng a! Mặt khác Dược Tề Sư đều như vậy nhàn sao?”
“Mời chiến thiếp đều đưa tới, Lâm dược sư tính toán làm sao bây giờ a?” Cung Thần hỏi.
“Tùy vào bọn họ đi thôi, ta không tính toán đi.” Lâm Sơ Văn nói.
Cung Thần cau mày, có chút lo lắng nói: “Không đi nói, Dược Tề Sư hiệp hội người sợ là sẽ bôi đen Lâm dược sư ngươi dược tề thuật kém cỏi, chột dạ không dám ứng chiến.”
Lâm Sơ Văn tùy ý nói: “Tùy ý đi.”
Cung Thần bị Lâm Sơ Văn tùy tính thái độ, làm cho nhịn không được sửng sốt một chút, “Lâm dược sư không lo lắng sao?”
Dược Tề Sư đối chiến liên quan đến Dược Tề Sư mặt mũi, giống nhau nhận được chiến thiếp người, đều sẽ toàn lực ứng chiến.
Sở Diệp uống một ngụm trà, lão thần khắp nơi nói: “Tùy vào

bọn
họ đi thôi, này Dược Tề Sư hiệp hội làm chúng ta đi tỷ thí liền đi tỷ
thí, chúng ta chẳng phải là thật mất mặt."
Cung Thần: "……" Làm người truyền ra khiếp chiến thanh danh, không phải sẽ càng thật mất mặt?
"Lâm dược sư, nghĩ kỹ rồi?" Cung Thần nhìn Lâm Sơ Văn hỏi.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Ta có chuyện khác muốn vội."
Hắn tiếp thu Bách vương phi ký ức, cần thiết mau chóng tiêu hóa
rớt, thời gian lâu rồi, Bách vương phi linh hồn ấn ký sẽ tiêu tán, càng sớm tiêu hóa Bách vương phi linh hồn ấn ký, hiệu quả cũng
hảo.
Lâm Sơ Văn gần nhất vẫn luôn ở tiêu hóa hấp thu Bách vương phi ký ức, Bách vương phi học cứu thiên nhân, ở dược tề thuật phía trên sớm đã, đối phương có không ít luyện dược thủ pháp, chờ hắn đi cân nhắc.
Cung Thần có chút lo lắng nói: "Cứ như vậy, tới tìm Lâm dược sư ngươi luyện dược người, sợ là sẽ càng ngày càng ít."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Kia không phải vừa lúc sao? Tới tìm ta người nhiều, ríu rít, thực phiền."
Cung Thần sắc mặt đổi đổi, luôn có loại chính mình bị nội hàm cảm giác.
……
Phượng minh lâu.
"Mời chiến thiếp đưa cho Lâm Sơ Văn?" Thường Hồng hỏi.
Thường Mậu gật gật đầu, nói: "Đã đưa đi qua, sư phụ, ngươi thật muốn cùng Lâm Sơ Văn tỷ thí a."
"Cái này Lâm Sơ Văn quá kiêu ngạo, lại không làm điểm cái gì, Dược Tề Sư hiệp hội sợ là muốn danh dự quét rác." Thường Hồng nhịn không được nói.
Thường Mậu có chút lo lắng nói: "Sư phụ, Lâm Sơ Văn cũng không tốt đối phó a!"
Thường Hồng gật gật đầu, nói: "Như thế."
"Sư phụ, nếu là tỷ thí thời điểm thua." Thường Mậu có chút khó

xử nói.
Thường Hồng cau mày, nói: “Tỷ thí là chúng ta sân nhà.”
Dược Tề Sư đại bỉ đến lúc đó sẽ từ bọn họ Dược Tề Sư hiệp hội người chủ trì, bên trong thao tác không gian vẫn là không nhỏ.
Lâm Sơ Văn cùng Thường Hồng Dược Tề Sư tỷ thí truyền ồn ào huyên náo, Thiên Nhàn Đảo người đối trận này tỷ thí đều tò mò thực.
Đến bây giờ mới thôi, Lâm Sơ Văn đều không có đi Dược Tề Sư hiệp hội tham dự quá Dược Tề Sư bình định, tuy rằng hiện tại về Lâm Sơ Văn kỳ thật là cái hàng giả, này phía sau có khác Dược Tề Sư đồn đãi đã càng ngày càng ít, nhưng vẫn là không có hoàn toàn biến mất.
Dược tề đại bỉ, giống nhau đều là công khai tỷ thí, người xem có thể nhìn đến Dược Tề Sư trước mặt mọi người luyện chế dược tề, Dược Tề Sư chân chính trình độ như thế nào, vừa xem hiểu ngay.
……
Thành chủ phủ.
“Lâm Sơ Văn cùng Thường Hồng muốn tỷ thí tin tức, đã truyền ồn
ào huyên náo.” Cung Khiếu nói.
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Phải không?”
Cung Khiếu hít sâu một hơi, nói: “Y ngươi xem, Lâm dược sư không thành vấn đề đi.”
Cung Khiếu đối Lâm Sơ Văn dược tề thuật vẫn là có chút tin tưởng, sợ chỉ sợ Lâm Sơ Văn trường thi phản ứng không được.
Có như vậy một ít Dược Tề Sư, luyện chế dược tề thời điểm, thích u tĩnh hoàn cảnh, nếu là trước mặt người khác luyện chế dược tề, xác suất thành công là sẽ đại đại hạ thấp.
Cung Thần mắt trợn trắng, nói: “Lâm thiếu hắn không tính toán ứng chiến.”
Cung Khiếu nhíu lại mày, nói: “Không ứng chiến?”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Cung Khiếu cau mày, nói: “Bất chiến mà bại, sợ là sẽ ảnh hưởng Lâm dược sư thanh danh a!”
Cung Thần có chút bất đắc dĩ nói: “Ta cũng là nói như vậy, bất

quá, Lâm thiếu cũng không giống như như thế nào để ý."
Cung Khiếu nghe vậy, có chút vô ngữ.
Dược Tề Sư hiệp hội tựa hồ nhận định Thường Hồng tất thắng không thể nghi ngờ, đem tỷ thí sự tình bốn phía tuyên dương, gần
nhất chỉ sợ sẽ có không ít Dược Tề Sư tiến đến Thiên Nhàn Đảo, nếu là Lâm Sơ Văn đến lúc đó không xuất hiện, thanh danh chỉ sợ sẽ xuống dốc không phanh. "Ngươi như thế nào không hề khuyên nhủ."
Cung Thần thở dài, nói: "Lâm dược sư cùng Sở Diệp đều không thế nào để ý." Nếu là Sở Diệp nguyện ý khuyên nhủ Lâm dược sư còn hảo thuyết, đáng tiếc, hai người đứng ở một cái tuyến thượng.
Cung Khiếu: "…… Hảo đi, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đều không phải người bình thường, nói vậy có chính mình suy tính, không dự thi cũng hảo, Dược Tề Sư hiệp hội người đều không phải cái gì thứ tốt, thật muốn tham gia tỷ thí, đối phương chỉ sợ sẽ ở tỷ thí
bên trong động tay chân."
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Dược Tề Sư hiệp hội người, đều không phải cái gì thứ tốt."

Chương 251: Chương 251

Dược tề trong nhà.
Lâm Sơ Văn đối với Dệt Hồn dược tề dược tề phối phương lâm vào trầm tư.
“Cái này dược tề phối phương, yêu cầu dùng đến Hồn Thạch.” Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp nghe vậy cười cười, nói: “Chuyện tốt a!” Vô sắc trong suốt ngọc bên trong liền tồn tại biến chủng Hồn Thạch, mấy năm
nay, Sở Diệp góp nhặt không ít.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Xác thật là chuyện tốt!”
Bình thường Hồn Thạch cực kỳ khó được, biến chủng Hồn Thạch
bọn họ mấy năm nay góp nhặt không ít, Lâm Sơ Văn cũng không
thiếu Hồn Thạch luyện tập. Dược Tề Sư hiệp hội hạn chế hắn thu
hoạch dược liệu rất nhiều con đường, nếu Dệt Hồn dược tề chủ dược là mặt khác quý trọng linh dược, hắn sợ là muốn đau đầu.
“Muốn bắt đầu nếm thử Dệt Hồn dược tề luyện chế sao?” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Lâm Sơ Văn lúc ban đầu tiếp xúc đến Dệt Hồn dược tề phối phương thời điểm, liền phát hiện Dệt Hồn dược tề cấp bậc có chút cao, luyện chế khó khăn vượt qua hắn trình độ, Lâm Sơ Văn
cũng liền không có tùy tiện hành sự.
Này đoạn thời gian, Lâm Sơ Văn đã đem Bách vương phi để lại cho hắn ký ức tiêu hóa thất thất bát bát, dược tề thuật bay lên

không ít, tự giác có thể nếm thử một chút.
Dệt Hồn dược tề là rất nhiều Hồn Vương đều khả ngộ bất khả cầu chi vật, một khi hắn luyện chế thành công, sợ là sẽ có rất nhiều Hồn Vương tới cầu, đến lúc đó Dược Tề Sư hiệp hội phong tỏa, đối hắn mà nói bất quá chính là cái chê cười.
Dệt Hồn dược tề sở cần phụ dược tương đối thường thấy, cũng chính là yêu cầu thượng phẩm Hồn Thạch tương đối hiếm thấy.
Tuy rằng Dược Tề Sư hiệp hội phong tỏa hắn không ít linh thảo nơi phát ra con đường, nhưng đối Lâm Sơ Văn mà nói, sưu tập một ít bình thường linh thảo cũng không tính cái gì.
“Muốn cố lên a!” Sở Diệp cổ vũ nói.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Hảo.”
Lâm Sơ Văn ở Tiểu Thải thêu dệt ảo cảnh bên trong, cẩn thận tiến hành rồi hơn một ngàn thứ bắt chước, mới bắt đầu chính thức luyện chế Dệt Hồn dược tề.
Dệt Hồn dược tề là Địa giai cao cấp dược tề, luyện chế khó khăn cực đại, tuy là Lâm Sơ Văn bắt chước quá nhiều lần, xác suất thành công vẫn là thập phần chi thấp.
Ở trải qua mười mấy thứ nếm thử lúc sau, Lâm Sơ Văn mới thành công luyện chế ra dược tề.
“Cuối cùng thành công.” Lâm Sơ Văn nói.
Một viên cao phẩm Hồn Thạch giá cả ở năm sáu trăm vạn, hơn nữa rất nhiều phụ dược, luyện chế một lần phí tổn ở bảy tám trăm
vạn, Lâm Sơ Văn thất bại mười mấy thứ, thiêu hủy không sai biệt
lắm 1 tỷ nhiều đồng vàng, tiêu hao thật sự có chút khủng bố.
“Sơ Văn, ngươi càng ngày càng lợi hại a!” Sở Diệp khen nói.
“Vẫn là ít nhiều ngươi linh tuyền.” Lâm Sơ Văn có chút may mắn nói.
Sở Diệp linh tuyền vẫn luôn đều ở thăng cấp, nếu không có linh tuyền thủy đề cao luyện chế dược tề xác suất thành công, lại luyện trước mười mấy thứ, hắn cũng chưa chắc có thể luyện chế ra dược tề. May mắn hắn thành công, liên tục thất bại, thật sự thực đả kích lòng tự tin, Lâm Sơ Văn cảm thấy chính mình lại thất

bại vài lần, chỉ sợ đều phải từ bỏ.
Sở Diệp cười cười, nói: “Chủ yếu vẫn là ngươi kỹ thuật hảo.”
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nghiêm túc nói: “Không phải, linh tuyền ít
nhất đem luyện chế dược tề thành công đề cao gấp đôi.”
“Linh tuyền lợi hại như vậy, nhưng thật ra chuyện tốt.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Nữ chủ luyện chế cao cấp dược tề xác suất thành công liền phi thường cao, thư trung không ít đại nhân vật,
đều đối nữ chủ thập phần tin phục.
Thư trung nữ chủ luyện dược xác suất thành công cao, hẳn là cũng là mượn dùng linh tuyền.
Bọn họ rời đi Lưỡng Giới Thành lâu như vậy, cũng không biết Lâm Mộng Dung dược tề thuật thế nào, đã không có ngọc trụy không gian, đối phương dược tề thuật hẳn là không đạt được nguyên lai độ cao.
Cung Khiếu vẫn luôn ở phái người chữa trị Truyền Tống Trận, lại
có một hai tháng, Truyền Tống Trận hẳn là có thể chữa trị xong rồi, không biết đến lúc đó, bọn họ có thể hay không gặp được Lâm Mộng Dung. Rốt cuộc là nữ chủ, thiên mệnh chi nữ, nghĩ đến
vẫn là sẽ có mặt khác cơ duyên.
Sở Diệp lắc lắc đầu, đem trong đầu lung tung rối loạn ý tưởng quăng đi ra ngoài.
Cùng với lo lắng nữ chủ kỳ ngộ liên tục, thực lực tiến bộ bay nhanh, còn không bằng nắm chặt thời gian, tăng lên thực lực của
chính mình.
Sở Diệp nhìn dược tề bình bên trong dược tề, tâm tình không tồi nói: “Này đó là Dệt Hồn dược tề sao?”
Dược tề bình bên trong dược tề trình màu xanh nhạt, dược tề bên
trong có màu trắng ti trạng vật, kia màu trắng ti trạng vật, có chút
giống từng trương tế võng, có chút giống thu nhỏ lại mạng

nhện.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, tiêu hao mười chín phân
mới được tam chi dược tề.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Tuy rằng đại giới là lớn một ít, bất quá, nếu Dệt Hồn dược tề luyện chế ra tới, đó chính là đáng giá.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Cũng là.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Cung Thần phía trước nói muốn lại tổ chức một hồi đấu giá hội, bất quá thiếu hiếm quý chi vật, không biết gần nhất trù bị như thế nào.”
Gần nhất ở Thiên Nhàn Đảo sinh động Hồn Sư rất nhiều, trong biển mấy cái vùng cấm đều bị khai phá ra tới, Cung Thần gần nhất từ một chúng tu sĩ trên tay thu mua không ít hiếm quý, tính
toán tổ chức một hồi đấu giá hội náo nhiệt một chút, bình thường
hiếm quý đã bắt được không sai biệt lắm, bất quá, còn khuyết thiếu áp trục bảo vật.
Nếu là có Dệt Hồn dược tề làm áp trục chi bảo lên sân khấu, hẳn là có thể hấp dẫn không ít người.
Lâm Sơ Văn chống cằm, nói: “Nếu là Cung Thần yêu cầu nói, liền cầm đi bán đấu giá đi.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Ngươi có đặc biệt muốn đồ vật sao? Đấu giá hội cũng có thể lấy vật đổi vật a!”
Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Có thể đổi lấy ngàn năm sinh cơ thảo.”
Sở Diệp như suy tư gì nói: “Ngươi muốn vì Thúy Vũ luyện chế sinh cơ dược tề sao?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Mộc Tiên Điểu nguyên bản có chiến vương Ngũ giai tu vi, nhưng mất tâm đầu huyết, lại bị phong ấn nhiều năm, nguyên khí dật tán
nghiêm trọng, đối kháng Chiến Tướng ngũ giai hung thú chỉ sợ cũng miễn cưỡng, nếu là có thể được sinh cơ dược tề, hẳn là có thể khôi phục một bộ phận nguyên khí.
Lâm Sơ Văn hoàn toàn tiêu hóa Bách vương phi ký ức, hắn mới

biết được Bách vương phi ký ức đối hắn trợ giúp có bao nhiêu đại.
Lâm Sơ Văn cảm thấy trong khoảng thời gian này, hắn dược tề trình độ có thể nói là đột phi mãnh tiến, nếu, dựa chính hắn chậm
rãi sờ soạng nói, hắn ít nhất còn cần ba năm, mới có thể đạt tới hiện giờ độ cao.
Bách vương phi đã hồn phi phách tán, hắn có khả năng làm cũng
chính là hảo hảo chiếu cố Thúy Vũ.
Sở Diệp chống cằm, nói: "Có thể trị liền trị đi."
Mộc Tiên Điểu kỳ thật là không tồi Hồn Sủng, không đối này là Bách vương phi Hồn Sủng, kia Hồn Sủng cùng Bách vương phi chi gian tình nghĩa thâm hậu, dễ dàng sẽ không đổi chủ.
Sở Diệp cũng không nghĩ muốn khế ước Mộc Tiên Điểu, bất quá đã nhận lời ủy thác thì phải làm hết sức mình, Mộc Tiên Điểu sự tình, vẫn là muốn lo lắng một vài.
Sở Diệp cân nhắc, chờ đem Mộc Tiên Điểu thương thế điều trị không sai biệt lắm, nếu là đối phương nguyện ý lưu lại, kia bọn họ
phải hảo hảo chiếu cố đối phương, nếu là không muốn, bọn họ liền đem đối phương cấp thả, phóng đối phương tự do.
……
Powered by GliaStudio
close
Lâm Sơ Văn bế quan nghiên cứu Dệt Hồn dược tề thả Dược Tề Sư hiệp hội bồ câu sự tình, nháo ồn ào huyên náo.
Lâm Sơ Văn ngang trời xuất thế, làm không ít Dược Tề Sư đều đối này thập phần cảm thấy hứng thú.
Lần này Dược Tề Sư hiệp hội mời chiến Lâm Sơ Văn cũng làm người rất nhiều người tò mò kết quả, không nghĩ tới, Lâm Sơ Văn
trực tiếp thả Dược Tề Sư hiệp hội bồ câu, làm không ít người hoàn toàn thất vọng.
Lâm Sơ Văn "Khiếp chiến", làm không ít nghị luận sôi nổi.
"Lâm dược sư, như thế nào không xuất hiện a!"

“Đây là khiếp chiến đi, bên ngoài đem Lâm dược sư truyền vô cùng kì diệu, hiện giờ xem ra, chỉ là lãng đến hư danh mà thôi.”
“Đại khái là có chút khoa trương, Cung Khiếu tiền bối tuy rằng lợi
hại, nhưng rốt cuộc không phải Dược Tề Sư, sợ là cho Lâm Sơ Văn mông.”
“Nghe nói, Lâm dược sư sau lưng có người, những cái đó dược tề đều không phải Lâm Sơ Văn chính mình luyện chế.”
“Không phải Lâm dược sư luyện chế, đó là ai a!”
“Này liền không biết, bất quá, Lâm dược sư là tương đối kỳ quái, hắn đều không có đi Dược Tề Sư hiệp hội tiến hành Dược Tề Sư giám định, có lẽ là lo lắng cái gì.”
“Hơn phân nửa chính là như vậy, ta đã sớm nói, Lâm dược sư khẳng định có vấn đề, ngươi xem hiện tại cuối cùng lộ ra dấu vết.”
“Nghe nói Lâm dược sư không tham gia Dược Tề Sư tỷ thí, là bởi vì bế quan.”
“Dược Tề Sư bế quan cũng không phải là cái gì chuyện tốt a! Này phía trước Liễu Trần Liễu dược sư bế quan một đoạn thời gian, tẩu hỏa nhập ma, nghe nói, đều không có luyện dược năng lực.”
“Nghe nói Liễu dược sư phế đi là Lâm dược sư làm.”
“Lâm dược sư vì cái gì muốn như vậy làm a!”
“Này còn dùng nói sao? Một núi không dung hai hổ bái.”
“Ta thật là nhìn lầm Lâm dược sư, không nghĩ tới Lâm dược sư sẽ bất chiến mà hàng, làm Dược Tề Sư, cư nhiên bất chiến mà hàng, không có một chút khí khái.”
……
Trong tửu lâu.
“Sư phụ, Lâm Sơ Văn vì cái gì không hiện thân? Chẳng lẽ là sợ?”
Thường Mậu có chút nghi hoặc nói.
Thường Hồng cười cười, nói: “Có lẽ ra cái gì ngoài ý muốn đi.”
Thường Hồng phía trước cấp Cung Khiếu linh thảo bên trong, lăn
lộn có vấn đề linh thảo.
Thường Hồng còn tưởng rằng Lâm Sơ Văn sẽ như vậy phế bỏ, nhưng tựa hồ cũng không có.

Này sẽ Lâm Sơ Văn tránh mà bất chiến, Thường Hồng âm thầm hoài nghi, có phải hay không phía trước vô dụng đến kia linh thảo,
trong khoảng thời gian này vừa vặn dùng tới rồi.
Dùng Thiên Dụ Thảo tính kế Dược Tề Sư thủ đoạn, Dược Tề Sư hiệp hội dùng quá vài lần, còn không có thất thủ quá.
Thiên Dụ Thảo khó được, đối phó giống nhau Dược Tề Sư, Dược Tề Sư hiệp hội còn luyến tiếc.
Thường Mậu hít sâu một hơi, nói: "Chẳng lẽ thật sự phế bỏ, nếu là như thế, vậy thật tốt quá."
Thường Hồng thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn nếu là phế bỏ thì tốt rồi, đối phương thật sự quá tuổi trẻ, nếu là dược tề thuật lại lợi hại một ít, Dược Tề Sư hiệp hội liền phải áp chế không được.
Gần nhất Lâm Sơ Văn phế bỏ đồn đãi càng diễn càng liệt, Dược Tề Sư hiệp hội trưởng lão tựa hồ cảm thấy vạn sự đại cát, vài cái đều cùng hắn chúc mừng, Thường Hồng ẩn ẩn có loại dự cảm bất hảo, cảm thấy việc này chỉ sợ sẽ không đơn giản như vậy kết thúc.
……
Thiên Khôi Đảo, Liễu Trần dược tề thất.
"Liễu tiền bối, Lâm Sơ Văn còn đang bế quan." Một cái tiểu tu sĩ bẩm báo nói.
Liễu Trần gật gật đầu, nói: "Đã biết."
Phía trước Liễu Bắc đám người phản loạn, Liễu Trần dược tề thuật bị phế tin tức bị xác nhận lúc sau, Liễu Trần bên này liền môn đình vắng vẻ không ít.
Cây đổ bầy khỉ tan, tường đảo mọi người đẩy.
Liễu Bắc phản bội lúc sau, Liễu Trần kỳ hạ Dược Tề Sư sợ ương cập cá trong chậu, sôi nổi phản bội đi ra ngoài, hiện giờ Liễu Trần
bên người chỉ còn lại có một ít không có phương pháp Dược Tề Sư học đồ.
Liễu Trần đối Lâm Sơ Văn hận thấu xương, đối phản bội hắn Liễu
Bắc cùng bỏ đá xuống giếng Dược Tề Sư hiệp hội cũng là oán hận dị thường.

Phía trước truyền ra Dược Tề Sư hiệp hội ước chiến Lâm Sơ Văn tin tức, Liễu Trần vẫn luôn chú ý.
Lâm Sơ Văn tránh mà bất chiến, thanh danh quét rác, Liễu Trần trong lòng ám sảng.
Thiên Nhàn Đảo có Lâm Sơ Văn cũng tẩu hỏa nhập ma, mất đi dược tề thuật đồn đãi, Thiên Khôi Đảo cũng có.
Đến bây giờ mới thôi, Lâm Sơ Văn mất đi dược tề thuật đồn đãi, chỉ là một ít bắt gió bắt bóng suy đoán, Liễu Trần bức thiết hy vọng cái này suy đoán có thể bị chứng thực.
Liễu Trần cũng là Dược Tề Sư hiệp hội thành viên, đối Dược Tề Sư hiệp hội Dược Tề Sư thủ đoạn, cũng có chút hiểu biết.
Năm đó, Băng Thiên Dịch chính là làm Dược Tề Sư hiệp hội phế bỏ, Liễu Trần âm thầm hoài nghi, Lâm Sơ Văn tránh mà bất chiến,
là vào Dược Tề Sư hiệp hội bẫy rập.
“Liễu dược sư? Hàn ngàn tiền bối, phía trước đã tới.”
Liễu Trần cau mày, trong lòng đột nhiên có vài phần dự cảm bất hảo, “Hắn tới làm gì?”
Tiểu học đồ xem Liễu Trần sắc mặt không tốt lắm, nơm nớp lo sợ
nói: “Hắn nói, nhà hắn ngưng thần ngọc đã mượn cho ngài hai mươi năm, hy vọng ngài trả lại.”
Liễu Trần kẽo kẹt kẽo kẹt cắn răng, nói: “Hảo, rất tốt.”
Liễu Trần đánh mất luyện dược năng lực sự tình bộc lộ lúc sau, rất nhiều tu sĩ sôi nổi cùng với đoạn giao, này còn không phải nghiêm trọng nhất, nguyên bản một ít bạn tốt, sôi nổi cùng với đoạn giao, còn thảo muốn đã từng tặng cùng lễ vật.
Hàn ngàn đưa ngưng thần ngọc có 2 mét dài hơn, 1 mét nhiều khoan, làm Liễu Trần làm thành giường ngọc, thập phần thích, Liễu Trần không nghĩ tới hàn ngàn cư nhiên sẽ đến đòi lại tặng ra
lễ vật.
Tiểu đồ đệ nhìn Liễu Trần dữ tợn sắc mặt, nói: “Liễu tiền bối, ta đi
giúp ngài từ chối hắn.”
Liễu Trần nghiến răng nghiến lợi nói: “Không cần, cho hắn!”

Tiểu học đồ nhìn Liễu Trần dữ tợn sắc mặt, gật gật đầu, nói:
“Đúng vậy.”
Tiểu học đồ ở trong lòng thở dài, Tể tướng trước cửa thất phẩm quan, bọn họ mấy cái tuy rằng chỉ là học đồ, nhưng phía trước, kỳ
thật cũng có không ít nước luộc nhưng vớt, hiện giờ, Liễu Trần tự
thân khó bảo toàn, bọn họ cũng là không có chỗ tốt nhưng thu.

Chương 252: Chương 252

Thành chủ phủ.
“Cung thiếu, Lâm dược sư thế nào?” Tuyết Dương hỏi.
Cung Thần có chút phát sầu nói: “Bế quan.”
Cung Thần thở dài, phía trước Lâm Sơ Văn nói không nghĩ để ý tới Dược Tề Sư hiệp hội mời chiến, muốn bế quan nghiên cứu dược tề thuật, Cung Thần tư tâm cảm thấy có chút không ổn, vẫn
là hy vọng Lâm Sơ Văn có thể hồi tâm chuyển ý, kết quả, thực đáng tiếc, cũng không có.
Tuyết Dương cau mày, nói: “Hảo hảo, như thế nào đột nhiên liền bế quan.”
Phải biết rằng bên ngoài đồn đãi sôi nổi, nói cái gì đều có, Lâm Sơ Văn nếu là lại không xuất quan, đồn đãi sợ là sẽ càng ngày càng thái quá.
Cung Thần có chút bất đắc dĩ nói: “Lâm thiếu tưởng bế quan liền
bế quan, ta cũng không có biện pháp a!”
Cung Thần thở dài, Dược Tề Sư hiệp hội bên kia phong tỏa Lâm Sơ Văn thu hoạch linh thảo con đường, Cung Thần bởi vì cùng Lâm Sơ Văn đi gần, cũng đã chịu rất nhiều hạn chế.
Tuyết Dương năm đó bị Dược Tề Sư hiệp hội nhằm vào, dưới sự giận dữ, giết hai cái Địa giai Dược Tề Sư, Dược Tề Sư hiệp hội lo lắng Cung Khiếu học theo, đảo cũng không dám làm quá phận.
Bất quá, Dược Tề Sư hiệp hội xác thật nhân mạch rộng khắp, đối phương động tác nhỏ không ít, trong khoảng thời gian này, Cung
Thần vì Lâm Sơ Văn sưu tập linh thảo, không đủ phía trước một phần tư.

Tuyết Dương cau mày, có chút nghi hoặc nói: “Lấy Lâm dược sư năng lực, không nên khiếp chiến a! Chẳng lẽ thật sự ra cái gì vấn đề.”
Bên ngoài không ít người hoài nghi, Lâm Sơ Văn bế quan là bởi vì cùng Liễu Trần giống nhau tẩu hỏa nhập ma, nghe nhiều, Tuyết
Dương cũng là có chút lo lắng.
Phía trước, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn chạy tới Thiên Ám Đảo, Thiên Nhàn Đảo người đều cho rằng hai người là hướng về phía Thiên Ám Đảo Kinh Chập Long tin tức đi, làm phóng tin tức cấp hai người Tuyết Dương, âm thầm hoài nghi, hai người hẳn là hướng về phía Bách vương phi lăng mộ đi.
Tuyết Dương âm thầm hoài nghi, Lâm Sơ Văn có phải hay không
ở lăng mộ bên trong, tao ngộ cái gì biến cố.
Cung Thần thở dài, nói: “Lâm dược sư hắn không phải khiếp chiến, chỉ là sợ phiền toái.”
Cung Thần gần nhất cũng tìm một ít người bác bỏ tin đồn, nói Lâm dược sư chỉ là sợ phiền toái, nhưng tựa hồ đại gia cũng không mua trướng, Cung Thần cảm thấy tùy tiện xả cái lý do, tỷ như, Lâm Sơ Văn thấy Thường Hồng cái xỏ giày mặt, liền chán ghét, ảnh hưởng luyện dược cảm xúc, cho nên, không nghĩ ứng chiến, cũng sẽ càng làm cho người tin phục.
Tuyết Dương có chút lo lắng nói: “Như vậy với đối phương thanh
danh có ngại a!”
Cung Thần nhún vai, bất đắc dĩ nói: “Đại khái là không thèm để ý
đi.”
Cung Thần đưa tin ngọc bội sáng lên, Cung Thần nhìn truyền tới
tin tức, có chút vui sướng.
Tuyết Dương nhìn Cung Thần, có chút nghi hoặc nói: “Đảo chủ, có cái gì tin tức tốt sao?”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Xem như tin tức tốt đi, Lâm dược sư

xuất quan."
Tuyết Dương: "……" Nhanh như vậy liền xuất quan, nếu đều bỏ lỡ đại bỉ, lại nhiều bế quan một đoạn thời gian cũng có thể a!
Nhanh như vậy xuất quan, khen ngược giống thật là khiếp chiến
giống nhau.
"Lâm dược sư nói, có việc cùng ta thương lượng, ta đi trước." Cung Thần nói.
Tuyết Dương gật gật đầu, nói: "Hành hành, mau đi đi."
……
Thiên Hà hoa lâm.
"Lâm dược sư xuất quan a!" Cung Thần nhận được Lâm Sơ Văn nói có việc thương lượng tin tức, liền trước tiên chạy tới Thiên Hà
hoa lâm.
Lâm Sơ Văn tâm tình không tồi nói: "Bế quan hơn một tháng, cuối
cùng lược có điều đến!"
Cung Thần có chút vô ngữ nói: "Chúc mừng Lâm dược sư."
Cung Thần thầm nghĩ: Bên ngoài đều mau sảo phiên thiên, Lâm Sơ Văn nhưng thật ra bình tĩnh a!
Lâm Sơ Văn nhìn Cung Thần, nói: "Cung thiếu, ngươi sắc mặt không tốt lắm a!"
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: "Không có, không có."
Cung Thần thầm nghĩ: Hắn hiện tại cùng Lâm Sơ Văn, Sở Diệp có thể xem như người trên một chiếc thuyền, hiện tại bên ngoài đều là đối Lâm Sơ Văn nghi ngờ, Cung Thần áp lực không nhỏ.
Cung Thần nhìn Lâm Sơ Văn trên mặt tươi cười, có chút ác liệt tưởng, Lâm Sơ Văn cư nhiên còn cười ra tới, nhìn tâm tình không
tồi, đối phương nếu là đi bên ngoài chuyển một vòng, nghe một chút bên ngoài những cái đó hỗn trướng nghị luận, không biết còn
có thể hay không cười ra tới.
Lâm Sơ Văn lấy ra một chi dược tề, nói: "Ta nghe nói Cung thiếu vẫn luôn ở trù bị đấu giá hội, Cung thiếu nhìn xem này dược tề,

có thể hay không ở đấu giá hội thượng bán đấu giá."
Cung Thần có chút tò mò nói: "Đây là cái gì dược tề a!"
"Dệt Hồn dược tề!"
Cung Thần bị kinh ngạc nhảy dựng, có chút khiếp sợ nói: "Đây là Dệt Hồn dược tề?"
Cung Thần thình lình bị hoảng sợ, thiếu chút nữa đem trong tay dược tề tạp rớt.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, Dệt Hồn dược tề."
"Cư nhiên luyện chế ra Dệt Hồn dược tề, Lâm dược sư thật là không gì làm không được." Cung Thần nhịn không được nói.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Cung thiếu cất nhắc, ta lại không phải thần tiên, như thế nào sẽ không gì làm không được đâu."
Cung Thần cười cười, nói: "Lâm dược sư gần nhất bế quan, chẳng lẽ là ở nghiên cứu cái này dược tề."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Không tồi."
Cung Thần cười cười, nói: "Nghiên cứu Dệt Hồn dược tề, thật là so tham gia không thể hiểu được tỷ thí muốn quan trọng nhiều."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Ai nói không phải đâu, ta tưởng lấy
này dược tề đổi chút cùng loại sinh cơ thảo linh dược."
"Lâm dược sư như thế nào đột nhiên đối sinh cơ thảo loại này dược thảo cảm thấy hứng thú." Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đều không giống như là sinh cơ bị hao tổn bộ dáng.
"Tưởng luyện chế một ít sinh cơ dược tề phòng thân mà thôi, lo trước khỏi hoạ." Lâm Sơ Văn nói.
Cung Thần gật gật đầu, "Nga" một tiếng.
Cung Thần cười cười, nói: "Lâm dược sư yên tâm, ta nhất định giúp ngươi bán cái giá tốt."
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Làm phiền."
Cung Thần cười cười, nói: "Gần nhất bên ngoài có một ít lung tung rối loạn ngôn luận…… Bất quá, nếu Lâm dược sư luyện chế ra Dệt Hồn dược tề, bên ngoài lời đồn đãi liền tự sụp đổ."
Powered by GliaStudio
close
Lâm Sơ Văn luyện chế ra Địa giai dược tề không ít, nhưng trước

sau đều kém một chút, một hai phải lời nói, chính là đều không phải là không thể thay thế được.
Có này Dệt Hồn dược tề liền bất đồng, Dược Tề Sư hiệp hội tựa hồ cũng không có Dệt Hồn dược tề phối phương, cũng không ai sẽ luyện chế cái này dược tề.
Lâm Sơ Văn sẽ luyện chế này dược tề, cũng coi như là hoàn toàn ở Dược Tề Sư giới đứng vững gót chân, Dược Tề Sư hiệp hội muốn lại tưởng ngắm bắn Lâm dược sư, khó khăn sẽ đại đại tăng
cường.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Lời đồn ngăn với trí giả."
Cung Thần: "……"
……
Cung Thần chân trước từ Thiên Hà hoa lâm rời đi, sau lưng liền công bố sẽ ở đấu giá hội thượng bán đấu giá Dệt Hồn dược tề sự tình.
Dệt Hồn dược tề vừa ra, tức khắc dẫn tới một mảnh ồ lên.
Dệt Hồn dược tề đã tuyệt tích nhiều năm, đột nhiên xuất hiện, không ít người đều muốn biết này dược tề là thật là giả.
"Nghe nói Lâm Sơ Văn xuất quan."
"Này mời thời gian chiến tranh gian vừa mới qua đi liền xuất quan, chẳng lẽ Lâm dược sư thật sự sợ Dược Tề Sư hiệp hội người?"
"Nói hươu nói vượn, Lâm dược sư căn bản không đem Dược Tề Sư hiệp hội đại bỉ để vào mắt, nhân gia phía trước là nghiên cứu Dệt Hồn dược tề đi."
"Lâm dược sư thật sự nghiên cứu ra Dệt Hồn dược tề?"
"Này đều phải bán đấu giá, hẳn là thật sự."
"Dệt Hồn dược tề chính là Địa giai cao cấp dược tề, Lâm dược sư thật sự sẽ luyện chế?"
"Thường Hồng Dược Tề Sư giống như chỉ là Địa giai trung cấp Dược Tề Sư a!"
Đồng dạng là Địa giai Dược Tề Sư, cũng là phân ba bảy loại, Dược Tề Sư hiệp hội Địa giai Dược Tề Sư có mười lăm cái, nhưng là, đạt tới Địa giai cao cấp trình độ cũng liền ba cái.
So với Dược Tề Sư hiệp hội Địa giai cao cấp Dược Tề Sư, Lâm

Sơ Văn muốn tuổi trẻ nhiều.
Tuổi trẻ cũng liền đại biểu cho càng cường tư chất, lớn hơn nữa tăng lên không gian.
“Cung thiếu, gần nhất sẽ trưng bày Dệt Hồn dược tề, đến lúc đó, liền biết là thật là giả.”
……
Lâm Sơ Văn bế quan một đoạn thời gian, bên ngoài cái dạng gì đồn đãi đều có, Dược Tề Sư hiệp hội cũng không thiếu ở trong đó quạt gió thêm củi, hiện giờ Dệt Hồn dược tề vừa ra, rất nhiều đồn
đãi liền tự sụp đổ.
Dược Tề Sư hiệp hội phía trước nơi nơi bôi đen Lâm Sơ Văn, hiện giờ Lâm Sơ Văn ngược gió phiên bàn, Dược Tề Sư hiệp hội phía trước làm những cái đó, ngược lại là trợ giúp Lâm Sơ Văn dương danh.
……
Thiên Hà hoa lâm.
“Lâm dược sư, nghe nói ngươi luyện chế ra Dệt Hồn dược tề?”
Tuyết Dương vội vã tìm tới môn tới.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Tuyết Vương tin tức thật đúng là linh
thông a!”
Tuyết Dương có chút khó có thể tin nói: “Nói như vậy là sự thật?”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Ta xác thật may mắn được đến hai chi Dệt Hồn dược tề.”
Tuyết Dương có chút ngượng ngùng nói: “Có không đều một chi cho ta, Lâm thiếu nhưng có sở cầu, Tuyết Dương đạo nghĩa không thể chối từ.”
Tuyết Dương liên hệ quá Cung Thần, hy vọng đem đấu giá hội kia
chi dược tề bắt lấy tới. Nhưng Cung Thần tỏ vẻ Dệt Hồn dược tề muốn bắt tới đổi lấy sinh cơ thảo chờ bổ sung sinh cơ chi vật, đã có mười tám gia tỏ vẻ có thể lấy ra ngàn năm sinh cơ thảo, hắn vô pháp tùy tiện đem Dệt Hồn dược tề dịch làm hắn dùng. Tuyết Dương vô pháp, chỉ có thể tới tìm Lâm Sơ Văn.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Có thể.”
Tuyết Dương có chút khác thường nói: “Lâm dược sư quá hào phóng.”
Tuyết Dương tới phía trước, đã làm tốt bất lực trở về chuẩn bị, Dệt Hồn dược tề quá trân quý, Tuyết Dương tới phía trước, xem qua Cung Thần bên kia rất nhiều người báo giá, cạnh tranh phi thường kịch liệt.
“Tuyết đạo hữu là vì dễ dược sư cầu đi?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Tuyết Dương cười cười, nói: “Không thể gạt được Lâm thiếu.”
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Dược Tề Sư hiệp hội bên kia nói ta ghen ghét nhân tài, ám hại Liễu Trần, ta nếu là cứu trở về một cái
Dược Tề Sư, những người này hẳn là liền sẽ không như vậy cảm thấy.”
Tuyết Dương cười cười, nói: “Lâm dược sư hiểu rõ minh tuệ, như thế nào sẽ ghen ghét nhân tài đâu, đều là bên ngoài những cái đó
gia hỏa nói hươu nói vượn.”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Tuyết đạo hữu lại cất nhắc ta.”
Lâm Sơ Văn lấy ra một chi dược tề, nói: “Này đó là Dệt Hồn dược tề.”
Tuyết Dương trịnh trọng nói: “Đa tạ, đây là vạn năm tuyết vực quỳnh tương, đưa cho Lâm dược sư đi.” Tuyết vực quỳnh tương đối Băng hệ Hồn Thú mà nói đại bổ, thứ này vốn là Tuyết Dương cho chính mình Băng Phượng chuẩn bị, nhưng là, Dệt Hồn dược tề quá mức quý trọng, trước mắt hắn cũng chỉ có này vạn năm tuyết vực quỳnh tương có thể lấy ra tay.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Đa tạ Tuyết Dương.”
Tuyết Dương cười cười, nói: “Là ta muốn cảm ơn Lâm dược sư ngươi mới đúng, quá hai ngày, ta sẽ mang Thiên Dịch tiến đến tới
cửa nói lời cảm tạ.”
Lâm Sơ Văn tâm tình không tồi nói: “Thiên Dịch đạo hữu nếu là tới nói, ta tất nhiên là hoan nghênh chi đến.”
Lâm Sơ Văn dược tề thuật vẫn luôn là chính mình sờ soạng, thầm cảm thấy nếu là có cái đồng đạo người trong giao lưu một

vài nói cũng không tồi, đáng tiếc Dược Tề Sư hiệp hội Dược Tề Sư, đều không phải là hắn đồng đạo người trong.
Tuyết Dương lấy dược tề, liền rời đi.
Lâm Sơ Văn đem dược tề đút cho Tuyết Bảo, vạn năm tuyết vực quỳnh tương hương vị, Tuyết Bảo phi thường thích, ăn lúc sau, da lông giống như nháy mắt mượt mà không ít.
Sở Diệp nhìn Tuyết Bảo, nói: “Tuyết Bảo thực lực so vừa mới tiến vào Vương giai thời điểm, giống như dâng lên không ít a!”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!” Ăn thật tốt quá đâu.
Trong khoảng thời gian này hắn dược tề thuật bay nhanh tăng lên, Tuyết Bảo cũng đi theo hưởng không ít phúc, Tuyết Bảo dùng
không ít tăng lên thực lực dược tề, trưởng thành liền tốc độ một ít, Lâm Sơ Văn đánh giá Tuyết Bảo nếu không bao lâu, là có thể tiến vào chiến vương Nhị giai.

Chương 253: Chương 253

Thiên Nhàn Đảo bên này hội tụ không ít Dược Tề Sư, Dệt Hồn dược tề vừa xuất thế, không ít người nửa tin nửa ngờ.
Cung Thần đem dược tề đặt ở cung thị cửa hàng triển trong sảnh
tâm, tùy ý mọi người đánh giá.
Dệt Hồn dược tề trưng bày ngày đầu tiên, triển thính biển người tấp nập.
Triển thính bên trong, có xác thật nhu cầu cấp bách Dệt Hồn dược tề người, nhưng càng có rất nhiều tiến đến xem náo nhiệt.
Rất nhiều Hồn Sủng Sư căn bản không biết Dệt Hồn dược tề là thứ gì cũng đều chạy tới xem.
Vì sợ phát sinh bạo loạn, Cung Khiếu tự mình tọa trấn.
Thiên Nhàn Đảo nơi nơi đều là về Dệt Hồn dược tề đàm luận.
“Là Dệt Hồn dược tề sao?”
“Hẳn là đi, này dược tề bộ dáng, cùng nghe đồn bên trong Dệt Hồn dược tề giống nhau như đúc.”
“Có lẽ chính là cái bộ dáng hóa đâu.”
“Dệt Hồn dược tề phối phương đã thất truyền nhiều năm, liền tính
Dệt Hồn dược tề phối phương xuất hiện, Dệt Hồn dược tề cũng không phải dễ dàng như vậy luyện chế ra tới.”
“Là Lâm Sơ Văn luyện chế ra tới sao?”
“Hẳn là đi, trừ bỏ hắn cũng không có người khác.”
“Chính là, Lâm Sơ Văn phía trước không phải liền Dược Tề Sư tỷ thí đều không muốn tham gia sao? Hắn như vậy sợ phiền phức, có thể luyện chế ra Dệt Hồn dược tề?”
“Ngươi như thế nào biết nhân gia là sợ phiền phức, nhân gia nói không chừng là chướng mắt dược tề đại bỉ, cái gì a miêu a cẩu

tìm Lâm Sơ Văn tỷ thí, Lâm dược sư cũng muốn đáp ứng sao? Nhân gia chính là Địa cấp Dược Tề Sư."
"Cũng là……"
"Cao minh Dược Tề Sư như vậy, không vì ngoại vật sở động, toàn tâm toàn ý đề cao chính mình dược tề trình độ."
"……"
……
Minh Phượng Lâu.
"Sư phụ, chúng ta hiện tại làm sao bây giờ a!" Thường Mậu hỏi.
Thường Hồng hít sâu một hơi, nói: "Nhìn nhìn lại đi, này Dệt Hồn
dược tề đến tột cùng có hiệu quả hay không còn khó mà nói."
Thường Mậu ở trong lòng thở dài, khoảng thời gian trước, sư phụ
mời chiến Lâm Sơ Văn, Lâm Sơ Văn không có lộ diện.
Thường Mậu còn rất cao hứng, có thể bất chiến mà thắng, tự nhiên là không thể tốt hơn.
Lâm Sơ Văn không có xuất hiện, Thường Mậu liền nhân cơ hội thả ra một ít Lâm Sơ Văn có tiếng không có miếng, này dược tề thuật có vấn đề đồn đãi, hiệu quả vẫn là không tồi.
Nhưng là, Dệt Hồn dược tề vừa ra, hướng gió liền biến rớt.
Thiên nhàn thành bên này, nơi nơi đều là Lâm Sơ Văn không tham gia tỷ thí, là bởi vì chướng mắt đồn đãi.
"Lâm dược sư chính là rất bận, nơi nào có lý sẽ tỷ thí a!"
"Nếu là cái gì a miêu a cẩu đều phải tìm Lâm dược sư tỷ thí, kia Lâm dược sư không phải muốn vội đã chết."
"Dược Tề Sư hiệp hội thật là ăn no căng, không phải bọn họ Dược Tề Sư, liền phải dẫm một chân."
"……"
Bên ngoài đồn đãi truyền thập phần khó nghe, Thường Mậu cảm
thấy đồn đãi sẽ truyền thành như vậy, một phương diện là bởi vì Lâm Sơ Văn dược tề trình độ đích xác cao minh, nhưng càng nhiều một phương diện, hẳn là Cung Thần ở bên trong quạt gió thêm củi.
Sư phụ tốt xấu là nhãn hiệu lâu đời Địa giai Dược Tề Sư, đến

Cung Thần người trong miệng liền thành lên không được mặt bàn
a miêu a cẩu.
Thường Hồng hắc mặt, nói: “Ta liền biết là như thế này.”
Hắn liền biết Lâm Sơ Văn không như vậy dễ đối phó, hiện tại xem
ra quả nhiên như thế, Dệt Hồn dược tề a! Như vậy dược tề cư nhiên đều làm Lâm Sơ Văn luyện chế ra tới.
Lâm Sơ Văn phía trước luyện chế dược tề, Thường Hồng cũng lộng tới quá một hai chi.
Ở Thường Hồng xem ra, Lâm Sơ Văn dược tề thuật không tồi, nhưng hẳn là còn không đến có thể luyện chế Dệt Hồn dược tề trình độ.
Lâm Sơ Văn phía trước nói muốn bế quan nghiên cứu dược tề, có lẽ là thật sự.
30 tới tuổi Địa giai cao cấp Dược Tề Sư, lại quá cái vài thập niên, trở thành thiên giai Dược Tề Sư cũng là có khả năng.
……
Thiên Hà hoa lâm.
Cung Thần lấy ra một phần danh sách, nói: “Đây là trước mắt mà
nói, Dệt Hồn dược tề báo giá, tổng cộng mười tám phân, này đó thế lực đều có thể lấy ra ngàn năm sinh cơ thảo, Sở thiếu xem qua một chút đi.”
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Như thế nào sẽ nhiều như vậy?”
Cung Thần nhíu nhíu mày, nói: “Không nhiều lắm a! Sở thiếu cảm
thấy nhiều sao?”
“Này không phải Dược Tề Sư hiệp hội muốn phong sát Sơ Văn sao, ngươi nhà đấu giá bán đấu giá dược tề, những người này hẳn là đều đoán được dược tề nơi phát ra a.” Sở Diệp nói.
Cung Thần cười cười, nói: “Này có cái gì vội vàng?” Đại gia là đều đoán được, nhưng vẫn là có thể sủy minh bạch trang hồ đồ a!
“Chỉ cần dược tề cũng đủ xuất chúng lợi hại, không sợ bán đi, Dược Tề Sư hiệp hội tuy rằng lợi hại, nhưng cũng không có khả

năng một tay che trời.” Cung Thần nói.
Cung Thần thầm nghĩ: Dược Tề Sư hiệp hội lũng đoạn cao giai dược tề thị trường, không ít thế lực kỳ thật đều đối Dược Tề Sư hiệp hội có điều bất mãn, chỉ là giận mà không dám nói gì, Lâm Sơ Văn đánh vỡ Dược Tề Sư hiệp hội phong tỏa, kỳ thật có không ít xem Dược Tề Sư hiệp hội không vừa mắt người, đều ở vui sướng khi người gặp họa.
Sở Diệp: “……”
“Lâm dược sư bán một phần cấp Tuyết Dương sao?” Cung Thần hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Cung Thần hít sâu một hơi, nói: “Tuyết Vương tiền bối mua này dược tề hẳn là vì Thiên Dịch dược sư, nếu là Thiên Dịch dược sư có thể khôi phục lại, kia Dệt Hồn dược tề nhất định sẽ càng thêm đoạt tay.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Kia nhưng thật ra không tồi.”
Băng Thiên Dịch cùng Dược Tề Sư hiệp hội chính là có cũ oán, Dược Tề Sư hiệp hội nơi chốn cùng bọn họ đối nghịch, Băng Thiên Dịch nếu là có thể khôi phục, Dược Tề Sư hiệp hội sợ là muốn đau đầu, như thế chuyện tốt, hẳn là nhiều ít có thể phân tán
một ít Dược Tề Sư hiệp hội đầu ở Sơ Văn trên người lực chú ý.
Cung Thần cười cười, nói: “Nghe Tuyết Vương nói, chỉ cần dễ dược sư khôi phục, liền sẽ đem hắn mang đến Thiên Nhàn Đảo, chỉ là không biết khi nào đến.” Nếu là Băng Thiên Dịch có thể khôi
phục, kia nhất định có thể tạo thành không nhỏ oanh động.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không biết a! Hẳn là nhanh đi.”
Lâm Sơ Văn nhìn Cung Thần, cười cười, nói: “Cung thiếu tâm tình không tồi a!”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Đều là lấy Lâm dược sư phúc.”
Cung Thần cười cười, phía trước hắn sưu tập linh thảo, không ít thế lực đều ra sức khước từ, gần nhất bất đồng, không ít người nghĩ mọi cách cùng hắn lôi kéo tình cảm, nghẹn khuất một đoạn

thời gian, Cung Thần có loại dương mi thổ khí cảm giác.
……
Liễu Trần dược tề thất.
Từ trước Liễu Trần dược tề thất bên trong, luôn là chất đống đủ loại quý trọng linh thảo, mà hiện giờ, dược tề trong nhà một mảnh
hỗn độn.
Powered by GliaStudio
close
Dược tề thất bên trong còn dư lại một ít linh thảo, nhưng đều là một ít không đáng giá tiền, phẩm tướng giống nhau.
Liễu Trần tẩu hỏa nhập ma tin tức cho hấp thụ ánh sáng lúc sau, rất nhiều thế lực đều cùng Liễu Trần chặt đứt liên hệ.
Nếu chỉ là mất đi luyện dược năng lực, kia kỳ thật đại gia còn sẽ không trở mặt nhanh như vậy, mấu chốt là không ít người, đều biết Liễu Trần cùng Cung Khiếu nháo phiên, Cung Khiếu hiện giờ
xem Liễu Trần thập phần không vừa mắt.
Không biết nội tình người, sẽ cảm thấy Cung Khiếu bạc tình quả nghĩa, nhưng là, tin tức linh thông một ít, đều có thể đoán được một ít nội tình.
Liễu Trần trong khoảng thời gian này cảm xúc càng ngày càng kém, thân thể tố chất cũng là ngày càng kém.
“Liễu tiền bối, ngài không có việc gì đi.”
“Thiên Nhàn Đảo bên kia Dệt Hồn dược tề khi nào bán đấu giá?”
“Đại khái là ba ngày sau.” Lý Tĩnh nói.
Liễu Trần nắm chặt nắm tay, “Chúng ta đi Thiên Nhàn Đảo.”
Lý Tĩnh cau mày, nói: “Sư phụ, bán đấu giá Dệt Hồn dược tề yêu cầu sinh cơ dược thảo, chúng ta chuẩn bị không nhiều lắm.”
Yêu cầu Dệt Hồn dược tề người rất nhiều, Thiên Nhàn Đảo bên kia Dệt Hồn dược tề vừa ra, bổ sung sinh cơ linh thảo giá cả đều thượng phù không ít.
Có quan hệ sinh cơ linh thảo, Liễu Trần cũng làm người gom góp
một ít, bất quá, Liễu Trần không có Dược Tề Sư quang hoàn, Lý Tĩnh sưu tập linh thảo nơi chốn vấp phải trắc trở, thu thập đến

linh thảo cũng không nhiều, căn bản vô pháp tranh chấp.
Lý Tĩnh âm thầm cảm thấy mặc dù sư phụ sưu tập cũng đủ sinh cơ linh thảo, chỉ sợ cũng là vô dụng, chủ trì Dệt Hồn dược tề mua
bán chính là Cung Thần, Liễu Trần đều cùng Cung Thần nháo phiên, Cung Thần ở bên trong thoáng động chút tay chân, sư phụ
liền không thể nào thành công.
……
Minh Phượng Lâu.
Thường Hồng sắc mặt dị thường khó coi, quay chung quanh Dệt Hồn dược tề âm thầm cạnh giới oanh oanh liệt liệt, Dược Tề Sư hiệp hội chống lại, thoạt nhìn có như vậy điểm giống chê cười.
"Thường tiền bối, không hảo."
Thường Hồng nhìn vào nhà người, nói: "Hấp tấp bộp chộp, giống
bộ dáng gì, xảy ra chuyện gì?"
"Băng Thiên Dịch tới."
Thường Hồng thuận miệng nói: "Băng Thiên Dịch tới liền tới rồi bái." Băng Thiên Dịch năm đó cũng nháo ra quá một chút sự tình,
bất quá, tuổi trẻ khí thịnh, một chân dẫm trúng bẫy rập, so sánh với dưới, Lâm Sơ Văn liền phải khó chơi nhiều.
"Băng Thiên Dịch Băng dược sư hắn khôi phục luyện dược năng lực."
Thường Hồng nghe vậy, sắc mặt khẽ biến nói: "Là Dệt Hồn dược tề?"
Người tới gật gật đầu, nói: "Là, nghe nói là Tuyết Vương từ Lâm Sơ Văn bên kia thay đổi một chi Dệt Hồn dược tề, tặng cho Băng Thiên Dịch."
Thường Hồng hắc mặt, sắc mặt thật không đẹp, Băng Thiên Dịch
năm đó sẽ mất đi luyện dược năng lực, là bọn họ Dược Tề Sư hiệp hội ra tay, việc này Băng Thiên Dịch hẳn là trong lòng biết rõ
ràng.

Hiện giờ, Băng Thiên Dịch khôi phục lại, đối bọn họ Dược Tề Sư hiệp hội uy tín cũng là cái không nhỏ đả kích.
Thường Hồng hắc mặt, Lâm Sơ Văn cùng bọn họ Dược Tề Sư hiệp hội bất hòa, Băng Thiên Dịch nếu là cùng đối phương liên hợp lại, liền càng khó đối phó.
Thường Hồng đánh giá Thiên Dụ Thảo hẳn là bị xuyên qua, muốn
tính kế Địa cấp Dược Tề Sư cũng không dễ dàng, Thiên Dụ Thảo bị xuyên qua, đối phương có phòng bị liền càng khó đắc thủ.
Cung Thần bán đấu giá Dệt Hồn dược tề, nguyên bản còn có không ít người nghi ngờ Dệt Hồn dược tề thật giả, Băng Thiên Dịch vừa xuất hiện, đại gia tức khắc đều không nghi ngờ.
……
Băng Thiên Dịch đã đến tin tức, giống gió xoáy giống nhau truyền
khắp Thiên Nhàn Đảo.
“Nghe nói không có, Băng Thiên Dịch dược tề thuật khôi phục?”
“Năm đó không phải nghe nói tẩu hỏa nhập ma sao?”
“Năm đó hình như là tẩu hỏa nhập ma, linh hồn bị thương, dược tề cũng luyện chế không được, bất quá, Tuyết Vương cùng Lâm Sơ Văn mua Dệt Hồn dược tề liền trị hết.”
“Dệt Hồn dược tề không phải còn không có bán ra sao?”
“Lâm dược sư luyện chế ra Dệt Hồn dược tề giống như không ngừng một chi, Tuyết Vương phía trước liền cùng Lâm Sơ Văn có
giao tình, hẳn là đi rồi cửa sau bắt được.”
“Đi cửa sau a! Có thể đi cửa sau chính là hảo a! Này các thế lực lớn vì cạnh tranh cung thị cửa hàng kia chi dược tề, đều là dồn hết sức lực, Tuyết Vương nhưng thật ra sẽ đi lối tắt.”
“Tuyết Vương cùng Lâm Sơ Văn chính là lão giao tình, phía trước, truyền ra Lâm dược sư tẩu hỏa nhập ma tin tức, không biết
có bao nhiêu thế lực nhân cơ hội bỏ đá xuống giếng đâu, Tuyết Vương chính là vẫn luôn đứng ở Lâm Sơ Văn bên này, Lâm Sơ Văn đương nhiên sẽ hậu đãi vài phần.”
“Lâm dược sư là cái phúc hậu người a! Nghe nói, hắn đối cùng

với có giao tình người đều hào phóng thực, Cung Thần, Tuyết Vương liền không cần phải nói, Thư Tùng An, Triệu Xuyên những
người này, cùng Lâm dược sư quan hệ cũng thực hảo đâu."
"Trách ta có mắt không tròng a! Không có ở Lâm dược sư khai trà
lâu thời điểm, không có nhiều lôi kéo làm quen."
"Lúc trước cư nhiên có người sẽ nói, Lâm dược sư trà lâu bán trà quý, thật là có mắt không tròng."
"Thật là đáng tiếc, năm đó, ta đã muốn chạy tới trà lâu cửa, kết quả, lâm thời có việc chưa tiến vào."
"Không biết, lần này Dệt Hồn dược tề sẽ rơi vào ai trong tay."
……
Tửu lầu nội.
Chu Nguyên nhìn thuộc hạ người tới hướng cảnh tượng, nói: "Thật náo nhiệt a!"
Chu Hằng gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
Này Thiên Nhàn Đảo hiện giờ hội tụ không ít Hồn Vương, đảo nội
tửu lầu nơi chốn chật ních.
Không ít tuổi trẻ Hồn Sủng Sư ở chỗ này bồi hồi, Cung Thần bởi vì cùng Lâm Sơ Văn giao hảo, đạt được không ít chỗ tốt. Rất nhiều Hồn Vương cũng hy vọng hậu bối có thể cùng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn tròng lên giao tình.
"Cung Khiếu này lão quỷ, thật là vận khí tốt a!" Chu Nguyên nói.
Chu Hằng gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
Cung Thần hiện tại cũng khôi phục, Cung Khiếu thọ nguyên tăng
trưởng, thực lực cũng tiến bộ.
Phía trước, Lâm Sơ Văn tránh mà bất chiến, Chu Hằng còn tưởng rằng Lâm Sơ Văn ra ngoài ý muốn, nào biết nhân gia không phải ra ngoài ý muốn, mà là áp lực muốn phóng đại chiêu đâu.
Một cái Lâm Sơ Văn liền đủ làm Dược Tề Sư hiệp hội đau đầu, Băng Thiên Dịch dược tề thuật còn khôi phục.
"Lâm Sơ Văn người này có chút đáng sợ." Chu Nguyên nói.

Chu Hằng nhìn Chu Nguyên, nói: “Phải không? Gia gia, Lâm Sơ Văn so với Dược Tề Sư hiệp hội Dược Tề Sư vẫn là thế đơn lực mỏng một ít.”
Chu Nguyên lắc lắc đầu, nói: “Ngươi tưởng quá đơn giản, Dược Tề Sư hiệp hội tất cả đều là một ít thượng tuổi Dược Tề Sư, tiềm lực hữu hạn, Lâm Sơ Văn liền không giống nhau, chiếu hiện tại cái này xu thế xem, Lâm Sơ Văn có lẽ có thể vấn đỉnh Thiên cấp Dược Tề Sư cảnh giới.”
Chu Hằng cau mày, nói: “Thiên cấp Dược Tề Sư? Này cũng quá xa xôi.”
Chu Nguyên hít sâu một hơi, nói: “Lâm Sơ Văn là cái trừ bỏ là Địa
cấp Dược Tề Sư, vẫn là cái tuổi trẻ Hồn Vương a!” Tuổi còn trẻ liền có như vậy thành tựu, tương lai thành tựu sẽ không tiểu.
Cung Khiếu thật đúng là vận may, cư nhiên kết bạn như thế nhân
vật.

Chương 254: Chương 254

Thiên Nhàn Đảo Thành chủ phủ.
Cung Thần kiểm kê trên tay báo giá, có chút hưng phấn.
“Báo giá có 32 gia a!”
Cung Khiếu có chút hâm mộ nói: “Dược Tề Sư chính là hảo a!”
Lâm Sơ Văn ra một chi dược tề, nhiều người như vậy đoạt.
Cung Thần híp mắt mắt, có chút châm chọc nói: “Liễu Trần cùng
Giang gia hẳn là cũng tham dự báo giá.”
Vô luận là Liễu Trần vẫn là Giang Chỉ Lan đều dùng thượng Dệt Hồn dược tề, bất quá, này hai tên gia hỏa đại khái cũng biết ở hắn nơi này không chiêu đãi thấy, cho nên, hẳn là tìm người khác
báo giá cả.
“Cái này báo giá, Lâm dược sư có lẽ sẽ có hứng thú.” Cung Thần nói.
Cung Khiếu lấy ra báo giá chỉ nhìn một cách đơn thuần liếc mắt một cái, nói: “Long Sào, thứ tốt a!”
Long tộc rất nhiều long sẽ vì hậu đại chuẩn bị Long Sào, ấu long ở Long Sào bên trong trưởng thành, trưởng thành tốc độ có thể càng mau một ít.
Cũng không phải sở hữu long đều sẽ vi hậu đại chuẩn bị Long Sào, rất nhiều tiểu long đều là tại dã ngoại dã man sinh trưởng.
Còn có một ít long, hy vọng chính mình hậu đại có thể ở Long Sào bên trong trưởng thành, lại ngại phiền toái, liền sẽ trộm mặt khác long Long Sào tới dùng.
“Ta tưởng Sở thiếu hẳn là sẽ cảm thấy hứng thú.” Cung Thần nói.
Cung Khiếu có Thanh Thương Long, Long Sào đối Thanh

Thương Long cũng có chút tác dụng.
Bất quá, Cung Khiếu Thanh Thương Long đã thành niên, mà Sở Diệp Kinh Chập Long còn ở trưởng thành kỳ, Long Sào càng thích hợp ấu long.
……
Thiên Hà hoa lâm.
“Sở thiếu, Lâm dược sư đâu?”
Sở Diệp nằm ở ghế trên, lười biếng nói: “Băng Thiên Dịch Băng dược sư tới, còn mang theo mấy cái đồ đệ, Sơ Văn cùng bọn họ giao lưu dược tề thuật đi.”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Thì ra là thế, Dược Tề Sư chi gian nhiều giao lưu một chút, cũng là có chỗ lợi.”
“Nói chính là a!” Sở Diệp xem ra tới, Băng Thiên Dịch đã đến, Sơ Văn vẫn là thật cao hứng. “Cung thiếu như thế nào tới, có việc sao?”
Cung Thần cười cười, nói: “Ta là tới cùng Lâm dược sư thương lượng Dệt Hồn dược tề bán đấu giá vấn đề, nếu Lâm thiếu không rảnh, tìm Sở thiếu ngươi cũng là giống nhau, này một phần báo giá, Sở thiếu có lẽ sẽ có hứng thú.”
“Long Sào?” Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói.
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, Long Sào là thứ tốt a!”
Kinh Chập Long rút nhỏ thân hình, ở trên nóc nhà không xoay quanh, nghe được Long Sào đôi mắt một chút sáng.
“Xác thật là thứ tốt.”
Sở Diệp hướng tới trên đỉnh đầu trống không Kinh Chập Long hỏi:
“Long Sào thích sao?”
Kinh Chập Long ngẩng cao đầu, hừ hừ, không có đáp lại.
Sở Diệp nhìn một chút danh sách, nói: “Không thích nói, liền tuyển mặt khác, này danh sách thượng mặt khác thứ tốt vẫn là không ít, cái này bảy màu hồng tinh tựa hồ cũng không tồi, thực thích hợp Tiểu Thải.”
Kinh Chập Long hừ hừ, nói: “Liền tuyển cái này Long Sào đi, ta xem mặt khác đều là một ít hàng rẻ tiền.”
Sở Diệp: “……” Truy Phong gia hỏa này, có chút ngạo kiều a! Rõ ràng liền thập phần thích.

Long Sào là long sào huyệt, có thể bị ngự long hồn sủng sư thu vào Hồn Thất bên trong. Kinh Chập Long nếu là sống ở ở Long Sào bên trong, trưởng thành tốc độ sẽ gia tăng gấp đôi, thứ này, ngắn hạn nội nhìn không ra bao lớn chỗ tốt, nhưng là, thời gian lâu rồi, là có thể nhìn ra chỗ tốt rồi.
Tiểu Bạch có chút toan lựu lựu nhìn Truy Phong, nói: "Hắn nhưng
thật ra vận khí tốt a!"
Sở Diệp gật gật đầu, thầm nghĩ: Truy Phong vận khí xác thật không tồi, đầu tiên là được đến Kinh Chập Long di lột, này sẽ lại được đến Long Sào, phúc duyên thâm hậu a.
Kinh Chập Long nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, tích lựu lựu khẽ đảo mắt hỏi: "Khi nào có thể bắt được Long Sào a!"
Sở Diệp chớp chớp mắt, nói: "Cái này, ta cũng không biết a!"
Kinh Chập Long thẳng lăng lăng hướng tới Cung Thần nhìn qua đi, Cung Thần bị Kinh Chập Long sắc bén ánh mắt xem có chút sợ hãi.
"Ta đã biết, mau chóng, ta sẽ mau chóng thu phục." Cung Thần có chút bất đắc dĩ nói.
Kinh Chập Long ngẩng đầu, tỏ vẻ cũng không cần quá sốt ruột, hắn cũng không có như vậy vội vã muốn.
Cung Thần nhìn Kinh Chập Long, thầm nghĩ: Nguyên lai long cũng là sẽ khẩu thị tâm phi, không có như vậy vội vã muốn, làm cái gì như vậy hung.
……
Dược tề trong nhà.
Lâm Sơ Văn không ngừng biến ảo xuống tay thế, một lò băng luân dược tề ở lò trung trên tay thành hình.
"Cuối cùng thành công a!" Lâm Sơ Văn cong cong khóe miệng, tâm tình không tồi.
Sở Diệp đi vào dược tề thất, nói: "Băng Thiên Dịch giáo sao?"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, Băng dược sư ở Băng hệ dược tề luyện chế phương diện, có không ít tâm đắc, thập phần lợi hại."
Lâm Sơ Văn phía trước nếm thử quá vài lần băng luân dược tề luyện chế, đều thất bại, bị Băng Thiên Dịch một chút, liền bừng

tỉnh.
“Hắn dốc lòng một môn, có chút tâm đắc cũng không kỳ quái!” Sở
Diệp nói.
Tiểu hồ ly thấu tiến lên, đem một chi băng luân dược tề cấp uống
lên đi xuống, uống xong dược tề lúc sau, tiểu hồ ly giống như uống say giống nhau, lảo đảo lắc lư, thực mau tiểu hồ ly trên người kết ra một tầng băng sương. Lâm Sơ Văn đem tiểu hồ ly thu vào Hồn Thất bên trong.
Băng luân dược tề đối Băng hệ Hồn Thú chỗ tốt không nhỏ, chờ Tuyết Bảo tiêu hóa băng luân dược tề dược lực, hẳn là lại có thể có một cái không nhỏ tiến bộ.
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Tiểu hồ ly có phải hay không hẳn là sắp đột phá a!”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, tiểu hồ ly phía trước dùng Tuyết Vương cấp tuyết vực quỳnh tương, trong cơ thể nguyên khí tiến bộ rõ ràng, này sẽ lại có băng luân dược tề thôi hóa, hẳn là thực mau là có thể tiến vào Hồn Vương Nhị giai.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Tiểu hồ ly càng ngày càng lợi hại, chuyện tốt a!”
……
Cung Thần hiệu suất không thấp, thực mau Long Sào đã bị đưa tới.
Sở Diệp đem Long Sào thu vào Hồn Thất bên trong, Kinh Chập Long gấp không chờ nổi chạy tới Hồn Thất định cư xuống dưới.
Sở Diệp lắc lắc đầu, hắn khế ước Truy Phong tới nay, Truy Phong vẫn luôn không quá an phận, cũng không thích đãi ở Hồn Thất bên trong.
Powered by GliaStudio
close
Nhưng có Long Sào lúc sau, Truy Phong giống như có chút không
nghĩ ra tới.
Sở Diệp nhận thấy được Truy Phong ở Long Sào bên trong đánh lăn, thập phần hưng phấn.

Sở Diệp trực giác Truy Phong hẳn là còn không có thành niên, nhưng như vậy thích Long Sào, thầm nghĩ: Truy Phong nên sẽ không vẫn là một cái tiểu nãi long đi.
Truy Phong nằm ở Hồn Thất bên trong, có chút đắc ý.
Long tộc bên trong chỉ có không đến tam thành Long tộc sẽ cho chính mình hậu đại xây tổ, mà Long tộc cũng sẽ không cho chính
mình mỗi cái hậu đại đều xây tổ, thành niên Long tộc ở phát hiện
chính mình sắp có huyết mạch tương đối cao đẳng Long tộc hậu đại sinh ra lúc sau mới có thể xây tổ.
Truy Phong nhớ rõ chính mình sinh ra thời điểm, phụ thân là dựng một cái Long Sào, bất quá chỉ dựng một cái.
Chính mình kia một oa tổng cộng có chín cái trứng rồng, trong đó
đại ca trước hết phá xác, huyết mạch cũng tối cao, lớn lên nhất tráng, cũng liền thuận lý thành chương chiếm trước Long Sào.
Truy Phong nhớ rõ nhị ca đi cạnh tranh quá Long Sào, kết quả làm đại ca cấp một cái đuôi trừu bay đi ra ngoài.
Long Sào là cái thứ tốt a! Ngủ ở bên trong chẳng những thoải mái, thực lực dâng lên còn nhanh.
Truy Phong không nghĩ tới chính mình cũng có thể có được Long
Sào, tuy rằng chậm một ít, bất quá, tốt xấu là có.
Tiện nghi chủ nhân lộng tới Long Sào phẩm chất không tồi, so năm đó phụ thân chuẩn bị cái kia, phẩm chất tựa hồ muốn càng cao một ít, Truy Phong vừa lòng súc thành một tiểu đoàn, ở Long
Sào bên trong lăn lộn.
Sở Diệp nhìn bên trong lăn qua lăn lại Truy Phong, thầm nghĩ: Quả nhiên là điều nãi long không thể nghi ngờ.
Truy Phong không biết chính mình động tác, làm Sở Diệp phát hiện, Truy Phong nằm ở Long Sào bên trong, nghĩ thầm: Tiện nghi chủ nhân tựa hồ có điểm bản lĩnh, kể từ đó, hắn có thể nhiều
đãi một đoạn thời gian, trễ chút vớt đủ chỗ tốt lại trốn chạy.

……
Thương Hải liên minh Giang gia.
“Không có bắt được sao?” Giang Chỉ Lan âm u nói.
Giang Thượng gật gật đầu, nói: “Thu Ly chân nhân lấy Long Sào thay đổi Dệt Hồn dược tề.”
Giang Chỉ Lan hắc mặt, nói: “Chúng ta cũng có thể chuẩn bị Long
Sào a!” Lấy Thương Hải liên minh năng lực, muốn sưu tập một phần Long Sào, tuy rằng sẽ có chút khó khăn, nhưng xác suất thành công vẫn là rất lớn.
Giang Thượng lắc lắc đầu, nói: “Không còn kịp rồi.”
Giang Thượng thở dài, phía trước cạnh tranh Kinh Chập Long thất bại, hắn còn ở Cung Khiếu trên tay trọng thương, lúc sau, ngắm bắn Thẩm gia lại không có thể thành công.
Bọn họ Giang gia gần nhất là liên tục bị nhục, ở Thương Hải liên minh bên trong lực ảnh hưởng, đã đại không bằng trước.
Giang gia gần nhất xuất hiện mấy cái tư chất không tồi tiểu bối, Giang Thượng giữ nhà tổ hẳn là tưởng từ bỏ Chỉ Lan.
Giang Chỉ Lan tồn tại, vẫn luôn nhắc nhở Cung Thần đã từng khuất nhục, Cung Thần hiện giờ như mặt trời ban trưa.
Cung Khiếu thực lực lại càng tiến thêm một bước, Chỉ Lan phế đi cũng hảo, gần nhất Cung Khiếu lực chú ý đều ở Chung Lâu, Liễu Trần trên người, Chỉ Lan thật sự khôi phục, ngược lại sẽ một lần nữa khiến cho Cung Khiếu chú ý, chọc giận Cung Khiếu, gia tộc đây là tưởng từ bỏ Chỉ Lan.
Giang Chỉ Lan nắm chặt nắm tay, nhịn không được nghiến răng, không sai biệt lắm minh bạch gia tộc băn khoăn.
Giang Chỉ Lan tuy rằng minh bạch, lại không cách nào cam tâm.
Giang Thượng có chút bất đắc dĩ, Cung Khiếu hiện giờ ở Thiên Nhàn Đảo hỗn hô mưa gọi gió, không ít thế lực tựa hồ đều dựa vào qua đi, cùng chi tương phản, Giang gia lại là nước sông ngày một rút xuống, tuy rằng Giang gia hiện tại vẫn như cũ rất cường thịnh, nhưng nếu tiếp tục như vậy đi xuống, đã có thể không ổn.
……
Lâm Sơ Văn đi vào phòng, nói: “Vội vàng đâu a!”

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Còn hảo, ngươi đi xem Thúy Vũ sao?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Ân, Thúy Vũ giống như khôi phục một ít.”
Bất quá nhìn vẫn là cùng hắn thập phần xa cách, ở trong tối vô thiên nhật ngầm bị phong tỏa mấy ngàn năm, chủ nhân lại đã chết, này bị thương cũng không phải là có thể dễ dàng mạt bình.
“Cung Thần vừa mới tặng một đám sinh cơ dược thảo lại đây.” Sở Diệp nói.
“Ở đâu?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp vung tay lên, đại lượng sinh cơ dược thảo bị lấy ra tới.
Lâm Sơ Văn có chút ngoài ý muốn nói: “Nhiều như vậy?”
Sở Diệp nhún vai, nói: “Đại bộ phận đều là đưa.”
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Đưa, này nhiều ngượng ngùng a!”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Ta cũng nói như vậy, bất quá, Cung Thần nói, Dược Tề Sư chính là có như vậy một ít người thượng vội vàng tặng lễ, không thu những người đó còn không cao hứng,
ta nghĩ thịnh tình không thể chối từ, thu liền thu đi.”
Lâm Sơ Văn có chút bất đắc dĩ nói: “Bắt người tay đoản a!”
Hắn chính là nghe Thư Tùng An nói một ít bát quái, nghe nói, một
ít phía trước cấp Liễu Trần tặng lễ, này sẽ tựa hồ muốn thu hồi đi.
Sở Diệp cười cười, nói: “Không có việc gì, đều không tính quá quý trọng.” Sở dĩ sẽ có người đi tìm Liễu Trần lui lễ vật, chủ yếu vẫn là Liễu Trần thu lễ vật, có chút quá quý trọng.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Kia hành đi, danh sách ký lục một chút.” Nếu tặng lễ vật cho chính mình, hơn phân nửa vẫn là tưởng xin thuốc tề, có thể nói, có thể hành cái phương tiện.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Lâm Sơ Văn nhìn mười mấy cây sinh cơ dược thảo, có chút bỡn cợt nói: “Dược Tề Sư hiệp hội, không được người bán dược tề cho ta, thoạt nhìn, giống như hiệu quả không lớn a!”
Sở Diệp cười cười, nói: “Dược Tề Sư hiệp hội, nói thẳng không chuẩn bị bán, chưa nói không chuẩn đưa a! Những người này, cũng không tính phạm huý.”

Lâm Sơ Văn: "……" Là như thế này sao? Nguyên lai còn có thể như vậy lợi dụng sơ hở.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Mặc kệ cái này, trước đem sinh cơ dược tề luyện chế ra đến đây đi."
Sở Diệp cảm thấy Mộc Tiên Điểu Thúy Vũ có chút thành thật quá
mức, Thúy Vũ gần nhất vẫn luôn ở tinh luyện nguyên khí, hồi quỹ
cấp ong đàn.
Ngắn ngủn mấy ngày, ong đàn bên trong Sĩ cấp Cửu giai Ngân Sí Ong đã gia tăng rồi gấp đôi.
Có như vậy cái như vậy ra sức Hồn Sủng, đương nhiên là chuyện tốt, bất quá, Sở Diệp tư tâm cảm thấy Thúy Vũ giống như quá mức ra sức một ít.
Đối phương gầy đều da bọc xương, xem đối phương ra sức tinh luyện nguyên khí, Sở Diệp luôn có một loại sai phái thương binh chịu tội cảm, nếu, Thúy Vũ có thể ăn nhiều một ít, béo thành một
cái cầu, kia hắn liền không cần chột dạ.
Mộc Tiên Điểu toàn thịnh thời kỳ có Vương giai tu vi, nếu là có thể
khôi phục Thúy Vũ thực lực, kia bọn họ cũng có thể thêm một cái
đòn sát thủ.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Hảo."
Lâm Sơ Văn thu hồi đông đảo sinh cơ linh thảo, lại vào phòng luyện dược.

Chương 255: Chương 255

Thiên Hà hoa lâm.
“Sở thiếu, nghe nói Lâm thiếu xuất quan.” Cung Thần hỏi.
Sở Diệp nhìn Cung Thần liếc mắt một cái, có chút đồng tình nói: “Ngươi tới không khéo, Sơ Văn hắn lại bế quan.”
Cung Thần cau mày, có chút bất đắc dĩ nói: “Xem ra thật là tới không khéo, như thế nào lại bế quan?”
Sở Diệp nhún vai, nói: “Không phải có không ít sinh cơ linh thảo đưa lại đây sao? Sơ Văn đi luyện chế sinh cơ dược tề.”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Thì ra là thế, mọi người đều thực nhiệt tình đâu, không ít người báo giá, đều thực làm nhân tâm động, đáng tiếc chỉ có một chi Dệt Hồn dược tề bán ra.” Vì cạnh tranh Dệt Hồn dược tề, không ít người đều đem áp đáy hòm bảo vật đem ra, trừ bỏ Long Sào kỳ thật còn có không ít thứ tốt, đáng tiếc……
Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp tránh không thấy người, gần nhất có không ít người tìm hắn chắp nối muốn lấy được Dệt Hồn dược tề,
hắn đều cự tuyệt, thực sự có chút ngượng ngùng.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không quan hệ, nơi này có tam chi Dệt Hồn dược tề, đều cầm đi đổi bảo vật đi.”
Cung Thần thiếu chút nữa bị sặc đến, “Tam chi, như thế nào sẽ?”
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Lại thành công một lần!” Phía trước không sờ đến bí quyết, Sơ Văn một chút thất bại mười mấy thứ, có một lần thành công kinh nghiệm lúc sau, luyện chế lên liền đơn
giản.
Bọn họ trên tay Hồn Thạch còn có không ít, nếu là đem Hồn Thạch tất cả đều dùng hết, lại thành công cái hai ba lần hẳn là

không nói chơi.
Cung Thần có chút khiếp sợ nói: “Lại thành công một lần a!”
“Cung thiếu thực kinh ngạc sao?”
Cung Thần có chút bất đắc dĩ nói: “Bởi vì phía trước có rất nhiều người truy tìm Dệt Hồn dược tề lại đều không có thành công.”
Dệt
Hồn dược tề đã tuyệt tích nhiều năm, đột nhiên xuất hiện một hai
chi đã thập phần khó được, đột nhiên lại xuất hiện tam chi, Cung
Thần không có một chút phản ứng lại đây.
“Này tam chi dược tề vẫn là từng nhóm bán ra đi, nếu là một chút
đều lấy ra tới nói, đổi đến đồ vật khả năng sẽ thứ một ít.” Cung Thần nói.
Sở Diệp: “……” Cung Thần là tính toán đi đói khát marketing lộ tuyến, “Có thể, Cung thiếu nhìn an bài đi.”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đa tạ Sở thiếu coi trọng, kia dược tề liền từ ta bỏ ra bán.”
Cung Thần tâm tình không tồi, có thể thay bán ra dược tề là chuyện tốt, có thể mượn cơ hội này, thu nạp không ít người mạch, đây chính là một bút vô hình tài phú.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Tam chi dược tề có thể hay không quá nhiều?”
Cung Thần cười cười, nói: “Như thế nào sẽ?” Dệt Hồn dược tề chính là thực đoạt tay, lại nhiều cũng là sẽ không ngại nhiều.
“Dệt Hồn dược tề luyện chế yêu cầu cao phẩm Hồn Thạch đi, muốn sưu tập một ít sao?” Cung Thần hỏi.
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Cái này, tùy ý đi, thu thập một ít cũng có
thể, nếu là đại giới quá thăng chức tính.”
Sở Diệp vẫn luôn có sưu tập vô sắc hồn ngọc thói quen, vô sắc hồn ngọc bên trong lăn lộn không ít cao phẩm Hồn Thạch, Sở Diệp tạm thời đảo không thiếu cái này.
Cung Thần nhíu nhíu mày, nhất thời có chút không làm rõ được diệp ý tưởng.

……
Sở Diệp đi tới hoa lâm bên trong, thấy được Thúy Vũ.
Ở rất nhiều dược tề cùng sữa ong chúa tẩm bổ dưới, Mộc Tiên Điểu Thúy Vũ thổi khí dường như dài quá lên.
Tuy rằng không có béo thành một cái cầu, bất quá, tốt xấu gầy cũng không có da bọc xương.
“Tiểu Ngân, hoa lâm phía đông một cái linh mạch giống như khô
kiệt, ngươi biết là chuyện như thế nào sao?”
Sở Diệp thầm nghĩ: Ong đàn chính là gánh vác thủ vệ hoa lâm trách nhiệm, một cái linh mạch khô kiệt, ong quần cư nhiên không
phát hiện sao?
Thiên Hà hoa lâm bên trong linh mạch không ít, tổn thất một cái
không tính cái gì, bất quá, ong đàn như vậy bỏ rơi nhiệm vụ nhưng không hảo a!
Thúy Vũ phe phẩy cánh, có chút ngượng ngùng nói: “Là ta hút đi.”
Thúy Vũ một mở miệng đại lượng nguyên khí, phụt lên ở Tiểu Ngân trên người.
Tiểu Ngân trên người hơi thở di động, mơ hồ có tiến giai Hồn Vương Nhị giai xu thế.
Sở Diệp nhìn thoáng qua không sai biệt lắm minh bạch, Tiểu Ngân cùng Thúy Vũ là liên hợp gây án, Thúy Vũ hút không linh mạch bên trong linh khí, đại khái chính là phải về tặng đến Tiểu Ngân cùng ong đàn trên người.
Sở Diệp linh hồn lực khắp nơi quét một vòng, phát hiện ong đàn chỉnh thể lực lượng lại tăng lên không ít.
“Ngươi có thể hấp thu linh mạch? Sau đó hồi quỹ cấp mặt khác Hồn Thú?” Sở Diệp nhìn Thúy Vũ nói.
Thúy Vũ chụp phủi cánh, gật gật đầu.
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Rất lợi hại năng lực a!”
Sở Diệp thầm nghĩ: Mộc Tiên Điểu cư nhiên có lợi hại như vậy năng lực, cũng chưa như thế nào nghe nói. “Các ngươi này nhất tộc đều có như vậy năng lực sao?”

Thúy Vũ lắc lắc đầu, nói: “Không phải.”
Sở Diệp cùng Thúy Vũ giao lưu một phen, mới biết được hấp thu linh mạch bên trong linh lực, rồi sau đó tiến hành thay đổi, là Thúy
Vũ tiến vào Vương giai lúc sau dị biến ra tới năng lực.
Bách vương phi sợ những người khác phát hiện Thúy Vũ là Mộc Tiên Điểu, vẫn luôn cất giấu Thúy Vũ loại năng lực này.
Sở Diệp nghe xong âm thầm vui sướng, giống như nhặt được bảo a! Thúy Vũ năng lực này, tuyệt đối là siêu cấp vú em hạt giống tốt.
Bách vương năm đó thật sự là nhặt hạt mè mà bỏ dưa hấu, tâm đầu huyết thứ này, có cái gì tốt.
Lợi dụng Thúy Vũ năng lực, hảo hảo bồi dưỡng Hồn Sủng, mới có thể lớn nhất hạn độ phát huy Thúy Vũ tác dụng.
Sở Diệp nhìn Thúy Vũ, nói: “Thực hảo, tìm cái thời gian, ta mang
ngươi đi dã ngoại tìm kiếm linh mạch tới hấp thụ.” Trong nhà liền
thôi bỏ đi, hoa trong rừng linh mạch một bị phá hư, hoa hoa thảo
thảo đều phải khô héo.
Thúy Vũ nghiêng đầu, có chút khó xử.
Sở Diệp dò hỏi qua đi mới biết được, Thúy Vũ năng lực là có hạn chế, vừa mới hút một cái linh mạch linh lực, ngắn hạn nội Thúy Vũ đều không thể đi thêm hấp thu mặt khác một cái linh mạch linh
lực, Sở Diệp nghe được lúc sau, thật không có thất vọng, ngược lại là thở dài nhẹ nhõm một hơi.
Powered by GliaStudio
close
Nếu là Thúy Vũ năng lực là hoàn toàn không có hạn chế, vậy đáng sợ.
Chạy đến nơi nào, là có thể đem nơi nào linh mạch hút không.
Này nếu là cái nào thế lực lớn đắc tội Thúy Vũ, Thúy Vũ chạy đến
đối phương hang ổ hấp thụ linh mạch chi lực, trực tiếp đem linh

mạch linh lực đều rút ra, kia cái này thế lực liền xui xẻo.
……
Liễu Trần dược tề thất.
“Vẫn là không có thể bắt được sao?” Liễu Trần nghiến răng nghiến lợi nói.
Đệ nhất phân Dệt Hồn dược tề thay đổi Long Sào, Liễu Trần nguyên bản cho rằng không trông cậy vào, không nghĩ tới Cung Thần bên kia lại đẩy ra đệ nhị phân Dệt Hồn dược tề, đáng tiếc……
“Liễu đạo hữu, Dệt Hồn dược tề cũng không phải là giống nhau dược tề, người cạnh tranh vô số kể, mọi người đều là dồn hết sức lực ở tranh, không ra điểm huyết, liền tưởng bắt được dược tề là không có khả năng.” Tôn Phong nói.
Tôn Phong cùng Liễu Trần quan hệ không tồi, liền làm ơn Tôn Phong hỗ trợ chụp được Dệt Hồn dược tề, Tôn Phong cũng đáp ứng rồi, chỉ tiếc thất bại.
Liễu Trần nắm chặt nắm tay, có chút hối hận phía trước, vì xác nhận chính mình dược tề thuật có phải hay không thật sự phế đi,
lãng phí quá nhiều linh thảo, thế cho nên hiện tại trong túi ngượng
ngùng.
“Băng Thiên Dịch dùng Dệt Hồn dược tề, dược tề thuật khôi phục,
ta nghe nói, Dược Tề Sư hiệp hội cũng có không ít Dược Tề Sư cảm thấy hứng thú.”
Liễu Trần nắm chặt nắm tay, Băng Thiên Dịch năm đó mất đi dược tề thuật, hắn còn vui sướng khi người gặp họa quá, không nghĩ tới Băng Thiên Dịch hiện tại khôi phục dược tề thuật, hắn lại
là phế đi.
Băng Thiên Dịch một phế chính là vài thập niên, mất đi dược tề thuật lúc sau, Liễu Trần cảm giác mỗi thời mỗi khắc đều là dày vò,
nghĩ đến về sau muốn như vậy dày vò mấy chục, mấy trăm năm,

Liễu Trần liền cảm giác sống không bằng chết.
“Liễu dược sư a! Cạnh tranh dược tề người thật sự là quá nhiều, ta cảm thấy Liễu dược sư ngươi báo giá, không có gì lực hấp dẫn.” Tôn Phong nói.
Liễu Trần nắm chặt nắm tay, sắc mặt có chút khó coi.
Hắn từ trước cũng là Địa giai Dược Tề Sư, lại xa xa không bằng Lâm Sơ Văn chịu truy phủng.
Liễu Trần hít sâu vừa thấy quần ẩu, nghiến răng nghiến lợi nói: “Ta đã biết.”
Tôn Phong híp mắt mắt, thầm nghĩ: Liễu Trần nguyên lai cùng Cung Thần quan hệ không tồi a! Hiện tại lại liền mua cái dược tề đều che che giấu giấu, nhìn dáng vẻ Liễu Trần cùng Cung Khiếu quan hệ là thật sự ra vấn đề, vẫn là không nhỏ vấn đề.
Tôn Phong lắc lắc đầu, âm thầm thế Liễu Trần tiếc hận, này Cung
Khiếu trước kia đối Liễu Trần cũng không tồi a! Liễu Trần lại ăn cây táo, rào cây sung, dựa tới rồi Chung Lâu bên kia đi.
……
“Sở thiếu, đây là tháng này sát khí.” Cung Thần đem mấy cái sát khí bình đưa cho Sở Diệp.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Cung Thần nhăn nhăn mày, nói: “Tháng sau còn muốn sát khí sao?”
“Vẫn là muốn sát khí đi.”
Cung Thần: “……” Sở Diệp một người sở cần sát khí lượng, liền để được với mấy chục cái Hồn Vương a!
Sở Diệp thầm nghĩ: Ở Thúy Vũ trợ giúp dưới, ong đàn lại nhiều không ít Sĩ cấp Cửu giai Ngân Sí Ong, có thể nhiều bồi dưỡng một ít Chiến Tướng cấp.
Liền tính ong đàn không dùng được nhiều như vậy, cấp Tiểu Bạch
ăn cũng có thể, Tiểu Bạch liền thích ăn chút sát khí đánh bữa ăn ngon.
“Khi nào bán đấu giá tiếp theo chi Dệt Hồn dược tề?” Sở Diệp hỏi.
Cung Thần cười cười, nói: “Sở thiếu tưởng nói, tùy thời có thể, Thu Ly chân nhân ăn vào Dệt Hồn dược tề lúc sau, lại vào một

tiểu giai, đại gia đối này dược tề chính là chờ mong thực."
Băng Thiên Dịch khôi phục làm không ít người đều thập phần kích động, Thu Ly chân nhân tiến giai, càng là đem Dệt Hồn dược
tề phủng thượng Thần Đàn.
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: "Thu Ly chân nhân tiến giai, Dệt Hồn dược tề còn có phụ trợ tiến giai công năng?"
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: "Không có, bất quá, Thu Ly chân nhân là bởi vì bị thương, mới thực lực chịu trở, dùng Dệt Hồn dược tề thương thế khỏi hẳn, tự nhiên liền trên thực lực thăng."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Thì ra là thế."
"Bởi vì Dệt Hồn dược tề hiệu quả thật tốt quá, cho nên, hiện tại rất nhiều người đều muốn, Dược Tề Sư hiệp hội một ít người, chỉ sợ cũng tham dự báo giá." Cung Thần nói.
Sở Diệp có chút vô ngữ nói: "Sẽ sao?"
Dược Tề Sư hiệp hội không phải ở chống lại Sơ Văn sao? Nếu là chạy tới cạnh giới không phải sẽ rất kỳ quái sao? Nếu là truyền ra
đi, Dược Tề Sư hiệp hội sợ là muốn danh dự quét rác đi.
Cung Thần cười cười, nói: "Dược Tề Sư hiệp hội cũng đều không phải là bền chắc như thép, ta tưởng có chút Dược Tề Sư, hẳn là muốn biết dược tề phối phương, rồi sau đó chính mình luyện chế
Dệt Hồn dược tề."
Lâm Sơ Văn hiện tại có thể luyện chế Dệt Hồn dược tề, bị không ít Hồn Vương truy phủng, Dược Tề Sư hiệp hội cũng khó có thể che đậy này quang mang, lúc này, nếu là Dược Tề Sư hiệp hội có người có thể luyện chế Dệt Hồn dược tề, nhưng thật ra có thể áp xuống Lâm Sơ Văn mũi nhọn.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Thì ra là thế."
Cung Thần nhìn Sở Diệp, nói: "Sở thiếu, nếu là dược tề rơi xuống Dược Tề Sư hiệp hội nhân thủ thượng, có hay không khả năng mượn này biết phối phương." Dược Tề Sư hiệp hội thế lực thập phần khổng lồ, nếu là liên tục bán ra Dệt Hồn dược tề, sớm muộn
gì sẽ có dược tề rơi vào này thế lực trong tay.

Sở Diệp cười cười, nói: “Cái này không quan hệ.”
Cung Thần nhíu nhíu mày, nói: “Không có quan hệ sao? Sở thiếu xác định những người này nghiên cứu không ra phối phương?”
“Cái này đảo cũng không nhất định.”
Cung Thần: “……”
Sở Diệp thong dong cười cười, nói: “Sơ Văn nếu không bao lâu sẽ trở thành Thiên cấp Dược Tề Sư, Dệt Hồn dược tề chỉ là Sơ Văn Dược Tề Sư đường xá bên trong sẽ xuất hiện một loại tương đối bình thường dược tề, hắn sớm muộn gì có thể luyện chế lợi hại hơn dược tề, Dược Tề Sư hiệp hội Dược Tề Sư cùng Sơ Văn chênh lệch, chú định sẽ càng lúc càng lớn.”
Cung Thần: “……” Rất nhiều người đều ở đoán, Lâm Sơ Văn về sau có thể hay không vấn đỉnh Thiên cấp Dược Tề Sư cảnh giới, Sở Diệp cư nhiên như vậy chắc chắn? “Sở thiếu đối Lâm dược sư rất có tin tưởng a!”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đương nhiên, Sơ Văn là tuyệt thế thiên tài.”
Cung Thần: “……

Chương 256: Chương 256

Sở Diệp nhìn Cung Thần, dò hỏi: “Cung thiếu, nghe nói Hải Long Cung kinh doanh không ít dược viên.”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Sở thiếu là yêu cầu cái gì linh thảo sao? Hải Long Cung tuy rằng kinh doanh không ít dược
viên, các đại dược viên linh thảo số lượng không ít, nhưng là, đặc
biệt quý trọng liền tương đối thiếu.” Muốn nói quý trọng linh thảo,
vẫn là bí cảnh bên trong nhiều, bất quá, bí cảnh đều là không chừng khi mở ra, tiến vào trong đó, tính nguy hiểm cũng khá lớn.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không cần đặc biệt quý trọng, ta chủ yếu là muốn cho ong đàn khắp nơi đi thải cái mật.”
Ở Thúy Vũ trợ giúp dưới, ong đàn gần nhất lại mở rộng không ít, Sở Diệp cảm thấy Thiên Hà hoa lâm sắp trang không dưới hắn ong đàn.
Lớn như vậy đàn Ngân Sí Ong tễ ở bên nhau, cũng hạn chế ong đàn phát triển.
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Có thể a! Này không phải cái gì đại sự, Sở thiếu muốn đích thân đi sao?”
Phụ thân rốt cuộc là Hải Long Cung đại trưởng lão, điểm này mặt
mũi vẫn phải có. Nhị trưởng lão nhất phái tuy rằng cùng bọn họ không hợp, nhưng cũng sẽ không ở này đó việc nhỏ thượng khó xử, đến nỗi Tam trưởng lão Chu Nguyên, đó là cái tường đầu thảo, Chu Nguyên gần nhất vẫn luôn ở cùng phụ thân lôi kéo làm

quen, nếu là biết Sở Diệp có này yêu cầu, hẳn là sẽ phi thường cao hứng.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Này đảo không cần, tìm vài người hỗ trợ thì tốt rồi."
Sở Diệp thầm nghĩ: Chuyện của hắn tương đối nhiều, khắp nơi phóng ong thật sự quá tốn thời gian, hắn cũng không có như vậy
nhiều tinh lực.
Đến hắn tình trạng này, rất nhiều chuyện cũng không cần tự tay làm lấy, giao cho người khác tới làm, hiệu suất càng cao một ít.
Ong đàn hàng năm đãi ở một khối cũng bất lợi với ong đàn trưởng thành, thả ra đi khắp nơi phi phi, có lẽ sẽ có một ít Ngân Sí
Ong trổ hết tài năng.
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Hảo, yêu cầu ta vì Sở thiếu an bài phóng ong người sao?"
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Này đảo không cần, ta chính mình tìm người đi."
Sở Diệp thầm nghĩ: Cung Thần làm việc vẫn là thực ổn thỏa, bất quá, hắn cũng không thể chuyện gì đều dựa vào Cung Thần, vẫn là đến bồi dưỡng mấy cái người một nhà dùng dùng.
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Hảo đi, Sở thiếu nếu là tuyển định người, lại cùng ta nói một tiếng thì tốt rồi."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Hảo."
……
Thiên Hà hoa lâm đại sảnh.
Triệu Xuyên, Vương Bát Trảo, Bình Nghiêu, Đỗ Nghị, Nhung Viễn,
Thư Tùng An, Dư Trúc bảy người hội tụ một đường.
Vài người trong tay đều có một cái linh thú túi, mỗi chỉ linh thú túi
bên trong đều có mười chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong, cộng thêm đại đàn Sĩ cấp Ngân Sí Ong cấp dưới.
Này một đám Chiến Tướng Ngân Sí Ong, chiếm Sở Diệp trên tay Chiến Tướng Ngân Sí Ong tổng số không sai biệt lắm một phần ba, xem như thí nghiệm phẩm.

Nếu này phê Ngân Sí Ong thả ra đi, trưởng thành không tồi nói, Sở Diệp kế hoạch hậu kỳ, đem càng nhiều Ngân Sí Ong thả ra đi du lịch.
Sở Diệp nhìn mấy người, nói: “Nhiệm vụ các ngươi không sai biệt
lắm đã biết, muốn cự tuyệt cũng có thể.”
Thư Tùng An vội vàng nói: “Có thể vì Sở thiếu hiệu lực là chúng ta phúc phận, Sở thiếu có cái gì yêu cầu cứ việc phân phó.”
Những người khác sôi nổi hẳn là.
Sở Diệp cười cười, nói: “Vậy làm phiền chư vị, lần này phóng ong đoạt được mật ong phân cho chư vị bảy thành, ong đàn trưởng thành nhanh nhất, trở về lúc sau, có thể ưu tiên đi cùng Sơ Văn định chế một chi dược tề.”
Triệu Xuyên đám người nghe vậy đều có chút kích động, vài người cùng Lâm Sơ Văn, Sở Diệp quen biết tương đối sớm.
Bất quá, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hai người nhất kỵ tuyệt trần, thực lực gió lốc mà thượng, mấy người cùng hai người chênh lệch liền càng lúc càng lớn.
Sở Diệp đem phóng ong nhiệm vụ giao cho vài người, cũng là tưởng dìu dắt mấy người một phen, vài người cũng biết Sở Diệp ý tứ, đối này phi thường coi trọng.
Vương Bát Trảo mang theo linh thú túi đi ra ngoài, nói: “Cung tiền
bối sẽ an bài lâu thuyền đi.”
Triệu Xuyên gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Vương Bát Trảo đã sớm nghĩ ra đi đi một chút, chỉ là vẫn luôn không được đến thích hợp cơ hội, lần này giúp Sở Diệp phóng ong, sẽ có Hải Long Cung người hiệp trợ, đối vài người mà nói là thực không tồi cơ hội.
……
Thiên Tốc Đảo Hải Long Cung hoa lâm.
“Là Triệu Xuyên Triệu đạo hữu đi.” Thiên Tốc Đảo dược viên tổng
quản sự nhiệt tình đón đi lên.
Triệu Xuyên gật gật đầu, nói: “Đúng là.”
“Nghe nói, đạo hữu cùng Lâm dược sư giao tình không tồi, lợi

hại
a!" Quản sự nói.
Triệu Xuyên vội nói: "Nơi nào a! Đều là hai vị tiền bối cất nhắc."
"Triệu đạo hữu cùng Lâm dược sư là như thế nào nhận thức a!"
Triệu Xuyên cười cười, có chút ngượng ngùng nói: "Lúc ấy gặp một ít phiền toái, ít nhiều hai vị tiền bối ra tay tương trợ."
Quản sự tràn đầy hâm mộ nói: "Phải không? Đạo hữu thật là vận khí tốt."
Triệu Xuyên gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!" Hắn đời này lớn nhất vận khí, hẳn là chính là lúc trước xảo ngộ Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hai người.
"Đạo hữu có thể cùng ta nói nói cái này dược viên tình huống sao?" Triệu Xuyên nói.
Quản sự vội vàng nói: "Chúng ta cái này trang viên tổng cộng 1300 mẫu, phân mười hai cái khu vực, mỗi cái khu vực đều có một cái người phụ trách, gieo trồng 236 loại linh thực, Triệu đạo hữu muốn đi nơi nào phóng ong đều có thể, nếu là có yêu cầu nói, dược viên quản sự đều có thể hiệp trợ ngươi."
Triệu Xuyên gật gật đầu, có chút thụ sủng nhược kinh nói: "Đạo hữu quá khách khí."
Triệu Xuyên thầm nghĩ: Hải Long Cung không hổ là Thiên Hải Vực đệ nhất thế lực lớn a! Tùy tiện một cái dược viên, là có thể có như vậy quy mô.
Thiên Hải Vực 36 đảo, địa vực thành kiến thập phần nghiêm trọng, xuất thân phồn hoa đảo nhỏ Hồn Sủng Sư chướng mắt xuất thân cằn cỗi đảo nhỏ Hồn Sủng Sư. Thiên Nhàn Đảo ở sở hữu đảo nhỏ bên trong lót đế, đi ra Hồn Sủng Sư, thường xuyên bị người khinh thường.
Cho nên, rất nhiều Thiên Nhàn Đảo đi ra Hồn Sủng Sư, đều sẽ giấu giếm chính mình xuất thân Thiên Nhàn Đảo.
Triệu Xuyên nguyên bản còn có chút lo lắng cho mình sẽ bị làm khó dễ, bất quá, sự tình thuận lợi lại có chút khó có thể tưởng tượng.
Triệu Xuyên thầm nghĩ: Này đại khái chính là Địa giai Dược Tề Sư năng lượng, bởi vì nhận thức Lâm Sơ Văn, những người này cũng xem trọng hắn vài phần.

Quản sự cười cười, nói: “Hẳn là, hẳn là.”
Vương Bát Trảo đám người đi phân tán đi bất đồng dược viên, có Cung Khiếu chiếu cố, vài người tình cảnh đều cũng không tệ lắm.
……
Thiên Hà hoa lâm.
Đem đại đàn Ngân Sí Ong thả sau khi ra ngoài, Thiên Hà hoa lâm
thanh tịnh không ít, Sở Diệp tâm tình không tồi.
Powered by GliaStudio
close
“Sở thiếu, đã lâu không thấy a!”
Sở Diệp cười cười, nói: “Là có một đoạn thời gian không thấy.”
“Lâm dược sư Dệt Hồn dược tề bán không tồi a!” Đường Thiên Túng nói.
Sở Diệp cười cười, nói: “Đều là đại gia nể tình, Đường đạo hữu cũng yêu cầu sao?”
Đường Thiên Túng lắc lắc đầu, nói: “Nhưng thật ra không cần.”
“Nghe nói, Sở thiếu an bài không ít người khắp nơi phóng ong.” Đường Thiên Túng nói.
Sở Diệp thầm nghĩ: Làm nhân vật phong vân, chính là điểm này không hảo a! Hơi chút làm chút chuyện, mọi người đều đã biết.
“Kỳ thật, ta Đường gia có một cái bí cảnh thực thích hợp Sở thiếu
ngươi phóng ong, Sở thiếu không rảnh nói, tiểu nữ có thể đại lao.” Đường Thiên Túng nói.
Sở Diệp cười cười, nói: “Không cần đi.”
Đường Thiên Túng cười cười, nói: “Đường gia bí cảnh bên trong, sinh trưởng đại lượng Chu Tước hoa.”
Sở Diệp sửng sốt một chút, nói: “Kia chỉ sợ thật đúng là muốn đi một chút.”
Sở Diệp híp mắt mắt, ong đàn nếu là có thể gặp được đại lượng Chu Tước hoa nói, nên có thể ủ thành Chu Tước mật, mà Chu Tước mật có thể luyện chế nhiều loại hỏa hệ dược tề, nếu là có thể đi vào trong đó thải mật, đối Tiểu Ngân trưởng thành cũng có

không nhỏ chỗ tốt.
“Chỉ là như vậy hảo sao?” Sở Diệp an bài Ngân Sí Ong đi Hải Long Cung dược viên thải mật, Hải Long Cung dược viên bên trong gieo trồng đều là bình thường linh thảo.
Giống Hải Long Cung một ít linh dược bí cảnh, Sở Diệp liền không có an bài ong đàn qua đi.
Phải biết rằng, ong đàn thuộc về hắn phụ thuộc Hồn Sủng, nếu là
khoảng cách cũng đủ gần nói, hắn là có thể nhìn đến bí cảnh bên
trong hoàn cảnh có cái gì linh thảo.
Các thế lực lớn tương ứng bí cảnh bên trong, có cái gì quý trọng linh thảo thuộc về cơ mật.
Hắn nếu là cùng Cung Khiếu đưa ra làm ong đàn tiến vào linh dược bí cảnh, ngại với bọn họ chi gian quan hệ, Cung Khiếu phỏng chừng cũng sẽ đáp ứng, bất quá, sợ là sẽ có chút khó xử, Chung Lâu chỉ sợ cũng sẽ mượn này làm khó dễ.
Một khi Tiểu Ngân tiến vào Đường gia bí cảnh, Đường gia bí cảnh
bên trong có cái gì linh thảo, liền không thể gạt được hắn.
Đường Thiên Túng cười cười, nói: “Người khác không được, Sở thiếu liền không giống nhau, Sở thiếu giàu có tứ hải, tự nhiên sẽ không mơ ước chúng ta Đường gia về điểm này địa bàn, đối này, ta rất yên tâm.”
Sở Diệp: “……” Này nhưng không nhất định, làm không hảo hắn liền tâm động.
Ở Đường Thiên Túng thịnh tình mời dưới, Sở Diệp đi Đường gia bí cảnh.
Kinh Chập Long tốc độ bay nhanh, Sở Diệp ngày hôm sau liền đến Đường gia bí cảnh, bắt đầu thải mật.
Kế Đường Thiên Túng lúc sau, lục tục lại có không ít người cùng Sở Diệp vươn cành ôliu, mời Sở Diệp đi trước các gia bí cảnh.
Lâm Sơ Văn đem một chồng mời, ném cho Sở Diệp.
Sở Diệp nhìn thiệp mời, nói: “Nhiều người như vậy mời ta đi phóng ong a!”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Còn đem bí cảnh bên

trong đặc sắc linh thực liệt ra tới!"
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Đều là lấy phúc của ngươi a!"
Những người này mời hắn, đại khái đều là có cầu với Sơ Văn, nếu không, mặc dù chính mình là Hồn Vương, những người này cũng là sẽ không để ý.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: "Muốn đi sao?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Khắp nơi đi dạo cũng có thể."
Đi Đường gia bí cảnh một chuyến, ong đàn bên trong vài chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong đều thăng cấp.
Sở Diệp cảm thấy, muốn cho ong đàn tăng lên, hay là nên phóng ong đàn khắp nơi đi đi một chút.
Truy Phong chạy ra tới, có chút buồn bực nói: "Ngươi cả ngày khắp nơi loạn hoảng, nhiều không hảo a!"
Sở Diệp mắt trợn trắng, nói: "Có cái gì không tốt, sinh mệnh ý nghĩa ở chỗ vận động biết không?"
Truy Phong phẫn nộ mắt trợn trắng, "Ngươi đi tới đi, không cần cưỡi ta đi, như vậy mới có thể đầy đủ vận động."
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Kia như thế nào có thể hành đâu?" Nói giỡn, hắn thời gian chính là thực quý giá, huống chi, thật vất vả khế ước một con rồng, không thường lấy ra tới lưu lưu, thật sự là
có chút lãng phí.
Sở Diệp nhìn Truy Phong, nói: "Ong đàn nhưỡng mật, ngươi cũng
có thể ăn sao, đi bất đồng địa phương nhưỡng mật, mới có thể ủ ra bất đồng khẩu vị mật."
Truy Phong khẽ hừ một tiếng, ngạo nghễ nói: "Ta mới không thích
ăn mật ong, nị thực."
Sở Diệp: "……" Không thích ăn, còn ăn nhiều như vậy, thích ăn còn phải.
……
Thành chủ phủ.
"Sở Diệp gần nhất vẫn luôn rất bận a!" Cung Khiếu hỏi.
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
Sở thiếu gần nhất vẫn ngồi như vậy Kinh Chập Long bay đến

đông bay đến tây, vội túi bụi.
Sở thiếu phía trước đã phái không ít người đi ra ngoài phóng ong,
gần nhất là tự mình xuất động.
“Sở Diệp mật ong ngoại giao giống như làm đến hấp tấp.”
Ong đàn ở bí cảnh bên trong thải mật, cũng không sẽ đối bí cảnh hoàn cảnh tạo thành phá hư, hơn nữa, còn có thể chế tạo xuất phẩm chất không thấp mật ong.
Vương giai ong chúa kỳ thật cũng là phi thường hiếm thấy,
Vương giai Ngân Sí Ong chế tạo sữa ong chúa liền càng vì khó được.
Cho mượn bí cảnh người có thể được đến bí cảnh sản xuất năm thành mật ong, còn có thể tại Sở Diệp trước mặt hỗn cái mặt thục,
vẫn là không lỗ.
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Giống như xác thật là như thế.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Sở Diệp gần nhất dựa vào mật ong ngoại giao, tựa hồ cùng không ít người kết hạ thiện duyên, loại này thiết
lập quan hệ ngoại giao phương thức, người khác học đều học không tới.
Phía trước Sở Diệp bị Thiên Phú Đảo Lâm gia mời đi phóng ong, kết quả, Thiên Phú Đảo mặt khác gia tộc sôi nổi chạy tới mời Sở Diệp.
Sở Diệp liền thuận tiện đi mặt khác một ít gia tộc phóng ong, ong
đàn ở Thiên Phú Đảo Phùng gia bí cảnh bên trong, phát hiện định
Khôn hoa, dùng một chi Duyên Thọ dược tề, thay đổi trở về.
Này dĩ vãng các thế lực lớn, liền sợ gia tộc linh hoa linh thảo bị người cấp theo dõi, này định luật đến Sở Diệp nơi này liền không thích hợp, các thế lực lớn hận không thể Sở thiếu có thể coi trọng
bọn họ lãnh địa linh thảo lấy dược tề đổi lấy

Chương 257: Chương 257

Thời gian quá bay nhanh, chớp mắt lại qua ba tháng.
Này ba tháng, Sở Diệp ngồi Kinh Chập Long nơi nơi phóng ong, còn thuê không ít người phóng ong.
Ong đàn ở ba tháng trong vòng trải rộng Thiên Hải Vực, số lượng
kịch liệt tăng lên, ong đàn sở sản mật ong, số lượng cũng phiên mấy lần, Tiểu Ngân cũng tiến vào Chiến Tướng Nhị giai.
“Ngươi đã trở lại?” Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
“Ong đàn đều thả ra đi sao?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, tạm thời có thể hạ màn.”
Trên tay hắn chỉ còn lại có Tiểu Ngân còn có hai mươi tới chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong, mặt khác ong đàn này sẽ liền dư lại một tiểu đàn, mặt khác không sai biệt lắm toàn tràn ra đi.
Sở Diệp cân nhắc tạm thời khiến cho ong đàn tự do hoạt động đi, chờ thêm đoạn thời gian, hắn lại đi tiến hành thu về, đến lúc đó ong đàn hẳn là có thể có không nhỏ tiến bộ.
“Cung Thần truyền tới tin tức nói, Truyền Tống Trận sắp chữa trị
xong rồi, liền tại đây mấy ngày.” Lâm Sơ Văn hỏi.
“Liền tại đây mấy ngày sao?” Tính tính thời gian, là hẳn là không
sai biệt lắm, hắn bên ngoài ra phóng ong phía trước, Truyền Tống
Trận không sai biệt lắm đã chữa trị bảy thành.
Lâm Sơ Văn có chút chờ mong, lại có chút lo lắng nói: “Kia nếu không bao lâu, là có thể trở về a!”
“Bên kia không biết là tình huống như thế nào.” Sở Diệp nói

thầm
nói.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Nếu Truyền Tống Trận chữa trị
không sai biệt lắm, quá hai ngày đi xem sẽ biết.”
Sở Diệp Kinh Chập Long có Vương giai Tứ giai, Tiểu Ngân cũng đã chiến vương Nhị giai.
Ngân Tiểu Nhị tiến vào Chiến Tướng Cửu giai, Tiểu Ngân trên tay
Chiến Tướng Ngân Sí Ong đã một trăm sáu bảy chục chỉ, Tiểu Bạch cùng Mặc Nắm hiện giờ cũng đều là Chiến Tướng Cửu giai đỉnh.
Lâm Sơ Văn tiểu hồ ly cũng là chiến vương Nhị giai, Tiểu Thải ở Chiến Tướng Cửu giai.
Thúy Vũ ở liên tục không ngừng bổ dưỡng dưới, khôi phục một ít,
tuy rằng còn chưa tới toàn thịnh thời kỳ, bất quá, miễn cưỡng phát huy một ít Vương giai chiến lực vẫn là có thể.
Hai người chiến lực thêm lên, đối mặt Thanh Vân Tông những cái
đó thế lực lớn cũng là không sợ.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Thật sự phải đi về sao? Có loại nằm mơ giống nhau cảm giác đâu.”
Bọn họ ở chỗ này đãi cũng không mấy năm, bất quá, ở chỗ này đã xảy ra không ít chuyện, năm đó Lưỡng Giới Thành phát sinh sự, giống như thập phần xa xôi.
……
Vạn Thú Điện bên trong, mấy cái Hồn Sư đang xem thủ Truyền Tống Trận, bỗng nhiên Truyền Tống Trận sáng lên một trận quang
mang.
“Sáng, sáng.”
Mấy cái phụ trách trông coi Truyền Tống Trận tu sĩ, tức khắc sôi trào lên, sôi nổi cấp tương ứng thế lực đưa tin.
Mấy cái tu sĩ không hề chớp mắt nhìn Truyền Tống Trận, Sở Diệp

đám người từ Truyền Tống Trận bên trong đạp ra tới.
“Sở Diệp, ngươi cư nhiên dám trở về?” Một cái Hồn Sư nhìn Sở Diệp, hung thần ác sát nói.
Sở Diệp cười cười, vân đạm phong khinh nói: “Vì cái gì không dám?”
Đường Thiên Túng cười cười, nói: “Sở thiếu, người này cư nhiên đối với ngươi bất kính, không bằng giết đi.”
Sở Diệp vẫy vẫy tay, nói: “Không nóng nảy.”
Hắn hiện giờ là Hồn Vương, không cần thiết cùng một cái Tứ giai
Hồn Sư so đo, quá mất thân phận.
Người nói chuyện nhìn Đường Thiên Túng, có chút tức giận.
“Ngươi nói cái gì?”
Đường Thiên Túng vung tay áo, nói chuyện tu sĩ giống cục bột giống nhau, bị vỗ vào trên vách tường, vỡ đầu chảy máu.
“Không biết cái gọi là.” Đường Thiên Túng cười lạnh nói.
Sở Diệp nhìn bị chụp đến trên tường người, lắc lắc đầu, thầm nghĩ: Gia hỏa này đầu óc giống như có chút không hảo sử a! Bị đánh chết xứng đáng.
Truyền tống điện bên trong vài người thấy thế, một đám sắc mặt
đại biến.
“Sở thiếu, rốt cuộc đã trở lại, Nhan Vũ sư tỷ vẫn luôn đều rất tưởng niệm ngươi đâu.” Tằng Mặc đánh giá một chút từ Truyền Tống Trận ra tới mọi người, cung cung kính kính nói.
Sở Diệp hướng tới người nói chuyện nhìn thoáng qua, thầm nghĩ:
Cái này Hồn Sư nhưng thật ra rất có nhãn lực kính.
Cung Thần lắc lắc trên tay quạt xếp, rất có hứng thú nói: “Sở thiếu, cái kia Nhan Vũ sư tỷ là ai a!” Nghe tới, có chút giống Sở Diệp hồng nhan tri kỷ a!
Sở Diệp tà Cung Thần liếc mắt một cái, tức giận nói: “Ta tiểu cô cô.”
Cung Thần chớp chớp mắt, nói: “Ngươi còn có tiểu cô cô a! Là Hồn Vương sao?”
Sở Diệp: “…… Không phải.” Bọn họ bên này Hồn Vương chính là

quý trọng giống loài a!
“Sở thiếu chẳng lẽ đã là Hồn Vương?” Tằng Mặc thật cẩn thận hỏi.
Sở Diệp cười cười, nói: “Đương nhiên.”
“Sở thiếu thật lợi hại.” Tằng Mặc trịnh trọng nói.
“Hảo thuyết hảo thuyết, rời đi thời gian dài như vậy, tổng phải có
chút tiến bộ, nếu không chẳng phải là sống uổng thời gian!”
Tằng Mặc: “……” Sở Diệp rời khỏi sau, hắn đã bị khiển lại đây trông coi Truyền Tống Trận, thời gian dài như vậy, không sai biệt
lắm không có gì tiến bộ, quả nhiên người cùng người là không thể
so.
Sở Diệp đám người đem Truyền Tống Trận bên này người đều cấp chế trụ.
“Làm phiền thư đạo hữu, xem trọng nơi đây Truyền Tống Trận.” Sở Diệp đối với Thư Sơn nói.
Thư Sơn vội nói: “Sở thiếu yên tâm, tất không có nhục sứ mệnh.”
Nơi đây Truyền Tống Trận một khi bị hủy, trở về lộ liền chặt đứt, kể từ đó, sự tình liền phiền toái.
Đường Thiên Túng cười cười, nói: “Sở thiếu, chúng ta chạy nhanh đi ra ngoài khắp nơi đi dạo đi. Ta nghe Cung đạo hữu nói, ngươi có cái cái gì kêu Ngũ Độc lão tổ kẻ thù, không bằng ta giúp ngươi giết hắn, cũng hảo mượn cơ hội kiến thức một chút nơi đây
Hồn Sủng Sư trình độ.”
Truyền tống điện bên trong vài người, nghe vậy, một đám sắc mặt
đại biến.
Sở Diệp mãn không thèm để ý nói: “Không nóng nảy, Ngũ Độc lão
tổ mà thôi, không đáng để lo.” Năm đó, hắn không phải Ngũ Độc lão tổ đối thủ, hiện tại nhưng không giống nhau.
Cung Thần lay động một chút quạt xếp, nói: “Cũng là, một cái

Hồn
Vương mà thôi.” Đơn đả độc đấu không được nói, có thể quần ẩu a!
Cung Thần lời này vừa nói ra, tam đại thế lực sôi nổi nhìn chằm chằm Cung Thần xem, mấy cái tu sĩ âm thầm thầm nghĩ: Người này thật lớn khẩu khí, một cái Hồn Sư Ngũ giai, cư nhiên khinh thường Hồn Vương.
Powered by GliaStudio
close
“Sở thiếu, ngươi không phải nói nơi này có một cái Lưỡng Giới Thành sao? Chúng ta đi trong thành đi dạo như thế nào?” Cung Thần hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Cũng hảo.”
……
Thư Sơn lưu tại Vạn Thú Điện trông coi Truyền Tống Trận, Sở Diệp đám người tắc đi Lưỡng Giới Thành.
Sở Diệp cũng không che giấu chính mình hành tung, đoàn người
vừa xuất hiện ở Lưỡng Giới Thành, tức khắc khiến cho không nhỏ oanh động.
“Sở Diệp đã trở lại, Lâm Sơ Văn cũng đã trở lại.”
Trong thành người tức khắc bôn tẩu bẩm báo, một đám giống thấy được quỷ giống nhau.
Cung Thần sắc mặt có chút khác thường nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: “Sở thiếu, ngươi thoạt nhìn thực nổi danh sao?”
Sở Diệp cười cười, nói: “Còn chắp vá đi.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Hắn năm đó tương đối điệu thấp, kỳ thật danh khí cũng liền giống nhau, hắn lần này trở về, danh khí giống
như biến đại.
Tiến Lưỡng Giới Thành đã bị người phát hiện, Sở Diệp cũng không thèm để ý.
“Sở Diệp đã trở lại, như thế nào đã trở lại đâu?”
“Nhân gia tưởng trở về liền đã trở lại a!”
“Sở thiếu không lo lắng Ngũ Độc lão tổ tìm hắn phiền toái đi.”
“Đại khái là thực lực tiến bộ, cho nên, không lo lắng đi.”

“Sở thiếu trên tay có Bạch Hổ a! Còn có Ảnh Thú, Sở thiếu Bạch Hổ sẽ không Vương giai đi.”
“Nào có nhanh như vậy a! Ta xem nhiều nhất Chiến Tướng Cửu giai.”
“Kia chính là Bạch Hổ a! Cực phẩm Hồn Thú a! Làm không hảo liền Vương giai, Cực phẩm Hồn Thú cùng giống nhau Hồn Thú là
không giống nhau.”
……
Ngạo Gia phu nhân lôi kéo một chút Nguyên Sương phu nhân cánh tay, nói: “Nguyên Sương tỷ tỷ, bọn họ đang nói Ảnh Thú.”
Nguyên Sương phu nhân nhìn Ngạo Gia liếc mắt một cái, nhẹ trách mắng: “Câm miệng.”
Ngạo Gia có chút buồn bực chu lên miệng, thầm nghĩ: Ảnh Thú a!
Mọi người đều không hiếu kỳ sao? Rõ ràng tò mò sao, lại một đám trang không chút nào để ý, quá không thật thành.
Nguyên Sương phu nhân hướng tới Sở Diệp nhìn thoáng qua, tâm tình có chút phập phồng.
Năm đó Kim Thuế Quả thụ bị trộm, Kinh Chập Long rơi vào Sở Diệp tay, liền có rất nhiều người hoài nghi, Sở Diệp trộm cây ăn quả, theo sau, Lâm Sơ Văn Địa cấp Dược Tề Sư thân phận cho hấp thụ ánh sáng, đại gia lực chú ý liền dời đi.
Nguyên Sương phu nhân thầm nghĩ: Sở Diệp thật đúng là có Ảnh
Thú, Ảnh Thú thanh danh cũng không nhỏ a! Không biết lớn lên
bộ dáng gì.
“Sở Diệp, ngươi còn có chỉ Bạch Hổ Hồn Thú sao?” Cung Thần hướng tới Sở Diệp hỏi.
Tiểu Bạch lập tức nhảy ra tới, ghé vào Sở Diệp trên đầu khắp nơi nhìn xung quanh.
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Ta không có Bạch Hổ Hồn Thú, chẳng qua, Tiểu Bạch có một chút loãng Bạch Hổ huyết mạch mà thôi, không đáng giá nhắc tới.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Trên đời này cư nhiên còn có Tố Ảnh Thú

như vậy Hồn Thú, chính mình sau khi đi, này Tố Ảnh Thú cư nhiên đem chính mình bí mật cấp cho hấp thụ ánh sáng. May mắn năm đó chính mình đi mau, nếu không những cái đó hội tụ lại đây Hồn Vương, thế nào cũng phải đem hắn sinh nuốt không thể.
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Thì ra là thế."
Cung Thần nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, trong lòng có chút khác thường, thầm nghĩ: Thật giống Sở Diệp nói giống nhau, chỉ có một chút loãng Bạch Hổ huyết mạch nói, Sở Diệp cũng không đến
mức vẫn luôn tuyết tàng.
Cung Thần đã sớm suy đoán Sở Diệp trên tay khả năng có Ảnh Thú, chỉ là không nghĩ tới, đối phương trên tay cư nhiên còn có Bạch Hổ.
Đường Thiên Túng nhìn đến Tiểu Bạch, ánh mắt biến hóa một chút, cười cười, nói: "Sở thiếu thật sự lợi hại."
Sở Diệp nhàn nhạt nói: "Không dám, không dám."
Tiểu Bạch có chút tức giận gãi gãi Sở Diệp đầu tóc, nói: "Ta còn chỉ có Chiến Tướng Cửu giai, hiện tại làm sao bây giờ?"
Tiểu Bạch đã sớm đã tới rồi tiến giai bên cạnh, nhưng lại bị Sở Diệp ngăn đón không cho tiến giai.
Này sẽ nghe được người chung quanh nghị luận hắn có phải hay không Vương thú, Sở Diệp có phải hay không Hồn Vương, không
cấm có chút bị đè nén.
Sở Diệp đã là Hồn Vương, hơn nữa vẫn là song Vương thú Hồn Vương, cố tình hắn vẫn là Chiến Tướng, Sở Diệp cũng không phải bởi vì hắn tiến giai Hồn Vương, quá ném Bạch Hổ nhất tộc mặt, Sở Diệp kia chỉ tiểu ong mật đều chiến vương hai giai, hắn vẫn là Chiến Tướng.
Sở Diệp tên hỗn đản này cũng là, ở một đám tiểu ong mật trên người tiêu phí như vậy nhiều tâm tư, lại đem hắn như vậy cái Cực
phẩm Hồn Thú ném tại một bên, cái này mắt què hỗn đản.
"Đây là Bạch Hổ sao? Nhìn cùng Bạch Li Miêu thật giống a!"
Ngạo Gia phu nhân có chút kinh ngạc nói.

Sở Diệp cười cười, nói: “Hơi chút có điểm Bạch Hổ huyết mạch mà thôi.”
Ngạo Gia phu nhân gật gật đầu, nói: “Xem ra hẳn là Bạch Hổ tộc họ hàng xa, này thuần huyết Bạch Hổ hẳn là không dài cái dạng này.”
Tiểu Bạch nghe được Ngạo Gia phu nhân nói, tràn đầy hung ác hướng tới Ngạo Gia nhe răng nhếch miệng.
Ngạo Gia phu nhân cười cười, nói: “Thật đáng yêu, ta có thể hay không ôm một cái a!”
Tiểu Bạch: “……”
“Ta phải tiến giai, ta phải tiến giai chiến vương.” Tiểu Bạch đối với
Sở Diệp quát.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hảo hảo hảo, chờ dàn xếp xuống dưới liền tiến giai, ngươi tưởng tiến giai liền tiến giai đi.”
Tiểu Bạch nghe được Sở Diệp bảo đảm, hừ hừ, bình tĩnh một ít.
Đường Thiên Túng nhìn Sở Diệp, nói: “Có thể tiến giai sao?”
Tiểu Bạch khinh thường nhìn Đường Thiên Túng liếc mắt một cái,
ngạo nghễ ngẩng đầu, giống như đang nói, “Ngu xuẩn, hỏi cái gì xuẩn vấn đề.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Hẳn là có thể đi.”
Tiểu Bạch trong khoảng thời gian này, vẫn luôn ở thuần hóa trong
cơ thể nguyên khí, tuy rằng cấp bậc không có nói thăng, thực lực
lại đề cao không ít, muốn tiến giai Vương giai, hẳn là không phải việc khó, rốt cuộc là Cực phẩm Hồn Thú a!
Tiểu Ngân đều tiến giai thành công, Kinh Chập Long vẫn là Tiểu Bạch tiểu đệ, Tiểu Bạch cái này đại ca nếu là tiến giai thất bại, kia
nhưng quá mất mặt.
Đường Thiên Túng sắc mặt đổi đổi, thầm nghĩ: Sở Diệp Bạch Hổ nếu là lại tiến giai, đó chính là tam vương thú Hồn Vương.
Hôm nay hải vực không ít Hồn Sủng Sư đều cảm thấy Sở Diệp

vận khí tốt, hiện tại thoạt nhìn, Sở Diệp chỉ sợ không chỉ vận khí tốt đơn giản như vậy.

Chương 258: Chương 258

Sở Diệp đi ở trên đường cái, cảm thấy chính mình giống như con khỉ giống nhau bị người vây xem.
Cung Thần rất là mới lạ khắp nơi chuyển động đầu, nghe chung quanh mọi người đàm luận.
“Sở thiếu, ngươi là Lưỡng Giới Thành anh hùng a!” Cung Thần nói.
Sở Diệp vẫy vẫy tay, nói: “May mắn gặp dịp mà thôi, nơi nào tính thượng cái gì anh hùng?”
Ngạo Gia phu nhân tùy tiện nói: “Sở thiếu quá khiêm tốn, chung quanh hảo những người này đều ở khen ngươi đâu.”
Sở Diệp cười cười, không nói gì.
“Lâm dược sư, thật là tự học thành tài sao?” Cung Thần hỏi.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Ta không sai biệt lắm đều là chính mình sờ soạng.”
Cung Thần: “……” Sở Diệp nói không tồi a! Lâm Sơ Văn xác thật là tuyệt thế thiên tài, dựa vào chính mình sờ soạng là có thể trưởng thành đến như thế cảnh giới, thật sự lợi hại.
“Chúng ta hiện tại đi nơi nào? Đi Lưỡng Giới Thành Thành chủ phủ bái phỏng một chút như thế nào?” Cung Thần dò hỏi.
Cung Thần thầm nghĩ: Nếu tới Lưỡng Giới Thành, hay là nên bái một chút đỉnh núi.
Sở Diệp hướng tới phương xa nhìn qua đi, nói: “Thành chủ giống
như lại đây.”
Cung Thần cười cười, nói: “Thành chủ tới sao?”
“Sở thiếu, Lâm dược sư đã trở lại, hoan nghênh hoan nghênh.”
Tư Không Minh mang theo Tư Đông Phong đám người bay lên không mà đến.

“Không Minh lão tổ, đã lâu.”
Tư Không Minh cười cười, nói: “Sở thiếu, Lâm thiếu hai vị đều đã
là Hồn Vương, không đảm đương nổi hai vị một tiếng lão tổ xưng
huýt, chúng ta liền lấy đạo hữu tương xứng đi.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Liền y Tư đạo hữu lời nói đi.”
“Vị đạo hữu này là……” Tư Không Minh hướng tới Đường Thiên Túng nhìn qua đi hỏi.
Tư Không Minh ở Đường Thiên Túng trên người, cảm nhận được
một cổ uy áp.
Tư Không Minh ý thức được này hẳn là cái Hồn Vương, hẳn là vẫn là cái siêu việt chính mình Hồn Vương.
Tư Không Minh nhìn Đường Thiên Túng thần sắc có chút thận trọng, cùng là Hồn Vương cũng là có chênh lệch, năm đó, Tử La Tông chính là bị một cái ngoại lai Hồn Vương cấp diệt tông, Đường Thiên Túng cho hắn một loại rất nguy hiểm cảm giác.
“Vị này chính là Đường Thiên Túng Đường đạo hữu, lần này lại đây du ngoạn.” Sở Diệp đơn giản giới thiệu nói.
Tư Không Minh cười cười, nói: “Nguyên lai là Đường đạo hữu, hoan nghênh hoan nghênh.”
Tư Đông Phong đứng ở Tư Không Minh phía sau, sắc mặt khác thường, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đều đã là Hồn Vương sao?
Tuy rằng đoán được hai người rời đi trong khoảng thời gian này có gặp gỡ, nhưng là, Tư Đông Phong không nghĩ tới hai người cư nhiên nhanh như vậy liền tiến giai Hồn Vương.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn bên người có một cái Hồn Vương, Truyền Tống Trận bên kia tựa hồ còn để lại một cái Hồn Vương trông coi,
một hàng bốn cái Hồn Vương, nhiều như vậy Hồn Vương cũng đủ ở chỗ này hoành hành không cố kỵ.
“Vị này chính là?” Tư Không Minh hướng tới Cung Thần nhìn qua
đi hỏi.
“Đây là Cung Thần Cung thiếu, hai vị này là này phu nhân.”

Tư Không Minh nghe vậy có chút khác thường, hắn ở Đường Thiên Túng trên người cảm nhận được uy hiếp, nhưng là, Đường
Thiên Túng đối đãi Cung Thần thái độ lại có chút thận trọng, Tư Không Minh cũng không thể không đối Cung Thần thận trọng lên.
“Nguyên lai là Cung thiếu.”
Cung Thần khách khí nói: “Gặp qua tư thành chủ.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Ta lần này trở về, có chút việc tưởng cùng Tư đạo hữu trao đổi, chúng ta đổi cái địa phương nói chuyện đi.”
“Hảo hảo hảo, năm đó, Lưỡng Giới Thành có thể ở nạn châu chấu bên trong may mắn thoát nạn, còn may mà Sở thiếu viện thủ, hai vị đi quá cấp, ta đều không có cơ hội báo đáp, hai vị nếu đã trở lại, có cái gì yêu cầu tẫn có thể nói.” Tư Không Minh trịnh trọng nói.
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Tư đạo hữu quá khách khí.”
……
Thành chủ phủ.
Tư Nam Nguyệt vội vã đi ra, nói: “Phi Tuyết tỷ, ta nghe nói Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đã trở lại?”
Tư Nam Nguyệt nguyên bản đang bế quan, nghe được Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tiến đến tin tức, lập tức xuất quan.
Tư Phi Tuyết gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Tư Nam Nguyệt cau mày, nói: “Như thế nào đột nhiên đã trở lại? Ngũ Độc lão tổ giống như còn ở tìm bọn họ đâu.” Mấy năm thời gian, đối Hồn Vương mà nói, cũng không tính quá dài.
“Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đã xưa đâu bằng nay, Ngũ Độc lão tổ thật muốn tìm phiền toái, cũng không biết là ai có hại.” Tư Phi Tuyết nói.
Tư Nam Nguyệt có chút tò mò nói: “Hai người trung gian, có một
cái tiến giai Hồn Vương sao?”
Tư Phi Tuyết lắc lắc đầu, nói: “Không phải một cái, là hai cái, hơn
nữa, còn mang theo Hồn Vương giúp đỡ lại đây.”

Tư Nam Nguyệt nhịn không được nói: “Cư nhiên là như thế này.”
Năm đó Sở Diệp, Lâm Sơ Văn rời đi, Tư Nam Nguyệt liền suy đoán hai người khả năng sẽ ở trở thành Hồn Vương lúc sau trở về, chỉ là không nghĩ tới, hai người cư nhiên sẽ nhanh như vậy trở về, còn song song trở thành Hồn Vương.
Tuy rằng nghĩ tới hai người tiền đồ vô lượng, nhưng là cái này tốc
độ tu luyện, vẫn là vượt qua Tư Nam Nguyệt dự tính.
……
Sở Diệp đi theo Tư Không Minh vào Thành chủ phủ, vài người đàm luận lên.
“Truyền Tống Trận bên kia là một cái đại hình hải đảo, bên kia tưởng khai triển hai giới thương mậu.” Sở Diệp gọn gàng dứt khoát nói.
Tư Không Minh có chút ý động nói: “Nếu là có thể, tự nhiên không
tồi.”
Tư Không Minh vẫn luôn hy vọng Lưỡng Giới Thành có thể cùng
chung quanh mấy cái châu liên thông lên, có thể trở thành thương
mậu trung tâm.
Đáng tiếc, vận số năm nay không may mắn, vừa mới phát triển tốt
một chút, liền gặp phải đại hình thú triều, dọa lui không ít người.
Powered by GliaStudio
close
Thật vất vả khôi phục một ít nguyên khí, tiểu độc vương cùng Ngũ
Độc lão tổ lại làm ra tới một hồi nạn châu chấu, càng là chiết không ít người tay, Lưỡng Giới Thành thiếu chút nữa tao ngộ tai họa ngập đầu.
Lưỡng Giới Thành nếu là có thể nhiều ra rất nhiều hải đảo tài nguyên, hẳn là có thể hấp dẫn không ít tu sĩ tiến đến, Lưỡng

Giới
Thành hẳn là có thể hoả tốc phát triển lên.
“Vị này chính là Truyền Tống Trận bên kia Thiên Nhàn Đảo đảo chủ, nếu muốn phát triển hai giới mậu dịch, không thiếu được Cung thiếu hỗ trợ.” Sở Diệp nói.
Tư Không Minh phía sau Tư Đông Phong nghe vậy hướng tới Cung Thần nhìn qua đi, theo bản năng nhăn nhăn mày.
Tư Đông Phong nhìn Cung Thần, thầm nghĩ: Đây là cái Ngũ giai Hồn Sư đi, chẳng lẽ che giấu tu vi?
Cung Thần thong dong cười cười, nói: “Tại hạ học nghệ không tinh, thiên tư hữu hạn, bất quá gia phụ nãi Bát giai Hồn Vương, có
bốn con Vương giai Hồn Thú.”
Tư Không Minh nghe vậy, sắc mặt bất biến, trong lòng lại là chấn
động không thôi, Bát giai Hồn Vương a! Khó trách Đường Thiên Túng đối người này thái độ như thế thận trọng.
Lão tử lợi hại như vậy, khó trách nhi tử có thể đương đảo chủ.
“Lệnh tôn thật sự lợi hại.”
Tư Không Minh trong lòng âm thầm kinh ngạc cảm thán, một cái
có được bốn con Vương giai Hồn Thú Hồn Vương, có thể quét ngang Lưỡng Giới Thành quanh thân mấy lục địa, năm đó, Tử La
Tông chính là bị một cái ngoại lai Hồn Vương cường giả cấp nhất
cử hủy diệt.
Chỉ cần Cung Thần phụ thân nguyện ý, tùy thời có thể cho Lưỡng
Giới Thành chung quanh mấy cái châu thế lực thay đổi triều đại.
Truyền Tống Trận bên kia tu luyện hoàn cảnh tựa hồ muốn so với
bọn hắn nơi này hảo đâu, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hai cái ở bên kia đều tiến giai Hồn Vương, hai người còn mang theo Hồn Vương giúp đỡ lại đây.
Cung Thần cười cười, nói: “Còn hành.”

Sở Diệp: "……" Cung Thần gia hỏa này, xích quả quả huyễn phụ a!
Tư Không Minh nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: "Sở thiếu động
phủ còn ở, ta phái người xử lý một phen, Sở thiếu cần phải trở về nhìn xem."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Làm phiền Tư đạo hữu lo lắng, ta tạm thời liền trụ nơi đó đi."
Tư Không Minh gật gật đầu, nói: "Hảo."
Tư Không Minh ám đạo may mắn, năm đó Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn rời khỏi sau, rất nhiều người đều cảm thấy hai người sẽ không đã trở lại, cho nên, còn có người muốn cướp chiếm hai người động phủ.
Tư Không Minh đem hai người động phủ bảo lưu lại xuống dưới, mặt khác phái người đi xử lý một phen, hiện giờ cuối cùng là dùng tới.
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn trở về Thiết Thụ Lĩnh động phủ, Cung Thần, Đường Thiên Túng đối Lưỡng Giới Thành có chút tò mò, liền Tư Đông Phong từ cùng đi, ở Lưỡng Giới Thành đi dạo.
"Tư đạo hữu, Lâm tiền bối ở Lưỡng Giới Thành khai quá Dược Tề Sư cửa hàng sao?" Ngạo Gia phu nhân hỏi.
Tư Đông Phong lắc lắc đầu, nói: "Không có, Lâm thiếu ở Lưỡng Giới Thành vẫn luôn là lấy hoạn thú sư thân phận đợi."
"Hoạn thú sư? Lâm thiếu còn đương quá hoạn thú sư a!" Ngạo Gia phu nhân có chút nghi hoặc nói.
Tư Đông Phong gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Lâm thiếu phía trước, dưỡng Thảo Dược Gà, Long Ngư, đều dưỡng phi thường hảo, cuối cùng đại gia mới biết được, Lâm thiếu chỉ sợ là lấy dược tề uy gà, uy cá……"
Ngạo Gia phu nhân chớp chớp mắt, nói: "Thì ra là thế, nguyên lai
Lâm tiền bối có tiền án a, lấy dược tề dưỡng gà, nuôi cá tới bán, Lâm dược sư không hổ là Lâm dược sư, hoạn thú sư còn không bằng trà sư đâu?"
Tư Đông Phong có chút nghi hoặc nói: "Trà sư?"

Nguyên Sương phu nhân gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Lâm thiếu qua đi Thiên Nhàn Đảo liền khai một nhà trà lâu, cái kia trà là dùng dược tề điều.”
Tư Đông Phong: “……” Quả nhiên, Lâm dược sư chính là Lâm dược sư, đi đến nơi nào đều như vậy hành xử khác người.
Ngạo Gia phu nhân phồng lên quai hàm, nói: “Lâm thiếu, chẳng lẽ
cùng Dược Tề Sư có thù oán sao? Như vậy không thích đương Dược Tề Sư?”
Ngạo Gia phu nhân nghiêng đầu, này Dược Tề Sư đều là rất cao quý, một ít Dược Tề Sư học đồ đều hận không thể túm thượng thiên, Lâm Sơ Văn như thế nào giống như đối Dược Tề Sư cái này chức tư tránh chi e sợ cho không kịp.
Tư Đông Phong: “……”
Ngạo Gia phu nhân có chút tò mò nói: “Tư thiếu, ngươi biết Lâm thiếu Dược Tề Sư sư phụ là ai sao?”
“Lâm thiếu, hình như là tự học thành tài.”
Ngạo Gia phu nhân có chút ngoài ý muốn nói: “Thật sự không có
sư phụ sao?”
Lâm Sơ Văn nói qua, không có sư phụ, nhưng là, Ngạo Gia luôn là tâm còn nghi vấn hoặc.
Lâm Sơ Văn tới rồi Thiên Nhàn Đảo lúc sau, lục tục cầm rất nhiều
dược tề ra tới, Thiên Nhàn Đảo bên kia vẫn luôn có nghe đồn, nói
là Lâm Sơ Văn lấy ra tới rất nhiều dược tề là này sư phụ luyện chế, Lâm Sơ Văn thần bí sư phụ, vẫn luôn là rất nhiều người nhiệt nghị một vấn đề.
Tư Đông Phong lắc lắc đầu, nói: “Hẳn là không có.” Trừ phi che giấu sâu đậm, Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp ở Lưỡng Giới Thành cũng đãi mấy năm, trước nay không nghe nói, hai người có cái gì
sư phụ.
“Nghĩ đến hẳn là đã không có.” Ngạo Gia phu nhân nguyên bản cho rằng nơi này Dược Tề Sư trình độ muốn so với bọn hắn

Thiên Hải Vực cao, hỏi thăm mới phát hiện, bên này Dược Tề Sư trình độ còn không bằng Thiên Hải Vực đâu.
Nếu Lâm Sơ Văn thực sự có sư phụ, kia người này hẳn là sẽ không không có tiếng tăm gì.
“Tuy rằng không có sư thừa, nhưng là, Lâm thiếu trên tay hẳn là có không tồi Dược Tề Sư truyền thừa.” Tư Đông Phong nói.
Mấy năm nay, nhưng có không ít người tâm tâm niệm niệm Sở Diệp trên tay Dược Tề Sư truyền thừa đâu.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hiện tại lợi hại như vậy, nếu là có không thức thời đụng phải đi, sợ là muốn vỡ đầu chảy máu.
Ngạo Gia phu nhân chớp chớp mắt, nói: “Nhìn dáng vẻ, Lâm thiếu
quả nhiên là thiên tài, cư nhiên tự học liền thành Địa cấp Dược Tề
Sư.”
Tư Đông Phong có chút ngoài ý muốn nói: “Đã là Địa cấp Dược Tề Sư?”
Ngạo Gia phu nhân gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Tư Đông Phong cười cười, nói: “Lâm thiếu quả nhiên lợi hại.”
Lâm Sơ Văn cư nhiên nhanh như vậy chính là Địa giai Dược Tề Sư, khó trách sẽ có Hồn Vương cùng đi mà đến.
Tư Đông Phong thầm nghĩ: Phía trước, Thanh Vân Tông chờ thế lực đều ở Truyền Tống Trận bên kia an bài người, nghĩ nếu Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn trở về, có thể tùy thời mà động, kết quả, hiện tại người đã trở lại, bất quá, những cái đó thế lực sợ là cũng không dám động đi.
Sở Diệp trở lại Lưỡng Giới Thành tin tức, bay nhanh lan truyền mở ra, nguyên bản ngo ngoe rục rịch khắp nơi thế lực, đang nghe
nói Sở Diệp một phương có bốn cái Hồn Vương cường giả lúc sau, lập tức dập tắt rất nhiều ý tưởng.

Chương 259: Chương 259

Sở Diệp ở động phủ bên trong đi dạo một vòng, tâm tình không tồi nói: “Nơi này hoàn cảnh không tồi a!”
Sở Diệp năm đó rời đi thời điểm, đem động phủ bên trong vài cây
trân quý linh thụ đều mang đi, này sẽ động phủ bên trong mặt khác loại thượng một ít hoa thụ, tuy nói không phải thực trân quý,
nhưng khai ra hoa thập phần xinh đẹp.
Thiết Thụ Lĩnh hoàn cảnh cùng Thiên Hà hoa lâm hoàn toàn không thể so, bất quá, chốn cũ trọng du, có khác một phen tư vị ở
trong lòng.
Tiểu Bạch từ Hồn Thất bên trong nhảy ra tới, khắp nơi nhìn xung
quanh một chút, nói: “Lại về tới nơi này a!”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp, có chút gấp không chờ nổi nói: “Ta có phải hay không có thể tiến giai?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hành, tiến giai đi.”
Tả hữu Lưỡng Giới Thành bên này người, đều biết hắn có chỉ Bạch Hổ kia cũng không cần cất giấu.
Tiểu Bạch tiến giai, nếu là có người tìm phiền toái, kia hắn cũng có thể nhiều vài phần tự bảo vệ mình bản lĩnh.
“Ta đây tiến giai.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Sở Diệp tất cả duẫn, Tiểu Bạch trên người khí thế đột nhiên bùng
nổ, một con thật lớn Bạch Hổ hư ảnh nhanh chóng hiện ra ở

không trung bên trong.
Tiểu hồ ly tiến giai thời điểm, triệu hồi ra Thiên Hồ thánh tượng,
lần này Tiểu Bạch tiến giai đồng dạng triệu hồi ra thánh tượng.
Tiểu Bạch triệu hồi ra thánh tượng, so tiểu hồ ly lớn một vòng, uy
thế cũng lớn rất nhiều.
“Thật nhanh a!” Lâm Sơ Văn nói.
Phía trước, tiểu hồ ly tiến giai cũng triệu hồi ra thánh tượng, bất quá là ở tiến giai trên đường triệu hồi ra tới, Tiểu Bạch lại là ở tiến
giai ngay từ đầu liền triệu hồi ra thánh tượng.
Bạch Hổ hư ảnh chiếu rọi hư không, tuyên cáo bách thú chi vương buông xuống.
Cực đại Bạch Hổ hư ảnh, che trời, toàn bộ Lưỡng Giới Thành đều thấy.
Sở Diệp đã đến tin tức đã truyền khai, bất quá, vẫn là có không ít người không biết, Bạch Hổ hư ảnh chiếu rọi hư không, nháy mắt toàn bộ Lưỡng Giới Thành đều đã biết Sở Diệp trở về tin tức.
Sở Diệp bên cạnh Tiền gia động phủ bên trong, một đám lão thử tràn đầy xao động bất an khắp nơi loạn nhảy.
Sở Diệp đã dùng trận pháp hạn chế Tiểu Bạch tiến giai động tĩnh,
nhưng là, tiết lộ đi ra ngoài một chút linh áp dao động, đối cấp thấp Hồn Thú mà nói, vẫn là như thái sơn áp đỉnh.
Tiền gia chăn nuôi Hồn Sủng, giống thất tâm phong giống nhau khắp nơi loạn nhảy.
“Sở thiếu thật sự đã trở lại a!” Tiền lão gia tử nói.
Tiền Đỉnh Hưng gật gật đầu, nói: “Nhìn dáng vẻ là đã trở lại.”
Tiền gia vừa mới nhận được Sở Diệp, Lâm Sơ Văn trở về tin tức, còn không có tới kịp xác minh tin tức chuẩn xác tính, kết quả, Tiểu
Bạch liền tiến giai.
“Không nghĩ tới, Sở thiếu nhanh như vậy liền đã trở lại.” Tiền lão
gia tử hồi lâu phía trước, liền cảm thấy Sở Diệp cùng Lâm Sơ

Văn khi nào sẽ trở về, bất quá, hắn dự tính là ở mười mấy, hai mươi năm, thậm chí trăm năm về sau, lúc ấy, tiếng gió hắn là đã qua, không nghĩ tới Sở Diệp cư nhiên sớm như vậy liền đã trở lại,
vẫn là lấy như vậy cao điệu phương thức.
“Muốn thời tiết thay đổi a!” Tiền lão gia tử nói.
Sở Diệp nếu như vậy cao điệu trở về, nghĩ đến Ngũ Độc lão tổ, đối phương đã không bỏ ở trong mắt.
……
Tư Đông Phong bồi Cung Thần ở trong thành đi dạo không bao lâu, liền thấy được Bạch Hổ thánh tượng.
“Đây là……” Cung Thần có chút kinh ngạc nhìn Thiết Thụ Lĩnh phương hướng.
Đường Thiên Túng lưng đeo xuống tay, nói: “Sở Diệp Bạch Hổ Hồn Thú tiến giai a! Bạch Hổ thánh tượng thập phần ngưng thật,
huyết mạch không giống bình thường a!”
Tư Đông Phong nhíu nhíu mày, hắn Hồn Thú có chút hoảng loạn,
giống như thấy được đáng sợ quái vật, Bạch Hổ quả nhiên rất lợi hại.
Năm đó, Sở Diệp có được Bạch Hổ sự tình bộc lộ, không biết hâm mộ đã chết bao nhiêu người, các nơi Bạch Li Miêu giá trị con
người bạo trướng, có Bạch Li Miêu thậm chí xào tới rồi mấy vạn một con.
“Thật là hạn hạn chết, úng úng chết, Sở thiếu nhiều như vậy Vương giai Hồn Thú, cố lại đây sao?” Ngạo Gia phu nhân khẽ thở dài một hơi, quai hàm phình phình.
Đường Thiên Túng cười cười, nói: “Lâm thiếu là Địa giai cao cấp trận pháp sư, hẳn là dưỡng khởi đi.”
Tư Đông Phong có chút tò mò nói: “Sở thiếu có rất nhiều Vương giai Hồn Thú sao?”
Ngạo Gia phu nhân gật gật đầu, rầu rĩ nói: “Có a! Một con Ngân Sí Ong, một cái Kinh Chập Long, hiện tại lại bỏ thêm một con Bạch Hổ.”

Tư Đông Phong có chút ngoài ý muốn nói: “Kinh Chập Long? Là long sao?”
Ngạo Gia phu nhân vô ngữ nhìn Tư Đông Phong liếc mắt một cái,
nói: “Kinh Chập Long đương nhiên là long, ngươi liền cái này cũng không biết sao?”
Tư Đông Phong: “……” Hắn biết Kinh Chập Long là long, chỉ là không nghĩ tới, Sở Diệp sẽ đột nhiên nhiều một con rồng.
Tư Đông Phong thầm nghĩ: Nhìn dáng vẻ, Sở Diệp ở hải bên kia có khác gặp gỡ, bằng không sẽ không ở ngắn hạn nội tiến bộ lớn như vậy.
“Sở thiếu, là như thế nào khế ước Kinh Chập Long a!”
Ngạo Gia phu nhân nhún vai, nói: “Cái này, vận khí tốt đi, thừa dịp
Kinh Chập Long suy yếu kỳ, một chút liền khế ước, khôi phục lúc
sau, xông thẳng Hồn Vương Tứ giai, thật là làm người hâm mộ chết.”
Ngạo Gia phu nhân ngoài miệng nói như vậy, trong lòng lại nghĩ:
Sở Diệp có Ảnh Thú a! Trên đời này nơi nào tới vô duyên vô cớ vận khí a! Kim Thuế Quả thụ quả nhiên là Sở Diệp trộm, ở tam đại thế lực mí mắt phía dưới hổ khẩu đoạt thực, lá gan thật đại, Sở thiếu nhìn khiêm tốn tao nhã, trên thực tế tựa hồ cũng là rất xảo trá đâu.
Tư Đông Phong nhìn Ngạo Gia phu nhân biểu tình, mơ hồ cảm thấy trong đó chỉ sợ có cái gì nội tình.
“Hồn Vương Tứ giai?” Tư Nam Nguyệt nhịn không được trừng lớn mắt, có chút lo sợ nghi hoặc hỏi.
Ngạo Gia phu nhân gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Tư Nam Nguyệt hít ngược một hơi khí lạnh, “Đã Hồn Vương trung
đoạn?”
Ngạo Gia phu nhân gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Tư Nam Nguyệt thì thào nói: “Như thế nào sẽ?” Sở Diệp mới rời đi mấy năm a! Cư nhiên đều Hồn Vương trung đoạn.

Powered by GliaStudio
close
Hồn Vương cùng Hồn Vương chi gian chênh lệch là rất lớn, sư phụ tiến giai Hồn Vương nhiều năm như vậy, cũng bất quá, Hồn Vương Tam giai mà thôi, Sở Diệp đã Tứ giai sao?
“Khế ước Kinh Chập Long, thực lực là có thể bay lên nhanh như vậy sao?” Tư Phi Tuyết nhịn không được nói.
Ngạo Gia phu nhân phồng lên quai hàm, nói: “Đại khái đúng không.”
Đường Thiên Túng cười cười, vô ngữ nói: “Nơi nào có đơn giản như vậy, khế ước Kinh Chập Long kỳ thật nguy hiểm cũng là rất lớn.”
Sở Diệp cũng là cái thường dân, khế ước Kinh Chập Long thời điểm, cư nhiên không có phong ấn Kinh Chập Long lực lượng. Này nếu là thay đổi cá nhân, không có phong ấn Kinh Chập Long
lực lượng, Kinh Chập Long ở khôi phục trong nháy mắt, rất có khả năng trực tiếp đem ký chủ đánh sâu vào thành ngu ngốc.
Kỳ thật, phong ấn Kinh Chập Long lực lượng, Kinh Chập Long khôi phục thực lực, ký chủ vẫn là rất có khả năng tao ngộ phản phệ.
“Sở thiếu linh hồn lực hồn hậu thực, lại có Lâm dược sư dược tề phụ trợ mới có thể nhanh như vậy, củng cố thực lực.” Đường Thiên Túng nói.
Đường Thiên Túng thầm nghĩ: Kinh Chập Long nguyên bản tựa hồ chỉ có Vương giai Tam giai, bị khế ước lúc sau, mới tiến vào Vương giai Tứ giai, này nếu là Kinh Chập Long bị Chung Hạo khế
ước, ít nói cũng đến phong ấn cái mười năm sau, làm Chung Hạo
dần dần thích ứng Kinh Chập Long lực lượng.
Kinh Chập Long năm đó bị thương pha trọng, hẳn là Lâm Sơ Văn dùng dược tề điều dưỡng trở về, này thật muốn là dừng ở Chung Hạo trong tay, Kinh Chập Long đừng nói tiến giai, chỉ sợ đến hoa cái vài thập niên an dưỡng.
Nguyên Sương phu nhân gật gật đầu, trịnh trọng nói: “Lâm

dược
sư xác thật là rất lợi hại."
Nguyên Sương phu nhân thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn giống như vì Sở Diệp luyện chế rất nhiều dược tề, bằng không, Sở Diệp như vậy tuổi trẻ, hẳn là chịu tải không được hai chỉ Vương giai Hồn Thú, hiện tại ba con.
Cung Thần hít sâu một hơi, nói: "Không hổ là Lâm thiếu lựa chọn
đạo lữ." Sở Diệp đều đã có ba con Vương giai Hồn Thú, trong đó một con vẫn là Bạch Hổ, đặt chân Hồn Hoàng rất có tỷ lệ.
……
Tiểu Bạch thuận lợi tiến giai Vương giai, đãi ở trong sân kích động rống lớn một tiếng, "Ngao ô!"
Động phủ bên trong nhà cửa, ở Tiểu Bạch kích động tiếng hô bên
trong sụp xuống xuống dưới.
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, có chút vô ngữ, lại không phải cẩu, như thế nào tiến giai liền nhà buôn?
Một tiếng hổ gầm, thanh chấn khắp nơi, Lâm Sơ Văn cảm giác toàn bộ hoa lâm đều run vài run.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: "Tiểu Bạch có phải hay không Vương giai Tam giai?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Hình như là."
Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc nói: "Là bởi vì áp lực lâu lắm sao? Cho nên, trực tiếp tiến vào Tam giai." Này cũng quá không thể tưởng tượng.
Tiểu Bạch hẳn là đã sớm có thể tiến giai, chỉ là Sở Diệp vẫn luôn đè nặng đối phương, Tiểu Bạch mới không có tiến giai.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Một phương diện là áp lực lâu lắm, bất quá, càng quan trọng nguyên nhân hẳn là Tiểu Bạch trên người phong ấn giải trừ?"
"Phong ấn giải trừ sao?" Lâm Sơ Văn nói thầm nói.
Tiểu Bạch trên người phong ấn không ít Bạch Hổ nhất tộc lực lượng, phía trước tiết lộ ra tới một bộ phận, bất quá chỉ là một bộ
phận nhỏ.

Tiểu Bạch tiến giai vương cảnh, bị phong ấn lực lượng có rất lớn một bộ phận trực tiếp giải phong, mang theo Tiểu Bạch trực tiếp nhảy vào chiến vương Tam giai.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Giải trừ không nhỏ một bộ phận."
Tiểu Bạch có chút đắc ý xoay một vòng tròn, "Bản đại nhân tiến giai."
Sở Diệp cười cười, nói: "Chúc mừng chúc mừng a!"
Tiểu Bạch ngẩng đầu, đắc ý nói: "Ta vượt qua Tiểu Ngân."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Đúng vậy! Ngài thật lợi hại."
Tiểu Bạch khẽ hừ một tiếng, thầm nghĩ: Lúc này mới đúng không?
Hắn chính là Cực phẩm Hồn Thú, như thế nào có thể cả ngày bị một con chết hồ ly, một con tiểu ong mật đè ở đỉnh đầu đâu, hiện
tại rốt cuộc hắn lợi hại nhất.
Tiểu Bạch ngẩng đầu, nói: "Ngươi biết liền hảo."
Tiểu hồ ly đứng ở Lâm Sơ Văn trên vai, hồi ức năm đó đuổi theo Tiểu Bạch "Uy đồ ăn" quang huy lịch sử, nhìn Tiểu Bạch uy phong
bát diện bộ dáng, tiểu hồ ly có chút phiền muộn phát hiện, Tiểu Bạch thật sự xoay người làm chủ, về sau không bao giờ có thể cho Tiểu Bạch uy đồ ăn.
Lâm Sơ Văn xem tiểu hồ ly có chút cô đơn, sờ sờ Tuyết Bảo đầu, Tuyết Bảo có chút suy sụp thở dài.
Như là nhìn ra Tuyết Bảo suy nghĩ cái gì, Tiểu Bạch đối với Tuyết
Bảo rống giận một tiếng.
Sở Diệp cho Tiểu Bạch một chưởng, "Đừng nháo, không thể bởi vì lợi hại, liền khiêu khích đồng bạn."
Tiểu Bạch hung tợn nhìn Sở Diệp, bực mình nghiến răng, thầm nghĩ: Nơi nào là hắn muốn khiêu khích đồng bạn, rõ ràng là Tuyết
Bảo gia hỏa này một bụng ý nghĩ xấu.
Tiểu Bạch tiến giai động tĩnh phi thường đại, Lưỡng Giới Thành không ít Hồn Thú bị dọa run bần bật.
Không ít Hồn Thú bị dọa xụi lơ trên mặt đất, hơi thở thoi thóp.

……
Tư Không Minh đãi ở Thành chủ phủ bên trong, nhìn xa Thiết Thụ
Lĩnh phương hướng, ánh mắt phức tạp.
“Không hổ là Cực phẩm Hồn Thú a!”
Tư Thần cau mày, theo bản năng nói: “Bạch Hổ uy áp hảo trọng a!”
“Vương giai Tam giai.” Tư Không Minh nói.
Tư Thần cau mày, nói: “Như thế nào sẽ? Hồn Thú tiến giai không
nên là đi bước một tới sao?
Tư Không Minh cau mày, nói: “Tình hình chung xác thật như thế,
bất quá, Sở Diệp tình huống sợ là có chút đặc thù.”
Tư Thần hít sâu một hơi, nói: “Sở thiếu thật là hảo mệnh a!”
Tư Thần đã nghe nói, Sở Diệp khế ước Kinh Chập Long, Tư Thần đối Kinh Chập Long cũng không phải thực hiểu biết, ở Thiên
Hải Vực người giới thiệu dưới, mới biết được là sẽ luân hồi chập biến một loại long, định kỳ sẽ thực lực giảm xuống, ở thực lực giảm xuống kỳ thực dễ dàng khế ước, là không ít Cửu giai đỉnh Hồn Sư tha thiết ước mơ Hồn Sủng.
Sở Diệp có Bạch Hổ, có Ảnh Thú, cư nhiên còn có thể gặp gỡ Kinh Chập Long như vậy Hồn Thú, thật sự là làm người không ghen ghét đều không được.

Chương 260: Chương 260

“Sở sư muội, chuẩn bị một chút cùng ta đi Lưỡng Giới Thành đi.”
Triệu Kính đi vào Sở Nhan Vũ sân, sắc mặt phức tạp nói.
Sở Nhan Vũ gật gật đầu, nói: “Hảo!”
Triệu Kính hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Thật sự là ba mươi năm Hà Tây, ba mươi năm Hà Đông a!
Năm đó, mới gặp Sở Diệp, Lâm Sơ Văn khi, hắn cho rằng chỉ là hai cái có điểm thiên phú người trẻ tuổi, tư tâm kỳ thật có chút chướng mắt.
Hiện giờ, Lâm Sơ Văn, Sở Diệp lại đều đã là Hồn Vương, hoàn toàn thành hắn chỉ có thể nhìn lên tồn tại.
Căn cứ Lưỡng Giới Thành bên kia truyền đến tin tức, Sở Diệp thành Hồn Vương còn có phải hay không giống nhau Hồn Vương,
thủ hạ Vương thú không chỉ một con, Lâm Sơ Văn liền càng thêm
bất phàm, trừ bỏ là Hồn Vương vẫn là Địa giai Dược Tề Sư.
Sở Diệp trở về tin tức, như gió xoáy giống nhau truyền khai.
Sở Nhan Vũ cũng được đến tin tức, đối với Triệu Kính nói, cũng không có nhiều kinh ngạc.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hiện giờ là Hồn Vương, Thanh Vân Tông Hồn Vương trưởng lão lại tưởng cường thủ hào đoạt, đã là không có khả năng.
Sở Nhan Vũ trở lại nơi, đã bị mấy cái đệ tử bao quanh vây quanh.
“Sư thúc, nghe nói, Sở Diệp đã trở lại, còn tiến giai Hồn Vương.”
“Sư thúc, nghe nói Lâm Sơ Văn Dược Tề Sư thực lực càng tiến thêm một bước, đã là Địa giai Dược Tề Sư.”
“Sư thúc, nghe nói, Lưỡng Giới Thành lần này cần triệu khai đấu giá hội, bán đấu giá ngoại vực tới đồ vật, có phải hay không thật

sự a!”
……
Sở Nhan Vũ lắc lắc đầu, nói: “Không biết, đi mới biết được.”
Sở Nhan Vũ có chút kích động, năm đó, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn rời đi, không biết có bao nhiêu người bóp cổ tay thương tiếc, không có sớm một chút lưu lại hai người, cướp lấy hai người trên
người tài nguyên.
Sở Nhan Vũ mấy năm nay, kỳ thật quá có chút gian khổ.
Sợ bị Ngũ Độc lão tổ người trả thù, Sở Nhan Vũ vẫn luôn tránh ở Thanh Vân Tông.
Thanh Vân Tông một ít trưởng lão cảm thấy nàng che giấu cái gì,
đối nàng thái độ cũng không phải thực hảo, còn vài lần ép hỏi Sở Diệp, Lâm Sơ Văn bí mật, đáng tiếc nàng xác thật không biết cái gì.
Hiện giờ Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hai người xem như áo gấm về làng, Thanh Vân Tông yêu cầu Sở Nhan Vũ hỗ trợ mượn sức Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, thái độ lại thay đổi.
……
Sở Nhan Vũ đi Sở gia nơi cư trú.
Năm đó, Sở Diệp nháo ra lớn lao phong ba, Sở gia liền dọn tới rồi Thanh Vân Tông phụ cận cư trú.
Thanh Vân Tông kỳ thật cũng không có đối Sở gia cung cấp quá nhiều che chở, nhưng thật ra Lưỡng Giới Thành an bài người lại đây, giúp đỡ Sở gia vượt qua vài lần nguy cơ.
“Nhan Vũ, nghe nói Sở Diệp đã trở lại, còn tiến giai Hồn Vương, có phải hay không thật sự a?” Sở Tùng hỏi.
Sở Nhan Vũ gật gật đầu, nói: “Hẳn là thật sự.”
Sở Tùng tràn đầy kích động nói: “Không nghĩ tới, chúng ta Sở gia
cư nhiên cũng có thể ra cái Hồn Vương.”
Sở Nhan Vũ hít sâu một hơi, nói: “Đúng vậy!”
Sở Nhan Vũ thầm nghĩ: Sở Diệp giống như thật là tiền đồ, hắn cùng Lâm Sơ Văn chẳng những đã trở lại, tựa hồ còn mang theo mấy cái giúp đỡ.

Hồn Vương a! Cỡ nào lợi hại tồn tại, Thanh Vân Tông chưởng giáo cũng chưa chắc là Sở Diệp đối thủ.
……
Lưỡng Giới Thành.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đã đến lúc sau, Lưỡng Giới Thành thực mau hội tụ đại lượng Hồn Sư, Hồn Vương, Lưỡng Giới Thành thượng một lần như vậy náo nhiệt, vẫn là bởi vì Sở Diệp, Lâm Sơ Văn sự tình bộc lộ.
Cung Thần lần này lại đây, tùy thân mang theo đại lượng vật tư, một ít cực kỳ trân quý tài nguyên, chuẩn bị quá chút thời gian tiến
hành một hồi bán đấu giá, đến nỗi một ít bình thường liền đem ra
ở Phong Vân Lâu bên trong bán ra.
Hải vực tài nguyên ở chỗ này thập phần hiếm thấy, bán ra không
tồi giá cả, Cung Thần cũng ở Lưỡng Giới Thành thu không ít tài nguyên.
Nguyên Sương cùng Ngạo Gia hai vị phu nhân, mấy ngày nay vẫn luôn ở trong thành đi dạo cũng là thu hoạch pha phong.
Lưỡng Giới Thành Phong Vân Lâu hội tụ đại lượng Hồn Sư.
“Đây là Thủy Nguyệt Châu đi.”
“Hẳn là Thủy Nguyệt Bối sản Thủy Nguyệt Châu, lớn như vậy một
viên, ít nhất có 600 hàng năm phân.”
“600 niên đại, giá trị chỉ sợ không thấp.”
“600 niên đại mua không nổi, một trăm niên đại vẫn là có thể suy
xét.”
“Một trăm niên đại chỉ cần 50 cái đồng vàng sao? Nhưng thật ra không quý.”
“Đây là Độc Giác Ngạc tiêm giác đi, thực sắc bén bộ dáng.”
“Đây là Thải Vân San a! Chỉ cần hai mươi vạn đồng vàng sao? Phía trước, đấu giá hội tốt nhất giống chụp tới rồi 60 nhiều vạn.”
……
Phong Vân Lâu bên trong, người đến người đi, náo nhiệt phi

phàm.
Lưỡng Giới Thành Hồn Sư không đi qua Phong Vân Lâu, đều ngượng ngùng nói chính mình là Lưỡng Giới Thành người.
Cung Thần lần này mang lại đây tài nguyên hoa hoè loè loẹt, cái gì cần có đều có, Thiên Hải Vực bên kia tầm thường tài nguyên, ở bên này rất nhiều đều là khó gặp, tới đây tu sĩ, đều cảm thấy mở rộng tầm mắt.
Tiến đến Phong Vân Lâu người, cơ bản thượng đều có thể có điều thu hoạch.
Rất nhiều tài nguyên đều biến thành đồng vàng, Cung Thần tâm
tình thập phần không tồi.
……
Phong Vân Lâu.
“Đây là Tụ Hồn dược tề sao?”
“Cái này là Cầu Vồng dược tề a!”
“Cái này là Múc Hoang dược tề a!”
“Cái này hình như là Địa giai chữa khỏi dược tề.”
“……”
Dược tề ở nơi nào đều là đồng tiền mạnh, ở chỗ này cũng là giống nhau, Cung Thần là lấy Thiên Hải Vực đặc sản tới nơi này đổi tài nguyên, Lâm Sơ Văn muốn càng thô bạo một ít, trực tiếp cầm dược tề tới đổi.
……
“Tư thiếu, này đó dược tề đều là Lâm dược sư luyện chế sao?” Hồ Minh Nguyệt hỏi.
Tư Đông Phong gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
“Cái gì giá cả a!” Hồ Minh Nguyệt hỏi.
Tư Đông Phong lắc lắc đầu, nói: “Này đó dược tề không bán, chỉ lấy vật lấy vật, dược tề truyền thừa, ngàn năm linh thảo, đặc thù linh bảo đều có thể lấy tới đổi, cố ý báo cái giới, Lâm thiếu có nhìn
trúng, là có thể đạt thành giao dịch.”
Powered by GliaStudio
close
Hồ Minh Nguyệt gật gật đầu, nói: “Như vậy a!”

Tư Đông Phong cười cười, nói: “Hồ đạo hữu nhìn trúng cái gì dược tề sao? Ngài cùng Lâm thiếu là lão bằng hữu, nếu là có nhìn trúng dược tề, hẳn là có thể lấy cái hữu nghị giới.”
Hồ Minh Nguyệt cười cười, nói: “Không có, ta chính là tùy tiện nhìn xem.”
Hồ Minh Nguyệt ở trong lòng khẽ thở dài một hơi, này đó nhưng đều là Địa giai dược tề a! Nàng nơi nào có thể mua nổi.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn trở về, lại không ít người chờ bái kiến, bất quá, có thể là bởi vì Bạch Hổ vừa mới tiến giai, yêu cầu củng cố tu vi, cho nên, Sở Diệp vẫn luôn phong bế sơn môn, Hồ Minh Nguyệt cũng không dám tùy ý đi quấy rầy.
Hồ Minh Nguyệt kỳ thật trong lòng cũng có chút kiêng kị, tuy rằng
bọn họ Hồ gia cùng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn tiếp xúc không ít, bất quá, rốt cuộc đối phương hiện giờ đã là Hồn Vương cường giả.
……
Phong Vân Lâu bên trong, hai nữ tử nhìn người đến người đi đại điện, giao lưu cái gì.
“Sư tỷ, nghe nói Lưỡng Giới Thành đã cùng Truyền Tống Trận bên kia liên hệ thượng, tựa hồ đã đạt thành hợp tác.” Một cái thanh y nữ tử nói.
Thanh y nữ tử là Thất Hà Tông người, năm đó, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn rời khỏi sau, không ít thế lực không cam lòng, để lại thám tử ở Lưỡng Giới Thành, này hai nữ tử chính là Thất Hà Tông sở lưu.
Hai nữ tử cũng phụ trách trông coi Truyền Tống Trận, Thất Hà Tông để lại ba người trông coi Truyền Tống Trận, tình hình chung
dưới, hai người ở truyền tống điện, một người có thể đất trống, tùy ý đi lại.
Trông coi Truyền Tống Trận kham khổ, vừa mới bắt đầu thời điểm, ba người còn kính trung cương vị công tác, thời gian dài, liền có chút chậm trễ.
Chỉ chừa một người ở Truyền Tống Trận bên kia trông coi, mặt khác hai cái thì tại Lưỡng Giới Thành đi dạo.
Vài người đều cảm thấy chính mình là bị sung quân, không cái

vài
thập niên, chỉ sợ đợi không được Truyền Tống Trận biến hóa, có lẽ cả đời cũng đợi không được Truyền Tống Trận biến hóa, chỉ có thể ở chỗ này chết già.
Ai biết, Sở Diệp nhanh như vậy liền đã trở lại, Truyền Tống Trận bên kia hiện tại có Thư Sơn trông coi, hai cái nữ tu cũng không dám tùy ý qua đi.
“Thương lộ một khi mở ra, sẽ có cuồn cuộn không ngừng tài nguyên từ hải bên kia vận lại đây, ích lợi kinh người a!” Lâm San nói.
Triệu Trân Trân gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Lâm San hít sâu một hơi, nói: “Tông môn chủ sự không biết khi nào sẽ qua tới.”
Thương lộ mở ra lợi nhuận quá lớn, không biết Thất Hà Tông có hay không cơ hội từ giữa phân một ly canh.
“Sở Diệp gia hỏa này, thật là lợi hại a!” Hai ngày trước, Sở Diệp tiến giai, dị tượng lộ ra, Lâm San cùng Triệu Trân Trân cũng thấy
được.
“Thanh Vân Tông sợ là phải hối hận.” Lâm San nói.
Triệu Trân Trân gật gật đầu, nói: “Đại khái đi.”
Năm đó Sở Diệp rời đi, Thanh Vân Tông có chút giận chó đánh mèo Sở Nhan Vũ, lúc sau, Ngũ Độc lão tổ đối Sở gia làm khó dễ, Sở gia thân ở Thanh Vân Tông địa giới, Thanh Vân Tông cũng không có vươn viện thủ, nhưng thật ra Lưỡng Giới Thành, đại khái là cảm nhớ Sở Diệp, Lâm Sơ Văn năm đó ra tay chi ân tiến đến viện thủ.
Nếu, Thanh Vân Tông năm đó to lớn tương trợ, hẳn là có thể ở hai giới thương mậu bên trong phân một ly canh, hiện tại sợ là khó khăn.
……
Thiết Thụ Lĩnh động phủ trong vòng.
Tư Không Minh cùng Lâm Sơ Văn, Sở Diệp tương đối ngồi.
“Chúc mừng Sở thiếu lại một con Hồn Sủng tiến giai.” Tư Không Minh chắp tay nói.
Sở Diệp cười cười, nói: “Đa tạ, Tư đạo hữu tới đây là có chuyện

gì sao?"
Tư Không Minh nhìn Lâm Sơ Văn, muốn nói lại thôi.
Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc nhìn Tư Không Minh, nói: "Tư đạo
hữu, làm sao vậy?"
Tư Không Minh do dự một chút, nói: "Lâm thiếu là Địa giai cao cấp Dược Tề Sư?"
"Tư đạo hữu, yêu cầu khôi phục thương thế dược tề sao?" Lâm Sơ Văn hỏi.
Tư Không Minh gật gật đầu, nói: "Đúng là."
Tư Không Minh gần nhất cùng ở Cung Thần, Đường Thiên Túng trao đổi hợp tác công việc, tu vi không bằng người, còn có thương
tích trong người, Tư Không Minh nói chuyện luôn là không có quá
lớn tự tin.
Truyền Tống Trận bên kia người tới tin tức đã truyền ra đi, gần nhất trong thành hướng gió có chút không đúng, tựa hồ có không
ít thế lực, mơ ước truyền tống thông đạo, muốn phân một ly canh.
"Tư đạo hữu thương thế, cùng giống nhau bất đồng, bình thường
chữa thương dược tề sợ là trị liệu không được."
Tư Không Minh thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn không hổ là Địa giai cao cấp Dược Tề Sư, thật sự là tuệ nhãn như đuốc, mấy năm trước, hắn còn hoa số tiền lớn mua quá một chi khôi phục dược tề, đáng
tiếc hiệu quả cực nhỏ.
"Lâm thiếu lợi hại, mấy năm nay ta dùng quá một ít chữa thương
dược tề, không có tác dụng gì." Tư Không Minh nói.
"Không có thỉnh mặt khác Dược Tề Sư xem qua sao?" Lâm Sơ Văn quan sát một chút Tư Không Minh tình huống, cảm thấy đối
phương cùng Mộc Tiên Điểu giống nhau, có chút sinh cơ bị hao

tổn.
Tư Không Minh khẽ thở dài một hơi, nói: “Ta vẫn luôn đi không khai.”
Tư Không Minh trong lòng có chút xấu hổ, hắn kỳ thật cũng đi cầu
kiến quá Địa giai Dược Tề Sư, bất quá, hắn là tán tu, những cái đó thế lực lớn Địa giai Dược Tề Sư, cũng không phải thực nguyện ý phản ứng hắn.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Này không phải cái gì đại sự.”
Sở Diệp nhìn Tư Không Minh, âm thầm có chút may mắn, Tư Không Minh bị thương nhiều năm như vậy, cư nhiên vẫn luôn đều
kéo, nếu là chính mình bị thương, có Sơ Văn hỗ trợ, hẳn là đã sớm có thể hoãn lại đây, quả nhiên, bên người có một cái xuất chúng Dược Tề Sư, chỗ tốt vẫn là rất lớn.
Tư Không Minh nghe được Lâm Sơ Văn đáp ứng, tức khắc kích động không thôi, nói: “Đa tạ Lâm dược sư.”
Đây là Địa giai chữa thương dược tề Thanh Mộc dược tề, Tư đạo hữu thử xem xem.”
Tư Không Minh ăn vào Thanh Mộc dược tề, tức khắc cảm giác cả người nhẹ nhàng không ít, nhìn Sở Diệp đôi mắt tức khắc tràn ngập hâm mộ.
Có cái Dược Tề Sư đạo lữ chính là hảo a! Sở Diệp nếu không có Lâm Sơ Văn làm đạo lữ, hồn lực hẳn là vô pháp phụ tải ba con Vương giai Hồn Thú.
……
“Không Minh lão tổ thương thế giống như khôi phục.” Tư Không Minh từ Sở Diệp, Lâm Sơ Văn nơi đó ra tới, đã bị mấy đôi mắt nhìn thẳng.
“Ngươi không nhìn lầm đi, Tư Không Minh đều bị thương đã nhiều năm, như thế nào lại đột nhiên khôi phục?”
“Nhà của chúng ta Mặc Ngọc mới sẽ không nhìn lầm.” Người nói chuyện, có được một con màu đen Mặc Ngọc Trùng, Mặc Ngọc Trùng đối tu sĩ hơi thở thập phần mẫn cảm.
Nguyên bản Tư Không Minh hơi thở tuy rằng mạnh mẽ, nhưng là,

có chút suy bại, hiện tại không giống nhau, hơi thở tràn đầy, tràn
ngập bừng bừng sinh cơ.
“Ngũ Độc lão tổ phiền toái a!”
Năm đó nạn châu chấu lúc sau, Không Minh lão tổ cùng Ngũ Độc
lão tổ vẫn là trong tối ngoài sáng tranh phong quá nhiều lần, không phân cao thấp, hiện giờ Không Minh lão tổ thương thế khôi
phục, hẳn là muốn chiếm cứ thượng phong.
“Hẳn là từ Lâm Sơ Văn nơi đó chiếm được dược tề, nhìn dáng vẻ, Lâm Sơ Văn thật sự trở thành Địa giai Dược Tề Sư.”
“Lâm Sơ Văn trên tay truyền thừa lợi hại như vậy sao? Cư nhiên làm người ở trong khoảng thời gian ngắn, liền trở thành Địa giai Dược Tề Sư.”
“Có truyền thừa còn phải có thiên phú được không, này cái nào thế lực lớn không có dược tề thuật truyền thừa, đừng nói Địa giai
Dược Tề Sư, Huyền giai Dược Tề Sư lại bồi dưỡng ra mấy cái.”
“Ngũ Độc lão tổ có phải hay không muốn xui xẻo a?”
“Hơn phân nửa là như thế này.”
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn trở về, dẫn tới khắp nơi chấn động, vô luận đi ở nơi nào, đều có thể nghe được người đàm luận hai người.

Chương 261: Chương 261

Sở Diệp thông qua Lưu Ngôn Phong Vũ Thụ, tiếp thu bốn phương tám hướng tin tức.
Sở Diệp cau mày, nói: “Mộ Lăng Thiên, Lâm Mộng Dung bị người tiếp dẫn đi rồi a!”
“Ở phía trước, Vạn Thú Di Tích khai thời điểm sao?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn rời đi không lâu, Vân Châu liền xuất hiện Vạn Thú Di Tích, hấp dẫn bốn phương tám hướng tu sĩ tiến đến, có một cái tên là Thiên Nguyệt thư viện thế lực tiến đến, Thiên Nguyệt thư viện tới một cái Thất giai Hồn Vương, một cái Lục giai Hồn Vương, thâm nhập di tích, đem di tích bên trong không ít chỗ tốt đều cầm đi.
Vân Châu bản thổ tu sĩ thập phần bất mãn, bất quá, thế không bằng người cũng không thể nề hà.
“Thiên Nguyệt thư viện người tựa hồ cảm thấy hai người tư chất không tồi, liền mang đi.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Không hổ là nam chủ, nữ chủ a! Khí vận vẫn là không tồi, Lâm Mộng Dung giống như đã bái kia Thất giai Hồn
Vương vi sư.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, “Nga” một tiếng, nói: “Bọn họ vận khí thật là không tồi a!”
Lâm Sơ Văn theo bản năng không quá muốn cùng Lâm Mộng Dung giao tiếp, nghe được Lâm Mộng Dung đã rời đi, nhưng thật ra thở dài nhẹ nhõm một hơi.
Sở Diệp cau mày, có chút lo lắng nói: “Không biết, bọn họ tới tình

trạng gì."
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: "Người đều đã đi rồi, cũng cùng chúng ta không quan hệ."
Sở Diệp thầm nghĩ: Chưa chắc không quan hệ a! Nhân gia là vai chính, bọn họ là pháo hôi, có lẽ không biết khi nào liền lại đụng phải.
"Vạn Thú Di Tích, không nghĩ tới chúng ta rời khỏi sau, cư nhiên
xuất hiện như vậy cái di tích." Sở Diệp nói thầm nói.
Vân Châu mấy trăm năm cũng chưa xuất hiện quá như vậy đại hình di tích, cố tình bọn họ vừa ly khai, liền xông ra.
Tuy rằng bọn họ mấy năm nay ở Thiên Nhàn Đảo kỳ ngộ liên tục,
bất quá, bỏ lỡ Vạn Thú Di Tích, vẫn là thoáng có chút đáng tiếc, không biết, nữ chủ, nam chủ rốt cuộc ở bí cảnh đạt được nhiều ít chỗ tốt.
Lâm Sơ Văn chống cằm, nói: "Không nói bọn họ, ta suy nghĩ, gần nhất lại tìm kiếm một con Hồn Thú khế ước."
Sở Diệp trên tay Hồn Thú không ít, Ngân Sí Ong đàn, Kinh Chập Long, Tiểu Bạch, Mặc Nắm. So sánh với dưới, hắn bên này liền có chút đơn điệu, Hồn Sủng chỉ có Tuyết Bảo cùng Bảy Màu Huyễn Điệp.
Một cái hảo hán ba cái giúp, Hồn Sủng nhiều, chiến đấu lên, vẫn là có thể chiếm chút tiện nghi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Là hẳn là lại đi tìm kiếm một cái."
Sơ Văn đã là Hồn Vương, mới hai chỉ Hồn Sủng, thật sự thiếu một ít.
"Có thể chọn một con phi hành Hồn Thú." Sở Diệp đề nghị nói.
"Ta muốn đi Vạn Thú Di Tích nhìn xem." Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp cau mày, nói: "Vạn Thú Di Tích đã bị chọn qua a."
Sở Diệp thầm nghĩ: Nam chủ, nữ chủ đều đã đi qua, có cái gì tốt sợ là đều bị chọn đi rồi. Rốt cuộc vai chính, luôn luôn hồng phúc tề thiên, bọn họ lúc này đi, cũng chỉ có thể nhặt nhân gia dư lại.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: "Ta biết, bất quá, ta còn là muốn
đi xem, có lẽ có lọt lưới."

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Cũng hảo.”
Bởi vì hắn này chỉ con bướm cánh, nam chủ, nữ chủ khí vận có lẽ
bị suy yếu, kể từ đó, thật sự có lọt lưới ưu việt Hồn Sủng cũng nói
không chừng.
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cùng đi thấy Tư Không Minh.
“Sở thiếu muốn biết, về Vạn Thú Di Tích sự tình?” Tư Không Minh
hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
“Cái này Vạn Thú Di Tích cùng Vạn Thú Điện tựa hồ có chút quan
hệ.”
“Vạn Thú Điện là thượng cổ tông môn, nghe nói đã từng thập phần cường đại, Vạn Thú Điện đã từng sáng lập Vạn Thú Di Tích,
bắt giữ một ít phẩm tướng không tồi hung thú ấu tể ném tới rồi trong đó.”
Sở Diệp chống cằm, nói: “Vạn Thú Di Tích là đã từng Vạn Thú Điện vì môn hạ đệ tử bồi dưỡng Hồn Thú địa phương?”
Tư Không Minh gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Rất nhiều thế lực lớn đều sẽ vòng một khối như vậy địa phương, dùng cho bồi dưỡng Hồn Thú, lại chờ một đoạn thời gian, đem môn hạ đệ tử bỏ vào đi tìm thích hợp hung thú khế ước.
Làm như vậy kỳ thật là có nhất định nguy hiểm, một khi đem hung
thú dưỡng quá lợi hại, liền dễ dàng bị phản phệ.
Đã từng liền có thế lực nuôi thả một đám hung thú, một không cẩn thận đem hung thú dưỡng quá lợi hại, môn trung đệ tử tiến vào trong đó, bị trong đó hung thú tất cả đều ăn luôn.
Cho nên, một ít thế lực cách một đoạn thời gian, liền sẽ phái cao thủ tiến vào trong đó, dọn dẹp tương đối lợi hại hung thú.
Đương nhiên cũng có một ít thế lực cảm thấy, có thể ở nguy cơ bên trong tìm được kỳ ngộ tồn tại xuống dưới đệ tử, mới càng cụ

bồi dưỡng giá trị, nếu là bỏ vào đi đệ tử đều chết sạch, đó chính là này đó đệ tử thời vận không tốt, vận mệnh đã như vậy.
“Vạn Thú Di Tích bên trong, có mấy chỉ Vương cấp Hồn Thú, lần này Thiên Nguyệt thư viện lại đây, bị khế ước đi rồi ba con.” Tư Không Minh nói.
Sở Diệp có chút giật mình nói: “Vương giai Hồn Thú dễ dàng như
vậy khế ước sao?”
Càng là phẩm tướng hảo Hồn Thú, tính tình càng lớn, không có tuyệt đối thực lực áp chế, khế ước lên là thập phần phiền toái.
Tư Không Minh cười cười, nói: “Vạn Thú Di Tích bên trong hung thú, so tầm thường hung thú muốn hảo khế ước một ít.”
Sở Diệp bị khơi mào hứng thú, nói: “Nói như thế nào?”
“Bởi vì di tích bên trong hung thú đều là đã từng Vạn Thú Điện nuôi thả, Vạn Thú Điện ở nuôi thả ở trong đó hung thú trên người
đều để lại linh hồn pháp trận, chỉ cần kích hoạt linh hồn pháp trận,
là có thể hạ thấp khế ước khó khăn, hẳn là có thể hạ thấp tam thành.” Tư Không Minh nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Tam thành, không ít.”
Tư Không Minh nghĩ nghĩ, nói: “Thiên Nguyệt thư viện bên kia khả
năng có cái gì độc đáo bí pháp, có thể đem khế ước khó khăn hàng càng thấp một ít.”
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Minh bạch.” Thiên Nguyệt thư viện vừa
thấy liền nội tình thâm hậu, hẳn là có khế ước Vương cấp Hồn Thú bí phương.
Tư Không Minh hít sâu một hơi, tiếp tục nói: “Hồn Sủng Sư lựa chọn chủ nhân, Vạn Thú Điện bên trong Hồn Sủng giống nhau sẽ
lựa chọn Hồn Sủng Sư, nếu là vừa hảo vào Vạn Thú Điện Hồn Sủng mắt, khế ước khó khăn liền sẽ đại đại hạ thấp.”

“Lần này tiến vào trong đó hai cái tu sĩ, một cái Lâm Mộng Dung,
vận khí không tồi, khế ước Chiến Tướng Cửu giai Trà Tiên Điểu, một cái Mộ Lăng Thiên, khế ước Chiến Tướng Cửu giai Khiếu Nguyệt Thiên Lang, hai người đã bị mang đi, Trà Tiên Điểu cùng Khiếu Nguyệt Thiên Lang, đều là Thượng phẩm Hồn Thú, hảo hảo bồi dưỡng nói, hẳn là thực mau là có thể bước vào Vương giai.”
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Trà Tiên Điểu sao?”
Sở Diệp híp mắt mắt, thầm nghĩ: Lâm Mộng Dung khế ước một con Trà Tiên Điểu sao? Trong sách giống như không có ký lục điểm này, hắn không gian không có rơi xuống Lâm Mộng Dung trên tay, hẳn là thay đổi không ít đồ vật, bất quá, Lâm Mộng Dung
vẫn là có này chính mình cơ duyên.
Sở Diệp âm thầm thở dài, năm đó, hắn đọc sách cũng là nhảy chương xem, nhìn một nửa liền xuyên qua tới, hiện tại rất nhiều chuyện đều không rõ ràng lắm.
Sở Diệp thầm nghĩ: Biết sớm như vậy, nên nhìn kỹ đọc sách, tuy nói, hiện tại đi hướng đã cùng nguyên thư khác nhau rất lớn, nhưng là, hẳn là vẫn là có không ít tham khảo giá trị.
Tư Không Minh nhìn Sở Diệp hai người, châm chước một chút, nói: “Cái này Vạn Thú Di Tích mở ra, khả năng cùng hai vị có chút
quan hệ.”
Sở Diệp chớp chớp mắt, nói: “Như thế nào sẽ?”
Tư Không Minh gật gật đầu, nói: “Vạn Thú Di Tích hẳn là cùng Vạn Thú Điện có chút quan hệ, có thể là bởi vì hai vị mở ra Vạn Thú Điện ngầm cung điện, mới dẫn động di tích xuất thế.”
Sở Diệp: “……” Là như thế này sao? Hắn nói sao, hắn cùng Sơ Văn chân trước rời đi, sau lưng Vạn Thú Di Tích xuất thế, này cũng quá xảo. Cho nên, bởi vì hắn cùng Sơ Văn mở ra Vạn Thú Di Tích xuất thế, lại bị Thiên Nguyệt thư viện người nhặt tiện nghi
sao?
Như thế xem ra, này Vạn Thú bí cảnh còn không thể không đi,

tốt
xấu là bởi vì bọn họ mới xuất hiện, không đi xem đáng tiếc.
Tư Không Minh nhìn Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, nói: “Lâm thiếu, Lâm Mộng Dung tựa hồ là ngươi bổn tộc người.”
Tư Không Minh thầm nghĩ: Lâm gia chỉ là cái tiểu gia tộc, nhưng trong tộc thiên tài không ít a! Lâm Sơ Văn đã là Hồn Vương, Lâm Mộng Dung bị Thiên Nguyệt thư viện tiếp đi, hẳn là cũng có thể tiến giai Hồn Vương.
Lâm Sơ Văn có thể có có thể không lên tiếng.
Tư Không Minh nhìn Lâm Sơ Văn biểu tình, thầm nghĩ: Tuy rằng
xuất từ cùng gia tộc, bất quá, thoạt nhìn tựa hồ quan hệ không tốt
lắm a!
Tư Không Minh nhìn Sở Diệp, nói: “Sở thiếu hỏi thăm Vạn Thú Di
Tích, chẳng lẽ là tưởng khế ước Hồn Thú, Sở thiếu đều có ba con Vương giai Hồn Thú, chẳng lẽ còn tưởng lại khế ước một con Vương thú?”
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Thiên Nguyệt thư viện không phải
đi càn quét qua sao? Chẳng lẽ Vạn Thú Di Tích bên trong, còn có Vương giai Hồn Thú lưu lại?”
Tư Không Minh lắc lắc đầu, nói: “Vạn Thú Di Tích thập phần nguy
hiểm, Thiên Nguyệt thư viện người cũng không có tìm tòi hoàn toàn, cho nên, có lẽ sẽ có lọt lưới Vương giai Hồn Thú lưu lại cũng nói không chừng.” Này Vạn Thú Điện yên lặng nhiều năm, còn không phải có thứ tốt lưu lại.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Như vậy a!”
Tư Không Minh có chút vô ngữ nói: “Sở thiếu thật đúng là tưởng lại khế ước một con sao?”
Tư Không Minh có chút bất đắc dĩ, hắn sống nhiều năm như vậy,
cũng chỉ có một con Vương giai Hồn Thú mà thôi, Sở Diệp đi ra ngoài chuyển động một vòng, trở về đều ba con Vương giai Hồn

Thú, chẳng lẽ còn không thỏa mãn? Tham nhiều nhai không lạn a! Đương nhiên, Sở Diệp như vậy tuổi trẻ chính là Hồn Vương, tầm mắt cũng không phải chính mình có thể so.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Không phải ta, Sơ Văn tưởng tìm kiếm một con."
Tư Không Minh gật gật đầu, nói: "Lâm dược sư chỉ có hai chỉ Hồn
Sủng, hiện giờ này đã tiến giai Hồn Vương, đích xác hẳn là lại khế ước cái một hai chỉ Hồn Sủng."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Cũng không nhất định phải là Vương giai Hồn Sủng, phẩm chất tốt một chút Chiến Tướng hồn sủng cũng là giống nhau."
Tư Không Minh gật gật đầu, nói: "Ân."
Vương giai Hồn Thú mặc dù mạnh mẽ khế ước, cũng dễ dàng phản loạn.
Khế ước Chiến Tướng hồn sủng lúc sau, lại tiêu phí một ít tài nguyên đem này bồi dưỡng đến Vương giai, càng dễ dàng đạt được Hồn Sủng trung tâm.
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: "Cái này Vạn Thú Di Tích thoạt nhìn rất
thú vị, xem ra đến đi xem."
Tư Không Minh cười cười, nói: "Vậy cầu chúc Sở thiếu được như ước nguyện."
Sở Diệp cười cười, nói: "Hy vọng như thế đi."
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, đi tửu lầu bên trong thấy Cung Thần cùng Đường Thiên Túng.
"Hai vị muốn đi Vạn Thú bí cảnh?" Cung Thần hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Nghe nói Vạn Thú Di Tích bên trong Hồn Thú không ít, ta muốn đi thử thời vận, Cung thiếu
kế tiếp có cái gì an bài sao?"
"Ta muốn đi chung quanh mấy cái châu đi dạo, Sở thiếu không cần phải xen vào ta."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Vậy được rồi, Cung thiếu hết thảy cẩn thận."

“Yên tâm, ta sẽ chú ý an toàn, nhưng thật ra hai vị Vạn Thú bí cảnh nghe nói có chút hung hiểm, hai vị phải cẩn thận a!” Cung Thần nói.
Sở Diệp cười cười, nói: “Chúng ta chính là tùy tiện đi xem, nếu không có thích hợp Hồn Thú liền đã trở lại.”
“Hai vị hồng phúc tề thiên, nói không chừng có thể tìm chỉ Cực phẩm Hồn Thú trở về.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Như thế, liền mượn Cung thiếu cát ngôn.”
Tiểu Bạch bỗng nhiên nhảy ra tới, nói: “Hoa hoa đại thiếu, giống ta giống nhau Cực phẩm Hồn Thú có như vậy hảo tìm sao? Ngươi có phải hay không chướng mắt Cực phẩm Hồn Thú?”
Cung Thần nhìn đột nhiên nhảy ra tới Tiểu Bạch, hoảng sợ.
Cung Thần thực mau điều chỉnh tốt cảm xúc, đầy mặt tươi cười nói: “Như thế nào sẽ, giống Tiểu Bạch đại nhân ngươi như vậy Cực phẩm Hồn Thú, là tuyệt vô cận hữu.”
Tiểu Bạch nghiêng đầu, nói: “Nói như thế tới, ngươi là cảm thấy Sở Diệp tìm không thấy Cực phẩm Hồn Thú, chỉ là lừa hắn.”
Cung Thần: “……”
Sở Diệp cho Tiểu Bạch một cái tát, nói: “Hảo hảo củng cố tu vi, như vậy nói nhiều!”
Tiểu Bạch có thể trực tiếp tiến vào Hồn Vương Tam giai, rất lớn một bộ phận là bởi vì dung hợp song thân phong ấn tại trong thân
thể hắn năng lượng, cổ lực lượng này tuy rằng trợ Tiểu Bạch nhanh chóng tiến vào Tam giai, nhưng là, không hảo hảo dung hợp cô đọng nói, ngược lại sẽ hạn chế Tiểu Bạch về sau phát triển.
Tiểu Bạch rầu rĩ hừ một tiếng, chui vào Sở Diệp Hồn Thất bên trong.

Chương 262: Chương 262

Sở Diệp mang theo Lâm Sơ Văn đi Vạn Thú bí cảnh.
Vạn Thú bí cảnh bên ngoài có một tầng cái chắn, muốn xuyên thấu cái chắn, ít nhất đến có Hồn Sư tu vi, này một đạo cái chắn đem không ít người đều chắn xuống dưới.
Bí cảnh bên trong, có không ít Hồn Sư ở thăm dò.
Tuy rằng đỉnh cấp Hồn Thú bị khế ước đi rồi, bất quá, vẫn là có không ít không tồi Hồn Thú lưu lại.
Sở Diệp tiến vào di tích lúc sau, linh hồn lực nhanh chóng phóng xạ mở ra, phát hiện không ít phẩm tướng còn chắp vá yêu thú.
“Nơi này tựa hồ có rất nhiều không tồi linh thảo.” Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Sở Diệp vỗ vỗ linh thú túi, tức khắc đại lượng Ngân Sí Ong bay ra tới, khắp nơi nhảy đi ra ngoài, thực mau bí cảnh các nơi hình ảnh,
truyền tống lại đây.
“Nơi này dư lại yêu thú không ít a! Thiên Nguyệt thư viện không được a! Như thế nào để lại nhiều như vậy cá lọt lưới?” Sở Diệp nói thầm nói.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, thần sắc có chút phức tạp nói: “Đại khái là chướng mắt đi.”
Sở Diệp: “……” Tựa hồ thật đúng là như vậy.
Dựa theo Tư Không Minh cách nói, Thiên Nguyệt thư viện người một đám mắt cao hơn đỉnh, Thượng hạ phẩm Hồn Thú đều không
thế nào đập vào mắt.
Ở bản thổ người trong mắt cũng không tệ lắm linh thảo, ở này đó

người trong mắt có lẽ chính là cỏ dại đi.
Sở Diệp nhìn đến không ít Hồn Sư ở nếm thử khế ước linh sủng, một cái thanh y nữ tử đang ở cùng một con tước điểu câu thông, một cái tám thước đại hán đang ở cùng một đầu mãnh hổ đối chiến, một cái đầu tóc hoa râm lão nhân, đang ở đầu uy một con khỉ……
Có thể là bởi vì bị quyển dưỡng duyên cớ, này phương bí cảnh bên trong yêu thú, so ngoại giới thiếu vài phần hung hãn chi khí.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn khắp nơi chuyển động, thấy được không ít Hồn Sủng, nhưng không có coi trọng.
“Muốn hay không khế ước ta làm Hồn Sủng a! Chỉ cần một quả Chiến Tướng tinh hạch, là có thể khế ước ta như vậy một con đỉnh cấp Hồn Sủng, cạc cạc cạc……”
Sở Diệp nhìn đến một con quạ đen xoay quanh ở không trung bên trong, đối với mấy cái Hồn Sư miệng phun nhân ngôn.
“Đi đi đi, một bên đi.”
Hắc quạ đen hướng dẫn từng bước nói: “Tận dụng thời cơ, thất không hề tới, một quả tinh hạch ngươi mua không được có hại, một quả tinh hạch ngươi mua không được mắc mưu!”
Một thanh niên nam tu bất mãn nói: “Tạp mao điểu, mau tránh ra,
liền ngươi như vậy cũng coi như đỉnh cấp Hồn Sủng.”
Hắc quạ đen có chút bất mãn nhìn thanh niên nam tu, nói: “Bổn tọa như thế nào liền không tính đỉnh cấp Hồn Sủng, ngươi ánh mắt không được a!”
“Đi đi đi, chậm trễ bổn thiếu gia đại sự, bắt ngươi hầm canh.”
“Ta nói, các ngươi thật sự không muốn cùng vĩ đại Ô Ô đại nhân, ký kết khế ước sao?” Hắc mao điểu giãn ra cánh chim, đầy mặt cao ngạo hỏi.
Một con quạ đen cực lực bày ra cao ngạo bộ dáng, xem làm người có chút không biết nên khóc hay cười.
“Tạp mao điểu, ngươi còn tưởng lừa tinh hạch.”
“Không biết cái gọi là, bổn tọa là cho các ngươi cơ hội, các ngươi lại không biết quý trọng, một ngày kia, các ngươi sẽ nói, đã từng có một con Cực phẩm Hồn Thú bãi ở trước mặt ta, nhưng là, ta

không có quý trọng, chờ đến mất đi thời điểm, mới hối hận không
kịp, nếu trời cao lại cho ta một lần cơ hội, ta nhất định sẽ nhào lên
đi, mặt dày mày dạn cầu khế ước, cho dù táng gia bại sản cũng không tiếc, các ngươi thật sự muốn ôm hám cả đời sao?"
Mấy cái tu sĩ bĩu môi, nói: "Liền ngươi còn muốn cho chúng ta hối
hận, kiếp sau đi."
"Một đám quỷ nghèo, vương bát đản, cư nhiên chướng mắt vĩ đại
Ô Ô đại nhân, một viên Chiến Tướng tinh hạch đều luyến tiếc cấp, nguyền rủa các ngươi ra cửa dẫm cứt chó."
Mấy cái tu sĩ đuổi theo hắc quạ đen đánh, một cái nam tu thật sự
dẫm tới rồi cứt chó.
Dẫm đến phân nam tu, sắc mặt đại biến, "Tạp mao điểu, ngươi tìm chết."
……
"Vận Đen Quạ?" Lâm Sơ Văn nói thầm nói.
Sở Diệp híp mắt mắt, Vận Đen Quạ loại này yêu thú, trời sinh có thể miệng phun nhân ngôn.
Vận Đen Quạ cũng là có thể khế ước, loại này Hồn Thú tác dụng là có thể cho người ta mang đến vận đen, khế ước chủ có thể lợi dụng Vận Đen Quạ làm đối thủ xui xẻo.
Bất quá, Vận Đen Quạ loại này Hồn Sủng có một cái rất lớn tệ đoan, giết địch một ngàn, tự tổn hại một vạn, thường thường địch
nhân đảo tiểu mốc, Hồn Sủng Sư chính mình xúi quẩy.
Nghe nói, đã từng một cái Hồn Sủng Sư khế ước Vận Đen Quạ, nguyền rủa đối thủ chết không có chỗ chôn, kết quả, đối thủ chỉ là
bị thương, khế ước chủ chính mình lại bị phản phệ thất khiếu đổ
máu mà chết.
Có lớn như vậy tệ đoan, nguyên bản còn muốn mượn Vận Đen

Quạ ám toán người khác người, sôi nổi đánh lui trống lớn.
Đương nhiên cũng có như vậy một ít người, thà làm ngọc vỡ, không vì ngói lành, vì làm đối thủ xui xẻo, không tiếc hết thảy đại
giới.
Hắc quạ đen thực mau ném xuống phía sau người, tìm được rồi tân mục tiêu.
“Tiểu thư mỹ lệ, tâm tình không hảo sao?”
Bị hắc quạ đen theo dõi nữ tu, ngắm hắc quạ đen liếc mắt một cái, không nói gì.
“Không tìm được thích hợp Hồn Sủng, cho nên tâm tình không hảo sao? Muốn hay không khế ước ta làm Hồn Sủng a! Chỉ cần một quả Chiến Tướng tinh hạch thì tốt rồi.”
“Chết quạ đen, một bên đi, không đếm xỉa tới ngươi.”
“Trong sinh hoạt, không phải khuyết thiếu cực phẩm Hồn Sủng, mà là khuyết thiếu phát hiện cực phẩm Hồn Sủng đôi mắt, nắm chặt cơ hội, tiếp theo cái Sở Diệp chính là ngươi.”
Tránh ở chỗ tối quan vọng Sở Diệp nghe được hắc quạ đen nói, nhịn không được sửng sốt một chút, này chỉ quạ đen cư nhiên biết hắn, còn lấy hắn làm tấm gương, thật là……
Lâm Sơ Văn cười cười, có chút hiếm lạ nói: “Nó biết ngươi a!”
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Hơn phân nửa là từ tiến vào bí cảnh bên trong Hồn Sư trong miệng nghe được cái gì.”
Hắn hiện tại quả nhiên là nổi danh a! Tuy rằng hắn không có tới quá nơi này, nhưng là, nơi này như cũ có hắn truyền thuyết.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Nghĩ đến là như thế.”
“Ngươi là tưởng nói, ngươi là cùng Bạch Hổ không sai biệt lắm Hồn Sủng sao? Liền ngươi, ngươi cũng không chiếu chiếu gương.”
Hắc quạ đen nghe vậy giận dữ, “Bổn tọa như thế thần tuấn, nơi nào so ra kém một con tiểu miêu.”
“Nhân gia là giấu tài Bạch Hổ, ngươi cho người ta xách giày đều không xứng!”
Hắc quạ đen có chút nổ mạnh huýt xích huýt xích phe phẩy cánh
chim, “Hỗn trướng, Bạch Hổ căn bản không cần phải xuyên giày,

bổn tọa cũng sẽ không cho người xách giày, ngươi cái chết cô bé nói hươu nói vượn, ta muốn nguyền rủa ngươi, hoàng thiên hậu thổ tại thượng, nguyền rủa ngươi biến ngực phẳng."
Hắc quạ đen trước mặt mỹ nữ, cư nhiên thật sự biến thành ngực phẳng.
Powered by GliaStudio
close
Tiểu cô nương kêu thảm thiết một tiếng, hồng mắt trừng mắt hắc
quạ đen, chào hỏi chính mình Hồn Sủng, không ngừng đối với hắc quạ đen phun nước.
Hắc quạ đen nhanh chóng lựu đi rồi, "Chết Hồn Sủng, hướng nào
phun nước đâu, thiếu chút nữa lộng ướt bổn đại gia lông chim, phá hư bổn đại gia anh minh thần võ hình tượng."
Hắc quạ đen bay đi, tiểu cô nương ngực lại thực mau trở lại.
Sở Diệp xa xa nhìn một màn này, tâm tình phức tạp, tốt lắm phẩm
quạ đen a! Nhìn khiến cho người muốn tấu một đốn, Sở Diệp vẫn
là lần đầu tiên nhìn thấy như vậy thiếu tấu Hồn Sủng.
"Chính là này chỉ chết quạ đen, bắt hắn…… Bổn thiếu muốn bắt hắn hầm canh."
Không ít tu sĩ hội tụ mà đến, hình thành vây quanh chi thế.
Sở Diệp nhìn hội tụ mà đến tu sĩ, thầm nghĩ: Này chỉ quạ đen thực sẽ đắc tội với người a! Xem những người này tư thế, hẳn là phía trước cũng tại đây chỉ quạ đen trên người ăn mệt.
"Hừ, các ngươi này đó to gan lớn mật gia hỏa, muốn làm gì."
"Ngươi cái vương bát đản, dám lừa gạt bổn thiếu."
Hắc quạ đen nhìn áo lam thiếu niên, có chút nghi hoặc nói: "Ngươi…… Là ai?"
Áo lam thiếu niên tức khắc giận dữ, này chỉ quạ đen cư nhiên không quen biết hắn, áo lam thiếu niên cảm thấy chính mình bị xem thường.
"Phía trước, ngươi chỉ dẫn bổn thiếu đi tìm Thánh Hoàng Hoa, kết

quả chỉ là Hoàng Nguyệt Hoa."
Hắc quạ đen phe phẩy cánh, mãn không thèm để ý nói: "Thiên tài
địa bảo có duyên giả đến chi, chính ngươi cơ duyên không đủ, như thế nào có thể quái bổn tọa không chiếu cố ngươi."
"Đại gia cùng nhau bắt lấy hắn."
Hắc quạ đen có chút tức giận chớp động cánh, nói: "Hỗn trướng đồ vật, cư nhiên dám mạo phạm vĩ đại Ô Ô đại nhân, các ngươi đều đem đã chịu báo ứng."
"Đại gia cùng nhau thượng, không cần lại làm nó nói hươu nói vượn."
Một đám tu sĩ, đồng thời thả ra công kích, tức khắc mười mấy đạo
công kích, đồng loạt hướng tới hắc quạ đen công kích qua đi.
Hắc quạ đen cạc cạc kêu, tránh né mọi người công kích.
"Hỗn trướng, các ngươi cư nhiên đối anh minh thần võ Ô Ô đại nhân động thủ, nguyền rủa các ngươi quăng ngã cái chó ăn cứt."
Mấy cái tu sĩ đại bực, tiếp tục đuổi theo hắc quạ đen, kết quả, thực sự có mấy cái quăng ngã.
Hắc quạ đen ở không trung lượn vòng một vòng, nói: "Một đám đám ô hợp, bất hòa các ngươi chơi."
Hắc quạ đen chạy trốn tốc độ vẫn là thực mau, một chút liền không có bóng dáng, mấy cái đuổi theo hắc quạ đen chạy người, thực mau mất đi tung tích của đối phương.
Vài người xem hắc quạ đen chạy trốn, đảo cũng không có theo đuổi không bỏ.
Hắc quạ đen nguyền rủa khả năng, vài người vẫn là có chút kiêng
kị, rốt cuộc không phải sinh tử đại thù, nếu hắc quạ đen chạy, cũng cũng chỉ có thể tính.
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen, có chút vô ngữ nói: "Này chỉ hắc quạ đen hảo sinh hoạt bát a!"
Vận Đen Quạ tuy rằng có thể miệng phun nhân ngôn, nhưng là, giống nhau không có như vậy lắm mồm.
Bí cảnh bên trong tu sĩ không ít, hắc quạ đen nơi đi qua, Hồn Sủng Sư sôi nổi tránh lui.

Đối rất nhiều người tới nói, hắc quạ đen chính là một đống phân,
không có tác dụng gì, dính vào xui xẻo.
……
Hắc quạ đen khắp nơi phi, đôi mắt tích lựu lựu chuyển cái không
ngừng.
Hắc quạ đen khắp nơi lượn vòng một vòng lúc sau, rơi xuống một
đôi muốn rời đi tuổi trẻ nam nữ trước mặt.
Tuổi trẻ nam nữ trên người ăn mặc Huyết Nguyệt Tông tinh anh đệ tử phục, thực lực không thấp.
Huyết Nguyệt Tông là Phong Châu phía đông một cái đại tông môn, kia mà tu luyện trình độ không thấp, Huyết Nguyệt Tông nội
có mấy cái Hồn Vương tọa trấn.
“Hai vị tiểu hữu, không có thu hoạch sao?”
Thiếu niên không nói gì, nữ tu rầu rĩ nói: “Tới chậm một bước, thứ
tốt quả nhiên tất cả đều bị Thiên Nguyệt thư viện đám kia vương
bát đản mang đi.”
Hắc quạ đen phe phẩy cánh, nói: “Lời này sai rồi, Thiên Nguyệt thư viện đám kia ngu xuẩn, khế ước một ít bất nhập lưu Hồn Thú
liền đi rồi, đem này bí cảnh bên trong, trân quý nhất yêu thú để lại,
có tiếng không có miếng.”
“Trân quý nhất yêu thú?”
Hắc quạ đen thu liễm cánh, nghiêm trang nói: “Đúng là.”
“Ngươi đang nói ngươi sao?” Nữ tu hỏi.
Hắc quạ đen gật gật đầu, nói: “Đúng là, bất tài đúng là này bí cảnh bên trong trân quý nhất Hồn Sủng, Thiên Nguyệt thư viện khế ước đi những cái đó Hồn Sủng, cùng ta một so, chính là gà vườn chó xóm, không đáng giá nhắc tới.”
Nữ tu mắt trợn trắng, nói: “Nguyên lai ngươi như thế lợi hại.”

Hắc quạ đen cười cười, nói: “Điệu thấp, điệu thấp, người bình thường ta không nói cho hắn, tiểu hữu, ngươi muốn cùng ta khế ước sao?”
Nữ tu cười nhạt một tiếng, nói: “Ngươi cho rằng ta điên rồi sao? Đem trân quý hồn ước lãng phí ở trên người của ngươi.”
Hắc quạ đen có chút buồn bực nói: “Tiểu nha đầu, tóc dài kiến thức ngắn, thiếu niên, ta xem ngươi có vương giả chi tư, nhất định sẽ không giống Thiên Nguyệt thư viện đám kia gia hỏa còn có này tiểu nha đầu giống nhau không ánh mắt đi.”
Nữ tu cười nhạt một tiếng, nói: “Ngươi mông ai đâu? Liền ngươi còn cực phẩm Hồn Sủng, nghe nói, này bí cảnh yêu thú chỉ có thể
trở thành Hồn Sủng lúc sau, tiến vào Hồn Sủng Sư Hồn Thất mới
có thể đi ra ngoài, nếu không liền sẽ lập tức thân chết hồn tiêu, ngươi có phải hay không tưởng hố cái coi tiền như rác, mang ngươi đi ra ngoài a!”
Hắc quạ đen rầu rĩ nói: “Cô bé, ngươi nói bậy gì đó đâu?
Nữ tu hừ hừ một tiếng, nói: “Như thế nào làm ta nói trúng rồi, thẹn
quá thành giận?”
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Bổn tọa là xem các ngươi tư chất không tồi phân thượng, cho các ngươi cơ hội, các ngươi lại không biết quý trọng, ai có được bổn tọa như vậy cực phẩm Hồn Sủng, liền nhưng bình bộ thanh vân, như diều gặp gió, nhất cử trở thành nhân thượng nhân.”
Nữ tu có chút vô ngữ nói: “Ngươi cũng thật có thể khoác lác.”
Hắc quạ đen hừ hừ, lộ ra vẻ mặt cao thâm khó đoán thái độ, nói: “Đã từng có một con cực phẩm Hồn Sủng bãi ở trước mặt ta, nhưng là ta không có quý trọng, chờ đến hắn cùng mặt khác Hồn
Sủng Sư nổi danh thiên hạ thời điểm, ta mới hối hận không kịp, có mắt không tròng, ta lưu đôi mắt này có tác dụng gì, không bằng đào đi.”
Nữ tu nhìn hắc quạ đen, nghiến răng nghiến lợi nói: “Ngươi yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không hối hận, nếu, ta hối hận, ta liền đi ăn

phân.”
Sở Diệp: “……” Ăn phân! Này nữ rất là bưu hãn a!
Hắc quạ đen nhìn nữ tu, nói: “Thiếu nữ, hà tất đối chính mình như
vậy tàn nhẫn, vạn nhất có một ngày, thật sự hối hận, nên làm cái
gì bây giờ mới hảo.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Xác thật quá độc ác, này kiếp trước người có chút lời nói có thể tùy tiện nói, nhưng là, bên này Hồn Sủng Sư, có chút lời nói là không hảo tùy tiện nói bậy, một cái vô ý, vạn nhất làm không được, liền khả năng lưu lại tâm ma, tu vi không được tiến thêm.

Chương 263: Chương 263

Sở Diệp tránh ở chỗ tối, rất có hứng thú nhìn hắc quạ đen biểu diễn.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nghiêng đầu nói: “Này chỉ hắc quạ đen giống như có chút đặc biệt đâu.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Xác thật thực đặc biệt.”
“Có lẽ thật là Cực phẩm Hồn Thú cũng nói không chừng.” Lâm Sơ
Văn nhịn không được nói.
Như vậy có linh tính yêu thú thật sự hiếm thấy, Lâm Sơ Văn cảm thấy đối phương khả năng cùng Tiểu Bạch tình huống có chút tương tự.
Lâm Sơ Văn ẩn ẩn có loại trực giác, này chỉ hắc quạ đen giống như không phải Vận Đen Quạ.
Hắc quạ đen nơi nơi cùng người ta nói chính mình là cực phẩm Hồn Sủng, đại gia ngược lại đều không tin.
“Thế nào, muốn hay không cùng ta khế ước a! Hôm nay không khế ước, ngày mai đồ bi thương.”
Nữ tu khẽ hừ một tiếng, mãn không thèm để ý nói: “Hối hận liền
hối hận đi, ta sư huynh hồn ước hữu hạn, không thể lãng phí ở trên người của ngươi.”
Hắc quạ đen tức khắc giận dữ, “Hồn ước không cần ở lưỡi dao thượng, lại có thể có ích lợi gì, ngươi cái nha đầu chết tiệt kia, cư nhiên nói hồn ước dùng ở ta trên người là lãng phí?”
Nữ tu mắt trợn trắng, nói: “Thượng một cái khế ước Vận Đen Quạ
người, nguyên bản thê thiếp thành đàn, khế ước sau hậu trạch không yên, cuối cùng thành quang côn.”

Sở Diệp: "……" Thì ra là thế, nguyên lai khế ước Vận Đen Quạ cư nhiên còn có hiệu quả như vậy, cự đào hoa.
Hắc quạ đen phe phẩy cánh, nói: "Nga, có chuyện như vậy sao? Cô bé, ngươi lo lắng ngươi sư huynh biến thành quang côn sao?"
Nữ tu: "……"
Hắc quạ đen nghiêng đầu, nói: "Nếu, khế ước bản đại nhân, ngươi sư huynh biến thành quang côn, kia nhất định không phải
bản đại nhân nguyên nhân, là ngươi sư huynh bản thân có vấn đề."
Nữ tu có chút tức giận nói: "Mau cút, mau cút."
Hắc quạ đen phe phẩy cánh, nhìn hai người, nói: "Thôi, xem ra các ngươi cùng bổn tọa vô duyên, bổn tọa muốn đi tìm tìm người
có duyên."
Nam tu nhìn hắc quạ đen bay đi, bỗng nhiên có chút buồn bã mất
mát.
"Nên sẽ không thật là Cực phẩm Hồn Thú đi." Nam tu kỳ thật không cảm thấy hắc quạ đen là Cực phẩm Hồn Thú, nhưng là xem hắc quạ đen bay đi, rồi lại có chút không quá yên tâm.
Này liền giống như một cái mua thưởng phiếu dân cờ bạc, biết rõ
trung giải nhất xác suất cực kỳ bé nhỏ, nhưng là, nghe được nói, chính mình cùng giải nhất khoảng cách cực gần, liền như vậy gặp
thoáng qua, vẫn là sẽ có chút do dự.
Nữ tu cau mày, nói: "Kia chỉ Vận Đen Quạ giống như biến dị, có lẽ
huyết mạch không thấp, nhưng đó là Vận Đen Quạ a!"
Nam tu gật gật đầu, nói: "Nói chính là a! Kia chính là Vận Đen Quạ a!"
Vận Đen Quạ huyết mạch càng cao, nguyền rủa năng lực càng cường, đồng dạng ký chủ gặp phản phệ cũng lại càng lớn, này chỉ Vận Đen Quạ chỉ là giống nhau phẩm tướng còn hảo, nếu là cực phẩm phẩm tướng, ai khế ước ai xui xẻo.

……
“Nó lại đây.”
Lâm Sơ Văn cảm ứng được hắc quạ đen hơi thở, hướng tới hắc quạ đen tới phương hướng nhìn qua đi.
Hắc quạ đen bay nhanh tới gần, bay đến Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cách đó không xa một cây trên đại thụ, quan sát một hồi.
Sở Diệp nhíu nhíu mày, nơi xa quạ đen, đôi mắt tích lựu lựu chuyển, trong mắt tất cả đều là nhanh nhạy quang mang, một con
quạ đen ánh mắt như vậy phong phú thật sự hiếm thấy.
Hắc quạ đen do dự hồi lâu, phe phẩy cánh, bay lại đây.
Hắc quạ đen trên cao nhìn xuống nói: “Hai vị muốn cùng ta khế ước sao? Chỉ cần một khối Vương giai tinh hạch.”
Sở Diệp cau mày, nói: “Trướng giới a!” Rõ ràng phía trước cùng những người khác nói là một khối Chiến Tướng tinh hạch.
Hắc quạ đen phe phẩy cánh, nói: “Gặp người nói người giới, gặp quỷ nói quỷ giới, hai vị thân phận bất phàm, giá cả tự nhiên muốn
cao một ít.”
Sở Diệp: “……” Hắc quạ đen đây là đem hắn trở thành người vẫn là quỷ a!
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Hắn cùng Sở Diệp thu liễm hơi thở a! Này chỉ quạ đen nhìn ra tới bọn họ là Hồn Vương, nói như thế tới,
này quạ đen nhãn lực không tồi a!
“Vương giai tinh hạch? Không có.” Lâm Sơ Văn nói.
Vương giai tinh hạch kiểu gì trân quý, bọn họ trên tay thật đúng là
không có.
Hắc quạ đen phe phẩy cánh, nói: “Thân là Hồn Vương cư nhiên không có Vương giai tinh hạch, các ngươi hảo nghèo a!”
Sở Diệp: “……” Nói hắn nghèo! Chẳng lẽ không phải này chỉ chết quạ đen ăn uống quá lớn sao?
“Vương giai tinh hạch không đúng sự thật? Một trăm cái Chiến Tướng tinh hạch cũng đúng a!” Hắc quạ đen hạ thấp tiêu chuẩn.
Sở Diệp vô ngữ nói: “Ngươi quá quý……” Rõ ràng cùng những

người khác nói, chỉ cần một khối tinh hạch.
Hắc quạ đen ngẩng đầu, nói: “Ta là cực phẩm thần thú, vốn dĩ chính là thực quý, không quý, không phù hợp ta giá trị con người.”
Sở Diệp ôm hai tay, nói: “Nguyên lai các hạ là cực phẩm thần thú,
thất kính thất kính.”
Hắc quạ đen giương cánh, vừa lòng nói: “Tính ngươi thật tinh mắt, nhận ra ta là cực phẩm thần thú, ta cùng như vậy nhiều người ta nói, ta là Cực phẩm Hồn Thú, đáng tiếc, bọn người kia bạch dài quá một đôi áp phích, nhận không ra.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Ta một cái bằng hữu nói, chúng ta chuyến này sẽ gặp được Cực phẩm Hồn Thú, nguyên lai là thật sự.”
Hắc quạ đen cười cười, nói: “Ngươi cái này bằng hữu, rất có dự kiến trước a!”
Sở Diệp: “……”
“Các hạ chính là Cực phẩm Hồn Thú, thân phận bất phàm, các hạ
vì cái gì cùng những người đó nói, một khối Chiến Tướng tinh hạch đâu?” Sở Diệp hỏi.
Powered by GliaStudio
close
Hắc quạ đen ngẩng đầu, nói: “Ta đó là lừa bọn họ, một khối Chiến
Tướng tinh hạch, như thế nào có thể bắt cóc ta.”
Sở Diệp: “……” Này chỉ quạ đen như thế thiếu tấu, rốt cuộc là như thế nào sống đến bây giờ.
Hắc quạ đen ở không trung bên trong bay múa một vòng, nói: “Thế nào, muốn hay không cùng ta khế ước a!”
“Cái này sao? Ta muốn suy xét suy xét.”
Hắc quạ đen phe phẩy cánh, nhìn chằm chằm Sở Diệp nói: “Tận dụng thời cơ, thất không hề tới, đã từng có một con Cực phẩm Hồn Thú bãi ở trước mặt ta, nhưng là, ta không có quý trọng, chờ
đến mất đi thời điểm, mới hối tiếc không kịp, tìm linh sủng mấy

chục tái, cực phẩm linh thú ở trước mắt không biết quý trọng, không bằng chết cho xong việc, cầu kiếp sau hai mắt thanh minh……”
Sở Diệp: “……” Này chỉ quạ đen cũng thật có thể xả a!
Hắc quạ đen lẳng lặng nhìn Sở Diệp, nói: “Ngươi suy xét như thế nào.”
“Ta hồn ước đều đầy, vô pháp khế ước.” Sở Diệp nói.
Hắc quạ đen hừ hừ, nói: “Nga, ngươi hồn ước đều đầy, nhìn dáng vẻ, ngươi là cùng bản đại nhân vô duyên, đáng tiếc, đáng tiếc.”
Hắc quạ đen hướng tới Lâm Sơ Văn nhìn qua đi, nói: “Vị đạo hữu này, ta xem ngươi khí độ bất phàm, có hoàng giả chi tư, muốn hay không cùng ta khế ước a! Chỉ cần một quả Vương giai tinh hạch liền hảo.”
“Một quả Vương giai tinh hạch, ngươi thật đúng là dám mở miệng, không sợ ra không được sao?” Lâm Sơ Văn có chút buồn cười nói.
Phía trước, kia hai cái nam nữ nói hẳn là thật sự, bí cảnh bên trong yêu thú nếu là không né ở Hồn Thất bên trong đi ra ngoài, đi
ra ngoài liền sẽ bị cấm chế oanh sát.
Mà Vạn Thú Điện mỗi khi thứ mở ra cũng chính là 5 năm thời gian, 5 năm lúc sau liền sẽ đóng cửa, chờ đợi tiếp theo xuất thế, mà xuống một lần khi nào xuất thế liền khó nói.
Bí cảnh bên trong yêu thú muốn đi ra ngoài, nhất định phải cùng
người khế ước, kể từ đó, khế ước khó khăn cũng sẽ hạ thấp không ít.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Hảo cơm không sợ vãn, tổng hội có biết hàng người.”
“Nếu, vẫn luôn không có biết hàng người đâu?” Sở Diệp hỏi.
Hắc quạ đen tức giận tưởng: Như thế nào sẽ vẫn luôn không có biết hàng người, “Thà thiếu không ẩu, nếu là không ai biết hàng, kia chỉ có thể chờ tiếp theo cái luân hồi.”
“Thà thiếu không ẩu sao?” Sở Diệp âm thầm nói thầm, thà thiếu không ẩu này bốn chữ, từ này chỉ miệng quạ đen nói ra, như thế nào như vậy kỳ quái đâu?

“Chờ tiếp theo luân hồi, đến lúc đó, ngươi còn có thể tồn tại sao?”
Hắc quạ đen hung tợn nhìn Sở Diệp, nói: “Bổn tọa đương nhiên có thể tồn tại, bổn tọa như vậy cực phẩm Hồn Sủng, có thể sống thật lâu thật lâu.”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Này nhưng nói không chừng.”
Dựa theo Không Minh lão tổ cách nói, cái này bí cảnh có lẽ nếu không bao lâu liền phải hỏng mất, này có lẽ là cuối cùng một lần xuất thế, cho nên, bí cảnh yêu thú lần này ra không được nói, có lẽ không có cơ hội đi ra ngoài.
Sở Diệp nhìn chằm chằm hắc quạ đen nhìn một hồi, truyền âm nói: “Sơ Văn, đem hắn khế ước xuống dưới.”
Hắc quạ đen đã sớm tiến vào Sở Diệp tầm mắt, phía trước hắc quạ đen cùng mấy cái Hồn Sư đàm luận khế ước, tùy ý thực, cũng không có chân chính suy xét khế ước, nhưng là, lúc này lại có vẻ có chút trịnh trọng.
Lâm Sơ Văn đối Sở Diệp vẫn là thực tín nhiệm, nghe vậy hướng tới hắc quạ đen nhìn qua đi.
Trên thực tế, Sở Diệp không nói, Lâm Sơ Văn cũng có chút ý động, này chỉ hắc quạ đen nhìn lôi thôi lếch thếch, lại làm Lâm Sơ
Văn có loại thân thiết cảm giác, Sở Diệp nói, đảo như là cấp Lâm Sơ Văn ăn một viên thuốc an thần.
“Một trăm cái tinh hạch, ta trên người không có, có thể dự chi ngươi mười cái, dư lại chờ ký kết khế ước, ta ở chậm rãi trả lại ngươi.” Lâm Sơ Văn nói.
Một trăm cái Chiến Tướng tinh hạch giá trị không thấp, bất quá, thật sự hoàn thành khế ước, Lâm Sơ Văn cũng sẽ không bủn xỉn tinh hạch, tả hữu thịt đều là muốn lạn ở trong nồi.
Hắc quạ đen nhìn chằm chằm Lâm Sơ Văn nhìn một hồi, nói: “Cũng đúng, bản đại nhân tin tưởng ngươi tín nghĩa.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Sơ Văn thiên tư trác tuyệt, ngươi may mắn trở thành Sơ Văn Hồn Sủng, đi đại vận biết không?”
Hắc quạ đen nhìn Sở Diệp, nói: “Bản đại nhân cũng không phải tùy tùy tiện tiện sẽ tìm người khế ước.”
Sở Diệp: “……” Này chỉ chết quạ đen, thật đúng là sẽ thuận côn

bò.
Sở Diệp nghiêng đầu, thầm nghĩ: Này chỉ quạ đen chính là ở trang túm, Sơ Văn đáp ứng khế ước, này quạ đen rõ ràng thở dài nhẹ nhõm một hơi.
Lâm Sơ Văn ném mười cái tinh hạch cấp hắc quạ đen, cùng hắc quạ đen ký kết khế ước, một cái huyền ảo khế ước thành hình, Lâm Sơ Văn cùng hắc quạ đen nhanh chóng ký kết khế ước.
……
Lâm Sơ Văn cùng hắc quạ đen ký kết xong khế ước, sắc mặt khẽ biến.
“Thật đúng là……” Cực phẩm Hồn Sủng.
Hắc quạ đen cư nhiên là có truyền thừa ký ức, hơn nữa, đối phương cùng Tiểu Bạch giống nhau, bị phong ấn vốn dĩ hình thái.
Tiểu Bạch là Bạch Hổ, bị ngụy trang thành tiểu bạch miêu, mà hắc
quạ đen hẳn là Thiên Vận Quạ, bị ngụy trang thành Vận Đen Quạ.
Vận Đen Quạ chỉ có thể mang đến vận đen, Thiên Vận Quạ liền bất đồng, Thiên Vận Quạ có thể thao tác khí vận, có thể cho người ta mang đến vận đen, cũng có thể cho người ta mang đến vận may.
Khí vận thứ này, nhìn không thấy sờ không được, lại thập phần quan trọng.
Nếu là hắn ở luyện chế dược tề trước được đến Thiên Vận Quạ chúc phúc, là có thể đem luyện đan xác suất thành công tăng lên
một ít, điểm này điểm vận may, sẽ rất lớn trình độ ảnh hưởng luyện đan thành bại.
Lâm Sơ Văn có chút kích động, thầm nghĩ: Sở Diệp biết đây là một con Thiên Vận Quạ, cho nên mới làm hắn khế ước sao? Làm sao thấy được a!
Lâm Sơ Văn sẽ lựa chọn khế ước hắc quạ đen, là cảm thấy hắc quạ đen có chút thần bí, cũng không có thật sự cảm thấy đối phương là cực phẩm Hồn Sủng, không nghĩ tới……
Thiên Nguyệt thư viện người không được a! Cư nhiên đem một

con Cực phẩm Hồn Thú cấp dư lại, này cũng quá sơ ý.
Truyền thuyết, Thiên Vận Quạ khống chế khí vận, lộ ra một cổ thần diệu hơi thở, chính mình này một con so Vận Đen Quạ còn Vận Đen Quạ, nói là Thiên Vận Quạ sợ là cũng chưa người tin.

Chương 264: Chương 264

Tiểu Thải vây quanh hắc quạ đen chuyển động một vòng, có chút
tò mò.
Tiểu hồ ly nhìn hắc quạ đen, pi pi kêu hai tiếng.
“Khế ước thành công a! Hắc mao, về sau chính là người một nhà.” Sở Diệp cười cười nói.
Hắc quạ đen bất mãn nói: “Ngươi kêu ai hắc mao đâu.”
“Kêu ngươi a!” Sở Diệp đương nhiên nói.
Hắc quạ đen nhìn Sở Diệp, nói: “Tên này thật khó nghe, ta là Ô Ô!”
Sở Diệp: “……” Ô Ô so hắc mao dễ nghe sao? Tám lạng nửa cân đi.
Hắc quạ đen phe phẩy cánh, vây quanh Lâm Sơ Văn chuyển động một vòng, nói: “Chủ nhân, chúng ta về sau chính là người cùng thuyền, bản đại nhân yêu cầu cũng không cao, một năm một
khối Vương cấp tinh hạch.”
Lâm Sơ Văn: “……” Một năm một khối Vương cấp tinh hạch sao?
Sở Diệp trợn trắng mắt, tức giận nói: “Ăn thí đi ngươi!”
Hắc quạ đen đương Vương cấp tinh hạch là cải trắng sao? Phải biết rằng nơi này vực Hồn Vương đều là xưng vương xưng bá tồn
tại, một năm một khối Vương cấp tinh hạch, liền đại biểu một năm
xử lý một cái Thanh Vân Tông lão tổ như vậy tồn tại.
Hắc quạ đen có chút tức giận nhìn Sở Diệp, nói: “Thô tục! Cư nhiên như thế mạo phạm vĩ đại Ô Ô đại nhân, cư nhiên làm bản đại nhân ăn thí!”

Sở Diệp: “……”
“Ta muốn nguyền rủa ngươi, đôi mắt một con đại một con tiểu!”
Sở Diệp: “……”
Sở Diệp móc ra gương nhìn nhìn, hai mắt của mình thật đúng là một con đại một con nhỏ, bất quá, này nguyền rủa chi lực, hình như là ảo thuật, lại giống như có chút không giống nhau, hai mắt
của mình hình như là bình thường, chỉ là thoạt nhìn, thật sự một
con đại một con nhỏ.
Chính mình là Hồn Vương, đối hắc quạ đen nguyền rủa năng lực
ngăn cản lực cường. Đổi cái Hồn Sư, nói không chừng liền thật sự đôi mắt một con đại một con nhỏ.
Sở Diệp vận chuyển một chút hồn lực, hắc quạ đen nguyền rủa chi thuật thực mau bị phá trừ bỏ.
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen, khẽ thở dài một hơi, nói: “Sơ Văn, có lẽ ta lầm, này cũng không phải một con lý tưởng Hồn Sủng, làm thịt gia hỏa này hầm canh, tuy rằng khả năng tao ngộ một ít phản
phệ, nhưng là, có thể không ra một cái hồn ước……”
Hắc quạ đen thứ này, tựa hồ có chút quỷ dị a!
Hắc quạ đen khó có thể tin nhìn Sở Diệp, nói: “Hỗn trướng! Ngươi
biết khế ước bản đại nhân là bao lớn phúc khí sao? Cư nhiên nói ra loại này lời nói.”
Sở Diệp: “……”
Hắc quạ đen nhìn Sở Diệp, nói: “Lại nói tiếp, ngươi là ai a!”
Sở Diệp mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Này chỉ ngu ngốc quạ đen, nương hắn tên tuổi dụ dỗ tu sĩ, lại nguyên lai cũng không biết ngươi là ai. “Ta là Sở Diệp.”
Hắc quạ đen: “…… Nguyên lai là ngươi a! Ngươi chính là cái kia đi đại vận gia hỏa, khế ước Cực phẩm Hồn Thú Bạch Hổ gia hỏa.”
Sở Diệp khẽ hừ một tiếng, nói: “Ta là tuệ nhãn như châu, cũng không phải là đơn thuần gặp may mắn.”

Hắc quạ đen khinh thường nói: “Thật tuệ nhãn như châu, như thế
nào sẽ bỏ lỡ ta như vậy Cực phẩm Hồn Thú, ngươi rõ ràng còn có hồn ước, còn tưởng lừa bản đại nhân.”
Sở Diệp: “……” Này chỉ quạ đen tuy rằng nhìn không đáng tin cậy,
nhưng tựa hồ rất thông minh a!
Hắc quạ đen nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Chủ nhân, chẳng lẽ ngươi là những người đó nói Lâm dược sư?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Ta hiện tại là Địa giai Dược Tề Sư.”
Hắc quạ đen có chút nịnh nọt nói: “Không hổ là bản đại nhân chủ
nhân, tuổi còn trẻ chính là Địa giai Dược Tề Sư, chủ nhân yên tâm, có ta tương trợ, ngài nhất định sẽ thực mau trở thành thiên giai Dược Tề Sư.”
Lâm Sơ Văn: “…… Kia thật là cảm ơn ngươi.” Thiên giai Dược Tề Sư, hắn cũng không dám tưởng đâu, Ô Ô cư nhiên dám như thế nói ngoa.
Hắc quạ đen cười cười, nói: “Không khách khí, không khách khí, chúng ta là người cùng thuyền, hẳn là, hẳn là.”
“Ngươi khí vận thật đúng là kỳ quái.” Hắc quạ đen nghiêng đầu, nhìn Sở Diệp nói.
Sở Diệp nghe vậy, ngẩn ra một chút, hỏi: “Như thế nào kỳ quái?”
Hắc quạ đen nghiêng đầu, nói: “Ngươi nguyên bản là khí vận suy
bại chết yểu chi tướng, này sẽ lại là khí vận ngập trời, phi long tại
thiên chi tướng, kỳ quái, kỳ quái, vì cái gì đâu?”
Sở Diệp: “……” Thật là lợi hại quạ đen a! Nhìn ra tới hắn nguyên bản là cái pháo hôi sao? Thiên Vận Quạ thứ này, quả nhiên rất kỳ
quái a!
“Trên người của ngươi mang theo có khí vận trấn vật a!” Hắc quạ
đen vây quanh Sở Diệp chuyển động một vòng, đen nhánh đôi

mắt tràn ngập thèm nhỏ dãi.
“Khí vận trấn vật? Đó là cái gì cái gì?” Lâm Sơ Văn nói.
Hắc quạ đen nghiêng đầu, nói: “Tuyệt thế chí bảo, không nghĩ tới
cái này tiểu địa phương, còn có thể có khí vận trấn vật, có thể được đến khí vận trấn vật người, khí vận giống nhau đều không thấp.”
Lâm Sơ Văn ánh mắt khẽ biến, lập tức nghĩ tới Sở Diệp ngọc trụy không gian.
Hai người trên người thứ tốt vẫn là không ít, bất quá, có thể bị xưng là tuyệt thế chí bảo, cũng cũng chỉ có ngọc trụy không gian.
Hắc quạ đen nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Ký chủ, ngươi khí vận cũng rất kỳ quái a!”
Lâm Sơ Văn nhìn hắc quạ đen, nói: “Ta khí vận như thế nào kỳ quái?”
Hắc quạ đen nhấp nháy nhấp nháy con mắt, nói: “Ngươi khí vận xuất hiện phân nhánh, nguyên bản ngươi khí vận không tồi, lại cũng là chết yểu chi tướng, bất quá, ngươi khí vận cùng hắn dây dưa ở cùng nhau, mệnh tương liền thay đổi, thật là kỳ quái.”
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen, thầm nghĩ: Này chỉ hắc quạ đen có điểm giống thần côn quạ.
Lâm Sơ Văn nhìn hắc quạ đen, thầm nghĩ: Hắc quạ đen nói, giống như cùng Sở Diệp tiên đoán mộng có chút quan hệ, Sở Diệp đã từng nói qua hắn sẽ nhân Lâm Mộng Dung mà chết, mà Sở Diệp sẽ bởi vì Sở Tư Thần mà chết.
Powered by GliaStudio
close
Nhìn dáng vẻ, thật sự là Sở Diệp xuất hiện, thay đổi rất nhiều đồ vật.
“Ngươi có thể nhìn thấu người khí vận đi.” Thiên Vận Quạ kỳ thật
sẽ tự chủ chọn chủ, đối phương sẽ lựa chọn khí vận tràn đầy người chọn chủ, ký chủ khí vận càng cường, Thiên Vận Quạ trưởng thành càng nhanh.
Nguyên tác bên trong, bởi vì nữ chủ khí vận ngập trời, Thiên

Vận
Quạ chủ động sẵn sàng góp sức.
Hắc quạ đen gật gật đầu, nói: “Đương nhiên, bản đại nhân không
gì làm không được.”
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Phía trước tiến bí cảnh người, có hay không khí vận đặc biệt tràn đầy?” Nam chủ cùng nữ chủ phía trước vào được, không biết này chỉ quạ đen phát hiện không có.
Hắc quạ đen nghĩ nghĩ, nói: “Nhưng thật ra có hai cái khí vận không tồi nam nữ, bất quá, không có gì ánh mắt, cư nhiên chướng mắt bản đại nhân.”
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen, nói: “Cái kia nữ, có phải hay không lớn lên cùng Sơ Văn có điểm giống?”
Hắc quạ đen nhìn chằm chằm Lâm Sơ Văn nhìn một hồi, nói: “Đúng vậy, là có chút giống.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Rốt cuộc là nam chủ, nữ chủ a! Mặc dù là không có được đến hắn ngọc trụy không gian, khí vận như cũ thực tràn đầy.
“Cái kia nữ khế ước một con Trà Tiên Điểu, thật là vụng về, kia chỉ tạp mao điểu, như thế nào có thể cùng ta so, nữ nhân kia cư nhiên chướng mắt ta…… Không biết cái gọi là.”
Sở Diệp: “……” Trà Tiên Điểu cũng là Thượng phẩm Hồn Thú, phẩm tướng không kém, liền bán tương mà nói, Trà Tiên Điểu xác
thật muốn so hắc quạ đen thượng cấp bậc rất nhiều, bình thường
tình huống, người bình thường hẳn là đều sẽ lựa chọn Trà Tiên Điểu.
Sở Diệp hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Hắc quạ đen tìm tới nữ chủ, nhưng là, nữ chủ từ bỏ sao?
Nguyên tác bên trong, nữ chủ hẳn là phát hiện Thiên Vận Quạ gương mặt thật, hiện tại nữ chủ nhãn lực lui bước sao? Lại hoặc là nữ chủ nguyên bản là bằng vào la bàn, mới phát hiện Thiên Vận Quạ bất phàm?
Hắn trước tiên đoạt nam chủ Bạch Hổ, Sơ Văn lại khế ước nữ chủ Thiên Vận Quạ, không biết về sau sẽ đi đến tình trạng gì.

Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: “Ngươi cảm thấy Sơ Văn cùng kia nữ tu khí vận, cái nào càng tràn đầy một ít.”
Lâm Sơ Văn nghe được Sở Diệp vấn đề, tức khắc có chút khẩn trương lên.
Hắc quạ đen chớp chớp mắt, nói: “Tự nhiên là chủ nhân khí vận càng tràn đầy một ít.”
Lâm Sơ Văn nghe được hắc quạ đen nói, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.
Sở Diệp thầm nghĩ: Nữ chủ khí vận hẳn là cắt giảm không ít, nói cách khác, hẳn là nữ chủ khí vận càng tràn đầy.
Sở Diệp vuốt ve ngọc trụy không gian, nói: “Khí vận trấn vật, rất lợi hại sao?”
Hắc quạ đen gật gật đầu, nói: “Đây là tự nhiên, ngươi người mang khí vận trấn vật, lại không biết vật ấy cường đại, thật là đáng thương khí vận trấn vật, người tài giỏi không được trọng dụng.”
Sở Diệp: “……” Hắn chỉ là tùy tiện hỏi một chút, hắn đương nhiên
biết ngọc trụy không gian thực ghê gớm.
Hắc quạ đen nhìn Lâm Sơ Văn, có chút lấy lòng nói: “Chủ nhân, ta có lễ vật dâng lên.”
Lâm Sơ Văn có chút tò mò nói: “Lễ vật.”
Sở Diệp có chút tò mò nhìn hắc quạ đen, nói: “Lễ vật, cái gì lễ vật?”
Hắc quạ đen rầu rĩ nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: “Không phải cho ngươi, ngươi lại không phải chủ nhân của ta, ngươi hiện
tại có phải hay không thực hối hận?”
Hắc quạ đen kỳ thật nhìn trúng Sở Diệp nhiều một ít, ở hắc quạ đen xem ra Sở Diệp khí vận muốn càng vì tràn đầy một ít, còn có khí vận trấn vật, đáng tiếc, Sở Diệp chướng mắt nó, đương nhiên,
Lâm Sơ Văn khí vận cũng không kém.
Khí vận trấn vật tuy rằng là Sở Diệp, nhưng Lâm Sơ Văn làm Sở Diệp đạo lữ, cũng chia lãi tới rồi không ít khí vận.
Sở Diệp thuận miệng có lệ hắn: “Đúng vậy! Đúng vậy! Ta hối hận

đã chết, như thế nào liền bỏ lỡ ngươi như vậy một con cực phẩm Hồn Sủng đâu……” Hắn có cái gì hảo hối hận, Sơ Văn chính là hắn, hắc quạ đen càng lợi hại càng tốt.
Hắc quạ đen ngẩng đầu, nói: “Này còn kém không nhiều lắm.” Làm Cực phẩm Hồn Thú, lại lần nữa bị người trở thành rác rưởi, hắc quạ đen tuy rằng cảm thấy những cái đó không ánh mắt gia hỏa đều là ngu ngốc, nhưng là nhiều ít vẫn là đã chịu một ít đả kích.
Lâm Sơ Văn đi theo hắc quạ đen đi tới một cái bí ẩn triền núi phía
trên, hắc quạ đen từ triền núi bên trong đào ra mấy cái nhẫn trữ vật.
“Đây là……”
Hắc quạ đen phe phẩy cánh, nói: “Này bí cảnh phía trước phía sau từng vào mấy nhóm người, những người này để lại một ít đồ vật, đều cho ta thu thập đi lên.”
Sở Diệp: “……” Nga, một con sẽ tích cóp gia sản quạ đen, này sóng không lỗ a!
Hắc quạ đen nhìn Lâm Sơ Văn, có chút lấy lòng nói: “Chủ nhân, nơi này có một quả nhẫn, là thuộc về một cái Dược Tề Sư, chủ nhân nhìn xem có hay không có thể sử dụng.”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Đa tạ.”
Hắc quạ đen phe phẩy cánh, nói: “Không khách khí, không khách
khí, chủ nhân chỉ cần mỗi tháng vì ta luyện chế một chi Địa giai dược tề liền hảo.”
Sở Diệp: “……” Bạch cảm động, một tháng một chi Địa giai dược tề, này chỉ chết quạ đen cũng không sợ căng chết chính mình.
Lâm Sơ Văn ở một quả nhẫn trữ vật bên trong, phát hiện một quả
ngọc giản.
“Đây là……”
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, nói: “Phát hiện thứ tốt
sao?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, là một quả đan thuật

truyền thừa ngọc giản."
Lâm Sơ Văn đôi mắt bên trong hiện lên nồng đậm vui sướng chi sắc, hắn này một quả ngọc giản ký lục Vạn Thú Điện không ít cao
thâm dược tề truyền thừa, thập phần khó được, có này cái ngọc giản, hắn dược tề thuật lại có thể tinh tiến vài phần.
Sở Diệp: "……" Này chỉ hắc quạ đen quả nhiên có chút năng lực a! Truyền thuyết, Thiên Vận Quạ có thể cho người ta mang đến vận may, phía trước hắc quạ đen nói sẽ trợ Lâm Sơ Văn trở thành Thiên cấp Dược Tề Sư, Sở Diệp cũng không để trong lòng, này sẽ lại không thể không thận trọng.

Chương 265: Chương 265

Sở Diệp nhìn hắc quạ đen, tùy ý hỏi: “Này bí cảnh còn có mặt khác lợi hại Hồn Thú sao?”
Hắc quạ đen bất mãn nhìn Sở Diệp, nói: “Này bí cảnh trân quý nhất Hồn Thú đó là ta, mặt khác Hồn Thú cùng ta một so, chính là
gà vườn chó xóm, không đáng giá nhắc tới.”
Sở Diệp gật đầu phụ họa, nói: “Là là là, ta biết hắc mao ngươi là lợi hại nhất, mục tiêu của ta cũng không thế nào cao, không hy vọng xa vời giống hắc mao ngươi như vậy Cực phẩm Hồn Thú, chỉ cần tìm hai chỉ Thượng thượng phẩm Vương thú khế ước là được.”
Hắc quạ đen chớp chớp mắt, nói: “Cái này thật không có.”
“Cái này có thể có.”
Hắc quạ đen phe phẩy cánh, nói: “Thật sự không có a! Phía trước nhưng thật ra có một con Thượng trung phẩm vân trung hạc vương, bất quá, bị một cái Thiên Nguyệt thư viện một cái lão quái
vật cấp khế ước đi rồi.”
Sở Diệp bĩu môi, có chút tiếc nuối nói: “Thật đã không có a!”
Hắc quạ đen lắc lắc đầu, nói: “Không có, làm người không cần quá lòng tham, các ngươi đã tìm được rồi bổn quân như vậy một con Cực phẩm Hồn Thú, còn muốn thế nào a!”
Sở Diệp cười cười, nói: “Cực phẩm Hồn Thú không có, hôm nay giai linh thảo có hay không a!”
Hắc quạ đen chụp đánh vài cái cánh, nói: “Cái này thật là có.”
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói: “Có sao?”
Hắc quạ đen nhìn Tuyết Bảo, nói: “Có là có, có thể hay không bắt được còn muốn xem vận khí.”

“Thích hợp Tuyết Bảo linh thảo sao?” Sở Diệp hỏi.
Hắc quạ đen gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, đi theo ta.”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi theo hắc quạ đen, thâm nhập Vạn Thú Di Tích, vài người phá tan sương mù tiến vào một mảnh dược viên.
Dược viên giấu ở một mảnh trong hư không, không phải hắc quạ
đen dẫn đường, vài người căn bản vào không được.
“Cái này dược viên, giống như phá hư rất lợi hại a!”
Hắc quạ đen gật gật đầu, nói: “Cái này dược viên là phía trước Vạn Thú Điện bồi dưỡng linh thực địa phương, sau lại bên này phá khai rồi một cái khẩu tử, không ít hung thú chạy tới, đem nơi
này linh thảo cấp ăn luôn.”
Sở Diệp cau mày, nói: “Như thế nào không chừa chút hạt giống.”
Hắc quạ đen lắc lắc đầu, nói: “Ngu xuẩn hung thú không hiểu nhiều như vậy.”
Sở Diệp: “……”
“Cửu Vĩ Hồ Thảo.” Sở Diệp nhìn đến trong vườn linh thảo nói thầm nói.
Hắc quạ đen quay đầu, khinh thường nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: “Ngươi cái gì ánh mắt a!”
Sở Diệp: “……” Linh thảo lớn lên cùng Cửu Vĩ Hồ Thảo có chút giống, bất quá, nhìn kỹ, lại có chút bất đồng.
“Đây là Thánh Hồ Tiên Thảo, so Cửu Vĩ Hồ Thảo muốn cao hơn vài cái cấp bậc.” Hắc quạ đen nói.
Tiểu hồ ly nhìn Thánh Hồ Tiên Thảo, đôi mắt bên trong bộc phát
ra lộng lẫy quang mang.
“Này cây thảo có phải hay không có cái gì vấn đề a!” Sở Diệp hỏi.
Này dược viên linh thảo đều bị ăn sạch, lưu như vậy một gốc cây,
rất là quỷ dị a!
Hắc quạ đen gật gật đầu, nói: “Thánh Hồ Tiên Thảo là hấp thu Thiên Hồ thánh huyết hình thành linh thảo, có thiên nhiên dã tâm

tác dụng, nuốt phục linh thảo yêu hồ huyết mạch đủ cao, là có thể
hấp thu dược lực, nếu là huyết mạch không đủ cao, liền sẽ nổ tan
xác mà chết."
"Thánh Hồ Tiên Thảo trời sinh hấp dẫn hồ loại Hồn Thú, chung quanh có thiên nhiên ảo trận, khiêng không được ảo trận, liền chết ở Thánh Hồ Tiên Thảo bên cạnh, trở thành Thánh Hồ Tiên Thảo chất dinh dưỡng."
Sở Diệp có chút kỳ dị nói: "Một gốc cây linh thảo, là có thể sinh ra
ảo trận?"
Hắc quạ đen nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: "Đây chính là tiên
thảo, tự hành sinh ra ảo trận có cái gì hiếm lạ."
Hắc quạ đen híp mắt mắt, nói: "Thánh Hồ Tiên Thảo có thể đại biên độ tăng lên yêu hồ huyết mạch, thậm chí có thể nghịch thiên
sửa mệnh, dùng tự nhiên có nguy hiểm."
Tiểu hồ ly pi một tiếng, hướng tới Thánh Hồ Tiên Thảo nhào tới.
Tiểu hồ ly một tới gần Thánh Hồ Tiên Thảo, liền lâm vào ảo trận bên trong, tiểu hồ ly rốt cuộc là Vương giai, huyết mạch cũng không tầm thường, ảo trận vây không được Tuyết Bảo.
Nguyên bản ở trong gió lay động Thánh Hồ Tiên Thảo bỗng nhiên
bành trướng gấp mấy trăm lần, chín căn tua giống roi giống nhau,
hướng tới tiểu hồ ly trừu qua đi, tiểu hồ ly cùng Thánh Hồ Tiên Thảo dây dưa ở cùng nhau.
Thánh Hồ Tiên Thảo mấy cây tua, cuốn lấy tiểu hồ ly tứ chi.
"Này thảo ở chơi buộc chặt sao?" Sở Diệp chớp chớp mắt.
Tiểu Bạch ngồi xổm Sở Diệp trên vai, nói: "Nó tưởng luyện hóa bạch hồ ly, bạch hồ ly luyện hóa Cửu Vĩ Hồ Thảo, có thể tăng lên huyết mạch, kia thảo hấp thu bạch hồ ly, có thể lớn lên càng tốt."
Sở Diệp: "……"

Tiểu Bạch híp mắt mắt, nói: “Này thảo trưởng thành như vậy, chỉ
sợ ăn không ít huyết thực.”
Tiểu hồ ly một ngụm cắn ở linh thảo phía trên, thu lấy linh thảo dược lực, đại lượng nước thuốc tinh hoa bị tiểu hồ ly cắn nuốt nhập bụng, Thánh Hồ Tiên Thảo đột nhiên súc thành một đoàn.
Tiểu hồ ly nhào tới, một ngụm đem chỉnh cây thảo nuốt xuống dưới.
“Không cần a.” Hắc quạ đen có chút vội vàng nói.
Tiểu hồ ly kêu thảm thiết một tiếng, cả người hơi thở bắt đầu kịch
liệt chấn động lên, tiểu hồ ly bụng phồng lên lên.
Sở Diệp cảm giác được một cổ linh lực, ở tiểu hồ ly trong bụng phiên giảo.
Lâm Sơ Văn thấy thế, sắc mặt đại biến.
Sở Diệp thầm nghĩ: Thánh Hồ Tiên Thảo bị nuốt ăn nhập bụng, cư nhiên còn không có thất sống, ở cực lực đấu tranh.
“Xong rồi, xong rồi, này thảo này quá nhiều huyết thực, đã sinh ra
linh trí, như vậy trực tiếp ăn tới rồi trong bụng đi, sợ là muốn phá
bụng mà ra.” Hắc quạ đen nơm nớp lo sợ nói.
Tiểu hồ ly trên mặt đất đánh lăn, vẻ mặt thống khổ bộ dáng.
Tiểu Bạch nhìn tiểu hồ ly, thở dài, há mồm hộc ra một đoạn yêu văn.
Tiểu hồ ly ánh mắt giật giật, dựa theo Tiểu Bạch theo như lời công
pháp, luyện hóa nuốt ăn thảo dược.
Đại lượng dược lực bị luyện hóa hấp thu, tiểu hồ ly trên người hơi
thở, cấp tốc bò lên, không trung bên trong lại lần nữa xuất hiện Thiên Hồ thánh tượng, Thiên Hồ thánh tượng lần trước xuất hiện,
vẫn là tiểu hồ ly tiến giai Vương giai thời điểm. Lần này lại đi ra hiện, hiển nhiên là được đến không nhỏ chỗ tốt.
Tiểu hồ ly hơi thở không ngừng bay lên, tiến vào Vương giai

Tam
giai.
Tiểu Bạch nhìn tiểu hồ ly, rầu rĩ nói: “Đuổi theo a! Vận khí thật tốt.”
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Tiểu Bạch thật đúng là miệng chê mà thân thể thành thật, tuy rằng vẫn luôn
cùng tiểu hồ ly không hợp nhau lắm, bất quá, nên ra tay hỗ trợ thời điểm, cũng không chứa hồ.
“Thực không tồi linh thảo luyện hóa phương pháp a!” Hắc quạ đen nhìn Tiểu Bạch nói.
Tiểu Bạch khẽ hừ một tiếng, nói: “Kia còn dùng ngươi nói.”
Bọn họ Bạch Hổ nhất tộc Vạn Luyện Pháp, tự nhiên không phải bình thường mặt hàng, Vạn Luyện Pháp vốn là bọn họ Bạch Hổ nhất tộc bất truyền bí mật, tiện nghi này chỉ hồ ly.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở một bên đợi hồi lâu, tiểu hồ ly mới kết thúc dược thảo luyện hóa.
Tiểu hồ ly tiến giai thành công, đi đến Lâm Sơ Văn bên người lắc lư cái đuôi hiến vật quý, pi pi nói cái gì.
Powered by GliaStudio
close
Lâm Sơ Văn nghe tiểu hồ ly nói, ánh mắt không ngừng biến ảo.
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Làm sao vậy?”
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Tuyết Bảo nói Thánh Hồ Tiên Thảo dược lực phi thường kinh người, bất quá, này Thánh Hồ Tiên Thảo cùng Cửu Vĩ Hồ Thảo cùng nguyên, nếu không phải hắn phía trước luyện hóa đại lượng Cửu Vĩ Hồ Thảo, lại được Tiểu Bạch pháp quyết tương trợ, sợ là không chịu nổi dược lực.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đã nhìn ra!”
Không nghĩ tới ăn cái thảo cư nhiên cũng như vậy nguy hiểm, nhìn dáng vẻ, này thảo cũng không thể tùy tiện ăn bậy.
Sở Diệp híp mắt mắt, nghĩ thầm: Năm đó bọn họ còn ở đấu giá hội cùng Lâm Mộng Dung cạnh tranh quá Cửu Vĩ Hồ Thảo, may mắn là đoạt xuống dưới.
Nếu là Lâm Mộng Dung khế ước Ô Ô, kia này cây Thánh Hồ Tiên Thảo hẳn là cũng dừng ở Lâm Mộng Dung trong tay.

Nhưng là, Lâm Mộng Dung lựa chọn Trà Tiên Điểu, cũng liền bỏ lỡ Thánh Hồ Tiên Thảo.
Đương nhiên, có hắn từ giữa làm khó dễ, Lâm Mộng Dung mặc dù khế ước Ô Ô, Lâm Mộng Dung kia chỉ hồ ly, cũng chưa chắc có thể thừa nhận trụ dược lực.
"Ô Ô, ngươi nhìn thấy phía trước Lâm Mộng Dung bên người kia chỉ hồ ly không có?" Sở Diệp hỏi.
Ô Ô híp mắt mắt, nói: "Ngươi nói kia chỉ hồng mao hồ ly a!"
"Ngươi cảm thấy kia chỉ hồ ly thừa nhận trụ Thánh Hồ Tiên Thảo
dược lực sao?"
Ô Ô bĩu môi, nói: "Đương nhiên không được, kia chỉ hồ ly như vậy đồ ăn, kia chỉ hồ ly còn mắng ta xấu! Có mắt không tròng chết
hồ ly."
Sở Diệp: "……"
Nhân sinh lựa chọn a! Mỗi một cái lựa chọn liền sẽ ảnh hưởng không nhỏ, Lâm Mộng Dung khí vận giảm xuống, đối phương kia
chỉ Hỏa Hồ li tựa hồ cũng xa không có đạt tới thư trung độ cao.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: "Tưởng cái gì đâu?"
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Không có gì."
Ô Ô bay đến tiểu hồ ly bên người, nói: "Lão đại, ngươi cũng thật lợi hại a! Ta về sau liền đi theo ngươi lăn lộn."
Tiểu hồ ly pi pi kêu hai tiếng, đối với Ô Ô khen tặng thập phần vừa lòng.
Tiểu hồ ly thân hình lắc lư một trận, ngay sau đó biến mất.
Sở Diệp nhíu nhíu mày, nói: "Tiểu hồ ly không có việc gì đi."
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Không có việc gì, chỉ là có chút mệt mỏi liền đến Hồn Thất bên trong tu dưỡng."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Không có việc gì liền hảo."
……
Tiểu hồ ly tiến giai Tam giai, thánh hồ hư ảnh chiếu rọi hư không,
bí cảnh bên trong tu sĩ rất nhiều đều thấy được.
"Thiên Hồ thánh tượng, là Vương thú ở tiến giai a!"

“Chẳng lẽ bí cảnh bên trong còn có Thiên Hồ yêu thú lưu lại sao?”
Bí cảnh bên trong một ít tu sĩ, đã ở chỗ này đãi thật lâu, cũng không có nhận được Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn trở về tin tức.
“Hẳn là từ bên ngoài mang vào được.”
“Có Hồn Vương cường giả giá lâm sao?”
“Nghe nói, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đã trở lại, hẳn là Lâm dược sư cùng Sở tiền bối tới.” Một tin tức linh thông Hồn Sư nói.
“Lâm dược sư có một con Tuyết Hồ, hiện tại xuất hiện Thiên Hồ thánh tượng, hẳn là Lâm dược sư! Không nghĩ tới, Lâm dược sư sẽ đến nơi này.”
“Nghe nói, Lâm dược sư đã là Địa giai Dược Tề Sư, nếu có thể kết bạn một chút thì tốt rồi.”
“Vương Vũ, ngươi suy nghĩ cái gì đâu? Mất hồn mất vía.”
Bị điểm danh tu sĩ, sắc mặt phức tạp nói: “Phía trước, ta nhìn đến
kia chỉ hắc quạ đen đi theo hai cái tu sĩ đi bí cảnh chỗ sâu trong, ta còn nghĩ kia hai người có chút quen mắt, hiện tại nghĩ đến, hình như là Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn.” Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn rời đi có mấy năm, Vương Vũ phía trước nhìn đến hai người,
nhất thời cũng không có nhớ tới.
“Bí cảnh tai họa theo dõi Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn sao? Nghe nói, hai người đều là Hồn Vương, này chỉ hắc quạ đen lại làm bậy, sợ thật là phải bị nhổ sạch lông chim, hạ nồi.”
“Ta xem kia chỉ hắc quạ đen, giống như cùng hai người rất thân cận.”
“Ngươi nhất định là nhìn lầm rồi.”
……
Ô Ô nhìn Lâm Sơ Văn, có chút tò mò nói: “Chủ thượng, ngươi có mấy chỉ Hồn Sủng a!”
“Hơn nữa ngươi, ba con.” Lâm Sơ Văn nói.
Ô Ô nghiêng đầu, nói: “Như vậy a! Ta nhìn đến chủ thượng ngươi
đại biểu Hồn Sủng khí vận trụ chia làm bốn cổ, trong đó có một cổ

liên hệ không phải như vậy chặt chẽ."
"Ngươi đang nói Thúy Vũ sao?" Lâm Sơ Văn hỏi.
Vì phương tiện chăm sóc Thúy Vũ, Lâm Sơ Văn cùng Thúy Vũ thành lập lâm thời khế ước, khế ước tương đối rời rạc, tùy thời có
thể giải trừ.
"Thúy Vũ?" Ô Ô có chút nghi hoặc nói.
Mộc Tiên Điểu từ linh thú túi bên trong bay ra tới, tả hữu nhìn quanh một vòng.
"Mộc Tiên Điểu." Ô Ô có chút khác thường nói.
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen, thầm nghĩ: Lợi hại a! Một chút liền nhận ra tới.
Ô Ô chụp phủi cánh, đôi mắt tích lựu lựu chuyển, Thiên Vận Quạ
nhất tộc cùng Mộc Tiên Điểu nhất tộc kỳ thật có chút cùng mệnh
tương liên, ăn Mộc Tiên Điểu nhất tộc, có thể phụ trợ đột phá, kéo
dài thọ nguyên, mà ăn Thiên Vận Quạ nhất tộc, tắc có thể gia tăng khí vận.
Bởi vì này nguyên nhân, hai tộc đã từng lọt vào vô tình tàn sát, lưu lại tộc nhân thiếu chi lại thiếu.
Có thể là bởi vì hai tộc đồng bệnh tương liên, Thiên Vận Quạ cùng Mộc Tiên Điểu rất có tiếng nói chung, thực mau liền hỗn tới
rồi một khối.
Ô Ô nhìn có chút không đáng tin cậy, lại là bí cảnh bên trong địa đầu xà, ở Ô Ô trợ giúp dưới, tìm được rồi một cái linh tuyền.
Mộc Tiên Điểu hấp thu linh tuyền linh lực, thực lực khôi phục không ít.
Sở Diệp còn tưởng sưu tầm một chút cao cấp linh thảo, bất quá, thu hoạch ít ỏi.
Rốt cuộc là đã bị Thiên Nguyệt thư viện càn quét quá bí cảnh, giá
trị hữu hạn, có thể lưu lại một gốc cây Thánh Hồ Tiên Thảo đã là không dễ.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, nói: “Chúng ta đi ra ngoài đi.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Lâm Sơ Văn cùng hắc quạ đen thành lập khế ước, rõ ràng hắc quạ đen hẳn là ở Chiến Tướng Cửu giai, thực lực không tầm thường.
Vừa mới khế ước một con Chiến Tướng Cửu giai Hồn Sủng, hắn còn muốn thích ứng một đoạn thời gian, không cần phải gấp gáp
vội vàng vội lại đi khế ước Hồn Thú.

Chương 266: Chương 266

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn từ Vạn Thú Điện di chỉ ra tới, về tới Lưỡng Giới Thành.
Cung Thần nhìn đến Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp trở về, có chút vui sướng, “Hai vị rời đi hồi lâu, nhưng xem như đã trở lại a!”
Sở Diệp nhìn Cung Thần, cười cười, nói: “Cung thiếu mấy ngày nay quá không tồi a!” Thực lực đều tiến bộ.
Cung Thần tâm tình không tồi nói: “Bên này vẫn là rất có ý tứ, hoàn cảnh cùng chúng ta Thiên Hải Vực khác nhau rất lớn.”
Cung Thần có chút tò mò nói: “Sở thiếu lần này đi ra ngoài vì Lâm
dược sư tìm kiếm Hồn Thú, không biết nhưng có thu hoạch.”
“Thu hoạch? Ngươi đang nói ta sao?” Hắc quạ đen thử lựu một chút lựu ra tới, phe phẩy cánh, sáng ngời có thần nhìn Cung Thần.
Cung Thần nhìn đến hắc quạ đen, kinh tủng nói: “Vận Đen Quạ! Đây là Lâm dược sư tân tìm Hồn Sủng?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Cung Thần trừng lớn mắt, thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn đang làm gì a!
Khế ước một con Vận Đen Quạ, này nếu là chịu này ảnh hưởng xui xẻo lên, Lâm Sơ Văn luyện chế dược tề xác suất thành công sẽ hạ thấp rất nhiều, Lâm dược sư là nghĩ như thế nào a! Cư nhiên khế ước như vậy một con Hồn Sủng?
Nguyên Sương phu nhân nhíu lại mày, cũng có chút khó hiểu, nhưng thật ra Ngạo Gia phu nhân, nhấp nháy nhấp nháy con mắt,
tựa hồ đối này chỉ hắc quạ đen có chút tò mò, một bộ nóng lòng muốn thử muốn tiến lên kéo một phen tư thế.

“Như thế nào tuyển như vậy một con Hồn Sủng?” Cung Thần nhỏ
giọng nói thầm nói.
“Hỗn trướng, ngươi có phải hay không ở xem thường ta?” Hắc quạ đen vẻ mặt nghiêm khắc nói.
Cung Thần hít sâu một hơi, nói: “Lâm thiếu, quá xúc động……”
Không bằng giải trừ khế ước, mặt khác tìm một con.
Hắc quạ đen như là nhìn ra Cung Thần suy nghĩ cái gì, phe phẩy cánh, nói: “Hỗn trướng! Cư nhiên dám coi rẻ ta, ta nguyền rủa ngươi trên đầu trường thảo.”
Cung Thần trên đỉnh đầu bỗng nhiên toát ra một chút lục ý, một gốc cây thảo nhanh chóng ở Cung Thần đỉnh đầu mọc rễ nảy mầm.
Sở Diệp bị kinh ngạc một chút, nghĩ tới Cung Thần phía trước bị người đội nón xanh sự tình.
Ngạo Gia phu nhân nhìn Cung Thần, vẻ mặt vui sướng nói: “Hình
như là thật sự thảo a! Là như thế nào mọc ra tới đâu?”
Thấy được hắc quạ đen như thế lợi hại năng lực, Ngạo Gia phu nhân càng thêm mới lạ nhìn hắc quạ đen.
Sở Diệp hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Cung Thần rốt cuộc là như thế nào tuyển phu nhân a! Tuyển như vậy cái kỳ ba.
Nguyên Sương phu nhân đi qua đi, đem Cung Thần trên đầu thảo
hái được xuống dưới.
Cung Thần đỉnh đầu không biết khi nào rơi xuống thảo hạt, mà thảo hạt ở hắc quạ đen ảnh hưởng dưới, cư nhiên nhanh chóng mọc rễ nảy mầm.
Nguyên Sương phu nhân có chút kiêng kị nhìn hắc quạ đen, trong
lòng cũng có vài phần hồ nghi.
Cung Thần nhìn trên tay thảo, lại nhìn nhìn hắc quạ đen, trong lòng hiện lên vài phần nghi hoặc.
Hắc quạ đen nhìn Cung Thần, nói: “Tiểu tử, ngươi khí vận rất kỳ quái a!”
Cung Thần trừng mắt hắc quạ đen, cau mày hỏi: “Cái gì kỳ

quái?"
Hắc quạ đen nhìn Cung Thần, nói: "Ngươi lúc đầu khí vận ngập trời lại như vô căn lục bình, mấy năm trước, khí vận đột nhiên cực
có giảm bớt như tơ nhện, khí vận như vậy suy bại, thậm chí liên luỵ người bên cạnh ngươi, gần nhất giống như lại khôi phục, khí vận thực không tồi bộ dáng."
Cung Thần sắc mặt đổi đổi, có chút khác thường nhìn nhiều hắc quạ đen vài lần.
Sở Diệp trong lòng cấp khiêu, dựa theo nguyên bản lộ tuyến, Cung Thần sợ là sắp chết rồi.
Cung Thần nhìn hắc quạ đen, cười cười, nói: "Chúc mừng Lâm dược sư, ngươi tìm được rồi một con rất lợi hại Hồn Sủng a!"
Cung Thần không ngốc, hắc quạ đen triển lộ năng lực, Cung Thần tự nhiên minh bạch hắc quạ đen bất phàm.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Đa tạ."
Cung Thần chụp phủi cánh, nói: "Sở lão đại, ngươi phía trước nói,
có người ở ngươi đi ra ngoài phía trước, liền nói ngươi có thể khế ước cực phẩm Hồn Sủng? Để cho ta tới nhìn xem là ai như vậy có dự kiến trước, ta phải cho hắn chúc phúc."
Cung Thần: "……"
Sở Diệp hướng tới Cung Thần nhìn qua đi, Cung Thần có chút bất đắc dĩ.
Hắc quạ đen nhìn Cung Thần, nói: "Là ngươi sao?"
Cung Thần cười khổ một chút, nói: "Là ta."
Hắc quạ đen nhìn Cung Thần, có chút ngoài ý muốn nói: "Vậy ngươi rất tuyệt nga, cư nhiên có thể đoán được cái này."
Cung Thần: "……" Không, hắn cũng không có đoán được, hắn chỉ
là tùy tiện khen tặng một chút.
"Yêu cầu ta cho ngươi chúc phúc sao?" Hắc quạ đen phe phẩy cánh.
Cung Thần vội vàng vẫy vẫy tay, nói: "Không, không cần." Trên đầu trường thảo gì đó, chỉ cần một lần là đủ rồi.
Hắc quạ đen thở dài, nói: "Ta đây liền không uổng sức lực, thiếu

niên, ngươi bỏ lỡ rất lớn cơ duyên nga, về sau không cần hối hận."
Cung Thần vội vàng nói: "Sẽ không, sẽ không!"
……
Tư Đông Phong đi đến, nhìn đến hắc quạ đen kinh ngạc nhảy dựng.
"Vận Đen Quạ, chẳng lẽ Lâm dược sư ngươi thật sự khế ước nó?" Tư Đông Phong có chút kinh tủng nói.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn ở bí cảnh bên trong khắp nơi du đãng, vài cái tu sĩ đều thấy được hai người, cũng có người thấy được hắc quạ đen cùng hai người đãi ở bên nhau, bất quá, một chúng tu sĩ đều cảm thấy hắc quạ đen ở lừa hai người, không nghĩ tới Lâm Sơ Văn thật sự sẽ cùng hắc quạ đen khế ước.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
Tư Đông Phong có chút vô ngữ nói: "Vì cái gì sẽ khế ước nó đâu? Nó ở bí cảnh bên trong, nơi nơi hãm hại lừa gạt, chọc đến thiên nộ nhân oán."
Sở Diệp có chút tò mò nói: "Thiên nộ nhân oán? Không đến mức đi."
Hắc quạ đen ở bí cảnh khắp nơi đắc tội với người hắn biết, bất quá, giống như chỉ là một ít mâu thuẫn nhỏ.
Tư Đông Phong gật gật đầu, nói: "Nó theo vào nhập bí cảnh bên trong tu sĩ, nói biết một ít thượng phẩm Hồn Sủng vị trí, có thể cho bọn hắn dẫn đường, bất quá, yêu cầu dẫn đường phí, lừa không ít lộ phí."
Hắc quạ đen cả giận nói: "Nói hươu nói vượn, ta nơi nào có lừa không ít lộ phí."
Sở Diệp: "Vậy ngươi lừa nhiều ít."
Hắc quạ đen ngẩng đầu nói: "Một chút mà thôi, đó chính là nhất bang kẻ nghèo hèn, chỉ cấp như vậy một chút, vui đùa cái gì vậy, bản đại nhân là như vậy tùy tùy tiện tiện bị thỉnh động sao?"
Tư Đông Phong nhìn hắc quạ đen, có chút bất đắc dĩ nói: "Lâm Chu Tuyết tiền bối, thanh toán một trăm cái Chiến Tướng Hồn Tinh."
Sở Diệp sửng sốt một chút, nhìn hắc quạ đen nói: "Một trăm cái Chiến Tướng Hồn Tinh, kia không ít."

Powered by GliaStudio
close
Cư nhiên có như vậy hảo lừa gia hỏa, bị hắc quạ đen như vậy cái không đáng tin cậy hố nhiều như vậy.
Hắc quạ đen gật gật đầu, vẻ mặt nghiêm túc nói: “Kia nữ nhân ra
tay đảo còn tính hào phóng, bất quá, bản đại nhân không có lừa nàng. Đối phương tiền cấp đủ, bản đại nhân vẫn là thực thành tin.”
Tư Đông Phong có chút vô ngữ nói: “Ngươi nói có thể mang nàng
tìm được Cực phẩm Hồn Thú.”
Hắc quạ đen mở ra cánh, nói: “Bản đại nhân nhưng không có nói sai, nàng thanh toán tiền lúc sau, ta cùng nàng nói, bản đại nhân
chính là Cực phẩm Hồn Thú, cô nàng này không tin, trở mặt không biết người, cư nhiên còn nói, muốn rút ta lông chim nướng
ăn, thật là không biết cái gọi là, thật không biết kia chết nữ nhân là như thế nào tu luyện đến Hồn Vương.”
Tư Đông Phong thầm nghĩ: Hắc quạ đen đích xác có thể xem như
cực phẩm Hồn Sủng, này cực phẩm cùng kia cực phẩm là giống nhau sao?
Sở Diệp híp mắt mắt, thầm nghĩ: Hắc quạ đen chỉ sợ thật sự không có nói sai, chỉ là đối phương cái dạng này, đối phương không có tin tưởng.
Hắc quạ đen nhìn Tư Đông Phong, nói: “Ngươi có phải hay không
đang mắng ta?”
Tư Đông Phong vội vàng nói: “Không có, không có.”
Nghe nói, này chỉ Vận Đen Quạ thật không tốt chọc, ở bí cảnh bên trong giảo phong giảo vũ, Lâm Chu Tuyết cũng thành lỗ nặng,
lại nói tiếp, này chỉ quạ đen xác thật có chút bản lĩnh, Lâm Chu Tuyết chính là Hồn Vương a! Đối phương lại từ Lâm Chu Tuyết

trên tay chạy ra sinh thiên.
Hắc quạ đen giận dữ, nói: “Khẩu thị tâm phi, ta nguyền rủa ngươi
bị heo phác gục.”
Sở Diệp: “……” Này có khả năng sao?
Một cái thân hình khổng lồ nữ nhân, từ ngoài cửa vọt tiến vào.
“Tư thiếu, ngươi ở chỗ này a! Ta tìm ngươi thật lâu.”
Béo nữ nhân có không dưới hai trăm cân, Tư Đông Phong bị một chút phác gục ở trên mặt đất.
Tư Đông Phong thực lực muốn so béo nữ nhân cường đại hơn rất nhiều, nhưng bị nữ tử phác gục thời điểm, cả người nguyên khí lại bỗng nhiên cứng lại, nháy mắt mất đi năng lực phản kháng.
“Phong thiếu, ta thích ngươi thật lâu.” Béo nữ nhân bĩu môi, hướng tới Tư Đông Phong hôn qua đi.
Tư Đông Phong có chút chấn kinh xoay đầu, hiểm chi lại hiểm tránh khỏi đối phương tập kích.
“Khặc khặc……” Hắc quạ đen càn rỡ tiếng cười ở trong phòng quanh quẩn.
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen, thấy thế nào, như thế nào cảm thấy đối phương cực kỳ giống vai ác.
Cung Thần nhìn bị áp đảo trên mặt đất Tư Đông Phong, tâm tình
có chút vi diệu, phía trước, Cung Thần còn cảm thấy chính mình
xui xẻo, nhưng là, này sẽ xem Tư Đông Phong thảm trạng, bỗng nhiên cảm thấy trên đầu trường thảo, kỳ thật cũng còn hảo.
Lâm Sơ Văn bất đắc dĩ đem hắc quạ đen thu vào Hồn Thất bên trong.
Hắc quạ đen ra sức giãy giụa, lớn tiếng tru lên nói: “Ta không cần
tiến Hồn Thất, ta muốn ở bên ngoài lãng, không cần, không cần, ta muốn ở bên ngoài kiến công lập nghiệp, nổi danh, lưu lại bất hủ truyền thuyết.”
Sở Diệp: “……” Hảo có hùng tâm tráng chí quạ đen a!
Tuy rằng Ô Ô ra sức chống cự, bất quá vẫn là làm Lâm Sơ Văn

thu vào Hồn Thất bên trong.
Hắc quạ đen bị thu đi, phác gục Tư Đông Phong béo nữ tu ngồi dậy, sắc mặt tái nhợt bụm mặt rời đi.
Béo nữ tu là Phong Châu một cái Hồn Vương cháu gái, đối Tư Đông Phong có chút hảo cảm, bất quá, béo nữ tu đối Tư Đông Phong cũng không có cái gì ý tưởng không an phận, đã chịu hắc quạ đen ảnh hưởng, mới xảy ra vừa mới một màn.
Lâm Sơ Văn nhìn Tư Đông Phong, nói: "Xin lỗi!"
Tư Đông Phong cười gượng một chút, nói: "Lâm dược sư nói quá lời."
Lâm Sơ Văn có chút vô ngữ nói: "Ta này Hồn Sủng hoạt bát có chút quá mức."
Lâm Sơ Văn phía trước liền biết hắc quạ đen không phải thiện tra, bất quá, đối phương tựa hồ so với hắn tưởng tượng, càng vì khủng bố.
Tư Đông Phong xoa xoa cái trán, nói: "Lâm dược sư như thế nào sẽ……" Khế ước Vận Đen Quạ.
Tư Đông Phong nghĩ nghĩ, chưa nói xuất khẩu, Lâm Sơ Văn kia chỉ quạ đen lòng dạ hẹp hòi thực, không hảo đắc tội.
Tư Đông Phong nhìn Sở Diệp đầu vai Tiểu Bạch Hổ, bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, trong lòng sợ hãi cả kinh, thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn không phải ngu ngốc a! Đối phương là Hồn Vương, khế ước Hồn Sủng định là cẩn thận châm chước quá, chẳng lẽ Lâm Sơ Văn này chỉ hắc quạ đen cùng Tiểu Bạch là giống nhau.
Nên sẽ không thật là Cực phẩm Hồn Thú đi, Tư Đông Phong lắc lắc đầu, đem trong đầu quái dị ý niệm quăng đi ra ngoài.
Tư Đông Phong hướng tới Cung Thần nhìn qua đi, đổi đề tài nói, "Cung thiếu, thuận gió đường tiền thưởng đưa lại đây."
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Tính bọn họ thức thời."
Tư Đông Phong: "……"
"Thuận gió đường tiền thưởng? Đó là cái gì?" Sở Diệp thuận miệng hỏi.
Cung Thần thần bí cười cười, nói: "Không có gì, mấy ngày hôm trước, ta cùng Đường tiền bối nhàn đến nhàm chán đi Phong Châu một chuyến, thuận tiện tiếp một ít khoản thu nhập thêm."
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: "Phong Châu a!" Ngũ Độc lão tổ hẳn là

liền ở Phong Châu.
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đường tiền bối đi Phong Châu, vốn là đi tìm Ngũ Độc lão tổ, bất quá, thực đáng tiếc không tìm được người, lão già này có thể là nghe được cái gì tiếng gió chạy mất.
Sở Diệp có chút bất đắc dĩ nói: “Đường tiền bối có tâm.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Ngũ Độc lão tổ vẫn là đến giải quyết rớt, đều đã kết hạ thù, vẫn là xử lý cho thỏa đáng, hắn trở thành Hồn Vương lúc sau, còn không có hảo hảo chiến đấu quá, nhưng thật ra có thể lấy Ngũ Độc lão tổ thử xem tay.
“Tuy rằng không có tìm được Ngũ Độc lão tổ, bất quá, cũng không phải hoàn toàn không có thu hoạch.” Cung Thần nói.
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Cái gì thu hoạch?”
Cung Thần lấy ra mấy trương treo giải thưởng bản vẽ, nói: “Sở thiếu, Lâm thiếu a! Phong Châu bên kia cư nhiên có không ít về các ngươi treo giải thưởng a!”
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Treo giải thưởng a! Không có triệt
rớt sao?”
Tư Đông Phong lắc lắc đầu, nói: “Không có.”
Năm đó, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn từ Truyền Tống Trận rời đi, treo giải thưởng liền thùng rỗng kêu to, tuy rằng như thế, bất quá
rất nhiều thế lực vì lấy lòng Ngũ Độc lão tổ, vẫn là không có triệt rớt treo giải thưởng.
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: “Chúng ta tiến Phong Châu biên giới, liền thấy được treo giải thưởng ngươi rơi xuống.”
“Ngươi xem cái này 300 vạn, cái này hai trăm vạn, cái này 50 vạn…… Ta đều tiếp.”
Sở Diệp: “…… Bọn họ nguyện ý cấp sao?” Hắn xuất hiện ở Lưỡng Giới Thành, tin tức hẳn là đã truyền khai đi, bí ẩn tin tức mới tương đối đáng giá.
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: “Không muốn a! Bất quá, bị Đường tiền bối tấu một đốn, liền đều đem tiền cấp giao.”
Sở Diệp: “……” Đường tiền bối còn làm chuyện này a! Giống như có chút khi dễ người a! Bất quá, bọn người kia cũng là xứng đáng.

Chương 267: Chương 267

Từ Vạn Thú Điện bí cảnh trở về, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn về tới Thiết Thụ Lĩnh động phủ nghỉ ngơi.
Lâm Sơ Văn khế ước Vận Đen Quạ sự tình, bay nhanh lan truyền mở ra.
“Nghe nói không có, Lâm Sơ Văn đem bí cảnh bên trong kia chỉ hắc quạ đen cấp khế ước.”
“Lâm dược sư vì cái gì sẽ khế ước kia chỉ hắc quạ đen, kia chính là Vận Đen Quạ a!”
“Kia chỉ hắc quạ đen tổng cùng người ta nói, hắn là cực phẩm Hồn Sủng, không biết có phải hay không thật sự.” Ô Ô ở bí cảnh bên trong không thiếu cùng người thổi phồng nói chính mình là Cực phẩm Hồn Thú, nhưng là, không ai tin tưởng, nhưng là, Lâm
Sơ Văn khế ước Ô Ô liền không giống nhau.
Nhớ năm đó, Sở Diệp bên người đi theo một con Bạch Li Miêu thời điểm, liền có rất nhiều người cảm thấy Sở Diệp không thể hiểu được, sự thật chứng minh, Sở Diệp chính là lợi hại a! Khó trách có thể trở thành Hồn Vương.
“Nếu Lâm dược sư xem thượng, sợ là không đơn giản a! Liền tính không phải Cực phẩm Hồn Thú cũng là Thượng phẩm Hồn Thú.”
“Có thể hay không là Lâm dược sư nhìn lầm a! Kia chỉ quạ đen, thấy thế nào đều là Vận Đen Quạ a!”
“Vui đùa cái gì vậy, nhân gia chính là Hồn Vương lại là Địa cấp Dược Tề Sư, chẳng lẽ nhãn lực còn không bằng ngươi sao?”
“Kia chỉ Hồn Thú tìm ta khế ước lại đây, nhưng là, ta từ bỏ.”
“Nó cũng tìm ta khế ước quá.”
“Hẳn là không phải cực phẩm Hồn Sủng đi, nếu đúng vậy lời

nói,
Thiên Nguyệt thư viện đã sớm khế ước đi rồi."
"Đúng vậy! Thiên Nguyệt thư viện tới vài vị Hồn Vương trưởng lão, tổng không đến mức đều nhìn lầm."
"Này cũng nói không chừng, nghe nói cực phẩm linh thú, đều có chính mình biện pháp che lấp trên người linh quang, phi có duyên
giả không thể được."
……
Ô Ô xem như Vạn Thú Điện bí cảnh một bá, tiến vào Vạn Thú Điện người, có tám phần đều cùng Ô Ô đánh quá giao tế.
Ô Ô cùng không ít người đều nói qua, không cùng hắn khế ước, về sau hối tiếc không kịp, mọi người đều không có đem Ô Ô nói để ở trong lòng.
Này sẽ Ô Ô bị Lâm Sơ Văn khế ước, mọi người đều có chút nghi thần nghi quỷ.
Rất nhiều Hồn Sư không nghĩ thừa nhận chính mình nhìn nhầm,
liền cực lực tìm kiếm hắc quạ đen không phải cái gì hảo Hồn Sủng chứng cứ.
……
Hắc quạ đen dừng lại ở Phong Vân Lâu mái nhà, trên cao nhìn xuống nhìn lui tới người.
"Là kia chỉ quạ đen."
"Lâm dược sư thật sự khế ước Vận Đen Quạ sao? Vì cái gì a!"
Ô Ô ở bí cảnh bên trong, trêu cợt không ít người, không ít người đều đối Ô Ô tức giận thực, nhưng nghĩ đến Ô Ô có thể là Cực phẩm Hồn Thú liền không giống nhau, Cực phẩm Hồn Thú khó được, bị Cực phẩm Hồn Thú trêu cợt, cũng không phải không thể
tiếp thu.
Ô Ô ở trên nóc nhà chải vuốt chính mình lông chim, có chút đắc ý
nhìn phía dưới tu sĩ.
Vận Đen Quạ sẽ cho người mang đến vận đen, ở bí cảnh bên trong, rất nhiều người hận không thể ly Ô Ô càng xa càng tốt,

nhưng là, này sẽ Ô Ô trở thành Lâm Sơ Văn Hồn Sủng, đại gia lại đối hắc quạ đen nhiều vài phần tò mò.
Rất nhiều người cảm thấy chính mình chỉ sợ là thật sự cùng Cực phẩm Hồn Thú lỡ mất dịp tốt, thập phần hối hận.
“Nghe nói, này chỉ Vận Đen Quạ cùng giống nhau Vận Đen Quạ bất đồng.”
“Nơi nào bất đồng a!”
“Phản phệ tương đối tiểu.”
Một ít người nghị luận sôi nổi, trong mắt hiện lên vài phần hâm mộ, tiếc nuối, Vận Đen Quạ nguyền rủa năng lực, kỳ thật vẫn là thực làm nhân tâm động, chính là phản phệ làm người chịu không
nổi, nếu không có phản phệ, tưởng khế ước Vận Đen Quạ người vẫn là rất nhiều.
“Không nghĩ tới cư nhiên bị Lâm Sơ Văn khế ước.” Tống Uyên nói.
Tống Li nhịn không được rầu rĩ nói: “Lâm Sơ Văn rốt cuộc là nghĩ
như thế nào a!”
Tống Uyên hít sâu một hơi, nói: “Hồn Vương cường giả, hẳn là không đến mức nhìn lầm, hoặc là này chỉ quạ đen thật sự không đơn giản.”
Sở Diệp đứng ở cửa sổ, hướng tới phía dưới nhìn.
Tư Phi Tuyết nhìn Sở Diệp, có chút nghi hoặc nói: “Sở thiếu, ngươi đang xem cái gì đâu? Phía dưới có cái gì đẹp đồ vật sao?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Xem như có đi.”
Hắn thấy được phía trước ở bí cảnh bên trong nói là hối hận, liền đi ăn phân nữ tu.
Xem kia nữ tu biểu tình, tựa hồ có chút dao động, nhưng còn ở hấp hối giãy giụa.
Sở Diệp thầm nghĩ: Ô Ô tựa hồ có chút cố ý khoe khoang, làm người biết bỏ lỡ cái gì, thật là một con ác thú vị quạ.
……
Thiết Thụ Lĩnh động phủ.
“Nhan Vũ cô cô, đó là Sở Diệp thú sủng sao?” Sở Tư Phỉ hỏi.
Kinh Chập Long chiếm cứ ở không trung bên trong, thân thể cao

lớn thập phần dẫn nhân chú mục.
Sở Nhan Vũ cau mày, nói: “Đại khái đúng không.”
Sở Nhan Vũ đã được đến tin tức, Sở Diệp hiện giờ đã là tam vương thú Hồn Vương, Sở Diệp kia chỉ ong chúa cùng tiểu bạch miêu đều tiến giai, mặt khác, còn ở bên ngoài khế ước một con rồng.
Sở Tư Phỉ nhìn thật lớn Kinh Chập Long, trong lòng tràn đầy kích
động.
“Long a! Nhan Vũ tiểu cô cô, thật là long a!”
Sở Nhan Vũ gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Thật là long.”
Sở Nhan Vũ đã sớm biết Sở Diệp khế ước long, nhưng là, nhìn đến long vẫn là có loại chấn động cảm giác.
Sở Nhan Vũ hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Sở gia cư nhiên đều ra ngự long sư, Sở Diệp rời đi không đến hai năm, rời đi thời điểm, như chó nhà có tang, không nghĩ tới cư nhiên sẽ lấy như vậy tư thái trở về.
“Chúng ta vào đi thôi.” Sở Tư Phỉ có chút kích động nói.
Sở Nhan Vũ gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Sở Diệp ở phòng khách nghênh đón Sở Nhan Vũ đoàn người, “Tiểu cô cô đã lâu không thấy a!”
Sở Nhan Vũ cười cười, nói: “Đã lâu không thấy.”
Sở Diệp nhăn nhăn mày, nói: “Ta nghe nói bởi vì ta duyên cớ, Sở gia mấy năm nay vẫn luôn bị người nhằm vào.”
Sở Diệp đối Sở gia không có gì cảm tình, bất quá, nếu là bởi vì hắn, Sở gia liền như vậy bị diệt môn, vẫn là sẽ cảm thấy có chút ngượng ngùng.
Sở Nhan Vũ gật gật đầu, nói: “Ngũ Độc lão tổ vẫn luôn không chịu
thiện bãi cam hưu, hắn thủ hạ người, vẫn luôn ở trong tối chọc chọc làm một ít động tác, bất quá, Tư Không Minh tiền bối hỗ trợ.”
Sở Diệp hít sâu một hơi, lấy ra một lọ sát khí, nói: “Nơi này có thập phần sát khí, tiểu cô cô cầm đi đi, xem như ta đối Sở gia mấy năm nay tao ngộ bồi thường.”
Sở Diệp đối Sở gia cũng không nhiều lắm hảo cảm, chỉ là Sở gia

rốt cuộc nhân hắn chịu khổ, Sở Diệp cảm thấy vẫn là cần thiết bồi
thường một vài.
Powered by GliaStudio
close
Thập phần sát khí, thao tác tốt lời nói, Sở gia hẳn là có thể lớn mạnh không ít.
“Quá nhiều đi.” Sở Nhan Vũ có chút chấn kinh nói.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Còn hảo.”
Sở Diệp hít sâu một hơi, hắn hiện tại mỗi tháng đều có thể có một
trăm nhiều phân sát khí nhập trướng, mà đối Sở gia mà nói, mỗi một phần sát khí đều thập phần trân quý.
Đã từng đối hắn mà nói khổng lồ gia tộc, hiện tại đã không đáng giá nhắc tới.
Sở Nhan Vũ hít sâu một hơi, ẩn ẩn có loại Sở Diệp biến cao không thể phàn cảm giác.
“Sở Tư Thần thế nào?” Sở Diệp hỏi.
Sở Nhan Vũ cau mày, nói: “Tư Thần hắn vẫn là rất lợi hại, Chiến Tướng ngũ giai.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Như vậy a!”
Sở Diệp thầm nghĩ: Có thể hỗn đến Chiến Tướng ngũ giai cũng không tồi, bất quá, Sở Tư Thần nguyên bản là nữ chủ một đại lốp
xe dự phòng, thành tựu hẳn là sẽ càng cao một ít, hẳn là đối phương hỗn quá kém, từ trước vài tên lốp xe dự phòng lưu lạc đến mười mấy hai mươi mấy danh lốp xe dự phòng.
Sở Nhan Vũ nhìn Sở Diệp, muốn nói lại thôi.
Sở Diệp nhìn Sở Nhan Vũ, nói: “Tiểu cô cô, làm sao vậy?”
“Kia chỉ hắc quạ đen là Vận Đen Quạ sao?” Sở Nhan Vũ hỏi.
Sở Diệp: “……” Chẳng lẽ tiểu cô cô lại tưởng khuyên bọn họ từ bỏ Vận Đen Quạ?
Sở Nhan Vũ xem Sở Diệp không nói lời nào, nói: “Ngươi đừng hiểu lầm, chỉ là, nó đã từng cũng hỏi qua ta, muốn hay không cùng nó ký kết khế ước.”
Sở Diệp: “……” Ô Ô võng rải thật đúng là đại, tiểu cô cô cư nhiên

cũng ở võng.
“Chẳng lẽ thật là Cực phẩm Hồn Thú?”
Sở Diệp hít sâu một hơi, nhất thời không biết muốn như thế nào hồi phục.
Sở Nhan Vũ lắc lắc đầu, nói: “Tính, ngươi vẫn là không cần nói cho ta.”
Sở Diệp: “……” Xác thật, nếu bỏ lỡ, vẫn là không biết hảo, nếu là đã biết, sợ là buổi tối đều phải ngủ không được.
……
Sở Diệp cùng Sở Nhan Vũ nói chuyện, Tiểu Ngân bay tiến vào.
Sở Diệp cùng Tiểu Ngân giao lưu một phen, sắc mặt tức khắc thay đổi.
Sở Nhan Vũ nhìn Sở Diệp sắc mặt, có chút nghi hoặc nói: “Làm sao vậy?”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không có việc gì, Lâm gia người tới.”
Sở Diệp hít sâu một hơi, so sánh với Sở gia, Lâm gia càng vì khó chơi a! Sở Tư Thần bất quá là cái nam xứng, Lâm Mộng Dung chính là nữ chủ a! Lâm Mộng Dung đi rồi, cũng không biết Lâm gia có phải hay không còn cùng nàng có liên hệ.
Sở Nhan Vũ gật gật đầu, nói: “Lâm gia a!”
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Lâm gia phát triển thế nào?”
Sở Nhan Vũ nghĩ nghĩ, nói: “Cũng không tệ lắm, năm đó Lâm Mộng Dung bị Thiên Nguyệt thư viện tuyển đi, Lâm gia náo nhiệt
quá một trận, chỉ là Lâm Mộng Dung lúc sau liền không có tin tức,
Lâm gia lại quạnh quẽ một ít. Lâm Mộng Dung là bị siêu cấp thế lực lớn tiếp dẫn đi, nếu là trở về, Lâm gia liền một bước lên trời.”
“Siêu cấp thế lực lớn? Có bao nhiêu đại.” Sở Diệp nói thầm nói.
Sở Nhan Vũ gật gật đầu, nói: “Nghe nói, Thiên Nguyệt thư viện có
Hồn Hoàng cường giả tồn tại.”
“Hoàng cấp cường giả a! Kia xác thật khó lường.” Thiên Hải Vực bên kia Hồn Vương cường giả không ít, nhưng là, Hồn Hoàng cường giả liền không nhiều lắm thấy.
Bất quá, Thiên Hải Vực như vậy cái địa phương, hẳn là tồn tại

Hồn Hoàng, chỉ là Hồn Hoàng cường giả không thường ngoi đầu mà thôi.
Sở Diệp đi vào đại sảnh, nhìn đến mấy cái Lâm gia người chính vây quanh Lâm Sơ Văn nói chuyện, Lâm Sơ Văn bị vài người vây quanh, sắc mặt có chút không được tự nhiên.
“Sơ Văn, ngươi hiện tại thật là lợi hại a!” Lâm Đông nói.
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt “Ân” một tiếng.
“Ngươi cùng Sở Diệp thật sự không suy xét gia nhập Thiên Nguyệt thư viện sao? Kia chính là cái thế lực lớn a! Nghe nói, bên
trong còn có Hồn Hoàng, năm đó, Thiên Nguyệt thư viện người tới lúc sau, còn hỏi quá các ngươi sự đâu.”
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Không suy xét.”
Lâm Đông cau mày, nói: “Gia nhập Thiên Nguyệt thư viện cũng không có hại a!”
Lâm Đông nhíu lại mày, Thiên Nguyệt thư viện mang đi Lâm Mộng Dung lúc sau liền không có kế tiếp, bất quá, Lâm Mộng Dung rời đi thời điểm, để lại một quả đưa tin phù, nói rõ Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn trở về liền thông tri nàng.
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Ta có tính toán của chính mình.”
Lâm Tư Tuyết cau mày, nói: “Thiên Nguyệt thư viện chấp chưởng
nhiều bí cảnh, thực lực phi thường khổng lồ.”
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Chính là bởi vì thực lực quá khổng lồ, hắn mới không dám đi a!
“Ta ở Thiên Hải Vực hỗn, khá tốt.” Lâm Sơ Văn nói.
“Nơi nào hảo?” Lâm Tư Tuyết rầu rĩ nói.
Sở Diệp đi đến, nói: “Sơ Văn là Hồn Vương vẫn là Địa giai Dược Tề Sư, có chỗ nào không hảo sao? Lại nói tiếp Lâm tiểu thư, liền Hồn Sư đều không phải, mới là thật sự không tốt.”
Sở Diệp cười nhạo một tiếng, thầm nghĩ: Lâm Tư Tuyết thật đúng
là lão bộ dáng a! Bản lĩnh không lớn, ghê tởm người bản lĩnh không nhỏ, một cái Hồn Sĩ đối với Hồn Vương khoa tay múa chân, cũng không biết là nơi nào tới cảm giác về sự ưu việt.
Lâm Tư Tuyết mặt thanh một trận bạch một trận, nói: “Ta chỉ là

cảm thấy Thiên Nguyệt thư viện phát triển tiền đồ xa hơn lớn hơn
một chút, Mộng Dung tỷ đi Thiên Nguyệt thư viện, nói không chừng trở về thời điểm, đã là Hồn Hoàng."
Sở Diệp cười cười, nói: "Vậy ngươi sợ là đợi không được nàng đã trở lại, không đến Hồn Sư số tuổi thọ bất quá trăm, chờ nàng trở thành Hồn Hoàng trở về, ngươi mộ phần thảo nói không chừng đều có ngươi người cao."
Lâm Tư Tuyết cắn môi, thẳng lăng lăng nhìn Sở Diệp không nói gì.
Sở Diệp âm thầm mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Hồn Hoàng, Hồn Hoàng có dễ dàng như vậy đạt tới sao? Liền tính Lâm Tư Tuyết là
nữ chủ, muốn trở thành Hồn Hoàng cũng không dễ dàng.
Lâm Đông đối với Sở Diệp xấu hổ cười cười, nói: "Tư Tuyết không hiểu chuyện, chỉ biết hồ ngôn loạn ngữ, mong rằng Sở thiếu bao dung, bất quá, Thiên Nguyệt thư viện xác thật thực coi
trọng các ngươi, phía trước tới Thiên Nguyệt thư viện Tùng Hạc phó viện trưởng thực coi trọng ngài, còn chuyên môn hỏi đến chuyện của ngươi."
Sở Diệp cười cười, nói: "Ta như vậy tuyệt thế thiên tài, đi đến nơi nào đều quang mang vạn trượng, bị người chú ý không phải thực
bình thường sao?"
Lâm Đông khô khốc cười cười, nói: "Sở thiếu nói chính là a!"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Này còn kém không nhiều lắm."
Lâm gia vài người ở chỗ này hàn huyên một hồi, xem Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thái độ không tốt lắm, liền rời đi.
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: "Không có việc gì đi."
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Không có việc gì, bất quá, chúng ta chạy nhanh xử lý tốt bên này sự tình, xoay chuyển trời đất hải vực đi."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Hảo."

Chương 268: Chương 268

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đãi ở động phủ, tiến đến bái phỏng người nối liền không dứt.
“Lâm tiền bối, ngươi muốn Huyết Hồng Tinh có tin tức.” Tư Đông
Phong nói.
Lâm Sơ Văn có chút vui sướng nói: “Thật sự? Đối phương yêu cầu cái gì dược tề? Vẫn là cái gì tài nguyên.”
Lâm Sơ Văn trên tay Bảy Màu Huyễn Điệp, đã tiến vào Chiến Tướng Cửu giai thật lâu, Huyết Hồng Tinh có phụ trợ Bảy Màu Huyễn Điệp tiến vào Vương giai tác dụng.
Trên thực tế, làm Bảy Màu Huyễn Điệp tiến vào Vương giai dược tề, linh vật, Lâm Sơ Văn đã sớm đã chuẩn bị tốt.
Chỉ là Bảy Màu Huyễn Điệp tư chất, so với Tiểu Bạch, Tuyết Bảo muốn kém cỏi không ít, tiến giai Vương giai khó khăn muốn cao hơn rất nhiều, cho nên có thể chuẩn bị đầy đủ một ít, Lâm Sơ Văn
vẫn là hy vọng có thể chuẩn bị đầy đủ một ít.
Tư Đông Phong có chút khó xử nói: “Lâm Chu Tuyết tiền bối tưởng cùng ngươi mặt nói.”
“Lâm Chu Tuyết, Huyết Nguyệt Tông Hồn Vương trưởng lão?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Tư Đông Phong gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
“Vậy trông thấy đi.” Lâm Sơ Văn nói.
Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp ở Phong Vân Lâu, hội kiến Lâm Chu Tuyết.
Sở Diệp nhìn đến Lâm Chu Tuyết phía sau hai người, sắc mặt có chút quỷ dị, Lâm Chu Tuyết mang theo Tống Uyên, Tống Li lại đây, Tống Li đúng là phía trước ở bí cảnh bên trong, tuyên bố nói

hối hận liền phải đi ăn phân nữ tu.
“Lâm đạo hữu, hạnh ngộ.” Lâm Chu Tuyết nói.
Lâm Sơ Văn hướng tới Lâm Chu Tuyết gật gật đầu, nói: “Hạnh ngộ.”
Hắc quạ đen đãi ở một bên, cạc cạc kêu.
Tính lên trước mặt ba người, đều cùng Ô Ô có chút ăn tết, Lâm Sơ Văn vốn dĩ muốn đem Ô Ô thu vào Hồn Thất, bất quá, Ô Ô chết sống không vui đi vào.
Hắc quạ đen ở phòng khách bên trong phành phạch cánh, nơi nơi
phi, sợ người khác chú ý không đến hắn.
“Lâm thiếu, khế ước này chỉ quạ đen?” Lâm Chu Tuyết hỏi.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Lâm Chu Tuyết hướng tới Ô Ô nhìn qua đi, kỳ thật, ở di tích thời điểm, Lâm Chu Tuyết cũng là cảm thấy Ô Ô có chút đặc biệt, bất quá, cân nhắc qua đi, vẫn là từ bỏ. “Nghe nói, này chỉ quạ đen phản phệ tương đối tiểu.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Không sai.”
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Ô Ô không phải Vận Đen Quạ a! Đối phương phát động nguyền rủa, cơ bản sẽ không đối ký chủ có cái
gì ảnh hưởng.
Ô Ô còn có chúc phúc khả năng, ở bí cảnh thời điểm, Ô Ô liền thường xuyên xả cái gì “Chúc phúc”, bất quá, một chúng tu sĩ đối
“Vận Đen Quạ chúc phúc” đều tránh chi e sợ cho không kịp.
Trên thực tế, Ô Ô chúc phúc thập phần hữu hiệu, Ô Ô phía trước cho Mộc Tiên Điểu Thúy Vũ một cái chúc phúc, chúc phúc này thân thể mau chóng khôi phục, chúc phúc lúc sau, Thúy Vũ thân
thể cư nhiên thật sự chuyển biến tốt đẹp không ít. Ô Ô hiện giờ còn chỉ Tướng cấp, một khi tiến giai Vương giai, chúc phúc chi hiệu sẽ càng thêm xuất chúng.
Lâm Sơ Văn nhăn nhăn mày, theo bản năng không nghĩ ở Ô Ô vấn đề này thượng nhiều làm dây dưa.
“Chúng ta đi thẳng vào vấn đề đi, không biết Chu Tuyết đạo hữu

muốn đổi lấy cái gì? Điều kiện không quá phận, ta đều có thể ngẫm lại biện pháp." Lâm Sơ Văn nói.
Lâm Chu Tuyết trầm ngâm một chút, mở miệng nói: "Không biết,
Lâm thiếu có thể hay không luyện chế Vong Trần dược tề."
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, có chút tiếc nuối nói: "Xin lỗi, ta không có phương thuốc."
Vong Trần dược tề có thể tẩy đi ký ức, người cùng Hồn Sủng đều có thể, một ít người nếu là tao ngộ quá mức đáng sợ sự tình, để lại khúc mắc, có thể dùng Vong Trần dược tề tẩy rớt.
Vong trần càng nhiều dùng để rửa sạch Hồn Sủng ký ức, chủ nhân chết, Hồn Sủng sống sót, là có thể thay đổi chủ nhân. Mà nếu Hồn Sủng cùng nguyên chủ nhân quan hệ quá mức thâm hậu, liền sẽ ảnh hưởng khế ước, Vong Trần dược tề rửa sạch ký ức lúc sau, đi thêm khế ước khó khăn sẽ thu nhỏ không ít.
Lâm Chu Tuyết lắc lắc đầu, nói: "Kia thật là đáng tiếc."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
Hai bên không có nói thỏa, Lâm Chu Tuyết có chút mất mát rời đi.
Không có thể bắt được Huyết Hồng Tinh, Lâm Sơ Văn cũng không tính quá thất vọng, đem Bảy Màu Huyễn Điệp bồi dưỡng đến Vương giai con đường có vài điều, đổi không đến Huyết Hồng Tinh tuy rằng có chút đáng tiếc, nhưng ảnh hưởng cũng không tính quá lớn.
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: "Làm sao vậy? Có cái gì vấn đề sao?"
"Không có gì, ta chính là cảm thấy quá xảo." Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: "Như thế nào xảo?"
"Ô Ô cho ta một quả nhẫn bên trong, có dược tề thuật truyền thừa, là có Vong Trần dược tề phối phương." Lâm Sơ Văn nói.
Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, Ô Ô đưa dược tề thuật truyền thừa, có chút giống đã từng Vạn Thú Điện tuyệt mật truyền thừa, giá trị cực cao.
Sở Diệp: "……" Đây là trùng hợp sao? Vẫn là Lâm Chu Tuyết đã biết cái gì cố ý tới thử.
Sở Diệp nhìn Ô Ô, nói: "Ô Ô, ngươi kia chiếc nhẫn rốt cuộc là nơi

nào tới?"
Ô Ô có chút rầu rĩ nói: "Người khác thượng cống cho ta a!"
Sở Diệp cau mày, nói: "Cư nhiên có người cho ngươi thượng cống?"
Ô Ô mắt lé ngắm Sở Diệp, giống như đang nói xem thường ai đâu? Như thế nào liền không ai cho ta thượng cống.
Ô Ô chụp đánh cánh, nói: "Ngươi biết nhẫn chủ nhân là chết như
thế nào sao?
"Nghe nói bị phản phệ chết, nữ nhân kia Hồn Sư Cửu giai tu vi muốn khế ước Vương cấp phong thú, dùng dắt hồn dược tề."
Sở Diệp nhíu mày đầu, nói: "Nghe nói?""
Ô Ô chụp phủi cánh, nói: "Lúc ấy ta còn không có sinh ra a!"
Sở Diệp: "……"
"Dắt hồn dược tề a!" Lâm Sơ Văn nói thầm nói.
Dắt hồn dược tề có thể kiềm chế Hồn Thú Hồn Thú, gia tăng khế ước tỷ lệ, nhưng là, hai bên chênh lệch quá lớn, vẫn là không có khả năng thành công.
Dắt hồn dược tề trình độ nhất định thượng, sẽ tổn thương Hồn Thú thần chí, thuộc về cấm dược phạm trù.
Ô Ô gật gật đầu, cười lạnh nói: "Hẳn là tu nhị đại, bị quán không biết trời cao đất dày."
Sở Diệp: "Sau đó đâu……"
Ô Ô nhún vai, nói: "Sau đó phong thú bị ăn luôn, bất quá, kia chỉ phong thú cũng không thảo hảo, Vạn Thú Điện sau lại phái người
lại đây, tìm kiếm kia nữ tu rơi xuống, phát hiện kia nữ tu chết ở phong thú trên tay, liền canh chừng thú cấp giết." Ô Ô thở dài, thầm nghĩ: Nói trắng ra là bí cảnh chỉ là Vạn Thú Điện ngay lúc đó
mục trường mà thôi.
Sở Diệp nhíu nhíu mày, có chút thổn thức.
……
Powered by GliaStudio
close
Phong Vân Lâu.

“Lâm thiếu không có cùng Lâm Chu Tuyết tiền bối nói thỏa sao?”
Tư Đông Phong hỏi.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Không có, nàng yêu cầu Vong Trần dược tề, ta không có.”
“Không thể đổi mặt khác đồ vật sao?” Tư Đông Phong nhịn không
được nói.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Nàng phi Vong Trần dược tề không đổi, mà ta cũng không có Vong Trần dược tề phối phương.”
Tư Đông Phong hít sâu một hơi, nói: “Vong Trần dược tề a! Nghe nói, Vạn Thú Di Tích bên trong, khả năng có Vong Trần dược tề phối phương.”
Lâm Sơ Văn cau mày, nhìn Tư Đông Phong liếc mắt một cái, nói: “Di tích bên trong có?”
Di tích bên trong xác thật có, còn dừng ở trên tay hắn, chỉ là Tư Đông Phong là như thế nào biết di tích có đâu?
Tư Đông Phong gật gật đầu, nói: “Nghe nói phía trước Thiên Nguyệt thư viện đi trước Vạn Thú Di Tích, khế ước linh thú chỉ là
thuận tiện, chân chính nguyên nhân, là vì tìm kiếm một phần dược tề thuật truyền thừa.”
Sở Diệp: “……”
“Nghe nói, Vạn Thú Điện đã từng có một vị phân điện điện chủ nữ
nhi, trộm lựu vào Vạn Thú Di Tích, chết ở di tích bên trong, dược tề thuật truyền thừa cũng đánh rơi ở bí cảnh bên trong.”
Sở Diệp: “……”
Sở Diệp có chút nghi hoặc nhìn Tư Đông Phong, nói: “Này hẳn là bí tân đi, tư thiếu làm sao mà biết được?”
Tư Đông Phong cười cười, nói: “Cái này…… Là Phi Tuyết ngẫu nhiên từ Thiên Nguyệt thư viện dân cư trung biết được.”
Tư Phi Tuyết phía trước cũng tiến vào Vạn Thú Điện di tích bên trong, Thiên Nguyệt thư viện một cái tu sĩ nhìn trúng Tư Phi Tuyết, ở Tư Phi Tuyết dẫn đường dưới, đem sở hữu nên nói không nên nói đều nói.

“Thiên Nguyệt thư viện người ở bí cảnh bên trong, tìm kiếm hai năm, đều mau đào ba thước đất, vẫn là không tìm được, đánh giá
dược tề truyền thừa, đã bị người mang đi, liền rời đi bí cảnh.” Tư Đông Phong nói.
Thiên Nguyệt thư viện người rời khỏi sau, Phi Tuyết không cam lòng, lại ở bí cảnh bên trong tìm kiếm hồi lâu, vẫn là không có thể
tìm được.
Sở Diệp: “……” Đồ vật thật sự làm Ô Ô chôn dưới đất, Thiên Nguyệt thư viện đào đất thời điểm, có chút không nghiêm túc a! Thiên Nguyệt thư viện lớn như vậy cái thế lực đều mơ ước dược tề thuật truyền thừa, hẳn là không đơn giản a!
Tư Đông Phong cười cười, nói: “Thiên Nguyệt thư viện hẳn là không có đắc thủ, Lâm thiếu ngươi có thể tiến trong đó thử xem a! Nếu là tìm được, có lẽ có cơ hội tiến giai trở thành Thiên cấp Dược Tề Sư.”
Sở Diệp: “……”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Thiên Nguyệt thư viện đều tìm không thấy truyền thừa, ta nơi nào có bản lĩnh được đến a!”
Tư Đông Phong lắc lắc đầu, nói: “Này nhưng nói không chừng, vận khí tốt người, tùy tiện đi ở trên đường, đều có thể đụng phải cực phẩm linh thảo, vận khí không tốt, thâm nhập tràn đầy bảo vật di tích, cũng chỉ có thể bất lực trở về, hai vị đều như là vận may ngập trời người.”
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Thời gian quá xa xăm, kia dược tề thuật truyền thừa nói không chừng đã sớm bị người mang đi ra ngoài.”
Tư Đông Phong gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Nói không chừng rơi
xuống cái nào không hiểu hành tu sĩ trong tay, như vậy mai một.”
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Lâm Chu Tuyết phía trước, quả nhiên là ở thử hắn sao? Nếu Tư Đông Phong có con đường biết này đó bí ẩn, Lâm Chu Tuyết có lẽ cũng có khả năng biết.
Sở Diệp híp mắt mắt, thầm nghĩ: Cây to đón gió a! Lâm Chu

Tuyết cũng không biết ở đánh cái gì chủ ý.
Tư Đông Phong cau mày, nói: "Lâm Chu Tuyết tiền bối, cùng gia sư có chút giao tình, bằng không Huyết Hồng Tinh……"
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, lạnh lạnh nói: "Không cần."
Huyết Hồng Tinh mà thôi có thể bắt được tốt nhất, lấy không được ảnh hưởng cũng không lớn, thiên hạ thứ tốt nhiều như vậy,
Huyết Hồng Tinh còn không đáng hắn như thế lo lắng.
Tư Đông Phong xem Lâm Sơ Văn thái độ, ước chừng cũng có thể đoán được Lâm Sơ Văn suy nghĩ, gật gật đầu, nói: "Vậy được rồi."
Tư Đông Phong thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn chính là Địa giai Dược Tề Sư a! Tưởng lấy lòng người vô số kể, cũng xác thật không cần phải vì một khối Huyết Hồng Tinh cùng Lâm Chu Tuyết liều mạng.
……
Khách điếm nội.
"Sư phụ, Tư Đông Phong nói Thiên Nguyên dược tề bị đổi đi rồi." Tống Li nói.
Lâm Chu Tuyết cau mày, nói: "Bị đổi đi rồi a!"
Tống Li gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
"Cầu Vồng dược tề đâu?"
Tống Li lắc lắc đầu, nói: "Cũng bị đổi đi rồi."
Lâm Chu Tuyết cau mày, nói: "Nói như vậy, Lâm Sơ Văn đối Huyết Hồng Tinh không có gì hứng thú."
Tống Li cau mày, thầm nghĩ: Huyết Hồng Tinh tuy rằng trân quý,
nhưng giá trị chỉ có thể tính giống nhau, cũng chính là Lâm Sơ Văn Bảy Màu Huyễn Điệp tạp ở Chiến Tướng Cửu giai đỉnh, mới nhu cầu cấp bách thứ này. Bất quá, sư phụ muốn dùng Huyết Hồng Tinh muốn dùng Huyết Hồng Tinh đắn đo Lâm Sơ Văn, sợ là không quá khả năng.
Tống Li nhíu lại mày, nhịn không được nói: "Sư phụ, kia chỉ Vận Đen Quạ có phải hay không có cái gì vấn đề sao?"
Lâm Chu Tuyết cau mày, chần chờ hảo sau một lúc lâu, mới nói: "Kia chỉ Vận Đen Quạ, có lẽ là cực phẩm Hồn Sủng."

Lâm Chu Tuyết khẽ thở dài một hơi, nếu Hồn Sủng dừng ở Lâm Sơ Văn trên tay, chính mình hẳn là không cơ hội, cứ như vậy, cũng liền không cần thiết cất giấu.
Tống Li có chút kinh tủng nói: "Không quá khả năng đi, có cực phẩm Hồn Sủng, Vạn Thú Điện sẽ không chính mình lưu trữ sao?
Như thế nào sẽ phóng tới bí cảnh?"
Lâm Chu Tuyết hít sâu một hơi, chậm rãi nói: "Chúng ta tông môn
là năm đó rời đi Vạn Thú Điện Vạn Thú Điện đệ tử thành lập, cùng Vạn Thú Điện quan hệ mật thiết."
"Vạn Thú Điện đã từng đem một đám linh thú trứng để vào bí cảnh bên trong, này một đám linh thú trứng, là từ thượng cổ di tích bên trong khai quật ra tới, để vào bí cảnh là lúc, đã mất đi hoạt tính."
"Lúc ấy giám định linh thú trứng giám định sư, phân biệt kết quả
là, này phê bán lẻ trứng phẩm tướng đều ở thượng phẩm, thậm chí cực phẩm."
Tống Li nghe Lâm Chu Tuyết nói, đôi mắt dần dần trợn to, nhịn không được nói: "Quá đáng tiếc."
"Đúng vậy! Năm đó Vạn Thú Điện người không cam lòng, đem này phê linh thú trứng phóng tới di tích bên trong linh tuyền bên
trong phu hóa."
"Năm đó, nuôi thả ở Vạn Thú Điện di tích bên trong linh thú, hẳn
là không có Vận Đen Quạ, ta suy nghĩ kia chỉ Vận Đen Quạ, có thể hay không là từ thượng cổ di tích bên trong kia phê trứng phu
hóa ra tới."
Tống Li có chút kinh tủng nói: "Không thể nào."
Nếu là thượng cổ linh thú trứng phu hóa, còn thật có khả năng là
cực phẩm linh thú.
Kia chỉ Vận Đen Quạ có lẽ không phải Vận Đen Quạ, cực phẩm

linh thú giống nhau đều là có ngụy trang năng lực.
Lâm Chu Tuyết vốn dĩ cũng không tưởng nhiều như vậy, nhưng là, Sở Diệp có tuệ nhãn thức châu, lựa chọn Bạch Hổ kinh nghiệm, rất nhiều người đều suy đoán Sở Diệp có hoả nhãn kim tinh.
Hiện giờ, Lâm Sơ Văn khế ước một con hắc quạ đen, làm Lâm Chu Tuyết nhịn không được đông tưởng tây tưởng.
“Khả năng chỉ là ta suy nghĩ nhiều, rốt cuộc, năm đó kia phê linh
thú trứng, hẳn là đều là chết trứng mới đúng, đều qua nhiều năm
như vậy, muốn phu hóa nói, hẳn là đã sớm phu hóa.” Lâm Chu Tuyết sâu kín nói.

Chương 269: Chương 269

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nói chuyện, Cung Thần đi đến.
“Sở thiếu, Lâm thiếu, ta chuẩn bị đi trở về.”
Sở Diệp hướng tới Cung Thần nhìn thoáng qua, hỏi: “Không nhiều lắm chơi một đoạn thời gian sao?”
Cung Thần cười cười, nói: “Xem không sai biệt lắm, đi về trước một chuyến lại nói, thương lộ đả thông, sau này tới tới lui lui cũng
phương tiện, lần sau lại qua đây cũng có thể.”
Cung Thần trên tay đại bộ phận tài nguyên đều đã giao dịch đi ra
ngoài, cũng thu nạp một số lớn tài nguyên, Cung Thần có chút vội
vàng tưởng trở về bán ra bên này tài nguyên, cũng tưởng lại an bài một nhóm người lại đây.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Nói cũng là, đi về trước cũng hảo.”
Dù sao Truyền Tống Trận không bị phá hư, nghĩ tới tới tùy thời có
thể.
Cung Thần nhìn Sở Diệp, dò hỏi: “Sở thiếu còn đi Thiên Hải Vực sao?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Muốn đi.” Muốn nói tu luyện hoàn cảnh,
vẫn là Thiên Hải Vực càng tốt một ít, “Bất quá, đến đem Ngũ Độc lão tổ giải quyết.”
Ngũ Độc lão tổ hung ác độc ác, lưu trữ như vậy một người, luôn là cái tai hoạ ngầm.
Cung Thần nhăn nhăn mày, có chút khó xử nói: “Ngũ Độc lão tổ thực lực giống như cũng liền như vậy, giết hắn nhưng thật ra

không khó, chẳng qua lão già này giống như trốn đi."
Đường Thiên Túng đi trước Phong Châu chính là vì sát Ngũ Độc lão tổ, đưa một phần nhân tình cấp Lâm Sơ Văn, bất quá, lão gia hỏa kia trốn đi, không thấy bóng người, bọn họ phác cái không.
Sở Diệp nhàn nhạt nói: "Không quan hệ, cẩn thận tìm có thể tìm được."
Cung Thần thầm nghĩ: Nơi nào có dễ dàng như vậy a! Một cái Hồn Vương cường giả nếu là có tâm ẩn nấp hơi thở, là rất khó bị phát hiện.
Sở Diệp xem Cung Thần biểu tình, đại khái biết đối phương suy nghĩ cái gì.
Sở Diệp cười cười, cũng không có giải thích cái gì.
Ngũ Độc lão tổ hung ác xảo trá, nghe được tiếng gió sợ là chạy, bất quá, này đối hắn mà nói lại không phải cái gì vấn đề, trên tay hắn là có la bàn, Vương giai tu sĩ ở la bàn phía trên, liền như trong bóng tối đèn sáng giống nhau rõ ràng.
Ngũ Độc lão tổ hẳn là còn ở Phong Châu, hắn đi Phong Châu nói, bằng vào la bàn hẳn là là có thể tìm được người.
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Một khi đã như vậy, kia chúc Sở thiếu đường cái công thành."
Sở Diệp cười cười, nói: "Không dám, không dám."
……
Cung Thần rời đi sau không lâu, Sở Diệp khống chế Kinh Chập Long bay lên trời, hướng tới Phong Châu phương hướng phi hành qua đi.
Thân hình khổng lồ Kinh Chập Long, từ Lưỡng Giới Thành trên không bay qua, dẫn tới không ít người nghỉ chân quan vọng.
Lưỡng Giới Thành hiện giờ hội tụ không ít người, rất nhiều đều là
một phương thế lực khôi thủ, mọi người nhìn đến Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn rời đi một đám thần sắc phức tạp.
"Đó là hướng Phong Châu phương hướng a!"
"Sở Diệp đây là đi tìm bãi đi sao?"
"Ngũ Độc lão tổ đấu đến quá Sở thiếu cùng Lâm thiếu sao?"
"Vô nghĩa, đấu đến quá liền sẽ không trốn đi, cũng không nhìn xem Sở thiếu, Lâm thiếu hiện tại có bao nhiêu Vương cấp Hồn

Sủng."
"Cũng đúng vậy!" Sở Diệp một người liền có ba con Vương giai Hồn Sủng, hơn nữa Lâm Sơ Văn, xa luân chiến như thế nào cũng đem Ngũ Độc lão tổ háo đã chết."
"Ngũ Độc lão tổ lần này xúi quẩy a!"
"Ngũ Độc lão tổ nhiều âm hiểm a! Nhân gia sớm trốn đi, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hiện tại vấn đề, cũng không phải là có thể hay không đánh thắng được, mà là có thể hay không đem người tìm ra a!"
"Không nghĩ tới Ngũ Độc lão tổ như vậy kiêu ngạo người, cũng có
trốn đi một ngày."
……
Một chúng tu sĩ nghị luận sôi nổi, không ít tu sĩ đều có chút thổn
thức.
Năm đó, Ngũ Độc lão tổ uy thế ngập trời, bức cho Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi xa tha hương, mà hiện giờ, ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, đến phiên Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn chủ động xuất kích.
Tư Nam Nguyệt hít sâu một hơi, nói: "Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, xuất phát a!"
Tư Đông Phong gật gật đầu, nói: "Ân."
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn là ở vạn chúng chú mục dưới, ngồi Kinh Chập Long rời đi.
Có Kinh Chập Long ngồi tọa ky, Sở Diệp hẳn là nếu không bao lâu, là có thể đến Phong Châu.
Xem Sở Diệp hùng hổ bộ dáng, hẳn là không đạt mục đích, thề không bỏ qua.
Tư Nam Nguyệt hít sâu một hơi, nói: "Sở Diệp, Lâm Sơ Văn này hai tên gia hỏa, thật là khó có thể tưởng tượng."
Sở Diệp mới rời đi bao lâu a! Thủ hạ liền nhiều bốn con Vương thú, Kinh Chập Long tựa hồ vẫn là Vương giai Tứ giai, như vậy tu
luyện tiến độ, cũng đủ làm Lưỡng Giới Thành chung quanh mấy cái châu Hồn Vương đều hổ thẹn không thôi.

Tư Đông Phong gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Tiểu Bạch ngồi ở Kinh Chập Long trên đầu, dọc theo đường đi ngao ô ngao ô kêu, đem ven đường một ít Hồn Thú, hung thú dọa
hồn vía lên mây.
“Đó chính là Bạch Hổ sao?”
“Nho nhỏ một con, thực đáng yêu bộ dáng a!”
“Đừng nhìn gia hỏa này nhìn đáng yêu, chiến đấu lên chính là thực khủng bố.”
……
Kinh Chập Long tốc độ bay nhanh, mới một ngày thời gian, liền tiến vào Phong Châu địa giới.
“Sở Diệp tới, Lâm Sơ Văn tới.”
“Sở Diệp gia hỏa này là tới trả thù sao?”
“Hơn phân nửa là như thế này, năm đó Ngũ Độc lão tổ đuổi giết Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, làm hai người chạy đi, hiện tại hai người trở thành Hồn Vương, tự nhiên muốn trả thù.”
“Lần trước, cái kia ngồi trên cực thiên ưng lại đây người, tựa hồ cũng là tới sát Ngũ Độc lão tổ, chỉ là chuyển động một vòng không tìm được người, liền đem những cái đó tuyên bố treo giải thưởng người cấp tấu một lần.”
“Những cái đó phát treo giải thưởng người cũng là, cư nhiên còn không có đem treo giải thưởng triệt hạ tới.”
“Này không phải Sở thiếu trở về quá cấp, những người này còn không có phản ứng lại đây sao?”
“Sở Diệp thật lợi hại a! Lại là long, lại là Bạch Hổ, này cái gì lợi hại Hồn Thú đều làm hắn cấp gặp.”
Powered by GliaStudio
close
“Các ngươi nói, Sở thiếu cùng Ngũ Độc lão tổ ai lợi hại hơn a!”
“Đại khái là Sở thiếu đi, bằng không Ngũ Độc lão tổ sẽ không không lộ mặt a.”
“Ngũ Độc lão tổ tiến giai Hồn Vương thật lâu, Sở thiếu vẫn là tân nhân sao? Nói chung, Hồn Vương tu sĩ tựa hồ đều là càng già càng lợi hại.”
“Này Sở thiếu là thiên tài a! Thiên tài nhưng không giống nhau,

này không Ngũ Độc lão tổ đều trốn đi.”
……
Ngũ Độc lão tổ đã từng là có thể ngăn tiểu nhi đêm khóc nhân vật, bất quá, mấy năm trước, đối phương ngắm bắn Sở Diệp thất bại, liền uy tín đại thất, mấy ngày trước đây, Đường Thiên Túng tiến đến tìm kiếm Ngũ Độc lão tổ, Ngũ Độc lão tổ trốn rồi, này sẽ Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tiến đến tìm kiếm, Ngũ Độc lão tổ cũng không lộ diện, này liền khiến cho Ngũ Độc lão tổ ở Phong Châu mọi người cảm nhận trung địa vị giảm xuống không ít.
……
Sở Diệp khống chế Kinh Chập Long, ở Phong Châu trên không qua lại du đãng.
Sở Diệp có được la bàn, ở Phong Châu thành trì chuyển một vòng, là có thể biết trong thành hay không che giấu có Hồn Vương cường giả.
Phong Châu Hồn Vương cường giả liền như vậy mấy cái, đem toàn bộ Phong Châu bài tra xuống dưới, cũng liền yêu cầu ba bốn
thiên thời gian.
Sở Diệp ở Phong Châu các đại thế lực, tuyên bố về Ngũ Độc lão tổ rơi xuống treo giải thưởng.
Phong Châu các thế lực lớn bổn tính toán sống chết mặc bây, nhưng là, đối mặt Sở Diệp Hồn Thú, chỉ phải lựa chọn khuất phục.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nhất cử nhất động, đều thập phần chịu người chú ý, Sở Diệp tuyên bố treo giải thưởng sự tình, cũng
nhanh chóng truyền bá mở ra.
……
Lưỡng Giới Thành.
“Sở Diệp tuyên bố treo giải thưởng, ai có thể cung cấp Ngũ Độc lão tổ rơi xuống một trăm vạn đồng vàng, tiểu độc vương rơi xuống mười vạn đồng vàng.” Tư Phi Tuyết lắc lắc đầu, có chút vô
ngữ nói.
Tư Đông Phong có chút buồn cười nói: “Sở thiếu không khỏi quá

ì
ạch một ít.”
Một trăm vạn đồng vàng nhìn không ít, nhưng cũng muốn xem treo giải thưởng chính là cái gì.
Năm đó, Ngũ Độc lão tổ cũng tuyên bố quá quan với Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn treo giải thưởng, năm đó, hai người đều chỉ là hai cái Hồn Sư, treo giải thưởng cũng đã là hiện tại Ngũ Độc lão tổ treo giải thưởng mấy lần.
Sở Diệp rõ ràng cũng không trông cậy vào này treo giải thưởng có thể có tác dụng, chỉ là ở ghê tởm Ngũ Độc lão tổ mà thôi.
Tư Phi Tuyết có chút tò mò nói: “Sư huynh, ngươi nói, Sở Diệp có thể tìm được người sao?”
Tư Đông Phong cau mày, nói: “Không biết a!” Tư Đông Phong đi theo Không Minh lão tổ bên người, chứng kiến quá sư phụ cùng Ngũ Độc lão tổ nhiều lần giao phong, biết rõ Ngũ Độc lão tổ khó chơi.
“Ta xem Sở thiếu tin tưởng tràn đầy, hẳn là sẽ không thất bại, Ngũ
Độc lão tổ sợ là muốn xong rồi.” Tư Phi Tuyết nói.
Tư Đông Phong cười cười, nói: “Sư phụ nghe được ngươi nói như vậy, sợ là sẽ mất mát không thôi.”
Tuy rằng Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn có thể xử lý Ngũ Độc lão tổ là chuyện tốt, nhưng là, làm sư phụ đau đầu không thôi đối thủ, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hai cái hậu bối có thể dễ như trở bàn tay giải quyết, sư phụ chỉ sợ sẽ có chút phiền muộn.
Tuy nói, Hồn Sủng Sư giới thiếu niên anh tài siêu việt tiền bối ví dụ không ít, bất quá, phát sinh ở chính mình bên người, luôn là như vậy làm người cảm thấy hụt hẫng.
……
Phi Vân Thôn.
“Lão hạ đầu chết như thế nào?”
“Hình như là té ngã một cái, ngã chết.”
“Lại nói tiếp, bàn ủi phía trước hai ngày trúng gió đã chết, ngày hôm qua rừng già đào thảo dược thời điểm rớt trong hồ, lão hạ đầu cư nhiên cũng ngã chết…… Chúng ta thôn có phải hay không

vận số năm nay không may mắn a!" Lúc này mới một tháng thời gian, trong thôn đều đã chết tám người.
"Này tuổi lớn là dễ dàng chết, đại khái là vận khí không hảo đi." Một cái lão nhân có chút phiền muộn nói.
Một đám lão hữu đã chết, không khỏi làm người có loại thỏ tử hồ
bi cảm giác.
"Vẫn là quá không thuận một ít, tìm cái đại sư tới làm cách làm đi."
……
Phi Vân Thôn, mấy cái lão nhân tụ ở bên nhau nghị luận sôi nổi, đều có chút lo lắng sốt ruột, trải qua thảo luận, mấy cái lão nhân vẫn là quyết định thỉnh đại sư tới làm cách làm, đi đi mốc khí.
……
Phi Vân Thôn một gian trong căn nhà nhỏ, hai người tại đàm luận
cái gì.
"Ngươi lại giết người."
"Mấy cái tiện dân mà thôi." Tiểu độc vương rầu rĩ không vui nói.
"Hiện tại vẫn là muốn điệu thấp một ít."
Tiểu độc vương phương độ năm đó phóng ra Châu Chấu, bị Lâm Sơ Văn phá cục, tiến giai Hồn Vương thất bại lúc sau, tính tình liền càng thêm bất thường táo bạo.
Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp đi rồi, Ngũ Độc lão tổ cùng Không Minh lão tổ lại tranh chấp quá vài lần.
Năm đó, Lâm Nam Cương chết trận, liên quan Ngũ Độc lão tổ mấy chỉ phó sủng cũng đã chết, một ít xem Ngũ Độc lão tổ không
vừa mắt người, ở sau lưng bỏ đá xuống giếng, khiến cho Ngũ Độc lão tổ cùng Không Minh lão tổ tranh đấu bên trong rơi vào hạ
phong, chỉ phải hành quân lặng lẽ.
Tiểu độc vương nguyên bản còn nghĩ chờ Ngũ Độc lão tổ khôi phục lúc sau, lại đi tìm bãi, không nghĩ tới, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cư nhiên đã trở lại, còn mang theo mấy cái Hồn Vương giúp đỡ lại đây.

Mấy ngày trước đây, Ngũ Độc lão tổ được đến Đường Thiên Túng muốn tới tin tức, chỉ phải tạm lánh mũi nhọn.
Ngũ Độc lão tổ giết cái này thôn xóm nhỏ một đôi tổ tôn, ngụy trang thành hai người bộ dáng, nhưng thật ra tránh thoát Đường
Thiên Túng truy tung.
Tiểu độc vương vẫn luôn tâm tâm niệm niệm muốn trả thù Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, hiện giờ hai người thật sự đã trở lại, lại chỉ có thể trốn tránh, tâm tình không xong thực.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn sự tình truyền ồn ào huyên náo, tiểu độc vương mấy ngày gần đây ở trong thôn nghe được một ít người thảo luận Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn.
Trong thôn mấy cái lão nhân, cũng không nghĩ tới đại danh đỉnh
đỉnh Ngũ Độc lão tổ cùng tiểu độc vương, sẽ trốn đến cái này thôn xóm nhỏ tới, nói chuyện không có gì cố kỵ. Nói thẳng Ngũ Độc lão tổ là cái rùa đen rút đầu, một khi ngoi đầu, tất nhiên phải
bị tru sát.
Ngũ Độc lão tổ tuy rằng xuất thân Phong Châu, bất quá, ở Phong Châu cũng không có gì hảo thanh danh.
Trong thôn tiếng người lời nói ngoại, đều lộ ra một cổ Ngũ Độc lão tổ chạy nhanh xong đời đi chờ mong.
Những người này còn kinh ngạc cảm thán Sở Diệp, Lâm Sơ Văn lợi hại, tuổi còn trẻ liền thành Hồn Vương, tiểu độc vương nghe thập phần cách ứng.
Dựa theo tiểu độc vương phía trước tính tình, thôn này một cái đều trốn bất quá, bất quá, trước mắt hắn còn muốn che giấu hành
tung, chỉ có thể âm thầm xuống tay.
Sợ dẫn người chú ý, tiểu độc vương một lần cũng không dám sát quá nhiều, còn đều biến thành ngoài ý muốn sự kiện, lộng chết mấy cái người thường đều phải che che giấu giấu, làm tiểu độc vương có chút bị đè nén.

Chương 270: Chương 270

“Tỏa định vị trí?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Không sai biệt lắm, hẳn là trốn đến phía đông một cái thôn trang nhỏ đi.”
“Trốn đến thôn trang nhỏ đi sao? Khó trách Đường đạo hữu bất lực trở về.” Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu nói.
Vì tránh cho Ngũ Độc lão tổ trước tiên lẩn trốn, tiếp cận mục đích
địa thời điểm, Sở Diệp liền từ bỏ Kinh Chập Long tọa ky, đi bộ đi trước mục đích địa.
Sở Diệp nhìn la bàn, nói: “Liền ở phụ cận.”
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Vị này Ngũ Độc lão tổ, thật đúng là co được dãn được a!”
Lâm Sơ Văn nghe vậy nhăn nhăn mày, ở hắn ấn tượng bên trong,
Ngũ Độc lão tổ luôn là cùng âm ngoan xảo trá, thị huyết thành tánh liên hệ ở bên nhau, Lâm Sơ Văn không nghĩ tới, đối phương cư nhiên sẽ che giấu tung tích, lén lút tránh ở một cái thôn trang
nhỏ bên trong.
Sở Diệp tiếp thu Ảnh Thú truyền đến hình ảnh, nói: “Cái kia thôn
xóm nhỏ, vài gia ở phát tang, xem ra là đắc tội với người.”
Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, nói: “Động thủ đi.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Kinh Chập Long, Tiểu Bạch, Tiểu Ngân, tiểu hồ ly nhanh chóng che lấp hơi thở, hướng tới thôn xóm nhỏ phía đông một căn thạch
ốc phương hướng lược qua đi.

Ở phòng nhỏ bên trong nghỉ ngơi Ngũ Độc lão tổ, trong lòng ẩn ẩn có chút bất an.
Trên thực tế, ở Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn vừa mới trở lại Lưỡng Giới Thành thời điểm, Ngũ Độc lão tổ liền bắt đầu bất an.
Tuy rằng mất mặt, bất quá, Ngũ Độc lão tổ vẫn là lựa chọn tránh chiến.
Ngũ Độc lão tổ bừa bãi một đời, bị hai cái tiểu bối bức giấu đầu lòi
đuôi, trong lòng cũng là nghẹn khuất thực, nhưng là nghĩ đến chính mình tánh mạng vẫn là nhịn xuống.
Trong khoảng thời gian này, Ngũ Độc lão tổ kỳ thật cũng đang hối
hận, năm đó đem phóng ra Châu Chấu vị trí tuyển ở Lưỡng Giới Thành.
Nếu, hắn năm đó lựa chọn làm tiểu độc vương ở địa phương khác phóng ra Châu Chấu, có lẽ liền sẽ không trêu chọc thượng Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn.
Ở tiểu phá phòng bên trong nhắm mắt dưỡng thần Ngũ Độc lão tổ
đột nhiên mở bừng mắt, ngữ khí âm đức "Tới."
Ngũ Độc lão tổ ngữ khí, hoàn toàn không còn nữa ngày xưa khí định thần nhàn, mang theo vài phần tức muốn hộc máu, đem Phương Danh hoảng sợ.
Phương Danh nhíu nhíu mày, nói thầm nói: "Không thể nào."
Phương Danh cắn môi, có chút không nghĩ thừa nhận, chính mình là có chút sợ.
Phương Danh thầm nghĩ: Sở Diệp rốt cuộc là như thế nào biết bọn họ vị trí, chẳng lẽ là bởi vì kia mấy cái bé nhỏ không đáng kể tiện dân?
Tiểu Bạch, Tuyết Bảo chờ mấy tiểu nhân hơi thở đột nhiên bốc lên lên, hướng tới phòng nhỏ vọt qua đi.
Cảm giác được mấy keo kiệt thế bùng nổ, Ngũ Độc lão tổ lập tức ý thức được tránh không khỏi.
Tiểu Bạch chờ mấy tiểu tiến giai lúc sau, còn chưa thế nào đứng đắn chiến đấu quá, này sẽ gặp được Ngũ Độc lão tổ, tựa như miêu mễ gặp được con cá giống nhau, sôi nổi phác tới.

Nguyên bản uy phong bát diện độc giao, bị mấy bọc nhỏ vây, vẻ mặt hung hãn.
Kinh Chập Long đối với độc giao hộc ra một ngụm long tức, độc giao hơi thở một chút bị áp chế xuống dưới.
Long vì bách thú đứng đầu, Ngũ Độc lão tổ độc giao, không biết sao xui xẻo lại có như vậy một chút long huyết mạch, một chút đã
bị Long tộc huyết mạch càng vì tinh thuần Kinh Chập Long cấp áp
chế xuống dưới.
Tiểu Bạch xông lên đi, một đốn định hồn rống, vốn là có chút hạ xuống độc Giao Long, hơi thở liền càng thêm uể oải.
Tiểu Bạch thuộc về Cực phẩm Hồn Thú, đối độc giao cũng có thể hình thành huyết mạch áp chế.
Trên thực tế, Kinh Chập Long một cái đối phó độc giao đều dư dả,
huống chi là Tiểu Bạch chờ mấy chỉ tương trợ.
Tiểu hồ ly quát nhẹ một tiếng, mấy cái cái đuôi một chút đem độc
giao quấn lấy cấp quăng đi ra ngoài.
Độc giao bạo nộ hướng tới tiểu hồ ly cắn xé qua đi, tiểu hồ ly lượng ra sắc bén móng vuốt, đi lên chính là một móng vuốt.
Tiểu Bạch nhìn đến độc giao trên người trảo ngân, không cam lòng yếu thế, tràn đầy hung ác xé rách độc giao một tầng da thịt.
Tiểu Bạch cùng độc giao cấp bậc tương đồng, nhưng là, Tiểu Bạch chiến lực rõ ràng muốn so độc giao cường hãn nhiều.
Ngũ Độc lão tổ độc giao bị mấy tiểu vây công, kế tiếp bại lui.
Sở Diệp nhìn độc giao, rõ ràng là một con Vương thú, nhưng là, ở Tiểu Bạch chờ mấy tiểu nhân công kích dưới, này chỉ vốn dĩ hẳn là uy phong bát diện độc giao, có vẻ có như vậy một ít vô tội, đáng thương.
Tiểu độc vương triệu hồi ra Châu Chấu Vương, kết quả, mấy chỉ Châu Chấu làm Tiểu Bạch một rống, liền sôi nổi bạo toái mở ra.
Sở Diệp thầm nghĩ: Trùng hải chiến thuật cũng không phải khi nào đều hữu hiệu, tại đẳng cấp chênh lệch quá lớn tình huống dưới, Châu Chấu lại nhiều cũng vô dụng.

Phương Danh nhìn Tiểu Bạch, đôi mắt bên trong hiện lên vài phần oán độc, năm đó, nếu là hắn thành công, hiện giờ hẳn là cũng là Hồn Vương.
Đại đàn Ngân Sí Ong vây quanh Phương Danh, Phương Danh giây lát gian đã bị chập đã chết.
Mấy chỉ Hồn Sủng ra tay, không phí nhiều ít sức lực, liền xử lý Ngũ Độc lão tổ cùng Phương Danh.
“Nguyên lai đơn giản như vậy?” Sở Diệp nhìn Ngũ Độc lão tổ thì thào nói.
Năm đó, Ngũ Độc lão tổ là đè ở hắn trên đầu một tòa núi lớn, kết quả hiện tại người liền như vậy đã chết, Sở Diệp đột nhiên yên tâm đầu họa lớn, đảo có loại trống rỗng cảm giác.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Ngũ Độc lão tổ, giống như có chút nhược đâu.”
Sở Diệp cong cong khóe miệng, nói: “Nhìn dáng vẻ, nhiều năm giấu tài vẫn là có chút tác dụng.”
Nói trắng ra là, Phong Châu tu luyện hoàn cảnh so Thiên Nhàn Đảo còn kém thượng rất nhiều, mấy năm tu hành xuống dưới, hắn cùng Lâm Sơ Văn tầm mắt biến cao.
Lâm Sơ Văn nhìn Ngũ Độc lão tổ cùng tiểu độc vương thi thể, hít sâu một hơi, nói: “Chúng ta xoay chuyển trời đất nhàn đảo đi.”
Lâm Sơ Văn lần này trở về, chủ yếu là nhìn xem bên này tình huống, nếu bên này sự tình hiểu rõ, cũng nên đi trở về.
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Cũng hảo.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Thương lộ một khai, không lâu lúc sau, hẳn là
sẽ có không ít tài nguyên đưa đến trên tay hắn, kế tiếp hắn muốn
suy xét chính là chiến đấu mài giũa, Thiên Hải Vực 36 đảo, hải thú vô số, nên mang theo Hồn Thú khắp nơi chinh chiến, mài giũa
một chút.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn rời khỏi sau, Phi Vân Thôn những cái đó trước đây trốn đi thôn dân, mới toát ra đầu tới.

Vài người vây quanh Ngũ Độc lão tổ cùng Phương Danh thi thể, tràn đầy mới lạ nhìn.
“Này chẳng lẽ là Ngũ Độc lão tổ?”
“Hơn phân nửa đúng rồi.”
“Cư nhiên tàng đến chúng ta trong thôn tới, ngụy trang thành lão
thiết đầu.”
“Khó trách lão hạ đầu bọn họ sẽ chết, phía trước, lão hạ đầu nói, Ngũ Độc lão tổ làm nhiều việc ác, sớm muộn gì phải bị người cấp
diệt gia.”
“Ta liền nói, mạnh mẽ tiểu tử này gần nhất có chút không thích hợp, xem người ánh mắt âm trắc trắc, không nghĩ tới là người khác ngụy trang.”
“Đây là tiểu độc vương đi, nghe nói tiểu tử này thủ đoạn độc ác thực, trực tiếp chết ở trên tay hắn người đều hàng trăm hàng ngàn, gia hỏa này phóng Châu Chấu, khiến cho đại lượng người đói chết, này đói chết người đều phải mấy chục vạn.”
“Không nghĩ tới, như vậy hung hãn nhân vật, cư nhiên chết ở chúng ta nơi này.”
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn rời đi không lâu, đại lượng tu sĩ, dũng mãnh vào Phi Vân Thôn.
Phi Vân Thôn ngày thường liền cái Hồn Sư đều hiếm thấy, này sẽ lại nhanh chóng dũng mãnh vào vài cái Hồn Vương.
“Đã chết a!” Hùng bá Phong Châu thượng trăm năm người, liền như vậy đã chết, làm ở đây vài người có loại không chân thật cảm giác.
“Ngũ Độc lão tổ trốn như vậy kín mít, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn là như thế nào tìm được người a!”
“Sở Diệp không phải tuyên bố treo giải thưởng sao? Đại khái là có người mật báo sao?”
“Treo giải thưởng thật sự hữu dụng?” Phía trước vài người đều cảm thấy Sở Diệp tuyên bố treo giải thưởng chính là vì ghê tởm Ngũ Độc lão tổ mà thôi.
……

Ngũ Độc lão tổ cùng tiểu độc vương tử vong tin tức, bay nhanh lan truyền mở ra.
Tung hoành nhiều năm Ngũ Độc lão tổ liền như vậy đã chết, làm
rất nhiều người cảm thấy không thể tưởng tượng.
“Sư phụ, Ngũ Độc lão tổ đã chết.” Tư Đông Phong có chút cảm thán nói.
Tư Không Minh hít sâu một hơi, nói: “Nghe nói.”
Ngũ Độc lão tổ ẩn cư ở một cái thôn xóm nhỏ, nhưng không tránh
thoát Sở Diệp điều tra, một chút đã bị giết.
Nhiều năm lão đối thủ, một sớm thân chết, Tư Không Minh thở dài nhẹ nhõm một hơi rất nhiều, lại có chút phiền muộn.
Năm đó, Tử La Tông bị thế lực bên ngoài tiêu diệt, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn rời đi bất quá mấy năm, trở về liền xử lý Ngũ Độc lão tổ, nói đến cùng, Lưỡng Giới Thành này phương thiên địa vẫn là quá thấp.
“Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hẳn là nếu không bao lâu liền sẽ đi trước Lưỡng Giới Thành, ngươi mang theo mấy cái sư đệ, sư muội tới kiến thức một chút đi.”
Tư Không Minh gật gật đầu, nói: “Hảo.”
“Có cơ hội nói, nhiều cùng Sở thiếu, Lâm thiếu tiếp xúc một chút.”
Tư Không Minh nói.
Tư Đông Phong gật gật đầu, nói: “Ta minh bạch.”
Tư Đông Phong xem ra tới, Đường Thiên Túng tuy rằng là Ngũ giai Hồn Vương, lại đối Lâm Sơ Văn cung kính thực, Cung Thần tuy rằng bối cảnh thâm hậu, nhưng là, đối Lâm Sơ Văn cũng thực
khách khí, có thể thấy được, Lâm Sơ Văn ở Truyền Tống Trận bên kia, hẳn là hỗn không tồi, nếu, có Lâm Sơ Văn quan tâm, hắn
qua đi hải bên kia phát triển, cũng sẽ dễ dàng rất nhiều.
Tư Đông Phong hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Tu luyện một đạo chính là như vậy a! Đi ngược dòng nước, không tiến tắc lui. Năm đó, hắn là Lưỡng Giới Thành thiếu chủ chi nhất, Sở Diệp hai

người chỉ là ở trên tay hắn mua động phủ bình thường Hồn Sư, hiện giờ, cũng đã là danh chấn tứ phương Hồn Vương, hắn lại tiến bộ không lớn.
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn trở lại Lưỡng Giới Thành không lâu, Tư Đông Phong liền tới cửa tới chơi.
“Đây là…… Huyết Hồng Tinh, vẫn là hai khối.” Lâm Sơ Văn có chút ngoài ý muốn nói.
Tư Đông Phong gật gật đầu, nói: “Gần nhất Lưỡng Giới Thành có một cái Hồn Vương giả lâm, bán ra hai khối Huyết Hồng Tinh.”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Làm phiền tư thiếu lo lắng.”
Tư Đông Phong cười cười, nói: “Lâm dược sư nói quá lời.”
Tư Đông Phong cúi đầu, này hai khối Huyết Hồng Tinh là sư phụ
hoa đại đại giới giao dịch mà đến, cuối cùng tiền nào của nấy.
Lâm Sơ Văn cười cười, lấy ra mười chi dược tề, nói: “Này phê dược tề liền ở bên này lúc sau đấu giá hội thượng bán ra rớt đi, làm Huyết Hồng Tinh thù lao, tư thiếu có thể tuyển hai chi dược tề
làm thù lao.”
Tư Đông Phong có chút kinh hỉ nói: “Có thể chứ?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đương nhiên có thể.”
Tư Đông Phong đôi mắt bên trong hiện lên vài phần dị quang, ngày thường, khó gặp Địa giai dược tề, này sẽ tùy tiện lấy ra tới chính là mười chi.
Tư Đông Phong không cấm cảm thán, Dược Tề Sư chính là hảo a! Khó trách Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thực lực có thể tiến bộ như vậy mau.
Mười chi dược tề bên trong, còn có gần nhất bị chịu chú ý Dệt Hồn dược tề.
Tư Đông Phong lắc lắc đầu, thầm nghĩ: Lâm Chu Tuyết cũng không biết nghĩ như thế nào, một hai phải cùng Lâm Sơ Văn liều mạng quên đi dược tề, đem Lâm Sơ Văn cấp chọc mao, Dệt Hồn dược tề không hảo sao? Liền tính chính mình không dùng được, cũng là có thể dùng để cùng người giao dịch.
Tư Đông Phong thu hồi dược tề, nói: “Sở thiếu, ta muốn đi

Truyền
Tống Trận bên kia nhìn xem, đến lúc đó, còn hy vọng hai vị nhiều
hơn chiếu cố."
Sở Diệp cười cười, nói: "Có thể a!" Làm hai giới mậu dịch hợp tác người chi nhất, Tư Đông Phong đi Thiên Nhàn Đảo bên kia thực tế khảo sát một chút, là thập phần cần thiết.

Chương 271: Chương 271

Tiểu Thải ở động phủ bên trong bay múa, toàn bộ điệp rực rỡ lung linh, dị thường mỹ lệ.
“Tiểu Thải biến hóa không ít a!” Sở Diệp đánh giá Tiểu Thải nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Thúy Vũ vẫn luôn tự cấp Tiểu Thải
sử dụng linh khí rót thể.”
Mộc Tiên Điểu Thúy Vũ trạng thái đã càng ngày càng tốt, lại điều
dưỡng một đoạn thời gian, nói không chừng có thể khôi phục toàn thịnh thời kỳ thực lực.
Gần nhất Mộc Tiên Điểu vẫn luôn dùng linh mạch chuyển hóa linh
khí đánh sâu vào Tiểu Thải thân thể, Tiểu Thải trong cơ thể trầm
tích dược tề cùng tạp chất, ở đại lượng linh khí đánh sâu vào dưới, càng ngày càng ít, trạng thái rất là không tồi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Thì ra là thế.”
Lúc trước đáp ứng chăm sóc Mộc Tiên Điểu Thúy Vũ, chỉ là vì báo đáp Bách vương phi, bất quá, Thúy Vũ nhưng thật ra khá tốt dùng a! Đối phương chuyển hóa linh khí năng lực, đối với Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đều vô cùng hữu ích.
Lâm Sơ Văn là Dược Tề Sư, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hai người mấy chỉ Hồn Thú đều có đại lượng sử dụng dược tề.
Dược tề sử dụng nhiều, trong cơ thể sẽ nhân cơ hội không ít dược tề cặn, Mộc Tiên Điểu linh khí cọ rửa, có thể trợ giúp hấp thu dược lực, trợ giúp loại trừ dược tề cặn.
“Tiểu Thải đây là phải tiến giai sao?” Sở Diệp hỏi.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”

Phía trước, Tư Đông Phong tặng hai khối Huyết Hồng Tinh lại đây, Tiểu Thải được đến Huyết Hồng Tinh, tựa hồ là có chút kiềm
chế không được.
“Có vài phần nắm chắc a!” Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn hỏi.
Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Năm thành đi.”
Sở Diệp gật gật đầu, “Nga” một tiếng.
Sở Diệp thầm nghĩ: Sơ Văn luôn luôn tương đối bảo thủ, nói có năm thành nắm chắc, sáu thành hẳn là có.
Ô Ô duỗi thân khai cánh chim, có chút khoe khoang nói: “Yên tâm
đi, ta sẽ ở tiểu hồ điệp tiến giai thời điểm, cho nó một cái chúc phúc, kể từ đó, tiểu phá điệp nhất định có thể thành công.”
“Nga” Sở Diệp lên tiếng.
Ô Ô có chút bất mãn nói: “Như thế nào? Ngươi là không tin bổn Ô
Ô năng lực sao?”
Sở Diệp cười cười, nói: “Như thế nào sẽ?” Tuy rằng biết Ô Ô là một con Thiên Vận Quạ, nhưng là, đối phương đỉnh hắc quạ đen thân xác, luôn là làm Sở Diệp lòng còn sợ hãi.
Tiểu Thải nhìn Lâm Sơ Văn, chụp phủi cánh, tự tin tràn đầy nói: “Ta chuẩn bị tốt.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, đem hai quả Huyết Hồng Tinh, ném cho
Tiểu Thải, Tiểu Thải nhanh chóng đối Huyết Hồng Tinh tiến hành
rồi luyện hóa.
Huyết Hồng Tinh nguyên bản cứng rắn vô cùng, nhưng là, Tiểu Thải ngay từ đầu luyện hóa, Huyết Hồng Tinh giống như là hòa tan đường khối giống nhau biến mềm mại lên.
Từng sợi huyết sắc sương mù phiêu thăng lên, tiến vào Tiểu Thải
thân thể bên trong, Tiểu Thải trên người lập loè nổi lên bảy màu cầu vồng.
Bảy màu cầu vồng từ nhỏ màu trên người tràn đầy ra tới, chiếu rọi hư không, không trung bên trong phảng phất dâng lên một

đạo
thật lớn cầu vồng.
Lâm Sơ Văn đem hai chi dược tề ném cho Tiểu Thải, Tiểu Thải nhanh chóng đem dược tề nuốt đi xuống.
Dược tề nhập khẩu, Tiểu Thải trên người hơi thở bay nhanh bay lên, lại có chút hỗn loạn.
Ô Ô mở ra cánh, cho Tiểu Thải một cái chúc phúc, phù hộ Tiểu Thải thuận lợi tiến giai.
Ô Ô dẫn phát chúc phúc thời điểm, Sở Diệp nhìn đến một đoàn mờ mịt như khói nhẹ giống nhau nửa trong suốt đám mây, từ Ô Ô
trên người chia lìa ra tới, dừng ở Tiểu Thải trên người.
Ô Ô chúc phúc vừa ra, Tiểu Thải trong thân thể linh khí lưu động,
liền biến lưu sướng lên.
“Hắc mao rất lợi hại a!” Sở Diệp nhịn không được nói.
“Phanh.” Sở Diệp còn tưởng khen hắc mao hai câu, Ô Ô lại lập tức biến mất.
Sở Diệp nhăn nhăn mày, nói: “Sao lại thế này? Chẳng lẽ hắc mao như vậy thẹn thùng sao?” Hắn bất quá khích lệ một câu, kia chỉ quạ đen liền tao trốn đi? Không rất giống a! Kia chỉ hắc quạ đen da mặt dày đâu.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, giải thích nói: “Tiêu hao quá độ, gần
nhất một đoạn thời gian, đều không thể ra tới.”
Ô Ô là Lâm Sơ Văn Hồn Thú, cùng với tâm thần tương liên, Lâm Sơ Văn thực rõ ràng cảm nhận được Ô Ô suy yếu.
Đừng nhìn hắc quạ đen hành sự vẫn luôn đều có chút không đàng hoàng, kỳ thật vẫn là biết đúng mực.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn trên tay Hồn Thú nhiều như vậy, các có bản lĩnh, hắc quạ đen cũng rõ ràng, chính mình nếu là không biểu hiện một chút năng lực, chỉ sợ không chiếm được coi trọng, cho nên vì lần này chúc phúc, có thể nói là dồn hết sức lực.
Ô Ô lần này chúc phúc, bớt thời giờ hắc quạ đen trong thân thể chín thành lực lượng, gần nhất nửa tháng thời gian, chỉ sợ đều không hảo ra tới.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hắc quạ đen lần này hạ vốn gốc a!”
Tiểu Thải trên người xuất hiện thất sắc thần quang, thần quang hình thành tảng lớn ảo cảnh, Sở Diệp dường như thấy được tảng lớn con bướm, nhẹ nhàng khởi vũ.
……
“Lâm Sơ Văn Bảy Màu Huyễn Điệp tiến giai sao?” Tư Đông Phong nhìn Thiết Thụ Lĩnh phương hướng lẩm bẩm nói.
Tư Phi Tuyết gật gật đầu, nói: “Hẳn là.”
Lâm Sơ Văn Bảy Màu Huyễn Điệp, ở Bạch Hổ, Cửu Vĩ Hồ, Ảnh Thú phụ trợ dưới, có vẻ có chút thường thường vô kỳ, bất quá, hiện tại cũng tiến giai Vương giai.
“Lâm Sơ Văn kia chỉ Bảy Màu Huyễn Điệp, phẩm chất hẳn là giống nhau đi.”
Tư Đông Phong gật gật đầu, nói: “Hẳn là không tính quá cao.”
Rất nhiều người đều hoài nghi Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn mặt sau có đại nhân vật duy trì, bất quá, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hai người, hẳn là xác thật là dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng.
Powered by GliaStudio
close
Đem cực phẩm thần thú dưỡng đến Vương giai cũng không thể xem như bản lĩnh, đem phổ phổ thông thông Hồn Thú bồi dưỡng
đến Vương giai, kia mới là bản lĩnh.
Tiểu Thải ở không trung bên trong, bay múa một vòng lại một vòng, cọ cọ Lâm Sơ Văn, bay vào Hồn Thất bên trong.
Sở Diệp cười cười, nói: “Tiểu Thải nghỉ ngơi đi sao?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Lâm Sơ Văn có chút vui sướng, Tiểu Thải đã tiến giai Vương giai, chờ này củng cố Vương giai tu vi, về sau chiến đấu bên trong, tất nhiên có thể phát huy ra lớn hơn nữa tác dụng.
“Thực thuận lợi a!” Sở Diệp nguyên bản còn tưởng rằng tiến giai quá trình sẽ có khúc chiết, không nghĩ tới ra người đoán trước thuận lợi.
“Thúy Vũ cùng Ô Ô giúp đại ân.” Lâm Sơ Văn cân nhắc, Thúy Vũ linh khí cọ rửa cùng Ô Ô chúc phúc, ít nhất đem Tiểu Thải tiến

giai khó khăn hạ thấp một nửa.
……
Lâm Đông nhìn Thiết Thụ Lĩnh phương hướng, có chút kinh ngạc
cảm thán nói: “Sơ Văn tiểu hồ điệp cũng tiến giai a!”
Tuy rằng Lâm Sơ Văn đã Hồn Vương, nhưng là, chính mắt nhìn thấy Lâm Sơ Văn thủ hạ lại nhiều một con Vương thú, Lâm Đông
vẫn là có loại chấn động cảm giác.
Lâm Đông khẽ thở dài một hơi, thầm nghĩ: Sớm biết rằng Lâm Sơ
Văn hiện tại có thể như vậy tiền đồ, lúc trước liền không nên nháo
như vậy cương.
Lâm Sơ Văn hiện tại trừ bỏ là Vương giai cường giả, đồng thời vẫn là Địa giai Dược Tề Sư.
Nhà đấu giá Địa giai dược tề mỗi chi đều có thể bán đấu giá ra mấy ngàn vạn giá trên trời, một chi Địa giai dược tề, liền để được với bọn họ Lâm gia mấy năm tiền lời.
Lâm Tư Tuyết cau mày, nói: “Mộng Dung tỷ tỷ nhất định so với hắn lợi hại.”
Lâm Đông nhíu lại mày, không nói gì.
Lâm Mộng Dung tuy rằng gia nhập Hoàng cấp thế lực lớn, nhưng
là, gia nhập đi vào thời điểm, chỉ là Hồn Sư mà thôi, Lâm Sơ Văn đã là thật đánh thật Hồn Vương, hơn nữa, thuộc hạ đã có hai chỉ Vương cấp Hồn Thú, hẳn là sẽ không so Lâm Mộng Dung kém.
“Sơ Văn, cũng không yếu a!” Lâm Đông nói.
Lâm Tư Tuyết cau mày, nói: “Lâm Sơ Văn là tự hủy tương lai, cư nhiên khế ước Vận Đen Quạ, hắn quá đắc ý vênh váo.”
Lâm Đông lắc lắc đầu, không cho là đúng nói: “Nghe nói, kia chỉ Vận Đen Quạ phản phệ tương đối tiểu, phẩm tướng thực không tồi.”
Trong thành về Ô Ô thảo luận, vẫn luôn không có ngừng lại, mọi
người đều cảm thấy, lấy Lâm Sơ Văn nhãn lực, tuyệt không sẽ

khế ước một con phổ phổ thông thông Vận Đen Quạ. Lâm Sơ Văn hắc mao quạ đen, tất nhiên có cổ quái.
Lâm Tư Tuyết có chút không cao hứng nói: "Vận Đen Quạ chính là Vận Đen Quạ, ai dính ai xui xẻo."
Lâm Đông lắc lắc đầu, thầm nghĩ: Tư Tuyết tưởng quá đơn giản, Lâm Sơ Văn kia chỉ Vận Đen Quạ cùng giống nhau Vận Đen Quạ tất nhiên là bất đồng, phải biết rằng, Bảy Màu Huyễn Điệp tiến giai xác suất hẳn là không tính quá lớn, nếu, Lâm Sơ Văn Vận Đen Quạ cùng giống nhau Vận Đen Quạ giống nhau, đối ký chủ phản phệ như vậy đại, kia chỉ Bảy Màu Huyễn Điệp tiến giai sợ là nhất định thua.
Lâm Tư Tuyết có chút buồn bực cắn răng, trên thực tế, Lâm Tư Tuyết trong lòng cũng rõ ràng, Lâm Sơ Văn Vận Đen Quạ chỉ sợ là có vấn đề, bất quá, Lâm Tư Tuyết từ trước đến nay đều là Lâm Mộng Dung người ủng hộ, cùng Lâm Sơ Văn bất hòa, không quá nguyện ý thừa nhận điểm này.
Lâm Đông nhìn chằm chằm Lâm Tư Tuyết nhìn một hồi, nói: "Ngươi có phải hay không cùng Mộng Dung nói gì đó?"
Lâm Tư Tuyết nhấp môi, không nói gì.
Lâm Mộng Dung rời đi thời điểm, để lại một khối cự ly xa đưa tin phù, loại này truyền huấn phù có thể cách rất xa khoảng cách truyền tống tin tức, Lâm Mộng Dung rời đi thời điểm, bí mật cho Lâm Tư Tuyết một khối, công đạo nếu là Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn trở về liền thông tri nàng.
Lâm Tư Tuyết nguyên bản cho rằng thứ này vài thập niên đều không dùng được, không nghĩ tới, Lâm Mộng Dung rời đi không bao lâu, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn liền đã trở lại.
Lâm Đông không sai biệt lắm minh bạch Lâm Tư Tuyết ý tứ, thở dài, nói: "Mộng Dung, hồi phục không có?"
Lâm Tư Tuyết lắc lắc đầu, nói: "Còn không có."
Lâm Đông cau mày, nói: "Không có a!"
Lâm Đông trong lúc nhất thời, lại là thở dài nhẹ nhõm một hơi, lại
là có chút tiếc nuối.
Lâm Đông thực lực không cao lắm, bất quá, tuổi không nhỏ, hắn xem ra tới Thiên Nguyệt thư viện tới vài người, tựa hồ đối Sở

Diệp không có gì thiện ý, đối Sở Diệp kia chỉ Cực phẩm Hồn Thú Bạch Hổ có rất lớn hứng thú, Lâm Đông cảm thấy, nếu là lúc ấy Sở Diệp không có ngồi Truyền Tống Trận rời đi, chỉ sợ đã bị này đàn người từ ngoài đến, cưỡng bách tróc khế ước.
Đương nhiên, Sở Diệp hiện giờ đã là Hồn Vương, mặc dù Thiên Nguyệt thư viện có hoàng giả tồn tại, dễ dàng chỉ sợ cũng là không hảo đắn đo.
Vô luận là Thiên Nguyệt thư viện vẫn là Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp, đối Lâm gia mà nói, đều là không thể trêu vào quái vật khổng lồ.
……
Bảy Màu Huyễn Điệp tiến giai Vương giai, chọc đến dừng lại ở Lưỡng Giới Thành bên trong không ít Hồn Sủng Sư nghị luận sôi nổi.
Lâm Chu Tuyết sắc mặt có chút khó coi, Huyết Hồng Tinh đối với
Bảy Màu Huyễn Điệp tiến giai Vương giai có điểm tác dụng, nhưng là, đối tiến giai Vương giai Bảy Màu Huyễn Điệp liền không
nhiều lắm dùng.
Hiện giờ mặc dù nàng liếm mặt tới cửa, Lâm Sơ Văn chỉ sợ cũng đối nàng trong tay Huyết Hồng Tinh không có hứng thú.
Lâm Chu Tuyết đã biết, Lâm Sơ Văn không từ nàng nơi này bắt được Huyết Hồng Tinh, nhưng là, từ mặt khác con đường đổi tới rồi hai quả Huyết Hồng Tinh.
Nàng có chút đánh giá cao Huyết Hồng Tinh giá trị, cũng xem nhẹ
Địa giai Dược Tề Sư lực ảnh hưởng.
Lâm Chu Tuyết híp mắt mắt, trong lòng có chút tiếc nuối, sớm biết
rằng như vậy, nàng liền không nên đi thăm dò Lâm Sơ Văn, mà hẳn là trực tiếp cùng Lâm Sơ Văn đổi Dệt Hồn dược tề, Dệt Hồn dược tề có thể so Huyết Hồng Tinh có giá trị nhiều.
Nghĩ đến chết ở hai người trên tay Ngũ Độc lão tổ, Lâm Chu Tuyết tâm tình có chút khác thường.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tuy rằng đều đã là Hồn Vương, nhưng

hai người quá tuổi trẻ, Lâm Chu Tuyết vẫn là đem hai người trở thành Hồn Vương bên trong tân nhân đối đãi.
Ngũ Độc lão tổ sau khi chết, Lâm Chu Tuyết cũng không dám như
vậy suy nghĩ.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn rời đi Phi Vân Thôn lúc sau, có người lấy Tổ Ảnh Thú khôi phục phía trước phát sinh hình ảnh, hình ảnh
bên trong, chiến cuộc cơ hồ nghiêng về một bên.
Ngũ Độc lão tổ kia chỉ tung hoành Bát Hoang, cắn nuốt vô số hung thú độc giao, ở chúng tiểu nhân công kích dưới, hoàn toàn không còn nữa ngày xưa uy phong.
Lấy Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn triển lộ năng lực, nếu là đối nàng xuống tay, nàng cũng là trốn bất quá.

Chương 272: Chương 272

Tiểu Thải tiến giai kết thúc, Lâm Sơ Văn cũng lười đến đi ứng phó
tới cửa chúc mừng người, thông qua Truyền Tống Trận, đi Thiên
Nhàn Đảo, về tới Thiên Hà hoa lâm.
Lâm Sơ Văn hai người trở về không lâu, Cung Thần liền tiến đến bái phỏng, dò hỏi hai giới thương mậu công việc.
Sở Diệp xem Cung Thần mặt mày hồng hào bộ dáng, liền biết Cung Thần gần nhất quá không tồi, hẳn là không thiếu kiếm tiền.
"Những việc này, Cung thiếu nhìn làm thì tốt rồi." Sở Diệp nói.
Hai giới thương mậu một khi mở ra, lợi nhuận kinh người, như vậy toàn quyền ủy thác những người khác, thực dễ dàng bị người
muội hạ đại lượng tiền lời, bất quá, này cũng không có biện pháp,
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cũng chưa thời gian xử lý.
Cung Thần có chút nghi hoặc nói: "Sở thiếu, có chuyện khác muốn vội sao?"
Cung Thần so Sở Diệp hai người trở về sớm một ít, bán ra một đám vật tư, thu hồi năm sáu lần lợi nhuận.
Như vậy cao lợi nhuận, chọc đến Hải Long Cung mấy cái trưởng lão, đều dồn hết sức lực tưởng xếp vào một bộ phận cấp dưới lại đây, phân một ly canh, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn khen ngược, một bộ cái gì đều không nghĩ quản bộ dáng.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Xác thật có việc."
Cung Thần có chút tò mò nói: "Cái gì?"
"Ta tưởng rèn luyện một chút Hồn Thú chiến lực, nhiều làm

Hồn
Thú tham dự một chút tranh đấu." Sở Diệp nói.
Có tiền đương nhiên là chuyện tốt, bất quá, có tiền vẫn là đến có mệnh hoa mới là, biết Lâm Mộng Dung cùng Mộ Lăng Thiên bị Hoàng cấp thế lực thu đi, Sở Diệp có loại hơi hơi cảm giác bất an. Rốt cuộc là nam chủ, nữ chủ, mặc dù rất nhiều chuyện đã thay đổi, nhưng vẫn như cũ không dung khinh thường.
"Sở thiếu cùng Lâm thiếu Hồn Sủng, nhiều là lục thượng Hồn Sủng a! Ở trên biển thực có hại a!" Cung Thần nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!" Hắn bên này Kinh Chập Long cùng Ánh Thú có thể tự do vào nước, Tiểu Ngân cùng Tiểu Bạch ở trong nước hội chiến lực lớn giảm. Sơ Văn bên này, sở hữu Hồn Thú đều không thích hợp trong nước tác chiến. "Cho nên, ta muốn tìm cái không người tiểu đảo, câu câu cá."
Đem hải thú dẫn tới bên bờ tới, hắn bên này Hồn Thú có thể phát
huy ra tới uy lực liền lớn.
Thiên Hải Vực 36 đảo chỉ là đại đảo, chung quanh còn có vô số tiểu đảo.
Cung Thần có chút bất đắc dĩ nói: "Không người tiểu đảo, phần lớn thực hoang vu, rất ít sẽ có hải thú tới gần." Lấy Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hồn lực, hẳn là cũng chỉ đối Vương giai hải thú cảm thấy hứng thú.
Hải thú thứ này đi, ngươi muốn tìm nó thời điểm, nó không tới, ngươi không nghĩ tìm nó thiên tới.
Một ít Hồn Vương nghe được đến Vương thú tin tức, chờ đợi cái vài thập niên cũng chưa chắc có thể thủ đến, có chút Hồn Vương không nghĩ gặp được Vương thú, lại cố tình táng thân hải thú trong bụng.
Phụ thân tuổi trẻ thời điểm cũng là phần tử hiếu chiến, vì chờ đợi
một cái có thể thuần hóa Thương Long huyết mạch xích huyết vương cá, thủ mười năm sau, mới rốt cuộc được như ước nguyện.
Xích huyết vương cá ở trong biển tốc độ cực nhanh, Thương Long vồ mồi thời điểm, thiếu chút nữa làm đối phương cấp lựu,

may mắn, sau lại là đuổi theo, nếu không, thật sự là uổng phí phụ
thân mười mấy năm vất vả.
“Lâm Sơ Văn có Dụ Yêu dược tề, có thể dụ dỗ yêu thú lại đây, sau đó đi thêm ra tay.” Sở Diệp nói.
Cung Thần: “……”
Hắn lại quên mất, Lâm Sơ Văn là Dược Tề Sư, Dược Tề Sư có không ít thủ đoạn, có thể cho rất nhiều chuyện biến đơn giản.
“Lâm thiếu trên tay cũng có hấp dẫn Vương thú Dụ Yêu dược tề sao?” Thiên Hải Vực chỉ có Dược Tề Sư hiệp hội hai vị trưởng lão hội phối trí Địa giai Dụ Yêu dược tề.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Dụ Yêu dược tề có bất đồng cấp bậc, bình thường hấp dẫn Chiến Tướng cấp yêu thú Dụ Yêu dược tề, chủng loại phồn đa, có thể hấp dẫn Vương giai hải thú liền ít đi.
Phải biết rằng, Vương giai hải thú bởi vì thực lực cường, phẩm vị cũng tương đối cao, rất nhiều làm Chiến Tướng cấp hải thú điên cuồng dược tề, Vương giai hải thú căn bản khinh thường nhìn lại.
Dụ Yêu dược tề cũng là kiếm hai lưỡi, có người lợi dụng này dược tề kiếm đầy bồn đầy chén, cũng có người dùng này dược tề đưa tới quá mức lợi hại hải thú, thân tử đạo tiêu.
Địa giai Dụ Yêu dược tề kỳ thật là cấm dược, này dược tề uy lực thật lớn, thường thường sẽ dẫn phát phi thường khủng bố hậu quả, cho nên đã chịu quản chế.
Đã từng có cái Hồn Sư có cái Hồn Vương thù địch, người này tự giác không đối phó được cái kia Hồn Vương, liền đưa tới hải thú triều, công kích kia Hồn Vương nơi đảo nhỏ, cuối cùng, kia trên đảo nhỏ đảo dân đã chết chín thành, kia Hồn Vương cường giả lại là chạy ra sinh thiên.
Trong lịch sử bởi vì Địa giai Dụ Yêu dược tề, dẫn phát hải thú tàn sát dân trong thành sự kiện chỗ nào cũng có, không ít Hồn Sủng Sư, đều đối cái này dược tề căm thù đến tận xương tuỷ.
Cung Thần hít sâu một hơi, nói: “Lâm dược sư, dùng cái này dược tề, ngàn vạn phải cẩn thận a!”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Ta biết, cho nên, hy vọng tìm cái

xa
xôi không người tiểu đảo.”
Như vậy, một khi dược tề sử dụng mất khống chế, đưa tới số chỉ Vương giai hải thú, bọn họ cũng có thể bỏ đảo chạy trốn, không đến mức nháo ra đại loạn tử. “Không biết, có hay không thích hợp
tiểu đảo.” Thiên Hải Vực bên này đảo nhỏ không ít, nhưng là, muốn tìm một cái phù hợp yêu cầu, tựa hồ không quá dễ dàng.
Cung Thần nghĩ nghĩ, nói: “Nói như vậy, ta muốn đi hỏi một chút
phụ thân.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Như thế, làm phiền.”
Cung Thần cười cười, nói: “Này lại không phải cái gì đại sự.”
Lâm Sơ Văn dược tề thuật vẫn luôn ở bay nhanh tăng lên, rất có khả năng sẽ vấn đỉnh truyền thuyết bên trong Hoàng cấp Dược Tề Sư, này thập phần kiên định Cung Thần cùng hai người giao hảo quyết tâm.
……
Sở Diệp thực mau thu được Cung Thần bên kia hồi phục, Cung Thần sàng chọn ra mười cái thích hợp đảo nhỏ.
Cung Thần sàng chọn ra tới đảo nhỏ, đều thuộc về vị trí tương đối hẻo lánh, chung quanh hải vực hải thú cũng tương đối phong
phú, rất có hy vọng đưa tới Vương giai Hồn Thú, nhưng là, dân cư thưa thớt hải đảo.
Mỗi cái đảo nhỏ, Cung Thần đều phụ thượng tương quan giới thiệu.
Sở Diệp nhìn mấy cái đảo nhỏ giới thiệu, có chút bất đắc dĩ, “Cung Thần thật sự quá tẫn trách.”
Một chút vì hắn sàng chọn ra mười cái đảo nhỏ, này liền làm có điểm lựa chọn khó khăn chứng Sở Diệp, có chút khó có thể lấy hay bỏ.
Powered by GliaStudio
close
Cung Thần tuyển mười cái đảo nhỏ, các có đặc sắc.
Thiên Hải Vực thổ địa tài nguyên thập phần khan hiếm, một ít

đảo
nhỏ một khi bị phát hiện, thực mau liền sẽ bị các thế lực tranh đoạt, có thể trở thành hoang đảo, đều có này từng người nguyên nhân.
“Sơ Văn, ngươi xem Cá Sấu Đảo thế nào.”
Cá Sấu Đảo sinh tồn một đám thượng cổ nguyên cá sấu, đã từng có không ít thế lực muốn chiếm lĩnh Cá Sấu Đảo, kết quả, đi người đều thành Cá Sấu Đảo đồ ăn.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Có điểm nguy hiểm.”
Dựa theo tư liệu thượng viết, đã từng có hai cái Hồn Vương cũng đi qua Cá Sấu Đảo vẫn như cũ bị ăn luôn, Cá Sấu Đảo ở mười cái đảo nhỏ bên trong nguy hiểm trình độ, có thể bài đến tiền tam.
“Nói cũng là, cái này Đại Phong Đảo như thế nào?” Sở Diệp hỏi.
Đại Phong Đảo xem tên đoán nghĩa, trên đảo thường xuyên sẽ quát lên kịch liệt gió biển, phía trước cũng có người ở trên đảo cư
trú quá, mấy năm trước, một hồi gió to cuốn đi trên đảo đại bộ phận phòng ốc, chín thành đảo dân, cũng ở gió to bên trong bị phong xé rách, lúc sau, liền không ai cư trú.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Ngươi tuyển cái gì phá đảo, Đại Phong Đảo, tới đó đi uống gió Tây Bắc sao? Vừa thấy liền biết là cái chẳng ra gì đảo.”
Sở Diệp: “……”
Ô Ô trên bản đồ thượng bay một vòng, nói: “Làm bản đại nhân nhìn xem cái nào đảo nhỏ nhất thích hợp, đi nói, khí vận nhất tràn
đầy.”
Lâm Sơ Văn nhìn hắc quạ đen, tâm tình không tồi, phía trước, Tiểu Thải tiến giai thời điểm, Ô Ô sử dụng chúc phúc, nguyên bản
yêu cầu không ngắn thời gian khôi phục nguyên khí, bất quá, Thúy Vũ một ngày tam đốn dùng linh khí đối Ô Ô tiến hành linh
khí cọ rửa, khiến cho hắc quạ đen nhanh chóng khôi phục nguyên

khí.
“Nga nga, thấy được, cái này Ngân Sương Đảo không tồi.” Hắc quạ đen móng vuốt, dẫm lên trên bản đồ Ngân Sương Đảo vị trí nói.
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen, có chút hoài nghi nói: “Ngân Sương Đảo sao? Ngươi có nắm chắc sao?”
Hắc quạ đen hừ hừ nói: “Ngươi cư nhiên dám nghi ngờ vĩ đại Ô Ô đại nhân, ngươi cái hỗn trướng.”
Sở Diệp: “……”
Tiểu Bạch nhìn một chút Ngân Sương Đảo tư liệu, nói: “Cái này đảo thừa thãi Thần Diệu Cá a! Ngươi có phải hay không muốn ăn Thần Diệu Cá mới nói như vậy?”
Hắc quạ đen nhìn Tiểu Bạch, khẽ hừ một tiếng, vẻ mặt kiêu căng,
“Hỗn trướng ngươi cho rằng vĩ đại Ô Ô đại nhân, là như vậy nông
cạn quạ sao?”
Tiểu Bạch nghiêm túc gật gật đầu, “Ân” một tiếng, nói: “Đúng vậy
a!”.
Hắc quạ đen phành phạch cánh, có chút phẫn nộ nói: “Nhìn thấu
không nói toạc, Thần Diệu Cá tại thượng cổ thời điểm, cũng là tám đại món ăn trân quý chi nhất, ngươi không muốn ăn sao?”
Tiểu Bạch nghe vậy, nghiêm trang chuyển hướng Sở Diệp nói: “Lão bản, cái này địa phương, vừa thấy liền có không ít Vương thú tụ tập, thực dễ dàng đưa tới nhiều chỉ Vương thú, thực thích hợp câu cá.”
Sở Diệp: “……” Vì một ngụm ăn, Tiểu Bạch cư nhiên cùng hắc quạ đen đứng ở trên một con đường đi, thật sự là thói đời ngày sau, thú tâm không cổ.
Này hai chỉ thật sự đều là Cực phẩm Hồn Thú? Cực phẩm Hồn Thú liền này phó tính tình!
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen, nói: “Ngươi cũng nói nơi này có không
ít Vương thú a! Nếu là hấp dẫn tới rất nhiều Vương thú làm sao

bây giờ."
Hắc quạ đen ngẩng đầu, nói: "Có quan hệ gì, khai làm!"
"Nếu là đem ngươi đánh chết đâu?" Sở Diệp hỏi.
Hắc quạ đen mở ra cánh chim, khinh thường nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: "Ô Ô đại nhân mới sẽ không dễ dàng như vậy chết, muốn chết cũng là ngươi cái này tiểu bạch kiểm chết trước."
Sở Diệp: "……" Thuộc hạ không đáng tin cậy, nên làm cái gì bây giờ a!
"Ô Ô, ngươi thật sự có thể phán đoán đi trước các đảo lúc sau, chúng ta khí vận biến hóa?" Lâm Sơ Văn hỏi.
Hắc quạ đen do dự một chút, nói: "Có thể, bất quá muốn đi mỗi tòa đảo tuần tra một chút, lại căn cứ khí vận trụ phán đoán."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Vậy đi theo thứ tự đi mấy cái đảo nhỏ thực địa khảo sát một chút lại nói."
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Bỏ công mài dao chẻ củi nhanh hơn, dẫn hải thú rèn luyện thực lực sự tình yêu cầu không ngắn thời gian, vẫn là muốn nhìn hảo lại nói.
Tuy rằng muốn ăn Thần Diệu Cá, hắc quạ đen vẫn là gật gật đầu, nói: "Cũng đúng."
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ngồi Kinh Chập Long, hoa một tháng thời gian, khắp nơi tuần tra một vòng, cuối cùng vẫn là tuyển định
Ngân Sương Đảo.
"Ngươi xác định tới nơi này, chúng ta số phận tốt nhất." Sở Diệp hỏi.
Hắc quạ đen gật gật đầu, nói: "Đương nhiên, Ô Ô đại nhân tuyệt đối sẽ không nhìn lầm, các ngươi lựa chọn nơi này vận khí sẽ so mặt khác đảo nhỏ vài lần."
"Nghe nói, Ngân Sương Đảo nguyên bản là có người cư trú, này tòa đảo tựa hồ phong thuỷ không tốt lắm, vài lần phát sinh hải thú
triều, trên đảo người vài lần bị nuốt ăn không còn, tại đây lúc sau,
liền không ai dám ở chỗ này định cư, bất quá, ngẫu nhiên vẫn là

sẽ có người tới đây rèn luyện.” Sở Diệp đáp xuống ở hải đảo thượng nói.
Hắc quạ đen phe phẩy cánh, nói: “Yên tâm đi, có bản đại nhân chúc phúc, sẽ không làm ngươi bị hải thú ăn luôn.”
Sở Diệp có chút vô ngữ nói: “Kia thật là cảm ơn ngài……” Ô Ô đỉnh Vận Đen Quạ bộ dáng nói cái gì chúc phúc, thật là làm người
không yên tâm a!
Hắc quạ đen nhấp nháy nhấp nháy con mắt, nói: “Ngươi không tin
được bản đại nhân sao?”
Tiểu Bạch nhấp nháy nhấp nháy con mắt, nói: “Ngươi như vậy, rất
khó làm người tin được a!”
Hắc quạ đen nhìn Tiểu Bạch, hừ hừ, nói: “Ngu xuẩn, bản đại nhân
sẽ làm các ngươi biết bản đại nhân lợi hại.”
Sở Diệp: “……” Nếu thật là như vậy, vậy là tốt rồi.

Chương 273: Chương 273

Mặc kệ như thế nào, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn vẫn là ở Ngân Sương Đảo đồn trú xuống dưới.
“Bắt đầu đi, câu cá, câu cá.” Tiểu Bạch có chút gấp không chờ nổi nói.
“Khặc khặc, nhiều dẫn mấy chỉ Vương giai hung thú lại đây cũng
không có quan hệ, Truy Phong đại nhân một cái đánh ba cái.” Truy Phong xoay quanh ở không trung, tràn đầy hưng phấn nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hành đi.”
Bọn họ bên này lực lượng vẫn là thực hùng hậu, Tiểu Bạch chờ mấy tiểu nhân thực lực đột phi mãnh tiến, nhu cầu cấp bách lợi hại đối thủ rèn luyện thực lực.
Sở Diệp ở bờ biển bố trí thiết trí trận pháp, hải thú vào nước thực dễ dàng chạy thoát.
Vì phòng ngừa dẫn lại đây hải thú đào tẩu, Sở Diệp ở bờ biển bố trí một cái vây trận.
Trừ bỏ vây trận, Sở Diệp còn bố trí một cái che chắn trận pháp.
Một khi bùng nổ đại chiến, thực dễ dàng khiến cho chung quanh
hải thú cùng Hồn Sủng Sư chú ý, che chắn trận pháp có thể thoáng che lấp một chút nơi này động tĩnh.
Hết thảy chuẩn bị ổn thoả, Lâm Sơ Văn đem Dụ Yêu dược tề ném vào trong biển, sợ làm cho phiền toái, Lâm Sơ Văn chỉ đổ một chi dược tề.
Thực mau ở Dụ Yêu dược tề dụ hoặc dưới, đại lượng bầy cá hội tụ mà đến.
Mặt biển thượng đại lượng cá biển nhảy bắn, Sở Diệp trực giác chính mình một võng đi xuống, có thể vớt thượng mấy vạn điều

đại phì cá.
Sở Diệp có chút vô ngữ nhìn trước mặt biển rộng cá lội cảnh tượng, có chút bất đắc dĩ nói: “Ta muốn cũng không phải là như vậy kết quả a!”
Hội tụ mà đến bầy cá, có rất nhiều phẩm tướng đều không tồi, có
tiền tài cá, chỉ bạc cá chép, tam màu cá, minh thái cá……
Nếu có dựa vào đánh cá mà sống ngư dân ở chỗ này, chỉ sợ sẽ thập phần cao hứng, đáng tiếc chính là, Sở Diệp chướng mắt này đó.
Tiểu Bạch một móng vuốt đi xuống, mấy cái chỉ bạc cá chép phiên
cái bụng, Tiểu Bạch hé miệng, mấy cái cá chép bị nuốt vào trong bụng.
Tiểu Bạch lắc lắc đầu, có chút ghét bỏ nói: “Không thể ăn.”
Sở Diệp mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Không thể ăn còn ăn tám điều!
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Không nên gấp gáp, giống như có chỉ đại gia hỏa lại đây.”
Lâm Sơ Văn nói rơi xuống không lâu, một con thật lớn cua biển, từ trong biển hiện lên ra tới.
Cua biển có mấy chục mét cao, nhìn giống di động tiểu sơn.
Sở Diệp nhìn cua biển, đôi mắt mở to đại đại.
Sở Diệp thầm nghĩ: Này chỉ con cua quá trâu a! Này kiếp trước cua hoàng đế cùng cái này một so, chính là con kiến cùng voi khác nhau, chênh lệch quá lớn có hay không a! Lớn như vậy một con cua biển, này đến ăn tới khi nào a!
Biển rộng cua một hiện ra tới, không cần Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hạ lệnh, Tiểu Bạch chờ mấy chỉ sôi nổi khởi xướng công kích.
Mấy tiểu tiến giai Vương giai lúc sau cũng chưa như thế nào hảo hảo chiến đấu quá, lần trước gặp được Ngũ Độc lão tổ còn không có đánh đã ghiền, kia độc giao đã bị đánh chết, mấy tiểu đều có chút chưa đã thèm.
“Ta nguyền rủa ngươi, đứt tay đứt chân.” Hắc quạ đen nói, trên người toát ra một đoàn hắc khí.

Hắc khí dừng ở biển rộng cua trên người, Tiểu Bạch một đạo lợi trảo qua đi, biển rộng cua một con cái kìm bị bắt xuống dưới.
Sở Diệp hướng tới hắc quạ đen nhìn qua đi, vừa mới buông tha đại chiêu hắc quạ đen, có chút uể oải không phấn chấn.
Sở Diệp cân nhắc, vượt giai nguyền rủa Vương giai Hồn Thú, đối hắc quạ đen hao tổn nhìn cũng không nhỏ.
Sở Diệp âm thầm suy tư, hắc quạ đen nguyền rủa tựa hồ cũng không phải tùy tiện loạn dùng, nếu là quá mức thoát ly thực tế, nguyền rủa cũng là không có khả năng thành công, tương phản, càng là có khả năng phát sinh sự tình, nguyền rủa thành công khả
năng tính lại càng lớn.
Mộc Tiên Điểu bay ra tới, đối với biển rộng cua phẩy phẩy cánh, biển rộng cua hơi thở nháy mắt đi xuống một mảng lớn.
“Sao lại thế này?” Sở Diệp có chút kinh ngạc nói.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Hình như là linh khí cướp đoạt,
Mộc Tiên Điểu rút ra biển rộng cua trong thân thể một bộ phận linh khí.”
Sở Diệp: “……” Linh khí cướp đoạt sao? Thực quỷ dị năng lực a! Cao thủ so chiêu, thất chi chút xíu, liền phân sinh tử.
Biển rộng cua bị Mộc Tiên Điểu tước đoạt một bộ phận linh lực, kinh hoảng thất thố.
Tiểu hồ ly lông xù xù cái đuôi ở biển rộng cua xác thượng một phách, cư nhiên đem cua biển giáp xác đánh ra mấy đạo vết rạn.
Sở Diệp nhìn cua biển trên người vết rạn, âm thầm cảm thán thật
là hồ không thể tướng mạo, tiểu hồ ly nhìn mềm mụp, cái đuôi ném lên, kính lại như thế nào đại, không dễ chọc a! Không dễ chọc.
Sở Diệp thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn nếu là lấy sau cấp Tuyết Bảo tìm bạn lữ, vẫn là muốn tìm chỉ chắc nịch một ít mới được, này nếu là
không đủ rắn chắc, một không cẩn thận, sợ phải bị Tuyết Bảo trừu toàn thân dập nát tính gãy xương.
Mấy tiểu không như thế nào cố sức, liền giết chết biển rộng cua.

Tiểu Bạch có chút buồn bực nói: “Cái gì a! Như vậy nhược, ta còn chưa thế nào xuất lực đâu liền chết mất.”
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, nói: “Yên tâm đi, về sau có rất nhiều cơ hội.”
Truy Phong có chút kích động ném cái đuôi, Truy Phong phía trước nghe Sở Diệp nói, đại nhân vật luôn là áp trục lên sân khấu,
hắn quyết định cấp mấy cái đồng bạn một chút cơ hội, kết quả, không chờ đến hắn áp trục, chiến đấu liền kết thúc, Truy Phong không cấm hoàn toàn thất vọng.
Sở Diệp nhìn tiểu sơn đại cua lớn, nói: “Hôm nay thức ăn có, hiện
tại bắt đầu hấp cua lớn đi.”
Sở Diệp nhìn thật lớn con cua, nhịn không được có chút kích động.
Tiểu Bạch ghét bỏ nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: “Lão bản, còn không phải là con cua sao, xem đem ngươi kích động.”
Sở Diệp âm thầm mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Tiểu Bạch gia hỏa này vẫn là giống nhau thích làm bộ làm tịch, có bản lĩnh một hồi
hắn đem con cua chưng xong rồi, đừng ăn a!
Sở Diệp mấy năm nay cũng là ăn không ít sơn trân hải vị, nhưng là, Vương giai con cua vẫn là lần đầu tiên ăn.
Hấp cua lớn hương vị thập phần không tồi, chính là tiểu hồ ly mấy
cái quá có thể ăn, tuy rằng cua lớn không nhỏ, nhưng là, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, cũng liền phân đến một cái cua chân.
Sở Diệp nhìn bá chiếm gạch cua Tiểu Bạch, có chút buồn bực. Này con cua trên người gạch cua, đẫy đà to mọng, vừa thấy liền hương vị tuyệt hảo, lại là tiện nghi Tiểu Bạch.
“Tiểu Bạch, phân một chút cho ta ăn bái.” Sở Diệp nói.
Tiểu Bạch tràn đầy đề phòng nhìn Sở Diệp nói: “Không cho.”
Powered by GliaStudio
close
“Ngươi một cái lại ăn không hết.”
Tiểu Bạch mở to hai mắt nhìn, nói: “Ai nói.” Cùng với Tiểu Bạch

nói, Tiểu Bạch thân thể cấp tốc bành trướng lên, một chút biến thành mấy chục mét cao đại mao cầu.
Sở Diệp: "……"
Tiểu Bạch có chút đắc ý cùng Sở Diệp triển lãm chính mình tân hình tượng, hỏi: "Thế nào?"
Sở Diệp: "……"
……
Dễ như trở bàn tay giết chết một con Vương giai Hồn Thú, Lâm Sơ Văn yên tâm lớn mật rất nhiều, đi thêm sử dụng dược tề thời điểm, phân lượng liền hạ trọng một ít, nhất cử đưa tới ba con Vương thú.
"Tới." Lâm Sơ Văn đùa nghịch la bàn nói.
Kinh Chập Long có chút kích động trừng lớn mắt, có chút gấp không chờ nổi.
Sở Diệp nhìn Kinh Chập Long liếc mắt một cái, nói: "Không nóng
nảy động thủ, chờ bọn họ tới gần lại nói, yên tâm, lần này có ba con đâu, luôn có ngươi cơ hội ra tay."
Kinh Chập Long nghe được Sở Diệp truyền âm, tuy rằng có chút không cao hứng, nhưng vẫn là dựa theo Sở Diệp cách nói, ẩn tàng rồi hơi thở, chờ mấy chỉ Hồn Thú nhập ung.
Vương thú vừa tiến vào riêng phạm vi, Sở Diệp lập tức dùng vây trận vây khốn mấy chỉ Vương thú.
Tiểu Thải dẫn đầu ra tay thêu dệt nổi lên tảng lớn ảo cảnh, Tiểu Thải đã tiến giai Vương giai, thêu dệt ảo cảnh năng lực hơn xa từ
trước có thể so.
Ở ảo cảnh tác dụng dưới, mấy chỉ hải thú đem lẫn nhau trở thành
đối thủ, nhanh chóng giết hại lẫn nhau lên.
Tiểu hồ ly phối hợp Tiểu Thải thi triển ảo thuật, có Tuyết Bảo hỗ trợ, nguyên bản chỉ là thử ra tay mấy chỉ hải thú, chém giết càng ngày càng kịch liệt.
Truy Phong xoay quanh ở không trung bên trong, có chút hồ nghi
nói: "Này mấy chỉ hải thú sao lại thế này? Như thế nào chính

mình
đánh nhau rồi?"
Sở Diệp nhàn nhạt nói: "Trúng tiểu hồ điệp ảo thuật bái, cái này không cần phải các ngươi xuất lực."
Sở Diệp thầm nghĩ: Đã thật lâu chưa thấy được Tiểu Thải sử dụng này nhất chiêu a!
Phía trước, ở Lưỡng Giới Thành Tiểu Thải này nhất chiêu ở thú triều bên trong, sử dụng tới luôn luôn thuận lợi, hiện giờ sử dụng
tới, cũng là uy phong không giảm năm đó a!
"Ngươi nói, lần này sẽ có ta cơ hội ra tay." Truy Phong có chút phẫn nộ nói.
Sở Diệp: "……" Hắn này không phải sai đánh giá tình hình chiến đấu sao? Ai biết Tiểu Thải bản lĩnh lớn như vậy! "Có thể lười biếng còn không tốt."
Truy Phong có chút táo bạo nói: "Không được, này sao lại có thể? Vĩ đại Truy Phong đại nhân khinh thường ngồi mát ăn bát vàng."
Truy Phong thầm nghĩ: Vừa mới chỉ tới một con Vương giai Hồn Thú, bị đoạt không tính, hiện tại khen ngược, tới ba con Vương giai Hồn Thú, bị tiểu hồ điệp như vậy một làm, cư nhiên lại muốn
không hắn phân? Đường đường Kinh Chập Long đại nhân, sao lại có thể bị một con sẽ phi sâu lông đoạt nổi bật.
"Đều cho ta tránh ra, kia chỉ tám trảo là của ta." Truy Phong rít gào một tiếng, hướng tới tiểu hồ điệp rống giận một tiếng nói.
Tiểu Thải phành phạch cánh, dùng không thể nói lý ánh mắt nhìn
Truy Phong, bất quá, vẫn là làm mở ra.
Truy Phong rít gào một tiếng, một ngụm long tức hướng tới bạch
tuộc tám chân phụt lên qua đi.
Bị long tức công kích mệnh trung, bạch tuộc tám chân trên người
bỏng rát một tảng lớn.
Truy Phong bị Tiểu Bạch truyền thụ Chân Long Cửu Biến, lại

được đến Long Sào, chiến lực so với từ trước, tăng lên không biết nhiều ít.
Nghẹn lâu như vậy, cuối cùng được đến thi triển cơ hội, Truy Phong có vẻ thập phần kích động.
Kinh Chập Long hướng tới bạch tuộc nhào tới, tới một cái thái sơn áp đỉnh.
Sở Diệp nghe được một trận ca ca thanh âm, ẩn ẩn hoài nghi bạch tuộc xương sụn có phải hay không làm Kinh Chập Long cấp
áp hỏng rồi.
Bạch tuộc bị Kinh Chập Long áp ghé vào trên mặt đất, tựa hồ có chút khởi không tới.
Kinh Chập Long móng vuốt, dễ như trở bàn tay xé rách tám trảo cá da thịt, tức khắc đại lượng máu tươi chảy ra, nước biển nháy mắt bị nhiễm hồng.
“Đại trường trùng, giống như thực kích động, ăn thương dược a!”
Tiểu hồ điệp phành phạch cánh nói.
Tiểu hồ ly ném cái đuôi, nói: “Đại khái là uống lộn thuốc đi.”
Sở Diệp xoa xoa cái trán, thầm nghĩ: Tiểu hồ điệp tiến giai Vương
giai lúc sau, thật đúng là phiêu a! Trước kia đều kêu Long đại ca, này sẽ kêu xú trường trùng.
Tiểu hồ điệp phành phạch cánh, có chút nghi hoặc nói: “Tọa sơn quan hổ đấu không hảo sao? Lại bớt lo lại dùng ít sức.”
Tiểu hồ ly pi pi kêu hai tiếng, tỏ vẻ không cần để ý tới Truy Phong
cái này ngu ngốc.
Tiểu Bạch chào hỏi Mặc Nắm một tiếng, hướng tới một con Vương cấp tôm biển nhào tới.
Sở Diệp nhìn vượt qua trăm mét chiến tôm, cảm xúc mênh mông.
Hắn gần nhất có lộc ăn thật sự là không tồi, vừa mới ăn xong rồi con cua, này liền lại có úc long đưa tới cửa, này chỉ tôm hùm cũng quá hội trưởng, cư nhiên dài quá lớn như vậy vóc dáng.
Này

nếu là bắt lại, lại có thể ăn no nê.
Tiểu hồ điệp nhìn Tiểu Bạch, thở dài, nói: “Bạch mao đoàn cùng xú trường trùng hỗn lâu rồi, cũng biến bổn.”
Ô Ô phe phẩy cánh, nói: “Này đó hỗn trướng, một đám xuống tay
đảo mau, mau liền thừa cuối cùng một con rùa đen.”
Tiểu hồ ly nghe xong Ô Ô nói, cũng bất chấp rụt rè, đối với cuối cùng một con rùa đen công kích lên.
Sở Diệp ở một bên nhìn, nhăn nhăn mày, “Ba con Vương thú cũng có chút không đủ phân.” Này đại gia chiến ý đều quá ngẩng
cao, làm đến tiểu hồ điệp năng lực đều phát huy không ra.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Sở Diệp cùng trên đảo nhỏ câu Vương thú tới sát, hiệu suất có chút vượt quá Sở Diệp dự tính.
Ngắn ngủn năm ngày thời gian, hai người liền câu đi lên tám chỉ Vương giai hải thú.
Như vậy cao hiệu suất, Sở Diệp không khỏi tạm hoãn câu cá hành động.
Một là bởi vì câu đi lên hải thú thi thể không kịp xử lý, có chút lãng
phí.
Nhị là chung quanh hải vực Vương thú liền nhiều như vậy, trong
lúc nhất thời không kịp bổ sung, Dụ Yêu dược tề sử dụng tới cũng
là có khoảng cách hạn chế, chung quanh hải vực bị quét sạch, liền tính lại tăng lớn vài lần liều thuốc, cũng dẫn không tới Vương
thú.
Tam là, trải qua vài lần chiến đấu kịch liệt, Sở Diệp bố trí trận pháp đạo cụ xuất hiện hư hao. Phía trước, chiến đấu kịch liệt thời
điểm, một cái Vương giai tia chớp cá, liền bởi vì vây trận hư hao, không có bắt được.

Chương 274: Chương 274

Lâm Sơ Văn đãi ở hải đảo phía trên tiến hành nướng BBQ, bên cạnh còn có một cái nồi to, đang ở ngao nấu đại lượng hải thú thịt.
Tiểu Bạch chờ mấy tiểu mấy ngày thời gian, săn giết đại lượng hải thú.
Không ít Vương thú hải thú huyết nhục đều ẩn chứa khổng lồ huyết khí, đối đề cao mấy tiểu nhân thực lực, có lợi thật lớn.
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch chờ mấy chỉ, chào hỏi nói: “Chạy nhanh ăn, không cần lãng phí.”
Kinh Chập Long từng ngụm từng ngụm uống canh thịt, làm Vương giai Hồn Thú, Kinh Chập Long vẫn luôn không thiếu huyết
thực, bất quá, Vương giai yêu thú huyết thực, đối Kinh Chập Long
mà nói cũng không nhiều lắm thấy.
Kinh Chập Long trước kia một con rồng thời điểm, tìm kiếm Vương giai huyết thực cũng không dễ dàng, hơn nữa, liền tính phát hiện Vương giai Hồn Thú, như thế nào phòng ngừa đối phương chạy trốn cũng là cái vấn đề lớn.
Trước kia Kinh Chập Long đuổi theo một cái mũi tên cá đuổi theo
ba tháng, cuối cùng vẫn là làm cái kia mũi tên cá chạy mất, có vây
trận liền không giống nhau, Vương giai hải thú một khi lâm vào vây trận, tốc độ liền sẽ đại đại giảm bớt, kể từ đó, hắn liền có cũng đủ thời gian, bắt được này đó hoạt lưu gia hỏa.
Kinh Chập Long từng ngụm từng ngụm ăn thịt, cái bụng bị căng tròn xoe.

Tiểu Bạch hút lựu hút lựu canh thịt, một nồi to canh thịt, tất cả đều
vào Tiểu Bạch bụng.
Tiểu hồ ly ăn xem mắt tương đối ưu nhã, bất quá, nhìn kỹ liền biết, tiểu hồ ly ăn cái gì tốc độ, cũng không thể so Tiểu Bạch, Kinh
Chập Long hai cái đại dạ dày vương chậm nhiều ít.
Hắc quạ đen Ô Ô đối ăn thịt không có hứng thú, đang ở ôm một viên Vương cấp tinh hạch, điên cuồng hấp thu Vương cấp tinh hạch bên trong linh lực.
Hắc quạ đen không ngừng phành phạch cánh, một bộ phiêu phiêu dục tiên bộ dáng.
Lâm Sơ Văn tả hữu nhìn xung quanh một chút, có chút nghi hoặc
nói: "Mặc Nắm đâu? Như thế nào không thấy được."
Sở Diệp nhún vai, nói: "Mặc Nắm hắn đi tìm cơ duyên."
Mặc Nắm khẩu vị tương đối đặc thù, đối âm khí, ma khí cảm thấy
hứng thú, đối Vương giai huyết thực không có gì hứng thú.
Tiểu Thải phía trước đã tiến giai Vương giai, hiện giờ hắn cùng Sơ Văn trên tay Hồn Sủng, cũng chính là Mặc Nắm cùng Ô Ô còn dừng lại ở Chiến Tướng giai.
Nhìn đến đã từng đồng bạn đều trở thành Vương giai, Mặc Nắm đại khái có chút sốt ruột.
"Mặc Nắm có cái gì phát hiện sao?" Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp lắc lắc đầu, "Không rõ lắm, có lẽ thực mau sẽ có. Mặc Nắm trước hai ngày cùng ta nói, phía đông hải vực chỗ sâu trong,
giống như có thứ gì ở huýt gọi hắn, hắn đi tìm."
Ngân Sương Đảo có cái đặc thù địa phương, nghe nói, cái này đảo chung quanh đã từng xuất hiện quá U Linh thuyền, nói không
chừng thật là Mặc Nắm phúc địa.
Cung Thần biết trên tay hắn có Ảnh Thú, vì hắn chọn lựa hải đảo
thời điểm, hẳn là đem cái này nhân tố cũng suy xét đi vào.

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Như vậy a!”
Sở Diệp ăn canh thịt, bỗng nhiên ngẩng đầu lên, hướng tới bờ biển nhìn qua đi.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Làm sao vậy? Mặc Nắm đưa tin đã trở lại?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
“Mặc Nắm phát hiện U Linh thuyền?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không phải, nó phát hiện Thần Diệu Cá đàn.”
Lâm Sơ Văn sửng sốt một chút, “Thần Diệu Cá đàn chính là Mặc Nắm cơ duyên sao?”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Hẳn là không tính.” Mặc Nắm tiến giai yêu cầu chính là âm khí, mà Thần Diệu Cá ẩn chứa nồng đậm linh khí, kỳ thật đối Mặc Nắm không nhiều lắm tác dụng, thứ này
đối Mặc Nắm tác dụng không lớn, đối mặt khác mấy chỉ tác dụng
đảo đều không nhỏ.
Đang ở hấp thu tinh hạch hắc quạ đen, nghe được hai người nói chuyện, có chút kích động nói: “Thần Diệu Cá đàn, ở nơi nào? Ở nơi nào?”
Sở Diệp: “Tới……”
Tiểu Bạch đại khái là tiếp thu tới rồi Mặc Nắm đưa tin, ném xuống
trên tay huyết thực, chạy tới bên bờ xem xét tình huống.
Tiểu Thải thấy thế, bay đến Tiểu Bạch bên người ngồi canh.
Mặc Nắm không ngừng phun Dụ Yêu dược tề, đem bầy cá hướng bên bờ dẫn.
Sở Diệp có chút vô ngữ tưởng, Mặc Nắm như vậy ra sức tìm kiếm tài nguyên, chính là vì thu nhỏ lại cùng Tiểu Bạch, tiểu hồ điệp chênh lệch, kết quả, Mặc Nắm như vậy nỗ lực không tìm được chính mình tài nguyên, lại phát hiện Tiểu Bạch mấy chỉ cơ duyên, thật sự là……
Phát hiện Thần Diệu Cá đàn Tiểu Bạch mấy chỉ thập phần kích động, bất quá, Thần Diệu Cá đàn đối hung thú hơi thở thập phần

mẫn cảm, Tiểu Bạch mấy chỉ một không cẩn thận tiết lộ một chút
hơi thở, Thần Diệu Cá đàn liền biến mất vô tung vô ảnh.
Kinh Chập Long không ngừng đẩy nhanh tốc độ, cũng liền bắt được bảy tám con cá.
“Chạy, này đó cá chạy thật mau.” Ô Ô hoàn toàn thất vọng nói.
Sở Diệp cau mày, Thần Diệu Cá am hiểu thủy độn, bỏ chạy thời điểm, thân thể dường như cùng nước biển hòa hợp nhất thể, mặc
dù là Vương giai hải thú, cũng rất khó bắt được.
Ô Ô nhìn Kinh Chập Long, có chút không cao hứng nói: “Tiểu long, ngươi tốt xấu là Vương giai, như thế nào liền bắt mấy cái cá? Quá ném Long tộc mặt.”
Kinh Chập Long nghe vậy giận dữ, tỏ vẻ hắn tốt xấu còn bắt mấy cái cá, hắc mao quạ đen lại chỉ biết vô nghĩa, có bản lĩnh liền ở bầy cá đã đến thời điểm, nguyền rủa bầy cá phiên cái bụng a!
Sở Diệp nghe Kinh Chập Long nói, cảm thấy rất có đạo lý.
Ô Ô chụp phủi cánh, nói: “Ta này không phải nhất thời không phản ứng lại đây sao? Lần sau, lần sau nhất định làm bầy cá có đến mà không có về.”
Kinh Chập Long hừ hừ, lười đi để ý Ô Ô, hùng hùng hổ hổ la hét “Mã hậu pháo”.
Sở Diệp đem Thần Diệu Cá cấp nấu, Thần Diệu Cá không hổ là làm Bạch Hổ cùng Thiên Vận Quạ đều tâm động cá, hương vị thập phần tươi ngon, Thảo Dược Gà đều khó có thể vọng này bóng lưng.
Sở Diệp nguyên bản đối Thần Diệu Cá cũng không cảm, uống lên một đốn canh cá, nhưng thật ra có chút thay đổi cái nhìn.
Sở Diệp gấp không chờ nổi muốn bắt một oa Thần Diệu Cá, phóng tới linh tuyền thủy bên trong dưỡng một dưỡng.
Có thể là càng muốn gặp được thứ gì, càng là không dễ dàng được đến, Sở Diệp ở bờ biển thủ hai mươi mấy thiên, dùng Dụ Yêu dược tề hấp dẫn tới đại lượng hải thú, chính là không có Thần Diệu Cá bóng dáng.
……
“Mặc Nắm đã trở lại.” Sở Diệp nói.

Lâm Sơ Văn có chút tò mò nói: “Hắn phát hiện cái gì?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Phát hiện một quả điệp văn bối, có lẽ đối Tiểu Thải có chút dùng.”
Lâm Sơ Văn: “……”
Powered by GliaStudio
close
Một quả thật lớn vỏ sò rất xa phiêu đãng mà đến, bị Mặc Nắm đẩy
đến bên bờ.
Điệp văn bối bị đẩy đến bên bờ lúc sau, Mặc Nắm một câu không nói, trốn vào Sở Diệp Hồn Thất bên trong.
Lâm Sơ Văn có chút lo lắng nói: “Mặc Nắm, nó không có việc gì đi, chẳng lẽ ở trong biển gặp được cái gì, bị thương.”
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Hắn là không bị thương.” Tâm mệt nhưng thật ra thật sự.
Mặc Nắm một hồi tới, Sở Diệp liền từ đối phương trên người cảm nhận được một cổ nồng đậm ưu thương.
Lâm Sơ Văn nhìn điệp văn bối, có chút kinh nghi nói: “Đây là vạn
năm điệp văn bối?”
Điệp văn bối mặt ngoài có một vòng một vòng hoa văn, mỗi nhiều
một vòng hoa văn, liền đại biểu một năm. Mặc Nắm mang về tới điệp văn bối mặt ngoài chừng thượng vạn đạo vòng tuổi, có thể thấy được niên đại phi thường xa xăm.
Điệp văn bối bị kéo lên bờ, Tiểu Bạch chờ mấy tiểu vây quanh vỏ sò xem cái không ngừng.
Truy Phong dùng móng vuốt đem điệp văn bối cạy mở ra, điệp bối
rắn chắc thực, Truy Phong tuy rằng sức lực không nhỏ, cũng phế
đi không nhỏ sức lực mở ra.
Điệp bối bị mở ra, một viên đường kính vượt qua 1 mét mượt mà
trân châu xuất hiện ở mấy người trước mắt, vỏ sò bên trong trân châu tản ra mông lung quang huy, châu tròn ngọc sáng, đẹp

không sao tả xiết, nồng đậm linh khí không ngừng từ trân châu phía trên tràn ra.
“Thật lớn một viên trân châu a!” Sở Diệp theo bản năng nói thầm
nói.
Tiểu Thải ghé vào điệp văn châu phía trên, hạnh phúc đánh lăn, “Đây là cho ta sao?”
Sở Diệp cười cười, nói: “Đúng vậy, cho ngươi.”
Sở Diệp có chút bất đắc dĩ, điệp văn châu cùng tiểu hồ điệp thập phần phù hợp, Tiểu Thải nếu là đem điệp văn châu luyện hóa, thực lực hẳn là có thể tinh tiến không ít.
Sở Diệp âm thầm cấp Mặc Nắm câu một phen đồng tình nước mắt, Mặc Nắm tựa hồ đem Tiểu Thải trở thành đối thủ cạnh tranh,
Tiểu Thải tiến giai cấp Mặc Nắm tạo thành không nhỏ kích thích,
Mặc Nắm bức thiết tìm kiếm tiến giai cơ duyên, lại chỉ tìm được rồi Tiểu Thải cơ duyên! Lao lực đuổi theo đối thủ cạnh tranh, lại vì
đối thủ cạnh tranh tìm được cơ duyên, đây là cái quỷ gì!
……
“Lệ” một tiếng phượng minh thanh xa xa truyền tới.
Lâm Sơ Văn nhíu mày đầu, nói: “Có khách nhân tới a!”
Sở Diệp hướng tới phượng minh thanh tới chỗ nhìn qua đi, liền thấy Tuyết Dương ngồi Băng Phượng chậm rãi hạ xuống rồi xuống dưới.
“Tuyết đạo hữu như thế nào tới?” Sở Diệp đi lên trước chào hỏi nói.
“Nghe nói, hai vị ở thu thập Tụ Âm Thảo, ta nơi này vừa vặn có hai cây phẩm tướng không tồi liền cấp hai vị đưa lại đây.” Tuyết Dương khách khí nói.
Mặc Nắm thuộc về đặc thù loại Hồn Thú, thăng cấp phương thức
cùng giống nhau Hồn Thú khác nhau rất lớn, Lâm Sơ Văn trên tay
thử dùng đại đa số Hồn Thú dược tề, đối Mặc Nắm mà nói, hiệu

quả không lớn.
Bất quá, Ô Ô phía trước tiến hiến dược tề thuật truyền thừa bên trong, có một phần Tụ Âm dược tề phối phương.
Lâm Sơ Văn châm chước qua đi, phát hiện này dược tề, hẳn là đối Mặc Nắm có không nhỏ tác dụng, Lâm Sơ Văn liền đưa tin cho Cung Thần, làm này hỗ trợ thu thập phối trí dược tề sở cần linh thảo.
Không nghĩ tới Cung Thần dược thảo không đưa lại đây, Tuyết Dương lại trước đưa lại đây.
Sở Diệp cười cười, nói: "Tuyết đạo hữu cũng quá khách khí."
Sở Diệp thầm nghĩ: Mặc Nắm gần nhất cảm xúc có chút hạ xuống, nếu là biết có người đưa Tụ Âm Thảo lại đây, hẳn là sẽ cao hứng.
Tuyết Dương cười cười, nói: "Nơi nào."
Lâm Sơ Văn dược tề thuật tinh vi, cùng với giao hảo, được lợi vô cùng, đây là rõ như ban ngày việc, phía trước, Truyền Tống Trận mở ra, Tuyết Dương bởi vì lâm thời có việc, bỏ lỡ đi theo Sở Diệp hai người đi Lưỡng Giới Thành cơ hội, ngược lại làm Đường Thiên Túng đoạt trước, vẫn luôn thập phần hối hận.
Này sẽ nghe nói Lâm Sơ Văn yêu cầu Tụ Âm Thảo, liền không ngừng đẩy nhanh tốc độ đưa lại đây.
Sở Diệp tiếp nhận Tụ Âm Thảo, ngoài ý muốn phát hiện, Tuyết Dương đưa lại đây đồ vật, không chỉ có Tụ Âm Thảo, còn có mấy cái Âm Tinh Toản.
Âm Tinh Toản ẩn chứa nồng đậm âm khí, đối với Mặc Nắm mà nói, cũng là rất có ích lợi đồ vật.
Mặc Nắm mau vào giai, gần nhất vẫn luôn đang tìm kiếm đột phá
cơ hội, Tuyết Dương đưa lại đây đồ vật, vừa vặn dùng thượng, Sở Diệp vui vẻ tiếp nhận rồi Tuyết Dương này phân hảo ý.
"Sở thiếu nhìn tinh thần không ít a!" Mấy ngày không thấy, Tuyết
Dương cảm thấy Sở Diệp trên người hơi thở tràn đầy rất nhiều.
Tuyết Dương tính ra một chút, hắn cùng Sở Diệp cũng liền mấy tháng mà thôi, nhưng là, Sở Diệp trên người hơi thở thượng phù trình độ, lại giống như khổ tu vài thập niên giống nhau.

Sở Diệp cười cười, nói: “Gần nhất ăn ngon.”
Sở Diệp gần nhất là đốn đốn Vương giai hải thú thịt đương cơm ăn, như vậy xa xỉ thức ăn dưới, Sở Diệp tự giác chính mình giống như béo không ít.
Tuyết Dương cười cười, nói: “Thì ra là thế……”
Tuyết Dương lặng lẽ đánh giá Lâm Sơ Văn một phen, nói: “Lâm thiếu, thoạt nhìn tinh thần cũng không tồi a!”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, “Ân” một tiếng.
Mộc Tiên Điểu gần nhất khôi phục càng ngày càng tốt, Tuyết Bảo
cùng tiểu hồ điệp thực lực cũng bay lên không ít, Lâm Sơ Văn cũng đi theo được lợi không nhỏ.
“Làm sao vậy, ta có cái gì vấn đề sao?” Lâm Sơ Văn có chút hồ nghi hỏi.
Tuyết Dương lắc lắc đầu, nói: “Không có, không có.”
Lâm Sơ Văn trở lại Thiên Nhàn Đảo lúc sau, không có lại luyện chế dược tề, ngược lại chạy ra săn giết hải thú, rất nhiều người đều cảm thấy Lâm Sơ Văn sợ là mất đi luyện dược năng lực, cho nên chỉ có thể cực cực khổ khổ xuống biển bắt cá.
Này lời đồn đãi ngay từ đầu không ai tin tưởng, nhưng Lâm Sơ Văn vẫn luôn ngưng lại Ngân Sương Đảo, tin người nhưng thật ra
càng ngày càng nhiều, Tuyết Dương xem Lâm Sơ Văn thần thái phi dương bộ dáng, liền biết đồn đãi tất nhiên có lầm.
“Đây là Lâm thiếu tân khế ước Hồn Sủng sao?” Tuyết Dương nhìn Lâm Sơ Văn đầu vai hắc quạ đen hỏi.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng là.”
Tuyết Dương cười cười, nói: “Lâm thiếu tân Hồn Sủng, thật sự thập phần đặc biệt a!”
Lâm Sơ Văn: “……”
Hắc quạ đen nhìn Tuyết Dương, nói: “Ngươi vẫn luôn nhìn ta làm
gì, có phải hay không đang mắng ta!”
Tuyết Dương vội vàng nói: “Không có, không có, như thế nào sẽ?”
Tuyết Dương tuy rằng cảm thấy Lâm Sơ Văn khế ước một con

Vận Đen Quạ có chút kỳ quái, nhưng đối phương nếu đều đã là Lâm Sơ Văn Hồn Sủng, không nể mặt tăng cũng phải nể mặt Phật, vẫn là phải cho vài phần mặt mũi.

Chương 275: Chương 275

Mặc Nắm nguyên bản cảm xúc hạ xuống, được đến Âm Tinh Toản, một chút liền mãn huyết sống lại.
Sở Diệp xem Mặc Nắm khôi phục sức sống, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.
Mặc Nắm hấp thu Âm Tinh Toản lúc sau, khôi phục vài phần tinh
thần khí, lại đầu nhập vào tìm kiếm cơ duyên lữ trình bên trong.
Vài ngày sau, Sở Diệp bỗng nhiên nhận được Mặc Nắm đưa tin.
Sở Diệp có chút hưng phấn nói: "Mặc Nắm phát hiện một con thuyền U Linh thuyền."
Lâm Sơ Văn có chút ngoài ý muốn nói: "Thật sự phát hiện U Linh
thuyền."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!" Cuối cùng là công phu không phụ Mặc Nắm, tìm được U Linh thuyền.
Ô Ô duỗi thân khai cánh chim, có chút đắc ý nói: "Ta đã sớm nói qua, tới Ngân Sương Đảo sẽ có rất nhiều cơ duyên, ngươi xem này cơ duyên không phải tới sao?"
Sở Diệp: "……" Ô Ô thật sự lợi hại như vậy sao? Vẫn là mèo mù gặp chuột chết a!
"Truy Phong, Mặc Nắm nói nó kéo bất động U Linh thuyền, ngươi
đi giúp một chút đi." Sở Diệp nói.
Kinh Chập Long nghe vậy, có chút kinh tủng.
Kinh Chập Long tuy rằng là Vương giai, bất quá, đối U Linh thuyền loại này quỷ dị đồ vật, vẫn là có chút kiêng kị.
Ô Ô vây quanh Kinh Chập Long dạo qua một vòng, nói: "Tiểu long, ngươi có phải hay không sợ hãi a!"

Kinh Chập Long đối với Ô Ô trợn mắt giận nhìn, nói: “Ngươi mới sợ hãi.”
Ô Ô huýt xích huýt xích chụp phủi cánh, nói: “Ô Ô đại nhân mới sẽ không sợ hãi U Linh thuyền.”
Kinh Chập Long nghe vậy vui vẻ, “Vậy ngươi đi kéo.”
Ô Ô chụp phủi cánh, chính khí lẫm nhiên nói: “Vĩ đại Ô Ô đại nhân kéo bất động!”
Sở Diệp một đầu hắc tuyến, kéo bất động như vậy mất mặt nói, cần thiết nói như vậy kiêu ngạo sao?
Sở Diệp hướng tới Kinh Chập Long ném ra một cùng xiềng xích, nói: “Làm Mặc Nắm đem xiềng xích triền ở trên thuyền, ngươi kéo
xiềng xích thì tốt rồi.”
Kinh Chập Long nhìn đến thật dài xiềng xích, mới hơi chút có chút
cảm giác an toàn.
Kinh Chập Long bay đến bờ biển, cùng Mặc Nắm giao lưu lên.
“Xiềng xích? Vì cái gì phải dùng xiềng xích?”
“Dùng xiềng xích phương tiện.”
“Nơi nào phương tiện, ngươi có phải hay không sợ hãi âm sát khí, không cần sợ, âm sát khí kỳ thật hương vị thực tốt.” Ô Ô hé miệng, hút một mồm to âm khí, đánh một cái no cách, đối với Kinh Chập Long mời nói: “Thế nào, muốn hay không nếm thử xem?”
Kinh Chập Long phi thường trịnh trọng cự tuyệt Mặc Nắm thịnh
tình mời.
Mặc Nắm khẽ thở dài, vì tìm không thấy đồng đạo người trong thật sâu bi thống một phen.
Mặc Nắm dùng xiềng xích trói chặt hải thuyền, hải thuyền dễ như
trở bàn tay bị Kinh Chập Long từ trong biển bị kéo ra tới.
Sở Diệp thầm nghĩ: Chính mình này Kinh Chập Long lá gan tuy rằng ít đi một chút, nhưng là, sức lực vẫn là không tồi.
Hải thuyền hẳn là đã có chút niên đại, trên thuyền có không ít thi

thể.
Sở Diệp không có tới gần, chỉ thông qua Mặc Nắm đôi mắt đem hải thuyền dò xét một phen.
“Này con thuyền giống như có chút đặc biệt a!”
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Nếu ta không đoán sai, này chỉ sợ là một con thuyền tế thuyền.”
Sở Diệp nhíu mày đầu, cảm thấy Lâm Sơ Văn đoán hẳn là không sai.
Hôm nay hải vực quá khứ lưu hành hải táng, một ít Hồn Sủng Sư
sau khi chết, sẽ thực hành hải táng.
Thượng cổ thời điểm, một cái Hoàng cấp Hồn Sủng Sư mất, mấy chục vạn người tuẫn táng sự tình cũng khi có phát sinh.
Này thuyền hẳn là vì vị nào cường giả, hiến tế hải thuyền.
Sở Diệp xem xét một chút hải thuyền, nói: “Đây là một con thuyền
Địa giai hải thuyền, từ trên thuyền quy chế tới xem, hẳn là không
phải tuẫn táng thuyền bên trong, quy cách tối cao.”
Hải táng cũng là phân quy cách, thượng cổ Địa giai Hồn Sủng Sư hải táng, giống nhau sẽ có một con thuyền Địa giai hải thuyền, chín con Huyền giai tuẫn táng thuyền.
Hoàng giai Hồn Sủng Sư hải táng quy cách liền cao, giống nhau là một con thuyền Hoàng giai hải thuyền, chín con Địa giai hải thuyền, 81 con Huyền giai tuẫn táng thuyền.
Kinh Chập Long kéo trở về này con hải thuyền phía trên, có một cái “Bảy” tự đánh số, hẳn là chín con tuẫn táng thuyền bên trong
thứ bảy con, mặt khác hải thuyền không biết phiêu chạy đi đâu.
Sở Diệp trong lòng có chút kích động, rất nhiều Hồn Sủng Sư tin tưởng có kiếp sau, cho nên sau khi chết sẽ mang theo đại lượng tế phẩm hạ táng, sợ kiếp sau biến thành kẻ nghèo hèn, không biết này con thuyền chủ nhân có phải hay không loại người này.
Hải thuyền đã hủ bại có mùi thúi, trên thuyền có mấy cái đại bình,
bên trong phong ấn chính là các loại thú huyết, thú huyết tồn

tại
thời gian quá xa, đều hủ bại có mùi thúi, không hề tác dụng.
Mặc Nắm từ hải thuyền bên trong kéo ra một khối ngọc bội.
"Đây là luân hồi ngọc bội a!" Ô Ô bay qua đi, có chút ngạc nhiên nói.
Sở Diệp nhìn đến Mặc Nắm trên tay ôm một khối cối xay đại ngọc
thạch, ngọc thạch thượng tuyên khắc Luân Hồi Điểu đồ án.
Luân Hồi Điểu là một loại thực đặc thù chim bay, loại này điểu sẽ
ở mùa đông thời điểm, lâm vào ngủ đông, giống như đã chết giống nhau, chờ đến mùa xuân đã đến thời điểm, Luân Hồi Điểu lại sẽ sống lại.
Rất nhiều người cảm thấy Luân Hồi Điểu ở mùa đông thời điểm là
thật sự đã chết, mà ở mùa xuân đã đến thời điểm, này điểu lại chết mà sống lại.
Dù cho là Hoàng cấp cường giả, một khi đã chết cũng liền vạn sự thành không, không ít Hồn Sủng Sư ở thọ nguyên gần thời điểm,
sẽ điên cuồng tìm kiếm duyên thọ chi vật, cũng có như vậy một ít
người sẽ tìm kiếm kia hư vô mờ mịt chết mà sống lại. Luân Hồi Điểu liền thành rất nhiều Hồn Sủng Sư trong lòng ký thác.
Mặc Nắm ôm luân hồi ngọc, hít sâu một hơi.
Luân hồi ngọc bên trong âm khí, đều bị Mặc Nắm hấp thu vào thân thể bên trong, Mặc Nắm hơi thở bò lên không ít.
Luân hồi ngọc bên trong âm khí bị hấp thu lúc sau, ngọc thạch biến ôn nhuận rất nhiều.
Mộc Tiên Điểu nguyên bản đối loại này tuẫn táng dùng luân hồi ngọc không hề hứng thú, bất quá, ngọc thạch âm khí bị hút đi lúc
sau, Mộc Tiên Điểu đối ngọc bội nhưng thật ra có hứng thú.
Mộc Tiên Điểu tiến lên, đem luân hồi ngọc bên trong linh khí hấp
thu sạch sẽ.

Bị trước sau hấp thu âm khí, linh khí luân hồi ngọc, một tấc tấc da
nẻ mở ra.
Sở Diệp nhìn da nẻ mở ra luân hồi ngọc, thầm nghĩ: Mặc Nắm cùng Thúy Vũ hợp tác không tồi, vật tẫn kỳ dụng, một chút đều không lãng phí.
……
Sở Diệp nhìn Mặc Nắm, nói: “Mặc Nắm giống như sắp tiến giai a!”
Powered by GliaStudio
close
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Ta trước đây thông báo Cung Thần, hỗ trợ thu thập Tụ Âm Thảo, không biết thu thập tới
rồi không có.”
Phía trước Tuyết Dương nhưng thật ra tặng hai cây Tụ Âm Thảo lại đây, nhưng là, có chút không đủ dùng.
Sở Diệp vuốt ve một chút cằm, “Cung Thần hẳn là mau tới rồi.”
Hai giới chợ chung, Cung Thần hẳn là bận rộn thực, bất quá, mấy
ngày trước đây Cung Thần vẫn là đưa tin nói cho hắn, sẽ mau chóng lại đây.
Sở Diệp ở Ngân Sương Đảo, đãi không sai biệt lắm hai nhiều tháng, Cung Thần rốt cuộc ngồi Thương Long tiến đến.
Thương Long là Cung Khiếu Hồn Sủng, nhìn Cung Thần lớn lên, đảo cũng phục tùng thực.
“Sở thiếu, Lâm thiếu hảo a!”
Sở Diệp hướng tới Cung Thần gật gật đầu.
Cung Thần có chút xin lỗi nói: “Vì thu thập vật tư, kéo dài một chút
thời gian, xin lỗi.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Không sao, Cung thiếu có thể ở trăm vội bên trong rút ra không tới đã rất khó được, kỳ thật việc này, để cho người khác tới cũng có thể.”
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: “Người khác tới ta như thế nào có thể

yên tâm đâu."
Lần này hắn đưa lại đây đồ vật cũng không phải là một chút, làm
người cướp đi nhưng như thế nào hảo.
Lướt qua cái này không nói, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thực lực càng ngày càng tăng, tầng này quan hệ nhưng trăm triệu không thể chặt đứt.
Cung Thần lấy ra một quả nhẫn trữ vật giao cho hai người, "Lâm dược sư dược tề, đã bán ra không ít, nơi này là đổi đến tài nguyên còn có ngài muốn Tụ Âm Thảo."
Lâm Sơ Văn kiểm tra rồi một chút nhẫn trữ vật đồ vật, nhẫn đồ vật phong phú vượt qua Lâm Sơ Văn dự tính.
"Nhiều như vậy?"
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Hai giới chợ chung bắt đầu rồi một đoạn thời gian, tiền lời không ít."
"Nơi này có mấy cái về trận pháp truyền thừa ngọc giản, về Dược
Tề Sư truyền thừa ngọc giản liền ít đi một ít."
Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp phía trước làm ơn Cung Thần, hỗ trợ sưu tầm một ít truyền thừa ngọc giản, trả giá đại giới lớn hơn một
chút cũng không cái gọi là, thuật số truyền thừa, giống nhau thế lực đều sẽ không dễ dàng bán ra, bất quá đại giới cũng đủ đại, vẫn là có thể đổi lấy một ít, trận pháp truyền thừa lại muốn so dược tề truyền thừa càng dễ dàng tới tay.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Làm phiền."
Cung Thần cười cười, nói: "Không khách khí."
Lâm Sơ Văn dò xét một chút ngọc giản, nói: "Này thuật số truyền
thừa, là Lưỡng Giới Thành bên kia?"
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Không tồi."
Thiên Hải Vực bên này Lâm Sơ Văn đắc tội Dược Tề Sư hiệp hội, cho nên truyền thừa bị phong tỏa, Lưỡng Giới Thành bên kia nhưng thật ra không có như vậy nghiêm trọng.
Ngày trước, Cung Thần lại đi một lần Lưỡng Giới Thành, trong thành đã đại biến dạng, bốn phía bát phương Hồn Sủng Sư hội

tụ
Lưỡng Giới Thành giao dịch vật tư, Lưỡng Giới Thành có rầm rộ chi tướng.
Sở Diệp nhiệt tình chào hỏi, nói: “Cung thiếu khó được lại đây, không bằng, cùng nhau ăn một đốn đi.”
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: “Không cần.”
“Nga, tiểu tử, Thần Diệu Cá ngươi đều không ăn sao? Nhìn xem chính ngươi thân thể, rách tung toé, thật sự không ăn chút Thần
Diệu Cá bổ bổ sao?” Ô Ô đối với Cung Thần chào hỏi nói.
Cung Thần sửng sốt một chút, nói: “Thần Diệu Cá?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Ngày trước, Lâm Sơ Văn rốt cuộc dùng dược tề dẫn một đám Thần Diệu Cá lại đây, Ô Ô nguyền rủa Thần Diệu Cá tiến vào vây trận phạm vi, Sở Diệp kích phát rồi vây trận, đem lại đây Thần Diệu Cá một võng thành bắt.
“Như thế, liền đa tạ.” Cung Thần cũng không như thế nào khách khí.
Thân là Hồn Vương nhi tử, Cung Thần không thiếu các loại món ăn trân quý, bất quá, Thần Diệu Cá đối Cung Thần mà nói, vẫn như cũ là khó được linh thực.
Cung Thần đi tới đống lửa biên, thấy được đại lượng Thần Diệu Cá, có chút ngoài ý muốn nói: “Sở thiếu, Lâm thiếu, các ngươi cư nhiên làm ra nhiều như vậy Thần Diệu Cá.”
Thần Diệu Cá có thể chải vuốt linh khí, tăng cường Hồn Sủng Sư cùng Hồn Thú thể chất, diệu dụng vô cùng.
Thần Diệu Cá thực lực cũng không tính cường, nhưng là, loại này
cá thực sẽ trốn, cho nên này cá giá cả thập phần sang quý.
Ngày thường thượng trăm vạn một cái Thần Diệu Cá, tràn đầy chiếm cứ một cái lâm thời đào ra lũ lụt hố, làm Cung Thần thập phần ngoài ý muốn.
“Chẳng lẽ Dụ Yêu dược tề, có thể dụ dỗ Thần Diệu Cá sao?” Cung Thần nói thầm nói.
Lâm Sơ Văn cười cười, không có trả lời.
Giống nhau Dụ Yêu dược tề đối với Thần Diệu Cá cơ bản vô

dụng, Lâm Sơ Văn vốn dĩ đều tưởng từ bỏ, sau lại, Lâm Sơ Văn bỗng nhiên phát hiện dùng linh tuyền thủy, luyện chế một loại bổ
linh dược tề, đối hấp dẫn Thần Diệu Cá có diệu dụng, thậm chí hấp dẫn tới một cái Thần Diệu Cá đàn.
“Cung thiếu, thích liền ăn nhiều một chút.” Lâm Sơ Văn chào hỏi
nói.
Thần Diệu Cá hương vị tươi ngon, diệu dụng vô cùng, Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp đều thực thích, nhưng là, lại ăn ngon đồ vật đốn đốn ăn, cũng đần độn vô vị.
Cung Thần tràn đầy cảm kích nói: “Đa tạ.”
Có thể là Cung Thần đói bụng, lại hoặc là Thần Diệu Cá hương vị thực sự không tồi, Cung Thần ăn mười con cá, mới hành quân lặng lẽ.
Sở Diệp bỗng nhiên phát hiện, Cung Thần cái này tiểu bạch kiểm
còn rất có thể ăn.
Cung Thần trong khoảng thời gian này, linh lực tăng lên bay nhanh, một phương diện là thể chế cải thiện nguyên nhân, về phương diện khác, lại là Cung Khiếu không ngừng sử dụng các loại dược tề, bảo vật tăng lên Cung Thần thể chất.
Đại lượng dược lực cố nhiên khiến cho Cung Thần thực lực tăng lên bay nhanh, bất quá, cũng đồng dạng để lại tai hoạ ngầm.
Hiện giờ Cung Thần linh lực phù phiếm, lấy cái này trạng thái muốn tiến giai Hồn Vương, sợ là không quá khả năng.
Cung Khiếu đại khái cũng rõ ràng điểm này, chỉ là mặc dù có Duyên Thọ dược tề, Cung Khiếu nhật tử cũng không tính quá nhiều, chỉ có thể sử dụng như vậy biện pháp.
Thần Diệu Cá có thể gột rửa linh khí, điều trị thân thể, đối Cung Thần hẳn là có không nhỏ tác dụng, bất quá, nếu là làm Mộc Tiên
Điểu đối Cung Thần tiến hành một phen linh khí cọ rửa, hiệu quả
sẽ càng tốt một ít.
Bất quá, Mộc Tiên Điểu quan hệ trọng đại, Sở Diệp cùng Lâm Sơ

Văn đương nhiên sẽ không tùy tùy tiện tiện lấy ra tới.
Cung Thần ở bên này đãi ba ngày, cùng này Hồn Thú cùng nhau ăn sạch Sở Diệp dưỡng ở trong ao cá lúc sau, rốt cuộc dẹp đường hồi phủ.
Cung Thần chân trước mới vừa đi, Thẩm Thái cùng Thẩm Trọng
An hai người thần thần bí bí đi tới trên đảo.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cùng Thẩm Thái, Thẩm Trọng An cũng không có cái gì quan hệ, nhưng thật ra Cung Thần phía trước cùng Thẩm Trọng An hợp tác quá, trọng thương Giang Chỉ
Lan, có nói là có bằng hữu từ phương xa tới, vui vẻ vô cùng, có Hồn Vương đồng đạo tới, vẫn là phải hảo hảo chiêu đãi một phen.
Thẩm Thái lại đây là tưởng đổi một chi chữa thương dược tề, phía trước, Thẩm Trọng An từ Cung Thần trong tay đổi lấy một chi, Thẩm Thái thương thế khôi phục không tồi, tưởng lại đổi một
chi, hoàn toàn giải trừ thương thế tai hoạ ngầm.
Thẩm Thái cấp báo giá tương đối cao, Sở Diệp vui vẻ đồng ý.

Chương 276: Chương 276

Ngân Sương Đảo phụ cận một cái tiểu đảo phía trên, mấy cái ngư
dân nhìn đỉnh đầu bay qua Hồn Thú, nói: “Này một tháng, đều đệ
mấy chỉ Vương giai Hồn Thú a!”
“Đại khái là thứ bảy chỉ.”
“Ngoan ngoãn, đều là đi bái phỏng Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi.”
“Nghĩ đến là như thế.”
“Ngân Sương Đảo là náo nhiệt a!”
“Náo nhiệt cũng không liên quan chuyện của chúng ta, Cung thiếu
đã sớm tuyên bố mệnh lệnh, Ngân Sương Đảo gần nhất sẽ có bão lốc, không được tới gần, trong lén lút tới gần, đã chết xứng đáng.”
“Ngân Sương Đảo bên kia, gần nhất hình như là không thái thái bình, tựa hồ thường xuyên phát sinh chiến đấu kịch liệt.”
“Các ngươi không có phát hiện, gần nhất này phiến hải vực Vương giai Hồn Thú đều không thấy sao? Ta nghe nói, những cái
đó Vương giai hải thú, kỳ thật là làm Sở thiếu, Lâm thiếu câu đi rồi.”
“Ngoan ngoãn, thật lợi hại!” Mấy cái ngư dân hai mặt nhìn nhau, trong lòng không khỏi nhiều vài phần cảm thán.
Vương giai hải thú đối một chúng ngư dân mà nói, là thập phần khủng bố tồn tại, Vương giai hải thú lãnh địa, ngày thường cũng là này đó ngư dân vùng cấm, nhưng là, đối chân chính cao thủ, Vương giai hải thú cũng bất quá là nguyên liệu nấu ăn mà thôi.
“Tùng ca cùng vũ ca, mấy ngày trước đây đi hải vương cua lãnh

địa, bắt được rất nhiều hoàng kim cua."
"Thâm nhập hải vương cua lãnh địa, bọn họ điên rồi a!"
Hoàng kim cua biển giá trị xa xỉ, nhưng là, muốn bắt được loại này cua biển lại thập phần nguy hiểm, phía trước đi hải vương cua lãnh địa ngư dân, toàn làm cua vương đại ngao chém eo.
"Hải vương cua đã sớm không thấy, đã không có vương cua, phía
dưới cua biển chính là năm bè bảy mảng, một võng đi xuống, có thể bắt không ít."
"Hải vương cua thật sự không thấy?"
Thiếu niên gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Không ngừng cua vương không thấy, kia chỉ hoành hành ngang ngược đế vương tôm cũng
không thấy."
"Hình như là như vậy a! Ta phía trước nhìn đến mấy chỉ Chiến Tướng tôm biển khắp nơi loạn nhảy, giống như không có người tâm phúc giống nhau."
Mấy cái ngư dân nghe xong thiếu niên nói, không cấm có chút ý động, đặt chân Vương giai hải thú lãnh địa, nguy hiểm vô cùng, nếu, Vương giai hải thú biến mất, kia vẫn là có tương lai.
Thừa dịp Vương giai hải thú biến mất, phía dưới binh tôm tướng
cua không phản ứng lại đây, bác một phen nói, có cơ hội một đêm
phất nhanh.
……
Ngân Sương Đảo.
Sở Diệp ở trên đảo đào một cái sát hố, mấy ngày liền săn giết hải thú, Sở Diệp thu thập tới rồi không ít hải thú thú cốt, không ít đều
là Vương giai hải thú thú cốt.
Hải thú thú cốt thể tích đều cực kỳ khổng lồ, đem thú cốt mang về
Thiên Nhàn Đảo luyện thành sát khí lại quá phiền toái, Sở Diệp trực tiếp ngay tại chỗ khởi công, đào ra mấy cái sát hố, tiến hành sát khí ngao luyện.

Trong khoảng thời gian này, Sở Diệp trận pháp trình độ tăng lên không ít, tiểu hồ ly cũng đã đi vào Vương giai, Sở Diệp đối sát hố tiến hành rồi thăng cấp, nguyên bản luyện chế một lần sát khí, yêu cầu bảy bảy bốn mươi chín thiên, mà hiện giờ chỉ cần 21 thiên.
Dùng Vương giai hải thú thú cốt, luyện chế ra sát khí, phẩm chất
thập phần chi cao, cơ bản đều là thượng phẩm, ngẫu nhiên còn có thể ra cực phẩm.
Luyện chế ra tới sát khí, đều làm Tiểu Bạch mấy chỉ cấp phân.
Vương cấp hải thú thú cốt luyện chế ra tới sát khí, đối mấy chỉ Vương giai Hồn Thú vẫn là có chút bổ ích.
Mặc Nắm đối sát khí cũng thập phần thích, phía trước thủ sát hố,
độc chiếm một cái sát hố sát khí.
……
Lạc Phong cùng Lạc Yên ngồi ở cự không yến phía trên, hướng tới Ngân Sương Đảo bay qua đi.
“Ca, nghe nói Lâm Sơ Văn khế ước một con Vận Đen Quạ, khí vận đại không bằng trước.”
Lạc Phong lắc lắc đầu, nói: “Không cần nghe Dược Tề Sư hiệp hội người nói bừa.”
Lạc Yên cau mày, nói: “Chính là Lâm Sơ Văn thật sự khế ước một con Vận Đen Quạ a!”
Lạc Phong nhàn nhạt nói: “Qua đi nhìn xem sẽ biết.”
Lạc Yên xa xa nhìn phương xa, nói: “Giống như mau tới rồi.”
Lạc Phong cùng Lạc Yên ở Ngân Sương Đảo phía trên hạ xuống rồi xuống dưới, hai người rớt xuống không lâu, liền thấy một quả
màu trắng đại viên cầu nghênh diện bay lại đây, Lạc Yên ngay từ đầu còn tưởng rằng là cái gì ám khí, gần xem mới phát hiện là một viên đại trân châu. Trân châu quá lớn, thế cho nên Lạc Yên ngay từ đầu cũng chưa nhận ra được.
Tiểu hồ điệp chớp động cánh, ghé vào đại trân châu phía trên, có chút mới lạ nhìn hai người.
“Đây là Bảy Màu Huyễn Điệp.” Bảy Màu Huyễn Điệp ngay từ đầu

ghé vào trân châu mặt trái, Lạc Yên cũng chưa phát hiện.
Lạc Phong nhìn rực rỡ lung linh Bảy Màu Huyễn Điệp, theo bản năng nheo lại đôi mắt.
Bảy Màu Huyễn Điệp thân thể tựa như tinh mỹ lưu li, mỹ lệ làm người hoa mắt.
Tuy rằng con bướm chỉ có nho nhỏ một con, bất quá, Lạc Phong lại không dám khinh thường, Lạc Phong ở tiểu hồ điệp trên người
cảm nhận được một cổ phi thường hơi thở nguy hiểm.
“Lạc thiếu, Lạc tiểu thư, hai vị như thế nào tới?” Lâm Sơ Văn tản bộ đi ra hỏi.
Lạc Phong, Lạc Yên đồng thời chắp tay nói: “Gặp qua Lâm dược sư.”
Lâm Sơ Văn đối với hai người hơi hơi gật đầu thăm hỏi một chút, Lâm Sơ Văn nhìn Lạc Phong, trong lòng có chút cảm thán.
Năm đó, Lạc Phong, Chung Hạo, Giang Chỉ Lan cạnh tranh Kinh Chập Long, Lạc Phong nhất không chớp mắt, hiện giờ, Giang Chỉ Lan phế đi, Chung Hạo mấy năm đi tới giai Vương giai thất bại, nhưng thật ra Lạc Phong thành công.
“Chúc mừng Lạc thiếu, tiến giai Vương giai.” Lâm Sơ Văn nói.
Lạc Phong cười cười, nói: “Đa tạ Lâm dược sư, này chỉ tiểu hồ điệp cũng là Lâm dược sư Hồn Sủng sao?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng là.”
“Ta xem này chỉ con bướm, phải tiến giai Hồn Vương Nhị giai a!” Lạc Phong nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Khả năng đi, nguyên bản là không nhanh như vậy, bất quá, trước đó không lâu, vận khí tốt, ở phụ cận phát hiện này viên đại trân châu.”
“Đây là điệp văn châu đi, nhìn tựa hồ có một vạn nhiều năm phân.” Lạc Yên có chút kinh ngạc cảm thán nói.
Powered by GliaStudio
close
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Lạc Yên âm thầm cảm thán, ai nói Lâm Sơ Văn khế ước Vận Đen Quạ lúc sau, vận khí biến không xong a? Tùy tùy tiện tiện phát hiện vạn năm điệp văn châu, đây là vận khí không xong sao?

Bảy
Màu Huyễn Điệp tiến giai Vương giai không đến một năm, liền phải bước vào Nhị giai, đây là vận khí không xong sao? Nếu là cái dạng này lời nói, nàng cũng tưởng có được như vậy không xong vận khí.
“Thơm quá a!” Lạc Yên hít hít cái mũi, nhịn không được nói.
Lời vừa ra khỏi miệng, Lạc Yên mới phát hiện chính mình giống như lỗ mãng.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Hai vị tới cũng là vừa vặn, mấy ngày trước đây, chúng ta bắt được một con rồng phượng giang sơn cá chép, hai vị cũng đi ăn hai khẩu đi.”
Lạc Yên có chút kinh ngạc nói: “Long Phượng Giang Sơn Cá Chép?”
Lạc Yên thầm nghĩ: Long Phượng Giang Sơn Cá Chép, chính là cực phẩm huyết thực a! Lâm Sơ Văn cư nhiên liền như vậy trân quý cá chép đều bắt được.
Lạc Yên đi đến mục đích địa, nhìn đến hai mươi mấy mễ lớn lên Long Phượng Giang Sơn Cá Chép, trong lòng đem những cái đó bịa đặt nói Lâm Sơ Văn vận khí biến kém người, mắng cái máu chó phun đầu. Lâm Sơ Văn bắt được cư nhiên là Vương giai Long Phượng Giang Sơn Cá Chép, Chiến Tướng cấp Long Phượng Giang Sơn Cá Chép đều khó gặp, huống chi là Vương giai.
“Lạc thiếu tới, là có chuyện gì sao?” Sở Diệp cắt một khối thịt cá, đưa cho Lạc Phong hỏi.
Lạc Phong sửng sốt một chút, nói: “Ta tưởng cầu một chi Địa giai
Huyết Mạch Thức Tỉnh dược tề.”
Lạc Phong khế ước một cái năm màu Thôn Vân Mãng, Thôn Vân Mãng gần nhất có lột xác thành bảy màu Thôn Vân Mãng xu thế,
bất quá, vẫn là kém một chút, bảy màu Thôn Vân Mãng cùng năm
màu Thôn Vân Mãng huyết mạch chênh lệch cực đại, nếu là có thể lột xác thành công, đối sau này hắn tu hành có lớn lao chỗ tốt.

Lâm Sơ Văn trầm ngâm một chút, nói: “Luyện chế Địa giai Huyết
Mạch Thức Tỉnh dược tề, nhưng thật ra không có gì vấn đề, bất quá, ta trên tay không tài liệu.”
Lâm Sơ Văn có không ít luyện chế Huyết Mạch Thức Tỉnh dược tề kinh nghiệm, tuy rằng đã luyện chế Huyết Mạch Thức Tỉnh dược tề cấp bậc tương đối thấp, bất quá, cũng coi như là đánh hạ tốt đẹp cơ sở.
Lạc Phong vội vàng nói: “Thỉnh Lâm thiếu hỗ trợ, như thế nào làm
cho Lâm dược sư ra tài liệu, ta đã chuẩn bị tốt.”
Lạc Phong thực mau lấy ra tám phân dược liệu, nói: “Đều ở chỗ này, nhiều như vậy đủ sao?”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Yên tâm, tuyệt đối đủ rồi.”
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Giống nhau thỉnh Dược Tề Sư ra tay, đều phải chuẩn bị tam phân dược liệu, vì bảo đảm xác suất thành công, giống nhau sẽ chuẩn bị năm phân, Lạc Phong lập tức cầm tám phân ra tới, là lo lắng cho mình khế ước Vận Đen Quạ, vận khí không hảo sao?
Mặc kệ như thế nào, Lâm Sơ Văn tâm tình nhưng thật ra không tồi, mặc kệ Lạc Phong chuẩn bị nhiều ít dược liệu, hắn chỉ cần cấp đối phương một phần dược tề báo cáo kết quả công tác là được, dư lại dược tề nhưng thật ra có thể cấp Tuyết Bảo, Tiểu Bạch chờ dùng.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, đem dược liệu thu lên, nói: “Còn thỉnh hai vị chờ ta mấy ngày.”
Lạc Phong vội nói: “Lâm dược sư xin cứ tự nhiên.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, lấy dược liệu, liền vào trên đảo phòng luyện dược.
Hai ngày sau, Lạc Phong mang theo hai chi Huyết Mạch Thức Tỉnh dược tề rời đi Ngân Sương Đảo.
Lâm Sơ Văn luyện chế Địa giai Huyết Mạch Thức Tỉnh dược tề xác suất thành công không tồi, tám phân dược liệu, luyện chế ra mười sáu chi dược tề, Lâm Sơ Văn liền hào phóng cho Lạc Phong hai chi dược tề.
“Ca, Lâm Sơ Văn giống như so năm đó cường hãn rất nhiều, là ta

ảo giác sao?" Lạc Yên hỏi.
Lạc Phong lắc lắc đầu, nói: "Không phải, Lâm Sơ Văn xác thật biến cường rất nhiều."
Đối mặt Lâm Sơ Văn, Lạc Phong có loại đối mặt phó viện trưởng cảm giác, nhưng là, phó viện trưởng chính là Hồn Vương Lục giai
cao thủ a!
……
Mười sáu chi Địa giai Huyết Mạch Thức Tỉnh dược tề, Lâm Sơ Văn phân cho Lạc Phong hai chi, còn dư lại mười bốn chi.
Lâm Sơ Văn phân Tiểu Bạch, Mộc Tiên Điểu chờ mấy tiểu một cái
một chi, dư lại làm Lâm Sơ Văn cất giữ lên.
Truy Phong ăn dược tề, có chút kích động.
Lâm Sơ Văn quan sát một chút mấy tiểu nhân biến hóa, cảm thấy
Địa giai Huyết Mạch Thức Tỉnh dược tề, đối Truy Phong hiệu quả
tốt nhất một ít.
Tiểu Bạch, Tuyết Bảo chờ mấy tiểu trước kia liền đại lượng dùng quá cùng loại dược tề, đã sinh ra nhất định kháng tính.
Truy Phong liền bất đồng, Truy Phong là Long tộc, nhưng trong cơ thể long huyết cũng không tính quá nồng đậm.
Truy Phong phía trước ở tu luyện Chân Long Cửu Biến, phối hợp Huyết Mạch Thức Tỉnh dược tề sử dụng, làm ít công to, hiệu quả kỳ giai.
Truy Phong ăn xong rồi một chi Huyết Mạch Thức Tỉnh dược tề, chưa đã thèm, lại cùng Lâm Sơ Văn xin hai chi, Lâm Sơ Văn cũng không bủn xỉn, xem dược tề đối Truy Phong xác thật hữu dụng, liền lại cho đối phương hai chi. Đệ nhị, đệ tam chi dược tề tuy rằng hiệu quả kém một ít, bất quá, vẫn là thoáng có chút hiệu quả.
……
Thiên Hải học viện.
Dùng Thức Tỉnh dược tề năm màu Thôn Vân Mãng, thuận lợi lột

xác thành bảy màu Thôn Vân Mãng.
Thôn Vân Mãng lột xác một thành công, tin tức lan truyền nhanh
chóng.
“Thoạt nhìn, Lâm Sơ Văn dược tề thực lực không phế bỏ.” Lạc Đông nói.
Phía trước cũng có người đi trước Ngân Sương Đảo, từ Lâm Sơ Văn trong tay đổi dược tề, bất quá, những cái đó dược tề tựa hồ đều là Lâm Sơ Văn phía trước tồn kho, rất khó phán đoán Lâm Sơ Văn dược tề thuật rốt cuộc như thế nào, lần này Thức Tỉnh dược tề liền bất đồng, hẳn là Lâm Sơ Văn khế ước Vận Đen Quạ lúc sau, mới luyện chế ra tới.
Lạc Yên mắt trợn trắng, theo bản năng nói thầm nói: “Này không
phải vô nghĩa sao?”
Ca ca bắt được hai chi Huyết Mạch Thức Tỉnh dược tề đều là phẩm tướng thượng phẩm, nếu là tìm Dược Tề Sư hiệp hội Dược Tề Sư, có thể bắt được một chi trung phẩm Huyết Mạch Thức Tỉnh dược tề liền không tồi.
Lạc Đông ngượng ngùng cười cười, nói: “Tuy rằng biết không quá
khả năng, nhưng là, bên ngoài đều như vậy truyền không phải?”
Lạc Yên bĩu môi, nói: “Nhất bang người ngóng trông Lâm Sơ Văn xui xẻo, sợ là hy vọng muốn thất bại.”
Nàng ở Ngân Sương Đảo thượng đãi thời gian cũng không dài, bất quá, vẫn là phát hiện rất nhiều đồ vật.
Tỷ như nói, Bảy Màu Huyễn Điệp kia cái vạn năm trân châu, tỷ như nói, bị kéo lên bờ hai con tế thuyền, tỷ như nói, những cái đó
bị ăn không Vương thú thú cốt, lại tỷ như nói, bên ngoài vạn kim
khó cầu Thần Diệu Cá, lại tỷ như nói, Vương cấp huyết thực Long
Phượng Giang Sơn Cá Chép……
Này một ít ngu xuẩn đem Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp hình dung thê thê thảm thảm thiết thiết, căn bản liền không phải như vậy

hồi
sự, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn không biết sinh hoạt có bao nhiêu tiêu dao, đốn đốn sơn trân hải vị.
Nếu là Lâm Sơ Văn như vậy cũng coi như là vận đen tráo đỉnh nói, khiến cho nàng sống giống Lâm Sơ Văn giống nhau xui xẻo đi.

Chương 277: Chương 277

“Sơ Văn, Tụ Âm dược tề phối trí ra tới sao?” Sở Diệp hỏi.
Mặc Nắm trước đó không lâu hấp thu Âm Tinh Toản, mấy ngày trước, lại hấp thu đại lượng cực phẩm sát khí, ba ngày trước, lại lần nữa ở biển sâu phát hiện một con thuyền tế thuyền, từ giữa lại
phát hiện một khối phẩm chất không tồi âm ngọc, trên thực lực thăng nhanh chóng, sắp áp chế không được.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Ân, luyện chế ra tới.”
Lâm Sơ Văn luyện chế Tụ Âm dược tề xác suất thành công không tính quá cao, liên tục thất bại bảy lần mới thành công.
Cũng may Cung Thần chuẩn bị linh thảo tương đối sung túc, hơn
nữa Tuyết Dương trước tiên đưa lại đây, tổng cộng có mười cây, nếu không nói, thật là có chút khó làm.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Kia hành, đêm nay liền chuẩn bị tiến giai đi.”
Ảnh Thú thuộc về âm quỷ chi vật, đêm tối càng lợi cho nó hành động, tuyển ở đêm tối tiến giai, động tĩnh cũng tiểu một ít.
Sở Diệp cân nhắc, trên tay hắn ba con Vương thú đã đủ đáng chú ý, lại nhiều một con liền càng rêu rao. Chờ đến buổi tối thời điểm,
hắn kích hoạt một chút che chắn cùng hỗn loạn trận pháp, hẳn là
có thể đem Mặc Nắm tiến giai dị tượng che lấp xuống dưới, liền tính không thể hoàn toàn che lấp, cũng có thể làm người vô pháp
xác định chân tướng.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hảo.”

Là đêm, Mặc Nắm chờ mấy chỉ hội tụ một đường.
Mặc Nắm giống u linh giống nhau nổi lơ lửng, không ngừng biến
hình.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Mặc Nắm như vậy, thật giống kẹo bông gòn a!”
Tiểu hồ ly nhìn hắc quạ đen liếc mắt một cái, hỏi: “Ngươi muốn ăn
sao?”
Hắc quạ đen lắc lắc đầu, nói: “Không nghĩ.” Nó nhưng không như
vậy tốt ăn uống, thật đem Mặc Nắm ăn xong đi, sợ là muốn tiêu hóa bất lương.
Mặc Nắm hấp thu Lâm Sơ Văn luyện chế Tụ Âm dược tề, bắt đầu phạm vi lớn hấp thu âm khí.
Vào đêm Ngân Sương Đảo có chút âm lãnh, Mặc Nắm lôi kéo âm khí mà đến, khiến cho trên đảo nhiệt độ không khí lại hạ thấp vài
phần.
Bỗng nhiên, âm phong đại tác, cây cối nghiêng lệch, Ngân Sương
Đảo chung quanh một mảnh quỷ khóc sói gào tiếng động.
“Sao lại thế này? Ảnh Thú tiến giai, động tĩnh đều lớn như vậy sao?” Lâm Sơ Văn nhíu lại mày nói.
Tuy rằng chung quanh một mảnh đen nhánh, bất quá, đến Lâm Sơ Văn tình trạng này, với trong bóng tối cũng có thể coi vật.
Lâm Sơ Văn nhìn đến không trung bên trong, nhanh chóng chồng
chất nổi lên đại lượng u ám, vô số u linh từ đáy biển chỗ sâu trong nhảy ra, với trên biển xoay quanh, dường như quỷ môn mở
rộng, vạn quỷ đều xuất hiện.
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Mặc Nắm hấp thu âm khí, giống như dẫn động cái gì.”
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Sẽ không ra vấn đề đi.”
Sở Diệp nhíu lại mày, nói: “Không biết.”

Âm phong huýt khiếu còn càng lúc càng lớn, tiếng gió hí vang tiếng vang lượng thực.
Ô Ô phành phạch cánh, có chút nóng nảy nói: “Này đáng chết phong, đem ta kiểu tóc đều thổi rối loạn a!”
Sở Diệp: “……” Đều khi nào, Ô Ô còn ở quan tâm chính mình kiểu tóc.
Mặc Nắm tiến giai, tựa hồ kinh động cái gì, tiếng gió càng ngày càng lạnh thấu xương, Sở Diệp thấy được không ít âm linh hư ảnh nhào tới.
Mộc Tiên Điểu bay ra tới, chụp phủi cánh, nói thầm một tiếng không thích hợp, lại trốn đến linh thú túi bên trong.
Sở Diệp hướng tới Lâm Sơ Văn nhìn thoáng qua, nói: “Sơ Văn, Thúy Vũ nói chút cái gì a!”
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Âm khí, cực kỳ khổng lồ âm khí, có điểm giống năm đó cổ mộ bên trong cái loại này hơi thở.” Thúy Vũ
bị tù vây ở đáy biển mộ thất nhiều năm, đối âm khí thập phần chán ghét, này sẽ trực tiếp trốn đi.
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Này phiến hải vực cư nhiên có như vậy nồng đậm âm khí, phía trước không phát hiện a!”
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Phía trước đều phân tán ở đáy biển đâu.” Này sẽ toàn toát ra tới.
……
Ngân Sương Đảo chung quanh, mấy cái ẩn núp tu sĩ bất an nghị luận cái gì.
Cung Thần phía trước đã đối Ngân Sương Đảo chung quanh tiến hành rồi rửa sạch, chung quanh ngư dân đều bị sai đi.
Nhưng là một ít thế lực thám tử còn có một ít không sợ chết, tưởng nhặt tiện nghi điểm Hồn Sủng Sư, vẫn như cũ ở chung quanh bồi hồi.
Sở Diệp ngày thường vội vàng câu cá, tu luyện, cũng lười đi để ý bọn người kia.
Mặc Nắm tiến giai, hội tụ đại lượng âm khí, nhất thời thần hồn nát
thần tính, ẩn núp ở chung quanh một ít tu sĩ, bị dọa quá sức.
“Các ngươi có hay không nghe được tiếng khóc.”

Vào đêm trên biển vốn dĩ liền lãnh, âm khí tràn lan mở ra lúc sau,
càng là cho người ta một loại rét lạnh đến xương cảm giác.
“Giống như nghe được, còn có tiếng kêu rên, xin tha thanh.”
“Này cái gì thanh âm a! Như vậy khó nghe.”
Nói chuyện chính là ẩn núp ở Ngân Sương Đảo chung quanh mấy cái thám tử, mấy cái thám tử nguyên bản phân thuộc bất đồng thế lực, nước giếng không phạm nước sông, nhưng là, này sẽ ngụy biến xuất hiện, vài người đều bị dọa quá sức, không thể không ôm đoàn sưởi ấm.
“Đó là cái gì?”
Mấy cái tu sĩ nhìn đến từng chiếc đại hình hải thuyền, trên hải thuyền vô số âm linh trôi nổi.
“Hoàng cấp u linh tế thuyền quá cảnh!” Một cái tu sĩ khớp hàm run lên nói.
Nói chuyện tu sĩ đã minh bạch chính mình nhìn đến chính là cái gì, hắn nhìn đến chỉ sợ là mấy ngàn thậm chí mấy vạn năm trước
ảo thị.
Mấy vạn năm trước, một ít Hoàng cấp Hồn Sủng Sư tử vong, thường thường muốn sát thượng mấy vạn, mấy chục vạn người chôn cùng, mà những cái đó người chết uổng mạng, sau khi chết
linh hồn bất diệt, thường thường sẽ có quỷ dị sự tình phát sinh.
Phía trước, liền có người ở trên biển nhìn đến quá u linh tế thuyền, nhìn đến người đều đã chết.
“Như thế nào sẽ đụng phải thứ này.”
“Vận Đen Quạ nhất định là Vận Đen Quạ nháo ra tới, Lâm dược sư vì cái gì muốn phóng ngày lành bất quá, đi khế ước Vận Đen Quạ.”
“Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp quả nhiên muốn xui xẻo.”
……
Ngân Sương Đảo thượng, Ô Ô chụp phủi cánh, tràn đầy phiền muộn nói: “Mặc Nắm gia hỏa này, giống như dẫn động cái gì, muốn nháo ra đại loạn tử a!”
Sở Diệp nhìn Ô Ô liếc mắt một cái, nói: “Mặc Nắm rốt cuộc dẫn

động cái gì?”
Tiểu Bạch ghé vào một bên, nói: “Oán linh, tế thuyền chủ nhân hố
giết người sau khi chết không cam lòng, hình thành oán linh.”
Liên hệ đến Mặc Nắm phía trước tại đây một mảnh địa vực phát hiện tế thuyền, có thể xác định, này phiến hải vực là một cái Hoàng cấp cường giả bãi tha ma.
“Là chuyện tốt vẫn là chuyện xấu a?” Sở Diệp hỏi.
Tiểu Bạch cười cười, nói: “Đương nhiên là chuyện tốt, này cổ oán khí cũng đủ nó tiến vào Vương giai.”
Tiểu Bạch có chút đắc ý ngẩng đầu, lập tức phải có cái Vương giai tiểu đệ, Tiểu Bạch có chút chờ mong.
Powered by GliaStudio
close
Tiểu Bạch thầm nghĩ: Hắn có thủ hạ, Tiểu Ngân cũng có thủ hạ, hắn chỉ có một, Tiểu Ngân có một đống, bất quá, binh không ở nhiều mà ở tinh, Mặc Nắm nếu là tiến giai Vương giai, Tiểu Ngân
thủ hạ lại nhiều cũng so ra kém.
Ô Ô mắt trợn trắng, nói: “Là chuyện tốt sao? Thật là chuyện tốt sao? Ngươi không cảm thấy quá nhiều sao? Này cổ oán khí cũng đủ nó tiến giai, cũng đủ căng bạo nó.”
Tiểu Bạch khinh thường nhìn Ô Ô liếc mắt một cái, nói: “Ngu xuẩn, ngươi đã quên, nó là ta tránh thú.”
Sở Diệp cả người chấn động, không biết vì cái gì, Sở Diệp cảm thấy Tiểu Bạch này một câu, nói bá khí trắc lậu.
Ô Ô chụp phủi cánh, hùng hùng hổ hổ nói: “Tiện nghi ngươi.”
Ô Ô nghe xong Tiểu Bạch nói, nhưng thật ra bình tĩnh xuống dưới.
Mặc Nắm là Tiểu Bạch tránh thú, Tiểu Bạch là có thể rút ra Mặc Nắm linh lực, trên thực tế, lúc ban đầu cùng Mặc Nắm trói định thời điểm, Tiểu Bạch liền thường xuyên rút ra Mặc Nắm trong thân thể linh lực, lúc sau, Tiểu Bạch trong cơ thể linh lực không ngừng giải phong, Tiểu Bạch thực lực vượt qua Mặc Nắm, liền rất
thiếu làm như vậy.

Vô số u linh bị Mặc Nắm hấp dẫn lại đây, biến thành Mặc Nắm đồ
ăn.
Mặc Nắm không ngừng hấp thu oán khí chuyển hóa thành linh lực, Tiểu Bạch không ngừng rút ra Mặc Nắm trong thân thể linh lực, phòng ngừa Mặc Nắm bị căng bạo rớt.
Nồng đậm sát khí che trời lấp đất mà đến, không trung bên trong
phảng phất có muôn vàn quỷ ảnh lập loè.
Gió lạnh thổi tới trên người, có loại lạnh băng đến xương cảm giác.
Sở Diệp vận chuyển linh lực, chống đỡ này cổ âm phong xâm lấn.
“Đừng giết ta.”
“Ta không muốn chết.”
“Ta oan uổng!”
……
Sở Diệp ninh mày, giống như nghe được vô số người trước khi chết kêu rên.
Trong gió truyền đến kêu rên, tựa hồ có thể cảm nhiễm người cảm xúc, nghe kia kêu khóc thanh, Sở Diệp nhịn không được có chút tâm phù khí táo.
“Đó là cái gì?” Lâm Sơ Văn ngửa đầu nhìn không trung, nương tiểu hồ ly trên người u hỏa thấy được không trung bên trong một
trương mặt quỷ.
Âm khí mặt quỷ vừa xuất hiện, Sở Diệp liền cảm giác thập phần táo bạo, có loại muốn giết người ý niệm.
“Đây là oán quỷ, từ các loại oán niệm ngưng kết, có thể gợi lên người cùng Hồn Thú thất tình lục dục, làm người lâm vào điên cuồng.” Ô Ô chụp phủi cánh nói.
Oán quỷ cũng này đây oán khí vì thực, Mặc Nắm như vậy phạm vi lớn hấp thu âm khí, tính lên cũng là đoạt oán quỷ đồ ăn.
Không trung bên trong thật lớn hắc ảnh, mở ra miệng rộng, hướng tới Mặc Nắm nhào tới, đối với Mặc Nắm cắn qua đi.
Mặc Nắm không cam lòng yếu thế, hướng tới oán quỷ cắn ngược

lại qua đi, hai luồng hắc ảnh cắn khó khăn chia lìa.
“Không tốt.” Sở Diệp cau mày, phát hiện Mặc Nắm dừng ở hạ phong.
Ô Ô chụp phủi cánh, có chút lo lắng nói: “Không hảo a! Này oán quỷ cũng không biết hấp thu nhiều ít oán khí, đã là Vương giai.”
Tiểu Bạch vọt qua đi, đối với oán quỷ rống lên một tiếng.
Oán quỷ bị Bạch Hổ một rống, Mặc Nắm nhân cơ hội cắn oán quỷ
một ngụm, hấp thụ đại lượng âm sát khí.
Oán quỷ bị cắn một mồm to, giận dữ, hướng tới Mặc Nắm lại lần nữa công kích, lại bị Tiểu Bạch chắn xuống dưới.
Oán quỷ cùng Mặc Nắm kỳ thật có chút cùng loại, Tiểu Bạch định
hồn rống là Mặc Nắm khắc tinh, đồng dạng cũng là oán quỷ khắc
tinh.
Oán quỷ mỗi lần tưởng bạo đại chiêu, đều làm Tiểu Bạch dùng định hồn rống ngăn chặn tắt lửa.
Sở Diệp nhìn oán quỷ phẫn nộ muốn điên bộ dáng, âm thầm đồng tình đối phương một phen.
Mặc Nắm ở Tiểu Bạch bảo hộ dưới, điên cuồng cắn xé oán quỷ thân thể.
Oán quỷ hơi thở không ngừng suy sụp, Mặc Nắm hơi thở không ngừng dâng lên.
Sở Diệp thầm nghĩ: Tiểu Bạch tuy rằng có đôi khi, không khách khí sai phái Mặc Nắm làm này làm kia, nhưng là, thời khắc mấu chốt, vẫn là thực biết chiếu cố tiểu đệ a!
Oán quỷ có lẽ so Mặc Nắm cường một ít, nhưng lại so với Tiểu Bạch nhược không ít.
Sở Diệp hướng tới Tiểu Bạch nhìn qua đi, phát hiện Tiểu Bạch thực lực bay nhanh bay lên, tựa hồ có tiến vào Vương giai Tứ giai
xu thế.
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, thầm nghĩ: Đây mới là Cực phẩm Hồn Thú nên có bộ dáng sao, tu vi cọ cọ dâng lên đừng có ngừng.
“Ăn nó, ăn nó.” Tiểu Bạch có chút hưng phấn nhảy nhót.

Mặc Nắm nghe được Tiểu Bạch cổ vũ, bắt được oán quỷ thân thể không được cắn xé.
Oán quỷ thân thể nhanh chóng thu nhỏ lại, thực mau đã không đủ
phía trước một phần ba.
Nồng đậm âm khí tiến vào Mặc Nắm thân thể lúc sau, có tám phần tựa hồ đều làm Tiểu Bạch hấp thu.
Phát hiện không ổn oán quỷ, muốn chạy trốn, làm Tiểu Bạch cấp ngăn trở xuống dưới, Mặc Nắm đem oán quỷ toàn bộ ăn xuống dưới.
Mặt biển thượng ma trơi sâu kín, cùng với tầng tầng lớp lớp quỷ ảnh, làm nhân tâm kinh sợ hãi.
“Hảo nồng đậm âm sát khí.”
Cuồn cuộn không ngừng âm sát khí từ trong biển ong dũng mà đến, chạy dài không dứt.
“Ăn oán quỷ Mặc Nắm, cũng không có buông tha này đó vọt tới sát khí.”
Nhiều như vậy âm sát khí, nếu là toàn làm Mặc Nắm hấp thu, chỉ
sợ thật sự muốn bạo rớt.
Hiện giờ như vậy nhưng thật ra chuyện tốt, Tiểu Bạch tiến giai yêu cầu khổng lồ tài nguyên, cái này có thể tiết kiệm được tới.
Đại lượng âm khí hội tụ tới rồi Tiểu Bạch trong thân thể, Mặc Nắm
không có tiến giai, nhưng thật ra Tiểu Bạch trước một bước tiến vào Vương giai Tứ giai.
Kinh Chập Long tránh ở một bên, sâu kín nhìn Tiểu Bạch, trong lòng tràn đầy hâm mộ.
Kinh Chập Long giờ phút này tâm nguyện quá mức nóng cháy, Sở Diệp không cần cố sức cảm giác, cũng rõ ràng cảm nhận được, Kinh Chập Long ở trong lòng điên cuồng hò hét: Ta cũng muốn thu cái như vậy tiểu đệ.
Sở Diệp bất đắc dĩ thở dài một hơi, thầm nghĩ: Tiểu đệ không phải ngươi muốn nhận, muốn nhận là có thể thu.
Phải biết rằng Mặc Nắm chính là đặc thù loại Hồn Thú, khả ngộ bất khả cầu, Kinh Chập Long muốn nhận cái bình thường tiểu

đệ
nhưng thật ra không khó, muốn nhận cái phù hợp, cũng không phải là một việc đơn giản.
Theo âm khí rót vào, rốt cuộc Mặc Nắm được như ý nguyện đột phá gông cùm xiềng xích, tiến giai Vương giai.
Mặc Nắm tiến giai lúc sau, cũng không có đình chỉ đối âm khí hấp
thu, ở Tiểu Bạch cùng Mặc Nắm hai chỉ đại dạ dày vương điên cuồng hấp thu dưới, nồng đậm đến mức tận cùng âm khí, cư nhiên dần dần biến loãng lên.
Mặc Nắm giống cái đói chết quỷ giống nhau hấp thu âm khí, Sở Diệp không cấm có chút lo lắng đối phương bị căng chết.
Tiểu Bạch trên người hơi thở không ngừng bay lên, tiến giai Vương giai Tứ giai cũng không đình chỉ, ẩn ẩn có tới gần Vương giai Ngũ giai xu thế.
Sở Diệp nhìn nhìn trầm mê với ăn bữa tiệc lớn Mặc Nắm cùng Tiểu Bạch, đánh giá này hai chỉ một chốc một lát căng bất tử, cũng liền không nhiều lắm quản

Chương 278: Chương 278

Một đêm qua đi, trời sáng khí trong, ban đêm tế thuyền quá cảnh,
phảng phất một hồi Huyễn Mộng, chớp mắt liền biến mất vô tung
vô ảnh.
Mặc Nắm cùng Tiểu Bạch nỗ lực hấp thu một đêm âm khí, ngày hôm sau, hai chỉ bụng đều tròn vo, nhìn đến tiêu hóa một trận.
Sở Diệp tâm tình thập phần không tồi, Sở Diệp rõ ràng cảm giác được Tiểu Bạch cùng Mặc Nắm thực lực tăng lên, trực giác tiêu hóa lần này đoạt được, Tiểu Bạch có hi vọng tiến vào Vương giai Ngũ giai.
Ô Ô chụp phủi cánh, nhìn không trung bên trong thái dương, thở
dài nhẹ nhõm một hơi, nói: "Cuối cùng là trong a!"
Sở Diệp hướng tới Ô Ô nhìn qua đi, nói: "Hắc mao, ngươi là đúng, cái này Ngân Sương Đảo thật là cái phúc địa."
Mặc Nắm không vào Vương giai, ở hắn nơi này chính là một khối
đoản bản, mà hiện giờ này đoản bản bị bổ thượng, Mặc Nắm năng lực độc đáo, hiện giờ tiến giai Vương giai, về sau có thể phát huy tác dụng liền lớn.
Ô Ô khẽ hừ một tiếng, không để ý đến Sở Diệp.
Sở Diệp phát hiện chính mình tuy rằng khích lệ Ô Ô, nhưng là, hắc mao quạ đen tựa hồ không cao hứng cho lắm.
Thật khó hầu hạ a! Sở Diệp âm thầm bĩu môi, thầm nghĩ: Quạ đen tâm, đáy biển châm, không hảo nắm lấy a không hảo nắm lấy.
Trên thực tế, Mặc Nắm tiến giai Vương giai, Ô Ô là thật sự có

chút sốt ruột.
Ô Ô có chút hoảng sợ phát hiện, một chúng Hồn Sủng bên trong chỉ có nó vẫn là Chiến Tướng, trước kia còn có Mặc Nắm bồi hắn cộng trầm luân, hiện giờ Mặc Nắm đều tiến giai.
Thân là cực phẩm Hồn Sủng lại thành đội sổ một cái, thật sự là quá mất mặt.
Ô Ô tuy rằng sốt ruột, nhưng là, tiến giai Vương giai lại cũng không phải tưởng tiến giai là có thể tiến giai, cho nên chỉ có thể lo
lắng suông.
Sở Diệp đùa nghịch la bàn, nói: "Phía trước ở chung quanh bồi hồi mấy cái Hồn Sư giống như biến mất."
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: "Đại khái là bị dọa đi rồi đi."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Có lẽ là."
Sở Diệp cũng không biết, đêm qua đụng phải tế thuyền quá cảnh tám Hồn Sủng Sư, bảy cái bị hù chết, có một cái cách khá xa, may mắn còn sống, nhưng cũng mơ màng hồ đồ.
Đêm qua, Ngân Sương Đảo oán khí nồng đậm, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đều là Hồn Vương cường giả ngăn cản trụ, giống nhau Hồn Sư lại là khó có thể chống cự.
"Đã chết thật nhiều cá tôm a!" Sở Diệp đứng ở bờ biển nói.
Ô Ô bay ra tới, nói: "Bình thường."
Đêm qua âm khí quá nồng đậm cũng chính là Mặc Nắm gia hỏa này khẩu vị đặc thù, thích ăn thứ này, bên linh thú đều ngăn cản
không được như thế nồng đậm âm khí xâm lấn.
Lâm Sơ Văn thử hướng trong nước đổ một chi Dụ Yêu dược tề, đáng tiếc không có Vương thú lại đây cổ động, đừng nói Vương thú, Chiến Tướng Hồn Thú đều không có.
……
Thiên Nhàn Đảo.
Truyền Tống Trận khai thông lúc sau, Thiên Nhàn Đảo thanh danh đại chấn.
Từ mặt khác đại đảo lại đây tu sĩ vô số kể, Sở Diệp tuy rằng không có tham dự Truyền Tống Trận kinh doanh, nhưng là, hai giới thông thương đoạt được vẫn là có Sở Diệp hai người một

phần. Khổng lồ tiền lời, không biết làm bao nhiêu người hâm mộ.
Lâm Sơ Văn gởi lại ở đấu giá hội dược tề, cũng làm không ít người chú mục.
Có thể nói, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hai cái tuy rằng người không ở Thiên Nhàn Đảo, nhưng là, Thiên Nhàn Đảo lại có hai người truyền thuyết.
“Nghe nói không có, Ngân Sương Đảo bên kia, nơi nơi đều là cá chết.”
“Thật sự?”
“Đương nhiên là thật sự, nghe nói những cái đó cá đều là trúng Vận Đen Quạ nguyền rủa chết.”
“Vận Đen Quạ nguyền rủa lợi hại như vậy sao? Cư nhiên chú đã chết như vậy nhiều cá.”
“Vận Đen Quạ đương nhiên lợi hại, ai dính ai xui xẻo.”
“Đã chết nhiều cá như vậy, Lâm dược sư nên sẽ không bị phản phệ đi.”
“Đó là khẳng định a! Lâm dược sư khẳng định bị phản phệ không
nhẹ.”
“……”
Đồn đãi lên men tổng dễ dàng biến hoàn toàn thay đổi, thực mau
Thiên Nhàn Đảo liền có người ở truyền Vận Đen Quạ vì trảo cá, đem Ngân Sương Đảo phụ cận cá đều chú đã chết, kết quả cá đều xú, vô pháp ăn. Lâm Sơ Văn đã chịu nguyền rủa phản phệ, trọng thương hấp hối.
……
Thiên Nhàn Đảo Thành chủ phủ.
“Thiếu gia, Ngân Sương Đảo bên kia đã xảy ra chuyện.” Quản gia nói.
Cung Thần nhăn nhăn mày, nói: “Xảy ra chuyện gì?”
Quản gia lắc lắc đầu, nói: “Không phải rất rõ ràng, bất quá, theo xa xa quan trắc đảo dân nói, âm sương mù tràn ngập, đúng là vận đen tráo đỉnh chi tướng.”
Tuy rằng Sở Diệp trước tiên dùng trận pháp che lấp trên đảo dị

tượng, nhưng là, Mặc Nắm dẫn phát ngụy biến thật là đáng sợ, phụ cận người vẫn là thấy được không ít ảo giác.
Cung Thần cười cười, mãn không thèm để ý nói: “Lời nói vô căn cứ.”
Quản gia hít sâu một hơi, nói: “Nghe Ngân Sương Đảo bên kia ngư dân nói, bên kia cá phần lớn phiên cái bụng.”
Cung Thần có chút ngoài ý muốn nói: “Đã chết rất nhiều sao?”
Quản gia gật gật đầu, nói: “Rất nhiều, nghe nói là bị Vận Đen Quạ
nguyền rủa chết.”
Cung Thần: “……”
Quản gia có chút hoài nghi nói: “Thiếu gia, Lâm dược sư còn có thể luyện chế dược tề sao?”
Cung Thần mắt trợn trắng, hỏi ngược lại: “Vì cái gì không thể?”
Quản gia khô cằn cười cười, nói: “Này không phải bên ngoài rất nhiều người ta nói, Lâm dược sư không có luyện chế dược tề năng lực, mới chạy tới săn giết hải thú.”
Powered by GliaStudio
close
Cung Thần thâm sắc không vui nói: “Bên ngoài một ít người ta nói
toan lời nói, ngươi đi theo hạt khởi cái gì hống.”
Phải biết rằng Lạc Phong trước đó không lâu mới đi tìm Lâm Sơ Văn, thỉnh cầu này hỗ trợ luyện chế Địa giai Huyết Mạch Thức Tỉnh dược tề.
Thiên hải thư viện cũng là có Địa giai Dược Tề Sư, Lạc Phong như thế bỏ gần tìm xa, có lẽ là bởi vì thư viện bên trong Dược Tề Sư bế quan không hảo quấy rầy, bất quá, càng nhiều hẳn là vẫn là tưởng thăm thăm Lâm Sơ Văn đế, lại có lẽ là, so sánh với thiên hải thư viện Dược Tề Sư, Lạc Phong càng thêm tín nhiệm Lâm Sơ Văn.
Nếu là cuối cùng một loại khả năng, vậy có chút xấu hổ.
Cung Thần lắc lắc đầu, thầm nghĩ: Có quan hệ với Lâm Sơ Văn lời đồn đãi, thật đúng là ùn ùn không dứt, một hồi truyền nhân gia
mất đi dược tề năng lực, một hồi truyền nhân vận đen tráo đỉnh,

một hồi truyền nhân bị hải thú tập kích muốn chết. Bất quá, giống
như có chút hoàn toàn ngược lại, nói như thế nào đâu, càng chú càng vượng.
Quản gia ngượng ngùng cười cười, nói: “Không phải liền hảo.”
Cung Thần cúi đầu, thầm nghĩ: Âm sương mù tràn ngập sao? Chẳng lẽ là Ảnh Thú làm ra tới.
Ảnh Thú sự tình hiện tại đã không tính cái gì quá lớn bí mật, bất quá, biết đến người cũng không tính quá nhiều, người bình thường nhìn đến âm sương mù tràn ngập, đầu tiên nghĩ đến chính là Vận Đen Quạ, bất quá, Cung Thần suy đoán hẳn là cùng Ảnh Thú có quan hệ.
Cung Thần nghĩ tới phía trước ở Ngân Sương Đảo nhìn thấy tế thuyền, Cung Thần thầm nghĩ: Âm sương mù tràn ngập có lẽ là Ảnh Thú tiến giai, nếu là Ảnh Thú tiến giai, Sở Diệp trên tay liền có bốn con Vương thú, nếu là như thế, liền đáng sợ a.
Phụ thân cũng có bốn con Vương thú, nhưng đó là mấy trăm năm
tích lũy, Sở Diệp còn không đến 40 tuổi đâu.
……
Ngân Sương Đảo.
“Lão đại, lại có người tới.” Tiểu Ngân huýt lạp lạp vây quanh Sở Diệp bay một vòng.
Sở Diệp hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Thật sự là nghèo ở chợ đông không người hỏi, giàu nơi núi thẳm có khách tìm.
Ngân Sương Đảo cái này địa phương, vốn dĩ hẻo lánh ít dấu chân người, hiện tại hảo, mỗi cách mấy ngày sẽ có Hồn Vương tu
sĩ lại đây bái phỏng, nhận thức không quen biết đều có.
Tuy nói Thiên Hải Vực bên này Hồn Vương không ít, nhưng là, một đám Hồn Vương đèn kéo quân dường như đã đến, vẫn là cấp Sở Diệp một loại cảm giác cổ quái.
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Đi gặp đi.”
Này Hồn Vương lại đây, có lẽ là tới đưa tiền, liền như vậy cự chi ngoài cửa, cũng hơi xấu hổ.
“Gặp qua Sở đạo hữu.” Một cái vóc dáng thấp Hồn Vương đối với

Sở Diệp hành lễ.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Gặp qua đạo hữu, đạo hữu chính là thông thiên đạo hữu?”
Sở Diệp ở vóc dáng thấp Hồn Vương trên người thấy được vài phần Thiết Thụ Lĩnh Tiền lão gia tử bóng dáng, chỉ cảm thấy, người này vô luận tướng mạo vẫn là khí chất, đều cùng Tiền lão gia tử có chút tương tự.
Vóc dáng thấp Hồn Vương có chút ngượng ngùng nói: “Tại hạ Hồ
Thông Thiên, làm Sở thiếu chê cười.”
Sở Diệp hiểu rõ gật gật đầu, thầm nghĩ: Quả nhiên là Hồ Thông Thiên, Hồ Thông Thiên tên hiệu nhặt kim vương, người này khế ước một con thông thiên chuột, thích nhất đi thượng cổ phế tích
nhặt rác rưởi.
Hồ Thông Thiên ở Hồn Vương bên trong danh khí cũng không tốt,
nghe nói, người này nhát như chuột, cùng mặt khác đạo hữu cùng nhau ra nhiệm vụ, gặp được nguy hiểm liền chính mình chạy trước. Thời gian một lâu, liền không có Hồn Vương đồng đạo nguyện ý phản ứng hắn.
Hồ Thông Thiên cũng không thèm để ý thường xuyên ẩn nấp tu vi, trà trộn ở Hồn Sủng Sư trung gian ra nhiệm vụ, không hề có Hồn Vương cường giả phong phạm.
Hồ Thông Thiên như vậy nhát gan cũng là có chỗ lợi, cùng hắn cùng thế hệ Hồn Vương, không ít gặp được ngoài ý muốn chết mất, nhưng là, Hồ Thông Thiên lăng là bằng vào một tay chạy trốn công phu cẩu tới rồi hiện tại.
Đương nhiên, Hồ Thông Thiên như vậy nhát gan, thành tựu cũng
có chút, hơn hai trăm năm trước tiến giai Hồn Vương, nhiều năm
như vậy qua đi, tu vi lăng là một chút cũng chưa trướng, vẫn là Hồn Vương Nhất giai, hơi chút năng lực một chút tân tấn Hồn Vương, đều có thể đem Hồ Thông Thiên cái này nhãn hiệu lâu đời Hồn Vương tấu vỡ đầu chảy máu.

Tuy nói Hồn Vương cường giả tiến giai không dễ, nhưng là, mấy trăm năm, một cái tiểu giai vị cũng chưa dâng lên, cũng thật sự quá phế đi một ít.
Sở Diệp nhìn Hồ Thông Thiên, hỏi: "Hồ đạo hữu tới, có chuyện gì sao?"
Hồ Thông Thiên vẻ mặt ngưng trọng nói: "Nghe nói Lâm thiếu khế
ước một con Vận Đen Quạ, này Vận Đen Quạ cũng không phải là cái gì đơn giản Hồn Sủng a! Không nói được sẽ liên lụy bên người người một khối xui xẻo."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Nói chính là a……"
"Sở thiếu, ta nghe nói, hai ngày trước, này một vùng biển xuất hiện tế thuyền đêm du, này gặp được tế thuyền đêm du cũng không phải là cái gì chuyện tốt a!" Hồ Thông Thiên đầy mặt trịnh
trọng nói.
Sở Diệp: "……" Tế thuyền đêm du? Đã truyền ra đi sao? Xem ra nhìn chằm chằm chính mình người vẫn là không ít a! Tế thuyền đêm du, đối những người khác mà nói, xác thật không tính là cái
gì chuyện tốt, bất quá, đối hắn mà nói, miễn cưỡng đảo có thể xem như chuyện tốt.
Sở Diệp nhìn Hồ Thông Thiên, trong lòng có chút mới lạ, hắn bên
này vừa mới tao ngộ "Vận đen tráo đỉnh" tai ương, Hồ Thông Thiên cư nhiên dám đến.
Sở Diệp làm bộ bất đắc dĩ lắc lắc đầu, nói: "Ta cũng ở khó xử đâu, tưởng khuyên Sơ Văn từ bỏ kia chỉ xui xẻo quạ đen, đáng tiếc, Sơ Văn không muốn."
Hồ Thông Thiên nhìn Sở Diệp, nói: "Kỳ thật việc này, cũng không
phải không có biện pháp giải quyết."
Sở Diệp có chút tò mò nói: "Đạo hữu có biện pháp?"
Hồ Thông Thiên thần thần bí bí nói: "Ta có một vật, nhưng bảo Sở
thiếu đổi vận."

Sở Diệp nghe vậy, nhắc tới hứng thú, nói: “Thứ gì.”
Hồ Thông Thiên lấy ra một khối tổn hại mảnh nhỏ, mảnh nhỏ cũng không biết là cái gì tài chất, nhìn có một cổ tang thương hơi
thở, thời đại hẳn là thật lâu xa.
“Đại nhân, này mảnh nhỏ thượng là cẩm lý, cẩm lý là thụy thú, nhưng bảo đổi vận, mang theo vật ấy có thể giảm bớt Vận Đen Quạ mốc khí.”
Sở Diệp có chút hoài nghi nói: “Thật sự có thể đổi vận?”
Hồ Thông Thiên thấy Sở Diệp cảm thấy hứng thú, lập tức ân cần đẩy mạnh tiêu thụ nói: “Đương nhiên, từ được thứ này, ta đi ra ngoài làm nhiệm vụ, thu hoạch so với phía trước phiên gấp đôi, vận khí tốt rất nhiều.” Vận khí tốt, còn hỗn thảm như vậy, này vận
khí không tốt lời nói, nên hỗn có bao nhiêu không xong a!
“Nga, lợi hại như vậy đồ vật, ngươi bỏ được?” Sở Diệp hỏi đáp.
Hồ Thông Thiên cười cười, nói: “Chim khôn lựa cành mà đậu, bảo vật cũng thế, như vậy trân quý bảo vật, chỉ có Sở thiếu mới xứng với.”
Sở Diệp có chút do dự nói: “Thứ này, thật sự có ngươi nói tốt như vậy, phải biết rằng kia chỉ hắc mao quạ đen, nhưng hung hãn đâu……”
Hồ Thông Thiên cười cười, bảo đảm nói: “Sở thiếu yên tâm, thứ này là Vận Đen Quạ khắc tinh!”
Sở Diệp: “……”
“Lão nhân, ngươi đang nói cái gì a! Khặc khặc……”
Sở Diệp ngẩng đầu, thấy được trên không chụp phủi cánh hắc quạ đen, hắc quạ đen cũng không biết đến đây lúc nào, Sở Diệp phía trước, cư nhiên không cảm nhận được hắn hơi thở.

Chương 279: Chương 279

Hắc quạ đen xoay quanh ở không trung bên trong, không ngừng phành phạch cánh, trong miệng thỉnh thoảng phát ra “Khặc khặc”
quái kêu.
Hồ Thông Thiên bị đột nhiên lên sân khấu hắc quạ đen hoảng sợ,
sợ hãi rụt rè.
Sở Diệp nhìn Hồ Thông Thiên bộ dáng, có chút vô ngữ, tốt xấu là cái Hồn Vương a! Kêu một con quạ đen dọa thành như vậy, thật không tiền đồ.
Sở Diệp quay đầu hướng tới hắc quạ đen nhìn qua đi, cảm thấy Ô Ô này sẽ thấy thế nào như thế nào giống vai ác quạ.
“Lão nhân, ngươi vừa mới cùng Sở Diệp người này thần thần bí bí nói cái gì đâu?” Hắc quạ đen duỗi thân cánh chim, hung ba ba chất vấn nói.
Hồ Thông Thiên thật cẩn thận nói: “Không, không có gì.”
“Nga, cá mè hoa!” Hắc quạ đen đôi mắt bị Hồ Thông Thiên trên tay mảnh nhỏ hấp dẫn ở.
Hắc quạ đen bay xuống dưới, hấp thu nổi lên mảnh nhỏ bên trong
lực lượng, mảnh nhỏ phía trên cẩm lý đồ án nhanh chóng biến mất, mảnh nhỏ da nẻ mở ra.
“Lão nhân, còn có hay không a?” Ô Ô có chút chưa đã thèm hỏi.
Hồ Thông Thiên vội vàng lắc lắc đầu, nói: “Không có, không có.”
Ô Ô nhìn Hồ Thông Thiên, bất mãn nói: “Như thế nào sợ bản đại nhân không trả tiền, trợn to ngươi chuột mắt thấy rõ ràng, bản đại
nhân ký chủ là Địa giai Dược Tề Sư, chẳng lẽ còn sẽ lại ngươi

tam dưa hai táo sao?"
Hồ Thông Thiên tràn đầy thành khẩn nói: "Thật sự đã không có."
Ô Ô khẽ hừ một tiếng, nói: "Ngươi cho ta ngốc a! Này đồ án thượng là âm dương cá bên trong âm cá đi, này cá đều là có đôi có cặp xuất hiện, này mảnh nhỏ thượng chỉ có một con cá, còn có
một cái dương cá đâu?"
Hồ Thông Thiên khô cằn nói: "Ta chỉ nhặt được này nửa bên."
Ô Ô rầu rĩ nói: "Phế vật, cư nhiên chỉ có một nửa!"
Hồ Thông Thiên chắp tay nói: "Là tại hạ vô năng."
Sở Diệp nhìn Hồ Thông Thiên, thầm nghĩ: Người này được xưng là Hồn Vương sỉ nhục là có đạo lý a! Cư nhiên như vậy không cốt khí.
Sở Diệp nhìn Hồ Thông Thiên, nói: "Đạo hữu, ngươi thứ này không được a! Một chút đều áp chế không được."
Hồ Thông Thiên chắp tay, nghĩa chính từ nghiêm nói: "Không hổ
là Lâm dược sư quạ đen, không giống người thường, vừa thấy liền không phải giống nhau điểu, uy phong cái thế."
Sở Diệp: "……"
Hắc quạ đen nghe xong Hồ Thông Thiên nói, có chút đắc ý, "Ngươi gia hỏa này vẫn là có chút ánh mắt sao, ngươi thứ này ta thu, ngươi tưởng đổi cái gì."
Hồ Thông Thiên nghe vậy, trên mặt xuất hiện vài phần màu đỏ, có
chút kích động nói: "Ta muốn Duyên Thọ dược tề."
Hồ Thông Thiên nói xong, có chút nơm nớp lo sợ, lo lắng cho mình công phu sư tử ngoạm, đắc tội Sở Diệp.
Sở Diệp nghe được Hồ Thông Thiên nói, có chút hiểu rõ, khó trách Hồ Thông Thiên như vậy điểm lá gan cũng dám tới, nguyên
lai là thọ nguyên gần.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Có thể, bất quá nếu tưởng đổi Duyên Thọ dược tề, có chút không đủ."
Hồ Thông Thiên nghe vậy, lại lấy ra một khối mảnh nhỏ, giao

cho
Ô Ô, này khối mảnh nhỏ thượng hình ảnh cùng phía trước bất đồng, là một con chim bay đồ án.
“Ta trên tay mảnh nhỏ đã không có, bất quá, còn có một ít mặt khác đồ vật.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đều lấy ra tới đi.”
Hồ Thông Thiên đem một đống linh tinh vụn vặt đồ vật lấy ra tới,
Sở Diệp nhìn Hồ Thông Thiên lấy ra đồ vật, thầm nghĩ: Hồ Thông
Thiên gia hỏa này, bị mặt khác Hồn Vương xưng là rách nát vương vẫn là có đạo lý.
Sở Diệp đem Hồ Thông Thiên lấy ra tới đồ vật, trở thành hư không, trừ bỏ đồ đằng mảnh nhỏ, Hồ Thông Thiên lấy ra tới mảnh
nhỏ, Sở Diệp kỳ thật cũng không thấy thế nào thượng, nhưng là, nhận lấy mấy thứ này, tốt xấu không đến mức quá có hại.
Sở Diệp trên tay vừa vặn liền có Duyên Thọ dược tề, trực tiếp giao cho Hồ Thông Thiên.
“Về sau, nếu là có như vậy hảo hóa, có thể trực tiếp đưa lại đây.” Hắc quạ đen cao ngạo dương cằm nói.
Hồ Thông Thiên tràn đầy kích động nói: “Nhất định nhất định.”
Ô Ô thưởng thức tân tới tay đồ đằng mảnh nhỏ, có chút cao hứng.
Mắt thấy Sở Diệp, Lâm Sơ Văn bên người từng con Hồn Thú, đều tiến giai Vương giai, Ô Ô kỳ thật cũng thực sốt ruột.
Ô Ô tiến giai yêu cầu điều kiện tương đối đặc thù, không ngừng yêu cầu linh khí, còn cần hấp thu khí vận chi vật, vấn đề là khí vận chi vật thập phần hiếm thấy.
Sở Diệp ngọc trụy đảo thuộc về khí vận trấn vật, nhưng là, cũng không hợp dùng.
Ô Ô gần nhất đang ở phát sầu việc này, không nghĩ tới Hồ Thông Thiên liền tới cửa tới.
Tuy rằng suy đoán Hồ Thông Thiên không có hảo ý, bất quá, lão gia hỏa này cũng coi như là mèo mù đụng phải chết chuột, Ô Ô quyết định bất hòa lão gia hỏa này so đo.

Hồ Thông Thiên kỳ thật không nghĩ tới thật sự có thể dùng nhặt
được rách nát, đổi lấy Duyên Thọ dược tề.
Lấy ngày thường bán không ra đi tồn kho đổi được Duyên Thọ dược tề, Hồ Thông Thiên thập phần hưng phấn.
Sợ Sở Diệp đổi ý, bắt được Duyên Thọ dược tề lúc sau, Hồ Thông Thiên trước tiên liền chạy.
Sở Diệp vốn đang muốn hỏi một chút Hồ Thông Thiên mảnh nhỏ
là nơi nào được đến, kết quả, Hồ Thông Thiên chạy bay nhanh, Sở Diệp cũng không cơ hội hỏi.
Hắc quạ đen nhìn Sở Diệp, nói: "Sở Diệp, ngươi phía trước cùng lão nhân kia nói cái gì đâu? Che che giấu giấu, có phải hay không đang nói ta nói bậy?"
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen liếc mắt một cái, nói: "Người nọ nói, cẩm lý có thể mang đến vận may, có thể triệt tiêu ngươi vận đen."
Hắc quạ đen nghe vậy giận dữ, "Cái này ngu xuẩn, một cái cá mè hoa liền tưởng áp chế ta? Mơ mộng hão huyền."
Sở Diệp nhún vai, nói: "Này rốt cuộc là thứ gì?"
Ô Ô khinh thường nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, tựa hồ ở ghét bỏ Sở Diệp kiến thức hạn hẹp.
"Ngươi như thế nào cái gì cũng đều không hiểu? Đây là đồ đằng mảnh nhỏ."
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: "Nguyên lai đây là đồ đằng mảnh nhỏ a!"
Viễn cổ thời điểm, rất nhiều bộ lạc thờ phụng hung thú, đem hung
thú trở thành bộ lạc bảo hộ thần, bộ lạc đem hung thú bộ dáng tuyên khắc ở đồ đằng trên bia, hình thành bộ lạc đồ đằng, bất đồng bộ lạc, có bất đồng đồ đằng.
"Đồ đằng mảnh nhỏ đối với ngươi có hiệu quả sao?" Sở Diệp hỏi.
Ô Ô gật gật đầu, nói: "Đồ đằng mảnh nhỏ bên trong tàn lưu một ít

bộ tộc khí vận chi lực, đối ta mà nói là đại bổ chi vật, nếu là có thể
nhiều lộng một ít, có lẽ ta liền có hy vọng tiến giai Vương giai."
Cuối cùng tìm được rồi tiến giai Hồn Vương lộ, Ô Ô có chút phấn chấn.
Sở Diệp gật gật đầu, "Nga" một tiếng.
Sở Diệp thầm nghĩ: Hắc mao gia hỏa này mơ hồ thực, nếu là hắc mao có thể tiến giai, kia thật sự là một kiện rất tốt sự. Hiện giờ chính mình cùng Sơ Văn kỳ hạ chủ Hồn Sủng, cũng chính là này chỉ hắc quạ đen còn không có tiến giai Hồn Vương.
"Ngươi muốn cố lên a! Mặc Nắm đều tiến giai Hồn Vương a! Ngươi hẳn là hướng ngươi đồng đạo làm chuẩn a!"
Ô Ô có chút bực mình phe phẩy cánh, nói: "Mau đi cho ta lộng một trăm khối đồ đằng mảnh nhỏ, như vậy ta là có thể nhanh chóng trở thành Hồn Vương."
Sở Diệp mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Ô Ô cái này nằm liệt giữa đường điểu, liền sẽ tưởng vọng tưởng, một trăm khối đồ đằng mảnh nhỏ, gia hỏa này như thế nào không trực tiếp trời cao.
"Một trăm khối đồ đằng mảnh nhỏ, không có!" Sở Diệp ngẩng đầu
nói.
Ô Ô có chút bực bội nói: "Liền biết ngươi cái tiểu bạch kiểm không có cách nào."
Sở Diệp nhìn Ô Ô, nói: "Ngươi không phải có thể sử dụng chúc phúc sao? Ngươi chúc phúc chính mình được đến một trăm khối đồ đằng mảnh nhỏ không phải hảo?"
Ô Ô khinh thường nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: "Khí vận chi
lực rất quan trọng, nhưng khí vận cũng không phải vạn năng."
Trên thực tế, hắn có thể cấp những người khác chúc phúc, lại chúc phúc không được chính mình.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Xem ngươi ở Hồn Sủng bên trong lót đế, liền biết khí vận chi lực không phải vạn năng."
Ô Ô có chút hung ác nhìn Sở Diệp, "Ngươi cái hỗn trướng biết cái gì?"
"Ta hiểu ngươi vô pháp khống chế chính mình khí vận." Sở Diệp

nói.
Ô Ô bị dẫm đau chân giống nhau, như là tạc mao giống nhau nói:
“Ngươi cái hỗn trướng đồ vật, may mắn ta không có tuyển ngươi cái này hố hóa đương chủ nhân, ta đi tìm ký chủ nghĩ cách.”
Lâm Sơ Văn nghe được Ô Ô yêu cầu, tuy rằng cảm thấy có chút khó khăn, nhưng vẫn là đáp ứng rồi nỗ lực nghĩ cách.
Thiên Vận Quạ năng lực không thể đo lường, có Thiên Vận Quạ ở, sau này mặt khác Hồn Sủng lâm vào bình cảnh thời điểm, làm Mộc Tiên Điểu dùng linh khí cọ rửa một chút, lại làm Ô Ô thi triển
một chút chúc phúc, lại điều phối một chút dược tề, tin tưởng chỉ
cần không phải quá mức ngoan cố bình cảnh, đều có thể dễ như trở bàn tay đột phá.
……
Thiên Nhàn Đảo.
Cung Khiếu nhìn Cung Thần, nói: “Làm sao vậy? Lâm dược sư tới tin tức?”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, Lâm dược sư hy vọng chúng ta hỗ trợ gom góp đồ đằng mảnh nhỏ, kế tiếp, mặc kệ là thông thương tiền lời vẫn là sát khí tiền lời, toàn bộ dùng cho giao
dịch đồ đằng mảnh nhỏ.”
Cung Khiếu có chút ngoài ý muốn nói: “Sát khí cũng không cần?”
Cung Khiếu biết, Sở Diệp vẫn luôn ở dùng sát khí bồi dưỡng Ngân Sí Ong, Cung Khiếu vẫn luôn cảm thấy Sở Diệp làm như vậy, đại giới quá lớn, bất quá, Sở Diệp nhưng vẫn làm không biết mệt, hiện giờ vì đồ đằng mảnh nhỏ, cư nhiên liền sát khí đều từ bỏ.
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: “Đại khái là từ bỏ.”
Cung Khiếu có chút ngoài ý muốn nói: “Lâm Sơ Văn đây là hạ vốn
gốc, không biết, đối phương yêu cầu đồ đằng mảnh nhỏ làm cái gì.”

Thượng cổ thời điểm, bộ lạc chiến sĩ tựa hồ có thể từ đồ đằng bên trong hấp thu năng lượng, bất quá, đồ đằng bộ lạc, đã sớm biến mất ở lịch sử sông dài bên trong, bộ lạc đồ đằng cũng không
có nguyên lai tác dụng.
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: "Không biết, bất quá, theo ta được biết, Hồ Thông Thiên cầm song ngư đồ đằng mảnh nhỏ, cùng Sở Diệp đổi được Duyên Thọ dược tề."
Cung Khiếu hít sâu một hơi, nhất thời không biết nên nói cái gì hảo.
Hồ Thông Thiên song ngư đồ đằng mảnh nhỏ, Cung Khiếu cũng biết, Hồ Thông Thiên tựa hồ vẫn luôn cầm thứ này "Giả danh lừa
bịp", khắp nơi đẩy mạnh tiêu thụ, bất quá, không ai nguyện ý phản ứng hắn, cái này hảo, cư nhiên từ Sở Diệp nơi nào thay đổi Duyên Thọ dược tề.
Nghĩ đến chính mình vì Duyên Thọ dược tề hao phí nhân lực, vật
lực, nghĩ lại, Hồ Thông Thiên gia hỏa này, cư nhiên dùng "Rách nát" liền đổi tới rồi Duyên Thọ dược tề, Cung Khiếu trong lòng không khỏi có chút không cân bằng.
"Hồ Thông Thiên gia hỏa này, thật đúng là hảo mệnh."
Cung Thần thâm chấp nhận gật gật đầu, thầm nghĩ: Sở Diệp thật
đúng là không lấy Địa giai dược tề địa phương giai dược tề dùng a! Bất quá, này cũng mặt bên chứng minh rồi, Lâm Sơ Văn dược tề trình độ hẳn là không thành vấn đề, nếu Lâm Sơ Văn dược tề tiêu chuẩn thật sự không được, kia hẳn là không đến mức như thế ăn xài phung phí.
"Hồ Thông Thiên cứ như vậy, chỉ sợ sẽ có càng ngày càng nhiều người hướng Ngân Sương Đảo bên kia chạy." Cung Thần có chút bất đắc dĩ nói.
Cung Khiếu thở dài, nói: "Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp tuyệt phi vật trong ao, tầng này quan hệ nhất định phải hảo hảo giữ gìn."
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Nếu Lâm Sơ Văn thích đồ đằng mảnh nhỏ, muốn dùng đại đại giới đổi lấy, vậy thỏa mãn hắn

hảo.”
Hắn không có nhớ lầm nói, Hải Long Cung khai quật quá không ít
thượng cổ di tích liền có không ít, hoàn chỉnh đồ đằng không có, đồ đằng mảnh nhỏ vẫn là có không ít.

Chương 280: Chương 280

Một tháng lúc sau, Cung Thần tặng một đám đồ đằng mảnh nhỏ lại đây.
Nghe nói có đồ đằng mảnh nhỏ lại đây, Ô Ô sớm đã có chút chờ không kịp.
“38 cái đồ đằng mảnh nhỏ, nhiều như vậy?” Sở Diệp nói.
Sở Diệp nguyên bản còn tưởng rằng đồ đằng mảnh nhỏ rất khó tìm, không nghĩ tới Cung Thần đưa lại đây cư nhiên không ít.
Cung Thần cười cười, giải thích nói: “Nơi này đồ đằng mảnh nhỏ hơn phân nửa là Hải Long Cung tồn kho, một ít là từ một ít đại gia
tộc thu mua tới, còn có một ít tiếp treo giải thưởng người đưa lại đây, đồ đằng mảnh nhỏ thứ này vẫn là rất nhiều truyền lưu đến bây giờ, lại sưu tầm một đoạn thời gian hẳn là sẽ có càng nhiều.”
Theo Cung Thần biết, một ít niên đại xa xăm đại gia tộc, hẳn là có
không ít đều hẳn là tồn tại thứ này, bất quá, này đó Hồn Sủng Sư gia tộc phân bố ở 36 cái đại đảo phía trên, nhất nhất sưu tầm lên,
yêu cầu thời gian.
Hắc quạ đen bổ nhào vào đồ đằng mảnh nhỏ đôi, lựa ra tam khối đồ đằng mảnh nhỏ, nói: “Này tam khối……”
Cung Thần có chút nghi hoặc nói: “Này tam khối làm sao vậy?”
Hắc quạ đen phành phạch cánh nói: “Này tam khối không phải đồ
đằng mảnh nhỏ.”
Cung Thần sắc mặt đổi đổi, ý thức được chính mình chỉ sợ là bị người hố, đồ đằng mảnh nhỏ thứ này, niên đại xa xăm, lại nói tiếp

hắn thật đúng là không biết muốn như thế nào phân biệt.
Cung Thần nguyên bản cho rằng Lâm Sơ Văn chỉ là nhất thời hứng khởi mới thu thập đồ đằng mảnh nhỏ, xem hắc quạ đen phản ứng, đồ đằng mảnh nhỏ hẳn là vì hắc quạ đen chuẩn bị.
Sở Diệp cau mày, nói: "Hàng giả a!"
"Xin lỗi, ta không biết." Cung Thần có chút xin lỗi nói.
Cung Thần nhìn tam khối mảnh nhỏ, cau mày, thầm nghĩ: Cư nhiên có người lừa gạt đến hắn trên đầu tới, có thể là treo giải thưởng đồ đằng mảnh nhỏ tiền thưởng quá cao, sở hữu mới dẫn tới nào đó người động oai tâm tư.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Làm phiền Cung thiếu lo lắng."
Hắc quạ đen trảo ra một viên đá, giao cho Cung Thần, nói: "Này đá cho ngươi, ta chỉ cần có thể làm cục đá sáng lên đồ đằng mảnh nhỏ."
Cung Thần tiếp nhận hắc quạ đen đưa qua đá, có chút mới lạ. Hắc quạ đen nhổ ra đá là khí vận thạch, có thể dùng cho phân biệt khí vận chi lực.
"Quang mang tương đối tràn đầy đồ đằng, có thể dùng giá cao tiền bắt lấy tới, quang mang tương đối nhược, liền tùy ý đi."
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Ta đã biết."
"Lại muốn phiền toái Cung thiếu." Lâm Sơ Văn nói.
Cung Thần cười cười, nói: "Lâm thiếu khách khí, Lâm thiếu yên tâm, ta sẽ tận lực vì ngài thu thập đồ đằng mảnh nhỏ, kỳ thật chờ
một đoạn thời gian, giá cả còn có thể hạ thấp một ít, Lâm thiếu muốn quá cấp, có chút người sợ là sẽ công phu sư tử ngoạm."
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Chỉ cần giá cả không phải quá phận đều có thể bắt lấy tới, muốn thật sự quá mức, vậy không cần để ý tới. Ta gởi lại ở đấu giá hội dược tề, còn có thông thương tiền lời, toàn dùng để đổi lấy đồ đằng mảnh nhỏ, nếu là không đủ, liền lại tiếp một chút luyện chế dược tề nhiệm vụ."
Lâm Sơ Văn cùng hắc quạ đen ký kết khế ước, biết rõ hắc quạ đen tuy rằng nhìn không đáng tin cậy, nhưng kỳ thật thập phần năng lực, nếu hắc quạ đen tiến giai Vương giai, vận dụng khí vận
năng lực, hẳn là còn có thể có điều dâng lên.

Cung Thần trừng lớn mắt, nói: “Như vậy a!”
Cung Thần thầm nghĩ: Chính mình giống như có chút xem nhẹ đồ
đằng mảnh nhỏ đối Lâm Sơ Văn tầm quan trọng, Cung Thần nguyên bản còn tưởng rằng Lâm Sơ Văn thu thập đồ đằng mảnh nhỏ là vì cất chứa. Có không ít thân ở địa vị cao Hồn Sủng Sư, liền thích thu thập mấy thứ này.
Sở Diệp đối với Lâm Sơ Văn lựa chọn thập phần tán đồng, nếu không có nam chủ, nữ chủ, kia chậm rãi phát triển cũng không có
gì vấn đề, nhưng là, có nam chủ, nữ chủ ở, Sở Diệp luôn có chút bất an, bọn họ bên này lơi lỏng xuống dưới, không chừng khi nào
liền lạc hậu nam chủ, nữ chủ, lạc hậu liền phải bị đánh a!
Lâm Sơ Văn lấy ra mấy chi dược tề, nói: “Đây là ta gần nhất nhàn hạ thời điểm, luyện chế dược tề, cầm đi đấu giá hội bán đấu giá đi.”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Cung Thần âm thầm líu lưỡi, Lâm Sơ Văn hiệu suất quá cao, nhàn hạ thời điểm, hơi chút động động tay, liền thắng qua những
cái đó Dược Tề Sư rất nhiều.
“Lâm thiếu yên tâm, ta sẽ mau chóng vì ngươi sưu tập càng nhiều
đồ đằng mảnh nhỏ.”
Cung Thần âm thầm thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn vì bồi dưỡng Hồn Sủng, thật đúng là không tiếc hết thảy đại giới a! Vì một con hắc quạ đen, cư nhiên tiêu phí như thế to lớn.
Hắc quạ đen đứng ở Lâm Sơ Văn trên vai, chụp phủi cánh, nói: “Tiểu tử, hảo hảo làm, chỉ cần giúp Ô Ô đại nhân sưu tập cũng đủ
nhiều đồ đằng mảnh nhỏ, Ô Ô đại nhân sẽ cho ngươi một cái chúc phúc.”
Cung Thần nhăn nhăn mày, có chút mặt ủ mày ê hướng tới hắc quạ đen nhìn qua đi.
Sở Diệp xem Ô Ô nói xong chúc phúc, Cung Thần giống như có

chút hơi hơi khủng hoảng.
Ô Ô cái này ngu ngốc, lời nói, khởi phản hiệu quả a!
Sở Diệp nhìn Cung Thần, nói: “Cung thiếu, không cần nghe nó nói bậy, cái này chúc phúc, Cung thiếu muốn liền phải, không nghĩ muốn cũng không quan hệ.” Lại nói tiếp, kỳ thật, hắc quạ đen
chúc phúc là thứ tốt tới.
Cung Thần cười cười nói: “Đa tạ Sở thiếu.”
Ô Ô nghe vậy giận dữ, dùng không thể nói lý ánh mắt nhìn Cung
Thần, “Thiếu niên, ngươi căn bản không biết chính mình bỏ lỡ cái
gì, một ngày nào đó, ngươi tỉnh ngộ lại đây sẽ nói, đã từng có một
cái trân quý chúc phúc bãi ở trước mặt ta, ta không có quý trọng,
chờ đến mất đi thời điểm mới hối hận không kịp, nếu, trời cao lại
cho ta một lần cơ hội, ta nguyện ý dùng một trăm đỉnh nón xanh,
tới đổi lấy Ô Ô đại nhân chúc phúc.”
Cung Thần: “……”
Lâm Sơ Văn một đầu hắc tuyến, tràn đầy vô ngữ nhìn Ô Ô, quát lớn nói: “Câm miệng.”
Ô Ô có chút hạ xuống nói: “Ta là vì hắn hảo tới.”
Cung Thần nhìn Ô Ô, thần sắc mạc danh.
Lâm Sơ Văn nhìn Cung Thần, nói: “Thật không dám giấu giếm, đồ
đằng mảnh nhỏ đối ta có không nhỏ tác dụng, hết thảy liền làm ơn Cung thiếu.”
“Lâm dược sư nói quá lời.” Cung Thần vội vàng nói.
Ô Ô có chút kích động nói: “Nhanh lên, nhanh lên, muốn đại khối,
càng lớn khối càng tốt.” Càng là hoàn chỉnh đồ đằng mảnh nhỏ, ẩn chứa khí vận chi lực càng nhiều, nếu là có thể tìm được hoàn chỉnh đồ đằng, kia hắn tiến giai Vương giai liền nắm chắc.

Làm đội sổ tồn tại, Ô Ô đối thu hoạch đồ đằng mảnh nhỏ thật là có chút sốt ruột.
Cung Thần nhìn Ô Ô, nháo không rõ Ô Ô vì cái gì sẽ thích đồ đằng mảnh nhỏ, Cung Thần cũng không có nghe nói Vận Đen Quạ thích đồ đằng mảnh nhỏ.
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Ta đã biết.”
……
Cung Thần đi rồi, Ô Ô hạnh phúc ở đồ đằng mảnh nhỏ đôi lăn một cái, đem đồ đằng mảnh nhỏ bên trong khí vận chi lực, hấp thu không còn.
Lâm Sơ Văn nhìn Ô Ô, nói: “Như thế nào?”
Ô Ô có chút phấn chấn nói: “Không tồi, ta cảm giác ly Vương giai lại gần một bước, con đường này quả nhiên là đúng, đồ đằng mảnh nhỏ, ta muốn nhiều hơn đồ đằng mảnh nhỏ.”
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Đã cho ngươi rất nhiều.”
Ô Ô cái này ngu xuẩn, cái này lộ là đúng, gia hỏa này biết ở trên con đường này phải tốn phí nhiều ít sao? Này một đám, đều là nuốt vàng thú a! May mắn Sơ Văn sẽ kiếm tiền, nếu không bọn họ thật muốn biến thành kẻ nghèo hèn.
Ô Ô gục đầu xuống, có chút mất mát nói: “Số lượng nhưng thật ra
không ít, chính là quá nát.”
Lâm Sơ Văn thở dài, nói: “Chờ một chút đi.” Cung Thần lần sau lại đây, hẳn là có thể mang lại đây một ít.
Ô Ô mở ra cánh, nói: “Lão bản, ta đưa ngươi một cái chúc phúc đi, chúc phúc ngươi thực lực tăng nhiều.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hảo a!”
Powered by GliaStudio
close
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Ô Ô giống như vô pháp trực tiếp cho chính mình chúc phúc, cho nên, thông qua chúc phúc hắn gián tiếp đạt tới chúc phúc mục đích của chính mình sao? Có lẽ cũng là cái không tồi lựa chọn.
Ô Ô cho Lâm Sơ Văn một cái chúc phúc, đắm chìm trong Ô Ô chúc phúc bên trong, Lâm Sơ Văn có loại ấm áp cảm giác.
……

Thiên Nhàn Đảo.
Lâm Sơ Văn ở sưu tập đồ đằng mảnh nhỏ sự tình, thực mau truyền khắp toàn đảo.
“Nghe nói không, Lâm Sơ Văn ở thu thập đồ đằng mảnh nhỏ.”
“Đã biết, nghe nói Hồ Thông Thiên đi rồi cứt chó vận, dùng mấy khối phá đồ đằng mảnh nhỏ còn có tồn kho, đổi lấy Duyên Thọ dược tề.”
“Hồ Thông Thiên gia hỏa này thật là vận may a! Năm đó, gặp may
mắn thành Hồn Vương, hiện tại sắp chết, cư nhiên còn có thể được đến Duyên Thọ dược tề.”
“Chính là nói a! Cung Khiếu tiền bối vì Duyên Thọ dược tề trả giá nhiều ít a! Hồ Thông Thiên liền dùng mấy khối phá đồ đằng mảnh
nhỏ, cư nhiên liền đổi được Duyên Thọ dược tề.”
“Nói, đồ đằng mảnh nhỏ rốt cuộc trông như thế nào a!”
“Nghe nói, đồ đằng mảnh nhỏ rất nhiều lớn lên giống rách nát.”
“Ta nghe nói, có người cầm một đống rách nát chạy tới Cung Thần nơi đó tìm kiếm phân biệt, thật đúng là có một khối đồ đằng
mảnh nhỏ tồn tại trong đó, người nọ dùng mảnh nhỏ thay đổi một
phần sát khí.”
“Đồ đằng mảnh nhỏ cư nhiên có thể đổi sát khí?”
“Đúng vậy! Gần nhất thật nhiều người đều chạy tới di tích nhặt ve
chai, nói không chừng một cái vận khí tốt, liền nhặt được đồ đằng
mảnh nhỏ.”
……
Một tiếng ưng đề thanh xa xa truyền tới.
Sở Diệp hướng tới thanh âm tới chỗ nhìn qua đi, nói thầm nói: “Đường đạo hữu tới a!”
Chim bay rơi xuống đất, Đường Thiên Túng từ chim bay thượng đi xuống tới, nói: “Sở thiếu, đã lâu không thấy.”
“Đường đạo hữu như thế nào tới?”

“Nghe nói, Lâm dược sư ở thu thập đồ đằng mảnh nhỏ?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Xác thật có có chuyện như vậy, Đường đạo hữu làm sao mà biết được.”
“Cung thiếu tuyên bố treo giải thưởng, rất nhiều người đều đã biết, biết là hai vị ở gom góp, rất nhiều người đều suy nghĩ biện pháp.” Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn là có tiếng tài đại khí thô a!
Hiện tại rất nhiều người đều muốn tìm đến đồ đằng mảnh nhỏ, hảo mượn cơ hội phát một bút.
“Này đồ đằng thời đại đã tồn tại quá xa xăm, rất nhiều người cũng
không biết, đồ đằng mảnh nhỏ trông như thế nào, thế cho nên rất
nhiều người cầm một đống lung tung rối loạn đồ vật đi tìm Cung
thiếu, có rất nhiều người căn bản chính là phá mái ngói, phá ấm sành mảnh nhỏ, phân biệt lên, tựa hồ tiêu pha công phu.”
Sở Diệp: “……” May mắn, Ô Ô phía trước cho Cung Thần phân biệt khí vận đá, nếu không, thật đúng là phiền toái.
“Hai vị, thực yêu cầu đồ đằng mảnh nhỏ sao?” Đường Thiên Túng
hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, “Đúng vậy, càng hoàn chỉnh càng tốt, Đường đạo hữu có quan hệ với đồ đằng mảnh nhỏ tin tức.”
“Sở thiếu xem một chút cái này.” Đường Thiên Túng đệ một quả ngọc giản cấp Sở Diệp.
“Đây là……”
“Đây là Thái Dương bộ lạc đồ đằng, Tam Túc Kim Ô.”
Ô Ô có chút phấn chấn nói: “Cái này hảo, ta muốn cái này.”
Ô Ô có chút phấn chấn nhìn hình ảnh bên trong tổn hại đồ đằng trụ, đồ đằng trụ tuy rằng xuất hiện tổn hại, bất quá, bảo tồn vẫn là
tương đối hoàn hảo, Cung Thần lấy lại đây lung tung rối loạn mảnh nhỏ, cùng này một cây đồ đằng trụ căn bản vô pháp so.
Sở Diệp ánh mắt sáng ngời, nói: “Đường đạo hữu, cái này đồ đằng trụ là của ngươi?”
Đường Thiên Túng lắc lắc đầu, nói: “Nếu là ta thì tốt rồi, là ta

nhận thức một cái đạo hữu, cái này đạo hữu là Thái Dương bộ lạc hậu duệ."
"Thái Dương bộ lạc là thượng cổ thời điểm lớn nhất bộ lạc chi nhất, bộ chúng vô số, bất quá, vẫn là mai một."
"Rất nhiều bộ lạc đồ đằng trụ, theo thời gian chuyển dời, bộ chúng mai một, đã không có tác dụng, Thái Dương bộ lạc đồ đằng không quá giống nhau, đồ đằng trụ nội chứa thái dương tinh
hỏa chi lực, mặc dù tới rồi hiện tại, vẫn như cũ từ giữa có thể hấp
thụ ra ngọn lửa chi lực."
Sở Diệp nghiêng đầu, nói: "Thái Dương bộ lạc đồ đằng trụ như vậy đặc biệt, bắt lấy tới đại giới khá lớn đúng không?"
Đường Thiên Túng gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
Sở Diệp có chút tò mò nói: "Yêu cầu cái gì?"
"Dệt Hồn dược tề." Đường Thiên Túng có chút xấu hổ nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Cái này nhưng thật ra hảo thuyết."
Hắc quạ đen phành phạch cánh, nói: "Mau, mau, mau, mau đi đổi,
mau đi đổi."
Đường Thiên Túng hít sâu một hơi, nói: "Thái Dương bộ lạc đồ đằng chí dương đến liệt, đã từng có âm tính Hồn Sủng tới gần bị thiêu chết."
Hắc quạ đen phe phẩy cánh, nói: "Nga, rất lợi hại sao?"
Hắc quạ đen nói xong, bỗng nhiên phản ứng lại đây, "Ngươi có ý tứ gì? Ngươi có phải hay không cảm thấy bổn tọa tới gần cái này phá đồ đằng, sẽ bị thiêu chết?"
Đường Thiên Túng lắc lắc đầu, nói: "Không có, không có."
Hắc quạ đen ngạo nghễ ngẩng đầu, nói: "Không có liền hảo, Ô Ô đại nhân được trời ưu ái, một cái phá đồ đằng nhưng không làm gì được."
Đường Thiên Túng: "……"
……
Đường Thiên Túng thực mau vì Lâm Sơ Văn giao dịch Kim Ô đồ đằng lại đây, bắt được đồ đằng trụ hắc quạ đen thập phần hưng phấn.

Thái Dương bộ lạc đồ đằng trụ, ẩn chứa đồ đằng chi lực thập phần nồng đậm.
Hắc quạ đen ôm đồ đằng trụ, hấp thu ba ngày, mới đưa đồ đằng trụ bên trong khí vận chi lực, hoàn toàn luyện hóa.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Không nghĩ tới, cư nhiên có thể được đến như vậy hoàn chỉnh đồ đằng trụ." Bất quá, Thái Dương bộ lạc
hậu duệ thật đúng là bỏ được.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: "Này không phải Thái Dương bộ lạc chủ đồ đằng trụ? Nếu là chủ đồ đằng trụ, bọn họ nhất định
không bỏ được."
Sở Diệp cau mày, nói: "Có ý tứ gì?"
Hắc quạ đen nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: "Thượng cổ đại bộ lạc sở địa hạt vực mở mang, một cây đồ đằng trụ như thế nào đủ dùng. Bộ lạc chủ đồ đằng trụ chỉ có một cây, chi nhánh đồ đằng lại sẽ có vô số. Chi nhánh đồ đằng trụ bên trong có chủ đồ đằng trụ một bộ phận lực lượng, hội tụ khí vận chi lực, thông thường chỉ có chủ đồ đằng trụ một phần mười, thậm chí 1% không đến."
"Thái Dương bộ lạc đối ngoại chinh phạt, đánh hạ một ít phụ thuộc bộ lạc lúc sau, có đôi khi sẽ đưa tặng chi nhánh đồ đằng trụ."
"Siêu cấp đại bộ lạc cho dù là chi nhánh đồ đằng trụ, cũng là thập
phần lợi hại."
Hấp thu Thái Dương bộ lạc đồ đằng trụ bên trong đồ đằng chi lực,
hắc quạ đen đạt được không nhỏ chỗ tốt, khoảng cách Vương giai lại vào một đi nhanh.

Chương 281: Chương 281

Một con thuyền hải thuyền phiêu lại đây, một thiếu niên đứng ở trên thuyền, tràn đầy mới lạ nhìn đông nhìn tây.
Thiếu niên 17-18 tuổi tuổi tác, phía trước, vẫn luôn bị câu thúc ở
một cái hẻo lánh ẩn nấp trên đảo nhỏ, khó được ra tới thông khí, nhìn cái gì đều tràn ngập mới lạ.
“Hành gia gia, Ngân Sương Đảo khi nào đến a!” Thiếu niên hỏi.
Mộc Hành cười cười nói: “Hẳn là nhanh đi.”
Thiếu niên có chút lo lắng nói: “Mộc gia gia, Lâm dược sư thật sự có thể giải quyết tộc của ta vấn đề sao?”
Mộc Hành lắc lắc đầu, thần sắc có chút ngưng trọng nói: “Không biết, nhưng tổng muốn thử thử một lần.”
Tổ tôn hai người xuất từ Mộc tộc, Mộc tộc tại thượng cổ thời điểm
cũng từng lừng lẫy nhất thời, hiện giờ lại là tình cảnh gian nan, kề
bên diệt sạch.
Lão giả nhịn không được than thở một tiếng, thượng cổ trăm tộc
thời đại đã sớm đã qua đi, truyền lưu đến bây giờ thượng cổ tộc đàn tộc nhân, phần lớn lựa chọn mai danh ẩn tích.
Phía trước không lâu, Mộc tộc nghe nói Thái Dương bộ lạc dùng chi nhánh đồ đằng trụ cùng Lâm Sơ Văn trao đổi một loại đặc thù
dược tề, trị hết Thái Dương bộ lạc đại trưởng lão linh hồn bị thương, rốt cuộc có chút ngồi không yên, quyết định rời núi tìm kiếm Lâm Sơ Văn.
So sánh với Mộc tộc, Thái Dương bộ lạc tình cảnh hiển nhiên

hảo
rất nhiều.
Thái Dương bộ lạc Nhị trưởng lão, Hồn Vương Thất giai tu vi, phía trước bởi vì linh hồn bị thương, vẫn luôn phát huy không ra
toàn bộ thực lực, bất quá, từ Lâm Sơ Văn nơi đó được đến Dệt Hồn dược tề lúc sau, giống như liền khỏi hẳn.
Tuy rằng Thái Dương bộ lạc trả giá một cây chi nhánh đồ đằng trụ
đại giới có chút đại, nhưng là, có thể giải quyết Nhị trưởng lão Viêm Đồ vấn đề, cũng là không lỗ.
Thái Dương bộ lạc có chút thời kì giáp hạt, Nhị trưởng lão Viêm Đồ là Thái Dương bộ lạc Viêm Đồ là hiện giờ Thái Dương bộ lạc duy nhất Hồn Vương cường giả.
Viêm Đồ linh hồn bị thương, khiến cho Thái Dương bộ lạc vẫn luôn ở vào khẩn trương trạng thái dưới, Viêm Đồ khôi phục lại, Thái Dương bộ lạc một chút liền có người tâm phúc.
Mộc tộc trải qua cân nhắc, quyết định tìm Lâm Sơ Văn thử một chút, nhìn xem có không giải quyết.
Mấy năm nay, Mộc tộc bởi vì Thực Linh Trùng bối rối, trong tộc một cái Hồn Vương cường giả đều không có xuất hiện, không có Hồn Vương cường giả làm chỗ dựa, luôn là làm Mộc tộc không có tự tin.
“Gia gia, nghe nói, Lâm thiếu là cái hào phóng Dược Tề Sư a!”
“Đồn đãi là đồn đãi, gặp được vẫn là phải cẩn thận một ít.” Mộc Hành thần sắc ngưng trọng nói.
Nếu không phải thật sự không có biện pháp, Mộc Hành cũng không nguyện ý tìm Lâm Sơ Văn, phải biết rằng bọn họ Mộc tộc ở
rất nhiều Dược Tề Sư trong mắt, căn bản không tính người, chỉ là
dược liệu mà thôi.
Một đám Ngân Sí Ong phát hiện hai người tung tích, quay chung
quanh Mộc Vũ cùng Mộc Hành bay lên.
Mộc Vũ nhìn quay chung quanh chính mình ong mật, có chút

hưng phấn nói: “Gia gia, đây là Ngân Sí Ong a! Sở Diệp Hồn Sủng sao.”
Mộc Hành gật gật đầu, nói: “Hẳn là, thật không ít a!”
Mộc Vũ gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Thật nhiều.”
Mộc tộc lãnh địa cũng có các loại ong mật, ong đàn cùng Mộc tộc quan hệ không tồi, Mộc Vũ nhìn đến ong đàn cũng không tủng.
Mộc Hành đảo qua ong đàn, ở trong đó phát hiện đại lượng Chiến
Tướng Ngân Sí Ong, sắc mặt không cấm đổi đổi.
“Nơi này giống như có hơn bốn mươi chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong.”
Mộc Vũ có chút kinh ngạc nói: “Nhiều như vậy sao?” Mộc tộc Chiến Tướng cũng bất quá chỉ có ba mươi mấy cái a! Sở Diệp một người liền dưỡng mấy chục chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong.
Mộc Hành thầm nghĩ: Sở Diệp cũng bất quá hơn ba mươi tuổi, liền có như vậy thực lực, thật sự đáng sợ.
……
Ngân Sương Đảo.
Lâm Sơ Văn nhìn đi tới Sở Diệp, nói: “Làm sao vậy? Thoạt nhìn, tâm tình không tồi a!”
“Chuyện tốt, có hai cái Hồn Sủng Sư lại đây.” Sở Diệp nói.
“Là vị nào Hồn Vương đạo hữu tới sao?”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không phải, là cái hai cái Hồn Sư, bất quá, Hồn Sư cũng chưa chắc không có thứ tốt không phải.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Nói chính là.”
Mộc Hành cùng Mộc Vũ vừa tiến vào Ngân Sương Đảo phụ cận hải vực, đã bị Ngân Sí Ong phát hiện.
Tiểu Ngân truyền tới tin tức nói, kia hai người trên người hơi thở
rất dễ nghe, ong đàn đều tưởng nhào lên đi, hắn tiêu phí không nhỏ sức lực, mới khống chế được ong đàn.
Sở Diệp thầm nghĩ: May mắn Tiểu Ngân có thể khống chế trụ a! Nếu là khống chế không được, kia thật là có chút phiền toái. Nếu có thể dẫn tới ong đàn bạo động, hai người kia hẳn là có đặc thù chỗ.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Người tới là khách, đi thôi, đi xem.”

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hảo.”
……
Mộc Hành mang theo Mộc Vũ thượng hải đảo.
“Gặp qua Lâm dược sư.” Mộc Hành đối với Lâm Sơ Văn hành lễ.
“Các hạ hảo.” Lâm Sơ Văn khẽ gật đầu đáp lại một chút.
Sở Diệp hướng tới Mộc Hành bên người thiếu niên nhìn qua đi, thiếu niên có một đôi xanh biếc con ngươi, sắc mặt có chút tái nhợt, nhìn có chút suy nhược.
Mộc Vũ nhíu nhíu mày, có chút bất an nói: “Sở tiền bối như thế nào nhìn chằm chằm vào ta xem? Ta có cái gì kỳ quái địa phương
sao?”
Mộc Hành nghe được Mộc Vũ nói, sắc mặt biến đổi, quát lớn nói: “Không được vô lễ.”
“Không có gì kỳ quái, chỉ là Ngân Sí Ong đều thực thích ngươi, Tiểu Ngân vẫn là lần đầu tiên như vậy thích một người.” Sở Diệp lưng đeo xuống tay nói.
Mộc Vũ cười cười, nói: “Vinh hạnh của ta.”
Mộc Hành nhăn nhăn mày, đổi đề tài nói: “Nghe nói, hai vị tiền bối
ở thu thập đồ đằng trụ?”
Powered by GliaStudio
close
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Là, lão nhân gia trên tay có đồ đằng mảnh nhỏ sao? Càng là hoàn chỉnh đồ đằng mảnh nhỏ, có thể đổi đồ vật càng nhiều.”
Mộc Hành gật gật đầu, lấy ra một cây đồ đằng trụ.
Đồ đằng trụ trên có khắc một cái trường miêu tả màu đen rắn nước, đồ đằng trụ bảo tồn còn tính hoàn hảo.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, có chút hưng phấn nói: “Không tồi đồ đằng trụ.”
Này một cây đồ đằng trụ bên trong ẩn chứa khí vận chi lực có mười mấy khối đồ đằng mảnh nhỏ thêm lên như vậy nhiều, cùng
phía trước hắn được đến Thái Dương bộ lạc đồ đằng trụ, không phân cao thấp.

Này một cây đồ đằng trụ bất đồng với Thái Dương bộ lạc kia một cây, hẳn là chủ đồ đằng trụ.
Ô Ô há mồm một hút, đồ đằng trụ phía trên hắc thân rắn ảnh hư ảo rất nhiều, Ô Ô há mồm lại lần nữa một hút, hắc xà cái đuôi giống như đoản một đoạn, Ô Ô lần thứ ba há mồm một hút, đồ đằng trụ thượng xuất hiện từng đạo rất nhỏ vết rạn.
Đại khái một nén nhang thời gian lúc sau, đồ đằng trụ giống như
phong hoá giống nhau, biến thành một đống đá vụn……
Mộc Vũ mở to mắt, có chút kinh ngạc.
Mộc Vũ nguyên bản còn ở tò mò, Lâm Sơ Văn thu thập đồ đằng mảnh nhỏ làm gì, lại nguyên lai là dùng để cấp Vận Đen Quạ ăn sao? Không có nghe nói Vận Đen Quạ thích ăn đồ đằng chi lực a!
“Các hạ nghĩ muốn cái gì?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Lão nhân hít sâu một hơi, nói: “Ta tưởng cầu một chi đuổi trùng dược tề.”
Lâm Sơ Văn nhíu lại mày, nói: “Đuổi trùng dược tề sao?”
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Đuổi trùng dược tề có rất nhiều
loại, không biết ngươi yêu cầu nào một loại.”
Trên đời này sâu thiên kỳ bách quái, rất nhiều sâu nho nhỏ một con, nhìn không chớp mắt, lại có thể tạo thành phi thường khủng
bố hậu quả, nhằm vào bất đồng sâu, có bất đồng đuổi trùng dược.
Mộc Hành hít sâu một hơi, nói: “Cái này……”
Hắc quạ đen bay lại đây, nhìn lão giả cùng thiếu niên, khoan thai
nói: “Nga, Mộc tộc gia hỏa, các ngươi muốn loại bỏ các ngươi trong thân thể sâu sao? Ngươi cùng kia sâu ràng buộc đã rất sâu, đem sâu loại bỏ rớt, các ngươi chính mình chỉ sợ cũng muốn chết.”
Mộc Hành nghe được hắc quạ đen kêu phá bọn họ lai lịch, sắc mặt đột nhiên tái nhợt vài phần.
Sở Diệp cau mày, có chút ngoài ý muốn, Mộc tộc thuộc về thượng

cổ trăm tộc chi nhất, theo thời đại biến thiên, thượng cổ trăm tộc
đều bởi vì đủ loại nguyên nhân biến mất.
Theo hắn biết, thượng cổ trăm tộc tuy rằng xuống dốc, nhưng là cũng không có hoàn toàn biến mất, rất nhiều tu sĩ có chứa một ít
đặc thù huyết mạch, trên thực tế chính là thượng cổ trăm tộc huyết mạch.
Mộc tộc thuộc về không quá may mắn nhất tộc, bởi vì Mộc tộc máu tươi là có thể làm thuốc, cho nên, Mộc tộc bị đuổi giết, tử thương hầu như không còn.
Sở Diệp có chút hiểu rõ gật gật đầu, Mộc tộc thuộc về nửa người nửa linh mộc nhất tộc, miễn cưỡng cũng có thể xem như linh dược, đại khái bởi vì như vậy, Tiểu Ngân mới có thể cảm thấy hai người kia rất thơm.
Mộc Hành nhìn hắc quạ đen, có chút khẩn trương nói: "Các hạ nhìn lầm rồi, chúng ta không phải Mộc tộc."
Hắc quạ đen phe phẩy cánh, có chút bực mình nói: "Ta như thế nào sẽ nhìn lầm? Ngươi ở nghi ngờ bản đại nhân nhãn lực sao? Ngươi tôn tử đầu tóc nhiễm qua đi, ngươi tôn tử huyết mạch so ngươi tinh thuần nhiều."
Mộc Hành hít sâu một hơi, không nói gì.
Mộc tộc con nối dõi gian nan, vì truyền thừa, chỉ có thể cùng ngoại tộc thông hôn, nhiều thế hệ truyền thừa xuống dưới, huyết
mạch càng ngày càng loãng, mà Mộc Vũ là huyết mạch phản tổ giả, Mộc tộc huyết mạch thập phần tinh thuần.
Sở Diệp nhìn có chút kinh hoảng lão nhân, cười cười, nói: "Các hạ yên tâm, chúng ta đối ăn người không có hứng thú."
Hắc quạ đen gật gật đầu, phụ họa nói: "Đúng vậy! Các ngươi hai cái yên tâm, nhà ta lão bản là Địa giai Dược Tề Sư, có rất nhiều ngàn năm linh thảo đưa tới cửa, các ngươi hai cái huyết mạch không thuần, luyện thành dược giá trị cũng giống nhau, không đáng nhà ta ký chủ động thủ."
Sở Diệp: "……" Hắc quạ đen như vậy an ủi người, thật là quá trâu, bất quá, hai người kia giống như còn thật sự bị an ủi.

Hắc quạ đen vây quanh thiếu niên chuyển động một vòng, nói: "Tiểu quỷ, trong thân thể sâu đã như là hư ảo, lại như là chân thật
tồn tại, thật là cổ quái a!"
Mộc Vũ cau mày, hộc ra một hơi nói: "Thật sự là hư ảo sao?"
Hắn thường xuyên cảm giác được thân thể bị sâu gặm thực, Thực Linh Trùng bạo động thời điểm, cái loại cảm giác này thật sự đau đớn muốn chết.
Tiểu Bạch nhìn chằm chằm Mộc Vũ nhìn một hồi, nói: "Là đồ đằng
đi, này tiểu quỷ như là đồ đằng chiến sĩ, đồ đằng ra vấn đề."
Hắc quạ đen nói: "Đồ đằng chiến sĩ a! Bây giờ còn có tu luyện đồ đằng chi lực đồ đằng chiến sĩ sao? Bởi vì đồ đằng ra vấn đề, cho nên mới cái dạng này?"
Mộc Hành nghe hắc quạ đen cùng Bạch Hổ đối thoại, sắc mặt càng ngày càng tái nhợt.
Mộc Hành không nghĩ tới bọn họ Mộc tộc bí mật, ở Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn Hồn Thú trước mặt, căn bản vô pháp che giấu.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Nếu là đồ đằng xuất hiện vấn đề, kia giống nhau dược tề chỉ sợ không có gì dùng." Đuổi trùng dược
tề có thể loại bỏ cũng là chân thật sâu.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Hắc quạ đen cái này tính
nôn nóng, đều đem nhân gia đồ đằng cấp ăn, nếu là giúp không được gì, đã có thể xấu hổ.
Hắc quạ đen nhìn Mộc Vũ, nói: "Tiểu tử, ngươi mang đồ đằng trụ
lại đây đi, lấy ra tới nhìn xem a!"
Mộc Vũ do dự một chút, lấy ra một cây đồ đằng trụ.
Mộc Vũ lấy ra đồ đằng trụ phía trên khắc hoạ một viên cây cối, trên cây lại nhiều không ít sâu.
"Đây là đồ đằng ăn mòn a!" Hắc quạ đen nói.
Sở Diệp có chút tò mò nói: "Đồ đằng ăn mòn? Đó là cái gì?"
Hắc quạ đen khinh thường nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: "Ngươi như thế nào cái gì cũng đều không hiểu!"

Sở Diệp: "……" Này hắc quạ đen làm sao nói chuyện tới.
Tiểu Bạch gãi gãi cằm, lười biếng nói: "Viễn cổ bộ lạc chinh chiến,
đại bộ lạc gồm thâu tiểu bộ lạc lúc sau, có đôi khi, thắng lợi đồ đằng chi linh năng đem bại giả đồ đằng chi linh cấp gồm thâu rớt,
làm chính mình trở nên đến càng vì cường đại, bất quá, cắn nuốt
đồ đằng chi linh năng lực, chỉ có số ít đồ đằng chi linh có, giống nhau đồ đằng chi linh rất khó lợi dụng mặt khác đồ đằng chi linh."
Mộc Hành tràn đầy ngoài ý muốn nhìn hắc quạ đen, viễn cổ bí tân, hiện tại biết đến người đã càng ngày càng ít.
Một ít từ thượng cổ lưu truyền tới nay yêu thú, có được phi thường độc đáo truyền thừa ký ức, đối thượng cổ việc, sẽ thuộc như lòng bàn tay.
Mộc Hành cũng không kỳ quái Tiểu Bạch sẽ biết đồ đằng ăn mòn,
rốt cuộc Bạch Hổ loại này hung thú, tại thượng cổ thời điểm, cũng
là bá chủ, nhưng là, hắc quạ đen biết liền có chút kỳ quái

Chương 282: Chương 282

Mộc Vũ nhìn hắc quạ đen, tràn đầy ngạc nhiên, “Các hạ thật sự là
Vận Đen Quạ?”
Hắc quạ đen phành phạch cánh, liếc xéo Mộc Vũ liếc mắt một cái,
nói: “Đúng vậy! Ngươi có ý kiến gì sao?”
“Không, không có, ta chỉ là kinh ngạc, ngài thật là kiến thức rộng
rãi.” Mộc Vũ khen nói.
Ô Ô có chút ngạo nghễ ngẩng đầu, nói: “Thiếu niên, còn tính ngươi thật tinh mắt, không sai, Ô Ô đại nhân chính là như vậy kiến thức rộng rãi, tri thức uyên bác.”
Mộc Vũ nhấp nháy nhấp nháy con mắt, nói: “Ta đã thấy một con Vận Đen Quạ, nó không giống ngươi như vậy.”
Sở Diệp nhìn Mộc Vũ liếc mắt một cái, có chút kinh ngạc, nói: “Ngươi gặp qua Vận Đen Quạ?”
Mộc Vũ gật gật đầu, nói: “Gặp qua một con, kêu Tư Mặc, nó có chút tự bế, rất ít mở miệng. Ta còn tưởng rằng Vận Đen Quạ đều là trầm mặc ít lời, không nghĩ tới……”
Sở Diệp: “……” Vận Đen Quạ có lẽ đều là trầm mặc ít lời, Ô Ô là hàng giả a!
Ô Ô vây quanh đồ đằng trụ chuyển động lên, vừa mới kiến thức Ô Ô hảo ăn uống, Mộc Hành bị Ô Ô hành động dọa nơm nớp lo sợ, sợ Ô Ô đem Mộc tộc đồ đằng cũng cấp ăn.
“Thật là kỳ quái, này sâu là Thực Linh Trùng đi, này sâu tuy rằng
là Mộc tộc khắc tinh, nhưng không nên có thể ăn mòn Mộc tộc đồ

đằng mới đúng." Ô Ô nói thầm nói.
Mộc Hành cau mày, thở dài một tiếng, chậm rãi giải thích nói: "Tình hình chung dưới, là không có khả năng, bất quá, trải qua trường kỳ mưu hoa, vẫn là có khả năng."
"Chúng ta bộ lạc đã từng cùng mặc xà bộ lạc tiếp giáp mà cư, hai tộc quan hệ còn tính hòa thuận, ai cũng không nghĩ tới, mặc xà bộ lạc có một bộ phận người bỗng nhiên tín ngưỡng nổi lên Thực
Linh Trùng."
"Thực Linh Trùng? Cư nhiên sẽ có người tín ngưỡng sâu." Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói.
Tiểu Bạch ngó Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: "Ngươi cũng không nên xem thường Thực Linh Trùng, Thực Linh Trùng có thể sống
nhờ ở hung thú trong cơ thể, hấp thụ hung thú lực lượng trưởng thành, thời gian dài, hung thú liền sẽ bị Thực Linh Trùng hút quang linh lực mà chết, thập phần khó chơi."
Mộc Hành gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, Bạch Hổ đại nhân nói đôi, Thực Linh Trùng thập phần xảo quyệt, khó lòng phòng bị."
"Thực Linh Trùng là ta Mộc tộc tử địch, năm đó, ta Mộc tộc làm rất
nhiều, phòng ngừa Thực Linh Trùng xâm lấn, nhưng vẫn là làm người chui chỗ trống."
"Mặc xà bộ lạc một ít tu sĩ, trộm đạo ta Mộc tộc đồ đằng tu sĩ di hài, đút cho Thực Linh Trùng dùng ăn."
"Chờ ta tộc phát hiện thời điểm, đã không còn kịp rồi, Thực Linh Trùng ăn mòn tộc của ta không ít đồ đằng chiến sĩ thi thể, Thực Linh Trùng cắn nuốt cũng đủ nhiều đồ đằng chiến sĩ, có được một
bộ phận tộc của ta đồ đằng chi lực, cùng tộc của ta đồ đằng dung hợp ở cùng nhau, tộc của ta tu sĩ, đời đời chịu Thực Linh Trùng bối rối."
Sở Diệp thầm nghĩ: Mặc xà bộ lạc phía trước lão nhân lấy ra hắc xà đồ đằng trụ, chính là cái này mặc xà bộ lạc đi.
Mộc tộc huyết mạch càng là tinh thuần người, đã chịu Thực Linh

Trùng bối rối càng sâu, thiếu niên là huyết mạch phản tổ giả, nguyên bản hẳn là được trời ưu ái tồn tại, lại bởi vì đồ đằng bị ăn mòn nguyên nhân, từ nhỏ bệnh tật ốm yếu.
Nếu muốn giải quyết Thực Linh Trùng liền phải từ căn nguyên thượng giải quyết, hủy diệt đồ đằng trụ thượng Thực Linh Trùng,
mới có thể làm Mộc tộc giải thoát ra tới.
Nhưng là, Thực Linh Trùng cùng Mộc tộc đồ đằng đã dây dưa ở cùng nhau, muốn hủy Thực Linh Trùng, đồ đằng cũng hủy đi theo
bị hao tổn.
Mà một khi đồ đằng mai một, cận tồn Mộc tộc cũng sẽ nguyên khí
đại thương.
Ô Ô chụp phủi cánh, khẽ thở dài một tiếng nói: “Nga, kia thật sự là đáng thương a! Đồ đằng biến thành như vậy, Mộc tộc tu sĩ sợ là vô pháp tiến vào Vương giai.”
Mộc Hành khẽ thở dài một hơi, thầm nghĩ: Xác thật! Mộc tộc mấy
năm nay khốn cùng thất vọng, không có tái xuất hiện Vương giai.
Đừng nói Vương giai, bởi vì đồ đằng bị hao tổn, Chiến Tướng đều
thập phần hiếm thấy.
Mộc Vũ huyết mạch đặc thù, nếu không phải đồ đằng xảy ra vấn đề, kế thừa Mộc tộc tổ tiên truyền thừa vạn mộc thánh đằng, tiến
giai Vương giai là dễ như trở bàn tay sự tình.
Sở Diệp nhìn Mộc Hành, nói: “Không nghĩ tới từ bỏ đồ đằng trụ sao?”
Tráng sĩ đoạn cổ tay, nếu là sớm từ bỏ đồ đằng trụ, có lẽ cũng là một cái đường ra.
“Sở tiền bối, đối tộc của ta mà nói, có chút đồ vật là vô pháp từ bỏ.” Mộc Hành nói.
Sở Diệp: “……” Này đại khái chính là tín ngưỡng vấn đề, đối nào đó bộ tộc mà nói, đầu nhưng đoạn, huyết nhưng lưu, tín ngưỡng

không thể ném.
“Bao lớn sự a, ta tới giải quyết đi.” Ô Ô phẩy phẩy cánh, bắt đầu hấp thu Thực Linh Trùng khí vận chi lực.
Bám vào ở Mộc tộc đồ đằng thượng sâu, ở Ô Ô cắn nuốt dưới, nhanh chóng khô quắt biến mất.
Mộc Hành xem Ô Ô bắt đầu hấp thụ đồ đằng chi lực, biến sắc, chờ nhìn đến Ô Ô lựa chọn tính hấp thu Thực Linh Trùng khí vận
chi lực, lại thả lỏng xuống dưới.
“Tư tư.” Sở Diệp mơ hồ nghe được sâu bị đốt trọi thanh âm.
Từng sợi hắc khí từ đồ đằng trụ thượng phiêu ra tới, theo gió mà tán.
“Nga, nga, hảo no, hảo no.” Hắc quạ đen vỗ cái bụng, đánh cái no cách, tâm tình rất là không tồi.
Đồ đằng thượng sâu biến mất lúc sau, Mộc tộc thiếu niên tái nhợt
sắc mặt hồng nhuận rất nhiều.
Chờ đồ đằng trụ thượng sâu hoàn toàn biến mất, Mộc Vũ thân thể toát ra một trận thanh quang, trực tiếp từ Chiến Tướng ngũ giai bước vào Chiến Tướng Thất giai.
Mộc Hành ở Chiến Tướng Cửu giai, thực lực nhưng thật ra không
có dâng lên, nhưng là, cả người tinh khí thần vừa thấy liền không
giống nhau.
Mộc Hành tràn đầy ngoài ý muốn nhìn Ô Ô, như thế nào đều không có nghĩ đến, bao phủ ở Mộc tộc phía trên mấy vạn năm vấn đề, cư nhiên liền như vậy bị giải quyết.
Mộc Hành có chút khó có thể tin nhìn Vận Đen Quạ, nói thầm nói:
“Này này này…… Sao có thể.”
Mộc tộc vì loại bỏ đồ đằng trụ thượng phí nhiều ít tâm huyết a! Nguyên lai chỉ cần như vậy là được sao?
Sở Diệp cười cười, nói: “Này có cái gì không có khả năng, điểu chính là ăn sâu a!”
Mộc Hành có chút thì thào nói: “Thực Linh Trùng không phải

giống nhau sâu a!”
Powered by GliaStudio
close
Ô Ô vây quanh đồ đằng trụ bay múa một vòng, nói: “Ô Ô đại nhân
cũng không phải giống nhau điểu.”
Ô Ô vây quanh dư lại đồ đằng trụ bay múa, nói: “Đem dư lại đồ đằng trụ bán ra cho ta thế nào, sẽ cho ngươi một cái giá tốt.”
Lão giả có chút hoảng loạn nói: “Vận Đen Quạ đại nhân, Mộc tộc đồ đằng trụ chúng ta không ra bán.”
Đồ đằng trụ quan hệ Mộc tộc sinh tử tồn vong, nghe được Ô Ô kiến nghị, lão giả không cấm có chút khẩn trương.
Sở Diệp nghe được lão giả xưng huýt Ô Ô Vận Đen Quạ đại nhân, không khỏi có chút buồn cười.
“Ngu xuẩn, bổn tọa là Ô Ô đại nhân, không phải Vận Đen Quạ đại
nhân.” Hắc quạ đen có chút bực mình nói.
Mộc Hành gật gật đầu, biết nghe lời phải nói: “Là là là, Ô Ô đại nhân, cái này đồ đằng đối tộc của ta rất quan trọng.”
Đồ đằng trụ thượng Thực Linh Trùng đã bị tiêu diệt, Mộc tộc có lẽ
có thể bằng vào đồ đằng trụ, khôi phục một chút ngày xưa vinh quang.
Hắc quạ đen nhún vai, nói: “Vậy quên đi, ngươi đưa lại đây đồ đằng, Ô Ô đại nhân thực vừa lòng, ngươi tưởng đổi cái gì?”
Mộc Hành có chút do dự, hắn nguyên bản tưởng đổi chính là đuổi
trùng dược tề, bất quá, nếu hiện tại vấn đề này giải quyết, hắn nhất thời lại không biết muốn đổi cái gì.
Trải qua cân nhắc lúc sau, hai người thay đổi bổ linh dược tề, Lâm Sơ Văn cảm thấy chiếm tiện nghi, nhiều tặng hai người mấy
chi dược tề.
“Nếu có mặt khác bộ lạc đồ đằng đã chịu Thực Linh Trùng ăn mòn, ngươi cũng có thể đưa lại đây, có thể phó ngươi giới thiệu phí.” Hắc quạ đen nói.

Mộc Hành gật gật đầu, nói: “Là, ta đã biết.”
Mộc Hành thầm nghĩ: Thượng cổ thời điểm, xác thật mặt khác có
mấy cái bộ lạc đã chịu Thực Linh Trùng ăn mòn, bất quá, kia mấy
cái bộ lạc tựa hồ đều mai một, đồ đằng trụ cũng huỷ hoại.
Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: “Nếu là hai vị có đồ đằng mảnh nhỏ tin tức, cũng có thể lấy tới giao dịch.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Tuy rằng Mộc tộc giống như hỗn thực không xong, nhưng nói như thế nào, cũng là tổ tiên rộng quá, có lẽ biết một ít không ít bí tân.
Mộc Hành tiếp Lâm Sơ Văn đưa dược tề, liền vội vàng rời đi.
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen, nói: “Thế nào, kia đồ đằng hiệu quả không tồi đi.”
Ăn no nê một đốn hắc quạ đen, tâm tình không tồi nói: “Không tồi,
không tồi, hương vị cực hảo, người như vậy, nếu là có thể nhiều tới mấy cái thì tốt rồi.”
Sở Diệp mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Hắc quạ đen cũng quá lòng tham, loại này đưa tới cửa chuyện tốt, chính là khả ngộ bất khả cầu, nếu không phải Mộc tộc đồ đằng xảy ra vấn đề, người như vậy, khẳng định sẽ không chạy ra mạo hiểm.
Lâm Sơ Văn có chút ngoài ý muốn nói: “Không nghĩ tới, thu thập
một cái đồ đằng mảnh nhỏ, cư nhiên đem thượng cổ trăm tộc người dẫn ra tới.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Đúng vậy!” Còn tưởng rằng thượng cổ trăm tộc thật sự đã sớm biến mất, hiện tại thoạt nhìn, tựa hồ không phải.
Ngẫm lại cũng là, thượng cổ bộ lạc người tài ba vô số, làm sao thật sự hoàn toàn chết hết a!
……
Mộc Vũ ngồi ở trên thuyền, tâm tình không tồi.
“Không nghĩ tới như vậy thuận lợi giải quyết đâu.”
Trầm kha diệt hết, nghĩ đến về sau đều sẽ không đã chịu Thực Linh Trùng bối rối, Mộc Vũ nhịn không được tâm tình phi

dương.
Mộc Hành gật gật đầu, nói: “Là so tưởng tượng thuận lợi, lần này thật sự là tới đúng rồi.”
Có thể là cảm thấy chiếm bọn họ tiện nghi, Lâm Sơ Văn còn tặng mấy chi thích hợp bọn họ Mộc tộc sử dụng dược tề.
“Sớm biết rằng Vận Đen Quạ có thể đem kia quỷ dị sâu ăn luôn, ta đã sớm đi làm ơn Tư Mặc.” Nghĩ đến chính mình mấy năm nay
đã chịu trùng phệ chi khổ, Mộc Vũ liền cảm thấy có chút oan uổng.
Mộc Hành lắc lắc đầu, có chút vô ngữ nói: “Ngươi a! Ngươi thật cho rằng Lâm Sơ Văn kia chỉ Vận Đen Quạ, thật sự là Vận Đen Quạ sao?”
Mộc Vũ cau mày, nói: “Chẳng lẽ không phải sao?”
Mộc Hành lắc lắc đầu, nói: “Chỉ sợ không phải.” Vận Đen Quạ cũng sẽ không như thế kiến thức rộng rãi, Vận Đen Quạ cũng không như vậy cơ linh.
Mộc Vũ có chút nghi hoặc nói: “Gia gia, nếu không phải Vận Đen Quạ, kia lại là cái gì đâu?”
“Chỉ sợ là Thiên Vận Quạ.” Mộc Hành nói.
Mộc Vũ chớp chớp mắt, nói: “Sẽ sao?” Thiên Vận Quạ Mộc Vũ không thiếu nghe nói, cùng Vận Đen Quạ tương phản, Thiên Vận
Quạ là thiên mệnh chi điểu, phi thường cát tường điểu.
Thượng cổ thời điểm, bộ lạc hưng suy thay đổi thập phần tầm thường.
Thiên Vận Quạ thường thường sẽ lựa chọn một cái có tiềm lực bộ lạc sẵn sàng góp sức, Thiên Vận Quạ sẽ cho bộ lạc mang đến vận may, đồng thời, bộ lạc trưởng thành thu hoạch khí vận, cũng
sẽ có trợ giúp Thiên Vận Quạ trưởng thành.
Mộc Hành hít sâu một hơi, nói: “Rất có khả năng.”
Thượng cổ thời điểm, Thiên Vận Quạ số lượng liền không nhiều lắm, truyền thừa đến bây giờ, hẳn là đã không sai biệt lắm diệt sạch.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn bên người nếu thật là Thiên Vận Quạ,

kia hai người khí vận tất nhiên không thấp.
Mộc Vũ chớp chớp mắt, nói: “Cũng đúng, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hai vị tiền bối nghe nói đều chỉ có 30 tới tuổi, như vậy thiên chi kiêu tử, dẫn tới Thiên Vận Quạ sẵn sàng góp sức, kia cũng là đương nhiên sự tình.”
Mộc Vũ gật gật đầu, thầm nghĩ: Thiên Vận Quạ này đây hấp thụ khí vận trưởng thành, nếu kia chỉ hắc quạ đen là Thiên Vận Quạ,
kia đối phương lấy đồ đằng trụ đương cơm ăn, cũng là có thể lý giải.

Chương 283: Chương 283

Hai tháng sau, Cung Thần lại lần nữa tặng một đám đồ đằng mảnh nhỏ lại đây.
Lần này đồ đằng mảnh nhỏ muốn thiếu một ít, chỉ có 30 cái, có thể thấy được, theo thời gian chuyển dời, đồ đằng mảnh nhỏ càng ngày càng khó tìm.
“Đồ đằng mảnh nhỏ biến thiếu a!” Sở Diệp nói thầm nói.
Cung Thần có chút ngượng ngùng nói: “Thứ này tuy rằng không có gì dùng, nhưng rất nhiều gia tộc lại đem này trở thành qua đi vinh quang tượng trưng, luyến tiếc ra tay.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Có thể lý giải……” Phía trước Mộc tộc chính là như thế, chẳng sợ đồ đằng bị ăn mòn, cũng luyến tiếc tráng sĩ đoạn cổ tay.
“Hiện tại thả chậm tốc độ, chậm rãi thu thập đi.” Lâm Sơ Văn nói.
Có Thái Dương bộ lạc cùng Mộc tộc đưa lại đây đồ đằng trụ, hơn nữa Cung Thần đưa lại đây này đó, hẳn là cũng đủ tiến giai Vương giai.
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Ô Ô nhào vào đồ đằng mảnh nhỏ đôi, đôi mắt lượng lượng.
Cung Thần đưa lại đây này một đám đồ đằng mảnh nhỏ, tuy rằng
số lượng không tính quá nhiều, nhưng là, chất lượng phi thường
không tồi.
Đồ đằng mảnh nhỏ đôi có một cây ánh trăng bộ lạc tổn hại đồ đằng trụ, thượng cổ thời điểm, ánh trăng bộ lạc là cùng Thái Dương bộ lạc tề danh bộ lạc, ánh trăng bộ lạc đồ đằng trụ trung ẩn chứa khí vận chi lực phi thường bàng bạc.

Mặt khác còn có một cùng đồ đằng trụ, hẳn là thuộc về Phượng tộc bộ lạc phụ thuộc bộ lạc, Phượng tộc bộ lạc tín ngưỡng phượng điểu hẳn là có hậu duệ lưu lại, truyền thừa còn không có
hoàn toàn diệt sạch, cho nên, đồ đằng tuy rằng rách nát nghiêm trọng, nhưng trong đó khí vận chi lực lại phi thường ngưng thật.
Ô Ô còn ở mảnh nhỏ đôi tìm được rồi một quả kỳ lân tộc đồ đằng
mảnh nhỏ, thượng cổ thời điểm, kỳ lân cũng là chỉ ở sau long, phượng hai tộc đại yêu, tín ngưỡng kỳ lân bộ tộc không ít, kỳ lân
mảnh nhỏ bên trong ẩn chứa khí vận chi lực cũng không ít.
Ở luyện hóa mới nhất đưa lại đây đồ đằng mảnh nhỏ lúc sau, Ô Ô
rốt cuộc phải tiến giai.
Ô Ô trên người nở rộ ra từng đạo thánh khiết bạch quang, trên người lông chim từng mảnh hạ xuống.
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen, nói: “Ô Ô này sóng rớt mao, có chút nghiêm trọng a!”
Tiểu Bạch thâm chấp nhận nói: “Đúng vậy! Sắp trọc.”
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: “Đây là ở lột vũ, tân lông chim muốn mọc ra tới.”
Kinh Chập Long nhìn hắc quạ đen, chớp chớp mắt, nói: “Nga, mao rớt hết, không cần rút mao, có thể trực tiếp hạ cái nồi.”
Sở Diệp: “……”
“Này chỉ trọc mao điểu, thoạt nhìn rất phì.” Kinh Chập Long trợn
tròn hai mắt, nhìn hắc quạ đen, một bộ phải chảy nước miếng bộ
dáng.
Tiểu hồ ly lắc lắc cái đuôi, đem hắc quạ đen rơi xuống hạ lông chim góp nhặt lên.
Thiên Vận Quạ lông chim là có thể dùng để chế tác bói toán cát hung pháp khí, bọn họ là không dùng được, bất quá, lấy ra đi bán

cũng là có thể.
Hắc quạ đen tân mọc ra tới lông chim là màu trắng, lột vũ lúc sau
hắc quạ đen trên người nhiều vài phần thần bí hơi thở.
“Ô Ô biến trắng a!” Xem quen rồi hắc quạ đen một thân đen nhánh bộ dáng, xem đối phương biến trắng, Sở Diệp thật là có chút không thói quen.
Hấp thu đại lượng đồ đằng chi lực, Ô Ô rốt cuộc tiến vào Vương giai, Cung Thần đưa lại đây đồ đằng mảnh nhỏ, sôi nổi hóa thành
mảnh vỡ.
Ô Ô có chút hưng phấn phe phẩy cánh, ở không trung bên trong xoay quanh.
Mặc Nắm nhìn Ô Ô, nghiêng đầu, nói: “Ô Ô, ngươi phai màu có chút nghiêm trọng a!”
Ô Ô mắt trợn trắng, nói: “Ngươi nói cái gì phai màu đâu? Đây là vốn dĩ sắc, bất quá, xác thật có chút không hoa lệ.”
Ô Ô vỗ một chút cánh, khôi phục đen nhánh ngụy trang sắc.
Sở Diệp xem Ô Ô khôi phục Vận Đen Quạ bộ dáng, thở dài nhẹ nhõm một hơi.
……
“Ô Ô đại nhân rốt cuộc tiến giai Vương giai, đại gia còn không mau tới chúc mừng.” Hắc quạ đen tràn đầy kiêu ngạo nói.
Kinh Chập Long nhìn Ô Ô, có chút khinh thường nói: “Ngươi cái đội sổ gia hỏa rốt cuộc đuổi kịp tranh, còn có mặt mũi nói cái gì chúc mừng.”
Ô Ô nghe vậy giận dữ, “Ngươi cái hỗn trướng đồ vật, vốn dĩ Ô Ô đại nhân còn tưởng cho ngươi chỉ điều minh lộ, đưa ngươi tiến giai Vương giai Ngũ giai, ngươi nói như vậy liền tính.”
Kinh Chập Long nháy mắt biến sắc mặt, có chút nịnh nọt nói: “Ta
cảm thấy Ô Ô đại nhân ngươi tiến giai Vương giai là hẳn là hảo hảo chúc mừng một chút, không bằng, chúng ta đi bắt giữ một ít
mới mẻ cá biển, cùng nhau ăn một đốn hải sản bữa tiệc lớn, ngươi muốn ăn cái gì? Là Hấp Linh Long Ngư vẫn là Mặc Liên

Ngư vẫn là Bát Trân Quy, Ô Ô đại nhân ngươi thích cái gì cá, chúng ta liền đi bắt cái gì cá."
Sở Diệp ở một bên xem có chút vô ngữ, Kinh Chập Long làm cao quý Long tộc, cư nhiên như vậy không chú ý, này biến sắc mặt công phu, đều theo kịp tắc kè hoa.
Sở Diệp cùng Kinh Chập Long ký kết khế ước, biết được Kinh Chập Long một ít quá vãng, vẫn là có thể lý giải.
Kinh Chập Long long phụ, long mẫu một oa sinh vài cái, Truy Phong bởi vì huyết mạch không cao, kỳ thật là bị từ bỏ một cái.
Truy Phong ca ca, tỷ tỷ cũng không phải cái gì thiện tra, Truy Phong khi còn nhỏ, không thiếu bị đánh.
Truy Phong tương đối đặc thù, có được luân hồi chập biến năng lực, tuy nói, mỗi lần chập biến đều sẽ bởi vì thực lực suy yếu, gặp
phải nguy cơ, nhưng là, mỗi lần chập biến lúc sau, vô luận là huyết mạch vẫn là thực lực đều sẽ có không nhỏ tăng lên.
Truy Phong trưởng thành đều không phải là một phen phong thuận, nhỏ yếu thời điểm, vì sợ bị mặt khác hải thú ăn luôn, Truy
Phong cũng từng ngụy trang thành cá chạch, trà trộn với Thiên Hải Vực.
Ô Ô xem Truy Phong chịu thua, có chút đắc ý, nói: "Này còn kém không nhiều lắm."
"Ô Ô lão đại, ngươi xem ta cơ duyên ở nơi nào a!" Truy Phong hỏi.
Ô Ô ngạo nghễ dương cánh, nói: "Ngươi hiện tại huyết mạch cũng tăng lên, dược tề cũng dùng không ít, chính là khuyết thiếu
linh khí, tìm Mộc Tiên Điểu tiến hành vài lần linh khí cọ rửa thì tốt
rồi."
Truy Phong nghe vậy, bừng tỉnh nói: "Nguyên lai ta nên tìm không
phải ngươi, mà là Thúy Vũ a! Sớm nói a!"
Truy Phong ném cái đuôi, hướng tới Thúy Vũ bay qua đi, thân ảnh nói không nên lời vô tình, lạnh nhạt.

Ô Ô thấy Truy Phong dùng quá liền ném, tức giận lao thẳng tới lăng cánh, thoá mạ tra long.
“Thúy Vũ đạo hữu, ngày gần đây trời trong nắng ấm, đúng là ăn cơm dã ngoại hảo thời cơ, Thúy Vũ đạo hữu ngươi muốn ăn cái gì cá, là Hấp Linh Long Ngư vẫn là Mặc Liên Ngư vẫn là Bát Trân Quy, ngươi thích cái gì cá, chúng ta liền đi bắt cái gì cá.”
Sở Diệp có chút vô ngữ mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Truy Phong gia hỏa này là tra long không thể nghi ngờ, hống điểu cũng không
biết đổi cái lý do thoái thác, không có tâm!
Powered by GliaStudio
close
Truy Phong kỳ thật đã sớm muốn cho Thúy Vũ cho chính mình tiến hành vài lần linh khí cọ rửa, bất quá, Thúy Vũ có chút tự bế, chỉ thích cùng tiểu hồ ly, tiểu hồ điệp chơi, Truy Phong cũng hơi xấu hổ thấu tiến lên. Sự tình quan chính mình tiến giai vấn đề, Truy Phong cảm thấy là thời điểm, cùng Thúy Vũ hảo hảo tâm sự.
Sở Diệp rất xa dùng linh hồn lực, quan trắc Truy Phong cùng Thúy Vũ động tĩnh.
Truy Phong ân cần đem một đống san hô châu đẩy cho Thúy Vũ,
Thúy Vũ nhận lấy đồ vật, đối với Truy Phong nói chút cái gì, rồi sau đó vỗ vỗ cánh bay đi.
Sở Diệp nhìn Truy Phong vẻ mặt cô đơn bộ dáng, tổng cảm thấy vừa mới tra hắc quạ đen Truy Phong, giống như bị Thúy Vũ tra.
Cái gọi là phong thuỷ thay phiên chuyển, đại để như thế.
Truy Phong ủ rũ cụp đuôi bay trở về Sở Diệp bên người, Sở Diệp dò hỏi: “Làm sao vậy?”
Truy Phong có chút tiếc nuối nói: “Thúy Vũ nói, hắn trong thân thể
linh lực đều bị háo không, yêu cầu hấp thu linh mạch linh lực mới
có thể cho ta tiến hành linh khí lễ rửa tội.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Như vậy a!”
Truy Phong mắt trông mong nhìn Sở Diệp, nói: “Lão bản, ngươi

nếu muốn biện pháp a!"
Sở Diệp: "……" Không có biện pháp thời điểm, rốt cuộc nhớ tới hắn cái này lão bản sao? Lúc này, ứng không nên vui mừng a!
Sở Diệp có chút bất đắc dĩ nói: "Ta có thể có biện pháp nào?"
Linh mạch thứ này cũng sẽ không từ bầu trời rơi xuống.
Lâm Sơ Văn đã đi tới, cười cười, nói: "Đang nói chuyện cái gì đâu?"
Sở Diệp đem Truy Phong bối rối nói, Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Kỳ thật việc này cũng không nan giải quyết."
Sở Diệp có chút tò mò nói: "Ngươi có biện pháp?"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Trên đất bằng linh mạch hơn phân
nửa đều là có chủ, trong biển linh mạch lại có thể mưu đồ một phen. Giống nhau Vương giai hải thú sở dĩ có thể trở thành Vương giai hải thú, một phương diện là bởi vì này huyết mạch lợi
hại, nhị là này đó hải thú đều chiếm cứ không tồi tu luyện nơi."
Sở Diệp chuyển động một chút tròng mắt, nói: "Ngươi là nói, những cái đó chết Vương thú lãnh địa?"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Đúng vậy." quanh thân hải vực Vương thú đều bị rửa sạch, linh mạch cũng thành vô chủ nơi. Này rất nhiều Hồn Sủng Sư đều biết trong biển có linh mạch, bất quá, trong biển hải thú hoành hành, linh mạch lại khó có thể di chuyển, cho nên chỉ có thể từ bỏ.
Bọn họ đã trước một bước đem Vương thú rửa sạch, nếu muốn thu linh mạch sẽ đơn giản rất nhiều.
"Bất quá, này cũng có cái vấn đề." Lâm Sơ Văn nói.
"Cái gì vấn đề?"
"Thúy Vũ nó không thích đãi ở trong nước." Thúy Vũ là điểu, vốn
dĩ liền không thích đãi ở trong nước, phía trước bị cầm tù ở đáy biển nhiều năm, nhất chán ghét trong biển hoàn cảnh, cho nên, mặc dù biết trong biển có linh mạch, Thúy Vũ cũng không thích tới gần.
Sở Diệp nhìn Truy Phong, nói: "Ngươi đi trước tìm linh mạch, tìm

được rồi lại thông tri Thúy Vũ đi thu."
Thúy Vũ chỉ là không thích thời gian dài đãi ở trong biển, nếu là xác định vị trí, trực tiếp đi thu, hẳn là không có gì vấn đề lớn.
Truy Phong chuyển động một chút tròng mắt, gật gật đầu, hấp tấp
bay đi.
……
Truy Phong vừa đi chính là vài thiên, chạy vô tung vô ảnh, Sở Diệp nhịn không được hoài nghi đối phương có phải hay không mượn cơ hội chạy trốn.
Tiểu Bạch nhảy nhót lại đây, nói: "Lão đại, Truy Phong vài thiên không thấy bóng dáng a!"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
Tiểu Bạch tấm tắc lắc đầu nói: "Truy Phong tên kia, có phải hay không chạy a!"
Ô Ô bay lại đây, khẽ hừ một tiếng, nói: "Này còn dùng hỏi sao? Truy Phong gia hỏa này một thân phản cốt, rốt cuộc vẫn là chạy a! Ta liền biết, cái kia tiểu long không đáng tin cậy."
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch liếc mắt một cái, nói: "Truy Phong chỉ là đi tìm cơ duyên, hẳn là không chạy."
Sở Diệp tự giác hắn bên này đãi ngộ vẫn là có thể, Truy Phong từ chức, lại muốn tìm như vậy đãi ngộ, nhưng không dễ dàng a!
Ô Ô khẽ hừ một tiếng, nói: "Này nhưng nói không hảo đâu!"
Sở Diệp: "……"
"Các ngươi đang nói cái gì đâu?" Truy Phong kéo một con thủy tinh tôm bay lại đây.
"Nga, Truy Phong ngươi đã trở lại."
Truy Phong gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Ta cấp Thúy Vũ mang theo đặc sản."
Truy Phong ở trong biển lắc lư một vòng, tìm được rồi một cái linh
mạch, linh mạch ở vào nguyên lai đế vương tôm lãnh địa.
Mất đi Vương cấp đế vương tôm áp chế, đế vương tôm lãnh địa loạn thành một đoàn.
Truy Phong đi dò xét một chút, thuận tiện bắt một oa thủy tinh tôm, Truy Phong nguyên bản bắt có mười mấy chỉ thủy tinh

tôm,
chỉ là trở về trên đường, Truy Phong đem mười mấy chỉ thủy tinh
tôm ăn chỉ còn lại có một con, liền này một con vẫn là Truy Phong
nhịn rồi lại nhịn, mới tiết kiệm được tới.
Sở Diệp nhìn Truy Phong, nói: "Ngươi chỉ cấp Thúy Vũ mang theo
sao?"
Truy Phong gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!" Cấp những người khác mang đều đã tiến hắn bụng.
Sở Diệp: "……" Truy Phong như vậy hiện thực sao? Tưởng từ Tiểu Bạch nơi đó bộ Chân Long Cửu Biến, liền quản Tiểu Bạch kêu lão đại, tưởng từ hắc quạ đen nơi đó bộ tiến giai biện pháp, liền quản nhân gia kêu Ô Ô đại nhân…… Kết quả, hiện tại không dùng được, liền vứt tới rồi một bên, chỉ cấp Thúy Vũ mang thổ đặc sản, hiện thực, quá hiện thực.
Truy Phong thật sự là Long tộc, Long tộc có như vậy tường đầu thảo sao? Gia hỏa này nhất định là biến dị.
Truy Phong ân cần đem thủy tinh tôm cho Thúy Vũ, thủy tinh tôm
hương vị vẫn là thực không tồi, Thúy Vũ phi thường vừa lòng.
Tìm được rồi linh mạch, Truy Phong lập tức tiến đến, đem Mộc Tiên Điểu tiếp qua đi, làm Mộc Tiên Điểu hấp thu linh mạch.
Mộc Tiên Điểu tìm được rồi linh mạch lúc sau, hấp thu linh mạch
bên trong linh lực, chính mình luyện hóa một bộ phận, một khác
bộ phận tắc dùng để đối Truy Phong tiến hành linh khí tưới.
Được chỗ tốt Truy Phong thập phần hưởng thụ loại này linh khí cọ rửa, nghỉ ngơi không mấy ngày, liền lại chạy tới trong biển tìm
kiếm linh mạch.
Truy Phong tựa hồ yêu tìm kiếm linh mạch, thời gian nhoáng lên,
ba tháng liền đi qua, Truy Phong lục tục tìm được rồi mười mấy

điều linh mạch, ở liên tục không ngừng linh khí cọ rửa dưới, Kinh
Chập Long rốt cuộc tiến giai Vương giai Ngũ giai.

Chương 284: Chương 284

“Là thời điểm đổi địa phương.” Sở Diệp nhìn trong biển ngoi đầu hải thú, lắc lắc đầu nói.
Phía trước câu cá câu quá lợi hại, thế cho nên hiện tại đừng nói là Vương thú, chính là Chiến Tướng cấp hải thú đều nhìn không tới mấy chỉ.
Sở Diệp nhìn hội tụ lại đây mấy đầu Chiến Tướng lúc đầu hải thú,
cũng lười đến chào hỏi thủ hạ đi bắt. Vẫn là phải cho nơi này chừa chút hải thú hạt giống, toàn câu hết, bất lợi với về sau có thể liên tục phát triển.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Xác thật là yêu cầu đổi địa phương.”
Không đến một năm thời gian, mấy tiểu liền giết hơn ba mươi đầu
Vương cấp hải thú, Chiến Tướng giai hải thú càng là vô số kể, này một vùng biển yêu thú đều bị câu hết.
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen, nói: “Ô Ô, ngươi xem chúng ta tiếp theo cái đổi đến địa phương nào đi.”
Hắc quạ đen phe phẩy cánh, nói: “Không sao cả, trực giác nói cho
ta, tại hạ một cái đảo nhỏ, chúng ta cũng đãi không được nhiều thời gian dài.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Có đạo lý a!
Này không đến một năm thời gian, Ngân Sương Đảo chung quanh Vương cấp hải thú đã bị câu không sai biệt lắm, đổi một cái đảo nhỏ, tốc độ hẳn là sẽ càng mau.
Phải biết rằng, trong khoảng thời gian này, Mặc Nắm cùng Ô Ô tiến giai Vương giai, Tiểu Bạch, Kinh Chập Long trưởng thành

tốc
độ, cũng phi thường kinh người.
Từ Ngân Sương Đảo rời khỏi sau, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi phụ cận Cá Sấu Đảo.
Hai người vừa đến Cá Sấu Đảo, hùng bá Cá Sấu Đảo mấy đầu đại cá sấu liền gặp tai, Tiểu Bạch chờ mấy chỉ nhanh chóng rửa sạch trên đảo cá sấu.
Mấy chỉ Hồn Thú trường kỳ đãi ở bên nhau, đã là có ăn ý, hợp tác
tác chiến lên, có thể phát huy ra kinh người chiến lực.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn vận khí không tồi, ở Cá Sấu Đảo thượng phát hiện hai điều không tồi linh mạch.
"Thật nhiều cá sấu trứng a!" Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
Sở Diệp vỗ vỗ tay, nói: "Đều thu hồi đến đây đi."
Này một đám cá sấu trứng phẩm chất hẳn là đều không tồi, nếu là
cá sấu trứng bên trong cá sấu phu hóa ra tới, hẳn là có thể đạt tới trung phẩm.
Ở Lưỡng Giới Thành bên kia, một cái trung phẩm linh thú trứng,
có thể bán mười mấy vạn đồng vàng, bên này cá sấu trứng có mấy trăm cái, thêm lên cũng có thể bán mấy ngàn vạn đồng vàng,
cũng không ít.
Có thể là bởi vì Cá Sấu Đảo chung quanh đều là này đàn cá sấu lãnh địa, Cá Sấu Đảo chung quanh Vương giai hải thú rất ít.
Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp ở Cá Sấu Đảo câu một tháng, cũng không dẫn đi lên Vương thú, chỉ có thể lại dời đi địa phương.
Từ Cá Sấu Đảo ra tới, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn chuyển dời đến thanh dương trên đảo.
Hai người ở tới thanh dương đảo lúc sau, rốt cuộc gặp ngoài ý muốn.
Đại lượng hải thú tử vong, khiến cho trong biển hoàng thú chú ý,
hắc quạ đen đầu tiên ý thức được không ổn, Sở Diệp nhanh

chóng dùng la bàn dò xét một chút, thực mau phát hiện Hoàng cấp hải thú lại đây.
Sở Diệp tức khắc hoảng hốt, cũng bất chấp thu nạp an trí ở trên đảo nhỏ trận pháp, bay nhanh rời đi.
Mất đi mục tiêu Hoàng cấp hải thú giận dữ, nhất cử phá hủy thanh dương đảo.
Tiếng gió thoáng bình tĩnh một ít lúc sau, Sở Diệp hai người thay
đổi một cái tiểu đảo, tiếp tục câu cá.
Lo lắng dẫn ra đại gia hỏa, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn làm tương đối cẩn thận, cơ bản đều là dẫn cái năm sáu đầu Vương thú, liền đổi một chỗ.
……
Thời gian nhoáng lên, qua 5 năm.
5 năm thời gian, Truy Phong, Tuyết Bảo chờ mấy chi ở thường xuyên chiến đấu tôi luyện dưới, thực lực bay nhanh dâng lên, mấy tiểu nhân thực lực đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.
Truy Phong, Mộc Tiên Điểu tới Vương giai Ngũ giai, Tiểu Ngân, Tiểu Bạch, tiểu hồ ly ở Vương giai Tứ giai, Tiểu Thải, Mặc Nắm, Ô Ô đều tiến vào Vương giai Nhị giai.
“Xoay chuyển trời đất nhàn đảo đi.” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Trong khoảng thời gian này, bọn họ thu hóa không ít chiến lợi phẩm, yêu cầu xử lý một chút.
Mấy năm nay tôi luyện, mấy tiểu nhân huyết khí ngưng thật không
ít, trường kỳ chinh chiến, làm mấy tiểu cũng có chút mệt nhọc, là
thời điểm trở về Thiên Nhàn Đảo tu dưỡng một chút.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn mấy năm nay, khắp nơi săn giết hải thú, đã xa rời quần chúng thật lâu, Sở Diệp thật là có chút tưởng niệm đại thành trì phồn hoa.
……
Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp trở lại Thiên Nhàn Đảo, liền nhận được đại lượng bái thiếp, Lâm Sơ Văn phần lớn để qua một bên một bên.

“Sở thiếu cùng Lâm thiếu cuối cùng đã trở lại a!” Cung Thần nhiệt
tình nghênh đón nói.
Sở Diệp cười cười, nói: “Trên đảo náo nhiệt rất nhiều a!”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Hai giới chợ chung có một đoạn thời
gian sao.”
Cung Khiếu cầm giữ Truyền Tống Trận, kiếm lời không ít.
Cung Thần lấy ra một cái nhẫn, nói: “Nơi này là Lâm thiếu, Sở thiếu mấy năm nay, làm ta hỗ trợ sưu tập đồ vật, còn có chợ chung chia hoa hồng.”
Trước đây ở Ngân Sương Đảo còn hảo thuyết, gần nhất mấy năm nay, hai người thường xuyên đổi địa phương, thần long thấy
đầu không thấy đuôi, Cung Thần cũng liền không hảo tìm hai người, này vì hai người bắt được đồ vật, đã thật lâu không giao dư hai người.
Lâm Sơ Văn lấy ra nhẫn, nhìn thoáng qua, có chút kinh hỉ.
Cung Thần nhẫn có không ít tài nguyên, có thể giúp mấy tiểu càng tiến thêm một bước.
Lâm Sơ Văn lấy ra mấy cái trữ vật đạo cụ, nói: “Nơi này đồ vật, Cung thiếu nhìn hỗ trợ xử lý rớt đi.”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Powered by GliaStudio
close
Cung Thần linh hồn lực hướng nhẫn đảo qua, có chút bị ngơ ngẩn, nhẫn có đại lượng da thú, thú giác…… Đều là lấy tự Vương
giai Hồn Thú.
Tuy nói Vương giai Hồn Thú trên người trân quý nhất tinh hạch không ở, nhưng là, da thú, thú giác, thú gan chờ vật tư thập phần
kinh người.
Cung Thần thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn cho người ta luyện chế dược tề, kiếm đầy bồn đầy chén, nhưng là, săn thú hải thú giống nhau tiền vô như nước a!

Dụ Yêu dược tề tựa hồ rất lợi hại bộ dáng, có lẽ có thể cùng Lâm Sơ Văn đổi một ít.
Sở Diệp lấy ra một trương danh sách, nói: “Cung thiếu giúp ta thu
thập một chút mấy thứ này.”
Cung Thần nhìn một chút, tài liệu danh sách, nói: “Này đó là trận
pháp tài liệu a!”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Sở Diệp mấy năm nay khắp nơi săn thú hải thú, mấy bộ trận bàn có vứt bỏ, có chút hư hao, hiện giờ chỉ có thể một lần nữa mua sắm, luyện chế.
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Yên tâm, thực mau là có thể thu thập tới, Lâm thiếu lần này trở về, sẽ nhiều đãi một đoạn thời gian
đi.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, lần này phỏng chừng đến nhiều đãi một đoạn thời gian, hảo hảo nghỉ ngơi một trận.”
Cung Thần cười cười, nói: “Hai vị còn trẻ, không cần như vậy bức
bách chính mình, ngẫu nhiên cũng nên hưởng thụ một chút sinh
hoạt.
“Đồ đằng mảnh nhỏ bắt được thế nào?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Cung Thần hít sâu một hơi, nói: “Còn hành, rất nhiều Hồn Sủng Sư đều thực tích cực, nhưng là, tìm được đều không phải đồ đằng mảnh nhỏ.”
Tìm kiếm đồ đằng mảnh nhỏ sự tình, vẫn luôn tại tiến hành, bởi vì
Lâm Sơ Văn giá cao treo giải thưởng, gần nhất hứng khởi đi trước bí cảnh tìm kiếm “Rách nát” phong trào, thật là có tìm được
đồ đằng mảnh nhỏ người, bất quá, này cũng người may mắn tương đối thiếu, đại đa số người tìm được đều là không thể hiểu được đồ vật.
Lâm Sơ Văn có chút xấu hổ nói: “Nhiều lao Cung thiếu.”

Cung Thần lắc lắc đầu, nói: “Lâm thiếu nói quá lời.”
Sở Diệp chống cằm, nói: “Ta phải đi đem ong đàn gọi trở về tới.”
Sở Diệp năm đó đem Tiểu Ngân không ít cấp dưới ong đàn phân đi ra ngoài, liền không như thế nào quản.
Hiện giờ mấy năm đi qua, Sở Diệp có loại cảm giác, ong đàn hẳn là lớn mạnh không ít, đến thu hoạch thời tiết.
Cung Thần lần này đưa lại đây tài nguyên có 300 tới phân sát khí,
có nhiều như vậy sát khí, ong đàn hẳn là có thể nhiều ra trăm tới chỉ Chiến Tướng cấp.
Mấy năm trước, tràn ra đi ong đàn hẳn là cũng có không ít tiến cảnh, chỉ cần lại chủ trì một lần hấp thu trận pháp, Tiểu Ngân hẳn
là có thể đi vào Vương giai Ngũ giai.
Tiểu Ngân nếu là có thể tiến giai, kia hắn bên này thực lực hẳn là có thể tăng cường không ít.
……
Thiên Nhàn Đảo rồng bay tửu lầu.
“Chung tiền bối, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đã trở lại.” Ám vệ bẩm báo nói.
Chung Lâu gật gật đầu, lạnh lùng nói: “Đã biết.”
Mấy năm nay, Thiên Nhàn Đảo biến hóa có thể nói biến chuyển từng ngày, hai giới khai thông lúc sau, sinh ra đại lượng lợi nhuận, Cung Khiếu không thiếu kiếm tiền.
Thể chất vấn đề giải trừ lúc sau, Cung Thần thực lực bay nhanh tiến bộ, đã tiến giai tới rồi Chiến Tướng Cửu giai, mắt thấy nếu là
muốn đi vào Hồn Vương, Cung Khiếu gần nhất tựa hồ ở vì Cung Thần tìm kiếm thích hợp Hồn Sủng.
Chung Hạo cau mày, nói: “Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hai cái, thật đúng là rêu rao a!”
Sở Diệp hai người khắp nơi săn giết hải thú, đã sớm bị người phát hiện, còn có người chuyên môn đi theo Sở Diệp hai người phía sau nhặt của hời.
Sở Diệp hai người mỗi lần sử dụng Dụ Yêu dược tề, trừ bỏ đưa tới Vương thú, còn sẽ đưa tới đại lượng Chiến Tướng Hồn Thú.

Tiểu Bạch chờ mấy tiểu động thủ thời điểm, mỗi lần bị chiến đấu
dư ba xử lý Chiến Tướng Hồn Thú đều sẽ không thiếu.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hiện tại ánh mắt cao, đối những cái đó Chiến Tướng hải thú thi thể, cũng không nhiều lắm hứng thú.
Vài thứ kia đôi hai người giá trị không lớn, đối Hồn Sư mà nói lại cũng là một bút không nhỏ thu hoạch, mấy năm nay, đi theo hai người nhặt của hời phát tài Hồn Sư cũng không ít.
Rất nhiều người nguyên bản không hiểu, Lâm Sơ Văn một cái Dược Tề Sư, vì cái gì muốn gương cho binh sĩ đi săn giết hải thú, chờ phát hiện đại lượng Vương giai hải thú chết ở hai người trên tay, mới hiểu được lại đây.
Mấy năm nay, hai người không gián đoạn săn giết hải thú, đem mấy cái tiểu đảo quanh thân Vương giai hải thú đều cấp quét sạch.
Mấy năm qua, chết ở hai người trên tay Vương giai hải thú, không
dưới mấy trăm.
Rất nhiều Hồn Vương đều phi thường sợ chết, tiến giai Hồn Vương lúc sau, liền ngồi trấn một phương, rất ít ra tay.
Sở Diệp hai người hoàn toàn không giống nhau, không ít người ở
sau lưng đem hai người xưng là chiến đấu cuồng ma.
Sở Diệp liền tính, Lâm Sơ Văn thân là Dược Tề Sư, cư nhiên cũng như thế hiếu chiến, liền có chút kỳ quái.
Chung Hạo cắn chặt răng, trong lòng ghen ghét chi tình, điên cuồng cuồn cuộn.
Chung Hạo hai năm trước, nếm thử một lần tiến giai Hồn Vương,
khả năng bởi vì quá mức chỉ vì cái trước mắt, thế cho nên sắp thành lại bại.
Tiến giai thất bại, Chung Hạo tao ngộ phản phệ, muốn đem thân thể khôi phục lại, chỉ sợ yêu cầu 5 năm thời gian.
Cung Thần mấy năm nay, tu vi tiến bộ thần tốc, cũng đã là Chiến
Tướng Cửu giai.

Chung Hạo thực hoài nghi, Cung Thần sẽ so với chính mình trước một bước tiến giai Vương giai, nghĩ vậy loại khả năng, Chung Hạo liền cảm thấy cả người buồn bực dâng lên, không bằng đã chết hảo.
Nếu chính mình năm đó khế ước Kinh Chập Long, liền sẽ không hiện tại cái này tình hình.
Theo hai giới mậu dịch triển khai, Truyền Tống Trận bên kia cũng
lục tục có chút tu sĩ lại đây, một ít về Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn quá vãng cũng bị phiên ra tới.
Chung Hạo sớm đã được đến tin tức, Sở Diệp trên tay đích xác có Ảnh Thú, chẳng những có Ảnh Thú còn có Bạch Hổ.
Chẳng những là Chung Hạo được đến tin tức, Thiên Hải học viện,
Thương Hải liên minh phỏng chừng cũng đều được đến tin tức, bất quá, mấy thế lực lớn được đến tin tức, đều ăn ý giả câm vờ điếc. Kinh Chập Long bị Sở Diệp khế ước sự tình, đã thành kết cục đã định, vì Kinh Chập Long đi đắc tội hai cái tiền đồ vô lượng
Hồn Vương, thật sự không cần phải

Chương 285: Chương 285

Trở lại Thiên Nhàn Đảo, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn như cũ không nhàn.
Lâm Sơ Văn chạy ngược chạy xuôi nhiều năm, thật vất vả trở về, có không ít người tới xin thuốc tề, hảo những người này đều là có
bị mà đến, đưa ra thù lao thực làm nhân tâm động, Lâm Sơ Văn cũng yêu cầu thời gian xử lý.
Sở Diệp khống chế Kinh Chập Long, đi trước các nơi thu về Ngân Sí Ong.
Mấy năm thời gian trôi qua, tứ tán các nơi Ngân Sí Ong đàn số lượng không sai biệt lắm đều có dâng lên, đương nhiên cũng có ong đàn gặp được ngoài ý muốn giảm quân số tình huống, bất quá tương đối hiếm thấy.
Năm đó, Sở Diệp đem ong đàn giao cho Triệu Xuyên, Thư Tùng An đám người xử lý, vài người đều xử lý phi thường nghiêm túc. Ong đàn trưởng thành tốc độ, muốn so Sở Diệp đoán trước mau nhiều.
Sở Diệp ngũ hồ tứ hải chuyển động một vòng, đem các nơi ong đàn đều thu nạp lên, mang về Thiên Hà hoa lâm.
Đem sở hữu Ngân Sí Ong thu hồi tới lúc sau, đàn ong ô áp áp trải rộng ở Thiên Hà hoa lâm bên trong, số lượng có chút khủng bố.
Tiểu Ngân ghé vào Sở Diệp đỉnh đầu, nói: “Thủ hạ của ta cư nhiên lớn mạnh nhiều như vậy!”
Phía trước cách khá xa, Tiểu Ngân chỉ có thể đại thể cảm giác thủ
hạ ong đàn phát triển trạng thái, này sẽ ong đàn đều thu trở về, Tiểu Ngân mới cảm giác được rõ ràng cấp dưới ong đàn đến tột cùng lớn mạnh nhiều ít.

5 năm thời gian, phân tán đi ra ngoài Chiến Tướng Ngân Sí Ong, số lượng cùng cấp bậc đều dâng lên không ít.
Có mấy chỉ tựa hồ có kỳ ngộ, có thậm chí liên tục nhảy lên năm sáu cái tiểu giai vị.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Lớn mạnh không ít." Quả nhiên, đem ong đàn thả ra đi là đúng.
Tiểu Ngân nhìn Sở Diệp, nói: "Có thể chủ trì hấp thu đại trận sao?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Chờ một chút, chờ đến đem trên tay sát khí đều dùng hết, làm ong đàn nhiều ra đời mấy chỉ Chiến Tướng, liền có thể bắt đầu rồi."
Tiểu Ngân chụp phủi cánh, có chút kích động nói: "Đúng đúng đúng, hẳn là trước làm ong đàn tiến giai."
Đem ong đàn điều chỉnh đến tốt nhất trạng thái, phát động hấp thu đại trận thời điểm, hiệu quả mới có thể càng tốt.
So với Tiểu Bạch, Ô Ô, Kinh Chập Long, Tiểu Ngân bẩm sinh tư chất muốn kém một ít, gần nhất Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thu nạp Hồn Sủng càng ngày càng nhiều.
Tiểu Ngân tư tâm có chút tự ti, nghĩ đến lập tức có thể tiến giai, Tiểu Ngân vẫn là thập phần phấn chấn.
Sở Diệp cười cười, nói: "Gần nhất mấy ngày, hảo hảo điều chỉnh một chút trạng thái."
Tiểu Ngân gật gật đầu, nói: "Yên tâm." Tiểu Ngân tràn đầy phấn chấn bay đi ra ngoài.
Tiểu Bạch ghé vào Sở Diệp trên vai, toan lựu lựu nói: "Tiểu Ngân nho nhỏ một con, tiến giai tốc độ nhưng thật ra không chậm a!"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
Khi cách mấy năm, Sở Diệp lại lần nữa bố trí ra hấp thu đại trận.
Truy Phong có chút tò mò nhìn đại trận, nói: "Đây là hấp thu đại trận sao? Thông qua cái này trận pháp, có thể đem ong đàn lực lượng, tập trung đến Tiểu Ngân cái kia nhóc con trên người."
Tiểu Ngân năm đó tiến giai thời điểm còn không có khế ước Truy
Phong, Truy Phong vẫn là lần đầu tiên nhìn đến hấp thu trận pháp.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"

“Tiểu Ngân gia hỏa này thật là thoải mái, nằm là có thể tiến giai, ta
nếu là cũng có thể như vậy thì tốt rồi.” Truy Phong tràn đầy hâm
mộ nói.
Sở Diệp: “Đây đều là mệnh……”
Mỗi loại Hồn Sủng đều có mỗi loại Hồn Sủng ưu thế, giống Truy Phong là huyết mạch cao, mà Tiểu Ngân ưu thế còn lại là này là Vương thú, cấp dưới nhiều, có thể hấp thu tộc đàn lực lượng trưởng thành.
Tiểu Ngân nguyên bản chỉ là Long Nhai Thôn phụ cận khe suối một con tiểu ong chúa, có thể trưởng thành đến này một bước, có
chút khó được.
……
Thiên Hà hoa lâm.
Sở Diệp lại lần nữa chủ trì hấp thu trận pháp, so sánh với năm đó
sử dụng trận pháp đưa Tiểu Ngân tiến vào Vương giai, lần này trận pháp quy mô muốn đại rất nhiều.
Đại lượng linh lực từ ong đàn trên người, tiến vào Tiểu Ngân thân
thể bên trong.
Kinh Chập Long ở một bên, nhìn Tiểu Ngân hấp thụ linh lực, hâm
mộ đôi mắt đều đỏ.
“Ô Ô đại nhân, mau cấp Tiểu Ngân một cái chúc phúc, chúc phúc
hắn tiến giai thành công.” Sở Diệp nói.
Hấp thu trận pháp vận chuyển không lâu, Sở Diệp liền phát hiện vấn đề, hối nhập Tiểu Ngân trong cơ thể linh lực tuy rằng nhiều, nhưng là, có chút hỗn loạn.
Ong đàn đều là Tiểu Ngân phụ thuộc Hồn Sủng, nhưng là, rất nhiều Ngân Sí Ong bên ngoài dã man sinh trưởng nhiều năm, cùng Tiểu Ngân liên hệ, cũng không phải như vậy chặt chẽ.
Không ít Ngân Sí Ong giống như ở kháng cự hấp thu trận pháp,

tùy ý loại tình huống này liên tục đi xuống, Tiểu Ngân khả năng sẽ
tao ngộ phản phệ.
Hắc quạ đen phẩy phẩy cánh, thầm nghĩ: Sở Diệp gia hỏa này thật hiện thực a! Dùng thượng thời điểm kêu Ô Ô đại nhân, không
dùng được thời điểm kêu hắc mao, có nhưng thật ra Hồn Sủng tùy chủ nhân, Truy Phong như vậy thiếu đều là cùng Sở Diệp học.
Hắc quạ đen trừng mắt nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: "Ta cũng không phải là xem ở ngươi mặt mũi thượng, ta là xem ở Tiểu Ngân mặt mũi thượng."
Sở Diệp vội không ngừng nói: "Là là là……" Chỉ cần hắc quạ đen nguyện ý hỗ trợ, xem ở ai mặt mũi thượng đều có thể.
"Ô Ô đại nhân chúc phúc ngươi, tiến giai thành công."
Cùng với hắc quạ đen chúc phúc, Tiểu Ngân thân thể hỗn loạn linh lực, nhanh chóng biến thuận theo lên.
Tiểu Ngân mở ra cánh, một cổ nồng đậm vương giả uy áp dật tan
ra tới.
Ở ong chúa uy áp bao phủ dưới, một ít nguyên bản có chút xao động Ngân Sí Ong, nhanh chóng thuận theo xuống dưới.
Nguyên bản Tiểu Ngân dung hợp cấp dưới linh lực có chút khó khăn, được đến Ô Ô chúc phúc lúc sau, linh lực dung hợp liền biến thông thuận rất nhiều.
Cuồn cuộn không ngừng linh lực, từ đàn ong phía trên tách ra tới,
hoàn toàn đi vào Tiểu Ngân thân thể bên trong.
Một con Ngân Sí Ong lực lượng tuy rằng bé nhỏ không đáng kể, nhưng là, hàng ngàn hàng vạn Ngân Sí Ong thực lực thêm lên, thêm lên liền có chút khủng bố.
Ong đàn đồng tâm hiệp lực, đem Tiểu Ngân tu vi đẩy đến Vương giai Ngũ giai.
Sở Diệp đứng ở một bên, có chút vui sướng nói: "Thực thuận lợi a!"
Vương giai Hồn Thú tiến giai dễ dàng là rất khó vượt qua, Tiểu

Ngân bằng vào ong đàn lực lượng, trực tiếp từ Vương giai Tứ giai
bước vào Ngũ giai, có như vậy điểm giống gian lận.
……
Thiên Hà hoa lâm.
“Cung thiếu tới?” Sở Diệp đi ra, chào hỏi nói.
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Hôm qua từ Thiên Hà hoa lâm, truyền đến kịch liệt linh lực dao động, Sở thiếu không có gì sự đi.”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không có gì đại sự.” Là chuyện tốt.
“Hôm qua vạn ong tụ tập, là Tiểu Ngân tiến giai sao?” Cung Thần
hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, cũng không giấu giếm, ngày hôm qua Thiên Hà hoa lâm như vậy đại động tĩnh, cảm giác nhạy bén một ít đều
sẽ biết đã xảy ra cái gì.
“Tiểu Ngân từ Vương giai Tứ giai tiến vào Vương giai Ngũ giai.” Sở Diệp nói.
Cung Thần sửng sốt một chút, nói: “Đều đến Vương giai Ngũ giai
a!”
Cung Thần có chút líu lưỡi, Tiểu Ngân tiến giai Vương giai sự tình
phảng phất còn ở hôm qua, hiện tại cư nhiên đều đã đã Vương giai Ngũ giai.
Powered by GliaStudio
close
Này tiến giai tốc độ thật sự quá nhanh, thật sự khủng bố.
Nếu Tiểu Ngân là Cực phẩm Hồn Thú, vậy quên đi, nhưng Tiểu Ngân hẳn là chỉ là khó khăn lắm đủ đến Thượng phẩm Hồn Thú ngạch cửa a!
Bất quá ngẫm lại Sở Diệp ở Tiểu Ngân trên người đầu nhập, Cung Thần lại có chút bình thường trở lại.
Khác không nói, vì ong đàn tăng lên, Sở Diệp rắc mấy ngàn phân sát khí.

Mấy ngàn phân sát khí a! Hôm nay hải vực nhưng không mấy cái
Hồn Vương có lớn như vậy quyết đoán.
Sở Diệp ở ong đàn trên người, đầu nhập nhưng không chỉ có như vậy điểm sát khí mà thôi, các loại tinh hạch, thuần hóa huyết mạch, tinh tiến tu vi, phụ trợ đột phá dược tề, này đàn ong đàn cũng không thiếu dùng.
Sở Diệp ở ong đàn trên người đầu nhập, tuyệt đối là một cái con số thiên văn.
Như vậy kinh người tiêu hao, đều cũng đủ đem mấy chỉ Vương giai lúc đầu Hồn Thú, bồi dưỡng đến Vương giai trung kỳ.
Tiểu Ngân ghé vào Sở Diệp trên đỉnh đầu, có chút hưng phấn.
Cung Thần nhìn Sở Diệp, nói: "Chúc mừng Sở thiếu."
Sở Diệp cười cười, nói: "Cung thiếu Chiến Tướng Cửu giai sao? Muốn suy xét tiến giai Vương giai a!"
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Phụ thân ở giúp ta tìm kiếm Vương giai Trầm Vân Quy."
Sở Diệp: "……" Trầm Vân Quy loại này rùa đen phi thường lười, cả đời bên trong đại bộ phận thời gian, đều đang ngủ, cùng loại này quy ký kết khế ước thời điểm, loại này quy thậm chí lười đến
phản kháng, ký kết khế ước khó khăn sẽ hạ thấp rất nhiều.
Trầm Vân Quy khế ước lên tương đối phương tiện, bất quá, cũng là có tệ đoan, Trầm Vân Quy phi thường lười, lười làm người giận
sôi.
Đã từng có người khế ước Trầm Vân Quy, khế ước chủ bị công kích, Trầm Vân Quy cũng lười ra tay, cuối cùng ký chủ chết đi, Trầm Vân Quy cũng nguyên khí đại thương.
Nếu khế ước Trầm Vân Quy, chiến đấu là lúc liền không cần trông
cậy vào có thể được đến nhiều ít trợ giúp, bất quá đương nhiên, thật sự khế ước Vương giai Trầm Vân Quy, trở thành Hồn Vương,
thọ nguyên tăng trưởng là thật đánh thật.
Nếu là thông qua khế ước Trầm Vân Quy, tiến giai Hồn Vương

thành công, đi thêm khế ước Vương thú, cũng sẽ biến dễ dàng một ít.
“Có Trầm Vân Quy manh mối sao?” Sở Diệp hỏi.
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: “Tạm thời còn không có, ta hướng cầu mấy chỉ Dụ Yêu dược tề.”
Sở Diệp nhíu mày đầu, nói: “Đây là muốn dụ dỗ Trầm Vân Quy sao?”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Sở Diệp có chút hoài nghi nói: “Sẽ thượng câu sao?” Trầm Vân Quy như vậy lười, cho dù có Dụ Yêu dược tề dụ dỗ, cũng chưa chắc nguyện ý ra tới a!
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Không biết, nhưng là, dùng nói, tổng
so ôm cây đợi thỏ cường.”
Sở Diệp gật gật đầu, thầm nghĩ: Cũng là.
……
Lưỡng Giới Thành.
Lâm Mộng Dung đãi ở Lưỡng Giới Thành trung, sắc mặt không tốt lắm.
“Không nghĩ tới Sở Diệp nhanh như vậy chính là Hồn Vương.” Lâm Mộng Dung nói thầm nói.
Lâm Mộng Dung mấy năm nay kỳ ngộ liên tục, không lâu trước đây, ở bí cảnh bên trong rèn luyện thời điểm, càng là phát hiện không ít kỳ dị linh thảo, thuận lợi tiến giai Hồn Vương.
Mấy năm xuôi gió xuôi nước sinh hoạt, làm Lâm Mộng Dung nhiều năm bị Lâm Sơ Văn áp chế buồn bực trở thành hư không.
Lâm Mộng Dung vừa xuất quan, liền nhận được Lâm Sơ Văn về tới Lưỡng Giới Thành tin tức.
Năm đó cấp Lâm Tư Tuyết lưu đưa tin ngọc giản, có thể truyền tin
tức hữu hạn, Lâm Tư Tuyết chỉ nói Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp đã trở lại Lưỡng Giới Thành, chút nào không đề hai người tiến giai Hồn Vương sự tình.
Lâm Mộng Dung được đến tin tức lúc sau, cũng không có nghĩ nhiều, vội vã cùng Mộ Lăng Thiên chạy đến Lưỡng Giới Thành.
Lâm Mộng Dung là thỏa thuê đắc ý trở về, kết quả vừa đến

Lưỡng Giới Thành, liền nghe được Sở Diệp, Lâm Sơ Văn sớm đã là Hồn Vương tin tức.
Lâm Mộng Dung lập tức như là bị bát một chậu nước lạnh, hảo tâm tình không cánh mà bay.
Lâm Sơ Văn năm đó từ Truyền Tống Trận trốn đi, Lâm Mộng Dung liền ngóng trông đối phương tiến vào một mảnh vùng khỉ ho
cò gáy, từ đây không được tiến thêm, lại không nghĩ rằng, Lâm Sơ Văn nhanh như vậy liền tiến giai Hồn Vương.
Khách điếm bên trong, mấy cái Hồn Sư đang ở nói chuyện phiếm.
“Lần này bán đấu giá có sáu trồng trọt giai dược tề bán đấu giá a! Thật không ít.”
“Nghe nói là Truyền Tống Trận bên kia đưa lại đây, Lâm Sơ Văn xoay chuyển trời đất nhàn đảo.”
“Như vậy a! Nghe nói Lâm thiếu, Sở thiếu mấy năm trước, vẫn luôn ở khắp nơi săn giết hải thú, chẳng lẽ hiện giờ là tưởng nghỉ ngơi một đoạn thời gian.”
“Hơn phân nửa là như thế.”
“Lâm dược sư dược tề thuật, hẳn là lại tinh tiến đi.”
“Đó là khẳng định.”
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn năm đó trở về Lưỡng Giới Thành đãi mấy ngày, liền vội vàng rời đi.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tuy rằng trở về thời gian đoản, nhưng là, trở về lúc sau, làm sự tình lại không ít.
Hai người trở về lúc sau, thương định hai giới mậu dịch, Lâm Sơ Văn còn đi Vạn Thú Điện bí cảnh, khế ước Ô Ô, lúc sau, lại giết Ngũ Độc lão tổ.
Ngũ Độc lão tổ tử vong, tạo thành ảnh hưởng lại như cũ ở kéo dài.
Mộ Lăng Thiên cau mày, tâm tình có chút hậm hực.
Mộ Lăng Thiên mấy năm nay tu vi tiến bộ thần tốc, mặc dù là ở cao thủ nhiều như mây Thiên Nguyệt thư viện, hắn cũng là cực kỳ
xuất sắc đệ tử.

Mộ Lăng Thiên phía trước cùng thư viện bên trong những người khác nói tới Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thời điểm, học viện bên trong học trưởng, học tỷ khuyên này không cần quá đem đã từng
đối thủ để ở trong lòng, bên người hoàn cảnh, quyết định tầm mắt, hắn có rất tốt tiền đồ, sớm muộn gì sẽ lướt qua Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn.
Thư viện tiền bối nói như vậy, Mộ Lăng Thiên cũng liền như vậy tin.
Tiến giai Hồn Vương lúc sau, Mộ Lăng Thiên còn tưởng rằng cuối
cùng đem Sở Diệp ném ở phía sau, không nghĩ tới…… Sở Diệp cũng là Hồn Vương, hơn nữa, xem tình huống tựa hồ không yếu.
Sở Diệp liền tính, Lâm Sơ Văn càng vì đáng sợ, hẳn là đã là Địa giai cao giai Dược Tề Sư, Thiên Nguyệt thư viện cường giả như mây, Dược Tề Sư cũng không ít, nhưng là, Địa giai cao giai Dược Tề Sư cũng không mấy cái.
Lâm Mộng Dung vào học viện lúc sau, bị một vị Dược Tề Sư coi trọng, thu làm đệ tử, trước đó không lâu, vừa mới trở thành Địa giai Dược Tề Sư.
Mộ Lăng Thiên nguyên bản còn tưởng rằng Lâm Mộng Dung có thể đuổi theo thượng Lâm Sơ Văn, hiện tại xem ra, vẫn là Lâm Sơ
Văn dược tề thiên phú càng thêm xuất sắc một ít.
“Ngươi cái kia đường muội, cũng là, truyền tin tức như thế nào bất truyền chuẩn xác một ít.” Mộ Lăng Thiên rầu rĩ nói.
Mộ Lăng Thiên thầm nghĩ: Nếu là biết Sở Diệp hai người hiện giờ
là thực lực này, hắn tuyệt đối sẽ không lỗ mãng hấp tấp lại đây.
Mộ Lăng Thiên không mặt mũi thừa nhận, biết Sở Diệp cùng Lâm
Sơ Văn trở về lúc sau, Mộ Lăng Thiên muốn độc chiếm Sở Diệp Bạch Hổ, cho nên, gạt thư viện người, trộm cùng Lâm Mộng Dung đã trở lại Lưỡng Giới Thành.
Lâm Mộng Dung có chút hậm hực nói: “Ta cũng không nghĩ tới.”

Lâm Mộng Dung thầm mắng: Lâm Tư Tuyết được việc thì ít, hỏng
việc thì nhiều, như vậy quan trọng tin tức cư nhiên cũng không biết báo cáo.

Chương 286: Chương 286

Sở Diệp hai người đãi ở Thiên Hà hoa lâm bên trong, làm từng bước huấn luyện Hồn Sủng, mấy chỉ Hồn Sủng thực lực chậm rãi
tiến bộ.
Ô Ô xoay quanh ở Sở Diệp đỉnh đầu, nhìn Sở Diệp, lộ ra điểm điểm sầu tư.
Sở Diệp nhìn Ô Ô, có chút khó hiểu nói: "Ngươi làm sao vậy a! Nhìn tâm tình không tốt."
"Ngươi khí vận không thích hợp a!" Ô Ô hợp lại cánh nói.
Sở Diệp nghe vậy, thu liễm trên mặt tươi cười hỏi: "Như thế nào không thích hợp a!"
Ô Ô nghiêng đầu, lo lắng sốt ruột nói: "Ngươi này khí vận quấn quanh không ít hắc ti, muốn vận đen vào đầu a!"
Sở Diệp: "……" Chẳng lẽ bị người theo dõi? Hắn này lại là Bạch Hổ, lại là Ảnh Thú, lại là Kinh Chập Long cũng khó trách làm người đỏ mắt.
"Ta muốn vận đen vào đầu, có cái gì giải pháp sao?"
Ô Ô lắc lắc đầu, nói: "Không biết."
Sở Diệp mắt trợn trắng, tức giận nói: "Không biết? Ngươi như thế
nào có thể không biết đâu."
Ô Ô rầu rĩ nói: "Ta là không biết a!"
Sở Diệp cắm eo, có chút vô ngữ quát lớn nói: "Ngươi cái này ngu ngốc, chỉ biết đưa ra vấn đề, cũng không biết như thế nào giải quyết vấn đề, muốn ngươi gì dùng!"
Ô Ô nghe Sở Diệp mắng chính mình ngu ngốc, tức khắc giận dữ, "Ta có thể phát hiện vấn đề đã rất lợi hại, không có ta, ngươi đã chết cũng không biết chết như thế nào."

Sở Diệp hừ lạnh nói: “Nói hươu nói vượn, ta lợi hại như vậy! Sao có thể tùy tùy tiện tiện chết?”
Hắn hiện tại thủ hạ có bốn con Vương thú, Lâm Sơ Văn trên tay hơn nữa Mộc Tiên Điểu cũng có bốn con Vương thú, liền tính gặp
được Vương giai Cửu giai Hồn Thú, cũng là có thể đấu một trận, tình huống như vậy dưới, Ô Ô nhìn ra tới hắn khí vận có vấn đề, chẳng lẽ là trêu chọc thượng Hồn Hoàng?
Nếu thật là trêu chọc thượng Hồn Hoàng, kia thật đúng là có chút
phiền phức.
Ô Ô rầu rĩ nhìn Sở Diệp, nói: “Đều là ngươi khắp nơi đắc tội với người, bằng không như thế nào sẽ như thế!”
Sở Diệp: “……” Nga khoát, Ô Ô cái này đồ ngốc, cư nhiên oán trách chính mình khắp nơi đắc tội với người, luận đắc tội với người, hắn có thể so không thượng này chỉ tạp mao điểu!
Lâm Sơ Văn đi đến, hỏi: “Đang nói chuyện cái gì đâu?”
“Liêu khí vận đâu.” Ô Ô nhìn Lâm Sơ Văn, thần sắc có chút ngưng trọng nói, “Ký chủ, ngươi khí vận cũng ra vấn đề a!”
Lâm Sơ Văn sắc mặt đổi đổi, nói: “Phải không?”
Hắc quạ đen gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Đến không được, đến không được, gần nhất phải cẩn thận một ít.”
……
Sở Diệp hai người cùng hắc quạ đen đàm luận khí vận vấn đề, đưa tin linh bị kinh động, Sở Diệp đem Cung Thần thả tiến vào.
“Cung thiếu như thế nào tới a!”
“Truyền Tống Trận bên kia ra điểm sự tình, ta tới hỏi một chút hai
vị ý tứ.” Cung Thần nói.
“Sự tình gì.” Sở Diệp hỏi.
“Có cái kêu Lâm Mộng Dung, ở tìm hiểu ngươi cùng Lâm dược sư tình hình gần đây.” Cung Thần nói.
Cung Thần thầm nghĩ: Cái này Lâm Mộng Dung tựa hồ cùng Lâm
Sơ Văn là một nhà, tuy rằng là một nhà, nhưng là, căn cứ Lưỡng Giới Thành bên kia điều tra kết quả tới xem, này đối đường tỷ đệ

quan hệ giống nhau thực.
Thanh quan khó đoạn việc nhà, Cung Thần có chút lấy không chuẩn hai người quan hệ, chỉ có thể lại đây dò hỏi.
Sở Diệp cau mày, nói: "Phải không?"
Ô Ô nói chính mình khí vận có vấn đề, chẳng lẽ là bởi vì Lâm Mộng Dung duyên cớ?
Pháo hôi thấy vai chính, không chết không ngừng a!
Sở Diệp năm đó, nghe nói Lâm Mộng Dung rời nhà, còn hy vọng xa vời quá về sau không ở gặp mặt, quả nhiên là hy vọng xa vời a!
Sở Diệp hướng tới hắc quạ đen nhìn qua đi, thầm nghĩ: Hắc quạ đen nói hắn khí vận có vấn đề, chẳng lẽ vấn đề ra ở nơi này.
Cung Thần có chút khó xử nói: "Lâm Mộng Dung cùng Mộ Lăng Thiên tựa hồ tưởng thông qua Truyền Tống Trận lại đây."
Thiên tiên đảo cùng Lưỡng Giới Thành Truyền Tống Trận, hiện tại
từ Hải Long Cung Cung Khiếu một mạch cùng Lưỡng Giới Thành
Tư Không Minh nhất phái cộng đồng cầm giữ, đối nhân viên lưu thông có nghiêm khắc hạn chế.
Lâm Mộng Dung mấy ngày hôm trước tìm được rồi Tư Không Minh, nói muốn lại đây thăm Lâm Sơ Văn, Tư Không Minh vô pháp làm chủ, liền báo lại đây.
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: "Như vậy a! Có thể ngăn đón sao?"
Cung Thần có chút khó xử nói: "Có thể nhưng thật ra có thể, bất quá, muốn tăng số người nhân thủ."
Lâm Mộng Dung là Hồn Vương, còn có hắn tựa hồ có cái đạo lữ kêu Mộ Lăng Thiên cũng là Hồn Vương.
Hai cái Hồn Vương cường giả nếu là tưởng cường sấm, cũng có chút phiền phức, không chỉ như vậy, nghe nói Lâm Mộng Dung hai người vị trí thế lực, sau lưng là có Hồn Hoàng cường giả tồn tại.
Nếu là hai người kiên trì lại đây, hắn bên này vẫn luôn ngăn đón, tựa hồ cũng không tốt lắm.
Cung Thần thầm nghĩ: Vân Châu Lâm gia rất là khó lường a!
Như

vậy cái tiểu địa phương tiểu gia tộc, lại đi ra hai cái Hồn Vương, hơn nữa, hai cái Hồn Vương đạo lữ đều là Hồn Vương, cái này gia tộc khó lường a…… Nghe nói, Lưỡng Giới Thành bên kia vẫn luôn có nghe đồn nói, Lâm gia có bí mật, có lẽ thật sự có bí mật cũng nói không chừng.
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: "Là Hồn Vương sao?"
Sở Diệp thầm nghĩ: Không hổ là nữ chủ a! Tuy rằng đã không có ngọc trụy không gian, vẫn là tiến giai tới rồi Hồn Vương.
"Biết là Hồn Vương mấy giai sao?"
Cung Thần lập tức nói: "Hẳn là tân tấn Hồn Vương."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Thì ra là thế." Là tân tấn Hồn Vương nói, nhưng thật ra không cần quá lo lắng, hắn hiện tại tay cầm bốn con Vương thú, cũng không phải là một cái tân tấn Hồn Vương có thể so, bất quá, vẫn là phải cẩn thận một ít.
"Ngăn không được nói, liền không cần ngăn cản." Sở Diệp nói. Này nữ chủ tựa hồ là thực chấp nhất, không cho nàng lại đây, chỉ
sợ là không thành.
Dựa theo nguyên tác nam chủ, nữ chủ cũng là ở Thiên Hải Vực đãi quá một đoạn thời gian, hiện tại hai người tựa hồ lại nghĩ tới tới, từ nào đó trình độ thượng mà nói, đảo lại cùng nguyên tác trùng hợp.
Cung Thần hít sâu một hơi, nói: "Lâm dược sư, nghe nói, Lâm Mộng Dung cũng là Địa giai Dược Tề Sư đâu."
Lâm Sơ Văn ninh mày, nói: "Phải không?"
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!" Một cái tiểu gia tộc cư nhiên đi ra hai cái Địa giai Dược Tề Sư, thật sự lợi hại.
Powered by GliaStudio
close
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, ý vị thâm trường nói: "Nhiều năm như vậy, nàng cũng không có nhàn rỗi a!"
Sở Diệp nhìn Cung Thần, thầm nghĩ: Thư trung Cung Thần chính
là bởi vì coi trọng nữ chủ, mới bị giết chết a! Không biết, Cung Thần còn có thể hay không cùng nữ chủ có liên quan.
Cung Thần mạc danh nhìn Sở Diệp, nói: "Sở thiếu như thế nào

như vậy nhìn ta? Ta có cái gì vấn đề sao?”
Sở Diệp nhìn Cung Thần, lời nói thấm thía nói: “Cung thiếu, chính
cái gọi là mỹ nhân hương là anh hùng trủng, ngươi phải cẩn thận
a!”
Cung Thần có chút nghi hoặc nói: “Sở thiếu, nói như thế nào cái này, chẳng lẽ……”
Cung Thần nghĩ nghĩ, bỗng nhiên đột nhiên nhanh trí, “Sở thiếu là
nói ta hẳn là đem bên người phu nhân phân phát sao?” Chẳng lẽ hắn bên người lại có người cho hắn đeo nón xanh?
“Ta là có quyết định này, bất quá, các nàng đều không quá vui đi.”
Cung Thần kỳ thật cũng không như thế nào thích nữ sắc, trước kia cũng là bị buộc bất đắc dĩ, bởi vì quá mức thường xuyên chuyện phòng the, Cung Thần thậm chí đối việc này có bóng ma.
Sở Diệp: “……” Không, hắn không phải ý tứ này, hắn ý tứ là nói, hẳn là ly nữ chủ xa một ít, Cung Thần người này, chính là dễ dàng tưởng quá nhiều.
……
Lưỡng Giới Thành.
“Tư Không Minh bên kia nhả ra, chúng ta có thể đi qua.” Mộ Lăng
Thiên nói.
Lâm Mộng Dung gật gật đầu, nói: “Vậy đi thôi.”
Phía trước muốn ngồi Truyền Tống Trận bị cự tuyệt, làm Mộ Lăng
Thiên cảm thấy thập phần thật mất mặt, nhưng là, này sẽ Tư Không Minh rộng mở đại môn, Mộ Lăng Thiên lại có chút lo lắng.
Truyền Tống Trận bên kia cũng không biết là tình huống như thế
nào, Mộ Lăng Thiên ẩn ẩn có chút bất an.
Lâm Mộng Dung hít sâu một hơi, nói: “Qua đi nhìn xem sẽ biết.”

Mộ Lăng Thiên gật gật đầu, nói: “Chỉ có thể như thế.”
Mộ Lăng Thiên hít sâu một hơi, Thiên Nguyệt thư viện ở vào minh
không đại lục, muốn từ minh không đại lục bên kia lại đây Vân Châu đơn giản, nhưng là, từ Vân Châu trở lại minh không đại lục
lại có chút khó khăn.
Từ minh không đại lục đến Vân Châu Truyền Tống Trận, tương đối đặc thù, thuộc về tử mẫu Truyền Tống Trận.
Minh không đại lục Truyền Tống Trận là mẫu trận, có thể truyền
tới mười mấy địa phương, Vân Châu chỉ là trong đó một cái.
Từ minh không đại lục truyền tới Vân Châu, thuộc về thuận hướng truyền tống, chỉ cần mười cái Chiến Tướng tinh hạch, nhưng là từ Vân Châu đi trước minh không đại lục lại là nghịch hướng truyền tống, phát động Truyền Tống Trận, yêu cầu tam cái
Vương giai tinh hạch, đại giới thập phần to lớn.
Mộ Lăng Thiên cùng Lâm Mộng Dung hai người vội vàng lại đây, chỉ mang theo một quả Vương giai tinh hạch, hiện tại tưởng trở về
tìm giúp đỡ, một chốc một lát cũng làm không đến.
……
Thiên Hà hoa lâm.
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, nói: “Thành chủ phủ truyền tới tin tức, Lâm Mộng Dung cùng Mộ Lăng Thiên đã thông
qua Truyền Tống Trận tới.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đã qua tới sao?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Sở Diệp lắc lắc đầu, thầm nghĩ: Lâm Mộng Dung đây là hà tất đâu? Hắn đều lười đi để ý nàng, nữ nhân này lại là dây dưa không rõ.
“Nàng hiện tại ở nơi nào?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Giống như ở đi dạo đi.”
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Đi dạo a! Vậy từ nàng đi thôi.”

Lâm Sơ Văn tư tâm không quá nguyện ý phản ứng Lâm Mộng Dung, ước gì đối phương khắp nơi đi dạo, tốt nhất vĩnh viễn đều đừng tới tìm hắn.

……

Mộ Lăng Thiên cùng Lâm Mộng Dung ngồi ở trà lâu bên trong uống trà, nghe trà lâu bên trong vài người nói chuyện phiếm.

Lâm Mộng Dung tới Thiên Nhàn Đảo bên này, trước tiên đi tìm hiểu Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tin tức.

So sánh với Lưỡng Giới Thành bên kia người, vẫn là Thiên Nhàn Đảo bên này người đối hai người càng vì hiểu biết.

Sở Diệp, Lâm Sơ Văn là Thiên Nhàn Đảo nhân vật phong vân, hai người sự tích, Thiên Nhàn Đảo người không sai biệt lắm đều biết
một ít.

Tuy là Lâm Mộng Dung ở Lưỡng Giới Thành nghe nói một ít về Sở Diệp sự tình, nhưng là, hỏi thăm một vòng lúc sau, vẫn là đã chịu không nhỏ chấn động.

“Thiên Nhàn Đảo có sát khí sơn cốc a!” Mộ Lăng Thiên nói thầm nói.

Nghe được mấy cái Hồn Sủng Sư đàm luận nói, sát khí đảo bên kia mỗi tháng đều có thượng trăm phân sát khí sản xuất, Mộ Lăng
Thiên trong lòng toan lợi hại.

Năm đó, Sở Diệp trốn đi, liền có Sở Diệp có thể luyện chế sát khí tin tức truyền ra, chỉ là Mộ Lăng Thiên không nghĩ tới, cư nhiên có
thể làm được tình trạng này.

Mộ Lăng Thiên tiến giai Hồn Vương lúc sau, tuy rằng kiếm nhiều,
nhưng bồi dưỡng Hồn Sủng chi ra lớn không ít, đỉnh đầu có chút
khẩn.

Lâm Mộng Dung là Dược Tề Sư, đỉnh đầu nhưng thật ra muốn so Mộ Lăng Thiên dư dả một ít, Mộ Lăng Thiên có đôi khi còn phải dựa vào Lâm Mộng Dung tiếp tế, cái này làm cho này thực hụt hẫng.

Mộ Lăng Thiên thầm nghĩ: Nếu, hắn có thể biết được luyện chế sát khí phương pháp, đem này pháp bán cho Thiên Nguyệt thư viện, hẳn là có thể đổi không ít tài nguyên.
Lâm Mộng Dung gật gật đầu, nói: "Sở Diệp thật đúng là may mắn."
Theo Lâm Mộng Dung biết, Sở Diệp đem sát khí sơn cốc còn có hai giới thương mậu sự tình, đều giao cho Cung Khiếu phụ tử xử lý, hai người trực tiếp lấy chia hoa hồng. Vô luận là hai giới thương mậu vẫn là sát khí sơn cốc, trong đó lợi nhuận đều cực kỳ
kinh người.
Mộ Lăng Thiên gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Này luyện chế sát khí
phương pháp, hẳn là Bạch Hổ truyền thừa bên trong."
Thiên Nguyệt thư viện tàng thư phong phú, Mộ Lăng Thiên ở tìm
đọc thư tịch thời điểm, tra được một ít về Bạch Hổ ghi lại, thư trung ghi lại, Bạch Hổ trí tuệ siêu quần, thượng cổ thời điểm, thường xuyên chỉ huy cấp dưới luyện chế Bách Thú Sát.
Mộ Lăng Thiên cắn chặt răng, thầm nghĩ: Nếu năm đó là hắn khế
ước Bạch Hổ, chính mình hẳn là đã sớm phát tài.
Lâm Mộng Dung hít sâu một hơi, nói: "Không hổ là cực phẩm yêu
thú."
Mộ Lăng Thiên nghe vậy, trong lòng toan lợi hại, theo hắn biết, Sở
Diệp Bạch Hổ năm đó ở Lưỡng Giới Thành vừa mới tiến giai Vương giai, hiện giờ là Vương giai trung đoạn, nhanh như vậy tiến giai tốc độ, cũng chính là Cực phẩm Hồn Thú, mới có thể có được.
Lâm Mộng Dung nghĩ nghĩ, nói: "Chúng ta đi bái phỏng một chút
Cung Thần."
Theo Lâm Mộng Dung biết, năm đó, Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp sở dĩ có thể nhanh như vậy ở Thiên Nhàn Đảo phát tích, cùng

Cung Thần có lớn lao quan hệ, Lâm Mộng Dung đối Cung Thần cái này nhị thế tổ thật là có chút tò mò.
Mộ Lăng Thiên gật gật đầu, nói: “Hảo.”

Chương 287: Chương 287

Thành chủ phủ.
Cung Thần cùng Mộ Lăng Thiên, Lâm Mộng Dung hàn huyên một
hồi, tiễn đi hai người.
Ngạo Gia đi ra, có chút nghi hoặc nói: “Phu quân, vừa mới kia hai
cái là ai a!”
Cung Thần nhàn nhạt nói: “Lâm Mộng Dung cùng Mộ Lăng Thiên.”
“Lâm Mộng Dung, Lâm Sơ Văn đường tỷ sao?”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Ngạo Gia có chút nghi hoặc nói: “Nếu là Lâm Sơ Văn đường tỷ, phu quân ngươi cũng quá lãnh đạm.”
“Ngươi biết cái gì, bọn họ chi gian quan hệ không tốt lắm.” Vô luận là Sở Diệp vẫn là Lâm Sơ Văn, nhắc tới Lâm Mộng Dung thời điểm, đều giống như tràn ngập kiêng kị. Hắn nếu là giao hảo
Lâm Mộng Dung, làm không hảo sẽ đắc tội hai người.
Ngạo Gia ở một bên ngồi xuống, nói: “Lại nói tiếp, Lâm Mộng Dung thật đúng là xinh đẹp a! Nghe nói, Lưỡng Giới Thành bên kia, có danh môn đệ tử không biết Lâm Mộng Dung thân phận, coi
trọng nàng, cùng này thổ lộ, làm Mộ Lăng Thiên gặp được, bị đánh gãy chân.”
“Ngươi nơi nào nghe được?” Cung Thần nói.
Ngạo Gia nhún vai, nói: “Đi Lưỡng Giới Thành bên kia đưa hóa người, trở về thời điểm nói.”
Cung Thần thầm nghĩ: Có chuyện này sao? Chẳng lẽ nói, Sở

Diệp phía trước nói mỹ nhân hương là anh hùng trủng là ý tứ này.
Ngạo Gia có chút nghi hoặc nói: “Phu quân, ngươi nói thầm cái gì
đâu?”
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: “Không có gì.”
Ngạo Gia vuốt cằm, nói: “Lâm dược sư tính tình thực hảo, ta rất ít
xem hắn không thích người nào, vì cái gì hắn sẽ không thích chính mình đường tỷ? Chẳng lẽ là bởi vì Sở Diệp? Có thể làm Lâm dược sư thái độ khác thường người, cũng cũng chỉ có Sở Diệp, chẳng lẽ Sở Diệp thích quá Lâm Mộng Dung?”
Lâm Sơ Văn tướng mạo hảo, thực lực cường, lại có một tay cao minh dược tề thuật, có thể nói là được trời ưu ái, người này giống
như đối cái gì đều nhàn nhạt, cũng chính là ở Sở Diệp vấn đề thượng, thập phần chấp nhất.
Cung Thần ngó Ngạo Gia liếc mắt một cái, nhẹ trách mắng: “Không cần đoán mò!”
“Phu quân, bọn họ tới làm gì a!” Ngạo Gia hỏi.
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: “Không có gì đại sự.”
Mộ Lăng Thiên tuy rằng ngụy trang không tồi, nhưng là trong xương cốt vẫn là ẩn ẩn lộ ra thiên tài tu sĩ ngạo khí, hẳn là chướng mắt hắn như vậy nhị thế tổ.
Tuy rằng người này che giấu thực hảo, nhưng là, Cung Thần vẫn là phát giác đối phương đối chính mình khinh thường, người này
này phó tính tình, cũng khó trách Sở Diệp không thích.
Mộ Lăng Thiên tựa hồ đối luyện chế sát khí phương pháp thực cảm thấy hứng thú, muốn mua phương thuốc.
Mộ Lăng Thiên là Thiên Nguyệt thư viện người, nếu là mua phương thuốc, hẳn là ở đừng mà luyện chế sát khí, đối bọn họ ảnh hưởng kỳ thật cũng không phải rất lớn.
Nhưng người này cố tình moi moi tác tác, một chút thành ý đều không có.
……

Mộ Lăng Thiên từ Thành chủ phủ ra tới, sắc mặt có chút không tốt lắm.
“Cung Thần gia hỏa này, có ý tứ gì.” Không từ Cung Thần nơi đó được đến muốn, Mộ Lăng Thiên rất là không cao hứng.
Lâm Mộng Dung lắc lắc đầu, nói: “Bất quá là một cái nhị thế tổ mà
thôi.”
Mộ Lăng Thiên híp mắt mắt, nói: “Gia hỏa này thật là sẽ đầu thai.”
Nếu không phải cha hắn, Cung Thần lại tính cái gì.
Lâm Mộng Dung cúi đầu, phía trước Cung Thần đối thái độ của hắn, tựa hồ thực phòng bị, làm nàng nhịn không được có chút thất bại.
……
Thiên Hà hoa lâm.
Tiểu Bạch có chút nôn nóng nhìn Mộc Tiên Điểu, nói: “Mau, cho ta
hướng một chút.”
Mộc Tiên Điểu nhìn chằm chằm Tiểu Bạch nhìn một hồi, không có
động tác.
Tiểu Bạch có chút buồn bực nói: “Đã biết, đã biết, ngươi giúp ta một lần, ta sẽ cho ngươi tìm mười khối linh tinh hảo hảo bổ bổ.”
Mộc Tiên Điểu được Tiểu Bạch bảo đảm, phe phẩy cánh, đại lượng linh lực như khai áp hồng thủy giống nhau trút xuống ở Tiểu Bạch trên người.
Tiểu Bạch trên người hơi thở bay nhanh bay lên, Bạch Hổ uy áp tràn ngập toàn bộ Thiên Hà hoa lâm.
Đã chịu Tiểu Bạch dật tràn ra tới hơi thở ảnh hưởng, hoa lâm bên
trong ong đàn, một đám phi ngã trái ngã phải, rất nhiều Ngân Sí Ong, bị kinh ong ong gọi bậy.
Ở đại lượng linh lực tưới dưới, Mộc Tiên Điểu thực lực dâng lên tới rồi Vương giai Ngũ giai.
Tiểu Bạch kỳ thật đã sớm có thể tiến giai, bất quá Sở Diệp sợ Tiểu Bạch tiến giai tốc độ quá nhanh, đè ép một chút, vẫn luôn

kéo dài tới hiện tại.
Tiểu Bạch mấy ngày trước đây thấy Tiểu Ngân tiến giai, có chút kìm nén không được, đã nhiều ngày điều chỉnh một chút trạng thái, khiến cho Mộc Tiên Điểu cấp này tiến hành linh khí lễ rửa tội.
Thiên Hà hoa lâm linh khí dao động kịch liệt, ngoại giới rất nhiều
người đều cảm nhận được.
Lâm Mộng Dung cùng Mộ Lăng Thiên từ Thành chủ phủ ra tới không lâu, liền cảm nhận được này cổ linh lực dao động.
“Đây là……”
“Vương thú tiến giai.” Mộ Lăng Thiên nói.
Lâm Mộng Dung cau mày, nói: “Không nghĩ tới như vậy xảo, vừa tới liền đụng vào loại sự tình này.”
Thiên Nguyệt thư viện cao thủ nhiều như mây, Lâm Mộng Dung ở
thư viện mấy năm, cũng gặp được quá vài lần học viện bên trong
tiền bối tiến giai, mỗi lần có loại sự tình này, xong việc học viện tiền bối đều sẽ khai yến hội, bốn phía chúc mừng một chút, Vương giai tu sĩ mỗi lần tiến giai đều không thiết dễ dàng, có thể
hướng lên trên tiến Nhất giai, đều phải tiêu phí đại lượng tâm huyết.
Lâm Mộng Dung khắp nơi đảo qua, nhìn đến con đường một bên
trăm trân lâu lão bản gõ bàn tính, thần sắc như thường, tựa hồ hoàn toàn không có bị nơi xa linh lực dao động ảnh hưởng, không
khỏi hứng khởi vài phần tò mò chi tâm.
“Vị này lão bản, ngươi cảm giác được linh khí dao động sao?”
Lâm Mộng Dung đi lên trước, đối với trăm trân lâu chủ tiệm hỏi.
Căn cứ Lâm Mộng Dung quan sát, cái này chủ tiệm hẳn là có Hồn
Sư hậu đoạn tu vi, hẳn là có thể rõ ràng cảm nhận được linh lực dao động.

Chủ tiệm cười cười, nói: “Cảm nhận được, này linh lực dao động là từ Thiên Hà hoa lâm truyền tới, nghĩ đến là Sở thiếu hoặc là Lâm tiền bối Hồn Thú lại tiến giai đi.”
Lâm Mộng Dung cau mày, nói: “Hồn Thú tiến giai? Ngươi không kinh ngạc sao?”
“Này có cái gì hảo kinh ngạc, lâu lâu liền có như vậy một hồi, tấm
tắc, mọi người đều thấy nhiều không trách.” Chủ tiệm mãn không
thèm để ý nói.
Powered by GliaStudio
close
“Thấy nhiều không trách?” Lâm Mộng Dung nói.
Chủ tiệm nhìn không ra Lâm Mộng Dung cấp bậc, chỉ cho là tin tức bế tắc Hồn Sủng Sư.
“Cô nương là ngoại lai đi, ngươi vào lúc này gian đãi lâu rồi sẽ biết, Sở thiếu cùng Lâm thiếu đều là tuyệt thế thiên tài, tiến giai cùng ăn cơm, uống nước giống nhau đơn giản, tấm tắc, thật là người so người sẽ tức chết a! Này chúng ta này đó Hồn Sư, tiến một cái giai vị đều là vất vả dị thường, nhân gia đều Vương giai, tiến giai lên còn hoàn toàn không uổng lực.”
Lâm Mộng Dung miễn cưỡng cười cười, nói: “Phải không?”
Chủ tiệm gật gật đầu, nói: “Đây là đương nhiên, Lâm dược sư chính mình tiến giai tốc độ mau không tính, còn có thể phụ trợ những người khác tiến giai, này trước đây cùng này giao hảo nhân, đều được không nhỏ chỗ tốt. Chúng ta trong tiệm vừa vặn có Lâm dược sư luyện chế dược tề, hai vị muốn hay không nhìn xem.”
Lâm Mộng Dung sắc mặt có chút khó coi nói: “Không cần.”
Chủ tiệm nghe được Lâm Mộng Dung cự tuyệt, vui tươi hớn hở nói: “Thật sự không nhìn xem sao? Lâm dược sư dược tề chính là thực đoạt tay, nguồn cung cấp không nhiều lắm.”
“Ngươi biết Thư gia Thư Sơn lão gia tử sao? Hắn chính là ăn Lâm dược sư dược tề mới tiến giai Vương giai, ngươi biết Băng Thiên Dịch dược sư sao? Hắn trước đây luyện dược thuật bị phế, ăn Lâm dược sư dược tề, mới khôi phục lại đây, ngươi biết

Đường Thiên Túng Hồn Vương nữ nhi sao? Hắn chính là ăn Lâm dược sư dược tề, khôi phục lại……”
Chủ tiệm ra sức đẩy mạnh tiêu thụ, Lâm Mộng Dung sắc mặt lại là càng ngày càng khó coi.
Mộ Lăng Thiên lẳng lặng nghe chủ tiệm nói, thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn lợi hại như vậy sao? Phía trước, ở Lưỡng Giới Thành thời điểm, hắn liền nghe được Lưỡng Giới Thành đồn đãi, Lâm Sơ Văn là Địa giai hậu kỳ Dược Tề Sư, lúc ấy, hắn còn tưởng rằng Lưỡng Giới Thành đồ quê mùa, căn bản không hiểu biết Địa giai hậu kỳ Dược Tề Sư là cái gì khái niệm, nói hươu nói vượn, hiện tại xem ra, hình như là thật sự.
Mới vào Địa giai Dược Tề Sư cùng Địa giai hậu kỳ Dược Tề Sư, căn bản chính là hai khái niệm, mấy năm nay, Lâm Mộng Dung dược tề trình độ tiến cảnh kinh người, Mộ Lăng Thiên còn tưởng rằng, Lâm Mộng Dung hẳn là có thể đuổi theo Lâm Sơ Văn, hiện giờ xem ra nhưng thật ra bị ném càng ngày càng xa.
……
Thiên Hà hoa lâm.
Cung Thần nhìn Tiểu Bạch, nói: “Tiểu Bạch tiến giai a!”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Theo Tiểu Bạch tiến giai, hiện tại hắn cùng Lâm Sơ Văn trên tay có bốn con Vương giai Ngũ giai Hồn Thú, phân biệt là Tiểu Bạch, Truy Phong, Tiểu Ngân, Mộc Tiên Điểu.
“Chúc mừng a!” Cung Thần nói.
“Cảm tạ.” Sở Diệp có chút phát sầu tiếp tục nói: “Này Hồn Thú thực lực càng ngày càng cường, sau này tiến giai khó khăn liền càng lúc càng lớn.”
Cung Thần khô khốc cười cười, không nói gì.
Cung Thần trong lòng nhịn không được chửi thầm, lời này người
khác nói nói còn chưa tính, Sở Diệp cư nhiên cũng có mặt nói.
Sở Diệp mới tiến giai Vương giai bao lâu a! Trên tay giống như đều có ba con Vương giai trung đoạn Hồn Thú đi, cái này tốc độ, không biết xấu hổ sát nhiều ít nhãn hiệu lâu đời Hồn Vương, Sở Diệp lại là còn ngại không đủ.
Sở Diệp chỉ cần bảo trì cái này tốc độ tu luyện, Hoàng giai hẳn là

không thành vấn đề.
“Cung thiếu như thế nào tới?” Sở Diệp hỏi.
Cung Thần hít sâu một hơi, nói: “Ngày hôm qua, ta trong phủ tới khách nhân.”
Sở Diệp nhìn Cung Thần, hỏi: “Cung thiếu gặp qua Lâm Mộng Dung?”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Gặp được.”
“Cung thiếu, đối Lâm Mộng Dung thấy thế nào?” Sở Diệp ánh mắt
sáng quắc hỏi.
Cung Thần có chút nghi hoặc nói: “Sở thiếu như thế nào hỏi như vậy?”
Sở Diệp đánh cái ha ha, nói: “Tùy tiện hỏi hỏi. Lâm Mộng Dung là
cái rất nguy hiểm nữ nhân, luôn là sẽ hấp dẫn rất nhiều ưu tú nam
nhân vì hắn thiêu thân lao đầu vào lửa.” Loại này mị lực, ước chừng kêu nữ chủ quang hoàn.
Cung Thần có chút tò mò nói: “Sở thiếu, cũng bị hấp dẫn sao?”
Sở Diệp mắt trợn trắng, nói: “Vui đùa cái gì vậy? Không thể nào.”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Là ta hiểu lầm.”
“Ta là lo lắng ngươi, thích thượng nàng.” Sở Diệp nói.
Cung Thần cau mày, nói: “Sở thiếu, ta tuy rằng thích mỹ nữ, nhưng cũng không có đoạt người sở tốt ý niệm, lại nói, Lâm Mộng
Dung cho ta cảm giác có chút giống Giang Chỉ Lan.”
Sở Diệp: “……”
Lâm Sơ Văn đi đến, nói: “Đang nói chuyện cái gì đâu?”
Cung Thần nhàn nhạt cười cười, nửa nói giỡn nói: “Liêu Lâm Mộng Dung đâu, Sở thiếu tựa hồ lo lắng ta thích thượng nàng.”
Lâm Mộng Dung nghe vậy túc khẩn mày, thần sắc có chút ngưng
trọng nói: “Vậy ngươi thích nàng sao?”
Cung Thần nhịn không được đầy đầu hắc tuyến nói: “Ta vì cái gì muốn thích nàng?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói: “Ngươi

không thích liền hảo." Nếu, Cung Thần thích thượng Lâm Mộng Dung, hắn thật đúng là muốn suy xét một chút, về sau muốn như
thế nào cùng đối phương hợp tác rồi.
Cung Thần: "……" Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thật đúng là không phải người một nhà không tiến một gia môn a! Hai người kia đều
cảm thấy chính mình hẳn là muốn thích Lâm Mộng Dung sao?
Cung Thần nửa nói giỡn nói: "Lâm thiếu như vậy lo lắng, hay là Sở thiếu thích quá Lâm Mộng Dung."
Lâm Sơ Văn ngẩng đầu, gằn từng chữ một nói: "Không có, Sở Diệp một chút cũng không thích nàng."
Cung Thần: "……" Hắn chỉ là chỉ đùa một chút mà thôi, Lâm Sơ Văn dùng như vậy trịnh trọng sao? Chẳng lẽ thật giống Ngạo Gia suy đoán như vậy, Lâm Mộng Dung cùng Lâm Sơ Văn đã từng là tình địch, tranh đoạt quá Sở Diệp.
"Lâm Mộng Dung nói cái gì sao?" Sở Diệp hỏi.
Cung Thần hít sâu một hơi, nói: "Hỏi một ít hai vị tin tức." Lâm Mộng Dung tựa hồ có tâm từ hắn bên này bộ tin tức, "Lâm Mộng Dung cái kia đạo lữ, tựa hồ đối sát khí luyện chế phương pháp, đặc biệt cảm thấy hứng thú, muốn mua phương thuốc."
Sở Diệp có chút tò mò nói: "Hắn tính toán ra cái gì giới?"
Cung Thần hít sâu một hơi, nói: "Không sai biệt lắm hai ngàn vạn
đồng vàng."
Sở Diệp mắt trợn trắng, nói: "Hắn đang nằm mơ đi."
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
Sát khí luyện chế phương pháp, chính là hạ kim trứng gà mái a! Dùng như vậy điểm tiền, liền tưởng mua đi, cũng quá keo kiệt một
ít.
Sở Diệp chống cằm, thầm nghĩ: Từ cái này báo giá xem ra, Mộ Lăng Thiên đỉnh đầu ước chừng cũng không phải thực dư dả. Này cũng có thể lý giải, giống nhau tân tấn Hồn Vương, đều đem
toàn bộ thân gia hoa ở Vương thú tiến giai một chuyện thượng,

tiến giai lúc sau liền một nghèo hai trắng.
Sở Diệp nghĩ đến chính mình tiến giai Vương giai lúc sau, tựa hồ không như thế nào vì tài nguyên phát sầu, không khỏi có chút vui
mừng.

Chương 288: Chương 288

Ô Ô đứng ở một cây cây đào thượng, trên cao nhìn xuống nhìn Mộ Lăng Thiên cùng Lâm Mộng Dung.
“Tiểu bạch kiểm, dã nha đầu, các ngươi tới làm gì?”
Lâm Mộng Dung nghe được Ô Ô kêu nàng dã nha đầu, tức khắc có chút giận sôi máu.
Lâm Mộng Dung gần nhất hỏi thăm không ít về Sở Diệp hai người
sự, Lâm Sơ Văn khế ước hắc quạ đen sự tình, này cũng có điều nghe thấy.
Ô Ô năm đó kỳ thật vẫn là thực xem trọng Lâm Mộng Dung, đã từng ân cần dò hỏi đối phương có cần hay không khế ước, Lâm Mộng Dung cự tuyệt.
Biết được Lâm Sơ Văn nhặt chính mình không cần Hồn Sủng, Lâm Mộng Dung vẫn là rất có cảm giác về sự ưu việt, cảm giác đè ép đối phương một đầu.
Lâm Mộng Dung nhìn thong thả ung dung chải vuốt lông chim Ô
Ô, nhăn nhăn mày, thầm nghĩ: Này chỉ quạ đen thay đổi không ít
a! Lúc trước khen chính mình có vương giả chi tư, này sẽ lại kêu nàng dã nha đầu.
“Hắc quạ đen, đã lâu không thấy.” Lâm Mộng Dung dương đầu nói.
Ô Ô chớp chớp mắt, có chút nghi hoặc nói: “Chúng ta đã gặp mặt sao?”
Lâm Mộng Dung âm thầm cười lạnh một chút, cảm thấy Ô Ô làm
bộ làm tịch. Cùng. Hi. Thoán. Đối. Đọc. Gia.

“Ngươi đã từng nói ta có vương giả chi tư, còn muốn cùng ta ký kết khế ước.” Lâm Mộng Dung nhắc nhở nói.
Ô Ô nghiêng đầu, nói: “Nga, phải không? Không nhớ rõ. Bất quá, còn hảo ta không có ký kết khế ước, nhà ta chủ nhân có hoàng giả chi tư, tiền đồ càng thêm rộng lớn.”
Lâm Mộng Dung nhấp môi, mặt một chút trầm xuống dưới, phía
trước là nàng chướng mắt này chỉ hắc quạ đen, hiện giờ lại là này
chỉ hắc quạ đen chướng mắt nàng sao?
“Nhà ngươi chủ nhân ở sao?”
Ô Ô gật gật đầu, nói: “Ở a! Ngươi có bái thiếp sao? Nhà ta chủ nhân chính là cao quý Dược Tề Sư, muốn gặp nhà ta chủ nhân người yêu cầu xếp hàng.”
Lâm Mộng Dung mặt trầm xuống, trực giác này chỉ hắc quạ đen là
ở cố ý ghê tởm nàng.
Lâm Mộng Dung có chút bị đè nén, tiến giai Hồn Vương lúc sau, chung quanh đều là khen tặng nàng người, hắc quạ đen như vậy thái độ, làm Lâm Mộng Dung có loại về tới đã từng nơi chốn bị Lâm Sơ Văn áp chế nhật tử, một cổ nghẹn khuất cảm giác đột nhiên sinh ra.
“Ta là nhà ngươi chủ nhân đường tỷ, nơi nào dùng bái thiếp.” Lâm
Mộng Dung lưng đeo xuống tay nói.
Ô Ô không cho là đúng nói: “Kia nhưng nói không tốt, nhà ta chủ
nhân quá nổi danh, này ba ngày hai đầu, đều có những cái đó không thể hiểu được người tiến đến làm thân mang cố, này ca nhi, tỷ nhi, một tháng đều phải tới vài cái.”
“Ngươi……” Lâm Mộng Dung nhìn Ô Ô, không cấm giận dữ.
……
Ô Ô cùng Lâm Mộng Dung hai người bẻ xả một phen, vẫn là phóng hai người vào được Thiên Hà hoa lâm.
Thiên Hà hoa lâm bên trong, nơi nơi đều là ô áp áp Ngân Sí Ong.
Lâm Mộng Dung cùng Mộ Lăng Thiên tiến hoa lâm, đông đảo

Ngân Sí Ong đồng thời hướng tới hai người hành chú mục lễ.
Ong đàn bên trong, không thiếu Chiến Tướng Ngân Sí Ong, Lâm Mộng Dung tuy rằng đã là Hồn Vương, nhưng bị ô áp áp Ngân Sí Ong nhìn chằm chằm, vẫn là có loại da đầu tê dại cảm giác.
“Đường tỷ tới a! Có việc sao?” Lâm Sơ Văn ngồi ở đại sảnh bên trong tiếp đãi hai người.
Lâm Mộng Dung nhìn Lâm Sơ Văn, có chút cô đơn nói: “Không có
việc gì liền không thể tới xem ngươi sao?”
Nhìn đến Lâm Mộng Dung, Lâm Sơ Văn có loại nói không nên lời nôn nóng chi tình.
Ở này xem ra, hắn cùng Lâm Mộng Dung đã sớm có thể tính xé rách mặt, không cần thiết như vậy lá mặt lá trái, Lâm Sơ Văn có chút vội vàng muốn kết thúc trận này đối thoại.
“Ta nơi này sự tình nhiều, sợ là không bao nhiêu thời gian chào hỏi đường tỷ, theo ý ta tới, đường tỷ cũng là không có việc gì không đăng tam bảo điện đi.” Lâm Sơ Văn lãnh đạm nói.
Lâm Mộng Dung cau mày, có chút cô đơn nói: “Sơ Văn, ngươi ta nhiều ngày không thấy, thật đúng là lãnh đạm a!”
Lâm Sơ Văn thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm Lâm Mộng Dung, không có đáp lời.
Lâm Sơ Văn không nói lời nào, trường hợp liền có chút cứng đờ.
“Này chỉ hắc quạ đen là Sơ Văn ngươi Hồn Sủng sao?” Lâm Mộng Dung hỏi.
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Đúng vậy.”
“Ngươi như thế nào khế ước một con Vận Đen Quạ?”
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Vừa vặn tưởng khế ước Hồn Sủng, vừa lúc gặp được Ô Ô.”
“Đây chính là Vận Đen Quạ a! Ngươi cũng quá lỗ mãng.” Lâm Mộng Dung lắc lắc đầu nói.
Ô Ô chụp phủi cánh, “Khặc khặc” cười hai tiếng.
Lâm Sơ Văn chống cằm, nói: “Ô Ô không có gì không tốt, ta thích.”
Lâm Mộng Dung rầu rĩ nói: “Vận Đen Quạ có cái gì tốt.”
“Bản đại nhân là cực phẩm Hồn Sủng, chỉ có có duyên giả có thể khế ước.” Ô Ô nói xong vẻ mặt ghét bỏ nhìn Lâm Mộng Dung.

Lâm Mộng Dung nghe được Ô Ô ồn ào, chỉ cảm thấy hắc quạ đen ở khoác lác.
“Sở Diệp khế ước Bạch Hổ?” Lâm Mộng Dung hỏi.
“Đúng vậy!” Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Lâm Mộng Dung là hướng về
phía Bạch Hổ tới.
“Không biết có không nhượng lại, Thiên Nguyệt thư viện trưởng lão, nguyện ý dùng mười cây vạn năm linh thảo nhượng lại.” Lâm
Mộng Dung nói.
Lâm Mộng Dung cùng Mộ Lăng Thiên là trộm tới, nguyên bản hai
người là tưởng chính mình cướp lấy Bạch Hổ, bất quá, biết Sở Diệp hai người hiện tại thực lực, Lâm Mộng Dung đành phải đánh
mất cái này ý niệm.
Lâm Sơ Văn có chút vô ngữ nhìn Lâm Mộng Dung, nói: “Đường tỷ, rốt cuộc là ngươi điên rồi, vẫn là ngươi cảm thấy Sở Diệp điên rồi, ai sẽ dùng Cực phẩm Hồn Thú đi đổi mười mấy cây linh thảo.”
Lâm Mộng Dung không cho là đúng nói: “Đó là vạn năm linh thảo,
Sở Diệp trừ bỏ Bạch Hổ, không phải còn có Kinh Chập Long sao? Hắn một người muốn như vậy nhiều Hồn Sủng cũng bồi dưỡng bất quá tới, nếu dùng Bạch Hổ thay đổi linh thảo, càng có hy vọng
đem Kinh Chập Long bồi dưỡng đến Vương giai hậu kỳ.”
Lâm Sơ Văn âm thầm mắt trợn trắng, lạnh lùng nói: “Này liền không cần ngươi nhọc lòng, ta là Dược Tề Sư, Sở Diệp nếu là thiếu tài nguyên, ta sẽ cho hắn nghĩ cách.”
Mộ Lăng Thiên nghe Lâm Sơ Văn nói, trong lòng một cổ khác thường cảm xúc quay cuồng, Sở Diệp có tài đức gì a! Cư nhiên làm Lâm Sơ Văn vì hắn như vậy không màng tất cả.
Lâm Mộng Dung có chút ngoài ý muốn nói: “Sở Diệp chẳng lẽ là Sơ Văn ngươi ở dưỡng sao?”
Lâm Sơ Văn có chút không kiên nhẫn nói: “Là lại như thế nào,

không phải lại như thế nào?”
“Đúng vậy lời nói, Sơ Văn ngươi cũng quá vất vả, hắn tốt xấu cũng là cái đại nam nhân.” Lâm Mộng Dung nói.
Mộ Lăng Thiên nghe Lâm Mộng Dung nói, trong lòng bỗng nhiên
có chút hụt hẫng.
Powered by GliaStudio
close
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Ta vui, chỉ cần là hắn muốn, ta đều sẽ dùng hết toàn lực vì hắn thực hiện.”
Lâm Mộng Dung cau mày, nói: “Sở Diệp thật sự vận khí tốt a! Làm ngươi như thế vì hắn.”
Lâm Sơ Văn nhìn Lâm Mộng Dung liếc mắt một cái, nói: “Đường tỷ nói đùa, gặp được hắn, là ta phúc khí mới đúng.”
Lâm Mộng Dung xem Lâm Sơ Văn như vậy tú ân ái, chỉ cảm thấy ê răng lợi hại.
“Bạch Hổ là chúng ta tông môn tôn giả muốn đồ vật, Sơ Văn ngươi vẫn là hảo hảo suy xét một chút đi.”
Lâm Sơ Văn lạnh lạnh nhìn Lâm Mộng Dung liếc mắt một cái, nói:
“Đường tỷ, đây là ở cảnh cáo ta sao?”
Lâm Mộng Dung nhấp môi, không nói gì.
Mộ Lăng Thiên nhíu lại mày, xen mồm nói: “Ngươi đường tỷ là vì
ngươi hảo.”
Lâm Sơ Văn vừa nghe lời này, liền nhịn không được nhăn lại mày, vì chính mình hảo, Mộ Lăng Thiên đây là lấy hắn đương ngốc tử chơi a!
“Thật không cần các ngươi vì ta nhọc lòng, hai vị không có việc gì
nói, liền sớm một chút đi thôi.” Lâm Sơ Văn có chút bực bội nói.
Lâm Mộng Dung ở Lâm Sơ Văn nơi đó chạm vào cái cái đinh, chỉ có thể đi trước rời đi.
……
Mộ Lăng Thiên cùng Lâm Mộng Dung mới vừa đi, Sở Diệp liền đã

trở lại.
“Lâm Mộng Dung đã tới?” Sở Diệp hỏi.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Ngươi đi đâu?”
“Đi cùng Cung trưởng lão thương lượng từng cái một lần phóng ong địa điểm.”
Thiên Hà hoa lâm về điểm này hoa nguyên, căn bản cung ứng không dậy nổi như thế khổng lồ ong đàn.
Đem ong đàn lưu lại nơi này, hắn phải bỏ tiền mua sắm một số lớn phấn hoa, đem ong đàn thả ra đi liền bất đồng, ong đàn có thể
chính mình thải mật, tỉnh một bút tiền cơm, còn có thể thu một bút
mật ong phí dụng, thấy thế nào đều là thả ra đi có lợi.
Phía trước, phóng ong hiệu quả cũng không tệ lắm, Sở Diệp lần này kế hoạch, đem càng nhiều ong đàn thả ra đi, ong đàn chỉnh thể trình độ đề cao không ít, Sở Diệp hy vọng lần này chọn lựa hoa nguyên, phẩm chất cũng có thể đề cao một ít.
“Lâm Mộng Dung nói chút cái gì?” Sở Diệp hỏi.
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Nàng muốn Tiểu Bạch.”
Sở Diệp bực bội nói: “Nữ nhân này thật dám mở miệng a!” Đoạt người Hồn Thú như giết người cha mẹ, huống chi, Tiểu Bạch là Cực phẩm Hồn Thú, Lâm Mộng Dung thật đúng là dám mở miệng.
“Ngươi có hay không mơ thấy cái gì.”
Sở Diệp: “Cái này không có……” Tiểu Bạch nguyên bản là Mộ Lăng Thiên đồ vật a! Hiện tại cốt truyện đã sớm lộn xộn.
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen, nói: “Ngươi nhìn đến Lâm Mộng Dung, cái gì cảm giác.” Ô Ô nguyên bản hẳn là Lâm Mộng Dung Hồn Sủng, không biết có thể hay không đã chịu ảnh hưởng.
“Cái này chết nữ nhân, một chút ánh mắt không có, may mắn lúc
ấy không cùng nàng khế ước.” Ô Ô hùng hùng hổ hổ nói.
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Cứ như vậy?”
Ô Ô nhìn Sở Diệp, có chút khó hiểu nói: “Cứ như vậy a!”
Sở Diệp thầm nghĩ: Thiên Vận Quạ chỉ đi theo khí vận tràn đầy người, Lâm Mộng Dung khí vận hạ thấp, cho nên hắc quạ đen

mới không có cảm giác sao?
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen, nói: “Ô Ô, ngươi xem ta vận khí thế nào?”
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Mây đen cái đỉnh, giống như so với phía trước đen.”
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Như vậy nghiêm trọng sao?”
Hắc quạ đen gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, ngươi yên tâm, ngươi bản thân khí vận tương đối tràn đầy, hẳn là có thể ứng phó.”
Sở Diệp: “……” Nhiều năm như vậy vất vả, cuối cùng không có uổng phí, không phải tai họa ngập đầu liền hảo.
“Có biện pháp nào không, né qua lần này nguy cơ?” Sở Diệp hỏi.
Hắc quạ đen tạc mao nói: “Ngươi sao như thế không có tiến tới tâm, nguy cơ cũng là chuyển cơ, đối mặt nguy cơ hẳn là đón khó mà lên, như thế, mới có thể trở thành ngàn dặm mới tìm được một Hồn Sủng Sư.”
“Ta không nghĩ trở thành ngàn dặm mới tìm được một Hồn Sủng
Sư, ta chỉ nghĩ hảo hảo quá bình tĩnh nhật tử, ăn ngon uống tốt chơi hảo.” Sở Diệp có chút bất đắc dĩ nói.
Hắc quạ đen nghe vậy, tràn đầy xúc động phẫn nộ chụp phủi cánh, nói: “Ngươi cái hỗn trướng đồ vật, nhà ta chủ nhân như thế
nào tìm ngươi như vậy cái không có tiến tới tâm đạo lữ.”
Sở Diệp: “……” Có nói là xuất đầu cái rui chết trước, giấu tài không hảo sao? Nhân sinh trên đời, đương nhiên là như thế nào vui sướng như thế nào quá.
Hắc quạ đen hận sắt không thành thép nói: “Ngươi có biết hay không nhà ta chủ nhân cùng Lâm Mộng Dung nói chút cái gì.”
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Nói gì đó?”
“Lâm Mộng Dung nói ngươi là ăn cơm mềm, chủ nhân nói, hắn vui dùng hết hết thảy dưỡng ngươi.” Hắc quạ đen nói.
Sở Diệp nghe vậy, có chút cảm động hướng tới Lâm Sơ Văn nhìn qua đi.
Lâm Sơ Văn mặt đỏ hồng, nói: “Lâm Mộng Dung nói phải dùng mười cây vạn năm linh thảo mua Tiểu Bạch, ta lười đến cùng nàng bẻ xả, qua loa lấy lệ nàng, ta biết đến, ngươi không cần ăn

cơm mềm."
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Có cơm mềm ăn, ta còn là thật cao hứng."
Lâm Sơ Văn kéo kéo tay áo, có chút ngượng ngùng đổi đề tài, "Ô Ô, ta vận thế như thế nào?"
Hắc quạ đen nghiêng đầu, nói: "Giống như cùng Sở Diệp không sai biệt lắm."
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Quả nhiên là bởi vì Lâm Mộng Dung sao? Hai người kia một lại đây, hắn bên này vận thế liền biến càng vì không xong, nghĩ đến Lâm Mộng Dung, Lâm Sơ Văn không khỏi có chút phiền chán.
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: "Không có việc gì đi."
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Không có việc gì, có lẽ không nên thả bọn họ lại đây."
Sở Diệp thầm nghĩ: Không buông tha tới nói, thật vất vả khai thông Truyền Tống Trận thông đạo, chỉ có thể vứt đi.
Này Truyền Tống Trận thông đạo, mỗi năm đều có thể mang đến
không ít lợi nhuận, nếu là liền như vậy từ bỏ, cũng thật sự đáng tiếc.
"Là phúc không phải họa, là họa tránh không khỏi, giặc tới thì đánh, nước lên nâng nền đi." Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, thở dài, nói: "Cũng chỉ có thể như thế."

Chương 289: Chương 289

Lâm Mộng Dung đãi ở phòng cho khách bên trong, sắc mặt nói không nên lời khó coi.
Lâm Mộng Dung nguyên bản còn nghĩ tiến giai Hồn Vương, có thể ở Lâm Sơ Văn trước mặt tìm về bãi, không nghĩ tới lại là như thế.
Mấy năm nay, nàng ở thư viện bên trong ra sức giao tranh, còn tưởng rằng rút nhỏ cùng Lâm Sơ Văn chênh lệch, không nghĩ tới……
Loại này hoàn toàn bị người áp chế cảm giác, làm này bị chịu dày
vò. Không nên là cái dạng này, Lâm Mộng Dung tổng cảm thấy là
nơi nào ra sai, nguyên bản không nên là cái dạng này.
Lâm Sơ Văn nên cầu mà không được, trở thành nàng đá kê chân, hiện tại lại là cái dạng này.
“Mộng Dung, ngươi không sao chứ.” Mộ Lăng Thiên hỏi.
Lâm Mộng Dung lắc lắc đầu, lãnh đạm nói: “Không có việc gì.”
Mộ Lăng Thiên trầm ngâm một hồi, nói: “Bằng không, chúng ta về
trước thư viện đi.”
Thiên Nhàn Đảo có thể nói là Lâm Sơ Văn địa bàn, ở chỗ này đợi, Mộ Lăng Thiên cảm giác thật sự không phải thực hảo.
“Không được.” Lâm Mộng Dung lắc lắc đầu nói.
Đãi ở Thiên Nhàn Đảo, Lâm Mộng Dung cũng không phải thực vui vẻ, nhưng liền như vậy rời đi, nàng lại có chút không cam lòng.
Bọn họ ra tới một chuyến, nhưng không dễ dàng a! Hiện tại trở về, còn cần thấu đủ tam cái Vương giai tinh hạch, lãng phí tam

cái tinh hạch, cái gì cũng không vớt được, không khỏi đáng tiếc một ít, hơn nữa trên tay nàng cũng không có như vậy nhiều tinh
hạch.
“Tinh hạch không đủ, muốn nói kiếm tinh hạch, vẫn là Thiên Nhàn
Đảo bên này càng vì thích hợp.” Lâm Mộng Dung nói.
Mộ Lăng Thiên nghĩ nghĩ, cảm thấy Lâm Mộng Dung nói có chút đạo lý.
Lưỡng Giới Thành bên kia, Vương thú thập phần hiếm thấy, nhưng thật ra Thiên Hải Vực bên này có đại lượng Vương giai hải
thú, không ít Vương giai hải thú chiến lực đều không tính quá cường.
……
Thiên Hà hoa lâm.
Ngân Tiểu Nhị bay đến Sở Diệp bên người, ê ê a a kêu lên.
Lâm Mộng Dung phía trước đã tới lúc sau, không có rời đi, Sở Diệp an bài ong đàn đi giám thị Lâm Mộng Dung trạng huống.
Lâm Sơ Văn đi ra, nói: “Tiểu nhị nói cái gì đâu?”
“Lâm Mộng Dung ở Thiên Nhàn Đảo khai một nhà dược tề cửa hàng.” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn có chút ngoài ý muốn nói: “Phải không?”
Sở Diệp hít sâu một hơi, có chút bất đắc dĩ nói: “Nàng không phải
là tưởng lâu dài ở lại đi.”
Nếu nữ chủ muốn lâu lâu dài dài ở lại liền phiền toái, cùng nam chủ, nữ chủ cùng tồn tại dưới một mái hiên, tổng làm Sở Diệp có loại cả người mạo nổi da gà cảm giác.
Có nói là, không sợ tặc trộm, liền sợ tặc nhớ thương.
Lâm Sơ Văn rầu rĩ nói: “Hy vọng không phải.”
Hắc quạ đen nhìn Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, có chút vô ngữ nói: “Các ngươi hai cái là chuyện như thế nào a! Cư nhiên như vậy kiêng kị Lâm Mộng Dung cùng Mộ Lăng Thiên hai cái, bất quá, lời
nói lại nói trở về, các ngươi hai cái cùng kia hai người khí vận

hình như là có chút quan hệ."
Lâm Sơ Văn nhìn hắc quạ đen, nói: "Có ý tứ gì."
Hắc quạ đen nghĩ nghĩ, nói: "Khả năng giống như là túc địch đi, bên này giảm bên kia tăng."
Sở Diệp thầm nghĩ: Quả nhiên.
"Ký chủ, chúng ta làm sao bây giờ a!" Hắc quạ đen chụp phủi cánh hỏi.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Tùy vào bọn họ đi thôi, liền cứ như vậy đi."
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Chỉ cần Lâm Mộng Dung hai cái không tới hắn trước mắt hoảng, hắn liền có thể đương không có hai người kia.
Ngân Tiểu Nhị xem chính mình bị xem nhẹ, chụp phủi cánh, bay
đến Sở Diệp trước mặt, ánh mắt sáng quắc nhìn.
Sở Diệp gật gật đầu, nói thầm nói: "Được rồi, được rồi, đã biết."
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: "Tiểu nhị làm sao vậy?"
"Hắn phải tiến giai Vương giai?" Sở Diệp nói.
Ngân Tiểu Nhị cùng Tiểu Ngân năm đó là tranh đoạt quá ong chúa vị trí, lại còn có đoạt thắng, bất quá hiện tại Tiểu Ngân một đường hát vang mãnh tiến, đều đã Vương giai Ngũ giai, Ngân Tiểu Nhị còn chỉ là Chiến Tướng.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Chuyện tốt a!"
Sở Diệp hiện tại trên tay Vương giai Hồn Thú không ít, nhưng là, nhiều một con Vương thú tổng có thể nhiều một phần lực lượng.
Ngân Tiểu Nhị nếu là tiến giai ong chúa, cũng có thể kéo ong đàn
trưởng thành.
Ong đàn quy mô liên tục mở rộng, Tiểu Ngân cũng có chút quản lý bất quá tới, Ngân Tiểu Nhị nếu là có thể tiến giai, Tiểu Ngân cũng có thể nhẹ nhàng điểm.
"Ngươi chuẩn bị tốt sao? Có nắm chắc sao?" Sở Diệp hỏi.
Ngân Tiểu Nhị chụp đánh một chút cánh, tự tin tràn đầy đáp lại nói: "Chuẩn bị không sai biệt lắm."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Vậy được rồi, chuẩn bị tiến giai."

Sở Diệp lúc trước vì Tiểu Ngân bố trí hấp thu đại trận còn không có triệt, vừa lúc dùng thượng.
Ngân Tiểu Nhị tiến giai so năm đó Tiểu Ngân tiến giai, điều kiện muốn ưu việt rất nhiều.
Tiểu Ngân đem tiến giai tâm đắc truyền thụ cho Ngân Tiểu Nhị, hắc quạ đen cho thứ nhất cái chúc phúc, Mộc Tiên Điểu cấp Ngân
Tiểu Nhị tiến hành rồi linh khí lễ rửa tội, có chúng tiểu hỗ trợ, hơn
nữa Lâm Sơ Văn phối trí dược tề, Ngân Tiểu Nhị tiến giai Vương giai có thể nói là nước chảy thành sông.
Ngân Tiểu Nhị tiến giai Vương giai, cũng khiến cho kịch liệt linh khí chấn động.
……
Lâm Mộng Dung ở dược tề cửa hàng bên trong tiếp đãi khách nhân, bỗng nhiên cảm giác được một trận kịch liệt linh khí dao động.
Mộ Lăng Thiên cau mày, nói: “Cái này hơi thở.”
“Tựa hồ là có Hồn Thú tiến giai Vương giai.”
Lâm Mộng Dung nhìn linh khí dao động truyền đến phương hướng, có chút chấn động.
Trước đó không lâu, Lâm Mộng Dung liền đuổi kịp Sở Diệp Tiểu Ngân tiến giai, lúc ấy, Thiên Nhàn Đảo bên này chủ tiệm, còn cùng nàng nói đó là chuyện thường, Lâm Mộng Dung còn cảm thấy là kia chủ tiệm nói ngoa, không nghĩ tới là thật sự.
Lâm Mộng Dung nói: “Là Sở Diệp đâu? Vẫn là Lâm Sơ Văn?”
Powered by GliaStudio
close
Mộ Lăng Thiên sắc mặt phát trầm nói: “Kia hai người bên người, giống như không có Chiến Tướng đỉnh chờ tiến giai Hồn Sủng, có
lẽ là những người khác.”
Lâm Mộng Dung xa xa nhìn Thiên Hà hoa lâm phương hướng, thâm khóa mày.
“Lâm dược sư, đang xem cái gì đâu?” Một người khách nhân đi vào môn đạo.

Thiên Nhàn Đảo nổi tiếng nhất Dược Tề Sư là Lâm Sơ Văn, bất quá, Lâm Sơ Văn chỉ có một, dược tề vẫn là có chút cung không đủ cầu.
Lâm Mộng Dung khai dược tề cửa hàng, sinh ý cũng không tệ lắm, bất quá mấy ngày thời gian, cũng đã có khách hàng quen.
"Khương đạo hữu là từ Thiên Hà hoa lâm bên kia lại đây đi, biết là tình huống như thế nào sao?" Lâm Mộng Dung hỏi.
Khương Hằng gật gật đầu, nói: "Ta lại đây thời điểm, vừa vặn trải
qua, nghe nói là Sở Diệp Hồn Sủng tiến giai."
Lâm Mộng Dung tâm trầm xuống, thầm nghĩ: Quả nhiên là Sở Diệp Hồn Sủng sao?
"Nào một con, tân Hồn Sủng sao?" Lâm Mộng Dung hỏi.
Khương Hằng lắc lắc đầu, nói: "Không phải tân Hồn Sủng là Ngân
Sí Ong."
Lâm Mộng Dung có chút ngoài ý muốn nói: "Ngân Sí Ong? Không
phải đã tiến giai sao?"
Theo Lâm Mộng Dung biết, Sở Diệp Ngân Sí Ong đã là Vương giai trung kỳ.
Khương Hằng gật gật đầu, nói: "Không phải chủ sủng, là phó sủng, ong trong đàn trừ bỏ kia chỉ biến dị Kim Sí Ong, tựa hồ còn
có một con ong chúa."
"Phó sủng sao?" Lâm Mộng Dung nói thầm nói.
Khương Hằng gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
"Cư nhiên đem phó sủng bồi dưỡng tới rồi Vương giai sao?" Lâm Mộng Dung nói thầm nói.
"Đúng vậy!" Khương Hằng có chút cảm thán nói: "Đều là tiền nhiều thiêu a! Nghe nói, Sở thiếu ở ong đàn phía trên, rắc mấy ngàn phân sát khí, tuy nói, này sát khí không cần tiêu tiền, nhưng
là, có thể đổi tiền a! Như vậy điên cuồng bồi dưỡng phó sủng cũng là bỏ được."
Mộ Lăng Thiên nghe Khương Hằng nói, sắc mặt che giấu không

được khó coi.
Mộ Lăng Thiên nắm chặt nắm tay, thầm nghĩ: Sở Diệp tựa hồ thực không đơn giản a! Khó trách đem Lâm Sơ Văn đem gắt gao.
Lâm Mộng Dung nhịn không được đem Mộ Lăng Thiên cùng Sở Diệp đối lập lên.
Ở thư viện thời điểm, không ít người khen nói Mộ Lăng Thiên tướng mạo anh tuấn, tư chất bất phàm, tiền đồ vô lượng, cùng nàng trai tài gái sắc, trời sinh một đôi.
Nhưng cùng Sở Diệp một so, Mộ Lăng Thiên giống như kém cỏi vài phần.
Mộ Lăng Thiên cùng Sở Diệp tuổi tác tương đương, Mộ Lăng Thiên chỉ là Vương giai lúc đầu, chỉ có một con Vương thú, Sở Diệp cũng đã là Vương giai trung kỳ, liền phó sủng đều tiến vào Vương giai.
Tuy rằng có chút người ta nói Sở Diệp ăn cơm mềm, nhưng theo nàng biết, Sở Diệp trên tay có sát khí, hai giới thông thương chia làm, Ngân Sí Ong ủ mật ong, tiền lời cũng không nhỏ, ngoài ra, Sở Diệp săn thú hải thú bản lĩnh cũng không nhỏ, cũng không cần
Lâm Sơ Văn trợ cấp quá nhiều.
Này một so, Lâm Mộng Dung cảm giác Mộ Lăng Thiên giống như
bị Sở Diệp hoàn toàn so không bằng.
……
Thiên Hà hoa lâm.
Tiểu Ngân đối Ngân Tiểu Nhị tiến giai, rất là cao hứng.
Tiểu Ngân phía trước có lẽ còn sẽ lo lắng Ngân Tiểu Nhị trưởng thành quá nhanh, đoạt hắn nổi bật, hiện tại lại chỉ lo lắng, Ngân Tiểu Nhị trưởng thành không đủ mau, kéo hắn chân sau.
Chênh lệch đã kéo ra, Ngân Tiểu Nhị một chốc một lát cũng đuổi không kịp tới.
Sở Diệp đãi ở phòng cho khách nội, lật xem kỳ trân lục, Truy Phong đột nhiên nhảy tiến vào.
Sở Diệp hướng tới Truy Phong nhìn qua đi, “Truy Phong a! Có chuyện gì sao?”
Truy Phong ánh mắt sáng quắc nhìn Sở Diệp, nghiêm túc nói:

“Ta
nghĩ tới, ta yêu cầu một tiểu đệ!”
Truy Phong bỗng nhiên phát hiện Tiểu Bạch có Mặc Nắm, Tiểu Ngân có Ngân Tiểu Nhị, này hai chỉ đều có Vương giai tiểu đệ, Truy Phong đại nhân lại là cái quang côn, này cũng quá thê thảm.
Mọi người đều có tiểu đệ, như vậy Truy Phong đại nhân cũng cần
phải có.
Sở Diệp nhìn Truy Phong, vẫy vẫy tay, nói: “Muốn tiểu đệ, đi tìm a!”
“Lão đại, ngươi cho ta đi tìm a!” Truy Phong đương nhiên nói.
Sở Diệp tức giận nói: “Ta quản ngươi ăn, quản ngươi uống, hiện tại còn phải nhanh nhanh ngươi tìm tiểu đệ a!”
Truy Phong gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Ai làm ngươi là lão bản đâu.”
Sở Diệp: “……” Dùng thượng thời điểm là lão bản, không dùng được thời điểm, chính là ngu xuẩn ký chủ. “Ngươi muốn cái cái dạng gì thủ hạ?”
Truy Phong gấp không chờ nổi nói: “Ta muốn cái Vương giai, huyết mạch cao một ít, chịu thương chịu khó thủ hạ.”
Sở Diệp: “……” Thật xảo a! Như vậy thủ hạ, hắn cũng muốn. Hắn có thể đem Truy Phong bán, đổi một cái như vậy thủ hạ sao?
“Như vậy thủ hạ nhưng không hảo tìm a.” Sở Diệp nói.
Truy Phong gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Cho nên, tìm ký chủ ngươi nghĩ cách a!”
Sở Diệp mắt trợn trắng, nói: “Ta không có biện pháp.”
Truy Phong rầu rĩ nói: “Ký chủ, ngươi thật vô dụng a!”
Sở Diệp oán hận nói: Truy Phong cái này hỗn trướng! “Tiểu Bạch cùng Tiểu Ngân đều là chính mình tìm thủ hạ, ngươi thân là cao quý Long tộc, không nghĩ tự lực cánh sinh, liền nghĩ dựa vào người khác, ngươi không cảm thấy hổ thẹn sao?”
Truy Phong: “Không cảm thấy……”
Sở Diệp: “……” Nga khoát, sớm biết rằng Truy Phong là như vậy không biết xấu hổ một con rồng, hắn nhất định sẽ hảo hảo suy xét, đi thêm khế ước.

“Được rồi, được rồi, ngươi cút đi, tìm tiểu đệ chuyện này, muốn xem duyên phận, duyên phận tới thời điểm, không tìm cũng sẽ có
tiểu đệ đưa tới cửa, không duyên phận thời điểm, cưỡng cầu cũng vô dụng.”
Truy Phong rầu rĩ trừng mắt nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, bay đi.
Lâm Sơ Văn đi đến, có chút nghi hoặc nói: “Truy Phong làm sao vậy? Ta xem hắn giống như tâm tình không tốt lắm, các ngươi lại
cãi nhau?”
Sở Diệp nhún vai, nói: “Hắn xem nhân gia tiểu đệ mắt thèm, cũng
tưởng chính mình muốn một cái, yêu cầu rất nhiều, hy vọng là Vương giai, huyết mạch còn muốn tốt, cư nhiên còn muốn chịu thương chịu khó.”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Chuyện tốt a!”
Sở Diệp mắt trợn trắng, nói: “Muốn tiểu đệ, đây là chuyện tốt, nhưng là cái gì đều không làm, chờ bầu trời rớt bánh có nhân, này liền không đúng rồi.”
Lâm Sơ Văn: “……”

Chương 290: Chương 290

“Sở thiếu, không hảo.” Cung Thần có chút nôn nóng đi đến nói.
Sở Diệp nhìn Cung Thần, bình tĩnh nói: “Cung thiếu không nóng nảy, xảy ra chuyện gì sao? Chậm rãi nói.”
“Chỉ sợ đại hình thú triều muốn tới.” Đại hình hải thú triều gần nhất, chỉ sợ sẽ có mấy trăm vạn hải thú đổ bộ, đến lúc đó, trên đảo đảo dân, liền phải tao ương.
Thiên Hải Vực các biển rộng đảo, lo lắng nhất chính là hải thú triều, hải thú triều gần nhất, thường thường sinh linh đồ thán.
Thiên Nhàn Đảo hiện giờ phát triển không ngừng, việc này xử lý không tốt, phiền toái liền lớn.
Sở Diệp nhíu mày đầu, thầm nghĩ: Hắc quạ đen nói mây đen tráo
đỉnh, chính là cái này.
“Bao lớn quy mô?”
Cung Thần nhàn nhạt nói: “Hẳn là ít nhất có 30 đầu Vương giai hải thú, hẳn là sẽ càng nhiều.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Như vậy a!”
Cung Thần nhìn Sở Diệp, có chút nghi hoặc nói: “Sở thiếu, đã được đến tin tức sao? Tựa hồ một chút cũng không kinh ngạc.”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Đều không phải là như thế, chỉ là ta sớm đã có loại dự cảm bất tường, tổng cảm thấy gần nhất sẽ xảy ra chuyện gì.”
Khoảng cách Lâm Mộng Dung lại đây đã mau hai tháng, hai tháng
thời gian, vẫn luôn gió êm sóng lặng, Sở Diệp thật là có chút không an ổn, này sẽ truyền ra thú triều buông xuống tin tức, Sở Diệp ngược lại lập tức yên ổn. Không biết nguy hiểm luôn là so đã

biết nguy hiểm, càng làm cho người bất an.
Cung Thần thở dài, nói: “Là ta sơ sót.”
Cung Thần là bị sung quân đến Thiên Nhàn Đảo tới, đối Thiên Nhàn Đảo công sự phòng ngự cũng không phải thực để bụng, mấy năm gần đây, Cung Thần vẫn luôn vội vàng hai giới thông thương, tuy rằng cũng xây dựng một ít công sự phòng ngự, bất quá, những cái đó hải phòng tuyến, chống đỡ một chút loại nhỏ, cỡ trung hải thú triều còn có chút dùng, đối mặt đại hình hải thú
triều, hiệu quả liền không lớn.
Nếu, sớm biết rằng sẽ có đại hình hải triều muốn tới, trước tiên bố
trí một cái vẫn thiên diệt trận hải phòng tuyến.
Hải thú tới thời điểm, phát động một lần tập kích, có lẽ là có thể xử lý một con Vương giai hải thú.
Đương nhiên, Cung Thần cũng chỉ là tùy tiện ngẫm lại, bố trí đại hình phòng ngự trận pháp, yêu cầu đại lượng nhân lực, tài lực đầu nhập, bố trí lên, cũng không phải một sớm một chiều sự tình.
“Bên ngoài có phải hay không có chút lời đồn đãi.” Sở Diệp nói.
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Bên ngoài có lời đồn đãi nói, Sở thiếu ngài giết quá nhiều hải thú, dẫn phát hải thú tiến đến trả thù.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Phải không?”
Cung Thần nhìn Sở Diệp biểu tình, nói: “Sở thiếu không cần để ở trong lòng, hải thú triều vốn dĩ liền sẽ không định kỳ tới, chỉ có thể
nói, Thiên Nhàn Đảo chú định sẽ có kiếp nạn này.”
“Biết này lời đồn đãi là như thế nào hứng khởi sao?” Sở Diệp hỏi.
“Mấy năm nay, chúng ta làm Truyền Tống Trận sinh ý, làm không
ít người đỏ mắt, nơi này hẳn là có không ít thế lực ở quạt gió thêm củi.” Cung Thần có chút phát sầu.
Sở Diệp hít sâu một hơi, dò hỏi: “Lần này thú triều rốt cuộc là chuyện như thế nào? Thật sự là bởi vì ta cùng Sơ Văn giết quá nhiều hải thú duyên cớ sao?”

Vương giai hải thú đa số đã có rất cao trí tuệ, giết một cái, dẫn phát hải thú gia tộc trả thù, cũng không phải không thể nào.
Cung Thần nhíu lại mày, nói: “Hẳn là xác thật có chút nguyên nhân.”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn mấy năm nay giết quá mãnh, theo hắn biết, chết ở hai người trên tay Vương giai hải thú, ít nói có hơn mười, đã dẫn phát rồi nhất định hải vực chấn động, không ít Vương giai hải thú đều là có gia tộc.
“Bất quá, này hẳn là chỉ là một bộ phận nguyên nhân, Thiên Hải Vực hải thú, đa số làm theo ý mình, rất ít sẽ vì mặt khác hải thú xuất đầu.”
Rất nhiều hải thú căn bản sẽ không quản cùng tộc, cho dù là huyết mạch quan hệ huyết thống, giống nhau quan hệ cũng nhạt
nhẽo thực, không ít hải thú sinh con nối dõi, đều là mặc kệ sở hữu tự diệt.
“Căn cứ ta điều tra kết quả tới xem, tựa hồ có người cố ý đem hải thú dẫn hướng chúng ta Thiên Nhàn Đảo.” Cung Thần nói.
“Có người có tâm hấp dẫn hải thú?” Sở Diệp hỏi.
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, tựa hồ dùng cùng loại Lâm thiếu thường dùng Dụ Yêu dược tề, giống như vậy đại quy mô hấp dẫn hải thú, vẫn là cao giai hải thú, yêu cầu dược tề, phẩm cấp sẽ không kém, ta ngay từ đầu tưởng Dược Tề Sư hiệp hội, nhưng là, từ ta gần nhất điều tra kết quả tới xem, đảo như là —— Lâm Mộng Dung.”
Sở Diệp: “……”
Cung Thần nhìn Sở Diệp trầm ngưng sắc mặt, nói: “Có thể là ta điều tra phương hướng ra đường rẽ.”
Lâm Mộng Dung cùng Lâm Sơ Văn chính là đường tỷ đệ quan hệ, liền tính hai người bất hòa, hẳn là cũng không cần thiết làm được như thế nông nỗi đi, nghe nói, Lâm Mộng Dung cùng Mộ Lăng Thiên là lại đây thăm người thân.
Sở Diệp: “……” Hẳn là chính là Lâm Mộng Dung.
Lâm Mộng Dung ngàn dặm xa xôi lại đây, không làm điểm cái gì mới không bình thường.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Cung thiếu không cần đa nghi, ngươi

điều tra phương hướng, hẳn là không ra vấn đề."
Cung Thần tâm lộp bộp trầm một chút, nói: "Phải không?"
Cung Thần nhìn Sở Diệp chắc chắn bộ dáng, thầm nghĩ: Sở Diệp cái này phản ứng, Lâm Mộng Dung cùng Lâm dược sư quan hệ, so tưởng tượng bên trong càng vì không xong a! Đến mức này sao? Cái gì thù hận, cư nhiên muốn dẫn động đại hình thú triều. Lấy Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thực lực, hẳn là từ hải thú triều bên trong sống sót, đến lúc đó, tao ương cũng bất quá là Thiên Nhàn Đảo bình thường tu sĩ.
"Nàng đồ cái gì a!" Lâm Mộng Dung làm như vậy nhiều nhất cũng
bất quá là làm xú Sở Diệp hai người thanh danh, tổn hại người bất lợi đã a!
Sở Diệp chớp chớp mắt, nói: "Cái này sao, ta cũng không biết."
Trong nguyên tác, nữ chủ không như vậy vặn vẹo, hiện tại cái này
tình huống, có lẽ là hắc hóa. Vai chính như vậy hắc hóa, có lẽ muốn biến thành vai ác.
Cung Thần: "……"
……
Hải thú triều muốn tới tin tức, thực mau ở Thiên Nhàn Đảo truyền
mở ra, dẫn tới trên đảo đông đảo đảo dân nghị luận sôi nổi.
"Nghe nói không có, lập tức liền phải có đại hình hải thú triều tới."
"Êm đẹp, như thế nào sẽ đại hình hải thú triều tới đâu."
"Nghe nói là Sở Diệp cùng Lâm dược sư mấy năm trước giết hải thú quá nhiều, cho nên, mới khiến cho hải thú nhiều người tức giận."
"Không thể nào, ta nghe nói là bởi vì Vận Đen Quạ, Lâm dược sư không phải khế ước một con Vận Đen Quạ sao? Là Vận Đen Quạ khiến cho."
"Vận Đen Quạ? Không thể nào, Vận Đen Quạ có lợi hại như vậy?"
"Lâm dược sư kia chỉ Vận Đen Quạ không bình thường a! Nghe nói là Vương giai Vận Đen Quạ, cấp bậc này thấp Vận Đen Quạ

làm người đảo tiểu mốc, cấp bậc cao Vận Đen Quạ, làm người xúi quẩy."
"Lâm dược sư cư nhiên đem Vận Đen Quạ bồi dưỡng tới rồi Vương giai sao? Một khi đã như vậy, Lâm Sơ Văn như thế nào không có xui xẻo."
"Ta nghe nói, Lâm dược sư đem vận đen dời đi……"
"Bởi vì Lâm dược sư dời đi vận đen, cho nên, mới có trận này đại hình hải thú tai ương sao?"
……
Ô Ô ngừng ở trên cây, nghe chung quanh mấy cái Hồn Sủng Sư đàm luận.
Powered by GliaStudio
close
Thúy Vũ ngụy trang thành một con bồ câu, cùng Ô Ô đãi ở một khối.
Ô Ô: "Này đó ngu xuẩn, bản lĩnh không lớn, nói hươu nói vượn đệ
nhất danh, ta muốn nguyền rủa bọn họ ăn phân!"
Thúy Vũ: "Thầm thì……"
Ô Ô: "Ô Ô đại nhân, rõ ràng là phúc tinh, này đó ngu xuẩn, có mắt
không tròng, thật sự đáng chết."
Thúy Vũ: "Thầm thì……"
Ô Ô: "Ô Ô đại nhân hồng phúc tề thiên, bọn người kia, cư nhiên nói ta số mệnh xui xẻo."
Thúy Vũ: "Thầm thì……"
Ô Ô: "Trên đời này mắt mù nhiều như vậy, biết hàng không mấy cái, thật đáng buồn đáng tiếc."
Thúy Vũ: "Thầm thì……"
……
Ô Ô mắng một hồi, cùng Thúy Vũ cùng bay trở về Thiên Hà hoa lâm.
Sở Diệp nhìn Ô Ô, nói: "Làm sao vậy?"
Ô Ô có chút bất mãn nhắc mãi nói: "Bên ngoài có chút ngu xuẩn nói là ký chủ cùng ngươi đưa tới trận này hải thú triều, còn có một

ít càng xuẩn ngu xuẩn nói, là bởi vì bổn đại gia!"
Sở Diệp: "……"
Lâm Sơ Văn nhìn Ô Ô, nói: "Bên ngoài đồn đãi nháo rất lợi hại sao?"
Ô Ô vô ngữ nói: "Đều là ngu xuẩn, không mấy cái có đầu óc, bị người vùng liền mang mương."
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: "Không nghĩ tới đại gia cư nhiên như vậy tin tưởng."
Sở Diệp cười cười, nói: "Ghen ghét làm người hoàn toàn thay đổi."
Bọn họ săn thú hải thú nhiều năm, trở lại Thiên Nhàn Đảo cũng có một đoạn thời gian, thú triều hiện tại mới đến, hơn nữa, bôn Thiên Nhàn Đảo mà đến, có đầu óc người thực dễ dàng đoán được có kỳ quặc, nhưng là, rất nhiều Hồn Sủng Sư đều nguyện ý tin tưởng là bọn họ đưa tới, nói trắng ra là, chính là ghen ghét bọn
họ kiếm quá nhiều.
……
Lâm Mộng Dung khai dược tề cửa hàng.
"Mộng Dung, thú triều mau tới, chúng ta muốn hay không tránh
một chút?" Mộ Lăng Thiên hỏi.
Thú triều muốn tới tin tức, nháo ồn ào huyên náo.
Thiên Nhàn Đảo nhân tâm hoảng sợ, rất nhiều Hồn Sủng Sư đều lo lắng, lưu lại thành pháo hôi, cho nên, mưu hoa tạm thời rời đi.
Lâm Mộng Dung nhàn nhạt nói: "Không cần."
Lại đây lâu như vậy, Lâm Mộng Dung cũng chính là gần nhất mấy
ngày, tâm tình hơi chút thoải mái một ít. Bên ngoài đều là về một
ít Sở Diệp, Lâm Sơ Văn không tốt ngôn luận, Lâm Mộng Dung nghe rất là thống khoái.
Vì dẫn động thú triều, Lâm Mộng Dung dùng hết từ Thiên Nguyệt
thư viện bên kia được đến Chân Long Huyết.

Nàng trả giá lớn như vậy, chính là muốn nhìn một chút Lâm Sơ Văn muốn như thế nào đối mặt kế tiếp thú triều.
Mộ Lăng Thiên huýt ra một hơi, nói: “Ngươi không nghĩ rời đi liền
tính.”
Theo Lâm Mộng Dung biết, Cung Thần gần nhất tựa hồ ở động viên trên đảo Hồn Sủng Sư chống lại thú triều, nhưng là, cũng không có thông báo nàng cùng Mộ Lăng Thiên.
Lâm Mộng Dung thầm nghĩ: Nàng cùng Mộ Lăng Thiên tốt xấu cũng là hai cái Hồn Vương đi, Cung Thần cư nhiên đều lười đến mượn sức sao?
Vẫn là Cung Thần phát hiện cái gì, cho nên, mới không có tìm bọn họ.
“Bên ngoài đồn đãi như thế nào?” Lâm Mộng Dung hỏi.
Mộ Lăng Thiên nhàn nhạt nói: “Đồn đãi lên men thực mau, hẳn là
có không ít người ở quạt gió thêm củi.”
Lâm Mộng Dung gật gật đầu, nói: “Phải không? Nhìn dáng vẻ, Lâm Sơ Văn nhiều năm như vậy, đắc tội người không ít a!” Nghe nói, Dược Tề Sư hiệp hội rất nhiều Dược Tề Sư, đều xem Lâm Sơ Văn thập phần không vừa mắt.
Phía trước, Lâm Mộng Dung còn lo lắng thú triều sự tình, xả không đến Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn trên người đi. Lại không ngờ, nàng còn không có cái gì động tác, liền có người đem sự tình đẩy đến hai người trên người, như thế cũng đỡ phải nàng lại
động tay chân.
“Lần này xâm lấn Vương cấp hải thú, ít nhất có mấy chục chỉ.”
Mộ Lăng Thiên thầm nghĩ: Lần này hải thú triều, hẳn là sẽ có đại lượng hải thú xâm lấn, nếu là dẫn phát một hồi đại chiến, xong việc, hải thú tinh hạch cùng hải thú tài liệu, giá cả hẳn là có thể giảm xuống một ít, có lẽ có cơ hội, giá thấp mua sắm Vương giai tinh hạch.
……
Thành chủ phủ.
“Thiếu chủ, tình huống thế nào?” Nguyên Sương phu nhân đi

đến
hỏi.
Cung Thần nhàn nhạt nói: “Không tính quá không xong, Hải Long
Cung bên kia không quá vui hỗ trợ, bất quá, nguyện ý hỗ trợ người không ít.” Đường Thiên Túng, Tuyết Vương Tuyết Dương, Băng Thiên Dịch dược tề chờ vài cái Hồn Vương, đều tỏ vẻ có thể ra một phần lực.
Lâm Sơ Văn nhiều năm như vậy kinh doanh, giao hảo Vương giai
cao thủ vẫn là không ít, rất nhiều Hồn Vương đều nguyện ý vì giao hảo Lâm Sơ Văn ra một phần lực.
So sánh với dưới, phụ thân tuy rằng quý vì Hải Long Cung đại trưởng lão, nhưng là, xin giúp đỡ Hải Long Cung lúc sau, Hải Long Cung bên kia lại là ra sức khước từ.
Nguyên Sương phu nhân cau mày, nói: “Thú triều thật sự là Lâm Mộng Dung khiến cho?”
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: “Còn không rõ ràng lắm.”
Hắn mơ hồ tra được việc này, tựa hồ cùng Lâm Mộng Dung có chút liên hệ, bất quá, không có gì thực tế chứng cứ.
Nguyên Sương phu nhân có chút nghi hoặc nói: “Rốt cuộc là dùng biện pháp gì, dẫn động đại hình thú triều a! Dụ Yêu dược tề
sao? Cái gì phẩm cấp Dụ Yêu dược tề, có thể làm được này một bước a!”
Cung Thần hít sâu một hơi, nói: “Thương Long nói là Chân Long Huyết.”
Nguyên Sương phu nhân có chút vô ngữ nói: “Chân Long Huyết?”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.” chân long là bách thú đứng đầu, rất nhiều hải thú được đến long huyết, liền có thể thoát
thai hoán cốt, sinh mệnh hình thái phát sinh chuyển biến.
Nguyên Sương phu nhân có chút khó hiểu nói: “Gì đến nỗi này a!”
Có Chân Long Huyết làm điểm cái gì không hảo a! Một hai phải

dẫn động thú triều.
“Nói là Chân Long Huyết cũng không chuẩn xác, phải nói là Ma Long Huyết.” Cung Thần nói.
Nguyên Sương phu nhân nói: “Thì ra là thế.”
Thiên Hải Vực Long tộc, huyết mạch đều không quá thuần khiết,
bình thường Chân Long Huyết, có thể có cải thiện Long tộc huyết
mạch tác dụng, nếu là có Chân Long Huyết bán ra, tất nhiên có thể dẫn tới khắp nơi tranh đoạt.
Nhưng Ma Long Huyết cũng là Chân Long Huyết, nhưng là, là bị ô nhiễm Chân Long Huyết, thứ này giống nhau làm rất nhiều yêu
thú điên cuồng, nhưng là, Long tộc dùng lúc sau, dễ dàng thần trí
hỗn loạn, có tẩu hỏa nhập ma nguy hiểm.
Ma Long Huyết thật giống như là quá thời hạn dược tề, thực chi vô vị bỏ chi đáng tiếc.

Chương 291: Chương 291

Sở Diệp đãi ở bờ biển, lấy ra la bàn, trinh trắc một chút.
La bàn thượng, bốn phương tám hướng hội tụ mà đến quang điểm rậm rạp, xem người da đầu tê dại.
Sở Diệp tự nhận là là gặp qua đại trường hợp, bất quá, vẫn là có chút bị hải thú triều quy mô cấp dọa tới rồi.
Sở Diệp nhìn la bàn, thật dài hộc ra một hơi, nói: "Còn hảo, không
có Hoàng giai hải thú."
Nhiều như vậy hải thú đã đủ khó giải quyết, nếu là đưa tới Hoàng
giai hải thú, vậy thật sự làm người tuyệt vọng.
"Tuy rằng không có Hoàng giai hải thú, nhưng là, Vương giai hải
thú không ít, nếu chờ hợp lưu, thật đúng là có chút phiền phức." Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Một khi đã như vậy, liền thừa dịp hải thú còn không có hợp lưu, xuống tay đi."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Hảo."
Sở Diệp lắc lắc đầu, thầm nghĩ: "Thú triều thứ này, quả thật là ngươi tưởng thời điểm, nó không tới, ngươi không nghĩ nó tới thời điểm, nó thiên tới."
Phía trước, hắn "Câu cá" thời điểm, có đôi khi, rắc mười mấy phân Dụ Yêu dược tề, đều dẫn không tới một con Vương thú, hiện tại hảo, hắn tưởng nghỉ ngơi một chút, lười biếng mấy tháng,
cư nhiên mấy chục chỉ Vương thú hội tụ mà đến.
Sở Diệp bên ngoài "Câu cá" nhiều năm, trải qua đại chiến, tiểu chiến vô số, kinh nghiệm phong phú, đối với sắp đã đến thú

triều,
đảo không tính quá khẩn trương.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Coi như là tiết kiệm Dụ Yêu dược tề.”
Lâm Sơ Văn mấy năm nay, vẫn luôn sử dụng Dụ Yêu dược tề dụ dỗ hải thú, mấy năm nay, Lâm Sơ Văn dùng hết Dụ Yêu dược tề, chừng mấy trăm phân.
Dụ Yêu dược tề nguyên vật liệu, đều mau bị mua không.
Dụ Yêu dược tề nguyên vật liệu vốn dĩ tác dụng không lớn, yêu cầu người cũng không nhiều lắm, Lâm Sơ Văn lấy bản thân chi lực, sinh sôi đem dược liệu giá cả mua trướng mấy lần.
Sở Diệp: “……” Như vậy tưởng tượng, hình như là tỉnh tiền a!
Rốt
cuộc Dụ Yêu dược tề giá cả cũng không tính tiện nghi.
Sở Diệp nhắm mắt lại, xuyên thấu qua linh hồn khế ước liên hệ Truy Phong, bất quá một hồi, Truy Phong liền bay lại đây.
Kinh Chập Long lười biếng nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, lãnh đạm hỏi: “Tìm ta làm gì?”
“Thú triều lập tức tới đây, đi ngăn chặn thú triều.”
Kinh Chập Long uể oải ỉu xìu nói: “Không nghĩ đi.”
Sở Diệp cười cười, hướng dẫn từng bước nói: “Không cần như vậy vội vã cự tuyệt a! Lần này hải thú triều, có không ít Vương thú
sẽ qua tới, hẳn là có phẩm tướng không tồi, ngươi không phải muốn tìm tiểu đệ sao? Nếu là nhìn đến thích hợp, vừa lúc có thể thảo tới làm tiểu đệ a!”
Kinh Chập Long nghe vậy, tinh thần rung lên, nói: “Đúng vậy! Đi mau, đi mau, thu tiểu đệ, thu tiểu đệ.”
Sở Diệp mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Phía trước một bộ nửa chết nửa sống bộ dáng, này sẽ lại mãn huyết sống lại, tiểu đệ mị lực không nhỏ a!
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn từ Thiên Hà hoa lâm đi ra, gặp gỡ Đường Thiên Túng cùng Tuyết Dương.
“Hai vị như thế nào ở chỗ này?” Sở Diệp hỏi.
“Nghe nói, thú triều sẽ đến, chúng ta đến xem có cái gì có thể hỗ

trợ.” Đường Thiên Túng nói.
Thiên Nhàn Đảo lần này hải thú triều, thế tới rào rạt, nếu là mất khống chế ảnh hưởng sợ là sẽ không không nhỏ.
Cung Khiếu trưởng lão tuy rằng lợi hại, nhưng là, vô pháp đánh lâu.
Theo Đường Thiên Túng biết, Cung Khiếu hướng Hải Long Cung bên kia xin viện trợ, nhưng là, Hải Long Cung bên kia phản ứng thường thường, hẳn là tính toán ngồi bàng quan.
Sở Diệp cười cười, nói: “Hai vị nguyện ý hỗ trợ, ta đây liền càng có nắm chắc.”
Đường Thiên Túng nhìn Sở Diệp, có chút nghi hoặc nói: “Hai vị tính toán ra cửa sao?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Chờ thú triều lại đây liền đã quá muộn, ta cùng Sơ Văn tính toán đi ngăn chặn hải thú.”
Đường Thiên Túng có chút ngoài ý muốn nói: “Hai vị hảo chí hướng a!”
Lần này tiến đến hải thú, đại khái sẽ có mấy chục đầu, bên Vương giai Hồn Sủng Sư nghe được, sợ là muốn chạy trối chết, Sở Diệp hai cái nhưng thật ra thong dong.
Đường Thiên Túng nghĩ đến, phía trước đi thăm hai người là lúc,
nhìn đến Vương thú thi cốt lại bình thường trở lại.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hai người, phía trước khắp nơi săn giết hải thú, đối với hải thú triều hẳn là thấy nhiều không trách.
Sở Diệp cười cười, nói: “Việc này không nên chậm trễ, đi thôi.”
Sở Diệp bước lên Kinh Chập Long, mang theo Lâm Sơ Văn bay lên không mà đi.
Đường Thiên Túng cùng Tuyết Dương nhìn nhau liếc mắt một cái,
nhìn đi xa Kinh Chập Long, có chút bất đắc dĩ.
Hai người đều cho rằng hai người sẽ lựa chọn phòng thủ, không nghĩ tới hai người sẽ lựa chọn chủ động xuất kích.
Hai người lại đây chỉ là tưởng thương lượng một chút kế tiếp kế hoạch, không nghĩ tới…… Này liền muốn xuất chiến.
Tuyết Dương nhịn không được nói: “Sở thiếu thật là thiếu niên khí

phách, làm việc sấm rền gió cuốn."
Đường Thiên Túng cười khổ một chút, nói: "Đi thôi."
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đều như vậy anh dũng, bọn họ cũng không thể làm người coi thường a!
Sở Diệp khống chế Kinh Chập Long bay ra Thiên Nhàn Đảo, liền lập tức khiến cho đông đảo tu sĩ chú ý.
Thiên Nhàn Đảo có không ít thế lực xếp vào thám tử, nhìn đến Kinh Chập Long ra biển, tức khắc lại có đại lượng thanh âm xướng suy nói, Sở Diệp hai người thấy tình thế không ổn, rời đi Thiên Nhàn Đảo chạy trốn đi.
Sở Diệp chạy trốn tin tức truyền khai, nguyên bản thần hồn nát thần tính Thiên Nhàn Đảo, không khí càng thêm khẩn trương vài
phần.
……
Sở Diệp nhìn la bàn, nói: "Liền ở chỗ này đi."
Đường Thiên Túng xoay quanh ở trên mặt biển, cảm giác được mặt biển hạ sóng ngầm mãnh liệt, hải thú vô số.
"Sở thiếu, Lâm thiếu, là tưởng ở chỗ này ngăn chặn hải thú sao."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, hướng trong biển đổ số chi Hỗn Loạn dược tề, dược tề nhanh chóng ở nước biển bên trong lan tràn mở ra.
Bất quá một hồi, nước biển tựa như bị nấu phí giống nhau sôi trào lên, đại lượng hải thú chém giết ở cùng nhau, máu tươi nháy
mắt đem mặt biển nhiễm đỏ bừng.
Powered by GliaStudio
close
Đường Thiên Túng nhìn trong biển lâm vào điên cuồng hải thú, sửng sốt một chút.
"Đây là……"
"Hỗn Loạn dược tề, có thể làm hải thú thần chí đại thất." Lâm Sơ Văn nói.
Lâm vào hỗn loạn hải thú, sẽ thần chí đại thất tiến hành vô khác biệt công kích, này dược tề kỳ thật sẽ trình độ nhất định thượng kích phát hải thú chiến lực, nếu là dựa vào gần biển khu bờ

sông,
Lâm Sơ Văn căn bản không dám loạn dùng.
“Thì ra là thế.” Đường Thiên Túng nhìn đến rất nhiều hải thú chiến
thành một đoàn, một cái bảy màu Thôn Vân Mãng cùng một cái hoang dã Cự Ngạc, cắn xé ở một khối.
Một con Vạn Độc Sứa duỗi thân xúc tu, phóng thích độc tố, đem bên người mấy đầu cá voi khổng lồ đều cấp hạ độc được.
Một con Ma Quỷ Cầu Gai, giống con quay giống nhau khắp nơi quét ngang, chung quanh hải thú sôi nổi tránh lui.
Ma Quỷ Cầu Gai loại này hải thú, cả người mọc đầy gai ngược, huyết nhục khô khốc có độc, giá trị thấp hèn, vô luận là hải thú, vẫn là Hồn Sủng Sư, đều không hy vọng gặp được thứ này.
Mấy đầu hải thú bị Ma Quỷ Cầu Gai quét ngang mà qua, trên người lập tức nhiều mấy cái vết máu.
Một đầu Răng Cưa Cá Mập ở trong biển đấu đá lung tung, Răng Cưa Cá Mập mỏ nhọn, giống như một thanh đại cưa điện, đụng phải Răng Cưa Cá Mập cá biển, tức khắc huyết nhục bay tứ tung.
Sở Diệp nhìn đến một con Bát Thỏ Ngư, đụng phải Răng Cưa Cá Mập trong nháy mắt, bị giảo thành một đoàn thịt vụn.
Rất nhiều hải thú đều là thấy huyết càng thêm điên cuồng, trong
biển máu tươi càng ngày càng nồng đậm, càng là dẫn tới không ít
hải thú càng thêm hung hãn.
“Hỗn Loạn dược tề tác dụng, tốt như vậy sao?” Tuyết Dương tràn
đầy ngoài ý muốn nói.
“Cũng không phải.” Lâm Sơ Văn nói.
Đường Thiên Túng: “……”
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Tình hình chung dưới, Hỗn Loạn dược tề
chỉ có thể mê hoặc Chiến Tướng Hồn Thú, đối với Vương giai hải thú là có tác dụng, nhưng là, tác dụng cũng không phải quá lớn.
Nơi này Vương thú nhiều như vậy, dược tề vào nước, hẳn là bị pha loãng, tác dụng hẳn là sẽ càng tiểu một ít.

Hiện tại cái này tình huống, có thể là này đó hải thú, phía trước liền đã chịu nào đó dược tề ảnh hưởng, bị Hỗn Loạn dược tề một thôi hóa, mới chém giết thành như vậy.
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Lâm Mộng Dung rốt cuộc dùng cái gì dược tề a! Cư nhiên hấp dẫn nhiều như vậy hải thú, đối phương sở dụng dược tề uy lực, muốn so Dụ Yêu dược tề kịch liệt rất nhiều lần, Lâm Mộng Dung đến tột cùng là muốn làm gì a.
……
Từng luồng kêu nhỏ tiếng vang lên, lâm vào điên cuồng hải thú, khôi phục lại đây.
“Đây là Vân Bái Cá tiếng kêu, cẩn thận một chút.”
Vân Bái Cá loại này cá biển, lấy Hồn Sủng Sư Hồn Thất vì thực, thích khuyến khích hải thú đi tập kích Hồn Sủng Sư.
Rất nhiều hải thuyền ở trên biển gặp nạn, đều có Vân Bái Cá bút tích.
Cấp bậc thấp một ít Vân Bái Cá, thích phát động hải thú tập kích hải thuyền, cấp bậc cao một ít Vân Bái Cá, thích phát động thú triều, đối hải thú đảo phát động công kích.
Vân Bái Cá ở thú triều bên trong thường thường ở thú triều bên trong đảm đương quân sư nhân vật, hải thú triều bên trong, nếu là có Vân Bái Cá chỉ huy, như vậy thú triều nguy hiểm trình độ sẽ
đại đại tăng lên.
Rốt cuộc hải thú lộn xộn công kích, cùng có tổ chức có kế hoạch công kích, hoàn toàn là hai khái niệm.
Vân Bái Cá thập phần sợ chết, dễ dàng sẽ không bại lộ chính mình tồn tại, này hải thú giỏi về ngụy trang, có thể biến ảo thành
rất nhiều loại bất đồng hải thú, hải thú này sẽ giết hại lẫn nhau, Vân Bái Cá hẳn là không có biện pháp, mới không thể không ra tiếng ngăn lại.
“Hẳn là Vương giai Vân Bái Cá.” Tuyết Dương nói.
Có thể lấy sóng âm ngăn lại Vương thú giết hại lẫn nhau, kia tất nhiên là Vương giai Vân Bái Cá không sai.
Tuyết Dương thầm nghĩ: Nhất định đến đem này chỉ Vân Bái Cá xử lý, vật như vậy lưu trữ, hậu hoạn vô cùng a!

Đã từng Thiên Lập Đảo bùng nổ đại hình hải thú triều, sau lưng liền có Vân Bái Cá bút tích.
Sở Diệp nhìn la bàn thượng biểu hiện quang điểm, nhanh chóng đem linh hồn lực thẩm thấu vào trong biển.
Này một mảnh hải thú, sôi nổi hiện ra ở Sở Diệp thức hải bên trong.
Vân Bái Cá am hiểu che giấu hơi thở, biến ảo thành bất đồng hình thái, rất khó phân biệt.
Này đối Sở Diệp mà nói, lại không phải chuyện quá khó khăn.
Tuy rằng hải thú rất nhiều, nhưng là, Vương giai hải thú số lượng
vẫn là hữu hạn, nhất nhất bài trừ xuống dưới, dư lại khả nghi mục
tiêu cũng liền hai ba cái.
Xác định Vân Bái Cá vị trí, thông báo Mặc Nắm.
Mặc Nắm nhanh chóng tiềm nhập nước biển bên trong, trong biển
tràn ngập các loại hải thú, thập phần hỗn loạn.
Mặt khác Hồn Thú lẻn vào trong nước, dễ dàng lâm vào vây công, Mặc Nắm hình thái đặc thù, am hiểu ẩn nấp, lẻn vào trong nước lúc sau, một chúng hải thú đều sẽ không để ý.
“Ầm vang.” Một cái cá biển bị nâng lên tới rồi giữa không trung.
Cá biển giống như bị trống rỗng nâng lên tới rồi giữa không trung,
nhìn kỹ, mới phát hiện đối phương là bị một đoàn hư ảnh nâng.
“Đây là Vân Bái Cá.” Tuyết Vương nói.
Vân Bái Cá am hiểu ngụy trang, sau lưng mưu hoa, nhưng này bản thân chiến lực, kỳ thật giống nhau thực.
Tuyết Vương thầm nghĩ: Này chỉ Vân Bái Cá vận khí không tốt lắm a! Cư nhiên dễ dàng như vậy đã bị phát hiện, Ảnh Thú nhãn lực tốt như vậy sao?
Bạch Hổ cùng Kinh Chập Long đồng thời hướng tới Vân Bái Cá nhào tới, Vân Bái Cá loại này yêu thú, huyết nhục đại bổ, ăn lúc sau, thần hồn lực có thể đại đại tăng lên.
Bạch Hổ cùng Kinh Chập Long đồng thời ra tay, Vân Bái Cá bị xé thành hai nửa.

Ở hai chỉ Bạch Hổ, Truy Phong hai chỉ cự hung lợi trảo dưới, Vân Bái Cá đều không kịp giãy giụa, Vân Bái Cá thịt vào hai chỉ bụng, một chút không có lãng phí.
Đường Thiên Túng nhìn ở giữa không trung, mơ hồ hư ảnh, mày
nhảy dựng.
Sở Diệp trên tay có một con Ảnh Thú, kỳ thật đã không phải cái gì
bí mật, nhưng là, Sở Diệp Ảnh Thú rốt cuộc là cái gì cấp bậc, đại gia lại không phải thực hiểu biết.
Đường Thiên Túng nhìn Mặc Nắm, thầm nghĩ: Vân Bái Cá ít nhất
là Vương giai, Ảnh Thú có thể dễ như trở bàn tay đem đối phương bắt được ra tới, cũng ít nhất là Vương giai.
Hơn nữa vừa mới tiến giai Ngân Sí Ong phó sủng, Sở Diệp trên tay hẳn là có năm con Vương giai Hồn Sủng, cái này số lượng thật sự là đáng sợ.
Một ít nhãn hiệu lâu đời Hồn Sư, dùng hết mấy trăm năm tích lũy,
cũng bất quá có thể khế ước hai ba chỉ Vương giai Hồn Sủng, Sở Diệp còn như vậy tuổi trẻ, Vương giai Hồn Sủng cư nhiên đã có một bàn tay.
Vân Bái Cá vừa chết, hơi chút khôi phục một ít trật tự Vân Bái Cá,
lần thứ hai hỗn loạn lên

Chương 292: Chương 292

Tuyết Bảo cùng Tiểu Thải bay đi ra ngoài, liên hợp sử dụng ảo thuật, đông đảo hải thú sôi nổi lâm vào ảo giác.
Tiểu hồ ly cùng tiểu hồ điệp vừa ra tay, càng nhiều Vương giai hải
thú đã chịu không nhỏ đánh sâu vào.
Phía trước, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn trằn trọc các đảo câu cá thời điểm, Vương giai hải thú vẫn luôn có chút không đủ phân, Truy Phong thường xuyên phá hư tiểu hồ điệp cùng tiểu hồ ly ảo thuật.
Này sẽ hội tụ hơn hai mươi chỉ Vương giai hải thú, Tiểu Thải cùng
Tuyết Bảo cuối cùng có thể tận tình làm.
Đường Thiên Túng nhìn trong biển hung thú càng thêm hỗn loạn
hỗn chiến, có chút ngạc nhiên.
Phía trước, Hỗn Loạn dược tề mê hoặc cũng chính là bảy tám chỉ Vương giai hải thú, nhưng là, tiểu hồ ly hai chỉ vừa ra tay, lâm vào
hỗn loạn Hồn Thú đạt tới mười ba chỉ.
Một ít còn thanh tỉnh hải thú, cũng bị bách quấn vào hỗn chiến.
Xem tiểu hồ ly cùng Tiểu Thải dễ như trở bàn tay liền xách động hải thú đấu tranh nội bộ, Đường Thiên Túng nguyên bản căng chặt nỗi lòng thả lỏng rất nhiều.
Vốn dĩ Đường Thiên Túng còn có chút lo lắng, bọn họ bên này Vương thú thiếu, tới Vương thú nhiều phải làm sao bây giờ, hiện tại thoạt nhìn, tựa hồ cũng không quá quan trọng.
Vương thú quá nhiều cũng không tốt, này một không cẩn thận liền

đấu tranh nội bộ, giúp đỡ ngược lại thành kéo chân sau.
Đường Thiên Túng bên người Thượng Cực Thiên Ưng nhìn tiểu hồ ly, ánh mắt dần dần mê ly lên.
Đường Thiên Túng cảm nhận được Hồn Thú nỗi lòng, lập tức vận
chuyển linh hồn lực, gọi trở về Thượng Cực Thiên Ưng thần trí.
Tiểu hồ ly phát hiện Đường Thiên Túng bên này động tĩnh, quay
đầu, pi pi kêu hai tiếng, Thượng Cực Thiên Ưng lại có thần trí hỗn
loạn hiện tượng, Đường Thiên Túng không khỏi có chút vô ngữ.
Đường Thiên Túng nhìn tiểu hồ ly, thầm nghĩ: Về Lâm Sơ Văn, đại gia đối này dược tề thực lực càng vì chú ý một ít, này Hồn Sủng giống như có chút bị bỏ qua, này chỉ hồ ly tuyệt đối là cái tàn nhẫn nhân vật a!
Đường Thiên Túng bỗng nhiên nhớ tới năm đó Thiên Uy Đảo hồ thú chi loạn, năm đó, Thiên Uy Đảo có cái Cửu Nguyệt Tông đại tông môn.
Cửu Nguyệt Tông một cái Hồn Vương khế ước một con có được Cửu Vĩ Hồ huyết mạch Nguyệt Ảnh Hồ, đem này bồi dưỡng tới rồi
Vương giai.
Sau lại cái kia Hồn Vương ngoài ý muốn đã chết, hồ thú giữ lại, xong việc có người phát hiện, vị kia Hồn Vương chết, khả năng cùng hồ thú có quan hệ, ra mặt thử, kết quả, phát hiện quả thực như thế.
Cửu Nguyệt Tông cái kia Hồn Vương vì cướp lấy vẫn là ấu tể Nguyệt Ảnh Hồ, giết chết kia chỉ hồ thú cha mẹ.
Kia Hồn Vương khế ước thời điểm, lau đi Nguyệt Ảnh Hồ ký ức, nhưng hẳn là không có thành công.
Kia chỉ Nguyệt Ảnh Hồ vẫn luôn ngụy trang mất trí nhớ, ẩn núp ở
kia Hồn Vương bên người, tìm được cơ hội, liền đem kia Hồn Vương cấp ám toán.
Cửu Nguyệt Tông người phát hiện chân tướng, tức khắc cảm thấy này hồ thú không thể để lại, há liêu kia Nguyệt Ảnh Hồ

cũng
không phải ăn chay, dụ hoặc trong tông môn đông đảo Hồn Sủng
phản loạn.
Đông đảo Hồn Thú ở cùng thời gian phệ chủ, Cửu Nguyệt Tông tại đây tràng đại biến bên trong hủy trong một sớm.
Cửu Nguyệt Tông bị diệt tông, không ít thế lực khác người, ra mặt
thảo phạt Nguyệt Ảnh Hồ.
Những cái đó ra mặt thảo phạt Hồn Sủng Sư Hồn Sủng, bị Nguyệt Ảnh Hồ mê hoặc thần trí, cư nhiên có không ít Hồn Sủng
sôi nổi thay đổi đầu thương, đối phó nổi lên chính mình chủ nhân.
Hồn Sủng Sư bởi vì Hồn Sủng mà cường đại, Nguyệt Ảnh Hồ mê hoặc thú tâm kỹ thuật nhất lưu, làm không ít Hồn Sủng Sư đều sởn tóc gáy.
Nghe nói, năm đó, từng có năm cái Hồn Vương thảo phạt Nguyệt
Ảnh Hồ, kết quả, bị Nguyệt Ảnh Hồ gây xích mích đấu tranh nội bộ.
Mấy cái Hồn Vương bị Nguyệt Ảnh Hồ mê hoặc, giết hại lẫn nhau,
kia chỉ gây xích mích đông đảo Hồn Thú phản loạn Nguyệt Ảnh Hồ, lại là tiêu sái mà đi, không biết tung tích.
Xong việc, tuy rằng mấy cái Hồn Vương đều khôi phục thần chí, nhưng nguyên bản quan hệ không tồi vài người, lại cả đời không
qua lại với nhau.
……
Một trận yêu dị tiếng ca vang lên, tiếng ca một vang, Sở Diệp tức khắc cảm giác tâm phù khí táo.
“Hải Yêu.” Sở Diệp nhíu chặt mày, Hải Yêu là trong biển một loại thập phần nguy hiểm hải thú, có thuyền ở trong biển đi, tao ngộ đến Hải Yêu, thường thường vô thanh vô tức bị kéo vào Hải Yêu ảo cảnh, lưu lại một thuyền thi thể.

Kinh Chập Long đã chịu Hải Yêu ảnh hưởng, phi lung lay.
Sở Diệp hướng tới Thượng Cực Thiên Ưng nhìn qua đi, Thượng Cực Thiên Ưng biểu hiện muốn so Kinh Chập Long càng thêm bất kham, đông diêu tây hoảng, Sở Diệp thật là có chút lo lắng, Đường Thiên Túng bị ném đến trong biển đi, sau đó bị hải thú một
ngụm ăn luôn.
Đường Thiên Túng nhìn trong biển ẩn núp Hải Yêu, cười khổ một
chút, thầm nghĩ: Hải Yêu cư nhiên cũng toát ra tới.
Cùng Cửu Vĩ Yêu Hồ giống nhau, Hải Yêu cũng là giỏi về mê hoặc nhân tâm Hồn Sủng, này hai chỉ đụng vào cùng nhau, cũng
không biết là ai càng tốt hơn.
Hải Yêu thanh âm, giống như có thể xuyên thấu nhân tâm giống nhau.
Đường Thiên Túng cảm thấy thức hải ong ong loạn hưởng, rõ ràng thức hải đau lợi hại, rồi lại có loại mơ màng sắp ngủ cảm giác.
Hải Yêu thanh âm thập phần chói tai, Sở Diệp theo bản năng ngăn chặn lỗ tai, lại căn bản vô pháp ngăn trở này cổ thanh âm.
Kinh Chập Long có chút táo bạo ở không trung bên trong quay cuồng, Sở Diệp thiếu chút nữa bị ném xuống tới.
“Ổn định a!” Sở Diệp điều động linh hồn lực, trợ giúp Kinh Chập Long ổn định thân hình.
Sở Diệp hít sâu một hơi, phía dưới hải vực đã là thành giảo thịt tràng, này nếu là một cái không cẩn thận ngã xuống, sợ là muốn thi cốt vô tồn.
Ngân Sí Ong đàn bên trong bình thường Ngân Sí Ong giống trời mưa giống nhau rơi xuống tới rồi trong hồ, thực lực kém một ít Ngân Sí Ong, rất khó chống đỡ Hải Yêu linh hồn công kích, sôi nổi rơi vào trong hồ.
Sở Diệp thấy tình thế không ổn, nhanh chóng đem ong đàn thu vào linh thú túi bên trong.
Vừa mới một cái không cẩn thận, Sở Diệp liền tổn thất mấy chục chỉ Chiến Tướng Ngân Sí Ong, hàng ngàn hàng vạn Sĩ cấp Ngân

Sí Ong.
Thật vất vả mới bồi dưỡng ra nhiều như vậy Ngân Sí Ong, một cái không lưu ý liền tổn thất nhiều như vậy, Sở Diệp vẫn là có chút đau lòng.
Tiểu Bạch cũng bị Hải Yêu tiếng kêu, sảo đau đầu.
Tiểu Bạch một móng vuốt hướng tới trong nước biển huy qua đi,
Tiểu Bạch này một móng vuốt qua đi, trong biển không ít cá biển
bị hoa thành hai nửa, nhưng Hải Yêu tiếng kêu lại không có đình
chỉ. Tiểu Bạch lại là mấy móng vuốt qua đi, trong biển bị hoa khai
hải thú không ít, nhưng là, Hải Yêu lại là lông tóc không tổn hao gì.
Kinh Chập Long nhìn Tiểu Bạch, có chút ghét bỏ nói: "Ngươi chính xác hảo kém a!"
Tiểu Bạch ngắm Kinh Chập Long liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Truy Phong cái này vương bát đản, biến sắc mặt so phiên thư còn
nhanh, sớm biết rằng liền không nên đem Chân Long Cửu Biến đều truyền thụ cho hắn. "Có bản lĩnh ngươi tới a!"
Truy Phong: "……"
Ô Ô tràn đầy táo bạo chụp phủi cánh, rầu rĩ nói: "Này quỷ đồ vật kêu hảo khó nghe a! Ta nguyền rủa ngươi, biến thành người câm."
Ô Ô nói âm rơi xuống, trong biển Hải Yêu giống như bị sặc tới rồi,
thanh âm đột nhiên im bặt.
Tiểu Bạch Hổ một đạo xé trời chém qua đi, vừa lúc mệnh trung Hải Yêu yết hầu.
Powered by GliaStudio
close
Có Ô Ô nguyền rủa tương trợ, Tiểu Bạch Hổ giống như thần trợ, chuẩn xác suất bay lên trăm phần trăm.
Ô Ô chụp đánh cánh, nói: "Cuối cùng ngừng nghỉ."

Tuyết Dương có chút khác thường hướng tới Ô Ô nhìn qua đi, Lâm Sơ Văn khế ước Vận Đen Quạ sự tình, mọi người đều biết, nhưng là, Tuyết Dương vẫn là lần đầu tiên nhìn đến Vận Đen Quạ
tham dự chiến đấu, hắc mao quạ đen năng lực, tựa hồ có chút quỷ dị.
Tuyết Dương hướng tới Lâm Sơ Văn nhìn qua đi, thấy Lâm Sơ Văn thần sắc như thường, cũng không có gặp phản phệ trạng huống.
Hải Yêu đột nhiên biến thành người câm, hải thú đàn có chút xao
động, Lâm Sơ Văn lại lần nữa hướng tới trong biển đầu hạ số chi Hỗn Loạn dược tề.
Rất nhiều hải thú thấy huyết liền điên cuồng, hơn nữa Hỗn Loạn
dược tề, liền càng thêm hỗn loạn.
Sở Diệp hướng tới hải thú đàn bên trong ném xuống số trương nổ
mạnh trận bàn.
Sở Diệp luyện chế nổ mạnh trận bàn uy lực vẫn là có thể, chỉ là phía trước Dụ Yêu dược tề đưa tới Vương thú luôn là không đủ phân, Sở Diệp nổ mạnh trận bàn cũng vô dụng võ nơi.
Này sẽ nổ mạnh trận bàn cuối cùng là dùng tới, trận bàn ở trong nước nổ mạnh, uy lực giảm xuống không ít, bất quá, trong biển Hồn Thú quá dày đặc, tỉ lệ ghi bàn nhưng thật ra không tồi.
Sở Diệp không ngừng hướng trong nước ném nổ mạnh trận bàn, mười mấy trương nổ mạnh trận bàn đi xuống, tức khắc khiến cho
ngập trời sóng biển.
Hỗn chiến không ngừng tiến hành, linh lực dao động cuồng bạo vô cùng, nơi nơi có thể thấy được sóng gió động trời.
Chết hải thú quá nhiều, sóng biển đều là đỏ như máu.
Ảnh Thú không biết khi nào, hỗn tới rồi hải thú đôi, thừa dịp hỗn
loạn, một bên cấp trọng thương hải thú bổ đao, một bên điên cuồng thu hoạch Vương cấp hải thú tinh hạch.

Chết đi Vương thú tinh hạch, rất nhiều hải thú đều nhìn chằm chằm, Mặc Nắm động tác quá lớn, một chút khiến cho đông đảo hải thú chú ý.
Trong lúc nhất thời, mấy đạo công kích hướng tới Mặc Nắm nơi vị
trí công kích qua đi, Mặc Nắm hóa thành một sợi khói nhẹ, linh hoạt trốn rồi qua đi.
Mấy chỉ Vương thú thấy tình thế không ổn, tựa hồ không nghĩ tham dự hỗn chiến, hướng tới bốn phía du tản ra.
“Phiền toái hai vị đuổi bắt một chút những cái đó du tán Vương thú, tránh cho bọn họ đánh sâu vào Thiên Nhàn Đảo.”
Bên này loạn thành một đoàn, Tuyết Dương cùng Đường Thiên Túng năng lực lại có chút vô dụng võ nơi.
Nghe được Sở Diệp nói, lập tức phi tán mở ra.
Hai người vừa ly khai, Sở Diệp hướng nước biển bên trong, một chút đầu nhập vào thượng trăm trương nổ mạnh trận bàn.
“Ầm vang, ầm vang.” Đinh tai nhức óc tiếng nổ mạnh không ngừng truyền đến.
Đường Thiên Túng quay đầu lại nhìn thoáng qua, liền thấy hơn hai mươi nói khổng lồ linh lực sóng giảo hợp ở cùng nhau.
Đủ loại bất đồng hình thái năng lượng, lẫn nhau va chạm.
Ở hỗn chiến dưới, từng luồng năng lượng không ngừng biến mất,
dù cho đột kích hải thú có hơn hai mươi đầu, cũng không đủ chết
a.
Đường Thiên Túng khống chế Thượng Cực Thiên Ưng bay mở ra, đối với Tuyết Vương cười khổ nói: “Giống như đến không a!”
Tuyết Dương lắc lắc đầu, thở dài một tiếng, nói: “Ai nói không phải.”
Tuyết Dương hướng tới Sở Diệp phương hướng nhìn thoáng qua, trong lòng nhịn không được có chút thất bại.
Tuy rằng đã sớm biết Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn lợi hại, nhưng là, hai người lợi hại trình độ, vẫn là có chút vượt qua đoán trước.
Sở Diệp hai người thủ hạ Tiểu Bạch chờ Hồn Thú đều xuất hiện, trong chớp mắt, lại hiểu rõ chỉ Vương thú chết.

Có thể tu luyện đến Vương thú rất nhiều trí tuệ đều là không thấp,
hải thú cũng có xu lợi tị hại bản năng, chết Vương thú một nhiều,
tứ tán mở ra Vương thú lại nhiều mấy chỉ.
Đường Thiên Túng cùng Tuyết Dương từng người đuổi theo bất đồng mục tiêu, phân tán mở ra.
Tiểu hồ ly Cửu Vĩ Hồ huyết mạch ưu thế bị nguyên vẹn phát huy ra tới, lâm vào ảo cảnh bên trong hải thú, không ngừng giết hại lẫn nhau, số lượng kịch liệt giảm bớt.
Thực mau hội tụ lại đây hơn hai mươi đầu hải thú, liền thừa bảy tám đầu.
Bảy tám đầu hải thú cũng là mỗi người mang thương, đồng bạn tử vong, làm một chúng hải thú biến xao động bất an lên.
Mặt biển ùng ục ùng ục phiếm phao, bỗng nhiên một trận kịch liệt
dao động phiếm lên.
Sở Diệp nhìn la bàn, nói: "Có khó giải quyết đối thủ tới."
Kinh Chập Long nhìn mặt biển, đôi mắt bên trong hiện lên vài phần khác thường chi sắc, Sở Diệp cảm nhận được Truy Phong kịch liệt cảm xúc dao động, này cảm xúc dao động như là kiêng kị, hỗn tạp ghen ghét, tức giận, mạc danh phức tạp.
"Ầm vang." Một cái màu xanh băng cự long phá thủy mà ra, trên cao nhìn xuống nhìn Sở Diệp.
Sở Diệp nhìn trong biển phá thủy mà ra hung thú, theo bản năng
mở to mắt.
"Thương Lan Long."
Từ trong biển bay ra long, một thân màu lam nhạt vảy, thoạt nhìn
thập phần xinh đẹp.
Sở Diệp nhìn Thương Lan Long, đối với Truy Phong nói: "Ngươi không phải muốn tìm tiểu đệ sao? Ngươi xem cái này thế nào, Vương giai, huyết mạch cao một ít, thực phù hợp ngươi tiêu chuẩn đi."
Truy Phong mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Hắn tiêu chuẩn có ba

cái,
Vương giai, huyết mạch cao một ít, còn có quan trọng nhất một chút, chịu thương chịu khó, ký chủ thật là mắt mù, đối diện cái này vương bát đản, nơi nào có một chút chịu thương chịu khó bộ
dáng, hắn là muốn tìm tiểu đệ, không phải muốn tìm tổ tông.
"Hỗn trướng nhân loại, là ngươi ám toán này đó ngu xuẩn hải thú
sao?" Thương Lan Long hỏi.
Sở Diệp: "……" Cái này làm cho hắn như thế nào trả lời?
"Một đám đám ô hợp, gặp gỡ một chút phiền toái nhỏ, liền như vậy lung tung rối loạn, không hề kết cấu." Thương Lan Long khinh
thường nói.
Sở Diệp nhìn tứ tán mà chạy hải thú, thầm nghĩ: Xác thật là không hề kết cấu.
Tiến đến hải thú quá nhiều, hải thú nhiều tự nhiên lực lượng đại,
vấn đề là này đó hải thú bên trong, không có tuyệt đối người lãnh
đạo, bị tiểu hồ ly cùng con bướm một mê hoặc, liền giết hại lẫn nhau.
Hải thú nhiều đánh đánh thuận gió trượng, đó là thẳng tiến không
lùi, nhưng là, đánh lên ngược gió trượng tới, liền phiền toái.
Thương Lan Long trên người long uy tất cả trút xuống ra tới, trong
nước hải thú, bị long uy sở nhiếp, tứ tán mà chạy.
Sở Diệp nhìn tứ tán mà chạy hải thú, âm thầm thở dài nhẹ nhõm
một hơi.
Này Thương Lan Long rõ ràng theo dõi bọn họ, nếu là muốn ở ứng phó Thương Lan Long đồng thời, còn muốn ứng phó hải thú
liền có chút khó giải quyết, này long chủ động đem hải thú đàn phân phát, nhưng thật ra một chuyện tốt.

Chương 293: Chương 293

Thương Lan Long ở không trung bên trong xoay quanh, dù bận vẫn ung dung nhìn Sở Diệp, Lâm Sơ Văn.
“Nga, Truy Phong, đã lâu không thấy, ngươi quả nhiên biến thành
Nhân tộc Hồn Thú.” Thương Lan Long nhìn chằm chằm Truy Phong, có chút khinh thường nói.
Sở Diệp nhìn Truy Phong, có chút nghi hoặc nói: “Nhận thức sao?”
Truy Phong hừ hừ, không nói gì, bất quá xem như cam chịu.
Sở Diệp thầm nghĩ: Là nhận thức sao? Xem Truy Phong bộ dáng, giống như không chỉ là nhận thức đơn giản như vậy a!
Sở Diệp nhìn Thương Lan Long, cười cười, nói: “Vị này Long tộc các hạ, nếu là nhận thức, không bằng chúng ta một khối tâm sự.”
“Ai muốn cùng ngươi loại này đê tiện Nhân tộc nói chuyện phiếm?” Thương Lan Long tràn đầy kiêu căng hừ hừ nói.
Sở Diệp: “……” Này hỗn trướng long, cư nhiên như thế không cho mặt mũi.
“Ta liền biết, Truy Phong ngươi loại này quá một đoạn thời gian sẽ
thực lực đại hàng tàn tật long, đến cuối cùng, nhất định sẽ bị Nhân tộc bắt đi làm trâu làm ngựa, Nhân tộc thích nhất khế ước ngươi như vậy tàn tật long, cũng không biết nghĩ như thế nào.” Thương Lan Long rung đùi đắc ý nói.
Sở Diệp thầm nghĩ: Đối phương tựa hồ có chút hiểu lầm, Nhân tộc không phải thích khế ước Kinh Chập Long, mà là, thích khế ước các loại long.
Truy Phong nhìn đối diện Thương Lan Long, khó chịu nói:

“Ngươi
cái vương bát đản, ngươi mới là tàn tật long.”
“Ta nhưng không giống ngươi, bản đại nhân vẫn luôn là như vậy
cường đại.” Thương Lan Long dừng một chút, nói: “Xem ngươi lớn lên như vậy béo, nhìn dáng vẻ, gần nhất ăn không ít a!”
Truy Phong nghe được Thương Lan Long nói, có chút ngượng ngùng, hắn gần nhất ăn đích xác thật không ít.
“Theo Nhân tộc vẫn là có chỗ lợi, ít nhất có một ngụm ăn, ngươi cũng là, ai cho ngươi một ngụm ăn, liền đi theo người chạy.” Thương Lan Long tràn đầy trào phúng nói.
Sở Diệp nhìn Thương Lan Long, thầm nghĩ: Này xuẩn long nói chuyện một cổ vai ác long nhị đại phong, cái này xuẩn long nhất định không biết, này sẽ chính mình này một bộ tiểu Boss pháo hôi
dạng.
Truy Phong nghe vậy bạo nộ, “Nếu không phải ngươi cái thùng cơm đem cái gì đều ăn, ta sẽ liền cà lăm đều ăn không được sao?”
Sở Diệp: “……” Truy Phong nguyên lai thảm như vậy sao? Bất quá, giống như hung thú thế giới là cái dạng này, hung thú cha mẹ chiếu cố hài tử đều là thực tháo, đánh tới con mồi hướng hài tử đôi một ném, cường đại ăn nhiều một chút, đoạt không đến đói
bụng, chết đói cũng là có, từ nào đó ý nghĩa đi lên nói, đây cũng là một loại khôn sống mống chết.
Thương Lan Long khẽ hừ một tiếng, nói: “Chính ngươi nhược, có
thể quái ai? Vì một ngụm ăn, cư nhiên đầu nhập vào Nhân tộc, không hề có Long tộc khí tiết.”
Truy Phong ngẩng đầu, nói: “Ngươi cho rằng ta là vì một ngụm ăn, mới đầu nhập vào Nhân tộc sao? Ngươi thật sự cho rằng ta là vì một ngụm ăn sao?”
“Chẳng lẽ không phải sao?”
Truy Phong khẽ hừ một tiếng, nói: “Ngươi thật là không kiến thức,

chỉ là vì một ngụm ăn, ta mới sẽ không đầu nhập vào Nhân tộc, ta
chủ yếu là vì mỗi ngày ăn Vương cấp hải thú thịt, lấy các loại dược tề đương nước uống, ngủ Long Sào, thường thường còn có linh khí cọ rửa……"
Sở Diệp đỏ mặt lên, thầm nghĩ: Truy Phong người này, trong lòng
vẫn là minh bạch a! Không uổng công hắn ăn ngon uống tốt cung
phụng người này. Chính là nói a! Giống hắn như vậy ký chủ, kỳ thật là rất khó đến.
Thương Lan Long nghe đôi mắt đỏ lên, dò hỏi: "Ngươi ở khoác lác đi."
Truy Phong khẽ hừ một tiếng, nói: "Ngươi biết cái gì a! Nhà ta ký chủ đạo lữ là vĩ đại Dược Tề Sư."
Thương Lan Long có chút khó hiểu nói: "Ngươi cư nhiên đi theo ký chủ cùng nhau ăn cơm mềm, vì cái gì không cùng ngươi ký chủ đạo lữ khế ước."
Sở Diệp: "……" Thật là linh hồn đặt câu hỏi a!
Thương Lan Long xem Truy Phong không trả lời, lo chính mình nói: "Bởi vì ngươi ký chủ đạo lữ chướng mắt ngươi sao?"
"Mới không phải!" Truy Phong có chút tức giận nói.
"Linh khí cọ rửa, linh khí cọ rửa là cái gì?" Thương Lan Long có chút nghi hoặc nói.
Truy Phong có chút ngạo nghễ nói: "Liền linh khí cọ rửa là cái gì cũng đều không hiểu, ngươi thật là không kiến thức."
Thương Lan Long nghe vậy, không cấm giận dữ.
Mộc Tiên Điểu không biết khi nào vọt lại đây, đối với Thương Lan
Long hộc ra một ngụm linh khí.
Thương Lan Long bị tặng một thân linh khí, tức khắc có loại thần
thanh khí sảng cảm giác.
"Nga, đây là linh khí tặng sao? Thực không tồi cảm giác."
Truy Phong có chút đắc ý nói: "Ngươi hiện tại đã biết đi." Linh khí

lễ rửa tội quá thoải mái, làm long muốn ngừng mà không được.
“Ngươi cái tàn tật gia hỏa, vận khí không tồi a!” Thương Lan Long
ánh mắt sáng quắc nhìn Mộc Tiên Điểu, nói: “Ta quyết định, ta làm ngươi làm ta phụ thuộc.”
Mộc Tiên Điểu há mồm một hút, tức khắc đại lượng linh khí bị hút
vào Mộc Tiên Điểu thân thể bên trong, không chỉ là phía trước Mộc Tiên Điểu phụt lên ở Thương Lan Long trên người, còn có Thương Lan Long trong thân thể bản thân một bộ phận linh khí.
Thương Lan Long có chút buồn bực nhìn Mộc Tiên Điểu, “Ngươi này chỉ đáng chết điểu.”
Mộc Tiên Điểu triển khai cánh, tránh khỏi Thương Lan Long tập kích.
Sở Diệp đối với Truy Phong, nói: “Truy Phong, thượng! Sửa chữa hắn, bất quá là một đầu Vương giai Thất giai tồn tại, ngươi xử lý Vương giai Thất giai còn thiếu sao?”
Truy Phong nghe vậy, tinh thần rung lên.
Thương Lan Long có chút bạo nộ nói: “Hỗn trướng, cư nhiên lấy ta cùng tầm thường Thất giai hải thú đánh đồng.”
Truy Phong bị Thương Lan Long khí thế một áp, lại lui một bước.
Sở Diệp nhanh chóng cảm giác được Truy Phong sợ hãi, Sở Diệp thầm nghĩ: Truy Phong khi còn nhỏ chỉ sợ không thiếu bị Thương
Lan Long ức hiếp a! Này đều lưu lại bóng ma tâm lý, nếu lúc này, Truy Phong cấp bậc so Thương Lan Long cao còn dễ làm một ít, cố tình Truy Phong so Thương Lan Long yếu đi hai cái cấp bậc.
Sở Diệp nhìn Truy Phong, nói: “Không cần lo lắng, cho hắn một cái thời gian hồi tưởng, đem hắn đánh hồi ấu tể kỳ.”
Truy Phong ánh mắt sáng lên, một cái thời gian hồi tưởng pháp quyết hướng tới Thương Lan Long đánh qua đi.
Thương Lan Long linh hoạt lánh mở ra, cười lạnh nói: “Ngu xuẩn,
ngươi cũng không nhìn xem chúng ta chi gian chênh lệch, liền

ngươi còn tưởng đối phó ta."
Tuyết Bảo không biết khi nào, bay đến bên cạnh, một mồm to ngọn lửa hướng tới Thương Lan Long phun qua đi.
Thương Lan Long bị Tuyết Bảo ngọn lửa tập kích, một chút bị năng tới rồi.
"Chết hồ ly!" Thương Lan Long rống giận một tiếng, đại lượng băng trụ từ trên trời giáng xuống, hướng tới Tuyết Bảo hạ xuống rồi xuống dưới.
Tuyết Bảo tốc độ bày ra một cái ngọn lửa phòng hộ tráo, chặn rơi xuống băng trụ.
Thương Lan Long hé miệng, hướng tới Tuyết Bảo cắn xé qua đi, Tuyết Bảo nhanh chóng bỏ chạy mở ra.
Thương Lan Long bị Tuyết Bảo ngọn lửa công kích, hấp dẫn lực chú ý, hắc quạ đen nhân cơ hội phát động công kích.
Powered by GliaStudio
close
"Ta nguyền rủa ngươi, tốc tốc thu nhỏ." Ô Ô nguyền rủa hóa thành một đoàn sương khói, bao phủ ở Thương Lan Long trên người, đi vô pháp dừng ở đối phương trên người.
Truy Phong nhân cơ hội phát động Luân Hồi Pháp Quyết, ở Ô Ô nguyền rủa bảo vệ dưới, Truy Phong Luân Hồi Pháp Quyết, lần này ở giữa Thương Lan Long trên người.
Trúng Luân Hồi Pháp Quyết Thương Lan Long thực lực giảm xuống, chống đỡ nguyền rủa năng lực nhanh chóng hạ thấp.
Hắc quạ đen nguyền rủa nháy mắt xâm nhập Thương Lan Long thân thể, Thương Lan Long cấp bậc một chút rớt tới rồi Vương giai Ngũ giai.
Truy Phong cùng hắc quạ đen đơn độc đối Thương Lan Long xuống tay, đều rất khó đắc thủ, nhưng hai chỉ đồng thời ra tay, Thương Lan Long tưởng không trúng chiêu cũng khó.
"Đáng chết bẹp mao súc sinh." Thương Lan Long nghiến răng nghiến lợi nói.
Hắc quạ đen rầu rĩ nói: "Ngươi cái này chết con giun, cư nhiên dám mắng vĩ đại Ô Ô đại nhân."
Thương Lan Long nghe vậy giận dữ, "Ngươi mắng ai con giun đâu?"

“Mau, đại gia cùng nhau xuống tay.” Sở Diệp tốc độ quát.
Thương Lan Long cấp bậc giảm xuống hẳn là chỉ có thể duy trì nửa nén hương thời gian, một khi vượt qua thời gian, Thương Lan Long khôi phục, vậy không còn kịp rồi.
Mặc Nắm nhanh chóng dung nhập Tiểu Bạch thân thể, Tiểu Bạch
đối với Thương Lan Long một hồi mưa rền gió dữ công kích.
Sở Diệp nhìn cấp bậc giảm xuống Thương Lan Long, thầm nghĩ: Này liền đúng rồi, thực lực không đủ, có thể số lượng tới thấu.
Tiểu hồ ly, Tiểu Bạch, Mặc Nắm chờ mấy tiểu cùng nhau xuống tay, Thương Lan Long thực lực giảm xuống, lại tao ngộ chúng tiểu
vây công, song quyền khó địch bốn tay, thực mau rơi xuống hạ phong.
Thương Lan Long có chút kích động nói: “Các ngươi mấy cái lấy nhiều khi ít, không tu võ đức.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Chính cái gọi là mèo đen mèo trắng bắt được lão thử chính là hảo miêu, loại này thời điểm, còn quản cái gì võ đức không võ đức.
Sở Diệp nghĩa chính từ nghiêm nói: “Người thắng làm vua bại vì khấu, quá trình không quan trọng, kết quả mới là mấu chốt.”
Thương Lan Long nghiến răng nghiến lợi nhìn Sở Diệp, nói: “Quả
nhiên là đê tiện người vô sỉ tộc.”
Sở Diệp: “……” Nga khoát, này xuẩn long cư nhiên mắng hắn đê tiện vô sỉ. “Ô Ô, mau cho hắn một cái nguyền rủa, nguyền rủa hắn
biến thành cá chạch!”
Truy Phong nghe được Sở Diệp nói, ánh mắt sáng lên, nói: “Đúng
đúng đúng, mau đem hắn biến thành cá chạch.”
Ô Ô mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Hắn là Lâm Sơ Văn Hồn Sủng, không phải Sở Diệp Hồn Sủng tới, bất quá, Sở Diệp cái này kiến nghị không tồi, thực mang cảm cảm giác. Bất quá, này Thương Lan Long là long huyết độ dày không thấp, không dễ dàng như vậy nguyền rủa thành công.

“Đại gia mau thượng, đả thương hắn, càng dễ dàng đem hắn biến
thành cá chạch.” Ô Ô kêu la nói.
“Pi pi.”
“Ong ong.”
“Y y.”
“……”
Có thể là chúng tiểu đều rất muốn nhìn xem Thương Lan Long biến thành cá chạch là bộ dáng gì, trong lúc nhất thời, chúng tiểu
tượng là tiêm máu gà giống nhau hướng tới Thương Lan Long phát động tiến công.
Thương Lan Long thực lực không thấp, nhưng là, Tiểu Bạch, Kinh
Chập Long, tiểu hồ ly thêm lên cũng không yếu, thực mau Thương Lan Long liền ở chúng tiểu nhân liên hợp công kích dưới
bị thương.
“Ta nguyền rủa ngươi, biến thành cá chạch.”
Cùng với Ô Ô nguyền rủa, Thương Lan Long thân hình lại lần nữa thu nhỏ một vòng, trên đầu long giác giống như đoản một đoạn, trên người long uy cũng là giảm đi, thật giống như huyết mạch thoái hóa.
Truy Phong có chút thất vọng nói: “Không có biến thành cá chạch
a!” Nếu, Thương Lan Long có thể biến thành cá chạch, hắn liền dùng Lưu Ảnh Thạch, đem cái này hình ảnh khắc lục xuống dưới,
mỗi ngày xem một lần.
Ô Ô chụp phủi cánh, nói: “Ngươi cho rằng đem hắn biến thành cá
chạch là đơn giản như vậy sự sao?”
Này Thương Lan Long chính là Vương giai hậu kỳ, hắn mới Vương giai lúc đầu, chênh lệch quá lớn, nếu cấp bậc đổi lại đây, kia có lẽ thực sự có khả năng lâm thời đem Thương Lan Long biến thành cá chạch.

Truy Phong nhìn Thương Lan Long, nói: “Tính, có thể biến thành
như vậy cũng không tồi.”
Truy Phong đối với Thương Lan Long thả ra long uy, Thương Lan
Long ở Ô Ô nguyền rủa dưới, huyết mạch lùi lại, cư nhiên bị Truy
Phong long uy áp chế xuống dưới.
Long tộc lấy huyết mạch định tôn ti, Thương Lan Long phát hiện
chính mình cư nhiên bị Truy Phong áp chế xuống dưới, tức khắc có loại bị vô cùng nhục nhã cảm giác.
Thương Lan Long giận dữ, nhìn Truy Phong, nghiến răng nghiến
lợi nói: “Ngươi cái hỗn trướng đồ vật, ngày khác xem ta như thế nào thu thập ngươi.”
Thương Lan Long phóng xong rồi tàn nhẫn lời nói, sử dụng Long
tộc không độn chi thuật, một chút biến mất bóng dáng.
Truy Phong có chút kích động, nói: “Chạy, chạy, không nghĩ tới tên kia cư nhiên như thế không cốt khí, cư nhiên chạy trốn.”
Sở Diệp nhìn Truy Phong, có chút tò mò nói: “Đó là đại ca ngươi?”
Truy Phong hừ hừ, không nói gì.
Hắc quạ đen bay lại đây, nói: “Truy Phong, đại ca ngươi giống như so ngươi cường a!”
Truy Phong hắc mặt, nói: “Hắn cường còn không phải kẹp chặt cái đuôi chạy.”
Truy Phong khi còn nhỏ không thiếu ai vừa rồi vị kia Thương Lan
Long đánh, vẫn luôn có ám ảnh tâm lý, nhìn đến Thương Lan Long chạy, đảo tựa khám phá mê chướng, rộng mở thông suốt.
“Chờ lần sau ta Luân Hồi Pháp Quyết biến cường, một cái luân hồi thuật đem hắn đánh hồi vừa mới sinh ra thời điểm.” Truy Phong ngẩng đầu nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Có chí khí.” Này liền đúng rồi sao, gặp

được đối thủ không thể túng, túng đã có thể không dễ làm.
Sở Diệp lưng đeo xuống tay, nghiêm túc nói: “Trải qua lần này chiến đấu, các ngươi hẳn là phát hiện thú ngoại có thú, thiên ngoại hữu thiên, so với Vương giai hậu kỳ tàn nhẫn nhân vật, các
ngươi vẫn là kém cỏi không ít, đại gia muốn giận a! Thực lực không đủ liền phải bị đánh.”
Hắc quạ đen vỗ vỗ cánh, nói: “Nhanh lên đi cho ta tìm đồ đằng trụ, cho ta tìm cái bảy tám chục căn hoàn chỉnh đồ đằng trụ.”
Truy Phong rung đùi đắc ý nói: “Ta muốn Chân Long Huyết, mau
cho ta một hồ Chân Long Huyết.”
Tiểu hồ ly rung đùi đắc ý la hét một hồ Thiên Hồ Huyết.
Sở Diệp mắt trợn trắng, này xem như sao lại thế này, Truy Phong
ở kia hồ ngôn loạn ngữ, ngoan ngoãn tiểu hồ ly cư nhiên cũng đi theo ồn ào, bị dạy hư a! Dạy hư.
Một chúng Hồn Sủng đều náo loạn lên, liền một quán có chút tự bế Mộc Tiên Điểu cũng ồn ào muốn linh tinh, còn muốn mấy trăm
khối.
Sở Diệp mắt trợn trắng, hắn này giáo dục một chúng Hồn Sủng tiến tới đâu, này đó hỗn trướng lại chỉ biết cùng hắn đề yêu cầu, đề yêu cầu nhiều thương cảm tình a! Này đề yêu cầu liền đề yêu cầu đi, tẫn đề một ít không thực tế yêu cầu xem như sao lại thế này a!

Chương 294: Chương 294

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn dọn dẹp chiến trường, một cái Thương Long bay lại đây.
“Cung trưởng lão như thế nào tới? Thiên Nhàn Đảo còn phải ngươi tọa trấn đâu.”
Tuy rằng hải thú triều đại bộ đội đã bị ngăn cản xuống dưới, bất quá, vạn nhất có lọt lưới đi tập kích Thiên Nhàn Đảo liền không hảo.
“Hải thú đàn tạm thời còn chưa tới, có mặt khác vài vị đạo hữu hỗ
trợ, ta liền ra biển nhìn xem, bên này hải thú tan?” Cung Khiếu hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nhẹ nhàng nói: “Đã chết mười ba chỉ Vương thú, mặt khác đều tan.”
Cung Khiếu nghe vậy thở dài nhẹ nhõm một hơi, “Kia liền hảo.”
Cung Khiếu tuổi tác quá lớn một ít, khí huyết suy kiệt, vô pháp thời gian dài động võ, một khi ở chiến đấu bên trong chịu bị thương nặng, liền sẽ ảnh hưởng thọ nguyên.
Cung Khiếu tuy rằng không sợ hãi đại hình thú triều, nhưng là, nhiều một chuyện không bằng thiếu một chuyện.
“Vừa mới nơi này xuất hiện Long tộc sao?” Cung Khiếu cảm thụ được mặt biển thượng còn sót lại linh lực dao động hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Xuất hiện!”
Cung Khiếu híp mắt mắt, nói: “Cư nhiên có Long tộc xuất hiện, hẳn là có không ít Hồn Sủng Sư hối hận không lại đây.”
Sở Diệp: “……” Hắn như thế nào quên mất, Long tộc tuy rằng nguy hiểm, nhưng đồng dạng giá trị không giống bình thường, Thương Lan Long phẩm tướng không bình thường, mặc kệ là giết

lấy tài liệu liêu, vẫn là khế ước làm Hồn Sủng đều là không tồi lựa
chọn.
Hải Long Cung rất nhiều người, đều trăm phương nghìn kế tìm kiếm chân long khế ước, nếu là biết Thương Lan Long xuất hiện, hẳn là sẽ thập phần tâm động.
“Lúc sau, có lẽ sẽ có càng ngày càng nhiều long tiến đến.” Cung Khiếu nói.
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Cung trưởng lão như thế nào nói như vậy?”
“Phía trước, hẳn là có người ở trong biển hạ bỏ thêm Chân Long Huyết luyện chế Dụ Yêu dược tề.” Cung Khiếu nói.
Sở Diệp có chút kinh ngạc nói: “Chân Long Huyết.”
Dụ Yêu dược tề hiệu lực cùng sở dụng tài liệu, quan hệ thập phần to lớn, Sơ Văn nếu là ở phía trước luyện chế Dụ Yêu dược tề bên trong gia nhập Chân Long Huyết, hẳn là có thể đem dược tề hiệu lực tăng lên gấp mười lần, cứ như vậy, liền quá nguy hiểm, Hoàng giai yêu thú đều có thể đưa tới.
Kinh Chập Long nghe vậy, không cấm giận dữ, “Là ai! Là ai như vậy phí phạm của trời! Có Chân Long Huyết cư nhiên không lấy tới hiếu kính Truy Phong đại gia, cư nhiên lấy tới luyện chế cái gì
Dụ Yêu dược tề!”
Sở Diệp: “……” Truy Phong gia hỏa này, thật là sẽ vọng tưởng.
Bất quá, giống như xác thật có chút lãng phí a!
Sở Diệp thầm nghĩ: Cái này Dụ Yêu dược tề thật sự là Lâm Mộng Dung bút tích, Lâm Mộng Dung trên tay có Chân Long Huyết sao?
Chân Long Huyết này ngoạn ý hiếm lạ thực a! Bất quá, nữ chủ hồng phúc tề thiên, có cũng không kỳ quái.
“Không phải giống nhau Chân Long Huyết, Ma Long Huyết.” Cung
Khiếu nói.
Kinh Chập Long bừng tỉnh nói: “Thì ra là thế, là Ma Long Huyết liền tính, chẳng lẽ Đoạt Thiên tên kia là bị Ma Long Huyết hấp dẫn

lại đây, gia hỏa này còn có mặt mũi nói ta sa đọa, chính mình còn
không phải giống nhau, cư nhiên bị kẻ hèn Ma Long Huyết cấp hấp dẫn tới, quả thực không biết cái gọi là, gia hỏa này chạy nhanh uống lên Ma Long Huyết, tẩu hỏa nhập ma mới hảo."
Sở Diệp: "……"
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: "Ngươi không có cảm giác được Dụ Yêu dược tề hơi thở sao?" Dựa theo Cung Khiếu cách nói, Long tộc hẳn là thực dễ dàng đã chịu dược tề ảnh hưởng.
Kinh Chập Long rầu rĩ nói: "Như vậy cấp thấp dược tề, đối ta có thể có cái gì lực hấp dẫn."
Sở Diệp: "……" Truy Phong gia hỏa này là bữa tiệc lớn ăn nhiều, cho nên, cảm giác đều giảm xuống sao?
Lâm Sơ Văn nhìn Cung Khiếu, nói: "Cung trưởng lão tâm tình không tồi a!"
Cung Khiếu cười cười, tâm tình không tồi nói: "Đi mòn giày sắt tìm chẳng thấy, đến khi đạt được chẳng tốn công."
Cung Khiếu nói chuyện, một con Trầm Vân Quy phá thủy mà ra.
"Cung trưởng lão, tìm được Trầm Vân Quy?" Sở Diệp có chút kinh ngạc nói.
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Vốn dĩ vẫn luôn tìm không thấy, không nghĩ tới, lần này ở hải thú triều bên trong tìm
được rồi."
Sở Diệp có chút mới lạ nói: "Trầm Vân Quy không phải không yêu
chiến đấu sao? Cũng chạy tới tham dự chiến đấu sao?" Lần này hải thú triều cư nhiên đem Trầm Vân Quy loại này chung cực trạch quy đều hấp dẫn lại đây sao?
Cung Khiếu lắc lắc đầu, nói: "Đều không phải là như thế."
Cung Khiếu giải thích một chút, Trầm Vân Quy lai lịch, Sở Diệp không cấm có chút vô ngữ.
Trầm Vân Quy là rót vào một đầu cá voi cọp trong bụng bị mang lại đây, cá voi cọp là đại hình hải thú, có thể trường đến mấy trăm
mễ trường, ăn khởi đồ vật tới, miệng rộng một trương, cá lớn,

tiểu
ngư tẫn nhập miệng, Trầm Vân Quy đại khái là một không cẩn thận bị ăn vào cá voi cọp trong bụng.
Phải biết rằng Trầm Vân Quy này rùa đen, giáp xác rắn chắc thực, ăn vào đi căn bản tiêu hóa không được.
Loại này rùa đen còn thập phần trường thọ, cá voi cọp đã chết, Trầm Vân Quy cũng chưa chắc sẽ chết.
Đối phương nếu là Trầm Vân Quy nguyện ý, có thể đem cá voi cọp bụng trở thành đất ấm, ngủ cái mấy chục mấy trăm năm, chờ
đến cá voi cọp đã chết lúc sau, lại đổi cái địa phương tiếp tục ngủ.
Cung Khiếu phía trước gặp được cá voi cọp thời điểm, ở đối phương trên người cảm giác được Trầm Vân Quy hơi thở, mổ ra cá voi cọp thân thể lúc sau, quả nhiên phát hiện này quy.
Sở Diệp nhịn không được nói: "Trầm Vân Quy không hổ là Trầm Vân Quy a!"
Cung Khiếu cười cười, nói: "Chúng ta đi về trước đi, này thú triều
tạm thời là tan, bất quá, vẫn là có khả năng ngóc đầu trở lại."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Nói chính là a!" Thương Lan Long vừa mới chạy, xem đối phương bộ dáng, ăn lớn như vậy mệt, không chừng khi nào liền muốn tìm hồi bãi.
Sở Diệp đem hải thú thi thể thu một chút, về tới Thiên Nhàn Đảo
phía trên.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hàng năm săn thú hải thú, nhặt xác việc này, làm lên cũng là quen cửa quen nẻo.
"Sở thiếu, Lâm thiếu." Đường Thiên Túng khống chế phi ưng, bay
trở về.
Sở Diệp nhìn Đường Thiên Túng, nói: "Đường đạo hữu, tiệt hạ những cái đó chạy trốn hải thú sao?"
Đường Thiên Túng có chút ngượng ngùng nói: "Rất xấu hổ, tam đầu Vương giai hải thú, ta chỉ tiệt hạ một đầu."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Kia cũng không tồi, đối thủ thiếu một

cái là một cái."
Đường Thiên Túng nhìn trong biển trôi nổi mười mấy đầu hải thú
thi thể, không hề có bị an ủi đến.
Đường Thiên Túng lại đây không lâu, Tuyết Vương cũng đã trở lại.
"Tuyết Vương thu hoạch như thế nào a!" Đường Thiên Túng hỏi.
Tuyết Vương có chút bất đắc dĩ nói: "Chỉ tiệt hạ một đầu viêm hỏa
cá."
Powered by GliaStudio
close
Đường Thiên Túng gật gật đầu, thầm nghĩ: Này còn kém không nhiều lắm, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hai cái chính là phi nhân loại, không thể so, không thể so.
……
Thiên Nhàn Đảo.
"Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đã trở lại." Thường Mậu nói.
Thường Hồng hít sâu một hơi, nói: "Vừa mới trên biển xuất hiện đại biến, hẳn là cùng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn có quan hệ, vừa mới tổng cộng xuất hiện gần hơn ba mươi cổ Vương thú hơi thở, hẳn là một hồi đại hỗn chiến."
Thường Mậu hít sâu một hơi, có chút tò mò nói: "Hơn ba mươi chỉ
Vương thú đại chiến a! Có như vậy nhiều sao?"
Thường Hồng gật gật đầu, nói: "Có."
"Nói như thế tới, tình hình chiến đấu nhất định thực kịch liệt, không biết chiến cuộc đến tột cùng như thế nào." Đáng tiếc, không có thể đi nhìn xem.
"Rốt cuộc là ai ở dẫn động hải thú triều a! Có phải hay không Lâm
Sơ Văn dùng dược tề mất khống chế?" Thường Mậu nói.
Thường Hồng mấy ngày hôm trước đi Thiên Nhàn Đảo phụ cận hải vực chuyển động một vòng, phát hiện có Dụ Yêu dược tề tồn tại dấu hiệu.
Cung Thần hẳn là cũng tra được điểm này, tựa hồ lòng nghi ngờ

là bọn họ Dược Tề Sư hiệp hội làm.
Thường Hồng lắc lắc đầu, nói: “Hẳn là không phải.”
Dược Tề Sư hiệp hội vẫn luôn ở nhìn chằm chằm Lâm Sơ Văn động tĩnh, Lâm Sơ Văn mấy năm nay, vẫn luôn ở dùng Dụ Yêu dược tề câu cá.
Theo thời gian chuyển dời, Lâm Sơ Văn đối dược tề đem khống đã càng ngày càng thuần thục, hẳn là sẽ không tại đây loại thời điểm, ra lớn như vậy bại lộ.
Huống chi, dựa theo Sở Diệp, Lâm Sơ Văn tính tình, thật muốn dụ dỗ hải thú cũng sẽ không tuyển ở Thiên Nhàn Đảo, Thiên Nhàn Đảo chính là có hai người sản nghiệp.
Thường Mậu chớp chớp mắt, nói: “Nói như thế tới, là có mặt khác
xem Sở Diệp, Lâm Sơ Văn không vừa mắt người hoặc là thế lực ra tay a!”
Thường Hồng gật gật đầu, nói: “Hơn phân nửa là như thế.”
……
Lâm Mộng Dung dược tề cửa hàng.
“Vừa mới trên biển có mười mấy cổ Vương giai hung thú năng lượng biến mất.” Mộ Lăng Thiên nói.
Sở Diệp trên tay có tìm kiếm hung thú la bàn, Mộ Lăng Thiên ở Thiên Nguyệt thư viện cũng được đến cùng loại pháp khí.
“Biến mất mười mấy cổ năng lượng, Lâm Sơ Văn trên tay Hồn Thú, có thể hay không đã chết?” Lâm Mộng Dung hơi có chút chờ
mong nói.
Mộ Lăng Thiên lắc lắc đầu, nói: “Không biết.”
Lần này đột kích hải thú triều, có hơn hai mươi đầu, cùng nhiều như vậy Vương thú huyết đua, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn toàn thân mà lui xác suất cũng không tính quá lớn.
Bất quá, vừa mới Sở Diệp là khống chế Kinh Chập Long hồi đảo, có thể xác định Kinh Chập Long hẳn là không ra vấn đề.
“Lăng Thiên, ngươi có hay không nghĩ tới khế ước một con rồng a!” Lâm Mộng Dung hỏi.
Lâm Mộng Dung thầm nghĩ: Sở Diệp ngồi Kinh Chập Long tới tới lui lui, thật sự là uy phong a!

Mộ Lăng Thiên khế ước Khiếu Nguyệt Thiên Lang là thượng cổ huyết mạch tuy rằng cũng lợi hại, nhưng là, luận uy thế vẫn là cùng long kém một ít.
Nghĩ đến Sở Diệp bay lên không ngự long phong tư, Lâm Mộng Dung không cấm có chút ý động.
Sở Diệp thật sự là vận khí tốt a! Cư nhiên khế ước Kinh Chập Long, Kinh Chập Long tuy rằng dễ dàng khế ước, nhưng long phẩm ở Long tộc bên trong cũng không tính quá xông ra, nếu là Mộ Lăng Thiên có thể khế ước một cái càng cao phẩm chất long, áp quá đối phương thì tốt rồi.
Mộ Lăng Thiên cười cười, nói: "Nếu có cơ hội nói, đương nhiên."
Mộ Lăng Thiên ở trong lòng thở dài, thầm nghĩ: Nếu là có thể trở thành ngự long sư nói, ai lại sẽ không nghĩ đâu, vấn đề là tưởng trở thành ngự long sư, khó khăn không phải giống nhau cao a!
Mộ Lăng Thiên nhìn Lâm Mộng Dung, tổng cảm thấy đối phương
tới Thiên Nhàn Đảo lúc sau, tính tình giống như biến kém không
ít, đại khái là bởi vì nghe được Lâm Sơ Văn tin tức, cảm nhận được chênh lệch duyên cớ.
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn về tới Thiên Nhàn Đảo tạm làm tu chỉnh.
Sở Diệp bên ngoài thu mười mấy đầu hải thú thi thể, thu hoạch không nhỏ.
Trở lại Thiên Hà hoa lâm lúc sau, Sở Diệp đem sở hữu hải thú thi thể phóng ra, tiến hành chia của.
Tiểu Thải có chút kích động vây quanh Hải Yêu thi thể, chuyển động không ngừng.
Tiểu hồ ly xé rách Hải Yêu yết hầu, lấy ra một quả yêu châu, đem yêu châu ném cho Tiểu Thải, Tiểu Thải một ngụm đem yêu châu
nuốt đi xuống, trên người hơi thở tức khắc bạo trướng.
Tiểu Ngân phành phạch cánh, vây quanh tiểu hồ ly chuyển động.
Tiểu hồ ly dùng ngọn lửa bỏng cháy Vạn Độc Sứa, từng đợt khói

đen phiêu tán mở ra, khói đen một bay tới không trung, đã bị Mặc
Nắm thu lấy tới rồi thân thể bên trong.
Dựa theo Tiểu Bạch ký ức, Vạn Độc Sứa kịch độc vô cùng, nhưng là, đem sứa hoàn toàn luyện hóa lúc sau, sẽ lưu lại tinh oánh dịch
thấu sứa hệ sợi, thứ này có thể đại biên độ đề cao Hồn Sủng linh hồn khống chế lực.
Kinh Chập Long bá chiếm một đầu long quy, tiến hành rồi luyện hóa.
Mấy tiểu điên cuồng hấp thu lần này thu hoạch, cực lực tăng lên thực sự lực.
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen, nói: “Ô Ô, ngươi xem ta khí vận như thế nào?”
Ô Ô đánh giá Sở Diệp, nói: “Vận đen có điều tiêu tán, khí vận còn có điều dâng lên.”
Sở Diệp vừa lòng gật gật đầu, nói: “Này liền hảo.”
“Ngươi phải hảo hảo cảm kích Ô Ô đại nhân, Ô Ô đại nhân cho ngươi mang đến vận may.” Ô Ô nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Được rồi, được rồi, đã biết, lần này có thể như vậy thuận lợi, đều là Ô Ô đại nhân ngài công lao.”
Hắc quạ đen vừa lòng giãn ra cánh chim, gật gật đầu, nói: “Không
tồi, không tồi, ngươi minh bạch liền hảo.”
Sở Diệp: “……”

Chương 295: Chương 295

Tuyết Vương tới chơi thời điểm, Sở Diệp đang ở cùng chúng tiểu chia của.
“Sở thiếu lần này thu hoạch không nhỏ a!” Tuyết Dương có chút hâm mộ nói.
Sở Diệp cười cười, nói: “Không dám, không dám.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Lần này thú triều xuất hiện hiếm lạ hải thú không ít, chờ này phê hải thú xử lý rớt, mấy tiểu nhân thực lực hẳn là có thể có một cái bay vọt.
“Đây là Răng Cưa Cá Mập đi, thứ này rất ít thấy a!” Tuyết Dương nói.
Sở Diệp nghiêng đầu, nói: “Phải không? Không như thế nào lưu ý.” Lần này xuất hiện Vương thú quá nhiều, Răng Cưa Cá Mập xen lẫn trong trong đó, cũng không thấy được.
“Thứ này là chết như thế nào a!”
Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: “Hẳn là bị độc chết.”
Này Răng Cưa Cá Mập vận khí không tốt lắm a! Đầu tiên là bị quấn vào hải thú hỗn chiến, lúc sau, lại bị Vạn Độc Sứa cấp độc chết.
Tuyết Dương gật gật đầu, nói: “Là Vạn Độc Sứa làm sao? Vạn Độc Sứa độc tính kịch liệt, tồn tại Vạn Độc Sứa hải vực, hồ nước cũng vô pháp dùng ăn, Vạn Độc Sứa độc rất khó xử lý.”
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Vạn Độc Sứa độc rất khó xử lý sao?”
Tuyết Dương gật gật đầu, nói: “Đương nhiên, phía trước, Thiên Ám Đảo liền phát sinh quá Vạn Độc Sứa độc huyết dật tán sự tình, lúc ấy, Thiên Ám Đảo chung quanh rất nhiều hải thú bị độc chết, còn có một ít hải thú lại đã xảy ra biến dị, biến thành kịch độc hải thú, cấp Thiên Ám Đảo mang đến phiền toái không

nhỏ."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Thì ra là thế."
"Sở thiếu giống như cũng được đến Vạn Độc Sứa thi thể, ngươi chuẩn bị xử lý như thế nào?" Tuyết Dương hỏi.
Sở Diệp có chút tò mò nói: "Thế lực khác là xử lý như thế nào?"
"Trước kia thiên khang đảo được đến quá một đầu thi thể, sau lại,
điều động số chỉ toản địa long, dưới nền đất vạn mét đào một cái
hố sâu, đem thi thể vùi lấp đi vào." Tuyết Dương nói.
Sở Diệp túc khẩn mày, nói: "Nghe thực phiền toái bộ dáng."
"Là có chút phiền phức, bất quá, vì phòng ngừa độc tố khuếch tán, cũng là cần thiết, Sở thiếu tính toán xử lý như thế nào?" Tuyết Dương truy vấn nói.
"Nga, đã xử lý tốt."
Tuyết Dương có chút ngoài ý muốn nói: "Xử lý tốt, xử lý như thế nào."
"Liền…… Ăn luôn."
Tuyết Dương kinh thanh nói: "Ăn luôn!" Không bị độc chết sao?
"Như thế nào ăn luôn đâu?"
Sở Diệp nhún vai, nói: "Mặc Nắm muốn ăn a!"
Hắn lại không dùng được, Mặc Nắm muốn ăn tự nhiên chỉ có thể
làm người ăn, Ảnh Thú ăn lúc sau, thực lực giống như có điều bay lên, cũng coi như là biến phế vì bảo, Mặc Nắm ăn xong giống như có chút chưa đã thèm.
Tuyết Dương hít sâu một hơi, nói: "Ảnh Thú sao?" Ảnh Thú khẩu
vị cư nhiên như vậy cổ quái sao? "Ảnh Thú không có việc gì đi."
Sở Diệp nhún vai, nói: "Hắn rất tốt a!"
Tuyết Dương gật gật đầu, nói: "Đó là ta nhiều lo lắng."
……
Sở Diệp thô thô xử lý một chút mười mấy đầu Vương thú, gỡ xuống Vương thú trên người yêu cầu bộ phận, dư lại thú cốt trực
tiếp đưa đến sát khí sơn cốc.

Mười mấy đầu Vương thú thú cốt, thể tích khổng lồ, thi cốt đưa đến sát khí sơn cốc, khiến cho không ít người chú ý.
Trên đảo nguyên bản bởi vì hải thú hơi ẩm phân có chút đê mê, nhưng là, mười mấy đầu Vương thú thi thể vừa xuất hiện, trên đảo không khí lập tức liền thay đổi.
“Sở thiếu đi ra ngoài một chuyến, giống như mang về mười mấy đầu Vương thú thi thể a!”
“Mười mấy đầu Vương thú thi thể, kia đến giá trị bao nhiêu tiền a!”
“Ai biết được, một đầu Vương thú thi thể chính là giá trên trời.”
“Mười mấy đầu Vương thú thi thể, hẳn là có thể luyện chế ra không ít sát khí, nghe nói dùng Vương thú luyện chế sát khí, phẩm chất sẽ càng cao một ít.”
“Nghe nói lần này đột kích Vương thú có hơn ba mươi đầu, cái này đều đi mười mấy đầu, hiện tại xem ra, tựa hồ cũng không quá
nhiều a!”
“Này phía trước nghe nói hải thú muốn tới, một đống người nhát
gan sôi nổi chạy, sợ cái gì đâu, trên đảo nhưng không ngừng có Sở tiền bối, Lâm tiền bối, còn có Cung Khiếu trưởng lão tọa trấn, Cung Khiếu trưởng lão chính là đỉnh cấp Hồn Vương.” Người nói chuyện hiên ngang lẫm liệt, hồn nhiên quên mất, phía trước chính
mình cũng muốn chạy, chỉ là mua không nổi kia giá trên trời vé tàu.
“……”
Thú triều từ trước đến nay là nguy cơ cùng kỳ ngộ cùng tồn tại, ở
thú triều hoàn toàn không thể địch tình huống dưới, đại gia tưởng
đều là như thế nào chạy trốn, ở thú triều nhưng khống chế tình huống dưới, đại gia suy xét chính là như thế nào lợi dụng thú triều
phát tài.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn một chút mang về mười mấy đầu

Vương giai hải thú, hoàn toàn đem trên đảo rất nhiều Hồn Sủng Sư nhiệt tình bậc lửa.
Vương giai Hồn Sủng đại gia là không dám tưởng, nhưng là, Chiến Tướng cấp Hồn Sủng, vẫn là có thể suy xét, có Hồn Vương ở phía trước đỉnh, có lẽ có thể xử lý mấy chỉ Tướng cấp hải thú, phát một bút tiểu tài.
Cung Thần nguyên bản còn ở trầm tư suy nghĩ, muốn như thế nào điều động trên đảo mọi người ý chí chiến đấu, kết quả, Sở Diệp thắng lợi trở về một chuyến, một chút liền đem vấn đề này cấp giải quyết.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ra ngoài một chuyến, đem chủ lực bộ đội cấp đánh tan.
Nhưng là, tứ tán mở ra hải thú vẫn là có không ít, bất quá, thú triều thứ này, chú ý một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm.
Hải thú đàn xuất sư bất lợi, tính nguy hiểm liền đại đại hạ thấp.
Vì hải thú tài liệu, không cần Cung Thần nhiều hơn động viên, liền
có không ít tu sĩ tổ chức lên, chống đỡ hải thú triều.
……
Lâm Mộng Dung dược tề cửa hàng.
“Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn Hồn Sủng thật sự cũng chưa ra vấn đề sao?” Lâm Mộng Dung nói.
Mộ Lăng Thiên hít sâu một hơi, nói: “Tựa hồ không có ra vấn đề.”
Powered by GliaStudio
close
Mộ Lăng Thiên có một con linh phong cưu, thập phần giỏi về thu
thập tin tức, theo hắn biết, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn phía trước xác thật ra biển, nhưng từ trên biển toàn thân mà lui.
Lâm Mộng Dung không cho là đúng nói: “Không có khả năng a!” Nàng đưa tới kia chính là hơn hai mươi đầu hải thú.
Ma Long Huyết tuy rằng bị ô nhiễm, nhưng kỳ thật vẫn là có không nhỏ giá trị, nếu không phải vì dẫn động lần này đại hình hải

thú triều, nàng còn luyến tiếc.
“Tựa hồ là bởi vì Lâm Sơ Văn kia chỉ hồ ly, nghe nói, kia chỉ hồ ly có thực nùng Cửu Vĩ Hồ huyết mạch, cực kỳ am hiểu gây xích mích yêu thú giết hại lẫn nhau, bởi vậy lại đây hải thú, không cùng
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đối thượng, liền trước giết hại lẫn nhau.” Mộ Lăng Thiên nói.
“Không có khả năng, kia chỉ xấu hồ ly.” Cửu Vĩ Hồ xác có mị hoặc
thiên hạ khả năng, tình hình chung dưới, huyết mạch càng cao hồ
ly, lớn lên càng xinh đẹp, Lâm Sơ Văn kia chỉ hồ ly, lúc ấy oai miệng mắt lé, vừa thấy liền phẩm tướng không cao bộ dáng.
“Lâm Sơ Văn hẳn là dùng dược tề tăng lên kia chỉ Cửu Vĩ Hồ huyết mạch.” Mộ Lăng Thiên nói.
Lâm Mộng Dung không cho là đúng nói: “Bẩm sinh tư chất ở nơi đó, hậu thiên lại như thế nào đền bù, chung quy vẫn là sẽ kém một ít.” Lâm Mộng Dung rất là không muốn tin tưởng, Tuyết Bảo
này chỉ xấu hồ ly, có như vậy năng lực.
Mộ Lăng Thiên thầm nghĩ: Bẩm sinh tư chất là một chuyện, hậu thiên bồi dưỡng lại là một chuyện khác, Sở Diệp Ngân Sí Ong, huyết mạch hẳn là cũng không tính quá cao, nhưng là, rộng lượng tài nguyên nện xuống đi, vẫn là tạp tới rồi Vương giai trung
kỳ.
“Cửu Vĩ Hồ một cái khả năng kém một ít, Lâm Sơ Văn bên người không còn có một con con bướm sao? Bảy Màu Huyễn Điệp mê hoặc khả năng cũng không nhỏ.”
Lâm Mộng Dung nhìn bên người Hồng hồ ly, trong lòng hiện lên vài phần buồn bực, năm đó, rõ ràng là nàng Hỏa Hồ càng thêm lợi hại, hiện tại sao chi bằng Lâm Sơ Văn kia chỉ xấu hồ ly.
Lâm Mộng Dung bên người Hồng hồ ly cảm giác được Lâm Mộng
Dung nỗi lòng, có chút ảm đạm khẽ gọi hai tiếng.
……

Thiên Hà hoa lâm bên trong, Tiểu Thải tập trung tinh thần luyện
hóa Hải Yêu yêu châu.
Tiểu Bạch giết chết Hải Yêu có Vương giai Tam giai, đối Tiểu Thải
mà nói đại bổ.
Đem yêu châu hoàn toàn luyện hóa lúc sau, Tiểu Thải liền có bình
cảnh buông lỏng cảm giác.
Một trận linh khí dao động truyền đến, mấy cái tu sĩ hướng tới Thiên Hà hoa lâm phương hướng nhìn qua đi, thấy được vô số con bướm ở Thiên Hà hoa lâm trên không nhẹ nhàng khởi vũ.
"Đây là……"
"Vương điệp tiến giai, vạn điệp tới triều."
"Lại tiến giai a!"
"Này không phải Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở phía trước thú triều bên trong đã phát một bút sao? Ta nghe nói, phía trước đột kích hải thú bên trong, có một đầu Vương giai Hải Yêu."
"Vương giai Hải Yêu, này nhưng không nhiều lắm thấy a!" Chiến Tướng cấp Hải Yêu cũng không hiếm lạ, nhưng là, Vương giai Hải Yêu vẫn là không nhiều lắm thấy.
……
Lâm Mộng Dung ngồi ở dược tề cửa hàng bên trong nghe chung quanh tu sĩ nói chuyện, sắc mặt có chút khó coi.
Lâm Mộng Dung đưa tới thú triều, chính là tưởng cấp Sở Diệp, Lâm Sơ Văn tìm phiền toái, không nghĩ tới, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nhanh như vậy liền phá cục.
Lâm Mộng Dung nhấp môi, tâm tình có chút không xong.
Lâm Mộng Dung không nghĩ thừa nhận, nàng bởi vì xem nhẹ Sở Diệp, Lâm Sơ Văn chiến lực, mới đưa đến cái này cục diện.
"Chúng ta trở về đi." Mộ Lăng Thiên chần chờ một chút nói.
Lâm Mộng Dung có chút không cam lòng nói: "Liền như vậy trở về?"
Mộ Lăng Thiên nhấp môi, nói: "Ta cảm thấy Lâm Sơ Văn khả năng đoán được cái gì."
Nếu là hải thú triều là bọn họ khiến cho sự tình truyền khai, sự

tình chỉ sợ sẽ trở nên phiền toái.
Lâm Mộng Dung có chút không cam lòng nói: “Ta nghĩ lại.”
Lâm Mộng Dung nhấp môi, nàng hao tổn tâm cơ đưa tới trận này
thú triều, hiện tại cái gì thu hoạch đều không có, Sở Diệp hai người nhưng thật ra nương cơ hội đã phát một bút, quá làm người không cam lòng.
……
Hải Long Cung nơi dừng chân.
“Lại tiến giai a!” Chu Nguyên nói thầm nói.
Chu Đông Nhi có chút bực bội nói: “Thật đáng tiếc, tìm nam nhân
nên tìm như vậy.”
Chu Nguyên thở dài một tiếng, nói: “Này hai cái ngươi liền đều không cần suy nghĩ.”
Chu Đông Nhi có chút buồn bực trừng mắt nhìn Chu Nguyên liếc
mắt một cái, nói: “Gia gia, ngươi thật là kỳ quái, lại làm ta chạy nhanh tìm cá nhân gả cho, cấp Chu gia kéo dài hương khói, này thật vất vả gặp gỡ ưu tú, ngươi lại làm ta chạy nhanh từ bỏ.”
Chu Nguyên có chút bất đắc dĩ nói: “Này Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cảm tình thực tốt, gia gia là không hy vọng ngươi uổng phí công phu……”
“Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp như vậy kiệt xuất nhân tài, cố tình đều thích nam nhân.” Chu Đông Nhi khẽ thở dài một hơi, nói: “Gia
gia, về sau ngươi không cần thúc giục ta gả chồng, không phải ta không nghĩ gả, là ưu tú, đều đã có chủ.”
Chu Nguyên lắc lắc đầu, nói: “Hảo, hảo, không nói cái này, chúng
ta vẫn là ngẫm lại Thương Lan Long.”
Chu Đông Nhi hít sâu một hơi, nói: “Phía trước xuất hiện cái kia Thương Lan Long, hẳn là lan trạch hải kia một đầu, nếu là kia một
đầu, thực lực hẳn là không thấp.”
Chu Nguyên gật gật đầu, nói: “Ít nhất là Vương giai hậu kỳ.” Nếu

không phải Vương giai hậu kỳ, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn sẽ không xuất động như vậy nhiều Vương giai Hồn Sủng đối phó đối
phương.
“Gia gia, ngươi không cảm thấy Lâm Sơ Văn kia chỉ Vận Đen Quạ rất kỳ quái sao? Nó cư nhiên có thể nguyền rủa Thương Lan Long.” Chu Đông Nhi nói.
Chu Nguyên gật gật đầu, nói: “Xác thật như thế.”
Long vì bách thú đứng đầu, tầm thường Vận Đen Quạ gặp được Long tộc, căn bản ngăn cản không được long uy. Lâm Sơ Văn kia chỉ Vận Đen Quạ, cư nhiên còn có thể phát động nguyền rủa.
“Mặc kệ cái này, việc cấp bách là nghĩ cách, khế ước Thương Lan Long.” Thương Lan Long trọng thương, huyết mạch thoái hóa, loại này cơ hội khả ngộ bất khả cầu.
Chu Đông Nhi gật gật đầu, nói: “Nói chính là.”
Nhìn chằm chằm Thương Lan Long còn có Chung Lâu một mạch,
liền tính bọn họ này một mạch không chiếm được, tốt nhất cũng
đừng làm Chung Lâu kia một mạch thực hiện được.

Chương 296: Chương 296

Sở Diệp vẫn luôn dùng la bàn giám sát phụ cận hải vực động thái,
phòng ngừa có Vương giai hải thú đột nhiên đánh sâu vào Thiên Nhàn Đảo phòng tuyến.
Nửa tháng thời gian, lục tục chết ở Sở Diệp hai người trên tay Vương giai hải thú lại có tam đầu.
Trên thực tế, nửa tháng thời gian nội, lục tục xâm nhập Thiên Nhàn Đảo phụ cận hải vực Vương giai hải thú chừng hơn hai mươi đầu.
Sở dĩ hai người kế tiếp chỉ giết tam đầu Vương giai hải thú, là bởi vì đại lượng nhãn hiệu lâu đời Hồn Sủng Sư dũng mãnh vào Thiên Nhàn Đảo, muốn tới "Trợ Cung Khiếu giúp một tay", thế cho
nên Vương giai hải thú đều có chút không đủ phân.
Sở Diệp uống một ngụm trà, ngữ khí có chút cổ quái nói: "Gần nhất tới" hỗ trợ"" người thật nhiều a!"
Vốn dĩ giống loại này đại hình thú triều, hẳn là thực làm người khẩn trương, bất quá, một chút dũng mãnh vào nhiều như vậy giúp đỡ, Sở Diệp đều tìm không thấy ra tay thời cơ.
Cung Thần nhún vai, có chút bất đắc dĩ nói: "Đều là tới nhặt tiện nghi."
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: "Như thế nào đột nhiên dũng mãnh vào nhiều người như vậy?"
"Đều là vì long tới, đến nỗi đi săn thú hải thú chỉ là thuận tiện." Cung Thần nói.
Sở Diệp mày nhảy nhảy, nói: "Long? Cái gì long." Chẳng lẽ là……
"Thương Lan Long a! Sở thiếu đem Thương Lan Long đả thương,

còn tưởng đem hắn biến thành cá chạch.” Cung Thần nói.
Sở Diệp có chút kinh ngạc nói: “Ngươi làm sao mà biết được? Phụ thân ngươi nói cho ngươi?” Cung Khiếu lúc ấy ở phụ cận sao? La bàn không có trinh trắc đến sao?
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: “Cũng không phải, bất quá có người thấy được, hiện tại hẳn là có không ít Hồn Vương đều đã biết.”
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Không nên a!” Lúc ấy, hắn dùng la bàn giám sát, phụ cận hẳn là không có Hồn Vương.
“Chẳng lẽ là Tố Ảnh Thú?” Năm đó ở Lưỡng Giới Thành thời điểm, hắn Bạch Hổ chính là như vậy bại lộ.
Tố Ảnh Thú loại này Hồn Thú thật là gian lận, cư nhiên có thể hồi
tưởng phía trước hình ảnh, quả thực là khó lòng phòng bị.
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: “Không phải, là Thận Long, Thận Long là Long tộc bên trong đặc thù chủng loại, này Hồn Thú có một loại hơi nước cảnh trong gương khả năng, có thể chiếu rọi ra
vạn dặm ở ngoài hải vực phát sinh hình ảnh.”
“Thận Long sao? Này năng lực, nghe so Tố Ảnh Thú còn đáng sợ. Tố Ảnh Thú có thể hồi tưởng phía trước hình ảnh, nhưng là là
có số lần cùng thời gian hạn chế.”
“Thận Long hơi nước cảnh trong gương cũng là có hạn chế, Thận
Long chỉ có thể cảnh trong gương ngay lúc đó hình ảnh, Sở thiếu
ngươi ở trên biển chiến đấu kịch liệt hình ảnh, vừa vặn bị bắt bắt
được.”
Sở Diệp: “……” Trên đời này nơi nào tới như vậy vừa vặn a!
Thiên Nhàn Đảo bên này có đại hình hải thú triều sự tình, hẳn là
đã sớm truyền khai, đại khái là có người tò mò bọn họ sẽ như thế
nào ứng đối, vẫn luôn giám thị, rồi sau đó thuận lợi bắt giữ tới rồi

bọn họ chiến đấu hình ảnh.
“Thận Long? Là ai Hồn Thú a! Các ngươi Hải Long Cung người.” Sở Diệp tò mò hỏi.
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: “Không phải, là Chu Du đạo nhân Hồn Sủng, cái này Chu Du đạo nhân là cái kỳ ba, mọi người đòi đánh.”
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Chu Du đạo nhân? Mọi người đòi đánh? Hắn làm cái gì thiên nộ nhân oán sự tình sao?”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Cái này Chu Du đạo nhân tham sống sợ chết, không hề ngự long sư phong phạm, là ngự long sư sỉ nhục.”
“Thận Long ở Long tộc bên trong chiến lực xem như thấp, nhưng
tốt xấu cũng là long, so với mặt khác Hồn Thú mà nói, chiến lực vẫn là rất cao, Chu Du đạo nhân khế ước Thận Long lúc sau, liền bắt đầu bắt đầu làm đầu cơ trục lợi tin tức sinh ý, làm nhiều nhất
chính là bắt giữ Hồn Sủng Sư đại chiến video, dùng cho bán ra.”
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Cứ như vậy.” Như vậy, hẳn là không đến mức mọi người đòi đánh đi.
“Như vậy là không đến mức, bất quá, Chu Du đạo nhân, sau lại phiêu, cư nhiên đầu cơ trục lợi nổi lên nữ Hồn Sủng Sư tắm gội video.”
Sở Diệp cau mày, nói: “Người này như vậy tiện a!”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Ba mươi năm trước, hắn bán một cái video, dẫn tới mấy cái Hồn Vương đuổi giết.”
Sở Diệp bị khơi mào lòng hiếu kỳ, nói: “Cái gì video?”
Cung Thần cười cười, nói: “Thiên Hỏa tộc tộc trưởng nữ nhi cùng
kim nguyệt tộc tộc trưởng nhi tử yêu đương vụng trộm hình ảnh.”
Sở Diệp có chút vô ngữ nói: “Này hai tộc giống như có kẻ thù truyền kiếp a! Cái này video nhất định làm hai tộc thực xấu hổ.”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Hai tộc vẫn luôn như nước với lửa, sự tình bại lộ lúc sau, hai tộc tộc trưởng nhi tử, nữ nhi sự tình bại lộ lúc sau, hai người song song trốn ra gia môn tư

bôn. Bất quá, ở nhằm vào Chu Du đạo nhân vấn đề thượng, nhưng thật ra cực kỳ nhất trí, hai tộc đồng thời phái ra Hồn Vương, đuổi giết người này."
Sở Diệp: "Không thực hiện được?"
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Tự nhiên không thực hiện được."
Nếu là thực hiện được, Chu Du đạo nhân hiện tại cũng không năng lực ra tới nhảy nhót, "Tuy rằng không có thực hiện được, bất
quá, Chu Du đạo nhân ước chừng cũng là sợ, vì thế, mai danh ẩn tích vài thập niên."
Kinh Chập Long ở không trung bên trong xoay quanh, "Thận Long
tốt xấu cũng là Long tộc một viên, cư nhiên như thế sa đọa, tấm tắc…… Ta nếu là gặp được hắn, xem ta không đem hắn tấu một đốn."
Sở Diệp: "……"
"Chu Du đạo nhân đã biến mất ba mươi năm, không nghĩ tới, hiện
tại đột nhiên toát ra tới." Cung Thần nói.
Sở Diệp nhìn Cung Thần nói: "Ngươi có hắn gần nhất bán hình ảnh ngọc giản sao?"
Cung Thần có chút xấu hổ nói: "Ta xác thật mua một phần."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Cho ta xem."
Cung Thần lấy ra ngọc giản đưa cho Sở Diệp, Sở Diệp nhìn chằm chằm ngọc giản nhìn một hồi, sắc mặt có chút khó coi.
Phía trước, ứng phó thú triều thời điểm hắn cùng Lâm Sơ Văn xem như át chủ bài ra hết, này đáng chết Thận Long, tựa hồ đem sở hữu hình ảnh đều bắt giữ không sai biệt lắm, loại này chính mình bí mật toàn cho hấp thụ ánh sáng dưới ánh nắng dưới cảm giác, thật sự không tính là hảo.
"Này ngọc giản bao nhiêu tiền?"
"500 vạn."
Sở Diệp: "…… Không tiện nghi a!"
Cung Thần thầm nghĩ: "Xác thật không tiện nghi."
Cái này giá cả mua cái độc môn tin tức, nhưng thật ra không quý,

nhưng là, không những môn tin tức, liền có chút không đáng giá.
Powered by GliaStudio
close
Chu Du đạo nhân chính là cái vương bát đản, vừa mới bắt đầu bán ngọc giản thời điểm, với ai đều nói là độc môn tin tức, mua ngọc giản người bắt được ngọc giản, sợ bại lộ Thương Lan Long tin tức, xuất hiện đối thủ cạnh tranh đều cất giấu, tới lúc sau, phát
hiện đồng đạo người trong đông đảo, mới ý thức được bị lừa.
“Sở thiếu, kia đầu Thương Lan Long có Vương giai Thất giai đi.” Cung Thần hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
“Bất quá, hắn trọng thương ở hai vị trên tay, hiện tại chỉ có Vương
giai Tứ giai.” Cung Thần nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Không sai biệt lắm đi.” Thương Lan Long bị thương, lại trúng Ô Ô nguyền rủa, giờ phút này có thể phát huy ra tới chiến lực, hẳn là chỉ có toàn thịnh thời kỳ bốn thành.
“Hiện tại là cái cơ hội tốt a! Sở thiếu không suy xét suy xét sao?” Cung Thần nói.
Sở Diệp có chút chần chờ nói: “Ta trên tay Hồn Sủng đã không ít……”
“Càng nhiều càng tốt a!” Cung Thần thở dài, nói: “Nếu là gia phụ tuổi trẻ cái 200 tuổi, có lẽ sẽ đối Thương Lan Long cảm thấy hứng
thú, bất quá, hiện tại…… Hữu tâm vô lực.”
Sở Diệp có chút ý động, Thương Lan Long xác thật là không tồi Hồn Sủng, bất quá, khế ước lên khó khăn cũng không nhỏ.
“So sánh với Thương Lan Long rơi xuống những người khác trên tay, ta càng hy vọng Sở thiếu có thể được tay.” Cung Thần nói.
Sở Diệp: “……” Cung Thần nói như vậy, chẳng lẽ Hải Long Cung có Hồn Vương theo dõi Thương Lan Long sao? Thương Lan Long hiện tại trọng thương, Hải Long Cung tu sĩ lại có độc đáo tìm

long thuật, thật là có hy vọng tìm được Thương Lan Long tiến hành khế ước, nếu đúng như này, làm những người khác nhặt tiện nghi, cũng xác thật làm người đáng tiếc.
Hắn hồn ước đảo còn có rảnh thiếu, bất quá, muốn vượt giai khế ước Thương Lan Long vẫn là có chút khó khăn, hơn nữa,
Thương Lan Long này sẽ cũng không biết trốn đi đâu.
“Cái này, rồi nói sau, Cung thiếu, ngươi biết này hình ảnh bán đi nhiều ít phân sao?” Sở Diệp hỏi.
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: “Không biết, bất quá, bảy tám chục phân luôn là có.”
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Nhiều như vậy sao?” Quả nhiên đầu cơ trục lợi tin tức chuyện này, thực kiếm tiền a!
Cung Thần cúi đầu thầm nghĩ: Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tiến cảnh quá nhanh, không ít người đều đối hai người hiện giờ thực lực thập phần tò mò.
Lần này Thận Long bắt giữ đến hình ảnh quá trân quý, đại đa số Hồn Vương đều là nguyện ý khẳng khái giúp tiền mua một phần,
bảy tám chục phân chỉ là Cung Thần bảo thủ phỏng chừng.
Sở Diệp nhìn Cung Thần, nói: “Các ngươi Hải Long Cung, mua nhiều ít phân hình ảnh a!”
Cung Thần cười cười, nói: “Ta cũng không rõ ràng lắm a!” Nhị trưởng lão Chung Lâu cùng Tam trưởng lão Chu Nguyên khẳng định đều mua một phần, đến nỗi những người khác, chỉ sợ âm thầm xuống tay cũng không ít.
Kinh Chập Long rầu rĩ nói: “Này đáng chết Thận Long, dựa bán đứng Truy Phong đại nhân cao lớn uy mãnh hình tượng kiếm tiền,
cư nhiên còn không cho chia hoa hồng, ta nhất định phải tấu chết
hắn.”
Cung Thần: “……”
……
Hắc quạ đen từ Thiên Hà hoa lâm bên trong bay ra tới, đáp xuống
ở ngàn tửu phường cửa.

Ngàn tửu phường bán các loại linh tửu, linh tửu hiệu quả thập phần không tồi.
Vốn dĩ Thiên Nhàn Đảo nghèo khó, ngàn tửu phường đều không muốn nhập trú, hai giới thông thương lúc sau, ngàn tửu phường mới nhập trú tiến vào, mấy năm nay sinh ý cũng không tệ lắm.
Hắc quạ đen vừa xuất hiện, tức khắc tửu phường bên trong mấy cái người hầu thần sắc căng chặt.
Hắc quạ đen giãn ra cánh chim, hào khí nói: "Ô Ô đại nhân tới, còn không mau đem rượu ngon đều lấy ra tới."
Hắc quạ đen phát hiện ngàn tửu phường như vậy gia tửu phường
lúc sau, liền thành tửu phường khách quen.
Vận Đen Quạ đại danh đỉnh đỉnh, hắc quạ đen vừa mới xuất hiện
ở tửu phường thời điểm, tửu phường người có thể nói là như lâm
đại địch.
Hắc quạ đen là Lâm Sơ Văn Hồn Sủng, tửu phường người cũng không dám xua đuổi, mỗi lần hắc quạ đen lại đây, tửu phường người đều sẽ mau chóng hoàn thành giao dịch, sau đó đem này tôn đại Phật cấp tiễn đi.
Ô Ô phát hiện hôm nay tửu phường người, xem chính mình ánh mắt giống như có chút không quá thích hợp, giống như nhiều vài
phần kính sợ.
"Ô Ô đại nhân, đây là ngài rượu." Tửu phường lão bản đem hơn hai trăm vò rượu lấy ra tới.
"Vẫn là lão quy củ sao? Mười đàn rượu Phượng Tường, hai mươi đàn Kim Môn Ngọc Dịch, 30 đàn Phi Long Quá Giang……"
Tửu phường lão bản gật gật đầu, nói: "Là ngài vẫn luôn mua vài loại rượu."
"Không tồi, không tồi, đây là đồng vàng." Ô Ô phất phất tay nói.
Tửu phường lão bản nhìn hắc quạ đen, muốn nói lại thôi.
Ô Ô nhìn tửu phường lão bản, nói: "Ngươi muốn nói cái gì?"
Tửu phường lão bản lắc lắc đầu, nói: "Không, không có gì."
Phía trước, rất nhiều người đều không quá lý giải Lâm Sơ Văn vì

cái gì muốn khế ước hắc quạ đen, bất quá, hình ảnh truyền lưu mở ra, đại gia liền lý giải, hắc quạ đen cư nhiên có thể lợi dụng nguyền rủa chi lực, đem Thương Lan Long nguyền rủa huyết mạch thoái hóa, cỡ nào đáng sợ năng lực a! Khó trách Lâm Sơ Văn sẽ nhìn trúng này chỉ quạ đen.
"Ngươi nhìn đến hình ảnh đi." Hắc quạ đen nhìn tửu phường lão bản hỏi.
Tửu phường lão bản cười gượng một chút, nói: "Ô Ô đại nhân đang nói cái gì đâu? Ta nghe không hiểu."
Hắc quạ đen nghiêng đầu, nói: "Đó chính là thấy được." Tửu phường lão bản cái này kỹ thuật diễn, cũng quá vụng về.
"Cái này đáng chết Chu Du đạo nhân, rốt cuộc bán nhiều ít phân ngọc giản a! Truy Phong nói rất đúng a! Cái này hỗn trướng bán đứng Ô Ô đại nhân cao lớn uy mãnh hình tượng kiếm tiền, lại không cho chia hoa hồng, thật quá đáng."
"Không được, Ô Ô đại nhân chịu không nổi cái này ủy khuất, Ô Ô
đại nhân muốn nguyền rủa hắn, bị người quần ẩu." Ô Ô phành phạch cánh, không ngừng tru lên.
Tửu phường lão bản nhìn hắc quạ đen, nói: "Ô Ô đại nhân xin bớt
giận."
Tửu phường lão bản thầm nghĩ: Gần nhất Chu Du đạo nhân dựa vào đầu cơ trục lợi Sở Diệp hai người tin tức, xác thật hẳn là kiếm
lời không ít, không biết hắc quạ đen nguyền rủa có không hiệu quả, nếu là có thể hiệu quả, vậy lợi hại.
Hắc quạ đen phe phẩy cánh, nói: "Bản đại nhân tin tức có phải hay không thực đáng giá, nếu là bản đại nhân chính mình đầu cơ
trục lợi chính mình tin tức, có thể bán bao nhiêu tiền?"
Tửu phường lão bản: "……"

Chương 297: Chương 297

Sở Diệp bế quan chế tác mấy ngày trận bàn, phía trước ở thú triều bên trong dùng hết không ít nổ mạnh trận bàn, thế cho nên
Sở Diệp này sẽ trên tay trận bàn có chút không đủ dùng.
Sở Diệp từ phòng tu luyện bên trong, đi ra, đã nghe tới rồi một cổ
tận trời mùi rượu.
Thiên Hà hoa lâm bên trong, mấy tiểu ôm bình rượu, điên cuồng
uống rượu.
Hoa lâm bên trong chồng chất bình rượu, đã có mấy ngàn chỉ.
Sở Diệp thực nhẹ nhàng nhận ra bình rượu thượng nhãn, ngàn tửu phường linh tửu, nhất tiện nghi cũng muốn mấy vạn đồng vàng, quý mấy trăm vạn, mấy ngàn vạn cũng là có.
Hắn bế quan đã nhiều ngày, mấy tiểu ở rượu mặt trên tiêu phí hẳn là đạt tới số trăm triệu.
Truy Phong thân mình vòng mấy cái đại rượu lu, trên người một
cổ ngập trời mùi rượu.
Sở Diệp lắc lắc đầu, có chút bất đắc dĩ.
Hắn bế quan phía trước, Truy Phong còn nói muốn đuổi theo giết
Thương Lan Long, cấp đối phương một chút nhan sắc nhìn xem đâu, xem đối phương cái dạng này, hẳn là đem chính sự đều cấp đã quên, chỉ lo uống rượu.
Lâm Sơ Văn thâm khóa mày, đã đi tới.
“A Diệp, ngươi xuất quan a!” Lâm Sơ Văn thăm hỏi nói.
“Xảy ra chuyện gì sao? Sắc mặt như vậy ngưng trọng, chẳng lẽ là

thú triều chuyển biến xấu.” Sở Diệp có chút nghi hoặc hỏi.
“Không có, là Cung thiếu, hắn tính toán hậu thiên tiến giai Hồn Vương.”
Sở Diệp có chút kinh ngạc nói: “Cứ như vậy cấp?” Phía trước, hắn gặp được Cung Thần cũng chưa nghe đối phương nhắc tới a!
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Ta cũng thực ngoài ý muốn.”
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Có cái gì giúp được với sao?”
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Nên chuẩn bị Cung trưởng lão hẳn là đều vì Cung thiếu chuẩn bị.”
Phụ trợ tiến giai Vương giai dược tề, hắn đã sớm vì Cung Thần luyện chế qua, bất quá, dược tề cũng không phải vạn năng, chỉ có
thể đề cao một chút xác suất, cũng không thể bảo đảm cái gì.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Ta xem Cung thiếu thành công xác suất
không tính đại a!”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Xác thật.”
Cung Thần nguyên bản tư chất không tính kém, nhưng là cũng không tính quá hảo, bị Giang Chỉ Lan tính kế, hoang phế mấy năm, tuy rằng đã về chính lại đây, nhưng rốt cuộc vẫn là có chút ảnh hưởng.
“Cung thiếu vì cái gì cứ như vậy cấp.” Sở Diệp nói thầm nói.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Chỉ sợ, vẫn là ra ở Cung Khiếu thọ nguyên vấn đề thượng.”
Sở Diệp cau mày, nói: “Cung Khiếu thọ nguyên, có cái gì vấn đề sao?” Sơ Văn đã cấp đối phương luyện chế Duyên Thọ dược tề a!
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Ta tưởng, Cung Khiếu dư lại thọ nguyên, chỉ sợ so dư lại còn muốn thiếu, ở thọ nguyên gần thời điểm, đi thêm dùng thọ nguyên dược tề, thọ nguyên tăng trưởng
chỉ sợ không có như vậy rõ ràng.” Phía trước, Lâm Sơ Văn cấp Cung Khiếu luyện chế Duyên Thọ dược tề, nói là có thể duyên thọ
ba mươi năm, có lẽ chỉ có mười mấy năm.

Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Như vậy a!”
Sở Diệp nghĩ nghĩ, cảm thấy Lâm Sơ Văn suy đoán là có khả năng, thư trung, Cung Khiếu là đuổi giết Mộ Lăng Thiên bị phản giết, hai người chênh lệch thật lớn, Cung Khiếu hẳn là không dễ dàng như vậy thua, hẳn là thọ nguyên xảy ra vấn đề mới ngã xuống.
Sở Diệp cau mày, nói: “Này đại khái chính là tiền quá nhiều chỗ hỏng.”
Cung Thần nếu là bình dân xuất thân, có Hồn Sư Cửu giai tu vi cũng đủ tự bảo vệ mình, vấn đề là, hắn là Vương giai Cửu giai Hồn Vương nhi tử a! Cung Khiếu nếu là đã chết, Cung Thần muốn kế thừa tài sản, cũng không phải là nhỏ tí tẹo.
Thiên Nhàn Đảo khai thông hai giới chợ chung lúc sau, càng là có
không ít người nhìn chằm chằm.
Sở Diệp thật đúng là không hy vọng Cung Thần xảy ra chuyện, Cung Thần xem như không tồi hợp tác đồng bọn, một khi Cung Thần xảy ra chuyện, sau này sát khí sơn cốc còn có hai giới thông thương đều sẽ đã chịu ảnh hưởng.
……
Đưa tin linh vang lên, Sở Diệp thấy là Thư Tùng An tới chơi, đem người thả tiến vào.
“Sở thiếu, Cung thiếu.” Thư Tùng An đi đến, cung kính thăm hỏi nói.
“Tùng An a! Sao ngươi lại tới đây?”
“Ta là tới thế gia gia tặng lễ.” Thư Tùng An mở ra hộp quà, lộ ra một khối lệnh bài.
Sở Diệp nhìn Thư Tùng An lấy ra tới đồ vật, có chút tò mò, “Đây là……”
Thư Tùng An lắc lắc đầu, nói: “Ta cũng không biết.”
Sở Diệp: “……”
“Sở thiếu không phải cho Cung thiếu mấy cái đá, sưu tập có thể làm đá sáng lên chi vật, thứ này, có thể cho đá sáng lên.”
Sở Diệp: “……” Khí vận chi vật a!
“Sở thiếu có thể nhận ra tới sao?” Thư Tùng An hỏi.
Sở Diệp: “……” Rất xấu hổ, hắn nhận không ra.

“Đây là đồ đằng lệnh.” Hắc quạ đen phe phẩy cánh, nói: “Thứ tốt!”
Đồ đằng lệnh là một ít đánh bộ lạc Vu sư mới có thể luyện chế đồ vật, bộ lạc chiến sĩ muốn đi xa thời điểm, có đôi khi sẽ mang theo
đồ đằng lệnh, viễn cổ chiến sĩ có thể lợi dụng đồ đằng lệnh cùng bộ lạc liên hệ.
“Tiểu tử, ngươi tìm được thứ tốt a! Như vậy ngươi vẫn là độc thân
đi, ngươi muốn cái bạn trai vẫn là bạn gái a! Ta đều có thể phù hộ
ngươi.” Hắc quạ đen tâm tình không tồi chuyển vòng nói.
Thư Tùng An vội vàng lắc đầu, đại kinh thất sắc nói: “Không cần.”
Thư Tùng An thầm nghĩ: Thật tìm Vận Đen Quạ giới thiệu đối tượng, hắn về sau sợ là phiền toái lớn. Ai biết Vận Đen Quạ, sẽ cho hắn giới thiệu một cái cái dạng gì đối tượng.
Hắc quạ đen nhìn Thư Tùng An, hừ hừ, nói: “Bản đại nhân cố ý thành toàn ngươi một đoạn thiên định nhân duyên, ngươi cư nhiên như thế không biết nhìn hàng, ngươi có phải hay không tính
toán đánh cả đời quang côn a!”
Thư Tùng An chắp tay, tràn đầy chân thành nói: “Ta cảm thấy một
người đơn cũng khá tốt.”
Hắc quạ đen mắt trợn trắng, lắc lắc đầu, nói: “Một người cô gối thanh hàn, nào cấp hai người phù dung trướng ấm a! Không biết nhìn hàng đồ vật.”
Thư Tùng An bồi gương mặt tươi cười, nói: “Là là là, là ta không tốt, cô phụ Ô Ô đại nhân một phen tâm huyết.”
Hắc quạ đen lắc lắc đầu, nói: “Trẻ con không thể giáo, ngươi cũng
không nên hối hận.”
Powered by GliaStudio
close
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Thứ này ta thu, tính ta thiếu ngươi

gia gia một ân tình, nếu là hữu dụng địa phương, tẫn có thể mở miệng."
"Lâm dược sư quá khách khí, Cung thiếu phải tiến giai sự tình, Lâm thiếu cũng biết?"
"Biết." Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Cung thiếu tựa hồ sốt ruột một ít."
Thư Tùng An thở dài, nói: "Cung thiếu có lẽ là bị kích thích."
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: "Ai kích thích hắn?" Chung Hạo không phải không tiến giai sao? Giang Chỉ Lan cũng phế đi a!
"Chu Đông Nhi."
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: "Chu Đông Nhi, đó là ai a!"
Thư Tùng An có chút bất đắc dĩ nói: "Sở thiếu ngươi thật đúng là không để ý đến chuyện bên ngoài a! Chu Đông Nhi là Hải Long Cung Tam trưởng lão một mạch, ngày trước tiến giai Hồn Vương."
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: "Cái này Chu Đông Nhi, hay là cùng Cung Thần có quan hệ?"
Thư Tùng An gật gật đầu, nói: "Xem như đi, cái này Chu Đông Nhi đã từng cùng Cung Thần cạnh tranh quá một quả linh thú trứng, cuối cùng Chu Đông Nhi thắng, nghe nói, Chu Đông Nhi bằng vào thể trọng ưu thế đem Cung Thần đè ở trên mặt đất, còn
mắng Cung Thần là phát dục bất lương gà con."
Sở Diệp có chút tò mò nói: "Thể trọng ưu thế?"
Thư Tùng An gật gật đầu, nói: "Chu Đông Nhi có điểm Cự Nhân huyết mạch, hiện tại có 300 cân, năm đó bọn họ cạnh tranh linh thú trứng thời điểm, Cung Thần mười hai tuổi, Chu Đông Nhi mười một tuổi, bất quá, Chu Đông Nhi hẳn là có Cung Thần gấp hai trọng."
Sở Diệp: "……" Nếu là như thế này, kia cái này Chu Đông Nhi mắng Cung Thần là gà con cũng là có thể lý giải.
"Cung Khiếu trưởng lão, chưa nói cái gì sao?"
Thư Tùng An vô ngữ cười cười, nói: "Sở thiếu, Chu Đông Nhi lúc ấy chỉ là cái tiểu cô nương a!" Cung Khiếu trưởng lão tuy rằng yêu thương nhi tử, nhưng là thân phận bãi tại nơi đó, cũng không

có khả năng vì cấp nhi tử xuất đầu, đi tìm một cái tiểu cô nương phiền toái.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Nói chính là a!”
Bởi vì bị nữ nhân kích thích, cho nên, mới như vậy vội vàng tiến giai Hồn Vương sao? Tấm tắc, Cung Thần cũng quá thiếu kiên nhẫn, còn không phải là bị cái tiểu béo nữu vượt qua đi sao?
Chính cái gọi là ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, Cung Thần nếu là hoa cái ba mươi năm phàm ăn, thịt cá, chưa chắc không thể ở thể trọng thượng lướt qua Chu Đông Nhi đi, hà tất lỗ mãng hấp tấp tiến vào Hồn Vương.
Thư Tùng An cùng hai người nói chuyện, ánh mắt thỉnh thoảng trộm dừng ở hắc quạ đen trên người.
Lâm Sơ Văn nhìn Thư Tùng An, có chút nghi hoặc nói: “Làm sao vậy, Ô Ô có cái gì vấn đề sao?”
Thư Tùng An chớp chớp mắt, nói: “Lâm dược sư, nhưng nghe nói
Chu Du đạo nhân tin tức.”
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Không có, hắn xảy ra chuyện gì sao?”
Đối với Chu Du đạo nhân đầu cơ trục lợi tin tức hành vi, Lâm Sơ Văn là có chút phẫn hận, bất quá, Lâm Sơ Văn sự tình không ít, Chu Du đạo nhân lại là cái thích giấu đầu lòi đuôi gia hỏa, trong khoảng thời gian ngắn, Lâm Sơ Văn cũng lười đi để ý người này.
Thư Tùng An nhìn Ô Ô liếc mắt một cái, có chút cổ quái nói: “Hắn
bị người cấp quần ẩu.”
Chu Du đạo nhân yêu thích đầu cơ trục lợi tin tức, rất nhiều người
đều đối này căm thù đến tận xương tuỷ.
Chỉ là người này thực lực không tồi, lại quen ẩn nấp, rất nhiều người tuy đối hắn hận ngứa răng, lại không làm gì được.
Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, nói: “Phải không? Như thế nào tìm được người?”
“Là Chu Du đạo nhân thăm dò di tích thời điểm, tao ngộ một cái vây trận, lâm vào trận pháp bên trong, có người đem hắn tin tức,

bán đi ra ngoài, trong lúc nhất thời, đông đảo cùng Chu Du đạo nhân có thù oán tu sĩ, sôi nổi tìm qua đi."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Thì ra là thế." Này thật là phong thuỷ thay phiên xoay, Chu Du đạo nhân, thích bán người khác tin
tức, đại khái không nghĩ tới chính mình tin tức cũng sẽ bị bán.
"Nghe nói, Chu Du đạo nhân bị đánh thực thảm."
Lâm Sơ Văn bĩu môi, nói: "Gia hỏa này xứng đáng a!" Không chết tính vận khí tốt.
Thư Tùng An hướng tới hắc quạ đen nhìn qua đi, Ô Ô phía trước ở ngàn tửu phường thời điểm, liền từng tuyên bố nguyền rủa Chu
Du đạo nhân bị quần ẩu, kết quả, Chu Du đạo nhân thật sự bị quần ẩu.
Không biết, là trùng hợp vẫn là hắc quạ đen nguyền rủa có hiệu lực, nếu là trùng hợp liền tính, nếu là nguyền rủa có hiệu lực, kia
hắc quạ đen năng lực cũng thật là đáng sợ.
Lâm Sơ Văn nhìn Thư Tùng An sắc mặt, bừng tỉnh minh bạch cái
gì, hướng tới hắc quạ đen nhìn qua đi, nói: "Ngươi làm cái gì sao?"
Hắc quạ đen lắc lắc đầu, nói: "Ta chỉ là tùy tiện nguyền rủa hắn một chút!" Không nghĩ tới cư nhiên có hiệu lực, "Gia hỏa này gần
nhất hẳn là vốn dĩ liền ở đen đủi, lại đắc tội quá nhiều người."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Như vậy a!"
Thư Tùng An sắc mặt cổ quái, tùy tiện nguyền rủa một chút, là có
thể đạt tới cái này hiệu quả, kia nghiêm túc nguyền rủa lên, nên có bao nhiêu đáng sợ a!
……
Thiên Nhàn Đảo Hải Long Cung nơi dừng chân.
"Cung Thần thật sự phải tiến giai?" Chung Lâu nói thầm nói.
"Đúng vậy, nghe nói nên chuẩn bị đều chuẩn bị tốt." Một cái mật thám nói.

Chung Hạo bĩu môi, nói: “Cung Thần gia hỏa này, lá gan thật đúng là đại.”
Chung Lâu gật gật đầu, nói: “Xác thật, bất quá, vạn nhất hắn thành công, sự tình liền phiền toái.”
Chung Hạo không cho là đúng nói: “Tiến giai Hồn Vương chuyện
này, lại không phải xem ai tiền nhiều.”
Từ phía trước tiến giai Hồn Vương thất bại lúc sau, liền biến thành một cái hỏa dược thùng, nghe được mặt khác Hồn Sủng Sư phải tiến giai Hồn Vương tin tức, liền sẽ bị bậc lửa.
“Nghe nói, Cung Thần ở Lâm Sơ Văn nơi đó lấy được không ít dược tề.” Mật thám đè thấp thanh âm, sợ làm tức giận Chung Hạo.
Cứ việc mật thám, nói chuyện đã rất cẩn thận, vẫn là đem Chung
Hạo chọc giận.
“Tiến giai Hồn Vương cái kia sự tình, lại không phải chỉ cần dược
tề quản đủ là có thể thành.” Chung Hạo có chút táo bạo nói.
Chung Hạo nói xong lại có chút hối hận, trên thực tế hắn tiến giai
Hồn Vương thời điểm, có chút thác lớn, không có lại chuẩn bị càng thêm đầy đủ một ít, nếu là hắn càng thêm cẩn thận một ít, có lẽ…… Thiên kim khó mua thuốc hối hận a!
Chung Lâu nhìn Chung Hạo, vỗ vỗ Chung Hạo bả vai, an ủi nói: “A hạo, ngươi không cần quá sốt ruột, lấy tư chất của ngươi, thân
thể điều dưỡng hảo, thực mau là có thể nếm thử lần thứ hai tiến giai Hồn Vương.”
Chung Hạo cắn chặt răng, miễn cưỡng gật gật đầu.

Chương 298: Chương 298

“Sở thiếu, Lâm thiếu tới a!” Cung Khiếu cười nghênh đón hai người.
“Cung trưởng lão, Cung thiếu thật sự quyết định muốn chuẩn bị tiến giai? Không hề từ từ sao?” Sở Diệp có chút lo lắng hỏi.
Cung Khiếu nhíu lại mày, thở dài, “Nên chuẩn bị đều chuẩn bị, lại
chờ đợi cũng là uổng công.”
“Trầm Vân Quy đâu?” Lâm Sơ Văn hỏi.
“Gần nhất mấy ngày đều là Thần Nhi ở uy thực, đều xem như bồi
dưỡng ra vài phần ăn ý đi.” Cung Khiếu nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Như vậy a!”
“Ta đi xem Cung thiếu, lại thế hắn nhìn xem tình huống thân thể.”
Lâm Sơ Văn nói.
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: “Hành, làm phiền Lâm thiếu, hai vị đi
theo ta.”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nhìn đến Cung Thần thời điểm, Cung Thần đang ở tiến hành uy thực.
Trầm Vân Quy trạng thái bình thường dưới, hình thể phi thường
thật lớn, Cung Thần đem đối phương miệng bẻ mở ra, đem một khối to thịt đưa vào Trầm Vân Quy trong miệng.
Trầm Vân Quy nhai đều không có nhai, trực tiếp đem thịt nuốt vào
trong bụng.
“Cung thiếu cùng Trầm Vân Quy ăn ý bồi dưỡng như thế nào a!”

Sở Diệp hỏi.
Cung Thần tự tin tràn đầy nói: “Cũng không tệ lắm, ta cho hắn uy
thực thời điểm, hắn sẽ không cắn ta.”
Sở Diệp: “……” Này liền xem như thực hảo sao?
Lâm Sơ Văn dò xét một chút Cung Thần thân thể trạng huống, Cung Thần thể chất vấn đề đã hoàn toàn giải quyết, thân thể điều
dưỡng còn tính không tồi, Cung Khiếu hẳn là không thiếu lo lắng.
“Có cái gì vấn đề sao?” Cung Thần hỏi.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Không có gì vấn đề, khá tốt.”
Cung Thần gật gật đầu, thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói: “Vậy là tốt
rồi.”
“Cung thiếu thật sự quyết định hảo?” Thân thể không thành vấn
đề, không đại biểu linh hồn lực không thành vấn đề a!
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Quyết định hảo.”
Lâm Sơ Văn nhìn Cung Thần, nói: “Không hề nhiều suy nghĩ a! Không ở nhiều bồi dưỡng bồi dưỡng ăn ý.”
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: “Không cần. Là thành là bại ta đều nhận, hiện tại tiến giai không thành công, lại chờ hai năm cũng sẽ
không thành công, ta có dự cảm, ta hẳn là có thể khế ước thành công.”
Sở Diệp: “……” Cung Thần này cổ tự tin rốt cuộc là nơi nào tới a!
“Phanh.” Giấu ở Lâm Sơ Văn Hồn Thất bên trong hắc quạ đen một chút chạy ra tới. “Tiểu tử, là cái gì cho ngươi như vậy ảo giác?”
Cung Thần mỉm cười nói: “Ta vận mệnh chú định có loại cảm giác
này.”
“Ngươi cảm giác sai lầm.” Hắc quạ đen tràn đầy đồng tình nói.
Cung Thần cười cười, nói: “Ta trực giác vẫn là thực chuẩn.”
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, thầm nghĩ: Cung Thần gia hỏa

này,
thật là có chút mù quáng tự tin a!
“Nếu là Ô Ô đại nhân cho ngươi một cái chúc phúc nói, có lẽ sẽ có điểm trông cậy vào……”
Cung Thần cười cười, nói: “Cảm ơn, bất quá không cần.”
Hắc quạ đen gần nhất thập phần nổi danh, trước có Thương Lan Long bị nguyền rủa huyết mạch thoái hóa, sau có Chu Du đạo nhân bị hành hung, hắc quạ đen uy lực làm người thập phần kiêng kị.
“Ngu xuẩn!” Hắc quạ đen oán hận nói.
Hắc quạ đen ngẩng đầu, thầm nghĩ: Trên đời này liền không vài người có tuệ nhãn, một cái hai cái đều cự tuyệt Ô Ô đại nhân hảo ý, sớm muộn gì hối hận chết.
Lâm Sơ Văn đem hắc quạ đen thu vào Hồn Thất bên trong, nói: “Cung thiếu không cần để ý, Ô Ô hắn liền sẽ nói hươu nói vượn, nếu Cung thiếu nhận định vậy buông tay đi làm đi, ta xem Cung thiếu ngươi vẫn là rất có vương giả chi tư.”
Cung Thần nghe được Lâm Sơ Văn an ủi, nhưng thật ra nhiều vài
phần tin tưởng, “Vậy mượn Lâm thiếu cát ngôn.”
Lâm Sơ Văn cười cười, trong lòng lại có chút bồn chồn.
Ô Ô nói cũng không thể không tin a! Nếu Ô Ô đều như vậy nói, chỉ sợ Cung Thần tiến giai trông cậy vào thật sự không lớn, bất quá, nếu Cung Thần đều đã hạ quyết tâm, lúc này, liền không thể
cấp đối phương áp lực, áp lực càng lớn, tiến giai hy vọng càng xa vời.
Nếu, cuối cùng thật sự không có biện pháp, cũng chỉ có thể làm Ô
Ô giúp một phen đi.
Cung Khiếu đứng ở một bên, nhìn Ô Ô biến mất phương hướng, như suy tư gì.
……
Thành chủ phủ nội.
Cung Thần xé mở một trương Khế Ước Quyển Trục, bắt đầu rồi khế ước.

Kinh Chập Long ghé vào Sở Diệp trên vai, có chút nghi hoặc nói: “Cái này Trầm Vân Quy chỉ biết nằm thi, khế ước cũng chỉ sẽ ăn không ngồi rồi, Cung Thần cái này tiểu thái bảo khế ước nó làm gì
a!”
Sở Diệp: “……” Nhân gia muốn chính là cái này hiệu quả a! Không ăn không ngồi rồi nhân gia còn không cần.
Khế Ước Quyển Trục một bị xé mở, tức khắc nở rộ ra một trận lộng lẫy vầng sáng, nhanh chóng bao phủ ở Cung Thần cùng Trầm Vân Quy trên người.
Khế Ước Quyển Trục có phụ trợ khế ước tác dụng, năm đó, Sở Diệp vì thành lập cùng Tiểu Ngân khế ước, liền từng sử dụng quá
Khế Ước Quyển Trục, năm đó, hắn u nang ngượng ngùng, sử dụng quyển trục là bình thường nhất.
Cung Thần này một trương Khế Ước Quyển Trục nhìn không đơn
giản, tựa hồ là thượng cổ lưu truyền tới nay cực phẩm Khế Ước Quyển Trục.
Loại này Khế Ước Quyển Trục chế tác phương pháp, đã thất truyền.
Sở Diệp đánh giá vì bắt được cái này quyển trục, Cung Khiếu hẳn là không thiếu phí tâm tư.
Cung Thần không ngừng cùng Trầm Vân Quy thành lập liên hệ, ở
Khế Ước Quyển Trục trợ giúp dưới, bước đầu liên hệ cuối cùng thành lập lên.
Powered by GliaStudio
close
Trầm Vân Quy lù lù bất động, Sở Diệp đứng ở một bên, xem có chút khẩn trương.
Sở Diệp cảm thấy Cung Thần khế ước Trầm Vân Quy thật giống như cùng một cục đá khế ước, cục đá sẽ không phản kháng, nhưng đồng dạng cục đá cũng sẽ không đáp lại, có chút phiền phức a!
Nếu, Cung Thần linh hồn lực cũng đủ cường hãn, có thể mạnh

mẽ cùng Trầm Vân Quy thành lập khế ước, đáng tiếc chính là, Cung Thần linh hồn lực giống như có chút không đủ.
Cung Thần trên trán thấm ra vài phần mồ hôi lạnh, Cung Thần lấy
ra một chi linh hồn dược tề dùng đi xuống.
Dược tề liều thuốc dùng đi xuống, Cung Thần khô kiệt linh hồn lực, lập tức khôi phục không ít.
Sở Diệp nhìn đến Cung Thần linh hồn lực như tơ tuyến giống nhau quấn quanh ở Trầm Vân Quy, hồn ti rậm rạp.
Cung Thần không ngừng dùng linh hồn dược tề, bổ sung linh hồn
lực.
Cung Thần dùng linh hồn dược tề đều là Lâm Sơ Văn luyện chế, phẩm tướng đều ở thượng phẩm, có thể nói, mỗi một chi đều thập phần khó được. Dược tề dùng đệ nhất chi có thể nhanh chóng khôi phục bảy thành linh hồn lực, đệ nhị chi năm thành, đệ
tam chi tam thành.
Ngắn ngủn không đến một nén nhang thời gian, Cung Thần đã ăn
vào tam chi dược tề.
Sở Diệp ở trong lòng lắc lắc đầu, thầm nghĩ: Cung Thần linh hồn lực vẫn là yếu đi một ít, từng đạo hồn ti tuy rằng nhiều, nhưng là,
quá tế, cùng giai vị nếu là hắn khế ước nói, hồn ti ít nhất có thể đạt tới dây thừng phẩm chất.
Mắt buồn ngủ lơ lỏng Trầm Vân Quy, bỗng nhiên mở bừng mắt, giãy giụa một chút.
Trầm Vân Quy quằn quại, Cung Thần thật vất vả dệt liền lên linh
hồn lực sợi tơ, tức khắc bị đứt đoạn tam thành.
“Như thế nào sẽ?” Ngạo Gia phu nhân thì thào nói: “Không phải nói, Trầm Vân Quy lười đến phản kháng sao?”
Sở Diệp híp mắt mắt, thầm nghĩ: Trầm Vân Quy hẳn là không có phản kháng ý tứ, đối phương sẽ giãy giụa càng như là bởi vì này buồn ngủ, mà Cung Thần cách làm, như là bị quấy rầy yên giấc,

có vài phần rời giường khí.
Linh hồn sợi tơ đứt đoạn, Cung Thần nháy mắt mồ hôi chảy như thác nước.
Vẫn là chênh lệch quá lớn a! Vừa mới Trầm Vân Quy phản kháng cũng không kịch liệt, nhưng là, Cung Thần linh hồn lực vẫn là không đủ hồn hậu, vô pháp hoàn thành loại này vượt cấp khế ước.
Lâm Sơ Văn nhíu lại mày, thầm nghĩ: Xuất sư bất lợi, cái dạng này đi xuống, khế ước sợ là muốn thất bại.
Cung Khiếu hướng tới Lâm Sơ Văn đã đi tới, chắp tay nói: "Lâm đạo hữu."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, "Ân" một tiếng.
Cung Khiếu hít sâu một hơi, nói: "Còn thỉnh Lâm đạo hữu thỉnh ra
Hồn Thú, đưa lên chúc phúc."
Lâm Sơ Văn sửng sốt một chút, có chút ngạc nhiên, ngay sau đó Lâm Sơ Văn chậm rãi nở nụ cười, "Như ngươi mong muốn".
Hắc quạ đen "Phanh" một chút, từ Lâm Sơ Văn Hồn Thất bên trong xông ra, ánh mắt sáng quắc nhìn Cung Khiếu.
"Nga, quả nhiên gừng càng già càng cay, các hạ làm ra sáng suốt lựa chọn đâu." Ô Ô có chút hưng phấn nói.
Vẫn luôn bị trở thành tai tinh, thật vất vả gặp được biết hàng người, Ô Ô có chút kích động.
"Còn thỉnh Ô Ô đại nhân, thi lấy viện thủ." Cung Khiếu nói.
Ô Ô cạc cạc cười cười, nói: "Không dám, không dám."
Ô Ô triển khai cánh, hướng tới Cung Thần bay qua đi.
"Tiểu tử tiện nghi ngươi." Ô Ô móng vuốt vung lên, trên tay nhiều
một quả đồ đằng lệnh.
Đồ đằng lệnh Ô Ô cũng là vừa rồi tới tay, Ô Ô nguyên bản muốn dùng tới tăng lên thực lực, này sẽ tình huống khẩn cấp, chỉ có thể
trước dùng hết.
"Ô Ô đại nhân chúc phúc ngươi, lập khế ước thành công."
Cùng với Ô Ô chúc phúc, đồ đằng lệnh một tấc tấc vỡ vụn mở ra, tràn ra một đoàn mây trắng, Ô Ô trên người cũng bay một tiểu

đoàn mây trắng ra tới.
Hai luồng mây trắng hối thành một đoàn, rơi xuống Cung Thần trên người, những cái đó đứt gãy linh hồn sợi tơ một lần nữa tục tiếp lên.
Cấp Cung Thần chúc phúc, làm Ô Ô hao tổn không ít, phóng xong chúc phúc Ô Ô, có chút uể oải ỉu xìu.
Sở Diệp nhìn Ô Ô, thầm nghĩ: Cung Thần tiến giai quả nhiên là không quá dễ dàng a! Càng khó thành công chúc phúc, đối Ô Ô tiêu hao càng lớn, phía trước, chúc phúc Ngân Tiểu Nhị tiến giai Vương giai thời điểm, Ô Ô tiêu hao nhưng không như vậy đại.
Ngạo Gia trừng lớn mắt, có chút ngạc nhiên nói: "Vận Đen Quạ cư nhiên thật sự có chúc phúc khả năng sao?"
Nguyên Sương phu nhân mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Vận Đen Quạ nếu là có chúc phúc khả năng, kia còn có thể kêu Vận Đen Quạ sao?
Lâm Sơ Văn này một con chỉ sợ là mặt khác Hồn Thú ngụy trang,
phải biết rằng Sở Diệp Bạch Hổ, liền vẫn luôn ngụy trang thành tiểu bạch miêu, liền tính hiện tại Bạch Hổ thân phận cho hấp thụ
ánh sáng, Tiểu Bạch Hổ như cũ thích ngụy trang thành mèo trắng.
Đến tột cùng là cái gì Hồn Thú đâu, lão gia biết không?
Cung Thần có chút khác thường nhìn hắc quạ đen liếc mắt một cái, Cung Thần cùng hắc quạ đen lần đầu tiên gặp mặt, thật sự không tính là vui sướng, từ xa xưa tới nay, Cung Thần vẫn luôn đem hắc quạ đen coi làm hồng thủy mãnh thú, không nghĩ tới, hắc quạ đen vẫn luôn xả cái gì chúc phúc, Cung Thần vẫn luôn đều cho rằng đối phương ở nói giỡn.
Ô Ô chúc phúc bảo vệ, Cung Thần cảm giác cả người nhẹ nhàng không ít, khô kiệt linh hồn lực cư nhiên khôi phục không ít.
Cung Khiếu nhìn khôi phục tinh thần Cung Thần, thở dài nhẹ nhõm một hơi, thầm nghĩ: Quả nhiên, giống như hắn suy đoán như vậy, không phải Vận Đen Quạ, chỉ sợ là Thiên Vận Quạ.
Cung Thần vận chuyển linh lực, nếm thử thu Trầm Vân Quy, thực

mau lại gặp phiền toái, linh hồn lực miễn cưỡng khôi phục một ít,
nhưng là linh lực lại không đủ.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, có chút bất đắc dĩ.
Thiên Vận Quạ đều bại lộ, cũng không kém Mộc Tiên Điểu.
Mộc Tiên Điểu từ linh thú túi bên trong bay ra tới, phẩy phẩy cánh,
tức khắc đại lượng linh lực ong dũng mà ra, hoàn toàn đi vào Cung Thần trong cơ thể, Cung Thần trong cơ thể linh lực, nháy mắt tràn đầy lên.
Mộc Tiên Điểu ra tới thả cái đại chiêu, lại tiến vào linh thú túi bên
trong.
Cung Khiếu nhìn thấy Thúy Vũ, thập phần kinh ngạc, bất quá cũng không có hỏi nhiều.
Ở Khế Ước Quyển Trục, dược tề, Ô Ô chúc phúc, Mộc Tiên Điểu linh lực tưới…… Đủ loại thêm vào dưới, Cung Thần rốt cuộc thành công tiến giai Vương giai, Trầm Vân Quy bị thành công thu
vào Cung Thần Hồn Thất bên trong.
Nhìn đến Cung Thần khế ước thành công, Sở Diệp đại thở dài nhẹ nhõm một hơi.
Cung Khiếu nhìn đến Cung Thần thành công, thiếu chút nữa hỉ cực mà khóc.

Chương 299: Chương 299

Khế ước rốt cuộc hoàn thành, Cung Thần đại thở dài nhẹ nhõm một hơi.
Khế ước quá trình lắp bắp, chờ khế ước kết thúc, Cung Thần cả người như là từ trong nước vớt ra tới giống nhau.
“Chúc mừng Cung thiếu.” Sở Diệp nói.
“Làm phiền hai vị to lớn tương trợ.” Vừa mới đã trải qua khế ước,
Cung Thần rõ ràng biết chính mình lần này tiến giai có bao nhiêu
may mắn.
Nghĩ đến tiến giai quá trình, Cung Thần không cấm có chút lòng còn sợ hãi.
Chính mình tiến giai Hồn Vương khó khăn có chút vượt quá tưởng tượng, quyết định tiến giai hành động vẫn là quá tùy tiện, may mắn lần này hữu kinh vô hiểm.
Nếu là không có Ô Ô hoặc là kia chỉ kỳ quái bồ câu hỗ trợ, lần này tiến giai khẳng định sẽ thất bại, chính mình chỉ sợ sẽ đã chịu
nghiêm trọng phản phệ, nếu là như vậy vậy quá không xong.
“Cung thiếu không cần khách khí.” Sở Diệp nói.
Cung Thần nửa nói giỡn nói: “Ta nói, ta cảm thấy ta lần này tiến giai sẽ thành công, quả nhiên thành công a! Xem ra ta dự cảm vẫn là có vài phần chuẩn xác tính.”
Hắc quạ đen nhìn Cung Thần, có chút vô ngữ nói: “Tiểu tử, ngươi
da mặt thật hậu a! Ngươi có biết hay không vì ngươi tiến giai, Ô Ô đại nhân phí bao lớn sức lực a!”
Cung Thần chắp tay nói: “Đa tạ Ô Ô đại nhân to lớn tương trợ.”

Hắc quạ đen vẫn luôn bị nhận thành là không đáng tin cậy tồn tại,
bị Cung Thần trịnh trọng nói lời cảm tạ, đảo có chút da mặt mỏng.
Cung Thần nhìn hắc quạ đen có chút mới lạ, tuy rằng đã sớm biết
hắc quạ đen khả năng không phải Vận Đen Quạ, bất quá cho tới bây giờ mới chân chính xác nhận.
Một cổ khí vận chi lực từ Cung Thần trên người dật tan ra tới, hoàn toàn đi vào hắc quạ đen thân thể bên trong.
Cảm nhận được cổ lực lượng này hối nhập, nguyên bản uể oải ỉu xìu Ô Ô đột nhiên tinh thần không ít.
Ô Ô là Lâm Sơ Văn Hồn Sủng, Ô Ô thay đổi, Lâm Sơ Văn rất dễ dàng cảm nhận được.
Ô Ô khôi phục tinh thần, Lâm Sơ Văn cũng đi theo được lợi không ít.
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Thượng cổ thời điểm, Thiên Vận Quạ sẽ sẵn sàng góp sức một ít phát triển tiềm lực đại bộ lạc, phù hộ bộ lạc thuận lợi khuếch trương, bộ lạc khuếch trương lúc sau, bộ lạc
khí vận chi lực tắc sẽ hồi quỹ Thiên Vận Quạ, này sẽ tình huống hẳn là cùng loại.
Cung Thần bởi vì tiến giai Hồn Vương khí vận đại trướng, Thiên Vận Quạ chia lãi một bộ phận khí vận.
Chảy vào Ô Ô trong thân thể khí vận chi lực không ít, đảo cũng không tính quá mệt.
Cung Thần có chút kỳ quái nhìn Lâm Sơ Văn, có chút tò mò nói: “Sau lại xuất hiện kia chỉ bồ câu cũng là Lâm thiếu ngươi Hồn Sủng sao?”
Cung Thần đi theo Cung Khiếu bên người cũng coi như là kiến thức rộng rãi, bồ câu nhìn không chớp mắt, nhưng là, từ đối phương cho chính mình truyền tống linh lực khi, truyền ra linh lực
dao động tới xem, ít nhất cũng là Vương giai trung giai tu vi.
Theo Cung Thần biết, Lâm Sơ Văn có ba con chủ Hồn Sủng, Cửu Vĩ Yêu Hồ, Bảy Màu Huyễn Điệp, hắc quạ đen.

Đến nỗi bồ câu, phía trước ở Chu Du đạo nhân thả ra hình ảnh bên trong nhìn thấy quá, nhưng là, cụ thể cái gì năng lực, chỉ xem
hình ảnh cũng vô pháp trực quan cảm thụ.
Bất quá, hướng về phía bồ câu kia một tay linh khí tưới bản lĩnh, hẳn là đơn giản không được.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Nghiêm khắc nói đến, không tính ta
Hồn Sủng, chỉ là lâm thời sống nhờ ở ta nơi này.”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Thì ra là thế.”
Yêu thú cũng là đủ loại, có yêu thú không thích bị người nô dịch, bị Nhân tộc khế ước sẽ cực lực phản kháng, thà chết không hàng, nhưng lại nguyện ý cùng Nhân tộc thành lập bình đẳng hợp
tác quan hệ.
Cung Thần cân nhắc Lâm Sơ Văn cùng kia chỉ màu điểu quan hệ chính là như thế, đôi bên cùng có lợi lại không tồn tại phụ thuộc.
Loại quan hệ này nhìn tự do, nhưng là, không có hữu hiệu khế ước, thực dễ dàng tan vỡ.
Trăm năm trước, có chỉ quản thúc hơn một ngàn Kim Sí Đại Bằng
kim cánh bằng vương, bằng vương thật sự khó có thể gánh nặng
cấp dưới tiểu phi bằng đồ ăn, liền cùng một cái Hồn Vương đạt thành thuê khế ước.
Nên Hồn Vương phụ trách phi bằng đồ ăn, Kim Sí Đại Bằng đàn phụ trách đưa hóa, kim cánh bằng đàn một lần ôm đồm Thiên Ám
Đảo tam thành vận chuyển hàng hóa nhiệm vụ.
Kim cánh bằng vương cùng kia Hồn Vương hợp tác còn tính hòa thuận, bất quá, sau lại lại là ra mâu thuẫn.
Kim cánh bằng vương sinh một con tiểu bằng vương, tiểu bằng vương phẩm tướng không tầm thường, vì Thượng thượng phẩm
Hồn Sủng, bị kia Hồn Vương nhi tử theo dõi.

Kia Hồn Vương chi tử tư chất giống nhau, nói như rồng leo, làm như mèo mửa, bằng vương căn bản chướng mắt, tự nhiên sẽ không nguyện ý chính mình con nối dõi sẵn sàng góp sức người như vậy.
Thỉnh cầu khế ước bị cự tuyệt lúc sau, kia Hồn Vương chi tử thẹn
quá thành giận, cấp tiểu bằng vương hạ cấm dược, muốn mạnh mẽ khế ước, kết quả kế hoạch thất bại, hai bên nháo phiên.
Phi bằng đàn tứ tán rời đi, tiểu bằng vương trọng thương, hối hận
không kịp.
Xong việc bằng vương điều tra sự tình nguyên nhân gây ra, phát hiện hẳn là có nhân đố kỵ hắn vận chuyển hàng hóa sinh ý, cố ý xúi giục con hắn đi đánh tiểu bằng vương chủ ý.
Đáng tiếc, liền tính xong việc điều tra rõ chân tướng, cũng không
thay đổi được gì.
Cung Khiếu hướng tới Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cúc một cung, thành khẩn nói: "Đại ân không lời nào cảm tạ hết được, hai vị về sau nếu có sở cầu, Cung Khiếu tất toàn lực tương trợ."
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Cung trưởng lão quá khách khí."
……
Cung Thần động tĩnh có rất nhiều người nhìn chằm chằm, Cung Thần tiến giai việc không ít người trước đó phải tới rồi tin tức.
Cung Thần tiến giai thành công tin tức, trước tiên lan truyền mở
ra.
Tin tức một truyền khai, tức khắc khiến cho Thiên Nhàn Đảo đông
đảo tu sĩ nhiệt nghị.
"Cung thiếu, cư nhiên thành công, thật là lợi hại a!"
"Có Cung Khiếu như vậy cái lão tử, Cung Thần có thể tiến giai cũng không kỳ quái a!"
"Không kỳ quái sao? Rất kỳ quái đi, này nếu tiến giai Hồn Vương việc này dựa đua cha là được, kia này lão tử là Hồn Vương, nhi tử không đều là Hồn Vương?"

Biết Cung Thần phải tiến giai Hồn Vương, rất nhiều sòng bạc ở trong tối khai bàn khẩu.
Tuy rằng có Cung Khiếu, Lâm Sơ Văn hộ giá hộ tống, nhưng là, đại bộ phận người vẫn là cảm thấy Cung Thần hẳn là tiến giai không được Hồn Vương.
Ai cũng không nghĩ tới, Cung Thần cư nhiên ngược gió phiên bàn.
Không ít hoa số tiền lớn, đánh cuộc Cung Thần tiến giai không được người, lần này đều mệt thảm.
“Ta hẳn là đánh cuộc Cung Thần thành công a! Một bồi mười đâu.” Một cái Hồn Sủng Sư kêu rên nói.
“Rốt cuộc là như thế nào tiến giai? Tìm mạch đại sư không phải nói, tiến giai không được sao? Không nghĩ tới, cư nhiên nhìn lầm.” Một cái Hồn Sủng Sư nói thầm nói.
Tìm mạch là cái tìm linh sư, giỏi về tìm kiếm linh mạch, kiêm chức
xem tướng, đối phương có một con thiên tình điểu, thập phần giỏi
về xem người.
Tìm mạch nhìn người chi thuật thập phần lợi hại, hắn mở miệng
nói ai có thể tiến giai Hồn Vương, người này liền có chín thành cơ
hội tiến giai, hắn mở miệng nói ai tiến giai không được, ai tiến giai
khả năng tính liền không lớn.
……
Hải Long Cung nơi dừng chân.
“Cung Thần thật sự tiến giai thành công?” Chung Hạo nói.
Mật thám gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Powered by GliaStudio
close
Chung Hạo lặp lại xác nhận vài lần, mới rốt cuộc tiếp nhận rồi Cung Thần tiến giai Vương giai sự thật.
“Cung Thần sao có thể đâu?” Chung Hạo nghiến răng nghiến lợi nói.

Chu Đông Nhi tiến giai Hồn Vương liền tính, hiện tại cư nhiên liền
Cung Thần cũng thành công, hắn cái này đã từng nhất có hy vọng
tiến giai Hồn Vương Hải Long Cung tinh anh đệ tử, ngược lại là làm hai người quăng xuống dưới.
Chung Hạo vẫn luôn cảm thấy Cung Thần là cái bại gia tử, Chu Đông Nhi không giống nữ nhân, tư tâm vẫn luôn chướng mắt hai
người, hiện giờ hai người song song tiến giai, hắn lại còn chỉ là Hồn Sư, Chung Hạo tâm tình tối tăm lợi hại.
"Hẳn là cùng Lâm Sơ Văn có quan hệ." Mật thám nói.
Chung Hạo cau mày, nói: "Lại là hắn!" Chung Hạo hít sâu một hơi,
đối Lâm Sơ Văn hận ý lại thêm ba phần.
Chung Lâu trầm khuôn mặt, trong lòng tràn ngập hối hận.
Sớm biết rằng, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn có như vậy bản lĩnh, nên sớm trừ bỏ hai người, hiện tại lại là không quá khả năng.
Phải đối phó hai cái Vương giai trung kỳ Hồn Vương, cũng không
phải là một việc dễ dàng.
Lâm Sơ Văn mấy năm nay, dựa vào dược tề mượn sức một trương khổng lồ mạng lưới quan hệ, Dược Tề Sư hiệp hội cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.
……
Thành chủ phủ.
Chu Đông Nhi nhìn chằm chằm Cung Thần, đánh giá cái không ngừng, "Làm gì như vậy nhìn ta?"
Cung Thần quay đầu đi, tổng cảm thấy Chu Đông Nhi xem chính
mình ánh mắt, như là đang xem một con khỉ, Cung Thần bị này xem rất là không được tự nhiên.
"Ngươi tiến giai, ngươi cư nhiên tiến giai a!" Chu Đông Nhi nói.
Cung Thần mắt trợn trắng, nói: "Ta tiến giai, về sau chúng ta chính là đạo hữu, có cái gì kỳ quái sao?"
"Ngươi tiến giai, còn chưa đủ kỳ quái sao?" Chu Đông Nhi hỏi

ngược lại.
Cung Thần: "……"
Chu Đông Nhi lắc lắc đầu, nói: "Tìm mạch lần này lật thuyền trong
mương."
Cung Thần có chút nghi hoặc nói: "Hắn làm sao vậy?"
Chu Đông Nhi nhún vai, nói: "Hắn đánh đố nói ngươi tiến giai không được, thật nhiều người nghe xong hắn, hạ đánh cuộc ngươi tiến giai không được, hiện tại không ít người thua táng gia
bại sản."
Chu Đông Nhi lắc lắc đầu, trên thực tế, liền tính tìm mạch không
nói, những người này cũng cảm thấy Cung Thần tiến giai không được, chẳng qua, tìm mạch nói, những người này càng thêm chắc chắn mà thôi. Này sẽ thật nhiều người thừa nhận không được tổn thất, đều đem trách nhiệm đẩy đến tìm mạch trên người.
"Sớm biết rằng có sòng bạc bắt đầu phiên giao dịch ta có thể hay không tiến giai, ta hẳn là đi hạ chú, đánh cuộc chính mình có thể
tiến giai." Cung Thần giấu là tiếc nuối nói.
Chu Đông Nhi có chút nghi hoặc nói: "Ngươi dám?"
Cung Thần: "……" Hảo đi, hắn không dám! Cung Thần phía trước
đối Lâm Sơ Văn nói nhẹ nhàng, trên thực tế, cũng không có bao lớn nắm chắc.
Chu Đông Nhi nhìn Cung Thần, nói: "Ngươi có biết hay không, ngươi thuộc hạ rất nhiều người đều gạt ngươi đi hạ chú, đánh cuộc ngươi tiến giai không được a?"
Cung Thần có chút ngoài ý muốn nói: "Phải không?"
Chu Đông Nhi gật gật đầu, nói: "Nhân số không ít đâu!"
Cung Thần: "……" Chẳng lẽ gần nhất Thành chủ phủ bên trong, bộ phận cấp dưới cảm xúc có chút hạ xuống, là bởi vì cái này? Xứng đáng! Cung Thần chút nào bất đồng tình.
"Không chỉ như vậy, ngươi mấy cái phu nhân cũng đi hạ chú."

Chu Đông Nhi sắc mặt cổ quái nói.
Cung Thần hắc mặt, nói: “Phải không?”
Chu Đông Nhi gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Các nàng đại khái là lo
lắng ngươi thất bại lúc sau không có chỗ dựa, cho nên muốn kiếm ít tiền, bất quá giống như toàn bồi.”
Cung Thần: “……” Hắn quả nhiên hẳn là đem này đó nữ nhân phân phát sao? Một đám đều đối chính mình như vậy không tin tưởng.
“Ngươi giấu thật chặt, một chút khẩu phong cũng chưa lộ, mắt thấy chính mình phu nhân, lỗ sạch vốn, tấm tắc, quá vô tình!”
Cung Thần: “……” Hắn trước đó cũng không biết.
Cung Thần đánh giá Chu Đông Nhi, có chút hoài nghi hỏi: “Ngươi
có phải hay không cũng lấy ta hạ chú?”
Chu Đông Nhi gật gật đầu, thành thật nói: “Đúng vậy!”
“Thua đi.” Cung Thần hỏi.
Chu Đông Nhi gật gật đầu, cũng không cảm thấy ngượng ngùng, “Đúng vậy! Ai có thể nghĩ đến, ngươi cư nhiên có thể tiến giai Vương giai, bạo đại lãnh môn.”
Cung Thần: “…… Xứng đáng!”
Chu Đông Nhi mãn không thèm để ý nói: “Đánh cược nhỏ thì vui
sướng, đại đánh cuộc thương thân, ta thua không nhiều lắm, nhưng thật ra Chung Hạo thua không ít.”
“Chung Hạo hạ trọng chú sao?” Cung Thần hỏi.
Chu Đông Nhi gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Cung Thần: “……” Lần này sòng bạc gia hỏa kiếm lớn a!
Chu Đông Nhi nhìn Cung Thần, nói: “Ngươi rốt cuộc là như thế nào tiến giai Hồn Vương? Chẳng lẽ là Lâm Sơ Văn lại luyện chế ra cái gì thần kỳ dược tề?”
“Ta liền không thể là bằng vào chính mình năng lực, tiến giai Hồn
Vương sao?”
Chu Đông Nhi hừ hừ, nói: “Tưởng cũng biết, kia không quá khả năng a!”

Cung Thần phất phất tay, nói: “Ta còn có việc, quản gia tiễn khách.”
Chu Đông Nhi ngồi ở trên chỗ ngồi, lù lù bất động, “Người tới là khách, ngươi như thế nào như vậy đãi khách.”
Cung Thần hừ hừ, nói: “Ta chính là như vậy đãi khách.”
Chu Đông Nhi lo chính mình nói: “Rốt cuộc là cái gì dược tề a! Ngươi giúp ta cùng Lâm Sơ Văn nói một tiếng, ta muốn mua một
chi.”
Cung Thần có chút khó hiểu nói: “Ngươi đều là Hồn Vương, còn nhớ thương cái này làm gì?”
Chu Đông Nhi mắt trợn trắng, nói: “Tự nhiên là vì khế ước đệ nhị
chỉ Vương thú, ta hiện tại mới một con.”
“Một con cũng không ít.” Cung Thần nói.
Chu Đông Nhi gật gật đầu, thở dài, nói: “Ta trước kia, cũng cảm thấy một con Vương thú không ít, nhưng là, Sở Diệp không phải có năm con sao?”
Cung Thần mắt trợn trắng, nói: “Ngươi vì cái gì muốn cùng Sở Diệp so? Kia không phải tìm tội chịu sao?”
Chu Đông Nhi nhìn Cung Thần, bất mãn nói: “Ngươi có ý tứ gì? Ta như thế nào liền không thể cùng hắn so?”
Cung Thần nhún vai, không có đáp lời, trên mặt biểu tình không
cần nói cũng biết.

Chương 300: Chương 300

Đường gia nơi dừng chân.
“Cha, Cung Thần rốt cuộc là như thế nào tiến giai?” Đường Nhu hỏi.
Đường Thiên Túng lắc lắc đầu, “Không biết.”
Đường Thiên Túng cùng Cung Khiếu mấy năm gần đây quan hệ cũng không tệ lắm, nhưng Cung Khiếu bởi vì năm đó bị tính kế, cảnh giác tương đối trọng.
Cung Thần phải tiến giai, Thành chủ phủ liền giới nghiêm, mặc dù
là quen biết Hồn Vương, cũng đều không được tới gần.
Cung Khiếu thả ra Hồn Thú thủ vệ tứ phương, người bình thường
đều tị hiềm, Đường Thiên Túng cũng không qua đi.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nhưng thật ra đi nhìn, mấy năm nay, Sở Diệp hai người cùng Cung Thần quan hệ thập phần chặt chẽ, hơn xa Đường Thiên Túng có thể so.
Đường Nhu hít sâu một hơi, nói: “Liền Cung Thần đều thành công, không biết ta khi nào, có thể tiến giai Hồn Vương.”
“Nhu nhi, không cần nóng vội, nên tiến giai thời điểm, tự nhiên liền tiến giai.” Đường Thiên Túng trấn an nói.
Đường Nhu gật gật đầu, có chút buồn bã nói: “Hy vọng như thế.”
Đường Thiên Túng thở dài, nàng cái này nữ nhi vốn dĩ tư chất là cực hảo, chỉ là năm đó bởi vì mạnh mẽ khế ước lâm vào ngủ say, ngủ chín năm nhiều.
Chậm trễ chín năm nhiều thời gian, đối Đường Nhu vẫn là có không nhỏ ảnh hưởng.
“Phụ thân, Cung Thần tiến giai thời điểm, Lâm Sơ Văn kia chỉ Vận

Đen Quạ ở sao?" Đường Nhu nói.
Đường Thiên Túng gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
Đường Nhu có chút kỳ dị nói: "Cung Khiếu thật đúng là tâm đại, Cung Thần tiến giai, cư nhiên làm Vận Đen Quạ canh giữ ở một bên."
Đường Thiên Túng lắc lắc đầu, nói: "Ngươi cũng không nên xem thường kia chỉ quạ đen, Cung Thần có thể tiến giai, nói không chừng chính là bởi vì kia chỉ quạ đen?"
Đường Nhu có chút kinh ngạc nói: "Chẳng lẽ Vận Đen Quạ còn có thể phụ trợ người tiến giai, đây là cái gì đạo lý? Lấy độc trị độc sao?"
Đường Thiên Túng lắc lắc đầu, nói: "Không phải, kia khả năng không phải Vận Đen Quạ."
Nếu Cung Thần đều có thể tiến giai, kia hắn nữ nhi hẳn là cũng có hi vọng. Tiểu nhu là không thể cùng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn này hai cái phi nhân loại so, nhưng hẳn là không thể so Cung Thần kém cỏi.
"Nhất định có vấn đề." Đường Nhu nói.
"Yên tâm đi, phụ thân sẽ giúp ngươi đi tìm hiểu một chút." Hắn cùng Cung Khiếu quan hệ cũng không tệ lắm, Cung Khiếu có lẽ sẽ cho cái mặt mũi, lộ ra một vài.
……
Thiên Hà hoa lâm.
"Sở thiếu, phía trước sự tình đa tạ." Cung Thần nói.
Sở Diệp cấp Cung Thần đổ một ly trà, "Cung thiếu đã cảm tạ, không cần khách khí như vậy."
"Lớn như vậy ân đức, đa tạ vài lần cũng là hẳn là." Cung Thần thành khẩn nói.
"Cung thiếu tới, là có chuyện gì sao?" Sở Diệp hỏi.
Cung Thần có chút bất đắc dĩ nói: "Gần nhất rất nhiều người cùng
ta dò hỏi tiến giai sự tình."
Cung Thần có chút thất bại, tựa hồ không có gì người xem trọng chính mình có thể tiến giai Hồn Vương, hắn may mắn tiến giai thành công, đều cảm thấy chính mình là dùng cái gì đặc thù thủ đoạn.

Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Truyền ra đi sao?”
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: “Hẳn là không phải, ngày đó ở đây người, phụ thân đều làm đã phát tâm ma chi thề, chẳng qua, chuyện này không cần tận mắt nhìn thấy, đoán cũng có thể đoán
được, rốt cuộc ta tiến giai thành công xác suất không tính quá cao, lại cố tình thành công.”
Sở Diệp nhịn không được mắt trợn trắng, Cung Thần biết rõ chính
mình tiến giai xác suất thấp, cư nhiên còn mạo hiểm tiến giai, lá gan thật đúng là đại.
“Có rất nhiều người đều cảm thấy, là Lâm dược sư nghiên cứu ra có thể đại đại gia tăng khế ước thành công xác suất dược tề.” Cung Thần nói.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Xác thật như thế, đã có rất nhiều người tới cầu loại này dược tề.” Đáng tiếc, này dược tề căn bản không có.
“Ta cùng Sơ Văn gần nhất thương lượng, đẩy ra một cái phần ăn.” Sở Diệp nói.
Cung Thần có chút tò mò nói: “Cái gì phần ăn?”
“Tiến giai Hồn Vương phần ăn a! Sơ Văn dược tề, Ô Ô chúc phúc, Thúy Vũ linh khí rót thể, tam quản tề hạ, tiến giai Hồn Vương xác suất đại khái có thể đề cao bốn thành.” Này Cung Thần tiến giai, mọi người đều nhận định bọn họ có tiến giai Hồn Vương bí phương, phủ nhận cũng vô dụng, không bằng, đơn giản
lấy ra tới kiếm chút đỉnh tiền.
“Lợi hại như vậy phần ăn, hẳn là không tiện nghi đi.” Cung Thần thầm nghĩ: Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn lại muốn phát một bút a!
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Cái này tự nhiên, tưởng hưởng thụ cái này phần ăn, thế nào cũng đến lấy điểm chân long thật huyết, Thiên Hồ Huyết, thật sự không được, mấy trăm khối linh tinh cũng
đúng a!”
Sở Diệp thầm nghĩ: Này theo Tiểu Bạch chờ mấy tiểu nhân thực lực không ngừng bay lên, tài nguyên đã càng ngày càng khó tìm,

này nếu là không lấy ra điểm thứ tốt tới, rất khó đổi đến hữu dụng
đồ vật a!
Cung Thần có chút khó xử nói: “Trả nổi như vậy giá cả người, chỉ
sợ không nhiều lắm.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Không nhiều lắm mới hảo a!” Nhiều nói,
Sơ Văn không phải muốn vội đã chết.
Sở Diệp bên này đem phần ăn tiếng gió thoáng thả ra một ít, tức khắc khiến cho không ít thế lực hứng thú.
Không ít thế lực đều muốn thử xem Sở Diệp phần ăn, chỉ là Sở Diệp giá cả khai có chút cao, một chốc một lát cũng không bao nhiêu người trả nổi thù lao.
Tuy rằng, Cung Thần tiến giai sự tình có chút không thể tưởng tượng, nhưng vẫn là có không ít người quyết định trước nhìn xem
tình huống, đi thêm quyết định muốn hay không mua sắm phần
ăn.
……
Sở Diệp phần ăn một khi đẩy ra, tức khắc khiến cho không ít người nghị luận.
“Nghe nói không có, Sở Diệp đẩy ra tiến giai phần ăn? Bang nhân tiến giai Hồn Vương.”
“Tiến giai Hồn Vương nơi nào có dễ dàng như vậy a! Nói không chừng là giả.”
“Kia nhưng nói không chừng, Cung Thần không phải tiến giai Hồn
Vương sao?”
“Ta nghe nói Cung Thần tiến giai Hồn Vương, là bởi vì Cung Khiếu trưởng lão, tìm được rồi Thiên Khải Khế Ước Quyển Trục.”
“Thiên Khải Khế Ước Quyển Trục, ngươi là nói thượng cổ thời đại, có thể đại đại đề cao khế ước xác suất thành công quyển trục?”

“Đúng là.”
“Cung Khiếu trưởng lão, thật lợi hại a! Này quyển trục truyền lưu
đến bây giờ hẳn là không nhiều lắm.”
Powered by GliaStudio
close
“Cung Khiếu trưởng lão là Cửu giai Hồn Vương, tự nhiên lợi hại.”
“Cho nên nói a! Chúng ta liều sống liều chết có ích lợi gì, không bằng nhân gia sẽ đầu thai a!”
“Nói dễ dàng, sẽ đầu thai cũng là bản lĩnh a!”
“……”
Thiên Hà hoa lâm.
Sở Diệp nằm ở ghế bập bênh thượng, nhìn Tiểu Ngân hỏi: “Có người tới mua phần ăn sao?”
Tiểu Ngân lắc lắc đầu, nói: “Không có.”
Sở Diệp có chút vô ngữ mắt trợn trắng. “Tiểu Bạch, ngươi nói hiện tại đây là có chuyện gì a!”
Phía trước đi, rất nhiều nhân thần thần bí bí cùng hắn dò hỏi, Cung Thần tiến giai có phải hay không có cái gì bí quyết, hiện tại hảo, hắn chủ động đẩy ra phần ăn, hảo những người này đều không tin, đều cảm thấy Cung Thần tiến giai là Cung Khiếu công
lao, những người này thật đúng là khó hầu hạ a!
Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp, hét lên: “Ta như thế nào biết, các ngươi người đều là như vậy lộn xộn, không thể hiểu được.”
Sở Diệp: “……” Tiểu Bạch thật là nhất châm kiến huyết a!
……
Đường gia nơi dừng chân.
“Phụ thân, Sở Diệp bên kia đẩy cái phần ăn ra tới, phụ thân, ngươi giúp ta đi mua a!” Đường Nhu có chút kích động nói.
Đường Nhu mấy ngày trước đây, đi tìm Cung Thần liêu quá, chịu
giới hạn trong tâm ma chi thề, Cung Thần cũng chưa nói quá nhiều, bất quá, Cung Thần vẫn là lộ ra, mau chóng đi mua phần ăn, sẽ không có hại.

Đường Thiên Túng thở dài, nói: “Mua không nổi a!”
Đường Nhu cau mày, nói: “Như thế nào sẽ mua không nổi đâu.”
Đường Thiên Túng hít sâu một hơi, nói: “Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn muốn, là có thể đại biên độ đề cao Hồn Thú huyết mạch, hoặc là trực tiếp làm Vương thú hướng lên trên tăng lên một cái giai vị thiên tài địa bảo, vật như vậy nhưng không nhiều lắm thấy.”
Lâm Sơ Văn chính là Địa giai đỉnh cấp Dược Tề Sư, hiện giờ, đồng vàng đối Lâm Sơ Văn mà nói, cũng bất quá chính là một chuỗi con số.
Đỉnh cấp thiên tài địa bảo, thông thường có thị trường nhưng vô giá, căn bản không bao nhiêu người nguyện ý bán, có không đắc thủ toàn bằng cơ duyên.
Đường Nhu có chút nhụt chí nói: “Này làm sao bây giờ a! Phụ thân, nếu có thể làm ra Thái Dương bộ lạc chủ đồ đằng trụ, hẳn là
có thể đổi.”
Đường Thiên Túng mắt trợn trắng, nói: “Tưởng cái gì đâu?”
Lấy Sở Diệp đối đồ đằng mảnh nhỏ coi trọng trình độ, Thái Dương bộ lạc chủ đồ đằng trụ đương nhiên có thể đổi, vấn đề là, Thái Dương bộ lạc cũng sẽ không lấy thứ này ra tới giao dịch.
Đường Nhu có chút vội vàng nói: “Ta không phải ý tứ này, ta ý tứ
là, Thái Dương bộ lạc có lẽ biết mặt khác cùng loại đồ đằng trụ rơi
xuống.” So sánh với Long tộc, Phượng tộc thật huyết, có lẽ mưu đồ đồ đằng trụ càng thêm dễ dàng một ít.
Đường Thiên Túng lắc lắc đầu, nói: “Đừng nghĩ.”
Đồ đằng trụ đối này đó viễn cổ bộ lạc ý nghĩa trọng đại, Thái Dương bộ lạc nếu là có mặt khác lựa chọn, phía trước cũng sẽ không lấy chi nhánh đồ đằng trụ ra tới giao dịch, bất quá, có lẽ có
thể thử xem.
……
Lâm Mộng Dung dược tề cửa hàng.
Lâm Mộng Dung ứng phó tới cửa Hồn Sủng Sư, nói: “Cũng

không
có như vậy dược tề."
"Thật sự không có sao?"
Lâm Mộng Dung nhẫn nại tính tình, nói: "Không có, sao có thể sẽ
có?"
Mộ Lăng Thiên đi ra, nói: "Lại có người tới hỏi tiến giai Vương giai
dược tề?"
Lâm Mộng Dung gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, muốn dùng lúc sau,
trăm phần trăm tiến giai Vương giai dược tề, những người này cũng không biết ở miên man suy nghĩ cái gì." Nơi nào sẽ có như vậy dược tề.
Sở Diệp bên kia đẩy ra một cái phần ăn, bảo tiến giai Vương giai đề cao bốn thành tỷ lệ, dẫn tới không ít người nghị luận sôi nổi.
Sở Diệp bên kia thả ra phần ăn lúc sau, liền có không ít người nói bóng nói gió dò hỏi, phần ăn nội dung cụ thể.
Biết đến người phần lớn lập hạ tâm ma chi thề, đại gia cũng chỉ có thể lung tung suy đoán một phen.
Lâm Mộng Dung cùng Lâm Sơ Văn quan hệ không biết như thế nào truyền ra đi, không ít người biết hai người là thân thích, cho rằng Lâm Mộng Dung nhiều ít biết một ít nội tình, liền tới nói bóng
nói gió một phen.
Thực đáng tiếc, Lâm Mộng Dung cùng Lâm Sơ Văn quan hệ, còn không bằng vốn không quen biết người.
"Có như vậy đại biên độ tăng lên tiến giai tỷ lệ dược tề sao?" Mộ Lăng Thiên hỏi.
Lâm Mộng Dung lắc lắc đầu, nói: "Hẳn là không có, ngươi biết, thư viện bên kia dược tề chỉnh thể trình độ, muốn so nơi này cao
hơn rất nhiều, nhưng mặc dù như vậy, cũng không có loại nào dược tề, có thể đạt tới như vậy hiệu quả, dược tề chỉ là phụ trợ mà thôi." Có không tiến giai Vương giai, vẫn là muốn xem bản thân gặp gỡ, tư chất.

Mộ Lăng Thiên hít sâu một hơi, nói: “Nhưng là, Cung Thần xác thật tiến giai Vương giai, nguyên bản muốn thất bại, hẳn là Lâm Sơ Văn chặn ngang một tay, mới tiến giai thành công.”
Lâm Mộng Dung hít sâu một hơi, nói: “Thật không biết, Lâm Sơ Văn vì cái gì cùng Cung Thần cái kia nhị thế tổ đi như vậy gần.”
Lâm Mộng Dung đối Cung Thần ấn tượng không tốt lắm, ở này ấn tượng bên trong, Cung Thần chính là cái ỷ thế hiếp người, không tư tiến thủ, hoa tâm thiện biến, dựa vào gia thế làm xằng làm bậy người.
Lâm Mộng Dung cảm thấy Lâm Sơ Văn cùng Cung Thần đi gần, chính là tưởng giao hảo Cung Khiếu.
Đối với Lâm Sơ Văn như vậy nịnh nọt hành vi, Lâm Mộng Dung thập phần khinh thường.
“Nếu dược tề làm không được, nên là Hồn Sủng, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn có thể hay không tồn tại có thể phụ trợ người tiến giai Hồn Sủng.” Mộ Lăng Thiên hỏi.
Lâm Mộng Dung nhấp môi, nói: “Sẽ sao?”
Mộ Lăng Thiên thầm nghĩ: Thiên hạ Hồn Sủng thiên kỳ bách quái,
có thể phụ trợ tiến giai Hồn Sủng cũng là tồn tại, bất quá, loại này
Hồn Sủng cũng nhiều thuộc về đặc thù loại Hồn Sủng, hi hữu trình độ không thể so cực phẩm Hồn Sủng kém nhiều ít.
Mộ Lăng Thiên gật gật đầu, nói: “Đây là có khả năng nhất khả năng.”
“Nếu đúng vậy lời nói, ngươi cảm thấy nào một con Hồn Sủng?”
Bạch Hổ, Kinh Chập Long chỉ là chiến lực cường, không nghe nói
có như vậy năng lực, đến nỗi Ngân Sí Ong linh tinh, liền càng không có thể.
“Ta cảm thấy có thể là kia chỉ quạ đen.” Mộ Lăng Thiên nói.
“Như thế nào nhưng……” Lâm Mộng Dung nói đến một nửa, bỗng nhiên ngừng, nghĩ tới cái gì, nói: “Chẳng lẽ, kia chỉ quạ đen thật sự không bình thường.”
Kỳ thật, ở phát hiện Lâm Sơ Văn khế ước hắc quạ đen lúc sau, Lâm Mộng Dung liền ẩn ẩn có Ô Ô có lẽ không quá giống nhau

cảm giác, nhưng Lâm Mộng Dung rất là không nghĩ thừa nhận chính mình nhìn nhầm, chỉ có thể lừa mình dối người tưởng, Lâm
Sơ Văn điên rồi, tự tìm phiền toái, khế ước một con Vận Đen Quạ.

Chương 301: Chương 301

Phần ăn tuyên bố mấy ngày, vẫn luôn không ai tới cửa.
Sở Diệp nguyên bản còn có chút lo lắng sẽ lo liệu không hết quá nhiều việc, này một người đều không có, không khỏi làm này hoàn toàn thất vọng.
“Ký chủ, có người tới mua phần ăn.” Tiểu Ngân hưng phấn hướng
tới Sở Diệp bay lại đây nói.
“Rốt cuộc khai trương? Cái nào thế lực lớn sao?” Sở Diệp hưng phấn hỏi.
“Không phải cái gì thế lực lớn, là Mộc tộc gia hỏa, lần trước tới kia
hai cái, bất quá hiện tại so lần trước hương nhiều.”
Sở Diệp sửng sốt một chút, thầm nghĩ: Mộc tộc sao? Thượng cổ chủng tộc tuy rằng xuống dốc, nhưng rốt cuộc là tổ tiên rộng quá
a! Chẳng lẽ Mộc tộc trong tay còn có mặt khác đồ đằng mảnh nhỏ.
“Nghênh vào đi.” Sở Diệp nói.
Tiểu Ngân gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Mộc Hành cùng Mộc Vũ một trước một sau đi đến, vô số Ngân Sí Ong vây quanh hai người phi hành, dường như cuồng nhiệt fans,
gặp thần tượng giống nhau.
Sở Diệp nhìn bị ong đàn vây quanh Mộc Hành hai người, âm thầm vì hai người đổ mồ hôi.
“Sở tiền bối.” Mộc Hành đối với Sở Diệp hành lễ.
Sở Diệp nhìn Mộc Hành, gật gật đầu, nói: “Mộc lão niên nhẹ không ít a!”

Lần trước hắn nhìn thấy Mộc Hành, đối phương nhìn có chút già
nua, như bây giờ, khen ngược như là niên hoa chảy ngược, nhìn đảo có chút giống thanh niên.
Mộc tộc thọ mệnh dài lâu, Sở Diệp đánh giá Mộc Hành phía trước
nhìn già nua, có thể là bởi vì đồ đằng ăn mòn, hiện tại đồ đằng ăn
mòn vấn đề giải quyết, liền khôi phục thanh xuân.
"Đều là lấy hai vị phúc."
Giải quyết đồ đằng vấn đề lúc sau, bọn họ Mộc tộc tu sĩ tu luyện lên có thể nói là tiến triển cực nhanh, Mộc tộc cuối cùng nghênh đón cao tốc thời kỳ phát triển.
"Nghe nói, mộc trưởng lão muốn đổi tiến giai phần ăn?" Sở Diệp hỏi.
Mộc Hành gật gật đầu, nói: "Đúng vậy." gần nhất bọn họ Mộc tộc phát triển không tồi, bất quá, đại khái cũng là vì phát triển thật tốt
quá, giống như bị người cấp theo dõi, trong tộc lại không ra đời Hồn Vương cường giả, chỉ sợ sẽ có diệt tộc chi nguy.
"Sở thiếu cung cấp phần ăn, thật sự có thể đề cao bốn thành tỷ lệ?" Mộc Hành nghiêm mặt nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đương nhiên, sử dụng phần ăn trước hết cần phát tâm ma chi thề, khế ước là lẫn nhau, ta cũng có thể bảo đảm phần ăn tác dụng, mộc trưởng lão không cần lo lắng."
Trên thực tế, đề cao bốn thành tỷ lệ, chỉ là tương đối bảo thủ phỏng chừng, toàn bộ phần ăn hẳn là có thể đem tỷ lệ đề cao sáu thành.
Mộc Hành gật gật đầu, nói: "Sở thiếu tín nghĩa, ta tự nhiên là tin được."
"Không biết, mộc trưởng lão tính toán lấy cái gì giao dịch, giống nhau đồ đằng trụ không được, cần thiết là Thái Dương bộ lạc chủ
đồ đằng trụ cấp bậc mới không sai biệt lắm." Sở Diệp nói.
Mộc Vũ lắc lắc đầu, có chút bất đắc dĩ nói: "Thái Dương bộ lạc chủ đồ đằng trụ cấp bậc đồ đằng trụ, mặc dù là tại thượng cổ

thời
điểm, cũng không phải quá nhiều."
Sở Diệp đương nhiên nói: "Này liền đúng rồi, ta phần ăn cũng là thực trân quý, chẳng lẽ ngươi không cảm thấy sao?"
Mộc Hành gật gật đầu, nói: "Chúng ta lần này mang lại đây đồ vật, không phải đồ đằng trụ, bất quá, giá trị không thể so đồ đằng
trụ kém."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Không phải cũng không quan hệ, chỉ cần giá trị tương đương thì tốt rồi."
Mộc Hành mở ra hộp, trong hộp là một quả đặc thù trái cây.
"Đây là cái gì? Sở Diệp thấu đi lên nhìn thoáng qua, có chút nghi hoặc hỏi.
Mộc Hành có chút bất đắc dĩ nói: "Đây là Long Phượng Quả."
Mộc Hành nguyên bản còn tưởng khoe khoang một chút, đáng tiếc, hắn lấy ra tới chính là thứ tốt, Sở Diệp cố tình không biết nhìn hàng.
Mộc Hành giải thích nói: "Long Phượng Quả, yêu cầu hấp thu long phượng hai tộc máu tươi mới có thể trưởng thành, chỉ có tộc
của ta sẽ đào tạo, Vương giai Hồn Sủng dùng này quả, có thể trực tiếp tăng lên một cái giai vị."
Thượng cổ thời điểm, Long tộc bộ lạc cùng Phượng tộc bộ lạc đã từng phát sinh quá giao chiến, đại lượng Long tộc, Phượng tộc đẫm máu, Mộc tộc ở đại chiến lúc sau, trộm lẻn vào chiến trường,
lợi dụng hai tộc huyết mạch đào tạo Long Phượng Quả, Long Phượng Quả bồi dưỡng thập phần không dễ, Mộc tộc trong lịch sử, tổng cộng cũng liền bồi dưỡng ra mười tới viên.
Truy Phong vọt ra, kích động không thôi nói: "Mau đổi, mau đổi."
Sở Diệp nhanh chóng thu hồi linh quả, đầy mặt tươi cười nói: "Mộc tộc quả nhiên nội tình thâm hậu, cư nhiên có như vậy thứ tốt, hai vị ai muốn chuẩn bị tiến giai Vương giai, ta có thể phụ trách cung cấp phần ăn, cung cấp che chở, hai vị nếu là không yên lòng, có thể lập hạ tâm ma chi thề."

Mộc Hành nghe được Sở Diệp nói, thở dài nhẹ nhõm một hơi, thực lực kém quá lớn, bọn họ Mộc tộc lại là luyện dược hảo tài liệu, Sở Diệp lại đem đồ vật thu, Mộc Hành thật là có chút lo lắng này trở mặt không biết người.
Sở Diệp chủ động đưa ra lập hạ tâm ma chi thề, Mộc Hành thở dài nhẹ nhõm một hơi.
Hồn Sư tiến giai thời điểm, nếu lòng có cố kỵ, tiến giai xác suất thành công sẽ đại đại hạ thấp, Sở Diệp nguyện ý chủ động lập hạ tâm ma chi thề, nhưng thật ra có thể miễn trừ nỗi lo về sau.
Mộc Hành chần chờ một chút, thử nói: "Sở thiếu, cái này tiến giai
Vương giai phần ăn bên trong, có phải hay không bao gồm Ô Ô chúc phúc."
Sở Diệp ngẩn ra một chút, ngay sau đó chậm rãi gợi lên khóe miệng, nói: "Nhận ra tới a!"
Mộc Hành sẽ hỏi như vậy, hiển nhiên là phát hiện Ô Ô không bình
thường, là bởi vì nhận ra Thiên Vận Quạ, cho nên mới sẽ đến mua phần ăn sao?
Mộc Hành nghe được Sở Diệp nói, thầm nghĩ: Quả nhiên!
Mộc Hành cười cười, nói: "Thiên Vận Quạ tại thượng cổ thời điểm
là phúc vận điểu, bất quá, thượng cổ lúc sau, liền biến mất không
sai biệt lắm."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Như vậy a!" Quả nhiên nhận ra tới a! Biết hàng người quả nhiên vẫn phải có.
……
Sở Diệp mang theo hai người đi tìm Lâm Sơ Văn.
Lâm Sơ Văn có chút kỳ dị đánh giá Mộc Hành cùng Mộc Vũ nói: "Không nghĩ tới cái thứ nhất tới thí thủy sẽ là hai vị."
Rất nhiều người đều suy đoán trên tay hắn có tiến giai Hồn Vương phương pháp kỳ diệu, nhưng là, hắn thật sự lấy ra tới bán,
đại gia lại nghi thần nghi quỷ, không muốn làm kia cái thứ nhất ăn

con cua người.
Lâm Sơ Văn lấy ra một cái thuốc thử hộp, mở ra.
“Nơi này tổng cộng mười hai chi dược tề, đều có thể phụ trợ tiến giai Vương giai, chủ yếu chia làm tam loại, đồng loại dược tề tác dụng cùng loại, nhiều phục không có hiệu quả, các ngươi có thể chọn lựa tam chi.”
Mộc Hành có chút kỳ dị nói: “Này cũng ở phần ăn nội sao?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đương nhiên.”
Mộc Hành nguyên bản cho rằng phần ăn nội, Ô Ô chúc phúc là đầu to, không nghĩ tới cư nhiên có tam chi dược tề, Lâm Sơ Văn lấy ra tới dược tề tất cả đều là Địa giai dược tề, phẩm chất đều ở thượng phẩm, mỗi một chi đều giá trị xa xỉ.
Mộc Hành nguyên bản còn có chút đau lòng Long Phượng Quả, nhìn đến dược tề, tức khắc không đau lòng.
Mộc Vũ cảm thụ một chút cùng bất đồng loại dược tề lực tương tác, tuyển định tam chi dược tề.
Sở Diệp phong bế Thiên Hà hoa lâm, cùng Mộc Vũ, Mộc Hành ký kết khế ước.
“Ngươi tính toán khi nào tiến giai.” Lâm Sơ Văn nhìn Mộc Vũ hỏi.
“Tùy thời có thể.”
Powered by GliaStudio
close
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Vậy mau chóng bắt đầu đi.”
Mộc Vũ Mộc tộc huyết mạch nồng đậm, cấp bậc cũng ở Chiến Tướng đỉnh, tiến giai Hồn Vương tỷ lệ hẳn là muốn so Cung Thần
cao hơn rất nhiều.
Hắc quạ đen cùng Mộc Tiên Điểu bay ra tới.
Hắc quạ đen phe phẩy cánh, nhìn Mộc Hành, nói: “Nga, Mộc tộc gia hỏa, các ngươi vẫn là có chút ánh mắt sao? Cư nhiên xem thấu bổn tọa chân thân, lần sau nhớ rõ mang chút khí vận chi vật
cho ta biết không? Mang Long Phượng Quả trái cây lại đây, có ích
lợi gì?”

Mộc Hành: “Là……” Thiên Vận Quạ là phúc vận điểu, thượng cổ bộ lạc đều lấy có thể nghênh đón Thiên Vận Quạ vì vinh.
Mộc Hành nhìn đến hắc quạ đen, tràn ngập kính sợ.
Sở Diệp nhìn Mộc Hành ánh mắt, nhịn không được trong lòng tê dại.
Sở Diệp cảm thấy Mộc Hành xem Ô Ô ánh mắt, giống như đang xem tuyệt thế mỹ nhân.
Sở Diệp rất muốn hung hăng diêu một chút Mộc Hành bả vai, nhắc nhở Mộc Hành thanh tỉnh một chút, Ô Ô hiện tại bộ dáng, chính là Vận Đen Quạ bộ dáng a! Một con hắc mao quạ đen có cái gì đẹp.
Mộc Hành tựa hồ phát hiện chính mình có chút thất thố, có chút
xin lỗi nói: “Xin lỗi, ta thất thố, không nghĩ tới hiện tại còn có thể
nhìn thấy Thiên Vận Quạ, Thiên Vận Quạ tại thượng cổ thời điểm,
là Thánh Điểu, nghe nói, nhìn đến thánh Thánh Điểu người, sẽ đạt được vận may.”
Sở Diệp: “……” Nga, cư nhiên có loại này vớ vẩn cách nói.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, hào phóng nói: “Không quan hệ, bản đại nhân không so đo ngươi mạo phạm, muốn nhìn liền xem
đi.”
Sở Diệp: “……” Hắc quạ đen gia hỏa này, nhân gia nói hắn béo, gia hỏa này cư nhiên thật sự túm thượng.
Hắc quạ đen hướng tới Sở Diệp nhìn qua đi, nói: “Tiểu tử, có nghe hay không, Ô Ô đại nhân là Thánh Điểu.”
Sở Diệp nhịn không được nói: “Ngươi như vậy điểu, tại thượng cổ
cư nhiên là Thánh Điểu, thượng cổ người cái gì phẩm vị a!” Khó trách thượng cổ huỷ diệt.
Hắc quạ đen cái gì tính tình a! Khắp nơi lừa tiền trêu đùa người, nguyền rủa người dẫm cứt chó, nguyền rủa người đội nón xanh…… Như vậy cũng có thể đương Thánh Điểu sao?
“Hừ, ngươi cái này không biết nhìn hàng gia hỏa, Ô Ô đại nhân

mặc kệ ngươi."
Mộc Hành hơi mang khiển trách nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, muốn nói lại thôi.
"Thầm thì!" Mộc Tiên Điểu thấy không ai chú ý chính mình, chụp
đánh một chút cánh.
Mộc Vũ có chút tò mò nhìn Mộc Tiên Điểu ngụy trang bồ câu, "Đây là……"
"Đây là Thúy Vũ, cũng ở phần ăn trong vòng, tiến giai thời điểm, nếu là linh khí không đủ, có thể vì ngươi cung cấp linh khí." Lâm
Sơ Văn nói.
"Thầm thì!" Thúy Vũ hướng tới Mộc Vũ phụt lên một ngụm linh khí.
Mộc tộc hình thái đặc thù, Mộc Vũ nhanh chóng hấp thu Thúy Vũ
phụt lên mà đến linh khí, cầm lòng không đậu nói: "Thật thoải mái
a!"
"Này chẳng lẽ là Mộc Tiên Điểu?"
Sở Diệp nhìn Mộc Hành liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Thượng cổ chi tộc hậu nhân, thực lực không cường, ánh mắt thật không sai a!
Mộc Vũ ánh mắt sáng quắc nhìn Thúy Vũ, ánh mắt bên trong tràn
ngập tán thưởng.
Mộc Hành có chút ngoài ý muốn, hắn nhìn đến Sở Diệp bên này đẩy ra thần bí phần ăn, suy đoán phần ăn bên trong, hẳn là có dược tề cùng Thiên Vận Quả chúc phúc, không nghĩ tới còn có Mộc Tiên Điểu linh khí tưới.
Sở Diệp vây xem Mộc Vũ, tiến giai Hồn Vương.
Mộc Vũ tiến giai Hồn Vương lựa chọn phương thức, cũng là khế ước Hồn Sủng.
Mộc Vũ khế ước Hồn Sủng, có chút đặc biệt nhìn giống một gốc cây dây đằng, lại giống như có sinh mệnh giống nhau.
Mộc tộc hình thái đặc thù, loại này khế ước phương thức, đảo

như là dung hợp.
Mộc Vũ mơ hồ hiện ra vốn dĩ hình thái cùng Vạn Yêu Đằng hòa hợp nhất thể.
“Vạn Yêu Đằng a! Cư nhiên là thứ này.” Ô Ô chụp phủi cánh nói.
Lâm Sơ Văn hướng tới Ô Ô nhìn thoáng qua, nói: “Vạn Yêu Đằng, thứ gì?”
Ô Ô lắc lắc đầu, nói: “Thượng cổ yêu thực, lấy huyết mà sống, phi
thường hung hãn, Vạn Yêu Đằng là tuyệt thế ma vật, thành thục kỳ Vạn Yêu Đằng, long, phượng hai tộc đều đến né xa ba thước.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Thì ra là thế.”
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Mộc tộc có thể xem như linh dược, có thể bảo tồn đến nay, tự nhiên cũng là có đòn sát thủ, Vạn Yêu Đằng hình thái tương đối đặc thù, có thể xem như nửa yêu nửa linh thực, thuộc về đặc thù loại Hồn Sủng.
Mộc Hành nhìn Mộc Vũ có chút kích động, nhiều năm trôi qua, Mộc tộc rốt cuộc lại xuất hiện Hồn Vương cường giả.
Vạn Yêu Đằng vì thượng cổ yêu thực, cũng là Mộc tộc đồ đằng linh thực chi nhất.
Thượng cổ Mộc tộc lấy nhiều loại chiến lực hung mãnh yêu thực vì bảo hộ đồ đằng, Mộc tộc đỉnh thời kỳ có bảy cây bất đồng phẩm giai Vương giai bảo hộ linh thực.
Mộc tộc xuống dốc lúc sau, bảo hộ linh thực không phải mai một,
chính là bị người cướp đi, luyện thành linh dược, pháp khí.
Vạn Yêu Đằng đã từng ở một hồi chiến dịch bên trong, bị thương nghiêm trọng, chỉ có thể phong ấn chờ đợi thời cơ giải phong.
Mấy năm nay, Mộc tộc vẫn luôn đang chờ đợi Hồn Sủng Sư, khế ước Vạn Yêu Đằng, đáng tiếc, Mộc tộc đồ đằng bị hao tổn, không ngừng suy sụp, thành viên thực lực căn bản không đủ để khế ước
Vạn Yêu Đằng.
Mộc Vũ khế ước Vạn Yêu Đằng, thực lực có hi vọng bay nhanh dâng lên, trở thành đủ tư cách Mộc tộc hộ đạo nhân.
Mộc Vũ dung hợp Vạn Yêu Đằng lúc sau, thực lực bay nhanh dâng lên, trực tiếp tiến vào Vương giai Tam giai.

Sở Diệp nhìn hắc quạ đen, nói: “Ô Ô, hắn vận khí thế nào?”
Ô Ô chụp phủi cánh, có chút hâm mộ nói: “Như mặt trời ban trưa.”
Sở Diệp: “……” Trên đời này thiên tài không ít a! Mộc Vũ cái này tốc độ tu luyện, thật là đáng sợ. “Cư nhiên trực tiếp Vương giai Tam giai.”
Ô Ô chụp phủi cánh, nói: “Vạn Yêu Đằng cùng Mộc Vũ thập phần phù hợp.”
Vạn Yêu Đằng thân hòa Mộc tộc, nếu là đổi cá nhân khế ước, Vạn Yêu Đằng hẳn là sẽ ở khế ước thời điểm, đem đối phương hút thành thây khô. “Còn có một cổ lực lượng ở trợ giúp hắn.”
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Cái gì lực lượng?”
Ô Ô nghĩ nghĩ, nói: “Hẳn là đồ đằng khí vận chi lực.”
Mộc tộc nguy ở sớm tối, cũng yêu cầu một cái chúa cứu thế. Mộc Vũ hẳn là vì cứu lại Mộc tộc xuất hiện đúng thời cơ người, Mộc tộc khí vận hẳn là hơn phân nửa đều ở Mộc Vũ trên người, một khi Mộc Vũ xảy ra chuyện, kia Mộc tộc hẳn là nếu không bao
lâu liền sẽ huỷ diệt.
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Như vậy a!” Khí vận thứ này, thật sự là
huyền bí thực.

Chương 302: Chương 302

Mộc Vũ tiến giai dẫn phát rồi kịch liệt linh khí rung chuyển, ngoại
giới không ít người đều cảm nhận được.
“Đây là có người tiến giai a!”
“Nói như vậy có người mua phần ăn sao? Thật sự hữu dụng?”
“Khẳng định có dùng a! Cung Thần đều tiến giai thành công.”
“Quá quý một ít, Sở Diệp khai ra đơn tử đều là đỉnh cấp chí bảo.”
“Nếu muốn tiến giai Vương giai, luôn là muốn trả giá một chút đại
giới sao……”
“Là ai tiến giai a! Hảo cổ quái hơi thở a!”
……
Thiên Hà hoa lâm bên trong, bách hoa nở rộ, đẹp không sao tả xiết.
Giống nhau Hồn Sủng Sư tiến giai Hồn Vương sẽ đại lượng hấp thu thiên địa linh khí, tạo thành hoa lâm bên trong bách hoa khô
héo.
Mộc Vũ tiến giai lại không giống nhau, khả năng bởi vì này là Mộc
tộc duyên cớ, tiến giai lúc sau, cỏ cây khí bốn phía, hoa lâm bên trong hoa cỏ, đã chịu Mộc Vũ trên người hơi thở ảnh hưởng, ngược lại là được đến không nhỏ chỗ tốt.
Tiểu Ngân vây quanh Mộc Vũ chuyển động, ồn ào: “Thơm quá, thơm quá.”
Ong đàn rậm rạp dừng lại ở chi đầu, nóng rát nhìn Mộc Vũ.
Sở Diệp cực lực khống chế được ong đàn trật tự, liền sợ một cái khống chế không được, Mộc Vũ đã bị nhanh như hổ đói vồ mồi.

Mộc Vũ thích ứng thực lực của chính mình, có chút hưng phấn.
“Đa tạ Sở đạo hữu, Lâm dược sư.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Mộc thiếu không cần quá khách khí.”
Hắn chính là thu đồ vật, chính cái gọi là, bắt người tiền tài, cùng người tiêu tai.
Mộc Vũ tiến giai sau khi thành công, liền mang theo Mộc Hành rời
đi.
Sở Diệp dò hỏi đối phương hay không yêu cầu hộ tống, Mộc Vũ xin miễn Sở Diệp hảo ý.
……
Cung Thần đãi ở Thành chủ phủ bên trong, nhìn xa Thiên Hà hoa
lâm phương hướng, nói thầm nói: “Có người tiến giai?”
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: “Cái này tiến giai người không bình thường a! Phủ tiến giai, chính là Vương giai Tam giai thực lực. Giả lấy thời gian, tất thành châu báu.”
“Vương giai Tam giai?” Cung Thần có chút ngoài ý muốn nói.
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Cung Thần thì thào nói: “Trên đời này thiên tài không ít a!”
Cung Khiếu nhịn không được nhìn Cung Thần hai mắt, thở dài.
Đồng dạng là tân tấn Hồn Vương, nhưng là, chênh lệch cũng là rất lớn a!
Cung Thần có chút ngượng ngùng cười cười, nói: “Phụ thân, ngươi làm gì cái gì nhìn ta?”
Cung Khiếu lắc lắc đầu, cười khổ một chút nói: “Không có gì.”
Cung Khiếu thầm nghĩ: Mặc kệ tiến giai sau thực lực như thế nào,
tốt xấu là tiến vào Vương giai, không hảo xa cầu càng nhiều.
Chính mình nhi tử, so với Chung Hạo tới nói, vẫn là cường một ít.
Chung Hạo cái kia tiểu tử thúi, vẫn luôn không ai bì nổi, tự cho mình rất cao, này sẽ thì thế nào, còn không phải thất bại.
“Hảo kỳ quái hơi thở a!” Cung Thần nói.
“Này hơi thở như là cỏ cây hơi thở, có lẽ là —— Mộc tộc!” Cung Khiếu châm chước nói.

Cung Thần có chút nghi hoặc nói: “Mộc tộc sao? Mộc tộc không phải diệt sạch sao?”
Cung Khiếu lắc lắc đầu, nói: “Hẳn là không phải, phỏng chừng là ẩn nấp đi lên.”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Như vậy a.”
……
Thiên Hà hoa lâm.
“Lão đại, bọn họ không thấy.”
Mộc Hành hai người rời đi thời điểm, Tiểu Ngân mang theo Ngân
Tiểu Nhị cùng mấy chỉ Chiến Tướng Cửu giai Ngân Sí Ong theo đi ra ngoài.
Theo dõi Mộc Hành hai người người tựa hồ rất nhiều, Tiểu Ngân cùng đi ra ngoài liền đã nhận ra vài cổ Vương giai hơi thở.
Mộc Hành cùng Mộc Vũ hai cái rời đi Thiên Hà hoa lâm lúc sau, đột nhiên biến mất bóng dáng, mặc cho Tiểu Ngân như thế nào tìm cũng tìm không thấy.
“Tìm không thấy liền tính.”
Sở Diệp cân nhắc Mộc tộc có thể từ thượng cổ kéo dài đến nay, hẳn là có chính mình độc đáo thủ đoạn bảo mệnh, cũng liền không có nhiều quản.
……
Khách điếm nội.
“Thường trưởng lão, không đuổi tới.” Một cái hắc y lão giả nói.
Thường Hồng lắc lắc đầu, nói: “Không đuổi tới kia liền thôi bỏ đi.”
Hắc y lão giả có chút tiếc nuối nói: “Đáng tiếc, nếu sớm một chút được đến này nhất tộc xuất thế tin tức thì tốt rồi.”
Mộc tộc hẳn là dùng cỏ cây đồng hóa chi thuật rời đi, Mộc tộc có thể bám vào người cỏ cây che giấu chính mình hơi thở.
Dược Tề Sư hiệp hội trong vòng là có pháp khí có thể phá hư này nhất tộc ẩn độn chi thuật, nhưng là, sự phát đột nhiên, lão giả cũng không có đem loại này pháp khí mang ở trên người.
Thường Hồng có chút bất đắc dĩ nói: “Ai sẽ nghĩ vậy nhất tộc sẽ đột nhiên xuất thế.”
Bất quá, nếu xuất thế, thâm nhập tìm kiếm một chút, có lẽ có

thể
tìm được dấu vết để lại.
Thường Mậu nhìn Thường Hồng, nói: “Sư phụ, Thiên Hà hoa lâm
tiến giai tu sĩ có vấn đề sao?”
Thường Hồng híp mắt mắt, ánh mắt bên trong hiện lên vài phần si
cuồng chi sắc, “Kia có thể là…… Mộc tộc.”
Thường Mậu có chút ngoài ý muốn nói: “Mộc tộc sao?”
Thường Mậu có chút cảm xúc mênh mông, Mộc tộc đối với Dược Tề Sư mà nói là vật báu vô giá, Mộc tộc máu tươi nghe nói có thể đại đại đề cao luyện chế dược tề xác suất thành công.
“Không nghĩ tới Mộc tộc sẽ đi tìm Lâm Sơ Văn.”
Mộc tộc không thích Nhân tộc, đối Dược Tề Sư càng là coi nếu ác ma.
Này hai cái Mộc tộc cũng là lá gan đại, cư nhiên sẽ đi tìm Lâm Sơ Văn hỗ trợ tiến giai, cũng không sợ Lâm Sơ Văn xong việc đổi ý dùng để hạ nồi.
Lâm Sơ Văn cũng là không tính toán trước, kia chính là Mộc tộc a! Tiến giai Hồn Vương Mộc tộc, hiệu lực hẳn là có thể so với vạn năm linh dược, như vậy trân quý đồ vật, cư nhiên liền như vậy thả
chạy.
Thường Hồng thở dài, nếu chính mình có thể bắt được Vương giai Mộc tộc, dược tề thuật có hi vọng càng tiến thêm một bước.
Powered by GliaStudio
close
……
Thiên Hà hoa lâm.
Truy Phong vây quanh Sở Diệp đánh chuyển, ồn ào: “Long Phượng Quả, Long Phượng Quả.”
Sở Diệp nhìn Truy Phong, phất phất tay, không kiên nhẫn nói: “Đừng sảo, cái này, ta phải suy xét suy xét.”
Truy Phong có chút nổi trận lôi đình nói: “Suy xét cái gì? Ngươi có
phải hay không coi trọng khác long, muốn lấy Long Phượng Quả

đi lấy lòng mặt khác long."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
Truy Phong xem Sở Diệp dứt khoát lưu loát thừa nhận, tràn đầy tức giận trừng mắt Sở Diệp.
"Ngươi…… Ngươi sao lại có thể như vậy! Ngươi thật quá đáng, ngươi đều khế ước ta, cư nhiên còn nghĩ khác long." Truy Phong ném cái đuôi, mặt đất bị tạp ra một đám hố sâu.
Sở Diệp nhìn Truy Phong, tức giận nói: "Ngươi suốt ngày ham ăn
biếng làm, còn lúc nào cũng nghĩ phản loạn, ta đương nhiên lo lắng nhiều suy xét, ta nếu là đem ngươi dưỡng trắng trẻo mập mạp, ngươi xoay người chạy, ta không phải mệt lớn?"
Truy Phong cực lực cãi cọ nói: "Chúng ta Long tộc đều là cái dạng
này, ngươi có thể tìm được ta như vậy, đã có thể cười trộm, ngươi biết, có bao nhiêu người muốn khế ước bổn đại gia như vậy sao?"
Sở Diệp: "…… Đó là những cái đó gia hỏa muốn chạy lối tắt."
Chính mình giống như không tư cách nói như vậy, chính mình cũng coi như là đi rồi lối tắt một cái.
Truy Phong nhìn Sở Diệp, oán hận nói: "Ngươi có phải hay không
muốn khế ước Đoạt Thiên cái kia chết con giun?"
Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: "Nếu có thể nói, cũng không tồi a!"
Thương Lan Long cấp bậc cao, thực lực cường, là cái không tồi lựa chọn.
Truy Phong nghiến răng nghiến lợi nói: "Ngươi cái tra nam, đã ăn
trong chén lại nhìn trong nồi."
Sở Diệp: "……" Hắn là cái hảo nam nhân tới.
"Ngươi không biết Đoạt Thiên tên kia có bao nhiêu ác liệt, ngươi khế ước hắn, liền chờ xui xẻo đi." Truy Phong nghiến răng nghiến
lợi nói.
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: "Ác liệt? Chẳng lẽ so ngươi còn ác liệt sao?"

Truy Phong tràn đầy ghét bỏ nhìn Sở Diệp, nói: “Đó là đương nhiên, ở Long tộc bên trong ta xem như long phẩm tốt.”
“Ngươi như vậy, cư nhiên đã xem như long phẩm tốt sao?” Long tộc long phẩm nên là có bao nhiêu bất kham a!
Truy Phong ngạo nghễ nói: “Đó là đương nhiên, ngươi không cần
đang ở phúc trung không biết phúc.”
“Đã từng có cái ký chủ khế ước một cái Long tộc, bằng vào khế ước sai khiến hắn làm này làm kia, sau lại cái kia ký chủ linh hồn
lực bị thương, vị kia Long tộc tiền bối liền đem vị kia ký chủ trở thành điểm tâm ăn luôn.”
Sở Diệp nghe vậy, đầy đầu hắc tuyến nhìn Truy Phong.
Truy Phong ngẩng đầu, có chút đắc ý nhìn Sở Diệp nói: “Ngươi yên tâm, ta không thích ăn người.”
Sở Diệp: “……” Lời này nghe tới, thật làm người yên tâm a!
“Không chỉ như vậy, còn có một vị Long tộc tiền bối, sấn hắn ký chủ một không chú ý, một cái đuôi đem hắn ký chủ trừu cái bán thân bất toại, hắn cái này ký chủ khởi không tới, cuối cùng bị sống
sờ sờ chết đói.”
“Còn có một vị độc long tiền bối, không cẩn thận đem nọc độc tích
ở hắn ký chủ, đem hắn ký chủ cấp hủy dung, làm đến hắn ký chủ
hoàn toàn thay đổi, đều tìm không thấy lão bà.”
“Còn có một vị phệ hồn cuồng long tiền bối, đem hắn ký chủ thần
hồn cấp ăn, làm cho hắn ký chủ thành ngu ngốc.”
Sở Diệp: “…… Nghe tới, ngự long sư là cái cao nguy chức nghiệp a!” Này nơi nào là ở dưỡng long a! Rõ ràng là ở dưỡng bom không hẹn giờ a!
“Ngươi minh bạch liền hảo, Đoạt Thiên gia hỏa kia, chính là thập
phần chán ghét Nhân tộc, ngươi nếu là khế ước hắn, sớm muộn gì sẽ bị hắn dùng băng kim đâm ra mấy trăm cái lỗ thủng, chậm

rãi phóng làm huyết, thống khổ đến chết.” Truy Phong uy hiếp nói.
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Tên kia như vậy hung tàn sao?”
Truy Phong gật gật đầu, nói: “Đây là tự nhiên.”
“Như thế xem ra, là không thể khế ước.”
Truy Phong vẻ mặt vui mừng nói: “Ngươi minh bạch liền hảo.”
“Nếu long không được nói, ta đây có thể suy xét đi tìm chỉ phượng hoàng tới khế ước.”
Truy Phong vẻ mặt dữ tợn nhìn Sở Diệp, nói: “Ngươi cái bạc tình quả nghĩa hỗn trướng, chân trong chân ngoài, táng tận thiên lương, không thể nói lý…… Ta có cái gì không tốt, ngươi cư nhiên
muốn đi khế ước bẹp mao súc sinh.”
Sở Diệp: “……” Truy Phong như vậy mắng, đắc tội giống như không phải một cái hai cái a!
Ô Ô: “Ô Ô.”
Thúy Vũ: “Thầm thì.”
Truy Phong bị Ô Ô cùng Thúy Vũ nhìn chằm chằm, hơi hơi lui về
phía sau một bước, nói: “Ta không phải nói các ngươi.”
Truy Phong thực lực tuy rằng so Ô Ô cùng Thúy Vũ cường, bất quá, Ô Ô nguyền rủa chi lực, Truy Phong vẫn là thực kiêng kị, đến
nỗi Thúy Vũ, Truy Phong còn muốn đi cạnh tranh Thúy Vũ linh khí
cọ rửa.
Lâm Sơ Văn tản bộ đi đến, hỏi: “Các ngươi đang nói chuyện cái gì đâu?”
Truy Phong chụp phủi cánh, nói: “Sở Diệp cái này tra nam tưởng khế ước phượng hoàng, còn muốn đem Long Phượng Quả cho hắn.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Khế ước phượng hoàng sao? Là cái không tồi chủ ý.”
Người ngoài xem Sở Diệp Hồn Sủng nhiều, kỳ thật, Sở Diệp chủ Hồn Sủng kỳ thật chỉ có ba con, Tiểu Ngân, Tiểu Bạch, Truy Phong, Ngân Tiểu Nhị cùng Tiểu Bạch tuy rằng đều là Vương

giai,
nhưng kỳ thật đều chỉ là phó sủng.
Giống nhau Vương giai Hồn Sủng Sư, đều có năm sáu chỉ chủ Hồn Sủng.
Truy Phong dùng khó có thể miêu tả ánh mắt nhìn Lâm Sơ Văn, nói: "Ngươi sao lại có thể như vậy?"
Truy Phong nhìn Sở Diệp lại nhìn nhìn, Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Trách không được bên ngoài một ít người bối mà mắng Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cẩu nam nam, quả nhiên vẫn là có chút đạo lý.
Sở Diệp có chút bất mãn nhìn Truy Phong, nói: "Ngươi suy nghĩ cái gì lung tung rối loạn đâu."
Truy Phong nhìn nhìn Sở Diệp, có chút không kiên nhẫn nói: "Được rồi, được rồi, ngươi đem Long Phượng Quả cho ta, ta có thể cùng ngươi ký kết Long Hồn Minh Ước."
Lâm Sơ Văn nghe vậy, âm thầm cao hứng.
Long tộc bởi vì tính tình cao ngạo, không thiếu xuất hiện phản loạn ví dụ.
Nhưng Long tộc xác thật là phẩm tướng tuyệt hảo Hồn Sủng, cho
dù biết rõ sẽ bị phản phệ, vẫn là có rất nhiều tư chất tuyệt hảo Hồn Sủng Sư người trước ngã xuống, người sau tiến lên đi khế ước Long tộc.
Long Hồn Minh Ước có thể gia cố vốn có khế ước, khế ước ký kết yêu cầu Long tộc tự nguyện, một khi ký kết minh ước, khế ước chủ thân thể tố chất sẽ đại đại tăng lên, Long tộc phản loạn tỷ lệ cũng sẽ đại đại hạ thấp.
Long Hồn Minh Ước đối Long tộc hạn chế cực đại, rất ít sẽ có Long tộc nguyện ý ký kết như vậy minh ước.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Nếu nói như vậy, ta liền cố mà làm đồng ý đi."
Truy Phong có chút tức giận nhìn Sở Diệp, nói: "Được tiện nghi còn khoe mẽ."
Một cái khế ước pháp trận từ Truy Phong cùng Sở Diệp trên người hiện lên ra tới, theo long tổ minh ước ký kết, pháp trận phía
trên, trọng điệp một cái khế ước pháp trận, Sở Diệp cùng Truy

Phong liên hệ gia tăng rất nhiều.
Khế ước một kết thúc, Sở Diệp cảm giác chính mình toàn thân giống như tràn ngập lực lượng, thể chất đại đại tăng lên, Sở Diệp âm thầm cảm thán Long Hồn Minh Ước thần kỳ.

Chương 303: Chương 303

Sở Diệp cùng Truy Phong minh ước một ký kết, Thiên Hà hoa lâm
trên không chiếu rọi ra một cái bay lên cự long hư ảnh.
Cung Khiếu nhìn Thiên Hà hoa lâm phương hướng, khiếp sợ nói:
“Này chẳng lẽ là Long Hồn Minh Ước?”
Cung Thần có chút kinh ngạc trừng lớn mắt nói: “Truy Phong cùng Sở Diệp ký kết Long Hồn Minh Ước, bọn họ chi gian quan hệ tốt như vậy?”
Hắn lần trước nhìn thấy Truy Phong thời điểm, Truy Phong còn ồn
ào muốn trốn chạy a! Lúc này cư nhiên cùng Sở Diệp ký kết Long Hồn Minh Ước, Long tộc cư nhiên như vậy thiện biến, thật là không thể nói lý.
Đạt được Long tộc Long Hồn Minh Ước, là đông đảo ngự long sư chung cực mộng tưởng.
Phụ thân cùng Thương Long cùng nhau giao tranh mấy trăm năm
quan hệ thực không tồi, nhưng Thương Long cũng không muốn cùng phụ thân ký kết Long Hồn Minh Ước.
Long Hồn Minh Ước chỉ đối khế ước chủ hữu ích, mà một khi khế
ước chủ thân chết, chịu giới hạn trong long hồn khế ước, Long tộc đã chịu phản phệ sẽ thập phần thật lớn.
Tình hình chung dưới, Long tộc chỉ có ở cùng khế ước chủ quan hệ thập phần chi hảo, hay là là cảm thấy khế ước chủ tiền đồ rộng lớn, có thể tiến giai Hoàng giai thời điểm, mới có thể ký kết loại này khế ước.

Cung Khiếu nhìn Thiên Hà hoa lâm trên không hư ảnh, hít sâu một hơi, nói: “Khế ước hình thành.”
Cung Khiếu trong lòng có chút toan lựu lựu, Cung Khiếu tuổi này
cũng sẽ không lại đi hy vọng xa vời có thể ký kết Long Hồn Minh Ước, nhưng là, nhìn đến Sở Diệp ký kết khế ước, vẫn là sẽ có chút khác thường.
“Không nghĩ tới, Sở Diệp cư nhiên có thể làm được này bước.”
Sở Diệp mới khế ước Kinh Chập Long mấy năm a! Như vậy đoản thời gian nội, giống nhau ký chủ cùng Hồn Sủng còn ở vào ma hợp kỳ.
Hải Long Cung cũng có ký kết Long Hồn Minh Ước Hồn Sủng Sư, bất quá, hơn phân nửa đều là đã trải qua thượng trăm năm vào sinh ra tử cộng đồng tác chiến, mới đi đến này một bước, Sở Diệp cũng không biết là bằng vào cái gì, thuyết phục Truy Phong.
Lâm Mộng Dung nhìn Thiên Hà hoa lâm phương hướng, sắc mặt
đen tối không chừng.
“Như thế nào sẽ là Long Hồn Minh Ước.” Chỉ có làm long vui lòng
phục tùng Hồn Sủng Sư, mới có thể làm long cam tâm tình nguyện ký kết Long Hồn Minh Ước.
Mộ Lăng Thiên cau mày, trong ngực toan lợi hại.
Sở Diệp dựa vào cái gì a! Bất quá là cái ăn cơm mềm, Kinh Chập Long là mắt mù sao?
Thiên Nguyệt học viện ngự long sư, đều lấy có thể cùng Long tộc
ký kết Long Hồn Minh Ước vì vinh, Sở Diệp có tài đức gì a! Lúc trước khế ước thời điểm, cũng là chui chỗ trống, nhanh như vậy khiến cho Kinh Chập Long nỗi nhớ nhà?
Chu Nguyên nhìn Thiên Hà hoa lâm phương hướng, nói: “Cư nhiên ký kết Long Hồn Minh Ước.”
Chu Đông Nhi hít sâu một hơi, nói: “Sở Diệp cái kia tiểu bạch kiểm, rất lợi hại a!”
Hải Long Cung lịch đại ra không ít ngự long sư, nhưng là có thể

đạt được Long tộc tán thành ký kết Long Hồn Minh Ước, cũng liền ít ỏi mấy cái.
Phải biết rằng bọn họ Hải Long Cung là có hoàn chỉnh ngự long thuật truyền thừa, mà Sở Diệp xuất thân nhà nghèo hẳn là chính
mình sờ soạng, cũng không biết như thế nào làm được.
……
Sở Diệp bên này khế ước đạt thành không lâu, một trận kịch liệt linh lực dao động truyền mở ra.
“Đây là…… Truy Phong tiến giai?” Cung Thần nói.
Cung Thần vừa mới còn ở vì Sở Diệp ký kết Long Hồn Minh Ước khiếp sợ, giây lát gian lại bị chấn kinh rồi một lần.
Cung Thần có chút hiểu rõ nói: “Sở Diệp lợi dụ sao?” Có thể làm Long tộc ký kết long hồn khế ước, hoặc là chính là long cùng ký chủ cảm tình đặc biệt hảo, hoặc là chính là ích lợi cũng đủ đại.
Cung Khiếu Thương Long ở không trung bên trong lượn vòng một
vòng, trợn tròn đôi mắt, có chút nôn nóng ném cái đuôi.
Cung Thần có chút nghi hoặc nói: “Phụ thân, Thương Long làm sao vậy?”
“Hắn cảm giác được Long Phượng Quả hơi thở.” Cung Khiếu nói.
“Long Phượng Quả sao? Ta nói đi, khó trách.” Quả nhiên là lợi dụ.
Long Phượng Quả lấy long phượng hai tộc tinh huyết đào tạo, đào tạo phương pháp đã thất truyền, này trái cây hẳn là có thể làm Vương giai Long tộc, Phượng tộc trực tiếp tăng lên một cái giai vị, nếu là Sở Diệp lấy Long Phượng Quả lợi dụ, Truy Phong sẽ động tâm cũng là bình thường.
“Hẳn là dùng tiến vào Vương giai phần ăn đổi.” Cung Khiếu nói.
Cung Thần hít sâu một hơi, nói: “Nếu Truy Phong tiến giai, kia Sở
thiếu hẳn là Lục giai Hồn Vương.”
Sở Diệp nếu là lấy cái này tốc độ tiến giai, thực mau nên là Vương giai hậu kỳ Hồn Vương, như vậy đi xuống, Hồn Hoàng thật sự có hi vọng rồi.
Khách điếm nội, Chu Đông Nhi nhìn Thiên Hà hoa lâm phương

hướng bừng tỉnh đại ngộ "Nguyên lai là như thế này, ta nói Sở Diệp là như thế nào bằng vào chính mình mị lực thuyết phục Kinh
Chập Long, nguyên lai thuyết phục Kinh Chập Long không phải Sở Diệp năng lực, mà là thiên tài địa bảo, này long cũng quá không có định lực, liền vì một ngụm ăn."
Chu Nguyên lắc lắc đầu, nói: "Lời nói không hảo nói như vậy, kia chính là Long Phượng Quả a!"
Mặc dù là Long tộc, tiến vào Vương giai lúc sau, muốn tăng lên thực lực cũng không dễ dàng, Long Phượng Quả có thể trực tiếp tăng lên một cái giai vị, như thế nào có thể không cho Long tộc tâm động.
Sở Diệp nếu là dùng Long Phượng Quả lại đi dụ dỗ một con rồng khế ước, cũng là rất có khả năng.
"Long Phượng Quả a! Tiến giai phần ăn, quả nhiên thay đổi thứ tốt a!" Chu Đông Nhi nói.
Tửu lầu trên đỉnh, Tuyết Dương Băng Phượng không ngừng ở Tuyết Dương chung quanh lệ lệ kêu, một bộ nôn nóng dáng điệu bất an. "Long Phượng Quả, Long Phượng Quả."
Tuyết Dương có chút áy náy nhìn Băng Phượng, nói: "Long Phượng Quả, chúng ta mua không nổi a!"
"Vì cái gì mua không nổi, vì cái gì?" Băng Phượng có chút táo bạo
hỏi.
Tuyết Dương: "…… Mua không nổi chính là mua không nổi!" Nơi
nào có vì cái gì?
Băng Phượng có chút táo bạo nói: "Thật vô dụng, thật vô dụng."
Tuyết Dương: "……" Hảo đi, so với Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, hắn xác thật có đủ vô dụng, cái gọi là thiên chi kiêu tử, đại để như
thế.
Băng Phượng làm ầm ĩ một hồi, có chút uể oải ỉu xìu quỳ rạp trên
mặt đất.
Tuyết Dương suy nghĩ, về sau không thể tùy tùy tiện tiện đi bái

phỏng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, hai người bên kia Hồn Sủng đãi ngộ phi phàm, nhà mình Hồn Sủng nhìn dễ dàng trong lòng không
cân bằng, làm không hảo liền phải làm phản.
Lâm Mộng Dung nắm chặt nắm tay, nhìn xoay quanh ở Thiên Hà
hoa lâm trên không Kinh Chập Long.
“Vương giai Lục giai a!”
Lâm Mộng Dung cắn chặt răng, thầm nghĩ: Cư nhiên lại tiến giai.
Powered by GliaStudio
close
Tới lúc sau, nàng tựa hồ đã vài lần chứng kiến Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn Hồn Thú tiến giai.
Mộ Lăng Thiên sắc mặt có chút khó coi, ở Lưỡng Giới Thành nghe được một ít tin tức lúc sau, tới phía trước, này đã là có Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn khó đối phó chuẩn bị tâm lý, tới lúc sau, Mộ Lăng Thiên mới phát hiện, Sở Diệp hai người muốn so với chính mình tưởng tượng khó giải quyết nhiều.
Tới mấy ngày, Mộ Lăng Thiên đã vài lần gặp được Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tiến giai, so sánh với dưới, hắn cùng Lâm Mộng Dung lại là thu hoạch ít ỏi.
Còn như vậy đi xuống, bọn họ cùng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn chi gian chênh lệch, sợ là sẽ càng lúc càng lớn, có lẽ, chỉ có khế ước Thương Lan Long, mới có thể ngược gió phiên bàn.
Mộ Lăng Thiên mấy ngày nay cũng ra biển đi tìm Thương Lan Long, này trên tay có la bàn, tìm kiếm khởi Vương thú tương đối đơn giản, phiền toái chính là, hiện tại ở Thiên Nhàn Đảo chung quanh có không ít Vương thú, Kinh Chập Long không tìm được, mặt khác Vương thú, lại là thấy được không ít.
……
Thiên Hà hoa lâm.
Ngân Tiểu Nhị vây quanh Sở Diệp đảo quanh.
Lâm Sơ Văn đi ra, nói: “Liêu cái gì đâu?”
“Mộ Lăng Thiên ở đánh Thương Lan Long chủ ý.”
Lâm Sơ Văn có chút ngoài ý muốn nói: “Hắn lá gan thật đúng là

đại, không sợ bị phản phệ sao?"
Thương Lan Long chính là Vương giai Thất giai, Mộ Lăng Thiên chỉ là Vương giai Nhị giai, chênh lệch lớn như vậy, mạnh mẽ khế ước Thương Lan Long, hậu hoạn vô cùng.
Sở Diệp chống cằm, nói: "Không biết a! Có lẽ có mặt khác biện pháp đi. Tỷ như nói lâm thời phong ấn, lại đi bước một giải phong,
nếu là thành công, kia về sau làm từng bước là có thể tiến giai Vương giai hậu kỳ."
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: "Khả năng sao?"
Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: "Nói không tốt."
Đây chính là nam chủ a! Nếu là dựa theo đối phương nguyên bản
khí vận, hẳn là rất có khả năng, bất quá, không có Lâm Sơ Văn cấp Mộ Lăng Thiên làm đá kê chân, đối phương khí vận hẳn là giảm xuống không ít.
Con bướm cánh rung lên đều có thể ảnh hưởng một hồi sóng thần, Mộ Lăng Thiên khí vận cắt giảm nhiều như vậy, muốn khế ước Thương Lan Long nhưng không dễ dàng a! Bất quá, nếu là thật sự làm nam chủ thành công, sự tình chỉ sợ cũng phiền toái.
Có thể là bị Sở Diệp cấp kích thích, đại lượng Hồn Sủng Sư ra biển, tìm kiếm Thương Lan Long thân ảnh.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ngang trời xuất thế lúc sau, các thế lực lớn nguyên bản một ít thanh niên cao thủ, bị phụ trợ ảm đạm
không ánh sáng. Đông đảo tuổi trẻ vương giả, đều gấp không chờ
nổi khế ước Thương Lan Long, nổi danh thiên hạ.
"Ca ca, nhất định phải nghĩ cách khế ước Thương Lan Long a!" Lạc Yên ủng hộ nói.
Lạc Phong bất đắc dĩ nói: "Lần này tham dự cạnh tranh người rất
nhiều, thành công tỷ lệ xa vời."
Lạc Yên không cho là đúng nói: "Ca ca không cần trường người khác chí khí, diệt chính mình uy phong a! Nói không chừng liền thành đâu."

Lạc Phong gật gật đầu, nói: “Có lẽ đi.”
“Sở Diệp cái kia Kinh Chập Long, giống như Vương giai Lục giai, gia hỏa này phối hợp kia chỉ hắc quạ đen, hiển lộ năng lực giống như rất thú vị bộ dáng.” Lạc Yên có chút hưng phấn nói.
Lạc Phong gật gật đầu, nói: “Hình như là.”
Kinh Chập Long có thể dùng luân hồi pháp thuật, đem đối thủ đánh hồi suy yếu kỳ, hắc quạ đen có thể cho đối thủ xui xẻo. Này hai chỉ có thể lực chẳng những kỳ dị thú vị, còn thập phần đáng sợ.
“Phía trước, hắc quạ đen phối hợp Kinh Chập Long nguyền rủa Thương Lan Long biến thành cá chạch, không có thành công, nhưng Thương Lan Long bị nguyền rủa huyết mạch thoái hóa, này sẽ Kinh Chập Long tiến giai, nếu, Lâm Sơ Văn hắc quạ đen lại có điều tiến bộ, lần sau gặp được Thương Lan Long, liền tính không thể đem đối phương nguyền rủa thành cá chạch, có lẽ có thể nguyền rủa thành mãng xà, nếu biến thành mãng xà, không biết là bộ dáng gì.” Lạc Yên nói như vậy, nhịn không được có chút
chờ mong.
Lạc Phong: “……”
Cung Thần ngồi ở Trầm Vân Quy trên người, phiêu đãng ở trên biển.
“Mau du a! Chúng ta cái này tốc độ, tới rồi bên kia, nhân gia đã sớm tan cuộc.” Cung Thần nhịn không được oán giận nói.
Trầm Vân Quy lười biếng hoa thủy, nói: “Tan cuộc liền tan cuộc, tan cuộc không phải thực hảo sao? Qua đi vừa lúc nhặt một chút cá chết chết tôm tới ăn.”
Cung Thần: “……”
Cung Thần ngồi xếp bằng ở Trầm Vân Quy trên người, nói: “Ngươi xem trên đỉnh hải âu, kia chỉ là Sĩ cấp hải điểu a! Nhân gia
đều so ngươi phi mau.” Làm Vương giai Hồn Sủng, bị một con hải
âu vượt qua đi, ngươi không cảm thấy mất mặt sao?
Trầm Vân Quy mãn không thèm để ý nói: “Này có cái gì?”
Cung Thần: “……” Quả nhiên đi lối tắt là muốn trả giá đại giới a!

Tuy rằng khế ước Trầm Vân Quy thời điểm, hắn liền có chuẩn bị tâm lý, nhưng là, chân chính khế ước, Cung Thần mới dần dần bắt đầu hiểu biết hậu quả.
Lạc Yên ngồi ở phi ưng phía trên, bỗng nhiên phát hiện Cung Thần thân ảnh, “Ca ca, Cung Thần ở phía trước a.”
Lạc Phong khống chế phi ưng bay qua đi, nói: “Cung đạo hữu, ngươi cũng ra biển, ngươi cũng đối Thương Lan Long cảm thấy hứng thú sao?”
Cung Thần miễn cưỡng cười cười, nói: “Ta chính là đi xem cái náo nhiệt.”
Lạc Yên nhìn Cung Thần, nói: “Cung thiếu, đây là ngươi tân Hồn Sủng sao? Nhưng thật ra thực thần tuấn sao.”
Cung Thần khô cằn cười cười, nói: “Lạc tiểu thư, quá khen……”
Trầm Vân Quy bán tướng, kỳ thật vẫn là có thể, bất quá, này sẽ đối phương mơ màng sắp ngủ, thật sự không có gì uy thế.
“Ngươi rất lợi hại sao, cư nhiên có thể đem này đầu quy, thúc giục
ra biển.”
“Bên kia giống như phát hiện Thương Lan Long tung tích, chúng
ta đi trước.” Lạc Phong khống chế phi ưng, giây lát gian không có
bóng dáng.
Cung Thần vỗ vỗ Trầm Vân Quy đầu, nói: “Đi mau, đi nhanh đi, cái này tốc độ qua đi, cá chết chết tôm cũng chưa chúng ta phân.”
Trầm Vân Quy mãn không thèm để ý nói: “Không ăn thì không ăn
đi, ta có thể vài thập niên không ăn cái gì.”
Cung Thần: “…… Nhân gia muộn, đều đã tiến lên.”
Trầm Vân Quy mãn không thèm để ý nói: “Bọn họ vội vàng đi đầu
thai, chúng ta không cần thiết cùng này đó ngu xuẩn một đạo.”
Cung Thần: “……” Giống như có như vậy điểm đạo lý.

Chương 304: Chương 304

Thiên Hà hoa lâm.
Sở Diệp nhìn trên tay la bàn nói: “Đánh nhau rồi.”
Lâm Sơ Văn nhịn không được trêu chọc, nói: “Mọi người đều thực
tích cực sao.”
Phía trước, Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp liên thủ, đánh tan thú triều
tiên quân, nhưng là thú triều cũng không có như vậy ngưng hẳn,
gần nhất từ khắp nơi hội tụ mà đến Hồn Vương đã có hơn hai mươi người.
Đông đảo Hồn Vương vì khế ước Thương Lan Long các cực kỳ chiêu, Đoạt Thiên đại khái là bị buộc nóng nảy, triệu hoán thú triều
ứng đối.
“Nếu không nhìn xem sao?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Này liền thôi bỏ đi.”
Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc nói: “Không thích xem náo nhiệt sao?”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Kia đảo không phải.” Kỳ thật, hắn còn rất muốn biết Thương Lan Long hiện tại như thế nào, “Ta là sợ đi
kéo thù hận.”
Hắn đã nhặt của hời khế ước Kinh Chập Long, Truy Phong gần nhất tiến giai Vương giai Lục giai, không biết bao nhiêu người hâm mộ ghen tị hận.
Hắn nếu là lúc này ra biển, những cái đó Hồn Vương đại khái sẽ cảm thấy hắn lại theo dõi Thương Lan Long.

Hẳn là có không ít người đối hắn cùng Lâm Sơ Văn trên người bí mật cảm thấy hứng thú, từ nào đó trình độ đi lên nói, hắn cùng Lâm Sơ Văn giá trị so Thương Lan Long lớn hơn nữa, lúc này ra biển, một không cẩn thận chỉ sợ cũng sẽ bị người vây công.
La bàn thượng quang điểm kịch liệt dao động, có thể thấy được tình hình chiến đấu thập phần kịch liệt.
Sở Diệp nhìn la bàn thượng lập loè quang điểm, tràn đầy tiếc nuối
nói: "Này nhất định là một hồi có một không hai đại chiến, thực đáng tiếc, không có thể tự mình đi nhìn một cái."
"Bọn người kia nhất định ở quần ẩu Đoạt Thiên cái kia xuẩn trứng, không biết hắn bị đánh chết không có, không có thể nhìn đến Đoạt Thiên bị đánh tơi bời, thật là làm long tiếc nuối." Truy Phong có chút kích động nói.
Sở Diệp: "……"
La bàn thượng mấy cái quang điểm nhanh chóng di động tới, giống như ở trình diễn truy trốn đại chiến, quang điểm dần dần vượt qua la bàn trinh trắc phạm vi.
Sở Diệp nguyên bản còn tưởng thông qua la bàn hiểu biết một ít tin tức, thấy thế chỉ có thể từ bỏ.
……
Thiên Hà hoa lâm.
"Sở thiếu, ngươi cũng thật nhàn nhã a!" Cung Thần nói.
Sở Diệp cười cười, nói: "Còn hảo đi, ta nghe nói, Cung thiếu trước hai ngày ra biển."
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
"Cung thiếu gia nhập đại chiến sao?" Sở Diệp rất có hứng thú nói.
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: "Không có, không đuổi kịp."
Sở Diệp lý giải gật gật đầu, nói: "Xác thật, Trầm Vân Quy tốc độ là
sẽ chậm một chút."
Cung Thần mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Cũng không phải là chậm
một chút mà thôi, "Trầm Vân Quy hắn vốn là tưởng chờ đại chiến

kết thúc, lại đi nhìn xem có thể hay không nhặt điểm tiện nghi, kết
quả bọn họ không ngừng dời đi chiến trường, ly quá xa, Trầm Vân Quy bơi tới một nửa, không nghĩ để lại, sau đó liền ngừng ở giữa biển."
Sở Diệp: "……" Hắn nguyên bản cho rằng chỉ là không đuổi kịp, không nghĩ tới cư nhiên sẽ là như thế này. Ngừng ở giữa biển, này liền có chút xấu hổ, bất quá, cái này hành động nhưng thật ra
thực Trầm Vân Quy a!
"Cung thiếu ngươi như thế nào trở về?" Sở Diệp tò mò hỏi.
"Ta phụ thân Thương Long, đem chúng ta tiếp trở về." Cung Thần
có chút bất đắc dĩ nói.
Sở Diệp: "……" Đều là Hồn Vương, cư nhiên còn muốn ngồi thuận gió long trở về, Hồn Vương hỗn đến nước này cũng không dễ dàng a!
Cung Thần nhìn Sở Diệp, nói: "Sở thiếu đối Mộ Lăng Thiên hiểu biết nhiều ít?"
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: "Không phải thực hiểu biết, hắn làm sao vậy?"
"Nghe nói, hắn là Thương Lan Long bị thương lúc sau, cái thứ nhất phát hiện Thương Lan Long bóng dáng người." Cung Thần nói.
Lần trước bị Thương Lan Long cùng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn giao thủ lúc sau bị thương, lúc sau bị người vây công thương càng thêm thương, lúc sau, Thương Lan Long liền mai danh ẩn tích. Mọi người đều biết, Thương Lan Long liền tại đây phiến hải vực, nhưng chính là tìm không thấy, thẳng đến bị Mộ Lăng Thiên nắm
ra tới.
"Phải không?" Dù sao cũng là nam chủ, Sở Diệp đối với Mộ Lăng Thiên có thể dẫn đầu tìm được Thương Lan Long một chút đều không ngoài ý muốn.
"Hắn không đắc thủ sao?"
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."

Sở Diệp thầm nghĩ: Mộ Lăng Thiên khí vận quả nhiên suy sụp, chỉ
tìm được rồi Thương Lan Long lại bắt không được, tìm được rồi bắt không được còn không bằng tìm không thấy đâu, khí vận vấn
đề này, thiếu chút nữa đều không được.
“Mộ Lăng Thiên thế nào?”
“Hắn bị Chung Lâu cấp đả thương.” Cung Thần nói.
Sở Diệp trừng lớn mắt, nói: “Nga, phải không? Có ý tứ.”
Cung Thần có chút hồ nghi nói: “Có ý tứ sao?”
Sở Diệp thầm nghĩ: Như thế nào sẽ không có ý tứ đâu, dựa theo nguyên tác, Mộ Lăng Thiên hẳn là cùng Cung Khiếu có xung đột,
Chung Lâu ở sau lưng hiệp trợ Mộ Lăng Thiên một phen, tình huống hiện tại lại là Mộ Lăng Thiên cùng Chung Lâu đối thượng.
Cùng vai chính đối thượng, thông thường sẽ không có cái gì kết cục tốt, bất quá, Mộ Lăng Thiên nếu khí vận giảm xuống, rất nhiều chuyện liền khó nói.
“Thương Lan Long chạy thoát?” Sở Diệp hỏi.
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Truy Phong có chút phẫn uất nói: “Những cái đó gia hỏa là ăn mà
không làm sao, Đoạt Thiên tên kia đều bị thương, đều bắt được không được, phế vật, phế vật!”
Cung Thần: “……” Truy Phong như vậy hy vọng Thương Lan Long bị bắt được sao?
“Thương Lan Long cũng không biết như thế nào làm, tách ra một
cái lấy giả đánh tráo long, kia giả long còn đem mọi người mang vào Cửu U ma mãng lãnh địa, dẫn đường đông đảo Hồn Vương cùng Cửu U ma mãng đại chiến, lúc sau, đại gia vây quanh giả Thương Lan Long đánh nửa ngày, kết quả, cuối cùng cái kia long cư nhiên vỡ vụn.”
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Cư nhiên bị cái hàng giả cấp lừa.”
Này đó Hồn Vương nhãn lực có chút kém cỏi a!

Truy Phong xoay quanh nói: “Giả long, là hơi nước cảnh trong gương long sao!”
Cung Thần nhìn Truy Phong, nói: “Ngươi biết kia long lai lịch sao?”
Truy Phong gật gật đầu, nói: “Biết a! Cùng loại con rối.”
“Long tộc có thể dùng lột hạ long lột, chế thành cùng chính mình
giống nhau thế thân.” Tiểu Bạch mở miệng nói.
Truy Phong bổ sung nói: “Hơi nước cảnh trong gương long chế tác thập phần không dễ, chế tác hoàn thành lúc sau, yêu cầu tiêu
phí không ngừng thời gian, chia lìa bản thân linh lực tế luyện, thứ
này tương đương với Long tộc đệ nhị cái mạng, không đến vạn bất đắc dĩ, Long tộc là sẽ không dễ dàng vứt bỏ.”
Truy Phong có chút kích động nói: “Hơi nước cảnh trong gương long đều tung ra tới, Đoạt Thiên gia hỏa này này sẽ hẳn là chật vật thực, thật muốn nhìn xem gia hỏa này hiện tại bộ dáng a! Nếu
là có thể làm ta hiện tại nhìn đến hắn, ta có thể ba năm không ăn
thịt.”
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp: “……” Thật là cảm động đất trời huynh đệ tình a! Vì thấy
Thương Lan Long một mặt, Truy Phong cư nhiên có thể ba năm không ăn thịt. Ba năm không ăn thịt, đối với vô thịt không vui Truy
Phong mà nói, có thể nói là lớn lao hy sinh.
“Ba năm không ăn thịt, ngươi nhịn được sao?” Hắc quạ đen hỏi.
Truy Phong gật gật đầu, nói: “Nhịn được a! Chỉ cần đem Đoạt Thiên tên kia ăn luôn, là có thể quản ba năm.”
Sở Diệp: “……” Nga, nó thật là bạch cảm động, Truy Phong cư nhiên đánh đem Thương Lan Long ăn luôn chủ ý, bất quá, có thể

ăn luôn nói cũng không tồi.
……
Lâm Mộng Dung dược tề thất.
“Không có việc gì đi.” Lâm Mộng Dung cấp Mộ Lăng Thiên điều phối hai chi khôi phục dược tề.
Mộ Lăng Thiên ăn vào một chi dược tề, rầu rĩ nói: “Không có việc gì.”
Lâm Mộng Dung cau mày, nói: “Thương Lan Long như thế nào sẽ
không thấy.”
Mộ Lăng Thiên hít sâu một hơi, nói: “Nó hẳn là dùng thủy độn phương pháp, đem mọi người đều giấu giếm được.”
Lâm Mộng Dung có chút khó hiểu nói: “Không phải nói bị thương
sao?”
“Lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa a!” Kinh Chập Long luân hồi thuật cùng hắc quạ đen nguyền rủa hẳn là mất đi hiệu lực, Thương Lan
Long tuy rằng bị thương, nhưng dù sao cũng là Vương giai hậu kỳ yêu thú, thực lực muốn so với hắn đoán trước đáng sợ nhiều.
“Đều do những cái đó làm rối người.” Lâm Mộng Dung rầu rĩ nói.
Mộ Lăng Thiên trầm khuôn mặt, không nói gì.
Trên thực tế, không ai làm rối, Mộ Lăng Thiên cũng không làm gì
được Thương Lan Long, thậm chí có khả năng bị Thương Lan Long đánh chết, bất quá, Mộ Lăng Thiên cũng sẽ không cảm kích
những cái đó làm rối giả là được.
……
Thiên Hà hoa lâm.
“Đang xem cái gì đâu?” Sở Diệp đi vào phòng, liền nhìn đến Lâm Sơ Văn tập trung tinh thần nhìn một quả ngọc giản.
“Thương Lan Long hình ảnh.” Lâm Sơ Văn giơ giơ lên trên tay ngọc giản nói.
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói: “Thương Lan Long hình ảnh, khi nào?”

“Gần nhất một lần ở trên biển lộ diện thời điểm.”
Sở Diệp hướng tới Cung Thần nhìn qua đi, nói: “Cung thiếu lần này lại đây, chính là tới đưa hình ảnh?”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, ta cũng là vừa mới bắt được hình ảnh, nghĩ hai vị giống như đối Mộ Lăng Thiên thực cảm thấy hứng thú, liền đem ngọc giản đưa lại đây, này đoạn hình
ảnh bên trong, để lộ ra đối phương không ít tin tức.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Nam chủ hình ảnh sao? Kia thật sự phải hảo hảo nhìn xem.
“Cái này Mộ Lăng Thiên, vận khí tựa hồ thực không tồi.” Cung Thần có chút quái dị nói.
Sở Diệp nhìn Cung Thần, nói: “Phải không? Ngươi như vậy cảm thấy?”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Ngươi xem bên này hỗn chiến, có vài đạo năng lượng sóng đều là xoa thân thể hắn quá khứ, còn có bên này vài đạo công kích giảo ở một khối, hình thành linh lực xoáy nước, hắn cũng né qua đi.”
Sở Diệp hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Liền hình ảnh xem ra, Mộ Lăng Thiên thật sự là phi thường may mắn a! Không biết là bởi vì
vai chính quang hoàn, vẫn là bởi vì đối phương thật sự ứng biến năng lực siêu cường.
“Còn có nơi này, thiên ưng chân nhân muốn ám toán Mộ Lăng Thiên, muốn kéo hắn đương đệm lưng, bất quá, nơi này trật một chút, hắn ngược lại là ngăn ở Mộ Lăng Thiên trước mặt.”
Sở Diệp: “……” Tưởng kéo vai chính làm đệm lưng, dễ dàng hại người hại mình.
Sở Diệp bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, nói: “Này hình ảnh là nơi nào tới? Như vậy rõ ràng, chẳng lẽ là……”
Cung Thần ngượng ngùng cười cười, nói: “Sở thiếu hẳn là đoán được, là Chu Du đạo nhân.”
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Hắn không phải bị người quần ẩu.”
“Chạy ra tới.” Cung Thần nói.
Sở Diệp: “…… Thật sự là tai họa để lại ngàn năm.”

Cung Thần gật gật đầu, phụ họa nói: “Nói chính là a! Sở thiếu gần
nhất tiếp đơn phải cẩn thận điểm.”
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Tiểu tâm cái gì.”
Cung Thần nhún vai, nói: “Có người treo giải thưởng năm trăm triệu đồng vàng, mua sắm Vương giai tiến giai phần ăn nội tình.”
Sở Diệp đôi mắt đột nhiên sáng, “Năm trăm triệu, năm trăm triệu
nhiều như vậy sao?”
Cung Thần có chút bất đắc dĩ mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Sở Diệp
cùng Lâm Sơ Văn đều kiếm lời nhiều như vậy tiền, Sở Diệp cư nhiên còn bị năm trăm triệu kinh thành như vậy.
Sở Diệp ngượng ngùng cười cười, nói: “Gia đình bình dân xuất thân, nhất chịu không nổi tiền tài dụ hoặc.”
Cung Thần: “……”
“Ta nghe nói có người trong lén lút tiếp xúc Chu Du đạo nhân, cũng không biết đối phương tiếp được không có.” Cung Thần nói.
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Như thế, thật muốn tiểu tâm một ít.”
Cung Thần cười cười, nói: “Sở thiếu cũng không cần quá lo lắng, Thận Long hơi nước cảnh trong gương dễ dàng nhất đã chịu chướng ngại vật quấy nhiễu, Thiên Hà hoa lâm có trận pháp bảo hộ, dễ dàng xuyên thấu không tiến vào.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Ta biết.” Năm trăm triệu tin tức phí, đương nhiên sẽ không hảo kiếm. “Kỳ thật nhiều như vậy tiền, tiện
nghi người khác không bằng tiện nghi ta chính mình, bằng không
ta lộng cái giả phần ăn, bán thử xem xem……”
Cung Thần: “…… Không tốt lắm đâu?”
“Ô Ô nguyền rủa không được a! Chu Du đạo nhân, như thế nào nhanh như vậy liền ra tới nhảy nhót.” Sở Diệp có chút tiếc nuối nói.

Hắc quạ đen “Cọ” xông ra, nói: “Ngươi nói ai không được đâu.”
Sở Diệp: “……” Hắn là ăn ngay nói thật tới.
Hắc quạ đen rầu rĩ nói: “Lần trước ta là không phát lực, lần này ta
muốn phát lực, ta muốn nguyền rủa Chu Du đạo nhân, nguyền rủa hắn Thận Long biến thành gà.”
Sở Diệp: “……” Thận Long hình như trĩ kê, nhưng là, long chính là long, gà chính là gà a! Thật sự có thể biến thành gà sao?
Cung Thần bên người Trầm Vân Quy đột nhiên kích động lên, đem Cung Thần hoảng sợ.
Cung Thần nhận được Trầm Vân Quy linh hồn truyền âm, mau đi
tìm biến thành gà Thận Long, muốn ăn!
Cung Thần: “……”

Chương 305: Chương 305

Sở Diệp suy nghĩ muốn hay không đi tìm xem Thương Lan Long,
lại lần nữa nhận được có người muốn mua phần ăn tin tức.
“Gặp qua Sở tiền bối, Lâm tiền bối.” Huyết Đấu cung kính chắp tay nói.
Sở Diệp nhìn Huyết Đấu, có chút ngoài ý muốn, “Là Huyết Đấu ngươi a! Ngươi muốn mua phần ăn?”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn vừa tới Lưỡng Giới Thành khai trà lâu thời điểm, Huyết Đấu là trà lâu khách quen, Lâm Sơ Văn còn từ đối phương trên tay giao dịch quá Cửu Tuyệt Đằng.
Huyết Đấu gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn, nguyên bản Sở Diệp còn tưởng rằng, phần ăn đẩy ra, trước hết tới mua sẽ là một ít thế lực lớn, không nghĩ tới, cái thứ nhất tới mua chính là Mộc tộc, cái thứ hai
là tán tu.
Sở Diệp nhìn Huyết Đấu, việc công xử theo phép công nói: “Tuy rằng chúng ta là quen biết đã lâu, nhưng là, phần ăn giá cả cũng không tiện nghi.”
Phần ăn giá cả giáng xuống dễ dàng, trướng đi lên đã có thể không dễ dàng, cái này giá cả giáng xuống, về sau tới đi quan hệ người, chỉ sợ sẽ nối liền không dứt.
Ô Ô chúc phúc cùng Thúy Vũ linh khí tưới, đều là muốn trả giá đại giới, bán tiện nghi liền mệt.
Huyết Đấu gật gật đầu, nói: “Cái này ta minh bạch.”
Huyết Đấu lấy ra một cái cái chai, nói: “Sở thiếu, xem một chút cái
này.”

Sở Diệp nhìn Huyết Đấu lấy ra cái chai, có chút kinh nghi nói: “Đây là……” Thiên Hồ Huyết.
Sở Diệp thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn vẫn luôn muốn Thiên Hồ Huyết, đáng tiếc vẫn luôn tìm không thấy, không nghĩ tới Huyết Đấu trên
người liền có.
Hắn không nên xem thường Hồn Sư a! Này khí vận tràn đầy Hồn Sư, thường thường cất giấu so Hồn Vương cường giả càng trân quý đồ vật.
Huyết Đấu thích thâm nhập vùng cấm, hôm nay hồ thật huyết sợ
là ở vùng cấm bên trong phát hiện.
Huyết Đấu có chút khẩn trương nói: “Không biết có thể hay không
hành.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hành là hành, bất quá, vẫn là muốn bổ một ít chênh lệch giá.”
Huyết Đấu lấy ra tới Thiên Hồ Huyết, giá trị muốn so Long Phượng Quả kém cỏi không ít.
Bất quá, Long Phượng Quả khả ngộ bất khả cầu, tiểu hồ ly đột phá sắp tới, ăn mệt chút liền ăn mệt chút đi.
“Đây là cùng Thiên Hồ Huyết, cùng nhau được đến, nghe nói Sở thiếu cũng ở sưu tập cái này.” Huyết Đấu lấy ra một cây đồ đằng trụ.
Sở Diệp nhìn đồ đằng trụ thượng hồ ly đồ án, cân nhắc Huyết Đấu hẳn là phát hiện thượng cổ Hồ tộc bộ lạc di trạch.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hơn nữa cái này liền không sai biệt lắm.”
Huyết Đấu thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói: “Sở thiếu xem thượng
liền hảo.”
Giống Thiên Hồ Huyết, đồ đằng trụ loại đồ vật này, đụng tới muốn
người, giá trị mới có thể bán cao, bắt được giống nhau cửa hàng đi đổi vật tư, tưởng đổi hai chi tiến giai Địa cấp dược tề đều khó khăn, một cái lộng không tốt, chỉ sợ còn sẽ bị giết người đoạt

bảo.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đẩy ra tiến giai phần ăn lúc sau, Huyết Đấu quan vọng thật lâu, mới hạ quyết tâm lại đây.
Sở Diệp nhìn Huyết Đấu, dò hỏi: "Ngươi tính toán như thế nào tiến vào Vương giai, trực tiếp khế ước Vương giai Hồn Thú, vẫn là đem chính mình Hồn Sủng thăng nhập Vương giai."
"Ta huyết giao đã Chiến Tướng Cửu giai, khoảng cách Vương giai cũng chỉ có một bước xa."
Huyết Đấu ở trong lòng khẽ thở dài một hơi, thầm nghĩ: Hắn mới
Chiến Tướng tu vi, tưởng bắt Vương thú trực tiếp tiến giai không
quá khả năng, dùng khế ước Vương thú phương pháp tiến vào Vương giai, giống nhau đều là tu nhị đại làm sự tình. Cùng Cung Thần bất đồng, hắn cũng không có một cái Hồn Vương lão cha.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Hảo."
Có vài lần kinh nghiệm, Ô Ô cùng Thúy Vũ làm việc này, có thể nói là cưỡi xe nhẹ đi đường quen.
Huyết Đấu kinh nghiệm chiến đấu phong phú, tư chất cũng coi như không tồi, ở phần ăn trợ giúp dưới, thuận lợi tiến vào Vương
giai.
……
Huyết Đấu tiến giai lúc sau, Thiên Nhàn Đảo lập tức tạc mở ra.
"Huyết Đấu tiến giai, Sở Diệp đẩy ra phần ăn quả nhiên rất có hiệu a!"
"Huyết Đấu tiến giai cũng không kỳ quái a! Kia chính là kẻ tàn nhẫn a! Vài lần xuất nhập vùng cấm, liền tính không mua phần ăn, cũng là lại rất lớn cơ hội tiến giai."
"Lời nói cũng không thể nói như vậy, cái này phần ăn khẳng định
là có hiệu quả, rốt cuộc này cũng không phải cái thứ nhất ví dụ."
"Nói chính là, liền tính là thiên phú tung hoành Cửu giai Hồn Sư,
có không tiến giai Hồn Vương cũng là không biết bao nhiêu, Hải Long Cung Chung Hạo không phải……" Nói chuyện Hồn Sủng

Sư
nói đến một nửa, lập tức dừng miệng.
“Không nghĩ tới Cung Thần thành công, Chung Hạo lại……”
Cung Thần phía trước là Hải Long Cung có tiếng bại gia tử, bùn nhão trét không lên tường, Chung Hạo lại là Hải Long Cung thiên
chi kiêu tử, tuy rằng xuất thân tôn quý, còn thập phần tiến tới.
Có thể nói Chung Hạo là Hải Long Cung chiêu bài, Cung Thần là Hải Long Cung phản diện giáo tài, kết quả, Cung Thần đi rồi cứt chó vận, cư nhiên tiến giai thành công, mà Chung Hạo lại bởi vì quá mức tham công liều lĩnh thất bại.
Nhân sinh gặp gỡ, thật sự khó có thể đoán trước.
Một cái tu sĩ chuyển khai đề tài nói: “Huyết Đấu rốt cuộc là dùng cái gì đổi phần ăn a! Nghe nói, phía trước mua phần ăn người dùng Long Phượng Quả, dùng lúc sau, cái kia Kinh Chập Long trực tiếp bay lên một cái giai vị.”
“Khẳng định không tiện nghi, có lẽ nếu không bao lâu, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn trên tay nào chỉ Hồn Thú lại có thể tiến giai.”
……
Lâm Mộng Dung nghe vài người nghị luận, sắc mặt có chút khó coi.
Nàng thật vất vả mới trở thành Hồn Vương, cũng lấy có thể trở thành Hồn Vương vì vinh, nhưng là, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hiện tại đang làm gì, hai người kia hình như là chuẩn bị lượng sản
Hồn Vương.
Lâm Mộng Dung nắm chặt nắm tay, sắc mặt dị thường khó coi.
Lâm Mộng Dung hướng tới Mộ Lăng Thiên nhìn qua đi, nói: “Tìm
không thấy Thương Lan Long sao?”
Powered by GliaStudio
close
Mộ Lăng Thiên lắc lắc đầu, nói: “La bàn thượng tìm không thấy nó
tung tích.”
“Đáng tiếc, lần trước thật vất vả phát hiện nó tung tích.” Lâm

Mộng Dung có chút tiếc nuối nói.
Mộ Lăng Thiên âm thầm thở dài, thầm nghĩ: Mặc dù có thể tìm được lại có thể thế nào đâu, vẫn là chênh lệch lớn một ít.
Thương Lan Long tin tức đã hoàn toàn truyền khai, có đại lượng muốn tiến giai Vương giai hậu kỳ Hồn Vương dũng mãnh vào, trừ
bỏ Mộ Lăng Thiên, còn có không ít người ở truy tung Thương Lan
Long, Mộ Lăng Thiên chỉ là tân tấn Hồn Vương, ở một chúng cạnh tranh Thương Lan Long Hồn Vương bên trong, cũng không
tính quá xông ra.
Lâm Mộng Dung hít sâu một hơi, nói: "Nhất định phải nghĩ cách khế ước Thương Lan Long a!"
Mộ Lăng Thiên cúi đầu, nếu có thể khế ước Thương Lan Long, đương nhiên là một kiện rất tốt sự, bất quá, Mộ Lăng Thiên chỉ cảm thấy lòng có dư lực không đủ.
……
Tiểu hồ ly bắt được Thiên Hồ Huyết, thập phần hưng phấn, mấy cái lông xù xù đuôi to, ném a ném.
Tiểu hồ ly thập phần cao hứng, Ô Ô có chút buồn bực.
"Tiêu hao tất cả đều là ta, chỗ tốt lại không tới phiên ta." Long Phượng Quả cho Truy Phong, Thiên Hồ Huyết cho tiểu hồ ly.
Sở Diệp nhìn Ô Ô, nói: "Ngươi không phải thu được hồi quỹ cho ngươi khí vận sao?" Thúy Vũ mới kêu lỗ sạch vốn đâu.
Ô Ô hừ hừ, nói: "Kia mới nhiều ít khí vận a!"
Sở Diệp mắt trợn trắng, nói: "Lòng người không đủ rắn nuốt voi."
"Ngươi xem cái này đồ đằng trụ."
Ô Ô nhìn Sở Diệp trên tay đồ đằng trụ, có chút hưng phấn nói: "Đây là Thiên Hồ bộ lạc đồ đằng trụ a! Thứ tốt, thứ tốt, phải cho ta
sao?"
Sở Diệp nhìn Ô Ô, nói: "Ngươi đem cái này đồ đằng trụ bên trong ẩn chứa khí vận, lấy ra ra tới, chuyển hóa cấp tiểu hồ ly bái."
Theo Sở Diệp biết, Ô Ô là có thể đem hấp thu đến khí vận tặng

cho người khác, Thiên Hồ bộ lạc đồ đằng trụ bên trong ẩn chứa khí vận, hẳn là đối tiểu hồ ly có không nhỏ bổ ích tác dụng.
Tuy rằng Ô Ô cũng có thể hấp thu Thiên Hồ bộ lạc đồ đằng trụ bên trong khí vận, bất quá, đem khí vận chuyển hóa cấp tiểu hồ ly, mới có thể ích lợi lớn nhất hóa.
Ô Ô có chút bực mình nhìn Sở Diệp, nói: "Ngươi cái hỗn đản."
Sở Diệp nhìn Ô Ô, dụ hống nói: "Không nóng nảy, Ô Ô ngươi liền đi nhanh vận, ta có dự cảm, thực mau sẽ có đại lượng khí vận chi
vật đưa tới cửa."
Ô Ô bĩu môi, nói: "Ngươi lại đã biết, ta cũng không biết đâu."
Thiên Vận Quả có thể nhìn thấu vạn vật khí vận, lại không thấy mình khí vận.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đương nhiên, ta xem ngươi vận may vào đầu, phải đi đại vận."
Ô Ô nhấp nháy nhấp nháy con mắt, nói: "Nga, ngươi thật sự đã nhìn ra?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đương nhiên, ngươi khả năng không biết, ta nhãn lực chính là thực tốt."
"Ta biết ngươi nhãn lực thực hảo, ta tin tưởng ngươi, ngươi nếu là nhãn lực không tốt, như thế nào tìm nhà ta ký chủ như vậy cái
coi tiền như rác?" Ô Ô gật đầu nói.
Sở Diệp: "……" Vì cái gì muốn nói ăn cơm mềm, nói cái này đề tài, liền thương cảm tình a!
……
Tiểu hồ ly ăn vào Thiên Hồ Huyết lúc sau, thuận lợi tiến vào Ngũ
giai.
Sở Diệp ở tiểu hồ ly dùng Thiên Hồ Huyết phía trước, chinh đến đối phương đồng ý, đem đối phương thu vào ngọc trụy không gian, chuẩn bị chờ tiểu hồ ly thuận lợi tiến giai Ngũ giai, mới đưa
đối phương phóng ra.
Gần nhất bọn họ bên này Hồn Thú, liên tiếp tiến giai, thật sự có chút đáng chú ý.

Sở Diệp làm như vậy cũng là muốn hạ thấp một chút ngoại giới đối bọn họ chú ý, bất quá, trên thực tế, bọn họ đẩy ra tiến giai Vương giai phần ăn lúc sau, tưởng không bị người chú ý đều khó.
“Tuyết Bảo đâu?” Lâm Sơ Văn đối với Sở Diệp hỏi.
Sở Diệp nhún vai, nói: “Hắn tránh ở ngọc trụy không gian trong vòng, không muốn ra tới.”
Mấy năm nay, Sở Diệp vẫn luôn ở thu mua Dũng Tuyền Thạch chờ linh thạch bỏ thêm vào ngọc trụy không gian, ngọc trụy không
gian mấy năm nay vẫn luôn ở khuếch trương.
Sở Diệp còn ở ngọc trụy không gian bên trong, gieo trồng rất nhiều linh thảo.
Mấy năm trước, Sở Diệp vẫn luôn vội vàng săn thú hải thú, ngọc trụy không gian cũng không như thế nào xử lý, trên thực tế, hiện
giờ ngọc trụy không gian bên trong hoàn cảnh thập phần chi hảo,
ngẫu nhiên ở bên trong nghỉ ngơi một đoạn thời gian, đối này tu luyện cũng có không tồi tăng tác dụng. Tuyết Bảo thật lâu không
đi ngọc trụy không gian, đại khái cảm thấy mới mẻ.
“Tuyết Bảo thích đãi ở ngọc trụy không gian, khiến cho hắn đãi ở
ngọc trụy không gian đi, tả hữu hiện tại cũng không có gì sự.” Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp cười cười, nói: “Ta xem Tuyết Bảo, qua không bao lâu liền lại có thể tiến giai.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hẳn là.”
Thiên Hồ Huyết đã cũng đủ Tuyết Bảo đột phá Ngũ giai, lúc sau, Tuyết Bảo lại được đến Ô Ô chuyển hóa Thiên Hồ bộ lạc đồ đằng trụ bên trong ẩn chứa đồ đằng khí vận chi lực.
Hấp thu đồ đằng khí vận chi lực, thậm chí so Thiên Hồ Huyết đối
tiểu hồ ly chỗ tốt lớn hơn nữa.
“Thiên Hồ bộ lạc đồ đằng trụ, bên trong có Thiên Hồ truyền

thừa.”
Sở Diệp nói.
Chỉ cần đem này cổ khí vận chi lực hoàn toàn hấp thu, tiểu hồ ly liền có hi vọng tiến giai Lục giai, không chỉ như vậy, Tuyết Bảo phẩm tướng tựa hồ cũng đại đại tăng lên.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Tuyết Bảo này sẽ hẳn là thật cao hứng.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đại khái đúng không.”
Hắn ngọc trụy không gian có không ít lớn lên không tồi linh thảo,
ngắn ngủn mấy ngày, đã bị tiểu hồ ly họa họa không ít.

Chương 306: Chương 306

“Chu đạo hữu, cửu ngưỡng đại danh.” Sở Diệp chắp tay đối với Chu Đông Nhi nói.
Chu Đông Nhi chớp chớp mắt, rất có hứng thú nói: “Nga, phải không? Sở đạo hữu nghe qua tên của ta.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đương nhiên.” Kích thích Cung Thần tiến giai người a! Hắn đương nhiên nghe nói qua.
“Vinh hạnh của ta.” Chu Đông Nhi sang sảng nói.
“Chu đạo hữu, như thế nào đột nhiên tới?” Sở Diệp hỏi.
“Trước hai ngày, ta gặp một kiện rất có ý tứ sự tình.” Chu Đông Nhi nói.
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Sự tình gì?”
“Ta ở trăm trân lâu nhìn trúng một con gà, mua tới chuẩn bị hầm
canh, kết quả, hạ cái nồi một hồi, kia chỉ gà đột nhiên biến thành
Thận Long bay đi.” Chu Đông Nhi tràn đầy tiếc nuối nói.
Sở Diệp: “……” Thật sự biến thành gà? Hắc quạ đen nguyền rủa, càng thêm linh nghiệm a!
Chu Đông Nhi tràn đầy tiếc hận nói: “Kia chỉ Thận Long hẳn là ngay từ đầu ngụy trang thành gà ẩn nấp, lúc sau, lại là đã chịu khắc chế, thật sự biến thành gà, thật là đáng tiếc, nếu ta sớm một
chút phát hiện, hẳn là sớm một chút vặn gãy hắn đầu gà, đem nó
hầm thành một nồi canh gà.”
Chu Đông Nhi xong việc mới biết được, Cung Thần ở phía trước bốn phía mua sắm một ít đặc biệt gà, nghe nói là bởi vì Cung Thần Hồn Sủng muốn ăn, hẳn là Cung Thần trước đó phải tới rồi

cái gì tin tức.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Xác thật đáng tiếc.” Thật tốt cơ hội a! Liền như vậy bạch bạch bỏ lỡ.
Hắc quạ đen bay ra tới, nói: “Chu Du đạo nhân hiện thân?”
Chu Đông Nhi gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, liền ở Thiên Nhàn Đảo.”
Sở Diệp: “……” Người này lá gan thật đúng là đại, biết rõ hắn ở chỗ này, cư nhiên còn dám tới, bất quá, cái gọi là dưới đèn hắc, khả năng chính là như thế, nguy hiểm nhất địa phương, chính là
an toàn nhất địa phương.
Hắc quạ đen có chút bực mình chụp phủi cánh, nói: “Gia hỏa này
thật to gan, biết rõ bổn đại gia ở chỗ này, cư nhiên còn dám ở tiềm tàng ở phụ cận, làm không hảo gia hỏa này còn nhìn trộm phần ăn bí mật, quá không đem bổn đại gia để vào mắt, xem ra nguyền rủa kia chỉ Thận Long biến thành gà còn chưa đủ, bổn đại
gia muốn nguyền rủa hắn biến thành đầu heo!”
Chu Đông Nhi nghe được hắc quạ đen nói, thầm nghĩ: “Quả nhiên
như thế, Thận Long quả nhiên là bị hắc quạ đen cấp nguyền rủa.”
Chu Đông Nhi rất có hứng thú nói: “Đầu heo, rất có ý tứ nguyền rủa, nhìn dáng vẻ, kế tiếp, ta muốn lưu ý một chút bản địa heo.”
Sở Diệp: “……”
Sở Diệp nhìn Chu Đông Nhi, nói: “Chu tiểu thư tới, chính là vì nói
này đó bát quái?”
Chu Đông Nhi có chút hồ nghi nói: “Không phải, ta tới là có chuyện muốn làm ơn, ta là vì ta đệ đệ tới.”
Sở Diệp có chút hồ nghi nói: “Chẳng lẽ Chu đạo hữu phải vì đệ đệ mua phần ăn?” Nga, mẫu mực tỷ tỷ a! Thật là làm người cảm động tỷ đệ tình.
“Ta nhưng thật ra tưởng mua vào giai phần ăn đâu, nhưng là, cái

kia không nên thân gia hỏa mới Chiến Tướng Lục giai, mua lại có
ích lợi gì?" Chu Đông Nhi dừng một chút, lại nói: "Đương nhiên, ta
cũng mua không nổi."
Sở Diệp: "……" Nga, quả nhiên, giống Cung Khiếu như vậy vĩ đại gia trưởng, không phải dễ dàng như vậy xuất hiện.
"Chu tiểu thư tưởng mua cái gì?" Sở Diệp hỏi.
Chu Đông Nhi nghiến răng nghiến lợi nói: "Ta cái này không nên
thân đệ đệ Chu Lương thích một người, vì nàng đào tim đào phổi,
thậm chí đem tiến giai Hồn Vương chuẩn bị linh thảo, đều đưa tặng đi ra ngoài, còn vì nàng bị trọng thương."
Trên thực tế, Chu Lương đưa tặng đi ra ngoài linh thảo, là Chu Đông Nhi lao lực tâm cơ lộng tới, kết quả, Chu Lương liền như vậy tặng người, còn gạt Chu Đông Nhi.
Chu Đông Nhi vẫn là từ những người khác nơi đó biết đến chuyện này, Chu Đông Nhi tới cửa đi theo Khúc Hạng Đồng tác muốn linh thảo, kết quả bị Khúc Hạng Đồng mấy cái người ủng hộ
quở trách một đốn, vài người ngôn nói là này đệ đệ tự nguyện đưa lễ, cùng Khúc Hạng Đồng không quan hệ.
Khúc Hạng Đồng nhu nhu nhược nhược nói, Chu Lương đưa linh
thảo xong việc, nàng cự tuyệt, chỉ là Chu Lương nói, nàng không thu, liền đem linh thảo huỷ hoại, nàng bức với bất đắc dĩ mới thu.
"Nữ nhân này nếu là thích ta đệ đệ liền tính, đáng tiếc, nàng còn cùng vài người khác liên hệ thâm hậu, đối ta đệ đệ căn bản không
thú vị."
Sở Diệp thầm nghĩ: Cốt truyện này nghe thực làm người quen tai
a! Nữ chủ tiêu xứng a! Mỗi người đều yêu ta, nữ chủ một lòng theo đuổi đại đạo.

“Thanh quan khó đoạn việc nhà a! Chuyện này, chúng ta giống như không thể giúp gấp cái gì.” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn tuy rằng tiếp dược tề định chế nhiệm vụ, có thể luyện chế nhiều loại dược tề, làm người bài ưu giải nạn, nhưng là, đối mặt loại tình huống này, giống như cũng không có thể ra sức.
Đối mặt đệ đệ không nên thân loại tình huống này, biện pháp tốt
nhất chính là đánh một đốn, một đốn không được liền hai đốn!
Chu Đông Nhi gật gật đầu, nói: “Ta biết, ta tưởng thỉnh Vận Đen Quạ đại nhân hỗ trợ.”
Sở Diệp: “Không biết, Chu đạo hữu thích Ô Ô như thế nào hỗ trợ……”
Chu Đông Nhi nhìn Sở Diệp, nói: “Ta hy vọng Ô Ô đại nhân, nguyền rủa ta đệ đệ biến thành đồng tính luyến ái.”
Sở Diệp: “……” Hảo tàn nhẫn! Nữ nhân quả nhiên không hảo đắc tội.
“Này không tốt lắm đâu.” Chu Đông Nhi thật sự không phải muốn
cho đệ đệ đoạn tử tuyệt tôn, mới đề loại này yêu cầu sao? Này một không cẩn thận, hắn khả năng liền phải cuốn vào hào môn nội đấu a!
Chu Đông Nhi hít sâu một hơi, nói: “Khá tốt, hắn nếu là tiếp tục kia phó chân chó dạng, ta sẽ nhịn không được xử lý hắn.”
Sở Diệp: “……” Đánh chết như vậy tàn nhẫn sao? Nói như vậy thẳng nam biến cong tựa hồ cũng không có gì ghê gớm, đã chết liền cái gì cũng chưa.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Rất có ý tứ ý tưởng.”
Chu Đông Nhi nhìn hắc quạ đen, nói: “Ô Ô đại nhân là như thế này cảm thấy sao?”
Hắc quạ đen gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, bất quá, ta cảm thấy không cần thiết như vậy phiền toái, ta có thể giúp ngươi nguyền rủa ngươi đệ đệ hiện tại thích người, ở này trong mắt biến thành moi chân đại hán.”
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen, có chút tò mò nói: “Có thể chứ?”
Hắc quạ đen gật gật đầu, nói: “Đương nhiên có thể, Ô Ô đại nhân

không gì làm không được."
Sở Diệp thầm nghĩ: Tương đương với khai lự kính sao? Giống nhau khai lự kính đều khai cái biến mỹ, Ô Ô hiện tại là tính toán khai cái xấu sao?
Chu Đông Nhi có chút hưng phấn nói: "Như vậy tựa hồ cũng có thể."
Chu Đông Nhi chỉ là hy vọng Chu Lương đối Khúc Hạng Đồng hết
hy vọng, đến nỗi dùng cái gì thủ đoạn đạt tới này một bước, nàng
cũng không phải thực để ý.
Powered by GliaStudio
close
Hắc quạ đen vỗ vỗ cánh, nói: "Này đơn sinh ý, Ô Ô đại nhân tiếp được, bất quá, nữ nhân, ngươi tính toán như thế nào thỉnh động Ô Ô đại nhân đâu, phải biết rằng, Ô Ô đại nhân chính là thực quý."
Chu Đông Nhi lấy ra một quả lệnh bài, nói: "Cái này như thế nào?
Ta nghe nói, Ô Ô đại nhân thích cái này."
Sở Diệp nhìn Chu Đông Nhi lấy ra đồ vật, thầm nghĩ: Đồ đằng lệnh, bút tích không nhỏ a! Đáng thương thiên hạ tỷ tỷ tâm, không
biết Chu Lương có thể hay không lĩnh hội Chu Đông Nhi này phân
khổ tâm.
Hắc quạ đen tràn đầy hưng phấn nói: "Cái này là được, lần sau có như vậy đồ vật, ngươi còn có thể tìm ta, vô luận là nguyền rủa
ngươi đệ đệ thích nam nhân, vẫn là đem hắn biến thành tính lãnh
đạm, Ô Ô đại nhân đều có thể thỏa mãn ngươi, nếu, ngươi tưởng nói, Ô Ô đại nhân còn có thể nguyền rủa ngươi đệ đệ biến thành nữ nhân."
Chu Đông Nhi: "Thật là cảm ơn……"
Ô Ô chụp phủi cánh, nói: "Không cần khách khí, chỉ cần giá cả

đúng chỗ, Ô Ô đại nhân không gì làm không được."
……
Thiên Hà hoa lâm.
"Cung thiếu tới a!" Sở Diệp nói.
"Đúng vậy! Sở thiếu mấy ngày trước đây tiếp Mộc tộc đơn tử." Cung Thần hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Cung thiếu tin tức chân linh thông."
"Không tính, Mộc tộc tiến giai dẫn phát dị tượng tương đối đặc biệt, rất dễ dàng có thể nhận ra tới." Cung Thần nói.
Sở Diệp cười cười, nói: "Thượng cổ chủng tộc nội tình vẫn là rất thâm hậu."
Cung Thần gật gật đầu, rất là nhận đồng nói: "Nói chính là." Tùy tùy tiện tiện là có thể lấy ra Long Phượng Quả, có thể thấy được thượng cổ di trạch, không phải là nhỏ.
"Sở thiếu, như thế nào không lưu lại Mộc tộc?" Cung Thần hỏi.
Sở Diệp cười cười, nói: "Cung thiếu nói cái gì đâu, chúng ta là làm đứng đắn sinh ý, giết người cướp của với thanh danh không tốt."
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Sở thiếu đối Mộc tộc không có hứng
thú, nhưng thật ra có những người khác cảm thấy hứng thú."
Sở Diệp nghe vậy, cũng không cảm thấy kinh ngạc nói: "Có thế lực khác đối Mộc tộc xuống tay sao?"
Sở Diệp bỗng nhiên nhớ tới Tiểu Ngân nói, ngày đó hắn đuổi theo
ra đi, Mộc tộc liền biến mất không thấy, lúc ấy theo dõi Mộc tộc giống như không ngừng một cái hai cái.
"Dược Tề Sư hiệp hội hai cái Địa cấp Dược Tề Sư tìm được rồi hang ổ, sau đó bị giết." Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn không đối Mộc tộc động thủ, những người khác chính là nhẫn nại không được.
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói: "Mộc Vũ lợi hại như vậy sao?"
Tuy rằng Vạn Yêu Đằng là tuyệt thế hung vật, nhưng là, rốt cuộc cùng Mộc Vũ mới vừa dung hợp a! Mộc Vũ một cái tân tấn Hồn Vương, cư nhiên lộng chết hai cái Địa cấp Dược Tề Sư sao?
"Trên thực tế, trong đó một cái Dược Tề Sư Lư Tích Hằng là bị chính hắn cấp hố." Cung Thần nói.

Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Nói như thế nào?”
Cung Thần có chút vui sướng khi người gặp họa nói: “Lư Tích Hằng khế ước một cây hút linh yêu thụ, kết quả, một chút đã bị Mộc tộc cấp xúi giục.”
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói: “Khế ước như vậy không dùng
được a! Lần này đã bị xúi giục, nghe thật làm người cảm giác không an ổn a!”
“Khế ước hẳn là vẫn là dùng được sao? Này không phải gặp gỡ Mộc tộc sao? Luận đối Mộc hệ linh sủng khống chế, lại có bao nhiêu Hồn Sủng Sư có thể so sánh được với Mộc tộc đâu.” Cung Thần nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Nói cũng đúng.”
Hắc quạ đen lắc lắc đầu, nói: “Hẳn là không đơn giản như vậy, muốn xúi giục linh sủng không phải dễ dàng như vậy sự tình.”
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen, nói: “Vậy ngươi cảm thấy là chuyện như thế nào?”
“Hút linh yêu thụ có thể là Mộc tộc bảo hộ linh thực chi nhất.” Hắc
quạ đen nói.
“Bảo hộ linh thực?”
Hắc quạ đen gật gật đầu, phía trước Mộc Vũ tiến giai thời điểm, có Mộc tộc đồ đằng tương hộ, hắc quạ đen mơ hồ thấy được chín loại linh thực hư ảnh, kia vài loại linh thực hẳn là đều là Mộc tộc bảo hộ linh thực.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Gia hỏa này vì cái gì như vậy luẩn quẩn trong lòng, lấy Mộc tộc bảo hộ linh thực ở Mộc tộc trước mặt lắc lư.” Cái gọi là bánh bao thịt đánh chó, một đi không trở lại, đại để
như thế.
Dược Tề Sư hiệp hội Dược Tề Sư cùng Sở Diệp hai người nhất quán không thế nào thích hợp, nghe được Dược Tề Sư hiệp hội Dược Tề Sư xui xẻo, Sở Diệp vẫn là thật cao hứng.
“Lại nói tiếp, Lư Tích Hằng tên này, nghe tới có chút quen tai a!” Sở Diệp nói thầm nói.
Cung Thần cười cười, nói: “Sở thiếu hẳn là nghe qua hắn, hắn

cùng Đường Thiên Túng có chút ăn tết."
Sở Diệp bừng tỉnh gật gật đầu, nói: "Nguyên lai là hắn." Luyện dược thất bại, lại muội hạ Đường Thiên Túng linh thảo gia hỏa.
Sở Diệp nhìn Cung Thần muốn nói lại thôi bộ dáng, hỏi: "Làm sao
vậy?"
"Nghe nói, Chu Đông Nhi mấy ngày trước đây tới bái phỏng."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
Cung Thần có chút tò mò nói: "Nàng tới làm gì?"
Sở Diệp có chút áy náy nói: "Cái này đề cập khách hàng riêng tư."
Chu Đông Nhi lại đây chính là vì hố đệ đệ, cái này liền không cần nói tỉ mỉ.
Hắc quạ đen bay lại đây, nói: "Nga, ngươi muốn biết nàng tới làm
gì sao? Chỉ cần cấp Ô Ô đại nhân một quả đồ đằng mảnh nhỏ, Ô Ô đại nhân đều có thể thỏa mãn ngươi."
Cung Thần gật gật đầu, dứt khoát nói: "Thành giao."
"Nàng thỉnh Ô Ô đại nhân nguyền rủa nàng đệ đệ thích nam nhân." Hắc quạ đen nói.
Cung Thần: "……" Là như thế này sao? Hắn còn tưởng rằng Chu Đông Nhi là vì mượn sức Sở Diệp tới, nguyên lai là vì Chu Lương. Nếu là Chu Lương biết Chu Đông Nhi dụng tâm lương khổ, không biết có thể hay không cảm kích.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: "Ô Ô đại nhân thích như vậy khách hàng, cấp thù lao cao, đề yêu cầu không cao lại thú vị."
Cung Thần: "……"

Chương 307: Chương 307

Sở Diệp đãi ở Thiên Hà hoa lâm bên trong, có chút nhàm chán thở dài.
“Như thế nào không vài người tới mua phần ăn đâu?”
Lâm Sơ Văn đạm nhiên cười cười, nói: “Không ai tới cũng không phải cái gì chuyện xấu.”
Hồn Vương cường giả chính là cao cấp lực lượng, một cái Hồn Vương xuất hiện thường thường sẽ thay đổi một phương thế cục,
Hồn Vương cường giả nếu là xuất hiện quá mức thường xuyên cũng không phải cái gì chuyện tốt.
“Chúng ta đối với phần ăn định giá có phải hay không quá cao?” Sở Diệp nói thầm nói.
Tiểu Bạch lười biếng dùng móng vuốt gãi gãi cằm, “Giá cả hẳn là không cao đi, bất quá, rất nhiều tu nhị đại đều sa đọa thực, Chiến
Tướng Cửu giai đều rất khó đạt tới.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Đây cũng là cái vấn đề a!”
Không trách hắn bán quý, chủ yếu là người mua quá phế.
Hắc quạ đen bay lại đây, có chút kích động nói: “Có khách nhân tới.”
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen, nói: “Ngươi giống như thực hưng phấn.”
Hắc quạ đen nhấp nháy nhấp nháy con mắt, nói: “Hẳn là thượng cổ bộ lạc người, ta cảm giác bọn họ trên tay có thứ tốt.”
“Như vậy a.” Thượng cổ bộ lạc cư nhiên lại người tới, phía trước tuyên bố treo giải thưởng, Sở Diệp còn tưởng rằng sẽ hấp dẫn một ít thế lực lớn người tới, không nghĩ tới thế lực lớn người không có tới, này đó nghe nói đã biến mất thượng cổ bộ lạc

người lại là một người tiếp một người lộ diện.
“Hiện tại người đều không biết nhìn hàng, vẫn là thượng cổ bộ lạc
người tương đối biết hàng.”
“Ngươi như vậy cao hứng, là muốn nghe nhân gia khen tặng ngươi xưng ngươi vì Thánh Điểu sao?” Sở Diệp hỏi.
Hắc quạ đen ghét bỏ nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: “Ngươi biết cái gì, bản tôn vốn dĩ chính là Thánh Điểu, không cần khen tặng.”
Sở Diệp: “……”
……
Sở Diệp đi ra ngoài, gặp được mấy cái thân hình cao tráng nam tử.
Mấy cái nam tử đều vượt qua hai mét năm, vạm vỡ, nhìn thập phần tục tằng.
“Gặp qua Sở thiếu.” Cầm đầu nam tử khách khí nói.
“Vài vị muốn mua phần ăn sao?” Sở Diệp hỏi.
Cầm đầu Khoa Phụ Hành gật gật đầu, nói: “Đúng là.”
Sở Diệp đánh giá vài người một phen, ở vài người trên người cảm giác được một cổ nồng đậm ngọn lửa hơi thở, cân nhắc này mấy cái hẳn là Thái Dương bộ lạc người.
Sở Diệp cười cười, nói: “Chúng ta nơi này phần ăn, nhưng không tiện nghi a!”
Thái Dương bộ lạc sẽ không thật sự muốn dùng thái dương đồ đằng trụ đổi phần ăn đi, đây chính là quên nguồn quên gốc hành
vi, đương nhiên, nếu là đối phương nguyện ý dùng đồ đằng trụ đổi, hắn vẫn là sẽ vui vẻ tiếp thu.
Khoa Phụ Hành gật gật đầu, nói: “Ta minh bạch, Sở thiếu xem hạ
thứ này được không.”
Khoa Phụ Hành nói, lấy ra một cái đại đỉnh, đại đỉnh trên có khắc
vẽ không ít phức tạp đồ án.
Sở Diệp nhìn lướt qua, phát hiện đồ văn bên trong một bộ phận trận văn, hẳn là dùng cho luyện yêu thú.

Đại đỉnh thượng rất nhiều đồ văn đều thập phần cổ xưa, lại không
thuộc về yêu văn, Sở Diệp cũng nhận không rõ.
“Cái này chẳng lẽ là luyện dược đỉnh?” Sở Diệp nói thầm nói.
Hắc quạ đen nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: “Không văn hóa, thật đáng sợ.”
Hắc quạ đen vây quanh đại đỉnh chuyển động một vòng, “Đây là thượng cổ hiến tế lễ khí.”
“Thì ra là thế a!” Thượng cổ bộ lạc đều sẽ định kỳ cử hành hiến tế, đem săn thú đoạt được yêu thú kính hiến cho đồ đằng, đồ đằng thu được cung phụng sẽ bảo hộ bộ lạc.
Đối thượng cổ bộ lạc mà nói, tế thiên lễ khí giá trị chỉ ở sau đồ đằng trụ, Sở Diệp đánh giá Thái Dương bộ lạc khẳng định có dự phòng tế thiên lễ khí, mới có thể đem cái này lấy ra tới.
Khoa Phụ Hành nhìn hắc quạ đen, nói: “Ô Ô đại nhân, quả nhiên như nghe đồn giống nhau tuệ nhãn như đuốc.”
Hắc quạ đen có chút đắc ý nói: “Nga, ngươi nghe nói qua ta?”
“Nghe Mộc tộc người nhắc tới quá.”
Sở Diệp gật gật đầu, thầm nghĩ: Là Mộc tộc giới thiệu lại đây sao? Như vậy hắn có phải hay không hẳn là cấp Mộc tộc một bút giới thiệu phí.
Sở Diệp nhìn Khoa Phụ Hành, có chút nghi hoặc nói: “Như thế nào sẽ lấy thứ này ra tới đổi?”
Khoa Phụ Hành thở dài, có chút buồn bã nói: “Bộ lạc từ từ suy sụp, hiến tế lễ khí chỉ có thể để đó không dùng, còn không bằng lấy ra tới giao dịch.”
Mộc tộc nguyên bản đã mau diệt, Mộc Vũ tiến giai Hồn Vương lúc
sau, lại có vui sướng hướng vinh thái độ.
Mộc Vũ khế ước Vạn Yêu Đằng, lại từ tới cửa tìm tra Dược Tề Sư trên tay cướp lấy hút linh yêu thụ.
Nghe nói, Mộc tộc gần nhất ở suy xét tiến vào Mộc tộc di tích tìm về mê huyễn yêu hoa, nếu là thành công, Mộc tộc bảo hộ linh thực liền có ba loại, có lẽ thật sự có hi vọng khôi phục thượng cổ vinh quang.
Mộc tộc nguyên bản còn muốn dựa vào bọn họ Thái Dương bộ

lạc che chở, hiện giờ lại có cùng bọn họ bộ lạc cùng ngồi cùng ăn thái độ.
Này hết thảy thay đổi, đều cùng Lâm Sơ Văn, Sở Diệp có quan hệ.
Nhìn đến Mộc tộc chuyển biến, Thái Dương bộ lạc rốt cuộc hạ quyết tâm, tiến đến tiếp xúc hai người.
Sở Diệp hơi hơi lắc lắc đầu, nói: “Hiến tế lễ khí có ích lợi gì? Chúng ta lại không có đồ đằng có thể cung phụng.” Đồ vật lại hảo,
không dùng được cũng là uổng phí.
Ô Ô chụp phủi cánh, nói: “Có thể hiến tế cho ta a! Ta là Thánh Điểu, cao quý Thánh Điểu.”
Sử dụng tế thiên lễ khí hiến tế yêu thú sẽ sinh thành khí vận chi lực, mà hắn vừa vặn có thể hấp thu khí vận chi lực.
Bạch Hổ vây quanh đại đỉnh chuyển động một vòng, lay động một
chút đầu nói: “Cái này tế thiên lễ khí, là dùng để hiến tế Vương cấp hậu kỳ yêu thú, đúng không?”
Khoa Phụ Hành không dự đoán được đại đỉnh bị liếc mắt một cái
xem thấu, gật gật đầu, nói: “Là!”
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Chỉ có thể dùng để hiến tế Vương cấp hậu kỳ yêu thú sao? Trung kỳ không được sao?”
Bạch Hổ nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: “Thượng cổ thời điểm, hiến tế có nghiêm khắc cấp bậc phân chia, thiếu chút nữa đều sẽ thất bại.”
“Thất bại, không phải hiệu quả hạ thấp sao?” Sở Diệp hỏi.
“Thật giống như luyện dược giống nhau, thiếu chút nữa, đều sẽ thất bại trong gang tấc.” Bạch Hổ nói.
Sở Diệp: “……” Kể từ đó, cái này đại đỉnh sử dụng, hạn chế không nhỏ a.
Tế thiên lễ khí truyền lưu đến bây giờ, nhận thức người đã không
nhiều lắm, Khoa Phụ Hành không nghĩ tới hắc quạ đen cùng

Bạch Hổ đều đối này hiểu biết không ít, Bạch Hổ càng là liếc mắt một cái xem thấu đại đỉnh hạn chế.
Khoa Phụ Hành thầm nghĩ: Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thật sự ghê gớm a! Bên người Hồn Sủng cư nhiên đều có được truyền thừa ký ức, có được truyền thừa ký ức Hồn Sủng, phẩm tướng cũng sẽ không kém.
Bất đồng tế thiên lễ khí, sử dụng các không giống nhau.
Khoa Phụ Hành đưa lại đây cái này tế thiên lễ khí, trên thực tế quy cách thập phần chi cao, giá trị thập phần to lớn, đã có thể bởi
vì quy cách quá cao, ngược lại là không có dùng võ nơi.
Thượng cổ thời điểm, Thái Dương bộ lạc cao thủ đông đảo, đừng nói là Vương cấp hậu kỳ yêu thú, chính là Hoàng cấp yêu thú, Thái Dương bộ lạc cũng có thể săn đến.
Đáng tiếc, thời thế đổi thay, Thái Dương bộ lạc hiện giờ nhân khẩu điêu tàn, trong tộc Hồn Vương cao thủ ít ỏi bất quá hai người, còn đều là gần đất xa trời lão nhân, thời kì giáp hạt, đừng nói là Vương cấp hậu kỳ yêu thú, chính là Vương cấp lúc đầu Hồn Thú, cũng rất khó săn thú được đến.
Kể từ đó, quy cách kém một ít tế thiên đại đỉnh nhưng thật ra có thể thường xuyên sử dụng, cái này đại đỉnh lại chỉ có thể bãi xem,
cái này đại đỉnh thượng một lần sử dụng, vẫn là 700 năm trước.
Sở Diệp xoa xoa cái trán, thầm nghĩ: Cư nhiên là dùng để hiến tế Vương cấp hậu kỳ yêu thú đỉnh, Thái Dương bộ lạc người thật đúng là để mắt hắn a!
“Vài vị cũng quá khách khí, cư nhiên lấy cấp bậc như vậy cao đại đỉnh cho ta.” Sở Diệp nói.
Khoa Phụ Hành cười cười, nói: “Ai đều biết Sở thiếu cùng Lâm thiếu chiến lực kinh người, có thể vượt cấp khiêu chiến, mấy năm
qua, chết ở hai vị trên tay Vương cấp yêu thú vô số kể, nghĩ đến lấy hai vị thực lực, săn thú Vương cấp hậu kỳ yêu thú hẳn là không nói chơi, lấy hai vị tiến cảnh, nếu không bao lâu, nói vậy là
có thể săn thú Hoàng cấp yêu thú, đến lúc đó, Vương cấp hậu kỳ

yêu thú, hai vị chỉ sợ đều chướng mắt."
Sở Diệp cười gượng hai tiếng, nói: "Các hạ cũng quá xem trọng chúng ta." Hoàng cấp yêu thú, hắn nhưng không nghĩ tìm chết.
Truy Phong vây quanh đại đỉnh chuyển động nói: "Lão bản, cái này đỉnh không tồi a! Chúng ta chạy nhanh đem Đoạt Thiên cái kia tiểu tử thúi bắt lại, hiến tế rớt đi."
Sở Diệp: "……" Truy Phong cư nhiên tưởng đem Thương Lan Long hiến tế rớt, vốn là cùng căn sinh, tương tiên hà thái cấp a! Nếu thật sự bắt được Thương Lan Long, dùng để khế ước không phải càng tốt sao? "Có thể bắt được rồi nói sau, ngươi có thể bắt được sao?"
Truy Phong nhìn Sở Diệp, nói: "Lão bản, ngươi muốn nỗ lực a! Không nỗ lực một chút, liền nói bắt không được sao?"
Sở Diệp: "……"
"Các ngươi bên trong, là ai phải tiến giai Hồn Vương." Lâm Sơ Văn hỏi.
Khoa Phụ Hành hít sâu một hơi, nói: "Chúng ta chuyến này đều không phải là phải tiến giai Hồn Vương, mà là tưởng đánh thức một người."
Lâm Sơ Văn nhăn nhăn mày, nói: "Đánh thức một người a!"
Khoa Phụ Hành đám người đem Khoa Phụ Vân Viêm nâng đi lên,
Ô Ô đi lên trước, vây quanh người chuyển động một vòng.
"Nga, đây là khế ước gián đoạn a!" Ô Ô nói.
Sở Diệp thấu đi lên, nói: "Khế ước gián đoạn, đó là cái gì?"
Ô Ô nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: "Ngẫu nhiên sẽ xuất hiện tình huống như vậy, khế ước tiến hành đến một nửa, bị bắt bỏ dở,
sau đó liền thành như vậy nửa vời trạng huống."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Thì ra là thế."
"Gia hỏa này, hẳn là đã khế ước thành công, nhưng là, hắn khế ước Hồn Sủng tương đối cường đại, bị phong ấn tại hắn Hồn Thất bên trong, vô pháp triệu hồi ra tới." Hắc quạ đen nói.
Khoa Phụ Hành nhìn Ô Ô, cung kính nói: "Thánh Điểu đại nhân, tuệ nhãn như đuốc."
Sở Diệp: "…… Này cùng giống nhau tiến giai Vương giai bất

đồng a!" Sở Diệp vẫn là lần đầu tiên gặp được loại tình huống này.
Ô Ô phẩy phẩy cánh, nhìn Khoa Phụ Hành nói: "Ta có thể cho hắn một cái chúc phúc, đánh thức hắn tiếp tục hoàn thành khế ước, nhưng là, cũng không nhất định có thể đem này đánh thức, ngươi hẳn là minh bạch, ta yêu cầu chuyển hóa khí vận, ngươi cung cấp khí vận chi vật càng nhiều, có thể chuyển hóa khí vận càng nhiều."
Lâm vào ngủ say tu sĩ, hiện tại mệnh tuyến là đứt gãy, loại tình huống này lại liên tục cái mấy năm, người này hẳn là liền sẽ hoàn
toàn ngủ chết qua đi. May mắn đối phương là Thái Dương bộ lạc người, tự thân khí vận không đủ, có thể dùng bộ lạc khí vận tới bổ.
Khoa Phụ Hành thần sắc đổi đổi, nói: "Ta minh bạch."
Khoa Phụ Hành tới phía trước, đã đoán được Ô Ô là Thiên Vận Quạ, Thái Dương bộ lạc đối Thiên Vận Quạ vẫn là có không ít hiểu biết, cho nên sớm có chuẩn bị.
Khoa Phụ Vân Viêm mấy năm trước khế ước Thái Dương bộ lạc Thánh Điểu Kim Ô, khế ước quá trình xuất hiện ngoài ý muốn, Hồn Thất bị hao tổn, linh hồn lực lớn đại bị thương, Kim Ô cùng Khoa Phụ Vân Viêm cùng lâm vào ngủ say.
Tuy rằng Khoa Phụ Vân Viêm trạng huống có chút đặc biệt, bất quá, tổng thể mà nói, tiến giai phần ăn vẫn là có thể dùng.
Chẳng qua, sở cần dược tề hơi có bất đồng, phụ trợ tiến giai dược tề, yêu cầu đổi thành tu bổ thần hồn lực, Hồn Thất dược tề.
Lâm Sơ Văn phía trước nghiên cứu chế tạo ra tới Dệt Hồn dược tề, vừa lúc thích hợp Khoa Phụ Vân Viêm tình huống hiện tại.
Mấy cây chi nhánh đồ đằng trụ bị lấy ra tới, Sở Diệp nhìn đến mấy cây chi nhánh đồ đằng trụ, không cấm có chút kích động, gia
đình giàu có!
Không hổ là tổ tiên rộng quá, này bút tích chính là không giống nhau.
Bọn họ cực cực khổ khổ sưu tập đồ đằng mảnh nhỏ, cùng này đó bảo tồn hoàn hảo đồ đằng trụ, căn bản vô pháp so.

“Không tồi đồ đằng trụ a!” Hắc quạ đen tràn đầy hưng phấn chụp
phủi cánh, vây quanh đồ đằng trụ chuyển động.
Mấy cây đồ đằng trụ thượng vẽ Kim Ô, đại ngày, lộ ra một cổ rộng
rãi khí thế, nhìn lệnh người nhìn thôi đã thấy sợ.
Mấy cái Thái Dương bộ lạc tộc nhân, lấy dược tề, cấp Khoa Phụ Vân Viêm dùng xuống dưới.
Bắt đầu từ mấy cây chi nhánh đồ đằng trụ bên trong rút ra lực lượng, rồi sau đó rót vào Khoa Phụ Vân Viêm thân thể bên trong.
Ô Ô từ đồ đằng trụ bên trong, hấp thu đại lượng khí vận chi lực, chuyển dời đến Khoa Phụ Vân Viêm trên người, mặt khác chính mình giữ lại một bộ phận, Ô Ô giữ lại khí vận chi lực, không sai biệt lắm chiếm rút ra ra tới khí vận tổng sản lượng tam thành.
Thúy Vũ chụp phủi cánh, rút ra đại lượng linh lực, đầu nhập vào Khoa Phụ Vân Viêm trên người.

Chương 308: Chương 308

Khoa Phụ Vân Viêm nằm ở tấm ván gỗ thượng, vẫn không nhúc nhích.
Sở Diệp nhíu lại mày, nhìn hôn mê người, ẩn ẩn cảm thấy có chỗ nào không thích hợp, nhưng trong lúc nhất thời lại nói không nên
lời là nơi nào.
Sở Diệp hướng tới hắc quạ đen nhìn qua đi, hắc quạ đen không ngừng hấp thụ khí vận chi lực, cả người đều tản ra cực đoan hưng phấn hơi thở.
Sở Diệp hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Chính mình là nhiều lo lắng sao?
Lâm Sơ Văn ngó đến Sở Diệp thần sắc, có chút nghi hoặc nói: "Làm sao vậy? Có cái gì vấn đề sao?"
Sở Diệp lắc lắc đầu, "Không có việc gì, có thể là ta suy nghĩ nhiều."
Thúy Vũ đầu nhập đến Khoa Phụ Vân Viêm trên người linh lực, như dòng suối nhập hải, giây lát gian liền tiêu với vô hình.
Thúy Vũ trong thân thể chứa đựng về điểm này linh lực, đối với ngủ say Khoa Phụ Vân Viêm mà nói, như muối bỏ biển, xa xa không đủ.
Thúy Vũ tăng lớn linh lực truyền, kể từ đó, trong thân thể linh lực,
liền có chút thiếu.
"Rút ra hoa lâm bên trong linh mạch." Lâm Sơ Văn đối với Thúy Vũ nói.
Thiên Hà hoa lâm bên trong là có mấy cái linh mạch, chỉ là Lâm Sơ Văn không nghĩ phá hư hoa lâm hoàn cảnh, vẫn luôn cũng chưa làm Thúy Vũ động, nhưng hiện tại bất động không được.

Thúy Vũ nghe được Lâm Sơ Văn nói, có chút hưng phấn chụp đánh một chút cánh, hoa lâm bên trong mấy cái linh mạch, Thúy
Vũ đã sớm theo dõi, Lâm Sơ Văn vẫn luôn ngăn đón không cho động, luôn là làm Thúy Vũ cả người ngứa.
Thúy Vũ đại lượng hấp thu hoa lâm bên trong linh mạch linh lực,
bổ sung tự thân, lại chuyển tới Khoa Phụ Vân Viêm trên người.
Theo linh mạch bên trong linh lực bị rút ra, hoa lâm bên trong linh
khí độ dày bắt đầu nhanh chóng giảm xuống.
Khoa Phụ Hành nhìn Thúy Vũ ngụy trang bồ câu, thần sắc có chút khác thường.
“Động không đáy a!” Sở Diệp nhìn hôn mê người, nhỏ giọng nói thầm một tiếng.
Thúy Vũ không ngừng dời đi linh khí, bỗng nhiên hét lên lên, đôi
mắt bên trong toát ra vài phần khủng hoảng chi sắc.
Thúy Vũ có thể thi triển linh hồn tưới, nhưng là loại này hành vi thông thường đều là chủ động, nhưng là, hiện tại tình huống lại có
chút không giống nhau.
Thúy Vũ cùng ngủ Khoa Phụ Vân Viêm tựa hồ thành lập lên liên tiếp, Khoa Phụ Vân Viêm ở chủ động điên cuồng hấp thu Thúy Vũ
trong cơ thể linh lực, đại lượng linh lực từ Thúy Vũ trên người bị chia lìa ra tới, cố tình Thúy Vũ đình chỉ không được, như vậy tiếp
tục đi xuống, Thúy Vũ liền phải bị hút khô rồi.
“Sao lại thế này?” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Khoa Phụ Vân Viêm ở bay nhanh hấp thu Thúy Vũ trong thân thể linh lực.”
Khoa Phụ Vân Viêm năm đó tiến giai, khả năng chính là bởi vì linh
khí không đủ gián đoạn, mà hiện tại người này cảm ứng được Thúy Vũ hơi thở, tựa như bắt được cứu mạng rơm rạ, bản năng

bắt được Thúy Vũ không bỏ, ở điên cuồng hấp thụ Thúy Vũ trong
cơ thể linh lực, dùng cho tiến giai.
"Thúy Vũ như vậy hấp thu linh lực, quá chậm." Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Xác thật quá chậm."
Hấp thu linh mạch bên trong linh lực, yêu cầu hao phí nhất định
sức lực, đối Thúy Vũ mà nói cũng là một loại hao tổn.
Thúy Vũ trong thân thể linh lực chảy ra tốc độ, không đuổi kịp linh
lực hấp thu tốc độ, như vậy đi xuống, tình huống không ổn.
Linh lực dời đi thông đạo đã thành lập, tùy tiện đánh gãy, Thúy Vũ
cũng sẽ đã chịu không nhỏ phản phệ, Lâm Sơ Văn cũng không dám tùy tiện ra tay.
Lâm Sơ Văn từ nhẫn không gian bên trong, lấy ra một hộp linh tinh, hướng tới Thúy Vũ ném qua đi.
Thúy Vũ nhanh chóng hấp thụ linh tinh bên trong linh lực, thực mau một hộp linh tinh đã bị hút khô rồi.
Một hộp linh tinh tiêu hao xong, Thúy Vũ tình huống tựa hồ chuyển biến tốt đẹp một ít, nhưng thực mau, hôn mê tu sĩ tăng lớn đối linh lực hấp thu.
Sở Diệp cũng lấy ra một hộp linh tinh ném qua đi, Thúy Vũ thực mau lại đem linh tinh hút khô rồi.
Lâm Sơ Văn tìm tòi một chút nhẫn không gian, đem một ít vụn vặt
linh tinh lấy ra tới, Sở Diệp cũng là giống nhau.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn trước sau lấy ra linh tinh, giá trị đã không sai biệt lắm năm trăm triệu, nhiều như vậy linh tinh, cũng
đủ ba bốn bình thường Cửu giai Hồn Sư, tiến giai Hồn Vương.
Khoa Phụ tộc người hiển nhiên cũng phát hiện Thúy Vũ quẫn cảnh, sôi nổi lấy ra trên người linh tinh, bất quá, không biết là bởi
vì không có chuẩn bị, vẫn là Khoa Phụ tộc tương đối bần cùng, mấy cái Khoa Phụ tộc tu sĩ trên người linh tinh thêm lên, không

đủ
Sở Diệp hai người lấy ra tới một phần mười.
Lâm Sơ Văn nhìn Khoa Phụ Hành, thần sắc nghiêm túc nói: "Này
không thích hợp a! Người này rốt cuộc là cái gì tu vi? Tiến giai Vương giai căn bản không cần nhiều như vậy linh lực."
Khoa Phụ Hành hít sâu một hơi, ngượng ngùng nói: "Vân Viêm cũng không phải tiến giai Vương giai thời điểm, lâm vào hôn mê,
hắn là ở Vương giai Tam giai thời điểm, khế ước Vương giai Lục giai Kim Ô, lâm vào hôn mê."
Lâm Sơ Văn nhìn Khoa Phụ Hành, có chút vô ngữ nói: "Như vậy quan trọng tin tức, ngươi vì cái gì không nói sớm?"
Khoa Phụ Hành có chút xấu hổ nói: "Lâm dược sư ngươi cũng không hỏi a!"
Sở Diệp mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Vương bát đản, là sợ nói rõ ràng, bọn họ sẽ không tiếp này đơn nhiệm vụ a! Hắn còn tưởng rằng Thái Dương bộ lạc là một đám tứ chi phát đạt, đầu óc đơn giản gia hỏa, kết quả, cư nhiên là một đám gian trá giảo hoạt gia hỏa, thật sự là không thể trông mặt mà bắt hình dong a!
Hắn đã sớm hẳn là nghĩ đến, có thể từ thượng cổ sống đến bây giờ một đám gia hỏa, sao có thể là đầu óc đơn giản hạng người.
Bất quá, việc này cũng trách bọn họ vào trước là chủ, bọn họ đẩy ra chính là tiến giai Vương giai phần ăn, còn tưởng rằng tới đều là
chuẩn bị tiến vào Vương giai tu sĩ.
Khoa Phụ Vân Viêm ở hôn mê trạng thái, trên người hơi thở toàn
vô, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn phía trước, cũng cảm thụ không đến đối phương cấp bậc.
Sở Diệp hướng tới hắc quạ đen nhìn qua đi, nói: "Ô Ô, ngươi……" Ô Ô phía trước nhìn ra tới, Khoa Phụ Vân Viêm là khế
ước gián đoạn, liền không thấy ra tới đối phương cấp bậc sao?
Ô Ô có chút tạc mao, nói: "Ta cũng không biết a!"
Sở Diệp: "……" Ô Ô gia hỏa này, trang giống cái trong nghề, kết

quả như vậy chuyện quan trọng, cư nhiên đều không có làm rõ ràng, mệt gia hỏa này, còn trang giống cái thần côn tiên tri.
Powered by GliaStudio
close
Lâm Sơ Văn lấy hai chi Địa cấp bổ linh dược tề, ném cho Thúy Vũ, Thúy Vũ có chút kích động đem hai chi bổ linh dược tề nuốt đi
xuống.
Hai chi dược tề hiệu quả thập phần lộ rõ, Thúy Vũ khôi phục không ít tinh thần.
“Nhiều trừu điểm khí vận.” Sở Diệp đối với hắc quạ đen truyền âm
nói.
Nếu Thúy Vũ tiêu hao viễn siêu mong muốn, cần thiết từ địa phương khác bù trở về.
Không cần Sở Diệp nhiều lời, hắc quạ đen cũng đã làm như vậy, hắc quạ đen đem rút ra ra tới một bộ phận khí vận, chuyển dời đến Thúy Vũ trên người, phòng ngừa Thúy Vũ bởi vì linh khí khô
kiệt mà phát sinh ngoài ý muốn.
Theo thời gian chuyển dời, Thúy Vũ lần thứ hai có chút uể oải.
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Gia hỏa này, như thế nào thật sự cùng cái động không đáy giống nhau.” Này đều hấp thụ nhiều ít linh khí a!
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Thúy Vũ trên người chuyển hóa linh khí, hẳn là cũng đủ ba cái Lục giai Hồn Vương tiến giai Thất giai, tại sao lại như vậy.”
Khoa Phụ Hành ngượng ngùng cười cười, nói: “Chúng ta cũng không phải rất rõ ràng.”
Sở Diệp ngó Khoa Phụ liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Thật sự không rõ ràng lắm sao?
Sở Diệp do dự một chút, lấy ra một vại Lam Điền Ngọc Dịch, hướng tới Thúy Vũ rải qua đi.
Lam Điền Ngọc Dịch là Lam Tâm Hoa phía trên phân bố ra tới một loại giọt sương, một đóa Lam Tâm Hoa, ba ngày mới có thể phân bố một giọt, có thể dùng cho nhanh chóng khôi phục linh

lực, tăng cường Hồn Thú thể chất, này một vại thiếu yêu cầu 6000 vạn.
Lam Tâm Hoa gieo trồng khó khăn không nhỏ, Sở Diệp ở ngọc trụy không gian nội gieo trồng không ít, mấy trăm chỉ Ngân Sí Ong, cẩn trọng sưu tập mấy trăm thiên tài sưu tập đến nhiều như
vậy.
Thúy Vũ bị Lam Điền Ngọc Dịch giặt sạch một cái tắm, đối linh lực
hấp thu tốc độ biến nhanh không ít.
Khoa Phụ Hành có chút khác thường nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Danh tác a! Như vậy trân quý đồ vật, dùng để cấp
"Bồ câu" tắm rửa, "Bồ câu" đầu nhoáng lên, liền tổn thất thảm trọng.
Sở Diệp nhìn Khoa Phụ Hành thần sắc, không sai biệt lắm hiểu biết đối phương suy nghĩ cái gì, hắn cũng không nghĩ như vậy lãng phí, hiện tại là không có biện pháp hảo sao?
Thúy Vũ hướng tới Sở Diệp, phe phẩy cánh, ồn ào: "Còn muốn, còn muốn."
Sở Diệp có chút vô ngữ nói: "Đã không có."
Thúy Vũ cúi đầu, có chút thất vọng.
Theo thời gian trôi qua, Khoa Phụ Vân Viêm trên người linh khí dần dần tràn đầy lên, Thúy Vũ linh lực chảy ra tốc độ, cuối cùng là
chậm lại.
Khoa Phụ Hành hít sâu một hơi, nhìn không chớp mắt nhìn Khoa
Phụ Vân Viêm.
Có dược tề, Thiên Vận Quả, "Bồ câu" to lớn tương trợ, nếu là lại không thành, kia chỉ sợ Khoa Phụ Vân Viêm chỉ sợ không cơ hội tỉnh lại.
Đại lượng linh lực trút xuống tới rồi Khoa Phụ Vân Viêm trên người, Khoa Phụ Vân Viêm mở hai mắt, một vòng đại ngày hư ảnh xuất hiện ở Thiên Hà hoa lâm trên không.
Khoa Phụ Vân Viêm bên kia hấp thụ linh lực, cuối cùng đạt tới

bão hòa, đình chỉ linh lực hấp thụ.
Khoa Phụ Vân Viêm gián đoạn linh lực hấp thu, Thúy Vũ cuối cùng khôi phục tự do, Thúy Vũ bay đến Lâm Sơ Văn bên người, có chút kích động chụp phủi cánh, hét lên một phen.
Có thể là bởi vì nghĩ mà sợ, Thúy Vũ trên đầu mao đều tạc mở ra.
Lâm Sơ Văn sờ sờ Thúy Vũ đầu, trấn an một phen.
Ở Lâm Sơ Văn linh hồn lực trấn an dưới, Thúy Vũ dần dần bình tĩnh xuống dưới, bị thu vào linh thú túi.
Từ Thiên Hà hoa lâm hướng lên trên xem, giống như không trung
bên trong, xuất hiện hai đợt thái dương.
Đột nhiên nhiều một cái thái dương, Thiên Hà hoa lâm bên trong
độ ấm bay lên không ít, hoa lâm bên trong hoa hoa thảo thảo bị đốt hủy không ít.
Hoa lâm bên trong linh thảo, vốn dĩ liền bởi vì linh mạch linh lực bị
rút ra, sinh cơ bị hao tổn không ít, hơn nữa mặt sau mặt trời chói
chang bỏng cháy, tồn tại xuống dưới linh thảo không đến hai thành, may mắn hoa lâm bên trong quý trọng linh thảo không nhiều lắm, nếu không Sở Diệp đến nôn chết.
Khoa Phụ Hành nhìn Khoa Phụ Vân Viêm, có chút kích động nói:
“Tỉnh, thật sự tỉnh.”
Khoa Phụ Hành một phương diện có chút áy náy, về phương diện
khác lại có chút may mắn.
Thấy Khoa Phụ Vân Viêm thanh tỉnh toàn quá trình, Khoa Phụ Hành biết rõ Khoa Phụ Vân Viêm tiến giai có bao nhiêu không dễ
dàng.
Khoa Phụ Vân Viêm là Thái Dương bộ lạc Thánh Tử, Thái Dương bộ lạc rất nhiều người đều chờ mong bọn họ có thể ở này dẫn dắt
dưới, tái hiện Thái Dương bộ lạc ngày xưa vinh quang.

Khoa Phụ Vân Viêm mấy năm trước lâm vào ngủ say, đối với Thái
Dương bộ lạc mà nói, đả kích là có tính chất huỷ diệt.
Thái Dương bộ lạc trừ bỏ Khoa Phụ Vân Viêm, còn có bao gồm Khoa Phụ Hành ở bên trong ba vị Hồn Vương, bất quá, này ba cái Hồn Vương đều đã thọ nguyên gần.
Khoa Phụ Vân Viêm thức tỉnh, đại biểu cho Thái Dương bộ lạc lại
nhiều một vị tuổi trẻ hộ đạo giả, Khoa Phụ Vân Viêm thọ nguyên
bất quá một trăm, có thể lại che chở Thái Dương bộ lạc 400 năm thời gian, tạm thời là có thể yên tâm.
"Lệ" một con Tam Túc Kim Ô từ Khoa Phụ Vân Viêm trong thân thể bay ra tới, uy chấn khắp nơi.
Tiểu Bạch, Truy Phong, Tuyết Bảo bị khơi dậy ý chí chiến đấu, đồng thời phóng xuất ra trên người uy áp.
Sở Diệp ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Vị đạo hữu này trong cơ thể Hồn Thú, thức tỉnh a! Thật là không dễ dàng a!"
Khoa Phụ Hành nhìn Sở Diệp khó coi sắc mặt, có chút ngượng ngùng nói: "Thật là xin lỗi, chúng ta cũng không nghĩ tới sẽ như vậy."
Thượng cổ đỉnh cấp yêu thú chi gian đấu tranh thập phần kịch liệt, Kim Ô cùng Tiểu Bạch mấy chỉ giằng co, hơi thở kinh người.

Chương 309: Chương 309

Cung Thần xa xa nhìn Thiên Hà hoa lâm tình huống, túc khẩn mày.
“Đây là tình huống như thế nào a! Giống như có vài cổ Hồn Thú hơi thở ở giằng co.” Ngạo Gia có chút nghi hoặc nói.
Cung Thần hít sâu một hơi, nói: “Là Sở Diệp, Lâm Sơ Văn Hồn Thú, còn có Kim Ô hơi thở, thực thuần khiết Kim Ô hơi thở.”
Thiên Hải Vực có không ít đựng Kim Ô huyết mạch chim bay, nhưng là, Cung Thần vẫn là lần đầu tiên cảm nhận được huyết mạch như vậy thuần khiết Kim Ô hơi thở, hẳn là cực phẩm yêu thú.
Ngạo Gia có chút tò mò nói: “Có người khế ước Kim Ô, tiến giai Hồn Vương sao?”
Cung Khiếu đi đến, nói: “Này hơi thở nhưng không ngừng tiến giai
Hồn Vương đơn giản như vậy.”
Cung Thần hướng tới Cung Khiếu nhìn qua đi, nói: “Phụ thân, là Thái Dương bộ lạc người khế ước Kim Ô sao?”
Kim Ô là Thái Dương bộ lạc đồ đằng Hồn Thú, nghe nói thượng cổ thời điểm, Thái Dương bộ lạc có chín chỉ Kim Ô, đối ngoại chinh chiến chín chỉ Kim Ô vừa ra, như chín ngày lăng không, làm
người nghe tiếng sợ vỡ mật, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi.
Thượng cổ huy hoàng đã là qua đi, hiện giờ Thái Dương bộ lạc sớm đã xuống dốc, xa rời quần chúng, bất quá, dù sao cũng là tổ tiên rộng quá, Hải Long Cung như vậy thế lực lớn, vẫn là có điều hiểu biết.
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: “Cũng chỉ có này một bộ lạc người.”

Kim Ô chí dương đến liệt, phía trước cũng có không ít tu sĩ muốn
khế ước, bất quá, muốn khế ước Kim Ô người, đều bị thiêu thành
tro tàn. Cũng chính là Thái Dương bộ lạc người, thể chất đặc thù,
thả tại thượng cổ liền cùng Kim Ô nhất tộc tồn tại minh ước, mới
có hy vọng thành công.
“Lại là thượng cổ bộ lạc người a! Thượng cổ bộ lạc người, chẳng lẽ là muốn xuất thế?” Cung Thần nói thầm nói.
Cung Khiếu lắc lắc đầu, nói: “Nói không tốt.”
Ngạo Gia hít sâu một hơi, nói: “Gần nhất toát ra tới thiên tài nhưng thật ra càng ngày càng nhiều.”
Cung Thần thầm nghĩ: Ai nói không phải đâu, hắn còn tưởng rằng
tiến giai Hồn Vương liền xoay người đâu, hiện tại thoạt nhìn cũng
không có, Trầm Vân Quy người này, thật sự là trông cậy vào không thượng. Hắn đến tiếp tục tìm kiếm một con Vương giai Hồn
Thú khế ước một chút, lần sau khế ước nói, nhất định phải tìm cái
dùng tốt một ít.
……
Thiên Hà hoa lâm phụ cận, mấy cái Hồn Sủng Sư đều ở chú ý hoa lâm bên này hoàn cảnh.
“Lại có người tiến giai Hồn Vương sao?”
“Khả năng đi, nghe nói ngày hôm qua có mấy cái thần bí tu sĩ tiến
vào Thiên Hà hoa lâm.”
Từ Sở Diệp đẩy ra phần ăn lúc sau, liền có không ít thế lực nhìn chằm chằm Sở Diệp, Lâm Sơ Văn động tĩnh.
Thái Dương bộ lạc người vừa mới tiến vào hoa lâm, bên ngoài nhìn như gió êm sóng lặng, trên thực tế, đã sớm tin tức bay đầy trời.

“Cái này hơi thở, giống như không phải tân tấn Hồn Vương a!”
“Xác thật không rất giống, nếu là tân tấn Hồn Vương cái này uy thế không khỏi cũng quá mạnh mẽ một ít, hẳn là không phải mua
vào giai Hồn Vương phần ăn người, có lẽ là mua vào giai Hồn Vương trung kỳ hoặc là hậu kỳ người.”
“……”
……
Mấy cái Cửu giai Hồn Sủng Sư, tụ ở bên nhau trò chuyện thiên.
Sở Diệp đẩy ra phần ăn lúc sau, Thiên Hà hoa lâm bên cạnh hấp dẫn đại lượng Cửu giai Hồn Sư nhập trú.
Đại bộ phận Cửu giai Hồn Sư đều mua không nổi phần ăn, nhưng
cũng không gây trở ngại bọn họ lại đây xem náo nhiệt.
Đối không ít Cửu giai Hồn Sư mà nói, Cửu giai đến Vương giai nhìn như chỉ có một bước xa, trên thực tế lại giống như lạch trời,
mà Lâm Sơ Văn đẩy ra phần ăn, làm không ít người đều thấy được hy vọng.
Lâm Sơ Văn phần ăn đẩy ra lúc sau, kích thích không ít nguyên bản thọ nguyên gần Cửu giai Hồn Sư, đi trước bí cảnh mạo hiểm,
tìm kiếm tài nguyên.
“Lâm dược sư đẩy ra phần ăn giống như rất lợi hại a!”
“Chính là quá quý.”
“Đúng vậy! Có thể trực tiếp phụ trợ Vương thú tiến giai thiên tài địa bảo, nơi nào có như vậy hảo tìm a!”
“Không nghĩ tới, Huyết Đấu người này cư nhiên trả nổi giá cả.”
Một cái Hồn Sư toan lựu lựu nói.
Trên thực tế, mua phần ăn người, hiện tại thập phần chịu người chú ý, không ít người đều đánh tìm được có thể mua khởi phần ăn người, sau đó, giết người đoạt bảo, thay thế chủ ý.
Huyết Đấu cũng là vận khí tốt, bởi vì này là Sở Diệp, Lâm Sơ Văn cũ thức, rất nhiều người cho rằng hắn là đi tìm hai người bộ quan
hệ, không nghĩ tới, hắn là đi mua phần ăn, mới thuận lợi tiến

vào
Thiên Hà hoa lâm.
“Dược Tề Sư hiệp hội bên kia giống như đánh phá giải phần ăn chủ ý, nếu có thể phá giải, có lẽ sẽ tiện nghi điểm.”
“Dược Tề Sư hiệp hội có tiến triển sao?”
“Hẳn là không có đi, nếu là có tiến triển, hẳn là đã sớm bốn phía tuyên truyền đi.”
“Ta liền biết, không dễ dàng như vậy có tiến triển, này trước nay không nghe nói, có loại nào dược tề có thể đem tiến vào Vương giai xác suất đề cao nhiều như vậy.”
“Nói chính là a! Lâm Sơ Văn cũng không biết dùng cái gì thủ đoạn.”
“……”
……
Thiên Hà hoa lâm.
“Đa tạ Lâm dược sư.” Khoa Phụ Vân Viêm thức tỉnh qua đi, đối với Lâm Sơ Văn được rồi một cái cổ lễ.
Tuy rằng Khoa Phụ Vân Viêm phía trước lâm vào hôn mê, bất quá, ở tiến vào hoa lâm lúc sau không lâu, liền khôi phục ý thức, chỉ là người không thể động.
“Đạo hữu khách khí.” Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói.
Tuy rằng bị Khoa Phụ tộc người hố một phen, nhưng là, việc đã đến nước này, cũng không có truy cứu tất yếu.
Khoa Phụ tộc mấy cái tu sĩ ngàn ân vạn tạ đi rồi, vì đền bù phía trước giấu giếm, Thái Dương bộ lạc mấy cái tu sĩ, tặng mấy cái Thái Dương Thần Thụ hạt giống thái dương hạt cấp Lâm Sơ Văn.
Thái Dương Thần Thụ là Thái Dương bộ lạc thánh thụ, giá trị cực
cao, vì thánh cấp linh thực.
Thái Dương Thần Thụ hạt giống, ẩn chứa phong phú ngọn lửa chi
lực, có thể dùng để luyện chế Hỏa thuộc tính dược tề, cũng có thể trực tiếp dùng để dụ dỗ Hỏa thuộc tính Hồn Thú tiến hành khế
ước.

Thái Dương Thần Thụ hạt giống là thượng cổ lưu lại tới, Thái Dương bộ lạc cũng liền dư lại mười viên, lần này cầm một nửa ra tới, có thể nói là xuất huyết nhiều.
Sở Diệp hướng tới Lâm Sơ Văn nhìn qua đi, nói: “Sơ Văn, ngươi giống như thực lực tinh tiến a?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Là, bởi vì Ô Ô tiến giai.”
Ô Ô đại lượng hấp thu đồ đằng trụ bên trong đồ đằng chi lực, giữ lại không nhỏ một bộ phận, dựa vào này bộ phận khí vận chi lực,
hơn nữa chính mình tích lũy tiến vào Vương giai.
Bởi vì Khoa Phụ Vân Viêm thức tỉnh động tĩnh quá lớn, Ô Ô tiến giai động tĩnh, nhưng thật ra bị che lấp xuống dưới.
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp có chút hưng phấn nói: “Ô Ô tiến giai a!”
Ô Ô năng lực vẫn là thực dùng tốt, thực lực của đối phương tiến bộ, sau này vô luận là đối địch vẫn là kiếm tiền, đều sẽ phương tiện rất nhiều.
“Ô Ô vừa rồi giống như biến mất, là quá mệt mỏi sao?” Sở Diệp hỏi.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Không phải, hắn chỉ là có chút ngượng ngùng.”
Hắc quạ đen “Cọ” một chút, từ Lâm Sơ Văn Hồn Thất bên trong bay ra tới.
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen bộ dáng, cuối cùng minh bạch Ô Ô vì cái gì ngượng ngùng.
Ô Ô bụng phồng lên lợi hại, một bộ ăn nhiều không tiêu hóa, mau
căng chết bộ dáng, thoạt nhìn phía trước, hẳn là không thiếu kéo
lông dê.
“Ngươi hấp thu khí vận, còn không có hoàn toàn luyện hóa a!” Sở
Diệp nói.
Ô Ô gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Ô Ô một mở miệng, một ngụm mây mù trạng khí vận bị phun

tới,
Ô Ô há mồm một hút, lại đem này cổ khí vận cấp nuốt trở lại trong
bụng.
Sở Diệp híp mắt mắt, thầm nghĩ: Quả nhiên là ăn quá no rồi a!
Chờ Ô Ô đem từ đồ đằng trụ bên trong hấp thu khí vận hoàn toàn
hấp thu, hẳn là còn có thể có điều tiến bộ.
Ô Ô lần này hấp thu khí vận, để được với hơn hai mươi cái đồ đằng lệnh, chỗ tốt vẫn là không nhỏ.
Thái Dương bộ lạc bên kia người, ước chừng cũng nhìn ra tới Ô Ô trung gian kiếm lời túi tiền riêng, bất quá, đối phương trước đuối lý, cũng ngượng ngùng nói cái gì.
“Thúy Vũ đâu, phía trước xem hắn giống như rất mệt bộ dáng.” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Thúy Vũ sắp tiến giai.”
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói: “Tiến giai?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, xem như nhờ họa được phúc.”
Thúy Vũ đi theo Lâm Sơ Văn có một đoạn thời gian, Lâm Sơ Văn vẫn luôn tự cấp Thúy Vũ điều trị thân thể, trải qua nhiều năm nỗ
lực, Thúy Vũ trong thân thể ám thương cũng bị điều trị thất thất
bát bát, nhưng Thúy Vũ thương thế thật sự quá nghiêm trọng, một ít năm xưa ám thương trước sau vô pháp trừ tận gốc.
Lần này Thúy Vũ vài lần thiếu chút nữa bị rút cạn trong cơ thể linh
khí, đã chịu Thái Dương bộ lạc khí vận tẩm bổ, ngược lại là giống
như dục hỏa trùng sinh, kích thích này thân thể tự lành.
Thúy Vũ hẳn là yêu cầu nghỉ ngơi mấy ngày, chờ khôi phục lại, hẳn là là có thể tiến giai.
……
“Đúng rồi, vừa mới Chu Du đạo nhân xuất hiện.” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn ngoài ý muốn nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói:

“Khi nào?”
“Thúy Vũ thực hành linh khí tưới thời điểm.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Thì ra là thế.”
Khó trách, hắn không nhận thấy được động tĩnh gì, lúc ấy hắn lực
chú ý, tất cả tại Thúy Vũ trên người đâu.
Chu Du đạo nhân sẽ ở phụ cận bồi hồi, chẳng lẽ là thật sự nhìn trúng năm trăm triệu treo giải thưởng, gia hỏa này lá gan không nhỏ a!
“Tiểu Ngân phát hiện đối phương suất lĩnh ong đàn, đem người cắn thành đầu heo.” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn: “……”
Sở Diệp có chút tiếc nuối lắc lắc đầu, nói: “Đáng tiếc, vẫn là làm hắn chạy.”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Chạy liền chạy đi.”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn từ Thái Dương bộ lạc được đến năm cái thái dương hạt, hai quả thái dương hạt Lâm Sơ Văn chuẩn bị dùng cho luyện chế dược tề, hai quả giao cho tiểu hồ ly uẩn dưỡng trong cơ thể ngọn lửa, mặt khác một quả, giao từ Sở Diệp gieo trồng đến ngọc trụy không gian bên trong.
Thái dương hạt lý luận thượng là có thể loại ra Thái Dương Thần
Thụ, nhưng chỉ là lý luận thượng, Thái Dương Thần Thụ gieo trồng đối hoàn cảnh yêu cầu không nhỏ, gieo trồng cũng yêu cầu
khổng lồ tài nguyên, Thái Dương bộ lạc phỏng chừng đều đã từ bỏ Thái Dương Thần Thụ gieo trồng, bất quá, Sở Diệp cảm thấy ngọc trụy không gian là phi thường cường đại khí vận chi bảo, làm không hảo có thể loại ra.
……
Thiên Hà hoa lâm.
“Sở thiếu, Thái Dương bộ lạc người đi rồi?” Cung Thần hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Này đàn hỗn trướng đồ vật, đem ta hoa lâm đều cấp thiêu, mệt lớn.”
Cung Thần có chút nghi hoặc nói: “Sở thiếu, Thái Dương bộ lạc là

vị nào tiến giai Hồn Vương a! Uy thế không nhỏ a!"
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Không phải tiến giai Hồn Vương, là Hồn
Vương Tam giai vượt cấp khế ước Hồn Vương Lục giai, kết quả, lật thuyền hôn mê, ta ngay từ đầu còn tưởng rằng là tân tấn Hồn Vương hôn mê, không có làm hảo nguyên vẹn chuẩn bị."
"Ta nói đi, nơi nào có tân tấn Hồn Vương, khí thế như vậy đại." Cung Thần nói.
Khoa Phụ tộc Kim Ô là Lục giai Hồn Thú, bởi vì là Cực phẩm Hồn Thú, khí thế chút nào không thể so tầm thường Thất giai Vương thú kém cỏi.
"Sở thiếu, như thế nào không hỏi rõ ràng, như thế nào tùy tùy tiện
tiện tiếp Thái Dương bộ lạc đơn tử?"
Sở Diệp có chút bất đắc dĩ nói: "Ai làm này giúp gia hỏa này nhìn thành thật đâu, ai biết, cư nhiên cho ta chôn một cái hố to, lần sau
ta sẽ chú ý, càng là thành thật gia hỏa, càng có thể là một bụng ý nghĩ xấu, tấm tắc, ngạn ngữ nói rất đúng a! Không thể trông mặt
mà bắt hình dong."
Cung Thần: "……"
Tuy rằng ra điểm ngoài ý muốn, dùng nhiều phí không ít linh tinh,
dược tề, bất quá, kỳ thật bọn họ đảo cũng không tính mệt, rốt cuộc Ô Ô tiến giai, Thúy Vũ sắp sửa tiến giai.
Tiểu hồ ly được đến thái dương hạt uẩn dưỡng ngọn lửa, ly Vương giai Lục giai lại càng gần một bước, bọn họ còn được đến tế thiên lễ khí.
Cung Thần chống cằm, nói: "Này Thiên Hà hoa lâm hình như là phế đi, Sở thiếu muốn đổi cái địa phương sao?"
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Không cần."
Sở Diệp năm đó muốn Thiên Hà hoa lâm, chủ yếu là vì phóng ong, bất quá, hiện tại ong đàn đều đã phân tán thả đi ra ngoài.
Đối với hiện tại Sở Diệp mà nói, hoàn cảnh đối này tu hành ảnh hưởng cũng không lớn, ở đâu cư trú đều không sai biệt lắm.

“Một khi đã như vậy, kia liền tính.” Cung Thần nói.
“Ta nghe nói, ngày hôm qua mấy cái Hồn Vương đuổi theo Chu Du đạo nhân?” Sở Diệp hỏi.
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Người này thật đúng là không sợ chết.”
Lần trước Ô Ô nguyền rủa Thận Long biến thành gà, Chu Du đạo nhân kia chỉ Thận Long thiếu chút nữa bị hầm, Cung Thần còn tưởng rằng có cái này giáo huấn, Chu Du đạo nhân như thế nào cũng nên đối Sở Diệp, Lâm Sơ Văn né xa ba thước, không nghĩ tới, người này cư nhiên còn dám ở chung quanh lắc lư.
Sở Diệp híp mắt mắt, thầm nghĩ: Chu Du đạo nhân, chỉ sợ thật sự
đối phần ăn thực cảm thấy hứng thú a! Bất quá, mặc dù Chu Du đạo nhân xác nhận, lại có thể có ích lợi gì, bọn họ phần ăn, lại vô pháp phục chế.

Chương 310: Chương 310

“Sở thiếu.” Mộc Vũ đột ngột xuất hiện ở Sở Diệp trước mặt.
“Mộc thiếu vào bằng cách nào?” Sở Diệp hỏi.
Mộc Vũ có chút xin lỗi nói: “Bởi vì bên ngoài có rất nhiều người ở tìm ta, ta là trộm ẩn vào tới.”
Sở Diệp: “……” Mộc tộc lén đi năng lực thật sự khủng bố a! Hắn vốn đang cho rằng hắn phòng hộ trận hiệu quả không tồi tới, hiện
tại thoạt nhìn, tựa hồ yêu cầu hơi chút cải tiến một chút. Bất quá,
Mộc Vũ này sẽ hơi thở, tương đương cổ quái, nhìn không giống như là cá nhân, đảo như là một gốc cây thực vật.
Tiểu Ngân ghé vào Sở Diệp trên vai, nhìn Mộc Vũ nhấp nháy nhấp nháy con mắt, nói thầm “Thơm quá, thơm quá.”
“Mộc đạo hữu tiến giai tốc độ, thật sự là làm người hâm mộ a!” Mộc Vũ thực lực đã tới Vương giai Tứ giai, Sở Diệp tự giác chính mình tiến giai tốc độ không tính chậm, nhưng là, gặp gỡ Mộc Vũ loại này đặc thù chủng tộc, tiến giai tốc độ lại không tính nhanh.
Sở Diệp không cấm cảm thán nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, chính mình có cơ duyên, người khác cũng có.
Mộc Vũ cười cười, nói: “Sở thiếu nói lời này, chiết sát ta.”
“Mộc đạo hữu, như thế nào đột nhiên tới.” Sở Diệp hỏi.
“Ta là tới xin lỗi, phía trước, Thái Dương bộ lạc tiến đến ta bộ lạc dò hỏi phần ăn sự tình, chịu giới hạn trong khế ước, ta chỉ nói cho
bọn họ, mua phần ăn sẽ không có hại, ta nguyên bản cho rằng, Thái Dương bộ lạc mua phần ăn là vì đem Khoa Phụ Nghiêu bồi dưỡng tiến Vương giai, không nghĩ tới, bọn họ cư nhiên là vì

đánh thức Khoa Phụ Vân Viêm." Nghe được Thiên Hà hoa lâm xuất hiện Kim Ô, Mộc Vũ liền đoán được sự tình không thích hợp.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Sự tình đã giải quyết, Mộc đạo hữu không cần để ở trong lòng."
"Luôn là ta không phải."
Sở Diệp nhàn nhạt nói: "Không trách mộc thiếu." Tuy rằng hoa lâm bên trong linh mạch, hoa cỏ huỷ hoại không ít, bất quá, bọn họ kỳ thật vẫn phải có kiếm.
"Khoa Phụ Vân Viêm cũng không biết sao lại thế này, như thế nào
sẽ ở Vương giai Tam giai khế ước Kim Ô, quá tham công liều lĩnh, như thế nào không hề từ từ." Sở Diệp có chút nghi hoặc nói. Khoa Phụ Vân Viêm nếu là tiến vào Hồn Vương Tứ giai lại đi khế ước Kim Ô, hẳn là sẽ ổn thỏa rất nhiều.
"Đều không phải là hắn tham công liều lĩnh, mà là không có biện
pháp." Mộc Vũ lắc lắc đầu, tiếp tục nói: "Năm đó Kim Ô bị nhốt ở đại ngày bí cảnh bên trong, theo thời gian chuyển dời, đại ngày bí
cảnh thập phần không ổn định, tùy thời sẽ bị hủy diệt, chỉ có Kim
Ô bị khế ước mới có thể mang ra bí cảnh, mà Khoa Phụ Vân Viêm là Thái Dương bộ lạc, nhất chọn người thích hợp." Năm đó,
Thái Dương bộ lạc cũng là tưởng mạo hiểm bác một bác.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Thì ra là thế."
Mộc Vũ lấy ra hai quả ngọc giản, nói: "Đây là ta phía trước được đến, với ta mà nói không có gì dùng, có lẽ đối Lâm dược sư có chút dùng, coi như là tộc của ta nhận lỗi."
Lâm Sơ Văn lấy ra ngọc giản xem xét một chút, phát hiện là hai quả dược tề thuật ngọc giản, cũng không có khách khí.
"Đa tạ, này hai quả ngọc giản xác thật đối ta có không nhỏ tác dụng." Lâm Sơ Văn nghiêm túc nói.
Mộc Vũ cười cười, nói: "Lâm dược sư dùng thượng liền hảo."
"Mộc đạo hữu có tâm, sau này có cái gì yêu cầu hỗ trợ, tẫn có thể

mở miệng."
Lâm Sơ Văn cân nhắc, dược tề thuật ngọc giản sợ là phía trước chết kia hai cái Địa cấp Dược Tề Sư lưu lại, bên trong có không ít Thiên Hải Vực độc hữu dược tề phối phương cùng thủ pháp.
Lâm Sơ Văn đắc tội Thiên Hải Vực Dược Tề Sư hiệp hội, thế cho nên rất nhiều dược tề phối phương chậm chạp không thể tới tay, số tiền lớn treo giải thưởng cũng vô dụng, không nghĩ tới đi mòn
giày sắt tìm chẳng thấy, đến khi đạt được chẳng tốn công.
Mộc Vũ cười cười, nói: "Ta xác thật có chuyện, yêu cầu Lâm dược sư hỗ trợ."
Mộc tộc hiện tại đang đứng ở cao tốc phát triển giai đoạn, dược tề có chút thiếu, Mộc Vũ lần này tới, cũng là tưởng đổi một đám bình thường dược tề, dùng để bồi dưỡng trong tộc tiểu bối.
Lâm Sơ Văn lấy ra Mộc Vũ trên tay danh sách, cười cười, nói: "Không có gì vấn đề lớn, hai ngày sau, liền có thể lại đây lấy hóa."
Mộc Vũ vội vàng chắp tay, nói: "Đa tạ Lâm dược sư."
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Đều là việc nhỏ." Truyền thừa vô giá, so sánh với dưới, Mộc Vũ yêu cầu này một đám Huyền cấp dược tề không tính cái gì.
……
Mộc Vũ cung cấp ngọc giản đối Lâm Sơ Văn trợ giúp cực đại, bắt được ngọc giản lúc sau mấy ngày, Lâm Sơ Văn hoàn toàn đắm chìm ở đối ngọc giản nghiên cứu bên trong.
Tiểu Bạch nhảy tới Lâm Sơ Văn trước mặt, có chút kích động nói cái gì.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Được rồi, được rồi, đã biết."
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, hỏi: "Làm sao vậy?"
"Tiểu Bạch biết ngọc giản bên trong có Bách Bảo Lưu Li dược tề phối phương, muốn."
Bách Bảo Lưu Li dược tề vì Địa giai dược tề, này đây trăm loại yêu thú máu tươi luyện chế một loại dược tề, có phụ trợ Hồn Thú
đột phá chi hiệu, đối hổ loại Hồn Thú tác dụng đặc biệt đại.
Phía trước, Lâm Sơ Văn lộng tới quá một chi, là Dược Tề Sư hiệp

hội Dược Tề Sư luyện chế, phẩm tướng có chút kém, bất quá, hiệu quả còn có thể.
Bách Bảo Lưu Li dược tề là có thể lặp lại sử dụng dược tề, Tiểu Bạch dùng một chi cảm thấy không tồi, liền khuyến khích Lâm Sơ
Văn lại đi mua, không biết có phải hay không thật sự không hóa, vẫn là Dược Tề Sư hiệp hội bên kia cố tình cản trở, Lâm Sơ Văn hoa giá cao thu mua, cũng không lộng tới tay.
Lúc này nhìn đến ngọc giản truyền thừa bên trong có, Tiểu Bạch liền có chút đãi không được.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Đã biết, đã biết, ta đi sưu tập một chút tài liệu, chờ tài liệu đúng chỗ, ta liền cho ngươi luyện chế."
Tiểu Bạch nghe vậy, vừa lòng gật gật đầu.
……
Thành chủ phủ.
Sở Diệp đem một trương tài liệu danh sách đưa cho Cung Thần.
"Ngàn năm Dung Huyết Thảo, Sở thiếu như thế nào đột nhiên yêu
cầu cái này." Cung Thần có chút ngoài ý muốn hỏi.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Luyện chế dược tề yêu cầu."
Cung Thần có chút tò mò nói: "Chẳng lẽ là muốn luyện chế Bách Bảo Lưu Li dược tề?"
Sở Diệp nhìn Cung Thần, khen nói: "Cung thiếu lợi hại, một đoán
liền đoán được."
Powered by GliaStudio
close
Cung Thần cười cười, nói: "Còn hảo, này không khó đoán."
Dung Huyết Thảo sử dụng rất ít, giống nhau dược tề cũng không
cần phải niên đại như vậy cao.
Ngàn năm Dung Huyết Thảo cũng chính là luyện chế Bách Bảo Lưu Li dược tề thời điểm dùng tương đối nhiều.
"Bách Bảo Lưu Li dược tề phối phương là Dược Tề Sư hiệp hội bất truyền bí mật, hai vị chẳng lẽ lộng tới tay?"
Dược Tề Sư hiệp hội cùng Lâm Sơ Văn quan hệ vẫn luôn thực

khẩn trương, ở dược tề truyền thừa phương diện, đối Lâm Sơ Văn áp dụng nhất quán đều là canh phòng nghiêm ngặt thái độ, Bách Bảo Lưu Li dược tề phối phương, Dược Tề Sư hiệp hội bên trong cũng chỉ có ít ỏi vài người nắm giữ.
Cung Thần phía trước còn vì Lâm Sơ Văn thu mua hơn trăm bảo lưu li dược tề, bất quá không có thể thành công.
Sở Diệp cười cười, nói: "Mộc tộc đưa lại đây."
Cung Thần bừng tỉnh minh bạch cái gì, gật gật đầu, nói: "Thì ra là
thế."
Cung Thần nhớ tới, phía trước có hai cái Địa giai Dược Tề Sư đi tìm Mộc tộc phiền toái, không chiếm được cái gì hảo, nhưng thật
ra đem mệnh để lại.
"Ta sẽ mau chóng vì Lâm dược sư gom đủ dược liệu." Cung Thần nói.
"Làm phiền." Sở Diệp nói.
Cung Thần hít sâu một hơi, nói: "Cái này ngàn năm Dung Huyết Thảo sử dụng hữu hạn, nếu là Dược Tề Sư hiệp hội nghe được tin tức, chỉ sợ sẽ đoán được cái gì."
Sở Diệp mãn không thèm để ý cười cười, nói: "Không sao cả."
Dược Tề Sư hiệp hội vẫn luôn ám chọc chọc tìm bọn họ phiền toái, có thể có một cơ hội cấp đối phương mách lẻo, cũng không có gì không tốt.
Cung Thần cười cười, nói: "Cũng là, nếu là luyện chế ra dược tề, có không đều hai chi cho ta?"
"Nếu là có bao nhiêu, tự nhiên có thể, Cung thiếu là vì Trầm Vân Quy chuẩn bị?" Sở Diệp cười cười hỏi.
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Đúng là." Tuy rằng nhà mình Hồn Thú là cái không đàng hoàng, bất quá, nếu đều khế ước, cũng không hảo bạc đãi.
Sở Diệp nhìn Cung Thần, nói: "Cung thiếu là cái không tồi khế ước chủ a!" Hồn Thú lại như thế nào hố cha, đều rưng rưng ăn ngon uống tốt cung phụng.
Cung Thần cười cười, nói: "Sở thiếu quá khen."
……

Cung Thần thực mau liền gom đủ linh thảo cùng thú huyết, đưa đến Thiên Hà hoa lâm.
Lâm Sơ Văn nhìn đưa lại đây ngàn năm Dung Huyết Thảo, có chút ngoài ý muốn, nói: “Cung Thần cư nhiên một chút thu mua
hai mươi cây ngàn năm Dung Huyết Thảo lại đây.”
Sở Diệp lười biếng ngồi ở ghế trên nói: “Nghe Cung Thần nói, có vài cọng ngàn năm Dung Huyết Thảo giá cả tương đối cao, bất quá, cũng bắt lấy tới, chủ yếu là lo lắng, Dược Tề Sư hiệp hội nghe được tin tức, sẽ từ giữa làm khó dễ, Cung Thần đoán trước vẫn là thực chính xác, Dược Tề Sư hiệp hội bên kia đại khái ý thức được cái gì, đã ở hạn chế Dung Huyết Thảo bán ra.”
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Hạn chế không sao cả, hai mươi cây ngàn năm Dung Huyết Thảo hẳn là đủ dùng.”
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Ký chủ đại nhân, Ô Ô đại nhân
sẽ chúc phúc ngươi luyện chế ra cực phẩm dược tề, có Ô Ô đại nhân chúc phúc, luyện chế ra Bách Bảo Lưu Li dược tề là dễ như trở bàn tay sự tình.”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Kia thật là cảm ơn ngươi.”
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Hắn cũng không lòng tham, không cần luyện chế ra cực phẩm dược tề, chỉ cần luyện chế ra thượng phẩm dược tề liền không sai biệt lắm.
……
Mấy trăm cái huyết vại ở Lâm Sơ Văn bên cạnh một chữ bài khai, luyện chế Bách Bảo Lưu Li dược tề, yêu cầu thượng trăm loại thú huyết.
Dược tề hiệu quả cùng sở sử dụng thú huyết phẩm chất cùng một
nhịp thở.
Lâm Sơ Văn nơi này thú huyết, tất cả đều là Vương cấp yêu thú thú huyết, nếu là thất bại liền bãi, một khi thành công, dược tề phẩm chất tất nhiên sẽ không thấp.
Bất quá, bởi vì thú huyết phẩm cấp tương đối cao, luyện chế thành công khó khăn cũng sẽ lớn hơn một chút.
Lâm Sơ Văn trước luyện chế hai lần dược tề luyện tập, tuy rằng

đều thất bại, bất quá, cuối cùng thượng thủ.
Lần thứ ba luyện chế bách bảo dược tề thời điểm, ở Ô Ô chúc phúc dưới, rốt cuộc thành công.
Lâm Sơ Văn tiêu phí mấy ngày thời gian, luyện chế Bách Bảo Lưu Li dược tề, rốt cuộc ở tiêu hao xong cuối cùng một gốc cây ngàn năm Dung Huyết Thảo thời điểm, luyện chế ra cực phẩm Bách Bảo Lưu Li dược tề.
Cực phẩm bách bảo lưu li một luyện chế mà thành, Thiên Hà hoa
lâm trên không tức khắc xuất hiện trăm sắc lưu li cầu vồng.
Ngũ thải ban lan cầu vồng, chiếu rọi phía chân trời, cảnh tượng dị
thường mỹ lệ, dẫn tới không ít người nghỉ chân quan vọng.
Thiên Hà hoa lâm dị tượng, nhanh chóng khiến cho không ít người chú ý, một chúng tu sĩ sôi nổi nghị luận mở ra.
“Thiên Hà hoa lâm thật là một ngày một cảnh a! Này trước đó không lâu, mới xuất hiện song ngày lăng không, này sẽ lại xuất hiện trăm sắc cầu vồng.”
“Này trăm sắc cầu vồng rốt cuộc là như thế nào hình thành a!”
“Đây là cực phẩm Bách Bảo Lưu Li dược tề luyện thành dấu hiệu.”
“Bách Bảo Lưu Li dược tề không phải Dược Tề Sư hiệp hội chiêu bài dược tề sao? Nghe nói, Dược Tề Sư hiệp hội cũng không mấy cái Dược Tề Sư luyện chế ra tới a! Không nghĩ tới, Lâm Sơ Văn vừa ra tay chính là cực phẩm dược tề a?”
“Không phải nói Lâm Sơ Văn khế ước Vận Đen Quạ, luyện chế dược tề xác suất thành công hạ thấp sao? Như thế nào vừa ra tay chính là cực phẩm dược tề.”
“Ngươi như thế nào đến bây giờ còn cảm thấy kia chỉ hắc quạ đen là Vận Đen Quạ a, tuyệt đối không phải, ta xem là phúc vận quạ mới đúng.”
“Tấm tắc, Dược Tề Sư hiệp hội độc môn dược tề, Lâm dược sư cư nhiên luyện chế ra cực phẩm phẩm chất, Dược Tề Sư hiệp hội Dược Tề Sư đã biết, sợ là muốn dậm chân.”
“Dược Tề Sư hiệp hội hẳn là đã thói quen đi.” Rốt cuộc Lâm Sơ Văn vả mặt Dược Tề Sư hiệp hội, cũng không phải một lần hai

lần.
“Các ngươi nói Lâm dược sư là như thế nào bắt được Bách Bảo Lưu Li dược tề phối phương? Chẳng lẽ là Dược Tề Sư hiệp hội ra phản đồ.”
“Không thể nói, không thể nói.”
“……”

Chương 311: Chương 311

Dược Tề Sư hiệp hội nơi dừng chân.
Thường Hồng nhìn Thiên Hà hoa lâm phương hướng, sắc mặt có
chút khó coi.
“Sư phụ, Lâm Sơ Văn luyện chế ra Bách Bảo Lưu Li dược tề, hắn như thế nào sẽ có Bách Bảo Lưu Li dược tề phối phương?”
Thường Mậu hỏi.
Thường Hồng có chút bất đắc dĩ nói: “Sợ là Lư Tích Hằng cái kia ngu xuẩn làm.”
Dược Tề Sư hiệp hội đại trưởng lão ở tìm Mộc tộc rơi xuống, Lư Tích Hằng ngẫu nhiên đã biết Mộc tộc rơi xuống, muốn độc chiếm
Mộc tộc chỗ tốt, gạt Dược Tề Sư hiệp hội mấy cái Dược Tề Sư trộm tìm qua đi, kết quả, làm Mộc tộc cấp xử lý.
Lấy Mộc tộc cùng Lâm Sơ Văn quan hệ, Mộc tộc sợ là đem Lư Tích Hằng trên tay dược tề truyền thừa bán cho Lâm Sơ Văn.
Thường Mậu sắc mặt đổi đổi, nói: “Sư phụ, nếu là như thế, kia tình huống sợ là không ổn.”
Nếu Mộc tộc thật sự đem truyền thừa bán cho Lâm Sơ Văn, kia Lâm Sơ Văn trên tay có được dược tề phối phương, liền không ngừng Bách Bảo Lưu Li dược tề một loại.
Lâm Sơ Văn dược tề thuật, được trời ưu ái, toàn bộ Dược Tề Sư hiệp hội không người có thể địch.
Bất quá, Dược Tề Sư hiệp hội nội tình thâm hậu, biết được rất nhiều Lâm Sơ Văn chưa từng tiếp xúc dược tề phối phương cùng thủ pháp, Lư Tích Hằng trên tay truyền thừa nếu là dừng ở Lâm Sơ Văn trên tay, Dược Tề Sư hiệp hội ở phương diện này ưu thế, sẽ đại đại yếu bớt.

Thường Hồng sắc mặt có chút khó coi, Bách Bảo Lưu Li dược tề sự tình truyền quay lại hiệp hội, hiệp hội những cái đó gia hỏa sợ
là lại muốn lải nhải hắn làm việc bất lợi, bọn người kia một đám ngoài miệng nói nhẹ nhàng, căn bản không biết muốn ngăn chặn
Lâm Sơ Văn có bao nhiêu khó.
Lâm Sơ Văn càng ngày càng khủng bố, lại không ra tay, chỉ sợ thật sự muốn ngăn chặn không được, Bách Bảo Lưu Li dược tề đều ra tới, có lẽ hiệp hội thượng tầng ẩn cư thái thượng trưởng lão, sẽ nhịn không được ra tay.
……
Thành chủ phủ.
"Cư nhiên nhanh như vậy liền luyện chế ra dược tề, chính là như thế nào sẽ là cực phẩm dược tề đâu." Cung Thần nói thầm nói.
Có thể đem Bách Bảo Lưu Li dược tề luyện chế ra tới liền không tồi, cực phẩm dược tề đó là nhiều ít Dược Tề Sư tưởng cũng không dám tưởng.
Nguyên Sương phu nhân nhịn không được nói: "Lâm dược sư thật sự là thiên tài, quạ đen đại nhân hẳn là hỗ trợ." Lần trước thấy hắc quạ đen phụ trợ Cung Thần tiến giai, Nguyên Sương phu nhân liền đối hắc quạ đen cực độ sùng bái, nhắc tới Ô Ô thời điểm, luôn là cung cung kính kính xưng là quạ đen đại nhân.
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Hơn phân nửa là như thế."
Trầm Vân Quy duỗi cổ, thúc giục Cung Thần, nói: "Mau đi mua dược tề, mau đi, mau đi."
Cung Thần: "……"
Cung Thần tìm được rồi Thiên Hà hoa lâm, Lâm Sơ Văn nghênh đón Cung Thần.
"Cung thiếu là vì Bách Bảo Lưu Li dược tề tới?"
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Còn muốn chúc mừng Lâm dược sư, luyện chế ra cực phẩm dược tề."
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Ngẫu nhiên mà thôi, không nghĩ tới, một không cẩn thận liền luyện chế ra cực phẩm dược tề."
Cung Thần: "……" Nguyên lai là không cẩn thận sao? May mắn Dược Tề Sư hiệp hội người không ở nơi này, nếu là ở chỗ này,

sợ là phải bị tức chết rồi.
Lâm Sơ Văn cân nhắc, hắn luyện chế ra cực phẩm dược tề là có rất nhiều nhân tố, thứ nhất là sở dụng thú huyết đều là Vương cấp, đệ nhị là phẩm chất cực cao linh tuyền thủy. Sở Diệp ngọc trụy không gian, gần nhất đã xảy ra thăng cấp, ngọc trụy không gian bên trong linh tuyền thủy, phẩm chất cũng đã xảy ra thật lớn
tăng lên, thứ ba là Ô Ô, Ô Ô phía trước từ Thái Dương bộ lạc đồ đằng trụ bên trong, hấp thụ rất nhiều khí vận, không ít khí vận tiêu
hao không được, Ô Ô đơn giản đem này cổ khí vận cấp chuyển hóa, dùng cho chúc phúc hắn thành công luyện chế dược tề.
"Nơi này đều là Bách Bảo Lưu Li dược tề, Cung thiếu thích nói, đều có thể lấy đi." Lâm Sơ Văn nói.
"Nơi này có 26 chi a!" Cung Thần nhịn không được nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, ta gần nhất luyện chế không ít, bất quá, chỉ ra một lò cực phẩm dược tề." Luyện ra cực phẩm dược tề kia một lò, ra chín chi, Lâm Sơ Văn mặt khác để lại sáu chi thượng phẩm dược tề, dư lại đều ở chỗ này.
Cung Thần: "…… Ta muốn tam chi liền đủ dùng."
Cung Thần thầm nghĩ: Bách Bảo Lưu Li dược tề ở Dược Tề Sư hiệp hội cũng là quý trọng dược tề a! Lâm Sơ Văn này vừa ra tay chính là một đống, làm đến giống như vậy trân quý dược tề giống
hàng thông thường giống nhau.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Kia hành, dư lại Cung thiếu cũng đem đi đi, cầm đi bán đấu giá hoặc là đổi đồ vật đều có thể."
Cung Thần hít sâu một hơi, nói: "Có thể chứ?"
Bách Bảo Lưu Li dược tề chính là Dược Tề Sư hiệp hội chiêu bài dược tề, có thể luyện chế Dược Tề Sư cũng không nhiều, ngẫu nhiên phóng cái một hai chi ra tới, tổng hội dẫn tới đông đảo Vương giai Hồn Sủng Sư tranh đoạt, Lâm Sơ Văn lập tức thả ra nhiều như vậy, làm Dược Tề Sư hiệp hội đã biết, những cái đó Dược Tề Sư sợ là phải bị tức chết rồi.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Có thể a! Tốt nhất nhiều đổi điểm linh tinh."

Phía trước, vì đánh thức Khoa Phụ Vân Viêm, hai người trên tay linh tinh bị tiêu hao không còn, Lâm Sơ Văn cân nhắc cũng nên bổ sung một ít.
“Lâm thiếu phía trước không phải đã góp nhặt không ít linh tinh
sao?” Cung Thần có chút hồ nghi hỏi.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, thở dài một tiếng, nói: “Dùng xong rồi.”
Cung Thần sắc mặt đổi đổi, thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn cái này tiêu dùng, cũng là đến không được a!
……
Thiên Hải học viện nơi dừng chân.
“Ca, Cung Thần tính toán bán đấu giá mười hai chi Bách Bảo Lưu Li dược tề, ca ca có thể suy xét vào tay một chi.” Lạc Yên nói.
Lạc Phong rất có hứng thú nói: “Mười hai chi, bút tích không nhỏ
a!”
Lạc Yên gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Dược Tề Sư hiệp hội bán đấu giá dược tề, luôn là moi ì ạch xúi, có cái gì hảo dược tề, thật vất vả mới phóng cái một hai chi ra tới,
Lâm Sơ Văn liền bất đồng, thường xuyên một phóng chính là một
số lớn, không biết này có phải hay không thuyết minh Lâm Sơ Văn một người luyện chế dược tề hiệu suất, liền siêu việt toàn bộ
Dược Tề Sư hiệp hội.
“Nghe nói, Lâm Sơ Văn phía trước cầu mua hơn trăm bảo lưu li dược tề, không có thành công, hiện tại Lâm Sơ Văn chính mình sẽ luyện chế, nhưng thật ra không cần phải cầu mua, sẽ chính mình luyện chế dược tề chính là hảo a.” Lạc Yên lắc lắc đầu, tràn đầy hâm mộ nói.
“Lần này bán đấu giá dược tề đều cái gì phẩm chất?”
“Bốn chi hạ phẩm, bốn chi trung phẩm, bốn chi thượng phẩm.” Lạc Yên nói.
Lạc Phong nhăn nhăn mày, nói: “Không có cực phẩm dược tề a!”
Lạc Yên lắc lắc đầu, nói: “Không có.”

Lạc Phong có chút tiếc nuối nói: “Không có a?”
Lạc Yên có chút bất đắc dĩ nói: “Ca, ngươi suy nghĩ cái gì đâu, Lâm Sơ Văn xác thật luyện chế ra cực phẩm dược tề, nhưng là, Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp trên tay Vương giai Hồn Thú thêm lên, nhưng có vài chỉ đâu.”
Cực phẩm dược tề hiệu quả, muốn so thượng phẩm dược tề đều ưu việt rất nhiều, Lâm Sơ Văn lại không phải thực thiếu tiền, tự nhiên sẽ trước kiềm chế nhà mình Hồn Sủng sử dụng, ai đều biết,
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hai cái, bồi dưỡng khởi Hồn Sủng tới, chính là hoàn toàn không tiếc hết thảy đại giới.
Lạc Phong gật gật đầu, thở dài một tiếng, nói: “Nói cũng là.”
……
Thực mau liền đến đấu giá hội tổ chức thời gian.
Lạc Phong đi vào đấu giá hội, ánh mắt tùy ý quét quét, nói: “Tới người không nhiều lắm a!”
Đấu giá hội nơi sân cực đại, có thượng vạn chỗ ngồi, lớn như vậy nơi sân thưa thớt ngồi trăm tới hào người.
Lạc Yên bĩu môi, “Tuy rằng tới người không nhiều lắm, nhưng là,
Hồn Vương nhiều a!”
Lần này bán đấu giá Cung Thần cũng chưa từng có nhiều tuyên truyền, có thể được đến tin tức người tự nhiên có thể được đến, không chiếm được tin tức, kia hơn phân nửa đều là mua không nổi.
Tưởng tiến đấu giá hội trước hết cần nghiệm tư, lần này bán đấu giá chủ yếu thu linh tinh, trên người không có cái một trăm khối
linh tinh đều không cho tiến.
“Ca, cái kia có phải hay không Thường Hồng a!” Lạc Yên trộm nhìn một cái xuyên áo đen nam tử vài lần, thần thần bí bí hỏi.
Tham dự hội nghị Hồn Vương có vài cái đều là đâu đầu đâu mặt, không nghĩ bại lộ thân phận trang điểm.
Powered by GliaStudio
close
Nhưng là, Hồn Vương tu giả dù sao cũng là số ít, mỗi cái Hồn

Vương đều có đặc thù, quen biết Hồn Sủng Sư có thể rất dễ dàng nhận ra tới.
Lạc Phong lắc lắc đầu, nói: “Đừng gào.” Thường Hồng nếu trang điểm thành như vậy, hơn phân nửa là không nghĩ làm người nhận
ra tới.
Vốn dĩ nếu người nhiều nói, còn hơn phân nửa làm người hỗn đi qua, vấn đề là đấu giá hội quy cách có chút cao, rất nhiều Hồn Sủng Sư đều vào không được, Thường Hồng liền có chút thấy được.
Lạc Phong đánh giá không ít người đều xem thấu Thường Hồng thân phận, chỉ là sủy minh bạch trang hồ đồ mà thôi.
“Ca, ngươi nói hắn tới làm gì a! Hắn có phải hay không không thể
luyện chế Bách Bảo Lưu Li dược tề a! Không nên a! Liền tính hắn không thể luyện chế, Dược Tề Sư hiệp hội cũng có người có thể luyện chế a! Có phải hay không, tăng nhiều cháo ít, Dược Tề Sư hiệp hội dược tề mua không được, cho nên, tới mua Lâm Sơ Văn luyện chế?” Lạc Yên toái toái thì thầm.
Lạc Phong nghe Lạc Yên nói, có chút vô ngữ, Hồn Vương cường giả linh hồn lực đều thập phần mạnh mẽ, Lạc Yên tuy rằng nói nhỏ giọng, nhưng là, lại có thể giấu ai?
Trong sân rất nhiều Hồn Sủng Sư, một đám nhìn dường như không có việc gì, nhưng một đám đều đem lỗ tai dựng thẳng lên tới.
Lạc Phong bị Lạc Yên triền không có biện pháp, lắc lắc đầu, truyền âm nói: “Có lẽ nhân gia là tới thử hư thật.”
Lạc Yên bĩu môi, nói: “Hư thật? Lâm Sơ Văn tuy rằng thanh danh
không phải thực hảo, nhưng là, danh dự là không có vấn đề.”
Lạc Phong: “……” Lạc Yên lời này nghe giống như có chút vấn đề, lại giống như không có gì vấn đề.
Lạc Phong nhìn Thường Hồng, cảm thấy đối phương giống như có chút như đứng đống lửa, như ngồi đống than, Lạc Phong âm thầm đồng tình Thường Hồng một phen, có Lâm Sơ Văn như vậy

cái đối thủ, Dược Tề Sư hiệp hội cũng là đáng thương, Lâm Sơ Văn cũng không như thế nào cùng Dược Tề Sư hiệp hội chính diện xung đột, nhưng là, đối phương mỗi khi tùy tiện luyện chế cái
dược tề, liền đem Dược Tề Sư hiệp hội thể diện quét cái tinh quang.
Cung Thần đi ra, nói: “Cảm tạ đại gia tiến đến tham gia lần này bán đấu giá, nhàn thoại ta cũng không nói nhiều, phía dưới bắt đầu bán đấu giá, lần này bán đấu giá đệ nhất kiện bài phẩm là một chi Bách Bảo Lưu Li dược tề, thượng phẩm, khởi chụp giới mười khối linh tinh.”
Lạc Phong nhìn Cung Thần, trong lòng có chút hâm mộ, hắn là Hồn Vương, Cung Thần cũng là Hồn Vương, bất quá, Cung Thần có thể so hắn phong cảnh nhiều, đối phương khống chế một cái sát khí sơn cốc, còn phụ trách bán ra đông đảo Địa cấp dược tề, không giống hắn, yêu cầu cái gì tài nguyên, còn phải cực cực khổ
khổ đi kiếm lấy, vì cái gì nhận thức Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn không phải hắn đâu.
“Hai trăm khối linh tinh.” Băng Thiên Dịch nói.
Lâm Mộng Dung cau mày, nói: “Này giá cả, trướng nhanh như vậy.”
Lần này bán đấu giá có mười hai chi dược tề, Lâm Mộng Dung còn tưởng rằng đệ nhất chi dược tề, đại gia sẽ quan vọng một chút, không nghĩ tới, đệ nhất chi dược tề, giá cả đã bị cất cao tới rồi loại trình độ này, 200 linh tinh, đã là thị trường gấp hai.
Mộ Lăng Thiên nhăn nhăn mày, nói: “Đại khái là tưởng lớn tiếng doạ người, đem những người khác đều dọa sợ đi.”
Giống Bách Bảo Lưu Li dược tề như vậy dược tề, vào đấu giá hội, giá cả phiên cái hai ba lần cũng là tầm thường, 200 linh tinh không thấp, nhưng kỳ thật cũng không tính quá cao.
Có thể là Băng Thiên Dịch báo giá đã không thấp, cũng có thể là trong sân tu sĩ tưởng bán Băng Thiên Dịch cái này Địa giai Dược Tề Sư một cái mặt mũi, Băng Thiên Dịch mở miệng lúc sau, cũng không có người tiếp tục cùng này cạnh tranh, dược tề làm Băng Thiên Dịch cầm xuống dưới.

Dược tề thực mau bị đưa đến Băng Thiên Dịch trên tay.
“Như thế nào?” Ngồi ở Băng Thiên Dịch bên người Tuyết Dương hỏi.
Băng Thiên Dịch cười cười, nói: “Lâm dược sư dược tề thuật hẳn là tiến bộ không ít.” Băng Thiên Dịch cùng Lâm Sơ Văn giao lưu quá dược tề thuật, đối Lâm Sơ Văn dược tề trình độ có nhất định hiểu biết.
“Phía dưới bán đấu giá đệ nhị chi dược tề, hạ phẩm.” Cung Thần đơn giản nói.
Tiến đến tham gia bán đấu giá, đều là biết hàng, Cung Thần cũng
liền không có nói thêm cái gì.
“150 linh tinh.” Băng Thiên Dịch lại lần nữa mở miệng nói.
“160 linh tinh” băng thanh tiên tử báo một cái giá, có chút ai uyển
nói, “Băng dược sư đây là ngươi không phải, đều mua một chi thượng phẩm, liền hạ phẩm đều không buông tha.”
“170 linh tinh,” Băng Thiên Dịch có chút áy náy nhìn băng thanh
tiên tử, nói: “Ta có hai chỉ Vương giai Hồn Thú đâu, không hảo nặng bên này nhẹ bên kia a!”
“180 linh tinh.” Thiết li đạo nhân cười cười, nói: “Hai vị đừng cãi cọ, vẫn là nhường cho ta đi.”
“200 linh tinh.” Băng thanh tiên tử cắn chặt răng nói.
Băng thanh tiên tử khai cái này giá cả, mọi người thật không có tiếp tục cạnh giới, đệ nhất chi thượng phẩm dược tề chính là hai trăm linh tinh, mọi người đều cảm thấy băng thanh tiên tử báo cái
này giá cả, sợ là có chút mệt.
Mười hai chi Bách Bảo Lưu Li dược tề không tính thiếu, bất quá, bởi vì rất nhiều Hồn Vương đều chiếm cứ ở Thiên Nhàn Đảo sưu tầm Thương Lan Long, rất nhiều Hồn Vương đều có không ngừng một con Vương thú, cho nên mười hai chi dược tề căn bản
là không đủ phân.
Mấy cái nguyên bản còn nghĩ nhặt tiện nghi Hồn Sủng Sư, xem

tình huống không ổn, sôi nổi gia nhập cạnh giới.
Ở mọi người lên ào ào dưới, dược tề thành giao giá cả cơ bản đều ở hai trăm linh tinh trở lên, so sánh với dưới, Băng Thiên Dịch chụp được đệ nhất chi dược tề, khen ngược giống giá cả thập phần rẻ tiền.
Tuyết Dương hít sâu một hơi, nói: "Dược tề thực đoạt tay a!"
Tuyết Dương hoa 230 khối linh tinh, chụp được một chi trung phẩm dược tề, dược tề giá cả có chút vượt qua Tuyết Dương dự toán.
Băng Thiên Dịch hít sâu một hơi, có chút vui sướng khi người gặp
họa nói: "Dược tề hiệp hội sợ là lại muốn dậm chân."
Theo thời gian chuyển dời, thực mau liền dư lại cuối cùng tam chi
dược tề.
"Phía dưới bán đấu giá cuối cùng một chi thượng phẩm dược tề, còn không có vào tay khách nhân, cần phải nắm chặt, tận dụng thời cơ, thất không hề tới. Dược tề khởi chụp giới, vẫn là mười cái linh tinh."
"50 linh tinh."
"Một trăm linh tinh."
"120."
"140."
"150."
……
"Ca ca, Thường Hồng tham dự báo giá." Lạc Yên hai tròng mắt sáng lên nói.
Lạc Phong bất đắc dĩ nhìn Lạc Yên liếc mắt một cái, nói: "Tham dự báo giá liền tham dự báo giá đi." Thường Hồng nếu đều tới, sẽ
tham dự báo giá cũng là bình thường.
Lạc Yên phát hiện, mỗi lần Thường Hồng nâng giới lúc sau, trong
sân Hồn Sủng Sư đều sẽ dừng lại một chút một chút, sau đó lại tiếp tục cạnh giới.
Thường Hồng ước chừng cũng phát hiện, sắc mặt xanh mét.

Thường Hồng vốn là tưởng bán đấu giá một chi dược tề, đánh giá
một chút Lâm Sơ Văn dược tề trình độ, kết quả, hiện tại cái này tình huống, Thường Hồng cũng không biết muốn hay không tiếp
tục cạnh giới, Thường Hồng thập phần hối hận không tìm cá nhân
tới cấp chính mình đại chụp.
“200 linh tinh.”
“250 linh tinh.”
“280 linh tinh.”
Đệ nhất chi thượng phẩm dược tề là Băng Thiên Dịch chụp được tới 200 linh tinh, lúc ấy, không ít Hồn Sủng Sư đều cảm thấy bán đấu giá dược tề nhiều như vậy, có thể chờ một chút, cũng không có đi cùng Băng Thiên Dịch giang, kết quả đệ nhị chi thượng phẩm dược tề giá cả liền chụp tới rồi 290, cuối cùng một chi làm Thường Hồng lấy 350 linh tinh chụp xuống dưới.
Băng Thiên Dịch hướng tới Thường Hồng phương hướng nhìn thoáng qua, cong cong khóe miệng, đôi mắt bên trong, toát ra vài
phần trào phúng chi sắc.
“Lâm Sơ Văn giống như bắt được Dược Tề Sư hiệp hội truyền thừa.”
Băng Thiên Dịch gật gật đầu, nói: “Ta nghe nói.”
Mộc tộc xuất thế sự tình, Băng Thiên Dịch cũng có điều nghe thấy, tựa hồ có không ít Dược Tề Sư đối Mộc tộc đều cảm thấy hứng thú, bất quá, Mộc tộc cũng có Vương giai hộ đạo nhân, còn cùng một ít viễn cổ bộ tộc có liên hệ, cũng không tính quá dễ chọc, tựa hồ đã có mấy cái Vương giai cường giả lật thuyền.
Bách Bảo Lưu Li dược tề áp dụng phạm vi phi thường quảng, Lâm Mộng Dung cũng bắt được một chi, Lâm Mộng Dung bắt được dược tề là trung phẩm.
So sánh với thượng phẩm dược tề, trung phẩm dược tề cạnh tranh không như vậy kịch liệt.
“Cái này Bách Bảo Lưu Li dược tề giống như có điểm ý tứ.”
Mộ Lăng Thiên gật gật đầu, nói: “Xác thật.”

Thiên Nguyệt thư viện nơi địa vực, chỉnh thể dược tề trình độ muốn so Thiên Hải Vực bên này cao hơn rất nhiều, đương nhiên này cũng không đại biểu, Thiên Hải Vực bên này dược tề truyền thừa liền không đúng tí nào, tựa như này Bách Bảo Lưu Li dược tề, Thiên Nguyệt thư viện bên kia liền không có.
Bọn họ nếu là có thể bắt được Thiên Hải Vực bên này dược tề truyền thừa, lại bán ra cấp Thiên Nguyệt thư viện, kia tất nhiên có
thể lập hạ công lớn.

Chương 312: Chương 312

“Sở thiếu, đây là ngươi muốn linh tinh.” Cung Thần lấy ra một hộp
linh tinh đưa tới.
“Dược tề đều bán đi?” Sở Diệp hỏi.
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Bán đi, mười hai chi vào đấu giá hội,
mặt khác còn có sáu chi bên trong giao dịch.” Dư lại vào Trầm Vân Quy cùng phụ thân mấy chỉ Hồn Thú bụng.
Sở Diệp lười biếng nói: “Ta nghe nói, Dược Tề Sư hiệp hội bên kia, giống như rất không vừa lòng.”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Xác thật.”
Dược Tề Sư hiệp hội bên kia mắng Lâm Sơ Văn là đáng xấu hổ đạo văn giả, dùng đê tiện vô sỉ thủ đoạn, đánh cắp bọn họ Dược Tề Sư hiệp hội cơ mật, thủ đoạn cực độ ti tiện vô sỉ, vì đạt được mục đích, không đánh tay đoạn, là Dược Tề Sư sỉ nhục.
Dược Tề Sư hiệp hội tuyên truyền vẫn là có không nhỏ tác dụng, rất nhiều không biết nội tình người, đều cảm thấy Lâm Sơ Văn có
chút ti tiện, tỏ vẻ muốn chống lại Lâm Sơ Văn.
Đối với đông đảo Hồn Vương mà nói, Lâm Sơ Văn là dùng cái dạng gì thủ đoạn thu hoạch Bách Bảo Lưu Li dược tề phối phương, bọn họ cũng không để ý, những người này để ý chính là dược tề có phải hay không thật sự, phẩm chất có phải hay không đúng như tuyên truyền như vậy xuất chúng.
Tuy rằng rất nhiều Hồn Vương đứng thành hàng Dược Tề Sư hiệp hội, nhưng là, những người này trong lén lút vẫn là hy vọng
Lâm Sơ Văn cùng Dược Tề Sư hiệp hội nháo càng cương càng

tốt, rốt cuộc, hai bên nháo càng cương, bọn họ những người này mới có thể lấy càng tiện nghi giá cả mua được Địa cấp dược tề.
……
Thiên Hà hoa lâm.
Thúy Vũ ríu rít vây quanh Lâm Sơ Văn chuyển động cái không ngừng, hai ngày trước, Thúy Vũ tiến giai Vương giai Lục giai thời
điểm, ra điểm ngoài ý muốn, cùng Lâm Sơ Văn ký kết linh hồn khế ước.
Dựa vào Lâm Sơ Văn hồn lực phụ trợ, chính thức tiến vào Vương giai Lục giai.
Chủ Hồn Sủng cùng lâm thời Hồn Sủng vẫn là có rất lớn khác nhau, chính thức ký kết khế ước lúc sau, Thúy Vũ cùng Lâm Sơ Văn liên hệ chặt chẽ rất nhiều.
Thúy Vũ có Lâm Sơ Văn hồn lực tẩm bổ, trạng thái hảo không ít, Lâm Sơ Văn có Thúy Vũ trợ cấp, trên thực lực thăng cũng không nhỏ.
Chính thức ký kết khế ước lúc sau, Lâm Sơ Văn phát hiện Thúy Vũ một cái khác sử dụng, Thúy Vũ có thể ở hắn luyện chế dược tề thời điểm, cung cấp đầy đủ linh khí rót vào dược tề, kể từ đó, có thể trình độ nhất định thượng, đề cao dược tề phẩm chất.
“Cho ngươi linh tinh.” Sở Diệp nói.
Thúy Vũ vọt lại đây, ôm một đống linh tinh, tràn đầy hưng phấn vào Hồn Thất.
“Linh tinh là Cung Thần đưa lại đây sao?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng là.”
“Dược tề đều bán đi?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Một đoạt mà không.”
Lâm Sơ Văn nói thầm nói: “Bán thật mau a!”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!” Nghe nói, Thường Hồng hoa toàn trường tối cao giới chụp được một chi thượng phẩm dược tề, Sở Diệp suy xét, có phải hay không hẳn là cấp đối phương viết một phong cảm tạ tin, cảm tạ đối phương mạnh mẽ duy trì.
“Ô Ô nói, ta gần nhất sẽ gặp được một cái tiểu kiếp.” Lâm Sơ Văn nói.

Sở Diệp nhíu lại mày, nói: “Tiểu kiếp, biết là chuyện như thế nào sao?”
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Không biết, nghĩ đến hẳn là cũng không phải cái gì đại sự, chỉ cần tiểu tâm một chút là được.”
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Vẫn là muốn cẩn thận một chút.”
Sở Diệp nhìn Ô Ô, nói: “Ô Ô, ngươi xem ta khí vận có hay không vấn đề?”
Ô Ô lắc lắc đầu, rầu rĩ không vui nói: “Không có, may mắn gia hỏa.”
Sở Diệp híp mắt, hắn cùng Sơ Văn như hình với bóng, nhưng là, này sẽ Sơ Văn khí vận có biến, hắn lại không có vấn đề, kia có thể là hướng về phía Sơ Văn một người tới, muốn nói, cái nào người hoặc là thế lực, đối Sơ Văn hận thấu xương, mà đối hắn làm như không thấy, chỉ sợ cũng muốn thuộc Dược Tề Sư hiệp hội.
Sở Diệp nghĩ đến, Ô Ô cũng nghĩ đến.
Ô Ô nghiêng đầu, nói: “Dược Tề Sư hiệp hội những cái đó lão gia hỏa sợ là bị chọc mao, Sở Diệp ngươi sẽ không dược tề thuật, nhân gia căn bản không đem ngươi đương hồi sự a!”
Sở Diệp: “……”
……
Vào đêm.
“Tới.” Sở Diệp nhìn chằm chằm la bàn nói.
Mặc Nắm nháy mắt bao bọc lấy Tiểu Bạch, hai chỉ bay nhanh ẩn vào Lâm Sơ Văn nhà ở.
Từ Lâm Sơ Văn nói cho Sở Diệp, hắn khí vận có biến lúc sau, Sở Diệp liền nhìn chằm chằm vào la bàn, không sai biệt lắm năm ngày năm đêm không ngủ không nghỉ.
Phía trước nói khí vận vấn đề thời điểm, Lâm Sơ Văn cũng không
như thế nào đương hồi sự, Sở Diệp lại là thượng tâm.
Ba đạo màu đen lưu quang, vô thanh vô tức nhảy vào Lâm Sơ Văn phòng.
Lâm Sơ Văn ở ngủ mơ bên trong, cảm giác bị xâm nhập, tức khắc buồn một tiếng.
“Rống” Tiểu Bạch đối với Lâm Sơ Văn rống lên một tiếng, ba

điều
màu đen sâu, một chút rơi xuống xuống dưới.
Hắc quạ đen từ Lâm Sơ Văn thức hải bên trong bay ra tới, giận dữ hét: “Thật to gan, nho nhỏ sâu lông cũng dám lỗ mãng.”
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, có chút tức muốn hộc máu.
Phía trước phát hiện Lâm Sơ Văn khí vận có vấn đề, hắc quạ đen vỗ bộ ngực bảo đảm sẽ bảo đảm Lâm Sơ Văn an toàn, kết quả mấy ngày xuống dưới, cũng chưa động tĩnh gì, hắc quạ đen liền có chút chậm trễ.
Không nghĩ tới, nhất thời không lưu ý, cư nhiên thiếu chút nữa làm mấy cái sâu chui chỗ trống.
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen, cười cười, nói: “Ô Ô, ngươi tỉnh ngủ a!”
Hắc quạ đen có chút xấu hổ, tràn đầy táo bạo phe phẩy cánh, kích động mổ một cái không ngừng vặn vẹo sâu một ngụm, đem
kia sâu cấp cắn thành hai nửa.
Một cái màu đen sâu bỗng nhiên đứng lên thân mình, hướng tới Lâm Sơ Văn vọt qua đi, lại lần nữa bị Tiểu Bạch một rống, rơi xuống trên mặt đất.
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Này thứ gì?”
Trên mặt đất sâu không sai biệt lắm tam chỉ tới trường, cả người đen nhánh, tế như tơ tuyến, tuy rằng trên mặt đất sâu, nho nhỏ một con, lại cấp Lâm Sơ Văn một loại thật không tốt cảm giác.
“Thí Hồn Trùng.” Tiểu Bạch nói.
Powered by GliaStudio
close
Lâm Sơ Văn sắc mặt đổi đổi, Thí Hồn Trùng vì thượng cổ yêu trùng chi nhất, tại thượng cổ thời điểm, này nhất tộc làm không ít
người nghe tiếng sợ vỡ mật, này nhất tộc đàn, có thể xâm lấn hồn
giả Hồn Thất, hút ký chủ hồn lực vì thực.
Hắc quạ đen lắc lắc đầu, nói: “Này đó Thí Hồn Trùng hẳn là có chủ, này đó sâu chủ nhân có chút xuẩn a! Cư nhiên phóng Thí Hồn Trùng lại đây, không biết nơi này có Ô Ô đại nhân ta sao?”

Ô Ô nói cắn một con Thí Hồn Trùng, ngao ô một ngụm nuốt đi xuống.
Tiểu Bạch ngắm hắc quạ đen liếc mắt một cái, lắc lắc đầu, nói: "Trông cậy vào ngươi, rau kim châm đều lạnh."
Hắc quạ đen có chút xấu hổ nói: "Ta kia không phải nghỉ ngơi không đủ, đánh cái ngủ gật, đại ý sao?"
Tiểu Bạch định hồn rống, kỳ thật là Thí Hồn Trùng loại này sâu khắc tinh, chẳng qua, Thí Hồn Trùng biến mất đã lâu, rất nhiều người cũng không biết điểm này.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: "Ngươi tới thật mau, gần nhất mấy ngày cũng chưa nghỉ ngơi sao?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Không ý kiến." Hắn đã là Hồn Vương, mấy tháng không ngủ không nghỉ đều là có thể.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Vẫn là phải chú ý nghỉ ngơi."
Sở Diệp cười cười, nói: "Sự tình không giải quyết, ta cũng nghỉ ngơi không tốt, hiện giờ sự tình giải quyết, ta lập tức liền đi nghỉ ngơi."
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Hảo."
Ô Ô nhìn xem cái này, nhìn xem cái kia, liền hai người cẩu lương,
đem ba điều Thí Hồn Trùng ăn cái tinh quang.
……
Dược Tề Sư hiệp hội nơi dừng chân.
"Sư phụ, Lâm Sơ Văn bên kia đổi mới mua vào giai Vương giai phần ăn bảng giá biểu, nhiều hơn một loại sâu." Thường Mậu nói.
Thường Hồng nghe được Thường Mậu nói, trong lòng bỗng nhiên
nhiều ra vài phần dự cảm bất hảo. "Cái gì sâu?"
"Mặt trên không có đặc biệt thuyết minh, chỉ nói là Vận Đen Quạ thích đồ ăn, Lâm Sơ Văn thật là người điên, cư nhiên làm người dùng sâu đi đổi Vương giai phần ăn."
"Sợ là không đơn giản như vậy." Thường Hồng lấy ra bảng giá biểu thượng hình ảnh nhìn vài lần, sắc mặt thay đổi lại biến.
Thí Hồn Trùng thích cắn nuốt linh hồn, là Hồn Sủng Sư khắc tinh,

thượng cổ thời điểm, loại này sâu đã bị tiêu diệt không sai biệt lắm, hiện giờ nhận thức người không nhiều lắm, nhưng kỳ thật kiến thức uyên bác một ít Dược Tề Sư cùng Hồn Vương, nhiều ít đều sẽ đối loại này sâu có điều hiểu biết.
Thường Hồng nhìn danh sách, đánh giá Dược Tề Sư hiệp hội hẳn là có người ra tay, danh sách thượng đối Thí Hồn Trùng giới thiệu là Vận Đen Quạ thích đồ ăn, này căn bản là châm chọc, trần
trụi châm chọc.
“Sư phụ, ngài không có việc gì đi?” Thường Mậu xem Thường Hồng sắc mặt không đúng lắm, thật cẩn thận hỏi.
Thường Mậu lắc lắc đầu, nói: “Không có việc gì.”
Thường Mậu hít sâu một hơi, trong lòng có chút lo sợ.
Thường Mậu tuy rằng là Dược Tề Sư hiệp hội thành viên, nhưng cũng không phải hoàn toàn biết được Dược Tề Sư hiệp hội bên trong thành viên bí mật.
Thường Mậu suy đoán Thí Hồn Trùng chỉ sợ là cái nào Dược Tề Sư bút tích, nhưng là, lại không cách nào biết được là ai, phải biết
rằng, Thí Hồn Trùng là Dược Tề Sư khắc tinh, đối Dược Tề Sư hiệp hội bên trong thành viên, cũng là cực có uy hiếp.
Thường Mậu bỗng nhiên nhớ tới, phía trước, có như vậy mấy cái Hồn Vương cùng Dược Tề Sư hiệp hội đối nghịch, theo sau, vô thanh vô tức liền linh hồn ra vấn đề, hiện tại xem ra……
……
Thành chủ phủ.
“Sâu cư nhiên có thể đổi tiến vào Vương giai phần ăn, gần nhất tựa hồ có rất nhiều người suy nghĩ muốn tìm sâu đâu.” Ngạo Gia nói.
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: “Này sâu nhưng không hảo tìm, ngươi nếu là gặp, vẫn là có bao xa trốn rất xa đi.”
Ngạo Gia có chút khó hiểu nói: “Kia thứ gì?”
“Thí Hồn Trùng, có thể cắn nuốt thần hồn, ngươi nếu là gặp gỡ, sợ là cũng ly chết không xa.”
Ngạo Gia ninh mày, có chút nghi hoặc nói: “Như vậy nguy hiểm?”

Cung Thần gật gật đầu, thập phần kiêng kị nói: “Chính là như vậy
nguy hiểm, cũng may loại này sâu hiện tại đã thập phần hiếm thấy, nếu không này sâu vừa xuất hiện chính là một hồi tai nạn.”
Ngạo Gia có chút nghi hoặc nói: “Lâm Sơ Văn vì cái gì muốn thu thập như vậy nguy hiểm sâu, thật sự là bởi vì hắc quạ đen thích ăn?”
“Hắc quạ đen thích ăn là một chuyện, bất quá, lớn hơn nữa mục đích, hẳn là cấp Dược Tề Sư hiệp hội mách lẻo.” Không biết ra tay chính là ai, đối phương nếu là nhìn đến Sở Diệp đối Thí Hồn Trùng miêu tả, sợ là sẽ bị tức chết.
Ngạo Gia có chút tò mò nói: “Rốt cuộc là ai chăn nuôi này sâu a!”
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: “Không biết.”
Thí Hồn Trùng loại này sâu thuộc về Hồn Sủng Sư công địch, này
cái nào Hồn Sủng Sư nếu là khế ước loại này Hồn Sủng, tuyệt đối sẽ bị người nhằm vào.
……
Tửu lầu bên trong.
“Nghe nói không có, Lâm dược sư muốn sâu là Thí Hồn Trùng.”
Biết Thí Hồn Trùng người không nhiều lắm, nhưng luôn có biết hàng, Lâm Sơ Văn treo giải thưởng vừa ra, Thí Hồn Trùng đại danh bay nhanh ở Thiên Nhàn Đảo lan truyền mở ra.
“Thí Hồn Trùng là cái gì?”
“Thí Hồn Trùng là thứ gì, ngươi cũng không biết a! Đây là một loại
có thể hút linh hồn sâu.”
“Vận Đen Quạ cư nhiên thích ăn như vậy nguy hiểm sâu.”
“Vận Đen Quạ không thích ăn Thí Hồn Trùng, Vận Đen Quạ gặp được Thí Hồn Trùng, sợ là tử lộ một cái.”
“Nói như thế tới, Lâm Sơ Văn kia chỉ Vận Đen Quạ, thật sự không
phải Vận Đen Quạ?”
“Này đều khi nào, ngươi còn cảm thấy kia chỉ hắc quạ đen là Vận Đen Quạ.”

“Vô duyên vô cớ, Lâm dược sư như thế nào đột nhiên muốn thu thập loại này sâu.”
“Nghe nói, Lâm dược sư bị loại này sâu tập kích.”
“Lâm dược sư bị tập kích, là ai ra tay a?” Người nói chuyện lời nói
mới nói xuất khẩu, liền ý thức được cái gì, cười cười, nói: “Tính, không nói cái này.”

Chương 313: Chương 313

Thí Hồn Trùng sự kiện qua đi, gió êm sóng lặng vài thiên, Sở Diệp
khó được nhàn nhã mấy ngày.
“Hiến tế, hiến tế.” Truy Phong có chút kích động ở không trung bên trong du đãng, vây quanh tế đỉnh chuyển động cái không ngừng.
Tiểu Bạch ở ăn vào tam chi cực phẩm Bách Bảo Lưu Li dược tề lúc sau, tiến giai Vương giai Lục giai, đã cùng Truy Phong ngang hàng.
Truy Phong phẩm tướng muốn so Tiểu Bạch kém một ít, Tiểu Bạch tiến giai cấp Truy Phong tạo thành không nhỏ áp lực.
Truy Phong tuy rằng vẫn luôn kêu Tiểu Bạch lão đại, nhưng kia chỉ là vì lừa công pháp, ép dạ cầu toàn hạt kêu kêu, tư tâm, Truy Phong vẫn là hy vọng chính mình là Sở Diệp, Lâm Sơ Văn thủ hạ cấp bậc tối cao Hồn Sủng.
Sở Diệp nhìn Truy Phong liếc mắt một cái, bất đắc dĩ nói: “Ta nhưng thật ra tưởng hiến tế đâu, này không phải không có tài liệu
sao?” Có nói là không bột đố gột nên hồ a! “Thái Dương bộ lạc này đàn gia hỏa, quả nhiên là thiếu đạo đức bốc khói a! Nếu là đưa cái Địa giai trung cấp tế đỉnh thì tốt rồi.” Đưa cái cấp bậc như
vậy cao, chỉ có thể bãi xem.
“Có thể đi trảo Đoạt Thiên a!” Truy Phong ánh mắt sáng long lanh
nói.
Sở Diệp mắt trợn trắng, “Thương Lan Long a! Cái này khó khăn giống như có chút đại a!”

Lần trước bọn họ gặp được quá Thương Lan Long, muốn áp chế đối phương đơn giản, nhưng là, nếu muốn bắt được liền không dễ dàng.
Truy Phong không cho là đúng nói: “Sẽ không, ta cùng Ô Ô đều tiến giai, mà Đoạt Thiên gia hỏa kia, gần nhất hẳn là hỗn thực thảm.” Lần trước bọn họ mấy cái liên thủ, không có thể lưu lại Đoạt Thiên, hiện giờ, Đoạt Thiên bị thương, bọn họ mấy cái thực lực lại đều có điều tăng trưởng, tái ngộ đến Đoạt Thiên, hẳn là có thể đè nặng Đoạt Thiên đánh!
Sở Diệp: “……” Hình như là như vậy hồi sự.
“Chạy nhanh bắt Đoạt Thiên hiến tế, làm Ô Ô tốc tốc tiến giai Vương giai Tứ giai.” Truy Phong phấn chấn nói.
Sở Diệp nhìn Truy Phong, có chút nghi hoặc nói: “Ngươi thoạt nhìn thực kích động a!” Hắn như thế nào không biết, khi nào, Truy
Phong cùng Ô Ô quan hệ tốt như vậy.
Truy Phong có chút ngượng ngùng nói: “Ô Ô đáp ứng ta, bắt Đoạt
Thiên hiến tế rớt, sẽ phân ta một nửa khí vận.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Thì ra là thế.” Hắn nói, Truy Phong như
thế nào đột nhiên cùng Ô Ô giảo hợp đến một khối đi, nguyên lai
là trù tính cấu kết với nhau làm việc xấu.
“Ngươi biết Đoạt Thiên vị trí sao?” Sở Diệp hỏi.
Thiên Nhàn Đảo hội tụ như vậy nhiều Hồn Vương, tất cả đều là muốn trảo Đoạt Thiên, bất quá, còn không có người đắc thủ.
Phía trước, không ít Hồn Vương bị Đoạt Thiên đưa tới trong biển vùng cấm, phía trước phía sau thiệt hại vài cái Hồn Vương, đem hảo chút Hồn Vương đều cấp dọa sợ, trong khoảng thời gian ngắn, cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.
Truy Phong gật gật đầu, nói: “Biết.”
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói: “Thật sự?”
Truy Phong có chút đắc ý nói: “Vốn là không thể, bất quá, ta gần nhất lại thức tỉnh rồi một bộ phận truyền thừa ký ức, có thể khởi

động Huyết Mạch Truy Tung Thuật."
Lâm Sơ Văn luyện chế Bách Bảo Lưu Li dược tề, Truy Phong cũng phân tới rồi một chi cực phẩm phẩm chất, dùng lúc sau, tuy
rằng cấp bậc không có bay lên, nhưng là, huyết mạch nhưng thật
ra tăng lên một ít, ngoài ý muốn mở ra một bộ phận truyền thừa ký ức.
Sở Diệp mày nhảy nhảy, thầm nghĩ: Cùng nguyên quan hệ huyết thống chi gian, có thể lấy Huyết Mạch Truy Tung Thuật truy tung
mặt khác quan hệ huyết thống nơi vị trí. Đa dụng với long phụ long mẫu tìm kiếm mất tích tiểu long hoặc quan hệ huyết thống bên trong hỗ trợ lẫn nhau, Truy Phong như vậy dùng tựa hồ cũng
có thể.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Hành hành hành, nước phù sa không chảy ruộng ngoài, chúng ta đi tìm tìm xem Thương Lan Long tung
tích."
Truy Phong gật gật đầu, tràn đầy hưng phấn nói: "Đi thôi, đi thôi."
Sở Diệp nhìn Truy Phong, thầm nghĩ: Cần thiết như vậy cao hứng
sao? Tốt xấu là một trong ổ ra tới a! Quả nhiên tục ngữ nói rất đúng, huynh đệ chính là dùng để hố.
……
Sở Diệp mang theo Lâm Sơ Văn rời đi Thiên Nhàn Đảo, tiến vào hải vực.
"Vân lam vùng cấm?" Sở Diệp nhìn Truy Phong, nói: "Ngươi xác định ở chỗ này sao?"
Truy Phong gật gật đầu, nói: "Không sai!"
Vân lam vùng cấm tràn ngập một tầng mây mù giống nhau sương
mù, tiến vào trong đó lúc sau, thực dễ dàng bị lạc phương hướng.

Sở Diệp nhìn la bàn, nói: “Không rất hợp a!”
“La bàn thượng không biểu hiện sao?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không có, tuy rằng vùng cấm bên trong
tồn tại Vương cấp hải thú, nhưng là, không có Vương cấp hậu kỳ.”
Truy Phong chắc chắn nói: “Chính là nơi này, ta sẽ không lầm.”
“Nếu không phải Truy Phong lầm nói, chính là Thương Lan Long
sử dụng đặc thù thủ đoạn, giấu giếm được.” Sở Diệp sử dụng la bàn tới nay, còn chưa từng có ra quá như vậy đường rẽ, nhưng nếu đối thủ là Thương Lan Long nói, xuất hiện vấn đề cũng không
phải không có khả năng.
“La bàn ra vấn đề?” Lâm Sơ Văn nói thầm nói.
Truy Phong xoay quanh nói: “Không kỳ quái, Long tộc có một bộ
giải giáp chi thuật, có thể hoàn mỹ che giấu chính mình hơi thở, ngụy trang thành mặt khác yêu thú.”
Long tộc tuy rằng cường đại, bất quá cũng thiên nhiên chịu người
mơ ước, thành niên Long tộc chiến lực kinh người, ấu long lại không có nhiều ít tự bảo vệ mình chi lực, này bộ giải giáp chi thuật, thập phần thích hợp ấu long sử dụng.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Rất có khả năng, chúng ta vào đi thôi.”
Thiên Nhàn Đảo bên này tìm Thương Lan Long Hồn Vương cũng
không ít, Thương Lan Long nếu có thể giấu diếm được đi, đều có thủ đoạn.
Tiểu Thải phi ở đằng trước, không ngừng chớp động cánh, xua tan sương mù.
Vân lam vùng cấm thập phần to lớn, tiến vào trong đó nhìn đến trừ bỏ sương mù vẫn là sương mù, Tiểu Thải chân trước xua tan một mảnh sương mù, sau lưng sương mù lại tụ lại lên, chỗ sâu trong trong đó, có chút khó phân biệt phương hướng.
Sở Diệp ngồi Truy Phong ở sương mù bên trong đi qua hai cái

canh giờ, âm thầm có chút nôn nóng.
“Khi nào đến?” Sở Diệp hỏi.
“Liền ở phía trước, ta cảm giác được Đoạt Thiên cái kia vương bát đản hơi thở.”
Sở Diệp phiên ca xem thường, nói: “Ngươi một canh giờ phía trước, chính là như vậy nói, kết quả, chỉ tìm được rồi một mảnh vảy.”
Truy Phong ngượng ngùng cười cười, nói: “Ai biết Đoạt Thiên tên
kia như vậy gian trá.”
Phía trước, Truy Phong phát hiện Đoạt Thiên tung tích, kết quả tao ngộ mùi hôi cá vây công.
Mùi hôi cá ở gặp được nguy hiểm thời điểm, sẽ phóng thích một loại mùi hôi, mượn cơ hội rời đi, loại công kích này tính nguy hiểm
không lớn, bất quá…… Thật sự là xú lợi hại.
Sở Diệp thiếu chút nữa bị huân chết, tiểu hồ điệp bị huân đầu váng mắt hoa, Tiểu Bạch cùng tiểu hồ ly thảm hại hơn, hai chỉ cái
mũi tương đối nhanh nhạy, bị huân nôn mửa không ngừng.
Powered by GliaStudio
close
“Liền ở chỗ này, mau phong tỏa cái này địa phương.” Truy Phong
nói.
“Ngươi xác định.” Phía trước, Truy Phong cũng làm bố trí một cái
vây trận, kết quả, này vây trận đem chính bọn họ cấp vây khốn, tao ngộ mùi hôi cá công kích thời điểm, trốn đều trốn không xong.
Truy Phong hai tròng mắt tỏa sáng nói: “Lần này tuyệt đối sẽ không lầm, Đoạt Thiên gia hỏa này nhất định trốn ở chỗ này.”
Sở Diệp nghe vậy, nhanh chóng bố trí hạ một cái vây trận.
“Đây là Tử Lươn Điện oa a!”
Có thể là cảm nhận được vây trận hơi thở, đại lượng Tử Lươn Điện bắt đầu chạy đi ra ngoài, lại đụng vào vây trận phía trên bị

bắn trở về.
Sở Diệp nhìn Truy Phong, nói: “Là nơi này sao?”
Truy Phong gật gật đầu, nói: “Là nơi này, Đoạt Thiên gia hỏa này,
cảm nhận được vây trận hơi thở, ý thức được chính mình bị vây khốn, cho nên, mới có thể dẫn động Tử Lươn Điện đi đánh sâu vào trận pháp, gia hỏa này quả nhiên thương rất nghiêm trọng.”
Đại lượng Tử Lươn Điện hội hợp, bắt đầu đại lượng phóng thích tia chớp.
Tử Lươn Điện ở gặp được nguy hiểm thời điểm, sẽ phóng thích lôi điện chi lực, đánh lui địch nhân.
Này sẽ Tử Lươn Điện đàn đại khái là cảm nhận được uy hiếp, bắt đầu đại lượng phóng thích tia chớp.
Đại lượng lôi điện chi lực, hối thành một mảnh, lực sát thương thập phần thật lớn, Sở Diệp tốc độ bày ra thật mạnh phòng hộ trận.
Mấy chục điều Huyền cấp lươn điện phóng thích điện lưu, là có thể đối Vương giai hải thú sinh ra uy hiếp, nhóm người này Tử Lươn Điện bên trong lăn lộn Vương giai, phóng xuất ra tới điện lưu, càng thêm khủng bố.
Sở Diệp bố trí hạ phòng hộ trận, bị không ngừng đánh nát, Sở Diệp không thể không không ngừng gia cố.
“Như vậy đi xuống không thể được a!” Sở Diệp cuối cùng là minh
bạch vì cái gì Thương Lan Long sẽ tuyển ở chỗ này.
Này buồn đầu đâm tiến vào, một không cẩn thận, chỉ sợ cũng phải bị điện thành than cốc.
Sở Diệp hít sâu một hơi, lại bày ra mấy trọng phòng hộ trận, hắn chính là trăm năm khó gặp thiên tài, quyết không thể biến thành
than cốc thảm như vậy.
Tiểu Thải chớp động cánh, có chút kiêng kị nói: “Chúng ta muốn hay không trước rời đi nơi này.”
Sở Diệp ngượng ngùng nói: “Chỉ sợ không được.”
Tiến vào thời điểm, không khỏi Thương Lan Long chạy thoát, hắn

bày ra thật mạnh vây trận, này sẽ nhưng thật ra đưa bọn họ cũng
vây ở trong đó. Đương nhiên triệt rớt vây trận cũng đúng, bất quá,
như thế tới nay, Thương Lan Long khẳng định sẽ mượn cơ hội đào tẩu.
Tiểu hồ ly loạng choạng cái đuôi, phối hợp Tiểu Thải sử dụng ảo thuật.
Đại lượng Tử Lươn Điện bị quấn vào ảo thuật bên trong, bắt đầu hai hai giao phối, kể từ đó, phóng thích lôi điện lươn điện nhưng thật ra thiếu rất nhiều.
Truy Phong lắc lắc đầu, nhịn không được nói: “Này đàn cá chạch thật xuẩn a! Một chút đều chịu không nổi dụ hoặc, Đoạt Thiên cũng là sa đọa, ngụy trang thành loại này tên ngu xuẩn.”
Sở Diệp nhìn trước mắt lửa nóng trường hợp, nhịn không được có chút mặt đỏ.
“Truy Phong, khoái cảm biết một chút Đoạt Thiên ở nơi nào.” Sở Diệp nói.
Lôi điện công kích yếu bớt, Truy Phong áp lực cuối cùng ít đi một
chút.
Truy Phong bỗng nhiên kích động nói: “Ta cảm giác được, ở nơi đó.”
Sở Diệp linh hồn lực càn quét quá Tử Lươn Điện đàn, sở hữu Tử Lươn Điện hơi thở đều không sai biệt lắm, “Nào một cái?”
Truy Phong có chút táo bạo nói: “Phân không rõ.”
Sở hữu lươn điện giảo hợp ở một khối, không ngừng biến hóa vị trí, Truy Phong còn chống đỡ lươn điện công kích, vô pháp toàn lực phân biệt.
“Ta nhìn đến có một cái tương đối béo, có phải hay không kia một
cái?” Sở Diệp nói.
“Đúng đúng đúng, Đoạt Thiên gia hỏa kia, chính là cái thùng cơm,
nhất định là tương đối béo.” Truy Phong có chút kích động nói.
Sở Diệp cảm giác được Truy Phong nói xuất khẩu lúc sau, một

cái "Lươn điện" hơi thở kịch liệt dao động lên.
"Đoạt Thiên, ngươi quả nhiên ở chỗ này, ngươi cái vương bát đản, ngươi cư nhiên cũng có hôm nay, cư nhiên ngụy trang thành
cá chạch, thân là cao quý Long tộc, ngươi cư nhiên ngụy trang thành cá chạch, Long tộc mặt đều cho ngươi ném hết." Truy Phong bừa bãi nở nụ cười.
Sở Diệp mắt trợn trắng, cảm thấy Truy Phong cười như thế nào nghe như thế nào giống vai ác.
Sở Diệp nhìn la bàn, la bàn thượng một cái quang điểm đột ngột sáng lên.
Sở Diệp nhìn la bàn, thầm nghĩ: Quả nhiên Thương Lan Long phía trước giấu diếm được la bàn.
"Truy Phong, ngươi cái tàn tật long, cư nhiên đuổi tới nơi này tới."
Truy Phong có chút phẫn nộ nói: "Ngươi mắng ai đâu? Ngươi nhìn xem ngươi hiện tại bộ dáng, không biết xấu hổ mắng ta là tàn tật long?"
Truy Phong phóng xuất ra trên người uy áp, đông đảo lươn điện cảm nhận được Truy Phong trên người long uy, bắt đầu điên cuồng đối Truy Phong phát động công kích.
Cũng may Truy Phong là Long tộc, da dày thịt béo, đảo cũng không sợ lươn điện công kích, chỉ là đối mặt che trời lấp đất lôi điện công kích, vẫn là có chút mệt mỏi ứng phó.
Sở Diệp cau mày, nói: "Truy Phong, ngươi có phải hay không cũng sẽ biến ảo chi thuật, dứt khoát ngươi cũng biến ảo thành cá
chạch tính."
Tử Lươn Điện ánh mắt tựa hồ không phải thực hảo, chỉ cần biến ảo thành Tử Lươn Điện, liền có thể tránh thoát công kích.
Truy Phong vẻ mặt nghiêm khắc nói: "Vui đùa cái gì vậy, ta như thế nào có thể giống Đoạt Thiên cái kia không tiền đồ gia hỏa giống nhau, biến ảo thành cá chạch? Long tộc tôn nghiêm, không
dung xâm phạm."
Sở Diệp: "……" Truy Phong như vậy nghĩa chính từ nghiêm,

chẳng lẽ là sẽ không biến ảo chi thuật?
Tựa hồ là cảm nhận được Sở Diệp suy nghĩ, Truy Phong có chút kích động nói: “Ngươi ở loạn tưởng cái gì, ta là vì Long tộc tôn nghiêm, tôn nghiêm.”
Sở Diệp: “……” Nếu chỉ là vì tôn nghiêm nói, hà tất đâu? Tôn nghiêm lại không thể đương cơm ăn.
Tử Lươn Điện ở Đoạt Thiên âm thầm khuyến khích dưới, hối thành một đoàn, không ngừng phóng thích lôi điện, nước biển ở lôi điện nướng nướng dưới, độ ấm không ngừng bay lên.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Không có biện pháp, đồ rớt Tử Lươn Điện đàn đi.”
Đoạt Thiên xen lẫn trong Tử Lươn Điện đàn bên trong, bọn họ một phát động công kích, lập tức sẽ khiến cho Tử Lươn Điện phản công.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hảo.”

Chương 314: Chương 314

Thúy Vũ phe phẩy cánh, phát động linh khí cướp đoạt chi thuật,
Thúy Vũ gần nhất thực lực đại trướng, linh khí cướp đoạt chi thuật sử dụng tới, rất là khủng bố.
Mấy cái Huyền cấp Tử Lươn Điện ở Thúy Vũ linh khí cướp đoạt chi thuật dưới, trong cơ thể linh khí nháy mắt bị rút ra không còn,
tưởng phát động lôi điện công kích, cũng phát động không được.
Tiểu Bạch Hổ một đạo hổ gầm qua đi, đại lượng Tử Lươn Điện đàn chết.
Thúy Vũ cùng Tiểu Bạch Hổ đều là Vương giai Lục giai, liên thủ, chiến lực viễn siêu Vương giai Bát giai Hồn Thú.
Đại lượng Tử Lươn Điện, ở Tiểu Bạch Hổ công kích dưới biến thành tro bụi.
Thúy Vũ cùng Tiểu Bạch chiến lực toàn bộ khai hỏa, Tử Lươn Điện đàn số lượng bắt đầu kịch liệt giảm xuống.
Truy Phong không ngừng phát động luân hồi công kích, mấy chục
điều Huyền cấp Tử Lươn Điện, ở Truy Phong luân hồi công kích dưới, rơi xuống sĩ giai, làm tiểu hồ ly một chút liền nháy mắt giết
chết.
Ở mấy tiểu nhân công kích dưới, Tử Lươn Điện số lượng kịch liệt giảm bớt.
Một cái Vương giai lươn điện hướng tới Tiểu Bạch Hổ nhào tới, trực tiếp làm Tiểu Bạch Hổ xé rách.
Tử Lươn Điện đàn bên trong tuy rằng tồn tại Vương giai lươn điện, nhưng chỉ là Vương giai lúc đầu, cùng Tiểu Bạch chênh

lệch
vẫn là thập phần to lớn.
Đã chết một cái Vương giai lươn điện, lươn điện đàn có chút hỗn loạn, đại lượng lươn điện bắt đầu chạy đi ra ngoài, không ngừng đánh sâu vào trận pháp.
Lươn điện đàn giống như vô cùng vô tận, ở lươn điện đàn không màng tất cả đánh sâu vào dưới, trận pháp thật là có buông lỏng dấu hiệu.
“Ô Ô, nguyền rủa Đoạt Thiên hiện nguyên hình!” Lâm Sơ Văn nói.
Ô Ô gật gật đầu, nói: “Hảo, Thương Lan Long tốc tốc hiện ra nguyên hình.”
Ô Ô nguyền rủa rơi xuống, Thương Lan Long trên người long tức
lại lần nữa tiết lộ ra tới, lươn điện đàn thực mau phát hiện chính mình bên này lăn lộn một cái dị loại, Đoạt Thiên hơi thở cùng Truy
Phong có chút giống, lươn điện đàn đối với Đoạt Thiên phát động
công kích.
“Một đám ngu xuẩn!” Thương Lan Long tức muốn hộc máu mắng
một tiếng, dứt khoát hiện ra nguyên hình.
Truy Phong nhìn Thương Lan Long, có chút đắc ý nói: “Ngươi cuối cùng hiện nguyên hình a!”
Thương Lan Long nhìn Truy Phong, nói: “Ngươi cái tàn tật long đều dám hiện nguyên hình, ta vì cái gì không dám.”
Truy Phong có chút kích động nhìn Thương Lan Long, nói: “Ngươi cái hỗn trướng! Chết đã đến nơi, còn như vậy kiêu ngạo, lại nói tiếp, ngươi hiện tại hơi thở hảo nhược a! Long giác như thế
nào cũng thiếu một khối! Nhìn hảo thảm a!”
“Ngươi như thế nào tìm được ta?”
Truy Phong có chút đắc ý nói: “Ngươi đoán!”
“Huyết Mạch Truy Tung Thuật?” Thương Lan Long hỏi.
Truy Phong tràn đầy khoe khoang nói: “Không sai, ngươi không

nghĩ tới đi, ta thức tỉnh Huyết Mạch Truy Tung Thuật."
Huyết Mạch Truy Tung Thuật chỉ có cao đẳng Long tộc có thể khống chế, càng là huyết mạch cao Long tộc, càng là dễ dàng thức tỉnh loại năng lực này, Truy Phong nguyên bản là không có loại năng lực này. Phía trước, Thương Lan Long có thể bằng vào này thuật truy tung Truy Phong, Truy Phong lại không cách nào phản truy tung.
Thương Lan Long híp mắt mắt, toan lựu lựu nói: "Ngươi phía trước huyết mạch kém như vậy, có phải hay không dùng rất nhiều
thuần hóa huyết mạch dược tề a!"
Truy Phong có chút bực mình nói: "Ngươi biết cái gì, ta huyết mạch vốn dĩ liền không tồi, mới không có dùng rất nhiều dược tề."
Thương Lan Long hiện ra nguyên hình, dẫn tới đông đảo Tử Lươn Điện vây quanh hắn phát động công kích.
Thương Lan Long bất đắc dĩ thả ra công kích, đánh lui chung quanh Tử Lươn Điện.
Sở Diệp híp mắt mắt, thầm nghĩ: Tử Lươn Điện nguyên bản là Thương Lan Long ô dù, này sẽ lại trở thành đối thủ.
Tử Lươn Điện số lượng tuy rằng nhiều, nhưng cũng khiêng không
được số chỉ Vương thú công kích, thực mau liền quân lính tan rã.
Truy Phong nhìn Thương Lan Long, có chút đắc ý nói: "Này đàn ngu xuẩn lươn điện chết không sai biệt lắm, ngươi không mà trốn
rồi đi."
Thương Lan Long ngẩng đầu, nói: "Thì tính sao?"
"Chết đã đến nơi, cư nhiên còn như vậy túm!" Truy Phong rầu rĩ không vui đối với Sở Diệp nói, "Gia hỏa này dựa vào cái gì như vậy túm?"
Sở Diệp: "……"
Thương Lan Long hướng tới Lâm Sơ Văn nhìn qua đi, có chút kiêu căng nói: "Ngươi là Lâm Sơ Văn đi, ta nghe nói qua ngươi, nghe nói ngươi là cái Dược Tề Sư, có thể luyện chế một ít

thượng vàng hạ cám dược tề."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Xem như đi."
"Ta và ngươi ký kết khế ước như thế nào?" Thương Lan Long ngẩng đầu nói.
Ký kết khế ước sao? Bầu trời nện xuống một cái đại bánh có nhân, Lâm Sơ Văn nhịn không được sửng sốt một chút.
Sở Diệp nhìn Truy Phong liếc mắt một cái, nói: "Ngươi hiện tại biết hắn vì cái gì như vậy túm." Bởi vì chết đã đến nơi, hắn có thể
lựa chọn đầu hàng a!
Thương Lan Long xem Lâm Sơ Văn không phản ứng, có chút kích động nói: "Ngươi nếu không phải ngốc tử, nên minh bạch khế ước ta như vậy tồn tại, là cỡ nào may mắn sự tình."
Lâm Sơ Văn vẫn là không phản ứng, Truy Phong lại là dẫn đầu bạo khiêu lên.
"Đoạt Thiên, ngươi cư nhiên như vậy không cốt khí, phải làm Nhân tộc chó săn! Ta thật là nhìn lầm ngươi." Truy Phong vẻ mặt
nghiêm khắc nói.
Sở Diệp: "……" Truy Phong gia hỏa này, có tư cách nói loại này lời nói sao? Truy Phong thật là điều tàn nhẫn long, tàn nhẫn lên chính mình đều mắng.
Thương Lan Long lười đi để ý Truy Phong, nhìn Lâm Sơ Văn nói: "Thế nào, tiểu bạch kiểm, ngươi suy xét như thế nào?"
Sở Diệp: "……" Tiểu bạch kiểm? Như vậy xưng huýt tương lai chủ nhân, thật sự hảo sao?
Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc nói: "Vì cái gì là ta?"
Chợt gặp được loại chuyện tốt này, Lâm Sơ Văn nhịn không được hoài nghi có phải hay không có cái gì vấn đề. Phía trước, hắn gặp được Thương Lan Long, đối phương cũng không phải là cái này phản ứng a! Chẳng lẽ là bởi vì khế ước Thiên Vận Quạ, chính mình vận khí biến hảo. Thiên hạ không có bữa cơm nào miễn phí,
Lâm Sơ Văn nhịn không được bắt đầu nghi thần nghi quỷ.
Powered by GliaStudio
close

Đoạt Thiên nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Bởi vì ta nghe nói, Sở Diệp là cái ăn cơm mềm, ngươi là cái kiếm tiền dưỡng gia, ta nếu là tìm người khế ước, như thế nào cũng đến tìm cái so Truy Phong cường.”
Lâm Sơ Văn: “……”
Sở Diệp híp mắt mắt, mơ hồ có loại bị mạo phạm cảm giác.
“Ngươi tham sống sợ chết, còn tìm lấy cớ, chúng ta đã nói tốt, huyết tế rớt ngươi, huyết tế đại đỉnh đều chuẩn bị tốt, Ô Ô, mau cho hắn một cái nguyền rủa, nguyền rủa hắn biến thành cá chạch.” Truy Phong có chút kích động nói.
Ô Ô chớp chớp mắt, có chút khó xử.
Ô Ô là Lâm Sơ Văn Hồn Sủng, cùng Lâm Sơ Văn một vinh đều vinh, nhất tổn câu tổn.
Lâm Sơ Văn nếu thật sự khế ước Thương Lan Long, kia khí vận cũng sẽ đại trướng, hắn cũng có thể chia lãi một bộ phận.
Trực tiếp đem Thương Lan Long huyết tế là một gậy tre mua bán,
khế ước Thương Lan Long lại có thể lâu lâu dài dài đạt được chỗ tốt.
Truy Phong nhìn Ô Ô phản ứng, hoàn toàn thất vọng.
“Ngươi cái một thân hắc mao đồ vật, quả nhiên làm phản, ngươi sao lại có thể như vậy.” Truy Phong có chút kích động hét lớn.
Ô Ô chụp đánh một chút cánh, nói: “Này không thể trách ta a! Nếu, hắn thà chết chứ không chịu khuất phục, ta nhất định đem hắn nấu.” Bất quá, ai biết Thương Lan Long cư nhiên như vậy chân chó, cư nhiên chủ động yêu cầu khế ước, kể từ đó, nếu là lại dựa theo nguyên bản kế hoạch huyết tế gia hỏa này, liền có chút đáng tiếc.
Ký chủ nếu là thật sự thành công khế ước Thương Lan Long, là có thể ở ngắn hạn nội, tiến giai Vương giai Thất giai, kể từ đó, là có thể lướt qua Sở Diệp.
Tuy rằng Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn là đạo lữ, hai người Tiêu không rời Mạnh, Mạnh không rời tiêu, cảm tình rất tốt, nhưng là,
thân là Hồn Sủng vẫn là càng thích chính mình ký chủ càng cường đại.

Truy Phong tràn đầy tức giận đối với Đoạt Thiên quát: “Ngươi vì cái gì không yên chết bất khuất? Thân là cao quý Long tộc, sao lại
có thể sẵn sàng góp sức Nhân tộc? Long tộc vinh quang, đều làm ngươi vứt đến sau đầu sao?”
Sở Diệp: “……” Truy Phong gia hỏa này là tức giận nói năng lộn xộn sao?
Thương Lan Long oán hận nói: “Ngươi còn có mặt mũi nói ta, ngươi còn không phải đầu phục Nhân tộc.”
Truy Phong ngẩng đầu, khẽ hừ một tiếng, nói: “Ta không giống nhau, ta là bị bắt, ta là không nghĩ tới a! Ngươi cái này long mô cẩu dạng gia hỏa, cư nhiên sẽ chủ động đầu nhập vào Nhân tộc.”
Thương Lan Long mắt trợn trắng, nói: “Ngươi là bị bắt, nghe nói,
ngươi chủ nhân ăn cơm mềm, vì ngươi làm ra một quả Long Phượng Quả.”
Truy Phong nghe vậy, gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, Long Phượng Quả tư vị, thật sự làm long khó có thể quên……”
Long tộc truyền thừa ký ức bên trong tồn tại Long Phượng Quả, Long tộc đối loại này trái cây khát cầu nguyên tự huyết mạch.
Thương Lan Long gần nhất vẫn luôn bị người truy tung, từ này đó
truy tung giả trong tay, đã biết Truy Phong được đến Long Phượng Quả sự tình.
Đã biết Long Phượng Quả sự tình, Thương Lan Long bỗng nhiên cảm thấy không trách Truy Phong sẽ đầu nhập vào Nhân tộc, Nhân tộc cư nhiên có thể làm ra Long Phượng Quả, nếu, hắn sớm một bước đầu phục Nhân tộc nói, Nhân tộc khẳng định sẽ không đem Long Phượng Quả cấp Truy Phong này tàn tật long, Long Phượng Quả chính là hắn.
Truy Phong nhìn Thương Lan Long, nói: “Ngươi cũng muốn Long
Phượng Quả? Vì kẻ hèn một quả trái cây, ngươi liền phải vứt bỏ Long tộc tôn nghiêm sao? Đoạt Thiên, ngươi sa đọa! Ngươi phải vì một quả trái cây, vứt bỏ Long tộc vinh quang sao?”
Sở Diệp: “……” Lời này từ Truy Phong tới nói, thật sự thích hợp?

Truy Phong gia hỏa này, uống rượu nhiều, đầu không thanh tỉnh
đi.
“Ta phi, ngươi còn có mặt mũi nói, ngươi cư nhiên vì một quả trái
cây, ký kết Long Hồn Minh Ước, khế ước là bị bắt, Long Hồn Minh Ước là bị bắt sao?” Thương Lan Long hừ hừ nói.
Truy Phong rầu rĩ nói: “Ngươi biết cái gì, lão tử là nhẫn nhục phụ
trọng.”
Sở Diệp: “……” Nhẫn nhục phụ trọng sao? Truy Phong gia hỏa này thật là vất vả.
“Nga, cả ngày đi theo một nhân tộc hỗn ăn hỗn uống, lấy dược tề đương nước uống, hưởng thụ linh khí tắm gội, ngươi chính là như vậy nhẫn nhục phụ trọng?” Thương Lan Long hỏi.
Sở Diệp: “……” Thật là linh hồn đặt câu hỏi a!
“Đương nhiên, thân là cao quý Long tộc, như thế nào có thể tùy tùy tiện tiện khuất phục với Nhân tộc, thật sự thượng ta là đang đợi.”
Thương Lan Long có chút tò mò nói: “Chờ cái gì.”
“Chờ gia hỏa này tự nhiên tử vong.”
Sở Diệp nghe vậy, thiếu chút nữa hộc máu, hắn thật là muốn cảm
ơn Truy Phong gia hỏa này, còn chờ chính mình tự nhiên tử vong,
không tưởng lăn lộn cái gì ngoài ý muốn.
Thương Lan Long gật gật đầu, nói: “Không sai, ta cũng là nghĩ như vậy, ta cũng muốn đầu nhập vào một nhân tộc, lại nhẫn nhục
phụ trọng chờ hắn tử vong.”
Lâm Sơ Văn: “……”
Truy Phong hướng tới Lâm Sơ Văn nhìn qua đi, nói: “Lâm dược sư, ngươi xem người này nhiều hố cha, chúng ta vẫn là đem hắn nấu đi.”
Truy Phong đem ánh mắt chuyển tới Sở Diệp trên người, “Ký chủ,

ta vừa rồi là lừa hắn, chỉ là vì làm hắn lộ ra gương mặt thật."
Sở Diệp mắt trợn trắng, nói: "Thật là vất vả ngươi, như thế lo lắng."
Lâm Sơ Văn nhìn Thương Lan Long, cười cười, nói: "Ngươi nghĩ kỹ rồi? Thật sự muốn cùng ta khế ước?"
Thương Lan Long gật gật đầu, nói: "Nghĩ kỹ rồi."
Truy Phong nhìn Lâm Sơ Văn, có chút kích động nói: "Lâm dược sư, ngươi hảo hảo suy xét rõ ràng a! Ngươi nhìn xem người này, vừa thấy chính là cái phản cốt tử, khế ước người này có ích lợi gì?"
Lâm Sơ Văn: "……"
Thương Lan Long có chút táo bạo nói: "Khế ước ta vô dụng, khế ước ngươi cái này tàn tật long liền hữu dụng?"
Tuy rằng Truy Phong cực lực phản đối, bất quá, mọi người cũng chưa để ý tới hắn, Lâm Sơ Văn vẫn là cùng Thương Lan Long ký kết khế ước.
Có Ô Ô cùng Thúy Vũ hộ giá hộ tống, hơn nữa Thương Lan Long thập phần phối hợp, khế ước thực nhẹ nhàng liền đạt thành, Sở Diệp dùng trận pháp che lấp khế ước dị tượng.
Vân lam vùng cấm bên này bản thân hoàn cảnh liền đặc thù, hơn
nữa Sở Diệp trận pháp, Lâm Sơ Văn khế ước cũng không nháo ra đại động tĩnh

Chương 315: Chương 315

Khế ước Thương Lan Long lúc sau, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thu thập một chút chiến trường, liền dẹp đường hồi phủ.
Bởi vì Thương Lan Long bị thương không nhẹ, thực lực bị hao tổn
nghiêm trọng, cho nên Lâm Sơ Văn khế ước Thương Lan Long, thực lực cũng không có nhanh chóng dâng lên.
Mắt thấy Thương Lan Long trở thành Lâm Sơ Văn Hồn Sủng, Truy Phong vẻ mặt sống không còn gì luyến tiếc.
Sở Diệp rất dễ dàng cảm nhận được Truy Phong oán niệm, Truy Phong cùng Thương Lan Long cùng thuộc Long tộc, yêu cầu tu luyện tài nguyên cũng không sai biệt lắm, Truy Phong phản đối khế ước Thương Lan Long, một phương diện là này cùng Thương Lan Long oán hận chất chứa quá sâu, về phương diện khác, cũng là lo lắng về sau có cùng loại Long Phượng Quả như vậy thứ tốt, không tới phiên chính mình.
Truy Phong nhìn Sở Diệp trên mặt tươi cười, có chút buồn bực nói: “Ngươi cư nhiên còn cười ra tới.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Này có cái gì.” Tả hữu thịt đều lạn ở trong nồi, Thương Lan Long chiến lực vẫn là có thể, nếu không phải Thương Lan Long bị thương pha trọng, đại khái cũng sẽ không chủ động đưa ra khế ước.
Mạnh mẽ khế ước Long tộc, thực dễ dàng tao ngộ phản phệ, có thể gặp được Long tộc chủ động quy phục, chính là rất khó đến.
Truy Phong hừ hừ, nói: “Không tiền đồ.” Truy Phong có chút táo bạo ở không trung bên trong xoay quanh.
Sở Diệp nhìn Truy Phong, truyền âm nói: “Ngươi là ở lo lắng, đại ca ngươi tới, ngươi liền thất sủng sao?”
Sở Diệp như vậy vừa hỏi, Truy Phong càng thêm táo bạo.

“Này cùng ta tưởng hoàn toàn không giống nhau.” Truy Phong rầu
rĩ nói.
Sớm biết rằng, Lâm Sơ Văn sẽ thu Thương Lan Long vì Hồn Sủng, hắn mới sẽ không đi tìm Thương Lan Long.
Nghĩ đến về sau, lâu lâu dài dài đều phải cùng Thương Lan Long cùng chỗ dưới một mái hiên, Truy Phong liền cảm giác trời đất u ám.
Lâm Sơ Văn phát hiện Thương Lan Long bị thương có chút nghiêm trọng, Long tộc khôi phục lực thực không tồi, bất quá Thương Lan Long có chút thương đến căn nguyên, chỉ dựa Long tộc thiên phú tới khôi phục, chỉ sợ yêu cầu mấy cái nguyệt thời gian.
Đối phương sẽ cùng hắn khế ước, một phương diện có thể là phát hiện Truy Phong cùng hắn khế ước lúc sau, đãi ngộ không tồi, về phương diện khác, cũng có thể là bởi vì gần nhất bị rất nhiều người đuổi giết, phát hiện Truy Phong thức tỉnh rồi Huyết
Mạch Truy Tung Thuật, minh bạch chính mình tình cảnh kham ưu.
Cùng với bị bắt ký kết khế ước, còn không bằng chủ động đi tìm cái ký chủ đầu nhập vào, như vậy cũng có thể nắm giữ càng nhiều quyền chủ động.
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn về tới Thiên Hà hoa lâm.
Lâm Sơ Văn trở lại hoa lâm lúc sau, liền bắt đầu vì Thương Lan Long điều dưỡng thân thể.
Thương Lan Long bàn ở Long Sào bên trong, ánh mắt khắp nơi quét một vòng.
“Uy, hắc quạ đen, cấp bổn long đại nhân một cái chúc phúc.”
Hắc quạ đen liếc Thương Lan Long liếc mắt một cái, “Khặc khặc”
kêu hai tiếng, không để ý tới.
“Uy, bồ câu, cấp bổn long đại nhân dùng linh khí cọ rửa một chút.”
“Thầm thì!” Thúy Vũ nhìn chằm chằm Thương Lan Long kêu

hai
tiếng, cũng không để ý tới.
Thương Lan Long có chút buồn bực nhìn hắc quạ đen cùng bồ câu, nói: “Các ngươi hai cái có ý tứ gì.”
“Khặc khặc.”
“Thầm thì.”
Thương Lan Long tràn đầy bực mình quỳ rạp trên mặt đất, tru lên
nói: “Này cùng nói tốt không giống nhau, rõ ràng phía trước nói, khế ước cơm ngon rượu say, linh khí cọ rửa.”
Sở Diệp nhìn Thương Lan Long, lắc lắc đầu, nói: “Chưa nói cái này.”
Thương Lan Long liếc Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: “Dựa vào cái gì ngươi cái tiểu bạch kiểm có cơm mềm ăn, ta cái gì đều không có.”
Sở Diệp nghiêng đầu, nói: “Bởi vì lớn lên soái?”
Thương Lan Long quay mặt đi, vẻ mặt không đành lòng tốt đọc thái độ.
Sở Diệp nhìn Thương Lan Long phản ứng, thầm nghĩ: Này xuẩn long, này cái gì phản ứng, hắn lớn lên vẫn là có thể hảo sao?
Lâm Sơ Văn đã đi tới, Thương Lan Long lập tức kích động nói: “Ký chủ, này hai tên gia hỏa không nghe ta.”
Lâm Sơ Văn nhìn Thương Lan Long, nói: “Ô Ô cùng Thúy Vũ cùng ngươi là bình đẳng, thỉnh người hỗ trợ muốn thành khẩn một ít.”
Thương Lan Long có chút nổi trận lôi đình nói: “Ta làm sao có thể
cùng này hai tên gia hỏa bình đẳng? Ta chính là cao quý long.”
Sở Diệp: “……” Nguyên lai Đoạt Thiên là cao quý long a! Không nói, hắn thiếu chút nữa đều quên mất, lần đầu tiên nhìn thấy Thương Lan Long thời điểm, Thương Lan Long bức cách vẫn là rất cao, lần thứ hai liền……
Truy Phong lạnh lùng cười cười, nói: “Xác thật bất bình đẳng, Thúy Vũ cùng Ô Ô là Lâm dược sư nghĩ cách khế ước, đến nỗi ngươi, ngươi là chủ động đưa tới cửa.”
Thương Lan Long hung ác trừng mắt Truy Phong, nói: “Ngươi

nói
cái gì?"
Truy Phong hì hì cười cười, nói: "Ta nói ngươi tương đối tiện nghi."
Thương Lan Long tức giận nói: "Ngươi cái đáng chết tàn tật long,
cư nhiên dám như thế coi rẻ bổn tọa."
Sở Diệp: "……"
Lâm Sơ Văn nhìn đối chọi gay gắt Đoạt Thiên cùng Truy Phong lắc lắc đầu, nói: "Hảo, hảo, đừng náo loạn."
Lâm Sơ Văn ném mấy chi dược tề cấp Thương Lan Long, nói: "Đây là khôi phục dược tề, hẳn là đối với ngươi thương thế có chút chỗ tốt."
Truy Phong nghiêng đầu, nói: "Lâm dược sư, làm gì cho hắn phối
trí dược tề, hắn da dày, rắn chắc đâu, nếu không bao lâu, liền sẽ chính mình khôi phục, bạch bạch lãng phí Lâm thiếu một phen vất
vả."
Lâm Sơ Văn: "……"
Thương Lan Long hung tợn nhìn Truy Phong, nói: "Ngươi cái vô dụng gia hỏa, cư nhiên dám nói như vậy, chờ bổn long khôi phục,
lập tức quét ngang bát phương."
Truy Phong mắt trợn trắng, nói: "Mau đừng nói này mạnh miệng,
nhìn xem ngươi bị người tấu cái này chết dạng!"
Thương Lan Long bất mãn nói: "Nếu không phải những cái đó gia
hỏa, cùng ngươi cái này không thiên lương gia hỏa giống nhau làm quần ẩu, ta đến nỗi như thế sao?"
Truy Phong hừ hừ, nói: "Ai làm ngươi như vậy thiếu tấu, làm mọi
người đều muốn đánh ngươi……"
Thương Lan Long tức giận nói: "Rõ ràng là các ngươi bọn người kia không tu võ đức……"

Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Ngươi không sao chứ.” “! Sơn! Cùng! Thủy! 夕!”
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Không có việc gì.” Lâm Sơ Văn gần nhất liên tiếp khế ước Mộc Tiên Điểu cùng Thương Lan Long, linh
hồn gánh nặng vẫn là có chút trọng, ngắn hạn nội, đều không thể
lại khế ước Hồn Sủng.
……
Tiểu Ngân bay lại đây, nói: “Lão đại, Cung Thần tới.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Nghênh vào đi.”
Sở Diệp nhìn Thương Lan Long, nói: “Mau mau, trốn đi.”
Thương Lan Long có chút buồn bực trừng mắt Sở Diệp, nói: “Dựa
vào cái gì?”
Truy Phong bĩu môi, nói: “Đơn giản như vậy vấn đề còn dùng hỏi,
tự nhiên là bởi vì ngươi nhận không ra người.”
Thương Lan Long tràn đầy bực mình đối với Truy Phong nhe răng
nhếch miệng, Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, đem Thương Lan Long thu vào Hồn Thất bên trong.
Cung Thần đi đến, sắc mặt có chút nghiêm túc, “Sở thiếu, ta ngày
hôm qua tới tìm ngươi, ngươi không ở.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Ta có việc ra ngoài, cho nên không ở.”
Cung Thần hít sâu một hơi, thật cẩn thận nói: “Sở thiếu ra ngoài làm gì đi?”
Sở Diệp cười cười, nói: “Ta tân được một cái tế thiên pháp khí, muốn lộng chỉ Vương thú tới hiến tế đâu.”
“Thì ra là thế, có thu hoạch sao?”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không thành công, hiến tế yêu cầu Vương giai hậu kỳ yêu thú, không dễ dàng như vậy tìm đến.”
Tuy

rằng cũng tìm được rồi một con, nhưng cũng vô pháp hiến tế.
Cung Thần gật gật đầu, làm như thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói: "Như vậy a."
Sở Diệp cười cười, nói: "Cung thiếu như thế nào cái này biểu tình, ngươi đang lo lắng cái gì đâu?"
Cung Thần cười cười, nói: "Này không phải mọi người đều ở tìm Thương Lan Long sao, Sở thiếu cùng Lâm dược sư đột nhiên rời đi, ta còn tưởng rằng được đến cái gì manh mối."
Sở Diệp cười cười, thầm nghĩ: Cung Thần đoán thực chuẩn a! Những người khác cũng là như vậy đoán sao? Nếu những người khác cũng là như vậy đoán, kia sự tình liền có chút phiền phức.
Cung Thần dừng một chút, vẫn là có chút không yên tâm nói: "Sở
thiếu ngươi sẽ không vô thanh vô tức, đem Thương Lan Long khế
ước đi." Sở Diệp chính là từng có "Tiền khoa" a!
Sở Diệp cười cười, nói: "Như thế nào sẽ? Ta đã có Truy Phong a! Long tộc chính là rất cao ngạo a! Sẽ không tùy tùy tiện tiện cùng người khế ước." Hắn tuy rằng không có khế ước Thương Lan Long, nhưng là, Lâm Sơ Văn khế ước.
Cung Thần gật gật đầu, thâm chấp nhận nói: "Đúng vậy! Long tộc
không phải tùy tùy tiện tiện có thể khế ước, có thể khế ước một con rồng, đã thực may mắn, huống chi Sở thiếu ngươi còn đạt được Long Hồn Minh Ước."
"Không sai, chính là như vậy."
Sở Diệp cúi đầu, thầm nghĩ: Long tộc có lẽ sẽ không tùy tùy tiện tiện cùng người khế ước, nhưng ngẫu nhiên cũng sẽ cố ý ngoại.
Cung Thần đánh giá Sở Diệp, luôn có loại quái quái cảm giác.
"Cung thiếu, như thế nào như vậy nhìn ta?" Sở Diệp có chút vô tội
hỏi.
Công thần lắc lắc đầu, nói: "Không có gì, ta tới là có chính sự cùng Sở thiếu ngươi nói."
Sở Diệp cười cười, nói: "Ngươi nói."
"Lâm dược sư phía trước làm bắt được Thí Hồn Trùng, có tin

tức.” Cung Thần nói.
Sở Diệp nghe vậy thiếu chút nữa bị sặc đến, “Thực sự có tin tức?” Bọn họ bên này phóng tin tức nói muốn thu thập Thí Hồn Trùng, bất quá là chỉ đùa một chút a! “Không phải nói, này sâu đã
diệt sạch sao?”
Cung Thần cười cười, nói: “Mọi việc luôn có ngoại lệ a!”
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Ngươi không cần nói cho ta là Dược Tề Sư hiệp hội người.”
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: “Không phải, là Trùng Cốc người.”
“Trùng Cốc a!” Sở Diệp ở Thiên Hải Vực đãi một đoạn thời gian, đối Trùng Cốc cái này thế lực cũng có điều nghe thấy.
Trùng Cốc Hồn Sủng Sư, nhiều thích khế ước các loại linh trùng, rất nhiều sâu thoạt nhìn không chớp mắt, lực sát thương lại thập
phần to lớn, tỷ như mãng trùng, loại này sâu, hình thể thập phần
chi tiểu, đơn chỉ phi ở không trung rất khó phát hiện, mãng trùng
hành động lên, kết bè kết đội, có thể nháy mắt đem một đầu lão ngưu gặm thực không còn.
Còn có rất nhiều độc trùng, liền Vương giai yêu thú gặp được, cũng đến né xa ba thước, đã từng có cái diệu thủ không không Hồn Sư, nhất giỏi về lẻn vào các thế lực lớn bảo khố, ăn trộm tài vật, khác các thế lực lớn đều thâm chịu này khổ, người này sau lại lật thuyền, ở thăm dò bí cảnh thời điểm, dẫm trúng một con độc trùng, bị độc trùng cấp nháy mắt độc tễ.
Cũng có một ít trân quý sâu, tỷ như bách bảo dược trùng, gặm thực trăm dược, dược lực tràn đầy, tỷ như, bạch ngọc vương trùng, có phi thường cường hãn trị liệu năng lực.
“Bọn họ muốn đổi phần ăn sao? Cũng không phải không thể.” Tuy
rằng Sở Diệp cũng không có thật sự muốn thu thập Thí Hồn Trùng, nhưng trên thực tế, đối hắc quạ đen mà nói, Thí Hồn Trùng
xác thật có thể xem như không tồi đồ ăn. Nếu lời nói đều đã thả

ra đi, lật lọng cũng không tốt.
Cung Thần lắc lắc đầu, nói: “Bọn họ bên kia Thí Hồn Trùng không
đủ, chỉ có thể cung cấp năm con.”
Sở Diệp chống cằm, nói: “Năm con, nói như thế tới, Trùng Cốc Thí Hồn Trùng cũng không nhiều lắm!”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Cái này tự nhiên, Thí Hồn Trùng cũng không tốt bồi dưỡng, bằng không cũng sẽ không kề bên diệt
sạch.”
Sở Diệp: “……” Nói như vậy, phía trước ra tay người, bị Ô Ô ăn luôn ba điều Thí Hồn Trùng, phỏng chừng cũng là thực thịt đau, đương nhiên, này không liên quan bọn họ sự.
Ô Ô bay ra tới, nói: “Các ngươi đang nói chuyện cái gì đâu?”
Sở Diệp nhìn Ô Ô liếc mắt một cái, nói: “Chúng ta đang nói chuyện Thí Hồn Trùng.”
“Nga, ta thích Thí Hồn Trùng, ăn lên ca băng ca băng giòn!” Ô Ô có chút hưng phấn nói.
“Phải không?” Ô Ô đối Thí Hồn Trùng ấn tượng chính là như vậy,
ăn lên ca băng ca băng giòn.
“Ô Ô đại nhân thoạt nhìn, thần tuấn không ít a! Chẳng lẽ thực lực
lại tiến bộ?” Cung Thần hỏi.
Ô Ô có chút đắc ý nói: “Không sai, tiểu tử, ngươi tuy rằng thực hố
cha, nhưng cũng tính có chút ánh mắt, Ô Ô đại nhân là Vương giai trung kỳ Hồn Sủng.”
Lâm Sơ Văn liên tiếp khế ước Mộc Tiên Điểu, Thương Lan Long, bởi vì còn ở ma hợp kỳ, cho nên, Lâm Sơ Văn thực lực không có rõ ràng đại trướng, nhưng là khí vận đại trướng, Ô Ô nương này cổ khí vận tiến vào Vương giai Tứ giai.

Chương 316: Chương 316

Hai ngày sau, Sở Diệp ở Thiên Hà hoa lâm gặp được mấy cái Trùng Cốc lai khách.
Mấy cái Trùng Cốc nhân thân thượng bám vào hoa hoè loè loẹt sâu, như là mặc một cái trùng y, chỉ chừa hai chỉ tròng mắt ở bên
ngoài, thoạt nhìn dị thường quỷ dị.
Lâm Sơ Văn dùng một chi Dệt Hồn dược tề, đổi lấy năm điều Thí Hồn Trùng, hai chỉ bách bảo dược trùng.
“Sở thiếu này chỉ Hồn Sủng, thực lực không tồi a!” Một cái toàn thân bò đầy con bò cạp trùng nhân đạo.
“Đạo hữu quá khen.” Đối phương ngữ khí thực bình tĩnh, Sở Diệp
nghe lại là âm trắc trắc.
Sở Diệp nhìn bò cạp người, phát hiện bò cạp nhân thân thượng có mấy chỉ con bò cạp ở độc trùng bảng thượng tiếng tăm lừng lẫy, âm thầm vì đối phương đổ mồ hôi.
Này nếu là này sâu một cái kích động, cắn chính mình ký chủ một
ngụm, cái này trùng người không biết có phải hay không muốn đi
địa phủ đưa tin.
Bò cạp người cười cười, nói: “Kim Sí Ong ở linh trùng bảng xếp hạng thượng vị liệt thứ bảy, cũng là thập phần lợi hại Hồn Thú, Sở thiếu này một con cấp bậc không thấp, huyết mạch lại thoáng
kém cỏi một ít.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Cùng chân chính Kim Sí Ong so sánh với, xác thật là kém cỏi không ít.”

Tiểu Ngân mấy năm nay vẫn luôn ở dùng các loại tăng lên huyết mạch dược tề, huyết mạch tăng lên vẫn là thập phần rõ ràng. Bất
quá, chịu giới hạn trong bẩm sinh điều kiện, so chân chính Kim Sí
Ong, vẫn là thoáng kém cỏi một ít.
“Ta Trùng Cốc có một khối Kim Sí Ong di lột.” Bò cạp nhân đạo.
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Mấy giai?”
“Vương giai Bát giai!” Bò cạp nhân đạo.
Sở Diệp híp mắt mắt, có chút ý động, Tiểu Ngân phía trước liền luyện hóa quá một khối Kim Sí Ong di lột, nhưng kia cụ di lột, cấp
bậc thật sự không cao, Vương giai Bát giai Kim Sí Ong di lột, giá trị không phải là nhỏ, “Các ngươi tưởng đổi cái gì?”
“Tiến giai phần ăn!” Bò cạp nhân đạo.
Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: “Di lột bao gồm tinh hạch sao?”
Bò cạp người có chút xấu hổ nói: “Không bao gồm.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Nếu là như thế, lại thêm hai mươi điều bách bảo dược trùng.”
Bò cạp người nhăn nhăn mày, nói: “Mười điều, bách bảo dược trùng đào tạo không dễ, ta Trùng Cốc cũng không nhiều lắm.”
“Mười tám điều, chúng ta phần ăn, cũng không tiện nghi.”
“Mười lăm điều.”
“Mười sáu điều.”
Sở Diệp cong cong khóe miệng, nói: “Thành giao.”
……
Trùng Cốc thực mau liền sắp sửa tiến giai tu sĩ đưa tới, Sở Diệp còn tưởng rằng sẽ nhìn thấy một cái trùng người, không nghĩ tới
là cái diện mạo bình thường tiểu mập mạp, tiểu mập mạp nhìn ôn
nhuận vô hại, có chút giống nhà giàu công tử, Sở Diệp nhịn không được có chút giật mình.
“Thơm quá a!” Truy Phong nhìn bị đưa lại đây tiểu mập mạp nói.
Lâm Sơ Văn nhìn tiểu mập mạp, cảm giác thức hải bên trong

Thương Lan Long có chút ngo ngoe rục rịch, tiểu mập mạp hẳn là
từ nhỏ dùng các loại linh dược lớn lên, cả người như là di động đại bổ hoàn, ăn xong đi đại bổ.
“Đây là ta Trùng Cốc thiếu chủ Mộ Dung Nhạc.”
Sở Diệp gật gật đầu, thầm nghĩ: Trùng Cốc thiếu chủ a! Lại là một
cái tu nhị đại a!
Mộ Dung Nhạc nhìn mười sáu bảy tuổi bộ dáng, lớn lên trắng trẻo
mập mạp, phấn điêu ngọc trác, cùng thích “Áo quần lố lăng” Trùng Cốc tu sĩ, thoạt nhìn có chút không hợp nhau.
“Vị này tiểu hữu, ngươi muốn như thế nào tiến giai Vương giai a!
Là đem trên tay Hồn Sủng thăng nhập Vương giai, vẫn là khế ước một con Vương thú.” Sở Diệp hỏi.
Tiểu mập mạp không cần nghĩ ngợi nói: “Ta muốn đem chính mình Hồn Sủng thăng nhập Vương giai.”
Tiểu mập mạp nói xong cái này lời nói sau, mấy cái đi theo hắn tới tu sĩ, trên mặt có rõ ràng thất vọng chi sắc.
Sở Diệp nhìn mấy người thần sắc, trong lòng có chút hồ nghi, rất nhiều tu nhị đại đều sẽ lựa chọn trực tiếp khế ước Vương thú, lấy
tiểu mập mạp Trùng Cốc Thiếu cốc chủ địa vị, muốn tìm chỉ Vương thú khế ước cũng không phải cái gì việc khó, xem mấy cái
hộ đạo nhân thần sắc, vị này Thiếu cốc chủ Hồn Sủng, chẳng lẽ là có cái gì vấn đề.
“Ngươi muốn tăng lên Hồn Sủng là?”
Tiểu mập mạp nét mặt biểu lộ một nụ cười, một con tiểu bạch heo
xuất hiện ở tiểu mập mạp trên tay.
Sở Diệp đầy đầu hắc tuyến nói: “Đây là……” Một con heo?
Tiểu mập mạp trong tay heo, hai chỉ nắm tay lớn nhỏ, trắng trẻo mập mạp, thấy thế nào như thế nào giống rất nhiều nữ tu dưỡng

sủng vật tiểu hương heo.
Sở Diệp cau mày, trong lòng có chút nghi hoặc, thân là Trùng Cốc
thiếu chủ Hồn Sủng lại là một đầu heo, này giống như không đúng lắm đi.
Tiểu bạch heo hoạt động thân mình, rầm rì rầm rì, nhìn nhưng thật ra rất đáng yêu, tục ngữ nói rất đúng, sủng vật chọn đáng yêu, Hồn Sủng chọn lợi hại.
“Ngươi muốn tăng lên Hồn Sủng chính là cái này? Nếu không nghĩ lại?” Sở Diệp hít sâu một hơi nói.
“Đúng vậy! Thiếu chủ, nếu không nghĩ lại đi.”
Tiểu mập mạp kiên định lắc lắc đầu, nói: “Không cần, ta liền phải
mập mạp!”
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Đây là cái gì chủng loại heo a! Có tác dụng gì a! Này bình thường heo, hẳn là tu không đến Chiến Tướng Cửu giai đi.”
Trùng Cốc một cái tu sĩ, có chút bất đắc dĩ nói: “Chúng ta cũng không biết đây là cái gì heo, phi thường có thể ăn, trừ bỏ ăn, cũng
không có tác dụng gì.”
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Có thể ăn? Cứ như vậy?”
“Cứ như vậy.” Trùng Cốc tu sĩ bất đắc dĩ nói.
Tiểu mập mạp ôm tiểu bạch heo cọ cọ, nói: “Ta thích nhất mập mạp, ta chỉ có mập mạp một con Hồn Sủng.”
Sở Diệp nhìn tiểu mập mạp, nói: “Ngươi chỉ có này một con Hồn Sủng?”
Tiểu mập mạp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Powered by GliaStudio
close
Thân là Trùng Cốc Thiếu cốc chủ, khế ước thú cư nhiên chỉ có một con heo thảm như vậy! Tốt xấu khế ước mấy chỉ sâu a! Sở Diệp hướng tới mấy cái Trùng Cốc tu sĩ nhìn qua đi, mấy cái Trùng Cốc tu sĩ tránh đi Sở Diệp ánh mắt.
“Cốc chủ không thiếu vì Thiếu cốc chủ tìm kiếm Hồn Sủng, kết quả đều làm này chỉ heo cấp ăn luôn.” Một cái tu sĩ có chút bất

đắc dĩ nói.
Phải biết rằng, cốc chủ vì Thiếu cốc chủ tìm kiếm vài chỉ Hồn Sủng ấu tể đều là thượng phẩm Hồn Sủng a! Trùng Cốc rất nhiều Hồn Sủng Sư khả ngộ bất khả cầu tồn tại.
Như vậy trân quý thượng phẩm Hồn Sủng, lại đều vào này chỉ heo bụng, phí phạm của trời.
Nói đến cũng là kỳ quái, này chỉ heo ăn luôn mấy chỉ sâu đều là kịch độc độc trùng, mà nó lại không bị độc chết.
“Thiếu chủ, ngươi có thể tiếp tục dưỡng nó, sau đó, lại khế ước một con Hồn Sủng a!”
Tiểu mập mạp lắc lắc đầu, nói: “Không cần, trừ bỏ mập mạp, ta cái gì đều không cần.”
Sở Diệp: “……” Đây là cái gì cổ quái đam mê a! Vì một con heo, từ bỏ nhất chỉnh phiến rừng rậm, này tuyệt đối là chân ái a!
Sở Diệp nhìn tiểu mập mạp, có chút nghi hoặc nói: “Ngươi vì cái gì coi trọng này chỉ Hồn Sủng a!”
Mộ Dung Nhạc có chút đắc ý nói: “Ta mộng tưởng là nếm biến thiên hạ mỹ thực, bất quá, ta ăn uống hữu hạn, khế ước mập mạp
lúc sau, ta muốn ăn cái gì liền ăn cái gì, muốn ăn nhiều ít liền ăn nhiều ít, theo ý ta tới, mập mạp là nhất bổng Hồn Sủng.”
Sở Diệp: “……” Quả nhiên là củ cải rau xanh, mỗi người mỗi sở thích, Sở Diệp nguyên bản cho rằng Cung Thần Trầm Vân Quy đã đủ hố cha, này chỉ heo cũng không nhường một tấc a! Này đó nhị thế tổ hố cha, quả nhiên là một cái tái một cái cường.
Tiểu mập mạp bên người mấy cái Hồn Sủng Sư, sắc mặt có chút khó coi.
Tiểu mập mạp có chút kiêu ngạo nói: “Sở tiền bối có biết, khế ước
mập mạp lúc sau, ta như thế nào ăn đều sẽ không mập lên.”
Sở Diệp nhìn tiểu mập mạp mượt mà khuôn mặt, cảm thấy tiểu mập mạp nói, giống như còn chờ thương thảo.
Tiểu mập mạp xem Sở Diệp không tin, có chút vội vàng nói: “Sở tiền bối không biết, ta trước kia có 300 nhiều cân, hiện tại chỉ có nguyên lai một nửa trọng.”
Sở Diệp: “……” Này muốn tính ra nói, này chỉ tiểu trư còn rất lợi

hại, rất nhiều thích ăn lại ái mỹ nữ Hồn Sư hẳn là đều sẽ thích.
"Trùng Cốc không phải đều khế ước sâu sao?" Sở Diệp có chút khó hiểu nói.
Một cái Hồn Sủng Sư bất đắc dĩ giải thích nói: "Sở tiền bối có điều
không biết, này chỉ heo lúc ban đầu thời điểm chính là một con sâu."
Trùng Cốc có một cái trùng điện, trong điện có Trùng Cốc lịch đại
Hồn Sủng Sư bắt được một ít trùng trứng, Mộ Dung Nhạc tiến vào trùng điện thời điểm, cùng một quả trùng trứng sinh ra cộng
minh, khế ước xuống dưới.
Kỳ thật, như vậy trùng trứng lai lịch cũng có chút không tầm thường, là từ một chỗ di tích bên trong tìm thấy, Trùng Cốc người
trong lúc ban đầu biện không ra sâu lai lịch, đối này chỉ sâu ký thác kỳ vọng cao, chỉ là, sau lại phát hiện sâu biến thành heo, trừ
bỏ có thể ăn, không đúng tí nào, dần dần liền đối này chỉ heo thất
vọng rồi.
Tiểu mập mạp ôm tiểu béo heo, cười cười, nói: "Ta chán ghét sâu, mập mạp có thể biến thành heo, ta thật cao hứng."
Sở Diệp: "……" Thân là Trùng Cốc Thiếu cốc chủ cư nhiên chán ghét sâu, này Trùng Cốc cốc chủ không biết bóng ma tâm lý diện
tích có bao nhiêu đại.
Ô Ô ghé vào Lâm Sơ Văn trên vai, nói: "Này chỉ heo chỉ sợ là Thao Heo."
Trùng Cốc một cái tu sĩ, có chút kinh hỉ nhìn Ô Ô, nói: "Ô Ô đại nhân biết này chỉ heo lai lịch?"
Ô Ô gật gật đầu, nói: "Không sai biệt lắm đi, này chỉ heo hẳn là Long tộc chi tộc Thao Thiết một mạch, nhưng cắn nuốt thiên địa."
Mấy cái Trùng Cốc tu sĩ nghe vậy, đều lộ ra vài phần kinh hỉ chi

sắc.
Sở Diệp nhìn Ô Ô có chút ngoài ý muốn nói: “Lợi hại như vậy sao?” Nhìn không ra tới a!
Ô Ô lắc lắc đầu, nói: “Chỉ là lý luận thượng.”
“Lý luận thượng? Nói như thế nào.” Một cái Trùng Cốc tu sĩ thành
khẩn hỏi.
Ô Ô gật gật đầu, nói: “Thao Heo muốn tới Hoàng giai mới có thể dần dần triển lộ xuất từ thân lực cắn nuốt ưu thế, nhưng là, Thao
Heo bồi dưỡng chính là cái con số thiên văn, nếu ta không đoán sai nói, đem Thao Heo bồi dưỡng đến Chiến Tướng Cửu giai, chỉ sợ tiêu hao không ít đi.”
Mấy cái Trùng Cốc tu sĩ hai mặt nhìn nhau, đích xác Thao Heo bồi
dưỡng đến Chiến Tướng Cửu giai, các loại thiên tài địa bảo đều ăn vô số.
“Muốn đem Thao Heo bồi dưỡng đến Hoàng giai, tiêu hao tài nguyên sẽ là Chiến Tướng kỳ mấy trăm lần.”
Mấy cái Trùng Cốc tu sĩ nghe vậy, sắc mặt đều có chút khó coi, này chỉ Thao Heo hiện tại liền đủ khó dưỡng, nếu là tiêu hao lại phiên mấy trăm lần, kia…… Trùng Cốc chỉ sợ là nuôi không nổi.
Ô Ô chớp động cánh, nhìn tiểu mập mạp nói: “Thao Heo nếu là tiến vào Vương giai, ăn uống sẽ gia tăng mấy lần, nhưng không hảo dưỡng a!”
“Thiếu chủ, bằng không……”
Mộ Dung Nhạc lưng đeo xuống tay, kiên định lắc lắc đầu. “Mập mạp ăn uống biến đại, là chuyện tốt đâu.”
Ô Ô: “……” Cái này tiểu mập mạp, thật sự là vô tri giả không sợ, chờ gia hỏa này biến thành kẻ nghèo hèn, nên biết thế gian hiểm
ác.
Mộ Dung Nhạc nhìn Ô Ô, có chút mới lạ nói: “Quạ đen đại nhân, ngươi hiểu thật nhiều a!”
Hắc quạ đen có chút đắc ý nói: “Không dám, không dám, bổn quạ

chính là như vậy bác học đa tài."
"Vận Đen Quạ đều là như vậy kiến thức rộng rãi sao?" Mộ Dung Nhạc hỏi.
Hắc quạ đen có chút ngạo nghễ nói: "Bổn quạ cùng giống nhau Vận Đen Quạ, tự nhiên là không giống nhau."
Mộ Dung Nhạc có chút tiếc nuối nói: "Kia thật đáng tiếc, ta vốn đang suy nghĩ, Vận Đen Quạ đều giống các hạ nói như vậy, ta cũng đi khế ước một con đâu."
Sở Diệp: "……" Mộ Dung Nhạc đều đã khế ước một con heo, ở khế ước một con Vận Đen Quạ, kia Trùng Cốc cốc chủ sợ là phải bị tức chết.
Lâm Sơ Văn nhìn Mộ Dung Nhạc, hít sâu một hơi, nói: "Thiếu cốc
chủ có thể tưởng tượng hảo? Vẫn là quyết định tăng lên này chỉ heo?"
Mộ Dung Nhạc gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, ta không có tranh bá thiên hạ hùng tâm tráng chí, ta chỉ nghĩ nếm biến thiên hạ mỹ thực, chờ mập mạp tiến giai Vương giai, ta sẽ cùng hắn chu du các đảo, biến nếm các nơi mỹ thực."
Sở Diệp: "……" Cái này Thiếu cốc chủ theo đuổi, thực không tồi nga, nhân sinh trên đời, vẫn là tùy tâm tốt nhất. "Thiếu cốc chủ tuyệt đối sẽ trở thành một cái mỹ thực gia……"
Mộ Dung Nhạc ánh mắt sáng long lanh nói: "Mỹ thực gia, cái này
xưng hô ta thích."
Sở Diệp nói nhận được một cái Trùng tộc tu sĩ truyền âm, đối phương thỉnh cầu hắn lại hỗ trợ khuyên nhủ.
Sở Diệp bất đắc dĩ mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Bọn họ chỉ phụ trách phần ăn, đến nỗi sử dụng phần ăn người muốn dùng như thế nào, đó là đối phương chính mình sự tình, đối phương thích tăng lên một con heo liền tăng lên một con heo, thích tăng lên một
đầu lừa liền một đầu lừa, đều theo chân bọn họ không quan hệ.
Trùng Cốc người trong, sợ là không thiếu khuyên vị này Thiếu cốc

chủ “Cải tà quy chính”, nhưng phỏng chừng không có gì hiệu quả.

Chương 317: Chương 317

Ký kết hảo khế ước lúc sau, Lâm Sơ Văn liền nhanh chóng bắt đầu trợ giúp Mộ Dung Nhạc tiến giai Vương giai.
Mộ Dung Nhạc tiểu bạch heo kỳ thật phẩm tướng vẫn là thực không tồi, tiến giai Vương giai bích chướng không tính quá dày, chỉ là hấp thu linh khí thời điểm, lại ra một chút ngoài ý muốn.
Tiểu bạch heo hấp thụ linh khí tốc độ cực nhanh, may mắn Thúy
Vũ kinh nghiệm phong phú, có Thái Dương bộ lạc vết xe đổ, đảo cũng không có luống cuống tay chân, chỉ là linh tinh hao phí có chút nhiều.
Thúy Vũ không ngừng phụt lên linh khí, tiểu bạch heo điên cuồng
hấp thu linh khí, Thúy Vũ quán chú nhiều ít, tiểu bạch heo đều chiếu đơn toàn thu.
Đại lượng linh tinh hóa thành linh khí, tiêu tán ở tiểu bạch heo trong bụng.
Sở Diệp hướng tới một bên Trùng Cốc tu sĩ nhìn qua đi, nói: "Này
chỉ heo ăn uống không đơn giản a! Nhiều như vậy linh lực, cũng đủ năm sáu chỉ Chiến Tướng Cửu giai Hồn Sủng tiến vào Vương giai."
Một bên mấy cái Trùng Cốc tu sĩ ngượng ngùng cười cười, có chút ngượng ngùng.
Sở Diệp hít sâu một hơi, trong lòng có chút bất đắc dĩ, này thật vất vả, mới dựa vào bán Bách Bảo Lưu Li dược tề thu hồi một ít linh tinh, lần này tử lại đi hơn phân nửa, này một cái hai cái tới mua phần ăn người, đều là như vậy làm người không bớt lo. Nếu tiến đến tiến giai tu sĩ đều là này phó tính tình, kia hắn hẳn là

trướng giới! Bạo trướng.
“Nga, thật là đại dạ dày vương a!” Truy Phong nhịn không được nói.
Ô Ô gật gật đầu, nói: “Thứ này không dễ dàng dưỡng a!” Hảo những người này dưỡng dưỡng liền biến thành kẻ nghèo hèn.
Tiểu bạch heo không ngừng hấp thu linh khí, toàn bộ heo nhắc nhở tăng cao tới rồi nguyên lai mấy trăm lần, giống khí cầu giống
nhau bay tới không trung.
Sở Diệp nhìn phi thiên tiểu bạch heo, nói thầm một tiếng, “Phi thiên thần heo a!”
Tiểu bạch heo ở không trung rầm rì, không ngừng múa may bốn cái chân.
Tiểu bạch heo tiến giai Hồn Vương kết thúc, hóa thành nguyên lai
giống nhau lớn nhỏ, trở xuống Mộ Dung Nhạc trong lòng ngực.
“Đa tạ hai vị đạo hữu.” Mộ Dung Nhạc tràn đầy hưng phấn nói.
Tiểu bạch heo tiến giai Vương giai lúc sau, bộ dáng vẫn là bộ dáng cũ, bất quá trên người hơi thở mạnh mẽ không ít.
“Không cần khách khí, Thiếu cốc chủ, ngươi hiện tại có cái gì cảm
giác sao?” Sở Diệp có chút tò mò hỏi.
Mộ Dung Nhạc cười cười, nói: “Ta cảm giác thực hảo, ta cảm giác hiện tại có thể cùng mập mạp hợp lực ăn xong một đầu cá voi.”
Sở Diệp: “……” Ăn xong một đầu cá voi? Tấm tắc, này ăn uống chuẩn cmnr.
Mộ Dung Nhạc chắp tay, nói: “Đa tạ hai vị, ta trước cáo từ.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Mộ Dung Nhạc như vậy vội vã rời đi, là vội vàng đi ăn cơm sao? Ăn cơm việc này, xác thật chậm trễ không được. “Thiếu cốc chủ xin cứ tự nhiên.”
Ô Ô nhìn Mộ Dung Nhạc rời đi bóng dáng, nói: “Cái này đồ tham ăn, sớm muộn gì biến thành kẻ nghèo hèn.”
Sở Diệp: “……”
……
Thiên Hà hoa lâm ở ngoài.
“Ta có phải hay không nhìn lầm rồi a! Ta thấy thế nào đến một

đầu
heo, phiêu ở Thiên Hà hoa lâm trên không."
"Không có sai, xác thật là một đầu heo."
"Lâm Sơ Văn đem một đầu heo đưa lên thiên sao?"
"Kia giống như là một đầu Vương giai heo."
"Không nghĩ tới heo cư nhiên cũng có thể tiến vào Vương giai."
"Lâm dược sư thật khó lường a! Cư nhiên có thể đem một đầu heo đưa vào Vương giai, cái này tiến giai phần ăn không khỏi cũng quá khủng bố, cư nhiên liền heo đều có thể đỡ lên tường."
"Lại nói tiếp, đây là ai a! Cư nhiên khế ước một đầu heo."
"Hơn phân nửa là cái nào nhị thế tổ đi, khế ước một đầu heo, lại đi mua phần ăn làm heo tiến vào Vương giai, cũng chỉ có những cái đó nhị thế tổ mới có thể làm được."
"Nói chính là a! Này đó nhị thế tổ thật là hoang đường, hoa đồng tiền lớn mua phần ăn, dùng tại như vậy kỳ kỳ quái quái địa phương."
"Nhân gia vui lại có thể như thế nào a?"
"Cho nên nói a! Sẽ đầu thai chính là hảo a!"
"Ta nếu có thể có cái mua khởi phần ăn lão cha, hiện tại cũng có thể hỗn cái Hồn Vương lão tổ đương đương."
"Có một cái lợi hại lão cha liền có thể muốn làm gì thì làm sao? Sự thật chứng minh, có một cái lợi hại lão cha, thật sự có thể muốn làm gì thì làm."
……
Lâm Mộng Dung nhìn phi thiên heo, sắc mặt thay đổi lại biến. Mắt thấy Thiên Hà hoa lâm, thành tựu một đám Vương giai, Lâm
Mộng Dung tâm tình buồn bực lợi hại.
"Như thế nào một con heo, đều tiến giai Vương giai."
"Này chỉ sợ là Thao Heo." Mộ Lăng Thiên đã từng ở Thiên Nguyệt
thư viện xem qua rất nhiều điển tịch, vừa lúc xem qua Thao Heo ghi lại.
"Đáng tiếc." Lâm Mộng Dung nói.
Mộ Lăng Thiên gật gật đầu, nói: "Xác thật đáng tiếc."
Thao Heo tại thượng cổ thời điểm, kỳ thật là phi thường lợi hại

Hồn Thú, miệng rộng một trương, cái gì đều ăn.
Đáng tiếc thượng cổ mai một, Thao Heo hiện tại có thể xem như thực râu ria Hồn Sủng, bồi dưỡng lên khó khăn cực đại, đem một
con Thao Heo từ Vương giai bồi dưỡng đến Hoàng giai, yêu cầu tiêu hao bình thường Vương thú mấy chục lần tài nguyên, Thiên
Hải Vực không có cái nào thế lực có thể gánh vác trụ lớn như vậy
tiêu hao.
“Lâm Sơ Văn hắn rốt cuộc là như thế nào làm được a!” Lâm Mộng Dung hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Nàng nếu là cũng có thể có như vậy năng lực, tất nhiên có thể ở Thiên Nguyệt học viện chiếm cứ một vị trí nhỏ.
……
Powered by GliaStudio
close
Thành chủ phủ.
Ngạo Gia nhìn Thiên Hà hoa lâm phương hướng, hai tròng mắt tỏa ánh sáng nói: “Không nghĩ tới, heo cũng có thể tiến giai Vương giai.”
Cung Thần hít sâu một hơi, nói: “Ta cũng không nghĩ tới, cái này
Trùng Cốc Thiếu cốc chủ, giống như rất có ý tứ.”
Cung Thần đã tiến giai Vương giai, nhưng là, có không ít Hồn Vương cảm thấy Cung Thần cái này Hồn Vương, có như vậy điểm giống hàng nhái hàng giả, ngầm đàm luận thời điểm, luôn có
vài phần khinh miệt, Cung Thần cũng trong lòng hiểu rõ, không quá nguyện ý cùng những người này giao tiếp.
“Cái này Thiếu cốc chủ, có thể thử tiếp xúc một chút.” Cung Thần
nắm chặt nắm tay nói.
Cung Thần cùng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn quan hệ không tồi, nhưng là, ở sở, lâm hai người trước mặt, Cung Thần luôn có loại tự ti cảm giác, Cung Thần cảm thấy chính mình cùng vị này Thiếu

cốc
chủ, có lẽ có thể tâm sự, luận bàn một chút tu luyện tâm đắc.
Nguyên Sương phu nhân cười cười, nói: “Trùng Cốc ẩn cư tị thế, bất quá, lực ảnh hưởng vẫn là rất lớn, nếu là thiếu chủ có thể cùng vị này Thiếu cốc chủ giao hảo, cũng là một chuyện tốt.”
“Có lẽ đi.” Cung Thần xoay chuyển tròng mắt, thầm nghĩ: Hắn không phải đối Trùng Cốc có hứng thú, hắn chỉ là đối vị này Thiếu
cốc chủ có hứng thú.
Cung Thần hít sâu một hơi, hắn Trầm Vân Quy chỉ thích ngủ, Trùng Cốc Thiếu cốc chủ kia chỉ Hồn Thú, nghe nói chỉ biết ăn.
Cung Thần bỗng nhiên cảm thấy chính mình Hồn Thú, vẫn là không tồi, ít nhất ở đồ ăn phương diện, tương đối tỉnh, như vậy tưởng tượng, Cung Thần trong lòng đột nhiên nhiều vài phần cảm
giác về sự ưu việt.
……
Thiên Hải học viện nơi dừng chân.
“Không nghĩ tới, Trùng Cốc cũng rời núi.” Lạc Yên nói.
Lạc Phong hít sâu một hơi, nói: “Lâm Sơ Văn đẩy ra phần ăn, xác thật thực làm nhân tâm động a!”
“Ca ca, ngươi đối vị này Trùng Cốc Thiếu cốc chủ có hiểu biết sao?” Lạc Yên hỏi.
Lạc Phong gật gật đầu, nói: “Vẫn là có hiểu biết, nghe nói, đó là Trùng Cốc lão cốc chủ con trai độc nhất, lão cốc chủ đối này ký thác kỳ vọng cao, bất quá, vị này Thiếu cốc chủ chỉ thích mỹ thực,
đối kế thừa Trùng Cốc giống như không có gì hứng thú.”
Lạc Yên chống cằm, nói: “Ta nghe người ta nói, vị này Thiếu cốc chủ thực chán ghét sâu, không thích khế ước sâu, lão cốc chủ vì thế khí nổi điên, đem người ném tới rồi Trùng Cốc bên trong vạn
trùng quật, muốn rèn luyện một chút hắn can đảm, kết quả, thiếu
chút nữa đem người hù chết.”
“Vị này Thiếu cốc chủ ra tới lúc sau, bị bệnh bảy ngày bảy đêm,

thiếu chút nữa cứu bất quá tới, kinh này một chuyện, lão cốc chủ
tựa hồ là bất chấp tất cả, cũng không bắt buộc hắn thành tài, không biết có phải hay không thật sự."
Lạc Phong gật gật đầu, nói: "Hẳn là thật sự, ta nghe nói, mấy năm
trước, Mộ Dung Nhạc cùng người tiến vào Trùng Cốc trùng điện, ngoài ý muốn khế ước một con thượng cổ linh trùng, lão cốc chủ
vốn dĩ đã từ bỏ đứa con trai này, không nghĩ tới, Mộ Dung Nhạc cư nhiên sẽ có này cơ duyên, Trùng Cốc vì thế bốn phía ăn mừng ba ngày ba đêm, chỉ là, sau lại nghe nói, kia chỉ thượng cổ linh trùng không biết ra cái gì vấn đề, Trùng Cốc người, liền không ở nhắc tới."
Lạc Yên có chút nghi hoặc nói: "Lão cốc chủ là bởi vì bất chấp tất cả, mới cho phép chính mình nhi tử khế ước một đầu heo sao?"
Lạc Phong lắc lắc đầu, nói: "Không biết a!"
……
Thiên Hà hoa lâm.
Tiểu Ngân có chút hạnh phúc ghé vào một con thật lớn Kim Sí Ong di lột thượng, hấp thu di lột bên trong huyết mạch chi lực, Ngân Tiểu Nhị ở Tiểu Ngân bên người chuyển động, có chút mắt thèm.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: "Tiểu Ngân trên người hơi thở di động lợi hại, phải tiến giai sao?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, chờ đem di lột hoàn toàn luyện hóa, hẳn là có thể thăng nhập Chiến Tướng Lục giai."
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Nếu là như thế, kia lần này giao dịch vẫn là thực giá trị."
Sở Diệp cười cười, nói: "Lần này giao dịch không lỗ."
Tuy rằng di lột bảo tồn thời gian không ngắn, nhưng là, bảo tồn vẫn là không tồi, di lột bên trong ẩn chứa phong phú huyết mạch
chi lực.
Di lột bên cạnh vây quanh một vòng Chiến Tướng Ngân Sí Ong, Tiểu Ngân hấp thu di lột thời điểm, sẽ có một ít năng lượng dật

tràn ra tới, luồng năng lượng này thực mau bị ong đàn hấp thu.
Sở Diệp thực rõ ràng cảm nhận được Tiểu Ngân thập phần hưng phấn, khối này Kim Sí Ong di lột bên trong, giống như có Kim Sí Ong nhất tộc nào đó truyền thừa, Tiểu Ngân đem truyền thừa luyện hóa về sau đối địch thực lực sẽ tăng cường không ít.
Thương Lan Long ngụy trang thành một con anh vũ ở Lâm Sơ Văn chung quanh xoay quanh.
Thương Lan Long tràn đầy buồn bực oán giận nói: "Ký chủ, ngươi
chừng nào thì, lại đi đổi một quả Long Phượng Quả a! Đổi một con chết sâu, có ý tứ gì?"
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Long Phượng Quả không như vậy hảo đổi." Long Phượng Quả là Mộc tộc chí bảo, phía trước lấy ra tới Mộc tộc đánh giá cũng là thập phần thịt đau.
Đoạt Thiên có chút thất vọng nói: "Đổi không đến sao?"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Đại khái là đổi không đến."
Đoạt Thiên ở không trung bay múa, tràn đầy buồn bực nói: "Như
thế nào sẽ đổi không đến đâu?"
Lâm Sơ Văn có chút bất đắc dĩ nói: "Long Phượng Quả thứ này, vốn dĩ chính là khả ngộ bất khả cầu a!"
Đoạt Thiên: "……"
Truy Phong nhìn Đoạt Thiên, nói: "Ngươi cũng đừng si tâm vọng
tưởng, không phải ai đều có cái loại này có lộc ăn."
Đoạt Thiên có chút bực mình nhìn Truy Phong, nói: "Ngươi cái ngu xuẩn, ăn Long Phượng Quả, cũng vào không được Vương giai hậu kỳ, phế vật!"
"Ngươi mới phế vật! Bị người truy trời cao không đường, xuống đất không cửa."
Đoạt Thiên oán hận nói: "Ngươi biết cái gì, luận đơn đả độc đấu, ta mới không sợ những cái đó gia hỏa."
Truy Phong mắt trợn trắng, nói: "Ngươi người này lạc đơn vị biết
không? Thời buổi này có thể quần ẩu, ai sẽ cùng ngươi đơn đả độc đấu?"

Hấp thu xong Kim Sí Ong di lột, Tiểu Ngân chính thức tiến vào Vương giai Lục giai.
Tiến vào Vương giai Lục giai Tiểu Ngân, Tiểu Ngân toàn thân biến
thành vàng ròng chi sắc, trên người hơi thở bạo trướng.
Ong đàn bị Tiểu Ngân hơi thở bao phủ, cũng bắt đầu nhanh chóng lột xác, không ít Ngân Sí Ong đã chịu Tiểu Ngân hơi thở xâm nhiễm, thực lực bắt đầu bay nhanh tăng lên.

Chương 318: Chương 318

Tửu lầu bên trong.
Cung Thần cùng Mộ Dung Nhạc tương đối ngồi, hai người liêu không tồi, rất có loại chỉ hận gặp nhau quá muộn cảm giác.
“Thiên Hà hoa lâm bên trong ong đàn, giống như có chút mất khống chế.” Mộ Dung Nhạc nhấp nháy nhấp nháy con mắt nói.
Cung Thần mãn không thèm để ý nói: “Tầm thường sự, đại khái là nào chỉ Hồn Sủng lại tiến giai.”
Cung Thần sớm tại Sở Diệp, Lâm Sơ Văn là Hồn Sư thời điểm, liền nhận thức hai người, lúc đầu, hắn còn sẽ kinh ngạc một chút
hai người tu luyện tiến độ, nhưng là, hiện tại hoàn toàn chết lặng.
Mộ Dung Nhạc nghiêng đầu, nói: “Chúng ta Trùng Cốc vừa mới tặng một đầu Kim Sí Ong di lột.”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đó chính là Sở Diệp kia đầu Kim Sí Ong lại tiến giai, Sở thiếu người này thật là rất kỳ quái.”
Mộ Dung Nhạc có chút tò mò nói: “Nói như thế nào?”
Cung Thần nghĩ nghĩ, nói: “Này tầm thường Hồn Sủng Sư đều thích thổi, khế ước một con gà rừng nói là phượng hoàng, khế ước một đầu mãng xà nói là long duệ, khế ước một đầu cẩu, nói là phệ thiên thần ngao, thổi ngươi đều có chút nghe không đi xuống, Sở Diệp liền bất đồng, rõ ràng khế ước là Kim Sí Ong, một hai phải lấy cái Tiểu Ngân tên, giả mạo Ngân Sí Ong Vương.”
Mộ Dung Nhạc gật gật đầu, nói: “Sở thiếu, xác thật có chút khiêm
tốn, nghe nói Ngân Sí Ong ủ mật ong hương vị thực hảo, Kim Sí Ong ủ chỉ sợ càng tốt.”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Sở Diệp ủ mật ong xác thật thực

không tồi, Tiểu Ngân hiện tại tiến giai, ủ mật ong hương vị nhất định càng tốt."
Mộ Dung Nhạc có chút chờ mong nói: "Nếu có thể nếm thử thì tốt
rồi."
Cung Thần cười cười, nói: "Mộ Dung huynh, nếu là thích nói, ta có thể ngẫm lại biện pháp."
Mộ Dung Nhạc tràn đầy cảm kích nói: "Vậy đa tạ."
Chung quanh mấy cái Hồn Sủng Sư, lặng lẽ nghe Cung Thần cùng Mộ Dung Nhạc nói chuyện, có chút vô ngữ.
Sở Diệp Ngân Sí Ong tiến giai Vương giai Lục giai a! Đây là cỡ nào chuyện hiếm thấy a! Ong tộc huyết mạch phần lớn tương đối
thấp hèn, rất khó bồi dưỡng, Sở Diệp Ngân Sí Ong hiện tại Chiến Tướng Lục giai, hẳn là Thiên Hải Vực cảnh nội, thực lực tối cao ong loại Hồn Sủng. Cung Thần cùng Mộ Dung Nhạc này hai cái có thể nghĩ đến cũng chỉ có mật ong sao? Nhị thế tổ chính là nhị thế tổ, trở thành Hồn Vương, vẫn là như thế không cầu tiến tới.
Bất quá, Vương giai Lục giai ong ủ mật ong, đích xác đáng giá chờ mong.
Cung Thần cùng Mộ Dung Nhạc không coi ai ra gì trò chuyện thiên, Lạc Phong mang theo Lạc Yên đi đến.
"Lạc đạo hữu, hảo xảo a!" Cung Thần đối với Lạc Phong tiếp đón một tiếng.
Lạc Phong đối với Cung Thần gật gật đầu. Dư. Khê. Đốc. Già.
Cung Thần đối với Lạc Phong cùng Lạc Yên giới thiệu, nói: "Vị này Mộ Dung Nhạc Mộ Dung đạo hữu, Mộ Dung đạo hữu đối mỹ thực rất có nghiên cứu."
Lạc Yên hướng tới trên bàn nhìn qua đi, trên bàn có một con chén khẩu đại quy, một con hai cái nắm tay heo, nếu không nói, chợt vừa thấy rất khó phát hiện này hai chỉ là Vương thú.
Lạc Yên thầm nghĩ: Thật sự là Thiên Đạo bất công a! Cung Thần cùng Mộ Dung Nhạc hai người đều trở thành Hồn Vương, nàng vẫn là cái Hồn Sư.
……
Thiên Hà hoa lâm.

Ngân Sí Ong bay tiến vào, nói: “Cung Khiếu tới.”
Lâm Sơ Văn đem Thương Lan Long thu lên, đi ra ngoài, nghênh đón Cung Khiếu.
“Cung trưởng lão như thế nào tới?” Lâm Sơ Văn nói.
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: “Ta là tới tặng lễ.” Cung Khiếu nói lấy ra một đầu Vương giai Thất giai nguyên từ quy thi thể.
Lâm Sơ Văn có chút kinh ngạc nói: “Đây là Thất giai hải thú thi thể.”
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: “Không sai, nghe Ô Ô nói, yêu cầu Vương giai hậu kỳ hải thú huyết tế, nho nhỏ lễ vật, không thành kính ý.”
Lâm Sơ Văn có chút ngoài ý muốn nói: “Cung trưởng lão cũng quá khách khí.”
Này lễ vật còn xem như nho nhỏ sao? Kể từ đó, cái dạng gì lễ vật, mới có thể xưng là đại lễ a!
Cung Khiếu cười cười, nói: “Hẳn là, hẳn là, phía trước Thần Nhi tiến giai, ít nhiều hai vị to lớn tương trợ, ta vẫn luôn suy nghĩ muốn như thế nào báo đáp đâu, vừa lúc này đầu nguyên từ quy muốn đánh sâu vào phòng tuyến, cho ta mang về tới.”
Theo phần ăn nhiệt bán, muốn cùng Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn giao hảo nhân càng ngày càng nhiều, tuy rằng Cung Khiếu cùng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn quan hệ thực không tồi, nhưng là, Cung Khiếu vẫn là cảm thấy cần thiết lại gia cố vài phần, liền săn tới này chỉ Thất giai Vương thú.
Sở Diệp hít sâu một hơi, đến: “Ta là lại thu thập Vương giai hậu kỳ hải thú, bất quá, việc này cũng không nóng nảy, Cung trưởng lão không cần như thế lo lắng, vẫn là phải chú ý thân thể.”
“Thân thể của ta còn không có như vậy vô dụng.”
Cung Khiếu thầm nghĩ: Lấy Sở Diệp, Lâm Sơ Văn tốc độ tu luyện, lại quá đoạn thời gian, săn thú Vương giai hậu kỳ yêu thú, chỉ sợ cũng là dễ như trở bàn tay sự tình, đến lúc đó hắn lại đưa hải thú
tới, giá trị liền đại suy giảm.
Hắc quạ đen bay lại đây, nói: “Nga, Cung trưởng lão ngươi thật là biết điều a! Xem, cỡ nào không giống bình thường yêu thú a! Giáp xác rắn chắc, thịt chất không tầm thường, vừa thấy liền

thích
hợp hầm canh, nga không huyết tế."
"Cung trưởng lão, không cần như thế lo lắng." Sở Diệp nói.
Cung Khiếu cười cười, nói: "Này cũng không phải cái gì đại sự."
"Lại nói tiếp, vài thiên chưa thấy được Cung thiếu." Sở Diệp nói.
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: "Hắn gần nhất cùng Trùng Cốc Thiếu cốc chủ đi rất gần."
Trùng Cốc thần bí vô cùng, nguyên bản Cung Thần cùng Mộ Dung Nhạc đi gần, Cung Khiếu còn rất cao hứng, bất quá, ngày hôm qua Cung Thần nói với hắn, hắn cũng tưởng khế ước một con heo, Cung Khiếu liền nhịn không được có chút lo lắng sao?
Sở Diệp nhìn Cung Khiếu biểu tình, có chút nghi hoặc nói: "Cung
trưởng lão đang lo lắng cái gì a!"
Cung Khiếu thở dài một hơi, nói: "Thần Nhi, hắn tưởng khế ước một con heo."
Sở Diệp: "……" Cung Thần cư nhiên cũng tưởng khế ước một đầu heo sao? Không nghĩ tới heo cư nhiên có thể như vậy chịu nhị thế tổ hoan nghênh.
Cung Khiếu hít sâu một hơi, nói: "Thần Nhi đã khế ước một con Trầm Vân Quy, ta còn là hy vọng, hắn có thể khế ước một con tương đối bình thường Hồn Thú."
Sở Diệp cười cười, nói: "Cung trưởng lão không cần quá lo lắng, kỳ thật, Mộ Dung Nhạc kia chỉ heo nhìn như tầm thường, kỳ thật
không đơn giản như vậy, nếu muốn tìm chỉ kém không nhiều lắm
khế ước, cũng không dễ dàng như vậy." Thao Heo kỳ thật là thực hi hữu, tuy rằng này Hồn Sủng chỉ biết ăn, nhưng hi hữu trình độ,
thậm chí siêu việt Thương Lan Long.
Cung Khiếu: "……" Hợp lại chính mình nhi tử tưởng khế ước một
con heo còn không có tư cách này.
Sở Diệp nhìn Cung Khiếu sắc mặt, ngượng ngùng nói: "Ta là nói, Cung thiếu hẳn là có thể thực mau tìm kiếm đến thích hợp

chính
mình Vương thú."
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: "Hy vọng như thế đi."
Cung Khiếu bỗng nhiên ở Lâm Sơ Văn trên người phát hiện vài phần quen thuộc hơi thở, hướng tới Lâm Sơ Văn nhìn nhiều vài lần.
Lâm Sơ Văn cười cười, nhìn Cung Khiếu, nói: "Cung trưởng lão, làm sao vậy?"
Cung Khiếu lắc lắc đầu, nói: "Không có gì, Lâm dược sư thực lực dâng lên có chút mau, chẳng lẽ khế ước tân Hồn Sủng?"
"Ta cùng Mộc Tiên Điểu phía trước lâm thời khế ước, chuyển thành chính thức khế ước." Lâm Sơ Văn nói.
Powered by GliaStudio
close
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: "Thì ra là thế, chúc mừng Lâm thiếu."
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Đa tạ."
Sở Diệp nhìn Cung Khiếu rời đi, nói: "Ngươi nói, Cung Khiếu có phải hay không phát hiện cái gì?"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Khả năng đi."
Cung Khiếu dù sao cũng là nhãn hiệu lâu đời Hồn Vương, lại khế ước một cái Thương Long.
Long tộc cùng Long tộc chi gian, là có thể lẫn nhau cảm giác, Thương Long có lẽ phát hiện Thương Lan Long hơi thở.
……
Thành chủ phủ.
"Phụ thân, ta đã trở về." Cung Thần tâm tình không tồi nói.
Cung Khiếu nhìn Cung Thần vài lần, nói: "Lại cùng Mộ Dung Nhạc
đi ra ngoài chơi?"
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Mộ Dung Nhạc hắn đối mỹ thực rất có nghiên cứu."
Cung Khiếu tức giận nói: "Xem ra tới, ngươi đều béo một vòng."
Cung Thần xoa xoa chính mình gương mặt, nói: "Ta cũng cảm thấy, cho nên, ta tưởng khế ước một con mập mạp như vậy."
"Ngươi ly Mộ Dung Nhạc xa một ít."

Cung Thần không cho là đúng nói: “Chính là phụ thân, ngươi không phải hy vọng ta nhiều kết bạn một ít Hồn Vương sao?”
“Ta hy vọng ngươi kết bạn Lâm Sơ Văn như vậy, không phải Mộ Dung Nhạc như vậy.”
Cung Thần hít sâu một hơi, nói: “Ta cảm thấy cùng Mộ Dung Nhạc như vậy càng hợp nhau.” Cùng Mộ Dung Nhạc ở bên nhau, hắn hoàn toàn không có áp lực.
Cung Khiếu: “…… Kia chỉ bạch heo như vậy, ngươi không cần suy nghĩ, đó là Thao Heo, so long còn hiếm thấy đâu.”
Cung Thần tràn đầy kinh ngạc cảm thán nói: “Cư nhiên như vậy trân quý.”
Cung Khiếu mắt trợn trắng, nói: “Ta vừa mới đi bái phỏng Lâm Sơ
Văn, ta cảm thấy trên người hắn tựa hồ có long hơi thở.”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Này thực bình thường a! Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp là đạo lữ, Sở Diệp không phải khế ước Kinh Chập Long sao? Đại khái là Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi gần, lây dính thượng đi.”
Cung Khiếu mắt trợn trắng, nói: “Nếu chỉ là đơn giản như vậy thì
tốt rồi, Lâm Sơ Văn chỉ sợ khế ước chính mình long.”
Cung Thần hít sâu một hơi, mở to mắt, nói: “Không đến mức đi.”
Cung Khiếu nhìn Cung Thần, thở dài, nói: “Ngươi nếu là có Lâm Sơ Văn một phần mười năng lực thì tốt rồi.”
Cung Thần ngượng ngùng cười cười, nói: “Cha ngươi nếu là đem ta sinh giống Lâm Sơ Văn giống nhau thì tốt rồi.”
Cung Khiếu: “……”
……
Ô Ô vây quanh nguyên từ quy đánh chuyển, đen như mực trong mắt tràn đầy hưng phấn.
“Huyết tế, huyết tế, rốt cuộc có thể huyết tế.”
Truy Phong bay lại đây, nói: “Huyết tế khí vận phân ta một nửa.”
Lâm Sơ Văn khế ước Thương Lan Long, cấp Truy Phong tạo thành không nhỏ áp lực, Truy Phong bức thiết muốn tăng lên thực
lực.

Thương Lan Long chắn Truy Phong trước mặt, nói: “Dựa vào cái gì, phân ta một nửa!”
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Các ngươi hai cái đều đừng nghĩ, đây là Ô Ô đại nhân, Ô Ô đại nhân một người.”
Truy Phong có chút bị đè nén nói: “Chúng ta phía trước nói tốt.”
Ô Ô ngạo kiều dương đầu, nói: “Chúng ta phía trước nói tốt chính
là huyết tế Thương Lan Long, hiện tại là nguyên từ quy, không giống nhau, không giống nhau.”
Truy Phong rầu rĩ nói: “Kia đem gia hỏa này một khối nấu.”
Thương Lan Long có chút bạo nộ nói: “Vì cái gì không đem ngươi
nấu?”
Truy Phong hừ hừ, nói: “Thái Dương bộ lạc đưa lại đây tế thiên lễ
khí quy cách quá cao, chỉ có thể huyết tế Vương giai hậu kỳ yêu thú, ta còn không có đạt tới tiêu chuẩn.”
Thương Lan Long hừ hừ, nói: “Ta hiện tại thực lực giảm xuống, cũng không đạt được tiêu chuẩn.”
Sở Diệp: “……” Này một đám không đạt được tiêu chuẩn, còn đắc ý thượng.
Hắc quạ đen nhìn Truy Phong cùng Đoạt Thiên, hồng hộc chụp phủi cánh, nói: “Là của ta, đều là của ta……”
Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp, dựa theo hắc quạ đen nhắc nhở, tiến hành rồi huyết tế.
Hắc quạ đen tiếp nhận rồi hiến tế, khí vận đại trướng, ẩn ẩn có tiến vào Vương giai Ngũ giai xu thế, Truy Phong cùng Đoạt Thiên
phân biệt cướp đoạt một bộ phận khí vận, cũng được không nhỏ chỗ tốt.
Truy Phong bay đến Sở Diệp bên người, có chút buồn bực nói: “Này tính sao lại thế này sao, vốn dĩ đều nói tốt, huyết tế Đoạt Thiên tên kia, hiện tại khen ngược, không có thể huyết tế hắn liền
tính, còn nhiều một cái đoạt thực.”
Sở Diệp nhìn Truy Phong liếc mắt một cái, nói: “Ai biết sẽ như

vậy
đâu, ngươi phía trước chưa nói, hắn sẽ chủ động quy phục a!"
Truy Phong oán hận nói: "Ai biết gia hỏa này, hiện tại cư nhiên biến như vậy không cốt khí."
Sở Diệp cười cười, nói: "Ngươi muốn cố lên a! Thương Lan Long bị thương không nhẹ, hẳn là yêu cầu một đoạn thời gian mới có thể khôi phục, ngươi có thể thừa dịp trong khoảng thời gian này lướt qua hắn."
Truy Phong rầu rĩ nói: "Ngươi nói nhẹ nhàng." Vương giai Lục giai
đến Thất giai, nơi nào có dễ dàng như vậy vượt qua a!
"Phải tin tưởng chính ngươi a!" Sở Diệp đối Truy Phong vẫn là thực xem trọng, ở Sở Diệp xem ra, Truy Phong năng lực, muốn so Thương Lan Long càng thêm lợi hại, độc đáo.
Truy Phong hừ hừ nói: "Ngươi lại đi lộng mấy cái Long Phượng Quả cho ta, ta liền có tin tưởng."
Sở Diệp chớp chớp mắt, thầm nghĩ: Dựa ngoại lực chung quy không phải chính đồ, ngươi hay là nên chính mình tức giận phấn
đấu.
Truy Phong ghét bỏ nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: "Ngươi sẽ
nói như vậy, còn không phải bởi vì lộng không đến?"
Sở Diệp thở dài một tiếng, nói: "Xác thật lộng không đến, không nghĩ tới dễ dàng như vậy đã bị xem thấu."
Truy Phong: "……"

Chương 319: Chương 319

Tiểu Ngân tiến giai lúc sau, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn sinh hoạt, dần dần khôi phục bình tĩnh.
Thương Lan Long ở vài lần tự cao tự đại không có kết quả lúc sau, rốt cuộc học xong buông dáng người, đi lấy lòng Thúy Vũ.
Thúy Vũ vẫn là thực hảo hống, Thương Lan Long thỉnh cầu vài lần, Thúy Vũ liền đồng ý cấp Thương Lan Long tiến hành linh khí
cọ rửa.
Ô Ô so Thúy Vũ khó thu phục một ít, Thương Lan Long đáp ứng rồi khôi phục lúc sau trảo mấy chỉ Vương giai hậu kỳ Vương thú tới hiến tế, Ô Ô liền đồng ý cấp Thương Lan Long chúc phúc.
Ở dược tề, linh khí tẩm bổ cùng Ô Ô chúc phúc dưới, Thương Lan Long thực lực khôi phục phi thường nhanh chóng.
Sở Diệp đãi ở trận pháp thất bên trong nghiên cứu trận pháp, hắc
quạ đen đột nhiên bay lại đây, hắc quạ đen đen nhánh đôi mắt bên trong, tràn đầy vẻ mặt ngưng trọng.
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen vài lần, có chút nghi hoặc nói: “Làm sao vậy?”
Hắc quạ đen nhìn Sở Diệp, nói: “Vừa mới ta phát hiện lão bản khí
vận có biến, cho nên nhìn xem ngươi.”
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói: “Sơ Văn vận khí biến không xong?”
Hắc quạ đen ngưng trọng gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Không nên đi……”
Sơ Văn gần nhất kỳ ngộ vẫn là có thể, hắc quạ đen tiến giai, Thúy

Vũ cũng tiến giai, còn khế ước Thương Lan Long.
Thương Lan Long gần nhất có khôi phục Thất giai thực lực xu thế, thuận lợi nói, chờ Thương Lan Long hoàn toàn khôi phục, Sơ
Văn hẳn là là có thể tiến giai Vương giai hậu kỳ, hiện tại này xem như vui quá hóa buồn sao?
Hắc quạ đen nhìn Sở Diệp, nói: "Ngươi khí vận cũng thay đổi, ngươi khí vận vấn đề so ký chủ càng nghiêm trọng.
Sở Diệp hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Lần này chủ yếu là hướng về phía hắn tới sao?"
"Giống như có nguy cơ đã đến, lần này cùng lần trước không quá
giống nhau, không phải đơn giản sâu vấn đề là đại nguy cơ, xử lý
không tốt, sẽ thực phiền toái." Hắc quạ đen có chút nôn nóng chụp phủi cánh, có chút hoảng loạn nói.
Sở Diệp có chút khó hiểu nói thầm nói: "Êm đẹp, vì cái gì đột nhiên sẽ đột nhiên xuất hiện nguy cơ."
Bởi vì thú triều sao? Sở Diệp lấy ra la bàn trinh trắc một chút, không phát hiện thú triều có cái gì biến cố.
"Chẳng lẽ Lâm Mộng Dung cùng Mộ Lăng Thiên, lại gặp phải cái gì nhiễu loạn." Sở Diệp nói thầm nói.
Sở Diệp bỗng nhiên phát hiện, hắn đã có rất dài một đoạn thời gian, không chú ý Mộ Lăng Thiên cùng Lâm Mộng Dung, tuy rằng
hai người hiện tại thực lực không tính quá cao, nhưng dù sao cũng là vai chính a! Vẫn là không dung bỏ qua!
Lâm Sơ Văn đi đến, nói: "Ong đàn không phải vẫn luôn ở giám thị
Lâm Mộng Dung cùng Mộ Lăng Thiên? Phát hiện cái gì sao?"
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Không phát hiện cái gì."
Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc nói: "Như vậy, kia vì cái gì êm đẹp,
sẽ xuất hiện nguy cơ đâu?"
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nói chuyện, Lâm Sơ Văn đưa tin ngọc trụy đột nhiên sáng lên.

“Ngươi đưa tin ngọc trụy ở mạo hồng quang.”
Lâm Sơ Văn nhíu chặt mày, hắn cái này đưa tin ngọc trụy là Cung
Thần đưa, dùng để lâm thời truyền lại tin tức, nếu là giống nhau tin tức, lập loè đều là lục quang, thoáng khẩn cấp một ít tình huống, lập loè chính là hoàng quang, chỉ có ở cấp tốc tình huống dưới, lập loè mới là hồng quang.
Lâm Sơ Văn bắt được ngọc trụy tới nay, liền hoàng quang đều rất ít hiện lên, lần này lại trực tiếp là hồng quang, chỉ sợ thật là ra đại
sự.
Lâm Sơ Văn lấy ra ngọc giản nhìn một chút, sắc mặt đại biến.
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Xảy ra chuyện gì?”
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Truyền Tống Trận bên kia, có không biết thế lực người tới, trông coi Truyền Tống Trận người đều bị giết chết.”
“Thư Sơn lão gia tử đâu?” Sở Diệp có chút cấp bách hỏi.
“Cũng đã chết.”
Sở Diệp cau mày, trong lòng nói không nên lời là cái gì tư vị, Thư Sơn lão gia tử vẫn là Lâm Sơ Văn đưa vào Vương giai, không nghĩ tới liền như vậy đã chết.
“Tại sao lại như vậy?” Sở Diệp ninh mày nói.
“Tựa hồ là Truyền Tống Trận bên kia có người muốn lại đây, trông
coi Truyền Tống Trận tu sĩ hỏi nhiều hai câu, đã bị giết chết.” Lâm
Sơ Văn nói.
Sở Diệp sắc mặt có chút khó coi nói: “Người tới không có ý tốt a!”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Tới người, khả năng cùng Lâm Mộng Dung, Mộ Lăng Thiên cùng thuộc một cái thế lực.”
Lâm Mộng Dung cùng Mộ Lăng Thiên giống như gia nhập Truyền
Tống Trận bên kia một cái Thiên Nguyệt thư viện thế lực, có lẽ bởi vì hai người chậm chạp không về, mới dẫn tới Thiên Nguyệt thư viện người tiến đến.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Chỉ sợ là.”

Chỉ có thế lực lớn, hành sự mới có thể như thế bừa bãi, trông coi Truyền Tống Trận Hồn Vương cường giả nói sát liền sát.
Phía trước, Lâm Mộng Dung liền từng nói qua, Thiên Nguyệt thư
viện là Hoàng cấp thế lực.
“Tới người, rất có khả năng là hướng về phía ngươi tới.” Lâm Mộng Dung nhìn Sở Diệp nói.
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, nói: “Đại khái đi.”
Phía trước Lâm Mộng Dung liền từng đi tìm bọn họ, muốn hắn giải trừ cùng Tiểu Bạch khế ước, đem Tiểu Bạch hiến cho thư viện, lúc ấy, hắn cảm thấy Lâm Mộng Dung đề nghị quá mức vớ vẩn, bất quá, có lẽ có người cũng không cảm thấy vớ vẩn.
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nói chuyện, một cổ nồng đậm uy áp buông xuống xuống dưới.
Lâm Sơ Văn cau mày, hướng tới Thiên Hà hoa lâm ở ngoài nhìn thoáng qua, nói: “Tới.” Tới không khỏi cũng quá nhanh.
“Sở Diệp, Lâm Sơ Văn nhưng ở, ra tới yết kiến.” Một đạo kiêu ngạo thanh âm truyền tới.
Sở Diệp nhịn không được túc khẩn mày, hắn tiến giai Hồn Vương
tới nay, vẫn là lần đầu tiên gặp được loại sự tình này, có người như vậy ương ngạnh muốn hắn đi yết kiến.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Đi ra ngoài đi.”
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hảo.” Là phúc không phải họa, là họa tránh không khỏi, đối phương đều tới, bọn họ nên đi ra ngoài gặp
một lần.
Tiểu Bạch đứng ở một bên, cảm xúc tựa hồ có chút kích động.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đón đi ra ngoài, thấy được một hàng sáu cái Hồn Vương.
Cầm đầu Hồn Vương ngồi ở một trận Kim Ô điều khiển xe ngựa phía trên, thần sắc kiêu căng, rất có quân lâm thiên hạ chi thế.
Lâm Sơ Văn nhìn thế tới rào rạt mấy cái Hồn Vương, có chút lo

lắng, Lâm Sơ Văn trước đó không lâu còn gặp qua Thái Dương bộ lạc Kim Ô, không nghĩ tới nhanh như vậy lại gặp được một con.
Kim Ô kéo xe, này thanh thế không đơn giản a!
Thái Dương bộ lạc Kim Ô là Thánh Điểu, muốn cung lên, mà xe ngựa Hồn Vương, hiển nhiên không như thế nào đem Kim Ô đương hồi sự.
"Vài vị đạo hữu, hùng hổ, không biết là vì chuyện gì." Sở Diệp đón
ra tới.
Một cái đầu bạc Hồn Vương đi ra, hưng sư vấn tội nói: "Sở đạo hữu khế ước Bạch Hổ, cũng biết hắn là ta viện trốn thú."
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: "Nga, phải không? Ta thật đúng là không biết."
Tiểu Bạch Hổ có chút táo bạo nhìn nói chuyện nam tử, trên mặt biểu tình tràn đầy hung hãn.
Đầu bạc Hồn Vương một mở miệng, Sở Diệp kỳ thật liền nghĩ tới,
năm đó hắn sơ sơ cùng Tiểu Bạch khế ước khi nhìn thấy cảnh tượng.
Sở Diệp tựa hồ thấy được hai chỉ bị câu cấm đại bạch hổ, lúc ấy, hắn lợi dụng không gian pháp trận đem Tiểu Bạch truyền tống lại
đây.
"Sở thiếu phía trước không biết, hiện tại nên đã biết, này Bạch Hổ
là ta viện dưỡng, cư nhiên tư chạy thoát, ta viện vẫn luôn ở tìm." Chước Nhật Thánh Tử nói.
Sở Diệp mắt trợn trắng, nói: "Đạo hữu nói đùa, không có bằng chứng, các ngươi nói cái gì là làm cái đó?"
"Hoang đường, ta viện Thánh Tử sẽ lừa gạt ngươi?" Một cái Hồn Vương đi ra, lạnh giọng quát lớn nói.
Sở Diệp lưng đeo xuống tay, nói: "Này nhưng nói không tốt."
Chước Nhật Thánh Tử nhìn Sở Diệp, nói: "Tự mình khế ước ta viện trốn thú là tử tội, niệm ở ngươi vô tri, giao ra Bạch Hổ cùng tiến giai Vương giai bí quyết, ta liền chuyện cũ sẽ bỏ qua."

Sở Diệp nhìn Chước Nhật Thánh Tử, thầm nghĩ: Cư nhiên không ngừng muốn Bạch Hổ, còn muốn phần ăn, cái này Chước Nhật Thánh Tử thấy thế nào như thế nào một bộ tiểu Boss pháo hôi dạng, bất quá đọc sách thời điểm, tựa hồ không có nhìn thấy a!
"Ta nếu là không đáp ứng đâu." Sở Diệp híp mắt mắt nói.
Chước Nhật Thánh Tử nhìn Sở Diệp, nói: "Kia liền đừng trách ta không khách khí."
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: "Nguyện lĩnh giáo."
Sở Diệp thầm nghĩ: Tới mấy cái đều là Hồn Vương, nhưng hắn cũng là Hồn Vương, không cần thiết nhận túng a! Huống chi, đối
phương cái này hùng hổ bộ dáng, cũng không phải chính mình thoái nhượng, là có thể giải quyết vấn đề.
"Gàn bướng hồ đồ, cho ta bắt hắn." Chước Nhật Thánh Tử cười lạnh một tiếng.
Chước Nhật Thánh Tử ra lệnh một tiếng, mấy đầu hung thú bỗng
nhiên xông ra, Hỗn Độn, Đào Ngột, Cùng Kỳ ba con hung thú, đem Sở Diệp, Lâm Sơ Văn vây quanh lên.
Sở Diệp ninh mày, thầm nghĩ: Quả thật là thế lực lớn a! Thượng cổ bốn hung, một chút liền xuất hiện ba con.
Hắc quạ đen bay ra tới, nói: "Khó trách ta cảm giác tai vạ đến nơi,
lần này thật là có chút phiền phức, bốn hung cư nhiên tới ba con."
Hắc quạ đen nguyền rủa gặp gỡ thượng cổ huyết mạch, hiệu quả liền sẽ đại suy giảm.
Lâm Sơ Văn nhìn tiểu hồ ly, nói: "Tuyết Bảo, làm cho bọn họ giết hại lẫn nhau."
Tiểu hồ ly "Pi pi" kêu hai tiếng, lông xù xù đuôi to, động tác nhất trí
xông ra, Tiểu Thải phối hợp tiểu hồ ly dùng ra ảo thuật.
"Ta nguyền rủa các ngươi giết hại lẫn nhau." Hắc quạ đen phành phạch cánh nói.
Cùng với hắc quạ đen nguyền rủa, Hỗn Độn, Cùng Kỳ, Đào Ngột quả thực tư đánh lên.

Tiểu hồ ly không ngừng "Pi pi" kêu, không ngừng gia cố chính mình ảo thuật.
Bảy Màu Huyễn Điệp vây quanh tiểu hồ ly bay múa, phụ trợ tiểu hồ ly thi triển ảo thuật.
Bốn hung cùng giống nhau yêu thú vẫn là bất đồng, giống nhau Hồn Thú chỉ cần lâm vào Tuyết Bảo ảo cảnh bên trong, liền rất khó thanh tỉnh, bốn hung bất đồng, chỉ cần Tuyết Bảo ảo thuật một triệt, liền sẽ lập tức thanh tỉnh.
Một khi bốn hung thanh tỉnh, ý thức được chính mình bị xuyến, tiểu hồ ly liền gặp phải này mấy chỉ phản công.
Chước Nhật Thánh Tử nhìn tư đánh vào cùng nhau mấy chỉ hung
thú, sắc mặt có chút khó coi, "Sao lại thế này?"
"Thiên Vận Quạ cùng Cửu Vĩ Yêu Hồ, có chút phiền phức." Cửu Vĩ Yêu Hồ mị hoặc chi thuật, thiên hạ Vô Song, hắc quạ đen khí vận khống chế năng lực, huyền ảo phi thường, đơn độc gặp được một con, đều không đáng để lo, nhưng là hai chỉ liên thủ, Đào Ngột mấy chỉ liền lâm vào hỗn loạn.
Chước Nhật Thánh Tử hắc mặt, nói: "Đều cho ta thượng."
Ở Chước Nhật Thánh Tử xem ra, Thiên Hải Vực bất quá là man di nơi, bên này thế lực đều không đáng giá nhắc tới.
Chước Nhật Thánh Tử tới đây chính là hiện uy phong, chỉ là tam hung xuất sư bất lợi, làm này cảm giác thập phần thật mất mặt.
Lâm Mộng Dung xa xa nhìn Thiên Hà hoa lâm bên này tình huống, cảm xúc có chút kích động.
Lâm Mộng Dung phía trước đi Thiên Nguyệt thư viện ở vào trung
ương tinh vực, Thiên Nguyệt thư viện kỳ thật là Thánh Viện một
cái phân viện, Thánh Viện tổng cộng có Diệu Nhật thư viện, Thiên
Nguyệt thư viện, Tinh Thần thư viện ba cái phân viện, Diệu Nhật
học viện quy cách tối cao, Tinh Thần thư viện địa vị thấp nhất.
"Diệu Nhật thư viện cư nhiên người tới." Lâm Mộng Dung vẫn luôn cảm thấy chính mình chậm chạp không về, chỉ sợ sẽ dẫn

Thiên Nguyệt thư viện người tới, không nghĩ tới, Thiên Nguyệt thư viện không có người tới, Diệu Nhật học viện Thánh Tử, cư nhiên tới.
“Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn lần này phiền toái lớn a!” Mộ Lăng Thiên nói.
Lâm Mộng Dung gật gật đầu, nói: “Chước Nhật Thánh Tử tự mình
ra tay, bọn họ sợ là chạy trời không khỏi nắng.”
Mộ Lăng Thiên cau mày, không nói gì, Chước Nhật Thánh Tử chúng tinh phủng nguyệt giống nhau lên sân khấu, làm Mộ Lăng
Thiên có chút tự biết xấu hổ.
So sánh với hắn tới lúc sau, nơi chốn bị nhục, Chước Nhật Thánh
Tử thật sự là uy phong bát diện, Mộ Lăng Thiên không khỏi tâm sinh hâm mộ.

Chương 320: Chương 320

Chước Nhật Thánh Tử ra lệnh một tiếng, mười mấy chỉ Vương giai yêu thú bay ra tới.
Đột nhiên toát ra tới Hồn Sủng, hoa hoè loè loẹt, chim bay cá nhảy, cái gì cần có đều có, hơn nữa, có vài chỉ chờ cấp đều không thấp.
“Truy Phong, thượng, ngươi không phải thích muốn Vương giai hậu kỳ yêu thú muốn huyết tế sao? Cơ hội tới.”
Truy Phong mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Hiện tại căn bản không phải cơ hội tới, mà là nguy cơ tới, tuy rằng như thế, Truy Phong thả ra một đạo Luân Hồi Pháp Quyết, hướng tới một cái thất cấp Xích Huyết Giao đánh qua đi.
Truy Phong một đạo Luân Hồi Pháp Quyết qua đi, Xích Huyết Giao thực lực, trực tiếp từ Vương giai Thất giai rơi xuống tới rồi Vương giai Lục giai.
Tiểu Bạch nhân cơ hội phát động mất đi trảm, Xích Huyết Giao trên người nháy mắt nhiều một đạo thật sâu vết thương.
Tiểu Bạch tràn đầy hung hãn cùng Xích Huyết Giao triển đấu ở bên nhau, một bộ thập phần điên cuồng bộ dáng.
Sở Diệp lần đầu tiên ở Tiểu Bạch trên người cảm nhận được như vậy mãnh liệt lửa giận, Sở Diệp đánh giá Tiểu Bạch cùng Chước Nhật Thánh Tử tương ứng thế lực, hẳn là có không nhỏ thù hận.
Tiểu Bạch giống như bị Chước Nhật Thánh Tử cấp kích thích, cả người đều lộ ra một cổ thô bạo hơi thở.
Một con Lang Hoàng hướng tới Sở Diệp nhào tới, Sở Diệp triệu hồi ra ong đàn, chặn Lang Hoàng công kích.
“Tình huống không ổn a!” Sở Diệp nói.
Sở Diệp thói quen quần ẩu, nhưng là này sẽ Sở Diệp lại phát hiện, đối phương Vương thú số lượng so với chính mình càng

nhiều, này liền có chút xấu hổ.
Lâm Sơ Văn cau mày, trong lòng cũng có chút nôn nóng.
Trừ bỏ Thương Lan Long, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn trên tay Hồn Thú ra hết, lại là dừng ở hạ phong.
Một con tranh thú hướng tới Lâm Sơ Văn nhào tới, tranh thú chỉ có Vương giai Nhị giai, thực lực này nguyên bản không ở Lâm Sơ Văn trong mắt, vấn đề là hai người trên tay, hiện tại Hồn Thú ra hết, nhất thời cư nhiên không có Hồn Thú nhưng dùng.
Sở Diệp vừa định phát động trận bàn ngăn cản tranh thú, mấy trăm nói dây đằng chui từ dưới đất lên mà ra, tranh thú bị chặt chẽ cuốn lấy.
"Vạn Yêu Đằng." Lâm Sơ Văn có chút giật mình nói.
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn, Sở Diệp nguyên bản liền suy nghĩ,
hắn mấy năm nay kết bạn không ít người, có thể hay không có người ra tay tương trợ, Sở Diệp cho rằng có khả năng nhất là Cung Khiếu, bất quá, cũng không ôm bao lớn hy vọng.
Cung Khiếu cùng bọn họ càng có rất nhiều ích lợi thể cộng đồng, Chước Nhật Thánh Tử bên kia cao thủ đông đảo, Cung Khiếu nếu là dùng hết toàn lực một trận chiến, xong việc, sợ sẽ muốn dầu hết đèn tắt.
Cung Khiếu sẽ cùng bọn họ hợp tác lâu như vậy, vẫn là vì Cung Thần, trước mắt tình huống không rõ, đại khái sẽ không dễ dàng
ra tay.
Sở Diệp nguyên bản cho rằng sẽ không có người nguyện ý trộn lẫn chuyện này, không nghĩ tới Mộc tộc cư nhiên ra tay.
Sở Diệp thầm nghĩ: Mộc tộc quá phúc hậu, lần này nhân tình thiếu lớn a!
Tranh thú bị Vạn Yêu Đằng chặt chẽ cuốn lấy, không ngừng giãy giụa.
Mộc Tiên Điểu bay qua đi, há mồm một hút, tranh thú trong cơ thể
hơi thở chợt suy sụp, thân thể chợt bị Vạn Yêu Đằng xuyên thấu.
Tranh thú thi thể, nhanh chóng bị vạn yêu đằng hút thành thây khô.

Hấp thu tranh thú Vạn Yêu Đằng, hơi thở đại trướng, nháy mắt lại
phân sinh ra mấy trăm căn tân sinh dây đằng.
Thường Hồng nhìn Mộc Vũ, tâm tình có chút kích động, không ít
Dược Tề Sư hiệp hội người đều ở truy tung Mộc Vũ rơi xuống, mọi người cũng chưa nghĩ đến, Mộc Vũ cư nhiên như vậy công khai xuất hiện ở Thiên Hà hoa lâm.
"Không nghĩ tới Mộc tộc cùng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn quan hệ như vậy gần, cư nhiên mạo hiểm ra tay." Thường Mậu nói.
Thường Hồng gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
Mộ Dung Nhạc cùng Cung Thần tránh ở một bên, nhìn Thiên Hà hoa lâm chiến cuộc.
"Cái này Chước Nhật Thánh Tử, hảo sinh kiêu ngạo a!" Mộ Dung Nhạc nói.
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Có nói là, cường long không áp địa đầu xà, cái này Chước Nhật Thánh Tử như vậy kiêu
ngạo, căn bản không đem chúng ta Thiên Hải Vực tu sĩ để vào mắt a!"
Mộ Dung Nhạc bên người tiểu trư rầm rì, ánh mắt nóng rực lợi hại.
"Cái kia ăn không hết." Mộ Dung Nhạc nói.
Cung Thần nhìn Mộ Dung Nhạc liếc mắt một cái, nói: "Mập mạp làm sao vậy?"
"Hắn muốn ăn kia chỉ Thiết Giáp Ma Hùng." Mộ Dung Nhạc nói.
Cung Thần chớp chớp mắt, nói: "Cái kia, giống như có chút khó khăn a! Kia chỉ ma hùng hình như là Vương giai Tam giai, ăn sẽ tiêu hóa bất lương đi."
Thiết Giáp Ma Hùng bị ong đàn cuốn lấy, vô số ong đàn quay chung quanh Thiết Giáp Ma Hùng phi, hai bên ai cũng không làm
gì được ai.
Mộ Dung Nhạc lắc lắc đầu, có chút ảm đạm nói: "Ăn là khẳng định
ăn hạ, chính là ăn không được a!"

Cung Thần nhìn Mộ Dung Nhạc, nói: “Muốn ăn nói, cũng không phải không thể.”
Mộ Dung Nhạc có chút tò mò nói: “Sao lại có thể a?”
Cung Thần nghĩ nghĩ, nói: “Ta có thể cho nó ngủ một hồi, bất quá,
liền như vậy một lát.”
Mộ Dung Nhạc gật gật đầu, có chút kinh hỉ nói: “Một lát là được, mập mạp ăn yêu thú, không phun xương cốt, chỉ cần cho nó trong
nháy mắt, nó là có thể đem ma hùng nuốt vào bụng đi.”
Cung Thần hướng tới Trầm Vân Quy gật đầu ý bảo một chút, Trầm Vân Quy lười biếng hé miệng, hộc ra một đoàn sương mù, sương mù hướng tới Thiết Giáp Ma Hùng phiêu qua đi, bị sương mù bao phủ Thiết Giáp Ma Hùng vựng vựng hồ hồ.
Người ngoài chỉ biết Trầm Vân Quy chỉ thích ngủ, không mừng tranh đấu, lại không biết, Trầm Vân Quy cũng là có thiên phú kỹ năng.
Cung Thần cũng là khế ước Trầm Vân Quy mới hiểu biết đến điểm này, Trầm Vân Quy chẳng những chính mình thích ngủ, còn
có thể làm mặt khác Hồn Sủng ngủ.
Thao Heo không biết khi nào, nhảy tới rồi Thiết Giáp Ma Hùng đỉnh đầu, thừa dịp Trầm Vân Quy mơ màng sắp ngủ, mở ra bồn máu mồm to, một chút đem Thiết Giáp Ma Hùng đưa vào trong miệng.
Tiểu bạch heo nuốt vào Thiết Giáp Ma Hùng động tác, liền mạch lưu loát, mọi người còn không có phản ứng lại đây, Thiết Giáp Ma
Hùng đã bị ăn luôn.
Nuốt vào Thiết Giáp Ma Hùng, tiểu bạch heo bụng, kịch liệt lắc lư
lên.
“Làm càn, cho ta nhổ ra.” Thiết Giáp Ma Hùng chủ nhân tràn đầy
tức giận nhìn tiểu bạch heo giận dữ hét.
Tiểu bạch heo đông trốn tây thoán, chết sống không muốn đem

đến miệng thịt cấp nhổ ra.
Powered by GliaStudio
close
Một con ngọn lửa lôi sư đi theo tiểu bạch heo phía sau, theo đuổi không bỏ, tiểu bạch heo linh hoạt tránh né ngọn lửa lôi sư công kích.
Tiểu bạch heo thoạt nhìn, lùn thấp lè tè, chạy trốn lên lại ngoài ý
muốn dáng người nhanh nhẹn.
“Kia chỉ heo, ăn uống thật tốt a!”
“Không nghĩ tới, nho nhỏ một con heo, cư nhiên có thể nuốt vào như vậy đại một con ma hùng.”
“Phía trước, ở Thiên Hà hoa lâm tiến giai, phiêu đãng bầu trời đi heo chính là này một con đi.”
“Ta liền nói sao, có thể bay lên thiên heo, kia tuyệt đối không phải
giống nhau heo.”
“……”
Rất nhiều không hiểu hành Hồn Sủng Sư chỉ biết tán thưởng tiểu
bạch heo hảo ăn uống, một ít hiểu công việc tắc tự hỏi càng nhiều
một ít.
“Đó chính là Thao Heo sao? Không hổ là thượng cổ thời điểm, đồn đãi có thể cắn nuốt thiên địa tồn tại.”
“Ta liền nói sao, Trùng Cốc Thiếu cốc chủ, sẽ không khế ước một con phổ phổ thông thông heo.”
“Vừa mới kia chỉ Thiết Giáp Ma Hùng, giống như hoảng thần.” Chu Đông Nhi nói.
Chu Nguyên gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, hẳn là trúng Cung Thần
kia chỉ Trầm Vân Quy thiên phú kỹ năng, trầm miên chi thuật.”
Chu Đông Nhi cau mày, nói: “Nhìn dáng vẻ, Cung Thần khế ước kia chỉ rùa đen cũng không đơn giản a!”
Trầm miên chi thuật nếu là đơn độc sử dụng, hiệu quả không lớn,

nhưng là, nếu làm phụ trợ kỹ năng sử dụng, liền khủng bố.
Cung Thần về sau nếu lại khế ước một con chiến lực cao cường Vương giai Hồn Sủng, một con Hồn Sủng làm đối thủ ngủ, một con nhân cơ hội công kích, muốn vượt cấp khiêu chiến, cũng không phải không có khả năng.
“Cái kia ngoại lai thế lực bên kia, đã chết hai chỉ Hồn Sủng a!”
Chước Nhật Thánh Tử thế tới rào rạt, rất nhiều người đều cảm thấy Sở Diệp, Lâm Sơ Văn lần này chạy trời không khỏi nắng, nhưng là, Chước Nhật Thánh Tử bên kia một chút đã chết hai chỉ
Vương giai Hồn Sủng, rất nhiều tu sĩ lại cảm thấy, Chước Nhật Thánh Tử khả năng cũng cứ như vậy.
Bất quá, ở đây rất nhiều Hồn Vương, vẫn là càng xem trọng Chước Nhật Thánh Tử bên này, Chước Nhật Thánh Tử bên này tổn thất đều là Vương giai lúc đầu Hồn Sủng, cao cấp chiến lực không có tổn thất.
Hai chỉ Hồn Sủng đều là bởi vì chủ lực lực chú ý, đều ở Sở Diệp, Lâm Sơ Văn trên người, bị những người khác ám toán ngã xuống.
Chước Nhật Thánh Tử bên này giống như có chút khinh địch, cũng không có xuất toàn lực.
Lâm Mộng Dung cau mày, nói: “Kia chỉ heo, cư nhiên đem ma hùng cấp ăn luôn.”
Lâm Mộng Dung luôn luôn chướng mắt Cung Thần cùng Mộ Dung Nhạc, phía trước, xem hai người làm rối, còn cảm thấy hai người không biết lượng sức, không nghĩ tới……
……
Ngọn lửa lôi sư đuổi không kịp tiểu bạch heo, đem mục tiêu chuyển tới Mộ Dung Nhạc trên người.
Một đạo ngọn lửa hướng tới Mộ Dung Nhạc ập vào trước mặt, Mộ
Dung Nhạc dọa kêu thảm thiết một tiếng.
Một con to lớn con nhện từ trên trời giáng xuống, hướng tới Mộ Dung Nhạc phụt lên mà đến ngọn lửa, làm con nhện cấp ngăn cản.
Đột nhiên xuất hiện to lớn con nhện, có một thân sắt thép giống

nhau giáp xác, cả người có hồng màu lam sọc, chợt xuất hiện con
nhện đúng là Băng Hỏa Nhện, có thể phóng thích hàn băng, ngọn
lửa hai loại công kích.
Mộ Dung Nhạc nhìn đến to lớn con nhện, tức khắc tâm sinh kinh
hỉ, "Vạn bá bá, ngươi ở a!"
Vạn Lâm có chút bất đắc dĩ nhìn Mộ Dung Nhạc liếc mắt một cái,
vô ngữ nói: "Ngươi tên tiểu tử thúi này, bản lĩnh không lớn, lại cái
gì đều dám trộn lẫn."
Tuy rằng Vạn Lâm ngoài miệng có vài phần trách cứ, nhưng đối với Thao Heo chiến lực đảo cũng tán thành.
Nhìn đến Thao Heo đơn giản như vậy giải quyết một con Vương giai Hồn Thú, Vạn Lâm vẫn là thực vui mừng.
Vạn Lâm vẫn luôn đang âm thầm bảo hộ Mộ Dung Nhạc an toàn,
không đến quan hệ này sinh tử tồn vong thời khắc, là sẽ không dễ
dàng lộ diện.
Vạn Lâm khẽ thở dài một hơi, Thiên Hà hoa lâm bên này một phát
sinh biến cố, hắn liền vẫn luôn đang âm thầm quan vọng.
Lâm Sơ Văn tiền đồ vô lượng, nếu đắc tội chính là giống nhau thế
lực, kia hẳn là có không ít thế lực nguyện ý ra tay, đưa một phần
thuận nước giong thuyền, bất quá, hiện tại tình huống có điểm
không bình thường a!
Vị này Chước Nhật Thánh Tử phía sau nhất định là Hoàng cấp thế lực, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn lần này là đụng vào ván sắt.
Chuyện này xử lý không tốt, bọn họ toàn bộ Trùng Cốc sợ đều sẽ xảy ra chuyện.
Bất quá, lấy Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tâm tính, hai người lần này nếu là thắng, về sau hồi báo cũng sẽ không tiểu, đây là một

canh bạc khổng lồ a!
Mộ Dung Nhạc ngượng ngùng cười cười, không có đáp lời.
Vạn Lâm sắc mặt đổi đổi, nếu đã đắc tội, kia cũng liền không có cứu vãn đường sống, Vạn Lâm thao tác Băng Hỏa Nhện cùng ngọn lửa lôi sư dây dưa ở một khối, khó phân trên dưới.
Cung Thần vỗ vỗ Trầm Vân Quy đầu, Trầm Vân Quy không tình nguyện lại lần nữa thả ra một đoàn mây trắng.
Mây trắng dừng ở ngọn lửa lôi sư trên người, ngọn lửa lôi sư một cái hoảng thần, bị xuyên thấu thân thể.
Chu Đông Nhi nhìn trọng thương ngọn lửa lôi sư, có chút kinh ngạc, "Cung Thần kia chỉ rùa đen, có chút ngoài dự đoán."
Chu Đông Nhi nguyên bản cho rằng, Cung Thần rùa đen trừ bỏ có thể trợ giúp Cung Thần tiến vào Vương giai, không đúng tí nào, hiện tại xem ra, là nàng đại đại xem nhẹ Trầm Vân Quy năng
lực, lần này sự kiện, lựa chọn Trầm Vân Quy làm Hồn Sủng người, sợ là sẽ trong khoảnh khắc bạo trướng.
Chu Nguyên nhịn không được nói: "Cung Thần số phận, xác thật không nói."
Ma hùng bị ăn, ngọn lửa lôi sư chịu bị thương nặng, Chước Nhật Thánh Tử sắc mặt thật không đẹp.
Ma hùng cùng lôi sư chiến lực ở đông đảo Vương thú bên trong lót đế, nhưng là, này hai chỉ tao ngộ, lại là đại đại đánh Chước Nhật Thánh Tử mặt.
"Cho ta làm thịt kia chỉ heo." Chước Nhật Thánh Tử nói.
Một con hỏa phượng hướng tới Thao Heo nhào tới, một ngụm ngọn lửa hướng tới mập mạp phụt lên qua đi.
Tiểu hồ ly móng vuốt nhất chiêu, hỏa phượng phụt lên ngọn lửa,
bị lôi kéo tới rồi tiểu hồ ly bên này, bị tiểu hồ ly cấp một ngụm nuốt.
Chước Nhật Thánh Tử nhìn tung tăng nhảy nhót tiểu bạch heo, trực giác chướng mắt lợi hại, bất quá, chiến cuộc càng ngày càng kịch liệt, Chước Nhật Thánh Tử thực mau liền bất chấp tiểu bạch
heo.

Chương 321: Chương 321

Một đạo đen nhánh ám quang ở giữa Xích Huyết Giao đầu, Xích Huyết Giao đầu thượng nhiều một đạo thâm có thể thấy được cốt
miệng vết thương.
Một đạo linh khí hướng tới Xích Huyết Giao buông xuống lại đây,
Mộc Tiên Điểu cánh một phiến, nguyên bản hẳn là rơi xuống Xích
Huyết Giao trên người linh khí, đều bị Mộc Tiên Điểu cấp tiệt hồ.
Mộc Tiên Điểu hấp thu nguyên bản thuộc về Xích Huyết Giao linh
khí, tràn đầy hưng phấn thầm thì kêu lên.
Phóng thích linh khí là tiên linh thú, tiên linh thú có thể phóng thích tiên linh khí, này cổ linh khí có thể dùng cho chữa thương cùng bổ sung tiêu hao.
Mộc Tiên Điểu hướng tới Xích Huyết Giao mãnh hít một hơi, Xích
Huyết Giao trong thân thể linh khí, bị cưỡng chế rút ra một bộ phận, Mộc Tiên Điểu hướng tới Tiểu Bạch thở ra một hơi.
Tiểu Bạch trong khoảnh khắc, thực lực đại trướng, Xích Huyết Giao lại là lại suy sụp không ít, bên này giảm bên kia tăng, Xích Huyết Giao trạng thái càng thêm hạ xuống vài phần.
“Thầm thì.”
“Ô Ô.”
Mộc Tiên Điểu cùng Ô Ô ở đây trung lung tung phi, nơi đi qua, nơi
chốn gà bay chó sủa.
“Lâm Sơ Văn cư nhiên khế ước hai chỉ loài chim bay, một con

giống bồ câu, một con giống quạ đen, bồ câu không giống bồ câu,
quạ đen không giống quạ đen."
"Lâm Sơ Văn khế ước này hai chỉ điểu, đều không đơn giản a!"
"Kia chỉ bồ câu, rốt cuộc là thứ gì?"
"Ta giống như gặp qua kia chỉ bồ câu."
"Phía trước, kia chỉ bồ câu thường xuyên bồi kia chỉ quạ đen cùng
đi mua rượu."
……
Lạc Yên nhìn Mộc Tiên Điểu biến thành bồ câu, đôi mắt bên trong
hiện lên vài phần mới lạ, "Ca, đó là cái gì Hồn Thú a!"
Lạc Phong lắc lắc đầu, nói: "Không biết, bất quá, đây là một con Vương thú, thực lực hẳn là ở Lục giai."
Lạc Yên có chút giật mình nói: "Lục giai Vương thú, này chỉ bồ câu cư nhiên lợi hại như vậy?"
Lạc Phong hít sâu một hơi, nói: "Kia không phải cái gì bồ câu, hẳn
là nào đó cùng loại tiên linh thú phụ trợ tính Hồn Thú."
Lạc Yên nhịn không được nói: "Lâm Sơ Văn trên tay cư nhiên còn
có lợi hại như vậy Hồn Thú."
Lạc Phong gật gật đầu, nói: "Xác thật làm người ngoài ý muốn."
Nhắc tới Lâm Sơ Văn, đại gia càng nhiều chú ý chính là đối phương dược tề trình độ, hiện tại thoạt nhìn, Lâm Sơ Văn mỗi một con Hồn Sủng đều không đơn giản a.
Có thể khống chế linh khí đặc thù loại Hồn Sủng, thập phần hi hữu, kết quả, hiện tại cư nhiên một chút xuất hiện hai chỉ.
……
Mộc Tiên Điểu vây quanh tiên linh thú chuyển động, đôi mắt lộng
lẫy dị thường.
Tiên linh thú lớn lên có chút giống li miêu, cùng Mộc Tiên Điểu giống nhau, thích lấy linh khí vì thực, tiên linh thú đối với Mộc Tiên

Điểu có rất lớn lực hấp dẫn.
Mộc Tiên Điểu vây quanh tiên linh thú chuyển động, tiên linh thú
cũng là nhìn chằm chằm tiên linh thú xem cái không ngừng, hai chỉ Hồn Thú liền như vậy giằng co.
Một cái Ám Ảnh Dơi hướng tới Thúy Vũ đột nhiên phác xuống dưới, phát động đánh lén.
Thúy Vũ lực chú ý đều ở tiên linh thú trên người, chợt bị Ám Ảnh
Dơi đánh lén, không cấm có chút hoảng loạn.
Ám Ảnh Dơi vừa mới tới gần Ám Ảnh Dơi, đã bị đóng băng ở.
Một con Lục Vĩ Băng Sương Loan Điểu ở không trung bên trong bay múa, bởi vì Băng Sương Loan Điểu xuất hiện, chiến trường độ ấm bỗng nhiên hạ thấp vài phần.
Chu Đông Nhi cau mày, nói: "Băng Sương Loan Điểu, đây là…… Băng Thiên Dịch ra tay a!"
Chu Nguyên nhịn không được nói: "Lâm Sơ Văn hai người nhân duyên ngoài dự đoán hảo a!"
"Băng Thiên Dịch sẽ ra tay cũng bình thường." Chu Đông Nhi nói.
Phía trước, Băng Thiên Dịch dược tề thuật bị phế, là Lâm Sơ Văn hỗ trợ khôi phục, đối với Băng Thiên Dịch như vậy dược tề thuật mà nói, có thể xem như tái tạo chi ân.
Lâm Sơ Văn đối với Băng Thiên Dịch gật đầu thăm hỏi một chút, Băng Thiên Dịch nhàn nhạt cười cười.
Băng Thiên Dịch khôi phục dược tề thực lực lúc sau, vẫn luôn tưởng báo đáp Lâm Sơ Văn, chỉ là vẫn luôn không tìm được cơ hội.
Sở Diệp nhìn Băng Thiên Dịch, trong lòng dâng lên vài phần cảm
động chi tình, người tốt vẫn là sẽ có hảo báo a!
"Ta tới chỉ vì tìm về Bạch Hổ, mặt khác người không liên quan, không cần xen vào việc người khác." Chước Nhật Thánh Tử lạnh lùng nói.
Chước Nhật Thánh Tử không nghĩ tới, hắn phải đối Sở Diệp ra tay, cư nhiên sẽ có người lại đây làm rối, vẫn là mấy cái Vương

giai lúc đầu tồn tại.
Đổi làm ngày thường, Chước Nhật Thánh Tử căn bản sẽ không để ý mấy cái bình thường Hồn Vương, nhưng là, này sẽ Chước Nhật Thánh Tử lực chú ý, đều bị Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn kiềm chế, nhưng thật ra làm Mộ Dung Nhạc đám người nhặt chỗ trống.
Ở thực lực tương đương tình huống dưới, mấy cái Vương giai lúc
đầu nhưng thật ra thành có thể tả hữu chiến cuộc tồn tại.
Mắt thấy ra tới làm rối người càng ngày càng nhiều, Chước Nhật Thánh Tử trong lòng phẫn uất dị thường, lại không thể không thỏa
hiệp.
Làm Diệu Nhật học viện Thánh Tử, ngày thường hắn nếu đi sứ cái nào tiểu thế lực, chung quanh tất cả đều là nịnh nọt người.
Đáng tiếc, Chước Nhật Thánh Tử tới chính là Thiên Hải Vực, Diệu Nhật học viện quang huy còn chưa có thể chiếu khắp nơi này vực.
Thiên Hải Vực tu sĩ tuy rằng suy đoán tới rồi Chước Nhật Thánh Tử tương ứng thế lực rất cường đại, nhưng là, cũng không có cái gì trực quan cảm thụ.
Thiên Hải Vực bên này tu sĩ thường cùng hải thú tác chiến, không
ít đều có vài phần hào phóng chi khí, Chước Nhật Thánh Tử gần nhất chính là một bộ thịnh khí lăng nhân, đem nơi đây tu sĩ đều trở thành con kiến tư thế, kỳ thật đắc tội không ít người.
“Bạch Hổ là ta viện nuôi dưỡng, ngoài ý muốn lạc đường, các vị không cần xen vào việc người khác, miễn cho ta viện Hoàng cấp tôn giả tiến đến, hại người hại mình.” Một cái Bát giai Hồn Vương
lạnh lùng nói.
Không ngừng Chước Nhật Thánh Tử, cùng đi này lại đây mấy cái
Hồn Vương cũng đều phẫn uất dị thường.
Làm Diệu Nhật thư viện Hồn Vương, đi ra ngoài, đều là khắp nơi tranh nhau lấy lòng tồn tại.

Powered by GliaStudio
close
Mấy cái Hồn Vương lần này bồi Chước Nhật Thánh Tử ra tới, cũng là tưởng ở Thánh Tử trước mặt hỗn cái mặt thục, nguyên bản còn tưởng rằng là một lần nhẹ nhàng công việc béo bở, kết quả, Thiên Hải Vực này giúp hoang dã điêu dân, một đám động thổ trên đầu thái tuế, không biết sống chết.
Lâm Mộng Dung cau mày, hít sâu một hơi, nói: “Tại sao lại như vậy?”
Chước Nhật Thánh Tử một hàng sáu cái Hồn Vương, Lâm Mộng Dung còn tưởng rằng bằng như vậy một cổ lực lượng, có thể lấy bẻ gãy nghiền nát chi thế bãi bình Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, kết quả, lại giằng co thành cái dạng này.
Chước Nhật Thánh Tử bên này, có hai cái Vương giai hậu kỳ, nhưng giống như cũng không chiếm được cái gì tiện nghi.
Chước Nhật Thánh Tử bên này nhân số vẫn luôn không thay đổi,
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn bên này lại là cuồn cuộn không ngừng có người gia nhập.
Chước Nhật Thánh Tử bên này Hồn Vương hẳn là không xuất toàn lực, bất quá, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn bên này, đồng dạng cũng nên không có.
Cung Khiếu còn không có ra tay đâu, kia chính là Cửu giai Hồn Vương a! Cung Thần đã giảo hợp đi vào, Cung Khiếu là rất có khả năng ra tay.
……
Mấy cái Hồn Vương đối với Chước Nhật Thánh Tử nói, mắt điếc tai ngơ.
Cung Thần đám người kỳ thật cũng đều không phải là đồ ngốc, ra
tay thời điểm cũng đã suy xét hảo.
Hoàng cấp tôn giả dù cho lợi hại, nhưng là đây là Thiên Hải Vực, tục ngữ nói rất đúng, cường long không áp địa đầu xà, dù cho là Hoàng cấp tôn giả, cũng vô pháp vượt giới mà đến, chỉ cần đem Truyền Tống Trận đóng cửa, dù cho là Hoàng cấp tôn giả, cũng chỉ có thể giương mắt nhìn.

Tiểu Bạch có chút kích động cùng Xích Huyết Giao tranh đấu, móng vuốt vung lên, xé rách một đạo đen nhánh lốc xoáy, Xích Huyết Giao bị cuốn vào thời không tan biến xoáy nước, trực tiếp ngã xuống.
Ma hùng cùng lôi sư huyết mạch giống nhau, đã chết liền đã chết,
Xích Huyết Giao là Vương giai Thất giai, tuy rằng huyết mạch không tính đỉnh cấp, nhưng là, bồi dưỡng đến Vương giai hậu kỳ,
thật là không dễ, ngã xuống, Chước Nhật Thánh Tử vẫn là có chút tiếc nuối.
Bất quá, đều là cấp dưới Hồn Sủng, Chước Nhật Thánh Tử thịt đau cũng liền trong nháy mắt mà thôi.
“Thời không tan biến trảm, Bạch Hổ tộc tuyệt kỹ.” Chước Nhật Thánh Tử nhìn Tiểu Bạch, đôi mắt bên trong nở rộ ra khác thường thần thái.
Thời không tan biến trảm, là Bạch Hổ tộc truyền thừa tuyệt kỹ, nói
chung, chỉ có thuần huyết Bạch Hổ mới có thể thức tỉnh, giống nhau Bạch Hổ ở Hoàng cấp mới có thể khống chế.
Chước Nhật Thánh Tử là Diệu Nhật thư viện Thánh Tử, nhưng là,
Diệu Nhật thư viện tổng cộng mười hai vị Thánh Tử, cạnh tranh thập phần kịch liệt.
Mười hai vị Thánh Tử đều là viện chủ bị tuyển, mười hai người bên trong, chỉ có một người có thể trổ hết tài năng, Chước Nhật Thánh Tử ở một chúng Thánh Tử bên trong xếp hạng là cầm cờ đi trước, bất quá, muốn kế thừa viện chủ chi vị, vẫn là có chút khó
khăn, mà nếu có thể khế ước Bạch Hổ, kia với Chước Nhật Thánh Tử khống chế Thánh Viện, lại nhiều thêm vài phần lợi thế.
Tiểu Bạch Hổ cắn Xích Huyết Giao thi thể, hướng tới hắc quạ đen
phương hướng vung, “Ô Ô, huyết tế!”
Ô Ô hưng phấn lao thẳng tới lăng cánh, trực tiếp đem Xích

Huyết
Giao thi thể để vào tế đỉnh bên trong, mở ra cánh triển khai thô ráp huyết tế nghi thức.
Một cái huyết tế đại trận, từ tế đỉnh bên trong hiện lên ra tới, Ô Ô
bị huyết tế đại trận cấp bao phủ.
Ở huyết tế đại trận làm nổi bật dưới, Ô Ô trên người nhiều vài phần thần bí khó lường hơi thở.
Theo huyết tế nghi thức tiến hành, Xích Huyết Giao thi thể nhanh
chóng thu nhỏ lại, hóa thành từng đoàn khí vận.
“Nhãi ranh, ngươi dám!” Xích Huyết Giao chủ nhân cổ đồng tràn
đầy phẫn hận mắng.
Cổ đồng như thế nào cũng chưa nghĩ đến, lần này ra ngoài, chính
mình Hồn Sủng cư nhiên sẽ ngã xuống, đối phương cư nhiên còn
muốn làm chính mình mặt, tiến hành huyết tế, quá kiêu ngạo, quá
không coi ai ra gì.
Ở Ô Ô chủ trì dưới, huyết tế sinh thành khí vận chi lực, nhanh chóng chuyển dời đến bên ta Hồn Sủng phía trên.
Ở
Ở khí vận chi lực thêm vào dưới, bên ta Hồn Sủng chiến lực tăng nhiều.
“Rống.” Tiểu Bạch triệu hồi ra Bạch Hổ thánh tượng, đem đối diện
một đầu Cự Tượng bắn cho bay đi ra ngoài.
Mấy cái Thái Dương bộ lạc tộc nhân, tránh ở âm thầm, quan sát đến bên này tình huống.
“Thiên Vận Quạ chủ trì đại tế, thật sự là lợi hại.”
Mấy cái Thái Dương bộ lạc người, gật gật đầu, đều có chút hâm mộ.
Thái Dương bộ lạc cũng chủ trì quá hiến tế, bất quá, Thái Dương bộ lạc không có có thể khống chế khí vận Thiên Vận Quạ, hiến tế

yêu thú đạt được khí vận, có rất lớn một bộ phận đều xói mòn. Có Thiên Vận Quạ liền bất đồng, nguyên bản hư vô mờ mịt khí vận, ở Thiên Vận Quạ chuyển hóa dưới, đều có thể rơi xuống thật
chỗ, chút nào sẽ không lãng phí.
"Không nghĩ tới đưa ra đi tế đỉnh cư nhiên nhanh như vậy liền dùng thượng." Tránh ở chỗ tối xem náo nhiệt Khoa Phụ Vân Viêm
nói.
Khoa Phụ Hành gật gật đầu, nói: "Có thể bị Thiên Vận Quạ nhìn trúng chủ nhân, quả nhiên không giống bình thường."
Khoa Phụ Hành phía trước đem tế đỉnh giao dịch cấp Sở Diệp thời điểm, kỳ thật có chút chột dạ, bất quá, từ tình huống hiện tại
xem ra, này tế đỉnh cấp thỏa đáng a! Nếu lúc ấy đưa chính là cái Địa giai trung kỳ, ngược lại là xem thường người.
Mộ Dung Nhạc tiểu trư vây quanh Mộ Dung Nhạc chuyển động, Mộ Dung Nhạc có chút hưng phấn.
"Mập mạp vừa mới có chút tiêu hóa bất lương, nói là ăn xong đi đồ ăn ở hắn trong bụng làm ầm ĩ, bất quá, vừa mới tiếp nhận rồi hắc quạ đen truyền tới khí vận thì tốt rồi, ngươi cảm giác thế nào?" Mộ Dung Nhạc nhìn Cung Thần, càng có chút chờ mong hỏi.
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Quy quy hắn cảm giác cũng không tồi."
Phía trước hai lần phóng ra vĩnh hằng trầm miên kỹ năng, Trầm Vân Quy có chút uể oải không phấn chấn, nhưng là, tiếp thu đến một cổ khí vận chi lực quán chú, Trầm Vân Quy tiêu hao không ngừng hoàn toàn bổ thượng, thực lực còn có chút hơi hơi dâng lên.
Mộ Dung Nhạc phồng lên quai hàm, nói: "Mập mạp nói, hắn còn có thể ăn!"
Cung Thần có chút hoài nghi nói: "Còn có thể ăn? Sẽ không căng chết sao?"
"Sẽ không, mập mạp cái gì đều có thể ăn hạ." Mộ Dung Nhạc dừng một chút, lại nói: "Mập mạp nói, vừa mới kia chỉ ma hùng,

hắn ăn quá nhanh, cũng chưa nếm đến cái gì vị."
Cung Thần nghiêng đầu, nghĩ tới mấy ngày trước đây đi bái phỏng Sở Diệp thời điểm, cùng Ô Ô liêu quá một hồi.
Ô Ô từng nhắc tới quá, Thao Heo muốn trưởng thành, yêu cầu tài
nguyên thập phần khổng lồ, cũng đủ làm cho cả Trùng Cốc nợ ngập đầu.
Hiện tại tựa hồ là cái cơ hội tốt a! Đều là đưa tới cửa tới huyết thực, chính là giống như có chút lạc nha.
Cung Thần cau mày, nói: "Trong sân Hồn Sủng, thực lực đều quá cao a!"
Mộ Dung Nhạc gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Cái này Thánh Tử vẫn là có chút tài năng." Bất quá, lại tiếp tục chờ chờ nói, có lẽ sẽ có cơ hội.

Chương 322: Chương 322

Ở khí vận chi lực thêm vào dưới, Sở Diệp một phương tình thế rất tốt.
Ô Ô ở tế đỉnh trên không xoay quanh, thập phần hưng phấn, "Còn
có hay không Vương giai hậu kỳ huyết thực? Đưa lại đây, đưa lại đây, Ô Ô đại nhân tới giả không cự, khặc khặc! Khặc khặc! Ô Ô đại nhân, hôm nay muốn chủ trì đại tế, đại tế! Càng nhiều càng tốt, có hảo đại gia phân."
Cung Thần nghe Ô Ô nói, chỉ cảm thấy cả người máu sôi trào, chiến ý mênh mông, Cung Thần đánh giá chính mình là đã chịu khí vận ảnh hưởng.
Khoa Phụ Lâm có chút tò mò nói: "Trưởng lão, Ô Ô nói chính là thật vậy chăng? Hắn muốn cử hành đại tế."
Thượng cổ bộ lạc sẽ đỉnh cấp tổ chức hiến tế, đại tế cùng giống nhau hiến tế bất đồng, yêu cầu thời gian dài trù bị, dùng cho hiến
tế huyết thực cũng không có thể thiếu.
Khoa Phụ Hành lắc lắc đầu, nói: "Không biết a!"
Hắc quạ đen đại hiện thần uy, dẫn tới chung quanh không ít Hồn
Sủng Sư, nghị luận sôi nổi.
"Hảo thần tuấn một con chim a!"
"Ngươi phía trước cũng không phải là nói như vậy."
"Ta phía trước kia không phải có mắt không tròng sao?"
"Thật là một con thần điểu a!"
"Ta đã biết, Lâm Sơ Văn phía trước đẩy ra tiến giai Vương giai phần ăn, tất nhiên cùng hắc quạ đen có quan hệ."
"Ngươi hiện tại mới phản ứng lại đây, ta đã sớm nghĩ tới, không

ngừng kia chỉ quạ đen, hẳn là cùng kia chỉ bồ câu cũng có chút quan hệ."
"Nói như vậy, liền tính biết Vương giai phần ăn là cái gì, cũng không có biện pháp phục chế?"
"Kia còn dùng nói? Nếu là như vậy dễ dàng phục chế, Vương giai cao thủ không phải bay đầy trời."
……
"Làm càn!" Chước Nhật Thánh Tử nhìn khẩu xuất cuồng ngôn Ô Ô, giận tím mặt.
Ô Ô chụp phủi cánh, giận trừng mắt Chước Nhật Thánh Tử, nói: "Làm càn, ngươi cư nhiên đuổi mạo phạm bổn Thánh Điểu!"
Chước Nhật Thánh Tử nghe được Ô Ô học chính mình nói chuyện, hận nghiến răng nghiến lợi.
Cùng Kỳ bỗng nhiên tránh thoát ảo cảnh trói buộc, hướng tới Ô Ô
nhào tới.
Ô Ô dọa mao đều nổ tung, "Sao lại thế này? Hồ ly, ngươi như thế nào không xem trọng này chỉ chó điên."
Cùng Kỳ nghe Ô Ô mắng chính mình là cẩu, tức khắc giận dữ, hướng tới Ô Ô cắn xé qua đi, Ô Ô bị dọa khắp nơi loạn nhảy.
"Pi pi." Tuyết Bảo có chút mất mát kêu hai tiếng.
Sở Diệp sắc mặt có chút khó coi, Cùng Kỳ sẽ đột nhiên tránh thoát trói buộc, không phải bởi vì Tuyết Bảo huyễn hoặc chi thuật
xảy ra vấn đề, mà là Lâm Mộng Dung Hồng Hồ gia nhập chiến đấu.
Cùng là Cửu Vĩ Hồ huyết mạch, Tuyết Bảo có thể cho Cùng Kỳ chờ hung thú lâm vào ảo cảnh, Hồng hồ ly cũng có thể làm mấy chỉ hung thú tránh thoát ảo cảnh.
Lâm Mộng Dung nhìn Lâm Sơ Văn, nói: "Sơ Văn, thu tay lại đi, Chước Nhật Thánh Tử là Diệu Nhật học viện Thánh Tử, thân phận cao quý, các ngươi vẫn là đem Bạch Hổ giao ra đây, vật quy nguyên chủ đi, các ngươi hiện tại thu tay lại còn kịp."
Sở Diệp nghiến răng, trong lòng phẫn uất dị thường.
Lâm Mộng Dung cái này đồ đê tiện, loại này thời điểm, còn có thể

đem loại này nói như vậy hiên ngang lẫm liệt.
Sở Diệp muốn mắng, Ô Ô lại là trước Sở Diệp một bước mở miệng, “Tiện nữ nhân, tiện nữ nhân! Không biết xấu hổ, không biết xấu hổ! Chết bà tám, chết bà tám!”
Lâm Mộng Dung nhất sĩ diện, ở trước công chúng bị mắng, sắc mặt có chút khó coi.
Lạc Yên cau mày, nói: “Lâm Mộng Dung cư nhiên ra tay a!”
Lạc Phong tràn đầy ngoài ý muốn nói: “Đã sớm nghe nói Lâm Sơ Văn cùng Lâm Mộng Dung tuy rằng là thân thích, nhưng là quan
hệ phi thường cứng đờ, nhìn dáng vẻ, tình huống so tưởng tượng
còn muốn không xong a!”
Lạc Yên gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Lâm Mộng Dung lúc này ra tay, rõ ràng là tưởng trí Lâm Sơ Văn vào chỗ chết.
Tuyết Bảo cùng Hồng hồ ly đánh vào một khối, Tuyết Bảo thực lực viễn siêu Lâm Mộng Dung Hồng Hồ, nhưng là, Lâm Mộng Dung Hồng Hồ một cái kính trốn, Tuyết Bảo trong khoảng thời gian ngắn, cũng khó có thể bắt được đối phương.
Mộ Lăng Thiên cũng gia nhập chiến đấu, Mộ Lăng Thiên kỳ thật không quá nguyện ý ra tay, Chước Nhật Thánh Tử bên này thực lực là cường, nhưng là, Sở Diệp bên này thực lực cũng không yếu a!
Mộ Lăng Thiên càng hy vọng chờ tình huống ở rõ ràng một ít thời
điểm, lại suy xét muốn hay không ra tay.
Trên thực tế, Mộ Lăng Thiên không thích Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, đồng dạng cũng không thích Chước Nhật Thánh Tử.
Nếu có thể, Mộ Lăng Thiên hy vọng Sở Diệp hai người cùng Chước Nhật Thánh Tử đua cái lưỡng bại câu thương, tốt nhất hai
người cùng chết ở chỗ này.
Sở Diệp xem Lâm Mộng Dung cùng Mộ Lăng Thiên ra tay, có chút
kinh ngạc.

Làm nam chủ phải làm, đó là dẫm con cưng, dẫm con cưng, cái gì Thánh Tử, Thánh Nữ, kia đều là đá kê chân.
Bất quá, tình huống hiện tại giống như có điểm không thích hợp,
Mộ Lăng Thiên cư nhiên ra tay giúp Chước Nhật Thánh Tử, vì đáp thượng vị này Thánh Tử tuyến sao? Làm như vậy, giống như
có chút nịnh nọt. Làm như vậy, giống như không quá phù hợp nam chủ nhật thiên nhật địa tính tình.
Nguyên bản Sở Diệp bên này đã chiếm vài phần ưu thế, bất quá, Lâm Mộng Dung cùng Mộ Lăng Thiên gia nhập chiến cuộc, khiến
cho trong sân cục diện lại bằng thêm vài phần biến số.
Sở Diệp triệu hoán ong đàn, vây đổ Hồng hồ ly, ong đàn hấp thụ ở Hồng hồ ly trên người, nhìn chằm chằm Hồng hồ ly hạ chết kính
cắn xé.
Hồng hồ ly bị ong đàn cắn xé, tốc độ giảm xuống.
Tuyết Bảo rốt cuộc bắt được tới rồi cơ hội, một ngụm cắn ở Hồng hồ ly trên người.
Sở Diệp nhìn Tuyết Bảo, có chút kích động, “Đúng vậy, cắn chết nó, cắn chết nó.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Thư trung Tuyết Bảo bị Hồng hồ ly ăn luôn, đảo lại cũng là có thể, Tuyết Bảo nếu là có thể đem này chỉ Hồng hồ ly cấp ăn, huyết mạch nói không chừng còn có thể lại tăng lên
một ít.
Tuyết Bảo điên cuồng mút vào Hồng hồ ly máu, Mộ Lăng Thiên Khiếu Nguyệt Thiên Lang nhào tới, đánh gãy Tuyết Bảo đi ăn cơm.
Powered by GliaStudio
close
Tuyết Bảo có chút phẫn nộ cùng Khiếu Nguyệt Thiên Lang dây dưa ở bên nhau.
Khiếu Nguyệt Thiên Lang cấp bậc so Tuyết Bảo thấp, nhưng đối phương vẫn luôn ở trốn tránh, Tuyết Bảo từ bỏ nhằm vào hắn,

này chỉ lang lại ám chọc chọc đánh lén, làm đến Tuyết Bảo thập phần táo bạo.
“Ô Ô, cấp Tuyết Bảo một cái chúc phúc, chúc phúc hắn ăn luôn kia chỉ hồ ly.” Sở Diệp có chút kích động nói.
Lâm Mộng Dung nghe được Sở Diệp nói, sắc mặt xoát trầm xuống dưới.
Ô Ô chụp phủi cánh, vừa định phát động chúc phúc, đã bị Cùng Kỳ một cái hổ phác, dọa khắp nơi loạn nhảy.
Sở Diệp cau mày, thầm nghĩ: Ô Ô chúc phúc bị đánh gãy, là trùng hợp, vẫn là vai chính quang hoàn a!
“Đa tạ Thánh Tử tương trợ.” Lâm Mộng Dung nói.
Chước Nhật Thánh Tử nhìn Lâm Mộng Dung liếc mắt một cái, nói: “Lâm tiểu thư, nguyện đại nghĩa diệt thân, ra tay tương trợ, xong việc, tất có trọng báo.”
Lâm Mộng Dung cười cười, nói: “Thánh Tử nói quá lời.”
Mộ Lăng Thiên nhìn Chước Nhật Thánh Tử cùng Lâm Mộng Dung, đôi mắt bên trong hiện lên vài phần nghẹn khuất chi sắc.
Mộ Lăng Thiên thần sắc, vừa vặn dừng ở Sở Diệp trong mắt.
Sở Diệp thầm nghĩ: Thư trung nữ chủ cùng nam chủ cảm tình không tồi, bất quá, nữ chủ thích truy đuổi cường giả, Mộ Lăng Thiên phát triển trạng huống xa không bằng thư trung, nữ chủ nên
không phải là tưởng thay đổi người đi, trước mắt tình huống này,
Chước Nhật Thánh Tử thoạt nhìn, xác thật thoạt nhìn so Mộ Lăng
Thiên có hình.
Sở Diệp hướng tới Mộc Vũ nhìn thoáng qua, Mộc Vũ nháy mắt thao tác Vạn Yêu Đằng, hướng tới Hồng hồ ly thổi quét qua đi, ý đồ trói buộc trụ Hồng hồ ly.
Một con viễn cổ Cự Tượng ngăn ở Vạn Yêu Đằng trước mặt, Cự Tượng đầu lưỡi một quyển, Vạn Yêu Đằng đại lượng chi nhánh dây đằng bị quấn vào Cự Tượng trong miệng.
Vạn Yêu Đằng bị viễn cổ Cự Tượng sở khắc, không thể không tránh đi mũi nhọn.
Sở Diệp nhấp môi, sắc mặt có chút khó coi.

Ô Ô cùng Vạn Yêu Đằng công kích, liên tiếp bị chắn, Sở Diệp không cấm cảm thán, nữ chủ quang hoàn thật không thể khinh thường.
Tiểu Thải hướng tới hồng con bướm bay qua đi, Tiểu Thải bay múa trong lúc, đại lượng tinh tinh điểm điểm bột phấn hạ xuống,
tảng lớn tảng lớn ảo giác, hiện ra ra tới.
Hồng hồ ly cũng bao phủ ở ảo giác dưới, Tuyết Bảo đem Hồng hồ ly phác gục ở trên mặt đất, một ngụm cắn đi lên.
Người kéo xe Kim Ô bỗng nhiên hướng tới lạc đơn tiểu hồ điệp nhào tới, tiểu hồ điệp xoay người bỏ chạy.
Kim Ô cùng tiểu hồ điệp là cùng giai, bất quá, tiểu hồ điệp càng am hiểu ảo thuật, luận công kích năng lực xa không kịp Kim Ô.
Tiểu Thải chạy trốn, Kim Ô cũng không có truy, một đạo mặt trời
chói chang trảm hướng tới tiểu hồ ly bổ qua đi, tiểu hồ ly bị bắt phòng thủ, không thể không buông ra sắp đến miệng Hồng hồ ly.
"Ầm vang" không đợi tiểu hồ ly ra tay, hai luồng Kim Ô hỏa, ở không trung bên trong chạm vào nhau.
Sở Diệp đôi mắt sáng ngời, thầm nghĩ: Thái Dương bộ lạc ra tay sao?
Sở Diệp cũng không biết, hắn tại thượng cổ bộ lạc bên trong nhân duyên cư nhiên như thế chi hảo, chẳng những Mộc tộc ra tay tương trợ, Thái Dương bộ lạc đều nguyện ý ra tay.
Sở Diệp thực mau nhận được Khoa Phụ Vân Viêm truyền âm, mới hiểu biết Thái Dương bộ lạc vì cái gì sẽ ra tay.
Kim Ô ở Thái Dương bộ lạc là Thánh Điểu, thập phần cao quý tồn
tại, Thái Dương bộ lạc tu sĩ không tiếp thu được Kim Ô bị buộc xiềng xích, trở thành súc vật tới sử dụng.
Thái Dương bộ lạc muốn giải cứu này chỉ bị nô dịch Kim Ô, Sở Diệp cũng không để ý Thái Dương bộ lạc vì cái gì sẽ ra tay, bất quá, nếu nguyện ý ra tay, đó chính là chuyện tốt.
Vốn dĩ bởi vì Lâm Mộng Dung cùng Mộ Lăng Thiên tham chiến, chiến cuộc lại có chút hướng Chước Nhật Thánh Tử bên kia

nghiêng, bất quá, Thái Dương bộ lạc gia nhập tiến vào, tình huống lại có chút không giống nhau.
Lâm Mộng Dung nhìn không trung bên trong xuất hiện Kim Ô, cảm thấy Thiên Hải Vực bên này tu sĩ đều điên rồi.
Chước Nhật Thánh Tử là Diệu Nhật thư viện tương lai viện chủ người được chọn, thân phận tôn sùng, nhiều ít Hồn Vương ngóng
trông Chước Nhật Thánh Tử coi trọng, bên này tu sĩ, lại một đám
đứng ở Sở Diệp bên người, cùng Chước Nhật Thánh Tử đối nghịch.
Lâm Mộng Dung một phương diện cảm thấy Mộc Vũ đám người ngu xuẩn, một phương diện cũng có chút nôn nóng.
Lâm Mộng Dung sẽ đứng ra, là cảm thấy Chước Nhật Thánh Tử sẽ lấy được cuối cùng thắng lợi, tưởng bán đối phương một cái mặt mũi, nhưng là, sự tình lại không giống hắn tưởng tượng phát
triển.
Sở Diệp đối với hắc quạ đen, truyền âm nói gì đó, hắc quạ đen tức khắc tinh thần rung lên.
Hắc quạ đen hướng tới hai chỉ Kim Ô bay qua đi, “Đừng đánh, đều là Kim Ô nhất tộc, có cái gì hảo đánh đâu?”
“Ba chân điểu, ta chúc phúc ngươi, tránh thoát hồn khế trói buộc,
tìm kiếm tự do không trung, tái hiện Kim Ô nhất tộc vinh quang đi?”
Hai chỉ Kim Ô đã chịu hắc quạ đen “Tác động”, quả nhiên đình chỉ
cho nhau công kích.
Hai chỉ Kim Ô ở không trung bên trong bay múa, tựa hồ ở giao lưu cái gì.
“Ô Ô đại nhân, ngươi……” Khoa Phụ Vân Viêm nhìn hắc quạ đen,
có chút vô ngữ.
Ô Ô có chút bất đắc dĩ phe phẩy cánh, nói: “Hiểu lầm, hiểu lầm……”

Ô Ô phát hiện chính mình giống như có chút dùng sức quá mãnh,
này một không cẩn thận, đem chúc phúc đưa cho hai chỉ Kim Ô, làm đến hai chỉ Kim Ô đều hướng tới nổi lên tự do.
Vốn dĩ lấy Ô Ô thực lực, là không thể như vậy liên tục vận dụng nguyền rủa cùng chúc phúc, bất quá, Ô Ô phía trước chủ trì hiến tế, hấp thu đại lượng khí vận, cho nên, tinh lực dư thừa thực.
Sở Diệp nhìn hai chỉ Kim Ô, nghĩ thầm: Này hai chỉ Kim Ô, không
phải là một công một mẫu sao? Nếu là một công một mẫu, kia nói
không chừng có thể hóa thù thành bạn, phu thê song song trở về
nhà.
Ô Ô chụp phủi cánh, nói: “Hai vị Kim Ô đại nhân nhìn đến kia chỉ
Đào Ngột sao? Không bằng đem nó nướng ăn, Kim Ô sao, vốn dĩ nên ăn hung thú a!”
Hai chỉ Kim Ô hai mặt nhìn nhau, không có gì phản ứng.
Ô Ô có chút buồn bực, thầm nghĩ: Ba chân điểu cũng không thế nào hảo hống a! Cư nhiên không động tĩnh, này hai chỉ hiện tại là
tính toán tọa sơn quan hổ đấu sao?
Đào Ngột nghe được Ô Ô nói, hướng tới Ô Ô nhào tới, Ô Ô lập tức bỏ chạy.

Chương 323: Chương 323

Cung Thần cùng Mộ Dung Nhạc tránh ở một bên, nhìn giữa sân người chiến đấu kịch liệt.
Cung Thần nhìn Mộ Dung Nhạc, nói: “Mập mạp, có nhìn trúng Hồn Thú sao?”
Mộ Dung Nhạc gật gật đầu, nói: “Có, mập mạp cảm thấy kia hai chỉ Kim Ô rất thơm.”
Cung Thần cả kinh nói: “Kim Ô! Kia khẳng định không được.”
Kim Ô chính là Thái Dương bộ lạc Thánh Điểu, mạo phạm Kim Ô,
ở Thái Dương bộ lạc xem ra là đại nghịch bất đạo việc.
Liền tính không suy xét Thái Dương bộ lạc thái độ, này hai chỉ Kim Ô thực lực cũng quá mức cường hãn một ít.
“Ngươi xem kia chỉ Hồng hồ ly thế nào? Toàn trường xem ra, liền
hắn tương đối yếu đi.” Cung Thần hỏi.
Mộ Dung Nhạc chớp chớp mắt, nói: “Tuy rằng đều là mao, ăn xong đi một miệng mao, nhưng cũng có thể suy xét.”
Sở Diệp linh hồn lực càn quét toàn trường, giữa sân tu sĩ phản ứng đều ở này linh hồn lực bao phủ dưới.
Cung Thần cùng Mộ Dung Nhạc nói chuyện, nhanh chóng khiến cho Sở Diệp lực chú ý.
Cung Thần cư nhiên làm Mộ Dung Nhạc đem chủ ý đánh tới Lâm
Mộng Dung Hồng hồ ly trên người, kia chính là nữ chủ Hồn Sủng
a! Này hai cái cư nhiên còn cảm thấy toàn trường liền hắn tương đối nhược, nữ chủ Hồn Sủng là nhược không sai, bất quá huyết hậu a! Không thấy Tuyết Bảo phí như vậy đại kính, cũng chỉ là

cắn mấy khẩu sao? Còn không bằng tuyển kia chỉ Kim Ô.
Hai người kia thật đúng là không biết trời cao đất rộng! Chút nào
không biết nữ chủ quang hoàn lợi hại, cái gọi là, vô tri giả không sợ, đại khái nói chính là này hai cái xuẩn trứng. Tuy rằng không quá xem trọng Cung Thần cùng Mộ Dung Nhạc, bất quá, Sở Diệp vẫn là có chút chờ mong Mộ Dung Nhạc có không đắc thủ.
Cung Thần vỗ vỗ Trầm Vân Quy mai rùa, Trầm Vân Quy không tình nguyện từ mai rùa bên trong ló đầu ra, hộc ra một ngụm sương trắng.
Sương trắng hướng tới Hồng hồ ly bao phủ qua đi, lại là phác cái không, chỉ có số ít sương trắng bị hấp thu.
Tiểu trư mập mạp tràn đầy kích động hướng tới Hồng hồ ly nhào
tới, phác không, mông còn làm Trà Tiên Điểu cấp thật mạnh mổ một ngụm.
Tiểu trư mập mạp bị Trà Tiên Điểu mổ một ngụm, không cẩn thận
bị cuốn tới rồi Đào Ngột bên người, Đào Ngột mở ra bồn máu mồm to, hướng tới tiểu bạch heo cắn xé qua đi, đem tiểu trư mập
mạp dọa hồn phi phách tán, ủy khuất về tới Mộ Dung Nhạc bên người.
Trở lại Mộ Dung Nhạc bên người tiểu trư mập mạp, có chút kinh hồn chưa định, không ngừng đánh chuyển.
Sở Diệp nhìn tiểu bạch heo, thầm nghĩ: Quả nhiên không thành công.
Chiến trường bên trong, đông đảo Hồn Thú mỗi người tự hiện thần thông, Kinh Chập Long một đạo Luân Hồi Pháp Quyết, đánh
vào Cùng Kỳ trên người, Cùng Kỳ tức khắc uy thế giảm đi, làm Tiểu Bạch một đạo tan biến trảm, xé rách một đạo không nhỏ miệng vết thương.
Mộc Vũ Vạn Yêu Đằng, nháy mắt xâm lấn, ý đồ hấp thu Cùng Kỳ huyết.
Cùng Kỳ một thân rống giận, Vạn Yêu Đằng mấy trăm căn dây

đằng nháy mắt bị chặt đứt, Vạn Yêu Đằng lại lần nữa tao ngộ bị thương nặng, ủy ủy khuất khuất rụt trở về.
Vạn Yêu Đằng tuy rằng bị bị thương nặng, bất quá, Cùng Kỳ cũng
không chịu nổi.
“Hỗn trướng đồ vật?” Chước Nhật Thánh Tử giận dữ, Cùng Kỳ là Vương giai Thất giai, so Tiểu Bạch cao một cấp bậc, bất quá, làm Kinh Chập Long một đạo Luân Hồi Pháp Quyết qua đi, thực lực giảm xuống.
Tuy rằng Kinh Chập Long có thể tạo thành thực lực suy kiệt, chỉ là
trong nháy mắt sự tình, nhưng là, thế lực ngang nhau đối thủ so chiêu, trong nháy mắt thực lực suy kiệt, liền phân sinh tử.
Một đạo dây thừng hướng tới Kinh Chập Long phương hướng bay lại đây.
Nhận thấy được dây thừng hơi thở Kinh Chập Long nhanh chóng
trốn chạy, vẫn là làm Khổn Long Thằng cấp vây khốn.
Khổn Long Thằng là chuyên môn nhằm vào Long tộc pháp khí, đáng tiếc tự chủ bắt giữ Long tộc hơi thở.
“Ô Ô, mau nguyền rủa này dây thừng đứt gãy.” Kinh Chập Long lớn tiếng tru lên nói.
Ô Ô nhấp nháy nhấp nháy con mắt, nói: “Cái này, chưa chắc hữu dụng a! Thôi, chết long đương sống long y đi.”
“Ta chúc phúc ngươi, tránh thoát dây thừng.” Ô Ô phe phẩy cánh
nói.
Tiểu Ngân không biết khi nào, rơi xuống dây thừng phía trên, “Rắc rắc” cắn lên.
Nguyên bản cứng cỏi Khổn Long Thằng, ở Tiểu Ngân bén nhọn hàm răng dưới, trực tiếp đứt gãy thành hai đoạn.
Khổn Long Thằng tách ra, Tiểu Ngân lại giống như có chút chưa đã thèm, tiếp tục rắc rắc…… Sở Diệp cảm thấy Tiểu Ngân cái dạng này, giống như ở ăn giòn bánh!
Ô Ô thấy như vậy một màn, có chút kinh ngạc nói: “Nga, cư nhiên

cắt đứt, Khổn Long Thằng cư nhiên đơn giản như vậy cắt đứt, đây là cái hàng nhái hàng giả đi."
Rất nhiều tránh ở chỗ tối quan chiến người, trong lòng cũng có đồng dạng nghi hoặc, Khổn Long Thằng là Long tộc khắc tinh, chuyên môn dùng cho khốn long, Chước Nhật Thánh Tử tế ra tới
Khổn Long Thằng thoạt nhìn phẩm chất không thấp, lại bị Tiểu Ngân rắc rắc gặm rớt.
Không ít người đều đối Khổn Long Thằng cái này Thần Khí thập phần xem trọng, chính là như vậy trân quý Thần Khí, giống như không có gì dùng, chênh lệch quá lớn, không ít Hồn Sủng Sư đều có chút hoàn toàn thất vọng.
"Ca, sao lại thế này a! Thật sự là hàng nhái hàng giả." Lạc Yên có chút nghi hoặc nói thầm nói.
Lạc Phong lắc lắc đầu, nói: "Chỉ sợ không phải, mà là này chỉ ong mật chỉ sợ thức tỉnh thượng cổ Kim Sí Ong huyết mạch."
Thiên Hải Vực nhắc tới Sở Diệp ong đàn, hải vực tu sĩ trước hết nghĩ đến đó là mật ong, nhưng mà trên thực tế, Kim Sí Ong tại thượng cổ thời điểm, cũng là tiếng tăm lừng lẫy đại hung.
Thuần huyết Kim Sí Ong có thể cắn nuốt các loại kim loại, cường
hóa tự thân thể chất, tạp huyết liền bất đồng, cắn nuốt kim loại sẽ
tiêu hóa bất lương.
Sở Diệp này chỉ ong chúa, đại khái là phản tổ, có được thuần huyết Kim Sí Ong nuốt vàng khả năng.
Kim Sí Ong nuốt vàng là pháp khí khắc tinh, thượng cổ thời điểm,
không ít tu sĩ pháp khí, chính là hủy ở Kim Sí Ong trong tay.
Sở Diệp nhìn Tiểu Ngân, trong lòng có chút kinh hỉ.
Phía trước vì làm Thao Heo tiến giai Hồn Vương, tiêu hao đại lượng linh tinh, Sở Diệp còn cảm thấy mệt, này sẽ xem Tiểu Ngân
gặm rớt Khổn Long Thằng, Sở Diệp tức khắc không cảm thấy.
Sở Diệp thực xác định, Tiểu Ngân phía trước là không yêu ăn Khổn Long Thằng loại đồ vật này, này khẩu vị hẳn là gần nhất

mới
biến.
Powered by GliaStudio
close
“Đại gia mau đi giết kia chỉ Cùng Kỳ hạ nồi a! Xử lý hắn, khí vận nhiều hơn.” Ô Ô phía trước bị Cùng Kỳ hoảng sợ, không cấm có chút ghi hận trong lòng.
Sở Diệp nhìn Ô Ô liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Xử lý Cùng Kỳ, tự nhiên chỗ tốt nhiều hơn, nhưng này không phải hiện tại đều không không ra tay tới sao?
Một cổ mênh mông cuồn cuộn hơi thở, từ Lâm Sơ Văn trên người
tràn đầy ra tới, không ít Hồn Sủng Sư đều nhanh chóng phát hiện
này biến cố.
“Lâm Sơ Văn trên người có Hồn Sủng hơi thở, muốn ra tới.”
“Lâm Sơ Văn còn có mặt khác Hồn Sủng sao? Hẳn là liền như vậy mấy chỉ a!”
“Đại khái là tuyết tàng vương bài đi.”
……
Thương Lan Long từ Lâm Sơ Văn thức hải bên trong bay ra tới, Đoạt Thiên vừa ra tới, liền lấy sét đánh không kịp bưng tai chi thế,
đối với Cùng Kỳ phát động hàn băng gió lốc.
Thương Lan Long vừa ra tới, tựa như 800 năm không từng đánh nhau giống nhau, các loại công kích đổ ập xuống hướng tới Cùng
Kỳ tạp qua đi.
Sở Diệp cau mày, âm thầm có chút bất đắc dĩ, nguyên bản còn tưởng cất giấu Thương Lan Long một đoạn thời gian, trước mắt cái này tình huống là tàng không được.
“Thương Lan Long! Lâm Sơ Văn khế ước Thương Lan Long a!” Mộ Dung Nhạc nói.
Cung Thần chớp chớp mắt, có chút vô ngữ nói: “Cư nhiên thật sự
bị Lâm Sơ Văn khế ước.”

Phía trước, Cung Khiếu nói, Lâm Sơ Văn trên người có long khí thời điểm, Cung Thần còn có chút không tin, này sẽ cuối cùng xác
định.
“Truy Phong, cho hắn một cái Luân Hồi Pháp Quyết, đem nó đánh
hồi ấu tể kỳ.” Đoạt Thiên xoay quanh ở không trung bên trong nói.
Đoạt Thiên bay lượn ở không trung bên trong, trên cao nhìn xuống phủ lãm một chúng hung thú, thầm nghĩ: Cuối cùng là đến
phiên chính mình ra tay a! Ký chủ vẫn luôn tuyết tàng chính mình,
quá bị đè nén có hay không a!
Truy Phong rầu rĩ nhìn Thương Lan Long liếc mắt một cái, nói: “Không cần ngươi sai sử ta, ta cũng sẽ làm.”
Truy Phong há mồm hộc ra một đạo Luân Hồi Pháp Quyết, công kích dừng ở Cùng Kỳ trên người, Cùng Kỳ trên người hơi thở, nhanh chóng suy kiệt, thân hình rút nhỏ vài vòng.
“Ta làm ngươi đem hắn đánh hồi ấu tể kỳ, như thế nào chỉ nhỏ như vậy một chút.”
Truy Phong có chút tức giận ném cái đuôi, nói: “Có bản lĩnh ngươi
tới a!” Hắn có thể đem Cùng Kỳ suy yếu nhiều như vậy, đã thực không dễ dàng.
“Đúng vậy! Vẫn là đến ta tới.” Thương Lan Long lại lần nữa phát động một vòng dày đặc công kích.
Sở Diệp nhìn Truy Phong cùng Đoạt Thiên, tràn đầy vui mừng. Truy Phong cùng Đoạt Thiên luôn là không thế nào thích hợp, Sở
Diệp còn tưởng rằng này hai chỉ là chú định đối địch, không nghĩ
tới cư nhiên còn có thể nhìn đến hai chỉ nắm tay hợp tác. Tuy rằng là không tình nguyện hợp tác, nhưng tốt xấu là hợp tác rồi.
Cùng Kỳ bạo rống lên một tiếng, Ô Ô chụp phủi cánh, nói: “Đây là

kích phát huyết mạch chi lực, cuồng bạo."
Ô Ô nhanh chóng bay lại đây, nói: "Ta nguyền rủa ngươi cuồng bạo thất bại."
Cùng Kỳ cuồng bạo chi thuật, một chút tạp ở nửa đường bên trong, nửa vời, Cùng Kỳ đầu, trướng đại một vòng, thân hình lại vẫn là nguyên lai lớn nhỏ, thoạt nhìn cực kỳ không phối hợp.
Thương Lan Long hé miệng, vô số băng nhận hướng tới Cùng Kỳ bùm bùm đánh qua đi.
Phía trước, Ô Ô phía trước huyết tế Xích Huyết Giao, bên ta Hồn Sủng đều chia lãi chỗ tốt, Cung Thần, Mộ Dung Nhạc này đó ngoại viện cũng có, Thương Lan Long bởi vì vẫn luôn bị tuyết tàng, cái gì chỗ tốt đều không có.
Ô Ô vây quanh Cùng Kỳ chuyển động một vòng, nói: "Gia hỏa này, hiện tại thoạt nhìn thật là kỳ quái, khó coi chết đi được."
Cùng Kỳ nghe vậy, tràn đầy tức giận hướng tới Ô Ô nhào tới.
"Ta nguyền rủa ngươi quăng ngã cái chó ăn cứt!" Ô Ô có chút tạc mao nói.
Cùng Kỳ bởi vì huyết mạch cuồng bạo bị đánh gãy, đầu đại, thân mình tiểu, ở Ô Ô nguyền rủa dưới, thật sự té ngã một cái, làm Thương Lan Long nhân cơ hội bị thương nặng.
"Cho ta xé lạn này chỉ xú quạ đen miệng."
Chước Nhật Thánh Tử thực mau phát hiện, hắc quạ đen tựa hồ nhảy nhót lung tung, thường thường một mở miệng, là có thể ảnh
hưởng chiến cuộc hướng đi.
Hắc quạ đen tràn đầy tức giận nói: "Dám mạo phạm vĩ đại Ô Ô đại nhân, nguyền rủa ngươi, dẫm cứt chó, dẫm cứt chó!"
Chước Nhật Thánh Tử hướng khắp nơi quét một vòng, lạnh lùng
nói: "Chư vị đạo hữu, nguyện trợ ta bắt ta viện phản nghịch, xong
việc, Chước Nhật tất sẽ không bạc đãi chư vị."
Mắt thấy Sở Diệp bên người giúp đỡ một người tiếp một người, Chước Nhật Thánh Tử bất đắc dĩ, cũng bắt đầu mượn sức minh hữu.
Chước Nhật Thánh Tử tự cho mình rất cao, nếu không phải thế

cục càng không xong, Chước Nhật Thánh Tử là không có khả năng xin giúp đỡ này đó man di.
Ở trung ương tinh vực, Chước Nhật Thánh Tử một mở miệng, có
rất nhiều người nguyện ý hỗ trợ, nhưng là, ở Thiên Hải Vực Chước Nhật Thánh Tử nói, liền không như vậy hảo sử, đông đảo tu sĩ cũng không dám dễ dàng ra tay.
Chước Nhật Thánh Tử phía trước mở miệng, đã là nhẫn nhục phụ trọng, kết quả mở miệng lúc sau, cư nhiên không người ra tay, Chước Nhật Thánh Tử có loại bị vô cùng nhục nhã cảm giác.
Lâm Mộng Dung xem giữa sân làm bàng quan tu sĩ, không hề phản ứng, không khỏi có chút thất vọng.
Lâm Mộng Dung thầm nghĩ: Dược Tề Sư hiệp hội đang làm gì a! Tốt như vậy cơ hội cư nhiên đều không ra tay, khó trách phía trước ở cùng Lâm Sơ Văn tranh phong bên trong nơi chốn bị nhục.
Thiên Hải Vực này đó ngu xuẩn, căn bản không rõ, Chước Nhật Thánh Tử này phân hứa hẹn trọng lượng, ở Thánh Viện địa giới, Chước Nhật Thánh Tử cái này nhận lời, cũng đủ làm vô số Hồn Vương vượt lửa quá sông.
Lâm Mộng Dung thầm hận chính mình ra tay ra tay quá sớm, nàng Hồng hồ ly trọng thương, tinh huyết xói mòn không ít, Trà Tiên Điểu trạng huống cũng không phải thực hảo, làm kia chỉ kỳ quái bồ câu nhiếp đi rồi không ít linh khí.

Chương 324: Chương 324

Cùng Kỳ cấp bậc so Thương Lan Long cao, Thương Lan Long bị thương lúc sau, còn không có hoàn toàn khôi phục.
Thương Lan Long nhìn Truy Phong, nói: “Ngươi có thể hay không
Luân Hồi Pháp Quyết, mượn tương lai chi lực? Đem tương lai chi
lực, cùng hiện tại lực lượng dung hợp.”
Truy Phong chớp chớp mắt, nói: “Luân Hồi Pháp Quyết còn có thể như vậy dùng sao?”
“Ngươi cái ngu xuẩn, xem ra là sẽ không?”
Truy Phong nghe vậy giận dữ, “Ngươi cư nhiên dám mắng ta xuẩn, tin hay không ta đem ngươi đánh hồi ấu tể kỳ.”
Sở Diệp nghe vậy có chút kinh tủng, đối đầu kẻ địch mạnh, này hai chỉ đấu tranh nội bộ không thể được a!
“Truy Phong, không cần cấp, Luân Hồi Pháp Quyết, là đối thời gian lợi dụng, đã có thể dùng pháp thuật đưa đem đối thủ đưa đến qua đi, cũng có thể đưa đến tương lai, ngươi đem tương lai chi lực tưởng tượng thành tổ tiên thánh tượng chi lực, lại cùng nguyên thân tiến hành dung hợp.”
Truy Phong nghe xong Sở Diệp nói, nói: “Tựa hồ có vài phần đạo lý.”
Thương Lan Long nhìn Truy Phong, nói: “Ngươi không như thế nào minh bạch đi?”
Truy Phong nghe vậy, oán hận nhìn Thương Lan Long.
“Ô Ô, chúc phúc Truy Phong ngộ đạo.” Sở Diệp nói.
“Ô Ô đại nhân, thật là lao lực mệnh, nơi nào đều thiếu không được Ô Ô đại nhân.” Hắc quạ đen duỗi thân cánh, nói: “Ô Ô đại nhân chúc phúc ngươi, tái hiện Kinh Chập Long nhất tộc vinh

quang, ngộ đạo đi! Xuẩn long!"
Sở Diệp: "……"
Tuy rằng Ô Ô chúc phúc, nghe có chút hố cha, bất quá, hiệu quả vẫn phải có, Ô Ô chúc phúc lúc sau, Truy Phong giống như thật sự lĩnh hội cái gì.
Truy Phong thả ra một đạo Luân Hồi Pháp Quyết, lại không phải đối với Thương Lan Long, mà là đối với Tiểu Bạch, Tiểu Bạch ở Truy Phong luân hồi pháp thuật thêm vào dưới, trực tiếp tiến vào
Vương giai Thất giai, nhìn thần thánh uy nghiêm không ít.
Tiến giai Tiểu Bạch, thực lực đại trướng, Thất giai Cùng Kỳ làm Tiểu Bạch một đạo tan biến trảm bị thương nặng!
Truy Phong nắm giữ một cái mới lạ kỹ năng, thập phần hưng phấn.
Truy Phong dùng tân nắm giữ kỹ năng, cất cao tiểu hồ ly, Tiểu Thải, Mộc Tiên Điểu thậm chí tiểu bạch heo, Trầm Vân Quy, Kim Ô chờ mấy chỉ năng lực.
"Uy, ngươi đang làm gì? Cho ta xoát một chút a!" Thương Lan Long có chút sốt ruột nói.
Truy Phong đem giữa sân bên ta Hồn Thú năng lực tăng lên cái biến, duy độc rơi rớt Thương Lan Long.
Truy Phong ở không trung bên trong xoay quanh, nói: "Cho ngươi
xoát một chút, nằm mơ! Ta không đem ngươi đánh hồi ấu tể kỳ, chính là thiện tâm."
Sở Diệp: "……"
Truy Phong năng lực, dẫn tới không ít Hồn Sủng Sư nghị luận sôi
nổi.
"Kinh Chập Long cư nhiên có như vậy năng lực." Lạc Yên có chút ngạc nhiên nói.
"Thật là khủng khiếp năng lực a!" Bạch Hổ vốn dĩ liền có vượt cấp
khiêu chiến năng lực, ở Truy Phong luân hồi pháp thuật thêm vào
dưới, trực tiếp đi lên trên một cấp bậc, chiến lực tiêu thăng.

Ở Truy Phong một hồi thao tác dưới, Sở Diệp bên này chiến lực tăng lên mấy lần.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, có chút kích động nói: "Các ngươi bọn người kia, năm bè bảy mảng, mau tập trung sức lực đem kia chỉ Cùng Kỳ xử lý, Ô Ô muốn hiến tế nó, có hảo đại gia phân, xử lý nó, các ngươi nghĩ muốn cái gì chúc phúc, Ô Ô đại nhân cho các ngươi cái gì chúc phúc, khặc khặc……"
Thái Dương bộ lạc Kim Ô hưởng ứng hắc quạ đen kêu gọi, một đoàn kim sắc ngọn lửa, hướng tới Cùng Kỳ phụt lên qua đi.
Tiểu Bạch chờ mấy chỉ đem hỏa lực tập trung tới rồi Cùng Kỳ trên
người.
Sự tình đến này một bước, mấy cái không ai bì nổi ngày diệu thư viện lai khách, lại là có chút khủng hoảng.
"Các ngươi những người này, thật là tìm chết." Chước Nhật Thánh Tử tức giận nói.
Chước Nhật Thánh Tử hướng tới một bên một cái tu sĩ nhìn thoáng qua, kia Hồn Sủng Sư đôi mắt bên trong, toát ra vài phần giãy giụa chi sắc.
Phía trước bị mê hoặc Kim Ô, đột nhiên hướng tới Truy Phong phương hướng vọt qua đi.
Hắc quạ đen có chút kinh hoảng thất thố quát: "Tránh ra, mau tránh ra, này chỉ Kim Ô muốn tự bạo."
Sở Diệp cau mày, thầm nghĩ: Vị này Chước Nhật Thánh Tử đủ tàn nhẫn a! Vì thắng, cư nhiên làm thuộc hạ Hồn Sủng tự bạo.
Hắc quạ đen hướng tới Kim Ô nói: "Ta nguyền rủa ngươi, tự bạo thất bại."
Kim Ô ở không trung bên trong xoay quanh, đôi mắt bên trong hiện lên vài phần mê hoặc chi sắc.
"Ầm vang!" Một tiếng vang lớn truyền đến.
Thật lớn tiếng nổ mạnh, đinh tai nhức óc, nổ mạnh địa điểm lại không phải ở Thiên Hà hoa lâm chiến khu.
Sở Diệp trong lòng nhảy dựng, hướng tới vang lớn truyền đến phương hướng nhìn qua đi.
Thình lình xảy ra tiếng nổ mạnh, phá hủy Kim Ô tự bạo.
Sở Diệp nhăn nhăn mày, thầm nghĩ: Ô Ô thật là lợi hại a! Cư

nhiên lăn lộn ra lớn như vậy động tĩnh, bất quá, đại khái chỉ là trùng hợp mà thôi.
“Cái kia phương hướng.” Lâm Sơ Văn sắc mặt khẽ biến.
Lâm Sơ Văn sắc mặt chỉ là hơi chút biến hóa một chút, Chước Nhật Thánh Tử đám người sắc mặt lại là đại biến, “Các ngươi…… Các ngươi này đó kẻ điên.”
Sở Diệp chớp chớp mắt, thầm nghĩ: Không trách Chước Nhật Thánh Tử sắc mặt đại biến, phát sinh nổ mạnh địa phương ở Truyền Tống Trận, nổ mạnh như vậy nghiêm trọng, Truyền Tống
Trận hẳn là hoàn toàn tổn hại.
Kiến tạo một cái đại hình Truyền Tống Trận tuy rằng ngàn năm, vạn năm thời gian, muốn hủy diệt lại là một cái chớp mắt chi gian.
Sở Diệp nguyên bản liền suy xét, lần này sự tình qua đi, muốn đem Truyền Tống Trận hủy diệt, miễn cho Diệu Nhật thư viện người vượt giới mà đến, không nghĩ tới có người trước một bước động thủ.
Thình lình xảy ra nổ mạnh, dẫn tới không ít tu sĩ nghị luận sôi nổi.
“Cái kia phương hướng hình như là thượng cổ Truyền Tống Trận
phương hướng.”
“Không tồi, đây là ai a! Cư nhiên đem Truyền Tống Trận cấp tạc rớt.”
“Tấm tắc, Cung trưởng lão tổn thất lớn, Truyền Tống Trận một hủy, hai giới thương mậu cũng vô pháp tiếp tục khai triển.”
“Cung trưởng lão lần này sợ là muốn thịt đau.”
“Thịt đau cái gì a! Truyền Tống Trận nói không chừng chính là Cung trưởng lão hủy diệt.”
Powered by GliaStudio
close
……
“Các ngươi cư nhiên huỷ hoại Truyền Tống Trận.” Chước Nhật Thánh Tử nghiến răng nghiến lợi nói.
Chước Nhật Thánh Tử lấy Diệu Nhật thư viện vi hậu thuẫn,

hiện
tại Truyền Tống Trận huỷ hoại, Chước Nhật Thánh Tử thân phận
liền không có sử dụng.
Sở Diệp nhìn Chước Nhật Thánh Tử, tràn đầy phiền muộn nói: "Ta cũng không nghĩ, hai giới mậu dịch phía trên, ta là có rất nhiều chia hoa hồng, hiện tại Truyền Tống Trận một hủy, ta tổn thất rất lớn."
Sở Diệp ngoài miệng nói như vậy, trong lòng thật không có thật sự thực thịt đau.
Hai giới mậu dịch tiền lời là rất cao, bất quá, đối Sở Diệp mà nói, cũng chính là dệt hoa trên gấm, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hiện tại lớn nhất tiền lời vẫn là bán phần ăn.
Chước Nhật Thánh Tử giận trừng mắt Sở Diệp, cảm thấy Sở Diệp là ở trào phúng.
Chước Nhật Thánh Tử bên kia nhân tâm di động, có chút đánh không nổi nữa.
Mấy cái Hồn Vương đi theo Chước Nhật Thánh Tử lại đây, chính là tưởng lập hạ tòng long chi công, nhưng là, hiện tại Truyền Tống
Trận một hủy, Chước Nhật Thánh Tử không thể quay về, tự nhiên
cũng thành không được viện chủ.
Chước Nhật Thánh Tử bên kia một cái Hồn Vương, tung ra một quả sương khói đạn, biến mất bóng dáng, cùng lúc đó, kia chỉ Kim Ô cũng không thấy.
"La Thông Thiên, ngươi……"
Chước Nhật Thánh Tử lần này kỳ thật mang lại đây năm cái, năm
cái Hồn Vương bên trong, có hai cái là hắn cùng thân tộc tin, mặt
khác ba cái tắc cùng loại khách khanh.
La Thông Thiên là Kim Ô chủ nhân, có thể là bởi vì đối Chước Nhật Thánh Tử yêu cầu Hồn Thú tự bạo bất mãn, nhìn đến Truyền Tống Trận bị hủy, La Thông Thiên dẫn đầu mang theo Kim

Ô rút lui.
Không ngừng La Thông Thiên, Lâm Mộng Dung cùng Mộ Lăng Thiên phát hiện Truyền Tống Trận bị hủy, cũng thừa dịp hỗn loạn
lặng lẽ rút lui.
Phát hiện bên người người chạy, Chước Nhật Thánh Tử sắc mặt cực kỳ khó coi.
La Thông Thiên, Lâm Mộng Dung, Mộ Lăng Thiên thực lực đều không tính quá cường, Chước Nhật Thánh Tử kỳ thật cũng không
có quá mức đem mấy người để ở trong lòng, chỉ là mấy người này lâm trận trốn chạy, lại là đại đại đánh hắn mặt.
Chước Nhật Thánh Tử nhìn trong sân tình hình, ý thức được chính mình lần này sợ là không chiếm được hảo, Truyền Tống Trận bị hủy, Chước Nhật Thánh Tử cũng đã không có tiếp tục mưu đoạt Bạch Hổ tâm tư, hạ lệnh rút lui.
Chước Nhật Thánh Tử lạnh như băng nhìn Sở Diệp, lạnh giọng nói: “Núi cao sông dài, chúng ta tương lai còn dài.”
Sở Diệp: “……” Chước Nhật Thánh Tử gia hỏa này, đều lưu lạc đến làm đào binh nông nỗi, còn buông lời hung ác!
……
Chước Nhật Thánh Tử rời khỏi sau, Thiên Hà hoa lâm ngắn ngủi khôi phục bình tĩnh.
Sở Diệp hướng tới chung quanh mấy cái ra tay tương trợ tu sĩ chắp tay.
“Lần này làm phiền chư vị ra tay tương trợ, vài vị nếu có sở cầu, ta cùng Sơ Văn tất sẽ không bủn xỉn ra tay.” Sở Diệp nói.
Mộ Dung Nhạc đám người sôi nổi chắp tay, tỏ vẻ hẳn là.
Thương Long mang theo Cung Khiếu bay lại đây, “Cung trưởng lão, Truyền Tống Trận là ngươi tạc rớt?”
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, bảo hiểm khởi kiến, Vân Châu bên kia Diệu Nhật học viện cùng Vân Châu Truyền Tống Trận, cũng cho ta hủy diệt rồi.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Kia khá tốt.”
Nếu là Truyền Tống Trận không có bị hủy, phía trước đại chiến cũng không dễ dàng như vậy kết thúc.

Cung Khiếu nhìn Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, nói: “Kia Chước Nhật Thánh Tử, sợ là sẽ không thiện bãi cam hưu.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Không sao.”
Đối phương lớn nhất cậy vào là Diệu Nhật thư viện, hiện tại Truyền Tống Trận bị hủy, thông lộ bị đoạn, Chước Nhật Thánh Tử
hậu trường thùng rỗng kêu to, Sở Diệp cũng không kiêng kị đối phương.
Sở Diệp cười cười, chiến đấu là mài giũa Hồn Thú biện pháp tốt nhất, lần này đại chiến, mấy tiểu hẳn là đều có không nhỏ hiểu được, chỉ cần lắng đọng lại một đoạn thời gian, thực lực hẳn là có
thể có điều dâng lên.
“Kia Chước Nhật Thánh Tử, sợ là sẽ không thiện bãi cam hưu.” Cung Khiếu nói.
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Giặc tới thì đánh, nước lên nâng nền đi.”
Này tác chiến chú ý chính là một tiếng trống làm tinh thần hăng
hái thêm, Chước Nhật Thánh Tử xuất sư bất lợi, chờ hắn bên này
Hồn Sủng thực lực lại tăng lên một ít, liền càng khó đắc thủ.
……
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn cùng Chước Nhật Thánh Tử đối chiến, cuốn vào Hồn Thú đông đảo, trận này đại chiến, nháy mắt truyền
khắp tứ hải.
“Thiên Hà hoa lâm kia tràng đại chiến, thật là quá xuất sắc.”
“Không nghĩ tới, Lâm Sơ Văn cư nhiên khế ước Thương Lan Long.” Vốn dĩ Lâm Sơ Văn khế ước Thương Lan Long cũng là một chuyện lớn, nhưng là, cùng Thiên Hà hoa lâm đại chiến so sánh với, cũng chỉ là đại chiến bên trong một tiểu hoàn.
“Thương Lan Long tuy rằng lợi hại, bất quá, Kinh Chập Long kỳ thật lợi hại hơn.”
“Nói chính là, Kinh Chập Long có thể dùng nghịch thời gian pháp
thuật, hạ thấp đối thủ thực lực, cũng có thể dùng thuận thời

gian
pháp thuật, đề cao chính mình bên này thực lực, gặp gỡ quần chiến quả thực gian lận."
"Không chỉ như vậy, Kinh Chập Long năng lực chẳng những có thể sử dụng tới tác chiến, còn có thể dùng để phụ trợ Hồn Thú tiến giai?" Một cái Hồn Sủng Sư thần thần bí bí nói.
"Phụ trợ Hồn Thú tiến giai?"
"Này rất nhiều Hồn Thú vô pháp tiến giai, đó là khuyết thiếu hiểu
được, Kinh Chập Long trực tiếp có thể đem Hồn Thú đưa đến tương lai, sẽ tự nhiên có được đối tương lai hiểu được, trực tiếp tiến giai."
"Thiệt hay giả, còn có thể như thế."
"Tự nhiên là thật, đây là Băng Thiên Dịch Dược Tề Sư đối Tuyết Dương nói, còn có thể có giả."
"Qua đi chỉ nghe nói, Kinh Chập Long là Long tộc bên trong dễ dàng nhất khế ước, không nghĩ tới lợi hại như vậy."
"Lần này xuất hiện lợi hại Hồn Sủng, nhưng quá nhiều, Cung Thần cùng Mộ Dung Nhạc cũng không tồi a!"
"Nói chính là a! Ta nguyên bản còn nghĩ, người nào sẽ khế ước một đầu heo, không nghĩ tới kia heo có thể một ngụm nuốt rớt một con Vương giai Hồn Thú."
"Nghe nói, lần này có thượng cổ bộ lạc người xuất hiện."
"……"

Chương 325: Chương 325

Thiên Hà hoa lâm.
Đại chiến lúc sau, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn công bố tiến giai Vương giai phần ăn nội dung:
Một, phụ trợ tiến giai Vương giai dược tề, tam chi.
Nhị, Vận Đen Quạ chúc phúc.
Tam, bồ câu lễ rửa tội.
Bốn, Kinh Chập Long thuận thời gian pháp thuật. (thực nghiệm trung)
Lâm Sơ Văn phần ăn một công bố, tức khắc dẫn tới rất nhiều Hồn
Sư nghị luận sôi nổi.
Chu Đông Nhi nhìn phần ăn nội dung, nói: "Dược Tề Sư hiệp hội hoa số tiền lớn, muốn biết tiến giai Vương giai nội dung, hiện tại thoạt nhìn là làm vô dụng công."
Chu Nguyên gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
Dược Tề Sư hiệp hội người hẳn là cảm thấy phần ăn đầu to là dược tề, bất quá, tuy rằng phần ăn cũng bao hàm dược tề, bất quá, đều là tương đối bình thường Địa giai dược tề.
Đầu to hẳn là Thiên Vận Quạ chúc phúc cùng Mộc Tiên Điểu linh
khí cọ rửa.
"Vận Đen Quạ chúc phúc, bồ câu lễ rửa tội, Sở Diệp là nghĩ như thế nào a!"
Chu Nguyên thở dài, nói: "Đại khái là tưởng che giấu kia chỉ hắc quạ đen cùng kia chỉ bồ câu thân phận thật sự đi."
Chu Đông Nhi có chút vô ngữ nói: "Chuyện tới hiện giờ, còn tưởng che giấu, tựa hồ có chút không quá hiện thực đi."
Chu Nguyên nhún vai, nói: "Nhân gia thích, có biện pháp nào

đâu."
Chu Đông Nhi gật gật đầu, nói: "Nói cũng là."
Chu Nguyên hít sâu một hơi, nói: "Qua đi không thấy ra tới, Cung
Thần kia tiểu tử vẫn là cái khả tạo chi tài a! Đông Nhi, các ngươi người trẻ tuổi tương đối có tiếng nói chung, có thể thử giao lưu một chút."
Cung Thần tiến giai Hồn Vương, kỳ thật Chu Nguyên cũng không
thấy thế nào hảo Cung Thần, nhưng là, lần này đối mặt ngoại vực
cường giả, Cung Thần biểu hiện lại làm Chu Nguyên đối này lau mắt mà nhìn.
Chu Đông Nhi mắt trợn trắng, nói: "Ta cùng hắn có thể có cái gì tiếng nói chung, hắn nhìn đến ta, tựa như chuột thấy miêu."
Chu Nguyên lắc lắc đầu, nói: "Nói bậy gì đó đâu? Nhân gia hiện tại không giống nhau."
……
Dược Tề Sư hiệp hội nơi dừng chân.
"Sư phụ, ngươi sắc mặt không quá không hảo a! Xảy ra chuyện gì sao?" Thường Mậu hỏi.
Thường Hồng lắc lắc đầu, nói: "Không có gì."
Dược Tề Sư hiệp hội hội trưởng hồ mặc trách cứ hắn không có nắm chắc cơ hội, gia nhập phía trước kia tràng chiến đấu.
Thường Hồng có chút vô ngữ, Chước Nhật Thánh Tử bên kia như vậy nhiều cao thủ, nhiều hắn một cái không nhiều lắm, thiếu
hắn một cái không ít, liền tính hắn gia nhập, nghĩ đến cũng ảnh hưởng không được kết quả cuối cùng, hội trưởng đối với hắn xì hơi cũng không có gì dùng.
Thường Hồng còn may mắn chính mình không tham gia đại chiến, Chước Nhật Thánh Tử thất thế, Lâm Mộng Dung cùng Mộ Lăng Thiên nhưng thật ra trộn lẫn ở trong đó, đáng tiếc, tốn công
vô ích.
"Sư phụ, nghe nói, Lâm Sơ Văn kia chỉ quạ đen là Thiên Vận

Quạ, ở viễn cổ thời điểm, với rất nhiều thượng cổ bộ lạc mà nói là
Thánh Điểu.” Thường Mậu nói.
Thường Hồng gật gật đầu, nói: “Không tồi.”
Sơn. Cùng.
Tam. 夕.
Lần này Mộc tộc cùng Thái Dương bộ lạc sẽ trộn lẫn tiến vào, có lẽ cùng Thiên Vận Quạ có chút quan hệ.
Thượng cổ thời điểm, Thiên Vận Quạ sẽ dấn thân vào một ít khí vận tràn đầy bộ lạc, mà một ít tiểu thế lực một khi phát hiện cái nào bộ lạc tồn tại Thiên Vận Quạ, liền sẽ nghĩ cách sẵn sàng góp sức.
Tiểu bộ lạc sẵn sàng góp sức, sẽ tự nhiên tăng trưởng Thiên Vận Quạ nơi bộ lạc khí vận, đồng dạng, bộ lạc cường đại rồi, cũng sẽ phụng dưỡng ngược lại này đó tiểu bộ lạc.
Nếu Thiên Vận Quạ lựa chọn Lâm Sơ Văn, Lâm Sơ Văn vô cùng có khả năng là Đại khí vận giả.
Tại thượng cổ bộ lạc người rất nhiều người trong mắt, bị Thiên Vận Quạ lựa chọn người đó là thiên mệnh chi tử.
……
Thiên Hà hoa lâm.
Hắc quạ đen ngừng ở một tòa tháp cao phía trên, tiếp thu mọi người “Triều bái”.
Đại chiến lúc sau, hắc quạ đen Thiên Vận Quạ thân phận, liền giấu không được.
Không ít người đều muốn hắc quạ đen chúc phúc, đại đa số người là hy vọng thực lực của chính mình tinh tiến, cũng có một ít
hy vọng hắc quạ đen hỗ trợ phù hộ cưới cái như hoa mỹ quyến hoặc là tìm cái như ý lang quân, còn có một ít tiến đến cầu tử.
Hắc quạ đen tràn ra đi không ít có thể kiểm tra đo lường khí vận cục đá, chỉ cần dâng lên khí vận chi vật, Ô Ô cơ bản ai đến cũng không cự tuyệt.
“Ô Ô, đại nhân, ngươi xem cái này tấm bia đá, này có phải hay không khắc lại cái gì thượng cổ công pháp a!” Một cái tu sĩ hỏi.
Ô Ô lắc lắc đầu, nói: “Không phải, đây là cái phụ lòng bia, một ít

nữ Hồn Sủng Sư sẽ đem một ít phụ lòng hán sự tích, khắc vào bia đá, làm đối phương để tiếng xấu muôn đời."
"Kia có ích lợi gì?"
Ô Ô nghĩ nghĩ, nói: "Nghe nói, rất nhiều nữ tu gặp được tra nam thời điểm, sẽ đi phụ lòng rừng bia chuyển vừa chuyển, phát hiện
trên đời tra nam không ít, dễ dàng đạt được tâm lý cân bằng."
"Nói như vậy, không có gì dùng."
Ô Ô gật gật đầu, nói: "Ân, cơ bản không có gì dùng."
"Ô Ô đại nhân, ngươi xem ta cái này, cái này đại đỉnh, là ta ở di tích bên trong mạo cửu tử nhất sinh nguy hiểm được đến, hẳn là
bảo vật đi."
Ô Ô nhìn người tới, nói: "Phí cửu tử nhất sinh, ngươi vì cái cái bô mạo lớn như vậy nguy hiểm sao?" Không ánh mắt thật đáng sợ! Người này nếu là vì cái cái bô như vậy đã chết, kia thật là danh xứng với thực để tiếng xấu muôn đời.
Nói chuyện tu sĩ, có chút xấu hổ nói: "Đây là cái cái bô sao? Là cái bô nói, có phải hay không quá lớn."
Ô Ô gật gật đầu nói: "Đây là Cự Nhân tộc cái bô, bất quá, Cự Nhân tộc cái bô, kia cũng là cái bô."
"Mau lấy đi, mau lấy đi, một cái cái bô cũng lấy ra tới ô nhiễm Ô Ô
đại nhân mắt, Ô Ô đại nhân, ngươi xem đây là Huyền Vũ bộ lạc đồ đằng mảnh nhỏ."
Hắc quạ đen nhìn người tới liếc mắt một cái, nói: "Này không phải
Huyền Vũ mảnh nhỏ, đây là Cự Thạch quy mảnh nhỏ."
"Nguyên lai Cự Thạch quy? Ô Ô đại nhân, thật là kiến thức rộng rãi!"
Ô Ô duỗi thân cánh chim, vẻ mặt kiêu ngạo nói: "Không sai, Ô Ô đại nhân, chính là như vậy bác học thấy nhiều biết rộng, không gì
không biết."
"Không biết, này Cự Thạch quy là cái dạng gì rùa đen?" Áo xám Hồn Sủng Sư cung cung kính kính hỏi.

“Cự Thạch quy a! Này rùa đen lấy cục đá vì thực, giỏi về khai sơn, một ít thích ở tại trong núi, có khốn cùng thất vọng Hồn Sủng
Sư, liền thích khế ước như vậy, hảo dưỡng, chỉ cần cấp cục đá ăn là được, không ăn, còn có thể dùng để hầm canh.”
Powered by GliaStudio
close
Cầm rùa đen đồ đằng mảnh nhỏ tu sĩ, có chút xấu hổ nói: “Không
biết này đồ đằng mảnh nhỏ, có thể hay không đổi sinh con chúc phúc.”
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Ngươi tưởng sinh oa oa!”
Áo xám tu sĩ có chút ngượng ngùng nói: “Tại hạ 150 hơn tuổi, còn
dưới gối không con, thực sự cô đơn.”
Ô Ô lười biếng nói: “Ô Ô đại nhân chúc phúc rất lợi hại, nhưng là,
Ô Ô đại nhân chúc phúc cũng là vạn năng, tẫn nhân sự, nghe thiên mệnh đi.”
Sở Diệp đãi ở một bên nhìn vài lần, có chút vô ngữ, “Gần nhất tới tìm Ô Ô người rất nhiều a!”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Ô Ô đối thượng cổ chi vật cảm thấy hứng thú, ngay từ đầu, có rất
nhiều người thật sự cầm một ít thượng cổ đồ vật lại đây, gần nhất
tới người, giống như có như vậy điểm tướng Ô Ô trở thành miễn phí giám định sư ý tứ.
Tuy rằng rất nhiều người lấy tới giám định đồ vật, thực hố cha, bất quá ngẫu nhiên cũng sẽ có một ít thứ tốt.
Hắc quạ đen sinh ý tốt bạo lều, mấy ngày xuống dưới, quạ miệng
đều trọc.
“Ô Ô đại nhân sinh ý thực hảo a!” Mộc Vũ nhìn Mộc Vũ nói.
Ô Ô gật gật đầu, nói: “Ân, xác thật không tồi.”
“Ô Ô đại nhân, thực chịu người kính ngưỡng đâu.”

Ô Ô có chút đắc ý nói: “Đó là tự nhiên, bản đại nhân như vậy đức cao vọng trọng, vô pháp không chịu người kính ngưỡng.”
Mộc Vũ gật gật đầu, vẻ mặt nghiêm túc nói: “Thánh Điểu đại nhân
nói rất đúng.”
Sở Diệp: “……” Mộc Vũ lời này là nghiêm túc sao? Hắc quạ đen nơi nào thoạt nhìn đức cao vọng trọng, có lẽ thượng cổ bộ lạc người, ánh mắt cùng chính mình không quá giống nhau.
Gần nhất tựa hồ rất nhiều người tìm tới môn, cầu Ô Ô phù hộ sinh hài tử, hiệu quả tựa hồ cũng không tệ lắm, cho nên Ô Ô hiện
tại có một cái đưa tử thần quạ danh hiệu.
……
Ô Ô sinh ý bạo lều, Truy Phong sinh ý cũng thực hảo.
Ô Ô thích khí vận chi vật, thứ này có chút hiếm thấy, Truy Phong
muốn liền giản dị nhiều, Truy Phong muốn chính là linh tinh.
Chỉ cần cấp nhượng lại Truy Phong đại nhân vừa lòng giá cả, Truy Phong là có thể đưa Hồn Sủng ngộ đạo.
Truy Phong kiếm được linh tinh đều giao cho Thúy Vũ, làm Thúy
Vũ chuyển hóa lúc sau, đối chính mình tiến hành linh khí cọ rửa.
Ở đại lượng linh tinh thôi hóa dưới, Truy Phong thực lực dâng lên
thập phần nhanh chóng, đã có tiến giai Thất giai dự triệu.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đãi ở phòng tu luyện bên trong, Tiểu Ngân vây quanh Sở Diệp chuyển động cái không ngừng.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, tò mò nói: “Tiểu Ngân nói cái gì đâu?”
“Hắn nói, Truy Phong mở rộng tân nghiệp vụ, sử dụng nghịch luân hồi đem một ít lão nhân, đưa về qua đi.”
Lâm Sơ Văn có chút ngoài ý muốn nói: “Còn có thể như vậy sao?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Giống như hiệu quả không tồi.”
Bị đưa về quá khứ lão nhân, có thể ngắn ngủi thể hội một chút người trẻ tuổi nhiệt huyết tình cảm mãnh liệt, bất quá, loại này

nghịch luân hồi, chỉ có thể ngắn ngủi trợ giúp tu sĩ trở lại tuổi trẻ
khi trạng thái, cũng không phải thật sự biến tuổi trẻ.
“Loại này tăng lên, hẳn là chỉ là hoa trong gương, trăng trong nước, sử dụng loại này pháp thuật lúc sau, bị thi thuật giả thọ nguyên không những sẽ không có tăng trưởng ngược lại sẽ giảm bớt đi.” Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Xác thật như thế, rất nhiều Hồn Sủng Sư cũng biết điểm này, bất quá, nhân gia cũng không để ý.”
Rất nhiều Hồn Sủng Sư đến tuổi tác đại thời điểm, thực lực sẽ nghiêm trọng suy yếu, rất nhiều chuyện đều lực bất tòng tâm.
Rất nhiều Hồn Sủng Sư tới rồi gần đất xa trời tuổi tác, kỳ thật đối
tồn tại cũng không chấp nhất, nếu là có thể khôi phục thanh xuân,
những người này có thể trả giá hết thảy.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Được rồi, những người đó thích liền hảo.”
……
Mộ Dung Nhạc ôm tiểu bạch heo, nói: “Sở Diệp bên kia thật là náo nhiệt a!”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đương nhiên náo nhiệt? Bên kia chính là có ba con hút kim thú đâu.”
Thiên Vận Quạ chúc phúc, có thể bang nhân thực hiện tâm nguyện, Mộc Tiên Điểu linh khí cọ rửa, có thể gột rửa tu sĩ cùng Hồn Sủng thể xác và tinh thần, Kinh Chập Long thời gian pháp tắc, có thể cho người khôi phục thanh xuân, cũng có thể làm người trước tiên có được tương lai. Đại chiến lúc sau, tiến đến bái phỏng người nối liền không dứt.
Mộ Dung Nhạc thở dài một hơi, nói: “Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn Hồn Thú, đều thực sẽ kiếm tiền a!”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Này rất nhiều người dưỡng Hồn Thú, yêu cầu tiêu hao đại lượng tài nguyên, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn liền bất đồng, Hồn Sủng có thể chính mình kiếm tiền, này liền thực làm người bớt lo.
Truyền Tống Trận huỷ hoại, hai giới thương mậu cũng bị bách

ngưng hẳn, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tổn thất một bút chia hoa hồng, Cung Thần xem Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tình huống hiện
tại, hẳn là hoàn toàn không cần đau lòng về điểm này chia hoa hồng tiền lời.
Truy Phong mấy chỉ như vậy ra sức tiếp khách, hẳn là có thể kiếm
rất nhiều rất nhiều.
Cung Thần thở dài, thật vất vả thành lập lên hai giới thương mậu
bị bắt bỏ dở, nghĩ đến chính mình tổn thất, Cung Thần không cấm
có chút thịt đau.
Mộ Dung Nhạc nhìn Cung Thần, nói: "Cung thiếu, ngươi rùa đen cũng có thể a!"
Cung Thần có chút tò mò nói: "Ta rùa đen sao có thể có thể a?"
"Có thể. Rất nhiều Hồn Sủng Sư đều có mất ngủ bối rối, ngươi có thể chuyên môn bang nhân trị liệu mất ngủ."
Cung Thần nghĩ nghĩ, cảm thấy Mộ Dung Nhạc nói, tựa hồ cũng có thể hành.
Rất nhiều Hồn Sủng Sư khế ước quá nhiều Hồn Sủng lúc sau, tới rồi lúc tuổi già linh hồn không đủ sức, liền sẽ xuất hiện linh hồn vấn đề, phụ thân, hiện tại liền thường thường vì mất ngủ bối rối,
rất nhiều Hồn Sủng Sư đều là vừa cảm giác khó cầu.
Trầm Vân Quy duỗi dài cổ, hướng tới Mộ Dung Nhạc phương hướng cắn xé qua đi.
Tiểu bạch heo chắn Trầm Vân Quy trước mặt, rầm rì, Trầm Vân Quy phát ra vài tiếng rầu rĩ gào rống.
Trầm Vân Quy là cá mặn quy, thích nhất ngủ, thấy Mộ Dung Nhạc
cư nhiên làm chính mình chủ nhân an bài chính mình làm việc, liền tưởng cấp Mộ Dung Nhạc một chút nhan sắc nhìn xem.
"Nhà ngươi rùa đen quá lười, có kiếm tiền còn không vui, nhà ta mập mạp chỉ biết ăn." Mộ Dung Nhạc lắc lắc đầu nói.
Mộ Dung Nhạc vẫn luôn hy vọng tiểu bạch heo ăn càng nhiều

càng tốt, bất quá, tiểu bạch heo tiến vào Vương giai lúc sau, ăn uống tăng nhiều, thật đúng là có chút đem hắn cấp dọa tới rồi.
Mộ Dung Nhạc gần nhất có chút phát sầu, muốn như thế nào điền
no tiểu bạch heo bụng.
Cung Thần nhìn tiểu trư, nói: “Ta nghe nói, Thiên Ám Đảo bên kia
cá tôm tràn lan, giống như đang suy nghĩ biện pháp treo giải thưởng trị tai, ngươi đem tiểu trư mang qua đi, làm hắn đem kia phiến địa vực cá tôm ăn sạch sẽ, đã có thể điền no hắn bụng, lại có thể lãnh tìm thượng.”
Mộ Dung Nhạc nghiêng đầu, nói: “Nghe tới không tồi.”

Chương 326: Chương 326

Thiên Nhàn Đảo phụ cận một cái hoang đảo.
“Bên ngoài tình huống thế nào?” Lâm Mộng Dung hỏi.
Mộ Lăng Thiên nhìn Lâm Mộng Dung liếc mắt một cái, nhàn nhạt
nói: “Chước Nhật Thánh Tử rút lui lúc sau, không biết tung tích, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn giống như ở làm buôn bán.”
“Làm buôn bán?” Lâm Mộng Dung có chút nghi hoặc hỏi.
Mộ Lăng Thiên gật gật đầu, nói: “Hắc quạ đen chúc phúc, Mộc Tiên Điểu linh khí tưới, còn có Kinh Chập Long thời gian chi thuật,
nghe nói, sinh ý phi thường hảo.”
Tương đối với tiến giai Hồn Vương phần ăn, chỉ một phục vụ, giá
cả muốn rẻ tiền một ít, mua khởi người càng nhiều một ít.
“Đều khi nào, hai người kia, cư nhiên còn có tâm tình kiếm tiền.”
Lâm Mộng Dung rầu rĩ nói.
Mộ Lăng Thiên cũng là bội phục Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, này hai cái trải qua như vậy một hồi nguy cơ, lúc này mới quá không bao lâu, cư nhiên lại bắt đầu làm sinh ý, dường như chuyện gì đều ngăn cản không được hai người kiếm tiền.
Bất quá, kiếm tiền cũng là đúng, nếu muốn Hồn Sủng trưởng thành hảo, chính là muốn bỏ được tiêu tiền.
Muốn thỉnh động hắc quạ đen mấy chỉ ra tay, thu phí cũng là rất cao, trong khoảng thời gian này, Kinh Chập Long chờ mấy chỉ thực lực hẳn là có thể nhanh chóng tăng lên, lần sau gặp được, chỉ sợ sẽ càng thêm khó đối phó.
Lâm Mộng Dung cau mày, nói: “Không nghĩ tới kia chỉ mệt lại

quạ
đen, sẽ là Thiên Vận Quạ."
Lâm Mộng Dung đã sớm biết hắc quạ đen không đơn giản, nhưng là, thẳng đến phía trước hỗn chiến thời điểm, mới rốt cuộc
chân chính xác định.
Cũng là ở phía trước đại chiến thời điểm, Lâm Mộng Dung mới rõ
ràng, hắc quạ đen năng lực, cư nhiên có thể như vậy dùng.
Thượng cổ thánh cầm dấn thân vào Đại khí vận giả, đến chi vạn sự trôi chảy.
Lần này hỗn chiến, Lâm Mộng Dung cũng coi như là lĩnh giáo hắc
quạ đen năng lực, rõ ràng có cơ hội khế ước lại bị nàng từ bỏ, Lâm Mộng Dung không khỏi có chút tiếc nuối.
Trà Tiên Điểu quỳ rạp trên mặt đất, phành phạch cánh, có chút hữu khí vô lực.
Lâm Mộng Dung phía trước đối Trà Tiên Điểu vẫn là thực vừa lòng, nhưng là, thấy được hắc quạ đen vô cùng kì diệu năng lực, tổng nhịn không được đem Trà Tiên Điểu cùng Thiên Vận Quạ đối
lập, càng so càng thất vọng.
Mộ Lăng Thiên cau mày, nói: "Lần này ngươi quá lỗ mãng, chúng
ta không nên nhanh như vậy gia nhập chiến đấu."
Mộ Lăng Thiên thở dài, cảm thấy tình huống hiện tại có chút xấu
hổ, bọn họ gia nhập Chước Nhật Thánh Tử bên này, đắc tội Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, trước tiên rút lui, lại đắc tội Chước Nhật Thánh Tử, có thể nói là hai đầu không.
Lâm Mộng Dung hít sâu một hơi, nói: "Ta cũng không nghĩ tới, Chước Nhật Thánh Tử sẽ bại."
Lâm Mộng Dung cắn chặt răng, tới Thiên Hải Vực lúc sau, Lâm Mộng Dung nơi chốn bị Lâm Sơ Văn áp chế, Chước Nhật Thánh Tử xuất hiện, Lâm Mộng Dung còn tưởng rằng rốt cuộc tìm được

rồi phiên bàn cơ hội, không nghĩ tới…… Cư nhiên sẽ có như vậy nhiều dân bản xứ nguyện ý ra tay hỗ trợ. Nếu là sự tình phát sinh
ở Thánh Viện địa giới, nhất định không phải là kết quả này.
Mộ Lăng Thiên đôi mắt bên trong hiện lên vài phần khói mù, Chước Nhật Thánh Tử tới khi uy thế ngập trời, không nghĩ tới, cư
nhiên sẽ bị bức đến nước này.
"Xích Diễm thế nào?" Mộ Lăng Thiên hỏi.
Lâm Mộng Dung lắc lắc đầu, nói: "Không tốt lắm." Xích Diễm bị Lâm Sơ Văn hồ ly thu lấy không ít tinh huyết, lại bị ong đàn dây dưa, cắn một thân bao.
Mộ Lăng Thiên hít sâu một hơi, nói: "Ta như thế nào cảm thấy Sở
Diệp giống như đối Xích Diễm tràn ngập địch ý."
Lâm Mộng Dung gật gật đầu, nói: "Không phải giống như, là xác thật." Phía trước thời điểm chiến đấu, Sở Diệp tựa hồ vẫn luôn đều muốn giết rớt Xích Diễm.
Hồng hồ ly ghé vào Lâm Mộng Dung bên cạnh, bỗng nhiên nôn nóng lên.
"Xích Diễm đây là làm sao vậy?" Mộ Lăng Thiên hỏi.
Lâm Mộng Dung sắc mặt có chút khó coi nói: "Không có gì đại sự,
hắn chỉ là cảm giác được Lâm Sơ Văn kia chỉ bạch hồ ly tiến giai."
Mộ Lăng Thiên sắc mặt đổi đổi, nói: "Chẳng lẽ là bởi vì hấp thu Xích Diễm huyết?"
Lâm Mộng Dung gật gật đầu, nói: "Chỉ sợ đúng vậy."
Mộ Lăng Thiên sắc mặt đổi đổi, Lâm Sơ Văn kia chỉ bạch hồ ly giống như đã Vương giai Ngũ giai, lần này càng tiến thêm một bước, chính là Vương giai Lục giai. Xích Diễm chỉ có Vương giai Nhị giai, lần này bị bị thương nặng, còn không biết khi nào có thể
khôi phục lại.
Lâm Mộng Dung nhấp môi, chỉ cảm thấy một bước kém, từng bước kém.

Lâm Mộng Dung từng đã làm một giấc mộng, trong mộng Xích Diễm ăn Tuyết Bảo, Sở Diệp thực hoài nghi Sở Diệp có phải hay không cũng làm quá như vậy một giấc mộng, cho nên, như vậy tích cực muốn Tuyết Bảo ăn luôn Xích Diễm.
……
Thiên Hà hoa lâm.
Tiểu hồ ly loạng choạng lông xù xù cái đuôi, có chút thỏa thuê đắc
ý. Trải qua một hồi đại chiến, tiểu hồ ly thuận lợi tiến vào Vương giai Lục giai.
“Tuyết Bảo, tâm tình không tồi a!” Sở Diệp nhìn tiểu hồ ly nói.
Tuyết Bảo gật gật đầu, lên mặt cái đuôi cọ cọ Sở Diệp, nói: “Đúng vậy! Ta phía trước làm một giấc mộng, mơ thấy bị Lâm Mộng Dung Hồng hồ ly cấp ăn luôn, mộng quả nhiên là phản, nên là ta ăn kia chỉ Hồng hồ ly mới đúng.”
Sở Diệp gật gật đầu, nghiêm túc nói: “Đúng vậy, ngươi ăn luôn nó
là đúng, ngươi nhất định phải nghĩ cách ăn luôn nó.”
Tiểu hồ ly nghe vậy, gật gật đầu.
Đại sảnh phương hướng, truyền đến một trận long rống, Sở Diệp nhíu nhíu mày, nói: “Đây là làm sao vậy a!”
Tiểu hồ ly nhấp nháy nhấp nháy con mắt, nói: “Mộc Vũ gần nhất đã bị Đoạt Thiên cuốn đi, không biết đang nói cái gì.”
Sở Diệp: “……” Cuốn đi là cái quỷ gì! Không phải là đánh nhau rồi
đi.
……
Powered by GliaStudio
close
Đại sảnh bên trong, Thương Lan Long vây quanh Mộc Vũ bay múa, ngao ô ngao ô nói cái gì.
Mộc Vũ bất đắc dĩ cùng Thương Lan Long buông tay, tỏ vẻ bất lực.
“Liêu cái gì đâu?” Sở Diệp đi đến hỏi.
Mộc Vũ hướng tới Sở Diệp chắp tay nói: “Thương Lan Long đại nhân muốn Long Phượng Quả, đáng tiếc, tộc của ta không có

tồn
kho, Thương Lan Long đại nhân nói, có thể cung cấp long phượng huyết, hỏi ta có thể hay không thử loại một quả."
"Long tộc, Phượng tộc huyết, ngươi có?" Sở Diệp tò mò hỏi.
Thương Lan Long có chút ngạo kiều nói: "Bổn tọa cùng Truy Phong cái kia kẻ nghèo hèn không giống nhau, bổn tọa là thực giàu có."
Sở Diệp: "……" Hắn như thế nào quên mất, Long tộc thích tàng bảo, rất nhiều long đều thực giàu có, Truy Phong ở Long tộc bên trong xem như nghèo long.
Sở Diệp nhìn Mộc Vũ, có chút tò mò hỏi: "Nếu, có Long tộc cùng Phượng tộc huyết, có thể bồi dưỡng ra Long Phượng Quả sao?"
Mộc Vũ gật gật đầu, nói: "Lý luận thượng là có thể, bất quá, không biết có thể hay không thành."
Mộc Vũ có Mộc tộc truyền thừa, biết được bồi dưỡng Long Phượng Quả phương pháp, nhưng là, cũng không có nếm thử quá, đào tạo Long Phượng Quả đối tu sĩ tu vi cũng có yêu cầu, ít nhất Vương giai Mộc tộc, mới có năng lực đào tạo Long Phượng Quả, Mộc tộc đã rất nhiều năm, không có Vương giai tu sĩ.
Trên thực tế, Mộc Vũ rất nguyện ý hỗ trợ, đối với Mộc tộc mà nói,
bồi dưỡng ra trân quý linh dược, đối tự thân năng lực cũng sẽ có bổ ích.
"Vấn đề là, mặc dù là có tài liệu, cũng yêu cầu dài dòng thời gian, chỉ sợ Sở thiếu sẽ chờ không được."
Trồng trọt Long Phượng Quả, yêu cầu mấy năm thậm chí vài thập
niên, thời gian dài như vậy, đối với giống nhau Hồn Vương mà nói, kỳ thật cũng không tính trường, vấn đề là, Sở Diệp cùng Lâm
Sơ Văn không phải giống nhau Hồn Vương a! Hai người kia mới hơn ba mươi tuổi, đều đã là Lục giai Hồn Vương, Chước Nhật Thánh Tử không chừng khi nào, liền ngóc đầu trở lại, sợ là chờ không được thời gian lâu như vậy.
Thương Lan Long mãn không thèm để ý nói: "Cái này không là vấn đề."

Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Cái này không là vấn đề sao?”
Thương Lan Long gật gật đầu, nói: “Chỉ cần Truy Phong lĩnh ngộ một cái chớp mắt ngàn năm thuật pháp, là có thể gia tốc thời gian
trôi đi, nhanh hơn dược liệu trưởng thành tốc độ.”
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Ngươi hiểu thật nhiều.” Truy Phong chính mình đối với tự thân năng lực còn ngây thơ mờ mịt,
Đoạt Thiên là Thương Lan Long đối với Kinh Chập Long năng lực, đảo tựa hồ so Truy Phong còn rõ ràng.
Thương Lan Long có chút đắc ý nói: “Ta cùng Truy Phong cái kia xuẩn trứng là không giống nhau, ta tiếp thu quá Long tộc truyền
thừa quán đỉnh.”
Sở Diệp gật gật đầu, khó trách! Truyền thừa phương thức có bao nhiêu loại, huyết mạch truyền thừa chỉ là một trong số đó.
Huyết mạch truyền thừa phương thức này, kẻ tới sau huyết mạch
độ dày trọng yếu phi thường, rất nhiều yêu thú nhất tộc, bởi vì hậu đại huyết mạch độ dày quá thấp, trực tiếp truyền thừa mai một.
Huyết mạch truyền thừa quán đỉnh liền không như vậy chọn, một
ít yêu thú tộc sẽ đem truyền thừa, sẽ lấy nào đó phương thức tồn
trữ lên, hậu đại mở ra lúc sau, là có thể kế thừa tiền bối ký ức, bất
quá, loại này truyền thừa phương thức, cũng có tệ đoan, truyền thừa pháp khí thông thường là dùng một lần, cái thứ nhất sau lại
kế thừa, những người khác liền không phân, hơn nữa, truyền thừa pháp khí, cũng cực dễ dàng ở truyền thừa quá trình bên trong mất đi.
Xem Thương Lan Long dáng vẻ đắc ý, đánh giá đối phương tiếp thu Long tộc truyền thừa hẳn là Long tộc cao đẳng truyền thừa.
Sở Diệp hít sâu một hơi, “Làm Truy Phong xuất lực, không biết

có
thể hay không thành." Truy Phong cùng Thương Lan Long quan hệ như vậy không xong, có thể nguyện ý giúp Thương Lan Long loại Long Phượng Quả.
Thương Lan Long gật gật đầu, nói: "Truy Phong xác thật làm người lo lắng, hắn quá ngu ngốc, không biết có thể hay không lĩnh hội một cái chớp mắt ngàn năm pháp thuật."
Sở Diệp: "……" Là vấn đề này sao? Hảo đi, đây cũng là cái vấn đề.
Truy Phong bay lại đây, có chút dào dạt đắc ý.
"Ký chủ, các ngươi đang nói chuyện cái gì đâu?"
Sở Diệp nhìn Truy Phong, có chút nghi hoặc nói: "Truy Phong, ngươi thoạt nhìn giống như thật cao hứng a!"
Truy Phong có chút đắc ý nói: "Có người điêu một cái Truy Phong
đại nhân hoàng kim pho tượng tặng cho ta, rất là uy phong, ký chủ ngươi muốn hay không kiến thức một chút."
Sở Diệp cười cười, nói: "Không cần, như vậy trân quý đồ vật, ngươi vẫn là chính mình trân quý đi."
Truy Phong nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: "Ta là tưởng chính
mình trân quý, bất quá, ta còn là cố mà làm cho ngươi xem liếc mắt một cái."
Truy Phong vung lên móng vuốt, một cái hoàng kim cự long xuất
hiện ở Sở Diệp trước mặt.
Sở Diệp: "Quả nhiên thực uy phong, thực hùng tráng a!"
Truy Phong gật gật đầu, nói: "Ta cũng là như vậy tưởng, các ngươi đang nói chuyện cái gì?"
"Đang nói dùng một cái chớp mắt ngàn năm pháp thuật dùng cho
ủ chín linh thảo, lo lắng ngươi nắm giữ không được thuật pháp này." Sở Diệp nói.
Truy Phong có chút kích động nói: "Truy Phong đại nhân thiên tư
thông tuệ, như thế nào sẽ nắm giữ không được? Các ngươi

muốn ủ chín cái gì linh thảo? Nói ra, Truy Phong đại nhân cho các
ngươi mở mở mắt."
Sở Diệp nhìn Mộc Vũ, dò hỏi: "Nếu sinh trưởng vấn đề thời gian có thể giải quyết, có được hay không."
Mộc Vũ gật gật đầu, nói: "Có thể thử xem."
Mộc Vũ nhìn Truy Phong, trong lòng có chút tò mò, rất nhiều linh
thảo thời kì sinh trưởng dài lâu, nếu, Truy Phong có thể lợi dụng một cái chớp mắt ngàn năm pháp thuật ủ chín linh thảo, kia có lẽ
có thể được đến rất nhiều trân quý linh thảo.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Kia liền thử một lần đi."
Chước Nhật Thánh Tử bên kia thực lực không yếu, tuy rằng đối phương tạm thời lui, nhưng trước sau là cái mối họa, nếu là có thể loại ra Long Phượng Quả, làm Thương Lan Long càng tiến thêm một bước, kia tiếp theo nếu tái ngộ đến Chước Nhật Thánh
Tử, cũng có thể nhiều vài phần phần thắng.
Thương Lan Long đem Kinh Chập Long truyền thừa trao tặng Truy Phong, Truy Phong tuy rằng cùng Thương Lan Long không
đối phó, bất quá, cùng truyền thừa là không thù, tiếp thu thập phần tốt đẹp.
Truy Phong tiếp nhận rồi Kinh Chập Long truyền thừa, tuy rằng cấp bậc không có dâng lên, nhưng thực lực lại dựng sào thấy bóng dâng lên không ít.

Chương 327: Chương 327

Trải qua thảo luận, Mộc Vũ đem trồng trọt Long Phượng Quả vị trí, tuyển ở Thiên Hà hoa lâm.
“Bắt đầu đi.” Sở Diệp nói.
Mộc Vũ gật gật đầu, dùng Long tộc, Phượng tộc huyết tiến hành rồi Long Phượng Quả đào tạo.
Mộc Vũ đối với lần này gieo trồng Long Phượng Quả cũng tiêu phí rất nhiều tâm huyết, mấy ngày nay, Mộc Vũ nắm chặt thời gian, đem Mộc tộc gieo trồng linh thực thư tịch nhất nhất xem qua
một lần.
“Ta chúc phúc ngươi, đào tạo thành công.” Ô Ô đối với Mộc Vũ phát ra một cái chúc phúc.
Mộc Vũ tiếp nhận rồi Mộc tộc đào tạo linh thực truyền thừa, bất quá, đối với rất nhiều truyền thừa nội dung, đều là cái biết cái không, Ô Ô cái này chúc phúc, nhưng thật ra làm Mộc Vũ đối rất nhiều truyền tống nội dung, bế tắc giải khai.
Ở Mộc Vũ thôi hóa, Long Phượng Quả hạt giống, thực mau mọc rễ nảy mầm.
“Nảy mầm, hiện tại có thể dùng thời gian pháp thuật tiến hành thôi
hóa sao?” Sở Diệp hỏi.
Mộc Vũ trầm ngâm một chút, nói: “Trực tiếp dùng thời gian pháp
thuật thôi hóa, sợ là sẽ linh khí cung ứng không đủ, tốt nhất chuẩn bị một ít dư thừa linh lực dư thừa thủy.”
Sở Diệp từ nhẫn không gian lấy ra mấy đại thùng linh tuyền thủy,
nói: “Cái này thủy có thể chứ?”

Mộc Vũ vội vàng gật đầu, nói: “Có thể, có thể.”
Mộc Vũ là Mộc tộc, trời sinh yêu thích linh khí đầy đủ thủy, Sở Diệp linh tuyền thủy một lấy ra tới, Mộc Vũ liền thích.
Mộc Vũ có chút do dự nói: “Không biết, này linh tuyền thủy chính
là có bao nhiêu.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Mộc đạo hữu thích nói, ta có thể đưa mấy thùng cho ngươi.” Phía trước hỗn chiến bắt đầu thời điểm, Mộc Vũ là cái thứ nhất đứng ra hỗ trợ, này phân ân tình, Sở Diệp là nhớ rõ.
Mộc Vũ cười cười, tràn đầy kích động nói: “Vậy đa tạ.”
Sở Diệp vẫy vẫy tay, nói: “Không cần khách khí.”
Mộc Vũ cười cười, nói: “Này linh tuyền thủy hơi thở giống như thực bất phàm, có cái này, có thể loại ra Long Phượng Quả xác suất nhưng thật ra lại biến đại rất nhiều.”
“Linh tuyền thủy quản đủ, Mộc đạo hữu không cần lo lắng.” Sở Diệp cam đoan nói.
Mộc Vũ có chút tò mò nói: “Này linh tuyền thủy, là nơi nào tới?”
Sở Diệp nhăn nhăn mày.
Mộc Vũ có chút xấu hổ nói: “Là ta càn rỡ.”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không có việc gì, là ta ở một chỗ bí cảnh bên trong phát hiện, kia chỗ bí cảnh hiện giờ đã mai một, bất quá, ở bí cảnh đóng cửa phía trước, ta lấy không ít linh tuyền thủy ra tới, lúc ấy, bởi vì không gian đạo cụ, trữ vật không gian hữu hạn, không thể không từ bỏ một bộ phận linh tuyền thủy.”
Mộc Vũ nghe được Sở Diệp nói, không cấm có chút thịt đau khẩn,
tuy rằng Mộc tộc cũng không dư dả, nhưng là, Mộc Vũ còn có một
loại hận không thể trở lại khi đó, nhiều đưa mấy cái trữ vật đạo cụ
cấp Sở Diệp xúc động.
Sở Diệp cười cười, không có tiếp tục nhiều lời, đại lượng linh tuyền thủy, kích thích Long Phượng Quả sinh trưởng.
Mộc tộc không hổ là trời sinh gieo trồng năng thủ, ở Mộc Vũ thao

tác dưới, Long Phượng Quả hấp thu linh tuyền thủy tốc độ thập phần cực nhanh.
“Có thể? Vận dụng thời gian chi thuật đi.” Mộc Vũ nhìn Truy Phong nói.
Truy Phong có chút đắc ý nói: “Rốt cuộc đến phiên bổn đại gia ra tay, cho các ngươi nhìn xem bổn đại gia lợi hại.”
Truy Phong tiếp thu Thương Lan Long giáo huấn truyền thừa cũng có mấy ngày rồi, mấy ngày nay, Truy Phong cũng thử đối một ít linh thảo tiến hành rồi giục sinh, ngay từ đầu, dùng sức quá
mãnh, trực tiếp đem vài cọng linh thảo giục sinh cấp đốt cháy lên,
bất quá, nếm thử vài lần lúc sau, liền tiến rất xa.
Thương Lan Long nhìn Truy Phong, nói: “Cẩn thận một chút, ngươi nhưng đừng lật thuyền trong mương.”
Truy Phong có chút tức giận trừng mắt nhìn Thương Lan Long liếc mắt một cái, bắt đầu cấp Long Phượng Quả thụ giục sinh, Long Phượng Quả thụ nhanh chóng trừu điều sinh trưởng.
“Linh lực có chút không đủ, quán chú linh khí.” Mộc Vũ nói.
Mộc Tiên Điểu nhanh chóng hướng tới Long Phượng Quả thụ quán chú linh khí, Mộc Vũ đem đại lượng linh tuyền thủy tưới đi
xuống, dẫn đường Long Phượng Quả thụ trưởng thành.
Long Phượng Quả thụ nhanh chóng trưởng thành, nồng đậm linh
khí dật tản ra, đã chịu Long Phượng Quả cây có bóng vang, hoa lâm bên trong không ít hoa thụ đều nở hoa rồi.
Thực mau, Long Phượng Quả trên cây kết ra một quả Long Phượng Quả.
“Thật sự mọc ra tới.” Sở Diệp có chút kinh hỉ, lần này thành công,
kia về sau, nói không chừng có thể lượng sản Long Phượng Quả.
Long Phượng Quả một mọc ra tới, Thương Lan Long lấy sét đánh
không kịp bưng tai chi thế vọt qua đi, đem trái cây nuốt vào bụng

đi, Long Phượng Quả thụ bị trích đi, cây ăn quả nhanh chóng khô
héo.
Phát hiện bị tiệt hồ Truy Phong nhịn không được chửi ầm lên, Truy Phong đuổi theo Thương Lan Long bay đi ra ngoài, Thương
Lan Long ở phía trước chạy, Truy Phong ở phía sau truy, hai con rồng vây quanh Thiên Nhàn Đảo, truy chạy thoát vài vòng, dẫn tới
trên đảo không ít Hồn Sủng Sư nghị luận sôi nổi, cho rằng lại đã xảy ra cái gì.
“Tới truy ta a! Tới truy ta a!” Thương Lan Long một bên phi, một bên mở miệng khiêu khích.
“Ngươi tên hỗn đản này, đánh cắp bổn đại gia lao động trái cây.” Truy Phong nổi giận mắng.
“Long Phượng Quả cho ngươi ăn cũng là lãng phí, bổn đại gia không phải đem Kinh Chập Long nhất tộc truyền thừa, giáo huấn
cho ngươi sao? Ngươi cái gia hỏa, một chút cũng không biết tri ân báo đáp.”
“Đừng cho là ta không biết, ngươi đem truyền thừa cho ta, chính là muốn cho bổn đại gia cho ngươi lâu lâu dài dài loại trái cây.”
“Làm ngươi đã nhìn ra, không nghĩ tới này đánh bổn long còn có điểm đầu óc, ta còn tưởng rằng ngươi xuẩn không có thuốc nào cứu được.”
“Ngươi cái vương bát đản, cư nhiên dám như vậy xem thường Truy Phong đại nhân.”
“Ngươi chẳng lẽ cảm thấy bổn đại gia là cái gì đại thiện long, sẽ không ràng buộc đem truyền thừa tặng cho ngươi.”
“……”
Hai con rồng bay nhanh ở không trung xẹt qua, dẫn tới không ít Hồn Sủng Sư nghỉ chân quan vọng.
Đại bộ phận Hồn Sủng Sư nghe không hiểu long ngữ, đối hai long
hành vi, chỉ có thể lung tung suy đoán.
“Hai vị Long tộc đại nhân đây là đang làm gì đâu? Tuần tra đảo

nhỏ sao?"
Powered by GliaStudio
close
"Đại khái đúng không, vừa mới trải qua quá lớn chiến, khó bảo toàn sẽ không có bọn đạo chích nhân cơ hội tác loạn."
"Hai vị này Long tộc tiền bối quan hệ, giống như thực hảo đâu, ngươi truy ta đuổi."
"Đúng vậy! Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn quan hệ hảo, hai người Hồn Thú tự nhiên quan hệ cũng hảo, phía trước đại chiến thời điểm, Sở Diệp đều có thể trực tiếp chỉ huy Lâm Sơ Văn Hồn Thú đâu." Truy Phong nghe được phía dưới tu sĩ nói chuyện, bị khí cái
thất khiếu bốc khói, thầm mắng những người này ngu xuẩn, mắt
mù! Nếu không phải vì cùng Thương Lan Long tìm bãi, Truy Phong hận không thể lao xuống đi, đánh chết những cái đó hồ ngôn loạn ngữ gia hỏa.
……
Lôi Tiêu Hồn Vương nhìn Thương Lan Long, đôi mắt bên trong hiện lên vài phần khác thường chi sắc.
"Lôi Tiêu đạo hữu, ngươi làm sao vậy?" Thu Ly chân nhân nhìn Lôi Tiêu Hồn Vương hỏi.
"Thương Lan Long hẳn là vừa mới ăn vào Long Phượng Quả, trên người hơi thở vẫn luôn ở bay lên."
Thu Ly chân nhân có chút kỳ quái nói: "Long Phượng Quả, chẳng
lẽ là Mộc tộc? Mộc tộc có như vậy nhiều Long Phượng Quả sao?"
"Xem kia hai con rồng ý tứ, hình như là…… Long Phượng Quả là vừa rồi trồng ra."
"Trồng ra? Long Phượng Quả bây giờ còn có người có thể loại."
Long Phượng Quả đã tuyệt tích nhiều năm, phía trước Kinh Chập
Long được đến một quả, không biết làm nhiều ít ngự long sư hâm
mộ ghen tị hận đâu.
"Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, tạo cái Hồn Vương đều nhẹ nhàng,

loại cái Long Phượng Quả, lại tính cái gì!" Lôi Tiêu Hồn Vương khế ước một cái tạp huyết lôi long, vừa vặn nghe hiểu được Long
tộc, Truy Phong cùng Đoạt Thiên tranh chấp, Lôi Tiêu Hồn Vương
nghe xong cái rõ ràng.
Thu Ly chân nhân gật gật đầu, nói: "Nói cũng là. Lâm Sơ Văn nhìn dáng vẻ là phải tiến giai Vương giai hậu kỳ."
Lôi Tiêu Hồn Vương gật gật đầu, nói: "Này sợ là chúng ta Thiên Hải Vực tuổi trẻ nhất Vương giai hậu kỳ."
Thu Ly chân nhân gật gật đầu, nói: "Lâm Sơ Văn tiến giai, Sở Diệp hẳn là cũng nhanh."
……
Sở Diệp đi vào phòng, phát hiện Lâm Sơ Văn đang cùng Mộc Vũ nói cái gì.
Lâm Sơ Văn ứng thừa Mộc Vũ, Mộc Vũ cao hứng phấn chấn rời đi.
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, có chút tò mò nói: "Mộc Vũ cùng ngươi nói gì đó a! Hắn thoạt nhìn, tâm tình hận không tồi."
"Hắn muốn Long Phượng Quả đãi ngộ." Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp chớp chớp mắt, nói: "Long Phượng Quả đãi ngộ, hắn tưởng bị ăn luôn sao?"
Lâm Sơ Văn có chút bất đắc dĩ nói: "Tự nhiên không phải, hắn chỉ
là hy vọng dùng đồng dạng thủ đoạn, tăng lên tu vi."
Sở Diệp: "……" Như vậy sao? Tựa hồ cũng có thể, linh tuyền thủy, thời gian pháp tắc, linh khí tươi, Thiên Vận Quả chúc phúc,
này đó điều kiện thêm lên, làm Mộc Vũ lại tăng lên một cái cảnh giới, hẳn là không phải cái gì việc khó.
Lâm Sơ Văn thở ra một hơi, nói: "Mộc Vũ tiến giai vương cảnh, Mộc tộc tuy rằng có Vương giai hộ đạo nhân, nhưng cũng bởi vậy
tiến vào đông đảo thế lực tầm mắt, Mộc Vũ áp lực cũng là rất lớn."
Mộc tộc hiện giờ khí vận trên cơ bản đều ở Mộc Vũ trên người,

Mộc Vũ phía trước gia nhập chiến đấu, có thể xem như đánh bạc Mộc tộc tộc vận, ân tình này không thể không còn.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Làm Truy Phong, Thúy Vũ nghỉ ngơi một chút, liền làm việc đi."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Ta cũng là như vậy tưởng."
"Đúng rồi, Thương Lan Long thế nào?" Sở Diệp có chút chờ mong hỏi.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: "Tu vi hoàn toàn khôi phục, thực
lực còn có điều tinh tiến, bất quá, không đến tiến giai Bát giai nông nỗi."
Theo lý mà nói, Long Phượng Quả là có thể giúp Long tộc trực tiếp tăng lên Nhất giai, bất quá, Đoạt Thiên phía trước bị trọng thương, tuy rằng Lâm Sơ Văn cực lực cấp đối phương điều dưỡng, cũng không có hoàn toàn điều dưỡng lại đây, ăn xong Long Phượng Quả lúc sau, Thương Lan Long trầm kha diệt hết, tuy rằng không có tiến giai, bất quá, thực lực so với phía trước toàn thịnh thời kỳ, còn có điều dâng lên.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Tu vi khôi phục cũng không tồi, từ từ tới, không cần sốt ruột."
"Truy Phong thế nào?" Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Hẳn là cũng không tệ lắm."
Thương Lan Long giáo huấn Truy Phong một bộ phận truyền thừa, phía trước đại chiến, Truy Phong cũng có không ít hiểu được, chờ đem hiểu được hoàn toàn tiêu hóa, hẳn là cũng có thể tiến vào Thất giai.
Sinh tử chi chiến, là mài giũa thực lực tốt nhất thủ đoạn, phía trước một hồi chiến đấu tuy rằng nguy hiểm một ít, bất quá, mấy
tiểu ở chiến đấu bên trong, vẫn là học được không ít đồ vật.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, thầm nghĩ: Hết thảy đều ở hướng tốt phương hướng phát triển đâu.
……
Ba ngày lúc sau, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn vì Vạn Yêu Đằng cung cấp một phần cùng loại Long Phượng Quả phần ăn.
Long Phượng Quả trưởng thành yêu cầu long huyết, phượng

huyết, Vạn Yêu Đằng không cần, Lâm Sơ Văn cung cấp mấy chi, có trợ giúp Mộc hệ Hồn Thú tiến giai dược tề.
Vạn Yêu Đằng tiến giai, tức khắc Thiên Hà hoa lâm bách hoa nở rộ, đẹp không sao tả xiết.
Mấy cái tu sĩ nhìn Thiên Hà hoa lâm phương hướng, như suy tư gì.
“Thiên Hà hoa lâm bên kia, cỏ cây hơi thở thực tràn đầy a!”
“Cái kia Mộc tộc vương giả tiến giai.”
“Như thế nào lại tiến giai? Lúc này mới bao lâu a! Gia hỏa này tiến giai tốc độ, thật là đến không được.”
“Nghe nói, thật nhiều Hồn Vương đều ở trong tối tìm Mộc Vũ, lần
này lúc sau, những người đó cần phải hảo hảo ước lượng ước lượng.” Mộc Vũ lần này là hoàn toàn đáp thượng Sở Diệp tuyến, Mộc Vũ nếu là gặp được nguy cơ, cầu viện Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, kia hai vị cũng tất nhiên là nguyện ý hỗ trợ.
“Nghe nói, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đáp ứng rồi sở hữu phía trước ở đại chiến bên trong hỗ trợ tu sĩ một cái yêu cầu, kế tiếp, Thiên Hà hoa lâm sợ là muốn náo nhiệt.”
“……”

Chương 328: Chương 328

“Cung thiếu tới.” Sở Diệp nhiệt tình nói.
Cung Thần nhìn Sở Diệp, nói: “Nghe nói, Sở thiếu có biện pháp đào tạo Long Phượng Quả.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Xác thật có.”
“Kia có thể hay không……”
“Mặt khác hảo thuyết, chính là long, phượng huyết duệ huyết, yêu
cầu lượng không ít, cái này ta trên tay đã không có.” Phía trước đào tạo Long Phượng Quả, dùng chính là Đoạt Thiên tư tàng, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cũng trợ cấp một ít, đã tiêu hao sạch sẽ.
Cung Thần hít sâu một hơi, hỏi: “Nếu, có thể gom đủ long, phượng huyết, vậy có thể nuôi trồng Long Phượng Quả?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Có thể nói như vậy. Long huyết, phượng huyết phẩm chất, quan hệ Long Phượng Quả phẩm chất,
mặt khác, việc này còn cần làm ơn Mộc tộc.”
Đào tạo Long Phượng Quả sự tình, Mộc Vũ hẳn là sẽ không cự tuyệt, Mộc Vũ tiến giai tốc độ quá nhanh, tu vi có chút phù phiếm,
đào tạo Long Phượng Quả, có trợ giúp hắn đối với bản thân thực lực rèn luyện.
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Ta minh bạch.”
Phía trước đại chiến, chẳng những kéo gần lại Mộc Vũ cùng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn khoảng cách, mặt khác mấy cái tham chiến giả
quan hệ cũng thân cận không ít.
“Cung thiếu muốn Long Phượng Quả? Tăng lên Thương Long thực lực sao?” Sở Diệp hỏi.

Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Sở Diệp do dự một chút, nói: “Chỉ sợ hiệu quả sẽ không đại.”
Long Phượng Quả có thể dựng sào thấy bóng tăng lên Vương giai Hồn Thú thực lực, vấn đề là Thương Long đã Vương giai Cửu giai, lại dùng Long Phượng Quả hiệu quả liền không lớn.
“Thương Long đi theo cha ta nhiều năm, tình cảm thâm hậu, không ăn qua nhiều ít thứ tốt, cha ta trong lòng cũng có chút băn
khoăn, không trông cậy vào có bao nhiêu tác dụng, chỉ là tưởng hống Thương Long vui vẻ.” Cung Thần giải thích nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hẳn là, hẳn là, nhân sinh trên đời, vui vẻ quan trọng nhất.”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Ta cũng là như vậy tưởng.”
……
Trong khách sạn.
“Đông Nhi, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn có thể gieo trồng Long Phượng Quả?” Chu Nguyên hỏi.
Chu Đông Nhi gật gật đầu, nói: “Cung Thần gần nhất ở sưu tập long, phượng huyết, đại khái là vì đào tạo Long Phượng Quả, đồn
đãi hẳn là thật sự.”
Chu Nguyên nhịn không được cảm thán nói: “Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thật là đến không được a! Còn có cái gì là hai người làm không được a!”
Chu Đông Nhi lắc lắc đầu, nói: “Nghe nói, phụ trách đào tạo Long
Phượng Quả chính là Mộc tộc.”
Chu Nguyên lắc lắc đầu, nói: “Ngươi tưởng quá đơn giản, Mộc tộc chỉ sợ cũng là cái phụ trợ, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn sợ là cũng xuất lực không ít.”
Chu Đông Nhi gật gật đầu, nói: “Khả năng đi.”
Chu Nguyên nhìn Chu Đông Nhi, nói: “Ngươi đi tìm Cung Thần hỏi thăm hỏi thăm.”
“Cha, ngươi cũng muốn Long Phượng Quả sao?” Chu Đông Nhi hỏi.
Chu Nguyên tức giận nói: “Ngươi này không phải vô nghĩa sao?”

Hải Long Cung ngự long sư không ít, Chu Nguyên thân là Hải Long Cung Tam trưởng lão, cũng có một cái thượng cổ huyết mạch nham long.
So với Cung Khiếu cùng Chung Lâu, Chu Nguyên thực lực thấp một ít, cho nên ở hai người trước mặt, luôn là không có gì tự tin, này cũng thành Chu Nguyên tâm bệnh.
Chu Nguyên thầm nghĩ: Nếu hắn có thể được đến Long Phượng Quả, hẳn là có thể lại tiến thêm một bước, tiến vào Vương giai Lục giai, kể từ đó, hắn ở Hải Long Cung địa vị, cũng có thể đề cao không ít.
……
Thành chủ phủ.
Cung Thần nhìn đến Chu Đông Nhi, không khỏi có chút bực bội. "Ngươi như thế nào lại tới nữa?"
Chu Đông Nhi có chút buồn bực nói: "Có bằng hữu từ phương xa tới vui vẻ vô cùng, ngươi này cái gì đạo đãi khách a!"
Cung Thần mắt trợn trắng, nói: "Không có việc gì không đăng tam
bảo điện, nói đi, tìm ta có chuyện gì?"
"Sở Diệp có phải hay không có thể loại Long Phượng Quả?" Chu Đông Nhi gọn gàng dứt khoát hỏi.
"Ngươi làm sao mà biết được?"
Chu Đông Nhi nhún vai, nói: "Bên ngoài như vậy truyền, nhìn dáng vẻ là sự thật, đến tột cùng là như thế nào làm được, liền tính Mộc tộc có thể loại Long Phượng Quả, làm sao có thể ở ngắn hạn nội thu hoạch đâu."
Cung Thần đánh giá chính mình không nói, Chu Đông Nhi cũng có thể tra được, cho nên cũng không gạt, "Kinh Chập Long thời gian pháp tắc, tiến hành giục sinh, bởi vì là giục sinh ra tới, hiệu quả sẽ thoáng kém cỏi một ít."
"Kinh Chập Long cư nhiên có như vậy năng lực, ta còn tưởng rằng không bản lĩnh khế ước mặt khác long người, mới có thể đầu cơ trục lợi, đi khế ước Kinh Chập Long." Chu Đông Nhi nói thầm nói.
Cung Thần: "……" Truy Phong năng lực đích xác thần kỳ, phía trước, cũng không phải không có người khế ước Kinh Chập

Long,
bất quá, giống như đều không có khai quật ra như vậy năng lực. Nói trắng ra là, Hồn Sủng có hay không năng lực là một chuyện, Hồn Sủng Sư có biện pháp nào không điều động Hồn Sủng xuất lực, lại là một chuyện khác.
"Ngươi có bao nhiêu long huyết, phượng huyết không có!" Chu Đông Nhi tùy tiện hỏi.
Cung Thần mắt trợn trắng, nói: "Ngươi suy nghĩ cái gì đâu? Ta chính mình còn chưa đủ sử dụng đâu, nơi nào có bao nhiêu cho ngươi."
Cung Thần gần nhất ở gom góp long huyết, phượng huyết, thu mua rất là không thuận, này Long Phượng Quả có thể tốc sản sự tình, giống như truyền ra đi, tuy rằng rất nhiều người không phải
thực tin tưởng, bất quá, cũng không gây trở ngại bọn người kia trữ hàng long huyết, phượng huyết, Cung Thần đem thu mua giá
cả đề cao vài lần, hiệu quả cũng cực nhỏ.
Ai không hy vọng chính mình Hồn Sủng, có thể càng tiến thêm một bước đâu? Không ngừng ngự long sư ở thu thập long huyết, phượng huyết, còn có một ít khế ước Phượng tộc Hồn Sủng Sư, cũng ở thu thập, lang nhiều thịt thiếu a!
Chu Đông Nhi có chút tiếc nuối nói: "Vậy quên đi, ngươi muốn gieo trồng Long Phượng Quả, là vì Thương Long?"
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
"Long Phượng Quả đối với tiến giai Hoàng giai, tác dụng không lớn đi." Chu Đông Nhi thử nói.
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Tiến giai Hoàng giai nơi nào có đơn giản như vậy, chỉ là hy vọng làm Thương Long tiền bối cao hứng cao hứng mà thôi."
Chu Đông Nhi sắc mặt đổi đổi, nói: "Thì ra là thế a!"
Chu Đông Nhi thầm nghĩ: Cung Thần quả nhiên là cơm ăn quá no, chống, như vậy nỗ lực tìm Long Phượng Quả, chỉ vì làm Thương Long cao hứng cao hứng! Lãng phí a!
"Phía trước đại chiến thời điểm, ngươi biểu hiện không tồi a!" Chu

Đông Nhi khích lệ nói.
Powered by GliaStudio
close
Cung Thần bị khích lệ, có chút ngượng ngùng, “Phải không?”
Chu Đông Nhi gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Ngươi hiện tại đều thành Hải Long Cung rất nhiều tuổi trẻ đệ tử tấm gương.”
Cung Thần từ trước là Hải Long Cung phản diện giáo tài, từ trước, nhắc tới Cung Khiếu thời điểm, đại gia không tránh được sau lưng cảm thán, Cung Khiếu trưởng lão ngút trời người, đáng tiếc, có Cung Thần như vậy cái bùn nhão trét không lên tường nhi
tử, nhân sinh có vết nhơ.
Hiện giờ không giống nhau, nhắc tới Cung Khiếu thời điểm, đại gia sẽ cảm thán sinh con đương như Cung Thần, bớt lo, còn có thể vi phụ phân ưu, phía trước, Cung Thần tham dự đại hỗn chiến, bị khen ngợi có dũng có mưu, có nãi phụ chi phong, không
lên tiếng thì thôi nhất minh kinh nhân.
Người khác còn chưa tính, phụ thân nhắc tới Cung Thần thời điểm, hiện giờ cũng là các loại tán thưởng, hận không thể sinh cái
giống Cung Thần giống nhau ngu xuẩn, hồn nhiên quên mất, năm
đó nói, Cung Thần chỉ biết gặp rắc rối, hắn nếu là sinh cái giống Cung Thần giống nhau nhi tử, liền sớm bóp chết xong việc.
……
Thiên Thương Đảo.
Ở Thiên Nhàn Đảo thất lợi lúc sau, Chước Nhật Thánh Tử trằn trọc tới rồi Thiên Thương Đảo.
So sánh với tới khi khí phách hăng hái, không ai bì nổi, Chước Nhật Thánh Tử này sẽ thoáng điệu thấp một ít.
“La Thông Thiên cư nhiên làm phản.” Chước Nhật Thánh Tử cắn
chặt răng nói.
Chiến đấu thất lợi làm Chước Nhật Thánh Tử thập phần sinh khí,

bất quá, La Thông Thiên làm phản, càng làm cho này có chút không tiếp thu được.
“Thiếu chủ không cần vì thế sự để ý, hắn dám làm phản, tất nhiên
muốn trả giá đại giới.” Cổ Phóng hùng hùng hổ hổ nói.
Cổ Hà gật gật đầu, phụ họa nói: “Thánh Tử lần này vốn đang tưởng dìu dắt hắn, không nghĩ tới người này cư nhiên như thế không biết tiến thối.”
Cổ Giang lắc lắc đầu, nói: “La Thông Thiên gia hỏa này, sợ đầu sợ đuôi, không thành châu báu.”
Mông Lực đãi ở một bên, không nói gì, Chước Nhật Thánh Tử lần
này mang theo năm cái Hồn Vương ra tới, ba cái Cổ gia bổn gia người, lại đến chính là La Thông Thiên cùng Mông Lực.
La Thông Thiên làm phản, khiến cho Mông Lực tình cảnh cũng có
chút xấu hổ.
Thiên Thương Đảo, mấy cái tu sĩ ở thảo luận cái gì.
“Thiên Hà hoa lâm đại chiến, đại gia nghe nói không có.”
“Nghe nói, có thể không nghe nói sao? Nghe nói kia tràng đại chiến, có mười mấy Hồn Vương cuốn vào, tham chiến Vương giai
Hồn Thú có mấy chục chỉ.”
“Tấm tắc, thật sự là lợi hại a!”
“Kia nhưng không sao?”
“Ta nghe nói, lần này xuất hiện Hồn Vương là ngoại vực lai khách,
là cái gì Thánh Tử!”
“Thánh Tử gì đó, cũng chính là tên tuổi đại, so với Sở thiếu cùng Lâm thiếu vẫn là kém một chút.”
“Nói chính là a, nghe nói, Lâm dược sư đều phải tiến giai Hồn Vương hậu kỳ, thiên túng chi tài a! Này cái gì Thánh Tử, phỏng chừng cũng là so không được.”
“Lần này đại chiến, giống như có rất nhiều người hỗ trợ.”
“Đúng vậy! Sở thiếu cùng Lâm thiếu nhân duyên là thực tốt, này đó tham chiến người cũng thật có phúc, Lâm dược sư đáp ứng

rồi bọn họ mỗi người một cái yêu cầu, có Lâm dược sư bảo đảm, tạo cái Hồn Vương, hoặc là tăng lên Nhất giai, đều là dễ như trở bàn tay sự tình."
"Ta nghe nói, rất nhiều Hồn Vương đều đang hối hận, phía trước không đi phụ một chút đâu, nếu là ra tay, này cũng có thể làm hai
người thiếu một phần nhân tình, có thể làm hai vị này thiếu hạ nhân tình cơ hội, cũng không phải là thường có."
……
Chước Nhật Thánh Tử nghe vài người nói chuyện, sắc mặt dị thường khó coi.
"Thiếu chủ, không cần cùng những người đó chấp nhặt."
Chước Nhật Thánh Tử nghiến răng nghiến lợi nói: "Sở Diệp, Lâm
Sơ Văn đáng giận, những cái đó trợ giúp bọn họ người ghê tởm hơn, ta phải chọn cá nhân giết gà dọa khỉ."
Nếu là không làm chút cái gì, lần sau tìm Sở Diệp, Lâm Sơ Văn phiền toái, chỉ sợ còn sẽ có một ít không thể hiểu được người chặn ngang một tay.
"Thiếu chủ, muốn đối ai xuống tay?"
"Mộc tộc như thế nào?"
"Thiếu chủ anh minh."
Mộc Vũ là cái thứ nhất tham dự đại chiến người, cũng đúng là Mộc Vũ gia nhập, cũng kéo mặt sau càng ngày càng nhiều Hồn Vương gia nhập.
Thánh Viện địa giới trước kia cũng có Mộc tộc, bất quá, bị bắt giết
không sai biệt lắm. Mộc Vũ sẽ tưởng động Mộc tộc, cũng là muốn
đem Mộc tộc luyện thành một nồi dược, dùng để tăng lên tu vi.
……
Thiên Hà hoa lâm.
Hắc quạ đen vây quanh Mộc Vũ chuyển động cái không ngừng, Mộc Vũ nhìn hắc quạ đen, có chút nghi hoặc nói: "Thánh Điểu đại
nhân, như thế nào như vậy nhìn ta?"

Hắc quạ đen nhìn Mộc Vũ, có chút lo lắng nói: “Ngươi khí vận có vấn đề.”
Mộc Vũ nghe vậy, sắc mặt đại biến.
“Ô Ô đại nhân, nhưng nhìn ra tới là cái gì vấn đề?” Mộc Vũ hỏi.
Hắc quạ đen nhìn Mộc Vũ, cũng không có nói chêm chọc cười, “Chỉ sợ có diệt tộc họa.”
Mộc Vũ có chút ngoài ý muốn nói: “Cư nhiên là như thế này.”
Sở Diệp nhìn Mộc Vũ liếc mắt một cái, nói: “Mộc đạo hữu sợ là bị chúng ta liên lụy, làm Chước Nhật Thánh Tử một đám theo dõi.”
Mộc Vũ vội vàng nói: “Sở thiếu nói quá lời.” Không có Chước Nhật Thánh Tử, cũng sẽ có những người khác.
Sở Diệp nhìn Mộc Vũ, nói: “Nghe nói, Mộc tộc lãnh địa, cỏ cây phồn thịnh, không biết Sở Diệp nhưng may mắn đánh giá.”
Mộc tộc tương đối đặc thù, tình hình chung dưới, Sở Diệp cũng sẽ không đưa ra như vậy yêu cầu, trước mắt tình huống tương đối đặc thù, Sở Diệp liền trực tiếp mở miệng.
Mộc Vũ gật gật đầu, nói: “Đương nhiên có thể.”
Tiểu Ngân ghé vào Sở Diệp trên đỉnh đầu, phe phẩy cánh, có vẻ có chút hưng phấn.
Tiểu Ngân kỳ thật đã sớm muốn đi Mộc tộc tộc địa đi dạo, nhưng
là, Mộc tộc tộc địa vị trí, tất nhiên là bí ẩn, Sở Diệp cũng vô pháp tùy tiện mở miệng.

Chương 329: Chương 329

Biết Mộc tộc gặp phải nguy cơ, mấy người cũng không chậm trễ, Sở Diệp thả ra bế quan tin tức, đình chỉ Kinh Chập Long chờ mấy tiểu nhân sinh ý, bí mật đi trước Mộc tộc.
Vì tiết kiệm thời gian, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn là ngồi Thương Lan Long đi trước.
Vương giai Thất giai long, ngồi dậy như đằng vân giá vũ, lại mau
lại ổn.
Có Mộc Vũ dẫn đường, cũng không đi cái gì chặng đường oan uổng, hoa ba ngày thời gian, liền đến Mộc tộc địa giới.
Mộc Vũ cùng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn một rớt xuống xuống dưới, bên cạnh một thốc bụi gai hoa, liền điên cuồng lay động lên.
Mộc Vũ nhìn bụi gai hoa, sắc mặt khẽ biến.
Lâm Sơ Văn nhìn bụi gai hoa, đôi mắt bên trong hiện lên vài phần
nghi ngờ, nghe nói, Mộc tộc có thể lợi dụng cỏ cây truyền lại tin tức, xem Mộc Vũ phản ứng, hẳn là thật sự.
“Làm sao vậy?” Sở Diệp hỏi.
Mộc Vũ sắc mặt có chút khó coi nói: “Có Vương giai tu sĩ ở đuổi bắt tộc của ta lạc đơn tu sĩ.”
Mộc tộc có phòng hộ đại trận, chỉ cần đãi ở phòng hộ trận bên trong, an toàn vẫn là có thể được đến bảo đảm, bất quá, trong núi
sinh hoạt rốt cuộc nhàm chán, tổng hội có Mộc tộc tu sĩ không chịu nổi tịch mịch, trộm từ trong núi chuồn êm ra tới. Mấy năm nay, bởi vì Mộc tộc tồn thế tin tức tiết ra ngoài, Mộc tộc bị bắt đi tộc nhân so với từ trước gia tăng rồi không ít.
Bị bắt đi Mộc tộc, kết cục đều sẽ không hảo, Mộc Vũ đối này đó

săn yêu nhân có thể nói là hận thấu xương.
“Biết phương hướng nào sao?” Sở Diệp hỏi.
Mộc Vũ gật gật đầu, nói: “Mặt đông.”
Sở Diệp lấy ra la bàn, trinh trắc một chút.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, hỏi: “Thế nào?”
“Mặt đông xác thật có hai cái Vương giai tu sĩ ở tới lui tuần tra.” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Tiên hạ thủ vi cường, xử lý đi.”
Chước Nhật Thánh Tử không biết khi nào tới, chờ những người này đến lúc đó, này hai cái Vương giai tu sĩ chính là cái biến số.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Ta cũng là như vậy tưởng.”
Tiểu Ngân mang theo ong đàn, bay nhanh hướng tới phương đông bay qua đi.
Phía đông rừng cây bên trong, hai cái Mộc tộc đang ở điên cuồng chạy trốn, Mộc tộc chạy trốn đồng thời, không ngừng kích hoạt mộc bài, ngăn trở phía sau Vương giai tu sĩ.
Mộc tộc ở cái này địa phương kinh doanh đã lâu, có rất nhiều đòn
sát thủ, Mộc tộc bên ngoài trải rộng đủ loại trận pháp, mộc bài có
thể mở ra này đó trận pháp, dùng cho đối địch.
“Là Mộc Hoa cùng Mộc Tự.” Mộc Vũ nhìn chạy trốn hai cái Mộc tộc tu sĩ nói.
“Kia hai cái Vương giai, ở mèo vờn chuột.” Sở Diệp lạnh giọng nói.
Hai cái bị đuổi bắt Mộc tộc tu sĩ đều chỉ có Chiến Tướng tu vi, kia hai cái Mộc tộc sở dĩ vẫn luôn không có bị bắt được, khen ngược giống đối phương cố ý ở phóng hai người một con đường sống, có lẽ là muốn mượn này, tiến vào Mộc tộc trung tâm nơi.
Này phiến rừng rậm địa hình rắc rối phức tạp, lại trải rộng mê trận, không có người dẫn đường, muốn ở bên này mênh mang rừng rậm bên trong phát hiện Mộc tộc tộc địa, cũng không dễ dàng.
Mộc Vũ sử dụng Vạn Yêu Đằng ẩn núp qua đi, phát động công kích.
Vạn Yêu Đằng cuốn lấy đối hai người theo đuổi không bỏ Song

Vĩ
Báo.
“Mộc Vũ ca ca, ngươi rốt cuộc tới.” Đang ở chạy trốn Mộc Tự, như là phát hiện cái gì, có chút kinh hỉ hô.
Hai cái vui vẻ thoải mái Vương giai tu sĩ, nghe được Mộc Tự kêu gọi, không có khủng hoảng, ngược lại là có vài phần vui mừng.
“Là Mộc Vũ đạo hữu sao? Có không hiện thân vừa thấy.”
“Mộc Vũ ca ca, mau giết hắn, bọn họ giết Mộc Quả.”
Mộc Vũ nghe vậy, sắc mặt trầm xuống, Vạn Yêu Đằng hướng tới trong đó một cái Vương giai tu sĩ, thổi quét qua đi.
Bị công kích Vương giai tu sĩ, lạnh lùng cười, một con Cứ Xỉ Long
bị phóng ra, răng cưa thú là đại hình thực thảo thú, lớn lên có chút giống khủng long.
Vạn Yêu Đằng phân hoá ra đại lượng dây đằng hướng tới Cứ Xỉ Long thổi quét qua đi, ý đồ xuyên thấu Cứ Xỉ Long da thịt, Cứ Xỉ Long da dày thịt béo, Vạn Yêu Đằng nhất thời khó có thể đột phá.
Cứ Xỉ Long miệng một trương, đại lượng dây đằng chi nhánh bị quấn vào này trong miệng, bị một chút nhai nát.
Mộc Vũ nhíu lại mày, răng cưa thú là Mộc tộc khắc tinh, thích ăn các loại linh thực, giống răng cưa thú như vậy yêu thú, là Mộc tộc
ghét nhất.
Sở Diệp nhìn Vạn Yêu Đằng, thầm nghĩ: Vạn Yêu Đằng công kích thủ đoạn vẫn là thực sắc bén, nhưng là bị thực thảo hung thú khắc chế quá lợi hại.
“Mộc đạo hữu, không nghĩ tới, ngươi sẽ chui đầu vô lưới.” Chu Lương nhìn Mộc Vũ, ánh mắt bên trong, tràn ngập kích động chi sắc.
Mộc Hoa thấy Mộc Vũ dừng ở hạ phong, có chút kích động nói: “Thật to gan, đương biết Mộc Vũ ca ca cùng Sở Diệp, Lâm dược sư đã kết thành đồng minh.”
Chu Lương mãn không thèm để ý nói: “Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn là lợi hại, bất quá, trời cao hoàng đế xa, bọn họ còn có thể tới nơi này, tìm ta phiền toái không thành?”

Sở Diệp từ trong bóng tối hiển lộ ra thân hình, nói: “Chân chính miệng quạ đen a!”
Chu Lương xem Sở Diệp hiện ra thân hình, sắc mặt chợt biến đổi,
“Sở đạo hữu, hiểu lầm, hiểu lầm!”
Tiểu Bạch vô thanh vô tức nhảy đi ra ngoài, một đạo không gian trảm, trực tiếp chém xuống răng cưa thú đầu to, đại lượng máu tươi phun trào mà ra.
Tiểu Bạch đứng ở răng cưa thú trên đầu, ánh mắt nói không nên lời lạnh băng.
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch Hổ, âm thầm có chút lo lắng, từ gặp qua Chước Nhật Thánh Tử lúc sau, Tiểu Bạch liền có chút táo bạo, toàn bộ hổ đều có chút điên cuồng, Tiểu Bạch trạng huống, làm Sở Diệp nhịn không được có chút lo lắng.
Song Vĩ Báo cảm ứng được Sở Diệp trên người hơi thở nguy hiểm, xoay người liền muốn chạy.
Thương Lan Long nhanh chóng ra tay, giải quyết đối thủ.
Chu Lương cùng Vương Việt sắc mặt đại biến, hai người sẽ đối Mộc tộc động thủ, là cảm thấy Sở Diệp hai người hiện tại vội thực, bất chấp Mộc tộc bên này sự tình, không nghĩ tới, Chước Nhật Thánh Tử như hổ rình mồi, hai người cư nhiên sẽ đột nhiên
buông xuống Mộc tộc.
Chu Lương cùng Vương Việt, một cái Vương giai Tam giai, một cái Vương giai Tứ giai, thực mau đã bị diệt sát.
“Đi thôi.” Sở Diệp nói.
Mộc Vũ gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Mộc Hoa cùng Mộc Tự nhìn đến nguy cơ giải quyết, thở dài nhẹ nhõm một hơi.
Powered by GliaStudio
close
Mộc Vũ nhìn Mộc Hoa cùng Mộc Tự liếc mắt một cái, sắc mặt bất thiện nói: “Các ngươi hai cái sao lại thế này, ta trước khi rời đi, không phải dặn dò quá, gần nhất đừng rời khỏi Mộc tộc sao?”
Mộc Tự có chút hổ thẹn nói: “Bởi vì Mộc Quả phía trước cảm nhận được Thảo Mộc Kết Tinh hơi thở, cho nên, chúng ta trộm

chạy tới, tưởng lấy kết tinh liền đi, nơi đó biết là bẫy rập."
Mộc Vũ có chút không vui nói: "Như thế nào liền như vậy không định lực, hiện tại bao nhiêu người nhìn chằm chằm Mộc tộc, liền
không thể nhiều suy nghĩ sao?"
Trên thực tế, đồng dạng sự tình, đã phát sinh quá vài lần, bất quá,
Mộc tộc rất nhiều người đầu óc tương đối đơn giản, quá đoạn thời gian, liền sẽ quên giáo huấn.
Mộc Tự cúi đầu, có chút xấu hổ nói: "Ta chỉ là tưởng giúp Mộc Vũ
ca ca ngươi vội."
Mộc Vũ thở dài, không nói gì.
"Mộc Tự ca ca, hai vị này chính là Sở tiền bối, Lâm tiền bối sao?" Mộc Tự hỏi.
Mộc Vũ gật gật đầu, sắc mặt chuyển biến tốt đẹp một ít, nói: "Không sai, này hai cái chính là Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, chúng ta Mộc tộc quý nhân."
Mộc Hoa tránh ở Mộc Vũ phía sau, trộm nhìn chằm chằm hai người đánh giá cái không ngừng.
Mộc Hoa đè thấp thanh âm, nói: "Mộc Vũ ca ca, đồng dạng là Hồn
Vương, nhân gia liền rất lợi hại a!"
Mộc Vũ gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Rất lợi hại."
Mộc Hoa có chút hâm mộ nói: "Mộc Vũ ca ca, ngươi vì cái gì không lợi hại như vậy đâu."
Mộc Vũ: "……"
Sở Diệp: "……" Cái này tiểu hoa yêu, nói chuyện cũng quá thẳng một ít!
Càng là thâm nhập Mộc tộc nơi cư trú, hoàn cảnh càng tốt, các loại kỳ hoa dị thảo càng nhiều.
Tiểu Ngân phành phạch cánh, có chút kích động.
"Đây là Mộc tộc sở tại sao?" Mộc tộc cư trú mà ở ngoài, có đại lượng cỏ cây, Mộc tộc sinh tồn ở núi non trùng điệp chỗ sâu trong.
Mộc Vũ gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."

Mộc Vũ bên ngoài kỳ thật là có tầng tầng trận pháp bảo hộ, bởi vì
là Mộc Vũ dẫn đường, cho nên, trận pháp cũng không có mở ra.
“Thiếu tộc trưởng, ngươi đã trở lại.” Mộc Vũ một hồi tới, đã bị mấy
cái Mộc tộc thiếu niên cuốn lấy, mấy cái Mộc tộc thiếu niên, tò mò
nhìn chằm chằm Sở Diệp, Lâm Sơ Văn xem cái không ngừng.
Tiểu Ngân vừa đến Mộc tộc lãnh địa, liền suất lĩnh mật ong, khắp
nơi đi thải mật.
Mộc tộc tu sĩ đối Tiểu Ngân chờ thích, tùy ý ong đàn vây quanh bọn họ đảo quanh.
Mộc Vũ đem từ Sở Diệp nơi đó linh tuyền thủy, phân cho Mộc tộc tộc nhân.
Linh tuyền thủy được hoan nghênh trình độ, viễn siêu Sở Diệp tưởng tượng, mấy cái Mộc tộc thiếu niên, ở sử dụng linh tuyền thủy lúc sau, trực tiếp tiến giai.
Linh tuyền thủy bị Mộc tộc tôn sùng là thánh tuyền, Mộc Vũ đem
Mộc tộc trân quý một ít linh thảo đem ra, lại cùng Sở Diệp đổi một
ít linh tuyền thủy.
Mộc tộc cảnh sắc tuyệt đẹp, nơi nơi đều là một mảnh phồn hoa thịnh cảnh, dường như thế ngoại đào nguyên.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đãi ở Mộc tộc lãnh địa bên trong khắp nơi dạo.
Mộc tộc một ít tu sĩ, có thể hóa thân cỏ cây, Sở Diệp có chút phân không rõ, bên người cỏ cây rốt cuộc là thật sự cỏ cây, vẫn là Mộc tộc biến thành.
“Này cây liễu, giống như có chút quen mắt a!”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hình như là……”
“Ai nha, bị phát hiện.” Cây liễu kiên quyết ngoi lên mà ra, hóa thành một cái trên đầu tất cả đều là cành liễu tiểu nữ hài, nhanh chóng trốn đi.
Sở Diệp: “……”

Mộc Vũ đã đi tới, nói: “Xin lỗi, trong tộc tiểu bối có chút hồ nháo.”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không có việc gì, rất thú vị.”
Sở Diệp nhìn cây liễu đào tẩu phương hướng, nghĩ thầm: Mộc tộc
quả nhiên đặc thù, cư nhiên có thể như vậy.
Tiểu Ngân suất lĩnh ong đàn, khắp nơi quét sạch một vòng, thu hoạch pha phong.
Sở Diệp đánh giá làm ong đàn ở Mộc tộc lãnh địa dừng lại một đoạn thời gian, có thể có không nhỏ tiến bộ.
……
Vào đêm.
Hắc quạ đen ngừng ở Lâm Sơ Văn bên người, phành phạch cánh, thần thần bí bí nói: “Cái này Mộc tộc lãnh địa bên trong, hẳn
là có không ít bí mật.”
Lâm Sơ Văn nhìn hắc quạ đen liếc mắt một cái, nói: “Ngươi phát hiện cái gì?”
Hắc quạ đen loạng choạng đầu, nói: “Trong thôn có một cây cây liễu, giống như có chút năm đầu, có chút nhìn không thấu a!”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Mộc tộc có thể từ thượng cổ truyền lưu đến bây giờ, có bí mật không kỳ quái, không có bí mật mới kỳ
quái.”
Hắc quạ đen gật gật đầu, nói: “Nói cũng là.”
Lâm Sơ Văn nhìn hắc quạ đen, nói: “Mộc Vũ khí vận như thế nào?”
Hắc quạ đen phành phạch cánh, nói: “Phiền toái hẳn là mau tới rồi.”
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Mộc tộc bên ngoài có không ít trận pháp, nếu có thể đem những cái đó trận pháp đầy đủ điều động lên, hẳn là có thể nhiều vài phần phần thắng.”
“Cái này, Mộc tộc hẳn là có chính mình suy tính.” Nếu là Mộc tộc trận pháp, Mộc tộc hẳn là có thể điều động.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nghỉ ngơi đến nửa đêm, Ảnh Thú vô thanh vô tức phiêu lại đây, sâu kín nhìn Sở Diệp.

Sở Diệp nhìn Ảnh Thú, nói: “Tới sao?” Tiểu Bạch vẫn luôn có chút
nóng nảy, vì an Tiểu Bạch tâm, Sở Diệp liền đem la bàn giao cho Tiểu Bạch, Mặc Nắm lúc này xuất hiện, hẳn là la bàn có động tĩnh
sao?
Ảnh Thú gật gật đầu, tỏ vẻ có năm cái Hồn Vương tới rồi, hẳn là Chước Nhật Thánh Tử đoàn người.

Chương 330: Chương 330

Rừng rậm ngoại, Chước Nhật Thánh Tử đám người gào thét tới.
“Chính là nơi này sao?” Chước Nhật Thánh Tử hỏi.
“Hẳn là chính là nơi này, Mộc tộc hẳn là liền giấu ở này phiến núi
rừng bên trong, nghe nói, này phiến núi rừng địa hình rắc rối phức
tạp, tiến vào trong đó thực dễ dàng bị lạc, không ít tiến đến tìm kiếm Mộc tộc người, đều vô thanh vô tức bị treo cổ ở nơi này.” Cổ Hà nói.
Chước Nhật Thánh Tử lấy ra một cái pháp khí, trinh trắc một chút,
nói: “Quả nhiên như thế.”
“Thánh Tử phát hiện cái gì?”
“Cái này bộ lạc bên trong, tồn tại một cái bí cảnh.” Chước Nhật Thánh Tử nói.
Chước Nhật Thánh Tử trên tay pháp khí, là chuyên môn dùng để
tìm kiếm bí cảnh, phàm là có bí cảnh địa phương, đều sẽ có không gian cái khe, Chước Nhật Thánh Tử pháp khí, chính có thể
trinh trắc loại này không gian dao động.
Không ít thượng cổ thế lực đều có được chính mình bí cảnh, rất nhiều thế lực ở gặp phải tai họa ngập đầu thời điểm, sẽ lui nhập bí cảnh, chờ đến nguy cơ qua đi lúc sau trở ra.
“Thiếu chủ thật có phúc, bí cảnh giá trị hẳn là sẽ không tiểu.” Đại đa số bí cảnh bên trong đều có không nhỏ cơ duyên, giống Mộc tộc như vậy đặc thù chủng tộc, bí cảnh bên trong hẳn là tồn tại không ít Thảo Mộc Tinh Túy. Nếu là có thể tìm được bí cảnh

nhập khẩu, kia bọn họ chuyến này thu hoạch liền sẽ không thiếu.
“Đi thôi.” Chước Nhật Thánh Tử tâm tình không tồi nói.
Mông Lực khống chế viễn cổ Cự Tượng xông vào đằng trước, chặn đường cỏ cây bị tất cả cắn nuốt.
Mộc tộc nơi cư trú, sinh trưởng không ít kỳ hoa dị thảo, xông vào
phía trước viễn cổ Cự Tượng, một bên hướng Mộc tộc lãnh địa tiến lên, một bên ăn uống thỏa thích.
Cự Tượng một đường hoành đẩy, không ngừng thâm nhập, chợt đánh vào một đạo nhìn không thấy cái chắn phía trên, bị ngăn trở
xuống dưới.
Bị chặn lại Cự Tượng giận dữ, hung hăng đụng vào quầng sáng phía trên, màu xanh lục quầng sáng chấn động một chút, không có thể làm Cự Tượng đột phá.
Cự Tượng hoạt động thật lớn tượng đề, không ngừng đối với quầng sáng đánh sâu vào, phát ra một trận ầm ầm ầm tiếng vang.
Mông Lực Cự Tượng vì viễn cổ Cự Tượng, trời sinh cự lực, lại là bị trước mắt như vậy một đạo hơi mỏng trận pháp quầng sáng cấp chắn xuống dưới, Mông Lực không khỏi nhăn nhăn mày.
“Vạn Mộc Luân Hồi Trận, Địa giai đỉnh giai đại trận.” Cổ Phóng nói.
Mông Lực có chút ngoài ý muốn, nói: “Vạn Mộc Luân Hồi Trận, này trận pháp nhưng không tốt lắm bố trí a!”
Luân hồi đại trận sinh sôi không thôi, uy lực không nhỏ, Trung Ương đại lục này trận pháp đã thất truyền, cổ mộc trai có cái Thiên cấp trận pháp sư, ý đồ phục hồi như cũ quá loại này trận pháp, chính là bởi vì trận pháp bố trí đối hoàn cảnh yêu cầu cực cao, bố trí khó khăn quá lớn, không có thành công, không nghĩ tới
Mộc tộc nơi này cư nhiên có.
“Lạn thuyền còn có 3000 đinh, rốt cuộc là viễn cổ thế lực, vẫn là có vài phần của cải.” Cổ Hà nói.
Chước Nhật Thánh Tử cười khẽ một chút, nói: “Chút tài mọn.”

Chước Nhật Thánh Tử lấy ra một quả phá trận phù, kích phát. Phá trận phù quang mang đại thịnh, dừng ở trận pháp sở ngưng tụ thành quầng sáng phía trên, quầng sáng nháy mắt phá thành mảnh nhỏ.
"Thiếu chủ, đây là Cổ Mặc trưởng lão tặng cho phá trận phù sao?" Cổ Hà hỏi.
Chước Nhật Thánh Tử gật gật đầu, có chút đắc ý nói: "Đúng là."
"Quả nhiên lợi hại." Cổ Giang tán thưởng nói.
Mông Lực ở một bên xem có chút thịt đau, bất đồng với Cổ Chước Nhật đám người xuất thân gia đại nghiệp đại Cổ gia, Mông Lực ở gia nhập Thánh Viện phía trước là cái tán tu, đỉnh đầu vẫn luôn không thế nào dư dả.
Phá trận phù nhưng phá vạn trận, giá trị xa xỉ, Cổ Chước Nhật này một quả, xuất từ Thiên cấp trận pháp sư tay, giá trị càng là khó có thể đánh giá.
Mông Lực cảm thấy Vạn Mộc Luân Hồi Trận tuy rằng phiền toái một ít, nhưng là, lại cho chính mình Cự Tượng một đoạn thời gian, vẫn là có thể cưỡng chế bài trừ, vì bớt việc, lãng phí một quả phá trận phù có chút lãng phí.
Lợi hại như vậy đồ vật, hẳn là dùng ở lưỡi dao thượng, thật sự không được, lấy ra đi bán ra cũng là tốt.
Đương nhiên, đây là Cổ Chước Nhật đồ vật, đối phương tưởng dùng như thế nào, liền dùng như thế nào.
……
"Mộc Vũ ca ca, có kẻ xâm lấn lại đây, phòng ngự đại trận một chút
đã bị phá khai rồi." Một cái tiểu thụ yêu phần phật đã đi tới nói.
Mộc Vũ có chút nghi hoặc nói: "Đại trận như thế nào sẽ dễ dàng như vậy bị phá khai."
Bọn họ Mộc tộc phòng ngự trận pháp là thực vững chắc, Vương giai hậu kỳ Hồn Sủng Sư, cũng không dễ dàng như vậy phá vỡ, cũng đúng là có như vậy cái trận pháp, Mộc tộc mới có thể kéo dài đến nay.
Tiểu thụ yêu loạng choạng cành nói cái gì.
Mộc Vũ nhíu nhíu mày, nói: "Phá trận phù sao? Có thứ này, nhưng thật ra không kỳ quái."

Sở Diệp hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Chước Nhật Thánh Tử thật sự là giàu đến chảy mỡ a! Đối phương có Cùng Kỳ, Hỗn Độn, Đào Ngột, tùy tiện xuất động một con hẳn là đều có thể phá rớt trận pháp, cố tình lựa chọn như vậy thủ đoạn, đại khái là tiền nhiều! Thật là làm nhân đố kỵ a!
“Mộc Vũ ca ca, bọn họ vọt vào tới.” Liễu Thụ Yêu nói.
Mộc Vũ gật gật đầu, nói: “Tiến vào liền vào đi, làm cho bọn họ thâm nhập một ít cũng hảo.”
Càng là thâm nhập, càng là dễ dàng bị trận pháp sở chế trụ, mấy người này không ngừng thâm nhập, liền mau tiến vào Vạn Mộc Luân Hồi Trận trung tâm.
Sở Diệp nhìn Mộc Vũ thần thái, xem đối phương cũng không quá
sốt ruột, cân nhắc đối phương hẳn là còn có mặt khác đòn sát thủ.
“Sở thiếu, muốn làm phiền các ngươi.” Mộc Vũ nói.
Sở Diệp cười cười, nói: “Nói cái gì phiền toái, vốn dĩ chính là chúng ta rước lấy.”
Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp, nói: “Ngươi ở ghen ghét Chước Nhật Thánh Tử có tiền sao?”
Sở Diệp: “……” Hắn biểu hiện có như vậy rõ ràng sao?
Tiểu Bạch nhàn nhạt nói: “Ghen ghét là vô dụng, muốn hành động
lên, giết hắn, hắn tiền đều là của ngươi!”
Sở Diệp: “……” Hảo có đạo lý a!
……
Powered by GliaStudio
close
Phá rớt trận pháp quầng sáng, Cự Tượng như cũ xông vào phía trước mở đường.
Dọc theo đường đi không gặp được cái gì ngăn chặn, Cự Tượng thâm nhập tốc độ phi thường mau.
“Chậm một chút.” Mông Lực âm thầm đối với mở đường Cự Tượng hạ lệnh nói.
Cự Tượng nhìn Mông Lực liếc mắt một cái, có chút khó hiểu, tiến

vào trận pháp bao phủ khu vực lúc sau, linh khí chợt nồng đậm rất nhiều, ven đường gặp được linh thảo, phẩm chất cũng cao không ít.
Cự Tượng như cũ một đường càn quét linh thảo, ăn cái gì vui vẻ, Cự Tượng không quá minh bạch vì cái gì muốn chậm.
Dọc theo đường đi không gặp được cái gì ngăn chặn, làm Mông Lực nhịn không được có chút tâm nghi.
Cổ Phóng nhìn Mông Lực, nói: "Mông Lực, ngươi Hồn Thú tốc độ như thế nào đột nhiên chậm lại?" Tuy rằng Mông Lực là âm thầm
hạ lệnh, bất quá, vẫn là thực mau làm Cổ Phóng nhìn ra tới.
"Ta cảm thấy có chút vấn đề." Mông Lực giải thích nói.
Cổ Phóng lạnh lạnh nói: "Cái gì vấn đề?"
"Đã đột phá Vạn Mộc Luân Hồi Trận vào được, nơi này hẳn là Mộc tộc lãnh địa, nhưng là, tiến vào lâu như vậy, chúng ta không
gặp được một cái Mộc tộc."
Cổ Phóng không để bụng nói: "Này có cái gì hảo kỳ quái? Nghe nói Mộc tộc chỉ có một Mộc Vũ một cái Hồn Vương. Mà cái này Mộc Vũ này sẽ ở cùng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hai cái hỗn lêu lổng đâu, có lẽ căn bản không ở Mộc tộc, Mộc Vũ không ở, Mộc tộc những người khác cảm ứng được chúng ta hơi thở, đại khái tránh
ở nơi nào run bần bật đâu? Chẳng lẽ còn nhảy ra ngăn trở."
Mông Lực gật gật đầu, nói: "Cổ đạo hữu nói chính là."
Tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, nhưng là, Mông Lực vẫn là có
loại không tốt lắm dự cảm.
Mông Lực phía trước có loại cảm giác này thời điểm, đúng là Chước Nhật Thánh Tử đối Sở Diệp, Lâm Sơ Văn động thủ thời điểm, Thánh Tử đem hai người trở thành hoang dã điêu dân, căn
bản không có để vào mắt, kết quả thình lình tao ngộ trọng tỏa.
……
Chước Nhật Thánh Tử đám người tiếp tục tiến lên, bỗng nhiên đất rừng bụi gai dây đằng như là sống lại giống nhau, chợt cuốn

lấy Cự Tượng tứ chi.
Vạn Mộc Luân Hồi Trận bị kích hoạt rồi, khắp núi rừng giống một
con an tĩnh ngủ đông, nháy mắt lộ ra răng nanh hung thú.
Mông Lực đám người nháy mắt bị trận pháp bao phủ, vài người bị
phân cách xuống dưới.
"Cẩn thận." Mông Lực trong lòng bất an đạt tới đỉnh điểm, nháy mắt kêu sợ hãi ra tới, nhưng là, đã không còn kịp rồi.
Tiểu Bạch ở Mặc Nắm yểm hộ dưới, lén đi tới rồi Cự Tượng thân thể dưới, trực tiếp xé rách Cự Tượng bụng.
Tiểu Bạch cấp bậc ở Cự Tượng phía trên, chọn dùng lại là đánh lén thủ đoạn, trực tiếp một kích mất mạng.
"Ầm vang" Cự Tượng ngã trên mặt đất, máu tươi nháy mắt nhiễm
biến khắp rừng cây.
Mông Lực nhìn Cự Tượng ngã xuống đất, trong lòng hối hận không thôi, thầm nghĩ: Sớm biết rằng như vậy, lúc trước nên thừa
dịp La Thông Thiên chạy trốn thời điểm, cùng nhau chạy trốn.
Mông Lực phía trước, còn cảm thấy La Thông Thiên chạy trốn hành vi có chút lỗ mãng, này sẽ lại cảm thấy đối phương sáng suốt vô cùng.
Mông Lực đã chết Hồn Sủng, nguyên khí đại thương.
Chước Nhật nhìn Tiểu Bạch Hổ, đôi mắt căng thẳng, "Các ngươi như thế nào lại ở chỗ này."
Chước Nhật Thánh Tử tiến đến Thiên Hải Vực, chính là vì Bạch Hổ, nhưng là, lúc này nhìn đến Bạch Hổ lại không cao hứng.
Hắc quạ đen bay ra tới, tiện tiện nói: "Tiểu bạch kiểm, ngươi có thể tới, chúng ta như thế nào liền không thể tới, khặc khặc."
Chước Nhật Thánh Tử nhìn hắc quạ đen, bừng tỉnh minh bạch cái gì? "Là ngươi……"
Chước Nhật Thánh Tử bỗng nhiên nghĩ đến, hắc quạ đen là Thiên Vận Quạ, chỉ sợ là nhìn ra Mộc tộc khí vận có biến, cho nên, mới lại đây.
Hắc quạ đen hì hì cười cười, nói: "Tiểu bạch kiểm, ngươi phản

ứng thực mau a! Không sai, chính là bổn quạ đen đại nhân, Ô Ô đại nhân, liệu sự như thần, tiến đến ôm cây đợi thỏ."
Tiểu Bạch hướng tới Chước Nhật Thánh Tử nhào tới, Chước Nhật Thánh Tử hắc mặt, đem mấy chỉ Hồn Thú đều triệu hoán ra
tới.
Cổ Giang chờ mấy người sôi nổi triệu hồi ra Hồn Thú, hai bên kịch liệt giao chiến lên.
So sánh với, Thiên Hà hoa lâm một trận chiến, Sở Diệp bên này thiếu không ít giúp đỡ, Chước Nhật Thánh Tử bên này La Thông Thiên làm phản, Mông Lực Cự Tượng gặp nạn, hai bên thực lực đối lập, cùng ở Thiên Hà hoa lâm thời điểm, có chút cùng loại.
Thương Lan Long điên cuồng công kích tới Cùng Kỳ, dùng Long Phượng Quả lúc sau, Thương Lan Long thực lực tăng nhiều, phát
huy ra thực lực, viễn siêu phía trước một trận chiến.
Hỗn Độn cùng Kinh Chập Long kịch liệt giao chiến, Kinh Chập Long không ngừng thả ra các loại hàn băng gió lốc.
Rừng rậm bên trong trận pháp, nhanh chóng chuyển động, trận pháp thỉnh thoảng ngăn cản Đào Ngột chờ hung vật công kích.
Sở Diệp trong lòng có chút mới lạ, muốn thao tác trận pháp, yêu cầu khổng lồ linh lực, muốn như vậy tinh chuẩn thao tác Vạn Mộc
Luân Hồi Trận, ít nhất cũng đến là Vương giai, bất quá, Mộc Vũ đang ở thao túng Vạn Yêu Đằng đối địch, hiển nhiên không phải Mộc Vũ.
Sở Diệp thầm nghĩ: Mộc tộc có lẽ có mặt khác che giấu Vương giai cường giả, bất quá, la bàn giống như không có gì phản ứng.
Chước Nhật Thánh Tử thao tác Cùng Kỳ chờ hung thú cùng Sở Diệp đối chiến, sắc mặt rất là không tốt.
Lần trước một trận chiến lúc sau, Chước Nhật Thánh Tử bên này
có vài chỉ Hồn Sủng bị thương, còn không có hoàn toàn tu dưỡng
lại đây.
Sở Diệp bên này tình huống không quá giống nhau, lần trước

một
trận chiến, tuy rằng Sở Diệp bên này Hồn Sủng cũng có bị thương, nhưng là, thực mau liền ở đại lượng tài nguyên xây dưới,
khôi phục lại đây, đại bộ phận thực lực còn tăng lên, đặc biệt là Thương Lan Long, thực lực tăng lên gấp đôi không ngừng.
Hai bên Hồn Thú dây dưa thời gian dài, Sở Diệp bên này chiếm cứ địa lợi, dần dần bắt đầu chiếm thượng phong.
“Mau, tập trung lực lượng, làm thịt kia chỉ Cùng Kỳ, lần trước làm
hắn chạy, lần này không thể buông tha.” Hắc quạ đen phành phạch cánh, có chút kích động nói.
“Huyết tế, huyết tế!” Truy Phong có chút kích động.
Sở Diệp cảm giác trận pháp dao động lên, Sở Diệp cảm thấy thao tác trận pháp người, nghe được huyết tế lúc sau, tựa hồ cũng biến kích động lên.
Cùng Kỳ phía trước ở hỗn chiến bên trong bị thương, Truy Phong
một đạo Luân Hồi Pháp Quyết qua đi, đem Cùng Kỳ giai vị hạ thấp Nhất giai.
Đào Ngột cùng Hỗn Độn, chạy tới nơi cứu viện, bị trận pháp chắn
xuống dưới.

Chương 331: Chương 331

Mông Lực xem Cùng Kỳ chờ mấy chỉ Hồn Thú kế tiếp bại lui, âm thầm cảm thán có thể bị Thiên Vận Quạ lựa chọn người, quả nhiên không phải người bình thường.
Vô luận là ở Thiên Hà hoa lâm vẫn là ở chỗ này, Thánh Tử tựa hồ cũng chưa chiếm được cái gì tiện nghi.
Mông Lực như thế nào cũng chưa nghĩ đến, nguyên bản đơn giản
một lần ra ngoài nhiệm vụ, cư nhiên sẽ đi đến này một bước.
“Sở Diệp, ngươi vì sao nơi chốn cùng ta đối nghịch?” Chước Nhật Thánh Tử lạnh lùng nói.
Sở Diệp: “……” Nga khoát, vị này Thánh Tử mạch não thật sự không bình thường a! Tìm phiền toái không phải vị này Thánh Tử
chính mình sao? Ngay từ đầu, liền hùng hổ chạy tới, muốn chính
mình từ bỏ Bạch Hổ.
“Đại khái là bát tự tương hướng đi.” Cùng xách không rõ người, Sở Diệp cũng lười đến nhiều cãi cọ.
Chước Nhật Thánh Tử nhìn Sở Diệp, âm lãnh nói: “Vốn đang tưởng thả ngươi một con đường sống, không nghĩ tới, ngươi cư nhiên như vậy chấp mê bất ngộ.”
Sở Diệp hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Đây là muốn ra đòn sát thủ? Đã có đòn sát thủ, vì cái gì lần trước không cần, bởi vì có cái gì hạn chế, cho nên, không bỏ được dùng ở trên người hắn sao?
Chước Nhật Thánh Tử phất tay, một con Bạch Hổ xuất hiện ở trong rừng, hướng tới Tiểu Bạch vọt qua đi.
“Đây là……”
Tiểu Bạch nhìn đến xuất hiện Bạch Hổ, sắc mặt thập phần dữ

tợn.
“Đây là…… Đây là con rối Hồn Sủng a!” Hắc quạ đen chụp phủi cánh kinh thanh nói.
Con rối Hồn Sủng là dùng yêu thú thi thể luyện chế, hoàn thành lúc sau, yêu cầu rót vào tinh phách.
Con rối sở dụng tinh phách, yêu cầu từ sống yêu thú hoặc là Hồn Thú trên người lấy ra, rút ra tinh phách quá trình, hẳn là thập phần thống khổ.
Bởi vì con rối luyện chế khó khăn cực cao, xác suất thành công thấp, sử dụng lại có số lần hạn chế, tính giới so thật sự không cao, cho nên, luyện chế thứ này người không nhiều lắm, giống nhau con rối luyện chế ra tới, đều là vì dùng để cấp một ít tu nhị đại phòng thân.
Sở Diệp nhìn Bạch Hổ, sắc mặt khẽ biến, Chước Nhật Thánh Tử thả ra Bạch Hổ, trên người tản ra một cổ cực đoan đáng sợ hơi thở, nhưng hai mắt vô thần, không có trí tuệ, chỉ biết máy móc chấp hành mệnh lệnh.
“Tiểu tâm đây là Vương giai Cửu giai con rối.” Hắc quạ đen lớn tiếng nói.
Truy Phong một đạo Luân Hồi Pháp Quyết qua đi, Bạch Hổ con rối thực lực cũng không có giảm xuống.
Hắc quạ đen nhìn Truy Phong, nói: “Ngươi cái ngu xuẩn, này lại không phải sống, luân hồi pháp thuật lại có thể quản cái gì dùng?”
Truy Phong rầu rĩ trừng mắt nhìn hắc quạ đen liếc mắt một cái, nói: “Ngươi cái hỗn đản, nói cái gì đâu? Dám mắng Truy Phong đại nhân là ngu xuẩn.”
Truy Phong có chút nôn nóng xoay quanh, Truy Phong cũng biết,
con rối hẳn là sẽ không bị Luân Hồi Pháp Quyết ảnh hưởng, chính là thử một lần, vạn nhất hữu dụng đâu.
Bạch Hổ con rối không có thần trí, tiểu hồ ly cùng Tiểu Thải ảo thuật, cũng toàn vô tác dụng.
Tiểu Bạch làm Bạch Hổ con rối cấp đâm bay đi ra ngoài, tuy rằng con rối Bạch Hổ không có thần trí, nhưng là, cấp bậc so Tiểu Bạch cao hơn vài giai, chiến lực xa ở Tiểu Bạch trên người.

Sở Diệp thả ra linh hồn lực, muốn cướp lấy con rối quyền khống chế, đáng tiếc thất bại.
Dấu vết ở con rối tinh phách phía trên hồn ấn, thập phần vững chắc, luyện chế con rối Bạch Hổ người, tuyệt đối không đơn giản.
Tiểu Bạch bị đâm bay đi ra ngoài, thực mau bò lên, lại lần nữa cùng Bạch Hổ con rối cắn xé ở một khối, thực mau lại bị đâm bay đi ra ngoài.
Tiểu Bạch hình như là cùng con rối Bạch Hổ mão thượng, không ngừng bò dậy, cùng Bạch Hổ con rối cắn xé, lại không ngừng bị đâm bay đi ra ngoài.
Hắc quạ đen nhìn không ngừng bị con rối giáo huấn Tiểu Bạch, cảm thấy Tiểu Bạch như vậy, có điểm giống bị gia trưởng giáo dục hổ con.
“Tiểu Bạch, trốn a!” Sở Diệp có chút sốt ruột nói.
Con rối không có sinh mệnh, không cảm giác, đã chịu công kích cũng sẽ không cảm giác đau, Tiểu Bạch liền không giống nhau.
Tiểu Bạch cấp bậc lại so đối phương thấp, loại tình huống này dưới, chính diện đối địch, cũng không phải cái gì tốt lựa chọn, vu
hồi cùng đối phương dây dưa, tương đối sáng suốt, nhưng là, Tiểu Bạch lại giống như cùng Bạch Hổ con rối mão thượng, lần lượt đấu đá lung tung, đánh thắng vỡ đầu chảy máu.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói thầm nói: Xong rồi, xong rồi, Tiểu Bạch gia hỏa này đầu óc có chút không hảo sử a!
“Ta nguyền rủa ngươi, con rối mất khống chế.” Hắc quạ đen đối với con rối Bạch Hổ nói.
Con rối Bạch Hổ hướng tới hắc quạ đen nhào tới, hắc quạ đen lập tức bay khỏi mở ra. Hắc quạ đen bị con rối Bạch Hổ câu một phen, bị túm rớt số căn lông chim, dọa lông chim đều nổ tung. Có
thể là con rối phẩm chất thật tốt quá, hắc quạ đen nguyền rủa cũng không có lấy được dựng sào thấy bóng tác dụng.
Thương Lan Long dùng ra hàn băng pháp quyết, đem Bạch Hổ con rối tầng tầng đóng băng lên.
“Rắc, rắc!” Bạch Hổ con rối sức lực kinh người, một chút liền phá

khai rồi Bạch Hổ đóng băng chi thuật.
Tuyết Bảo hé miệng, hừng hực ngọn lửa hướng tới Bạch Hổ con rối quấn quanh qua đi, Bạch Hổ con rối ở luyện chế thời điểm, cũng đã trải qua thiên chuy bách luyện, Tuyết Bảo ngọn lửa công
kích cũng không có thu được hiệu quả.
Bạch Hổ con rối uy lực quá lớn, Sở Diệp bên này cao cấp chiến lực, một chút đều bị áp chế xuống dưới.
Sở Diệp nhìn Bạch Hổ, thầm nghĩ: Chước Nhật Thánh Tử quả nhiên thực rộng rãi a! Cư nhiên còn cất giấu như vậy thứ tốt, nếu
là lần trước đối phương liền đem thứ này lấy ra tới, kia phía trước, bọn họ chỉ sợ không dễ dàng như vậy chặn lại đối phương.
"Giết bọn họ." Chước Nhật Thánh Tử lạnh giọng nói.
Con rối Bạch Hổ đối với tiểu hồ ly phát động công kích, tiểu hồ ly trên người chợt nhiều một đạo thâm có thể thấy được cốt miệng vết thương.
Sở Diệp ninh mày, thầm nghĩ: Vương giai Hồn Thú, kém Nhất giai
quả nhiên kém rất nhiều, Cửu giai Hồn Thú quả nhiên không đơn
giản.
Sở Diệp nhanh chóng triệu hoán ong đàn, công kích Chước Nhật Thánh Tử đám người, con rối Bạch Hổ nếu là từ Chước Nhật Thánh Tử khống chế, chỉ cần phân tán Chước Nhật Thánh Tử lực
chú ý, là có thể yếu bớt con rối Bạch Hổ thế công.
Đại lượng ong đàn, hướng tới Cổ Chước Nhật đám người nhào tới.
Ong đàn công kích, đối Cổ Chước Nhật đám người tạo thành không được quá lớn thương tổn, lại ghê tởm thực.
"Làm càn!" Thấy Sở Diệp cư nhiên chọn dùng loại công kích này, Cổ Chước Nhật tức giận quát lớn một tiếng.
Đại lượng ong đàn hướng tới vài người, thổi quét lại đây, Mông Lực mất viễn cổ Cự Tượng phòng thân, dư lại một con mèo rừng

bất kham trọng dụng, bị cắn cái đầy đầu bao.
Đào Ngột đối với ong đàn rống giận một tiếng, đại lượng ong đàn
bị đánh chết.
Bất quá, vẫn là có một ít ong đàn, đột phá phòng thủ, rơi xuống Cổ Chước Nhật trên người.
Cổ Chước Nhật bóp nát một lá bùa, trên người bỗng nhiên xuất hiện một tầng kim sắc vòng bảo hộ.
“Kim cương phù!” Sở Diệp nói thầm nói: Không hổ là Thánh Tử, thứ tốt chính là nhiều.
Powered by GliaStudio
close
Tiểu Ngân ghé vào Cổ Chước Nhật trên người, rắc rắc gặm cắn lên, kim sắc vòng bảo hộ nhanh chóng rách nát.
Sở Diệp có chút kích động, thầm nghĩ: Tiểu Ngân là tiền đồ a! Nhìn như vậy cao cấp đại khí vòng bảo hộ, một chút liền nát, không hổ là chính mình dưỡng Hồn Sủng.
Cổ Chước Nhật hướng tới Tiểu Ngân, tế ra một trương đốt thiên phù, Tiểu Ngân nhanh chóng lui mở ra, ong đàn lại là làm đốt thiên phù thiêu chết không ít.
Cổ Chước Nhật vội vàng ứng phó ong đàn, sơ sót đối con rối Bạch Hổ khống chế, rừng rậm bên trong, bỗng nhiên linh quang đại thịnh, từng đạo dây đằng hướng tới con rối Bạch Hổ triền trói
qua đi, Bạch Hổ cư nhiên bị con rối Bạch Hổ trói buộc.
“Đồ vô dụng, tránh thoát dây đằng a!”
Bạch Hổ con rối không có thần trí, chỉ biết máy móc giãy giụa, ngược lại là bị càng triền càng chặt.
Sở Diệp nhìn Bạch Hổ con rối, tâm tình có chút khác thường, cuốn lấy Bạch Hổ con rối dây đằng, không ngừng buộc chặt.
Cuốn lấy Bạch Hổ dây đằng, kỳ thật là bình thường dây đằng, bất
quá, dây đằng phía trên, bám vào trận pháp chi lực, biến kiên cố không phá vỡ nổi, Vạn Mộc Luân Hồi Trận sinh sôi không thôi chi
lực, đều bị quán chú ở dây đằng phía trên, Bạch Hổ con rối một

chút bị trói buộc.
“Chém đứt nó.” Cổ Chước Nhật mệnh lệnh nói.
Một con nhe răng thú vọt lại đây, làm không biết từ nơi nào bay ra
tới cành liễu, trừu bay đi ra ngoài.
Cổ Hà cau mày, nói: “Mặt khác có người ở thao tác trận pháp.”
Cổ Hà phát hiện, Chước Nhật Thánh Tử cũng phát hiện, bất quá, tránh ở chỗ tối người, hơi thở che giấu phi thường hảo, vài người đều không có phát hiện cái gì.
Mông Lực nhìn bị trận pháp dây dưa con rối Bạch Hổ, thầm nghĩ:
Thật sự đáng tiếc, nếu là phía trước phá trận phù không có lãng phí, lúc này, ném qua đi, trận pháp hẳn là là có thể tự sụp đổ.
Mông Lực nghĩ đến, Chước Nhật Thánh Tử cũng nghĩ đến, chỉ là phá trận phù chỉ có một quả, dùng hết, cũng đã không có.
Con rối Bạch Hổ không ngừng giãy giụa, từng điều dây đằng bị đứt đoạn mở ra, có dây đằng bị đứt đoạn, liền có hậu tục dây đằng, không ngừng bị bổ khuyết đi lên.
“Rốt cuộc là người nào, giấu đầu lòi đuôi.” Chước Nhật Thánh Tử xem con rối Bạch Hổ bị nhốt, nhịn không được nói.
Trận pháp lợi hại là một chuyện, có thể hay không khống chế trận
pháp lại là một chuyện khác.
Có thể lợi dụng trận pháp, vây khốn Cửu giai con rối Bạch Hổ, yêu cầu khổng lồ khống chế lực.
Tiểu Bạch hồng mắt, đối với Bạch Hổ con rối liên tục rống giận.
Bạch Hổ con rối luyện chế, yêu cầu Bạch Hổ tộc thân thể, hơn nữa Bạch Hổ tộc bị lau đi thần trí linh hồn tinh phách.
Tiểu Bạch đối với Bạch Hổ rống giận, ý đồ gọi hồi Bạch Hổ con rối
thần trí.
Con rối Bạch Hổ lỗ trống đôi mắt bên trong, bỗng nhiên toát ra vài
phần giãy giụa chi sắc.
Sở Diệp nhìn con rối, trong lòng cả kinh, theo lý mà nói, con rối thần trí hẳn là bị lau đi, nhưng là, Bạch Hổ làm thượng cổ thánh

thú, ngưng tụ thành tinh phách có lẽ có chút đặc thù, tàn lưu một
chút thần trí cũng nói không chừng. Phía trước, Ô Ô nguyền rủa có thể là có điểm tác dụng, cho nên, con rối có chút mất khống chế.
Sở Diệp nhìn con rối, thả ra đại lượng linh hồn lực đánh sâu vào. Con rối luyện chế hoàn thành lúc sau, đều sẽ khắc lên linh hồn dấu vết, mà con rối chủ nhân, thông qua dấu vết khống chế con rối, chỉ cần lau sạch linh hồn dấu vết, là có thể sử con rối không nhạy.
Cổ Chước Nhật phát hiện Sở Diệp động tĩnh, nhanh chóng kích hoạt rồi con rối lệnh bài, mệnh lệnh Bạch Hổ công kích.
Con rối Bạch Hổ lâm vào giãy giụa bên trong, Cổ Chước Nhật không nghĩ tới, con rối con rối cư nhiên sẽ bài xích mệnh lệnh của
hắn, khí sắc mặt xanh mét.
Ở tranh đoạt Bạch Hổ con rối quyền khống chế quá trình bên trong, Cổ Chước Nhật có chút kinh ngạc phát hiện, Sở Diệp thần hồn chi lực cư nhiên ở hắn phía trên.
Diệu Nhật thư viện đối Hồn Sủng Sư linh hồn chi lực thập phần coi trọng, Cổ Chước Nhật thân là thư viện Thánh Tử, linh hồn lực
tự nhiên không yếu.
Chỉ là Cổ Chước Nhật không nghĩ tới, Sở Diệp một cái hoang dã phế thổ tu sĩ, linh hồn lực cư nhiên ở hắn phía trên.
Nói chung, con rối Bạch Hổ là sẽ không mất khống chế, bất quá, Cổ Chước Nhật tế ra tới con rối Bạch Hổ tinh phách bên trong, tàn lưu Bạch Hổ tộc tiền bối một chút hỗn loạn thần trí, hơn nữa hắc quạ đen nguyền rủa khả năng có hiệu quả, cho nên, Bạch Hổ con rối thật đúng là ra điểm vấn đề.
Cổ Chước Nhật ý thức được con rối Bạch Hổ cư nhiên xảy ra vấn đề, có loại khuất nhục cảm giác.
“Đi tìm chết đi.”
Bạch Hổ con rối bỗng nhiên mất khống chế hướng tới Tiểu Bạch vọt lại đây.
Hắc quạ đen có chút kích động nói: “Mau tránh ra, muốn tự

bạo."
Sở Diệp sửng sốt một chút, thầm nghĩ: Cổ Chước Nhật cư nhiên lại tới này nhất chiêu, phía trước, Cổ Chước Nhật liền mệnh lệnh qua tay hạ tự bạo Hồn Sủng, kết quả, đối phương tự bạo bỏ dở, trực tiếp trốn chạy, lần này cư nhiên lại tới.
Bất quá, không thể không nói, Cổ Chước Nhật này một mạng lệnh, xác thật làm Sở Diệp thập phần kiêng kị.
"Ầm vang" một chút, con rối Bạch Hổ tự bạo mở ra.
Con rối Bạch Hổ nổ mạnh sóng xung kích thập phần kịch liệt, trong sân Hồn Thú một chút bị tách ra mở ra, Bạch Hổ nguyên lai
sở tại, bị nổ tung một cái thật lớn hố sâu.
Thật lớn mây nấm, xông thẳng phía chân trời.
Sở Diệp không phải chưa thấy qua Hồn Sủng tự bạo, nhưng là, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy thanh thế lớn như vậy tự bạo.
……
"Bên kia sao lại thế này a! Có người tiến công Mộc tộc sao?" Mộc tộc lãnh địa vị trí đã bại lộ, một ít Hồn Sủng Sư không dám tới gần, ẩn núp ở nơi xa quan sát tình huống.
"Khẳng định là đánh nhau rồi, ta Hồn Sủng cảm nhận được vài cổ
năng lượng dao động, có vài cổ là Vương giai hậu kỳ sao?"
"Là Chước Nhật Thánh Tử sao?"
"Hẳn là."
"Phía trước Chước Nhật Thánh Tử không thấy, không nghĩ tới chạy đến Mộc tộc tới, Mộc tộc phía trước đứng thành hàng Sở Diệp, Chước Nhật Thánh Tử là tưởng tiêu diệt Mộc tộc, giết gà dọa khỉ sao?"
"Hơn phân nửa là như thế, bất quá thoạt nhìn, Mộc tộc này chỉ gà, giống như không tốt lắm sát a!"
"Không biết sẽ hươu chết về tay ai."
"……"

Chương 332: Chương 332

Cửu giai Vương giai con rối nếu là toàn lực tự bạo, đủ để ném đi toàn bộ Mộc tộc lãnh địa, bất quá, Bạch Hổ con rối tinh phách ở tự bạo phía trước, giống như khôi phục một chút thần trí, khống
chế tự bạo phạm vi, uy lực xa xa không có đạt tới mong muốn.
"Đen đủi!" Cổ Chước Nhật nguyên bản hy vọng con rối Bạch Hổ vọt tới Sở Diệp, Lâm Sơ Văn bên người, nổ chết hai người, kết quả, con rối Bạch Hổ không biết có phải hay không nhớ lại cái gì, cực lực kháng cự Cổ Chước Nhật mệnh lệnh, trước tiên tự bạo.
Bởi vì hai bên Hồn Sủng đang ở giao chiến, khoảng cách dựa vào thập phần chi gần, dẫn tới hai bên Hồn Sủng, đều xuất hiện tổn thương.
Con rối Bạch Hổ tự bạo, có tinh tinh điểm điểm quang mang hối vào Tiểu Bạch trên người.
Sở Diệp trước mắt nháy mắt lược qua từng đạo hình ảnh, có đối nguyệt thét dài Bạch Hổ, có chiếm cứ núi rừng Bạch Hổ, có rong ruổi sơn dã Bạch Hổ, còn có bị rút ra hồn phách Bạch Hổ……
Sở Diệp ý thức được, con rối Bạch Hổ tự bạo thời điểm, đem một bộ phận tinh phách chi lực, rót vào tới rồi Tiểu Bạch trên người.
Bạch Hổ vì thánh thú, tinh phách bên trong còn còn sót lại một bộ
phận ý thức, ở đồng loại hơi thở triệu hoán dưới, hẳn là cùng Tiểu
Bạch sinh ra cộng minh.
Hấp thu con rối Bạch Hổ một bộ phận tinh phách, Tiểu Bạch trong
cơ thể cuối cùng một bộ phận ngủ say lực lượng, bị hoàn toàn đánh thức, thực lực nhanh chóng dâng lên, nháy mắt nhảy vào

Vương giai Thất giai.
Không biết có phải hay không bởi vì đã chịu con rối tinh phách ký
ức ảnh hưởng, Tiểu Bạch kêu rên một tiếng, tràn đầy thù hận hướng tới Cổ Chước Nhật nhào tới.
Có thể là Tiểu Bạch trên người bạo ngược hơi thở quá thịnh, Tiểu
Bạch nhào qua đi thời điểm, Cổ Chước Nhật nhanh chóng đem Cùng Kỳ chờ Hồn Thú triệu hoán tới rồi trước người, bảo hộ chính mình an toàn.
Tiểu Bạch cùng Cùng Kỳ cắn xé ở một khối, thật lớn Bạch Hổ thánh tượng hướng tới Cùng Kỳ đè ép đi lên.
Có thể là vừa mới hấp thu Bạch Hổ tinh phách, Tiểu Bạch triệu hồi ra tới Bạch Hổ thánh tượng thập phần ngưng thật, uy thế thập
phần khủng bố.
Mông Lực nhìn Tiểu Bạch, nhăn nhăn mày, thầm nghĩ: Thánh Tử
cũng quá không đáng tin cậy, ở Bạch Hổ trước mặt sử dụng Bạch Hổ con rối, kết quả, bị xúi giục.
Con rối Bạch Hổ chính là Thánh Viện chí bảo a! Nếu là ở trạng thái bình thường dưới, đối phó hai ba chỉ Cửu giai hung thú đều là dư dả, kết quả, hiện tại cư nhiên trực tiếp tự bạo, hoàn toàn không có thu được nên có hiệu quả.
Bạch Hổ tinh phách phi thường khó được, vì luyện thành này chỉ
Bạch Hổ con rối, tiêu hao ba con Vương giai Bạch Hổ tinh phách.
Này chỉ Bạch Hổ con rối là viện chủ giao cho Chước Nhật Thánh Tử, viện chủ cũng không phải đưa cho Cổ Chước Nhật, chỉ là gởi lại ở hắn nơi này cấp này phòng thân.
Nếu là con rối Bạch Hổ không bị hủy, vẫn là muốn thu hồi, con rối
Bạch Hổ huỷ hoại, này sẽ nghiêm trọng ảnh hưởng Cổ Chước Nhật ở viện chủ trong lòng địa vị, cũng sẽ gián tiếp ảnh hưởng Cổ
Chước Nhật trở thành hạ nhậm viện chủ tính khả thi.

Đã không có Bạch Hổ con rối, tình hình chiến đấu lần thứ hai về tới phía trước trạng thái, Cổ Chước Nhật bên này dần dần ở vào hoàn cảnh xấu.
Xem tình huống đối chính mình bất lợi, Chước Nhật Thánh Tử lần
thứ hai đánh lên lui trống lớn.
Lui lại đối với Chước Nhật Thánh Tử tới nói, là một kiện thực sỉ nhục sự tình, nhưng là, trước mắt trạng huống, lại làm Chước Nhật Thánh Tử lại không thể không năm lần bảy lượt thoái nhượng.
Chước Nhật Thánh Tử thực mau phát hiện, tưởng lui lại cũng không phải đơn giản như vậy.
Rừng rậm bên trong Vạn Mộc Luân Hồi Trận, lại âm thầm cản trở
bọn họ rời đi, bọn họ đã hoàn toàn lâm vào trong trận.
Chước Nhật Thánh Tử sắc mặt có chút khó coi, nơi này là Mộc tộc lãnh địa, bọn họ ở bên này giao chiến, sẽ phá hư Mộc tộc sinh tồn hoàn cảnh, theo lý mà nói, bọn họ nguyện ý lui lại, Mộc tộc hẳn là cao hứng, nhưng là, Mộc tộc thao tác trận pháp người, lại ở cản trở bọn họ rời đi, có lẽ là hy vọng —— huyết tế bọn họ!
Nghĩ vậy loại khả năng, Chước Nhật Thánh Tử liền cảm thấy trong cơn giận dữ.
Sở Diệp này đám người thật đúng là dám, như vậy to gan lớn mật
gia hỏa, nếu là ở Thánh Viện địa giới tuyệt đối chết không có chỗ chôn.
Thánh Viện là thập phần bênh vực người mình, phía trước, có cái
Thánh Viện đệ tử bên ngoài rèn luyện thời điểm, bị một cái cỡ trung thế lực giết người đoạt bảo, Thánh Viện điều tra ra lúc sau,
toàn bộ cỡ trung thế lực bị một đêm huỷ diệt.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, hét lên: “Nỗ lực hơn a! Nỗ lực hơn, cắn chết kia chỉ Cùng Kỳ!”
Cùng Kỳ nghe được hắc quạ đen nói, há mồm hướng tới phát ra một đạo màu đen năng lượng sóng, hắc quạ đen hiểm hiểm trốn

rồi qua đi.
Hắc quạ đen có chút bực mình nói: “Cư nhiên dám đối với vĩ đại Ô Ô đại nhân bất kính, ta nguyền rủa ngươi, biến thành thịt nướng!”
Cùng Kỳ tràn đầy tức giận hướng tới hắc quạ đen đuổi theo qua đi, hắc quạ đen nhanh chóng lên không, một bên trốn, một bên hùng hùng hổ hổ.
“Lệ!” Một trận tiếng chim hót truyền đến.
Sở Diệp hướng tới không trung bên trong nhìn qua đi, hai chỉ Kim
Ô xa xa bay lại đây.
“Thái Dương bộ lạc người tới.”
Bạch Hổ con rối tự bạo, nháo ra động tĩnh quá lớn, Thái Dương bộ lạc bên kia nhận thấy được không ổn, phái người tới điều tra tình huống.
Chước Nhật Thánh Tử sắc mặt bỗng nhiên trầm xuống, phía trước, ở Thiên Hà hoa lâm thời điểm chính là như vậy, bọn họ vốn
dĩ có thể bắt lấy Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, kết quả, làm rối gia hỏa, một cái tiếp theo một cái xuất hiện, hoàn hoàn toàn toàn phá
hủy kế hoạch của hắn.
Hiện tại lại là như vậy, hắn vốn dĩ chỉ là tới tìm Mộc tộc phiền toái,
không nghĩ tới, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cư nhiên ở chỗ này, hiện tại Thái Dương bộ lạc còn người tới.
Chẳng lẽ nói, hiện tại là muốn tái diễn ở Thiên Hà hoa lâm một màn, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn này hai cái hỗn đản, rốt cuộc có cái gì ma lực, cư nhiên có thể làm người năm lần bảy lượt giúp hắn.
“Nga, Thái Dương bộ lạc bằng hữu, các ngươi tới thực xảo nga, mau nướng kia chỉ Cùng Kỳ, chúng ta có thể cùng nhau ăn thịt nướng.” Hắc quạ đen bày ra một bộ thần côn bộ dáng nói.
“Như Ô Ô đại nhân mong muốn.” Khoa Phụ Vân Viêm cười cười phụ họa nói.
Hai chỉ Kim Ô thực mau vọt tiến vào, hướng tới Cùng Kỳ phát

động công kích, kim sắc ngọn lửa từ trên trời giáng xuống, hướng
tới Cùng Kỳ thổi quét qua đi.
Chước Nhật Thánh Tử mặt đỏ lên, thầm nghĩ: Thái Dương bộ lạc người, thật sự là bạch dài quá lớn như vậy vóc dáng, cư nhiên đối một con hắc quạ đen nói gì nghe nấy.
Sở Diệp nhìn trên đỉnh đầu bay múa Kim Ô, nói thầm nói: "Này hai chỉ Kim Ô, có chút quen mắt a!"
Hai chỉ Kim Ô một con hẳn là Khoa Phụ Vân Viêm, kia chỉ đảo không đáng Sở Diệp ngạc nhiên, kỳ quái chính là mặt khác một con, tựa hồ là Chước Nhật Thánh Tử bên kia lần trước cái kia trốn chạy giả.
Tuy rằng Kim Ô đều lớn lên không sai biệt lắm, bất quá, Sở Diệp xem Chước Nhật Thánh Tử khó coi sắc mặt, liền biết chính mình
không nhìn lầm.
Sở Diệp tâm tư không ngừng chuyển động, thầm nghĩ: La Thông Thiên lần trước trốn chạy lúc sau, giống như liền không tin tức, người này rốt cuộc thế nào đâu? Đã chết sao? Vẫn là đầu phục Thái Dương bộ lạc a!
La Thông Thiên trốn chạy, làm Chước Nhật Thánh Tử rất là mặt mũi không ánh sáng, Cổ Chước Nhật không nghĩ tới, cư nhiên ở chỗ này lại gặp được La Thông Thiên Hồn Sủng.
"Nga, thơm quá, ta nghe thấy được thịt vị! Nỗ lực hơn." Hắc quạ đen nói.
Khoa Phụ Vân Viêm Kim Ô ở hắc quạ đen thúc giục dưới, không ngừng phóng thích ngọn lửa.
Cùng Kỳ là nhận thức La Thông Thiên Kim Ô Hồn Sủng, vật tựa chủ nhân hình, Chước Nhật Thánh Tử tự cao tự đại, chướng mắt La Thông Thiên, Cùng Kỳ cũng chướng mắt La Thông Thiên Kim
Ô. Kim Ô cư nhiên làm phản, còn dám đối hắn xuống tay, Cùng Kỳ khí ngao ngao thẳng kêu.
"Này chỉ Kim Ô như thế nào ở chỗ này?" Sở Diệp hỏi.
Powered by GliaStudio
close

“Chúng ta đem Kim Ô chủ nhân chiêu an.” Khoa Phụ Vân Viêm cười cười nói.
Sở Diệp sửng sốt một chút, nói: “Chiêu an hảo a! Xác thật hẳn là chiêu an.” Kim Ô nhiều khó được a! Thấu thành một đôi, mới có thể sinh tiểu Kim Ô, mới có thể đem Kim Ô nhất tộc phát dương quang đại a!
Chước Nhật Thánh Tử sắc mặt thanh một trận bạch một trận, La
Thông Thiên trốn chạy là một chuyện, gia nhập Thái Dương bộ lạc thay đổi đầu thương đối phó bọn họ lại là một chuyện khác, La
Thông Thiên Hồn Sủng đột nhiên xuất hiện ở chỗ này, quả thực là
đem mặt mũi của hắn, đặt ở trên mặt đất dẫm.
Chước Nhật Thánh Tử vẫn luôn cảm thấy Thiên Hải Vực bên này
tu sĩ, sẽ đối phó hắn là bởi vì không kiến thức, không hiểu biết Thánh Viện đáng sợ, nhưng là, La Thông Thiên là cảm kích, cư nhiên làm phản! Quả thực đáng giận.
Truy Phong một đạo Luân Hồi Pháp Quyết qua đi, Đào Ngột nháy
mắt thực lực đại hàng, Thương Lan Long nhất chiêu diệt thiên băng, bị thương nặng Đào Ngột.
Truy Phong cùng Thương Lan Long phía trước gặp được Bạch Hổ con rối, hoàn toàn bị áp chế, này sẽ không có Bạch Hổ con rối, hai người chiến lực giải phóng ra tới.
“Triệt!” Cổ Chước Nhật nói.
“Đừng làm cho bọn họ chạy.” Sở Diệp đối với ong đàn mệnh lệnh nói.
Rừng rậm bên trong dây đằng không gió tự động, Cùng Kỳ bị không biết từ nơi nào toát ra tới cây liễu chặt chẽ triền trói ở.
Sở Diệp nhìn cây liễu, trong lòng hơi kinh, hắn ở cây liễu phía trên cảm nhận được một cổ sâu không lường được hơi thở, này cây liễu ít nhất là Vương giai hậu kỳ, đối phương hơi thở có chút mờ mịt, cụ thể giai vị, có chút mơ hồ không rõ.
Sở Diệp hướng tới Khoa Phụ Vân Viêm phương hướng nhìn

thoáng qua, Khoa Phụ Vân Viêm sắc mặt gợn sóng bất kinh, hiển
nhiên hẳn là đã sớm biết Mộc tộc tiềm tàng như vậy một nhân vật.
Sở Diệp thầm nghĩ: Này hẳn là chính là tránh ở phía sau màn thao tác Vạn Mộc Luân Hồi Trận Mộc tộc, thực lực cư nhiên như vậy cường.
Đối phương như vậy cường, phía trước Mộc tộc ở ngoài trận bị giết, lại không có ra tay, chỉ sợ vị này ra tay có cái gì hạn chế.
Sở Diệp biết, một ít Hồn Sủng Sư ở thọ nguyên gần thời điểm sẽ lựa chọn tự phong, lấy hôn mê kéo dài thọ nguyên, này đó Hồn Sủng Sư thức tỉnh thời điểm, sẽ có một trận chiến chi lực, bất quá, một trận chiến lúc sau, cơ bản liền sẽ dầu hết đèn tắt.
"Cơ hội tốt a!" Hắc quạ đen nói.
Cùng Kỳ bị cây liễu cuốn lấy tứ chi, Tiểu Bạch rốt cuộc bắt được cơ hội, cho Cùng Kỳ một đòn trí mạng.
"Hảo, hảo, hảo! Cuối cùng xử lý." Hắc quạ đen nhìn đến Cùng Kỳ tử vong, không ngừng phành phạch cánh, thập phần hưng phấn.
Cùng Kỳ vừa chết, cây liễu lập tức thay đổi đầu thương, đối phó Đào Ngột.
Cùng Kỳ vừa chết, Chước Nhật Thánh Tử cũng tao ngộ bị thương nặng, khí cả người phát run, thực mau hắn liền không rảnh phẫn nộ rồi, ngược lại lo lắng nổi lên Đào Ngột cùng Hỗn Độn tình cảnh.
Xem tình thế càng ngày càng không ổn, Chước Nhật Thánh Tử không thể không thí tốt giữ xe.
Chước Nhật Thánh Tử đem Đào Ngột, Hỗn Độn thu vào Hồn Thất
bên trong, xé rách một quả phá cảnh phù, trực tiếp mang theo Hồn Sủng rời đi.
"Lại chạy, cái này Thánh Tử chẳng lẽ là thuộc chuột?" Sở Diệp vốn đang tưởng bắt lấy Đào Ngột, thấy Chước Nhật Thánh Tử trực tiếp lui không khỏi có chút thất vọng.
Một quả phá cảnh phù chỉ có thể mang theo ba người rời đi, Chước Nhật Thánh Tử bên này tính cả bản nhân có năm người,

Chước Nhật Thánh Tử đành phải tuyển bên người Cổ Phóng cùng Cổ Giang, đến nỗi Cổ Hà cùng Mông Lực bị giữ lại.
Mông Lực nhìn đến Chước Nhật Thánh Tử biến mất, trong lòng một mảnh lạnh lẽo.
Mông Lực đã sớm biết, Chước Nhật Thánh Tử cũng không như thế nào để ý hắn chết sống, chỉ là không nghĩ tới, đối phương cư nhiên sẽ vứt bỏ Cổ Hà.
Đối địch nhân nhân từ chính là đối chính mình tàn nhẫn, Sở Diệp
đám người cũng không khách khí, trực tiếp đem Mông Lực cùng Cổ Hà cấp giết.
Mông Lực cùng Cổ Hà trên tay Vương giai Hồn Sủng thêm lên có sáu chỉ.
Hắc quạ đen có chút kích động nói: "Huyết tế, huyết tế."
Mộc Vũ đi ra, chắp tay nói: "Quạ đen đại nhân."
Hắc quạ đen nhìn Mộc Vũ, nói: "Mộc Vũ a! Ngươi có chuyện gì sao?"
"Ta nguyện ý đem ta kia phân khí vận, chuyển nhượng cấp Liễu đại nhân." Mộc Vũ nói.
Hắc quạ đen nhìn trước mặt cây liễu, gật gật đầu, nói: "Nếu ngươi
kiên trì nói, như ngươi mong muốn."
Mộc Vũ thành khẩn nói: "Đa tạ."
Khoa Phụ Vân Viêm chắp tay, nói: "Quạ đen đại nhân."
Hắc quạ đen nhìn Khoa Phụ Vân Viêm, nói: "Làm gì? Ngươi cũng tưởng đem ngươi kia phân khí vận chuyển nhượng đi ra ngoài?"
Khoa Phụ Vân Viêm lắc lắc đầu, nói: "Đều không phải là như thế, ta mang theo hai cái bất đồng quy cách tế đỉnh, chúng ta có thể đem nơi này yêu thú đều huyết tế rớt, như vậy liền không thiếu khí vận."
Sở Diệp nghe vậy, nhịn không được nhìn nhiều Khoa Phụ Vân Viêm vài lần, thầm nghĩ: Nhìn không ra tới a! Khoa Phụ Vân Viêm
cái này to con gia hỏa, cư nhiên như vậy gian trá, hắn còn nói đâu, Khoa Phụ Vân Viêm gia hỏa này biết điều như vậy, cư nhiên chạy tới chi viện, nhìn dáng vẻ, đối phương chính là hướng về

phía huyết tế chỗ tốt tới.
Hắc quạ đen nhìn Khoa Phụ Vân Viêm, rất có tính chất nói: "Nga,
mặt khác quy cách tế đỉnh, lấy tới ta nhìn xem."
Khoa Phụ lấy ra hai cái tế đỉnh, một cái là dùng để huyết tế Vương giai lúc đầu Hồn Sủng, một cái là dùng để huyết tế Vương
giai trung kỳ Hồn Sủng.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nhìn Khoa Phụ Vân Viêm, nói: "Nga, ngươi quả nhiên cất giấu thứ tốt đâu."
Khoa Phụ Vân Viêm cười cười, nói: "Quạ đen đại nhân nói đùa, chúng ta phía trước đưa ra tới, mới là chúng ta bộ lạc tốt nhất."
Hắc quạ đen bĩu môi, không tỏ ý kiến.
Khoa Phụ Vân Viêm nhìn hắc quạ đen ghét bỏ ánh mắt, ngượng ngùng cười cười.
"Chúng ta bắt đầu huyết tế đi." Hắc quạ đen có chút kích động nói.
Hắc quạ đen vội vã huyết tế, những người khác cũng không có phản đối.
Lần này huyết tế, tổng cộng huyết tế tám chỉ Vương giai hung thú,
hắc quạ đen chuyển hóa đại lượng khí vận.
Cùng Kỳ trên người khí vận nhất tràn đầy, rốt cuộc là thượng cổ huyết mạch hung thú, lại là Vương giai hậu kỳ.
Bằng vào hội tụ mà đến khí vận, Thương Lan Long rốt cuộc bước
vào Vương giai Bát giai, Tiểu Bạch nhanh chóng củng cố Vương giai Thất giai tu vi, Kinh Chập Long thuận lợi đột phá, tiến vào Vương giai Thất giai, tiểu hồ ly cũng đột phá, tiến vào Vương giai
Lục giai, Tiểu Ngân chờ Hồn Thú tiến bộ cũng không nhỏ.
Ở hắc quạ đen thao tác dưới, Mộc tộc cùng Thái Dương bộ lạc mấy cái tu sĩ cũng chia lãi không ít chỗ tốt.

Chương 333: Chương 333

Hắc quạ đen chụp phủi cánh, ríu rít cùng Lâm Sơ Văn nói cái gì.
"Vị kia Liễu đại nhân, là Mộc tộc bí cảnh người thủ hộ?" Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
Mộc tộc cái kia Liễu đại nhân, bản thể hẳn là cùng bí cảnh liên lụy
ở cùng nhau, cho nên, vô pháp rời đi Mộc tộc quá xa, hành động đã chịu rất lớn hạn chế, bất quá, một khi tiến vào đối phương công kích phạm vi, đối phương có thể phát huy thực lực liền không nhỏ.
Bọn họ ở thời điểm chiến đấu, thấy Liễu Thụ Yêu cũng không phải cây liễu chân chính bản thể, mà chỉ là đối phương phân hoá ra tới phân thân.
Liễu Thụ Yêu có thể đem ý chí tách ra tới, lâm thời sống nhờ đến Vạn Mộc Luân Hồi Trận trong phạm vi nhậm nhất nhất cây cây liễu trên người, đem kia cây cây liễu lâm thời chuyển hóa phân thân, phân thân sẽ có được bản thể ước chừng bảy thành chiến lực, đương nhiên loại này dời đi vô pháp quá dài lâu.
Mộc tộc ở lãnh địa nội, gieo trồng đại lượng cây liễu, hẳn là cũng là vì phương tiện Liễu Thụ Yêu lâm thời sống nhờ.
Liễu Thụ Yêu hẳn là đã có thượng vạn thọ nguyên, Mộc tộc tuy rằng thọ mệnh đã lâu, bất quá, cũng nên không sai biệt lắm mau đến cực hạn.
Bất quá, Liễu Thụ Yêu hấp thu Ô Ô ngưng tụ ra tới khí vận chi lực, thọ nguyên giống như lại biến dài quá.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở Mộc tộc đãi một đoạn thời gian, Tiểu Ngân thập phần hưng phấn ở Mộc tộc lãnh địa khắp nơi thải mật,

Mộc tộc lãnh địa bên trong hoa nguyên sung túc thực, ong đàn được đến không nhỏ tăng lên.
Sở Diệp cùng Mộc tộc tác muốn các loại hoa cỏ hạt giống, nhổ trồng tới rồi ngọc trụy không gian.
Mộc tộc có giấu không ít ngoại giới đồn đãi diệt sạch linh hoa dị thảo, trong đó không ít là Lâm Sơ Văn vừa lúc khuyết thiếu.
Lâm Sơ Văn ở Mộc tộc luyện chế một đoạn thời gian dược tề, dược tề thuật cư nhiên có hơi hơi dâng lên.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở Mộc tộc lãnh địa đãi hơn phân nửa tháng thời gian, nhận được Cung Thần đưa tin, rời đi Mộc tộc lãnh địa.
……
Thiên Hà hoa lâm.
“Sở thiếu, Lâm dược sư, các ngươi cuối cùng đã trở lại a.” Cung Thần nhìn đến hai người, thở dài nhẹ nhõm một hơi.
Sở Diệp hai người phía trước truyền ra bế quan tin tức, liền biến mất không thấy, rất nhiều muốn mua phần ăn người, ngay từ đầu
còn không cảm thấy có cái gì, mấy ngày một quá, liền cảm thấy có chút không thích hợp.
Rất nhiều người ý thức được Sở Diệp hai người sợ là rời đi, tức khắc có chút sốt ruột.
Một ít nguyên bản luyến tiếc mua chúc phúc, mua thời gian pháp
tắc người, sợ về sau mua không trứ, nơi nơi hỏi thăm hai người tin tức.
Sở Diệp cười cười, nói: “Như thế nào, Cung thiếu lo lắng ta chạy?”
Cung Thần cười cười, khen tặng nói: “Sở thiếu anh dũng không sợ lợi hại, như thế nào sẽ chạy trốn đâu? Chước Nhật Thánh Tử như vậy lãng đến hư danh gia hỏa mới có thể chạy trốn.”
Sở Diệp: “……” Rất xấu hổ, hắn chỉ là tưởng an an tĩnh tĩnh đủ loại hoa, dưỡng dưỡng sủng vật, kiếm ít tiền mà thôi, nề hà cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng.
“Sở thiếu, Chước Nhật Thánh Tử đối Mộc tộc xuống tay?” Cung Thần hỏi.

“Cung thiếu đã biết?”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Mộc tộc vị trí đã bại lộ, rất nhiều Hồn
Vương đều là ngo ngoe rục rịch, nhìn chằm chằm người không ít,
tin tức đã truyền khai.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Cũng đúng, như vậy đại động tĩnh, làm người phát hiện cũng bình thường.”
“Chước Nhật Thánh Tử như thế nào?” Cung Thần hỏi.
“Hắn bên kia, lại có hai cái thủ hạ giảm quân số, hiện tại không biết trốn đi đâu.” Sở Diệp nói.
Cung Thần tràn đầy khâm phục nói: “Sở thiếu thật lợi hại.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Nơi nào, nơi nào, đều là đại gia hỗ trợ.”
Cung Thần híp mắt mắt, lắc lắc đầu, nói: “Ta còn tưởng rằng Chước Nhật Thánh Tử nhiều lợi hại đâu, không nghĩ tới, cũng là cái thích niết mềm quả hồng gia hỏa.” Đáng tiếc a! Chước Nhật Thánh Tử chọn sai áp bách đối tượng.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Chước Nhật Thánh Tử vận khí xác thật không tốt lắm.”
Mộc tộc cất giấu như vậy một vị đại thần, liền tính hắn cùng Sở Diệp không đi, Chước Nhật Thánh Tử cũng chưa chắc thảo được hảo, bất quá, bọn họ không đi, Mộc tộc muốn ngăn hạ Chước Nhật Thánh Tử, sợ là đến trả giá không nhỏ đại giới.
“Cung thiếu gom đủ long huyết, phượng huyết?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, không biết Mộc Vũ đạo hữu có thuận tiện hay không.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Phương tiện.”
Cung Thần có chút ngoài ý muốn nói: “Mộc Vũ không có lưu tại Mộc tộc chủ trì đại cục sao?”
“Mộc tộc mặt khác có người xử lý.” Phía trước một trận chiến, Mộc tộc lãnh địa phá hủy không ít, Mộc Vũ là tưởng lưu tại Mộc tộc, bất quá, Liễu Thụ Yêu làm Mộc Vũ đi theo ra tới trông thấy việc đời, Mộc Vũ liền vẫn là đi theo bọn họ ra tới.
Liễu Thụ Yêu đạt được hắc quạ đen quán chú khí vận, tinh thần thực, hẳn là cũng là có thể bảo vệ Mộc tộc.

……
Cung Thần tìm Mộc Vũ hỗ trợ gieo trồng Long Phượng Quả, Mộc Vũ vui vẻ đồng ý.
Mộc Vũ thực lực tăng lên, lại từng có một lần gieo trồng Long Phượng Quả kinh nghiệm, hơn nữa khí vận chính thịnh.
Lần này loại Long Phượng Quả, so với phía trước dễ dàng rất nhiều, nhẹ nhàng liền trồng ra.
Nhưng thật ra Truy Phong có chút buồn bực, cảm thấy xuất lực đều là hắn, trồng ra Long Phượng Quả lại không hắn phân.
Sở Diệp đành phải đáp ứng rồi Truy Phong, chỉ cần sưu tập đến cũng đủ long huyết, phượng huyết, sẽ lại an bài gieo trồng một lần Long Phượng Quả, trên thực tế, Long Phượng Quả dùng quá một lần lúc sau, lần thứ hai dùng, hiệu quả sẽ đại suy giảm, bất quá, Sở Diệp cảm thấy Cung Thần nói rất đúng, nhân sinh trên đời, vui vẻ quan trọng nhất.
Cung Thần được đến Long Phượng Quả sự tình, lan truyền nhanh chóng, không ít ngự long sư, ngự phượng sư đều là đỏ mắt khẩn, trong lúc nhất thời, long huyết, phượng huyết giá cả lần
thứ hai đi cao, hơn nữa, dù ra giá cũng không có người bán.
……
Khách điếm nội.
“Sở Diệp, Lâm Sơ Văn xoay chuyển trời đất hà hoa lâm? Lâm Mộng Dung hỏi.
Mộ Lăng Thiên gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Nghe nói, Chước Nhật Thánh Tử chạy đến Mộc tộc đi, tìm Mộc tộc phiền toái, hiện tại thoạt nhìn là thất bại.
Chước Nhật Thánh Tử ở Trung Ương đại lục bên kia uy danh hiển hách, nếu là bên này sự tình truyền quay lại đi, sợ là mặt đều
phải ném hết.
“Nghe nói có người nhìn đến Chước Nhật Thánh Tử, bất quá, hắn
bên người giúp đỡ, chỉ còn lại có hai cái.” Mộ Lăng Thiên nói.
Powered by GliaStudio
close

Lâm Mộng Dung nhíu lại mày, có chút kinh ngạc nói: “Không đến
mức đi.”
La Thông Thiên làm phản, chẳng lẽ đi Mộc tộc một chuyến, lại có
người làm phản?
Nghe được Chước Nhật Thánh Tử trạng huống, Mộ Lăng Thiên cảm thấy trong lòng rất nhanh ý, nếu Chước Nhật Thánh Tử đều đấu không lại Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hai người, kia bọn họ ở hai người trên tay có hại, tựa hồ cũng không phải cái gì cùng lắm thì sự tình.
“Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đâu?” Lâm Mộng Dung có chút không cam lòng hỏi.
“Giống như ở làm buôn bán.” Mộ Lăng Thiên nhàn nhạt nói.
Lâm Mộng Dung sắc mặt biến ảo một chút, nói: “Lại làm buôn bán?”
Mộ Lăng Thiên gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Tựa hồ ngự long sư, ngự phượng sư đều tưởng làm ơn Sở Diệp gieo trồng Long Phượng Quả, còn có một ít Hồn Sủng Sư, muốn làm Kinh Chập Long hỗ trợ ủ chín một ít linh thảo.
“Lâm Sơ Văn thật đúng là nhàn nhã a!” Lâm Sơ Văn đến tột cùng có biết hay không Thánh Viện là cái cái dạng gì thế lực a! Đắc tội lớn như vậy một cái thế lực, cư nhiên còn có nhàn hạ thoải mái làm buôn bán.
……
Thiên Hà hoa lâm.
Thời gian cực nhanh, đảo mắt Sở Diệp hai người từ Mộc tộc trở về Thiên Hà hoa lâm đã một tháng, này một tháng, Sở Diệp vẫn luôn ở lo lắng Chước Nhật Thánh Tử không cam lòng lại nháo ra sự tình gì.
Bất quá, vị này Thánh Tử giống như hoàn toàn mai danh ẩn tích,
hoàn toàn không có mấy người tin tức.
Càng là như thế, Sở Diệp càng là không dám chậm trễ, tổng cảm thấy đối phương là ở ấp ủ cái gì đại âm mưu.
Tiểu Bạch đối với Sở Diệp ngao ô ngao ô nói cái gì.

Sở Diệp nhíu lại mày, nói: “Có phải hay không quá sốt ruột a!”
Tiểu Bạch lắc lắc đầu, tỏ vẻ sẽ không sẽ không!
Lâm Sơ Văn đi đến, nói: “Làm sao vậy?”
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Tiểu Bạch muốn đánh sâu vào tám cảnh.”
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Bát giai, có phải hay không có chút nóng vội?” Tiểu Bạch mới vừa tiến giai Thất giai không lâu a!
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Ta cũng là như vậy tưởng, bất quá, Tiểu Bạch cảm thấy hắn tiến giai tốc độ đã rất chậm.”
Tiểu Bạch có thể là bị phía trước ở Mộc tộc gặp được con rối Bạch Hổ cấp kích thích, cho nên, có chút vội vã tăng lên thực lực.
Nếu Tiểu Bạch thật sự tiến giai, kia lần sau gặp được Cửu giai Vương thú, liền không cần giống phía trước gặp được Bạch Hổ con rối như vậy bị động, phía trước, nếu không phải Bạch Hổ con
rối mất khống chế, kia chỉ sợ bọn họ phiền toái.
Lâm Sơ Văn: “……” Tiểu Bạch tiến giai tốc độ rất chậm sao?
“Liền tính hắn tưởng tiến giai, muốn như thế nào tiến giai đâu?”
Dù cho Tiểu Bạch là Cực phẩm Hồn Thú, tiến giai không có bình cảnh, nhưng là, cũng không phải tưởng tiến giai, là có thể tiến giai
a!
“Làm Truy Phong dùng thời gian pháp tắc, ngắn lại trưởng thành
thời gian.” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn: “…… Biện pháp này, đảo cũng có thể hành.” Truy Phong đã trợ giúp quá mấy chỉ Hồn Sủng tiến giai, bất quá, bọn họ bên này Hồn Sủng, đều còn không có thử qua Truy Phong một
cái chớp mắt ngàn năm thuật pháp.
……
Thiên Hà hoa lâm.
“Chuẩn bị tốt sao?” Sở Diệp hỏi.
Tiểu Bạch điểm điểm đầu, nói: “Đừng nhiều lời, đã sớm chuẩn bị tốt.”

“Kia bắt đầu đi.” Sở Diệp nói.
Truy Phong bắt đầu thi triển một cái chớp mắt ngàn năm pháp thuật, Tiểu Bạch ở thời gian pháp tắc thôi hóa dưới, bắt đầu nhanh chóng trưởng thành.
Tiểu Bạch phía trước hấp thu Bạch Hổ con rối linh hồn tinh phách,
rất lớn một bộ phận tinh phách tinh hoa, Tiểu Bạch còn không có
hoàn toàn luyện hóa.
Ở thời gian pháp tắc thôi hóa dưới, từng luồng hiểu ra ở Tiểu Bạch trong lòng dâng lên.
Mộc Tiên Điểu vì Tiểu Bạch rót vào đại lượng linh khí, đại lượng linh tinh bị nhanh chóng hấp thu, quán chú tới rồi Tiểu Bạch thân
thể bên trong.
Truy Phong chờ mấy chỉ mấy ngày nay kiếm lời không ít linh tinh,
bình thường tình huống dưới, Truy Phong một con kiếm linh tinh
liền cũng đủ dùng cái mười mấy năm, đáng tiếc, hiện tại thị phi bình thường tình huống.
Tiểu Bạch tiến giai không có bình cảnh, nhưng không đại biểu không có tiêu hao, trên thực tế, Tiểu Bạch tiến giai, so tầm thường Hồn Sủng tiêu hao linh khí muốn nhiều hơn nhiều nhiều.
“Động không đáy a! Động không đáy, chính tông động không đáy.”
Hắc quạ đen có chút ai thán nói.
Tiểu Bạch trừng mắt nhìn hắc quạ đen liếc mắt một cái, hắc quạ đen lập tức chân chó tỏ lòng trung thành nói: “Tiểu Bạch đại nhân,
quả nhiên thiên phú dị bẩm, ta chúc phúc ngươi tiến giai thành công.”
Tiểu Bạch đại lượng hấp thu linh khí, trên người hơi thở không ngừng dâng lên.
Không trung bên trong, xuất hiện từng con Bạch Hổ hư ảnh.

Tiểu Bạch phía trước cũng triệu hồi ra quá Bạch Hổ thánh tượng,
bất quá, một lần chỉ có một con, lần này không quá giống nhau, Tiểu Bạch một chút triệu hồi ra tám chỉ.
So sánh với phía trước triệu hồi ra tới Bạch Hổ thánh tượng, lần này Tiểu Bạch triệu hồi ra tới Bạch Hổ, càng vì chân thật.
Từng con Bạch Hổ ở trên bầu trời lao nhanh, uy thế ngập trời, nồng đậm Vương giai uy áp, thổi quét toàn bộ Thiên Nhàn Đảo.
Không trung bên trong Bạch Hổ thánh tượng, nháy mắt hấp dẫn không ít người ánh mắt.
“Kia chỉ Bạch Hổ, Bát giai.” Cung Khiếu nói.
Cung Thần nghe vậy ngẩng đầu, nói: “Phụ thân, lầm đi, hẳn là Thất giai đi.”
Cung Khiếu lắc lắc đầu, nói: “Không sai, xác thật là Bát giai!”
Cung Thần có chút nghi hoặc nói: “Như thế nào sẽ nhanh như vậy?” Phía trước giống như còn là Lục giai a!
Cung Khiếu hít sâu một hơi, nói: “Bạch Hổ chính là cực phẩm thánh thú, Sở Diệp kia một con, huyết mạch độ tinh khiết không bình thường, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tăng lên Hồn Thú thủ đoạn lại nhiều, kia chỉ Bạch Hổ có thể tiến giai Vương giai Bát giai
cũng không kỳ quái.”
Cung Thần: “……” Vương giai Bát giai a! Còn không kỳ quái sao?
Như vậy đi xuống, Sở Diệp hẳn là nếu không bao lâu, là có thể đuổi theo phụ thân rồi.

Chương 334: Chương 334

Lạc Phong nhìn Thiên Hà hoa lâm phương hướng, tròng mắt mở
to tròn tròn.
“Ca ca, làm sao vậy?”
“Sở Diệp Bạch Hổ, Bát giai!”
Lạc Yên chua lòm nói: “Lại tiến giai a! Nhìn dáng vẻ, đồn đãi là sự
thật.”
“Cái gì đồn đãi.”
“Nghe nói, Sở Diệp ở Mộc tộc lãnh địa bên trong chủ trì một hồi đại tế, đem Chước Nhật Thánh Tử một phương mấy chỉ Hồn Sủng cấp huyết tế.” Lạc Yên nói.
Lạc Phong có chút khiếp sợ nói: “Lại là huyết tế a! Sở thiếu, Lâm thiếu thật là nghé con mới sinh không sợ cọp, cái gì đều dám làm.”
Lạc Phong đối với Chước Nhật Thánh Tử sau lưng thế lực, vẫn là thực kiêng kị, Lạc Phong tư tâm cảm thấy Sở Diệp làm có chút qua, như vậy đi xuống nếu không chết không thôi.
“Có cái gì không dám, long du chỗ nước cạn tao tôm diễn, hổ lạc bình dương bị khuyển khinh, Truyền Tống Trận đều tạc, dù cho Chước Nhật Thánh Tử lại đại bối cảnh cũng vô dụng.” Lạc Yên lắc lắc đầu nói.
Lạc Phong không cho là đúng nói: “Cũng không thể nói như vậy, không chừng khi nào liền lại liên hệ thượng, này đó thế lực lớn ra
tới người, thủ đoạn vẫn là rất nhiều.”
Thánh Viện đã từng là buông xuống quá, cái này thế lực Hoàng giai tu sĩ không ít, Hải Long Cung, thiên hải thư viện như vậy ở

Thiên Hải Vực hoành hành thế lực, ở Thánh Viện trước mặt hoàn
toàn không đủ xem.
“Nếu thật sự liên hệ thượng, lấy Sở Diệp cùng Chước Nhật Thánh Tử ân oán, cũng không có cứu vãn đường sống.” Lạc Yên nói.
Lạc Phong gật gật đầu, nói: “Cũng đúng.” Sự tình nháo thành như
vậy, Sở Diệp cùng Chước Nhật Thánh Tử chi gian, không phải ngươi chết, chính là ta mất mạng.
Lạc Yên hít sâu một hơi, nói: “Nghe nói, phía trước huyết tế thời điểm, Mộc Vũ phân tới rồi không ít khí vận, lại tiến giai, này đó thượng cổ bộ tộc người, vẫn là rất có ánh mắt a! Áp đối bảo.”
Đảo; tịch; độc; gia.
Lạc Phong nhíu lại mày, nói: “Xác thật, nghe nói, Cung Thần cũng
muốn tiến giai Hồn Vương Tam giai, còn ở trù tính, khế ước đệ nhị chỉ Vương giai Hồn Sủng.”
Lạc Yên nghe vậy sắc mặt cổ quái nhìn Lạc Phong, như vậy đi xuống, ca ca phải bị Cung Thần so không bằng a!
……
Tiểu Bạch tiến giai thành công, Mộc Tiên Điểu đình chỉ linh khí giáo huấn.
Tiểu Bạch ngẩng đầu, đối với Mộc Tiên Điểu ngao ô ngao ô kêu lên, Mộc Tiên Điểu chụp phủi cánh, vô tội nhìn Tiểu Bạch, không
có đáp lại.
Tiểu Bạch nhảy tới rồi Sở Diệp trước mặt, kêu kêu quát quát nói cái gì.
Sở Diệp kiên quyết lắc lắc đầu, không có đồng ý.
Tiểu Bạch oán hận trừng mắt nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, dùng
mông đối với Sở Diệp.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, có chút nghi hoặc nói: “Tiểu Bạch làm sao vậy? Như thế nào đột nhiên tâm tình không hảo.”
Sở Diệp bất đắc dĩ nói: “Hắn muốn cho Thúy Vũ tiếp tục cho hắn

quán chú linh khí, tưởng một hơi lên tới Vương giai Cửu giai."
Lâm Sơ Văn có chút kinh tủng nói: "Khả năng sao?" Hồn Sủng tiến vào Vương giai hậu kỳ lúc sau, mỗi tăng lên Nhất giai, khó khăn phiên bội, Tiểu Bạch lúc này mới vừa mới vừa tiến vào Vương giai Bát giai, liền tưởng Vương giai Cửu giai?
"Chỉ cần linh tinh quản đủ, có thể là có thể." Bạch Hổ huyết mạch
bẩm sinh mạnh mẽ, chỉ cần linh khí quán chú đi vào, là có thể không ngừng tăng lên, nếu không phải như thế, Chước Nhật Thánh Tử cũng sẽ không vì Tiểu Bạch như thế hưng sư động chúng, vượt vực mà đến.
"Như vậy đốt cháy giai đoạn, sẽ ảnh hưởng Tiểu Bạch về sau tiềm lực đi." Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
Truy Phong một cái chớp mắt ngàn năm chi thuật, chỉ thoáng tăng
lên một cái giai vị, đối Vương giai Hồn Thú ảnh hưởng không lớn,
nhưng nếu là dùng như vậy thủ đoạn liền thăng hai giai, vấn đề liền có chút lớn.
Lâm Sơ Văn nhìn Tiểu Bạch, an ủi nói: "Tiểu Bạch, tu luyện không
phải một lần là xong sự tình, ngươi không cần nóng vội."
Tiểu Bạch nhảy nhót, trong miệng ồn ào cái gì.
Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc nhìn Sở Diệp, nói: "Tiểu Bạch đang nói cái gì?"
Sở Diệp hít sâu một hơi, có chút trầm trọng nói: "Bạch Hổ tộc huyết mạch bên trong, cất giấu một bí mật, Thánh Viện vì bí mật
này, cầm tù Tiểu Bạch phụ thân, Thánh Viện dùng hết thủ đoạn, cũng không có cạy ra Tiểu Bạch phụ thân miệng, rồi sau đó, Thánh Viện tìm tới cọp mẹ, cưỡng bách này phụ cùng những cái đó cọp mẹ phát sinh quan hệ, sinh dục ấu tử, ý đồ thông qua này con nối dõi, biết Bạch Hổ tộc bí mật."
"Bạch Hổ huyết mạch thập phần mạnh mẽ, rất khó truyền thừa, sinh hạ tới Tiểu Bạch Hổ, trên cơ bản đều là tạp huyết, truyền

thừa ký ức không được đầy đủ."
"Này đó Tiểu Bạch Hổ phần lớn bị ở Bạch Hổ phụ thân trước mặt tàn hại, Thánh Viện ý đồ dùng loại này thủ đoạn cạy ra Tiểu Bạch
phụ thân miệng, vẫn luôn không thể thành công."
"Tiểu Bạch kỳ thật có cái song bào thai ca ca, này phụ thân vì giấu người tai mắt, cắn chết hắn ca ca, bí mật đem Tiểu Bạch tặng ra tới, Thánh Viện người không biết, Tiểu Bạch kia một thai
là song thai giấu giếm được." Thẳng đến, mấy năm trước, Sở Diệp vì tránh né Ngũ Độc lão tổ, bại lộ Bạch Hổ, tin tức vòng đi vòng lại truyền quay lại Thánh Viện.
"Phía trước kia chỉ Bạch Hổ con rối tinh phách bên trong, hiểu rõ chỉ Bạch Hổ ký ức, này đó Bạch Hổ bởi vì vẫn luôn phản kháng Thánh Viện, bị rút gân lột da, linh hồn cũng không được sống yên
ổn."
Bạch Hổ tộc cùng Thánh Viện thù sâu như biển, lại bị bách chịu Thánh Viện người sử dụng, có thể muốn gặp có bao nhiêu không
cam lòng.
"Bạch Hổ tộc cùng Thánh Viện thù sâu như biển, hắn nhất định phải mau chóng tăng lên thực lực, làm tốt Bạch Hổ tộc báo thù rửa hận."
Lâm Sơ Văn nhịn không được nói: "Thánh Viện hành sự cư nhiên
như thế, như vậy thế lực cư nhiên còn xưng là Thánh Viện."
Thánh Viện như vậy làm, không trách Tiểu Bạch nhìn thấy Chước
Nhật Thánh Tử như thế kích động, thù này oán, không đội trời chung.
"Chúng ta hiện tại làm sao bây giờ?" Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: "Chỉ có thể tận lực tăng lên thực lực."
Đừng nhìn Chước Nhật Thánh Tử hai lần ở bọn họ trên tay có hại, nhưng là, đối phương rốt cuộc là Hoàng cấp thực lực xuất

thân, trên tay sợ là có không ít đòn sát thủ.
Đối phó một cái Chước Nhật Thánh Tử còn như thế khó khăn, liền đừng nói đi đối phó Thánh Viện.
Tiểu Bạch tiến giai, khiến cho Truy Phong chờ mấy tiểu tồn kho tinh hạch bị tiêu hao không còn, vì bảo đảm Mộc Tiên Điểu có cũng đủ tinh hạch có thể dùng, mấy tiểu tiếp tục rộng khắp tiếp khách.
……
Vào đêm, Sở Diệp mang theo Lâm Sơ Văn tiến vào ngọc trụy không gian.
“Đây là Thái Dương Thần Thụ sao?” Lâm Sơ Văn nhìn không gian bên trong cây nhỏ hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Thái Dương bộ lạc đã từng đưa quá đưa quá Sở Diệp, Lâm Sơ Văn mấy cái thái dương hạt, Sở Diệp để lại một quả, loại ở ngọc trụy không gian.
Sở Diệp đem thái dương hạt lưu tại không gian, cũng không trông
cậy vào thật sự mọc ra tới, bất quá, không nghĩ tới, Thái Dương Thần Thụ cư nhiên nảy mầm.
Lâm Sơ Văn nhịn không được nói: “Ngọc trụy không gian thật sự
thần kỳ a!”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!” Thái Dương Thần Thụ sinh trưởng, hẳn là yêu cầu hỏa hệ linh mạch, tốt nhất là ở quanh năm
nóng bức địa phương, ngọc trụy không gian hoàn cảnh, hiển nhiên không phù hợp, nhưng là, thần thụ vẫn là nảy mầm.
“Ta muốn cho Truy Phong cho hắn tiến hành giục sinh.” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Có thể a! Bất quá, có thể trước tiên chuẩn bị một ít, hỏa hệ tinh hạch, còn có Hỏa thuộc tính linh mạch.”
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đã chuẩn bị tốt.” Phát hiện Thái

Dương
Thần Thụ nảy mầm lúc sau, Sở Diệp liền chuẩn bị mấy thứ này.
Hắc quạ đen tiến vào ngọc trụy không gian, khắp nơi chuyển động một vòng.
“Thật là lợi hại không gian a! Có như vậy một kiện khí vận trấn vật, khó trách Sở Diệp ngươi khí vận vô cùng tràn đầy.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Phải không?”
Hắc quạ đen gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Ngươi thật tốt mệnh.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Cảm ơn.” Ngọc trụy không gian vẫn luôn ở mở rộng, lúc ban đầu thời điểm, ngọc trụy không gian chỉ có vài
mẫu linh điền, hiện tại đã khuếch trương đến mấy trăm mẫu.
Kinh Chập Long vây quanh Thái Dương Thần Thụ chuyển động một vòng, nói: “Muốn ta giục sinh thứ này sao?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Kinh Chập Long ở không trung ngao du một vòng, nói: “Hành đi,
làm ngươi nhìn xem Kinh Chập Long đại nhân lợi hại.”
Truy Phong mở ra thời gian pháp tắc, hắc quạ đen nhanh chóng vì Truy Phong quán chú khí vận, Thúy Vũ bay nhanh chuyển hóa
linh khí, ở mấy tiểu nhân thúc giục dưới, Thái Dương Thần Thụ bay nhanh cất cao, trên cây treo lên từng miếng đỏ rực trái cây.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, có chút kích động nói: “Cư nhiên kết
quả.”
Truy Phong có chút đắc ý du đãng, nói: “Truy Phong đại nhân, không gì làm không được.”
Hắc quạ đen phần phật vỗ cánh, nói: “Không nghĩ tới, cư nhiên trồng ra Thái Dương Thần Thụ, Thái Dương bộ lạc nếu là đã biết,
tất nhiên ngồi không yên.”
Sở Diệp ngó hắc quạ đen liếc mắt một cái, nói: “Một khi đã như vậy, liền không cần nói cho bọn họ.”
Thương Lan Long nhìn Truy Phong, chua lòm nói: “Truy Phong, ngươi này năng lực làm ruộng vẫn là thực dùng tốt, không bằng

ngươi lưu lại nơi này làm ruộng đi."
Truy Phong bất mãn nhìn Thương Lan Long liếc mắt một cái, nói:
"Ngươi biết cái gì, Truy Phong đại nhân năng lực tác dụng có rất nhiều, không giống ngươi, một cái ăn cơm trắng, ăn ngủ, ngủ ăn."
Thương Lan Long tràn đầy tức giận nhìn Truy Phong, nói: "Ngươi
cái xuẩn trứng, đang nói cái gì?"
Truy Phong ngạo nghễ dương đầu, nói: "Truy Phong đại nhân, chỉ
là ăn ngay nói thật mà thôi."
Sở Diệp: "……" Truy Phong gia hỏa này, giống như có chút phiêu a!
……
Phòng nội.
Thương Lan Long đối với Tiểu Bạch nói gì đó, Tiểu Bạch nghe qua lúc sau, gật gật đầu.
Thực mau Thương Lan Long chở Tiểu Bạch, rời đi Thiên Nhàn Đảo.
Mộc Vũ đi đến, nói: "Tiền bối, Thương Lan Long tiền bối cùng Bạch Hổ tiền bối, đây là đi nơi nào a!"
Sở Diệp cười cười, nói: "Bọn họ đi tìm ăn."
Gần nhất, Truy Phong chờ mấy chỉ bó lớn bó lớn kiếm gia dụng, Tiểu Bạch cùng Đoạt Thiên thực lực mạnh nhất, lại có chút ăn không ngồi rồi.
Truy Phong vẫn luôn mắng Đoạt Thiên là cái ăn cơm trắng, đem Đoạt Thiên cấp kích thích.
Đoạt Thiên quải Tiểu Bạch cùng đi ra ngoài săn thú, muốn trảo mấy chỉ Vương giai hậu kỳ hải thú lại đây hiến tế.
Sở Diệp biết lúc sau, cũng không ngăn trở.
Thương Lan Long cùng Tiểu Bạch hiện tại đều là Vương giai Bát giai, như vậy cường hãn chiến lực, lưu tại trong nhà mốc meo, cũng xác thật có chút lãng phí.
Hiến tế Vương giai hậu kỳ hải thú chỗ tốt nhiều hơn, phía trước, nếu không phải Ô Ô ở đại chiến bên trong hiến tế Xích Huyết

Giao, thêm vào bọn họ bên này khí vận, chiến cuộc có lẽ liền không phải là như vậy.
Tiểu Bạch gần nhất tiến giai tốc độ quá nhanh, tham dự một ít chiến đấu, cũng có trợ giúp này củng cố tu vi.
Mộc Vũ có chút tò mò nói: "Thức ăn không đủ sao?"
Sở Diệp cười cười, nói: "Này không phải kén ăn sao?"
Mộc Vũ chớp chớp mắt, nói: "Bạch Hổ đại nhân cùng Thương Lan Long đại nhân, huyết mạch không bình thường, kén ăn một ít, cũng là có thể lý giải……"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng là như thế."
Thương Lan Long cùng Tiểu Bạch đi ra ngoài một chuyến, mang về một cái Vương giai Thất giai kim giao mãng.
Mộc Vũ nhìn đến Tiểu Bạch cùng Thương Lan Long mang về tới thức ăn, giật mình không nhỏ.
Hắc quạ đen chủ trì hiến tế nghi thức, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đem phía trước tham dự đại chiến Cung Thần, Mộ Dung Nhạc đám người tất cả đều kêu lại đây. Hiến tế kim giao mãng sinh ra đại lượng khí vận, tuy rằng phân người nhiều một ít, không quá phận quán đến mỗi người trên đầu vẫn là không ít.
Cung Thần ở khí vận thôi hóa dưới, tiến giai Vương giai Nhị giai, Mộ Dung Nhạc cũng tiến giai.
Săn thú đến kim giao mãng lúc sau, Tiểu Bạch cùng Thương Lan Long thường thường liền sẽ ra ngoài săn thú một lần, trở về, tổng
hội mang chút chiến lợi phẩm trở về.
Sở Diệp phát hiện, thường xuyên ra ngoài săn thú, khiến cho Tiểu
Bạch hơi thở củng cố không ít.
……
"Thiên Hà hoa lâm bên kia, lại ở chủ trì huyết tế a!" Mấy cái Hồn Sủng Sư, nhìn Thiên Hà hoa lâm phương hướng, tràn đầy hâm mộ nói.
"Thật là vận khí tốt a! Nghe nói, lần trước tham dự đại chiến tu sĩ,
thực lực đều có điều dâng lên, vài cái đều tiến giai."
"Hình như là như vậy, sớm biết rằng như vậy lần trước nên gia

nhập chiến đấu.” Một cái áo xám Hồn Vương có chút tiếc nuối nói.
Chỉ cần đi đánh cái nước tương, là có thể kiếm Sở Diệp, Lâm Sơ Văn một phần nhân tình, nếu hắn lần trước gia nhập đi vào, này sẽ cũng có thể ở Thiên Hà hoa lâm hưởng thụ khí vận thêm thân.
“Lần trước, ngươi còn không phải cảm thấy Sở Diệp, Lâm Sơ Văn xong đời?”
Áo xám Hồn Vương có chút bất đắc dĩ nói: “Ai biết, cái kia Chước Nhật Thánh Tử cư nhiên như vậy vô dụng, gia hỏa này hùng hổ lại đây, ta còn tưởng rằng là cái cao thủ đâu.”
“Chước Nhật Thánh Tử cũng không yếu, một người khống chế như vậy nhiều thượng cổ hung thú.” Chỉ là gia hỏa này vận khí không tốt lắm, gặp gỡ Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn.
……
Hoa lâm bên trong, Cung Thần ở đại lượng khí vận quán chú dưới, tiến vào Vương giai Tam giai.
“Khoa Phụ Vân Viêm là đúng a! Như vậy quy cách tế đỉnh, mới xứng đôi Sở thiếu cùng Lâm thiếu các ngươi thực lực, thực mau cái này tế đỉnh sợ sẽ nếu không đủ dùng.” Cung Thần nói.
Sở Diệp cười cười, nói: “Có lẽ đi.” Từ tình huống hiện tại xem ra, Thái Dương bộ lạc nhưng thật ra chó ngáp phải ruồi. Hiến tế Vương giai hậu kỳ Hồn Sủng thu hoạch đến khí vận, mấy lần với Vương giai lúc đầu Hồn Sủng.

Chương 335: Chương 335

“Cung Khiếu tiền bối tới.” Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đón ra tới.
Cung Khiếu hướng tới hai người gật gật đầu.
Lâm Sơ Văn nhìn Cung Khiếu ngưng trọng sắc mặt, có chút nghi hoặc nói: “Cung tiền bối này tới là có chính sự đi?”
Cung Khiếu gật gật đầu, “Được đến một ít không tính quá tốt tin tức, ta cảm thấy cần thiết cùng hai vị thương lượng một chút.”
“Về Chước Nhật Thánh Tử?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Cung Khiếu gật gật đầu, “Chước Nhật Thánh Tử hẳn là đến từ Thánh Viện, Lâm thiếu đối cái này thế lực nhưng có hiểu biết?”
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, “Không phải rất rõ ràng, Cung trưởng lão, chẳng lẽ biết một ít?”
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: “Xác thật hiểu biết một ít.”
“Thiên Hải Vực nhìn như là rộng lớn vô cùng, bất quá, ở một ít Hoàng cấp thế lực trong mắt cũng không tính cái gì.”
“Thiên Hải Vực tổng cộng có 36 đại đảo, một trong số đó vì Thiên
Xảo Đảo, Thiên Xảo Đảo phía trên, trải rộng không gian cái khe, thường xuyên sẽ có một ít ngoại vực tu sĩ cùng yêu thú ngoài ý muốn từ cái khe bên trong lưu lạc lại đây.”
“Thiên Xảo Đảo cái này đảo bởi vì điều kiện đặc thù, không gian hàng rào tương đối bạc nhược, đã từng có rất nhiều Hoàng cấp thế lực ở nơi đó thành lập Truyền Tống Trận.”
“Rất nhiều Hoàng cấp thế lực?” Lâm Sơ Văn có chút ngoài ý muốn nói.
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, bất quá, đã là vạn năm phía trước sự tình.”
“Hai vị hẳn là cũng phát hiện, Thiên Hải Vực bên này tu luyện hoàn cảnh kỳ thật giống nhau, bất quá, nơi này có phi thường

phong phú hải thú tài nguyên."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Xác thật phát hiện."
Ở rất nhiều tu sĩ trong mắt, Thiên Hải Vực 36 đảo đã thập phần rộng lớn, nhưng là, so sánh với khổng lồ hải vực, 36 cái đảo nhỏ diện tích có thể nói bé nhỏ không đáng kể, khổng lồ hải vực, ra đời hải thú nhiều đếm không xuể.
Rộng lớn biển sâu bên trong, tiềm tàng đại lượng thực lực khủng
bố hải thú, nếu không phải đại bộ phận hải thú, đều không thích đổ bộ trên biển, 36 đảo đã sớm bị bình định.
"Qua đi, Thiên Hải Vực không phải như thế, một ít Hoàng giai thế
lực, đem chúng ta Thiên Hải Vực trở thành hậu hoa viên, thường
thường sẽ đến một ít người tiến đến nơi đây, săn thú hải thú."
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: "Kia sau lại đâu?"
"Mấy ngàn năm trước, Thiên Hải Vực xuất hiện một đầu cực phẩm Thanh Long, vì tranh đoạt Thanh Long, mấy cái thế lực Hồn
Sủng Sư vung tay đánh nhau, đem Thiên Xảo Đảo mấy cái Truyền Tống Trận cũng đều đánh vỡ, từ đây, những cái đó dĩ vãng có thể ở Thiên Hải Vực hoành hành không cố kỵ thế lực, liền hành quân lặng lẽ."
Sở Diệp nhìn Cung Khiếu, nói: "Cung trưởng lão nói cái này, chẳng lẽ Chước Nhật Thánh Tử đích đến là Thiên Xảo Đảo?"
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, qua đi Thánh Viện, kỳ thật ở chỗ này cũng là có cứ điểm, bất quá, Thiên Xảo Đảo phát sinh biến cố lúc sau, thông lộ liền chặt đứt, không ngừng Thánh Viện, thế lực khác cũng là giống nhau."
Sở Diệp nghiêm mặt nói: "Cung trưởng lão là hoài nghi, Chước Nhật Thánh Tử sẽ chữa trị Truyền Tống Trận?"
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, tuy rằng chữa trị Truyền
Tống Trận thập phần khó khăn, không thể không phòng."
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thực lực không tồi, bất quá, kia chỉ là tương đối với Hồn Vương mà nói, "Một khi Truyền Tống Trận

chữa trị, có Hoàng cấp cường giả buông xuống liền phiền toái lớn."
Lấy Thánh Viện tác phong, một khi thông lộ mở ra, không ngừng
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, phía trước ở đại chiến bên trong, đứng ở hai người bên người người một cái cũng trốn không thoát, thậm chí, Thái Dương bộ lạc, Trùng Cốc, đều có khả năng vì thế huỷ diệt.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Ta hiểu được, ta sẽ mau chóng đi Thiên Xảo Đảo nhìn xem."
"Cũng không cần quá sốt ruột, Thánh Viện tới nơi này thông lộ, tất
nhiên là chặt đứt, chữa trị Truyền Tống Trận cũng không phải một
sớm một chiều sự tình, Sở thiếu nếu là đi, vẫn là phải chú ý an toàn. Chước Nhật Thánh Tử tuy rằng hai lần thất lợi, nhưng là giống như vậy thế lực lớn ra tới người, đòn sát thủ chỉ sợ vẫn là có rất nhiều." Cung Khiếu dặn dò nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Ta đã biết."
Cung Khiếu có chút không yên tâm nói: "Sở thiếu không cần quá coi thường Chước Nhật Thánh Tử, ta tra được, Chước Nhật Thánh Tử tựa hồ ở liên hệ Thánh Viện cũ bộ."
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: "Thánh Viện cũ bộ? Nơi này có sao?"
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: "Có, năm đó, Truyền Tống Trận đột nhiên bị phá hư, có rất nhiều thế lực lớn người, ngưng lại ở Thiên
Hải Vực, vô pháp rời đi, trong đó liền có Thánh Viện người."
"Đương nhiên, mặc dù là Hoàng cấp cường giả, số tuổi thọ cũng là hữu hạn, năm đó kia một nhóm người, cơ bản đều đã chết, bất quá, hẳn là còn có hậu đại lưu lại. Hiện tại Thiên Hải Vực một ít thế lực, chính là năm đó Hoàng cấp thế lực một ít ngưng lại giả sở thành lập."
Sở Diệp có chút tò mò nói: "Chước Nhật Thánh Tử có thể hiệu lệnh những người này?" Đều đã nhiều năm như vậy đi qua, tổ tiên lưu lại kia một chút giao tình, lại có thể có bao nhiêu tác

dụng
đâu?
“Này liền muốn xem Chước Nhật Thánh Tử, có không chữa trị Truyền Tống Trận.” Chước Nhật Thánh Tử có thể xem như Thánh
Viện Thái Tử, nếu, Truyền Tống Trận không thông, đối phương chính là chó nhà có tang, chỉ cần Truyền Tống Trận đả thông, vậy
không giống nhau. Có thể leo lên Hoàng cấp thế lực cơ hội, cũng không phải là thường xuyên có.
“Chúng ta Thiên Hải Vực bên này tu luyện điều kiện thật không tốt, đã mấy ngàn năm không có ra đời hoàng giả, rất nhiều Hồn Vương, đều tưởng rời đi bên này, đi trước tu luyện hoàn cảnh càng tốt địa vực, rất nhiều Hồn Vương đều ở tìm đi trước mặt khác địa vực biện pháp, những cái đó đã từng Hoàng cấp thế lực ngưng lại giả, đối việc này đặc biệt nhiệt tâm.”
Phía trước, bọn họ bên này cùng Lưỡng Giới Thành Truyền Tống
Trận, sở dĩ, không có bao nhiêu người mơ ước, là bởi vì Lưỡng Giới Thành bên kia, tu luyện hoàn cảnh càng kém, nếu là những người đó biết, Lưỡng Giới Thành kia phiến địa vực, có đi thông Thánh Viện Truyền Tống Trận, sợ là đã sớm điên rồi, bất quá, hiện tại Truyền Tống Trận cũng tạc rớt, lại tưởng những cái đó cũng không làm nên chuyện gì.
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Ta hiểu được.”
……
Thiên Xảo Đảo.
Mấy cái trận pháp sư hội tụ một đường, vài người đều là bị Phong
Tầm triệu tập mà đến.
Phong Tầm là trận pháp sư hiệp hội hội trưởng, trận pháp sư hiệp
hội không thể so Dược Tề Sư hiệp hội, là cái thực rời rạc tổ chức. Trận pháp sư địa vị không bằng Dược Tề Sư, trận pháp sư hiệp

hội lực ảnh hưởng cũng xa xa không bằng Dược Tề Sư hiệp hội.
Phong Tầm ngày thường làm người không tồi, hiệp hội bên trong
không ít trận pháp sư đều chịu quá đối phương chỉ điểm.
"Công Tôn đạo hữu, Phong Tầm trưởng lão suy nghĩ cái gì đâu? Cư nhiên triệu tập chúng ta chữa trị Thánh Viện đến nơi đây Truyền Tống Trận." Tô Mạt có chút buồn rầu nói.
Công Tôn Thắng cau mày, nói: "Ta cũng không nghĩ tới."
Tô Mạt cau mày, thầm nghĩ: Cung Khiếu vì đoạn Chước Nhật Thánh Tử trở về lộ, chính là đem Truyền Tống Trận đều cấp tạc rớt, bọn họ bên này nếu là chữa trị Truyền Tống Trận, không phải
cùng Cung Khiếu đối nghịch sao? Bất quá, hiện tại tới cũng tới rồi, Chước Nhật Thánh Tử bên kia, cũng không hảo chống đẩy.
"Tuyên đạo hữu, ngươi cảm thấy đâu?" Công Tôn Thắng hỏi.
Tuyên Đình hít sâu một hơi, nói: "Tạm thời đừng nóng nảy, phong
đạo hữu nói, lần này chữa trị Truyền Tống Trận, Chước Nhật Thánh Tử bên kia, cung cấp không ít trận pháp truyền thừa."
Trận pháp sư hiệp hội người, kỳ thật vẫn luôn ở nghiên cứu truyền tống trận pháp, vấn đề là, Thiên Hải Vực Truyền Tống Trận
rất nhiều đều là ngoại vực thế lực thành lập, lưu truyền tới nay trận pháp truyền thừa thập phần rất ít, Chước Nhật Thánh Tử nguyện ý cung cấp trận pháp truyền thừa, có thể nói là khó được
cơ hội.
"Vẫn là quá mạo hiểm." Đổng Bình nói.
Tô Mạt gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Ta còn tưởng thấu điểm linh tinh, đi hưởng thụ một lần Mộc Tiên Điểu linh khí tưới." Nghe nói,
Mộc Tiên Điểu linh khí cọ rửa, chẳng những có thể tăng lên Hồn Sủng Sư thực lực, còn có thể cải thiện làn da, nếu là thượng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn sổ đen liền không dễ dàng.
Công Tôn Thắng hít sâu một hơi, nói: "Phong Tầm trận pháp sư bên kia cũng không hảo từ chối a! Truyền Tống Trận chữa trị

cũng không phải một sớm một chiều sự tình, liền tính chúng ta khuynh tẫn toàn lực, cũng chưa chắc có thể tu hảo, trước nhìn kỹ
hẵng nói đi, đổng đạo hữu, ngươi cảm thấy đâu."
Ở một bên trầm mặc hồi lâu Đổng Bình, bỗng nhiên nói: "Chước Nhật Thánh Tử tổng cộng mang theo năm cái cấp dưới lại đây, một cái làm phản, hai cái đã chết, đã chết kia hai cái, Hồn Sủng đều bị huyết tế."
Tô Mạt có chút kinh tủng nói: "Đây là thật sự?"
Đổng Bình gật gật đầu, nói: "Thái Dương bộ lạc bên kia tin tức, hẳn là sẽ không sai." Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tuy rằng hiền lành, nhưng là, thật sự phạm đến hai người trên tay, hai người cùng sẽ không nương tay.
Tô Mạt thì thào nói: "Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, quả nhiên thực đáng sợ a!"
Đổng Bình gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!" Chước Nhật Thánh Tử cùng Sở Diệp hai người ở Mộc tộc đánh một hồi, tổn binh hao tướng, càng vì đáng sợ chính là, Sở Diệp Bạch Hổ ở lúc sau còn tiến giai, Bạch Hổ không tiến giai, Chước Nhật Thánh Tử liền đấu
không lại, hiện tại bên này giảm bên kia tăng, Chước Nhật Thánh
Tử sợ càng không phải Sở Diệp đối thủ.
……
Khách điếm nội.
"Một đám hỗn trướng." Chước Nhật Thánh Tử có chút tức giận mắng một câu.
Chước Nhật Thánh Tử trên tay có Thánh Tử lệnh, cái này lệnh bài có thể trực tiếp sai sử có được Thánh Viện phụ thuộc lệnh phụ thuộc thế lực.
Chước Nhật Thánh Tử phía trước căn bản không nghĩ tới vận dụng Thánh Tử lệnh, bất quá, liên tiếp hai lần bị nhục, thủ hạ tổn
binh hao tướng, nghĩ đến Sở Diệp bên kia giúp đỡ đông đảo, Chước Nhật Thánh Tử rốt cuộc quyết định kéo ngoại viện.
Làm Chước Nhật Thánh Tử thất vọng chính là, hắn vận dụng

Thánh Tử lệnh lúc sau, hưởng ứng giả ít ỏi.
Thiên Hải Vực bên này, Thánh Viện ngưng lại giả lưu lại hậu đại kỳ thật không ít, bất quá, vận dụng Thánh Tử lệnh, hưởng ứng giả cũng không như Chước Nhật Thánh Tử tưởng tượng nhiều.
Chước Nhật Thánh Tử nhất thời cũng phân không rõ là Thánh Viện hậu đại ở Thiên Hải Vực hỗn quá kém, vẫn là, bởi vì thời gian quá xa xăm, Thánh Viện người trong hậu đại, cũng không nhận hắn cái này Thánh Tử.
Hưởng ứng Thánh Tử lệnh mà đến Hồn Sủng Sư, thực lực mạnh nhất chính là Phong Tầm, bất quá, hắn phát hiện Phong Tầm đối
giúp hắn đối phó Sở Diệp, Lâm Sơ Văn không có gì hứng thú, đối phương hứng thú ở chữa trị Truyền Tống Trận thượng, trước đó,
Phong Tầm vẫn luôn ở tận sức với tìm kiếm đã từng di lưu Truyền
Tống Trận, đi trước tu luyện trình độ càng cao địa vực.
Phong Tầm là trận pháp sư hiệp hội hội trưởng, mặt mũi vẫn là rất đại, bị này triệu hoán mà đến trận pháp sư nhưng thật ra không ít.
Làm Chước Nhật Thánh Tử bực mình chính là, những cái đó trận
pháp sư đối hắn cũng không tôn kính, những người này đối Sở Diệp, Lâm Sơ Văn kiêng kị thực, đối hắn có chút mâu thuẫn.
Cổ Chước Nhật hung hăng nắm chặt nắm tay, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn dựa vào cái gì cùng hắn so, bên này Hồn Vương cư nhiên bởi vì kiêng kị hai người, cẩn thận cùng hắn vẫn duy trì khoảng cách, quả thực không biết cái gọi là.
Nếu không phải hắn hiện tại trên tay khuyết thiếu có thể sử dụng
người, những người này, lại tính thứ gì.
“Thánh Tử không cần cùng này đó trận pháp sư kiến thức, bất quá là một đám kiến thức thiển cận man di mà thôi.” Cổ Phóng trấn an nói.
Cổ Chước Nhật nhẫn nhịn, nói: “Cũng đúng.”
Ở Thánh Viện địa giới, hắn phất phất tay, có rất nhiều Địa giai

hậu
kỳ trận pháp sư chịu hắn sai phái, bên này mấy cái Địa giai lúc đầu trận pháp sư, thật đúng là đem chính mình đương hồi sự, cầm hắn trận pháp truyền thừa, còn tưởng cùng hắn bảo trì khoảng cách.

Chương 336: Chương 336

Lâm Sơ Văn khống chế Thương Lan Long, đến Thiên Xảo Đảo.
“Long a! Có long giá lâm.”
Thương Lan Long chiều cao vài trăm thước, có một thân xanh thẳm sắc vảy, thoạt nhìn đã uy vũ lại xinh đẹp, Thương Lan Long
xuất hiện, nhanh chóng khiến cho mọi người chú ý.
Thương Lan Long ở không trung bên trong xoay quanh, hưởng thụ phía dưới mọi người chú mục lễ.
Sở Diệp đùa nghịch một chút la bàn, nói: “Thiên Xảo Đảo bên này
Hồn Vương không ít a!”
“Tra được Chước Nhật Thánh Tử vị trí sao?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, “Hẳn là ở truyền tống sơn cốc Vạn Trận Viện.”
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Quả nhiên ở kia.”
“Trừ bỏ Chước Nhật Thánh Tử, bên kia mặt khác có năm cái Hồn
Vương.”
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Trận pháp sư hiệp hội không ít trận pháp sư đều ở chỗ này, bất quá, có thể yên tâm chính là, trận pháp sư hiệp hội trận pháp sư, cũng không có hoàn toàn đứng thành hàng Chước Nhật Thánh Tử, bọn họ chỉ là muốn trận pháp
truyền thừa.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Ta minh bạch.”
Trận pháp sư hiệp hội có người lặng lẽ liên hệ bọn họ, tỏ vẻ xin lỗi, đối phương thành khẩn tỏ vẻ, bọn họ cũng là bị Chước Nhật Thánh Tử bức bách, cũng không có muốn theo chân bọn họ đối

nghịch ý tứ, ám chỉ Sở Diệp có thể ở Truyền Tống Trận chữa trị phía trước tiến hành phá hư.
Kể từ đó, trận pháp sư hiệp hội trận pháp sư, có thể được đến Cổ Chước Nhật truyền thừa cũng không cần đắc tội hắn, có thể nói, chủ ý đánh không tồi.
Tiểu Bạch Hổ ghé vào Sở Diệp trên đầu, nói: "Đi, đi ăn Chước Nhật Thánh Tử."
Sở Diệp cau mày, nói: "Ngươi không cần quá kích động."
Tiểu Bạch giương nanh múa vuốt tỏ vẻ, hắn không có kích động,
hắn phi thường bình tĩnh, hắn chỉ là muốn ăn Chước Nhật Thánh
Tử.
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hạ xuống rồi xuống dưới, Thiên Xảo Đảo rất náo nhiệt, không ít tu sĩ đều ở đãi vàng.
Thiên Xảo Đảo đã từng tu sửa quá không ít Truyền Tống Trận, đại lượng thế lực ở chỗ này thành lập cứ điểm, để lại rất nhiều di tích.
Thiên Xảo Đảo bởi vì không gian cái khe nhiều, nơi này bí cảnh, tương so mặt khác đảo nhỏ cũng phá lệ nhiều.
Thiên Xảo Đảo tùy ý có thể thấy được bán ra đồ cổ quầy hàng, đại bộ phận quầy hàng bán ra đều là hàng giả, bất quá, ngẫu nhiên cũng có tu sĩ, có thể mua được thật hóa, một đêm phất nhanh.
Sở Diệp cảm thấy Thiên Xảo Đảo bên này đồ cổ thị trường, có điểm giống kiếp trước đồ cổ thị trường, rồng rắn hỗn tạp, thật giả
khó phân biệt.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn không có che giấu hành tích, hai người vừa đến, đã bị rất nhiều người phát hiện.
"Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tới a!"
"Chước Nhật Thánh Tử phía trước tới, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cũng tới, có phải hay không lại muốn đánh nhau rồi a!"
"Không biết lần này ai sẽ thắng."
"Hẳn là Sở Diệp đi, nghe nói, Chước Nhật Thánh Tử đều bại hai

lần, thủ hạ thiếu mấy cái, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thực lực giống như không thiệt hại, còn tiến bộ."
"Này cũng nói không chừng a! Nghe nói, Phong Tầm đại sư giống
như đầu nhập vào Chước Nhật Thánh Tử, mà Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, lần này hình như là đơn độc tới, không có mang giúp đỡ."
"Phong Tầm đại sư như thế nào như vậy luẩn quẩn trong lòng a!"
"Đừng nói hươu nói vượn, phía trước, Chước Nhật Thánh Tử đi Thiên Thương Đảo, nghe được mấy cái tu sĩ nghị luận hắn, kết quả, đem những người đó đều giết, ngươi cũng muốn chết sao?" Một cái tu sĩ thật cẩn thận nói.
"……"
……
Lâm Sơ Văn tả hữu nhìn xung quanh một vòng, rất có hứng thú nói: "Chúng ta hiện tại đi đâu?"
"Trực tiếp đi Vạn Trận Viện đi."
Trận pháp sư hiệp hội mấy cái trận pháp sư, này sẽ hẳn là đều ở Vạn Trận Viện chữa trị Truyền Tống Trận, tới cũng tới rồi, không
đi xem có chút không thể nào nói nổi a!
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Cũng hảo."
"Thương Lan Long hướng Vạn Trận Viện phương hướng đi đi."
"Sở thiếu vừa tới, liền thẳng đến Vạn Trận Viện a! Chẳng lẽ lại muốn binh nhung tương kiến?"
"Chúng ta muốn hay không trốn trốn a!"
……
Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp khống chế Thương Lan Long, trực tiếp ở Vạn Trận Viện buông xuống xuống dưới.
Vạn Trận Viện đã từng là Thiên Hải Vực thánh địa chi nhất, bất quá, trận pháp bị hủy rớt lúc sau, bên này liền hoang phế.
Xong việc cũng có người trùng kiến Vạn Trận Viện, bất quá, càng
có rất nhiều làm ngắm cảnh thánh địa thành lập.
Chước Nhật Thánh Tử nghĩ tới chữa trị Truyền Tống Trận, Sở

Diệp, Lâm Sơ Văn sẽ đến làm phá hư, chỉ là không nghĩ tới, hai người sẽ như vậy công khai xuất hiện ở chỗ này.
Trận pháp đại sảnh bên trong, Chước Nhật Thánh Tử cùng Sở Diệp liền này hai cái túc địch, cứ như vậy đối thượng.
Vạn Trận Viện bên trong, mấy cái đang ở bận rộn trận pháp sư, nhìn đến Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tiến vào, sôi nổi dừng tay, xấu hổ chào hỏi, thối lui đến một bên, đem sân nhà nhường cho Chước Nhật Thánh Tử cùng Sở Diệp hai bên người.
Chước Nhật Thánh Tử có chút bực mình nhìn mấy cái trận pháp sư, sắc mặt dị thường khó coi, mấy cái trận pháp sư, tựa hồ đánh trung lập thái độ, tưởng hai không giúp đỡ.
Chước Nhật Thánh Tử hướng tới mấy cái trận pháp sư nhìn qua đi, mấy cái trận pháp sư sôi nổi tránh đi đối phương ánh mắt.
Đối lập phía trước, Thiên Hà hoa lâm đông đảo Vương giai cao thủ, không chút do dự đứng ở Sở Diệp bên này cùng hắn đối nghịch, Chước Nhật Thánh Tử liền cảm giác trong cơn giận dữ.
“Sở thiếu như thế nào tới?” Trong sân không khí quá mức căng chặt, Phong Tầm đi ra thăm hỏi nói.
Sở Diệp lưng đeo xuống tay, nói: “Gió lớn sư cũng thật không thượng đạo a! Triệu tập như vậy nhiều trận pháp sư nghiên cứu trận pháp, như thế nào đều không gọi thượng ta a!”
Phong Tầm cười cười, nói: “Sở thiếu là người bận rộn, ta là lo lắng ngươi không có thời gian.”
“Như vậy khó được cơ hội, ta không rảnh cũng muốn rút ra không
tới, gió lớn sư, nghiên cứu ra như thế nào chữa trị Truyền Tống Trận?” Sở Diệp nói.
Phong Tầm xấu hổ cười cười, giải thích nói: “Thượng cổ Truyền Tống Trận nơi nào có dễ dàng như vậy chữa trị, chúng ta chỉ là nghiên cứu một chút.”
“Nghe nói, Trung Ương đại lục Truyền Tống Trận tổn hại thập phần nghiêm trọng, chữa trị lên không dễ dàng.” Sở Diệp nói.
Phong Tầm gật gật đầu, nói: “Là Trung Ương đại lục Truyền Tống
Trận, trung tâm trận pháp đều tổn hại.”
“Một khi đã như vậy, vì cái gì không chọn cái còn tính hoàn

chỉnh,
trước luyện luyện tập đâu.” Sở Diệp nói.
Mấy cái trận pháp sư hai mặt nhìn nhau, năm đó ở Thiên Hải Vực
thành lập Truyền Tống Trận, trừ bỏ Trung Ương đại lục, còn có đông đại lục cùng nam đại lục, dựa theo thượng cổ lưu lại tới một
ít tin tức, có thể biết, Trung Ương đại lục bên kia tu luyện trình độ
tối cao một ít, đông đại lục cùng nam đại lục thoáng kém cỏi một
ít, bất quá, hai đại lục so với Thiên Hải Vực điều kiện vẫn là muốn
ưu việt không ít.
“Là là là, Sở thiếu nói có đạo lý.” Trận pháp đại sảnh bên trong mấy cái mấy cái trận pháp sư sôi nổi phụ họa.
Powered by GliaStudio
close
Ở đây Hồn Vương, rất nhiều cũng là tưởng đi trước ngoại vực, chỉ cần ngoại vực tu luyện điều kiện đủ hảo, đi nơi nào không là vấn đề.
Chước Nhật Thánh Tử sắc mặt dị thường khó coi, nhưng là, vẫn là áp lực, không có trực tiếp cùng Sở Diệp khởi xung đột.
Sở Diệp nhìn Chước Nhật Thánh Tử sắc mặt, nguyên bản cho rằng đối phương sẽ bão nổi, không nghĩ tới, Chước Nhật Thánh Tử cư nhiên nhịn xuống, Sở Diệp nhịn không được đối này lau mắt mà nhìn.
Sở Diệp lưng đeo xuống tay, nói: “Các vị chữa trị Truyền Tống Trận đến nào một bước, lại nói tiếp, ta có một ít chữa trị Truyền Tống Trận kinh nghiệm, có lẽ có thể bang thượng vội đâu.”
Mấy cái trận pháp sư hai mặt nhìn nhau, xác thật, Sở Diệp phía trước tham dự hôm khác nhàn đảo Truyền Tống Trận chữa trị, còn xuất lực không ít.
……
Khách điếm nội.
Chước Nhật Thánh Tử tràn đầy tức giận đem trong tay trà cụ

quăng ngã cái dập nát.
“Sở Diệp, hắn cư nhiên dám!” Cổ Chước Nhật trên mặt tràn đầy sắc mặt giận dữ.
Cổ Phóng nhìn Cổ Chước Nhật, trấn an nói: “Thánh Tử không cần quá kích động, quân tử báo thù, mười năm không muộn.”
Cổ Hà chết ở Mộc tộc lãnh địa, cái này làm cho Cổ Phóng có loại nguy cơ cảm, tuy nói là ở Thiên Hải Vực như vậy hoang dã nơi, nhưng là, bọn họ giống nhau có khả năng sẽ chết ở chỗ này.
Tới nơi này lúc sau, bọn họ tổn binh hao tướng, cùng chi tương phản, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn Hồn Sủng nhưng vẫn ở tiến bộ, đặc biệt là Sở Diệp kia chỉ Bạch Hổ.
Sở Diệp Bạch Hổ giống như tiến giai Bát giai, kia chỉ Bạch Hổ Lục giai thời điểm cũng đã thực khó giải quyết. Hiện giờ tiến giai Bát giai, nếu là lại đánh lên tới, bọn họ tất nhiên chiếm không được tiện nghi.
Cổ Chước Nhật hắc mặt, nói: “Tọa độ khi nào có thể định vị hoàn thành?”
“Đại khái năm ngày sau liền không sai biệt lắm.” Cổ Phóng nói.
Cổ Chước Nhật cắn chặt răng, nói: “Cũng thế, ta lại nhẫn hắn mấy ngày.”
Cổ Chước Nhật ném Cùng Kỳ, tuy rằng còn có Đào Ngột, Hỗn Độn hộ thân, nhưng cũng là nguyên khí đại thương.
“Thánh Tử, Sở Diệp kia chỉ Bạch Hổ, đối ngài khúc mắc giống như rất sâu a!” Cổ Phóng rất rõ ràng, Cổ Chước Nhật tới mục đích chính là vì thu phục Bạch Hổ, nếu chỉ là Vương giai lúc đầu Bạch Hổ, kia thuần phục lên, sẽ tương đối dễ dàng, bất quá, Sở Diệp năng lực có chút vượt qua dự tính, cư nhiên nhanh như vậy
liền đem Bạch Hổ bồi dưỡng đến Bát giai.
Vương giai Bát giai Bạch Hổ, ý chí lực, thực lực đều phi thường đáng sợ, thu phục lên không dễ dàng.
“Giống phía trước giống nhau, tẩy rớt ký ức là được, nếu là không
được, trực tiếp tiêu diệt cũng đúng.” Cổ Chước Nhật phía trước còn nghĩ thu phục Tiểu Bạch, nhưng là, sự tình nháo đến này một

bước, Cổ Chước Nhật chỉ nghĩ trả thù Sở Diệp, thu phục Bạch Hổ một chuyện đến không chấp nhất.
Cổ Chước Nhật hắc mặt, nói: “Trận pháp sư hiệp hội đám kia hỗn
trướng, một đám đều là tường đầu thảo.”
Cổ Phóng cười cười, trấn an nói: “Bất quá là một đám đám ô hợp mà thôi, những người này trận pháp thực lực, ở Thánh Viện căn bản không đủ xem, cũng chính là hôm nay hải vực không có gì nhân tài, trong núi vô lão hổ, con khỉ xưng bá vương, chỉ cần đả thông thông lộ, những người này đều không cần để lại.”
……
Vạn Trận Viện phụ cận một cái phòng tu luyện.
“Ô Ô, có thể nhìn ra tới chúng ta hiện tại khí vận sao?” Sở Diệp hỏi.
Ô Ô chụp phủi cánh, nói: “Thoạt nhìn, hết thảy bình thường, bất quá, chưa chắc chuẩn xác.”
Sở Diệp có chút nghi hoặc nhìn Ô Ô liếc mắt một cái, nói: “Ngươi phát hiện cái gì?”
“Chước Nhật Thánh Tử hẳn là sử dụng khí vận chi vật, che chắn bản thân khí vận, kể từ đó, ta liền nhìn không thấu hắn khí vận, đồng dạng bởi vì đối phương che chắn hắn bản thân khí vận, ta cũng nhìn không ra tới, hắn đối với các ngươi hai cái ảnh hưởng.”
Hắc quạ đen nói.
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Chước Nhật Thánh Tử gia hỏa này, trường trí nhớ a!”
Lần trước Ô Ô bởi vì nhìn ra Mộc Vũ khí vận có biến, trước tiên có phòng bị, Chước Nhật Thánh Tử này sẽ hẳn là trường trí nhớ.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, hỏi: “Ngươi xem qua, Phong Tầm bọn họ muốn chữa trị Truyền Tống Trận, phỏng chừng muốn tu bao lâu?”
“Ba mươi năm!” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc nói: “Thời gian dài như vậy.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Ba mươi năm, chỉ là bảo thủ phỏng chừng.”
Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc nói: “Thời gian dài như vậy,

Chước Nhật Thánh Tử chờ."
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Hắn chỉ sợ không trông cậy vào chờ đến Truyền Tống Trận chữa trị."
Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc nhìn Sở Diệp, nói: "Ngươi có cái gì suy đoán."
"Không biết, ngươi có biết hay không, buông xuống chi thuật." Sở
Diệp nói.
Lâm Sơ Văn có chút tò mò nói: "Đó là thứ gì?"
Sở Diệp nhàn nhạt nói: "Chỉ cần xác định nơi này tọa độ, là có thể
mượn dùng một ít trận pháp đạo cụ, lại lấy bản thân huyết mạch,
triệu hoán một cái cùng nguyên quan hệ huyết thống lại đây."
Lâm Sơ Văn có chút tò mò nói: "Buông xuống chi thuật? Ta trước nay không nghe nói qua cái này, ngươi như thế nào biết cái này?"
Sở Diệp cười cười, nói: "Nằm mơ mơ thấy." Sở Diệp lúc trước đọc sách là nhảy xem, bất quá, vừa vặn nhìn đến quá loại này thủ
đoạn, buông xuống chi thuật là thuộc về một ít cổ tộc đặc thù thủ
đoạn.
Lâm Sơ Văn có chút tò mò nói: "Kia trong mộng có hay không đề qua, muốn như thế nào ứng phó loại tình huống này."
Sở Diệp nhàn nhạt nói: "Này liền muốn xem, chúng ta có dám hay
không bác."
Lâm Sơ Văn có chút tò mò nói: "Có ý tứ gì?"
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: "Buông xuống chi thuật thao tác lên, trả
giá đại giới không nhỏ, Chước Nhật Thánh Tử muốn triệu hoán nói, chỉ sợ sẽ triệu hoán cái Hoàng giai lại đây." Hắn cùng Lâm Sơ
Văn hiện tại đều là Vương giai Bát giai, Chước Nhật Thánh Tử lại triệu hoán một cái Vương giai lại đây, đối thế cục ảnh hưởng

cũng
không lớn.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Ngươi nên sẽ không…… Là tưởng đối Hoàng giai xuống tay?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đối. Tình hình chung dưới, đối phó Hoàng giai toàn vô khả năng, bất quá, nếu chọn đối thích hợp thời cơ, cũng không phải không thể nào.”
“Đối phương sử dụng buông xuống chi thuật, yêu cầu xuyên qua không gian mà đến, buông xuống chi thuật muốn so cưỡi Truyền
Tống Trận nguy hiểm rất nhiều. Nếu là có thể thừa dịp đối phương buông xuống phía trước, phá hư không gian truyền tống,
liền có thể ở lúc ấy đem đối phương bị thương nặng, bất quá, việc
này nguy hiểm, cũng thập phần to lớn. Một khi Hoàng giai tu sĩ thuận lợi buông xuống, chúng ta chỉ sợ sẽ rất nguy hiểm!”
Tiểu Bạch ngao ngao kêu hai tiếng, có chút nóng lòng muốn thử.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Hảo hảo hảo, có thể bác một bác, ta còn không có cùng Hoàng giai tu sĩ chiến đấu quá, đây là cái cơ hội tốt a!”
Sở Diệp biết Tiểu Bạch cái này phần tử hiếu chiến, sẽ duy trì cái này kế hoạch, nhưng không dự đoán được hắc quạ đen cư nhiên như thế cổ động.
“Sơ Văn, ngươi cảm thấy đâu?” Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Có thể bác một bác.”
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Ngươi cảm thấy chúng ta hẳn là mạo hiểm?”
“Chỉ có ngàn ngày làm tặc, nào có ngàn ngày đề phòng cướp?” Chước Nhật Thánh Tử bên kia nếu là không thành công, chỉ sợ sẽ tưởng mặt khác biện pháp.
Dựa theo Sở Diệp cách nói, một khi thành công, nói không chừng
có thể không đánh mà thắng xử lý một cái Hoàng giai tu sĩ, Lâm Sơ Văn như vậy tưởng tượng, liền cảm giác nhiệt huyết sôi trào.
Phú quý hiểm trung cầu, mặc kệ đối phương xuyên qua tới,

nguy
hiểm là lớn một ít, bất quá, một khi thành công ngăn chặn đối phương, kia tiền lời cũng là thật lớn.

Chương 337: Chương 337

Sở Diệp mỗi ngày đều đi trận pháp đại sảnh đưa tin, trận pháp đại
sảnh mấy cái trận pháp sư, mỗi lần nhìn đến Sở Diệp đều có chút
xấu hổ.
Tiểu Bạch mỗi ngày đều đi theo Sở Diệp chạy trận pháp đại sảnh, như là tuần tra lãnh địa, mỗi lần đều kiêu căng ngạo mạn.
Tiểu Bạch mỗi lần nhìn đến Chước Nhật Thánh Tử, đều sẽ điên cuồng gào thét không ngừng.
Chước Nhật Thánh Tử nhìn đến Tiểu Bạch, cũng là vẻ mặt phẫn uất.
“Các ngươi nói, Sở Diệp rốt cuộc suy nghĩ cái gì a!” Tô Mạt nhịn không được toái toái thì thầm.
Công Tôn Thắng lắc lắc đầu, “Có lẽ là muốn biết, chúng ta chữa trị trận pháp tiến độ.”
“Ta cảm thấy, ta sắp điên rồi.” Tuyên Đình có chút buồn rầu nói.
Chước Nhật Thánh Tử thường xuyên tới trận pháp đại sảnh, Sở Diệp cũng thường xuyên tới, mỗi lần hai đám người gặp được cùng nhau, trường hợp liền dị thường căng chặt.
Bọn họ trận pháp sư hiệp hội mấy cái trận pháp sư kẹp ở bên trong, có như vậy điểm trong ngoài không phải người cảm giác.
Tô Mạt gãi gãi tóc, vẻ mặt đưa đám, nói: “Ta mấy ngày nay, vẫn luôn rụng tóc, còn như vậy đi xuống, ta liền phải trọc.”
“Ta cảm thấy có chút không thích hợp a!” Đổng Bình nói.
Tô Mạt gật gật đầu, nói: “Ta cũng cảm thấy có chút không thích hợp.” Chữa trị Truyền Tống Trận, yêu cầu dài dòng thời gian, Sở Diệp này sẽ không cần thiết mỗi ngày đưa tin, Chước Nhật Thánh

Tử cũng là.
Sở Diệp cùng Chước Nhật Thánh Tử chi gian không khí quá khẩn
trương, thật giống như Truyền Tống Trận ngày mai là có thể chữa
trị xong rồi giống nhau.
Công Tôn Thắng hít sâu một hơi, sắc mặt có chút ngưng trọng nói: "Ta có loại cảm giác."
Tô Mạt có chút vội vàng hỏi nói: "Cái gì cảm giác."
"Mau đánh nhau rồi." Công Tôn Thắng nói.
Tô Mạt có chút khẩn trương nói: "Trên thực tế, ta cũng có loại cảm giác này, ta còn tưởng rằng là ta quá khẩn trương, cho nên sinh ra ảo giác, nếu đúng như này, vậy phiền toái, chúng ta muốn
hay không tránh một chút a."
Tô Mạt thở dài, trong lòng hối hận không thôi, sớm biết rằng, nàng liền không nên ham trận pháp truyền thừa, chạy đến nơi đây
tới, nàng chỉ là Vương giai Nhất giai a! Vương giai Hồn Thú vẫn là
một con không tốt chiến đấu Bặc Miêu, Sở Diệp cùng Chước Nhật Thánh Tử nếu là đánh lên tới, một khi bị cuốn vào trong đó
nhưng không ổn.
Công Tôn Thắng thở dài, nói: "Như thế nào trốn a!" Lưỡng bang người đều nhìn bọn hắn chằm chằm đâu!
Tô Mạt gật gật đầu, nói: "Xác thật không tốt lắm trốn."
……
Trận Pháp Viện bên cạnh phòng nghỉ.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, có chút phấn khởi nói: "Chỉ sợ thực
mau liền có người buông xuống lại đây, hẳn là liền ở tối nay."
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, hỏi: "Chuẩn bị tốt sao?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Không sai biệt lắm."
Sở Diệp hướng tới Truy Phong nhìn qua đi, "Truy Phong, đến lúc đó ngàn vạn đừng xảy ra sự cố, ngươi nếu là ra đường rẽ, chúng

ta khả năng đều phải chết."
Truy Phong ở không trung bên trong du đãng, tự tin tràn đầy nói:
"Yên tâm đi, Truy Phong đại nhân là sẽ không làm lỗi."
Thương Lan Long có chút lo lắng sốt ruột nhìn Truy Phong, nói: "Muốn đem chiến cuộc thành bại, ký thác ở ngươi như vậy một cái tàn tật long thân thượng, thật là làm người không yên tâm a!"
Truy Phong tràn đầy hung ác nhìn Thương Lan Long, nói: "Nếu ngươi cũng đủ đáng tin cậy, xác thật không cần dựa vào ta năng lực, cho nên, ngươi vì cái gì không phải Hoàng giai!"
Thương Lan Long có chút bực mình nhìn Truy Phong, nói: "Ta sớm muộn gì sẽ trở thành Hoàng giai."
Truy Phong bĩu môi nói, nói: "Này nhưng nói không hảo đâu……"
Thương Lan Long bất mãn nhìn Truy Phong, nói: "Ngươi nói cái gì?"
"Ta nói, làm không tốt, ngươi không tới Hoàng giai, liền biến thành
một cái chết long."
Sở Diệp: "……"
……
Trận pháp đại sảnh bên trong, Tô Mạt chờ mấy cái trận pháp sư đang ở chữa trị trận pháp, bỗng nhiên truyền đến một trận không
gian dao động.
Mấy cái trận pháp sư đều ở nghiên cứu Truyền Tống Trận trận pháp, đối cái này dao động, lại quen thuộc bất quá.
"Như thế nào sẽ?" Đổng Bình có chút vô thố nói.
Công Tôn Minh trái tim kinh hoàng, thầm nghĩ: Rõ ràng Truyền Tống Trận còn không có chữa trị xong a! Như thế nào này sẽ liền truyền đến không gian dao động.
Tô Mạt Bặc Miêu lớn tiếng thét chói tai, tràn đầy nôn nóng nhảy tới nhảy lui, như là đã chịu thật lớn kinh hách.
Tô Mạt lo lắng Bặc Miêu thét chói tai, sẽ dẫn người đem lực chú ý tập trung đến trên người nàng, lập tức đem Bặc Miêu thu lên.

“Muốn đánh nhau rồi.” Công Tôn Minh có chút khẩn trương nói.
Mấy cái trận pháp sư tuy rằng đã sớm đoán trước đến khả năng sẽ có biến cố, nhưng là, như thế nào cũng không có đoán trước đến biến cố cư nhiên tới nhanh như vậy.
Trận pháp đại sảnh bên trong, hiện ra một cái truyền tống đồ văn,
Kinh Chập Long không biết khi nào xuất hiện, đối với không trung
thả ra chậm chạp thuật.
Nguyên bản trong nháy mắt liền có thể hoàn thành truyền tống, bị
chậm chạp thuật phá hư, biến dài lâu lên.
“Làm càn!” Bởi vì thời gian bị trì hoãn, không trung bên trong không gian cái khe bên trong, truyền đến một tiếng kéo lớn lên quát lớn.
Tiểu Bạch đối với không trung thét dài một tiếng, thả ra không gian hỗn loạn chi thuật, không trung bên trong hiện lên truyền tống đồ văn, nháy mắt phá thành mảnh nhỏ.
Buông xuống chi thuật kiêng kị nhất không gian không ổn định, Tiểu Bạch khống chế không gian chi lực, vừa ra tay, truyền tống nháy mắt bị gián đoạn.
“Ngươi……” Chước Nhật Thánh Tử cùng Sở Diệp không biết khi nào đều tới rồi, hai bên chi gian không khí khẩn trương dường như tùy thời sẽ núi lửa bùng nổ.
Mấy cái trận pháp sư hai mặt nhìn nhau, nháy mắt minh bạch cái
gì.
Chước Nhật Thánh Tử mặt khác có thủ đoạn tiếp dẫn Thánh Viện
người, Sở Diệp tựa hồ sớm đã có chuẩn bị tâm lý, vẫn luôn ở ôm cây đợi thỏ, mà bọn họ mấy cái, mới là hoàn hoàn toàn toàn có mắt như mù.
Chước Nhật Thánh Tử tung ra một cái tinh bàn, củng cố buông xuống chi trận, tinh bàn trên có khắc họa đại lượng tinh tú cùng trận pháp đồ văn, thoạt nhìn thập phần huyền ảo.
Powered by GliaStudio

close
Tinh bàn bị tung ra tới lúc sau, nguyên bản chấn động không thôi
buông xuống chi trận, ổn định rất nhiều.
“Chước Nhật Thánh Tử sẽ triệu hoán một cái người nào lại đây đâu? Triệu hoán sẽ thành công sao?” Mấy cái trận pháp sư nhìn trong sân cảnh tượng, ý tưởng đại đồng tiểu dị.
Giữa sân tình huống không rõ, mấy cái trận pháp sư trốn đến một
bên, nhất thời cũng không dám tùy ý đứng thành hàng.
“Mau, phá cái kia tinh bàn.” Hắc quạ đen chụp phủi cánh, có chút
vội vàng nói.
Mấy cái trận pháp sư ánh mắt dao động, một đám nỗi lòng phập phồng lợi hại.
“Không gian truyền tống sau lưng người, hơi thở rất cường đại, hẳn là cái Hoàng giai.” Công Tôn Minh nói.
“Chước Nhật Thánh Tử cư nhiên âm thầm trù bị triệu hoán một cái Hoàng giai lại đây.” Tuyên Đình nói.
Tô Mạt hít sâu một hơi, nói thầm nói: “Có thể triệu hoán lại đây sao?”
Càng là thực lực cao cường người, càng là khó có thể xuyên qua không gian cái khe. Sở Diệp hẳn là liệu đến Chước Nhật Thánh Tử sẽ triệu hoán Hoàng giai lại đây, đối phương nếu biết, còn dám xuất hiện, tất nhiên là có ứng đối chi sách.
Tô Mạt tư tâm, cũng không hy vọng Chước Nhật Thánh Tử chiếm
thượng phong, tuy rằng Chước Nhật Thánh Tử che giấu thực hảo, nhưng là, Tô Mạt tổng cảm thấy, những người này xem bọn họ ánh mắt, tựa như coi trọng không được mặt bàn con kiến.
Tinh bàn thượng, vô số quang điểm lập loè, buông xuống pháp trận bị nhanh chóng chữa trị lên.
Công Tôn Thắng nhìn không ngừng bị chữa trị trận pháp, có chút
lo lắng, trong khoảng thời gian này, bọn họ tuy rằng vẫn luôn ở chữa trị trận pháp, nhưng là vẫn luôn đều có chút có lệ, nếu

thực
sự có Hoàng giai tu sĩ buông xuống lại đây, bọn họ sợ là cũng chiếm không được cái gì hảo.
“Thật là lợi hại pháp khí a!” Tuyên Đình nhìn không trung tinh bàn,
nhịn không được nói.
Có thể tự động chữa trị Truyền Tống Trận pháp khí, đối với trận pháp sư mà nói, tuyệt đối là vật báu vô giá.
Sở Diệp tâm niệm vừa động, Tiểu Ngân suất lĩnh ong đàn hướng tới tinh bàn bay qua đi.
Tiểu Ngân đối với tinh bàn cắn xé lên, tinh bàn nở rộ ra từng đạo tinh quang, Tiểu Ngân bị chấn bay đi ra ngoài.
Chước Nhật Thánh Tử lạnh lùng nói: “Ngăn trở bọn họ, cung nghênh gia chủ buông xuống.”
Tiểu Bạch hướng tới Chước Nhật Thánh Tử vọt qua đi, Chước Nhật Thánh Tử không kịp phát hỏa, chỉ có thể thả ra Hồn Sủng, ứng đối Tiểu Bạch công kích.
Hai bên Hồn Sủng hỗn chiến ở một khối, Sở Diệp này một phương Hồn Sủng, thực lực rõ ràng chiếm thượng phong.
Tiểu Bạch một ngụm hé miệng, che trời lấp đất không gian trảm một tổ ong hướng tới Đào Ngột thổi quét qua đi.
Trận Pháp Viện trên không trải rộng không gian cái khe, Tiểu Bạch không gian công kích nháy mắt khiến cho phản ứng dây chuyền, đại lượng không gian công kích, dừng ở Đào Ngột trên người.
Thương Lan Long không cam lòng yếu thế, hướng tới Hỗn Độn đã xảy ra tập kích.
Một chúng Hồn Sủng mỗi người tự hiện thần thông, hoa hoè loè loẹt công kích giảo hợp ở cùng nhau.
“Chúng ta trong khoảng thời gian này vất vả uổng phí.” Đổng Bình
đám người trong khoảng thời gian này, đều ở chữa trị Truyền Tống Trận.
Mà hiện tại Sở Diệp cùng Chước Nhật Thánh Tử ở bên này đại chiến, chiến đấu dư ba khiến cho nguyên bản liền tàn phá Truyền

Tống Trận, càng thêm tàn phá.
“Ngươi còn ở suy xét vấn đề này, hiện tại có thể giữ được tánh mạng liền không tồi.” Tô Mạt có chút khẩn trương nói.
“Ầm vang.” Không trung bên trong khung đỉnh bị chiến đấu dư ba,
đánh dập nát. Đại lượng nham thạch hóa thành mảnh vỡ, khắp nơi tung bay.
Tô Mạt chờ mấy cái trận pháp sư, đồng thời chi nổi lên phòng hộ trận, giữ gìn tự thân an toàn.
Truy Phong đuổi theo mấy chỉ Hồn Sủng, không ngừng phóng thích Luân Hồi Pháp Quyết, hạ thấp mấy chỉ Hồn Sủng thực lực.
Thương Lan Long không ngừng phóng thích Băng hệ pháp quyết,
khắp nơi phát động tiến công.
Hắc quạ đen phành phạch cánh, nhìn không trung bên trong, phá
thành mảnh nhỏ Truyền Tống Trận, nói: “Có cái gì muốn ra tới a!
Ta nguyền rủa ngươi, buông xuống thất bại.”
Sở Diệp nhìn không trung bên trong tinh bàn, tâm tư không ngừng chuyển động.
Trước mắt tuy rằng là bọn họ bên này chiếm thượng phong, nhưng là, một khi làm buông xuống hoàn thành, thế cục liền sẽ trong khoảnh khắc nghịch chuyển.
Sở Diệp lấy ra la bàn, hướng tới không trung bên trong tinh bàn tạp qua đi.
Tinh bàn bên ngoài linh khí vòng bảo hộ, một chút bị la bàn đâm
nát, vị trí cũng xuất hiện hơi hơi chếch đi.
“Đó là cái gì pháp khí?” Đổng Bình tràn đầy ngoài ý muốn nói.
Chước Nhật Thánh Tử lấy ra tinh bàn, rõ ràng không phải giống nhau pháp khí, Sở Diệp tế ra tới pháp khí nhìn như thường thường vô kỳ, uy lực lại có chút ra người đoán trước.
La bàn không ngừng va chạm tinh bàn, tinh bàn bị đâm không ngừng lay động.
La bàn nở rộ ra một trận quang mang, tinh bàn thượng từng đạo

tinh văn chia lìa ra tới, dấu vết ở la bàn phía trên.
“Đây là……”
“Pháp khí cắn nuốt a!” Có đôi khi, cao đẳng pháp khí gặp được cùng chính mình cùng nguyên pháp khí là lúc, sẽ lẫn nhau tranh
đấu, rồi sau đó lẫn nhau cắn nuốt.
Chước Nhật Thánh Tử tinh bàn, hiển nhiên là chí bảo, mà Sở Diệp la bàn nếu có thể cắn nuốt tinh bàn, thuyết minh quy cách càng cao.
Chước Nhật Thánh Tử thực mau phát hiện tinh bàn dị trạng, muốn thu hồi tinh bàn, làm Sở Diệp thả ra linh hồn công kích đánh gãy.
La bàn dung hợp tinh bàn lúc sau, nở rộ ra một trận lộng lẫy tinh
quang.
“Ngươi!” Chước Nhật Thánh Tử tràn đầy tức giận nhìn Sở Diệp, trong lòng đã là khiếp sợ, lại là tức giận.
Chước Nhật Thánh Tử nguyên bản cho rằng Sở Diệp có thể khế ước Bạch Hổ, bất quá là đi rồi cứt chó vận, này sẽ lại không như vậy tưởng, Sở Diệp trên tay cư nhiên có một cái thần bí khó lường la bàn, có thể nuốt rớt hắn tinh bàn, tuyệt đối là vật báu vô
giá.
Sở Diệp nhìn la bàn, thầm nghĩ: Không hổ là ngọc trụy không gian
xuất phẩm, quả nhiên không tầm thường.
Buông xuống thất bại, buông xuống chi trận lúc sau, truyền đến một trận bạo nộ thanh âm.
Sở Diệp lấy ra hai quả Thái Dương Chi Quả luyện chế bạo liệt trận bàn, hướng bị xé rách không gian cái khe bên trong tạp qua đi, trận bàn bị kíp nổ, thuận tiện bạo phát khủng bố nổ mạnh.
Trận Pháp Viện trên không không gian vốn dĩ liền không ổn định,
bị nổ mạnh trận bàn một hướng, tức khắc dẫn phát rồi công dã tràng gian gió lốc, toàn bộ Trận Pháp Viện trên không nhiều ra không ít không gian cái khe.

Truyền Tống Trận mặt sau truyền đến một trận kêu rên, Sở Diệp cong cong khóe miệng, thầm nghĩ: Thực hảo, buông xuống người, giống như bị thương, chỉ cần nắm chắc hảo thời cơ, Hoàng cấp lại có thể như thế nào?

Chương 338: Chương 338

Trận pháp đại sảnh bên trong, mấy cái trận pháp sư, điên cuồng truyền âm giao lưu.
“Này hơi thở hình như là Thái Dương Chi Quả.”
“Sở Diệp như thế nào lấy Thái Dương Chi Quả luyện chế thành nổ mạnh trận bàn, quá xa xỉ đi.”
“Tuy rằng lãng phí một ít, nhưng là hiệu quả thực hảo a!”
“Thái Dương Chi Quả nơi nào tới? Thái Dương bộ lạc sao?”
“Hẳn là không phải đâu, Thái Dương Chi Quả ở Thái Dương bộ lạc là thánh quả, mới sẽ không làm Sở Diệp luyện chế thành nổ mạnh trận bàn như vậy lãng phí.”
“Kia truyền tống bên trong Hồn Hoàng, nên không phải là đã chết
đi.” Tô Mạt hỏi.
“Hẳn là không có đi.” Đây chính là Hồn Hoàng cường giả a! Hẳn là không dễ dàng chết như vậy, Sở Diệp mới Vương giai Bát giai, nếu là thật giết một cái Hồn Hoàng, tuyệt đối có thể sử sách lưu danh.
……
“Ngươi!” Mấy cái trận pháp sư nhận ra Thái Dương Chi Quả, Chước Nhật Thánh Tử cũng nhận ra tới.
Ở Chước Nhật Thánh Tử xem ra, Thiên Hải Vực tu luyện trình độ
thấp hèn, bên này Hồn Sủng Sư phần lớn là một ít chưa thấy qua cái gì đại việc đời nghèo kiết hủ lậu.
Chước Nhật Thánh Tử không nghĩ tới, bên này cư nhiên sẽ có Thái Dương Chi Quả, Thái Dương Chi Quả ở Thánh Viện địa giới, cũng là thập phần hiếm thấy thiên tài địa bảo.
Sở Diệp cái này kẻ điên, cư nhiên đem Thái Dương Chi Quả

luyện chế thành trận bàn, liền tính là hắn cũng sẽ không như vậy
xa xỉ.
Sở Diệp đem trên tay bạo phá phù, nổ mạnh chấn bàn, toàn bộ hướng tới không trung bên trong không gian cái khe tạp qua đi.
Không gian cái khe lúc sau Hồn Sủng Sư, tựa hồ muốn mắng cái gì, tiếng mắng làm tiếng nổ mạnh cấp che giấu.
Không gian truyền đến một trận dao động, một con hình thái dữ
tợn Quỷ Liêu từ trận pháp cái khe bên trong chạy ra tới.
Cổ Chước Nhật triệu hoán Cổ Hùng là Hoàng giai tu sĩ, đối phương trên tay có một con Hoàng giai Hồn Sủng, năm con Vương thú, trừ bỏ bản mạng hoàng thú, Quỷ Liêu là lợi hại nhất một con.
Ở Sở Diệp thao tác dưới, lâm thời Truyền Tống Trận phá thành mảnh nhỏ.
Truyền Tống Trận lúc sau Hồn Hoàng chỉ tới kịp lâm thời mở ra một cái cái khe, đem Quỷ Liêu tặng ra tới, này bản nhân lại là không biết bị không gian Truyền Tống Trận truyền tống đi nơi nào.
Chước Nhật Thánh Tử bị Sở Diệp, Lâm Sơ Văn Hồn Thú đè nặng đánh, Quỷ Liêu một toát ra tới, Chước Nhật Thánh Tử một chút phấn chấn.
“Quỷ Liêu, giết bọn họ.” Chước Nhật Thánh Tử hồng mắt mệnh lệnh nói.
“Này chỉ Hồn Sủng trên người hơi thở thực đáng sợ a!” Tô Mạt nhìn Quỷ Liêu liếc mắt một cái, liền cảm thấy cả người phát run.
“Hẳn là Cửu giai đỉnh núi Hồn Thú, khoảng cách Hoàng giai cũng
chỉ có một bước xa.” Công Tôn Thắng nói.
“Nó bị thương.” Đổng Bình nói.
Tuyên Đình nhíu lại mày, thầm nghĩ: Bị thương cũng bình thường,
dù cho là Hoàng giai cao thủ, cũng thực dễ dàng bị lạc ở không gian cái khe bên trong, Quỷ Liêu có thể từ không gian cái khe bên

trong thành công xuyên ra tới, đã không dễ dàng.
“Vương giai Cửu giai a! Ta cảm giác bị áp không thở nổi.” Tô Mạt thần sắc căng chặt nói.
Tô Mạt chỉ là tân tấn Hồn Vương, cùng Hồn Vương hậu kỳ chênh
lệch thật lớn, nếu không phải mấy cái trận pháp sư đồng bạn bảo
vệ, đối mặt mấy chỉ Vương giai hậu kỳ hung thú, đã sớm hỏng mất.
“……”
Quỷ Liêu hướng tới Thương Lan Long chém ra một trảo, Thương
Lan Long trên người, nháy mắt nhiều ra ba đạo đen nhánh miệng
vết thương.
Bát giai cùng Cửu giai chênh lệch vẫn là rất lớn, Quỷ Liêu tốc độ cực nhanh, Thương Lan Long không có thể tránh thoát đi.
Tiểu Bạch cùng Quỷ Liêu dây dưa ở cùng nhau, Quỷ Liêu bị thương, Tiểu Bạch cấp bậc thấp một ít, hai bên thế lực ngang nhau.
Tiểu Bạch đối với Sở Diệp rống lên một tiếng, Sở Diệp thức hải bên trong, vang lên Tiểu Bạch oán giận. “Đều là ngươi không giúp
ta tiến giai Cửu giai, nếu là tiến giai Cửu giai, lão tử hiện tại là có thể đè nặng hắn đánh.”
Sở Diệp: “……” Hiện tại nói cái này, giống như không phải thời điểm đi.
“Nga, gia hỏa này rất cường hãn a! Còn có thượng cổ huyết mạch, huyết tế, huyết tế nó!” Hắc quạ đen chụp phủi cánh, kích động vạn phần nói.
Quỷ Liêu hướng tới hắc quạ đen nhào tới, hắc quạ đen linh hoạt trốn rồi qua đi.
Bởi vì Trận Pháp Viện hoàn cảnh đặc thù, này sẽ toàn bộ trận pháp đại sảnh, đều tràn ngập không gian cái khe, hắc quạ đen khống chế khí vận, có được sung túc dự phán năng lực, có thể dễ dàng né qua không gian cái khe, Quỷ Liêu liền không may mắn

như vậy.
Truy Phong một đạo Luân Hồi Pháp Quyết, ở giữa Quỷ Liêu.
Sở Diệp nhìn Quỷ Liêu, nghĩ thầm: Cấp bậc cũng không phải toàn
bộ a! Thương Lan Long không phải Quỷ Liêu đối thủ, nhưng là, như vậy một con hung thú, lại ở hắc quạ đen trên tay ăn nghẹn.
Thương Lan Long nhìn Quỷ Liêu, có chút nghi hoặc nói: "Kỳ quái,
như thế nào vẫn là Vương giai Cửu giai? Hắn đều bị thương, Truy
Phong ngươi cư nhiên còn hạ thấp không được thực lực của hắn, Truy Phong ngươi không được a!"
Bạch Hổ nhìn Quỷ Liêu, gầm nhẹ một tiếng, nói: "Nó thực lực, đã
giảm xuống rất nhiều."
Quỷ Liêu sở dĩ vẫn là Vương giai Cửu giai, có thể là bởi vì đối phương đã chạm đến Hoàng giai bình cảnh, có thể tính nửa bước
Vương giai.
Quỷ Liêu trên người hơi thở thập phần cường thịnh, có chút giống
phía trước Bạch Hổ con rối.
Nếu không phải Tiểu Bạch, Truy Phong thực lực tăng lên không ít,
Sở Diệp thật đúng là sẽ cảm giác được không nhỏ áp lực.
"Đơn đả độc đấu không được, quần ẩu a!" Sở Diệp giương giọng nói.
Tô Mạt nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Có thể đem quần ẩu nói như vậy chính khí lẫm nhiên, cũng chính là Sở Diệp.
Powered by GliaStudio
close
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: "Ta nguyền rủa ngươi, miệng vết thương chuyển biến xấu."
Ở hắc quạ đen nguyền rủa dưới, Quỷ Liêu miệng vết thương cư nhiên mở rộng không ít, hắc quạ đen trong khoảng thời gian

này,
chủ trì mấy lần huyết tế, huyết tế thu hoạch đến khí vận, Ô Ô giữ
lại không ít, lúc này phóng thích ra tới, khiến cho nguyền rủa hiệu
quả, vượt mức bình thường hảo.
Quỷ Liêu hướng tới hắc quạ đen đuổi theo qua đi, hắc quạ đen linh hoạt ở trận pháp đại sảnh bên trong trốn tránh.
Hắc quạ đen cố ý đem Quỷ Liêu hướng không gian cái khe dày đặc địa phương dẫn, Tiểu Bạch nhất chiêu không gian hỗn loạn thuật, tức khắc, Quỷ Liêu bị quấn vào không gian cái khe, nháy mắt bị không gian chấn động chi lực bị thương nặng.
Sở Diệp thả ra linh hồn lực, phối hợp Tiểu Bạch, vận dụng nơi đây không gian chi lực, oanh sát Quỷ Liêu.
Trận Pháp Viện bên trong không gian chi lực, bị đầy đủ lợi dụng lên, Quỷ Liêu thân thể bị không gian chi lực xé rách mở ra.
Đổng Bình đám người nhìn Quỷ Liêu chia năm xẻ bảy thân thể, chỉ cảm thấy hãi hùng khiếp vía.
Công Tôn Minh hít sâu một hơi, nhìn Quỷ Liêu thi thể, chỉ cảm thấy hãi hùng khiếp vía, đây chính là Cửu giai đỉnh hung thú a!
Công Tôn Minh nguyên bản còn tưởng rằng lợi hại như vậy hung
thú toát ra tới, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn sẽ có phiền toái, không nghĩ tới sẽ là như thế này.
Vừa rồi trong nháy mắt, đại sảnh bên trong tàn phá trận pháp chi
lực, đều bị Sở Diệp dẫn động, nếu không phải như thế, Quỷ Liêu sẽ không nháy mắt trọng thương, Sở Diệp đối nơi đây tàn trận khống chế chi lực không giống bình thường.
Bằng Sở Diệp chiêu thức ấy ngự trận năng lực, liền có thể phỏng đoán, đối phương năng lực không đơn giản.
Sở Diệp chờ mấy người lực chú ý đều ở Quỷ Liêu trên người, quay đầu, Sở Diệp đột nhiên phát hiện, Chước Nhật Thánh Tử cư nhiên lại không thấy.
“Cái này Thánh Tử thật sự là thuộc chuột, cư nhiên lại không thấy.” Hắc quạ đen có chút tiếc nuối nói.

Tiểu Bạch đối với Sở Diệp tru lên nói: “Đều tại ngươi, nếu là ta tiến giai Cửu giai, cái kia ngu xuẩn Thánh Tử tuyệt đối chạy không được.”
Sở Diệp đối với giương nanh múa vuốt Tiểu Bạch, trấn an nói: “Ngươi không tiến giai Cửu giai, cũng rất lợi hại.”
Tiểu Bạch nghe được Sở Diệp nói, gật gật đầu, nói: “Nói không tồi, bất quá, Tiểu Bạch đại nhân còn có thể lợi hại hơn.”
Thương Lan Long có chút kích động nói: “Mặc kệ hắn, chúng ta trước đem này đầu Quỷ Liêu cấp huyết tế, huyết tế hắn, vừa vặn làm ta tiến giai Cửu giai!”
Tiểu Bạch có chút kích động nói: “Không được, trước làm bản đại
nhân tiến giai Cửu giai.”
Sở Diệp ôm hai tay, nói: “Được rồi, không cần tranh, đại gia cộng đồng tiến bộ mới là tốt nhất.”
Ô Ô thả ra tế đỉnh, trực tiếp ở lộn xộn Vạn Trận Viện phế tích chủ
trì huyết tế.
Mấy cái trận pháp sư không kịp rời đi, thấy một hồi huyết tế thịnh
yến.
Quỷ Liêu bị để vào tế đỉnh bên trong, tiến hành tế luyện, từng đoàn khí vận đám mây chậm rãi ngưng kết ra tới.
Hiến tế Vương giai đỉnh yêu thú, thu hoạch khí vận không giống
người thường, bình thường Vương giai Thất giai yêu thú hiến tế,
có thể thu hoạch khí vận đám mây đại khái có tam đóa, mà hiến tế Quỷ Liêu, ước chừng thu hoạch mười ba đóa.
Hiến tế kết thúc, Tiểu Bạch, Thương Lan Long tuy rằng không có
tiến giai, thực lực lại tinh tiến không ít.
Ô Ô thuận lợi tiến giai Vương giai Ngũ giai, đối khí vận khống chế
lực nâng cao một bước.
Ô Ô ngồi ở tế đỉnh phía trên, thỏa thuê đắc ý nói: “Không tồi,

không tồi, không hổ là Cửu giai Hồn Thú, đoạt được khí vận nhiều
hơn, Chước Nhật Thánh Tử thật là cái Thiện Tài Đồng Tử, gần nhất đều tóm được hắn một cái kéo lông dê, thật là làm Ô Ô đại nhân ngượng ngùng, bất quá tính, ai làm kia tiểu tử thiếu tấu."
Tô Mạt mấy cái trận pháp sư hai mặt nhìn nhau, thầm nghĩ: Này chỉ hắc quạ đen nói chuyện thật độc a! Chước Nhật Thánh Tử nếu là ở chỗ này, sợ là phải bị tức chết rồi.
Hiến tế xong, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn liền đi rồi.
"Khí vận thêm thân, hẳn là thực thoải mái a!" Tô Mạt tràn đầy hâm
mộ nói.
Phía trước hiến tế thời điểm, hắc quạ đen đem khí vận đám mây quán chú tới rồi mấy chỉ Hồn Sủng trên người.
Hiến tế Quỷ Liêu khí vận quá nồng, Tô Mạt cũng đã chịu một chút
khí vận lan đến, chỉ là một chút tự do khí vận, Tô Mạt cũng cảm giác thần thanh khí sảng.
Công Tôn Thắng gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!" Nếu là hắn có thể phân đến một chút khí vận đám mây, hẳn là cũng có thể tiến giai.
Hắc quạ đen nói không sai a! Từ nào đó trình độ đi lên nói, Chước Nhật Thánh Tử xác thật là Thiện Tài Đồng Tử.
……
Thiên Xảo Đảo.
Sở Diệp đùa nghịch la bàn, nói: "Không có Chước Nhật Thánh Tử
tung tích."
La bàn ở dung hợp tinh bàn lúc sau, tác dụng biến đại, trong đó một cái tác dụng, chính là hiện tại la bàn có thể dùng để trinh trắc
không gian cái khe.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn gần nhất đã lợi dụng la bàn, tìm được rồi rất nhiều cái bí cảnh.
Bất quá, thập phần đáng tiếc, mấy cái bí cảnh đã sớm đã bị quét sạch một lần một lần, cái gì thứ tốt cũng chưa.

Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc nói: “Hắn là ẩn tàng rồi hơi thở, vẫn là chuyển dời đến chạy đi đâu?”
Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: “Hẳn là phía trước ở Vạn Trận Viện thời điểm, lâm thời mở ra không gian truyền tống, chuyển dời đến mặt
khác đảo nhỏ đi.”
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Chạy rất nhanh a!”
“Ai nói không phải đâu?” Sở Diệp phía trước còn sẽ kiêng kị Chước Nhật Thánh Tử một vài, nhưng là, Quỷ Liêu sau khi chết, mấy tiểu nhân thực lực lại có không nhỏ trưởng thành, Sở Diệp đã dần dần không thế nào đem Chước Nhật Thánh Tử để vào mắt.
Thành công ngăn chặn Chước Nhật Thánh Tử buông xuống kế hoạch, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cũng không có lập tức rời đi Thiên Xảo Đảo.
Ô Ô ngẫu nhiên phát hiện Thiên Xảo Đảo, tựa hồ có không ít tàn phá khí vận chi vật, quyết định lưu lại đào đào bảo.

Chương 339: Chương 339

Sở Diệp cùng Chước Nhật Thánh Tử lại làm một hồi sự tình, thực
mau lan truyền mở ra.
“Buông xuống chi thuật?” Cung Thần nói thầm nói.
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, Chước Nhật Thánh Tử bên ngoài thượng ở chữa trị Truyền Tống Trận, ngầm, tựa hồ là tưởng tiếp dẫn tu sĩ buông xuống lại đây.”
“Người nọ đâu?” Cung Thần hỏi.
“Buông xuống thất bại, rất có khả năng bị lạc ở nơi nào.” Cung Khiếu lòng còn sợ hãi nói.
Căn cứ Thiên Xảo Đảo bên kia truyền tới tin tức, cái kia truyền tống giả hẳn là bị bị thương nặng, lấy Vương giai tu vi bị thương nặng Hồn Hoàng, mặc dù là lợi dụng Truyền Tống Trận thời cơ, cũng vẫn là thập phần làm cho người ta sợ hãi, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn còn làm thịt Hồn Hoàng một con Hồn Sủng, tuyệt đối
là hành động vĩ đại.
Cung Thần gật gật đầu, thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói: “Vậy là tốt
rồi.” Thực sự có Hoàng giai cao thủ buông xuống lại đây, vậy tai vạ đến nơi.
“Trận Pháp Viện bên kia, xuất hiện một con Quỷ Liêu, giống như
bị hắc quạ đen huyết tế.” Cung Khiếu nói.
Cung Thần chớp chớp mắt, nói: “Kia Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thật có phúc, nếu, ta cùng qua đi, nói không chừng có thể ra một phân lực, lại phân điểm chỗ tốt.”
Cung Khiếu hoành Cung Thần liếc mắt một cái, nói: “Quỷ Liêu

là
Vương giai đỉnh Hồn Thú, ngươi qua đi, nói không chừng bị một ngụm nuốt."
Cung Thần có chút buồn bực nói: "Phụ thân, ta nơi nào có như vậy không được việc a!"
Cung Khiếu cười cười, nói: "Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ứng đối đột phát sự kiện năng lực, so với ta tưởng tượng càng cường."
Đối thủ là Thánh Viện, cũng chỉ có như vậy ứng biến chi lực mới có thể chống lại.
……
Thiên Ám Đảo.
Chước Nhật Thánh Tử sắc mặt dị thường khó coi, Vạn Trận Viện sự tình đã qua đi mấy ngày, bất quá, Cổ Chước Nhật như cũ không có hòa hoãn lại đây.
"Sở Diệp như thế nào sẽ sớm có chuẩn bị?" Cổ Chước Nhật có chút nghi hoặc nói.
Buông xuống chi thuật thuộc về cổ tộc chi thuật, Sở Diệp bất quá
là một cái hoang dã nơi đồ quê mùa, Cổ Chước Nhật không nghĩ ra, Sở Diệp như thế nào sẽ biết hắn tính toán, còn chọn chuẩn thời cơ, thành công phá hư.
Cổ Chước Nhật mấy ngày trước đây "Nhẫn nhục phụ trọng", chính là tưởng tiếp dẫn gia tộc tiền bối lúc sau, đem Sở Diệp đám
người một lưới bắt hết, không nghĩ tới, lại là làm Sở Diệp tương kế tựu kế.
Nghĩ đến phía trước tập kích Mộc tộc, cũng bị Sở Diệp trước tiên liêu trung, Cổ Chước Nhật có loại phẫn hận lại vô lực cảm giác.
Cổ Phóng hít sâu một hơi, nói: "Sở Diệp biết chân tướng, có thể hay không là trận pháp sư hiệp hội người mật báo."
Cổ Chước Nhật có chút hoài nghi nói: "Chẳng lẽ là Phong Tầm?"
Phong Tầm là năm đó Thánh Viện người trong hậu duệ, bất quá, Cổ Chước Nhật chỉ là làm này hỗ trợ chữa trị Truyền Tống Trận, cũng không có đem chính mình chân thật ý đồ nói cho đối phương.
Cổ Giang híp mắt mắt, có chút dữ tợn nói: "Có khả năng, trận

pháp sư hiệp hội kia mấy cái trận pháp sư, hẳn là vẫn luôn đều cùng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn có liên hệ, một đám xà chuột hai quả nhiên tường đầu thảo."
Cổ Phóng sắc mặt có chút không xong, Quỷ Liêu có được thượng cổ huyết mạch, trừ bỏ Du Thiên Côn Bằng, là Cổ Hùng trên tay lợi
hại nhất một con Hồn Thú.
Cổ Hùng sẽ ở buông xuống pháp thuật phát sinh ngoài ý muốn thời điểm, mạnh mẽ đem Quỷ Liêu đưa ra tới, hẳn là cảm thấy hơn nữa Quỷ Liêu, đủ để ứng phó đối thủ, đáng tiếc…… Bạch bạch chôn vùi Quỷ Liêu.
Cổ Phóng trong lòng có chút khẩn trương, Quỷ Liêu đã chết, Cổ Hùng hẳn là cũng sẽ có điều tổn thương, phía trước, buông xuống thất bại, Cổ Hùng tiền bối nên đã chịu bị thương, lại đã chết một con Hồn Sủng, thương thế hẳn là sẽ càng thêm.
"Lão tổ tông cũng không biết bị truyền tống đi nơi nào." Cổ Chước
Nhật hiện tại lại muốn gặp đến Cổ Hùng, lại không nghĩ nhìn thấy.
Nếu là Cổ Hùng khắp nơi, thu thập Sở Diệp hẳn là dễ như trở bàn tay sự tình, chỉ cần gia chủ vừa đến, hắn tất nhiên có thể báo thù
rửa hận, rửa mối nhục xưa. Nhưng là, Cổ Chước Nhật lại có chút lo lắng, lần này sự tình, bọn họ xử lý quá không xong, trả giá lớn như vậy đại giới, không thu hoạch được gì, Cổ Hùng sợ là sẽ đối bọn họ thất vọng thực.
"Sở Diệp cái này hỗn trướng." Cổ Chước Nhật trong lòng bị đè nén, đối Sở Diệp hận ý càng ngày càng tăng.
……
Thiên Tốc Đảo.
"Sở Diệp cùng Cổ Chước Nhật lại đánh một trận sao?" Lâm Mộng Dung hỏi.
Mộ Lăng Thiên gật gật đầu, nói: "Là, Quỷ Liêu đã chết."
Cổ Chước Nhật lại đây lúc sau, đã cùng Sở Diệp đánh tam giá, lần đầu tiên La Thông Thiên làm phản, lần thứ hai, đã chết hai người thủ hạ, lần thứ ba, triệu hoán giúp đỡ thất bại, tổn thất

Quỷ
Liêu.
Mộ Lăng Thiên đánh giá, Cổ Chước Nhật chỉ sợ đã đối Sở Diệp có bóng ma tâm lý, này cũng không phải là cái gì chuyện tốt. Một khi Hồn Sủng Sư có khúc mắc, tâm cảnh liền sẽ đã chịu ảnh hưởng, thực lực tăng lên cũng sẽ đã chịu hạn chế.
"Quỷ Liêu, kia không phải Cổ Hùng Hồn Sủng sao?" Lâm Mộng Dung nói.
Mộ Lăng Thiên gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Xác thật là Cổ Hùng Hồn Sủng. Cổ Chước Nhật muốn triệu hoán Cổ Hùng lại đây, làm Sở Diệp cấp phá hủy."
"Kia Cổ Hùng hiện tại ở nơi nào?"
Mộ Lăng Thiên lắc lắc đầu, nói: "Nói không hảo đâu." Không gian
truyền tống việc này, vốn dĩ chính là sai một li đi một dặm. Có lẽ,
Cổ Hùng còn ở Thánh Viện địa giới, có lẽ lưu lạc tới rồi vực ngoại không gian, có lẽ, đối phương đã buông xuống Thiên Hải Vực, chỉ
là không ở Thiên Xảo Đảo.
"Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hiện tại đang làm gì đâu?" Lâm Mộng Dung hỏi.
Mộ Lăng Thiên hít sâu một hơi, nói: "Bọn họ giống như lưu tại Thiên Xảo Đảo."
Lâm Mộng Dung rầu rĩ nói: "Này hai tên gia hỏa nhưng thật ra vận
khí tốt, mỗi lần đều có thể hóa hiểm vi di……"
……
Thiên Xảo Đảo.
"Cái này ấm sành bao nhiêu tiền a!" Một con đủ mọi màu sắc anh
vũ đối với quán chủ, kiêu căng ngạo mạn hỏi.
"Một trăm vạn đồng vàng."
Anh vũ lớn tiếng mắng: "Một trăm vạn, ngươi mông ai a! Ngươi có
phải hay không xem bổn anh vũ đại nhân lớn lên một bộ coi

tiền
như rác bộ dáng, liền tưởng hố ta?”
“Như thế nào sẽ, anh vũ đại nhân đây là đánh gãy giới, cái này ấm sành là ta ở di tích bên trong tìm được, nếu không phải ta gần
nhất đỉnh đầu khẩn, còn sẽ không như vậy bán rẻ.”
“Nói di tích giống như thực ghê gớm dường như, Thiên Xảo Đảo bên này, tùy tiện đánh cái dã chiến, đều có thể lăn đến một cái di tích, di tích thực ghê gớm sao?” Màu mao anh vũ lớn tiếng hét lên.
“Cái này ấm sành là thứ tốt a! Phía trước, có cái Hồn Sủng Sư nói, hắn nguyện ý hoa 130 vạn đồng vàng tới mua.” Quán chủ nói.
Màu mao anh vũ hùng hùng hổ hổ nói: “Nga khoát, 130 vạn, vậy ngươi như thế nào không bán đâu?”
“Hắn đi lấy tiền trên đường, bị người chặn giết, lúc sau liền không
có như vậy biết hàng người.” Quán chủ tràn đầy tiếc nuối nói.
Màu mao anh vũ phành phạch cánh, nói: “Nga, như vậy xui xẻo, làm người chặn giết.”
Quán chủ gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Thật là xui xẻo.”
“Được rồi, một trăm vạn liền một trăm vạn đi, tiện nghi ngươi.” Màu mao anh vũ duỗi thân cánh chim nói.
Quán chủ có chút vui sướng nói: “Hảo.”
Một con Kim Ô xa xa bay lại đây, Kim Ô ở không trung bên trong lượn vòng một vòng, hướng tới màu mao anh vũ phương hướng hạ xuống.
“Ô Ô đại nhân.” Khoa Phụ Vân Viêm chắp tay nói.
Powered by GliaStudio
close
Màu mao anh vũ phành phạch cánh, nói: “Ta không phải Ô Ô đại
nhân, ta là anh vũ đại nhân, ngươi nhận sai điểu.”
Khoa Phụ Vân Viêm biết nghe lời phải nói: “Hảo đi, anh vũ đại nhân, Sở thiếu cùng Lâm thiếu đâu?”
“Sở thiếu, Lâm thiếu, đó là cái gì vô danh hạng người, anh vũ đại

nhân không biết."
Khoa Phụ Vân Viêm: "…… Ô Ô đại nhân không cần náo loạn."
"Ngươi cái ngu xuẩn! Phá hủy Ô Ô đại nhân hoàn mỹ ngụy trang."
Ô Ô tràn đầy tức giận chỉ trích nói.
Khoa Phụ Vân Viêm cười cười, nói: "Là là là, ta sai."
Hắc quạ đen mấy ngày nay vẫn luôn ở Thiên Xảo Đảo bên này đào bảo, có thể nói "Vận Đen Quạ", thực dễ dàng làm người liên tưởng đến Lâm Sơ Văn Hồn Sủng, hắc quạ đen có thể nói là đại danh đỉnh đỉnh. Hắc quạ đen nhìn trúng cái gì, liền sẽ gặp phải chủ hàng đề giới, hoàn toàn không có nhặt của hời cơ hội.
Vì cải thiện loại tình huống này, hắc quạ đen ngụy trang thành anh vũ, trên thực tế, ngụy trang thành anh vũ, tình huống cũng không có quá lớn chuyển biến tốt đẹp, rốt cuộc sẽ cò kè mặc cả điểu thật sự là quá ít thấy.
Xem bị kêu phá thân phận, hắc quạ đen đơn giản khôi phục tướng mạo sẵn có, "Ô Ô đại nhân, vẫn là tướng mạo sẵn có uy phong bát diện, làm người nghe tiếng sợ vỡ mật."
Khoa Phụ Vân Viêm gật gật đầu, nói: "Là là là, Ô Ô đại nhân nói rất đúng." Bị Vận Đen Quạ lây dính người trên, vận đen tận trời, như thế nào có thể không cho người nghe tiếng sợ vỡ mật.
"Ngươi như thế nào đột nhiên tới?"
Khoa Phụ Vân Viêm cười cười, nói: "Đột nhiên nghĩ đến trông thấy Sở thiếu cùng Lâm thiếu, bọn họ đi nơi nào."
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: "Đi bí cảnh, được rồi, Ô Ô đại nhân thân phận bại lộ, nhặt của hời cũng thất bại, ta mang ngươi
đi tìm bọn họ đi."
Hắc quạ đen mang theo Khoa Phụ Vân Viêm đi rồi, lưu lại mấy cái bày quán kín người là hưng phấn nghị luận lên.
"Ta liền nói là Lâm thiếu hắc quạ đen, xem đi, không sai đi."
"Không nghĩ tới, Lâm thiếu Hồn Sủng, cư nhiên thật sự sẽ đến thăm chúng ta loại này tiểu quầy hàng."
"Chu huynh, kia chỉ quạ đen đôi mắt chính là thực độc, ngươi bình gốm có lẽ không ngừng một trăm vạn."
"Một trăm vạn cũng không ít, lung tung ra giá sẽ tao báo ứng."

“Nói cũng là.” Phía trước có cái quán chủ, nhận ra hắc quạ đen thân phận, ra giá người khác tam vạn đồng vàng một khối cành khô, bán cho hắc quạ đen muốn 300 vạn đồng vàng, một chút đem hắc quạ đen cấp chọc giận, hiện tại mỗi ngày ra cửa dẫm cứt chó.

……

Hắc quạ đen mang theo Khoa Phụ Vân Viêm vào một cái bí cảnh.

Khoa Phụ Vân Viêm tiến vào bí cảnh không lâu, liền nhìn đến một
cái người cao to lôi kéo Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đang nói cái gì.

“Vị đạo hữu này, đây là vừa mới khai quật ngàn năm thiên dương
thảo a! Chỉ cần tam vạn đồng vàng liền bán.”

Sở Diệp vẫy vẫy tay, nói: “Không cần, ta không thích thiên dương
thảo.”

“Là kia nam nhân như thế nào có thể không thích thiên dương thảo đâu? Bằng không một vạn đồng vàng?” Người cao to thiếu niên đỏ mặt, có chút vội vàng nói.

Sở Diệp: “Một vạn đồng vàng, quá quý……”

“Kia một ngàn.”

Sở Diệp: “……” Cái này kẻ lừa đảo không được a! Thiên dương thảo, nơi nào là một ngàn đồng vàng có thể mua được?

“Một ngàn đồng vàng, thực lợi ích thực tế.”

Sở Diệp thầm nghĩ: Một ngàn đồng vàng xác thật lợi ích thực tế, thiếu niên lấy ra tới dược thảo, không phải ngàn năm thiên dương
thảo, mà là liệt dương thảo, giá trị xa không bằng thiên dương thảo, nhưng cũng không phải hoàn toàn không có giá trị. Đây là cái thật thành kẻ lừa đảo a! Nhìn như là cái tay mới.

“Sở thiếu!” Khoa Phụ Vân Viêm hướng tới Sở Diệp đi qua.

Nhìn đến Khoa Phụ Vân Viêm, ban đầu còn lôi kéo Sở Diệp đẩy mạnh tiêu thụ người, bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, sắc mặt đại biến,
trong miệng kêu “Hiểu lầm, hiểu lầm” đại kinh thất sắc trốn đi.

“Sở thiếu, sao lại thế này?”
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Không có gì, Thiên Xảo Đảo thường quy tiết mục.”
Thiên Xảo Đảo có rất nhiều bí cảnh, bất quá, đại bộ phận bí cảnh,
đều đã bị khai quật không sai biệt lắm, nhưng là, vẫn là có rất nhiều người không tin tà, tiến đến đào bảo, cảm thấy chính mình
là thiên mệnh chi tử, có thể tìm được bí cảnh di lưu biển cả di châu.
Sau lại, nơi đây dần dần diễn sinh một cái sản nghiệp, có chút người sẽ cố ý đem một ít pháp khí, linh thảo, chôn đến bí cảnh bên trong, ngụy trang thành bí cảnh bảo vật, dụ dỗ vừa tới ngốc tử mua sắm.
Vừa tới tu sĩ, không thiếu được bị lừa hai lần, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn bởi vì minh đầu quá thịnh, ẩn tàng rồi tướng mạo sẵn có, kết quả một không cẩn thận bị trở thành coi tiền như rác.
Hắc quạ đen nhìn đi xa tu sĩ, nói: “Hắn muốn bán ra ngươi giả thiên dương thảo, nhìn ra ngươi hư sao?”
Sở Diệp: “……”
Sở Diệp nhìn Khoa Phụ Vân Viêm, đổi đề tài nói: “Vân Viêm đạo hữu như thế nào tới?”
Khoa Phụ Vân Viêm có chút kích động nói: “Ta nghe nói Hoàng giai cường giả buông xuống sự tình, lại đây nhìn xem tình huống.”
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Chúng ta vừa mới hiến tế một
đầu Vương giai đỉnh núi Quỷ Liêu, ngươi tới không đủ xảo a! Ngươi nếu là sớm một chút tới, nói không chừng còn có thể phân
một ly canh.”
Khoa Phụ Vân Viêm cười cười, nói: “Kia thật là đáng tiếc.”
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, khặc khặc cười cười, nói: “May mắn
ngươi tới chậm, Vương giai đỉnh núi Hồn Thú, khí vận quá mỹ vị,

Ô Ô đại nhân luyến tiếc phân cho ngươi."
Khoa Phụ Vân Viêm: "……"
"Các ngươi bộ lạc đưa chúng ta Địa giai hậu kỳ tế đỉnh là đúng, lập tức cái kia tế đỉnh cũng không đủ dùng, đến đổi thành Hoàng
giai, các ngươi bộ lạc có Hoàng giai tế đỉnh sao?" Hắc quạ đen có chút chờ mong hỏi.
Khoa Phụ Vân Viêm lắc lắc đầu, rất là tiếc nuối nói: "Không có!"
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: "Ta liền biết là như thế này."
Khoa Phụ Vân Viêm: "……" Hoàng cấp tế đỉnh quy cách rất cao a! Nơi nào có thể tùy tùy tiện tiện có?
Lâm Sơ Văn tả hữu nhìn xung quanh một, nói: "Người ở đây lắm miệng tạp, chúng ta vẫn là đi ra ngoài nói đi."
Khoa Phụ Vân Viêm nghe vậy, lập tức tán đồng gật gật đầu, nói: "Chúng ta đi thôi."
Bí cảnh bên trong, mấy cái tu sĩ nhìn theo Khoa Phụ Vân Viêm cùng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn rời đi, có chút trong lòng run sợ.
"Đó là Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn?"
"Hẳn là, có thể làm Thái Dương bộ lạc người tìm tới môn, cũng chỉ có Sở Diệp cùng Lâm dược sư."
"Mạnh mẽ a! Ngươi thật ghê gớm a! Cư nhiên lừa tới rồi Sở Diệp, Lâm Sơ Văn trên đầu, ngươi lá gan không nhỏ a!"
Bị điểm danh thiếu niên, có chút lòng còn sợ hãi nói: "Ta cũng không nghĩ tới a! Ta lần đầu tiên gạt người, vì cái gì hội ngộ thượng Hồn Vương, ta rõ ràng là dựa theo sư phụ nói rất đúng lừa nhị thế tổ phương hướng tìm."
"Ngươi cư nhiên dám đẩy mạnh tiêu thụ cấp Sở Diệp bổ thận dược thảo, còn sống hảo hảo, ngươi có thể đem chuyện này viết ở truyện ký, lưu lấy truyền lại đời sau."
"Sở thiếu giống như đều là Bát giai Hồn Vương, nghe thật nhiều người ta nói, Sở thiếu sẽ trở thành Hồn Hoàng, chờ Sở thiếu trở thành Hồn Hoàng, ngươi chính là đã lừa gạt Hồn Hoàng người."

Chương 340: Chương 340

cánh, có chút ngo ngoe rục rịch.
Thái Dương bộ lạc bên này có được đại lượng hỏa hệ linh mạch, cảm nhận được linh mạch hơi thở, Thúy Vũ có chút thèm.
“Nơi này hoàn cảnh không tồi a!” Sở Diệp cười nói.
Khoa Phụ Vân Viêm cười cười, nói: “Sở thiếu quá khen.”
Thúy Vũ thực mau phát hiện Thái Dương Thần Thụ, Thái Dương
Thần Thụ tuy rằng chỉ có 1 mét tới cao, nhưng tản ra nồng đậm hỏa hệ linh khí, đối hỏa hệ Hồn Sủng mà nói, lực hấp dẫn thật lớn.
“Đây là các ngươi bộ lạc Thái Dương Thần Thụ a!” Sở Diệp hỏi.
Khoa Phụ Vân Viêm gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Sở Diệp nhận thấy được, cây nhỏ chung quanh tiềm tàng không ít
Thái Dương bộ lạc người, những người này tựa hồ đều là tới xem náo nhiệt.
“Đó chính là Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn sao?”
“Nhìn thực bình thường a! Không giống như là có ba đầu sáu tay bộ dáng.”
“Nghe nói, hai người kia rất lợi hại a! Vừa mới cùng Hồn Hoàng đánh một trận, đem Hồn Hoàng đánh tè ra quần.”
“Hai người kia nhìn có chút giống ấu tể, không nghĩ tới lợi hại như
vậy.”
“……”
Sở Diệp âm thầm mắt trợn trắng, hắn tuy rằng thực tuổi trẻ, nhưng cũng không giống ấu tể hảo sao? Đem Hồn Hoàng đánh tè

ra quần gì đó, cũng quá khoa trương, thật sự quá mức thưởng, hắn bất quá là thừa dịp đối phương hành động không tiện, nhặt cái tiện nghi.
“Việc này không nên chậm trễ, hiện tại liền bắt đầu giục sinh đi.”
Sở Diệp nói.
Khoa Phụ Vân Viêm đối này có chút cầu mà không được, “Hảo a.”
Sở Diệp miễn phí cung cấp tam đại thùng linh tuyền thủy, Kinh Chập Long vận dụng thời gian pháp tắc, Thúy Vũ chinh đến Thái
Dương bộ lạc thống nhất, rút ra hai điều hỏa hệ linh mạch linh lực
quán chú tới rồi thái dương cây ăn quả trên người, hắc quạ đen sưu tập Thái Dương bộ lạc một bộ phận tộc vận, dùng cho chúc phúc Thái Dương Thần Thụ trưởng thành.
Ở nguyên bộ phần ăn dưới, Thái Dương Thần Thụ trưởng thành không ít, thần thụ thậm chí khai ra đóa hoa.
Thái Dương Thần Thụ là Thái Dương bộ lạc thánh thụ, thánh thụ
nở hoa, dẫn tới Thái Dương bộ lạc mọi người sôi nổi kinh hô.
“Thần thụ nở hoa rồi.”
“Đã bao nhiêu năm a! Lại thấy thần thụ nở hoa rồi.”
“Thật tốt quá, qua không bao lâu, là có thể được đến Thái Dương Chi Quả.”
“Hảo nồng đậm ngọn lửa lực lượng a!”
……
Thái dương cây ăn quả bay nhanh trưởng thành, tản mát ra nồng
đậm ngọn lửa hơi thở, Sở Diệp linh hồn lực quét đến mấy cái lớn lên cao to Thái Dương bộ lạc tộc nhân, khóc rối tinh rối mù, nhịn
không được xấu hổ xoa xoa cái mũi.
“Đa tạ Sở thiếu, Lâm thiếu.” Khoa Phụ Vân Viêm chắp tay, trịnh trọng nói.
Sở Diệp cười cười, nói: “Không cần khách khí.”

……
Hoàn thành thái dương cây ăn quả giục sinh, Sở Diệp hai người rời đi Thái Dương bộ lạc, về tới Thiên Hà hoa lâm.
“Sở thiếu, đã trở lại?” Cung Thần nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
“Sở thiếu, đi Thái Dương bộ lạc, giục sinh Thái Dương Thần Thụ.”
Cung Thần nói.
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Ngươi như thế nào biết?”
Cung Thần nhún vai, nói: “Không ngừng ta biết, rất nhiều người đều đã biết.”
Cung Thần lấy ra một khối Lưu Ảnh Thạch, thả ra một đoạn hình
ảnh, hình ảnh bên trong là một cây che trời đại thụ, trên cây treo
từng miếng Thái Dương Chi Quả, kia từng miếng Thái Dương Chi
Quả, giống như từng viên tiểu thái dương.
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp hít sâu một hơi, có chút kinh ngạc nói: “Đây là Thái Dương bộ lạc kia cây thái dương thánh thụ?”
Cung Thần có chút nghi hoặc nhìn Sở Diệp, nói: “Sở thiếu không biết sao?”
“Ta rời đi thời điểm, này thụ còn không có trưởng thành như vậy.”
Sở Diệp nói.
“Thái Dương Thần Thụ mấy ngày phía trước, bắt đầu điên cuồng
hấp thu núi lửa đàn bên trong ngọn lửa năng lực trưởng thành, một ngày một cái dạng.” Cung Thần nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Thì ra là thế.” Hắn nói hắn rời đi thời điểm, kia cây thái dương cây ăn quả, xa không có lớn lên như vậy
sum xuê.
Này dã ngoại Thái Dương Thần Thụ cùng nhà ấm bên trong

dưỡng, vẫn là có nhất định khác nhau, ngọc trụy không gian bên
trong Thái Dương Thần Thụ mọc không tồi, bất quá, không có như vậy dã man sinh trưởng. Xem Thái Dương bộ lạc thần thụ mọc, Kinh Chập Long thời gian pháp tắc, Ô Ô chúc phúc chỉ sợ đều có lạc hậu hiệu ứng.
“Này hình ảnh là nơi nào tới?” Sở Diệp hỏi.
“Là Chu Du đạo nhân.” Cung Thần có chút ngượng ngùng nói.
“Gia hỏa này còn tung tăng nhảy nhót a!” Sở Diệp sắc mặt cổ quái nói.
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!” Tuy rằng Chu Du đạo nhân gia hỏa này tương đối chán ghét, bất quá, gia hỏa này xác thật có thể lộng tới không ít có giá trị tin tức.
Sở Diệp hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Chu Du đạo nhân nếu là gác ở hiện đại, tuyệt đối là đương paparazzi một phen hảo thủ.
“Sở thiếu thật lợi hại, phải biết rằng Thái Dương Thần Thụ là thánh cấp linh thực a!” Cung Thần nói.
Sở Diệp cười cười, nói: “Nơi nào nơi nào, chính là tùy tiện giục sinh một chút, nào biết đâu rằng, lập tức trường như vậy cao.”
Cung Thần: “……”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn giục sinh Thái Dương bộ lạc Thái Dương Thần Thụ sự tình, lan truyền nhanh chóng, trong lúc nhất
thời đại lượng Hồn Sủng Sư, đều muốn cho hai người hỗ trợ giục sinh một ít trân quý linh thực.
Sở Diệp tương đối bận rộn, đại bộ phận thỉnh cầu đều làm này cấp chống đẩy rớt, bất quá vẫn là tiếp một ít.
Rất nhiều người thỉnh cầu hắn hỗ trợ người, ra thù lao đều thực phong phú, hắn cũng có thể trực tiếp tác muốn giục sinh linh thực
làm thù lao, có thể nói cùng có lợi.
……
Dược Tề Sư hiệp hội phân bộ.
“Kinh Chập Long cư nhiên có như vậy năng lực.” Thường Hồng tràn đầy hâm mộ nói.
Phía trước, Kinh Chập Long liền triển lộ quá giục sinh linh thảo

năng lực, nhưng Thường Hồng cảm thấy này năng lực hẳn là chỉ có thể giục sinh giống nhau linh thảo, nào biết đâu rằng, liền thái
dương cây ăn quả đều có thể giục sinh.
Trên đời này bởi vì linh thảo niên hạn không đủ, mà không thể thu
hoạch ví dụ thật sự quá nhiều.
Làm Dược Tề Sư, Thường Hồng thường thường gặp phải luyện chế một ít quý trọng dược tề thời điểm, một ít dược liệu niên đại không đủ tình huống, chỉ cần có Kinh Chập Long, vấn đề này liền
có thể giải quyết dễ dàng.
Kinh Chập Long giục sinh năng lực, tuyệt đối là bọn họ Dược Tề Sư tha thiết ước mơ.
“Sư phụ, ta nghe nói, Thực Thiết Tộc tìm Sở Diệp giục sinh Tích Tà Thần Trúc.”
Thường Hồng sắc mặt đổi đổi, Tích Tà Thần Trúc là Thường Hồng nằm mơ đều tưởng được đến một mặt linh dược, nếu là Kinh Chập Long có thể giục sinh thành công, lực ảnh hưởng nghĩ
đến cũng là thập phần thật lớn.
……
Lâm Sơ Văn đãi ở Thiên Hà hoa lâm bên trong, luyện chế dược tề.
Gần nhất có không ít người tìm Kinh Chập Long giục sinh linh thực, Lâm Sơ Văn cũng được đến rất nhiều khan hiếm linh dược.
Sở Diệp đi đến, nói: “Vội vàng đâu?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Còn hảo, lại có đơn đặt hàng tới cửa sao?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, lần này là uyển mộng quả.”
Lâm Sơ Văn tràn đầy ngoài ý muốn nói: “Cố tình trồng hoa hoa không nở, vô tâm cắm liễu liễu lên xanh a!”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!” Uyển mộng quả có thể gia tăng Hồn Sủng đối cảnh trong mơ khống chế lực, đối Tiểu Thải có
không nhỏ chỗ tốt, Lâm Sơ Văn phía trước vẫn luôn ở tìm, bất

quá, vẫn luôn không có thể tìm được, kết quả, lúc này cư nhiên đưa tới cửa tới, đồng dạng sự tình, mấy ngày nay, đã phát sinh quá rất nhiều lần.
Người khác xem Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nhàn nhã thực, trên thực tế, trong khoảng thời gian này, hai người áp lực vẫn là rất lớn, tuy rằng phá hủy hoàng giả buông xuống, bất quá, Hoàng cấp Hồn Sủng Sư trước sau là treo ở hai người trên đầu một cây đao, không chừng khi nào, cây đao này liền rơi xuống.
Hai người trong khoảng thời gian này, vẫn luôn ở cực lực tăng lên
thực lực, có đại lượng khí vận phụ trợ, hai người thủ hạ Hồn Sủng, tiến bộ vẫn là thực rõ ràng.
Cung Thần đi đến, nói: "Sở thiếu, đây là tính toán ra cửa?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, muốn đi giục sinh uyển mộng quả."
Cung Thần có chút nghi hoặc nói: "Sở thiếu không phải rất bận sao? Còn có rảnh vội loại này việc nhỏ."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Xác thật vội thực, bất quá, nói như thế nào đâu, đều do đối phương cấp quá nhiều."
Cầu hắn giục sinh uyển mộng quả Hồn Sủng Sư, nguyện ý ra một
nửa uyển mộng quả, một ngàn linh tinh, đối phương như vậy có thành ý, hắn hơi xấu hổ cự tuyệt a!
Cung Thần: "……"
……
Thiên Ám Đảo.
"Thiếu chủ, như thế nào?" Cổ Phóng hỏi.
Cổ Chước Nhật cau mày, nói: "Còn không có tin tức."
Cổ Phóng nghe vậy nhất thời không biết là thất vọng, vẫn là thở dài nhẹ nhõm một hơi.
Thiên Xảo Đảo sự kiện qua đi, Cổ Chước Nhật vẫn luôn ở nếm thử liên hệ Cổ Hùng.
Tinh bàn bị hủy, Cổ Chước Nhật chỉ có thể lấy huyết mạch cảm ứng thuật, cảm giác Cổ Hùng tồn tại.
Huyết mạch cảm ứng thuật yêu cầu tiêu hao tinh huyết, cũng không thể quá mức thường xuyên sử dụng.

“Chẳng lẽ Cổ Hùng tiền bối còn ở Thánh Viện địa giới?” Cổ Phóng nói.
Cổ Chước Nhật lắc lắc đầu, nói: “Không, ta có loại trực giác, gia tổ hẳn là đã tới.” Chỉ là khả năng hiện tại bọn họ khoảng cách khá
xa, cho nên, không có kịp thời cảm ứng được.
Cổ Phóng cười cười, nói: “Nếu lão tổ đã tới rồi nói, tin tưởng nếu không bao lâu, thiếu chủ là có thể cùng chủ thượng hội hợp.”
“Sở Diệp đang làm gì?” Cổ Chước Nhật hỏi.
Cổ Phóng có chút xấu hổ nói: “Hắn ở khắp nơi giục sinh linh thực.”
Cổ Chước Nhật cau mày, nói: “Gia hỏa này đủ nhàn nhã.”
Cổ Chước Nhật nguyên bản còn tưởng rằng Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn sẽ nghĩ mọi cách, tìm kiếm hắn rơi xuống, kết quả, Sở Diệp lực chú ý giống như hoàn toàn không ở trên người hắn, Cổ Chước Nhật cảm giác chính mình bị coi khinh, có chút giận sôi máu.

Chương 341: Chương 341

“Mộ Dung đạo hữu tới, ngươi tưởng hảo muốn cái gì?” Sở Diệp hỏi.
Sở Diệp đáp ứng rồi phía trước gia nhập chiến đấu Hồn Sủng Sư, một người một điều kiện, Mộ Dung Nhạc còn không có đề.
“Ta? Ta còn không có tưởng hảo, ta giống như không có gì muốn.” Mộ Dung Nhạc nghiêng nghiêng đầu nói.
Sở Diệp: “……” Mộ Dung Nhạc cái này nhị thế tổ, cư nhiên tới vô dục vô cầu nông nỗi, thật đúng là siêu nhiên a! “Kia Thiếu cốc chủ
ngươi tiến đến, là có chuyện gì sao?”
“Là ta phụ thân muốn trông thấy Sở đạo hữu ngươi cùng Lâm dược sư.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Vinh hạnh chi đến.” Trùng Cốc lịch sử đã lâu, thế lực vẫn là thực khổng lồ, Trùng Cốc cốc chủ tuy rằng không ở giang hồ hỗn, giang hồ lại nơi nơi đều là Trùng Cốc cốc chủ truyền thuyết, Sở Diệp đối vị này cốc chủ đại nhân, cũng có chút tò mò.
“Không biết, lệnh tôn tới là vì cái gì.”
Mộ Dung Nhạc lắc lắc đầu, nói: “Không biết, ta phụ thân cũng không quá yêu cùng ta nói chính sự.”
Sở Diệp: “……” Bởi vì hận sắt không thành thép, không lời nào để nói sao?
“Trước kia ta cùng phụ thân đưa tin, hắn đều không trở về ta, gần
nhất nhưng thật ra hồi phục ta, còn khen ta vài lần, đều là lấy hai
vị phúc.” Mộ Dung Nhạc cười cười nói.
Sở Diệp cười cười, nói: “Nơi nào, nơi nào, là Thiếu cốc chủ chính

ngươi có bản lĩnh."
……
Mộ Dung Thiên Sơn một hàng bảy người, bảy người đều là ngồi thượng cổ yêu trùng Lục Dực Sương Công tiến đến.
Mộ Dung Lục Dực Sương Công thể trường vài trăm thước, phi hành khi mang theo phiến phiến sương lạnh, thập phần uy vũ.
Sở Diệp nhìn Mộ Dung Thiên Sơn Lục Dực Sương Công, nghĩ lại Mộ Dung Nhạc tiểu bạch heo, thầm nghĩ: Mộ Dung Nhạc phóng như vậy uy vũ Hồn Sủng không khế ước, đi khế ước một con heo, đối heo tuyệt đối là chân ái.
"Sở thiếu."
Sở Diệp hướng tới Mộ Dung Thiên Sơn chắp tay, nói: "Mộ Dung cốc chủ, đường xa mà đến, vất vả."
Mộ Dung Thiên Sơn cười cười, nói: "Sở đạo hữu nói quá lời, ta cái này không nên thân nhi tử, trong khoảng thời gian này, làm phiền Sở thiếu chiếu cố."
Sở Diệp cười cười, nói: "Không có, trên thực tế, là ta bị Thiếu cốc chủ ân huệ."
Mộ Dung Thiên Sơn lắc lắc đầu, nói: "Sở thiếu không chê hắn vướng bận liền hảo."
"Mộ Dung cốc chủ tới, không biết là có chuyện gì sao?" Sở Diệp hỏi.
Mộ Dung Thiên Sơn cười cười, nói: "Ta tới kỳ thật là có việc muốn
nhờ."
"Mộ Dung đạo hữu cứ nói đừng ngại."
"Sở thiếu nhưng nghe nói Không Gian Thụ." Mộ Dung Thiên Sơn nói.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Không nghe nói qua."
Mộ Dung Thiên Sơn: "……"
Hắc quạ đen bay ra tới, nói: "Không Gian Thụ, Trùng Cốc có Không Gian Thụ sao?"
Mộ Dung Thiên Sơn lắc lắc đầu, nói: "Không có."
Sở Diệp đứng ở một bên, tiếp thu Tiểu Bạch cùng hắc quạ đen phổ cập khoa học.
Không Gian Thụ là thánh cấp linh thực, sinh trưởng ở không

gian
năng lượng sinh động khu vực, thông thường là trải rộng khe hở
thời không hẻm núi hoặc là không gian nguyên tố nồng đậm bí cảnh.
Không gian giá trị không thể so Thái Dương bộ lạc Thái Dương Thần Thụ thấp, Không Gian Thụ thượng sẽ sinh trưởng Không Gian Quả, này trái cây có trợ giúp không gian hệ Hồn Sủng khống
chế không gian chi lực.
Tiểu Bạch khống chế không gian chi lực, nếu là có không gian quả tương trợ, đảo có khả năng mượn cơ hội này, tiến giai Vương giai Cửu giai.
Tiểu Bạch vẫn luôn oán giận chính mình, không cho Truy Phong
trực tiếp đem hắn đưa vào Cửu giai, nếu là có thể được đến Không Gian Quả, hẳn là liền không cần Truy Phong đốt cháy giai
đoạn, Tiểu Bạch hẳn là là có thể tiến giai Cửu giai.
“Mộ Dung đạo hữu có biết Không Gian Thụ rơi xuống?” Sở Diệp có chút kích động hỏi.
Mộ Dung Thiên Sơn gật gật đầu, nói: “Ta nhận thức một cái đạo hữu, có một gốc cây vị thành niên cây nhỏ, khoảng cách kết quả còn kém một ngàn năm, nàng vẫn luôn đều bỏ được thụ, không muốn rời đi.”
Sở Diệp nghe vậy nói: “Nếu là như thế, chúng ta nhưng thật ra có
thể hỗ trợ.”
Mộ Dung Thiên Sơn cười cười, nói: “Có thể chứ? Không Gian Thụ giục sinh lên, sợ là sẽ có chút khó khăn.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Ta tưởng hẳn là không thành vấn đề.”
“Kia liền đa tạ Sở thiếu.”
Sở Diệp cùng Mộ Dung Thiên Sơn ký kết bảo mật khế ước, rồi sau đó đi một cái bí cảnh.
“Cái này bí cảnh có chút hoang vắng a!” Sở Diệp nói.
Mộ Dung Thiên Sơn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Nơi này quá

tịch
liêu, ta khuyên nàng rời đi, nàng cũng không muốn."
……
Tiến vào bí cảnh lúc sau hồi lâu, một cái nữ tu đi ra.
Mộ Dung Thiên Sơn nhìn đến nữ tu, có chút kích động, "Nguyệt Nguyệt, ngươi cuối cùng bằng lòng gặp ta?"
Nữ tu lạnh lùng liếc Mộ Dung Thiên Sơn liếc mắt một cái, nói: "Ta
muốn gặp không phải ngươi."
Mộ Dung Thiên Sơn có chút xấu hổ nói: "Ta biết."
"Chính là này hai cái sao?" Nữ tu nhìn Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nói.
Mộ Dung Thiên Sơn gật gật đầu, nói: "Đúng là, ta phí thật lớn kính, mới đem bọn họ mời đến."
Nữ tu nhìn Mộ Dung Thiên Sơn liếc mắt một cái, nói: "Chẳng lẽ không phải bởi vì Nhạc nhi, bọn họ mới nguyện ý lại đây sao?"
Mộ Dung Thiên Sơn lần thứ hai tràn đầy xấu hổ nói: "Nói như vậy
cũng đúng."
Sở Diệp nhìn Mộ Dung Thiên Sơn, cảm thấy đối phương thái độ, giống như có chút nịnh nọt.
Sở Diệp thầm nghĩ: Chẳng lẽ đây là cái cao thủ. Phải biết rằng, Mộ Dung Thiên Sơn chính là Trùng Cốc cốc chủ, Vương giai Bát giai tồn tại, có thể làm đối phương như vậy kiêng kị, chẳng lẽ là Hoàng giai.
"Làm phiền hai vị." Nữ tu nói.
"Đạo hữu khách khí."
Kinh Chập Long, Mộc Tiên Điểu, Ô Ô hơn nữa linh tuyền thủy một
đốn phần ăn tề thượng, Không Gian Thụ nhanh chóng trưởng thành lên, trên cây thực mau treo lên chín cái Không Gian Quả.
"Thế nào, ta nói có thể đi." Mộ Dung Thiên Sơn tranh công nói.
Nữ tu gật gật đầu, nói: "Ân, cuối cùng ngươi còn có thể làm một kiện đáng tin cậy sự tình."
Sở Diệp: "……" Cái này nữ tu đủ túm a!
Nhận thấy được Mộ Dung Thiên Sơn khả năng cùng nữ tu có

chuyện muốn nói, Sở Diệp hai người muốn bốn cái Không Gian Quả, thực mau rời đi.
Powered by GliaStudio
close
Thoát ly bí cảnh, Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Vừa mới ở bí cảnh, ta giống như có loại bị nhìn trộm cảm giác.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Ta cũng có.”
“Là Không Gian Thú, hẳn là cái kia nữ tu Hồn Sủng.” Tiểu Bạch nói.
“Không Gian Thú? Khó trách.” Sở Diệp nói.
Không Gian Thụ thập phần hiếm thấy, này thụ thường xuyên là làm Không Gian Thú cộng sinh linh thực xuất hiện.
Không Gian Thú giỏi về vận dụng không gian chi lực, có thể đem
chính mình giấu ở không gian khe hở.
……
Thiên Hà hoa lâm.
Bốn cái Không Gian Quả, tam cái làm Tiểu Bạch ăn, dư lại một quả làm Sở Diệp loại tới rồi ngọc trụy không gian bên trong.
“Sở thiếu đã trở lại?” Cung Thần nhiệt tình thăm hỏi nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Cung Thần tràn đầy tò mò nói: “Ngươi nhìn thấy không minh thụ
chủ nhân?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Gặp được!”
“Đó là cái người nào a! Hắn cùng Trùng Cốc cốc chủ quan hệ thế nào.” Cung Thần hai tròng mắt lấp lánh sáng lên hỏi.
Sở Diệp có chút nghi hoặc nhìn Cung Thần, hỏi: “Ngươi hỏi cái này để làm gì?”
“Là Mộ Dung Nhạc làm ta hỏi, không minh thụ chủ nhân là hắn mẫu thân.” Cung Thần nói.
Sở Diệp: “……” Nga khoát, thì ra là thế, hắn nói, Mộ Dung Thiên Sơn thái độ vì cái gì như vậy nịnh nọt, còn tưởng rằng kia nữ nhân là cái che giấu Hoàng cấp đại lão, nguyên lai là lão bà, tấm tắc, thê quản nghiêm, sợ bóng sợ gió một hồi.
“Hắn làm gì làm ngươi hỏi cái này?” Sở Diệp hỏi.

Cung Thần nhún vai, nói: “Hắn nói, hắn cha mẹ hòa li, hắn nương
vẫn luôn không muốn thấy cha hắn, thẳng đến phụ thân hắn nói,
các ngươi có thể ủ chín Không Gian Thụ, hắn mẫu thân mới miễn
cưỡng nhả ra bằng lòng gặp phụ thân hắn, Mộ Dung Nhạc nói,
nếu là hắn cha mẹ có thể hợp lại, sẽ hảo hảo cảm ơn các ngươi.”
Sở Diệp: “……” Này một không cẩn thận, hắn cư nhiên làm mai người sao? “Hắn cha mẹ vì cái gì hòa li.”
Cung Thần nhún vai, nói: “Nghe nói là bởi vì sâu sinh sản, năm đó, hắn mẫu thân mang thai, bất quá hắn lão cha chỉ quan tâm hai chỉ Tử Ngọc Thiên Nhện giao phối sự tình.”
Sở Diệp: “……” Rất nhiều linh trùng một oa có thể sinh mấy ngàn
mấy vạn, thậm chí mấy trăm vạn chỉ nhãi con, một không cẩn thận, liền chủng tộc tràn lan, bất quá, cũng có như vậy một ít sâu,
con nối dõi phi thường gian nan, linh trùng bảng thượng rất nhiều
tiếng tăm lừng lẫy sâu, chính là bởi vì con nối dõi gian nan mà kề
bên diệt sạch.
“Lúc ấy Tử Ngọc Thiên Nhện hoài nhãi con, Mộ Dung Nhạc hắn mẫu thân cũng mang thai, kết quả, hắn lão cha chỉ quan tâm mang thai con nhện, nghe nói, lúc ấy Trùng Cốc có người nghị luận, Mộ Dung Thiên Sơn hoa ba năm thời gian, làm cốc chủ phu
nhân mang thai, lại hoa ba mươi năm thời gian, làm Tử Ngọc Thiên Nhện mang thai, vẫn là Tử Ngọc Thiên Nhện mang thai càng không dễ dàng.”
Sở Diệp: “……” Chuyện này, cư nhiên có thể như vậy so sao? Giống như cũng không phải không được, “Sau đó liền hòa li?”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Là có chuyện như vậy.”
Sở Diệp: “……” Xứng đáng a! Bất quá, lời nói lại nói trở về, Tử Ngọc Thiên Nhện chính là Thượng thượng phẩm Hồn Sủng,

một
con ấu tể còn mấy ngàn vạn đâu, xác thật hẳn là coi trọng.
“Mộ Dung Nhạc nói, hắn không thích sâu, có lẽ là bởi vì hắn cha không đáng tin cậy, quá quan tâm sâu nguyên nhân.”
Sở Diệp: “……” Mộ Dung Nhạc này ném nồi, ném đủ thông thuận
a!
“Mộ Dung Nhạc nàng mẫu thân, cái gì tu vi a!”
Cung Thần nghiêng đầu, nói: “Hẳn là Vương giai Ngũ giai, Vương
giai tu sĩ thọ 500, nàng mẫu thân kia cây Không Gian Thụ lại muốn một ngàn năm mới kết quả.”
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Nói như thế tới, kia Mộ Dung Nhạc nàng mẫu thân, ban đầu không phải liền tính chờ cả đời, cũng không nhất định chờ được đến Không Gian Thụ kết quả?”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Là có chuyện như vậy.”
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Mộ Dung cốc chủ, liền không khuyên nhủ sao?”
Cung Thần nhún vai, nói: “Khuyên không được a! Cốc chủ phu nhân nói, cốc chủ nguyện ý chờ con nhện kết quả, nàng cũng nguyện ý chờ Không Gian Thụ kết quả.”
Sở Diệp: “…… Tấm tắc, một cái so một cái tàn nhẫn a!”
“May mắn có Kinh Chập Long đại nhân” Cung Thần tả hữu nhìn xung quanh vài lần, nói: “Tiểu Bạch đại nhân đâu?”
“Hắn tiến Hồn Thất tu dưỡng.”
“Tiểu Bạch đại nhân, có phải hay không sắp tiến giai Cửu giai?” Cung Thần hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Không sai biệt lắm đi.” Lần trước hiến tế Quỷ Liêu lúc sau, Tiểu Bạch hấp thu khí vận nhiều nhất, lúc sau
lại hấp thu Không Gian Quả, này sẽ ở Hồn Thất bên trong tu dưỡng, chờ đến xuất quan, hẳn là chính là Vương giai Cửu giai!
Cung Thần tràn đầy khác thường nhìn Sở Diệp, nói: “Sở thiếu thật lợi hại a!”
Tiểu Bạch tiến giai Vương giai Cửu giai, Sở Diệp chính là Vương giai Cửu giai Hồn Sủng Sư, phụ thân hoa mấy trăm năm thời

gian, mới làm được sự tình, Sở Diệp mới vài thập niên liền làm được.
Sở Diệp chống cằm, nói: "Đều là lấy Tiểu Bạch phúc." Rốt cuộc là Cực phẩm Hồn Thú, tiến giai bình cảnh tương đối tiểu, đổi thành
mặt khác Hồn Thú, nhưng không dễ dàng như vậy. "Khế ước Bạch Hổ, là rất tốt sự, bất quá cũng dễ dàng đưa tới một ít"
Cung Thần nghĩ nghĩ, nói: "Sở thiếu còn ở lo lắng Chước Nhật Thánh Tử sao? Người này hiện tại chính là chó nhà có tang."
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Ta lo lắng không phải hắn."
"Kia Sở thiếu là lo lắng…… Cái kia Hồn Hoàng?" Cung Thần nói.
Sở Diệp gật gật đầu.
Cung Thần có chút khẩn trương nói: "Sở thiếu, ngươi cảm thấy đối phương lưu lạc đến Thiên Hải Vực……"
Trên thực tế, cái kia Hồn Hoàng buông xuống thất bại, đến tột cùng đi nơi nào, Cung Thần bọn người có phán đoán, nhưng đều không làm thâm tưởng, chỉ có thể chờ mong đối phương lưu lạc tới rồi bên kia không gian loạn lưu, trực tiếp bị treo cổ.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Ở Thiên Hải Vực cũng không phải không có khả năng a!" Đối phương lần trước, thiếu chút nữa liền buông xuống thành công.
Cung Thần có chút sốt ruột nói: "Nếu là như thế, vậy phiền toái."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Cho nên đến tiên hạ thủ vi cường."
Cung Thần ngạnh một chút, nói: "Sở thiếu là nghiêm túc?"
Cung Thần là biết Sở Diệp lần trước bị thương nặng cái kia Hồn Hoàng, nhưng kia không phải đặc thù tình huống sao? Đối phương bị nhốt ở Truyền Tống Trận mặt sau, đối phó đối phương
tựa như đối phó một con bị nhốt ở trong lồng lão hổ.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!" Trực diện Hồn Hoàng đương nhiên là có nguy hiểm, nhưng là, tổng không thể bởi vì lo lắng nguy hiểm, liền cái gì đều không làm, phòng ngừa chu đáo, tổng so ngồi chờ chết tới hảo.
Cung Thần có chút tò mò nói: "Sở thiếu, biết muốn như thế nào

tìm người?”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Còn muốn đi một lần Thiên Xảo Đảo.”
Cung Thần cau mày, có chút lo lắng nói: “Sở thiếu tiểu tâm a!”
Sở Diệp cười cười, nói: “Ta chỉ là đi thăm thăm tình huống, tình huống không rõ, sẽ không hành động thiếu suy nghĩ.”
Cung Thần gật gật đầu, thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói: “Vậy là tốt
rồi.”

Chương 342: Chương 342

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thừa Thương Lan Long, đến Thiên Xảo Đảo.
Sở Diệp lấy ra la bàn bắt đầu trinh trắc, la bàn kim đồng hồ nhanh
chóng chuyển động vài vòng, bàn thượng vô số tinh trận lập loè.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Thế nào, phát hiện cái gì?”
Sở Diệp hít sâu một hơi, có chút ngưng trọng nói: “Phỏng chừng đã tới rồi, bất quá, chỉ sợ rơi xuống bên ngoài hải.”
Lâm Sơ Văn hướng tới hắc quạ đen nhìn qua đi, “Ô Ô, ngươi nhìn ra cái gì sao?”
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Tạm thời khí vận còn không có
quá lớn biến hóa, cái kia Hoàng giai tu sĩ có thể là ở trên biển lạc đường.”
Sở Diệp suy tư một chút, gật gật đầu, nói: “Rất có khả năng.”
Thiên Hải Vực rộng lớn vô cùng, có không ít chưa giải chi mê, Hoàng giai tu sĩ ở trên biển lạc đường, rồi sau đó chết oan chết uổng, cũng không phải không có phát sinh quá sự tình.
Sở Diệp nói chuyện, linh hồn lực một trận dao động, Tiểu Bạch từ
Hồn Thất bên trong bay ra tới.
Lâm Sơ Văn nhìn Tiểu Bạch, có chút cao hứng nói: “Tiểu Bạch, ngươi hoàn thành bế quan.”
Tiểu Bạch gật gật đầu, có chút hưng phấn nói: “Không Gian Quả, hoàn toàn luyện hóa.” Không Gian Quả cùng Tiểu Bạch thập phần
phù hợp, đại đại gia tăng Tiểu Bạch đối không gian chi lực khống

chế.
Thương Lan Long nhìn Tiểu Bạch, chua lòm nói: “Vận khí thật tốt
a!”
Tiểu Bạch nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Cái kia Hoàng giai tu sĩ, có tin tức sao?”
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Tạm thời không có.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Trước mắt tình huống này, không có tin
tức có thể xem như tin tức tốt.”
Tiểu Bạch mắt trợn trắng, nói: “Này tính cái gì tin tức tốt, tên kia bị
không gian loạn lưu xé thành tám cánh, như vậy gần nhất, mới xem như tin tức tốt.”
Sở Diệp: “……” Rốt cuộc là Hoàng giai, nơi nào có dễ dàng như vậy bị xé nát a!
Thương Lan Long vây quanh Tiểu Bạch chuyển động, có chút buồn bực nói: “Không nghĩ tới, Tiểu Bạch ngươi cư nhiên nhanh như vậy tiến giai Vương giai Cửu giai.” Nếu hắn phía trước không
có bị vây ẩu trọng thương, hoa không ít thời gian tu dưỡng, hắn nhất định sẽ so Tiểu Bạch này chỉ giả miêu tiên tiến giai.
Tiểu Bạch nhìn Thương Lan Long, ngẩng đầu nói: “Ngươi tưởng tiến giai Cửu giai sao? Tiểu Bạch đại nhân có thể cho ngươi chỉ điều minh lộ.”
Thương Lan Long tràn đầy ngoài ý muốn nhìn Tiểu Bạch, cảnh giác nói: “Thật sự, ngươi muốn giúp ta? Vì cái gì?”
Tiểu Bạch ngẩng đầu, liếc xéo Thương Lan Long liếc mắt một cái,
nói: “Bởi vì Tiểu Bạch đại nhân chính là như vậy vui với trợ long.”
Thương Lan Long có chút tò mò nói: “Ngươi có cái gì ý kiến hay?”
“Chúng ta đi giết Chước Nhật Thánh Tử.” Tiểu Bạch nói.
Sở Diệp nghe được Tiểu Bạch nói, trái tim lộp bộp nhảy lên một chút.

Tiểu Bạch nhếch môi, ánh mắt sâu thẳm giải thích nói: “Chước Nhật Thánh Tử trên tay còn có hai chỉ không tồi Hồn Thú thích hợp huyết tế, gia hỏa này là Thánh Tử, trên tay khẳng định có không ít thứ tốt.”
Thương Lan Long nhìn Tiểu Bạch, ý vị thâm trường nói: “Nga, quả thật là cái ý kiến hay, ngươi thật đúng là vui với trợ long a!”
Hắn nói Tiểu Bạch gia hỏa này vì cái gì như vậy ân cần, cư nhiên kéo chính mình đương tay đấm!
Tiểu Bạch giơ giơ lên móng vuốt, hào phóng tỏ vẻ: Đều là nhà mình huynh đệ, không cần khách khí.
Thương Lan Long: “……”
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, thầm nghĩ: Nhà mình Bạch Hổ, thật là cái đứa bé lanh lợi.
“Giải quyết Chước Nhật Thánh Tử, xác thật cần thiết.” Lâm Sơ Văn nói.
Chước Nhật Thánh Tử nhưng không yếu, một cái Hoàng giai Hồn
Sủng Sư cũng đã đủ khó giải quyết, nếu là làm đối phương cùng Chước Nhật Thánh Tử hội hợp, kia sẽ càng thêm phiền toái, nếu có thể trước đem Chước Nhật Thánh Tử giải quyết rớt, cũng coi như là giải quyết rớt một cái tai hoạ ngầm.
“Chước Nhật Thánh Tử lần trước chạy, ngươi có biện pháp xác định hắn vị trí?” Sở Diệp hỏi.
La bàn hấp thu Chước Nhật Thánh Tử tinh bàn lúc sau, trinh trắc
năng lực đã đại đại tăng lên, nhưng trinh trắc khoảng cách là nguyên lai gấp ba, bất quá, khoảng cách quá xa nói, vẫn là giống nhau trinh trắc không đến.
Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp, nói: “Chước Nhật Thánh Tử như vậy rêu rao, thực mau liền sẽ tiết lộ vị trí.”
Sở Diệp: “……” Cái này nhưng thật ra không tồi.
Nghe nói Chước Nhật Thánh Tử thực không thích người khác nghị luận chính mình cùng Lâm Sơ Văn, nghe được có người nghị luận cái này liền sẽ bị chọc giận, rồi sau đó đại khai sát giới.
Bởi vì đàm luận Chước Nhật Thánh Tử phía trước, vài lần thảm bại mà uổng mạng Hồn Sủng Sư không ít, bởi vì tao ương Hồn

Sủng Sư đã lại vài sóng, hiện tại rất nhiều người muốn bát quái, cũng đều trốn đi lặng lẽ bát quái, sợ một không cẩn thận, thành Chước Nhật Thánh Tử cái đinh trong mắt.
……
Sở Diệp hai người ở Thiên Xảo Đảo đãi một đoạn thời gian, nhận được tin tức, nói là ở Thiên Ám Đảo phát hiện hư hư thực thực Cổ Chước Nhật tin tức, trằn trọc đi Thiên Ám Đảo.
“Hẳn là chính là nơi này.” Tiểu Bạch nói.
Vì hạn chế Bạch Hổ tộc, từng có Thánh Viện cao tầng ở Bạch Hổ tộc linh hồn bên trong lưu lại thần hồn khóa, một khi Bạch Hổ chạy trốn, có thể bằng vào thần hồn khóa tiến hành sưu tầm, loại
này thần hồn khóa, còn sẽ theo huyết mạch truyền thừa mà truyền thừa.
Trên thực tế, loại này tỏa định là lẫn nhau, lên đồng hồn khóa Hồn
Sủng Sư huyết mạch có thể bằng vào thần hồn khóa truy tung Bạch Hổ, Bạch Hổ cũng có thể bằng vào huyết mạch truy tung lúc
trước hạ thần hồn khóa Hồn Sủng Sư huyết mạch.
Tiểu Bạch trong cơ thể thần hồn khóa, nguyên bản là ẩn nấp, bất quá, phía trước, hắn hấp thu Bạch Hổ con rối hồn linh, thần hồn khóa nhưng thật ra bị ngoài ý muốn mở ra.
Sở Diệp lấy ra la bàn trinh trắc một chút, nói: “Tìm được rồi, phía
Đông quảng trường, có ba cái Hồn Vương tụ ở bên nhau.”
Tiểu Bạch có chút kích động nói: “Đi thôi, đi làm thịt kia chỉ dê béo.”
Thương Lan Long có chút kích động nói: “Kia chỉ Đào Ngột là của
ta, không cần cùng ta đoạt!”
Tiểu Bạch gật gật đầu, thập phần hào phóng nói: “Hành, ta muốn
kia chỉ Hỗn Độn.”
Tiểu Bạch hướng tới Chước Nhật Thánh Tử cư trú sân vọt qua đi,

một móng vuốt ném đi nóc nhà.
Thương Lan Long vọt qua đi, tràn đầy hưng phấn nói: “Phát hiện
dê béo, quả nhiên ở chỗ này.”
Chước Nhật Thánh Tử bị Đoạt Thiên một câu “Dê béo”, khí cái chết khiếp.
Chước Nhật Thánh Tử trong khoảng thời gian này, vẫn luôn đang
đợi Cổ Hùng đã đến, lại không nghĩ rằng, không chờ đến Cổ Hùng, lại trước chờ tới Sở Diệp, Lâm Sơ Văn này hai cái sát tinh!
Thương Lan Long một đạo hàn băng lồng giam, hướng tới Chước
Nhật bao phủ qua đi.
Chước Nhật Thánh Tử triệu hồi ra Đào Ngột cùng Hỗn Độn, ngăn
cản Thương Lan Long công kích, Cổ Phóng cùng Cổ Giang cũng đồng thời thả ra Hồn Sủng.
Powered by GliaStudio
close
Đây là Chước Nhật Thánh Tử cùng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn lần thứ tư giao phong.
Trước vài lần giao phong lúc sau, Cổ Chước Nhật bên này tổn binh hao tướng, Sở Diệp bên này Hồn Sủng lại là hát vang tiến mạnh, thực lực vẫn luôn ở tăng lên.
Cổ Phóng không quá nguyện ý thừa nhận, nhìn thấy Sở Diệp, Lâm Sơ Văn ánh mắt đầu tiên, hắn nghĩ đến chính là chạy trốn.
Giữa sân Hồn Sủng giằng co, Sở Diệp bên này Hồn Sủng một đám ý chí chiến đấu sục sôi, Chước Nhật Thánh Tử bên này, lại có chút sợ đầu sợ đuôi.
Thương Lan Long hướng tới Tiểu Bạch, nói: “Dựa theo nói tốt, ta muốn Đào Ngột, ngươi muốn Hỗn Độn.”
Tiểu Bạch không có đáp lại, trực tiếp một đạo không gian phân liệt
chi thuật, hướng tới Hỗn Độn đè ép qua đi.
Truy Phong hướng tới Hỗn Độn thi triển luân hồi chi thuật, đem Hỗn Độn cấp bậc đánh hạ Nhất giai, Tiểu Bạch một đạo không

gian phong toàn chém qua đi, Hỗn Độn trên người trong khoảnh
khắc nhiều ra thượng trăm đạo thương khẩu.
So sánh với lần đầu tiên giao thủ, Tiểu Bạch thực lực đã là đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, phía trước, Hỗn Độn còn có thể
đối Tiểu Bạch tạo thành áp lực, này sẽ lại hoàn toàn bị áp lực.
Tiểu Bạch cùng Truy Phong phối hợp dị thường ăn ý, chiến đấu không bắt đầu bao lâu, Hỗn Độn đã bị bị thương nặng.
"Truy Phong, cấp người này, cũng tới một đạo Luân Hồi Pháp Quyết."
Truy Phong ngẩng đầu, nói: "Không cho! Liền chỉ Đào Ngột đều không đối phó được, muốn ngươi có tác dụng gì."
Thương Lan Long tức giận trừng mắt nhìn Truy Phong liếc mắt một cái, chuyên tâm đối phó nổi lên Đào Ngột.
Thương Lan Long thực lực so Đào Ngột cường, có thể áp chế Đào Ngột, bất quá, nếu là có Truy Phong hỗ trợ nói, sẽ nhẹ nhàng
rất nhiều.
Chước Nhật Thánh Tử ý đồ khởi động Truyền Tống Trận rời đi, làm Tiểu Bạch cấp phá hủy.
Tiểu Bạch khống chế không gian chi lực, luyện hóa Không Gian Quả lúc sau,
Tiểu Bạch đối không gian khống chế nâng cao một bước, Cổ Chước Nhật tưởng tượng phát động truyền tống phù, khiến cho Tiểu Bạch phát hiện.
"Lại muốn chạy trốn, lần này nhưng không dễ dàng như vậy." Tiểu
Bạch tru lên một tiếng, tràn đầy thù hận nhìn Cổ Chước Nhật.
Bạch Hổ tuy là thánh thú, nhưng vẫn luôn bị Thánh Viện quyển dưỡng, giống nhau Bạch Hổ tộc ở mới sinh ra thời điểm, liền sẽ bị
Thánh Viện thiết hạ cấm chế, từ đây sinh tử không tự chủ được.
Chước Nhật Thánh Tử nhìn Sở Diệp, lạnh lùng nói: "Ngươi muốn
giết ta?"

Sở Diệp cười cười, nói: “Đúng vậy!”
“Ngươi dám giết ta?” Cổ Chước Nhật mặt âm trầm hỏi.
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Vì sao không dám.”
“Ngươi giết ta, gia tổ tất nhiên đem ngươi trừu kinh lột da, nghiền
xương thành tro.” Cổ Chước Nhật âm u nguy hiểm nói.
Sở Diệp cười cười, nói: “Chẳng lẽ không giết ngươi, nhà ngươi tổ liền sẽ buông tha ta?” Hắn giết Quỷ Liêu, nhưng không trông cậy
vào có thể cùng Cổ Chước Nhật tổ tông biến chiến tranh thành tơ
lụa.
Cổ Chước Nhật cười lạnh nói: “Ít nhất có thể cho ngươi lưu cái toàn thây!”
Sở Diệp híp mắt mắt, thầm nghĩ: Thật là cái đại thiếu gia a! Khuyên người dừng tay là như vậy khuyên sao? Thật là không có
thuyết phục lực a!
Mặc Nắm không biết khi nào, lặn xuống Cổ Chước Nhật bên người, trực tiếp cho Cổ Chước Nhật một kích.
Cổ Chước Nhật bởi vì Hồn Sủng bị thương nặng, nguyên khí đại thương, thực lực cực có hạ thấp, nhất thời cũng chưa phát hiện Mặc Nắm tới gần.
Mặc Nắm làm Tiểu Bạch Hồn Sủng, trong khoảng thời gian này, tiến bộ cũng thập phần rõ ràng, đã tiến vào Vương giai Ngũ giai, Cổ Chước Nhật không có Hồn Sủng hộ thân, trực tiếp bị Mặc Nắm bị thương nặng.
Tiểu Bạch một đạo không gian chém qua đi, trực tiếp thiết hạ Cổ Chước Nhật tay.
Mặc Nắm đoạt lấy Cổ Chước Nhật cụt tay, bổ nhào vào Sở Diệp trên người.
Sở Diệp phát hiện Cổ Chước Nhật cụt tay trong tay nắm một trương thượng cổ bạo viêm phù, nếu là làm Cổ Chước Nhật kíp nổ rớt, bọn họ bên này Hồn Sủng chỉ sợ sẽ có điều tổn thương.
Sở Diệp thầm nghĩ: Vị này Chước Nhật Thánh Tử trên tay thứ tốt,

thật sự là ùn ùn không dứt a!
Giải quyết Hỗn Độn, Tiểu Bạch hướng tới Chước Nhật Thánh Tử nhào tới, nhất cử cắn đứt Cổ Chước Nhật yết hầu.
“Thiếu chủ.” Cổ Phóng kinh thanh thét chói tai. “Các ngươi cư nhiên giết thiếu chủ, các ngươi chết chắc rồi, chết chắc rồi.”
“Ồn ào!” Thương Lan Long hướng tới Cổ Phóng bay qua đi, nhất cử chụp nát Cổ Phóng đầu.
Cổ Chước Nhật cùng Cổ Phóng đã chết, dư lại một cái Cổ Giang, cũng là một cây chẳng chống vững nhà, thực mau bại hạ trận tới.
Chiến đấu kết thúc, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nhanh chóng dọn dẹp chiến trường, thu thập chiến lợi phẩm rời đi.
……
Âm thầm quan chiến mấy cái Vương giai Hồn Sủng Sư, nghị luận
sôi nổi.
“Chước Nhật Thánh Tử đã chết.”
“Tấm tắc, đã chết cũng bình thường, đều bại ba lần.”
“Chiến đấu kết thúc cũng quá nhanh, ta còn đang suy nghĩ muốn
hay không gia nhập đâu.” Phải biết rằng, Chước Nhật Thánh Tử lần đầu tiên cùng Sở Diệp ở Thiên Nhàn Đảo đánh lên tới thời điểm, có không ít người gia nhập hỗ trợ, mà xong việc, Sở Diệp nhận lời những người này sẽ khả năng cho phép, đáp ứng những
người này mỗi người một điều kiện.
Có thể được đến Sở Diệp như vậy nhận lời, cũng không phải là một việc dễ dàng. Thế cho nên, Thiên Nhàn Đảo rất nhiều Vương
giai tu sĩ, xong việc đều có chút hối hận không có ra tay.
Thiên Ám Đảo mấy cái Hồn Vương, nguyên bản còn cảm thấy Thiên Nhàn Đảo mấy cái Hồn Vương không loại, tốt như vậy cơ hội, cũng không biết hảo hảo nắm chắc, chờ đến chiến đấu thật sự phát sinh, mấy cái Vương giai tu sĩ đột nhiên phát hiện, Sở Diệp nhân tình cũng không phải như vậy hảo lấy, rốt cuộc muốn hạ quyết tâm gia nhập chiến đấu, cũng không phải dễ dàng như

vậy.
“Chước Nhật Thánh Tử sau lưng giống như có người a!”
“Có người thì thế nào, làm không hảo lại là cái đưa đồ ăn.”
“Xem Chước Nhật Thánh Tử ý tứ, hình như là cái Hoàng giai, nếu
là Hoàng giai, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn chỉ sợ thật sự nguy hiểm.”
“Thiên tài luôn là dễ dàng chết yểu, Sở thiếu cùng Lâm dược sư tuy rằng là thiên túng chi tài, bất quá gặp được Hoàng giai tu sĩ, chỉ sợ nguy hiểm.”
“Này cũng không nhất định, không thể dùng lực, còn không thể trốn sao? Tìm một chỗ, trốn cái mấy năm, Hoàng giai tu sĩ lại có thể như thế nào.”
“……”

Chương 343: Chương 343

Thiên Tốc Đảo.
“Chước Nhật Thánh Tử đã chết?” Lâm Mộng Dung hỏi.
Mộ Lăng Thiên gật gật đầu.
“Có phải hay không lầm?” Cổ Chước Nhật ở Thánh Viện uy danh hiển hách, là bọn họ yêu cầu nhìn lên nhân vật, nghe được này tin người chết, Lâm Mộng Dung không cấm có chút khó có thể tin.
Mộ Lăng Thiên lắc lắc đầu, nói: “Sẽ không.” Hắn lặp lại xác nhận nhiều lần, hẳn là không có sai.
Lâm Mộng Dung cau mày, có chút khó có thể lý giải nói: “Sở Diệp cư nhiên thật sự đem Cổ Chước Nhật cấp giết.”
Mộ Lăng Thiên hít sâu một hơi, nói: “Ta cũng thực ngoài ý muốn.”
“Sở Diệp lá gan không khỏi cũng quá lớn.” Giết Thánh Tử, này ở Thánh Viện địa giới, tuyệt đối sẽ tạo thành lớn lao oanh động. Nếu là sự tình phát sinh ở Thánh Viện địa giới, chẳng những Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, cùng chi tướng quan người cũng một cái đều trốn không thoát.
Mộ Lăng Thiên bĩu môi, nói: “Thánh Viện người quá không tới, Sở
Diệp hắn lại có cái gì hảo cố kỵ.”
Lâm Mộng Dung híp mắt mắt, nói: “Nói cũng đúng vậy!” Bất quá,
một khi thông lộ mở ra, hai người liền phiền toái.
Mộ Lăng Thiên trầm ngâm một chút, nói: “Chúng ta nên ngẫm lại
biện pháp, muốn như thế nào đi trở về.”
Lâm Mộng Dung nghe vậy sửng sốt một chút, có chút buồn rầu.

Lúc trước bọn họ sẽ qua tới, là hướng về phía Sở Diệp trên tay Bạch Hổ, kết quả, một không cẩn thận liền chậm trễ, hiện tại Truyền Tống Trận bị tạc, trong khoảng thời gian ngắn, bọn họ chính là tưởng trở về Thánh Viện địa giới cũng trở về không được.
Lâm Mộng Dung cắn răng, âm thầm có chút hối hận, Thiên Hải Vực bên này tu luyện trình độ, so Trung Ương đại lục kém quá nhiều. Sớm biết rằng sự tình sẽ biến thành như vậy, nàng căn bản là không nên ngày qua hải vực, có lẽ nàng vẫn luôn ở Trung Ương đại lục phát triển, hiện tại thực lực hẳn là xa không ngừng tại đây.
Sở Diệp hiện tại ở Thiên Hải Vực nhất hô bá ứng, bọn họ lưu lại nơi này cũng chiếm không được cái gì hảo.
……
Thiên Nhàn Đảo.
“Sở Diệp cư nhiên đem Chước Nhật Thánh Tử cấp giết.” Cung Thần nhịn không được lẩm bẩm nói.
Cung Khiếu nhàn nhạt nói: “Sở Diệp lá gan thật sự không nhỏ.” Giết Thánh Viện Thánh Tử, này nếu là đổi ở năm đó, Thánh Viện
thông lộ còn không có phong bế niên đại, sát Thánh Tử tuyệt đối
là tội ác tày trời sự tình.
Cung Thần lắc lắc đầu, có chút cảm thán nói: “Sở thiếu phía trước
rời đi thời điểm, nói muốn đi tìm hiểu một chút Cổ Chước Nhật sau lưng cái kia Hoàng cấp tu sĩ động tĩnh, còn nói sẽ không hành
động thiếu suy nghĩ, không nghĩ tới, vừa quay đầu lại liền đem Chước Nhật Thánh Tử giết.” Cái gọi là sẽ không hành động thiếu suy nghĩ, chính là như vậy không hành động thiếu suy nghĩ sao?
Cung Khiếu nhún vai, nói: “Hắn làm như vậy cũng là đúng.” Cổ Chước Nhật thực lực không thấp, lưu trữ là cái không nhỏ tai hoạ ngầm, giải quyết một cái là một cái.
Phàm là Thánh Viện Thánh Tử, tư chất tất nhiên không thấp, Cổ

Chước Nhật cũng coi như là người trung tuấn kiệt, đáng tiếc, đối phương vận khí không tốt lắm, gặp gỡ Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp.
Cung Thần hít sâu một hơi, nói: "Nghe nói, Chước Nhật Thánh Tử bên kia mấy chỉ Hồn Sủng đều đã chết."
Sở Diệp đã ở phía trước không lâu tiến giai Vương giai Cửu giai, Chước Nhật Thánh Tử mấy chỉ Hồn Sủng đã chết, liền lại có thể tiến hành huyết tế, Thương Lan Long có lẽ có cơ hội mượn cơ hội
này một bước lên trời.
Cung Khiếu híp mắt mắt, nói: "Thánh Viện bên kia tu luyện trình
độ tương đối cao, Chước Nhật Thánh Tử thân phận đặc thù, phỏng chừng thân gia không ít, không biết Sở Diệp đều được chút cái gì thứ tốt."
Cung Khiếu làm Hải Long Cung đại trưởng lão, thân gia ở Thiên Hải Vực cũng có thể xem như số một số hai, bất quá, đối với Chước Nhật Thánh Tử thân gia vẫn là có chút thèm nhỏ dãi.
……
Thiên Ám Đảo.
"Chước Nhật Thánh Tử quả nhiên là cái kẻ có tiền a!" Sở Diệp nhịn không được nói.
Ngay từ đầu giết Chước Nhật Thánh Tử, Sở Diệp còn có chút lo lắng, bất quá, nhìn đến đối phương thân gia, cũng chỉ dư lại kích động.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Xác thật."
Lâm Sơ Văn ở Chước Nhật Thánh Tử nhẫn phát hiện vài rương linh tinh, Lâm Sơ Văn tuy rằng kiếm linh tinh mau, nhưng là, dùng
cũng mau.
Phía trước vì cảm tạ một ít Hồn Vương to lớn tương trợ, Lâm Sơ Văn đưa ra đi không ít phần ăn, Thúy Vũ thường xuyên phải tiến
hành linh khí tưới, thường thường chân trước hấp thu một ít linh
tinh, sau lưng liền đem trong cơ thể linh lực tiêu hao không

còn..
Chước Nhật Thánh Tử này một đám linh tinh, có thể nói là mưa đúng lúc, hẳn là có thể chống đỡ Thúy Vũ tiến hành mấy chục lần
linh khí tưới, bọn họ đỉnh đầu cuối cùng là có thể khoan khoái chút.
Sở Diệp kiểm kê thu hóa, nói: “Không trách này đó ngoại lai Hồn Sủng Sư chướng mắt Thiên Hải Vực tu sĩ, bọn người kia quá giàu có.”
Sở Diệp kiểm kê Cổ Phóng cùng Cổ Giang nhẫn không gian, hai người kia nhẫn trữ vật bên trong, đồng dạng chứa đựng đại lượng linh tinh, Sở Diệp hoài nghi Cung Khiếu thân gia có phải hay không đều so ra kém Cổ Phóng.
“Tiểu Bạch, ngươi nói không tồi, xử lý Chước Nhật Thánh Tử, sẽ có đại thu hoạch.” Sở Diệp nói.
Tiểu Bạch hừ lạnh một tiếng, ôm một khối cực đại hổ phách hấp thu.
Hổ phách là ở Cổ Chước Nhật nhẫn không gian bên trong phát hiện, hẳn là nguyên lai Cổ Chước Nhật tính toán thu phục Tiểu Bạch lúc sau, dùng để lung lạc thú tâm.
Bất quá, Cổ Chước Nhật đã chết, đồ vật giống nhau tới rồi Tiểu Bạch trên tay.
Tiểu Bạch gần nhất tu vi tiến bộ có chút mau, hổ phách có thể hỗ
trợ củng cố Tiểu Bạch tu vi, có thể nói, đã đến phi thường kịp thời.
Thương Lan Long từng ngụm từng ngụm nuốt ăn linh long chi quả, linh long chi quả hiệu quả có chút cùng loại Long Phượng Quả, nhưng là, dược hiệu muốn kém cỏi một ít.
Chước Nhật Thánh Tử nhẫn không gian, có hai mươi cái linh long
chi quả.
Chờ Sở Diệp phát hiện thời điểm, hơn phân nửa linh quả, đều đã bị Truy Phong cùng Đoạt Thiên chia cắt, Sở Diệp thật vất vả đoạt hạ hai quả, loại tới rồi ngọc trụy không gian bên trong.
Powered by GliaStudio

close
Sở Diệp nhìn ăn uống thỏa thích Thương Lan Long cùng Kinh Chập Long, nhịn không được nói thầm nói: “Lãng phí a!”
Linh long chi quả mỗi ăn một viên, hiệu quả liền sẽ hạ thấp không
ít, trên thực tế, ăn một viên cách đoạn thời gian lại ăn, có thể hạ thấp một chút kháng dược tính, Truy Phong cùng Đoạt Thiên như
vậy ngưu nhai mẫu đơn, thật sự có chút phí phạm của trời.
“Làm cho bọn họ ăn đi, thời gian không đợi người a!” Lâm Sơ Văn
nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Nói cũng là.”
Chước Nhật Thánh Tử sau lưng tổ tông không biết khi nào đến, này treo ở trên đầu đao, có lẽ ngày mai liền rơi xuống, trước đó, chỉ cần có thể tăng lên thực lực, lãng phí liền lãng phí đi, người đã chết, liền cái gì cũng chưa. Người bất tử, bọn họ có rất nhiều cơ hội kiếm linh tinh.
Tiểu hồ ly phủng một khối thiên tâm thạch gặm, thiên tâm thạch
trung tâm, dựng dục hôm nay tâm địa y cành, thứ này đối tiểu hồ
ly mà nói, tác dụng không nhỏ.
Tiểu hồ điệp đem toàn bộ thân thể chôn ở vân đoàn giống nhau huyễn tâm sợi bông bên trong, vẻ mặt thích ý.
Mộc Tiên Điểu vui sướng tràn trề hấp thu linh tinh bên trong linh
lực, một bên hấp thu, một bên hừ ca.
Đại lượng linh tinh, ở Mộc Tiên Điểu cánh chim dưới, hóa thành hư ảo.
Mộc Tiên Điểu cũng chưa quên mấy cái đồng bạn, chờ đến hấp thu linh khí chống, liền cấp mấy cái đồng bạn tiến hành linh khí tưới.
Mộc Tiên Điểu rộng mở cái bụng, ăn uống kinh người, ngắn ngủn
không đến một ngày thời gian, liền xử lý mấy vạn linh tinh.

Nghĩ đến bọn họ cực cực khổ khổ làm nhiệm vụ, một lần cũng bất
quá kiếm lời hơn một ngàn linh tinh, mà xử lý một phiếu giết người cướp của sinh ý, liền có lớn như vậy thu hoạch, Sở Diệp hận không thể Chước Nhật Thánh Tử như vậy nhiều tới mấy cái.
Chước Nhật Thánh Tử trữ vật không gian bên trong thứ tốt quá nhiều, mấy tiểu đều phát hiện đối chính mình hữu dụng đồ vật.
"Hiến tế, hiến tế." Ăn uống no đủ, điều chỉnh đến tốt nhất trạng thái lúc sau, Thương Lan Long đối với hắc quạ đen ồn ào mở ra.
Hắc quạ đen đem Đào Ngột cùng Hỗn Độn hiến tế, ở đại lượng khí vận cùng linh khí quán chú dưới, Thương Lan Long cũng thuận lợi tiến giai Cửu giai.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn điên cuồng tiêu hóa Chước Nhật Thánh Tử đám người trên người tài nguyên, ở đại lượng tài nguyên xây dưới, mấy tiểu nhân thực lực đều có không nhỏ tăng
lên.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn kiểm kê một chút trên tay Hồn Sủng.
Sở Diệp hiện tại trên tay có Tiểu Bạch Vương giai Cửu giai, Kinh Chập Long Vương giai Bát giai, Tiểu Ngân Vương giai Thất giai, Mặc Nắm Vương giai Ngũ giai, Ngân Tiểu Nhị Vương giai Tứ giai.
Lâm Sơ Văn trên tay có Thương Lan Long Vương giai Cửu giai, Mộc Tiên Điểu Vương giai Thất giai, Tuyết Bảo Vương giai Thất giai, hắc quạ đen Vương giai Ngũ giai, Tiểu Thải Vương giai Ngũ giai.
Sở Diệp hít sâu một hơi, Chước Nhật Thánh Tử đã đến, cho bọn họ không nhỏ áp lực, bất quá, cũng là lấy gia hỏa này phúc, trong
khoảng thời gian này, bọn họ thuộc hạ Hồn Sủng thực lực, có thể
nói là tiến bộ vượt bậc.
Hắc quạ đen đứng ở tế đỉnh phía trên, duỗi thân cánh chim, Sở Diệp hướng tới hắc quạ đen nhìn qua đi.
Ô Ô trong khoảng thời gian này, trên thực lực thăng tốc độ phi

thường mau.
Hắc quạ đen là khí vận chi điểu, lấy khí vận mà sống, chỉ cần khí vận cũng đủ, hắc quạ đen thực lực là có thể bay nhanh bay lên, Ô
Ô phía trước chủ trì vài lần đại hiến tế, âm thầm giữ lại đại lượng
khí vận, tăng lên thực lực, cấp bậc bay lên thập phần nhanh chóng.
Sở Diệp ngồi ở một bên, có chút lo lắng nói: "Chước Nhật Thánh Tử sau lưng Hồn Hoàng sợ là muốn tới, đại gia có cái gì ý kiến hay sao?"
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, có chút lo lắng nói: "Ngươi lại nằm mơ sao?"
Sở Diệp cau mày, nói: "Nhưng thật ra không có nằm mơ, chẳng qua, Chước Nhật Thánh Tử sau khi chết, ta có một loại thật không tốt cảm giác, thật giống như linh hồn bị nhìn trộm giống nhau."
Hắc quạ đen nhìn Sở Diệp, có chút lo lắng nói: "Ta tưởng ngươi hẳn là trúng Cổ Chước Nhật hồn dẫn nguyền rủa."
Sở Diệp cau mày, nói: "Nga, kia thật là có chút phiền toái."
Cái gọi là hồn dẫn nguyền rủa, là một ít đại gia tộc cao thủ dùng ở
dòng chính đệ tử trên người, một khi gia tộc bên trong dòng chính
đệ tử bị giết, cái này hồn ấn nguyền rủa liền sẽ bám vào ở hung thủ trên người, dùng để làm trong tộc cao thủ tỏa định hung thủ vị
trí.
Nguyên tác bên trong, Mộ Lăng Thiên liền bởi vì giết mấy cái nhị
thế tổ, bị bám vào thượng hồn dẫn nguyền rủa, dẫn tới không ít người đuổi giết, đương nhiên, ở nam chủ quang hoàn bao phủ dưới, những người này đều bị phản giết.
Nếu hắn này sẽ ở Thánh Viện địa giới, chỉ sợ đã có không ít cao thủ nghe tin mà đến, bất quá, nơi này là Thiên Hải Vực, tạm thời hắn muốn băn khoăn vẫn là chỉ có lần trước cái kia Hồn Hoàng.

Tuy rằng hắn cùng Lâm Sơ Văn hiện tại thực lực không yếu, muốn ứng đối Hồn Hoàng vẫn là có chút khó khăn.
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Cái kia Hồn Hoàng, không biết phải
làm sao bây giờ.”
Hắc quạ đen nhìn Sở Diệp, nói: “Chỉ cần ngươi nguyện ý trả giá đại giới, cũng chưa chắc không có cách nào.”
Sở Diệp có chút tò mò nhìn hắc quạ đen, nói: “Ngươi có biện pháp nào?”
“Ta có thể nguyền rủa hắn, ở trên biển lạc đường, kể từ đó, có thể
kéo dài hắn tìm được chúng ta thời gian.” Hắc quạ đen nói.
Hiến tế Đào Ngột chờ Hồn Sủng, sinh ra đại lượng khí vận chi lực, này bộ phận khí vận chi lực, còn không có hoàn toàn dùng hết, dùng ở cái kia Hồn Hoàng trên người, đảo cũng có thể.
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Cùng với nguyền rủa cái này, còn không bằng nguyền rủa hắn cùng Thiên Hải Vực Hoàng giai hải thú đại chiến một hồi, trọng thương ngã xuống.”
Hắc quạ đen chớp chớp mắt, nói: “Cái này cũng có thể, thực hiện khả năng tính càng cao một ít.”
“Khả năng sao?” Sở Diệp hỏi.
Hắc quạ đen chớp chớp mắt, nói: “Rất có khả năng a! Ô Ô đại nhân chỉ cần nguyền rủa một phen, gia hỏa này đụng phải Hoàng
giai hải thú tỷ lệ sẽ đại đại đề cao.”
Sở Diệp có chút kích động nói: “Một khi đã như vậy, vậy ngươi còn đang đợi cái gì? Chạy nhanh nguyền rủa hắn bị Hoàng giai Hồn Thú nhất đao lưỡng đoạn.”
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Hành, khiến cho các ngươi kiến thức một chút Ô Ô đại nhân vĩ đại lực lượng, khí vận chi lực
là trên đời nhất huyền ảo lực lượng, một cái Hồn Sủng Sư khí vận
thoáng biến đổi, mệnh đồ liền sẽ hoàn toàn bất đồng.”
Sở Diệp gật gật đầu, thực nể tình nói: “Nghe tới, quả thực phi thường lợi hại, xem Ô Ô đại nhân của ngươi.”

Thấy Sở Diệp cổ động, hắc quạ đen vừa lòng gật gật đầu, bắt đầu thi triển khí vận nguyền rủa.

Chương 344: Chương 344

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn một hồi tới, Cung Thần liền tới phóng.
“Hai vị hơi thở giống như lại cường thịnh không ít a!” Cung Thần
có chút hâm mộ nói.
Sở Diệp cười cười, nói: “Mấy ngày hôm trước có chút tiểu thu hoạch, xác thật có chút tiến bộ.”
Cung Thần chớp chớp mắt, thầm nghĩ: Chỉ là tiểu thu hoạch, có chút tiến bộ sao? Sở Diệp thật sự là quá khiêm tốn.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hiện tại hơi thở, hẳn là đã siêu việt chính mình phụ thân rồi.
“Cung thiếu tới, có cái gì chính sự sao?” Sở Diệp hỏi.
Cung Thần nghe vậy, nhanh chóng thu liễm thần sắc nói: “Thiên
Lập Đảo có người thấy được Hoàng cấp cao thủ đại chiến.”
Sở Diệp có chút kích động nói: “Hoàng cấp cao thủ, chẳng lẽ cùng Chước Nhật Thánh Tử có quan hệ?”
Cung Thần gật gật đầu, “Hẳn là có quan hệ, đối phương chủ Hồn Sủng là một con Du Thiên Côn Bằng, chúng ta Thiên Hải Vực cũng không có nghe nói cái nào cao thủ Hồn Sủng là Côn Bằng, hẳn là một cái ngoại lai tu sĩ.”
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Vị kia Hồn Hoàng tu sĩ gặp gỡ cái gì……”
“Một con quỷ xe.” Cung Thần nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Không tồi, không tồi.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Hắc quạ đen tuy rằng cả ngày thần thần thao
thao, nhưng là, thời khắc mấu chốt vẫn là thập phần cấp lực.
“Kết cục như thế nào, lưỡng bại câu thương sao?” Sở Diệp có

chút kích động hỏi.
Cung Thần tràn đầy tiếc nuối lắc lắc đầu nói: “Hai bên đều có điều
giữ lại, chỉ là ngắn ngủi giao phong một chút.”
Sở Diệp có chút thất vọng nói: “Phải không?”
Sở Diệp rầu rĩ ngắm hắc quạ đen liếc mắt một cái.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, có chút nóng nảy nói: “Như vậy nhìn ta làm gì, này hai tên gia hỏa tham sống sợ chết, không có đánh lên tới, không phải Ô Ô đại nhân nguyền rủa không được.”
Cung Thần nhìn hắc quạ đen, ánh mắt dao động một chút, thầm nghĩ: Cổ Hùng sẽ gặp được quỷ xe, quả nhiên là bởi vì hắc quạ đen sao?
Sở Diệp thở dài một tiếng, thầm nghĩ: Trông cậy vào cái kia Hoàng giai tu sĩ chính mình đã chết, có chút không đủ đáng tin cậy a! Rốt cuộc cao giai Hồn Sủng trí tuệ đều không thấp, đều hiểu được xu lợi tị hại.
“Sở thiếu hay không có hứng thú đồ hoàng a!” Cung Thần hỏi.
Sở Diệp nhìn Cung Thần, có chút ngoài ý muốn nói: “Có hứng thú
là có hứng thú, nhưng là, quá nguy hiểm.”
Bị thương Hồn Hoàng như cũ là Hồn Hoàng a! Toàn thịnh thời kỳ
Chước Nhật Thánh Tử cũng đã đủ khó chơi, càng không cần phải
nói là đối phương lão tổ tông.
Sở Diệp tuy rằng gần nhất thực lực đề cao không ít, nhưng tự giác đối mặt Hoàng giai cao thủ, vẫn là khiếm khuyết không ít.
Cung Thần cười cười, nói: “Sở thiếu luôn là cái dạng này, gặp sự tình, luôn thích chính mình khiêng, kỳ thật, đối đồ hoàng có hứng
thú tu sĩ nhiều lắm đâu, một người đi đồ hoàng là có nguy hiểm, nhưng là, người nhiều một ít không phải an toàn? Sở thiếu nhân duyên tốt như vậy, nếu là mời đại gia hỗ trợ, nghĩ đến đại gia cũng sẽ không cự tuyệt.”
Sở Diệp trầm mặc một hồi, có chút lo lắng nói: “Ta này không phải

sợ liên lụy đại gia sao?”
Kia chính là Hoàng giai tu sĩ a! Ai cũng không biết sẽ phát sinh cái
gì, có lẽ một không cẩn thận liền đã chết.
“Sở thiếu có chút coi thường chúng ta Thiên Hải Vực tu sĩ ý chí chiến đấu, chỉ cần Sở thiếu vung tay một hô, tin tưởng rất nhiều người đều sẽ nguyện ý vì Sở thiếu ngài vượt lửa quá sông.” Cung Thần nói.
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói: “Cung thiếu cũng quá đề cao ta, ta có lợi hại như vậy sao?”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đương nhiên, Sở thiếu ngàn vạn không cần khinh thường chính mình lực ảnh hưởng, Hồn Sủng Sư muốn tăng lên thực lực, luôn là muốn mạo điểm nguy hiểm, chúng ta Thiên Hải Vực tu sĩ tuyệt không phải tham sống sợ chết
hạng người.”
……
Cung Thần tới một hồi, liền rời đi.
“Ngươi nói Cung Thần là có ý tứ gì?” Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn hỏi.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Cung Khiếu trưởng lão phỏng chừng cố ý cùng cái kia Hồn Hoàng đánh một trận, bất quá, hắn hẳn là yêu cầu chúng ta bên này triệu tập càng nhiều nhân thủ, gia tăng
xác suất thành công.”
Cung Khiếu thọ nguyên gần, phỏng chừng là tưởng bác một bác, nhìn xem có không từ cái kia Hồn Hoàng trên người, tìm được tiến giai Hồn Hoàng cơ hội.
Nếu, chỉ có bọn họ hơn nữa Cung Khiếu nói, phần thắng cũng không tính đại.
Lại kéo mấy cái giúp đỡ nói, vẫn là có chút cơ hội, người nhiều một ít nói, liền tính thắng không được, cũng không đến mức bại quá khó coi.
Cổ Hùng phía trước ở truyền tống thời điểm bị trọng thương, thủ
hạ Quỷ Liêu lại bị huyết tế, gia hỏa này vừa mới lại cùng quỷ xe

đánh một trận, đúng là cơ hội tốt a!
Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: “Cung Thần ý tưởng, thử xem cũng không
sao.”
Bọn họ đều đem Cổ Chước Nhật cấp giết, cái kia Hồn Hoàng sớm muộn gì sẽ tìm tới bọn họ, nếu là có thể kéo mấy cái giúp đỡ, kia giới khi bọn họ áp lực cũng sẽ tiểu rất nhiều.
“Hồn Hoàng cường giả không thể so Hồn Vương, Vương giai lúc đầu Hồn Sủng Sư, tác dụng chỉ sợ không lớn.” Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Ta minh bạch!” Lần này cần kéo giúp đỡ, có thể Hồn Vương hậu kỳ là chủ.
……
Sở Diệp sử dụng ngọc giản, cấp mấy cái quen thuộc Hồn Vương đã phát tin tức, thu được hồi phục, làm Sở Diệp có chút ngoài ý muốn, không ít Hồn Sủng Sư đều biểu hiện thập phần tích cực.
“Cung Khiếu nguyện ý hỗ trợ, hắn hy vọng đạt được Hoàng cấp Hồn Sủng tinh hạch, trợ giúp Thương Long đánh sâu vào hoàng cảnh.”
“Thái Dương bộ lạc nguyện ý hỗ trợ, bọn họ yêu cầu hiến tế Hoàng cấp yêu thú sinh ra một bộ phận khí vận, tăng cường bộ lạc tộc vận.” Thái Dương bộ lạc tựa hồ tiêu phí không ít tộc vận, xúc tiến thái dương cây ăn quả trưởng thành, nương thái dương cây ăn quả che lấp, Thái Dương bộ lạc người trong thực lực tiến bộ nhưng thật ra không chậm, nhưng bởi vì Thái Dương bộ lạc tộc vận tiêu hao, thái dương cây ăn quả cũng khiến cho một ít thế
lực nhìn trộm, Thái Dương bộ lạc nhu cầu cấp bách bổ sung tộc vận.
“Mộ Dung Thiên Sơn cùng này phu nhân Hà Cẩn Nguyệt cũng nguyện ý hỗ trợ, bọn họ muốn cái kia Hồn Hoàng tam thành thân
gia.”
Cái kia ngoại lai Hồn Hoàng có bao nhiêu thân gia, ai cũng không
rõ ràng lắm, có lẽ đối phương mang theo đại lượng thiên tài địa

bảo, có lẽ cái gì cũng chưa mang, này hẳn là ở đánh cuộc vận khí.
Mộ Dung Thiên Sơn là Vương giai Bát giai, Hà Cẩn Nguyệt Vương giai Bát giai, hai người thực lực không thấp, muốn tam thành cũng bất quá phân.
Mộ Dung Thiên Sơn cùng Hà Cẩn Nguyệt tuổi tác đều không tính
quá lớn, hai người đều có hi vọng tiến giai Hoàng giai, Thiên Hải Vực thích hợp tiến giai Hoàng giai tài nguyên không nhiều lắm, hai người đại khái là tưởng ở Cổ Hùng trên người tìm xem cơ duyên.
Powered by GliaStudio
close
“Tuyết Vương Tuyết Dương cùng Đường Thiên Túng cũng đều nói nguyện ý hỗ trợ, tạm thời không nói cái gì yêu cầu.” Tuy rằng
hai người kia không đề, bất quá, sự thành lúc sau, không thiếu được muốn phân hai người một phần. Lần trước Chước Nhật Thánh Tử lại đây thời điểm, hai người không ở Thiên Nhàn Đảo, không giúp đỡ, lần này tựa hồ thập phần tích cực.
“……”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Nếu là có đại gia to lớn tương trợ nói, đồ hoàng cũng chưa chắc không có khả năng.”
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói: “Cung Thần là đúng, chỉ cần ta
vung tay một hô, nguyên lai thật sự rất nhiều người sẽ nguyện ý hỗ trợ.”
Hắn nguyên bản còn tưởng rằng khiếp sợ Hoàng cấp Hồn Sủng Sư uy danh, mọi người đều sẽ né xa ba thước đâu, không nghĩ tới, đại gia đối phó Hoàng giai tu sĩ nhiệt tình như vậy cao.
“Đại gia cũng không được đầy đủ là bởi vì ngươi.” Sát một cái Hoàng cấp cao thủ, tiền lời là thật lớn, này đó Hồn Vương sẽ đáp ứng, hẳn là cũng là cảm thấy lần này xác suất thành công không nhỏ.
Sở Diệp cười cười, nói: “Có nhiều người như vậy nguyện ý hỗ trợ, nhưng thật ra có thể hảo hảo trù tính một chút.”

“Sở thiếu.” Mộc Vũ vô thanh vô tức xuất hiện ở Thiên Hà hoa lâm.
Sở Diệp nhìn Mộc Vũ, có chút tò mò nói: “Mộc đạo hữu như thế nào tới?”
Mộc Vũ có chút tò mò nói: “Nghe nói, Sở thiếu phải đối Hồn Hoàng xuống tay?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, Mộc đạo hữu cũng muốn gia nhập sao?”
Mộc Vũ có chút xin lỗi nói: “Đối thủ là Hoàng cấp cao thủ, ta thực
lực hữu hạn, gia nhập cũng không giúp được quá lớn vội, bất quá, Liễu lão nếu là gia nhập, hẳn là sẽ đối với cục diện chiến đấu
phát sinh ảnh hưởng.”
“Liễu lão nguyện ý hỗ trợ? Liễu lão không phải vô pháp rời đi bí cảnh sao?” Sở Diệp có chút nghi hoặc nói.
Mộc Vũ gật gật đầu, nói: “Nguyên bản là như thế này, bất quá, gần nhất đã xảy ra một chút biến hóa.”
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Cái gì biến hóa?”
Mộc Vũ nhìn Sở Diệp, nói: “Sở thiếu lần trước cấp linh tuyền thủy,
có điểm giống Sinh Mệnh Chi Tuyền, có thể bổ sung sinh cơ, Liễu
lão sử dụng quá linh tuyền thủy lúc sau, sinh mệnh lực khôi phục
không ít, hành động nhưng thật ra so với phía trước càng thêm linh hoạt rồi một ít.”
Sở Diệp: “……” Linh tuyền thủy lợi hại như vậy sao? “Cho nên, hiện tại Liễu lão có thể rời đi bí cảnh sao?”
Mộc Vũ lắc lắc đầu, nói: “Không được.”
Sở Diệp: “……”
“Nếu là chân chính Sinh Mệnh Chi Tuyền thì tốt rồi.” Mộc Vũ thì thào nói.
Sở Diệp híp mắt mắt, thầm nghĩ: Ngọc trụy không gian linh tuyền,
kỳ thật vẫn luôn ở thăng cấp, đặc biệt gần nhất hắn thu hoạch

Cổ
Chước Nhật di sản, ở trong đó phát hiện không ít có thể thăng cấp linh tuyền linh thạch. Có lẽ hắn không ngừng đối ngọc trụy không gian bên trong linh tuyền tiến hành thăng cấp, cuối cùng có
thể được đến Sinh Mệnh Chi Tuyền.
“Sở thiếu có từng nghe qua Sinh Cơ Linh Dịch?” Mộc Vũ hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Nghe nói qua.” Ngàn năm sinh cơ thảo, có thể rèn luyện sinh ra cơ linh dịch, dùng cho bổ sung Hồn Sủng,
Hồn Sủng Sư sinh cơ.
“Mộc tộc có vài cọng sinh cơ thảo, niên đại không quá đủ, nếu là có thể được đến thành thục sinh cơ thảo, bổ sung sinh cơ, Liễu lão liền có thể ngắn ngủi rời đi Mộc tộc, trợ Sở thiếu ngài giúp một
tay.” Mộc Vũ nói.
Thượng một lần, Sở Diệp hai người đến Mộc tộc thời điểm, Mộc Vũ kỳ thật liền tưởng thỉnh cầu Sở Diệp giục sinh sinh cơ thảo, bất quá, sinh cơ thảo loại ở Mộc tộc bí cảnh bên trong.
Trong tộc mấy cái trưởng lão đối với hay không hẳn là hướng ra phía ngoài người rộng mở bí cảnh, lòng có chần chờ, không có thể hạ quyết tâm.
Lần trước sự kiện lúc sau, truyền đến Thái Dương bộ lạc, thái dương cây ăn quả nhanh chóng trưởng thành tin tức, mấy cái nguyên bản phản đối tộc lão một chút hối hận.
Bất quá, hối hận cũng vô dụng, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn là người bận rộn, không phải như vậy hảo thỉnh.
Biết được Sở Diệp đang tìm kiếm đồng minh, đối phó Hồn Hoàng,
Mộc Vũ cùng mấy cái tộc lão thương lượng một chút, cảm thấy không thể lại đợi.
Sở Diệp nghiêng đầu, nghĩ nghĩ, nói: “Có thể thử một lần.”
Cung Khiếu tuy rằng là Vương giai Cửu giai, bất quá, bởi vì tuổi quá lớn, thực lực có chút suy yếu, nếu thật có thể được đến Sinh Cơ Linh Dịch, chẳng những có thể nhiều Liễu lão một cái cường viện, còn có thể tăng lên Cung Khiếu chiến đấu thực lực, hẳn là

có thể gia tăng không ít phần thắng.
……
Sở Diệp cùng Mộc Vũ đi Mộc tộc, tiến vào Mộc tộc bí cảnh.
Hai người lần trước liền tới quá Mộc tộc, bất quá, Mộc tộc bí cảnh
là Mộc tộc tối cao cơ mật, hai người không có thể đi vào.
Sở Diệp đã sớm biết Mộc tộc có như vậy cái bí cảnh, không có thể chịu mời tiến vào, vẫn là có chút tiếc nuối, không nghĩ tới, cách không bao lâu, Mộc tộc chung quy vẫn là đem bọn họ mời đi
theo.
Vừa tiến vào bí cảnh, Tiểu Ngân liền mang theo ong đàn, khắp nơi vui vẻ đi.
“Sở thiếu cùng Lâm thiếu, thật sự người phi thường a!” Liễu Thụ Yêu nhìn Sở Diệp, Lâm Sơ Văn nói.
Liễu lão trước đó không lâu gặp qua Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, so với lúc ấy, Sở Diệp hai người thực lực có nhảy vọt tiến bộ.
Nếu lúc trước cùng Chước Nhật Thánh Tử ở Mộc tộc giao phong thời điểm, hai người liền có hiện tại thực lực, căn bản không cần phải khổ chiến.
“Đều là lấy đại gia phúc.” Sở Diệp nói.
Liễu lão cười cười, nói: “Sở thiếu quá khiêm nhượng.”
“Chúng ta vẫn là trước tới làm chính sự đi.” Sở Diệp nói.
Liễu Thụ Yêu gật gật đầu, nói: “Đang có ý này.”
Kinh Chập Long đối với sinh cơ thảo thi triển luân hồi chi thuật, linh thảo ở Luân Hồi Pháp Quyết tác dụng dưới, niên đại điên cuồng dâng lên.
Mộc Tiên Điểu xem Kinh Chập Long linh lực có chút hao tổn, đúng lúc vì Truy Phong bổ sung đại lượng linh lực.
Mộc Vũ nhìn Mộc Tiên Điểu, nói: “Lâm dược sư, Mộc Tiên Điểu thực lực giống như tăng lên rất nhiều a!” Mộc Tiên Điểu phụt lên linh khí, có thể rất lớn trình độ tẩm bổ cỏ cây, Mộc Vũ thực thích Mộc Tiên Điểu.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Là tăng lên không ít.”
Thúy Vũ gần nhất vẫn luôn ở điên cuồng hấp thu linh tinh bên trong linh lực, Chước Nhật Thánh Tử nhẫn không gian bên

trong
linh tinh, phẩm chất phi thường chi cao, Thúy Vũ không ngừng dùng linh lực rèn luyện tự thân thân thể, thực lực tăng lên thập phần nhanh chóng, khoảng cách Bát giai cũng chỉ có một bước xa.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Đó là tự nhiên, Thúy Vũ gần nhất thức ăn thật tốt quá, toàn bộ điểu đều phì vài vòng.”
Mộc Tiên Điểu sâu kín nhìn hắc quạ đen liếc mắt một cái, hắc quạ
đen đúng lúc nhắm lại miệng.

Chương 345: Chương 345

“Sở thiếu, ngươi cuối cùng đã trở lại.” Nhìn đến hai người, Cung Thần đại đại thở dài nhẹ nhõm một hơi.
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Làm sao vậy?”
“Trùng Cốc cốc chủ cùng hắn phu nhân, Khoa Phụ Vân Viêm, Tuyết Vương, Đường Thiên Túng đều tới rồi.”
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói: “Nhanh như vậy?” Tới nhanh như vậy, nhìn dáng vẻ, đại gia đối đồ hoàng chuyện này nhiệt tình
rất cao a! Hắn quả nhiên là xem thường Thiên Hải Vực Hồn Sủng
Sư ý chí chiến đấu.
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Mọi người đều tới rồi, kết
quả Sở thiếu cùng Lâm dược sư các ngươi hai cái lại không thấy, mọi người đều có chút lo lắng.”
Sở Diệp nhìn Cung Thần liếc mắt một cái, có chút hài hước nói: “Lo lắng ta lâm trận bỏ chạy?”
Cung Thần xấu hổ cười cười, nói: “Như thế nào sẽ, chỉ là lo lắng Sở thiếu ngài bị sự tình gì vướng.”
Trên thực tế, cho dù Sở Diệp, Lâm Sơ Văn không tham dự, Cung Khiếu đám người cũng đều đối đồ hoàng chuyện này có rất lớn hứng thú, bất quá chuyện này, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn là trung tâm, nếu, hai người không tham dự, những người khác căn bản vô pháp cho nhau tín nhiệm.
“Sở thiếu đi nơi nào?” Cung Thần hỏi.
Sở Diệp lấy ra hai chi Sinh Cơ Linh Dịch đưa qua, “Ra ngoài chuẩn bị điểm đồ vật.” Thuận tiện thỉnh ra Mộc tộc Liễu lão.
Liễu Thụ Yêu sinh tồn thượng vạn năm, thực lực khoảng cách

Hoàng giai cũng chỉ có một bước xa, có đối phương ra tay, hẳn là có thể nhiều ra vài phần phần thắng.
Cung Thần lấy ra hai chi Sinh Cơ Linh Dịch, có chút kích động nói: "Đây là Sinh Cơ Linh Dịch?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
Cung Thần có chút kinh hỉ nói: "Có cái này, ta phụ thân hẳn là có thể nhiều ra vài phần lực." Sinh Cơ Linh Dịch tuy rằng không thể
kéo dài người thọ mệnh, lại có thể làm người khôi phục thanh xuân sức sống, nếu phụ thân muốn tiến giai Hoàng giai, lại tiến giai phía trước dùng Sinh Cơ Linh Dịch, cũng có thể đại đại đề cao tiến giai xác suất.
Sở Diệp híp mắt mắt, hỏi: "Có cái kia Hoàng cấp tu sĩ rơi xuống sao?"
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Đối phương không có che giấu hành
tích, xem hắn phía trước lộ tuyến, hẳn là nghe nói Thiên Nhàn Đảo là hai vị đại bản doanh, trực tiếp hướng Thiên Nhàn Đảo phương hướng tới, lấy đối phương tốc độ, hẳn là còn có năm ngày đến, đương nhiên nếu trên đường lạc đường hoặc là tao ngộ Hoàng cấp tu sĩ nói, chỉ sợ sẽ chậm trễ điểm thời gian." Cung
Thần nói, nhìn hắc quạ đen liếc mắt một cái.
Sở Diệp gật gật đầu, đến: "Ta hiểu được."
Cổ Hùng này hùng hổ bộ dáng, đại khái căn bản không có nghĩ tới sẽ tao ngộ ngăn chặn, đối phương sẽ lựa chọn con đường, hẳn là gần nhất con đường, nói như vậy, đối phương lộ tuyến hảo
đoán thực, bọn họ có lẽ có thể trù tính một chút, ở nửa đường đánh một hồi phục kích chiến.
……
Cổ Hùng khống chế Du Thiên Côn Bằng, ở trên biển chạy như bay, sắc mặt dị thường khó coi.
Cổ Hùng đến Thiên Hải Vực lúc sau, liền lấy huyết mạch cảm ứng
chi thuật cảm ứng quá Cổ Chước Nhật vị trí, đáng tiếc, thất bại,

lúc ấy, Cổ Hùng liền có dự cảm bất hảo, chỉ là còn không quá nguyện ý tin tưởng.
Bắt được một cái trên biển lạc đơn giả hỏi một chút, quả nhiên được đến Cổ Chước Nhật bị giết tin tức.
Cổ Hùng thiếu chút nữa bị khí điên, đối Sở Diệp có thể nói là hận thấu xương.
Xác nhận Cổ Chước Nhật bị giết tin tức, Cổ Hùng bay thẳng đến Thiên Nhàn Đảo đi.
Cổ Hùng này một đường đi cũng không phải thực thuận lợi, chẳng những tao ngộ Hoàng cấp hải thú tập kích, còn kém điểm lạc đường.
Cổ Hùng ngay từ đầu còn tưởng rằng là chính mình vận khí không tốt, bất quá, thực mau liền ý thức được hắn chỉ sợ là bị tính
kế.
Cổ Hùng khống chế Hồn Thú, ở trên biển không ngừng bay nhanh, một cái Hồn Sủng Sư thoáng nhìn Cổ Hùng thân ảnh, nhanh chóng bỏ chạy, làm Cổ Hùng một phen túm lại đây.
“Ngươi chạy cái gì?” Cổ Hùng ngữ khí bất thiện hỏi.
Bị bắt được Hồn Sủng Sư nơm nớp lo sợ nói: “Tiền bối hơi thở kinh người, tại hạ thật sự kính sợ.”
“Biết Sở Diệp rơi xuống sao?”
Bị bắt được Hồn Sủng Sư, có chút kinh hoảng nói: “Nghe nói, Sở thiếu khắp nơi làm buôn bán, hiện tại ở nơi nào, ta cũng không rõ
ràng lắm.”
“Không rõ ràng lắm, muốn ngươi có tác dụng gì.” Cổ Hùng tâm tình không phải thực hảo, trực tiếp đem bắt được người qua đường cấp giết.
Dọc theo đường đi, bị Cổ Hùng bắt được, gặp tai bay vạ gió người qua đường, đã có không ít.
Cung Thần phía trước có thể dễ dàng như vậy tỏa định Cổ Hùng vị trí, cũng cùng Cổ Hùng không ngừng đại khai sát giới có quan hệ.
Cổ Hùng vừa định ngự động Hồn Sủng, tiếp tục lên đường, không

trung bên trong truyền đến một trận không gian dao động.
Cổ Hùng nhạy bén hướng tới không trung nhìn qua đi, một lá bùa
hướng tới Cổ Hùng bay lại đây, không chờ Cổ Hùng phản ứng lại đây, bùa chú nháy mắt bị kíp nổ.
Trên biển đã xảy ra kinh thiên nổ mạnh, Cổ Hùng dưới thân Du Thiên Côn Bằng cũng bị lan đến.
Cổ Hùng nghiến răng nghiến lợi nhìn không trung, sắc mặt dị thường dữ tợn.
Sở Diệp kíp nổ bùa chú kỳ thật là Cổ Chước Nhật, Cổ Chước Nhật trước khi chết, đã từng muốn kíp nổ bùa chú, làm Tiểu Bạch
chặn đứng.
Sở Diệp cảm thấy Cổ Chước Nhật trên tay đồ vật, tất nhiên là thứ tốt, liền lấy tới đối phó Cổ Hùng, sự thật chứng minh, xác thật là thứ tốt, bùa chú uy lực vượt quá tưởng tượng.
Nước biển bị tạc sôi trào lên, Du Thiên Côn Bằng bởi vì trước đó không có phòng bị, trên người thương thế tăng thêm một ít.
Nhìn nổ tung bùa chú, Sở Diệp có chút nghĩ mà sợ, lúc trước, Cổ Chước Nhật nếu là thành công kíp nổ bùa chú, kia hắn liền nguy hiểm.
Vì lần này có thể một kích đắc thủ, Sở Diệp là trực tiếp bị Không Gian Thú, cự ly xa truyền tống lại đây, làm như vậy nguy hiểm cực đại, bất quá, thành công, tiền lời cũng không nhỏ.
“Thật can đảm!” Cổ Hùng nghiến răng nghiến lợi nhìn Sở Diệp.
Sở Diệp tế ra bùa chú là thượng cổ bạo viêm phù, là Cổ gia một vị Hoàng giai Hồn Sủng Sư, đưa cùng Cổ Chước Nhật, Sở Diệp dùng ra bùa chú lúc sau, Cổ Hùng liền nhận ra tới.
Được đến Cổ Chước Nhật bị giết tin tức, Cổ Hùng nằm mơ đều suy nghĩ muốn như thế nào thu thập Sở Diệp, làm Cổ Hùng không nghĩ tới chính là, không chờ hắn ra tay, Sở Diệp cư nhiên trực tiếp xuất hiện ở trước mặt hắn, còn dùng bọn họ Cổ gia đồ vật đối phó hắn, quả thực không biết sống chết.
Cổ Hùng dưới thân Du Thiên Côn Bằng, hướng tới Sở Diệp phát động công kích, một cổ ngập đầu uy áp nháy mắt đánh úp lại.
Sở Diệp trước mặt nháy mắt nhiều số chỉ Vương giai hậu kỳ Hồn

Sủng, Tiểu Bạch đầu tàu gương mẫu, hướng tới Du Thiên Côn Bằng phát động phản kích.
Từng đạo sắc bén vô cùng không gian trảm, hướng tới Du Thiên Côn Bằng bổ qua đi.
Powered by GliaStudio
close
Du Thiên Côn Bằng mặt ngoài tức khắc bao trùm thượng một tầng màn hào quang, không gian chém xuống ở màn hào quang dưới, thực mau tan rã, Tiểu Bạch công kích, không có thể thu được cái gì hiệu quả.
Sở Diệp nhìn một màn này, thầm nghĩ trong lòng không tốt, Hoàng giai Hồn Sủng bị thương còn như vậy khó chơi.
Phải biết rằng, Tiểu Bạch hiện tại đã là Vương giai Cửu giai, Tiểu Bạch huyết mạch đặc thù, có thể vượt cấp khiêu chiến, có Mặc Nắm thêm vào, Tiểu Bạch phát động công kích uy lực, còn gia tăng rồi hai thành, nếu là gặp gỡ tầm thường Vương giai Cửu giai
Hồn Sủng, đã sớm bị xé rách, nhưng là, gặp gỡ Du Thiên Côn Bằng, lại giống như trứng gà đánh vào trên tảng đá.
……
Sở Diệp cùng Cổ Hùng chiến đấu phát sinh ở Thiên Ám Đảo phụ cận, Thiên Ám Đảo nội thành Thành chủ phủ bên trong, có một mặt năng lượng trinh trắc màn hình, màn hình có thể trinh trắc chung quanh khu vực nội năng lượng hơi thở.
Một khi có hải thú xâm lấn, thông qua năng lượng màn hình, có thể trước tiên phát hiện.
Thành chủ phủ bên trong, mấy cái Vương giai tu sĩ hội tụ một đường.
“Này…… Này năng lượng trụ, đều vượt qua có thể trắc định phạm vi a!”
“Hẳn là cái Hoàng giai.”
Năng lượng màn hình nhiều nhất có thể trinh trắc Vương giai Cửu
giai tồn tại, vượt qua trình độ này, liền vô pháp đánh giá đối phương cụ thể thực lực.
“Nhiều như vậy Vương giai năng lượng trụ.” Năng lượng trên

màn
hình, trừ bỏ một cây hoàn toàn trắc không đến đỉnh năng lượng trụ, đồng thời còn biểu hiện mấy chục căn Vương giai năng lượng
trụ.
“Nhiều như vậy Cửu giai Vương thú.” Trên màn hình Vương giai Cửu giai năng lượng trụ có năm cổ.
“Ngày thường này phiến hải vực, một cái Vương giai Thất giai hung thú đều rất khó xuất hiện, hiện tại…… Thật là khó có thể tưởng tượng a!”
“Hẳn là Sở Diệp cùng Chước Nhật Thánh Tử phía trước triệu hoán Hồn Hoàng đánh nhau rồi.” Phía trước Chước Nhật Thánh Tử triệu hoán Hồn Hoàng buông xuống sự tình, nháo không nhỏ,
việc này ở Hồn Vương tu sĩ chi gian, cũng không tính quá bí ẩn sự tình.
“Nhiều như vậy cổ năng lượng trụ, không biết có mấy cái Hồn Vương gia nhập chiến đấu.”
“Sở Diệp cư nhiên dám đánh, hẳn là tìm không ít giúp đỡ.”
“Giống như đánh rất kịch liệt, chúng ta muốn hay không đi xem a!”
“Muốn chết ngươi liền đi.”
……
Trên biển, Sở Diệp một phương cùng Cổ Hùng đại chiến, hừng hực khí thế tiến hành.
“Cùng nhau thượng.” Sở Diệp nói.
Sở Diệp ra lệnh một tiếng, nháy mắt hoa hoè loè loẹt công kích, đồng loạt hướng tới Du Thiên Côn Bằng dũng qua đi.
Thương Long, Thương Lan Long, Kinh Chập Long, Kim Ô, Kim Sí
Đại Bằng, Băng Phượng…… Từng người dồn hết sức lực, dùng ra giữ nhà bản lĩnh.
Sở Diệp bên này Hồn Sủng, thực lực đều không yếu, bất quá, Du Thiên Côn Bằng lực phòng ngự cũng là nhất lưu, đông đảo Hồn Thú vây quanh đi lên, cũng không có thể đánh vỡ này phòng ngự.

Côn Bằng phòng hộ tráo, mặt ngoài không ngừng lập loè.
Sở Diệp hơi hơi híp híp mắt, thầm nghĩ: Một chúng Hồn Sủng công kích vẫn là có chút hiệu quả, tuy rằng tạm thời không có thể
đánh vỡ Côn Bằng mai rùa đen, bất quá, xem tình huống cũng nhanh.
Cổ Hùng nhìn không ngừng phát động công kích Tiểu Bạch, trong
lòng dâng lên một trận phẫn hận chi tình.
Cổ Chước Nhật chính là vì này chỉ Bạch Hổ, mới chạy tới Thiên Hải Vực.
Lúc trước Cổ gia ngẫu nhiên được đến Bạch Hổ tự do bên ngoài tin tức, phong tỏa tin tức, làm Cổ Chước Nhật tiến đến thu phục Bạch Hổ.
Cổ Chước Nhật là Thánh Viện Thánh Tử, nếu là có thể thu phục Bạch Hổ, là có thể đại đại gia tăng đối phương tương lai trở thành
Thánh Viện viện chủ tỷ lệ, không nghĩ tới, vốn dĩ cho rằng nắm chắc sự tình, cư nhiên thất bại, Cổ Chước Nhật cư nhiên còn chết
ở Thiên Hải Vực này đó dã man người trong tay.
Thiên Hải Vực này giúp man di, thực lực không cao, lá gan không
nhỏ, dám động thổ trên đầu thái tuế, Cổ Hùng trong lòng lửa giận
hôi hổi ứa ra.
“Truy Phong, mau đem gia hỏa này thực lực đánh hạ tới.” Thương Lan Long có chút kích động nói.
Truy Phong có chút ghét bỏ nhìn Thương Lan Long liếc mắt một
cái, loại sự tình này, dùng đến Đoạt Thiên cái này ngu xuẩn nhắc
nhở, hắn đã làm, bất quá, đối thủ là Hoàng giai Hồn Thú a! Nơi nào có dễ dàng như vậy đánh hạ tới a!
“Ta nguyền rủa ngươi, thực lực đại hàng.”
Truy Phong Luân Hồi Pháp Quyết cùng hắc quạ đen nguyền rủa,

đồng thời phát động, Du Thiên Côn Bằng hơi thở suy sụp một ít, Tiểu Bạch chờ lại lần nữa phát động một vòng vây công.
“Ầm vang.” Du Thiên Côn Bằng trước người phòng hộ tráo rốt cuộc vỡ vụn.
Đầu tiên là bị Sở Diệp đánh lén, lúc sau, đột nhiên không kịp phòng ngừa đối mặt vây ẩu, Cổ Hùng đều có chút bị đánh mông.
Cổ Hùng rốt cuộc kiến thức rộng rãi Hoàng giai tu sĩ, thực mau áp
xuống trong lòng hừng hực lửa giận, bắt đầu nhìn thẳng vào trước mặt tình cảnh.
Du Thiên Côn Bằng tuy rằng là Hoàng giai Hồn Sủng, nhưng là, phía trước ở truyền tống quá trình bên trong bị điểm thương, hiện
giờ bị đông đảo Vương giai Hồn Sủng vây ẩu, tuy rằng ứng đối không thành vấn đề, nhưng là, muốn áp xuống đông đảo Hồn Sủng cũng không dễ dàng.
Cổ Hùng phất tay, thả ra số chỉ phó sủng.
Hắc quạ đen nhìn Cổ Hùng thả ra mấy chỉ phó sủng, có chút kích
động nói: “Tiêu diệt từng bộ phận.”
Hắc quạ đen hai tròng mắt sáng lên, sợ chọc giận Cổ Hùng, không có trắng ra ồn ào, nhưng là, ở đây mọi người cùng hắc quạ
đen đánh quá giao tế, đều biết hắc quạ đen lúc này, tưởng chính là cái gì.
Huyết tế! Vương giai hậu kỳ Hồn Thú, huyết tế hảo tài liệu.
Du Thiên Côn Bằng cảm nhận được Ô Ô ác ý, đối với hắc quạ đen phát động công kích, hắc quạ đen nháy mắt bị cắt bỏ nửa cái cánh, oa oa kêu to.
“Vương bát đản, cư nhiên đối vĩ đại Ô Ô đại nhân hạ độc thủ, Ô Ô
đại nhân nguyền rủa ngươi, bị quần ẩu đến chết.”
Từng đoàn mây đen, hướng tới Du Thiên Côn Bằng bao trùm qua
đi.
Hắc quạ đen phía trước tư tàng không ít khí vận đám mây, này

sẽ
toàn bộ phóng ra.
Có thể là bởi vì Du Thiên Côn Bằng khí vận đại hàng, một chúng Hồn Sủng đối với này phát động công kích, chính xác đề cao không ít.

Chương 346: Chương 346

Du Thiên Côn Bằng tuy rằng là Hoàng giai, nhưng là, đối mặt đại lượng Hoàng giai hậu kỳ hung thú cuồng oanh loạn tạc, nhất thời
cũng không thể nề hà.
Cổ Hùng thả ra bốn con phó sủng, hiệp trợ này đối địch.
Cổ Hùng bốn con phó sủng, một con là Vương giai Cửu giai Cùng
Kỳ, một con là Vương giai Bát giai Thao Thiết, một con là Vương giai Thất giai Ngân Nguyệt Giao, một con là Vương giai Thất giai Phệ Linh Điệp, thực lực đều không tính thấp.
Cổ Hùng thả ra phó sủng lúc sau, chiến đấu càng thêm gay cấn.
Sở Diệp cau mày, thầm nghĩ: Cổ gia quả nhiên lợi hại a! Cổ Chước Nhật khế ước một con Cùng Kỳ, Cổ Hùng cư nhiên còn có một con, Cổ Hùng này mấy chỉ phó sủng thực lực đều không yếu,
may mắn hắn phía trước giải quyết Quỷ Liêu, nếu không hiện tại
sẽ càng thêm phiền toái.
Kinh Chập Long hướng tới Cùng Kỳ, tế ra một đạo Luân Hồi Pháp
Quyết, Cùng Kỳ tức khắc hơi thở giảm xuống không ít.
Kinh Chập Long Luân Hồi Pháp Quyết đối phó Hoàng giai hung thú, hiệu quả hữu hạn, đối phó Vương giai hung thú, hiệu quả vẫn
là thực rõ ràng.
Khoa Phụ Vân Viêm hướng tới Cùng Kỳ tế ra một trương quyển trục, Cùng Kỳ hành động nháy mắt bị cấm.
Cùng Kỳ một bị trói buộc, nháy mắt mấy vạn căn cành liễu triền

trói ở Cùng Kỳ, Cùng Kỳ trên người nhiều mấy trăm đạo miệng vết thương.
Liễu lão trát nhập Cùng Kỳ trong thân thể cành liễu, bạn có làm Hồn Thú tê mỏi độc tố, Cùng Kỳ động tác, biến chậm rất nhiều.
Sở Diệp nhìn một màn này, âm thầm kích động, Mộc tộc vị đạo hữu này, thực lực không yếu a! Không uổng phí hắn hoa không nhỏ tinh lực, thỉnh vị này rời núi.
Một đạo không gian chém qua đi, Cùng Kỳ đầu bị cắt xuống dưới.
Sở Diệp thấy được trong hư không Không Gian Thú, Tiểu Bạch khống chế không gian chi lực, Cùng Kỳ cũng khống chế không gian chi lực, hai người không gian chi lực chồng lên ở cùng nhau,
uy lực ngoài dự đoán.
"Các ngươi." Cùng Kỳ chết quá nhanh, Cổ Hùng còn không có phản ứng lại đây, liền chết.
Cùng Kỳ vừa chết, Cổ Hùng hơi thở suy sụp rất nhiều, Cổ Hùng thực mau tới không kịp sinh khí, Cổ Hùng thực mau phát hiện Thao Thiết cũng lâm vào hiểm cảnh.
Thao Thiết có thể cắn nuốt thiên địa, phía trước, Thao Thiết một
ngụm đem mấy trăm chỉ con nhện ăn đi xuống.
Thao Thiết ăn xong mấy trăm chỉ con nhện bên trong, lăn lộn mấy
chỉ giả con nhện, đó là bạo liệt nhện, con nhện một bị nuốt vào, đã bị kíp nổ.
Thao Thiết da dày thịt béo, lực phòng ngự kinh người, nhưng thứ
năm dơ lục phủ, lại không có một thân lân giáp cứng cỏi.
Thao Thiết thiên phú kỹ năng cùng Mộ Dung Nhạc Thao Heo có chút giống, Sở Diệp thập phần hoài nghi, Mộ Dung Thiên Sơn chiêu thức ấy, nguyên bản là dùng để đối phó Mộ Dung Nhạc.
Thừa dịp Thao Thiết trọng thương, Hà Cẩn Nguyệt tiếp đón Không Gian Thú, vận dụng không gian trảm, mổ ra Thao Thiết bụng.
Sở Diệp nhìn Thao Thiết bị mổ ra bụng, thầm nghĩ: Không trách

Trùng Cốc cốc chủ là cái thê quản nghiêm, vị này cốc chủ phu nhân không phải người bình thường a!
Du Thiên Côn Bằng hướng tới Không Gian Thú phương hướng vọt qua đi, Sở Diệp lấy ra la bàn, triệu hồi ra trận pháp.
Sở Diệp ở mấy ngày trước, liền tính toán ra Cổ Hùng lộ tuyến, cuối cùng tuyển định ở Thương Sơn núi dưới biển nơi này phát động đánh bất ngờ.
Thương Sơn núi dưới biển cái này địa phương, che kín không gian cái khe, tràn ngập không gian chi lực, thập phần thích hợp bày trận.
Sở Diệp ở hai ngày trước, đến nơi này, bố trí một cái trận pháp, bởi vì thời gian quá mức hấp tấp, bố trí có chút qua loa, bất quá miễn cưỡng có thể sử dụng.
Sở Diệp khởi động không gian trận pháp, vây khốn Du Thiên Côn
Bằng.
Du Thiên Côn Bằng ở trận pháp bên trong đấu đá lung tung, Sở Diệp sử dụng la bàn, không ngừng rút ra nơi đây không gian chi lực, vây khốn Du Thiên Côn Bằng.
“Tốc chiến tốc thắng.” Sở Diệp giương giọng nói.
Mọi người thừa dịp Du Thiên Côn Bằng bị nhốt, điên cuồng công kích mấy chỉ phó sủng.
So sánh với Du Thiên Côn Bằng, mấy chỉ phó sủng thực lực, không tính quá cường, xử lý này mấy chỉ hung thú cũng coi như là chặt đứt Cổ Hùng một cái cánh tay, phương tiện mọi người kế tiếp đối phó Du Thiên Côn Bằng.
Cao thủ so chiêu, một cái chớp mắt liền có thể phân sinh tử.
Đối với Sở Diệp đám người mà nói, Du Thiên Côn Bằng như vậy Hoàng giai hung thú công kích lên, có lẽ có chút khó khăn, bất quá, Thất giai, Bát giai Vương thú quần ẩu lên, cũng không có cái
gì khó khăn.
Kinh Chập Long lưỡng đạo Luân Hồi Pháp Quyết qua đi, Ngân Nguyệt Giao, Phệ Linh Điệp hơi thở đại ngã, thực mau liền ở đông đảo Hồn Sủng vây công dưới, trọng thương ngã xuống.
……

Thiên Ám Đảo Thành chủ phủ bên trong, mấy cái Hồn Vương nhìn không chớp mắt nhìn năng lượng quầng sáng, không ngừng
nghị luận.
“Có một đạo Cửu giai Vương thú cột sáng dập tắt.”
“Bên này một đạo Bát giai Vương thú cột sáng cũng dập tắt.”
“Không biết chết chính là phương nào Hồn Thú, chiến đấu thoạt nhìn thực kịch liệt a!”
“Vương thú hậu kỳ Hồn Thú a! Cư nhiên đơn giản như vậy liền đã
chết.”
“Lại đã chết hai chỉ, lần này là hai chỉ Vương giai Thất giai Hồn Sủng.”
“……”
Thành chủ phủ bên trong tụ tập Hồn Vương có sáu cái, bất quá, có bốn cái là Hồn Vương lúc đầu, thực lực mạnh nhất một cái cũng bất quá, Hồn Vương Ngũ giai.
Mấy cái Hồn Vương, nguyên bản tại đây phiến hải vực đều có thể
đi ngang, bất quá, này sẽ lại co đầu rút cổ ở Thành chủ phủ bên trong, liền ra ngoài quan chiến dũng khí đều không có.
……
Du Thiên Côn Bằng ở trận pháp bên trong, đấu đá lung tung.
La bàn thượng tinh trận lập loè, Du Thiên Côn Bằng bị trận pháp chặt chẽ trói buộc.
Mộ Dung Thiên Sơn nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, ánh mắt có chút khác thường, có thể sử dụng trận pháp đem Hoàng cấp hải thú vây khốn, cho dù là ngắn ngủi vây khốn, Hồn Sủng Sư trận pháp thuật cũng có chút vượt quá tưởng tượng.
Sở Diệp trận pháp thuật xác thật không yếu, bất quá, có thể bố trí
ra bám trụ Du Thiên Côn Bằng trận pháp, vẫn là dựa vào la bàn.
Du Thiên Côn Bằng không ngừng va chạm trận pháp, trận pháp thực nhanh có tan vỡ dấu hiệu.
Tiểu hồ ly tiến vào trận pháp bên trong, đối với Du Thiên Côn Bằng sử dụng ảo thuật.

Du Thiên Côn Bằng nhìn tiểu hồ ly, lâm vào mê mang bên trong.
Phát hiện Du Thiên Côn Bằng giống như bị tiểu hồ ly bị mê hoặc, Cổ Hùng đột nhiên thấy sỉ nhục.
Powered by GliaStudio
close
Tiểu hồ ly cùng Du Thiên Côn Bằng chênh lệch vẫn là rất lớn, có thể ngắn ngủi mê hoặc Côn Bằng, trừ bỏ này bản thân Thiên Hồ huyết mạch thiên phú dị bẩm, cũng bởi vì Côn Bằng bản thân ở vào suy yếu kỳ.
Du Thiên Côn Bằng trên người đột nhiên bộc phát ra một trận lộng lẫy quang huy, Sở Diệp bố trí trận pháp, nháy mắt phá thành
mảnh nhỏ, không trung bên trong xuất hiện một con thật lớn Côn
Bằng hư ảnh.
Sở Diệp nhíu nhíu mày, Du Thiên Côn Bằng triệu hồi ra Côn Bằng
thánh tượng lúc sau, trên người hơi thở đại trướng.
Trên thực tế, Du Thiên Côn Bằng đầu tiên là ở buông xuống quá trình bên trong bị thương, lúc sau cùng quỷ xe đánh một trận, phía trước bị Sở Diệp ám toán, hơn nữa hắc quạ đen nguyền rủa, trước mắt trạng thái thập phần không xong, triệu hoán thánh tượng, có thể ngắn ngủi làm kỳ thật lực tăng lên, bất quá, xong việc sẽ càng thêm suy yếu.
“Ngao ngao.” Truy Phong, Đoạt Thiên, Cung Khiếu Thương Long đồng thời kêu lên.
Không trung bên trong xuất hiện ba điều chân long hư ảnh, ba điều hư ảnh trùng hợp tới rồi cùng nhau, cùng Du Thiên Côn Bằng triệu hoán thánh tượng đánh vào cùng nhau, nháy mắt khiến cho sóng gió động trời.
Côn Bằng hư ảnh áp qua chân long hư ảnh, chân long hư ảnh nháy mắt rách nát.
“Hoàng giai chính là Hoàng giai, Vương giai chính là Vương giai, ngươi cho rằng cấp bậc chênh lệch là dễ dàng như vậy đền bù sao?” Cổ Hùng thần sắc bất thiện nói.
Không trung bên trong Kim Ô trên người ánh lửa đại thịnh, một

quả màu đỏ viên cầu bị tạp tới rồi Côn Bằng trên người, viên cầu nháy mắt nổ mạnh, bộc phát ra tận trời ánh lửa.
“Thái dương mảnh nhỏ!” Cung Khiếu hướng tới Khoa Phụ Vân Viêm nhìn thoáng qua, có chút kinh ngạc.
Nghe nói, Thái Dương bộ lạc toàn thịnh thời kỳ, được đến quá ngã xuống thái dương, sau lại bị chứng thực là lời đồn, bất quá, xem Khoa Phụ Vân Viêm lấy ra tới mảnh nhỏ, có lẽ là thật sự cũng không nhất định.
Thái dương mảnh nhỏ nổ mạnh, tạo thành hiệu quả hủy thiên diệt
địa.
Sở Diệp âm thầm cảm thán, này đó thượng cổ thế lực, quả nhiên đều có chính mình đòn sát thủ!
Thái dương mảnh nhỏ cấp Du Thiên Côn Bằng tạo thành thương
tổn không nhỏ, Cổ Hùng vừa mới khoe khoang rằng Hoàng giai Hồn Sủng không thể địch, sau lưng Hồn Sủng đã bị bị thương nặng, sắc mặt có chút không nhịn được.
Thái dương mảnh nhỏ tạo thành lực phá hoại, xa xa vượt qua Sở Diệp phía trước luyện chế nổ mạnh trận bàn.
Thấy Du Thiên Côn Bằng trọng thương, mọi người lần thứ hai tiêm máu gà giống nhau phát động vây công.
Cổ Hùng tràn đầy tức giận nhìn trước mặt mấy cái Hồn Sủng Sư, Sở Diệp đám người cùng Cổ Hùng vẫn duy trì an toàn khoảng cách, không ngừng phát động công kích.
Du Thiên Côn Bằng phía trước có thể chống đỡ khởi phòng hộ tráo, ngăn cản đông đảo Hồn Sủng công kích.
Bất quá ở bị thái dương mảnh nhỏ bị thương nặng lúc sau, này chống đỡ khởi phòng hộ tráo liền biến yếu ớt rất nhiều.
Cổ Hùng phía trước còn ở tức giận Cổ Chước Nhật vô năng, cư nhiên chiết ở Thiên Hải Vực loại địa phương này, đến phiên chính
mình, Cổ Hùng mới phát hiện Cổ Chước Nhật thua không oan.
Cổ Hùng trong lòng tràn ngập hối hận, sớm biết rằng gặp mặt lâm
như vậy cục diện, hắn nên thận trọng một ít, mà không phải

một
đầu chui vào như vậy bẫy rập bên trong. Nếu, không phải ngay từ
đầu hắn không có chuẩn bị sẵn sàng, chính mình phó sủng cũng sẽ không nhất nhất chiết kích.
Tiểu Bạch một đạo không gian lốc xoáy chém qua đi, Du Thiên Côn Bằng phòng hộ tráo xuất hiện vết rách.
Không Gian Thú thấy thế, rút ra không gian cái khe không gian chi
lực, phát động không gian trảm đánh, nhanh chóng gia tăng vết rách.
Cổ Hùng hắc mặt, khởi động truyền tống phù, lại phát hiện truyền
tống bị đánh gãy.
“Các ngươi đóng cửa hư không?” Cổ Hùng nói.
Sở Diệp xấu hổ cười cười, nói: “Đúng vậy!”
Sở Diệp Tiểu Bạch cùng Không Gian Thú đều khống chế không gian chi thuật, sớm liền đóng cửa hư không.
Phải biết rằng, bọn họ lần này hợp tác cơ sở, chính là chia cắt Cổ Hùng trên người đồ vật, nếu là làm đối phương chạy, kia bọn họ tổn thất liền lớn.
Cổ Hùng tức giận nhìn Sở Diệp, đối với Cổ Hùng mà nói, lâm trận
bỏ chạy là một kiện thực mất mặt sự tình, đặc biệt đối thủ vẫn là mấy cái Hồn Vương.
Nhưng là, càng thêm sỉ nhục chính là, hắn muốn chạy, mấy người
này cư nhiên dám ngăn đón hắn.
Sở Diệp híp mắt mắt, đối với mấy cái Hồn Sủng Sư truyền âm nói: “Trước sát Hồn Hoàng.”
Du Thiên Côn Bằng tuy rằng trọng thương, bất quá, làm thượng cổ hung thú, này chiến lực vẫn là không nhỏ, mọi người đồng thời
hướng tới Cổ Hùng công kích qua đi.
Cổ Hùng nhìn vài người, sắc mặt có chút dữ tợn, “Các ngươi bức ta.”

Cổ Hùng lấy ra một chi dược tề, tạp vào Du Thiên Côn Bằng trong miệng, Du Thiên Côn Bằng hai tròng mắt nháy mắt biến màu đỏ tươi.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: "Cuồng hóa dược tề, kẻ điên, kẻ điên."
Sở Diệp cau mày, cuồng hóa dược tề có thể đề cao Hồn Thú sức chiến đấu, làm Hồn Thú biến thành chỉ biết giết chóc hung thú, cuồng hóa dược tề có rất nhiều loại, Cổ Hùng dùng loại này, chỉ sợ sẽ tổn thương Côn Bằng thần trí.
Côn Bằng cánh một phiến, tức khắc nhấc lên hủy thiên diệt địa gió lốc, che ở phía trước mấy chỉ Hồn Sủng, đều bị gió lốc trọng thương, bị xốc bay đi ra ngoài.
Không trung bên trong Kim Ô, bị gió lốc thổi quét, một chút rơi xuống ở nước biển bên trong, Liễu Thụ Yêu đại lượng cành liễu, bị đánh rớt xuống dưới……
Du Thiên Côn Bằng ở dược tề dưới tác dụng, chiến lực tăng nhiều, chiến cuộc trong khoảnh khắc đại biến.
Cung Khiếu khóa chặt mày, hướng tới Du Thiên Côn Bằng, tế ra một cái lưới lớn.
"Cấm Ma Chi Võng!" Nhìn đến Cung Khiếu tế ra võng, Liễu Thụ Yêu, Khoa Phụ Vân Viêm đồng thời kinh ngạc cảm thán lên.
Cấm Ma Chi Võng có thể đóng cửa Hồn Thú lực công kích, là thập phần nghịch thiên pháp khí, có thể ngắn ngủi đóng cửa Hồn
Thú năng lực, thứ này là dùng một lần dụng cụ.
Sở Diệp híp mắt mắt, thầm nghĩ: Khó trách Cung Khiếu sẽ đối thư
sát Hoàng giai cường giả cảm thấy hứng thú, nguyên lai là có chiêu thức ấy đòn sát thủ, Cấm Ma Chi Võng có thể nháy mắt phong tỏa Hoàng cấp Hồn Sủng hành động, có thứ này, Cung Khiếu độc đối hoàng thú cũng sẽ có nhất định phần thắng.
Du Thiên Côn Bằng thực lực bị lâm thời phong ấn, mọi người bắt được cơ hội, vây công Cổ Hùng.
Không có Hồn Thú hộ thân, Cổ Hùng thực mau ở mọi người vây công dưới ngã xuống.
Du Thiên Côn Bằng bị thương không nhẹ, dược tề hiệu lực qua

đi
lúc sau, thực lực giảm xuống không ít.
Hồn Sủng Sư thân chết, phản phệ không nhỏ, chiến lực suy sụp nghiêm trọng, thực mau cũng chết ở mọi người vây công dưới.
“Đã chết!” Đường Thiên Túng nhìn đến trên biển trôi nổi Côn Bằng thi thể, thì thào nói.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Đã chết, đã chết, đã chết a.”
Sở Diệp híp mắt mắt, vốn dĩ Hoàng cấp hải thú nếu là nhận định đối thủ không thể địch là sẽ chạy trốn, bất quá, Cổ Hùng vì đề cao
Du Thiên Côn Bằng thực lực, sử dụng dược tề, tổn thương Côn Bằng thần trí, nhưng thật ra phương tiện hậu kỳ, mọi người đối Côn Bằng vây công.
Côn Bằng thi thể phiêu phù ở trên biển, đại lượng máu tươi đem mặt biển đều nhiễm hồng, Sở Diệp nhìn Côn Bằng thi thể, có loại không chân thật cảm giác.

Chương 347: Chương 347

Mấy cái Hồn Sủng Sư nhìn không chớp mắt nhìn năng lượng quầng sáng.
Năng lượng trên quầng sáng, mấy chục đạo cột sáng không ngừng lập loè.
“Giống như…… Mạnh nhất kia đạo quang trụ dập tắt.” Một cái áo
lam Hồn Vương nói.
“Có thể hay không là bị thu được Hồn Thất đi a!” Một cái áo xám Hồn Vương lẩm bẩm nói.
“Hỗn chiến bên trong, đem hoàng thú thu được Hồn Thất đi sao?
Nếu như vậy cũng quá nguy hiểm.” Một cái áo tím Hồn Vương nói.
“Nói như vậy, Sở Diệp dẫn người đem một cái Hồn Hoàng cấp giết.”
“Không đến mức đi, kia chính là Hồn Hoàng a!”
……
Ở đây mấy cái Hồn Vương đều biết, trên quầng sáng mạnh nhất năng lượng trụ biến mất, Sở Diệp đem người giết là hợp lý nhất giải thích, nhưng vẫn là có chút không dám tin tưởng, mặc kệ nói
như thế nào, đó là Hồn Hoàng a! Sở Diệp bên này Hồn Vương tuy rằng không ít, nhưng là Hồn Hoàng dù sao cũng là Hồn Hoàng a!
……
Cung Thần ngồi ở Trầm Vân Quy thượng, đứng xa xa nhìn Thương Sơn núi dưới biển phương hướng.
“Chiến đấu có phải hay không kết thúc? Ta giống như không

cảm
giác được năng lượng dao động.” Cung Thần nói thầm nói.
Mộ Dung Nhạc gật gật đầu, nói: “Hình như là.”
Hồn Hoàng quá mức nguy hiểm, Cung Thần cùng Mộ Dung Nhạc
vốn dĩ cũng tưởng gia nhập chiến đấu, làm Sở Diệp cấp cự tuyệt.
Cung Thần có chút hưng phấn nói: “Cha ta giống như còn tồn tại.”
Mộ Dung Nhạc cảm ứng một chút, cũng kích động lên, “Cha ta, ta
nương cũng còn sống.
Cung Thần bỗng nhiên cảm giác được cái gì, hướng tới phương bắc nhìn qua đi, đôi mắt bên trong hiện lên vài phần nghi hoặc.
Mộ Dung Nhạc nhìn Cung Thần thần sắc, có chút khó hiểu nói: “Làm sao vậy?”
Cung Thần cau mày, có chút không xác định nói: “Cái kia phương
hướng, giống như cất giấu Hồn Vương.”
Mộ Dung Nhạc nhún vai, nói: “Bên này nháo ra lớn như vậy động
tĩnh, đại khái là tới quan chiến, không có gì ghê gớm.” Lớn như vậy náo nhiệt, chung quanh nếu là có Vương giai tu sĩ nói, không
tránh được sẽ nghĩ đến nhìn xem náo nhiệt.
Cung Thần nhún vai, nói: “Đại khái đi.” Có Hồn Sủng Sư quan chiến không kỳ quái, chỉ là hắn cảm nhận được hai cổ quen thuộc
hơi thở, hình như là……
“Đi rồi, chúng ta qua đi bên kia nhìn xem.” Mộ Dung Nhạc đối với
Cung Thần hô.
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Mộ Dung Nhạc cùng Cung Thần rời khỏi sau, Mộ Lăng Thiên cùng Lâm Mộng Dung thân ảnh ở trên biển hiển lộ ra tới.
“Cổ Hùng hình như là đã chết.” Mộ Lăng Thiên nói.
Mộ Lăng Thiên cùng Lâm Mộng Dung mấy ngày nay vẫn luôn

suy
nghĩ như thế nào trở lại Trung Ương đại lục, Thiên Hải Vực bên này thông lộ đều bị đánh gãy, hai người nghĩ nghĩ, cảm thấy đột phá khẩu có lẽ sẽ ở Cổ Hùng trên người.
Sở Diệp trước đó đoán được Cổ Hùng tiến lên lộ tuyến, Lâm Mộng Dung cùng Mộ Lăng Thiên cũng đoán ra tới, hai người suy tư qua đi, do dự nếu là không phải trước tiếp xúc một chút Cổ Hùng, kết quả, không chờ hai người tưởng hảo muốn như thế nào làm, đại chiến liền bạo phát.
Lâm Mộng Dung có chút bi ai phát hiện, phía trước, Cổ Chước Nhật cùng Sở Diệp đánh lên tới thời điểm, nàng còn có thể trộn lẫn một chút, này sẽ Sở Diệp cùng Cổ Hùng đánh lên tới, nàng lại
liền trộn lẫn tư cách đều không có. Thương Sơn núi dưới biển bên kia năng lượng dao động quá kịch liệt, chỉ là xa xa quan khán, liền cho nàng một cổ ngập đầu áp lực.
“Cung Thần cùng Mộ Dung Nhạc hai tên gia hỏa, vận khí thật tốt
a!” Mộ Lăng Thiên chua nói.
Cung Thần tính thứ gì, tư chất kém lợi hại, nhưng bởi vì đối phương phụ thân là Cửu giai Hồn Vương, ở đông đảo tài nguyên cuồng oanh loạn tạc dưới, cư nhiên cũng đã là Vương giai Tam giai, thế đạo này, thật là không công bằng a!
Hắn như vậy nỗ lực, được đến hồi báo lại xa không kịp này đó chỉ
biết ăn nhậu chơi bời nhị thế tổ, Mộ Lăng Thiên trong lòng có loại
kỳ quái cảm giác, Cung Thần như vậy gia hỏa, đã sớm hẳn là đã chết, như vậy một cái ký sinh trùng, hoa hoa công tử, căn bản không xứng tồn tại.
……
Sở Diệp đám người đại chiến Hồn Hoàng sự tình, lan truyền nhanh chóng, nháy mắt truyền khắp Thiên Hải Vực.
“Tin tức xác nhận sao?” Chu Nguyên hỏi.
Chu Hằng gật gật đầu, nói: “Xác nhận, Sở Diệp tính cả mấy cái Hồn Vương, giết Hồn Hoàng.”

Chu Nguyên hít sâu một hơi, nói: “Hồn Hoàng a!”
Thiên Hải Vực đã thật lâu cũng chưa xuất hiện Hồn Hoàng, không
nghĩ tới xuất hiện một cái, còn không có tới kịp thi thố tài năng đâu, liền thân chết hồn tiêu.
“Cái kia Hồn Hoàng, hẳn là cùng Chước Nhật Thánh Tử có quan hệ.”
Chu Nguyên lắc lắc đầu, thầm nghĩ: Chước Nhật Thánh Tử cũng đúng vậy, hảo hảo đãi ở Thánh Viện địa giới không hảo sao? Một hai phải chạy tới nơi này chơi uy phong, lúc này hảo, chính mình
đã chết không tính, còn liên luỵ nhà mình lão tổ.
“Cung Khiếu tựa hồ cũng tham dự lần này Hồn Hoàng bao vây tiễu trừ.” Chu Hằng nói.
Chu Nguyên trầm ngâm một hồi, nói: “Cung Khiếu chỉ sợ là tính toán đánh sâu vào Hồn Hoàng.”
Cung Khiếu tuổi này, đã có thể bảo dưỡng tuổi thọ, trên thực tế, Cung Khiếu vài thập niên trước bắt đầu tu thân dưỡng tính, mấy
năm nay ngược lại là sinh động lên.
Tham dự đối Hồn Hoàng bao vây tiễu trừ, đối này tiêu hao tất nhiên không nhỏ, Cung Khiếu nếu gia nhập, sở đồ tất nhiên không nhỏ.
“Tiến giai Hồn Hoàng a! Cung trưởng lão, có thể thành công sao?” Chu Hằng nói thầm nói.
Chu Nguyên nhún vai, nói: “Nguyên bản tỷ lệ không lớn, nhưng là, hắn không phải nhận thức Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn sao? Này liền nói không chừng.”
Sự tình gì nhấc lên Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, liền nhiều vài phần biến số.
Chước Nhật Thánh Tử trước khi chết, nguyền rủa Sở Diệp, Chu Nguyên nguyên bản còn đang suy nghĩ, thiên đố anh tài, Sở Diệp
cùng Lâm Sơ Văn nói không chừng muốn tuổi xuân chết sớm, ai có thể nghĩ đến, chết cư nhiên sẽ là cái kia ngoại lai Hồn Hoàng.
“Lâm Sơ Văn cung cấp phần ăn thập phần thần kỳ, bất quá, này

phần ăn hẳn là chỉ đối Hồn Sư tiến giai Hồn Vương có tác dụng đi.” Chu Hằng nói.
Chu Nguyên lắc lắc đầu, nói: “Ngươi đã quên, phần ăn vẫn luôn ở
thăng cấp a!”
Mộc Tiên Điểu cùng Thiên Vận Quạ thực lực, hơn xa mấy năm trước có thể so, Kinh Chập Long luân hồi chi lực, cũng có rất lớn khai phá giá trị, Lâm Sơ Văn dược tề thuật cũng vẫn luôn ở tăng lên.
Nếu Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nguyện ý to lớn tương trợ, kia Cung Khiếu tiến vào Hoàng giai tỷ lệ, tất nhiên sẽ đại đại tăng lên.
Chu Hằng chớp chớp mắt, lẩm bẩm nói: “Cung Khiếu trưởng lão nếu là trở thành Hồn Hoàng, kia quả thực khó có thể tưởng tượng.”
“Nói chính là a!” Cung Khiếu tuy rằng là Hải Long Cung đệ nhất cao thủ, nhưng là, Chu Nguyên trước nay không nghĩ tới, đối phương có thể trở thành Hồn Hoàng.
Nếu Cung Khiếu thật sự trở thành Hồn Hoàng, kia Hải Long Cung
tất nhiên sẽ động đất, phải biết rằng, bởi vì cảm thấy Cung Khiếu
sắp chết rồi, Hải Long Cung nội vài cổ thế lực, đều chờ Cung Khiếu đã chết, hảo cướp đoạt đối phương địa bàn, nếu là Cung Khiếu tiến giai thành công, hẳn là sẽ so với bọn hắn mọi người sống đều trường.
“Gia gia, ngươi được xưng hoả nhãn kim tinh, như thế nào không
thấy ra tới, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn có rộng lớn tiền đồ?” Chu Hằng hỏi.
Chu Nguyên tố có điểm kim tay chi xưng, khai quật quá không ít năng lực xuất chúng hậu bối, ánh mắt có tiếng hảo.
Powered by GliaStudio
close
Chu Nguyên nghe vậy giận dữ, nói: “Ngươi gia gia như thế nào không phát hiện, chỉ là phát hiện thời điểm, người đã bị Cung

Thần mượn sức đi qua.”
Chu Hằng tràn đầy tiếc nuối nói: “Nếu là gia gia ngươi trước đây mượn sức Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, nói không chừng ta hiện tại đã là Hồn Vương.”
Chu Nguyên táo bạo nói: “Ngươi cái hỗn trướng, chính mình không bản lĩnh, tẫn tưởng này đó có không.”
Chu Hằng rầu rĩ nói: “Phía trước, Cung Thần thanh danh có thể so ta kém nhiều, hiện tại đều nói hắn không lên tiếng thì thôi nhất
minh kinh nhân, còn không phải bởi vì Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn.”
Chu Nguyên: “……”
……
Thiên Hải học viện.
“Cái kia Hồn Hoàng đã chết a!” Lạc Yên thì thào nói.
“Đúng vậy!” Lạc Phong nói.
Lạc Yên cau mày, có chút ghét bỏ nói: “Hồn Hoàng như vậy không được việc sao? Cư nhiên đơn giản như vậy liền đã chết.”
Lạc Phong lắc lắc đầu, nói: “Cái kia Hồn Hoàng nhưng không yếu,
chẳng qua, Sở Diệp bên này có chín Hồn Vương tham dự chiến đấu, hơn phân nửa đều là Vương giai hậu kỳ.”
Lạc Yên cau mày, nói: “Kia cũng không nên trốn đều trốn không thoát a!” Tốt xấu là Hồn Hoàng a!
Lạc Phong nghĩ nghĩ, nói: “Nghe nói, Trùng Cốc cốc chủ phu nhân
Không Gian Thú cũng ra tay, cùng Bạch Hổ cùng nhau đóng cửa không gian.”
“Như vậy a! Ta nghe nói, cốc chủ phu nhân là nữ trung hào kiệt.”
Lạc Phong gật gật đầu, nói: “Xác thật.”
Hà Cẩn Nguyệt năm đó chính là nữ la sát giống nhau nhân vật, người này lớn lên mỹ mạo đáng yêu, thoạt nhìn kiều mềm dễ khi
dễ.
Năm đó một ít nhị thế tổ, không biết này thân phận, không biết sống chết đùa giỡn nàng, bị này Hồn Thú một chút cắt thành

hai
nửa.
Không biết là Hà Cẩn Nguyệt vận khí không tốt, vẫn là những cái
đó nhị thế tổ vận khí không tốt, Hà Cẩn Nguyệt thường xuyên có
thể gặp được một ít ỷ thế hiếp người tu nhị đại, năm đó, chết ở
Hà Cẩn Nguyệt trên tay tu nhị đại có mười mấy cái, cho nên có
cái nhị đại khắc tinh danh hiệu.
Lạc Phong hít sâu một hơi, nói: "Sở Diệp này nhóm người có thể
xử lý cái kia Hồn Hoàng, có bao nhiêu phương diện nguyên nhân,
cái kia Hồn Hoàng phía trước liền bị thương, Sở Diệp đám người
trước đó chuẩn bị cũng tương đối đầy đủ, trừ cái này ra, Sở Diệp
bọn họ lựa chọn thời cơ cũng không tồi, Sở Diệp hẳn là lựa chọn
Thương Sơn núi dưới biển tiến hành rồi phục kích, dĩ dật đãi lao.
Một phương không hề chuẩn bị, một phương lo lắng thiết hạ bẫy
rập, đối với cục diện chiến đấu hướng đi, cũng là rất lớn."
Lạc Yên hít sâu một hơi, nói: "Cái kia Hồn Hoàng đã chết, không
biết, Sở Diệp kia đám người có thể thu hoạch nhiều ít tài nguyên."
Lạc Phong chua lòm nói: "Chỉ sợ không ít." Chết một cái Hồn
Hoàng, cũng đủ mấy chục cái Hồn Vương ăn no no.
Lạc Yên có chút hâm mộ nói: "Nói như vậy, Sở Diệp lần này cần
đã phát a!"
Lạc Phong gật gật đầu, nói: "Chỉ sợ là."
Lạc Yên tràn đầy hâm mộ nói: "Ca ca, phía trước, Cổ Chước Nhật
đối Sở Diệp xuống tay thời điểm, ngươi nếu là đi hỗ trợ thì tốt
rồi."
Lạc Phong: "……" Nhà mình muội muội phía trước cũng không
phải là nói như vậy.
Lạc Yên khoảng thời gian trước, nếm thử tiến giai Hồn Vương
thất bại.
Phía trước, vẫn luôn có Hồn Sủng Sư ở Sở Diệp nơi đó giá cao
mua phần ăn, tiến giai Hồn Vương phần lớn thành công.

Đông đảo Hồn Sủng Sư thành công, cho Lạc Yên vài phần ảo giác, giống như tiến giai Hồn Vương tiến giai cũng không phải như vậy chuyện khó khăn, sự thật chứng minh, tiến giai Hồn Vương vẫn là rất khó, chỉ là Sở Diệp bên kia phần ăn, thật sự đem tiến giai Hồn Vương chuyện này biến khẩn trương.
Tiến giai thất bại lúc sau, Lạc Yên rất là hối hận, sớm biết rằng nàng nên cầu gia tộc hạ vốn gốc, đi mua một phần phần ăn.
……
Thương Hải liên minh.
Đông đảo Hồn Sủng Sư, tụ tập ở bên nhau nghị luận cái gì.
“Tin tức không sai đi.”
“Đều truyền khắp, hẳn là sẽ không sai, Sở Diệp dắt đầu, động viên gần mười cái Vương giai Hồn Sủng Sư, vây giết một cái Hồn Hoàng.”
“Này cũng quá khoa trương, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hai người kia trưởng thành tốc độ, không khỏi cũng quá nhanh.” Một cái nữ
tu nhịn không được nói.
“Ta nghe nói, Cung Khiếu cũng tham dự kia tràng đại chiến, kia hoàng thú tinh hạch dừng ở Cung Khiếu trên tay.”
“Cung Khiếu chẳng lẽ là tưởng tiến giai Hồn Hoàng.”
“Hẳn là.”
“Cung trưởng lão đã lớn tuổi như vậy rồi, khí huyết suy kiệt, hẳn là không thành đi.”
“Này nhưng nói không tốt, nghe nói, Cung trưởng lão khí huyết khôi phục, cả người nhìn giống cái mao đầu tiểu tử.”
“Không thể nào, sao có thể?”
“Nghe nói, Cung trưởng lão dùng Sinh Cơ Linh Dịch, mượn này phản lão hoàn đồng.”
“Sinh Cơ Linh Dịch, ngàn năm sinh cơ thảo, Kinh Chập Long giục
sinh sinh cơ thảo sao?”
“Hơn phân nửa là như thế này.”
“Kinh Chập Long cái này giục sinh năng lực, không khỏi cũng quá
gian lận.”

“Không phải sở hữu Kinh Chập Long đều có năng lực này.” Kinh Chập Long tuy rằng hi hữu, bất quá Thiên Hải Vực vẫn là có thể tìm được mấy cái, Thương Hải liên minh liền có một cái ẩn cư trưởng lão, có một cái Kinh Chập Long, khoảng thời gian trước, Thương Hải liên minh mấy cái cao tầng, đem Hồn Sủng Sư đào ra tới, tìm này ủ chín linh thảo, kết quả không có thể thành công,
ngược lại là đem một ít hi hữu linh thảo đều lăn lộn đã chết, nghe
nói, mặt khác mấy cái Kinh Chập Long chủ nhân cũng là giống nhau.
“Giục sinh linh thảo, khẳng định không phải Kinh Chập Long một
cái, chỉ sợ còn cần Mộc Tiên Điểu, Thiên Vận Quạ phụ trợ.”
“Mộc Tiên Điểu cùng Thiên Vận Quạ đều là đặc thù loại Hồn Sủng, nếu muốn gom đủ nhưng không dễ dàng.”
“Ai nói không phải.”
“Cung Khiếu nếu là tiến giai Hồn Hoàng, kia Cung Thần nhưng khó lường.” Hồn Hoàng nhi tử, cỡ nào tôn quý thân phận a!
“Cung Thần vốn dĩ liền rất khó lường.” Một cái Hồn Sủng Sư nói.
Mấy cái Hồn Sủng Sư sôi nổi gật đầu, Cung Thần hiện tại tốt xấu cũng là cái Hồn Vương, này lại cùng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn giao hảo, tiền đồ vô lượng.
“Năm đó, Giang tiểu thư nếu là gả cho Cung Thần, kia tất nhiên không giống nhau……” Một cái Hồn Sủng Sư tràn đầy thổn thức nói.
“Tưởng cái gì đâu? Sao có thể.” Hiện giờ Giang Chỉ Lan nhưng kém Cung Thần quá nhiều, ai có thể nghĩ đến, năm đó đại gia thịnh truyền Cung Thần cóc mà đòi ăn thịt thiên nga, này sẽ đại gia lại đều cảm thấy từ trước Giang Chỉ Lan có chút không biết tốt
xấu, Cung Thần kỳ thật cũng không kém.
“Bất quá, ở liên minh bên trong lựa chọn mặt khác quý nữ gả dư Cung Thần, có lẽ có khả năng.” Hiện tại chính là áp chú, nếu là Cung Khiếu tiến giai Hồn Hoàng, Cung Thần địa vị liền càng cao,

phải gả liền trước tiên gả, Cung Khiếu thành công giai đại vui mừng, Cung Khiếu thất bại, Cung Thần tốt xấu là cái Hồn Vương,
cũng không tính quá mệt.

Chương 348: Chương 348

Sở Diệp đoàn người về tới Thiên Nhàn Đảo.
Sở Diệp đám người còn không có trở về, về vài người chiến tích đã bay đầy trời.
Chiến đấu kết thúc, kế tiếp chính là đại gia thập phần chờ mong chia của giai đoạn, thân huynh đệ, minh tính sổ, chiến đấu vừa mới kết thúc, Hồn Hoàng cường giả đồ vật, đã bị hoàn toàn phong ấn.
Tham chiến tu sĩ, tụ tập ở Thiên Nhàn Đảo Thành chủ phủ, tiến hành "Chia của".
"Dựa theo trước đó nói tốt, ta muốn hoàng thú tinh hạch." Cung Khiếu nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Cái này đương nhiên, ta tưởng vài vị đạo hữu, cũng không có ý kiến đi."
"Cung đạo hữu, liền Cấm Ma Chi Võng đều dùng hết, lấy tinh hạch cũng là hẳn là." Liễu Thụ Yêu loạng choạng cành liễu, ngữ khí bên trong ẩn ẩn mang theo vài phần hâm mộ.
Vương giai tu sĩ nếu có thể bước vào Hoàng giai, thực lực trong khoảnh khắc có thể phát sinh biến hóa long trời lở đất, nếu có cơ hội một bước lên trời, ai có thể không nghĩ đâu.
Cung Khiếu nghe vậy, thở dài nhẹ nhõm một hơi, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đều đã tiến giai Vương giai Cửu giai, vô luận lực ảnh hưởng vẫn là thực lực đều ở hắn phía trên, Hoàng giai tinh hạch quan hệ Hồn Sủng Sư tiến giai Hoàng giai, Cung Khiếu thật đúng
là có chút lo lắng, hai người sẽ lật lọng, bất quá, từ tình huống hiện tại xem ra, hắn giống như có chút nhiều lo lắng.
"Dựa theo trước đó theo như lời, tộc của ta muốn hiến tế Hoàng giai Hồn Sủng tộc vận." Khoa Phụ Vân Viêm nói.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Cái này có thể, bất quá, muốn như thế nào chủ trì hiến tế đâu? Các ngươi có Thiên cấp tế đỉnh?”
Khoa Phụ Vân Viêm lắc lắc đầu, nói: “Không có, bất quá, tộc của ta có tế đàn, có thể trực tiếp hiến tế, còn muốn quạ đen đại nhân hỗ trợ.”
Hắc quạ đen giãn ra cánh chim, nói: “Không thành vấn đề, Ô Ô đại nhân là thích giúp đỡ mọi người quạ đen.” Có thể chủ trì hiến
tế Hoàng cấp yêu thú, đối Ô Ô chỗ tốt không ít, hơn nữa, đến lúc đó, có thể nhân cơ hội giữ lại một ít khí vận đương vất vả phí.
Sở Diệp nhìn Khoa Phụ Vân Viêm, thầm nghĩ: Thái Dương bộ lạc cư nhiên còn có hiến tế tế đàn, nếu không phải yêu cầu hắc quạ đen hỗ trợ, Thái Dương bộ lạc chỉ sợ sẽ không dễ dàng bại lộ.
“Liễu đại nhân nghĩ muốn cái gì?” Sở Diệp hỏi.
Liễu Thụ Yêu loạng choạng cành, nói: “Nếu có thể nói, ta muốn linh tuyền thủy, ta cũng muốn hiến tế hai chỉ hậu kỳ Vương thú khí
vận, ngoài ra còn hy vọng Truy Phong đại nhân, có thể hỗ trợ giục
sinh vài cọng linh thực.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Có thể.” Liễu Thụ Yêu yêu cầu tuy rằng nhiều một ít, bất quá, đều là một ít yêu cầu, đối Sở Diệp mà nói, không phải cái gì việc khó.
“Hai vị đâu, vẫn là muốn tam thành tiền lời?” Sở Diệp nhìn Mộ Dung Thiên Sơn cùng Hà Cẩn Nguyệt hỏi.
“Chúng ta yêu cầu Thao Thiết thi thể, có thể từ bỏ một bộ phận tiền lời.” Hà Cẩn Nguyệt nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Có thể.”
Mộ Dung Nhạc Thao Heo cùng Thao Thiết thiên phú kỹ năng tương tự, Thao Thiết tinh huyết hẳn là đối Mộ Dung Nhạc có không nhỏ tác dụng, Mộ Dung Thiên Sơn muốn Thao Thiết thi thể, hẳn là vì nhi tử.
“Tuyết Vương nghĩ muốn cái gì?”
Tuyết Dương có chút xấu hổ nói: “Ta cũng không giúp đỡ được gì, thôi bỏ đi.”
“Cái này sao được đâu, ta đưa các hạ một phần phần ăn đi.”

Tuyết Dương gật gật đầu, vừa lòng nói: “Vậy đa tạ Sở thiếu.”
Đường Thiên Túng cũng không mặt mũi nhiều muốn cái gì, Sở Diệp cũng nhận lời thứ nhất phân phần ăn.
Sở Diệp ở trước mặt mọi người, mở ra phong ấn không gian đạo cụ.
Cổ Hùng tổng cộng mang theo năm cái nhẫn không gian, một cái
không gian đai lưng, bên trong thứ tốt không ít, mấy cái Hồn Sủng
Sư đều phân một ít.
Hắc quạ đen một bên kiểm kê thu hoạch, một bên phành phạch cánh, cạc cạc gọi bậy, “Quả nhiên làm tổ tông người, chính là so Chước Nhật Thánh Tử loại này mao đầu tiểu tử có tiền a!”
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Hắc quạ đen nói vẫn là rất có đạo lý.
Cổ Chước Nhật nhẫn không gian có mười mấy rương linh tinh, đã
làm Sở Diệp cảm giác phát đại tài, Cổ Hùng mấy cái không gian đạo cụ bên trong, chỉ là linh tinh thêm lên liền có 50 nhiều rương.
Sở Diệp thầm nghĩ: Khó trách Cung Khiếu đám người đối đồ hoàng như vậy tích cực, tuy rằng nguy hiểm đại, tiền lời cũng là thật lớn.
Sở Diệp cảm thấy làm này một phiếu, hắn có thể từ giờ trở đi ăn no chờ chết.
Không gian bên trong đồ vật cũng bị kiểm kê ra tới, mấy cái Hồn Sủng Sư đều có chút hâm mộ muốn chia làm Trùng Cốc cốc chủ cùng cốc chủ phu nhân.
Cung Khiếu chỉ cần Hoàng giai tinh hạch, Sở Diệp cảm thấy đối phương có chút mệt, mặt khác phân đối phương một thành, Thái
Dương bộ lạc, Liễu Thụ Yêu, Tuyết Dương, Đường Thiên Túng, Sở Diệp cũng đều phân mấy người nửa thành.
Chia của xong, mọi người từng người tan.
“Vừa mới Cung Thần tìm ngươi nói cái gì đâu?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, nói: “Hắn nói, phía

trước, ở Thương Sơn núi dưới biển cảm nhận được Lâm Mộng Dung cùng Mộ Lăng Thiên hơi thở."
Lâm Sơ Văn ngẩn ra một chút, nhăn nhăn mày, nói: "Cung Thần như thế nào không nói sớm?"
Sở Diệp nhún vai, nói: "Hắn đại khái là cảm thấy hai cái bình thường Hồn Vương, không tính cái gì đại sự."
Cung Thần sẽ có ý nghĩ như vậy, cũng không kỳ quái, bất quá, gia hỏa này không hiểu biết, Lâm Mộng Dung cùng Mộ Lăng Thiên chính là vai chính a! Vai chính lực ảnh hưởng, không phải theo lẽ thường có thể suy đoán.
Lâm Sơ Văn thở dài, nói: "Thôi."
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: "Bọn họ xuất hiện ở nơi đó, chỉ sợ là tưởng tiếp xúc Cổ Hùng."
Nếu không phải Lâm Mộng Dung cùng Mộ Lăng Thiên thực lực thấp một ít, làm không hảo liền trộn lẫn tiến bọn họ phía trước trong chiến đấu.
Lâm Mộng Dung nghĩ nghĩ, nói: "Lâm Mộng Dung, sợ là tưởng rời
đi."
Sở Diệp: "……" Đại khái đúng không, nghe nói Thánh Viện địa giới tu luyện điều kiện so Thiên Hải Vực khá hơn nhiều, hai người
sợ là hối hận. Sở Diệp kỳ thật cũng hy vọng hai người chạy nhanh đi, nhắm mắt làm ngơ.
……
"Chia của" xong, Sở Diệp hai người như cũ không nhàn.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi trước Mộc tộc lãnh địa, Liễu Thụ Yêu vì rời đi bí cảnh, cắt đứt chính mình căn cần.
Nếu là rời đi Mộc tộc lãnh địa lâu lắm, đối Liễu Thụ Yêu mà nói thập phần bất lợi.
Mộc tộc nguyên bản không quá nguyện ý rộng mở tộc địa bí cảnh, bất quá, xen vào Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đã ở giục sinh sinh cơ linh thảo thời điểm đã tới, hai bên ở chung cũng coi như hòa hợp, Mộc tộc đơn giản đối hai người hoàn toàn mở ra.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn lần trước chịu mời tiến đến giục sinh sinh cơ thảo, vội vàng liền rời đi, lần này hai người dừng lại thời

gian dài một ít.
Powered by GliaStudio
close
Mộc tộc bí cảnh bên trong, có không ít quý trọng linh thảo, có không ít đều là ngoại giới tuyệt tích, Sở Diệp cùng Liễu Thụ Yêu đổi một ít linh thảo hạt giống.
Tiểu Ngân mang theo ong đàn ở Mộc tộc bí cảnh bên trong, hái mấy ngày mật, ẩn ẩn có vài phần tiến giai dự triệu.
Vài ngày sau, Sở Diệp rời đi Mộc tộc lãnh địa, đem Tiểu Ngân cùng ong đàn lưu tại Mộc tộc bí cảnh.
Sở Diệp thanh toán năm đại thùng linh tuyền thủy, làm ong đàn ký
túc phí, cùng Mộc tộc thương định, quá đoạn thời gian, lại đến tiếp.
"Liễu lão, ngươi cảm giác như thế nào?" Mộc Vũ hỏi.
Mấy ngày trước, Ô Ô ở Mộc tộc cử hành một hồi hiến tế, hiến tế rớt Cùng Kỳ còn có Ngân Nguyệt Giao, tăng cường Mộc tộc tộc vận.
Liễu Thụ Yêu lắc lư cành, nói: "Thực không tồi."
Liễu Thụ Yêu phát hiện Sở Diệp lần này lấy ra tới linh tuyền phẩm
chất giống như tăng lên, linh tuyền thủy đối Nhân tộc cũng hữu dụng, bất quá, đối Mộc tộc chỗ tốt viễn siêu Nhân tộc.
Liễu Thụ Yêu nhìn Mộc Vũ, nói: "Có thể nhận thức Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, là tộc của ta gặp gỡ, này quan hệ nhất định phải giữ gìn hảo."
Mộc Vũ gật gật đầu, nói: "Ta minh bạch."
……
Rời đi Mộc tộc lúc sau, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi tới Thái Dương bộ lạc.
Sở Diệp thấy được trưởng thành che trời đại thụ thái dương cây ăn quả, có chút ngạc nhiên nói: "Cư nhiên trưởng thành như vậy."
Khoa Phụ Vân Viêm gật gật đầu, nói: "Thái dương cây ăn quả vẫn
luôn ở rút ra chung quanh núi lửa lực lượng."

Chung quanh núi lửa đàn là Thái Dương bộ lạc một đạo phòng tuyến, thái dương cây ăn quả có thể nhanh chóng trưởng thành, tự nhiên là chuyện tốt, bất quá, rút ra quá nhiều ngọn lửa chi lực,
cũng đồng thời phá hủy phòng tuyến.
“Đây là các ngươi Thái Dương bộ lạc tế đàn sao? Quả nhiên thực to lớn a!” Sở Diệp hỏi.
Khoa Phụ Vân Viêm cười cười, nói: “Sở thiếu quá khen.”
Sở Diệp nhìn cổ xưa tế đàn, híp mắt mắt, nói: “Chúng ta bắt đầu đi.”
Khoa Phụ Vân Viêm gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Bắt đầu hiến tế, hiến tế.”
Sở Diệp đem Côn Bằng thi thể lấy ra tới, Côn Bằng thi thể thượng trân quý nhất tinh hạch đã bị lấy đi rồi, tương đối đáng giá, đôi mắt, hàm răng, cánh chim còn có một ít xương cốt cũng đều bị lấy đi rồi, dù vậy, thi thể phía trên hơi thở, vẫn là thập phần nồng
đậm.
Hắc quạ đen đãi ở tế đàn trung ương, hộc ra một đoạn tế văn.
Tế đàn giống như lập tức thức tỉnh lại đây, biến thành một cái lò luyện, Côn Bằng thi thể bị nhanh chóng luyện.
Theo Côn Bằng thi thể bị luyện, không trung bên trong chiếu rọi ra
một đám Côn Bằng hư ảnh, từng đóa khí vận đám mây nhanh chóng sinh thành, lên tới không trung bên trong.
Sở Diệp nhìn không trung bên trong khí vận đám mây, cảm thấy cực kỳ giống kẹo bông gòn.
“Lần này khí vận đám mây, giống như khá lớn a!” Lâm Sơ Văn nói
thầm nói.
Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: “Hẳn là bởi vì là Hoàng giai hung thú đi.”
Đại lượng đám mây phiêu phù ở Thái Dương bộ lạc trên không, một đóa tiếp theo một đóa, nhanh chóng khiến cho Thái Dương bộ lạc chung quanh một ít Hồn Sủng Sư chú ý.
“Đó là thứ gì a!”
“Khí vận đám mây a! Hẳn là ở hiến tế Hoàng giai yêu thú.”

“Nói như vậy, Sở Diệp bọn họ giết hoàng thú sự tình là sự thật.”
“Tự nhiên là thật, nghe nói là một đầu Du Thiên Côn Bằng.”
“Hiến tế Hoàng cấp Hồn Sủng, có thể sinh ra nhiều ít khí vận a!”
“……”
Tế đàn phía trên Du Thiên Côn Bằng hoàn toàn tan rã, tổng cộng sinh ra 42 đóa khí vận đám mây, 30 đóa khí vận đám mây bị chuyển hóa thành Thái Dương bộ lạc tộc vận, Ô Ô giữ lại mười hai đóa, dùng cho tăng cường bên ta Hồn Sủng khí vận.
Khí vận chi vân, hóa thành khí vận chi vũ rơi xuống.
Ở khí vận chi vũ dễ chịu dưới, Thái Dương bộ lạc khô kiệt linh mạch toả sáng tân sinh, bộ lạc trong vòng đại lượng cỏ cây nhanh
chóng mọc rễ nảy mầm, bộ lạc nội thiếu niên thực lực bay nhanh
tăng lên, bộ lạc bên trong thái dương chi thụ càng thêm tươi tốt……
Đắm chìm trong khí vận chi vũ dưới, làm người có loại vui vẻ thoải mái cảm giác.
Sở Diệp đứng ở trên quảng trường, tùy ý hạt mưa dừng ở trên người, cảm giác bình cảnh có loại hơi hơi buông lỏng cảm giác.
Ngoại giới một ít người, nhìn chằm chằm Thái Dương bộ lạc động
tĩnh.
“Đây là khí vận hóa vũ.”
“Nghe nói, thượng cổ hiến tế, hiến tế tế phẩm cũng đủ nhiều tình
huống dưới, có thể xuất hiện khí vận hóa vũ tình huống, không nghĩ tới là thật sự.”
“Tấm tắc, hiến tế Hoàng cấp yêu thú, quả nhiên khí tượng phi phàm.”
“Thái Dương bộ lạc vận khí tốt a!”
“Sát Hoàng giai quả nhiên là phát tài nhanh nhất phương thức.”
“Ngươi nói Hoàng giai sát lên, giống như thực dễ giết giống nhau.”
……
Khoa Phụ Vân Viêm đi tới Sở Diệp hai người bên người, nói: “Đa

tạ hai vị."
Sở Diệp cười cười, nói: "Không cần khách khí, Khoa Phụ đạo hữu tiến giai?"
Khoa Phụ Vân Viêm cười cười, nói: "Lấy hai vị phúc."
Sở Diệp cười cười, nói: "Khoa Phụ đạo hữu quá khách khí."

Chương 349: Chương 349

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn về tới Thiên Hà hoa lâm.
Sở Diệp nằm ở ghế bập bênh thượng, như trút được gánh nặng nói: “Kế tiếp, cuối cùng có thể khoan khoái chút thời gian.”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Hy vọng như thế đi!”
Tuy rằng Cổ Chước Nhật đã chết, Cổ Hùng cũng đã chết, nhưng Lâm Sơ Văn tổng cảm thấy sự tình tựa hồ còn không có kết thúc.
Cùng Hồn Hoàng đại chiến, đối gia tăng mấy tiểu nhân thực lực có lợi thật lớn, bọn họ trên tay lại có đại lượng tài nguyên, kế tiếp,
mấy tiểu hẳn là có thể đạt được một cái thực lực cao tốc tăng trưởng kỳ.
Cổ Hùng nhẫn không gian có một khối long huyết kết tinh, phân
phối tới rồi Sở Diệp trên tay.
Kinh Chập Long hấp thu long huyết kết tinh lúc sau, thực lực tăng
lên nhanh chóng, ở Mộc Tiên Điểu trợ giúp dưới, đi vào Vương giai Cửu giai.
Ô Ô gần nhất trung gian kiếm lời túi tiền riêng đại lượng khí vận,
tiến vào Vương giai Lục giai.
Tiểu Thải dung hợp Phệ Linh Điệp thi thể, thực lực tiến bộ không
nhỏ, cũng đã là Vương giai Lục giai.
Mộc Tiên Điểu, tiểu hồ ly, Mặc Nắm, Ngân Tiểu Nhị cũng có đột phá dự triệu.
“Sở thiếu đã trở lại a!” Sở Diệp trở về không lâu, Cung Thần liền tới bái phỏng.

Sở Diệp nhìn Cung Thần, nói: “Là Cung thiếu a! Ta nghe nói, gần nhất rất nhiều người cho ngươi đưa mỹ nữ?”
Cung Thần bất đắc dĩ cười cười, nói: “Sở thiếu lại lấy ta trêu ghẹo, là có rất nhiều người cho ta đưa, nhưng ta đều cự tuyệt.”
Cung Thần cau mày, gần nhất có không ít thế lực lớn người cho hắn tặng người, hiện tại cho hắn tặng người, chính là đánh cuộc phụ thân hắn có thể trở thành Hồn Hoàng, nếu là phụ thân thành
công, kia đảo không có gì, nếu là phụ thân tiến giai thất bại, nếu hắn tiếp nhận rồi những người này, những người này đến lúc đó chính là cái đại tai hoạ ngầm.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Thật là khó hiểu phong tình, ta nghe nói, trong đó có cái mỹ nữ chẳng những tư chất xuất chúng, vẫn là thủy mị thân thể.”
Thủy mị thân thể là thập phần thích hợp song tu linh thể, Cung Thần tư chất không tính quá xuất chúng, nếu có thể có thủy mị thân thể phụ trách phụ trợ, hoặc nhưng có lớn hơn nữa tăng lên không gian.
Cung Thần vội vàng lắc lắc đầu, nói: “Không cần, không cần.” Đặc thù thể chất gì đó, hắn thật là chịu đủ rồi. “Kia chính là Thương Hải liên minh nữ tu a!” Ai biết, đó có phải hay không thật
sự thủy mị thân thể.
“Cung thiếu, cũng thật sẽ không hưởng phúc a!” Nghe nói, cái này
thủy mị thân thể nữ Hồn Sủng Sư, là Thương Hải liên minh chọn
lựa kỹ càng ra tới, Thương Hải liên minh đẩy ra cái này nữ tu, hẳn
là tưởng chữa trị cùng Cung Khiếu quan hệ.
Cung Thần bĩu môi, nói: “Sở thiếu nói, chính ngươi giống như thực sẽ hưởng phúc dường như.”
Sở Diệp: “……”
“Lâm thiếu gần nhất ở vội cái gì đâu?” Cung Thần hỏi.
Sở Diệp nhún vai, nói: “Ở nghiên cứu dược tề.”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Kia nhưng thật ra không tồi.”

Sở Diệp híp mắt mắt, gần nhất Hồn Sủng tiến bộ tốc độ có chút mau, Lâm Sơ Văn dược tề thuật nhưng thật ra có chút đuổi không
kịp.
Nói chung, chế ước Địa giai đỉnh Dược Tề Sư dược tề thuật trưởng thành điều kiện chủ yếu có hai cái, một cái là truyền thừa,
Lâm Sơ Văn trên tay truyền thừa, phần lớn không quá hoàn chỉnh, nếu muốn bằng vào trên tay hiện có truyền thừa, vẫn là có
chút khó khăn.
Một cái khác chính là linh thảo, cái này bọn họ nhưng thật ra có không ít ưu thế, có Mộc Tiên Điểu cùng Kinh Chập Long, bọn họ có thể ủ chín linh thảo, gom đủ một bộ dược tề yêu cầu linh thảo,
so sánh với những người khác sẽ đơn giản rất nhiều.
“Lâm thiếu ở treo giải thưởng phụ trợ tiến giai Hoàng giai dược tề
phối phương?” Cung Thần hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, bất quá, không có gì tiến triển.”
Cung Thần hít sâu một hơi, nói: “Ta trên tay nhưng thật ra có hai
trương phương thuốc cổ truyền.”
“Phương thuốc cổ truyền a!” Dược tề phương thuốc cổ truyền thứ
này, làm người lại ái lại hận.
Nói chung, dựa theo phương thuốc cổ truyền luyện chế dược tề, hiệu quả đều tương đối hảo, bất quá, tệ đoan cũng thực rõ ràng, một là cùng đẳng cấp dược tề phối phương, phương thuốc cổ truyền cùng cải tiến quá phương thuốc so sánh với, luyện chế khó
khăn lớn hơn nữa, nhị là, phương thuốc cổ truyền dùng đến dược
thảo, rất nhiều thập phần quý trọng, nếu chỉ là quý trọng đảo không có gì, rất nhiều phương thuốc cổ truyền bên trong một

hai
vị dược liệu, thường xuyên đã diệt sạch, gom không đủ dược liệu,
lại trân quý phương thuốc cổ truyền, cũng hình cùng phế giấy.
“Có thể làm ta phục chế một phần sao?” Sở Diệp hỏi.
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đương nhiên có thể.”
……
Băng đảo, Tuyết Vương phủ.
“Phụ thân, lại có người tới tặng lễ.” Tuyết Ấu Dung nói.
Tuyết Vương híp mắt mắt, nói: “Bọn họ nguyện ý đưa, chúng ta liền thu đi.” Không thu bạch không thu.
Tuyết Ấu Dung toái toái niệm nói: “Kỳ thật đều là một ít hàng rẻ tiền, vẫn là Sở thiếu hào phóng.”
Tuyết Vương phân được nửa thành tiền lời, tuy rằng chỉ là Hồn Hoàng thân gia hai mươi phần có một, bất quá, cũng vượt qua một ít Hồn Vương hậu kỳ toàn bộ thân gia.
Tuyết Vương gật gật đầu, nói: “Sở Diệp xác thật hào phóng.”
Tuy rằng đối phó Hồn Hoàng có chút mạo hiểm, bất quá, từ kết quả tới xem, vẫn là đáng giá.
Tuyết Ấu Dung chớp chớp mắt, nói: “Phụ thân, ngươi muốn nỗ lực tăng lên thực lực a! Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thực lực đề cao quá nhanh, lần sau lại có chuyện tốt như vậy, nếu là thực lực không đủ cao, kia hai vị chỉ sợ cũng sẽ chê ngươi thực lực không đủ cao, không muốn mang ngươi.”
Tuyết Vương: “……” Hắn cái này nha đầu, sao khuỷu tay quẹo ra ngoài. Bất quá, nữ nhi nói, cũng không phải không có lý.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đều là Hồn Vương Cửu giai, giống nhau Hồn Vương, hai người cũng không bỏ ở trong mắt, nếu là muốn tìm người hỗ trợ, đối phó tất nhiên là Hoàng giai, không có
điểm thực lực, qua đi chỉ có thể trở thành pháo hôi.
“Phụ thân, Cung Khiếu thật sự tính toán tiến giai Hồn Hoàng?” Tuyết Ấu Dung hỏi.
Tuyết Vương hít sâu một hơi, nói: “Có thể là đi, như thế nào có người tìm ngươi tìm hiểu tin tức?”
Tuyết Ấu Dung gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”

Tuyết Vương lắc lắc đầu, nói: “Cung trưởng lão sự tình, không cần vọng ngôn.”
Tuy rằng cái kia ngoại vực tới Hồn Sủng Sư, còn không kịp phong
cảnh liền đã chết, bất quá rốt cuộc là Hồn Hoàng, có rất nhiều Hồn Sủng Sư đều đối này phi thường tò mò, đối với hắn phía sau tài sản phân phối cũng rất tò mò. Một ít Hồn Sủng Sư, không dám
tìm Sở Diệp, Lâm Sơ Văn tìm hiểu tin tức, liền từ hắn nơi này tìm
đột phá khẩu.
Powered by GliaStudio
close
Tuyết Dương phía trước nhận được Sở Diệp nói phải đối phó Hồn Hoàng tin tức lúc sau, kỳ thật thoáng có chút chần chờ, lúc ấy, hắn có hai cái bạn tốt, không biết từ nơi nào được đến tin tức, đều cảm thấy nguy hiểm quá lớn, làm hắn từ bỏ.
Bất quá, cân nhắc qua đi, Tuyết Dương vẫn là đáp ứng rồi Sở Diệp, sự thật chứng minh, hắn lựa chọn là đúng. Hắn lần này thu
hoạch, chính là làm hai cái bạn tốt hâm mộ thực a!
……
Thiên Nhàn Đảo.
“Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đang làm gì đâu? Như thế nào không bán phần ăn.”
“Bọn họ giết Hồn Hoàng, đạt được đại lượng tài nguyên, đại khái là chướng mắt bán phần ăn về điểm này tiền trinh.”
“Không đến mức đi.”
“Ta còn tưởng mua một phần phần ăn đâu.”
“Ta nghe người ta nói, Sở Diệp ngại bán phần ăn tới tiền quá chậm, không quá nguyện ý bán phần ăn.”
“Bán phần ăn còn tới tiền chậm, như vậy quý? Sở Diệp cảm thấy cái gì tới tiền mau a!”
“Sát Hồn Hoàng a!”
“Sát Hồn Hoàng là tới tiền mau, nhưng là, chúng ta Thiên Hải Vực

cũng không có như vậy nhiều Hồn Hoàng làm hắn giết a!"
"……"
……
Khách điếm nội.
Lạc Yên nhìn Lạc Phong, nói: "Thế nào?"
Lạc Phong nhìn Lạc Yên, nói: "Cung Thần nói, Sở Diệp xác thật không muốn bán phần ăn."
"Vì cái gì a?"
Lạc Phong thở dài, nói: "Sở Diệp cảm thấy hắn có thể từ giờ trở đi ăn no chờ chết."
Lạc Yên: "……"
"Mặt khác chính là, hắc quạ đen cảm thấy thực lực của chính mình không giống nhau, trước kia báo giá quá thấp, không phù hợp hắn hiện tại giá trị con người." Lạc Phong nói.
Lạc Yên ngẩn ra một chút, nói: "Hắc quạ đen hiện tại nhiều ít cấp
bậc a!"
"Vương giai Lục giai!"
Lạc Yên hít sâu một hơi, nói: "Vương giai Lục giai a! Vương giai Lục giai nói, hắc quạ đen muốn trướng giới cũng là có thể lý giải."
Rốt cuộc năm đó phần ăn vừa mới đẩy ra thời điểm, hắc quạ đen hẳn là còn chỉ là Vương giai lúc đầu, hiện tại đều là Vương giai trung kỳ. Không ngừng hắc quạ đen, Mộc Tiên Điểu giá trị con người hẳn là cũng trướng.
Lạc Phong cười khổ một chút, nói: "Hiện tại không phải trướng không trướng giới vấn đề, là người ta không kém tiền."
Lạc Yên rầu rĩ nói: "Kẻ có tiền thật chán ghét a!"
……
Sở Diệp nằm ở ghế bập bênh thượng, thở ngắn than dài.
Lâm Sơ Văn đi ra, nói: "Làm sao vậy, vẫn luôn thở dài."
Sở Diệp hướng tới Lâm Sơ Văn nhìn thoáng qua, nói: "Không có gì, chỉ là bên ngoài một ít gia hỏa, ở nói hươu nói vượn."
Lâm Sơ Văn có chút tò mò nói: "Xảy ra chuyện gì?"
Sở Diệp có chút vô tội nói: "Bọn họ nói, chúng ta hiện tại đối bán phần ăn không có gì hứng thú, chỉ đối đồ hoàng có hứng thú. Ta

chỉ là trộm cái lười, không nghĩ bán phần ăn, bên ngoài một đám
xuẩn trứng, liền ở kia hồ đoán, nói ta giống như chuyên môn làm
sát Hồn Hoàng sinh ý giống nhau." Bọn họ mới giết một cái mà thôi, vẫn là bức với bất đắc dĩ, bên ngoài những người đó nói hắn
hình như là Hồn Hoàng khắc tinh giống nhau, thật sự là quá đề cao hắn.
Vì sát Cổ Hùng, bọn họ bên này tiêu hao không nhỏ a! Khoa Phụ Vân Viêm tổn thất thái dương mảnh nhỏ, Cung Khiếu tổn thất Cấm Ma Chi Võng.
Nếu là không có kia hai dạng vũ khí sắc bén, muốn bắt lấy Hoàng
giai Hồn Sủng Sư nhưng không dễ dàng.
Đương nhiên, lần này đại chiến lúc sau, mấy tiểu nhân thực lực đều sẽ tăng lên không nhỏ, lần sau đối phó Hồn Hoàng, hẳn là sẽ dễ dàng một ít.
"Tiểu Ngân thế nào?" Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp nhàn nhạt nói: "Giống như có chút vui đến quên cả trời đất."
Rời đi Thái Dương bộ lạc lúc sau, Sở Diệp vốn dĩ tưởng tiếp hồi Tiểu Ngân, bất quá, Tiểu Ngân ở Mộc tộc bí cảnh đãi hảo hảo, Mộc tộc cũng thực thích Tiểu Ngân, liền ở lâu Tiểu Ngân mấy ngày, Sở Diệp cảm thấy như vậy cũng không tồi, liền về trước tới.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Như vậy cũng không tồi."
"Cung Thần kia hai phân phương thuốc, ngươi nghiên cứu thế nào?" Sở Diệp hỏi.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Hai trương phương thuốc bên trong
đề cập linh thảo, thập phần hi hữu, bất quá, đại khái có thể tìm Mộc tộc giúp đỡ, trên thực tế, liền tính gom đủ linh thảo, lấy ta dược tề thuật, vẫn là luyện chế không ra."
Sở Diệp cười cười, nói: "Không có việc gì, chúng ta có rất nhiều linh thảo có thể tạo, ngươi có thể nhiều luyện chế một ít dược tề

luyện luyện tập."
"Vẫn là đến ngẫm lại mặt khác biện pháp." Tuy rằng bọn họ trên tay tài nguyên không ít, nhưng là, chỉ dựa thiêu linh thảo biện pháp, đề cao dược tề thuật, vẫn là quá xa xỉ một ít. "Luyện chế Thiên cấp dược tề, tựa hồ yêu cầu khổng lồ linh hồn lực."
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: "Ngươi linh hồn lực không đủ sao?" Lâm Sơ Văn linh hồn lực, ở cùng giai tu sĩ bên trong, hẳn là xem như người xuất sắc.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Có chút không đủ."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Từ từ tới đi, tổng hội có biện pháp."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Có lẽ đi." Lâm Sơ Văn trong khoảng thời gian này, đã ở rèn luyện linh hồn lực, bất quá, linh hồn lực tăng lên là một cái thong thả quá trình, tiến độ thật sự có
chút thảm đạm.
Nếu là có thể tiến giai Hồn Hoàng nói, linh hồn của hắn lực hẳn là
có thể có nhảy vọt tiến bộ, bất quá, nếu là luyện chế không ra phụ
trợ tiến giai Hoàng giai dược tề, hắn lại vào không được Hoàng giai, hình như là một cái chết tuần hoàn.

Chương 350: Chương 350

Thời gian cực nhanh, trong nháy mắt, một tháng liền đi qua.
Một tháng thời gian, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thủ hạ Hồn Sủng, thực lực đã xảy ra không nhỏ biến hóa.
Sở Diệp hiện tại trên tay có Tiểu Bạch Vương giai Cửu giai, Kinh Chập Long Vương giai Cửu giai, Tiểu Ngân Vương giai Bát giai, Mặc Nắm Vương giai Lục giai, Ngân Tiểu Nhị Vương giai Ngũ giai.
Lâm Sơ Văn trên tay có Thương Lan Long Vương giai Cửu giai, Mộc Tiên Điểu Vương giai Bát giai, Tuyết Bảo Vương giai Bát giai, hắc quạ đen Vương giai Lục giai, Tiểu Thải Vương giai Lục giai.
Băng Thiên Dịch đi đến, cung kính nói: "Bái kiến Sở thiếu."
Sở Diệp nhìn Băng Thiên Dịch liếc mắt một cái, cười cười, nói: "Là Băng dược sư a! Mau ngồi, mau ngồi."
"Ta nghe nói, Sở thiếu gần nhất rất bận, cũng chưa không bán phần ăn, mạo muội tới chơi, không có quấy rầy đi?" Băng Thiên Dịch khách khí nói.
Sở Diệp cười cười, nói: "Băng dược sư nói đùa, ngươi tới như thế nào sẽ quấy rầy, kỳ thật, ta cũng không có gì đại sự, chính là vội vàng tiêu tiền."
Từ Cổ Hùng trên tay kiếm lấy tài nguyên, thật là rất nhiều, Sở Diệp vội vàng tiêu hóa trong khoảng thời gian này đoạt được, mặt
khác sự tình cũng đành phải vậy.
Băng Thiên Dịch khô cằn cười cười, nói: "Thì ra là thế, vội vàng tiêu tiền, kia Sở thiếu hẳn là rất bận."
Sở Diệp vẫy vẫy tay, nói: "Không dám, không dám."
"Sở thiếu hiện tại có tiền, đều không bán phần ăn, mọi người

đều
cảm thấy thật đáng tiếc đâu."
Sở Diệp ngẩng đầu, có chút kiêu căng nói: "Cơ hội là để lại cho có chuẩn bị người, bỏ lỡ liền không có." Phần ăn không phải ngươi tưởng mua, tưởng mua là có thể mua.
Sở Diệp phía trước bán phần ăn, bên ngoài vẫn luôn đều có đồn đãi nói hắn công phu sư tử ngoạm, Sở Diệp hiện tại được Hoàng giai di sản, thật đúng là chướng mắt về điểm này bán phần ăn tiền, bên ngoài lại tiếng oán than dậy đất.
Băng Thiên Dịch có chút chần chờ nói: "Sở thiếu, là tính toán tạm
thời không tiếp tục kinh doanh, vẫn là……"
"Từ cái kia Hồn Hoàng trên tay thu hoạch tài nguyên, cũng đủ ta
tiêu sái cái mười mấy năm, không cần thiết dốc hết sức lực bán phần ăn." Sở Diệp nói.
Băng Thiên Dịch: "……" Dốc hết sức lực sao? Sở Diệp phía trước có dốc hết sức lực sao? Hoàn toàn nhìn không ra tới a!
Phía trước, Sở Diệp kêu gọi Hồn Vương đối phó Hồn Hoàng, Băng Thiên Dịch bởi vì lâm thời có việc đi không khai, lại tự giác thực lực hữu hạn, cân nhắc qua đi, không có gia nhập, này sẽ nhìn Đường Thiên Túng, Tuyết Vương kiếm đầy bồn đầy chén lại
tràn đầy tiếc nuối.
"Lâm dược sư ở sao? Ta có chút việc, tưởng cùng Lâm dược sư nói chuyện." Băng Thiên Dịch nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Ở dược tề thất, ta mang ngươi qua đi đi."
"Làm phiền."
Băng Thiên Dịch đi vào Lâm Sơ Văn dược tề thất, thấy được đại lượng ngàn năm linh thảo.
Các loại ngoại giới khó gặp quý trọng linh thảo, giống giá rẻ bán sỉ
dược liệu giống nhau bày biện nơi nơi đều là.
Băng Thiên Dịch nhìn một màn này, không cấm tâm sinh hâm mộ,

hắn vì gom đủ dược liệu, không biết phải tốn nhiều ít tâm lực, nhưng là, ở Lâm Sơ Văn nơi này, lại giống như hoàn toàn không là vấn đề.
“Ngàn năm Tử Tuyết Linh Chi, ngàn năm Hắc Thiên Ma, ngàn năm Hoàn Hồn Yêu Quả, ngàn năm Chúc Dư Thảo……” Băng Thiên Dịch nhìn trước mặt linh thảo, không tự giác vào mê.
“Băng dược sư.” Sở Diệp ra tiếng, gọi trở về Băng Thiên Dịch thần trí.
Băng Thiên Dịch xấu hổ cười cười, nói: “Xin lỗi a! Ta lần đầu tiên nhìn thấy nhiều như vậy ngàn năm linh thảo, có chút thất thố.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Một ít là Kinh Chập Long giục sinh ra tới, một ít là Mộc tộc đưa.”
Băng Thiên Dịch: “……” Làm Dược Tề Sư làm thành rừng Sơ Văn như vậy, mới không uổng công cuộc đời này a!
“Băng dược sư nếu là thích nói? Có thể tuyển một ít mang đi.” Sở Diệp nói.
Băng Thiên Dịch nghe vậy, có chút kích động nói: “Có thể chứ?”
Sở Diệp cười cười, nói: “Bất quá là chút tầm thường linh thảo, không đáng giá cái gì.”
Băng Thiên Dịch: “……” Sở Diệp thật sự là quá có tiền, cho nên, người no không biết người đói khổ a!
“Băng dược sư tới!” Lâm Sơ Văn thăm hỏi nói.
Băng Thiên Dịch gật gật đầu, nói: “Ta nghe nói, Lâm dược sư ở tìm phụ trợ tiến giai Hồn Hoàng dược tề phối phương cùng truyền
thừa, có tiến triển sao?”
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Tiến triển không lớn.” Cung Thần cấp hai trương phương thuốc, một trương gom không đủ dược liệu, một trương luyện chế khó khăn quá lớn, tạm thời đều không
dùng được.
“Như thế nào băng đạo hữu, có cái gì kiến nghị sao?”
Băng Thiên Dịch híp mắt mắt, nói: “Dược Tề Sư hiệp hội có cái Dược Tề Sư Tháp, tục truyền này chủ nhân là một cái dược tề tông sư, cái kia Dược Tề Sư vẫn luôn muốn tìm y bát truyền nhân, nhưng là, bởi vì này ánh mắt cao, vẫn luôn không có tìm

được ái mộ Dược Tề Sư truyền nhân."
"Vì thế, cái này Dược Tề Sư thiết hạ một cái khảo nghiệm, đối phương để lại một cái Dược Tề Sư Tháp, để lại bảy đạo khảo nghiệm, chỉ cần xông qua khảo nghiệm, là có thể đạt được đối phương y bát."
"Dược Tề Sư Tháp lúc ban đầu là bất luận cái gì Dược Tề Sư đều có thể tiến vào, bất quá, sau lại, Dược Tề Sư Tháp đã bị Dược Tề Sư hiệp hội người cấp cầm giữ, tưởng tiến vào trong đó yêu cầu Dược Tề Sư hiệp hội bên trong cống hiến điểm, chỉ có giao nộp ngẩng cao cống hiến điểm, mới có thể tiến vào trong đó."
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Có điểm ý tứ, nhiều năm như vậy, không có người thông quan sao?"
Băng Thiên Dịch lắc lắc đầu, nói: "Nơi nào có dễ dàng như vậy a! Cái kia Dược Tề Sư thiết hạ khảo nghiệm, một quan so một quan khó, có người nói, cái kia Dược Tề Sư căn bản không nghĩ tìm truyền nhân, lưu lại Dược Tề Sư Tháp, chính là vì làm hậu nhân nhìn lên hắn."
Lâm Sơ Văn: "……" Sẽ có như vậy nhàm chán Dược Tề Sư sao?
"Bất quá, nghe nói, chỉ cần mỗi xông qua một quan, là có thể đạt được một ít chỗ tốt." Băng Thiên Dịch nói.
"Nghe nói? Băng dược sư không đi qua sao?" Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc hỏi.
Băng Thiên Dịch lắc lắc đầu, nói: "Ta không phải Dược Tề Sư hiệp hội người, tự nhiên không có đi qua."
Lâm Sơ Văn nghiêng đầu, nói: "Có người trông coi sao?"
Băng Thiên Dịch gật gật đầu, nói: "Ân, có ba cái Hồn Vương."
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Ba cái, kia nhưng thật ra không nhiều lắm."
Sở Diệp quay đầu, hướng tới Lâm Sơ Văn nhìn qua đi, nói: "Tả hữu Sơ Văn ngươi dược tề thuật cũng lâm vào bình cảnh, đi xem cũng không sao a!"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Ta tưởng cũng là." Dược Tề Sư hiệp hội phía trước vài lần tìm phiền toái, nếu có thể cách ứng một chút đối phương, cũng là cái không tồi lựa chọn.
Băng Thiên Dịch nhiệt tình nói: "Hai vị nếu là không quen biết lộ

nói, ta có thể vì hai vị dẫn đường."
Sở Diệp cười cười, nói: "Nếu là như thế, vậy làm phiền Băng dược sư."
Băng Thiên Dịch cười cười, nói: "Vinh hạnh chi đến."
……
Sở Diệp một hàng ba người, rời đi Thiên Hà hoa lâm.
"Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn rời đi a! Đây là chuẩn bị đi đâu a!"
"Băng Thiên Dịch đi theo cùng nhau đi rồi."
"Băng dược sư cũng cùng nhau, nên không phải là đi tìm Dược Tề Sư hiệp hội phiền toái đi."
"Dược Tề Sư hiệp hội phía trước vẫn luôn nhằm vào Lâm dược sư, Lâm dược sư có lẽ là bỗng nhiên nhớ tới, muốn tìm bọn họ tính sổ."
"Dược Tề Sư hiệp hội sợ là muốn xui xẻo."
……
Đông đảo tu sĩ nghị luận sôi nổi, suy đoán Sở Diệp, Lâm Sơ Văn có thể hay không đi Dược Tề Sư hiệp hội đại khai sát giới.
……
Sở Diệp một hàng ba người, thực mau đến Dược Tề Sư Tháp sở tại.
Sở Diệp nhìn phía dưới phong cảnh, có chút kinh ngạc cảm thán nói: "Thật nhiều tháp a!"
Powered by GliaStudio
close
Băng Thiên Dịch gật gật đầu, giới thiệu nói: "Lúc ban đầu thời điểm, cái này địa phương là một mảnh đất hoang, chỉ có một tòa dược tề tông sư lưu lại bảo tháp, rất nhiều Dược Tề Sư mộ danh mà đến, tiến đến sấm tháp, thất bại lúc sau, có người không muốn rời đi, liền ở bảo tháp bên cạnh mô phỏng bảo tháp, thành lập bảo tháp cư trú."
"Sau lại tiến đến Dược Tề Sư càng ngày càng nhiều, thành lập toà nhà hình tháp cũng càng ngày càng nhiều, đông đảo Dược Tề
Sư quay chung quanh Dược Tề Sư chi tháp, thành lập vạn tháp thành."
"Cho tới bây giờ, trong thành đã có mấy vạn tòa toà nhà hình

tháp, các loại toà nhà hình tháp cái gì cần có đều có."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Thì ra là thế, Dược Tề Sư Tháp ở nơi nào."
"Ở nơi đó." Băng Thiên Dịch hướng tới phía đông phương hướng chỉ chỉ.
Sở Diệp cau mày, nói: "Nào một tòa?"
Vạn tháp thành bên trong, các loại kỳ quái bảo tháp cái gì cần có đều có, vị kia Dược Tề Sư tông sư lưu lại toà nhà hình tháp, thoạt nhìn nhưng thật ra phổ phổ thông thông, chút nào không chớp mắt.
Thương Lan Long ở không trung bên trong xoay quanh, nhanh chóng khiến cho rất nhiều người chú ý.
Vạn tháp thành bên trong, cư trú không ít Dược Tề Sư, Dược Tề Sư hiệp hội Dược Tề Sư, nhìn đến Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đã đến, sôi nổi đóng cửa bế hộ, rất sợ bị tìm phiền toái.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hiện tại là Thiên Hải Vực chạm tay là bỏng nhân vật phong vân, hai người vừa xuất hiện, nhanh chóng
dẫn tới mọi người nghị luận sôi nổi.
"Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tới."
"Không ngừng đâu, Băng Thiên Dịch cũng tới."
"Băng Thiên Dịch phía trước vài lần tưởng cường sấm Dược Tề Sư Tháp đều bị ngăn trở, hắn lần này tới, không phải lại tưởng cường sấm Dược Tề Sư Tháp đi."
"Gia hỏa này thật gian trá a! Cư nhiên đem Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cấp mời tới."
"Lúc này trông coi pháp sư tháp người muốn xui xẻo, cư nhiên đem này hai cái sát tinh cấp đưa tới."
"Dược Tề Sư hiệp hội cùng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn bất hòa đã lâu, Lâm Sơ Văn lần này tới là tưởng phản kích sao?"
"Dược Tề Sư hiệp hội phiền toái a!"
"Có thể hay không đánh lên tới a! Phía trước, Băng Thiên Dịch giống như cấp Tiêu tiền bối đả thương, lần này là tới báo thù sao?"
"……"
Phía dưới mọi người nghị luận, toàn bộ truyền vào Sở Diệp trong

tai.
Sở Diệp có chút khác thường nhìn Băng Thiên Dịch, Băng Thiên Dịch có chút xấu hổ cười cười.
“Đi thôi.” Lâm Sơ Văn bay thẳng đến Dược Tề Sư Tháp phương hướng bay qua đi.
Vạn tháp thành tối cao một tòa toà nhà hình tháp thượng, mấy cái
Dược Tề Sư nhìn Lâm Sơ Văn đám người phương hướng hai mặt nhìn nhau.
“Như thế nào tới nơi này?”
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn vừa ly khai Thiên Nhàn Đảo, liền có tin tức truyền ra tới nói, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn rốt cuộc quyết định đối Dược Tề Sư hiệp hội động thủ, Dược Tề Sư hiệp hội phiền toái.
Này nhất lưu ngôn một truyền ra, Dược Tề Sư hiệp hội tổng bộ tức khắc nổ tung chảo, tổng bộ Dược Tề Sư một đám như lâm đại địch.
Mấy cái Dược Tề Sư thấy tình thế không ổn, sôi nổi thoát đi.
Không nghĩ tới Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi không phải tổng bộ, mà là vạn tháp thành, tổng bộ những người đó bạch sốt ruột.
“Băng Thiên Dịch cái này vương bát đản.” Một cái Dược Tề Sư tức giận bất bình mắng một tiếng.
“Tất nhiên là Băng Thiên Dịch dẫn lại đây.”
“Cái này hỗn trướng đồ vật, mượn đao giết người.”
……
Sở Diệp lấy ra la bàn, nhanh chóng trinh trắc một phen, nói: “Pháp sư tháp chung quanh, có một cái Vương giai Bát giai.”
Hắc quạ đen ở không trung bên trong xoay quanh, nói: “Vương giai Bát giai hảo a! Ta thích Vương giai Bát giai, huyết tế, huyết tế!”
Truy Phong vây quanh Ô Ô chuyển động lên, thập phần hưng phấn nói: “Huyết tế, huyết tế, đãi ta làm thịt gia hỏa kia, khí vận đại gia một người một nửa.”
Hắc quạ đen gật gật đầu, nói: “Một người một nửa, một người một nửa!”
Trên thực tế, giết Cổ Hùng lúc sau, hắc quạ đen trong thân thể

trữ
hàng đại lượng khí vận, bất quá khí vận thứ này, càng nhiều càng
tốt, hắc quạ đen sẽ không ghét bỏ chính mình khí vận nhiều.
Hắc quạ đen cùng Truy Phong tình cảm mãnh liệt mênh mông giao lưu, triển vọng tốt đẹp tương lai.
Phía dưới một ít thuộc về Dược Tề Sư hiệp hội Hồn Sủng Sư, lại là sôi nổi biến sắc.
Tiêu Tung căng da đầu đi ra, nói: "Gặp qua Sở đạo hữu, Lâm đạo hữu, băng đạo hữu."
Sở Diệp hướng tới toát ra tới Hồn Vương, gật đầu thăm hỏi một chút.
Tiêu Tung đều không phải là Dược Tề Sư, chỉ là phía trước chịu quá Dược Tề Sư hiệp hội một cái Dược Tề Sư ân huệ, hỗ trợ trông coi Dược Tề Sư Tháp.
"Lâm dược sư là tới sấm Dược Tề Sư Tháp đi, hiện giờ, sấm tháp người nhiều nhất đến sáu tầng, Lâm dược sư thiên phú dị bẩm, có lẽ có thể sấm đến bảy tầng." Tiêu Tung khen tặng nói.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Đạo hữu quá khen, ta cũng là nghe được Dược Tề Sư Tháp thanh danh, mộ danh mà đến."
Hắc quạ đen phe phẩy cánh, nói: "Liêu cái gì thiên a! Đánh lên tới
a! Đánh lên tới, sinh mệnh ý nghĩa ở chỗ đánh nhau."
Kinh Chập Long xoay quanh ở không trung bên trong, hai tròng mắt tỏa ánh sáng nhìn Tiêu Tung, khóe miệng phạm khả nghi thủy quang, "Khi nào đấu võ, ta tới xung phong."
Thương Lan Long một cái đuôi hướng tới Kinh Chập Long quăng
qua đi, "Ngươi cái nhược kê, nơi nào thích hợp xung phong, vẫn là ta tới xung phong đi."
Kinh Chập Long nghe vậy giận dữ, "Ngươi nói ai yếu gà đâu."
Thương Lan Long cùng Kinh Chập Long long uy đồng thời tràn ra
tới, phía dưới quan vọng một chúng Hồn Sủng Sư, ở long uy dưới
run bần bật.

Tiểu Bạch nhìn Tiêu Tung, nói: “Ngươi nghe lên thơm quá, ngươi
có cái gì đặc biệt mỹ vị Hồn Sủng sao? Muốn hay không đánh nhau, ta có thể cho ngươi ra tay trước.”
Tiêu Tung tránh ra thân thể, nói: “Bạch Hổ đại nhân nói đùa, ta không chậm trễ vài vị thời gian, vài vị thỉnh……”
Hắc quạ đen vây quanh Tiêu Tung bay múa, nói: “Ngươi không phải thủ tháp người sao? Không cần ngăn đón chúng ta sao?”
Tiêu Tung có chút xấu hổ nói: “Ô Ô đại nhân, vui đùa.”
“Ô Ô đại nhân không nói giỡn! Ngươi cái không có chức nghiệp hành vi thường ngày hỗn trướng.” Hắc quạ đen chụp phủi cánh, ngao ngao kêu to.
Tiêu Tung âm thầm hối hận, sớm biết rằng sẽ như vậy, hắn vừa mới nên trộm chuồn mất, mà không phải đi lên tìm không thú vị.
Tiêu Tung có chút phiền muộn nhìn Băng Thiên Dịch liếc mắt một
cái, Băng Thiên Dịch trở về đối phương một cái khiêu khích mỉm
cười.
Tiêu Tung nắm chặt nắm tay, áp xuống trong lòng lửa giận.
Kinh Chập Long nhìn Sở Diệp, rầu rĩ hỏi: “Thật sự không đánh sao?”
“Không đánh……” Cái gọi là duỗi tay không đánh gương mặt tươi
cười người, đối phương khách khí như vậy, Sở Diệp đều có chút ngượng ngùng ra tay.
Kinh Chập Long có chút uể oải rút nhỏ hình thể, chiếm cứ ở Sở Diệp trên đầu, tràn đầy buồn bực nhìn Tiêu Tung.
“Thật sự không đánh sao? Tuy rằng hắn thoạt nhìn, có chút đồ ăn, bất quá, tốt xấu cũng là cái Vương giai hậu kỳ, đánh chết hắn,
hẳn là cũng có thể có điểm thu hoạch, muỗi lại tiểu cũng là thịt sao.”
Tiêu Tung có chút chịu không nổi Kinh Chập Long ánh mắt, chắp

tay nói: “Vài vị vội, phía tây giống như có hải thú tác loạn, ta đi xem tình huống.”
Sở Diệp nhìn rời đi Tiêu Tung, lắc lắc đầu, thầm nghĩ: Chết sĩ diện
khổ thân, tấm tắc, chạy trốn liền chạy trốn, còn muốn tìm cái lý do, thật là……
Băng Thiên Dịch nhìn chạy trối chết Tiêu Tung, có chút tiếc nuối,
phía trước vài lần hắn tới thời điểm, Tiêu Tung cũng không phải là
thái độ này, Băng Thiên Dịch còn rất chờ mong, Tiêu Tung cùng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đánh một trận.

Chương 351: Chương 351

Tiêu Tung đều chạy, mặt khác phụ trách thủ tháp Hồn Sủng Sư càng là không dám ngoi đầu.
Hắc quạ đen hướng tới Dược Tề Sư Tháp nhìn qua đi, hai tròng mắt nở rộ ra từng trận tinh quang.
“Đây là cái pháp khí a!” Hắc quạ đen nói.
Băng Thiên Dịch gật gật đầu, nói: “Nghe nói, cái này Dược Tề Sư Tháp đã từng là một cái dược tề tông sư pháp khí.”
Hắc quạ đen có chút kích động chụp phủi cánh, nói: “Lão đại, đây
là cái khí vận trấn vật, lão đại nghĩ cách thu phục hắn, có thứ này,
ngươi tiến giai Hồn Hoàng sẽ dễ dàng rất nhiều.”
Sở Diệp có ngọc trụy không gian, hắc quạ đen mắt thèm khẩn, đã
sớm muốn vì Lâm Sơ Văn tìm kiếm một cái khí vận trấn vật, bất quá, khí vận trấn vật thứ này, không phải như vậy hảo tìm.
Lâm Sơ Văn: “……” Hắn nhưng thật ra muốn nhận phục đâu, nhưng chưa chắc dễ dàng a.
Băng Thiên Dịch nghe được hắc quạ đen nói, chấn động không thôi.
Hắc quạ đen quay chung quanh thật lớn toà nhà hình tháp bay múa lên, một bộ thấy được tuyệt thế mỹ quạ thèm nhỏ dãi mặt.
“Thứ tốt a! Thứ tốt” Dược Tề Sư Tháp khí vận nội liễm, hắc quạ đen ngay từ đầu không phát hiện, nhưng là, cẩn thận quan sát qua đi, tức khắc quạ huyết mênh mông lên.
Hắc quạ đen toàn bộ quạ, ghé vào toà nhà hình tháp trên người, một bộ thuốc cao bôi trên da chó tư thế.
Hắc quạ đen là khí vận Hồn Sủng, nếu là Lâm Sơ Văn thu phục

Dược Tề Sư Tháp, khí vận sẽ có một cái đại biên độ tăng lên, hắn cũng có thể mượn cơ hội này, đánh sâu vào Vương giai Thất giai.
“Dược Tề Sư Tháp, có thể thu phục sao?” Lâm Sơ Văn hướng tới Băng Thiên Dịch hỏi.
“Truyền thuyết, xâm nhập Dược Tề Sư Tháp đỉnh tầng người, có thể được đến cái kia cái kia dược tề tông sư toàn bộ truyền thừa kế thừa Dược Tề Sư Tháp, bất quá xưa nay có thể thông qua tầng thứ sáu người đều rất ít, càng đừng nói thông qua bảy tầng.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Như vậy a!”
Hướng tới Băng Thiên Dịch hỏi: “Chỉ có Dược Tề Sư có thể tiến vào trong đó sao?”
Băng Thiên Dịch lắc lắc đầu, nói: “Không phải, bất quá, Dược Tề Sư Tháp sấm quan đối linh hồn lực có yêu cầu, đối hay không là Dược Tề Sư cũng không có hạn chế, tiến vào Dược Tề Sư Tháp còn có trợ thủ danh ngạch, một cái Dược Tề Sư, có thể mang hai gã trợ thủ, Lâm thiếu nếu là sấm quan nói, ta có thể làm trợ thủ.”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Cũng hảo a!” Luyện chế một ít cao giai dược tề, bước đi phức tạp, có cái trợ thủ sấm quan, hẳn là sẽ càng dễ dàng.
“Muốn như thế nào tiến tháp?” Lâm Sơ Văn nhìn nhắm chặt đại môn hỏi.
“Đây là linh hồn khóa, chỉ cần làm rõ ràng khóa khấu cấu tạo, là có thể mở ra.” Băng Thiên Dịch nói.
Lâm Sơ Văn đem linh hồn lực rót vào toà nhà hình tháp khóa khấu bên trong, nhẹ nhàng mở ra toà nhà hình tháp đại môn.
Băng Thiên Dịch nhìn mở ra đại môn, có chút kinh ngạc.
Toà nhà hình tháp phía dưới đại môn, trên cơ bản Địa giai Dược Tề Sư đều có thể mở ra, bất quá, lần đầu tiên tiếp xúc này linh hồn khóa khấu, như thế nào cũng đến nghiên cứu một đoạn thời
gian, Lâm Sơ Văn giống như không phí cái gì sức lực, một chút liền mở ra, này không biết, chỉ sợ đem Lâm Sơ Văn trở thành Dược Tề Sư Tháp khách quen.
“Đi thôi.” Lâm Sơ Văn nói.

Băng Thiên Dịch thực mau hoàn hồn, nói: “Hảo.”
Lâm Sơ Văn vừa tiến vào Dược Tề Sư Tháp, Dược Tề Sư Tháp tầng thứ nhất lâu vũ sáng lên, đại biểu sấm quan bắt đầu.
……
Toà nhà hình tháp chung quanh Hồn Sủng Sư thấy Lâm Sơ Văn đám người tiến vào Dược Tề Sư Tháp, khí thế ngất trời nghị luận lên.
“Dược Tề Sư Tháp không phải chỉ có Dược Tề Sư hiệp hội Dược Tề Sư có thể vào chưa?”
“Quy củ là Dược Tề Sư hiệp hội định, bất quá, Lâm dược sư không cần thiết tuân thủ a!”
“Vừa mới Tiêu tiền bối giống như túng, không nghĩ tới Tiêu tiền bối cũng sẽ nhận túng.”
“Tới chính là Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn a! Hoàng giai Hồn Sủng Sư đều chết ở hai người trên tay, Tiêu tiền bối nhận túng cũng là có thể lý giải.”
“Lâm dược sư như thế nào đem Sở Diệp mang đi vào, Sở Diệp lại không phải Dược Tề Sư.” Sấm Dược Tề Sư Tháp thượng Dược Tề Sư, là có thể mang lên hai cái trợ thủ, một ít Dược Tề Sư vì tiến dược tề tháp càng cao trình tự, sở tuyển trợ thủ thường
thường phải trải qua chọn lựa kỹ càng.
“Lâm dược sư khả năng không hiểu biết Dược Tề Sư Tháp quy củ đi.”
“Nếu có thể bồi Lâm dược sư sấm Dược Tề Sư Tháp thì tốt rồi.” Dược Tề Sư sấm tháp, có thể mang hai cái trợ thủ, một ít dược tề đại sư sấm tháp thời điểm, sẽ mang lên chính mình nhìn trúng hậu bối, cùng nhau sấm tháp, có thể từ bàng quan ma dược tề đại sư sấm quan, đối rất nhiều Dược Tề Sư mà nói, là khó được cơ duyên.
“Không biết Lâm dược sư có thể sấm đến nào một tầng.”
“Lâm dược sư lần đầu tiên sấm tháp, hẳn là có thể sấm đến năm tầng đi, Lâm dược sư dược tề trình độ, tại Địa giai Dược Tề Sư bên trong, cũng là xuất sắc.” Dược Tề Sư Tháp tổng cộng bảy tầng, giống nhau Địa giai Dược Tề Sư, đều có thể tiến vào bốn tầng, tư chất hảo một ít, có thể tiến vào năm tầng, trong lịch sử

có
Dược Tề Sư xông nhiều lần, không ngừng tích lũy kinh nghiệm, cuối cùng tiến vào sáu tầng.
“Nghe nói, Lâm dược sư dược tề xác suất thành công sở dĩ cao, là bởi vì Thiên Vận Quạ tồn tại, không biết Dược Tề Sư Tháp có nhận biết hay không nhưng Thiên Vận Quạ phụ trợ.”
……
Thiên Nhàn Đảo.
“Phụ thân, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn chạy tới Dược Tề Sư Tháp.” Cung Thần nói.
Cung Khiếu có chút buồn cười nói: “Băng Thiên Dịch khuyến khích bọn họ đi sao?”
Cung Thần nghĩ nghĩ, nói: “Băng dược sư hẳn là đề ra kiến nghị, bất quá, Lâm dược sư chính mình hẳn là cũng muốn đi.”
Cung Khiếu cười cười, nói: “Nghe nói, Dược Tề Sư Tháp là một cái Thiên cấp dược tề tông sư sở lưu, Lâm thiếu đi nói, có lẽ có cơ hội kế thừa vị kia Dược Tề Sư y bát.”
“Sẽ sao?” Cung Thần nói thầm nói.
Hải Long Cung một cái Dược Tề Sư đã từng giống như nói qua, Dược Tề Sư Tháp truyền thừa căn bản không có khả năng có người có thể đạt được.
Cung Khiếu híp mắt mắt, nói: “Lâm dược sư hiện tại khí vận chính
vượng, cái gì đều có khả năng.”
Cung Thần hít sâu một hơi, nói: “Nếu là Lâm Sơ Văn có thể kế thừa vị kia Dược Tề Sư y bát, có lẽ thực mau là có thể luyện chế ra phụ trợ tiến vào Hoàng giai dược tề.”
Powered by GliaStudio
close
Cung Khiếu gật gật đầu, có chút cảm thán nói: “Thiên Hải Vực đã
thật lâu không ra hôm khác cấp Dược Tề Sư.” Lâm Sơ Văn có lẽ có vài phần hy vọng.
……
Dược Tề Sư Tháp bên cạnh một tòa toà nhà hình tháp bên trong.
“Sư phụ, Lâm Sơ Văn cư nhiên chạy tới Dược Tề Sư Tháp.”

Thường Mậu nói thầm nói.
Thường Hồng có chút ai oán nói: “Như thế nào liền trốn không xong đâu.”
Thường Hồng nguyên bản là Thiên Nhàn Đảo thường trú Dược Tề Sư, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn trước giết Cổ Chước Nhật, lại giết này sau lưng Hồn Hoàng.
Thường Hồng cảm thấy Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hai cái càng ngày càng điên cuồng, tiếp tục lưu tại Thiên Nhàn Đảo, làm không hảo
ngày nào đó đã bị hai người ám sát.
Vì tránh họa, Thường Hồng lặng lẽ rời đi Thiên Nhàn Đảo, chạy tới Dược Tề Sư Tháp, tính toán sấm sấm tháp, nhìn xem hay không có thể lấy được đột phá.
Thường Hồng không nghĩ tới, chính mình tới không mấy ngày, Lâm Sơ Văn cư nhiên cũng tới.
“Tiêu tiền bối như thế nào không ngăn cản điểm a! Chúng ta Dược Tề Sư hiệp hội cho hắn như vậy nhiều chỗ tốt, làm hắn thủ tháp.”
Thường Hồng mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Việc này xác thật trách
không được Tiêu Tung, Dược Tề Sư hiệp hội cấp chỗ tốt là không ít, nhưng là, lại đại chỗ tốt, cũng so ra kém tánh mạng quan trọng
đâu.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn có lẽ liền chờ Tiêu Tung ra tay ngăn trở, sau đó lại đem người cấp làm thịt huyết tế.
Tiêu Tung chủ Hồn Sủng là một con Cửu Sắc Lộc, cũng không phải chiến đấu hướng Hồn Sủng, thật đánh lên tới, cũng không có
cái gì ưu thế.
Thường Hồng cau mày, Dược Tề Sư Tháp vẫn luôn là Dược Tề Sư hiệp hội tư hữu vật, hiện tại nháo ra này vừa ra, đối Dược Tề Sư hiệp hội uy tín chắc là cái không nhỏ đả kích.
“Sư phụ, Lâm Sơ Văn đến bốn tầng.” Thường Mậu bỗng nhiên nói.
Thường Hồng cau mày, nói: “Nhanh như vậy sao?”

Thường Hồng cũng xông qua Dược Tề Sư Tháp, ở hắn xem ra, Lâm Sơ Văn có thể xông qua bốn tầng cũng không kỳ quái, bất quá, có thể tại như vậy đoản thời gian nội tiến vào bốn tầng, vẫn là hơi hơi ra ngoài Thường Hồng đoán trước.
Lâm Sơ Văn thực mau thông qua bốn tầng, tiến vào năm tầng.
Băng Thiên Dịch là làm trợ thủ, bồi Lâm Sơ Văn cùng tiến vào, cũng không giúp đỡ được gì.
"Này một tầng yêu cầu là, luyện chế một chi cực phẩm Địa giai Thủy Hành dược tề." Lâm Sơ Văn nói.
Băng Thiên Dịch cau mày, nói: "Tầng thứ năm tiến tầng thứ sáu, khó khăn như vậy cao sao?"
Sở Diệp dựa vào một bên, lười biếng nói: "Khó khăn tài cao đúng không, đều nói hướng tháp khó, nhưng là, phía trước kia mấy tầng yêu cầu đều rất đơn giản a!"
Băng Thiên Dịch: "……" Cũng không có quá đơn giản đi.
"Này luyện chế cực phẩm dược tề, có mấy lần cơ hội a!" Sở Diệp hỏi.
"Một lần."
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nhìn Băng Thiên Dịch liếc mắt một
cái, nói: "Một lần?"
Băng Thiên Dịch gật gật đầu, nói: "Không chỉ này một tầng là một
lần, mặt khác tầng số cũng đều là một lần."
Sấm Dược Tề Sư Tháp là có số lần hạn chế, một tháng chỉ có thể sấm một lần, sấm quan một khi thất bại, liền sẽ bị truyền tống đi
ra ngoài.
Phía trước bốn quan, Lâm Sơ Văn căn bản không xuất hiện sai lầm, cho nên, liền đem vấn đề này cấp xem nhẹ.
Sở Diệp trừng lớn mắt, nói: "Nói như vậy, phía trước kia một quan, luyện chế ly thủy dược tề, Ly Hỏa dược tề, ly thổ dược tề, nếu là thất bại một lần, sấm quan cũng coi như thất bại?"
Băng Thiên Dịch gật gật đầu, nói: "Đúng vậy." Sở Diệp thật đúng là hậu tri hậu giác a! Ly thủy dược tề chờ ba loại dược tề, hắn cũng có thể luyện chế, vấn đề là, muốn bảo đảm một lần thành

công, hắn liền làm không được.
Sở Diệp chớp chớp mắt, nói: “Nói như vậy, sấm quan nhưng thật ra có chút không dễ dàng a!”
Băng Thiên Dịch: “……” Sở thiếu mới phát hiện sao? “Này một quan yêu cầu cực phẩm dược tề, mới là chân chính khó khăn a!”
Luyện chế cực phẩm dược tề tùy cơ tính quá lớn, đại đa số Dược Tề Sư, đều chỉ có ở cực đoan ngẫu nhiên tình huống dưới, mới có thể luyện chế ra cực phẩm dược tề. Khó trách trong lịch sử, chỉ có ít ỏi mấy cái Dược Tề Sư tiến vào sáu tầng.
Lâm Sơ Văn tuy rằng đối tầng thứ năm sấm tháp yêu cầu có chút kinh ngạc, bất quá, thực mau bình tĩnh xuống dưới, bắt đầu luyện
chế dược tề.
Trên thực tế, Lâm Sơ Văn luyện chế cực phẩm dược tề tỷ lệ là thập phần chi cao, phía trước vì giấu người tai mắt, Lâm Sơ Văn còn cố ý hạ thấp luyện chế dược tề phẩm chất.
Này một quan yêu cầu cực phẩm dược tề, Lâm Sơ Văn liền đem giữ nhà bản lĩnh đem ra.
Lâm Sơ Văn vận khí không tồi, thực mau luyện chế ra một chi cực phẩm dược tề, tiến vào tầng thứ sáu.
“Sư phụ, Lâm Sơ Văn tiến vào tầng thứ sáu.” Thường Mậu nhìn Dược Tề Sư Tháp sáu tầng sáng lên tới đèn nói.
“Đến sáu tầng, đảo cũng không kỳ quái.”
Dược Tề Sư hiệp hội vẫn là có không ít Dược Tề Sư tiến vào năm tầng, Thường Mậu cũng biết tầng thứ năm khảo nghiệm rốt
cuộc là cái gì, luyện chế một loại Cực phẩm Ngũ Hành dược tề, đến nỗi luyện chế chính là nào một loại Ngũ Hành dược tề, còn lại
là tùy cơ.
Tuy rằng cực phẩm dược tề luyện chế cũng không dễ dàng, bất quá, chuẩn bị đầy đủ một ít, sau đó không ngừng nếm thử nói, vẫn là có khả năng thành công.
“Sư phụ, tầng thứ sáu khảo nghiệm là cái gì?”
Thường Mậu lắc lắc đầu, nói: “Không biết.” Tầng thứ sáu khảo đề, đây là Dược Tề Sư hiệp hội cơ mật.

Dược Tề Sư hiệp hội, trong lịch sử có mấy cái Dược Tề Sư Nguyệt Nguyệt đi Dược Tề Sư Tháp đưa tin, rốt cuộc thông qua tầng thứ năm, kỳ quái chính là, này vài vị Dược Tề Sư ở biết được tầng thứ sáu khảo đề lúc sau, sôi nổi nản lòng thoái chí, không bao giờ đi Dược Tề Sư Tháp, mấy cái đều là như thế, thật sự có chút quỷ dị.
Đối với tầng thứ sáu khảo đề, mấy cái dược tề đại sư đều là giữ kín như bưng, không muốn tuyên dương.

Chương 352: Chương 352

Băng Thiên Dịch đi theo Lâm Sơ Văn tiến vào tầng thứ sáu, thấy được trên quầng sáng tầng thứ sáu tiến vào tầng thứ bảy điều kiện.
“Luyện chế một chi cực phẩm Địa giai Kim Hành dược tề.”
“Luyện chế một chi cực phẩm Địa giai Mộc Hành dược tề.”
“Luyện chế một chi cực phẩm Địa giai Thủy Hành dược tề.”
“Luyện chế một chi cực phẩm Địa giai Hỏa Hành dược tề.”
“Luyện chế một chi cực phẩm Địa giai Thổ Hành dược tề.”
Băng Thiên Dịch nhìn sấm quan yêu cầu, có chút vô ngữ nói: “Này tính cái gì a!”
Sở Diệp nhìn trên tường yêu cầu, hít sâu một hơi, nói: “Đừng nói cho ta, này một quan cũng chỉ có một lần cơ hội?”
Băng Thiên Dịch chần chờ một chút, nói: “Hẳn là chỉ có một lần cơ hội, nghe nói, trong lịch sử, một ít lời thề son sắt muốn thu phục Dược Tề Sư Tháp thiên tài Dược Tề Sư, lại tiến vào tầng thứ sáu lúc sau, sôi nổi biết khó mà lui.”
Băng Thiên Dịch nhìn đến tầng thứ sáu sấm quan yêu cầu, cuối cùng minh bạch vì cái gì kia ít ỏi mấy cái tiến vào sáu tầng Dược Tề Sư, ở tiến vào sáu tầng lúc sau, liền từ bỏ sấm quan.
Chỉ là một chi cực phẩm dược tề nói, còn có thể dựa vào không ngừng tới khiêu chiến, chạm vào vận khí, xông qua đi.
Nhưng là một lần luyện chế năm chi cực phẩm dược tề, cái này khó khăn cũng không phải là đề cao năm lần, mà là nháy mắt đề cao mấy ngàn mấy vạn lần, thật sự quá khó khăn.
Lâm Sơ Văn nhìn tầng thứ sáu sấm quan điều kiện, cười cười, nói: “Có điểm ý tứ.”
Băng Thiên Dịch nhìn Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, nói: “Lâm dược sư, cảm thấy có ý tứ sao?” Nơi nào có ý tứ?

Lâm Sơ Văn cười cười, bắt đầu chuẩn bị luyện chế dược tề, Lâm Sơ Văn thả ra Mộc Tiên Điểu cùng Ô Ô, lại lấy linh tuyền thủy ra tới.
“Một hồi luyện chế dược tề thời điểm, hiệp trợ ta.” Lâm Sơ Văn đối với Ô Ô cùng Mộc Tiên Điểu nói, hai điểu đồng thời gật gật đầu.
Một khi thất bại, liền phải lại cách một tháng, bọn họ nhưng không
có như vậy nhiều thời gian háo.
Lâm Sơ Văn không có tùy tiện động thủ, cực lực đem trạng thái điều chỉnh đến tốt nhất!
Cách không sai biệt lắm hai cái canh giờ, đem trạng thái hoàn toàn điều chỉnh xong, Lâm Sơ Văn mới bắt đầu sấm quan.
Lâm Sơ Văn ấn một chút sấm quan cái nút, trong tháp đưa ra một
phần dược liệu, Lâm Sơ Văn phát huy thực ổn định, Mộc Tiên Điểu ổn định cấp này quán chú linh khí, Ô Ô không ngừng vì này
quán chú một đoàn khí vận.
Ô Ô vây quanh Lâm Sơ Văn, thường thường đối với Lâm Sơ Văn thổi khẩu khí.
Băng Thiên Dịch nhìn Lâm Sơ Văn nước chảy mây trôi động tác, không tự giác vào mê.
Băng Thiên Dịch bỉnh hô hấp, nhìn một chi chi dược tề ở lò trung
thành hình, trong lòng khiếp sợ tột đỉnh.
Phảng phất qua dài dòng thời gian, Lâm Sơ Văn rốt cuộc kết thúc
năm loại dược tề luyện chế.
Lâm Sơ Văn đem luyện chế ra tới dược tề, đưa vào một bên kiểm nghiệm tào bên trong.
Thực mau dược tề tháp bên trong, truyền đến một trận máy móc
âm.
“Cực phẩm Kim Hành dược tề, phù hợp tiêu chuẩn.”
“Cực phẩm Mộc Hành dược tề, phù hợp tiêu chuẩn.”

“Cực phẩm Thủy Hành dược tề, phù hợp tiêu chuẩn.”
“Cực phẩm Hỏa Hành dược tề, phù hợp tiêu chuẩn.”
“Cực phẩm Thổ Hành dược tề, phù hợp tiêu chuẩn.”
……
Băng Thiên Dịch khó có thể tin nhìn Lâm Sơ Văn, có chút kinh tủng nói: “Cư nhiên thành công.”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Vận khí không tồi.”
Băng Thiên Dịch: “……” Này cũng không phải là đơn thuần vận khí đơn giản như vậy, phải biết rằng bình thường Địa giai Dược Tề Sư, có thể thành công luyện chế ra Địa giai dược tề liền không tồi, nếu muốn một lần thành công, còn muốn đem dược tề phẩm
chất cố định ở cực phẩm, thật sự quá khó khăn.
Băng Thiên Dịch phía trước cùng Lâm Sơ Văn giao lưu quá dược tề thuật, Băng Thiên Dịch nguyên bản cho rằng, hắn đối Lâm Sơ Văn dược tề thuật có nhất định hiểu biết, giờ khắc này, Băng Thiên Dịch bỗng nhiên phát hiện, hắn quá tự cho là đúng, Lâm Sơ
Văn dược tề trình độ, xa xa vượt qua hắn tưởng tượng.
“Chúc mừng thành công thông qua tầng thứ sáu.” Một đạo truyền
thừa ra tới, tới rồi Lâm Sơ Văn trên tay.
Lâm Sơ Văn lấy ra truyền thừa nhìn một chút, có chút ngoài ý muốn, “Cư nhiên là cái này.”
“Linh hồn lực cùng chung chi thuật.” Sở Diệp nói thầm nói.
Băng Thiên Dịch nhíu nhíu mày, nói: “Như thế nào là cái này?”
Dược Tề Sư vượt cấp luyện chế dược tề thời điểm, thường xuyên gặp mặt lâm linh hồn lực không đủ vấn đề, có linh hồn lực
cùng chung chi thuật nói, lúc này, có thể mượn người khác linh hồn lực.
Bất quá, cửa này kỹ thuật kỳ thật có chút râu ria, bị mượn linh hồn
lực người, yêu cầu cùng Dược Tề Sư tâm ý tương thông, mới có thể bảo đảm linh hồn lực ổn định.
Băng Thiên Dịch tự hỏi, liền toán học biết cửa này pháp thuật,

cũng tìm không thấy có thể mượn linh hồn lực người.
Lâm Sơ Văn cầm trên tay truyền thừa ngọc giản, cười cười, nói: "Thứ tốt a!"
Lâm Sơ Văn phía trước, ở Cung Thần bên kia được đến hai trương phương thuốc cổ truyền, bởi vì linh hồn lực không đủ cũng
vô pháp thực tiễn, mà nếu học cửa này pháp thuật nói, Sở Diệp liền có thể lấy linh hồn lực phụ trợ hắn.
Sở Diệp tuy rằng không phải Dược Tề Sư, nhưng là này linh hồn lực hồn hậu trình độ, lại một chút không thể so Dược Tề Sư kém cỏi.
……
Sở Diệp đám người ở Dược Tề Sư Tháp bên trong, kiểm tra tới tay truyền thừa, hồn nhiên không biết ngoại giới đã là nổ tung nồi.
"Lâm Sơ Văn thật là lợi hại a! Cư nhiên tiến bảy tầng."
"Tài tuyệt thế a!"
"Sư phụ, Lâm Sơ Văn tiến Dược Tề Sư Tháp bảy tầng." Thường Mậu nói.
Powered by GliaStudio
close
Thường Hồng có chút kích động nói: "Như thế nào sẽ?" Lâm Sơ Văn mới lần đầu tiên sấm Dược Tề Sư Tháp đi, cư nhiên liền đến đỉnh tầng.
"Không có khả năng, không có khả năng, sao có thể đâu, căn bản không ai có thể đạt thành, này không nên a." Dược Tề Sư Tháp chung quanh một cái Dược Tề Sư, thất hồn lạc phách thì thào nói.
Thường Hồng hướng tới nói chuyện Dược Tề Sư nhìn qua đi, nói chuyện chính là Dược Ly Trần, xuất từ một cái cổ Dược Tề Sư gia tộc, Cổ gia trong lịch sử, cũng ra quá tiến vào sáu tầng Dược Tề Sư.
"Cổ đạo hữu, ngươi biết sáu tầng khảo nghiệm là cái gì?" Thường
Hồng hỏi.
Dược Ly Trần hít sâu một hơi, nói: "Cái này……"

Thường Hồng nhăn nhăn mày, nói: “Không thể nói sao?”
Dược Ly Trần lắc lắc đầu, nói: “Thôi, nếu Lâm Sơ Văn đều đã thông qua tầng thứ sáu, cũng không cần thiết bảo thủ cái gì bí mật, tầng thứ sáu thông quan điều kiện, hẳn là luyện chế năm loại
bất đồng thuộc tính cực phẩm đơn thuộc tính dược tề.”
Thường Hồng sửng sốt một chút, nói: “Năm chi cực phẩm dược tề?”
Dược Ly Trần gật gật đầu, nói: “Là, gia tổ năm đó sấm đến thứ sáu quan lúc sau, thấy được khảo đề, không nếm thử liền trực tiếp ra tới, sau lại gia tổ thông qua các loại con đường điều tra một chút vị kia dược tề tông sư cuộc đời, đến ra một cái kết luận.”
Thường Hồng có chút tò mò nói: “Cái gì kết luận?”
Dược Ly Trần thì thào nói: “Năm đó, vị kia dược tề tông sư sẽ lưu lại Dược Tề Sư Tháp, chỉ sợ không phải bởi vì muốn tìm cái gì truyền nhân, mà là tưởng hoàn thành một cái tâm nguyện.”
“Tâm nguyện?”
Dược Ly Trần gật gật đầu, nói: “Vị kia Dược Tề Sư, có một cái hồng nhan tri kỷ, đối phương thân thể xuất hiện vấn đề, bởi vì vô
giải qua đời.”
Thường Hồng bỗng nhiên phản ứng lại đây, nói: “Chẳng lẽ là Cực
phẩm Ngũ Hành dược tề?”
Dược Ly Trần gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, tuy rằng vị kia hồng nhan đã ly thế, bất quá, vị kia dược tề tông sư tựa hồ vẫn là muốn
Cực phẩm Ngũ Hành dược tề.”
Thường Hồng: “……” Cái này dược tề tông sư là đem chính mình làm không được sự tình, ký thác ở bọn họ này đó kẻ tới sau trên người sao? Vui đùa cái gì vậy, Thiên cấp dược tề tông sư đều luyện chế không ra đồ vật, bọn họ sao có thể luyện chế ra tới?
“Nói như vậy, tầng thứ bảy khảo nghiệm hẳn là……”
Dược Ly Trần gật gật đầu, “Không có gì bất ngờ xảy ra, hẳn là luyện chế Cực phẩm Ngũ Hành dược tề.”

Dược Ly Trần vừa nói sau, một chút nổ tung chảo.
“Luyện chế Cực phẩm Ngũ Hành dược tề, khả năng sao?”
“Có lẽ, Lâm Sơ Văn có thể làm được đi, nếu thông qua tầng thứ sáu, hắn không phải đều một chút luyện chế ra năm loại cực phẩm dược tề?”
“Cần phải muốn đem năm loại bất đồng thuộc tính dược tề dung
hợp thành công, cũng thực khó khăn a!”
“Nhân gia là thiên tài, chính là có thể vì thường nhân sở không thể vì.”
“Lâm Sơ Văn mới lần đầu tiên tới Dược Tề Sư Tháp a!”
“Thiên tài cùng thường nhân quả nhiên là không giống nhau.” Bọn
họ những người này liều sống liều chết cũng bất quá ở ba bốn tầng bồi hồi, nhân gia gần nhất, liền xông thẳng đỉnh tầng.
“Nếu là Lâm Sơ Văn thông quan rồi, không biết là tình huống như
thế nào.”
……
Lâm Sơ Văn đãi ở tầng thứ sáu bên trong, đơn giản tiêu hóa một chút vừa mới tới tay truyền thừa, đối với ngoại giới chúng tu sĩ nghị luận hồn nhiên không biết.
“Đi thôi, chúng ta đi tầng thứ bảy.” Lâm Sơ Văn nói.
Băng Thiên Dịch nghe vậy có chút kích động, tầng thứ bảy a! Xưa
nay đều không có người tiến vào tầng thứ bảy, không nghĩ tới Lâm Sơ Văn cư nhiên có thể làm được.
Băng Thiên Dịch nghĩ tới Lâm Sơ Văn có thể tiến vào tầng thứ sáu, bất quá, Băng Thiên Dịch không nghĩ tới Lâm Sơ Văn lần đầu tiên tới liền tiến vào tầng thứ sáu, hắn còn tưởng rằng Lâm Sơ Văn lần đầu tiên tới, chính là đi ngang qua sân khấu, làm quen một chút Dược Tề Sư Tháp hoàn cảnh cùng quy củ, không nghĩ tới……
“Tầng thứ sáu liền như vậy khó khăn, tầng thứ bảy, không biết là
tình huống như thế nào.”

Lâm Sơ Văn mang theo Sở Diệp cùng Băng Thiên Dịch tiến vào tầng thứ bảy, Lâm Sơ Văn thấy được tầng thứ bảy nan đề.
“Luyện chế một chi Cực phẩm Ngũ Hành dược tề.”
Băng Thiên Dịch nhìn tầng thứ bảy đề mục, “Quả nhiên là cái này.”
Dược Tề Sư Tháp mỗi một tầng khó khăn tầng tầng tiến dần lên, đưa tặng truyền thừa, giống như cũng đều cùng luyện chế Cực phẩm Ngũ Hành dược tề có quan hệ.
Ngũ Hành dược tề nguyên vật liệu là Ngũ Hành dược tề, cộng thêm một ít dung hợp loại linh thảo.
Mà tưởng luyện chế ra Cực phẩm Ngũ Hành dược tề, làm nguyên
vật liệu Ngũ Hành dược tề, nhất định phải là cực phẩm dược tề.
Băng Thiên Dịch mắt trợn trắng, bình thường Ngũ Hành dược tề luyện chế khó khăn liền rất cao, còn nếu là cực phẩm, thấy thế nào đều như là có chút làm khó người khác.
Băng Thiên Dịch hướng tới Lâm Sơ Văn nhìn qua đi, Lâm Sơ Văn nhìn Ngũ Hành dược tề phối phương như suy tư gì.
Sở Diệp thì tại nghiên cứu phía trước được đến linh hồn lực cùng
chung chi thuật.
Luyện chế Ngũ Hành dược tề, tiêu hao linh hồn lực là rộng lượng,
Lâm Sơ Văn một người linh hồn lực có chút không đủ.
“Lâm dược sư, ngươi cảm thấy này một quan thế nào? Có nắm chắc sao?” Băng Thiên Dịch hỏi.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Không có gì nắm chắc, chỉ có thể tận lực thử một lần.”
Băng Thiên Dịch: “……” Tuy rằng Lâm Sơ Văn nói không nắm chắc, nhưng là, Băng Thiên Dịch xem đối phương thái độ, thấy thế nào như thế nào cảm thấy đối phương trên người lộ ra một cổ
vân đạm phong khinh khí độ.
Hắc quạ đen ở toà nhà hình tháp bên trong bay múa, ồn ào, “Toà nhà hình tháp, hảo bảo bối, hảo bảo bối.”
Hắc quạ đen đôi mắt khắp nơi nhìn quét, như là ở thị sát chính

mình lãnh địa.
Băng Thiên Dịch: "……" Hắc quạ đen cái này tư thế, giống như đã
đem toà nhà hình tháp trở thành vật trong bàn tay, này một quan
rất khó hảo sao? Hắc quạ đen có phải hay không biểu hiện quá nhẹ nhàng.
"Xem xong rồi sao?" Lâm Sơ Văn quay đầu đối với Sở Diệp hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Xem xong rồi, một hồi ngươi nếu là linh
hồn lực không đủ, ta có thể cho ngươi mượn."
Băng Thiên Dịch nửa tin nửa ngờ nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Này liền nắm giữ linh hồn lực cùng chung chi thuật sao? Sở Diệp nên không phải là ở nói giỡn đi.

Chương 353: Chương 353

Toà nhà hình tháp bên trong.
Lâm Sơ Văn điều chỉnh xong trạng thái, nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: "Ta bắt đầu rồi."
Sở Diệp gật gật đầu, lên tiếng "Hảo."
Hắc quạ đen nghe được Lâm Sơ Văn nói, lập tức đứng đắn lên, cấp Lâm Sơ Văn phóng ra số đóa khí vận đám mây.
Ở khí vận chi vân bao phủ dưới, Lâm Sơ Văn cảm giác trạng thái khó lòng giải thích hảo.
Lâm Sơ Văn đem năm chi cực phẩm dược tề hạ dược tề lò, Lâm Sơ Văn phía trước ở tầng thứ sáu thời điểm, luyện chế năm chi dược tề bị thu đi rồi, này sẽ đến tầng thứ bảy, mấy chi dược tề lại làm tài liệu về tới trên tay hắn.
Chỉ một thuộc tính Thủy Hành dược tề chờ dược tề đều là Địa giai đỉnh núi dược tề, Ngũ Hành dược tề lại là Thiên cấp dược tề, Lâm Sơ Văn còn không có luyện chế Thiên cấp dược tề kinh nghiệm.
Ngũ Hành dược tề luyện chế lên, nói khó cũng khó, nói đơn giản cũng đơn giản.
Đại bộ phận dược tề đều yêu cầu không gián đoạn luyện chế, Ngũ Hành dược tề không giống nhau, chỉ một thuộc tính dược tề
đều là có thể tách ra luyện chế.
Đối với Lâm Sơ Văn mà nói, như vậy dược tề luyện chế lên, khó khăn sẽ so mặt khác Thiên cấp dược tề khó khăn thấp rất nhiều.
Xem Lâm Sơ Văn bắt đầu luyện chế dược tề, Băng Thiên Dịch cau mày, tâm một chút nhắc lên.
Đem năm loại bất đồng thuộc tính dược tề dung hợp, hơi không lưu ý liền sẽ tạc lò, này một tầng sấm quan còn yêu cầu là cực

phẩm dược tề, một chút sai lầm đều phạm không được.
Ngũ Hành dược tề ngay từ đầu luyện chế, liền bắt đầu đại lượng tiêu hao Lâm Sơ Văn linh hồn lực, Ngũ Hành dược tề luyện chế yêu cầu đem năm loại bất đồng thuộc tính dược tề thông qua tương sinh tương khắc nguyên lý dung hợp, rồi sau đó, hình thành một cái bế hoàn.
Lâm Sơ Văn đầu tiên lựa chọn đem kim loại tính cùng mộc thuộc
tính dược tề dung hợp, sau đó bắt đầu dung hợp Thủy thuộc tính
dược tề, đệ nhất đệ nhị loại dược tề dung hợp còn tính thuận lợi, dung hợp loại thứ ba dược tề thời điểm, yêu cầu linh hồn lực, nháy mắt phiên bội, dung hợp đệ tứ loại dược tề thời điểm, linh hồn lực tiêu hao lần thứ hai phiên bội, dung hợp thứ năm loại dược tề thời điểm, lần thứ hai phiên bội.
Ngũ Hành dược tề luyện chế, càng đến mặt sau, càng dễ dàng xuất hiện sai lầm, thất bại trong gang tấc.
Sở Diệp đúng lúc đem linh hồn lực dung nhập Lâm Sơ Văn linh hồn lực bên trong, hai người tâm ý tương thông, Lâm Sơ Văn sử dụng Sở Diệp linh hồn lực, hoàn toàn không có chướng ngại.
Băng Thiên Dịch thấy được Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp chi gian linh hồn lực ràng buộc, Sở Diệp linh hồn lực cuồn cuộn không ngừng dũng mãnh vào Lâm Sơ Văn thức hải bên trong.
Băng Thiên Dịch hoảng hốt cảm thấy Sở Diệp linh hồn lực hình như là kim sắc, bất đồng phẩm cấp linh hồn lực, hiện ra nhan sắc
bất đồng, kim sắc linh hồn lực có thể xem như cực phẩm linh hồn
lực.
Băng Thiên Dịch nhíu nhíu mày, thầm nghĩ: Sở Diệp linh hồn lực
phẩm chất cư nhiên như vậy cao sao? Như vậy cao linh hồn lực, tuyệt đối là học dược tề hạt giống tốt a! Sở Diệp bởi vì đạo lữ là Dược Tề Sư, liền không nghiên cứu dược tề, thật là lãng phí thiên
phú.

Dược tề lò bên trong, dược tề không ngừng dung hợp, không ngừng lập loè ngũ sắc linh quang.
Băng Thiên Dịch phóng nhẹ hô hấp, rất sợ quấy rầy hai người.
Bất đồng thuộc tính dược tề dung hợp, nguyên bản phản ứng hẳn
là thực kịch liệt, bất quá, Lâm Sơ Văn thủ pháp thực thành thạo, dược tề dung hợp thập phần thuận lợi.
Băng Thiên Dịch có chút tò mò nhìn gia nhập dược tề lò linh tuyền thủy, hắn ở linh tuyền thủy phía trên cảm nhận được một cổ
nồng đậm linh khí, Băng Thiên Dịch suy đoán linh tuyền thủy hẳn
là có hạ thấp bất đồng thuộc tính dược tề xung đột tác dụng.
Theo cuối cùng một loại dược tề dung nhập, Ngũ Hành dược tề hình thành bế hoàn, bộc phát ra một trận chói mắt bạch quang.
“Thành.” Băng Thiên Dịch tê tê hít một hơi nói.
Ngũ Hành dược tề một luyện chế mà thành, Dược Tề Sư Tháp kịch liệt chấn động lên.
Một cái đầu bạc nam tử hình ảnh, bỗng nhiên xuất hiện ở Lâm Sơ
Văn đám người trước mặt.
“Một vạn nhiều năm, không nghĩ tới, cư nhiên có người làm được.” Nam tử nhìn Lâm Sơ Văn, đôi mắt bên trong hiện lên vài phần vui mừng giải thoát.
“Đây là…… Linh hồn hình ảnh.” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hẳn là.”
Nam tử nhìn Lâm Sơ Văn, “Cảm ơn ngươi luyện chế ra Cực phẩm Ngũ Hành dược tề, ta cuối cùng có thể đi thấy nàng, cái này Dược Tề Sư Tháp liền làm tạ lễ tặng cho ngươi.”
Lâm Sơ Văn chờ ba người bị bắn ra Dược Tề Sư Tháp.
Sở Diệp chờ ba người một bị truyền tống ra tới, tức khắc dẫn tới vạn tháp thành bên trong cư dân nghị luận sôi nổi.
“Truyền tống ra tới? Thất bại sao?”
“Bị truyền tống ra tới, hẳn là thất bại đi.”
“Đều sấm đến tầng thứ bảy, không dễ dàng a.”
“Lần này thất bại, chờ tháng sau lại có thể ngóc đầu trở lại.”

……
Mấy cái Dược Tề Sư hiệp hội Dược Tề Sư, nhìn đến ba người bị truyền tống ra tới, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, bất quá, thực mau vài người liền nhẹ nhàng không đứng dậy.
Dược Tề Sư Tháp kịch liệt rung động lên, tháp thân phong sơn sôi nổi rơi xuống, lộ ra lưu li giống nhau tháp thân.
Băng Thiên Dịch nhìn Dược Tề Sư Tháp, trừng lớn mắt, nói: "Này
tháp chẳng lẽ là hồn ngọc làm?"
Hồn ngọc có thể tĩnh tâm an thần, tẩm bổ tu sĩ linh hồn lực, giá trị
xa xỉ.
Trước mặt toà nhà hình tháp, giống như cả tòa tháp đều là hồn ngọc làm.
"Này cũng quá lớn bút tích đi." Sở Diệp nhìn trước mặt toà nhà hình tháp, rốt cuộc nói không nên lời trước mặt tháp thường thường vô kỳ loại này lời nói.
Hắc quạ đen tràn đầy hưng phấn chụp phủi cánh, nói: "Thứ tốt, thứ tốt."
Toà nhà hình tháp hóa thành một tòa tiểu tháp, tiến vào Lâm Sơ Văn thức hải.
Lâm Sơ Văn thu phục Dược Tề Sư Tháp trong nháy mắt, thu được đại lượng Dược Tề Sư truyền thừa, hắc quạ đen thực lực cũng nháy mắt nhảy vào Vương giai Thất giai.
Hắc quạ đen tràn đầy hưng phấn chụp phủi cánh, nói: "Không tồi,
không tồi, không hổ là khí vận trấn vật, Ô Ô đại nhân cũng là Vương giai hậu kỳ Hồn Sủng."
Hắc quạ đen tràn đầy bừa bãi ở không trung bên trong bay múa, vạn tháp thành đông đảo tu sĩ ánh mắt đều tập trung ở Lâm Sơ Văn trên người.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: "Đi thôi."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Hảo."
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tới mau, đi cũng mau, vẫy vẫy ống tay áo, đi Tiêu Tiêu nhiều.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi tiêu sái, Dược Tề Sư Tháp nơi Vân

Thành lại là nổ tung nồi.
Vạn tháp thành thành lập chính là bởi vì Dược Tề Sư Tháp, hiện tại Dược Tề Sư Tháp cũng chưa, vạn tháp thành tồn tại cũng liền không có tất yếu.
“Lâm Sơ Văn thông quan rồi.”
“Sao có thể đâu?”
“Lần đầu tiên liền thông quan, này cũng quá khủng bố.”
“Lâm Sơ Văn nên không phải là phải tiến giai Thiên cấp Dược Tề Sư đi.”
Powered by GliaStudio
close
“Dược Tề Sư Tháp tầng thứ sáu sấm quan điều kiện thật là năm loại cực phẩm dược tề sao? Không quá khả năng đi.”
“Lâm Sơ Văn có phải hay không gian lận a!”
“……”
……
Dược Tề Sư hiệp hội tổng bộ.
“Dược Tề Sư Tháp, cư nhiên bị Lâm Sơ Văn lấy đi rồi.”
Dược Tề Sư hiệp hội Dược Tề Sư, đã sớm đem Dược Tề Sư Tháp trở thành hiệp hội tư hữu vật, hiện tại Dược Tề Sư hiệp hội đồ vật bị người đoạt đi, không ít Dược Tề Sư tin nhắn đều có chút
lòng đầy căm phẫn. Bất quá, tức giận về tức giận, cũng không có cái nào Dược Tề Sư, dám đi tìm Lâm Sơ Văn lấy lại công đạo.
“Kia tháp cư nhiên là hồn ngọc làm.”
“Việc này không thể liền như vậy tính a!”
“Hiện tại có thể làm sao bây giờ? Đi tìm Lâm Sơ Văn phiền toái.”
Liền Hồn Hoàng đều làm Lâm Sơ Văn tìm người liên thủ cấp lộng
chết, giống nhau Hồn Vương qua đi, chính là đưa đồ ăn.
Đông đảo Dược Tề Sư nghị luận sôi nổi, lại cũng không thảo luận ra cái gì chương trình.
……
Băng đảo.
“Băng dược sư, Dược Tề Sư Tháp tầng thứ sáu khảo đề, thật là luyện chế năm chi cực phẩm dược tề sao?” Tuyết Ấu Dung

phủng
mặt, tràn đầy tò mò hỏi.
Băng Thiên Dịch gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Tuyết Ấu Dung có chút kích động nói: “Cư nhiên thật là, như vậy
còn có thể quá quan?”
Băng Thiên Dịch cười cười, nói: “Luyện chế ra tới, liền quá quan a!”
Tuyết Ấu Dung có chút nghi hoặc nói: “Rốt cuộc là như thế nào luyện chế ra tới?”
“Lâm Sơ Văn không phải có chỉ Thiên Vận Quạ sao? Luyện chế phía trước, vì Lâm Sơ Văn quán chú đại lượng khí vận.” Băng Thiên Dịch hàm hồ nói.
Tuyết Ấu Dung có chút hoài nghi nói: “Cứ như vậy, Thiên Vận Quạ như vậy thần kỳ sao?”
Băng Thiên Dịch do dự một chút, nói: “Thiên Vận Quạ chỉ là phụ trợ, chủ yếu vẫn là Lâm Sơ Văn chính mình luyện dược năng lực vững chắc.”
Tuyết Ấu Dung có chút tò mò nói: “Thiên Dịch thúc thúc, ngươi có
giúp được cái gì sao?”
Băng Thiên Dịch: “……” Rất xấu hổ, hắn cơ bản không giúp đỡ được gì, nhưng thật ra Sở Diệp, ở cuối cùng một quan giúp Lâm Sơ Văn không nhỏ vội. Bởi vì Sở Diệp không phải Dược Tề Sư, cho nên, ngoại giới người, đều cảm thấy Sở Diệp là cái mua nước tương, trên thực tế, mua nước tương chính là hắn a! Là hắn
a!
“Kia tòa toà nhà hình tháp, thật là hồn ngọc làm?” Tuyết Ấu Dung
hỏi.
Băng Thiên Dịch gật gật đầu, nói: “Hẳn là.”
Tuyết Ấu Dung tràn đầy hâm mộ nói: “Là hồn ngọc nói, kia đến giá trị bao nhiêu tiền a!”
Băng Thiên Dịch tràn đầy hâm mộ nói: “Không biết a!”
Sở Diệp nguyên bản liền bởi vì được Hoàng cấp cao thủ thân gia,

tưởng ăn no chờ chết, này sẽ Lâm Sơ Văn được Dược Tề Sư Tháp, gia hỏa này sợ là sẽ càng lười biếng.
Băng Thiên Dịch cùng Tuyết Ấu Dung nói chuyện, một trận tiếng
đập cửa vang lên, "Tiến vào."
Môn bị đẩy mở ra, vào cửa chính là Băng Thiên Dịch một cái học đồ, "Sư phụ, cổ dược sư, mạc dược sư tới."
Băng Thiên Dịch cau mày, nói: "Này hai tên gia hỏa, không dứt."
Băng Thiên Dịch từ vạn tháp thành trở về lúc sau, liền nhận được
đồng đạo bái thiếp, Băng Thiên Dịch có chút không hợp đàn, phía
trước Địa giai Dược Tề Sư tụ hội, đông đảo Dược Tề Sư đều không muốn dẫn hắn, bất quá, gần nhất mấy ngày lại là chạm tay
là bỏng.
Rất nhiều luyện dược sư đều đối Lâm Sơ Văn sấm quan sự tình, thập phần tò mò, này đó Dược Tề Sư không dám đi tìm Lâm Sơ Văn dò hỏi, liền tìm thượng hắn.
Tuyết Ấu Dung cười cười, nói: "Thiên Dịch thúc thúc, bước lên phụ thân vết xe đổ đâu, gần nhất có không ít người tiến đến tìm phụ thân dò hỏi tình huống."
Băng Thiên Dịch: "……"
……
Thiên Nhàn Đảo.
Lạc Yên cau mày, nói: "Lâm Sơ Văn cư nhiên kế thừa Dược Tề Sư Tháp."
Lạc Yên lần này tới Thiên Nhàn Đảo, là tưởng mua phần ăn, kết quả Sở Diệp không muốn bán, Lạc Yên còn tưởng tiếp tục tranh thủ một chút, cũng liền không có lập tức rời đi.
Kết quả, Lâm Sơ Văn rời đi không mấy ngày, trở về Dược Tề Sư Tháp đều kế thừa.
"Lâm Sơ Văn sợ đã là Thiên cấp Dược Tề Sư." Lạc Phong nói.
Lạc Yên có chút buồn rầu nói: "Cái này nhưng làm sao bây giờ a!"
Địa giai Dược Tề Sư cùng thiên giai Dược Tề Sư hoàn toàn là hai khái niệm, Lâm Sơ Văn nếu là biến thành Thiên cấp Dược Tề Sư,

lại thỉnh đối phương ra tay, giá cả hẳn là liền không phải nguyên lai như vậy.
Lạc Phong hít sâu một hơi, nói: “Lâm Sơ Văn dược tề thuật, cũng quá khoa trương.”
Lạc Phong nghĩ tới Lâm Sơ Văn có thể tiến vào tầng thứ sáu, phía trước, Dược Tề Sư có khả năng tiến vào tối cao tầng, chính là không nghĩ tới, Lâm Sơ Văn cư nhiên có thể thông quan.
“Lâm Sơ Văn tựa hồ phi thường am hiểu luyện chế cực phẩm dược tề.”
Lạc Yên có chút tò mò nhìn Lạc Phong, nói: “Nói như thế nào a!”
Lạc Phong nhìn Lạc Yên liếc mắt một cái, nói: “Dược Tề Sư Tháp tầng thứ sáu thông quan điều kiện là, luyện chế cực phẩm ngũ hành các thuộc tính dược tề các một chi.”
Dược Tề Sư Tháp tầng thứ sáu thông quan điều kiện, nguyên bản là một ít thế lực cơ mật, bất quá, hiện tại Dược Tề Sư Tháp đều bị Lâm Sơ Văn thu đi rồi, lại cất giấu cũng không có gì ý tứ.
Trên thực tế, một ít Dược Tề Sư cất giấu tầng thứ sáu bí mật, không phải quý trọng cái chổi cùn của mình, bất quá là muốn cho
một ít thoả thuê mãn nguyện kẻ tới sau, bước lên tầng thứ sáu lúc sau, hiểu biết một chút tự thân ngay lúc đó tuyệt vọng mà thôi.
Lạc Yên trừng lớn mắt, nói: “Không thể nào. Năm chi cực phẩm dược tề?”
Lạc Phong gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Lạc Yên cau mày, nói: “Này không khỏi cũng quá khoa trương.”
Lạc Phong hít sâu một hơi, nói: “Trên đời này, luôn có một ít Hồn
Sủng Sư thiên phú dị bẩm, có lẽ Lâm Sơ Văn chính là đặc biệt am hiểu luyện chế cực phẩm dược tề.”
Lạc Yên nhịn không được nói thầm, nói: “Thật là lệnh người hâm
mộ thiên phú a! Nếu ta cũng có thì tốt rồi.”
Lạc Phong vô ngữ nhìn Lạc Yên liếc mắt một cái, nói: “Ngươi vẫn là tưởng một ít phù hợp thực tế một ít sự tình đi.”
Lạc Yên: “……”

Chương 354: Chương 354

“Cung trưởng lão tới.” Sở Diệp tâm tình không tồi chào hỏi nói.
Cung Khiếu cười cười, nói: “Chúc mừng Lâm dược sư, kế thừa Dược Tề Sư Tháp.”
“Đa tạ Cung trưởng lão.”
Cung Khiếu nhịn không được cảm thán nói: “Lâm dược sư thật sự là thiên túng chi tài, có thể vì thường nhân sở không thể vì.”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Chỉ là vận khí tốt mà thôi, gần nhất khí vận chính vượng, làm chuyện gì đều thực thuận lợi.”
Cung Khiếu: “……” Luyện chế ra một chi cực phẩm dược tề còn có thể nói là vận khí tốt, liên tục luyện chế năm chi cực phẩm dược tề, này đã không phải vận khí tốt có thể giải thích.
“Ta tới là tưởng thỉnh hai vị hỗ trợ.”
“Cung đạo hữu chúng ta lão bằng hữu, các hạ nếu có sở cầu, có thể làm được, Sơ Văn tất nhiên toàn lực ứng phó.” Lâm Sơ Văn khách khí nói.
“Ta tưởng thỉnh hai vị trợ giúp ta tiến giai Hoàng giai.” Cung Khiếu
nói.
Sở Diệp cau mày, nói: “Cung trưởng lão, tiến giai Hoàng giai cùng
tiến giai Vương giai cũng không phải là một chuyện a!” Cung Khiếu tuổi này, một khi tiến giai thất bại, rất có khả năng sẽ bị phản phệ đến chết.
Sở Diệp chính mình chính là Vương giai Cửu giai, bất quá, đối với
tiến giai Hoàng giai hoàn toàn không có nắm chắc.
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: “Ta biết, nếu ta thành công, nguyện

ý làm hộ đạo nhân, hộ vệ hai vị đến trong đó một vị tiến vào Hoàng giai, nếu ta thân chết, ta nguyện ý đem toàn bộ thân gia, tặng cho hai vị, vọng hai vị vì ta chiếu cố Thần Nhi."
Sở Diệp: "……" Toàn bộ thân gia sao? Cung Khiếu toàn bộ thân gia vẫn là không ít, đây là hạ vốn gốc a!
"Cung trưởng lão nghĩ kỹ rồi?" Lâm Sơ Văn hỏi.
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: "Nghĩ kỹ rồi."
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: "Có thể thử một lần, bất quá, muốn chuẩn bị đầy đủ một ít."
Mộc Tiên Điểu đã tiến giai Vương giai Bát giai, phía trước dùng Sinh Cơ Linh Dịch, bị hao tổn thân thể đã là hoàn toàn khôi phục.
Hiện giờ, này linh khí tưới năng lực viễn siêu từ trước, chống đỡ mấy chục cái Chiến Tướng tiến giai Vương giai cũng không thành
vấn đề, bất quá, muốn phụ trợ Hồn Vương tiến giai Hoàng giai, chỉ sợ còn kém một ít.
"Thúy Vũ có thể ở tiến giai quá trình bên trong, vì ngươi quán chú
linh khí, yêu cầu chuẩn bị một ít linh mạch hoặc là linh tinh."
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: "Không thành vấn đề."
"Còn có Ô Ô, Ô Ô có thể vì ngươi quán chú khí vận, Cung trưởng lão muốn tiến giai thuận lợi nói, có thể nhiều trữ hàng một ít khí
vận linh vật." Lâm Sơ Văn nói.
Tuy rằng phía trước liên tục hiến tế yêu thú thu hoạch đại lượng khí vận, bất quá, vì tăng lên thực lực, bọn họ bên này khí vận tiêu
hao cũng thập phần kịch liệt.
"Khí vận linh vật khó được, nếu là tìm không được, nhiều chuẩn bị một ít Vương giai hậu kỳ yêu thú cũng có thể, có thể ở tiến giai
đồng thời, chuẩn bị hiến tế, như thế liền phải chuẩn bị một ít Vương giai hậu kỳ yêu thú, yêu cầu hỗ trợ sao?" Sở Diệp nói.
"Vương giai hậu kỳ yêu thú mà thôi, liền không cần phiền toái Sở

thiếu, ta sẽ mau chóng chuẩn bị tốt." Cung Khiếu nguyên bản là vô pháp không ngừng động võ, bất quá, phía trước Cung Khiếu từ Sở Diệp trong tay, phân được hai chi Sinh Cơ Linh Dịch, sau lại lại dùng trên tay tài nguyên cùng Mộc tộc đổi một ít, bổ túc sinh
cơ, chiến đấu mấy tràng không thành vấn đề.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Kia hảo." Cung Khiếu chính mình có thể giải quyết nói, Sở Diệp cũng không nghĩ đảm nhiệm nhiều việc.
"Hai vị vội, ta đi trước." Cung Khiếu nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Hảo."
……
Thiên Hà hoa lâm.
"Gặp qua Sở thiếu, Lâm dược sư." Mộc Vũ lặng yên không một tiếng động xuất hiện ở hoa lâm bên trong.
"Làm phiền Mộc đạo hữu lại đây một chuyến." Sở Diệp nhìn Mộc Vũ, thầm nghĩ: Mộc Vũ cư nhiên lại như vậy lặng yên không một
tiếng động xuất hiện ở hoa lâm bên trong, nhìn dáng vẻ, hắn phòng hộ trận lại muốn thăng cấp.
Mộc Vũ cười cười, nói: "Việc nhỏ."
Sở Diệp đánh giá Mộc Vũ, nói: "Mộc Vũ đạo hữu, thực lực lại tinh tiến không ít a!"
Mộc Vũ cười cười, nói: "Nhờ phúc." Phía trước, đối phó Hoàng giai tu sĩ, Liễu Thụ Yêu phân được không ít khí vận cùng tài nguyên, có rất lớn một bộ phận đều hoa ở Mộc Vũ trên người.
"Sơ Văn gần nhất muốn nếm thử luyện chế một loại dược tề, mặt
khác dược liệu đều gom đủ, còn kém một mặt Tuyết Tinh Long Thảo, không biết, Mộc tộc nhưng có?"
"Mộc tộc không có."
Sở Diệp thở dài, nói: "Như vậy a!" Mộc tộc không đúng sự thật, chỉ có thể tìm xem mặt khác con đường.
Mộc Vũ nhìn Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, nói: "Nghe nói, Lâm dược sư được đến Hồn Tháp phải không? Chúc mừng."
Lâm Sơ Văn nhìn Mộc Vũ, có chút nghi hoặc nói: "Hồn Tháp"

ngoại giới tựa hồ đều là kêu Dược Tề Sư Tháp.
“Mộc Vũ đạo hữu đối cái này tháp có cái gì hiểu biết sao?” Sở Diệp hỏi.
Mộc Vũ gật gật đầu, nói: “Xem như hiểu biết một ít đi, kia Dược Tề Sư Tháp nguyên bản là Tinh tộc một cái dược tề tông sư đồ vật.”
“Nguyên lai là Tinh tộc a!” Lâm Sơ Văn nói thầm nói.
Tinh tộc cùng Mộc tộc giống nhau là thượng cổ bộ tộc chi nhất, này một bộ tộc bộ chúng linh hồn lực tương đối đặc thù, thường xuyên xuất hiện dược tề đại sư, trận pháp đại sư.
“Tinh tộc phi thường coi trọng huyết mạch, Tinh Trần huyết mạch
kỳ thật tương đối bình thường, ở Tinh tộc cũng không như thế nào chịu coi trọng, nghe nói, Tinh Trần gia tộc, đến 18 tuổi thời điểm, đều có thể lãnh một viên Tinh Nguyên Đan, dùng cho cường hóa huyết mạch, tăng lên thực lực, Tinh Trần thành niên thời điểm, đồ vật lại bị này cha mẹ lãnh đi, dùng ở này đệ đệ trên người.”
Sở Diệp: “……” Bị gia tộc từ bỏ sao? Nhìn dáng vẻ, đối phương đi đại khái là khí tử nghịch tập lộ tuyến.
“Tinh Trần không cam lòng bình phàm, liền rời đi Tinh tộc, khắp
nơi du lịch, ở du lịch quá trình bên trong, hắn gặp Ngũ Hành tộc một cái nữ tu Nguyệt Ly, hai người lâm vào tình yêu cuồng nhiệt,
kết làm đạo lữ.”
“Ngũ Hành tộc?” Sở Diệp híp mắt, thầm nghĩ: Ngũ Hành tộc giống
như cũng là thượng cổ bộ tộc.
“Tinh Trần ở cùng Nguyệt Ly kết làm đạo lữ lúc sau, dược tề thuật
bay nhanh dâng lên, trở thành Thiên cấp dược tề tông sư.”
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Thiên cấp Dược Tề Sư, tại thượng cổ cũng là tương đối hiếm thấy đi.”
Mộc Vũ gật gật đầu, nói: “Không tồi, Tinh Trần trở thành Thiên cấp Dược Tề Sư lúc sau, này gia tộc liền tới cửa tới, ý đồ cùng

đối phương hòa hoãn quan hệ, nhưng là bị cự tuyệt."
Sở Diệp: "……" Quả nhiên là khí tử nghịch tập lộ tuyến.
Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, như suy tư gì nói: "Tinh Trần là có đạo lữ lúc sau, dược tề thuật bay nhanh dâng lên? Chẳng lẽ là linh hồn lực cùng chung chi thuật?"
Mộc Vũ gật gật đầu, nói: "Hình như là, ta nghe Liễu lão nói, Nguyệt Ly linh hồn lực phi thường đặc biệt, nàng có thể hấp thụ người khác linh hồn lực, cùng nàng ở bên nhau thời điểm, tốt nhất không cần ngoại phóng linh hồn lực, nếu không thực dễ dàng bị hút đi."
Lâm Sơ Văn: "……"
"Sau lại, Nguyệt Ly đã xảy ra chuyện sao?" Sở Diệp hỏi.
Mộc Vũ gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, nàng là huyết mạch thuần khiết Ngũ Hành tộc hoàng tộc, ngũ hành thất hành."
Ngũ Hành Hoàng tộc có thể hấp thu ngũ hành chi lực trưởng thành, ngũ hành thất hành sẽ thân thể hỏng mất.
"Nguyệt Ly tư chất phi thường hảo, nàng chẳng những là Ngũ Hành Hoàng tộc, vẫn là ngũ hành cân đối thân thể, thực lực dâng
lên phi thường mau, nhưng cũng bởi vì nàng tư chất quá hảo, tầm thường Ngũ Hành Hoàng tộc ngũ hành thất hành, dùng Ngũ
Hành dược tề điều trị là được, nàng lại muốn Cực phẩm Ngũ Hành dược tề."
"Tinh Trần hoa vài thập niên thời gian, nghiên cứu Cực phẩm Ngũ
Hành dược tề, cuối cùng vẫn là thất bại, Nguyệt Ly ly thế lúc sau,
Tinh Trần liền điên rồi, không bao lâu cũng đi theo một khối đi."
Sở Diệp: "……" Sinh tử tương tùy sao? Cảm tình thật là hảo a!
Powered by GliaStudio
close
Mộc Vũ thở dài, nói: "Ngũ Hành dược tề kỳ thật cũng là thực trân
quý, năm đó, Tinh Trần không có thể luyện chế ra Cực phẩm Ngũ

Hành dược tề, lại luyện chế ra không ít bình thường phẩm chất Ngũ Hành dược tề, Nguyệt Ly không dùng được, mặt khác Ngũ Hành Hoàng tộc người vừa vặn có thể sử dụng thượng, tiện nghi
những người đó."
Sở Diệp: "……" Tưởng cứu người cứu không được, lại cứu một đống không liên quan người, Tinh Trần cũng là thật đáng buồn.
"Mộc đạo hữu ngươi biết nhiều như vậy, như thế nào không nói sớm?" Lâm Sơ Văn nhịn không được oán giận nói.
Hắn lúc trước sấm Hồn Tháp thời điểm, chính là hai mắt luống cuống a!
Mộc Vũ có chút vô tội nói: "Các ngươi cũng không hỏi a! Ta cũng không biết, là ta nghe nói Lâm thiếu thu hoạch Hồn Tháp, dò hỏi
Liễu lão mới biết được. Sự tình qua đi lâu lắm, Liễu lão cũng là ở thật lâu phía trước, nghe được Tinh tộc người ta nói, nếu không phải Lâm thiếu thu hoạch Hồn Tháp, Liễu lão căn bản nhớ không
nổi chuyện này."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Cũng là." Liễu lão tuổi quá lớn, làm không hảo có điểm dễ quên chứng.
Mộc Vũ thầm nghĩ: Nếu là trước đây hắn biết, Lâm Sơ Văn lại dò hỏi nói, hắn nói không chừng sẽ khuyên Lâm Sơ Văn không cần uổng phí công phu, không cơ hội, Tinh Trần năm đó đều là thiên
cực Dược Tề Sư, lại tiêu phí vài thập niên thời gian, vẫn là trơ mắt nhìn Nguyệt Ly hương tiêu ngọc vẫn.
"Sở thiếu muốn Tuyết Tinh Long Thảo, là tưởng luyện chế Thăng
Long dược tề?" Mộc Vũ hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy." Thăng Long dược tề có thể phụ trợ có Long tộc huyết mạch yêu thú đột phá, vô luận là Sở Diệp, Lâm Sơ Văn vẫn là Cung Khiếu đều dùng thượng.
Mộc Vũ nghĩ nghĩ, nói: "Này dược thảo tộc của ta không có, bất quá, Ngũ Hành tộc có."
Sở Diệp có chút kỳ quái nói: "Ngũ Hành tộc, còn ở?"

Mộc Vũ gật gật đầu, nói: “Ở a! Bọn họ có bí cảnh, phong tỏa ở bí cảnh không ra.”
“Sở thiếu đối chúng ta này đó thượng cổ chủng tộc ước chừng không quá hiểu biết, thượng cổ lúc sau, thời tiết linh khí giảm đi,
rất nhiều tu sĩ theo dõi chúng ta Vạn tộc huyết mạch, không ít đặc
thù chủng tộc bị bắt lấy, rút ra huyết mạch, dùng cho nghiên cứu.”
“Rất nhiều thế lực ẩn nấp, loại này ẩn nấp thông thường chia làm
hai loại, một loại là toàn lánh đời, toàn lánh đời chính là toàn bộ tộc đàn tiến vào bí cảnh, phong bế bí cảnh, hoàn toàn không cùng
ngoại giới tiếp xúc.”
“Một loại là nửa lánh đời, liền cùng loại chúng ta Mộc tộc, chúng ta Mộc tộc tuy rằng cũng có bí cảnh, nhưng là, bí cảnh không đủ hoàn chỉnh, linh khí cũng không đủ nồng đậm, vô pháp chống đỡ
chúng ta toàn tộc ở trong đó trưởng thành, chúng ta có đôi khi, vẫn là sẽ cùng ngoại giới tiếp xúc.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Ngũ Hành tộc là toàn lánh đời thế lực?”
Mộc Vũ gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
“Vậy không có cách nào tiếp xúc.” Sở Diệp nói.
Mộc Vũ lắc lắc đầu, nói: “Không có.”
Sở Diệp: “……”
Mộc Vũ nghiêng đầu, nói: “Có lẽ Ngũ Hành tộc sẽ tự hành tới tìm hai vị.”
Sở Diệp chớp chớp mắt, nói: “Sẽ sao?”
“Lâm dược sư kế thừa Dược Tề Sư Tháp, ở bên trong phát hiện cái gì sao?” Mộc Vũ hỏi.
Sở Diệp cười cười, thầm nghĩ: Dược Tề Sư Tháp có đồ vật nhưng nhiều, Dược Tề Sư Tháp cùng ngọc trụy không gian giống
nhau, bên trong có một cái che giấu không gian, gieo trồng

không
ít linh thảo, này đó linh thảo từ các loại linh thạch cung cấp nuôi
dưỡng, tiến vào Dược Tề Sư Tháp Hồn Sủng Sư sấm quan linh thảo, chính là từ kia phiến dược viên cung cấp, trừ bỏ dược viên, trong đó còn có một cái Tàng Thư Lâu, bên trong có đủ loại thư tịch.
Tàng Thư Lâu bên trong tàng thư phi thường phong phú, chiếm so lớn nhất chính là các loại dược tề thư, bất quá, mặt khác hoạn thú, trận pháp, luyện khí, bùa chú…… Cũng đều có đề cập, Tinh Trần là hoàng cảnh, thọ nguyên đã lâu, giống nhau tu luyện đến Tinh Trần tình trạng này, các loại thuật thuật liền tính không tinh
thông, cũng sẽ hơi chút đề cập một ít.
“Lâm thiếu hẳn là luyện chế ra Cực phẩm Ngũ Hành dược tề đi, các ngươi có từng ở bên trong phát hiện Cực phẩm Ngũ Hành dược tề?” Mộc Vũ hỏi.
Sở Diệp: “……” Lâm Sơ Văn ở luyện chế ra Cực phẩm Ngũ Hành dược tề lúc sau, bọn họ đã bị truyền tống ra Hồn Tháp, đến nỗi dược tề hình như là không biết tung tích.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Cái này giống như không có.”
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Này Hồn Tháp bên trong thứ tốt quá nhiều, hắn đều đem việc này cấp quên mất. Cực phẩm Ngũ Hành
dược tề là hắn luyện chế ra đệ nhất chi Thiên cấp dược tề, phía trước luyện chế thời điểm, hắn có thể nói trạng thái thật tốt, hiện
tại lại lần nữa luyện chế nói, chưa chắc có thể luyện chế ra tới.
Mộc Vũ gật gật đầu, nói: “Này liền đúng rồi, kia dược tề có thể là bị truyền tống đến Ngũ Hành tộc đi.”
Sở Diệp có chút ngạc nhiên nói: “Sẽ sao?”
Mộc Vũ gật gật đầu, nói: “Nguyệt Ly sau khi chết bị táng ở Ngũ Hành tộc, này dược tề hẳn là bị truyền tống hồi Ngũ Hành tộc đi.”
Sở Diệp: “……”
“Ngũ Hành tộc hẳn là thực thiếu Ngũ Hành dược tề, bọn họ có lẽ

sẽ tìm đến Lâm dược sư luyện chế dược tề." Mộc Vũ nói.
Sở Diệp có chút tò mò đến: "Sẽ sao?"
Mộc Vũ lắc lắc đầu, nói: "Không nhất định."
Sở Diệp: "……" Không nhất định là cái quỷ gì.
Mộc Vũ nhìn Sở Diệp một lời khó nói hết biểu tình, có chút xấu hổ
nói: "Ta nghe nói, rất nhiều bí cảnh bắt đầu hỏng mất, một ít bí cảnh xuất hiện vấn đề, trực tiếp hủy diệt, cho nên, một ít bí cảnh
tu sĩ, có lẽ sẽ sôi nổi xuất thế, bất quá, nếu, có chút tộc đàn chết sống không muốn xuất thế, kia cũng là không có biện pháp."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Ta hiểu được……"
Mộc Vũ chần chờ một chút, nói: "Sở thiếu hiện tại thật sự không bán phần ăn sao?"
Sở Diệp nhìn Mộc Vũ, nói: "Làm sao vậy? Ngươi tưởng mua?"
Mộc Vũ gật gật đầu, nói: "Ông nội của ta đã Chiến Tướng Cửu giai đỉnh."
Nguyên bản Mộc Hành là không cơ hội tiến giai Vương giai, nhưng là, gần nhất Mộc tộc khí vận chính vượng, các loại tu luyện
tài nguyên sung túc, Mộc Hành tăng lên cũng không nhỏ.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Phải tiến giai Vương giai sao? Này không phải cái gì đại sự, mộc thiếu trực tiếp đem người mang lại đây là được."
"Thật tốt quá, ông nội của ta liền ở phụ cận." Mộc Vũ có chút vui sướng nói.
Sở Diệp: "……" Liền ở phụ cận? Mộc Vũ gia hỏa này nên sẽ không liền chờ Sơ Văn nói ra đâu đi.
Mộc Vũ thấy Sở Diệp thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm chính mình, ngượng ngùng cười cười, "Ta mang theo báo đáp."
Sở Diệp bất đắc dĩ cười cười, nói: "Được rồi, đem người mang lại đây đi."
Trong khoảng thời gian này, Lâm Sơ Văn dược tề thuật tăng lên không ít, Ô Ô cùng Thúy Vũ cũng là, hiện tại Lâm Sơ Văn muốn đem cái nào Chiến Tướng Cửu giai người đưa vào Vương giai, chỉ cần đối phương tư chất không phải đặc biệt kém, không phải

đặc biệt suy, cơ bản không có gì vấn đề.
Mộc Vũ nghe vậy, vội vàng nói: “Đa tạ Sở thiếu.”
……
Lạc Yên nhìn Thiên Hà hoa lâm phương hướng, rầu rĩ nói: “Thiên
Hà hoa lâm bên kia có phải hay không có người tiến giai Vương giai?”
Lạc Phong gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Lạc Yên nhíu lại mày, nói: “Vì cái gì, không phải nói không bán phần ăn?”
Lạc Phong gật gật đầu, nói: “Là không bán, nhưng là, có thể đưa, tiến giai chính là Mộc tộc người, Sở Diệp trực tiếp tặng đối phương một phần phần ăn.”
Lạc Yên rầu rĩ nói: “Sao lại có thể như vậy?” Nàng tưởng mua mua không, nhân gia căn bản là không cần tiêu tiền.
Lạc Phong thở dài, Mộc tộc ánh mắt thật là độc ác a! Sớm áp bảo, bước lên Sở Diệp thuyền.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hiện tại đã thành khí hậu, dệt hoa trên gấm cùng đưa than ngày tuyết nhưng hoàn toàn không phải một
cái khái niệm a!

Chương 355: Chương 355

Sở Diệp ở Thiên Hà hoa lâm bên trong, chờ Ngũ Hành tộc tự động đưa tới cửa, lại chậm chạp không thấy Ngũ Hành tộc bóng dáng.
“Sơ Văn, ngươi nói Ngũ Hành tộc sẽ đưa tới cửa sao?” Sở Diệp rầu rĩ hỏi.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Không biết.”
Lâm Sơ Văn gần nhất tra xét một ít tư liệu, Ngũ Hành tộc chia làm
Ngũ Hành Kim tộc, Ngũ Hành Mộc tộc, Ngũ Hành Thủy tộc, Ngũ Hành Hỏa tộc, Ngũ Hành Thổ tộc cùng Ngũ Hành Hoàng tộc.
Ngũ Hành Hoàng tộc thập phần hiếm thấy, một ngàn cái Ngũ Hành tộc bên trong mới có thể ra một hai cái Ngũ Hành Hoàng tộc, Ngũ Hành Hoàng tộc tập ngũ hành chi lực vì nhất thể, cùng kim mộc thủy hỏa thổ các thuộc tính Hồn Thú đều phù hợp, so chỉ
một thuộc tính Ngũ Hành tộc tư chất muốn tốt hơn nhiều.
Mọi việc tốt quá hoá lốp, tư chất quá mức nghịch thiên, liền dễ dàng chết non, thật giống như Nguyệt Ly này chẳng những là Ngũ
Hành Hoàng tộc, vẫn là ngũ hành cân đối thân thể, liền tính không
tu luyện là có thể nạp ngũ hành chi lực với một thân, cuối cùng ngũ hành thất hành, thân thể hỏng mất.
Truy Phong có chút buồn bực nói: “Ngũ Hành tộc vì cái gì không tới, ta còn tưởng nếm thử Thăng Long dược tề hương vị đâu.”
Lâm Sơ Văn nhìn Truy Phong liếc mắt một cái, khẽ thở dài một hơi.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, không chờ tới Ngũ Hành tộc, lại

nghênh đón một cái đặc thù khách thăm.
“Gặp qua Sở đạo hữu, Lâm dược sư.” Tuyên Đình cung kính nói.
Tuyên Đình là bí mật tiến đến, xuyên đâu đầu đâu mặt, thiếu chút
nữa bị Truy Phong trở thành thích khách, một ngụm cấp ăn.
“Tuyên đạo hữu muốn mua phần ăn sao? Tạm thời không bán.” Sở Diệp lười biếng nói.
Ngũ Hành tộc người không chờ tới, nhưng thật ra chờ tới trận pháp sư hiệp hội trận pháp sư, Sở Diệp hiện tại tầm mắt cao, đối chào hỏi Tuyên Đình hứng thú thiếu thiếu.
Tuyên Đình cười cười, nói: “Ta minh bạch, Sở thiếu phía trước giết một cái Hồn Hoàng, Lâm thiếu lại vừa mới kế thừa dược tề tông sư y bát, cũng không kém một chút bán phần ăn linh tinh, đối
bán phần ăn cũng không nhiều lắm hứng thú, bất quá, ta nơi này
có một tin tức, có thể miễn phí đưa cho các hạ, có lẽ các hạ sẽ có hứng thú.”
Sở Diệp nhìn Tuyên Đình tin tưởng tràn đầy bộ dáng, rất có hứng
thú nói: “Miễn phí tin tức sao? Nguyện nghe kỹ càng.”
“Phía trước, Chước Nhật Thánh Tử ở Trận Pháp Viện triệu hoán Hoàng cấp cường giả buông xuống, kết quả ra điểm ngoài ý muốn, tuy rằng như thế, cái kia Hoàng giai tu sĩ vẫn là lại đây.”
Sở Diệp gật gật đầu, “Ân” một tiếng, này hình như là mọi người đều biết đến sự tình, nếu chỉ là như vậy, kia chỉ sợ không có gì giá trị.
“Cái kia Hoàng cấp tu sĩ truyền tống, giống như ngoài ý muốn đả
thông một cái đặc thù thông lộ, hiện tại Thánh Viện bên kia, có thể
lục tục làm Hồn Sủng Sư buông xuống.” Tuyên Đình nói.
Sở Diệp cau mày, nói: “Ngoài ý muốn thông lộ, ngươi xác định?”
Tuyên Đình nghiêm mặt nói: “Ta cũng vô pháp xác định, tin tức là
ta từ Phong Tầm nơi đó ngoài ý muốn được đến.”

Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Phong Tầm a!"
Phong Tầm lão già này, vẫn luôn ở nghiên cứu Truyền Tống Trận,
lão già này tham sống sợ chết thực, lần trước không chờ bọn họ cùng Chước Nhật Thánh Tử đánh lên tới liền không thấy bóng dáng.
Bất quá, gia hỏa này là cái cáo già, nếu là tin tức đến từ đối phương bên kia, rất có khả năng là thật sự.
"Cái này thông lộ, có phải hay không có cái gì vấn đề?" Sở Diệp thực mau phản ứng lại đây hỏi.
Chước Nhật Thánh Tử vừa chết, bên kia hẳn là là có thể phát hiện, nếu là bình thường thông lộ, hẳn là sớm đã có người lại đây.
"Hẳn là có vấn đề, tân khai thông thông lộ, hẳn là không quá ổn định, tùy tiện tiến vào, tính nguy hiểm không nhỏ." Phong Tầm nói.
"Thông đạo có thể chống đỡ Hoàng giai tu sĩ buông xuống?" Sở Diệp hỏi.
Tuyên Đình lắc lắc đầu, nói: "Cái này ta cũng không biết, chỉ là dựa theo ta phải đến tin tức, nếu là Hoàng giai tu sĩ nguyện ý trả giá nhất định đại giới, hẳn là có thể lại đây, bất quá, hẳn là rất nguy hiểm."
Sở Diệp hít sâu một hơi, suy nghĩ không ngừng chuyển động, tuy
rằng Thánh Viện địa giới tu luyện trình độ so với bọn hắn bên này
cao, Hoàng giai tu sĩ so với bọn hắn nhiều, nhưng cũng vẫn là hiếm lạ hóa.
Kế tiếp, hẳn là sẽ có Hoàng giai tu sĩ lại đây, nhưng nhân số hẳn là sẽ không quá nhiều.
Kinh Chập Long nhảy ra tới, có chút hưng phấn nói: "Lại có Hoàng giai tu sĩ muốn tới tìm tra sao? Phải không? Phải không?"
Sở Diệp ngó tràn đầy hưng phấn Kinh Chập Long liếc mắt một cái, vô ngữ nói: "Ngươi như vậy hưng phấn làm cái gì?"
"Đưa tới cửa dê béo, làm thịt ăn thịt! Lần trước Hoàng cấp tinh hạch không ta phân, lần này nhất định phải về ta!" Truy Phong

tràn đầy kích động nói.
Sở Diệp: "……" Truy Phong thật là phiêu a! Cư nhiên dám lấy Hoàng cấp Hồn Sủng Sư đương dê béo, bọn họ phía trước có thể bắt lấy Cổ Hùng, là có rất nhiều nguyên nhân.
Đương nhiên, bắt được Cổ Hùng thân gia lúc sau, lần trước tham chiến người đều có không nhỏ tăng lên, nếu là gom đủ lần trước người lại đánh một hồi, đánh lên tới, hẳn là so lần trước dễ dàng.
"Hoàng giai tu sĩ không như vậy dễ giết!"
"Kia có cái gì, Truy Phong đại gia trong khoảng thời gian này tiến
bộ không nhỏ, lại có Hoàng giai tu sĩ lại đây, tất nhiên làm ngươi nhìn xem bổn đại gia lợi hại."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Biết, biết, ngươi đem người đương dê béo, nhưng đừng chính mình thành dê béo."
Truy Phong bất mãn nhìn Sở Diệp, nói: "Lão bản, ngươi như thế nào cái dạng này, trường người khác chí khí, diệt chính mình uy phong, một chút đều không tiêu sái."
Sở Diệp: "……" Hắn chỉ là tưởng đem sự tình suy xét chu toàn một ít, Truy Phong một cái Vương giai, đem Hoàng giai yêu thú đương dê béo, này thích hợp sao?
Tuyên Đình cúi đầu, không có gia nhập về sát Hồn Hoàng thảo luận.
"Lâm dược sư biết Lâm Mộng Dung sao?" Tuyên Đình hỏi.
Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp mãnh nhiên ngẩn ra, đồng thời hướng tới Tuyên Đình nhìn qua đi.
Tuyên Đình bị hai người xem mao mao, có chút khó hiểu nói: "Ta
có nói sai cái gì sao?"
Tuyên Đình trong lòng nhịn không được nổi lên nói thầm, phía trước nhắc tới Hoàng giai Hồn Sủng Sư, hai người đều là bình tĩnh phi thường, nhắc tới Lâm Mộng Dung lại đều là vẻ mặt ngưng trọng, Lâm Mộng Dung giống như chỉ là Vương giai lúc đầu Hồn Sủng Sư đi, như vậy Hồn Sủng Sư hai người hẳn là lộng chết thật nhiều cái đi.
Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, nói: "Tuyên đạo hữu, như thế nào đột

nhiên nhắc tới nàng?"
"Lâm Mộng Dung cùng Mộ Lăng Thiên trước đó không lâu, tìm được rồi Phong Tầm, kia hai vị tưởng hồi Trung Ương đại lục." Tuyên Đình nói.
Powered by GliaStudio
close
Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, nói: "Phải không?"
Tuyên Đình gật gật đầu, nói: "Kia hai vị là từ trung ương đại lục tới, tựa hồ đang ở ý đồ cùng bên kia liên hệ."
Lâm Sơ Văn ngẩn ra một chút, hỏi: "Thành công sao?"
Tuyên Đình lắc lắc đồ, nói: "Không biết."
Sở Diệp ninh mày, bỗng nhiên trầm trọng lên, chỉ là Phong Tầm nói, Sở Diệp còn không thế nào để ý, nhưng nếu là cùng Lâm Mộng Dung, Mộ Lăng Thiên nhấc lên quan hệ nói, chỉ sợ cũng có chút phiền phức.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Tuyên đạo hữu cung cấp tin tức phi thường có ý tứ, tuy rằng ta gần nhất không bán phần ăn, nhưng có thể vì ngươi phá cái lệ."
Tuyên Đình cười cười, nói: "Kia liền đa tạ Lâm dược sư."
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Không cần khách khí, sau này lại có như vậy tin tức, ngươi tùy thời có thể tới nói cho ta, mua phần ăn
vẫn là mua dược tề gì đó, đều hảo thuyết."
Tuyên Đình cười cười, nói: "Đa tạ."
Tiễn đi Tuyên Đình, Sở Diệp sắc mặt không tốt lắm.
"Chỉ sợ còn sẽ có Hồn Hoàng lại đây." Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: "Đến mau chóng đề cao thực lực, ngươi đem Mặc Nắm thả ra đi sao?"
Sở Diệp gật gật đầu, "Ân" một tiếng, nói: "Ta làm hắn đi theo Tuyên Đình."
Mặc Nắm am hiểu ẩn nấp, hiện giờ cũng có Vương giai Lục giai tu vi, chỉ cần không gặp đến Hoàng giai tu sĩ, hẳn là rất khó bị nhìn thấu.
Tuyên Đình cùng Phong Tầm có tiếp xúc, có lẽ có thể lộng tới cái gì nội tình tin tức, so với Tuyên Đình, Sở Diệp vẫn là càng tin tưởng chính mình Hồn Sủng.

Sở Diệp hít sâu một hơi, nghĩ nghĩ, nói: “Nếu Hoàng giai Hồn Sủng Sư thật sự sẽ qua tới nói, liền phải mau chóng đem Cung Khiếu đẩy đến Hoàng giai.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Cung Khiếu vẫn là rất có hy vọng tiến vào Hoàng giai, chỉ là tiến giai Hoàng giai dược tề còn không
có cái gì mặt mày.”
Lâm Sơ Văn kế thừa Tinh Trần Hồn Tháp, ở này truyền thừa bên trong, cũng phát hiện không ít xúc tiến Vương giai Hồn Sủng Sư tiến giai Hoàng giai phương thuốc, bất quá, đại bộ phận phối phương đều không dùng được.
Tinh Trần ở vào Vạn tộc thời đại, lúc ấy, các chủng tộc trăm hoa đua nở, rất nhiều phương thuốc đều là nhằm vào đặc thù chủng tộc.
Tỷ như xúc tiến Tinh tộc tiến giai Huyền Tinh dược tề, xúc tiến Mộc tộc tiến giai Hoàng giai Thần Mộc dược tề, xúc tiến Hỏa tộc tiến giai Vương giai Thiên Hỏa dược tề, xúc tiến Mộng tộc tiến giai Vĩnh Hằng Trầm Miên dược tề……
Này đó dược tề đối đặc thù chủng tộc tác dụng không nhỏ, đối với
bọn họ Nhân tộc, lại không có tác dụng gì, dùng lúc sau, còn khả năng có tác dụng phụ.
Tỷ như Thiên Hỏa dược tề, bọn họ Nhân tộc dùng, khả năng sẽ bị
thiêu chết, tỷ như Vĩnh Hằng Trầm Miên dược tề, bọn họ Nhân tộc dùng, thực dễ dàng vĩnh viễn vẫn chưa tỉnh lại.
“Khi không ta đãi, chỉ sợ không thể quang chờ Ngũ Hành tộc đưa
tới cửa.” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Lâm Sơ Văn lấy ra một phần danh sách, nói: “Cầm đi số tiền lớn treo giải thưởng đi.”
Sở Diệp nhìn danh sách, nói: “Này đó là luyện chế phụ trợ tiến giai Hoàng giai dược tề yêu cầu dược liệu?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, nguyên bản tính toán lại

chậm rãi, hiện tại thoạt nhìn, là chờ đến không được."
Lâm Sơ Văn gần nhất rửa sạch trên tay phối phương, sàng chọn ra năm trương có khả năng nhất luyện thành dược tề phối phương, chuẩn bị thấu một thấu linh thảo.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Hành, ta lập tức đi làm."
……
Lâm Sơ Văn kế thừa Dược Tề Sư Tháp lúc sau, không ít Dược Tề Sư đều đối này dược tề trình độ thập phần tò mò.
Rất nhiều người suy đoán Dược Tề Sư Tháp cuối cùng một tầng sấm quan điều kiện là luyện chế Cực phẩm Ngũ Hành dược tề, Lâm Sơ Văn nếu thành công, kia hẳn là Thiên cấp Dược Tề Sư.
Bất quá, cũng có rất nhiều người cảm thấy đại gia khả năng đoán
sai, lại hoặc là Lâm Sơ Văn chỉ sợ là đi rồi cửa hông, căn bản không luyện chế ra dược tề.
Cùng đi Lâm Sơ Văn sấm quan Băng Thiên Dịch, đối sấm quan quá trình giữ kín như bưng, làm đến không ít Dược Tề Sư đều tim
gan cồn cào.
Lâm Sơ Văn bên này một công bố yêu cầu dược liệu, tức khắc khiến cho đại lượng Hồn Sủng Sư chú ý.
"Lâm Sơ Văn sợ là tưởng luyện chế Thăng Long dược tề." Chu Nguyên nói.
"Kia không phải Thiên cấp dược tề sao?" Chu Hằng nói.
Chu Nguyên gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Xác thật là Thiên cấp dược tề."
Thăng Long dược tề phối phương đều không phải là Cung Khiếu tư hữu, xuất từ Hải Long Cung.
Hải Long Cung có không ít Hồn Sủng Sư khế ước long, vì thế hoa đại lực khí làm ra phụ trợ Long tộc tiến giai Hoàng giai phối phương.
Trong lịch sử từng có Hồn Sủng Sư được đến quá loại này dược tề, hơn nữa thành công tấn chức Hồn Hoàng, bất quá, kia đều là lão hoàng lịch.
Hiện giờ, Thiên Hải Vực Địa giai cao cấp Dược Tề Sư đều rất ít thấy, càng không cần phải nói thiên giai Dược Tề Sư. Hải Long

Cung tồn kho mấy trương thiên giai dược tề phối phương, vẫn luôn đều đem gác xó, không có dùng võ nơi.
Chu Nguyên rầu rĩ nói: “Cung Khiếu là thật sự tính toán tiến giai Hồn Hoàng.”
Chu Nguyên gật gật đầu, nói: “Hẳn là đi.” Cung Khiếu gần nhất vẫn luôn ở săn giết Hoàng giai cao giai hải thú, hẳn là dùng để hiến tế.
Chu Nguyên phía trước thấy Cung Khiếu một mặt, qua đi Cung Khiếu thực lực tuy mạnh, nhưng bởi vì thọ nguyên gần, trên người tổng lộ ra một cổ gần đất xa trời hương vị, gần nhất không
giống nhau, tựa hồ là được Mộc tộc Sinh Cơ Linh Dịch, phản lão hoàn đồng, tuy rằng số tuổi thọ bất biến, thực lực lại khôi phục tới
rồi đỉnh trạng thái.
Chu Nguyên số tuổi cũng không nhỏ, nhìn đến Cung Khiếu trạng
thái, âm thầm toan lựu lựu, cảm thán cái gì chuyện tốt đều làm Cung Khiếu cấp đụng phải.

Chương 356: Chương 356

“Nghe nói Lâm Sơ Văn trở thành Thiên cấp Dược Tề Sư.” Mộ Lăng Thiên nói.
Đồn đãi Dược Tề Sư Tháp cuối cùng một tầng sấm quan điều kiện là luyện chế Cực phẩm Ngũ Hành dược tề, nếu này suy đoán là thật sự, kia Lâm Sơ Văn hẳn là đã là Thiên cấp Dược Tề Sư, chỉ sợ vẫn là xuất sắc Dược Tề Sư.
Thiên cấp Dược Tề Sư ở Thiên Hải Vực bên này đã hồi lâu không xuất hiện, Thánh Viện bên kia Thiên cấp Dược Tề Sư nhưng thật ra có một ít, bất quá, số lượng cũng không tính quá nhiều.
Thiên cấp Dược Tề Sư, ở Thánh Viện Địa giai cũng là thực chịu tôn sùng.
Mộ Lăng Thiên trong lòng rầu rĩ, Lâm Mộng Dung cùng Lâm Sơ Văn chênh lệch giống như càng ngày càng xa, chính mình cùng Sở Diệp chi gian chênh lệch, giống như cũng càng ngày càng xa.
Lâm Mộng Dung cau mày, có chút không vui nói: “Này cũng nói không chừng đâu.”
Nghe nói Lâm Sơ Văn kế thừa Dược Tề Sư Tháp lúc sau, Lâm Mộng Dung phi thường hối hận.
Lâm Mộng Dung cảm thấy chính mình hẳn là sớm một chút đi sấm tháp, nếu, trước sấm tháp người là nàng, có lẽ kế thừa Dược Tề Sư Tháp người chính là nàng, hiện tại bạch bạch tiện nghi Lâm Sơ Văn.
“Liên hệ thượng bên kia sao?” Lâm Mộng Dung hỏi.
Mộ Lăng Thiên có chút chần chờ nói: “Bên kia tựa hồ có đáp lại, không tính rất rõ ràng, hẳn là xem như liên hệ thượng sao?”
Thiên Xảo Đảo có một cái Thánh Viện năm đó lưu lại tế đàn, có thể câu thông Thánh Viện.
Mộ Lăng Thiên cùng Lâm Mộng Dung vẫn luôn ở nếm thử liên

hệ
Thánh Viện, bên kia tựa hồ có điều đáp lại.
Chước Nhật Thánh Tử thân phận đặc thù, ở học viện bên trong lưu có hồn đèn, đối phương vừa chết, học viện bên trong hẳn là lập tức liền có điều phản ứng.
Lâm Mộng Dung hít sâu một hơi, nói: “Thánh Tử đã chết, mặt trên
hẳn là sẽ phái người lại đây điều tra.”
Mộ Lăng Thiên có chút do dự nói: “Không biết sẽ phái ai lại đây.” Cổ Hùng đều đã chết, nếu là phái lại đây người quá yếu, vậy không có gì ý nghĩa. Dựa theo Phong Tầm cách nói, Thánh Viện đến nơi đây xuất hiện một cái không gian trùng động, tuy rằng có
thể tiến hành truyền, nhưng là, truyền có không nhỏ nguy hiểm.
“Cổ Hùng đã chết, hẳn là cấp bên kia đề ra cái tỉnh, nghĩ đến bên kia hẳn là sẽ phái càng cường Hồn Hoàng lại đây.” Lâm Mộng Dung nói.
Mộ Lăng Thiên hít sâu một hơi, nói: “Hy vọng không phải cấp Sở Diệp đưa đồ ăn.”
Cổ Hùng đã chết, nghe nói Sở Diệp đã phát, đi theo Sở Diệp cùng nhau người cũng đều đã phát đại tài.
Bởi vì Cổ Hùng vết xe đổ, Thiên Hải Vực bên này giống như có rất nhiều Hồn Vương, muốn đi theo Sở Diệp cùng nhau sát Hồn Hoàng phát tài.
……
Cổ gia.
“Chước Nhật hồn đèn tắt sao?” Cổ gia tộc trưởng Cổ Liệt An hỏi.
Cổ Trọng Minh sắc mặt xanh mét, “Chước Nhật sợ là xác thật tao ngộ bất trắc, đừng làm cho ta biết hung thủ là ai, ta đem hắn lột da rút gân, bầm thây vạn đoạn.”
Cổ Trọng Minh là Cổ Chước Nhật tổ phụ, ở này trên người tiêu phí đại lượng tâm huyết, Cổ Chước Nhật vừa chết, Cổ Trọng Minh có thể nói là phẫn nộ dị thường.
“Chước Nhật là vì Bạch Hổ rời đi, hắn chết, chỉ sợ cùng Bạch Hổ chủ nhân có quan hệ.” Cổ Nguyên nói.

Cổ Trọng Minh có chút tức giận nói: “Nếu thật là như thế, Bạch Hổ chủ nhân muốn chết, Bạch Hổ cũng giống nhau.”
Cổ Liệt An híp mắt mắt, như suy tư gì nói: “Này chỉ Bạch Hổ hẳn là sinh hạ tới đã bị tiễn đi, có lẽ cũng không như thế nào cừu thị Nhân tộc, cùng với chủ nhân quan hệ có lẽ thực hòa hợp, có lẽ có thể mượn cơ hội này ép hỏi ra Bạch Hổ tộc bí mật.”
Cổ Chước Nhật không phải Cổ Liệt An một mạch, Cổ Liệt An là Cổ gia gia chủ, càng nhiều quan tâm gia tộc ích lợi, tồn tại Cổ Chước Nhật là thiên chi kiêu tử, đã chết Cổ Chước Nhật đối với Cổ gia mà nói, cũng không có cái gì giá trị.
“Cổ Hùng cũng đã chết, sát Chước Nhật người, chỉ sợ cũng không đơn giản.”
Cổ Nguyên lắc lắc đầu, nói: “Này cũng không thấy đến, có thể là Cổ Hùng quá khinh địch, cho nên, mới làm người nhặt chỗ trống,
Thiên Hải Vực cái loại này hoang dã nơi, hẳn là liền cái Hồn Hoàng đều không có.”
Ở một bên trầm mặc không nói Cổ Đàm bỗng nhiên ngẩng đầu, sắc mặt nhàn nhạt nói: “Sát Cổ Hùng, hẳn là mấy cái Hồn Vương.”
Cổ Đàm tinh với bặc tính, là Cổ gia duy nhất nữ Hồn Hoàng.
Cổ Nguyên hướng tới Cổ Đàm nhìn qua đi, nói: “Ngươi xác định?”
Cổ Đàm gật gật đầu, vuốt trên tay mèo đen, ánh mắt sâu thẳm nói: “Ta Bặc Miêu là như vậy nói.”
“Thật mất mặt, cư nhiên chết ở mấy cái Hồn Vương trong tay, uổng phí trong tộc hoa như vậy đại sức lực, đem này đẩy vào Hoàng giai.” Cổ Nguyên khó chịu nói.
Cổ Hùng Du Thiên Côn Bằng vốn là Cổ Nguyên nhìn trúng, Cổ Nguyên bản nhân đã có một con Hoàng giai Kim Dực Phi Bằng, trong tộc cân nhắc qua đi, liền đem Du Thiên Côn Bằng cho Cổ Hùng, Cổ Nguyên đối này vẫn luôn có chút không phục.
Cổ Liệt An híp mắt mắt, nói: “Được rồi, Cổ Hùng sự tình không cần phải nói, người đều đã chết, bàn lại cũng là uổng công.”
Cổ Trọng Minh nắm chặt nắm tay, nghiến răng nghiến lợi nói: “Mấy cái Hồn Vương cư nhiên cũng dám đụng đến bọn ta Cổ gia

người, Thiên Hải Vực nhất bang man di, tất nhiên là cảm thấy thông lộ chặt đứt, có thể không cần cố kỵ, chờ thông lộ khai, ta nhất định phải đem những người này toàn tộc diệt."
……
Trung Ương đại lục Thánh Viện.
"Cổ Chước Nhật hồn đèn thật sự diệt?" Phượng Khuynh Thành lười biếng ỷ ở ghế trên, có chút tò mò hỏi.
Ngọc Diệu Lăng gật gật đầu, nói: "Là diệt, không ngừng Cổ Chước Nhật, nghe nói Cổ Hùng cũng đã xảy ra chuyện."
Phượng Khuynh Thành cong cong khóe miệng, có chút vui sướng
khi người gặp họa nói: "Có ý tứ."
Phượng Khuynh Thành, Ngọc Diệu Lăng đám người toàn vì học viện Thánh Tử, cùng Cổ Chước Nhật trình cạnh tranh quan hệ.
"Nghe nói, Cổ Chước Nhật được Bạch Hổ tin tức, chạy ra đi, nhưng giống như không phải thực thuận lợi, liền triệu hoán Cổ Hùng tiến đến hỗ trợ, kết quả, giống như hai cái đều chiết." Cố Phán Yên nói.
Powered by GliaStudio
close
Ngọc Diệu Lăng hứng thú bừng bừng nói: "Rốt cuộc là ai đem Cổ Chước Nhật cấp giết a!"
"Nghe nói là Thiên Hải Vực bên kia một cái Hồn Sủng Sư." Cố Phán Yên nói.
"Thiên Hải Vực sao? Ta giống như nghe nói qua, kia địa phương giống như Hoàng giai tu sĩ hiếm lạ thực, thật sự là vùng khỉ ho cò
gáy ra điêu dân, Trung Ương đại lục nhưng không ai dám sát Cổ Chước Nhật. Thiên Hải Vực cái loại này lạc hậu địa phương, Hồn Sủng Sư nhưng thật ra vô tri giả không sợ." Ngọc Diệu Lăng lắc lắc đầu nói.
"Người kia cũng không phải vô tri, một giết người, liền đem Truyền Tống Trận đều cấp chặt đứt." Cố Phán Yên nói.
Phượng Khuynh Thành nghiêng đầu, nói: "Chặt đứt Truyền Tống
Trận, nói như thế tới, không phải ngộ sát, là cố ý!"

Ngọc Diệu Lăng gật gật đầu, nói: “Đều chặt đứt Truyền Tống Trận, hẳn là cố ý.”
Phượng Khuynh Thành híp mắt mắt, nói: “Nếu là cố ý? Kia càng có ý tứ, Cổ gia bên kia hẳn là khí điên rồi đi.”
Ngọc Diệu Lăng gật gật đầu, nói: “Là, nghe nói, Cổ gia tính toán triệu tập ba cái Hoàng giai tu sĩ, tiến đến tróc nã cái kia Hồn Sủng
Sư.”
Phượng Khuynh Thành hít sâu một hơi, nói: “Ba cái Hồn Hoàng, bút tích không nhỏ a! Nhưng đừng lật thuyền trong mương.”
Cổ gia tuy rằng thế lực khổng lồ, trong tộc Hồn Hoàng cường giả không ít, bất quá, nếu là một chút tổn thất ba cái Hồn Hoàng nói,
cũng đủ để thương gân động cốt.
Ngọc Diệu Lăng lắc lắc đầu, nói: “Hẳn là không đến mức.” Ba cái Hoàng giai cũng đủ quét ngang Thiên Hải Vực. “Phượng tỷ tỷ, nhưng đối Bạch Hổ cảm thấy hứng thú?”
“Thôi, Cổ Chước Nhật đều vì Bạch Hổ chết mất, ta còn là không trộn lẫn.” Phượng Khuynh Thành thiên phượng thân thể, khế ước
một con thuần huyết phượng hoàng, đối với có không khế ước Bạch Hổ, đảo không phải quá mức chấp nhất.
“Cổ gia tính toán như thế nào qua đi? Thông lộ đều chặt đứt.” Phượng Khuynh Thành nói.
Ngọc Diệu Lăng cười cười, nói: “Nghe nói, lâm thời mở ra một cái
trùng động thông đạo.”
Phượng Khuynh Thành híp mắt mắt, nói: “Lâm thời sáng lập, kia
không phải không quá ổn định?”
Ngọc Diệu Lăng gật gật đầu, nói: “Xác thật là không quá ổn định, nếu là lần này quá khứ người, chưa thấy được sát Cổ Chước Nhật hung thủ, liền chết ở nửa đường, vậy khôi hài.”
Phượng Khuynh Thành cười cười, nói: “Thôi, việc này cùng chúng ta không quan hệ, chúng ta nhìn liền hảo……”
……

Thương Hải liên minh.
“Cung Khiếu giống như trở về Thiên Khôi Đảo.” Thiên Khôi Đảo là
36 đảo đứng đầu, phồn vinh trình độ số một.
“Cung Khiếu hẳn là đã thật lâu không trở về đi.”
“Đúng vậy! Từ năm ấy, Cung Khiếu đi trước Thiên Nhàn Đảo lúc sau, liền rất thiếu trở về Thiên Khôi Đảo.”
Thiên Hải Vực không ít thế lực lớn tổng bộ, đều thiết lập tại Thiên
Khôi Đảo.
Mấy năm nay, Thiên Nhàn Đảo lực lượng mới xuất hiện, tuy rằng
phồn vinh trình độ tạm thời kém cỏi Thiên Khôi Đảo vài phần, nhưng nhân tài ưu thế lại là hiện giờ Thiên Khôi Đảo so không được.
“Cung Khiếu như thế nào đã trở lại? Đoạt quyền cũng không giống a!” Hải Long Cung tổng bộ ở Thiên Khôi Đảo, quyền lợi trung tâm cũng ở Thiên Khôi Đảo, năm đó Cung Khiếu cùng Hải Long Cung mấy cái trưởng lão, vì Thiên Khôi Đảo thế lực phân chia, tranh thực náo nhiệt, bất quá, mấy năm nay, Cung Khiếu đã
lục tục đem Thiên Khôi Đảo thế lực nhường ra đi.
“Hình như là hướng về phía Lục Dực Ma Hạt tới.” Một cái Hồn Vương nói.
“Lục Dực Ma Hạt? Kia chính là Bát giai yêu thú a!”
“Cung Khiếu là Cửu giai đỉnh Hồn Vương, trên tay có vài chỉ Vương thú, hẳn là có thể ứng phó.”
“Nhìn dáng vẻ, Cung Khiếu thật sự là tưởng tiến giai Hồn Hoàng?”
“Hẳn là đi, bằng không cũng sẽ không như vậy tích cực săn giết yêu thú, nghe nói là vì hiến tế làm chuẩn bị.”
“Cung Khiếu một khi tiến giai, Giang Thượng trưởng lão không phải thảm.”
“Ai làm năm đó Giang Chỉ Lan tính kế Cung Thần đâu.”
Năm đó, Giang Chỉ Lan cùng Cung Thần sự tình, năm đó toàn bộ đẩy đến Cung Thần trên đầu.

Mấy năm nay, Cung Thần thực lực không ngừng tiến bộ, đã có một mình đảm đương một phía chi thế, người có tâm vì lấy lòng Cung Khiếu, liền đem Giang Chỉ Lan là âm sát mị thể sự tình bại lộ ra tới. Giang Chỉ Lan sớm đã tự thực hậu quả xấu, Giang gia mấy năm nay, ở Cung Khiếu chèn ép dưới, cũng là tổn binh hao tướng.

"Cung Khiếu ở săn giết hải thú, chúng ta có phải hay không hẳn là
giúp một phen a!"

"Nhân gia sợ là không cần phải chúng ta hỗ trợ."

"Cung Khiếu thật sự có thể tiến giai?"

"Nói không tốt, Cung Khiếu sợ là chỉ có mười mấy hai mươi năm,
hiện giờ chính là đánh cuộc một keo đi, đánh cuộc thắng, nháy mắt nhiều ra hơn một ngàn năm thọ nguyên, nên như thế nào tuyển, cũng là thực sáng tỏ sự tình."

"Nghe nói, Lâm Sơ Văn là Thiên cấp Dược Tề Sư, nếu là có thể luyện chế ra mấy chi phụ trợ tiến giai Hoàng giai dược tề, Cung Khiếu tiến giai, nhưng thật ra nhiều ra vài phần hy vọng."

"Lâm Sơ Văn thật sự là Thiên cấp Dược Tề Sư?"

Lâm Sơ Văn lấy đi rồi Hồn Tháp lúc sau, ngoại giới có không ít người suy đoán, cuối cùng một tầng thông quan điều kiện là luyện
chế Cực phẩm Ngũ Hành dược tề, nhưng suy đoán rốt cuộc chỉ là
suy đoán, vẫn là có rất nhiều người cảm thấy có lẽ lầm, lại hoặc là Lâm Sơ Văn đi rồi cái gì lối tắt, dùng cái gì mưu lợi biện pháp.

"Lâm Sơ Văn không phải thu phục Dược Tề Sư Tháp sao? Này tháp nghe nói, năm đó có mấy cái Thiên cấp Dược Tề Sư cũng xông qua, nếu hiện giờ linh tháp tới rồi Lâm Sơ Văn trên tay, Lâm
Sơ Văn liền tính không phải Thiên cấp Dược Tề Sư, sợ là cũng không kém bao nhiêu."

"Lâm Sơ Văn gần nhất giống như ở thu thập một ít cực phẩm linh
dược, đại khái nếu không bao lâu, là có thể biết hắn rốt cuộc có

phải hay không Thiên cấp Dược Tề Sư."
"Thiên cấp Dược Tề Sư a! Chúng ta Thiên Hải Vực đều nhiều ít năm, không ra hôm khác cấp Dược Tề Sư a!"
"……"

Chương 357: Chương 357

Tiểu Bạch quay chung quanh Sở Diệp, ngao ô ngao ô nói cái gì.
Sở Diệp cùng Tiểu Bạch Hổ đối diện, sắc mặt có chút ngưng trọng.
“Làm sao vậy?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp cau mày, nói: “Xác thật có như vậy một cái thông lộ bị mở ra, bất quá, tạm thời không quá ổn định, từ này thông lộ qua đi, rất có khả năng bị cuốn vào không gian gió lốc.”
“Phải không?”
“Tuy rằng như thế, hẳn là vẫn là sẽ có người buông xuống lại đây,
Thánh Viện bên kia hẳn là ở nếm thử củng cố thông đạo, chỉ cần ổn định thông đạo, liền tới đây.” Cổ Chước Nhật dù sao cũng là thân phận cao quý Thánh Tử, tùy ý Thánh Tử liền như vậy chết ở
bên ngoài, có tổn hại Thánh Viện cùng Cổ gia mặt mũi, này đó thế
lực lớn đem mặt mũi xem chính là thực trọng.
“Nếu là lại đây người, chết ở không gian trong thông đạo, liền không cần chúng ta lo lắng.” Lâm Sơ Văn cười cười nói.
Sở Diệp nhún vai, nói: “Nơi nào có đơn giản như vậy.” Hoàng giai tu sĩ đều huyết hậu đâu.
Lâm Sơ Văn thở dài, nói: “Nếu lần này tới Hoàng giai tu sĩ, vượt qua một cái liền có chút phiền phức.” Lần trước Cổ Hùng một cái khiến cho bọn họ mệt mỏi ứng phó rồi.
Sở Diệp đôi mắt bên trong xẹt qua vài phần tàn khốc, “Khai cung không có quay đầu lại mũi tên, hiện tại cũng chỉ có một cái con đường đi đến đen, tốt nhất vẫn là giống phía trước giống nhau, tiên hạ thủ vi cường.”

Thực lực tuy rằng quan trọng, bất quá, đối với cục diện chiến đấu
nắm chắc cũng đồng dạng quan trọng.
Nếu là làm rõ ràng thông đạo cụ thể vị trí, thiết hạ mai phục, bọn
họ hẳn là có thể nhiều vài phần phần thắng.
Lâm Sơ Văn châm chước một chút, nói: "Cổ Hùng đều đã chết, nếu là lần này có người xuống dưới, hẳn là Hoàng giai, chỉ sợ còn
không ngừng một cái."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Ta biết, cho nên, nếu là Cung Khiếu có thể đi vào Hoàng giai to lớn tương trợ nói, chúng ta hẳn là có thể nhiều vài phần phần thắng."
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: "Dược liệu gom không đủ a!"
Sở Diệp: "……" Đây cũng là cái phiền toái.
Sở Diệp nguyên bản cho rằng, muốn tiến giai Hoàng giai, phiền toái chính là không có dược tề truyền thừa, Lâm Sơ Văn dược tề trình độ không đủ, hiện tại mới phát hiện, khó xử chính là không
có linh thảo, không bột đố gột nên hồ a.
Có lẽ Cổ Chước Nhật bọn người kia là đúng, Thiên Hải Vực bên này tu luyện hoàn cảnh vẫn là không xong một ít, nếu thay đổi Trung Ương đại lục, muốn gom đủ linh thảo, hẳn là liền dễ dàng nhiều.
Nghe nói, năm đó Truyền Tống Trận còn có thể vận hành niên đại, bên này tu sĩ tu luyện đến nhất định cảnh giới lúc sau, liền sẽ
tiêu tốn một tuyệt bút truyền tống phí, truyền tống rời đi.
Thiên Hải Vực bên này nhân tài điêu tàn, trình độ nhất định thượng cũng là vì năm đó Thiên Hải Vực không ít huyết mạch ưu
việt, tư chất xuất chúng Hồn Sủng Sư đều chạy.
Sở Diệp cau mày, nói: "Ngũ Hành tộc người rốt cuộc có thể hay không tới a!" Mộc Vũ người này tính ra sai lầm sao?
Sở Diệp nói, Kinh Chập Long vọt tiến vào, tràn đầy hưng phấn nói: "Lão đại, Ngũ Hành tộc người tới."

Sở Diệp thầm nghĩ: Ngũ Hành tộc người thật sự tới rồi sao? Này xem như nhắc Tào Tháo Tào Tháo liền đến sao? Cuối cùng là tới.
"Không ngừng Ngũ Hành tộc, Tinh tộc người cũng tới." Truy Phong trên dưới lắc lư nói.
Sở Diệp nhìn Kinh Chập Long, có chút nghi hoặc nói: "Ngũ Hành tộc cùng Tinh tộc? Cùng nhau tới?"
Kinh Chập Long gật gật đầu, nói: "Bọn họ là tách ra tới, bất quá một khối tới rồi."
Sở Diệp: "……" Một khối đến sao? Này hai tộc nhưng thật ra rất ăn ý a! Không tới nói, một cái đều không tới, muốn tới nói một khối tới, tấm tắc……
Kinh Chập Long ném cái đuôi, tràn đầy hưng phấn nói: "Bọn họ chi gian quan hệ thực khẩn trương nga, giống như sắp đánh nhau
rồi."
Sở Diệp nhìn Kinh Chập Long, thầm nghĩ: Ngũ Hành tộc cùng Tinh tộc muốn đánh lên tới, Truy Phong như vậy cao hứng làm cái
gì a! Thật sự là e sợ cho thiên hạ không loạn.
"Chúng ta đi ra ngoài nhìn xem đi." Sở Diệp nói.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi ra ngoài, liền thấy được ở hoa lâm ở ngoài giằng co hai đám người.
Ngũ Hành tộc tới năm người, năm người trên người hơi thở kém cực đại, hẳn là đến từ Ngũ Hành tộc năm cái bất đồng chi tộc, vài
người thực lực nhưng thật ra tương đối bình quân, tất cả đều là Hồn Vương, cầm đầu Hỏa Hành tộc trưởng lão có Vương giai Bát giai. Dư lại mấy cái, đều ở Vương giai Ngũ giai, Lục giai trên dưới.
Tinh tộc tới ba người, tuy rằng nhân số không chiếm ưu thế, nhưng là, thực lực lại rất khủng bố, một cái Vương giai Cửu giai, hai cái Vương giai Thất giai.
Sở Diệp thầm nghĩ: Không hổ là thượng cổ chủng tộc a! Thực lực thật sự đáng sợ, tùy tiện vừa ra tay, liền có như vậy nhiều Hồn Vương.
Tinh tộc cùng Ngũ Hành tộc người bị dẫn tới đại sảnh, hai bên

Hồn Sủng Sư đều có chút kích động, không khí khẩn trương thực.
“Vô sỉ!” Thủy Hành tộc trưởng lão khai mắng.
“Như thế nào vô sỉ, Tinh Trần là chúng ta Tinh tộc người, chúng ta
chỉ là tưởng vật quy nguyên chủ.”
“Bậy bạ, Tinh Trần đã sớm bị trục xuất Tinh tộc.”
“Các ngươi bậy bạ, Tinh Trần đại nhân chỉ là rời đi Tinh tộc, bên ngoài rèn luyện mà thôi, hắn là ta Tinh tộc vinh quang.”
“Tinh Trần cùng tộc của ta Thánh Nữ hỉ kết liên lí, đã ở rể ta Ngũ
Hành tộc.”
“Chê cười, Tinh Trần đại nhân như thế nào có thể ở rể? Kia chính
là Thiên cấp Dược Tề Sư, các ngươi cư nhiên muốn cho Thiên cấp Dược Tề Sư ở rể, thật lớn mặt.”
……
Sở Diệp nghe vài người sảo nửa ngày, cuối cùng hiểu biết một ít ngọn nguồn.
Tinh Trần tuy rằng là Tinh tộc người, lại cưới Ngũ Hành tộc hoàng
nữ, cho nên, đối với Tinh Trần đến tột cùng là nào tộc người, hai tộc vẫn luôn tồn tại phân tranh.
Ngũ Hành tộc cảm thấy Tinh tộc có mắt không tròng, căn bản không coi trọng Tinh Trần, hảo hảo một thiên tài, lăng là cho bức
ra gia môn, Tinh Trần đã sớm tự lập môn hộ, cùng Tinh tộc không
có quan hệ. Nếu Tinh Trần cưới Nguyệt Ly, tự nhiên chính là Ngũ
Hành tộc rể hiền, là bọn họ Ngũ Hành tộc người.
Tinh tộc cảm thấy Ngũ Hành tộc nữ tu không biết xấu hổ, sấn hư
mà nhập, câu dẫn bọn họ Tinh tộc thiên tài, mê hoặc Tinh Trần tâm thần. Nếu không phải Nguyệt Ly, Tinh Trần vốn dĩ hẳn là có càng rộng lớn tương lai.

Tinh Trần ở Hồn Tháp bên trong thiết hạ cơ quan, chỉ cần có người luyện chế ra Cực phẩm Ngũ Hành dược tề, liền sẽ bị truyền tống nhập Ngũ Hành tộc Thánh Điện.
Trên thực tế, Ngũ Hành tộc Thánh Điện đã phong bế nhiều năm, trong thánh điện mặt trân bảo, mấy năm nay cũng bị dùng thất thất bát bát, Ngũ Hành tộc bản thân cũng không quá để ý.
Ngũ Hành tộc tin tức không quá linh thông, Lâm Sơ Văn thu phục
Hồn Tháp, Ngũ Hành tộc cũng không biết tình, cho nên trong thánh điện nhiều Ngũ Hành dược tề, Ngũ Hành tộc cũng không trước tiên phát hiện.
Tinh tộc tin tức tuy rằng cũng bế tắc, nhưng muốn so Ngũ Hành tộc hơi chút linh thông một ít, vừa vặn nghe nói việc này.
Tinh tộc ở Ngũ Hành tộc an bài thám tử, phái thám tử đi trước ngũ hành Thánh Điện ăn cắp dược tề.
Cũng là cái kia thám tử vận khí không tốt, vừa lúc đụng phải Ngũ
Hành tộc mấy cái trưởng lão tuần tra Thánh Điện, một chút liền đem người cấp bắt được, đang ép hỏi dưới, thực mau đã biết người nọ mục đích.
Năm đó, Tinh Trần ở Hồn Tháp bên trong thiết hạ khảo nghiệm, Ngũ Hành tộc cùng Tinh tộc người muốn kế thừa Tinh Trần y bát,
cũng từng đi xông qua quan, đều thất bại.
Tinh Trần sấm tháp khảo nghiệm đến tột cùng là cái gì, hai tộc đều trong lòng hiểu rõ, hai tộc cũng chưa nghĩ đến, có người có thể thành công sấm quan.
“Các ngươi nhất bang gà gáy cẩu trộm hạng người, cư nhiên ăn cắp.” Thủy Hành tộc trưởng lão nói.
“Thiên cấp dược tề, tự nhiên muốn vật tẫn kỳ dụng, các ngươi Ngũ Hành tộc bây giờ còn có người có thể sử dụng Ngũ Hành dược tề sao?” Tinh tộc lão giả nói.
Ngũ Hành tộc vài người nghe được Tinh tộc lão giả nói, một đám
sắc mặt lạnh lẽo.
Powered by GliaStudio

close
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Vì cái gì không dùng được Ngũ Hành dược tề?” Ngũ Hành dược tề, chẳng lẽ không phải vì Ngũ Hành tộc lượng thân đặt làm.
Ngũ Hành tộc một chút trầm mặc xuống dưới, sắc mặt càng thêm
khó coi.
Tinh tộc trưởng lão thấp giọng, nói: “Ngũ Hành Hoàng tộc, đã diệt
sạch.”
Sở Diệp: “……” Hắn ở Mộc Vũ bên kia nghe nói, Ngũ Hành Hoàng tộc con nối dõi gian nan, rất khó truyền thừa, không nghĩ
tới đều diệt sạch.
“Kia thật là làm người tiếc nuối.” Sở Diệp nói.
Năm đó, Tinh Trần cầu Cực phẩm Ngũ Hành dược tề mà không thể được, hiện tại có Cực phẩm Ngũ Hành dược tề, Ngũ Hành tộc nhưng thật ra không ai dùng được với, thật là tạo hóa trêu người.
“Lâm dược sư, thật sự là tuổi trẻ tài cao.” Hỏa Hành tộc đại trưởng lão khen tặng nói.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Trưởng lão quá khen.”
“Nghe nói, Lâm dược sư đang ở thu thập Tuyết Tinh Long Thảo.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, không biết, Ngũ Hành tộc nhưng có.”
Hỏa Hành trưởng lão gật gật đầu, nói: “Có nhưng thật ra có, nhưng chỉ có cây non.”
Ngũ Hành tộc vẫn luôn ở tại bí cảnh bên trong, mấy năm nay, bí cảnh bên trong linh khí biến loãng rất nhiều, đã không đủ để chống đỡ đào tạo Tuyết Tinh Long Thảo đến thành thục.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Chỉ là cây non cũng có thể.”
“Cây non ta đã mang lại đây.” Lão giả lấy ra một cái hộp mở ra, bên trong đặt tam cây Tuyết Tinh Long Thảo.
Tuyết Tinh Long Thảo cánh hoa trình hình rồng, mặt ngoài ngưng

kết một tầng sương lạnh.
Sở Diệp nhìn đến cây non, thấy cây non hoạt tính không tồi, tâm tình không tồi.
“Nghe nói, Sở thiếu ở thu thập Hồi Linh Xích Quả, tộc của ta vừa vặn có.” Một cái Tinh tộc lão giả nói.
Sở Diệp cười cười, nói: “Nga, phải không?”
Sở Diệp thầm nghĩ: Thượng cổ chủng tộc quả nhiên so giống nhau thế lực muốn giàu có a! Tuyết Tinh Long Thảo cùng Hồi Linh
Xích Quả đều là cực kỳ khó gặp linh thảo.
Sở Diệp nhìn xem Ngũ Hành tộc, lại nhìn xem Tinh tộc, thầm nghĩ: Sảo đi, sảo đi, trai cò đánh nhau ngư ông được lợi, này hai tộc sảo càng lợi hại, cục diện đối hắn cùng Lâm Sơ Văn, mới có thể càng có lợi.
“Ta lần này tới là có cái yêu cầu quá đáng.” Hỏa Hành tộc lão giả nói.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Đạo hữu, cứ nói đừng ngại.”
“Ta muốn cầu một chi Hỏa Hành dược tề, nếu là cực phẩm liền càng tốt, bình thường phẩm chất cũng đúng.” Hỏa Hành tộc lão giả nịnh nọt nói.
Lâm Sơ Văn: “……” Hỏa Hành dược tề sao? Lâm Sơ Văn ở Hồn Tháp tầng thứ sáu thời điểm, liền luyện chế quá mức hành dược tề, luyện chế ra tới vẫn là cực phẩm.
Lúc ấy một lò ra mười hai chi Hỏa Hành dược tề, sau lại Lâm Sơ Văn cầm một chi báo cáo kết quả công tác, dư lại đều thu hồi tới. Lại nói tiếp cuối cùng một lò Cực phẩm Ngũ Hành dược tề luyện chế ra tới lúc sau, toàn bộ liền bếp lò đều bị thu đi rồi, nhưng là, mặt khác tầng luyện chế dược tề, chỉ cần giao một phần báo cáo kết quả công tác, mặt khác đều là có thể mang đi.
Nếu, tầng thứ sáu thời điểm, dược tề cũng tất cả đều bị thu đi, kia
hiện tại Hỏa Hành tộc lão giả, cũng không cần khom lưng uốn gối
lại đây xin thuốc tề.
Lâm Sơ Văn đánh giá, Tinh Trần cũng chỉ là đối Ngũ Hành tộc Nguyệt Ly có cảm tình, đối Ngũ Hành tộc những người khác

cũng
không như thế nào để ý.
“Hỏa Hành dược tề sao? Không phải cái gì đại sự.” Luận lên, Cực phẩm Ngũ Hành dược tề giá trị, muốn so Hỏa Hành dược tề trân quý nhiều, bất quá, không dùng được cũng là uổng công.
“Nếu, có Thủy Hành dược tề, Mộc Hành dược tề, Kim Hành dược tề, Thổ Hành dược tề liền càng tốt.” Hỏa Hành tộc trưởng lão nói.
Tinh tộc lão giả híp mắt mắt, nói: “Một gốc cây Tuyết Tinh Long Thảo cây non, liền tưởng đổi nhiều như vậy dược tề, ngươi không
khỏi cũng lòng tham đi.”
Hỏa Hành tộc trưởng lão khó chịu nói: “Lâm dược sư cũng chưa lên tiếng đâu? Ngươi cắm cái gì miệng a!”
“Ta chính là không quen nhìn ngươi, công phu sư tử ngoạm.” Tinh
tộc lão giả nói.
Sở Diệp: “……” Nếu là thành thục Tuyết Tinh Long Thảo, đổi cái mấy chi Hỏa Hành, Thủy Hành dược tề, nhưng thật ra không có gì vấn đề, bất quá, chỉ là vài cọng cây non, muốn đổi như vậy nhiều dược tề, liền có chút khoa trương.
Hỏa Hành tộc trưởng lão trừng mắt nhìn Tinh tộc trưởng lão liếc
mắt một cái, quay đầu tràn đầy nịnh nọt nhìn Sở Diệp, nói: “Nghe
nói Sở thiếu là trận pháp sư, hơn nữa chuẩn bị tiến vào Hoàng giai?”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Đây là nơi nào tới lời đồn đãi, ta khoảng cách Hoàng giai còn kém xa đâu.”
Hỏa Hành tộc trưởng lão cười cười, nói: “Không kém bao nhiêu, tộc của ta có một bộ Ngũ Hành Quy Nguyên Trận, có thể phụ trợ Hồn Sủng Sư tiến vào Hoàng giai.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Ngũ Hành Quy Nguyên Trận?”
Hỏa Hành tộc trưởng lão, nói: “Đối trận này có thể trợ giúp Hồn Sủng Sư chải vuốt ngũ hành chi lực.”
“Nga, ta đây liền nhờ ơn.”

Tinh Trần Tàng Thư Các, có không ít trận pháp thư, trong đó liền
có quan hệ với Ngũ Hành Quy Nguyên Trận giới thiệu, bất quá, chỉ có giới thiệu, cũng không có cụ thể bố trí phương pháp.
Ngũ Hành Quy Nguyên Trận là Ngũ Hành tộc tối cao cơ mật, Tinh
Trần là Ngũ Hành tộc con rể, rốt cuộc không phải Ngũ Hành tộc người, còn không có tư cách biết.
Sở Diệp trong lòng phạm nói thầm, thầm nghĩ: Ngũ Hành tộc này
đó hậu bối không được a! Ngũ Hành tộc tối cao cơ mật cũng lấy ra tới giao dịch.
Tinh tộc trưởng lão cau mày, xen mồm nói: "Sở thiếu, Ngũ Hành Quy Nguyên Trận yêu cầu tập hợp ngũ hành chi lực bố trí, trận pháp bố trí đến cuối cùng một bước, yêu cầu đem ngũ hành chi lực dung hợp vì một, này trận pháp trước kia chỉ có Ngũ Hành Hoàng tộc có thể bố trí, thập phần khó khăn làm, hiện tại đã bố trí
không ra."
Sở Diệp: "……" Hắn nói đi, thì ra là thế.
Hỏa Hành tộc trưởng lão có chút tức giận nói: "Ngươi bố trí không
ra, liền cảm thấy khắp thiên hạ người đều bố trí không ra sao? Sở
thiếu như vậy thiên tài trận pháp sư, còn dùng ngươi dạy?"
Tinh tộc trưởng lão không cam lòng yếu thế nói: "Ai đều biết Ngũ
Hành Quy Nguyên Trận đã phế đi, ngươi lấy một cái căn bản bố trí không ra trận pháp lừa dối người, an cái gì tâm."
Hỏa Hành tộc trưởng lão theo lý cố gắng nói: "Ai nói bố trí không
ra, chỉ là tương đối khó mà thôi, Sở thiếu tuổi còn trẻ chính là Cửu giai Hồn Vương, tương lai trở thành Thiên cấp trận pháp sư,
cũng là chuyện sớm hay muộn."
Sở Diệp vừa lòng cười cười, nói: "Không sai, ta là thiên tài trận

pháp sư! Có thể vì thường nhân sở không thể vì."
Sở Diệp đánh giá Ngũ Hành Quy Nguyên Trận, cuối cùng một bước, hẳn là cùng Ngũ Hành dược tề có chút giống.
Ngũ Hành dược tề yêu cầu đem kim mộc thủy hỏa thổ năm loại trận pháp chi lực, dựa theo trình tự dung hợp, hình thành một cái
bế hoàn, Ngũ Hành Quy Nguyên Trận cuối cùng một bước, hẳn là
không sai biệt mấy.
Tinh tộc trưởng lão nhìn Sở Diệp thỏa thuê đắc ý bộ dáng, bồi cái
gương mặt tươi cười, nghĩ một đằng nói một nẻo nói: "Là là là, Sở thiếu ngươi là thiên tài trận pháp sư."
Hỏa Hành tộc đại trưởng lão khẽ hừ một tiếng, khinh thường nói:
"Các ngươi Tinh tộc vẫn là nhất quán không ánh mắt, tuyệt thế thiên tài ở trước mắt, cũng không nhận ra được."
Sở Diệp vội vàng nói: "Quá khen, quá khen…… Kỳ thật, ta cũng không nhiều ngày mới."
Hỏa Hành tộc trưởng lão nghe được Sở Diệp nói, sắc mặt không tự giác run rẩy một chút.
Sở Diệp ngắm Hỏa Hành tộc trưởng lão liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Hỏa Hành tộc trưởng lão hình như là ở khen tặng hắn a! Tư
tâm cũng không cho rằng hắn Sở Diệp là thiên tài, tấm tắc, Ngũ Hành tộc cùng Tinh tộc người, đều là giống nhau có mắt không tròng, hắn Sở Diệp tương lai chính là muốn siêu việt Tinh Trần nhân vật.

Chương 358: Chương 358

Thăng Long dược tề một luyện chế hoàn thành, một đạo băng sương long ảnh liền từ lô đỉnh bên trong bay ra tới, ở không trung
bên trong lượn vòng lên.
Truy Phong nghe dược tề mùi hương, đuổi theo Băng Long hư ảnh ở không trung bên trong du tẩu, vẻ mặt hưởng thụ.
Thương Lan Long phiêu phù ở không trung, gắt gao nhìn chằm chằm dược tề lò bên trong dược tề, cũng là vẻ mặt thèm nhỏ dãi.
Long ảnh khắp nơi du tẩu, nồng đậm thanh hương tùy theo phiêu
tán mở ra.
Thánh Viện tiếp theo sóng người không biết khi nào đến, đối với Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hai người mà nói, trước mắt mỗi một phút mỗi một giây đều dị thường trân quý.
Cho nên, Tuyết Tinh Long Thảo vừa đến tay, Sở Diệp liền xuống tay tiến hành rồi linh thảo ủ chín, linh thảo một vào chỗ, Lâm Sơ
Văn trước tiên, bắt đầu rồi dược tề luyện chế.
Lâm Sơ Văn có luyện chế Ngũ Hành dược tề kinh nghiệm, lại có hắc quạ đen khí vận thêm vào, luyện chế quá trình còn tính thuận
lợi.
Tuy rằng có phòng hộ trận làm cái chắn, nhưng là Thăng Long dược tề hơi thở vẫn là dật tan đi ra ngoài.
“Ngao ngao.” Dược tề hơi thở tiết lộ sau khi ra ngoài, Thiên Nhàn Đảo tức khắc vang lên một trận hết đợt này đến đợt khác ngao ngao tiếng kêu.
Thăng Long dược tề đối có Long tộc huyết mạch yêu thú, có lớn

lao lực hấp dẫn.
Thuần khiết Long tộc toàn bộ Thiên Nhàn Đảo cũng không mấy cái, nhưng là long tính bổn dâm, Thiên Nhàn Đảo hơi chút mang
một chút Long tộc huyết mạch yêu thú lại không ít, long hùng, long ngao, long tước…… Cái gì cần có đều có.
Không ít yêu thú đều bị kéo ngao ngao kêu lên, trong lúc nhất thời, toàn bộ Thiên Nhàn Đảo đều quanh quẩn ngao ngao tiếng kêu, rất nhiều có được Long tộc huyết mạch Hồn Sủng đều có chút mất khống chế.
Long tước, long chuẩn…… Ở không trung bên trong xoay quanh,
long hùng, long ngao, long vượn…… Ở trên đường cái đấu đá lung tung.
Long tộc huyết duệ gào rống cùng một ít yêu thú kinh hoảng thét
chói tai, hỗn thành một mảnh.
Đại lượng yêu thú hướng tới Thiên Hà hoa lâm phương hướng chen chúc mà đến, làm Kinh Chập Long cùng Thương Lan Long liên thủ cấp dọa lui đi.
Vô số người ánh mắt, đều tụ tập ở Thiên Hà hoa lâm phương hướng.
“Xác định, xác thật là Thiên cấp Dược Tề Sư.” Chu Nguyên nhìn Thiên Hà hoa lâm phương hướng, thì thào nói.
Chu Hằng tràn đầy hâm mộ nói: “Lâm Sơ Văn cái này dược tề, nên không phải là cấp Cung Khiếu luyện chế đi.”
Chu Nguyên rầu rĩ nói: “Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cũng là có long.”
Nghĩ đến Cung Khiếu, Chu Nguyên trong lòng toan lợi hại, Chu Nguyên tình nguyện Lâm Sơ Văn dược tề là cho Sở Diệp hoặc là chính mình luyện chế, cũng không hy vọng là cho Cung Khiếu luyện chế.
Chu Nguyên long vây quanh Chu Nguyên đảo quanh, đôi mắt bên
trong tràn đầy đều là khát vọng.
Chu Nguyên có chút xấu hổ nói: “Kia dược tề, chúng ta lộng

không đến."
Chu Nguyên long một chút táo bạo lên, ở này thức hải bên trong hét lên: "Long Phượng Quả không có, khí vận thêm thân không có, linh khí tưới không có, dược tề không có, muốn ngươi gì dùng?"
Chu Nguyên: "……" Hảo đi, là hắn vô năng, đều là hắn sai.
Chu Nguyên thầm nghĩ: Về sau không thể lại làm chính mình long
cùng Cung Khiếu long quậy với nhau, trước kia nhưng thật ra không có gì, về sau không được. Cung Khiếu cấp Thương Long đãi ngộ, hắn căn bản là vô pháp cấp, lâu dài đi xuống, chính mình
long chỉ sợ sẽ tâm sinh oán niệm muốn trốn chạy.
"Gia gia, giống như có thượng cổ chủng tộc người, bái phỏng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn."
Chu Nguyên híp mắt mắt, nói: "Thời buổi rối loạn a! Thượng cổ chủng tộc người, sợ là muốn sôi nổi xuất thế, nhìn dáng vẻ, những cái đó thượng cổ bí cảnh sợ là chống đỡ không nổi nữa."
Chu Nguyên thân là Hải Long Cung trưởng lão, biết đến muốn so
tầm thường Hồn Sủng Sư nhiều một ít.
Theo Chu Nguyên biết, thượng cổ lúc sau, rất nhiều thế lực sôi nổi tị thế, trốn vào bí cảnh bên trong.
Bí cảnh tu luyện hoàn cảnh, muốn so với bọn hắn Thiên Hải Vực hảo rất nhiều, bất quá, bí cảnh nhiều năm vận chuyển xuống dưới, chỉ sợ hoàn cảnh cũng dần dần ác liệt, bí cảnh ở không nổi nữa, này đó thượng cổ bộ tộc sợ là sẽ sôi nổi xuất thế, kể từ đó, Thiên Hải Vực kế tiếp, sợ là muốn lâm vào rung chuyển.
……
Khách điếm nội, mấy cái Ngũ Hành tộc trưởng lão nhìn Thiên Hà
hoa lâm phương hướng, ánh mắt phức tạp.
"Luyện ra Thăng Long dược tề a!" Hỏa Hành tộc trưởng lão nói.
Vốn dĩ bắt được Hỏa Hành, Thủy Hành dược tề lúc sau, Ngũ Hành tộc mấy cái trưởng lão, đã tính toán rời đi, bất quá, nghe được Lâm Sơ Văn lập tức liền phải khai lò luyện chế dược tề lúc

sau, vài người liền tính toán lưu một lưu.
“Này không phải thực bình thường sao? Ngũ Hành dược tề luyện
chế khó khăn, có thể so Thăng Long dược tề muốn khó khăn nhiều.”
Ngoại giới không ít người không rõ ràng lắm Hồn Tháp cuối cùng
một tầng khảo nghiệm đến tột cùng vì sao, bọn họ Ngũ Hành tộc
đều thu được dược tề, tự nhiên không cần phải hoài nghi.
“Không nghĩ tới, Thiên Hải Vực hiện tại nhân tài điêu tàn, lại ra Lâm Sơ Văn như vậy Dược Tề Sư.” Chính là Tinh Trần ở Lâm Sơ Văn tuổi này, cũng không có làm được như vậy, Lâm Sơ Văn còn luyện chế ra Tinh Trần đều không có luyện chế thành công Ngũ Hành dược tề, về sau thành tựu, hẳn là sẽ siêu việt Tinh Trần.
“Ta nghe nói, Sở Diệp giống như giết Thánh Viện Thánh Tử.”
“Thánh Viện hẳn là sẽ không thiện bãi cam hưu.” Ngũ Hành tộc tại thượng cổ thời điểm, cùng Thánh Viện là đã giao thủ, cho nên
đối Thánh Viện cũng có nhất định hiểu biết.
“Này có lẽ là cái cơ hội tốt, Mộc tộc đi theo Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, nhưng phân không ít chỗ tốt.”
“Nguy hiểm vẫn là lớn một ít, trước nhìn xem đi.” Mộc hành tộc trưởng lão do dự một chút nói.
“Cao tiền lời tất nhiên cùng với cao nguy hiểm, tận dụng thời cơ a!” Hỏa Hành tộc trưởng lão nói.
……
Thiên Nhàn Đảo phụ cận, mấy cái Dược Tề Sư tụ ở bên nhau giao lưu.
Lâm Sơ Văn ngang trời xuất thế lúc sau, Dược Tề Sư hiệp hội uy tín đại đại hạ thấp, rất nhiều tuổi trẻ Hồn Sủng Sư, đều không có gia nhập Dược Tề Sư hiệp hội.
“Đây là Thăng Long dược tề đi, ta thấy đến điển tịch thượng viết,
dược tề thành hình thời điểm, giống như chính là như vậy.”
“Quả nhiên là Thiên cấp Dược Tề Sư đi.”

“Cái này sẽ không sai, nhìn dáng vẻ Lâm dược sư, hẳn là bằng thật bản lĩnh bắt được Hồn Tháp.”
“Nếu có thể bái Lâm dược sư vi sư thì tốt rồi.”
“Ngươi suy nghĩ cái gì đâu? Lâm dược sư người như vậy, có thể tùy tùy tiện tiện thu đồ đệ?”
“Thăng Long dược tề tác dụng là phụ trợ Hồn Vương tiến giai Hồn Hoàng, chúng ta Thiên Hải Vực là muốn xuất hiện Hoàng giai
Hồn Sủng Sư sao?”
Mấy cái tuổi trẻ trận pháp sư, khí thế ngất trời trò chuyện, bên cạnh còn có mấy cái Dược Tề Sư sắc mặt có chút khó coi, vài người lẫn nhau truyền âm giao lưu.
Powered by GliaStudio
close
“Sư huynh, Lâm Sơ Văn thật sự luyện chế ra Thiên cấp dược tề.”
“Chúng ta Dược Tề Sư hiệp hội trước kia cũng từng có Thiên cấp Dược Tề Sư.”
“Kia không đều là chuyện quá khứ sao?”
“Lâm Sơ Văn còn như vậy tuổi trẻ, về sau có thể luyện chế Thiên cấp dược tề chỉ sợ sẽ càng ngày càng nhiều.” Thật cho đến lúc này, bọn họ Dược Tề Sư hiệp hội địa vị, liền càng thêm xấu hổ a!
“……”
Mấy cái truyền âm thiếu niên, là Dược Tề Sư hiệp hội nhân tài mới xuất hiện, Dược Tề Sư hiệp hội tân tú, cái này thân phận ở mặt khác đảo nhỏ, có lẽ thực chịu người tôn kính, nhưng là, ở Thiên Nhàn Đảo cái này thân phận lại yêu cầu hảo hảo che giấu lên, miễn cho bị Lâm Sơ Văn người ủng hộ gõ buồn côn.
……
Cung Khiếu nhận thấy được Thăng Long dược tề hơi thở, mang theo Cung Thần tiến vào Thiên Hà hoa lâm.
“Sở thiếu, Lâm dược sư.” Cung Khiếu trịnh trọng hướng tới hai người hành lễ.
Lâm Sơ Văn hướng tới Cung Khiếu nhìn qua đi, “Cung trưởng lão
nghĩ kỹ rồi sao?”
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: “Nghĩ kỹ rồi, sinh tử có mệnh, ta

còn
là tưởng bác một bác."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Hảo, kia liền ký kết khế ước đi."
Cung Khiếu gật đầu, nói: "Hảo."
Một khi Cung Khiếu tiến giai Hoàng giai, Lâm Sơ Văn thật là có lo
lắng khống chế không được đối phương, lòng người khó dò, ký kết khế ước đối hai bên đều hảo.
Khế ước thực mau ký kết, dựa theo Cung Khiếu phía trước nói, thành công tắc hộ vệ hai người đến trong đó một người đến Hoàng giai, thất bại tắc chuyển nhượng toàn bộ thân gia.
Khế ước ký kết hoàn thành, mấy người cũng không có chậm trễ, lập tức bắt đầu vì Cung Khiếu tiến giai Hoàng giai làm chuẩn bị.
Thánh Viện Hồn Sủng Sư không biết khi nào giá lâm, bọn họ bên
này có thể nhiều ra một cái Hoàng giai, đối ứng nối tiếp xuống dưới cục diện có lợi thật lớn.
"Giống như Cung Khiếu cùng Cung Thần đi vào."
"Thiên Hà hoa lâm phòng hộ đại trận, chi đi lên."
"Kinh Chập Long, Bạch Hổ đều ra tới."
"……"
Vì bảo đảm Cung Khiếu tiến giai không bị quấy rầy, Sở Diệp cùng
Lâm Sơ Văn thả ra Bạch Hổ, Truy Phong, Đoạt Thiên, Tuyết Bảo đóng giữ tứ phương.
Thiên Hà hoa lâm chung quanh chiếm cứ không ít Hồn Sủng Sư, vốn dĩ, Lâm Sơ Văn luyện chế ra Thiên cấp dược tề, mấy cái Hồn Sủng Sư còn tưởng chúc mừng một tiếng, kết quả, Thiên cấp dược tề thành hình dị tượng vừa mới kết thúc, Thiên Hà hoa lâm
liền tiến vào tối cao cảnh giới trạng thái, thấy thế nào đều có chút
không quá tầm thường.
Thiên Hà hoa lâm dị động hấp dẫn không ít người lực chú ý, một ít người đoán được sắp phát sinh sự tình, một đám nhìn không chớp mắt nhìn Thiên Hà hoa lâm phương hướng, nín thở chờ

đợi.
……
Lâm Sơ Văn phía trước một lò ra bốn chi Thăng Long dược tề, phân Cung Khiếu hai chi, chính mình để lại hai chi.
Cung Khiếu thu dược tề, đem dược tề cho một bên Thương Long,
Thương Long lập tức dùng đi xuống.
Thăng Long dược tề vừa vào khẩu, Thương Long trên người long
uy, đột nhiên tràn đầy vài phần.
"Dược tề tác dụng thực không tồi a!" Sở Diệp cảm thụ được Thương Long trên người hơi thở nói.
"Không ngừng là bởi vì Thăng Long dược tề duyên cớ." Cung Khiếu Thương Long phía trước dùng Long Phượng Quả, không có hoàn toàn tiêu hóa, lần này Thăng Long dược tề ngoài ý muốn
đem Long Phượng Quả hiệu quả thôi hóa mở ra.
Hắc quạ đen thả ra tế đỉnh, chuẩn đừng bắt đầu hiến tế.
Hiến tế dùng hải thú là Cung Khiếu chính mình săn, Cung Khiếu
cũng là phí không nhỏ tâm, tổng cộng bảy đầu Vương giai hải thú,
hai đầu Vương giai Bát giai, năm đầu Vương giai Thất giai, số lượng không tính thiếu.
Thúy Vũ sống ở ở chi đầu, chải vuốt chính mình lông chim.
Cung Khiếu phất tay, thả ra hơn ba mươi điều linh mạch.
Hơn ba mươi điều linh mạch, một chút bị thả ra, hoa lâm bên trong linh khí trong khoảnh khắc lên rồi không ít.
Sở Diệp nhìn đến Cung Khiếu thả ra linh mạch, có chút khiếp sợ nói: "Này đó……"
Cung Khiếu hít sâu một hơi, nói: "Ta gần nhất gom góp, thời gian
có chút hấp tấp, chỉ có nhiều như vậy, hy vọng đủ dùng."
Sở Diệp cười cười, nói: "Vậy là đủ rồi."
Linh mạch phẩm chất có hảo phân biệt, Cung Khiếu này sẽ thả ra

linh mạch, phẩm chất đều không tồi, một cái liền để được với mấy
điều cần cỗi linh mạch.
Nhiều như vậy linh mạch, chẳng những là đủ rồi, hẳn là còn có thể nhiều ra không ít, nhiều đến linh mạch, lúc sau hẳn là đều tiện
nghi Thúy Vũ.
Sở Diệp nhìn Cung Khiếu, thầm nghĩ: Hắn có chút xem thường Cung Khiếu tài lực, bất quá, này cũng bình thường, hắn tiến giai Vương giai không mấy năm, Cung Khiếu tiến giai Vương giai nhưng đã mấy trăm năm.
Cung Khiếu lấy ra phía trước phân đến Hồn Hoàng tinh hạch, Hồn Hoàng tinh hạch bên trong lực lượng nhanh chóng bị rút ra ra tới, chảy vào Thương Long trong cơ thể, Thương Long hấp thu
tinh hạch bên trong lực lượng, trên người hơi thở bay nhanh bay
lên.
Mộc Tiên Điểu bắt đầu đại lượng rút ra linh mạch bên trong linh lực, linh mạch bên trong đại lượng linh lực bị rút ra ra tới.
Thiên Hà hoa lâm bên trong linh lực sền sệt vô cùng, toàn bộ hoa
lâm bên trong đều tràn ngập linh khí sương mù dày đặc.
“Hảo nồng đậm linh khí a!” Thiên Hà hoa lâm bên trong linh khí quá nồng đậm, có một ít linh khí tiết lộ ra tới.
Tiết lộ linh khí không nhiều lắm, bất quá, này đó linh khí, đối với
một ít thực lực tương đối thấp Hồn Sủng Sư mà nói, cũng có không nhỏ chỗ tốt.
“Thiên Hà hoa lâm bên kia, linh khí hảo nồng đậm a!”
“Này sẽ ở Thiên Hà hoa lâm bên trong tu luyện, một ngày hẳn là để được với địa phương khác một năm.”
“Nếu, ta hiện tại có thể tiến Thiên Hà hoa lâm thì tốt rồi.”
“Hiện tại tiến Thiên Hà hoa lâm, ngươi tưởng bị long uy áp thành
mảnh vỡ sao?” Sở Diệp trận pháp ngăn cách đại bộ phận linh khí

ngoại dật, đồng dạng cũng ngăn cách long uy ngoại dật.
“……”

Chương 359: Chương 359

Thiên Hà hoa lâm chung quanh, quay chung quanh đông đảo Hồn
Sủng Sư.
“Tuyết Vương tới?” Đường Thiên Túng cười cười nói.
“Đường đạo hữu cũng tới.”
Đường Thiên Túng gật gật đầu, nói: “Cung đạo hữu tiến giai Hoàng giai, ta tổng muốn đến xem.”
“Chúng ta Thiên Hải Vực chính là thật lâu không có xuất hiện Hồn
Hoàng, một khi Cung trưởng lão thành công, cũng coi như là cho
đại gia chỉ một cái một phương hướng.” Tuyết Dương cười cười nói.
Đường Thiên Túng gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Tuyết Dương gần nhất thực lực tiến bộ cũng thực mau, đã là Hồn
Vương Bát giai.
Hồn Vương tu luyện cơ duyên cùng tài nguyên vẫn là rất quan trọng, Tuyết Dương dùng phần ăn, lại được Hồn Hoàng một bộ phận di sản, cơ duyên không tồi, tốc độ tu luyện không chậm.
Đường Thiên Túng liền phải kém một ít, chỉ có Hồn Vương Thất giai.
“Không biết có thể hay không thành.” Tuyết Dương nhìn Thiên Hà
hoa lâm phương hướng, thần sắc mạc danh.
Đường Thiên Túng hít sâu một hơi, nói: “Hy vọng có thể đi.”
Tuyết Dương híp mắt mắt, nói: “Nghe nói, Cung Khiếu từ Mộc tộc

nơi đó thay đổi không ít Sinh Cơ Linh Dịch?”
Đường Thiên Túng gật gật đầu, nói: “Hình như là, kia chính là thứ
tốt a!”
Đường Thiên Túng so Cung Khiếu tuổi trẻ nhiều, nhưng tuổi cũng
không tính quá nhỏ, đối sinh cơ linh dịch cũng có không nhỏ khát
cầu.
Tuyết Dương tính toán nói: “Nếu là gặp được Mộc tộc người, có lẽ có thể cùng đối phương đổi một ít.”
Đường Thiên Túng tả hữu nhìn xung quanh một chút, nói: “Tuyết
đạo hữu cảm thấy Mộc tộc người có tới không?”
Tuyết Dương gật gật đầu, nói: “Hẳn là tới đi, chỉ là không biết tránh ở nơi nào.”
Mộc tộc có thể ký sinh với cỏ cây, tới vô ảnh, đi vô tung, nếu là Mộc tộc tưởng che giấu tung tích, là rất khó phát hiện.
Đường Thiên Túng gật gật đầu, nói: “Ta tưởng cũng là tới.”
Phía trước tham dự đại chiến người giữa, trừ bỏ Cung Khiếu, liền
thuộc Mộc tộc vị kia Liễu lão nhất tiếp cận Hoàng giai, hiện giờ Sở
Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở trợ giúp Cung Khiếu tiến giai, Mộc tộc hẳn là sẽ đến thăm thăm tình huống.
Hắc quạ đen hiến tế bắt đầu phát huy hiệu dụng, đại lượng khí vận đám mây tụ tập ở Thiên Hà hoa lâm trên không tụ tập.
“Khí vận đám mây, không ít a!” Tuyết Dương nói.
Đường Thiên Túng gật gật đầu, nói: “Cung Khiếu trưởng lão trong
khoảng thời gian này thu hoạch vẫn là không tồi.”
Cung Khiếu trong khoảng thời gian này, vẫn luôn ở săn giết hải thú, Đường Thiên Túng còn đi giúp quá vội.
Tuyết Dương hít sâu một hơi, nói: “Cái này khí vận đám mây tuy rằng nhiều, nhưng là, phẩm chất so với phía trước hiến tế kia chỉ

Du Thiên Côn Bằng vẫn là kém một ít."
Đường Thiên Túng nhìn Tuyết Dương liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Tuyết Dương nói này không phải vô nghĩa sao? Hoàng giai yêu thú cũng không phải là tùy tùy tiện tiện Vương giai hải thú có
thể so nghĩ. Nếu chất lượng so ra kém, cũng chỉ có dựa số lượng bổ thượng.
"Tuyết đạo hữu, cũng có thể chuẩn bị một ít Vương giai hậu kỳ Hồn Sủng." Đường Thiên Túng nói.
Tuyết Dương cười cười, nói: "Hiện tại nói cái này còn quá sớm."
Đường Thiên Túng lắc lắc đầu, nói: "Không còn sớm, có thể tính toán đi lên."
Đường Thiên Túng thầm nghĩ: Nếu là Cung Khiếu có thể thành công tiến giai, kia Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tiến giai Hoàng giai, nói vậy cũng là chuyện sớm hay muộn.
Một khi Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tiến giai, kia về sau, bọn họ này đó Vương giai hậu kỳ Hồn Sủng Sư, đối Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn chỉ sợ cũng khởi không bao nhiêu tác dụng.
Tuyết Dương nghe vậy, nheo lại đôi mắt, như suy tư gì.
Thiên Hải Vực đã thật lâu không xuất hiện Hồn Hoàng, việc này Tuyết Dương phía trước cũng không quá dám tưởng, bất quá hiện tại Tuyết Dương cảm thấy xác thật có thể ngẫm lại, nếu muốn tiến giai Hồn Hoàng, phải bắt khẩn trước mắt cơ hội, nếu không, một khi rơi xuống, sau này lại tưởng thỉnh Sở Diệp, Lâm Sơ Văn ra tay, chỉ sợ cũng không dễ dàng.
"Trên thực tế, ta nghe nói một ít tin tức." Đường Thiên Túng nói.
Tuyết Dương nhìn Đường Thiên Túng liếc mắt một cái, nói: "Cái gì tin tức?"
"Phong Tầm giống như không quá an phận, hắn giống như chuẩn
bị tiếp tục tiếp dẫn Thánh Viện bên kia người."
Tuyết Dương có chút khó hiểu nói: "Phong Tầm gia hỏa này là nghĩ như thế nào, phía trước lâm trận bỏ chạy, thật muốn lại nói tiếp, Cổ Hùng chết cùng hắn cũng có chút quan hệ, hắn sẽ không

sợ Thánh Viện bên kia người lại đây, trị hắn thất trách chi tội?”
Đường Thiên Túng lắc lắc đầu, nói: “Không biết, Phong Tầm có thể là muốn mượn Thánh Viện bên kia người, tới giúp hắn thực nghiệm Thánh Viện cùng Thiên Hải Vực không gian thông đạo.”
Tuyết Dương đột nhiên trừng lớn mắt, hít sâu một hơi, nói: “Không phải không có khả năng……”
Một ít thích chuyên nghiên thuật thuật trận pháp sư, Dược Tề Sư,
thực dễ dàng tẩu hỏa nhập ma biến thành kẻ điên, Phong Tầm khả năng chính là một trong số đó.
……
Một cái thật lớn tinh hình đồ án chiếu rọi hư không, hấp dẫn mọi
người chú ý.
“Đó là cái gì?” Tuyết Dương nhìn lập loè ngũ sắc ánh sáng đồ án hỏi.
Đường Thiên Túng lắc lắc đầu, nói: “Không rõ ràng lắm.”
Cung Khiếu lần này tiến giai Hoàng giai, đại thể dùng thủ đoạn, vẫn là phía trước Lâm Sơ Văn dùng tiến giai phần ăn, bất quá, xem như phần ăn thăng cấp mà thôi, nhưng là, hoa lâm bên trong
đột nhiên xuất hiện sao năm cánh trận, lại là hai người không có
gặp qua.
“Phần ăn nội, lại tân bỏ thêm thứ gì sao?” Tuyết Dương nói thầm
nói.
Đường Thiên Túng gật gật đầu, nói: “Có khả năng!”
“Kia chỉ sợ là Ngũ Hành Quy Nguyên Trận.” Công Tôn Thắng đi ra
nói.
“Ngũ Hành Quy Nguyên Trận sao?” Tuyết Dương hướng tới Công
Tôn Thắng nhìn qua đi nói.
Ngũ Hành Quy Nguyên Trận là Ngũ Hành tộc sáng chế, có thể

rút
ra ngũ hành chi lực, rèn luyện Hồn Sủng Sư thân thể, cũng có thể
trợ giúp khai thông Hồn Sủng Sư trong cơ thể ngũ hành linh lực, gia tăng tiến giai xác suất.
Ngũ Hành Hoàng tộc năm đó không thiếu sử dụng trận pháp này
tiến giai, bất quá, Ngũ Hành tộc lánh đời lúc sau, này trận pháp đã hồi lâu không có hiện thế.
Powered by GliaStudio
close
Theo Đường Thiên Túng biết, Ngũ Hành tộc trước đó không lâu giống như tiến đến bái phỏng Sở Diệp.
Nếu là Ngũ Hành Quy Nguyên Trận nói, chẳng lẽ là gần mấy ngày
bố trí, nếu là như thế, này bày trận hiệu suất không khỏi cũng quá
cao một ít.
Tuyết Dương hướng tới Công Tôn Thắng nhìn thoáng qua, cười cười, hỏi: "Là Công Tôn đạo hữu a! Sao ngươi lại tới đây?"
Công Tôn Thắng cười cười, nói: "Nghe nói Cung đạo hữu phải tiến giai Hoàng giai, ta đến xem, chúng ta Thiên Hải Vực, đã hồi lâu không xuất hiện như vậy việc trọng đại."
Tuyết Dương cười cười, nói: "Đúng vậy! Xác thật đã lâu."
"Ngũ Hành Quy Nguyên Trận, là Ngũ Hành tộc bố trí sao?" Tuyết
Dương nói.
Công Tôn Thắng cười cười, nói: "Theo ta được biết, Ngũ Hành tộc đã không có bố trí Ngũ Hành Quy Nguyên Trận năng lực, cái này trận pháp có thể là Sở Diệp bố trí."
Tuyết Dương cười cười, nói: "Ngũ Hành tộc bố trí không ra Ngũ Hành Quy Nguyên Trận sao? Công Tôn đạo hữu, nơi nào được đến tin tức?"
Ngũ Hành Quy Nguyên Trận chính là Thiên cấp pháp trận a! Ngũ
Hành tộc mấy ngày hôm trước mới đến thấy Sở Diệp, Sở Diệp

liền tính bắt được trận pháp đồ phổ, tiếp xúc đồ phổ thời gian, cũng sẽ không quá dài, giống như có chút không quá khả năng.
“Tinh tộc lộ ra, Tinh tộc nói, Ngũ Hành tộc hoàng tộc đã trôi đi nhiều năm, bố trí không ra Ngũ Hành Quy Nguyên Trận.” Công Tôn Thắng nói.
Tuyết Dương: “……” Nếu là Tinh tộc nói, kia mức độ đáng tin vẫn
là rất cao.
Ngũ Hành tộc muốn lấy Ngũ Hành Quy Nguyên Trận, đổi lấy Hỏa
Hành, Thủy Hành dược tề chờ đơn thuộc tính dược tề.
Lâm Sơ Văn đơn giản đem người giữ lại, giáo thụ Sở Diệp bố trí Ngũ Hành Quy Nguyên Trận.
Trên thực tế, Ngũ Hành tộc bố trí Ngũ Hành Quy Nguyên Trận đại
bộ phận bước đi, vẫn là rất quen thuộc, chỉ là Ngũ Hành Quy Nguyên Trận cuối cùng một bước, yêu cầu lấy khổng lồ linh hồn lực, dung hợp ngũ hành chi lực, kích hoạt trận pháp, này một bước những người này làm không được.
Ngũ Hành tộc người nguyên bản chỉ là bán Lâm Sơ Văn cái này Thiên cấp Dược Tề Sư một cái mặt mũi, như thế nào cũng chưa nghĩ đến, Sở Diệp thật sự đem trận pháp bố trí ra tới.
“Rống……” Rồng ngâm thanh ở không trung bên trong quanh quẩn, không trung bên trong, phong vân biến sắc, đại lượng lôi điện hội tụ mà đến.
Đường Thiên Túng nhìn không trung, nói: “Thoạt nhìn, Hoàng giai
lôi kiếp tới rồi.”
Tuyết Dương híp mắt mắt, nói: “Thương Long tiến giai hẳn là không là vấn đề.”
Cung Khiếu Thương Long long phẩm vẫn là không tồi, tương đối
phiền toái chính là, Thương Long tiến giai Hoàng giai, sẽ có đại lượng lực lượng truyền vào Cung Khiếu thân thể bên trong, Cung
Khiếu có thể hay không khiêng quá cổ lực lượng này.

Cung Khiếu tuổi tác quá lớn, kinh mạch đều có chút lão hoá, nếu là dựa theo nguyên lai tình huống, Cung Khiếu hẳn là sẽ ở Thương Long tiến giai trong nháy mắt, huyết mạch bạo liệt mà chết.
Hoa lâm bên trong, đại lượng linh lực toàn bộ chảy vào Cung Khiếu trong cơ thể, Cung Khiếu thân thể nhanh chóng phồng lên
lên, như là cái tràn ngập khí khí cầu, cả người kinh mạch một chút biến thô không ít.
Sở Diệp hướng tới Kinh Chập Long nhìn thoáng qua, nói: “Trì trệ chi thuật.”
Kinh Chập Long đối với Cung Khiếu thi triển thời gian trì hoãn chi
thuật, linh khí chảy vào Cung Khiếu trong cơ thể tốc độ một chút
biến chậm, Cung Khiếu thân thể phồng lên tốc độ, cũng biến hoãn
rất nhiều.
Sở Diệp nhanh chóng khởi động Ngũ Hành Quy Nguyên Trận, trợ
giúp Cung Khiếu khai thông trong cơ thể linh lực.
Cung Khiếu trong cơ thể khổng lồ linh lực, ở Ngũ Hành Quy Nguyên Trận khai thông dưới, nhanh chóng bị luyện hóa.
Ngũ hành đại trận nhanh chóng lưu chuyển, Cung Khiếu thân thể
chậm rãi khô quắt xuống dưới, dần dần khôi phục bình thường.
Ngũ Hành tộc vài người nhìn ngũ hành đại trận phương hướng, có chút kích động.
“Đại trận lưu chuyển không có vấn đề.”
“Thật sự bố trí thành công a!”
“Không nghĩ tới, Sở Diệp cư nhiên thật sự làm được.”
“Sở Diệp trên người cái kia la bàn, hẳn là trận pháp chí bảo.”
……
Ngũ hành đại trận chủ thể bộ phận đều là Ngũ Hành tộc bố trí, bất
quá, trung tâm khu vực lại là từ Sở Diệp thao đao.

Mấy cái Ngũ Hành tộc trưởng lão ở bắt được Lâm Sơ Văn cấp thù lao lúc sau, cũng không có trước tiên rời đi, cũng là chuẩn bị quan sát một chút ngũ hành đại trận vận hành tình huống.
Ngũ hành đại trận trung tâm khu vực, năm đó đều là từ Ngũ Hành
tộc hoàng tộc bố trí.
Mấy năm nay, Ngũ Hành tộc vẫn luôn đều tưởng phục hồi như cũ
ngũ hành đại trận, nhưng đều không có thành công, Ngũ Hành tộc không nghĩ tới, ngũ hành đại trận cư nhiên liền như vậy đột nhiên thành công bị bố trí ra tới.
“Sở Diệp trận pháp trình độ, chẳng lẽ đến Thiên cấp?” Hỏa Hành tộc trưởng lão nói.
“Sở Diệp là Thiên cấp trận pháp sư cũng không kỳ quái a! Lâm Sơ Văn là Thiên cấp Dược Tề Sư a! Chỉ có Thiên cấp trận pháp sư mới miễn cho xứng đôi Thiên cấp Dược Tề Sư đi.” Thủy Hành tộc trưởng lão nói.
Kim hành tộc tộc trưởng nói: “Là cái này lý do.”
……
Cung Khiếu trên người hơi thở không ngừng dâng lên, rốt cuộc phá tan gông cùm xiềng xích, thuận lợi đột phá.
Cung Khiếu một đột phá thành công, khuôn mặt nháy mắt biến tuổi trẻ rất nhiều.
Thương Long tràn đầy hưng phấn ở không trung bên trong xoay quanh, tùy ý phóng thích trên người uy áp.
Chân long uy áp uy chấn tứ hải, nháy mắt trấn trụ Thiên Nhàn Đảo mấy chục cái Vương giai tu sĩ.
“Hoàng giai! Nhiều năm trôi qua, chúng ta Thiên Hải Vực rốt cuộc
lại xuất hiện Hoàng giai tu sĩ.”
“Cung Khiếu có thể tiến giai, vẫn là bởi vì phần ăn đi.”
“Hẳn là đi, bất quá, Cung Khiếu dùng phần ăn, không quá giống nhau.” Vì Cung Khiếu tiến giai, dùng hết mấy chục điều linh mạch,
hiến tế số chỉ Vương giai hậu kỳ yêu thú, lại dùng Thiên cấp dược

tề, Thiên cấp trận pháp, giá cả khẳng định là cùng phía trước không giống nhau.
“Gia gia, Cung trưởng lão thật sự tiến giai, chúng ta hiện tại làm sao bây giờ a! Gia gia, ngươi muốn hay không phía trước, Cung trưởng lão chuyển nhượng cho ngươi địa bàn nhường ra tới a!” Chu Hằng hỏi.
Chu Nguyên hít sâu một hơi, nói: “Rồi nói sau.” Cung Khiếu tiến giai Hồn Hoàng, sợ là chướng mắt bọn họ Hải Long Cung này địa
bàn. “Cung Khiếu gia hỏa này, như thế nào tốt như vậy mệnh.” Rõ ràng mấy năm trước, đều nói hắn muốn chết, Hải Long Cung không biết bao nhiêu người đếm trên đầu ngón tay, tính Cung Khiếu còn có bao nhiêu nhật tử, cái này hảo, Cung Khiếu một chút tiến giai Hoàng giai, Hải Long Cung ai đã chết, gia hỏa này cũng sẽ không chết.

Chương 360: Chương 360

Cung Khiếu thành công tiến giai, dẫn tới tứ hải ồ lên.
Thiên Hải Vực nhiều năm không có Hoàng giai tu sĩ ra đời, thật vất vả ra đời một cái, tức khắc dẫn tới tứ phương chấn động.
Cung Khiếu tiến giai, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tên, lại so với Cung Khiếu truyền xa hơn.
“Làm sao vậy? Sắc mặt như vậy kỳ quái?” Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn hỏi.
Lâm Sơ Văn sắc mặt cổ quái nói: “Công Tôn Thắng tìm Ô Ô, lộ ra nói, Thánh Viện bên kia chỉ sợ sắp có người lại đây, căn cứ không
gian trùng động truyền đến động tĩnh, lần này lại đây Hồn Hoàng
chỉ sợ có ba cái.”
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói: “Ba cái Hồn Hoàng sao? Hắn còn dám tới mật báo?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Ta cũng thực ngoài ý muốn a!”
“Trước có Tuyên Đình, sau có Công Tôn Thắng, trận pháp sư hiệp hội đây là bị thấu thành cái sàng a!” Sở Diệp nói thầm nói.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Này cũng coi như là chuyện tốt.”
Sở Diệp bất đắc dĩ cười cười, nói: “Đại khái đi.” Nhìn dáng vẻ, trận pháp sư hiệp hội người, thực xem trọng bọn họ sao?
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Mặc Nắm đâu, hắn bên kia có hay không cái gì tin tức?”
“Mặc Nắm vẫn luôn đi theo Tuyên Đình đâu, đại khái xác định kia
nói tân thông đạo vị trí.”
Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, nói: “Một khi đã như vậy, kia có thể chuẩn bị động thủ……”

Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Việc này không nên chậm trễ, chuẩn bị một chút liền lên đường đi, Mộc tộc bên kia vẫn luôn đang hỏi, khi
nào yêu cầu lần thứ hai ra tay."
Lâm Sơ Văn có chút ngoài ý muốn nói: "Mộc tộc như vậy tích cực a!"
"Mộc tộc đại khái là tưởng đem Liễu lão đẩy đến Hoàng giai."
Cung Khiếu xem như khai một cái hảo đầu, những người khác hẳn là đều có chút ý tưởng.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Hẳn là như thế."
Hiện giờ Liễu Thụ Yêu vô pháp thời gian dài rời đi Mộc tộc bí cảnh, hạn chế quá lớn, Mộc tộc hiện tại tuy rằng vui sướng hướng vinh, kỳ thật cũng nguy ngập nguy cơ, một khi Liễu Thụ Yêu xảy ra chuyện, chỉ dựa Mộc Vũ cùng Mộc Hành sợ là giữ không nổi Mộc tộc, rốt cuộc Mộc tộc đối Hồn Sủng Sư lực hấp dẫn quá lớn.
Ngoại giới tựa hồ có đồn đãi nói, đem Mộc tộc hầm canh, có thể trì hoãn thọ nguyên, cũng không biết bao nhiêu người đối với Mộc
tộc như hổ rình mồi.
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: "Đại gia ý chí chiến đấu cao, đó là chuyện tốt, lần này chặn giết có thể đem Ngũ Hành tộc tính thượng."
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: "Ngũ Hành tộc? Ngũ Hành tộc trưởng lão tìm ngươi nói cái gì sao?"
"Ngũ Hành tộc Ngũ Hành tộc trừ bỏ một bộ Ngũ Hành Quy Nguyên Trận, còn có một bộ Ngũ Hành Giảo Sát Trận, quy nguyên trận có thể sử dụng tới phụ trợ tiến giai, Ngũ Hành Giảo Sát Trận có thể sử dụng tới diệt địch, Ngũ Hành Giảo Sát Trận cùng Ngũ Hành Quy Nguyên Trận một mạch cùng nguyên, bố trí
lên, khó khăn không sai biệt lắm, dựa theo Mộc tộc cách nói, một
khi bố trí xuất trận pháp, bọn họ Mộc tộc năm cái trưởng lão, có thể liên thủ chống đỡ Hoàng giai." Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Nghe tới không tồi."

Nếu, lại đây Hoàng giai thật sự có ba cái, liền tính Cung Khiếu tiến giai Hoàng giai, bọn họ như cũ có chút nhân thủ nghiêm trọng
không đủ, Ngũ Hành tộc nếu đúng vậy có thể hỗ trợ kiềm chế một
cái Hoàng giai, hẳn là có thể giảm bớt bọn họ không nhỏ áp lực.
Sở Diệp có chút vội vàng nói: "Cung Khiếu bên kia hẳn là không sai biệt lắm, chuẩn bị một chút, liền có thể xuất phát."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Hảo."
……
Thiên Xảo Đảo.
"Truyền tống thông đạo bên kia có phản ứng, Thánh Viện bên kia
hẳn là có người ở thử thông đạo ổn định tính, như vậy đi xuống lập tức sẽ có người lại đây." Lâm Mộng Dung đi vào phòng nói.
Mộ Lăng Thiên nhìn Lâm Mộng Dung liếc mắt một cái, sắc mặt căng chặt nói: "Ta vừa mới được đến tin tức, Cung Khiếu tiến giai
Hồn Hoàng."
Lâm Mộng Dung cau mày, nói: "Cung Khiếu tiến giai? Như thế nào sẽ? Thiên Hải Vực bên này, tu luyện hoàn cảnh như vậy lạc hậu, còn có thể tiến giai Hồn Hoàng?"
Theo nàng biết, Cung Khiếu thọ nguyên đã rất cao, Vương giai Hồn Sủng Sư thọ 500, giống nhau vượt qua 400 tuổi, tiến giai thành công xác suất liền sẽ đại đại hạ thấp.
Thánh Viện bên kia vượt qua 400 tuổi tiến giai người không phải
không có, nhưng liền như vậy ít ỏi mấy cái, có thể tiến giai, không
có chỗ nào mà không phải là có đại cơ duyên giả.
"Tình hình chung dưới, xác thật không hề khả năng." Mộ Lăng Thiên nói.
Lần này Cung Khiếu tiến giai Hoàng giai càng nhiều bị nghị luận
lại là Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, nếu không phải hai người to lớn tương trợ, Cung Khiếu tiến giai không hề phần thắng.

Nghe nói, Cung Khiếu lần này tiến giai, dùng Thiên cấp dược tề, Hoàng giai tinh hạch, Mộc Tiên Điểu rút ra mấy chục điều linh mạch tiến hành linh khí rót thể, Thiên Vận Quạ lại hiến tế số chỉ Vương giai hậu kỳ hải thú, đủ loại nguyên nhân thêm lên, mới tạo
thành Cung Khiếu tiến giai.
Thánh Viện bên kia Vương giai tu sĩ tiến giai, phần lớn cũng không có như vậy ưu việt điều kiện.
Mộ Lăng Thiên quay đầu nhìn Lâm Mộng Dung liếc mắt một cái, nói: "Bên kia sẽ có bao nhiêu cái Hồn Hoàng lại đây a!"
Lâm Mộng Dung cau mày, nói: "Đại khái ba cái." Lâm Mộng Dung
cảm giác được, Truyền Tống Trận bên kia có Hồn Sủng Sư ở thử thông đạo ổn định tính.
Mộ Lăng Thiên hít sâu một hơi, nói: "Ba cái sao? Nhìn dáng vẻ Thánh Viện bên kia hạ vốn gốc."
Lâm Mộng Dung gật gật đầu, nói: "Cổ Chước Nhật dù sao cũng là Thánh Tử, địa vị vẫn là rất cao."
Mộ Lăng Thiên hít sâu một hơi, châm chước nói: "Chỉ sợ không chỉ như vậy."
Lâm Mộng Dung nhìn Mộ Lăng Thiên ngưng trọng biểu tình, cảm
thấy Mộ Lăng Thiên giống như lời nói có ẩn ý nói: "Ngươi muốn nói cái gì đâu."
"Cổ Chước Nhật trên người có phải hay không mang theo Thông Thiên Bí Lệnh?" Mộ Lăng Thiên nói thầm nói.
Lâm Mộng Dung nghe vậy, sắc mặt đột nhiên thay đổi.
Thông Thiên Mật Lệnh có thể đi thông một cái truyền thuyết nơi,
giá trị phi thường cao.
Trung Ương đại lục mấy cái đại gia tộc quật khởi đều cùng Thông
Thiên Mật Lệnh có quan hệ, Cổ gia sở dĩ có thể phát triển đến bây giờ nông nỗi, nghe nói cũng là vì tiến vào Thông Thiên bí cảnh, ở trong đó tìm được rồi rất nhiều tài nguyên.
"Không nên a! Thông Thiên Mật Lệnh hẳn là lại Cổ gia đại

trưởng
lão bảo tồn.” Cổ Chước Nhật tuy rằng là Cổ gia thiên tài, nhưng là, luận tư lịch so với Cổ gia đại trưởng lão vẫn là kém không ít.
Mộ Lăng Thiên híp mắt mắt, nói: “Chỉ sợ là ta nghĩ nhiều.”
Nếu là kia đồ vật dừng ở Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp trên tay, kia kia hai tên gia hỏa đã có thể đắc ý, bất quá, lời nói lại nói trở về, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn sống ở ở Thiên Hải Vực như vậy cái tiểu địa phương, chỉ sợ liên thông thiên mật lệnh tác dụng cũng không biết.
……
Thánh Viện.
Powered by GliaStudio
close
“Cổ gia bên kia an bài Hồn Hoàng đi Thiên Hải Vực sự tình, tiến hành thế nào?” Phượng Khuynh Thành tùy ý hỏi.
Ngọc Diệu Lăng chán đến chết nói: “Nghe nói, đã tuyển định đi trước Hồn Hoàng, Cổ Trọng Minh, Cổ Nguyên, Chu Đỉnh Nguyên trưởng lão.”
“Ba cái Hồn Hoàng? Nhìn dáng vẻ, Cổ Hùng chết có chút đem Cổ gia người cấp dọa tới rồi a! Đi Thiên Hải Vực kia man di nơi, cư nhiên muốn xuất động ba cái Hồn Hoàng, quả thực là sát gà dùng
tể ngưu đao.” Cố Phán Yên tràn đầy trào phúng nói.
Phượng Khuynh Thành cười cười, nói: “Đại khái là tưởng bảo đảm vạn vô nhất thất đi, này Cổ Chước Nhật cùng Cổ Hùng đã chết, lần này Cổ gia có thể nói là danh dự quét rác, vạn nhất lại ra
cái gì đường rẽ, Cổ gia chỉ sợ cũng nguy hiểm.”
Cổ gia thực lực cường hãn, chiếm cứ không ít tài nguyên phong phú bí cảnh, chiếm trước không ít phong phú khoáng sản, đã có không ít thế lực bất mãn Cổ gia kiêu ngạo hành vi, mắt thèm Cổ gia phong phú tài nguyên.
Cổ gia tựa như một đầu lão hổ, vẫn luôn uy phong lẫm lẫm, kinh sợ tứ phương còn hảo thuyết, nếu là lộ ra mệt mỏi, nói không chừng sẽ đưa tới bầy sói hoàn hầu.
“Cổ gia cư nhiên muốn xuất động hai cái dòng chính Hoàng giai,

bọn họ cũng không sợ truyền tống thông đạo xảy ra vấn đề, ngưng lại ở Thiên Hải Vực cũng chưa về sao?" Ngọc Diệu Lăng nói.
Cố Phán Yên híp mắt mắt, nói: "Cổ gia giống như đối cấp Cổ Chước Nhật báo thù chuyện này thập phần kiên trì, nếu không phải Cổ gia hiện tại nhân thủ không đủ, sợ là sẽ xuất động ba cái Cổ gia tộc lão."
"Chu trưởng lão như thế nào trộn lẫn đi vào a!" Cố Phán Yên nói.
"Cổ Chước Nhật dù sao cũng là hắn đồ đệ sao." Ngọc Diệu Lăng nói.
Cố Phán Yên híp mắt mắt, nói: "Cổ Chước Nhật nhưng không thế nào đem Chu trưởng lão đương sư phụ a!"
Chu Đỉnh Nguyên là Thánh Viện phân phối cấp Cổ Chước Nhật đạo sư, Cổ Chước Nhật có mấy cái đạo sư, Chu Đỉnh Nguyên chỉ là một trong số đó, Cổ Chước Nhật tự cao thân phận, cũng không
như thế nào đem Chu Đỉnh Nguyên để vào mắt.
"Ba cái Hồn Hoàng, không biết, cái kia sát Cổ Chước Nhật hung thủ, lần này cần như thế nào ứng đối." Ngọc Diệu Lăng nói.
Cố Phán Yên lắc lắc đầu, nói: "Lần này người nọ sợ là chết chắc rồi, đáng tiếc……"
"Ta xem việc này không đơn giản như vậy." Phượng Khuynh Thành nói.
Cố Phán Yên nhìn Phượng Khuynh Thành có chút nghi hoặc nói:
"Phượng sư tỷ, là cảm thấy Cổ gia này một hàng sẽ không thế nào thuận lợi sao?"
Phượng Khuynh Thành cười cười, hàm hồ nói: "Này không phải chúng ta muốn nhọc lòng, rửa mắt mong chờ đi."
"Lần này Cổ Trọng Nguyên cũng sẽ ra tay, Thiên Hải Vực bên kia Hồn Sủng Sư, sợ là muốn xui xẻo, dừng ở Cổ Trọng Nguyên trên tay, sợ là tự mình kết thúc đều là xa xỉ."
Cổ Trọng Nguyên khế ước một đầu Nhai Tí, đã chịu này ảnh hưởng, trả thù tâm phi thường nghiêm trọng, một đoạn thời gian
không giết người, liền sẽ cả người khó chịu, Cổ gia người đại

khái
cũng là sợ hắn áp lực lâu rồi không tốt, cho nên cố ý làm hắn quản lý Cổ gia hình đường.
Cổ Trọng Nguyên chưởng quản hình đường mấy năm nay, Cổ gia
hình đường bên trong tử vong nhân số là từ trước gấp ba.
Cổ Trọng Nguyên ác danh ngập trời, mấy năm nay, có chút Cổ gia tù binh, sợ dừng ở Cổ Trọng Nguyên trên tay sống không bằng chết, trực tiếp tự mình kết thúc.
Mấy năm trước, Cổ gia một cái tiểu bối bên ngoài nhìn trúng một
cái nữ tu, kia nữ tu không từ, Cổ gia kia tiểu bối liền đem kia nữ tu
cấp cường bạo, sau lại này nữ tu phụ thân trong cơn giận dữ, nhất thời kích động đem kia Cổ gia tiểu bối cấp bị thương nặng, kết quả, đưa tới họa sát thân, toàn bộ gia tộc đều huỷ diệt, kia nữ tu bị phế đi tu vi, quần áo bất chỉnh treo ở trên thành lâu thị chúng
bảy ngày, cuối cùng tự sát mà chết.
Năm đó chết bất quá là Cổ gia một cái chi thứ tiểu bối, mà Thiên Hải Vực chết chính là Cổ Chước Nhật cùng Cổ Hùng, Cổ Trọng Nguyên sợ là sẽ ở Thiên Hải Vực đại khai sát giới.
Cổ Trọng Nguyên hành sự không kiêng nể gì, trên tay nợ máu chồng chất, đã khiến cho rất nhiều người bất mãn, Cổ gia đem đối phương đưa đi Thiên Hải Vực, có lẽ cũng là tưởng họa thủy đông dẫn, làm Cổ Trọng Nguyên đi Thiên Hải Vực tai họa người.
Thiên Hải Vực loại này hoang dã nơi, chết người lại nhiều, hẳn là
cũng ảnh hưởng không đến Cổ gia, chỉ là lần này không biết sẽ liên lụy bao nhiêu người.
……
Thánh Viện địa giới trùng động thông đạo nhập khẩu.
“Thế nào?” Cổ Trọng Minh đám người đi tới lối vào hỏi.
Trùng động nhập khẩu bên kia, đứng mấy cái trận pháp sư, gần nhất hai ngày này, mấy cái trận pháp sư đều ở tăng ca thêm giờ củng cố truyền tống thông đạo.

Một cái trận pháp sư đi ra nói: “Đã không sai biệt lắm, không có gì
đặc thù tình huống nói, Truyền Tống Trận hẳn là ổn định, bất quá……”
Cổ Nguyên nhìn muốn nói lại thôi trận pháp sư, nói: “Bất quá cái gì? Có chuyện liền nói, ấp a ấp úng làm cái gì?”
Trận pháp sư có chút khó xử nói: “Nếu là truyền tống thông đạo bên kia Hồn Sủng Sư, cố ý công kích trùng động thông đạo, thông
đạo khả năng sẽ ra vấn đề.” Muốn củng cố không gian thông đạo không đơn giản, nhưng là, muốn phá hư liền đơn giản.
Cổ Nguyên nhìn trận pháp sư liếc mắt một cái, ngữ khí bất thiện nói: “Ngươi cảm thấy bọn họ sẽ cố ý phá hư thông đạo?”
Cầm đầu áo xám trận pháp sư hít sâu một hơi, nhìn chằm chằm Cổ Nguyên uy áp, nơm nớp lo sợ nói: “Cũng chưa chắc không có khả năng.”
Áo xám trận pháp sư thầm nghĩ: Thiên Hải Vực gia hỏa, liền Cổ Chước Nhật cùng Cổ Hùng đều giết, lá gan khẳng định là không nhỏ.
Cổ Nguyên híp mắt mắt, nói: “Yên tâm đi, ta đều có chủ trương.”
Cổ Nguyên hướng tới Cổ Đàm nhìn thoáng qua, nói: “Thế nào, có thể nhìn ra ta chuyến này khí vận sao?”
Cổ Đàm lắc lắc đầu, nói: “Nhìn không ra tới.”
Cổ Nguyên híp mắt mắt, nói: “Một chút đều nhìn không ra tới?”
Cổ Đàm lắc lắc đầu, sắc mặt có chút khó coi nói: “Như lọt vào trong sương mù, không thể nắm lấy.”
Cổ Đàm cau mày, nàng Bặc Miêu có thiên cơ miêu huyết mạch, huyết mạch thập phần chi cao, nói chung, rất ít xuất hiện loại tình
huống này.
Thông thường xuất hiện loại tình huống này, có hai loại khả năng,
một loại là đối phương trên tay có so nàng Bặc Miêu huyết mạch càng cao bói toán loại Hồn Sủng, đệ nhị loại tình huống là, đối phương trên tay khả năng có khí vận trấn vật, bởi vì khí vận trấn

vật che lấp, cho nên, thấy không rõ lắm. Trừ bỏ này hai loại khả năng, còn có mặt khác một loại không quá khả năng khả năng, dị
vực lai khách, mệnh số không ở này phương thiên địa trong vòng,
biến ảo vô thường.
Cổ Nguyên híp mắt mắt, nói: "Tính không ra sao? Kia liền tính."
Cổ Đàm vuốt Bặc Miêu đầu, trầm khuôn mặt, sâu kín nói: "Chuyến này, ngàn vạn phải cẩn thận một ít."
Cổ Đàm tuy rằng bói toán không ra Cổ Nguyên đám người mệnh đồ, nhưng trong lòng lại ẩn ẩn có loại dự cảm bất hảo.
Cổ Nguyên cười cười, nói: "Yên tâm đi, Thiên Hải Vực bên kia Hồn Hoàng ít ỏi, chúng ta chuyến này xuất động ba cái Hồn Hoàng, chẳng lẽ ngươi còn sợ ra cái gì ngoài ý muốn sao?"
Cổ Đàm nghe vậy, sắc mặt liền không có thư hoãn, "Chỉ mong là ta nhiều lo lắng."
Cổ Trọng Nguyên trầm khuôn mặt, cười lạnh một chút, nói: "Yên
tâm, Thiên Hải Vực loại địa phương kia, có thể có cái gì giống dạng cao thủ."
Cổ Trọng Nguyên nắm chặt nắm tay, đốt ngón tay tuôn ra một trận giòn vang, ánh mắt hung ác nham hiểm nói: "Yên tâm, ta nhất định đem cùng Chước Nhật, Cổ Hùng tử vong có quan hệ người đầu, toàn bộ mang về tới, treo ở đầu tường thị chúng ba năm, làm những người đó biết được tội ta Cổ gia đại giới."
Cổ Đàm nhìn Cổ Trọng Nguyên sắc mặt, lo lắng xúc đối phương rủi ro, không có nói cái gì nữa.
Mấy cái trận pháp sư ổn định thông đạo, Cổ Nguyên chờ ba người theo thứ tự tiến vào trùng động trong thông đạo.

Chương 361: Chương 361

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đám người ở Không Gian Thú trợ giúp dưới, trực tiếp buông xuống ở Thiên Xảo Đảo.
Phong Tầm đang ở nghiên cứu tân sáng lập trùng động thông lộ, thình lình liền thấy được Cung Khiếu cộng thêm Sở Diệp chờ mười mấy Hồn Vương, bị hoảng sợ.
"Cung tiền bối, Sở thiếu như thế nào tới?" Phong Tầm hỏi.
Sở Diệp dù bận vẫn ung dung hỏi: "Như thế nào, gió lớn sư cảm thấy chúng ta không thể tới sao?"
Phong Tầm miễn cưỡng cười cười, lặng lẽ lui về phía sau hai bước, nói: "Ta là cảm thấy Cung tiền bối vừa mới tiến giai Hồn Hoàng, hẳn là yêu cầu hảo hảo chúc mừng một phen, không nghĩ
tới vài vị cư nhiên sẽ ở trăm vội bên trong, bớt thời giờ tới nơi này."
Cung Khiếu cười cười, nhìn không gian trùng động phương hướng, âm u nói: "Chúc mừng sự tình, khi nào đều có thể làm, bất quá, trước mắt chúng ta có càng chuyện quan trọng phải làm,
gió lớn sư nói phải không?"
Phong Tầm cười làm lành nói: "Là là là, chúng ta Thiên Hải Vực khó được ra một vị Hồn Hoàng, Cung trưởng lão còn như thế điệu thấp, thật sự là chúng ta mẫu mực, so sánh với dưới, những cái đó tiến giai cái Hồn Vương, liền đại bãi tiệc cơ động, hảo đại hỉ công Hồn Sủng Sư, hoàn toàn không thể cùng Cung Khiếu ngài
so."
Cung Khiếu lãnh đạm nói: "Gió lớn sư quá khen."
"Gió lớn sư, đây là chuẩn bị làm gì đâu?" Sở Diệp nói.

“Không làm gì, ta xem vài vị có chính sự, ta liền không chậm trễ vài vị.” Phong Tầm phát động một trương truyền tống phù, trực tiếp chạy, Tuyên Đình đám người cấp này giữ lại.
Sở Diệp hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Phong Tầm người này, sợ là thuộc lão thử, mỗi lần đều lưu nhanh như vậy.
Trên thực tế, Sở Diệp muốn ngăn Phong Tầm vẫn là có thể ngăn lại tới, bất quá, Sở Diệp lười đến ra tay.
Phong Tầm lòng bàn chân mạt du lưu, Công Tôn Minh chờ trận pháp sư hiệp hội trận pháp sư lại là bị giữ lại.
“Gặp qua Cung tiền bối, Sở thiếu, Lâm thiếu……”
Công Tôn Minh đám người sôi nổi chắp tay, cùng Sở Diệp đám người chào hỏi, trường hợp có chút xấu hổ.
Hắc quạ đen nhìn không gian trùng động, chụp phủi cánh, có chút
không kiên nhẫn thúc giục nói: “Nhanh lên bắt đầu đi, động tác nhanh lên, chỉ sợ truyền tống đã bắt đầu rồi.”
“Hảo.” Sở Diệp đối với Ngũ Hành tộc vài người, nói: “Bắt đầu bày trận.”
“Các ngươi mấy cái tiến đến hỗ trợ.” Sở Diệp đối với Công Tôn Minh đám người hạ lệnh nói.
Công Tôn Minh đám người đột nhiên không kịp phòng ngừa bị kéo tráng đinh, cũng không phản kháng, gia nhập trận pháp bố trí
giữa.
Ngũ Hành Giảo Sát Trận bố trí lên rất là phiền toái, Tô Mạt, Tuyên
Đình chờ tốt xấu cũng là Địa giai trận pháp sư, vẫn là có thể giúp một chút vội.
Ngũ Hành Giảo Sát Trận là Thiên cấp pháp trận, bất quá, dựa theo bước đi bố trí lên, cũng không phải quá khó khăn.
Bố trí trận pháp chủ yếu là Ngũ Hành tộc mấy cái Hồn Vương, Công Tôn Minh, Tô Mạt đám người cũng liền cấp Ngũ Hành tộc mấy cái Hồn Vương đánh từng cái tay.
Có Ngũ Hành tộc mấy cái trưởng lão cái mấy cái Địa giai trận pháp sư đồng thời ra tay, trận pháp bố trí lên vẫn là thực mau.
Không Gian Thú ghé vào trùng động xuất khẩu, bỗng nhiên kêu

lên.
Hà Cẩn Nguyệt nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, có chút lo lắng nói:
“Không gian dao động càng ngày càng kịch liệt, bên kia người, chỉ
sợ mau tới rồi, như vậy đi xuống, không biết chờ không đợi cập bố trí trận pháp.”
Sở Diệp hướng tới Truy Phong nhìn thoáng qua, Truy Phong đối với mấy cái bày trận người thi triển một cái chớp mắt ngàn năm chi thuật.
Vài người bày trận tu sĩ, thời gian bị vô hạn kéo trường, người ngoài tới xem, bày trận vài người giống như một chút ngộ đạo giống nhau, tốc độ tay kinh người.
Trên thực tế, ở Kinh Chập Long thời gian pháp tắc thôi hóa dưới, mấy cái bày trận người, chẳng những bày trận tốc độ nhanh không ít, ở trận pháp một đạo phía trên, xác thật có điều lĩnh ngộ.
Có Truy Phong tương trợ, thực mau Ngũ Hành Giảo Sát Trận liền
bố trí không sai biệt lắm.
Sở Diệp nhanh chóng lấy ra la bàn, tiến hành cuối cùng một bước
ngũ hành dung hợp.
Sở Diệp la bàn thượng từng đạo huyền ảo vô cùng trận văn bay ra, hoàn toàn đi vào Ngũ Hành trận pháp bên trong.
Ngũ Hành trận pháp bên trong ngũ hành chi lực, như dòng suối nhập giang giống nhau hội tụ tới rồi cùng nhau.
Phía trước, ở Thiên Hà hoa lâm thời điểm, Ngũ Hành tộc đem Ngũ Hành Quy Nguyên Trận bố trí không sai biệt lắm liền rời đi, cũng liền không thấy được, Sở Diệp tiến hành ngũ hành dung hợp này một bước, xong việc, Ngũ Hành tộc thập phần hối hận rời đi quá sớm.
Lần này bố trí Ngũ Hành Giảo Sát Trận, Ngũ Hành tộc mấy cái trưởng lão, bố trí xong đại thể dàn giáo, liền tự giác làm mở ra, đem nơi sân nhường cho Sở Diệp.
Sở Diệp nhanh chóng điều khiển la bàn, đem trận pháp trung

tâm
bộ vị bổ toàn.
Ngũ Hành trận pháp một bố trí hoàn thành, nháy mắt bộc phát ra
một trận chói mắt ngũ sắc lưu quang.
Sở Diệp động tác quá nhanh, mấy cái Ngũ Hành tộc trưởng lão không thấy thế nào rõ ràng diệp động tác, trận pháp đã bị kích hoạt rồi.
“Như thế nào sẽ?” Hỏa Hành tộc trưởng lão thấp giọng nói thầm một tiếng, tràn đầy khác thường nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái.
Muốn đem ngũ hành chi lực tương dung, thực dễ dàng xuất hiện
ngũ hành xung đột, nhưng là, Sở Diệp bố trí trung tâm khu vực Ngũ Hành trận văn lại thông thuận thực, hoàn toàn không có trệ
sáp cảm giác, năm đó Ngũ Hành Hoàng tộc bố trí trận pháp, cũng
không có Sở Diệp dễ dàng như vậy.
Nhìn đến Ngũ Hành Giảo Sát Trận thành hình, mấy cái Ngũ Hành
tộc có chút kích động, đối đầu kẻ địch mạnh, vài người chỉ có thể
miễn cưỡng trước áp chế hạ kích động tâm tình.
Tuyết Vương đối với Công Tôn Minh, nhỏ giọng hỏi: “Đây là Thiên
cấp trận pháp sao?”
Công Tôn Minh gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.” xác thật là Thiên cấp
trận pháp.
“Thiên cấp trận pháp bố trí lên, dễ dàng như vậy sao?” Tuyết Dương có chút nghi hoặc nói.
Công Tôn Minh: “……” Thiên cấp trận pháp bố trí lên tự nhiên là không dễ dàng, Sở Diệp linh hồn lực hẳn là phi thường cường hãn, đối với trận pháp khống chế cũng thập phần tinh thâm, cho
nên mới dễ dàng như vậy bố trí ra trận pháp.

Sở Diệp nhìn trên tay la bàn, nói: “Không gian dao động càng ngày càng kịch liệt, bên kia người mau tới rồi.”
Sở Diệp nhìn Tô Mạt đám người liếc mắt một cái, nói: “Các ngươi là lưu lại gia nhập chiến đấu, vẫn là hiện tại rời đi?”
“Nếu là nguyện ý lưu lại, liền phát cái tâm ma chi lời thề, bảo đảm
kế tiếp vô luận đối thủ là ai, đều sẽ tử chiến đến cùng, tuyệt không phản bội, phải rời khỏi cũng phát cái tâm ma chi thề, ta nhưng không hy vọng chư vị ở kế tiếp chiến đấu bên trong làm rối. Đi lưu tùy ý, nếu là lưu lại ta không cam đoan các vị chết sống, nhưng nếu có thể bình an vượt qua, ta tất sẽ không bạc đãi
các vị, đương nhiên nếu là hiện tại rời đi, ta cũng sẽ không truy cứu.”
“Mau tuyển, mau tuyển, không chọn ăn các ngươi.” Hắc quạ đen chụp phủi cánh thúc giục nói.
“Ta lưu lại.” Công Tôn Thắng đám người nhanh chóng làm ra lựa
chọn.
Tô Mạt cảm thấy thực lực của chính mình quá thấp, sợ lưu lại trở
thành pháo hôi, nhanh chóng chạy, mặt khác ba người đều lựa chọn lưu lại.
Powered by GliaStudio
close
Trên thực tế, lần trước Sở Diệp đám người sát Hồn Hoàng, xong việc, mỗi người đều phân được không ít chỗ tốt, làm đến không ít
Hồn Vương đều tưởng gia nhập, chỉ là tìm không thấy thích hợp cơ hội.
“Tới.” Tiểu Bạch nói.
Không trung bên trong truyền đến càng ngày càng rõ ràng không
gian dao động, Tiểu Bạch cùng cốc chủ phu nhân Không Gian Thú đồng thời phát động không gian hỗn loạn chi thuật, không gian thông đạo kịch liệt rung chuyển lên.

Cổ Nguyên đám người ở không gian thông đạo trong nghề vào một ngày, trùng động thông đạo chợt chấn động lên.
“Không gian dao động rõ ràng, này dao động không bình thường,
có người hoặc là yêu thú ở cố ý phá hư không gian thông đạo.” Chu Đỉnh Nguyên nói.
Cổ Nguyên lạnh mặt, nói: “Thật can đảm!”
Tới phía trước, Cổ Đàm liền suy đoán Thiên Hải Vực bên này sẽ có người phá hư thông đạo, Cổ Nguyên cũng nghĩ đến, chỉ là không nghĩ tới thật sự có người to gan như vậy.
Cổ Trọng Nguyên híp mắt mắt, nói: “Không biết sống chết, ta nguyên bản còn nghĩ, bọn người kia khả năng trốn đi, Thiên Hải Vực không nhỏ, thật muốn là trốn đi, thật đúng là không dễ làm,
không nghĩ tới…… Bọn người kia, thật đúng là dám chủ động xuất kích.”
Cổ Trọng Nguyên quá sinh khí, sắc mặt trình mất tự nhiên giáng
hồng sắc, Chu Đỉnh Nguyên nhìn thịnh nộ Cổ Trọng Nguyên, có chút lo lắng đối phương sẽ thiêu cháy.
Cổ Nguyên tung ra mấy tảng đá, nhìn Cổ Trọng Nguyên liếc mắt một cái, nói: “Bình tĩnh một chút, tại đây địa phương triệu hoán Hồn Sủng, sẽ tăng lên thông đạo không ổn định tính.”
Truyền tống thông đạo chấn động một hồi, thực mau lại khôi phục
ổn định.
“Không Gian Thạch.” Hà Cẩn Nguyệt ánh mắt biến đổi nói.
Không Gian Thạch ẩn chứa nồng đậm không gian thuộc tính, có thể dùng cho củng cố bí cảnh, cũng có thể dùng để củng cố không gian thông đạo, còn có thể dùng để phụ trợ không gian hướng Hồn Thú tiến giai.
Sở Diệp nhíu lại mày, thầm nghĩ: Thật là xa xỉ a! Không Gian Thạch là chí bảo, toàn bộ Thiên Hải Vực sợ cũng tìm không thấy mấy khối, kết quả, Trung Ương đại lục bên kia tới người trực tiếp
tạp ra tới củng cố thông đạo, danh tác, quả nhiên là kẻ có tiền.

Tiểu Bạch cùng Không Gian Thú, đồng thời bắt đầu hấp thu Không Gian Thạch bên trong ẩn chứa không gian chi lực, Không Gian Thạch bên trong tuy rằng ẩn chứa khổng lồ không gian chi lực, nhưng luyện hóa lên lại rất là khó khăn.
“Truy Phong, thời gian chi thuật.” Sở Diệp đối với Kinh Chập Long
nói.
Kinh Chập Long hướng tới không gian trùng động phương hướng, thi triển trì hoãn chi thuật, không gian trong thông đạo Cổ
Nguyên đám người truyền tống tốc độ một chút biến chậm.
Kinh Chập Long lại đối Bạch Hổ cùng Không Gian Thú sử dụng một cái chớp mắt ngàn năm chi thuật, Bạch Hổ cùng Không Gian
Thú hấp thu không gian chi lực tốc độ, chợt nhanh hơn rất nhiều.
Sở Diệp cảm nhận được đại cổ không gian chi lực, chảy vào Tiểu Bạch cùng Không Gian Thú trong cơ thể, Bạch Hổ cùng Không Gian Thú hơi thở, ở nhanh chóng dâng lên.
“Không Gian Thạch a!” Liễu Thụ Yêu loạng choạng tờ giấy, có chút hâm mộ.
Thái Dương bộ lạc mấy cái Hồn Sủng Sư, cũng là vẻ mặt thèm nhỏ dãi.
Thượng cổ bộ lạc đều có chính mình bí cảnh, chỉ là bí cảnh đều không quá ổn định, nếu là có không gian thạch là có thể củng cố bí cảnh.
Sở Diệp có chút kích động, “Kéo lông dê, dùng sức kéo đi, tận dụng thời cơ, thất không hề tới.”
Không Gian Thạch chính là chí bảo a! Sở Diệp tự nhận chính mình là cung không dậy nổi, nếu chính mình cung không dậy nổi,
cũng chỉ có thể làm mấy chỉ Hồn Sủng đi chiếm những người khác tiện nghi.
Không gian trong thông đạo, mấy cái Hoàng giai tu sĩ một bên củng cố thông đạo, một bên gia tốc từ không gian trong thông đạo

tránh thoát.
Một đạo không gian gió lốc xẹt qua, Cổ Trọng Nguyên bị không gian chi lực cuốn vào trong đó, chợt bị trọng thương.
“Không quá thích hợp! Không Gian Thạch không gian chi lực, xói
mòn quá nghiêm trọng, hơn nữa, thông đạo giống như biến dài quá.” Chu Đỉnh Nguyên sắc mặt ngưng trọng nói.
Không cần Chu Đỉnh Nguyên nhắc nhở, Cổ Nguyên cùng Cổ Trọng Minh cũng phát hiện.
Không Gian Thạch là Cổ Nguyên mang lại đây, Không Gian Thạch nguyên bản là dùng để củng cố Cổ gia bí cảnh không gian,
Cổ Nguyên là vì để ngừa vạn nhất mới mang ra tới, nếu là dùng không xong, vẫn là muốn thu hồi đi, Cổ Nguyên không nghĩ tới cư
nhiên thật đúng là dùng tới, tổn thất mấy khối Không Gian Thạch,
Cổ Nguyên cũng là thực thịt đau.
“Có thời gian hướng Hồn Sủng, ở tùng trung làm khó dễ.”
Không gian thông đạo dễ dàng nhất đã chịu không gian, thời gian
thuộc tính Hồn Sủng ảnh hưởng, Bạch Hổ chính là không gian hướng, vài người đều suy xét quá sẽ gặp được không gian hướng Hồn Sủng, chỉ là không nghĩ tới, cư nhiên còn sẽ gặp được thời gian hướng Hồn Sủng.
Không Gian Thạch bị hấp thu không gian chi lực vỡ vụn mở ra, Cổ Nguyên nhìn háo không không gian chi lực Không Gian Thạch, một trận thịt đau.
Cổ Nguyên lấy ra một trương quyển trục, xé mở ra, không gian thông đạo chấn động một chút, Truy Phong thời gian trì trệ chi thuật, một chút bị phá hư.
Thời gian trì trệ chi thuật một bị phá hư, Truy Phong liền có cảm
ứng, thông đạo nội tu sĩ hơi thở càng ngày càng rõ ràng, hiển nhiên là muốn ra tới.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, đứng ở thông đạo nhập khẩu, nói:

“Lạc đường sơn dương a! Như vậy bị lạc ở trong thông đạo đi.”
Hắc quạ đen phát động nguyền rủa đồng thời, Tiểu Bạch, Không Gian Thú dùng không gian hỗn loạn chi thuật, Kinh Chập Long lại
lần nữa sử dụng thời gian chi thuật, hỗn loạn thời gian.
Cổ Trọng Nguyên sắc mặt khó coi nói: “Những cái đó gia hỏa, tưởng đem chúng ta vây chết ở trong thông đạo.”
“Xuất khẩu hẳn là không xa, cường xông ra đi.” Cổ Nguyên nói.
Cảm nhận được không gian thông đạo nội càng ngày càng rõ ràng Hồn Sủng Sư hơi thở, Sở Diệp đối với Ngũ Hành tộc mấy cái Hồn Vương hạ lệnh nói, “Khởi động trận pháp.”
Ngũ Hành tộc mấy cái trưởng lão phân thủ năm cái phương vị, Sở Diệp tọa trấn trung tâm, kích hoạt rồi trận pháp, hướng tới không trung bên trong trùng động thông đạo phát động công kích.
Ngũ Hành tộc mấy cái trưởng lão thực lực không yếu, hơn nữa Sở Diệp, sáu cá nhân phát động trận pháp uy lực, thậm chí siêu việt Hoàng giai tu sĩ toàn lực một kích.
Ngũ hành chi lực bị đánh vào không gian trong thông đạo, không
gian thông đạo kịch liệt chấn động lên.
Không gian gió lốc nháy mắt thổi quét mà đến, ở vào không gian thông đạo nội ba người, đã chịu bất đồng trình độ tổn thương.
“Này đó đáng chết gia hỏa.” Cổ Trọng Nguyên nổi giận mắng.
Cổ Trọng Nguyên trong lòng hiện lên hơn một ngàn loại hình pháp, tính toán vừa ra đi, khiến cho Sở Diệp đám người hối hận tái thế làm người.
Sở Diệp giương giọng nói: “Không gian chấn động.”
Tiểu Bạch cùng Không Gian Thú, lại lần nữa phát động không gian chấn động chi thuật, hấp thu Không Gian Thạch lực lượng,
Tiểu Bạch cùng Không Gian Thú lại lần nữa phát động không gian
chấn động, so lần đầu phát động thời điểm, uy lực muốn lớn hơn.
Tuyết Dương nhìn Bạch Hổ cùng Không Gian Thú liếc mắt một cái, tâm tình có chút kích động.

Lúc này mới không quá bao lâu thời gian đâu, Tiểu Bạch cùng Không Gian Thú hơi thở đều dâng lên nhiều như vậy, quả nhiên chiến đấu là xúc tiến Hồn Thú trưởng thành tốt nhất thủ đoạn.

Chương 362: Chương 362

Không gian thông đạo chấn động không ngừng, ở vào không gian
trong thông đạo ba người, dường như mưa gió trung phiêu linh thuyền nhỏ.
"Như vậy đi xuống không được a!" Chu Đỉnh Nguyên hắc mặt nói.
Chu Đỉnh Nguyên nhìn cách đó không xa trùng động xuất khẩu, có loại gần nhau trong gang tấc mà biển trời cách mặt cảm giác.
Bọn họ một hàng ba cái Hồn Hoàng, nếu là liền đối thủ mặt cũng
chưa nhìn thấy, liền chết ở không gian trong thông đạo, sợ là thật
thật muốn thành chê cười.
Chu Đỉnh Nguyên trong lòng hiện lên vài phần ai thán, hắn vốn tưởng rằng chính mình chính là cái góp đủ số, chỉ là không nghĩ tới, cư nhiên sẽ tao ngộ như vậy ngoài ý muốn, Thiên Hải Vực bên này người thật đúng là dám xuống tay.
Chu Đỉnh Nguyên âm thầm cảm thán: Bỏ được một thân xẻo, dám đem hoàng đế kéo xuống mã, Thiên Hải Vực tu sĩ quả nhiên
đủ lớn mật.
Cổ Nguyên bất đắc dĩ, nhịn đau lần thứ hai thả ra tam cái Không Gian Thạch, từ đây Cổ Nguyên mang ra tới mấy cái Không Gian Thạch toàn bộ dùng hết.
Dựa vào tam cái Không Gian Thạch ổn định không gian, thông đạo tạm thời ổn định xuống dưới.
Không Gian Thạch một bị thả ra, cục đá bên trong không gian chi

lực, lại bắt đầu bay nhanh xói mòn.
Cổ Nguyên biết là đối thủ Hồn Thú ở hấp thu không gian chi lực, tuy rằng biết lại không hề biện pháp.
Cổ Trọng Nguyên quá mức phẫn nộ, tóc đều thiếu chút nữa dựng
lên.
Chu Đỉnh Nguyên cảm thụ được Không Gian Thạch bên trong linh
lực xói mòn, không cấm có chút thịt đau.
Cổ gia gia đại nghiệp đại, Chu Đỉnh Nguyên lại không có gia tộc nhưng dựa vào, nhật tử quá căng thẳng, xem Cổ gia tài đại khí thô tạp ra số viên Không Gian Thạch, Chu Đỉnh Nguyên không cấm có chút hâm mộ, thầm nghĩ: Này đó Không Gian Thạch nếu là đưa cho hắn thì tốt rồi, hắn có thể lấy này đó đổi không ít tài nguyên.
"Lao ra đi, đem bên ngoài người tất cả đều làm thịt." Dựa vào như
vậy một cổ tín niệm, Cổ Trọng Nguyên ở trong thông đạo tiến lên
tốc độ, cư nhiên nhanh không ít.
"Ô Ô." Lâm Sơ Văn đối với hắc quạ đen gọi một tiếng.
Lâm Sơ Văn cau mày, thông đạo nội ba cái Hồn Hoàng hơi thở đều phi thường cường đại, một khi vài người ra tới, bọn họ bên này áp lực sẽ phi thường đại, cần thiết thừa dịp hiện tại địa lợi, tận lực suy yếu đối thủ thực lực.
Hắc quạ đen bay nhanh chụp phủi cánh, nói: "Lạc đường sơn dương a! Ngã xuống ở không gian trong thông đạo đi."
Cùng với hắc quạ đen nguyền rủa, từng đóa mây đen ở hắc quạ đen đỉnh đầu ngưng kết, mây đen bay vào trùng động bên trong, không gian thông đạo nháy mắt phá thành mảnh nhỏ.
Cổ Nguyên đám người đã tới rồi xuất khẩu chỗ không xa, mấy người nháy mắt bị trọng thương.
Khí vận thứ này, huyền diệu khó giải thích, bởi vì Cổ Nguyên đám
người vị trí vị trí đặc thù, Ô Ô lúc này phát động nguyền rủa, đối Cổ Nguyên ba người ảnh hưởng, thậm chí siêu việt Hồn Hoàng.

“Lao ra đi, giết bọn họ.” Cổ Nguyên trong cơn giận dữ nói.
Tiểu Bạch nghe được Cổ Nguyên nói, một đạo không gian treo cổ chi thuật qua đi, không gian thông đạo nháy mắt hỏng mất, Cổ Nguyên chờ ba người nháy mắt thương càng thêm thương.
“Muốn ra tới, toàn lực ra tay.” Sở Diệp nói.
Sở Diệp kỳ thật phía trước cũng không có làm mọi người toàn lực
ra tay, này không chỉ có muốn trong thông đạo người chết, còn muốn trong thông đạo nhân thân thượng tài nguyên, sớm giảo nát
không gian thông đạo, những người này liền biết sẽ lưu lạc đến nơi nào, bọn họ liền cái gì đều không vớt được.
Mà hiện tại thông qua thông đạo người, đã tiếp cận xuất khẩu, đúng là động thủ hảo thời cơ.
Có thể là đã nhận ra Sở Diệp suy nghĩ, minh bạch Sở Diệp là đưa bọn họ trở thành dê béo, Cổ Trọng Nguyên trong lòng áp lực lửa giận, một chút bạo mở ra.
Cổ Trọng Nguyên hận không thể đem hình đường bên trong hơn
một ngàn loại hình pháp, ở Sở Diệp trên người nhất nhất nếm thử
một lần.
Ngũ hành đại trận kim mộc thủy hỏa thổ, năm cái phương vị, đồng thời sáng lên lộng lẫy quang mang.
Sở Diệp ở trận pháp trung tâm, trực tiếp điều động ngũ hành đại trận, hướng tới Cổ Trọng Nguyên phát động công kích.
Cổ Trọng Nguyên đã ở truyền tống trong thông đạo trọng thương,
vừa ra tới, không kịp triệu hoán Hồn Sủng, trực tiếp bị ngũ hành đại trận oanh trung.
Những người khác công kích cũng tới rồi, đông đảo Hồn Sủng Sư
công kích hỗn thành một đoàn, lực lượng đại đáng sợ.
“Làm càn.” Cổ Trọng Nguyên giận dữ hét.
Sở Diệp nhìn Cổ Trọng Nguyên, thầm nghĩ: Thật sự có phải hay không người một nhà không tiến một nhà môn, Cổ gia bên kia

tới
người, lời nói đều không sai biệt lắm, lớn mật, làm càn, sự tình đều đến này một bước, không thành công, liền xả thân, chẳng lẽ còn có cái gì đường lui không thành.
Đông đảo Hồn Sủng Sư công kích giảo thành một đoàn, không gian thông đạo bị hoàn toàn giảo toái.
Cảm nhận được không gian thông đạo hoàn toàn vỡ vụn, Chu Đỉnh Nguyên trong lòng một mảnh lạnh lẽo, nguyên bản hắn là tính toán ngày qua hải vực ba ngày du, hiện tại thông đạo phá thành mảnh nhỏ, đừng nói ba ngày, chính là ba mươi năm cũng chưa chắc hồi đến đi.
Chu Đỉnh Nguyên trong lòng kêu rên không ngừng, nếu là sớm biết rằng sẽ biến thành như vậy, hắn hẳn là đỉnh áp lực, cự tuyệt Cổ gia mời.
Chu Đỉnh Nguyên vừa ra tới, đã bị Cung Khiếu cấp dây dưa ở, cũng liền bất chấp không gian thông đạo sự tình.
Chu Đỉnh Nguyên chủ Hồn Sủng là một con Bạch Văn Ma Báo, có Hoàng giai Nhị giai.
Tuy rằng Chu Đỉnh Nguyên Bạch Văn Ma Báo cấp bậc cao một ít, bất quá, luận huyết mạch lại là Thương Long càng tốt hơn, Chu Đỉnh Nguyên ở trùng động thông đạo bị trọng thương, liên lụy Bạch Văn Ma Báo, khiến cho Bạch Văn Ma Báo bị Thương Long áp chế xuống dưới.
Chu Đỉnh Nguyên cùng Cung Khiếu giao chiến ở bên nhau, đánh khó khăn chia lìa, Chu Đỉnh Nguyên trong lòng có chút buồn bực.
Nghe nói, Cổ Hùng sau khi chết, Cổ gia có người bói toán quá, Cổ Hùng là chết ở mấy cái Hồn Vương vây công dưới, cũng không có Hồn Hoàng tham dự chiến đấu.
Không phải nói không có Hồn Hoàng gia nhập chiến đấu, hiện tại
hắn đối thủ này xem như sao lại thế này a!
Cung Khiếu tuy rằng là tân tấn Hồn Hoàng, nhưng tích lũy đầy đủ,
này nhiều năm tích lũy không phải hư, hồn lực không thể so Chu

Đỉnh Nguyên kém cỏi.
Trên thực tế, Cung Khiếu tư chất muốn so Chu Đỉnh Nguyên ưu việt không ít, nếu là Cung Khiếu sinh ở Thánh Viện Địa giai, có lẽ
đã sớm là Hồn Hoàng.
Thương Long tiến giai Hoàng giai lúc sau, vẫn là lần đầu tiên tham dự chiến đấu, ý chí chiến đấu ngẩng cao.
Chu Đỉnh Nguyên ở thông đạo nội thời gian dài bôn ba, tinh thâm
có chút mỏi mệt, liên luỵ Bạch Văn Ma Báo, Bạch Văn Ma Báo để ngừa thủ là chủ, tiến thủ tâm không cường.
Chu Đỉnh Nguyên trong lòng thầm kêu không tốt, tuy rằng hắn hiện tại còn chống đỡ trụ, nhưng là, thời gian dài, thương thế chuyển biến xấu, tất nhiên sẽ dừng ở hạ phong.
Powered by GliaStudio
close
Chu Đỉnh Nguyên hướng tới mặt khác hai bên chiến trường nhìn
qua đi, Lâm Sơ Văn mang theo mấy cái Vương giai hậu kỳ Hồn Sủng Sư, đối với Cổ Nguyên theo đuổi không bỏ.
Sở Diệp chủ trì trận pháp, cùng Ngũ Hành tộc, còn có mấy cái trận pháp sư, đối với Cổ Trọng Nguyên từng bước ép sát.
Chu Đỉnh Nguyên cau mày, có chút bi ai phát hiện, Cổ Nguyên cùng Cổ Trọng Nguyên đều không có chiếm được thượng phong,
trông cậy vào hai người kết thúc trên tay chiến đấu tới viện trợ hắn, tựa hồ có chút khó khăn.
Chu Đỉnh Nguyên nguyên bản còn cảm thấy lần này viễn chinh Thiên Hải Vực, xuất động bọn họ ba cái Hồn Hoàng có chút chuyện bé xé ra to, hiện tại thoạt nhìn vẫn là không đủ thận trọng
a! Ai có thể nghĩ đến, Thiên Hải Vực bên này Hồn Sủng Sư tốt như vậy chiến.
Cổ Trọng Nguyên trên người hồn lực một trận dao động, đúng là khởi động triệu hoán thuật tiêu chí.
“Truy Phong.”

Truy Phong vọt qua đi, đối với Cổ Trọng Nguyên sử dụng lùi lại chi thuật, triệu hoán Hồn Sủng quá trình, nháy mắt bị kéo dài quá.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: "Ta nguyền rủa ngươi, triệu hoán thất bại."
Hắc quạ đen lần này nguyền rủa hoa đại lực khí, nguyền rủa một
kết thúc, hắc quạ đen tựa như sương đánh cà tím giống nhau héo.
Cùng với hắc quạ đen nguyền rủa, Cổ Trọng Nguyên trên người hồn lực, một chút tan.
Sở Diệp lạnh giọng, nói: "Gia tăng công kích, không cần cho hắn thở dốc thời gian."
Ngũ Hành tộc vài người, nháy mắt liên hợp một kích, hướng tới Cổ Trọng Nguyên tạp qua đi.
Sở Diệp ở Cổ Trọng Nguyên trên người cảm nhận được một cổ hơi thở nguy hiểm, Sở Diệp sắc mặt có chút khó coi, Cổ Trọng Nguyên hơi thở thập phần đáng sợ, Sở Diệp suy đoán đối phương khả năng không ngừng một con Hoàng giai Hồn Sủng.
Một khi làm Cổ Trọng Nguyên triệu hồi ra Hồn Sủng, cục diện sẽ biến thập phần phiền toái, cho nên, chỉ có thể chọn dùng áp bách
thức công kích, không ngừng chèn ép Cổ Trọng Nguyên, khiến cho Cổ Trọng Nguyên triệu hoán không ra Hồn Sủng.
Trên thực tế, Sở Diệp lựa chọn thập phần chính xác, Cổ Trọng Nguyên là Hoàng giai Tứ giai Hoàng cấp Hồn Sủng Sư, trên tay có hai chỉ Hoàng giai Hồn Sủng.
Một khi Cổ Trọng Nguyên triệu hồi ra Hồn Sủng, nháy mắt sẽ thay
đổi chiến cuộc.
Nếu không phải Sở Diệp chuẩn xác nắm chắc thời cơ, Cổ Trọng Nguyên ở không gian trong thông đạo trọng thương, Sở Diệp bên
này người đều nguy hiểm.
Cổ Trọng Nguyên đầy ngập lửa giận, nghẹn ở trong lòng, không chỗ phát tiết, "Ngươi cư nhiên dám……"

Cổ Trọng Nguyên ở truyền tống thông đạo thời điểm, bị không gian chi lực bị thương nặng, Hồn Thất đã chịu lan đến, triệu hoán
biến trệ sáp rất nhiều.
Cổ Trọng Nguyên trên người hiện lên một cái khế ước đồ văn, đúng là mạnh mẽ triệu hoán Hồn Sủng tiêu chí.
Mạnh mẽ triệu hoán Hồn Sủng chi thuật, đối Hồn Sủng Sư cùng Hồn Thú, đều không có chỗ tốt, chỉ dùng ở phi thường thời kỳ.
“Phát động ngũ hành tuyệt sát.” Sở Diệp hạ lệnh nói.
Ngũ hành tuyệt sát như vậy đại sát chiêu, thập phần tiêu hao hồn
lực, một kích không trúng, mọi người linh lực hao tổn quá độ, sẽ ảnh hưởng kế tiếp chiến lực.
Ngũ hành chi lực hội tụ tới rồi Sở Diệp trên người, Sở Diệp trên tay la bàn, nháy mắt hóa thành một mảnh sao trời, sao trời bên trong vô số sao trời đồng thời sáng lên, sao trời chi lực hội tụ ở bên nhau, như sao băng giống nhau hướng tới Cổ Trọng Nguyên tạp qua đi.
Cổ Trọng Nguyên trên người vòng bảo hộ vỡ vụn mở ra, Hồn Sủng bị triệu hoán đến một nửa, lại lần nữa bị mạnh mẽ đánh gãy.
Lộ ra nửa cái thân thể Nhai Tí còn không kịp đại hiện thần uy, đã
bị Ngũ Hành trận pháp bắn cho trúng.
Kinh Chập Long một đạo Luân Hồi Pháp Quyết qua đi, Cổ Trọng Nguyên trên người hơi thở nháy mắt đại hàng.
Cổ Trọng Nguyên cắn răng, tiếp tục mạnh mẽ triệu hoán, cuối cùng là đem Nhai Tí cấp triệu hoán ra tới, bất quá, miễn cưỡng triệu hồi ra Nhai Tí, Cổ Trọng Nguyên trạng thái rõ ràng càng thêm không xong.
Chu Đỉnh Nguyên nhìn Nhai Tí, theo bản năng túc khẩn mày.
Cổ Trọng Nguyên Nhai Tí, thích trêu đùa người, bắt lấy đối thủ Hồn Sủng, sẽ không lập tức lộng chết, tổng muốn đem đối phương trêu đùa cái đủ mới kết thúc đối phương.
Phong thuỷ thay phiên chuyển a! Chu Đỉnh Nguyên cảm thấy lần

này bị trêu đùa, biến thành Nhai Tí.
Sở Diệp phía trước phát động ngũ hành tuyệt sát, cấp Nhai Tí tạo
thành không nhỏ tổn thương, Nhai Tí trên người da lông gồ ghề lồi lõm, một con mắt còn bị ngũ hành chi lực đánh mù, hoàn toàn
đã không có ngày xưa uy phong.
Nhai Tí tràn đầy thù hận nhìn Sở Diệp, đôi mắt bên trong tràn ngập thù hận.
Sở Diệp ở Nhai Tí trên người cảm nhận được một cổ nồng đậm huyết tinh khí, âm thầm suy đoán chết ở này đầu Nhai Tí trên tay
Hồn Sủng Sư sợ là không ít.
Mộc Tiên Điểu ở không trung bên trong xoay quanh, đại lượng linh khí trút xuống ở Sở Diệp cùng với Ngũ Hành tộc, trận pháp sư hiệp hội mấy cái Hồn Sủng Sư trên người.
Đại lượng trút xuống linh lực, nhanh chóng bổ thượng vài người
bởi vì phát động đại sát chiêu mà hao tổn linh khí.
Lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, Nhai Tí tốt xấu là Hoàng giai Tứ giai Hồn Sủng, liền tính bị bị thương nặng, nhưng là, hiển lộ ra tới
thực lực như cũ không yếu.
Mặc kệ như thế nào, Chu Đỉnh Nguyên nhìn đến Nhai Tí xuất hiện, vẫn là tiểu thở dài nhẹ nhõm một hơi, tuy rằng không bằng
mong muốn, nhưng tốt xấu triệu hồi ra tới.
Cổ Trọng Nguyên chính là có hai chỉ Hoàng giai Hồn Sủng, bảy chỉ Vương giai hậu kỳ Hồn Sủng người a, nếu, một con Hồn Sủng
cũng chưa tới kịp triệu hồi ra tới, đã bị giết kia không khỏi cũng quá oan uổng.
Chu Đỉnh Nguyên phát hiện Cổ Trọng Nguyên trên người hồn lực
thập phần khẩn trương, hẳn là ở không gian trong thông đạo nội

tiêu hao quá nhiều duyên cớ.
Lấy Cổ Trọng Nguyên cái này trạng thái, chỉ sợ triệu hoán không ra đệ nhị chỉ Hồn Sủng.
Trên thực tế, chỉ cần cấp Cổ Trọng Nguyên một chút thời gian làm
này hoãn lại đây, lại nhiều triệu hoán mấy chỉ Hồn Sủng ra tới, hẳn là dễ như trở bàn tay sự tình, đến lúc đó, chiến cuộc là có thể
đổi chỗ.
Bất quá, trước mắt chiến cuộc, này đó đối thủ, là sẽ không cấp Cổ Trọng Nguyên cơ hội này.
Chu Đỉnh Nguyên nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Đây là Bạch Hổ chủ nhân đi.
Cổ Chước Nhật tin người chết truyền khai lúc sau, rất nhiều chuyện đều giấu giếm không được.
Thánh Viện thịnh truyền, có một con Bạch Hổ lưu lạc bên ngoài, bị cái hoang dã nơi may mắn tiểu tử cấp khế ước, Thánh Viện không ít người đều ở suy đoán Sở Diệp là cái cái dạng gì người, thoạt nhìn, không phải vật trong ao a.
Chu Đỉnh Nguyên đã nhận ra Ngũ Hành Giảo Sát Trận, Thiên cấp
pháp trận điều động lên yêu cầu khổng lồ linh hồn lực, Sở Diệp lấy Hồn Vương tu vi là có thể dễ sai khiến, vô luận là linh hồn lực
trình độ, vẫn là trận pháp tạo nghệ đều không giống bình thường.

Chương 363: Chương 363

Chu Đỉnh Nguyên khống chế Bạch Văn Ma Báo đối địch, này trạng thái so Cổ Trọng Nguyên thoáng hảo một ít, phía trước ở Truyền Tống Trận thông đạo thời điểm, Cổ Nguyên cùng Cổ Trọng Nguyên bởi vì quá mức phẫn nộ xông vào trước nhất mặt, gánh vác đại bộ phận áp lực, nhưng thật ra làm Chu Đỉnh Nguyên
thực lực bảo tồn tương đối hoàn hảo.
“Truy Phong.” Sở Diệp giương giọng gọi một tiếng.
Truy Phong hướng tới Nhai Tí bay qua đi, một đạo Luân Hồi Pháp
Quyết, trực tiếp đem Nhai Tí thực lực đánh tới Hoàng giai Nhất giai.
Nhai Tí ở thông đạo bị bị thương nặng, hơn nữa Cổ Trọng Nguyên tinh thần vô dụng, Truy Phong Luân Hồi Pháp Quyết, sử
dụng tới hiệu quả ra người đoán trước hảo.
“Truy Phong” Bạch Hổ đối với Truy Phong kêu nhỏ một tiếng.
Truy Phong tốc độ bay qua đi, đối với Bạch Hổ sử dụng một cái chớp mắt ngàn năm chi thuật, Bạch Hổ thực lực một chút tăng lên
đi lên, ngắn ngủi có được Hoàng giai thực lực.
Truy Phong ở không trung bên trong xoay quanh, ồn ào chính mình chính là lao lực mệnh, nơi nào đều phải chính mình hỗ trợ.
Tuyết Dương nhìn Truy Phong liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Sở Diệp này chỉ Kinh Chập Long thật đúng là khiêu thoát, đối đầu kẻ
địch mạnh, còn có rảnh toái miệng, bất quá, Truy Phong năng

lực,
xác thật đáng sợ.
Tiểu Bạch hướng tới Nhai Tí nhào tới, cùng Nhai Tí cắn xé lên.
Tiểu Bạch đối Cổ gia người hận thấu xương, tại đây cổ hận ý thêm vào dưới, bộc phát ra đáng sợ thực lực.
“Giết hắn.” Cổ Trọng Nguyên nói.
Cổ Trọng Nguyên nhìn Bạch Hổ, trong lòng thù hận không thôi.
Cổ Chước Nhật cùng Cổ Hùng sở dĩ sẽ ngã xuống ở chỗ này chính là bởi vì Bạch Hổ, hiện giờ bọn họ sẽ lâm vào như vậy quẫn cảnh cũng là vì Bạch Hổ, vừa thấy đến Bạch Hổ, Cổ Trọng Nguyên trong lòng liền hận ý cuồn cuộn.
Bạch Hổ cùng Nhai Tí lần thứ hai giao chiến ở bên nhau, lẫn nhau phóng sát chiêu, đánh khó khăn chia lìa.
Chu Đỉnh Nguyên phát hiện Nhai Tí bị dây dưa ở, tức khắc hoàn toàn thất vọng.
Chu Đỉnh Nguyên nguyên bản cho rằng Nhai Tí xuất hiện, chiến cuộc tốt xấu sẽ có chút cải thiện, không nghĩ tới Nhai Tí trạng thái
như vậy không xong, Sở Diệp chỉ xuất động một con Vương giai Bạch Hổ, liền đem đối phương cấp dây dưa ở.
Chu Đỉnh Nguyên âm thầm thổn thức, thầm nghĩ: Khó trách Thánh Viện như vậy nhiều người đều tưởng khế ước Bạch Hổ, Bạch Hổ thực lực quả nhiên đáng sợ.
Chu Đỉnh Nguyên hướng tới Kinh Chập Long nhìn thoáng qua, xác định Truy Phong đúng là phía trước dùng thời gian chi lực nhiễu loạn không gian thông đạo đầu sỏ gây tội, Bạch Hổ thực lực
cường hãn, Kinh Chập Long thực lực đồng dạng quỷ dị.
Chu Đỉnh Nguyên thầm nghĩ: Suy yếu đối thủ thực lực, tăng cường bên ta thực lực, này năng lực thật sự có chút nghịch thiên.
Sở Diệp chủ trì trận pháp, lại lần nữa đối với Cổ Trọng Nguyên phát động tập kích.
Ở
Ở la bàn lôi kéo dưới, ngũ hành lực lượng bao phủ ở Cổ Trọng Nguyên, Cổ Trọng Nguyên không có thể tránh thoát Sở Diệp

trận
pháp công kích, trực tiếp ngã xuống.
Phát hiện Cổ Trọng Nguyên hơi thở biến mất, Chu Đỉnh Nguyên tâm lộp bộp trầm xuống.
Cổ Trọng Nguyên ở Trung Ương đại lục, cũng là hung uy ngập trời một người, kết quả, cư nhiên chiết ở nơi này, vẫn là lấy loại này nghẹn khuất phương thức, Cổ Trọng Nguyên chết thật sự quá oan uổng, Chu Đỉnh Nguyên cũng không biết muốn nói gì.
Vốn dĩ Cổ Trọng Nguyên kỳ thật là có không ít phòng thân pháp khí, bất quá, lúc trước ở không gian trong thông đạo thời điểm, vì
chống đỡ không gian gió lốc, dùng thất thất bát bát.
Nếu không phải như thế, mặc dù Sở Diệp có thể điều động Thiên cấp trận pháp chi lực, cũng không dễ dàng như vậy thương đến Cổ Trọng Nguyên, lại nói tiếp, Cổ Trọng Nguyên thật sự là quá xui
xẻo một ít.
Sở Diệp nhìn Cổ Trọng Nguyên thi thể, hít sâu một hơi, theo bản năng nói thầm nói: “Hoàng giai tu sĩ như vậy nhược sao? Phía trước cái kia giống như muốn lợi hại một ít.” Phía trước đối phó Cổ Hùng kia một hồi, mọi người đều dồn hết sức lực, có thể nói hiểm nguy trùng trùng, đối thủ lần này, Sở Diệp làm không ít chuẩn bị, không nghĩ tới, không phí quá lớn kính, liền ngã xuống.
Chu Đỉnh Nguyên nghe được Sở Diệp nói, khóe miệng run rẩy một chút, thiếu chút nữa tâm thái mất khống chế.
Cổ Trọng Nguyên nhưng không yếu, chỉ là quá xui xẻo một ít, nếu
công bằng một trận chiến, Sở Diệp như thế nào cũng muốn trọng
thương. Dư hề đọc gia
Sở Diệp cư nhiên lấy Cổ Trọng Nguyên cùng Cổ Hùng so, Cổ Trọng Nguyên chân thật thực lực, so với Cổ Hùng mạnh hơn nhiều, Cổ Trọng Nguyên ở Cổ gia địa vị, cũng muốn so Cổ Hùng cao hơn rất nhiều.
Chu Đỉnh Nguyên thầm nghĩ: May mắn Cổ Trọng Nguyên chết

sớm, Cổ Trọng Nguyên vẫn luôn chướng mắt Cổ Hùng, nếu là nghe được Sở Diệp đánh giá, sợ là sẽ tức chết.
“Thật cùi bắp a! Thật cùi bắp a!” Hắc quạ đen chụp phủi cánh hét
lên.
Cổ Nguyên lửa giận tràn đầy nhìn hắc quạ đen, hắc quạ đen nhìn
Cổ Nguyên, nói: “Ngươi dám trừng ta, ngươi cư nhiên dám trừng
ta? Như thế nào ngươi có ý kiến? Lão đại, đánh chết hắn!”
Hắc quạ đen phóng xong rồi tàn nhẫn lời nói, nhanh chóng triệt thoái phía sau, đem nơi sân nhường cho Lâm Sơ Văn đám người.
Lâm Sơ Văn: “……”
Cổ Trọng Nguyên vừa chết, Sở Diệp đám người liền không ra tay tới.
Cổ Nguyên thực lực muốn so Cổ Hùng thoáng cường một ít, bất quá, Cổ Nguyên ở trong thông đạo liền bị thương, chiến lực nhưng thật ra so Cổ Hùng kém một ít, Sở Diệp bên này chiến lực, liền tính bào trừ bỏ Cung Khiếu, cũng vẫn là so lần trước cường không ít.
Cổ Nguyên tràn đầy phẫn hận nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, khởi
động Truyền Tống Trận.
Tiểu Bạch cùng Không Gian Thú đồng thời khởi động không gian
giam cầm chi thuật, hai người lần này sử dụng không gian giam cầm chi thuật, so với phía trước vững chắc không ít, Cổ Nguyên không có thể đột phá phong tỏa.
Tiểu Bạch cùng Không Gian Thú hấp thu đại lượng Không Gian Thạch chi lực, rất lớn một bộ phận Không Gian Thạch lực lượng, không có tiêu hóa, đành phải vào lúc này dùng ra tới đóng cửa hư
không.
Chu Đỉnh Nguyên cùng Cung Khiếu Hồn Sủng càng đánh càng kịch liệt, hai chỉ Hồn Sủng đều thả sát chiêu.

Cung Khiếu còn muốn cùng Chu Đỉnh Nguyên tử chiến đến cùng,
Chu Đỉnh Nguyên lại là hư hoảng nhất chiêu, trực tiếp lưu.
Chu Đỉnh Nguyên lần này tới là tới góp đủ số, mắt thấy Cổ Trọng Nguyên thân chết, Cổ Nguyên cũng lâm vào quẫn cảnh, lo lắng bước Cổ Trọng Nguyên vết xe đổ, trực tiếp chạy.
Cổ Nguyên nhìn đến Chu Đỉnh Nguyên chạy tức khắc giận dữ, thoá mạ Chu Đỉnh Nguyên hỗn trướng, không có ý chí chiến đấu,
lâm trận bỏ chạy, hồn nhiên đã quên, này vừa mới cũng là muốn chạy, chỉ là không có chạy thành.
Hắc quạ đen nhìn Chu Đỉnh Nguyên chạy, có chút kích động chụp
phủi cánh, nói: "Dê béo, chạy một con, chạy một con."
Hắc quạ đen cấp tốc chụp phủi cánh, giống như tổn thất mấy trăm
điều linh mạch, tiếng kêu lại thống khổ, lại thê thảm, không biết,
còn cho là đã chết chủ nhân.
Sở Diệp nhìn Chu Đỉnh Nguyên rời đi, ám đạo đáng tiếc, hắn có chút xem thường Chu Đỉnh Nguyên, Chu Đỉnh Nguyên hẳn là có độn địa thú, đột phá không gian phong tỏa, trực tiếp từ ngầm trốn
chạy.
Lâm Sơ Văn lạnh lùng nói: "Không cần đuổi theo, trước sát này một con." Chu Đỉnh Nguyên nếu chạy, vậy không dễ dàng đuổi theo.
Tuyết Vương đám người nghe được Lâm Sơ Văn nói, mày nhảy nhảy, thầm nghĩ: Lâm dược sư nhìn nghiêm trang, không nghĩ tới
như vậy dí dỏm a! Hoàng cấp cường giả cư nhiên là một con tới hình dung sao?
Cổ Nguyên nghe được Lâm Sơ Văn một con đánh giá, một chút bị chọc giận, chiến lực bỗng nhiên tiêu thăng.
Cung Khiếu khống chế Thương Long, gia nhập chiến đấu.
Chu Đỉnh Nguyên chạy, Cung Khiếu đằng ra tay, có Cung Khiếu

áp trận, Cổ Nguyên Hồn Sủng cho dù cuồng hóa, cũng không chiếm được cái gì tiện nghi.
Cổ Nguyên thực lực so Cung Khiếu cũng cường không bao nhiêu, song quyền khó địch bốn tay, thực mau ngã xuống ở mọi người vây công dưới.
Powered by GliaStudio
close
Kết thúc chiến đấu, mọi người ăn ý ngừng lại.
Sở Diệp híp mắt mắt, thấp giọng nói: “So tưởng tượng bên trong muốn dễ dàng sát a!”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Nhìn dáng vẻ, chỉ cần thiên thời địa lợi nhân hoà, Hồn Hoàng cũng không có gì.”
Ngũ Hành tộc mấy cái Hồn Vương, nghe được hai người nói, có chút vô ngữ.
Hồn Hoàng là Thiên Hải Vực rất nhiều tu sĩ trong lòng một đạo không thể vượt qua núi cao, nhưng là, hiện tại lại đã chết một cái
lại một cái.
Lần này sát hai cái Hồn Hoàng, xác thật so tưởng tượng bên trong muốn dễ dàng, không phải này đó Hồn Hoàng thực lực không được, chỉ là khí vận vô dụng.
Cổ Trọng Nguyên phát huy thực lực, hẳn là không đủ toàn thịnh thời kỳ một phần mười.
Sở Diệp nhìn hai cụ Hồn Hoàng thi thể, nói: “Hai người kia hẳn là
có mặt khác Hồn Sủng, này đó Hồn Sủng hiện tại ở nơi nào?”
Ngũ Hành Kim tộc trưởng lão nói: “Hồn Sủng Sư đã chết, Hồn Sủng Sư chưa kịp triệu hồi ra tới Hồn Thú hẳn là lưu lạc đến thứ không gian, đi theo mai một.”
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Như vậy a! Kể từ đó, liền vô pháp hiến tế a!”
Ngũ Hành Hỏa tộc trưởng lão gật gật đầu, có chút tiếc nuối nói: “Đúng vậy!”
Sở Diệp lắc lắc đầu, tràn đầy thịt đau nói: “Đáng tiếc, sớm biết rằng, hẳn là trước phóng thủy, làm đối thủ, nhiều phóng một ít Hồn Sủng ra tới.”

Khoa Phụ Vân Viêm cười gượng hai tiếng, nói: “Như vậy nguy hiểm cũng quá lớn.”
Mấy cái Vương giai tu sĩ hai mặt nhìn nhau, trong lòng suy nghĩ đều không sai biệt lắm, lần này có ba cái Hoàng giai cường giả ra tay, có thể đánh thành như vậy đã không tồi, không hảo lại yêu cầu càng nhiều.
Tiểu Bạch chuyển động một chút đôi mắt, không nói gì.
Cảm nhận được Tiểu Bạch nỗi lòng có chút di động, Sở Diệp nhìn
Tiểu Bạch liếc mắt một cái, không nói gì.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, có chút lo lắng nói: “Cái kia chạy làm sao bây giờ?”
Sở Diệp có chút bất đắc dĩ nói: “Chạy liền chạy đi.”
Chạy cái kia, tựa hồ không phải Cổ gia người, phỏng chừng là Cổ gia ngoại viện, phía trước đánh nhau thời điểm, gia hỏa kia giống
như có chút sờ cá.
“Này hai đầu Hoàng giai Hồn Thú phải làm sao bây giờ?” Sở Diệp nói thầm nói.
Ngũ Hành tộc trưởng lão đề nghị nói: “Có thể hiến tế.”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Ta không có Hoàng cấp tế đỉnh.”
Ngũ Hành tộc trưởng lão không cần nghĩ ngợi nói: “Tộc của ta có
một bộ Ngũ Hành Hiến Tế Trận, có thể dùng cho hiến tế Hoàng giai Hồn Thú.”
Thái Dương bộ lạc vốn đang muốn mượn ra tế đàn, nghe được Ngũ Hành tộc trưởng lão nói, không có mở miệng.
“Kia cảm tình hảo a!” Sở Diệp tâm tình không tồi nói.
Sở Diệp thầm nghĩ: Này đó thượng cổ chủng tộc, rốt cuộc vẫn là nội tình thâm hậu a! Thái Dương bộ lạc tế đàn vô pháp di động, Ngũ Hành tộc hiến tế đại trận nhưng thật ra có thể học một chút,
về sau có thể sử dụng cơ hội hẳn là không ít.
“Kia hành đi, bày trận đi, những người khác đem hai đầu Hồn Sủng trên người đại gia yêu cầu đồ vật gỡ xuống tới, dư lại liền tiến hành hiến tế đi, nơi này có hai đầu Hoàng giai Hồn Sủng, có

thể phân đến nhiều ít khí vận, liền xem các vị chính mình."
"Hảo." Tuyết Vương đám người sôi nổi đáp.
Ngũ Hành Hiến Tế Trận cùng Ngũ Hành Giảo Sát Trận, Ngũ Hành
Quy Nguyên Trận là một bộ, Sở Diệp dựa theo trận pháp đồ phổ, trực tiếp đem treo cổ trận đổi thành hiến tế trận, thực mau liền hoàn thành.
Hiến tế trận pháp hoàn thành, hắc quạ đen mở ra cánh, bắt đầu rồi hiến tế.
Từng đóa khí vận đám mây ở không trung bên trong tụ tập, thực
mau tảng lớn không trung đều bị khí vận đám mây cấp chiếm cứ.
"Cư nhiên có nhiều như vậy, phía trước hiến tế Du Thiên Côn Bằng thời điểm, xa xa không có nhiều như vậy a!" Sở Diệp nói.
"Kia chỉ Nhai Tí cấp bậc so với phía trước Du Thiên Côn Bằng cao nhiều." Liễu Thụ Yêu nói.
Này chỉ Nhai Tí Hoàng giai Tứ giai, Du Thiên Côn Bằng là Hoàng giai Nhất giai.
"Từ chiến lực thượng, nhìn không ra tới a!" Sở Diệp nói thầm nói.
Cung Khiếu ngó Sở Diệp liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Sở thiếu thật là được tiện nghi còn khoe mẽ a! Nếu là đối mặt toàn thịnh thời kỳ Nhai Tí, bọn họ lần này sợ là muốn chết vài cái.
Đại lượng khí vận đám mây ở Thiên Xảo Đảo trên không tụ tập, hấp dẫn không ít người chú ý.
"Đây là khí vận đám mây đi, ta phía trước, gặp qua Thiên Nhàn Đảo Ô Ô đại nhân hiến tế trường hợp, lúc ấy liền sinh ra khí vận đám mây, bất quá, chỉ có ít ỏi mấy đóa, hiện tại cái này đám mây cũng quá nhiều, hơn nữa, từng đoàn thể tích cũng so với phía trước lớn rất nhiều."
"Đại khái là bởi vì hiến tế Hồn Sủng tương đối cao đi."
"Không phải là hiến tế Hoàng giai Hồn Sủng đi?"
"Có lẽ đúng không, Sở thiếu cùng Lâm thiếu phía trước liền giết qua Hoàng cấp Hồn Sủng."
"……"

Hai chỉ Hoàng cấp Hồn Sủng sinh ra khí vận vẫn là rất nhiều, tuy
rằng lần này tham chiến người có chút nhiều, nhưng là, mỗi người đều phân tới rồi không ít khí vận.
Liễu Thụ Yêu, Đường Thiên Túng đám người không phải lần đầu
tiên tham chiến, đối cái này đãi ngộ nhưng thật ra tập mãi thành
thói quen.
Trận pháp sư hiệp hội mấy cái trận pháp sư, một đám đều thập phần kích động, thập phần may mắn chính mình phía trước nhanh chóng quyết định thượng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn thuyền.
Cổ Trọng Nguyên là Hoàng giai trung kỳ Hồn Sủng Sư, thân gia muốn so Cổ Hùng phong phú rất nhiều, hơn nữa Cổ Nguyên, hai người trữ vật không gian bên trong vật tư, muốn so Cổ Hùng lần đó phong phú rất nhiều.
Tài nguyên phân phối xuống dưới, phân đến Sở Diệp, Lâm Sơ Văn trong tay vẫn là nhiều nhất.
Liễu Thụ Yêu cái gì cũng chưa muốn, chỉ là hy vọng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn kế tiếp giúp cái đại ân, Sở Diệp đáp ứng.
Trùng Cốc cốc chủ, Tuyết Vương bọn người ý thức được Liễu Thụ Yêu cái gọi là đại ân là cái gì, một đám sắc mặt khẽ biến.
Trùng Cốc cốc chủ đám người ngoài miệng tuy rằng chưa nói cái gì, trong lòng lại đều có một ít tâm tư khác.
Nếu là có thể tiến giai Hồn Hoàng, ai lại cam tâm làm một cái thường thường vô kỳ Hồn Vương đâu, vài người đều ở tính toán làm chút tiến giai phía trước chuẩn bị.

Chương 364: Chương 364

“Trọng Nguyên trưởng lão cùng Cổ Nguyên trưởng lão hồn đèn tắt.” Trông coi hồn đèn thất đệ tử, nơm nớp lo sợ nói.
“Là đã xảy ra chuyện sao?” Một cái khác đệ tử cả người run lên nói.
“Hẳn là không thể nào, hai vị trưởng lão như vậy lợi hại, như thế nào sẽ dễ dàng xảy ra chuyện.”
“Chính là hồn đèn tắt.”
“Hồn đèn tắt? Cũng không đại biểu là đã xảy ra chuyện, có lẽ lưu lạc đến cái gì cảm ứng không đến bí cảnh đi.”
“Chúng ta hiện tại làm sao bây giờ? Muốn đi báo cáo sao?”
Hai cái trông coi hồn đèn thất đệ tử, ngươi xem ta, ta xem ngươi, ai cũng không dám đi báo cáo, lần trước đi báo cáo Cổ Hùng tin người chết đệ tử bị ngộ thương rồi, hiện tại còn ở trên giường nằm.
“Các ngươi hai cái đang nói cái gì đâu?” Cổ Triệu Nhi đi vào hồn đèn thất hỏi.
Cổ Triệu Nhi nhìn đến tắt hai ngọn hồn đèn, sắc mặt đại biến, “Là
các ngươi đem hồn đèn cấp diệt?”
Hai cái đệ tử vội vàng lắc đầu, nói: “Không phải, không phải, hồn
đèn nó là chính mình diệt.”
Cổ Triệu Nhi nghe được hai cái đệ tử nói, sắc mặt đột nhiên trầm
xuống dưới, nói: “Nói hươu nói vượn, hồn đèn sao có thể chính mình diệt, có phải hay không các ngươi?”
Hai cái đệ tử cực lực cãi cọ, Cổ Triệu Nhi hồng con mắt, không quá nguyện ý tiếp thu.

……
Thánh Viện.
“Phượng sư tỷ, Cổ gia Cổ Trọng Nguyên cùng Cổ Nguyên đã chết.” Ngọc Diệu Lăng vội vã xông vào Phượng Khuynh Thành cung điện nói.
Phượng Khuynh Thành rất có hứng thú nói: “Nhanh như vậy liền
đã chết, không gian thông đạo ra vấn đề sao?”
Ngọc Diệu Lăng lắc lắc đầu, nói: “Còn không rõ ràng lắm đâu.”
Phượng Khuynh Thành ngón tay nhẹ thủ sẵn mặt bàn, như suy tư
gì.
Cổ gia phái ra ba cái Hồn Hoàng, rất nhiều người đều suy đoán kế tiếp kết quả sẽ như thế nào, đại bộ phận người đều cảm thấy Thiên Hải Vực bên kia hung thủ thảm, nghe nói, còn có chút sòng
bạc bàn khẩu lấy việc này khai tiền đặt cược. Đánh cuộc Cổ Trọng Nguyên cùng Cổ Nguyên mấy ngày có thể đem người bắt được trở về. Cái này hảo, người cư nhiên đã chết, sòng bạc kiếm lớn a!
“Chu trưởng lão hồn đèn thế nào?” Phượng Khuynh Thành hỏi.
Ngọc Diệu Lăng hít sâu một hơi, nói: “Còn sáng lên.”
Phượng Khuynh Thành cau mày, nói: “Còn sống sao?”
Ngọc Diệu Lăng gật gật đầu, nói: “Còn sống, vừa mới Cổ gia phái người lại đây xác nhận.”
Phượng Khuynh Thành ý vị thâm trường “Nga” một tiếng. Chu Đỉnh Nguyên thực lực, hẳn là ở Cổ Nguyên, Cổ Trọng Nguyên dưới, kết quả, Cổ gia hai người đều đã chết, Chu trưởng lão vẫn sống xuống dưới, Cổ gia người sợ là muốn nôn đã chết.
“Sư tỷ, Cổ gia kế tiếp chỉ sợ sẽ bán ra bí cảnh.”
Phượng Khuynh Thành có chút ngoài ý muốn nói: “Nhượng lại bí
cảnh? Không đến mức đi.” Từ trước đến nay chỉ có Cổ gia không ngừng xâm chiếm mặt khác gia tộc bí cảnh phân, Cổ gia còn cũng không từng bán ra quá bí cảnh.
Ngọc Diệu Lăng thần bí cười cười, nói: “Cổ gia mấy cái bí cảnh

không quá ổn định, dựa Không Gian Thạch ổn định, Cổ gia lần này lo lắng truyền tống thông đạo ra vấn đề, cố ý mang theo Không Gian Thạch, lâm thời củng cố thông đạo, hiện tại Cổ gia hai cái Hồn Hoàng đã chết, Không Gian Thạch hẳn là cũng thất lạc."
Phượng Khuynh Thành híp mắt mắt, trầm ngâm một hồi, nói: "Nói
như vậy, Cổ gia xác thật sẽ bán ra bí cảnh." Không gian không ổn định, bí cảnh khả năng sẽ mai một, cùng với làm không gian bí cảnh nện ở trong tay, còn không bằng lấy ra tới bán ra.
Ngọc Diệu Lăng gật gật đầu, nói: "Cổ gia đã chết hai người Hồn Hoàng, liền tính bí cảnh không thành vấn đề, Cổ gia sợ cũng không có như vậy nhiều lực lượng đóng giữ bí cảnh."
Bí cảnh bên trong tài nguyên là gia tộc cường thịnh căn bản, Cổ gia suy sụp, đối với mặt khác gia tộc mà nói, có lẽ là một cơ hội.
Phượng Khuynh Thành có chút nghi hoặc nói: "Cổ gia là chuyện như thế nào, ra chuyện lớn như vậy, cư nhiên không có gạt."
Thiếu hai cái Hoàng cấp tu sĩ uy hiếp, Cổ gia địa vị đã có thể không xong, này Cổ Trọng Nguyên, Cổ Nguyên nếu đi Thiên Hải Vực, chỉ cần gạt hai người xảy ra chuyện tin tức, vẫn là có thể làm người kiêng kị.
"Cổ gia thế hệ trước nhưng thật ra tưởng giấu, nhưng là không chịu nổi tiểu bối tuỳ tiện a!" Mấy cái Cổ gia tiểu bối phát hiện lại đã
chết hai người tộc lão, hùng hùng hổ hổ tỏ vẻ muốn đi Thiên Hải
Vực báo thù rửa hận, Cổ gia bên trong cũng bị xếp vào không ít mật thám, lần này làm đến sự tình một chút mọi người đều biết.
Cổ gia tiểu bối như vậy tích cực, có lẽ là tưởng vuốt mông ngựa, Cổ Chước Nhật đã chết, Cổ gia bước tiếp theo hẳn là sẽ đổi cái người trẻ tuổi bồi dưỡng.
Những người này đều dồn hết sức lực muốn biểu hiện, bất quá, xem hiện giờ tình huống, này mông ngựa hẳn là chụp đến trên chân ngựa đi.
"Nhìn dáng vẻ, Thiên Hải Vực là Cổ gia kiếp số." Phượng Khuynh

Thành lắc lắc đầu nói.
Ngọc Diệu Lăng gật gật đầu, nói; “Đúng vậy!”
Phượng Khuynh Thành hít sâu một hơi, nói: “Thiên Hải Vực bên
kia, không biết là cái gì tình trạng, ta thật đúng là có chút tò mò.”
Ngọc Diệu Lăng lắc lắc đầu, nói: “Phía trước giống như có chút xem thường Thiên Hải Vực tính nguy hiểm, bất quá, lời nói lại nói
trở về, vừa mới sáng lập trùng động thông đạo lại chặt đứt, tạm thời muốn đi bên kia cũng không có biện pháp.”
“Thông lộ chặt đứt a! Nếu là thông lộ còn ở, không biết Cổ gia có thể hay không tiếp tục phái người đi xuống.” Phượng Khuynh Thành rất có hứng thú nói.
Ngọc Diệu Lăng chớp chớp mắt, nói: “Nói không hảo a!”
Cổ gia Hồn Hoàng tuy rằng không ít, nhưng đều chiết ba cái, hoàng giả lại nhiều cũng không chịu nổi như vậy thiệt hại a! Cổ gia những cái đó tài nguyên phong phú địa bàn, nhưng đều là yêu
cầu Hoàng giai đóng giữ.
Phượng Khuynh Thành hít sâu một hơi, nói: “Đáng tiếc con đường chặt đứt, nếu không ta thật đúng là muốn đi Thiên Hải Vực
bên kia nhìn xem, bên kia khả năng ra có ý tứ người a.”
Ngọc Diệu Lăng nghiêng đầu, có chút ghét bỏ nói: “Đều nói Cổ gia Cổ Đàm bói toán thuật, độc bộ thiên hạ, hiện tại thoạt nhìn tựa
hồ chẳng ra gì a! Phía trước, nàng bói toán ra tới, Cổ Hùng chết ở Vương giai Hồn Sủng Sư vây công dưới, này một cái Hoàng giai còn có khả năng bị vây công đến chết, này ba cái Hoàng giai đã có thể bất đồng, đặc biệt Cổ Trọng Nguyên vẫn là Hoàng giai trung kỳ, ta xem là có Hoàng giai tu sĩ tham dự.”
Phượng Khuynh Thành gật gật đầu, nói: “Hẳn là đi.”
Vương giai tu sĩ cùng Hoàng giai tu sĩ chênh lệch vẫn là rất lớn, nếu muốn biết cụ thể đã xảy ra cái gì, vẫn là đến tự mình đi nhìn xem, bất quá, từ trước mắt tình huống tới xem, Thiên Hải Vực

so
tưởng tượng bên trong muốn nguy hiểm nhiều.
……
Cổ gia ngã xuống Tam Hoàng tin tức, ở người có tâm quạt gió thêm củi dưới, nháo ồn ào huyên náo.
“Nghe nói sao? Cổ Trọng Minh cùng Cổ Nguyên cũng đã chết.”
“Cổ gia đã chết ba cái Hồn Hoàng a!”
Powered by GliaStudio
close
“Cổ gia thật là vận số năm nay không may mắn a! Hồn Hoàng lại nhiều, cũng nhịn không được như vậy chết a!”
“Đều nói Cổ Chước Nhật là Cổ gia phúc tinh, đem đem Cổ gia mang nhập càng cao trình tự, hiện tại thoạt nhìn, có lẽ là tai tinh
cũng nói không chừng.”
“Đáng tiếc không có nhìn đến Cổ Trọng Nguyên là chết như thế nào? Không nghĩ tới, Cổ Trọng Nguyên cũng có hôm nay.”
“Nói cẩn thận.”
“Ta nghe nói, Cổ gia hai vị Hồn Hoàng là chết ở không gian trong
thông đạo.”
“Ta nghe nói, Cổ gia vì ổn định truyền tống thông đạo, điều động
bí cảnh bên trong tám cái Không Gian Thạch.”
“Tám cái Không Gian Thạch, danh tác a! Đều lớn như vậy bút tích, vẫn là vô dụng sao?”
“Lãng phí a! Quá lãng phí, nhiều như vậy Không Gian Thạch, làm
điểm cái gì không hảo a!”
“……”
……
Cổ gia.
Cổ Liệt An ngồi ở đại sảnh bên trong, sắc mặt dị thường khó coi.
Cổ gia ngã xuống Cổ Chước Nhật cùng ba cái Hồn Hoàng, khắp nơi đều là ngo ngoe rục rịch, Cổ Liệt An gần nhất thừa nhận áp lực thập phần to lớn.

“Bói toán ra kết quả sao?” Cổ Liệt An nhìn Cổ Đàm hỏi.
“Đại hung, hai vị trưởng lão sợ xác thật là đã chết.” Cổ Đàm nói.
Cổ Liệt An nghe được Cổ Đàm nói, sắc mặt thập phần khó coi, kết quả không ra tới, Cổ Liệt An còn có thể cảm thấy là lưu lạc đến vực ngoại đi, nhưng là, Cổ Đàm bói toán ra như vậy kết quả, làm Cổ Liệt An không có may mắn tâm lý.
“Nghe nói, Chu Đỉnh Nguyên hồn đèn còn sáng lên?” Cổ Liệt An hỏi.
Cổ Đàm gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
“Cái này hỗn trướng sợ là lâm trận bỏ chạy.” Cổ Liệt An bất mãn nói.
Cổ Đàm lắc lắc đầu, nói: “Chu Đỉnh Nguyên người này, tham sống
sợ chết, làm hắn đánh đánh thuận gió trượng còn có thể, muốn cho hắn vì ta Cổ gia vào sinh ra tử, chung quy không có khả năng. Hai vị trưởng lão xảy ra chuyện tin tức, hiện tại đã hoàn toàn truyền khai, sợ là có không ít người ngo ngoe rục rịch.”
Cổ Liệt An cau mày, nói: “Triệu Nhi cũng là hoang đường.”
Cổ Triệu Nhi là Cổ Trọng Nguyên tôn tử, biết được Cổ Trọng Nguyên thân chết tin tức, liền gióng trống khua chiêng triệu tập người, muốn đi trước Thiên Hải Vực báo thù rửa hận, được việc thì ít, hỏng việc thì nhiều.
Cổ Đàm cau mày, có chút lo lắng nói: “Gia tộc tuổi trẻ đồng lứa, một đám đều quá xuôi gió xuôi nước.”
Cổ gia mấy năm nay, kịch liệt khuếch trương, gia tộc tiểu bối đều
bị phủng cao cao, khuyết thiếu nguy cơ cảm giác.
Cổ Trọng Nguyên quá mức bênh vực người mình, đối gia tộc trẻ tuổi quá hảo, làm đến trẻ tuổi ai cũng không dám chọc, cũng là đem những người này túng một đám không biết trời cao đất rộng.
“Tộc của ta vận thế, không ổn.” Cổ Đàm nói.
Cổ Liệt An nhìn Cổ Đàm liếc mắt một cái, sắc mặt càng thêm khó
coi, “Tại sao lại như vậy?”
Cổ Đàm trầm ngâm một chút, nói: “Nếu là ta không đoán sai, chỉ

sợ Chước Nhật là chết ở khí vận chi tử trong tay."
Cổ Liệt An mặt trầm xuống dưới, nói: "Khí vận chi tử sao?"
Khí vận chi tử thông thường là chỉ khí vận vượt mức bình thường
tràn đầy Hồn Sủng Sư, khí vận thứ này, huyền diệu khó giải thích,
khí vận tràn đầy người, làm cái gì đều xuôi gió xuôi nước, khí vận
không thuận giả, lại nỗ lực cũng vắng vẻ vô danh. Khí vận chi tử,
thông thường mệnh ngạnh thực, rất khó giết chết.
Khí vận thứ này, không phải nhất thành bất biến, là có thể cho nhau tranh đoạt.
Cổ Chước Nhật cũng có thể xem như ngụy khí vận chi tử, này bản thân khí vận bất phàm, Cổ gia lại tuyển định hắn cường điệu
bồi dưỡng, xem như tặng Cổ gia không ít khí vận.
Thánh Viện có mười hai vị Thánh Tử, đều có thể xem như ngụy khí vận chi tử, mười hai vị khí vận chi tử, cuối cùng sẽ quyết ra một vị viện chủ, này cũng tương đương với một loại dưỡng cổ, đều quá lẫn nhau tranh đấu, khí vận tranh đoạt, cuối cùng ra đời
một vị chân khí vận người.
"Nếu thật là khí vận chi tử, chỉ sợ muốn sớm giải quyết." Khí vận
chi tử, tu luyện lên tốc độ là thực mau, nếu không thể ở đối phương còn nhỏ yếu thời điểm xử lý rớt, đãi đối phương trưởng thành lên, liền phiền toái lớn.
Cổ Đàm thở dài, nói: "Chúng ta Cổ gia hiện tại trừu không ra nhân
thủ." Cùng khí vận chi tử đối nghịch, là rất nguy hiểm.
Trung Ương đại lục không ít đại gia tộc, chính là bởi vì đắc tội khí
vận chi tử, mới xuống dốc, cũng có rất nhiều gia tộc, bởi vì ra một
cái khí vận chi tử, nhanh chóng phát triển lớn mạnh.

Muốn sát khí vận chi tử, không quá dễ dàng, bất quá, giết chết lúc
sau, thông thường tiền lời cũng không nhỏ.
Phàm là khí vận chi tử, trên người hẳn là tồn tại khí vận trấn vật,
nếu là thành công xử lý khí vận chi tử, là có thể kế thừa đối phương khí vận trấn vật, đem đối phương khí vận hóa thành chính mình khí vận.
Cổ Liệt An cau mày, nói: “Như vậy đi xuống không được, chỉ sợ đến tưởng cái biện pháp.”
Cổ Đàm nhìn Cổ Liệt An, nói: “Gia chủ có chủ ý?”
Cổ Liệt An híp mắt mắt, nói: “Giết gà dọa khỉ, nghe nói, Tô gia được đến một quả Thông Thiên Mật Lệnh.”
Cổ Đàm đôi mắt dao động một chút, tâm tình kích động lên, “Nhưng xác định?”
Cổ Liệt An gật gật đầu, nói: “Hẳn là không sai, biết tin tức này người, hẳn là còn rất ít.”
Cổ gia Thông Thiên Mật Lệnh là từ đại trưởng lão bảo quản, lại cho người ta đánh tráo.
Cổ Đàm thông qua bói toán tỏa định hiềm nghi người Cổ Chước Nhật! Cổ Đàm phát hiện thời điểm, Cổ Chước Nhật đã chết ở Thiên Hải Vực.
Chuyện này tuôn ra tới là cái đại giềm pha, cho nên, Cổ Liệt An mới có thể làm Cổ Trọng Nguyên, Cổ Nguyên mạo hiểm đi trước Thiên Hải Vực.
Thông Thiên Mật Lệnh sự tình, Cổ gia vẫn luôn đều gạt, nhưng lại
như vậy đi xuống, chung quy là giấy không thể gói được lửa.
Cổ gia hiện giờ thế cục, một khi làm người biết thất lạc Thông Thiên Mật Lệnh, liền càng thêm rung chuyển.
Lấy Tô gia khai đao, đã có thể kinh sợ một chút những cái đó bọn
đạo chích, lại có thể được đến Thông Thiên Mật Lệnh, nhưng thật
ra một công đôi việc.

Chương 365: Chương 365

Thiên Xảo Đảo một trận chiến, ngã xuống hai cái Hồn Hoàng, Thiên Hải Vực một chút nổ tung nồi.
Phía trước, Thiên Xảo Đảo một ít Hồn Vương tỏ vẻ, tưởng đi theo
Sở Diệp sát Hồn Hoàng phát tài, đó chính là chỉ đùa một chút mà
thôi, Cổ Hùng sự tình cũng bị đại gia cho rằng là ngẫu nhiên.
Nhưng là, lần này không giống nhau, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn mang đội, lại lần nữa thư sát hai cái Hồn Hoàng, bức cho một cái Hồn Hoàng chạy trối chết, này thứ nhất tin tức, hoàn toàn đem không
ít người nhiệt tình đều bậc lửa.
“Cư nhiên lại đã chết hai người Hồn Hoàng, chúng ta Thiên Hải Vực nhiều năm tấn chức không được một cái Hồn Hoàng, ngoại lai Hồn Hoàng nhưng thật ra tới một cái chết một cái.”
“Nói không chừng lập tức liền lại có thể có Hồn Hoàng tấn chức, các ngươi đừng quên, Cung Khiếu là như thế nào tấn chức.”
“Nghe nói, lần này trận pháp sư hiệp hội người cũng gia nhập đi vào, trận pháp sư hiệp hội mấy cái Hồn Vương nhưng thật ra so Dược Tề Sư hiệp hội người cơ trí a! Biết người nào không thể đắc tội.”
“Trận pháp sư hiệp hội người vận khí thật tốt, cư nhiên được đến
Sở Diệp coi trọng.”
“Lần này trừ bỏ trận pháp sư hiệp hội người, giống như Ngũ Hành
tộc người cũng gia nhập.”
“Nghe nói, có một cái Hồn Hoàng thoát đi.”

“Tấm tắc, Hồn Hoàng cư nhiên cũng chạy trốn.”
“Hồn Hoàng cũng là người a! Sẽ chạy trốn có cái gì kỳ quái?”
……
Lâm Mộng Dung ngồi ở trà lâu bên trong, uống trà, nghe chung quanh mấy cái Hồn Sủng Sư nghị luận, sắc mặt thập phần khó coi.
Được đến Sở Diệp, Lâm Sơ Văn lại lần nữa phát đại tài tin tức, Lâm Mộng Dung như là rót một lu giấm chua, từ trong ra ngoài đều toan thấu.
“Cổ Trọng Nguyên đều tới, cư nhiên cũng không có thể bắt lấy Sở
Diệp.” Lâm Mộng Dung theo bản năng nhíu chặt mày.
“Nhìn dáng vẻ, Cổ Trọng Nguyên có chút lãng đến hư danh.” Cổ Trọng Nguyên ở Cổ gia phụ trách hình đường, hung uy ngập trời,
không ít người đối này hận thấu xương, lại không làm gì được.
Cổ Trọng Nguyên đã từng diệt Trung Ương đại lục một cái họ Tống gia tộc, cái kia gia tộc có một cái đệ tử chạy ra sinh thiên, bao nhiêu năm sau, kia họ Tống đệ tử chạy đi tìm Cổ Trọng Nguyên báo thù, một cái đối mặt liền tự bạo, Cổ Trọng Nguyên sớm có chuẩn bị, lãng là không chịu cái gì thương, nhưng thật ra
kia họ Tống đệ tử, đã chết cũng bạch chết.
“Cổ Trọng Nguyên có thể là ở trùng động trong thông đạo bị thương quá nghiêm trọng.” Lâm Mộng Dung nói.
Mộ Lăng Thiên lắc lắc đầu, nói: “Trung Ương đại lục người nếu là
biết Cổ Trọng Nguyên chết ở chỗ này, sợ là có không ít người sẽ vỗ tay tỏ ý vui mừng.” Trung Ương đại lục hủy ở Cổ Trọng Nguyên trong tay gia tộc không ít, không ít người đối này đều là hận thấu xương.
Lâm Mộng Dung hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Cổ Trọng Nguyên ở Cổ gia địa vị cực cao, hàng năm khách đến đầy nhà, tặng lễ người vô số kể, Lâm Sơ Văn nếu thật sự được này thân gia, kia thật sự là phát đại tài.
Lâm Mộng Dung có chút nghi hoặc nói: “Sở Diệp cùng Lâm Sơ

Văn như thế nào sẽ biết trùng động thông đạo vị trí đâu?"
"Này còn dùng nói sao? Phỏng chừng là trận pháp sư hiệp hội bên trong ra gian tế." Nghe nói Sở Diệp vừa đến, trận pháp sư hiệp hội người trực tiếp phản chiến, hẳn là đã sớm cấu kết ở bên nhau, Phong Tầm cũng không biết là như thế nào quản lý hiệp hội
người, làm ra nhiều như vậy phản nghịch.
"Chúng ta hiện tại làm sao bây giờ?" Này thật vất vả đả thông thông đạo lại bị đánh vỡ, Lâm Mộng Dung gần nhất vẫn luôn tưởng hồi Trung Ương đại lục, lại không hề biện pháp.
Mộ Lăng Thiên thở dài, nói: "Không biết a!"
"Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hiện tại quả thực giống như là Thánh Viện thông lộ khắc tinh, phàm là có cái cùng Trung Ương đại lục có liên lụy thông đạo, hai người liền sẽ đi phá hư, hai người kia căn bản không biết, khai thông một cái thông lộ có bao nhiêu khó." Lâm Mộng Dung không cao hứng oán giận nói.
Mộ Lăng Thiên nghĩ nghĩ, nói: "Có lẽ chúng ta có thể đi tìm xem Chu Đỉnh Nguyên."
Nghe nói, vị này Chu trưởng lão tính tình vẫn là không tồi, hiện tại
mọi người đều ngưng lại ở Thiên Hải Vực, có lẽ có thể lẫn nhau nâng đỡ một chút, Chu trưởng lão hiện tại hẳn là rất muốn hồi Trung Ương đại lục đi.
Lâm Mộng Dung có chút ý động, Chu Đỉnh Nguyên phía trước chạy trốn, Lâm Mộng Dung tư tâm có chút chướng mắt Chu Đỉnh
Nguyên, cảm thấy đối phương tuy rằng là cái Hồn Hoàng, nhưng
không hề khí khái, tuy rằng như thế, nhưng trước mắt bọn họ cũng không có càng tốt biện pháp.
"Vị kia Chu trưởng lão sao? Hắn hiện tại cũng không biết chạy chạy đi đâu."
Chu Đỉnh Nguyên tựa hồ bị thương, này sẽ vì trốn Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, có lẽ sẽ che giấu tung tích, cứ như vậy, đã có thể không hảo tìm a!
……

Ở Thiên Xảo Đảo phân phối xong chiến lợi phẩm lúc sau, Sở Diệp liền mã bất đình đề đi theo Liễu Thụ Yêu về tới Mộc tộc bí cảnh, vì Liễu Thụ Yêu tiến giai làm chuẩn bị.
Cùng Cung Khiếu giống nhau, Sở Diệp cùng Liễu Thụ Yêu ký kết khế ước.
Liễu Thụ Yêu nếu là tiến giai thành công, sống sót, sẽ làm hộ đạo
nhân, đi theo Sở Diệp, Lâm Sơ Văn 50 năm, nếu là tiến giai thất bại, tắc đem thi thể của mình để lại cho hai người, đồng thời Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hỗ trợ phong bế Mộc tộc bí cảnh, Mộc tộc như vậy tị thế.
Liễu Thụ Yêu tồn tại vạn năm lâu, này bản thể tuyệt đối là vật báu
vô giá.
“Lâm thiếu, tài liệu đều ở chỗ này, đủ sao?” Mộc Vũ hỏi.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hẳn là đủ rồi.”
Tinh Trần lưu lại truyền thừa bên trong, có Thần Mộc dược tề phối
phương cùng luyện chế phương pháp, Thần Mộc dược tề vừa vặn có thể phụ trợ Mộc tộc tiến giai.
Thần Mộc dược tề ở cỏ cây hơi thở nồng đậm địa phương luyện chế, xác suất thành công sẽ càng cao một ít, Lâm Sơ Văn trực tiếp tuyển ở ở Mộc tộc địa giới khai lò.
Lâm Sơ Văn lấy ra dược tề lò, bắt đầu luyện dược. Muốn luyện thành Thần Mộc dược tề, có cái bí quyết, ở luyện chế quá trình bên trong, gia nhập đại lượng Thảo Mộc Tinh Túy, Thảo Mộc Tinh
Túy thêm càng nhiều, dược tề luyện chế thành công khả năng tính càng lớn, phẩm chất cũng sẽ càng cao.
Thảo Mộc Tinh Túy là khó được trân vật, Mộc tộc cũng ít, Lâm Sơ
Văn liền thay đổi một loại phương thức.
Phía trước ở Cổ Trọng Nguyên cùng Cổ Nguyên không gian đạo cụ bên trong, phát hiện đại lượng Mộc hệ linh tinh.
Lâm Sơ Văn làm Thúy Vũ đem linh tinh bên trong linh lực chuyển

hóa thành cỏ cây linh khí, trực tiếp rót vào dược tề lò bên trong.
Cỏ cây linh khí ở chất lượng thượng là so bổ thượng Thảo Mộc Tinh Túy, bất quá, thắng ở lượng đại.
Thúy Vũ hồng hộc hấp thu cỏ cây linh tinh, lại nhanh chóng chuyển hóa thành cỏ cây linh khí. Bởi vì cỏ cây linh khí quá nồng
đậm, linh khí trực tiếp hoá lỏng, ở lò đế tích tụ thành tinh oánh dịch thấu một đoàn.
Lâm Sơ Văn không ngừng cô đọng dược tề, Sở Diệp đứng ở một bên, sử dụng linh hồn lực cùng chung chi thuật, đại lượng linh hồn lực dũng mãnh vào Lâm Sơ Văn thức hải bên trong.
Thần Mộc dược tề thành hình, ngưng kết thành từng đạo che trời
linh mộc hư ảnh.
Dược tề lò chung quanh, một đám Mộc tộc tu sĩ, tham lam hấp thu Thần Mộc dược tề hơi thở.
Thần Mộc dược tề là Thiên cấp dược tề, dược lực tràn đầy, Mộc tộc Hồn Sĩ hút một ngụm dật tán dược tề linh khí, để được với vất
vả tu luyện một tháng.
Mộc Vũ đôi mắt lượng lượng nói: "Đó chính là Thần Mộc dược tề sao? Thơm quá."
Mộc Hành hít sâu một hơi, nói: "Lâm dược sư thật lợi hại a!" Mộc tộc tại thượng cổ thời điểm, cũng từng có đại năng luyện ra quá Thần Mộc dược tề, bất quá, phẩm chất muốn kém một ít.
……
Mộc tộc lãnh địa ở ngoài, tụ tập không ít Hồn Vương.
Sở Diệp đám người rời đi Thiên Xảo Đảo lúc sau, đi theo Liễu Thụ Yêu trở về Mộc tộc, tin tức này, không biết như thế nào truyền đi ra ngoài.
Không ít người đều suy đoán, Mộc tộc kế tiếp sợ là phải có đại động tác, chạy tới Mộc tộc xem náo nhiệt.
"Mộc tộc lãnh địa bên trong cỏ cây hơi thở, giống như đột nhiên biến dày đặc."
"Là Mộc tộc có người phải tiến giai Hoàng giai sao?"
"Này thanh thế không rất giống a!"

“……”
Đám người bên trong, vẫn là có biết hàng người.
“Đây là Thần Mộc dược tề thành hình tiêu chí a!” Tinh tộc Tinh Nguyện nói.
“Lâm Sơ Văn dược tề trình độ, thật sự đáng sợ.” Tinh Tụng nói.
Powered by GliaStudio
close
Cho tới nay mới thôi, Lâm Sơ Văn đã luyện chế ra Cực phẩm Ngũ Hành dược tề, Thăng Long dược tề, Thần Mộc dược tề…… Lâm Sơ Văn còn thực tuổi trẻ, có thể phỏng đoán, đối phương luyện chế Thiên cấp dược tề kinh nghiệm, kỳ thật không tính là phong phú, nhưng là, lại là luyện một loại dược tề, thành một loại dược tề, thật sự đáng sợ.
“Ngũ Hành tộc những cái đó gia hỏa, thật đúng là sẽ luồn cúi.” Tinh Nguyện chua lòm nói.
Phía trước Tinh tộc cùng Ngũ Hành tộc là cùng đi thấy Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, hai tộc cũng không sai biệt lắm là đồng thời biết Trung Ương đại lục khả năng sẽ phái mấy cái Hồn Hoàng tiến đến tìm Sở Diệp hai người phiền toái.
Ngũ Hành tộc biết tin tức lúc sau, cân nhắc luôn mãi, đầu phục Sở Diệp, Lâm Sơ Văn.
Tinh tộc biết tin tức lúc sau, quyết định quan vọng một chút.
Liền như vậy một cái bất đồng lựa chọn, Tinh tộc sai mất cùng Sở
Diệp, Lâm Sơ Văn kết giao tốt nhất cơ hội.
Ngũ Hành tộc phía trước bồi đánh một hồi, xong việc phân được không ít khí vận, Ngũ Hành tộc năm vị trưởng lão thực lực, đều có bất đồng trình độ đột phá, Tinh tộc biết tin tức, toan lợi hại.
Tinh Nguyện âm thầm thở dài, thầm nghĩ: Luận xem người tựa hồ
vẫn là Ngũ Hành tộc càng tốt hơn, năm đó Tinh Trần là như thế này, hiện giờ, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn cũng là như thế này.
……
Mộc tộc lãnh địa bên trong, phong vân hội tụ, dâng lên từng đạo màu xanh lục cái chắn.
“Mộc tộc dâng lên phòng hộ tráo, khởi động tối cao thời gian

chiến tranh chuẩn bị."
Mộc tộc bên ngoài là có tầng tầng phòng hộ trận, muốn đem phòng hộ trận toàn bộ khởi động, mỗi thời mỗi khắc tiêu hao đều
là thập phần kinh người, Mộc tộc chỉ có ở thời gian chiến tranh mới có thể đem phòng hộ trận hoàn toàn khởi động.
"Mộc tộc cái kia Liễu lão, đại khái là chuẩn bị tiến giai Hoàng giai."
"Phía trước, Cung Khiếu tiến giai thời điểm, tựa hồ chính là như thế, Lâm Sơ Văn luyện chế ra Thăng Long dược tề lúc sau, Cung Khiếu ngay sau đó liền tiến vào Hoàng giai."
"Không biết, có thể hay không thành công."
"Hẳn là vẫn là rất có khả năng thành công, này không phải có Thiên Vận Quạ hộ giá hộ tống sao? Phía trước, ở Thiên Xảo Đảo thời điểm, Thiên Vận Quạ hiến tế hai đầu Hoàng giai yêu thú, hẳn
là còn truân hạ không ít khí vận."
"……"
So sánh với Cung Khiếu, Mộc tộc vì Liễu Thụ Yêu tiến giai chuẩn bị tài nguyên thoáng khiếm khuyết một ít, chỉ có năm điều Mộc hệ
linh mạch, bởi vì Liễu Thụ Yêu không thể thời gian dài rời đi Mộc
tộc lãnh địa, cho nên cũng vô pháp giống Cung Khiếu giống nhau,
trước tiên chuẩn bị hiến tế dùng hải thú, chỉ có thể dựa Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn chi viện.
Cung Khiếu tiến giai Vương giai dùng chính là Ngũ Hành Quy Nguyên Trận, Liễu Thụ Yêu là thuần mộc thuộc tính, dùng cái này
trận pháp liền không thích hợp.
Mộc tộc vạn mộc xuân về trận, giống nhau có thể phụ trợ tiến giai,
hiệu quả thậm chí xa xa sẽ siêu việt Ngũ Hành Quy Nguyên Trận.
"Bắt đầu đi." Sở Diệp nói.

Liễu Thụ Yêu gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Liễu Thụ Yêu ăn vào Thần Mộc dược tề, tức khắc một cổ bàng bạc linh khí, ở Liễu Thụ Yêu trong cơ thể dật tản ra.
Dược tề chi lực, chảy vào Liễu Thụ Yêu trong cơ thể, Liễu Thụ Yêu cành khô biến thô phẩm chất tế, rất là không cân bằng, hắc quạ đen cho Liễu Thụ Yêu một cái chúc phúc, linh lực phân phối liền biến đều đều rất nhiều.
Liễu Thụ Yêu hóa thành nguyên hình, Liễu Thụ Yêu có mấy trăm
mễ cao, muôn vàn cành liễu như tơ dây giống nhau rũ xuống, nhìn thập phần xinh đẹp.
Liễu Thụ Yêu trên người hơi thở bắt đầu chấn động, từ Vương giai hướng tới Hoàng giai chuyển biến.
Mộc tộc bí cảnh bên trong đại lượng linh lực ở Mộc Tiên Điểu chuyển hóa dưới, chảy vào Liễu Thụ Yêu trong cơ thể.
Tiểu Ngân ghé vào Sở Diệp trên vai, ồn ào “Thơm quá, thơm quá.”
Liễu Thụ Yêu trên người hơi thở hiển lộ ra tới, cỏ xanh mùi hương, rất là thấm vào ruột gan.
Lâm Sơ Văn Bảy Màu Huyễn Điệp ở một bên bay múa, một bộ say khướt bộ dáng.
Tiểu Bạch tràn đầy khinh thường nhìn Tiểu Ngân cùng Tiểu Thải
liếc mắt một cái, “Này hai tên gia hỏa thật không định lực.”
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Tiểu Bạch nói lời này thời điểm, nếu là có thể đem nước miếng thu một chút
thì tốt rồi.
Liễu Thụ Yêu nguyên bản thực lực ở nửa bước Hoàng giai, tiến giai so Cung Khiếu thoáng đơn giản một chút.
Ở một đốn phần ăn giúp đỡ dưới, Liễu Thụ Yêu tiến giai Hồn Hoàng.
Liễu Thụ Yêu tiến giai, Mộc tộc lãnh địa bên trong nháy mắt cỏ cây linh khí bạo lều, linh thảo chịu Liễu Thụ Yêu trên người linh khí triều tịch ảnh hưởng, điên cuồng sinh trưởng lên.
Toàn bộ Mộc tộc lãnh địa cỏ cây một chút tươi tốt rất nhiều, rất

nhiều Mộc tộc thiếu niên, tràn đầy hưng phấn ở trong rừng nhảy
tới nhảy đi.
Liễu Thụ Yêu tiến giai thân thể là có thể tự do thoát ly bí cảnh.
“Đa tạ hai vị.” Liễu Thụ Yêu đối với Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn chắp tay nói.
Tiến giai Hoàng giai, Liễu Thụ Yêu biến ảo hình tượng đã xảy ra thật lớn biến hóa, từ một cái tang thương lão nhân, trực tiếp biến
thành một cái có chút tính trẻ con thiếu niên.
Sở Diệp nhìn Liễu Thụ Yêu bộ dáng, nghĩ thầm: Khó trách như vậy nhiều người hy vọng tiến giai Hoàng giai đâu, tiến giai Hoàng
giai, trực tiếp liền phản lão hoàn đồng, này hiệu quả có thể so chỉnh dung mạnh hơn nhiều.
Liễu Thụ Yêu tiến giai, Mộc tộc chung quanh cỏ cây sinh trưởng tốt, khiến cho không ít người chú ý.
“Mộc tộc có người tiến giai Hồn Hoàng?”
“Nhìn dáng vẻ là như thế này.”
“Về sau Mộc tộc sợ là không hiếu động.”
“Hơn phân nửa là như thế.”
“Thiên Hải Vực nhiều năm không xuất hiện quá Hồn Hoàng, hiện
tại lại là một đám toát ra tới a!”
“Này không phải trước kia không có ngoại vực tới người đưa tài nguyên sao? Này lại đã chết hai người Hồn Hoàng, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn phát lớn.”
“……”
Liễu Thụ Yêu tiến giai Hồn Hoàng, nguyên bản chiếm cứ ở Mộc tộc lãnh địa ở ngoài, còn tính toán tùy thời mà động Hồn Sủng Sư
lập tức giải tán, sợ bị thanh toán.
Mộc tộc lãnh địa bên trong, rất nhiều Mộc tộc Hồn Sủng Sư vui mừng khôn xiết cỏ cây chi gian hoạt động.
Liễu Thụ Yêu tiến giai phía trước, đại lượng tuổi trẻ Mộc tộc liền cắm rễ ở chung quanh.

Đã chịu Liễu Thụ Yêu tiến giai ảnh hưởng, này đó Mộc tộc thực lực tăng trưởng phi thường tấn mãnh, có tư chất ưu việt Mộc tộc,
thực lực một chút nhảy vài cái giai vị.
……
Thái Dương bộ lạc.
“Liễu lão tiến giai Hoàng giai a!” Thái Dương bộ lạc đại trưởng lão
nói.
Khoa Phụ Vân Viêm thở dài một tiếng, nói: “Đáng tiếc, chúng ta bộ lạc không có Vương giai đỉnh giai cao thủ.”
Phía trước, Liễu Thụ Yêu bị nguy bí cảnh, vô pháp rời đi, Mộc tộc thời kì giáp hạt, có thể nói thập phần thất vọng. So sánh với dưới,
bọn họ Thái Dương bộ lạc, có mấy cái Vương giai Hồn Sủng Sư, tự bảo vệ mình năng lực vẫn phải có.
Hiện tại không giống nhau, Liễu Thụ Yêu trực tiếp tiến giai Hồn Hoàng, thọ nguyên đại trướng.
Nếu xuất hiện Liễu Thụ Yêu như vậy cái tuyệt thế cao thủ, dựa vào Liễu Thụ Yêu nâng đỡ, Mộc tộc kế tiếp hẳn là có thể ra đời càng nhiều Vương giai cao thủ.
Mộc tộc am hiểu bồi dưỡng linh dược, Liễu Thụ Yêu tiến giai Hoàng giai, bồi dưỡng linh dược năng lực, nói vậy cũng đề cao không ít, Lâm Sơ Văn là Thiên cấp Dược Tề Sư, không thể thiếu linh dược giúp, về sau Mộc tộc cùng Lâm Sơ Văn, Sở Diệp chi gian quan hệ nói vậy sẽ càng thêm chặt chẽ.
Cung Khiếu tiến giai, Liễu lão cũng tiến giai, lấy Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tư chất, tiến giai cũng là chuyện sớm hay muộn, kế tiếp, Thiên Hải Vực sợ là muốn đi vào hoàng giả thời đại, bọn họ Thái Dương bộ lạc, nếu là không thể ra đời Hồn Hoàng, kế tiếp, sợ là phải bị ném xuống tới.

Chương 366: Chương 366

Chu Đỉnh Nguyên ngồi ở trà lâu bên trong uống trà, khoảng cách
hắn lại đây Thiên Hải Vực đã có hơn mười ngày.
Trà lâu bên trong, không ít người đều ở nghị luận Mộc tộc Liễu lão tiến vào Hoàng giai sự tình.
“Nghe nói, Mộc tộc sẽ kéo cỏ cây sinh trưởng, một cái Vương giai Mộc tộc, ở đâu biên linh điền bên trong trụ cái một hai tháng, linh
điền mấy năm gian thu hoạch, có thể phiên cái năm sáu lần, nếu là Hoàng giai Mộc tộc, hiệu quả hẳn là sẽ càng thêm rõ ràng.”
“Ngươi suy nghĩ cái gì đâu? Chẳng lẽ còn trông cậy vào Hoàng giai Mộc tộc cho ngươi dưỡng linh điền?”
“Ta chính là tùy tiện nói nói, nào dám như vậy tưởng a!” Kia chính
là Hoàng giai a!
“Mộc tộc Hoàng giai toàn thân đều là bảo a! Kia Liễu Thụ Yêu bản
thể hẳn là một cây cây liễu, phỏng chừng tùy tiện chiết căn cành liễu xuống dưới, dược hiệu đều vượt qua giống nhau ngàn năm linh dược.”
“Liễu Thụ Yêu dược lực vẫn là tiểu nhân. Ta nghe nói, trước kia Mộc tộc ra quá một cái Hoàng giai nhân sâm tinh, người nọ tham
tinh nước tắm đều dược lực đầy đủ.” Người kia tham tinh kết cục
tựa hồ không tốt lắm, bị vây công đến chết, sau khi chết thi thể bị
phân cách thành mấy trăm phân.

“……”
Chu Đỉnh Nguyên uống trà, tâm tình khẽ nhúc nhích, Mộc tộc được trời ưu ái, có thể dùng để luyện dược, cũng có thể dùng để luyện khí.
Trung Ương đại lục Mộc tộc đã bị bắt sát hầu như không còn, dư lại một ít cũng nơi nơi trốn đông trốn tây.
Chu Đỉnh Nguyên không nghĩ tới, Thiên Hải Vực như vậy cái tu luyện điều kiện như vậy không xong địa phương, cư nhiên sẽ có Hoàng giai Mộc tộc.
Nếu là đổi ở Trung Ương đại lục, biết được có Hoàng giai Mộc tộc ra đời, chỉ sợ sẽ có đại lượng Hồn Hoàng chen chúc tới, ở cái này địa phương, Mộc tộc tựa hồ hỗn cũng không tệ lắm.
Chu Đỉnh Nguyên thầm nghĩ: Cổ gia liên tiếp thiệt hại Tam Hoàng,
không biết còn có thể hay không tiếp tục tạp người tiến vào, nếu là Thiên Hải Vực có Hoàng giai Mộc tộc tin tức truyền quay lại đi,
hẳn là có thể hấp dẫn không ít Hồn Hoàng lại đây.
Mấy ngày nay, Chu Đỉnh Nguyên đối với Sở Diệp, Lâm Sơ Văn cũng có bước đầu hiểu biết, xem như minh bạch Cổ Chước Nhật là thua tại người nào trên tay.
Hai cái tuổi trẻ Vương giai đỉnh Hồn Sủng Sư, một cái Thiên cấp trận pháp sư, một cái Thiên cấp Dược Tề Sư, một cái khế ước Bạch Hổ, một cái đạt được Thiên Vận Quả ưu ái.
Tuyệt đối thiên chi kiêu tử a! Mặc dù là Thánh Viện Địa giai, cũng
rất ít có tư chất như vậy xuất chúng Hồn Sủng Sư.
Nếu là Thiên Hải Vực thịnh truyền Lâm Sơ Văn luyện chế ra Cực phẩm Ngũ Hành dược tề sự tình là thật, kia Lâm Sơ Văn dược tề thiên phú, liền cực độ đáng sợ.
Phía trước đại chiến thời điểm, xuất hiện Cung Khiếu cái này Hoàng giai, Chu Đỉnh Nguyên còn tưởng rằng Cổ Đàm bói toán xảy ra vấn đề.
Gần nhất hỏi thăm xuống dưới, Chu Đỉnh Nguyên mới biết được không phải Cổ Đàm bói toán xảy ra vấn đề, mà là, Cổ Hùng chết thành toàn Cung Khiếu, tiến giai Hoàng giai.

Chu Đỉnh Nguyên ở Thiên Hải Vực du đãng mấy ngày, cũng coi như hiểu biết một ít Sở Diệp hai người ở Thiên Hải Vực lực ảnh hưởng.
Chu Đỉnh Nguyên nhịn không được lấy hai người cùng Thánh Viện Thánh Tử tương đối, một hồi tương đối xuống dưới, Chu Đỉnh Nguyên phát hiện, này hai người chút nào không thể so bọn
họ Thánh Viện Thánh Tử kém cỏi.
……
Liễu Thụ Yêu tiến giai lúc sau, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn liền rời đi Mộc tộc lãnh địa, về tới Thiên Nhàn Đảo.
Sở Diệp hai người đãi ở Thiên Hà hoa lâm bên trong, kiểm kê trên tay tài nguyên.
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen, nói: "Ô Ô, ngươi xem ta kế tiếp khí vận thế nào?"
Hắc quạ đen xem xét một chút Sở Diệp khí vận, nói: "Sở lão đại ngươi kế tiếp, khí vận hẳn là còn tính ổn định."
Sở Diệp cười cười, nói: "Nói như vậy, kế tiếp Thánh Viện bên kia hẳn là sẽ không lại phái người lại đây?"
Hắc quạ đen vỗ vỗ cánh, nói: "Đại khái đúng không."
"Vậy được rồi." Sở Diệp nhất thời không biết là nên tùng một hơi,
hay là nên tiếc nuối.
Hắc quạ đen nhìn Sở Diệp, nói: "Sở lão đại, ngươi khí vận cùng người khác bất đồng, biến ảo vô thường, không cần quá mức thiếu cảnh giác."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Ta minh bạch."
Hắc quạ đen ở Sở Diệp, Lâm Sơ Văn trên đỉnh đầu xoay quanh, ồn ào nói: "Ta nói các ngươi hai cái nên chuẩn bị tiến giai Hoàng giai, các ngươi hai cái hiện tại khí vận chính vượng, tiến giai hẳn
là không thành vấn đề."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Xác thật là nên tính toán một chút."
Cung Khiếu cùng Liễu Thụ Yêu đều đã tiến giai Hoàng giai, hắn bên này người thực lực có thể nói đại trướng, bất quá, ngoại lực chung quy là ngoại lực, tổng không bằng tự thân thực lực tới

đáng tin cậy.
Phó cường chủ nhược, trong thời gian ngắn còn hảo, thời gian dài, phía dưới sợ là muốn nhân tâm di động.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nhìn Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, có chút chờ mong nói: "Các ngươi hai cái chuẩn bị ai trước tới a!"
Sở Diệp cười cười, nói: "Đều có thể."
Sở Diệp trên tay thích hợp tiến giai Hoàng giai Hồn Sủng có hai chỉ, Tiểu Bạch đã là Cửu giai đỉnh, phía trước đại chiến thời điểm
Tiểu Bạch hấp thu Không Gian Thạch bên trong đại lượng không
gian chi lực, đối không gian chi lực khống chế đại đại tăng lên, khoảng cách Hoàng giai chỉ có một bước xa.
Mặt khác một con thích hợp tiến giai Hồn Sủng là Kinh Chập Long, Lâm Sơ Văn phía trước luyện chế Thăng Long dược tề, Kinh Chập Long cũng dùng một chi, dùng lúc sau, thực lực tăng nhiều.
Trừ cái này ra, Tiểu Ngân gần nhất tốc độ tu luyện cũng mau thực, tiến giai Vương giai Cửu giai, Liễu Thụ Yêu tiến giai lúc sau,
phân bố đại lượng cỏ cây linh dịch, đưa cho Tiểu Ngân, ong đàn cùng Tiểu Thải.
Tiểu Ngân hấp thu Liễu Thụ Yêu tặng cho cỏ cây linh dịch, bất quá, vừa mới tiến giai, thực lực không xong, khoảng cách Hoàng giai còn kém xa.
Lâm Sơ Văn trên tay thích hợp tiến giai Hồn Sủng chỉ có Thương Lan Long, Mộc Tiên Điểu cùng tiểu hồ ly cũng đều là Vương giai Cửu giai, bất quá, Thúy Vũ cùng Tuyết Bảo đều không có chạm đến kia tầng cái chắn, khoảng cách Hoàng giai vẫn là kém một chút.
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch cùng Kinh Chập Long, nói: "Các ngươi hai cái, ai tiên tiến giai a!"
"Ta." Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp, không cần nghĩ ngợi nói.
Kinh Chập Long tựa hồ tưởng tranh thủ cái gì, làm Tiểu Bạch một
chút trừng mắt nhìn trở về.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Cũng hảo.”
Tiểu Bạch là Cực phẩm Hồn Thú, tiến giai xác suất muốn so Kinh
Chập Long cao một ít, Tiểu Bạch nếu là tiến giai, hắn mới xem như chân chính có tự bảo vệ mình chi lực.
Đừng nhìn phía trước bọn họ giết hai cái Hồn Hoàng, kia bất quá
là chiếm thiên thời địa lợi, nếu không phải phía trước nương phá
hư không gian thông đạo, bị thương nặng những người đó, lúc sau, lại áp chế đối phương, không làm người triệu hồi ra Hồn Sủng, này sẽ bọn họ khả năng đều biến thành thi thể.
Tiểu Bạch đối với Sở Diệp ngao ngao kêu gào một hồi, Sở Diệp đột nhiên trừng lớn mắt, hỏi: “Thật sự.”
Tiểu Bạch có chút đắc ý gật gật đầu.
Lâm Sơ Văn cảm nhận được Sở Diệp kích động tâm tình, tò mò hỏi: “Làm sao vậy? Tiểu Bạch nói gì đó?”
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp hướng tới Lâm Sơ Văn nhìn qua đi, nói: “Tiểu Bạch là từ Thánh Viện địa giới tới.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Ta biết a!”
“Tiểu Bạch hắn là không gian hướng Hồn Thú, vẫn là từ Thánh Viện địa phương tới, chỉ cần tiến giai Hoàng giai, hắn liền có thể định vị Trung Ương đại lục vị trí, trực tiếp truyền tống qua đi.”
“Truyền tống hồi Thánh Viện địa giới, kia có ý tứ.”
Lâm Sơ Văn nhìn hai tròng mắt lấp lánh sáng lên Tiểu Bạch, thầm
nghĩ: Tiểu Bạch này phó ý chí chiến đấu sục sôi bộ dáng, không phải là tưởng ở tiến giai hoàng cảnh lúc sau, phản công Thánh Viện đi, tựa hồ…… Cũng không phải không thể, bất quá, chuyện này đi, còn cần bàn bạc kỹ hơn.
Tiểu Bạch nhìn Kinh Chập Long liếc mắt một cái, đại bụng nói: “Truy Phong, ngươi không cần lo lắng cho ta tiến giai đem tài nguyên đều dùng hết, Thánh Viện địa giới tu luyện điều kiện muốn ưu việt nhiều, Hoàng cấp yêu thú có rất nhiều, đến lúc đó,

chúng ta nhiều tể mấy chỉ, ăn một con ném một con, Tiểu Bạch lão đại sẽ không bạc đãi ngươi."
Sở Diệp: "……" Tiểu Bạch khẩu khí này thật không nhỏ a! Hoàng giai yêu thú còn ăn một con ném một con.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Khiến cho Tiểu Bạch tiên tiến giai đi, ta tra qua, Cổ Trọng Nguyên nhẫn không gian, có vài chi Thiên cấp dược tề, vừa lúc thích hợp Tiểu Bạch sử dụng."
Cổ Trọng Nguyên cùng Cổ Nguyên trên người có thân phận nhãn,
Sở Diệp hai người mượn này xác định hai người thân phận.
Trên thực tế, Cổ Trọng Nguyên cùng Cổ Nguyên nhẫn không gian
đều có giấu không ít dược tề, chính là bởi vì vô pháp xác định dược tề cụ thể tác dụng, phía trước tham chiến Hồn Sủng Sư cũng không dám muốn, vừa lúc toàn tiện nghi Sở Diệp cùng Lâm
Sơ Văn.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Hảo."
Tiểu Bạch là cực phẩm Hồn Sủng, tiến giai hoàng cảnh không có cái chắn, Sở Diệp trước tiên dùng một ít dược tề, đề cao tinh thần
lực cùng thân thể, toàn bộ tiến giai quá trình, có thể nói là nước chảy thành sông.
Tiểu Bạch huyết mạch cực cao, tiến giai thanh thế muốn so Cung
Khiếu Thương Long cao hơn rất nhiều.
……
Không trung bên trong sấm sét ầm ầm, linh khí rung chuyển không ngừng.
Cung Thần nhìn Thiên Hà hoa lâm phương hướng, hít sâu một hơi, nói: "Cha, Sở Diệp phải tiến giai Hoàng giai."
Cung Khiếu gật gật đầu, "Ân" một tiếng.
"Cha, ngươi phía trước hứa hẹn nói, Sở thiếu, Lâm thiếu giúp ngươi tiến giai Hoàng giai, ngươi hộ vệ hai người đến trong đó một người đến Hoàng giai, quá không có thành ý, Mộc tộc Liễu lão, tốt xấu hứa hẹn 50 năm đâu." Cung Thần lắc lắc đầu nói.

Cung Khiếu: "……" Hắn phía trước không phải không nghĩ tới Sở Diệp, Lâm Sơ Văn có thể nhanh như vậy tiến giai sao?
Phía trước, hắn sở dĩ sẽ hứa hẹn hộ vệ đến hai người trong đó một người đến Hoàng giai, cũng là cảm thấy, lấy Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn chiến lực, chỉ cần có một cái tiến giai Hoàng giai, đại
khái cũng không cần phải hắn. Ai biết, này còn không đến một tháng, Sở Diệp liền phải tiến giai, kể từ đó, hắn hình như là chiếm
đại tiện nghi.
Cung Khiếu tính toán, có phải hay không cùng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn một lần nữa ký kết một chút khế ước.
Thương Long ở Cung Khiếu trên đầu xoay quanh, Cung Khiếu ẩn
ẩn cảm giác được Thương Long bất an.
"Phụ thân, Thương Long làm sao vậy?"
Cung Khiếu híp mắt mắt, nói: "Bạch Hổ huyết mạch quá cao, cấp Thương Long tạo thành áp lực."
Cung Thần có chút nghi hoặc nói: "Tiểu Bạch còn không có tiến giai a! Liền cấp Thương Long tạo thành uy lực sao?"
Cung Khiếu: "……" Loại này lời nói, không cần phải nói ra tới a! Sở Diệp Bạch Hổ, phẩm tướng hẳn là cao hơn Thương Long không ít, cho nên, mới có thể ở không tiến giai phía trước, liền cho chính mình Thương Long tạo thành áp lực.
Từ xưa văn vô đệ nhất, võ vô đệ nhị, thượng cổ thời điểm, đỉnh cấp yêu thú chi gian cạnh tranh, vẫn luôn là thực kịch liệt. Long tộc, Bạch Hổ tộc, Phượng tộc, Huyền Vũ tộc chi gian quan hệ, tuyệt đối không tính là hảo.
Bạch Hổ hiện tại tiến giai Hoàng giai, huyết mạch lần thứ hai thức
tỉnh, hẳn là làm Thương Long cảm nhận được uy hiếp.
……
Thiên Hà hoa lâm chung quanh, vây quanh đông đảo Hồn Sủng Sư.
"Có người phải tiến giai, là Sở Diệp vẫn là Lâm Sơ Văn a!"
"Bạch Hổ hơi thở, là Sở Diệp đi."

“Phía trước, chúng ta Thiên Hải Vực một cái Hồn Hoàng đều ra không được, gần nhất là một người tiếp một người a!”
“Phía trước, kia không phải không có ngoại vực Hồn Hoàng tới đưa đồ ăn sao?”
“Sở Diệp có thể thành công tiến giai sao?”
“Sở thiếu được trời ưu ái, Hồn Hoàng cường giả tới một cái sát một cái, tới hai cái sát một đôi, tiến giai Hồn Hoàng loại này việc nhỏ, khẳng định sẽ thành công.”
“Sở thiếu tuy rằng là cái thiên tài, bất quá, tiến giai Hoàng giai, vẫn là có nguy hiểm đi.”
“……”
……
“Công Tôn đạo hữu, ngươi xem Sở Diệp lần này có thể thành công sao?” Đổng Bình hỏi.
Công Tôn Thắng gật gật đầu, nói: “Hẳn là có thể đi.”
Tuyên Đình hít sâu một hơi, nói: “Sở Diệp nếu là tiến giai, về sau,
chỉ sợ không dùng được chúng ta.”
Tô Mạt chua lòm nói: “Ít nhất, phía trước các ngươi đi theo thơm lây.”
Tô Mạt phía trước sợ hãi ngoại vực Hoàng giai Hồn Sủng Sư, trước tiên chạy, xong việc, phát hiện Tuyên Đình đám người ở đại
lượng khí vận phù hộ dưới, thực lực như diều gặp gió, hâm mộ không thôi.
“Tô sư muội, phía trước ngươi không nên đi.” Công Tôn Thắng có
chút đáng tiếc nói.
Phía trước, kia một hồi chiến đấu, chính là khó được đối Sở Diệp, Lâm Sơ Văn lấy lòng cơ hội.
Tô Mạt thở dài, nói: “Ta cũng là nhất thời sợ hãi.” Kia chính là Hoàng giai Hồn Sủng Sư a! Còn nói sẽ ra tới ba cái, một cái Hoàng giai Hồn Sủng Sư liền đáng sợ, vẫn là ba cái, nàng làm sao dám để lại, bất quá, xong việc, hắn nghe Tuyên Đình đám người nói, cảm thấy kia mấy cái lại đây Hoàng giai Hồn Sủng Sư, có như vậy điểm giống thủy hóa.

Tô Mạt cảm thấy, khả năng Trung Ương đại lục tu luyện hoàn cảnh thật tốt quá, Hồn Hoàng đều là cắn dược khái ra tới, thực lực không xong, không có như vậy đáng sợ.

Chương 367: Chương 367

Thiên Hà hoa lâm bên trong, Sở Diệp cảm giác một cổ khổng lồ lực lượng dũng mãnh vào thân thể bên trong.
Theo đại lượng linh lực dũng mãnh vào, Sở Diệp cảm giác toàn bộ thân thể bị vô số thiết chùy đấm đánh, ngũ tạng lục phủ đều gặp trứ trọng kích.
Sở Diệp thân thể cùng phía trước tiến giai Cung Khiếu giống nhau bành trướng lên, Sở Diệp phía trước xem Cung Khiếu bành trướng giống cái khí cầu, còn cảm thấy thú vị, này sẽ đến phiên trên người mình, nháy mắt không như vậy cảm thấy.
Lâm Sơ Văn khởi động Ngũ Hành Quy Nguyên Trận, trợ giúp Sở Diệp khai thông trong cơ thể linh lực.
Tiểu Bạch là Bạch Hổ huyết mạch, tiến giai Hoàng giai, linh lực bạo trướng, dũng mãnh vào Sở Diệp trong thân thể linh lực, là lúc
trước Thương Long tiến giai dũng mãnh vào Cung Khiếu trong thân thể linh lực mấy lần.
Sở Diệp trên người làn da giống thiêu chín giống nhau, biến một mảnh đen nhánh, thực mau tầng ngoài đen nhánh làn da da nẻ mở ra, hóa thành mảnh nhỏ dừng ở trên mặt đất.
Thực mau tân sinh làn da lại giống bị nướng chín giống nhau, lại
lần nữa da nẻ mở ra.
Kinh Chập Long xoay quanh ở không trung bên trong, rất có hứng
thú lời bình nói: “Lão bản đại nhân giống như ở lột da a! Tấm tắc,
lão bản cái này lột da thật nhanh, lột một tầng lại một tầng, lột da

hảo a! Tân sinh làn da thoạt nhìn càng tốt một ít."
Sở Diệp nghe được Kinh Chập Long nói, trong lòng đằng khởi một cổ lửa giận, Truy Phong cái này hỗn trướng, còn có rảnh nói nói mát!
"Truy Phong, thời gian trì hoãn."
Truy Phong không tình nguyện thi triển thời gian trì hoãn chi thuật.
Sở Diệp cảm nhận được Truy Phong không tình nguyện, trong lòng lửa giận cọ cọ bay lên.
Sở Diệp thầm nghĩ: Truy Phong cái này hỗn trướng đồ vật, không
thể nói lý, Hồn Sủng Sư cùng Hồn Sủng một vinh đều vinh, nhất tổn câu tổn, hắn nếu là giống cái khí cầu giống nhau trướng phá,
đối hắn có chỗ tốt gì.
Khổng lồ linh lực tại thân thể bên trong không ngừng lưu chuyển,
Sở Diệp cảm giác chính mình trong thân thể kinh mạch biến rộng
lớn rất nhiều.
Sở Diệp thân thể kinh mạch phồng lên lên, biến thành nguyên lai
gấp mười lần phẩm chất, làn da dưới, huyết mạch rõ ràng có thể thấy được, nhìn có chút dữ tợn.
"Dùng cái kia." Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp lấy ra một rót màu xanh lục chất lỏng dùng đi xuống, Sở Diệp ăn vào chính là vạn năm cây liễu nước thụ tương, có củng cố kinh mạch tác dụng.
Ăn vào thụ tương lúc sau, kinh mạch xé rách thống khổ giảm bớt
rất nhiều.
Sở Diệp âm thầm cảm thán, khó trách Mộc tộc như vậy được hoan nghênh đâu, Mộc tộc trên người thứ tốt, xác thật làm người
thèm nhỏ dãi.
Tiểu Bạch trên người hơi thở không ngừng dâng lên, Mộc Tiên

Điểu nhanh chóng phe phẩy cánh, đem một cái rương linh tinh hấp thu không còn một mảnh, rồi sau đó, đem khổng lồ linh lực đưa vào tới rồi Tiểu Bạch thân thể bên trong. Tiểu Bạch như là cái
động không đáy giống nhau hấp thu khổng lồ linh lực.
"Mấy rương?" Sở Diệp hướng tới Lâm Sơ Văn nhìn thoáng qua hỏi.
Lâm Sơ Văn nhíu lại mày, nói: "56 rương."
Sở Diệp: "……" Cư nhiên đều 56 rương, cái này ăn uống người bình thường ai dưỡng khởi a! May mắn có Cổ gia người ngàn dặm xa xôi lại đây đưa tài nguyên.
Đại lượng linh lực dũng mãnh vào Bạch Hổ trong thân thể, Tiểu Bạch trên người hơi thở không ngừng dâng lên.
Rốt cuộc Tiểu Bạch đột phá gông cùm xiềng xích, tiến giai Hoàng
giai, hóa thành một con uy mãnh Bạch Hổ, đối thiên trường khiếu,
tuyên cáo bách thú chi vương buông xuống.
Bạch Hổ một rống, thanh chấn toàn đảo, Bạch Hổ thánh tượng bao phủ toàn bộ Thiên Nhàn Đảo hải vực, Thiên Nhàn Đảo đảo nội đảo ngoại Hồn Sủng một chút đều nằm sấp xuống.
Tiểu Bạch tiếng hô mang theo nồng đậm uy áp, Sở Diệp cảm giác cả người khí huyết đều sôi trào, toàn bộ thân thể như là bị lửa đốt
giống nhau.
Tiểu Bạch ở không trung bên trong xoay quanh, bỗng nghễ Sở Diệp liếc mắt một cái, tựa hồ là ở ghét bỏ Sở Diệp không được việc, thân thể trạng huống quá kém.
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch kiêu căng ngạo mạn bộ dáng, có chút giận sôi máu.
Hồn Vương tiến giai Hoàng giai, giống nhau đều sẽ có đại cổ linh
lực dũng mãnh vào thân thể, nhưng là, dũng mãnh vào hắn trong
thân thể linh lực như vậy hung mãnh, cùng Tiểu Bạch cuồng bạo

đột phá phương thức cũng có không nhỏ quan hệ.
Nếu là Tiểu Bạch lựa chọn nhu hoãn một ít tiến giai phương thức,
hắn liền dùng không chịu như vậy khổ.
Sở Diệp cũng không đi yêu cầu Tiểu Bạch cái gì, mà là, tận lực luyện hóa dũng mãnh vào thân thể linh lực.
Bạch Hổ làm Cực phẩm Hồn Thú, tự nhiên kiêu căng, làm Bạch Hổ chủ nhân, điểm này khảo nghiệm vẫn là phải bị chịu trụ.
Sở Diệp cảm giác linh hồn của chính mình lực không ngừng dâng
lên, rốt cuộc giống suối nguồn giống nhau nháy mắt phun trào ra
tới, linh hồn thức hải nháy mắt khuếch trương tới rồi nguyên lai mấy chục lần.
Một cổ bàng bạc tinh thần lực từ Thiên Hà hoa lâm bên trong dật
tan ra tới, đụng phải Cung Khiếu ngoại phóng tinh thần lực.
Sở Diệp vừa mới tiến giai, linh hồn lực còn không thể thực tốt thu
phóng, khổng lồ linh hồn lực nháy mắt thổi quét toàn đảo.
“Hảo cường.” Cung Khiếu theo bản năng nói.
Cung Thần nhăn nhăn mày, ẩn ẩn có loại bị nhìn trộm cảm giác.
“Phụ thân, Sở thiếu tiến giai sao?”
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, Sở Diệp hẳn là tiến giai, linh hồn lực một chút bạo trướng.”
Cung Khiếu tiến giai Hoàng giai thời điểm, cũng từng có linh hồn
lực bạo trướng tình huống.
Lúc ấy linh hồn của hắn lực không sai biệt lắm có thể bao trùm một phần hai cái Thiên Nhàn Đảo, Cung Khiếu cảm giác Sở Diệp linh hồn lực thuần hậu cường độ, phỏng chừng đối phương linh hồn lực hẳn là hắn năm lần tả hữu.
Cung Khiếu hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Trường Giang sóng sau đè sóng trước a! Tuy rằng đều tân tấn Hồn Hoàng, nhưng cũng là
có chênh lệch, hắn mấy trăm năm tích lũy, vẫn là so ra kém Sở

Diệp ngắn ngủn vài thập niên.
“Sở thiếu tiến giai Hồn Hoàng, giống như thực dễ dàng a!” Cung Thần nói.
Cung Khiếu híp mắt mắt, nói: “Sở thiếu thiên tư cao, Bạch Hổ lại là Cực phẩm Hồn Thú, tự nhiên tương đối dễ dàng.”
Cung Thần hít sâu một hơi, nói: “Sở thiếu tiến giai, Lâm dược sư sợ là cũng nhanh.”
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: “Hẳn là đi.”
Lâm Sơ Văn Thương Lan Long đã tới rồi tiến giai bên cạnh, Lâm Sơ Văn trên tay có Thiên Vận Quạ, Thiên Vận Quạ có thể mang đến vận may, bọn họ những người này chỉ là được đến Thiên Vận
Quạ chúc phúc, tiến giai tỷ lệ là có thể đại trướng, Lâm Sơ Văn làm Thiên Vận Quạ chủ nhân, có thể đạt được khí vận càng nhiều.
Cung Thần hít sâu một hơi, nói: “Chờ đến Lâm Sơ Văn cũng tiến giai Hồn Hoàng, hai vị ở Thiên Hải Vực hẳn là có thể đi ngang.”
Cung Khiếu cười cười, nói: “Sở Diệp cùng Lâm dược sư, hiện tại là có thể ở Thiên Hải Vực đi ngang.”
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đều chủ trì giết ba cái Hồn Hoàng, Thiên Hải Vực hiện giờ còn có ai dám anh này phong? Lâm Sơ Văn lại là Thiên cấp Dược Tề Sư, phàm là có chút đầu óc, gặp gỡ Thiên cấp Dược Tề Sư, đều sẽ nghĩ cách lấy lòng.
“Theo ta thấy, Sở Diệp tầm mắt, đã không còn cực hạn với này phương thiên địa trong vòng?”
Cung Thần quay đầu nhìn Cung Khiếu liếc mắt một cái, nói: “Phụ
thân ý tứ là, Sở thiếu sẽ chủ động đối Thánh Viện xuống tay?”
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: “Rất có khả năng.”
Cung Thần hít sâu một hơi, nói: “Nhưng là, thông lộ không phải chặt đứt?”
Powered by GliaStudio
close
Cung Khiếu cười cười, nói: “Thông lộ xác thật chặt đứt, nhưng là,
tổng hẳn là có biện pháp.”

Bạch Hổ vào Hoàng giai đối phương lại khống chế không gian chi
lực, Thiên Hải Vực nơi này, sợ quan không được bao lâu.
……
Thành lâu phía trên.
“Tiến giai.” Lạc Yên nhìn Thiên Hà hoa lâm phương hướng thì thào nói.
Lạc Phong hít sâu một hơi, nói: “Thật mau a!”
Lạc Yên lắc lắc đầu, nói: “Thật là thế sự vô thường a!”
Lạc Phong gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Năm đó, hắn, Giang Chỉ Lan, Chung Hạo thoả thuê mãn nguyện chạy tới Thiên Nhàn Đảo, ý đồ khế ước Kinh Chập Long, kết quả, Kinh Chập Long làm Sở Diệp ám độ trần thương, lặng lẽ cấp khế ước.
Năm đó, đối với Sở Diệp khế ước Kinh Chập Long sự tình, Lạc Phong là có chút khó chịu, cho rằng Sở Diệp vận khí tốt, hiện tại thoạt nhìn, trên đời này, cũng không có vô duyên vô cớ khí vận.
“Sở Diệp hiện tại đều tiến giai Hồn Hoàng, này phần ăn liền tính lại bán ra, kia đến trướng giới trướng thành cái dạng gì a!” Lạc Yên nhịn không được oán giận nói.
Lạc Phong thở dài, nói: “Muội muội a! Ngươi vẫn là thành thành thật thật chính mình tu luyện đi, không cần lại nghĩ mua phần ăn.”
Lạc Yên hung hăng trừng mắt nhìn Lạc Phong liếc mắt một cái, nói: “Ngươi cư nhiên liền như vậy từ bỏ.”
Lạc Phong thở dài, nhân sinh gặp gỡ chính là như thế, phía trước, hắn không có thể đúng lúc nắm chắc được cơ hội, sau này, sợ là muốn cùng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn chênh lệch càng ngày càng xa.
Tuyết Dương đứng ở thành lâu phía trên, nhìn Thiên Hà hoa lâm
phương hướng, thì thào nói: “Tiến giai thành công a!”
Đường Thiên Túng hít sâu một hơi, nói: “Cái thứ ba.”
Hơn nữa Trung Ương đại lục chạy đi ra ngoài cái kia Hồn Hoàng, hiện tại Thiên Hải Vực có năm cái Hồn Hoàng.
Thiên Hải Vực vẫn luôn không có xuất hiện Hồn Hoàng, vốn dĩ

mọi người đều tiến giai không được, Đường Thiên Túng cũng liền
không có gì ý tưởng, nhưng là, ngắn ngủn không đến trong một tháng, tiến giai ba cái, Đường Thiên Túng không cấm có chút miên man bất định.
……
Thiên Hà hoa lâm.
Sở Diệp đãi ở hoa lâm bên trong, trong tay nắm chặt một sợi màu
đen hồn ti.
“Đây là hồn ấn nguyền rủa sao?” Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Sở Diệp phía trước giết Cổ Chước Nhật, đã bị phụ thượng hồn ấn nguyền rủa, Sở Diệp phía trước cũng ý đồ đem nguyền rủa tách ra tới, bất quá, vẫn luôn vô pháp thành công, thẳng đến phía trước, Sở Diệp tiến giai Hoàng giai, linh hồn lực bạo trướng mới thành công chia lìa.
Hắc quạ đen nhìn hồn ấn nguyền rủa nói: “Cái này nguyền rủa hồn ti thực sinh động, hạ chú người, hẳn là còn sống hảo hảo.”
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen liếc mắt một cái, nói: “Cái này hồn ti có
ích lợi gì sao?”
Hắc quạ đen gật gật đầu, nói: “Có, ta có thể đối cái này hồn ti thực hành phản nguyền rủa.”
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen, nói: “Ô Ô thật là lợi hại a!”
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Còn hảo, còn hảo.”
Bạch Hổ mắt trợn trắng, nói: “Hảo cái gì a! Vượt qua một cái hư không, nguyền rủa hiệu quả, phỏng chừng không thế nào hảo, uổng phí sức lực.”
Hắc quạ đen bất mãn nhìn Bạch Hổ, thầm nghĩ: Tiểu Bạch người này, thật là một chút không có đồng bạn ái, “Luôn là có chút dùng.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Vậy rồi nói sau.”
Tiểu Bạch thành công tiến giai Hoàng giai, hoàn toàn thoát ly nguyên lai miêu dạng, so với từ trước uy nghiêm rất nhiều.
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, nói: “Hảo, ngươi tiến giai Hồn Hoàng, về

kia hai cụ Hồn Hoàng thi thể, ngươi có cái gì muốn nói sao?"
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, có chút nghi hoặc nói:
"Kia hai cổ thi thể, có cái gì vấn đề sao?"
Phía trước ở Thiên Xảo Đảo, kia hai cổ thi thể trên người phàm là
có thể sử dụng, đều bị vơ vét sạch sẽ.
Sở Diệp giơ giơ lên cằm, nói: "Cái này muốn xem Tiểu Bạch."
Phía trước, Tiểu Bạch thần thần bí bí làm hắn đem thi thể thu hồi
tới, nói là tương lai sẽ có trọng dụng.
Tiểu Bạch có chút ngạo nghễ nói: "Hồn Sủng Sư Hồn Thất chính là một cái thứ không gian, Hồn Sủng Sư tử vong, thứ không gian cũng sẽ đóng cửa, mạnh mẽ mở ra Hồn Sủng Sư Hồn Thất, thứ không gian liền sẽ tan biến."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Cái này ta biết."
Tiểu Bạch cong cong khóe miệng, nói: "Ta hiện tại tiến giai Hồn Vương, có thể đem Hồn Sủng Sư Hồn Thất, hoàn chỉnh cắt mở ra, từ trong hư không kéo ra tới."
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, nói: "Cho nên nói, kia hai cổ thi thể Hồn Thất, còn không có tới kịp triệu hồi ra tới Hồn Thú, đều có thể lấy
tới hiến tế."
Tiểu Bạch gật gật đầu, có chút đắc ý nói: "Đúng là như thế."
Sở Diệp: "……" Cư nhiên có loại chuyện tốt này, kể từ đó, chính mình cùng Sơ Văn đã có thể ăn mảnh đi, ăn mảnh giống như không tốt lắm a! Bất quá, ăn mảnh sảng a! Vẫn luôn ăn, vẫn luôn sảng.
Hắc quạ đen chụp đánh một chút cánh, nhạc điên nhạc điên nói:
"Tiểu Bạch, ngươi không hổ là Cực phẩm Hồn Thú, thức tỉnh rồi thực khó lường dị năng a!"
Tiểu Bạch ngạo nghễ gật gật đầu, nói: "Đó là tự nhiên!" Hắn chính
là thượng phẩm Cực phẩm Hồn Thú, không phải tùy tùy tiện tiện

Hồn Sủng có thể bằng được.
Sở Diệp hai tròng mắt tỏa sáng, phía trước Tiểu Bạch tiến giai tiêu hao đại lượng tài nguyên, hiện tại Tiểu Bạch thức tỉnh rồi cái
này tân năng lực, nhưng thật ra có thể đền bù một chút hắn tổn thất.
“Ta cảm thấy có thể đem hiến tế nơi, tuyển ở ngọc trụy không gian bên trong, rốt cuộc chúng ta như vậy ăn mảnh hơi xấu hổ, vẫn là muốn tìm cái bí ẩn địa phương tới ăn.” Hắc quạ đen nói.
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Hắc quạ đen quả nhiên thực hiểu a! Không phải là thượng cổ bộ lạc tôn xưng vì Thánh Điểu điểu.
Tiểu Bạch chòm râu run rẩy một chút, rầu rĩ nói: “Cần thiết sao? Ta bằng bản lĩnh ăn mảnh.”
Sở Diệp nghiêm túc gật gật đầu, nói: “Vẫn là cần thiết trốn một trốn.”
Tuy rằng Tiểu Bạch là bằng bản lĩnh ăn mảnh, bất quá, ăn mảnh rốt cuộc không phải cái gì quang vinh sự tình.
Làm người vẫn là muốn lưu một tay, hiện tại thực lực của bọn họ
không sai biệt lắm đều bại lộ dưới ánh mặt trời, nếu là đem hai cổ
thi thể bên trong che giấu Hồn Sủng hiến tế rớt, hẳn là có thể thu
hoạch không ít khí vận, kể từ đó, bọn họ trên tay Hồn Sủng thực lực hẳn là đều có thể bí mật đề cao không ít.
Đã lục tục tới bốn cái Hồn Hoàng, ai cũng không biết, bên kia có thể hay không tiếp tục phái người lại đây, mau chóng tăng lên thực lực, luôn là sẽ không sai.

Chương 368: Chương 368

Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hai người tiến vào ngọc trụy không gian, Tiểu Bạch lợi dụng tân được đến năng lực, đem Cổ Trọng Nguyên cùng Cổ Nguyên Hồn Thất bên trong Hồn Sủng, nhất nhất lôi kéo ra tới, giao từ Ô Ô hiến tế.
Phía trước, Ô Ô khí vận luôn là tới mau, đi mau, thường thường không ấp nhiệt, liền tràn ra đi.
Lần này không giống nhau, Cổ Trọng Nguyên cùng Cổ Nguyên Hồn Thất bên trong, Vương giai hậu kỳ Hồn Sủng thêm lên có mười ba chỉ, Hoàng giai cũng có một con.
Ô Ô đem mười mấy chỉ Vương giai Hồn Sủng nhất nhất hiến tế, Cổ Trọng Nguyên cùng Cổ Nguyên tỉ mỉ bồi dưỡng Hồn Thú, huyết khí nồng đậm, Tiểu Bạch thu hoạch đại lượng khí vận, Ô Ô
ở đại lượng khí vận kích thích dưới, tiến vào Vương giai Cửu giai.
Phía trước, hiến tế hai chỉ hoàng thú, thu hoạch khí vận tuy rằng
nhiều, nhưng phân người cũng nhiều.
Mà lần này là ăn mảnh, Ô Ô một chút ăn chống được.
Ô Ô ăn ăn không vô, mới nhịn đau bỏ những thứ yêu thích, phân
một ít khí vận cấp mặt khác Hồn Sủng.
Sở Diệp tiến giai Hoàng giai lúc sau ba ngày, Lâm Sơ Văn bắt đầu tiến giai Hoàng giai.
“Phụ thân, Thiên Hà hoa lâm tình huống có chút không thích hợp
a!” Cung Thần nói.
Cung Khiếu nhăn nhăn mày, nói: “Linh khí dao động như vậy

kịch
liệt, chỉ sợ là Lâm dược sư chuẩn bị phải tiến giai Hoàng giai."
Cung Thần có chút nghi hoặc nói: "Như thế nào cứ như vậy cấp? Sở thiếu mới vừa tiến giai đi."
Cung Khiếu cũng có chút nghi hoặc, "Đúng vậy! Hình như là quá nóng nảy một ít, khí vận tiếp thượng sao?"
Thiên Vận Quạ là có thể đem vận may mang cho người, bất quá, khí vận tiêu hao quá độ là sẽ xui xẻo.
Phía trước, ở Thiên Nhàn Đảo hiến tế hai đầu Hoàng giai Hồn Thú, hắc quạ đen hẳn là tích góp hạ một ít khí vận, bất quá, lúc ấy
đại bộ phận khí vận đều tràn ra đi, Ô Ô cái trữ hàng xuống dưới khí vận hẳn là cũng không tính quá nhiều.
Cung Khiếu nguyên bản cho rằng Sở Diệp sẽ ở tiến giai lúc sau, sát mấy đầu Vương giai hậu kỳ hải thú hiến tế một chút, không nghĩ tới, căn bản không có cái này quá trình, trực tiếp tiến giai.
Cung Khiếu hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Là ra cái gì biến cố sao?
Lâm Sơ Văn nhưng không giống như là cái sẽ lỗ mãng hành sự người a!
Cung Thần cười cười, nói: "Lâm thiếu cùng nhau tiến giai cũng hảo, ta còn đang suy nghĩ khi nào giúp Sở thiếu một cái làm một cái tiến giai lễ mừng, nếu hai vị cùng nhau tiến giai nói, đảo có thể
hợp ở bên nhau làm, bớt việc đâu."
Cung Khiếu: "……"
Thiên Hà hoa lâm bên trong, Thương Lan Long đang ở đánh sâu vào hoàng cảnh.
Ô Ô chụp phủi cánh cùng Thương Lan Long thành lập lên một cái
khí vận liên chuyển được nói.
Hắc quạ đen trên người khí vận, cuồn cuộn không ngừng chảy vào Thương Lan Long thân thể bên trong.
Ô Ô cùng Thương Lan Long cùng thuộc Lâm Sơ Văn Hồn Sủng, Ô Ô vì Thương Lan Long quán chú khí vận, muốn so với phía trước cấp Cung Khiếu Thương Long quán chú khí vận thông thuận rất nhiều.

Mộc Tiên Điểu ở không trung bên trong xoay quanh, không ngừng
vì Thương Lan Long chuyển vận linh lực.
“Mấy rương?” Sở Diệp đối với Bạch Hổ hỏi.
“70 rương.” Bạch Hổ nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Còn hảo, còn hảo.” Tiểu Bạch tiến giai hoa 150 rương linh tinh, Thương Lan Long lúc này mới một nửa không đến.
Sở Diệp hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Hồn Sủng tiến giai Hoàng giai, quả nhiên thiêu tiền a! Nguyên bản đạt được Cổ Trọng Nguyên, Cổ Nguyên hơn phân nửa thân gia, Sở Diệp còn tưởng rằng có thể tiêu dao một đoạn thời gian, hiện tại thoạt nhìn, vẫn là
không được a! Tiểu Bạch cùng Thương Lan Long tiến giai, trực tiếp đưa bọn họ trên tay tài nguyên tiêu hao cái thất thất bát bát,
mặt khác Hồn Sủng muốn tiến giai, tài nguyên còn phải mặt khác
tìm.
Tiến giai Hoàng giai tiêu hao lớn như vậy, khó trách mặc dù là giàu đến chảy mỡ Trung Ương đại lục lại đây tu sĩ, cũng nhiều chỉ
có một con Hoàng giai Hồn Sủng, nuôi không nổi, nuôi không nổi.
Từng luồng linh lực như dòng suối giống nhau chậm rãi chảy vào
Lâm Sơ Văn trong thân thể.
Sở Diệp nguyên bản còn lo lắng Lâm Sơ Văn gặp mặt lâm chính mình phía trước quẫn cảnh, bất quá, thực mau phát hiện hắn có chút nhiều lo lắng.
Lâm Sơ Văn Thương Lan Long muốn so Sở Diệp Bạch Hổ thức thời nhiều, chủ động thả chậm tiến giai tốc độ.
Lâm Sơ Văn tiến giai Hoàng giai thân thể cải tạo không giống Sở Diệp như vậy mưa rền gió dữ, muốn ôn hòa nhiều.
Ở Ô Ô khí vận giúp đỡ dưới, Thương Lan Long tiến giai nước chảy thành sông.

Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch liếc mắt một cái, nói: “Ngươi xem nhân gia, nhiều thông cảm chủ nhân, ngươi cái này hỗn trướng đồ vật.”
Tiểu Bạch có chút khinh thường nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, tỏ
vẻ Tiểu Bạch đại nhân là cực phẩm Hồn Sủng, cùng Thương Lan Long như vậy huyết mạch không thuần long là không giống nhau.
Kinh Chập Long tiến đến một bên, tràn đầy khen tặng nói: “Tiểu Bạch đại nhân, ngài nói rất đúng, Đoạt Thiên cái loại này huyết mạch thấp hèn long, nơi nào có thể cùng ngươi so a!”
Sở Diệp nghe Kinh Chập Long khen tặng, có chút vô ngữ, Truy Phong người này cũng không nghĩ, hắn cùng Đoạt Thiên chính là
trong một ổ ra tới a! Truy Phong cư nhiên nói như vậy Đoạt Thiên,
không phải cũng là ở quở trách chính mình sao? Nghe đầu óc không tốt lắm sử bộ dáng.
Vốn dĩ Lâm Sơ Văn hẳn là lại hoãn hai ngày tiến giai Hoàng giai, bất quá, Ô Ô hiến tế đông đảo yêu thú, trữ hàng hạ không ít khí vận.
Ô Ô xem Lâm Sơ Văn khí vận chính vượng, tiến giai Hoàng giai cũng là nắm chắc sự tình, liền khuyến khích Thương Lan Long tiến giai.
Lâm Sơ Văn lo lắng Thánh Viện bên kia sẽ tiếp tục có động tác, cũng liền đáp ứng rồi.
Lâm Sơ Văn trên người khí vận không ngừng bò lên, thực mau vào giai Hoàng giai.
“Chúc mừng, Sơ Văn rất lợi hại nga.” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Lấy phúc của ngươi.”
Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp là đạo lữ, hai người chi gian có loại mạc danh liên hệ, phía trước Sở Diệp tiến giai, xem như cấp Lâm Sơ Văn làm một lần diễn thử, có Sở Diệp như vậy cái tham chiếu vật, Lâm Sơ Văn xem như có một lần kinh nghiệm, tiến giai quá trình, mới như thế thuận lợi.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn trước sau tiến giai Hoàng giai, khiến cho

không nhỏ oanh động.
Thiên Hải Vực người trong đều rõ ràng, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn năng lực trác tuyệt, tiến giai Hoàng giai có hi vọng, nhưng là, hai
người ở năm ngày nội một trước một sau tiến giai Hoàng giai, vẫn
là làm không ít người khiếp sợ.
……
Powered by GliaStudio
close
Thiên Ám Đảo.
“Nghe nói sao? Lâm dược sư cũng tiến giai Hồn Hoàng.”
“Lâm dược sư có thể tiến giai không kỳ quái a! Lâm dược sư là cái thiên tài tới.”
“Lâm dược sư có thể tiến giai không kỳ quái, chính là quá nhanh.”
“Xác thật có chút nhanh, Sở Diệp, Lâm dược sư còn không đến 40 tuổi đi, này hai cái có thể nói là tuổi trẻ nhất Hồn Hoàng đến đạo lữ.”
“Sở thiếu cùng Lâm thiếu đều là tuyệt thế thiên tài, bất quá, hẳn là
bởi vì Thiên Xảo Đảo bên kia lại có Hồn Hoàng buông xuống duyên cớ, nghe nói đã chết hai người.”
“Ta cũng nghe nói, nghe nói, giết hai cái Hồn Hoàng lúc sau, Ô Ô đại nhân liền tiến hành rồi hiến tế, tham chiến người đều phân tới
rồi không nhỏ chỗ tốt.”
“Ngũ Hành tộc cùng trận pháp sư hiệp hội cũng có người gia nhập, đi theo đã phát một bút.”
“Lần trước tới một cái Hồn Hoàng, lần này tới ba cái, không biết lần sau còn có thể hay không có người tới.”
“Tới một cái đưa một cái, ngắn hạn nội ứng nên không ai sẽ đến đi.”
“……”
Chu Đỉnh Nguyên ngồi ở một bên, nghe mấy cái Hồn Sủng Sư nghị luận, có chút vô ngữ.

Chu Đỉnh Nguyên phát hiện Hồn Hoàng ở Thiên Hải Vực này đó Hồn Sủng Sư trong mắt địa vị, có chút cực đoan, một phương diện, Thiên Hải Vực bởi vì tu luyện hoàn cảnh không xong, nhiều
năm không có ra quá Hồn Hoàng, cho nên, trở thành Hồn Hoàng
là đông đảo Hồn Sủng Sư chung cực theo đuổi, bất quá, Thiên Hải Vực Hồn Sủng Sư, đối bọn họ này đó ngoại lai Hồn Hoàng, lại
không có nhiều ít tôn trọng, bọn họ này đó ngoại lai Hồn Hoàng, ở
Thiên Hải Vực Hồn Sủng Sư trong mắt hình như là đưa đồ ăn.
Chu Đỉnh Nguyên thở dài, bọn họ trước sau tới bốn cái Hồn Hoàng, ba cái đã chết, chính mình chạy thoát, cũng không trách Thiên Hải Vực Hồn Sủng Sư đối bọn họ đánh giá không cao.
Chu Đỉnh Nguyên hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Cổ gia phía trước đối Thiên Hải Vực Hồn Sủng Sư thực lực phỏng chừng không có sai, Thiên Hải Vực tu luyện hoàn cảnh ác liệt, Hồn Hoàng khó gặp.
Bất quá, lại là ra Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hai cái biến số, liền mấy ngày nay, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, còn có Mộc tộc cái kia trưởng lão, đều tiến giai Hồn Hoàng.
Tới Hồn Hoàng đã chết ba cái, dẫm lên Cổ gia ba cái Hồn Hoàng thi thể, thành tựu Sở Diệp, Lâm Sơ Văn uy danh.
Cổ gia nếu là không cam lòng, lại phái người lại đây, muốn đối mặt chính là bốn cái Hồn Hoàng.
Nếu, Sở Diệp đối với cục diện chiến đấu đem khống, có thể đạt tới phía trước trình độ, Cổ gia mặc dù đem toàn bộ thực lực lấy ra
tới, cũng chưa chắc giết được Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn.
Chu Đỉnh Nguyên uống một ngụm trà, tâm tình có chút khác thường, hai cái Hồn Hoàng a! Năm đó, hắn vì tích cóp tiến giai Hoàng giai tài nguyên, cực cực khổ khổ chuẩn bị vài thập niên thời gian, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn liền không giống nhau, xử lý Cổ Trọng Nguyên cùng Cổ Nguyên, cái gì đều có, người cùng người quả nhiên là không thể so a!

……
Thiên Hà hoa lâm.
“Chúc mừng Lâm dược sư tiến giai Hoàng giai.” Cung Khiếu chắp
tay nói.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Cung đạo hữu, khách khí.”
“Hai vị kế tiếp, có tính toán gì không sao? Vẫn là có mặt khác tính
toán, có cái gì ta có thể giúp đỡ sao?”
Cung Khiếu thầm nghĩ: Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn không có gặp được nguy cơ thời điểm, tựa hồ lười đến thực, hiện tại hai người tiến giai Hồn Hoàng, ngắn hạn nội, nguy cơ hẳn là đi qua, nói không chừng như vậy nằm.
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Tính toán, vẫn phải có.”
Cung Khiếu rất có hứng thú nói: “Cái gì?”
“Phía trước, trùng động thông đạo truyền tống lại đây Hồn Hoàng
Hồn Sủng Sư, không phải chạy thoát một cái sao?” Sở Diệp nói.
Cung Khiếu có chút tò mò nói: “Sở thiếu là muốn giết hắn sao?”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không, ta là muốn bắt sống.” Hắn cùng Sơ Văn đều đã tiến giai Hồn Hoàng, nhiều sát một cái Hồn Hoàng
đối hai người mà nói bất quá là dệt hoa trên gấm, so sánh với đối phương di sản, Sở Diệp càng muốn phải biết rằng một ít Trung Ương đại lục tin tức.
Cung Khiếu hiểu rõ nói: “Sở thiếu là đối Trung Ương đại lục bên kia sự tình cảm thấy hứng thú?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng là như thế.”
Tiểu Bạch chính là tâm tâm niệm niệm muốn báo thù, tiến giai lúc
sau, có được xuyên qua hư không năng lực, vẫn luôn ồn ào muốn
đánh trở về.
Sở Diệp kỳ thật cũng không ngại đi Trung Ương đại lục nhìn xem,
bất quá, Sở Diệp cảm thấy chuyện này đi, yêu cầu bàn bạc kỹ

hơn.
Này lỗ mãng hấp tấp quá khứ, một không cẩn thận sấm tới rồi đối
phương hang ổ bên trong liền phiền toái lớn.
Nếu có thể thành công bắt được Chu Đỉnh Nguyên, tìm hiểu một
chút tin tức, kia không thể tốt hơn.
Cung Khiếu hít sâu một hơi, nói: “Bắt sống nói, so đánh chết muốn khó một ít, hảo hảo trù tính nói, hẳn là không thành vấn đề,
chỉ là, Chu Đỉnh Nguyên hiện tại không biết chạy đi nơi đâu.”
Cổ Chước Nhật rêu rao thực, gặp được phê bình người của hắn, trực tiếp liền giết, nhưng thật ra để lại không ít manh mối.
Cái này Chu Đỉnh Nguyên rời đi Thiên Xảo Đảo lúc sau, hoàn toàn mai danh ẩn tích.
Một cái Hoàng giai cao thủ, nếu quyết ý che giấu hơi thở, những người khác rất khó phát hiện.
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Không quan hệ, có thể một cái đảo một cái đảo tìm, tổng có thể tìm được manh mối.” Tiểu Bạch tiến
giai Hoàng giai lúc sau, có thể tiến hành trường khoảng cách không gian truyền tống, ở ngắn hạn nội, dạo biến 36 đảo cũng không phải cái gì vấn đề lớn.
Cung Khiếu cười cười, nói: “Sở thiếu có quyết đoán……”
Sở Diệp tùy ý nói: “Tả hữu nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, có thể tìm được tốt nhất, tìm không thấy, coi như là thế Tiểu Bạch thích ứng
tân năng lực.”
“Nếu Sở thiếu có như vậy nhã hứng, Cung Khiếu tự nhiên phụng bồi.” Cung Khiếu cười nói.
Sở Diệp cười cười, nói: “Một khi đã như vậy, chúng ta liền bắt đầu
tìm đi.”

Chương 369: Chương 369

Sở Diệp mang theo Cung Khiếu, Liễu Thụ Yêu một đám đảo nhỏ càn quét, trong vòng một ngày, liền trằn trọc mấy cái đại đảo nhỏ.
Trong vòng 3 ngày, Sở Diệp đám người liền càn quét qua hơn hai mươi cái đảo nhỏ, vẫn là không tìm được người.
“Cái kia vương bát đản rốt cuộc trốn đi đâu?” Tiểu Bạch nói thầm
nói.
Sở Diệp nhìn bản đồ, nói: “Ai biết được, còn thừa mười mấy đảo nhỏ, chạy nhanh tìm đi.”
Tiểu Bạch có chút phiền muộn nói: “Liền tính đem dư lại mấy cái
đảo nhỏ toàn càn quét cái biến, cũng chưa chắc có thể tìm được người a!”
Sở Diệp ninh mày, thầm nghĩ: Xác thật như thế, Thiên Hải Vực không ngừng có 36 đại đảo, còn có khổng lồ hải vực, chi chít như
sao trên trời tiểu đảo, hoang đảo, Chu Đỉnh Nguyên cũng không phải cục đá, hắn là dài quá chân, có lẽ đối phương liền ở bọn họ đi tìm trên đảo, nhưng bỏ lỡ.
Tiểu Bạch lười biếng quỳ rạp trên mặt đất, có chút nóng nảy nói: “Muốn ta nói, căn bản không cần như vậy phiền toái, chúng ta trực tiếp truyền tống hồi Trung Ương đại lục, bên kia Hoàng giai yêu thú nhiều, có thể ăn một cái, ném một cái, cái kia Chu Đỉnh Nguyên thực lực giống nhau, vừa thấy liền hỗn chẳng ra gì, bắt được đại khái cũng ép không ra nhiều ít nước luộc.”
Sở Diệp ngó Tiểu Bạch liếc mắt một cái, tức giận nói: “Ngươi nói bậy gì đó đâu? Nhân gia là Hoàng cấp Hồn Sủng Sư, lại là từ đại

địa phương tới, sao có thể nghèo." Tiểu Bạch gia hỏa này, mới qua mấy ngày ngày lành, cư nhiên chướng mắt Trung Ương đại lục Hoàng cấp tu giả thân gia, thật là phiêu, phiêu.
Liễu Thụ Yêu nhìn Tiểu Bạch, trấn an nói: "Bạch Hổ đại nhân tạm
thời đừng nóng nảy, thịt muốn một ngụm một ngụm ăn, người muốn một đám sát, thiết không thể nóng vội, nóng vội ăn không
hết nhiệt đậu hủ."
Tiểu Bạch nhìn Liễu Thụ Yêu liếc mắt một cái, gật gật đầu, nói: "Có điểm đạo lý."
Sở Diệp nhìn Liễu Thụ Yêu đỉnh một trương hồn nhiên mặt, nói ra
nói như vậy, không cấm có chút vô ngữ.
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch liếc mắt một cái, nói: "Được rồi, được rồi, tiếp tục tìm đi, ngươi một chút khổ đều chịu không nổi, còn nói cái
gì báo thù rửa hận."
Tiểu Bạch tựa hồ bị Sở Diệp nói kích thích, nói: "Ai ăn không hết khổ, ta là cảm thấy như vậy hiệu suất quá thấp, thôi, ngươi nếu muốn tìm gia hỏa kia liền tìm đi."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Này còn kém không nhiều lắm."
……
Chu Đỉnh Nguyên không ngừng ở Thiên Hải Vực các đảo nhỏ quay vòng, nhìn như lang thang không có mục tiêu, kỳ thật là ở tìm thượng cổ Truyền Tống Trận.
Chu Đỉnh Nguyên cảm thấy Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hai cái có chút tà môn, hơn nữa Cổ gia ba cái Hồn Hoàng đều thua tại nơi này, Chu Đỉnh Nguyên rất là không nghĩ đãi ở cái này địa phương, vội
vàng muốn rời đi.
Thượng cổ Truyền Tống Trận không hảo tìm, Chu Đỉnh Nguyên trằn trọc nhiều mà, vẫn là không thu hoạch được gì.
Một ngày, Chu Đỉnh Nguyên cứ theo lẽ thường ở trên đảo khắp nơi đi dạo, bỗng nhiên có loại bị nhìn trộm cảm giác.
Chu Đỉnh Nguyên nhíu chặt mày, nháy mắt có loại cảm giác

không ổn.
Phía trước ở Thiên Xảo Đảo thời điểm, Chu Đỉnh Nguyên cùng Sở Diệp đã giao thủ, biết Sở Diệp trong tay có một cái la bàn. Chu Đỉnh Nguyên đánh giá cái kia la bàn cấp bậc không thấp, trừ
bỏ có thể chủ trì trận pháp, hẳn là còn có trinh trắc công năng. Bởi vì kiêng kị Sở Diệp đám người lực lượng, Chu Đỉnh Nguyên rời đi Thiên Xảo Đảo lúc sau, cũng không dám hiển lộ hơi thở, khắp nơi trốn đông trốn tây, thập phần cẩn thận.
Chu Đỉnh Nguyên tả hữu quan vọng một chút, không có cảm ứng
được Hoàng giai thông đạo hơi thở, trong lòng không ổn cảm giác
lại càng ngày càng kịch liệt.
Sở Diệp linh hồn lực cùng Lâm Sơ Văn linh hồn lực thông qua linh hồn liên tiếp chi thuật liên tiếp ở cùng nhau, hai cổ linh hồn
lực chi lực tưởng dung hợp, linh hồn lực nháy mắt tăng gấp bội.
"Chu Đỉnh Nguyên giống như phát hiện cái gì." Sở Diệp nói.
Sở Diệp mấy người đều ăn vào ẩn tức dược tề, trừ phi Chu Đỉnh Nguyên linh hồn lực xa xa cao hơn bọn họ, nếu không là rất khó phát hiện.
Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, nói: "Rốt cuộc là Hoàng giai cường giả, trực giác hẳn là vẫn là không tồi."
Chu Đỉnh Nguyên nhăn nhăn mày, muốn phát động Thuấn Di Phù.
Một bên cây cối đột nhiên động, một chút phá hủy bùa chú phát động.
Chu Đỉnh Nguyên nhìn đến cây cối vừa động, tức khắc minh bạch, Mộc tộc hoàng giả tới, lại cỏ cây ký sinh chi thuật, vô thanh
vô tức lặn xuống chính mình bên người.
Vô số cành liễu hướng tới chính mình thổi quét lại đây, Chu Đỉnh
Nguyên sắc mặt trắng nhợt, thả ra Bạch Văn Ma Báo.
Bạch Văn Ma Báo ở lần trước một trận chiến bên trong bị bị

thương nặng, còn không có hoàn toàn khôi phục, hơi thở có chút
uể oải.
“Rống.” Một tiếng hổ gầm truyền tới, Chu Đỉnh Nguyên tâm lộp bộp trầm xuống.
Chu Đỉnh Nguyên hít sâu một hơi, trong lòng một mảnh sâm hàn,
chỉ có Mộc tộc Hồn Hoàng một cái nói, hắn vẫn là có thể ứng phó,
nhưng hiển nhiên Sở Diệp cũng tới, vậy có chút không dễ làm.
“Trốn.” Chu Đỉnh Nguyên không cần nghĩ ngợi phát động độn địa
thú, lại phát hiện, mặt đất cũng bị phong tỏa.
“Đồng dạng chiêu số, ngươi cho rằng bản đại nhân sẽ mắc mưu hai lần sao?” Thượng một lần, Tiểu Bạch phong tỏa hư không thời điểm, vẫn là Vương giai, phong tỏa hư không không phải quá
hoàn thiện, làm Chu Đỉnh Nguyên chui chỗ trống, lúc này đây, Tiểu Bạch đã tiến giai Hoàng giai, không gian phong tỏa chi thuật,
so với cường hãn không biết cường hãn nhiều ít lần.
Bạch Hổ, Thương Lan Long, Thương Long cũng không có lại che giấu hơi thở, đem Chu Đỉnh Nguyên vây quanh lên.
Cảm giác được bốn cổ Hoàng giai Hồn Thú hơi thở, Chu Đỉnh Nguyên trong lòng một mảnh lạnh lẽo, lại vô may mắn.
Chu Đỉnh Nguyên thầm nghĩ: Sở Diệp thật là quá để mắt, cư nhiên dốc toàn bộ lực lượng, xuất động bốn cái Hoàng giai, phía trước ở Thiên Nhàn Đảo, chỉ có Cung Khiếu một cái Hoàng giai, Sở Diệp liền bắt lấy Cổ gia hai vị trưởng lão, hiện tại vì đối phó hắn, cư nhiên xuất động bốn cái Hồn Hoàng, quá thận trọng, quá
để mắt hắn.
Chợt dâng lên hổ gầm, hấp dẫn không ít người chú ý, thực mau đại gia liền phát hiện giằng co Hồn Thú.
“Bạch Hổ là Sở thiếu Hồn Thú a!”
“Thương Lan Long cũng tới, Sở thiếu cùng Lâm thiếu quan hệ

quả nhiên thực hảo, đến nơi nào đều ra vào có đôi."
"Thương Long cùng Mộc tộc cái kia Hoàng giai cũng tới."
"Giống như đánh nhau rồi, là ở đuổi giết phía trước từ Thiên Xảo
Đảo chuồn ra tới cái kia hoàng giả sao?"
"Bốn đối một a! Lâm dược sư bên này thắng định rồi."
"Không nghĩ tới, từ Thiên Xảo Đảo bên kia len lỏi ra tới cái kia Hồn Hoàng, lưu lạc đến chúng ta thiên bình đảo tới……"
"……"
Tiểu Bạch hướng tới Bạch Văn Ma Báo nhào tới, Bạch Văn Ma Báo dọa lập tức lách mình tránh ra.
Sở Diệp nhìn Bạch Văn Ma Báo, híp híp mắt, thầm nghĩ: Này chỉ con báo không được a! Một cái Hoàng giai Nhị giai, gặp được Vương giai lúc đầu Tiểu Bạch, cư nhiên dọa thành như vậy.
"Sở thiếu, có chuyện hảo hảo nói! Ta là bị Cổ gia bức bách mà đến." Chu Đỉnh Nguyên nói.
"Đánh!" Sở Diệp không cần nghĩ ngợi nói.
Nói là muốn nói, bất quá, nói phía trước hay là nên làm một hồi, như vậy kế tiếp đàm phán mới hảo thuận lợi một ít, không đánh nói, gia hỏa này chưa chắc hiểu biết hắn lợi hại, dễ dàng không thành thật.
Nghe được Sở Diệp nói, Liễu Thụ Yêu cùng Cung Khiếu đồng thời ra tay.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đều tiến giai Hoàng giai, về sau thực lực còn sẽ tăng cao, sau này có thể sử dụng thượng bọn họ cơ hội, nói vậy sẽ càng ngày càng ít, suy nghĩ cẩn thận điểm này, Cung Khiếu cùng Liễu Thụ Yêu đều là dồn hết sức lực ra tay.
Vô số lá liễu lưỡi dao hướng tới Chu Đỉnh Nguyên bay lại đây, nhìn như khinh phiêu phiêu lá liễu vô khổng bất nhập, lực sát thương không nhỏ.
Thương Long một cái đuôi quăng qua đi, Bạch Văn Ma Báo một chút bay đi ra ngoài.
Sở Diệp nhìn bay ra đi Bạch Văn Ma Báo, nhăn nhăn mày, nói: "Bạch Văn Ma Báo thực lực giảm xuống nhiều như vậy sao?"
Rõ ràng phía trước Thương Long cùng Bạch Văn Ma Báo đánh lên tới thời điểm, Bạch Văn Ma Báo còn không có như vậy đồ ăn.

Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Này không phải có Tiểu Bạch tọa trấn sao?”
Tiểu Bạch vừa mới không có ra tay, lại dùng huyết mạch áp chế Bạch Văn Ma Báo, Cực phẩm Hồn Thú huyết mạch uy áp, có thể đối bình thường Hồn Thú tạo thành không nhỏ ảnh hưởng.
Tiểu Bạch huyết mạch áp chế, đem Bạch Văn Ma Báo chiến lực không sai biệt lắm đè thấp tam thành.
Bạch Văn Ma Báo cùng Thương Long giao chiến ở bên nhau, Bạch Văn Ma Báo kế tiếp bại lui.
Thương Long cùng Bạch Văn Ma Báo thực lực hẳn là ở sàn sàn như nhau, nhưng là, Thương Long là có hậu đài a! Mà Bạch Văn Ma Báo quang côn một cái, ma báo đại khái cũng minh bạch, vô luận như thế nào đánh, đều không có thắng mặt, này sẽ toàn vô ý
chí chiến đấu.
Sở Diệp lắc lắc đầu, có chút tiếc hận nói: “Quá yếu, quá yếu.”
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn vừa mới tiến giai Hoàng giai, Sở Diệp còn muốn tìm cái Chu Đỉnh Nguyên, đánh đánh nhau, luyện luyện
binh, hiện tại thoạt nhìn, Chu Đỉnh Nguyên hoàn toàn không đủ đánh a!
“Không thú vị.” Sở Diệp nhịn không được nói.
Kinh Chập Long xoay quanh ở không trung bên trong, đối với Sở Diệp, nói: “Không bằng, ta dùng thời gian chi thuật, trước đề cao thực lực của hắn, làm chiến cuộc biến có ý tứ một ít.”
Sở Diệp: “……”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Truy Phong đề nghị của ngươi rất có ý tứ nga.”
Kinh Chập Long gật gật đầu, nói: “Còn hảo, còn hảo, ta đi.”
Lâm Sơ Văn phất phất tay, nói: “Đi thôi.”
Kinh Chập Long gia nhập chiến cuộc, cho Bạch Văn Ma Báo một cái một cái chớp mắt ngàn năm pháp thuật, Bạch Văn Ma Báo thực lực nháy mắt tăng lên đi lên.
Thương Lan Long nhìn Kinh Chập Long, bất mãn nói: “Truy

Phong, ngươi thất tâm phong?"
Kinh Chập Long nhìn Thương Lan Long, một cái Luân Hồi Pháp Quyết, Đoạt Thiên nháy mắt hơi thở đại ngã, "Truy Phong, ngươi
cái điên long!"
Chu Đỉnh Nguyên nhìn Kinh Chập Long, có chút hồ nghi, tưởng Kinh Chập Long nghĩ sai rồi pháp thuật, thực mau, Chu Đỉnh Nguyên nghĩ tới cái gì, sắc mặt biến trắng bệch.
Thương Long cùng Liễu Thụ Yêu có chút ngốc, Lâm Sơ Văn hướng tới Cung Khiếu cùng Liễu Thụ Yêu phất phất tay, hai người thực mau lĩnh hội Lâm Sơ Văn ý đồ, đem chiến trường làm
ra tới.
Thương Lan Long đại khái suy nghĩ cẩn thận cái gì, cùng Bạch Văn Ma Báo giao chiến ở cùng nhau.
Đoạt Thiên tuy rằng vừa mới tiến giai, nhưng khí thế như hồng, từng đạo thủy hệ pháp quyết dùng lô hỏa thuần thanh, Bạch Văn
Ma Báo ở thời gian pháp quyết thêm vào dưới, khôi phục không ít
thực lực, đấu cái lực lượng ngang nhau.
Thương Lan Long đánh một hồi, không có hứng thú, thay đổi Thương Long đi lên.
Thời gian pháp quyết là có thời gian hạn chế, một cái chớp mắt ngàn năm hiệu quả thực tế một quá, Bạch Văn Ma Báo hơi thở nháy mắt suy sụp, Truy Phong phi thường ân cần tiến lên, cấp Bạch Văn Ma Báo bổ một cái một cái chớp mắt ngàn năm pháp thuật.
Thương Long cùng Bạch Văn Ma Báo đánh một hồi, lại đổi thành Liễu Thụ Yêu.
"Xa luân chiến sao?" Thiên bình đảo mấy cái âm thầm quan vọng
Hồn Vương nói.
"Ngoại vực tới cái kia Hồn Hoàng lợi hại như vậy sao? Lợi hại như vậy sao? Lâu như vậy đều bắt không được tới, còn phải dùng xa luân chiến."

“Này nơi nào là bắt không được tới a! Là không nghĩ bắt lấy tới.”
“Sở thiếu đây là ở luyện binh sao?”
“Đại khái đúng không, hôm nay hải vực Hồn Hoàng đều là Sở Diệp bên này người một nhà, luyện binh, người một nhà đánh người một nhà, luôn là không tốt lắm, chỉ có như vậy một cái ngoại lai Hồn Hoàng, đương nhiên phải hảo hảo lợi dụng.”
“Kia chỉ Bạch Văn Ma Báo tuy rằng là Hoàng giai, nhưng là, nhìn huyết mạch giống nhau a!”
“Tóm được vẫn luôn dương, liền như vậy dùng sức kéo lông dê, ta xem kia con báo chân đều mềm.”
“……”
Thương Lan Long, Thương Long, Liễu Thụ Yêu thay phiên ra trận, Bạch Văn Ma Báo hơi thở càng ngày càng uể oải, mặc dù Kinh Chập Long dùng thời gian pháp tắc tăng lên thực lực của đối
phương, cũng không thay đổi được Bạch Văn Ma Báo suy yếu.
Chu Đỉnh Nguyên nhìn cả người là thương Bạch Văn Ma Báo, tràn đầy đau lòng.
Kinh Chập Long thời gian pháp tắc, khống chế hảo, có thể tăng lên Hồn Thú thực lực, gia tăng Hồn Thú đối tiếp theo giai vị hiểu
được, nhưng nếu là sử dụng quá mức thường xuyên, sẽ tiêu hao quá mức Hồn Sủng sinh mệnh lực, hư háo quá độ, thời gian pháp
tắc qua đi lúc sau, sẽ lâm vào cực độ suy yếu, thậm chí sẽ thực lực lùi lại.
Kinh Chập Long hiện tại rõ ràng là ở mạnh mẽ đề cao Bạch Văn Ma Báo thực lực, hảo trợ giúp Thương Lan Long chờ Hồn Thú rèn luyện thực lực.
Tiểu hồ ly vọt lại đây cùng Bạch Văn Ma Báo giao chiến ở cùng nhau.
Chu Đỉnh Nguyên nhìn Tuyết Bảo, sắc mặt có chút khó coi, liên tục giao chiến, khiến cho Bạch Văn Ma Báo chiến lực liên tục giảm xuống, Sở Diệp bên kia Hồn Sủng, tựa hồ cũng phát hiện điểm này, Hoàng giai Hồn Sủng lui xuống, đổi thành Vương giai Hồn Sủng lên sân khấu.

Tuyết Bảo, Tiểu Thải, Ngân Sí Ong đàn thay phiên lên sân khấu.
Bạch Văn Ma Báo rốt cuộc là Hoàng giai Hồn Thú, bị Tuyết Bảo chờ mấy tiểu khiêu khích, lập tức tưởng cấp mấy tiểu một chút nhan sắc nhìn xem.
Thương Lan Long chờ mấy chỉ liền ở một bên nhìn, nếu là Tuyết Bảo chờ mấy tiểu gặp được nguy hiểm, sẽ nhanh chóng ra tay, đem Bạch Văn Ma Báo áp chế xuống dưới.
Chu Đỉnh Nguyên bị Thương Lan Long chờ mấy chỉ như thế vô lại
đấu pháp, khí quá sức, nhưng vẫn là nhịn xuống.
“Sở thiếu, ta biết Cổ gia không ít chuyện.”
“Sở thiếu, khế ước Bạch Hổ, nhưng hẳn là không biết Bạch Hổ bồi dưỡng phương pháp đi, ta ở học viện bên trong trông coi quá Tàng Thư Lâu, biết một ít bí tân.”
“Sở thiếu, ta nơi này có một bộ linh hồn lực rèn luyện phương pháp, có thể giáo thụ với ngươi.”
“Lâm dược sư, ta nơi này có mấy trương dược tề phối phương, tin tưởng sẽ đối với ngươi hữu dụng.”
……
Chu Đỉnh Nguyên xem Bạch Văn Ma Báo bị đánh chật vật bất kham, liên thanh xin tha, không ngừng hứa hẹn các loại chỗ tốt.
Chu Đỉnh Nguyên bên kia, nói ra phun không sai biệt lắm, Sở Diệp mới từ trong hư không, đi ra.
“Chu trưởng lão, hạnh ngộ.” Sở Diệp khách khí chắp tay nói.
Chu Đỉnh Nguyên nhìn Sở Diệp, khô cằn cười cười, nói: “Sở thiếu, hạnh ngộ.”
Tiểu Bạch trên cao nhìn xuống nhìn Chu Đỉnh Nguyên, đôi mắt sắc bén lạnh lẽo, Chu Đỉnh Nguyên cùng Tiểu Bạch nhìn nhau liếc mắt một cái, đốn giác khắp cả người phát lạnh.
Thánh Viện giam cầm Bạch Hổ nhất tộc, Chu Đỉnh Nguyên cũng là gặp qua Bạch Hổ.
Bất quá, Thánh Viện bên trong Bạch Hổ bị chèn ép lợi hại, không có nhuệ khí, không giống Sở Diệp Bạch Hổ như vậy tươi sống.
Chu Đỉnh Nguyên có chút chịu không nổi Tiểu Bạch hung ác tầm
mắt, đem ánh mắt chuyển tới Sở Diệp, Lâm Sơ Văn trên người.

Chu Đỉnh Nguyên biết Sở Diệp, Lâm Sơ Văn tuổi trẻ, bất quá, gần gũi xem, Chu Đỉnh Nguyên phát hiện hai người so tưởng tượng càng vì tuổi trẻ.
Mấy chỉ Hồn Sủng chặt chẽ đem Chu Đỉnh Nguyên vây quanh lên, Chu Đỉnh Nguyên có loại hãm sâu ổ sói cảm giác.
Kinh Chập Long nhìn Chu Đỉnh Nguyên Bạch Văn Ma Báo, nói: "Chúng ta thật sự không làm rớt kia chỉ Bạch Văn Ma Báo sao? Tên kia thoạt nhìn rất phì."
"Bạch Văn Ma Báo không thể ăn, hắn cư nhiên còn khế ước vẫn luôn không trung lộc, ta cảm thấy cái kia tương đối ăn ngon." Tuyết Bảo nói.
Kinh Chập Long nghiêng đầu, nói: "Bạch Văn Ma Báo tương đối có dinh dưỡng, cho ta ăn, ta ly Hoàng giai liền càng gần một bước."
"Ta không có cảm giác được tiến giai Hoàng giai bình cảnh, muốn
thế nào mới có thể tiến giai đâu?" Tuyết Bảo nghiêng đầu, có chút
buồn rầu.
"Ăn thịt a! Nếu không có cảm giác liền phải ăn nhiều thịt! Ăn này
chỉ con báo, có lẽ ngươi là có thể cảm giác được bình cảnh." Kinh Chập Long nóng rát nhìn Bạch Văn Ma Báo nói.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: "Đây chính là Hoàng giai Hồn Thú, ăn thịt quá lãng phí, hiến tế, hiến tế, vẫn là lấy tới hiến tế đi."
Hắc quạ đen phía trước ăn mảnh nhưng thật ra truân hạ không ít
khí vận, bất quá, phía trước phụ trợ Thương Lan Long tiến giai thời điểm, tiêu hao không ít.
Kinh Chập Long: "Ăn thịt!"
Hắc quạ đen: "Hiến tế!"
"Ăn thịt!"
"Hiến tế!"
"……"
Có lẽ là Kinh Chập Long, hắc quạ đen ánh mắt quá mức cực

nóng, Bạch Văn Ma Báo nhịn không được hướng Chu Đỉnh Nguyên phía sau rụt rụt.

Chương 370: Chương 370

Đối mặt Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, Chu Đỉnh Nguyên ở trong lòng vô số lần thở dài, sớm biết rằng Thiên Hải Vực có này hai cái quái thai, hắn như thế nào đều không nên tiếp thu Cổ gia mời, chạy đến địa phương quỷ quái này tới chịu ngược.
“Sở thiếu, ta cảm thấy chúng ta có thể hảo hảo nói chuyện, ta là cái quỷ nghèo, giết ta ngươi cũng không chiếm được nhiều ít chỗ
tốt.” Chu Đỉnh Nguyên đầy mặt thành khẩn nói.
Sở Diệp cười cười, nói: “Chu trưởng lão quá khiêm nhượng, các ngươi Trung Ương đại lục người đều có tiền, tùy tiện lấy điểm bảo vật ra tới, nhưng không phải so với chúng ta Thiên Hải Vực này đó kẻ nghèo hèn mạnh hơn nhiều sao?”
Chu Đỉnh Nguyên cười gượng một chút, nói: “Như thế nào sẽ? Trung Ương đại lục cũng là có người nghèo, Thiên Hải Vực cũng là có kẻ có tiền.”
Chu Đỉnh Nguyên thầm nghĩ: Liền tính Sở Diệp, Lâm Sơ Văn vốn là kẻ nghèo hèn, hai người kia giết Cổ Chước Nhật, Cổ gia tam Hồn Hoàng, tất nhiên cũng nghèo không được, Cổ gia mấy cái hoàng giả thân gia, có thể so hắn cường quá nhiều, Cổ Chước Nhật sợ là đều phải so với hắn giàu có.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn có thể đi đến giờ này ngày này, trên người khẳng định có đại khí vận, hai người trên người tất nhiên có thứ tốt.
“Trung Ương đại lục có lẽ có người nghèo, nhưng đạo hữu khẳng
định không ở trong đó a!” Sở Diệp ngữ khí vừa chuyển, có chút ảm đạm nói: “Gần nhất ta cùng Sơ Văn Hồn Sủng tiến giai, đem phía trước cực cực khổ khổ, vào sinh ra tử kiếm được tiền đều

cấp dùng hết, có lẽ, Chu trưởng lão nguyện ý chi viện một chút?"
Chu Đỉnh Nguyên: "……" Cực cực khổ khổ, vào sinh ra tử sao? Sở Diệp nơi nào vất vả? Hắn mới kêu vất vả.
Chu Đỉnh Nguyên gỡ xuống trên tay nhẫn không gian, ném cho Sở Diệp, nói: "Ta chỉ có nhiều như vậy?"
Tiểu Bạch xem xét một chút nhẫn không gian, không cấm giận dữ.
"Nói hươu nói vượn, ngươi như thế nào sẽ chỉ có như vậy một chút, ta muốn gặm rớt ngươi cánh tay, hai chân, đem ngươi làm thành nhân trệ."
Chu Đỉnh Nguyên ủy khuất nói: "Tiểu Bạch đại nhân có điều không biết a! Cổ Trọng Nguyên cùng Cổ Nguyên hai người, là có Cổ gia làm chỗ dựa, gia tộc thế lực khổng lồ vô cùng, gia tộc dưới còn có không ít đất phong, ta liền bất đồng, ta là cái tán tu, phụ thuộc sống qua, thật vất vả kiếm một chút, cũng đều dùng để dạng Hồn Thú."
Tiểu Bạch nhìn Chu Đỉnh Nguyên, nói: "Làm Hồn Hoàng như thế
nào có thể làm thành ngươi cái dạng này, quá mất mặt."
Chu Đỉnh Nguyên: "……" Hắn xác thật cấp Hồn Hoàng mất mặt, vì trốn Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, hắn đều giống lão thử giống nhau trốn đông trốn tây, không nghĩ tới, vẫn là tránh không khỏi.
Hắc quạ đen vây quanh Chu Đỉnh Nguyên bay múa, nói: "Ngươi không thành thật a! Tàng tư tiền thuê nhà đi."
Kinh Chập Long bay lại đây, nói: "Không có tiền có thể dùng Hồn Thú để a! Kia chỉ con báo liền không tồi, một trăm cân tính một linh tinh."
Hắc quạ đen nhìn Kinh Chập Long, nói: "Không tồi, không tồi, là cái ý kiến hay, trẻ nhỏ dễ dạy."
Chu Đỉnh Nguyên bất đắc dĩ, đem tư tàng một quả nhẫn không gian lấy ra tới.
Ở Tiểu Bạch hung ác ánh mắt dưới, Chu Đỉnh Nguyên lại trước sau lấy ra hai không có không gian nhẫn.
"Thật sự chỉ có như vậy nhiều."
"Chỉ có như vậy điểm đồ vật? Nhưng không đủ mua ngươi

mệnh."
Tiểu Bạch rít gào nói.
Thương Lan Long vây quanh Chu Đỉnh Nguyên đánh chuyển, nói:
"Người này, thoạt nhìn lén lút, không phải cái thứ tốt, vẫn là xử lý
đi."
Chu Đỉnh Nguyên bị bốn cái Hồn Hoàng vây quanh, chỉ cảm thấy
da đầu tê dại, nhưng là, mấy cái Hồn Sủng Sư cũng chưa động thủ, đại biểu chuyện này, hẳn là vẫn là có thể nói.
"Sở thiếu như vậy mất công tìm ta, hẳn là không chỉ là vì giết ta đi?" Chu Đỉnh Nguyên nói.
Sở Diệp cười cười, vân đạm phong khinh nói: "Chu trưởng lão, ngươi thân gia không đủ, cũng chỉ có thể sử dụng tin tức tới thấu,
giết hay không ngươi, liền phải xem ngươi biết đến đồ vật, có đủ hay không mua ngươi mệnh."
Hắn đối Trung Ương đại lục sự tình khá tò mò, Chu Đỉnh Nguyên
nếu là đem biết nói đều nói cho hắn liền thôi, nếu là cất giấu, hắn
cũng không ngại đem người cấp giết.
Chu Đỉnh Nguyên miễn cưỡng cười cười, nói: "Sở thiếu muốn biết cái gì, ta nhất định biết gì nói hết, không nửa lời giấu giếm."
"Ta đối Trung Ương đại lục sự tình rất tò mò, liền phiền toái Chu trưởng lão từ chuyện lớn đến chuyện nhỏ nói cho ta." Sở Diệp nói.
Chu Đỉnh Nguyên vội vàng nói: "Tự nhiên, tự nhiên."
Tiểu Bạch âm trắc trắc nhìn Chu Đỉnh Nguyên, nói: "Không cần nghĩ nói dối, dám nói dối ăn ngươi nga." Dư hề đọc gia
Chu Đỉnh Nguyên vội vàng chắp tay, nói: "Biết, biết."
"Hy vọng ngươi là thật sự rõ ràng. Phía trước, Cổ Chước Nhật chết thời điểm, ta bắt giữ tới rồi một chút linh hồn mảnh nhỏ hơi
thở, có thể quá nát, rất nhiều tin tức đều không hoàn toàn, nếu

là
Chu trưởng lão biết đến, cùng Cổ Chước Nhật không nhất trí, ta nhưng không cam đoan Tiểu Bạch sẽ làm cái gì.” Sở Diệp thở dài, có chút ai oán nói: “Nhà ta Bạch Hổ, tính tình có chút táo bạo
đâu, vẫn luôn đều tưởng thí chủ, ta đều quản không được hắn.”
Chu Đỉnh Nguyên cười gượng một chút, nói: “Ta đã biết.”
Chu Đỉnh Nguyên nguyên bản còn có chút tiểu tâm tư, nghe được
Sở Diệp uy hiếp, vẫn là thu lên.
Sở Diệp lấy ra mấy cái hộp, nói: “Này mấy thứ đồ vật, Chu trưởng
lão có biết sử dụng.”
Chu Đỉnh Nguyên hướng tới Sở Diệp lấy ra mấy cái hộp, nhất nhất nhìn qua đi, “Đây là Cổ gia kho hàng bản đồ, bất quá, dùng Cổ gia độc hữu bí pháp mã hóa.”
Cổ gia hùng cứ Trung Ương đại lục nhiều năm, chinh chiến các bí
cảnh, thu nạp bí bảo vô số kể, vì thu nạp này đó bảo vật, Cổ gia kiến tạo không ít bí mật bảo khố, đây là Cổ gia trưởng lão mới biết được cơ mật.
Chu Đỉnh Nguyên nhìn bản đồ, có chút đỏ mắt! Cổ gia bảo khố bản đồ a! Tìm được địa phương liền đã phát.
Cổ Trọng Nguyên là Cổ gia cao tầng, còn phụ trách trông coi Cổ gia mấy cái bảo khố, Chu Đỉnh Nguyên đánh giá đồ vật hẳn là ở Cổ Trọng Nguyên trên người tìm được.
“Cái này hẳn là hồn mạch tâm kinh, nghe nói, Cổ gia điển tịch, yêu cầu lấy Cổ gia dòng chính tinh huyết, mới có thể đọc.”
Hồn mạch tâm kinh chính là đỉnh cấp công pháp, có cái này đối với Hoàng giai Hồn Sủng Sư tu luyện, có lợi thật lớn.
Powered by GliaStudio
close
Chu Đỉnh Nguyên nhìn hồn mạch tâm kinh, có chút đỏ mắt.
Chu Đỉnh Nguyên là tán tu, trở thành Hồn Hoàng lúc sau, mới gia
nhập Thánh Viện, trở thành Thánh Viện khách khanh, phía

trước
tu luyện toàn dựa vào chính mình sờ soạng, hồn mạch tâm kinh như vậy điển tịch, đối Chu Đỉnh Nguyên mà nói, giá trị cực đại. Thánh Viện đảo cũng có cùng loại hồn mạch tâm kinh như vậy điển tịch, bất quá, muốn mượn đọc như vậy điển tịch, yêu cầu một tuyệt bút Thánh Viện cống hiến điểm, Chu Đỉnh Nguyên cống
hiến điểm có chút không đủ.
"Cái này là……" Chu Đỉnh Nguyên nhìn cái thứ ba hộp trung lệnh
bài, sắc mặt đại biến.
Sở Diệp nhìn Chu Đỉnh Nguyên sắc mặt, bỗng nhiên ý thức được cái gì.
Lệnh bài bị bảo tồn ở một cái đặc thù hộp ngọc bên trong, nhìn thập phần cổ xưa, Sở Diệp dò hỏi quá Ô Ô có phải hay không khí vận chi vật, Ô Ô nói nhìn không ra tới, có thể làm Ô Ô nhìn không
ra tới đồ vật, nhưng không đơn giản. Chu Đỉnh Nguyên trừng lớn
mắt, không quá minh bạch thứ này như thế nào ở chỗ này.
Sở Diệp nhìn Chu Đỉnh Nguyên, nói: "Chu đạo hữu, làm sao vậy? Thứ này có vấn đề sao?"
"Đây là…… Thông Thiên Mật Lệnh!"
Sở Diệp nhìn Chu Đỉnh Nguyên liếc mắt một cái, hỏi: "Có ích lợi gì?"
Chu Đỉnh Nguyên khớp hàm run lên nói: "Có thể mở ra bí cảnh."
Chu Đỉnh Nguyên xem như minh bạch, Cổ gia vì cái gì biết rõ không gian thông đạo nguy hiểm, vẫn là vội vàng vội vàng phái người ngày qua hải vực, bởi vì Thông Thiên Mật Lệnh thất lạc. Thông Thiên Mật Lệnh cùng Trung Ương đại lục, mấy cái gia tộc hưng suy đều có rất lớn quan hệ, mỗi một quả vô chủ mật lệnh hiện thế, đều sẽ khiến cho một trận tinh phong huyết vũ, như vậy
quan trọng đồ vật, hiện tại cư nhiên dừng ở Sở Diệp, Lâm Sơ Văn trên tay.
Chu Đỉnh Nguyên nhìn Thiên Vận Quạ liếc mắt một cái, thầm

nghĩ: Bởi vì là Thiên Vận Quạ chủ nhân, cho nên, mới có như vậy
vận khí sao?
Sở Diệp nhìn Chu Đỉnh Nguyên sắc mặt, đại khái đã biết, Thông Thiên Mật Lệnh sợ là chính mình tưởng, có lớn hơn nữa giá trị.
"Cư nhiên là Thông Thiên Mật Lệnh a!" Liễu Thụ Yêu nói thầm nói.
Sở Diệp nhìn Liễu Thụ Yêu liếc mắt một cái, nói: "Liễu đạo hữu biết thứ này?"
Liễu Thụ Yêu gật gật đầu, nói: "Biết a! Này lệnh bài thông tri một cái đặc thù bí cảnh, bên trong sinh trưởng đại lượng kỳ hoa dị thảo, có đại lượng phong phú tu luyện tài nguyên, còn có hỗ trợ tiến giai hồn tông bảo vật. Thông Thiên Mật Lệnh vốn dĩ chúng ta
Thiên Hải Vực cũng là có mấy cái, bất quá, năm đó mấy đại lục Hồn Sủng Sư xâm lấn, lệnh bài đều bị đoạt đi rồi."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Thì ra là thế."
Liễu Thụ Yêu nhìn Sở Diệp, nói: "Sở thiếu vận khí thực hảo đâu, có thứ này, Sở thiếu cùng Lâm thiếu có lẽ có vọng càng tiến thêm
một bước."
Sở Diệp cười cười, nói: "Không dám, không dám, có cái này là có thể tiến bí cảnh?"
Liễu Thụ Yêu lắc lắc đầu, nói: "Còn không được, còn phải đợi bí cảnh mở ra, trước kia, Thiên Hải Vực có chuyên môn tính ra bí cảnh mở ra thời gian bói toán sư." Bất quá, Thông Thiên Mật Lệnh đều bị cướp đi lúc sau, như vậy bói toán sư cũng vô dụng, hiện tại như vậy bói toán sư đại khái đều đổi nghề.
Chu Đỉnh Nguyên hít sâu một hơi, nói: "Căn cứ Trung Ương đại lục bên kia bói toán sư tính ra, lệnh bài ước chừng sẽ ở ba năm sau mở ra."
Tiểu Bạch cau mày, có chút tiếc nuối nói: "Còn muốn ba năm lâu như vậy?"
Chu Đỉnh Nguyên: "……" Ba năm thật lâu sao? Phải biết rằng, Thông Thiên bí cảnh là hai ngàn năm mở ra một lần.
Có chút người được đến Thông Thiên Mật Lệnh, kết quả, cả đời

cũng chờ không tới bí cảnh mở ra, không thủ chí bảo, vô pháp sử dụng.
Sở Diệp vừa mới tiến giai, liền có như vậy chí bảo đưa tới cửa, cư nhiên còn không thỏa mãn.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, Cung Khiếu, Liễu Thụ Yêu thay phiên đề ra nghi vấn Chu Đỉnh Nguyên.
Thiên Hải Vực rất nhiều năm đều không có ra quá Hồn Hoàng, Sở Diệp đám người đối Hồn Hoàng cường giả tu luyện phương thức, biết chi rất ít, Chu Đỉnh Nguyên thức hải bên trong tri thức,
đối hai người vẫn là có không nhỏ tham khảo giá trị.
Trung Ương đại lục bên kia tu luyện hệ thống muốn so Thiên Hải
Vực hoàn thiện rất nhiều, Chu Đỉnh Nguyên ở Trung Ương đại lục
không xem như kiến thức rộng rãi hạng người, bất quá, so sánh với Thiên Hải Vực bản thổ tu sĩ, kiến thức liền phải cường quá nhiều.
Sở Diệp dựa theo hắc quạ đen kiến nghị, phong ấn Chu Đỉnh Nguyên thực lực, đem người giao cho Cung Khiếu cùng Liễu Thụ
Yêu trông giữ.
Cung Khiếu đem người an trí ở Thành chủ phủ bên trong.
Chu Đỉnh Nguyên đãi ở Thành chủ phủ thư phòng bên trong, đối
chính mình tình cảnh có chút vô ngữ.
Chu Đỉnh Nguyên ở tạm Thành chủ phủ tin tức không biết như thế nào truyền ra đi, Trùng Cốc cốc chủ Mộ Dung Thiên Sơn, Đường Thiên Túng đám người được đến tin tức lúc sau, sôi nổi chạy tới tìm Chu Đỉnh Nguyên dò hỏi tu luyện tâm đắc.
Mộ Dung Thiên Sơn cũng tiếp cận Hoàng giai, bất quá, vẫn là kém một ít, nhu cầu cấp bách tiến giai Hoàng giai tâm đắc, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn tuy rằng cũng là Hồn Hoàng, nhưng chỉ là tân tấn Hồn Hoàng, hai người có thể tiến giai, càng nhiều dựa vào chính là thiên phú, đối Mộ Dung Thiên Sơn đám người tiến giai tham khảo ý nghĩa cũng không lớn.

Chu Đỉnh Nguyên liền bất đồng, Chu Đỉnh Nguyên ở Trung Ương
đại lục tuy rằng không tính kiến thức rộng rãi hạng người, bất quá, so với Thiên Hải Vực này đó "Đồ quê mùa" vẫn là cường quá nhiều. Đối Chu Đỉnh Nguyên mà nói một ít tu luyện thường thức, ở Thiên Hải Vực bên này, cũng là thập phần trân quý.
Ngay từ đầu, chỉ có một ít Hoàng giai hậu kỳ Hồn Sủng Sư tiến đến tìm Chu Đỉnh Nguyên dò hỏi vấn đề, sau lại, Cung Thần, Mộ Dung Nhạc này đó Hồn Vương lúc đầu cũng chạy tới "Nghe giảng
bài".
Chu Đỉnh Nguyên vẫn luôn cảm thấy chính mình ở Thánh Viện thất bại, ở Cung Thần Thành chủ phủ đãi mấy ngày, mới phát hiện chính mình là đang ở phúc trung không biết phúc.
Cung Thần cái này hỗn trướng, không biết nơi nào làm ra một con có thể phân biệt thật giả, chân ngôn thú giám thị chính mình,
một bộ muốn bạch phiêu cái hoàn toàn tư thế.
Sở Diệp đối với Cung Thần cách làm, nhưng thật ra thấy vậy vui mừng, Sở Diệp tổng cảm thấy Trung Ương đại lục bên kia người, chỉ sợ sẽ không thiện bãi cam hưu, hắn bên này có nhiều hơn Hoàng giai ra đời, mới có thể càng tốt ứng phó kế tiếp khiêu chiến.

Chương 371: Chương 371

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đãi ở Thiên Hà hoa lâm bên trong, nhận được Tuyên Đình tới chơi tin tức.
“Tuyên trận pháp sư như thế nào tới, có cái gì tin tức muốn bán sao?”
Tuyên Đình gật gật đầu, nói: “Xác thật có tin tức, là cái đại tin tức,
tin tức này hẳn là rất có giá trị, nói không chừng sẽ đối hai vị sinh
ra không nhỏ ảnh hưởng.”
Sở Diệp nghe vậy, rất có hứng thú giơ lên mi, hắn hiện giờ đã là Hồn Hoàng, chỉ cần hắn cùng Lâm Sơ Văn vung tay một hô, nháy
mắt là có thể lại mượn sức hai cái Hồn Hoàng cùng mấy chục cái Hồn Vương cùng nhau phát tài, Thiên Hải Vực hiện giờ có thể uy
hiếp đến hắn tồn tại hẳn là không có, Sở Diệp đối với Tuyên Đình
trong miệng có thể ảnh hưởng hắn tin tức, nháy mắt sinh ra mãnh
liệt lòng hiếu kỳ.
Sở Diệp cười cười, nói: “Nguyện nghe kỹ càng, yên tâm, nếu tin tức là thật, sẽ không bạc đãi ngươi.”
Tuyên Đình gật gật đầu, nói: “Hai vị tín nghĩa, ta tự nhiên tin được, ta vừa mới được đến tin tức, Mộ Lăng Thiên cùng Lâm Mộng Dung khả năng hồi Trung Ương đại lục.”
Sở Diệp tràn đầy khiếp sợ nhìn Tuyên Đình, một chút đứng lên, nói: “Ngươi nói cái gì?”
Tuyên Đình nhìn Sở Diệp, nói: “Phía trước, thiên phong đảo xuất

hiện một cái bí ẩn bí cảnh, ở trong đó phát hiện một cái Truyền Tống Trận, Mộ Lăng Thiên cùng Lâm Mộng Dung bị truyền tống đi
rồi."
Tuyên Đình lần trước lại đây mật báo thời điểm, nhắc tới Lâm Mộng Dung cùng Mộ Lăng Thiên.
Tuyên Đình phát hiện Sở Diệp hai người tựa hồ đối Lâm Mộng Dung hai người thập phần chú ý, cho nên, Tuyên Đình tìm cái giỏi
về theo dõi đồng bạn, làm này hỗ trợ nhìn chằm chằm hai người,
không nghĩ tới, thực sự có thu hoạch ngoài ý muốn.
"Ta xem qua cái kia bí cảnh bên trong Truyền Tống Trận trận pháp đồ phổ, có Trung Ương đại lục trận pháp sư phong cách, vẫn là cái siêu cự ly xa Truyền Tống Trận, bị truyền tống hồi Trung Ương đại lục xác suất cực cao, bất quá, cũng có thể là ta nhiều lo lắng."
"Bất quá, người nếu là thật sự truyền tống đi trở về, kia Sở thiếu ngươi bí mật, rất có thể liền giữ không nổi."
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: "Truyền Tống Trận đồ phổ cho ta xem hạ."
Tuyên Đình lập tức đem Truyền Tống Trận đồ phổ tặng đi lên, Sở
Diệp nhìn vài lần, gật gật đầu nói: "Xác thật là đi Trung Ương đại
lục Truyền Tống Trận, vẫn là đơn hướng Truyền Tống Trận."
Tuyên Đình gật gật đầu, phụ họa nói: "Xác thật là đơn hướng Truyền Tống Trận."
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: "Đơn hướng Truyền Tống Trận a!" Là song hướng Truyền Tống Trận nói, hắn liền phải nghĩ cách hủy diệt rồi, là đơn hướng nói có lẽ có thể lưu một lưu.
Tuyên Đình cau mày, nói: "Nói đến cũng là kỳ quái, Phong Tầm hội trưởng nhiều năm sưu tầm đi trước Trung Ương đại lục Truyền Tống Trận, không có gì thu hoạch, gần nhất, cũng không
biết là chuyện như thế nào, truyền tống thông đạo, Truyền Tống

Trận, liên tiếp xuất hiện, Lâm Mộng Dung cùng Mộ Lăng Thiên vận khí thật không sai."
Sở Diệp: "……" Nhân gia chính là vai chính, vận khí tự nhiên sẽ không kém, nguyên bản vận khí hẳn là sẽ càng tốt.
"Sở thiếu tính toán làm sao bây giờ?"
Sở Diệp thở dài, nói: "Cái gì làm sao bây giờ?"
Tuyên Đình cười cười, nói: "Rất có khả năng lập tức liền có Hoàng giai tu sĩ lại đây, ngươi tính toán như thế nào……" Tuyên Đình nâng lên tay, làm một cái cắt cổ thủ thế. "Ta nguyện vì Sở thiếu ngài gương cho binh sĩ."
Sở Diệp cười cười, nói: "Tuyên pháp sư nói, ta hình như là cái chuyên môn sát Hồn Hoàng sát phôi giống nhau sao?"
Tuyên Đình âm thầm chửi thầm, nói: Ngươi chẳng lẽ không phải
sao? Những cái đó ngoại lai Hồn Hoàng, tới một cái chết một cái, thật vất vả sống sót một cái, nghe nói cũng trở thành tù nhân, bị
nhốt ở Thành chủ phủ bên trong, thành dạy học tiên sinh.
Sở Diệp cười cười, đối với Tuyên Đình, nói: "Tuyên trận pháp sư tin tức rất có giá trị, ngươi nghĩ muốn cái gì?"
Tuyên Đình cười cười, nói: "Ta tưởng cầu một chi tiến giai dược tề."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đương nhiên có thể."
Tiễn đi Tuyên Đình, Sở Diệp cau mày, lâm vào trầm tư.
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: "Con rết trăm chân chết cũng không ngã xuống."
Lâm Sơ Văn nguyên bản không nghĩ để ý tới Lâm Mộng Dung, không nghĩ tới đối phương cư nhiên trở lại Trung Ương đại lục, đối phương biết bọn họ bên này có bốn cái Hồn Vương, cũng biết
Liễu lão là Mộc tộc.
Trung Ương đại lục bên kia người, rõ ràng bọn họ bên này thực lực, tiếp theo buông xuống đến Thiên Hải Vực, tất nhiên sẽ cẩn thận cân nhắc, sẽ không lại khinh địch.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: "Sở thiếu, ngươi phải chú ý chính mình khí vận, một khi khí vận có biến, chỉ sợ cũng là

Trung
Ương đại lục bên kia người tới."
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: "Như vậy quá bị động, chúng ta cũng đi
Trung Ương đại lục đi."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Cũng có thể, chúng ta đi Truyền Tống Trận, vẫn là lợi dụng Tiểu Bạch không gian truyền tống?"
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: "Chúng ta vẫn là lợi dụng Tiểu Bạch không gian truyền tống đi. Bí cảnh bên kia đơn hướng Truyền Tống Trận đồ phổ, ta xem qua, truyền tống quá khứ vị trí, hẳn là cố định."
Lâm Mộng Dung cùng Mộ Lăng Thiên đã qua đi, bên kia truyền tống mà cũng không biết có hay không bị theo dõi lên.
Nếu bên kia Truyền Tống Trận bị theo dõi đi lên, kia bọn họ này vừa đi, đã có thể dê vào miệng cọp.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Nói có đạo lý."
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cộng lại một chút, chuẩn bị mau chóng
truyền tống.
"Sở thiếu tới?" Cung Khiếu nhìn đến Sở Diệp, Lâm Sơ Văn tới cửa, nhiệt tình đón đi lên.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Chu Đỉnh Nguyên còn thành thật sao?"
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: "Còn có thể, gần nhất không ít người
tới cùng hắn dò hỏi tu luyện vấn đề, không ngừng là Đường Thiên
Túng những người này."
Biết hắn bên này cầm tù một cái Trung Ương đại lục Hồn Hoàng,
Hải Long Cung, Thương Hải liên minh, Thiên Hải học viện từ từ thế lực Hồn Vương đều nghĩ đến dò hỏi một ít tu luyện mặt trên vấn đề.
"Phải không? Như vậy cũng không tồi, kỳ thật, khai cái Hồn Hoàng kinh nghiệm ban cũng là có thể, chúng ta Thiên Hải Vực Hồn Hoàng vẫn là quá ít, có thể thu phí a!" Sở Diệp nói.

Cung Khiếu: “……”
“Gần nhất, ta cùng Sơ Văn khả năng phải rời khỏi một đoạn thời gian.” Sở Diệp nói.
Cung Khiếu ánh mắt dao động một chút, đại khái minh bạch Sở Diệp ý tứ, “Sở thiếu nếu là rời đi nói, hết thảy cẩn thận, yêu cầu tìm người đi theo sao?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Chúng ta lần này đi, chính là đi thăm dò
đường, người không nên quá nhiều, liền không phiền toái.”
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: “Vậy được rồi.”
……
Thánh Viện.
“Thiên Hải Vực bên kia, có người lại đây?” Phượng Khuynh Thành hỏi.
Ngọc Diệu Lăng gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, chính là trước hết qua đi bên kia Lâm Mộng Dung cùng Mộ Lăng Thiên.”
Powered by GliaStudio
close
Phượng Khuynh Thành híp mắt mắt, có chút tò mò nói: “Người mang về tới sao?”
Ngọc Diệu Lăng lắc lắc đầu, có chút tiếc nuối nói: “Không có, chúng ta người chậm một bước, bị Cổ gia người tiếp đi rồi.”
Phượng Khuynh Thành có chút nghi hoặc nói: “Cổ gia còn trừu đến ra nhân thủ sao? Ta còn tưởng rằng Cổ gia hiện tại lực chú ý, đều ở sưu tầm Tô gia nhân thân thượng đâu!”
Ngọc Diệu Lăng nhún vai, có chút bất đắc dĩ nói: “Nói trắng ra là,
Cổ gia vẫn là đáy hậu a!”
Giống nhau gia tộc tổn thất ba cái Hồn Hoàng, đã sớm nguyên khí đại thương, Cổ gia bên kia lại còn có năng lực gây sóng gió.
“Tô gia kia cái Thông Thiên Mật Lệnh, không biết đi nơi nào.”
Cổ gia nguyên bản là tưởng hiệp lôi đình chi thế tiêu diệt Tô gia, bất quá, Cổ gia trước sau đã chết ba cái Hồn Hoàng, nhất cử nhất động đều bị người nhìn chằm chằm.
Biết được Cổ gia phải đối Tô gia động thủ, có vài cổ thần bí thế lực, giúp Tô gia một phen.

Cổ gia tuy rằng diệt Tô gia, lại làm Tô gia không ít dòng chính đệ tử đều chạy đi ra ngoài.
Không chỉ như vậy, Cổ gia nhằm vào Tô gia chân thật nguyên nhân cũng bại lộ, hiện tại không ít thế lực đều đã biết, Thông Thiên Mật Lệnh ở Tô gia nhân thủ thượng, khắp nơi đều ở tìm Tô
gia những cái đó dòng chính đệ tử rơi xuống.
"Thiên Hải Vực bên kia thật sự có Hoàng giai Mộc tộc ra đời?" Phượng Khuynh Thành hỏi.
Ngọc Diệu Lăng gật gật đầu, nói: "Hẳn là thật sự."
Mộc tộc tin tức là Lâm Mộng Dung cùng Mộ Lăng Thiên lộ ra, hai người ở bị Cổ gia mang đi phía trước, liền công bố Thiên Hải Vực bên kia Mộc tộc tin tức, khiến cho không ít người hứng thú.
Phượng Khuynh Thành hít sâu một hơi, nói: "Hoàng giai Mộc tộc
a! Nếu là luyện chế thành dược tề, có lẽ có hy vọng tiến giai hồn tông cảnh giới."
"Hồn tông cảnh giới nơi nào như vậy hảo nhập a! Bất quá, dùng cho Hoàng giai tu sĩ, tăng lên một cái tiểu giai vị vẫn là rất có khả
năng" Ngọc Diệu Lăng lắc lắc đầu nói.
Phượng Khuynh Thành híp mắt mắt, nói: "Đại khái đi, Thiên Hải
Vực bên kia ra thứ tốt đâu."
Ngọc Diệu Lăng gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Thông Thiên Mật Lệnh, phỏng chừng cũng là dừng ở Thiên Hải Vực."
Phượng Khuynh Thành hít sâu một hơi, nói: "Hiện tại có đi Thiên
Hải Vực bên kia thông lộ sao?"
Ngọc Diệu Lăng lắc lắc đầu, nói: "Tạm thời không có, nếu có lời nói, phía trước Cổ gia cũng không cần mạo hiểm đi trùng động thông lộ."
Phượng Khuynh Thành chua lòm nói: "Nếu là như thế, tiện nghi Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn." Thông Thiên Mật Lệnh nhiều trân quý a! Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn liền như vậy bạch nhặt một quả.

Ngọc Diệu Lăng lắc lắc đầu, nói: “Lệnh bài hẳn là bị Cổ Chước Nhật trộm mang đi đánh rơi, không nghĩ tới Cổ Chước Nhật chết đều đã chết, còn cấp Cổ gia chọc lớn như vậy phiền toái.”
……
Cổ gia.
Cổ Tiêu Tiêu tràn đầy bất mãn nói: “Trưởng lão, vì cái gì muốn cho Khải Chi ca ca cưới Lâm Mộng Dung, kia nữ nhân có tài đức gì a!”
Cổ Túc nhìn Cổ Tiêu Tiêu liếc mắt một cái, không kiên nhẫn nói: “Đây là gia chủ ý tứ, ngươi không cần lo cho.”
Cổ Tiêu Tiêu bất mãn nói: “Lâm Mộng Dung cùng Lâm Sơ Văn là đường tỷ đệ, nàng cùng Lâm Sơ Văn là một đám.”
Cổ Túc nhàn nhạt nhìn Cổ Tiêu Tiêu liếc mắt một cái, nói: “Lâm Mộng Dung là Lâm Mộng Dung, Lâm Sơ Văn là Lâm Sơ Văn, như thế nào có thể nói nhập làm một đâu?”
Cổ Tiêu Tiêu có chút tức giận nói: “Trưởng lão, ngươi sao lại có thể như vậy a!”
Cổ Túc phất phất tay, có chút không kiên nhẫn nói: “Được rồi, ngươi đừng náo loạn, đi xuống đi.”
Cổ Tiêu Tiêu tràn đầy tức giận đi ra ngoài, Cổ Đàm đi đến.
“Tiêu Tiêu đã tới?” Cổ Đàm hỏi.
Cổ Túc gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, nàng đối Khải Chi cưới Lâm Mộng Dung sự tình, thập phần phản đối.”
Cổ Đàm híp mắt mắt, nói: “Mặc kệ, tùy vào nàng đi thôi.”
“Lâm Mộng Dung thật sự người mang thiên mệnh?” Cổ Túc có chút hoài nghi nói.
Cổ Đàm gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, trên người nàng có thiên mệnh loại hơi thở.”
Cổ Túc cau mày, có chút nghi hoặc nói: “Nhưng này không đúng a! Lâm Mộng Dung tuy rằng khí vận còn tính không tồi, nhưng là,
nàng biểu hiện khoảng cách thiên mệnh chi nhân cũng kém xa lắc
một ít.”
Cổ Đàm sâu thẳm đôi mắt, phiếm lãnh quang, “Thiên mệnh loại có thể hấp thụ chung quanh Hồn Sủng Sư khí vận trưởng thành,

Lâm Mộng Dung thiên mệnh không có hiển hiện ra, sợ là…… Đã chịu những người khác áp chế."
"Mặt khác nhân tố áp chế?"
"Hoặc là là nàng gặp mặt khác thiên mệnh chi nhân, đối phương thiên mệnh mạnh hơn với nàng." Hai cái thiên mệnh loại người sở
hữu, đãi ở một khối, thực dễ dàng lẫn nhau khắc chế, "Hoặc là, nàng gặp dị vực lai khách, Thiên Ma hóa thân." Dị vực lai khách, mệnh số không ở này phương thiên địa trong vòng, vô cùng có khả năng sẽ dẫn phát cực đại hiệu ứng bươm bướm.
"Là Lâm Sơ Văn sao? Lâm Sơ Văn khế ước Thiên Vận Quạ, nghe nói vẫn là cái Thiên cấp Dược Tề Sư, đảo có chút giống thiên mệnh chi nhân."
Theo Cổ Túc biết, Lâm Sơ Văn cùng Lâm Mộng Dung đều xuất từ Lâm gia, nhưng là, quan hệ rất là không xong, một núi không dung hai hổ, có lẽ là thiên mệnh tranh chấp.
Cổ Đàm hít sâu một hơi, nói: "Ta nguyên bản cũng là như vậy tưởng, Lâm Sơ Văn là Thiên cấp Dược Tề Sư lại khế ước Thiên Vận Quạ, khí vận không giống bình thường, có điểm thiên mệnh
chi nhân cảm giác."
"Kia có chỗ nào không thích hợp sao?"
Cổ Đàm gật gật đầu, nói: "Có, ta tìm tòi Mộ Lăng Thiên ký ức, Mộ Lăng Thiên vẫn luôn đang nằm mơ, trong mộng Lâm Sơ Văn chung tình với hắn, vẫn luôn ở vì hắn luyện chế dược tề, bởi vì ghen ghét hắn cùng Lâm Mộng Dung cảm tình, làm một ít ác sự, chết ở Lâm Mộng Dung trong tay."
Cổ Túc híp mắt mắt, nói: "Chẳng lẽ là biết trước mộng?"
Cổ Đàm gật gật đầu, nói: "Có khả năng, chỉ là trung gian hẳn là ra
cái gì đường rẽ, mệnh số đều bị quấy rầy, từ Mộ Lăng Thiên ký ức tới xem, Lâm Sơ Văn không giống như là thiên mệnh người, đảo như là thiên mệnh người đá kê chân."
"Chẳng lẽ cái này biến số ở Sở Diệp trên người?" Cổ Túc nói.
Cổ Đàm gật gật đầu, nói: "Có khả năng." Có thể làm Lâm Sơ Văn cái này Thiên cấp Dược Tề Sư khăng khăng một mực, thả 40 tuổi

tả hữu liền tiến giai Hồn Hoàng, tuyệt đối không đơn giản.
Cổ Túc cau mày, nói: “Lâm Mộng Dung bị khắc chế thành như vậy, thiên mệnh loại sợ là phế đi.”
“Tốt xấu cũng là thiên mệnh hạt giống, hẳn là vẫn là có điểm dùng, làm nàng đi tìm xem Thông Thiên Mật Lệnh đi.” Cổ Đàm nói.
Cổ Túc gật gật đầu, nói: “Cũng hảo.”

Chương 372: Chương 372

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn chuẩn bị một chút, tuyển định một cái hoang đảo, chuẩn bị tiến hành truyền tống.
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, nói: “Ngươi không gian truyền tống không thành vấn đề đi, nếu là không được, còn có thể đi Truyền Tống Trận.”
Mộ Lăng Thiên cùng Lâm Mộng Dung rời đi Thiên Hải Vực thời gian còn không dài, có lẽ Trung Ương đại lục bên kia người còn không có phản ứng lại đây.
Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, hung thần ác sát nói: “Ngươi dám xem thường ta Bạch Hổ nhất tộc, ngươi tìm chết?”
Sở Diệp cười gượng một chút, nói: “Ta không phải xem thường các ngươi Bạch Hổ nhất tộc, ta này không phải lo lắng ngươi biến
dị?”
Tiểu Bạch nghiến răng nghiến lợi nhìn Sở Diệp, một bộ muốn thí
chủ bộ dáng.
Lâm Sơ Văn đi ra hoà giải, “Hảo, hảo, đừng náo loạn, chạy nhanh truyền tống đi.”
Tiểu Bạch khẽ hừ một tiếng, dưới thân hiện lên một cái truyền tống đồ văn.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn bị truyền tống đồ văn lôi cuốn xuyên qua hư không, một trận choáng váng lúc sau, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn buông xuống tới rồi Trung Ương đại lục một cái thôn xóm nhỏ bên trong.
“Nơi này chính là Trung Ương đại lục sao?” Sở Diệp linh hồn lực quét đi ra ngoài nói thầm nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hẳn là.”

Sở Diệp có chút kích động nói: “Cư nhiên đơn giản như vậy sao?”
Tiểu Bạch ngó Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: “Đều là lấy bản đại nhân phúc, ngươi mới có thể đơn giản như vậy lại đây, nếu không, ngươi chỉ có thể cả đời đãi ở Thiên Hải Vực.”
Sở Diệp gật gật đầu, cũng không có bát Tiểu Bạch nước lạnh, “Là là là, vẫn là Tiểu Bạch đại nhân ngươi lợi hại, không hổ là Cực phẩm Hồn Thú, ở Thiên Hải Vực còn có thể dẫn tới một đám ngu
ngốc tiến đến thiêu thân lao đầu vào lửa, ngươi quang mang vượt
qua một cái biên giới, vẫn như cũ loá mắt.”
Tiểu Bạch: “……”
Mộc Tiên Điểu chụp phủi cánh, nhịn không được nói: “Nơi này linh khí hảo nồng đậm.”
Sở Diệp vận chuyển một chút linh lực, tiến giai Hồn Hoàng lúc sau, Sở Diệp ở Thiên Hải Vực vận chuyển linh lực luôn có loại bị áp chế cảm giác, nhưng ở chỗ này liền bất đồng, linh lực vận chuyển biến lưu sướng rất nhiều, cả người đều khoan khoái không ít.
Sở Diệp lấy ra một trương Trung Ương đại lục bản đồ, xem xét lên.
“Cũng không biết chúng ta hiện tại đến nơi nào.” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn tâm tình không tồi nói: “Tới cũng tới rồi, trước khắp nơi đi dạo đi, tả hữu cũng không nóng nảy.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Cũng là.”
Lâm Sơ Văn dọc theo đường núi đi rồi một đoạn thời gian, thấy được một thôn trang.
Sở Diệp hướng một bên thôn trang quét một chút, phát hiện mấy
chục cái Hồn Sư.
Thôn trang bên trong, đang ở tiến hành cày bừa vụ xuân.
Sở Diệp nhìn đến một đầu đầu Chiến Tướng cấp trâu cày, ở đồng ruộng cày cấy.
Linh điền bên trong, không ít xới đất con giun quay cuồng, trợ giúp tơi bùn đất.
Sở Diệp nhìn đến từng đoàn màu lam đám mây trạng yêu thú, ở

đồng ruộng bố vũ.
“Đó là Vân Đoàn Thú.” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hẳn là.” Vân Đoàn Thú có thể hấp thu con sông bên trong thủy, chứa đựng ở thân thể của mình, sau
đó đi thêm bố vũ.
Vân Đoàn Thú ở Vân Châu vẫn là tương đối hiếm thấy, nhưng là, ở chỗ này nhìn không ít, hẳn là có chút điều kiện nông gia đều dưỡng một con.
Vân Châu ra cái Hồn Sư không dễ dàng, giống nhau tồn tại Hồn Sư gia tộc đều có điểm quyền thế, Trung Ương đại lục tựa hồ liền bất đồng, bình thường nông gia cũng có thể ra cái Hồn Sư.
Lâm Sơ Văn thấy được vài cái Hồn Sư ở đồng ruộng cẩn trọng gieo giống, này ở Vân Châu tuyệt đối là không thể tưởng tượng sự tình.
“Bên kia loại hình như là Tử Linh Mễ.” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Không sai, là Tử Linh Mễ.”
“Cư nhiên loại như vậy một tảng lớn.” Tử Linh Mễ sinh trưởng, yêu cầu đại lượng linh khí.
Vân Châu gieo trồng Tử Linh Mễ linh điền, đều có chuyên gia trông giữ, nơi này liền bất đồng, Tử Linh Mễ như là tầm thường thu hoạch giống nhau, loại một mảnh lại một mảnh.
“Không trách Trung Ương đại lục tu luyện trình độ tương đối cao
a!” Bên này linh khí nùng, đồng ruộng phì nhiêu, phóng nhãn nhìn
lại đều là linh điền, đồng ruộng gieo trồng thu hoạch, phẩm chất
cũng so Thiên Hải Vực muốn cao hơn rất nhiều.
“Làm ruộng có cái gì đẹp?” Tiểu Bạch rầu rĩ nói.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Làm ruộng cũng không có gì không tốt.”
Thôn nhỏ bình tĩnh sinh hoạt, làm Lâm Sơ Văn nhịn không được
nghĩ tới năm đó ở Long Nhai Thôn an điềm tĩnh mịch sinh hoạt.
Năm đó, hắn cùng Sở Diệp thực lực đều rất thấp kém, bất quá,

nhật tử quá cũng là thực không tồi.
Hiện giờ hắn cùng Sở Diệp trở thành Hồn Hoàng, đã từng bình tĩnh như nước nhật tử lại là một đi không trở lại.
Tiểu Bạch có chút vội vàng nói; “Chúng ta vẫn là trước tìm một chỗ, tìm hiểu một chút Cổ gia tin tức đi.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Cũng hảo.”
……
Sở Diệp hai người thực mau đến Trung Ương đại lục một tòa tên là Vân Hải Thành loại nhỏ thành trì bên trong.
Sở Diệp lấy ra la bàn trinh trắc một chút, sắc mặt có chút cổ quái nói: “Tòa thành trì này bên trong, có Hồn Hoàng cường giả.”
Lâm Sơ Văn có chút ngoài ý muốn nói: “Phải không?”
Trung Ương đại lục Hồn Hoàng quả nhiên nhiều a! Tùy tiện một tòa tiểu thành bên trong, cư nhiên cũng tồn tại Hồn Hoàng.
“Chúng ta vào thành đi.” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở rộng lớn trên đường phố đi tới, đường phố hai bên, san sát các loại thương thành.
Sở Diệp nguyên bản còn có chút lo lắng tìm hiểu không đến Cổ gia tin tức, nhưng sự thật chứng minh, hắn có chút nhiều lo lắng,
Cổ gia gần nhất đã xảy ra rất nhiều sự, rất nhiều người đều ở chú ý Cổ gia động tĩnh, tửu lầu bên trong, có không ít người đều ở nghị luận Cổ gia sự tình.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tìm một nhà tửu lầu ngồi xuống, chung quanh về Cổ gia đàm luận, thu hết nhĩ đế.
“Cổ gia như thế nào đột nhiên đối Tô gia động thủ?”
“Cổ gia đều đã chết ba cái Hồn Hoàng, ta còn tưởng rằng Cổ gia sẽ giấu tài một đoạn thời gian đâu, không nghĩ tới a……”
“Cổ gia đại khái là muốn giết gà cảnh hầu đi, Tô gia liền đánh vào
họng súng thượng thành kia chỉ gà.”
“Lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa a! Tô gia tốt xấu cũng là có một cái Hoàng giai tọa trấn gia tộc, không nghĩ tới, trong một đêm liền toàn tộc huỷ diệt.”
“Tô gia như thế nào như vậy xui xẻo, vừa vặn thành kia chỉ gà

đâu?”
“Ta nghe nói, Tô Hổ nữ nhi Tô Hạ, cự tuyệt Cổ Tung cầu thân, mới đưa tới diệt tộc họa.”
“Cổ gia như vậy kiêu ngạo, cầu thân đều không thể cự tuyệt.”
“Nghe nói, Cổ Tung khắc thê, đều đã chết chín lão bà, cũng khó trách Tô Hạ không nghĩ gả.”
Powered by GliaStudio
close
“Cái gì khắc thê a! Nghe nói hắn có thi ngược khuynh hướng, kia mấy cái lão bà đều là cho hắn sống sờ sờ đánh chết.”
“Còn không phải là cự tuyệt cầu thân sao? Gì đến nỗi này a!”
“Ta nói cho các ngươi, Cổ gia đối Tô gia xuống tay, căn bản không phải bởi vì nguyên nhân này, Tô Hạ sự tình chỉ là cái lấy cớ, Cổ gia sở dĩ làm khó dễ, là bởi vì Tô gia không cẩn thận có được không nên có được đồ vật.”
“Cái gì không nên có được đồ vật?”
“Thông Thiên Mật Lệnh!”
“Không có khả năng đi, Cổ gia không phải vốn dĩ liền có Thông Thiên Mật Lệnh sao? Vì cái gì còn phải đối Tô gia xuống tay.”
“Nghe nói là thất lạc.”
“Tô gia tuy rằng diệt, nhưng là, kia cái Thông Thiên Mật Lệnh hình
như là bị đưa ra đi, Cổ gia người hiện tại đang ở tìm đâu.”
“Tô gia thật sự có được Thông Thiên Mật Lệnh?”
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hai mặt nhìn nhau, rời đi trà lâu.
“Tô gia thật là đủ xui xẻo.” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn thở dài, nói: “Cổ gia hành sự cũng quá kiêu ngạo.”
Sở Diệp cau mày, nói: “Chúng ta vẫn là trước làm chính chúng ta sự tình đi.” Đến mau chóng tăng lên thực lực, nhỏ yếu liền phải bị
đánh a! Không đủ cường đại nói, Tô gia hôm nay chính là bọn họ ngày mai.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Cũng hảo.”
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Cổ gia cùng Tô gia tranh đấu, đối chúng ta mà nói, nhưng thật ra một cơ hội.”

Tô gia chủ gia là bị giết, bất quá, Tô gia đệ tử có không ít đều chạy ra thăng thiên, hiện tại đang ở khắp nơi đào vong.
Cổ gia người giống như ở khắp nơi đuổi bắt Tô gia đào vong những người đó, Lâm Sơ Văn đánh giá, Tô gia xác thật có Thông Thiên Mật Lệnh, bất quá, Cổ gia hẳn là còn không có đắc thủ.
Cổ gia người nơi nơi ở lùng bắt Tô gia người, hắn có lẽ có thể tìm cái Cổ gia người lục soát một chút hồn, kể từ đó, là có thể biết thấy thế nào Cổ gia tàng bảo đồ.
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: "Việc này không nên chậm trễ, chúng ta
chạy nhanh động thủ đi."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Cũng hảo."
"Sưu hồn, sưu hồn." Tiểu Bạch tràn đầy hưng phấn xoa xoa móng
vuốt, trong mắt lập loè phấn khởi quang mang.
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, nhắc nhở nói: "Ở chỗ này, cần phải điệu thấp một ít." Trung Ương đại lục cùng Thiên Hải Vực nhưng không giống nhau, bên này cao thủ quá nhiều.
Tiểu Bạch có chút không kiên nhẫn nói: "Ngươi đã nói qua rất nhiều lần."
Sở Diệp cười gượng một chút, nói: "Ta này không phải sợ ngươi xằng bậy sao?"
Tiểu Bạch ngẩng đầu, ngó Sở Diệp liếc mắt một cái, tức giận nói: "Ngươi yên tâm, ta là có chừng mực."
……
"Chúng ta đi trước Tô gia địa giới nhìn xem." Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Cũng hảo."
Vân Hải Thành khoảng cách Tô gia địa giới không xa, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thông qua không gian truyền tống qua đi, một chút liền đến.
Tô gia địa giới đã thành lò sát sinh, phụ thuộc Tô gia không ít thôn
xóm đều bị tàn sát không còn.
Lâm Sơ Văn nhìn thây sơn biển máu, nhịn không được nhíu nhíu
mày, "Cư nhiên đã chết nhiều người như vậy."

Thôn xóm bên trong Hồn Sủng cũng bị tàn sát không còn, toàn bộ
thôn xóm tử khí trầm trầm, tràn ngập một cổ nồng đậm huyết tinh
khí.
Sở Diệp thở dài, nói: “Cổ gia thật đủ hung tàn.”
Tô gia người tứ tán đào vong, Cổ gia người một khi hoài nghi cái nào thôn xóm giấu kín Tô gia người, liền sẽ tiến hành đồ thôn hành động.
“Sợ là không ngừng Cổ gia người tại hành động a!” Thông Thiên Mật Lệnh không ngừng Cổ gia người muốn, còn có mặt khác gia tộc cũng muốn, sợ là có không ít thế lực, ở nương Cổ gia cùng Tô gia tranh đấu đục nước béo cò.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đến thôn xóm nhỏ, không ngừng người bị tàn sát không còn, trong thôn gà chó cũng là một con cũng chưa lưu, toàn bộ thôn xóm tử khí trầm trầm.
Sở Diệp nhìn trong thôn tảng lớn tảng lớn linh điền, lắc lắc đầu.
Linh điền bên trong, sinh trưởng tảng lớn tảng lớn xanh um tươi
tốt lúa mạch non, lúa mạch non còn không có trổ bông, còn không
đến thu hoạch mùa, ruộng lúa mạch chủ nhân là đợi không được
ruộng lúa mạch bên trong lúa mạch non thành thục.
Lâm Sơ Văn phía trước còn cảm thấy làm ruộng sinh hoạt, an bình yên tĩnh, này sẽ tức khắc không như vậy cảm thấy.
Không có thực lực, mệnh tiện như con kiến, không biết khi nào liền ném, muốn quá yên ổn sinh hoạt, vẫn là yêu cầu cường hãn thực lực làm hậu thuẫn.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hai cái đại người sống ở trong thôn hành tẩu, thực mau khiến cho một ít người chú ý.
“Các ngươi hai cái, người nào?” Một cái Hồn Sủng Sư tiểu đội đã đi tới.
Hắc quạ đen ngụy trang thành anh vũ, ghé vào Lâm Sơ Văn trên vai, nhìn Hồn Sư tiểu đội người, mở miệng nói: “Đi ngang qua người.”

“Ta xem các ngươi hai cái lén lút, bụng dạ khó lường đi.” Cầm đầu tiểu đội trưởng âm u nói.
Hắc quạ đen nhìn cầm đầu tuần tra đội trưởng, chụp phủi cánh, tán thưởng nói: “Không thể tưởng được, ngươi xem ngu đần, ngươi nhãn lực không tồi a! Liếc mắt một cái liền nhìn ra chúng ta
lòng dạ khó lường?”
Cầm đầu đội trưởng nghe vậy, nghe vậy giận dữ, nhưng là, cảm nhận được hắc quạ đen trên người hơi thở, hờ hững sắc mặt đại biến.
Tiểu đội trưởng muốn lấy ra thông tin ngọc giản truyền lại cái gì tin tức, làm Tiểu Bạch nhất chiêu tan biến chém qua đi, tàn sát không còn.
Căn cứ muỗi lại tiểu cũng là thịt không lãng phí nguyên tắc, hắc quạ đen thu vài người trên người không gian đạo cụ.
“Bọn người kia, đủ có tiền a! Không nghĩ tới mấy cái tiểu binh cũng như vậy có tiền.” Hắc quạ đen nói.
Lâm Sơ Văn nhíu lại mày, thầm nghĩ: Giết người phóng hỏa kim đai lưng, Cổ gia vừa mới diệt Tô gia, thu Tô gia tài sản, phía dưới người hẳn là cũng chia lãi không ít.
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Chúng ta đi thôi, sợ là thực mau sẽ có người tiến đến điều tra tình huống.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn rời đi không lâu, liền có một cái tiểu đội người tiến đến điều tra tình huống.
“Đều đã chết, hẳn là một cái đối mặt bị giết.”
“Cổ kiến thực lực, hẳn là còn có thể, có thể ở một cái đối mặt chi gian, đưa bọn họ đều giết, có lẽ là Hoàng giai ra tay.”
“Này đó đáng chết lão thử, không biết là ai ở bỏ đá xuống giếng.”
“……”
Cổ gia hoành hành Trung Ương đại lục đã lâu, không ít thế lực đều có chút không quen nhìn, thừa dịp hiện tại Cổ gia xu hướng suy tàn, có một ít thế lực người ngụy trang thành Tô gia người, đối Cổ gia người xuống tay.
Cổ gia gần nhất bị giết Hồn Sủng Sư không ít, bởi vì những người

này can thiệp, tiến đến điều tra người không hề có đem tiểu đội nhân viên bị giết sự tình, liên tưởng đến Sở Diệp, Lâm Sơ Văn trên người.

Chương 373: Chương 373

“Cổ Tung thiếu gia, mười một tiểu đội, toàn quân bị diệt.”
Cổ Tung hắc mặt, có chút tức giận nói: “Lại là những cái đó Tô gia
người.”
Tô gia tốt xấu cũng là từng có Hoàng giai Hồn Sủng Sư tọa trấn gia tộc, tuy rằng Tô gia lão tổ đã chết, bất quá, Tô gia có như vậy một ít người vẫn luôn ở phản kháng.
Cổ gia phái ra đi dò xét đội ngũ, bị lục tục diệt vài chi.
Có chút Tô gia người khả năng bất chấp tất cả, gặp được Cổ gia người liền phát động tự bạo, lộng chết bọn họ Cổ gia không ít người.
“Không giống, động thủ người hẳn là ở một cái đối mặt, lấy mọi người tánh mạng, chỉ sợ là Hoàng giai, Tô gia hiện giờ, cũng không có như vậy cao thủ.”
Cổ Tung nắm chặt nắm tay, sắc mặt dị thường khó coi.
“Cư nhiên xuất động Hoàng giai tu sĩ, cũng không biết là cái nào đối địch gia tộc người nhân cơ hội ra tay!” Cổ Tung rầu rĩ nói.
Cổ Tung phía sau phòng bị lâm thời đổi thành tra tấn thất, phòng
nội vài người, đều bị tra tấn qua.
“Các ngươi mấy cái, thật sự không biết Thông Thiên Mật Lệnh rơi
xuống.”
Mấy cái Tô gia người trẻ tuổi trầm mặc, không ai đáp lại Cổ Tung nói, mấy cái thiếu niên nhìn Cổ Tung, đôi mắt bên trong tràn đầy
thù hận quang mang.
Cổ Tung cau mày, nói: “Gàn bướng hồ đồ, tiếp tục dụng hình,

cần
phải làm cho bọn họ phun ra một chút hữu dụng đồ vật tới."
Thông Thiên Mật Lệnh sự tình quan trọng đại, Cổ Chước Nhật sau khi chết, Cổ gia đang ở chân tuyển tân trẻ tuổi bồi dưỡng, ai có thể tìm được Thông Thiên Mật Lệnh, không thể nghi ngờ có thể tại gia tộc trưởng lão trước mặt lập hạ công lớn.
Biết Thông Thiên Mật Lệnh sự tình lúc sau, Cổ Tung chủ động thỉnh mệnh ra tới tuần tra, chỉ cần hắn đem lệnh bài bắt được tay,
kia hắn là có thể thay thế được Cổ Chước Nhật, trở thành Cổ gia mới nhậm chức thiếu tộc trưởng.
Nghĩ đến Cổ Chước Nhật, Cổ Tung trong lòng một trận khinh thường.
Cổ Tung thầm nghĩ: Cổ Chước Nhật mắt cao hơn đỉnh, chút nào không đưa bọn họ này đó Cổ gia cùng thế hệ để vào mắt, hiện tại hảo, gia hỏa này chính mình chết ở bên ngoài không tính, còn liên
luỵ ba vị Hồn Hoàng trưởng lão, không chỉ như vậy, còn thất lạc Thông Thiên Mật Lệnh, gia tộc nghìn năm qua không có xu hướng suy tàn, nhân hắn dựng lên, Cổ Chước Nhật quả thực là gia tộc tội nhân.
Hắc quạ đen vô thanh vô tức sống ở ở trên cây, xa xa nhìn cứ điểm phương hướng.
"Cứ điểm người kia, hẳn là có chút dùng." Hắc quạ đen nói.
Thương Lan Long ném cái đuôi, nói: "Tên kia, ẩn giấu rất nhiều nữ nhân a!"
Hắc quạ đen bĩu môi, nói: "Gia hỏa này không được a! Là cái tra nam, so với Cung Thần tới, kém quá xa." Cung Thần tuy rằng cưới rất nhiều lão bà, nhưng này đó nữ nhân đều là cam tâm tình
nguyện.
Thương Lan Long híp mắt mắt, nói: "Hắn làm sao có thể cùng Cung Thần so!"
Hắc quạ đen gật gật đầu, nói: "Nói cũng là."
"Chính là hắn, ta đi đem hắn bắt được lại đây." Thương Lan Long nói.

Hắc quạ đen phành phạch cánh, nói: “Hảo hảo.”
Thương Lan Long nhảy vào cứ điểm bên trong, cứ điểm bên trong người, nhìn đến Thương Lan Long sắc mặt đại biến.
Cảm nhận được Thương Lan Long trên người Hoàng giai hơi thở,
Cổ Tung đám người sắc mặt đại biến.
“Ngươi muốn làm gì?” Cứ điểm bên trong một cái Cổ gia tu sĩ, nhìn Thương Lan Long lạnh giọng quát lớn nói.
Thương Lan Long nhất chiêu vĩnh hằng đóng băng chi thuật qua
đi, cứ điểm bên trong, Cổ gia vài người đều bị đông lạnh thành khắc băng.
“Các ngươi là người nào? Cư nhiên dám đụng đến ta Cổ gia người.” Cổ Tung lạnh lùng nói.
Đi theo Thương Lan Long phi tiến vào hắc quạ đen nhìn Cổ Tung
có chút run rẩy hai chân, có chút khinh thường nói: “Đây là cái miệng cọp gan thỏ a! Nhìn vẻ mặt hung hãn, một gặp được sự tình liền héo.”
Cổ Tung nghe được hắc quạ đen đối chính mình đánh giá, khí sắc mặt xanh mét.
Thương Lan Long một cái đuôi đem Cổ Tung tạp hôn mê bất tỉnh,
nói: “Liền cái này đi.”
Hắc quạ đen gật gật đầu, nói: “Hành đi.”
Thương Lan Long nhìn tra tấn thất bên trong vài người, nói: “Này
mấy cái làm sao bây giờ? Diệt khẩu?”
Tra tấn thất bên trong vài người, nghe được Thương Lan Long nói, tức khắc sắc mặt đại biến.
Hắc quạ đen quét vài người liếc mắt một cái, nói: “Diệt khẩu liền tính, bất quá yêu cầu lau sạch bọn họ ký ức.”
“Chờ một chút.” Một bên một cái vết thương chồng chất nữ tu bỗng nhiên đã mở miệng.
Nữ Hồn Sủng Sư nhìn thập phần tuổi trẻ, Vương giai tu vi, nếu là

Tô gia không có xảy ra chuyện, nên là Tô gia thiên chi kiều nữ, chỉ là hiện giờ lạc mao phượng hoàng không bằng gà, nữ Hồn Sủng Sư một thân là thương, nhìn chật vật bất kham.
Hắc quạ đen nhìn nữ tu, có chút đồng tình, "Ngươi có chuyện gì sao?"
"Ta Tô gia xuống dốc, thân vô vật dư thừa, vô pháp báo đáp hai vị, ta biết Tô gia một chỗ tàng bảo nơi, có lẽ đối hai vị đại nhân có
chút dùng." Nữ tu nói.
Hắc quạ đen rất có hứng thú nhìn nữ tu, nói: "Ngươi Tô gia tàng bảo địa, ngươi muốn nói cho ta?"
Nữ tu gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
Hắc quạ đen đánh giá nữ tu, nói: "Ngươi bỏ được đem tàng bảo địa nói cho ta, nghĩ đến kia địa phương đã bại lộ đi, ngươi muốn cho chúng ta cùng Cổ gia tranh chấp?"
Nữ tử đen nhánh đầu tóc, tán loạn thành một đoàn, trên người lộ
ra một cổ thật sâu hàn ý, bị hắc quạ đen chọc thủng trong lòng suy nghĩ, nữ tu cũng không có hoảng loạn.
"Cổ gia xác thật đã biết, bất quá, kia chỗ tàng bảo địa không phải dễ dàng như vậy mở ra, các hạ hiện tại đi nói, có lẽ có thể đuổi ở Cổ gia người phía trước, đương nhiên nếu các hạ kiêng kị Cổ gia nói, từ bỏ cũng có thể, các hạ có thể tưởng tượng biết bảo khố vị trí."
Hắc quạ đen mắt trợn trắng, nói: "Phép khích tướng a! Đưa tới cửa tin tức, không cần bạch không cần, ngươi nói đi."
Hắc quạ đen nghe bảo khố vị trí lúc sau, sửa chữa mấy người ký ức, về Thương Lan Long cùng hắc quạ đen hết thảy, nhanh chóng ở mấy người trong trí nhớ mơ hồ.
……
Tang Điền Thôn.
Powered by GliaStudio
close
"Ầm vang" Thương Lan Long đem Cổ Tung nện ở trên mặt đất.
Cổ Tung nguyên bản lâm vào hôn mê, bị này cổ mạnh mẽ cấp tạp

tỉnh.
“Đây là địa phương nào?” Cổ Tung nhíu chặt mày hỏi.
Hắc quạ đen ngó Cổ Tung liếc mắt một cái, đại phát từ bi trả lời, “Tang Điền Thôn.”
Tang Điền Thôn vốn là phụ thuộc Tô gia một cái thôn xóm, thôn xóm bên trong cư trú không ít Tô gia họ khác thôn dân, Cổ gia cùng Tô gia xung đột bùng nổ lúc sau, có mấy cái Tô gia dòng chính đệ tử trốn vào Tang Điền Thôn, Tang Điền Thôn bởi vậy trước hết tao ngộ đồ thôn.
Cổ gia người cùng một ít thần bí thế lực trước sau tới thôn xóm quét sạch vài lần, Tang Điền Thôn đã là thành quỷ thôn, lại nói tiếp, Cổ Tung vẫn là nhóm đầu tiên suất đội quét sạch Tang Điền Thôn người.
Cổ Tung nghe được là Tang Điền Thôn có chút không được tự nhiên, phía trước đồ thôn thời điểm, Cổ Tung cũng không có gì cảm giác, này sẽ nghe nói ở chính mình đã từng đồ quá thôn trang, lại cảm giác âm vèo vèo.
“Các ngươi là người nào, mang ta tới nơi này làm gì?”
Hắc quạ đen lần này không lại để ý tới Cổ Tung, đối với Sở Diệp, Lâm Sơ Văn nói: “Cái này là Cổ gia người, linh hồn của hắn hơi thở cùng Cổ Chước Nhật thập phần tương tự.”
Cổ Tung nghe được hắc quạ đen nhắc tới Cổ Chước Nhật, trong lòng dâng lên một cổ hàn ý.
“Các ngươi thật to gan, cư nhiên dám đối với ta động thủ, các ngươi biết ta là ai sao?” Nam tử vẻ mặt nghiêm khắc nói.
“Không biết? Ngươi là ai a!” Sở Diệp nói.
Nam tử cho rằng Sở Diệp là trào phúng, bất quá, xem Sở Diệp ánh mắt, lại cảm thấy đối phương khả năng thật sự không biết.
Sở Diệp quay đầu, nhìn hắc quạ đen, nói: “Các ngươi biết là người nào sao?”
Hắc quạ đen lắc lắc đầu, nói: “Không biết, ta chỉ là đi Cổ gia doanh địa bắt một cái, người này xuyên tốt nhất, nhìn nhất có tiền, bên người người một đám khúm núm nịnh bợ, nhìn là tu nhị
đại, địa vị hẳn là không thấp đi.”
Cổ Tung tràn đầy tức giận nói: “Ta là Cổ Tung, thức thời liền

nhanh lên đem ta thả, nếu không, gia tộc tất nhiên đem các ngươi
đá vụn vạn đoạn."
"Cổ Tung! Danh nhân a!" Hắc quạ đen nói.
Sở Diệp nhíu lại mày, có chút ngoài ý muốn nói: "Cư nhiên đem gia hỏa này trảo lại đây, đây chính là cái nhân vật phong vân a!"
Tô gia bị hủy diệt cớ, chính là Tô Hạ chống đẩy Cổ Tung hôn sự, tuy rằng kia chỉ là cái lấy cớ, bất quá, Cổ Tung cũng bởi vậy thanh
danh vang dội.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: "Cư nhiên là gia hỏa này a! Cái kia biến thái."
Cổ Tung nghe được hắc quạ đen nói chính mình biến thái, sắc mặt đen nhánh.
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen liếc mắt một cái, nói: "Gia hỏa này, gần nhất nhưng nổi danh đâu, không phải cho các ngươi điệu thấp điểm sao?"
"Ta cũng không biết a! Liền tùy tiện như vậy một trảo, không nghĩ
tới, bắt được như vậy cái gia hỏa." Hắc quạ đen nói.
Cổ Tung có chút kích động nói: "Thức thời các ngươi mau thả ta, nếu không, ta định cho các ngươi chết không có chỗ chôn."
Cổ Tung không có ở Sở Diệp trên mặt, nhìn đến chút nào hoảng loạn thần sắc, trong lòng không khỏi đánh lên cổ.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: "Cổ gia người ta nói lời nói đều không sai biệt lắm a! Lời này ta nghe lỗ tai đều phải khởi cái kén, gia hỏa này thâm đến Cổ gia chân truyền a!"
"Bắt được gia hỏa này không phải thực hảo sao? Cái này biến thái ở Cổ gia địa vị tựa hồ còn rất cao, nhất định biết không thiếu
đồ vật." Tiểu Bạch nói.
Sở Diệp: "……" Nói như vậy cũng không sai, Cổ Tung nếu là ở Cổ gia địa vị không cao, Cổ gia cũng sẽ không lấy người này hôn sự bị cự vì lấy cớ.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: "Đúng rồi, có cái nha đầu nói cho ta, Tô gia một cái bảo khố vị trí."

Sở Diệp nhìn hắc quạ đen, nói: “Bảo khố vị trí, nàng vì cái gì nói cho ngươi?”
“Có thể là bởi vì ta thiện lương đáng yêu, nàng muốn báo đáp ta, cũng có thể là bởi vì, Cổ gia người đã biết kia chỗ bảo khố vị trí, cùng với làm đồ vật dừng ở Cổ gia nhân thủ thượng, không bằng dừng ở chúng ta trên tay.” Hắc quạ đen nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Sau một loại khả năng tính khá lớn một
ít.”
Hắc quạ đen nghe vậy, hoành Sở Diệp liếc mắt một cái.
Cổ Tung hắc mặt, phía trước hắc quạ đen cùng Tô gia vài người giao lưu thời điểm, hắn bị đánh hôn mê, này sẽ nghe được hắc quạ đen nói, Cổ Tung nhanh chóng suy đoán, hắc quạ đen nói nữ
tu là cái nào, Tô gia bảo khố là cái nào.
Cổ Tung đánh giá Tô gia bảo khố, có thể là Vân Loan Thành một cái, đến nỗi Tô gia nữ tu, hẳn là Tô Hạ.
Cổ gia tạm thời không nhúc nhích cái kia bảo khố, không phải bởi
vì cái kia bảo khố rất khó mở ra, mà là bảo khố ở Vân gia địa giới.
Vân gia có ba cái Hồn Hoàng, nếu là lấy bảo thời điểm, kinh động
Vân gia, Vân gia rất có thể sẽ đến cắm một chân, cho nên, Cổ gia tính toán chờ tiếng gió thoáng quá một ít lại động thủ.
“Các ngươi tưởng từ ta trên người biết cái gì, mơ tưởng ta sẽ nói cho các ngươi.”
Hắc quạ đen nhìn Cổ Tung, mãn không thèm để ý nói: “Không cần ngươi nói cho, chúng ta có thể sưu hồn.”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn phía trước không có đối Chu Đỉnh Nguyên sưu hồn, là bởi vì đối phương là Hoàng giai, linh hồn lực hồn hậu, mạnh mẽ sưu hồn, dễ dàng lưỡng bại câu thương, Cổ Tung liền bất đồng, bất quá là cái Vương giai tu sĩ mà thôi.
Cổ Tung nghe được sưu hồn, tâm lộp bộp trầm xuống, Cổ Tung chính mình thích sưu hồn, lại không đại biểu thích bị người sưu hồn, “Các ngươi rốt cuộc là người nào? Cùng ta Cổ gia có cái gì ân oán.”

Hắc quạ đen cười cười, nói: “Ngươi đoán!”
Cổ Tung hắc mặt, giận tím mặt.
Cổ Tung nhìn Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, kinh thanh nói: “Các ngươi là Sở Diệp, Lâm Sơ Văn.”
Cổ Tung ngay từ đầu đi vào lầm khu, cho rằng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn là cái nào Trung Ương đại lục đại gia tộc tuyết tàng thiên tài,
cho nên không nghĩ tới, này sẽ lại là đột nhiên phản ứng lại đây.
Hắc quạ đen hắc hắc cười cười, nói: “Đáp đúng, bất quá không có thưởng.”
Cổ Tung mở to hai mắt, nhìn Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, trái tim bùm bùm nhảy lên, gia tộc còn ở suy xét muốn hay không tiếp tục phái
người đi Thiên Hải Vực tróc nã Sở Diệp hai người, không nghĩ tới, hai người kia cư nhiên đã đến Trung Ương đại lục, âm mưu, đại âm mưu, nếu là có thể đem tin tức này xuyên về gia tộc, tuyệt
đối là công lớn một kiện.
Hắc quạ đen vây quanh Cổ Tung chuyển động một vòng, nói: “Ngươi đang làm gì? Nằm mơ sao?”
Cổ Tung: “……”

Chương 374: Chương 374

Lâm Sơ Văn đem Tuyết Bảo phóng ra, Tuyết Bảo đối với Cổ Tung thi triển ảo thuật.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn là có thể mạnh mẽ sưu hồn, bất quá, thi thuật đối tượng không phối hợp nói, sưu hồn hiệu quả liền sẽ
biến kém.
Tiểu hồ ly đã là Hồn Vương Cửu giai, thực mau đem Cổ Tung kéo vào ảo cảnh bên trong.
Lâm Sơ Văn sưu hồn chi thuật, tiến hành dị thường thuận lợi.
Sưu hồn xong, Lâm Sơ Văn sắc mặt có chút khó coi, "Người này, quả thực là……"
Cổ Tung là cái ngược đãi cuồng, tựa hồ có chút được Cổ Trọng Nguyên chân truyền, làm người âm ngoan độc ác, chết ở đối phương trên tay người vô số kể, Lâm Sơ Văn tìm thấy được đối phương gần nhất ký ức, Cổ Tung gần nhất không ít ký ức đều cùng hành hạ đến chết tù binh có quan hệ.
"Tô gia chỉ sợ xác thật có Thông Thiên Mật Lệnh a!"
Cổ Tung bắt được mấy cái Tô gia đệ tử, ép hỏi Thông Thiên Mật Lệnh rơi xuống, thủ đoạn cực kỳ tàn nhẫn, đuổi bắt Tô gia người,
không ngừng Cổ gia, còn có mặt khác gia tộc.
Sở Diệp cau mày, nói: "Biết bảo khố bản đồ xem xét phương thức?"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Đã biết."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Vậy được rồi, chạy nhanh cầm đồ vật, xoay chuyển trời đất hải vực đi."
"Hắn trong trí nhớ, còn có chút đặc biệt đồ vật." Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: "Cái gì tin tức?"

Lâm Sơ Văn nâng lên đôi mắt, nói: “Lâm Mộng Dung bị Cổ gia người tiếp đi rồi.”
Sở Diệp có chút kích động nói: “Cổ gia người tính toán như thế nào đối nàng? Giết vẫn là xẻo?” Cổ gia hành sự quái đản, Lâm Mộng Dung cùng Lâm Sơ Văn có chút thân thích quan hệ, nói không chừng đã bị giận chó đánh mèo, nếu là Cổ gia đem người giết, liền dùng không hắn ra tay, Sở Diệp đối Lâm Mộng Dung xui
xẻo, vẫn là rất chờ mong.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, sắc mặt có chút khó coi nói: “Không có, Cổ gia tính toán làm Cổ Khải Chi cưới nàng.”
Sở Diệp: “……” Quả nhiên nữ chủ chính là nữ chủ, không dễ dàng chết như vậy, Cổ gia cư nhiên còn muốn cho Cổ gia người thu nàng.
“Mộ Lăng Thiên đâu?” Sở Diệp hỏi.
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Cái này hắn trong trí nhớ, nhưng thật ra không có.”
Sở Diệp: “……” Bởi vì là đại nữ chủ văn, cho nên, vẫn là Lâm Mộng Dung càng quan trọng một ít sao?
“Cổ gia người, rốt cuộc là nghĩ như thế nào a! Chẳng lẽ Cổ Khải Chi đối Lâm Mộng Dung nhất kiến chung tình, phi nàng không cưới?” Sở Diệp nói thầm nói.
“Nghe nói là Cổ gia Cổ Đàm trưởng lão ý tứ, Cổ Đàm trưởng lão là bói toán sư.”
“Bói toán sư? Thần côn a!” Sở Diệp nói thầm nói.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, bất đắc dĩ nói: “Là bói toán sư, không phải thần côn.”
Sở Diệp: “……” Bói toán sư thứ này, tựa hồ không tốt lắm chọc a!
Hắc quạ đen năm đó liền nhìn ra Lâm Sơ Văn cùng Lâm Mộng Dung khí vận tương mắng, bên này giảm bên kia tăng, Cổ gia cái kia Cổ Đàm, nên sẽ không cũng nhìn ra cái gì.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Chúng ta tiến giai Hoàng giai sự tình bại lộ.”
Sở Diệp rầu rĩ nói: “Dự kiến bên trong.”
Lâm Mộng Dung nếu tới Trung Ương đại lục, về bọn họ tin tức, cái gì đều giữ không nổi.

Trung Ương đại lục người, biết hắn cùng Lâm Sơ Văn tiến giai Hoàng giai, sau này liền không có giả heo ăn thịt hổ cơ hội, nữ chủ thứ này, quả nhiên thực phiền nhân a!
“Mộc tộc Liễu lão tiến giai Hoàng giai sự tình bại lộ, Trung Ương đại lục bên này không ít người đều đối này thập phần cảm thấy hứng thú.”
Sở Diệp cau mày, nói: “Lâm Mộng Dung vẫn là thực sẽ gây chuyện a! Mộc tộc sự tình một bại lộ, không ngừng Cổ gia, Trung Ương đại lục không ít Hồn Hoàng, sợ đều sẽ tìm mọi cách buông xuống Thiên Hải Vực.”
Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: “Kỳ thật, này không
phải thực hảo sao? Ngươi ở Thiên Hải Vực dệt một trương võng, tới một cái sát một cái, tới một cái sát một cái.”
Sở Diệp: “……” Tiểu Bạch gia hỏa này, tưởng thật đẹp a! Hoàng giai tu sĩ cũng là có mạnh có yếu, Hoàng giai lúc đầu còn hảo thuyết, gặp được Hoàng giai hậu kỳ, sợ là chiến thuật biển người cũng không đủ dùng, có Cổ Nguyên đám người vết xe đổ, kẻ tới sau cũng sẽ càng thận trọng một ít.
Sưu hồn qua đi, Cổ Tung biến mơ màng hồ đồ.
“Gia hỏa này muốn xử lý như thế nào?” Sở Diệp hỏi.
“Giết đi.” Lâm Sơ Văn lạnh lạnh nói.
Cổ Tung nguyên bản mơ màng hồ đồ, nghe được Lâm Sơ Văn nói, lại giống như một chút thanh tỉnh, “Ngươi dám giết ta, ngươi
có biết hay không ta là người như thế nào.”
Sở Diệp đối với Cổ Tung cười cười, nói: “Ngươi có biết hay không, Cổ Chước Nhật là chết như thế nào.”
Cổ Tung tràn đầy hung ác nhìn Sở Diệp, nguyền rủa nói: “Gia tổ sẽ không bỏ qua ngươi, đến lúc đó, ngươi tất nhiên sẽ chết thảm không nỡ nhìn.”
Sở Diệp mãn không thèm để ý nói: “Ta có thể hay không chết, ta không biết, bất quá, ngươi muốn chết.” Bọn họ cùng Cổ gia oán hận chất chứa đã thâm, thêm một cái Cổ Tung không nhiều lắm,
thiếu một cái không ít.

Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Ta tới! Ta tới.”
Hắc quạ đen ngừng ở Cổ Tung trước mặt, phát động nguyền rủa, “Ta nguyền rủa ngươi, chết ở oán khí phản phệ dưới đi.”
Hắc quạ đen nguyền rủa rơi xuống, bốn phương tám hướng giống như có nồng đậm oán khí hội tụ mà đến.
Cổ Tung kêu thảm thiết lên, trên người toát ra một đám màu đen
mủ sang, biểu tình thập phần thống khổ, Cổ Tung trên người nhiều ra từng đạo vết thương.
“Đây là oán khí phản phệ sao?” Sở Diệp nói.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Đúng vậy.” sát khí phản phệ, cùng thi thuật giả thực lực có quan hệ, đồng dạng cùng bị thi thuật giả ngày thường lây dính sát khí cũng có quan hệ.
Cổ Tung ngày thường hành hạ đến chết người quá nhiều, không ít người đều đối này hận thấu xương, sau khi chết oán khí không
tiêu tan, đi theo ở đối phương chung quanh. Cổ Tung trên người sát khí quá nồng, ngày thường này đó oán khí đều không thể gần
người, này sẽ dựa vào Ô Ô nguyền rủa, nồng đậm oán khí toàn bộ dũng mãnh vào này thân thể bên trong.
Tang Điền Thôn bên trong không ít thôn dân, đều là chết ở Cổ Tung trên tay, nơi đây hoàn cảnh khiến cho hắc quạ đen nguyền rủa hiệu lực nhiều vài phần.
Cổ Tung trên người xuất hiện từng đạo miệng vết thương, này đó
miệng vết thương cùng một ít đã từng bị Cổ Tung hành hạ đến chết quá người, miệng vết thương nhất trí, đúng là oán khí biến thành.
Cổ Tung không ngừng kêu thảm, tiếng kêu nghe tới làm người sởn tóc gáy.
Sở Diệp nghe Cổ Tung kêu thảm thiết, cũng không cảm thấy đồng
tình, Cổ Tung sẽ tao ngộ đến như vậy nghiêm trọng oán khí phản
phệ, cũng là xưa nay đắc tội người quá nhiều duyên cớ.

Cổ Tung ngũ tạng lục phủ, bỗng nhiên tư tư thiêu đốt lên, một cổ
đốt trọi hương vị tràn ngập mở ra.
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp cau mày, nói: “Sao lại thế này?”
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Phản phệ.”
Lâm Sơ Văn ở Cổ Tung trong trí nhớ hiểu biết đến, Cổ Tung thích
mổ ra người bụng, thiêu hủy đối phương một đám nội tạng, xem
xét đối phương có thể ở mất đi mấy cái nội tạng lúc sau tử vong.
Một sợi màu đen hồn ấn nguyền rủa phiêu ra tới, nguyền rủa nhanh chóng phân liệt, một bộ phận tứ tán mở ra, một bộ phận hướng tới Lâm Sơ Văn nhào tới, ý đồ chui vào Lâm Sơ Văn thân thể bên trong, làm Lâm Sơ Văn tiệt xuống dưới.
Hồn ấn nguyền rủa sẽ lây dính ở hung thủ trên người, hắc quạ đen là Lâm Sơ Văn Hồn Sủng, đại bộ phận trướng đều ghi tạc Lâm Sơ Văn trên người, mặt khác một bộ phận tắc ghi tạc oán khí
chủ nhân trên người.
Sở Diệp cau mày, nói: “Gia hỏa này kêu cũng thật thảm a!”
……
Cổ Tung thực mau đã bị phản phệ đến chết, từ Cổ Tung bên kia đã biết bảo khố mở ra phương thức, Sở Diệp cũng không chậm trễ, trực tiếp làm Tiểu Bạch thuấn di đi Cổ gia bảo khố nơi vị trí.
Sở Diệp nhìn bản đồ, nói: “Chính là nơi này.”
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, tràn đầy kích động, “Phát tài, phát tài!”
Sở Diệp nhìn Mặc Nắm liếc mắt một cái, nói: “Mặc mặc xem ngươi.”
Mặc Nắm là đương đạo tặc hạt giống tốt, có thể thâm nhập các loại bảo khố, như vào chỗ không người.
Sở Diệp cho tới nay, rất ít dùng đến Mặc Nắm năng lực này, mà hiện tại rốt cuộc tới rồi Mặc Nắm thi thố tài năng lúc.
Mặc Nắm lưu vào bảo khố bên trong, đem bảo khố thổi quét

không còn, mới đi ra.
Sở Diệp qua loa xem xét một chút Mặc Nắm thu bảo vật, có chút hưng phấn nói: “Phát tài a!”
Nhẫn trữ vật bên trong, trang mấy chục rương linh tinh, hơn một
ngàn túi linh gạo, Sở Diệp còn thấy được mấy chục viên Dũng Tuyền Thạch, đường kính 1 mét nhiều linh ngọc……
Sở Diệp đem Dũng Tuyền Thạch, tất cả đều ném vào ngọc trụy không gian linh tuyền bên trong, ngọc trụy không gian nhanh chóng mở rộng.
“Chúng ta đi tiếp theo chỗ.” Sở Diệp nói.
Binh quý thần tốc a! Nếu là làm Cổ gia người phát hiện không thích hợp, đem bảo khố bên trong đồ vật dời đi, vậy thảm.
Tiểu Bạch đối với cạy Cổ gia kho hàng sự tình phi thường cảm thấy hứng thú, nửa ngày thời gian, liền đem Cổ gia mấy cái kho hàng thổi quét không còn.
Cổ gia tàng bảo khố bên trong thứ tốt quá nhiều, Sở Diệp trên người trữ vật đạo cụ đều chứa đầy, vẫn là trang không dưới.
Sở Diệp đành phải đem một bộ phận vật tư, tạm thời gửi ở ngọc trụy không gian bên trong.
Cuốn mấy cái bảo khố đồ vật, Sở Diệp một chút giàu có lên.
Đem Cổ gia mấy cái bảo khố thổi quét không còn bên trong, Tô gia cái kia bảo khố, Sở Diệp cũng không có buông tha, có Mặc Nắm ở lấy bảo quá trình vô thanh vô tức, có thể nói, dị thường thuận lợi.
“Tô gia bảo khố bên trong, thứ tốt cũng không ít a!” Sở Diệp nhịn
không được nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Trung Ương đại lục hoàng giả gia tộc, đều giàu đến chảy mỡ.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Trung Ương đại lục người như vậy có tiền, khó trách Thiên Hải Vực Hồn Sủng Sư, ở này đó người trong
mắt là kẻ nghèo hèn.”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn liên tục quét bảy cái bảo khố, để được với hai người vài thập niên thu hoạch.

Bắt được bảo khố bên trong đồ vật, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn cũng không lập tức rời đi, mà là lưu tại Trung Ương đại lục tìm hiểu tin
tức.
……
Trà lâu bên trong.
“Nghe nói không có, Cổ Tung đã chết.”
“Xác định sao? Có thể hay không lầm?”
“Tự nhiên là thật, hồn đèn đều diệt.”
“Nghe nói, Cổ Tung ngày hôm qua khiến cho người cướp đi, sáng
nay ở Tang Điền Thôn phát hiện Cổ Tung thi thể, nghe nói, Cổ Tung cả người là thương, ngũ tạng lục phủ đều bị đốt trọi, chết thảm không nỡ nhìn.”
“Là Tô gia người làm sao?” Cổ Tung sự tình, bất quá là cái lấy cớ, bất quá, trên danh nghĩa Tô gia huỷ diệt vẫn là bởi vì Cổ Tung. Cổ Tung gần nhất vẫn luôn ở đuổi bắt Tô gia người, bị Cổ Tung bắt được Tô gia nữ tu, không ít đều bị này tra tấn đến chết, Tô gia
người hẳn là hận thấu Cổ Tung.
“Hẳn là không phải Tô gia người, nghe nói là chết ở oán khí dưới, là oan hồn quấy phá.”
“Vui đùa cái gì vậy, như thế nào sẽ là oan hồn quấy phá, là có thể thao túng oan hồn yêu thú ở quấy phá đi.”
“Xem ra Cổ gia uy hiếp lực xác thật là giảm xuống.”
Cổ Tung hung tàn thành tánh, nhưng này thiên tư vẫn là thực xuất
chúng.
Cổ Chước Nhật sau khi chết, Cổ gia đang ở mặt khác tìm kiếm một cái thiên tư xuất chúng tiểu bối bồi dưỡng, Cổ Tung vốn là rất
có hy vọng bị Cổ gia trọng điểm bồi dưỡng đối tượng chi nhất. Đổi ở mấy tháng trước, Cổ Tung căn bản không người dám động.
“Cổ Tung gia hỏa này làm nhiều việc ác, giết hắn cũng coi như là vì dân trừ hại.” Một cái tu sĩ nói.

“Nói cẩn thận!”
“Cổ Tung trên người có hồn ấn nguyền rủa sao? Giết hắn người, cũng không sợ bị nhéo ra tới.”
“Nghe nói là Hồn Hoàng xuống tay, hồn ấn nguyền rủa bị phá trừ
bỏ.”
“Tô gia Thông Thiên Mật Lệnh, rốt cuộc đi nơi nào a!”
“Có lẽ đã bị gia tộc nào người, âm thầm lấy đi rồi, chỉ là giữ kín không nói ra.”
“Nếu thật là như thế, kia Cổ gia chính là vừa mất phu nhân lại thiệt quân, toàn vì người khác làm áo cưới.”
……
Trà lâu bên trong trà khách, khí thế ngất trời trò chuyện, cái gọi là
chuyện tốt không ra khỏi cửa, Cổ gia hùng cứ Trung Ương đại lục
nhiều năm, hoành hành không cố ky, không ít thế lực đều chịu quá Cổ gia ức hiếp, hiện giờ Cổ gia xui xẻo, không ít Hồn Sủng Sư đều mừng rỡ xem náo nhiệt.

Chương 375: Chương 375

“Tô gia Thông Thiên Mật Lệnh làm Cổ Khải Chi tìm được rồi.” Ngọc Diệu Lăng nói.
Phượng Khuynh Thành thở dài, có chút tiếc nuối nói: “Vẫn là dừng ở Cổ gia nhân thủ a!”
“Nghe nói là Lâm Mộng Dung cùng Cổ Khải Chi cùng nhau tìm được.”
Phượng Khuynh Thành híp mắt mắt, nói thầm nói: “Lâm Mộng Dung sao?”
“Nữ nhân này tựa hồ có chút ý tứ.” Ngọc Diệu Lăng nói.
Phượng Khuynh Thành như suy tư gì nói: “Cổ gia người có thù tất báo thích nhất giận chó đánh mèo, cư nhiên còn giữ Lâm Mộng Dung, Lâm Mộng Dung trên người sợ là có đáng giá Cổ gia mưu đồ đồ vật.”
Ngọc Diệu Lăng như suy tư gì nói: “Ta nghe nói, Lâm Mộng Dung
vận khí vẫn là thực không tồi.”
“Vận khí sao?” Phượng Khuynh Thành híp mắt mắt, không biết suy nghĩ cái gì. “Cổ Tung thật sự đã chết?”
Ngọc Diệu Lăng gật gật đầu, nói: “Là đã chết, nghe nói, đối phương trước khi chết chịu sát khí phản phệ, nhận hết tra tấn mà
chết, ngũ tạng lục phủ đều bị đốt trọi, phượng sư tỷ, năm đó, la sư đệ chết thời điểm, thận, gan đã bị thiêu hủy, trái tim cũng bị thiêu hủy hơn phân nửa, la sư đệ hắn trước khi chết, cũng là nhận hết tra tấn chết.”
Phượng Khuynh Thành cau mày, Hồn Sủng Sư sinh mệnh lực tương đối tràn đầy, có đôi khi, mặc dù mất một bộ phận nội tạng,

cũng có thể tồn tại xuống dưới.
Ngọc Diệu Lăng trong miệng la sư đệ, danh La Tùng, đã từng cũng là Thánh Tử người được đề cử chi nhất.
La Tùng ra ngoài làm nhiệm vụ thời điểm, đột nhiên liền chết mất,
đối phương nguyên nhân chết, vẫn luôn là cái bí ẩn, Cổ Tung tử trạng, không khỏi làm Ngọc Diệu Lăng nhớ tới La Tùng.
“Quả nhiên là Cổ gia xuống tay sao?” Phượng Khuynh Thành năm đó liền lòng nghi ngờ quá là Cổ gia người xuống tay, bất quá,
không có gì chứng cứ.
Ngọc Diệu Lăng cười cười, nói: “Sư tỷ, ta nghe nói, Cổ gia bị đánh cướp, mấy cái bảo khố bị người cướp sạch không còn.”
Phượng Khuynh Thành nhìn Ngọc Diệu Lăng liếc mắt một cái, nói: “Chuyện khi nào?”
“Ngày hôm qua.” Cổ gia bảo khố, ngày thường là bị phong ấn, sở dĩ sẽ bị phát hiện mất trộm, kỳ thật, còn cùng Cổ gia nội tặc có quan hệ.
Cổ gia trẻ tuổi có thể lĩnh gia tộc tiền tiêu hàng tháng không ít, nhưng là, muốn bằng vào về điểm này tiền tiêu hàng tháng tiêu tiền như nước cũng là không có khả năng.
Cổ gia một cái kêu Cổ Hiền tiểu bối, có một con ngũ hành khuân vác chuột, am hiểu chuồn vào trong cạy khóa, Cổ Hiền vừa vặn biết, Cổ gia một chỗ bảo khố vị trí, thường thường liền sẽ làm chính mình Hồn Sủng đi bảo khố bên trong lấy điểm tiền tiêu vặt.
Bảo khố mỗi cách một đoạn thời gian, đều có đại lượng bảo vật đưa vào, Cổ Hiền mỗi lần lấy đều không nhiều lắm, vẫn luôn đều không có người phát hiện.
Cổ gia gần nhất tương đối hỗn loạn, Cổ Hiền động tác thoáng thường xuyên một ít, hôm qua Cổ Hiền lại lần nữa phái ngũ hành
khuân vác chuột tiến bảo khố lấy tiêu vặt, phát hiện bảo khố bên
trong bị dọn sạch sẽ, tức khắc kinh hãi.
Cổ Hiền đem bảo khố mất trộm sự tình đăng báo, thực mau

khiến
cho Cổ gia cao tầng chú ý, Cổ gia người kiểm kê qua đi, phát hiện có sáu cái bảo khố bị quét sạch, nhất thời Cổ gia trên dưới một mảnh ồ lên.
Cổ gia tuy rằng gia đại nghiệp đại, nhưng là, sáu cái bảo khố bên trong tồn trữ Cổ gia đại lượng tài nguyên, một chút tất cả đều bị quét sạch, Cổ gia tổn thất cũng là rất lớn.
Tin tức sau khi truyền ra, rất nhiều Cổ gia thiếu niên đều có chút
không tiếp thu được.
Cổ gia trẻ tuổi, tuy rằng tiền tiêu hàng tháng không ít, nhưng là, so với bảo khố bên trong trân bảo, liền gặp sư phụ.
Rất nhiều Cổ gia tiểu bối, đều cảm thấy thượng tầng quyết sách sai lầm, sớm biết rằng đồ vật sẽ bị người trộm đi, còn không bằng
sớm cho đại gia phân, hiện tại hảo, như vậy nhiều bảo vật đều tiện nghi người ngoài.
……
Cổ gia.
“Cổ Tung rốt cuộc là chết như thế nào? Hồn ấn nguyền rủa không
có phản ứng sao?” Cổ Túc âm u nói.
Cổ Khải Chi vừa mới bắt được Tô gia Thông Thiên Mật Lệnh, mật
lệnh cuối cùng tới tay, Cổ gia mấy cái cao tầng nhưng thật ra thở dài nhẹ nhõm một hơi.
Cổ gia xuất binh Tô gia, xa không bằng tưởng tượng thuận lợi, nếu là lại lấy không được bí cảnh lệnh bài, vậy mất nhiều hơn được.
Nguyên bản bắt được mật lệnh là một chuyện tốt, bất quá, cao tầng còn không kịp chúc mừng, liền ra Cổ Tung sự tình, Cổ gia lại
bị u ám cấp bao phủ.
Cổ Tung phong bình chẳng ra gì, ngoại giới thịnh truyền Cổ Tung
chi tử là báo ứng, đối Cổ gia uy vọng ảnh hưởng không nhỏ.

Cổ Đàm hắc mặt, nói: “Hồn ấn nguyền rủa chia làm trăm ngàn phân, lớn nhất một phần lại không có tung tích.”
Cổ Túc ninh mày, nói: “Có ý tứ gì?”
“Xuống tay người hẳn là dùng oán khí phản phệ, kể từ đó, Cổ Tung liền chết ở những cái đó oán khí chi chủ trên người.” Cổ Đàm nói.
Cổ Túc híp mắt mắt, nói: “Có thể lợi dụng oán khí phản phệ, trực tiếp hại chết Cổ Tung, xuống tay người, thực lực không thấp a!”
Cổ Đàm âm u nói: “Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, hẳn là tới.”
Cổ Túc sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, nói: “Ngươi là nói……”
“Ngươi không cảm thấy trùng hợp sao? Bảo khố mất trộm, Cổ Tung chết ở oán khí phản phệ dưới, chỉ sợ là Sở Diệp, Lâm Sơ Văn tới rồi, Cổ Tung chỉ sợ là chết ở Lâm Sơ Văn Thiên Vận Quạ dưới.” Cổ Đàm âm u nói.
Cổ Túc cau mày, sắc mặt tối tăm trầm lạnh nhạt nói: “Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn này hai tên gia hỏa, thật đúng là dám, thật khi ta Cổ gia là mềm quả hồng sao?”
Powered by GliaStudio
close
Cổ Đàm híp mắt mắt, nói: “Sở Diệp người này to gan lớn mật, có cái gì không dám.”
“Hai người kia là ta Cổ gia đại địch, nhất định phải nghĩ cách nhanh chóng diệt trừ.” Cổ Túc nói.
Cổ Đàm gật gật đầu, nói: “Xác thật như thế, hai người kia nếu là co đầu rút cổ ở Thiên Hải Vực, còn nại không được bọn họ, bất quá, nếu tới Trung Ương đại lục, chúng ta liền có khả năng đem người bắt được tới.”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hai người trưởng thành tốc độ quá nhanh, nếu không thể mau chóng giải quyết, chỉ sợ sẽ trở thành bọn họ Cổ gia tâm phúc họa lớn.
……
Cổ gia biệt viện.
“Mộng Dung, mật lệnh sự tình, ít nhiều ngươi.” Cổ Khải Chi nói.
Lâm Mộng Dung lắc lắc đầu, nói: “Ta có thể giúp đỡ liền hảo, Thông Thiên Mật Lệnh giao lên rồi?”
Cổ Khải Chi gật gật đầu, nói: “Giao lên rồi, ngươi giúp đại ân.”

“Cổ Tung thật sự đã xảy ra chuyện?” Lâm Mộng Dung hỏi.
Cổ Khải Chi gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Cổ Khải Chi đối Cổ Tung chết không có gì cảm giác, thậm chí thấy vậy vui mừng, Cổ Chước Nhật đã chết lúc sau, Cổ Khải Chi cùng Cổ Tung chính là đối thủ cạnh tranh, Cổ Tung đã chết, Cổ Khải Chi địa vị liền càng vững chắc.
“Ta nghe Cổ Đàm trưởng lão nói, có thể là Sở Diệp?” Lâm Mộng Dung nói.
Cổ Khải Chi gật gật đầu, nói: “Có khả năng, nhưng còn không quá
xác định.”
“Ta nghe nói, Cổ gia mấy cái bảo khố mất trộm cũng cùng Sở Diệp có quan hệ.” Lâm Mộng Dung có chút bực mình nói.
Cổ Khải Chi gật gật đầu, nói: “Rất có khả năng, kia mấy cái bảo khố nguyên bản thuộc về Cổ Trọng Minh trưởng lão quản hạt, trọng minh trưởng lão đã chết, kia mấy cái bảo khố vị trí, khả năng cũng bởi vậy bại lộ, Cổ Tung hiền đệ tử vong, có thể là bởi vì Sở Diệp muốn biết bản đồ xem xét phương thức.” Bọn họ Cổ gia bản đồ, đều là dùng đặc biệt phương thức mã hóa.
“Sở Diệp gia hỏa này, thật sự quá mức.” Lâm Mộng Dung lòng đầy căm phẫn nói.
Lâm Mộng Dung ngoài miệng nói như vậy, trong lòng một trận run
rẩy, Cổ gia chính là đại gia tộc quyền thế, Cổ gia trong bảo khố có bao nhiêu thứ tốt, có thể nghĩ.
Lâm Mộng Dung trong lòng toan lợi hại, thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn thật đúng là hảo mệnh, vốn dĩ này đó đều hẳn là nàng, kết quả, hiện tại này hết thảy, đều làm Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp cấp đánh cắp.
Cổ Khải Chi gật gật đầu, nói: “Sở Diệp loại người này, thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết, hiện giờ hắn đã là Hồn Vương, lại khế ước Bạch Hổ, không tốt lắm đối phó a! Mộng Dung, ngươi xác định Sở Diệp là Vực Ngoại Thiên Ma.”
Lâm Mộng Dung gật gật đầu, nói: “Xác định.”
Cổ Đàm nói cho nàng, nàng thiên mệnh bị tiệt, có hai loại khả năng, hoặc là Sở Diệp là Vực Ngoại Thiên Ma, thay đổi nàng

mệnh số, hoặc là Lâm Sơ Văn cũng là thiên mệnh chi tử, thiên mệnh tranh chấp, nàng bị thua.
Cổ Đàm nói lúc sau, rất nhiều xa xăm hồi ức, một chút nảy lên Lâm Mộng Dung trong lòng.
Lâm Mộng Dung bừng tỉnh nhớ tới, năm đó Sở Tư Thần nói qua, Sở Diệp hảo đại hỉ công, không học vấn không nghề nghiệp, háo sắc thành tánh, không có tiến tới tâm, Cổ gia trên dưới đối Sở Diệp đánh giá cũng không cao, nhận định này bùn nhão trét không lên tường.
Chính là, nàng nhìn thấy Sở Diệp lại không phải như vậy, Sở Diệp
đối nàng rất là phòng bị, hẳn là ở nàng nhìn thấy Sở Diệp phía trước, chân chính Sở Diệp khiến cho Vực Ngoại Thiên Ma cấp thay thế được.
Đến nỗi, Lâm Sơ Văn là thiên mệnh chi tử vậy càng không có thể,
ở Sở Diệp xuất hiện phía trước, Lâm Sơ Văn nơi chốn đều không bằng nàng, gia tộc người cũng càng coi trọng nàng. Mặc dù Lâm Sơ Văn thật sự người mang thiên mệnh, không có Sở Diệp, thắng cũng nên là nàng.
Lâm Mộng Dung nắm chặt nắm tay, cuối cùng minh bạch chính mình đã từng những cái đó mộng là chuyện như thế nào, nàng nguyên bản còn tưởng rằng những cái đó mộng là bởi vì ban ngày nghĩ gì ban đêm mơ thấy cái đó, si ngốc, hiện tại nghĩ đến, kia hẳn là bổn thuộc về nàng thiên mệnh, ngạnh sinh sinh gọi người cấp sửa đổi.
Lâm Sơ Văn nguyên bản hẳn là chung tình Mộ Lăng Thiên, đối Mộ Lăng Thiên cầu mà không được, dựa theo thiên mệnh, Lâm Sơ Văn hẳn là chết ở Mộ Lăng Thiên trong tay, đối phương hồ ly cũng sẽ trở thành nàng Hồn Sủng trong bụng cơm, như vậy mới là đối, Lâm Sơ Văn nên là như vậy số mệnh. Hiện tại Sở Diệp chặn ngang một chân, lại là làm Lâm Sơ Văn di tình biệt luyến, sở
hữu hết thảy đều thay đổi.
Vốn dĩ những cái đó vinh quang đều nên là nàng, nếu không phải

Sở Diệp nhúng tay, kia lúc này nàng hẳn là trở thành vạn chúng chú mục Hồn Hoàng, Thiên cấp Dược Tề Sư, hiện tại này đó quang hoàn lại đều là Lâm Sơ Văn.
Lâm Mộng Dung nắm chặt nắm tay, trong lòng đối Sở Diệp hận ý
quay cuồng không ngừng.
"Năm đó, Sở gia thí nghiệm quá Sở Diệp tư chất, Sở Diệp là Hạ phẩm tư chất, bổn hẳn là rất khó trở thành Hồn Sủng Sư."
Năm đó, Sở Diệp thực lực như diều gặp gió, rất nhiều người trào phúng Sở gia có mắt không biết kim nạm ngọc, bạch bạch đem một thiên tài đẩy ra gia môn.
Sở Diệp thực lực bại lộ lúc sau, không ít người đều suy đoán, Sở gia tư chất kiểm tra đo lường pháp khí sợ là ra sai, hiện tại xem ra, không phải tư chất kiểm tra đo lường ra sai, mà là thay đổi một
người.
Cổ Khải Chi cau mày, nói: "Như vậy xem ra, kia Sở Diệp xác thật có vấn đề. Hạ phẩm tư chất người, nhưng khế ước không được Bạch Hổ, hiện tại còn không có biện pháp chứng thực Sở Diệp thân phận, một khi có thể xác nhận, Sở Diệp đó là công địch, Vực
Ngoại Thiên Ma thích nhất gây sóng gió, đã từng Trung Ương đại
lục, liền có không ít gia tộc thâm chịu này hại."
"Mộng Dung tuy rằng thực lực thấp kém, bất quá, yêu cầu ta làm cái gì, ta nhất định sẽ tận lực." Lâm Mộng Dung nói.
Cổ Khải Chi cười cười, nói: "Mộng Dung ngươi người mang thiên mệnh, chỉ cần đem thiên mệnh hoàn toàn thôi phát ra tới, tuyệt đối có thể giúp đại ân."
Lâm Mộng Dung cúi đầu, có chút ảm đạm nói: "Đáng tiếc, Cổ Đàm trưởng lão nói, ta thiên mệnh vì Thiên Ma sở át, đã nửa phế đi."
Cổ Khải Chi cười cười, nói: "Ngươi người mang thiên mệnh, cùng
thường nhân chung quy là bất đồng, có lẽ thực mau là có thể bổ

trở về."
Lâm Mộng Dung điềm tĩnh cười cười, nói: "Hy vọng như thế đi."

Chương 376: Chương 376

Sở Diệp đắm chìm ở phất nhanh vui sướng bên trong, cũng không biết Cổ gia tính toán.
Sở Diệp tràn đầy hưng phấn kiểm kê trên tay thu hoạch, càng là kiểm kê, càng là hưng phấn.
Cổ gia thật sự quá giàu có, chỉ là Dũng Tuyền Thạch, Sở Diệp liền phát hiện mấy trăm khối, Sở Diệp đem Dũng Tuyền Thạch toàn ném vào linh tuyền bên trong, ngọc trụy không gian trong chớp mắt khuếch trương gấp ba.
Theo ngọc trụy không gian khuếch trương, không gian bên trong
vốn có linh thực, bay nhanh trưởng thành, không gian nội từng mảnh vui sướng hướng vinh thái độ.
Nghĩ đến phía trước ở Lưỡng Giới Thành thời điểm, bọn họ vì một hai khối Dũng Tuyền Thạch hao tổn tâm cơ, Sở Diệp liền cảm
thấy thê lương.
Kinh Chập Long nhìn Sở Diệp, vui sướng nói: “Lão đại, ngươi phát tài, kế tiếp có phải hay không muốn đến phiên ta a!”
Sở Diệp nhìn Kinh Chập Long liếc mắt một cái, gật gật đầu, nói: “Đúng đúng đúng, nên đến phiên ngươi.”
Được Cổ gia mấy cái bảo khố bên trong tài nguyên, Sở Diệp thân gia lần thứ hai tràn đầy lên, có nhiều như vậy tài nguyên, hắn cũng nên suy xét Hồn Sủng thăng cấp vấn đề.
Được Sở Diệp nhận lời, Kinh Chập Long tràn đầy hưng phấn nói: “Cuối cùng đến phiên ta a! Cũng nên đến phiên ta.”
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, cười cười, nói: “Tiểu Bạch, bằng không chúng ta về trước Thiên Hải Vực, làm Kinh Chập Long tiến giai?”

Kinh Chập Long tiến giai Hoàng giai thanh thế nói vậy sẽ không tiểu, nếu là tùy tiện tiến giai, dễ dàng bại lộ, bọn họ đối Trung Ương đại lục bên này hoàn cảnh không hiểu biết, lại có Cổ gia như vậy cái đại địch, vẫn là xoay chuyển trời đất hải vực bên kia càng an toàn.
Tiểu Bạch ngó Sở Diệp liếc mắt một cái, tùy tiện nói: "Vì cái gì muốn như vậy phiền toái, trực tiếp ở chỗ này tiến giai hảo."
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch liếc mắt một cái, tận tình khuyên bảo nói:
"Tiểu tâm sử đến vạn năm thuyền, Hồn Sủng tiến giai, bị người đánh gãy là rất nguy hiểm, ta hiện tại chính là có hai ngàn tuổi thọ
nguyên người, nếu là một không cẩn thận chiết ở chỗ này nhiều oan uổng a!"
Tiểu Bạch có chút khinh thường nhìn Sở Diệp, quở trách nói: "Ngươi như vậy tham sống sợ chết, rốt cuộc là như thế nào có hai ngàn tuổi thọ nguyên?"
Sở Diệp chớp chớp mắt, nói: "Cái này muốn hỏi ngươi a! Này không phải ngươi tiến giai Hoàng giai sao, ngươi tiến giai, ta liền
có hai ngàn tuổi thọ nguyên a."
Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp, hắc mặt, nói: "Ta như thế nào sẽ có ngươi như vậy tham sống sợ chết chủ nhân?"
Sở Diệp: "……" Tiểu Bạch gia hỏa này đều theo chính mình nhiều
năm như vậy, như thế nào còn ở rối rắm vấn đề này?
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, vây quanh Tiểu Bạch chuyển động một vòng, nghĩ tới cái gì, nói: "Tiểu Bạch đại nhân, ngươi có phải
hay không không năng lực xuyên xoay chuyển trời đất hải vực."
Tiểu Bạch nghe vậy hung hăng trừng mắt nhìn hắc quạ đen liếc mắt một cái.
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, nói: "Nguyên lai Tiểu Bạch ngươi…… Không được sao?" Tấm tắc, truyền tống không quay về cứ việc nói thẳng sao, làm gì muốn mắng hắn tham sống sợ chết đâu?
Tiểu Bạch xem không thể gạt được đi, có chút buồn bực nói:

“Phía trước truyền tống thời điểm, hao tổn quá độ, muốn lại phát
động cùng loại vượt giao diện truyền tống, yêu cầu lại chờ hai tháng, bất quá, cự ly ngắn truyền tống là không có vấn đề.”
Sở Diệp có chút buồn bực nói: “Như vậy chuyện quan trọng, ngươi như thế nào không nói sớm.”
Hắn còn đánh một khi gặp được nguy hiểm, liền truyền tống xoay
chuyển trời đất hải vực chủ ý, không nghĩ tới Tiểu Bạch cư nhiên
không được, tấm tắc……
Tiểu Bạch trừng mắt nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, có chút xấu hổ buồn bực nói: “Ngươi cũng không hỏi a!”
Sở Diệp thở dài, nói: “Nói như vậy, nếu không chờ Tiểu Bạch khôi
phục truyền tống năng lực, nếu không chỉ có thể tìm cái bí ẩn điểm địa phương tiến giai.”
Đừng nhìn ở Thiên Hải Vực người trong mắt, hắn cùng Sơ Văn đã là Hồn Hoàng lão tổ, không người nhưng địch, thực lực của bọn họ, ở Trung Ương đại lục vẫn là có chút không đủ xem, Tô gia cũng có Hồn Hoàng lão tổ, vẫn là ở trong một đêm huỷ diệt.
Trung Ương đại lục Hoàng cấp cường giả không ít, Hoàng giai hậu kỳ cũng có không ít, Cổ gia tuy nói hiện tại tổn binh hao tướng, nhưng là, đáy vẫn là hậu, chính đại quang minh tranh chấp, bọn họ không phải Cổ gia đối thủ, tăng cường thực lực, cấp
bách.
Truy Phong có chút vội vàng nói: “Liền ở chỗ này tiến giai, ta phải
tiến giai.”
Sở Diệp nhìn Truy Phong, nói: “Ngươi xác định?”
Truy Phong trịnh trọng gật gật đầu, nói: “Xác định.”
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen liếc mắt một cái, dò hỏi: “Ô Ô, ngươi xem chúng ta ở đâu biên tiến giai, vận khí sẽ hảo điểm?”
Hắc quạ đen phe phẩy cánh, ở không trung bên trong bồi hồi một

hồi, nói: “Quẻ tượng biểu hiện, lợi chủ phường nam.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Kia hành, chúng ta liền hướng phía đông nam đi.”
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn vẫn luôn hướng hắc quạ đen chỉ dẫn phương hướng đi, ở phía đông nam hướng phát hiện một cái lôi điện dày đặc nơi.
Hắc quạ đen phe phẩy cánh, có chút hưng phấn nói: “Chính là nơi
này, quẻ tượng biểu hiện nơi này đại cát.”
“Nơi này sao?” Sở Diệp hỏi.
Hắc quạ đen gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Sở Diệp cau mày, nói: “Nơi này, có chút kỳ quái a!”
Hắc quạ đen nhìn Sở Diệp, nói: “Nơi nào kỳ quái?”
Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Nơi này lôi điện nguyên tố thập phần
nồng đậm, nhưng không có Hồn Thú ở chỗ này tu luyện.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, chính là như vậy, nơi này lôi điện hơi thở như vậy nồng đậm, hẳn là thực thích hợp lôi hệ Hồn
Sủng tu luyện, nhưng nơi này an tĩnh có chút quá mức.” Sự ra khác thường tất có yêu, nơi này sợ là có cái gì vấn đề.
Hắc quạ đen nghiêng đầu, nghĩ nghĩ, nói: “Này có lẽ là bởi vì bên này lôi điện nguyên tố quá nồng đậm, tầm thường Hồn Thú không
chịu nổi, mới không có Hồn Thú dừng lại ở chỗ này.”
Sở Diệp cau mày, nói: “Phải không?” Vẫn là có chút không thích hợp a!
“Đây là địa phương nào, ngươi biết không?” Sở Diệp đối với hắc quạ đen hỏi.
Hắc quạ đen lắc lắc đầu, nói: “Ta là lần đầu tiên tới Trung Ương đại lục, như thế nào sẽ biết.”
Sở Diệp: “……”
Sở Diệp hướng tới Tiểu Bạch nhìn qua đi, nói: “Tiểu Bạch, ngươi truyền thừa trong trí nhớ có hay không?”
Tiểu Bạch trừng mắt nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, ngạo nghễ nói: “Ta truyền thừa trong trí nhớ, chịu tải đều là Bạch Hổ nhất

tộc
đại sự kiện, loại này tiểu địa phương, như thế nào sẽ tồn tại ta truyền thừa trong trí nhớ?"
Kinh Chập Long nhìn Sở Diệp, có chút nôn nóng nói: "Lão bản, quản như vậy nhiều làm gì, nếu Ô Ô đều nói nơi này đại cát, kia nhất định không thành vấn đề, mau, mau, mau, đem linh tinh lấy
ra tới, có thể chuẩn bị tiến giai."
Sở Diệp nhìn Kinh Chập Long liếc mắt một cái, nói: "Ngươi không
lo lắng nguy hiểm sao?"
Truy Phong mãn không thèm để ý nói: "Này không phải có Tiểu Bạch lão đại ở đâu sao? Thật gặp được nguy hiểm, hắn sẽ ứng đối, huống hồ, Ô Ô không phải nói, không thành vấn đề? Ta cảm giác ta nhất định có thể tiến giai Hoàng giai."
Truy Phong có chút nóng nảy ở không trung bên trong xoay quanh, Thương Lan Long đã tiến giai, đối mặt Hoàng giai Đoạt Thiên, Truy Phong tổng cảm giác có chút tự tin không đủ.
Truy Phong bức thiết muốn tăng lên thực lực, hảo cùng Đoạt Thiên cùng ngồi cùng ăn.
Tiểu Bạch nghe vậy, gật gật đầu, hào phóng nói: "Đúng vậy, yên tâm đi, ta sẽ phụ trách bảo đảm an toàn của ngươi."
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp cau mày, luôn mãi cùng hắc quạ đen xác nhận sẽ không có nguy hiểm, quyết định làm Truy Phong mau chóng tiến giai.
Sở Diệp nhanh chóng bày ra Ngũ Hành Quy Nguyên Trận, Truy Phong ở một bên mắt trông mong chờ.
Sở Diệp bên này nhất định bị ổn thoả, Kinh Chập Long gấp không
chờ nổi hấp thụ linh khí tiến giai.
Đại lượng linh lực dũng mãnh vào Kinh Chập Long thân thể bên trong, khiến cho Truy Phong nhanh chóng lột xác.
Truy Phong tiến giai, có không ít linh lực dũng mãnh vào Sở Diệp
thân thể bên trong, sớm tại Bạch Hổ tiến giai thời điểm, Sở Diệp

cũng đã thừa nhận rồi lớn lao thống khổ, thoát thai hoán cốt.
Lần này Truy Phong tiến giai, nhưng thật ra không có đối Sở Diệp
tạo thành ảnh hưởng quá lớn.
Thúy Vũ nhanh chóng hấp thụ linh tinh bên trong linh lực, chuyển
hóa linh khí, cung cấp Truy Phong.
Một rương rương giá trị liên thành linh tinh, không ngừng bị tung
ra tới.
Cổ gia bảo khố bên trong linh tinh, chỉnh thể phẩm chất muốn so
Sở Diệp phía trước được đến đều phải cao hơn một ít, Thúy Vũ phi thường thích.
Thúy Vũ một thân lông chim, ở linh khí tẩm bổ dưới, biến lượng lệ
rất nhiều.
Từng đạo lôi điện đánh rớt ở Truy Phong trên người, Truy Phong
thân thể cao lớn, ở lôi kiếp dưới không ngừng lột xác.
Từng đạo đủ mọi màu sắc lôi điện, không ngừng đánh rớt xuống dưới.
Kinh Chập Long đưa tới lôi kiếp, chẳng những nhan sắc nhiều mặt, hình dạng cũng là nhiều mặt, có thường thấy tia chớp hình,
có tàn nguyệt hình, có sao năm cánh hình, có bông tuyết hình, có
cầu hình……
Bất đồng nhan sắc lôi điện, uy lực cũng các không giống nhau, có
giống dao nhỏ, cắt ngang xuống dưới, sắc bén vô cùng, có chút giống pháo hoa giống nhau nổ tung, đánh vào trên người, trong khoảnh khắc, bổ ra thịt bong, có mang theo tê mỏi chi lực, sẽ tê mỏi người ý chí, có mang theo băng sương chi lực, băng hàn tận xương……
Đủ loại lôi kiếp công kích, không ngừng dừng ở Truy Phong trên

người, Truy Phong ứng phó có chút miễn cưỡng.
“Lần này lôi kiếp, giống như muốn so với phía trước Tiểu Bạch tiến giai thời điểm kịch liệt.” Sở Diệp nhíu lại mày nói.
Theo đạo lý tới nói, phẩm tướng càng cao Hồn Sủng, tiến giai thời
điểm đưa tới lôi kiếp sẽ càng kịch liệt, Kinh Chập Long phẩm tướng hẳn là cùng Thương Lan Long Đoạt Thiên không sai biệt lắm, so Tiểu Bạch kém cỏi một ít.
“Nơi này, lôi điện hơi thở nồng đậm, có thể che lấp Truy Phong tiến giai động tĩnh, bất quá, đồng dạng lôi điện hơi thở nồng đậm,
cũng sẽ tăng lên lôi kiếp kịch liệt trình độ.” Hắc quạ đen nói.
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen liếc mắt một cái, tức giận nói: “Ngươi biết, còn tuyển loại địa phương này tiến giai?”
Hắc quạ đen nhìn Sở Diệp, nói: “Chỉ cần không chết được, nhiều ai điểm sét đánh, cũng là có chỗ lợi, Truy Phong là Long tộc a! Long tộc đều là có tiếng nại đập.”
Sở Diệp: “……” Xác thật, lôi kiếp kỳ thật có rèn luyện thân thể tác
dụng, ở tánh mạng không chịu uy hiếp tình huống dưới, ai lôi kiếp
càng nhiều, lột xác sẽ càng hoàn toàn.
Lôi vân không ngừng tụ tập, có liên miên không dứt chi thế.
Truy Phong tuy rằng da dày thịt béo, nhưng vẫn là bị lôi kiếp phách vết thương chồng chất, cả người long lân đều rớt không ít.
Sở Diệp cùng Truy Phong tồn tại khế ước, Truy Phong ở lôi kiếp dưới chịu dày vò, Sở Diệp cũng có chút đồng cảm như bản thân mình cũng bị.
Sở Diệp thả ra linh hồn lực, tẩm bổ Truy Phong thân thể, Truy Phong ở lôi kiếp dưới vết thương chồng chất thân thể, khôi phục tốc độ nhanh không ít.
Sở Diệp linh hồn lực không ngừng tiêu hao, thực nhanh có chút vô dụng, Lâm Sơ Văn cầm Sở Diệp tay, sử dụng linh hồn lực cộng dung chi thuật, kịp thời cấp Sở Diệp bổ sung linh hồn lực.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn linh hồn lực đều viễn siêu giống nhau

Hoàng giai lúc đầu Hồn Sủng Sư, hai người linh hồn lực chồng lên lên, đã tiếp cận Hoàng giai hậu kỳ, dù cho như thế, đối Truy Phong mà nói vẫn là có chút không đủ.
Có thể là bởi vì lôi kiếp uy lực quá lớn, Truy Phong có chút oán niệm nhìn hắc quạ đen liếc mắt một cái.
Hắc quạ đen chấn động cánh, phát động chúc phúc, "Ta chúc phúc ngươi, nhanh chóng khôi phục."
Từng đóa khí vận đám mây, từ hắc quạ đen trên người chia lìa ra tới, dừng ở Truy Phong trên người, khí vận đám mây nhanh chóng dung nhập Truy Phong thân thể, chữa trị Truy Phong thương thế.
Ô Ô phía trước trữ hàng không ít khí vận đám mây, nguyên bản là
tính toán chậm rãi tiêu hóa, tăng lên thực lực của chính mình, mắt
thấy Truy Phong lâm vào quẫn cảnh, Ô Ô chỉ có thể đem chính mình đồ ăn, lấy ra tới khẩn cấp.
"Có chút không thích hợp." Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp cau mày, nhìn không trung bên trong tích tụ lôi vân, nói:
"Đâu chỉ không thích hợp, là quá không thích hợp."
Đến bây giờ mới thôi, Truy Phong thừa nhận lôi kiếp chi lực, đã vượt qua lần trước Thương Lan Long tiến giai.
Nhưng là, không trung bên trong lôi vân hoàn toàn không có tiêu
tán, ngược lại càng tụ càng nhiều.
Tân tụ tập lên lôi vân, so với phía trước còn nhiều ra gấp hai, có thể đoán trước kế tiếp lôi kiếp cường độ, sợ là sẽ xa xa vượt qua lần trước Tiểu Bạch tiến giai.
Truy Phong tuy rằng là Long tộc, nhưng ở như vậy đáng sợ lôi kiếp dưới, vẫn là sẽ có ngã xuống khả năng.
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen, nghiến răng nghiến lợi nói: "Ngươi nói
ở cái này địa phương tiến giai sẽ vận khí tốt."
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, có chút vô tội nói: "Ô Ô đại nhân cũng không biết là chuyện như thế nào, theo lý mà nói, không

nên
là cái dạng này."
Sở Diệp nhịn không được nghiến răng, tức giận mắng Ô Ô cái này ngu xuẩn!
Sở Diệp nhìn không trung bên trong không ngừng đánh rớt lôi kiếp, bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, toàn lực khởi động Ngũ Hành Quy Nguyên Trận, Sở Diệp đem một bộ phận lôi kiếp, chuyển dời
đến Tiểu Bạch trên người.
Truy Phong cùng Tiểu Bạch đều là Sở Diệp Hồn Sủng, lấy Sở Diệp vì trung chuyển, đại lượng lôi kiếp chi lực bị chuyển dời đến
Tiểu Bạch trên người.
Loại này lôi kiếp dời đi, nhìn như đơn giản kỳ thật có chút không
dễ.
Dời đi yêu cầu trận pháp phối hợp, yêu cầu khổng lồ linh hồn khống chế lực, lôi kiếp dời đi giả Tiểu Bạch nếu là mâu thuẫn lôi kiếp, Truy Phong cùng Sở Diệp đều sẽ bị phản phệ.
Tiểu Bạch cũng không có mâu thuẫn dừng ở trên người lôi kiếp, Tiểu Bạch đã là Hoàng giai Hồn Thú, có thể đối Truy Phong tạo thành uy hiếp tiến giai lôi kiếp, đối Tiểu Bạch uy hiếp cũng không
lớn.
Truy Phong vốn dĩ đã hơi thở thoi thóp, có Tiểu Bạch gia nhập, nhưng thật ra khôi phục điểm tinh thần.
Sở Diệp không ngừng dời đi lôi kiếp chi lực, này rốt cuộc là Truy Phong lôi kiếp, Sở Diệp tuy rằng có thể dời đi, nhưng nhiều nhất cũng chỉ có thể dời đi rớt sáu thành.
Lâm Sơ Văn hướng tới Truy Phong ném ra một chi khôi phục dược tề, Truy Phong nhanh chóng dùng dược tề, trên người vảy nhanh chóng sinh ra tới.
Sở Diệp ở Truy Phong trên người cảm nhận được một cổ nồng đậm long uy.
Sở Diệp hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Lôi kiếp cấp Truy Phong tạo thành không nhỏ tổn hại, nhưng đồng dạng cũng cường hóa

Truy
Phong huyết mạch, Truy Phong nếu là khiêng qua lần này lôi kiếp,
huyết mạch hẳn là có thể đề cao không ít, sau này đối thời gian pháp tắc vận dụng, cũng có thể đại đại tăng lên.
Cuồn cuộn lôi điện không ngừng rơi xuống, chạy dài không dứt, lôi kiếp quá kịch liệt, thay đổi tầm thường tiến giai Vương giai Hồn
Thú, chỉ sợ đã chết không thể lại đã chết.
Ở Sở Diệp, Lâm Sơ Văn liên hợp linh hồn lực tẩm bổ, các loại dược tề, Ô Ô chúc phúc, Mộc Tiên Điểu linh khí tưới, Tiểu Bạch trợ giúp dưới, Truy Phong nhưng thật ra miễn cưỡng kiên trì.

Chương 377: Chương 377

Không trung bên trong, đủ mọi màu sắc lôi vân không ngừng cuồn
cuộn, trông rất đẹp mắt, nhưng Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thật sự không có tâm tình thưởng thức.
Sở Diệp nhìn không trung bên trong lôi vân, nhịn không được nói:
“Như thế nào sẽ?”
Truy Phong đã thừa nhận rồi hai sóng lôi kiếp, tầm thường Vương
giai Hồn Sủng tiến giai Vương giai, hẳn là đã sớm kết thúc.
Nhưng là, hiện tại lôi vân cư nhiên còn không có tán, lại lần nữa biến nhiều.
Chuyện tới hiện giờ, Lâm Sơ Văn cũng tràn đầy hoài nghi hướng tới hắc quạ đen nhìn qua đi.
“Ngươi xác định nơi này là phúc địa?” Truy Phong trừng mắt hắc
quạ đen nói.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, có chút vô tội nói: “Không cần như vậy nhìn ta, quẻ tượng biểu hiện ở chỗ này sẽ vận khí tốt.”
Sở Diệp tràn đầy vô ngữ mắt trợn trắng, ở chỗ này tiến giai, nơi nào vận khí tốt, hắn phía trước như thế nào không biết, hắc quạ đen gia hỏa này như vậy không đáng tin cậy.
Tiểu Bạch cau mày, nhìn không trung cũng có chút lo lắng.
“Này đã không giống như là Vương giai tiến giai Hoàng giai lôi kiếp.” Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp cau mày, thầm nghĩ: Xem trước mắt tình huống này, này
lôi kiếp chỉ sợ còn có ngao đâu, đến bây giờ mới thôi, Truy

Phong
thừa nhận lôi kiếp cường độ, cũng đã Thương Lan Long tiến giai Hoàng giai thời điểm bốn năm lần, xem lôi vân dày đặc trình độ, kế tiếp, Truy Phong yêu cầu thừa nhận, chỉ sợ là Thương Lan Long phía trước tiến giai gần thập bội.
Thương Lan Long nhìn Truy Phong, nhấp nháy nhấp nháy con mắt, nói: "Ngươi đây là tạo cái gì đại nghiệt a! Cư nhiên sẽ đưa tới như vậy lôi kiếp, ngươi xem cũng không giống như là tư chất nghịch thiên Hồn Thú a."
Mọi việc tốt quá hoá lốp, thượng cổ thời điểm, càng là tư chất nghịch thiên Hồn Thú, càng dễ dàng đưa tới hủy thiên diệt địa lôi
kiếp, không ít đại yêu đều là chết ở lôi kiếp dưới.
Kinh Chập Long hữu khí vô lực trừng mắt nhìn Thương Lan Long
liếc mắt một cái, lo lắng sốt ruột nhìn không trung bên trong lôi kiếp.
Thương Lan Long trên người toát ra một trận xanh thẳm sắc ánh
sáng, cùng với này trận quang mang, Thương Lan Long cùng Kinh Chập Long vị trí một chút thay đổi.
Nguyên bản hẳn là dừng ở Kinh Chập Long trên người lôi kiếp, tất cả đều dừng ở Thương Lan Long trên người.
Thương Lan Long đã là Hoàng giai, thừa nhận lực muốn so thượng ở tiến giai bên trong Kinh Chập Long cường hãn một ít.
Lâm Sơ Văn nhìn Thương Lan Long, sắc mặt có chút khác thường, Đoạt Thiên dùng Long tộc thay mận đổi đào chi thuật, lâm thời thay đổi Truy Phong.
Thay mận đổi đào loại này thế thân thuật pháp chỉ có thể dùng ở
Long tộc cùng nguyên quan hệ huyết thống chi gian, Thương Lan
Long cùng Kinh Chập Long là một trong ổ ra tới, huyết mạch gần,
dùng này thuật pháp chính thích hợp.
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Đoạt Thiên ngày thường luôn cùng

Truy
Phong không đối phó, thời điểm mấu chốt, vẫn là sẽ thay huyết mạch huynh đệ suy xét.
Sở Diệp tràn đầy vui mừng gật gật đầu, chính cái gọi là đánh hổ không rời thân huynh đệ, ra trận không rời phụ tử binh, thời khắc
mấu chốt, Đoạt Thiên vẫn là thực cấp lực.
Thương Lan Long lâm thời thế thân Truy Phong, nhưng thật ra cho Truy Phong một ít thở dốc thời gian.
Sở Diệp lấy ra một chi màu xanh lục chất lỏng, ngã xuống Truy Phong trên người.
Sở Diệp ngã vào Truy Phong trên người chất lỏng, là Liễu Thụ Yêu chia lìa bản mạng linh dịch, chữa thương hiệu quả cực hảo.
Liễu Thụ Yêu chia lìa bản mạng linh dịch tuy rằng chữa thương hiệu quả hảo, nhưng là, quá ít, có chút không đủ dùng.
“Thử xem linh tuyền thủy.” Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp ánh mắt sáng lên, ở đại lượng Dũng Tuyền Thạch cùng các loại linh ngọc tác dụng dưới, ngọc trụy không gian bên trong
linh tuyền mở rộng không ít, linh tuyền phẩm chất cũng đề cao không ít, hẳn là có tác dụng.
Sở Diệp một tay một dẫn, ngọc trụy không gian bên trong đại lượng linh tuyền thủy, bị lôi kéo tin tức tới rồi Truy Phong trên người, Truy Phong vết thương chồng chất thân thể, nhanh chóng
phục hồi như cũ lên.
Lâm Sơ Văn trước mắt sáng ngời, nhịn không được nói: “Linh tuyền thủy hiệu quả, cư nhiên tốt như vậy.”
Linh tuyền thủy cái này chữa trị thương thế tốc độ, so thiên giai khôi phục dược tề, hiệu quả đều phải hảo chút.
Sở Diệp đem một ít linh dược lấy ra tới, tiểu dù lớn nhỏ linh chi, lớn lên thập phần tiếp cận hình người linh tham, giá trị liên thành
máu đào quả…… Sôi nổi vào Truy Phong bụng.
Sở Diệp lấy ra linh dược, phần lớn là ở Cổ gia bảo khố bên trong phát hiện, đều là khó gặp trân phẩm.

Ở dược tề, linh tuyền thủy, cùng đại lượng thiên tài địa bảo dễ chịu dưới, Kinh Chập Long thực mau khôi phục tới rồi đỉnh trình
độ.
Từng đạo lôi kiếp đánh rớt ở Thương Lan Long trên người, nhưng thật ra đem Đoạt Thiên long khu lại rèn luyện một lần, Thương Lan Long thực lực, ở lôi kiếp dưới, có một cái tiểu biên độ tăng lên.
Lôi kiếp là từ Thiên Đạo rớt xuống, Thiên Đạo giống như phát hiện bị lừa gạt, giáng xuống lôi kiếp đột nhiên kịch liệt rất nhiều.
Kinh Chập Long nhìn Thương Lan Long liếc mắt một cái, nói: "Có
thể, ta chính mình tới."
Thay mận đổi đào chi thuật, chỉ có thể lừa dối nhất thời, này rốt cuộc là Truy Phong lôi kiếp, còn phải Truy Phong chính mình đi độ.
Thương Lan Long lắc lư cái đuôi, cùng Kinh Chập Long trao đổi vị
trí.
Thương Lan Long ngẩng đầu, ngạo nghễ nói: "Ngươi không cần nghĩ nhiều, ta chỉ là muốn thử xem này lôi kiếp cường độ, ngươi nào điểm tư chất so với ta cường, dựa vào cái gì đưa tới như vậy cường lôi kiếp?"
Sở Diệp: "……" Loại chuyện này, có cái gì hảo ghen ghét?
Kinh Chập Long hừ hừ, nói: "Ta mới sẽ không cảm kích ngươi, ta biết ngươi chính là da ngứa, tưởng bị sét đánh."
Sở Diệp: "……"
Kinh Chập Long trạng thái khôi phục tới rồi đỉnh, phía trước một
hồi rèn luyện, khiến cho này đối lôi kiếp thừa nhận lực tăng lên không ít, nhưng là, đối mặt trước mắt cuồng bạo lôi kiếp, vẫn là có chút không đủ.
Sở Diệp bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, "Truy Phong, đối lôi kiếp sử dụng thời gian trì hoãn chi thuật."
Truy Phong nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, khởi động thời gian

trì
hoãn chi thuật.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, có chút hoài nghi nói: "Đối lôi kiếp sử dụng thời gian trì hoãn chi thuật, sẽ có hiệu quả sao?"
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Ta cũng không biết, chỉ có thể tận lực thử một lần."
Cái này lôi kiếp cũng quá khủng bố, bất động dùng điểm phi thường thủ đoạn nói, Truy Phong sợ thật sự phải bị đánh chết.
Ô Ô cái này chày gỗ, tuyển địa phương quỷ quái, giống như kinh động cái gì, cư nhiên đưa tới thanh thế lớn như vậy lôi kiếp.
Truy Phong sử dụng thời gian trì hoãn chi thuật lúc sau, không trung bên trong, lôi kiếp đánh rớt tốc độ một chút biến thong thả
rất nhiều.
Lôi kiếp đánh rớt tốc độ biến chậm, Truy Phong tình cảnh liền tốt
hơn nhiều rồi, đối mặt lôi kiếp sợ nhất chính là vết thương cũ chưa lành thêm tân thương, thương càng thêm thương, cuối cùng
kiên trì không được.
Hiện tại lôi kiếp biến hoãn, liền có thở dốc thời gian.
Lâm Sơ Văn lại cấp Truy Phong ném một ít linh dược, các loại linh dược không cần tiền rót vào Kinh Chập Long thân thể.
Nguyên bản đại lượng dùng linh dược, sẽ tạo thành dược lực trầm tích, nhưng là, hiện tại Kinh Chập Long ở độ kiếp, trầm tích
dược tề, một chút khiến cho lôi kiếp cấp đánh tan mở ra, dược lực bị hoàn toàn hấp thu.
Mộc Tiên Điểu không ngừng hấp thu linh tinh, quán chú đến Truy
Phong trên người.
Powered by GliaStudio
close
"Mấy rương?" Sở Diệp hỏi.
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: "330 rương."

Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Nhiều như vậy, xa xa vượt qua Tiểu
Bạch a!”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
“Cư nhiên như vậy quý!” Sở Diệp cau mày, thầm nghĩ: Tiểu Bạch tiến giai thời điểm liền phi thường quý, còn tưởng rằng Kinh Chập
Long có thể tiện nghi điểm đâu, không nghĩ tới càng quý, may mắn Cổ gia mấy cái trong bảo khố linh tinh không ít, nếu không,
hắn thật đúng là có chút không đủ sức. Tấm tắc, hắn như thế nào
liền như vậy lưu không được tài đâu, vừa mới kiếm lời một bút, đây là muốn toàn tạp đi ra ngoài.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, hít sâu một hơi, nói: “Chỉ cần Truy Phong có thể tiến giai, liền không cần so đo này đó.”
Sở Diệp: “……”
Đại lượng lôi kiếp đánh rớt xuống dưới, Sở Diệp không ngừng đem lôi kiếp chuyển dời đến Tiểu Bạch trên người.
Tiểu Bạch ở lôi kiếp rèn luyện dưới, thực lực cư nhiên có không nhỏ tăng trưởng.
Hoàng giai Hồn Thú trưởng thành tốc độ phi thường chậm, Tiểu
Bạch ở lôi kiếp rèn luyện dưới, hấp thu linh khí tốc độ phi thường
mau, tiến bộ dị thường rõ ràng.
Tiểu Ngân bay ra tới, quay chung quanh Sở Diệp bay múa.
Sở Diệp nhìn Tiểu Ngân, nói: “Ngươi xác định?”
Tiểu Ngân gật gật đầu, đáp lại nói: “Xác định.”
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Tiểu Ngân muốn làm gì?”
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, nói: “Hắn tưởng chia sẻ một bộ phận lôi kiếp.”
Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Cũng có thể a!”
Tiểu Ngân tư chất thoáng kém một ít, trực tiếp tiến giai Hoàng giai, chỉ sợ sẽ có chút nguy hiểm, thừa dịp trước mắt cơ hội này,

thích ứng một chút lôi kiếp chi lực, đối Tiểu Ngân cũng sẽ có không nhỏ chỗ tốt, Tiểu Ngân về sau tiến giai Hoàng giai, nguy hiểm cũng sẽ thiếu vài phần.
Sở Diệp vận chuyển trận pháp, đem một bộ phận lôi kiếp chi lực dẫn tới Tiểu Ngân trên người, Tiểu Ngân lại đem lôi kiếp chi lực phân lưu một bộ phận đến ong đàn phía trên.
Không ít Ngân Sí Ong ở lôi kiếp dưới ngã xuống, cũng có một bộ phận Chiến Tướng Ngân Sí Ong, ở lôi kiếp rèn luyện dưới, hóa kén thành điệp, tiến vào Vương giai.
Còn có một bộ phận Ngân Sí Ong, ở lôi kiếp dưới thoát thai hoán cốt, lột xác thành Kim Sí Ong.
Lôi kiếp dường như Ngân Sí Ong Long Môn, khiêng qua đi, thực lực tăng vọt, khiêng bất quá đi, thân tử đạo tiêu.
Tuy rằng ở lôi kiếp dưới, ngã xuống Ngân Sí Ong không ít, bất quá, ong đàn chỉnh thể thực lực lại đang không ngừng bay lên.
Tiểu Ngân ở lôi kiếp rèn luyện dưới, thực lực không ngừng tăng lên.
Bởi vì Truy Phong trì hoãn lôi kiếp rớt xuống thời gian, lôi kiếp cường độ tùy theo yếu bớt, này lôi kiếp cường độ, Tiểu Ngân vừa vặn có thể thừa nhận trụ.
Từng cây sợi mỏng từ Tiểu Ngân trên người chia lìa ra tới, dần dần thêu dệt thành một trương kén, đem Tiểu Ngân hoàn toàn bao phủ ở.
Sở Diệp cảm giác Tiểu Ngân huyết mạch ở bay nhanh tăng lên, một khi lột xác hoàn thành, liền sẽ phá kén mà ra, đến lúc đó, thực lực tất nhiên đại trướng.
Kinh Chập Long lấy thời gian chi thuật trì hoãn lôi kiếp, nguyên bản một hai ngày là có thể kết thúc lôi kiếp, liên tiếp bổ hơn hai mươi thiên.
Sở Diệp bên này trừ bỏ Mặc Nắm, cơ hồ là toàn viên gia nhập chống lại lôi kiếp hành động bên trong.
Hơn hai mươi thiên thời gian, Sở Diệp trên tay linh tinh bị tiêu hao
không còn, bất quá, thành quả cũng thập phần lộ rõ.
Tiểu Bạch, Kinh Chập Long, Tiểu Ngân, Thương Lan Long ở lôi kiếp dưới tiến bộ đều không nhỏ.

Truy Phong lần này lôi kiếp tuy rằng độ vất vả một ít, bất quá, thân hình ở lôi kiếp dưới bị hoàn toàn rèn luyện, huyết mạch đề cao không ít, vừa mới tiến giai, Truy Phong trong thân thể linh lực
độ dày liền có Hoàng giai Nhị giai trình độ.
Tuy rằng là cho Kinh Chập Long chia sẻ lôi kiếp, nhưng Tiểu Bạch
lần này gánh vác lôi kiếp chi lực, lại so với phía trước Tiểu Bạch chính mình tiến giai gánh vác càng nhiều, Tiểu Bạch ở lôi kiếp rèn
luyện dưới, hoàn toàn củng cố thực lực, vốn dĩ Tiểu Bạch còn muốn quá một đoạn thời gian, mới có thể bắt đầu dùng vượt vực
truyền tống, hiện tại lại là có thể.
Tiểu Ngân lần này thu hoạch cũng không nhỏ, thực lực tiến bộ rõ
ràng, có được một bộ phận Hoàng giai năng lực, Tiểu Ngân hiện tại cấp bậc thực đặc biệt, khoảng cách Hoàng giai còn kém không
ít, bất quá, lại xa xa vượt qua giống nhau Vương giai, có thể xem như nửa bước Hoàng giai.
Nhìn đến lôi kiếp kết thúc, Sở Diệp cuối cùng là thở dài nhẹ nhõm
một hơi.
Hắc quạ đen vỗ vỗ cánh, có chút đắc ý nói: “Thế nào, ta nói cái gì? Ta nói cái này địa phương là phúc địa đâu, ngươi xem ngươi, tiến bộ nhiều mau a!”
Sở Diệp: “……” Ô Ô cái này ngu xuẩn, cư nhiên còn có mặt mũi nói, Truy Phong thiếu chút nữa đã kêu lôi kiếp cấp đánh chết.
Truy Phong âm trắc trắc nhìn hắc quạ đen liếc mắt một cái, hắc quạ đen một chút dừng miệng.
“Chúng ta đi thôi.” Sở Diệp đối với Lâm Sơ Văn nói.
Mộc Tiên Điểu chụp phủi cánh, có chút lưu luyến.
Sở Diệp nhìn Thúy Vũ liếc mắt một cái, có chút nghi hoặc nói: “Thúy Vũ làm sao vậy? Thoạt nhìn, tâm tình không phải thực hảo.”

Lâm Sơ Văn ninh mày, nói: “Thúy Vũ đem chứa đựng linh khí đều
tiêu hao sạch sẽ.”
Sở Diệp cười gượng một chút, nói: “Như vậy a!”
Này một chuyến tiến giai đại giới, thật sự có chút đại, trong bảo khố gần hơn tám trăm rương linh tinh, hoàn toàn bị tiêu hao không còn, vốn dĩ hắn còn tưởng rằng, nhiều như vậy linh tinh, đủ
Thúy Vũ dùng cái mấy năm.
“Thúy Vũ muốn nhìn một chút nơi này có hay không linh mạch.”
Nơi này lôi điện hơi thở phi thường nồng đậm, có lẽ sẽ có lôi hệ linh mạch.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Kia hành, tìm đi.”
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn tìm một hồi, không tìm được linh mạch, lại phát hiện một ít đặc biệt cục đá.
“Đây là lôi linh thạch sao?” Sở Diệp nhìn thật lớn cục đá hỏi.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Hẳn là không phải đâu.” Nếu là lôi linh thạch nói, hẳn là đã sớm bị người lấy đi rồi đi.
Sở Diệp cảm giác ngực ngọc trụy hơi hơi nóng lên, đem mấy tảng
đá đưa vào ngọc trụy không gian.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, có chút nôn nóng nói: “Ta cảm giác
nơi này, có chút nguy hiểm, bằng không chúng ta vẫn là đi thôi.”
Sở Diệp có chút vô ngữ nhìn hắc quạ đen liếc mắt một cái, nói: “Ngươi hiện tại mới cảm giác nơi này nguy hiểm sao?”
Hắc quạ đen chớp chớp mắt, nói: “Phía trước không cảm giác, hiện tại cảm giác nguy hiểm, có thể là kinh động cái gì, đi nhanh đi, đi nhanh đi.”
Sở Diệp híp mắt mắt, mơ hồ có loại bị nhìn trộm cảm giác.
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch liếc mắt một cái, Tiểu Bạch phát động Truyền Tống Trận, vài người bị truyền tống rời đi Lôi Sơn.

Chương 378: Chương 378

Sở Diệp đối với phía trước nơi lôi khu tình huống có chút tò mò, gần đây tìm cái thành trì, tìm hiểu một ít về Lôi Sơn tin tức.
Kinh Chập Long tiến giai, ở Lôi Sơn nháo ra động tĩnh có chút đại.
Phụ cận thành trì trà lâu bên trong, vừa lúc có chút tu sĩ tại đàm luận Lôi Sơn sự tình.
Sở Diệp uống trà, chung quanh Hồn Sủng Sư thảo luận thanh, cuồn cuộn không ngừng truyền vào hai người trong tai.
“Lôi Sơn bên kia, gần nhất là chuyện như thế nào, sấm sét ầm ầm.”
“Có phải hay không Lôi Sơn kia chỉ Lôi Thú, thức tỉnh lại đây a!”
“Không phải đâu, kia chỉ Lôi Thú không phải mới ngủ hai mươi năm, hẳn là còn muốn mười năm mới có thể tỉnh lại đi.”
“Ta xem Lôi Sơn bên kia động tĩnh không giống như là Lôi Thú thức tỉnh, đảo như là Hồn Thú tiến giai.”
“Đánh đổ đi, nào chỉ Hồn Thú tiến giai sẽ luẩn quẩn trong lòng tuyển ở Lôi Sơn, phải biết rằng Lôi Sơn hoàn cảnh chính là sẽ tăng lên lôi kiếp, vạn nhất, bừng tỉnh ngủ Lôi Thú, kia làm không
hảo khiến cho Lôi Thú một móng vuốt chụp đã chết, kia chính là
Hoàng giai Thất giai Hồn Sủng, ở Lôi Sơn kia địa phương phát huy thực lực càng đáng sợ, không thấy những cái đó thế lực lớn người cũng không dám đi sao?”
“Nói cũng là, hẳn là không có như vậy luẩn quẩn trong lòng người.”
Sở Diệp rầm một ngụm, có chút gian nan đem trong miệng trà nuốt đi xuống, khó trách Lôi Sơn bên kia không có nhân khí, là

bởi vì bên kia là một con Hoàng giai hậu kỳ Lôi Thú địa bàn sao? Chính mình cư nhiên tìm như vậy cái địa phương tiến giai, ngẫm
lại thật đúng là rất luẩn quẩn trong lòng.
“Giống nhau tiến giai chỉ có mấy ngày, Lôi Sơn bên kia làm ầm ĩ lâu như vậy, có lẽ là Lôi Sơn hoàn cảnh ra cái gì biến cố.”
“Ta cảm thấy Lôi Sơn bên kia, có lẽ là xuất hiện chí bảo.”
“Đó là Lôi Thú địa bàn, liền tính xuất hiện chí bảo, kia cũng là Lôi
Thú đồ vật, ngươi tưởng cùng Lôi Thú đoạt đồ vật sao?”
“……”
Sở Diệp ngồi ở trà lâu bên trong, uống trà, thẳng lăng lăng nhìn hắc quạ đen, tuy rằng không nói gì, nhưng là, trong mắt trần trụi
viết “Xem ngươi tuyển cái gì hảo địa phương.”
Hắc quạ đen có chút khó chịu phành phạch cánh, không tiếng động đáp lại, “Không phải không xảy ra việc gì sao?”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở Lôi Sơn phụ cận đãi một đoạn thời gian, càng là hỏi thăm, càng là cảm thán chính mình vận khí tốt,
cư nhiên ở Lôi Thú địa bàn thành công tiến giai.
Truy Phong tiến giai, lúc sau, lôi kiếp không ngừng tăng lên, phía
trước Sở Diệp cảm thấy là Lôi Sơn hoàn cảnh vấn đề, hiện tại lại âm thầm hoài nghi là Lôi Thú từ giữa làm khó dễ.
Lôi Sơn hoàn cảnh xác thật sẽ tăng lên lôi kiếp kịch liệt trình độ, nhưng loại này tăng lên hẳn là hữu hạn, nhiều nhất đem lôi kiếp cường độ đề cao ba năm thành, nhưng phía trước Truy Phong tiến giai, lôi kiếp cường độ chính là đề cao gần gấp mười lần.
Lôi Thú là thượng cổ hung thú, có thể tự do thao tác lôi điện chi lực.
Lôi Sơn kia chỉ Lôi Thú có lẽ không có phương tiện hành động, nhưng là, khả năng nào đó thủ đoạn tăng lên lôi kiếp kịch liệt trình
độ.
Đã biết Lôi Sơn tình huống, Lâm Sơ Văn nhịn không được hít

sâu
một hơi, nói: “Chúng ta vận khí cũng không tệ lắm a!”
Sở Diệp: “……” Tìm được đường sống trong chỗ chết, xác thật không tồi.
“Không mạo điểm nguy hiểm, như thế nào có thể có thu hoạch đâu, tuy rằng Truy Phong bị sét đánh thảm một ít, nhưng là, đại gia tiến bộ đều không nhỏ a!” Hắc quạ đen nói.
Truy Phong nhìn hắc quạ đen, hừ lạnh một tiếng.
Tuy rằng phía trước đối mặt lôi kiếp, có chút khủng bố, nhưng là,
Truy Phong cảm giác được chính mình sinh mệnh hình thái đã xảy ra không nhỏ thay đổi, hắn tựa hồ đã xảy ra lần thứ hai hoàn
toàn thức tỉnh, trong đầu nhiều rất nhiều truyền thừa ký ức.
Một ít cao đẳng Hồn Thú là sẽ theo thực lực tăng lên, thức tỉnh một ít truyền thừa ký ức, bất quá, loại này thức tỉnh nhiều thuộc
về không hoàn toàn thức tỉnh, có thể thức tỉnh ký ức, rải rác hữu
hạn, nhưng là, hắn lần này không giống nhau, hắn lần này huyết
mạch thức tỉnh thập phần hoàn toàn, đã biết hảo chút Long tộc tu
luyện pháp môn, hắn giống như thấy được mấy điều Kinh Chập Long tiền bối chói lọi rực rỡ cả đời.
Nếu là hắn tiếp thu chính là bình thường lôi kiếp, là tuyệt đối sẽ không có hiệu quả như vậy.
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thương lượng một chút, đi Vân Loan Thành.
Phía trước, Ô Ô từ Tô Hạ bên kia, được đến Tô gia bảo khố ở Vân Loan Thành tin tức, đem trong bảo khố đồ vật quét sạch.
Hai người lần này trở về, chính là muốn nhìn một chút, còn có hay
không tiện nghi nhặt.
Sở Diệp tới rồi Vân Loan Thành lúc sau, mới biết được, mấy ngày

trước, Cổ gia cùng Vân gia người bạo phát một hồi xung đột, trà lâu bên trong, vừa lúc có người tại đàm luận chuyện này.
“Cổ gia cùng Vân gia người, như thế nào đột nhiên đánh nhau rồi?”
“Nghe nói là vì Tô gia người.”
“Vì Tô gia người, chẳng lẽ Vân gia phải vì Tô gia người xuất đầu a!”
“Hẳn là không phải đâu.”
“……”
Sở Diệp nghe một ít Hồn Sủng Sư đàm luận, không sai biệt lắm đoán được sự tình trải qua.
Cổ gia được đến Tô gia bảo khố vị trí, Vân gia cũng được đến tiếng gió, hai nhà tộc người các không nhường nhịn, xung đột vài
lần, cuối cùng đạt thành hiệp nghị, cùng nhau mở ra Tô gia bảo khố.
Kết quả, hai tộc người trong thật vất vả nói thỏa, cùng nhau mở ra
bảo khố, lại phát hiện bảo khố đã sớm bị dọn không, bạch bạch làm ầm ĩ một hồi.
Sở Diệp đoán được tiền căn hậu quả, vui sướng khi người gặp họa một phen.
……
Vân gia.
“Hảo hảo bảo khố, như thế nào không?” Vân Bách Hồng có chút buồn bực nói.
“Làm người nhanh chân đến trước bái.” Vân Thiên Trọng nhàn nhạt nói.
Vân Bách Hồng cau mày, nói: “Ai có thể ở chúng ta Vân gia địa bàn thượng vô thanh vô tức mở ra bảo khố a!”
“Ngươi đã quên Cổ gia kia mấy cái bảo khố là như thế nào trống không?” Vân Thiên Trọng nói.
Vân Bách Hồng lắc lắc đầu, có chút hối hận nói: “Sớm biết rằng liền không cần cùng Cổ gia tranh thời gian lâu như vậy, bạch bạch
lãng phí như vậy nhiều sức lực, còn đắc tội người.”

Vì tranh đoạt Tô gia bảo khố, Tô gia cùng Cổ gia bạo phát vài lần xung đột.
Tuy nói Cổ gia hiện tại không bằng từ trước, nhưng ai biết có thể hay không thu sau tính sổ.
“Cổ gia hiện tại phiền toái nhiều lắm đâu, đắc tội liền đắc tội, cũng
không có gì ghê gớm.” Vân Vạn Hạc mãn không thèm để ý nói.
Tô gia bất quá là cái mới phát gia tộc, dễ như trở bàn tay đã kêu Cổ gia cấp diệt, bọn họ Vân gia nhưng không giống nhau, Cổ gia nếu là dám đối với bọn họ Vân gia xuống tay, kia bọn họ cũng tất yếu làm Cổ gia trả giá đại đại giới.
“Như vậy nhiều thứ tốt, cũng không biết tiện nghi ai.” Vân Bách Hồng chua lòm nói.
Powered by GliaStudio
close
“Nghe nói là Sở Diệp, Lâm Sơ Văn.” Vân Thiên Trọng nói.
Vân Bách Hồng có chút hoài nghi nói: “Nếu là hai người kia, kia hai người kia thật đúng là rất sẽ lăn lộn, nếu thật sự tới, là như thế nào tới đâu?”
Vân Thiên Trọng híp mắt mắt, nói: “Hoặc là là hai người kia tìm được rồi bí ẩn thượng cổ Truyền Tống Trận, hoặc là là dựa vào Bạch Hổ không gian dời nhảy.”
Vân Bách Hồng cau mày, nói: “Bạch Hổ lợi hại như vậy, có thể tiến hành như vậy cự ly xa truyền tống?”
“Sở Diệp Bạch Hổ là Hoàng giai, có thể vượt qua tiểu giao diện có cái gì hảo kỳ quái, đồn đãi thượng cổ Bạch Hổ, tới rồi Hoàng giai Cửu giai, liền có thể trực tiếp dời nhảy tới truyền thuyết bên trong Tiên giới.” Vân Thiên Trọng nói.
Vân Bách Hồng hít sâu một hơi, nói: “Cũng đúng, dù sao cũng là thượng cổ cực phẩm Hồn Sủng, nếu, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn có thể tự do đi tới đi lui Trung Ương đại lục cùng Thiên Hải Vực, kia
Cổ gia chỉ sợ phải bị động.”
Vân Vạn Hạc cười cười, nói: “Đúng vậy! Cổ gia sự tình, đều có Cổ gia đi nhọc lòng, không cần phải ngươi nhiều lự.”
Vân Bách Hồng khô cằn cười cười, nói: “Là là là.”

……
Từ Vân Loan Thành ra tới, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn lang thang không có mục tiêu ở các thành trì bên trong khắp nơi du đãng.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn mỗi đến đầy đất, liền sẽ bán ra một đám dược tề cùng vật tư.
Từ Cổ gia bảo khố bên trong không ít tài nguyên, Sở Diệp đều không dùng được, Sở Diệp dứt khoát đem vật tư bán ra, đổi thành đối mấy có chút dùng tu luyện tài nguyên.
Đại lượng tài nguyên bị xử lý, Sở Diệp những cái đó trang tràn đầy trữ vật đạo cụ, dần dần bị quét sạch ra tới.
Đại lượng tài nguyên bị tiêu hóa hấp thu, mấy tiểu nhân thực lực
vững bước trưởng thành.
Ở vân thành hoang bán ra một đám vật tư lúc sau, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tìm một nhà trà lâu ngồi xuống.
“Thiên Lâm Thành bên kia truyền ra tin tức nói, tìm được rồi một
cái có thể đi thông Thiên Hải Vực Truyền Tống Trận, là thật hay giả.”
“Tin tức giống như hơn mười ngày trước liền truyền ra tới, bất quá, hiện tại cũng không nghe nói ai đi qua.”
“Cho dù có người truyền tống qua đi, cũng sẽ không kêu ngươi biết a!”
“Theo ta thấy, hơn phân nửa là giả, nghe nói, Cổ gia mấy cái trưởng lão, sở dĩ đã chết, chính là bởi vì tìm không thấy Truyền Tống Trận, ở trùng động trong thông đạo, gọi người cấp vây giết,
thực sự có Truyền Tống Trận, Cổ gia làm sao đến nỗi trả giá như thế đại giới.”
“Chúng ta Trung Ương đại lục vượt vực Truyền Tống Trận vẫn là
có không ít, bất quá, Thiên Hải Vực tu luyện hoàn cảnh ác liệt, đại
gia cũng không coi trọng, hiện tại không phải không giống nhau sao, Cổ gia Thông Thiên Mật Lệnh đánh rơi ở Thiên Hải Vực sự tình, hẳn là thật sự, hiện tại ai chạy nhanh, ai liền có hy vọng

được đến Thông Thiên Mật Lệnh."
"Cổ gia tuy rằng thế lực đại, cũng vô pháp một tay che trời a!"
"Sở Diệp cũng không dễ chọc đi, Cổ gia đều chiết ba cái Hoàng giai ở nơi đó."
"Này Sở Diệp cũng chính là ỷ vào chiếm cứ địa lợi, Truyền Tống Trận bất đồng với truyền tống thông đạo, truyền tống nguy hiểm
sẽ giảm rất nhiều."
"Ta nghe nói, cái kia Truyền Tống Trận ra điểm vấn đề, đang ở triệu tập trận pháp sư chữa trị, hắn là nếu không bao lâu, là có thể
chữa trị hoàn thành."
"……"
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hai mặt nhìn nhau, sắc mặt đều có chút khó coi.
"Ngươi đối Truyền Tống Trận thấy thế nào?" Sở Diệp nói thầm nói.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: "Không biết a."
Lâm Sơ Văn khẽ thở dài một hơi, nói đến cùng, hắn cùng Sở Diệp đáy quá mỏng, đối Trung Ương đại lục bên này rất nhiều chuyện hiểu biết quá ít, khuyết thiếu hữu hiệu tin tức nơi phát ra,
thu hoạch tin tức toàn bằng tin vỉa hè, rất khó phân biệt một ít tin
tức thật giả.
Thiên Hải Vực bên này không ít Hồn Sủng Sư, đối Mộc tộc Liễu lão thực cảm thấy hứng thú, một khi thông lộ mở ra, Liễu lão đám
người sợ là khó có thể ứng phó, hắn vẫn là đến trở về chủ trì đại cục.
"Ta cảm thấy cái này Truyền Tống Trận xuất hiện thời cơ, có chút
trùng hợp." Sở Diệp nói.
"Xác thật có chút trùng hợp." Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, nói: "Trung Ương đại lục tồn tại đi thông Thiên Hải Vực bí mật Truyền

Tống Trận ta tin tưởng, nhưng là, không nên ở ngay lúc này bị phát hiện, hơn nữa, tin tức truyền có chút quá mức."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Chính là đạo lý này."
Tin tức truyền như vậy khai, đảo như là cố ý muốn dẫn bọn họ thượng câu, nói không chừng là cái bẫy rập.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: "Chúng ta làm sao bây giờ? Mau chân đến xem sao?"
Tin tức này có chút giống bẫy rập, nhưng vạn nhất là thật sự đâu?
Một khi hai giới thông lộ hoàn toàn mở ra, ngày đó hải vực bên kia, phía trước đứng ở bọn họ bên kia người, chỉ sợ đều sẽ tao ngộ tai họa ngập đầu.
Sở Diệp cau mày, nói: "Không biết a!"
Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: "Đi xem đi, nếu là gặp được nguy hiểm, ta có thể phát động truyền tống phương pháp, đưa các ngươi truyền tống rời đi."
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, nói: "Ngươi có thể chứ?"
Tiểu Bạch có chút táo bạo nhìn Sở Diệp, nói: "Ngươi lại xem thường ta?"
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Không phải ta xem thường ngươi, mà là, Lâm Mộng Dung đã đầu nhập vào Cổ gia, Cổ gia đối ta bên này thực lực rõ ràng, chỉ sợ sẽ có nhằm vào ngươi thủ đoạn."
Tiểu Bạch có chút táo bạo nói: "Tiểu Bạch đại nhân là Cực phẩm Hồn Thú, mới sẽ không dễ dàng như vậy bị khắc chế."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Nếu là như thế liền hảo."
Sở Diệp hướng tới hắc quạ đen nhìn qua đi, nói: "Chúng ta nếu là đi trước Thiên Lâm Thành sẽ có nguy hiểm sao?"
Hắc quạ đen nhìn Sở Diệp, nói: "Ngươi khí vận vẫn là thực ổn định."
Sở Diệp tràn đầy hoài nghi nhìn hắc quạ đen, nói: "Thật vậy chăng?"
Hắc quạ đen gật gật đầu, nói: "Thật sự a! Làm gì như vậy nhìn ta? Ngươi không tin ta sao?"
"Ta là rất muốn tin tưởng ngươi a! Nhưng là ngươi xem ngươi phía trước, cấp Truy Phong tìm địa phương nào, Hoàng giai Thất

giai Lôi Thú lãnh địa, ngươi như thế nào không dứt khoát tìm cái
ma quật tới cấp Truy Phong tiến giai a!" Sở Diệp tức giận nói.
Lôi Thú là thượng cổ hung thú, có thể khống chế lôi điện, Sở Diệp
ở Lôi Sơn bên kia phát hiện "Lôi thạch", kỳ thật cũng không phải lôi thạch, mà là Lôi Thú trứng.
Lôi Thú nhất tộc rất dài một đoạn thời gian, đều ấp không ra trứng
tới, hiện nay sở tồn Lôi Thú, chỉ có Lôi Sơn kia một con.
Nghe nói, kia chỉ Lôi Thú bởi vì quá cô đơn, vẫn luôn trầm mê với
ấp trứng, nhưng là, kia chỉ Lôi Thú là chỉ hùng, căn bản sẽ không
ấp trứng, mà Lôi Thú nhất tộc, cũng tìm không thấy thư thú tới ấp
trứng.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, theo lý cố gắng nói: "Kia chỉ Lôi Thú
không phải vẫn luôn đều đang ngủ sao? Bởi vì kia chỉ Lôi Thú uy hiếp, kia địa phương cũng chưa người dám đi."
Sở Diệp: "……" Hắc quạ đen người này, còn có mặt mũi nói, ở
Hoàng giai hậu kỳ hoàng thú địa bàn tiến tới giai, liền đi theo trên
vách núi xiếc đi dây giống nhau. Phía trước, hắn không biết chân
tướng còn hảo thuyết, này sẽ biết, Sở Diệp có chút nghĩ mà sợ ra một thân mồ hôi lạnh.

Chương 379: Chương 379

“Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn vẫn là không xuất hiện.” Một cái ảnh vệ đối với Cổ Khải Chi bẩm báo nói.
Cổ Khải Chi phất phất tay, nói: “Đã biết, ngươi đi xuống đi.”
Cổ Khải Chi ngón tay nhẹ thủ sẵn mặt bàn, thở dài, nói: “Chẳng lẽ
đàm trưởng lão đã đoán sai, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cũng không có tới Trung Ương đại lục.”
Lâm Mộng Dung lắc lắc đầu, chắc chắn nói: “Không đúng, Lâm Sơ Văn hẳn là đã tới.”
“Mộng Dung, ngươi là cảm giác được cái gì sao?” Cổ Khải Chi hỏi.
Lâm Mộng Dung do dự một chút, nói: “Chỉ là một loại trực giác, cũng không có gì chứng cứ.”
Cổ Khải Chi cười cười, nói: “Ngươi cùng Lâm Sơ Văn vận mệnh tương liên, trực giác hẳn là sẽ không sai, một khi đã như vậy, kia hai người hẳn là đã tới.”
“Sở Diệp, Lâm Sơ Văn ở chỗ này, lại chậm chạp không có lộ diện, chỉ sợ chưa chắc đem Thiên Hải Vực bên kia đồng bạn tánh mạng để ở trong lòng.” Lâm Mộng Dung có chút lo lắng nói.
Lâm Mộng Dung thầm nghĩ: Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đều đã là Hoàng giai, Sở Diệp Bạch Hổ lại am hiểu không gian phương pháp. Nếu là Sở Diệp từ bỏ Thiên Hải Vực người, tùy tiện hướng Trung Ương đại lục địa phương nào một trốn, mặc dù đả thông Thiên Hải Vực thông đạo, cũng không làm gì được hai người.
Cổ Khải Chi híp mắt mắt, nói: “Nếu là như thế, nhưng thật ra ta nhìn lầm hai người kia, không nghĩ tới, hai người thế nhưng như
thế lương bạc. Thiên Hải Vực những người đó, đi theo Sở Diệp

cái này Vực Ngoại Thiên Ma, làm xằng làm bậy, làm việc ngang ngược, cũng thực sự đáng chết."
……
Sở Diệp hai người ở Tiểu Bạch không gian truyền tống dưới, thực
mau đến Thiên Lâm Thành.
Thiên Lâm Thành là một tòa đại thành, trong thành tụ tập đại lượng Hồn Sủng Sư.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hai người đều dùng ẩn tức dược tề, đem thực lực đè ở Vương giai Tam giai tả hữu.
Trung Ương đại lục Vương giai Hồn Sủng Sư không ít, cái này tu vi cũng không tính quá thấy được.
Thiên Lâm Thành bên trong, dán không ít treo giải thưởng bố cáo,
số tiền lớn treo giải thưởng có tài năng trận pháp sư chữa trị Truyền Tống Trận.
Thiên Hải Vực bên kia có Thông Thiên Mật Lệnh cùng Hoàng giai
Mộc tộc tin tức đã truyền khai, rất nhiều Hồn Sủng Sư đều đối Thiên Hải Vực bên kia thực cảm thấy hứng thú, không có số tiền lớn treo giải thưởng cũng có rất nhiều trận pháp sư hội tụ ở Thiên
Lâm Thành.
Trong thành trận pháp sư thái nhiều, có chút trận pháp sư còn tụ
ở cùng nhau, triệu khai giao lưu hội, Sở Diệp âm thầm đi nghe xong mấy tràng, cảm thấy rất có ích lợi.
"Nói là Thiên Lâm Thành có chưa chữa trị thượng cổ Truyền Tống
Trận, như thế nào tới lâu như vậy cũng chưa nhìn thấy a!"
"Gấp cái gì? Nghe nói, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn là Truyền Tống Trận sát thủ, chuyên môn phá hư Truyền Tống Trận, này thật vất vả phát hiện thượng cổ Truyền Tống Trận, tổng muốn cẩn thận chút,
không thể làm người dễ dàng chui chỗ trống."
"Sở Diệp kia không phải ở Thiên Hải Vực sao? Hắn lại lợi hại, còn

có thể chạy tới Trung Ương đại lục phá hư Truyền Tống Trận không thành?"
"Này nhưng nói không hảo đâu." Cổ gia mấy cái bảo khố mất trộm, Cổ Đàm lòng nghi ngờ tới rồi Sở Diệp, Lâm Sơ Văn trên người, đương nhiên, cũng có một ít thế lực khác, đồng dạng nổi lên lòng nghi ngờ.
"Thượng cổ Truyền Tống Trận không phải người bình thường có
thể chữa trị, trình độ không đủ, giúp không được gì không nói, chỉ
sợ còn sẽ kéo chân sau." Một cái ăn mặc Địa giai trận pháp học bào thiếu niên trận pháp sư nói.
Thiếu niên hẳn là một cái trận pháp thiên tài, ở một chúng trận pháp sư trung gian rất có uy tín, thiếu niên lời này vừa ra, người chung quanh sôi nổi hẳn là.
"Tuyên thiếu biết, mặt trên sẽ như thế nào lựa chọn trận pháp sư
sao?"
Tuyên Hoà cười cười, nói: "Lần này trận pháp sư tuyển chọn là từ
Thánh Viện dắt đầu, không nhìn ra thân, chỉ xem mới có thể, hẳn
là thực mau liền sẽ tuyên bố tuyển chọn phương thức."
Mấy cái trận pháp sư, tiến đến Tuyên Hoà trước mặt, nói bóng nói
gió dò hỏi chi tiết, lần này chữa trị trận pháp sư nhiệm vụ, đưa ra
thù lao rất là mê người, không ít trận pháp sư đều thập phần tâm
động.
"……"
……
Mấy cái trận pháp sư, ngồi ở trà lâu bên trong giao lưu cái gì, đột nhiên một cái Hồn Sủng Sư chạy tiến vào.
"Nhiệm vụ điện bên kia ra nhiệm vụ, công bố trận pháp sư tuyển

chọn phương thức."
Mấy cái trận pháp sư nghe được tin tức, sôi nổi tiến đến nhiệm vụ
điện.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn cũng đi theo đám người đi xem náo nhiệt, nhiệm vụ điện bên kia, tuyên bố gần trăm trương tàn khuyết Truyền Tống Trận trận văn đồ phổ.
Tuyên bố trận pháp nhân ngôn minh, hiện giờ Thiên Lâm Thành
bên này tụ tập trận pháp sư đông đảo, trận pháp sư trình độ tốt xấu lẫn lộn, vì chân tuyển có tài người, cố ý tuyên bố nhiệm vụ.
Nhiệm vụ điện tuyên bố một trăm trương Truyền Tống Trận đồ phổ, chỉ cần có thể bổ toàn hai mươi trương, bổ toàn trận pháp đồ phổ thông qua xét duyệt, là có thể tham dự đến thượng cổ Truyền Tống Trận chữa trị bên trong.
Nhiệm vụ điện bên trong, không ít trận pháp sư, nhìn chằm chằm
tuyên bố trận pháp đồ phổ nghị luận sôi nổi.
"Chỉ cần phục hồi như cũ hai mươi trương truyền tống đồ phổ là được sao? Cái này ngạch cửa giống như có chút thấp a!"
"Ngươi cũng biết chỉ là ngạch cửa, phỏng chừng chữa trị Truyền Tống Trận, yêu cầu đại lượng trận pháp sư trợ thủ, nếu muốn tham dự trung tâm bộ phận, vẫn là muốn phục hồi như cũ càng nhiều trận pháp đồ phổ mới hình."
"Nói chính là, này đó truyền tống đồ phổ, có phồn có giản, chữa trị
hai mươi trương không khó, nhưng nếu muốn toàn bộ chữa trị liền khó khăn."
"Ngươi còn tưởng toàn bộ chữa trị, chữa trị cái bốn năm chục trương, liền rất không dễ dàng."
"Này có mấy trương trận pháp đồ phổ, giống như đề cập thượng cổ bẩm sinh trận văn, sợ là Thiên cấp trận pháp sư, cũng rất khó chữa trị."
"……"
Sở Diệp nhìn nhiệm vụ điện bên trong tuyên bố trận pháp đồ phổ,

sắc mặt có chút ngưng trọng.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Làm sao vậy? Sắc mặt không tốt lắm.”
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, nói: “Nhiệm vụ điện tuyên bố kia thượng trăm trương Truyền Tống Trận đồ phổ, hẳn là
từ toàn bộ Truyền Tống Trận đồ phổ phía trên là phân hủy đi ra tới, nếu chỉnh hợp ở bên nhau, chỉ sợ xác thật là đi thông Thiên Hải Vực Truyền Tống Trận, chỉ sợ là đơn hướng Truyền Tống Trận.”
Powered by GliaStudio
close
Nếu là song hướng Truyền Tống Trận, chỉ cần tìm được Thiên Hải Vực bên kia Truyền Tống Trận, tiến hành phá hư, kia bên này
Truyền Tống Trận cũng liền phí, nhưng là, là đơn hướng Truyền Tống Trận, cũng chỉ có thể từ trung ương đại lục bên này phá hủy.
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Nói như vậy, Truyền Tống Trận có thể
là thật sự?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Có khả năng, bất quá cái này Truyền Tống Trận hẳn là có hạn chế.”
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Cái dạng gì hạn chế?”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Khó mà nói, đến đem Truyền Tống Trận
chỉnh hợp ra tới mới biết được.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Vậy chỉnh hợp nhau đến xem đi.”
Sở Diệp trận pháp tạo nghệ không thấp, nhiệm vụ điện một trăm
nhiều trương trận pháp đồ phổ, chữa trị lên dễ như trở bàn tay, chữa trị xong lúc sau, Sở Diệp nhanh chóng chỉnh hợp ra một trương Truyền Tống Trận đồ phổ.
“Từ này trận pháp đồ phổ tới xem, hẳn là xác thật là cự ly xa Truyền Tống Trận đi! Hình như là viễn cổ Truyền Tống Trận.”
Lâm

Sơ Văn nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, cái này Truyền Tống Trận hẳn là có chút đặc biệt, một lần chỉ có thể truyền tống ba người, rồi sau đó, chỉ sợ có làm lạnh thời gian, lần thứ hai truyền tống, chỉ sợ yêu cầu quá ba tháng thời gian.”
Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, nói: “Một lần truyền tống ba người, cũng có chút khó giải quyết.”
Phải biết rằng, Hoàng giai hậu kỳ cao thủ, một cái liền để được với mấy cái Hoàng giai lúc đầu tu sĩ, hắn cùng Sở Diệp tuy rằng là
Hoàng giai, nhưng là thật gặp được Hoàng giai hậu kỳ tu sĩ, chính
diện đánh nhau, hai người thêm lên, cũng chưa chắc có thể địch nổi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Xác thật như thế, bất quá, Hoàng giai hậu kỳ cao thủ, phần lớn hùng cứ một phương, quá sống trong nhung lụa sinh hoạt, chưa chắc sẽ hu tôn hàng quý đi trước Thiên
Hải Vực.”
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Tuy rằng như thế, vẫn là đến đi sờ sờ cái kia truyền tống trận pháp đế.”
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Kia liền đi xem đi.”
Cân nhắc qua đi, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn phân biệt nộp lên một phần Truyền Tống Trận đồ phổ.
Nhiệm vụ điện bên kia, tổng cộng đẩy ra một trăm phân Truyền Tống Trận tàn đồ, bổ toàn tàn đồ càng nhiều người, càng có thể đã chịu coi trọng.
Sở Diệp thoáng thu liễm một ít, bổ toàn 46 phân trận đồ, Lâm Sơ Văn nộp lên 34 phân.
Nộp lên trận đồ lúc sau, thông qua người phân được một quả lệnh bài, bị cho phép tiến vào Truyền Tống Trận phạm vi, tiến hành Truyền Tống Trận chữa trị công tác.
“Ngày mai, liền có thể đi truyền tống điện, Ô Ô, ngươi nhìn ra cái gì tới không có?” Sở Diệp đối với hắc quạ đen hỏi.
Hắc quạ đen lắc lắc đầu, nói: “Không có, hết thảy như thường.”
Sở Diệp cau mày, nhìn hắc quạ đen, nói: “Này không quá thích

hợp a!”
Hắc quạ đen nhìn Sở Diệp, nói: “Không đúng chỗ nào?”
“Cổ Khải Chi giống như ở chỗ này, Lâm Mộng Dung theo Cổ Khải Chi, hẳn là cũng ở chỗ này.” Lần này chữa trị Truyền Tống Trận hành động, từ Thánh Viện dắt đầu, Cổ gia cũng là chủ sự giả chi nhất. Lâm Mộng Dung cùng Lâm Sơ Văn khí vận tương mắng, cùng chỗ dưới một mái hiên, bọn họ khí vận cư nhiên không có biến hóa, này giống như không rất hợp a!
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Lâm Mộng Dung bất quá là một cái Vương giai mà thôi, như vậy đồ ăn! Còn không có ánh mắt, ngươi như vậy chú ý nàng làm gì?”
Sở Diệp: “……” Ô Ô cái này ngu xuẩn cư nhiên xem thường nữ chủ, Lâm Mộng Dung hỗn thành kia phó tính tình, còn có thể bị Cổ gia nhìn trúng, muốn hứa cấp Cổ gia thanh niên tài tuấn, há là
dễ cùng hạng người, gia hỏa này này phó tính tình, cư nhiên còn dám xưng chính mình là Cực phẩm Hồn Thú.
……
Cổ gia nơi dừng chân nội.
“Cổ thiếu, trận pháp sư bước đầu tuyển chọn, đã hoàn thành.” Một cái Hồn Sủng Sư, đem một chồng tư liệu đệ đi lên.
“Nơi này có bao nhiêu người a!” Lâm Mộng Dung hỏi.
“Tổng cộng 372 cá nhân.” Cổ Khải Chi nói.
Lâm Mộng Dung nhíu nhíu mày, nói thầm nói: “Nhiều người như
vậy?”
Cổ Khải Chi híp mắt mắt, nói: “Lần này nhận người, chủ yếu chính là muốn hấp dẫn Sở Diệp, Lâm Sơ Văn nhập ung, nếu, chiêu ít người, bọn họ sợ là không muốn tới, chiêu người nhiều, bọn họ hẳn là sẽ cảm thấy đây là một cơ hội, có thể đục nước béo cò.”
Lâm Mộng Dung ánh mắt dao động một chút, nói: “Nếu là bọn họ
vẫn là không muốn tới đâu?”
“Vậy chỉ có thể chữa trị Truyền Tống Trận.” Cổ Khải Chi nói.
Lâm Mộng Dung cau mày, nói: “Cái kia Truyền Tống Trận, thật

sự
tồn tại?”
Cổ Khải Chi gật gật đầu, nói: “Tồn tại, chẳng qua, cái kia Truyền Tống Trận năm đó hoàn hảo thời điểm, kỳ thật chính là cái thất bại phẩm, có rất nhiều hạn chế.”
Lâm Mộng Dung có chút tò mò nói: “Cái dạng gì hạn chế?”
“Truyền Tống Trận một lần chỉ có thể truyền tống ba người, truyền
tống hoàn thành lúc sau, phải tiến hành lần thứ hai truyền tống,
muốn cách mấy tháng, chữa trị Truyền Tống Trận, sở yêu cầu phí
tổn không thấp, năm đó, Truyền Tống Trận bị hao tổn lúc sau, khắp nơi cảm thấy chữa trị giá trị không cao, cũng liền không ai động tâm tư.” Cổ Khải Chi giải thích nói.
Lâm Mộng Dung gật gật đầu, nói: “Thì ra là thế.”
Cổ Khải Chi thầm nghĩ: Một lần truyền tống ba người cũng không
ít, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn khó đối phó, những người khác cũng không có như vậy khó chơi, nếu là có thể giết Cung Khiếu, Liễu Thụ Yêu, cũng coi như là chặt đứt Sở Diệp một tay, cũng hảo gọi người biết cùng bọn họ Cung gia đối nghịch kết cục.
Cái kia Liễu Thụ Yêu là Mộc tộc, tuổi tác tựa hồ đã vượt qua vạn tái, nếu là có thể bắt tới tay, hẳn là có không ít sử dụng.
Lâm Mộng Dung phiên một chút trong tay trận pháp sư tư liệu, nhăn nhăn mày, nói: “Nhiều như vậy trận pháp sư, muốn như thế
nào phân biệt?”
Lâm Sơ Văn chính là Thiên cấp trận pháp sư, nếu là tới phía trước, dùng ngụy trang dược tề, đó chính là Hoàng giai Hồn Sủng
Sư, sợ cũng rất khó phân biệt ra tới.
“Này ngươi liền không cần nhọc lòng, ta Cổ gia vì bố cái này cục, phí không ít tâm tư, Sở Diệp không xuất hiện liền thôi, hắn nếu là
dám xuất hiện, kia tất nhiên có thể ở trước công chúng, vạch

trần
hắn Vực Ngoại Thiên Ma gương mặt thật, kể từ đó, Sở Diệp về sau chính là Hồn Sủng Sư công địch." Cổ Khải Chi cười cười, tự tin tràn đầy nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Như thế liền hảo."

Chương 380: Chương 380

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi tập trung địa, mấy trăm cái thông qua khảo hạch trận pháp sư hội tụ một đường, trường hợp dị thường náo nhiệt.
Đông đảo trận pháp sư rất nhiều đều là nổi tiếng đã lâu nhân vật,
đương nhiên cũng có một ít thanh danh không hiện, ô áp áp người hội tụ ở bên nhau, trường hợp thoáng có chút hỗn loạn.
“Lệ” một tiếng thanh thúy phượng minh tiếng vang lên, một cái người mặc phượng hoàng vũ y nữ tử, thừa Thất Thải Phượng Hoàng nhanh nhẹn tới.
Sở Diệp phía trước cũng gặp qua phượng hoàng, nhưng kia đều là tạp huyết, có chứa một chút phượng hoàng huyết mạch mà thôi, thiếu nữ này một con, huyết mạch phi thường thuần khiết, rất
có khả năng là cực phẩm huyết mạch.
“Phượng tiên tử tới rồi a! Phượng tiên tử chẳng lẽ cũng muốn đi Thiên Hải Vực?”
“Hẳn là không thể nào, Phượng gia đã sớm bắt được Thông Thiên Mật Lệnh a!”
“……”
“Ngao.” Một cái Thanh Long rất xa bay lại đây, đúng là Thánh Viện Thánh Tử Long Liệt.
“Phượng Khuynh Thành tới rồi, Long Liệt cũng tới rồi.”
“Thánh Viện đối Truyền Tống Trận thực chú ý a! Hai đại Thánh Tử
đều tới rồi.”
Thánh Viện Thánh Tử, Thánh Nữ không ít, nhất xuất sắc đó là Phượng Khuynh Thành cùng Long Liệt, nguyên lai còn muốn

thêm một cái Cổ Chước Nhật, đáng tiếc chết ở bên ngoài.
"……"
"Nhìn xem nhân gia, hai cái Hồn Vương mà thôi, như vậy phong cảnh, ngươi một cái Hồn Hoàng, lại hỗn giống cống ngầm lão thử." Sở Diệp nghe được Hồn Thất bên trong Tiểu Bạch truyền âm, có chút vô ngữ.
Hắn nếu là lúc này đem Tiểu Bạch cùng Truy Phong thả ra, xác định vững chắc nháy mắt hạ gục này hai cái cái gì Thánh Tử, Thánh Nữ, nhưng là, làm không hảo kế tiếp liền phải bị vây ẩu.
Sở Diệp ở trong lòng lắc lắc đầu, thầm nghĩ: Tiểu Bạch gia hỏa này, luôn là không rõ xuất đầu cái rui trước lạn đạo lý.
Sở Diệp cau mày, bỗng nhiên có chút bất an.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: "Làm sao vậy?"
Sở Diệp cau mày, nói: "Giống như có trận pháp hơi thở."
Lâm Sơ Văn nhíu mày đầu, không nói gì.
Đám người bên trong bỗng nhiên truyền đến một trận kinh hô, có
người nói: "Thần Cung người tới."
Sở Diệp nhìn đến một tòa phi hành cung điện, xa xa bay lại đây, cả tòa phi hành cung điện, mạ vàng nạm ngọc, xa hoa vô cùng.
Phi hành cung điện phía trên khắc hoạ không ít trận văn, phi hành
cung điện chẳng những là phi hành công cụ, cũng có thể ở giây lát gian hóa thành đối địch vũ khí sắc bén.
Phi hành cung điện bên trong, mơ hồ có thể nhìn đến, một đám người mặc bạch y siêu nhiên xuất trần tuổi trẻ nam nữ.
"Thần Cung người như thế nào đột nhiên tới?"
"Truyền Tống Trận đi thông Thiên Hải Vực, chẳng lẽ Thần Cung người, cũng là vì Sở Diệp, Lâm Sơ Văn tới?"
"Thần Cung siêu nhiên hậu thế, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hẳn là còn không đến mức làm Thần Cung người rời núi đi."
"Đó là Thần Cung tân nhiệm thần nữ, Phi Sương tiên tử."
"……"
Sở Diệp nghe chung quanh tu sĩ nghị luận, có chút bất đắc dĩ, tuy
rằng tới phía trước, hắn đã dò hỏi Chu Đỉnh Nguyên không ít về

Trung Ương đại lục sự tình.
Nhưng là, như vậy nuốt cả quả táo bù lại, rốt cuộc vẫn là thô một
ít, rất nhiều đồ vật cũng chưa có thể tiếp xúc đến.
Sở Diệp nhìn không trung bên trong phi hành cung điện, trong lòng dâng lên một loại thập phần không tốt cảm giác.
"Cổ gia Cổ Túc trưởng lão tới." Đám người bên trong một cái tu sĩ
nói.
Sở Diệp hướng tới Cổ Túc nhìn qua đi, Cổ Túc Hoàng giai Tam giai tu vi, khí độ bất phàm.
Chỉ thấy Cổ Túc tiến lên, đối với phi hành Thần Điện bên trong người, chắp tay khách sáo nói: "Cung nghênh thần nữ."
Thần Điện bên trong, đi ra một cái mang Tô Mạc Già nữ tử.
Nữ tử khí chất thanh lãnh, có vài phần không dính khói lửa phàm
tục khí chất.
Nữ tử đối với Cổ Túc nhàn nhạt gật gật đầu, bàn tay vừa lật, trên tay nhiều một mặt gương đồng.
Nữ tử giơ gương đồng, đối với một chúng trận pháp sư đảo qua.
Gương đồng thả ra từng đạo kim quang, trong sân tu sĩ, đều bị kim quang bao phủ.
Sở Diệp bị gương đồng quét trung, tức khắc cảm giác linh hồn một trận kịch liệt chấn động.
Những cái đó nguyên bản thuộc về Sở Diệp ký ức, gào thét mà đến.
Nguyên chủ sớm đã thân chết hồn tiêu, thuộc về nguyên chủ ký ức, sớm đã phủ đầy bụi, nhưng mà lúc này, những cái đó thuộc về nguyên chủ ký ức, một chút dũng đi lên.
Sở Diệp mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Quả nhiên có vấn đề, hắc quạ
đen cái này ngu xuẩn, càng ngày càng không đáng tin cậy, đối phương thật là Thiên Vận Quạ, nên không phải là Vận Đen Quạ đi, ngụy trang lâu như vậy, Ô Ô gia hỏa này, cuối cùng là bại lộ ra tướng mạo sẵn có, cái này hố cha hóa.
Nữ tử hướng tới Sở Diệp phương hướng nhìn lại đây, ánh mắt

lạnh băng nói: “Hồn phách cùng thân thể không hợp, luân hồi đoạt xá, tội ác tày trời, Vực Ngoại Thiên Ma, ai cũng có thể giết chết……”
Nữ tử nói âm rơi xuống, Sở Diệp chung quanh đông đảo trận pháp sư, tựa hồ đoán trước tới rồi cái gì, một đám đại kinh thất sắc, trốn đến một bên.
“Sở Diệp, quả nhiên là Vực Ngoại Thiên Ma sao?” Lâm Mộng Dung nói.
Cổ Khải Chi híp mắt mắt, nói: “Lần này hắn chết chắc rồi.”
Lâm Mộng Dung nghe được Cổ Khải Chi nói, âm thầm kích động lên.
Một con Hoàng giai Thiên Thụy Điểu dẫn đầu bay lại đây, dẫn đầu
đối Sở Diệp phát động công kích.
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp bị gương một chiếu, linh hồn hỗn loạn, nhất thời thế nhưng vô pháp triệu hoán Hồn Sủng.
Lâm Sơ Văn đứng ở Sở Diệp trước mặt, phóng xuất ra Thương Lan Long, Thương Lan Long cùng Thiên Thụy Điểu, kịch liệt giao
chiến lên.
Thương Lan Long Hoàng giai Nhất giai, Thiên Thụy Điểu Hoàng giai Tam giai, hai chỉ Hồn Thú tranh chấp, thế lực ngang nhau.
Từng đạo kim sắc thần quang, đánh vào Thương Lan Long trên người, thần quang công kích một chạm được Thương Lan Long thân thể, liền như như nước sóng giống nhau vựng tản ra tới, cũng không có đối Thương Lan Long tạo thành quá lớn đánh sâu
vào.
Thương Lan Long phóng thích hàn băng công kích, băng sương công kích dừng ở Thiên Thụy Điểu trên người, đã bị Thiên Thụy Điểu trên người thánh quang cấp ngăn cản.
Thương Lan Long cùng Thiên Thụy Điểu kịch liệt giao chiến, trong chớp mắt một con rồng một chim liền giao chiến hơn trăm

lần.
“Thương Lan Long tính dai như vậy cường sao? Kém hai cái giai vị, còn có thể đánh thành như vậy, không hổ là Long tộc.” Ngọc Diệu Lăng nói thầm nói.
Phượng Khuynh Thành cau mày, nói: “Lâm Sơ Văn này Thương Lan Long, thân thể cường độ giống như không quá giống nhau.”
Thương Lan Long phía trước ở Lôi Sơn thời điểm, ở Truy Phong lôi kiếp dưới, thể chất trải qua lần thứ hai rèn luyện, thân thể cường độ so vừa mới tiến vào Hoàng giai thời điểm, dâng lên tam
thành.
Cổ Túc nhìn Sở Diệp, Lâm Sơ Văn cười lạnh một tiếng, thả ra một con Diệu Kim Huyết Hồn Thú.
Lâm Sơ Văn thả ra linh hồn lực, dùng ra linh hồn dung hợp chi thuật, đại lượng linh hồn lực dũng mãnh vào, nháy mắt trấn an Sở
Diệp cuồng táo linh hồn.
Sở Diệp linh hồn lực thoáng ổn định, đem Bạch Hổ phóng ra.
Tiểu Bạch một bị thả ra, lập tức hướng tới Diệu Kim Huyết Hồn Thú nhào tới.
Thương Lan Long đối Thiên Thụy Điểu, Bạch Hổ đối Diệu Kim Huyết Hồn Thú, đánh túi bụi.
“Hắn là Vực Ngoại Thiên Ma! Ngươi có nghe hay không a! Sơ Văn, ngươi hiện tại bỏ gian tà theo chính nghĩa còn kịp.” Mộ Lăng
Thiên đột nhiên vọt ra đối với Lâm Sơ Văn kêu to nói.
Lâm Sơ Văn nhăn nhăn mày, có chút bất mãn nhìn Mộ Lăng Thiên. Mộ Lăng Thiên cư nhiên thẳng hô tên của hắn, hắn cùng đối phương, hẳn là còn không có thục lạc đến trình độ này, Mộ Lăng Thiên kia nóng cháy ánh mắt, làm Lâm Sơ Văn rất là ghê tởm.
Mộ Lăng Thiên phía trước cũng xen lẫn trong trận pháp sư bên trong, phía trước người quá nhiều, Lâm Sơ Văn ẩn tàng rồi thực lực, sợ dẫn người chú ý, cũng không dám ngoại phóng linh hồn lực, đều không có chú ý tới.
Mộ Lăng Thiên hai tròng mắt màu đỏ tươi, cả người trên người

lộ
ra một cổ cuồng táo hơi thở, nhìn có chút quỷ dị.
“Ngươi nên thích người là ta, là hắn, là cái này ma quỷ, là hắn phá hủy này hết thảy.”
Lâm Sơ Văn có chút không kiên nhẫn thả ra tiểu hồ ly, Tuyết Bảo một cái đuôi hướng tới Mộ Lăng Thiên quét qua đi.
Tuyết Bảo Vương giai đỉnh tu vi, Mộ Lăng Thiên bị này toàn lực một kích, ngã xuống đất hộc máu không ngừng.
Mộ Lăng Thiên trở lại Trung Ương đại lục lúc sau đãi ngộ, so với Lâm Mộng Dung muốn kém quá nhiều.
Mộ Lăng Thiên bị mang về Cổ gia lúc sau, Cổ gia liền này tiến hành rồi sưu hồn, sưu hồn đối Hồn Sủng Sư ảnh hưởng cực đại, Mộ Lăng Thiên biến mơ màng hồ đồ.
Vì thu hoạch Mộ Lăng Thiên về Lâm Sơ Văn cảnh trong mơ ký ức, Cổ Đàm lặp lại tìm tòi kia đoạn ký ức.
Bởi vì một đoạn này ký ức bị vơ vét quá nhiều lần, làm Mộ Lăng Thiên ký ức có chút lẫn lộn, phân không rõ là hiện thực vẫn là ảo
ảnh.
Ở cảnh trong mơ Lâm Sơ Văn ký ức bị lặp lại gia tăng, Mộ Lăng Thiên nhận định Lâm Sơ Văn nên thích hắn, mà hiện tại bị Sở Diệp hoành đao đoạt ái.
Lâm Mộng Dung đứng ở trên khán đài, nhìn đến Mộ Lăng Thiên bị quét phi một màn này, thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn quả nhiên là bị Vực Ngoại Thiên Ma mê hoặc không nhẹ, đối với nguyên bản chính mình chung tình người, xuống tay đều như thế lạnh nhạt.
Cảm nhận được chung quanh vài luồng Hoàng giai tu sĩ hơi thở, Sở Diệp mệnh lệnh Tiểu Bạch nháy mắt phát động không gian truyền tống.
Sở Diệp sở tại phía trên, không biết khi nào xuất hiện một cái màn
hào quang, màn hào quang là từ phi hành Thần Điện hình thành,
một chút đem này một mảnh không gian đều cấp phong tỏa ở.
Từng luồng Hoàng giai hơi thở xông ra, chung quanh không

biết
khi nào nhiều mười tới chỉ Hoàng giai Hồn Sủng.
Bị hội tụ mà đến trận pháp sư, cơ bản đều chỉ có Vương giai tu vi,
ở Hoàng giai Hồn Sủng uy áp dưới, run bần bật.
Sở Diệp nhíu nhíu mày, thầm nghĩ: Quả nhiên là bẫy rập.
Sở Diệp linh hồn lực thoáng ổn định một ít, đem Kinh Chập Long
cùng Tiểu Ngân toàn bộ phóng ra, Kinh Chập Long vừa ra tới, liền
cho Tiểu Bạch cùng Tiểu Ngân một cái một cái chớp mắt ngàn năm pháp thuật.
Ở thời gian phương pháp thêm vào dưới, Tiểu Bạch nháy mắt thực lực đại trướng, ngắn ngủi có được Hoàng giai trung kỳ thực lực.
Tiểu Bạch một đạo thời không tan biến chém qua đi, nháy mắt bị
thương nặng tiến đến ba con Hoàng giai Hồn Sủng.
Tiểu Ngân nguyên bản thực lực ở nửa bước Hoàng giai, ở Kinh Chập Long tác dụng dưới, ngắn ngủi có được Hoàng giai thực lực.
“Đây là Sở Diệp Kinh Chập Long sao? Hình như là Hoàng giai.” Cổ Khải Chi nhìn Kinh Chập Long nói thầm nói.
Lâm Mộng Dung cau mày, nói: “Phía trước vẫn là Vương giai, không biết sao lại thế này, biến thành Hoàng giai.”
Cổ Khải Chi cau mày, nói: “Sở Diệp này Kinh Chập Long, huyết mạch giống như rất cao.”
Cổ Khải Chi nguyên bản cho rằng Sở Diệp trên tay, nhất khó giải quyết Hồn Sủng là Bạch Hổ, này sẽ lại phát hiện đột nhiên xuất hiện Kinh Chập Long tựa hồ càng khó triền.
Kinh Chập Long một đạo pháp quyết qua đi, cư nhiên trực tiếp đem Bạch Hổ thực lực đề cao ba cái giai vị, thật sự đáng sợ.
“Ta cũng không biết sẽ như vậy.” Lâm Mộng Dung cau mày, nàng
biết Sở Diệp Kinh Chập Long có chút không bình thường, nhưng không nghĩ tới nhanh như vậy liền tiến giai Hoàng giai.

Cổ gia đối Sở Diệp thực lực đánh giá, rất lớn một bộ phận đến từ chính nàng, hiện tại Sở Diệp Kinh Chập Long từ Vương giai biến thành Hoàng giai, nguyên bản thiết kế bắt Sở Diệp bẫy rập, liền nhiều vài phần biến số.
Cổ Khải Chi cau mày, nói: “Kế hoạch không đuổi kịp biến hóa, rất có thể là gần nhất tiến giai, này không trách ngươi.”
Trên thực tế, Cổ gia đã sớm đoán được, Sở Diệp chỉ sợ tại đây đoạn thời gian, lại lần nữa có tiến bộ, mà hiện tại suy đoán bị chứng thực.
Cổ Khải Chi nghĩ tới Cổ gia không mấy cái bảo khố, trong lòng một trận thịt đau, Hồn Sủng tiến giai Hoàng giai, tiêu hao tất nhiên
không nhỏ, Sở Diệp Kinh Chập Long sở dĩ sẽ nhanh như vậy tiến giai Hoàng giai, có lẽ là bởi vì bọn họ Cổ gia mấy cái bảo khố bên trong tu luyện tài nguyên.
Nghĩ đến bọn họ Cổ gia cực cực khổ khổ vơ vét tài nguyên, tiện nghi Sở Diệp, Lâm Sơ Văn này hai cái Cổ gia địch nhân, Cổ Khải Chi liền cảm thấy nôn đến hoảng.

Chương 381: Chương 381

Kinh Chập Long ở không trung bên trong xoay quanh, một đạo Luân Hồi Pháp Quyết qua đi, Diệu Kim Huyết Hồn Thú khí thế giảm đi.
Tiểu Bạch ngay sau đó nhất chiêu không gian chém qua đi, Diệu Kim Huyết Hồn Thú trên người nhiều vài đạo thâm có thể thấy được cốt miệng vết thương.
Truy Phong ở không trung bên trong xoay quanh, đôi mắt quay tròn chuyển, đông đảo Hồn Sủng tràn đầy kiêng kị nhìn Kinh Chập Long, sợ bị này theo dõi, một chút đánh rớt mấy cái cảnh giới.
Nguyên bản Sở Diệp bên này thế cục phi thường ác liệt, nhưng là, Truy Phong xuất hiện, lại một chút làm trong sân thế cục nhiều
vài phần biến số.
“Vực Ngoại Thiên Ma, ai cũng có thể giết chết, ngươi chờ còn đang đợi cái gì, tru!” Thần Cung bên trong nữ tử lạnh lùng nói.
Chung quanh đông đảo Hồn Sủng Sư, nghe được Thần Cung nữ tử nói, sôi nổi triệu hồi ra Hồn Sủng.
Trong lúc nhất thời, hoa hoè loè loẹt Hồn Sủng, đồng thời hướng
tới Sở Diệp phương hướng nhào tới.
Truy Phong ở không trung bên trong xoay quanh, một đạo phạm
vi lớn nghịch thời gian pháp quyết qua đi, đông đảo Hồn Sủng thực lực trong khoảnh khắc bị đại đại suy yếu.
Từ tứ phương hội tụ mà đến tám chỉ Hoàng giai Hồn Thú, đều bị hạ thấp hai đến ba cái giai vị không đợi.
Vương giai Hồn Sủng càng thêm bất kham, rất nhiều đều bị hạ

thấp bảy tám cái cấp bậc, rất nhiều Vương giai Hồn Sủng, trực tiếp bị hàng tới rồi đem giai, một chút đã bị giây.
Sở Diệp nhìn Kinh Chập Long đại hiện thần uy, thầm nghĩ: Ô Ô phía trước có thể là đối, Lôi Sơn là phúc địa, nếu là không ở Lôi Sơn tiến giai, Truy Phong hiện giờ tuyệt không sẽ có như vậy thực lực.
Truy Phong nếu là không tiến giai, kia bọn họ hôm nay liền nguy
hiểm, Truy Phong năng lực thật sự quá cường, tuyệt đối là mạnh
nhất phụ trợ loại Hồn Sủng.
"Sất." Tiểu Bạch nhất chiêu không gian tan biến trảm, một đầu Hoàng giai Độc Giác Phi Mã Vương, trực tiếp bị cắt thành hai nửa.
Độc Giác Phi Mã Vương nguyên bản là Hoàng giai Nhất giai, bị Truy Phong nghịch thời gian pháp tắc quét trung, một chút hạ thấp Vương giai, làm Tiểu Bạch nhất chiêu liền nháy mắt giết chết.
Độc Giác Phi Mã Vương vừa chết, đám người bên trong một cái Hoàng giai Hồn Sủng Sư, trực tiếp hộc máu không ngừng, thực lực sậu nhiên hạ lạc tới rồi Vương giai.
Kia Hồn Hoàng chung quanh mấy cái Vương giai Hồn Sủng Sư, thấy vậy tình hình, một đám đại kinh thất sắc, bắt đầu sinh vài phần lui ý.
Có Thần Cung thần nữ chủ trì đại cục, nguyên bản mọi người đều
cảm thấy lần này là cái ra sức đánh chó rơi xuống nước cơ hội, kết quả, Tiểu Bạch trực tiếp nháy mắt hạ gục một con Hoàng giai
Phi Mã Vương, đem đông đảo Hồn Sủng Sư đều cấp dọa tới rồi.
Có thể lập công tự nhiên tốt nhất, nhưng là, tính nguy hiểm quá lớn nói, vẫn là bảo mệnh càng vì quan trọng.
Đám người bên trong một cái Hoàng giai tu sĩ, muốn thu Độc Giác Phi Mã Vương thi thể, thi thể bị Tiểu Bạch giành trước thu lên.
Tiểu Bạch ở Truy Phong thêm vào dưới, phát ra một đạo quét

ngang ngàn quân không gian quang nhận.
Quang nhận hướng tới không trung bên trong Hoàng giai Thương
Viêm Chu Tước quét ngang qua đi, Chu Tước lách mình tránh ra,
chung quanh không ít loài chim bay, lại không có Chu Tước hảo mệnh, bị không gian không gian nhận lan đến, sôi nổi chết.
Nguyên bản rất nhiều Vương giai tu sĩ, còn cảm thấy đây là cái ở Thần Cung trước mặt, lập công cơ hội tốt.
Xem Tiểu Bạch triển lộ uy thế, mọi người bỗng nhiên ý thức được, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn không dễ chọc, cái này công lao không phải như vậy hảo lập.
Tiểu Bạch thế công đại khai đại hợp, duệ không thể đương.
Thiên Thụy Điểu làm Tiểu Bạch không gian trảm quét trung, cánh
bị thiết hạ hơn phân nửa, kim sắc máu sái lạc xuống dưới.
Ô Ô có chút hưng phấn hướng tới Thiên Thụy Điểu rơi rụng máu
tươi bay qua đi, hấp thu Thiên Thụy Điểu rơi rụng máu, Ô Ô trên người hơi thở bay lên không ít.
Hắc quạ đen ở không trung bên trong xoay quanh, kích động vạn
phần nói: “Thiên Thụy Điểu, ta muốn kia chỉ Thiên Thụy Điểu, mau cho ta làm thịt kia chỉ Thiên Thụy Điểu.”
Thiên Thụy Điểu có thể cho người ta mang đến vận may, là điềm lành chi điểu, chỉ cần hấp thu đối phương tinh huyết, đối Ô Ô sẽ có không nhỏ chỗ tốt.
Ô Ô thẳng lăng lăng nhìn Thiên Thụy Điểu, ánh mắt nóng cháy như là muốn thiêu đốt giống nhau.
Thiên Thụy Điểu là Thần Cung thần nữ Hồn Sủng, hắc quạ đen lớn tiếng ồn ào suy nghĩ muốn Thiên Thụy Điểu, một chút đem Thần Cung thần nữ cấp chọc giận.
Thiên Thụy Điểu hướng tới hắc quạ đen bay lại đây, hướng tới hắc quạ đen phát động thánh quang công kích.
Ô Ô đắm chìm trong kim sắc ánh mặt trời bên trong, lông tóc không tổn hao gì.

“Đó chính là Lâm Sơ Văn Thiên Vận Quạ sao? Lớn lên cùng Vận Đen Quạ thật giống, Thiên Thụy Điểu công kích, cư nhiên không
có hiệu quả.” Ngọc Diệu Lăng có chút kỳ dị nói.
“Thiên Vận Quạ là thượng cổ Thánh Điểu, đồn đãi này điểu kiêm
cụ chúc phúc cùng nguyền rủa khả năng, có thể miễn dịch thánh
quang cùng hắc ám công kích.” Phượng Khuynh Thành nói.
Ngọc Diệu Lăng cau mày, nói: “Kia thật là kỳ dị.”
Kinh Chập Long vọt lại đây, đối với Thiên Thụy Điểu, thi triển nghịch thời gian pháp quyết, Thiên Thụy Điểu thực lực một chút bị
giảm xuống tới rồi Hoàng giai lúc đầu.
Kinh Chập Long lại thi triển một cái thuận thời gian pháp quyết, đem Kinh Chập Long thực lực, tăng lên tới Hoàng giai Ngũ giai.
Đoạt Thiên thực lực đại trướng, một đạo diệt ngày lăng quang trảm, không lưu tình chút nào hướng tới Thiên Thụy Điểu bổ qua
đi, dọa Thiên Thụy Điểu liên thanh kêu thảm thiết.
Truy Phong cùng Đoạt Thiên quan hệ vẫn luôn thập phần cứng đờ, lần trước Truy Phong độ kiếp, Đoạt Thiên giúp Truy Phong một phen, lúc sau, hai chỉ quan hệ liền hòa hoãn rất nhiều, tuy rằng này hai chỉ ngoài miệng vẫn là có lý không tha người, bất quá phối hợp chiến đấu đảo cũng ăn ý.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, có chút kích động nói: “Cắt hắn, cắt
hắn.”
“Ầm vang.” Đoạt Thiên diệt ngày lăng quang trảm, bị một con Hoàng giai Ngũ giai Lôi Bằng cấp ngăn cản xuống dưới.
Thương Lan Long cùng Thiên Thụy Điểu, nguyên bản thực lực tương nhược, bị Truy Phong một trướng một hàng, hai người chênh lệch rõ ràng, Đoạt Thiên này nhất chiêu nếu mệnh trung, Thiên Thụy Điểu bất tử cũng muốn trọng thương.
Hắc quạ đen tràn đầy tức giận nhìn Lôi Bằng, có chút kích động nói: “Chết điểu, xen vào việc người khác, chết điểu, xen vào việc

người khác!”
Hắc quạ đen hồng hộc chụp phủi cánh, mắt thấy đến miệng thịt bay, vẻ mặt phẫn nộ.
Hắc quạ đen đối Thiên Thụy Điểu thi thể, cực độ khát vọng, hy vọng thất bại, nhịn không được hùng hùng hổ hổ.
Ngọc Diệu Lăng cau mày, có chút buồn cười nói: “Này điểu thật là
kiêu ngạo a!”
Thần Cung thần nữ thần bí cao quý, địa vị so các nàng Thánh Viện Thánh Nữ còn muốn cao hơn không ít, hắc quạ đen cư nhiên ồn ào muốn ăn thần nữ Hồn Sủng, như vậy khiêu khích, thật sự là không kiêng nể gì.
Lôi Bằng chính là Hoàng giai Ngũ giai Hồn Sủng a! Hắc quạ đen kém nhân gia nhiều như vậy, cư nhiên còn như vậy cuồng táo ồn
ào chết điểu, chết điểu! Quả thực là tìm chết.
Powered by GliaStudio
close
Hắc quạ đen như vậy không chút nào cố kỵ kêu gào, khí Phi Sương thần nữ mày liễu dựng ngược.
Lôi Bằng bị chọc giận, trên người lôi quang đại thịnh, từng đạo lôi
quang, hướng tới hắc quạ đen đánh qua đi.
Truy Phong ngăn ở Lôi Bằng trước mặt, đem Lôi Bằng lôi điện công kích tất cả ngăn cản xuống dưới.
Truy Phong ở lôi quang bên trong xê dịch thân mình, tư thái nhàn
dật, hoàn toàn không thấy quẫn thái.
“Chặn lại tới, sao có thể.” Ngọc Diệu Lăng có chút kinh ngạc nói.
Phượng Khuynh Thành cau mày, nói: “Cái kia Kinh Chập Long đối
lôi điện thừa nhận năng lực rất mạnh!”
Nói chung, lôi điện công kích phá hư tính thật lớn, lôi điện thuộc
tính Hồn Thú ở thời điểm chiến đấu, thường xuyên có thể vượt giai khiêu chiến, Ngũ giai Lôi Bằng toàn lực một kích, cư nhiên

không có thương tổn đến lúc đầu Kinh Chập Long, làm không ít Hồn Sủng Sư, kinh ngạc không thôi.
Truy Phong phía trước ở độ kiếp thời điểm, đã làm lôi kiếp từ trong ra ngoài bổ cái hoàn toàn.
Lôi kiếp chẳng những hoàn toàn rèn luyện Truy Phong thân thể,
còn làm Truy Phong đạt được nhất định lôi điện miễn dịch năng lực.
Thay đổi mặt khác thuộc tính Ngũ giai Hoàng giai Hồn Sủng công
kích, Truy Phong là không có khả năng như vậy nhẹ nhàng bâng
quơ kế tiếp, nhưng cố tình là Lôi Bằng.
Lôi Bằng lôi điện công kích tuy rằng cường, nhưng là, so với phía
trước hủy thiên diệt địa lôi kiếp công kích, vẫn là gặp sư phụ.
Kinh Chập Long phát động nghịch thời gian pháp tắc, Lôi Bằng thực lực một chút rơi xuống tới rồi Hồn Hoàng Tam giai.
Truy Phong chặn lại đại bộ phận lôi điện chi lực, lông tóc không tổn hao gì, hắc quạ đen bị lôi điện chi lực lan đến, lại bị đánh rớt không ít lông chim.
Hắc quạ đen bị kinh hách, trong lòng lửa giận cọ cọ ứa ra.
Hắc quạ đen nhìn Lôi Bằng, giận dữ nói: “Ta nguyền rủa ngươi, mau đi tìm chết đi.”
Ngọc Diệu Lăng nhìn tạc mao hắc quạ đen, có chút buồn cười, “Lâm Sơ Văn này chỉ Thiên Vận Quạ, thật là vô pháp vô thiên a!”
Mắng xong Thần Cung thần nữ Thiên Thụy Điểu, liền mắng Kinh
Lôi chân nhân Lôi Bằng, thật sự không sợ chết, Ngọc Diệu Lăng thực mau liền cười không nổi.
Hắc quạ đen nguyền rủa rơi xuống không lâu, Lôi Bằng liền trúng
Hoàng giai Tứ giai Thực Cốt Thú độc vật công kích, một chút bị bị
thương nặng.
“Sao lại thế này? Thực Cốt Thú đi công kích Lôi Bằng, ngộ

thương rồi sao? Là bởi vì kia chỉ quạ đen sao? Thiên Vận Quạ nguyền rủa lợi hại như vậy, Lôi Bằng sẽ không thật sự cho hắn chú chết đi." Ngọc Diệu Lăng cau mày, tràn đầy khó hiểu nói.
Phượng Khuynh Thành lắc lắc đầu, nói: "Chỉ là hắc quạ đen nguyền rủa, làm không được như vậy. Giai vị vượt qua quá lớn, là
Bạch Hổ, Bạch Hổ dùng không gian sai vị chi thuật."
Bạch Hổ dùng không gian sai vị chi thuật, dời đi Thực Cốt Thú công kích, Lôi Bằng mới có thể một chút bị bị thương nặng.
Một kích đắc thủ, Tiểu Bạch thực mau phát hiện sử dụng không gian sai vị chi thuật chỗ tốt, Tiểu Bạch liên tiếp sử dụng không gian sai vị chi thuật, giữa sân đông đảo Hồn Sủng đánh thành một
đoàn.
Hoàng giai Hồn Sủng có chuẩn bị còn hảo thuyết, Vương giai Hồn
Sủng ở Bạch Hổ không gian chi thuật dưới, hoàn toàn không có chống đỡ chi lực, nháy mắt Thần Cung này một phương, người ngã ngựa đổ, đại lượng Hồn Sủng chết ở đồng bạn công kích dưới.
Ngọc Diệu Lăng nhìn hỗn loạn chiến trường, "Thật đáng sợ không
gian sai vị chi thuật."
Tiểu Bạch này nhất chiêu, bốn lạng đẩy ngàn cân, Thần Cung này
một phương người nhiều cũng chưa dùng.
Phượng Khuynh Thành híp mắt mắt, nói: "Nếu không như thế nào
là cực phẩm Hồn Sủng đâu." Luôn là có chút ít bản lĩnh.
"Pi pi." Tuyết Bảo bị phóng ra.
Kinh Chập Long cho Tuyết Bảo một cái thuận thời gian pháp tắc,
Tuyết Bảo thực lực một chút bị tăng lên tới Hoàng giai.
Tuyết Bảo phối hợp Tiểu Thải, kéo đông đảo Hồn Sủng kéo vào ảo cảnh.
Rất nhiều Vương giai Hồn Sủng, vốn dĩ đã bị Tiểu Bạch không

gian sai vị chi thuật, làm đến trông gà hoá cuốc, lại bị Tuyết Bảo ảo thuật bao phủ, trường hợp liền càng thêm hỗn loạn.
“Ầm vang, ầm vang!” Giữa sân lôi quang bốn phía.
Lôi Bằng bị phía trước gặp Tiểu Bạch ám toán, lại bị Thực Cốt Thú công kích bị bị thương nặng, một chút bạo tẩu.
Đại lượng lôi điện công kích, ầm ầm rơi xuống.
Hắc quạ đen có chút hoảng loạn trốn đến Thương Lan Long phía sau, nói thầm nói: “Kia chỉ Lôi Bằng điên rồi.”
Lôi Bằng phát động lôi điện công kích, công kích phạm vi cực lớn,
hai bên Hồn Sủng toàn ở này công kích trong phạm vi.
Sở Diệp bên này Hồn Sủng còn hảo, Thần Cung thần nữ bên này, có không ít Vương giai Hồn Sủng, ở Lôi Bằng công kích dưới, trực tiếp bị nổ thành tro bụi.
“Kinh Lôi chân nhân, sao lại thế này?” Một bên Hồn Sủng Sư hỏi.
Kinh Lôi chân nhân cau mày, có chút quẫn bách nói: “Lôi Bằng bị
Thực Cốt Thú khói độc, ăn mòn thần kinh.”
Thực Cốt Thú khói độc, có tê mỏi, ảnh hưởng thần chí chi hiệu, Kinh Lôi chân nhân Lôi Bằng bị Thực Cốt Thú gây thương tích, lúc sau, lại trúng tiểu hồ ly ảo thuật một chút bạo tẩu.
Ngọc Diệu Lăng nhìn khắp nơi phóng lôi điện sát chiêu Lôi Bằng,
cau mày, nói: “Này Lôi Bằng định tính quá kém đi.” Tốt xấu là Hoàng giai Ngũ giai Hồn Sủng, dễ dàng như vậy liền bạo tẩu.
Phượng Khuynh Thành cau mày, nói: “Thực Cốt Thú khói độc ăn
mòn, hẳn là chỉ là nguyên nhân dẫn đến, Lôi Bằng trạng thái, vốn
dĩ liền không quá ổn định.”
Kinh Lôi chân nhân Lôi Bằng ở bồi dưỡng thời điểm, sử dụng đại lượng Tử Lôi Cương Sát.
Tử Lôi Cương Sát có thể nhanh chóng tăng lên lôi hệ Hồn Sủng chiến lực, nhưng là trình độ nhất định thượng, sẽ hư hao Hồn Thú
thậm chí, làm Hồn Sủng biến cuồng táo, đánh thuận gió trượng

còn hảo, đánh ngược gió trượng, liền dễ dàng bạo tẩu.
Ngọc Diệu Lăng cau mày, nói: “Hồn Sủng bồi dưỡng vẫn là không
thể chỉ vì cái trước mắt a!”
Lôi Bằng tốt xấu là Hoàng giai Ngũ giai Hồn Sủng, này sẽ lại biểu hiện như vậy vụng về, quả thực là được việc thì ít, hỏng việc thì nhiều.

Chương 382: Chương 382

Hắc quạ đen nhìn khắp nơi phóng sát chiêu Lôi Bằng, kích động không được phành phạch cánh.
“Nga, Lôi Bằng, ngươi thật là lợi hại a! Ta chúc phúc ngươi, nổ chết những cái đó hỗn đản.” Ở hắc quạ đen chúc phúc dưới, Lôi Bằng công kích càng mãnh liệt vài phần.
“Kinh Lôi chân nhân!” Cổ Túc nhịn không được quát một tiếng. Bao vây tiễu trừ Sở Diệp bẫy rập, là Cổ gia dắt đầu bố trí xuống dưới, Cổ Túc không nghĩ tới Sở Diệp cư nhiên thật sự tới.
Sở Diệp tới, sự tình lại không giống hắn tưởng phát triển, giữa sân như vậy hỗn loạn, đại đại đánh Cổ Túc mặt.
Kinh Lôi chân nhân có chút xấu hổ, Lôi Bằng bạo tẩu, vốn là có chút mất khống chế, hắc quạ đen còn chặn ngang một tay, hiện tại hắn thật sự khống chế không được.
Kinh Lôi chân nhân ý đồ đem Lôi Bằng thu hồi tới, Lôi Bằng lại hoàn toàn không ngừng mệnh lệnh.
“Thơm quá, thơm quá!” Kinh Chập Long hai tròng mắt lượng lượng, trừng mắt ở đây trung băn khoăn.
Kinh Chập Long hướng tới một con Xuân Thu Ve nhào tới, một ngụm đem một con Vương giai Thất giai Xuân Thu Ve cấp nuốt đi
xuống.
Xuân Thu Ve cũng khống chế thời gian pháp tắc, thuộc tính cùng
Kinh Chập Long có chút cùng loại, Lôi Bằng phát động lôi điện công kích, Xuân Thu Ve cũng bị lan đến, Kinh Chập Long cho nên
nghe thấy được mùi hương.
Xuân Thu Ve bị ăn luôn, Xuân Thu Ve chủ nhân nháy mắt

nguyên
khí đại thương.
Kinh Chập Long ăn Xuân Thu Ve, toàn thân phiếm ra một trận linh
quang, đối thời gian pháp tắc lại nhiều vài phần hiểu ra.
Xuân Thu Ve thuộc về đặc thù loại Hồn Sủng cũng khống chế thời
gian pháp tắc, thập phần trân quý, khó gặp.
Xuân Thu Ve chủ nhân, vì bồi dưỡng Xuân Thu Ve, thậm chí tìm tới Thời Gian Thạch.
Chỉ tiếc, Xuân Thu Ve còn không kịp triển lộ thực lực, liền gặp Kinh Chập Long, một chút đã bị ăn.
Xuân Thu Ve ở phía trước không lâu dùng Thời Gian Thạch, Thời
Gian Thạch ẩn chứa khổng lồ thời gian chi lực, Xuân Thu Ve còn không có tới kịp hoàn toàn tiêu hóa.
Truy Phong tiêu hóa năng lực muốn so Xuân Thu Ve tốt hơn nhiều, đối phương tiêu hóa không được Thời Gian Thạch thời gian chi lực, lại là tiện nghi Truy Phong.
Ăn luôn Xuân Thu Ve, Kinh Chập Long thực lực, trong nháy mắt dâng lên một thành.
Kinh Chập Long thực lực tăng lên rõ ràng, Sở Diệp một chút cảm giác được.
“Xuân Thu Ve, rất ít thấy Hồn Sủng a! Không nghĩ tới, Lý Hồng còn cất giấu như vậy thứ tốt.” Ngọc Diệu Lăng nói thầm nói.
Phượng Khuynh Thành lắc lắc đầu, nói: “Khó trách, Lý Hồng như
vậy giỏi về bồi dưỡng linh thực.”
Xuân Thu Ve cũng là thời gian loại Hồn Sủng, lớn nhất tác dụng đó là ngắn lại linh thực kết quả thời gian.
Thời gian loại Hồn Sủng bồi dưỡng không dễ, Lý Hồng đem Xuân
Thu Ve bồi dưỡng đến Vương giai Thất giai hẳn là thực không dễ dàng, Lý Hồng hẳn là cảm thấy lần này là một cơ hội, cho nên, mới đưa Xuân Thu Ve cấp phóng ra, không nghĩ tới làm Kinh Chập Long một ngụm cấp nuốt, thật sự quá đáng tiếc. Phải biết

rằng Xuân Thu Ve có thể đại biên độ ngắn lại linh thực thành thục
thời gian, có thể nói là ôm kim trứng gà mái!
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, tràn đầy hâm mộ nói: “Tấm tắc, Truy Phong phát hiện thứ tốt a! Vì cái gì Ô Ô đại nhân muốn ăn khẩu thịt như vậy khó khăn, Truy Phong lại đơn giản như vậy, không công bằng, quá không công bằng.”
Sở Diệp nghe được hắc quạ đen ồn ào, mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Truy Phong là Hoàng giai, ăn luôn chính là Vương giai Thất
giai Xuân Thu Ve, Ô Ô là Vương giai, muốn ăn lại là Hoàng giai Tam giai Thiên Thụy Điểu, hắc quạ đen thật là một chút bức số đều không có, cũng không sợ dập rớt nha, đương nhiên, mộng tưởng vẫn là phải có, nói không chừng liền thực hiện đâu.
Hắc quạ đen hướng tới Truy Phong nhìn thoáng qua, nói: “Truy Phong, cấp Ô Ô đại nhân tăng lên một chút thực lực.”
Truy Phong vừa mới hấp thu Thời Gian Thạch, tâm tình không tồi,
biết nghe lời phải cho Ô Ô một cái một cái chớp mắt ngàn năm pháp thuật.
Ô Ô hơi thở, nháy mắt đại trướng, toàn bộ điểu trên người tản mát ra vài phần thần thánh hơi thở.
Ô Ô vừa lòng hướng tới Lôi Bằng bay qua đi, nói: “Ta chúc phúc ngươi, đánh chết kia chỉ Thiên Thụy Điểu.”
Lôi Bằng hướng tới Thiên Thụy Điểu bay qua đi, Kinh Lôi chân nhân đại kinh thất sắc.
Tuy rằng Kinh Lôi chân nhân là Hoàng giai trung kỳ Hồn Sủng Sư,
Thần Cung thần nữ chỉ là Hoàng giai lúc đầu, nhưng Thần Cung thần nữ bối cảnh khủng bố, Kinh Lôi chân nhân căn bản không dám đắc tội.
Kinh Lôi chân nhân cực lực thay đổi Lôi Bằng phương hướng, Lôi
Bằng đã chịu ký chủ tác động, lập tức thay đổi phương hướng.
“Ầm vang.” Từng đạo lôi quang, bổ tới Thiên Thụy Điểu trên người, Thiên Thụy Điểu trên người lông chim một chút bị tạc

mở
ra, đại lượng kim sắc huyết sắc, sái lạc xuống dưới.
Kinh Lôi chân nhân nhìn một màn này, sắc mặt trắng bệch, "Không có khả năng."
Lôi Bằng đúng là Kinh Lôi chân nhân cưỡng chế triệu hoán dưới thay đổi phương hướng, nhưng là, Tiểu Bạch lợi dụng không gian
sai vị chi thuật, vẫn là đem lôi điện công kích, chuyển dời đến Thiên Thụy Điểu trên người.
Ô Ô hướng tới trọng thương Thiên Thụy Điểu nhào tới, lại là phác
cái không, Thần Cung thần nữ trước một bước đem hơi thở thoi thóp Thiên Thụy Điểu thu lên.
Đến miệng thịt lại lần nữa bay, Ô Ô tràn đầy táo bạo mãn tràng bay loạn.
"Quá mức, đoạt Ô Ô đại nhân thịt, quá mức, đoạt Ô Ô đại nhân thịt."
"Ta nguyền rủa các ngươi, giết hại lẫn nhau!" Đông đảo Vương giai Hồn Sủng, ở Ô Ô nguyền rủa dưới, thật sự giết hại lẫn nhau lên.
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen, thầm nghĩ: Thượng cổ bộ lạc tôn hắc quạ đen vì Thánh Điểu, bất quá, đối phương này sẽ nhìn thật giống ma điểu.
"Vương giai Hồn Sủng, đều cho ta thối lui." Thần Cung thần nữ giương giọng nói.
Thần Cung thần nữ nguyên bản muốn dùng chiến thuật biển người, kéo suy sụp Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, nhưng tình huống lại là đông đảo Vương giai tu sĩ, không những giúp không được gì, còn ở kéo chân sau, Thần Cung thần nữ không thể không thay đổi chiến thuật.
Hắc quạ đen ở không trung bên trong xoay quanh, hồng hộc phe phẩy cánh, kêu gào nói: "Vương giai Hồn Sủng đều thối lui, như vậy khinh thường Vương giai Hồn Sủng, thật quá đáng, cư nhiên
như vậy khinh thường Vương giai Hồn Thú, ngươi không biết, lợi

hại Vương giai Hồn Sủng, là có thể vượt cấp khiêu chiến sao?”
Thần Cung thần nữ trong tay gương sáng lên một trận quang mang, từng luồng linh lực bị tập trung tới rồi gương phía trên, thần nữ đem gương chiếu hướng Sở Diệp.
Cảm giác được nguy cơ, Sở Diệp thủ đoạn vừa lật, trên tay nhiều một cái la bàn, Sở Diệp lợi dụng la bàn, đem thần nữ công kích dời đi đi ra ngoài.
“Ầm vang.” Một trận xé rách phía chân trời nổ mạnh tiếng động vang lên, pháp kính công kích bị dời đi lúc sau, một chút bạo phát
ra tới uy lực kinh người.
Pháp kính uy lực không phải là nhỏ, nếu là công kích thật sự dừng ở Sở Diệp trên người, Sở Diệp chỉ sợ sẽ thi cốt vô tồn.
Hắc quạ đen có chút bị nổ mạnh uy lực kinh tới rồi, rơi xuống Lâm
Sơ Văn trên đỉnh đầu tìm kiếm an ủi.
“Sở Diệp trong tay cái kia la bàn là thứ gì?” Ngọc Diệu Lăng nói thầm nói.
Powered by GliaStudio
close
Phượng Khuynh Thành lắc lắc đầu, nói: “Không biết.”
Thần Cung thần nữ gương là cổ bảo, Sở Diệp la bàn có thể dễ dàng dời đi cổ kính công kích, cấp bậc chỉ sợ không ở gương dưới.
Phượng Khuynh Thành nhìn Sở Diệp, thầm nghĩ: Thần Cung nội
tình thâm hậu, Thần Cung thần nữ có được cổ bảo, cũng không tính quá kỳ quái, Sở Diệp cái này Vực Ngoại Thiên Ma cơ duyên, cũng thực không đơn giản a! Cư nhiên có được phẩm tướng không thua Phi Sương thần nữ cổ bảo.
Ngọc Diệu Lăng đứng ở bên ngoài, nhìn trong sân giao chiến.
Thần Cung thần nữ có thể đem bên ta chiến lực hội tụ ở bên nhau, phát động công kích, Sở Diệp tắc bốn lạng đẩy ngàn cân, nhẹ nhàng liền đem công kích dời đi.
Sở Diệp cùng thần nữ bày ra chiến lực, viễn siêu cùng thế hệ, nàng tuy rằng là Thánh Viện Thánh Tử, nhưng là, cùng hai

người
một so, vẫn là kém xa lắc một ít.
Trên khán đài, Lâm Mộng Dung gắt gao nắm chặt nắm tay, vì giải
quyết Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, Cổ gia lần này phí không nhỏ kính, thỉnh động Thần Cung người, bày ra thiên la địa võng.
Lâm Mộng Dung nguyên bản cho rằng có Thần Cung ra tay, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn lần này chỉ sợ chạy trời không khỏi nắng, bất quá, xem trước mắt cái này tình huống, tựa hồ còn có biến số.
Lâm Mộng Dung nhìn giữa sân trời quang trăng sáng, chúng tinh
phủng nguyệt thần nữ, trong lòng chua, nếu không phải Sở Diệp xuất hiện, thay đổi nàng mệnh số, nàng vốn dĩ nhân sinh, hẳn là
giống Thần Cung thần nữ giống nhau phồn hoa tựa cẩm, chói lọi
rực rỡ.
Cổ Túc nhìn trúng giữa sân hỗn chiến, cau mày.
Nguyên bản Cổ gia dự tính, Sở Diệp một khi xuất hiện, liền lấy lôi
đình chi thế bắt lấy hắn, không nghĩ tới, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hai
cái như vậy khó chơi.
Bọn họ bên này tổn binh hao tướng, Sở Diệp bên kia lại không có gì tổn thất, như vậy đi xuống, lần này bao vây tiễu trừ, liền phải biến thành chê cười.
“Tập trung lực lượng, công kích Sở Diệp.” Cổ Túc nói.
Sở Diệp nhíu nhíu mày, biết đối thủ bên này là muốn động thật, phía trước, giữa sân tu sĩ đông đảo, chiến cuộc hỗn loạn, mới làm
cho bọn họ chiếm điểm tiện nghi.
Hiện tại Vương giai Hồn Sủng Sư tất cả đều lui đi ra ngoài, dư lại đều là Hồn Hoàng cao thủ, không dễ làm.
Kinh Chập Long đưa tin cho Sở Diệp, Sở Diệp nhịn không được nhíu nhíu mày.
Kinh Chập Long thời gian pháp tắc, tuy rằng lợi hại.

Nhưng không phải có thể vô hạn thứ sử dụng, mấy phen đại quy mô sử dụng thời gian pháp tắc, Kinh Chập Long hao tổn không nhỏ, đi thêm phát động thời gian pháp tắc, hiệu quả sẽ đại đại hạ
thấp.
Tiểu Bạch mấy chỉ đối thuận thời gian pháp tắc thừa nhận năng lực, là có hạn độ.
Một cái chớp mắt ngàn năm có tác dụng trong thời gian hạn định
qua đi, mấy chỉ thực lực, khả năng sẽ kịch liệt rớt xuống.
“Làm sao vậy? Sở Diệp sắc mặt giống như không tốt lắm a!” Ngọc Diệu Lăng nói.
Phượng Khuynh Thành híp mắt mắt, nói: “Kinh Chập Long hẳn là
mau đến cực hạn.”
Ngọc Diệu Lăng híp mắt mắt, nói: “Đến cực hạn là được rồi.”
Như thế phạm vi lớn hạ thấp đối thủ Hồn Sủng thực lực, đề cao bên ta thực lực, nếu là không có cực hạn, kia cũng quá khủng bố.
Sự tình nháo đến này một bước, cũng không sai biệt lắm nên xong việc.
“Hắn mau không được, vây quanh hắn.” Một cái Hồn Hoàng nói.
Lâm Sơ Văn cũng đã nhận ra cái gì, tế ra Hồn Tháp, Hồn Tháp vừa xuất hiện, liền hấp dẫn không ít người ánh mắt.
Hồn Tháp hướng tới trên đỉnh phong tỏa quầng sáng tạp qua đi, “Ầm vang” quầng sáng tức khắc quang hoa chớp động.
“Đó là cái gì pháp khí?” Ngọc Diệu Lăng cau mày nói thầm nói.
Phượng Khuynh Thành hít sâu một hơi, nói: “Kia chỉ sợ là Tinh Trần lưu tại Thiên Hải Vực Ngũ Hành Hồn Tháp.”
Bởi vì niên đại xa xăm, Thiên Hải Vực rất nhiều tu sĩ đều quên mất Ngũ Hành Hồn Tháp quang huy lịch sử, nhưng thật ra Thánh
Viện năm đó ở hai giới liên thông thời điểm, cắt cử quá không ít Dược Tề Sư tiến đến sấm tháp, biết một ít về Ngũ Hành Hồn Tháp bí tân.
“Ngũ Hành Hồn Tháp, không quá khả năng đi, kia không phải muốn luyện chế ra Cực phẩm Ngũ Hành dược tề, mới có thể kế

thừa pháp khí sao?" Ngọc Diệu Lăng nhíu mày nói.
Phượng Khuynh Thành hít sâu một hơi, nói: "Cổ gia bên kia có đồn đãi, Lâm Sơ Văn là Thiên cấp Dược Tề Sư, có thể là thật sự."
Ngọc Diệu Lăng cau mày, trong lòng dâng lên một cổ thất bại cảm giác, có thể làm Thánh Viện Thánh Nữ, tư chất đương nhiên không thấp, nhưng là, giờ phút này Sở Diệp, Lâm Sơ Văn triển lộ năng lực, lại làm nàng tự biết xấu hổ.
"Vực Ngoại Thiên Ma bên gối người, tư chất như vậy đáng sợ sao?" Ngọc Diệu Lăng nói.
Phi hành cung điện ở mọi người đỉnh đầu xoay quanh, phóng thích năng lượng quầng sáng, đem khắp địa vực phong tỏa kín mít.
"Ầm vang!" Ngũ Hành Hồn Tháp không ngừng cùng phong tỏa quầng sáng va chạm, quầng sáng không ngừng chấn động.
Tiểu Ngân hướng tới không trung bên trong màn hào quang nhào tới, "Răng rắc răng rắc." Hơi mỏng quầng sáng như là giòn bánh giống nhau, bị gặm ra một cái chỗ hổng.
"Không có khả năng." Thần Cung thần nữ nhìn đến quầng sáng bị gặm khuyết chức khẩu, sắc mặt đại biến.
Tiểu Bạch phát động không gian truyền tống chi thuật, dễ như trở bàn tay truyền tống đi ra ngoài.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn biến mất, dư lại Hồn Sủng Sư một đám sắc mặt khác nhau.
"Chạy." Phượng Khuynh Thành theo bản năng nói thầm nói.
Thần Cung thần nữ sắc mặt khó coi dị thường, Thần Cung ở Trung Ương đại lục địa vị tôn sùng, lần này ngắm bắn Sở Diệp thất bại, đối Thần Cung uy tín là cái không nhỏ đả kích, đối thần nữ uy tín đồng dạng như thế.
Ngọc Diệu Lăng nói thầm nói: "Như vậy kiên cố năng lượng quầng sáng như thế nào kêu một con ong mật cấp gặm xuyên đâu?"

Lúc trước Lâm Sơ Văn tế ra Hồn Tháp, cũng không đánh xuyên qua năng lượng cái chắn, cuối cùng cư nhiên kêu vẫn luôn ong mật cấp đánh xuyên qua, loại cảm giác này quá làm người cảm giác vớ vẩn.
Loại cảm giác này thật giống như một cái thực lực cường đại tráng hán, cuối cùng, bị cái trẻ con đánh bại.
Phượng Khuynh Thành hít sâu một hơi, suy nghĩ một chút nói: "Kia chỉ ong mật, hẳn là phản tổ ra thượng cổ Kim Sí Ong Vương huyết mạch."
Thượng cổ Kim Sí Ong Vương cắn nuốt thiên địa, cái gì đều ăn thập phần khủng bố, Sở Diệp Kim Sí Ong phẩm tướng hẳn là không tính quá thuần khiết, nhưng cũng không thể khinh thường,
đối phương, huyết mạch tiếp tục thuần hóa đi xuống, hẳn là sẽ thập phần khủng bố.

Chương 383: Chương 383

Chiến trường bên trong, một mảnh hỗn độn.
Hoàng giai Hồn Sủng thực lực tương đối cao, trừ bỏ xui xẻo bị Bạch Hổ bổ Độc Giác Phi Mã Vương, mặt khác Hoàng giai Hồn Sủng, tuy rằng có mấy chỉ bị thương, nhưng đều bảo vệ tánh mạng.
Vương giai Hồn Sủng liền không giống nhau, quấn vào chiến đấu
không ít Vương giai Hồn Sủng đều đã chết.
Trực tiếp chết ở Sở Diệp, Lâm Sơ Văn trên tay kỳ thật không nhiều lắm, ngược lại là trúng không gian sai vị chi thuật cùng ảo
thuật, chết ở người một nhà trong tay Hồn Sủng nhiều một ít.
Không ít trận pháp sư nguyên bản cho rằng chính là tới chữa trị cái trận pháp, không nghĩ tới cư nhiên quấn vào như vậy tranh đấu.
Một ít người minh bạch chính mình bị tính kế, trong lòng phẫn uất
không thôi, bất quá, có Cổ gia cùng Thần Cung đè nặng, rất nhiều
người liền tính bất mãn, cũng là giận mà không dám nói gì.
Thần Cung thần nữ xem Sở Diệp chạy, có thể là cảm thấy thể diện không ánh sáng, khống chế phi hành cung điện, xoay người
rời đi.
Thần Cung người đi rồi, Cổ gia lại vẫn là muốn lưu lại chủ trì đại cục.
Thiên Lâm Thành Truyền Tống Trận, không phải giả, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn chạy, vẫn là đến giữ nguyên kế hoạch chữa trị

Truyền Tống Trận.
Rất nhiều trận pháp sư nguyên bản là hướng về phía kếch xù thù
lao tiến đến, nhưng là, vừa mới một hồi đại chiến, mọi người minh
bạch cái gọi là chữa trị Truyền Tống Trận bất quá là vì dẫn ra Sở Diệp bày ra bẫy rập.
Cái này Truyền Tống Trận chỉ sợ là bị Sở Diệp nhìn chằm chằm, đối phương một kích không được tay, chỉ sợ còn sẽ tiếp tục xuống tay phá hư, nếu lưu lại chữa trị Truyền Tống Trận, chỉ sợ muốn gánh vác không nhỏ nguy hiểm.
Nguyên bản tưởng cái công việc béo bở, đột nhiên phát hiện là cái phỏng tay khoai lang, tức khắc có rất nhiều trận pháp sư đều đánh lui trống lớn.
Không ít trận pháp sư đều là có hậu đài, hơn nữa vừa mới không ít trận pháp sư đã chết, mọi người mâu thuẫn tâm lý tương đối cường, Cổ gia người cũng không hảo cường lưu, trong lúc nhất thời, may mắn còn tồn tại trận pháp sư, cư nhiên đi rồi hơn phân
nửa, mấy trăm hào trận pháp sư, một chút liền dư lại một trăm tới
cái.
……
Cổ gia nơi dừng chân.
“Không nghĩ tới, chuẩn bị nhiều như vậy, vẫn là không có thể lưu
lại Sở Diệp.” Cổ Khải Chi có chút tiếc nuối nói.
Lâm Mộng Dung rầu rĩ nói: “Ta nghe nói, Thần Cung lịch sử đã lâu, Thần Cung người trong đều phi tầm thường nhân, không nghĩ tới……”
Cổ Khải Chi híp mắt mắt, nói: “Thần Cung thập phần thần bí, muốn làm sự tình, hiếm khi có làm không được, muốn giết người,
không có giết không được, lần này sẽ làm Sở Diệp, Lâm Sơ Văn chạy thoát, nói trắng ra là vẫn là Thần Cung bên kia không đủ coi

trọng."
Thần Cung vẫn luôn ở vơ vét Vực Ngoại Thiên Ma, cái gọi là Vực Ngoại Thiên Ma, chính là dị thế buông xuống người, người như vậy xuất hiện tỉ lệ phi thường thiếu, nhưng vẫn là có một ít.
Bọn họ Cổ gia đăng báo nói, Sở Diệp là Vực Ngoại Thiên Ma, Thần Cung bên kia hẳn là không quá tin tưởng, cho nên, chỉ phái
một cái Hoàng giai lúc đầu thần nữ lại đây.
Thần Cung lần này phái ra thần nữ danh Kỷ Phi Sương, nhân xưng Phi Sương tiên tử, thanh danh không tính quá lớn, Thần Cung đem này thả ra, hẳn là muốn mượn lần này sự tình, dương một chút danh, ai biết, sự tình thao tác thành như vậy.
Nếu là Thần Cung bên kia phái tới chính là Hoàng giai hậu kỳ thần sử, kia lần này hai người liền không dễ dàng như vậy rời đi.
Lâm Mộng Dung rầu rĩ nói: "Lần này giải quyết không được, lần sau chỉ sợ sẽ càng phiền toái."
Nàng rời đi Thiên Hải Vực mới mấy ngày, lần này tái kiến Sở Diệp, Sở Diệp bên người Kinh Chập Long liền tiến giai Hoàng giai, lại chờ mấy ngày, nói không chừng hai người bên người lại sẽ nhiều ra mấy chỉ Hoàng giai Hồn Sủng, Lâm Mộng Dung bên người Tuyết Hồ, Mộc Tiên Điểu, hắc quạ đen đều là Vương giai Cửu giai, khoảng cách Hoàng giai sợ cũng chỉ có một bước xa.
Lâm Sơ Văn kia chỉ hắc quạ đen thập phần quỷ dị, nếu cũng tiến giai Hoàng giai, lần sau sẽ càng phiền toái.
Nghĩ đến hắc quạ đen, Lâm Mộng Dung trong lòng một trận chua
xót, nếu không phải thiên mệnh bị tiệt, kia chỉ Thiên Vận Quạ nguyên bản hẳn là chính mình Hồn Sủng.
Cổ Khải Chi cau mày, nói: "Lần này không có thể bắt lấy Sở Diệp, xác thật có chút đáng tiếc, bất quá, mặc kệ như thế nào, Sở Diệp Vực Ngoại Thiên Ma thân phận là cho hấp thụ ánh sáng, Thần Cung người, vẫn luôn tận sức với diệt trừ Vực Ngoại Thiên Ma, Sở Diệp cái này thân phận bại lộ, Thần Cung không có khả năng sẽ bỏ qua hắn."
……
Tiểu Bạch phát động không gian truyền tống, đem Sở Diệp, Lâm

Sơ Văn truyền tống tới rồi Trung Ương đại lục một mảnh hoang lâm bên trong.
Sở Diệp dừng ở trên mặt đất, cùng Lâm Sơ Văn đối diện không nói gì.
Sở Diệp trầm mặc sau một lúc lâu, mở miệng hỏi: “Ngươi có hay không cái gì muốn hỏi?”
Lâm Sơ Văn nâng lên đôi mắt, bình tĩnh nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nhàn nhạt nói: “Ngươi nếu tưởng nói, ta liền nghe, ngươi
nếu không nghĩ nói, ta đây liền không hỏi.”
“Thần Cung kia nữ nhân nói ta là Vực Ngoại Thiên Ma, ngươi không sợ sao?” Sở Diệp nhịn không được hỏi.
Lâm Sơ Văn cười cười, mãn không thèm để ý nói: “Năm đó ta gặp nạn, ánh mắt đầu tiên nhìn thấy người, chính là ngươi, đúng
không?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.” Lâm Sơ Văn lần đầu tiên nhìn thấy chính mình thời điểm, chính mình cũng đã xuyên qua
tới.
“Vậy được rồi, ngươi là người là yêu, là cái gì cũng tốt, ta đều không sao cả. Ngươi nếu vì muốn làm bố y nông phu, ta liền bồi ngươi cày bừa vụ xuân thu hoạch vụ thu, ngươi nếu muốn vì cứu
tế thương sinh, ta liền bồi ngươi hành hiệp trượng nghĩa, ngươi nếu muốn vì ma đạo tu sĩ, ta đây bồi ngươi họa loạn thương sinh,
lại có gì phương…… Đời này, vô luận ngươi là cái dạng gì người, vô luận ngươi muốn làm cái gì, ta tóm lại là muốn cùng ngươi cùng nhau.”
Sở Diệp cười cười, thầm nghĩ: Sơ Văn lời này nói giống như vai ác a! Bất quá, thư trung Lâm Sơ Văn nguyên bản chính là cái vai ác nhân vật.
Sở Diệp trầm mặc một hồi, nói: “Ta kỳ thật…… Cũng không phải Sở Diệp.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, “Nga” một tiếng.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Ngươi cũng không giống như kinh ngạc, có phải hay không đã sớm đoán được cái gì?”
Powered by GliaStudio
close
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Tóm lại là có chút cảm giác, ngươi cùng năm đó nghe đồn bên trong cái kia Sở Diệp hoàn toàn bất đồng.”
Năm đó, về Sở gia Sở Diệp phong bình, hắn cũng là nghe qua một ít, đồn đãi trung Sở Diệp không tư tiến thủ, ham ăn biếng làm, tham hoa háo sắc, nói như rồng leo, làm như mèo mửa……
Hắn nhìn thấy Sở Diệp, tính tình bình thản, chịu khổ nhọc, làm việc thập phần có dự tính.
Ngay từ đầu, hắn cảm thấy Sở Diệp chỉ sợ là tao ngộ cái gì đại biến, cho nên, tính tình một chút toàn thay đổi, bất quá, hắn luôn
có một loại không khoẻ cảm giác.
Sau lại hắn khế ước Thiên Vận Quả, đối mệnh số có vài phần huyền diệu khó giải thích lĩnh ngộ, Lâm Sơ Văn liền hoài nghi là Sở Diệp là đoạt xá, cho nên, tính tình cùng nguyên lai khác nhau rất lớn, tư chất cũng đã xảy ra thay đổi.
Đoạt xá không phải cái gì sáng rọi sự tình, không ngừng ở Trung Ương đại lục cái này địa phương, ở mặt khác rất nhiều địa vực cũng đều là đại nghịch bất đạo việc, Sở Diệp không nói, Lâm Sơ Văn cũng không hỏi qua.
“Ta không phải thế giới này người, ta đến từ Hoa Quốc, ngày đó ta nhìn một quyển sách……” Sở Diệp đơn giản đem chính mình trải qua giới thiệu một lần.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, có chút khác thường, “Nguyên lai lại là như vậy sao?”
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Vậy ngươi cảm thấy là cái dạng gì?”
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Ta tưởng đoạt xá.”
Một ít thọ nguyên gần Hồn Sủng Sư, sẽ tìm kiếm tuổi trẻ tu sĩ tiến
hành đoạt xá, Sở Diệp tình huống cùng đoạt xá kỳ thật cũng có chút cùng loại, bất quá, lại không hoàn toàn giống đoạt xá.

“Cho nên, ngươi cảm thấy chúng ta thế giới này, là một quyển sách sao? Mà chúng ta đều là thư trung hư ảo tồn tại? Thư trung nữ chủ là Lâm Mộng Dung.” Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp cho tới nay đều thực đề phòng Lâm Mộng Dung, Lâm Sơ Văn nguyên bản tưởng bởi vì Sở Diệp theo như lời biết trước mộng, không nghĩ tới thế nhưng là bởi vì Lâm Mộng Dung là nữ chủ, mà nguyên bản Sở Diệp là bởi vì Lâm Mộng Dung chết ở Sở Tư Thần trên tay.
Sở Diệp cau mày, nói: “Ta cũng không biết.” Nếu nói, hắn sở trải qua hết thảy đều là hư ảo, kia cũng quá kỳ quái.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nhìn Sở Diệp, ánh mắt sáng quắc nói: “Ngươi nhìn đến, khả năng không phải thư, mà là thuộc về Lâm Mộng Dung thiên mệnh!”
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Thiên mệnh sao?”
Hắc quạ đen gật gật đầu, nói: “Lâm Mộng Dung trong thân thể, chỉ sợ có thiên mệnh chi loại, ngươi nhìn đến có thể là thiên mệnh
chi loại vì Lâm Mộng Dung quy hoạch tương lai, Cổ gia nhìn trúng
Lâm Mộng Dung, chỉ sợ là nhìn trúng Lâm Mộng Dung trong thân
thể thiên mệnh chi loại, không sai, nhất định là như thế này.”
Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, thầm nghĩ: Thiên mệnh sao? Kia dựa theo thiên mệnh, hắn sẽ thích thượng Mộ Lăng Thiên, cuối cùng cầu mà không được, chết ở Lâm Mộng Dung trong tay sao? Như vậy thiên mệnh thật sự chẳng ra gì.
Sở Diệp có chút hoài nghi nhìn hắc quạ đen, hắc quạ đen bị Sở Diệp nhìn có chút không được tự nhiên.
“Làm gì như vậy nhìn ta? Ngươi không tín nhiệm vĩ đại Ô Ô đại nhân sao?” Hắc quạ đen có chút cuồng táo nói.
Sở Diệp mắt trợn trắng, nói: “Vĩ đại Ô Ô đại nhân, ngươi còn nói, ngươi phía trước nói gì đó, ngươi nói ta khí vận không thành vấn
đề.”
Hắc quạ đen xấu hổ cạc cạc kêu hai tiếng, theo lý cố gắng nói: “Này không thể trách ta.”

Sở Diệp tức giận nói: “Không trách ngươi, chẳng lẽ trách ta sao?”
Hắc quạ đen rầu rĩ nói: “Ta bói toán chi thuật, nguyên bản hẳn là
không có vấn đề, phía trước phát huy thất thường, hẳn là bị nhằm
vào.”
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Bị nhằm vào?”
Hắc quạ đen gật gật đầu, nói: “Cổ gia Cổ Đàm không phải có chỉ Bặc Miêu sao? Hơn nữa Lâm Mộng Dung rất có khả năng người mang thiên mệnh chi loại, hơn nữa Thần Cung từ giữa làm khó dễ, ta đã bị mê hoặc.”
Sở Diệp cau mày, nói: “Thiên mệnh chi loại là cái gì?”
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Thiên mệnh chi loại là một loại
đặc thù hạt giống, có được thiên mệnh chi loại người, vận khí sẽ thực hảo.”
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Lâm Mộng Dung vận khí tốt giống cũng không tính quá hảo.”
Hắc quạ đen hắc hắc cười cười, nói: “Này không phải gặp gỡ ngươi cái này Vực Ngoại Thiên Ma sao? Từ ngươi nhìn đến thiên mệnh tới phán đoán, Lâm Mộng Dung thiên mệnh chi loại, sợ là có thể hấp thụ người khác khí vận trưởng thành, Lâm Mộng Dung
nguyên lai lớn nhất khí vận, hẳn là được đến ngọc trụy không gian.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Ngọc trụy không gian tuyệt đối không phải giống nhau khí vận trấn vật, Lâm Mộng Dung nếu là dựa theo ngươi nói, từ nguyên lai Sở Diệp trên người được đến ngọc trụy không gian, kia giờ này ngày này, Lâm Mộng Dung tuyệt
không ngăn về điểm này thành tựu.” May mắn, may mắn ngọc trụy không gian xuống dốc đến Lâm Mộng Dung trên tay.
Hắc quạ đen hướng tới Lâm Sơ Văn nhìn qua đi, “Còn có ký chủ ngươi, dựa theo nguyên lai quỹ đạo, ngươi khí vận đều sẽ quy về Lâm Mộng Dung.”
Lâm Sơ Văn nghĩ đến cảnh trong mơ hình ảnh, bỗng nhiên rùng

mình một cái.
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen, nói: “Ngươi biết thật nhiều, nếu là sớm
một chút biết thì tốt rồi.” Hiện tại giống như có chút mã hậu pháo.
Hắc quạ đen có chút táo bạo phe phẩy cánh, nói: “Ô Ô đại nhân rất lợi hại, chỉ là hiện tại cấp bậc có chút thấp, vốn dĩ hiến tế kia chỉ Thiên Thụy Điểu, Ô Ô đại nhân có thể tiến giai Hoàng giai, này
không phải các ngươi quá yếu, bắt không được tới sao?”
Sở Diệp: “……” Đối thủ có như vậy nhiều Hồn Hoàng giai Hồn Sủng, có thể đánh thành như vậy, đã không tồi hảo sao?
“Chúng ta hiện tại làm sao bây giờ?” Lâm Sơ Văn hỏi.
“Bằng không về trước Thiên Hải Vực đi thôi.” Cổ gia mấy cái bảo khố bên trong, còn có đại lượng vật tư ở trên tay hắn, còn phải tốn chút thời gian tiêu hóa một chút.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Cũng hảo.”

Chương 384: Chương 384

Sở Diệp, Lâm Sơ Văn cùng Thần Cung thần nữ một trận chiến, ở Trung Ương đại lục ảnh hưởng không nhỏ, trong lúc nhất thời, Sở
Diệp là Vực Ngoại Thiên Ma tin tức, truyền khắp Trung Ương đại
lục.
“Sở Diệp cư nhiên là Vực Ngoại Thiên Ma, Vực Ngoại Thiên Ma tốc độ tu luyện đều nhanh như vậy sao?”
“Nghe nói, lần này xuất động năm cái Hồn Hoàng, cư nhiên cũng
chưa có thể bắt lấy Sở Diệp, Lâm Sơ Văn.” Dư hề đọc gia
“Nghe nói là bởi vì Sở Diệp Kinh Chập Long, Thần Cung này một phương không đoán trước đến Kinh Chập Long cũng tiến giai Hoàng giai, này long quá lợi hại, có thể hạ thấp đối thủ thực lực, đề cao bên ta thực lực, ở quần chiến bên trong chiến lực để được với số chỉ Hoàng giai Hồn Sủng.”
“Nghe nói, Mã chân nhân Độc Giác Phi Mã Vương, làm Kinh Chập Long đem thực lực lâm thời hạ thấp Vương giai, làm Bạch Hổ nhất chiêu liền nháy mắt giết chết, chết không nhắm mắt.”
“Ta nghe nói, Lôi Bằng chân nhân Lôi Bằng mới khôi hài đâu, nhưng kính nhìn chằm chằm người một nhà đánh, rất tốt cục diện, đều kêu hắn cấp chôn vùi.”
“Kinh Chập Long lợi hại như vậy sao? Vừa mới tiến giai liền có như vậy năng lực.”
“Kinh Chập Long lợi hại, Bạch Hổ cũng không kém a! Chẳng những bản thân lực công kích cường hãn, còn có thể dời đi đối thủ công kích.”
“……”

Đông đảo Hồn Sủng Sư khí thế ngất trời nghị luận, tuy rằng Thần
Cung vẫn luôn ở tuyên dương Vực Ngoại Thiên Ma là dị đoan, sẽ vì họa thiên hạ, nhưng Vực Ngoại Thiên Ma xuất hiện quá ít, đại đa số người cũng chưa gặp qua, không có thâm chịu này hại, ngược lại, đảo thật thật sự sự bị một ít thế lực lớn ức hiếp quá, cho nên rất nhiều người, đối Sở Diệp không có quá lớn ác cảm, ngược lại cảm thấy Sở Diệp cái này Thiên Ma sống tiêu sái tùy ý, hận không thể lấy thân tương đại.
……
Thiên Hải Vực Thiên Nhàn Đảo.
“Sở thiếu, Lâm thiếu, hai vị đã trở lại.” Cung Thần đón nhận trước
nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đã trở lại.”
“Vị kia Chu Hồn Hoàng thế nào?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Cung Thần cười cười, nói: “Hắn ở giảng bài.”
Sở Diệp nhìn Cung Thần, chần chờ một chút, nói: “Cung thiếu, chẳng lẽ ngươi thật đúng là cho hắn thiết một cái giảng đường?”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Phụ thân cảm thấy Sở thiếu ngài đề nghị phi thường có đạo lý, liền chuyên môn thiết một cái giảng đường, phương tiện Chu Hồn Hoàng giảng bài, cũng hảo tăng lên
một chút chúng ta Thiên Hải Vực bên này chỉnh thể tu luyện trình
độ.”
Cung Thần lấy ra một phần danh sách, nói: “Ngài xem đây là vị này Chu Hồn Hoàng trong khoảng thời gian này, kiếm giảng bài phí.”
Sở Diệp lấy ra danh sách nhìn vài lần, có chút ngoài ý muốn nói: “Không ít a!”
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Đồ vật ta làm người thu ở
kho hàng, Sở thiếu muốn nói, ta lập tức làm người đi lấy.”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không cần, các ngươi phân đi……”
Sở Diệp vừa mới thu Cổ gia mấy cái bảo khố bên trong đồ vật,

một chút giảng bài phí, còn không bỏ trong lòng.
Chu Đỉnh Nguyên ngồi ở giảng bài thất bên trong, đối mặt một phòng Hồn Vương Hồn Sủng Sư, có chút vô ngữ.
Chu Đỉnh Nguyên ở Thánh Viện cũng đảm nhiệm đạo sư, bất quá, ở Thánh Viện thời điểm, hắn không sai biệt lắm chính là cái trên danh nghĩa, liền linh tinh mấy cái học sinh, ngày thường nhàn
nhã lợi hại. Cung Thần liền bất đồng, gia hỏa này quả thực đem chính mình đương gia súc sử, hận không thể chính mình ngày đêm khai ban.
Cung Thần giảng bài phí chia làm vài cái trình tự, thô chia làm chính thức cùng bàng thính, chính thức có chuyên môn ghế, có thể vấn đề, bàng thính chỉ có thể đứng, nhân số quá nhiều thời điểm, chỉ có thể đứng ở ngoài cửa.
Làm Chu Đỉnh Nguyên thâm bị nguy nhiễu chính là những cái đó
tiến đến bàng thính, rất nhiều tiến đến bàng thính Hồn Sủng Sư,
căn bản không phải tới nghe khóa, chính là tới xem náo nhiệt.
Thiên Hải Vực Hồn Hoàng khó được, rất nhiều người đều là hoài xem hiếm lạ tâm thái, tiến đến nghe giảng bài.
Này đó bàng thính sinh, rất nhiều thậm chí không phải Hồn Vương, chỉ là một ít Hồn Vương trước mặt được sủng ái tiểu bối.
Chu Đỉnh Nguyên cảm thấy Cung Thần càng ngày càng quá mức,
gần nhất cư nhiên lộng một ít sáu bảy tuổi hài đồng tới xem náo nhiệt, này đó hài đồng cơ bản là lại đây xem vài lần liền đi rồi.
Chu Đỉnh Nguyên cảm thấy chính mình thật giống như quý trọng
Hồn Sủng giống nhau bị người vây xem, vé vào cửa còn đều bị Cung Thần cấp thu đi rồi.
Chu Đỉnh Nguyên tuy rằng bị phong ấn tu vi, nhưng là, linh hồn lực vẫn là thập phần bàng bạc, Chu Đỉnh Nguyên xa xa nghe được mấy cái tiểu hài tử đàm luận.
“Đó chính là Hồn Hoàng a?”
“Đúng vậy, đó là Trung Ương đại lục Hồn Hoàng.”

“Không phải nói Hồn Hoàng đều thực phong cảnh sao? Vì cái gì hắn giống như hỗn chẳng ra gì đâu? Ta xem ta đạo sư đều so với hắn hỗn hảo a!”
“Ai làm hắn cùng Sở thiếu, Lâm thiếu đối nghịch đâu? Mặc kệ là Hồn Hoàng vẫn là Hồn Vương, cùng Sở thiếu, Lâm thiếu đối nghịch, cũng chỉ có tử lộ một cái.”
“Sở thiếu, Lâm thiếu thật lợi hại a!”
“Đúng vậy! Đi theo Sở thiếu, Lâm thiếu hỗn đều phát tài, cùng hai
người đối nghịch, đều game over.”
“Ta trưởng thành cũng muốn đi theo Sở thiếu, Lâm thiếu hỗn.”
“……”
Chu Đỉnh Nguyên có chút nghe không nổi nữa, thu hồi ngoại phóng linh hồn lực.
Chu Đỉnh Nguyên thật dài thở dài, thầm nghĩ: Chính mình cư nhiên hỗn thành như vậy, chính mình tao ngộ nếu là truyền quay
lại Trung Ương đại lục, sợ là muốn cho người cười đến rụng răng.
Chu Đỉnh Nguyên hữu khí vô lực hồi phục mấy cái Hồn Sủng Sư vấn đề, nghe được ngoài cửa vài người ồn ào Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đã trở lại.
Nghe được sở, lâm hai người đã trở lại, giảng bài trong nhà không khí chợt sinh động rất nhiều, không ít Hồn Sủng Sư đôi mắt bên trong, lập loè nổi lên kinh người quang mang.
Chu Đỉnh Nguyên nhìn mọi người phản ứng, trong lòng càng là ảm đạm, đồng dạng là Hồn Hoàng, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn là Thiên Hải Vực truyền kỳ, hắn liền bất đồng, hắn chính là cái tù nhân.
“Hôm nay khóa liền đến đây là ngăn đi, chu tiền bối, Sở thiếu, Lâm thiếu cho mời.” Cung Thần đi đến nói.
Chu Đỉnh Nguyên kiềm chế trợn trắng mắt xúc động, đứng lên nói: “Đi thôi.”
Chu Đỉnh Nguyên đi theo Cung Thần vào phòng khách, gặp được
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hai người.

Powered by GliaStudio
close
“Chu đạo hữu, gần nhất quá hảo sao?” Sở Diệp nhiệt tình thăm hỏi nói.
Chu Đỉnh Nguyên cười gượng hai tiếng, nói: “Nhờ phúc, còn chắp
vá đi, Sở đạo hữu gần nhất như thế nào a?”
Chu Đỉnh Nguyên nhìn Sở Diệp, trong lòng thất kinh, Sở Diệp hơi
thở so với hắn lần trước nhìn thấy thời điểm dâng lên không ít. Theo lý mà nói, tiến giai Hồn Hoàng lúc sau, tốc độ tu luyện hẳn là đại đại giảm bớt, nhưng là, Sở Diệp hơi thở dâng lên biên độ thật lớn, tốc độ tu luyện có thể nói là tiến triển cực nhanh.
Chu Đỉnh Nguyên thầm nghĩ: Sở Diệp biến mất gần một tháng thời gian, chẳng lẽ là đi Trung Ương đại lục, mở ra Cổ gia bảo khố.
Nếu Sở Diệp được đến Cổ gia bảo khố bên trong đồ vật, có thể có như vậy tiến bộ, nhưng thật ra có thể lý giải.
“Ta có chút vấn đề, muốn hỏi Chu đạo hữu.”
Chu Đỉnh Nguyên cười cười, nói: “Sở thiếu có cái gì cứ việc hỏi.”
Chu Đỉnh Nguyên thầm nghĩ: Gần nhất trong khoảng thời gian này, hắn đã không biết trả lời nhiều ít vấn đề, cũng không kém Sở
Diệp này một cái hai vấn đề.
“Ta muốn biết, Thần Cung, Vực Ngoại Thiên Ma cái gì quan hệ!”
Chu Đỉnh Nguyên nghe vậy, sắc mặt đại biến.
“Chu đạo hữu, có cái gì vấn đề sao?”
Chu Đỉnh Nguyên lắc lắc đầu, nói: “Không có, Thần Cung cái này thế lực phi thường thần bí, này là thượng cổ thế lực, vẫn luôn ở ngắm bắn Vực Ngoại Thiên Ma.”
“Vì cái gì muốn ngắm bắn Vực Ngoại Thiên Ma đâu? Vì giữ gìn đại lục hoà bình?” Sở Diệp có chút châm chọc hỏi.
Chu Đỉnh Nguyên gật gật đầu, nói: “Thần Cung cách nói là Vực Ngoại Thiên Ma sẽ phá hư thánh linh mệnh số, là dị đoan, Thần Cung vẫn luôn tận sức với giữ gìn thiên địa trật tự, vô pháp chịu đựng như vậy tồn tại.”

Sở Diệp nhướng mày, nói: “Thần Cung thật sự là cao thượng a!”
Hồn Sủng Sư thế giới cá lớn nuốt cá bé, Sở Diệp nhưng không tin có như vậy không dính khói lửa phàm tục thế lực, Thần Cung làm
như vậy, khẳng định có lợi nhưng đồ.
Chu Đỉnh Nguyên xấu hổ cười cười, nói: “Đương nhiên, đây là mặt ngoài cách nói, lừa lừa những cái đó không hiểu hành Hồn Sủng Sư mà thôi, kỳ thật, ta nghe qua mặt khác một loại cách nói.”
Tu vi càng cao, càng là có thể tiếp xúc đến một ít ít có người biết chân tướng, Chu Đỉnh Nguyên nhiều ít là cái Hồn Hoàng, tự nhiên
sẽ không giống tầm thường Hồn Sủng Sư giống nhau bị một ít lời
đồn đãi mê hoặc.
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Cái gì cách nói.”
“Thượng cổ thời điểm, Hoàng giai mặt trên, còn có một cái giai vị,
Thánh giai, đồn đãi tới rồi Thánh giai lúc sau, có thể phi thăng nhập thượng giới, nhưng từ mấy vạn năm trước bắt đầu, liền không ai có thể đi vào Thánh giai.”
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Vì cái gì?”
“Nghe nói là bởi vì nguyền rủa, thượng cổ thời kỳ, núi sông lật úp,
trời sụp đất nứt tai nạn khi có phát sinh, vì sinh tồn, Yêu tộc cùng
Nhân tộc ký kết khế ước, kết thành liên minh, Nhân tộc yêu cầu Yêu tộc cường hãn chiến lực, chống đỡ tai nạn, Yêu tộc yêu cầu Nhân tộc Hồn Thất nghỉ ngơi lấy lại sức, cũng yêu cầu mượn dùng Nhân tộc linh hồn lực trưởng thành.”
“Nhân tộc cùng Yêu tộc vốn là bình đẳng quan hệ, bất quá, thực mau một ít Nhân tộc đại năng bị thực lực sở mê hoặc, cưỡng bách Yêu tộc ký kết cưỡng chế nô lệ khế ước, bắt đầu cưỡng bách nô dịch Hồn Sủng.”
“Yêu tộc cùng Nhân tộc bắt đầu rồi lâu dài tranh đấu, sau lại Yêu tộc suy tàn, nghe nói, mấy cái Yêu tộc đại năng nguyền rủa

Nhân
tộc, vô pháp phi thăng, từ đây lúc sau, rất nhiều Hồn Hoàng tu luyện đến Hồn Hoàng đỉnh, liền không còn có tiến giai khả năng."
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: "Này cùng Vực Ngoại Thiên Ma có quan hệ gì?"
Chu Đỉnh Nguyên híp mắt mắt, nói: "Vực Ngoại Thiên Ma kỳ thật
chính là ngoại lai chi hồn! Nghe nói, vô pháp tiến vào Thánh giai nguyền rủa cùng Nhân tộc hồn phách có quan hệ, nguyền rủa dấu vết ở linh hồn phía trên, đời đời truyền thừa, Vực Ngoại Thiên
Ma không ở nguyền rủa trong phạm vi, có hi vọng đánh vỡ ma chú, tiến giai truyền thuyết bên trong Thánh giai."
Sở Diệp: "……" Nguyên lai hắn cư nhiên lợi hại như vậy sao? Có hi vọng đánh vỡ cấm kỵ, tiến giai truyền thuyết bên trong hồn thánh.
Chu Đỉnh Nguyên nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, có chút hâm mộ
nói: "Hồn Hoàng tuy rằng lợi hại, nhưng cũng bất quá kẻ hèn hai ngàn năm thọ nguyên mà thôi."
Sở Diệp: "……" Kẻ hèn hai ngàn năm thọ nguyên sao? Hai ngàn năm thọ nguyên đã không ngắn.
"Truyền thuyết, thượng giới tu luyện tài nguyên phong phú, tu nhập càng cao cảnh giới, có thể có được càng đã lâu sinh mệnh, kỳ thật Bạch Hổ nhất tộc như vậy chịu coi trọng, cũng cùng truyền
thuyết bên trong thượng giới có quan hệ."
Sở Diệp có chút tò mò nói: "Nói như thế nào?"
"Giống nhau Hồn Thú, phải tiến giai Thánh giai mới có phi thăng
hy vọng, mà nghe nói, Bạch Hổ đến Hồn Hoàng Cửu giai, liền có hi vọng đánh vỡ không gian hàng rào, tiến vào thượng giới." Chu
Đỉnh Nguyên nhìn Sở Diệp, có chút hâm mộ nói.
Sở Diệp: "……" Vực ngoại chi hồn, Bạch Hổ Hồn Sủng, tiến vào

thượng giới hai cái lựa chọn nhị tuyển một, chính mình cư nhiên
gom đủ.
Dù cho là ngoài ý muốn buông xuống thế giới này, Sở Diệp cũng vẫn luôn cảm thấy chính mình là cái người thường, lúc này lại có
loại cảm giác, hay là chính mình là thiên tuyển chi tử?
Chu Đỉnh Nguyên cười cười, nói: "Kỳ thật, nguyền rủa không nguyền rủa, có hay không đều giống nhau, thượng cổ lúc sau, thiên địa nguyên khí vẫn luôn ở suy kiệt, hẳn là ứng rất nhiều năm
không có xuất hiện Hồn Hoàng Cửu giai tồn tại, liền tính không tồn tại nguyền rủa, cũng không ai có thể tiến giai hồn thánh."
Sở Diệp cười gượng một chút, nói: "Phải không?"
"Vực Ngoại Thiên Ma liền như vậy ít ỏi mấy cái, cũng không như vậy mơ hồ, rất nhiều Vực Ngoại Thiên Ma tư chất đều rất thấp hạ,
đừng nói trở thành hồn thánh, chính là trở thành Hồn Vương đều
miễn cưỡng." Chu Đỉnh Nguyên cười cười nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Là như thế này sao?"
Chu Đỉnh Nguyên nhìn Sở Diệp, nói: "Sở thiếu như thế nào đột nhiên hỏi Vực Ngoại Thiên Ma sự tình?"
Sở Diệp thẳng thắn nói: "Bởi vì Thần Cung người ta nói ta là Vực Ngoại Thiên Ma, cho nên, ta tùy tiện hỏi hỏi." Thiên Lâm Thành náo loạn như vậy vừa ra, Trung Ương đại lục hẳn là rất nhiều người đều biết hắn Vực Ngoại Thiên Ma thân phận, Sở Diệp cũng không giấu giếm.
Chu Đỉnh Nguyên thiếu chút nữa bị sặc đến, "Sở thiếu, không cần
nói giỡn."
Sở Diệp nhìn Chu Đỉnh Nguyên, nói: "Ta nhưng không nói giỡn."
Chu Đỉnh Nguyên: "……"
Chu Đỉnh Nguyên kinh ngạc nhảy dựng, chắp tay nghiêm túc nói:
"Nguyên lai Sở thiếu lai lịch như vậy bất phàm, thất kính thất

kính!
Chẳng lẽ Sở thiếu nguyên lai là các thế giới khác đại tu sĩ?" Chu Đỉnh Nguyên âm thầm suy đoán, Sở Diệp có phải hay không đến từ tu luyện trình độ càng cao biên giới, mới có thể ở cái này tuổi có như vậy thành tựu.
Sở Diệp: "……" Đại tu sĩ gì đó, bọn họ đến từ biên giới, liền cái tu sĩ đều không có, đừng nói đại tu sĩ.

Chương 385: Chương 385

Từ Chu Đỉnh Nguyên bên kia hiểu biết Thần Cung một ít tình huống lúc sau, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn liền trở về Thiên Hà hoa lâm nghỉ ngơi.
Hắc quạ đen trở lại Thiên Hà hoa lâm chuyện thứ nhất, chính là chủ trì hiến tế.
Phía trước, Trung Ương đại lục Thiên Lâm Thành một trận chiến,
Ô Ô trữ hàng khí vận chi lực tiêu hao không còn, nhu cầu cấp bách bổ sung tân khí vận chi lực.
Hắc quạ đen thông qua Ngũ Hành Hiến Tế Trận, đem Độc Giác Phi Mã Vương còn có mấy chỉ lúc trước hỗn chiến thời điểm ngoài ý muốn ngã xuống Vương giai hậu kỳ Hồn Thú thi thể, cùng
nhau cấp hiến tế.
Hắc quạ đen đã có nhiều lần hiến tế Hoàng giai Hồn Sủng trải qua, đã sớm cưỡi xe nhẹ đi đường quen.
Chu Đỉnh Nguyên đứng ở Thành chủ phủ phương hướng, nhìn Thiên Hà hoa lâm trên không hiến tế hình thành dị tượng, thì thào
nói: “Đây là ở hiến tế Độc Giác Phi Mã Vương?”
“Chu đạo hữu, biết này Hồn Thú lai lịch?” Cung Khiếu hỏi.
Chu Đỉnh Nguyên bị bắt giữ lúc sau, vẫn luôn rất phối hợp, Cung Khiếu đối này đảo cũng coi như khách khí.
Chu Đỉnh Nguyên gật gật đầu, nói: “Biết, Độc Giác Phi Mã Vương là Trung Ương đại lục Mã chân nhân Hồn Sủng, Mã chân nhân có
thể khế ước mã vương cũng coi như là nhặt cái tiện nghi, năm đó

mã vương ở tranh đoạt mã đàn thủ lĩnh thời điểm bị thua trọng thương, lúc sau đã bị Mã chân nhân nhặt đi rồi."
Thừa dịp Độc Giác Phi Mã Vương trọng thương, khế ước mã vương lúc sau, Mã chân nhân một chút đắc sắc lên.
Mã chân nhân có cái Hồn Hoàng sư phụ, người này nguyên bản không quá coi trọng Mã chân nhân, Mã chân nhân vẫn luôn ghi hận trong lòng, sau lại Mã chân nhân sư phụ ra ngoài khi tao ngộ
bất trắc, Hồn Sủng trọng thương, Mã chân nhân liền ám toán đối
phương, đem đối phương thê thiếp cùng nữ nhi đều thu làm thị thiếp, đem này sư phụ khí cái chết khiếp.
Không nghĩ tới Độc Giác Phi Mã Vương hiện tại cư nhiên chiết ở Sở Diệp, Lâm Sơ Văn trong tay, hiện tại xem ra, Mã chân nhân vận khí là đến cùng, lại là đi rồi này sư phụ đường xưa, bất quá, Mã chân nhân muốn thảm hại hơn một ít.
Này sư phụ Hồn Hoàng Hồn Sủng chỉ là từ Hoàng giai rơi xuống tới rồi Hồn Vương Cửu giai, mà Mã chân nhân Hồn Sủng là trực tiếp đã chết.
Cung Khiếu ánh mắt dao động một chút, hắn nguyên bản cho rằng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn này một chuyến đi Trung Ương đại lục là đi âm thầm phát tài, hiện tại thoạt nhìn, hai người này một
đường cũng không yên ổn a!
"Sở thiếu, đi trước Trung Ương đại lục này một chuyến, thu hoạch
không nhỏ a!" Chu Đỉnh Nguyên ban đầu còn tại hoài nghi, Sở Diệp có phải hay không thật sự đi Trung Ương đại lục, Thần Cung
tin tức có phải hay không tin vỉa hè, nhìn đến Độc Giác Phi Mã Vương thi thể, rốt cuộc xác nhận.
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: "Xác thật thu hoạch không nhỏ, lập tức liền phải triệu khai đại hình giao dịch hội, đến lúc đó, còn yếu
đạo hữu hỗ trợ chưởng mắt."
"Đại hình giao dịch hội?" Chu Đỉnh Nguyên có chút nghi hoặc

nói.
Cung Khiếu gật gật đầu, nói: “Sở thiếu, mang về tới không ít bảo vật, hắn không dùng được, yêu cầu đổi lấy một ít hữu dụng tài nguyên.”
Chu Đỉnh Nguyên sửng sốt một chút, gật gật đầu, nói: “Thì ra là thế.”
Chu Đỉnh Nguyên thực mau nghĩ tới phía trước nhìn thấy kia mấy
trương Cổ gia bảo khố bản đồ, thầm nghĩ: Sở Diệp đi một chuyến Trung Ương đại lục, không phải là đem Cổ gia bảo khố cấp quét sạch đi, nếu là như thế, Cổ gia sợ là thiệt thòi lớn, Cổ gia hoành hành Trung Ương đại lục nhiều năm, có thể làm Cổ gia thiệt thòi
lớn người nhưng không nhiều lắm thấy a.
Chu Đỉnh Nguyên đối với Cổ gia bảo khố bên trong đồ vật, có chút tò mò, nghe vậy không cấm nhiều vài phần chờ mong.
……
Thiên Hà hoa lâm.
Tiểu Ngân hướng tới Sở Diệp bay lại đây, nói: “Lão bản, Mộc tộc người tới.”
Sở Diệp gật gật đầu, đón đi ra ngoài.
Liễu Thụ Yêu cùng Mộc Vũ ngồi ở phòng khách bên trong, khắp nơi nhìn.
“Sở thiếu, ngài tìm ta?” Liễu Thụ Yêu đứng lên chắp tay nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, có chút việc, ta cảm thấy cần
thiết thông báo ngươi một tiếng.”
Liễu Thụ Yêu nhìn Sở Diệp sắc mặt, ý thức được chỉ sợ không phải cái gì chuyện tốt, hỏi: “Không biết là chuyện gì.”
“Phía trước Thiên Hải Vực phát hiện một cái bí cảnh, bên trong có
cái Truyền Tống Trận, có thể trực tiếp truyền tống đến Trung Ương đại lục đi, may mà đó là cái đơn hướng Truyền Tống Trận, Trung Ương đại lục người quá không tới, hiện tại Truyền Tống Trận đã bị khống chế đi lên, bất quá, Lâm Mộng Dung cùng Mộ Lăng Thiên cũng đã nhân cơ hội trốn đi trở về, Lâm Mộng Dung

trở về lúc sau, đã bị Cổ gia mời chào, bên này bí mật cái gì cũng chưa giữ được, bao gồm các ngươi Mộc tộc tin tức."
"Trung Ương đại lục bên kia, ở gắng sức chữa trị một cái vượt vực Truyền Tống Trận, muốn buông xuống đến bên này, cũng nói
không hảo khi nào liền tới đây. Bất quá, Liễu lão cũng không cần quá lo lắng, cái kia Truyền Tống Trận có hạn chế, một lần truyền
tống nhân số hữu hạn."
Liễu Thụ Yêu nghe vậy, trên mặt nhiều vài phần khói mù, khẽ thở
dài, đối với cái này cục diện, Liễu Thụ Yêu sớm có đoán trước, nhưng là, sự tình phát sinh so với hắn đoán trước muốn sớm.
"Ta Mộc tộc nguyện vì Sở thiếu, Lâm thiếu như Thiên Lôi sai đâu
đánh đó, cầu hai vị che chở."
Sở Diệp lắc lắc đầu, có chút bất đắc dĩ nói: "Nhìn chằm chằm ta người, không thể so nhìn chằm chằm các ngươi Mộc tộc ít người,
ta chỉ sợ lực có không bằng a!"
Liễu Thụ Yêu có chút nghi hoặc nói: "Chẳng lẽ Sở thiếu so với chúng ta Mộc tộc còn trên đời toàn địch?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, ta lần này qua đi, cùng Thần Cung người giao chiến một hồi, Thần Cung nói ta là Vực Ngoại Thiên Ma."
Liễu Thụ Yêu nhìn Sở Diệp, đôi mắt bên trong hiện lên vài phần ngạc nhiên, "Lại là như vậy sao? Nguyên lai Sở thiếu ngài đều không phải là này giới tu sĩ?"
Sở Diệp nhìn Liễu Thụ Yêu, có chút giật mình nói: "Liễu đạo hữu,
cũng biết Vực Ngoại Thiên Ma?"
Liễu đạo hữu gật gật đầu, nói: "Hiểu biết một ít, Trung Ương đại lục bên kia đã từng ra quá một cái Vực Ngoại Thiên Ma Hồn Sủng
Sư, đối phương là cao đẳng giao diện xuống dưới đại tu sĩ, chuyển thế lúc sau, có được đời trước ký ức, trên thực lực thăng

phi thường nhanh chóng, bất quá, đối phương chuyển thế thiên tư không tính quá cao, lúc đầu dựa vào kinh nghiệm tăng lên nhanh chóng, hậu kỳ liền tăng lên không lên."
"Đối phương tu luyện một loại quỷ dị công pháp, có thể thông qua
hiến tế Hồn Sủng Sư, tới tăng lên thực lực, đại lượng thiên tài Hồn Sủng Sư đều bị này hiến tế."
"Lúc ấy rất nhiều thế lực, đối này căm thù đến tận xương tuỷ, đối
này phát động bao vây tiễu trừ, Thần Cung chính là trong đó một
cái thế lực."
Powered by GliaStudio
close
"……"
Sở Diệp híp mắt mắt, thầm nghĩ: Nguyên lai Thần Cung nói Vực Ngoại Thiên Ma tội ác tày trời, cũng không được đầy đủ là toàn không nơi nương tựa theo.
Sở Diệp nhìn Liễu Thụ Yêu, có chút nghi hoặc nói: "Liễu đạo hữu,
như thế nào giống như đối cái này Vực Ngoại Thiên Ma rất có hảo cảm……"
Liễu Thụ Yêu ngượng ngùng cười cười, nói: "Chúng ta Thiên Hải Vực Mộc tộc, kỳ thật là từ trung ương đại lục chạy nạn tới, năm đó, có không ít thế lực bao vây tiễu trừ chúng ta Mộc tộc, năm đó ra vị Thiên Ma, đem không ít Hồn Sủng Sư, hấp dẫn qua đi, nhưng thật ra trình độ nhất định thượng, giảm bớt chúng ta Mộc
tộc áp lực."
Sở Diệp: "……" Lại là như thế sao? Ở lúc ấy trong mắt rất nhiều người ác ma, ở Mộc tộc nơi này cư nhiên thành chúa cứu thế, tuy
rằng người nọ chỉ sợ là vô tâm.
"Sở thiếu đời trước, hẳn là đại tu sĩ đi, như thế, Mộc tộc càng muốn lấy hai vị như Thiên Lôi sai đâu đánh đó." Liễu Thụ Yêu có chút sùng kính nói.

Sở Diệp mắt trợn trắng, này một cái hai cái đều đương hắn trước kia là cái gì đại tu sĩ, hiểu lầm lớn a!
“Liễu đạo hữu không sợ a! Ta chính là Thiên Ma a!” Sở Diệp nói.
Liễu Thụ Yêu cười cười, nói: “Vực Ngoại Thiên Ma chỉ là một loại cách gọi, trước kia cũng xưng là dị giới chuyển thế trùng tu người,
Nhân tộc mỗi người tính tình bản tính các không giống nhau, có
thiện có ác, chuyển thế trùng tu người, tự nhiên cũng giống nhau,
ma nếu đều là Sở thiếu như vậy, kia nhiều mấy cái nhưng thật ra ta Mộc tộc chi phúc. Truyền thuyết, Vực Ngoại Thiên Ma có hi vọng đột phá đến hồn thánh, Sở thiếu tiền đồ vô lượng.”
Sở Diệp: “……” Vực Ngoại Thiên Ma bốn chữ, không có gì uy hiếp lực a!
Lâm Sơ Văn lấy hai cái hộp, đưa qua, nói: “Lần này ta cùng Sở Diệp đi Trung Ương đại lục, được đến một ít thổ đặc sản, cái này liền đưa cho Liễu đạo hữu đi.”
Liễu Thụ Yêu mở ra hộp ngọc, nhìn thoáng qua, tràn đầy giật mình trừng lớn mắt, nói: “Thảo Mộc Tinh Túy, mộc linh tinh?”
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt gật gật đầu, Thảo Mộc Tinh Túy, mộc linh
tinh đối Sở Diệp, Lâm Sơ Văn tác dụng không tính đại, Lâm Sơ Văn đơn giản lấy ra tới tặng cùng Mộc tộc.
“Đa tạ nhị vị.” Liễu Thụ Yêu cảm kích nói.
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Không cần khách khí, nếu không bao
lâu, rất có thể sẽ có Hoàng giai cường giả buông xuống, đến lúc đó, ta cùng Sở Diệp chỉ sợ phân thân thiếu phương pháp, Liễu đạo hữu chính mình bảo trọng.”
Liễu Thụ Yêu gật gật đầu, trịnh trọng nói: “Ta minh bạch.”
……
Thiên Hà hoa lâm.
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen, dò hỏi: “Ô Ô, ngươi chuẩn bị khi nào tiến giai Hoàng giai a!”
Ô Ô ở không trung bên trong xoay quanh, nói: “Thiên cơ không

thể tiết lộ, không thể nói, không thể nói."
Sở Diệp nhìn Ô Ô, nói: "Ngươi là không có cảm ứng được Hoàng giai cái chắn, cho nên, mới không thể nói sao?"
Ô Ô có chút tức muốn hộc máu nói: "Đương nhiên không phải, nếu là các ngươi phía trước, bắt lấy kia chỉ Thiên Thụy Điểu, Ô Ô đại nhân, đã là Hoàng giai."
Sở Diệp: "……" Lúc trước binh hoang mã loạn, có thể giữ được tánh mạng đã không tồi, Thiên Thụy Điểu nơi nào có như vậy hảo
bắt lấy.
Sở Diệp lắc lắc đầu, không lại để ý tới Ô Ô, "Sơ Văn, ta cảm thấy vẫn là phải nhanh một chút đề cao thực lực, ngươi có cái gì chủ ý
sao?"
"Trước mắt đề cao thực lực phương pháp, vẫn là đem thủ hạ Hồn
Sủng đẩy đến Hoàng giai." Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Trước đem Thúy Vũ tu vi đề đi lên, thế nào?"
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: "Thúy Vũ muốn tiến giai, tốt nhất
vẫn là rèn luyện một chút thể chất, mặt khác chính là muốn chuẩn
bị cũng đủ nhiều linh mạch." Kỳ thật, chuẩn bị cũng đủ linh tinh
cũng có thể, thậm chí hiệu quả càng tốt, vấn đề là phía trước, Truy Phong tiến giai, đem con số thiên văn linh tinh đều dùng hết.
Sở Diệp cười cười, nói: "Này hai cái đều không phải vấn đề, ta ngọc trụy không gian linh tuyền gần nhất thăng cấp phi thường mau, Thúy Vũ có thể ở trong đó tu dưỡng một phen, hiệu quả hẳn
là sẽ không kém."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Xác thật." Được đến Cổ gia bảo khố bên trong tài nguyên lúc sau, linh tuyền không gian nhanh chóng khuếch trương, linh tuyền phẩm chất tăng lên vài cái cấp

bậc.
“Kia linh mạch đâu?” Lâm Sơ Văn nói.
Trên thực tế, Thiên Hải Vực linh mạch không tính thiếu, một ít thế
lực lớn đều chiếm cứ không ít linh mạch, bất quá, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn cũng không hảo cường đoạt.
Sở Diệp mãn không thèm để ý nói: “Này có cái gì, giao dịch bái.”
Sở Diệp phía trước được vài cái Hồn Hoàng thân gia, hơn nữa lần này Trung Ương đại lục một hàng, mấy cái bảo khố đoạt được, tùy tiện lấy ra tới một ít, liền cũng đủ giao dịch linh mạch.
“Hơn nữa, chúng ta cũng không nhất định phải giao dịch lục địa linh mạch, có thể mua sắm linh mạch tin tức.”
Thiên Hải Vực lục địa tài nguyên khan hiếm, hải dương tài nguyên chính là vô cùng vô tận.
Có rất nhiều linh mạch, bởi vì địa lý vị trí đặc thù, vô pháp thu, chỉ
có thể để đó không dùng, hoặc là có một ít linh mạch đầy đủ địa vực, bị hải thú chiếm cứ, này đối bọn họ mà nói, căn bản không phải vấn đề.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Có đạo lý.”
Sở Diệp đem Mộc Tiên Điểu thu vào ngọc trụy không gian, làm Mộc Tiên Điểu đi linh tuyền bên trong tắm một cái.
Thúy Vũ không phải thực thích thủy, ban đầu nghe được phao tắm còn rất kháng cự, sau lại cảm nhận được linh tuyền thủy chỗ
tốt lúc sau, lập tức có chút vui đến quên cả trời đất.
Sở Diệp xem Thúy Vũ phao tắm hiệu quả không tồi, đem Tiểu Ngân cùng một ít Ngân Sí Ong, cộng thêm tiểu hồ ly tất cả đều ném đi vào.

Chương 386: Chương 386

Sở Diệp muốn tổ chức giao dịch hội sự tình một khi truyền ra, nhanh chóng hấp dẫn Thiên Hải Vực đông đảo thế lực chú ý.
Biết Sở Diệp treo giải thưởng vô chủ linh mạch tin tức, tức khắc các loại tin tức ùn ùn kéo đến.
Rất nhiều vô chủ linh mạch vị trí, biết đến không ngừng một người, tự nhiên là trước báo cáo người, có thịt ăn, sau báo cáo, liền canh đều uống không.
Cho nên rất nhiều người trước tiên tiến đến Thiên Nhàn Đảo, hội
báo linh mạch vị trí.
"Sở tiền bối chính là ở chỗ này, nơi này có một cái hỏa tinh linh mạch, ít nhất là trung phẩm, rất có khả năng là thượng phẩm linh
mạch, bất quá, kia địa phương có một đám hỏa tinh long mãng trông coi, có ba điều Vương giai hỏa tinh long mãng trông coi, trong đó một cái, có Vương giai Cửu giai." Một cái áo xám Hồn Sủng Sư, thật cẩn thận nói.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: "Vương giai Hồn Sủng mà thôi,
không đáng giá nhắc tới, vừa vặn làm thịt làm xà canh."
"Là là là, Sở tiền bối đều là Hồn Hoàng, một đám hỏa tinh long mãng, tự nhiên không đáng giá nhắc tới." Áo xám Hồn Sủng Sư lập tức nói.
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, nói: "Qua đi nhìn xem."
Tiểu Bạch gật gật đầu, nói: "Hảo."
Tiểu Bạch không gian truyền tống năng lực, đã nắm giữ phi thường hảo, chỉ cần xác định linh mạch vị trí, truyền tống qua đi

chỉ cần một cái chớp mắt chi gian.
Tiểu Bạch truyền tống qua đi lúc sau, quả thực phát hiện một cái
hỏa tinh linh mạch.
“Xác thật là hỏa tinh linh mạch, vẫn là thượng phẩm linh mạch.”
Thương Lan Long híp mắt mắt, nói: “Tin tức có lầm a! Hỏa tinh long mãng mạnh nhất một cái mãng vương, không phải Vương giai Cửu giai, mà là nửa bước Hoàng giai, đối phương hẳn là muốn mượn trợ hỏa tinh linh mạch hoàn thành huyết mạch lột xác.” Một khi đối phương lột xác thành công, hỏa tinh long mãng
liền sẽ chuyển biến vì thủy tinh long, thu thập lên sẽ khó khăn rất
nhiều, bất quá, hiện tại cũng không phải thực khó khăn.
Tiểu Bạch nhanh chóng ra tay, trảm rớt hỏa tinh long mãng vương, mấy tiểu sôi nổi ra tay, thực mau hỏa tinh long mãng đàn,
đã bị tàn sát không còn.
Căn cứ vật tẫn kỳ dụng nguyên tắc, hỏa tinh long mãng thi thể, hắc quạ đen cũng không lãng phí, trực tiếp hiến tế rớt.
Tiểu Bạch đem hỏa tinh linh mạch cắt ra tới, toàn bộ linh mạch tản ra nồng đậm ngọn lửa hơi thở, phẩm chất phi thường không tồi.
Sở Diệp ở trong vòng một ngày, liền quét sạch mười mấy điều vô chủ linh mạch, hiệu suất cao thực.
Chỉ cần xác định linh mạch vị trí vì thật, Sở Diệp cũng không keo
kiệt một ít tin tức phí.
Bảy ngày thời gian, Sở Diệp rút ra một trăm hơn linh mạch.
Một trăm hơn linh mạch, cũng đủ ba bốn chỉ Hồn Sủng tiến giai Hồn Hoàng, nhưng là, có Truy Phong như vậy cái đại dạ dày vương làm vết xe đổ, cho dù thu nạp một trăm hơn linh mạch, Sở
Diệp vẫn là không có dừng lại thu linh mạch nện bước.
Ở thu nạp linh mạch quá trình bên trong, Sở Diệp còn ngoài ý

muốn phát hiện một ít trong biển bí bảo, xem như cấp giao dịch hội dệt hoa trên gấm.
Sở Diệp một bên mạnh mẽ sưu tầm vô chủ linh mạch, mỗi ngày đều có đại lượng linh mạch tiến trướng.
……
Thiên Nhàn Đảo chủ yếu giao dịch hội tràng Trích Tinh Lâu, đã không sai biệt lắm bố trí hoàn thành.
Đường Thiên Túng, Tuyết Dương bọn người bị Cung Thần lâm thời kéo lại đây trấn tràng.
“Ly Thổ Quả, Linh Lung Thiên Chi, Thạch Nam Thảo…… Cung Thần vì lần này giao dịch, thật đúng là hạ vốn gốc a!” Thương Hải
liên minh trưởng lão, Tống Gia chua lòm nói.
Thiên Hải Vực tam đại thế lực, Thương Hải liên minh nhất thiện kinh thương, liên minh cũng sẽ định kỳ tổ chức một ít đại hình giao dịch hội, hấp dẫn đông đảo Hồn Sủng Sư, tiến đến giao dịch.
Trên thực tế, dựa theo nguyên bản kế hoạch, Thương Hải liên minh sẽ ở nửa năm sau, tổ chức một hồi đại hình giao dịch hội.
Bất quá, nhìn đến Cung Thần an bài triển khu, Tống Gia tức khắc
nghỉ ngơi tổ chức đại hình giao dịch hội tâm tư.
Bọn họ Thương Hải liên minh cụ bị áp trục chí bảo, ở Cung Thần an bài trận này giao dịch hội chỉ có thể tính tầm thường chi vật, có
Cung Thần trận này giao dịch hội châu ngọc ở trước, bọn họ Thương Hải liên minh đi thêm tổ chức giao dịch hội, cũng bất quá
là tự rước lấy nhục.
Lạc Phong có chút khác thường nói: “Sở thiếu, cư nhiên làm ra nhiều như vậy tài nguyên, tổ chức đấu giá hội.”
Phải biết rằng Sở Diệp tuy rằng là Hồn Hoàng, nhưng chỉ là tân tấn Hồn Hoàng, theo lý tới nói, thân gia hẳn là không tính quá phong phú, nhưng là, Sở Diệp hoàn toàn không giống nhau, trận này giao dịch hội thượng đồ vật, xa xa vượt qua bọn họ Thiên Hải

học viện nhiều năm tích lũy.
Lạc Phong âm thầm cảm thán, Hồn Hoàng chính là Hồn Hoàng a!
Rốt cuộc là không giống nhau.
Tống Gia cùng Lạc Phong ở triển khu nội đi dạo, hai người tâm tình đều có chút trầm trọng.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đã đi quá xa, Thiên Hải Vực tam đại thế lực Hải Long Cung, Thương Hải liên minh, Thiên Hải học viện ba
phần thiên hạ cách cục, sớm đã trở thành lịch sử.
Hiện giờ, lấy Sở Diệp cầm đầu này một cổ thế lực một nhà độc đại, Trùng Cốc, Mộc tộc, Ngũ Hành tộc đều dựa vào qua đi, nếu không phải Sở Diệp, Lâm Sơ Văn vô tâm quyền thế, Thiên Hải Vực đã là hai người không bán hai giá.
Hải Long Cung hiện tại cũng tương đối xấu hổ, Cung Khiếu này một chi ẩn ẩn đã độc lập ra tới, Hải Long Cung nghiễm nhiên có phân liệt ý tứ.
Tống Gia cùng Lạc Phong trò chuyện thiên, bên ngoài truyền đến
một trận ồn ào tiếng động.
“Sở thiếu, Lâm thiếu đã trở lại, mang về một con song đầu âm dương cá sấu.”
“Là cá sấu đảo kia chỉ cá sấu sao? Nghe nói, kia cá sấu có hai cái đầu, một con đầu có thể phóng thích lôi điện, một con đầu có thể
phóng thích nọc độc, rất là khó chơi a!”
“Này tính cái gì, vô nhai hải kia đầu Vương giai Cửu giai long cá mập không khó chơi sao? Hổ khiêu hiệp con quỷ kia giao không khó chơi sao? Lại khó chơi gặp được Sở thiếu, Lâm thiếu cũng liền game over.”
Powered by GliaStudio
close
“Như thế, Sở thiếu cùng Lâm thiếu trong khoảng thời gian này, sợ
là săn giết mấy chục đầu Vương giai hậu kỳ hải thú đi.”
“Chỉ sợ không ngừng.”

“……”
Tống Gia nghe được mấy cái tu sĩ nghị luận, sắc mặt khẽ biến, “Song đầu âm dương cá sấu, không nghĩ tới đã chết.”
Song đầu âm dương cá sấu Vương giai Cửu giai tu vi, chiếm cứ cá sấu đảo một cái lôi linh mạch, thập phần khó đối phó.
Thương Hải liên minh ở này Vương giai Thất giai thời điểm, liền nghĩ tới muốn xử lý đối phương, đáng tiếc, kia cá sấu da dày thịt béo, còn thập phần xảo trá, Thương Hải liên minh tổn binh hao tướng, cũng không thể xua đuổi rớt này đàn cá sấu.
Năm đó, Thương Hải liên minh sở dĩ sẽ đối kia đầu cá sấu vương động thủ, không phải bởi vì cái kia lôi linh mạch, mà là bởi vì cá sấu đảo bên kia hẳn là có một cái Hồn Hoàng động phủ.
Hiện tại này cá sấu cư nhiên chết ở sở, lâm hai người trên tay, kia
kế tiếp hẳn là có cơ hội mở ra động phủ.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đã là Hồn Hoàng, hiện nay vội vàng thu nạp linh mạch, chưa chắc có thể nhìn trúng kia động phủ, đối bọn
họ mà nói, lại là cái khó được cơ hội.
Trên thực tế, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn gần nhất phạm vi lớn diệt sát các nơi hải thú, khiến cho không ít hải vực hải thú phân bố, xuất hiện không nhỏ biến hóa, có đại lượng cơ hội xuất hiện, cái nào thế lực có thể nắm chắc loại này cơ hội, liền có hi vọng nhanh chóng khuếch trương.
……
Thiên Hà hoa lâm.
“Sở thiếu, giao dịch hội lập tức liền phải bắt đầu rồi.” Cung Thần nói.
Giao dịch hội bố trí đã tiến hành không sai biệt lắm, đã tiếp đãi một ít người đi trước xem xét, chỉ là chính thức giao dịch còn không có bắt đầu, rất nhiều Hồn Sủng Sư đều đã gấp không chờ nổi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Cung thiếu, nhìn làm thì tốt rồi.”
Cung Thần nhịn không được nói: “Sở thiếu nói như vậy, ta áp lực thật lớn a!”
Sở Diệp lần này lấy ra tới đồ vật, có rất nhiều đều là vật báu vô

giá, vì làm rõ ràng mấy thứ này giá trị, Cung Khiếu tạm dừng Chu
Đỉnh Nguyên giảng bài, làm ơn hắn cùng nhau hỗ trợ chưởng mắt, Chu Đỉnh Nguyên không biết có phải hay không nhận mệnh,
thập phần phối hợp, các loại bảo vật lai lịch, giá trị, sử dụng, biết đến biết gì nói hết, giúp Cung Thần không nhỏ vội.
Từ Chu Đỉnh Nguyên lộ ra tin tức tới xem, Sở Diệp lần này lấy ra tới không ít đồ vật, có không ít ở Trung Ương đại lục cũng coi như
trân phẩm, giá trị có thể thấy được một chút.
Lớn như vậy bút tài nguyên, đã vượt qua Hải Long Cung mấy ngàn năm tích lũy.
Vì lần này giao dịch hội, Thiên Hải Vực không ít ẩn cư nhiều năm
cao thủ, đều sôi nổi xuất quan, trong đó thậm chí khả năng cất giấu Hồn Hoàng cao thủ.
Lần đầu tiên xử lý nhiều như vậy tài nguyên, đừng nói là Cung Thần, Cung Khiếu cũng cảm thấy áp lực gấp bội.
Sở Diệp lấy ra tới giao dịch vật phẩm, phần lớn là hắn cùng Lâm Sơ Văn không dùng được, đối Sở Diệp mà nói, có thể đổi điểm hữu dụng tài nguyên là được, cất giấu áp đáy hòm cũng không có
gì ý tứ.
Sở Diệp tiến giai Hồn Hoàng lúc sau, tầm mắt đề cao không ít.
Trước mắt Sở Diệp bức thiết muốn tăng lên thực lực, đối vật ngoài thân, không phải thực nhìn trúng.
Sở Diệp cân nhắc, Thần Cung người nếu không bao lâu, liền sẽ một lần nữa tìm tới chính mình, kế tiếp chiến đấu, nếu là đánh thắng, kia không thiếu được sẽ có tuyệt bút tu luyện tài nguyên nhập trướng, nếu bị thua, chính mình một thân tài nguyên, cũng
bất quá là vì người khác làm áo cưới.
Sở Diệp cười cười, nói: “Không cần có áp lực quá lớn, có thể đổi nhiều ít tài nguyên đổi nhiều ít, dù sao là một ít không dùng được

đồ vật."
Cung Thần cười khổ một chút, thầm nghĩ: Sở Diệp lời này, làm Thiên Hải Vực một ít Hồn Vương nghe được sợ là sắp tức chết rồi.
……
Có Sở Diệp nói, Cung Thần cũng coi như trong lòng nắm chắc, buông ra tay chuẩn bị giao dịch hội.
Cung Thần tổ chức giao dịch hội hấp tấp tiến hành, giao dịch hội
giao dịch vật phẩm là Trung Ương đại lục mấy cái bảo khố bên trong sở hữu, cũng có một ít phía trước Sở Diệp đánh chết Hồn Hoàng, Hồn Vương tu sĩ được đến chiến lợi phẩm, mặt khác còn có một ít, là Sở Diệp đang tìm kiếm linh mạch quá trình bên trong,
nhân tiện thu hoạch một ít vật tư.
Đấu giá hội chính thức khai mạc, tức khắc đưa tới đại lượng Hồn Sủng Sư, tuy rằng Cung Thần tướng môn hạm đề rất cao, nhưng hội trường trung tâm, vẫn là kín người hết chỗ.
"Đây là Bàn Long Căn, giống như có mấy chục mét dài quá, đến có hơn một ngàn hàng năm phân đi."
"Đây là Băng Linh Quả đi, hàn băng hơi thở như vậy nồng đậm, Vương giai Hồn Sủng ăn, chỉ sợ trực tiếp là có thể tiến giai."
"Này hình như là Hủ Tinh Quả, tầm thường Hồn Sủng ăn, lập tức
mất mạng, bất quá, nếu là một ít độc thú ăn, có thể thực lực đại trướng."
"Này chẳng lẽ là Sinh Mệnh Quả? Có thể bổ sung sinh mệnh linh lực, tăng lên hai mươi năm thọ nguyên Sinh Mệnh Quả, Sở Diệp cư nhiên đem thứ này cũng lấy ra tới bán." Trên thực tế, Sinh Mệnh Quả không phải Sở Diệp lấy ra tới, mà là Mộc tộc lấy ra tới, Sở Diệp mang về tới tài nguyên bên trong, có không ít Mộc tộc yêu cầu tài nguyên, Mộc tộc muốn, lại ngượng ngùng bạch muốn,
liền cầm Sinh Mệnh Quả ra tới bán. Sinh Mệnh Quả thứ này, đối với Nhân tộc tới nói, thập phần trân quý, nhưng là, đối với Mộc tộc tới nói, cũng không tính cái gì, không ít Mộc tộc đều có thể

đào tạo.
“Đây là chẳng lẽ là Thuần Kim Dịch?”
“Không ngừng Thuần Kim Dịch đâu, Thuần Hỏa Dịch, Thuần Mộc
Dịch đều có a!”
“Này không phải Ngũ Hành tộc mới có thể cô đọng thuần linh dịch
sao? Lần này giao dịch hội, Ngũ Hành tộc cũng tham dự?”
“Hơn phân nửa là như thế đi.” Ngũ hành thuần linh dịch nơi phát
ra cùng Sinh Mệnh Quả nơi phát ra nhất trí, Ngũ Hành tộc trước đó vận dụng điểm quan hệ, trước chọn đi rồi lần này giao dịch hội
bên trong đối Ngũ Hành tộc hữu dụng tài nguyên, cũng không có
bạch muốn, dùng ngũ hành thuần linh dịch làm thù lao.
Giao dịch hội hừng hực khí thế tiến hành, Sở Diệp bên này cũng không có nhàn rỗi, hơn mười ngày thời gian, Sở Diệp hai người liền góp nhặt hai trăm hơn linh mạch.

Chương 387: Chương 387

Ở Sở Diệp, Lâm Sơ Văn dưới sự nỗ lực, thực mau linh mạch toàn bộ vào chỗ, Mộc Tiên Điểu tiến giai mặt khác chuẩn bị cũng toàn bộ ổn thoả.
Mộc Tiên Điểu mỗi ngày ở ngọc trụy không gian bên trong phao linh tuyền, Sở Diệp đem này mang ra tới, Thúy Vũ còn có chút không cao hứng.
Thúy Vũ vừa ra tới liền thấy được hai trăm hơn linh mạch, thực mau lại hưng phấn lên.
“Tiến giai Hoàng giai, có nắm chắc sao?” Lâm Sơ Văn nhìn Thúy Vũ hỏi.
Thúy Vũ vây quanh linh mạch chuyển động cái không ngừng, nghe vậy gật gật đầu, tỏ vẻ “Yên tâm, vững vàng.”
Linh tuyền tẩy tinh phạt tủy hiệu quả phi thường hảo, mấy ngày
linh tuyền phao xuống dưới, Thúy Vũ trong thân thể che giấu trầm
kha bị tất cả nhổ, phẩm tướng còn có điều tăng lên, Thúy Vũ đối với tiến giai Vương giai một chuyện phi thường có tin tưởng.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Kia liền bắt đầu đi.”
Thúy Vũ gật gật đầu, gấp không chờ nổi bắt đầu rút ra linh mạch
bên trong linh lực.
So sánh với Truy Phong tiến giai, Thúy Vũ tiến giai, liền bình thường rất nhiều.
Đại lượng rút ra linh mạch linh lực lúc sau, Thúy Vũ trên người hơi thở kế tiếp bò lên, có tiến giai Hồn Hoàng dự triệu, nhanh chóng đưa tới lôi kiếp.
Từng đạo lôi điện đánh rớt ở Thúy Vũ trên người, cấp Thúy Vũ

tạo thành nhất định ảnh hưởng, bất quá, Thúy Vũ bay nhanh hấp
thu linh mạch linh lực, chữa trị thương thế.
Lâm Sơ Văn nhìn Thúy Vũ, trầm ngâm một chút nói: “Linh tuyền
thủy giống như cải thiện Thúy Vũ thể chất, Thúy Vũ khôi phục năng lực, so ban đầu tăng lên gấp đôi.” Lâm Sơ Văn vốn đang có chút lo lắng, Thúy Vũ tình huống muốn so với hắn tưởng tượng hảo rất nhiều, một chút thả lỏng không ít.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Xác thật là thứ tốt.”
Tiểu Bạch nhìn không trung bên trong lôi kiếp, nhàm chán đánh
cái ngáp, nói: “Này lôi kiếp một chút cũng không mãnh!”
Sở Diệp: “……” Không mãnh là được rồi, nếu mỗi lần tiến giai đều
giống Kinh Chập Long tiến giai như vậy, hắn chính là muốn đầu trọc.
Ở hấp thu đại lượng linh mạch chi lực lúc sau, Thúy Vũ thuận lợi
tiến giai hoàng cảnh.
Thúy Vũ tiến giai Hoàng giai lúc sau, cũng không có đình chỉ đối linh mạch hấp thu.
Thúy Vũ giống hút lưu mì sợi giống nhau, đem linh mạch bên trong linh lực hấp thu không còn, vẫn luôn hấp thu một trăm hơn
linh mạch linh lực mới ăn no.
Thúy Vũ sau khi ăn xong, đem đại lượng linh lực tặng cho Thương Lan Long, Tiểu Bạch cùng Kinh Chập Long.
Thúy Vũ thoáng quét sạch vừa xuống bụng tử, tiếp tục hút lưu linh mạch.
Nhìn linh mạch không ngừng giảm bớt, Sở Diệp nhịn không được
mở miệng, “Thúy Vũ a! Linh mạch hấp thu không xong, phóng cũng có thể, từ từ tới, không cần nhọc lòng.”
Thúy Vũ nhìn Sở Diệp hai mắt, phun Sở Diệp vẻ mặt linh khí, thực mau lại đi hút lưu linh mạch.

Sở Diệp cảm thấy Thúy Vũ chỉ sợ là được ăn uống quá độ chứng, không ăn sạch đồ ăn không bỏ qua.
Thúy Vũ hào phóng cấp Tiểu Bạch, Tiểu Ngân mỗi chỉ Hồn Sủng đều tiến hành rồi một phen linh khí tưới, kiên nhẫn đem dư lại mấy chục điều linh mạch hấp thu cái sạch sẽ.
Sở Diệp nhìn bị hút trống không linh mạch, có chút bất đắc dĩ, nguyên bản cho rằng hai trăm hơn linh mạch, cũng đủ dùng một
trận, không nghĩ tới kế hoạch không đuổi kịp biến hóa.
Tuy là hắn làm đủ chuẩn bị, nhưng là, gặp được không lưu cách đêm cơm chủ, chuẩn bị lại nhiều linh mạch cũng là uổng công.
Đương nhiên Thúy Vũ đem linh mạch hấp thu hết cũng không phải cái gì chuyện xấu, ít nhất ở linh khí tưới tác dụng dưới, Thương Lan Long, Tiểu Bạch đều có không nhỏ tăng lên, ly Hoàng giai Nhị giai lại gần một bước.
Thiên Nhàn Đảo đang ở tổ chức giao dịch hội, hội tụ đại lượng Hồn Sủng Sư, Mộc Tiên Điểu tiến giai khiến cho đại lượng Hồn Sủng Sư chú ý.
“Mộc Tiên Điểu cũng tiến giai Hoàng giai a!” Mộ Dung Thiên Sơn có chút hâm mộ nói.
Hà Cẩn Nguyệt híp mắt mắt, nói: “Nhìn dáng vẻ, Lâm Sơ Văn ở Trung Ương đại lục gặp gỡ không nhỏ.”
Mộ Dung Thiên Sơn gật gật đầu, nói: “Hơn phân nửa là như thế.”
Theo hắn biết, lần này giao dịch hội thượng đa số bảo bối đều là Sở Diệp đi trước Trung Ương đại lục từ Cổ gia bảo khố bên trong lộng trở về.
Nơi này rất nhiều bảo vật đều là Thiên Hải Vực khó gặp, có thể muốn gặp Trung Ương đại lục vật tư phong phú.
Hà Cẩn Nguyệt hít sâu một hơi, nói: “Nghe Cung thiếu nói, Sở Diệp mấy ngày trước đây đi Trung Ương đại lục lại làm thịt một cái Hoàng giai Hồn Thú, tưởng phát tài, vẫn là đến sát Hồn Hoàng a!”
Mộ Dung Thiên Sơn cười khổ một chút, nói: “Đại khái đúng không.”
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn sát Hồn Hoàng tựa hồ thực dễ dàng, thay đổi hắn liền thiên nan vạn nan.

Cung Khiếu, Liễu Thụ Yêu đều tiến giai Hồn Hoàng, hắn cũng đến
ngẫm lại biện pháp.
……
Thiên Hà hoa lâm.
“Sở thiếu đây là ngươi muốn Dũng Tuyền Thạch, tổng cộng 230 cái.” Cung Thần mở ra hai cái cái rương nói.
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói: “Nhiều như vậy?”
Cung Thần cười cười, nói: “Chúng ta Thiên Hải Vực, đặc biệt quý trọng tài nguyên không có, Dũng Tuyền Thạch vẫn là có không ít,
chỉ là thứ này đối Hoàng giai tu sĩ sử dụng giống như không lớn.”
Sở Diệp vẫn luôn ở thu thập Dũng Tuyền Thạch, Cung Thần thật sự đoán không ra Sở Diệp muốn nhiều như vậy Dũng Tuyền Thạch làm gì.
Sở Diệp cười cười, nói: “Vẫn là có điểm dùng.”
Linh tuyền không gian linh tuyền vẫn luôn ở thăng cấp, chung quanh linh dược sinh trưởng tốt, sinh ra không ít quý trọng linh thực, nhiều như vậy Dũng Tuyền Thạch nện xuống đi, linh tuyền
hẳn là còn có thể khuếch trương không ít.
Cung Thần gật gật đầu, thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói: “Hữu dụng liền hảo.”
“Đây là Không Gian Thạch.” Cung Thần nói.
Tiểu Bạch có chút ngoài ý muốn nhìn Cung Thần liếc mắt một cái,
nói: “Cư nhiên có thể tìm được thứ này, tiểu tử ngươi không tồi a.”
Nghe được Tiểu Bạch tán thưởng, Cung Thần có chút thụ sủng nhược kinh, “Đa tạ Tiểu Bạch đại nhân khích lệ.”
Tiểu Bạch vung lên móng vuốt, tam cái Không Gian Thạch liền huyền phù tới rồi này trước mặt, Tiểu Bạch vận chuyển linh lực, thực mau đem mấy cái Không Gian Thạch lực lượng hấp thu không còn.
Tiểu Bạch chấn hưng một chút thân mình, nói: “Không tồi,

không
tồi, nếu Không Gian Thạch lại đại cái vài lần thì tốt rồi."
Sở Diệp: "……" Không Gian Thạch đại gấp đôi, giá trị thành lần dâng lên, có thể có này mấy cái Không Gian Thạch liền không tồi,
Tiểu Bạch gia hỏa này tưởng đảo mỹ.
Cung Thần lấy ra mấy cây đồ đằng trụ, hắc quạ đen nhìn đến đồ đằng trụ, tức khắc hưng phấn.
"Đây là cầm tinh bộ lạc đồ đằng trụ, nghe nói, tổng cộng có mười
hai căn, đáng tiếc chỉ tìm được rồi bảy căn……"
Powered by GliaStudio
close
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: "Không tồi, tuy rằng chỉ có bảy
căn, bất quá giá trị cũng không nhỏ, đáng tiếc, đáng tiếc, nếu là thấu đủ một bộ, Ô Ô đại nhân nói không chừng ngày mai là có thể
tiến giai Hồn Hoàng."
Mộc Tiên Điểu, Tuyết Bảo liên tiếp tiến giai, hiện giờ, Lâm Sơ Văn
trên tay chủ Hồn Sủng, chỉ còn lại có Ô Ô, Bảy Màu Huyễn Điệp không có tiến giai, Ô Ô áp lực cũng không nhỏ.
Cung Thần cười cười, mở ra một cái hộp, nói: "Sở thiếu, ngươi xem cái này."
"Đây là Thuần Ma Dịch?" Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói.
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, thứ này ta cũng không quen biết, hẳn là cái lánh đời bộ lạc người lấy ra tới, theo chu tiền
bối thứ này đối Mặc Nắm, có không nhỏ tác dụng."
Sở Diệp gật gật đầu, vừa lòng nói: "Thứ tốt."
Mặc Nắm phía trước không cần tốn nhiều sức, liền đào rỗng Cổ gia bảo khố, thủ đoạn thật sự lợi hại, Sở Diệp cũng nghĩ lực bồi dưỡng một vài, này Thuần Ma Dịch tới đúng là thời điểm.
"Lánh đời gia tộc cũng đều ngồi không yên sao?" Lâm Sơ Văn thì thào nói.

Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Ngũ Hành tộc trước đó từ bọn họ nơi đó đổi lấy một đám tài nguyên, Tinh tộc tựa hồ cũng tưởng học theo, bất quá, so với Ngũ
Hành tộc, Tinh tộc moi moi tác tác, Cung Thần không có đồng ý.
Cung Thần cười cười, nói: “Lâm tiền bối, ngươi xem cái này.”
“Lưu Li Thiên Hồng Tinh?” Lâm Sơ Văn có chút kinh ngạc nói.
Cung Thần gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, nghe nói, thứ này đối Bảy
Màu Huyễn Điệp tiến giai Hoàng giai, sẽ có giúp ích.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Xác thật như thế.”
……
Cung Thần đổi được không ít hữu dụng vật tư, không ít đều đối hai người có không nhỏ bổ ích, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đều thập phần vừa lòng.
Giao dịch hội tổ chức một tháng, không sai biệt lắm tiếp cận kết thúc.
Ở Mộc Tiên Điểu tiến giai lúc sau không lâu, Tiểu Ngân cũng tiến
giai.
Tiểu Ngân lần trước bồi Truy Phong tiến giai, có nửa bước Hoàng
giai tu vi, lại mang theo ong đàn ở thăng cấp linh tuyền thủy bên
trong phao hồi lâu, rất có tiến bộ, tiến giai Hoàng giai so Sở Diệp tưởng tượng muốn nhẹ nhàng.
Tiến giai lúc sau Tiểu Ngân, toàn thân vàng ròng chi sắc, đã hoàn
toàn chuyển biến thành Kim Sí Ong.
Không ngừng Tiểu Ngân, ong đàn bên trong cũng có đại lượng Ngân Sí Ong thức tỉnh rồi Kim Sí Ong huyết mạch, tiến vào Vương giai.
Sở dĩ, sẽ có như vậy chuyển biến, một phương diện là bởi vì Sở Diệp hoàn toàn không keo kiệt tài nguyên, vẫn luôn ở vì ong đàn tiến hành huyết mạch thức tỉnh, cũng vẫn luôn đem ong đàn hướng Kim Sí Ong đàn phương hướng bồi dưỡng, về phương

diện khác, lại là bởi vì Kinh Chập Long luân hồi chập biến năng lực. Kinh Chập Long mỗi một lần luân hồi chập biến, huyết mạch
đều sẽ tăng lên, Truy Phong Hồn Thất liền ở ong đàn bên cạnh, ong đàn đã chịu Kinh Chập Long hơi thở ảnh hưởng, lột xác tỷ lệ đại đại tăng lên.
……
Chu Đỉnh Nguyên đứng ở Thành chủ phủ, nhìn Thiên Hà hoa lâm
phương hướng, nói: "Lâm thiếu yêu hồ, phải tiến giai sao?"
Cung Thần gật gật đầu, nói: "Đại khái đúng không."
Chu Đỉnh Nguyên nhịn không được nói: "Thiên túng chi tài a!"
Ngắn ngủn không đến một tháng thời gian, này đã Sở Diệp, Lâm Sơ Văn bên người, đệ tam chỉ cần tiến giai Hoàng giai Hồn Sủng đi, nhiều ra ba con Hồn Sủng, Cổ gia nếu là tưởng đi thêm đối hai
người xuống tay, chỉ sợ lại sẽ nhiều ra không ít biến số.
Bất quá, Cổ gia đã có nhiều lần giáo huấn, tiếp theo ra tay, vì bảo đảm vạn vô nhất thất, rất có thể sẽ phái Hoàng giai hậu kỳ Hồn Sủng Sư lại đây, cứ như vậy, hai người vẫn là rất nguy hiểm.
Tiểu hồ ly tiến giai, trung quy trung củ, vốn dĩ hẳn là làm tiểu hồ ly
lại lắng đọng lại một đoạn thời gian, bất quá, hiện giờ thế cục có chút gấp gáp, Tuyết Bảo cảm nhận được không nhỏ áp lực, trực tiếp tiến giai.
Cửu Vĩ Hồ hư ảnh, hiện lên ở phía chân trời, hấp dẫn đông đảo Hồn Sủng Sư tầm mắt.
"Đây là Cửu Vĩ Hồ sao?"
"Đây là Lâm thiếu đệ tam chỉ Hoàng giai Hồn Sủng đi."
"Tấm tắc, Lâm thiếu tiến giai Hoàng giai mới mấy năm a! Hoàng giai Hồn Sủng đều ba con."
"Nghe nói Hoàng giai Hồn Sủng không hảo dưỡng."
"Người khác nuôi không nổi, Lâm thiếu chính là Thiên cấp Dược Tề Sư, chẳng lẽ còn nuôi không nổi sao?"
"Lần này tới Thiên Nhàn Đảo, tuy rằng không mua được thích hợp tu luyện chi vật, bất quá, có thể nhìn đến ba con hoàng thú

tiến giai, cũng coi như là chuyến đi này không tệ.” Một cái áo tím
Hồn Sủng Sư cảm thán nói.
Thiên Hải Vực phía trước đã mấy ngàn năm không có Vương thú
tiến giai Hoàng giai, nhưng là, gần nhất hoàng thú dường như giếng phun, ngắn ngủn trong một tháng, bọn họ thế nhưng thấy
ba lần Hoàng giai lôi kiếp.
Áo tím Hồn Sủng Sư nói, dẫn tới chung quanh mấy cái Hồn Sủng
Sư sôi nổi phụ họa, giao dịch hội thượng thứ tốt không ít, nhưng là, giá trị cũng không thấp, rất nhiều Hồn Sủng Sư trong túi ngượng ngùng, chỉ có thể nhìn thứ tốt bị những người khác cướp
đi. Bất quá, tới này một chuyến, nhìn đến hoàng thú tiến giai, cũng đủ bọn họ thổi phồng thật lâu, không đến không.
“……”
Mấy tiểu nhân thực lực không sai biệt lắm ổn định một ít, Sở Diệp
cân nhắc lại đi Trung Ương đại lục một chuyến, tìm hiểu một chút
Thiên Lâm Thành Truyền Tống Trận chữa trị tình huống.
“Sở thiếu.” Liễu Thụ Yêu lại lần nữa tiến đến bái phỏng.
“Liễu đạo hữu thực lực tiến bộ thật nhanh a!” Sở Diệp nói.
Lần trước gặp mặt Liễu Thụ Yêu vẫn là Hoàng giai Nhất giai hiện
tại đã là Hoàng giai Nhị giai, “Lấy hai vị phúc, hai vị chính là muốn
đi Trung Ương đại lục.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Liễu Thụ Yêu ngẩng đầu, nói: “Ta muốn cùng hai vị cùng đi.”
Sở Diệp nhìn Liễu Thụ Yêu, tràn đầy ngoài ý muốn nói: “Ngươi xác định?”
Hoàng giai Mộc tộc ở Trung Ương đại lục chính là hương bánh trái a! Liễu Thụ Yêu một qua đi, kia đến hấp dẫn nhiều ít ong

bướm giống nhau Hồn Hoàng a!
Liễu Thụ Yêu gật gật đầu, nói: “Ta Mộc tộc ở Trung Ương đại lục để lại điểm đồ vật, nguyên bản cho rằng không có, bất quá, ta cùng Chu đạo hữu nói qua lúc sau, phát hiện khả năng còn ở, nếu là có thể bắt được tay, có lẽ có vọng lại tiến thêm một bước, ta Mộc tộc cũng không hy vọng vẫn luôn bị quản chế với người.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Muốn đi cứ đi đi, qua đi lúc sau, vạn sự cẩn thận.”
Liễu Thụ Yêu tự tin nói: “Sở thiếu yên tâm, ta Mộc tộc bảo tồn đến
nay, bảo mệnh thủ đoạn vẫn phải có.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Vậy là tốt rồi.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Liễu Thụ Yêu hẳn là sống thượng vạn năm, hàng thật giá thật lão bất tử, hẳn là có không ít đòn sát thủ, cùng
với nhọc lòng đối phương, còn không bằng hảo hảo nhọc lòng chính mình.

Chương 388: Chương 388

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn chuẩn bị một chút, mang theo Liễu Thụ Yêu cùng Chu Đỉnh Nguyên đi trước Trung Ương đại lục.
Một trận choáng váng lúc sau, Tiểu Bạch mang theo mấy người thuận lợi buông xuống tới rồi Trung Ương đại lục.
Tiểu Bạch lần này lựa chọn buông xuống vị trí, ở Vân Loan Thành
địa giới, đúng là Tô gia bảo khố nơi thành trì phụ cận.
Tiểu Bạch lựa chọn rớt xuống vị trí, Chu Đỉnh Nguyên phía trước
vừa vặn đã tới, thực mau nhận ra tới.
Chu Đỉnh Nguyên trên mặt bình tĩnh, trong lòng lại quay cuồng lợi
hại, năm đó, vì đối phó Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hai người, Cổ gia thật vất vả mới tìm được một cái có thể đi thông Thiên Hải Vực trùng động thông lộ, kết quả làm người chắn ở trùng động thông
lộ bên trong đè nặng đánh, mà Tiểu Bạch lại có thể lợi dụng không gian xuyên qua năng lực, muốn đi chạy đi đâu nơi nào, này
phiên đối lập dưới, cao thấp lập phán. Không hổ là thượng cổ Cực phẩm Hồn Thú, năng lực phi phàm.
Liễu Thụ Yêu có chút chuyển động một chút đôi mắt, nói: “Nơi này chính là Trung Ương đại lục a!”
“Đúng vậy, Liễu đạo hữu có việc muốn vội?” Sở Diệp hỏi.
Liễu Thụ Yêu gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, ta đi trước.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hảo, một tháng sau, chúng ta lại ở chỗ này hội hợp, Liễu đạo hữu cũng có thể thông qua tiểu nhị liên hệ ta.”

Sở Diệp đem Ngân Tiểu Nhị phát cho Liễu Thụ Yêu, Ngân Tiểu Nhị hiện giờ cũng có Vương giai Bát giai thực lực, Tiểu Ngân cùng Ngân Tiểu Nhị chi gian có một loại huyền diệu khó giải thích
liên hệ, Tiểu Ngân có thể cự ly xa cảm ứng đối phương trạng huống.
Liễu Thụ Yêu gật gật đầu, ứng thanh "Hảo", liền mang theo Ngân
Tiểu Nhị nhanh chóng rời đi.
Sở Diệp nhìn Liễu Thụ Yêu rời đi bóng dáng, đem ánh mắt chuyển dời đến Chu Đỉnh Nguyên trên người.
"Chu đạo hữu, chốn cũ trở về, ngươi nhất định thật cao hứng đi."
Sở Diệp lưng đeo xuống tay nói.
Chu Đỉnh Nguyên xấu hổ cười cười, nói: "Cao hứng, cao hứng."
Hắc quạ đen nhìn Chu Đỉnh Nguyên, phành phạch cánh, nói: "Như vậy cao hứng sự tình, ngươi vẻ mặt đưa đám làm gì, chẳng lẽ là muốn hỉ cực mà khóc?"
Chu Đỉnh Nguyên: "……" Này chỉ Thiên Vận Quạ thoạt nhìn thật tiện!
Chu Đỉnh Nguyên ở trong lòng bất đắc dĩ mắt trợn trắng, hắn là tưởng hồi Trung Ương đại lục, nhưng không đại biểu hắn tưởng lấy phương thức này trở lại Trung Ương đại lục a!
Sở Diệp chính là Vực Ngoại Thiên Ma, đây chính là Hồn Sủng Sư công địch a! Nếu là làm người phát hiện hắn cùng Sở Diệp đãi ở một khối, Trung Ương đại lục sợ là không còn có hắn đường sống.
Thần Điện nếu là phát hiện hắn cùng Sở Diệp cái này Vực Ngoại Thiên Ma đãi ở bên nhau, nhất định sẽ đem chính mình trở thành
Thiên Ma đồng lõa cấp hỏa đốt lấy chính điển hình.
Chu Đỉnh Nguyên có chút bất an đỡ đỡ trên mặt mặt nạ pháp khí,
ngẫm lại thân phận bại lộ nguy hiểm, chỉ cảm thấy tiền đồ một mảnh u ám.
Chu Đỉnh Nguyên bỗng nhiên cảm thấy, kỳ thật đãi ở Thiên Hải

Vực dạy học cũng khá tốt, bị người trở thành con khỉ vây xem cũng không có gì, rốt cuộc an toàn a!
“Chúng ta đi trước Thiên Lâm Thành đi.” Sở Diệp nói.
Chu Đỉnh Nguyên nhíu nhíu mày, có chút kháng cự nói: “Thiên Lâm Thành bên kia hiện tại hẳn là vẫn là trạng thái giới nghiêm,
Sở thiếu nếu chỉ là muốn đánh thăm tin tức nói, trực tiếp tìm Thiên Phong Các là được, không cần phải tự mình đi Thiên Lâm Thành điều tra, phía trước hai vị không phải ở Thiên Lâm Thành
trung phục sao? Nói không chừng bên kia lại bố trí hạ tân bẫy rập
đâu?”
“Thiên Phong Các là địa phương nào?” Sở Diệp hỏi.
Chu Đỉnh Nguyên lập tức giới thiệu, “Thiên Phong Các kỳ thật là từ thượng cổ thiên lý nhãn, thuận phong nhĩ hai tộc hậu duệ sáng
lập, chuyên trách đầu cơ trục lợi tin tức.”
“Có một đoạn thời gian, Thiên Phong Các bán không ít tin tức cấp
lộ trộm, làm đến một ít gia tộc hàng hóa không ngừng bị kiếp, tao
ngộ bao vây tiễu trừ, lúc sau, Thiên Phong Các từ sáng chuyển vào tối, hành sự liền điệu thấp rất nhiều.”
“Tuy rằng rất nhiều thế lực đều thập phần thống hận Thiên Phong
Các, bất quá, Thiên Phong Các có rất nhiều tin tức nơi phát ra, bán tin tức đáng tin cậy tính vẫn là thập phần chi cao.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Nghe tới không tồi, vậy đi xem đi.”
Chu Đỉnh Nguyên ở Vân Loan Thành bên trong, tìm kiếm một hồi,
ở một cái tửu quán bên trong phát hiện Thiên Phong Các phong các bí ẩn tiêu chí, đưa ra tín vật lúc sau, mấy người đã bị mời vào Thiên Phong Các.
Theo Chu Đỉnh Nguyên theo như lời, Thiên Phong Các hoặc khai ở thanh lâu bên trong, hoặc khai ở tửu quán bên trong, hoặc

khai
ở thương thành bên trong, hoặc khai ở bình dân bá tánh trong nhà……
Địa phương nào đều có khả năng, chỉ có hiểu biết một ít bí ẩn mới có thể từ Thiên Phong Các lưu lại ám hiệu, tìm được Thiên Phong Các nơi.
“Vài vị muốn mua cái gì tin tức?” Bởi vì Chu Đỉnh Nguyên có Thiên Phong Các khách quý lệnh bài, cho nên phân các các chủ Nhĩ Thiên Dung, tự mình đi ra nghênh đón, rất là coi trọng.
“Ta muốn biết một ít về Thiên Lâm Thành Truyền Tống Trận sự tình.” Chu Đỉnh Nguyên nói.
Nhĩ Thiên Dung gật gật đầu, nói: “Thiên Lâm Thành xác thật tồn
tại đi thông Thiên Hải Vực thượng cổ Truyền Tống Trận, bất quá,
chữa trị Truyền Tống Trận thập phần không dễ.”
“Lần trước sở, lâm hai người náo loạn một hồi, đã chết không ít trận pháp sư, không ít trận pháp sư đều không muốn tranh vũng
nước đục này, cho nên chữa trị tiến độ có chút chậm, bất quá, mấy ngày gần đây, Thần Cung phái một cái Thiên cấp hậu kỳ trận
pháp sư qua đi, có Thần Cung chủ trì đại cục, tin tưởng trong một
tháng, liền có thể chữa trị Truyền Tống Trận.”
“Ta nghe nói, Truyền Tống Trận một lần chỉ có thể truyền tống ba
người, chính là thật sự?” Chu Đỉnh Nguyên hỏi.
Nhĩ Thiên Dung gật gật đầu, nói: “Là thật sự, hơn nữa, lần đầu truyền tống ba người đã định ra tới, Thần Điện Tuyệt Vô Song, Cổ
gia Cổ Trấn Tà, Ngạo gia Ngạo Trác.”
Chu Đỉnh Nguyên nghe vậy chấn một chút, Thần Điện Tuyệt Vô Song, Hoàng giai Thất giai, Cổ gia Cổ Trấn Tà, Hoàng giai Tứ giai, Ngạo gia Ngạo Trác Hoàng giai Ngũ giai, này ba người tuyển

hẳn là không phải tùy tiện tuyển, này ba người đại biểu tam phương thế lực, tuyển ba người ra tới, hẳn là trải qua nhiều mặt đánh cờ, muốn cho ba người phân Thiên Hải Vực chỗ tốt.
Sở Diệp nhíu nhíu mày, nói: “Thiên Lâm Thành Truyền Tống Trận,
xác định chỉ cần một tháng là có thể chữa trị xong rồi sao?”
Nhĩ Thiên Dung gật gật đầu, nói: “Có Thần Cung tọa trấn, Truyền
Tống Trận chữa trị tốc độ tự nhiên sẽ mau một ít, nguyên bản hẳn
là càng mau, bất quá, khuyết thiếu thượng phẩm Không Gian Thạch, Thiên Lâm Thành kia tòa Truyền Tống Trận muốn vận chuyển, yêu cầu phẩm chất cực cao Không Gian Thạch tới duy trì.”
Chu Đỉnh Nguyên cau mày, nói: “Thượng phẩm Không Gian Thạch, chính là kỳ trân a! Không biết Thiên Lâm Thành thượng phẩm Không Gian Thạch, là từ cái nào thế lực cung cấp, chẳng lẽ là Thần Điện?” Cổ gia phía trước đã nguyên khí đại thương, một chốc một lát, chỉ sợ lấy không ra thượng phẩm Không Gian Thạch.
Sở Diệp híp mắt mắt, hắn cũng được đến quá một ít Không Gian Thạch, kia chỉ là một ít hạ phẩm Không Gian Thạch, thậm chí đều
không vào phẩm, so với thượng phẩm Không Gian Thạch tới nói,
kém cỏi quá xa.
Nhĩ Thiên Dung gật gật đầu, nói: “Thượng phẩm Không Gian Thạch không hảo tìm, Thần Điện có lẽ có thượng phẩm Không Gian Thạch, nhưng cũng có này từng người sử dụng, cân nhắc qua đi, muốn mượn Thiên Giáp Thành Không Gian Thạch.”
“Chẳng lẽ là Thiên Giáp Thành đi thông Huyền Khải tộc bí cảnh cái kia Truyền Tống Trận Không Gian Thạch?” Chu Đỉnh Nguyên
hỏi.
Nhĩ Thiên Dung gật gật đầu, nói: “Đúng là như thế.”
Powered by GliaStudio

close
Chu Đỉnh Nguyên cau mày, nói: “Thiên Giáp Thành nguyện ý cho
mượn?”
Thượng phẩm Không Gian Thạch là vật báu vô giá, vạn nhất xảy ra cái gì đường rẽ, Thiên Giáp Thành Truyền Tống Trận liền phế đi.
Muốn đem thượng phẩm Không Gian Thạch, từ Thiên Giáp Thành bố trí tốt Truyền Tống Trận bên trong lấy ra, cũng không phải cái gì chuyện dễ dàng, một cái thao tác không tốt, Thiên Giáp Thành Truyền Tống Trận, nói không chừng sẽ bởi vậy xuất hiện trục trặc.
Sở Diệp nghe Nhĩ Thiên Dung nói, thức hải bên trong Tiểu Bạch, bắt đầu kích động lên.
Chu Đỉnh Nguyên lặng lẽ nhìn rất có hứng thú Sở Diệp liếc mắt một cái, trong lòng dâng lên một cổ không tốt lắm dự cảm, Sở Diệp nên không phải là đánh thượng kia cái Không Gian Thạch chú ý.
Nhĩ Thiên Dung gật gật đầu, nói: “Thiên Giáp Thành Truyền Tống
Trận đi thông Huyền Khải tộc bí cảnh, bí cảnh trăm năm một khai,
lần trước mở ra thời điểm, vẫn là hai mươi năm trước, Thần Cung
mượn Không Gian Thạch chỉ mượn ba năm, còn nhận lời một tuyệt bút thù lao, Thiên Giáp Thành tự nhiên là phải cho Thần Cung cái này mặt mũi.”
Tiểu Bạch kích động, Sở Diệp tâm tình cũng có chút kích động.
Sở Diệp hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Thượng phẩm Không Gian Thạch, thể tích nhất định không nhỏ, Tiểu Bạch vẫn luôn ồn ào Không Gian Thạch không đủ ăn, nếu là có thể bắt lấy Không Gian
Thạch, nói vậy hẳn là đủ ăn.
Giao phó tin tức phí, ba người rời đi Thiên Phong Các.
Thiên Phong Các tin tức phí không thấp, liền như vậy điểm tin tức, tiêu phí Sở Diệp một quả Vương giai tinh hạch, bất quá được

đến muốn tin tức, Sở Diệp vẫn là cảm thấy tiền nào của nấy.
Sở Diệp thầm nghĩ: Mang Chu Đỉnh Nguyên tới quyết định quả nhiên là chính xác, có cái thích hợp dẫn đường, tiết kiệm bọn họ không ít thời gian.
Từ Thiên Phong Các ra tới, Chu Đỉnh Nguyên có chút lo sợ bất an.
"Thần Điện Tuyệt Vô Song, Cổ gia Cổ Trấn Tà, Ngạo gia Ngạo Trác, đối mấy người này ngươi hiểu biết nhiều ít?" Sở Diệp hỏi.
Chu Đỉnh Nguyên kinh ngạc một chút, vội vàng nói: "Thần Điện Tuyệt Vô Song, Hoàng giai Thất giai tu vi, có được ba con Hoàng giai Hồn Sủng, mạnh nhất chính là một con Hình Lao, Tuyệt Vô Song là Thần Điện thẩm phán giả, chuyên môn phụ trách bắt giữ
phản nghịch dị đoan."
Sở Diệp cười cười, nói: "Phản nghịch, cùng loại ta như vậy sao?"
Chu Đỉnh Nguyên cười gượng hai tiếng, không có đáp lại.
Chu Đỉnh Nguyên cau mày, nói: "Tuyệt Vô Song là kẻ tàn nhẫn, đối phương Hồn Sủng có thể hình thành huyết nhục nhà giam, vây khốn hung thú, tiến tới hấp thu hung thú huyết nhục trưởng
thành, nghe nói, Tuyệt Vô Song Hình Lao giam giữ mấy chục chỉ Hoàng giai Hồn Sủng, chờ này đó Hoàng giai Hồn Sủng bị luyện hóa, kia chỉ Hình Lao cũng là có thể tiến giai Hoàng giai Cửu giai."
Hình Lao có thể hấp thu giam giữ Hồn Sủng một ít năng lực, nếu
là Tuyệt Vô Song Hình Lao vây khốn Tiểu Bạch, đem Bạch Hổ hoàn toàn luyện hóa, có lẽ có thể được đến Tiểu Bạch không gian
xuyên qua năng lực.
Như là nhìn ra Chu Đỉnh Nguyên suy nghĩ cái gì, Tiểu Bạch lạnh lùng nhìn đối phương liếc mắt một cái, Chu Đỉnh Nguyên tức khắc
ra một thân mồ hôi lạnh.
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: "Là cái tàn nhẫn nhân vật a! Cổ gia Cổ Trấn Tà đâu."

“Cổ gia Cổ Trấn Tà, người này trăm năm trước, bởi vì Hồn Sủng bị thương, biến mất thật lâu, rất nhiều người đều cho rằng hắn đã
chết, năm đó, Cổ Trấn Tà là bởi vì chu ghét bị thương nặng bế quan, có lẽ thực lực không tiến phản lui.”
Chu Đỉnh Nguyên dừng một chút, lại nói: “Bất quá, còn có mặt khác một loại khả năng, Cổ gia năm đó mũi nhọn quá lộ, khả năng lo lắng nhận người kiêng kị, cố ý tuyết tàng, mà hiện giờ Cổ
gia thế nhược, mới đưa này phóng ra, nếu là như thế, Cổ Trấn Tà bế quan phía trước, này chủ Hồn Sủng chu ghét cũng đã là Hoàng giai Tứ giai, mấy năm nay chỉ sợ mặt khác có tiến bộ.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Như vậy a!” Cổ gia đã có vài cái Hồn Hoàng chết ở trên tay hắn, lại phái người tới, tuyệt đối sẽ không phái một cái tài trí bình thường, cái này Cổ Trấn Tà sợ cũng không đơn giản.
“Cuối cùng một vị đâu?” Sở Diệp hỏi.
Thần Cung muốn diệt trừ phản nghịch, Cổ gia cùng chính mình trở mặt đã lâu, cái này Ngạo gia Hồn Hoàng, cũng không biết là cái gì địa vị, có thể tranh thủ đến lần đầu truyền tống một cái danh
ngạch, nghĩ đến cũng không đơn giản.
“Cuối cùng một vị Ngạo gia Ngạo Trác, Hoàng giai năm tầng tu vi,
Ngạo gia vì hoạn long nhất tộc, chăn nuôi rất nhiều Giao Long, thế lực thập phần khổng lồ, Ngạo gia lão tổ là Hoàng giai chín tầng tu vi, phi thường tiếp cận truyền thuyết bên trong Thánh giai.
Ngạo gia hẳn là vì Hoàng giai Mộc tộc, đi trước Trung Ương đại lục.”
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Ngươi như thế nào biết là vì Hoàng giai Mộc tộc?”
Chu Đỉnh Nguyên có chút khác thường nói: “Bởi vì Ngạo gia lão tổ đã sống 4000 hơn tuổi.”
Sở Diệp cau mày, nói: “Lâu như vậy? Là đặc thù chủng tộc sao?”
Chu Đỉnh Nguyên lắc lắc đầu, nói: “Là Nhân tộc, khả năng có

chút
đặc thù huyết mạch, bất quá, nói tóm lại, hẳn là còn xem như nhất
tộc, Hồn Hoàng giống nhau có thể sống hai ngàn tuổi, có chút Hồn Hoàng thể chất đặc thù, lại nghĩ mọi cách duyên thọ, giống nhau cũng sẽ không vượt qua 3000 tuổi, nghe nói, Ngạo gia lão tổ có thể sống lâu như vậy, cùng này phía trước nuốt phục quá, dùng Mộc tộc luyện chế dược tề có quan hệ."
Sở Diệp: "…… Cơ thể sống luyện dược sao?"
Chu Đỉnh Nguyên gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
Sở Diệp: "……" Dùng Mộc tộc luyện chế dược tề, duyên thọ hiệu quả tốt như vậy, khó trách Liễu Thụ Yêu giống cái hương bánh trái khác thường, ai đều tưởng nhào lên đi cắn một ngụm.
"Sở thiếu tính toán đi Thiên Giáp Thành?" Chu Đỉnh Nguyên căng
da đầu hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, thượng phẩm Không Gian Thạch đối Tiểu Bạch có rất lớn chỗ tốt."
Chu Đỉnh Nguyên cau mày, nói: "Bên kia chỉ sợ phái người tọa trấn."
Sở Diệp mãn không thèm để ý nói: "Này cũng không có gì, đánh không lại, có thể chạy, đi thử thử cũng không có gì."
Hoàng giai cao thủ nhiều muốn tọa trấn một phương, không có khả năng suốt ngày nhìn chằm chằm một chỗ, Sở Diệp đánh giá hiện tại Thần Cung, Cổ gia chủ yếu phòng thủ vị trí, hẳn là vẫn là
ở Thiên Lâm Thành.
Chu Đỉnh Nguyên xem Sở Diệp tâm ý đã quyết, không khỏi có chút buồn rầu.
Sở Diệp nhìn Chu Đỉnh Nguyên, nói: "Chu đạo hữu không cần cùng chúng ta cùng đi mạo hiểm, tìm một chỗ đợi liền hảo."
Chu Đỉnh Nguyên cái này dẫn đường, vẫn là rất hữu dụng, mang theo đối phương đi đoạt lấy Không Gian Thạch, cũng không quá phương tiện.
Chu Đỉnh Nguyên nghe được Sở Diệp nói, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, "Sở thiếu cẩn thận."

Chu Đỉnh Nguyên trên người, có Sở Diệp hạ cấm chế, một khi Sở Diệp thân chết, này cũng muốn đi theo xui xẻo, cho nên, Chu Đỉnh Nguyên tuy rằng không tình nguyện, lại cũng không hy vọng
Sở Diệp thân chết.

Chương 389: Chương 389

Lâm Sơ Văn đem tiểu hồ ly lưu lại trông coi Chu Đỉnh Nguyên, chính mình tắc cùng Lâm Sơ Văn đi Thiên Giáp Thành.
Sở Diệp phái Ảnh Thú lặng lẽ ẩn núp qua đi, xem xét tình huống,
Ảnh Thú tuy rằng chỉ có Vương giai Cửu giai, che giấu hơi thở năng lực lại so với mặt khác Hoàng giai Hồn Sủng muốn cao thâm một ít.
Xuyên thấu qua Ảnh Thú, Sở Diệp thấy được Thiên Giáp Thành bên kia mấy cái trận pháp sư bận rộn hình ảnh.
“Không thể mau một ít sao?” Một cái Cổ gia thiếu niên thúc giục nói.
“Không Gian Thạch đã cùng trận pháp tương dung, muốn lấy ra, không phá hư trận pháp, yêu cầu một chút thời gian.” Thiên Giáp
Thành thiếu thành chủ Hồng Khải nói.
“Thiên Lâm Thành bên kia Truyền Tống Trận, chậm trễ không dậy
nổi, mau chóng đi.” Cổ gia Cổ Dã nói.
“Ta đã triệu tập trong thành trận pháp sư, tăng ca thêm giờ.” Thiếu thành chủ nói.
“Thật sự không được, truyền tống pháp trận phá hư một ít liền phá hư một ít, tả hữu các ngươi Huyền Khải tộc bí cảnh còn muốn lại quá vài thập niên, mới có thể mở ra, có rất nhiều thời gian chữa trị Truyền Tống Trận.” Cổ Dã nói.
Hồng Khải lắc lắc đầu, nói: “Kia không được, Truyền Tống Trận một khi phá hư, rất khó chữa trị.”
Hồng Khải nhíu lại mày, thầm nghĩ: Truyền Tống Trận chữa trị có

thể so phá hư khó nhiều, này Truyền Tống Trận là thượng cổ Truyền Tống Trận, kiến tạo phương pháp đã thất truyền, thật sự phá hủy, nếu là chữa trị không thành công, về sau đánh mất tiến vào Thiên Giáp Thành cơ hội, vậy phiền toái.
Cổ Dã cau mày, nói: "Này có cái gì, các ngươi Thiên Giáp Thành trận pháp sư chữa trị không được, ta sẽ tự cầu Cổ gia phái trận pháp sư lại đây."
Hồng Khải lắc lắc đầu, nói: "Sao dám lao động Cổ gia trận pháp sư." Cổ gia tổn thất vài cái Hồn Hoàng, loạn trong giặc ngoài, Hồng Khải tự nhiên không thể tin được Cổ Dã.
Hồng Khải cùng Cổ Dã tranh chấp một hồi, tan rã trong không vui.
Mặc Nắm đuổi theo Hồng Khải vào đối phương phòng nghỉ.
"Đại ca, Cổ Dã tên kia, vẫn luôn ở thúc giục trận pháp sư, thậm chí còn ngầm cho những cái đó trận pháp sư một số tiền, làm cho
bọn họ mau chóng đem Không Gian Thạch lấy ra."
"Không cần phải xen vào hắn, Cổ gia cùng trước kia nhưng không
giống nhau." Theo hắn biết, Cổ gia mấy ngày nay vì một cái linh thạch quặng cùng Vương gia người đánh một trận, Cổ gia Hoàng
giai trưởng lão, Cổ Tứ trọng thương.
Hồng Khải híp mắt mắt, bọn họ Huyền Khải tộc lần này sẽ nguyện
ý cho mượn Không Gian Thạch, xem cũng không phải là Cổ gia mặt mũi, mà là Thần Cung mặt mũi.
Lục Khải bĩu môi nói: "Cổ Dã gia hỏa này, thật đúng là đương chính mình là Cổ gia đại thiếu gia đâu, bất quá là trong núi vô lão
hổ, con khỉ xưng bá vương thôi."
Cổ gia trẻ tuổi, Cổ Chước Nhật, Cổ Tung đều đã chết, dư lại nội đấu lợi hại, thiệt hại vài cái, kể từ đó, Cổ Dã như vậy thường thường vô kỳ, thế nhưng cũng xuất đầu.
……
Sở Diệp nhìn Thiên Giáp Thành truyền tống điện phương

hướng,
nói: “Thiên Giáp Thành bên trong có hai cái Hồn Hoàng, nhưng một cái ở Thành chủ phủ bế quan, một cái hẳn là ở kim thúy lâu tìm hoan mua vui, đều không ở truyền tống viện.”
Hồn Hoàng tu sĩ rốt cuộc nhiều là sống trong nhung lụa hạng người, chỉ ngẫu nhiên lại đây tuần tra một chút truyền tống điện
bên kia lấy Không Gian Thạch tình huống, không có khả năng giống trông coi giống nhau một khắc không ngừng thủ.
Thành chủ phủ, kim thúy lâu khoảng cách truyền tống điện cũng
không xa, thật phát sinh cái gì biến cố, chạy tới nơi, yêu cầu mấy tức thời gian.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Kia có thể mưu đồ một chút.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Bọn họ cũng không phải muốn sinh tử tương
bác, chỉ là đoạt đồ vật, đoạt liền chạy, tốc độ rất nhanh nói, đều không cần cùng trong thành Hồn Hoàng tiếp xúc.
……
Truyền tống điện bên trong.
“Hồng Khải, chỉ cần phá hư này một khối trận pháp, lấy Không Gian Thạch tốc độ sẽ mau rất nhiều.” Cổ Dã nói.
Hồng Khải cau mày, có chút kháng cự nói: “Này một khối trận pháp cùng trung tâm trận pháp tương liên, không thể tùy tiện động.”
Cổ Dã cau mày, nói: “Ngươi này cũng không cho động, kia cũng không cho động, muốn tới khi nào, mới có thể đem Không Gian Thạch lấy ra.”
Hồng Khải nhấp môi, có chút khó xử, Thần Cung, Cổ gia, Ngạo gia tam gia tạo áp lực, Thiên Giáp Thành cũng cảm thấy áp lực gấp bội, nhưng là, hấp tấp lấy Không Gian Thạch, cũng làm này khó xử.
Cổ gia gần nhất loạn trong giặc ngoài, Truyền Tống Trận thật sự bị phá hư, hắn cũng sẽ không thật sự trông cậy vào Cổ gia tới tu.
“Các ngươi như vậy sợ đầu sợ đuôi lấy Không Gian Thạch, cũng quá phiền toái, chờ lấy ra, rau kim châm đều lạnh, không bằng

làm Tiểu Bạch đại nhân tới giúp các ngươi một phen đi.” Hắc quạ
đen bay múa ở Tiểu Bạch bên người, rất là thích giúp đỡ mọi người nói.
Nhìn đến hắc quạ đen cùng Tiểu Bạch xuất hiện, truyền tống điện
bên trong một chúng Hồn Sủng Sư, tức khắc đại kinh thất sắc.
Cổ Dã lấy ra linh ngọc tưởng truyền lại tin tức, lại phát hiện căn bản truyền không ra đi, thực mau ý thức đến không gian bị phong
tỏa.
Tiểu Bạch phát động không gian cắt chi thuật, đem Không Gian Thạch chỉnh tề cắt mở ra.
Hồng Khải trơ mắt nhìn Không Gian Thạch bay đến Tiểu Bạch trước mặt, bị một ngụm nuốt đi xuống.
“Các ngươi xem, này không phải được rồi sao? Làm ra tới, còn không có tổn thương Truyền Tống Trận, nhiều đơn giản a!” Hắc quạ đen mở ra cánh, khặc khặc kêu lên.
Hồng Khải: “……”
“Rầm” Tiểu Bạch đánh cái no cách, nháy mắt biến mất.
Tiểu Bạch một biến mất, không gian giam cầm nháy mắt biến mất,
truyền tống điện bên trong một mảnh binh hoang mã loạn.
Thực mau Thiên Giáp Thành bên trong hai cái Hồn Hoàng, liền đến truyền tống điện, có thể là minh bạch đuổi không kịp Bạch Hổ, hai cái Hồn Hoàng không có trước tiên đuổi bắt, nhưng thật ra trước sảo lên.
Thiên khải vương cảm thấy Bạch Hổ là Cổ gia người đưa tới, Thiên Giáp Thành là tao ngộ tai bay vạ gió, Cổ gia muốn bồi thường tổn thất.
Cổ gia Hồn Hoàng tỏ vẻ, Không Gian Thạch còn không có tới kịp hoàn thành giao tiếp, bọn họ đã giao phó một đám thuê phí, không đạo lý lại bồi thường, nhưng thật ra thiên khải vương hẳn
là lúc trước nuốt vào thuê phí cấp nhổ ra.
Hai cái Hồn Hoàng sảo hồi lâu không có kết quả, Thần Điện Hồn

Hoàng tới rồi lúc sau, hai bên đều thối lui một bước, từ Thần Điện
bồi thường Thiên Giáp Thành nguyên Không Gian Thạch ngang nhau giá trị vật tư.
Không Gian Thạch bị nuốt, Thiên Giáp Thành cần thiết ở 80 năm
trong vòng tìm được thay thế phẩm, mới có thể một lần nữa khởi
động trận pháp.
Powered by GliaStudio
close
Thượng cổ lúc sau, thượng phẩm Không Gian Thạch dùng một khối thiếu một khối, giá trị khó có thể cân nhắc.
Thiên khải vương đối với bồi thường phương án tuy rằng có chút
bất mãn, lại cũng không thể nề hà, âm thầm hối hận, không nên trộn lẫn đến cùng Sở Diệp cái này Vực Ngoại Thiên Ma tranh đấu trung đi.
……
Được đến Không Gian Thạch, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn liền cùng Chu Đỉnh Nguyên hội hợp.
“Chúc mừng Tiểu Bạch đại nhân, được như ước nguyện.” Chu Đỉnh Nguyên chắp tay khen tặng nói.
Tiểu Bạch vẫy vẫy móng vuốt, mãn không thèm để ý nói: “Bất quá
là một bữa cơm mà thôi, không coi là cái gì.”
Chu Đỉnh Nguyên: “……” Tiểu Bạch chầu này cơm nhưng không tiện nghi a!
Tiểu Bạch nhìn Chu Đỉnh Nguyên, nói: “Các ngươi xem Cổ gia bước tiếp theo, sẽ tìm cái nào thế lực mượn không gian tinh hạch, nói không chừng chúng ta lại có thể cọ một bữa cơm đâu?”
Chu Đỉnh Nguyên: “……” Tiểu Bạch chủ ý này đánh cũng thật tốt
quá, cọ một đốn, cư nhiên còn ngại không đủ.
“Thượng phẩm Không Gian Thạch, không phải giống nhau bảo

vật, có được thế lực không nhiều lắm, có Thiên Giáp Thành vết xe đổ, thế lực khác cũng không nhất định nguyện ý cho mượn."
Tiểu Bạch gật gật đầu, thở ngắn than dài nói: "Nói chính là a! Cọ cơm cũng không phải dễ dàng như vậy, xem ra muốn ăn no, cũng
không đơn giản như vậy."
Tiểu Bạch lắc lắc đầu, trốn vào Hồn Thất bên trong tiêu hóa đoạt được.
Chu Đỉnh Nguyên: "……"
Sở Diệp nhìn Chu Đỉnh Nguyên, nói: "Chu trưởng lão, ngươi cảm thấy chúng ta kế tiếp đi nơi nào tống tiền tương đối hảo a!"
Chu Đỉnh Nguyên: "……" Loại này vấn đề, làm gì muốn hỏi hắn a!
Nếu về sau có người biết, Sở Diệp tống tiền là hắn ở sau lưng ra chủ ý, kia hắn đã có thể muốn xui xẻo.
Sở Diệp híp mắt mắt, lo chính mình nói: "Cổ gia ném mấy cái bảo
khố vật tư, chỉ sợ sẽ có điều phòng bị, Ngạo gia đâu?"
Chu Đỉnh Nguyên cau mày, nói: "Ngạo gia là lánh đời gia tộc, toàn
bộ gia tộc ở vào bí cảnh bên trong, bí cảnh ngoại có đại trận, có thể phân biệt người tới thân phận thực lực, không phải dễ dàng như vậy trà trộn vào đi."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Vậy chỉ còn lại có Thần Cung, Thần Cung có cái gì có thể đánh cướp địa phương sao?"
Chu Đỉnh Nguyên nhìn Sở Diệp, thầm nghĩ: Sở Diệp cư nhiên tưởng đối Thần Cung xuống tay, này cũng quá bừa bãi. "Sở thiếu,
Thần Cung không dễ chọc."
Sở Diệp mắt trợn trắng, nói: "Thần Cung không dễ chọc, nhưng này lại không phải ta tưởng không trêu chọc, là có thể không trêu
chọc." Thần Cung đều đem hắn định nghĩa thành Vực Ngoại Thiên Ma, chẳng lẽ hắn còn có thể ngồi chờ chết không thành.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: "Thần Cung, Thần Cung có phải hay không thành lập không ít Thần Điện."

Chu Đỉnh Nguyên căng da đầu gật gật đầu, nói: “Thần Cung xác thật thành lập không ít Thần Điện.”
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Kia thật tốt quá, ta như thế nào
sớm không nghĩ tới đâu, Thần Cung khẳng định thành lập Thần Điện, thu thập tín ngưỡng chi lực, mà ta có thể vừa lúc có thể cùng Thần Cung mượn một chút tín ngưỡng chi lực, tiến giai Hoàng giai.”
Chu Đỉnh Nguyên cau mày, nói: “Này không tốt lắm đâu.” Kể từ đó, sợ là muốn cùng Thần Cung không chết không ngừng.
Hắc quạ đen nhìn Chu Đỉnh Nguyên, không vui nói: “Thần Cung thích làm việc thiện, trạch tế thiên hạ, biết ta khốn cùng, tất nhiên
nguyện ý độ ta.”
Chu Đỉnh Nguyên: “……” Này nhưng không nhất định.
Hắc quạ đen nhìn Sở Diệp, nói: “Mau đi mua một trương bản đồ, tốt nhất đánh dấu có toàn bộ Thần Điện vị trí, chúng ta muốn đi Thần Điện hành hương.”
Tiểu Bạch Hổ khặc khặc cười cười, nói: “Hảo hảo hảo, Tiểu Bạch đại nhân sẽ đưa ngươi đi các Thần Điện hành hương.”
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, khặc khặc cười cười, nói: “Yên tâm,
chỉ cần Ô Ô đại nhân hấp thu cũng đủ tín ngưỡng chi lực, tiến giai
Hoàng giai, nhất định sẽ không quên Tiểu Bạch đại nhân ngươi, Ô Ô đại nhân sẽ chúc phúc ngươi.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Được rồi, ta đi mua địa đồ.”
Chu Đỉnh Nguyên nhìn Sở Diệp, thầm nghĩ: Sở Diệp cái này Vực Ngoại Thiên Ma có điểm giống đại tai tinh a! Ai gặp gỡ ai xui xẻo.
Thần Điện tu sửa Thần Cung, là cung Hồn Sủng Sư hành hương nơi, Thần Điện bên trong thành lập có các loại thần tượng, thần tượng có thể chứa đựng tín ngưỡng chi lực, mà Thần Cung tu sĩ có thể thông qua thần tượng hấp thu tín ngưỡng chi lực. Thần Điện thần tượng, cùng viễn cổ bộ lạc đồ đằng trụ có chút tương tự.
……

Thánh Viện.
“Sở Diệp cư nhiên lại xuất hiện.” Ngọc Diệu Lăng nói.
Phượng Khuynh Thành cau mày, nói: “Thiên Giáp Thành kia khối
Không Gian Thạch, bị Bạch Hổ lấy đi, kia chỉ Bạch Hổ chỉ sợ ít ngày nữa liền phải tiến giai Hoàng giai Nhị giai.”
Ngọc Diệu Lăng hít sâu một hơi, nói: “Phượng sư tỷ, ngươi nói Bạch Hổ không gian xuyên qua năng lực rốt cuộc như thế nào, nó
có thể tự do đi tới đi lui Thiên Hải Vực cùng Trung Ương đại lục sao?”
Phượng Khuynh Thành cau mày, nói: “Căn cứ học viện nội trưởng lão phỏng đoán, Bạch Hổ như vậy vượt vực truyền tống, tiêu hao hẳn là cũng không nhỏ, phỏng chừng mấy tháng nội chỉ
có thể truyền tống một lần.”
Ngọc Diệu Lăng gật gật đầu, như suy tư gì nói: “Nói như vậy, Bạch Hổ lần trước ở phá hư Thiên Lâm Thành Truyền Tống Trận không có kết quả lúc sau, cũng không có rời đi Trung Ương đại lục, mà là tránh ở chỗ nào đó, tùy thời mà động đi.”
Phượng Khuynh Thành hít sâu một hơi, nói: “Đại khái đi.”
Dựa theo bình thường tình huống tới nói, Bạch Hổ phát động một
lần vượt vực truyền tống, yêu cầu mấy tháng hòa hoãn, nhưng là,
Sở Diệp bên người không ngừng có Bạch Hổ, còn có Hoàng giai Kinh Chập Long. Sở Diệp cái kia Kinh Chập Long, thập phần quỷ dị, có lẽ có thể lợi dụng thời gian pháp tắc, nhanh chóng bổ thượng Bạch Hổ tiêu hao, kể từ đó, Bạch Hổ khả năng có thể ở ngắn hạn nội, tiến hành mấy lần truyền tống.
“Cổ gia sợ là muốn đau đầu.” Ngọc Diệu Lăng lắc lắc đầu nói.
Phượng Khuynh Thành híp mắt mắt, nói: “Không biết, Sở Diệp bước tiếp theo sẽ làm chút cái gì.”
Sở Diệp cướp đi Không Gian Thạch, khiêu khích không ngừng là Cổ gia, còn có Thần Điện, Thần Điện hẳn là thật lâu không có như vậy bị mạo phạm qua.

Thần Điện nhìn như siêu nhiên vật ngoại, trên thực tế, âm thầm thao tác không ít thế lực hưng suy, Ngọc Diệu Lăng còn rất muốn
nhìn Thần Điện có hại, bất quá, Thần Điện căn cơ thâm hậu, Ngọc Diệu Lăng cũng không thấy thế nào hảo Sở Diệp.

Chương 390: Chương 390

“Sở Diệp gia hỏa này, cư nhiên còn dám xuất hiện.” Cổ Khải Chi cau mày, trong lòng đối Sở Diệp khó chịu đồng thời, càng có rất nhiều kiêng kị.
Cổ gia trong khoảng thời gian này tình cảnh thật không tốt, Cổ gia
bên ngoài không ít linh thạch quặng, linh điền, bí cảnh tao ngộ cướp sạch, cố tình Cổ gia tổn thất vài cái Hồn Hoàng trưởng lão, phân thân thiếu phương pháp.
Mỗi lần đuổi tới xảy ra chuyện địa phương, kia cướp sạch cường đạo sớm đã bỏ trốn mất dạng.
Cổ gia mặc dù xuống dốc, cũng không phải giống nhau cường đạo có thể mạo phạm, này đó đục nước béo cò người, chỉ có thiếu bộ phận là chân chính to gan lớn mật, đại bộ phận sau lưng
đều có Cổ gia đối địch thế lực duy trì.
Vì duy trì gia tộc ổn định, trong khoảng thời gian này, Cổ gia đã giá thấp bán ra không ít bí cảnh, linh điền tài nguyên.
Bán ra đại lượng tài nguyên, nhưng thật ra co rút lại phòng tuyến,
nhưng tổn thất đại lượng địa bàn, Cổ gia có thể thu hoạch tài nguyên cũng đại đại giảm bớt.
Lần này Thiên Giáp Thành thượng cổ Không Gian Thạch bị kiếp, vì trấn an Thiên Giáp Thành thành chủ, Thần Điện, Cổ gia còn có
Ngạo gia đáp ứng rồi bồi Thiên Giáp Thành một phần tài nguyên,
Thần Điện gánh nặng sáu thành, Cổ gia, Ngạo gia các gánh nặng hai thành.

Hai thành tài nguyên đối Cổ gia mà nói, đảo không tính cái gì, chỉ
là như vậy năm lần bảy lượt mất mặt, sẽ làm những cái đó đối địch thế lực càng thêm hung hăng ngang ngược.
Lâm Mộng Dung đứng ở một bên, rầu rĩ nói: "Sở Diệp thật sự là vô pháp vô thiên."
"Mộng Dung, ngươi có cảm giác được cái gì sao?" Cổ Khải Chi hỏi.
Lâm Mộng Dung giảo giảo ngón tay, có chút xin lỗi nói: "Cũng không có."
Cổ Khải Chi gật gật đầu, nói: "Có thể là khoảng cách quá xa, cho nên không có gì cảm giác."
Lâm Mộng Dung có chút ảm đạm nói: "Đều do Mộng Dung vô dụng, giúp không được gì." Lâm Mộng Dung gia nhập Cổ gia lúc sau, Cổ gia cũng không có bạc đãi nàng, Lâm Mộng Dung tu vi cũng ở đại lượng linh dược thôi hóa dưới, đạt tới Vương giai Thất
giai. Lâm Mộng Dung thực lực tiến bộ không tính chậm, bất quá so với Sở Diệp, Lâm Sơ Văn mà nói, vẫn là yếu đi không ít.
Cổ Khải Chi an ủi nói: "Ngươi đã rất lợi hại, nếu không phải bị Sở Diệp tiệt thiên mệnh, Thánh Viện Thánh Tử hẳn là có ngươi một
cái ghế."
Lâm Mộng Dung miễn cưỡng cười cười, trước mắt bỗng nhiên hiện lên một cái hình ảnh.
Cổ Khải Chi nhìn Lâm Mộng Dung, nói: "Làm sao vậy, phát hiện cái gì sao?"
Lâm Mộng Dung chần chờ một chút, nói: "Ta giống như thấy được từng tòa Thần Điện cùng quạ đen."
Cổ Khải Chi sửng sốt một chút, nói: "Ngươi xác định?"
Lâm Mộng Dung gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
Cổ Khải Chi nhấp môi, nói: "Việc này bảo mật, tạm thời không cần
đối người nhắc tới."
Lâm Mộng Dung lý giải gật gật đầu.
Cổ gia cùng Thần Điện hiện tại là hợp tác quan hệ, tuy rằng ở

hợp tác lại là các mang ý xấu, Cổ Khải Chi đoán được hắc quạ đen chỉ sợ phải đối Thần Cung động thủ, tuy rằng như thế, Cổ Khải Chi cũng không tính toán đi nhắc nhở.
Ở Cổ Khải Chi xem ra, Sở Diệp đắc tội Thần Điện đắc tội càng tàn nhẫn càng tốt, Sở Diệp đem Thần Điện đắc tội tàn nhẫn, Thần
Điện mới có thể dùng hết hết thảy diệt sát hai người.
Cổ Khải Chi gặp qua Lâm Mộng Dung lúc sau, đi gặp Cổ Đàm, báo cáo Lâm Mộng Dung phát hiện.
Cổ Đàm nâng lên đôi mắt, nhìn Cổ Khải Chi, nói: "Lâm Mộng Dung dự kiến Thần Điện cùng Thiên Vận Quạ sao?"
Cổ Khải Chi gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
"Có càng nhiều chi tiết sao? Tỷ như, nào một tòa Thần Điện." Dư hề đọc gia
Cổ Khải Chi lắc lắc đầu, nói: "Thần Cung phân điện quá nhiều, nàng cũng vô pháp xác định."
Cổ Đàm lắc lắc đầu, nói: "Kể từ đó, tin tức này giá trị liền không lớn." Nếu là có thể xác định là kia một tòa Thần Điện còn có thể bày ra bẫy rập, dĩ dật đãi lao.
"Phía trước, Sở Diệp đối Không Gian Thạch xuống tay, Lâm Mộng
Dung không có một chút dự cảm sao?" Cổ Đàm hỏi.
Cổ Khải Chi lắc lắc đầu, nói: "Giống như không cảm giác được cái gì."
"Nhìn dáng vẻ, vẫn là tu vi chênh lệch quá lớn." Cổ Đàm dừng một chút, lại nói: "Lâm Mộng Dung có thể dự kiến Thiên Vận Quạ,
có lẽ là bởi vì dựa theo thiên mệnh, kia chỉ Thiên Vận Quạ nguyên bản hẳn là nàng Hồn Sủng."
Cổ gia đã đem Lâm Mộng Dung cuộc đời điều tra rành mạch, Lâm Mộng Dung đã từng từ bỏ Thiên Vận Quạ, lựa chọn Trà Tiên
Điểu sự tình, tự nhiên cũng ở Cổ gia điều tra trong phạm vi.
Ở Cổ Đàm xem ra, Lâm Mộng Dung bỏ Thiên Vận Quạ, lựa chọn Trà Tiên Điểu không khác nhặt hạt mè mà bỏ dưa hấu.
Lâm Mộng Dung vì thiên mệnh chi nữ, có tài nguyên hẳn là bị

Sở
Diệp tiệt hồ, bất quá, Thiên Vận Quạ lại là này chính mình từ bỏ.
Cổ Khải Chi híp mắt mắt, nói: “Lâm Mộng Dung kia một viên thiên
mệnh chi loại.”
Cổ Đàm nhàn nhạt nói: “Trước đặt ở nàng trong thân thể dưỡng đi, còn không đến thu hoạch thời điểm.”
Cổ Khải Chi gật gật đầu, nói: “Ta minh bạch.”
……
Tiểu Bạch mang theo hắc quạ đen trằn trọc các nơi Thần Điện, hấp thu tín ngưỡng chi lực.
Tín ngưỡng chi lực nhìn không thấy sờ không được, trên thực tế,
Thần Điện bên trong có thể thâm nhập khống chế tín ngưỡng chi
lực cũng chỉ có mấy cái cao tầng.
Các nơi thần quan đối tín ngưỡng chi lực tuy rằng có điều hiểu biết, nhưng cũng chỉ là cái biết cái không.
Hắc quạ đen tương đối tiết chế, hấp thu tín ngưỡng chi lực trên cơ bản là hút đi một nửa, lưu lại một nửa, kể từ đó, Thần Điện người cũng không có gì tri giác, hắc quạ đen cũng có thể mượn này muộn thanh phát đại tài.
Ngắn ngủn bảy ngày thời gian, Tiểu Bạch mang theo hắc quạ đen
trằn trọc thượng trăm cái Thần Điện, hấp thu đại lượng tín ngưỡng chi lực, hắc quạ đen ẩn ẩn tới rồi tiến giai bên cạnh.
“Làm càn.”
Hắc quạ đen có chút hoảng không chọn lộ từ Thần Điện bên trong
bay ra tới, phía sau đi theo mấy cái người mặc hoa lệ pháp bào thần quan.
Hắc quạ đen nhìn phía sau người, hùng hùng hổ hổ nói: “Mượn các ngươi một chút khí vận mà thôi, kích động như vậy làm cái gì.”
“Làm càn, ngươi cái dị đoan, còn dám bừa bãi.”
Hắc quạ đen khắp nơi hấp thu khí vận, rốt cuộc vẫn là lật xe.

Gần nhất Ô Ô đã chạm đến Hoàng giai bình cảnh, vì thế hấp thu tín ngưỡng chi lực thời điểm, một không cẩn thận mất khống chế,
hấp thu tín ngưỡng quá nhiều, đem Thần Điện bên trong một tòa
thần tượng đều cấp vỡ vụn.
Powered by GliaStudio
close
Thần tượng đều vỡ vụn, Thần Điện thần quan lại trì độn, như thế
cũng biết không ổn.
Hắc quạ đen ở không trung bên trong xoay quanh, thấy chính mình bại lộ, đơn giản đại lượng hấp thu khí vận.
Đại điện bên trong thần tượng, từng tòa vỡ vụn mở ra.
Đại điện bên trong, còn có không ít tín đồ ở hành hương, nhìn đến thần tượng vỡ vụn, đại lượng tín đồ đều đại kinh thất sắc.
“Xúc phạm thần linh giả, đương sát!” Thần quan nghiến răng nghiến lợi nói.
Thần Điện có vô số phân điện, nhất quan trọng Thần Điện có năm
tòa, trung ương Thần Điện, đông tây nam bắc tứ đại Thần Điện.
Hắc quạ đen lần này lựa chọn xuống tay chính là phương đông Thần Điện.
Hắc quạ đen hướng tới Tiểu Bạch bay qua đi, nói: “Phong khẩn, xả hô, đi mau, đi mau.”
Sớm có chuẩn bị Tiểu Bạch mang theo hắc quạ đen, nhanh chóng rút lui tại chỗ, truyền tống tới rồi một mảnh cánh đồng hoang vu phía trên.
Hắc quạ đen phía sau Thần Điện bên trong, mấy cái Truyền Tống
Trận sáng lên, Thần Điện chấp pháp đoàn mấy cái Hoàng giai cao
thủ xuất hiện ở Thần Điện bên trong, Tiểu Bạch lại sớm đã mang
theo hắc quạ đen bỏ trốn mất dạng.
Nhận được Thần Điện thần quan cầu viện lệnh, Thần Điện chấp

pháp đoàn người đã trước tiến hoàn thành tập kết, rồi sau đó nhanh chóng chạy tới, đáng tiếc vẫn là chậm một bước.
Tuyệt Vô Song đứng ở Thần Điện bên trong, nhìn Thần Điện bên trong vỡ vụn thần tượng, sắc mặt thập phần khó coi.
……
Hoang lâm bên trong.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, có chút hưng phấn nói: "Ô Ô đại nhân phải tiến giai, chờ Ô Ô đại nhân tiến giai, chúng ta lại tiếp tục đi kéo Thần Điện lông dê."
Ngắn ngủn mấy ngày thời gian, hắc quạ đen hấp thu khí vận chi lực, đã tương đương với hiến tế năm con Hoàng giai Hồn Sủng.
Chu Đỉnh Nguyên nhìn hắc quạ đen, có chút vô ngữ, đều loại này
lúc, hắc quạ đen còn ở suy xét kéo lông dê.
Lâm Sơ Văn nhìn hắc quạ đen, cười cười, nói: "Có thể tiến giai sao?"
Hắc quạ đen gật gật đầu, nói: "Không sai biệt lắm, đem mười hai cầm tinh trụ lấy ra đi."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, lấy ra bảy căn cây cột, hắc quạ đen phe phẩy cánh, đem mấy cây đồ đằng trụ bên trong khí vận hấp thu không còn, nháy mắt đưa tới lôi kiếp.
Hắc quạ đen nhìn rách nát đồ đằng trụ, có chút tiếc nuối nói: "Vốn
dĩ lại nhiều đi mấy cái Thần Điện, mấy cây đồ đằng trụ đều tỉnh, đáng tiếc, đáng tiếc……"
Chu Đỉnh Nguyên: "……"
Cuồn cuộn lôi kiếp đánh rớt xuống dưới, từng đoàn khí vận chi lực, ngưng kết thành vân đoàn, bao phủ ở hắc quạ đen phía trên.
Lôi kiếp dừng ở đám mây phía trên, lại giáng xuống, liền biến ôn hòa rất nhiều.
Hắc quạ đen ở cuồn cuộn lôi kiếp bên trong, thuận lợi tiến vào Hoàng giai.
Rốt cuộc tiến giai Hoàng giai, hắc quạ đen bay lượn ở không trung bên trong, thập phần thỏa thuê đắc ý.
"Tiểu Bạch, Ô Ô đại nhân chúc phúc ngươi, tiến giai Hoàng giai Nhị giai!"

Bạch Hổ nguyên bản còn phải tốn một đoạn thời gian, mới có thể
đem Không Gian Thạch hoàn toàn luyện hóa, cùng với hắc quạ đen chúc phúc, Không Gian Thạch bị nhanh chóng luyện hóa, Tiểu Bạch khí thế bay nhanh dâng lên, một chút tiến vào Hoàng giai Nhị giai.
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen, thầm nghĩ: Ô Ô tiến giai Hoàng giai lúc sau, thật đúng là tiến bộ, chúc phúc khả năng dâng lên rất nhiều.
Chu Đỉnh Nguyên nhìn hắc quạ đen, sắc mặt có chút khác thường.
……
Trung ương Thần Cung.
"Thần nữ, tổng cộng có 236 cái Thần Điện tín ngưỡng xói mòn, hẳn là đều là kia chỉ hắc quạ đen hạ tay."
Phi Sương thần nữ hắc mặt, sắc mặt cực độ khó coi, "Kia chỉ hắc quạ đen, lá gan không nhỏ."
Nghĩ đến hắc quạ đen, Phi Sương thần nữ không khỏi giận sôi máu.
Phía trước giao chiến thời điểm, kia chỉ hắc quạ đen liền muốn ăn
nàng Thiên Thụy Điểu, hiện tại đối phương nương bọn họ Thần Điện tín ngưỡng chi lực tiến giai Hoàng giai, chỉ sợ sẽ càng thêm khống chế.
Tuyệt Vô Song cười cười, nói: "Sư muội không cần như thế, một chút tín ngưỡng chi lực mà thôi."
Phi Sương thần nữ nhíu lại mày, nói: "Ta không phải đau lòng kia
một chút tín ngưỡng chi lực, ta là tức giận Sở Diệp, Lâm Sơ Văn như thế không kiêng nể gì."
Thần Điện cao cao tại thượng mới có thể thắng đến khắp nơi kính
ngưỡng, mới có thể có cuồn cuộn không ngừng tín đồ, nếu là Thần Điện không ngừng bị khiêu khích, số lần nhiều, tin chúng xói
mòn sẽ phi thường nghiêm trọng, kể từ đó, cũng sẽ dao động

Thần Cung căn cơ.
Tuyệt Vô Song cau mày, nói: “Xác thật là cái tai hoạ ngầm, nếu bọn họ lại xuất hiện, cũng tỉnh ta đi Thiên Hải Vực tìm, sư muội yên tâm, ta tất nhiên vì ngươi bắt sống kia chỉ hắc quạ đen.”
Phi Sương thần nữ híp mắt mắt, nói: “Ta cũng gặp qua Thiên Vận
Quạ, không có nào chỉ Thiên Vận Quạ như vậy lười nhác.”
Tuyệt Vô Song cau mày, nói: “Có thể là cùng Vực Ngoại Thiên Ma hỗn lâu rồi, bị tà linh ô hóa đi.”
Nếu là Sở Diệp nghe được Tuyệt Vô Song nói, tất nhiên muốn kêu oan, ở Sở Diệp xem ra hắc quạ đen vốn dĩ liền ô, mặc dù muốn ô hóa, cũng là hắc quạ đen ô nhiễm hắn, mà không phải hắn Sở Diệp ô nhiễm hắc quạ đen.
Kỷ Phi Sương cau mày, nói: “Sở Diệp kia chỉ Bạch Hổ hẳn là có thể vận dụng không gian chi lực, không ngừng dời đi, kể từ đó, muốn đánh chết hắn, liền phải hạn chế hắn không gian truyền tống năng lực, cứ như vậy, mỗi lần ra tay, đều phải hoa đại lực khí
đóng cửa hư không, tiêu hao đại không nói, hiệu quả còn không tốt.”
Thượng một lần, nàng lấy phi hành Thần Cung cấm chế, phong tỏa Bạch Hổ không gian truyền tống, cấm chế lại là làm Sở Diệp một con Kim Sí Ong cắn ra một cái lỗ thủng.
Tuyệt Vô Song cười cười, nói: “Sư muội yên tâm, đã nghĩ đến biện pháp.”
Kỷ Phi Sương cau mày, nói: “Có biện pháp liền hảo, chúng ta Thần Điện cũng không thể trở thành cái thứ hai Cổ gia.”
Cổ gia từ trêu chọc Sở Diệp lúc sau, đầu tiên là đã chết Thánh Tử, lúc sau lại đã chết vài cái Hồn Hoàng, lại sau lại lại bị mất không ít tài vật, uy tín lực lớn không bằng trước, theo Kỷ Phi Sương biết, gần nhất tựa hồ có mấy cái thế lực động thủ, đoạt Cổ gia không ít địa bàn, Cổ gia lại như vậy đi xuống, sợ là phải bị các đại thế gia trở thành thịt mỡ cấp chia cắt.
Tuyệt Vô Song nhăn nhăn mày, khẽ cười nói: “Sư muội ngươi nhiều lo lắng, Cổ gia như thế nào có thể cùng chúng ta Thần

Điện
so?”

Chương 391: Chương 391

Hắc quạ đen đại chiến Thần Điện một chuyện, nháo ồn ào huyên
náo, thực mau lan truyền mở ra.
“Nghe nói không có, Lâm Sơ Văn kia chỉ hắc quạ đen khắp nơi tác loạn, nơi nơi đánh cắp Thần Điện tín ngưỡng chi lực.”
“Nghe nói, nghe nói, kia chỉ hắc quạ đen đã tiến giai Hoàng giai.”
“Vực Ngoại Thiên Ma quả nhiên khó đối phó a! Đầu tiên là đoạt Thiên Giáp Thành Không Gian Thạch, hiện tại lại đi đoạt lấy Thần
Điện tín ngưỡng chi lực.”
“Này Thần Cung chữa trị Truyền Tống Trận, chính là vì đi Thiên Hải Vực đối phó Vực Ngoại Thiên Ma, hiện tại Vực Ngoại Thiên Ma liền ở Trung Ương đại lục, này Truyền Tống Trận cũng không
cần chữa trị đi.”
Một cái Hồn Sủng Sư khặc khặc nở nụ cười, nói: “Lời nói không thể nói như vậy, Vực Ngoại Thiên Ma ở Trung Ương đại lục, nhưng Thiên Hải Vực bên kia không phải còn có Hoàng giai Mộc tộc sao?”
Chữa trị Truyền Tống Trận, nói là vì trừ ma vệ đạo, bất quá, tu vi tới rồi trình độ nhất định Hồn Sủng Sư, tự nhiên sẽ không tin tưởng loại này đường hoàng chuyện ma quỷ.
“Các ngươi không biết sao? Chỉ sợ Thiên Hải Vực bên kia Hoàng giai Mộc tộc, cũng ở chúng ta Trung Ương đại lục.” Một cái áo lam Hồn Sủng Sư nói.
Mấy cái tu sĩ nghe vậy, có chút ngạc nhiên nói: “Có ý tứ gì?”
Áo lam Hồn Sủng Sư cười thần bí, nói: “Vạn Liễu Thành cây liễu, trong một đêm, tất cả đều không thấy.”

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ẩn tàng rồi thân phận, ngồi ở trà lâu bên trong uống trà, chợt nghe được vài người đàm luận, không cấm có chút giật mình.
Sở Diệp híp mắt mắt, thầm nghĩ: Liễu Thụ Yêu bên kia cũng có động tĩnh sao?
Sở Diệp hướng tới Chu Đỉnh Nguyên nhìn thoáng qua, thấy này như suy tư gì, cũng không kinh ngạc, tựa hồ sớm có đoán trước.
Sở Diệp mang theo Chu Đỉnh Nguyên rời đi trà lâu, "Chu đạo hữu, Liễu đạo hữu sự tình, ngươi có phải hay không biết cái gì?"
Chu Đỉnh Nguyên gật gật đầu, nói: "Liễu đạo hữu, ở tới phía trước dò hỏi quá ta Vạn Liễu Thành sự tình."
"Vạn Liễu Thành bên trong, có một gốc cây cây liễu, cây liễu hẳn là đã tồn tại vạn năm lâu……"
Sở Diệp có chút tò mò nói: "Vạn năm cây liễu, không ai nghĩ tới, đem kia cây cây liễu luyện chế thành dược tề sao?"
Chu Đỉnh Nguyên gật gật đầu, nói: "Tự nhiên là có, bất quá, hình như là có người dùng cây liễu luyện chế dược tề lúc sau, xuất hiện các loại vấn đề, có người dùng dược tề lúc sau, thân thể mộc hóa, biến thành hoạt tử nhân, có người dùng dược tề lúc sau, trong thân thể mọc ra một cây cây liễu, lúc sau, mọi người cũng không dám lại dùng dược tề."
"Như vậy tà khí, không ai đem cây liễu diệt trừ sao?" Sở Diệp hỏi.
"Hình như là bởi vì Vạn Liễu Thành cây liễu, có thể tụ tập linh khí,
còn có thể tẩm bổ thổ địa đã bị giữ lại."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Thì ra là thế."
"Vạn Liễu Thành kia cây liễu, rất có thể là Liễu đạo hữu bản thể."
Chu Đỉnh Nguyên trầm ngâm một hồi nói.
Sở Diệp mày nhảy dựng, nói: "Không có khả năng đi." Liễu Thụ Yêu nếu có bản thể, cũng nên ở Mộc tộc bí cảnh, mà không phải ở chỗ này.
Chu Đỉnh Nguyên lắc lắc đầu, nói: "Mộc tộc cùng chúng ta Nhân tộc bất đồng, có chút Mộc tộc là có thể phân cây, cây liễu thượng vạn cây liễu, kỳ thật là từ một gốc cây cây liễu phía trên tách ra tới, Mộc tộc thiên kỳ bách quái, các có này bất đồng năng lực, có Mộc tộc có thể độn địa, có có thể phóng thích độc khí, có có thể

hấp thu huyết nhục chi lực……”
“Ta phỏng chừng Liễu Thụ Yêu như vậy Mộc tộc, gặp được nguy hiểm thời điểm, hẳn là có thể thoát ly bản thể hoặc là chặt đứt một bộ phận bản thể, kim thiền thoát xác hoặc là nói đoạn đuôi cầu sinh, kia Liễu Thành cây liễu, rất có khả năng là Liễu Thụ Yêu
nguyên bản một bộ phận, Liễu đạo hữu lần này lại đây, có thể là vì dung hợp kia cây cây liễu.”
Sở Diệp ánh mắt chuyển động một chút, âm thầm tán thành Chu
Đỉnh Nguyên cách nói, năm đó, Liễu Thụ Yêu vì trợ giúp hắn đối địch, liền từng chia lìa quá một bộ phận bản thể.
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Nếu ấn ngươi nói, Liễu đạo hữu nếu là
dung hợp hoàn thành, có thể đạt tới cái gì cảnh giới?”
Chu Đỉnh Nguyên lắc lắc đầu, nói: “Hoàng giai Mộc tộc không nhiều lắm, cũng không nhiều ít vết xe đổ có thể tham khảo, y bản
nhân ngu kiến, khả năng có thể đề cao hai cái giai vị.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Liễu Thụ Yêu đã là Hoàng giai Nhị giai, nếu là
có thể đề cao hai cái giai vị, đó chính là Hoàng giai Tứ giai.
Nếu tiến vào Hoàng giai trung kỳ, Mộc tộc tự bảo vệ mình năng lực sẽ đại đại gia tăng, nhưng thật ra đáng giá Liễu Thụ Yêu tiến đến mạo hiểm.
Sở Diệp híp mắt mắt, cười cười, nói: “Nhìn dáng vẻ, Liễu đạo hữu
gặp gỡ không nhỏ a! Chúng ta cũng muốn nắm chặt.”
Sở Diệp hướng tới hắc quạ đen nhìn qua đi, nói: “Ô Ô, ngươi có cái gì ý kiến hay sao?”
Hắc quạ đen nhìn Sở Diệp, nói: “Ô Ô đại nhân cảm thấy, chúng ta
có thể tiếp tục kéo Thần Điện lông dê, tích tụ khí vận chi lực, chỉ cần khí vận chi lực cũng đủ nhiều, các vị đồng đạo, là có thể ở Ô Ô đại nhân chúc phúc dưới, nhanh chóng tiến vào Hoàng giai Cửu giai.”

Sở Diệp có chút vô ngữ nói: “Đây là ngươi bói toán ra tới đường bằng phẳng, vẫn là ngươi thèm ăn thuận miệng nói lung tung hoạn lộ thênh thang a!”
Hắc quạ đen có chút bất mãn nhìn Sở Diệp, nói: “Ngươi đem Ô Ô đại nhân trở thành cái gì điểu? Ô Ô đại nhân là vì đại gia hảo.”
Sở Diệp: “……”
……
Sở Diệp nghe theo hắc quạ đen nói, tiếp tục khắp nơi càn quét Thần Điện, bất quá, hắc quạ đen thực mau liền phát hiện không thích hợp địa phương.
Thần Điện thần tượng bên trong, hấp thu không đến tín ngưỡng chi lực.
“Này đàn vương bát đản.” Hắc quạ đen hùng hùng hổ hổ nói.
Sở Diệp cau mày, nói: “Nhìn dáng vẻ Thần Điện bên trong cũng có đặc thù thủ đoạn, có thể đem Thần Điện pho tượng phía trên bám vào tín ngưỡng chi lực, kịp thời thu đi.”
Hắc quạ đen oán hận nói: “Hấp thu bọn họ một chút tín ngưỡng chi lực mà thôi, cư nhiên như vậy keo kiệt.”
Sở Diệp cau mày, thầm nghĩ: Thần Điện bên kia bắt đầu phản kích sao? Không biết vì sao, Sở Diệp trong lòng nhiều vài phần u ám, một loại không tốt lắm dự cảm, từ trong lòng phiếm ra tới.
Sở Diệp thức hải bên trong Tiểu Ngân đột nhiên bay ra tới, kêu lên.
Sở Diệp nhìn Tiểu Ngân, nói: “Xác định?”
Tiểu Ngân gật gật đầu, nói: “Ân” một tiếng.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, hỏi: “Liễu Thụ Yêu đã xảy ra chuyện sao?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, bị nhốt ở sóc phong ngoài thành.”
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Chúng ta qua đi nhìn xem.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đuổi tới sóc phong ngoài thành thời điểm, thấy được một mảnh cát vàng nơi.
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Liễu đạo hữu như thế nào chạy đến

nơi đây tới?" Sóc phong ngoài thành trận gió lạnh thấu xương, mênh mông bát ngát đều là sa mạc.
Mộc tộc gặp được nguy cấp tình huống, có thể hóa thân cỏ cây, che giấu hành tích, này mênh mông cánh đồng hoang vu mênh mông bát ngát, Liễu Thụ Yêu sợ là bị người dẫn tới nơi này tới.
"Cảm ứng được Ngân Tiểu Nhị trạng huống sao?" Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Cảm ứng được."
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: "Đi thôi."
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, tràn đầy lo lắng nói: "Ta cảm ứng được nguy cơ, này chỉ sợ là cái bẫy rập a!"
Sở Diệp thở dài, có chút bất đắc dĩ nói: "Mặc dù là bẫy rập, cũng yêu cầu xông vào một lần a!"
Tiểu Bạch hướng tới Ngân Tiểu Nhị vị trí thuấn di qua đi, thực mau phát hiện Liễu Thụ Yêu nơi.
Sở Diệp vừa đến tới, một cái thật lớn nhà giam, liền hướng tới Sở Diệp bao trùm xuống dưới.
"Hình Lao." Lâm Sơ Văn ninh mày nói.
Lâm Sơ Văn da đầu tê rần, nháy mắt cảm ứng được vài luồng Hoàng giai Hồn Sủng hơi thở, trong đó vài cổ Hoàng giai Hồn Thú
hơi thở, đều phi thường đáng sợ.
Liễu Thụ Yêu hiển lộ ra thân hình, có chút nôn nóng nói: "Vài vị không cần lo cho ta, đi mau."
Liễu Thụ Yêu thân hình có chút chật vật, một đạo cánh tay đều bị
chém đứt, lấy Mộc tộc tái sinh năng lực, một lần nữa sinh ra một cái cánh tay, không phải việc khó, chỉ là yêu cầu thời gian.
"Muốn chạy, không dễ dàng như vậy." Không trung bên trong, một
cái người mặc hoa lệ pháp bào nam tử, hiển lộ ra thân hình.
Một đạo màu đỏ lá bùa lấy sét đánh không kịp bưng tai chi thế hướng tới Tiểu Bạch bay qua đi.
Tiểu Bạch nhìn lá bùa, đôi mắt hơi co lại, ở Tiểu Bạch ở lá bùa bên trong nghe thấy được một cổ huyết tinh khí, đó là thuộc về hắn cùng nguyên quan hệ huyết thống huyết tinh khí.

“Nguy hiểm, mau tránh.”
Kinh Chập Long đối với lá bùa thi triển lùi lại pháp thuật, lùi lại lá
bùa rơi xuống thời gian.
Tiểu Bạch một đạo không gian cắt thuật qua đi, lá bùa biến thành
thượng trăm phiến, hoàn toàn đi vào Tiểu Bạch thân thể bên trong.
Lá bùa hoàn toàn đi vào Tiểu Bạch thân thể, Sở Diệp tức khắc có thật không tốt cảm giác.
Hắc quạ đen phành phạch cánh, có chút kinh tủng nói: “Huyết mạch đi tìm nguồn gốc nguyền rủa lá bùa.”
Tiểu Bạch trừng mắt mắt, thập phần phẫn nộ hướng tới không trung bên trong Hình Lao nhào tới.
Hình Lao một cái huyết nhục lồng giam, đem Tiểu Bạch bao phủ ở trong đó.
Tiểu Bạch một cái thuấn di chi thuật, từ huyết nhục lồng giam bên
trong tránh thoát ra tới.
Sở Diệp thực rõ ràng cảm giác được Tiểu Bạch thực lực suy yếu, Tiểu Bạch tính tình hỏa bạo, nếu thực lực ở toàn thịnh thời kỳ, còn có bạo lực giảo toái này huyết nhục lồng giam, mà không phải sử dụng không gian thuấn di, tránh thoát ra tới.
Huyết mạch nguyền rủa lá bùa, hẳn là lấy Tiểu Bạch phụ tộc hoặc
là mẫu tộc yêu thú tinh huyết luyện chế, có thể từ nguồn cội phong tỏa Tiểu Bạch thực lực.
Tuy rằng Tiểu Bạch cắn nát lá bùa, khiến cho huyết mạch lá bùa uy lực đại đại hạ thấp, nhưng là, vẫn là đã chịu không nhỏ ảnh hưởng.
Thương Lan Long cùng Kinh Chập Long hợp tác đối mặt một đầu
quỷ nha thú.
Không trung bên trong, xuất hiện một cái tam đầu Cửu Tà Long.
Cửu Tà Long đột nhiên hướng tới Thương Lan Long nhào tới, Kinh Chập Long kịp thời sử dụng thời gian trì hoãn chi thuật,

khiến cho Cửu Tà Long tốc độ giảm đi, phác một cái không.
Thương Lan Long cùng Kinh Chập Long đối mặt Cửu Tà Long, cảm giác được nồng đậm áp lực.
Cửu Tà Long cũng là Long tộc một chi, lại là Long tộc bên trong dị
loại, làm đông đảo Long tộc căm thù đến tận xương tuỷ một chi, Cửu Tà Long nhất tộc thiên vị huyết mạch cao đẳng yêu thú vì thực, này nhất tộc đặc biệt thiên vị Long tộc vì thực.
Đoạt Thiên ở Cửu Tà Long trên người nghe thấy được một cổ nồng đậm huyết sát chi khí, ý thức được trước mặt Cửu Tà Long hẳn là không ăn ít Long tộc huyết thực.
Ngạo gia vì hoạn long nhất tộc, nuôi dưỡng không ít long loại Hồn
Sủng, Cửu Tà Long lâu lâu liền sẽ ăn điều Giao Long.
So sánh với Long tộc huyết mạch loãng Giao Long, long huyết tinh thuần Thương Lan Long cùng Kinh Chập Long đối này lực hấp dẫn lớn hơn nữa.
Cửu Tà Long tràn đầy tham lam hướng tới Truy Phong nhào tới, Truy Phong một đạo Luân Hồi Pháp Quyết qua đi, Cửu Tà Long thực lực, từ Hoàng giai Lục giai rơi xuống tới rồi Hoàng giai Ngũ giai.
Cấp bậc chênh lệch quá lớn, Cửu Tà Long chiến lực, viễn siêu cùng giai hung thú.
Truy Phong chỉ là Hoàng giai Nhất giai, mặc dù đem Cửu Tà Long
cấp bậc bị đánh rớt một cấp bậc, bọn họ như cũ không phải đối thủ.
Sở Diệp trong lòng hiện lên vài phần tai vạ đến nơi cảm giác, cho tới nay, hắn quá đều quá xuôi gió xuôi nước, gặp được trước mắt như vậy cường hãn đối thủ, bọn họ bên này tình huống liền có chút khẩn trương.
Hắc quạ đen đối với Tiểu Bạch phát động chúc phúc, Tiểu Bạch trong cơ thể đình trệ linh lực, lần thứ hai vận chuyển lên.
Tiểu Bạch phát động truyền tống pháp trận, truyền tống rời đi sa
mạc.

Tuyệt Vô Song cau mày, hắc mặt, đối với Cổ Trấn Tà nói: “Như thế nào Bạch Hổ truyền tống chi lực, còn có thể sử dụng? Ngươi không phải nói lá bùa, có thể phong ấn Bạch Hổ năng lực đi.”
“Bởi vì huyết mạch nguyền rủa lá bùa bị giảo nát, cho nên, uy lực
giảm xuống đi.” Ngạo Trác nói.
Cổ Trấn Tà híp mắt mắt, nói: “Khả năng cùng kia chỉ Thiên Vận Quạ cũng có chút quan hệ, Thiên Vận Quạ lâm thời phát động chúc phúc, lâm thời hạ thấp huyết mạch nguyền rủa lá bùa uy lực.”
Tuyệt Vô Song híp mắt mắt, có chút khó chịu nói: “Sở Diệp cái này Vực Ngoại Thiên Ma thật đúng là thuộc lão thử, một gặp được nguy hiểm liền chạy, không hề có cốt khí đảm đương.”
Cổ Trấn Tà híp mắt mắt, nói: “Yên tâm, huyết mạch nguyền rủa lá
bùa tuy rằng bị phá hư, nhưng hẳn là vẫn là đối Bạch Hổ hẳn là vẫn là có ảnh hưởng, đối phương hẳn là phát động không được cự ly xa truyền tống, hẳn là còn ở phụ cận.”
Ngạo Trác lấy ra một cái la bàn, trinh trắc một chút, nói: “Đúng là
phụ cận, truy!”

Chương 392: Chương 392

Tiểu Bạch lôi cuốn vài người, tiến vào một mảnh hoang lâm.
Không chờ vài người tùng một hơi, hắc quạ đen rất nhanh cảm giác tới rồi nguy cơ, “Không tốt, bọn họ truy lại đây.”
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, nói: “Thế nào, còn có thể phát động không gian truyền tống sao?”
Tiểu Bạch có chút khó xử nói: “Ta năng lực đang ở xói mòn.”
Phong ấn hóa thành mảnh nhỏ tiến vào thân thể hắn lúc sau, tựa
hồ có phục hồi như cũ dấu hiệu, Tiểu Bạch phát hiện thực lực của
chính mình đang không ngừng suy yếu, còn như vậy đi xuống, thực mau hắn chỉ có thể phát huy Vương giai chiến lực, thậm chí
đem giai chiến lực.
Lâm Sơ Văn lấy một chi dược tề, đưa cho Tiểu Bạch, “Đây là trời quang dược tề, có thể hạ thấp phản phệ, ngươi nhìn xem có hay không dùng.”
Tiểu Bạch nhanh chóng ăn vào dược tề, cảm giác tình huống thoáng hảo một ít, phong ấn mảnh nhỏ phục hồi như cũ tốc độ biến chậm rất nhiều.
Trời quang dược tề cũng không tính rất hợp chứng, bất quá, vẫn là có chút tác dụng.
Tìm về một chút sức lực, Tiểu Bạch lại lần nữa phát động truyền tống, đem cùng Thần Điện chờ thế lực khoảng cách kéo xa một ít.
Tiểu Bạch bị phản phệ, hoàn toàn không thể khống chế truyền tống khoảng cách cùng vị trí, lần thứ hai buông xuống ở thông thiên con sông biên.

Ngạo Trác nhìn truy tung pháp khí, nhàn nhạt nói: “Vị trí thay đổi,
hẳn là tiến hành rồi lần thứ hai truyền tống.”
Tuyệt Vô Song cau mày, nói: “Chẳng lẽ huyết mạch nguyền rủa không có có hiệu lực?”
Cổ Trấn Tà lắc lắc đầu, nói: “Không, hẳn là có hiệu lực. Có thể là lá bùa rách nát, hạ thấp huyết mạch nguyền rủa uy lực, bất quá, Bạch Hổ nhiều lắm lại tiến hành vài lần cự ly ngắn truyền tống.”
Ngạo Trác híp mắt mắt, nói: “Hẳn là. Bạch Hổ tuy rằng tiến hành
rồi lần thứ hai truyền tống, bất quá, lần thứ hai truyền tống khoảng cách cũng không xa.” Nghĩ đến hẳn là thực lực suy yếu, cho nên khoảng cách lại lần nữa ngắn lại. Như vậy điểm khoảng cách, thực mau bọn họ là có thể đuổi theo.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, tràn đầy nôn nóng nói: “Ta cảm giác
được nguy cơ, bọn họ hướng tới chúng ta truy lại đây, đối phương khả năng có biện pháp tỏa định chúng ta vị trí, như vậy đi
xuống không được.”
Liễu Thụ Yêu ánh mắt nhanh chóng dao động một chút, thở dài, nói: “Sở thiếu không cần quản ta, ta trên người bị Ngạo gia người
để lại ấn ký, bọn họ có thể mượn này truy tung ta rơi xuống.”
Sở Diệp nghe vậy, sửng sốt một chút, nhịn không được nói: “Ngươi như thế nào như vậy không cẩn thận.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Nếu là đem Liễu Thụ Yêu thu vào ngọc trụy không gian, hẳn là là có thể che chắn Ngạo gia người dò xét, nhưng là, hắn cùng Liễu Thụ Yêu tuy rằng quan hệ không tồi, hại
người chi tâm, phòng người chi tâm không thể vô, ngọc trụy không gian là hắn lớn nhất bí mật, Liễu Thụ Yêu còn không đến hắn bại lộ chính mình lớn nhất bí mật nông nỗi.
Hắc quạ đen nhìn Liễu Thụ Yêu, nói: “Bị Ngạo gia trảo qua đi, ngươi liền phải bị hạ nồi, bất quá, cũng không phải không hề biện

pháp, ngươi cùng Sở Diệp ký kết khế ước làm Hồn Sủng đi."
Mộc tộc cái này chủng tộc tương đối đặc biệt, Mộc tộc đã có thể chính mình khế ước linh mộc loại Hồn Sủng, cũng có thể bị người
khế ước vì Hồn Sủng.
Liễu Thụ Yêu nếu là trở thành Sở Diệp Hồn Sủng, vậy có thể bị Sở Diệp thu vào Hồn Thất bên trong đi, kể từ đó, liền có thể ngăn cách dò xét.
Bất quá, Mộc tộc chỉ số thông minh tương đối cao, còn tương đối tử tâm nhãn, giống nhau là sẽ không nguyện ý làm Hồn Sủng, bất
quá, hiện tại tình huống tương đối đặc thù.
Liễu Thụ Yêu ngẩn ra một chút, cũng không như thế nào do dự, gật gật đầu, nói: "Hảo."
Tình hình chung dưới, Mộc tộc liền tính là thà chết cũng sẽ không
làm Hồn Sủng, bất quá, hiện tại tình huống đặc thù, hoặc là chết,
hoặc là làm Hồn Sủng, so sánh với dưới, vẫn là làm Hồn Sủng tốt một chút.
Liễu Thụ Yêu rất rõ ràng, một khi rơi vào Ngạo gia nhân thủ, hắn
khả năng bị câu cấm lên, không ngừng lấy huyết, không ít Mộc tộc rơi vào Ngạo gia trong tay chính là kết cục này, Mộc tộc cùng Ngạo gia thù sâu như biển, Liễu Thụ Yêu cũng không tưởng như vậy tiện nghi kẻ thù.
Sở Diệp cùng Liễu Thụ Yêu nhanh chóng ký kết khế ước, bởi vì Liễu Thụ Yêu không có phản kháng ý tứ, Sở Diệp linh hồn lực cũng thập phần dư thừa, thực mau khế ước liền hoàn thành.
Liễu Thụ Yêu ở dung hợp Vạn Liễu Thành bản thể lúc sau, đã có Hoàng giai Tam giai tu vi, chỉ cần chờ dung hợp hoàn toàn, là có thể tiến vào Hoàng giai Tứ giai.
Sở Diệp vừa mới cùng Liễu Thụ Yêu hoàn thành khế ước, thực lực nhanh chóng tiến vào Hoàng giai Tam giai.
Khế ước một kết thúc, đã chịu Sở Diệp hồn lực tẩm bổ, Liễu Thụ Yêu thương thế nhanh chóng khôi phục không ít.

Ở yêu thú bị thương tình huống dưới, khế ước là song thắng lựa chọn, cho nên thông thường Hồn Sủng bị thương lúc sau, Hồn Sủng Sư thành công khế ước xác suất sẽ đại đại tăng lên.
Khế ước hoàn thành, Sở Diệp cũng không có đem Liễu Thụ Yêu thu vào Hồn Thất, mà là đem Liễu Thụ Yêu thu vào ngọc trụy không gian bên trong.
Liễu Thụ Yêu vừa mới bị thu vào ngọc trụy không gian còn có chút hoang mang, chờ phát hiện linh tuyền tồn tại, rõ ràng ngẩn ra
một chút.
Liễu Thụ Yêu ở phía trước chiến đấu bên trong, bị trọng thương, linh tuyền thủy nhanh chóng chữa trị này thương thế, làm này nhanh chóng hướng Hoàng giai Tứ giai xuất phát.
“Ấn ký biến mất.” Ngạo Trác nhìn la bàn, sắc mặt có chút khó coi nói.
Tuyệt Vô Song nhìn Ngạo Trác, nói: “Chẳng lẽ vượt qua truyền tống phạm vi.”
Ngạo Trác nhìn la bàn, nói: “Không nên a! Ta cái này la bàn, trinh
trắc diện tích cực lớn, trừ phi Bạch Hổ tiến hành rồi vượt vực truyền tống, nếu không, hẳn là ở trinh trắc trong phạm vi.” Bạch Hổ trúng nguyền rủa, hẳn là vô pháp tiến hành cự ly xa truyền tống.
Cổ Trấn Tà hắc mặt, bỗng nhiên nghĩ tới một loại khả năng nói: “Chưa chắc là vượt qua truyền tống khoảng cách, có thể là kia cây cây liễu bị khế ước.”
Ngạo Trác nhìn Cổ Trấn Tà liếc mắt một cái, mặt một chút trầm xuống dưới.
Ngạo gia cùng Mộc tộc đánh quá nhiều năm giao tế, biết rõ Mộc tộc là cái gì tính tình.
Mộc tộc phần lớn thập phần tử tâm nhãn, tình nguyện ngọc nát đá tan, cũng không muốn khuất với người hạ.
Tình hình chung dưới, Mộc tộc là sẽ không đồng ý khế ước, bất quá, sự tình quan sinh tử, cái kia Mộc tộc chỉ sợ sẽ đồng ý.
Trên thực tế, khế ước Mộc tộc đối Hồn Sủng Sư mà nói là phi thường có chỗ lợi, khế ước Mộc tộc lúc sau, thông qua khế ước,

Mộc tộc sẽ cho khế ước chủ cung cấp tràn đầy sinh cơ, do đó đại đại kéo dài khế ước chi chủ sinh mệnh.
Loại này duyên thọ phương pháp, hiệu quả muốn đại đại vượt qua dùng Mộc tộc luyện chế dược tề, tác dụng phụ cũng tiểu.
Ngạo gia thái thượng trưởng lão liền từng mấy lần nếm thử khế ước Mộc tộc, nhưng đều thất bại.
Ngạo Trác hít sâu một hơi, trong lòng có chút buồn bực, Ngạo gia
không ít người hao tổn tâm cơ muốn làm đến sự tình, Sở Diệp cư nhiên đơn giản như vậy liền làm được.
“Làm chung quanh Hồn Sủng Sư đều đi lục soát, đào ba thước đất, cũng muốn đem người cho ta tìm ra.” Ngạo Trác có chút kích
động nói.
Ngạo Trác phía trước liền tỏa định Liễu Thụ Yêu vị trí, chỉ là, Thần
Cung vì câu ra Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, vẫn luôn ở truy kích kia Liễu Thụ Yêu, lại không có chân chính bắt, kết quả, hiện tại một không cẩn thận, người lại là không thấy.
Vì bắt giữ Liễu Thụ Yêu, Ngạo gia bố cục đã lâu, mắt thấy đối phương thành cá trong chậu, cư nhiên không thấy, Ngạo Trác trong lòng tức khắc dâng lên vài phần nôn nóng chi tình.
Ngạo Trác trong lòng có chút hối hận, sớm biết rằng, bất hòa Thần Điện, Cổ gia hợp tác, hắn đã bắt giữ Liễu Thụ Yêu, hiện tại bằng thêm vài phần biến số.
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp khế ước Liễu Thụ Yêu lúc sau, hồn lực dâng lên biên độ không nhỏ, gián tiếp tẩm bổ Tiểu Bạch.
Ở dược tề cùng hồn lực tẩm bổ dưới, Tiểu Bạch năng lực khôi phục không ít.
Tiểu Bạch lao lực sức lực, lần thứ hai phát động hai lần truyền tống lúc sau, truyền tống năng lực đã bị hoàn toàn phong ấn.
Cuối cùng một lần phát động truyền tống, Tiểu Bạch tinh bì lực tẫn tiến vào Hồn Thất bên trong tu dưỡng.
Tiểu Bạch biến mất lúc sau, Lâm Sơ Văn lấy ra mấy trương

truyền tống phù, nhất nhất xé mở, tiến hành truyền tống.
Tiểu Bạch tiến giai Hoàng giai lúc sau, có xuyên qua hư không năng lực, truyền tống phù liền không có dùng võ nơi, bất quá, Lâm Sơ Văn vẫn là thả mấy trương ở trên người, để chuẩn bị cho bất cứ tình huống nào, không nghĩ tới này sẽ thật sự dùng tới.
Lâm Sơ Văn liên tiếp phát động bốn trương truyền tống phù, mới
hành quân lặng lẽ.
"Trên người của ngươi thả truyền tống phù?" Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Cổ gia bảo khố bên trong có, ta cũng không lấy ra đi bán ra."
Sở Diệp gật gật đầu, có chút may mắn nói: "Còn hảo ngươi để lại một tay."
Hắn có chút quá mức ỷ lại Tiểu Bạch không gian năng lực, thế cho nên Tiểu Bạch năng lực một bị hạn chế, liền có chút rối loạn kết cấu.
Sở Diệp xem xét một chút tương ứng vị trí, sắc mặt cổ quái nói: "Chúng ta hiện tại giống như ở phóng hạ đồ đao thành phụ cận."
Lâm Sơ Văn có chút khác thường nói: "Không nghĩ tới đến nơi đây tới."
Sở Diệp cười cười, nói: "Này không phải thực hảo sao? Nguyên bản ta liền nghĩ tới đi xem đâu."
Phóng hạ đồ đao thành, lấy Phật gia "Phóng hạ đồ đao, đạp đất thành Phật" chi ý, tiến vào trong thành liền phải buông quá vãng
đủ loại thị phi, ai ở trong thành nháo sự, ai liền sẽ bị vô tình mạt sát rớt.
Phóng hạ đồ đao thành có thể nói là Trung Ương đại lục nhất thái
bình địa phương, nhưng đồng thời, cũng là hội tụ Ác Nhân Bảng thượng nhiều nhất ác nhân địa phương.
Vô luận làm cái dạng gì tội ác tày trời sự tình, chỉ cần tiến vào trong thành, chẳng khác nào đạt được Đồ Đao Thành che chở.
Đương nhiên, muốn đạt được Đồ Đao Thành che chở, cũng là muốn trả giá đại giới.

Ở phóng hạ đồ đao thành nghỉ ngơi một tháng, yêu cầu một quả Vương giai tinh hạch, một quả Hoàng giai tinh hạch chỉ đủ ở bên
trong nghỉ ngơi một năm.
Rất nhiều người ở phó không dậy nổi tiền thuê nhà lúc sau, liền sẽ bị đuổi ra phóng hạ đồ đao thành, rất nhiều người đều là vì tị nạn mới vào thành, thường thường từ lúc trong thành ra tới, đã bị
ôm cây đợi thỏ, ngay tại chỗ giết chết.
Bởi vì phóng hạ đồ đao thành kếch xù tiền thuê nhà, phóng hạ đồ
đao thành, thông thường bị tên gọi tắt vì Đồ Đao Thành, đao cùn
cắt thịt, ăn thịt người không nhả xương.
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: "Liền đi nơi đó đi."
Vào phóng hạ đồ đao thành, liền tính Thần Điện cũng lấy bọn họ
không có cách, tiền thuê nhà tuy rằng quý một ít, bất quá, bọn họ
vẫn là gánh nặng khởi.
Sở Diệp có chút may mắn, phía trước vì Mộc Tiên Điểu tiến giai, hắn khắp nơi sưu tầm linh mạch, cũng nhân tiện giết không ít Vương giai Hồn Sủng.
Trên tay hắn hiện tại Vương giai tinh hạch, không sai biệt lắm có
hơn hai trăm cái, đủ hắn cùng Lâm Sơ Văn ở Đồ Đao Thành đãi cái mấy năm giảm xóc một chút.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Hảo."
Xác định kế tiếp lộ tuyến, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cũng không do dự, trực tiếp đi phóng hạ đồ đao thành.
"Có người tới, có người tới."
Một tới gần phóng hạ đồ đao thành, Sở Diệp nghe được một trận hưng phấn thấp giọng giao lưu thanh.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn vừa xuất hiện ở Đồ Đao Thành phụ cận, chung quanh không ít Hồn Sủng Sư, điên cuồng nhào tới.
Tưởng tiến Đồ Đao Thành tị nạn, tất nhiên sẽ chuẩn bị "Tiền

thuê
nhà".
Rất nhiều người sẽ đem toàn bộ thân gia đều mang ở trên người, này cũng khiến cho rất nhiều người thành rất nhiều người trong
mắt dê béo.
Muốn thuận lợi vào thành, cũng là yêu cầu một chút bản lĩnh, không có điểm năng lực, không chờ tiến vào Đồ Đao Thành, liền sẽ trước bị ngoài thành ôm cây đợi thỏ đạo phỉ phanh thây.
Sở Diệp thả ra ong đàn, đại lượng Ngân Sí Ong bay đi ra ngoài, mấy cái muốn cướp bóc nháy mắt bị cắn đầy đầu là bao.
"Ngân Sí Ong, là Sở Diệp."
"Sở Diệp cái này Vực Ngoại Thiên Ma như thế nào chạy đến nơi đây tới."
Sở Diệp một thả ra Ngân Sí Ong, ở ngoài thành chờ phát tài đạo phỉ, tức khắc nhận ra thân phận của hắn.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn uy danh, áp không được Thần Điện, Ngạo gia loại này thế lực, ngăn chặn giống nhau đạo phỉ vẫn là dư dả.
Đạo phỉ nhận ra hai người thân phận, lập tức giải tán, Sở Diệp cũng không có cùng những người này nhiều làm dây dưa.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn một bước vào Đồ Đao Thành phạm vi, tìm việc đạo phỉ, nháy mắt biến mất không còn.
Đồ Đao Thành bên trong thành, ngoài thành hoàn toàn là hai cái
cực đoan, ngoài thành máu chảy thành sông, bên trong thành gió
êm sóng lặng.
Hai người ở cửa thành con rối thu phí khí phía trên, giao nộp 24 cái Vương giai tinh hạch, đạt được phóng hạ đồ đao thành một năm tạm cư lệnh bài.
Đồ Đao Thành một cái lệnh bài, trói định một phòng, nhưng nếu là
tưởng hai người hợp trụ, vẫn là đến phó hai cái phòng phí dụng, hoàn toàn không có giảm miễn.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn chân trước tiến vào Đồ Đao Thành, sau

lưng Tuyệt Vô Song đám người liền chạy tới.
Nhìn đến Tuyệt Vô Song đám người đã đến, rất nhiều ở cửa thành chờ phát tài Hồn Sủng Sư, dọa hồn phi phách tán.
Cổ Trấn Tà nắm quá một bên một cái Hồn Sủng Sư, hỏi: "Vừa mới có phải hay không có người đã tới."
Một cái Hồn Sủng Sư nơm nớp lo sợ nói: "Sở Diệp, Lâm Sơ Văn vừa mới đi vào."
Ngạo Trác sắc mặt tối sầm, nghiến răng nghiến lợi nói: "Đáng chết, chậm một bước." Người vào Đồ Đao Thành, tạm thời liền lấy hai người không có biện pháp.

Chương 393: Chương 393

Đồ Đao Thành.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cầm lâm thời cư trú lệnh bài, đi vào trong thành, trong thành ngay ngắn trật tự.
Đồ Đao Thành trung có từng loạt từng loạt phòng ốc, phòng ốc thập phần thấp bé, vách tường phong hoá nghiêm trọng, hiển nhiên có chút niên đại, Sở Diệp cảm thấy nơi này phòng ở, có vài phần giống Long Nhai Thôn tầm thường cư dân trụ bùn nhà ngói.
Mấy cái Hồn Sủng Sư ngồi ở cửa phơi nắng, đảo thực sự có vài phần hương dã trấn nhỏ cảm giác, bất quá, Sở Diệp rất rõ ràng, này hết thảy đều chỉ là biểu tượng mà thôi.
Sở Diệp nhận ra vừa mới phơi nắng một người, đúng là treo giải thưởng bảng thượng tiếng tăm lừng lẫy hái hoa đạo tặc La Giang,
người này khế ước vẫn luôn phấn hồng bộ xương khô thú.
Con thú này có thể phun đồ sương mù, đem nữ tử kéo vào ảo cảnh, người này bằng vào con thú này, nơi nơi hái hoa ngắt cỏ, nếu chỉ là hái hoa ngắt cỏ cũng liền thôi, người này cướp sắc lúc sau còn giựt tiền, đem người cô nương tích tụ đều cướp sạch không còn, thập phần đáng giận.
La Giang kỳ thật là cái phong lưu lãng tử, diện mạo không tồi, thực lực cũng không tồi, không ít nữ tu đều bị này phong tư sở mê, người này căn bản không cần sử dụng phấn hồng bộ xương khô thú dụ dỗ, là có thể dẫn tới không ít mỹ nữ vì này thiêu thân lao đầu vào lửa, chính là người này cố tình phạm tiện thích trộm.
La Giang hái hoa đạo tặc gương mặt thật bại lộ lúc sau, này không ít hồng nhan tri kỷ tỏ vẻ không tiếp thu được, sôi nổi đối

này phát ra truy sát lệnh.
Ở ven đường sủy xuống tay, nhìn phúc hậu và vô hại cường tráng
nam tử, được xưng đồ tể, đã từng huỷ diệt quá mười mấy cỡ trung gia tộc.
Từ ven đường đi qua một cái một cái bảy tám tuổi thiếu niên, nhân xưng huyết tinh đồng tử, đối phương tựa hồ là bởi vì dùng linh quả, dẫn tới thân thể vô pháp lớn lên, do đó vẫn luôn bảo trì đồng nhan, đối phương trên thực tế là cái sống hơn bảy trăm tuổi
lão quái vật, thích nhất thực nhân tâm dơ.
Cùng hai người gặp thoáng qua một cái gương mặt hiền từ lão giả, hẳn là vô tâm độc sư, này độc thú đã từng mất khống chế, huỷ diệt mấy cái thành trì Hoàng giai dưới Hồn Sủng Sư.
Đồ Đao Thành hội tụ đại lượng xú danh rõ ràng cường đạo, bất quá, cũng không được đầy đủ là cường đạo, còn có như vậy một ít người, cùng bọn họ giống nhau, là đắc tội người, mới trốn vào tới, nghe nói, còn có một ít là tự nguyện tiến vào.
“Này thành trì đủ giản dị tự nhiên?” Sở Diệp nhịn không được nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Vô luận là Thiên Nhàn Đảo vẫn là Trung Ương đại lục, xa hoa lãng phí chi phong thịnh hành, đừng nói Hồn Hoàng, Hồn Sư, Hồn
Vương cư trú phòng ở, đều hết sức hào hoa xa xỉ, cùng Đồ Đao Thành như vậy hết sức đơn giản phong cách không hợp nhau.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nhịn không được nói thầm nói: “Cực cực khổ khổ phấn đấu vài thập niên, một trở lại trước giải phóng a!”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Ngẫu nhiên nhớ khổ tư ngọt, cũng không phải cái gì chuyện xấu.”
Sở Diệp: “……” Ngẫu nhiên a! Ngẫu nhiên trụ một chút còn hành,
thời gian dài hắn sợ là muốn mốc meo.
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi vào thuê hạ phòng bên trong.
Sở Diệp ánh mắt khắp nơi xoay chuyển, nhịn không được nói

thầm nói: “Thật đơn sơ a!”
Này phòng ở quả thực trong ngoài như một, bên ngoài nhìn đơn sơ, bên trong chỉ có một trương ngạnh phản, liền điều phô đệm chăn đều không cho.
Ở địa phương khác, một quả Vương giai tinh hạch, thế nào cũng muốn cấp một cái tinh xảo xa hoa tiểu viện, ở chỗ này liền một cái
phá nhà ở, không hổ là Đồ Đao Thành, trắng trợn táo bạo khai hắc điếm, còn muốn người mang ơn đội nghĩa.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Chúng ta đang chạy trốn, cũng không thể so đo quá nhiều.”
Sở Diệp khẽ thở dài một hơi, nói: “Nói cũng là.”
“Tiểu Bạch thế nào?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp cau mày, nói: “Hắn ở Hồn Thất đâu, trạng thái giống như
thật không tốt.”
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Sao lại thế này?”
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Kia trương lá bùa, ở Tiểu Bạch thân
thể giống như có chữa trị dấu hiệu, thời gian một lâu, sợ không ngừng là không gian truyền tống năng lực, mặt khác năng lực cũng sẽ bị phong tỏa.”
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Tại sao lại như vậy?”
Sở Diệp thở dài, nói: “Ta đã sớm hẳn là nghĩ đến.”
Thánh Viện cùng Bạch Hổ đánh quá nhiều năm giao tế, Cổ gia vì Thánh Viện có tầm ảnh hưởng lớn một chi, hẳn là có ngăn chặn Bạch Hổ thủ đoạn, chỉ là phía trước vô dụng mà thôi.
Cổ gia phía trước hẳn là đánh diệt trừ hắn, sau đó khế ước Bạch Hổ chủ ý, hiện tại, Cổ gia hẳn là từ bỏ khế ước Tiểu Bạch.
Lâm Sơ Văn thở dài, nói: “Có chút khó giải quyết.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đến ngẫm lại biện pháp, giải quyết Bạch Hổ vấn đề.” Thông Thiên bí cảnh hẳn là lại quá hơn hai năm
liền phải khai, nếu là có thể trước đó, có thể khôi phục Tiểu Bạch thực lực, kia bọn họ tiến Thông Thiên bí cảnh cũng có thể nhiều vài phần nắm chắc, ngược lại, liền có chút khó khăn.

……
Qua loa dàn xếp lúc sau, Sở Diệp tiến vào ngọc trụy không gian.
Liễu Thụ Yêu hóa thành nguyên hình, cắm rễ ở linh tuyền biên, nhìn đến Sở Diệp tiến vào, Liễu Thụ Yêu hóa thành nguyên hình.
“Ký chủ.” Liễu Thụ Yêu chắp tay nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Liễu đạo hữu, ngươi còn hảo đi.”
Liễu Thụ Yêu nhàn nhạt nói: “Khá tốt, ta bản mạng Liễu Hoàng Tuyền, ký chủ kêu ta Tiểu Tuyền liền hảo.”
Sở Diệp mày nhảy nhảy, thầm nghĩ: Hoàng Tuyền, mệnh phó Hoàng Tuyền, như vậy không may mắn tên.
“Hảo đi, Tiểu Tuyền, ngươi là như thế nào bị theo dõi.”
Liễu Thụ Yêu thở dài, có chút ảm đạm nói: “Là ta đại ý, Vạn Liễu Thành cây liễu là hoạn Long tộc Ngạo gia cố ý lưu lại.”
Sở Diệp cau mày, có chút ngoài ý muốn nói: “Cố ý lưu lại?”
Liễu Thụ Yêu gật gật đầu, nói: “Vạn Liễu Thành cây liễu cành khô
bị đánh hạ Ngạo gia huyết mạch ấn ký, ta không có kịp thời phát hiện, ở dung hợp Vạn Liễu Thành cây liễu chủ thân lúc sau, kia ấn ký cũng tự nhiên xuất hiện ở ta trên người.”
Sở Diệp nhăn nhăn mày, phía trước hắn liền có chút kỳ quái, Vạn
Liễu Thành vạn năm cây liễu vì cái gì không ai nghĩ cách, chỉ là bởi vì giống Chu Đỉnh Nguyên theo như lời như vậy, bởi vì dùng cây liễu sở chế thành dược tề lúc sau, rất nhiều người phát sinh ngoài ý muốn đi.
Hiện tại xem ra, hẳn là không ngừng là như vậy.
Vạn Liễu Thành cây liễu hẳn là tồn tại vạn năm lâu đi, Ngạo gia cư nhiên ở cây liễu thượng để lại ấn ký, đến tột cùng là khi nào bắt đầu bố cục, nên không phải là vạn năm phía trước, nếu là như thế, Ngạo gia này phiên nhẫn nại, thực sự làm người khâm phục.
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Có biện pháp loại trừ sao?”
Powered by GliaStudio
close
Liễu Thụ Yêu gật gật đầu, nói: “Có, chỉ cần đem kia ấn ký bức

đến một cái cành khô phía trên, lại đem kia tiệt cành khô cắt bỏ thì tốt rồi."
"Cắt đứt cành khô, đối với ngươi sẽ có ảnh hưởng đi." Sở Diệp hỏi.
"Cắt đứt một cái cành khô, là sẽ có nhất định ảnh hưởng, bất quá,
có linh tuyền nói, khôi phục lên, hẳn là chỉ cần nửa tháng thời gian." Liễu Thụ Yêu nói.
Sở Diệp gật gật đầu, thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói: "Vậy là tốt rồi."
Sở Diệp thầm nghĩ: Mộc tộc quả nhiên có rất nhiều bẩm sinh ưu thế a! Thọ mệnh trường, tái sinh năng lực cường, nếu không phải
quá mỹ vị, mỗi người đều muốn ăn, có thể nói là Thiên Đạo sủng nhi.
"Có mặt khác biện pháp sao?" Sở Diệp hỏi.
Liễu Thụ Yêu gật gật đầu, nói: "Có, tìm một cái linh hồn lực cường hãn người, mạnh mẽ lau đi ta trong thân thể linh hồn dấu
vết, bất quá, ta thân thể linh hồn dấu vết hẳn là Ngạo gia lão bất tử lưu lại, không phải dễ dàng như vậy lau đi."
Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: "Ta có thể thử một lần."
Liễu Thụ Yêu chần chờ một chút, gật gật đầu, nói: "Hảo đi."
Chinh được Liễu Thụ Yêu đồng ý, Sở Diệp linh hồn lực nháy mắt dũng mãnh vào Liễu Thụ Yêu trong cơ thể.
Sở Diệp thực mau phát hiện ấn ký nơi vị trí, vận dụng linh hồn lực
bắt giữ Liễu Thụ Yêu trong cơ thể linh hồn ấn ký, Liễu Thụ Yêu trong cơ thể linh hồn ấn ký, tựa hồ đã nhận ra không ổn, ở Liễu Thụ Yêu trong cơ thể khắp nơi du tẩu.
Sở Diệp linh hồn lực hóa thành một trương tế võng, hướng tới Liễu Thụ Yêu trong thân thể ấn ký nhào tới, ấn ký trơn trượt trốn
đi.
Sở Diệp nếm thử vài lần, đều thất bại.
Liễu Thụ Yêu nhìn mày nhíu chặt Sở Diệp, an ủi nói: "Sở thiếu,

không cần thất vọng, Ngạo gia lưu lại ấn ký, không phải đơn giản
như vậy."
Sở Diệp nhíu nhíu mày, có chút không cam lòng nói: "Ngươi chờ một chút."
Sở Diệp đi ra ngoài một chuyến, đem Lâm Sơ Văn cùng nhau kêu tiến vào.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn linh hồn lực thông qua linh hồn cộng dung chi thuật, nhanh chóng dung hợp ở cùng nhau, dung hợp Lâm Sơ Văn linh hồn lực, Sở Diệp linh hồn lực nháy mắt bạo trướng.
"Ầm vang." Có Lâm Sơ Văn trợ giúp, Sở Diệp bện linh hồn võng, dễ như trở bàn tay bao lại Liễu Thụ Yêu trong cơ thể linh hồn ấn ký, Sở Diệp đem Liễu Thụ Yêu trong cơ thể linh hồn ấn ký xé rách
ra tới.
"Thành công." Liễu Thụ Yêu tràn đầy kinh dị nói.
Liễu Thụ Yêu đánh giá chính mình trong thân thể ấn ký, hẳn là cái
Hoàng giai Cửu giai tồn tại, căn bản không nghĩ tới Sở Diệp sẽ thành công, không nghĩ tới cư nhiên thật sự thành công.
Có thể lấy loại này phương pháp giải quyết, Liễu Thụ Yêu vẫn là thật cao hứng, rốt cuộc cắt đứt một đoạn cành khô, nhiều ít cũng
sẽ hắn ảnh hưởng thực lực.
"Ký chủ, ngươi linh hồn lực, vượt quá đoán trước cường hãn a!" Liễu Thụ Yêu nhịn không được nói.
Sở Diệp cười cười, nói: "Không dám, không dám."
Hắn bẩm sinh song Hồn Thất, lại dùng như vậy nhiều linh hồn loại
dược tề, linh hồn lực tự nhiên muốn so cùng giai vị Hồn Sủng Sư lợi hại một ít, hơn nữa Lâm Sơ Văn trợ giúp, mới miễn cưỡng thành công, có thể thấy được lưu lại ấn ký người, ít nhất Hoàng giai hậu kỳ.
"Thực lực của ngươi tiến bộ thực mau a!" Sở Diệp nói.
Liễu Thụ Yêu chắp tay nói: "Đều là lấy ký chủ ngài phúc, có linh

tuyền tương trợ, ta hẳn là có thể thực mau thăng nhập Hoàng giai
Ngũ giai."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Kia không tồi."
Liễu Thụ Yêu nếu là tiến giai Hoàng giai Ngũ giai, hắn hồn lực cũng có thể đi theo đại biên độ dâng lên, hắn hồn lực tăng lên, một khi hồn lực tăng lên, cũng có thể tẩm bổ mặt khác Hồn Sủng.
"Ký chủ, cư nhiên lại như vậy thần kỳ động thiên pháp khí, quả nhiên là thiên mệnh chi tử." Liễu Thụ Yêu khen tặng nói.
Sở Diệp cười cười, nói: "Quá khen, quá khen."
Liễu Thụ Yêu có chút tò mò nói: "Ký chủ, chúng ta hiện tại ở đâu?"
Sở Diệp nhún vai, nói: "Ở Đồ Đao Thành."
Liễu Thụ Yêu có chút ngoài ý muốn nói: "Ở chỗ này a!"
Sở Diệp nhìn Liễu Thụ Yêu, nói: "Ngươi biết không?"
Liễu Thụ Yêu gật gật đầu, nói: "Dung hợp Vạn Liễu Thành cây liễu lúc sau, ta giống như thức tỉnh rồi rất nhiều ký ức, trong đó liền có quan hệ với Đồ Đao Thành, Đồ Đao Thành hẳn là tồn tại vài vạn năm."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Mấy vạn năm, nguyên lai như vậy a!"
Đều mấy vạn năm, như vậy cái hắc thành cư nhiên còn ở vận chuyển, rốt cuộc thu khách trọ nhiều ít tiền mồ hôi nước mắt a! Nhiều năm như vậy, phòng ở đều rách nát thành như vậy, cư nhiên cũng không biết duy tu một chút sao?
Đồ Đao Thành nếu là tồn tại vài vạn năm, rốt cuộc là như thế nào
vận chuyển, không có cường hãn vũ lực uy hiếp, nhưng trấn không được bên trong thành ngoài thành những cái đó cùng hung
cực ác hạng người.
Mấy vạn năm đi qua, duy trì thành trì vận chuyển cái kia tồn tại còn ở sao?
Nếu là cái kia tồn tại còn ở nói, đó là một cái sống mấy vạn năm tồn tại sao? Không biết là cái gì.
"Ngươi biết huyết mạch đi tìm nguồn gốc nguyền rủa lá bùa có

biện pháp nào giải quyết sao?" Sở Diệp hỏi.
Liễu Thụ Yêu lắc lắc đầu, nói: "Không biết, ở chúng ta cái kia niên
đại, có một con phượng hoàng biến dị, phản tổ ra thuần khiết phượng hoàng huyết mạch, vì bắt bắt kia chỉ phượng hoàng, có người tìm được rồi kia chỉ phượng hoàng cùng nguyên quan hệ huyết thống, chế tạo ra huyết mạch đi tìm nguồn gốc nguyền rủa
lá bùa, Sở thiếu ngươi biết, rất nhiều Hồn Sủng huyết mạch biến dị, sẽ biến phi thường cường hãn, nhưng là, này phụ tộc, mẫu tộc
có đôi khi sẽ phi thường bình thường."
"Kia chỉ phượng hoàng bị lá bùa phong ấn lúc sau, kia phượng hoàng thực lực giảm đi, cuối cùng bị phanh thây. Ra chuyện này lúc sau, vì đề phòng tai họa khi nó chưa xảy ra, một ít trí tuệ Yêu tộc, đem chính mình phụ tộc, mẫu tộc đều cấp ăn luôn."
Sở Diệp nhíu nhíu mày, nháy mắt có loại sởn tóc gáy cảm giác.
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: "Ngươi hảo hảo nghỉ ngơi, ngọc trụy
không gian bên trong đồ vật, ngươi đều có thể lấy dùng, tranh thủ
sớm ngày đề cao thực lực."
Liễu Thụ Yêu nghe vậy có chút hưng phấn gật gật đầu, nói: "Hảo."
Liễu Thụ Yêu ở ngọc trụy không gian đãi một hồi liền phát hiện, ngọc trụy không gian bên trong linh tuyền đang ở Dũng Tuyền Thạch trợ giúp dưới chậm rãi thăng cấp, mà linh tuyền không ngừng thăng cấp, cuối cùng có hi vọng biến thành sinh mệnh linh
tuyền, nếu linh tuyền lột xác đến trình độ này, hắn liền có khả năng tiến vào Hoàng giai Cửu giai.
Tuy rằng Liễu Thụ Yêu đối Sở Diệp ấn tượng không tồi, nhưng là,
đã từng hợp tác đồng bọn biến thành khế ước chủ, Liễu Thụ Yêu vẫn là có chút cách ứng, bất quá, có linh tuyền có thể hưởng dụng, Liễu Thụ Yêu lòng dạ hoàn toàn bình.

Chương 394: Chương 394

“Sở Diệp chạy trốn tới Đồ Đao Thành trung đi?” Lâm Mộng Dung nói thầm nói.
Cổ Khải Chi gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Sở Diệp ở Đồ Đao Thành cửa lượng ra Ngân Sí Ong, rất nhiều người đều nhận ra này thân phận, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn ở Trung Ương đại lục cũng thuộc nhân vật phong vân, hai người tiến Đồ Đao Thành tin tức, trước tiên lan truyền mở ra.
“Đồ Đao Thành rốt cuộc là địa phương nào, không thể đem người
mang ra tới sao?” Lâm Mộng Dung hỏi.
Cổ Khải Chi lắc lắc đầu, nói: “Không được, Đồ Đao Thành có Đồ Đao Thành quy củ.” Nếu không có che chở trong thành cư dân năng lực, Đồ Đao Thành cũng sẽ không sừng sững nhiều năm như vậy.
Lâm Mộng Dung có chút nghi hoặc nói: “Đồ Đao Thành sau lưng là người nào a!”
Cổ Khải Chi lắc lắc đầu, nói: “Đây là bí ẩn.”
Đồ Đao Thành đã sừng sững thật lâu, Đồ Đao Thành che chở như vậy nhiều người, mỗi năm kiếm lấy tiền thuê nhà lợi nhuận thập phần kinh người.
Ở trong thành cư trú một tháng liền yêu cầu một quả Vương giai
tinh hạch, không ít Hoàng giai Hồn Sủng Sư ở bên trong đãi cái mấy năm, cũng bị ép cái tinh quang.
Trên thực tế, một cái Đồ Đao Thành thu tiền thuê nhà lợi nhuận,
thậm chí mấy lần với bọn họ Cổ gia cả năm lợi nhuận.
Như vậy kinh người lợi nhuận, tự nhiên cũng có người đánh quá

Đồ Đao Thành chủ ý.
Bất quá, nghĩ cách thế lực đều biến mất, dần dà, khắp nơi thế lực xem như đều thừa nhận Đồ Đao Thành siêu nhiên địa vị.
Đồ Đao Thành cũng không phải là cái gì thiện địa, một khi phó không dậy nổi tiền thuê nhà, liền sẽ bị vô tình đuổi đi, trong lịch sử, cũng không thiếu một ít tham sống sợ chết, muốn cường lưu tại trong thành người, bất quá, những người này không đợi đi ra cửa thành, liền vĩnh viễn lưu tại trong thành.
"Nói như vậy, lấy hắn không có biện pháp sao?" Lâm Mộng Dung nhịn không được nói.
Cổ Khải Chi cau mày, nói: "Chờ hắn hao hết trên người yêu thú tinh hạch ra tới là được."
Cổ Khải Chi ngoài miệng nói như vậy, trong lòng lại cũng có chút
lo lắng, lần này vây đổ Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, Thần Điện, Cổ gia, Ngạo gia tam phương ra tay, Cổ gia vì phong ấn Tiểu Bạch năng lực, dùng hết nhiều năm tích góp Bạch Hổ tinh huyết.
Phải biết rằng Cổ gia sở dụng tinh huyết, vì thuần khiết Bạch Hổ tinh huyết, cực phẩm phẩm chất, giá trị để được với số cái thượng phẩm Không Gian Thạch. Nếu là lần này thất thủ, Cổ gia tổn thất không nhỏ.
Lâm Mộng Dung: "……" Phải đợi hai người hao hết trên người linh tinh, yêu cầu chờ tới khi nào a! Mấy năm, mười mấy năm, trên thực tế, mấy năm thời gian, đối Hồn Hoàng mà nói, bất quá búng tay trong nháy mắt mà thôi, nhưng là, Sở Diệp cùng Lâm Sơ
Văn thực lực tiến bộ thực mau, kéo thượng mấy năm, sợ là lại phải có biến số.
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tiến Đồ Đao Thành tin tức, nhanh chóng dẫn tới Trung Ương đại lục đông đảo Hồn Sủng Sư nghị luận sôi nổi.
"Nghe nói không có, Sở Diệp cái này Vực Ngoại Thiên Ma, chạy đến Đồ Đao Thành đi."
"Không nghĩ tới, Vực Ngoại Thiên Ma như vậy tham sống sợ chết,

cư nhiên cũng trốn đến Đồ Đao Thành bên trong đi."
"Sở Diệp cái này Vực Ngoại Thiên Ma Bạch Hổ, không phải có thể tiến hành không gian truyền tống sao? Vì cái gì không né đến
Đồ Đao Thành đi?"
"Đại khái là Bạch Hổ xảy ra vấn đề đi."
"Nghe nói, Sở Diệp là vì cái kia Mộc tộc liễu yêu, mới đi vào bẫy rập."
"Nói như thế tới, Sở Diệp cái này Vực Ngoại Thiên Ma, còn rất có tình có nghĩa a!"
"Có tình có nghĩa cái gì a! Sở Diệp chỉ sợ cũng là luyến tiếc Mộc tộc một thân dược lực, mới ra tay."
"Lại nói tiếp, cái kia Mộc tộc đi nơi nào, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn vào Đồ Đao Thành, cái kia Mộc tộc bị Ngạo gia người đoạt đi rồi sao?"
"Nghe nói, Ngạo gia không đắc thủ, cái kia Mộc tộc tựa hồ bị Sở Diệp thu làm Hồn Sủng."
"Không thể nào, Mộc tộc sẽ nguyện ý đương người Hồn Sủng sao?"
"Phi thường thời kỳ, vạn sự đều có khả năng."
"Nếu là khế ước Hoàng giai Mộc tộc, Sở Diệp cái này Vực Ngoại Thiên Ma thọ nguyên ít nhất gia tăng rồi 500 tuổi, nói không chừng tăng trưởng một ngàn tuổi."
"Thọ nguyên tăng trưởng có cái gì, hắn khẳng định là đợi không được sống thọ và chết tại nhà."
"……"
Chu Đỉnh Nguyên nghe mấy cái Hồn Sủng Sư nghị luận, trong lòng do dự không thôi.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn vì nghĩ cách cứu viện Liễu Thụ Yêu, cũng không cởi bỏ hắn cấm chế, trực tiếp đem hắn cấp ném xuống.
Ra như vậy ngoài ý muốn, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn ngắn hạn nội đại khái cũng không rảnh lo hắn, Chu Đỉnh Nguyên châm chước một chút, từ bỏ hồi Thánh Viện, muốn nhìn một chút có hay không
mặt khác con đường, cởi bỏ cấm chế.

……
Đồ Đao Thành.
Sở Diệp đãi ở trong phòng, nhịn không được thở dài.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Xảy ra chuyện gì sao? Liễu Thụ Yêu trạng thái không phải khá tốt sao?”
“Liễu Thụ Yêu trạng thái xác thật không tồi, chỉ là Tiểu Bạch tình
huống không tốt lắm.”
“Không nóng nảy, từ từ tới đi.” Lâm Sơ Văn an ủi nói.
Bọn họ hiện tại ở Đồ Đao Thành, tuy rằng tự do có điều hạn chế, nhưng là, an toàn vô ngu.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Cũng chỉ có thể như thế.”
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Ở phòng buồn cũng nghĩ không ra biện pháp, không bằng, chúng ta đi ra ngoài đi dạo đi.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hảo.”
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn dò hỏi một phen, thực mau tìm được rồi trong thành phường thị, ra ngoài hai người đoán trước.
Trong thành phường thị náo nhiệt phi phàm, cùng quạnh quẽ đường phố quả thực cách biệt một trời, phường thị bên trong rao
hàng thanh, hết đợt này đến đợt khác.
“Thượng phẩm dược tề lò một cái, chỉ cần một quả Vương giai tinh hạch.”
“Mậu Thổ linh tủy một quả, chỉ cần hai quả Vương giai tinh hạch.”
“Tụ Lôi Trận kỳ một bộ, chỉ cần tam cái Vương giai tinh hạch.”
“Thiên cấp luyện khí tông sư Tống Thành truyền thừa một bộ, chỉ
cần hai quả Vương giai tinh hạch.”
“……”
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hai mặt nhìn nhau.
Sở Diệp nhịn không được nói: “Thượng phẩm Mậu Thổ linh tinh một quả, cư nhiên chỉ cần hai quả Vương giai tinh hạch, đủ tiện

nghi a!" Đặt ở bên ngoài, ít nhất đến giá trị năm cái Vương giai tinh hạch.
Lâm Sơ Văn nhịn không được nói: "Luyện khí tông sư truyền thừa, chỉ cần hai quả Vương giai tinh hạch, không phải là nói giỡn
đi." Truyền thừa ở chỗ này, như vậy không đáng giá tiền sao?
"Ngũ Hành linh tủy thập phần hiếm thấy, đáng tiếc là Mậu Thổ thuộc tính."
"Hai vị, ta nơi này có một quả Thủy thuộc tính Bích Thủy linh tủy,
chỉ cần hai quả Vương giai tinh hạch." Một cái thanh y nam tử, tựa hồ nghe đến Sở Diệp, Lâm Sơ Văn nói chuyện, thấu đi lên nói.
Lâm Sơ Văn ánh mắt sáng lên, lấy hai quả Vương giai tinh hạch, thay đổi Bích Thủy linh tủy.
Sở Diệp nhạy bén phát hiện, giao dịch đạt thành lúc sau, chung quanh không ít người đều dùng xem coi tiền như rác ánh mắt nhìn bọn họ.
Sở Diệp thực mau phát hiện, phường thị bên trong đồ vật giá bán,
cùng bên ngoài có rất lớn chênh lệch.
Sở Diệp nhìn một chút, linh thảo giá bán hơn phân nửa chỉ có bên
ngoài một phần ba giới vị, một ít thiên tài địa bảo, pháp khí, truyền
thừa cũng thế.
Trong thành tiền thuê nhà chỉ thu yêu thú tinh hạch, mà rất nhiều
người ở trên người yêu thú tinh hạch hao hết lúc sau, còn tưởng tiếp tục lưu tại trong thành, thường thường sẽ lựa chọn bán ra trên người vật tư, tưởng đổi lấy yêu thú tinh hạch người nhiều, liền tạo thành Đồ Đao Thành yêu thú tinh hạch giá cả hư cao tình
huống.
Một trận rộn ràng nhốn nháo đàm luận thanh, truyền vào Sở Diệp

trong tai.
“Này hai cái mới tới hay sao, bại gia tử, bại gia tử.”
“Thiếu niên không biết tinh hạch quý, coi tiền như rác, coi tiền như
rác.”
“Quý trọng hiện tại thời gian đi, có thể tể liền tể.”
“Này hai cái hình như là Sở Diệp, Lâm Sơ Văn a!”
“Vực Ngoại Thiên Ma a! Thần Điện làm sao bây giờ sự a! Cư nhiên làm Vực Ngoại Thiên Ma chạy trốn tới nơi này tới.”
“Chúng ta Đồ Đao Thành kế tiếp, nói không chừng muốn náo nhiệt, làm không hảo Thần Điện, Cổ gia, Ngạo gia người đều sẽ tiến vào.”
……
Bị người nhận ra thân phận, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đi đến nơi nào, đều sẽ có đông đảo tầm mắt theo đuôi, rất nhiều Hồn Sủng Sư ân cần tiến lên, đẩy mạnh tiêu thụ đồ vật cấp hai người.
Sở Diệp thật sự chịu không nổi mọi người nhiệt tình, lôi kéo Lâm
Sơ Văn chạy trối chết.
……
Sở Diệp mang theo Lâm Sơ Văn, từ một nhà tửu lầu bên cạnh đi qua, khiến cho tửu lầu phía trên vài người chú ý.
Đồ Đao Thành bên trong, tiêu khiển địa phương không nhiều lắm,
mấy cái phổ phổ thông thông tửu lầu, ở trong thành tuyệt đối xem
như hưu nhàn thắng địa.
Tửu lầu tiêu phí không thấp, trong thành có thể gánh nặng khởi người cũng không nhiều.
“Đó chính là Sở Diệp sao?” Một cái diện mạo tiếu lệ thiếu nữ, ghé vào trên lầu nói.
“Đúng vậy! Đó chính là Sở Diệp.” Bên cạnh một người tuổi trẻ nam tử nói.
Thư Linh Nguyệt nhìn Sở Diệp, nói: “Đó chính là Vực Ngoại Thiên
Ma sao? Lớn lên thực bình thường a! Ta còn tưởng rằng có ba

đầu sáu tay đâu."
Tống Minh cười cười, nói: "Vốn dĩ chính là Thần Điện bên kia chuyện bé xé ra to, bất quá là cái tiểu nhân vật mà thôi, ở Thiên Hải Vực giảo phong giảo vũ, ở Trung Ương đại lục liền không phổ
biến, chỉ có thể trốn đến Đồ Đao Thành tới."
Thư Linh Nguyệt rất có hứng thú nhìn Lâm Sơ Văn, nói: "Sở Diệp cái này Vực Ngoại Thiên Ma đạo lữ lớn lên nhưng thật ra không tồi, gia hỏa này rất có diễm phúc."
Tống Minh nhíu nhíu mày, nói: "Sư muội, kia chính là Vực Ngoại Thiên Ma đạo lữ, đã sớm bị tà linh ô nhiễm."
Thư Linh Nguyệt mắt trợn trắng, nói: "Sư huynh, ngươi nói lời này
thật là có Thần Điện phong cách, ngươi không bằng đi gia nhập Thần Điện tính."
Tống Minh xấu hổ cười cười, nói: "Sư muội nói đùa."
"Nếu, Khổng Kim Sinh trưởng thành như vậy, ta liền không cần đào hôn." Thư Linh Nguyệt lắc lắc đầu, thở dài một tiếng nói.
"Sư muội, xem người không thể chỉ xem bề ngoài." Tống Minh nói.
Thư Linh Nguyệt bĩu môi, nói: "Không xem bề ngoài, xem nội tại
sao? Gia hỏa này nội tại cũng chẳng ra gì, chính hắn đã có hai mươi mấy phòng tiểu thiếp, ta bất quá mới ba bốn lam nhan tri kỷ,
gia hỏa này lại chỉ trích ta lả lơi ong bướm, một chút bình đẳng quan niệm đều không có."
Thư Linh Nguyệt cùng Tống Minh nói chuyện, truyền vào Sở Diệp
trong tai, Sở Diệp tâm tình không khỏi có chút khác thường.
Tiến vào Đồ Đao Thành người, phần lớn là vì chạy trốn tới, cũng có một ít là bởi vì đặc thù nguyên nhân, tỷ như Thư Linh Nguyệt
này là vì đào hôn.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: "Làm sao vậy?"
"Kia giống như là Thư Linh Nguyệt, trung ương Thương Minh

tam
đại minh chủ chi nhất thư thiên một nữ nhi.” Sở Diệp nói.
Trung ương Thương Minh là từ Thư gia, Khổng gia, Lạc gia tạo thành tam phương liên minh, tam gia lẫn nhau vì quan hệ thông
gia quan hệ, lẫn nhau hỗ trợ, lại lẫn nhau phòng bị.
Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc nói: “Có cái gì vấn đề sao?”
Sở Diệp chớp chớp mắt, nói: “Không có gì vấn đề, nàng giống như coi trọng ngươi.”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Hẳn là chỉ là nói giỡn mà thôi.”
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Dựa theo nguyên bản mệnh tuyến, nàng sẽ thích thượng Mộ Lăng Thiên, vì thế đào hôn.”
Lần trước cùng Lâm Mộng Dung công bằng lúc sau, Thiên Vận Quạ kiến nghị Sở Diệp ở này khí vận lôi kéo dưới, từ Kinh Chập Long mở ra thời gian hồi tưởng, nhìn xem có phải hay không có thể bắt giữ càng nhiều ngày mệnh.
Sở Diệp dựa theo Ô Ô nói làm, giống như thấy được tiểu thuyết phần sau bộ phận, bất quá, xem thập phần mông lung.
Trong tiểu thuyết Thư Linh Nguyệt vì Mộ Lăng Thiên, trộm ra Thương Minh chí bảo thời gian tháp, vì thế chọc giận này nguyên
bản vị hôn phu Khổng Kim Sinh, Thư gia, Khổng gia quan hệ bởi vậy biến thập phần khẩn trương.
Thư Linh Nguyệt cùng Lâm Sơ Văn giống nhau đều là pháo hôi, yêu Mộ Lăng Thiên, không ngừng cấp đối phương đưa tài nguyên, còn muốn cùng Lâm Mộng Dung tranh giành tình cảm, gia tộc không hiểu, nguyên vị hôn phu cảm thấy mất mặt, cùng với đối lập.
Thư Linh Nguyệt phạm phải đại sai, Khổng gia vì nuốt rớt Thư gia
địa bàn, liên hợp Lạc gia ám toán Thư gia, Thương Minh từ ba chân thế chân vạc biến thành hai cường tranh phong.
Thư Linh Nguyệt kết cục cùng Lâm Sơ Văn có chút tương tự, gia tộc suy tàn, Thư Linh Nguyệt đem thù hận đều ghi tạc Lâm Mộng
Dung trên người, lao lực tâm tư đối phó Lâm Mộng Dung, cuối

cùng bị Mộ Lăng Thiên cấp đại nghĩa diệt thân.
Mộ Lăng Thiên hiện tại là phế đi, Thư Linh Nguyệt vẫn là đào hôn,
không biết lúc sau sẽ như thế nào phát triển.
Lâm Sơ Văn nghe được Sở Diệp truyền âm nói mệnh tuyến con đường, lắc lắc đầu, nói: “Nếu thật ấn cái này phát triển, kia nàng cũng là đáng thương.” Bởi vì chính mình cũng là pháo hôi, Lâm Sơ Văn đối nguyên bản Thư Linh Nguyệt đảo có vài phần đồng tình. “Thời gian tháp là cái gì?”
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Thời gian tháp, kia chính là thứ tốt a! Thời gian tháp thời gian tốc độ chảy là ngoại giới một phần mười, ở bên trong tu luyện ba ngày, tương đương với bên ngoài một tháng.” Có gấp mười lần với thường nhân tu luyện thời gian,
đủ để thay đổi rất nhiều đồ vật.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Quả nhiên là thứ tốt.” Nguyên lai vật như vậy dừng ở Mộ Lăng Thiên trên tay sao? Vậy quá tiện nghi hắn.

Chương 395: Chương 395

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở trên đường phố đi tới, bỗng nhiên phát hiện Thiên Phong Các tiêu chí.
“Nơi này cư nhiên sẽ có Thiên Phong Các.” Sở Diệp có chút kinh ngạc nói.
“Có cũng không kỳ quái a!” Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Nói cũng là.” Trong thành rất nhiều người đều ra không được, muốn nghe được bên ngoài tình huống
liền phải dựa vào Thiên Phong Các, bên này Thiên Phong Các phỏng chừng thu phí cũng không thấp.
Lâm Sơ Văn bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, nói: “Có thể đi tìm Thiên Phong Các hỏi thăm một chút phá giải huyết mạch đi tìm nguồn gốc nguyền rủa lá bùa biện pháp.”
Sở Diệp có chút hoài nghi nói: “Bọn họ sẽ có biện pháp sao?”
Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Hỏi một chút cũng không có hại a!”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Nói cũng là.” Vạn nhất có biện pháp, hắn cũng không cần giống không đầu ruồi bọ giống nhau loạn chuyển.
Thiên Phong Các ở mặt khác địa vực đều giấu đầu lòi đuôi, ở bên này lại là quang minh chính đại mở ra, bên trong còn trang hoàng
cũng không tệ lắm, nhìn dáng vẻ tựa hồ không thiếu tại đây địa phương kiếm tiền.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi vào Thiên Phong Các, nơi đây Thiên Phong Các các chủ nhiệt tình đón ra tới.
“Khách quý lâm môn, hoan nghênh hoan nghênh, không biết hai
vị muốn nghe được chút cái gì, chỉ cần bỏ được tiêu tiền, không

có chúng ta Thiên Phong Các hỏi thăm không tới tin tức." Các chủ
nhiệt tình nói.
"Huyết mạch đi tìm nguồn gốc nguyền rủa lá bùa giải trừ phương
pháp, các ngươi cũng biết sao?" Sở Diệp hỏi.
Thiên Phong Các chủ tiệm gật gật đầu, không cần nghĩ ngợi nói: "Biết, biết, bất quá, đây là tuyệt mật, giá cả không tiện nghi."
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói: "Các ngươi thật sự biết?"
Sở Diệp kỳ thật chỉ là thuận miệng vừa hỏi, cũng không có thật sự
nghĩ tới có thể đạt được đáp án, không nghĩ tới Thiên Phong Các các chủ lại là vẻ mặt nhẹ nhàng, giống như không phải cái gì đại sự.
Thiên Phong Các các chủ cười cười, nói: "Nếu luận võ lực, chúng ta Thiên Phong Các có lẽ không tính cái gì, nhưng là, luận biết đến bí ẩn, chúng ta Thiên Phong Các nhận đệ nhị, không có cái nào thế lực dám nhận đệ nhất, chỉ cần trở ra khởi tiền, cái gì bí ẩn, ta các đều có thể vì hai vị tìm hiểu tới, bất quá là huyết mạch đi tìm nguồn gốc nguyền rủa lá bùa phá giải biện pháp, việc nhỏ,
ta nơi này có tam sách, nhưng vì hai vị giải ưu."
Sở Diệp sửng sốt một chút, thầm nghĩ: Không hổ là từ thượng cổ bắt đầu liền thu thập thế lực tổ chức, hắn vắt hết óc, cũng tìm không ra một loại phương pháp, Thiên Phong Các cư nhiên có ba
loại phương pháp.
Sở Diệp lấy ra mười cây ngàn năm linh thảo, nói: "Này đó đủ sao?"
Thiên Phong Các chủ tiệm cười thần bí, lắc lắc đầu, vươn ba ngón tay, nói: "Không đủ, gấp ba."
Sở Diệp: "……" Đồ Đao Thành không hổ là Đồ Đao Thành a! Tiền thuê nhà quý, giá hàng cũng quý! Sở Diệp hít sâu một hơi, lại lấy ra hai mươi cây ngàn năm linh thảo.
Linh thảo đúng chỗ, Thiên Phong Các các chủ tràn đầy nhiệt tình

nói: “Tưởng giải quyết huyết mạch đi tìm nguồn gốc nguyền rủa,
biện pháp vẫn là rất nhiều.”
“Nguyện nghe kỹ càng.” Sở Diệp thành khẩn nói.
“Đệ nhất loại phương pháp, đem nguyền rủa đẩy vào thân thể một chỗ, tỷ như tứ chi, chém nữa xuống dưới.”
Sở Diệp cau mày, thầm nghĩ: Đây là cái quỷ gì biện pháp? Tiểu Bạch cũng không phải là Mộc tộc, thật chặt đứt tứ chi, tưởng khôi
phục nhưng không dễ dàng.
Sở Diệp: “Ha hả!”
Thiên Phong Các các chủ làm như không chú ý tới Sở Diệp trào phúng biểu tình, thần sắc như thường nói: “Đệ nhị loại biện pháp,
thay máu.”
Sở Diệp nhịn không được hít sâu một hơi, ngăn chặn xông lên đi tấu đối phương một đốn khát vọng, Bạch Hổ nhân huyết mạch mà
cường đại, nếu thay máu, cái gì huyết có thể thừa nhận trụ Bạch Hổ cường kiện thân thể, tinh huyết cùng thân thể không phối hợp,
chỉ sợ sẽ dẫn phát mặt khác vấn đề.
Mắt thấy Sở Diệp muốn bạo nộ rồi, Thiên Phong Các các chủ nhanh chóng mở miệng, nói: “Loại thứ ba biện pháp, dùng dược tề hóa giải nguyền rủa.”
Sở Diệp híp mắt mắt, thầm nghĩ: Này còn giống lời nói điểm, nếu
là mười cây ngàn năm linh thảo đổi ba cái sưu chủ ý, chờ hắn đi ra ngoài, sẽ nhịn không được đem bên ngoài Thiên Phong Các phân các tạp cái tinh quang.
Sở Diệp tà các chủ liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Nói là ba loại biện
pháp, hẳn là chỉ là vì bán cái giá tốt, trên thực tế, tựa hồ chỉ có cuối cùng một loại biện pháp đáng tin cậy một ít.
Thiên Phong Các các chủ lấy ra một trương phương thuốc, nói: “Đây là Hóa Kiếp dược tề phối phương, chẳng những có thể hóa

giải huyết mạch đi tìm nguồn gốc nguyền rủa, mà có thể đồng hóa
cùng nguyên quan hệ huyết thống huyết mạch chi lực, dùng cho
này bản thân tăng lên thực lực, bất quá, luyện chế khó khăn không thấp."
Lâm Sơ Văn lấy ra phương thuốc, sắc mặt trầm xuống dưới, nói: "Nơi này chỉ có nửa trương dược tề phương thuốc a!"
Thiên Phong Các các chủ cười cười, nói: "Dư lại nửa trương phương thuốc, yêu cầu tam cây vạn năm linh thảo."
Sở Diệp: "……" Người này, tể khách còn không có xong rồi? 30 cây ngàn năm linh thảo, liền đổi hai cái sưu chủ ý cùng nửa trương dược tề phối phương, thật không hổ là Đồ Đao Thành, tiến vào liền biến thành phì heo. Hắc trong thành khai hắc điếm,
một cái so một cái hắc.
Lâm Sơ Văn cau mày, lạnh lùng nói: "Các hạ không cảm thấy, có chút công phu sư tử ngoạm sao?"
Thiên Phong Các các chủ cười làm lành, nói: "Lâm dược sư đừng tức giận, theo lý mà nói, cái này dược tề phối phương xác thật là không đáng giá nhiều như vậy tiền, bất quá, chúng ta Thiên Phong Các đem phương thuốc bán cho ngươi, yêu cầu gánh vác đắc tội Thần Điện, Cổ gia, Ngạo gia ba cái quái vật khổng lồ nguy hiểm a!"
Lâm Sơ Văn: "……"
Sở Diệp nghe vậy cười cười, nói: "Có đạo lý, thành giao!"
Sở Diệp thanh toán tam cây vạn năm linh thảo, đạt được dư lại nửa trương phương thuốc.
Ngọc trụy không gian có ủ chín linh thảo tác dụng, phía trước ngọc trụy không gian cấp tốc khuếch trương, ngọc trụy không gian bên trong linh thảo có không ít sinh trưởng tốt, niên đại bay
nhanh dâng lên, vạn năm linh thảo tuy rằng hiếm thấy, bất quá, vẫn là có vài cọng.
Cầm phương thuốc, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn rời đi Thiên Phong Các.

Thiên Phong Các các chủ nhìn hai người rời đi, bay nhanh đối với
bên cạnh người, nói: “Bạch Hổ xác thật trúng huyết mạch nguyền
rủa, chỉ sợ không gian xuyên qua năng lực cũng bị hạn chế, mau đem tin tức này thông tri các bộ, đây chính là cái đại tin tức, hẳn là có thể bán không ít tiền.”
Sở Diệp hai người tới Đồ Đao Thành sự tình, đã không xem như cái gì bí mật, bất quá, Bạch Hổ hay không trúng huyết mạch đi tìm
nguồn gốc nguyền rủa, rất nhiều người lại đều không thể xác nhận, Thiên Phong Các cũng ở điều tra việc này thật giả.
“Các chủ, linh lực kiểm tra đo lường tường trinh trắc đến Sở Diệp
hiện tại hơi thở, ở Hoàng giai Tứ giai.” Một cái nhân viên cửa hàng nói.
Thiên Phong Các các chủ tràn đầy kích động nói: “Hoàng giai trung kỳ sao? Này lại là một cái đại tin tức, hẳn là cũng có thể bán
không ít tiền.”
Powered by GliaStudio
close
“Như thế nào sẽ đột nhiên tiến giai Hoàng giai trung kỳ đâu?”
Thiên Phong Các các chủ ánh mắt chợt lóe, nói: “Hoàng giai Mộc tộc, tuyệt đối là Hoàng giai Mộc tộc, Sở Diệp lần trước lộ diện, còn chỉ là Hoàng giai Nhị giai, nhanh như vậy thăng vào Hoàng giai Tứ giai, hẳn là khế ước tân Hoàng giai Hồn Sủng, Liễu Thụ Yêu, người này nhất định khế ước Liễu Thụ Yêu, tấm tắc, vận khí
tốt a! Không hổ là Vực Ngoại Thiên Ma.”
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi ở trên đường, một cái người quen nghênh diện đã đi tới.
Kỷ Phi Sương nghiến răng nghiến lợi nhìn hai người, Sở Diệp nhìn cẩm y nữ tử, bỗng nhiên cảm thấy Thiên Phong Các tam cây

vạn năm linh thảo giá cả là cái lương tâm giới.
Phi Sương thần nữ nhìn Sở Diệp, đôi mắt bên trong hiện lên vài phần kinh nghi.
Kỷ Phi Sương cùng Sở Diệp đã giao thủ, đối Sở Diệp thực lực có điều hiểu biết.
Phía trước giao thủ thời điểm, Sở Diệp chỉ là Hoàng giai Nhất giai, mà hiện tại Sở Diệp thực lực, đã ẩn ẩn tiến vào Hoàng giai Tứ giai.
Hắc quạ đen ghé vào Lâm Sơ Văn trên vai, rất có hứng thú nói: "Di, nha đầu, ngươi như thế nào cũng tới? Chúng ta trước sau chân a! Nên không phải là hàng xóm đi?"
Phi Sương thần nữ nghiến răng nghiến lợi nhìn hắc quạ đen, nói:
"Tà ác phản nghịch."
Hắc quạ đen nhìn Phi Sương thần nữ, nói: "Nga, nha đầu, chúng ta có thể là hàng xóm a! Có nói là, bà con xa không bằng láng giềng gần, ngươi như thế nào có thể như vậy không hữu hảo?"
Hắc quạ đen vây quanh Phi Sương thần nữ chuyển động một vòng, nói: "Ngươi điểu đâu? Thả ra a! Chúng ta có thể giao cái bằng hữu."
"Làm càn!" Phi Sương thần nữ hung tợn nhìn hắc quạ đen nói.
Hắc quạ đen thở dài, nói: "Ngươi một cái nữ tu, như vậy hung nhưng không hảo gả chồng a!"
Phi Sương thần nữ không cấm giận dữ, Thần Điện nữ tu yêu cầu bảo trì băng thanh ngọc khiết chi thân, lịch đại Thần Điện thần nữ,
đều chung thân không hôn.
Phi Sương thần nữ lạnh lùng nhìn Sở Diệp, nói: "Ta sẽ vẫn luôn nhìn ngươi, chờ ngươi bị càn quét ra Đồ Đao Thành một ngày."
Sở Diệp cau mày, thở dài, nói: "Thế gian có như vậy nhiều kiệt xuất Hồn Sủng Sư, ngài hà tất nhìn chằm chằm ta không bỏ, ta đã trong lòng có người, ngươi lại nhìn chằm chằm ta, cũng là vô dụng."
Kỷ Phi Sương hừ lạnh một tiếng, nói: "Vực Ngoại Thiên Ma, quả nhiên vô sỉ!"
Kỷ Phi Sương hắc mặt, xoay người đi rồi.

Sở Diệp nhìn Kỷ Phi Sương, lắc lắc đầu, thầm nghĩ: Một cái rất xinh đẹp nữ tu, cả ngày thần thần thao thao, đáng tiếc.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: "Cái này nha đầu chết tiệt kia cư nhiên vào được."
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: "Dự kiến bên trong, ta chính là hương bánh trái a! Tự nhiên muốn đặt ở mí mắt phía dưới, trừ bỏ
Kỷ Phi Sương, có lẽ còn sẽ có những người khác."
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: "Nhân số hẳn là cũng không quá nhiều, rốt cuộc bên này tiền thuê nhà như vậy quý!"
Sở Diệp chớp chớp mắt, nói: "Nói cũng đúng vậy!" Hắn cùng Lâm
Sơ Văn ở bên này phó chính là mua mệnh tiền, nếu, chỉ là vì giám
thị bọn họ hai cái, phái tiến vào vài người, kia cũng quá chuyện bé xé ra to một ít.
Xem tới được bọn họ, lại làm không xong bọn họ, hà tất đâu? Tiêu tiền tìm tội chịu.
Trở lại phòng, Thương Lan Long gấp không chờ nổi từ Hồn Thất bên trong vọt ra, đem Bích Thủy linh tủy cấp nuốt đi xuống, ăn vào Bích Thủy linh tủy lúc sau, Thương Lan Long quanh thân phiếm ra một trận màu lam linh quang, thực lực nhanh chóng dâng lên một mảng lớn, đi vào Hoàng giai Nhị giai.
Thương Lan Long nguyên bản tạp ở Hoàng giai Nhất giai đỉnh, ở Bích Thủy linh tủy kích thích dưới, tiến vào Hoàng giai Nhị giai.
Sở Diệp híp mắt mắt, thầm nghĩ: Bích Thủy linh tủy tốt như vậy đồ vật, có thể lấy hai quả Vương giai tinh hạch mua được, tuyệt đối xem như nhặt đại lậu, ở chỗ này, bọn họ lại thành coi tiền như
rác, Đồ Đao Thành quả nhiên là cái vặn vẹo địa phương.
……
Cửa thành ngoại.
Tuyệt Vô Song nhìn Kỷ Phi Sương truyền ra tới tin tức, sắc mặt có chút khó coi.
"Vô Song đạo hữu, xảy ra chuyện gì sao?" Ngạo Trác hỏi.
Tuyệt Vô Song cau mày, nói: "Sở Diệp tiến giai Hoàng giai Tứ

giai."
Ngạo Trác cau mày, nói: "Nói như vậy, hắn quả thực khế ước cái kia Mộc tộc Liễu Thụ Yêu, không nghĩ tới, Mộc tộc cái kia Liễu Thụ Yêu, cư nhiên sẽ khuất tùng với Nhân tộc."
Tuy rằng Ngạo Trác sớm có đoán trước, bất quá, tin tức được đến xác nhận, Ngạo Trác vẫn là có chút chấn động.
Ngạo Trác đưa tin phù sáng lên, nhìn đến đưa tin phù truyền đến
tin tức, Ngạo Trác sắc mặt càng thêm khó coi.
"Làm sao vậy?" Tuyệt Vô Song hỏi.
Ngạo Trác lắc lắc đầu, nói: "Không có việc gì, lão tổ lưu tại Liễu Thụ Yêu trên người linh hồn dấu vết mai một."
Tuyệt Vô Song cau mày, nói: "Như thế nào sẽ?"
Ngạo gia lão tổ là Hoàng giai Cửu giai cường giả, sống gần bốn ngàn tuổi, này hồn lực tích lũy không phải người bình thường có
thể so, muốn lau đi Ngạo gia lão tổ lưu lại ấn ký, mặc dù là hắn cũng làm không đến. Chẳng lẽ Sở Diệp linh hồn lực ở hắn phía trên, Tuyệt Vô Song cau mày, có chút vô pháp tiếp thu loại này suy đoán.
Ngạo Trác nhìn Tuyệt Vô Song khó coi sắc mặt, nói: "Có lẽ, Sở Diệp là làm Mộc tộc đem linh hồn ấn ký đẩy vào một cây cành khô, rồi sau đó, lại làm Mộc tộc tự đoạn một tay, như thế mới lau đi linh hồn ấn ký."
Tuyệt Vô Song gật gật đầu, nói: "Sở Diệp tiến giai Hoàng giai bất quá mấy năm, linh hồn tích lũy nơi nào so thượng Ngạo gia lão tổ, hơn phân nửa chính là như thế."
Ngạo Trác cúi đầu, tâm tình có chút khác thường, trên thực tế, lão
tổ ở linh hồn dấu vết để lại bẫy rập, Mộc tộc nếu là thật sự chọn dùng tráng sĩ đoạn cổ tay thủ đoạn, linh hồn ấn ký sẽ trong khoảnh khắc nổ tung, hóa thành mấy ngàn phân ẩn núp ở Mộc tộc thân thể bên trong.
Lão tổ sống 4000 năm, thực lực dừng lại ở Hoàng giai Cửu giai đỉnh nhiều năm, nếu không phải chịu giới hạn trong nào đó nguyên nhân, lão tổ hẳn là đã sớm có thể đột phá đến Thánh

giai.
Lão tổ linh hồn lực hẳn là để được với năm sáu cái Hoàng giai lúc
đầu tồn tại, Ngạo Trác có chút khó có thể tiếp thu, Sở Diệp này đây càng cường hãn linh hồn lực, lau đi ấn ký.

Chương 396: Chương 396

Bắt được Thiên Phong Các cấp phương thuốc, Lâm Sơ Văn bế quan nghiên cứu mấy ngày.
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Thế nào?”
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Hẳn là không có gì vấn đề, chỉ là này dược tề yêu cầu ngàn năm Sinh Cốt Dung Huyết Thảo, chúng ta trên tay không có.”
Sở Diệp nhún vai, nói: “Không có ngàn năm phân, tìm vài cọng niên đại không đủ ủ chín một chút hẳn là là được.”
Lâm Sơ Văn có chút lo lắng nói: “Cũng không biết ở chỗ này có thể hay không thuận lợi tìm được chưa thành thục Sinh Cốt Dung
Huyết Thảo hoặc là hạt giống.”
Sinh Cốt Dung Huyết Thảo tuy rằng xem như tương đối quý trọng
linh thảo, bất quá, cũng không tính quá mức hiếm lạ.
Giống nhau Hoàng giai Hồn Sủng Sư chỉ cần nguyện ý hao chút công phu đều có thể tìm được, vấn đề là bọn họ hiện tại bị hạn chế ở Đồ Đao Thành, nếu muốn ở chỗ này tìm được Sinh Cốt Dung Huyết Thảo hạt giống không thể so bên ngoài dễ dàng.
Linh tuyền cùng Kinh Chập Long đều có thể giục sinh linh thảo, Liễu Thụ Yêu cỏ cây chi lực cũng có thể giữ gìn linh thảo trưởng thành, chỉ cần bắt được hạt giống hoặc là cây non, là có thể nhanh chóng giục sinh ra thành thục thể, vấn đề là, Cổ gia phỏng
chừng cũng biết bọn họ yêu cầu Sinh Cốt Dung Huyết Thảo, chỉ sợ sẽ từ giữa làm khó dễ.
Lâm Sơ Văn phát ra Sinh Cốt Dung Huyết Thảo treo giải thưởng, vì làm người nhìn ra mục đích, Lâm Sơ Văn mặt khác thả ra một

ít mặt khác linh thảo hạt giống, lẫn lộn ở trong đó, giấu người tai
mắt, bất quá, không ai dám tiếp.
Lâm Sơ Văn treo giải thưởng một phát ra, Cổ Trấn Tà phải tới rồi tin tức.
"Sở Diệp ở tìm Sinh Cốt Dung Huyết Thảo, hẳn là tưởng luyện chế Hóa Kiếp dược tề, người này còn cố ý lăn lộn một ít mặt khác
hạt giống ở trong đó, ý đồ nghe nhìn lẫn lộn, nằm mơ!" Cổ Trấn Tà tràn đầy trào phúng nói.
Tuyệt Vô Song nhìn Cổ Trấn Tà, nói: "Cũng không thể làm hắn thành công."
Nếu là Bạch Hổ hóa cướp lá bùa bên trong nguyền rủa chi lực, rất
có khả năng sẽ nhờ họa được phúc, tiến giai Hoàng giai Tam giai.
Bạch Hổ mỗi tăng lên một cái giai vị, thực lực đều sẽ đại đại tăng cường, truyền tống năng lực cũng sẽ tùy theo tăng cường, một khi phong ấn bị đánh vỡ, liền càng thêm không hảo hạn chế.
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở trong thành dàn xếp xuống dưới, thời gian vô thanh vô tức đã vượt qua hai tháng.
Hai tháng thời gian, Lâm Sơ Văn ở nghiên cứu dược tề, Sở Diệp thì tại thích ứng tân năng lực.
Lâm Sơ Văn phía trước đạt được Hồn Tháp, được đến đại lượng Dược Tề Sư truyền thừa, còn có không ít tri thức không kịp tiêu hóa.
Sở Diệp khế ước Liễu Thụ Yêu lúc sau, thực lực bay nhanh bay lên, cảnh giới có chút không xong.
"Không tin tức sao?" Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Không có."
Hắn khai ra Sinh Cốt Dung Huyết Thảo giá cả đã không thấp, bất quá, cũng không có người dám tiếp.
Này Đồ Đao Thành bên trong rất nhiều Hồn Sủng Sư đều là tạm thời tiến vào tị nạn, về sau vẫn là muốn đi ra ngoài bên ngoài hỗn,

không có người tiếp, một phương diện hẳn là đại đa số Hồn Sủng
Sư xác thật không có Sinh Cốt Dung Huyết Thảo, một phương diện, hẳn là vẫn là Thần Điện, Cổ gia, Ngạo gia tam phương áp lực, làm đại gia không nghĩ tới tranh vũng nước đục này.
Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: "Ta đi Thiên Phong Các hỏi một chút, Thiên Phong Các ở chỗ này tựa hồ hỗn rất không tồi bộ dáng."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Hảo."
……
Sở Diệp đi vào Thiên Phong Các đại sảnh, Thiên Phong Các các chủ vội vàng đón ra tới, "Sở thiếu, ngài như thế nào tới?"
Sở Diệp vô tội chớp chớp mắt, nói: "Ta tới mua tin tức a!"
Sở Diệp cảm thấy Thiên Phong Các các chủ xem chính mình ánh mắt một chút thay đổi, phía trước người này xem chính mình giống dê béo, hiện tại xem chính mình giống ôn thần.
"Sở thiếu, ngài cũng đừng khó xử ta, đi nhanh đi." Thiên Phong Các các chủ có chút kích động nói.
Sở Diệp cau mày, nói: "Các chủ, ngươi như vậy không phúc hậu a! Mở cửa làm buôn bán, như thế nào hảo đem khách nhân cự chi ngoài cửa."
Thiên Phong Các các chủ cau mày, có chút buồn bực nói: "Sở thiếu có lẽ không biết, gần nhất đã có tam sóng người tới cảnh cáo ta."
Ban đầu kiếm lời Sở Diệp tam cây vạn năm linh thảo, Thiên Phong Các các chủ còn cảm thấy rất đắc ý, nhưng là, thay phiên bị Cổ gia chờ thế lực người cảnh cáo, này lại cảm thấy không đáng giá.
"Cổ gia, Ngạo gia cũng vào được sao? Ta chỉ có thấy Thần Điện thần nữ, liền trụ chúng ta cách vách." Sở Diệp nói.
Thiên Phong Các các chủ mắt trợn trắng, nói: "Thần Điện, Cổ gia,
Ngạo gia từng người ở Đồ Đao Thành ở ngoài, đồn trú một đội nhân mã, ban đầu chờ ở Đồ Đao Thành ngoại chờ cướp bóc người, bát cơm đều tạp."
Sở Diệp lắc lắc đầu, cảm thán một tiếng, nói: "Vì cái gì không đóng quân tiến vào đâu, đóng quân ở ngoài thành để cái gì

dùng……” Chỉ cần chờ Tiểu Bạch khôi phục thực lực, bọn họ là có thể nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh.
Thiên Phong Các các chủ tức giận trắng Sở Diệp liếc mắt một cái, không nói gì.
Sở Diệp lo chính mình gật gật đầu, nói: “Minh bạch, minh bạch, nhà địa chủ cũng không có dư lương.”
Tiến vào một hai người còn hảo thuyết, người nhiều, đối với gia đại nghiệp đại Thần Điện, chỉ sợ cũng là không nhỏ gánh nặng, chỉ là nhìn chính mình hoàn toàn không cần phải như vậy nhiều
người.
“Các chủ, ngươi nói ta muốn Sinh Cốt Dung Huyết Thảo, muốn như thế nào lộng tới tay đâu?”
Thiên Phong Các các chủ cau mày, nói: “Ta cảm thấy ngươi hết hy vọng tương đối hảo.”
Sở Diệp cau mày, nói: “Các chủ, các ngươi Thiên Phong Các không phải được xưng chỉ cần ra khởi phí dụng, là có thể lộng tới
khách nhân muốn hết thảy tin tức sao? Các chủ như vậy giống như có chút tự tạp chiêu bài a!”
Thiên Phong Các cau mày, xin khoan dung nói: “Sở thiếu thực hiển nhiên xem nhẹ chính mình lực ảnh hưởng, làm ngài một bút
sinh ý, chúng ta bên ngoài mấy trăm gia cửa hàng phải bị tạp a!”
Sở Diệp hít sâu một hơi, tràn đầy cảm thán nói: “Nguyên lai ta như vậy quan trọng sao? Uy lực lớn như vậy?”
Thiên Phong Các các chủ gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Đúng vậy! Sở thiếu ngài là đại nhân vật, nhất cử nhất động, đều kinh thiên động địa, cho nên, ngài vẫn là đi thôi.”
Sở Diệp nhìn Thiên Phong Các các chủ, khẽ thở dài một hơi, nói: “Ta như vậy quan trọng, các chủ còn như vậy cự người với ngàn dặm ở ngoài, thật làm ta thương tâm, lần trước ta chính là hoa tam cây vạn năm linh thảo, nói như thế nào cũng nên xem như đại khách hàng đi.”
Thiên Phong Các các chủ đầy đầu hắc tuyến nói: “Các hạ nhưng đừng nhắc lại kia tam cây vạn năm linh thảo, tổng các chủ đem

ta
thoá mạ một đốn……”
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Các ngươi tổng các chủ như thế nào có thể như vậy, quá hẹp hòi, hắn nhất định là ghen ghét các hạ mới có thể, các hạ có hay không nghĩ tới thay thế a.”
Thiên Phong Các các chủ: “……”
……
Từ Thiên Phong Các ra tới, Sở Diệp ở trên đường đi tới, nghe được không ít người ở nghị luận hắn.
Đàm luận một ít mới mẻ sự tình, là Đồ Đao Thành bên trong Hồn
Sủng Sư số lượng không nhiều lắm tiêu khiển chi nhất.
Đồ Đao Thành bên trong rất nhiều Hồn Sủng Sư, đều là bởi vì đắc tội người tiến vào, nhưng là, giống Sở Diệp như vậy, một chút
đắc tội vài luồng thế lực lớn, ở Đồ Đao Thành bên trong cũng là hiếm thấy.
“Đây là Sở Diệp sao?”
“Đúng vậy, nghe nói hắn khế ước Bạch Hổ lại khế ước Mộc tộc.”
“Có ích lợi gì, chọc một đống lớn người, phải bị vây chết ở Đồ Đao Thành.”
“Hắn hẳn là ở tìm hóa giải Bạch Hổ nguyền rủa biện pháp, tìm được rồi, là có thể đi ra ngoài.”
“Gia hỏa này thật là Thiên Ma sao? Lớn lên cũng quá bình thường.”
“Ngươi cảm thấy Thiên Ma hẳn là trông như thế nào a!”
“Theo Thần Điện nói, Thiên Ma có được đến ô máu, đến ô chi hồn, ta còn tưởng rằng lớn lên giống than đen, không nghĩ tới là cái tiểu bạch kiểm.”
“……”
Sở Diệp nghe chung quanh mấy cái Hồn Sủng Sư đàm luận, đầy đầu hắc tuyến, Thiên Ma nên hắc, người tốt nên bạch, đây là cỡ nào nông cạn ý tưởng, Thần Điện gia hỏa một đám nhưng thật ra

đều lớn lên rất bạch, bất quá, vừa ý hắc đâu.
……
Phòng nội.
Sở Diệp chống cằm, tràn đầy phiền muộn thở dài.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Thiên Phong Các không muốn hỗ trợ sao?”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không muốn, hẳn là tam phương thế lực đều tạo áp lực.”
Lâm Sơ Văn thở dài, nói: “Dự kiến bên trong.”
“Kỳ thật, còn có một vấn đề.” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Cái gì vấn đề?”
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Tu luyện tài nguyên vấn đề.”
Tính thượng Liễu Thụ Yêu, hắn cùng Lâm Sơ Văn trên tay có tám
chỉ Hoàng giai Hồn Sủng, lợi hại Hồn Sủng nhiều, cũng là một phen kiếm hai lưỡi a!
Muốn dưỡng tám chỉ Hoàng giai Hồn Sủng, tiêu dùng là kinh người, mặc dù bọn họ nguyện ý được chăng hay chớ, chỉ duy trì mấy chỉ Hoàng giai Hồn Sủng cơ bản nhu cầu, kia cũng yêu cầu tiêu phí không ít, nếu, còn tưởng có điều tiến bộ, kia tiêu dùng liền
kinh người.
Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Ta có thể luyện chế chút dược tề ra tới bán.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Có thể thử một lần.”
Ngọc trụy không gian bên trong dược liệu càng dài càng nhiều, linh dược đều là có sẵn, nếu là luyện chế thành dược tề, hẳn là cái không tồi lựa chọn.
Đồ Đao Thành bên trong kẻ có tiền vẫn là rất nhiều, vấn đề là có thể hay không làm những người này cam tâm tình nguyện đem trên tay tài nguyên giao ra đây, chỉ cần luyện chế ra được hoan nghênh dược tề, hẳn là có thể thực mau mở ra cục diện.
Lâm Sơ Văn hiệu suất không thấp, thực mau luyện chế ra một đám dược tề.
……
Sở Diệp thực mau ở phường thị bên trong, thuê hạ một cái quầy

hàng, bán dược tề.
Sở Diệp gấp không chờ nổi đem dược tề quầy hàng khai ra tới, bất quá, thực đáng tiếc, hãnh diện người không nhiều lắm.
Sở Diệp buồn bực ngồi ở ghế trên, nói: "Này Đồ Đao Thành này đó hỗn trướng, một chút đều không biết nhìn hàng a! Tốt như vậy
dược tề, cư nhiên đều không có người hãnh diện." Đây chính là tinh tiến tu vi, đột phá bình cảnh dược tề a! Cư nhiên không có người muốn.
Hắc quạ đen có chút tức giận nói: "Không kiến thức, không kiến thức."
"Sở Diệp ra tới bán dược tề a!"
"Có phải hay không không tinh hạch a!"
"Tấm tắc, gia hỏa này đem người đắc tội quá mức, mấy cái Hoàng giai Hồn Sủng Sư thường trú ngoài thành chờ hắn đâu, hắn thảm."
"Không biết hắn đi ra ngoài sẽ chết như thế nào."
"Phía trước, có cái Hồn Sủng Sư trên người tinh hạch hao hết, vừa ra đi đã bị thù địch Hồn Sủng, đốt thành tro bụi, còn có một cái bị lôi điện chém thành tro bụi."
"Có thể nhẹ nhàng chết, vẫn là tốt, phía trước có cái hoa hoa công tử, vừa ra đi đã bị đá chặt đứt vận mệnh, rồi sau đó bị đánh gãy hai chân, ba điều chân đều chặt đứt."
"Ta nhớ rõ mười năm trước, có cái Hồn Sủng Sư, vừa ra đi đã bị hơn một ngàn căn tơ nhện xuyên thấu thân thể."
"Ta cũng nhớ rõ một cái Hồn Sủng Sư, bị ăn luôn, không phải một
ngụm ăn luôn, từ chân bắt đầu, một ngụm một ngụm ăn, gia hỏa
này sinh mệnh lực quá tràn đầy, cổ dưới đều bị ăn luôn, giống như còn tồn tại."
"……"
Sở Diệp hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Đồ Đao Thành người quả nhiên phần lớn không phải đồ vật, ngay trước mặt hắn, thảo luận
hắn các loại cách chết. Những người này đều thảo luận hắn như

vậy nhiều cách chết, cư nhiên còn không mua dược tề, một đám bạch phiêu đảng, hỗn trướng ngoạn ý, bọn người kia xứng đáng bị vòng ở chỗ này ngồi tù.

Chương 397: Chương 397

Sở Diệp đánh cái ngáp, nghe người chung quanh đàm luận đến hắn 101 loại cách chết, suy xét nếu là không phải hẳn là trước tiên thu quán.
“Vệ Tường Vệ đại sư tới.” Đám người bên trong không biết ai kêu một tiếng.
Tức khắc rất nhiều Hồn Sủng Sư hướng tới người tới chen chúc mà đi, một đám ong mật thấy hoa giống nhau hưng phấn.
Sở Diệp ở chỗ này bày nửa ngày quán, đều không có khách hàng, rất nhiều Hồn Sủng Sư lại đuổi theo cái này Vệ đại sư đi rồi, tức khắc cảm giác ê ẩm.
Sở Diệp nói thầm nói: “Gia hỏa này cái gì địa vị a!”
Cái này Vệ Tường giống như chỉ có Vương giai tu vi a! Ở cái này khắp nơi ác ôn địa phương, bằng vào Vương giai tu vi hỗn thành đại sư, không bình thường a!
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Ô Ô đại nhân qua đi nhìn xem.”
Hắc quạ đen bay qua đi, thực mau bay lại đây, “Bên kia ở bán mộng.”
Sở Diệp nghe vậy có chút ngoài ý muốn, “Mộng cũng có thể bán?”
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Cái kia họ Vệ Hồn Sủng Sư có một con Huyễn Mộng Thú, này thú có thể cho người trầm mê cảnh trong mơ, chính là một con ảo thuật loại Hồn Sủng. Ở chỗ này này Hồn Sủng bị khai phá ra tân sử dụng, có rất nhiều Hồn Sủng Sư tìm nó, chủ động hoa số tiền lớn trầm mê một hồi mộng
đẹp, tấm tắc, nơi này người cũng quá nhàm chán.”
Sở Diệp thở dài, nói: “Ai làm nơi này tiêu khiển thiếu đâu……”

Ngoài thành thật tốt a! Hoa thắm liễu xanh, mỹ nữ như mây, Đồ Đao Thành liền thảm, liền cái thanh lâu đều không có.
Đồ Đao Thành rất nhiều Hồn Sủng Sư, đã từng đều là hùng bá một phương nhân vật, chỉ là đắc tội lợi hại hơn người, mới bất đắc dĩ trốn vào tới.
Đã từng quang huy năm tháng không ở, nghẹn ở Đồ Đao Thành đương tôn tử, cũng chỉ có ở cảnh trong mơ bên trong, mới có thể tìm về ngày xưa hùng phong.
Hắc quạ đen rầu rĩ nói: "Đó chính là vẫn luôn Vương giai Lục giai
Huyễn Mộng Thú mà thôi, Tiểu Thải bản lĩnh khẳng định so với kia chỉ Huyễn Mộng Thú lợi hại, bất quá, Tiểu Thải gần nhất ở nếm thử đột phá Hoàng giai, không có không, đáng tiếc, bằng không có thể kiếm một tuyệt bút."
Sở Diệp đột nhiên nhanh trí nói: "Nằm mơ, cũng không nhất định
phải ảo thuật loại Hồn Sủng a! Trí Huyễn dược tề cũng có thể đạt
tới đồng dạng hiệu quả."
Phía trước là hắn tưởng kém, này Đồ Đao Thành kỳ thật là một tòa thật lớn nhà giam, đối với nhốt ở lồng giam bên trong tù nhân,
sống mơ mơ màng màng mới hẳn là theo đuổi, nhân sinh đắc ý cần tẫn hoan, đối với tù nhân mà nói, ma túy lực hấp dẫn là trí mạng, mà Trí Huyễn dược tề, đúng là Hồn Sủng Sư ma túy.
Huyễn Mộng Thú dụ hoặc Hồn Sủng Sư phải làm mộng, còn muốn ở những người khác mí mắt phía dưới, Trí Huyễn dược tề chính là ở nơi nào đều có thể dùng.
Hắc quạ đen nhìn Sở Diệp, nói: "Thiên Ma, ngươi nghĩ tới một cái
ý kiến hay a! Không hổ là Thiên Ma."
Sở Diệp: "……" Thiên Ma hẳn là thực làm người kiêng kị tồn tại đi, như thế nào giống như mọi người đều không lấy Thiên Ma đương ma, gần nhất hắn đều phải không quen biết Thiên Ma này
hai chữ.

……
Sở Diệp về tới phòng, nhanh chóng đem ý nghĩ của chính mình nói cho Lâm Sơ Văn.
“Ngươi nói đẩy ra Trí Huyễn dược tề?” Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, chúng ta phía trước giống như đi vào lầm khu, chúng ta bán dược tề đều là chút cái gì a! Tinh tiến tu vi, đề cao hồn lực, phụ trợ đột phá bình cảnh.”
“Này Đồ Đao Thành người phần lớn chỉ nghĩ tồn tại, không có gì tiến tới tâm, nơi này rất nhiều Hồn Sủng Sư đều là Hồn Hoàng, tiểu biên độ tu vi tốc độ tăng, đối bọn họ mà nói, cũng không có bao lớn tác dụng, bọn họ chưa chắc bỏ được hoa cái này tiền.” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, thầm nghĩ: “Xác thật như thế.”
Hoàng giai Hồn Sủng muốn tăng lên thực lực, yêu cầu đại lượng tài nguyên cùng lâu dài tích lũy, ngoài ý muốn cơ duyên, dược tề chỉ có thể làm phụ trợ. Đồ Đao Thành bên trong rất nhiều Hồn Sủng Sư bình cảnh đều thực vững chắc, không phải dễ dàng như vậy đột phá.
“Trí Huyễn dược tề tài liệu, chúng ta có sao?” Sở Diệp hỏi.
Nếu là ở Hóa Kiếp dược tề giống nhau, thiếu mấy vị dược, vậy không ổn, bởi vì không nghĩ đắc tội Thần Điện chờ thế lực, Đồ Đao Thành bên trong hảo những người này đều không làm bọn họ sinh ý.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Có, hơn nữa không ít.”
Luyện chế Trí Huyễn dược tề tài liệu, phần lớn là Tiểu Thải thích,
Lâm Sơ Văn ở Sở Diệp ngọc trụy không gian bên trong gieo không ít.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Vậy là tốt rồi.”
……
Lâm Sơ Văn thực mau luyện chế ra nhóm đầu tiên Trí Huyễn dược tề, Sở Diệp bắt đầu bán Trí Huyễn dược tề.
Sở Diệp ở phường thị đãi ban ngày, cũng không ai lại đây hỏi đến.
Hắc quạ đen phe phẩy cánh, nói: “Không ai a! Như thế nào có thể không ai đâu?”

Sở Diệp khẽ thở dài một hơi, nói: “Rượu hương cũng sợ ngõ nhỏ thâm, thứ tốt không có tuyên truyền, cũng là uổng phí a!”
Hắc quạ đen có chút buồn bực nói: “Một đám có mắt như mù, có mắt không tròng.”
“Sở thiếu, hôm nay khai trương sao?” Thư Linh Nguyệt tản bộ đã
đi tới, ở Sở Diệp trước mặt ngồi xuống.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không có.”
Thư Linh Nguyệt nhìn Sở Diệp, lắc lắc đầu, thở dài nói: “Thật đáng tiếc.”
Sở Diệp: “……”
Thư Linh Nguyệt dừng một chút, lại nói: “Nghe nói, Vực Ngoại Thiên Ma thường thường làm hại một phương, nếu là kịp thời giải
quyết, sẽ di hoạ vô cùng, ngươi thật sự có lợi hại như vậy sao?”
Sở Diệp: “……” Này một cái hai cái, đều sao lại thế này a! Đều như vậy không đem Thiên Ma để vào mắt.
“Ta lợi hại đâu, nha đầu, ngươi phóng tôn trọng một ít.” Sở Diệp hừ lạnh một tiếng nói.
Thư Linh Nguyệt bĩu môi, nói: “Ngươi nếu là thật lợi hại, ngươi như thế nào chạy đến nơi đây tới?”
Sở Diệp: “……” Nha đầu chết tiệt kia, này chính mình còn không phải ở chỗ này. “Này không phải kế sách tạm thời sao? Ngươi biết cái gì a! Đại trượng phu đương co được dãn được.”
Thư Linh Nguyệt chống cằm, ánh mắt lượng lượng nói: “Ta thích
đỉnh thiên lập địa hảo nam nhi, ta thích hắn thẳng tiến không lùi,
trời quang trăng sáng, giống thái dương giống nhau loá mắt.”
Sở Diệp bĩu môi, thầm nghĩ: Nha đầu này thích như vậy, cho nên,
thích giống Mộ Lăng Thiên như vậy hỗn trướng ngoạn ý sao?
“Ta nghe nói, ma đô là chịu không nổi ủy khuất, tùy ý làm bậy, ngươi thật là Thiên Ma?” Thư Linh Nguyệt có chút hoài nghi hỏi.
Sở Diệp mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Vấn đề này không nên hỏi

hắn
a! Phải hỏi Thần Điện, hắn cũng muốn biết đâu.
“Ngươi rốt cuộc mua không mua a!” Sở Diệp không kiên nhẫn hỏi.
Thư Linh Nguyệt nhìn Sở Diệp, nói: “Ngươi cũng thật không thú vị, mất công ngươi vẫn là Thiên Ma?”
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp: “……” Thư Linh Nguyệt đem Thiên Ma đương cái gì a! Thú vị đồ vật? “Cái này dược tề cái gì giá cả?”
Sở Diệp nhìn Thư Linh Nguyệt, lười biếng nói: “Một quả Vương giai tinh hạch, một chi Trí Huyễn dược tề.”
Thư Linh Nguyệt cau mày, nói: “Ngươi đây là Huyền giai dược tề đi.”
Sở Diệp gật gật đầu, dứt khoát nói: “Không sai.”
Thư Linh Nguyệt hắc mặt, nói: “Huyền giai dược tề ngươi dám khai cái này giới, ngươi điên rồi?”
“Ta chính là Thiên Ma, ra giá như thế nào có thể thấp đâu?” Sở Diệp thuận miệng nói.
Thư Linh Nguyệt hắc mặt, lấy ra hai quả Vương giai tinh hạch tạp
qua đi, nói: “Cho ta tới hai chi.”
Sở Diệp: “……” Chết bại gia nữ, cư nhiên thật sự mua.
Thư Linh Nguyệt ăn vào một chi dược tề, vẻ mặt mê say, bất quá,
này thực mau thanh tỉnh lại đây.
Sở Diệp nhìn Thư Linh Nguyệt, nói: “Hiệu quả thế nào, nhìn đến trời quang trăng sáng trong mộng tình lang?”
Thư Linh Nguyệt gương mặt đỏ rực, lại ngữ mang ghét bỏ nói: “Ngươi này dược tề không tồi, bất quá dược lực không đủ.”
Sở Diệp mắt trợn trắng, nói: “Dược lực lại đủ một ít, ngươi liền phải thất thố.”
Trí Huyễn dược tề có thể cho người trầm mê ảo cảnh, một ít định
lực không đủ Hồn Sủng Sư, dễ dàng ở ảo cảnh dưới, làm trò hề. Một ít thực lực thấp kém Hồn Sủng Sư, có lẽ sẽ ở ảo cảnh bên

trong bị lạc chính mình, vĩnh viễn ngủ say.
Đương nhiên, thực lực cường hãn Hồn Sủng Sư, có thể vận chuyển hồn lực, thanh trừ dược tề ảnh hưởng, thao tác thích đáng, có thể ở ảo cảnh bên trong đạt được nguyên vẹn hưởng thụ, còn có thể toàn thân mà lui.
“Trí Huyễn dược tề, cái này dược tề bao nhiêu tiền?” Một cái tóc lộn xộn, có chút giống khất cái Hồn Sủng Sư đã đi tới hỏi.
Có thể ở Đồ Đao Thành ở lại Hồn Sủng Sư, tự nhiên không có khả năng là thật sự khất cái, Sở Diệp đánh giá nam tử là bị cái gì đả kích, cho nên, mới biến thành như vậy.
Sở Diệp nhìn người tới liếc mắt một cái, nói: “Một quả Vương giai
tinh hạch mười chi.”
Thư Linh Nguyệt có chút tức giận nhìn Sở Diệp, nói: “Một phần mười giá cả, vì cái gì ta như vậy quý?”
Sở Diệp nhìn Thư Linh Nguyệt, nói: “Ta chính là Thiên Ma, Thiên
Ma chính là phải vì sở dục vì, ta tưởng định cái gì giới, định cái gì
giới!”
Sở Diệp ban đầu kế hoạch, cũng không nghĩ đem Trí Huyễn dược
tề bán rất cao giới vị, rốt cuộc, hắn muốn làm không phải một cây
tử sinh ý, mà là tưởng đem cái này sinh ý làm đại, làm được Đồ Đao Thành hơn phân nửa người không thể thiếu.
Thư Linh Nguyệt: “……”
Áo xám nam tử xem chính mình bị xem nhẹ, cau mày, nói: “Chỉ thu tinh hạch?”
Sở Diệp cười cười, nói: “Như thế nào sẽ? Truyền thừa, pháp khí, linh dược, thiên tài địa bảo, cái gì đều có thể.”
“Ngươi thu mấy thứ này làm gì, ở Đồ Đao Thành lại không dùng được, trừ phi đi ra ngoài……” Thư Linh Nguyệt nói xong lời cuối cùng, ý vị thâm trường nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái.
Sở Diệp ngắm Thư Linh Nguyệt liếc mắt một cái, không để ý tới Thư Linh Nguyệt, chim yến tước an biết chí lớn, hắn chỉ là lưu

tại
Đồ Đao Thành giảm xóc một chút, mới sẽ không lựa chọn ở cái này địa phương dưỡng lão, lại nói liền tính hắn tưởng ở chỗ này dưỡng lão, thân gia cũng không cho phép.
Không ít tiến vào nơi này người, thọ nguyên đều không sai biệt lắm, hắn nhưng không giống nhau, hắn mới mấy chục tuổi, khế ước Mộc tộc lúc sau, thọ nguyên lại có nhảy vọt tăng trưởng, hắn
hẳn là còn có thể sống 3000 tuổi.
Không cần mấy ngàn năm, đãi cái mười mấy năm, địa phương quỷ quái này liền sẽ đem hắn ép khô.
Thư Linh Nguyệt nhìn Sở Diệp, nói: "Ngươi tính toán đi ra ngoài sao? Khi nào đi ra ngoài? Tuyệt Vô Song còn chờ ở bên ngoài đâu, Ngạo Trác cũng là. Ngạo Trác gia hỏa này thật đủ có thể tàng, ta còn tưởng rằng hắn lợi hại nhất Hồn Sủng là xích viêm hồng long, không nghĩ tới gia hỏa này còn cất giấu một đầu Hoàng giai Lục giai Cửu Tà Long, ngươi muốn đi ra ngoài nói, tính nguy hiểm rất lớn."
Sở Diệp: "……"
Áo xám tu sĩ lấy ra một khối kim sắc cùng loại kim loại thiết phiến
đồ vật, hỏi: "Thứ này, có thể đổi Trí Huyễn dược tề sao?"
Sở Diệp ánh mắt dao động một chút, gật gật đầu, nói: "Có thể, mười chi Trí Huyễn dược tề."
Áo xám nam tử đồ vật một lấy ra tới, Tiểu Ngân liền có chút kích động, kia kim loại thiết phiến giống nhau đồ vật, kỳ thật là một con
thượng cổ Kim Sí Ong cánh chim.
Áo xám nam tử gật gật đầu, nói: "Thành giao."
Sở Diệp thay đổi mười chi dược tề cấp đối phương.
Thư Linh Nguyệt nhìn Sở Diệp, nói: "Ngươi có ý tứ gì, nhân gia một khối phá kim loại phiến đổi như vậy nhiều dược tề, ta bên này
ngươi chào giá như vậy quý."
"Ta chính là Thiên Ma! Muốn làm gì làm gì, tưởng khai cái gì giới,

khai cái gì giới." Sở Diệp nhàn nhạt nói.
Sở Diệp nhìn Thư Linh Nguyệt, thầm nghĩ: Nha đầu này không được a! Ánh mắt kém như vậy, khó trách sẽ nhìn trúng Mộ Lăng Thiên.
Thương Minh lấy kinh thương lập nghiệp, tuyển người thừa kế thời điểm, ánh mắt, kinh thương thủ đoạn đặt ở thủ vị, tiếp theo mới là thực lực, Thư Linh Nguyệt nha đầu này ánh mắt như vậy đồ ăn, nha đầu này không diễn.
Thư Linh Nguyệt nhìn Sở Diệp, nói: "Ngươi còn có bao nhiêu chi Trí Huyễn dược tề?"
Sở Diệp nhìn Thư Linh Nguyệt liếc mắt một cái, nói: "Hai trăm chi."
Thư Linh Nguyệt híp mắt mắt, nói: "Hai mươi cái Vương giai tinh
hạch, toàn bán cho ta đi? Dù sao trừ bỏ ta, trừ bỏ một ít sắp chết, cũng không vài người dám mua ngươi dược tề."
Sở Diệp: "……" Thư Linh Nguyệt nha đầu này ngốc về ngốc, nhưng xác thật là cái kẻ có tiền a! "Hảo."
Sở Diệp trở lại phòng thời điểm, Lâm Sơ Văn đang ở nghiên cứu dược tề.
"Sớm như vậy liền đã trở lại, bán không xong sao?" Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp nhún vai, nói: "Đều bán đi." Bất quá cùng tưởng tượng bên trong có chút sai biệt, "Thư Linh Nguyệt cái này ngốc nữu, đem sở hữu dược tề đều mua đi rồi."
Lâm Sơ Văn ngó Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: "Nhân gia như vậy
hãnh diện, ngươi gọi người ta ngốc nữu, quá không nên……"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Nói cũng đúng vậy! Lần sau ta sẽ tận lực đối nàng khách khí một ít." Dù sao cũng là đại khách hàng.
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: "Như bây giờ, ta lại luyện chế một đám
dược tề xuất hiện đi."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Cũng hảo a!"
Lâm Sơ Văn nghiên cứu dược tề một chút vào mê, luyện chế ra nhóm thứ hai Trí Huyễn dược tề, đã là một tháng lúc sau.

Chương 398: Chương 398

Một tháng lúc sau, Sở Diệp lần thứ hai mang theo dược tề đến phường thị, hắc quạ đen như cũ đi theo Sở Diệp ra tới thông khí.
Sở Diệp vừa mới đến phường thị, liền có đại lượng Hồn Sủng Sư, nhiệt tình tiến đến hỏi giới.
“Sở thiếu, muốn bán Trí Huyễn dược tề sao?”
“Sở thiếu, ta đây là Hỏa Sơn Quỳnh Ngọc, có thể đổi dược tề sao?”
“Sở thiếu, ta đây là Không Gian Thạch thực thích hợp Bạch Hổ.”
“Sở thiếu, ta nơi này có một gốc cây Hàn Phách Thảo, đối cửu vĩ băng hồ rất có chỗ tốt.”
“Sở thiếu, ta nơi này có một quả Băng Thủy Huyền Tinh, đối Thương Lan Long có lợi thật lớn.”
“Sở thiếu, ngươi nhìn xem ta này Ất Mộc Kết Tinh, này đối Mộc tộc mà nói là là vật báu vô giá.”
“……”
Đại lượng Hồn Sủng Sư ủng lại đây, thò tay muốn cầu mua dược tề.
Trong hỗn loạn, Sở Diệp nghe được một cái Hồn Sủng Sư tru lên,
“Sở thiếu, ta nơi này có một viên thượng phẩm Âm Linh Tinh, đối
Thiên Ma chỗ tốt hẳn là không nhỏ.”
Sở Diệp vô ngữ mắt trợn trắng, Âm Linh Tinh đối mặt khác Thiên
Ma có hiệu quả hay không hắn không biết, bất quá, Âm Linh Tinh
đối Mặc Nắm đảo xác thật có không nhỏ chỗ tốt, không biết này có tính không chó ngáp phải ruồi.
Sở Diệp phía trước bán dược tề thời điểm, vui lòng nhận cho giả

ít ỏi, lần này vừa ra tới, cư nhiên đều bị vây quanh, thói quen bị lạnh nhạt, mọi người thình lình xảy ra nhiệt tình, làm này có loại
chống đỡ không được cảm giác.
“Đại gia không nên gấp gáp, một đám, từ từ tới, mỗi cái đều có.”
Sở Diệp có chút kích động, mơ hồ cảm thấy nguồn tiêu thụ muốn
mở ra.
“Này Hỏa Sơn Quỳnh Ngọc phẩm chất không tồi, tam chi Trí Huyễn dược tề.”
“Này cái Không Gian Thạch không tồi, tám chi Trí Huyễn dược tề.”
“Này Ất Mộc Kết Tinh quả nhiên là thứ tốt, mười hai chi Trí Huyễn
dược tề.”
“……”
Sở Diệp không cưỡng chế yêu cầu yêu thú tinh hạch, đối các loại thiên tài địa bảo chiếu đơn toàn thu, thực mau Lâm Sơ Văn luyện
chế ra tới 300 nhiều chi dược tề bị tranh mua không còn, một ít Hồn Sủng Sư tới chậm, đều không có cướp được.
Bán hết dược tề, Sở Diệp nhanh chóng thu quán đi trở về.
Phòng nội, Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, có chút nghi hoặc nói:
“Như thế nào sớm như vậy, lại gặp được Thư Linh Nguyệt cái kia coi tiền như rác?”
“Ngộ là gặp, bất quá, nàng tới quá muộn, đến thời điểm, ta đã đem dược tề bán hết.” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn có chút khác thường nói: “Như vậy nhiệt tiêu?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Ta giống như hiểu lầm cái kia ngốc nữu, lần trước nàng từ chúng ta nơi này lộng đi rồi hai trăm tới chi
dược tề, lấy không sai biệt lắm gấp ba giá cả bán ra đi ra ngoài.”
Rốt cuộc là Thương Minh người, vẫn là có vài phần thương nghiệp đầu óc.
Hắn lần này bán dược tề có thể nhanh như vậy mở ra nguồn tiêu thụ, cũng là lấy Thư Linh Nguyệt phúc, không ít người từ Thư

Linh Nguyệt bên kia mua dược tề lúc sau, cuối cùng là biết Trí Huyễn dược tề chỗ tốt rồi.
Lâm Sơ Văn: "……"
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: "Thư Linh Nguyệt dò hỏi, có phải hay không có thể tăng lớn dược hiệu."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Có thể, cái này không phải cái gì việc khó."
Trí Huyễn dược tề có bất đồng cấp bậc, có Huyền cấp, Địa cấp, Thiên cấp.
Sở dĩ phía trước luyện chế chính là Huyền cấp, một phương diện là bởi vì Huyền cấp linh thảo, ngọc trụy không gian nội nơi nơi đều là, thứ hai là suy xét Hồn Sủng Sư thừa nhận năng lực, dự phòng phát sinh ngoài ý muốn.
Bất quá, có thể tiến tòa thành trì này, giống nhau đều là có chút bản lĩnh, Huyền cấp dược tề đối đại đa số người mà nói hẳn là có chút thấp.
"Kia mau luyện đi, lợi nhuận lớn đâu." Sở Diệp phất tay đem vừa mới thu hoạch đồ vật, toàn chất đống ở trên bàn, Lâm Sơ Văn xem trước mắt sáng ngời.
"Không Gian Thạch, Huyền Thủy Trọng Châu, Ất Mộc Kết Tinh…… Như thế nào sẽ?"
Sở Diệp cười cười, nói: "Từ nào đó trình độ đi lên nói, Đồ Đao Thành là cái hảo địa phương a! Đãi vàng thánh địa."
……
Sở Diệp đi vào ngọc trụy không gian, vấn an mấy chỉ Hồn Sủng.
Liễu Thụ Yêu cắm rễ bên hồ, hơi hơi huy động cành liễu rất là thản nhiên tự đắc.
"Hoàng Tuyền, ngươi cảm giác như thế nào?" Sở Diệp đi đến thụ trước.
Cây liễu thượng hiện ra một trương người mặt, Liễu Thụ Yêu có chút hưng phấn nói: "Thực hảo." Nguyên bản muốn hoàn toàn dung hợp Vạn Liễu Thành cây liễu bản thể, yêu cầu không ngắn thời gian, nhưng là, lấy linh tuyền phúc, thời gian này bị đại đại ngắn lại.
"Cái này cho ngươi." Sở Diệp đem Ất Mộc Kết Tinh ném cho Liễu Thụ Yêu.

Liễu Thụ Yêu thân cây phía trên, nhanh chóng huyễn hóa ra một
bàn tay, tiếp được Ất Mộc Kết Tinh.
Liễu Thụ Yêu có chút kinh hỉ nói: “Đây là Ất Mộc Kết Tinh?” Có cái
này, hắn hẳn là là có thể càng mau tiến vào Hoàng giai Ngũ giai.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hữu dụng liền hảo.”
Sở Diệp hướng tới Tiểu Ngân nhìn qua đi, Tiểu Ngân đang ở luyện hóa phía trước Sở Diệp được đến Kim Sí Ong cánh chim, Sở Diệp phía trước được đến Kim Sí Ong cánh chim, đã là nhỏ một vòng.
Sở Diệp phất tay, tảng lớn linh tinh dừng ở ngọc trụy không gian bên trong, thực mau bị ong đàn cấp phân.
Sở Diệp đem Âm Linh Tinh ném cho Mặc Nắm, Mặc Nắm thực mau đem Âm Linh Tinh bao bọc lấy, tàng tới rồi một góc nhỏ.
“Đây là cho ngươi.” Sở Diệp đem một quả Thời Gian Thạch ném cho Kinh Chập Long.
Kinh Chập Long ánh mắt sáng lên, nói: “Lão bản, ngươi cư nhiên lộng tới Thời Gian Thạch, đáng tiếc thiếu điểm.”
Sở Diệp rầu rĩ nói: “Có thể lộng tới, ngươi liền vụng trộm nhạc đi.”
Thời Gian Thạch so Không Gian Thạch nhưng hiếm lạ nhiều.
Liễu Thụ Yêu nhìn Sở Diệp, nói: “Ký chủ, ngươi như thế nào lộng tới nhiều như vậy thứ tốt.”
Liễu Thụ Yêu nguyên bản cho rằng, Sở Diệp tránh nhập Đồ Đao Thành, là ở nhẫn nhục phụ trọng, bất quá, Sở Diệp này nhẫn nhục phụ trọng nhật tử, không khỏi quá dễ chịu một ít.
“Đây đều là Đồ Đao Thành đạo hữu, hữu nghị giúp đỡ.” Sở Diệp nói.
Liễu Thụ Yêu: “…… Đồ Đao Thành ác ôn, như vậy thân thiện sao?” Sở Diệp xác định không phải đang nói đùa lời nói?
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp nhìn Liễu Thụ Yêu, nói: “Hoàng Tuyền, ngươi quá hẹp hòi, Đồ Đao Thành đạo hữu như thế nào liền không thể thân thiện, tuy rằng nơi này, rất nhiều đạo hữu trước kia xác thật

không
phải đồ vật, nhưng là, vào nơi này, rất nhiều đều đã phóng hạ đồ đao, đại triệt hiểu ra."
Liễu Thụ Yêu: "……"
……
Biết không sầu doanh số, lợi nhuận kinh người, Lâm Sơ Văn hoả tốc lại lần nữa luyện chế ra một đám dược tề, làm Sở Diệp lấy ra đi tiêu thụ.
Lâm Sơ Văn lần này luyện chế ra tới chừng 500 phân Huyền cấp dược tề, 50 phân Địa giai dược tề.
500 nhiều phân dược tề lấy ra đi, lại lần nữa bị tiêu thụ không còn.
Bán hết dược tề, Sở Diệp do dự nếu là không phải hẳn là lại nhiều luyện chế một ít dược tề, xa xa không đủ a!
"Đã không có sao?" Một cái áo lam Hồn Sủng Sư vội vã đuổi lại đây nói.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Đã không có."
Sở Diệp nguyên bản cho rằng, lần này tổng cộng 500 nhiều phân,
hẳn là đủ bán, không nghĩ tới như cũ bị tranh mua không còn, Đồ
Đao Thành thị trường so với hắn tưởng tượng bên trong muốn lớn rất nhiều a!
Áo lam Hồn Sủng Sư tràn đầy mất mát nói: "Ta bất quá là bế quan
một ngày, cư nhiên cái gì đều không có."
Sở Diệp: "……" Một ngày đã rất dài, cái gọi là tranh mua chính là muốn giành giật từng giây.
"Chử Hoằng tên hỗn đản này, hắn nói được đến tin tức sẽ thông tri ta, kết quả chỉ lo chính hắn, cái này hỗn trướng ngoạn ý, nói chuyện cùng đánh rắm giống nhau, ta cùng hắn thế bất lưỡng lập." Áo lam Hồn Sủng Sư lòng đầy căm phẫn nói.
Sở Diệp vỗ vỗ áo lam Hồn Sủng Sư bả vai, nói: "Còn không phải là không mua được dược tề sao? Thực mau lại sẽ có."
Áo lam Hồn Sủng Sư tràn đầy kích động nói: "Sở thiếu lần sau, nhất định phải nhớ rõ cho ta lưu a! Ta trước dự định mười chi."

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Áo lam Hồn Sủng Sư có chút kích động nói: “Chúng ta trước trao đổi một chút thông tin hào đi.”
Thư Linh Nguyệt đã đi tới, chua lòm nói: “Sở thiếu sinh ý thực hảo
a!”
Sở Diệp cười cười, nói: “Còn hảo, còn hảo.”
Thư Linh Nguyệt rầu rĩ nói: “Ta muốn dược tề sẽ không chưa cho
ta lưu đi.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Như thế nào sẽ, Thư tiểu thư ngươi chính là đại khách hàng.”
Thư Linh Nguyệt bĩu môi, nói: “Này còn kém không nhiều lắm.”
Thư Linh Nguyệt lấy đi rồi Sở Diệp đưa lại đây mười chi Địa giai dược tề, Sở Diệp có chút lo lắng nói: “Liền tính sinh hoạt không như ý, Thư tiểu thư cũng không cần quá độ trầm mê ảo cảnh.”
Thư Linh Nguyệt trắng Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: “Không cần
phải ngươi nhọc lòng.”
Sở Diệp hít sâu một hơi, nhịn không được lo lắng nói: “Trong thành không được giết người, nếu là dùng dược tề chết, không tính giết người đi.”
Thư Linh Nguyệt hung hăng trừng mắt nhìn Sở Diệp liếc mắt một
cái, nói: “Không tính.”
Sở Diệp thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói: “Vậy là tốt rồi, thuận tiện
hỏi một chút, này trong thành người đã chết, thi thể sẽ xử lý như
thế nào?”
“Đã chết nói, bị Đồ Đao Thành thu về.” Thư Linh Nguyệt nói.
Sở Diệp cau mày, nói: “Nói như vậy, này chết đi Hồn Sủng Sư, nếu là còn có bảo vật dư lại, kia không phải……”
Thư Linh Nguyệt gật gật đầu, nói: “Liền sẽ bị Đồ Đao Thành thu về.”
Sở Diệp: “……” Trực tiếp tiếp thu di sản a! Hắn vẫn là có chút

xem nhẹ Đồ Đao Thành lòng dạ hiểm độc trình độ a!
Nhân sinh thống khổ nhất sự, không gì hơn người đã chết, tiền chưa xài xong, nhân sinh nhất thống khổ sự tình, không gì hơn, tiền không có, người còn sống. Ở Đồ Đao Thành tồn tại, nhất định
phải tính hảo chính mình ngày chết, nếu là không cẩn thận tính sai rồi, dễ dàng hối tiếc không kịp.
"Không biết, cái này thành trì thành chủ đến tột cùng là cái cái dạng gì người, không giống bình thường a." Sở Diệp có chút sùng
kính nói.
……
Sở Diệp bán dược tề, liền dẹp đường hồi phủ, trên đường Sở Diệp lần thứ hai gặp Thần Điện thần nữ.
"Nga, nha đầu, lại gặp mặt! Xem ra chúng ta rất có duyên phận a!" Hắc quạ đen vui sướng nói.
Gần nhất Trí Huyễn dược tề bán hô mưa gọi gió, hắc quạ đen cũng được đến không ít thích hợp tu luyện tài nguyên, tâm tình rất là không tồi.
Kỷ Phi Sương âm u nhìn Sở Diệp, nói: "Thiên Ma chính là Thiên Ma, cư nhiên dùng như vậy thủ đoạn hủ hóa Hồn Sủng Sư ý chí, đường ngang ngõ tắt."
Sở Diệp vân đạm phong khinh nói: "Khương Thái Công câu cá, nguyện giả thượng câu, ta nhưng không có cường mua cường bán a!"
Kỷ Phi Sương cau mày, thầm nghĩ: Chính là bởi vì Đồ Đao Thành Hồn Sủng Sư là tự nguyện, nàng mới càng thêm tức giận.
Ở Kỷ Phi Sương xem ra, Sở Diệp như vậy Thiên Ma, nên bị đại gia cô lập mới đúng, Sở Diệp lúc ban đầu lại đây thời điểm, cũng xác thật như thế.
Không nghĩ tới Sở Diệp cư nhiên nhanh như vậy mở ra cục diện, cùng Đồ Đao Thành người đánh thành một mảnh, này cũng không phải là cái gì chuyện tốt.
"Vô sỉ Thiên Ma, đại gia sớm muộn gì sẽ nhận rõ ngươi gương mặt thật." Kỷ Phi Sương lạnh như băng nói.
Sở Diệp híp mắt mắt, thầm nghĩ: Nói Thư Linh Nguyệt là ngốc

nữu tựa hồ không quá thích hợp a! Vị này Thần Điện thần nữ mới
là chân chính ngốc mũ, này nữ đem Đồ Đao Thành bên trong Hồn
Sủng Sư trở thành cái gì a! Không biết thế sự lăng đầu thanh?
Nơi này có rất nhiều cường đạo, lưu manh, vương bát đản, chính
là không mấy cái ngốc bức.
Người tồn tại đã như thế gian nan, ngẫu nhiên tìm chút việc vui,
cũng là về tình cảm có thể tha thứ.
Nghe nói Thần Điện am hiểu tẩy não, chỉ sợ vị này thần nữ cũng bị tẩy não.
Sở Diệp nhún vai, nói: "Cũng không phải là, đại gia khẳng định sớm muộn gì sẽ ý thức đến." Bất quá, chờ đại gia ý thức được thời điểm, hắn hẳn là đã đã phát.
Thần Điện kỳ thật ngăn chặn Đồ Đao Thành Hồn Sủng Sư cùng Sở Diệp giao dịch, nếu, Sở Diệp bán chính là giống nhau đồ vật, một ít Hồn Sủng Sư không dùng được, cũng liền sẽ không thăm.
Nhưng Sở Diệp bán ra chính là Trí Huyễn dược tề a! Đồ Đao Thành bên trong không ít Hồn Sủng Sư đều phi thường cảm thấy
hứng thú.
Đồ Đao Thành khác không nhiều lắm, vô pháp vô thiên Hồn Sủng
Sư nơi nơi đều là.
Cái gọi là pháp không trách chúng, có lẽ, có chút người vẫn là kiêng kị Thần Điện, Cổ gia, Ngạo gia, chỉ là mua dược tề người nhiều, đại gia cũng liền không sao cả.

Chương 399: Chương 399

Bán xong dược tề, Sở Diệp về tới nơi.
“Thế nào, đều bán đi sao?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Bán đi, theo thường lệ một đoạt mà không, ta cân nhắc, lại thêm gấp mười lần lượng, này trong thành
người cũng có thể tiêu hóa.”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Vậy tiếp tục bán đi, nhìn xem có thể hay không mượn cơ hội thu thập đến Sinh Cốt Dung Huyết Thảo hạt giống.”
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Có thể thử một lần.”
Sở Diệp sẽ lớn như vậy lực bán Trí Huyễn dược tề, một phương diện là muốn kiếm lấy một ít tu luyện tài nguyên, một phương diện, cũng là thành lập một trương mạng lưới quan hệ.
Thần Điện chờ thế lực đối bọn họ như hổ rình mồi, nếu, bọn họ chỉ cùng một hai người tiếp xúc, những người này thực mau liền
sẽ khiến cho Thần Điện bên kia người chú ý.
Nhưng là, nếu cùng bọn họ tiếp xúc người nhiều, Thần Điện liền cố bất quá tới, muốn đạt thành bí mật giao dịch liền đơn giản.
Đồ Đao Thành bên trong người tam giáo cửu lưu, cái dạng gì người đều có, nếu là tập hợp lên, tuyệt đối là một cổ đáng sợ lực lượng.
Sở Diệp cân nhắc, chỉ cần hắn khách hàng đàn không ngừng mở rộng, giao dịch phương thức lại bí ẩn một ít, nếu là trong thành có
nhân thủ thượng có Sinh Cốt Dung Huyết Thảo hạt giống, liền có
nhất định khả năng sẽ tự động đưa tới cửa, liền tính vô pháp

thành công, có thể đến nỗi huyễn dược tề đổi lấy một tuyệt bút tài
nguyên cũng không phải cái gì chuyện xấu.
Lấy gần nhất đại lượng bán dược tề phúc, mấy tiểu nhân thực lực
đều có bất đồng trình độ tăng trưởng.
……
Đồ Đao Thành ngoại.
Cổ Trấn Tà sắc mặt âm u từ trong thành đi ra.
"Xảy ra chuyện gì sao?" Tuyệt Vô Song hỏi.
Cổ Trấn Tà hắc mặt, nói: "Sở Diệp ở trong thành bốn phía bán Trí
Huyễn dược tề, trong thành càng ngày càng thịnh hành."
"Thực bán chạy sao?" Ngạo Trác hỏi.
Cổ Trấn Tà gật gật đầu, nói: "Mua trướng người không ít."
Sở Diệp tựa hồ ở bên trong đã phát một tuyệt bút, Sở Diệp hại chết bọn họ Cổ gia mấy cái Hoàng giai Hồn Sủng Sư, bọn họ Cổ gia vài lần mạnh mẽ bao vây tiễu trừ, đều làm đối phương đào thoát qua đi. Hiện giờ thật vất vả đem người vây ở Đồ Đao Thành, lại như cũ không làm gì được đối phương, làm này ở trong thành hỗn hô mưa gọi gió, Cổ Trấn Tà tâm lý thực hụt hẫng.
Ngạo Trác rầu rĩ nói: "Đều là một ít tham sống sợ chết, say sợ chết gia hỏa."
Tuyệt Vô Song cau mày, nói: "Những người này thật đúng là dám,
đều là một ít dị đoan, một đám vô pháp vô thiên, đều hẳn là bị dọn
dẹp."
Tuyệt Vô Song sắc mặt âm u, tâm tình thập phần không xong.
Tuyệt Vô Song thân là Thần Điện chấp pháp giả, ngày thường làm đều là đuổi bắt tà nịnh việc.
Tuyệt Vô Song mặc cho Thần Điện chấp pháp giả tới nay, còn không có cái nào Thần Điện nhận định phản nghịch, có thể chạy thoát hắn đuổi bắt, nhưng cố tình lần này, hắn ở Sở Diệp trên người tài.

Này sẽ rõ biết Sở Diệp cái này phản nghịch liền ở trong thành, lại không cách nào xuống tay, làm này có loại nghẹn khuất cảm giác.
Ở ngoài thành mỗi nhiều đãi một ngày, Tuyệt Vô Song liền cảm giác chính mình nhẫn nại ở dần dần hao hết, này sẽ nghe được Sở Diệp tin tức, Tuyệt Vô Song nhẫn nại liền càng kém.
……
Sở Diệp bán Trí Huyễn dược tề sự tình, dần dần thượng quỹ đạo.
Sở Diệp cũng không đi phường thị, vào thành thời điểm, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn các bắt được một cái cư trú lệnh bài, có thể mở ra một gian nhà ở.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn là đạo lữ, chỉ ở một gian, Sở Diệp đem trong đó một gian đổi thành giao dịch thất.
Sở Diệp không sai biệt lắm mỗi cách năm ngày bán ra một lần Trí
Huyễn dược tề, mỗi lần bán ra 500 chi, mặc dù Lâm Sơ Văn đã tiêu phí đại lượng thời gian đi luyện chế dược tề, vẫn là có chút cung không đủ cầu.
“50 chi Địa giai Trí Huyễn dược tề.” Một cái áo lam Hồn Sủng Sư đi đến nói.
Sở Diệp nhìn người tới liếc mắt một cái, lắc lắc đầu, nói: “50 chi, đó là mấy ngày nay toàn bộ số định mức.”
Áo lam Hồn Sủng Sư gật gật đầu, nói: “Ta toàn muốn, có thể phó tinh hạch, 50 cái Vương giai tinh hạch.”
Sở Diệp: “……” Người giàu có a! “Chỉ có 40 chi, phía trước đã bán đi ra ngoài mấy chi.”
Áo lam Hồn Sủng Sư có chút tiếc nuối gật gật đầu, nói: “Vẫn là đã
tới chậm a! 40 chi liền 40 chi đi.”
Sở Diệp: “……”
Áo lam Hồn Sủng Sư đi rồi lúc sau, thực mau lại tới nữa một khách quen.
“Địa giai Trí Huyễn dược tề đã không có?” Cốc Dương hỏi.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Đã không có, vừa mới có người, lấy 40 cái Vương giai tinh hạch, mua đi rồi 40 chi Địa giai Trí Huyễn dược tề.” Sở Diệp nghiêng đầu nói.

“Này đó đáng chết ngoại lai khách, cư nhiên chạy tới chúng ta nơi
này đoạt đồ vật.” Cốc Dương hắc mặt nói.
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Ngoại lai khách?”
Cốc Dương gật gật đầu, nói: “Có thể sử dụng tinh hạch kết toán, khẳng định là tự do phái, có thể là gần nhất tân tiến vào ngoại lai
tự do phái.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Tự do phái sao?”
Ở Đồ Đao Thành bên trong người, chủ yếu chia làm hai loại, phi tự do phái cùng tự do phái.
Phi tự do phái đơn giản, ở bên ngoài đắc tội người, một khi đi ra ngoài liền rất có khả năng gặp phải sinh mệnh nguy hiểm.
Tự do phái hơn phân nửa là lâm thời tiến vào, phần lớn giống Thiên Phong Các như vậy, tới nơi này làm buôn bán, hoặc là một ít mặt khác nguyên nhân, tỷ như giống Thư Linh Nguyệt giống nhau, vì đào hôn tiến vào, lại hoặc là giống Thần Điện thần nữ như vậy, tới giám thị chính mình.
Hắn tương đương vật tư giá cả, càng nhiều tham khảo ngoài thành đổi tỉ lệ, cho nên, giống nhau trong thành Hồn Sủng Sư, đều là dùng một ít linh thảo, hiếm quý đổi dược tề.
Yêu thú tinh hạch đối trong thành rất nhiều tu sĩ mà nói là đồng tiền mạnh, bảo mệnh đồ vật, sẽ dùng tinh hạch kết toán, hơn phân nửa là có thể tự do xuất nhập Đồ Đao Thành người, đối những người này mà nói, dùng yêu thú tinh hạch kết toán, ngược
lại càng vì hạch toán.
“Ngoại giới nhân vi cái gì sẽ đến mua sắm Trí Huyễn dược tề? Bên ngoài không có sao?” Sở Diệp có chút nghi hoặc nói.
Cốc Dương chuyển động một chút tròng mắt, không nói gì.
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp nhìn Cốc Dương liếc mắt một cái, nói: “Nếu là các hạ cung cấp một ít hữu dụng tin tức, có thể đưa ngươi một chi Huyền cấp dược tề.”
Cốc Dương ánh mắt sáng lên, lập tức nói: “Nghe nói, Lâm thiếu

luyện chế dược tề cùng giống nhau Trí Huyễn dược tề không quá
giống nhau, có thể lấy huyễn nhập thần, lấy thần tỉnh căn nguyên,
kỳ thật Đồ Đao Thành rất nhiều Hồn Sủng Sư tuy rằng thực lực cường hãn, nhưng là, tuổi thật sự quá lớn, đã không được, Hồn Thú cũng là cũng là như thế, nghe nói, Lâm thiếu luyện chế dược
tề, đối Hồn Thú tác dụng phi thường hảo."
Sở Diệp: "……" Trí Huyễn dược tề là bị trở thành xuân dược sử sao? Tấm tắc, này đàn điêu dân, quá bẩn, quá bẩn.
Cốc Dương hít sâu một hơi, nói: "Nghe nói, Địa giai Trí Huyễn dược tề có thể cho Hoàng giai yêu thú đạt được lớn lao thỏa mãn,
còn có trợ giúp sinh tử."
Sở Diệp: "……" Tân sinh ra yêu thú thực lực, cùng này chủng loại có quan hệ, bất quá, cũng cùng cơ thể mẹ đang mang thai sinh sản khi thực lực có quan hệ.
Yêu thú sản tử là lúc thực lực càng cao, sinh sản ra ấu tể thực lực càng cường.
Một ít Hoàng giai yêu thú nhãi con vừa sinh ra chính là Vương giai, bất quá, đương nhiên, càng là thực lực cường hãn yêu thú, càng khó sinh sản dựng dục, rất nhiều Hồn Sủng ở Chiến Tướng thời kỳ là thực có thể sinh, ở Vương giai thời kỳ, vận khí tốt có thể
sinh một hai cái, tới rồi Hoàng giai giai đoạn, cơ bản liền tuyệt dục.
Có thể làm Hoàng giai yêu thú sản tử, là rất nhiều hoạn thú sư chung cực mộng tưởng.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Rất thú vị tin tức, giúp đại ân."
……
Sở Diệp Trí Huyễn dược tề bán hô mưa gọi gió, đại lượng tu luyện tài nguyên không ngừng bị này thu vào trong túi.
Sở Diệp phòng khách ngoại, người đến người đi.
Kỷ Phi Sương đứng ở cửa, hung tợn nhìn chằm chằm Sở Diệp cửa phòng xem.

Kỷ Phi Sương Thần Điện thần nữ thân phận vẫn là có điểm dùng,
một ít tưởng mua Sở Diệp dược tề Hồn Sủng Sư, ở Kỷ Phi Sương trừng mắt dưới đánh lui trống lớn, bất quá, càng nhiều Hồn Sủng Sư, hoàn toàn làm lơ Kỷ Phi Sương.
Hắc quạ đen duỗi thân cánh, nhìn Kỷ Phi Sương, nói: "Nha đầu, ngươi cũng tưởng mua dược tề sao? Xem ở chúng ta người quen phân thượng, có thể cho ngươi đánh gãy a!"
Kỷ Phi Sương hừ lạnh một tiếng, nói: "Trí Huyễn dược tề là tà linh
chi dược, chỉ có mềm yếu nhân tài sẽ yêu cầu."
Sở Diệp tuy rằng đãi ở trong phòng, nhưng cũng nghe được Kỷ Phi Sương nói, nhịn không được mắt trợn trắng, Thần Điện vị này
thần nữ, đây là tưởng đắc tội bao nhiêu người a!
Hắc quạ đen chụp phủi Kỷ Phi Sương cánh, nói: "Ngươi cái này nha đầu quá đứng đắn, căn bản không biết một hồi mộng xuân mỹ diệu, ngươi đã làm mộng xuân sao?"
Kỷ Phi Sương nghiến răng nghiến lợi nói: "Vô sỉ."
Hắc quạ đen nhấp nháy nhấp nháy con mắt, nói: "Nam nữ hoan ái
là quy luật tự nhiên? Ngươi nha đầu này, tư tưởng hảo cổ hủ a!"
Kỷ Phi Sương hừ lạnh một tiếng, nói: "Nam nữ hoan ái là quy luật
tự nhiên, nhà ngươi ký chủ, cùng cái nam nhân ở bên nhau, tính sao lại thế này?"
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: "Sở Diệp là Thiên Ma a! Ngươi như thế nào có thể đối Thiên Ma yêu cầu như vậy cao?"
Kỷ Phi Sương: "……"
……
Mấy cái Đồ Đao Thành tu sĩ, bên ngoài chờ nhàm chán, đối với Kỷ Phi Sương xoi mói lên.
"Thần Điện vị này thần nữ lớn lên không tồi a!"
"Lớn lên không tồi có ích lợi gì, tính tình quá kém."
"Chính là như vậy mới đủ vị a!"
"Vị này thần nữ điện hạ mỗi ngày ở Sở Diệp cửa bồi hồi, sẽ

không cũng tưởng mua dược tề đi."
"Này thật nhiều nữ tu mặc xong quần áo là ngọc nữ, cởi quần áo chính là dục nữ."
"……"
Mấy cái Hồn Sủng Sư đối với Kỷ Phi Sương xoi mói, Kỷ Phi Sương bị chọc tức thất khiếu bốc khói, xoay người đi rồi.
Trên thực tế, mấy cái Hồn Sủng Sư nguyên bản sẽ không như thế
không kiêng nể gì, cố tình Kỷ Phi Sương nói yêu cầu Trí Huyễn dược tề đều là mềm yếu người, một không cẩn thận đem mấy cái
Hồn Sủng Sư nghịch phản tâm lý cấp kích lên.
……
Cổ gia.
"Sở Diệp ở trong thành đại bán Trí Huyễn dược tề?" Lâm Mộng Dung nói.
Cổ Khải Chi gật gật đầu, nói: "Không tồi, một quả Vương giai tinh
hạch, đổi mười chi Huyền cấp Trí Huyễn dược tề."
"Như thế nào sẽ như vậy quý?"
Cổ Khải Chi ê ẩm nói: "Đồ Đao Thành bên trong, tiêu khiển quá ít,
làm Lâm Sơ Văn chui chỗ trống."
Lâm Mộng Dung có chút nôn nóng nói: "Như vậy đi xuống không
được a!"
Nếu là làm Lâm Sơ Văn dựa vào dược tề đổi lấy đại lượng tinh hạch, đối phương là có thể dựa vào tinh hạch ở Đồ Đao Thành lâu lâu dài dài trụ đi xuống, kể từ đó, Thần Điện chờ thế lực, muốn chờ Sở Diệp trên tay yêu tinh hao hết, rời đi Đồ Đao Thành,
liền thành không có khả năng sự tình.
Cổ Khải Chi gật gật đầu, nói: "Có một chút rất kỳ quái a!"
Lâm Mộng Dung cau mày, nói: "Cái gì?"
"Lâm Sơ Văn bán ra đại lượng Trí Huyễn dược tề, nhưng là, chưa bao giờ từng thu thập quá dược liệu." Cổ Khải Chi nói.

Lâm Sơ Văn lại lợi hại, hẳn là cũng chưa từng đoán trước đến, sẽ ở Đồ Đao Thành luyện chế mấy ngàn phân Trí Huyễn dược tề, Sở Diệp không có việc gì hẳn là không đến mức trữ hàng như vậy
nhiều Trí Huyễn dược tề dược liệu, cũng quá lãng phí không gian.
"Sở Diệp trên tay rất có thể có một cái có thể trang vật còn sống không gian, bên trong có lẽ còn có thể gieo trồng dược liệu." Cổ Khải Chi nói.
Theo hắn biết, Sở Diệp giống như vẫn luôn đều ở thu thập Dũng Tuyền Thạch, Dũng Tuyền Thạch thứ này chủ yếu là dùng để bồi
dưỡng linh điền, linh tuyền, Sở Diệp góp nhặt không dưới trăm cái Dũng Tuyền Thạch, lại không có nghe nói hắn bồi dưỡng ra cái gì linh điền, có lẽ đối phương có được một cái tiểu không gian,
có thể sinh trưởng linh dược cười không gian.
Lâm Mộng Dung nhấp môi, nói: "Rất có khả năng." Phía trước, Cổ
Đàm thôi hóa nàng trong cơ thể mệnh chủng, nàng thấy được nguyên bản thuộc về vận mệnh của nàng, nguyên bản nàng hẳn là có một cái không gian bảo vật, nơi đó mặt tựa hồ có linh tuyền,
còn có linh điền, không gian pháp khí, vốn dĩ chính là giá trị liên thành, có thể trang vật còn sống, tuyệt đối là vật báu vô giá.
Lâm Mộng Dung nắm chặt nắm tay, trong lòng tràn ngập phẫn uất, nếu không phải Sở Diệp chặn ngang một tay, kia bổn hẳn là thuộc về nàng cơ duyên.
Cổ Khải Chi cau mày, nói: "Thật sự có sao? Sở Diệp gia hỏa này, thật là hảo mệnh."

Chương 400: Chương 400

Thiên Phong Các các chủ nhìn trên tay tin vắn, nói: “Thời Gian Thạch, Ất Mộc Kết Tinh, Thái Âm Chi Dịch, Ngưng Hương Châu…… Lâm Sơ Văn gia hỏa này đã phát a!”
“Này chỉ là Sở Diệp bán dược tề một bộ phận nhỏ tiền lời, nguồn tiêu thụ mở ra, Sở Diệp hiện tại không đi phường thị, thực hành một chọi một bán dược tề, tìm hiểu không đến những người đó đi
vào mua sắm cái gì, bất quá, có thể khẳng định chính là, ít nhất một ngày có giá trị mười mấy cái Vương giai yêu tinh thu vào.”
Thiên Phong Các các chủ cau mày, nói: “Kiếm lời không ít a! Bất quá, kiếm tiền hẳn là không phải Sở Diệp chủ yếu mục đích, Sở Diệp gia hỏa này ở câu cá a!”
“Các chủ là nói, Sinh Cốt Dung Huyết Thảo?” Một bên người hầu nói.
Thiên Phong Các các chủ gật gật đầu, nói: “Đúng là.”
Người hầu cau mày, có chút hoài nghi nói: “Có thể thành sao?”
Thiên Phong Các các chủ nhún vai, nói: “Ai biết được, có lẽ đã làm hắn bắt được tay.”
“Các chủ, hiện tại cùng Sở Diệp giao dịch người đã nhiều như vậy, liền tính đem Sinh Cốt Dung Huyết Thảo giao dịch cho hắn, Thần Điện chờ thế lực cũng chưa chắc có thể truy tra đến, lại có thể bán Sở Diệp một phần nhân tình, chúng ta muốn hay không……” Một bên người hầu ý vị thâm trường nói.
Người hầu cùng các chủ trên danh nghĩa trên dưới cấp quan hệ, nhưng kỳ thật là con cháu quan hệ, người hầu đề nghị liền lớn mật một ít.
Thiên Phong Các các chủ lắc lắc đầu, nói: “Không được, Sở Diệp yêu cầu Sinh Cốt Dung Huyết Thảo tin tức đã sớm truyền khai,

Đồ Đao Thành ngoại Sinh Cốt Dung Huyết Thảo đã bị cấm bán, rất khó mang tiến vào. Chúng ta Thiên Phong Các nếu là đi thu thập Sinh Cốt Dung Huyết Thảo, vạn nhất lậu ra một chút tin tức
liền phiền toái."
Hắn đem Hóa Kiếp dược tề phối phương giao cho Sở Diệp, đã phạm vào kiêng kị, không thể lại khiêu chiến Thần Điện chờ thế lực nhẫn nại.
Tuy rằng bị Thần Điện chờ thế lực vây truy chặn đường, bất quá, xem tình huống hiện tại, Sở Diệp còn không có dễ dàng như vậy quải rớt, nếu là Sở Diệp có thể chịu đựng này một kiếp, sau này rất có khả năng tiền đồ vô lượng, nếu là có thể giao hảo, xác thật cũng là một bút không tồi đầu tư.
"Các chủ ở sao? Vừa mới thám tử truyền đến một cái đại tin tức." Một cái người hầu đứng ở cửa nói.
"Cái gì tin tức?"
"Sở Diệp tiến giai Hoàng giai Ngũ giai." Người hầu nói.
Thiên Phong Các các chủ hít sâu một hơi, có chút ngoài ý muốn nói: "Nhanh như vậy?"
Người hầu gật gật đầu, nói: "Đã từ mấy cái Hoàng giai Hồn Sủng Sư bên kia được đến xác nhận, tin tức hẳn là không có lầm."
Thiên Phong Các các chủ nhíu lại mày, nói: "Nhìn dáng vẻ, Sở Diệp xác thật khế ước Liễu Thụ Yêu." Trừ bỏ Liễu Thụ Yêu, Sở Diệp trên tay mặt khác Hồn Sủng, hẳn là sẽ không có nhanh như vậy tiến giai tốc độ, "Kia cây Liễu Thụ Yêu lai lịch, chỉ sợ thập phần không đơn giản."
Người hầu chớp chớp mắt, nói: "Đều Hoàng giai Ngũ giai, Sở Diệp còn không đến 50 tuổi, như vậy đi xuống, nói không chừng thực mau là có thể tu luyện đến Hoàng giai Cửu giai."
Thiên Phong Các các chủ thầm nghĩ: Sở Diệp nếu là có thể bình an sống thêm cái mấy trăm năm, vấn đỉnh Hoàng giai Cửu giai hẳn là không phải cái gì việc khó, cũng không biết đối phương có
phải hay không có thể đột phá gông cùm xiềng xích, tiến vào Thánh giai.
……

Dựa vào bán Trí Huyễn dược tề, Sở Diệp mỗi ngày đều có đại lượng tu luyện tài nguyên vào tay, Trí Huyễn dược tề tiền lời thật
tốt quá, nhưng đột nhiên dược tề tiêu thụ liền lâm vào bình cảnh.
Sở Diệp cau mày, có chút nghi hoặc nói: "Dược tề bán bất động."
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: "Sao lại thế này?"
Sở Diệp có chút khác thường nói: "Bên ngoài tới vài người, mang theo mấy vạn Trí Huyễn dược tề, đưa đến Đồ Đao Thành tới bán."
Nhiều như vậy Trí Huyễn dược tề tiến vào, dẫn tới Đồ Đao Thành
bên trong Trí Huyễn dược tề thị trường, lập tức bão hòa.
Sở Diệp rầu rĩ nói: "Đại lượng phá giá dược tề, này thuộc về không chính đáng cạnh tranh a!" Hắn còn trông cậy vào dựa vào Trí Huyễn dược tề phát tài đâu, kết quả hiện tại hảo, trực tiếp chặt
đứt hắn tài lộ.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Thôi, dù sao đã kiếm lời không ít, mạng lưới quan hệ đã phô khai."
Trong khoảng thời gian này bán dược tề, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn cùng không ít Đồ Đao Thành khách trọ trao đổi thông tin hào, có
thể lén tiến hành liên hệ. Không ít Hồn Sủng Sư tỏ vẻ, nếu có Sinh Cốt Dung Huyết Thảo tin tức, sẽ thông tri hai người.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Ngươi có thể thử xem luyện chế Thiên cấp Trí Huyễn dược tề, nghe nói, trong thành có mấy cái Hồn Sủng Sư cảm thấy hứng thú."
Trong thành vài cái Hoàng giai Hồn Sủng Sư trên người đều có thương tích thế, thời khắc bị bệnh đau tra tấn, nghe nói, Sơ Văn dược tề có thể giảm bớt loại tình huống này.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Về sau rồi nói sau, dù sao cũng không có gì sinh ý, không bằng chúng ta đi ra ngoài đi dạo đi."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Hảo."
Sở Diệp mang theo Lâm Sơ Văn đi ra ngoài, Lâm Sơ Văn trong khoảng thời gian này, quá bận rộn luyện chế dược tề, cũng chưa

không ra cửa, dược tề ế hàng, nhưng thật ra làm này thanh nhàn
một ít.
“Trên đường người đi đường có phải hay không nhiều một ít?” Lâm Sơ Văn nói thầm nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Khả năng đi.”
Nghe nói, trong thành rất nhiều Hồn Sủng Sư ngày thường đều trạch, gần nhất bởi vì Trí Huyễn dược tề, không ít Hồn Sủng Sư đều từ phòng bên trong đi ra.
“Ngao ngao……” Một trận cổ quái thanh âm truyền tới, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn theo tiếng nhìn qua đi.
Một cái Hồn Sủng Sư phảng phất đắm chìm ở cái gì mộng đẹp bên trong, một bên tru lên, một bên cởi quần áo, trường hợp thoạt
nhìn thập phần cay đôi mắt.
Sở Diệp mang theo Lâm Sơ Văn, ở cái kia Hồn Sủng Sư cởi sạch phía trước, tránh ra.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn không đi hai bước, một cái Hồn Sủng Sư đập đầu xuống đất, bang bang dập đầu, giống như nhìn thấy gì ác
mộng, “Không phải ta, không phải ta.”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi ở trên đường, một đầu hỏa điểu nghênh diện bay lại đây, hỏa điểu biên phi còn biên phun hỏa.
Sở Diệp cau mày, nói: “Mấy ngày nay không ra tới, Đồ Đao Thành đều giống như thành vườn bách thú a!”
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Những người này cùng Hồn Sủng trên người, đều có hứng thú huyễn dược tề hơi thở……”
Kỷ Phi Sương từ giao lộ chỗ rẽ chỗ đi ra, âm u nhìn lại đây, “Đồ Đao Thành hiện tại chướng khí mù mịt, đều là các ngươi tạo nghiệt.”
Sở Diệp: “……” Kỷ Phi Sương lời này nói, giống như Đồ Đao Thành phía trước liền không chướng khí mù mịt giống nhau.
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp có chút ủy khuất nói: “Thần nữ lời này nói, Trí Huyễn dược tề lại không phải chúng ta một nhà ở bán, như thế nào có

thể toàn trách chúng ta đâu. Đại quy mô phá giá dược tề, hình như là Cổ gia làm." Kỷ Phi Sương cái này đáng chết song tiêu đảng.
Sở Diệp thở dài một tiếng, tiếp tục nói: "Chúng ta là mấy trăm mấy trăm chi ở bán, Cổ gia bên kia là mấy vạn mấy vạn chi ở bán, Phi Sương thần nữ thật hẳn là hảo hảo quản quản Cổ gia, quá không kiêng nể gì."
Kỷ Phi Sương nhìn Sở Diệp, nói: "Nếu không phải các ngươi khai đầu, như thế nào như thế?"
Sở Diệp: "……" Thật là muốn ghép tội thì sợ gì không có lí do a!
Hắn cũng chưa quở trách này đó kẻ tới sau xâm phạm độc quyền quyền, Kỷ Phi Sương đếm ngược lạc khởi hắn tới. "Chúng ta bán dược tề là thật sự, bọn họ bán chính là hàng nhái hàng giả, bọn họ càng thêm quá mức."
Kỷ Phi Sương: "……"
……
Đại lượng Trí Huyễn dược tề dũng mãnh vào, Sở Diệp sinh ý quạnh quẽ một trận, Sở Diệp cũng không như thế nào để ý.
Hơn một tháng lúc sau, thực mau lần thứ hai hỏa bạo lên.
"Sở thiếu, sinh ý không tồi a." Thư Linh Nguyệt đi vào Sở Diệp phòng khách hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Ta cũng rất kỳ quái."
Theo hắn biết, ngoại giới có người cuồn cuộn không ngừng đưa Trí Huyễn dược tề tiến vào, giá cả không đủ Lâm Sơ Văn luyện chế một phần mười. Trên thực tế, như vậy giá cả, chỉ sợ đã thấp hơn phí tổn giới.
Thư Linh Nguyệt nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: "Ngươi không biết sao? Trí Huyễn dược tề ăn chết người."
Sở Diệp chớp chớp mắt, nói: "Ăn người chết?"
"Bên ngoài tiến vào dược tề, có một bộ phận tác dụng phi thường
cuồng bạo, sẽ làm người lâm vào ác mộng." Thư Linh Nguyệt nói.
Sở Diệp: "Như vậy sao……" Vốn dĩ sao, Trí Huyễn dược tề tác dụng, cũng không phải làm người làm mộng đẹp, đại bộ phận Trí

Huyễn dược tề, đều là dùng để giết người hoặc là sát Hồn Sủng, có thể ăn người chết, từ nào đó trình độ đi lên nói, này dược tề chất lượng không tồi.
Bên ngoài tiến vào Trí Huyễn dược tề, hẳn là không phải xuất từ cùng Dược Tề Sư tay, phẩm chất tốt xấu lẫn lộn, cùng Lâm Sơ Văn luyện chế xa xa không thể so, chỉ thắng ở giá cả tiện nghi.
Thư Linh Nguyệt nhìn Sở Diệp, nói: "Vì cái gì Lâm dược sư luyện chế dược tề, hiệu quả như vậy ôn hòa sao?"
Phía trước, Lâm Sơ Văn bán ra Trí Huyễn dược tề, cũng có mấy ngàn chi, trong đó cũng có không ít Địa giai dược tề, bất quá, đến
bây giờ mới thôi, cũng không có nghe nói ai đã xảy ra chuyện. Đại
bộ phận Hồn Sủng Sư, tựa hồ đều đối dược tề hiệu quả thập phần vừa lòng.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Cái này ta cũng không biết."
Lâm Sơ Văn đi ra, nhàn nhạt nói: "Có thể là bởi vì, ta ở luyện chế dược tề thời điểm, gia nhập Tiểu Thải lân phấn đi."
Thư Linh Nguyệt gật gật đầu, nói: "Như vậy sao? Rất thú vị tin tức, ta có thể cầm đi bán cho Thiên Phong Các sao?"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Thư tiểu thư tùy ý."
"Lâm dược sư, thật sự là người tốt, ta có kiện đồ vật, muốn tặng cho Lâm thiếu." Thư Linh Nguyệt mi mắt cong cong nói.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Thư tiểu thư ra tay, tất nhiên là thứ tốt."
Thư Linh Nguyệt đưa qua Lâm Sơ Văn một cái hộp ngọc, Lâm Sơ Văn mở ra nhìn thoáng qua, sắc mặt khẽ biến, nói: "Thư tiểu thư đại ân, Sơ Văn vô cùng cảm kích."
Thư Linh Nguyệt quét Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, cười cười, nói: "Lâm dược sư nhớ rõ ta ân tình này liền hảo."
Sở Diệp nhìn Thư Linh Nguyệt rời đi, có chút bức thiết hỏi: "Thư Linh Nguyệt tặng cái gì."
"Sinh Cốt Dung Huyết Thảo hạt giống, tổng cộng tám cái." Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp sắc mặt khác thường nói: "Lần này nhân tình thiếu lớn a……"

Sở Diệp vẫn luôn đều đang đợi Sinh Cốt Dung Huyết Thảo hạt giống, chính là vẫn luôn không có thể như nguyện, không nghĩ tới, cuối cùng là Thư Linh Nguyệt cái này ngốc nữu, trước hết đem đồ vật đưa tới.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!" Nếu là tin tức tiết lộ đi ra ngoài, mặc dù Thư Linh Nguyệt bối cảnh thâm hậu, chỉ sợ cũng gặp mặt lâm không nhỏ áp lực.
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: "Nha đầu này vì cái gì muốn làm như vậy, vì mượn sức chúng ta? Chẳng lẽ coi trọng ngươi?"
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Ngươi tưởng cái gì đâu?"
Sở Diệp: "……"
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, ý vị thâm trường nói: "Nha đầu này
không quá đơn giản đâu."
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen liếc mắt một cái, nói: "Ngươi phát hiện cái gì?"
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: "Nếu là ta không đoán sai nói, nữ nhân này trên người hẳn là có biết trước loại Hồn Sủng."
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói: "Biết trước loại Hồn Sủng?"
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thức hải bên trong, đồng thời hiện lên một đạo điện quang.
Sở Diệp híp mắt mắt, dựa theo nguyên bản mệnh đồ, Thư Linh Nguyệt sẽ coi trọng Mộ Lăng Thiên, trở thành đối phương đá kê chân, Sở Diệp vẫn luôn cảm thấy Thư Linh Nguyệt cái gì cũng không biết, là cái ngốc nữu, hiện tại thoạt nhìn, Thư Linh Nguyệt
có lẽ cũng phát hiện cái gì.
Đối phương thân là Thương Minh thiên chi kiều nữ, nếu là phát hiện cái gì nhưng thật ra bình thường, tương phản hoàn toàn không biết gì cả, ngược lại là không bình thường.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: "Mặc kệ, đem hạt giống loại đến
ngọc trụy trong không gian đi thôi."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Hảo."
Ngoại giới tiến vào Trí Huyễn dược tề liên tục ra vài lần sự cố, dần dần một ít Hồn Sủng Sư cũng không dám lại dùng, bất quá,

vẫn là có như vậy một ít ham tiện nghi giá cả, tiếp tục mua sắm.
Một đoạn thời gian lúc sau, Trí Huyễn dược tề tiêu thụ lần thứ hai
xu với vững vàng, bất quá, doanh số so với phía trước giảm xuống không ít.

Chương 401: Chương 401

“Sở thiếu còn có Thiên cấp Trí Huyễn dược tề sao?” Một cái áo lam Hồn Sủng Sư lại đây hỏi.
Sở Diệp nhìn áo lam Hồn Sủng Sư liếc mắt một cái, lười biếng nói: “Còn có tam chi.”
“Cái gì giá cả?”
“Một quả Hoàng giai tinh hạch một chi dược tề.”
Áo lam Hồn Sủng Sư có chút kích động nói: “Ta toàn muốn.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Thành giao.”
Sở Diệp mày nhảy nhảy, thầm nghĩ: Người giàu có a! Gần nhất liền toàn bao, tam chi Thiên cấp dược tề, hắn còn tưởng rằng muốn bán một đoạn thời gian đâu, không nghĩ tới nhanh như vậy
liền toàn bán hết, vừa ra tay chính là tam cái Hoàng giai tinh hạch, này tuyệt đối là cái tự do đảng.
Áo lam Hồn Sủng Sư đã tới lúc sau, lục tục lại tới nữa mấy cái Hoàng giai Hồn Sủng Sư, dò hỏi hay không có Thiên cấp Trí Huyễn dược tề có thể mua sắm, Sở Diệp nói bị mua hết, mấy cái Hoàng giai Hồn Sủng Sư đều thập phần thất vọng.
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Thiên cấp dược tề như thế nào đột nhiên bán chạy đi lên?”
Thiên cấp Trí Huyễn dược tề giá cả vẫn là quá cao một ít, nếu chỉ là vì tìm việc vui, Địa giai dược tề cũng đủ, mua sắm thiên giai dược tề thật sự lãng phí một ít.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Mặc kệ sao lại thế này, có thể bán đi ra ngoài luôn là chuyện tốt.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Nói cũng là.”
Hắn chỉ lo lấy tiền, đến nỗi những người này vì cái gì mua, mua làm gì, đều không quan trọng.

Cách mấy ngày, Sở Diệp cuối cùng biết vì sao Thiên cấp Trí Huyễn dược tề bán chạy lên, vinh gia có một con tử kim luyện hỏa thú mau sống thọ và chết tại nhà, không có hậu đại. Dùng Trí
Huyễn dược tề lúc sau, tử kim luyện hỏa thú cư nhiên sinh hạ hai
chỉ ấu thú.
Hơn nữa, tử kim luyện hỏa thú ở trước khi chết, dùng toàn bộ hồn
lực, vì tử kim luyện hỏa thú ấu thú tiến hành rồi rót thể, khiến cho
hai chỉ ấu thú, vừa sinh ra liền có Vương giai tu vi, không có gì bất ngờ xảy ra, về sau tiến giai Hoàng giai cũng là ổn định vững chắc sự tình.
Lâm Sơ Văn dược tề lần thứ hai bán chạy lên, không ngừng bên trong thành, ngoài thành cũng có không ít người tới rồi mua sắm.
……
Kỷ Phi Sương từ trong thành đi ra.
“Phi Sương, ngươi như thế nào ra tới?” Tuyệt Vô Song hỏi.
Kỷ Phi Sương cau mày, nói; “Sư huynh, ta không nghĩ lại lưu tại trong thành, thay đổi người đi.”
Tuyệt Vô Song gật gật đầu, nói: “Như vậy a!”
Nguyên bản an bài đi Đồ Đao Thành giám thị Sở Diệp người cũng
không phải Kỷ Phi Sương, chỉ là này chủ động xin ra trận, tỏ vẻ nhất định phải nhìn chằm chằm đã chết hai người, Tuyệt Vô Song
mới có thể làm nàng đi, không nghĩ tới, mới không đến một năm,
Kỷ Phi Sương liền kiên trì không nổi nữa.
“Gặp được phiền toái? Sở Diệp khiêu khích ngươi?” Tuyệt Vô Song hỏi.
Kỷ Phi Sương hắc mặt, nghiến răng nghiến lợi nói: “Đồ Đao Thành một đám tà ám.”
Cả ngày nhìn một đám hỗn trướng đồ vật ở trước mặt tới tới lui

lui, vẻ mặt dâm tà đối nàng xoi mói, lại cái gì đều không thể làm, Kỷ Phi Sương cảm giác dị thường nghẹn khuất.
“Phi Sương thần nữ ra tới?” Cổ Trấn Tà hô.
Kỷ Phi Sương xem Cổ Trấn Tà lại đây, nhíu lại mày, không vui nói: “Hướng Đồ Đao Thành phá giá Trí Huyễn dược tề là các ngươi Cổ gia gom góp đi? Đồng dạng đều là Trí Huyễn dược tề, chênh lệch như thế nào lớn như vậy? Các ngươi bán sẽ không thật là hàng giả đi.”
Cổ Trấn Tà sắc mặt có chút khó coi, hướng Đồ Đao Thành phá giá Trí Huyễn dược tề, chủ yếu là vì ngăn chặn Lâm Sơ Văn ở trong thành dược tề sinh ý, phòng ngừa trong thành quá nhiều Hồn Sủng Sư, cùng hai người tiếp xúc. Vì nhanh chóng mở ra cục diện, dược tề giá cả áp rất thấp, cũng không có quá lớn lợi nhuận.
Cổ Trấn Tà không nghĩ tới hướng Đồ Đao Thành phá giá dược tề, cư nhiên muốn đối mặt Kỷ Phi Sương như vậy chất vấn.
“Trí Huyễn dược tề vốn dĩ chính là dùng để giết người.” Cổ Trấn Tà rầu rĩ nói.
Dùng hắn Trí Huyễn dược tề lúc sau, trong thành có mấy cái Hồn
Sủng Sư tẩu hỏa nhập ma, có mấy cái đã chết, Cổ Trấn Tà đã sớm nghe nói, ở này xem ra, Đồ Đao Thành bên trong tất cả đều là đạo phỉ, giặc cỏ, chết mấy cái cũng không có gì ghê gớm, Kỷ Phi Sương vì mấy cái hỗn trướng chất vấn hắn, cũng quá chuyện
bé xé ra to một ít.
Kỷ Phi Sương cau mày, rầu rĩ nói: “Lâm Sơ Văn dược tề liền không có ra vấn đề.”
Cổ Trấn Tà nghe vậy, thiếu chút nữa phun ra một búng máu, tuy rằng không muốn thừa nhận, nhưng Lâm Sơ Văn xác thật là khó gặp dược tề thiên tài, đối phương là Thiên cấp Dược Tề Sư, đối dược tề đem khống, không phải giống nhau Dược Tề Sư có thể bằng được. Hắn thủ hạ Dược Tề Sư tốt xấu lẫn lộn, căn bản vô pháp cùng Lâm Sơ Văn đánh đồng, nếu không phải như thế, hắn cũng không cần đem dược tề giá cả áp như vậy thấp.
Cổ Trấn Tà phía trước đại lượng hướng trong thành phá giá

dược
tề, Đồ Đao Thành đại lượng Hồn Sủng Sư đều có phân mua sắm, sau lại, dược tề xảy ra vấn đề, không ít Đồ Đao Thành Hồn Sủng Sư liền tìm tới Kỷ Phi Sương.
Phá giá dược tề chính là Cổ gia người, bất quá, Cổ gia người đã từ trong thành rút khỏi tới, tìm không thấy chính chủ, hảo những
người này liền tìm tới rồi Kỷ Phi Sương trên đầu.
Rất nhiều người cảm thấy, nếu Thần Điện cùng Cổ gia ở hợp tác đuổi bắt Sở Diệp, từ nào đó trình độ đi lên nói cũng là một đám, liền tìm Kỷ Phi Sương tác muốn bồi thường.
Đồ Đao Thành một đám cổn đao thịt, vô lý cũng muốn giảo ba phần, có lý tự nhiên càng muốn trời cao, những người này tìm Kỷ
Phi Sương, đánh "Đả kích hàng nhái hàng giả, mở rộng chính nghĩa" chiêu bài, làm này xuất đầu.
Kỷ Phi Sương mỗi ngày ra cửa, đều bị một đám thỉnh cầu nàng ra
tay người cấp vây quanh, Thần Điện bị phủng cao cao tại thượng,
những người này lấy đại nghĩa tương áp, Kỷ Phi Sương lý cũng không phải, không để ý tới cũng không phải, rốt cuộc ở Đồ Đao Thành ở không nổi nữa.
……
Đồ Đao Thành.
"Lão đại, Thần Điện thần nữ không thấy." Hắc quạ đen sợ đánh cánh, có chút tiếc nuối nói.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Cư nhiên liền như vậy đi rồi, định lực thật kém."
Mấy ngày trước đây, mấy cái Hồn Sủng Sư nhìn chằm chằm Kỷ Phi Sương dây dưa không thôi, cùng này tác muốn bồi thường, Sở Diệp xem còn rất cao hứng, Kỷ Phi Sương liền như vậy đi rồi, nghĩ đến về sau không trò hay nhìn, Sở Diệp không khỏi có chút thất vọng.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: "Đi rồi còn không tốt, chẳng lẽ ngươi thích cả ngày bị người nhìn chằm chằm?"

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Nói cũng là.”
Ngọc trụy không gian bên trong, Liễu Thụ Yêu hoa không nhỏ tinh
lực đào tạo Sinh Cốt Dung Huyết Thảo.
Linh tuyền tẩm bổ, Kinh Chập Long thời gian pháp tắc, Liễu Thụ
Yêu cỏ cây giục sinh năng lực tam quản tề hạ, Sinh Cốt Dung Huyết Thảo sinh trưởng thập phần nhanh chóng.
Ba tháng lúc sau, tám cây Sinh Cốt Dung Huyết Thảo rốt cuộc trưởng thành đến ngàn năm niên đại.
Sở Diệp mang theo Lâm Sơ Văn đi vào ngọc trụy không gian, hai người nhìn không gian trong vòng sinh trưởng xanh um tươi tốt
linh dược đều có chút kích động.
“Có thể luyện chế dược tề sao?” Sở Diệp có chút chờ mong nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, “Có thể.” Dư hề đọc gia
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Kia hảo.”
Lâm Sơ Văn đãi ở trong phòng, làm tốt toàn bộ chuẩn bị, mới bắt đầu luyện chế dược tề.
Hóa Kiếp dược tề ở Thiên cấp dược tề bên trong, cũng thuộc về tương đối khó luyện chế dược tề, Lâm Sơ Văn trước sau thất bại ba lần, lần thứ ba mới luyện chế ra Hóa Kiếp dược tề.
Hóa Kiếp dược tề hơi thở một tiết lộ ra tới, Lâm Sơ Văn chung quanh mấy cái cảm ứng nhạy bén Hồn Sủng Sư tức khắc lòng có sở cảm.
“Hóa Kiếp dược tề luyện chế thành công.”
“Quả nhiên vẫn là thành công.”
“Lâm Sơ Văn là như thế nào gom đủ linh thảo a!”
“Ai biết được.”
“……”
Mấy cái Hồn Sủng Sư trong lòng hiểu rõ mà không nói ra hai mặt
nhìn nhau, một bộ xem kịch vui bộ dáng.
Powered by GliaStudio
close
……

Đồ Đao Thành trà lâu bên trong.
“Tiểu thư, Lâm Sơ Văn giống như luyện chế ra Hóa Kiếp dược tề đâu!” Thư Linh Nguyệt bên người thị nữ, tràn đầy kinh ngạc cảm
thán nói.
Thư Linh Nguyệt híp mắt mắt, nói: “Cư nhiên nhanh như vậy.”
Sớm tại Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn lần đầu tiên xuất hiện ở Trung Ương đại lục thời điểm, Thư Linh Nguyệt liền âm thầm thu thập ngàn năm Sinh Cốt Dung Huyết Thảo.
Thư Linh Nguyệt khi đó liền suy đoán, Sở Diệp cùng Cổ gia không chết không ngừng, Cổ gia có lẽ sẽ vận dụng nguyền rủa chi thuật, mà một khi Bạch Hổ trung chú tất nhiên muốn giải chú.
Thư Linh Nguyệt tương đối cẩn thận, không dám gióng trống khua chiêng thu thập Sinh Cốt Dung Huyết Thảo.
Bởi vì không dám vận dụng gia tộc lực lượng, tìm kiếm dược liệu
đại đại đã chịu hạn chế, Thư Linh Nguyệt không tìm được thành niên linh thảo, chỉ tìm được rồi hạt giống.
Lúc sau, mấy tháng trước, Thư Linh Nguyệt bói toán tính đến Sở Diệp có khả năng sẽ tiến vào Đồ Đao Thành, trước tiên một bước tiến vào bên trong thành.
“Tiểu thư, Sở Diệp là nơi nào tìm được Sinh Cốt Dung Huyết Thảo a!”
Thư Linh Nguyệt híp mắt mắt, nhìn bên người thị nữ liếc mắt một
cái, lười biếng nói: “Ai biết được.”
Sinh Cốt Dung Huyết Thảo hạt giống là Thư Linh Nguyệt thân thủ
giao cho Lâm Sơ Văn, bất quá, nàng hiện tại cũng làm không rõ ràng lắm, Lâm Sơ Văn dùng có phải hay không nàng cấp hạt giống.
Ba tháng thời gian, muốn đem hạt giống giục sinh đến ngàn năm
niên đại, vẫn là khó khăn một ít.
Thư Linh Nguyệt cân nhắc Sở Diệp có phải hay không từ mặt

khác con đường được đến thành niên Sinh Cốt Dung Huyết Thảo.
Thị nữ chớp chớp mắt, nói: “Bạch Hổ một khi được đến Hóa Kiếp dược tề, chỉ sợ thực mau lại sẽ run đi lên.”
Thư Linh Nguyệt cười cười, nói: “Cùng chúng ta có quan hệ gì, xem diễn đi.”
Thị nữ cau mày, nói: “Thần Điện nói, Sở Diệp là tà nịnh, không giải quyết nói, toàn bộ Trung Ương đại lục đều sẽ lâm vào hắc ám.”
“Nơi nào có như vậy khoa trương? Vực Ngoại Thiên Ma, lại không phải không xuất hiện quá, Thần Điện hẳn là bắt không dưới trăm cái đi.” Thư Linh Nguyệt hít sâu một hơi, nhắm lại mắt,
nghĩ tới trong mộng hình ảnh.
Thư Linh Nguyệt thầm nghĩ: Sở Diệp có lẽ là tà nịnh đi, bất quá, có lẽ bởi vì cái này tà nịnh tồn tại, nàng mới có một đường sinh cơ.
……
Sở Diệp đem dược tề đưa cho Tiểu Bạch, Tiểu Bạch ăn vào dược tề lúc sau, hơi thở bay nhanh dâng lên, huyết mạch đi tìm nguồn
gốc nguyền rủa lúc sau nguyền rủa bị phân giải, thuần tịnh Bạch
Hổ tinh huyết bay nhanh dung nhập Tiểu Bạch thân thể, Tiểu Bạch bay nhanh đột phá Hoàng giai Tam giai.
“Ngao.” Nguyền rủa bị giải trừ, Tiểu Bạch tức khắc một thân nhẹ nhàng, có loại tái thế vì hổ cảm giác.
Tiểu Bạch nhịn không được thét dài một tiếng, phát tiết phía trước
nghẹn khuất tâm tình.
Sở Diệp nháy mắt bố trí hạ thật mạnh ngăn cách pháp trận, phòng ngừa tiếng huýt gió truyền khai, Sở Diệp động tác vẫn là chậm một chút, tiếng huýt gió vẫn là truyền khai, bất quá, cũng may tiếng huýt gió đã bị suy yếu, ảnh hưởng cũng không lớn.
“Nhỏ giọng điểm, thành chủ nếu là tưởng khiêu khích liền không

hảo.” Sở Diệp thật cẩn thận nói.
Tiểu Bạch rầu rĩ nói: “Ta đã biết.”
“Ngươi biết này Đồ Đao Thành chủ nhân là ai sao? Ta nghe người ta nói là một con yêu thú, ngủ rồi.” Sở Diệp nói.
Tiểu Bạch híp mắt mắt, có chút khác thường nói: “Có thể là Huyền Quy đi.”
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, nói: “Ngươi biết?”
Tiểu Bạch gật gật đầu, nói: “Truyền thừa trong trí nhớ giống như
có, thượng cổ thời điểm, tu luyện đến Thánh giai, có thể rời đi này
phiến đại lục, lúc ấy, ta Bạch Hổ tộc không ít tiền bối, tu luyện đến
trình độ nhất định, liền sôi nổi phi thăng, kia chỉ Huyền Quy hình
như là ngủ quên, vẫn luôn lưu lại nơi này.”
Sở Diệp híp mắt mắt, thầm nghĩ: Huyền Quy sao? Nghe nói trong
thành nháo sự người, sẽ vô thanh vô tức bị mạt sát rớt, mà Huyền Quy vô tận đêm tối công kích, xác thật sẽ làm người lâm vào vĩnh hằng trầm miên.
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, nói: “Ngươi không sao chứ.”
“Ta cảm giác thực lực tiến giai không ít.” Tiểu Bạch nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Vậy là tốt rồi.”
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch trầm tĩnh khuôn mặt, thầm nghĩ: Phía trước ăn thứ lỗ nặng, Tiểu Bạch tính tình giống như thu liễm không ít.
“Lần sau tái ngộ đến huyết mạch nguyền rủa, ta sẽ không lại như
vậy bị động.” Tiểu Bạch nói.
Sở Diệp gật gật đầu, thầm nghĩ: Phỏng chừng Cổ gia cũng sẽ không lại dùng huyết mạch nguyền rủa chi thuật, đồng dạng chiêu
số, lần thứ hai sử dụng, hiệu quả sẽ đại suy giảm, huống chi, phát
động một lần huyết mạch đi tìm nguồn gốc nguyền rủa, yêu cầu

Bạch Hổ tinh huyết, Cổ gia phỏng chừng cũng không có như vậy nhiều tinh huyết có thể tiêu hao.
……
Bạch Hổ hơi thở tiết lộ đi ra ngoài, thực mau khiến cho chung quanh đông đảo Hồn Sủng Sư chú ý.
“Sở Diệp Bạch Hổ, khôi phục thực lực a!”
“Không gian xuyên qua năng lực, nhìn dáng vẻ Sở thiếu, Lâm thiếu thực mau liền sẽ rời đi Đồ Đao Thành.”
“Sở thiếu là như thế nào được đến Sinh Cốt Dung Huyết Thảo a!”
“Ai biết được, như vậy nhiều người cùng hắn mua dược tề, không
chừng ai trên tay liền có đâu.”
“Ta nếu là có chỉ Bạch Hổ Hồn Sủng thì tốt rồi, muốn đi chạy đi đâu nơi nào, cũng không thể oa ở cái này địa phương quỷ quái.”
“……”
Bạch Hổ phá giải nguyền rủa sự tình, bay nhanh truyền bá đi ra ngoài.
Cửa thành ngoại Tuyệt Vô Song đám người cũng thu được tin tức.
“Đáng chết, rốt cuộc là ai cho hắn cung cấp Sinh Cốt Dung Huyết Thảo?” Cổ Trấn Tà nghiến răng nghiến lợi nói.
Cổ gia vì hạn chế Bạch Hổ hành động, trả giá không ít, kết quả, như vậy tính kế, cũng chỉ hạn chế Bạch Hổ một năm, Cổ Trấn Tà có chút không tiếp thu được.
Tuyệt Vô Song hắc mặt, nói: “Hiện tại truy cứu cái này, đã không ý
nghĩa.”
Tuyệt Vô Song đối với cung cấp Sinh Cốt Dung Huyết Thảo cấp Sở Diệp người, cũng hận thấu xương, nhưng là, hiện tại hiển nhiên không phải truy cứu chuyện này thời điểm, Đồ Đao Thành
cùng Sở Diệp giao dịch người nhiều như vậy, tưởng điều tra cũng
không dễ dàng.
Bọn họ ở Đồ Đao Thành ở ngoài, đã đổ gần một năm thời gian, hiện tại Bạch Hổ hẳn là khôi phục hành động năng lực.

Nếu là Bạch Hổ vừa ra tới, trực tiếp phát động không gian truyền
tống trực tiếp truyền tống rời đi.
Bọn họ này một năm tới, chẳng phân biệt ngày đêm cắt lượt giám
thị, quả thực giống như là một hồi chê cười.
Ngạo Trác cau mày, trong lòng có loại buồn bực cảm giác, vốn dĩ lần trước, hắn có thể bắt giữ kia Mộc tộc, nhưng là, hắn lúc ấy cảm thấy nắm chắc thắng lợi, liền đại ý.
Hiện tại kia Mộc tộc thành Hồn Sủng, một khi Sở Diệp thân chết, trước khi chết không thả ra kia Mộc tộc, kia Mộc tộc liền khả năng
theo Sở Diệp hồn hải thứ không gian cùng nhau mai một.
Ngạo Trác nguyên bản cho rằng, nhất hư tình huống là Sở Diệp trên người có Thông Thiên Mật Lệnh, lại quá đoạn thời gian, trực
tiếp tiến vào bí cảnh, bọn họ yêu cầu ở rộng lớn vô ngần Thông Thiên bí cảnh bên trong, chặn đường hai người, hiện tại tình huống càng thêm không xong, Bạch Hổ khôi phục hành động lực,
đối phương ăn một lần mệt, tiếp theo, lại tưởng hạn chế càng thêm khó khăn.
Ngạo Trác nghiến răng, hướng tới Cổ Trấn Tà nhìn qua đi, nói: "Còn có mặt khác hạn chế Bạch Hổ thủ đoạn sao?"
Cổ Trấn Tà cau mày, nói: "Không biết."
Thánh Viện quyển dưỡng Bạch Hổ, vừa mới sinh ra, liền sẽ bị đánh hạ xương mu bàn chân dấu vết, Thánh Viện có thể mượn này khắc chế Bạch Hổ nhất tộc, nhưng là Sở Diệp kia chỉ Bạch Hổ bất đồng, kia chỉ Bạch Hổ là ít có song thai, vừa mới sinh ra, đã bị này phụ có bí mật thủ đoạn truyền tống rời đi, sau đó biến thành như vậy.
Cổ Trấn Tà cau mày, thầm nghĩ: Thánh Viện đối Bạch Hổ quản lý vẫn là quá mức rời rạc, thế cho nên xuất hiện hiện tại cục diện.

Chương 402: Chương 402

“Bạch Hổ cư nhiên nhanh như vậy liền khôi phục.” Thiên Phong Các các chủ nhịn không được nói.
Hắn nguyên bản cho rằng Lâm Sơ Văn liền tính gom đủ linh dược, luyện chế ra Hóa Kiếp dược tề xác suất thành công cũng không cao đâu, thiên tài Dược Tề Sư chính là thiên tài Dược Tề Sư a! Sở Diệp nhặt được bảo.
“Tộc thúc, ngươi nhìn đến đế là ai Lâm Sơ Văn cung cấp linh dược a!”
Thiên Phong Các các chủ lắc lắc đầu, “Không biết!”
Trên thực tế, gần nhất có không ít người tiến đến bọn họ Thiên Phong Các mua sắm tin tức, dò hỏi đến tột cùng là ai cầm Sinh Cốt Dung Huyết Thảo cấp Lâm Sơ Văn, đáng tiếc, bọn họ cũng không điều tra ra tới.
Giao dịch Sinh Cốt Dung Huyết Thảo, đồng thời đắc tội ba cổ thế lực lớn, loại này giao dịch tất nhiên là thập phần bí ẩn, dễ dàng sẽ
không làm người biết được.
Thiên Phong Các các chủ trong lòng bay nhanh hiện lên mấy cái hoài nghi đối tượng, bất quá thực mau đè ép xuống dưới.
Thần Điện chờ tổ chức thế lực không nhỏ, nhưng là, đem linh thảo bán cho Sở Diệp người, chỉ sợ sau lưng thế lực cũng không nhỏ.
“Tộc thúc, Lâm Sơ Văn dược tề trình độ không thấp a!”
Thiên Phong Các các chủ gật gật đầu, nói: “Xác thật như thế.”
Trí Huyễn dược tề sẽ làm người tiến vào ảo cảnh, Lâm Sơ Văn phía trước bán ra đại lượng dược tề, nhưng vẫn đều không có xuất hiện sự cố, Cổ gia gần nhất phá giá dược tề, liền trạng huống tần ra, có thể thấy được Lâm Sơ Văn năng lực. Đáng tiếc,

Trí Huyễn dược tề không lên được nơi thanh nhã, rất nhiều người
đều đem Lâm Sơ Văn kinh người dược tề thiên phú cấp xem nhẹ.
“Sở Diệp hiện tại đang làm gì đâu?” Thiên Phong Các các chủ hỏi.
“Ở lười nhác đi.” Một bên thanh niên gãi gãi đầu, thở ra một hơi, có chút hâm mộ nói: “Sở Diệp mỗi ngày dọn một trương ghế bập bênh, ngồi ở cửa hàng cửa phơi nắng, cửa hàng sinh ý đều là từ mấy chỉ Hồn Sủng đại lao.”
Gần nhất Bạch Hổ khôi phục, hóa thành một con mèo trắng, tránh
ở Sở Diệp trong lòng ngực, bồi Sở Diệp cùng nhau phơi nắng.
Sở Diệp cùng Bạch Hổ một cái là Thiên Ma, một cái là thượng cổ hung thú, lại đem nhật tử quá như là ở nông thôn lão thái gia giống nhau, cũng không biết Sở Diệp rốt cuộc là suy nghĩ cái gì.
……
Cửa hàng cửa.
Sở Diệp ngồi ở ghế bập bênh thượng, như suy tư gì.
Tiểu Bạch ghé vào một bên, quay tròn khẽ đảo mắt.
Tiểu Bạch tiến vào Hoàng giai Tam giai, thực lực đại trướng, nhanh chóng khôi phục hành động lực.
Tiểu Bạch khôi phục thực lực tin tức một truyền ra, Trí Huyễn dược tề doanh số một chút lên đây.
Trong thành không ít người đại khái cảm thấy hắn cùng Lâm Sơ Văn đi mau, cho nên bắt đầu điên cuồng độn hóa.
Sở Diệp sinh ý tốt kinh người, kếch xù lợi nhuận đều làm hắn có chút không nghĩ rời đi.
“Sở thiếu.” Một cái thanh y Hồn Sủng Sư đi đến Sở Diệp trước mặt, cúc một cung, tràn đầy thành khẩn nói cái gì.
Sở Diệp híp mắt mắt, lắc lắc đầu.
Thanh y Hồn Sủng Sư sắc mặt biến ảo một chút, lại lần nữa mở miệng thành khẩn nói cái gì.
Sở Diệp kiên quyết lắc lắc đầu, thanh y Hồn Sủng Sư sắc mặt biến đổi, hiền lành khuôn mặt biến dữ tợn vô cùng, phủi tay phẫn
uất không thôi rời đi.

“Lại có người tới tìm ngươi hỗ trợ?” Lâm Sơ Văn đi ra hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, thở dài một tiếng, nói: “Thứ 32 cái.”
Từ Bạch Hổ khôi phục thực lực, trong thành liền có nối liền không
dứt người tiến đến cầu viện, muốn làm chính mình giúp bọn hắn
rời đi Đồ Đao Thành, có người thậm chí hy vọng hắn có thể hỗ trợ
truyền tống đến Thiên Hải Vực, hảo rời xa Trung Ương đại lục phân tranh.
Vừa mới tới cái kia là cái độc sư, đã từng độc chết đếm rõ số lượng cái thành trì người, thượng Thần Điện phải giết danh sách.
Người này lại đây là tới tìm Sở Diệp lôi kéo làm quen, muốn cho Sở Diệp dẫn hắn cùng nhau rời đi.
Địch nhân của địch nhân chính là bằng hữu, lời này cũng không được đầy đủ đối.
Giao bằng hữu cũng là xem đối tượng, như vậy thảo gian nhân mạng người thả ra đi, hắn liền thật sự thành tai họa.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Ngươi nghĩ như thế nào? Muốn dẫn người đi ra ngoài sao?”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không thể mang a!”
Này trong thành rất nhiều người đều không phải cái gì thứ tốt, thật mang đi ra ngoài cũng dễ dàng chọc phiền toái, hắn phiền toái đã đủ nhiều.
Đương nhiên, này trong thành cũng không được đầy đủ là tội ác tày trời người, tựa như phía trước tới tìm chính mình muốn cho chính mình mang đi ra ngoài Tề Tụng.
Nghe nói, tề gia nguyên bản là một cái tồn tại hai cái Hoàng giai Hồn Sủng Sư cỡ trung gia tộc, này gia tộc phát hiện một cái thượng phẩm linh tinh mạch khoáng, khiến cho mặt khác thế lực
lớn chú ý bị diệt môn. Tề gia trưởng lão ở trước khi chết, lực bảo Tề Tụng tiến vào Đồ Đao Thành, Tề Tụng mới có thể giữ được một cái mệnh.
Đồ Đao Thành phía sau màn thành chủ là cái gì, giết heo, trong

thành cư dân là cái gì, heo a! Nói trắng ra là Đồ Đao Thành chính là cái chuồng heo.
Hắn cùng Lâm Sơ Văn này hai chỉ heo, bằng chính mình bản lĩnh
chạy, đối phương hẳn là có thể mở một con mắt nhắm một con mắt, nhưng nếu chính mình mang theo trong thành heo cùng nhau chạy, kia chỉ sợ cũng muốn đem đối phương chọc mao.
Tuy rằng đối phương khả năng cũng không để ý này đó việc nhỏ,
bất quá, có thể làm Thần Điện, Cổ gia, Ngạo gia đều kiêng kị tồn tại, có thể không trêu chọc, vẫn là không cần trêu chọc hảo.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Xác thật không hảo mang, nếu là đi ra ngoài, chúng ta đi nơi nào a!"
Sở Diệp hít sâu một hơi, có chút khó xử nói: "Này xác thật là cái vấn đề a!"
Phía trước bị nhốt ở trong thành thời điểm, Sở Diệp kỳ thật vẫn luôn ở suy xét muốn như thế nào rời đi, nhưng là, này sẽ thật muốn rời đi, Sở Diệp nhất thời lại không thể tưởng được, muốn đi
chỗ nào.
Bọn họ nhưng thật ra có thể xoay chuyển trời đất hải vực, bất quá, Thiên Hải Vực tu luyện điều kiện có chút ác liệt, này sẽ trở về, đối bọn họ trợ giúp cũng không lớn.
Này Đồ Đao Thành nhiều như vậy phì heo, thật ly nơi này, Sở Diệp vẫn là có chút luyến tiếc.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Không nghĩ ra được nói, chúng ta đi ra ngoài đi dạo đi."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Cũng hảo a, nếu là rời đi, còn không biết muốn cái gì thời điểm đã trở lại."
Sở Diệp phải rời khỏi, đem Liễu Thụ Yêu phóng ra xem cửa hàng.
Hắc quạ đen, Kinh Chập Long chờ mấy tiểu cũng có thể phụ trách
xem cửa hàng, nhưng vẫn là có chút không quá phương tiện.
Liễu Thụ Yêu một thả ra, tức khắc hấp dẫn đại lượng Hồn Sủng Sư đã đến.
Sở Diệp khế ước Liễu Thụ Yêu sự tình, rất nhiều người đều đoán

được, bất quá, đoán được là một chuyện, xác nhận lại là một chuyện khác.
“Đó chính là Mộc tộc sao?”
Powered by GliaStudio
close
“Nhìn thật tuổi trẻ a!” Hấp thu linh tuyền lúc sau, Liễu Thụ Yêu trên người sinh cơ phi thường tràn đầy, hóa thành hình người, phi
thường tuổi trẻ, nhìn chỉ có mười sáu bảy tuổi, bạch bạch nộn nộn, một đầu màu xanh lục đầu tóc, nhìn giống cái tiểu shota.
“Nhìn tuổi trẻ, nói không chừng đã thượng vạn tuế.”
“Hắn không cần giao tiền thuê nhà sao?”
“Đại khái không cần sao? Hồn Sủng phụ thuộc với Hồn Sủng Sư, không cần giao tiền thuê nhà.”
“Không cần giao tiền thuê nhà, Sở Diệp nhưng tỉnh một tuyệt bút
đâu.”
“Sở Diệp kiếm lời nhiều như vậy, nhiều giao một phần tiền thuê nhà cũng tất nhiên là giao đến khởi.”
“Nghe nói Mộc tộc thà chết chứ không chịu khuất phục, hắn vì cái
gì sẽ đầu nhập vào Sở Diệp, nên không phải là vì tỉnh tiền thuê nhà đi.”
……
Mọi người vây quanh Liễu Thụ Yêu nghị luận sôi nổi, Liễu Thụ Yêu không dao động.
Nếu là ở bên ngoài, mọi người nhìn đến Liễu Thụ Yêu, đã sớm vây quanh đi lên, nhưng là, ở chỗ này, những người này chỉ là nhìn xem, cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.
Đám người truyền đến một trận xôn xao, vây quanh ở cửa hàng cửa xem náo nhiệt người, lặng lẽ tránh ra thân mình, lộ ra Ngạo Trác thân ảnh.
Liễu Thụ Yêu nhìn Ngạo Trác, đôi mắt bên trong hiện lên vài phần
lãnh quang.
Ngạo Trác nhìn Liễu Thụ Yêu, không tự giác nắm chặt nắm tay.

Ngạo gia nhiều năm sưu tầm Mộc tộc, thu hoạch ít ỏi, đặc biệt này mấy ngàn năm, Mộc tộc suy nhược, đã rất ít có ra đời linh thực Mộc tộc ra đời.
Ngạo Trác cùng Liễu Thụ Yêu này hai cái sinh tử đại địch, liền như vậy cách mấy mét khoảng cách, lẫn nhau nhìn, trường hợp dị thường căng chặt.
Ngạo Trác hắc mặt nhìn Liễu Thụ Yêu, Liễu Thụ Yêu trên người có thuộc về Sở Diệp hồn ấn, hiển nhiên đối phương xác thật đã thành Sở Diệp Hồn Sủng, suy đoán là một chuyện, nhìn đến suy đoán bị chứng thực, lại là một chuyện khác.
Ngạo Trác trong lòng có chút cách ứng, cảm thấy Sở Diệp thật sự quá phiêu, cư nhiên đem Mộc tộc thả ra rêu rao.
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi ở trên đường, gặp Kỷ Phi Sương.
Kỷ Phi Sương vốn dĩ đã rời đi Đồ Đao Thành, nghe được Bạch Hổ khôi phục tin tức giận dữ, lại vào thành.
“Thần nữ điện hạ, chúng ta thực sự có duyên a! Lại gặp mặt.” Sở Diệp tươi cười đầy mặt nói.
Kỷ Phi Sương cau mày, nói: “Tà ác Thiên Ma, ngươi thiếu đắc ý.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Gần nhất Tiểu Bạch khôi phục, ta xác thật có chút đắc ý, có thể là có chút vong hình, ta sẽ nhớ rõ thần nữ ngươi dạy bảo.”
Ghé vào Sở Diệp trên đầu Tiểu Bạch, lười biếng nhìn Kỷ Phi Sương, lộ ra một ngụm sắc bén hàm răng.
Kỷ Phi Sương nhìn Sở Diệp, nói: “Mặc dù Bạch Hổ khôi phục truyền tống năng lực, ngươi cũng mơ tưởng chạy thoát thần chế tài.”
Sở Diệp nhìn Kỷ Phi Sương, nói: “Là là là, thần nữ tiểu thư nói rất đúng, thuận tiện hỏi một chút, thần lần này tính toán như thế nào
chế tài ta a! Huyết mạch nguyền rủa lá bùa, hẳn là chỉ có thể một
lần đi, lại nói tiếp, thần cũng quá không thiện lương, như thế nào
có thể sử dụng loại này huyết mạch nguyền rủa loại này thủ đoạn

đâu, quá ác độc, không phải sao?"
Kỷ Phi Sương đỏ mặt, nói: "Đối phó ngươi loại này Thiên Ma, chỉ có thể lấy ác chế ác."
Sở Diệp cười cười, nói: "Nguyên lai thần nữ tiểu thư, cũng biết các ngươi thủ đoạn là ác."
Kỷ Phi Sương bị Sở Diệp nói một đổ, hừ lạnh một tiếng, xoay người đi rồi.
Sở Diệp nhìn Kỷ Phi Sương bóng dáng, lắc lắc đầu, nói: "Khẩu phong thật khẩn a! Đều không tiết lộ một chút bọn họ đối sách."
Hắc quạ đen nghiêng đầu, nói: "Có lẽ nàng cũng không biết đâu, nha đầu này ngu đần, được việc thì ít, hỏng việc thì nhiều, Tuyệt
Vô Song những cái đó gia hỏa, có đối sách cũng sẽ không nói cho nàng đi."
Kỷ Phi Sương cũng không có đi xa, nghe được hắc quạ đen nói, tức khắc nghiến răng nghiến lợi.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn một hồi đến cửa hàng, liền nghe nói Ngạo Trác đã tới tin tức.
"Hắn không có làm cái gì đi?" Sở Diệp nhìn Liễu Thụ Yêu.
Liễu Thụ Yêu lắc lắc đầu, nói: "Không có."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Vậy là tốt rồi."
Liễu Thụ Yêu nhìn Sở Diệp, nói: "Ký chủ nếu muốn đi Thông Thiên bí cảnh, rất có khả năng sẽ tao ngộ Ngạo Trác, người này không tốt lắm đối phó."
Sở Diệp chẳng hề để ý nói: "Không quan hệ, ta cuối cùng nhất định sẽ thắng đắc thắng lợi."
Liễu Thụ Yêu nhìn Sở Diệp, có chút ngoài ý muốn nói: "Ký chủ, đối chính mình rất có tin tưởng a!"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đánh không lại có thể chạy a! Tiểu Bạch hiện tại đã khôi phục thực lực, đánh không lại còn chạy bất quá sao? Đừng nhìn Ngạo Trác nhìn tuổi trẻ, chỉ sợ đã là vượt qua hai trăm tuổi lão nhân, ta không giống nhau, ta mới mấy chục
tuổi, ta nhất định có thể ngao chết Ngạo Trác, có thể sống đến cuối cùng người, mới có thể thắng đến cuối cùng thắng lợi, những

cái đó phù dung sớm nở tối tàn tu sĩ, đều bất quá là sao băng mà thôi."
Liễu Thụ Yêu: "……"
……
Cổ gia.
"Bạch Hổ khôi phục?" Lâm Mộng Dung nói.
Cổ Khải Chi gật gật đầu, sắc mặt có chút ngưng trọng nói: "Đúng vậy, đã có mấy ngày thời gian."
Lâm Mộng Dung rầu rĩ nói: "Sở Diệp hành sự bừa bãi, hắn khôi phục hành động lực, sợ là lại muốn khắp nơi tác loạn."
Cổ Khải Chi trầm khuôn mặt, thầm nghĩ: Ai nói không phải đâu.
Lâm Mộng Dung cau mày, nói: "Sở Diệp rời đi Đồ Đao Thành?"
Cổ Khải Chi lắc lắc đầu, nói: "Còn không có."
Lâm Mộng Dung có chút nghi hoặc nói: "Vì cái gì, chẳng lẽ Bạch Hổ trong thân thể tai hoạ ngầm còn không có bị hoàn toàn giải trừ."
Cổ Khải Chi cau mày, hắn đương nhiên hy vọng như Lâm Mộng Dung nói, như vậy Bạch Hổ là bởi vì thân thể tai hoạ ngầm không
có giải quyết mới ngưng lại ở Đồ Đao Thành, bất quá, từ đủ loại dấu hiệu xem ra, Sở Diệp sở dĩ, lưu tại Đồ Đao Thành là bởi vì luyến tiếc ở Đồ Đao Thành sinh ý.
"Hiện tại còn không phải rất rõ ràng, hắn có thể là tưởng chuẩn bị
một chút đi."
Lâm Mộng Dung cau mày, nói: "Tai họa để lại ngàn năm, Sở Diệp một cái Vực Ngoại Thiên Ma, cư nhiên sống như vậy dễ chịu."
Cổ Khải Chi cau mày, nói: "Ai nói không phải đâu." Sở Diệp một khi rời đi Đồ Đao Thành, không biết có thể hay không đối bọn họ Cổ gia xuống tay.

Chương 403: Chương 403

Sở Diệp ngồi ở ghế trên, nhìn vào cửa Hồn Sủng Sư, lười biếng hỏi: “Muốn mua Trí Huyễn dược tề sao?”
Du Thiếu Phong lắc lắc đầu, có chút khẩn trương nói: “Ta không phải tới mua dược tề, ta tới là tưởng cùng Sở thiếu nói một bút đại sinh ý.”
Sở Diệp nhìn Du Thiếu Phong, thở dài một tiếng, nói: “Ta không mang theo người rời đi Đồ Đao Thành.”
Hắn không thể khai cái này đầu a! Một khi khai đầu, mặt sau sợ là
sẽ càng ngày càng phiền toái.
Du Thiếu Phong lắc lắc đầu, nói: “Sở thiếu yên tâm, ta cũng không có trông cậy vào Sở thiếu mang ta rời đi Đồ Đao Thành.”
Sở Diệp nghe vậy thả lỏng một ít, có chút tò mò nói: “Đó là cái gì sinh ý.”
Du Thiếu Phong sửa sang lại một chút suy nghĩ, chậm rãi nói: “Năm đó, ta Du gia cũng là không thể so Cổ gia chờ đại gia tộc kém cỏi nhiều ít gia tộc, bất quá, gia tộc các vị tiền bối, ở thăm dò
một cái tân bí cảnh là lúc, đồng thời chết, lúc sau, tộc của ta bị mấy thế lực lớn người đồng thời nhằm vào, to như vậy gia tộc trong một đêm bị hủy diệt, gia tộc dòng chính chỉ có một mình ta
chạy ra thăng thiên, vì tránh né tai hoạ, ta trốn vào Đồ Đao Thành.”
Sở Diệp nghe có chút thổn thức, Du Thiếu Phong sự tình, hắn cũng nghe nói qua một ít, Du gia năm đó có năm vị Hồn Hoàng cường giả, xác thật là Trung Ương đại lục một cái có tầm ảnh hưởng lớn thế lực lớn.

Du gia dòng chính không nhiều lắm, Du Thiếu Phong năm đó cũng là Du gia Thái Tử gia, thân phận hiển quý, làm người kiêu ngạo ương ngạnh, không ai bì nổi.
Bất quá, hiện tại xem ra Đồ Đao Thành mấy năm kham khổ sinh hoạt, đã sớm ma bình người này năm đó góc cạnh.
Vài thập niên trước, Du gia phát hiện một cái thượng cổ bí cảnh, bí cảnh ý nghĩa đại lượng tài nguyên, kỳ ngộ, nhưng cũng đồng dạng ý nghĩa nguy cơ.
Du gia vì khai phá bí cảnh, bốn cái Hồn Hoàng cường giả đều thâm nhập trong đó, kết quả, ở bí cảnh bên trong gặp được ngoài
ý muốn, chỉ có một người chạy ra thăng thiên, còn lại ba người đều ngã xuống ở bí cảnh bên trong.
Du gia thực lực sậu hàng, khổng lồ địa bàn khiến cho mặt khác thế lực mơ ước, thực mau toàn bộ gia tộc đều bị mạt sát.
Phúc hề họa chỗ ỷ, họa hề phúc chỗ phúc, gia tộc hưng suy biến ảo vô thường, Trung Ương đại lục giống Du gia như vậy đột nhiên
quật khởi, đột nhiên mai một thực lực, không ở số ít.
“Năm đó, ta Du gia giấu kín đại lượng tu luyện tài nguyên, vì này
đó tu luyện tài nguyên, không ít người ở Đồ Đao Thành ở ngoài chờ ta, muốn chờ ta đi ra ngoài, hảo ép hỏi gia tộc di sản vị trí.”
Du Thiếu Phong năm đó, vội vội vàng vàng trốn vào Đồ Đao Thành, dựa vào Đồ Đao Thành che chở mới sống đến hôm nay, mà nay, trên người yêu tinh tiêu hao hầu như không còn, này đã là lòng nóng như lửa đốt.
Du Thiếu Phong không phải không nghĩ tới trộm chuồn ra đi, bất
quá, này có một loại nhạy bén trực giác, chỉ cần hắn vừa ly khai, lập tức liền sẽ bị người bắt đi sưu hồn.
Sở Diệp híp mắt mắt, suy tư một chút, nói: “Cho nên, ngươi là muốn ta lấy bảo?”
“Ta muốn làm ơn Sở thiếu lấy ra ta Du gia bảo khố bên trong tài sản, bắt được lúc sau, ta chỉ cần năm thành.” Du Thiếu Phong thấp thỏm nói.

Sở Diệp thầm nghĩ: Cái này sinh ý có thể làm a! Rất nhiều Hồn Sủng Sư đều sẽ không đem toàn bộ thân gia đặt ở trên người, một ít Hồn Sủng Sư ở hấp tấp dưới, đã bị đuổi giết tiến Đồ Đao Thành.
Từ Đồ Đao Thành cái này trại nuôi heo bên trong đem heo mang đi, dễ dàng chọc giận Đồ Đao Thành chủ nhân, nhưng nếu là từ bên ngoài, cấp này đó heo mang chút thổ đặc sản, kia trại nuôi heo chủ nhân hẳn là cũng sẽ cao hứng.
Xem Sở Diệp không nói lời nào, Du Thiếu Phong có chút thiếu kiên nhẫn, "Bằng không Sở thiếu muốn bảy thành, ta muốn tam thành cũng đúng."
"Ngươi tiến Đồ Đao Thành nhiều ít năm, xác định bảo khố bên trong đồ vật đều còn ở?" Sở Diệp có chút hoài nghi nói.
Du Thiếu Phong hít sâu một hơi, nói: "Ta biết đến bảo khố tổng cộng có năm cái, ta Du gia mấy cái bảo khố chỉ có vài vị lão tổ cùng không nhiều lắm người biết, tổng hẳn là có mấy cái bảo khố
dư lại, không đến mức toàn quân bị diệt."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Kia hành đi, ta đi ra ngoài nhìn xem."
Dù sao Bạch Hổ đã khôi phục, khắp nơi đi một chút, cũng không uổng cái gì thời gian.
Du Thiếu Phong tràn đầy cảm kích nhìn Sở Diệp, nói: "Đa tạ Sở thiếu."
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: "Phải rời khỏi sao?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Là, bất quá, chỉ là rời đi đi lấy bảo, vẫn là phải về tới."
Phía trước, đối mặt Tuyệt Vô Song cùng Ngạo Trác thời điểm, Sở Diệp bị hoàn toàn áp chế, cái loại này vô lực cảm giác, làm này thập phần bực bội, Sở Diệp thực không nghĩ lại gặp phải cái loại này tình huống, mà muốn giải quyết loại tình huống này, biện pháp tốt nhất, không thể nghi ngờ là đề cao thực lực.
Muốn đề cao thực lực, liền phải dựa vào tài nguyên, hắn cùng Lâm Sơ Văn không có cường đại gia tộc vơ vét tứ phương tài nguyên, cũng chỉ có tìm lối tắt, hỗ trợ lấy lấy "Chuyển phát nhanh", có lẽ là cái không tồi phát tài lộ tuyến.
Phía trước, thăm Cổ gia cùng Tô gia bảo khố nhưng cho hắn

không nhỏ trợ giúp đâu, hy vọng Du Thiếu Phong cung cấp mấy cái bảo khố, đừng làm hắn thất vọng.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Ta cùng ngươi cùng nhau đi ra ngoài.”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không được, ngươi lưu tại Đồ Đao Thành đi, ta một người đi ra ngoài, lấy đồ vật liền tới.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Cũng hảo.”
Tiểu Bạch chỉ truyền tống Sở Diệp, tiêu hao sẽ tiểu một ít.
Sở Diệp đứng lên, khí phách hăng hái nói: “Đã lâu không hoạt động gân cốt, cũng nên khắp nơi đi lại đi lại.”
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp thỏa thuê đắc ý bộ dáng, nhịn không được cười cười.
“Vạn sự cẩn thận.” Lâm Sơ Văn dặn dò nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Yên tâm đi, ta biết đúng mực.”
……
Powered by GliaStudio
close
Đồ Đao Thành là cái quỷ dị địa phương, trong thành là vô pháp tiến hành truyền tống, chỉ có ở ngoài thành mới có thể, Tiểu Bạch
mang theo Sở Diệp, ra khỏi cửa thành.
Một người một hổ trực tiếp truyền tống rời đi, Thần Điện chờ thế
lực người, nhưng thật ra muốn ngăn, nhưng là không có thể ngăn
lại.
“Sở Diệp sao lại thế này? Một người đi rồi.” Ngạo Trác có chút khó hiểu nói.
Cổ Trấn Tà hắc mặt, nói: “Lâm Sơ Văn còn ở trong thành.”
“Bọn họ tách ra, chẳng lẽ nháo phiên?” Ngạo Trác có chút nghi hoặc nói.
Tuyệt Vô Song híp mắt mắt, nói: “Hẳn là không có khả năng, Lâm
Sơ Văn bị Sở Diệp mê hoặc không nhẹ, Sở Diệp chỉ sợ còn phải về tới.”
Sở Diệp dựa theo Du Thiếu Phong chỉ dẫn, tìm được rồi đệ nhất

chỗ tàng bảo địa điểm, Tuyết Ngân Ngư tràng.
Tuyết Ngân Ngư tràng trước kia là Du gia nuôi cá tràng, Du gia xuống dốc lúc sau, bị phụ cận Vương gia thu, Tuyết Ngân Ngư không tính quá quý trọng loại cá, ngư trường chung quanh tu vi tối cao cũng chính là một cái Vương giai Nhị giai Hồn Vương.
Sở Diệp tức khắc tin tưởng tăng nhiều, ngư trường hết thảy như thường, bảo khố hẳn là còn không có bị phát hiện, nếu là nơi này
phát hiện quá bảo khố, hiện tại hẳn là không đến mức như thế bình tĩnh.
Tiểu Bạch mang theo Sở Diệp thuấn di đến đáy hồ, thực mau ở đáy hồ phát hiện một cái che giấu bảo khố, Sở Diệp tràn đầy kích động đem bảo khố bên trong đồ vật thu không còn.
Thu xong rồi bảo khố, Sở Diệp thực mau tới tới rồi cái thứ hai tàng bảo địa điểm.
Du gia đệ nhị tòa bảo khố ở Du gia đại trưởng lão nhà riêng, này tòa bảo khố bên ngoài thượng là Du gia trưởng lão dưỡng ngoại thất địa phương, ngầm là Du gia tàng bảo địa chi nhất, tòa nhà đại khái là bại lộ, tòa nhà sở tại đã bị san thành bình địa. Sở Diệp phía trước, đã có chuẩn bị tâm lý, nhìn đến trước mắt trường hợp, cũng không có thất vọng rồi, hoả tốc chạy tới tiếp theo cái tàng bảo địa điểm.
Du gia đệ tam tòa bảo khố, ở vào một tòa bạc quặng sắt mạch phía dưới, mạch khoáng nguyên bản thuộc về Du gia một cái cấp
dưới thế lực, sớm tại trăm năm trước, quặng trung khoáng thạch
đã bị khai thác hầu như không còn, không có giá trị.
Mạch khoáng bên trong, tồn tại một loại đặc thù bụi, ở chỗ này thời gian đãi dài quá, sẽ hô hấp không thuận, thậm chí ảnh hưởng thọ mệnh, trừ bỏ một ít không tin tà thợ mỏ, ngẫu nhiên trở
về nơi này đào đào bảo, nhìn xem có không tìm được còn không có bị khai quật khoáng thạch, nơi này ngày thường hiếm khi có người tới, mạch khoáng phía dưới bảo khố bảo tồn hoàn hảo, còn

không có bị phát hiện.
Du gia đệ tứ tòa bảo khố, ở một thôn trang bên trong, thôn trang trước kia cư trú chính là một ít cùng Du gia có quan hệ họ khác tộc nhân, bảo khố đã bị đào rỗng.
Du gia thứ năm tòa bảo khố ở cùng Du gia tiếp giáp Dư gia địa giới, ở Dư gia một vị trưởng lão trang viên bên trong.
Sở Diệp có chút bội phục Du gia người, Du gia từ trước cùng Dư gia là đối địch quan hệ, Du gia lại đem tàng bảo địa tuyển ở đối địch gia tộc trưởng lão lãnh địa bên trong, này một không cẩn thận, bị đối địch gia tộc phát hiện, nhưng chân chính là vừa mất phu nhân lại thiệt quân. Không biết có phải hay không dưới đèn hắc duyên cớ, Du gia này tòa bảo khố, cư nhiên cũng không có bị phát hiện.
……
Sở Diệp trở về tốc độ so Tuyệt Vô Song đoán trước muốn sớm một ít, buổi sáng đi ra ngoài, lúc chạng vạng Sở Diệp liền về tới trong thành, đồng thời mang về tới còn có đại lượng tài nguyên.
Sở Diệp vừa ly khai, Du Thiếu Phong liền bắt đầu nôn nóng chờ đợi, nhìn đến Sở Diệp trở về, tức khắc thở dài nhẹ nhõm một hơi.
“Ngươi cung cấp năm cái bảo khố vị trí, có hai cái đều không, còn
có ba cái dư lại tới, dựa theo ước định, đại gia phân một nửa.” Sở Diệp phất tay, đại lượng tu luyện vật tư xuất hiện ở phòng nội.
Sở Diệp nhìn Du Thiếu Phong, nói: “Ngươi xem có cái gì yêu cầu, chính mình tuyển đi.”
Du Thiếu Phong khiêm nhượng nói: “Sở thiếu trước tuyển đi.”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không cần, nếu, ngươi không cần này đó tài nguyên nói, ta cũng có thể dựa theo bên ngoài giá cả, vì ngươi đổi thành yêu tinh.”
Du Thiếu Phong vui vẻ tiếp nhận rồi Sở Diệp kiến nghị, lấy một ít
hữu dụng tài nguyên, đem mặt khác đại bộ phận tài nguyên đổi thành yêu tinh.
Du Thiếu Phong kiểm kê bảo vật thời điểm, phát hiện giống như thiếu hụt một ít bảo vật, bất quá, hắn cũng không thế nào để ý.
Lấy năng lực của hắn, vừa ly khai Đồ Đao Thành liền sẽ chết,

cùng với làm này đó bảo vật, tiện nghi Du gia đối địch thế lực, còn
không bằng tiện nghi Sở Diệp.
Trên thực tế, gần nhất một đoạn thời gian, trong thành có hai cái
Hồn Sủng Sư bí mật tìm được rồi hắn, muốn cùng hắn mua sắm bảo khố vị trí.
Du Thiếu Phong suy đoán những người này khả năng cùng năm đó huỷ diệt Du gia người có quan hệ, cho nên không muốn mở miệng.
Bất quá, theo trên người yêu tinh càng ngày càng ít, Du Thiếu Phong gần nhất cũng có chút buông lỏng, gần nhất có người báo giá năm cái Vương giai tinh hạch, làm hắn công đạo Du gia bảo khố vị trí, Du Thiếu Phong cảm thấy đối phương quá không thành
tâm, không có đáp ứng.
Du gia bảo khố bên trong thượng vàng hạ cám đồ vật rất nhiều, nhất thời kiểm kê không xong.
Sở Diệp tiêu phí năm chi Trí Huyễn dược tề, ở Đồ Đao Thành bên trong tìm mấy cái định giá sư, chuẩn bị kiểm kê một chút này phê
bảo vật, thuận tiện vì này phê đồ vật đánh giá cái giới.
Sở Diệp tìm mấy cái định giá sư, này thu hoạch nháy mắt truyền khắp Đồ Đao Thành.
Cổ Trấn Tà nghe được Sở Diệp tin tức, trong lòng không xong tột đỉnh.
Sở Diệp mang về đông đảo bảo vật, Cổ Trấn Tà mới biết được người này đi ra ngoài làm gì.
Năm đó, Du gia mấy cái Hồn Hoàng đột nhiên ngã xuống, tao ngộ
mấy cái kẻ thần bí vây công, gia tộc trong một đêm huỷ diệt.
Trên thực tế, năm đó đối Du gia xuống tay gia tộc, liền có Cổ gia một phần.
Vốn dĩ Cổ gia đã cùng mấy cái xuống tay gia tộc nói tốt, sự thành lúc sau, chia đều Du gia tài sản, đáng tiếc, biết bảo khố vị trí Du gia cuối cùng một cái Hồn Hoàng trưởng lão tự bạo, Du Thiếu

Phong lại trốn vào Đồ Đao Thành, dẫn tới, Du gia huỷ diệt lúc sau, bọn họ đạt được thu hoạch, xa xa không bằng mong muốn. Không nghĩ tới cách như vậy nhiều năm, Du gia tài sản cư nhiên dừng ở Sở Diệp trong tay, Sở Diệp tựa hồ là hung hăng đã phát một bút a!

Chương 404: Chương 404

Sở Diệp thuê hạ cửa hàng bên trong, mấy cái Hồn Sủng Sư khí thế ngất trời bận rộn.
“Sở thiếu, ngươi đã phát a!” Thư Linh Nguyệt tùy tiện nói.
Sở Diệp tìm một cái định giá sư, vừa lúc cùng Thư Linh Nguyệt quen biết, Thư Linh Nguyệt theo lại đây xem náo nhiệt.
Sở Diệp cười cười, nói: “Còn hảo, còn hảo.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Thư Linh Nguyệt thật đúng là không sợ gây hoạ thượng thân, cư nhiên chạy tới xem náo nhiệt, cũng không sợ bị Thần Điện theo dõi, nếu là Thần Điện biết Sinh Cốt Dung Huyết Thảo cùng Thư Linh Nguyệt có quan hệ, sợ là ăn nữ nhân này tâm tư đều có.
Sở Diệp nghĩ lại tưởng tượng, lại bình thường trở lại, Thư gia cũng là đại gia tộc, nếu là biểu hiện bó tay bó chân, ngược lại là chọc người hoài nghi.
Sở Diệp nhìn đến mấy cái định giá sư, đang xem cơ duyên đạm màu trắng cục đá, mấy cái định giá sư mày gấp gáp, có chút khó có thể quyết đoán.
“Làm sao vậy?” Sở Diệp hỏi.
Một cái định giá sư có chút ngượng ngùng nói: “Cái này cục đá, không biết giá cả.”
Sở Diệp cảm giác ngọc trụy không gian bắt đầu nóng lên, cục đá tựa hồ đối ngọc trụy không gian có lực hấp dẫn.
“Đây là cái gì cục đá? Các ngươi cũng chưa gặp qua.” Sở Diệp hỏi.
Mấy cái định giá sư lắc đầu, tỏ vẻ nhìn không ra tới.
Sở Diệp hướng tới Du Thiếu Phong nhìn qua đi, hỏi: “Du thiếu, ngươi biết đây là cái gì sao?”
Du Thiếu Phong lắc lắc đầu, nói: “Không biết.”

Tuy rằng đồ vật đều xuất từ Du gia bảo khố, nhưng là, Du Thiếu Phong cũng không phải cái gì đều nhận thức.
Du Thiếu Phong bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, sắc mặt đổi đổi.
Nhận thấy được Du Thiếu Phong dị sắc, Sở Diệp hỏi: “Làm sao vậy, du thiếu, chính là nghĩ tới cái gì?”
Du Thiếu Phong hít sâu một hơi, nói: “Đã từng có một con yêu thú
nuốt vào loại này cục đá, rồi sau đó trực tiếp nổ tan xác mà chết.”
Du Thiếu Phong bỗng nhiên nhớ tới, năm đó nhị gia gia thường xuyên cầm mấy cái cùng loại cục đá thưởng thức, tựa hồ đang làm cái gì thực nghiệm.
Sở Diệp: “……”
Thư Linh Nguyệt ánh mắt dao động một chút, Sở Diệp nhìn đến Thư Linh Nguyệt thần sắc, thầm nghĩ: Cô nàng này chỉ sợ cũng biết chút cái gì.
Phân phối hảo vật tư, Du Thiếu Phong vui vẻ lấy kia phân đồ vật đi rồi.
“Thư tiểu thư, ngươi biết kia mấy tảng đá là cái gì?” Sở Diệp hỏi.
Thư Linh Nguyệt ngắm Sở Diệp liếc mắt một cái, hít sâu một hơi,
nói: “Đó là linh nguyên thạch.”
Sở Diệp tò mò nói: “Linh nguyên thạch? Có ích lợi gì?”
Thư Linh Nguyệt lắc lắc đầu, nói: “Không phải rất rõ ràng.”
Sở Diệp cau mày, nói: “Ngươi cũng không rõ ràng lắm?”
Thư Linh Nguyệt gật gật đầu, nói: “Ta chỉ biết loại này nguyên thạch xuất từ Thông Thiên bí cảnh, Sở thiếu nếu là đi bí cảnh, nhưng thật ra có khả năng sẽ gặp được, không nghĩ tới, Du gia bảo khố cư nhiên sẽ có thứ này, cũng không biết là Du gia có người đi qua Thông Thiên bí cảnh, vẫn là từ những người khác trên tay đoạt tới.”
Sở Diệp: “……” Thông Thiên bí cảnh nghe nói là cái thần kỳ địa phương, bí cảnh bên trong ra tới đồ vật, hơn phân nửa là thứ tốt.
“Linh nguyên thạch toàn thân ôn nhuận, người thường mang ở trên người, có ôn dưỡng thân thể, kéo dài tuổi thọ chi hiệu, nếu là

Hồn Sủng Sư đem vật ấy mang ở trên người, cũng có chút chỗ tốt, bất quá, hiệu quả thực mỏng manh."
"Đã từng có Dược Tề Sư, muốn dùng này thạch luyện dược, bất quá, vô luận là thế nào cực nóng, đều hòa tan không được loại này cục đá, cũng có người thử qua, sinh nuốt loại này linh thạch,
sinh nuốt linh thạch sinh linh, vô luận là người vẫn là yêu thú vẫn
là dị tộc, đều chỉ có nổ tan xác mà chết một cái lộ."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Thì ra là thế." Nghe giống như không quá đơn giản, này cục đá khẳng định là có thể lợi dụng, bất quá đến tìm đối phương pháp.
Sở Diệp đem không ít Du gia đồ vật, đều nhét vào ngọc trụy không gian.
Du gia mấy cái bảo khố bên trong đồ vật quá nhiều, Sở Diệp trên tay mấy cái nhẫn không gian, đều có chút trang không được, chỉ có thể chất đống đến ngọc trụy không gian, Liễu Thụ Yêu đối Sở Diệp hành vi, có chút bất mãn.
Liễu Thụ Yêu cảm thấy ngọc trụy là Thần Khí, là thánh vật, Sở Diệp không nên đem một đống rách nát ném đến ngọc trụy không
gian, đây là đối Thần Khí khinh nhờn.
Sở Diệp cũng cảm thấy như vậy lợi dụng ngọc trụy không gian có
chút không thích hợp, bất quá, mặt khác không gian trữ vật đạo cụ không gian hữu hạn, chỉ có thể ủy khuất Thần Khí.
Sở Diệp đi vào ngọc trụy không gian, nói: "Thế nào, có nhìn trúng
đồ vật sao?"
Liễu Thụ Yêu gật gật đầu, nói: "Ta tìm được rồi một quả nhân quả
trám, thực không tồi đồ vật."
Nhân quả trám chỉ có một quả, Liễu Thụ Yêu không có dùng, mà là gieo trồng xuống dưới, một quả nhân quả trám đối hắn có chút
tác dụng, nhưng là tác dụng tương đối tiểu, Liễu Thụ Yêu đem

nhân quả trám gieo trồng ở không gian bên trong, hy vọng có thể
thu hoạch một cây nhân quả trám.
“Linh nguyên thạch thế nào?” Sở Diệp hỏi.
Liễu Thụ Yêu có chút kích động nói: “Thực hảo, linh nguyên thạch
ném đến linh tuyền bên trong, có thể thăng cấp linh tuyền, hiệu quả so Dũng Tuyền Thạch muốn tốt một chút, ký chủ, chúng ta có
thể nhiều tìm một ít linh nguyên thạch, như vậy linh tuyền là có
thể liên tục không ngừng thăng cấp, linh tuyền thăng cấp, thực lực của ta cũng sẽ tăng lên.”
Sở Diệp: “……” Liễu Thụ Yêu gia hỏa này, nói dễ dàng, linh nguyên thạch là dễ dàng như vậy tìm được sao?
Dựa theo Thư Linh Nguyệt cách nói, linh nguyên thạch chỉ có Thông Thiên bí cảnh bên trong có, hơn nữa, bí cảnh bên trong cũng không hảo tìm.
Hai ngày lúc sau, Du Thiếu Phong lại lần nữa tiến đến tìm Sở Diệp, lại thổ lộ bảy cái bảo khố vị trí, muốn tiếp tục tiến hành giao
dịch.
Du Thiếu Phong lại lần nữa đã đến, làm Sở Diệp có chút ngoài ý muốn, bất quá thực mau lại bình thường trở lại.
Du Thiếu Phong lần đầu tiên tìm Sở Diệp hỗ trợ, vẫn là để lại một
tay, phía trước Du Thiếu Phong lo lắng Sở Diệp lật lọng, cầm đi bảo vật, liền không phản ứng hắn, cho nên, không có đem toàn bộ bảo đều đè ở Sở Diệp trên người.
Hiện giờ, chứng minh Sở Diệp vẫn là thực giảng tín nghĩa, Du Thiếu Phong liền đem dư lại bảo khố vị trí đều lộ ra ra tới.
Nếm tới rồi ngon ngọt, Sở Diệp bắt được dư lại mấy cái bảo khố vị trí, cũng không như thế nào chậm trễ, lại lần nữa rời đi Đồ Đao
Thành, lại lần nữa đi trước lấy bảo.
Một ngày sau, Sở Diệp lại lần nữa thắng lợi trở về, Du Thiếu

Phong lần này cung cấp bảo khố vị trí, có bốn cái còn ở, Sở Diệp thu hoạch so lần đầu tiên còn muốn đại.
Powered by GliaStudio
close
……
Thiên Phong Các.
“Tộc thúc, đêm lão tin tức truyền quay lại tới, Sở Diệp trước sau ra cửa hai lần, hẳn là đào Du gia bảy cái bảo khố, được đến đại lượng tu luyện tài nguyên, tương đương xuống dưới, tổng giá trị giá trị hẳn là không sai biệt lắm hai trăm cái Hoàng giai tinh hạch,
Sở Diệp, Du Thiếu Phong mỗi người phân một nửa.”
Sở Diệp lấy ra tới kiểm kê vật tư, hẳn là chỉ là một bộ phận, này phê vật tư thực tế giá trị hẳn là càng cao một ít.
Thiên Phong Các các chủ hít sâu một hơi, nói: “Vực Ngoại Thiên Ma không hổ là Vực Ngoại Thiên Ma, kể từ đó, về sau còn có ai dám nói Sở Diệp là cái ăn cơm mềm.”
Phía trước, Lâm Sơ Văn bốn phía bán ra Trí Huyễn dược tề, dựa vào dược tề kiếm lấy đại lượng vật tư.
Sở Diệp nếu không phải tìm cái đối này khăng khăng một mực Thiên cấp Dược Tề Sư làm đạo lữ, Bạch Hổ nguyền rủa nhưng không như vậy hảo giải quyết.
Đồ Đao Thành bên trong, không ít người trong lén lút nghị luận, Sở Diệp cái này Vực Ngoại Thiên Ma có chút lãng đến hư danh, nhưng thật ra Lâm Sơ Văn là cái tàn nhẫn nhân vật.
Thiên Ma chính là Thiên Ma a! Sở Diệp này đi ra ngoài một chuyến, mang về tới tài nguyên, dựa Lâm Sơ Văn luyện chế dược tề tới đổi nói, cần phải tiêu phí không ít thời gian.
“Không nghĩ tới, Du gia dư lại mấy cái bảo khố, cư nhiên dừng ở Sở Diệp trên tay.” Thiên Phong Các các chủ nói thầm nói.
Du gia xuống dốc, không biết bao nhiêu người nhìn chằm chằm Du Thiếu Phong, liền chờ hắn bị trục xuất Đồ Đao Thành, lại tùy thời đối hắn xuống tay đâu, không nghĩ tới, lại là làm Sở Diệp nhanh chân đến trước.
“Du Thiếu Phong tên kia, muốn rất nhiều rượu, Du Thiếu Phong gia hỏa này, lần này là phiêu a!”

Du gia bảo khố bên trong, cất trong kho không ít rượu ngon, tuyển vật tư thời điểm, Du Thiếu Phong tuyển không ít linh tửu. Đồ Đao Thành bên trong nhưng thật ra có tửu lầu, bất quá, tửu lầu bên trong linh tửu giá cả quá cao, vừa lúc, Sở Diệp thế hắn mang vào được, Du Thiếu Phong dứt khoát đều phải, còn tính toán khai cái tiệc rượu, đem trong thành mấy cái chướng mắt người của hắn đều thanh đi uống rượu.
Thiên Phong Các các chủ cười cười, nói: "Nghèo như vậy nhiều năm, một chút phú, phiêu một chút cũng là bình thường."
"Hoàng gia mấy cái Hồn Hoàng, giống như thực tức giận."
Thiên Phong Các các chủ cười cười, nói: "Hoàng gia Hồn Hoàng quá ì ạch, có nói là luyến tiếc hài tử bộ không lang, hiện tại hảo, nhân tiểu thất đại." Hoàng gia đúng là phía trước phái người tiếp
xúc Du Thiếu Phong, muốn từ này trong tay mua được bảo khố vị
trí, hoàng người nhà có chút coi tài như mạng, khai ra tới giá cả thấp đến đáng thương, Du Thiếu Phong vẫn luôn không đồng ý.
……
Có Du Thiếu Phong cái này tấm gương, Sở Diệp trực tiếp đẩy ra nghiệp vụ, đại lấy bảo vật, lấy được bảo vật lấy năm thành thủ tục
phí.
Sở Diệp đại lấy bảo vật nghiệp vụ một khi đẩy ra, có không ít người tìm tới môn, cung cấp tàng bảo địa điểm.
Du Thiếu Phong lần này hung hăng đã phát một bút, nguyên bản
người này ở Đồ Đao Thành bên trong hỗn khốn cùng thất vọng, dựa vào bán đứng gia tộc bảo khố vị trí, nhảy trở thành trong thành nhất có tiền người.
Tiểu Bạch tức khắc vội bay lên, từng ngày đi ra cửa thành truyền tống, rồi sau đó, ở tìm thời gian lưu trở về.
Vốn dĩ khôi phục lúc sau, Tiểu Bạch liền muốn tìm hồi bãi, bất quá, Tiểu Bạch thực mau phát hiện, tựa hồ ở Thần Điện chờ thế lực mí mắt phía dưới tới tới lui lui, càng có thể ghê tởm những người này.

Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Lần này như thế nào?”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Bị ám toán.”
Có người cho hắn cung cấp một cái bảo khố vị trí, hắn qua đi, mới
phát hiện kia địa phương tồn tại thực Hồn Thú, hắn thiếu chút nữa bị thực Hồn Thú nuốt hồn phách, may mắn kịp thời phản ứng
lại đây.
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Vẫn là phải cẩn thận một ít.”
Sở Diệp hướng tới hắc quạ đen nhìn qua đi, rầu rĩ nói: “Ngươi như thế nào lại không thấy ra tới, ta lần này sẽ tao ngộ nguy cơ?”
Hắc quạ đen nhìn Sở Diệp, nói: “Ngươi chính là Vực Ngoại Thiên Ma a! Bắt giữ ngươi mệnh đồ, tiêu hao không nhỏ, hơn nữa, cũng
không thể đoán trước quá mức bần cùng, ta đối với ngươi ứng đối nguy cơ năng lực, có tin tưởng.”
Sở Diệp tức giận nói: “Thật là cảm ơn ngươi a! Đối ta như vậy có tin tưởng.”
“Thuận buồm xuôi gió nhân sinh là không có ý tứ, ngẫu nhiên tao
ngộ chút ngoài ý muốn, mới là nhân sinh, nhân sinh a! Nếu, đem
sở hữu tiểu nguy cơ đều mưu lợi né qua đi, liền sẽ tao ngộ đại nguy cơ.” Hắc quạ đen nói.
Sở Diệp hung hăng trừng mắt nhìn hắc quạ đen liếc mắt một cái,
nói: “Làm khó ngươi lười biếng còn có thể tìm được như vậy đường hoàng nói tới qua loa lấy lệ.”
Hắc quạ đen: “Ngươi như thế nào có thể như vậy không tin Ô Ô đại nhân, Ô Ô đại nhân nói đều là lời lẽ chí lý……”
Sở Diệp: “……”
Sở Diệp khẽ thở dài một hơi, nói: “Tiền không hảo kiếm a! Giống Du Thiếu Phong như vậy chất lượng tốt khách hàng quá ít.”
Du Thiếu Phong lúc sau, Sở Diệp trước sau lại tiếp mấy cái đại lấy bảo khố nhiệm vụ, đệ nhị cái thứ ba cung cấp bảo khố vị trí

người, đều chỉ biết một cái bảo khố vị trí, cái thứ nhất bảo khố bị người nhanh chân đến trước, cái thứ hai bảo khố, đã bị thế lực khác cấp chiếm cứ.
Hắn hai lần đều là bất lực trở về, cố tình này đó cung cấp tin tức người, còn cảm thấy, hắn khả năng đem trong bảo khố đồ vật tư nuốt.
Cái thứ ba cung cấp bảo khố vị trí người là cái hỗn trướng đồ vật,
đối phương cung cấp kỳ thật là một cái viễn cổ bí cảnh bảo khố vị
trí, cái này bảo khố vị trí có rất nhiều người đều biết, nhưng là, lấy
không ra.
Tiến vào tới gần cái này bảo khố vị trí, sẽ phát sinh ngụy biến, phía trước, đi thăm dò cái này bảo khố Hồn Hoàng, đã chết vài cái.
Đối phương đánh chính là tay không bộ bạch lang chủ ý, nếu là Sở Diệp thành công lấy ra bảo vật, kia còn muốn phó đối phương một nửa vật tư làm thù lao, thất bại, đó là Sở Diệp chính mình vô
năng.
Cái thứ tư người cung cấp bảo khố vị trí, nhưng thật ra thật sự, bất quá, cái kia bảo khố bên trong không có gì thứ tốt, Sở Diệp tầm mắt quá cao, ở này xem ra, kia bảo khố bên trong đều là rách
nát.
Thứ năm cá nhân cung cấp tin tức không tồi, cuối cùng có chút thu hoạch.
Thứ sáu cái cung cấp tin tức người, cung cấp bảo khố là thuộc về đối phương đối địch thế lực, là một cái có chủ bảo khố.
……
Sở Diệp này nửa năm qua, ra ngoài lấy bảo, không dưới 90 thứ, bất quá, chỉ có chín lần còn tính thuận lợi, thu hoạch không tồi.
Tuy rằng lấy bảo xác suất thành công, không tính quá cao, thả thật nhiều trắc trở, bất quá, chỉ cần thành công một lần, thu hoạch

cũng vẫn là thập phần to lớn.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, lắc lắc đầu, Sở Diệp lấy bảo, xác thật không tính thuận buồm xuôi gió, nhưng này trong khoảng thời gian này, kiếm lấy tài nguyên, đã là con số thiên văn, Đồ Đao Thành bên trong, không biết bao nhiêu người hâm mộ ghen tị hận, Sở Diệp cư nhiên còn có thể phát ra như vậy cảm khái.
Theo hắn biết, Sở Diệp trong khoảng thời gian này thu hoạch, làm
Cổ gia, Ngạo gia đều mắt thèm khẩn, đặc biệt là Cổ gia, Cổ gia gần nhất thật nhiều trắc trở, nghe nói thập phần thiếu tiền.

Chương 405: Chương 405

Thời gian quá bay nhanh, chỉ chớp mắt, lại qua nửa năm.
Này nửa năm thời gian, Sở Diệp quá phi thường phong phú, không phải ở lấy bảo chính là ở lấy bảo trên đường bôn ba.
Đồ Đao Thành ngoại, trừ bỏ Thần Điện chờ thế lực, còn có một ít thế lực khác, Tiểu Bạch suốt ngày mang theo Sở Diệp tới tới lui lui, dẫn tới không ít Hồn Sủng Sư nghị luận sôi nổi.
“Bạch Hổ mỗi ngày từ trong thành chuồn ra tới, Thần Điện chờ thế lực đi bắt, quả thực giống như là diều hâu quắp lấy gà con giống nhau a!”
“Này tiểu kê cũng quá trơn trượt, trảo không được.”
“Hoàng giai Tam giai Bạch Hổ, giống nhau không gian phong tỏa
cũng chưa dùng.” Bạch Hổ thực lực suy yếu thời điểm, giống nhau không gian phong ấn pháp trận, là có thể ảnh hưởng Bạch Hổ tốc độ, nhưng là, Tiểu Bạch đã thăng vào Hoàng giai Tam giai,
giống nhau không gian phong tỏa, hắn đã miễn dịch.
“Bạch Hổ truyền tống năng lực thật đúng là khủng bố a!”
“Nếu không như thế nào là Cực phẩm Hồn Thú đâu?”
“Sở Diệp như bây giờ cũng quá bừa bãi, nếu đi ra ngoài, liền nhiều đi ra ngoài mấy ngày, như vậy mỗi ngày tới tới lui lui, hắn cũng không chê phiền toái.”
“Có thể là bởi vì luyến tiếc Lâm Sơ Văn đi, nghe nói, bọn họ cảm tình thực hảo, một ngày đều ly không được……”
“Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cũng quá nị oai một ít.”
“Nghe nói Vực Ngoại Thiên Ma lãnh tâm lãnh tình, Sở Diệp lại hình như là cái kẻ si tình.”
……

Đồ Đao Thành tiêu khiển phương thức tương đối thiếu, không ít người đối Sở Diệp cùng Thần Điện chờ thế lực tranh phong thập phần cảm thấy hứng thú, Đồ Đao Thành cửa thành, tụ tập đại lượng xem náo nhiệt người.
Ngay từ đầu xem náo nhiệt người, chỉ có linh tinh mấy cái, rồi sau
đó nhân số bắt đầu nhanh chóng tăng vọt.
Sở Diệp mỗi ngày ở mọi người nhìn theo bên trong rời đi, lại ở vạn chúng chú mục dưới trở về.
Tiểu Bạch ghé vào Sở Diệp trên vai, sắc mặt cổ quái nói: "732 cái, lại nhiều 43 cá nhân."
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: "Những người này cũng thật là, hà tất đối ta nhất cử nhất động đều như vậy quan tâm đâu."
Tiểu Bạch mắt trợn trắng, nói: "Các ngươi Nhân tộc chính là như vậy nhàm chán, một đám ăn no căng không có chuyện gì người."
Sở Diệp: "……"
Sở Diệp đại lấy bảo vật sinh ý làm hô mưa gọi gió, thân gia cũng tùy theo dâng lên.
Theo Sở Diệp lấy được bảo vật càng ngày càng nhiều, hướng ngọc trụy trong không gian chất đống đồ vật cũng càng ngày càng
nhiều, rốt cuộc Liễu Thụ Yêu chịu không nổi, quấn lấy Sở Diệp toái toái niệm nói khinh nhờn Thần Khí.
Ở Liễu Thụ Yêu quả thực khinh thường nhắc mãi dưới, Sở Diệp rốt cuộc suy xét xử lý hàng hóa.
Sở Diệp hoa một quả Hoàng giai tinh hạch ở trong thành thuê một
cái cửa hàng, bán một ít không dùng được bảo vật.
Đồ Đao Thành cửa hàng tiền thuê phi thường kinh người, một quả Hoàng giai tinh hạch chỉ đủ thuê ba tháng.
Sở Diệp thương trường khai ra tới thập phần được hoan nghênh, rốt cuộc Đồ Đao Thành thương trường không nhiều lắm, có thể lựa chọn mua sắm đồ vật cũng không nhiều lắm.
Nhiều một cái thương trường, liền tính không mua đồ vật, không

ít người cũng có hứng thú lại đây nhìn xem.
Lâm Sơ Văn đem đông đảo dược tề đều đặt ở thương trường bên trong bán ra, thương trường bên trong lui tới khách nhân nhiều, dược tề doanh số cũng không tồi.
Lâm Sơ Văn lấy ra tới bán dược tề nhiều, rất nhiều Hồn Sủng Sư đột nhiên như ở trong mộng mới tỉnh, Lâm Sơ Văn làm thiên tài Dược Tề Sư sẽ luyện chế dược tề, không chỉ có riêng là Trí Huyễn dược tề.
Thăm cửa hàng Hồn Sủng Sư, trừ bỏ phi tự do đảng, còn có không ít tự do đảng, phi tự do đảng rất nhiều chỉ xem không mua,
tự do đảng liền hào phóng nhiều.
Vì mau chóng đem trên tay một ít không dùng được đồ vật rời tay,
Sở Diệp thương trường trung bán đồ vật, so bên ngoài còn thoáng tiện nghi một ít, này liền hấp dẫn rất nhiều người chuyên
môn tiến đến quét hóa, kiếm chênh lệch giá.
Theo Sở Diệp biết, ngoại giới một ít tu sĩ, đối Sở Diệp tầm bảo được đến đồ vật rất tò mò, còn chuyên môn phái người lại đây xem xét bán tràng bên trong đồ vật.
Cửa hàng sinh ý thập phần chi hảo, Thần Điện biết lúc sau, thập phần tức giận, bất quá, Trung Ương đại lục rộng lớn vô ngần, thế
lực lớn đếm không hết, Thần Điện cũng vô pháp một tay che trời,
chỉ có thể mặc kệ.
……
Thời gian vô thanh vô tức lại qua mấy tháng, Sở Diệp thu được đại lượng bảo vật.
Ở đại lượng tài nguyên xây dưới, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn trên tay Hồn Sủng, thực lực tiến bộ phi thường nhanh chóng.
Bảy Màu Huyễn Điệp, Mặc Nắm cũng đều thuận lợi tiến giai Hoàng giai.
Mặc Nắm sở dĩ có thể tiến giai, là bởi vì Đồ Đao Thành bên trong có một cái chuyên môn trộm mộ, người này cấp Sở Diệp cung

cấp mấy cái đại mộ vị trí, Mặc Nắm hấp thu mộ trung âm linh khí,
thuận lợi tiến giai.
Bảy Màu Huyễn Điệp có thể tiến giai là bởi vì đại lượng tài nguyên, Lâm Sơ Văn có được Bảy Màu Huyễn Điệp sự tình, không phải bí mật. Trong thành rất nhiều tự do đảng, vì lấy lòng
Lâm Sơ Văn, chuyên môn mang theo thích hợp Bảy Màu Huyễn Điệp tu luyện tài nguyên, dùng cho trao đổi dược tề.
Mặc dù Trung Ương đại lục dược tề chỉnh thể trình độ so Thiên Hải Vực cao hơn không ít, nhưng Thiên cấp Dược Tề Sư vẫn là quá ít.
Tuy rằng Thần Điện đem Lâm Sơ Văn định tính trợ Trụ vi ngược thành dị đoan, bất quá, cứ theo lẽ thường có rất nhiều người đối Lâm Sơ Văn dược tề khát cầu dị thường, đối rất nhiều người tới nói, dược tề là tà ma luyện chế cũng không cái gọi là, chỉ cần có dùng không có gì tác dụng phụ liền hảo.
Thương Lan Long trong khoảng thời gian này tiến bộ cũng không
nhỏ, đã là Hoàng giai Tam giai, Kinh Chập Long, Tiểu Ngân, Mộc Tiên Điểu, hắc quạ đen, Tuyết Bảo, đều tiến giai Hoàng giai Nhị giai.
Ngắn ngủn một năm thời gian, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn trên tay
Hồn Sủng thực lực, so với một năm trước phiên gấp đôi không ngừng.
Theo thời gian chuyển dời, Sở Diệp nối tiếp lấy bảo nhiệm vụ nhiệt tình giảm xuống rất nhiều.
Chủ yếu là gần nhất tìm tới môn tới người cung cấp tin tức, hàm kim lượng đại đại hạ thấp.
Sở Diệp liên tục vài lần ra cửa, phát hiện bảo khố nếu không rỗng
tuếch, nếu không chính là giả.
Một ít Hồn Sủng Sư đem một ít tin vỉa hè tin tức, trau chuốt một phen, cũng lấy tới cùng Sở Diệp giao dịch.
Chịu giới hạn trong Đồ Đao Thành quy củ, Sở Diệp phát hiện bị

lừa, cũng không thể đi tìm phiền toái.
Powered by GliaStudio
close
“Gần nhất giống như có người chê ta kiếm quá nhiều, luôn là cùng ta nghỉ tin tức.” Sở Diệp nghiến răng nghiến lợi nói.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Ngươi kiếm lời như vậy nhiều tiền, sẽ bị người ghen ghét cũng là khó tránh khỏi.”
Sở Diệp gật gật đầu, thở dài một tiếng nói: “Nói cũng là, luôn có điêu dân muốn hại ta.”
Lâm Sơ Văn bất đắc dĩ nhún vai, nói: “Nghe nói, Thần Điện, Cổ gia, Ngạo gia đột nhiên đem bên ngoài đóng quân thế lực cấp bỏ chạy.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy. Nghe nói là bởi vì Thông Thiên bí cảnh mở ra sắp tới, không nghĩ lại cùng ta như vậy một cái chỉ biết chạy trốn tiểu nhân vật dây dưa, mà muốn toàn lực vì
thăm dò bí cảnh làm chuẩn bị, Thần Điện những người này thật là
lộn xộn, một hồi nói ta là Thiên Ma, sẽ vì hại thiên hạ, một hồi lại
nói ta là cái tiểu nhân vật, không đáng để lo.”
Sở Diệp ngay từ đầu còn tưởng rằng bỏ chạy, là ở cố bố nghi trận, bất quá, thực mau phát hiện đối phương là thật sự không thấy.
Sở Diệp đã thói quen mỗi ngày ra cửa, bị một đống người đuổi theo chạy, này sẽ đột nhiên không ai, đảo có loại buồn bã mất mát cảm giác.
“Ngươi nói bọn họ như thế nào đột nhiên đi rồi đâu? Một chút bền
lòng nghị lực đều không có.” Sở Diệp rầu rĩ oán giận nói.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, có chút vô ngữ nói: “Bọn họ đi rồi còn không tốt?”
Sở Diệp chớp chớp mắt, nói: “Này không phải đại gia truy truy trốn trốn lâu như vậy, bọn họ triệt, nhất thời thích ứng không được
sao?”

“Sở Diệp, chẳng lẽ ngươi thích bị người đuổi giết, ngươi cái chịu ngược cuồng!” Hắc quạ đen lắc lắc đầu nói.
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi đến, một cái áo xám tu sĩ đi đến, đối với Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hành lễ.
Sở Diệp đãi ở cửa hàng, nhìn trước mặt áo xám tu sĩ, rất có hứng thú nói: “Ngươi nói cái này bảo khố bên trong, có thượng trăm rương linh tinh?”
Áo xám tu sĩ gật gật đầu, nói: “Không tồi, cụ thể nhiều ít linh tinh,
ta cũng không phải rất rõ ràng, ta chỉ cần một nửa, hy vọng Sở thiếu hỗ trợ đem này giống nhau đổi thành yêu tinh.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Linh tinh chính là thứ tốt a! Hảo! Ta sẽ mau chóng đi một chuyến.”
Hắc quạ đen từ bóng ma bên trong đi ra, nói: “Người kia có vấn đề.”
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen, nói: “Phải không?”
Hắc quạ đen gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Nên tới tóm lại muốn tới.”
Sở Diệp híp mắt mắt, hắn phía trước mỗi ngày ở Thần Điện những người đó mí mắt phía dưới tới tới lui lui, Thần Điện đám người nhẫn nại cũng không sai biệt lắm hẳn là hao hết, nếu, hắn là Thần Điện chờ thế lực người, sẽ nghĩ cách lại cho hắn thiết cái bẫy rập.
Nếu, hắn là Thần Điện người, hẳn là sẽ cung cấp một cái giả bảo khố vị trí, đem hắn hấp dẫn qua đi, lại đến một hồi bắt ba ba trong
rọ.
Hắc quạ đen nhìn Sở Diệp, có chút kích động nói: “Sở Diệp ngươi có cái gì đối sách sao? Tương kế tựu kế? Ngược gió phiên bàn?”
Phía trước, Thần Điện chờ thế lực truy kích Liễu Thụ Yêu, dẫn bọn họ ra tay, rồi sau đó, phong ấn Bạch Hổ, bức cho bọn họ không thể không rút đi Đồ Đao Thành, hiện giờ đã hơn một năm qua đi, thực lực của bọn họ biến hóa không nhỏ, tuy rằng chính diện đánh nhau, bọn họ thắng mặt như cũ không lớn, bất quá, hẳn là sẽ không giống năm đó giống nhau bại như thế chi thảm.

Xử lý tốt lời nói, có lẽ bọn họ còn có thể lộng chết một hai cái đối thủ.
Sở Diệp bĩu môi, nói: "Nhân sinh có như vậy thật tốt đẹp sự tình có thể làm, hà tất biết rõ có bẫy rập, còn một hai phải hướng trong sấm."
Hắc quạ đen nhìn Sở Diệp, có chút vô ngữ nói: "Ngươi chính là Thiên Ma, Thiên Ma như thế nào có thể nhát gan sợ phiền phức đâu?"
Sở Diệp chớp chớp mắt, nói: "Ta chính là Thiên Ma, vạn trung vô nhất, đám kia phàm phu tục tử như thế nào đáng giá ta mạo hiểm? Ngươi biết ta có bao nhiêu hiếm lạ sao?"
Hắc quạ đen nhìn Sở Diệp, hồng hộc phe phẩy cánh, "Ngươi thật không biết xấu hổ."
Sở Diệp mắt trợn trắng, nói: "Ngươi biết cái gì, ta đây là lấy bất biến ứng vạn biến." Thần Điện tựa hồ bắt rất nhiều Vực Ngoại Thiên Ma, trực tiếp hỏa đốt, so sánh với bị thiêu chết, cùng ngày ma sỉ nhục cũng không có gì ghê gớm.
Hắc quạ đen: "……"
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn rời đi Đồ Đao Thành, rồi sau đó liền mai danh ẩn tích.
……
Cổ gia.
"Sở Diệp không xuất hiện." Cổ Túc nói.
Cổ Đàm híp mắt mắt, nói: "Dự kiến bên trong."
Lâm Sơ Văn bên người có một con Thiên Vận Quạ, Thiên Vận Quạ có thể bói toán vận mệnh.
Phía trước Thiên Vận Quạ chỉ có Vương giai, bọn họ còn có thể mượn dùng Thần Điện mệnh bàn, ảnh hưởng Thiên Vận Quạ phán đoán, hiện tại Thiên Vận Quạ đã tiến giai Hoàng giai,
Phía trước, Bạch Hổ thân trung huyết mạch đi tìm nguồn gốc nguyền rủa, Sở Diệp hẳn là đã đã chịu giáo huấn, này sẽ hành sự sợ là sẽ càng thêm cẩn thận một ít.
Cổ Túc hít sâu một hơi, nói: "Sở Diệp rời đi Đồ Đao Thành lúc sau, không có trở về."
Cổ Đàm híp mắt mắt, nói: "Nhìn dáng vẻ, Đồ Đao Thành đối hắn không lực hấp dẫn."

Cổ Túc hít sâu một hơi, Bạch Hổ nếu khôi phục thực lực, liền không hề yêu cầu Đồ Đao Thành che chở, Sở Diệp sở dĩ phía trước vẫn luôn đãi ở Đồ Đao Thành, cũng bất quá là muốn kiếm tiền mà thôi.
Nghĩ đến Sở Diệp, Cổ Túc trong lòng run rẩy một chút.
Sở Diệp ở Đồ Đao Thành khai một nhà cửa hàng, Cổ gia còn phái người qua đi, điều tra quá tình huống.
Cửa hàng có thể nói là vô bổn mua bán, bên trong đề cập lợi nhuận thập phần kinh người, nghĩ đến Sở Diệp thu hoạch, Cổ Túc liền cảm giác khí không đánh vừa ra tới.
Sở Diệp vận khí thật tốt quá, nếu năm đó Chước Nhật bắt lấy Bạch Hổ, có lẽ hiện tại phát tài chính là bọn họ Cổ gia.

Chương 406: Chương 406

“Sở Diệp rời đi Đồ Đao Thành?” Lâm Mộng Dung hỏi.
Cổ Khải Chi gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Vốn dĩ Thần Điện chờ thế lực thiết cái bẫy rập, ở phong tuyết lĩnh
ôm cây đợi thỏ, lần này tham dự bao vây tiễu trừ Hồn Sủng Sư, so với phía trước càng nhiều, bọn họ còn ở bảo khố bên trong, thiết hạ đại lượng nổ mạnh cấm chế, chỉ cần Sở Diệp một tới gần,
là có thể nhanh chóng kíp nổ, đến lúc đó Sở Diệp cái này Vực Ngoại Thiên Ma, có rất lớn tỷ lệ sẽ bị tạc cái tan xương nát thịt.
Đáng tiếc, bọn họ như lâm đại địch, bố trí nhiều như vậy, Sở Diệp
lại là hư hoảng nhất chiêu, căn bản không có xuất hiện.
Dĩ vãng Sở Diệp tiếp đại lấy bảo vật nhiệm vụ, nhất muộn ba ngày lúc sau liền sẽ hồi Đồ Đao Thành, hiện tại đã vượt qua bảy ngày, có thể xác định, Sở Diệp xuyên qua bọn họ mưu kế, lặng lẽ chạy.
Lâm Mộng Dung cau mày, nói: “Kia hiện tại làm sao bây giờ?”
Cổ Khải Chi lắc lắc đầu, nói: “Gia tộc tính toán tạm thời buông Sở
Diệp sự tình, đem tinh lực toàn bộ phóng tới Thông Thiên bí cảnh
bên trong.”
Lâm Mộng Dung rầu rĩ nói: “Kể từ đó tiện nghi Sở Diệp, nếu là hắn mới hạ thủ phải làm sao bây giờ?”
Cổ Khải Chi cau mày, nói: “Sở Diệp hiện tại hẳn là cũng ở vì tiến vào Thông Thiên bí cảnh làm chuẩn bị, không rảnh lo chúng ta.”
Lâm Mộng Dung có chút tò mò nói: “Thông Thiên bí cảnh sắp

khai
sao?”
Cổ Khải Chi gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Lâm Mộng Dung có chút tò mò nói: “Một quả Thông Thiên Mật Lệnh, có thể mang theo bao nhiêu người a!”
Cổ Khải Chi híp mắt mắt, nói: “Năm cái.”
Lâm Mộng Dung hít sâu một hơi, nói: “Chỉ có năm cái sao?”
Cổ Khải Chi gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, đến lúc đó, khả năng sẽ cho ngươi một cái danh ngạch.”
Lâm Mộng Dung có chút ngoài ý muốn nói: “Ta cũng có phân?”
Cổ Khải Chi gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Cổ Khải Chi híp mắt mắt, lựa chọn Lâm Mộng Dung cũng là bất đắc dĩ cử chỉ, gần nhất, Cổ gia ngã xuống mấy cái Hồn Hoàng, yêu cầu lưu lại một ít người tọa trấn, về phương diện khác, Lâm Mộng Dung rốt cuộc người mang thiên mệnh chi loại, có lẽ có thể
mượn dùng mệnh chủng, phát hiện một ít bảo vật.
Lâm Mộng Dung cười cười, nói: “Thật tốt quá.”
Lâm Mộng Dung trong lòng lại là cao hứng, lại là lo lắng, liền tính
nàng lại kiến thức hạn hẹp, cũng biết Thông Thiên bí cảnh bên trong cơ duyên vô số, tiến vào trong đó, vận khí tốt nói, có thể như vậy một bước lên trời. Bất quá, đồng dạng, có thể đi vào Thông Thiên bí cảnh, tất nhiên đều không phải nhân vật bình thường, nàng chỉ có Vương giai cảnh giới, chỉ sợ thực lực ở bí cảnh bên trong lót đế.
Lâm Mộng Dung nắm chặt nắm tay, nhịn không được tưởng nếu là vận mệnh của nàng không có bị sửa đổi, kia nàng hiện tại quyết định không thể so Lâm Sơ Văn hỗn kém, nếu nàng là Hồn Hoàng, nhất định có thể ở bí cảnh bên trong tỏa sáng rực rỡ, hiện
tại này hết thảy vinh quang đều thành Lâm Sơ Văn.
Sở Diệp vì cái gì muốn xuất hiện? Nếu người này không có xuất hiện, thật là có bao nhiêu hảo a! Lâm Mộng Dung nắm chặt nắm tay, trong lòng đối Lâm Sơ Văn hận ý, điên cuồng cuồn cuộn.
……

Thánh Viện.
“Thông Thiên bí cảnh muốn khai a!” Phượng Khuynh Thành nói.
Ngọc Diệu Lăng hít sâu một hơi, có chút cảm thán nói: “Không biết lần này có bao nhiêu người chết ở bên trong, lại có bao nhiêu
người có thể toàn thân mà lui.”
Mỗi lần Thông Thiên bí cảnh đóng cửa lúc sau, đều sẽ cùng với nhiều thế lực nhanh chóng quật khởi, cũng sẽ có rất nhiều thế lực
lớn, một tịch suy tàn.
“Lần này bí cảnh mở ra, khả năng cùng hướng giới không quá giống nhau, chết người, chỉ sợ sẽ so trước vài lần đều nhiều.” Phượng Khuynh Thành nói.
Ngọc Diệu Lăng có chút nghi hoặc nói: “Nơi nào không giống nhau.”
“Bí cảnh nội khu muốn khai.” Phượng Khuynh Thành nói.
Ngọc Diệu Lăng sắc mặt đổi đổi, nói: “Cũng đúng, một vạn năm.”
Thông Thiên bí cảnh mỗi cách hai ngàn năm mở ra một lần, mỗi lần mở ra đều có đại lượng Hồn Sủng Sư tiến vào trong đó mạo hiểm.
Bí cảnh nội nơi nơi đều là nguy hiểm, hơn nữa tiến vào trong đó tốc độ sẽ đại đại hạ thấp, đến bây giờ mới thôi, đông đảo Hồn Sủng Sư người trước ngã xuống, người sau tiến lên, thăm dò ra tới cũng bất quá băng sơn một góc.
Nhưng mặc dù chỉ thăm dò ra băng sơn một góc, bọn họ thu hoạch cũng thập phần thật lớn.
Bí cảnh nội vây bao phủ ở một tầng sương mù bên trong, ngày thường là bị trận pháp phong bế, kia mới là bí cảnh trung tâm.
Bí cảnh bên trong có lẽ có một cái khác hoàn toàn bất đồng tu luyện truyền thừa, khả năng có viễn siêu Thánh giai cao thủ thi thể, còn khả năng có tồn tại cao thủ.
Nghĩ đến đây, Phượng Khuynh Thành cảm giác có chút kích động, lại có chút sợ hãi.
Ngọc Diệu Lăng cau mày, nói: “Lần này, không biết có bao nhiêu

cao thủ sẽ tiến vào trong đó."
Phượng Khuynh Thành hít sâu một hơi, nói: "Không ít, rất nhiều
lão bất tử, khả năng đều sẽ ra tới."
Giống Ngạo gia lão tổ Ngạo Nguyệt giống nhau, có thể sử dụng Mộc tộc duyên thọ lão bất tử cũng là số ít, một ít Hồn Sủng Sư đến thọ nguyên gần thời điểm, sẽ lựa chọn đóng băng, đóng băng
sẽ đại đại trì hoãn Hồn Sủng Sư thọ mệnh, rất nhiều Hồn Sủng Sư sinh không gặp thời, vì Thông Thiên bí cảnh, lựa chọn đóng băng, lần này hẳn là đều sẽ ra tới.
Phượng Khuynh Thành hít sâu một hơi, nói: "Chúng ta lần này, hẳn là chỉ có thể ở bên ngoài đi dạo."
Phượng Khuynh Thành xem như thiên chi kiều nữ, bất quá, chỉ là
tương đối trẻ tuổi mà nói cùng một ít lão quái vật so sánh với, bọn
họ vẫn là kém quá xa.
"Phượng tỷ tỷ, xem Sở Diệp lần này thu hoạch sẽ như thế nào?" Ngọc Diệu Lăng có chút tò mò hỏi.
Phượng Khuynh Thành cười khổ một chút, nói: "Không biết."
Phượng Khuynh Thành lắc lắc đầu, Thần Điện, Ngạo gia, Cổ gia liên thủ, cư nhiên còn làm Sở Diệp nhảy lâu như vậy, thật sự làm người ngoài ý muốn.
"Có lẽ Sở Diệp lần này thu hoạch sẽ rất lớn đâu."
Phượng Khuynh Thành hít sâu một hơi, nói: "Khả năng đi."
Powered by GliaStudio
close
Hồn Sủng Sư ở Thông Thiên bí cảnh bên trong có thể có bao nhiêu thu hoạch, tiến vào trong đó là lúc, tùy cơ buông xuống vị trí, trọng yếu phi thường.
Bí cảnh bên trong, có sa mạc, có sông băng, có dược viên……
Vận khí tốt, rơi xuống ở dược viên bên trong, linh tuyền chờ công
việc tu luyện địa phương phụ cận, an an phận phận đãi cái mười năm thu hoạch cũng sẽ không tiểu.

Vận khí không tốt, đáp xuống ở sa mạc bên trong nói, tiêu phí mười năm thời gian, cũng chưa chắc có thể đi ra sa mạc.
Mười năm thời gian đối người thường mà nói, có lẽ đã rất dài, nhưng là, đối với thăm dò Thông Thiên bí cảnh mà nói, căn bản không đủ.
Thông Thiên bí cảnh trọng lực phi thường đại, Hồn Sủng Sư tiến vào trong đó, tốc độ sẽ đại đại hạ thấp, rất nhiều Hồn Thú tiến vào
trong đó, căn bản phi không đứng dậy.
Bởi vì hành động tốc độ đại đại đã chịu hạn chế, mọi người hoa ở lên đường phía trên thời gian, liền nhiều.
Bạch Hổ có được không gian dời đi năng lực, tuy rằng tiến vào trong đó, mỗi lần dời đi khoảng cách, sẽ bị đại đại ngắn lại, nhưng
so với mặt khác phi không gian hệ Hồn Sủng, vẫn là cường ra quá nhiều.
……
Thần Điện điện phủ.
“Đại Tư Tế, thuộc hạ có phụ gửi gắm.” Tuyệt Vô Song nói.
Đại Tư Tế mở mắt ra, ánh mắt đạm mạc nhìn Tuyệt Vô Song liếc mắt một cái, nói: “Thôi, đại sự sắp tới, Sở Diệp liền không cần lo cho.”
Tuyệt Vô Song cau mày, nói: “Sở Diệp cũng có được truyền tống lệnh bài, chỉ sợ sẽ tiến vào Thông Thiên bí cảnh.”
Đại Tư Tế nhàn nhạt nói: “Không sao, hắn đối Thông Thiên bí cảnh hiểu biết quá ít, cho dù có Bạch Hổ, cũng nhiều nhất chỉ có thể ở bên ngoài bồi hồi, một khi thâm nhập, hẳn phải chết không
thể nghi ngờ.”
Tuyệt Vô Song híp mắt mắt, Thần Điện cùng Thông Thiên bí cảnh
đánh quá nhiều lần giao tế, còn từ bên trong thi thể phía trên, được đến quá bản đồ cùng thông thiên đại lục công pháp truyền thừa, đây là Sở Diệp so không được.
Tuyệt Vô Song gật gật đầu, thở dài một tiếng, nói: “Ta minh bạch.”

Đại Tư Tế híp mắt mắt, nói: “Ngươi tâm loạn, Sở Diệp bất quá là cái tiểu nhân vật, ngươi tương lai mục tiêu, không cực hạn với này phương thiên địa, không cần bị một tiểu nhân vật rối loạn tâm
thần.”
Tuyệt Vô Song gật gật đầu, nói: “Vô Song minh bạch, chỉ là Sở Diệp là Vực Ngoại Thiên Ma, vạn nhất hắn đến từ tu chân trình độ
cao đại lục, chỉ sợ là cái tai họa.”
Đại Tư Tế lắc lắc đầu, nói: “Yên tâm đi, đã chiếm quá quẻ, Sở Diệp kiếp trước hẳn là chỉ là cái người thường, chỉ là không biết vì
sao, sẽ có như vậy vận khí buông xuống thế giới này.”
“Nếu chỉ là cái người thường, kia nhưng thật ra không đáng để lo.” Tuyệt Vô Song ngoài miệng nói như vậy, trong lòng lại vẫn là
có chút cách ứng, hắn thay thế Thánh Điện chấp pháp nhiều năm,
lần đầu tiên ở Sở Diệp trên người ăn như vậy đại mệt.
Đại Tư Tế đôi mắt bên trong, hiện lên vài phần dị quang.
“Lần này chúng ta Thần Điện, muốn đoạt đến bí cảnh bên trong hoàn chỉnh truyền thừa, hoàn toàn đi ra thế giới này.”
Tuyệt Vô Song gật gật đầu, nói: “Ta minh bạch.”
……
Ngạo gia.
“Ngạo Trác thúc thúc, bắt không được Sở Diệp sao?” Ngạo Hi hỏi.
Ngạo Trác sắc mặt có chút khó coi, “Gia hỏa này chính là thuộc chuột, liền biết trốn.”
Ngạo Hi cau mày, có chút không thoải mái nói: “Ta nghe nói hắn phía trước đãi ở Đồ Đao Thành, mỗi cách mấy ngày liền sẽ ra khỏi nhà một chuyến, cơ hội vẫn là rất nhiều a.”
“Đồ Đao Thành ngoại, không cho phong tỏa hư không.” Đồ Đao Thành bên trong cấm đánh nhau, đã từng có một ít Hồn Sủng Sư
lợi dụng sơ hở, bên ngoài bố trí cấm không trận pháp, phòng

ngừa bên trong người ra tới chạy trốn, nhưng là, này đó đều đã chết.
Nghe nói những người này sẽ chết, là bởi vì cấm không trận pháp
đại đại ảnh hưởng Đồ Đao Thành sinh ý.
Rất nhiều người cảm thấy vừa ra tới liền sẽ chết, này Đồ Đao Thành che chở người giá trị liền đại suy giảm, nhiều năm trước tới nay, ở Đồ Đao Thành ngoại đổ người có thể, nhưng là, không thể làm quá phận.
Đồ Đao Thành quy củ không ít, tổng kết lên, chính là một câu: Không thể quá mức ảnh hưởng Đồ Đao Thành thành chủ tể khách.
Ngạo Hi thở dài, nói: "Như vậy xem ra, cái kia Mộc tộc không diễn
sao?"
Ngạo Trác lắc lắc đầu, nói: "Sợ là không được."
Sở Diệp chính là cái tham sống sợ chết tiểu nhân, hiện tại cũng không biết trốn đi đâu, chính đại quang minh đánh nhau, Sở Diệp
cũng không phải đối thủ của hắn, nhưng là, đối phương một lòng
muốn chạy trốn, hắn cũng ngăn cản không được.
Ngạo Hi rầu rĩ nói: "Ngạo Trác thúc thúc, ngươi phía trước chính là cùng lão tổ đánh cam đoan."
Ngạo Trác có chút xấu hổ, Ngạo Hi thực lực giống nhau, lại là Ngạo Nguyệt lão tổ yêu tha thiết hậu bối, ở lão tổ trước mặt thập phần được yêu thích.
"Vốn dĩ đã sắp đắc thủ, Thần Điện cùng Cổ gia người một hai phải lấy Mộc tộc câu Sở Diệp." Ngạo Trác có chút không vui đến.
Ngạo Hi lắc lắc đầu, nói: "Muốn ta nói, liền không nên theo chân bọn họ hợp tác, Thần Điện thần thần thao thao, mặt ngoài hiên ngang lẫm liệt, nội bộ cũng là chướng khí mù mịt, lão tổ nói, Thần
Điện giống như ở mưu đồ cái gì đại sự, Cổ gia trước sau đã chết mấy cái Hồn Hoàng, lại bị vài cổ thế lực lớn vây đổ, nếu là lần này

Thông Thiên bí cảnh hành trình, lại ra điểm đường rẽ, Cổ gia chỉ sợ cũng không có."
Ngạo Trác cúi đầu, không nói gì, nhiệm vụ lần này là hắn thác lớn, không có kịp thời đem Sở Diệp giải quyết rớt, thế cho nên, hiện tại biến như vậy phiền toái.
"Không có Mộc tộc luyện dược, lão tổ muốn như thế nào ở bí cảnh bên trong phát huy toàn bộ thực lực a!" Ngạo Hi rầu rĩ nói.
Ngạo Trác có chút xấu hổ nói: "Bí cảnh bên trong có bất lão tuyền, còn có bao nhiêu loại kéo dài thọ mệnh linh dược, chỉ cần tìm được giống nhau, lão tổ liền có hi vọng đột phá."
Ngạo Hi rầu rĩ nói: "Hy vọng như thế đi."
Ngạo Trác cùng Ngạo Hi nói chuyện, một đạo xanh thẳm sắc ánh
sáng, xông thẳng phía chân trời, hai người cảm nhận được một cổ nhàn nhạt uy áp.
"Băng tộc lão quái vật giải phong." Ngạo Hi nói thầm nói.
Ngạo Trác híp mắt mắt, nói: "Này chỉ sợ chỉ là cái bắt đầu, kế tiếp,
sẽ có càng ngày càng nhiều lão quái vật giải phong."
Ngạo Hi gật gật đầu, nói: "Hơn phân nửa là như thế."

Chương 407: Chương 407

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ngồi ở trà lâu bên trong uống trà, tiếp khách còn có Chu Đỉnh Nguyên.
Lần trước cùng Chu Đỉnh Nguyên phân tán lúc sau, Sở Diệp không sai biệt lắm đem người này cấp quên mất.
Sở Diệp rời đi Đồ Đao Thành lúc sau, ở Trung Ương đại lục khắp nơi du đãng, bỗng nhiên cảm giác được Chu Đỉnh Nguyên hơi thở.
Sở Diệp phía trước ở Chu Đỉnh Nguyên trên người để lại linh hồn ấn ký, chỉ cần hai người khoảng cách không phải quá xa, Sở Diệp là có thể cảm ứng được.
Tu vi bị phong ấn, có thể là sợ bị Cổ gia người phát hiện, Chu Đỉnh Nguyên giấu ở một đám cấp thấp Hồn Sủng Sư trung gian, hỗn thực chẳng ra gì.
“Chu trưởng lão, trong khoảng thời gian này quá thế nào a!”
Chu Đỉnh Nguyên khô khốc cười cười, nói: “Liền như vậy, Sở thiếu, Lâm thiếu liền bất đồng, đến nơi nào đều hỗn hô mưa gọi gió.”
Sở Diệp ở Đồ Đao Thành sự tình, nháo ồn ào huyên náo, Chu Đỉnh Nguyên cũng có điều nghe thấy.
Nghe nói, Sở Diệp ở Đồ Đao Thành lại là bán dược tề, lại là đại lấy bảo vật, kiếm rất nhiều.
Sở Diệp cụ thể kiếm lời nhiều ít, không ai biết được, bất quá, Thiên Phong Các người hoài nghi, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn ở Đồ Đao Thành không đến một năm thời gian, chỉ sợ kiếm lời Cổ gia mười năm tiền lời.
Phía trước, nghe nói Bạch Hổ trúng huyết mạch đi tìm nguồn gốc
nguyền rủa, Chu Đỉnh Nguyên còn tưởng rằng Sở Diệp muốn

xui
xẻo, không nghĩ tới, hai người nhanh như vậy liền giải quyết
vấn
đề, Bạch Hổ thực lực còn nâng cao một bước, bất quá, này cũng
khó trách, Lâm Sơ Văn là Thiên cấp Dược Tề Sư, dược tề trình
độ không phải là nhỏ, một thiên tài Dược Tề Sư, đủ để thay đổi
rất nhiều đồ vật.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Không nói cái này, Chu đạo hữu, ngươi
đối Thông Thiên bí cảnh hiểu biết nhiều ít a!"
Đều thuyết phục thiên bí cảnh là hảo địa phương, bất quá, đại
bộ
phận Hồn Sủng Sư cũng không biết Thông Thiên bí cảnh rốt
cuộc
hảo tại nơi nào, Sở Diệp ở Đồ Đao Thành trong khoảng thời gian
này, cũng thử hiểu biết một ít tin tức, bất quá, thu hoạch ít ỏi.
Chu Đỉnh Nguyên thập phần phối hợp, chậm rãi nói: "Thông
Thiên
bí cảnh tu luyện tài nguyên phi thường phong phú, Hồn Sủng
Sư
tới rồi Hồn Hoàng cảnh giới, rất nhiều đều rất khó tiến bộ, mà
tiến
vào trong đó, có rất lớn cơ hội đột phá. Nghe nói, trong đó cũng
có rất nhiều duyên thọ chi vật."
"Nghe nói, đã từng có người ở bên trong tìm được rồi một cái bất
lão tuyền, tiến vào nước suối bên trong ngâm lúc sau, thọ
nguyên
tăng trưởng 500 tuổi, rất nhiều lão quái vật đều tưởng được đến
bất lão tuyền, bất quá, này nước suối tương đối đặc thù, trang ở
cái chai mang ra bí cảnh, nước suối liền sẽ biến chất, chỉ có ở bí
cảnh bên trong ngâm ở nước suối bên trong, mới có hiệu quả."
"Có người ở bên trong, tìm được rồi một ít đặc thù Hồn Thạch,
luyện hóa lúc sau, thực lực bay nhanh dâng lên."
"Cũng có người ở trong đó tìm được rồi một quả kim sắc trái cây,
thanh hương phác mũi, ăn vào lúc sau, thân thể tố chất trong
khoảnh khắc, tăng cường rất nhiều lần."
"Này đó phát hiện, kỳ thật đều không tính cái gì, có người ở bên

trong phát hiện quá tu sĩ thi thể."
"……"
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: "Thi thể?"
Chu Đỉnh Nguyên gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, chính là thi thể, còn
không ngừng một khối, này đó thi thể, cùng chúng ta Hồn Thú đại
lục người không giống nhau."
Sở Diệp có chút tò mò nói: "Nói như thế nào?"
"Bí cảnh bên trong phát hiện thi thể, bị mấy thế lực lớn người chia
cắt, một ít Hồn Sủng Sư giải phẫu thi thể, phát hiện này đó thi thể
không có Hồn Thất, nhưng là, thân thể tố chất lại thập phần
cường hãn, hơn nữa, căn cứ cốt linh đo lường tính toán, một ít thi
thể, sinh thời tuổi tác hẳn là vượt qua hai ngàn tuổi."
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: "Vượt qua hai ngàn tuổi, những người
này đi rồi bất đồng tu luyện hệ thống?"
Cuồn cuộn sao trời rộng lớn vô ngần, tồn tại vô số sao trời, Trung
Ương đại lục chờ đại lục có lẽ ở vũ trụ bên trong cũng bất quá bụi
bặm, vũ trụ mênh mông tồn tại bất đồng tu luyện hệ thống, cũng
thực bình thường.
Chu Đỉnh Nguyên gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, những người này
chỉ sợ đi chính là cường kiện tự thân con đường."
Sở Diệp có chút tò mò nói: "Một khi đã như vậy, đó có phải hay
không có người đi rồi này đó tu sĩ con đường?"
Chu Đỉnh Nguyên híp mắt mắt, nói: "Này đó tu sĩ thi thể bị phát
hiện lúc sau, xác thật có chút người muốn chạy những cái đó tu sĩ
con đường, bất quá, khuyết thiếu đồ vật."
Sở Diệp có chút tò mò nói: "Thứ gì?"
"Linh nguyên."

“Tu sĩ tu luyện hệ thống sẽ chịu hoàn cảnh ảnh hưởng, chúng ta nơi này vực tồn tại phi thường nồng đậm hồn nguyên lực, chúng
ta có thể dẫn hồn nguyên nhập thể, tăng lên linh hồn chi lực, tiến
tới tăng lên thọ nguyên. Thông thiên đại lục không quá giống nhau, kia phiến địa vực không quá giống nhau, tồn tại phi thường
nồng đậm linh nguyên, tu sĩ phần lớn lựa chọn dẫn linh nguyên nhập thể, rèn luyện thể chất phương pháp tăng lên thực lực.”
“Nghe nói, tiến vào ở thông thiên đại lục lúc sau, Hồn Sủng Sư nếu là có thích hợp công pháp, là có thể nạp linh nguyên nhập thể, đi lên một cái cùng Hồn Sủng Sư hoàn toàn bất đồng con đường.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Thì ra là thế.” Một cái hoàn toàn bất đồng tu luyện con đường sao?
Chu Đỉnh Nguyên híp mắt mắt, có chút kích động nói: “Sở thiếu nhưng nhớ rõ, ta đã từng nói qua, nơi này vực bị nguyền rủa, muốn siêu thoát nói, có hai loại biện pháp.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Nhớ rõ.” Một loại, Vực Ngoại Thiên Ma không ở nguyền rủa trong phạm vi, hoặc có thể vào Thánh giai siêu thoát, một loại, lợi dụng Bạch Hổ không gian dời nhảy năng lực.
“Trên thực tế, còn có loại thứ ba phương pháp, đi bất đồng tu luyện con đường, đạt tới cùng loại hồn thánh cấp đừng.”
Sở Diệp cau mày, nói: “Này có khả năng sao?”
Chu Đỉnh Nguyên gật gật đầu, nói: “Rất khó, bất quá, cũng là cái phương hướng, nghe nói một ít cổ xưa thế gia lão quái vật, đều ở đi con đường này.”
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Hữu dụng?”
Chu Đỉnh Nguyên híp mắt mắt, nói: “Không biết, Sở thiếu tu luyện
hồn lực, tự nhiên biết hồn lực tu luyện đến hậu kỳ có bao nhiêu khó, mặt khác tu luyện con đường cũng là giống nhau, nếu, có thể vẫn luôn đãi ở thông thiên đạo lộ còn hảo thuyết, bất quá, thông thiên lệnh chỉ có thể bảo đảm tu sĩ ở trong đó sinh tồn

mười
năm, mười năm lúc sau, liền sẽ bài xích ra tới."
"Đương nhiên, cũng có một ít gia tộc có mặt khác biện pháp, nghe nói, bên trong tồn tại linh nguyên khoáng thạch, chỉ cần khai
thác ra cũng đủ khoáng thạch, là có thể tại ngoại giới tu luyện linh
nguyên lực, nghe nói, một ít thượng cổ thế lực, mỗi lần tiến vào trong đó, đều sẽ tìm kiếm linh nguyên quặng tiến hành khai quật,
được đến linh nguyên khoáng thạch, mặc dù bên ngoài cũng có thể tu luyện."
Sở Diệp híp mắt mắt, thầm nghĩ: Lần này lại đây tìm Chu Đỉnh Nguyên thật đúng là tìm đúng rồi, người bình thường cũng sẽ không cung cấp nhiều như vậy bí tân.
Lâm Sơ Văn nhìn Chu Đỉnh Nguyên liếc mắt một cái, trên tay nhiều một viên linh thạch, "Chu trưởng lão nói linh nguyên khoáng
thạch, có phải hay không loại này?"
Powered by GliaStudio
close
Chu Đỉnh Nguyên có chút ngoài ý muốn trừng lớn mắt, gật gật đầu, nói: "Đúng là, Sở thiếu là nơi nào tới?"
Sở Diệp nhàn nhạt nói: "Ta ở Đồ Đao Thành hỗ trợ vận chút hóa, Đồ Đao Thành không ít người đều thập phần nhiệt tâm, tặng rất nhiều vận chuyển phí cho ta."
Chu Đỉnh Nguyên gật gật đầu, nói: "Thì ra là thế."
Chu Đỉnh Nguyên thầm nghĩ: Sở Diệp ở Đồ Đao Thành, quả thật là kiếm lời không ít.
Chu Đỉnh Nguyên nhìn Sở Diệp, có chút hâm mộ nói: "Sở thiếu, này đệ tam con đường, ngươi cũng có thể đi, ngươi còn so những người khác nhiều vài phần ưu thế."
Sở Diệp: "Phải không?" Chu Đỉnh Nguyên nói, hắn giống như mỗi
con đường đều có thể đi, lựa chọn nhiều hơn, bất quá, lời nói lại nói trở về, nhiều con đường cũng không phải cái gì chuyện xấu.

Chu Đỉnh Nguyên hít sâu một hơi, nói: “Ta nói chính là thật sự, Sở
thiếu ngài cùng những người khác không giống nhau, ngươi có Kinh Chập Long a! Hơn nữa, ngươi quá tuổi trẻ.”
Hồn Sủng Sư ở bí cảnh bên trong, chỉ có mười năm thời gian, mười năm thời gian, có lẽ đối người thường mà nói, đã không ngắn, nhưng là, muốn tiến hành hoàn toàn xa lạ tu luyện hệ thống
tu luyện, mười năm thời gian, xa xa không đủ.
Có Kinh Chập Long liền bất đồng, Kinh Chập Long có được thời gian pháp tắc, Sở Diệp nếu ở bên trong tu luyện nói, có thể từ Kinh Chập Long kéo dài thời gian, tuy rằng không biết có thể làm
được tình trạng gì, bất quá, so với giống nhau Hồn Sủng Sư, nhưng cường ra quá nhiều.
Rất nhiều Hồn Sủng Sư, tu luyện đến Hồn Hoàng cảnh giới thời điểm, đã vài trăm tuổi, nhiều tu một bộ hoàn toàn bất đồng công
pháp, yêu cầu hao phí đại lượng tinh lực, mất nhiều hơn được.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn không giống nhau, hai người còn không đến 50 tuổi, như vậy thiên tư, thiên phú, nhiều tu một môn, có lẽ
có không tưởng được thu hoạch.
Sở Diệp bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, lấy ra mấy cái cục đá, nói: “Ngươi nói linh nguyên khoáng thạch là cái này sao?”
Chu Đỉnh Nguyên tràn đầy ngoài ý muốn nói: “Sở thiếu như thế nào sẽ có cái này?”
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Đây là bang nhân lấy bảo thời điểm, bắt được.”
Chu Đỉnh Nguyên gật gật đầu, nói: “Thì ra là thế.”
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Thông Thiên bí cảnh, nếu tồn tại thi thể, liền đại biểu cái kia bí cảnh là có thể ở người, kia phiến bí cảnh bên trong, có thể hay không có người sống.”
Chu Đỉnh Nguyên hít sâu một hơi, nói: “Không biết, khả năng có,
bất quá, chúng ta Hồn Sủng Sư thăm dò bí cảnh nhiều năm, còn

không có gặp được sống qua người."
Sở Diệp cười cười, nói: "Có thể hay không là có người gặp được quá, chỉ là ngươi không biết?"
Chu Đỉnh Nguyên cau mày, nói: "Cũng không phải không có loại này khả năng."
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Không nói cái này, thông thiên đại lục Hồn Sủng Sư tu luyện công pháp, như thế nào lộng tới tay?"
Chu Đỉnh Nguyên lắc lắc đầu, nói: "Cái này, giống nhau thượng cổ lưu truyền tới nay thế lực, thứ này có chút râu ria, bất quá, phàm là thượng cổ lưu truyền tới nay thế lực, không sai biệt lắm đều có, thứ này có chút râu ria, bất quá, cũng không nhiều ít gia tộc chịu từ bỏ."
Sở Diệp nhìn Chu Đỉnh Nguyên, nói: "Ngươi biết này đó gia tộc khả năng có?"
Chu Đỉnh Nguyên lắc lắc đầu, nói: "Ta không biết, bất quá, Thiên
Phong Các hẳn là biết."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Vậy đi tìm Thiên Phong Các."
Chu Đỉnh Nguyên nhìn Sở Diệp, nói: "Sở thiếu ra ngựa, nhất định
dễ như trở bàn tay."
Sở Diệp nhìn Chu Đỉnh Nguyên, nói: "Chu trưởng lão rất phối hợp
a!"
Chu Đỉnh Nguyên cười cười, nói: "Sở thiếu là nhân trung long phượng, chỉ sợ này nho nhỏ Hồn Sủng Sư đại lục, đều dung không dưới các hạ, tại hạ muốn gặp chứng Sở thiếu quật khởi."
Sở Diệp: "……" Chu Đỉnh Nguyên là tính toán quy thuận, Sở Diệp đảo không nghi ngờ cái gì, Cổ gia Hồn Hoàng đã chết, Chu Đỉnh Nguyên còn sống, đối phương hiện tại cũng chỉ có đi theo hắn.
Sở Diệp thực mau đi Thiên Phong Các, hoa mười ba cây vạn năm linh thảo, bắt được mười ba gia danh sách.
Bắt được danh sách lúc sau, Sở Diệp thực mau một nhà một nhà bái phỏng.
Sở Diệp ở Trung Ương đại lục thanh danh bên ngoài, rất nhiều gia tộc đều biết hắn là Thiên Ma, nhìn đến hắn tới cửa, tất cả đều

trở thành ôn thần giống nhau, Sở Diệp bái phỏng một vòng, cũng
không tìm được nguyện ý bán công pháp cho hắn gia tộc.
Sở Diệp nhìn danh sách thượng cuối cùng một nhà, có chút vô ngữ nói: "Du gia."
"Nên không phải là cái kia Du gia đi."
Chu Đỉnh Nguyên gật gật đầu, nói: "Hẳn là chính là cái kia Du gia,
nghe nói, năm đó Du gia quật khởi, chính là bởi vì Du gia có một người tiến vào Thông Thiên bí cảnh, ở bí cảnh bên trong tìm được rồi đại lượng tài nguyên, bởi vì nguyên nhân này, Du gia người đối thăm dò rốt cuộc thập phần nhiệt tâm, bất quá, thành cũng bí cảnh, bại cũng bí cảnh, Du gia huỷ diệt hình như là bởi vì
ở bí cảnh bên trong gặp nguy hiểm."
Sở Diệp cau mày, nói: "Du gia đã diệt, phỏng chừng không có gì công pháp."
Hắc quạ đen nhìn Sở Diệp, nói: "Có lẽ, ngươi đã bắt được công pháp, chỉ là không có phát hiện."
Sở Diệp: "……" Cũng không phải không có loại này khả năng.
Hắn ở thu Du gia bảo khố thời điểm, cũng thu không ít điển tịch,
hắn bắt được tay điển tịch quá nhiều, rất nhiều cũng chưa tới kịp
xem, có lẽ trong đó liền có luyện hóa linh thạch pháp quyết.
Phát hiện Du gia khả năng tồn tại điển tịch, Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp hoa một chút thời gian, đem trên tay điển tịch lật xem một lần, thực đáng tiếc không có gì phát hiện.
Theo thời gian chuyển dời, Thông Thiên bí cảnh mở ra thời gian đã càng ngày càng gần.
Sở Diệp khắp nơi tìm công pháp sự tình, cũng truyền vào Cổ gia trong tai, Cổ gia lại lần nữa bị chọc tức không nhẹ.

Chương 408: Chương 408

“Phượng sư tỷ, nghe nói sao? Sở Diệp ở bái phỏng Trung Ương đại lục các đại gia tộc, muốn đạt được bí cảnh bên trong công pháp truyền thừa.” Ngọc Diệu Lăng rất có hứng thú nói.
Phượng Khuynh Thành lắc lắc đầu, có chút bất đắc dĩ nói: “Sở Diệp cái này Thiên Ma, thật đúng là không ngừng nghỉ!”
Sở Diệp rời đi Đồ Đao Thành lúc sau, không ít thế lực treo giải thưởng đối phương rơi xuống, muốn cướp lấy này trên người cơ duyên.
Phượng Khuynh Thành nguyên bản cho rằng Sở Diệp sẽ điệu thấp một đoạn thời gian, không nghĩ tới người này cư nhiên còn có nhàn hạ thoải mái đi bái phỏng các đại gia tộc.
“Sở Diệp cư nhiên sẽ đối bí cảnh nội công pháp cảm thấy hứng thú, hắn nên sẽ không tưởng kiêm tu những cái đó dị tộc công pháp đi.”
Phượng Khuynh Thành hít sâu một hơi, nói: “Khả năng đi.”
Phượng gia nội tình thâm hậu, trong nhà mấy vị lão tổ từng vào bí
cảnh, thậm chí được đến quá công pháp cùng thi thể, trong nhà không ít người đều nếm thử quá đi qua kia một cái lộ.
Phượng gia người nếm thử xuống dưới phát hiện, loại này dị tộc công pháp, tuổi càng nhẹ người, tu luyện lên càng đơn giản.
Vài vị lão tổ nhưng thật ra cũng có thể bằng vào nguyên thạch tu
luyện, nhưng là, như thế tăng lên thập phần hữu hạn.
Tiêu hao đồng dạng nguyên thạch, vài vị lão tổ tu luyện tiến độ, chỉ có người trẻ tuổi một phần mười, thậm chí càng thiếu,
Phượng gia phát hiện cái này, không ít mặt khác đại gia tộc cũng phát hiện, cái này phát hiện làm không ít thực lực cường hãn,

lại
tuổi già nua Hồn Sủng Sư, thất vọng vô cùng, cũng làm các đại gia tộc lựa chọn tiến vào bí cảnh người được chọn lâm vào lưỡng nan.
Tuổi còn nhỏ Hồn Sủng Sư, phần lớn thực lực không đủ, tiến vào
bí cảnh dễ dàng ra ngoài ý muốn, tuổi đại, thực lực nhưng thật ra
cũng đủ, nhưng là, tu luyện tư chất thấp hèn, tiến bí cảnh tu luyện
dị tộc công pháp, hiệu quả cực nhỏ.
Mấy năm nay, không ít gia tộc đều ở tận sức với bồi dưỡng trẻ tuổi thiên tài, ý đồ làm trẻ tuổi siêu thoát, mượn này mở ra Hồn Sủng đại lục phong ấn, làm một ít vây ở Hoàng giai Cửu giai Hồn Sủng Sư có thể thành thánh, Phượng Khuynh Thành trên người cũng bị ký thác loại này hy vọng.
Phượng Khuynh Thành tiếp xúc quá công pháp, cũng dùng linh nguyên thạch tu luyện quá, tăng lên phi thường nhanh chóng.
Phượng Khuynh Thành là Phượng gia tu luyện dị tộc công pháp tốc độ nhanh nhất người, Phượng gia không ít lão tổ, đều cảm thấy Phượng Khuynh Thành tư chất bất phàm, là tu luyện dị tộc công pháp hạt giống tốt, vấn đề là linh nguyên thạch không đủ.
Không có đủ linh nguyên thạch, cho dù nàng thiên phú dị bẩm, tu
luyện dị tộc công pháp, cũng khó có thể tiến bộ, gia tộc cho nàng nhiệm vụ, là tiến vào bí cảnh lúc sau, mau chóng lợi dụng bí cảnh
linh nguyên khí, tu luyện dị tộc công pháp, nhìn xem có không siêu thoát, Phượng Khuynh Thành hướng tới ngoài cửa sổ nhìn qua đi, cảm giác trên vai nhiệm vụ thật lớn.
……
Tới gần bí cảnh mở ra thời gian, một đám đóng băng nhiều năm lão quái vật sôi nổi xuất thế.
Sở Diệp cũng không hề nơi nơi chạy loạn, một quả Thông Thiên Mật Lệnh bản thân truyền tống nhân số chỉ có một, một ít thế lực

lớn có thể bố trí một ít Truyền Tống Trận, lớn nhất hạn độ lợi dụng mật lệnh.
Truyền tống càng nhiều Hồn Sủng Sư, tỷ như Cổ gia, có thể lợi dụng Truyền Tống Trận, đem nhân số khoách đến năm cái.
Sở Diệp kỳ thật cũng có năng lực này, bất quá, thời gian quá hấp tấp, Sở Diệp chỉ có thể bố trí một cái giản dị Truyền Tống Trận, không sai biệt lắm có thể truyền tống ba cái Hoàng giai Hồn Sủng
Sư.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hơn nữa Chu Đỉnh Nguyên, vừa vặn ba cái.
“Còn có bao nhiêu lâu a!” Sở Diệp nhìn Chu Đỉnh Nguyên hỏi.
Chu Đỉnh Nguyên tâm tình không tồi nói: “Còn có không đến nửa
tháng.”
Thông Thiên Mật Lệnh là hiểu rõ, tăng nhiều cháo ít, Chu Đỉnh Nguyên phía trước tuy là Thánh Viện đạo sư, nhưng ở tông môn nội không có gì căn cơ, cũng là không tư cách tiến vào Thông Thiên bí cảnh.
Theo Sở Diệp lại có cơ hội này, Chu Đỉnh Nguyên không cấm cảm thán thế sự vô thường, đối Sở Diệp có thể nói là khăng khăng một mực.
……
Trung Ương đại lục, mấy cái Hồn Sủng Sư ngồi ở trà lâu bên trong, khí thế ngất trời nghị luận cái gì.
“Nghe nói không có, Cổ gia lão quái vật Cổ Trường Dạ ra tới, vừa ra tới, liền diệt bốn cái Hồn Hoàng.”
“Cổ gia lại run đi lên a!”
“Rốt cuộc là đại gia tộc, nội tình vẫn là thâm hậu a!”
“Cổ Trường Dạ sẽ đi tìm Sở Diệp phiền toái sao?”
“Khả năng đi, bất quá, nghe nói Sở Diệp trốn đi.”
“May mắn Sở Diệp trốn đi, nếu không hắn phiền toái lớn.”
“Cổ gia lão tổ chủ Hồn Sủng hình như là một con Huyết Hổ, này chỉ lão hổ có phải hay không cùng Bạch Hổ có quan hệ gì a!”
“……”
Sở Diệp nghe chung quanh mấy cái Hồn Sủng Sư nghị luận, sắc

mặt có chút phức tạp.
“Cổ Trường Dạ, Chu đạo hữu biết người này sao?”
Chu Đỉnh Nguyên cau mày, nói: “Cổ gia lão tổ tông, nghe nói đã chết mấy ngàn năm.”
Sở Diệp có chút vô ngữ nói: “Đã chết mấy ngàn năm, hiện tại đây là xác chết vùng dậy sao?”
Chu Đỉnh Nguyên lắc lắc đầu, nói: “Tự nhiên không phải, chỉ sợ là
giải phong.” Gần nhất giải phong lão quái vật một cái tiếp theo một cái, đến lúc đó tiến bí cảnh, tất nhiên sẽ có một hồi long tranh
hổ đấu.
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Ta còn tưởng rằng Cổ gia muốn xong rồi.” Quả nhiên không dễ dàng như vậy a! Đại gia tộc chính là đại gia tộc a!
“Chu trưởng lão, Cổ Trường Dạ kia chỉ Huyết Hổ, Chu trưởng lão có cái gì hiểu biết sao?” Sở Diệp tò mò hỏi.
Nghe nói, Cổ Trường Dạ Huyết Hổ huyết khí tận trời, Cổ Trường Dạ mấy cái đối thủ Hồn Sủng ở Huyết Hổ uy áp dưới, trực tiếp nằm sấp xuống.
Huyết Hổ công kích cũng thập phần quỷ dị, mấy chỉ cùng Huyết Hổ đối địch mấy chỉ Hồn Sủng, bị lặng yên không một tiếng động
rút cạn máu, biến thành thây khô.
Chu Đỉnh Nguyên cau mày, nói: “Cổ gia kia chỉ Huyết Hổ, này đây
dưỡng cổ phương thức dưỡng ra tới.”
“Năm đó Cổ gia đem mấy vạn chỉ huyết thống cực cao lão hổ, giam cầm ở một cái bí cảnh bên trong, lại uy hạ cuồng bạo dược tề, làm này đó lão hổ lẫn nhau chém giết, cuối cùng lưu lại một con.”
“Cuối cùng dư lại một con, liền thành Cổ Trường Dạ lựa chọn Hồn
Sủng, Huyết Hổ cắn nuốt đông đảo bất đồng Hổ tộc tinh huyết, phẩm tướng không thấp.”
Powered by GliaStudio

close
Chu Đỉnh Nguyên lặng lẽ nhìn Bạch Hổ liếc mắt một cái, Tiểu Bạch hổ mặt thập phần khó coi.
Chu Đỉnh Nguyên cúi đầu, thầm nghĩ: Cổ Trường Dạ Huyết Hổ, có cắn nuốt đồng hóa khả năng, này còn dung hợp một bộ phận Bạch Hổ tinh huyết, khả năng có được Bạch Hổ một bộ phận năng lực, thập phần khó chơi. Tiểu Bạch huyết mạch tuy rằng so đối phương thuần khiết, bất quá, cấp bậc vẫn là thấp một ít, nếu là gặp gỡ, sợ là muốn có hại.
Sở Diệp không biết là như thế nào bồi dưỡng, Tiểu Bạch huyết mạch tựa hồ phản tổ không tồi, nếu là Huyết Hổ nuốt Bạch Hổ, vậy khủng bố.
Sở Diệp rầu rĩ nói: "Cổ gia đã có như vậy cao thủ, như thế nào không còn sớm điểm gọi ra tới?"
Chu Đỉnh Nguyên nhún vai, nói: "Đại khái là bởi vì, không hảo dễ
dàng gọi ra tới."
Sở Diệp thầm nghĩ: Triệu hoán có hạn chế sao? Có hạn chế liền hảo, không hạn chế liền thật là đáng sợ.
Chu Đỉnh Nguyên hít sâu một hơi, nhịn không được nói: "Cổ Trường Dạ nếu là chết ở bí cảnh còn hảo, nếu là ở bí cảnh bên trong tìm được cơ duyên liền phiền toái."
Chu Đỉnh Nguyên nhìn Sở Diệp khó coi sắc mặt, ngữ khí vừa chuyển, nói: "Bí cảnh bên trong, nguy hiểm vô cùng, dĩ vãng ngược lại là thực lực thấp có thể sống sót nhiều một ít, rất nhiều thực lực thấp người, chỉ ở bí cảnh bên ngoài xoay quanh, tuy rằng thu hoạch thiếu, nguy hiểm cũng tiểu, bất quá, này đó lão bất
tử liền không giống nhau, những người này hơn phân nửa thọ nguyên gần, tất nhiên là có điều mưu đồ, tuy rằng bí cảnh bên trong, thiên tài địa bảo không ít, bất quá, nguy cơ cũng rất nhiều,
này đó lão bất tử đi vào, ngã xuống nguy cơ vẫn là rất nhiều."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Bổn thiếu như vậy người trẻ tuổi, không cần cùng này đó lão nhân so đo, chờ bọn họ chết già thì tốt

rồi.” Đóng băng có thể kéo dài thọ nguyên, nhưng là, đóng băng không phải vô hạn chế, đóng băng quá trình tràn ngập ngoài ý muốn, một cái lộng không hảo liền không sống được, lần thứ hai
đóng băng, xuất hiện ngoài ý muốn xác suất sẽ đại đại tăng lên.
……
Cổ gia.
Phía trước, Cổ gia nhiều lần ở Sở Diệp trên tay bị nhục, thanh danh không ngừng bị nhục.
Bất quá, Cổ Trường Dạ ngang trời xuất thế, nhất cử giết bốn cái đối Cổ gia xuống tay Hồn Hoàng, kinh sợ tứ phương, một chút đem một ít Cổ gia đối địch thế lực cấp dọa sợ, Cổ gia lại yên ổn.
“Lão tổ, Thông Thiên bí cảnh như vậy thần bí địa phương, như thế nào có thể làm Lâm Mộng Dung qua đi đâu?” Cổ Yên Nhi có chút khó chịu nói.
Cổ Túc cau mày, nói: “Lâm Mộng Dung vận khí không tồi, vào bí cảnh càng có thể vì lão tổ mang đến vận may.”
Cổ Yên Nhi rầu rĩ nói: “Nữ nhân này chính là cái Tang Môn tinh, ai
dính lên ai xui xẻo, nơi nào xưng được với vận khí không tồi a?”
Cổ Túc quét Cổ Yên Nhi liếc mắt một cái, nói: “Im miệng, không cần nói bậy.”
Cổ Yên Nhi tức giận bất bình nói: “Vốn dĩ chính là.”
Cổ Yên Nhi xem Cổ Túc nói không thông, tức giận bất bình rời đi.
Cổ Túc tìm được rồi Cổ Đàm, sắc mặt âm u nói: “Nhất định phải làm Lâm Mộng Dung tiến bí cảnh sao?”
Một quả Thông Thiên Mật Lệnh, chỉ có năm cái danh ngạch, Cổ gia cũng có không ít người tưởng đi vào, Cổ Yên Nhi có câu nói nói không tồi, đem danh ngạch nhường cho Lâm Mộng Dung, có chút lãng phí.
Cổ Túc hít sâu một hơi, nhịn không được nghĩ tới Sở Diệp, nếu là bọn họ Cổ gia lệnh bài, không có bị Sở Diệp lấy đi, hiện tại gì sầu danh ngạch không đủ a!
Cổ Đàm gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, nếu là tiến vào trong đó, tìm không thấy Duyên Thọ dược tề, có thể đem Lâm Mộng Dung

trong thân thể mệnh chủng lấy ra, lão tổ dùng qua đi, trạng thái hẳn là sẽ hảo rất nhiều."
Cổ Túc có chút do dự nói: "Không thể đuổi ở bí cảnh mở ra phía trước động thủ sao? Như vậy có thể tỉnh một cái danh ngạch."
Cổ Đàm cau mày, nói: "Vận mệnh chi loại chỉ là bất đắc dĩ chi tuyển, không đến vạn bất đắc dĩ, không thể như thế."
Cổ Túc híp mắt mắt, trong lịch sử, có được vận mệnh chi loại Hồn
Sủng Sư, hơn phân nửa đều có thể xuôi gió xuôi nước trưởng thành đến phi thường cao cảnh giới, bất quá, kỳ quái chính là, những người này cuối cùng đều sẽ vô thanh vô tức biến mất, một
cái hai cái biến mất đảo không có gì, vấn đề là mỗi một cái đều biến mất, này liền làm người cảm giác sởn tóc gáy.
……
Trung Ương đại lục Tinh tộc bí cảnh.
Mấy cái trưởng lão vây quanh một cái quan tài, đồng thời quỳ xuống, nói: "Cung nghênh lão tổ."
Quan tài bên trong, một cái nữ tu từ quan tài bên trong đạp ra tới,
có chút cảm thán nói: "Một vạn năm a!"
Nữ tu có một đầu màu tím đầu tóc, màu tím đôi mắt, lộng lẫy bức
người, đúng là Tinh tộc hoàng tộc.
Tinh tộc nữ tu chính thức vạn năm trước, tiến vào bí cảnh nội vây
người, năm đó, Tinh U còn không đến trăm tuổi, ở bí cảnh bên trong đạt được lớn lao cơ duyên.
Tinh U từ bí cảnh ra tới lúc sau không lâu, ngay cả càng Tam giai,
từ Hoàng giai Ngũ giai trở thành Hoàng giai Bát giai tồn tại.
Tiến vào Hoàng giai Bát giai, Tinh U liền thành Trung Ương đại lục có tầm ảnh hưởng lớn nhân vật, Tinh U lại là ở ngay lúc này, dứt khoát kiên quyết lựa chọn đóng băng.
Rất nhiều lão quái vật chính là ở thọ nguyên gần, bất đắc dĩ mới lựa chọn đóng băng, Tinh U không giống nhau, đối phương

đóng
băng thời điểm, còn chỉ có một trăm tới tuổi, còn có bó lớn thọ nguyên.
Tinh U sở dĩ sẽ lựa chọn đóng băng, chính là tưởng lại lần nữa tiến vào bí cảnh nội vây, hiện giờ một vạn năm qua đi, Tinh U mới
phá băng mà ra.
Tinh U ánh mắt lưu chuyển, "Lần trước không thể đánh vỡ kia tòa
bảo các phong ấn, lần này nhất định phải phá rớt."
Tinh Nguyệt đi tới Tinh U trước mặt, cùng Tinh U nói cái gì.
"Sở Diệp?" Tinh U rất có hứng thú nói.
Tinh Nguyệt gật gật đầu, nói: "Nghe nói là cái Vực Ngoại Thiên Ma, gần nhất nháo ra không ít chuyện."
Tinh U lắc lắc đầu, nói: "Nghe tới, bất quá là vận khí không tồi Hồn Sủng Sư mà thôi, không đáng để lo, Thần Điện nhưng thật ra
đáng giá chú ý."
Tinh U sinh hoạt ở vạn năm trước, lúc ấy, thiên tài Hồn Sủng Sư ùn ùn không dứt, Tinh U chứng kiến quá nhiều thiên tài quật khởi,
cũng kiến thức quá nhiều ngày mới ngã xuống. Đang xem qua Thông Thiên bí cảnh nội vây một ít cảnh tượng lúc sau, Tinh U tầm mắt bị cất cao quá nhiều.
Nghe được Tinh Nguyệt nói, Thần Điện vẫn luôn ở đuổi bắt Vực Ngoại Thiên Ma, Tinh U sắc mặt có chút khó coi, năm đó, cùng Tinh U cùng tiến vào bí cảnh nội vây liền có Thần Điện người, năm đó Thần Điện tu sĩ, tựa hồ cũng ở bên trong vây được đến cái gì, Tinh U tổng cảm thấy Thần Điện sở đồ không nhỏ.
Tinh U lấy ra một bên pháp kiếm, đối với pháp kiếm, nói: "Một vạn
năm, ngươi xác định lần này có thể mở ra Thông Thiên Các bảo các."
Pháp kiếm xuất từ Thông Thiên Tông, là năm đó Thông Thiên Tông một cái tu sĩ pháp kiếm, Tinh U ở năm đó tiến bí cảnh đệ thập cái năm đầu, mới được đến pháp kiếm, ngoài ý muốn câu

thông pháp kiếm kiếm linh, cùng kiếm linh thành lập liên hệ lúc
sau, Tinh U đã biết rất nhiều Thông Thiên Tông bí tân.
Đáng tiếc, hết thảy đều đã quá muộn, Tinh U được đến pháp kiếm
lúc sau không bao lâu, đã bị truyền tống ra bí cảnh, kiếm linh nói
cho nàng Thông Thiên Tông tàng bảo địa, Tinh U cũng chưa tới
kịp đi thăm dò. Ra tới lúc sau, do dự hồi lâu, Tinh U rốt cuộc lựa
chọn, đóng băng một vạn năm.

Chương 409: Chương 409

Sở Diệp đoàn người ở cánh đồng hoang vu một cái động phủ bên trong, chờ đợi truyền tống bắt đầu.
Chu Đỉnh Nguyên dùng ngọc trụy tiếp thu ngoại giới tin tức, có chút kích động, "Thời gian hẳn là mau tới rồi, lại quá không lâu, hẳn là là có thể tiến vào Thông Thiên bí cảnh."
Sở Diệp thở dài, có chút tiếc nuối nói: "Đáng tiếc, vẫn là không tìm được công pháp."
Sở Diệp đối với Chu Đỉnh Nguyên nói một thế giới khác có thể tu luyện công pháp, còn khá tò mò.
Chu Đỉnh Nguyên cũng có chút thất vọng, nói: "Đây cũng là không
có biện pháp sự tình, rốt cuộc có công pháp người không nhiều lắm."
"Cổ gia có sao?"
Chu Đỉnh Nguyên chần chờ một chút, gật gật đầu, nói: "Cổ gia, hẳn là có."
Cổ gia là từ thượng cổ lưu lại thế lực lớn, Cổ gia người tiến vào Thông Thiên bí cảnh số lần hẳn là không dưới mười lần, Cổ Trường Dạ hẳn là đã từng liền từng vào bí cảnh, còn từ bên trong
được đến quá cái gì.
Sở Diệp thở dài một tiếng, nói: "Dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng chính là khó khăn a! Xuất thân đại gia tộc chính là hảo a!"
Chu Đỉnh Nguyên cười cười, nói: "Sở thiếu tưởng nói, thực mau là có thể phát triển ra một cái siêu việt Cổ gia thế lực."
Sở Diệp nhún vai, nói: "Rồi nói sau, ta không nghĩ lao tâm cố sức phát triển cái gì thế lực lớn, ta chỉ nghĩ ăn no chờ chết."
Chu Đỉnh Nguyên: "……"

Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Không có tìm được công pháp,
không quan hệ, bên trong người khẳng định là có, chúng ta có thể
đi vào bắt được hai cái, nhiều đoạt mấy phân truyền thừa, đến lúc
đó, học một phần, ném một phần.”
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen, ánh mắt lượng lượng nói: “Ý kiến hay a! Ô Ô không nghĩ tới, ngươi cư nhiên có thể nghĩ vậy sao lợi hại chủ ý, xem ra ta là xem thường ngươi.”
Hắc quạ đen cười cười, nói: “Còn hảo, còn hảo.”
Chu Đỉnh Nguyên: “……”
Thông Thiên Mật Lệnh sáng lên một trận quang mang, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, Chu Đỉnh Nguyên bị một đoàn quang mang bao vây,
biến mất ở tại chỗ.
Mông lung bên trong, Sở Diệp giống như thấy được mấy trăm cái
quang đoàn, bao vây lấy số lượng không đợi Hồn Sủng Sư, đáp xuống ở bí cảnh bên trong.
Một trận choáng váng lúc sau, mấy người xuất hiện ở bí cảnh bên
trong.
Sở Diệp nhìn mãn sơn khắp nơi linh hoa dị thảo, có chút kích động nói: “Nga, chúng ta vận khí không tồi a! Có phải hay không rớt đến dược viên đi?”
Chu Đỉnh Nguyên lắc lắc đầu, nói: “Hẳn là không phải, nơi này hẳn là bí cảnh bên ngoài, nghe nói, Thông Thiên bí cảnh đồng ruộng, tất cả đều là phẩm chất không tầm thường linh điền.”
“Này đó linh thảo hẳn là tựa như một ít thế lực lớn kỳ hạ linh thực
phu xử lý dược điền, đối với chúng ta tới nói còn tính quý trọng, nhưng là, đối nguyên bản sinh hoạt ở cái này bí cảnh người, chỉ là bình thường thu hoạch.”
Sở Diệp rút nổi lên một gốc cây linh thực, cảm giác được một cổ thập phần tinh thuần cỏ cây chi lực, nơi này không ít linh thảo

hẳn
là đều có mấy trăm hàng năm phân, Chu Đỉnh Nguyên cư nhiên nói, này đó linh thảo là bình thường thu hoạch, Sở Diệp đều phải
không nhận biết bình thường hai chữ.
Tiểu Ngân mang theo ong đàn bay ra tới, từng con ong mật tràn đầy phấn chấn hướng tới vườn hoa bay qua đi.
Ong đàn ở hoa nguyên càng cao địa phương, có thể sinh trưởng càng tốt, Tiểu Ngân đã tiến giai Hoàng giai, Hồn Sủng đại lục có thể làm Tiểu Ngân xem đến trung hoa nguyên thiếu đáng thương,
còn đều là có chủ, này bí cảnh nhưng thật ra Ngân Sí Ong phúc địa, ong đàn lần này cuối cùng có thể ăn cái no rồi.
Đại lượng ong đàn ở linh điền bên trong bay múa, thập phần hưng phấn, Sở Diệp có thể cảm giác được rõ ràng ong đàn hảo tâm tình.
Tiểu Ngân tràn đầy kích động phe phẩy cánh, ong ong tỏ vẻ, nơi này vực cho hắn một loại thực thoải mái cảm giác, ong đàn ở chỗ
này, hẳn là thực mau có thể sinh ra mấy trăm chỉ thậm chí càng nhiều Vương giai.
Liễu Thụ Yêu tới dược điền liền không nghĩ đi rồi, đem đại lượng linh dược đều nhổ trồng vào ngọc trụy không gian. Bất quá, Liễu Thụ Yêu thực mau phát hiện, linh dược quá nhiều, hắn có thể thu
chỉ là một bộ phận nhỏ.
Chu Đỉnh Nguyên cũng thu một bộ phận nhỏ linh dược, bất quá, thực mau thu tay lại.
Sở Diệp nhìn Chu Đỉnh Nguyên, có chút nghi hoặc nói: “Chu đạo hữu không nhiều lắm thu một ít sao?”
Chu Đỉnh Nguyên lắc lắc đầu, nói: “Đã đủ rồi, nơi này chỉ là bí cảnh nhất bên ngoài, đơn cây linh thảo giá trị không tính cao, nhưng nếu có thể đem nơi đây sở hữu linh thảo đều lấy đi, kia giá
trị liền lớn. Vấn đề là, muốn đem nơi này linh thảo toàn bộ thu, cũng không mà phóng, hơn nữa, linh thảo bảo tồn bất thiện lời

nói, mang đi ra ngoài dược hiệu thất lạc, giá trị liền không lớn."
Phía trước, rất nhiều Hồn Sủng Sư tiến vào, nhìn đến tảng lớn linh điền, cũng thập phần ý động, bất quá, cuối cùng rất nhiều người đều sẽ lựa chọn nhịn đau rời đi.
Liễu Thụ Yêu từ bỏ thu linh dược, hóa thành cây liễu, cắm rễ ở dược điền bên trong, hấp thụ linh điền bên trong cỏ cây chi khí.
Sở Diệp nhìn đến từng sợi cỏ cây chi khí, từ chung quanh linh thảo phía trên tràn ra tới, dung nhập Liễu Thụ Yêu thân thể bên trong, Liễu Thụ Yêu hơi thở không ngừng dâng lên.
Sở Diệp phía trước cũng xem qua Liễu Thụ Yêu hấp thu cỏ cây chi khí, khi đó cỏ cây chi khí như tơ tuyến, bên này cỏ cây chi khí
lại thô tráng như tơ mang.
Liễu Thụ Yêu lay động một chút cành, thập phần hưởng thụ bộ dáng.
Kinh Chập Long cấp Liễu Thụ Yêu gây một cái một cái chớp mắt ngàn năm pháp thuật, Liễu Thụ Yêu hấp thu cỏ cây chi khí tốc độ
so với phía trước nhanh chóng rất nhiều.
Nguyên bản màu xanh lục dải lụa giống như hối thành xoáy nước,
đại lượng cỏ cây chi lực, dũng mãnh vào Liễu Thụ Yêu trong cơ thể, Sở Diệp rõ ràng cảm giác được Liễu Thụ Yêu thực lực ở nhanh chóng bay lên.
Sở Diệp híp mắt mắt, này phiến linh thảo địa bên trong linh thảo
ẩn chứa khổng lồ cỏ cây chi lực, để được với thượng trăm phân Thảo Mộc Tinh Túy, đại cơ duyên a! Không hổ là bí cảnh, vừa tiến
đến liền có như vậy cơ duyên.
Liễu Thụ Yêu không ngừng hấp thu cỏ cây chi lực, khổng lồ thân cây phía trên, bỗng nhiên hiển lộ ra hai con mắt, Liễu Thụ Yêu xem Sở Diệp liếc mắt một cái, đôi mắt bên trong tràn ngập tiếc nuối.
Sở Diệp nhìn Liễu Thụ Yêu, có chút nghi hoặc nói: "Làm sao vậy? Có cái gì vấn đề sao?"

Liễu Thụ Yêu thở dài, nói: “Sớm biết rằng, hẳn là làm ngươi đem trong tộc tiểu gia hỏa thu làm phó sủng, kể từ đó, những cái đó tiểu gia hỏa cũng có thể vào được.”
Sở Diệp lắc lắc đầu, có chút kinh tủng nói: “Ta không nghĩ muốn như vậy nhiều Mộc tộc Hồn Sủng……”
Powered by GliaStudio
close
Mộc tộc vẫn là cùng Nhân tộc quá giống, thu một cái liền không sai biệt lắm, nhiều quá làm ầm ĩ, hắn không nghĩ muốn như vậy nhiều Mộc tộc bóng đèn.
Chu Đỉnh Nguyên: “……” Mộc tộc không phải đều thà chết chứ không chịu khuất phục sao? Liễu Thụ Yêu chính mình đầu phục Sở Diệp không tính, cư nhiên còn muốn mang trong tộc Mộc tộc cùng nhau đầu nhập vào, Mộc tộc đầu nhập vào là cỡ nào khả ngộ bất khả cầu việc a! Sở Diệp lại giống như không quá cam nguyện.
Bí cảnh bên trong cỏ cây hơi thở phi thường nồng đậm, Sở Diệp đánh giá Liễu Thụ Yêu lưu lại nơi này hấp thu cỏ cây chi khí, chờ đến bí cảnh đóng cửa, Liễu Thụ Yêu hẳn là là có thể tiến giai Hoàng giai Thất giai, có thể lấy mười năm thời gian, nhảy vào Hoàng giai hậu kỳ, đã thực nhanh.
“Nơi này linh điền thực phì nhiêu a!” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Nơi này linh điền hẳn là đạt tới Thượng thượng phẩm.”
Sở Diệp hít sâu một hơi, thầm nghĩ: “Bên ngoài muốn tìm một mẫu thích hợp gieo trồng thượng phẩm linh thảo linh điền, thập
phần khó khăn, ở chỗ này, đầy khắp núi đồi đều là cái dạng này linh điền, nơi này, đều thật sự là Tiên giới không thành.”
Một cây lại một cây cây liễu từ Liễu Thụ Yêu trên người chia lìa ra
tới, cắm rễ ở linh điền bên trong, trong khoảnh khắc, đầy khắp núi
đồi nhiều mấy trăm cây liễu, cây liễu số lượng còn ở liên tục bay lên. Phân hoá mấy trăm phân thân lúc sau, Liễu Thụ Yêu hấp thu

cỏ cây linh khí tốc độ đại đại nhanh hơn.
Chu Đỉnh Nguyên nhìn một màn này, âm thầm cảm giác thần kỳ,
mấy trăm cây liễu lớn lên thập phần tương tự, Chu Đỉnh Nguyên cũng phân không rõ, nào cây là bản thể, những cái đó là phân thân.
Sở Diệp đám người đáp xuống ở bí cảnh bên ngoài linh điền bên trong, vận khí còn tính không tồi.
……
Thiên Nhất Môn.
Mấy cái Hồn Sủng Sư, rớt xuống tới rồi một mảnh sơn cốc.
"Tới rồi! Không sai, chính là nơi này." Thiên Nhất Môn đã không phải lần đầu tiên tiến vào Thông Thiên bí cảnh.
Tuy nói tiến vào bí cảnh là tùy cơ truyền tống, nhưng là, tiến vào
số lần nhiều, cũng có thể tìm được một chút bí quyết, Thiên Nhất
Môn có thể thông qua đặc thù trận pháp thủ đoạn, đại khái tỏa định tiến vào bí cảnh vị trí.
"Sư phụ, lăng nguyệt tuyền hẳn là khoảng cách nơi này không xa
a!"
Thiên Nhất Môn chưởng giáo cười cười, nói: "Hẳn là liền ở gần đây."
Mấy cái Hồn Sủng Sư trên mặt hiện lên vài phần phấn chấn chi sắc, nhanh chóng hướng tới lăng nguyệt tuyền tiến lên qua đi.
Thông Thiên bí cảnh bên trong có số lượng không ít linh tuyền, linh tuyền thuộc tính các tương đồng, dùng cho tu luyện hiệu quả
đều không tồi, bí cảnh bên trong lăng nguyệt tuyền, thập phần phù hợp Thiên Nhất Môn Hồn Sủng Sư thể chất.
Vài người nhanh chóng tới gần linh tuyền nơi, hai cổ khổng lồ yêu
thú hơi thở ập vào trước mặt.
"Đó là thứ gì."
Vài người nguyên bản cho rằng tìm được rồi linh tuyền, là có thể

tiến vào nước suối tu luyện, không nghĩ tới lại ở linh tuyền bên trong, thấy được hai điều giương nanh múa vuốt giao nha. Hàn Nguyệt Giao chiều cao mấy ngàn mét, trên người uy áp chi phân hoảng sợ.
“Hàn Nguyệt Giao? Không phải là bí cảnh bản thổ yêu thú?”
Thiên Nhất Môn môn chủ cau mày, nói: “Không phải, là từ trước tiến vào Hồn Sủng Sư sở lưu, bí cảnh bản thổ Hồn Sủng thập phần thưa thớt, không phải dễ dàng như vậy đụng tới.”
Có người suy đoán, Thông Thiên bí cảnh kỳ thật là ở chiến đấu bên trong, bị tuyệt thế đại năng bổ mở ra, mới có thể tự do ở sao trời bên trong.
Bí cảnh bên trong sinh linh đã chịu kia tràng chiến đấu ảnh hưởng, sống sót phi thường thiếu, mà một khi sống sót, phần lớn
là thập phần khó đối phó tồn tại, gặp đến chạy nhanh chạy.
Tiến đến, Thông Thiên bí cảnh thăm dò Hồn Sủng Sư không ít, mười năm thời gian vừa đến, Hồn Sủng Sư đều sẽ bị này phương thiên địa bài xích đi ra ngoài, nhưng là, nếu là Hồn Sủng Sư tử vong, mà Hồn Sủng không chết, Hồn Sủng liền có khả năng bị lưu
tại bí cảnh bên trong, trở thành bí cảnh yêu thú.
Nhiều năm tích lũy xuống dưới, Thông Thiên bí cảnh bên trong Hồn Sủng Sư lưu lại Hồn Sủng số lượng phi thường nhiều.
“Chẳng lẽ là La Diệp trưởng lão Hàn Nguyệt Mãng.”
La Diệp trưởng lão là Thiên Nhất Môn hai ngàn năm trước, tiến vào bí cảnh người, này trưởng lão ngoài ý muốn chết, năm đó, La
Diệp trưởng lão có hai điều Hàn Nguyệt Mãng làm phụ thuộc Hồn
Sủng.
“La Diệp trưởng lão Hàn Nguyệt Mãng không phải mới Vương giai Tam giai sao?”
“Hai ngàn năm.” Hai ngàn năm, ở bí cảnh bên trong tu luyện cái hai ngàn năm, cũng đủ làm một ít nguyên bản thường thường vô
kỳ Hồn Sủng thoát thai hoán cốt.

Cầm đầu trưởng lão La Hàn, dẫn động linh hồn khế ước.
La Hàn là La Diệp hậu bối, linh hồn lực cùng La Diệp có chút tương tự, cùng nguyên quan hệ huyết thống chi gian, Hồn Sủng khế ước có đôi khi là có thể kế thừa.
La Hàn dẫn động linh hồn khế ước thực khoái cảm ứng tới rồi Hàn Nguyệt Giao trong cơ thể bảo tồn âm hồn ấn ký, thật là tổ tông Hồn Sủng.
Hàn Nguyệt Giao như là cảm nhận được cái gì, hướng tới mấy người nhào tới, mấy cái Hồn Sủng Sư sôi nổi thả ra Hồn Sủng chống đỡ.
Qua hai ngàn năm vô ưu vô lự sinh hoạt, Hàn Nguyệt Giao đã sớm không nghĩ bị quản chế với người, một phát hiện có người dẫn động linh hồn khế ước, một chút bị chọc giận, Hàn Nguyệt Giao gào rống hướng tới mấy người nhào tới.
Hàn Nguyệt Giao há mồm, phụt lên ra đại bộ phận băng sương hàn khí, “Đây là Diệt Nhật Hàn Sương.”
Diệt Nhật Hàn Sương là Hàn Nguyệt Giao huyết mạch tuyệt kỹ, bất quá, Thiên Nhất Môn chăn nuôi Hàn Nguyệt Mãng, huyết mạch thấp hèn, lại không nghĩ, hai điều Hàn Nguyệt Mãng ở bí cảnh bên trong đãi hai ngàn năm, kết thúc như thế nông nỗi.
“Huyết mạch phản tổ sao? Hay là này bí cảnh có thể kích thích Hồn Sủng huyết mạch phản tổ?” Một cái Hồn Sủng Sư kinh hô.
“Hơn phân nửa là như thế.”
“Quá đáng tiếc, vì cái gì Hồn Sủng Sư không thể lưu lại nơi này.”
Nếu là bọn họ này đó Hồn Sủng Sư cũng có thể mạnh mẽ lưu lại nơi này, ở chỗ này tu luyện, gì sầu không thể tiến giai Thánh giai.

Chương 410: Chương 410

Mấy cái Hồn Sủng Sư đáp xuống ở một tòa núi lửa bên cạnh.
“Nơi này ly ngọn lửa mạch khoáng không xa, vận khí còn tính không tồi, đi thôi.” Thần Điện Đại Tư Tế nói.
Thần Điện đối bí cảnh bên ngoài mấy chục tòa khu vực khai thác
mỏ rõ như lòng bàn tay, Thần Điện Đại Tư Tế thực mau tuyển hảo thích hợp khai quật khu vực khai thác mỏ.
“Chúng ta hiện tại liền đi khu mỏ đào quặng sao?” Kỷ Phi Sương hỏi.
Đại Tư Tế gật gật đầu, nói: “Ân.”
Kỷ Phi Sương hít sâu một hơi, có chút thất vọng.
Kỷ Phi Sương lần đầu tiên tới bí cảnh, còn tưởng ở bí cảnh khắp nơi nhìn xem, Đại Tư Tế lại là chờ không kịp muốn đi đào quặng.
Mấy cái Hồn Sủng Sư bay nhanh hướng khu vực khai thác mỏ đi.
Linh nguyên thạch là linh nguyên khí kết tinh, bí cảnh bên trong
trân quý nhất tài nguyên chi nhất, đánh bại dừng ở linh nguyên quặng phụ cận, là một kiện may mắn sự tình.
Vài người, nhanh chóng tìm được rồi linh nguyên quặng, khai quật linh thạch.
Tiến vào linh quặng bên trong, Kỷ Phi Sương lấy ra mấy cái con rối, chỉ huy con rối khai quật khoáng thạch.
Tiến vào bí cảnh phía trước, Kỷ Phi Sương liền suy xét đào quặng vấn đề này, ở Hồn Sủng đại lục, chỉ có xuất thân thấp nhất
quặng nô, mới có thể đi làm khai quật khoáng thạch sống, Kỷ Phi

Sương không nghĩ tự tay làm lấy, liền chế tạo mấy cái con rối, dùng cho đào quặng.
Con rối ở trên vách tường "Bang bang" mở, quặng vách tường cứng cỏi dị thường, Kỷ Phi Sương mang tiến vào con rối bỗng nhiên đình trệ xuống dưới.
"Sao lại thế này? Cái kia luyện khí sư gạt ta?" Kỷ Phi Sương nhíu mày nói.
Kỷ Phi Sương mang tiến vào con rối, đều là Địa giai con rối, nhiều
như vậy con rối, tiêu phí Kỷ Phi Sương một bút không nhỏ tài nguyên. Trả giá nhiều như vậy, kết quả không tạc vài cái, con rối đều hỏng rồi, Kỷ Phi Sương sắc mặt tức khắc có chút khó coi.
Một bên Tuyệt Vô Song lắc lắc đầu, thở dài một tiếng, nói: "Hẳn là
không phải con rối vấn đề, con rối này đây hồn ấn thao tác, hồn khắc ở khu vực khai thác mỏ bên trong, giống như đã chịu ảnh hưởng."
Kỷ Phi Sương có chút buồn bực nói: "Nói như thế tới, chẳng phải là uổng phí công phu."
Kỷ Phi Sương chuẩn bị con rối, Tuyệt Vô Song đã sớm biết.
Tuy rằng nghe Thần Điện tiền bối nói qua con rối đào quặng vô dụng, nhưng Tuyệt Vô Song vẫn là ôm vài phần may mắn tâm lý,
không có ngăn trở Kỷ Phi Sương.
Con rối vô dụng, bọn họ liền phải tự mình động thủ, thật sự quá mất thân phận.
"Sư muội, tạm thời đừng nóng nảy." Tuyệt Vô Song phất tay, thả ra mấy chỉ cua thạch thú, mấy chỉ cua thạch thú là Tuyệt Vô Song
lâm thời Hồn Sủng, Tuyệt Vô Song mang mấy chỉ Hồn Sủng lại đây, chính là vì khai thác mỏ.
Cua thạch thú đại đại răng cưa nện ở trên vách đá, chỉ để lại vài đạo nhợt nhạt dấu vết.
Kỷ Phi Sương cau mày, nói: "Cua thạch thú cũng không được a!"
Tuyệt Vô Song sắc mặt có chút khó coi, "Khí lực không đủ a! Nhìn

dáng vẻ, chỉ có vận dụng Hoàng giai Hồn Sủng mới có thể."
Kỷ Phi Sương nhíu lại mày, nói: "Bằng không, đi tìm mấy cái Hồn
Sủng Sư tới hỗ trợ."
Tuyệt Vô Song hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Có thể tiến bí cảnh, đều không phải cái gì kẻ đầu đường xó chợ, hiện giờ những người này đều phân tán mở ra, muốn tìm ra tới, nhưng không dễ
dàng, bất quá, nếu là có thể tìm được người tới hỗ trợ, đào quặng hiệu suất tất nhiên sẽ đại đại tăng lên.
……
Cổ gia đoàn người, rớt xuống tới rồi một mảnh sơn cốc bên trong.
Lâm Mộng Dung một rớt xuống, đã bị đầy khắp núi đồi con thỏ, cấp chấn kinh rồi.
"Thật nhiều con thỏ a! Là Thông Thiên Tông người nuôi sao?"
Lâm Mộng Dung nhịn không được nói.
Cổ Khải Chi lắc lắc đầu, nói: "Không phải, đây là hái thuốc thỏ, bên ngoài Hồn Sủng Sư mang tiến vào."
Hái thuốc thỏ không tính cái gì đặc biệt quý trọng Hồn Sủng, một
ít Hồn Sủng Sư đem hái thuốc thỏ mang theo tiến vào hái thuốc.
Hồn Sủng Sư ngoài ý muốn tử vong lúc sau, hái thuốc thỏ liền lưu
tại bí cảnh bên trong, hái thuốc thỏ thực lực chẳng ra gì, sinh sản
năng lực lại thập phần kinh người.
Này bí cảnh bên trong hoàn cảnh tốt đẹp, thiên địch thưa thớt, tạo
thành hái thuốc thỏ số lượng trình thẳng tắp hình bay lên.
Cổ Trường Dạ phất tay, đem mấy chỉ Hồn Sủng phóng ra, Huyết Hổ vừa xuất hiện, một ngụm nuốt vào mấy trăm con thỏ.
"Nơi này con thỏ, xem như không tồi huyết thực, có thể phóng Hồn Sủng ra tới ăn một ít." Cổ Trường Dạ nói.
Hái thuốc thỏ ẩn chứa tràn đầy dược lực, nếu là đặt ở bên ngoài, một con như thế nào cũng muốn giá trị cái mười mấy vạn đồng

vàng, ở chỗ này lại đầy khắp núi đồi toàn bộ đều là, này quả thực là một tòa kim sơn a! Mười mấy chỉ Hồn Sủng ra ngựa, đại lượng hái thuốc thỏ bị nuốt ăn không còn.
Lâm Mộng Dung thả ra Hồng Hồ, Hồng Hồ có chút hưng phấn bắt
được mấy chỉ hái thuốc thỏ ăn uống thỏa thích, hái thuốc thỏ chịu
bí cảnh linh khí tẩm bổ, hương vị rất là không tồi, Thảo Dược Gà cũng so ra kém.
Lâm Mộng Dung hồ ly, liên tiếp ăn năm con con thỏ, đột nhiên bị
đá bay đi ra ngoài.
“Thỏ vương.” Cổ Trường Dạ nói.
Hái thuốc thỏ không phải cái gì lợi hại Hồn Sủng, đã chịu huyết mạch hạn chế, rất khó đột phá Vương giai, nhưng là, ở Thông Thiên bí cảnh như vậy địa phương, khó tránh khỏi biến dị.
Hái thuốc thỏ bên trong thỏ vương, chiến lực không kém, có Vương giai Cửu giai tu vi, Lâm Mộng Dung hồ ly bị đánh lén, không có thể tránh thoát đi.
Huyết Hổ nhào qua đi, đem thỏ vương một ngụm cắn chết.
Một con thỏ vương ẩn chứa khí huyết chi lực, là bình thường hái thuốc thỏ mấy trăm lần, Huyết Hổ ăn thập phần vừa lòng, Lâm Mộng Dung liền có chút quẫn bách.
Vừa mới tiến bí cảnh, liền ném lớn như vậy mặt, Lâm Mộng Dung
cảm giác có chút tao đến hoảng.
Lâm Mộng Dung giảo giảo ngón tay, thầm nghĩ: Nếu là giống trong mộng giống nhau, chính mình hồ ly đem Lâm Sơ Văn hồ ly
ăn thì tốt rồi, nếu là như thế, chính mình hồ ly tuyệt không ngăn
hiện tại chút thực lực ấy.
……
Thương Minh.
“Đáng chết, vận khí thật kém, cư nhiên rớt xuống đến nơi đây tới.”

Khổng Mạnh nói.
“Hỏa Diệm Sơn, hy vọng nơi này là Hỏa Diệm Sơn bên ngoài, bằng không phiền toái.” Thư thiên một nhịn không được nói.
Hỏa Diệm Sơn là một mảnh hoang mạc, hoang mạc phía dưới, tiềm tàng vô số độc hỏa, một không cẩn thận, liền sẽ tao ngộ độc hỏa phun trào nguy hiểm.
Powered by GliaStudio
close
Hỏa Diệm Sơn là đông đảo Hồn Sủng Sư, ghét nhất rớt xuống điểm chi nhất.
Thư Linh Nguyệt cau mày, thầm nghĩ: Xuất sư bất lợi a! Hỏa Diệm
Sơn diện tích lãnh thổ mở mang, nếu bọn họ rớt xuống điểm là ở
mảnh đất trung tâm, tiêu phí mười năm thời gian, cũng chưa chắc
có thể đi đi ra ngoài, kể từ đó, lần này bí cảnh hành trình, có thể nói là đến không.
Hỏa Diệm Sơn hoàn cảnh ác liệt, lại cũng không phải sở hữu Hồn
Sủng đều chán ghét cái này địa phương.
Theo Thư Linh Nguyệt biết, một ít ngọn lửa thuộc tính Hồn Sủng,
liền phi thường thích cái này địa phương.
Khổng Mạnh lấy ra la bàn trinh trắc một chút, nói: “Nơi này hẳn là
không phải Hỏa Diệm Sơn trung tâm, bất quá, cũng không phải mảnh đất giáp ranh, muốn đi ra nơi này, sợ là phải tốn phí hai năm thời gian.”
Thư Linh Nguyệt rầu rĩ nói: “Hai năm a!”
Hai năm sau, nàng mới vừa đi ra bí cảnh, rất nhiều Hồn Sủng Sư hẳn là đã sớm phát tài.
Chậm trễ hai năm vẫn là tiếp theo, này Hỏa Diệm Sơn hoàn cảnh ác liệt, ở chỗ này đợi lúc nào cũng giống như bị ngọn lửa quay, Thư Linh Nguyệt thực hoài nghi chính mình có phải hay không sẽ

ở đi ra nơi này vực phía trước, đã bị quay thành thịt khô.
Thư Linh Nguyệt hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Nếu chính mình giống Sở Diệp giống nhau có Bạch Hổ thì tốt rồi, tuy rằng Bạch Hổ truyền tống năng lực sẽ đã chịu hạn chế, nhưng vẫn là muốn so dùng hai cái đùi đi đường cường quá nhiều. Nếu là Bạch Hổ nói, chỉ sợ nếu không nửa tháng, là có thể truyền tống đi ra ngoài.
……
Thời gian nhoáng lên, Sở Diệp đám người đã tiến vào bí cảnh hai mươi ngày qua.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đoàn người đã ở linh thảo ngoài ruộng đãi hơn hai mươi thiên, hơn hai mươi thiên thời gian, cũng không
có mặt khác Hồn Sủng Sư lại đây.
Sở Diệp xem Liễu Thụ Yêu một chốc một lát, sẽ không kết thúc, nghĩ nghĩ, nói: “Ngươi lưu lại nơi này hấp thu mộc khí, chúng ta khắp nơi đi dạo.”
Này mười năm thời gian là thập phần quý giá, nhất định phải hảo
hảo lợi dụng.
Liễu Thụ Yêu lay động cành, tách ra một cùng cành liễu quấn quanh ở Sở Diệp trên tay.
Cành liễu là Liễu Thụ Yêu phân thân, một khi Sở Diệp gặp được nguy hiểm, phân thân, chủ thân liền có thể lẫn nhau chuyển hóa,
Liễu Thụ Yêu có thể khoảnh khắc qua đi, trợ Sở Diệp vượt qua nguy cơ.
“Chúng ta hiện tại đi nơi nào? Ô Ô, ngươi xem phương hướng nào vận khí sẽ tốt một chút.” Sở Diệp hướng tới hắc quạ đen hỏi.
Hắc quạ đen có chút kích động nói: “Thực hảo, rốt cuộc đến phiên
Ô Ô đại nhân đại hiện thần uy.”
Hắc quạ đen vỗ vài cái cánh, nói: “Ô Ô đại nhân đã tính tới rồi, chuyến này, lợi chủ phường phương.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Vậy hướng đông.”
Sở Diệp tuy rằng cảm thấy hắc quạ đen không đáng tin cậy, bất

quá, bọn họ cũng không có càng tốt lựa chọn.
“Chu trưởng lão, nghe nói, Thánh Viện có bản đồ? Có phải hay không thật sự?” Sở Diệp hỏi.
Chu Đỉnh Nguyên gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
“Ngươi có sao?”
Chu Đỉnh Nguyên lắc lắc đầu, nói: “Không có.”
Hắc quạ đen nhìn Chu Đỉnh Nguyên, nói: “Ngươi như thế nào này
cũng không có, kia cũng không có, cái gì đều không có? Ngươi rốt cuộc là như thế nào hỗn a!”
Chu Đỉnh Nguyên ngượng ngùng nói: “Ta chỉ là khách khanh đạo
sư.”
Thánh Viện bên trong, có Thông Thiên bí cảnh bản đồ, thân là Thánh Viện đạo sư, là có thể dùng cống hiến điểm đổi, yêu cầu cống hiến điểm không ít, Chu Đỉnh Nguyên không nghĩ tới chính
mình có tiến vào bí cảnh cơ hội, tự nhiên cũng sẽ không đi tiêu pha.
Hắc quạ đen có chút ghét bỏ nhìn Chu Đỉnh Nguyên liếc mắt một
cái, “Ngươi cái này Hồn Hoàng, hỗn thật chẳng ra gì.”
“Đó là tự nhiên, không phải cái nào Hồn Hoàng đều có thể giống Sở thiếu giống nhau uy phong bát diện, tung hoành tứ phương.” Chu Đỉnh Nguyên nói.
Hắc quạ đen chớp chớp mắt, nói: “Tung hoành tứ phương, ngươi
đang nói, giống lão thử giống nhau khắp nơi chạy trốn sao?”
Chu Đỉnh Nguyên: “……”
Sở Diệp: “……”
Tiểu Bạch mang theo mấy người, không ngừng tiến hành không gian khiêu dược, bởi vì Thông Thiên bí cảnh đặc thù hoàn cảnh. Tiểu Bạch mỗi lần dời nhảy khoảng cách đều không xa, tiêu hao lại thập phần khủng bố.
“Như vậy đi xuống không được, không thể lại tiến hành không gian dời nhảy.” Tiểu Bạch nói.

Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, nói: “Xác thật không được.”
Ở bí cảnh bên trong chỉ là tiến hành rồi vài lần cự ly ngắn truyền tống, Tiểu Bạch tiêu hao liền để được với từ trung ương đại lục truyền tống đến Thiên Hải Vực như vậy vượt vực truyền tống.
Tiểu Bạch không gian truyền tống năng lực, thời điểm mấu chốt là
phải dùng tới chạy trốn, nếu là đều dùng để lên đường, gặp được nguy hiểm, bọn họ ứng đối năng lực sẽ đại đại hạ thấp.
Mộc Tiên Điểu ở không trung bên trong bay múa, cấp Tiểu Bạch tiến hành rồi một lần linh khí tưới.
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Thúy Vũ giống như tiến bộ cũng thực mau a!”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Thúy Vũ có thể hấp thu nơi này linh nguyên khí, hắn phi thường thích cái này địa phương.”
Trên thực tế không ngừng Thúy Vũ, Tiểu Bạch, Kinh Chập Long chờ yêu thú đều có thể hấp thu linh nguyên khí, đề cao tự thân thực lực, bất quá, Thúy Vũ vốn dĩ liền giỏi về khống chế nguyên khí, tăng lên nhanh nhất một ít mà thôi.
Thúy Vũ hấp thu đại lượng linh nguyên khí, phụt lên ở Tiểu Bạch
trên người, đem Tiểu Bạch tiêu hao bổ sung không ít.
Tiểu Bạch đối với Thúy Vũ gật đầu thăm hỏi một chút, tỏ vẻ cảm tạ.
Thúy Vũ ở không trung bên trong xoay quanh, bốn phía linh khí chen chúc tới.
Lâm Sơ Văn cảm giác Thúy Vũ giờ phút này tăng lên tốc độ, không thua ở bên ngoài hấp thu linh mạch.
Kể từ đó, Thúy Vũ ở chỗ này tu luyện, liền tương đương với mỗi thời mỗi khắc hấp thu linh mạch tu luyện, thời gian dài, tiến bộ có
thể nghĩ.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Thông Thiên bí cảnh quả
nhiên là cái thần kỳ địa phương a! Liền tính Thúy Vũ cái gì đều không làm, chỉ ở chỗ này hấp thu cái mười năm linh nguyên, mười năm sau, hẳn là cũng có thể từ Hoàng giai Nhị giai càng

nhập Hoàng giai Ngũ giai.
Khó trách có chút Hồn Sủng Sư đem Thông Thiên bí cảnh xem thành nhảy Long Môn cơ hội, tùy tiện ở chỗ này nhặt điểm cơ duyên, đều so ở bên ngoài cực cực khổ khổ tu luyện cái trăm năm cường.

Chương 411: Chương 411

Tiểu Bạch tiến hành rồi vài lần không gian dời nhảy, khí lực có chút vô dụng, Sở Diệp đám người không thể không dừng lại nghỉ
ngơi.
Tiểu Bạch một bên hấp thu linh nguyên khí, một bên hướng tới hắc quạ đen nhìn qua đi, hỏi: "Ô Ô, ngươi nói cơ duyên ở nơi nào?"
Hắc quạ đen phe phẩy cánh, nói: "Không biết, khả năng quá rớt."
Tiểu Bạch tức giận nói: "Quá rớt, ngươi không nói sớm."
Hắc quạ đen nhìn Tiểu Bạch, có chút xấu hổ nói: "Cơ duyên thứ này, nên tới thời điểm, tự nhiên sẽ đến, không tới thời điểm, cưỡng cầu cũng vô dụng."
Tiểu Bạch bĩu môi, rầu rĩ nói: "Nếu là cơ duyên vô pháp cưỡng cầu, kia muốn ngươi làm gì?"
"Tóm lại có thể nhiều vài phần hy vọng." Hắc quạ đen đúng lý hợp
tình nói.
Sở Diệp: "……"
Tiểu Bạch cùng hắc quạ đen ngao ngao, Ô Ô cãi cọ cái gì, một đạo pháo hoa xông thẳng phía chân trời, đánh gãy hai tiểu nhân tranh luận.
Lâm Sơ Văn hướng tới phương đông nhìn qua đi, nói: "Đây là, cầu viện pháo hoa."
Sở Diệp cau mày, nói: "Không nghĩ tới vừa mới lại đây, là có thể nhìn đến cầu viện pháo hoa, này Hồn Sủng Sư mới vừa tiến vào liền gặp được nguy hiểm, vận khí chẳng ra gì a!"
Bí cảnh bên trong, giống nhau Hồn Sủng Sư chỉ có ở tất cả bất đắc dĩ mới có thể bậc lửa cầu viện pháo hoa, bởi vì ở chỗ này,

cầu viện pháo hoa thông thường đưa tới không phải bằng hữu mà là địch nhân.
Chu Đỉnh Nguyên đứng ở một bên, nhìn phương xa, sắc mặt có chút khác thường.
Sở Diệp nhìn Chu Đỉnh Nguyên, có chút nghi hoặc nói: “Chu đạo hữu, làm sao vậy?”
Chu Đỉnh Nguyên hít sâu một hơi, nói: “Đó là Thánh Viện cầu viện
pháo hoa.”
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói: “Nói như thế tới, gặp nạn Thánh Viện người, ngươi lão người quen a!”
Chu Đỉnh Nguyên cau mày, sắc mặt có chút phức tạp.
Thánh Viện hẳn là có không ít người tiến vào bí cảnh, Chu Đỉnh Nguyên cũng không biết gặp nạn chính là cái nào.
“Không nghĩ tới Thánh Viện người vừa mới tiến vào liền gặp nạn,
tựa hồ vận khí không tốt lắm a!” Lâm Sơ Văn nói.
Hắc quạ đen phe phẩy cánh, nói: “Xem, đều là lấy Ô Ô đại nhân phúc, cơ duyên tới, Sở Diệp mau đi xem một chút, nếu là vận khí tốt nói, có cơ hội nhặt thi đâu? Thánh Viện người không phải mỗi
cái đều giống Chu trưởng lão nghèo như vậy, này nhất định là cái
người giàu có, bắt được công pháp liền có rơi xuống.”
Chu Đỉnh Nguyên: “……”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hảo, liền đi xem.”
Chu Đỉnh Nguyên rốt cuộc là Thánh Viện đạo sư, nghĩ đến lập tức
muốn gặp đến Thánh Viện người, tâm tình có chút khác thường.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thực mau ở Bạch Hổ không gian dời đi dưới, đến mục đích địa.
Sở Diệp thấy được một cây hơn 1000 mét cao che trời đại thụ, trên đại thụ treo một đám đại kén, Phượng Khuynh Thành bị trói
buộc ở kén trung.

Một con hỏa hồng sắc phượng hoàng vây quanh đại thụ đánh chuyển, không ngừng phụt lên ngọn lửa, ý đồ nghĩ cách cứu viện
Phượng Khuynh Thành.
Ở đại thụ thân thể cao lớn đối lập dưới, Hỏa phượng hoàng nhìn giống một con lông còn chưa mọc tề ấu điểu.
Hỏa phượng hoàng không ngừng bị đại thụ nhánh cây tập kích, theo lý thuyết, ngọn lửa là cỏ cây khắc tinh, nhưng là, đại thụ lại một chút không sợ hãi ngọn lửa, thỉnh thoảng duỗi thân cành, quất đánh Hỏa phượng hoàng.
Bọn họ phía trước cầu viện pháo hoa, hẳn là chính là hỏa phượng phóng xuất ra tới, Hỏa phượng hoàng cánh bị cành xuyên thủng, không ngừng nhỏ huyết.
Phượng Khuynh Thành trên người tơ nhện giống nhau sợi tơ, càng quấn càng nhiều, tình huống liên tục đi xuống, nếu không bao lâu, Phượng Khuynh Thành hẳn là liền sẽ khí tuyệt bỏ mình.
Phượng Khuynh Thành tuy rằng bị trói buộc ở kén trung, bất quá,
cảm giác cũng không có bị che chắn, Sở Diệp đoàn người đã đến, Phượng Khuynh Thành trước tiên cảm giác được.
Phượng Khuynh Thành như thế nào cũng không nghĩ tới, tiểu phượng thật sự có thể đem người đưa tới, càng không nghĩ tới, tới người cư nhiên là Sở Diệp, Lâm Sơ Văn.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Nga, là Phượng Khuynh Thành cái kia nha đầu, nha đầu này vận khí tốt kém a!”
Phượng Khuynh Thành bị trói ở trên cây, nghe được hắc quạ đen nói, khóe miệng nổi lên vài phần cười khổ, nàng vận khí xác thật
chẳng ra gì.
Vừa mới tiến vào bí cảnh không lâu, nàng liền bởi vì không cẩn thận dẫm trúng rách nát cấm chế, cùng Thánh Viện đại bộ đội thất
lạc, bị chuyển dời đến phụ cận.
Phượng Khuynh Thành tới nơi này, thực mau phát hiện một cái mọc đầy linh dược dược viên, Phượng Khuynh Thành còn tưởng

rằng chính mình vận khí đổi thay, gặp được đại cơ duyên, kết quả
chính mình vừa mới đối dược viên bên trong linh dược xuống tay,
đã bị Thực Nhân Thụ công kích, bị trở thành huyết thực.
Quấn quanh ở Phượng Khuynh Thành trên người sợi tơ càng ngày càng nhiều, Phượng Khuynh Thành có vẻ có chút uể oải.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hai mặt nhìn nhau, nói: “Làm sao bây giờ?”
Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, nói: “Trước cứu người đi.”
Tiểu Bạch hướng tới đại thụ phát ra không gian trảm đánh, từng đạo không gian trảm hướng tới đại thụ chém qua đi, chợt bị chắn
xuống dưới, đại thụ chung quanh cư nhiên có trận pháp, có thể ngăn cản công kích.
Tiểu hồ ly, Thương Lan Long chờ sôi nổi ra tay, lại là bắt không được đại thụ, Sở Diệp sắc mặt, chợt ngưng trọng lên.
Nơi này chỉ là bí cảnh bên ngoài a! Nghe nói, bí cảnh nội vây so bí cảnh bên ngoài nguy hiểm gấp mười lần, bí cảnh bên ngoài một thân cây đều lợi hại như vậy, bí cảnh nội vây nên có bao nhiêu nguy hiểm a!
Hắc quạ đen nhìn Thực Nhân Thụ, nói: “Này cây không đơn giản
a! Lực phòng ngự không thua Thánh giai.”
Sở Diệp sắc mặt đổi đổi, Hồn Sủng đại lục thực lực tối cao người đều bất quá Hoàng giai Cửu giai, nơi này tùy tiện một thân cây, đều có thể cùng Thánh giai móc nối.
Thực Nhân Thụ lực công kích thập phần chi cường, bất quá, Sở Diệp thực mau liền phát hiện, chỉ cần cùng Thực Nhân Thụ bảo trì
khoảng cách nhất định, đối phương liền sẽ không chủ động công
kích.
Hắc quạ đen cau mày, có chút do dự nói: “Bắt không được tới, bằng không triệt đi.”
Powered by GliaStudio

close
Hỏa phượng hoàng nghe được hắc quạ đen nói, ai ai kêu hai tiếng.
Hắc quạ đen nhìn Hỏa phượng hoàng, nói: “Ngươi cầu ta cũng vô
dụng a! Này không phải bắt không được tới sao?”
Hỏa phượng hoàng chụp phủi cánh, không biết nói cái gì.
Hắc quạ đen thở dài, an ủi nói: “Ngươi không cần quá ủ rũ, ngươi
chủ nhân đã chết, ngươi có thể mặt khác lại tìm một cái, ba điều chân cóc không hảo tìm, hai cái đùi dê hai chân nơi nơi đều là.”
Sở Diệp: “……”
Hỏa phượng hoàng vỗ cánh, có chút khí giận, giương miệng, muốn triều hắc quạ đen phun hỏa.
Hắc quạ đen nhìn Hỏa phượng hoàng, rầu rĩ nói: “Ngươi cái hỏa điểu, đầu óc không tốt lắm a! Ta thành tâm thành ý cho ngươi đề
kiến nghị, ngươi lại tưởng thiêu ta?”
Hắc quạ đen cùng Hỏa phượng hoàng giao lưu, Sở Diệp trên cổ tay cành liễu tự nhiên bóc ra xuống dưới, cành liễu nhanh chóng
ngưng tụ thành Liễu Thụ Yêu bộ dáng.
Liễu Thụ Yêu nhìn chằm chằm đại thụ nhìn một hồi, hai cây giao
lưu lên.
Thực Nhân Thụ thu liễm giương nanh múa vuốt nhánh cây, loạng
choạng lá cây, như là suy tư cái gì.
Liễu Thụ Yêu loạng choạng cành liễu, không ngừng cùng Thực Nhân Thụ thương nghị, thực mau Phượng Khuynh Thành bị thả
xuống dưới.
Liễu Thụ Yêu đem Phượng Khuynh Thành kéo ra tới, cùng Sở Diệp giao lưu lên.
Sở Diệp thực nhanh giải đến Thực Nhân Thụ bên trong có một cái mơ hồ ý thức, tuy rằng này thụ thực lực siêu việt Liễu Thụ

Yêu, nhưng là, ở thụ phẩm thượng, Liễu Thụ Yêu muốn xa xa cao
hơn Thực Nhân Thụ, Thực Nhân Thụ ý thức thập phần mơ hồ, tiếp xúc đến Liễu Thụ Yêu ý thức, thật giống như thấy được gia trưởng giống nhau, cho nên từ bỏ Phượng Khuynh Thành như vậy cái huyết thực.
Thực Nhân Thụ nhìn Liễu Thụ Yêu, có chút hưng phấn, loạng choạng cành nói cái gì.
Liễu Thụ Yêu cũng hóa thành cây liễu, lắc lư cành đáp lại cái gì.
Liễu Thụ Yêu lấy ra mấy chục viên Thảo Mộc Kết Tinh ném qua đi, Liễu Thụ Yêu có một loại thiên phú bản lĩnh, có thể rút ra linh
thảo bên trong cỏ cây hơi thở, ngưng kết thành Thảo Mộc Kết Tinh.
Liễu Thụ Yêu phía trước đãi dược điền, cỏ cây hơi thở quá tràn đầy.
Trong khoảng thời gian ngắn, Liễu Thụ Yêu có thể tiêu hóa hấp thu cỏ cây chi khí là hữu hạn, này liền đem một bộ phận cỏ cây chi khí, ngưng kết thành Thảo Mộc Kết Tinh.
Liễu Thụ Yêu vốn là muốn đem này bộ phận Thảo Mộc Kết Tinh mang đi ra ngoài, giao cho Mộc tộc, bất quá, kế hoạch không đuổi
kịp biến hóa.
Thực Nhân Thụ thu Thảo Mộc Kết Tinh, tâm tình không tồi, ném
hai quả nhẫn không gian làm đáp lễ, hai quả nhẫn chế thức có chút giống Trung Ương đại lục 4000 năm trước lưu hành loại nào,
hiển nhiên, Phượng Khuynh Thành không phải Thực Nhân Thụ gặp được cái thứ nhất xui xẻo trứng.
Nếu, Sở Diệp không xuất hiện, Phượng Khuynh Thành cũng có thể sẽ bị ăn luôn, sau đó, này không gian trữ vật đạo cụ cũng sẽ trở thành Thực Nhân Thụ chiến lợi phẩm.
Chu Đỉnh Nguyên ở bên nhìn một màn này, tâm tình có chút khác
thường.

Trung Ương đại lục không ít Hồn Sủng Sư đều muốn bắt bắt Mộc
tộc, ở mọi người xem ra, Mộc tộc lớn nhất tác dụng, chính là luyện thành dược tề, hiện giờ xem ra, Mộc tộc tác dụng muốn so tưởng tượng nhiều hơn nhiều.
Liễu Thụ Yêu cư nhiên có thể cùng bí cảnh bên trong ra đời linh trí giao lưu, không biết, bí cảnh nội vây có hay không ra đời linh thực Mộc tộc, hẳn là có.
Sở Diệp đi tới Liễu Thụ Yêu bên cạnh, nói: "Hắn nói gì đó?"
Liễu Thụ Yêu nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: "Hắn nói, hắn bị
người trồng trọt ở chỗ này, bảo hộ dược viên, nếu ai muốn cướp dược viên đồ vật, hắn liền đem người giết làm phân bón hoa."
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: "Thì ra là thế, còn có khác sao?"
Liễu Thụ Yêu lắc lắc đầu, nói: "Không có, hắn chỉ biết, muốn đem
tùy tiện xâm nhập dược viên người làm phân bón hoa, hắn linh trí
còn không cao, đại khái chỉ có hai tuổi nhi đồng trình độ."
Sở Diệp: "……" Hai tuổi hài đồng chỉ số thông minh, hắn còn tưởng rằng có thể ở bí cảnh tìm cái hiểu công việc giúp đỡ đâu, hiện giờ xem ra là ngâm nước nóng, bất quá, có thể có hai quả nhẫn không gian vào tay cũng không tồi.
Sở Diệp đem linh hồn lực tham nhập nhẫn không gian, đem nhẫn
bên trong phát hiện mấy trăm khối linh nguyên thạch, vừa lòng cong cong khóe miệng.
Sở Diệp nhìn Liễu Thụ Yêu, nói: "Dược viên bên trong linh thảo, ngươi năng động sao?"
Này phiến dược viên bên trong linh thảo, theo chân bọn họ phía trước gặp được không giống nhau, cấp bậc cao không biết nhiều ít lần, nếu là có thể ngắt lấy, là một bút không tồi thu vào.
Liễu Thụ Yêu lắc lắc đầu, nói: "Không thể, Thực Nhân Thụ bị hạ linh hồn mệnh lệnh, chỉ cần có người đi lấy thuốc viên bên trong
linh thảo, liền sẽ lọt vào nó tập kích."

Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Kia quá đáng tiếc.”
Liễu Thụ Yêu nhàn nhạt nói: “Kia đảo cũng không thấy đến.”
Liễu Thụ Yêu hoạt động ngón tay, nhanh chóng thu cỏ cây linh khí, ngưng kết thành Thảo Mộc Tinh Túy.
Này phiến dược viên bên trong cỏ cây phẩm chất cao, ngưng kết ra Thảo Mộc Tinh Túy, phẩm chất cũng càng cao một ít.
Kinh Chập Long cho Liễu Thụ Yêu một cái một cái chớp mắt ngàn
năm pháp thuật, Liễu Thụ Yêu ngưng kết Thảo Mộc Tinh Túy tốc
độ, tăng lên không ít, trong chớp mắt, mấy trăm cái Thảo Mộc Tinh Túy ở Liễu Thụ Yêu trên tay ngưng kết.
Dược viên vốn là có cấm chế bảo hộ, bất quá, hiện tại cấm chế đều rách nát, trực tiếp đi hái thuốc vẫn là có nguy hiểm, bất quá, xuyên thấu qua cấm chế khe hở, thu thập cỏ cây linh khí, lại không cần lo lắng nguy hiểm.
Sở Diệp nhìn Liễu Thụ Yêu trên tay không ngừng tăng nhiều Thảo Mộc Tinh Túy, hai tròng mắt nở rộ lộng lẫy linh quang.
Thông Thiên bí cảnh quả nhiên là cái hảo địa phương a! Cỏ cây chi khí như thế nồng đậm, nhiều như vậy Thảo Mộc Tinh Túy, giá
trị đều để được với số viên Hoàng giai tinh hạch.
“Bên này linh điền phẩm chất càng cao, cỏ cây càng thêm tươi tốt, ngưng kết ra Thảo Mộc Tinh Túy, phẩm chất càng cao.” Liễu Thụ Yêu nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Kia không tồi.”
Liễu Thụ Yêu ngưng kết ra Thảo Mộc Tinh Túy, bảy thành chính mình thu, tam thành giao cho một bên Thực Nhân Thụ làm bảo hộ
phí.

Chương 412: Chương 412

Phượng Khuynh Thành đứng ở một bên, sắc mặt có chút tái nhợt.
Phượng Khuynh Thành hướng tới Chu Đỉnh Nguyên nhìn qua đi,
Chu Đỉnh Nguyên có chút xấu hổ tránh đi tầm mắt.
Chu Đỉnh Nguyên tự giác thân phận xấu hổ, đối mặt Phượng Khuynh Thành xin giúp đỡ ánh mắt, thương mà không giúp gì được cúi đầu.
Hắc quạ đen vây quanh Phượng Khuynh Thành bay múa lên, "Nha đầu, ngươi là cái kia cái gì Thánh Viện Thánh Nữ a!"
Phượng Khuynh Thành cẩn thận nói: "Kia bất quá là người khác lung tung phong hào mà thôi, chê cười."
Hắc quạ đen gật gật đầu, thâm chấp nhận nói: "Nghĩ đến cũng là lung tung phong, các ngươi Trung Ương đại lục Thánh Tử, Thánh
Nữ a! Quá nhiều, tên tuổi kêu như vậy đại, một chút dùng đều không có."
Phượng Khuynh Thành mặt đỏ lên, nhất thời không lời gì để nói.
"Lại nói tiếp, vẫn là Thiên Ma lợi hại a! Thánh Tử, Thánh Nữ một
đống, không đáng giá tiền, vẫn là Thiên Ma nghe có khí phách!" Hắc quạ đen nói.
Phượng Khuynh Thành âm thầm hít sâu một hơi, không lời gì để
nói.
"Ngươi nhận thức Thần Điện Kỷ Phi Sương sao? Nghe nói, nàng được xưng là thần nữ." Hắc quạ đen nói.

Phượng Khuynh Thành tự nhiên rõ ràng Sở Diệp cùng Kỷ Phi Sương ăn tết, nghe vậy có chút bất đắc dĩ nói: "Ta cùng Kỷ Phi Sương không thân."
Hắc quạ đen thở dài một hơi, nói: "Thật đáng tiếc, nếu các ngươi rất quen thuộc nói, nói không chừng có thể hỗ trợ dẫn tiến một chút đâu."
Phượng Khuynh Thành thầm nghĩ: Dẫn tiến? Dẫn tiến cái gì? Dẫn
tiến đi đánh cướp sao?
Kỷ Phi Sương lần đầu tiên ngăn chặn Sở Diệp liền không chiếm được cái gì tiện nghi, hiện giờ, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn thực lực tăng cao, Kỷ Phi Sương hẳn là càng không phải đối thủ, bất quá, Kỷ Phi Sương hẳn là cùng Thần Điện người đãi ở một khối, Sở Diệp thật muốn muốn động thủ, chưa chắc có thể thảo được hảo.
Phượng Khuynh Thành hướng tới Liễu Thụ Yêu nhìn qua đi, theo
Liễu Thụ Yêu động tác, dược viên bên trong linh thảo nhanh chóng khô héo, nếu không bao lâu, dược viên bên trong linh thảo,
hẳn là đều sẽ bị ngưng kết thành Thảo Mộc Tinh Túy, trở thành Liễu Thụ Yêu chất dinh dưỡng.
Phượng Khuynh Thành nhìn Liễu Thụ Yêu, trong lòng có chút hâm mộ, Liễu Thụ Yêu tuy rằng không có thể đem dược viên linh
thảo ngắt lấy tới tay, nhưng là, thu như vậy nhiều Thảo Mộc Tinh
Túy, thu hoạch thập phần khả quan.
Thông Thiên bí cảnh bên trong linh thảo vô số, Liễu Thụ Yêu có Tiểu Bạch tương trợ, khắp nơi thu thập linh thảo, hẳn là có thể thu
thập đại lượng Thảo Mộc Tinh Túy, đi ra ngoài phía trước, hẳn là có thể đại phát nhất bút.
Xem Liễu Thụ Yêu trạng thái tốt đẹp, Sở Diệp hướng tới Phượng Khuynh Thành nhìn lại đây.
"Đa tạ Sở thiếu cứu giúp." Phượng Khuynh Thành ánh mắt phức

tạp hành lễ nói.
Phượng Khuynh Thành hít sâu một hơi, âm thầm hâm mộ Sở Diệp vận khí tốt, nàng thiếu chút nữa bị Thực Nhân Thụ cấp toàn
bộ ăn luôn, Sở Diệp lại có thể bắt được Thực Nhân Thụ đưa tặng lễ vật.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Ta cũng không có tưởng cứu ngươi ý tứ, chỉ là lại đây nhìn xem tình huống, nhìn xem có hay không nhặt thi cơ hội, ngươi tốt nhất nói điểm có giá trị đồ vật, hảo để được với ngươi mệnh, nếu không, ta liền làm Tiểu Bạch ăn ngươi."
Tiểu Bạch chính là cùng Thánh Viện có cũ oán, Sở Diệp cũng không có gì lấy ơn báo oán tâm tư.
Phượng Khuynh Thành sắc mặt đổi đổi, nghiêm nghị nói: "Sở thiếu muốn biết cái gì?"
Sở Diệp nhàn nhạt nói: "Công pháp, ngươi có sao?"
Phượng Khuynh Thành gật gật đầu, nói: "Có, ta nơi này có một phần Sao Trời Quyết, bất quá, ta nơi này chỉ có một phần cơ sở công pháp."
Sở Diệp rất có hứng thú nói: "Lấy lại đây nhìn xem."
Phượng Khuynh Thành đem cơ sở công pháp đem ra, giao cho Sở Diệp.
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói: "Đơn giản như vậy liền giao ra
đây?"
Phượng Khuynh Thành nhàn nhạt nói: "Lấy Sở thiếu năng lực, liền tính ta không cho, ngươi cũng sớm muộn gì có thể lộng tới tay."
Sở Diệp: "……" Nha đầu này cư nhiên như vậy xem trọng hắn.
Phượng Khuynh Thành nhìn Sở Diệp, nói: "Nói đến Sở thiếu không có được đến quá công pháp sao? Cổ Chước Nhật, Cổ gia mấy cái Hồn Vương, Du gia, chờ nhiều gia tộc, đều là có công pháp."
Sở Diệp: "……" Không sai, những người này trên tay có lẽ đều có công pháp, nói không chừng trong tay hắn liền có công pháp, vấn

đề là hắn phân biệt không ra nào phân là công pháp.
“Quang một phần công pháp không đủ, mua ngươi mệnh nhưng
không đủ.” Sở Diệp nói.
Phượng Khuynh Thành nhăn nhăn mày, nói: “Ta đối Thông Thiên
bí cảnh hiểu biết cũng không nhiều lắm. Theo ta được biết, bí cảnh phân nội ngoại khu, càng đi càng là nguy hiểm, cơ duyên càng lớn, bí cảnh nội vây một vạn năm một khai, mà nay vừa vặn
một vạn năm.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Cái này ta biết, nghe nói, bí cảnh nội vây nguy hiểm trình độ là bên ngoài gấp mười lần.”
“Xác thật như thế, Sở thiếu tính toán tiến bí cảnh nội vây sao?” Phượng Khuynh Thành hỏi.
Hắc quạ đen phe phẩy cánh, oán hận nói: “Hắn là cái không chí khí, chỉ nghĩ ở bên ngoài nhặt chút tiện nghi, không nghĩ đi nội vây mạo hiểm, quả thực là Thiên Ma sỉ nhục.”
Sở Diệp bất mãn nhìn hắc quạ đen liếc mắt một cái, nói: “Ngươi cái tạp mao điểu biết cái gì a, trên đời này không có gì so tồn tại càng quan trọng.”
Phượng Khuynh Thành: “……” Sở Diệp cư nhiên như vậy cẩn thận sao? Đều không nghĩ đi bí cảnh nội vây.
Phượng Khuynh Thành trầm ngâm một hồi, chậm rãi mở miệng
nói: “Thông Thiên bí cảnh đại khái bị từ xưa đến nay Hồn Sủng Sư chia làm trong ngoài hai khu, căn cứ ta Phượng gia nghiên cứu, kỳ thật này toàn bộ thông thiên đại lục, hẳn là thuộc về một
cái Thông Thiên Tông thế lực, toàn bộ bí cảnh kỳ thật chính là Thông Thiên Tông địa bàn.”
Sở Diệp: “……” Thông Thiên bí cảnh hẳn là so toàn bộ Trung Ương đại lục đều phải đại, nơi này cư nhiên thuộc về một cái thế lực sao? Nếu là như thế, cái này thế lực đến có bao nhiêu cường đại a!
“Tộc của ta suy đoán, Thông Thiên Tông năm đó, có thể là đắc

tội
càng nhiều thế lực, bị người cấp chỉnh tông huỷ diệt."
"Bí cảnh bên ngoài hẳn là thuộc về Thông Thiên Tông phụ thuộc thế lực, đến nỗi bí cảnh nội vây hẳn là thuộc về Thông Thiên Tông, Sở thiếu hẳn là cảm giác nơi đây linh nguyên khí đối tu luyện chỗ tốt rồi."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Nhiều ít có điểm cảm giác."
Tiến vào nơi này lúc sau, mấy chỉ Hồn Sủng thực lực liền ở bay nhanh dâng lên, hắn cũng đạt được không nhỏ chỗ tốt.
"Nghe nói, bí cảnh nội vây linh nguyên khí đều sương mù hóa, ở bên kia tu luyện một năm, để được với bên ngoài tu luyện vài thập niên, như thế, Sở thiếu biết bí cảnh nội vây cùng bí cảnh bên
ngoài chênh lệch có bao nhiêu lớn."
Sở Diệp hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Tới phía trước, hắn liền nghe
nói bí cảnh nội vây cơ duyên nhiều, bất quá, trước sau cảm thấy chênh lệch hẳn là không quá lớn, mấy chục lần chênh lệch, có thể
là bọn họ khoa trương. Nếu, dựa theo Phượng Khuynh Thành theo như lời như vậy, kia chênh lệch chỉ sợ cũng không phải mấy
chục lần mà thôi.
Powered by GliaStudio
close
Trên đời này tài nguyên, luôn là nắm giữ ở thế lực lớn trong tay. Trung Ương đại lục chín thành chín tài nguyên hẳn là tập trung ở
không đến một thành nhân thủ thượng, cái này cái gọi là Thông Thiên Tông hẳn là cũng là như thế.
Bên ngoài liền có nhiều như vậy thứ tốt, Thông Thiên bí cảnh bên
trong truyền thừa a! Linh dược a! Tu luyện thánh địa a! Hẳn là sẽ
không thiếu, hơi chút tìm được một chút, đều đủ làm hắn được lợi

vô cùng.
Một vạn năm mới có cơ hội, nếu bỏ lỡ, thật sự đáng tiếc.
Chu Đỉnh Nguyên đãi ở một bên, nghe Phượng Khuynh Thành nói, tấm tắc bảo lạ.
Sở Diệp nguyên bản còn tưởng dò hỏi Chu Đỉnh Nguyên ý kiến, xem đối phương thần sắc, đối với Phượng Khuynh Thành nói này
đó, phỏng chừng cũng không rõ ràng lắm, đơn giản không hỏi.
Sở Diệp không hỏi, đều có điểu hỏi.
Hắc quạ đen hướng tới Chu Đỉnh Nguyên bay qua đi, "Lão Chu, nha đầu này nói chính là thật sự vẫn là giả?"
Chu Đỉnh Nguyên xấu hổ nói: "Hẳn là thật sự đi." Tánh mạng đều
ở Sở Diệp trên tay, Phượng Khuynh Thành phỏng chừng cũng sẽ không ở chuyện này gạt người.
Hắc quạ đen rầu rĩ nói: "Cái gì kêu hẳn là a! Ngươi có hay không phổ a?"
Chu Đỉnh Nguyên: "……"
"Sở thiếu, có thể tưởng tượng đi bí cảnh nội vây nhìn xem?" Phượng Khuynh Thành hỏi.
Sở Diệp nhìn Phượng Khuynh Thành, nói: "Ngươi tưởng dụ dỗ ta
đi mạo hiểm?"
Phượng Khuynh Thành lắc lắc đầu, nói: "Ta chỉ là đem ta biết đến
nói cho các hạ mà thôi, theo ta được biết, lần này tiến vào có rất nhiều đóng băng lão quái vật, rất nhiều lão quái vật đóng băng phía trước tuổi tác cũng không lớn, bọn họ sở dĩ sẽ lựa chọn đóng băng, chính là tưởng ở vạn năm lúc sau tiến vào bí cảnh nội
vây."
Sở Diệp hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Một vạn năm a! Nhân gia vì tiến bí cảnh nội vây, lựa chọn đóng băng một vạn năm, mà hắn vừa vặn đuổi kịp hiện tại cơ hội, nếu là liền như vậy từ bỏ, tựa hồ
cũng quá lãng phí một ít. Dù sao nội vây muốn ở 5 năm lúc sau

mới mở ra, hiện tại suy xét cái này cũng quá sớm.
“Này công pháp là nơi nào tới?” Sở Diệp hỏi.
“Là bí cảnh bên ngoài, một ít tu sĩ thi thể thượng tìm được.” Phượng Khuynh Thành nói. Cùng hi đỗ gia.
“Thi thể? Các ngươi Phượng gia phát hiện quá thi thể?” Sở Diệp có chút kinh ngạc nói.
Phượng Khuynh Thành nhìn Sở Diệp thần sắc, nói: “Bí cảnh bên trong thi thể, không có Sở thiếu tưởng như vậy hiếm lạ. Năm đó, bí cảnh bên ngoài vẫn là tàn lưu không ít thi thể, bất quá, thời gian lâu rồi, rất nhiều thi thể đều phong hoá mà thôi.”
“Bí cảnh bên ngoài có một ít Thông Thiên Tông ngoại môn đệ tử,
Phượng gia truyền thừa, liền tới tự với những người này, tổ tiên suy đoán, bí cảnh nội vây mới là Thông Thiên Tông hạch tâm đệ tử nơi, mà bí cảnh bên ngoài, tương đối nhiều hẳn là một ít ngoại
môn đệ tử cùng một ít bình thường tu sĩ.”
“Đương nhiên, sự vô tuyệt đối, nghe nói, Thần Điện năm đó liền ở
bí cảnh bên ngoài phát hiện quá một khối thi thể, căn cứ cốt linh
phán đoán, người nọ hẳn là vượt qua vạn tuế.”
“Sao Trời Quyết.” Sở Diệp xem xét một chút công pháp, cái này công pháp là mở ra thân thể huyệt đạo, hấp thu nguyên lực. Mở ra thân thể quá trình, xưng là thông suốt, Phượng Khuynh Thành lấy ra tới công pháp vì thông thiên quyết là một phần cơ sở
công pháp, có thể mở ra chín khiếu huyệt, bí cảnh bên trong rất nhiều tu sĩ trên tay đều có, hẳn là Sao Trời Quyết đơn giản hoá bản. Phượng Khuynh Thành trên tay, còn có một phần có thể mở
ra mười tám cái khiếu huyệt công pháp, Phượng Khuynh Thành không có lấy ra tới.
Sở Diệp vận chuyển pháp quyết, nhanh chóng mở ra cái thứ nhất
khiếu huyệt, đại lượng linh nguyên khí điên cuồng dũng mãnh

vào
thân thể của mình.
Phượng Khuynh Thành cảm giác Sở Diệp trên người bay nhanh mở ra một đám khí xoáy tụ, không đến một canh giờ, Sở Diệp liền
khai năm cái khiếu huyệt.
Sở Diệp cười cười, nói: “Thực không tồi công pháp a!”
Phượng Khuynh Thành nhìn Sở Diệp, sắc mặt có chút khác thường, có thể tại như vậy mau thời gian, mở ra năm cái khiếu huyệt, Sở Diệp tư chất rất là bất phàm a!
“Tiểu cô nương, ngươi biết những người khác hành tung sao? Chúng ta có thể cùng đi đánh cướp a! Đến lúc đó, có thể phân ngươi một phần, phân ngươi 1% được không a!” Hắc quạ đen chụp phủi cánh nói.
Phượng Khuynh Thành nhíu mày nói: “Không biết, đại gia là tùy
cơ phân tán.”
Hắc quạ đen có chút bất mãn nói: “Tấm tắc, tiểu cô nương ngươi có phải hay không chê ít a! 1% không ít.”
Phượng Khuynh Thành: “Ta là thật sự không biết……”
Hắc quạ đen oán hận nói: “Không nói cái này, ngươi biết linh nguyên thạch ở nơi nào sao?”
Phượng Khuynh Thành lắc lắc đầu, nói: “Không biết.”
Hắc quạ đen nghiến răng nghiến lợi nói: “Ngươi này cũng không biết, kia cũng không biết, muốn ngươi có ích lợi gì?”
Phượng Khuynh Thành: “…… Cũng không tính không biết, bất quá, ta biết đến linh thạch mạch khoáng, quá xa.”
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Ngươi cái cô gái nhỏ ngốc không ngốc, không phải có Bạch Hổ đại nhân ở sao?”
Phượng Khuynh Thành gật gật đầu, nói: “Cũng là.”
Nàng biết đến mạch khoáng, nàng chính mình quá khứ lời nói, yêu cầu hơn hai năm, nhưng là, Tiểu Bạch dời đi quá khứ lời nói, nửa tháng hẳn là liền không sai biệt lắm.
Phượng Khuynh Thành nhắm mắt lại, nhanh chóng lấy linh hồn
miêu tả ra một trương bản đồ.

Sở Diệp thấy thế, sắc mặt biến biến, thầm nghĩ: May mắn không có xử lý Phượng Khuynh Thành, bản đồ ở đối phương trong đầu, giết đối phương cũng không chiếm được.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Là rất xa.”
Tiểu Bạch nhìn một chút bản đồ, suy nghĩ một chút, nói: “Chạy tới
nơi, hẳn là yêu cầu nửa tháng.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Kia đảo cũng còn hảo, qua đi nhìn xem.”
Một quả linh nguyên thạch giá trị không nhỏ, nếu tới nơi này vẫn
là muốn nhiều đào một ít.
Tiểu Bạch gật gật đầu, nói: “Hảo.”

Chương 413: Chương 413

Nửa tháng lúc sau, Sở Diệp đoàn người đến mạch khoáng.
Chu Đỉnh Nguyên cùng Phượng Khuynh Thành đều bị hắc quạ đen đốc xúc đi đào quặng, hai người còn tính thức thời, hắc quạ đen làm đào quặng, hai người cũng không chậm trễ, thành thành
thật thật liền đi.
Linh nguyên quặng thập phần khó đào, bình thường tình huống dưới, vài người thêm lên, một ngày cũng bất quá có thể đào đến năm sáu cái linh thạch, bất quá, có Kinh Chập Long một cái chớp
mắt ngàn năm chi thuật, hiệu suất liền đại đại tăng lên.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn một bên đào quặng, một bên luyện tập Phượng Khuynh Thành giao dư Sao Trời Quyết.
Sở Diệp hai người tư chất đều không tồi, thực mau mở ra chín khiếu huyệt, luyện thành Sao Trời Quyết tầng thứ nhất.
Tới khu vực khai thác mỏ không mấy ngày, Tiểu Bạch mang theo
Mộc Tiên Điểu chạy, hắc quạ đen cũng đi theo chạy.
Tiểu Bạch mấy cái đánh "Bọn họ làm tiên phong, tra xét một chút
bí cảnh các nơi tình huống" danh nghĩa, lưu bóng dáng cũng chưa.
Sở Diệp cảm thấy này ba con chính là muốn chạy trốn tránh vất vả đào quặng sinh hoạt, nhưng cũng không có ngăn trở này ba con.
Hắc quạ đen chỉ biết ồn ào, căn bản sẽ không đào quặng.
Mộc Tiên Điểu chỉ biết phun vân phun sương mù, đào quặng cũng

là thường dân.
Đến nỗi Tiểu Bạch, Sở Diệp nguyên bản cho rằng đối phương nắm giữ không gian cắt là đào quặng hảo thủ, không nghĩ tới, đối
phương thiếu chút nữa đem mạch khoáng lộng lún.
Này ba con lưu lại nơi này được việc thì ít, hỏng việc thì nhiều, còn không bằng thả ra đi, có lẽ sẽ có đại thu hoạch.
Có hắc quạ đen bói toán hung cát, hẳn là không có nguy hiểm, mặc dù gặp được nguy hiểm, Tiểu Bạch hẳn là cũng có thể mang theo hắc quạ đen cùng Thúy Vũ kịp thời dời đi.
Đào quặng sinh hoạt bình đạm không có gì lạ, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thực lực vững bước dâng lên.
"Sở thiếu, ngươi Hoàng giai Lục giai a!" Chu Đỉnh Nguyên nhìn Sở Diệp, có chút kinh ngạc nói.
Chu Đỉnh Nguyên cùng Phượng Khuynh Thành đào quặng đoạt được, có thể giữ lại cho mình tam thành, kể từ đó, hai người đối với đào quặng thật cũng không phải quá kháng cự.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Ân, Liễu Thụ Yêu tiến giai, nơi này rất thích hợp Mộc tộc."
Phía trước, Liễu Thụ Yêu cảm thán không có mang toàn bộ Mộc tộc sẵn sàng góp sức, Sở Diệp còn tưởng rằng đối phương ở nói giỡn, gần nhất Liễu Thụ Yêu ý niệm càng ngày càng cường liệt, Sở Diệp thường xuyên có thể cảm ứng được đối phương cái này năm đầu.
Sở Diệp cùng Chu Đỉnh Nguyên nói chuyện, đột nhiên cảm giác hồn lực lại dâng lên một mảng lớn, cấp bậc lại không có bay lên.
Sở Diệp cân nhắc hẳn là trừ Liễu Thụ Yêu ở ngoài Hồn Sủng tiến giai, bên người Hồn Sủng không có tiến giai, hẳn là ra ngoài Tiểu Bạch.
Phượng Khuynh Thành nhạy bén cảm giác được Sở Diệp trên người hơi thở chuyển biến, không cấm tràn đầy hâm mộ.
Phượng Khuynh Thành vừa tới liền tao ngộ Thực Nhân Thụ tập kích, bị thương pha trọng, nhìn đến Sở Diệp, Lâm Sơ Văn một đường hát vang tiến mạnh, không cấm có chút phạm toan.
……
Hai tháng lúc sau, Tiểu Bạch mang theo hắc quạ đen cùng Mộc

Tiên Điểu hạ xuống rồi lại đây.
“Cuối cùng bỏ được đã trở lại?” Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, hắc quạ đen, Mộc Tiên Điểu nói.
Hắc quạ đen có chút đắc ý nói: “Chúng ta cũng không phải là đi ra
ngoài chơi, chúng ta là đi ra ngoài làm chính sự, đúng rồi, ta còn cho các ngươi mang theo thổ đặc sản.”
Tiểu Bạch vung lên móng vuốt, đại lượng hái thuốc thỏ từ không
gian lồng giam bên trong bị phóng thích ra tới.
Không gian lồng giam là Tiểu Bạch hạng nhất thiên phú kỹ năng,
Tiểu Bạch có thể đem vật còn sống lâm thời gửi ở không gian lồng giam bên trong, tùy thân mang theo.
Mấy trăm con thỏ giống hạt mưa dường như từ trên trời giáng xuống, Sở Diệp nhìn từng con du quang thủy hoạt con thỏ, âm thầm cảm thán: Rốt cuộc là một phương khí hậu dưỡng một phương thỏ a! Này bí cảnh con thỏ, từng con du quang thủy hoạt,
một con tái một con tráng, vừa thấy liền không phải vật phàm.
Kinh Chập Long, Thương Lan Long mấy chỉ chừa thủ Hồn Sủng, nhanh chóng đem mấy trăm chỉ hái thuốc thỏ, nuốt ăn không còn.
“Liền như vậy điểm?” Truy Phong ăn trăm tới con thỏ, có chút chưa đã thèm.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Vốn dĩ có rất nhiều, bất quá, tới trên đường ăn.”
Hắc quạ đen nói, dẫn tới lưu thủ mấy tiểu sôi nổi trợn mắt giận nhìn.
Sở Diệp hướng tới Tiểu Bạch nhìn qua đi, cười cười, nói: “Tiểu Bạch, ngươi tiến giai Hoàng giai Tứ giai?”
Tiểu Bạch có chút đắc ý nói: “Phát hiện một ít rách nát Truyền Tống Trận, thu hoạch không ít Không Gian Thạch.”
Thông Thiên Tông có không ít truyền tống pháp trận, bất quá, giống như đều không nhạy.
Tuy rằng Truyền Tống Trận không nhạy, bất quá, truyền tống

pháp trận bên trong Không Gian Thạch vẫn là có thể sử dụng, Tiểu Bạch hấp thu mấy khối Không Gian Thạch, thực thuận lợi từ
Hoàng giai Tam giai tiến vào Hoàng giai Tứ giai.
“Đi ra ngoài lâu như vậy, tìm hiểu tới rồi tình huống như thế nào sao?” Sở Diệp hỏi.
Hắc quạ đen gật gật đầu, có chút đắc ý nói: “Chúng ta lần này đi ra ngoài, gặp không ít Hồn Sủng Sư, tìm hiểu tới rồi không ít tin tức, Thần Điện tưởng thỉnh người hỗ trợ đào quặng, gặp đông đại
lục ma vân tông người, hai bên đánh một trận.”
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói: “Thần Điện cũng ở đào quặng?”
Hắc quạ đen gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, cho nên nói, mặc kệ cái gì thần nữ vẫn là Thánh Nữ, vào bí cảnh đều phải đào quặng, thợ
mỏ là cái này bí cảnh nhất có tiền đồ công tác.”
Đang ở đào quặng Phượng Khuynh Thành, nghe được hắc quạ đen nói, không lời gì để nói.
Phượng Khuynh Thành nguyên bản cho rằng chính mình đủ xui
xẻo, nghe được Kỷ Phi Sương cũng ở đào quặng, nhưng thật ra thoáng tâm lý cân bằng một ít.
“Ta còn nghe được Thánh Viện Long tộc, Phượng tộc người, hợp tác thăm dò một cái bí cảnh, phát hiện một cây cây ăn quả, cây ăn quả tổng cộng chín viên trái cây, bởi vì chia của không đều, đánh nhau rồi.” Hắc quạ đen nói hướng tới Phượng Khuynh Thành nhìn qua đi.
Phượng Khuynh Thành nghe vậy, có chút kích động nói: “Sau lại đâu?”
Powered by GliaStudio
close
“Sau lại, một cái Tinh tộc nữ tu xuất hiện, cái kia Tinh tộc nữ Hồn
Sủng Sư đem hai tộc đều cấp đánh chạy, độc chiếm chín viên linh

quả.”
Phượng Khuynh Thành cau mày, nói: “Không có khả năng.” Tinh
tộc đã sớm xuống dốc, như thế nào sẽ có như vậy cao thủ?
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, rất có hứng thú nói: “Long tộc có điều lão long, xưng hô kia nữ tu vì Tinh U, nghe nói là vạn năm trước nhân vật.”
Phượng Khuynh Thành sắc mặt đổi đổi, nói: “Tinh U? Xác định là
Tinh U?”
Hắc quạ đen gật gật đầu, nói: “Không sai.”
“Nếu là như thế, nhưng thật ra không kỳ quái.” Năm đó, Tinh U ở
cao nhất phong thời điểm, đột nhiên biến mất, có người cảm thấy
này xuất hiện ngoài ý muốn, bất quá, hiện tại xem ra, năm đó là đóng băng.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Cho nên nói, trai cò đánh nhau
ngư ông được lợi a! Nếu là sớm một chút đem linh quả phân, cũng liền không này ra.”
Phượng Khuynh Thành cúi đầu, thở dài, không lời gì để nói.
Hắc quạ đen quay chung quanh Lâm Sơ Văn, bay múa lên, nói: “Lần này bí cảnh tới rất nhiều tàn nhẫn nhân vật đâu, không quá
đơn giản a! Ký chủ, ngươi phải cẩn thận a!”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Ta biết.”
Sở Diệp nhíu nhíu mày, nói: “Không nói cái này, công pháp đâu, các ngươi có tìm hiểu đến cái gì tin tức sao?”
Hắc quạ đen gật gật đầu, có chút đắc ý nói: “Xem đem ngươi cấp cấp, còn không phải là công pháp sao? Tìm hiểu tới rồi, chỉ cần tìm được sao trời tấm bia đá, là có thể tìm được tu luyện Sao Trời Quyết phương pháp.”
“Sao trời tấm bia đá là năm đó Thông Thiên Tông tuyển chọn đệ tử sở dụng một loại phương thức, nghe nói, tu sĩ đem linh hồn lực

tham nhập sao trời tấm bia đá, liền có cơ hội đạt được truyền thừa, tư chất càng tốt người, càng có thể đạt được càng hoàn chỉnh tấm bia đá công pháp." Hắc quạ đen nói.
Sở Diệp hướng tới Phượng Khuynh Thành nhìn qua đi, nói: "Cái này ngươi biết không?"
Phượng Khuynh Thành lắc lắc đầu, nói: "Không phải rất rõ ràng, bất quá, ta nhớ rõ gia tộc điển tịch thượng đã từng ghi tạc quá, có
Hồn Sủng Sư ở bí cảnh nhìn đến tấm bia đá, cảm thấy tài chất bất phàm, muốn thu làm trấn tộc chi bảo, không có thể thành công."
"Sao trời tấm bia đá ở nơi nào? Xa sao?" Sở Diệp hỏi.
"Sao trời tấm bia đá là Thông Thiên Tông tuyển chọn đệ tử dùng,
phân tán ở vài chỗ, phụ cận liền có, đại khái ba ngày lộ trình." Hắc quạ đen nói.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nhìn nhau liếc mắt một cái, hai người đều đối này rất có hứng thú.
Tu luyện Sao Trời Quyết lúc sau, Sở Diệp phát hiện linh hồn của chính mình lực cư nhiên có hơi hơi thượng phù, thể chất tiến bộ càng là rõ ràng.
Sở Diệp suy đoán, chỉ cần đem Sao Trời Quyết tu luyện đến cực cao cảnh giới, linh hồn của hắn lực là có thể hồn hậu không ít.
Sở Diệp linh hồn lực viễn siêu cùng giai Hồn Sủng Sư, bất quá, vẫn là có chút không đủ dùng, yêu cầu thường thường dùng dược
tề, tăng lên linh hồn lực.
Làm Hồn Sủng Sư, ai cũng sẽ không ngại linh hồn của chính mình lực quá mức hồn hậu.
……
Được đến sao trời tấm bia đá tin tức, Sở Diệp đem Kinh Chập Long, Mặc Nắm chờ mấy chỉ Hồn Sủng lưu lại đào quặng, chính mình tắc mang theo Lâm Sơ Văn đi theo Tiểu Bạch chạy.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn ở Tiểu Bạch dẫn đường dưới, thực mau tìm được rồi một tòa sao trời tấm bia đá.
Sở Diệp đem linh hồn lực đầu nhập vào tấm bia đá bên trong,

thấy được một trương nhân thể đồ, nhân thể trên bản vẽ, một đám quang điểm lập loè, mấy cái quang điểm vị trí, đúng là Phượng Khuynh Thành cấp công pháp đồ lục thượng mấy cái khiếu huyệt vị trí.
“Phượng Khuynh Thành nha đầu này, tàng tư.” Sở Diệp tiếp thu sao trời tấm bia đá truyền thừa, như suy tư gì nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đại khái đi.”
Tiếp nhận rồi tấm bia đá bên trong truyền thừa, Sở Diệp đối Sao Trời Quyết hiểu biết gia tăng không ít.
Sao Trời Quyết, có cực giản bản, đơn giản hoá bản, bình thường bản, cao đẳng bản, cực hạn bản.
Cực giản bản thông suốt chín, đơn giản hoá bản thông suốt mười
đến mười tám cái, bình thường bản thông suốt mười chín đến 36
cái, cao cấp bản thông suốt 37 đến 108 cái, siêu cấp bản thông suốt 109 cái đến 365 cái, cực hạn bản thông suốt 360 cái.
Thông suốt càng ít, tu luyện lên càng dễ dàng, tiêu hao tài nguyên
thiếu, Sao Trời Quyết có thể phát huy uy lực càng nhỏ.
Thông suốt càng nhiều, tu luyện lên càng khó, tiêu hao tài nguyên
càng nhiều, Sao Trời Quyết có thể phát huy uy lực cũng lớn hơn một chút.
Năm đó Thông Thiên Tông tinh anh đệ tử, phần lớn tu luyện chính là bình thường bản cùng cao đẳng bản, một ít tư chất tương đối kém cỏi ngoại môn đệ tử, tu luyện chính là cực giản bản cùng đơn giản hoá bản, như vậy tu luyện tiến độ mau một ít,
tông môn một ít bình thường đệ tử, lựa chọn đa số tương đối trung dung, tuyển đều là bình thường bản.
Cực hạn bản nghe nói là bởi vì quá khó khăn, quá tốn thời gian, mọi người đều không muốn tu luyện.
Sở Diệp nhìn tấm bia đá, nói: “Này tòa tấm bia đá chỉ có mười tám cái khiếu huyệt vị trí a!”
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Trước như vậy tu luyện đi.”

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Cũng hảo.”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thông suốt chín không sai biệt lắm đều
chỉ dùng mười ngày qua thời gian, thông suốt mười tám cái lại dùng gần một tháng thời gian.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở bí cảnh bên trong đãi càng lâu, đối năm đó Thông Thiên Tông hiểu biết càng sâu.
Thông Thiên bí cảnh Hồn Sủng Sư tu luyện hệ thống cùng bọn họ
hoàn toàn bất đồng, cấp bậc phân chia cũng cùng bọn họ hoàn toàn bất đồng.
Thông Thiên Tông tu sĩ cảnh giới chia làm Thác Mạch, Thoát Phàm, Nguyên Đan, Chân Hồ, Khí Hải Cảnh, Tạo Hóa Cảnh, Sinh Tử Cảnh, Tổ Cảnh.
Khí Hải Cảnh cùng loại với Thánh giai, có thể sống không sai biệt
lắm 3000 đến bốn ngàn tuổi, phía trước phát hiện cốt linh vượt qua hai ngàn tuổi thi thể, sinh thời hẳn là chính là Khí Hải Cảnh.
Căn cứ Sở Diệp suy đoán, Thông Thiên Tông năm đó hẳn là còn có Tạo Hóa Cảnh cao thủ, Tạo Hóa Cảnh tu sĩ có vạn tuế thọ nguyên, có lẽ không ngừng Tạo Hóa Cảnh, Thông Thiên Tông năm đó có lẽ còn có mười vạn thọ nguyên Sinh Tử Cảnh cường giả.

Chương 414: Chương 414

Phát hiện cái thứ nhất sao trời tấm bia đá lúc sau, hắc quạ đen thông qua bói toán, thực mau phát hiện cái thứ hai tấm bia đá.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn điều tra quá tấm bia đá lúc sau phát hiện, cái thứ hai tấm bia đá bên trong vẫn là một bộ bình thường
bản Sao Trời Quyết.
Bất quá, này một bộ Sao Trời Quyết lại cùng hắn phía trước gặp được không quá giống nhau, cực giản bản thông suốt quyết khai chín khiếu huyệt, tập trung ở ngũ tạng lục phủ.
Phía trước, gặp được một bộ mười tám cái khiếu huyệt, trừ bỏ ngũ tạng lục phủ, dư lại mấy cái khiếu huyệt tập trung bên trái cánh tay, mà lần này gặp được này một bộ, nhiều chín khiếu huyệt, tập trung bên trái chân, căn cứ nhân thể đối xứng nguyên
lý, có thể mặt khác đẩy ngã ra nhiều ra tới chín khiếu huyệt vị trí.
Tu luyện Sao Trời Quyết yêu cầu đại lượng linh nguyên khí, Mộc Tiên Điểu rút ra đại lượng linh nguyên khí phụt lên ở Sở Diệp, Lâm Sơ Văn trên người, trợ giúp hai người tu luyện.
Có Mộc Tiên Điểu trợ giúp, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tu luyện tiến độ, thập phần nhanh chóng.
Sao trời tấm bia đá là dựa theo cửu cung bát quái bố trí, phát hiện
điểm này lúc sau, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn dựa theo quy luật, trằn trọc các nơi, lục tục lại phát hiện mấy cái tấm bia đá.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Mau, phía trước hẳn là có cái tấm bia đá, còn có rất nhiều huyết linh dương.”
Huyết linh dương cùng hái thuốc thỏ giống nhau, cũng là Hồn

Sủng Sư từ bên ngoài mang tiến vào.
Hồn Sủng Sư mang hái thuốc thỏ tiến vào là vì hái thuốc, Sở Diệp
có chút không rõ, Hồn Sủng Sư mang huyết linh dương tiến vào làm gì, vì kẻ tới sau tiến vào có huyết linh dương ăn sao? Huyết linh dương cũng là không tồi huyết thực.
Sở Diệp thỉnh giáo Phượng Khuynh Thành mới biết được, huyết linh dương lúc ban đầu là bị trở thành mồi mang tiến vào.
Bí cảnh bên trong tồn tại một ít bản thổ yêu thú, này đó yêu thú thật không tốt đối phó, bọn họ này đó ngoại lai Hồn Sủng Sư lại muốn đem này đó yêu thú cấp dẫn đi, liền mang theo một ít mỹ vị
huyết thực mồi tiến vào.
Năm đó, Thông Thiên bí cảnh cũng không biết là đã xảy ra cái gì,
bản thổ tu sĩ cùng yêu thú cơ bản toàn diệt.
Một ít Hồn Sủng Sư mang tiến vào huyết thực, bởi vì sức sinh sản cường, ở bí cảnh bên trong khỏe mạnh trưởng thành, đảo dần dần độc bá nhất phương, thật giống như hái thuốc thỏ.
Hái thuốc thỏ thực lực chẳng ra gì, nhưng là, này sức sinh sản cường, một oa có thể sinh mười mấy chỉ, mấy năm liền có thể sinh một oa, bí cảnh bên trong yêu thú hữu hạn, như thế nào ăn đều ăn không hết.
Huyết linh dương ẩn chứa huyết khí, so hái thuốc thỏ phong phú
một ít, càng chịu mấy tiểu yêu thích.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, bỗng nhiên tạc mao nói: “Cẩn thận.”
Cùng với hắc quạ đen nói, một đạo xé trời chém ra hiện tại Tiểu Bạch bên cạnh, may mà, Tiểu Bạch kịp thời trốn tránh qua đi.
Một con khổng lồ Huyết Hổ, chiếm cứ ở không trung, tràn đầy phấn khởi nhìn Tiểu Bạch.
Hai chỉ lão hổ giao chiến ở cùng nhau, hai chỉ lão hổ ở không trung bên trong giao chiến lên.
Tiểu Bạch trên người đằng nổi lên một cái thật lớn Bạch Hổ hư ảnh, hướng tới Huyết Hổ áp chế qua đi, Huyết Hổ trên người

cũng đằng nổi lên một cái màu đỏ Huyết Hổ hư ảnh.
Hai chỉ lão hổ hư ảnh đánh vào cùng nhau, lại là Tiểu Bạch càng tốt hơn.
Huyết Hổ cắn nuốt đông đảo bất đồng chủng tộc Hổ tộc huyết mạch, huyết mạch pha tạp, so với Tiểu Bạch mà nói kém cỏi không ít.
Huyết Hổ nhìn Tiểu Bạch, đôi mắt bên trong hiện lên ghen ghét chi sắc.
Bạch Hổ vì hổ trung chí tôn, đối Hổ tộc có thể hình thành thiên nhiên huyết mạch áp chế, Huyết Hổ hấp thu Hổ tộc sở trường của
trăm họ, gặp được Long tộc đều vui mừng không sợ, lại vừa vặn có thể bị Tiểu Bạch khắc chế.
Tiểu Bạch bay lượn ở không trung, phóng xuất ra không gian trảm, Huyết Hổ trên người nhiều một đạo miệng vết thương.
Lâm Mộng Dung nhìn đến Huyết Hổ bị thương, sắc mặt đổi đổi, nói: “Như thế nào sẽ?”
Huyết Hổ chính là Hoàng giai Cửu giai, cư nhiên sẽ thương ở Tiểu Bạch trong tay, rõ ràng chênh lệch lớn như vậy.
Cổ Khải Chi mặt âm trầm, thầm nghĩ: Huyết mạch uy hiếp, Bạch Hổ ở phát động không gian trảm phía trước, dùng huyết mạch kinh sợ Huyết Hổ, khiến cho Huyết Hổ hoảng hốt một chút.
Thuần huyết Bạch Hổ cùng giống nhau Hổ tộc, chung quy là bất đồng, loại này huyết mạch chênh lệch, không phải cấp bậc có thể
dễ dàng đền bù.
Tiểu Bạch tuy rằng huyết mạch thượng chiếm ưu thế, bất quá, cấp bậc ăn ảnh kém quá lớn, Tiểu Bạch không chiếm được nhiều ít tiện nghi.
Hai chỉ lão hổ ngắn ngủi giao phong một chút, Tiểu Bạch liền mang theo Sở Diệp, Lâm Sơ Văn rút lui.
“Đó chính là Sở Diệp?” Cổ Trường Dạ nói.
Cổ Khải Chi gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
“Hoàng giai Lục giai a!” Cổ Trường Dạ nói.
Cổ Khải Chi nhăn nhăn mày, không nói gì, Sở Diệp tiến vào phía trước chỉ có Hoàng giai Ngũ giai, hiển nhiên lại tiến bộ.

Lâm Mộng Dung cau mày, theo bản năng nắm chặt nắm tay, thầm
nghĩ: Đều Hoàng giai Lục giai sao? Như thế đi xuống, Sở Diệp hẳn là có thể ở đi ra ngoài phía trước, tiến giai Hoàng giai hậu kỳ.
Trung Ương đại lục Hoàng giai Hồn Sủng Sư vẫn là không ít, bất quá, có thể đi vào Hoàng giai hậu kỳ không đủ sở hữu Hoàng giai
Hồn Sủng Sư một phần mười.
Lâm Mộng Dung nhắm mắt lại, thức hải bên trong đột nhiên hiện
lên một quá hình ảnh, Lâm Mộng Dung thấy được một tòa thật lớn Bạch Hổ pho tượng, Tiểu Bạch đứng ở pho tượng phía trước, cùng pho tượng đối diện.
Cổ Trường Dạ nhìn Lâm Mộng Dung, nói: “Nhìn thấy gì?”
“Bạch Hổ ở cùng một tòa pho tượng đối diện.” Cổ Trường Dạ nói.
“Pho tượng?”
Lâm Mộng Dung gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Powered by GliaStudio
close
Cổ Khải Chi nhìn Cổ Trường Dạ, nói: “Gia tổ, pho tượng có cái gì vấn đề sao?”
Cổ Trường Dạ cau mày, nói: “Thông Thiên Tông có không ít pho tượng, từng có một con Côn Bằng bên trong đạt được Côn Bằng nhất tộc truyền thừa.”
Cổ Khải Chi cau mày, thầm nghĩ: Lâm Mộng Dung nhìn đến không phải là Bạch Hổ sắp đạt được cơ duyên?
“Gia tổ, này phải làm sao bây giờ?” Cổ Khải Chi có chút lo lắng nói.
“Không thành Thánh giai, sở hữu cơ duyên đều là uổng công, không có gì ghê gớm.” Cổ Trường Dạ nhàn nhạt nói.
Cổ Trường Dạ ngoài miệng nói như vậy, trong lòng đối Sở Diệp gặp gỡ tràn ngập ghen ghét, nếu, hắn còn có dài dòng thọ nguyên, còn có tuổi trẻ khi huyết khí, hắn có lẽ sẽ nghĩ mọi cách,
cướp lấy Sở Diệp cơ duyên. Mà hiện tại hắn không có như vậy

tinh lực, sở hữu hết thảy đều là vô căn cứ, trừ bỏ trường sinh, không có thọ nguyên, có được lại nhiều tu luyện tài nguyên cũng
là uổng công.
……
Thoát ly chiến trường, Lâm Sơ Văn thở dài nhẹ nhõm một hơi, "Còn hảo, kia chỉ Huyết Hổ không có đánh bừa."
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: "Cổ gia cái kia lão bất tử cùng Tinh tộc cái kia nữ tu không giống nhau, là thật sự lão."
Tinh tộc nữ tu tuy rằng là vạn năm trước nhân vật, nhưng là cốt linh tiểu, Cổ gia cái này, cốt linh hẳn là không nhỏ, nếu tử chiến đến cùng, thọ nguyên hẳn là sẽ bị kịch liệt tiêu hao, cho nên không dám buông tay một bác.
Tiểu Bạch mặt âm trầm, sắc mặt có chút khó coi.
Sở Diệp xoa xoa Tiểu Bạch đầu, nói: "Kia chỉ Huyết Hổ bất quá là ỷ vào sống lâu mấy năm, chờ ngươi lại sống lâu mấy năm, nhất định có thể siêu việt nó."
Tiểu Bạch gật gật đầu, nói: "Đó là nhất định, nếu là hiện tại có một
phần đại cơ duyên bãi ở trước mặt, trợ ta thẳng thăng Hoàng giai
Cửu giai thì tốt rồi."
Sở Diệp: "……" Tiểu Bạch gia hỏa này thật đúng là sẽ mơ mộng hão huyền a!
Bất quá, lời nói lại nói trở về, Thông Thiên bí cảnh nơi này cất giấu không ít cơ duyên, một không cẩn thận, làm không hảo liền
mộng tưởng trở thành sự thật.
Sở Diệp nhắm hai mắt, hấp thu linh nguyên khí, từng luồng linh nguyên khí, giống như xoáy nước giống nhau ùa vào Sở Diệp trong thân thể.
Linh nguyên khí ở Sở Diệp trong cơ thể không ngừng bị áp súc, hình thành một viên kim sắc Nguyên Đan, Nguyên Đan thành hình trong nháy mắt, vô số tạp chất từ Sở Diệp trong cơ thể bừng
lên.

Sở Diệp mở mắt ra, có chút hưng phấn nói: “Năm tháng, rốt cuộc kết thành Nguyên Đan.”
Sở Diệp tu luyện năm tháng, rốt cuộc vượt qua Thác Mạch, Thoát
Phàm tiến vào Nguyên Đan cảnh, tiến vào Nguyên Đan cảnh cảm
giác thập phần không tồi, Hồn Sủng Sư càng nhiều dựa vào chính
là Hồn Sủng, mà ngưng kết Nguyên Đan, càng có rất nhiều cường hãn tự thân.
Lâm Sơ Văn tốc độ tu luyện muốn so Sở Diệp mau một ít, một tháng trước, đã tiến vào Nguyên Đan cảnh.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Mau đi tẩy tẩy đi, có điểm xú.”
Sở Diệp: “……”
Sở Diệp hoa mấy ngày thời gian, củng cố một chút tu vi, lại trở về
quặng mỏ, tuần tra một chút đào quặng tiến độ.
Sở Diệp hai người rời đi tới một đoạn thời gian, Phượng Khuynh Thành cùng Chu Đỉnh Nguyên đảo cũng không có lười biếng, hai
người bên người nhiều mấy trăm cái nguyên thạch, bắt được Trung Ương đại lục, cũng là một bút không nhỏ tài phú.
Sở Diệp nhìn Phượng Khuynh Thành, có chút ngoài ý muốn nói: “Phượng đạo hữu, ngươi là Nguyên Đan cảnh a!”
Sở Diệp nguyên bản đối Thông Thiên bí cảnh tu sĩ tu luyện hệ thống hoàn toàn không hiểu biết, cũng không thấy ra tới, bất quá
Sở Diệp chính mình tiến vào Nguyên Đan cảnh, lập tức đã nhận ra Phượng Khuynh Thành trên người đặc thù hơi thở.
Phượng Khuynh Thành có chút xấu hổ nói: “Hổ thẹn.”
Gia tộc tiêu phí không nhỏ đại giới, nàng chính mình cũng tiêu phí
không ít thời gian khổ tu, mới tiến vào Nguyên Đan cảnh, kết quả,
Sở Diệp tiến vào không mấy ngày liền tu luyện tới rồi cái này cảnh

giới, thật sự là người so người sẽ tức chết.
Bất quá, này khả năng cũng là tu luyện hoàn cảnh ưu việt chỗ tốt,
Phượng Khuynh Thành đại bộ phận thời gian đều ở đào quặng, rảnh rỗi, tu luyện một hồi, tu luyện tiến độ, cũng so ở Trung Ương
đại lục mau rất nhiều.
Sở Diệp có chút tò mò nói: "Hồn Sủng đại lục người đều muốn đi thượng giới, Phượng tiểu thư ngươi nói, thượng giới là cái bộ dáng gì? Có phải hay không tựa như Thông Thiên bí cảnh giống nhau."
Phượng Khuynh Thành hít sâu một hơi, nói: "Có người hoài nghi,
Thông Thiên bí cảnh là thượng giới một góc, bị tuyệt thế đại năng
từ thượng giới bản đồ thượng thiết xuống dưới, bởi vì nguyên nhân này, rất nhiều người suy đoán, Thông Thiên bí cảnh bên trong, có tiến vào thượng giới môn hộ."
Sở Diệp có chút kích động nói: "Thật sự có sao?"
Phượng Khuynh Thành lắc lắc đầu, nói: "Không biết, Thông Thiên
bí cảnh mỗi lần mở ra, đều chỉ có ngắn ngủn mười năm thời gian,
nơi này thần bí nơi vô số, có rất nhiều địa phương chúng ta đều không kịp thăm dò."
Sở Diệp thở dài, nói: "Kia thật là đáng tiếc."
Phượng Khuynh Thành gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
Sở Diệp có chút tò mò nói: "Mười năm lúc sau, Hồn Sủng Sư đều sẽ bị tự động truyền đi ra ngoài, không có ngoại lệ sao?"
Phượng Khuynh Thành lắc lắc đầu, nói: "Ta không có nghe nói, có cái nào Hồn Sủng Sư có thể cường lưu lại nơi này, bất quá, cũng có thể là chúng ta không tìm đối phương pháp."
Sở Diệp thầm nghĩ: Thông Thiên bí cảnh tu luyện điều kiện như vậy ưu việt, ở chỗ này đãi cái trăm năm, như thế nào cũng nên tiến Thánh giai, nếu là có thể cường lưu lại nơi này thì tốt rồi.
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói thầm nói: "Nếu là có thể lưu lại nơi

này hai ngàn năm, chờ đến lần sau bí cảnh mở ra thì tốt rồi."
Sở Diệp thầm nghĩ: Nếu là chính mình ở mười năm chi kỳ đã đến
hết sức, trốn vào ngọc trụy không gian, quá đoạn thời gian trở ra,
cũng không biết có thể hay không tránh thoát bị bài xích ra bí cảnh vận mệnh.
Sở Diệp lắc lắc đầu, quyết định bàn bạc kỹ hơn.

Chương 415: Chương 415

“Xác định là nơi này sao?” Sở Diệp nhìn đầy trời cát vàng nói.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, tự tin tràn đầy nói: “Dựa theo vị trí suy tính, tấm bia đá hẳn là liền ở gần đây.”
Sở Diệp thả ra linh hồn lực, khắp nơi tìm kiếm một phen, lắc lắc đầu nói: “Không có đi.”
Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Cát bụi lớn như vậy, tấm bia đá khả năng bị che giấu.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Có thể là đi.”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nói chuyện, đưa tin phù đột nhiên sáng lên.
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Đưa tin phù sáng, có người tìm chúng ta.”
Hắc quạ đen có chút nghi hoặc nói: “Cư nhiên sẽ có người liên hệ ngươi cái này Thiên Ma, không biết là cái nào ma đạo người trong.”
Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp đã sớm phát hiện, đưa tin ngọc trụy ở bí cảnh bên trong như cũ còn có thể dùng, bất quá, chỉ có ở hai người khoảng cách gần thời điểm mới có thể khởi hiệu, khoảng cách thoáng xa một ít, liền hoàn toàn thất liên. Mà bị hai người bắt làm thợ mỏ Phượng Khuynh Thành cùng Chu Đỉnh Nguyên, khẳng định là liên hệ không thượng.
Sở Diệp tự giác giao hữu thưa thớt, hẳn là không ai sẽ liên hệ chính mình mới đúng.
Sở Diệp xem xét một chút ngọc giản, sắc mặt cổ quái nói: “Là Thư Linh Nguyệt tìm ta cứu mạng, nói ta nguyện ý cứu nàng lời nói, liền tặng ta một hồi đại cơ duyên.”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Là Thư tiểu thư nói, có thể đi nhìn xem!” Phía trước, bọn họ chính là thừa Thư Linh Nguyệt thật

lớn
một phần nhân tình.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Kia liền tìm xem xem đi, hẳn là liền ở phụ cận.”
Tiểu Bạch chở Sở Diệp, Lâm Sơ Văn ở chung quanh chuyển động một vòng, thực mau phát hiện Thư Linh Nguyệt tung tích.
Thư Linh Nguyệt trên người quần áo rách tung toé, vẻ mặt bụi đất, nhìn giống cái khất cái, rất là chật vật.
Sở Diệp chớp chớp mắt, ở Đồ Đao Thành thời điểm, Thư Linh Nguyệt luôn là người mặc hoa lệ váy áo, quần áo một ngày một đổi, mỗi ngày đều không trùng lặp, này sẽ Thư Linh Nguyệt cùng
Sở Diệp ấn tượng bên trong hoàn toàn bất đồng.
Thư Linh Nguyệt nhìn đến Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, đại thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói: “Cám ơn trời đất, các ngươi rốt cuộc tới.”
Sở Diệp nhìn Thư Linh Nguyệt, nói: “Ngươi biết chúng ta sẽ đến?”
Thư Linh Nguyệt gật gật đầu, nói: “Ta vẫn luôn ở cầu nguyện.”
Sở Diệp: “…… Cầu nguyện Thiên Ma tới cứu?”
Thư Linh Nguyệt gật gật đầu, nói: “Cầu thần vô dụng nói, đương nhiên cũng chỉ có cầu ma.”
Sở Diệp lắc lắc đầu, có chút vô ngữ nói: “Ngươi cái dị đoan!”
Thư Linh Nguyệt cười cười, không có để ý Sở Diệp nói.
Sở Diệp nhìn Thư Linh Nguyệt, có chút nghi hoặc nói: “Thư tiểu thư một người, các ngươi Thương Minh những người khác đâu?”
Thư Linh Nguyệt sắc mặt đổi đổi, nói: “Vốn dĩ chúng ta là cùng nhau đi, bất quá, gặp bão cát, ta bị bão cát cấp cuốn đi.”
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Không ai tìm ngươi sao?”
Thư Linh Nguyệt lắc lắc đầu, nói: “Không có.”
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Có phải hay không ngươi thực
lực quá yếu, bọn họ chê ngươi kéo chân sau, cho nên, đem ngươi ném xuống tới a!”
Thư Linh Nguyệt sắc mặt đổi đổi, không nói gì.
Bí cảnh bên trong, mỗi một phút một giây đều thập phần quý

giá,
nàng chỉ là cái Hồn Vương, xác thật có chút vướng chân vướng tay.
Sở Diệp cười cười, nói: “Không nói cái này, Thư tiểu thư nói có một phần đại cơ duyên tặng cho ta, không biết là cái gì đại cơ duyên.”
Thư Linh Nguyệt nghe vậy, tinh thần rung lên, lập tức nói: “Này bí
cảnh bên trong, có một cái hà, vì thời gian hà. Người bình thường
rớt vào trong hồ, trong khoảnh khắc hồng nhan bạch cốt, thọ nguyên trôi đi, vận khí tốt một ít, tổn thất một ít thọ nguyên, vận
khí không hảo trực tiếp chết già, bất quá, thời gian loại Hồn Sủng
nếu là tiến vào trong đó, thực lực trong khoảnh khắc liền sẽ tăng nhiều, liền càng mấy giai cũng là rất có khả năng.”
Thư Linh Nguyệt chính là vì Thời Gian Hà, mới mạo hiểm tiến vào, bất quá, tiến vào lúc sau, Thư Linh Nguyệt mới phát hiện, mặc dù biết cái kia hà vị trí, muốn đi như thế nào qua đi, cũng là cái vấn đề lớn.
Sở Diệp nhìn Thư Linh Nguyệt, nói: “Thư tiểu thư biết cái kia hà vị
trí?”
Thư Linh Nguyệt lập tức gật gật đầu, ân cần nói: “Ta có thể vì Sở thiếu dẫn đường.”
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, có chút hâm mộ nói: “Nga, Truy Phong cơ duyên tới.”
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Như thế muốn đi về trước, tiếp thượng Truy Phong.”
Sở Diệp chính mình đi ra ngoài tìm tìm tấm bia đá, Truy Phong chờ mấy chỉ đều lưu tại khu vực khai thác mỏ đào quặng.
Tiểu Bạch rầu rĩ nói: “Cơ duyên là Truy Phong, vất vả lại là ta.”
Tiểu Bạch hướng tới Thư Linh Nguyệt nhìn qua đi, hung thần ác sát nói: “Nha đầu, ngươi có biết hay không nào điều thích hợp không gian Hồn Thú tu luyện hà a!”

Thư Linh Nguyệt có chút xấu hổ nói: “Không biết, bất quá, ta biết
một cái tẩy tủy tuyền, mặc kệ là linh thú hoặc là Hồn Sủng Sư, tiến vào trong đó, đều có thể có không nhỏ tăng lên.”
Tiểu Bạch chỉ là thuận miệng vừa hỏi, không nghĩ tới thật có thể được đến đáp án, nghe vậy vừa lòng gật gật đầu, nói: “Này còn kém không nhiều lắm.”
Tuy rằng tẩy tủy tuyền nghe tới không thể so Thời Gian Hà, bất quá, nhiều ít cũng coi như là cơ duyên.
Sở Diệp hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Thư Linh Nguyệt bất quá một
cái Vương giai, biết đến không ít a! Thương Minh nội tình có chút
vượt quá tưởng tượng.
……
Sở Diệp mang theo Thư Linh Nguyệt rời đi Hỏa Diệm Sơn, vừa ly khai Hỏa Diệm Sơn phạm vi, Thư Linh Nguyệt tức khắc thở dài nhẹ nhõm một hơi.
“Cuối cùng là ra tới, lại không ra, ta liền phải thành thịt khô.” Thư
Linh Nguyệt vỗ vỗ ngực, thở dài nhẹ nhõm một hơi nói.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nhấp nháy nhấp nháy con mắt nói:
“Kia không phải vừa lúc sao? Vừa lúc giảm béo.”
Thư Linh Nguyệt: “……” Lâm Sơ Văn dưỡng này chỉ quạ đen, thật sự là miệng quạ đen.
Thư Linh Nguyệt hít sâu một hơi, âm thầm may mắn phía trước cùng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn kết một phần thiện duyên.
Cùng gia tộc người mất đi liên hệ lúc sau, nàng đã lạc đường, nếu không phải đụng phải Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, nàng khả năng như vậy bị lạc ở Hỏa Diệm Sơn bên trong, kể từ đó, nói không chừng đợi không được truyền ra bí cảnh, nàng liền trực tiếp bị nướng hóa.
Sở Diệp mang theo Thư Linh Nguyệt đi trước khu vực khai thác mỏ, thấy được Chu Đỉnh Nguyên cùng Phượng Khuynh Thành.
“Phượng Thánh Nữ điện hạ, ngươi như thế nào ở chỗ này a!”

Thư Linh Nguyệt nhìn có chút suy yếu Phượng Khuynh Thành hỏi.
Powered by GliaStudio
close
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Nàng là chúng ta tìm tới thợ mỏ, ngươi nếu là vô dụng, cũng đem ngươi ném tới đào quặng.”
Thư Linh Nguyệt: “……”
Phượng Khuynh Thành: “……”
Nguyên bản ở đào quặng Kinh Chập Long nghe được Thời Gian Hà tin tức, tức khắc đại hỉ.
“Thời Gian Hà, vừa nghe chính là một cái hảo hà, đi nhanh đi, đi nhanh đi.” Nghe được Thời Gian Hà tin tức, Kinh Chập Long có chút gấp không chờ nổi.
Thư Linh Nguyệt cũng có chút chờ mong, gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Thời Gian Hà ở bí cảnh biên giới, khoảng cách khu vực khai thác mỏ vẫn là khá xa, Tiểu Bạch mang theo Thư Linh Nguyệt, tiêu phí
hơn phân nửa tháng thời gian, đến Thời Gian Hà nơi khu vực.
Một cái xanh thẳm sông nước, hiện ra ở mấy người trước mặt.
Hồ nước ở thanh phong thổi quét dưới, phiếm sóng nước lấp loáng, thoạt nhìn, cùng tầm thường sông nước vô dị, đương nhiên vẫn là có điểm khác nhau.
Thời Gian Hà cấp Sở Diệp một loại tĩnh mịch cảm giác, trong hồ một con cá, một con tôm cũng không có.
Sở Diệp đứng ở bên hồ, nhìn trước mặt hồ nước, nói: “Đây là thời gian hồ sao?”
Thư Linh Nguyệt gật gật đầu, nói: “Đúng là, mấy ngàn năm trước,
ta Thương Minh một vị lão tổ thông qua Thông Thiên Mật Lệnh lại
đây, bốn vị Hồn Hoàng rơi xuống bên hồ, một vị rơi xuống trong hồ, rơi xuống trong hồ cái kia, không có thể từ trong hồ bò ra tới, liền chết già.”
Kỳ thật, lấy Hoàng giai Hồn Sủng Sư thực lực, mặc dù rơi xuống ở trong hồ, cũng không dễ dàng chết như vậy, chẳng qua, cái kia

Hồn Sủng Sư đối Thời Gian Hà hoàn toàn không hiểu biết, không
có trước tiên tự cứu, thời gian dài, liền chết ở hồ nước bên trong.
Quay chung quanh Thông Thiên bí cảnh thăm dò, đã tiến hành rồi
mấy vạn năm, chết ở khai thác thượng Hồn Sủng Sư vô số kể.
Đến nay, đại gia sở hiểu biết đến Thông Thiên bí cảnh, cũng bất quá băng sơn một góc.
"Này trong hồ có sinh linh sao?" Sở Diệp hỏi.
Thư Linh Nguyệt lắc lắc đầu, nói: "Hẳn là không có đi, bình thường sinh linh, rơi vào đi, khoảnh khắc bị tan rã, mặc dù là thời
gian loại, cũng vô pháp ở trong đó lâu đãi."
"Muốn biết, bên trong có hay không vật còn sống, ta giúp các ngươi đi thăm dò đường." Kinh Chập Long tràn đầy hưng phấn nhảy vào trong hồ, Sở Diệp cảm giác được đại lượng thời gian chi lực hội tụ tới rồi Kinh Chập Long trên người.
Kinh Chập Long trên người hơi thở ở bay nhanh dâng lên, thực mau đuổi theo phong đã đột phá Hoàng giai Tứ giai hướng Hoàng
giai Ngũ giai xuất phát.
Thư Linh Nguyệt trên người bay ra một con kim sắc sâu, sâu rơi vào trong hồ.
Kinh Chập Long ngắm tiểu sâu liếc mắt một cái, cũng không để trong lòng.
"Đó là Thời Gian Cổ." Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: "Thư Linh Nguyệt nha đầu này, cư nhiên có thứ này."
Thời Gian Cổ lấy thời gian vì thực, có thể vô thanh vô tức nuốt ăn
Hồn Sủng thọ nguyên, nhìn như bé nhỏ không đáng kể, nhưng kỳ
thật là rất nguy hiểm Hồn Sủng, Kinh Chập Long có thể khắc chế
Thời Gian Cổ, đảo cũng không sợ.
Ba ngày sau, Thời Gian Cổ toàn thân kim quang đại thịnh, nhảy

vào Hoàng giai.
Mười ngày sau, Kinh Chập Long liền thăng hai giai, tiến vào Hoàng giai Ngũ giai.
Tiến vào Hoàng giai Ngũ giai lúc sau, Kinh Chập Long tựa hồ là đối hồ nước sinh ra kháng tính, một chốc một lát cũng tăng lên không được.
Sở Diệp nhìn Kinh Chập Long, có chút hưng phấn nói: "Không tồi,
không tồi, tăng lên không ít."
Ở hồ nước ngâm một chút, ngay cả thăng hai cái giai vị, thật là cái hảo địa phương.
Kinh Chập Long ở hồ nước bên trong rong chơi, củng cố tu vi, lại qua năm ngày, Kinh Chập Long cuối cùng đối phao hồ nước không có hứng thú, từ Thời Gian Hà bên trong đi ra.
Kinh Chập Long nhìn hồ nước, có chút lưu luyến.
Sở Diệp nhìn Kinh Chập Long, nói: "Làm sao vậy? Không bỏ được, có thể lại đi xuống phao phao."
Truy Phong lắc lắc đầu, nói: "Hồ nước đối ta vô dụng, bất quá, đáy hồ có thứ tốt đâu, ta có dự cảm, nếu là có thể được đến đáy hồ đồ vật, ta có lẽ có hy vọng đặt chân Thánh giai."
Sở Diệp có chút kinh hỉ nói: "Đặt chân Thánh giai?" Nếu Kinh Chập Long có thể đi vào Thánh giai, hắn cũng có thể trở thành Thánh giai Hồn Sủng Sư.
Truy Phong rụt rè gật gật đầu, nói: "Rất có khả năng."
"Kia mau đi lấy a!" Sở Diệp nói.
Truy Phong cau mày, nói: "Lấy thực lực của ta, hiện tại còn không
hảo lấy, lấy nói, rất có khả năng sẽ chết già."
Sở Diệp: "……" Có thể làm thời gian hướng Hồn Sủng đều chết già bảo vật, tuyệt đối là chí bảo. Bảo vật bãi ở trước mặt, lại không năng lực đi lấy, thật sự là kiếp phù du một đại bi.
Sở Diệp hướng tới Thư Linh Nguyệt nhìn qua đi, nói: "Thư tiểu thư, ngươi biết đáy hồ đồ vật sao?"
Thư Linh Nguyệt gật gật đầu, nói: "Đáy hồ hẳn là có một cái Thời
Gian Thạch mạch khoáng, càng tiếp cận mạch khoáng, thời gian

trôi đi chi lực càng cường, mặc dù là Thánh giai cường giả tiếp cận cũng có khả năng chết già."
Sở Diệp cau mày, nói: "Như thế không có cách nào sao?"
Thư Linh Nguyệt hít sâu một hơi, nói: "Cũng không phải hoàn toàn không có cách nào, Bạch Hổ đại nhân có thể đem Kinh Chập
Long đại nhân truyền tống đi đáy hồ, sau đó lại nhanh chóng truyền tống ra tới, nếu là thời gian cũng đủ đoản, hẳn là cũng không có ảnh hưởng quá lớn, bất quá, tốt nhất chờ Kinh Chập Long đại nhân tiến vào Thánh giai lại đi vào."
Sở Diệp: "……" Chờ Kinh Chập Long Thánh giai, kia phải chờ tới khi nào a, chỉ sợ phải chờ tới lần sau bí cảnh mở ra, hai ngàn năm sau? Đến lúc đó, Truy Phong khả năng còn sống, hắn cái này ký chủ liền chưa chắc, chẳng lẽ là chính mình có muốn lựa chọn đóng băng, tựa hồ không tốt lắm, đóng băng nhiều lãnh a, bất quá nghe nói đóng băng, liền không có cảm giác, bất quá, nghe nói, trên đời này cũng không thiếu đóng băng thất bại, trực
tiếp bị đông chết ví dụ.
Tiểu Bạch hướng tới Thư Linh Nguyệt nhìn thoáng qua, rầu rĩ nói:
"Uy, nha đầu thúi, nên đi tìm linh tuyền."
Nhìn đến đồng bạn tiến giai, Tiểu Bạch vẫn là thực vì Truy Phong
cao hứng, bất quá, cũng có chút chua lòm.
Thư Linh Nguyệt gật gật đầu, nói: "Đã biết."
Thời Gian Cổ tiến giai Hoàng giai, Thư Linh Nguyệt cũng trở thành Hoàng giai Hồn Sủng Sư, thực lực dâng lên không ít.
Hai ngày sau, vài người liền đến Thư Linh Nguyệt theo như lời tẩy tủy tuyền.
Tiểu Bạch gấp không chờ nổi nhảy đi vào, thuận lợi đột phá, tiến vào Hoàng giai Ngũ giai.
Mấy tiểu sôi nổi nhảy đi vào, các có bất đồng thu hoạch.
Kinh Chập Long chờ mấy tiểu phao quá linh tuyền lúc sau cũng đi
nước suối bên trong phao một chút, thực lực không ngờ lại có

không nhỏ tiến bộ, tiến vào Hoàng giai Ngũ giai đỉnh núi, mắt thấy
nếu là muốn đột phá, tiến vào Hoàng giai Lục giai, xem mấy tiểu chua lòm.
Phao xong rồi linh tủy tuyền, Thư Linh Nguyệt muốn đi tìm mặt khác cơ duyên, cùng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn tách ra.

Chương 416: Chương 416

Thời gian cực nhanh, chỉ chớp mắt, 5 năm thời gian liền đi qua.
Mấy năm thời gian, Sở Diệp thủ hạ Hồn Sủng các có cơ duyên, tiến bộ phi thường rõ ràng.
Liễu Thụ Yêu tiến độ vượt quá Sở Diệp đoán trước, từ Hoàng giai Ngũ giai tiến giai Hoàng giai Thất giai, Liễu Thụ Yêu tiến giai Hoàng giai Thất giai, Sở Diệp cũng tùy theo tiến vào Hoàng giai hậu kỳ.
Truy Phong được thời gian chi hà cơ duyên, liền càng Tam giai, ở
hai năm đi tới vào Hoàng giai Lục giai.
Tiểu Bạch cũng không kém, tiến vào Hoàng giai Ngũ giai, phó sủng Mặc Nắm cũng tiến vào Hoàng giai Tam giai.
Ong đàn trưởng thành so Sở Diệp tưởng tượng bên trong muốn hảo rất nhiều, có thể là bởi vì nơi này không ít hoa nguyên phẩm
cấp quá cao, ong đàn trong khoảng thời gian này, được đến không ít cơ duyên.
Tuy rằng, không ít Ngân Sí Ong ở đột phá quá trình bên trong, nổ
tan xác mà chết, nhưng cũng có mấy chỉ thoát thai hoán cốt, tiến
giai Hoàng giai, trở thành Tiểu Ngân thủ hạ Hoàng giai mãnh tướng, Lâm Sơ Văn thủ hạ Hồn Sủng, tiến bộ cũng phi thường lộ rõ.
Lâm Sơ Văn thủ hạ tiến bộ nhất rõ ràng chính là Mộc Tiên Điểu, đã tiến vào Hoàng giai Lục giai, tu luyện tiến độ lại là không thể so
được đến Thời Gian Hà tẩm bổ Kinh Chập Long kém cỏi.

Mộc Tiên Điểu là nguyên khí loại Hồn Sủng, chỉ cần đãi ở linh khí
nồng đậm địa phương, liền có thể không hề bình cảnh tiến giai.
Mấy năm nay, Mộc Tiên Điểu có thể nói là ngâm mình ở trong vại
mật, này mỗi thời mỗi khắc đều ở hấp thu linh nguyên khí, tiến giai tốc độ bay nhanh.
Thương Lan Long, Tuyết Bảo đều tiến giai Hoàng giai Ngũ giai, hắc quạ đen cùng Tiểu Thải đều tiến vào Hoàng giai Tứ giai.
Tại ngoại giới muốn tiến giai thiên nan vạn nan, ở chỗ này chỉ cần
làm từng bước tu luyện, là có thể vững bước tiến giai, Sở Diệp đều có chút không nghĩ đi rồi.
Ngắn ngủn 5 năm thời gian, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn thực lực đều lấy được nhảy vọt tiến bộ.
……
Mấy năm nay thời gian, hai người vẫn luôn đang tìm kiếm truyền
thừa tấm bia đá, để thu hoạch tấm bia đá bên trong truyền thừa.
Mấy năm tìm kiếm xuống dưới, hai người phát hiện gần 30 cái tấm bia đá, hai người căn cứ bia đá truyền thừa, khai ra khiếu huyệt đều vượt qua hai trăm cái.
Sở Diệp cau mày, có chút lo lắng nói: “Một không cẩn thận, giống như khai nhiều.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Là có một ít.”
Thông suốt càng nhiều, tu luyện lên linh nguyên khí càng nhiều,
trong khoảng thời gian này hai người tiêu hao linh nguyên thạch
vượt qua 4000 cái, Mộc Tiên Điểu cũng không thiếu đối hai người
sử dụng linh khí tưới.
Ở như vậy tu luyện điều kiện dưới, bọn họ mới bước vào Nguyên Đan cảnh giới.
Sở Diệp thầm nghĩ: Đơn thuần Nguyên Đan cảnh giới cùng Hồn Vương cảnh giới giống nhau chỉ có 500 tuổi thọ nguyên, kế tiếp,

bọn họ phải làm chính là toái đan thành hồ, bước vào Chân Hồ Cảnh giới.
Muốn tiến vào Chân Hồ Cảnh giới, yêu cầu linh nguyên khí khẳng
định càng nhiều, Chân Hồ Cảnh giới thọ nguyên cũng chỉ có hai ngàn tuổi, hắn đã là Hồn Hoàng, bước vào Chân Hồ Cảnh giới, thọ nguyên có lẽ sẽ có điều tăng trưởng, nhưng cũng sẽ không tăng trưởng quá nhiều.
Muốn kéo dài thọ nguyên nói, chỉ có bước vào Tạo Hóa Cảnh, nếu là có thể ở chỗ này tu luyện cái mấy trăm năm, có lẽ có vọng Tạo Hóa Cảnh, nhưng muốn ở Hồn Sủng đại lục tiến vào Tạo Hóa Cảnh giới, còn không bằng trông cậy vào trở thành hồn thánh càng đáng tin cậy một ít.
Tuy rằng Chu Đỉnh Nguyên nói hắn được trời ưu ái, là có khả năng nhất đi ra Hồn Sủng Sư đại lục người chi nhất, bất quá, Sở Diệp chính mình cũng không có hướng phương diện này tưởng, bất quá, kiến thức thông thiên đại lục phong cảnh, Sở Diệp đối với rời đi Hồn Sủng đại lục, kiến thức một chút mặt khác sao trời phong cảnh, đảo nhiều vài phần hứng thú.
Phía trước, Sở Diệp không quá minh bạch, vì cái gì sẽ có người lựa chọn đóng băng, chỉ vì chờ đợi thích hợp thời cơ, lại tiến Thông Thiên bí cảnh, hiện giờ, Sở Diệp nhưng thật ra có chút hiểu biết. Thói quen ở Thông Thiên bí cảnh tốc độ tu luyện, Sở Diệp cảm thấy chính mình sau khi ra ngoài, chỉ sợ sẽ thực không
thói quen.
“Vẫn là đến nắm chặt thời gian a!” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hy vọng có thể rời đi phía trước, nhiều thu thập một ít linh nguyên thạch.”
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Cái này, chỉ sợ có chút khó khăn.”
Chu Đỉnh Nguyên cùng Phượng Khuynh Thành cực cực khổ khổ đào nhiều năm như vậy quặng, cũng liền thu hoạch 5000 nhiều cái nguyên thạch, này vẫn là ở Kinh Chập Long trợ giúp dưới, nếu
không có Truy Phong trợ giúp, hai người có thể đào cái mấy trăm

cái liền không sai biệt lắm. Vấn đề là nhiều như vậy linh lực căn bản là không đủ dùng a!
“Trông cậy vào đào quặng còn không bằng trông cậy vào Mộc Tiên Điểu nhiều phun ra nuốt vào một ít linh nguyên khí.” Linh nguyên thạch chính là nồng đậm linh nguyên khí cố lời nói hình
thành.
“Thúy Vũ đã thực nỗ lực.” Thúy Vũ trong khoảng thời gian này, hấp thụ đại lượng linh nguyên khí, rồi sau đó, chuyển dời đến ngọc trụy không gian, trải qua, Thúy Vũ kiên trì không ngừng nỗ
lực, ngọc trụy không gian bên trong linh khí nồng đậm trình độ, nhưng thật ra muốn so Thông Thiên bí cảnh bên ngoài nồng đậm
rất nhiều, mặc dù bọn họ bị truyền tống rời đi, ngắn hạn nội, đảo
cũng không cần quá mức lo lắng tu luyện hoàn cảnh vấn đề.
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi tới khu vực khai thác mỏ, Chu Đỉnh Nguyên cùng Phượng Khuynh Thành giao ra gần nhất đào quặng
đoạt được.
Sở Diệp đối hai người biểu hiện còn tính vừa lòng, cho phép hai người lưu lại một bộ phận linh nguyên thạch.
Sở Diệp nhìn hai người, nói: “Bí cảnh nội vây muốn khai.”
Phượng Khuynh Thành nhìn Sở Diệp, có chút khác thường nói: “Như vậy a!”
Sở Diệp nhìn hai người, nói: “Các ngươi hai cái chính mình đi tìm
cơ duyên đi, bổn Thiên Ma phải đi.”
Phượng Khuynh Thành nhìn Sở Diệp, nói: “Chúc Sở thiếu, Lâm thiếu tu vi đại tiến.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Không dám, không dám.”
Bạch Hổ lôi cuốn Lâm Sơ Văn, Sở Diệp hướng tới bí cảnh nội chạy đến, gan lớn no chết, nhát gan đói chết.
Sở Diệp nguyên bản còn tưởng quan vọng một chút tình huống,

bất quá, ở bí cảnh bên ngoài được đến như vậy nhiều cơ duyên, Sở Diệp quyết định làm một vụ lớn.
Thông Thiên bí cảnh tu luyện trình độ thật sự quá cao, ở bên ngoài tu luyện một năm liền để được với ở Trung Ương đại lục tu
luyện mười năm, bí cảnh nội vây cơ duyên lớn hơn nữa.
Có Tiểu Bạch này chỉ không gian hướng Hồn Sủng, vẫn là thực tốt.
Không ít đối bí cảnh nội vây cảm thấy hứng thú Hồn Sủng Sư, đều sớm nhích người, đi trước bí cảnh, có thậm chí 5 năm đều ở lên đường, hắn liền bất đồng, lâm thời chạy tới nơi là được.
Sở Diệp nhìn Liễu Thụ Yêu, nói: "Vào bên trong, nhiều thu thập một ít Thảo Mộc Tinh Túy, như vậy chúng ta cũng không lỗ."
Liễu Thụ Yêu có chút kích động nói: "Yên tâm đi, ký chủ, sẽ không làm ngươi thất vọng."
Sở Diệp vừa lòng gật gật đầu, trải qua 5 năm sờ soạng, Sở Diệp đối Thông Thiên bí cảnh đã không phải mới vừa tiến vào hoàn toàn không biết gì cả trạng thái.
Powered by GliaStudio
close
Theo Sở Diệp biết, bí cảnh nội vây có phẩm chất càng cao linh điền, bên trong gieo trồng trân quý linh thảo.
Trân quý linh thảo khẳng định là có cấm chế thậm chí thượng cổ
linh thú bảo hộ, bất quá, bọn họ cũng không phải muốn đi thu thập linh thảo, chỉ là thu thập Thảo Mộc Tinh Túy.
Tiến vào bí cảnh nội vây, bọn họ cái gì đều không cần làm, chỉ cần thu thập cũng đủ nhiều Thảo Mộc Tinh Túy, liền chuyến đi này không tệ.
Lâm Sơ Văn hướng tới Mộc Tiên Điểu nhìn qua đi, nói: "Thúy Vũ,
đi vào lúc sau, tận lực trữ hàng linh khí."
Mộc Tiên Điểu chụp phủi cánh, pi pi kêu hai tiếng, tỏ vẻ yên tâm đi.
Sở Diệp nhìn Mộc Tiên Điểu, nói: "Thúy Vũ hơi thở, như thế nào giống như muốn đột phá Hoàng giai Thất giai a!"

Lâm Sơ Văn có chút hưng phấn nói: “Tiến vào trong đó lúc sau, nếu là có thể tìm được một cái thượng phẩm linh mạch, Thúy Vũ
liền có hi vọng tiến vào Hoàng giai Thất giai.”
Sở Diệp sửng sốt một chút, nói: “Thật lợi hại.”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Còn hảo.”
Kinh Chập Long xoay quanh ở không trung, tỏ vẻ nếu là có thể được đến lúc đó quang đáy sông hạ Thời Gian Thạch, đừng nói Hoàng giai Thất giai, chính là Thánh giai cũng không nói chơi.
Sở Diệp khẽ thở dài một hơi, thầm nghĩ: Truy Phong được đến Thời Gian Thạch, có lẽ có thể tiến giai Thánh giai, vấn đề là không chiếm được a! Không chiếm được, hết thảy đều là uổng công.
……
Tới gần bí cảnh nội vây mở ra, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn chạy tới bí cảnh ngoại.
Sở Diệp híp mắt mắt, ngăn cách bí cảnh trong ngoài chính là một
cái đại hình pháp trận.
Mấy năm nay ong đàn nơi nơi bay loạn, thu thập tin tức, Sở Diệp nghe được một cái rất có ý tứ suy đoán.
Có người hoài nghi ngăn cách bí cảnh trong ngoài vòng bảo hộ, kỳ thật là cái đại hình pháp trận.
Cái này trận pháp kỳ thật là Thông Thiên Tông hộ tông pháp trận,
pháp trận một vạn năm một khai, có người suy đoán, pháp trận mỗi lần mở ra thời gian, trên thực tế, là từ trước Thông Thiên Tông tuyển chọn đệ tử thời gian.
Mà có chút Hồn Sủng Sư suy đoán, nếu, có thể thông qua Thông Thiên Tông đệ tử tuyển chọn, liền có khả năng lưu tại Thông Thiên Tông, trở thành Thông Thiên Tông đệ tử.
Cái này suy đoán vẫn là có chút khả năng, bất quá Thông Thiên Tông đều đều diệt, muốn như thế nào trở thành Thông Thiên Tông đệ tử, không thể hiểu hết.
Sở Diệp nhắm mắt lại, linh hồn lực đảo qua thật lớn cấm chế.
Cấm chế bao phủ phạm vi cực đại, Sở Diệp linh hồn lực phi

thường khổng lồ, bất quá, cấm chế chạy dài phạm vi phi thường quảng, Sở Diệp có khả năng phát hiện bất quá là băng sơn một góc.
Cấm chế cấp Sở Diệp một loại thập phần nguy hiểm cảm giác, Sở Diệp thao túng một cái con rối, hướng tới cấm chế vọt qua đi.
Con rối đụng phải cấm chế trong nháy mắt, ngăn cách cấm chế tuy rằng đem con rối xé cái dập nát.
“Thật là lợi hại cấm chế a! Chỉ có thể chờ cấm chế chủ động mở ra.” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Chỉ có thể như thế.”
Sở Diệp lấy ra trinh trắc la bàn, nhìn thoáng qua, thiếu chút nữa ngất xỉu đi.
“Thật nhiều Hoàng giai hậu kỳ quang điểm a! Nguyên lai Hồn Sủng đại lục có nhiều như vậy Hoàng giai hậu kỳ tồn tại sao?” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Có cũng không thói quen a! Rốt
cuộc lần này không ngừng Trung Ương đại lục, còn có đông, tây, nam, bắc tứ đại lục Hồn Sủng Sư hội tụ lại đây.”
Mặt khác bốn phiến địa vực tu luyện trình độ so Trung Ương đại lục muốn thấp một ít, bất quá, vẫn là có không ít cao thủ.
Sở Diệp hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Phía trước, Sở Diệp ở Trung Ương đại lục sấm hạ không nhỏ tên tuổi, còn có chút kiêu ngạo, lúc này nhìn đến một đám lóe sáng quang điểm, Sở Diệp tức khắc không dám kiêu ngạo.
Sở Diệp thầm nghĩ: Hồn Sủng đại lục cao thủ không ít, ngày thường, nghe không được những người này thanh minh, có thể là
bởi vì những người này đều ở nằm thi, thật sự nằm thi.
……
Bí cảnh một góc.
Thần Điện mấy cái Hồn Sủng Sư trên tay đều có một bức họa, họa trung vẽ năm tòa sơn phong, họa nghe nói là Thần Điện lưu truyền tới nay.
“Chúng ta mục tiêu lần này là Ngũ Chỉ Phong, Ngũ Chỉ Phong bên

trong trung phong ẩn chứa tuyệt thế cơ duyên, chúng ta mục tiêu
chính là cái này." Thần Điện Đại Tư Tế có chút phấn khởi nói.
"Đại Tư Tế, bí cảnh bên trong cơ duyên rất nhiều, chúng ta vì sao
một hai phải nhìn chằm chằm trung phong không thể."
Thần Điện Đại Tư Tế lắc lắc đầu, nói: "Hết thảy cơ duyên đều giống như mây khói thoảng qua, chỉ có trường sinh mới là vĩnh hằng."
Kỷ Phi Sương cau mày, nói: "Trung phong bên trong, thật sự có trường sinh cơ duyên?"
Thần Điện Đại Tư Tế híp mắt mắt, nói: "Đương nhiên."
Kỷ Phi Sương hít sâu một hơi, tuy rằng Đại Tư Tế ngôn chi chuẩn
xác, bất quá này tâm tình lại có chút bất ổn.
Một trận ong ong thanh âm truyền tới, Kỷ Phi Sương theo thanh âm truyền tới phương hướng nhìn qua đi, nói: "Ngân Sí Ong."
Kỷ Phi Sương cau mày, nói: "Sở Diệp?"
Thần Điện Đại Tư Tế cau mày, nói: "Cái kia Thiên Ma cũng tới."
Kỷ Phi Sương hít sâu một hơi, nói: "Sở Diệp gia hỏa này không biết ở nơi nào."
Thần Điện Đại Tư Tế lắc lắc đầu, nói: "Bất quá, trung ương bí cảnh mở ra sắp tới, không cần cành mẹ đẻ cành con."
Kỷ Phi Sương cau mày, có chút không cam lòng.

Chương 417: Chương 417

Bí cảnh nội vây mở ra sắp tới, đông đảo Hồn Sủng Sư hướng tới nội vây tụ tập lại đây.
Thương Minh mấy cái Hồn Sủng Sư cũng chạy tới bí cảnh nội vây phụ cận, chờ đợi nội vây mở ra.
“Linh Nguyệt chất nữ, ngươi cũng tới?” Khổng Thu nhìn đến Thư
Linh Nguyệt có chút ngoài ý muốn.
Thư Linh Nguyệt nhàn nhạt gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Làm vài
vị thúc phụ cùng vài vị thế bá lo lắng.”
Nghe được Thư Linh Nguyệt lời nói, Khổng Thu đám người sắc mặt đều có chút mất tự nhiên.
“Ngươi an toàn liền hảo.” Thư Hồng Phi có chút xấu hổ nói.
Khổng Thu vài người còn hảo thuyết, tuy rằng cùng thuộc Thương Minh, nhưng rốt cuộc thuộc về bất đồng gia tộc.
Thư Hồng Phi là Thư Linh Nguyệt thúc phụ, tới phía trước, Thư Hồng Phi đáp ứng rồi này phụ thân sẽ hảo hảo chăm sóc Thư Linh Nguyệt, kết quả, sau lại không khéo vài người rơi xuống Hỏa
Diệm Sơn, Thư Hồng Phi ốc còn không mang nổi mình ốc, cũng liền không có dư lực bận tâm Thư Linh Nguyệt.
Thư Linh Nguyệt bị bão cát cuốn đi, Thư Hồng Phi kỳ thật vốn có
cơ hội cứu giúp, bất quá, Thư Linh Nguyệt thực lực quá thấp, Thư
Hồng Phi lo lắng đối phương quá mức chậm trễ lộ trình, ảnh hưởng bọn họ ở bí cảnh đạt được cơ duyên, cố ý ra tay chậm một bước.

Khổng Phàm nhìn Thư Linh Nguyệt, kinh thanh nói: “Linh Nguyệt
biểu muội, thực lực của ngươi! Ngươi cư nhiên tiến giai Hoàng giai?”
Thư Linh Nguyệt gật gật đầu, có chút đắc ý nói: “Vận khí tốt, gặp điểm cơ duyên.”
Khổng Phàm thực mau nghĩ tới Thời Gian Hà, Thư Linh Nguyệt tuy rằng thiên phú không tồi, nhưng là, khoảng cách Hoàng giai vẫn là có nhất định khoảng cách, hiện tại cư nhiên đuổi kịp tới, định là đụng phải đại cơ duyên, nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có Thời
Gian Hà, có thể giúp Thư Linh Nguyệt một bước lên trời.
Khổng Phàm nhăn nhăn mày, nhanh chóng cùng Khổng Mạnh truyền âm lên, “Nhị thúc, lấy Thư Linh Nguyệt năng lực, không người tương trợ tất nhiên vô pháp nhanh như vậy đến nơi đây.”
Khổng Mạnh không có đáp lại Khổng Phàm, trong lòng lại thập phần tán đồng Khổng Phàm nói.
Bọn họ lần này vận khí không tốt lắm, vừa tiến đến liền rơi xuống
Hỏa Diệm Sơn cái loại này hoàn cảnh ác liệt địa phương, này 5 năm thời gian, cơ bản đều hoa ở lên đường thượng, mới khó khăn lắm đuổi tới nơi này.
Thư Linh Nguyệt tiến vào thời điểm bất quá là cái Vương giai, hiện giờ cũng đã là Hoàng giai, không chỉ như thế, Thư Linh Nguyệt thể chất tựa hồ cũng đã xảy ra không nhỏ thay đổi, hiển nhiên mấy năm nay kỳ ngộ liên tục, đạt được không nhỏ chỗ tốt,
nếu không người tương trợ, tuyệt không khả năng.
Nghĩ đến Thư Linh Nguyệt ở Đồ Đao Thành thời điểm, tựa hồ cùng Sở Diệp đi rất gần, Khổng Mạnh tự giác chân tướng đã miêu tả sinh động.
Bất quá, mặc kệ như thế nào, Thư Linh Nguyệt đã là Hoàng giai, thân phận không giống nhau, Khổng Mạnh cũng không hảo chỉ trích cái gì.
“Thư chất nữ, ngươi mấy năm nay, gặp gỡ không nhỏ a!” Lạc giang nói.

Thư Linh Nguyệt gật gật đầu, thuận miệng bậy bạ nói: “Đúng vậy!
Lúc trước ta bị gió cát cuốn đi, vừa vặn phát hiện một cái Truyền
Tống Trận, không nghĩ tới, cái này Truyền Tống Trận cư nhiên truyền tống đến thời gian hà, lúc sau, ta lại ngoài ý muốn gặp mấy
cái linh tuyền, đạt được một ít tiểu cơ duyên.”
Khổng Mạnh nghe Thư Linh Nguyệt một miệng nói dối, chua lòm
nói: “Chất nữ vận khí thật tốt, thật là làm người hâm mộ a!”
Thư Linh Nguyệt cười cười, nói: “Vận khí thứ này, là không thể cưỡng cầu, ta phụ thân nói ta là phúc tinh, vẫn là có chút đạo lý.”
Khổng Mạnh: “……”
Thư Linh Nguyệt nói như vậy, cư nhiên cũng không chê e lệ, thật
muốn nói phúc tinh, chỉ sợ Sở Diệp mới là phúc tinh, tuy rằng Thần Điện người ta nói Sở Diệp là Thiên Ma, sẽ vì hại thiên hạ, nhưng kia muốn xem là đối ai, nghe nói, đi theo Sở Diệp hỗn người, phần lớn được đến không ít chỗ tốt, xa không nói, khoảng
thời gian trước, Đồ Đao Thành một ít cùng Sở Diệp đi gần thương
hộ, đều đã phát đại tài.
……
Ngũ Hành tộc đoàn người ở bên ngoài chờ bí cảnh mở ra.
“Ngân Sí Ong a!” Thủy Hành tộc trưởng lão nói.
“Sở thiếu cũng tới.” Hỏa Hành tộc trưởng lão nói.
Sở Diệp rời đi mấy năm, không xoay chuyển trời đất hải vực, Thiên Hải Vực gần nhất có lời đồn đãi nói, Sở Diệp khả năng ở Trung Ương đại lục xảy ra chuyện, bất quá, đều là một ít bắt gió bắt bóng tin tức, đại đa số người vẫn là cảm thấy Sở Diệp không phải như vậy đoản mệnh người, sự thật chứng minh, Sở Diệp xác
thật không như vậy đoản mệnh.

Mộc tộc tộc trưởng sắc mặt khác thường nói: “Nghe nói, Sở Diệp khế ước Liễu Thụ Yêu.”
Ngũ Hành Mộc tộc phù hợp cỏ cây loại Hồn Sủng, Mộc tộc tộc trưởng cùng Liễu Thụ Yêu quan hệ cũng không tồi, chỉ là Mộc tộc
tộc trưởng trước nay cũng không dám tưởng có thể khế ước Liễu Thụ Yêu, Mộc tộc tộc trưởng thật sự không nghĩ ra, Sở Diệp là như thế nào làm được.
“Cũng không biết, Sở thiếu hiện giờ thực lực như thế nào.” Thủy Hành tộc trường nói thầm nói.
“Chắc là không lầm.” Mộc tộc tộc trưởng nói.
Thổ tộc tộc trưởng gật gật đầu, nói: “Nghe nói Liễu đạo hữu tiến bí cảnh phía trước, đã Hoàng giai Ngũ giai.” Vào bí cảnh, nói vậy thực lực lại tăng lên không ít.
……
Sở Diệp ở bí cảnh nội vây phụ cận chờ, ong đàn bay lại đây, ong ong kêu lên, Sở Diệp nghe xong ong đàn tin tức, nhịn không được sửng sốt một chút.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Làm sao vậy?”
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, có chút khác thường nói: “Thiên Hải Vực Ngũ Hành tộc năm cái trưởng lão ở chỗ này, bọn người kia đều tiến giai Hồn Hoàng, thực lực tăng lên không ít.”
Lâm Sơ Văn nhịn không được nói: “Thượng cổ chủng tộc, quả nhiên không phải vật trong ao.” Thông Thiên Mật Lệnh trân quý vô
cùng, không nghĩ tới Ngũ Hành tộc cư nhiên cũng có.
……
Một trận mênh mông thanh quang từ bí cảnh nội vây thấu ra tới,
nguyên bản giấu ở sương mù bên trong tiên sơn, từng tòa hiển lộ
ra tới.
Mộc Tiên Điểu tràn đầy kích động chụp phủi cánh, ồn ào: “Linh mạch, linh mạch, thật nhiều linh mạch.”
Phía trước, bí cảnh trong ngoài bị trận pháp ngăn cách, này sẽ trận pháp mở ra, bí cảnh bên trong linh nguyên khí nhanh

chóng
tràn ra tới, một cổ nồng đậm đến mức tận cùng linh nguyên khí, tràn đầy ra tới.
Sở Diệp đứng ở bí cảnh ngoại, cảm giác tu luyện bình cảnh có loại hơi hơi buông lỏng cảm giác.
Mộc Tiên Điểu tràn đầy hạnh phúc ở không trung bên trong bay múa, một bộ uống say bộ dáng.
Tiểu Bạch nhìn bí cảnh nội, nặng nề nói: “Ta cảm giác có cái địa phương ở triệu hoán ta.”
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, nói: “Thứ gì ở triệu hoán ngươi?”
Tiểu Bạch híp mắt mắt, nói: “Có thể là ta cùng nguyên quan hệ huyết thống.”
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Tiểu Bạch, ngươi cơ duyên tới a!”
Tiểu Bạch chính là Bạch Hổ a! Thánh thú! Tuyệt phi vật trong ao,
hiện tại Tiểu Bạch đây là muốn bay lên sao?
Tiểu Bạch trên người hiện lên một cái huyết mạch dấu vết, huyết
mạch kêu gọi càng thêm rõ ràng.
Tiểu Bạch cảm thụ được này cổ huyết mạch cộng minh, truyền tống bản năng theo bản năng vận chuyển lên, trong nháy mắt, không có tung tích.
Powered by GliaStudio
close
Tiểu Bạch vốn là muốn mang Sở Diệp, Lâm Sơ Văn cùng nhau đi, nhưng là, bỗng nhiên phát hiện không được.
Sở Diệp nhìn bên cạnh đất trống, nói: “Tiểu Bạch, không thấy.”
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Nếu Tiểu Bạch là cảm giác được huyết mạch triệu hoán mới rời đi, hẳn là chuyện tốt.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hẳn là chuyện tốt, vấn đề là kế hoạch của ta đều bị quấy rầy.”
Vốn dĩ hắn còn tính toán đi theo Tiểu Bạch trực tiếp truyền tống tiến bí cảnh, tốt nhất trực tiếp truyền tống tiến Thông Thiên Tông
trong bảo khố, hiện tại Tiểu Bạch trực tiếp bị huyết mạch triệu hoán đi rồi, hắn phát tài mộng, tan biến.

“Không cần loạn suy nghĩ, năm đó Thông Thiên Tông có thể là tao ngộ tập kích, phạm vi lớn cấm chế đều bị tách ra, tùy cơ truyền tống, thực dễ dàng dẫm trung cấm chế, thi cốt vô tồn, cho
dù Tiểu Bạch ở chỗ này, cũng không thể tùy ý truyền tống.” Lâm Sơ Văn nói.
Thông Thiên Tông cùng loại bảo khố, Tàng Bảo Các như vậy địa phương, khẳng định có cấm chế bảo hộ, phòng ngừa người ngoài
tiến vào.
Không gian hướng Hồn Sủng tuy rằng thưa thớt, bất quá vẫn là có một ít, Trùng Cốc vị kia cốc chủ phu nhân liền có một con Không Gian Thú, Sở Diệp có thể nghĩ đến, từ trước hẳn là cũng có Hồn Sủng Sư nghĩ đến, không nghe nói có người mượn này phát đại tài, nghĩ đến hẳn là không thành.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Nói cũng là, ta nhìn xem Tiểu Bạch như
thế nào.”
Sở Diệp nhắm mắt lại, sử dụng thông cảm chi thuật.
Sở Diệp thấy được một cái đại đại ngầm cung điện, cung điện trên vách tường khắc hoạ một đám Bạch Hổ pho tượng, Tiểu Bạch đãi ở một tòa Bạch Hổ pho tượng phía trước, cùng pho tượng đối diện, tiếp thu Bạch Hổ pho tượng bên trong truyền thừa.
Sở Diệp thu hồi linh hồn lực, cười cười, nói: “Tiểu Bạch hẳn là có đại cơ duyên, tạm thời không cần phải xen vào hắn.”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Đại cơ duyên sao? Tiểu Bạch có phúc phần, có lẽ đợi lát nữa gặp mặt, Tiểu Bạch chính là Thánh giai đâu.”
Sở Diệp: “……” Nếu là như vậy thì tốt rồi.
……
Tiểu Bạch không thấy, bọn họ cũng không hảo đứng ở tại chỗ bất
động.
Sở Diệp hướng tới hắc quạ đen nhìn qua đi, nói: “Ô Ô, ngươi cảm thấy phương hướng nào tương đối an toàn?”

Ô Ô cau mày, nói: “Nếu muốn bàn về cơ duyên đại, hẳn là mặt đông, nếu muốn an toàn, phía tây.”
Sở Diệp gật gật đầu, như thế nói: “Chúng ta đi phía tây.”
Hắc quạ đen nhìn Sở Diệp, nói: “Ngươi đều không nghĩ bác một bác sao? Mặt đông cơ duyên đại a!”
Sở Diệp mãn không thèm để ý nói: “Không nóng nảy, làm những cái đó Hồn Sủng Sư đi trước thăm dò đường, chúng ta vẫn là muốn bàn bạc kỹ hơn.”
Hắc quạ đen mắt trợn trắng, nói: “Hành đi.”
Liễu Thụ Yêu phân ra số cây cây liễu phân cây, đi ở phía trước dò đường.
Bí cảnh nhất trung tâm có năm tòa trình ngũ chỉ sơn hình ngọn núi, chung quanh hơn một ngàn tòa sơn phong, quay chung quanh năm tòa sơn phong trình vòng tròn đồng tâm phân bố, càng tới gần trung tâm, linh khí càng dày đặc.
Căn cứ Hồn Sủng Sư thăm dò biết được, bí cảnh nhất bên ngoài một ít ngọn núi, hẳn là Thông Thiên Tông một ít ngoại môn đệ tử
cư trú, nội vây cư trú bình thường đệ tử, càng đi cư trú đệ tử địa vị càng cao.
Bí cảnh nội vây trải rộng các loại cấm chế, thậm chí còn có vật còn sống, thập phần nguy hiểm.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đến một đỉnh núi, ngọn núi thường thường vô kỳ, ngọn núi phía trên, có không ít rách nát phòng ốc, hẳn là cung Thông Thiên Tông đệ tử cư trụ.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn một gian gian nhà ở tìm tòi qua đi, lắc lắc đầu, nói: “Có người đã tới.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hẳn là như thế.”
Bên ngoài nhà ở hẳn là bị tìm tòi không ngừng một lần, tiền nhân
xét nhà sao vẫn là thực sạch sẽ.
Liễu Thụ Yêu phát hiện một mảnh dược viên, dược viên bên trong trồng trọt không ít linh hoa.
Lâm Sơ Văn có chút kích động nói: “Còn tưởng rằng không có gì thu hoạch, không nghĩ tới cư nhiên có như vậy một tảng lớn dược

viên, kiếm lớn."
Sở Diệp nhìn dược viên bên trong linh thảo, nói: "Này đó linh thảo, hẳn là tân mọc ra tới."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Hẳn là đi, nơi này linh thảo giống như đều là ta nhận thức."
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói: "Phải không?"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, "Này đó linh thảo rất có thể không phải bản thổ thực vật, là bên ngoài tiến vào người gieo trồng."
Thông Thiên bí cảnh bên trong linh thực, cùng Trung Ương đại lục có rất lớn sai biệt, rất nhiều linh dược tác dụng không biết, có
đôi khi, dùng lộn linh dược, có hại vô ích.
Một ít Hồn Sủng Sư sẽ mang một ít hạt giống tiến vào, gieo trồng
ở bí cảnh bên trong.
Chờ đến bí cảnh lần thứ hai mở ra thời điểm, này đó Hồn Sủng Sư hậu bối tiến vào, liền có thể thu hoạch tổ tiên gieo trồng linh thực.
Một phen bình thường hạt giống loại ở chỗ này hai ngàn năm, rất
có khả năng hội trưởng thành trân quý linh thảo, trải qua thượng
vạn năm, có lẽ thậm chí khả năng biến dị thành tiên thảo.
Liễu Thụ Yêu nhìn tảng lớn tảng lớn linh thảo địa, sắc mặt có chút
khác thường.
Liễu Thụ Yêu cau mày, nói: "Nơi này gieo trồng linh thảo, có điểm
giống Dược tộc tiền bối loại!"
Sở Diệp: "Dược tộc?"
Liễu Thụ Yêu gật gật đầu, nói: "Đều là Dược tộc thích nhất bồi dưỡng linh thảo."
Sở Diệp: "Tiền nhân trồng cây, hậu nhân hái quả a……" Dược tộc là một cái tương đối đặc thù chủng tộc, này nhất tộc am hiểu gieo
trồng linh dược, Dược tộc người trong thường xuyên sẽ ở phát

sinh tai hoạ thời điểm, đi ra ngoài cứu tử phù thương. Nghe nói thượng cổ thời điểm, cùng Mộc tộc quan hệ không tồi, Mộc tộc bị
các tộc đuổi giết, kề bên diệt sạch, Dược tộc cũng lánh đời.
“Này phiến dược viên linh thảo không tồi, chúng ta thu đi.” Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Sở Diệp đem linh thảo nhổ trồng tới rồi ngọc trụy không gian bên
trong, phía trước, bí cảnh bên ngoài bọn họ gặp không ít linh thảo, bất quá, những cái đó linh thảo phẩm chất thiên thấp, không
có nhổ trồng đến ngọc trụy không gian giá trị, này một đám liền bất đồng, không ít linh thảo đều là vạn năm linh thảo, dược lực đầy đủ, còn có một ít biến dị, tuyệt đối giá trị liên thành.
Mới vừa tiến nội vây là có thể lộng tới tốt như vậy đồ vật, Sở Diệp
tâm tình không tồi. Sở Diệp bắt đầu dò hỏi trên ngọn núi từng tòa phòng tu luyện,
mấy cái trên ngọn núi tòa nhà hẳn là đã sớm bị cướp đoạt không ngừng một lần, đại đa số phòng nội đều là rỗng tuếch.
Không ít trong nhà bàn ghế, đều bị cướp đoạt không còn một mảnh.
Sở Diệp ở tìm tòi một gian phòng ở thời điểm cảm nhận được nhàn nhạt linh nguyên thạch hơi thở, quả nhiên, trên sàn nhà dưới, tìm được rồi mấy chục cái linh nguyên thạch.
“Vận khí không tồi, cư nhiên phát hiện mấy chục cái linh nguyên
thạch.” Sở Diệp đánh giá này đó linh nguyên thạch hẳn là nào đó đệ tử tư tàng.
Hắc quạ đen hận sắt không thành thép chụp phủi cánh, kích động
nói: “Ngươi có thể hay không có điểm tiền đồ a! Nhân gia đều hướng trung phong chạy, ngươi lại ở bên ngoài nhặt cơm thừa canh cặn, này nếu là phát hiện bảo khố, đừng nói mấy chục cái, mấy chục vạn cái linh nguyên thạch cũng là có.”

Sở Diệp mãn không thèm để ý nói: “Ngươi biết cái gì a! Có mấy chục vạn linh nguyên thạch địa phương khẳng định rất nguy hiểm,
là yêu cầu muốn liều mạng, ở chỗ này tuy rằng kiếm thiếu điểm, nhưng là, ít nhất an toàn.”
Hắc quạ đen rầu rĩ nói: “Ngươi vì cái gì không liều mạng, rõ ràng mọi người đều như vậy đua?”
Sở Diệp ngẩng đầu, đúng lý hợp tình nói: “Nhân gia đều là lão bất
tử, không liều mạng liền phải thọ nguyên hao hết, ta còn là người
trẻ tuổi, hà tất theo chân bọn họ phân cao thấp.”
Hắc quạ đen có chút ghét bỏ nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, tức giận nói: “Trẻ trung không nỗ lực, lão đại đồ bi thương.”
“Đi đi đi, ngươi cái bẹp mao điểu biết cái gì a! Trẻ trung quá nỗ lực, thực dễ dàng đợi không được lão đại.” Sở Diệp lời nói thấm thía nói.
Hắc quạ đen: “……” Tựa hồ cũng có chút đạo lý. “Ngươi cái này hỗn trướng, liền sẽ nói ngụy biện! Ngươi mơ tưởng mang thiên Ô
Ô đại nhân, Ô Ô đại nhân là có mộng tưởng điểu.”
Sở Diệp ngẩng đầu, không cam lòng yếu thế nói: “Bản đại nhân, cũng là có mộng tưởng Thiên Ma……”
Hắc quạ đen mắt trợn trắng, nói: “Ngươi nơi nào biểu hiện có mộng tưởng?”
“Lấy bổn Thiên Ma thiên tư, chỉ cần làm từng bước tu luyện, tổng
có thể tiến Thánh giai, cho nên, chỉ cần từ từ tới liền hảo.” Sở Diệp mãn không thèm để ý nói.
Hắc quạ đen nhịn không được hừ hừ nói: “Thần Điện cất nhắc kêu ngươi một tiếng Thiên Ma, ngươi thật đúng là đem chính mình đương làm người nghe tiếng sợ vỡ mật ma đầu a! Mỹ ngươi.”

Chương 418: Chương 418

Sở Diệp bắt đầu dò hỏi trên ngọn núi từng tòa phòng tu luyện, mấy cái trên ngọn núi tòa nhà hẳn là đã sớm bị cướp đoạt không ngừng một lần, đại đa số phòng nội đều là rỗng tuếch.
Không ít trong nhà bàn ghế, đều bị cướp đoạt không còn một mảnh.
Sở Diệp ở tìm tòi một gian phòng ở thời điểm cảm nhận được nhàn nhạt linh nguyên thạch hơi thở, quả nhiên, trên sàn nhà dưới, tìm được rồi mấy chục cái linh nguyên thạch.
“Vận khí không tồi, cư nhiên phát hiện mấy chục cái linh nguyên
thạch.” Sở Diệp đánh giá này đó linh nguyên thạch hẳn là nào đó đệ tử tư tàng.
Hắc quạ đen hận sắt không thành thép chụp phủi cánh, kích động
nói: “Ngươi có thể hay không có điểm tiền đồ a! Nhân gia đều hướng trung phong chạy, ngươi lại ở bên ngoài nhặt cơm thừa canh cặn, này nếu là phát hiện bảo khố, đừng nói mấy chục cái, mấy chục vạn cái linh nguyên thạch cũng là có.”
Sở Diệp mãn không thèm để ý nói: “Ngươi biết cái gì a! Có mấy chục vạn linh nguyên thạch địa phương khẳng định rất nguy hiểm,
là yêu cầu muốn liều mạng, ở chỗ này tuy rằng kiếm thiếu điểm, nhưng là, ít nhất an toàn.”
Hắc quạ đen rầu rĩ nói: “Ngươi vì cái gì không liều mạng, rõ ràng mọi người đều như vậy đua?”
Sở Diệp ngẩng đầu, đúng lý hợp tình nói: “Nhân gia đều là lão bất
tử, không liều mạng liền phải thọ nguyên hao hết, ta còn là

người
trẻ tuổi, hà tất theo chân bọn họ phân cao thấp."
Hắc quạ đen có chút ghét bỏ nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, tức giận nói: "Trẻ trung không nỗ lực, lão đại đồ bi thương."
"Đi đi đi, ngươi cái bẹp mao điểu biết cái gì a! Trẻ trung quá nỗ lực, thực dễ dàng đợi không được lão đại." Sở Diệp lời nói thấm thía nói.
Hắc quạ đen: "……" Tựa hồ cũng có chút đạo lý. "Ngươi cái này hỗn trướng, liền sẽ nói ngụy biện! Ngươi mơ tưởng mang thiên Ô
Ô đại nhân, Ô Ô đại nhân là có mộng tưởng điểu."
Sở Diệp ngẩng đầu, không cam lòng yếu thế nói: "Bản đại nhân, cũng là có mộng tưởng Thiên Ma……"
Hắc quạ đen mắt trợn trắng, nói: "Ngươi nơi nào biểu hiện có mộng tưởng?"
"Lấy bổn Thiên Ma thiên tư, chỉ cần làm từng bước tu luyện, tổng
có thể tiến Thánh giai, cho nên, chỉ cần từ từ tới liền hảo." Sở Diệp mãn không thèm để ý nói.
Hắc quạ đen nhịn không được hừ hừ nói: "Thần Điện cất nhắc kêu ngươi một tiếng Thiên Ma, ngươi thật đúng là đem chính mình đương làm người nghe tiếng sợ vỡ mật ma đầu a! Mỹ ngươi."
Sở Diệp tức giận nói: "Ngươi cái xú quạ đen biết cái gì a! Bổn thiếu không phải Thiên Ma cũng là thiên tuyển chi tử. Thiên tuyển
chi tử không cần cực cực khổ khổ đi liều mạng đâu? Ngồi ở trong phòng, uống uống trà, nghỉ chân một chút giống nhau có thể phát
tài, ngươi loại này bình phàm quạ đen, là sẽ không hiểu bản tôn như vậy thiên tài."
Hắc quạ đen táo bạo nói: "Mù ngươi mắt chó, bổn tọa mới không phải bình phàm quạ đen……"
Sở Diệp không lại để ý tới hắc quạ đen, hướng tới bên ngoài Liễu Thụ Yêu cùng Mộc Tiên Điểu nhìn qua đi.
Liễu Thụ Yêu nhanh chóng ngưng kết Thảo Mộc Kết Tinh, bất

quá
một hồi, Liễu Thụ Yêu trên tay liền nhiều mười mấy cái Thảo Mộc
Kết Tinh.
Nơi này cỏ cây hơi thở quá nồng, Liễu Thụ Yêu hiệu suất cao thực, có thể muốn gặp Liễu Thụ Yêu ở chỗ này ngưng kết cái 5 năm thời gian Thảo Mộc Kết Tinh, sẽ có bao nhiêu thu hoạch.
Nếu là có đông đảo Thảo Mộc Kết Tinh, sau khi ra ngoài, Liễu Thụ Yêu muốn vì Mộc tộc lại bồi dưỡng mấy cái Hoàng giai ra tới,
hẳn là cũng không phải cái gì việc khó.
Bí cảnh nội vây chỉ chiếm toàn bộ Thông Thiên bí cảnh 1% không
đến, bất quá, nơi này cỏ cây hơi thở so bên ngoài lại muốn nồng đậm năm sáu lần.
Đến nỗi linh mạch liền càng khoa trương, toàn bộ Thông Thiên bí
cảnh chín thành linh mạch hẳn là đều tập trung ở nơi này.
Thông Thiên Tông năm đó, hẳn là có đại năng đem cảnh nội linh
mạch đều dịch chuyển tới rồi Thông Thiên Tông địa giới trở thành
tông môn tài sản riêng.
Mộc Tiên Điểu huy động cánh, theo Thúy Vũ cánh chấn động, đại
lượng linh khí như dòng nước xiết giống nhau chấn động.
Mộc Tiên Điểu hút no rồi linh lực, liền tiếp đón Sở Diệp đem này thu vào ngọc trụy không gian, đem linh khí dời đi nhập ngọc trụy
không gian.
Mộc Tiên Điểu thực lực vẫn là thấp một ít, này Thông Thiên Tông
linh mạch không thể so Trung Ương đại lục linh mạch, cùng nơi đây nền hoàn toàn dung hợp ở cùng nhau, rút ra không ra, chỉ có
thể hấp thu một ít linh mạch linh khí.

Nếu là Thúy Vũ có thể rút ra linh mạch, kia bọn họ mới thật là muốn đã phát.
……
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nghiêng nghiêng đầu, nói: "Hơi thở của ngươi, giống như vẫn luôn ở dâng lên, hơn nữa giống như còn lớn lên thực mau."
Sở Diệp gật gật đầu, cười cười, nói: "Tiểu Bạch hẳn là ở tiếp thu truyền thừa, cho nên, ta cũng đi theo chiếm điểm tiện nghi."
"Kia nhưng thật ra không tồi." Biết Tiểu Bạch tình hình gần đây không tồi, Lâm Sơ Văn nhịn không được có chút vì Sở Diệp cao hứng.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở trên núi tìm cái tòa nhà dàn xếp xuống dưới, bí cảnh nội vây còn là phi thường rộng lớn, năm đó Thông Thiên Tông đệ tử mấy chục vạn, hiện giờ tiến vào bí cảnh nội vây người, bất quá mấy trăm, đại đa số Hồn Sủng Sư đều hướng trung phong chạy, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tuyển vị trí tương đối hẻo lánh, ngày thường đảo cũng không có gì người tới.
Sở Diệp thực lực càng ngày càng cường, cảm giác cường độ cũng càng ngày càng nhạy bén, lục tục lại ở mấy gian phòng ốc nền phát hiện linh thạch, thực mau, Sở Diệp ý thức được, này nền linh thạch, khả năng không phải nào đó đệ tử tư tàng, mà là ở xây nhà thời điểm, cố ý chôn ở nhà ở phía dưới, có thể là nào đó phong tục tập quán, ngụ ý tiền vô như nước.
Phát hiện điểm này, Sở Diệp lục tục cạy mười mấy gian phòng ốc sàn nhà, phát hiện gần trăm cái linh thạch, dần dần cạy sàn nhà liền thành Sở Diệp mỗi ngày công khóa.
"Lại cạy sàn nhà?" Hắc quạ đen chụp phủi cánh, vây quanh Sở Diệp chuyển động nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
"Đều là một ít tiền trinh, không thú vị." Hắc quạ đen rầu rĩ nói.
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen liếc mắt một cái, nói: "Tích tiểu thành đại hiểu hay không a!"
Đào đất cơ tìm linh thạch, hiệu suất xác thật không tính cao, bất quá, tương đối đào quặng tới nói vẫn là nhẹ nhàng một ít.
Sở Diệp vẫn là thực thích cạy sàn nhà, có loại khai manh hộp

cảm giác, tuy rằng đại đa số thời điểm, thu hoạch đều giống nhau.
Sở Diệp đánh giá, trước kia hẳn là cũng có người phát hiện quá nền cất giấu linh thạch, bất quá, ngại phiền toái không có thu.
Sở Diệp đào khai nền, phát hiện nền phía dưới cư nhiên cất giấu một cái hộp.
“Hộp ngọc, nơi này cư nhiên có cái hộp ngọc.” Hắc quạ đen có chút kinh ngạc nói.
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp có chút kinh hỉ nhìn hộp ngọc, có chút kích động, không uổng phí hắn mỗi ngày cực cực khổ khổ “Khai manh hộp”, lần này
giống như chạy đến che giấu khoản.
Hắc quạ đen hồng hộc chụp phủi cánh, thúc giục nói: “Lần này hình như là thứ tốt, mau mở ra nhìn xem.”
Sở Diệp mở ra hộp, phát hiện một quyển kim sắc thư tịch, bìa mặt
thượng ấn thảo đan đan thuật toàn giải.
Quyển sách này tài chất có chút giống kim loại, cầm ở trong tay lại nhẹ thực, nhìn không rất giống là tầm thường thư tịch.
Sở Diệp có chút kích động đối với Lâm Sơ Văn tiếp đón, nói: “Sơ Văn là luyện đan thư a!”
Lâm Sơ Văn lấy ra thư tịch, hai tròng mắt tỏa sáng, “Cái này luyện đan thư, hẳn là thuộc về Thảo Đan Môn a! Chẳng lẽ là Thảo
Đan Môn ám tử mang tiến vào.”
Rất nhiều thế lực lớn đều sẽ cho nhau xếp vào ám tử, tìm hiểu tin
tức, căn phòng này nguyên bản cư trú người, có thể là nào đó luyện đan tông môn người.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Mặc kệ sách này như thế nào tới, ngươi nhìn xem sách này có hay không dùng.”
Lâm Sơ Văn lấy ra thuật nhìn thoáng qua, đại lượng tri thức điểm
dũng mãnh vào Lâm Sơ Văn thức hải bên trong.

“Rất hữu dụng thư tịch, thư trung có Thư Linh tồn tại.” Lâm Sơ Văn có chút kinh hỉ nói.
Sở Diệp cau mày, nói: “Thư Linh?”
Thượng giới một ít pháp khí thường thường sẽ ra đời khí linh, khí
linh ra đời yêu cầu muốn thiên thời địa lợi nhân hoà, có được khí
linh pháp khí, giống nhau đều là thập phần trân quý.
Sở Diệp thầm nghĩ: Sách này phẩm cấp giống như có chút vượt qua tưởng tượng, sách này hẳn là không phải tùy tùy tiện tiện một
cái ám tử có thể có được. Nơi này phòng ở hẳn là đều là ngoại môn đệ tử cư trú, ngoại môn đệ tử nhưng không giống có thể có được có Thư Linh luyện đan thư thư tịch bộ dáng.
Lâm Sơ Văn đem linh hồn lực xông vào thư trung, Thư Linh đang
ở ngủ say, Lâm Sơ Văn vẫn là mơ hồ cảm giác tới rồi một ít Thư Linh ký ức.
Điều tra đến Thư Linh ký ức, Lâm Sơ Văn nhịn không được nói: “Lần này tiện nghi chiếm lớn.”
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Nói như thế nào?”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Sách này là Thảo Đan Môn trấn tông chi bảo, năm đó, Thảo Đan Môn hai cái đệ tử tranh đoạt Thảo Đan Môn môn chủ chi vị, ước định thắng lợi cái kia kế nhiệm môn
chủ, thất bại cúi đầu xưng thần, kết quả, Nhị sư đệ Ngạn Chiếu tại
thi đấu thời điểm, động tay chân, dẫn tới đại sư huynh Giải Giang
chiến bại, Giải Giang không cam lòng, trộm Thảo Đan Môn trấn tông chi bảo, trộm chạy.”
“Thảo Đan Môn lập tức phát ra Huyền Thưởng Lệnh, truy bắt vị này đại sư huynh, mặt khác tông môn người, đã biết Thảo Đan Môn gièm pha, cũng nghe tin lập tức hành động, muốn âm thầm
đoạt được Thảo Đan Môn này bổn luyện đan thư.”

“Năm đó, Thông Thiên Tông tại đây sự kiện thượng biểu hiện cũng thập phần tích cực, lấy hiệp trợ Thảo Đan Môn danh nghĩa, đại lượng phái ra nhân thủ, có thể là nguy hiểm nhất địa phương
cũng là an toàn nhất địa phương, Giải Giang áp chế tu vi, tiến vào
Thông Thiên Tông trở thành một người ngoại môn đệ tử, ở Thông
Thiên Tông một đãi chính là mấy trăm năm.”
Sở Diệp nghe có chút thổn thức, nói: “Nguyên lai là như thế này.”
Thứ tốt a! Có thể làm năm đó Thông Thiên Tông khó khăn đồ vật,
tuyệt đối không phải vật phàm.
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen liếc mắt một cái, nói: “Xem đi, cơ duyên chuyện này, không cần cưỡng cầu, nên tới thời điểm, tự nhiên sẽ đến.” Như vậy trân quý đan thư, Thông Thiên Tông sợ là
cũng không cơ bản thư có như vậy giá trị, thật sự vận khí.
Hắc quạ đen mắt trợn trắng, nói: “Ngươi cái gia hỏa, đều là lấy Ô Ô đại nhân phúc, mèo mù gặp chuột chết.”
Lâm Sơ Văn cười cười, có chút yêu thích không buông tay vuốt thư tịch trên tay bìa mặt.
……
Tiểu Ngân hướng tới Sở Diệp bay lại đây, ong ong kêu lên, Sở Diệp nghe xong Tiểu Ngân nói, giơ giơ lên mi.
“Ngươi xác định?” Sở Diệp hỏi.
Tiểu Ngân ở không trung bên trong chuyển vòng, hiển nhiên là xác định ý tứ.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Làm sao vậy?”
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, nói: “Tiểu Ngân nói, hắn phát hiện bảo vật.”
Lâm Sơ Văn chớp chớp mắt, nói: “Phải không? Kia nhưng thật ra mau chân đến xem.”
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen liếc mắt một cái, nói: “Ô Ô, ngươi xem, chết chuột lại đưa tới cửa tới.” Hắn giống như phải đi vận,

chuyện
tốt một kiện tiếp theo một kiện.
Hắc quạ đen: "……"
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi theo Tiểu Ngân vào một mảnh dương cây bạch dương lâm, dương cây bạch dương không phải cái gì trân quý cây cối, này thụ cứng cỏi vô cùng, muốn chém đứt
yêu cầu lớn lao sức lực, năm đó, Thông Thiên Tông chủ yếu dùng
này bó củi tới luyện dược, ngao chế linh thạch, đảm đương kiến trúc tài liệu, Thông Thiên Tông năm đó ngoại môn đệ tử, thường
xuyên sẽ bị an bài tới chém sài.
Tiểu Ngân vây quanh Sở Diệp ong ong giải thích lên.
Sở Diệp nói: "Mấy chỉ Ngân Sí Ong, ở chỗ này thu thập thụ tương, phát hiện mấy viên dương cây bạch dương thụ tương hương vị nhạt nhẽo, linh khí thiếu thốn, dưới gốc cây nhưng thật
ra linh khí nồng đậm, giống như cất giấu thứ gì."
Lâm Sơ Văn đem linh hồn lực thâm nhập dưới nền đất, thực mau
phát hiện huyền cơ.
"Đây là…… Nhục Linh Chi." Lâm Sơ Văn có chút vui sướng nói.
Sở Diệp chớp chớp mắt, nói: "Nguyên lai là Nhục Linh Chi, vận khí không tồi."
Nhục Linh Chi là một mặt linh dược, thông thường lớn lên ở rễ cây phía trên, dựa vào đại thụ sinh trưởng.
Đại thụ phẩm chất càng tốt, rễ cây càng phát đạt, dưỡng ra tới Nhục Linh Chi phẩm chất liền càng cao.
Dương cây bạch dương bản thân không trân quý, bất quá, không ai chặt cây, này phiến rừng cây tồn tại thời gian quá dài, dương cây bạch dương bộ rễ biến thập phần phát đạt, dưỡng ra tới Nhục
Linh Chi chất lượng phi thường hảo.
Sở Diệp tiến hành rồi khai quật, đào tới rồi thượng trăm cây Nhục

Linh Chi.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn Sao Trời Quyết nguyên bản tu luyện tới rồi bình cảnh, dùng Nhục Linh Chi, bình cảnh một chút đột phá, tốc độ tu luyện cũng tăng lên không ít.

Chương 419: Chương 419

Sở Diệp cả ngày ở bên trong vây ngoại phong du đãng, tiếp tục khắp nơi cạy sàn nhà.
Phát hiện Thảo Đan Môn đan thư lúc sau, Sở Diệp vận khí tốt giống một chút dùng hết, liên tục cạy hơn nửa năm sàn nhà, cũng
thu hoạch ít ỏi.
Lâm Sơ Văn được đến Thảo Đan Môn đan thư, ngày thường trừ bỏ tu luyện, chính là nghiên cứu luyện đan thuật.
Dược tề thuật cùng luyện đan thuật vẫn là có rất lớn khác biệt, bất quá, cũng có không ít điểm giống nhau.
Lâm Sơ Văn bản thân dược tề trình độ không thấp, có dược tề thuật làm cơ sở, luyện đan thuật bay lên tốc độ cực nhanh.
Bí cảnh bên trong linh thảo tài nguyên phong phú kinh người, Liễu
Thụ Yêu cùng ong đàn mỗi ngày đều sẽ vơ vét không ít linh thảo giao cho Lâm Sơ Văn luyện tập.
Rất nhiều thời điểm, chế ước luyện dược sư đan dược trình độ dâng lên thường thường là linh thảo không chịu nổi tiêu hao, Dược Tề Sư là cái thiêu tiền nghề, luyện đan sư đồng dạng như thế.
Thông Thiên bí cảnh bên trong linh thảo khắp nơi, Lâm Sơ Văn nhưng thật ra không có cái này băn khoăn.
Linh thảo ngắt lấy lúc sau, qua không bao lâu liền sẽ đánh mất dược hiệu, Lâm Sơ Văn mỗi ngày đều yêu cầu đem không ít linh thảo xử lý rớt, nhật tử quá đảo cũng phong phú.
Bất tri bất giác hai năm liền qua đi, hai năm thời gian, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn thực lực lại lần nữa dâng lên không ít.
Sở Diệp đãi ở trên ngọn núi tu luyện, bỗng nhiên cảm giác được

vài cổ Hồn Sủng Sư hơi thở.
Sở Diệp mở mắt ra, hít sâu một hơi nói: “Có người tới, giống như còn không ít.”
Lâm Sơ Văn ngắm Sở Diệp liếc mắt một cái, “Giống như đều là Vương giai hơi thở.”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Như vậy điểm tu vi, như thế nào cũng chạy tới nơi này mạo hiểm, thật sự là quá không biết sống chết.”
Ở bí cảnh nội vây sinh động giống nhau đều là Hoàng giai Hồn Sủng Sư, thậm chí Hoàng giai lúc đầu đều có chút không đủ xem,
nơi này là bí cảnh ngoại phong, tương đối mà nói, tương đối an toàn, nhưng kỳ thật cũng không có an toàn đi nơi nào.
Hắc quạ đen ngó Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: “Nhân sinh a! Chính là hẳn là mạo hiểm, chẳng lẽ giống ngươi giống nhau, tham sống sợ chết mới là đối.”
Sở Diệp: “……”
Mấy cái Hồn Sủng Sư càng đi càng gần, vài người giao lưu thanh truyền tới.
“Nơi này quá trật, đã sớm bị lục soát qua, hẳn là không có gì chỗ tốt, bằng không, chúng ta đi đừng mà đi dạo đi.”
“Chúng ta phía trước trải qua mấy cái địa phương, sàn nhà đều bị
cạy ra, cũng không biết là cái nào Hồn Sủng Sư làm.”
“Phía trước nơi này toát ra thất sắc linh quang, nói không chừng có bảo vật xuất thế.”
“Cái nào thất sắc linh quang, có phải hay không bởi vì cạy sàn nhà phát hiện bảo vật khiến cho a! Nói như thế tới, chúng ta có phải hay không cũng nên đi cạy sàn nhà a!”
“Ngươi nói đơn giản, nơi này tòa nhà nhìn như thường thường vô
kỳ, trên thực tế, cũng không biết đều là dùng cái gì tài liệu làm, kiên cố thực, muốn cạy động, cũng không phải dễ dàng như vậy.”
“Nói cũng là, ở cái này địa phương, thực lực không đủ, tưởng đào
ba thước đất, cũng hữu tâm vô lực.”

“Tổ tiên nói, Thông Thiên bí cảnh khắp nơi là bảo, giống như cũng không phải như vậy a!” Ứng Xảo Xảo tràn đầy mất mát nói.
Ứng Tương Trần âm thầm thở dài, thầm nghĩ: Nơi này bảo vật vẫn là rất nhiều, vấn đề là thực lực của bọn họ quá yếu, gặp được cơ duyên cũng vô lực đi lấy a!
……
Sở Diệp nghe được cách đó không xa truyền đến đối thoại, vô ngữ mắt trợn trắng.
Này đó ngu xuẩn, căn bản không phải bảo vật xuất thế là Tiểu Thải tiến giai, cho nên, mới phóng xuất ra thất sắc cầu vồng.
Một đám ngu ngốc, bảo vật xuất thế cùng Hồn Sủng tiến giai đều
phân không rõ ràng lắm, còn nghĩ phát đại tài, mơ mộng hão huyền.
Thật không nghĩ tới như vậy ngu xuẩn, cư nhiên cũng có thể chạy
đến bí cảnh nội vây tới, thật sự là Thiên Đạo bất công.
“Bên này giống như có người đã tới a!” Ứng Xảo Xảo nói.
Ứng Tương Trần cau mày, nói: “Đại gia cẩn thận.”
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, bay ra tới, có chút ác liệt phe phẩy cánh, nói: “Tiểu quỷ, các ngươi như thế nào chạy nơi này tới? Mau cút, mau cút, nơi này là quạ đen đại nhân địa bàn.”
Ứng Xảo Xảo nhìn hắc quạ đen, có chút ngạc nhiên nói: “Thiên Vận Quạ, là Ô Ô đại nhân?”
Hắc quạ đen nhìn Ứng Xảo Xảo liếc mắt một cái, nói: “Không sai, đúng là Ô Ô đại nhân, ngươi cái nha đầu thực lực chẳng ra gì, ánh mắt còn có thể a! Liếc mắt một cái liền nhận ra vĩ đại Ô Ô đại
nhân.”
Sở Diệp ỷ ở khung cửa thượng, nhìn hắc quạ đen, không lời gì để nói, Ô Ô người này, người khác tiếng kêu đại nhân, gia hỏa này liền đều tìm không thấy bắc.
“Năm cái Hồn Vương.” Sở Diệp nhìn tiến đến người, có chút vô ngữ, tới chính là năm cái Hồn Vương liền tính, Hồn Vương hậu kỳ
cư nhiên chỉ có một, còn có hai cái Hồn Vương trung kỳ, mặt

khác
hai cái cư nhiên là lúc đầu.
Tiến vào bí cảnh chủ yếu là Hồn Hoàng, đương nhiên, Hồn Vương cũng có, bất quá, đa số Hồn Vương đều là đi theo Hồn Hoàng tiến vào, này mấy cái Hồn Vương hiển nhiên là cùng nhau
truyền tống tiến vào, phỏng chừng thuộc về cùng cái gia tộc, hẳn
là không phải cái gì đặc biệt cường đại gia tộc.
Những người này được đến Thông Thiên Mật Lệnh lúc sau, hẳn là vẫn luôn cẩn thận cất giấu, nếu là phía trước cho hấp thụ ánh sáng, chỉ sợ đã sớm chết không có chỗ chôn.
“Sở Diệp.” Ứng Xảo Xảo tràn đầy giật mình kêu lên.
Ứng Tương Trần có chút sốt ruột trừng mắt nhìn Ứng Xảo Xảo liếc mắt một cái, đối với Sở Diệp hành lễ, nói: “Gặp qua Sở thiếu.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Các ngươi mấy cái vận khí không tồi a! Vương giai tu vi, cư nhiên sống đến hiện tại, như thế nào không tìm cái Hoàng giai mang đội a.”
Ứng Tương Trần xấu hổ cười cười, Ứng gia năm đó là đại gia tộc, gia tộc nội có đông đảo Hồn Hoàng, nhưng là, thời thế đổi thay, này mấy ngàn năm, Ứng gia đã suy bại đến không có Hoàng
giai giữ thể diện, bọn họ mấy cái ngoài ý muốn được đến Thông Thiên Mật Lệnh, thật cẩn thận cất giấu, chờ đến thời gian tới rồi, mấy người lợi dụng gia tộc trước kia lưu lại Truyền Tống Trận, hữu kinh vô hiểm chờ tới rồi bí cảnh mở ra.
Nghĩ đến Tô gia Thông Thiên Mật Lệnh bại lộ lúc sau, mãn môn bị
giết, Ứng Tương Trần liền cảm giác lòng còn sợ hãi.
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp nhìn mấy người, nói: “Nơi này đã bị tìm tòi quá rất nhiều
lần, vừa mới lại bị ta tìm tòi một lần, không có gì thứ tốt, các ngươi đến nơi khác đi chơi đi.”
Ứng Xảo Xảo nghe vậy, đột nhiên nói: “Chúng ta biết một cái

động phủ, bên trong có bảo vật."
Ứng Xảo Xảo lời này vừa ra, Ứng gia còn lại vài người một chút đều khẩn trương lên, Ứng Song Song nhịn không được tràn đầy oán trách nhìn Ứng Xảo Xảo liếc mắt một cái.
Hắc quạ đen nghe vậy, có chút kích động phe phẩy cánh, nói: "Nga, bảo vật, bảo vật!"
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen liếc mắt một cái, nói: "Hạt kêu to cái gì đâu, chưa thấy qua bảo vật sao? Ít thấy việc lạ!"
Hắc quạ đen: "……"
Sở Diệp ôm hai tay, nhìn Ứng Xảo Xảo, nói: "Có bảo vật, các ngươi như thế nào không đi lấy a! Có nguy hiểm?"
Ứng Xảo Xảo gật gật đầu, nói: "Bảo khố cửa có phong ấn, đối chúng ta tới nói, đánh vỡ có khó khăn."
Sở Diệp ỷ ở ghế trên, thầm nghĩ: Thực lực nhược chính là điểm này không hảo a! Biết nơi nào có bảo vật, đều lấy không ra.
"Lấy ra bảo vật, chúng ta tam thất phân." Ứng Xảo Xảo có chút kích động nói.
Ứng Xảo Xảo lời này vừa ra, Ứng gia mấy cái Hồn Sủng Sư tức khắc một bộ như lâm đại địch bộ dáng,
Sở Diệp hướng tới Ứng Xảo Xảo nhìn qua đi, như suy tư gì nói: "Tam thất phân a!"
Ứng Tương Trần ngăn ở Ứng Xảo Xảo phía trước, có chút khẩn trương nói: "Một chín, chúng ta chỉ cần một thành tựu đủ rồi."
Lâm Sơ Văn cười cười, thầm nghĩ: Ứng Tương Trần chỉ cần một thành, hẳn là lo lắng bọn họ vì ích lợi, giết người diệt khẩu.
"Ta chính là Thiên Ma a! Các ngươi những người này thật là to gan lớn mật, cư nhiên tưởng cùng Thiên Ma hợp tác." Sở Diệp lắc lắc đầu nói.
Ứng Xảo Xảo cười cười, nói: "Thiên Ma đó là người có tâm chửi bới, mọi người đều biết, Sở thiếu ngài quang minh lỗi lạc, ân oán phân minh, ngài như thế nào sẽ là Thiên Ma đâu."
Sở Diệp: "……" Cái này cô gái nhỏ, thật đúng là cái gì đều dám nói a! Không biết Thần Điện nghe nói, cái gì phản ứng.
Hắc quạ đen vây quanh Ứng Xảo Xảo bay múa một vòng, nói: "Nha đầu, ngươi thật là cái có mắt như mù a! Sở Diệp xác xác thật thật là Thiên Ma a! Bất quá, gia hỏa này chính là con cá mặn

Thiên Ma, liền biết lười biếng, quả thực là Thiên Ma sỉ nhục! Thiên Ma Giới hẳn là đem Sở Diệp cái này Thiên Ma, khai trừ ma tịch."
Ứng Xảo Xảo có chút xấu hổ nhìn hắc quạ đen, không lời gì để nói.
Sở Diệp tràn đầy đắc ý nói: "Không nghĩ tới ta nằm ở chỗ này tu luyện, cư nhiên cũng sẽ có cơ duyên đưa tới cửa tới, chẳng lẽ đây là cái gọi là đắc đạo giả giúp đỡ nhiều."
Hắc quạ đen nhìn Sở Diệp, nói: "Ngươi tính cái gì đắc đạo giả, đều là Ô Ô đại nhân công lao."
Sở Diệp bĩu môi, nói: "Ngươi cái chết quạ đen không mang theo vận rủi liền không tồi, có cái gì công lao."
Ứng gia vài người hai mặt nhìn nhau, nhìn Sở Diệp cùng hắc quạ
đen cho nhau phá đám, nhất thời cũng không biết nên nói cái gì hảo.
Lâm Sơ Văn nhìn Ứng Xảo Xảo, cười cười, nói: "Đi thôi, bảo vật ở nơi nào, dẫn đường đi."
Ứng gia vài người không dám chối từ, nhanh chóng vì Sở Diệp, Lâm Sơ Văn dẫn đường.
Đoàn người đi tới sau núi một cái lò sát sinh phụ cận, "Nơi này trước kia hẳn là Thông Thiên Tông chuyên môn giết súc vật địa phương."
Thông Thiên Tông tu vi tới rồi Nguyên Đan cảnh giới, liền có thể tích cốc, bất quá, Thông Thiên Tông rất nhiều ngoại môn đệ tử, thực lực đều không đến Nguyên Đan. Cũng luôn có như vậy một ít người, cho dù tích cốc, cũng thích ăn món ăn hoang dã, đánh bữa ăn ngon, cái này chuyên môn giết súc vật lò sát sinh liền rất có tồn tại tất yếu.
Sở Diệp ở Ứng Xảo Xảo đám người chỉ dẫn dưới, tìm được rồi một cái bị phong ấn động phủ.
Phong ấn cũng không khó mở ra, quen thuộc trận pháp cùng chỉ cần đến Hoàng giai tu vi đều có thể phá vỡ.
Sở Diệp ở bên trong phát hiện không ít yêu thú tinh hạch mặt khác còn có mấy trăm cái nguyên thạch, có thể là năm đó lò sát sinh quản sự sở lưu.

Lần này thu hoạch không tính quá lớn, bất quá, cũng không tồi, Sở Diệp muốn bảy thành, mặt khác tam thành cho Ứng gia vài người.
Ứng gia vài người cầm đồ vật, sợ Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hối hận, bay nhanh chạy.
“Xảo Xảo, ngươi cũng quá lớn mật, cư nhiên cùng Sở Diệp xin giúp đỡ, hắn chính là Thiên Ma a!” Ứng Song Song lòng còn sợ hãi nói.
Ứng Xảo Xảo mãn không thèm để ý nói: “Du Thiếu Phong nói, Sở
thiếu là người tốt a!”
Ứng Song Song có chút vô ngữ nói: “Du Thiếu Phong đương nhiên nói như vậy, Du Thiếu Phong là ở Đồ Đao Thành cùng Sở Diệp làm giao dịch, an toàn có bảo đảm, chúng ta nhưng không giống nhau.” May mắn, Sở Diệp đảo cũng dễ nói chuyện, chỉ lấy chính mình kia phân.
Ứng Xảo Xảo cười cười, nói: “Này không phải phú quý hiểm trung
cầu sao?”
Ứng Song Song gật gật đầu, nói: “Này nói là.”
Ứng Song Song đám người lấy tam thành thu hoạch, động phủ đồ vật, đối Sở Diệp mà nói, không tính quá trân quý, nhưng là, đối
ứng song song chờ mấy cái Hồn Vương mà nói, lại là không nhỏ thu hoạch.
“Sở Diệp thật sự là Thiên Ma sao?” Ứng chiêu nói thầm nói.
Ứng Song Song bĩu môi, nói: “Ta xem là Thần Điện nói hươu nói vượn.”
Ứng Xảo Xảo lắc lắc đầu, nói: “Này cũng không nhất định a! Sở Diệp chính mình đều thừa nhận.”
Ứng Song Song: “……” Chính là bởi vì Sở Diệp thừa nhận quá sảng khoái, cho nên, mới có chút kỳ quái a!
Bất quá, Sở Diệp hẳn là cũng là không có sợ hãi, Sở Diệp lần này tiến bí cảnh hẳn là lại có không nhỏ tiến bộ, không biết Bạch Hổ làm sao vậy, chỉ cần Bạch Hổ sinh long hoạt hổ, sau khi ra ngoài,

Thần Điện hẳn là như cũ lấy Sở Diệp không có cách, nói đến vừa mới chưa thấy được Bạch Hổ, cũng không biết đi nơi nào.

Chương 420: Chương 420

Thời gian cực nhanh, chớp mắt khoảng cách bí cảnh đóng cửa đã không đủ một năm thời gian, Sở Diệp cũng ở bí cảnh nội vây qua hơn bốn năm nhàn vân dã hạc sinh hoạt.
Ở bí cảnh bên trong thứ chín cái năm đầu, Sở Diệp rốt cuộc tiến vào Chân Hồ Cảnh năm tầng.
Sở Diệp có thể tại như vậy đoản thời gian nội, tiến vào Chân Hồ Cảnh năm tầng, cùng Mộc Tiên Điểu linh khí truyền, Kinh Chập Long thời gian pháp tắc, Lâm Sơ Văn luyện chế đan dược đều có lớn lao quan hệ.
“Hơn bốn năm, tiến vào bí cảnh nội vây đều hơn bốn năm, lại quá
không lâu, chúng ta liền phải bị truyền tống đi ra ngoài a!” Sở Diệp cảm thán nói.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, có chút không tha nói: “Loại địa phương này đãi lâu rồi, thật đúng là có chút luyến tiếc rời đi.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Thượng giới tu luyện hoàn cảnh nếu là giống Thông Thiên bí cảnh nói như vậy, khó trách mọi người đều
tưởng phi thăng, sau khi ra ngoài, tốc độ tu luyện sợ là sẽ đại đại yếu bớt.”
Lâm Sơ Văn trầm ngâm một chút, an ủi nói: “Trong thời gian ngắn, đảo cũng không cần quá lo lắng, ta tồn hạ không ít đan dược.”
Lâm Sơ Văn thừa dịp trong khoảng thời gian này, luyện chế đại lượng đan dược dự phòng, mặc dù đi ra ngoài cũng có thể chống đỡ cái mấy năm.
Lấy bọn họ hiện tại ở bí cảnh bên trong được đến tài nguyên, sau khi ra ngoài, muốn tu luyện đến Hoàng giai Cửu giai đỉnh hẳn là

không thành vấn đề, bất quá, nếu muốn tiến vào Thánh giai nói, tựa hồ vẫn là có chút không tốt lắm làm.
“Tiểu Bạch không biết thế nào.” Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp cười cười, nói: “Hẳn là không tồi đi, ta có loại cảm giác, Tiểu Bạch hẳn là mau trở lại.”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nói chuyện, đưa tin ngọc giản sáng lên.
Sở Diệp xem xét một chút ngọc giản, phát hiện là Thư Linh Nguyệt đưa tin.
Sở Diệp cùng Thư Linh Nguyệt trao đổi một chút tin tức, phát hiện
Thư Linh Nguyệt khoảng cách không xa, hai bên giao lưu qua đi, quyết định thấy một mặt.
“Sở thiếu, Lâm thiếu, đã lâu a!” Thư Linh Nguyệt chắp tay chào hỏi nói.
Sở Diệp đánh giá Thư Linh Nguyệt vài lần, nói: “Mấy năm không thấy, Thư tiểu thư thực lực tinh tiến không nhỏ a!”
Thư Linh Nguyệt đã tiến giai Hoàng giai Tam giai, tốc độ thật là không tính chậm.
Thông Thiên bí cảnh bên trong trân bảo vô số, Thư Linh Nguyệt liền vượt hai giai, chỉ sợ là có khác cơ duyên.
Thư Linh Nguyệt cười cười, có chút tự đắc nói: “Mấy năm nay, xem như có điểm cơ duyên, bất quá, so với hai vị tới kém xa lắc!”
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Thư tiểu thư phía trước ở trung ương
năm phong sao?” Bí cảnh trung tâm nguy hiểm nhất, cơ duyên nhiều nhất không thể nghi ngờ là trung ương năm phong, kia hẳn
là Thông Thiên Tông năm đó người cầm quyền nơi.
Thư Linh Nguyệt gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, nghe nói, bí cảnh trung tâm có một tòa truyền thừa điện phủ, là năm đó Thông Thiên Tông đệ tử tiếp thu truyền thừa địa phương.”
“Truyền thừa điện phủ vẫn luôn bị phong tỏa, thẳng đến hai năm
trước, Thần Điện đại chủ giáo, Tinh tộc thần nữ, Thương Lang tộc

đại trưởng lão chờ bảy tám cái Hoàng giai Cửu giai đỉnh tồn tại, liên thủ đánh vỡ điện phủ phong tỏa, truyền thừa điện phủ bên trong có một cây cột đá, bị dự vì truyền thừa cột đá, cột đá bên trong cất giấu Thông Thiên Tông vô số công pháp, còn có luyện đan, luyện khí, bùa chú, hoạn thú chờ thuật thuật truyền thừa."
"Chỉ cần đem linh hồn lực đưa vào truyền thừa cột đá bên trong, liền có cơ hội đạt được cột đá bên trong truyền thừa, linh hồn lực
càng cường hãn người, có thể được đến truyền thừa liền càng bất phàm."
"Thu hoạch truyền thừa số lần không chịu hạn chế, Hồn Sủng Sư
linh hồn lực dùng hết khôi phục lúc sau, lại lần nữa nếm thử, còn
có cơ hội đạt được truyền thừa."
Sở Diệp có chút hâm mộ nói: "Phải không? Nghe giống như không tồi."
Thư Linh Nguyệt gật gật đầu, nói: "Truyền thừa cột đá bên trong,
còn có đột phá hồn thánh các loại pháp môn, cũng có mấy cái Hồn Sủng Sư may mắn được đến duyên thọ phương pháp, vì thế,
rất nhiều Hồn Sủng Sư đều điên cuồng."
"Rất nhiều Hồn Sủng Sư đều ở truyền thừa đại điện trung sao?"
Sở Diệp nghĩ tới la bàn thượng rậm rạp quang điểm.
Thư Linh Nguyệt gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, ta đi thời điểm, truyền thừa đại điện bên trong, hội tụ hai trăm nhiều Hoàng giai
Hồn Sủng Sư."
Sở Diệp: "……" Hai trăm nhiều nhiều như vậy.
Lâm Sơ Văn nhìn Thư Linh Nguyệt, nói: "Có cơ hội như vậy, Thư tiểu thư có hay không thử xem a!"
Thư Linh Nguyệt gật gật đầu, nói: "Có, ta được đến tam bộ công pháp."
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: "Một khi đã như vậy, Thư tiểu thư như thế nào ra tới, từ từ nói không chừng còn có cơ hội đạt được

truyền thừa a."
Thư Linh Nguyệt hít sâu một hơi, sắc mặt có chút ngưng trọng nói: "Kia truyền thừa cột đá cho ta một loại thật không tốt cảm giác, ta trực giác luôn luôn thực nhạy bén, nó giúp đỡ ta vượt qua
rất nhiều lần nguy cơ."
"Thư tiểu thư, cảm giác được cái gì sao?" Sở Diệp hỏi.
Thư Linh Nguyệt cắn chặt răng, lòng còn sợ hãi nói: "Ta tổng cảm
thấy truyền thừa cột đá bên trong có thứ gì, cho ta một loại rất nguy hiểm cảm giác."
Sở Diệp híp mắt mắt, hắn vẫn là thực tin tưởng Thư Linh Nguyệt
trực giác, rốt cuộc Thư Linh Nguyệt có Thời Gian Cổ, có được thời gian hướng Hồn Sủng người, thường thường có thể bắt giữ đến một ít tương lai mệnh đồ, Thời Gian Cổ có thể là phát hiện cái gì, cho nên mới sẽ cùng Thư Linh Nguyệt cảnh báo.
Hiện tại truyền thừa Thần Điện bên trong, tập trung hai trăm nhiều
Hồn Hoàng, nếu là thật ra cái gì ngoài ý muốn, Trung Ương đại lục thế lực lớn liền phải một lần nữa tẩy bài, đương nhiên, những
cái đó thế lực lớn tẩy không tẩy bài, cũng cùng hắn không có gì quan hệ.
"Thư tiểu thư, gặp được Thương Minh người sao?" Lâm Sơ Văn mở miệng hỏi.
Thư Linh Nguyệt gật gật đầu, nói: "Gặp, cũng ở Thần Điện bên trong."
Hắc quạ đen vây quanh Thư Linh Nguyệt, cười khanh khách cười, "Nha đầu, ngươi đem bọn họ ném ở trong đại điện, một người ra tới a!"
Thư Linh Nguyệt cau mày, giải thích nói: "Truyền thừa Thần Điện
bên kia không khí thực cổ quái, hảo những người này đều giống điên rồi giống nhau, hoàn toàn đắm chìm ở truyền thừa dụ hoặc bên trong."

“Ta nhưng thật ra thông báo thúc phụ, chỉ là hắn không nghe ta, còn nói ta nhiều lo lắng, đại điện bên trong Hồn Sủng Sư, không thiếu có được bói toán hướng Hồn Sủng Hồn Sủng Sư, nếu là có vấn đề, người khác sớm nên phát hiện, ta bất quá là cái tân tấn Hồn Hoàng, Thần Điện Đại Tư Tế bọn người là có thể khuy thiên mệnh tồn tại, hắn cảm thấy ta ở buồn lo vô cớ.”
Sở Diệp: “……” Tiểu tâm sử đến vạn năm thuyền a! Thu hoạch truyền thừa cư nhiên đơn giản như vậy, cái này truyền thừa thần
trụ nghe làm người cảm giác mao mao.
“Thư tiểu thư, kế tiếp, tính toán đi nơi nào a?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Powered by GliaStudio
close
“Ta có chút bất an, tính toán rời đi bí cảnh nội vây.” Thư Linh Nguyệt nói.
Sở Diệp: “……” Nha đầu này cư nhiên như vậy cẩn thận.
Hắc quạ đen nhìn Thư Linh Nguyệt, chớp chớp mắt, nói: “Nha đầu, ngươi so Sở Diệp này cá mặn còn sợ chết a! Bí cảnh trong ngoài tu luyện hoàn cảnh vẫn là kém không ít.”
Thư Linh Nguyệt: “……”
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen liếc mắt một cái, nói: “Nhân gia là cẩn thận, không phải sợ chết, sẽ không nói đừng nói lời nói, người đã
chết, lại nhiều cơ duyên lại có ích lợi gì.”
Hắc quạ đen: “……”
……
Thư Linh Nguyệt lo lắng sốt ruột rời đi, Thư Linh Nguyệt rời đi mấy tháng, la bàn thượng quang điểm như cũ tụ tập ở truyền thừa Thần Điện, hơn nữa có càng tụ càng nhiều xu thế.
Tuy rằng truyền thừa Thần Điện tập trung đông đảo Hồn Sủng Sư, nhưng là, Thần Điện bên trong quang điểm quang mang đều thực ổn định, đại biểu truyền thừa Thần Điện hẳn là không ra cái
gì vấn đề.
“Thư Linh Nguyệt kia nha đầu có phải hay không đã đoán sai a! Kỳ thật, truyền thừa Thần Điện không có gì vấn đề.” Thư Linh

Nguyệt đã tới lúc sau, hắc quạ đen rảnh rỗi liền sẽ nhìn chằm chằm trinh trắc la bàn xem.
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen liếc mắt một cái, nói: “Vấn đề này hẳn là hỏi ngươi a! Ngươi có cái gì cảm giác sao?”
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, có chút ảo não nói: “Có càng cường đại tồn tại, che đậy thiên cơ, không tốt lắm phán đoán, bất quá, nếu là đi truyền thừa Thần Điện, hẳn là có thể phát hiện một ít cái
gì.”
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Như vậy a!”
Hắc quạ đen cùng Sở Diệp trò chuyện thiên, la bàn thượng, đông đảo quang điểm bỗng nhiên lập loè lên, đông đảo quang điểm giảo ở cùng nhau.
Hắc quạ đen nhìn la bàn, lớn tiếng ồn ào lên, “Đánh nhau rồi, đánh nhau rồi.”
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen liếc mắt một cái, “Đánh nhau rồi, liền đánh nhau rồi đi, có cái gì cùng lắm thì.”
Thư Linh Nguyệt nha đầu này, vẫn là rất có dự kiến trước, sớm tránh thoát đi.
Hắc quạ đen nhìn Sở Diệp, hô to gọi nhỏ nói: “Ngươi như thế nào có thể như vậy bình tĩnh? Loạn thế xuất anh hùng, đại nguy cơ cũng sẽ có đại cơ duyên, ngươi liền không nghĩ đi xem tình huống.”
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen liếc mắt một cái, có chút vô ngữ nói: “Ta điên rồi sao? Cái này mấu chốt đi lên xem tình huống?”
Sở Diệp cũng không phải thật sự cá mặn, năm đó, tuyển định ở Thông Thiên Tông ngoại phong tu luyện, Sở Diệp lúc ban đầu kỳ thật chỉ là nghĩ tới độ một chút.
Bất quá tu luyện vô năm tháng, Sao Trời Quyết tu luyện lên, Sở Diệp căn bản không cảm giác được thời gian trôi đi, hơn nữa ở bí cảnh bên ngoài bọn họ thu hoạch cũng không tồi, có Mộc Tiên Điểu hấp thu linh nguyên khí, tại nội phong, ngoại phong tu luyện
tốc độ chênh lệch cũng không lớn, Sở Diệp liền vẫn luôn không có thâm nhập, chờ phục hồi tinh thần lại, một không cẩn thận cũng đã hơn bốn năm.

Hắc quạ đen: "……"
Sở Diệp mấy năm nay cũng không có hoàn toàn nhàn rỗi, này đem phụ cận ngọn núi mấy trăm tòa phòng ốc, đều dò xét cái biến.
Sở Diệp tại đây mấy năm, lại phát hiện một ít thư tịch, đại bộ phận cũng không phải cái gì đặc biệt trân quý thư tịch, chỉ là năm
đó Thông Thiên Tông ngoại môn đệ tử một ít tu luyện tâm đắc, mặt khác còn có một ít thoại bản, giới thiệu nhiều là thượng giới năm đó phong thổ.
Đối năm đó Thông Thiên Tông đệ tử mà nói, này đó tâm đắc thư tịch có lẽ không tính cái gì, bất quá, Sở Diệp vừa vặn đối Thông Thiên Tông tu luyện hệ thống, biết chi rất ít, này đó thư tịch vừa vặn đền bù Sở Diệp đối thượng giới nhận tri khuyết thiếu.
Sở Diệp hồn sức lực tức một trận dao động, nhảy vào Hoàng giai Cửu giai.
Hắc quạ đen nhìn Sở Diệp, có chút kích động nói: "Ngươi, ngươi tiến vào Hoàng giai Cửu giai?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
Hắc quạ đen phe phẩy cánh, nói: "Liễu Thụ Yêu tiến giai sao?"
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Không có, hẳn là Tiểu Bạch."
Liễu Thụ Yêu phía trước tiến giai tốc độ bay nhanh, là bởi vì dung
hợp bản thể, vẫn luôn ở khôi phục bản thân thực lực, ở tiến vào Hoàng giai Thất giai lúc sau, Liễu Thụ Yêu tiến giai tốc độ liền chậm lại, trước đó không lâu mới khó khăn lắm tiến vào Hoàng giai Bát giai, khoảng cách Hoàng giai Cửu giai còn có một khoảng
cách.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, tràn đầy hâm mộ nói: "Nhìn dáng vẻ, Tiểu Bạch hẳn là được đại tạo hóa."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Hẳn là đi."
Tiểu Bạch mấy năm nay, hẳn là vẫn luôn ở tiếp thu truyền thừa, này phân truyền thừa phân lượng không thấp a!
"Ngươi xem, cho nên ta nói, mệnh lí hữu thời chung tu hữu, mệnh

lí vô thời mạc cưỡng cầu, ngươi xem chỉ cần thành thành thật thật
tu luyện, thực lực tự nhiên sẽ tăng lên, hà tất như vậy chỉ vì cái trước mắt đi mạo hiểm đâu?" Sở Diệp có chút đắc ý nói.
Hắc quạ đen ở không trung bên trong xoay quanh, có chút kích động nói: "Ô Ô đại nhân, cũng muốn như vậy tạo hóa……"
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen, nói: "Như vậy đại tạo hóa khả ngộ bất khả cầu, hiện giờ, mười năm chi kỳ buông xuống, sợ là không có cơ hội……"
Hắc quạ đen nhìn Sở Diệp, lòng đầy căm phẫn nói: "Thiên Đạo dữ dội bất công a! Không cho Ô Ô đại nhân đại cơ duyên, lại làm ngươi này cá mặn, tu luyện tới rồi Hoàng giai Cửu giai."
Sở Diệp cười cười, nói: "Ngươi biết cái gì, ta mỗi thời mỗi khắc đều ở tu luyện, cẩn trọng, khắc khổ chịu được vất vả, ngươi cái có mắt không tròng quạ đen, cư nhiên nhìn không tới……"
Sở Diệp cùng hắc quạ đen ngươi một lời, ta một ngữ, làm ầm ĩ cái không ngừng.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp cùng hắc quạ đen, bất đắc dĩ nói: "Các ngươi không cần sảo, nhìn xem đều khi nào, chính sự quan trọng,
hơn hai trăm cái quang điểm thiếu một nửa."
Sở Diệp sửng sốt một chút, nghiêm mặt nói: "Nhanh như vậy liền
ít đi một nửa sao?"

Chương 421: Chương 421

Sở Diệp cau mày, hướng tới la bàn nhìn qua đi.
“Sao lại thế này, một chút ngã xuống một trăm tới cái, trong đó giống như còn có không ít Hoàng giai hậu kỳ tồn tại.” Sở Diệp nói
thầm nói.
Hoàng giai hậu kỳ tồn tại, ở Hồn Sủng đại lục chính là chân chính
mũi nhọn lực lượng, một chút ngã xuống vài cái, tình huống này
không quá bình thường!
La bàn thượng có không ít quang điểm nhanh chóng di động tới,
đông đảo quang điểm hướng bốn phương tám hướng phân tán mở ra, trung ương khu vực quang điểm ở bay nhanh giảm bớt.
Xem la bàn biểu hiện tình huống, có thể phỏng đoán, ban đầu tụ tập ở Thần Điện bên trong một chúng Hồn Sủng Sư ở tứ tán chạy
trốn.
Đông đảo Hồn Sủng Sư mỗi người tự hiện thần thông, thi triển phi
độn chi thuật.
Có quang điểm cũng không biết như thế nào làm được, một chút liền từ bí cảnh trung tâm, phi độn tới rồi bí cảnh bên ngoài, có thể
là dùng truyền tống phù.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, tràn đầy kích động kêu la: “Đại tai buông xuống, đại tai buông xuống, lần này cần chết Hồn Sủng Sư

nhiều! Nhiều! Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ?"
Sở Diệp nhíu mày đầu, thầm nghĩ: Hắc miệng quạ đen la hét làm sao bây giờ! Làm sao bây giờ! Nhưng là, toàn thân tựa hồ đều lộ ra một cổ vui sướng khi người gặp họa hơi thở, nhìn tiện tiện.
Lâm Sơ Văn nhìn hắc quạ đen bộ dáng, bất đắc dĩ nói: "Ô Ô, ngươi bình tĩnh một ít a!"
Sở Diệp xụ mặt, khẽ quát nói: "Ô Ô, ngươi chính là Cực phẩm Hồn Thú, xem ngươi hiện tại bộ dáng, quá không có cách điệu, gặp được nguy hiểm, hẳn là muốn giống ta, Thái Sơn sập trước mặt, mà mặt không đổi sắc, giống ngươi như vậy sợ hãi rụt rè sao được."
Hắc quạ đen nghe vậy, hung hăng trừng mắt nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, hùng hùng hổ hổ nói: "Không biết xấu hổ, Ô Ô đại nhân mới không có sợ hãi."
"Thần Điện, Ngạo gia, Cổ gia, hẳn là đều có người ở cái kia cái gọi là truyền thừa Thần Điện, không biết những cái đó gia hỏa thế
nào, nếu là bị một lưới bắt hết, vậy không cần ta nhiều lo lắng."
Sở Diệp cười khẽ một chút nói.
Lâm Sơ Văn nghe xong Sở Diệp nói, xoay chuyển tròng mắt, không nói gì.
Hắn cùng Sở Diệp hiện giờ đều đã là Hoàng giai hậu kỳ, chỉ cần Tiểu Bạch bình an trở về, mặc dù lại chính diện gặp gỡ Thần Điện
chờ thế lực người, cũng không cần sợ đầu sợ đuôi.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nơi vị trí còn hảo, bí cảnh trung tâm, đã là lộn xộn.
Đông đảo Hồn Sủng Sư, hoảng không chọn lộ chạy trốn, chạy chậm, bị một đoàn sương đen bao phủ, trong chớp mắt liền biến thành một đống xương khô.
Sương đen ở hấp thu đông đảo Hồn Sủng Sư thần hồn cùng tinh huyết lúc sau, biến càng ngày càng cường đại.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, bỗng nhiên hét lên lên, Sở Diệp bị hắc quạ đen hoảng sợ.
Sở Diệp nhìn hắc quạ đen, nói: "Ngươi lại như thế nào?"
"Bí cảnh trung tâm, có cái gì chạy ra." Hắc quạ đen tràn đầy kích

động nói.
Sở Diệp nghe vậy, tâm tình có chút trầm trọng, phía trước hắc quạ đen kích động, có chút giống ngụy trang, này sẽ lại là thật kích động.
“Có cái gì chạy ra, liền có cái gì chạy ra đi, giặc tới thì đánh, nước lên nâng nền.” Lâm Sơ Văn trấn định nói.
Hắc quạ đen có chút sốt ruột nói: “Ký chủ, có chút không thích hợp a! Tên kia chạy ra, hắn ở khắp nơi tàn sát tu sĩ a!”
Sở Diệp hướng tới la bàn nhìn qua đi, la bàn thượng quang điểm ở một đám biến mất, phía trước một chút biến mất một trăm tới cái, này sẽ quang điểm biến mất tốc độ biến chậm rất nhiều, bất quá, biến mất tốc độ, cũng thực làm cho người ta sợ hãi.
Sở Diệp híp mắt mắt, thầm nghĩ: Quang điểm biến mất tốc độ có chút ra ngoài dự kiến, như vậy đi xuống, thực mau liền phải giết đến bọn họ nơi này tới, này cũng không phải là cái gì chuyện tốt!
Sở Diệp phía trước sở dĩ như vậy bình tĩnh, là cảm thấy có phía trước ở truyền thừa Thần Điện bên trong người chống đỡ, này hỏa một chốc một lát thiêu không đến bọn họ trên người, hiện tại
thoạt nhìn, những người đó cũng chắn không được bao lâu.
Là truyền thừa cột đá bên trong đồ vật, chạy ra sao? Đối phương một chút tàn sát rớt như vậy nhiều Hồn Hoàng, thực lực không giống bình thường, có lẽ là Tạo Hóa Cảnh, đối phương như vậy hùng hổ, không phải là muốn đem bí cảnh bên trong sinh linh một
lưới bắt hết đi.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, hướng tới Sở Diệp nhìn qua đi, nói: “Chúng ta hiện tại làm sao bây giờ, rời đi bí cảnh nội vây sao.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Cũng đúng đi.”
Sớm biết rằng sẽ nháo thành như vậy, lúc trước Thư Linh Nguyệt
rời đi thời điểm, bọn họ nên đi theo cùng nhau triệt a! Nếu Tiểu Bạch ở chỗ này thì tốt rồi.
Sở Diệp như vậy nghĩ, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở Sở Diệp bên người.
Sở Diệp nhìn đến Tiểu Bạch, kinh ngạc nhảy dựng, ngay sau đó

tràn đầy kinh hỉ, “Tiểu Bạch, ngươi tiếp thu xong truyền thừa?”
Tiểu Bạch gật gật đầu, có chút đắc ý nói: “Đúng vậy, tộc của ta tiền bối, đã từng là Thông Thiên Tông hộ tông thần thú, ở tông môn trong vòng để lại truyền thừa, ta thu hoạch Bạch Hổ tộc truyền thừa.”
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói: “Ngươi tộc tiền bối cư nhiên cùng Thông Thiên bí cảnh có quan hệ sao? Ngươi như thế nào không nói sớm.”
“Ta nguyên lai cũng không biết.” Tiểu Bạch ở bí cảnh bên trong tiếp nhận rồi một bộ phận Bạch Hổ truyền thừa, lại lần nữa thức tỉnh rồi một bộ phận truyền thừa ký ức, thế mới biết một ít thượng
cổ bí tân.
Bí cảnh bên trong yêu thú, vô pháp rời đi bí cảnh, muốn rời đi chỉ
có thể cùng Hồn Sủng Sư đạt thành khế ước, làm Hồn Sủng rời đi.
Năm đó, tiến vào bí cảnh một cái Hồn Sủng Sư, thâm bị thương nặng, cùng Bạch Hổ nhất tộc một vị tiền bối đạt thành khế ước, Bạch Hổ tộc tiền bối cùng kia Hồn Sủng Sư ước định rời đi bí cảnh lúc sau, liền giải trừ khế ước, phóng Bạch Hổ tộc rời đi.
Ai ngờ rời đi bí cảnh lúc sau, khế ước Bạch Hổ Hồn Sủng Sư vong ân phụ nghĩa, lật lọng, cũng không có dựa theo hiệp nghị phóng thích Bạch Hổ, giữa hai bên sinh ra xấu xa.
Powered by GliaStudio
close
Bạch Hổ tộc tiền bối đối Hồn Sủng Sư khuyết thiếu hiểu biết, xem
thường Hồn Sủng khế ước đối với Hổ tộc trói buộc chi lực.
Lúc sau, kia Hồn Sủng Sư liên thủ những người khác, ám toán Bạch Hổ tiền bối, vị kia Bạch Hổ tiền bối liền vẫn luôn bị câu cấm
ở Thánh Viện.
Năm đó, vị kia khế ước Bạch Hổ Hồn Sủng Sư cũng tàng tư, cũng không có nói cho những người khác, Bạch Hổ xuất từ Thông Thiên bí cảnh.

Thánh Viện người vẫn luôn cho rằng vị này Hồn Sủng Sư là ở Hồn Sủng đại lục may mắn khế ước Bạch Hổ, chỉ là bởi vì Bạch Hổ tâm khí cao ngạo, cho nên, mới không muốn thần phục.
Vị kia Hồn Sủng Sư, từng đối này con cháu nói, Bạch Hổ sự tình quan siêu thoát Hồn Sủng đại lục, nhất định phải cẩn thận đối đãi,
này con cháu cho rằng đối phương nói chính là Bạch Hổ không gian dời đi năng lực, trên thực tế, đối phương là nói, Bạch Hổ đến
từ Thông Thiên bí cảnh, có lẽ biết một ít thượng giới bí tân, hiểu biết một ít đi thông thượng giới thông đạo.
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, nói: "Trung phong bên kia nói là có cái truyền thừa Thần Điện, bên kia đã chết rất nhiều Hồn Sủng Sư, ngươi biết là chuyện như thế nào sao?"
Tiểu Bạch cười nhạt một tiếng, nói: "Căn bản không có cái gì truyền thừa thần trụ, hẳn là phong ấn thần trụ, phong ấn một cái
ma đầu. Giống như có đông đảo ngốc xoa, đem Thông Thiên Tông trong vòng phong ấn ma đầu thả ra, những người này thật đúng là không biết sống chết."
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Quả nhiên như thế, Thư Linh Nguyệt trực
giác là đúng, truyền thừa thần trụ bên trong xác thật có cái gì, tên
ma đầu kia muốn từ phong ấn thần trụ bên trong ra tới, chỉ sợ yêu
cầu linh hồn lực, vì đạt được linh hồn lực, đối phương liền lấy truyền thừa vì mồi, dụ dỗ mọi người đưa vào linh hồn lực.
"Ma đầu? Cái gì lai lịch." Sở Diệp có chút tò mò nói.
Bạch Hổ cau mày, nói: "Hẳn là Âm Hồn tộc đi."
Sở Diệp có chút tò mò nói: "Âm Hồn tộc? Đó là cái cái dạng gì chủng tộc?"
Bạch Hổ hít sâu một hơi, có chút ngưng trọng nói: "Âm Hồn tộc là
một cái đáng sợ chủng tộc, cái này chủng tộc không có thật thể, chính là một đoàn hồn phách, cái này chủng tộc người, bọn họ

có
thể cướp lấy người khác thân thể, thay thế được người khác, năm đó, Thông Thiên Tông sở dĩ sẽ bị huỷ diệt, chính là bởi vì Âm
Hồn tộc."
Sở Diệp cau mày, nói: "Bởi vì Âm Hồn tộc?"
Bạch Hổ gật gật đầu, giải thích nói: "Bởi vì Âm Hồn tộc thích đoạt
xá, bị coi làm thượng giới công địch."
Sở Diệp có chút tò mò nói: "Bởi vì đoạt xá năng lực sao? Rất nhiều chủng tộc hẳn là đều có thể đoạt xá đi?"
Tiểu Bạch gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, bất quá, đại đa số chủng tộc sẽ chỉ ở tất cả rơi vào đường cùng, mới có thể lựa chọn đoạt xá, đoạt xá nguy hiểm cực đại, còn có rất nhiều hạn chế, giống nhau tu sĩ đoạt xá, chỉ có thể đoạt xá so với chính mình tu vi thấp
tồn tại, còn có rất lớn khả năng thất bại, đại đa số chủng tộc, chỉ có thể đoạt xá một lần, Âm Hồn tộc bất đồng, này nhất tộc, có thể
lặp lại đoạt xá, còn có thể vượt cấp đoạt xá."
"Âm Hồn tộc hung hăng ngang ngược là lúc, đã từng đoạt xá một
ít đại năng con cái, Âm Hồn tộc đoạt xá rất khó nhìn ra manh mối,
này đó đại năng không phát hiện chính mình con cái bị thay thế được, như cũ hoa đại lực khí bồi dưỡng, thẳng đến…… Sau lại, một cái Sinh Tử Cảnh cường giả phát hiện manh mối, ngay sau đó không ít đại năng đều phát hiện chính mình con cái bị Âm Hồn
tộc thay thế được."
Sở Diệp: "……" Hoa đại lực khí, bồi dưỡng hại chết chính mình hậu bối kẻ thù, loại cảm giác này, xác thật đủ ghê tởm người.
"Âm Hồn tộc năm đó mưu đồ cực đại, ở đông đảo thế lực lớn bên trong, xếp vào thám tử."
"Âm Hồn tộc đoạt xá, có thể hoàn toàn kế thừa bị đoạt xá giả ký ức, là làm thám tử như một người được chọn, năm đó đông đảo

thế lực lớn, đều có Âm Hồn tộc xếp vào thám tử, này đó ở đại chiến thời điểm, truyền lại cơ mật, ám toán chủ soái, rất dễ dàng tả hữu đông đảo chiến dịch thành bại."
"Này nhất tộc có thể nói là vô khổng bất nhập, cuối cùng, Âm Hồn
tộc thật sự nháo thật quá đáng, rốt cuộc dẫn phát rồi các thế lực lớn bao vây tiễu trừ."
"Âm Hồn tộc năm đó lặng lẽ đoạt xá đông đảo Thông Thiên Tông
Hồn Sủng Sư, rất nhiều đoạt xá Âm Hồn tộc thậm chí có chút bò tới rồi cao tầng, đến sau lại, toàn bộ Thông Thiên Tông địa giới đều không sai biệt lắm thành Âm Hồn tộc đại bản doanh."
"Một ít thế lực lo lắng Thông Thiên Tông Âm Hồn tộc tràn lan mở
ra, liền ra tay đem toàn bộ Thông Thiên Tông địa giới sinh linh toàn bộ cấp huỷ diệt." Bạch Hổ nói.
Sở Diệp: "……"
"Âm Hồn tộc là hồn thể, rất khó hoàn toàn sát diệt, năm đó, có chút tu sĩ lo lắng Âm Hồn tộc tro tàn lại cháy, liền đem thông thiên
địa giới từ toàn bộ thượng giới bản đồ thượng cắt xuống dưới, lưu đày tới rồi vô tận hư không, không chỉ như thế, toàn bộ Thông
Thiên Tông địa giới, còn bị thiết hạ phong ấn, một khi có người ở
chỗ này đột phá Thánh giai hoặc là nói Tạo Hóa Cảnh, liền sẽ đưa tới thiên phạt."
Sở Diệp: "……" Lại là như vậy sao!
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, nói: "Ngươi là bởi vì như vậy, cho nên, mới không có tiến giai Thánh giai sao?"
Tiểu Bạch gật gật đầu, nói: "Không sai biệt lắm đi, ở chỗ này là vô
pháp tiến vào Thánh giai, ở Trung Ương đại lục cũng không thể."
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, nói: "Có ý tứ gì?"
Tiểu Bạch cau mày, nói: "Ta được đến một ít thượng cổ truyền

thừa, hiểu biết một ít thượng cổ bí tân, Hồn Sủng Sư đại lục là một cái đặc biệt đại lục, đại lục này Hồn Sủng Sư, linh hồn thực độc đáo, có thể hình thành Hồn Thất, thậm chí có thể bằng vào khế ước, thao tác Hồn Thú."
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: "Thượng giới tu sĩ không được sao?"
Tiểu Bạch lắc lắc lông xù xù đầu, nói: "Không được, thượng giới có loại cùng loại Hồn Sủng Sư tu sĩ, vì ngự thú sư, bất quá, ngự thú sư vô pháp đem chính mình ngự thú thu vào Hồn Thất, cũng
vô pháp mượn Hồn Sủng lực lượng tăng lên chính mình. Liền tính
miễn cưỡng đạt thành khế ước, đối yêu thú khống chế năng lực, cũng xa không bằng Hồn Sủng Sư."
"Từ nào đó trình độ đi lên nói, Hồn Sủng đại lục Hồn Sủng Sư, đều có thể xem như ngự thú thiên tài."
Sở Diệp có chút kích động nói: "Cư nhiên là như thế này, chỉ cần là cái Hồn Sủng Sư, liền tính là ngự thú thiên tài, kia Hồn Sủng Sư bên trong tư chất xuất chúng giả, chẳng phải là thiên tài trong
thiên tài?"
Tiểu Bạch gật gật đầu, nói: "Có thể nói như vậy."
Sở Diệp: "……" Nói như thế tới, hắn nếu là đi thượng giới, có phải hay không cũng có thể tính làm thiên tài bên trong thiên tài?
Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, lạnh lùng nói: "Ký chủ, ngươi không cần quá đắc ý, ở thượng giới, có hậu đài tu sĩ là thiên tài, kia mới là chân chính nhân sinh người thắng, có thể đạt
được đại lượng tu luyện tài nguyên, bình bộ thanh vân, không có
hậu trường thiên tài, thông thường một cái so một cái chết sớm."
Sở Diệp: "……

Chương 422: Chương 422

“Hồn Sủng đại lục Hồn Sủng Sư đều là thiên tài, này cùng Hồn Sủng đại lục tu sĩ không thể tiến giai Thánh giai có quan hệ gì?” Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc nói.
“Hồn Sủng Sư đại lục người đều là ngự thú thiên tài, tự nhiên làm
thượng giới không ít thế lực hâm mộ ghen tị hận.”
“Không ít thượng giới tu sĩ cảm thấy Hồn Sủng Sư đại lục tu sĩ, không xứng có được như vậy thiên phú, có thượng giới tu sĩ buông xuống tới rồi Hồn Sủng đại lục, đoạt xá Hồn Sủng đại lục tu
sĩ, đem Hồn Sủng đại lục tu sĩ đều trở thành thể xác. Thậm chí thượng giới một ít đại gia tộc kế hoạch đem đại lượng gia tộc đệ tử, đầu thai đến Hồn Sủng đại lục, đoạt xá Hồn Sủng đại lục tu sĩ.”
“Có một đoạn thời gian, Hồn Sủng đại lục đông đảo đại gia tộc đệ
tử, đều là ngoại vực lai khách.”
“Lúc ấy Hồn Sủng đại lục một ít đại năng phát hiện này đó Vực Ngoại Thiên Ma thân phận, ý thức được không ổn, vì thế đóng cửa hư không.”
“Mộc tú vu lâm, phong tất tồi chi, lúc ấy có Hồn Sủng đại lục xuất
thân đại năng, vì bảo trì Hồn Sủng đại lục Hồn Sủng Sư huyết mạch thuần khiết, đem Hồn Sủng đại lục lưu đày tới rồi sao trời bên cạnh, ẩn tàng rồi Hồn Sủng đại lục nơi, đồng thời, hạn chế đại gia trở thành Thánh giai.”
“Một khi có Hồn Sủng Sư tiến vào Thánh giai, liền sẽ phá hư Hồn Sủng đại lục phong ấn, Hồn Sủng Sư phi thăng thượng giới,

cũng
dễ dàng xuất hiện ở thăng tiên đài, bại lộ Hồn Sủng đại lục nơi, cho nên, cái kia đại năng dứt khoát thiết trí cái chắn, ngăn cản Hồn Sủng đại lục người trở thành Thánh giai."
……
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Hồn Sủng Sư đại lục người, tổng cảm thấy là có thù địch phong ấn đại lục, dẫn tới Hồn
Sủng Sư vô pháp phi thăng, chiếu Tiểu Bạch cái này cách nói tới xem, lúc trước đóng cửa hư không người, thế nhưng là hảo ý sao? Phong ấn hạn chế Hồn Sủng Sư đại lục người tu vi, rồi lại bảo hộ Hồn Sủng Sư đại lục, cũng nói không rõ là tốt là xấu.
Đối nào đó Hoàng giai Cửu giai Hồn Sủng Sư mà nói, cái này phong ấn trở ngại bọn họ phi thăng, đoạn nói chi thù, không đội trời chung.
"Hồn Sủng đại lục phía trước có người phi thăng tới rồi thượng giới sao?" Lâm Sơ Văn hỏi.
Tiểu Bạch gật gật đầu, nói: "Có a, Hồn Sủng đại lục phía trước tu luyện hoàn cảnh muốn so hiện tại hảo rất nhiều, tu luyện đến Thánh giai, cũng không phải cái gì quá chuyện khó khăn, lúc trước tu vi tự nhiên đột phá đến Thánh giai Hồn Sủng Sư vẫn là rất nhiều."
"Sớm nhất thời điểm, Hồn Sủng Sư không bị phát hiện đặc thù, đảo cũng không xảy ra chuyện gì, lúc sau, một đám phi thăng Hồn Sủng Sư, kết cục nhưng không thế nào hảo, Hồn Sủng Sư phi thăng, thường thường sẽ xuất hiện ở thượng giới thăng tiên đài, rất nhiều Hồn Sủng đại lục phi thăng giả, đi lên lúc sau, liền biến mất." Tiểu Bạch nghiêm túc nói.
Sở Diệp cau mày, hít sâu một hơi, nói: "Có phải hay không bị đoạt
xá?"
Tiểu Bạch nhấp nháy nhấp nháy con mắt, nói: "Có cái này khả năng, còn có một loại khả năng, bị luyện thành đan dược."
Sở Diệp cau mày, có chút kinh tủng nói: "Luyện thành đan dược?"
Tiểu Bạch gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, Hồn Sủng Sư Hồn Thất có

thể luyện chế thành đan dược, dùng cho tăng trưởng linh hồn lực."
"Người sống luyện dược?" Sở Diệp nói thầm nói.
Tiểu Bạch gật gật đầu, nói: "Thượng giới tu luyện hoàn cảnh tốt, bất quá, chém giết cũng càng vì kịch liệt, người sống luyện dược cũng không phải cái gì hiếm lạ sự."
Sở Diệp: "……" Bị luyện chế thành đan dược? Cái này tràng còn không bằng đoạt xá đâu.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Hồn Sủng đại lục đông đảo Hồn Sủng Sư, đều tâm tâm niệm niệm nghĩ phi thăng, đều nói phi thăng hảo, giống như phi thăng, cái gì đều có, không nghĩ
tới, thật sự phi thăng, ly ngày chết cũng không xa.
Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp, dặn dò nói: "Ký chủ, ngươi hoặc là về sau đãi ở Hồn Sủng đại lục, đừng rời khỏi, nếu là phải rời khỏi, đừng đi tự nhiên phi thăng lộ tuyến, một khi bị phát hiện, chết không có chỗ chôn."
Sở Diệp: "……"
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: "Không nói cái này, Sở Diệp người này, ly phi thăng còn xa đâu, ta cảm giác đem có đại biến."
"Ân, kia mấy cái ngu ngốc Hồn Sủng Sư, không biết sống chết, thả ra cái kia bị phong ấn Âm Hồn tộc, cái kia Âm Hồn tộc còn thập phần suy yếu, hẳn là ở săn giết Hồn Sủng Sư, mượn này khôi phục thực lực." Bạch Hổ nói.
Sở Diệp cau mày, nói: "Chênh lệch lớn như vậy sao? Đều giết vài cái Hoàng giai hậu kỳ Hồn Sủng Sư."
Tiểu Bạch híp mắt mắt, nói: "Đối phương phía trước hẳn là Sinh Tử Cảnh, bởi vì Hồn tộc rất khó bị giết diệt, mới có thể bị phong ấn, đối phương đã bị phong ấn mấy chục vạn năm, thực lực hẳn là trăm không tồn một, dù vậy, đối phương hẳn là cũng có thể phát huy Tạo Hóa Cảnh thực lực, giống nhau Hoàng giai hậu kỳ Hồn Sủng Sư không phải đối thủ của hắn."
Sở Diệp: "……" Nghe tới, cái này Âm Hồn tộc, không tốt lắm chọc a!
Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp, nóng lòng muốn thử nói: "Lão đại, chúng

ta muốn đi chiến Âm Hồn tộc sao?"
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Không cần đi, chúng ta vẫn là chạy nhanh đi thôi."
Hắc quạ đen nhìn Sở Diệp, nói: "Như thế việc trọng đại, ngươi không đi xem sao? Nói không hảo có thể nổi danh đâu."
Sở Diệp mắt lé ngắm hắc quạ đen liếc mắt một cái, nói: "Ta đi xem? Giúp bên kia đâu?"
Vì đại cục đâu, hắn hẳn là đi đối phó Âm Hồn tộc, cái này Âm Hồn
tộc nghe không giống như là cái gì thứ tốt, nhưng là, Trung Ương
đại lục người đương hắn là Vực Ngoại Thiên Ma a! Hắn hiện tại tùy tiện chạy tới nơi, những cái đó xách không rõ Hồn Sủng Sư, chỉ sợ muốn đem hắn trở thành Âm Hồn tộc giúp đỡ.
Hắn thân phận xấu hổ, dễ dàng trong ngoài không phải người, vẫn là không cần lung tung trộn lẫn cho thỏa đáng.
Hắc quạ đen phành phạch cánh, nói: "Tốt như vậy trở thành anh
hùng cơ hội, ngươi cư nhiên một chút không biết quý trọng."
Sở Diệp: "……" Hắn nhưng không muốn làm cái gì anh hùng, anh
hùng này hai chữ phân lượng quá nặng, một không cẩn thận, liền
biến thành cẩu hùng.
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, xoay chuyển tròng mắt, thầm nghĩ: Hiện
tại thời cuộc loạn thực, có lẽ có thể sấn tóc rối bút tài, mắt thấy liền mau bị truyền tống đi ra ngoài, tận dụng thời cơ, thất không hề tới a!
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, nói: "Tiểu Bạch, ngươi đạt được truyền thừa, biết Thông Thiên Tông có cái gì chí bảo sao? Chúng ta chạy nhanh đi lộng lại đây."
Tiểu Bạch nghĩ nghĩ, nói: "Thông Thiên Tông trân quý nhất đồ vật
là hẳn là sao trời tấm bia đá."
Hắc quạ đen có chút tò mò thấu tiến lên nói: "Sao trời tấm bia

đá?
Là chúng ta phía trước tìm được những cái đó?”
Powered by GliaStudio
close
Tiểu Bạch lắc lắc đầu, nói: “Không phải, những cái đó đều là phỏng chế phẩm, năm đó Thông Thiên Tông thành lập chính là phát hiện một khối sao trời nguyên thạch, sơ đại tông chủ từ sao trời nguyên thạch bên trong ngộ tới rồi một bộ công pháp, Thông
Thiên Tông lúc ban đầu cũng là bởi vì này thành lập.”
“Bất quá, sau lại Thông Thiên Tông phát triển lớn mạnh, thu nạp
điển tịch vô số, Sao Trời Quyết tuy rằng dễ học lại khó tinh, dần dần đã bị tông môn trung người từ bỏ.”
Sở Diệp nghe vậy có chút kích động, “Cái này sao trời nguyên thạch, nghe hình như là thứ tốt, chúng ta mau đi tìm xem.”
Tiểu Bạch mang theo Sở Diệp nhanh chóng phi độn, Tiểu Bạch tiếp thu truyền thừa lúc sau, thực lực đại tiến, mấy cái nhấp nhô,
liền đến đạt mục đích địa.
Vài người đến một đỉnh núi, trên ngọn núi sừng sững một khối tấm bia đá, bia đá có khắc “Thông Thiên Tông” ba chữ.
“Đây là sao trời nguyên thạch?” Sở Diệp hỏi.
Tiểu Bạch gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, Thông Thiên Tông sơ đại tông chủ bí mật đem sao trời nguyên thạch làm thành tông môn hộ sơn thạch, hy vọng có kẻ tới sau nhìn đến này tảng đá, có thể có điều lĩnh ngộ, bất quá, thực đáng tiếc, có lĩnh ngộ người ít ỏi không có mấy, sau lại Thông Thiên Tông một đoạn thời gian, điển
tịch xói mòn, bên trong cánh cửa tu sĩ, căn bản không biết này khối hộ tông thạch tầm quan trọng, cũng liền không để trong lòng.”
Hắc quạ đen vây quanh hộ sơn thạch bay múa một vòng, nói: “Này cục đá thoạt nhìn không có gì đặc biệt a!”
Tiểu Bạch gật gật đầu, nói: “Đây là tự nhiên, nếu là dễ dàng gọi người nhìn ra đặc biệt, này cục đá đã sớm không ở nơi này.”

Sở Diệp đem linh hồn lực tham nhập sao trời nguyên thạch bên trong, thấy được một trương tinh đồ, tinh trên bản vẽ, 360 viên sao trời lập loè, loá mắt vô cùng.
Sở Diệp không ngừng vận chuyển Sao Trời Quyết, đại lượng mênh mông sao trời chi lực dũng mãnh vào này thân thể trong vòng.
Sở Diệp một chút từ Chân Hồ Cảnh Ngũ giai, tiến vào Chân Hồ Cảnh Thất giai.
Sở Diệp ngực ngọc trụy bỗng nhiên nóng lên lên, chỉnh khối sao trời nguyên thạch bộc phát ra một trận ánh sáng, tấm bia đá bị thu
vào ngọc trụy không gian.
Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp trước ngực ngọc trụy, phành phạch cánh,
nói: “Cái này ngọc trụy không gian không đơn giản a! Thế nhưng
liền sao trời nguyên thạch đều có thể thu.”
Sở Diệp đem linh hồn lực tham nhập ngọc trụy không gian, ngọc
trụy không gian bởi vì sao trời nguyên thạch tiến vào chiếm giữ, địa bàn một chút khuếch trương gấp ba.
Sao trời nguyên thạch bị an trí ở ngọc trụy không gian linh tuyền
bên, có thể là bởi vì sao trời nguyên thạch duyên cớ, ngọc trụy không gian bên trong không trung, giống như biến tươi sống rất nhiều.
Lâm Sơ Văn nhìn không trung còn chưa tan đi quang mang, nói: “Vừa mới thu sao trời nguyên thạch, nháo ra động tĩnh không nhỏ, chúng ta đến chạy nhanh rời đi.”
“Hảo.” Sở Diệp lên tiếng, hướng tới Tiểu Bạch nhìn qua đi, nói: “Tiểu Bạch, sao trời nguyên thạch thu, còn có cái gì thứ tốt, chúng
ta cùng nhau đi thu.”
Kinh Chập Long tức khắc kích động bạo khiêu lên, “Thời Gian Hà,
Thời Gian Hà.”

Phía trước, Kinh Chập Long ở thời gian sông dài bên trong phao quá một vòng, vẫn luôn nhớ mãi không quên, này sẽ một chút nhịn không được mở miệng.
Tiểu Bạch nghĩ nghĩ, gật gật đầu, nói: "Cũng có thể, dù sao cũng không có địa phương khác có thể đi."
Kinh Chập Long thấy Tiểu Bạch đồng ý, tràn đầy kích động nói: "Thật tốt quá, lão đại ngài là lợi hại nhất."
Sở Diệp cau mày, nói: "Sẽ có nguy hiểm sao?"
Tiểu Bạch lắc lắc đầu, nói: "Sẽ không, ta có thể sử dụng không gian cắt chi thuật, lăng không cắt Thời Gian Hà bên trong thời gian chi thạch."
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, có chút ngạc nhiên nói: "Còn có thể như vậy sao? Lợi hại a!"
Tiểu Bạch đắc ý cười cười, nói: "Ta tiếp nhận rồi Bạch Hổ tộc truyền thừa, thức tỉnh rồi rất nhiều Bạch Hổ tộc kỹ năng."
Sở Diệp cười cười, nói: "Một khi đã như vậy, chúng ta vẫn là đem chiến trường nhường cho những người này đi, chúng ta chạy nhanh đi thời gian sông dài."
La bàn thượng quang điểm vẫn luôn ở giảm bớt, phía trước, tụ tập ở bí cảnh nội vây Hồn Sủng Sư, chừng năm sáu trăm, hiện tại
đã không đến một trăm, bọn họ tiếp tục lưu lại nơi này, làm không
hảo liền lật thuyền trong mương. Trang rùa đen lâu như vậy, nhưng không tốt ở lúc này phá công.
Tiểu Bạch vận chuyển không gian pháp tắc, mang theo mấy người thuấn di đến thời gian sông dài phụ cận.
Tiểu Bạch thực lực tiến giai tới rồi Hoàng giai Cửu giai đỉnh, nguyên bản từ bí cảnh nội vây chuyển dời đến thời gian sông dài phụ cận, yêu cầu tiêu phí hơn phân nửa tháng thời gian, hiện tại một ngày liền đến.
Đến Thời Gian Hà, Kinh Chập Long gấp không chờ nổi hướng tới hồ nước phác đi vào.
Khoảng cách lần trước Kinh Chập Long phao Thời Gian Hà, đã có đã nhiều năm thời gian.
Thời gian dài như vậy qua đi, kháng tính hạ thấp, Kinh Chập

Long
lần này phao hồ nước, thực lực lại có một cái bay vọt.
Tiểu Bạch chờ Kinh Chập Long ở trong nước phao cái đủ, mới thao túng không gian pháp thuật, đem Thời Gian Thạch từ đáy hồ
cắt một khối ra tới.
Truy Phong xoay quanh ở không trung bên trong, nhìn phiêu phù
ở không trung Thời Gian Thạch, vẻ mặt nịnh nọt nói: “Tiểu Bạch
đại nhân lợi hại, Tiểu Bạch đại nhân vạn tuế, Tiểu Bạch đại nhân nhất định có thể trở thành hổ trung chí tôn.”
Sở Diệp nhìn thoáng qua Truy Phong chân chó bộ dáng, không lời gì để nói.
Tiểu Bạch đang ở tiến hành cao cấp không gian thao tác, bỗng nhiên một trận không gian dao động truyền đến.
Mười mấy Hồn Sủng Sư, tràn đầy chật vật từ không trung bên trong rơi xuống xuống dưới.
Mười mấy Hồn Sủng Sư giống bao cát giống nhau rơi trên mặt đất, phát ra thật lớn một trận tiếng vang.

Chương 423: Chương 423

Sở Diệp nhìn mười mấy từ trên trời giáng xuống Hồn Sủng Sư, như lâm đại địch.
Mười mấy Hồn Sủng Sư nhìn Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, cũng giống nhau tràn đầy đề phòng.
Hai bên giằng co, ai cũng không có ra tay trước, Sở Diệp trên người Hoàng giai Cửu giai hơi thở phi thường rõ ràng, Lâm Sơ Văn cũng không yếu.
Trái lại một bên khác mười mấy Hồn Sủng Sư, tuy rằng nhân số thượng chiếm ưu thế, nhưng thực lực so le không đồng đều, phần lớn chỉ có Hoàng giai lúc đầu, trung kỳ tu vi.
Nhiều như vậy Hồn Sủng Sư, nếu là một cái thế lực còn hảo thuyết, này mười cái người phân thuộc bất đồng thế lực, phía trước chỉ là vì chạy trốn, lâm thời tụ tập tới rồi cùng nhau, một khi
bùng nổ đại chiến, chưa chắc có thể lục lực đồng tâm.
Sở Diệp ánh mắt ở một chúng Hồn Sủng Sư trên mặt đảo qua, mười mấy Hồn Sủng Sư, có một nửa không phải xuất từ Trung Ương đại lục.
Một chúng Hồn Sủng Sư xem Sở Diệp biểu tình, các không giống nhau, có tò mò, có đề phòng, có kiêng kị, có hâm mộ……
Hắc quạ đen ở mấy cái Hồn Sủng Sư đỉnh đầu xoay quanh, phe phẩy cánh, quái kêu lên: “Các ngươi này những gia hỏa, như thế nào chạy đến nơi đây tới, vận khí không tồi a! Lại thiên điểm liền
rớt đến trong sông đi, nếu là rớt đến trong sông, kia việc vui liền lớn.”
Hắc quạ đen nói xong lời cuối cùng, cạc cạc nở nụ cười, cười dị thường càn rỡ.

Mấy cái Hồn Sủng Sư tuy rằng cảm thấy hắc quạ đen, có chút không đáng tin cậy, nhưng là, nghe xong hắc quạ đen nói, tức khắc lòng còn sợ hãi.
Thời gian sông dài uy lực, mọi người vẫn là có chút hiểu biết, thật
sự rớt đến trong sông, sợ là bất tử cũng muốn lột da.
“Sở thiếu, ngươi như thế nào ở chỗ này?” Tịch Giang thử mở miệng, đối với Sở Diệp chào hỏi.
“Là Tịch Giang ngươi a!” Sở Diệp hướng tới Tịch Giang gật đầu thăm hỏi một chút.
Phía trước, Sở Diệp ở Đồ Đao Thành làm không ít sinh ý, vẫn là kết hạ không ít thiện duyên, Tịch Giang chính là một trong số đó.
“Bí cảnh nội vây linh quang dao động rõ ràng, hơi thở kích động, hiển nhiên có đại chiến, ta cảm thấy kia địa phương quá nguy hiểm, liền rời đi.” Sở Diệp lưng đeo xuống tay, tùy ý nói.
Tịch Giang nhịn không được, nói: “Sở thiếu, thực sự có dự kiến trước a! Bí cảnh nội xác thật phát hiện đại biến, mấy cái Hoàng giai Cửu giai tồn tại đều gặp tai.”
Sở Diệp cùng Tịch Giang trò chuyện thiên, Tiểu Bạch không để ý tới vài người, đem Thời Gian Thạch di chuyển ra tới, phóng tới bên hồ.
Thời Gian Thạch vừa rơi xuống đất, Truy Phong gấp không chờ nổi phác tới.
Truy Phong dùng cái đuôi, đem Thời Gian Thạch cấp vòng lên, hung hăng hít một hơi.
Đại lượng thời gian chi lực, ở Truy Phong hô hấp chi gian, dũng mãnh vào này thân thể bên trong, Truy Phong thân thể thượng nguyên bản Hoàng giai Thất giai bình cảnh, ở đại lượng thời gian
chi lực cọ rửa dưới, buông lỏng lên.
Thời Gian Thạch lực lượng, hơn xa với Thời Gian Hà bên trong thủy, Truy Phong chỉ là hấp thu Thời Gian Thạch 1% không đến thời gian chi lực, liền đạt được không nhỏ chỗ tốt, có thể muốn gặp, chỉ cần đem chỉnh khối Thời Gian Thạch luyện hóa, Truy Phong tiến giai Hoàng giai Cửu giai, hẳn là không thành vấn đề.

“Đây là Thời Gian Thạch?” Tịch Giang nhìn Thời Gian Thạch, thần sắc có chút khác thường nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, mắt thấy bí cảnh muốn đóng
cửa, vẫn là đến nắm chặt một chút thời gian, tìm điểm tiểu cơ duyên, kiếm chút đỉnh tiền.”
Tịch Giang nhìn bị đặt đến bên hồ Thời Gian Thạch, khóe mắt run
rẩy một chút, thầm nghĩ: Đây là Sở Diệp tìm kiếm tiểu cơ duyên đi, lớn như vậy khối Thời Gian Thạch, tuyệt đối giá trị liên thành,
Hồn Sủng đại lục đừng nói là lớn như vậy Thời Gian Thạch, này khối một phần mười lớn nhỏ Thời Gian Thạch, sợ là đều tìm không thấy. Nếu cái này cơ duyên cũng coi như tiểu nhân lời nói,
bí cảnh bên trong sợ là tìm không thấy cái gì đại cơ duyên.
Phía trước, truyền thừa Thần Điện, Hồn Sủng đại lục cơ hồ sở hữu có uy tín danh dự Hồn Sủng Sư đều tới rồi, lúc ấy rất nhiều người suy đoán, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn có thể hay không xuất hiện, mãi cho đến cuối cùng, hai người đều không có xuất hiện.
Lúc ấy, truyền thừa Thần Điện bên trong, không ít người vui sướng khi người gặp họa, cảm thấy hai người bỏ lỡ đại cơ duyên, Thần Điện, Cổ gia, Ngạo gia lại rất có thu hoạch, sau khi ra ngoài,
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn sợ là muốn xui xẻo, hiện giờ xem ra, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn mới là sáng suốt, đại đa số người đi lộ, chưa chắc là cái gì hảo chiêu số.
Sở Diệp nhìn mấy người, rất có hứng thú nói: “Vài vị như thế nào
sẽ xuất hiện ở chỗ này?”
Tịch Giang cau mày, nói: “Bí cảnh nội vây ra đại sự, vài vị Hoàng giai Cửu giai mở ra đại điện pháp trận, hy vọng mượn này đạt được truyền thừa, kết quả gặp một cái ma đầu.”
“Ma đầu?” Cái này cái gọi là ma đầu, hẳn là chính là Tiểu Bạch nói bị phong ấn Âm Hồn tộc.
Tịch Giang gật gật đầu, nói: “Tên ma đầu kia, hẳn là từ mấy vạn

năm thậm chí mấy chục vạn năm phía trước bắt đầu liền ở bố cục, cái này ma đầu không biết là làm cái gì thiên nộ nhân oán sự
tình, bị đánh nát nguyên thần, thật mạnh phong ấn."
"Hắn phân ra mấy cái hồn thể, hóa thân khí linh, tiền bối thần hồn,
lừa bịp tiến vào bí cảnh Hồn Sủng Sư, hoa dài dòng thời gian, lấy được những người này tín nhiệm, nói cho bọn họ mở ra phong ấn, có thể đạt được thiên đại cơ duyên, trên thực tế, lại là mượn những người này tay, tới mở ra chính mình phong ấn, mượn này
thoát vây mà ra."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Thì ra là thế, không biết, mở ra phong ấn chủ lực là ai?"
Tịch Giang nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, sắc mặt có chút cổ quái
nói: "Thần Điện Đại Tư Tế!"
Sở Diệp: "……" Nguyên lai là gia hỏa kia.
Nghiêm khắc nói đến, cái kia bị phong ấn Âm Hồn tộc, mới là nhất
thuần khiết Thiên Ma, đến nỗi hắn càng nhiều giống cái hàng giả.
Thần Điện vẫn luôn ở tận sức với đả kích Thiên Ma, không nghĩ tới, Thần Điện Đại Tư Tế cư nhiên đã sớm bị Thiên Ma mê hoặc.
"Ha ha ha…… Nguyên lai Thần Điện Đại Tư Tế cùng Thiên Ma sớm đã có một chân, mất công Thần Điện còn chuyên trách đả kích Thiên Ma, này có thể là đánh vào địch nhân bên trong tốt nhất điển phạm, cái gọi là vừa ăn cướp vừa la làng có phải hay không tựa như cái dạng này." Hắc quạ đen cạc cạc cười, mấy cái Hồn Sủng Sư sắc mặt khác nhau.
Thần Điện từ trước đến nay cao cao tại thượng, nếu là Thần Điện
Đại Tư Tế bị đoạt xá tin tức truyền khai, sợ là sẽ khiến cho sóng to gió lớn.
Đương nhiên, hiện tại đã chết như vậy nhiều Hồn Hoàng, có lẽ đại gia cũng không rảnh chú ý Thần Điện sự tình.

Lâm Sơ Văn hướng tới đám người bên trong một cái nữ tu nhìn qua đi, Lâm Sơ Văn chú ý tới, hắc quạ đen nhắc tới Thần Điện thời điểm, nữ Hồn Sủng Sư nỗi lòng dao động có chút rõ ràng, cũng không biết là cái gì nguyên nhân.
Lâm Sơ Văn có chút tò mò nói: "Thần Điện Đại Tư Tế như thế nào?"
Powered by GliaStudio
close
"Hắn đã chết." Tịch Giang nói.
Lâm Sơ Văn nhíu nhíu mày, nói: "Đã chết?"
Tịch Giang gật gật đầu, nói: "Nói đã chết cũng không quá chuẩn xác, hắn bị đoạt xá, trở thành tên ma đầu kia phân thân, Thần Điện Đại Tư Tế giống như đã sớm bị đoạt xá, cũng đúng là như thế, hắn mới có thể như thế lo lắng, mở ra cái gọi là truyền thừa Thần Điện, hướng dẫn đông đảo Hồn Sủng Sư ở truyền thừa Thần Điện tụ tập."
"Phong ấn bị mở ra, tên ma đầu kia nhu cầu cấp bách bổ sung thực lực, nương Thần Điện Đại Tư Tế thân thể, đem đông đảo Hồn Sủng Sư, cấp hút thành thây khô, còn có một cái Tinh tộc nữ
Hồn Sủng Sư, cũng bị đoạt xá, nàng cùng Thần Điện Đại Tư Tế cùng nhau ở bí cảnh bên trong đại khai sát giới."
Lâm Sơ Văn có chút kinh ngạc đến: "Tinh tộc nữ tu, ngươi nói chính là Tinh tộc vạn năm trước đóng băng nữ tu Tinh U?"
Tịch Giang gật gật đầu, nói: "Đúng là."
Sở Diệp lắc lắc đầu, thở dài một tiếng, nói: "Thì ra là thế." Cũng không biết, Tinh tộc nữ tu, là ở khi nào bị đoạt xá, là tiến vào bí cảnh phía trước, vẫn là tiến vào bí cảnh lúc sau.
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: "Nguyên lai Thần Điện Đại Tư Tế, đã sớm bị đoạt xá."
Thư Linh Nguyệt phía trước đề qua, nàng dự cảm tới rồi không ổn, nhưng là, nàng thúc phụ cảm thấy là nàng nhiều lo lắng, đại điện bên trong không thiếu có được bói toán năng lực Hồn Sủng Sư, nếu là có không ổn, hẳn là đã sớm bị phát hiện, nếu truyền thuyết ương đại lục, cái nào Hồn Sủng Sư bói toán thuật nổi tiếng

nhất, sợ sẽ muốn thuộc Thần Điện Đại Tư Tế.
Nếu là Thần Điện Đại Tư Tế đã sớm bị thay thế được, tự nhiên sẽ không phát hiện không ổn.
“Tên ma đầu kia, hẳn là bố cục thật lâu, hắn phân hồn đã sớm ẩn
núp tới rồi mấy cái Hồn Sủng Sư bên người, nương truyền thừa Thần Điện, nhất cử hoàn thành đoạt xá, một chút đoạt xá mấy cái
Cửu giai đỉnh Hồn Sủng Sư.” Tịch Giang sắc mặt khó coi nói.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Một cái Cửu giai đỉnh tồn
tại, cũng đã đủ đáng sợ, lập tức bị đoạt xá mấy cái, đây là muốn phiên thiên.
“Nhất cử đoạt xá mấy cái Hoàng giai Cửu giai đỉnh Hồn Sủng Sư sao?” Sở Diệp nhịn không được nói thầm nói.
Phân hồn đều có thể đoạt xá mấy cái Cửu giai đỉnh tồn tại, kia Âm
Hồn tộc toàn thịnh thời kỳ, nên có bao nhiêu lợi hại a!
“Ngạo gia lão tổ như thế nào?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Hắn cùng Sở Diệp đại địch, nói tóm lại có ba cái, Thần Điện Đại Tư Tế, Ngạo gia lão tổ, Cổ gia lão tổ.
“Ngạo gia lão tổ đã chết, hắn cũng bị đoạt xá, sau lại mấy cái Tây đại lục Hồn Sủng Sư, liên thủ cấp diệt.” Tịch Giang nói.
Sở Diệp híp mắt, nói: “Đã chết a!”
Thông Thiên bí cảnh quả nhiên là giảo thịt tràng, Ngạo gia lão tổ
dùng hết các loại thủ pháp, duyên thọ hơn hai ngàn năm, không nghĩ tới, một chút chết ở nơi này.
“Cổ gia lão tổ như thế nào?” Lâm Sơ Văn hỏi.
“Cổ gia lão tổ chạy, hắn có thể là phát hiện cái gì không thích hợp,
trước tiên chạy.” Tịch Giang nói.
Bạch Hổ híp mắt mắt, lạnh giọng truyền âm nói: “Người này không chết nói, ký chủ nghĩ cách xử lý hắn.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đã biết.”
Theo Sở Diệp biết, năm đó Bạch Hổ tộc tổ tiên, chính là cùng Cổ

gia tổ tiên đạt thành khế ước, lúc sau, Cổ gia tổ tiên lại thất tín bội
nghĩa, xé bỏ minh ước, Tiểu Bạch cùng Cổ gia ân oán, cũng không phải là một chút.
“Tên ma đầu kia, hiện tại hẳn là ở khắp nơi lùng bắt lạc đơn Hồn Sủng Sư.” Tịch Giang nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Thì ra là thế, vậy các ngươi chạy mau đi.”
“Sở thiếu có tính toán gì không sao?” Tịch Giang hỏi.
Sở Diệp thực lực đã tiến vào Hoàng giai Cửu giai, chủ khế ước thú, lại là Bạch Hổ thần thú, chiến lực tuyệt phi giống nhau.
Hồn Sủng Sư đều có mộ cường tâm lý, Sở Diệp tuy rằng thân phận đặc thù, kia trước mắt tình hình đặc thù, vài người đảo hy vọng Sở Diệp lấy cái chủ ý.
Sở Diệp chớp chớp mắt, nói: “Đại địch tiến đến thời điểm, đại gia cùng nhau chạy trốn, chạy chậm nhất cái kia, khẳng định là bị ăn
luôn vận mệnh, ta chỉ cần chạy so các ngươi mau thì tốt rồi.”
Tịch Giang: “……”
Hắc quạ đen hướng tới Sở Diệp bay lại đây, cho Sở Diệp một cánh, nói: “Ngươi cái ngu xuẩn, cư nhiên đem lời nói thật cấp nói
ra.”
Sở Diệp ánh mắt bất thiện nhìn hắc quạ đen liếc mắt một cái, quở
trách nói: “Ngươi cái tạp mao điểu biết cái gì, âm mưu quỷ kế, đó là ở thực lực không đủ thời điểm mới yêu cầu đồ vật, thực lực cũng đủ thời điểm, căn bản không cần phải phí cái kia tâm tư……”
Hắc quạ đen phe phẩy cánh, nghĩ nghĩ, nói: “Nói có đạo lý a! Đối với những người này, xác thật không cần lo lắng nói dối.”
Mấy cái Hồn Sủng Sư nghe Sở Diệp nói, sắc mặt thanh một trận, bạch một trận.
Sở Diệp nói như vậy, rõ ràng là không có đưa bọn họ để vào mắt.
Vài người tuy rằng không rất cao hứng, lại không dám nói thêm cái gì, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn tuy rằng chỉ có hai cái, nhưng đều là

Hồn Hoàng hậu kỳ, thực lực thập phần khủng bố.
Tịch Giang mím môi, sắc mặt có chút trắng bệch, nguyên bản hắn
còn trông cậy vào Sở Diệp lấy cái chủ ý, hiện tại thoạt nhìn, Sở Diệp là trông cậy vào không thượng.
Nếu bọn họ lưu lại, đi theo Sở Diệp, đối phương sợ là sẽ lấy bọn họ đương pháo hôi, dùng để chắn Thiên Ma.

Chương 424: Chương 424

Sở Diệp đánh giá Tịch Giang, ánh mắt có chút thâm thúy.
Tịch Giang nhìn Sở Diệp, có chút nghi hoặc nói: “Sở thiếu, làm sao vậy? Ta có cái gì vấn đề sao?”
Sở Diệp nhìn Tịch Giang, hít sâu một hơi, nói: “Trên người của ngươi, sợ là có cái gì ấn ký, có hai cái, trên người của ngươi ba cái, trên người của ngươi bốn cái, trên người của ngươi một cái……”
Sở Diệp một đám Hồn Sủng Sư trên người điểm qua đi, liên tiếp điểm bảy cái Hồn Sủng Sư, bị điểm đến người, sắc mặt đều có chút khó coi.
“Cái này ấn ký là thứ gì đâu?” Sở Diệp bừng tỉnh nhớ tới, lúc trước ở Thư Linh Nguyệt trên người, tựa hồ cũng thấy quá cái này ấn ký, lúc ấy, Sở Diệp còn tưởng rằng chính mình là nhìn lầm
rồi, cũng hoài nghi quá, có phải hay không Thương Minh tu sĩ lưu
tại này trên người, hiện tại thoạt nhìn, loại này ấn ký chỉ sợ không
phải cái gì thứ tốt.
“Chỉ sợ là truyền thừa.” Tịch Giang rầu rĩ nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Thì ra là thế.”
Truyền thừa thần trụ nếu là giả, kia truyền thừa hẳn là cũng là có
vấn đề.
Thiên hạ không có bữa cơm nào miễn phí, hẳn là được đến một phần truyền thừa, trong thân thể liền sẽ lưu lại một ấn ký, tư chất
càng tốt, thực lực càng cường người, ăn lên cảm giác hẳn là

càng tốt, bị lưu lại dấu vết cũng liền càng nhiều.
Loại tình huống này thật giống như là thợ săn cấp con mồi đánh hạ hy sinh dấu vết, ăn không hết truân nuôi thả, từ từ ăn.
Sở Diệp âm thầm cảm thán, may mắn, may mắn, Tái ông mất ngựa nào biết phi phúc, phía trước, Sở Diệp cũng do dự quá, muốn hay không đi truyền thừa Thần Điện, tiếp thu một chút truyền thừa, hắn kẻ thù quá nhiều, Sở Diệp lo lắng đi bị vây công,
cuối cùng vẫn là đánh mất ý niệm, hiện tại xem ra, may mắn không đi, nếu không hắn hiện tại cũng nguy hiểm.
Thư Linh Nguyệt cũng không biết thế nào, đối phương tuy rằng sớm rời đi bí cảnh nội vây, nhưng là, đối phương trên người, hẳn là cũng bị cái kia Âm Hồn tộc để lại linh hồn ấn ký, ấn ký còn không ít, ước chừng ba cái, sợ vẫn là có chút nguy hiểm.
“Sở thiếu, là thấy thế nào ra ấn ký nơi?” Một cái Hồn Sủng Sư hỏi.
Sở Diệp tùy ý nói: “Vận chuyển linh hồn lực liền thấy được a! Các ngươi phát hiện không được sao?”
Hỏi chuyện Hồn Sủng Sư lắc lắc đầu, nói: “Nhìn không tới.”
Sở Diệp sửng sốt một chút, nói: “Nhìn dáng vẻ, chỉ sợ là linh hồn lực không đủ, không cần lo lắng, chỉ cần cần thêm tu luyện, sớm muộn gì cũng có thể có liếc mắt một cái nhìn thấu một ngày.”
Những người này có phải hay không có thể sống đến lúc ấy, liền không tốt lắm nói.
Hắc quạ đen phe phẩy cánh, vẻ mặt thiếu tấu nói: “Các ngươi hiện tại trên người có kia Âm Hồn tộc lưu lại ấn ký, hiện giờ liền xem là Âm Hồn tộc trước tìm được các ngươi, vẫn là bí cảnh trước mở ra, còn có ba tháng, cố lên.”
Tịch Giang nghe hắc quạ đen nói, sắc mặt căng chặt, phía trước, hắn hận không thể tại đây bí cảnh bên trong, lại đãi cái mấy trăm
năm, này sẽ lại hận không thể lập tức rời đi.
Sở Diệp vuốt ve cằm, có chút tò mò nói: “Ô Ô, cái kia Thiên Ma thật sự vô pháp rời đi bí cảnh sao? Tuy rằng theo ta được biết, bí cảnh bản thổ sinh linh trừ phi trở thành Hồn Thú, nếu không vô pháp rời đi, nhưng đối phương không phải đã đoạt xá, còn đoạt

xá vài cái, những cái đó thể xác, cũng không phải là cái này địa vực nguyên trụ dân, hắn có phải hay không có thể mượn linh hồn
phân thể, trở lại Hồn Sủng Sư đại lục?"
Sở Diệp lời này vừa ra, mấy cái Hồn Sủng Sư sôi nổi biến sắc.
Sở Diệp nói loại này lời nói, trên thực tế, mấy cái Hồn Sủng Sư cũng suy xét quá, bất quá, mọi người căn bản không dám nghĩ nhiều.
Cái kia Âm Hồn tộc có thể không ngừng tiến hành nứt hồn đoạt xá, nếu là đối phương thật sự có thể rời đi, chỉ sợ Hồn Sủng đại lục từ đây vĩnh vô ngày yên tĩnh.
Có lẽ đối phương đi đến Hồn Sủng đại lục, mấy trăm năm lúc sau,
Hồn Sủng đại lục tất cả đều là cái này Âm Hồn tộc **.
"Hẳn là không thể đi." Tịch Giang hít sâu một hơi, nói: "Đều nhiều
năm như vậy, cũng không nghe nói, có thể rời đi a!"
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: "Phía trước, cũng không có người đem Âm Hồn tộc chủ hồn thả ra a!"
Tịch Giang cau mày, nói: "Đó là chủ hồn sao?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Theo ta được biết, phía trước chỉ sợ là phi thường khủng bố tồn tại, bởi vì giết không được, mới có thể bị phong ấn, tính toán chờ phong ấn thời gian lâu rồi, chủ hồn tự hành tiêu tán, không nghĩ tới, hiện tại phiền toái lớn."
Tịch Giang bên người một cái nữ Hồn Sủng Sư, nhịn không được mở miệng nói: "Sở thiếu nếu biết, như thế nào không nói sớm, ngươi có phải hay không cùng kia ma đầu có cái gì liên hệ?"
Sở Diệp nghe vậy, hướng tới mở miệng Hồn Sủng Sư nhìn qua đi, thầm nghĩ: Nha đầu này có ý tứ gì, hưng sư vấn tội a! Trách hắn không có trước tiên cảnh báo, việc này, hẳn là quái những cái
đó mở ra phong ấn ngu xuẩn đi?
Sở Diệp tràn đầy châm chọc cười cười, có chút không vui nói: "Ta
vì cái gì muốn nói? Ta như vậy xú danh rõ ràng Vực Ngoại Thiên

Ma lời nói có thể tin? Ta thật nói, sợ là sẽ hoàn toàn ngược lại, đại
gia đối phóng thích kia ma đầu cảm xúc càng thêm ngẩng cao, đương nhiên, kỳ thật, việc này ta biết đến thời gian cũng không dài."
Mấy cái Hồn Sủng Sư hai mặt nhìn nhau, phân không rõ ràng lắm
diệp lời nói là thật là giả, lại cảm thấy Sở Diệp không cần thiết nói
dối.
Nữ Hồn Sủng Sư mím môi, nói: "Xin lỗi, là ta xúc động."
Sở Diệp cười nhạt một tiếng, lười đi để ý đối phương.
Hắc quạ đen hướng tới áo lam nữ Hồn Sủng Sư nhìn qua đi, phe phẩy cánh, có chút hồ nghi nói: "Nha đầu, ngươi có chút quen mắt a! Giống như ở nơi nào gặp qua."
Nói chuyện nữ Hồn Sủng Sư, có chút chột dạ cúi đầu nói: "Ngươi nghĩ sai rồi?"
Sở Diệp hướng tới áo lam nữ Hồn Sủng Sư nhìn qua đi, xác định chính mình chưa thấy qua đối phương, nhưng là, đối phương nhìn giống như có chút chột dạ, cái này làm cho hắc quạ đen càng nhiều vài phần hồ nghi.
Powered by GliaStudio
close
Hắc quạ đen nghiêng đầu, nói: "Không đúng, bản đại nhân khẳng
định không tính sai, bản đại nhân cảm giác, trên người của ngươi
hơi thở, quen thuộc thực, hình như là…… A! Ta đã biết, ngươi là Kỷ Phi Sương!"
Hắc quạ đen lời này vừa nói ra, tức khắc long trời lở đất, mấy cái Hồn Sủng Sư đồng thời đem ánh mắt tập trung tới rồi áo lam nữ Hồn Sủng Sư trên người.
Mấy cái Hồn Sủng Sư chỉ là đang lẩn trốn khó thời điểm, vừa lúc đi tới cùng nhau, vài người phát hiện một cái Truyền Tống Trận, Truyền Tống Trận yêu cầu đại lượng linh nguyên thạch mới có thể

khởi động, mấy cái Hồn Sủng Sư vì mau chóng truyền tống, khâu
linh nguyên thạch, cùng nhau tiến hành truyền tống.
Mấy cái Hồn Sủng Sư đối lẫn nhau thân phận bối cảnh, cũng không làm sao vậy giải, thế cho nên, hắc quạ đen nói áo lam nữ Hồn Sủng Sư là Kỷ Phi Sương, mọi người đều đem tin đem nghi hướng tới nên nữ tu nhìn qua đi.
Sở Diệp hướng tới hắc quạ đen nhìn qua đi, có chút hoài nghi nói:
"Ô Ô, ngươi xác định không mắt què?" Nếu là Kỷ Phi Sương nói, có phải hay không có điểm xấu hổ a!
Áo lam nữ tu nắm chặt nắm tay, không nói gì.
Sở Diệp vuốt ve cằm, nói: "Nha đầu này thoạt nhìn, cùng Kỷ Phi Sương không quá giống nhau a! Tuy rằng khí chất nhưng thật ra không sai biệt lắm, kỹ nữ kỹ nữ khí……"
Hắc quạ đen nhìn Kỷ Phi Sương, nói: "Uy, nha đầu, ngươi như thế nào lại đây, là xem Ô Ô đại nhân đói bụng đáng thương, cho nên, đặc biệt lại đây cấp bổn tọa đưa đồ ăn a!"
Lâm Sơ Văn nhìn áo lam nữ Hồn Sủng Sư, thầm nghĩ: Thật là Kỷ Phi Sương sao? Phía trước, nhắc tới Thần Điện thời điểm, đối phương cảm xúc dao động giấu đều che giấu không được, xác thật có chút không quá tầm thường. Nếu đối phương là Kỷ Phi Sương nói, liền có thể lý giải.
Thấy không thể gạt được đi, Kỷ Phi Sương đơn giản bất chấp tất cả, khôi phục dung mạo.
Sở Diệp nhìn Kỷ Phi Sương, nhất thời không biết nên nói cái gì hảo, Sở Diệp như thế nào cũng chưa nghĩ đến, chính mình cư nhiên sẽ tại đây loại tình huống dưới, cùng vị này Thần Điện thần
nữ lần thứ hai gặp mặt.
Sở Diệp bị hoảng sợ, Tịch Giang đám người cũng bị dọa không nhẹ, vài người đều không có nghĩ đến, chính mình bên người cư nhiên lăn lộn một cái Thần Điện người, vẫn là Thần Điện thần nữ,
phải biết rằng, Thần Điện thần nữ chính là Thần Điện Đại Tư Tế thân tín.

Kỷ Phi Sương thân phận một bại lộ, mấy cái Hoàng giai tu sĩ theo
bản năng ly này xa một ít.
Kỷ Phi Sương mặt đỏ lên, bỗng nhiên phát hiện chính mình biến thành mỗi người tránh chi e sợ cho không kịp tai tinh, thật giống
như đã từng Sở Diệp.
Hắc quạ đen nhìn Kỷ Phi Sương, nói: "Ngươi nha đầu này đủ lớn mật a! Nhà ngươi Đại Tư Tế đều thành Thiên Ma đầu lĩnh, ngươi cư nhiên còn dám xuất hiện ở chỗ này?"
Kỷ Phi Sương banh mặt, nói: "Đại Tư Tế vẫn luôn ở tận sức với diệt trừ Thiên Ma, hắn chỉ là bị Thiên Ma mê hoặc, sơ suất."
Hắc quạ đen nhìn Kỷ Phi Sương, rung đùi đắc ý nói: "Nhà ngươi Đại Tư Tế bắt như vậy nhiều vô dụng Thiên Ma, đem Thiên Ma đầu lĩnh cấp phóng ra, đây là chính tông nhặt hạt mè mà bỏ dưa hấu a! Nha đầu thúi, ngươi có hay không nghĩ lại một chút, đây là
vì cái gì a!"
Kỷ Phi Sương cắn cắn môi, không nói gì.
Hắc quạ đen vây quanh Kỷ Phi Sương lại chuyển động vài vòng, "Nha đầu thúi, nhà ngươi Đại Tư Tế bị đoạt xá, ngươi có hay không bị đoạt xá a!"
Hắc quạ đen lời này vừa ra, tức khắc mấy cái Hồn Sủng Sư nhìn Kỷ Phi Sương ánh mắt, tràn ngập đề phòng.
Thần Điện Đại Tư Tế đều bị đoạt xá, đối phương vẫn là chủ trì mở ra phong ấn nhân vật trọng yếu chi nhất, Kỷ Phi Sương cũng không phải không có đoạt xá khả năng.
Kỷ Phi Sương cau mày, nói: "Không có."
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: "Không có sao? Cũng đúng, cái
kia cái gọi là truyền thừa điện phủ bên trong tụ tập Hồn Sủng Sư nhiều như vậy, có rất nhiều thích hợp đoạt xá thể xác, thực lực của ngươi quá yếu, cái kia Thiên Ma, chưa chắc có thể xem thượng."
Kỷ Phi Sương mặt đỏ lên, hắc quạ đen lời này như là vì nàng làm sáng tỏ, lại nghe nàng thực hụt hẫng.

Cảm giác được mọi người ánh mắt tụ tập ở trên người mình, Kỷ Phi Sương có loại lưng như kim chích cảm giác.
“Một hai ba bốn năm……, thần nữ, ngươi đến không được a! Phía trước không chú ý, nhưng là trên người của ngươi cư nhiên có tám ấn ký a! Ngươi được đến tám phân truyền thừa sao? Cái kia Thiên Ma đối với ngươi rất chiếu cố a!”
Kỷ Phi Sương cắn môi, không nói gì.
Thần Điện làm chủ trì mở ra “Truyền thừa Thần Điện” quan trọng
thế lực chi nhất, ở cướp lấy truyền thừa thời điểm, chiếm không ít
tiên cơ.
Lúc ấy, mấy cái thế lực lớn, kỳ thật là tưởng độc chiếm truyền thừa thần trụ, bất quá, nhiều người tức giận khó phạm, bí cảnh bên trong Hoàng giai Hồn Sủng Sư quá nhiều, chẳng phân biệt một ly canh đi ra ngoài, dễ dàng chọc giận mọi người, bất đắc dĩ, mấy thế lực lớn buông ra truyền thừa thần trụ.
Tuy rằng chỉ cần là Hoàng giai Hồn Sủng Sư, liền có đạt được truyền thừa cơ hội, nhưng là, làm mở ra “Truyền thừa Thần Điện”
thế lực chi nhất, Thần Điện là có ưu tiên quyền.
So sánh với người bình thường, Kỷ Phi Sương tiếp thu truyền thừa tần suất, muốn so với kia chút tán tu hoàng giả cao hơn gấp
hai có thừa.
Kỷ Phi Sương vốn là tư chất không tồi, hơn nữa phần đặc thù này
chiếu cố, một chút tiếp nhận rồi tám phân truyền thừa. Kỷ Phi Sương nguyên bản còn ở vì được đến truyền thừa cao hứng, hiện tại lại chỉ cảm thấy hoang đường.
Mấy cái Hồn Sủng Sư nghe được Sở Diệp nói, tự giác ly Kỷ Phi Sương lần thứ hai xa một ít.
Mấy cái Hồn Sủng Sư tuy rằng ngoài miệng chưa nói, tâm lý lại đều cảm thấy thân thể bên trong ấn ký càng nhiều, chỉ sợ càng dễ
dàng bị theo dõi, Kỷ Phi Sương trên người có tám, đối phương

khẳng định là cái kia vực ngoại ma đầu trọng điểm chiếu cố đối tượng.

Chương 425: Chương 425

Vài người nói chuyện, không trung bên trong truyền đến một trận
linh lực dao động.
Tiểu Bạch ghé vào Sở Diệp đầu vai, nặng nề nói: “Tới.”
Người tới ăn mặc một thân Thần Điện tư tế phục, đúng là “Thần Điện Đại Tư Tế”.
“Thần Điện Đại Tư Tế” vừa đến, mọi người lập tức như thế nào như lâm đại địch.
Thần Điện Đại Tư Tế hai tròng mắt một mảnh đen nhánh, toàn thân phiếm một cổ tà khí, người tới Hoàng giai Cửu giai đỉnh tu vi,
bị đoạt xá lúc sau, tu vi hoàn toàn không có giảm xuống.
“Thần Điện Đại Tư Tế” ánh mắt liền từ một chúng Hồn Sủng Sư trên người xẹt qua, thật giống như ở tuần tra chính mình lãnh địa.
“Thần Điện Đại Tư Tế” tuần tra một vòng, nhìn đến Sở Diệp khi, đen nhánh đôi mắt bên trong hiện lên vài phần lãnh quang.
Tiểu Bạch nhìn Thần Điện Đại Tư Tế, chiến ý ngang nhiên.
Thần Điện Đại Tư Tế nhìn Sở Diệp, thả ra thẩm phán thú, một con kim sắc chim bay ra tới.
“Lấy tên của ta, thẩm phán thú, tru!” Thần Điện Đại Tư Tế nói.
Sở Diệp cau mày, có chút khó chịu, Thần Điện Đại Tư Tế vẫn luôn mua danh chuộc tiếng muốn tru sát Vực Ngoại Thiên Ma, này sẽ đối phương đều đã bị đoạt xá đi, cư nhiên còn nhớ thương
muốn tru sát chính mình. Rõ ràng bên cạnh có như vậy nhiều bị đánh dấu vết hy sinh, đối phương cư nhiên trang nhìn không thấy,

thật quá đáng, hắn như thế nào liền như vậy nhận người hận, đối
phương cư nhiên ở đoạt xá lúc sau, vẫn như cũ đối chính mình theo đuổi không bỏ.
Kim sắc thần điểu tiếng rít một tiếng, từng đạo kim sắc quang mang, đan chéo thành từng đạo xiềng xích, hướng tới Sở Diệp bao phủ lại đây.
Sở Diệp nhanh chóng vận chuyển Sao Trời Quyết, Sở Diệp trước người hiện ra đại lượng sao trời, ngăn cản ở "Thần Điện Đại Tư Tế" công kích.
"Sao Trời Quyết, tu luyện đến nước này." Kỷ Phi Sương nhìn Sở Diệp, nỗi lòng có chút phập phồng,
Sao Trời Quyết là năm đó Thông Thiên Tông tầm thường công pháp, tiến vào bí cảnh Hoàng giai Hồn Sủng Sư, có năm thành trở lên đều được đến này bộ công pháp, Sở Diệp bên này dùng một chút ra tới, mấy cái Hồn Hoàng liền đều phát hiện.
Kỷ Phi Sương cũng hiểu Sao Trời Quyết, hơn nữa, Thần Điện sớm tại mấy vạn năm phía trước, liền đạt được mấy phân bất đồng Sao Trời Quyết tu luyện phương pháp.
Kỷ Phi Sương từ sau khi sinh không lâu, liền bắt đầu tu luyện Sao
Trời Quyết, Thần Điện thiết có Trích Tinh Lâu, có thể gần gũi quan sát sao trời vận chuyển, đề cao đối Sao Trời Quyết lĩnh ngộ.
Kỷ Phi Sương tu luyện Sao Trời Quyết đã có mấy chục cái năm đầu, nhưng này đột nhiên phát hiện, chính mình đối Sao Trời Quyết khống chế, xa xa không bằng Sở Diệp.
"Truy Phong, thời gian pháp tắc." Sở Diệp mở miệng nói.
Truy Phong không cần nghĩ ngợi, dùng ra thời gian hồi tưởng, bên cạnh chính là thời gian sông dài, thời gian chi lực, nồng đậm
dị thường, thời gian hồi tưởng phát động lên dị thường thuận lợi.
Thần Điện Đại Tư Tế là Âm Hồn tộc đoạt xá, đoạt xá âm hồn vẫn luôn bị phong ấn, thực lực vẫn luôn tại hạ hàng. Thẳng đến đông
đảo Hồn Sủng Sư đánh vỡ phong tỏa, chủ động vì "Truyền thừa

thần trụ" đưa vào linh hồn, vì phong ấn Âm Hồn tộc cung cấp chất
dinh dưỡng, cung này khôi phục.
Truy Phong nhất chiêu thời gian hồi tưởng, "Thần Điện Đại Tư Tế" thực lực chợt suy sụp.
Tiểu Bạch phát động xé trời chém qua đi, Thần Điện Đại Tư Tế nháy mắt tế ra Kim Diễm Thánh Sư ngăn cản.
Thần Điện Đại Tư Tế Kim Diễm Thánh Sư cũng là cực phẩm linh thú, thánh sư vì hỏa hệ linh thú, cả người lượn lờ kim sắc ngọn lửa, hơi thở thập phần đáng sợ.
Kỳ phùng địch thủ, đem ngộ lương tài, nhìn đến Kim Diễm Thánh
Sư, Tiểu Bạch ý chí chiến đấu hừng hực thiêu đốt.
Hai chỉ yêu thú chiến đấu ở cùng nhau, Tiểu Bạch thả ra từng đạo
không gian trảm, Kim Diễm Thánh Sư không ngừng phóng thích
ngọn lửa công kích.
Kỷ Phi Sương nhìn trước mắt giao chiến, thần sắc phức tạp, giao chiến hai cái, một cái là Thần Điện đại địch Sở Diệp, một cái là nguyên lai Thần Điện Đại Tư Tế, hiện giờ lại bị Thiên Ma đoạt xá.
Kỷ Phi Sương phát hiện, Tiểu Bạch thực lực, tựa hồ ở chiến đấu bên trong, bay nhanh tăng lên.
Tiểu Bạch tuy rằng có Hoàng giai Cửu giai tu vi, nhưng là, này tu vi là dựa vào Bạch Hổ tộc trưởng bối truyền thừa, mạnh mẽ tăng lên đi lên, căn cơ có chút không xong.
Trước mắt trận chiến đấu này, vừa vặn trợ giúp giúp Tiểu Bạch củng cố trụ tu vi.
Tiểu Bạch cùng Kim Diễm Thánh Sư chiến đấu, không ngừng thăng cấp, Tiểu Bạch dần dần chiếm cứ thượng phong.
Tuy rằng đều là Cửu giai hoàng thú, lại đều huyết mạch phi phàm,
nhưng là, Bạch Hổ làm thánh thú, trong cơ thể nguyên khí vẫn là
muốn so Kim Diễm Thánh Sư mênh mông rất nhiều, Kim Diễm Thánh Sư lâu công không dưới, người này tựa hồ bắt đầu sinh

vài phần lui ý.
“Động thủ.” Nhìn ra đối phương có chạy trốn ý tứ, Lâm Sơ Văn lập tức quát nhẹ một tiếng.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Ta nguyền rủa ngươi, đoạt xá thất bại.”
Hắc quạ đen nói âm rơi xuống, Tiểu Bạch phát động định hồn rống.
Ở Tiểu Bạch cùng hắc quạ đen ** hợp lực công kích dưới, Thần Điện Đại Tư Tế linh hồn cùng thân thể, chợt phân liệt mở ra.
Kim Diễm Thánh Sư tựa hồ ý thức được một chút không ổn, xoay
người chạy.
Âm hồn đoạt xá lúc sau, là có thể khống chế Hồn Sủng Sư sinh thời Hồn Sủng, nhưng là, khống chế lực sẽ đại đại hạ thấp.
Hoàng giai Hồn Sủng giống nhau chỉ số thông minh đều không thấp, Kim Diễm Thánh Sư hẳn là phía trước liền chú ý tới, chủ nhân xảy ra vấn đề, chỉ là chịu giới hạn trong khế ước vô pháp phản kháng.
Hắc quạ đen nguyền rủa, khiến cho Kim Diễm Thánh Sư một chút
siêu thoát rồi khống chế, theo bản năng lựa chọn chạy trốn.
“Tiểu Bạch!” Sở Diệp quát nhẹ một tiếng.
Tiểu Bạch trảo chuẩn cơ hội, sử dụng xé trời trảm, trực tiếp nổ tung Thần Điện Đại Tư Tế thân thể.
Sở Diệp nhìn Thần Điện Đại Tư Tế thi thể, có chút ngoài ý muốn nói: “Đơn giản như vậy liền đã chết?” Cư nhiên dễ dàng như vậy.
“Không chết, chạy.” Hắc quạ đen mắt trợn trắng, nói: “Chỉ là thân
thể đã chết, bên trong âm hồn chạy ra.”
Mấy cái Hồn Sủng Sư, xem Sở Diệp dứt khoát lưu loát giải quyết rớt “Thần Điện Đại Tư Tế”, tuy rằng chỉ là một cái thể xác, bất quá, cũng đủ làm người sợ hãi.
Kỷ Phi Sương nhìn tư tế thi thể, tâm tình có chút khác thường.
Đại Tư Tế vẫn luôn là Kỷ Phi Sương nhìn lên tồn tại, Kỷ Phi Sương không nghĩ tới đối phương sẽ “Chết” ở chỗ này, nghĩ đến tới phía trước, tư tế thoả thuê mãn nguyện, nói muốn mở ra

Thần
Điện tân kỷ nguyên, mở ra thượng giới chi môn, cởi bỏ Hồn Sủng
đại lục mấy vạn năm phong tỏa, Kỷ Phi Sương liền cảm thấy hoang đường.
Kỷ Phi Sương nguyên bản cho rằng Đại Tư Tế mở ra chính là đi trước thượng giới cầu thang, hiện giờ xem ra, lại là Hồn Sủng đại lục Hồn Sủng Sư bùa đòi mạng.
Sở Diệp lấy ra Thần Điện Đại Tư Tế trên người mấy cái nhẫn, kiểm tra rồi một chút, ngoài ý muốn ở nhẫn phát hiện không ít đồ
cất giữ.
Thần Điện Đại Tư Tế đối Thông Thiên Tông hiểu biết, cũng không
phải là một chút, đối phương mấy năm nay, ở bí cảnh bên trong thu hoạch pha phong, hiện tại đều tiện nghi Sở Diệp.
Mấy cái Hồn Sủng Sư có chút hâm mộ nhìn Sở Diệp, phía trước, Thần Điện Đại Tư Tế đối Sở Diệp ra tay thời điểm, vài người cũng không giúp đỡ, kiêng kị Sở Diệp, Lâm Sơ Văn thực lực, mấy người cũng không dám tranh.
Kỷ Phi Sương nhìn Sở Diệp "Sờ thi", muốn nói cái gì, do dự qua đi, chung quy không có mở miệng tự rước lấy nhục.
Powered by GliaStudio
close
"Đa tạ Sở thiếu ân cứu mạng, Sở thiếu thật lợi hại." Tịch Giang chắp tay nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Ta thật lợi hại." Bất tri bất giác, hắn đều đã là Hoàng giai Cửu giai tồn tại, Hồn Sủng đại lục đỉnh tồn tại, trước kia, một ít mang cho hắn lớn lao áp lực người,
hiện tại ở trong mắt nàng, đều không phải cái gì đại sự.
Tịch Giang: "……"
Sở Diệp phất phất tay, nói: "Được rồi, được rồi, các ngươi đi thôi, không cần ở chỗ này vướng bận."
Mấy cái Hồn Sủng Sư xem Sở Diệp thần sắc lạnh nhạt, chắp tay, sôi nổi rời đi.

Kỷ Phi Sương thần sắc phức tạp nhìn Sở Diệp vài lần, cũng rời đi.
Cùng Kỷ Phi Sương cùng đi mấy cái Hồn Sủng Sư, theo bản năng đem này bài trừ bên ngoài, Kỷ Phi Sương cũng không lấy nhiệt mặt đi dán nhân gia lãnh mông.
……
Lâm Sơ Văn nhìn mấy người rời đi, đem ánh mắt quay lại Sở Diệp trên người, "Xảy ra chuyện gì, như vậy vội vã đem này đó cá
nhân chi đi."
Sở Diệp chớp chớp mắt, nói: "Ngươi đã nhìn ra a!"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Ngươi sắc mặt có chút không thích hợp."
Sở Diệp hướng tới phương xa nhìn qua đi, "Giống như ra điểm vấn đề, không biết là phúc hay họa."
Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc nhìn Sở Diệp, nói: "Có ý tứ gì."
Sở Diệp giơ giơ lên cằm, nói: "Tới."
Lâm Sơ Văn theo Sở Diệp ánh mắt, triều nơi xa nhìn qua đi, thấy được Mặc Nắm.
Mặc Nắm thân thể bành trướng thành một cái khí cầu, thoạt nhìn
căng phồng.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: "Mặc Nắm là ăn cái gì a! Chẳng lẽ nói?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Ngươi đoán không sai, Mặc Nắm, ăn kia chỉ Âm Hồn tộc phân hồn."
Lâm Sơ Văn có chút khác thường nói: "Như thế nào sẽ?"
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: "Mặc Nắm là đặc thù loại Hồn Sủng, vốn dĩ liền tương đối đặc biệt."
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: "Mặc Nắm không phải là Âm Hồn tộc khắc tinh đi."
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: "Có thể là."
Mặc Nắm thân thể, chậm rãi co rút lại xuống dưới, này trên người
hơi thở lại một chút từ Hoàng giai Tứ giai bước vào Hoàng giai Ngũ giai.

Ăn no Mặc Nắm, lăn đến Sở Diệp bên người, vây quanh Sở Diệp cọ cọ.
Sở Diệp tiếp thu tới rồi Mặc Nắm ký ức, hiểu biết "Thần Điện Đại Tư Tế" đối chính mình xuống tay nguyên nhân, "Thần Điện Đại Tư Tế" thấy được Bạch Hổ, Bạch Hổ định hồn rống là âm hồn loại
sinh linh khắc tinh, cũng là Âm Hồn tộc đại địch, kia âm hồn phát
hiện Bạch Hổ tồn tại, quyết định tiên hạ thủ vi cường.
Lâm Sơ Văn nhìn Mặc Nắm, nói: "Âm Hồn tộc đối Tiểu Bạch đại bổ sao?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng là."
Mặc Nắm thăng cấp vấn đề, vẫn luôn làm Sở Diệp tương đối đau đầu, mà nay, Sở Diệp giống như phát hiện một cái hoạn lộ thênh thang, nếu là Mặc Nắm, có thể dựa nuốt ăn Âm Hồn tộc tiến giai,
kia có lẽ đối phương tu vi, có hi vọng như diều gặp gió.
Tiểu Bạch vừa lòng nhìn Mặc Nắm, nói: "Hảo hảo hảo, không hổ là bổn tọa tranh thú, không tồi, không tồi, thừa dịp bí cảnh còn không có đóng cửa, chúng ta đi tìm mấy cái Âm Hồn tộc tới ăn luôn đi."
Sở Diệp: "……" Muốn đi săn giết Âm Hồn tộc sao? Tựa hồ cũng có thể.
Sở Diệp thầm nghĩ: Từ bị đoạt xá "Thần Điện Đại Tư Tế" ký ức tới
xem, cái kia âm hồn tựa hồ đem Tiểu Bạch trở thành Âm Hồn tộc
đại địch, bất quá, từ Mặc Nắm có thể cắn nuốt âm hồn năng lực tới xem, chỉ sợ Mặc Nắm đối Âm Hồn tộc khắc chế, càng vì hoàn toàn, cũng không biết, kia âm hồn hiện tại có hay không phát hiện
Mặc Nắm tồn tại.
Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp, xin nói: "Ký chủ, chúng ta đi chặn đường
những cái đó Âm Hồn tộc."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Cũng hảo."

Tiểu Bạch là Âm Hồn tộc khắc tinh, phóng Âm Hồn tộc mặc kệ, đối phương chỉ sợ cũng sẽ tìm tới môn tới, nếu là chờ đối phương đem bí cảnh bên trong Hồn Sủng Sư đều hút khô rồi, khôi phục đến toàn thịnh thời kỳ, bọn họ đã có thể nguy hiểm.
Nếu chú định đối địch, cũng chỉ có thể tận lực suy yếu thực lực của đối phương, tận lực đề cao bên ta thực lực.
Sở Diệp cùng xem xét một chút la bàn, thông qua Hồn Sủng Sư biến mất vị trí, không sai biệt lắm xác định mấy cái Âm Hồn tộc
**
nơi.
Tiểu Bạch mang theo mọi người nhanh chóng thuấn di, đi chặn đường những cái đó ở bốn phương tám hướng tìm kiếm huyết thực Âm Hồn tộc.
Bị Âm Hồn tộc đoạt xá tồn tại, tu vi tối cao cũng bất quá Hoàng giai Cửu giai, Sở Diệp bên này có sức chiến đấu viễn siêu cùng giai Bạch Hổ, còn có Kinh Chập Long, không sai biệt lắm đứng ở bất bại chi địa.
Vài lần giao chiến xuống dưới, vài người không sai biệt lắm khống chế một bộ nhanh chóng ứng đối đoạt xá âm hồn phương pháp.
Tiểu Bạch trước lấy định hồn rống kinh sợ, Kinh Chập Long cùng
hắc quạ đen lại lấy thời gian pháp tắc cùng nguyền rủa, nếm thử làm Âm Hồn tộc cùng thể xác chia lìa, Mặc Nắm lại nhân cơ hội cùng âm hồn tranh đoạt thân thể quyền khống chế, ngăn cản Âm
Hồn tộc thao tác đoạt xá Hồn Sủng Sư nguyên bản Hồn Sủng.
Này một bộ công kích phương pháp, thập phần hữu hiệu, bất quá, nửa tháng thời gian, Mặc Nắm tu vi liền từ Hoàng giai Tứ giai thăng vào Hoàng giai Thất giai.
Tiểu Bạch tu vi tăng lên tốc độ, đã rất nhanh, Mặc Nắm lại giống như càng mau, hơn nữa, Mặc Nắm tăng lên lên, tựa hồ hoàn toàn
không có bình cảnh.
Mặc Nắm mỗi lần nuốt ăn âm hồn phân hồn, đều có thể đạt được

một ít âm hồn sinh thời ký ức, trong đó lại là có một ít Thông Thiên Tông năm đó truyền thừa.
Sở Diệp lo lắng cho mình trí nhớ không tốt, mỗi lần tiếp thu đến truyền thừa, đều sẽ đem truyền thừa bên trong khắc lục ở truyền
thừa ngọc giản bên trong, chính mình lưu một phần, phục chế một phần cấp Lâm Sơ Văn.
"Lần này là một phần hoạn thú tâm đến." Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn có chút kỳ quái nói: "Cái này âm hồn biết đến truyền
thừa thật đúng là không ít a!"
Sở Diệp cười cười, nói: "Này không kỳ quái a!"
Thông Thiên Tông năm đó, có rất lớn một bộ phận tu sĩ đều bị đoạt xá, trong đó còn bao gồm một cái trông giữ Tàng Thư Các tu
sĩ. Bởi vì Tàng Thư Các trông coi bị đoạt xá, dẫn tới, năm đó Âm Hồn tộc cơ hồ xem biến Thông Thiên Tông nội sở hữu điển tịch. Vì hấp dẫn người tới mở ra phong ấn pháp trận, bị phong ấn âm hồn lấy đại lượng truyền thừa vì mồi, "Truyền thừa thần trụ" vì giả
sự tình bại lộ lúc sau, rất nhiều Hồn Sủng Sư bắt đầu hoài nghi chính mình được đến truyền thừa hay không là thật.
Trên thực tế, có rất lớn một bộ phận truyền thừa là thật sự, Hồn Sủng đại lục có thể tu luyện đến Hồn Hoàng cảnh giới Hồn Sủng Sư, phần lớn không ngốc, nếu là âm hồn lấy ra tới truyền thừa tất
cả đều là giả, chỉ sợ đã sớm làm rất nhiều Hồn Sủng Sư khả nghi.
Tuy rằng, có không ít truyền thừa là thật sự, bất quá, cũng có không ít truyền thừa là giả. Vô pháp phân biệt thật giả, truyền thừa liền thành râu ria.
Sở Diệp nguyên bản cho rằng chính mình không đi "Truyền thừa
Thần Điện", liền cùng Thông Thiên Tông đông đảo truyền thừa lỡ
mất dịp tốt, không nghĩ tới quanh co, Mặc Nắm chỉ cần không ngừng tìm âm hồn tới ăn, hắn cũng có thể đạt được đủ loại

truyền
thừa, một công đôi việc.

Chương 426: Chương 426

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở bí cảnh bên trong khắp nơi du đãng, mấy ngày xuống dưới, thu hoạch không nhỏ.
“Thư tiểu thư, lại gặp mặt a!” Sở Diệp, Lâm Sơ Văn chợt xuất hiện ở Thư Linh Nguyệt trước mặt.
Tiểu Bạch dễ dàng giải quyết truy kích Thư Linh Nguyệt một cái “Hồn Sủng Sư”, một đoàn sương đen từ kia “Hồn Sủng Sư” trong thân thể phiêu ra tới, làm Mặc Nắm một ngụm cấp nuốt ăn.
Mặc Nắm chậc lưỡi, có chút chưa đã thèm tỏ vẻ, “Cái này âm hồn hương vị không tốt lắm, không đủ ăn.”
Sở Diệp âm thầm lắc lắc đầu, Mặc Nắm lần này giải quyết bị đoạt xá Hồn Sủng Sư Hoàng giai Ngũ giai tu vi, so với phía trước mấy cái Hoàng giai Cửu giai, xác thật kém cỏi một ít, Mặc Nắm miệng,
hiện tại là càng ngày càng điêu.
Thư Linh Nguyệt nhìn Sở Diệp hai người, thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói: “Lại thừa hai vị tình, Linh Nguyệt thật sự không biết nên
như thế nào báo đáp mới hảo.”
Sở Diệp cười cười, mãn không thèm để ý nói: “Chuyện nhỏ không
tốn sức gì, Thư tiểu thư, gần nhất quá như thế nào a!”
Thư Linh Nguyệt cau mày, nói: “Không tốt lắm.”
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Thư tiểu thư như vậy cẩn thận, cư nhiên vẫn là tránh không khỏi?”
Thư Linh Nguyệt hít sâu một hơi, sắc mặt có chút khó coi nói: “Sở
thiếu có biết có một loại truyền tống phù lục, chia làm tử mẫu phù,

có thể cho cầm mẫu phù giả, thuấn di đến cầm tử phù Hồn Sủng Sư bên người."
Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: "Ngươi nói cũng là đơn hướng định vị phù, trưởng bối có thể kịp thời thuấn di đến vãn bối bên người, để
ở vãn bối gặp được nguy hiểm thời điểm, có thể kịp thời cứu viện."
Thư Linh Nguyệt sắc mặt khó coi gật gật đầu, nói: "Đúng là loại này bùa chú, vừa rồi ta thúc phụ thuấn di lại đây, còn đem bí cảnh
bên trong ma vật dẫn lại đây." Thúc phụ đem ma vật dẫn lại đây không tính, dẫn lại đây lúc sau, cư nhiên còn phát động truyền tống phù chạy.
Thư Linh Nguyệt có chút buồn bực, phía trước, nàng liền nhắc nhở quá thúc phụ, nói truyền thừa thần trụ chỉ sợ có vấn đề, có lẽ
là bẫy rập, tốt nhất trước tiên rời đi, để tránh sinh biến, thúc phụ
phi không tin chính mình, còn cảm thấy là chính mình nhiều lo lắng, kết quả, xảy ra chuyện, thúc phụ cư nhiên mượn chính mình
chắn tai.
Sở Diệp cau mày, nói: "Ngươi thúc phụ có loại này bùa chú, lúc trước ở Hỏa Diệm Sơn thời điểm, chẳng phải là……"
Thư Linh Nguyệt gật gật đầu, nói: "Đúng là như thế." Lúc ấy thúc
phụ nếu là có tâm, là có thể thuấn di qua đi cứu nàng, chỉ là đối phương không có.
Thư Linh Nguyệt cắn chặt răng, có chút buồn bực, phụ thân còn trông cậy vào thúc phụ chăm sóc chính mình, cái này hảo, không
đã chịu chiếu cố không nói, còn kém điểm bị liên lụy.
Hắc quạ đen nhìn Thư Linh Nguyệt, nói: "Vậy ngươi đủ xui xẻo a!
Gặp gỡ một cái như vậy sốt ruột trưởng bối."
Thư Linh Nguyệt miễn cưỡng cười cười, không nói gì.

“Hai vị như thế nào ở chỗ này?” Thư Linh Nguyệt đổi đề tài hỏi.
“Chúng ta ở truy kích những cái đó bị đoạt xá Hồn Sủng Sư, trùng
hợp tìm tới nơi này tới.” Sở Diệp nói.
Thư Linh Nguyệt có chút khác thường nhìn Sở Diệp, nói: “Từng có người bói toán, Vực Ngoại Thiên Ma ra, đem thiên hạ đại loạn,
phía trước có người cảm thấy Sở thiếu ngài là đại loạn căn nguyên, hiện tại xem ra, những người này hẳn là lầm, chân chính
căn nguyên hẳn là truyền thừa thần trụ bên trong cái kia Âm Hồn
tộc Thiên Ma.”
Hắc quạ đen gật gật đầu, nói: “Này còn kém không nhiều lắm, Sở Diệp này cá mặn, khoảng cách họa loạn thiên hạ vẫn là kém một ít, những cái đó gia hỏa cảm thấy Sở Diệp có thể điên đảo Hồn Sủng đại lục, thật sự là quá đề cao Sở Diệp.”
Sở Diệp không vui ngó hắc quạ đen liếc mắt một cái, nói: “Ngươi xem thường ai đâu?”
Hắn chính là Chân Hồ Thất giai tu sĩ, Tiểu Bạch cũng đã Hoàng giai Cửu giai, hắn hiện tại cái này tu vi, trở lại Hồn Sủng Sư đại lục, có thể xem như nhất đẳng nhất cao thủ.
Lấy hắn hiện tại thực lực, thật muốn làm Hồn Sủng đại lục máu chảy thành sông, sinh linh đồ thán, cũng không phải cái gì việc khó, chỉ là hắn không cái kia nhàn tâm.
Thư Linh Nguyệt hướng tới Sở Diệp nhìn qua đi, cười cười, nói: “Loạn thế xuất anh hùng, mỗi phùng đại loạn, đều sẽ có ứng kiếp
người xuất hiện, trợ giúp đại gia chống đỡ tai hoạ, Sở thiếu hiện tại…… Thư sát Thiên Ma, công đức vô lượng, có ứng kiếp người phong phạm.”
Sở Diệp vẫy vẫy tay, có chút vô ngữ nói: “Hiểu lầm, hiểu lầm, ta không có cái kia ý tứ……” Hắn bất quá là muốn tìm chút lạc đơn Âm Hồn tộc đoạt xá giả, cấp Mặc Nắm tìm chút đồ ăn, đối với cứu
tế thiên hạ gì đó, hắn một chút hứng thú đều không có.

Trung Ương đại lục người đều đem hắn trở thành Thiên Ma, họa loạn chi nguyên, Sở Diệp nhưng không cảm thấy chính mình có cái gì hành hiệp trượng nghĩa trách nhiệm.
Thư Linh Nguyệt hít sâu một hơi, nói: "Lần này bí cảnh bên trong,
đại lượng Hồn Hoàng ngã xuống, Trung Ương đại lục sợ là muốn
đại loạn."
Sở Diệp vẫy vẫy tay, mãn không thèm để ý nói: "Giặc tới thì đánh,
nước lên nâng nền, tổng hội quá khứ."
Thư Linh Nguyệt thở dài, nói: "Sợ là không dễ dàng như vậy qua đi a……"
Sở Diệp thầm nghĩ: Hồn Sủng đại lục nếu là đãi không đi xuống nói, hắn có thể đi Tiên giới! Tiểu Bạch đi kế tục Bạch Hổ tộc tiền bối ký ức, đã biết không ít về thượng giới bí tân, Sở Diệp làm Tiểu
Bạch ký chủ, cũng thấy được một ít thượng giới hình ảnh, nếu là đối thượng giới hoàn toàn không biết gì cả còn chưa tính, đã biết
thượng giới một ít chỗ tốt, Sở Diệp đối thượng giới cũng là tràn ngập hướng tới.
Sở Diệp nhìn Thư Linh Nguyệt, nói: "Thư tiểu thư, chính mình bảo
trọng, chúng ta đi trước."
Thư Linh Nguyệt gật gật đầu, nói: "Hảo, hai vị đi thong thả."
……
Âm Hồn tộc Thiên Ma xuất thế, bí cảnh bên trong Hồn Sủng Sư mỗi người cảm thấy bất an, không ít Hồn Sủng Sư vì giữ được tánh mạng, hình thành một đám tiểu đoàn thể, cộng đồng đối địch.
Âm Hồn tộc Thiên Ma thực lực thập phần khủng bố, đối phương đoạt xá đều là thực lực cao cường Hồn Sủng Sư.
Có thể ở cùng Thiên Ma tộc Thiên Ma tranh đấu bên trong chiếm được tiện nghi Hồn Sủng Sư không nhiều lắm, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn khắp nơi thư sát Thiên Ma, nhưng thật ra gián tiếp cứu

không ít người, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn tên tuổi dần dần ở bí cảnh bên trong truyền ra.
“Cái này phong ấn Thiên Ma thật đúng là lợi hại, chỉ sợ không mấy cái Hồn Sủng Sư có thể ứng phó.”
“Đối phương phân hồn liền đoạt xá mấy cái Hồn Hoàng Cửu giai tồn tại, chủ hồn có thể thấy được có bao nhiêu lợi hại.”
“Thần Điện những cái đó Hồn Sủng Sư rốt cuộc là nghĩ như thế nào a! Cư nhiên đem như vậy nguy hiểm đồ vật cấp thả ra.”
“Này đó Hoàng giai Cửu giai gia hỏa, tự nhiên nghĩ phi thăng, chỉ
cần có thể phi thăng, cùng ma quỷ hợp tác bọn họ cũng không ngại, chúng ta này đó tán tu liền thảm.”
“Hiện tại bí cảnh bên trong Hồn Sủng Sư gặp được đối thủ, chỉ có
thể chạy trốn, có thể cùng kia phong ấn Thiên Ma chống lại, liền không mấy cái.”
“Ta nghe nói, kia phong ấn Thiên Ma ở Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn trên tay, ăn rất nhiều lần mệt.”
“Hình như là có như vậy hồi sự, nghe nói, Sở Diệp đã tiến vào Hoàng giai Cửu giai.”
“Nghe nói, Lâm Sơ Văn cũng không yếu, đã là Hoàng giai Bát giai.”
“Sở Diệp vì cái gì sẽ cùng cái kia Thiên Ma đánh lên tới, bọn họ không đều là Thiên Ma sao?”
“Đại khái là Thiên Ma cùng Thiên Ma chi gian cũng có tranh đấu đi.” Thật giống như Nhân tộc từ ra đời tới nay, chiến đấu liền chưa
bao giờ đình chỉ.
Powered by GliaStudio
close
“Này hai cái Thiên Ma đều quá lợi hại, tốt nhất bọn họ giết hại lẫn
nhau, đồng quy vu tận mới hảo.”
“……”
……
Sở Diệp khắp nơi săn giết tin tức đơn Âm Hồn tộc, Sở Diệp có

chút kinh ngạc phát hiện, bị Âm Hồn tộc đoạt xá Hồn Sủng Sư, không ngừng một cái hai cái, số lượng khả quan thực, chỉ là chết ở trên tay hắn liền rất mau đạt tới hai mươi mấy người.
Sở Diệp bỗng nhiên nghĩ đến, lúc trước la bàn thượng một chút biến mất mấy trăm quang điểm, nơi này hẳn là có rất lớn một bộ phận Âm Hồn tộc là bị đoạt xá, mặt khác dư lại những cái đó, mới
là thật sự chết thấu.
Bởi vì Âm Hồn tộc Thiên Ma xuất hiện, bí cảnh bên trong Hồn Sủng Sư mỗi người cảm thấy bất an, Sở Diệp nhưng thật ra không có cái này cố kỵ.
"Chu đạo hữu, lại gặp mặt a!" Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, ở bí cảnh bên trong khắp nơi loạn chuyển, lại lần nữa gặp Chu Đỉnh Nguyên.
Chu Đỉnh Nguyên đối với Sở Diệp chắp tay, nói: "Sở thiếu, không nghĩ tới, lại gặp được ngươi, đa tạ Sở thiếu cứu giúp."
Sở Diệp vẫy vẫy tay, nói: "Chuyện nhỏ không tốn sức gì, không nghĩ tới, ngươi cũng sẽ bị đoạt xá âm hồn đuổi giết."
Sở Diệp đánh giá Chu Đỉnh Nguyên vài lần, phát hiện đối phương
trên người, cũng không có phía trước hắn ở Kỷ Phi Sương đám người trên người nhìn đến truyền thừa ấn ký.
Sở Diệp nhìn Phượng Khuynh Thành bên người nữ tu, có chút vô
ngữ.
Hắc quạ đen nhìn Kỷ Phi Sương, nói: "Như thế nào lại nhìn đến ngươi, này có thể xem như nghiệt duyên sao?"
Kỷ Phi Sương cúi đầu, không nói gì.
Kỷ Phi Sương trộm đánh giá Sở Diệp liếc mắt một cái, khoảng cách lần trước nàng nhìn thấy Sở Diệp thời gian còn không dài, nhưng Kỷ Phi Sương lại cảm giác Sở Diệp trên người hơi thở, biến cường thịnh rất nhiều, hiển nhiên là trong khoảng thời gian
này, lại có không nhỏ thu hoạch, phát hiện điểm này, Kỷ Phi Sương trong lòng có chút khác thường.
Đại Tư Tế phóng thích Thiên Ma, còn bị đoạt xá tin tức đã ở bí

cảnh bên trong truyền khai, Kỷ Phi Sương cái này cao quý thần nữ, đã biến thành bụng dạ khó lường ma nữ, nhưng thật ra Sở Diệp phong bình chuyển biến tốt đẹp không ít, rất nhiều người đều đem Sở Diệp xem thành cứu tinh.
Người đều là tư tưởng ích kỷ giả, hiện giờ bí cảnh bên trong Hồn Sủng Sư, mỗi người cảm thấy bất an, mọi người đều khát vọng chúa cứu thế xuất hiện, chỉ cần có thể cứu mạng, chúa cứu thế là
người là ma, rất nhiều Hồn Sủng Sư căn bản không để bụng.
Sở Diệp nhìn Chu Đỉnh Nguyên liếc mắt một cái, nói: "Ngươi như
thế nào cùng vị này thần nữ điện hạ ở bên nhau?"
Chu Đỉnh Nguyên hít sâu một hơi, nói: "Ngẫu nhiên gặp gỡ, đại gia liền lâm thời tổ hợp ở cùng nhau."
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, cạc cạc kêu lên: "Ngươi lá gan không nhỏ a! Ngươi có biết hay không, nàng đạt được tám phân truyền thừa, trên người bị đánh hạ tám hy sinh dấu vết, đối Âm Hồn tộc Thiên Ma tới nói, là phi thường chất lượng tốt đồ ăn, các ngươi cư nhiên cùng nàng xen lẫn trong một khối, ngại chính mình mệnh quá dài sao?"
Hắc quạ đen vừa nói sau, Chu Đỉnh Nguyên cùng Phượng Khuynh Thành trên mặt đều có vài phần dị sắc.
Chu Đỉnh Nguyên cùng Phượng Khuynh Thành chiến đấu thực lực đều không tính quá cường, Kỷ Phi Sương thực lực không tồi, cho nên, ba người mới có thể hợp tác.
Chu, phượng hai người, cũng chưa nghĩ đến Kỷ Phi Sương trên người chôn tám cái bom không hẹn giờ, Kỷ Phi Sương cúi đầu, có vẻ có chút ngượng ngùng.
Chu Đỉnh Nguyên rốt cuộc là cáo già, lúc ban đầu nghe được hắc quạ đen nói, có chút kinh ngạc, bất quá, thực mau liền khôi phục
bình tĩnh.
"Nghe nói, Sở thiếu trong khoảng thời gian này, vẫn luôn ở thư sát Thiên Ma, mọi người đều nói Sở thiếu hiệp can nghĩa đảm." Chu Đỉnh Nguyên khen tặng nói.
Sở Diệp mắt trợn trắng, nói: "Phải không? Đại gia nói ta hiệp can

nghĩa đảm, ta còn tưởng rằng mọi người đều nói, Thiên Ma cùng Thiên Ma đánh nhau rồi, tốt nhất đồng quy vu tận, như vậy liền thanh tĩnh."
Chu Đỉnh Nguyên xấu hổ cười cười, nói: "Sở thiếu nói đùa, mọi người đều nói ngươi thâm minh đại nghĩa, không so đo cá nhân ân oán, lấy đại cục làm trọng, phía trước đều là đại gia hiểu lầm ngươi."
Sở Diệp vẫy vẫy tay, nói: "Cất nhắc, cất nhắc."
Hắn sở dĩ không ngừng thư sát bị đoạt xá Hồn Sủng Sư, bất quá là tưởng cấp Mặc Nắm tìm chút đồ ăn mà thôi.
Kỷ Phi Sương cau mày, trầm mặc một hồi, nói: "Cái kia âm hồn đoạt xá đông đảo Hồn Sủng Sư, một khi trở lại Hồn Sủng đại lục, chỉ sợ sẽ có đại phiền toái, hiện tại việc cấp bách, hẳn là một lần nữa phong ấn."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Thì ra là thế."
Kỷ Phi Sương cau mày, nói: "Sở thiếu, nếu là có thể phong ấn âm hồn Thiên Ma, công ở thiên thu."
Sở Diệp nhìn Kỷ Phi Sương vài lần, cuối cùng hồi qua vị, "Thần nữ điện hạ, ngươi không phải là muốn cho ta đi phong ấn Thiên Ma đi?"
Kỷ Phi Sương cau mày, nói: "Hiện tại cái kia Thiên Ma, hẳn là không có hoàn toàn tránh thoát phong ấn, một khi đối phương hoàn toàn đột phá phong ấn, dưới tổ lật, nào có trứng lành, Sở thiếu, ngài cũng sẽ đã chịu lan đến."
Sở Diệp mãn không thèm để ý nói: "Này có cái gì, đến lúc đó, ta liền đi thượng giới."
Đi thượng giới, thiên sập xuống có cái cao đỉnh, cái này Thiên Ma
liền dùng không hắn nhọc lòng.
Kỷ Phi Sương xem Sở Diệp không thượng bộ, không cấm có chút thất vọng. "Sở thiếu, thật sự nhẫn tâm nhìn đến sinh linh đồ thán
sao?"
Sở Diệp mắt trợn trắng, nói: "Ta chính là Thiên Ma, Thiên Ma thích nhất làm chút hại người mà chẳng ích ta, vui sướng khi người gặp họa sự tình, sinh linh đồ thán cùng ta lại có quan hệ

gì
đâu.” Sở Diệp cảm thấy Kỷ Phi Sương đầu óc có chút vấn đề, hắn chính là Thiên Ma, Kỷ Phi Sương hiện tại là trông cậy vào Thiên Ma đi cứu vớt thế giới sao? Này có phải hay không có điểm cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng a!
Kỷ Phi Sương mím môi, nói: “Sở thiếu, không phải là người như vậy, phía trước là ta sai rồi.”
Nếu có thể, Kỷ Phi Sương cũng không nghĩ cùng Sở Diệp nói này đó, nhưng là, trong khoảng thời gian này, Kỷ Phi Sương càng ngày càng rõ ràng, Đại Tư Tế đến tột cùng thả một cái cái dạng gì
ác ma ra tới, nếu hiện tại không kịp thời áp dụng thi thố, chỉ sợ Thần Điện sẽ trở thành tội nhân thiên cổ.
Sở Diệp nhìn Kỷ Phi Sương, nói: “Ngươi nha đầu này, bị kích thích, đầu càng ngày càng rõ ràng, ta chính là cái rõ đầu rõ đuôi hỗn trướng, ngươi là bị bao lớn kích thích a! Đem hỗn trướng xem thành chúa cứu thế, thần nữ điện hạ, không phải là cảm thấy, ngươi cho ta rót hai chén mê hồn canh, ta liền phải đi tìm kia
âm hồn đồng quy vu tận đi.”
Kỷ Phi Sương có chút xấu hổ nói: “Ta biết trước kia là ta hiểu lầm
Sở thiếu, Sở thiếu hà tất tự ô.”
Sở Diệp mắt trợn trắng, nói: “Ta giác ngộ nhưng không thần nữ điện hạ cao, không có gì vì nước vì dân cao thượng lý niệm, huống hồ, này âm hồn cũng không phải ta thả ra…… Ai gây ra họa, nên ai đi thu thập.”
Kỷ Phi Sương há miệng thở dốc, im lặng cúi đầu.
Sở Diệp nhìn Kỷ Phi Sương thần sắc, vỗ vỗ đầu, có chút vô ngữ. Phía trước, Thư Linh Nguyệt nói chính mình là cái gì ứng kiếp người, Sở Diệp còn cảm thấy Thư Linh Nguyệt là bị kích thích, đầu không rõ ràng lắm, hiện tại thoạt nhìn…… Thư Linh Nguyệt
cư nhiên không phải cái lệ!
Sẽ không thực sự có người đem chính mình đương chúa cứu thế

đi, bọn người kia là nghĩ như thế nào a! Một đám đều đầu óc có hố.

Chương 427: Chương 427

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn khắp nơi chuyển động, tìm kiếm lạc đơn Thiên Ma đoạt xá giả.
Đại khái là Thiên Ma chủ hồn bị phong ấn, đối phân hồn khống chế lực không đủ duyên cớ, phân hồn đoạt xá được đến Hồn Sủng Sư chiến lực phẩm, đều là từ phân hồn chính mình kiềm giữ.
Kể từ đó, Sở Diệp chỉ cần giải quyết đoạt xá phân hồn, là có thể thu bị đoạt xá giả di sản.
Mỗi tìm được một cái Thiên Ma đoạt xá giả, đối hai người mà nói đều là một hồi được mùa.
Không đến một tháng thời gian, Sở Diệp liền giải quyết hai mươi tới cái đoạt xá Thiên Ma phân hồn.
Giải quyết đại lượng phân hồn đồng thời, Sở Diệp có đại lượng linh nguyên thạch nhập trướng, trải qua này một tháng nỗ lực, Sở
Diệp trên người linh nguyên thạch đã dâng lên tới rồi hai mươi vạn.
Phải biết rằng bọn họ phía trước cực cực khổ khổ đào quặng, bận
rộn mấy năm xuống dưới, cũng bất quá được đến mấy ngàn linh nguyên thạch.
Sở Diệp sở dĩ có thể được đến nhiều như vậy linh nguyên thạch, chủ yếu vẫn là có một cái xui xẻo bị đoạt xá giả, nhẫn không gian
có giấu mười mấy vạn linh nguyên thạch. Sở Diệp đánh giá đối phương, chỉ sợ là phát hiện Thông Thiên Tông nào đó tàng linh nguyên thạch bảo khố, lại hoặc là được đến Thông Thiên Tông nào đó tu sĩ di sản.

Trừ bỏ linh nguyên thạch, Sở Diệp còn ở đông đảo Hồn Sủng Sư không gian phát hiện một ít dược đỉnh, linh thảo.
Hai mươi vạn linh nguyên thạch, cũng không tính quá nhiều, bất
quá, có được nhiều như vậy linh nguyên thạch, bọn họ đi thượng
giới, cũng không đến mức một nghèo hai trắng.
Có thể là Sở Diệp giết quá mãnh, Thiên Ma đoạt xá giả dần dần biến khó tìm lên.
Mấy ngày đều không có tìm được Thiên Ma đoạt xá giả, Mặc Nắm ồn ào "Đói đói đói", vẻ mặt dục cầu bất mãn.
Sở Diệp có chút vô ngữ nhìn Mặc Nắm liếc mắt một cái, nói: "Đừng sảo", đều ăn như vậy nhiều, Mặc Nắm gia hỏa này, còn có mặt mũi kêu đói, cái này thùng cơm, cũng không sợ đem chính mình căng đã chết.
Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp, nhấp nháy nhấp nháy con mắt, nói: "Ký chủ, hảo chút Hồn Sủng Sư, giống như lại tụ tập đến truyền thừa
Thần Điện đi."
Sở Diệp nhìn la bàn, dò xét một chút tình huống, nói: "Hẳn là có Hồn Sủng Sư, tưởng một lần nữa phong ấn cái kia Thiên Ma."
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, có chút tò mò nói: "Phong ấn cái kia Thiên Ma, có khả năng sao?"
Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: "Hẳn là có khả năng, những người này, khả năng cũng không nghĩ tới hoàn toàn phong ấn kia chỉ Thiên Ma, chỉ là tưởng lâm thời kiềm chế kia chỉ Thiên Ma, vẫn luôn kéo
dài tới bí cảnh phong bế. Như vậy có thể ở bí cảnh mở ra phía trước, ngắn ngủi phong tỏa trụ kia chỉ Thiên Ma, hẳn là là có thể lại kéo thượng một vạn năm, một vạn năm, cũng đủ thay đổi rất nhiều chuyện."
Hoàng giai Hồn Sủng Sư phần lớn chỉ có thể sống không đến hai ngàn năm, một vạn năm lúc sau, liền tính Thiên Ma thật sự tránh
thoát trói buộc, cùng bọn họ này thế hệ cũng không quan hệ.
Sở Diệp không biết, đông đảo Hồn Sủng Sư có thể kiềm chế âm

hồn Thiên Ma, cùng hắn cũng có chút quan hệ.
Âm hồn Thiên Ma có thể không ngừng nứt hồn, này sẽ đối chủ hồn tạo thành không nhỏ tổn thương.
Sở Diệp ở khắp nơi săn giết đoạt xá Hồn Sủng Sư, Mặc Nắm hấp thu đại lượng Âm Hồn tộc phân hồn, khiến cho vừa mới sống lại chủ hồn, lại biến hư nhược rồi rất nhiều.
Đông đảo Hồn Sủng Sư cũng là ở ngay lúc này, bắt được âm hồn suy yếu kỳ, điều động nguyên bản phong ấn trận, ngăn cản Thiên
Ma tiến thêm một bước giải phong.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: "Chúng ta đây phải làm sao bây giờ? Đi giúp đỡ một phen sao?"
Nếu là làm cho bọn họ hai cái xá sinh quên tử đi phong ấn Âm Hồn tộc Thiên Ma, Lâm Sơ Văn tự nhiên là không muốn, bất quá,
nếu là bên kia có vài phần phong ấn âm hồn chủ hồn phần thắng,
bọn họ đi từ bên hiệp trợ một chút, vẫn là có thể suy xét.
Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: "Cũng có thể."
Quyết định chủ ý, Sở Diệp khống chế Bạch Hổ, nhảy vào bí cảnh nội vây.
Bí cảnh nội vây, mấy cái trận pháp sư đang ở chủ trì phong ấn đại
trận, còn có đông đảo Hồn Sủng Sư, ở một bên hiệp trợ mấy cái trận pháp sư.
Sở Diệp ngồi Bạch Hổ, xoay quanh ở không trung, tán thưởng nói: "Này Hồn Sủng đại lục, vẫn là có người tài ba a!"
Sở Diệp nhìn đến mấy cái trận pháp sư ở mấy chục cái Hoàng giai Hồn Sủng Sư chú ý, kích hoạt rồi Thông Thiên Tông nguyên lai đại trận, mượn trận pháp chi lực, cùng Âm Hồn tộc chu toàn.
Sở Diệp xuất hiện, thực mau khiến cho một chúng Hồn Sủng Sư chú ý.
Sở Diệp gần nhất ở săn giết đoạt xá âm hồn tin tức, đã truyền khai, nhìn đến Sở Diệp, một chúng Hồn Sủng Sư tuy rằng như lâm đại địch, đảo cũng không có lập tức xuống tay đối phó Sở Diệp, khả năng cũng là vô pháp đằng ra tay tới.

Sở Diệp ngồi ở Bạch Hổ phía trên, trên cao nhìn xuống đối với một chúng Hồn Sủng Sư gật đầu thăm hỏi một chút.
Mấy cái dẫn đầu Hồn Sủng Sư đối này gật gật đầu, đáp lại một chút.
Hai bên ở một đi một về chi gian, đạt thành bước đầu lẫn nhau không quấy nhiễu chung nhận thức.
Thông Thiên Tông phế tích bên trong, có đại lượng hồn thể du đãng, nếu là bị Âm Hồn tộc hồn thể tới gần, thực dễ dàng bị đoạt xá, Sở Diệp thấy được thượng trăm nói hồn thể, nơi nơi phiêu đãng.
Mặc Nắm nhìn đến đông đảo âm hồn, như là lão thử rớt tới rồi lu gạo, hưng phấn kêu một tiếng, hướng tới đông đảo hồn thể vọt qua đi.
Đông đảo hồn thể cũng hướng tới Mặc Nắm nhào tới, Mặc Nắm như là ăn mì sợi giống nhau, hút lưu hút lưu, một chút ăn luôn năm sáu nói hồn thể, vài đạo hồn thể biến mất, nhanh chóng dẫn
tới còn lại hồn thể một trận đại loạn.
Mặc Nắm vừa ra tay, liền đem đông đảo Hồn Sủng Sư cấp trấn trụ.
“Đó là Ảnh Thú?”
“Là Ảnh Thú, giống như có Hoàng giai Thất giai.”
Sở Diệp bên người Hồn Sủng không ít, lấy Bạch Hổ cùng Liễu Thụ Yêu nhất nổi danh, rất nhiều Hồn Sủng Sư tuy rằng biết Sở Diệp có Ảnh Thú, nhưng cũng không như thế nào để ở trong lòng,
lúc này nhìn đến Ảnh Thú hảo ăn uống, đốn giác không tầm thường.
“Kia Ảnh Thú là ở nuốt ăn âm hồn sao?”
“Hình như là.”
Powered by GliaStudio
close
“Như vậy ăn, thật sự sẽ không có vấn đề sao?”
Một chúng Hồn Sủng Sư đều đối âm hồn thập phần kiêng kị, phải
biết rằng, Hồn Sủng Sư một khi tâm thần bị thương, linh hồn

chấn
động, liền dễ dàng bị này đó âm hồn sấn hư mà nhập.
Phía trước, ở "Truyền thừa Thần Điện" thời điểm, bởi vì Thần Điện Đại Tư Tế, Tinh tộc Tinh U chờ mấy cái Cửu giai Hồn Hoàng
đột nhiên phản bội, đại lượng Hồn Sủng Sư khuyết thiếu phòng bị, bị sôi nổi đoạt xá, thành âm hồn con rối.
Sở Diệp cau mày, thầm nghĩ: Đối Mặc Nắm mà nói, Âm Hồn tộc hồn thể, có thể nói là phong phú bữa tiệc lớn, đối với Âm Hồn tộc
hồn thể mà nói, Mặc Nắm đồng dạng cũng là một đốn bữa tiệc lớn.
Đông đảo hồn thể, phát hiện Mặc Nắm uy hiếp, bắt đầu liên hợp lại, vây công Mặc Nắm.
Trong lúc nhất thời, Mặc Nắm cũng là song quyền khó địch bốn tay, Tiểu Bạch đối với vây quanh Mặc Nắm từng đoàn hồn thể, thét dài một tiếng.
Tiểu Bạch định hồn rống là âm hồn khắc tinh, uy lực kinh người,
đông đảo hồn thể thần chí biến hỗn loạn lên.
Mặc Nắm trảo chuẩn cơ hội này, liên tiếp nuốt ăn tam đoàn âm hồn.
Đông đảo Hồn Sủng Sư cùng âm hồn Thiên Ma tranh đấu, vốn dĩ ở vào giằng co trạng thái, Mặc Nắm đại hiện thần uy, làm phong ấn âm hồn bên này biến nhược thế một ít.
Từng đoàn âm hồn không ngừng biến mất, đông đảo Hồn Sủng Sư, thoáng thả lỏng một ít.
Mấy cái Hồn Sủng Sư nhìn trước mắt chiến cuộc, cho nhau giao lưu lên.
"Ảnh Thú cư nhiên như thế đáng sợ."
"Không có Bạch Hổ nói, Ảnh Thú cũng thảm." Ảnh Thú có thể ăn
âm hồn, âm hồn cũng giống nhau có thể ăn Ảnh Thú, nếu không
phải Bạch Hổ định hồn rống tọa trấn, ngăn chặn những cái đó phân hồn, Ảnh Thú khả năng đã bị đông đảo âm hồn phân hồn

cấp phân thực.
“Sở Diệp thật là vận khí a!” Có Bạch Hổ không tính, còn khế ước Ảnh Thú, Bạch Hổ có thể nhanh như vậy tiến giai, tất nhiên là được đến cái gì đại cơ duyên, lần này bí cảnh bên trong, đông đảo nhãn hiệu lâu đời Hồn Hoàng ngã xuống, Sở Diệp lại thực lực đại trướng, nhìn dáng vẻ chỉ sợ là kiếm lời không ít, lần này bí
cảnh hành trình, Sở Diệp sợ là lớn nhất đến lợi giả.
“Lâm Sơ Văn giống như cũng là Hoàng giai Cửu giai.”
“Đại khái là Thương Lan Long tiến giai đi.”
“Hai cái Cửu giai Hồn Hoàng, sau khi ra ngoài, còn có cái nào thế lực dám đánh nhau a!”
Phía trước, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn bị đuổi giết, không thể không tiến vào Đồ Đao Thành, tìm kiếm che chở, hiện giờ ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, một khi hai người đi ra ngoài, Thần Điện chờ thế lực sợ là thảm.
……
“Lại là ngươi!” Một trận linh hồn rít gào, ở Sở Diệp thức hải bên trong rầm rầm rung động lên.
Sở Diệp cau mày, thầm nghĩ: Lại? Chính mình đã bị cái này âm hồn cấp nhớ kỹ sao? Chẳng lẽ nói, âm hồn chủ hồn cùng phân hồn chi gian ký ức là có thể chung, kể từ đó, thật có chút phiền toái.
Âm Hồn tộc chủ hồn cùng phân hồn chi gian xác thật có thể chung ký ức, bất quá, cách khá xa nói, muốn chung ký ức, cũng không dễ dàng.
Nếu phân hồn đối sự tình gì ấn tượng đặc thù khắc sâu, sẽ tự động truyền cấp chủ hồn.
Mặc Nắm ăn đông đảo phân hồn, tự nhiên đã sớm bị nhớ kỹ.
Mặc Nắm không ngừng nuốt ăn âm hồn, nguyên bản đình trệ thực lực, không ngừng dâng lên, đã có tới gần Hoàng giai Cửu giai xu thế, mắt thấy miêu tả nắm liền phải trở thành Sở Diệp thủ
hạ cái thứ hai Hoàng giai Cửu giai tồn tại.
Tiểu Bạch tiến vào Cửu giai lúc sau, Sở Diệp cũng từng suy xét quá chính mình trên tay, khả năng tiến vào Hoàng giai Cửu giai

tồn tại, Sở Diệp cảm thấy đệ nhị hẳn là ở Liễu Thụ Yêu hoặc là Kinh Chập Long chi gian sinh ra, hiện giờ xem ra, nhưng thật ra Mặc Nắm muốn cái sau vượt cái trước.
Đại lượng âm hồn bị Mặc Nắm nuốt ăn, Mặc Nắm thân thể kịch liệt bành trướng lên.
“Không thể lại ăn.” Âm Hồn tộc có thể nứt hồn, không ngừng tiến
hành đoạt xá, nhưng là, làm như vậy, kỳ thật cũng là có tệ đoan, phân hồn nếu quá cường thịnh, liền dễ dàng đảo khách thành chủ, thay thế được chủ hồn.
Trên thực tế, bị phong ấn âm hồn chủ hồn đã phân liệt ra không ít
phân hồn, phân hồn quá nhiều, đã hiển lộ ra nhất định tệ đoan.
Tỷ như, phân hồn cùng phân hồn đều có tự chủ ý thức, cũng không thích hợp tác, làm theo ý mình, có chút phân hồn còn tưởng nuốt ăn mặt khác phân hồn cường đại tự thân, đây là cái thập phần nguy hiểm sự tình, phải biết rằng phân hồn có thể tưởng nuốt ăn mặt khác phân hồn, cường đại tự thân, bước tiếp theo, chính là nuốt ăn chủ hồn cường đại tự thân.
Bất quá, chủ hồn bị phong ấn, vô pháp ra tới, chỉ có thể không ngừng phân hoá âm hồn, cũng là không có lựa chọn nào khác.
Mặc Nắm hiện tại gặp phải đồng dạng vấn đề, Mặc Nắm hấp thu không ít âm hồn phân hồn, ở cắn nuốt phân hồn đồng thời, cũng
sẽ tiếp thu không ít âm hồn phân hồn ký ức, một khi siêu việt nhất
định giới hạn, Mặc Nắm thần chí, liền sẽ đã chịu âm hồn phân hồn ảnh hưởng.
Nghe được Sở Diệp nói không thể ăn, Mặc Nắm có chút không cam lòng, lại có chút sốt ruột.
Kinh Chập Long xoay quanh ở không trung, cho Mặc Nắm một cái
một cái chớp mắt ngàn năm pháp thuật.
Ở thời gian pháp tắc tác dụng dưới, Mặc Nắm nhanh chóng luyện
hóa âm hồn, thực lực xông thẳng Hoàng giai Cửu giai.

“Kia chỉ Ảnh Thú, tiến giai Hoàng giai Cửu giai, cái này tốc độ cũng quá nhanh.” Một cái Hồn Sủng Sư chua lòm nói.
“Hoàng giai Cửu giai Hồn Sủng a! Kia chỉ Hồn Sủng giống như chỉ
là Bạch Hổ tranh thú đi.”
“Một con Bạch Hổ phụ thuộc Hồn Sủng, cư nhiên đều tiến giai Hoàng giai Cửu giai.”
Hồn Sủng đại lục, có thể tiến giai Hoàng giai Cửu giai Hồn Sủng lông phượng sừng lân, đông đảo Hồn Sủng Sư biết rõ bồi dưỡng Hoàng giai Hồn Sủng gian nan. Nhìn đến Sở Diệp cư nhiên liền phó sủng đều tiến giai Hoàng giai Cửu giai, không cấm có chút khác thường.
Bạch Hổ thực lực vốn là viễn siêu cùng giai Hồn Thú, lại có cùng giai tranh thú phụ trợ, chỉ sợ cùng giai vô địch thủ.
“Không có Bạch Hổ hỗ trợ kinh sợ phân hồn, Ảnh Thú chỉ sợ cũng
bị phân hồn cấp nuốt, không có Kinh Chập Long hỗ trợ chải vuốt
thần hồn, Ảnh Thú sợ là sẽ lâm vào điên cuồng.” Ở như vậy thiên
thời địa lợi nhân hoà điều kiện dưới, Ảnh Thú mới tiến vào Hoàng
giai Cửu giai, Ảnh Thú loại này tiến giai phương thức, khả ngộ bất
khả cầu, cũng rất khó phục chế.

Chương 428: Chương 428

Ở Kinh Chập Long trợ giúp dưới, tiêu hóa đại lượng âm hồn lúc sau, Mặc Nắm một chút liền mãn huyết sống lại.
Mặc Nắm một khôi phục, lại gấp không chờ nổi bắt đầu cắn nuốt tự do âm hồn.
“Hỗn trướng đồ vật, câm mồm! Cho ta câm mồm!” Truyền thừa thần trụ bên trong âm hồn chủ hồn phẫn nộ rít gào lên.
Âm hồn chủ hồn phẫn nộ tiếng hô, ở không trung bên trong không
ngừng quanh quẩn, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nghe kia tiếng hô, chỉ cảm thấy tâm thần chấn động.
Sở Diệp hai người đứng mũi chịu sào đã chịu nghiêm trọng ảnh hưởng, chung quanh Hồn Sủng Sư cũng không có thể may mắn thoát khỏi.
“Sở Diệp giống như đem truyền thừa trụ bên trong tồn tại, cấp chọc giận.”
“Đó là đương nhiên, cực cực khổ khổ phân liệt hồn thể, đều bị ăn luôn, âm hồn chủ hồn không tức giận mới không bình thường.”
Phong tỏa trụ bên trong âm hồn chủ hồn có thể phân liệt ra phân
hồn, là có thể một lần nữa dung hợp phân hồn, vốn dĩ kia âm hồn
chủ hồn hẳn là đánh đem phân hồn lớn mạnh dưới, một lần nữa hấp thu chủ ý.
Hiện tại cái này tình huống, chủ hồn tách ra tới phân hồn, đều kêu
Mặc Nắm cấp nuốt, này liền giống như cực cực khổ khổ nuôi lớn heo, để cho người khác cấp giết ăn, chủ hồn như thế nào có thể không giận a!

“Phốc.” Âm hồn chủ hồn phẫn nộ rít gào, không có đối Sở Diệp, Lâm Sơ Văn sinh ra ảnh hưởng quá lớn, nhưng thật ra một chúng
khởi động trận pháp Hồn Sủng Sư bên này, có mấy cái thực lực yếu đi một ít, không có thể chịu đựng trụ âm hồn chủ hồn linh hồn
chấn động chi lực, một đám đều phun ra huyết.
Âm hồn chủ hồn kêu gào chủ yếu là nhằm vào Mặc Nắm, Mặc Nắm lại giống như hoàn toàn không tạo thành ảnh hưởng.
Sở Diệp cũng không biết là Mặc Nắm là tâm đại, vẫn là có thể hoàn toàn miễn dịch âm hồn chủ hồn công kích.
Mặc Nắm đắm chìm ở ăn bữa tiệc lớn hạnh phúc bên trong, cao hứng phấn chấn đuổi theo từng đoàn âm hồn phân hồn loạn nhảy.
Mặc Nắm giống cái động không đáy giống nhau cắn nuốt chung quanh âm hồn phân hồn, bị đuổi theo âm hồn, sôi nổi gặp độc thủ.
Sở Diệp nhìn bị truy khắp nơi chạy trốn âm hồn phân hồn, cảm thấy Mặc Nắm như vậy có vài phần giống ác ôn, đuổi theo phụ nữ
nhà lành khắp nơi chạy.
Tiểu Bạch tựa hồ nhìn ra Sở Diệp suy nghĩ cái gì, ngắm Sở Diệp liếc mắt một cái, ghét bỏ tỏ vẻ, ngươi tưởng quá nhiều.
Sở Diệp ngượng ngùng cười cười, thầm nghĩ: Chính mình xác thật suy nghĩ nhiều quá, phân hồn cũng không phải là cái gì thiện
tra, tuyệt không phải cái gì phụ nữ nhà lành, Đoạt Thiên Tu La còn kém không nhiều lắm, bí cảnh bên trong đông đảo Hồn Sủng
Sư, đều ngã xuống ở phân hồn phía trên.
Theo đông đảo âm hồn phân hồn bị cắn nuốt, Sở Diệp thức hải bên trong, không ngừng xuất hiện đủ loại truyền thừa, công pháp,
trong đó cư nhiên còn có không ít đan thuật truyền thừa.
Tuy rằng Lâm Sơ Văn đã được đến Thảo Đan Môn đan thuật truyền thừa, nhưng là, đan thuật truyền thừa thứ này, ai cũng

sẽ
không ngại nhiều.
Mặc Nắm nuốt ăn âm hồn càng ngày càng nhiều, Sở Diệp tiếp thu
đến ký ức càng ngày càng nhiều.
Phong ấn âm hồn phía trước vừa ra tay liền khống chế mấy cái Cửu giai Hồn Sủng Sư, triển lộ ra phi thường đáng sợ lực lượng, nhưng này thực lực, kỳ thật không đủ đối phương toàn thịnh thời
kỳ 1%.
Đối phương đại bộ phận chủ hồn đều bị phong ấn, giải phong ra tới, cũng chỉ là một bộ phận nhỏ.
Vốn dĩ dựa theo đối phương tính toán, là muốn đem bí cảnh bên trong Hồn Sủng Sư, toàn bộ ký sinh cùng ăn sạch, lại mượn dùng
phân hồn đoạt xá Hồn Sủng Sư tiến vào Hồn Sủng đại lục, đem Hồn Sủng đại lục người, toàn bộ ký sinh cùng ăn sạch, sau đó, nương toàn bộ Hồn Sủng đại lục tài nguyên, tiến thêm một bước cởi bỏ phong ấn.
Bất quá, hiện tại kế hoạch ra điểm vấn đề, ở Sở Diệp quấy nhiễu dưới, bị đoạt xá Hồn Sủng Sư đã chết không ít, mấy cái thực lực cường hãn phân hồn, đều vào Mặc Nắm bụng.
Bí cảnh bên trong một bộ phận Hồn Sủng Sư, nắm chặt cơ hội, liên hợp lại, khởi động lại phong ấn.
Đủ loại ngoài ý muốn chồng lên ở cùng nhau, khiến cho phong ấn
âm hồn chạy thoát kế hoạch, biến so đoán trước bên trong khó khăn rất nhiều.
Có Sở Diệp hỗ trợ kiềm chế âm hồn, trận pháp sư khởi động lại phong ấn trận pháp, biến dễ dàng rất nhiều, Sở Diệp mơ hồ nhìn đến, muôn vàn sao trời bao phủ ở một đoàn âm hồn.
Sở Diệp nhìn Mặc Nắm, có chút kích động, “Mau ăn, mau ăn, ăn nhiều một chút.”
Sở Diệp tiếp thu Mặc Nắm ký ức, thấy được một ít âm hồn quá vãng.
Phong ấn âm hồn phân hồn năm đó thậm chí khống chế một ít

đại
năng hậu đại, người này không biết dùng cái gì thủ đoạn, cùng này đó đại năng hậu đại đạt thành Cộng Sinh Khế Ước, một khi cái này âm hồn hủy diệt, những cái đó đại năng hậu đại cũng sẽ bởi vậy linh hồn bị hao tổn, tao ngộ phản phệ.
Cũng là nguyên nhân này, năm đó, thượng giới đông đảo tu sĩ lựa
chọn đem âm hồn phong ấn, mà không phải hoàn toàn hủy diệt.
Sở Diệp hít sâu một ngụm khí lạnh, tiếp thu Mặc Nắm truyền đến
ký ức, Sở Diệp có chút không rét mà run.
Sở Diệp phát hiện chính mình cư nhiên trong lúc vô tình đắc tội như vậy cường hãn tồn tại, phá hủy âm hồn chủ hồn thoát thân đại kế, cái này bị phong ấn tồn tại, sợ là hận thấu chính mình.
Tuy rằng đối phương bị phong ấn, nhưng Sở Diệp vẫn là không có gì cảm giác an toàn.
Sở Diệp hướng tới Mặc Nắm nhìn qua đi, nói: "Ăn đi, ăn đi, dùng sức kéo lông dê."
Mặc Nắm bên này ăn nhiều một chút, kia chỉ âm hồn liền sẽ bị suy yếu một ít, kể từ đó, tương lai cũng dễ đối phó một ít.
Ở Sở Diệp duy trì dưới, Mặc Nắm ý chí chiến đấu sục sôi.
Truyền thừa thần trụ bên trong chủ hồn mỗi phân liệt ra một cái
phân hồn đối kháng Sở Diệp, liền sẽ nhanh chóng bị Mặc Nắm cấp ăn luôn.
Thực mau truyền thừa thần trụ bên trong tồn tại liền phát hiện, lấy
nứt hồn phương thức đối phó Sở Diệp, không khác bánh bao thịt đánh chó.
Từng đoàn âm hồn nhanh chóng tụ lại ở cùng nhau, phân hồn đều có độc lập ý chí, phân hồn cùng phân hồn chi gian, kỳ thật là
lẫn nhau cạnh tranh quan hệ, lẫn nhau đề phòng, nhưng là, có Mặc Nắm như vậy cái cường địch, đông đảo phân hồn sôi nổi dung hợp ở cùng nhau.
Một con thật lớn con báo, xuất hiện ở giữa không trung bên

trong,
Mặc Nắm nhìn đến đại con báo, hưng phấn xông lên trước.
Sở Diệp nhìn Mặc Nắm, nháy mắt da đầu tê dại, kêu sợ hãi một tiếng "Tiểu Bạch".
Bạch Hổ nhanh chóng chắn Mặc Nắm trước mặt, bộc phát ra một
trận kinh thiên động địa hổ gầm, âm hồn con báo ở hổ gầm uy hiếp dưới, như cũ sừng sững không ngã.
Mặc Nắm tránh ở Bạch Hổ phía sau, dường như mới hồi phục tinh thần lại, nhìn âm hồn con báo, đôi mắt bên trong hiện lên vài
phần kiêng kị.
Sở Diệp hắc mặt, nhìn Mặc Nắm, trong lòng có chút vô ngữ, Mặc Nắm giống như đầu không phải thực hảo sử a! Dung hợp đông đảo phân hồn hắc báo, hơi thở như vậy đáng sợ, gia hỏa này cư nhiên còn không đến chết sống đi phía trước hướng.
"Này âm hồn con báo hơi thở, vượt qua Thánh giai!" Mấy cái trận
pháp sư nói thầm nói.
"Bạch Hổ định hồn rống, cư nhiên cũng không hiệu quả."
Powered by GliaStudio
close
"Âm hồn phân hồn liền có như vậy năng lực, chủ hồn nên có bao nhiêu đáng sợ a!"
"……"
Mấy cái Hồn Sủng Sư nhỏ giọng nghị luận, không tránh được Sở Diệp linh hồn trinh trắc, Sở Diệp cau mày, không để ý tới những người này.
"Truy Phong." Sở Diệp đối với Truy Phong gật đầu ý bảo một chút.
Truy Phong gật gật đầu, đối với Tiểu Bạch cùng Mặc Nắm sử dụng thời gian pháp tắc, ở thời gian pháp tắc tác dụng dưới, Bạch
Hổ cùng Mặc Nắm thực lực bay nhanh dâng lên.
"Bạch Hổ giống như tiến vào Thánh giai, nơi này không phải không thể đột phá Thánh giai sao?" Mấy cái Hồn Sủng Sư, nhịn

không được nghị luận lên.
“Không phải thật sự tiến vào Thánh giai, hẳn là chỉ là mượn tương lai chi lực, cái này trạng thái, hẳn là liên tục không được bao lâu.”
“Mặc dù có thể ngắn ngủi tiến vào Thánh giai, cũng thực đáng sợ.” Lấy Bạch Hổ hiện tại thực lực, quét ngang bọn họ những người này, chỉ sợ không phải cái gì việc khó.
Mặc Nắm hóa thành một đoàn sương khói, dung nhập Tiểu Bạch
thân thể bên trong.
Theo Mặc Nắm dung nhập, Tiểu Bạch khí thế lần thứ hai đại trướng, Tiểu Bạch lần thứ hai dùng ra định hồn rống.
Tiểu Bạch lần này sử dụng định hồn rống cùng phía trước căn bản vô pháp đồng nhật mà ngữ, nguyên bản tụ hợp ở bên nhau âm hồn con báo, cư nhiên ở Tiểu Bạch rống giận dưới, lại băng tản ra.
Hổ gầm thanh đinh tai nhức óc, tuy rằng đông đảo Hồn Sủng Sư không phải Tiểu Bạch mục tiêu, nhưng là, cũng đã chịu định hồn
rống dư ba đánh sâu vào.
Âm hồn con báo một tách ra, liền biến thành mấy chục phân, Mặc
Nắm trảo chuẩn thời cơ, lại nuốt mấy đoàn âm hồn.
Truyền thừa thần trụ bên trong tồn tại rít gào một tiếng, “Thật can
đảm, ngươi dám!”
Sở Diệp cảm giác thức hải bên trong thanh âm, rầm rầm rung động, có loại lỗ tai đều phải bị chấn điếc cảm giác.
Sở Diệp linh hồn lực cũng theo đối phương rít gào một trận kích động, có loại muốn thoát ly thân thể cảm giác.
Vì thoát ly phong ấn trụ, phong ấn trụ bên trong âm hồn chờ đợi mấy chục vạn năm, mắt thấy có thoát ly phong ấn cơ hội lại bị phá hư, phong ấn âm hồn đối Sở Diệp có thể nói là hận thấu xương.
Truyền thừa thần trụ bên trong truyền đến thanh âm tràn ngập, tràn ngập cực hạn phẫn nộ, nghe Sở Diệp có chút không rét mà

run.
Sở Diệp có loại cảm giác, đối phương một khi thoát vây, chính mình rất có khả năng sẽ bị trừu kinh lột da, chết không có chỗ chôn.
Sở Diệp cảm giác được rõ ràng phong ấn âm hồn phẫn nộ, có loại phải bị này cổ phẫn nộ đốt hủy cảm giác.
Sở Diệp vận chuyển Sao Trời Quyết, chống đỡ loại này linh hồn xâm nhập.
360 viên sao trời, quay chung quanh Sở Diệp vận chuyển lên.
“Hoàn chỉnh Sao Trời Quyết, sao có thể?” Sở Diệp nghe được một trận bén nhọn rít gào.
Cực hạn bản Sao Trời Quyết thông suốt 360 cái, Sở Diệp nguyên bản cũng không nghĩ tới muốn thông suốt nhiều như vậy, bất quá,
phía trước Sở Diệp ở Tiểu Bạch trợ giúp dưới, được đến sao trời nguyên thạch, lại ở sao trời nguyên thạch trợ giúp dưới, thành công thông suốt 360 cái, thành công luyện thành cực hạn bản Sao Trời Quyết.
Thông suốt 360 cái lúc sau, Sở Diệp mới phát hiện tu luyện cực hạn bản Sao Trời Quyết chỗ tốt.
Cực hạn bản Sao Trời Quyết, có trọng tố thể chất chi hiệu, thông suốt 360 cái lúc sau, Sở Diệp thể chất đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, linh hồn lực cũng củng cố rất nhiều, ngay cả Hồn Thất đều biến rộng mở không ít.
“Không có khả năng, không có khả năng, ngươi một cái hoang dã
dã tu, không có khả năng.”
Sở Diệp nghe được phong ấn trụ bên trong truyền đến lẩm bẩm, nhăn nhăn mày, thầm nghĩ: Còn không phải là cực phẩm Sao Trời
Quyết sao? Đến nỗi như vậy sao? Sơ Văn cũng luyện thành a!
Sở Diệp không biết, muốn luyện thành cực hạn bản Sao Trời Quyết, kỳ thật là thực khó khăn.
Cái này pháp quyết yêu cầu tu sĩ có được tràn đầy linh hồn lực, còn cần đại lượng linh nguyên khí cung cấp, ở hơn nữa cường hãn ngộ tính.

Hồn Sủng đại lục người ở linh hồn lực phương diện đều là xuất sắc tồn tại, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở Hồn Sủng đại lục cũng coi như thiên tài, linh hồn lực tư chất tất nhiên là không tồi.
Có Mộc Tiên Điểu chuyển hóa linh nguyên khí, đối hai người mà nói, khổng lồ linh nguyên khí cũng không phải vấn đề.
Đến nỗi cường hãn ngộ tính, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn ngộ tính vốn là đều không kém, hơn nữa sao trời nguyên thạch tồn tại, làm ít công to.
Linh tuyền thủy cũng cấp Sở Diệp hai người đề cao không nhỏ giúp ích, thông suốt càng đến hậu kỳ, thông suốt lên càng khó, Sở Diệp ngoài ý muốn phát hiện, dùng linh tuyền thủy lúc sau, đi
thêm thông suốt, có thể đại đại hạ thấp thông suốt khó khăn.
Sở Diệp phóng thích sao trời hóa thành từng đạo xiềng xích, lại là
hoàn toàn kích hoạt rồi phong ấn pháp trận.
Mấy cái chủ trì trận pháp trận pháp sư, nhìn đến phong ấn trận pháp hoàn toàn bị kích hoạt, tức khắc đại hỉ.
“Trận pháp bị kích hoạt rồi, phong ấn có thể khởi động lại.” Mấy cái trận pháp sư, nguyên bản chỉ nghĩ kéo dài thời gian, lại lần nữa phong ấn Thông Thiên bí cảnh một vạn năm, bất quá, nếu là
có thể hoàn toàn phong ấn, tự nhiên càng tốt.
“Cái này phong ấn trận pháp, hẳn là vạn tinh phong tỏa đại trận, hẳn là cùng Sở Diệp Sao Trời Quyết sinh ra cộng minh.”
“Sở Diệp giống như tu luyện chính là cực hạn bản Sao Trời Quyết.”
“Sở Diệp lá gan đủ đại, cư nhiên dám tu luyện cực hạn bản Sao Trời Quyết, Hồn Sủng đại lục sợ là đều cung ứng không thượng hắn tu luyện, hắn nếu là sau khi ra ngoài, lại tu luyện Sao Trời Quyết, chỉ sợ tiến triển thong thả.”
“Sở Diệp tầm mắt, chỉ sợ không cực hạn ở Hồn Sủng đại lục.”
“Cái này đại trận cấp bậc vượt quá tưởng tượng, Sở Diệp sao trời chi lực, sợ là vô pháp hoàn toàn kích hoạt đại trận.” Một cái trận pháp sư quan sát đến Sở Diệp nói.
Mấy cái trận pháp sư hai mặt nhìn nhau, vài người đối với trận

pháp đều từng có nghiên cứu, cái này đại trận cấp bậc vượt quá tưởng tượng.
Năm đó Thông Thiên Tông chủ trì trận pháp người, chỉ sợ ở Thánh giai phía trên, có thể là truyền thuyết bên trong Tạo Hóa Cảnh, hoặc là Sinh Tử Cảnh cường giả.
Trận pháp bị kích hoạt, liền vô pháp đình chỉ, lấy Sở Diệp linh lực,
so sánh với kích hoạt trận pháp sở cần linh lực, hoàn toàn là như muối bỏ biển, rất có khả năng bị hút khô.
Mấy cái Hồn Sủng Sư tuy rằng không nói gì, bất quá, trong lòng đều có chút chờ mong, Sở Diệp bị hút khô phía trước hoàn toàn phong ấn âm hồn, nếu là hai cái Thiên Ma đồng quy vu tận, liền đẹp cả đôi đàng.

Chương 429: Chương 429

Phong ấn đại trận bị kích hoạt, nhanh chóng hình thành từng đạo
xiềng xích, chữa trị phong ấn thần trụ phía trên tổn hại phong ấn.
Phong ấn thần trụ bên trong âm hồn, nguyên bản thập phần sinh
động, theo phong ấn trận bị kích hoạt, bên trong tồn tại giống như
biến hư nhược rồi rất nhiều.
Sở Diệp cảm giác chính mình trong thân thể sao trời chi lực bị nhanh chóng rút ra, có chút nối nghiệp vô lực.
Lâm Sơ Văn thấy thế, cũng nhanh chóng điều động sao trời pháp
quyết, hai người sao trời pháp quyết đan chéo ở cùng nhau, phát huy ra tới uy lực nháy mắt gấp bội.
Phong ấn thần trụ bên trong âm hồn, nhìn đến Lâm Sơ Văn bên cạnh lượng ra 360 viên sao trời, tức khắc kinh hãi.
“Sao có thể?” Âm hồn thanh âm ở Lâm Sơ Văn bên tai tạc mở ra, Lâm Sơ Văn không thể so Sở Diệp có được Bạch Hổ hộ thể, nháy mắt tinh thâm hỗn loạn.
Lâm Sơ Văn cũng không phải mới ra đời lăng đầu thanh, thực mau liền ổn định tâm thần.
Tiểu Bạch thét dài một tiếng, nháy mắt bày ra từng đạo không gian cái chắn, ngăn cản trụ âm hồn chủ hồn tinh thần công kích.
“Gia hỏa này điên rồi a!” Tiểu Bạch nói thầm nói.
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Hắn giống như bị chấn kinh rồi.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Cực hạn bản Sao Trời Quyết tựa hồ muốn so

với hắn tưởng tượng bên trong càng không đơn giản, phong ấn trụ bên trong kiến thức rộng rãi âm hồn, cư nhiên bị khiếp sợ thành như vậy.
Sở Diệp không biết, Thông Thiên Tông năm đó tu luyện Sao Trời Quyết người cũng không ít, bất quá, tu luyện thành cực hạn bản Sao Trời Quyết lại lông phượng sừng lân.
Cực hạn bản Sao Trời Quyết kỳ thật là Âm Hồn tộc khắc tinh, năm đó có không ít Âm Hồn tộc tu sĩ, ngã xuống ở tu luyện cực hạn bản Sao Trời Quyết tu sĩ trên tay.
Biết người biết ta, trăm trận trăm thắng, năm đó, Âm Hồn tộc đông đảo tộc nhân lẻn vào Thông Thiên Tông, cũng là muốn đem
Sao Trời Quyết nghiên cứu thấu triệt lúc sau, tìm được cực hạn bản thông thiên quyết khắc chế phương pháp.
Âm Hồn tộc đoạt xá lúc sau, là có thể kế thừa nguyên chủ tu luyện tư chất, năm đó cũng có không ít đoạt xá Âm Hồn tộc ý đồ tu luyện cực hạn bản Sao Trời Quyết, bất quá đều thất bại.
Âm hồn chủ hồn không nghĩ tới, khi cách mấy chục vạn năm, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn này hai cái hoang dã dã tu cư nhiên song song luyện thành.
Xuất hiện một cái tu luyện cực hạn bản Sao Trời Quyết người, đã đủ làm âm hồn chủ hồn kinh ngạc, một chút xuất hiện hai cái, không khỏi làm âm hồn chủ hồn cảm giác có chút vớ vẩn.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn chỉ là làm từng bước tu luyện Sao Trời Quyết, hai người đều không rõ lắm, cực hạn bản Sao Trời Quyết đại biểu cho cái gì.
Năm đó, Thông Thiên Tông tu luyện cực hạn bản Sao Trời Quyết người không nhiều lắm, bất quá, luyện thành người, thường thường có thể trở thành Thông Thiên Tông tông chủ.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thực lực vẫn là thấp một ít, hai người sao trời chi lực chồng lên ở bên nhau, đối với khổng lồ phong ấn trận pháp mà nói, vẫn là xa xa không đủ.
Mộc Tiên Điểu ở không trung bên trong bay múa, đại lượng hấp thu linh nguyên khí, bổ sung hai người tiêu hao.
Truy Phong điều động thời gian pháp tắc, Mộc Tiên Điểu chuyển hóa linh nguyên khí tốc độ, một chút đề cao mấy trăm lần, đại

lượng linh khí, không ngừng cọ rửa ở Sở Diệp, Lâm Sơ Văn trên người.
Cực hạn bản Sao Trời Quyết, hấp thu linh khí tốc độ cực nhanh, Mộc Tiên Điểu cung cấp linh nguyên khí, nhanh chóng bị hai người hấp thu.
Bí cảnh nội vây linh khí, phi thường dư thừa, ở Mộc Tiên Điểu thao tác dưới, linh khí như gió xoáy giống nhau, hướng tới hai người tụ tập lại đây, kể từ đó, nhưng thật ra cung ứng thượng Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tiêu hao.
Từng đạo sao trời xiềng xích hướng về phong ấn trụ quấn quanh qua đi, ban đầu bị Thần Điện tư tế đám người đánh vỡ phong ấn thần trụ, lần thứ hai bị phong ấn lên.
Phong ấn thần trụ bên trong âm hồn, đã nhận ra phong ấn sắp phục hồi như cũ, tràn đầy phẫn nộ rít gào lên.
“Phong ấn khởi động lại, âm hồn giống như thật sự muốn hoàn toàn bị phong ấn.” Mấy cái trận pháp sư ý thức được cái gì, nháy mắt đại hỉ.
“Thật tốt quá.” Một chúng Hồn Sủng Sư, nguyên bản chỉ nghĩ kéo
dài một vạn năm, nhưng nếu có thể đem âm hồn hoàn toàn phong ấn tự nhiên càng tốt.
“Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hai người, cư nhiên kiên trì xuống dưới.” Một cái Hồn Sủng Sư nói thầm nói.
“Này không phải không ngừng có linh khí tiến bổ sao?” Tuy rằng
đại trận tiêu hao linh lực nhiều, nhưng là, Mộc Tiên Điểu cung ứng
theo kịp, rút ra nhiều ít linh khí, liền có bao nhiêu linh khí tiến bổ,
hai người cấp bậc nhược một ít, cũng là không sao.
“Nếu không có Mộc Tiên Điểu kịp thời bổ sung linh lực nói, đừng
nói là Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hai cái, chính là có mười cái Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp, cũng đã sớm bị hút khô rồi.” Một cái Hồn Sủng
Sư nói thầm nói.

“Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thật đúng là hảo mệnh a! Thời gian hướng, không gian hướng, linh lực khống chế hướng, khí vận hướng, âm hồn hướng…… Cái dạng gì Hồn Sủng đều có.” Hồn Sủng Sư thường xuyên gặp mặt lâm đủ loại hiểm cảnh, Hồn Sủng
đa dạng hóa, không thể nghi ngờ có thể đại đại đề cao Hồn Sủng Sư tồn tại suất.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn có được Hồn Sủng hoa hoè loè loẹt, thực sự làm một chúng Hồn Sủng Sư hâm mộ không thôi.
……
Âm hồn bị phong ấn, Sở Diệp hai người tính cả đông đảo Hồn Sủng Sư đều thở dài nhẹ nhõm một hơi, duy nhất ngoại lệ khả năng chính là Mặc Nắm.
Mặc Nắm nhìn đến âm hồn chủ hồn bị chặt chẽ phong ấn, minh bạch không có kéo lông dê khả năng, không cấm thất vọng rồi lên.
“Âm hồn đây là bị phong ấn.” Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hẳn là đi.”
Sở Diệp thử thả ra linh hồn, tiếp cận “Phong ấn trụ.”
Sở Diệp một tới gần, phong ấn trụ thượng phong ấn thần văn liền
vận chuyển lên, ngăn cản Sở Diệp tiếp tục tới gần, cũng ngăn cản
trong đó phong ấn tránh thoát.
“Kia âm hồn giống như thật sự bị phong ấn đi lên.” Sở Diệp nói.
Tiểu Bạch gật gật đầu, nói: “Hẳn là bị phong ấn đi lên đi, đều nghe
được nó kêu to đâu.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Chính mình nên sẽ không thật sự thành chúa
cứu thế, kia nhưng quá ngượng ngùng, chính mình đối loại này lấy thiên hạ làm nhiệm vụ của mình, cứu khổ cứu nạn sự tình, thật sự không có gì hứng thú.
Mặc Nắm ở không trung bên trong quay cuồng, trên người lộ ra một cổ nồng đậm tối tăm hơi thở, Sở Diệp tiếp thu tới rồi Mặc Nắm truyền âm.

Mặc Nắm tỏ vẻ, âm hồn Thiên Ma liền như vậy bị phong ấn, thật sự quá đáng tiếc, nếu, đối phương có thể không ngừng phân hoá phân hồn ra tới, hắn như vậy vẫn luôn ăn xong đi, tiến giai Thánh
giai một chút vấn đề đều không có, nói không chừng còn có thể tiến vào càng cao tiến giai.
Mặc Nắm đề nghị Sở Diệp, bằng không đem phong ấn cởi bỏ tới.
Sở Diệp nghe có chút vô ngữ, này âm hồn lại không phải đồ ngốc, biết Mặc Nắm tồn tại, nơi nào còn sẽ như vậy ngu đần không ngừng phân hoá phân hồn ra tới đưa đồ ăn.
Powered by GliaStudio
close
Mặc Nắm cư nhiên tưởng đem âm hồn toàn bộ nuốt rớt, gia hỏa này cũng không sợ trướng phá bụng.
Cởi bỏ phong ấn! Mặc Nắm gia hỏa này, thật đúng là cái gì đều dám tưởng, phí như vậy đại kính phong ấn, cởi bỏ không phải uổng phí công phu.
“Đừng nghĩ.” Sở Diệp đối với Mặc Nắm lắc lắc đầu.
Mặc Nắm có chút buồn bực ở không trung lăn vài vòng, có chút không cam lòng vặn vẹo thân thể.
Sở Diệp lắc lắc đầu, đem Mặc Nắm thu vào Hồn Thất bên trong.
Mặc Nắm ở trong khoảng thời gian ngắn, hấp thu như vậy nhiều âm hồn chi lực, nhìn cảm xúc có chút không quá ổn định, vẫn là tiến Hồn Thất ổn định một chút cảm xúc, nghỉ ngơi một chút cho
thỏa đáng.
Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, tỏ vẻ Mặc Nắm ý tưởng cũng là đúng, nuốt rớt âm hồn chủ hồn, Mặc Nắm có thể mượn này đạt được không nhỏ chỗ tốt, bất quá, hiện tại không được, chờ Mặc Nắm thực lực tăng lên tới Tạo Hóa Cảnh, có lẽ liền có thể thử xem.
Mộc Tiên Điểu phe phẩy cánh, hấp thu linh nguyên khí.
Bí cảnh trung ương năm phong linh nguyên khí, đầy đủ kinh người, đối Mộc Tiên Điểu mà nói, ở chỗ này tu luyện thượng một ngày, để được với Hồn Sủng đại lục một tháng.
Sở Diệp hướng tới Mộc Tiên Điểu nhìn qua đi, thầm nghĩ: Mặc

Nắm kéo không được lông dê, đến phiên Mộc Tiên Điểu thi thố tài
năng.
Âm hồn bị phong ấn, ở đây đông đảo Hồn Sủng Sư đều đại thở dài nhẹ nhõm một hơi.
“Đa tạ Sở thiếu tương trợ.” Mấy cái Hồn Sủng Sư đã đi tới nói.
Sở Diệp vẫy vẫy tay, nói: “Không cần khách khí, ta chỉ là cấp Hồn Sủng tìm chút đồ ăn.”
“Sở thiếu Ảnh Thú, thật sự lợi hại.” Một cái Hồn Sủng Sư chọc không được nói.
Sở Diệp lạnh lạnh, nói: “Còn hảo đi.”
“Sở thiếu Bạch Hổ đã Cửu giai đỉnh, tiến giai Thánh giai, sắp tới.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Nhanh, nhanh.”
Mấy cái Hồn Sủng Sư cùng Sở Diệp hàn huyên một hồi, thấy Sở Diệp thái độ lãnh đạm, sôi nổi chắp tay rời đi.
Sở Diệp nhìn một chúng Hồn Sủng Sư đi xa, híp híp mắt, phía trước, sao trời phong tỏa đại trận bị kích hoạt, đại lượng rút ra trong thân thể hắn linh lực, thiếu chút nữa đem hắn rút cạn.
Kỳ thật, lúc ấy những người này nếu là có tâm nói, là có thể điều động trận pháp, ra tay tương trợ, cố tình những người này lựa chọn làm bàng quan.
Nói đến cùng, mặc dù hắn làm lại nhiều, trên người vẫn là dán Vực Ngoại Thiên Ma nhãn, những người này hẳn là càng hy vọng
hắn cùng phong ấn Thiên Ma đồng quy vu tận.
May mắn hắn nhịn qua tới, nếu là không có, bọn người kia không
bỏ đá xuống giếng mới là lạ.
Hoạn nạn thấy chân tình, thời khắc mấu chốt, chỉ có Sơ Văn, nhanh chóng quyết định lựa chọn phóng thích linh lực, cùng chính
mình cộng độ cửa ải khó khăn.
Sở Diệp hướng tới Lâm Sơ Văn nhìn qua đi, Lâm Sơ Văn chớp chớp mắt, nói: “Như thế nào như vậy nhìn ta?”
Sở Diệp cười cười, nói: “Không có gì.” Nhiều năm làm bạn, có chút lời nói, tự không cần phải nói.

Âm hồn chủ hồn bị phong tỏa, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn trực tiếp lựa chọn ở trung ương năm phong tu chỉnh.
Phía trước bí cảnh bên trong Hồn Sủng Sư đều tụ tập ở trung ương năm phong, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn chỉ có tạm lánh mũi nhọn.
Âm hồn chủ hồn cho hấp thụ ánh sáng lúc sau, bí cảnh trung ương Hồn Sủng Sư, một đám đều lòng bàn chân mạt du lưu, bí cảnh nội vây nhưng thật ra biến trống không.
“Còn có bao nhiêu thời gian dài, chúng ta sẽ bị truyền tống đi ra ngoài?” Sở Diệp hỏi.
Kinh Chập Long lắc lư cái đuôi, nói: “Đại khái một tháng.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Muốn đầy đủ lợi dụng a!”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Xác thật muốn đầy đủ lợi dụng.”
Theo hắn biết, thượng giới tuy rằng tài nguyên phong phú, nhưng
là, đồng dạng cạnh tranh cũng thập phần kịch liệt, nếu quyết định
chủ ý muốn đi vào thượng giới, trước mắt vẫn là muốn nhiều tích
cóp điểm gia sản, miễn cho vừa đi thượng giới, liền biến thành kẻ
nghèo hèn.
Hồn Sủng đại lục tài nguyên hữu hạn, muốn phát tài nói, vẫn là đến trông cậy vào này thông thiên đại lục.
Mộc Tiên Điểu nắm chặt thời gian, hấp thu linh nguyên khí, đưa vào ngọc trụy không gian.
Ngọc trụy không gian bên trong linh nguyên khí càng ngày càng nùng, trực tiếp ra đời linh mạch, ngọc trụy bên trong linh dược cũng càng dài càng tốt.
Sở Diệp chải vuốt thức hải bên trong một đoạn đoạn ký ức, Mặc Nắm tiếp thu đại lượng âm hồn ký ức, này đó âm hồn ký ức bên trong, còn có một ít Thông Thiên Tông năm đó bí tân.
Sở Diệp ở âm hồn ký ức dẫn đường dưới, đối Thông Thiên Tông lại tiến hành rồi một phen thăm dò, phía trước phía sau, tìm được
rồi 80 vạn linh nguyên thạch.

Hơn nữa Sở Diệp phía trước đoạt được, Sở Diệp trên tay không sai biệt lắm có trăm vạn nguyên thạch, có nhiều như vậy nguyên
thạch, nếu thật đi thượng giới, Sở Diệp cũng nhiều ít xem như cái
tiểu phú ông.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đãi ở bí cảnh nội vây phát tài, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đám người hỗ trợ phong ấn âm hồn tin tức, vẫn là truyền đi ra ngoài.
Chu Đỉnh Nguyên nghe được Sở Diệp tin tức, dị thường vui mừng, "Sở thiếu vẫn là nói năng chua ngoa, đậu hủ tâm, ngoài miệng nói sẽ không quản, vẫn là ra tay."
Kỷ Phi Sương nhấp môi, không nói gì, phía trước tìm Sở Diệp hỗ trợ, nàng xác thật có chút cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng, không nghĩ tới, thật sự chó ngáp phải ruồi.
Phượng Khuynh Thành hít sâu một hơi, nói: "Sở Diệp hiện tại thực lực, tựa hồ thực khủng bố."
Chu Đỉnh Nguyên gật gật đầu, nói: "Đại khái đúng không, Sở thiếu chỉ sợ sẽ rời đi Hồn Sủng đại lục."
Phượng Khuynh Thành tán đồng nói: "Hẳn là như thế."
Hồn Sủng đại lục câu thúc không ít Hoàng giai Cửu giai Hồn Sủng
Sư, cũng không biết Sở Diệp có không thuận lợi siêu thoát.

Chương 430: Chương 430

Thời gian cực nhanh, thực mau liền đến bí cảnh đóng cửa thời gian.
Sở Diệp đứng ở trên núi, nhìn trước mặt non sông gấm vóc, tràn đầy cảm thán.
“Lập tức liền phải rời đi nơi này, thật là có chút luyến tiếc a!” Sở Diệp nhịn không được nói.
Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: “Ta ở chỗ này tiến hành rồi tọa độ định vị, nếu là lấy sau thực lực cường hãn, có thể trực tiếp truyền tống tiến vào.”
Sở Diệp tràn đầy kinh hỉ nhìn Tiểu Bạch, nói: “Phải không? Cư nhiên có thể như vậy.”
Nếu là như thế, đến lúc đó, này Thông Thiên bí cảnh liền thành bọn họ hậu hoa viên, nơi này vực đã từng chính là chịu tải Thông
Thiên Tông như vậy một cái đại tông môn a! Nếu là thành chính mình hậu hoa viên, kia đối với chính mình về sau tu luyện, đem có lợi thật lớn.
Càng là thực lực cường hãn tu sĩ, yêu cầu tu luyện tài nguyên càng nhiều, tu luyện tài nguyên nếu là cung ứng không thượng, tu
sĩ tu vi còn sẽ không tiến phản lui.
Vì thế, thượng giới tu sĩ, vì tranh đoạt tu luyện tài nguyên phong
phú địa bàn, thường xuyên bùng nổ tranh đấu.
Một ít đại tu sĩ thông thường sẽ có được độc thuộc về chính mình
tài nguyên tinh, có đại tu sĩ, thậm chí chiếm cứ một cái thậm chí

mấy cái tinh hệ tài nguyên.
Tiểu Bạch nghĩ nghĩ, nói: “Chờ tới rồi Thánh giai hậu kỳ, hẳn là là
được.”
Sở Diệp mắt trợn trắng, nói: “Thánh giai hậu kỳ a!” Chờ đến Thánh giai hậu kỳ, kia phải chờ tới khi nào? “Ngươi chừng nào thì, có thể tiến giai Thánh giai hậu kỳ, không phải là hai ngàn năm
về sau đi, nếu là như thế, còn không bằng trực tiếp chờ lần sau bí
cảnh mở ra đâu.”
Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: “Ngươi xem thường
ai đâu? Ta có cảm giác, ta lập tức muốn đột phá Thánh giai.”
Tiểu Bạch tiếp nhận rồi Bạch Hổ tộc đại lượng truyền thừa, Bạch Hổ pho tượng bên trong còn sót lại Bạch Hổ tinh hồn, còn vì Tiểu
Bạch tiến hành rồi rót thể, khoảng cách Thánh giai cũng chỉ có một bước xa.
Mặc Nắm hấp thu đại lượng âm hồn phân hồn chi lực, thực lực bay nhanh dâng lên, cũng đã tiến vào Hoàng giai Cửu giai đỉnh, có hướng Thánh giai rảo bước tiến lên xu thế.
Mặc Nắm làm Tiểu Bạch trành thú, này trưởng thành cũng đối Tiểu Bạch cũng lớn lao bổ ích.
Có thể nói, Tiểu Bạch hiện tại tiến giai Thánh giai, đã vạn sự đã chuẩn bị, chỉ thiếu đông phong.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Kia nhưng thật ra không tồi.”
Nếu không phải thông thiên đại lục tồn tại phong ấn, vô pháp tại
nơi đây đột phá đến Thánh giai, Tiểu Bạch nói không chừng đã tiến giai.
Bất quá cũng cũng may thông thiên đại lục tồn tại phong ấn, nếu
không, bí cảnh bên trong một ít bản thổ yêu thú, chỉ sợ đã sớm tiến giai Thánh giai, kể từ đó, bọn họ này đó tiến vào người, một không cẩn thận, liền sẽ bị những cái đó Thánh giai yêu thú cấp

nuốt.
……
Thời gian vừa đến, bí cảnh bên trong đông đảo Hồn Sủng Sư bị truyền tống ra bí cảnh.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở một trận choáng váng sau, cũng về tới Trung Ương đại lục.
Thông Thiên bí cảnh vẫn luôn là Hồn Sủng đại lục đông đảo Hồn
Sủng Sư chú ý tiêu điểm, tiến vào bí cảnh lúc sau, Hồn Sủng Sư sở hữu hết thảy tin tức đều bị ngăn cách, hồn đèn bởi vì tu sĩ tiến
vào bí cảnh lúc sau, hơi thở bị ngăn cách, sôi nổi tắt, cũng khởi không đến tham khảo tác dụng.
Mắt thấy tới rồi bí cảnh mở ra thời gian, đông đảo thế lực đều ở quan vọng.
Một đám may mắn còn tồn tại Hồn Sủng Sư bị truyền tống ra tới,
đại lượng Hồn Sủng Sư tử vong tin tức truyền khai, dẫn tới Hồn Sủng đại lục chấn động không thôi.
Thông Thiên bí cảnh truyền tống danh ngạch, giá trị xa xỉ, rất nhiều Hồn Sủng Sư đều là giao nộp ngẩng cao truyền tống phí, tiến vào trong đó. Này sẽ đại lượng Hồn Sủng Sư tin người chết truyền khai, một ít phía trước không có thể được đến truyền tống
cơ hội tu sĩ, nhưng thật ra may mắn lên.
May mắn còn tồn tại Hồn Sủng Sư danh sách sôi nổi xác định, nhất thời mấy nhà vui mừng mấy nhà sầu.
“Lần này đi trước Thông Thiên bí cảnh Hồn Sủng Sư, tỉ lệ tử vong
cũng quá cao, trước vài lần thêm lên thiệt hại suất cũng chưa như
vậy cao.”
“Nghe nói là Thần Điện Đại Tư Tế thả ra một cái khủng bố Thiên Ma, một chút liền giết mấy trăm cái Hồn Sủng Sư, Thần Điện Đại Tư Tế cũng hại người hại mình, bị đoạt xá tử vong.”
“Thần Điện Đại Tư Tế cũng quá lỗ mãng, không biết liên lụy bao

nhiêu người."
"Này đại cơ duyên liền cùng với nguy hiểm lớn a! Này phía trước,
Liễu gia cũng có một quả Thông Thiên Mật Lệnh, Tống gia Hồn Hoàng nghe nói lúc sau, chạy tới, chính là dùng một quả Hoàng giai tinh hạch cải trắng giới đổi đi rồi Liễu gia mật lệnh, cái này hảo, Tống gia tiến vào bí cảnh ba cái Hồn Hoàng toàn bộ ngã xuống, Tống gia sợ là muốn xui xẻo." Liễu gia chỉ có một Hồn Hoàng tọa trấn, Tống gia có bốn cái, hiện tại Tống gia đã chết ba cái, cùng Liễu gia nhưng thật ra thế lực ngang nhau.
"Đâu chỉ Tống gia xui xẻo a! Tề gia đi vào ba cái Hồn Sủng Sư cũng tất cả đều đã chết."
"Tuy rằng ngã xuống Hồn Sủng Sư nhiều, nhưng là, cơ duyên cũng nhiều, Thương Minh Thư Linh Nguyệt tiểu thư, liền tiến giai
Hoàng giai."
"Nghe nói, Thư Linh Nguyệt cùng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn có điểm quan hệ, cho nên, mới có thể may mắn còn tồn tại xuống dưới."
"Này tuy nói Sở Diệp là Thiên Ma, nhưng nếu là đi theo đối phương hỗn, lại giống như tổng có thể vớt chút chỗ tốt."
"Ta nghe nói Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đến không được, đã tiến vào Hoàng giai Cửu giai, cứ như vậy, phía trước cùng hai người đối nghịch thế lực sợ là muốn xui xẻo."
"Hẳn là không dễ dàng như vậy đi, Thánh Viện, Ngạo gia, Thần Điện rốt cuộc nội tình thâm hậu, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn liền tính thực lực đại tiến, đối thượng này đó thế lực, cũng chưa chắc có thể thảo được cái gì hảo."
……
Trải qua Thông Thiên bí cảnh mười năm rèn luyện, Sở Diệp cùng
Lâm Sơ Văn thực lực đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất. Sở Diệp trên tay Hồn Sủng, Bạch Hổ, Mặc Nắm, Kinh Chập Long, Liễu Thụ Yêu đều tiến giai Hoàng giai Cửu giai, Tiểu Ngân cũng không kém, ở Hoàng giai Bát giai.
Lâm Sơ Văn trên tay Hồn Sủng, thực lực cũng không nhường một tấc, Mộc Tiên Điểu cùng Thương Lan Long đều tiến vào

Hoàng giai Cửu giai, Tuyết Bảo, Tiểu Thải, hắc quạ đen đều ở Hoàng giai Bát giai.
Sở Diệp vận chuyển linh lực, nói: “Này Hồn Sủng đại lục, có chút không hảo đãi a! Ta cảm giác có chút không thoải mái.”
Sở Diệp phát hiện ở Hồn Sủng đại lục, vận chuyển linh lực rất là không thoải mái, giống như đã chịu nào đó áp chế.
Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: “Ngươi hẳn là đã chạm đến Thánh giai bình cảnh, cho nên, mới có thể bị nơi này phong tỏa đại trận hạn chế.”
Sở Diệp hướng tới Lâm Sơ Văn nhìn qua đi, nói: “Sơ Văn, ngươi cảm giác thế nào?”
Lâm Sơ Văn chớp chớp mắt, nói: “Tạm thời còn hảo.”
Tiểu Bạch đánh giá Lâm Sơ Văn vài lần, nói: “Nhìn dáng vẻ, ngươi khoảng cách Thánh giai vẫn là kém một ít, bất quá không cần lo lắng, hẳn là nếu không bao lâu, là có thể đuổi theo Sở Diệp.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hy vọng đi.”
“Như thế, lại quá đoạn thời gian, phải nghĩ cách rời đi nơi này.”
Bất quá, trước đó, còn phải đem một ít nên xử lý sự tình cấp xử lý.
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, nói: “Phía trước thực lực không đủ, có một số việc chỉ có thể chịu đựng, hiện tại, ngươi hẳn là kìm nén không được, đi thôi.”
Tiểu Bạch gật gật đầu, mang theo Sở Diệp thuấn di đến Thánh Viện trên không.
Bạch Hổ thân ảnh vừa xuất hiện, liền đem đông đảo Thánh Viện đệ tử cấp dọa tới rồi.
“Bạch Hổ, Bạch Hổ xuất hiện.”
Thánh Viện làm đỉnh cấp thế lực, tin tức vẫn là thực linh thông.
Sở Diệp ở bí cảnh bên trong, Thánh Viện mấy cái cao tầng đã được đến tin tức, nói là Bạch Hổ ở bí cảnh bên trong được đến đại cơ duyên, đã tiến giai Cửu giai Hoàng giai đỉnh.
Được đến tin tức lúc sau, Thánh Viện mấy cái cao tầng có chút kinh hoảng, đang ở thương lượng khẩn cấp dự án, chỉ là mấy cái

cao tầng còn không có thương lượng ra kết quả, Bạch Hổ liền tìm
tới cửa.
Tiểu Bạch một đạo xé trời chém qua đi, Thánh Viện một tòa đại điện bị chém thành hai nửa.
Đại điện bị bổ ra lúc sau, lộ ra một cái luyện huyết trì, xưa nay không ít Bạch Hổ tộc tộc nhân ở huyết trì bên trong biến thành xương khô, Tiểu Bạch rống lớn một tiếng, luyện huyết trì nháy mắt chia năm xẻ bảy.
Nhìn đến hung thần ác sát Bạch Hổ, phụ trách trông coi luyện huyết trì mấy cái Hồn Sủng Sư, trốn một cái so một cái mau, căn bản là không dám phản kháng.
Tiểu Bạch bay đến Thánh Viện bảo các cửa, một chút bổ ra Thánh Viện bảo các đại môn.
“Ngươi muốn làm gì.”
Tiểu Bạch ở Thánh Viện trong vòng đấu đá lung tung, bốn phía phá hư, phụ trách bảo hộ Thánh Viện mấy cái Hoàng giai Hồn Sủng Sư rốt cuộc nhịn không được đi ra.
Liễu Thụ Yêu nháy mắt ra tay, mấy cái muốn chặn lại Tiểu Bạch Hồn Sủng Sư, trên người nháy mắt bị trát ra mấy trăm cái huyết lỗ thủng.
Liễu Thụ Yêu vừa ra tay, tức khắc đem đông đảo Hồn Sủng Sư cấp dọa sợ.
Chỉ là một con Bạch Hổ nói, Thánh Viện mấy cái Hồn Hoàng vẫn là có thể liên thủ lên, đấu một trận, nhưng là, hiển nhiên Sở Diệp
bên người không ngừng một con Bạch Hổ, tình huống so với bọn
hắn tưởng muốn khó giải quyết nhiều.
Tiểu Bạch thần thức ở Thánh Viện bên trong quét sạch một vòng
lại một vòng, không có tìm được muốn, tức khắc tràn đầy cực kỳ bi ai rống lên một tiếng.
Đại lượng Hồn Sủng Sư, ở Tiểu Bạch thê lương gầm rú bên trong thất khiếu đổ máu.
Sở Diệp đứng ở một bên, bất đắc dĩ thở dài.

Sở Diệp biết, Tiểu Bạch chỉ sợ là ở tìm chính mình song thân, bất quá, hắn sở liệu không kém, Tiểu Bạch song thân chỉ sợ đã sớm đã qua đời.
Phía trước, Tiểu Bạch liền cấp Thánh Viện tạo thành phiền toái không nhỏ, nếu Tiểu Bạch song thân còn ở, Cổ gia chỉ sợ đã sớm lợi dụng Tiểu Bạch song thân làm chút cái gì, bất quá, không có, chỉ sợ là…… Đã sớm qua đời.
Bạch Hổ tộc vẫn luôn bị câu cấm, sống thực không tự do, nói không chừng Tiểu Bạch song thân, chính là không nghĩ liên lụy Tiểu Bạch, mới lựa chọn tự mình kết thúc.
Tiểu Bạch không ngừng phát động không gian trảm đánh, Thánh
Viện đông đảo Hồn Sủng Sư, ở Tiểu Bạch công kích dưới, biến thành thi thể, Tiểu Bạch có thể cảm giác được cùng nguyên quan
hệ huyết thống oán khí, lây dính thượng loại này oán khí Hồn Sủng Sư, hoàn toàn trốn bất quá Tiểu Bạch cảm giác.
Đại lượng Hồn Sủng Sư đẫm máu, Thánh Viện bên trong một mảnh quỷ khóc sói gào tiếng động.
Thánh Viện bên trong đệ tử ngày thường đều là cao cao tại thượng tồn tại, này sẽ một đám đều ở hoảng không chọn lộ chạy trốn, biểu hiện một cái so một cái vụng về.
Một đám triệu hoán trận sáng lên, Sở Diệp cảm nhận được một cổ Cửu giai hoàng giả hơi thở.
“Súc sinh, thật can đảm.” Thánh Viện bên trong, một cái Hoàng giai Cửu giai Hồn Sủng Sư vọt ra.
Sở Diệp cau mày, thầm nghĩ: Thánh Viện quả nhiên tàng long ngọa hổ a! Cư nhiên còn tồn tại Hoàng giai Cửu giai Hồn Sủng Sư, chỉ sợ là vẫn luôn bị đóng băng tồn tại.
Sở Diệp đoán không tồi, Thánh Viện có không ít đóng băng Hồn Sủng Sư, hơn nữa không phải một cái, chừng mười mấy, Thánh Viện tới rồi sinh tử tồn vong thời khắc, là có thể triệu hoán đóng băng Hồn Sủng Sư, ra tới ứng chiến.
Kinh Chập Long xông ra ngoài, đối với lao tới Hồn Sủng Sư thi triển thời gian pháp tắc.
Kinh Chập Long vừa ra tay, nguyên bản còn khí thế kinh người

Hồn Sủng Sư, dung nhan nhanh chóng già nua, vô thanh vô tức tài đi xuống, không có hơi thở, chết có chút không thể hiểu được.
“Ta còn tưởng rằng sẽ có một hồi ác chiến đâu? Không nghĩ tới, như vậy không được việc!” Sở Diệp lắc lắc đầu nói.
Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, nói: “Người này tuổi tác quá lớn, lại lợi hại Hoàng giai, cũng có số tuổi thọ tới rồi một ngày.”
Thánh Viện toát ra tới Cửu giai Hồn Sủng Sư, chỉ sợ ở đóng băng phía trước thọ nguyên liền không sai biệt lắm, cho nên, mới có thể ở Kinh Chập Long thời gian pháp tắc dưới, nhanh chóng ngã xuống.
“Lão tổ, ngã xuống.” Thánh Viện bên trong vang lên một trận kêu
rên.
Bị Kinh Chập Long xử lý Hồn Hoàng cường giả, là Thánh Viện mười hai đại viện trưởng, nên viện trưởng năm đó đóng băng thời
điểm, Hoàng giai Cửu giai đỉnh tu vi, ở lúc trước đã là vô địch hậu
thế tồn tại.
Thánh Viện tuy rằng có bao nhiêu cái đóng băng trưởng lão, nhưng là, lão viện trưởng là trong đó thực lực tối cao một cái.
Lão viện trưởng năm đó thuộc về Độc Cô Cầu Bại tồn tại, giải phong lúc sau, thực lực cũng không có giảm xuống nhiều ít.
Nhận được Thánh Viện đương nhiệm viện trưởng xin giúp đỡ, lão
viện trưởng căn bản không cẩn thận xem xét đối thủ, trực tiếp vọt
ra, còn không có tới kịp phóng đại chiêu, đã bị Kinh Chập Long trực tiếp cấp diệt, có thể nói là xuất sư chưa tiệp thân chết trước, chết không nhắm mắt.
Một đám đóng băng Hoàng giai tu sĩ, thanh tỉnh lại đây, Tiểu Bạch, Liễu Thụ Yêu sôi nổi ra tay.
Mấy cái Hoàng giai tu sĩ vừa mới giải phong, liền sôi nổi ngã xuống.
Thánh Viện mấy ngàn năm nội tình, một sớm chôn vùi.

Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Vẫn là đến đi thượng giới a!”
Sở Diệp nhìn chết già Thánh Viện viện trưởng đám người, có chút nỗi lòng phập phồng, Hoàng giai tu sĩ cũng là sẽ chết. Bọn họ tu vi, ở Hồn Sủng đại lục đã không có đề cao không gian, lưu lại, cũng chính là chậm rãi chờ chết.
Hắc quạ đen hồng hộc phe phẩy cánh, nói: “Phía đông, phía đông, Thánh Viện bảo khố ở phía đông, đi xem.”
Sở Diệp nghe theo hắc quạ đen kiến nghị, vọt tới Thánh Viện bảo
khố.
Tuy rằng Sở Diệp phía trước, đã ở Thông Thiên bí cảnh bên trong
đại đại đã phát một bút, nhưng là, trên đời này ai sẽ ngại tiền nhiều.
Thánh Viện rốt cuộc là thế lực lớn, nội tình thâm hậu, đồ cất giữ vẫn là thực phong phú, Sở Diệp đào Thánh Viện bảo khố, lại tiểu đã phát một bút.

Chương 431: Chương 431

Tiểu Bạch ở Thánh Viện làm ầm ĩ một hồi, hoả tốc chạy tới Cổ gia.
Cổ gia tiến vào Thông Thiên bí cảnh mấy cái Hồn Sủng Sư vận khí đều không tốt lắm, không có thể từ bên trong ra tới.
Tiểu Bạch đến thời điểm, Cổ gia một ít Hồn Sủng Sư mơ hồ nghe được một ít tiếng gió, lựa chọn chạy trốn.
Tiểu Bạch một đạo không gian luân toàn trảm, đem Cổ gia vài toà
đại điện đều cấp giảo thành mảnh vụn, đại lượng Cổ gia Hồn Sủng Sư ở Tiểu Bạch công kích dưới tử vong, Cổ gia mấy cái Hồn Hoàng đều chết ở Tiểu Bạch trên tay.
“Có một bộ phận Cổ gia người, giống như trước tiên được đến tiếng gió, chạy thoát.” Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp mãn không thèm để ý nói: “Không quan hệ.”
Phía trước, Cổ gia thế đại, ỷ thế hiếp người sự tình không thiếu làm, này sẽ Cổ gia thật thật mất trụ cột, tin tưởng không ít thế lực
đều sẽ không bỏ qua cơ hội này.
“Cổ gia bên kia tin tức, Lâm Mộng Dung giống như đã chết.” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, “Nga” một tiếng.
Lâm Mộng Dung hình như là làm đồ bổ, bị Cổ gia trưởng lão mang tiến bí cảnh.
Bí cảnh bên trong âm hồn bị thả ra thời điểm, Lâm Mộng Dung đã
bị Cổ gia trưởng lão kéo ra tới chắn tai, thân chết hồn diệt.
Lâm Mộng Dung vai chính quang hoàn bị suy yếu, thật lâu phía trước liền không đối Sở Diệp tạo thành cái gì uy hiếp, bất quá,

được đến Lâm Mộng Dung tin người chết, Sở Diệp vẫn là thở dài nhẹ nhõm một hơi.
Lúc ban đầu thời điểm, Lâm Mộng Dung đối Sở Diệp mà nói là cái
thật lớn uy hiếp, Sở Diệp vẫn luôn lo lắng bọn họ sẽ ở Lâm Mộng Dung vai chính quang hoàn bao phủ dưới, đi rồi thư trung đường
xưa, đến sau lại, Lâm Mộng Dung càng giống một con ruồi bọ, tuy
rằng đối hắn tạo không thành cái gì đại uy hiếp, lại nơi chốn cách
ứng hắn.
Ở Cổ gia đại náo một hồi lúc sau, Tiểu Bạch lại đi Ngạo gia, Thần Điện đi rồi một chuyến.
Tiến vào bí cảnh phía trước, Ngạo gia, Thần Điện đối Sở Diệp, Lâm Sơ Văn mà nói, đều là quái vật khổng lồ.
Vào bí cảnh lúc sau, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn thực lực tiến bộ vượt bậc, Ngạo gia, Thần Điện lại ở bí cảnh bên trong tổn thất thảm trọng, đánh lên tới, hoàn toàn bất kham một kích.
Sở Diệp cau mày, nói: “Không nghĩ tới, Ngạo gia như vậy yếu ớt.”
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: “Không phải Ngạo gia nhược, là ngươi tiến bộ.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Như thế, ta xác thật giống như tiến bộ không nhỏ.”
Ngạo gia sinh hoạt ở tiểu bí cảnh bên trong, Tiểu Bạch lấy không gian pháp tắc, đánh vỡ bí cảnh, tạo thành không gian gió lốc, Ngạo gia rất nhiều người trực tiếp ngã xuống ở không gian gió lốc
bên trong.
Đến nỗi Thần Điện, không cần Sở Diệp ra tay, Thần Điện đã sụp đổ.
Thần Điện Đại Tư Tế mở ra “Truyền thừa đại điện” thả ra âm hồn,
thiếu chút nữa đem Hồn Sủng đại lục kéo vào vạn kiếp bất phục hoàn cảnh sự tình, đã truyền khai.
Đại lượng gia tộc ngã xuống Hồn Sủng Sư, đều đem trướng tính

ở Thần Điện trên đầu, dẫn tới Thần Điện dựng lên đại lượng điện
phủ đều bị hủy đi rơi rớt tan tác, ở Trung Ương đại lục hùng cứ nhiều năm Thần Điện, một chút lật úp.
Hắc quạ đen ở Thần Điện chủ điện, hấp thu không ít tín ngưỡng chi lực.
Thần Điện thanh danh xuống dốc không phanh, đại lượng tín ngưỡng chi lực ở nhanh chóng xói mòn, hắc quạ đen canh giữ ở Thần Điện ở ngoài ăn uống thỏa thích, đảo cũng thu hoạch pha phong.
Sở Diệp vài lần ra tay, ở Hồn Sủng đại lục khiến cho sóng to gió lớn, cũng dẫn tới đông đảo thế lực nghị luận sôi nổi.
“Sở Diệp thật đúng là sấm rền gió cuốn.”
“Không nghĩ tới, Thánh Viện chờ thế lực như vậy không được việc.”
“Đây là cơ duyên mị lực a! Thông Thiên bí cảnh tuy rằng chôn vùi
đại lượng Hồn Sủng Sư, bất quá, cũng đem Sở Diệp đẩy đến gần như vô địch cảnh giới.”
“Ta nghe nói, phía trước ở Thông Thiên bí cảnh thời điểm, may mắn Sở Diệp ra tay phong ấn Thiên Ma, nếu không chết liền không ngừng như vậy điểm người.”
“Sở Diệp vì cái gì muốn phong ấn Thiên Ma a! Hắn không phải cũng là Thiên Ma sao?”
“Một núi không dung hai hổ, Sở Diệp hẳn là sợ cái kia Thiên Ma ra tới, cùng hắn đoạt cơ duyên.”
“Khả năng đi, bất quá, cũng may mắn mấy ngày này ma đấu tranh
nội bộ, bằng không liền phiền toái.”
“Sở Diệp đã diệt Cổ gia, Ngạo gia, hắn sẽ không đối thế lực khác xuống tay đi.”
“Hẳn là không đến mức đi, thế lực khác cũng không đắc tội Sở Diệp a!”
“Nhưng Sở Diệp không phải Thiên Ma sao? Thiên Ma hành sự không kiêng nể gì, tìm tra căn bản không cần tìm lý do a!”
“Sở thiếu tuy rằng là Thiên Ma, bất quá, hành sự vẫn là có vài

phần chuẩn tắc."
"……"
……
Báo thù rửa hận tự nhiên là vui sướng, bất quá, báo xong thù lúc sau, Sở Diệp lại có loại buồn bã mất mát cảm giác.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: "Làm sao vậy?"
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Có điểm hư không a! Loại này trên đời vô địch hư không, có ai có thể hiểu?"
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Không cần đắc ý vênh váo, cái này Hồn Sủng đại lục không phải đơn giản như vậy."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Biết, ta chính là chỉ đùa một chút."
Lâm Sơ Văn cau mày, thở dài, nói: "Hồn Sủng đại lục tuy rằng có phong ấn, hạn chế bên này tu sĩ tiến vào Thánh giai, nhưng là, tổng vẫn là có một ít ngoại lệ."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Xác thật như thế."
Tiểu Bạch phía trước ở Truy Phong thời gian pháp tắc dưới, trước tiên tiến vào Thánh giai, khống chế một bộ phận Thánh giai
lực lượng, thời gian pháp tắc hiệu dụng qua đi lúc sau, tuy rằng cấp bậc hàng xuống dưới, nhưng là, vẫn là trước tiên có được một bộ phận Thánh giai yêu thú có được năng lực.
Sở Diệp cũng bởi vậy có nửa bước Thánh giai tu vi, tu vi đại tiến lúc sau, Sở Diệp cũng phát hiện một ít đã từng chưa từng phát hiện đồ vật.
Sở Diệp phát hiện Đồ Đao Thành phía dưới, có một cổ Thánh giai
Hồn Sủng hơi thở, thành lập Đồ Đao Thành rùa đen, thực lực hẳn
là ở Thánh giai.
"Sơ Văn, ngươi nói Đồ Đao Thành kia chỉ rùa đen? Vì cái gì sẽ là Thánh giai?"
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Không biết, có lẽ ở nào đó đại năng phong ấn Hồn Sủng đại lục phía trước, hắn chính là Thánh giai đâu?"
Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói: "Có khả năng, kia vì cái gì hắn phía trước không rời đi đâu?"

Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Ai biết được.”
Sở Diệp nghĩ nghĩ, nói thầm nói: “Có thể hay không là bởi vì ngủ quên?”
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Có lẽ là người ta lười, so ngươi còn không nghĩ tiến tới, liền thích ở cái này địa phương oa đâu?”
Sở Diệp chớp chớp mắt, nói: “Cũng không phải không cái này khả
năng.”
Này thượng giới cũng không phải cái gì thiện địa, Đồ Đao Thành kia chỉ rùa đen ở chỗ này thu tiền thuê nhà thu nhiều sảng a! Này
lão ô quy thật chạy đến thượng giới đi, chỉ sợ một không cẩn thận
đã bị hầm canh, nếu là như thế, thật là có bao nhiêu oan uổng a!
Trừ bỏ Đồ Đao Thành, Sở Diệp còn cảm nhận được mặt khác vài cổ không giống bình thường hơi thở, bất quá, Sở Diệp cũng không nhiều quản.
Powered by GliaStudio
close
……
Sở Diệp nhìn Liễu Thụ Yêu, nói: “Mộc tộc đều an bài hảo sao?”
Liễu Thụ Yêu gật gật đầu, nói: “Đều an bài hảo.”
Liễu Thụ Yêu đã là Sở Diệp Hồn Sủng, về sau liền vô pháp lại bảo hộ Mộc tộc.
Liễu Thụ Yêu tìm Tiểu Bạch hỗ trợ, hoàn thiện Mộc tộc bí cảnh, làm Mộc tộc phong bế bí cảnh như vậy tị thế.
Liễu Thụ Yêu xuất thế lúc sau, liền có không ít thế lực lại theo dõi
Mộc tộc.
Đặc biệt là Liễu Thụ Yêu cùng Sở Diệp ký kết khế ước lúc sau, rất nhiều người đều tưởng noi theo, Mộc tộc có thể xem như hương bánh trái, ai đều tưởng gặm một ngụm.
Sở Diệp đã quyết định đi trước thượng giới, Liễu Thụ Yêu hiện giờ đã đúng vậy Sở Diệp Hồn Sủng, tự nhiên muốn đi theo đi.
Thiếu Liễu Thụ Yêu che chở, Mộc tộc một khi bị phát hiện liền

nguy ngập nguy cơ.
Liễu Thụ Yêu phía trước ở bí cảnh thời điểm, ngưng kết đại lượng Thảo Mộc Kết Tinh, Liễu Thụ Yêu lần này trở về, đem đại lượng Thảo Mộc Kết Tinh lưu tại Mộc tộc.
Có này phê Thảo Mộc Kết Tinh, Mộc tộc giấu tài cái mấy trăm năm, trong tộc ra đời mấy cái Hồn Hoàng cường giả, cũng không phải cái gì việc khó.
Mấy trăm năm lúc sau, mặc dù Mộc tộc bí cảnh bị phát hiện, Mộc tộc cũng có thể có nhất định tự bảo vệ mình năng lực.
“An bài hảo liền hảo.” Sở Diệp nói.
Liễu Thụ Yêu cau mày, nói: “Sở thiếu, thật sự không tính toán, lại
khế ước mấy cái Mộc tộc sao?”
Sở Diệp mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Như thế nào lại đề cái này, Mộc tộc không phải thà chết chứ không chịu khuất phục sao?
Hiện giờ cư nhiên thượng vội vàng. “Không cần đi.”
Liễu Thụ Yêu gật gật đầu, có chút tiếc nuối nói: “Hảo đi.”
……
Đi trước thượng giới không phải một chuyện nhỏ, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn khua chiêng gõ mõ vì đi trước thượng giới sự tình làm chuẩn bị.
Sở Diệp tìm tòi ký ức, liệt ra một trương danh sách.
“Không sai biệt lắm, ngươi nhìn xem có cái gì bổ sung.”
Nói chung, thượng giới đất rộng của nhiều, so phía dưới tiểu thế giới tài nguyên phong phú nhiều, nhưng này cũng không đại biểu
hạ giới liền không đúng tí nào.
Một ít tiểu thế giới sẽ dựng dục ra một ít độc đáo tài nguyên, một
ít ở tiểu thế giới tầm thường tài nguyên, phóng tới thượng giới, khả năng xem như quý trọng đặc sản.
Lâm Sơ Văn xem xét một chút danh sách, lại thêm một ít đồ vật.
“Không sai biệt lắm, cứ như vậy đi.”
“Kế tiếp, chúng ta yêu cầu càn quét một chút Hồn Sủng đại lục các đại cửa hàng, chuẩn bị tốt sung túc tài nguyên.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hảo.”

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn không có che giấu hành tích, một đám cửa hàng tiến hành giao dịch.
Lúc ban đầu nhận ra Sở Diệp thân phận thời điểm, đông đảo cửa hàng chủ nhân, lo lắng Sở Diệp cường mua cường bán, bất quá, thực mau mọi người liền phát hiện, Sở Diệp chỉ là ở bình thường làm giao dịch.
Sở Diệp trên tay thứ tốt không ít, giao dịch lên cũng không tính mệt, các đại cửa hàng nhưng thật ra thả lỏng không ít.
……
Thương Minh.
“Sở thiếu, đã lâu không thấy a!” Thư Linh Nguyệt đón ra tới.
“Là Thư tiểu thư a!” Thương Minh cửa hàng trải rộng Hồn Sủng đại lục, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn từng nhà đại cửa hàng tới cửa bái phỏng, vừa vặn đụng phải Thương Minh cửa hàng.
Thư Linh Nguyệt nhìn Sở Diệp, nói: “Nghe nói Sở thiếu ở thu thập
vật tư.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Là có như vậy hồi sự.”
Thư Linh Nguyệt cười cười, nói: “Lấy Sở thiếu hiện giờ thân phận, việc này tự tay làm lấy cũng quá lãng phí thời gian, Linh Nguyệt nguyện vì hai vị hiệu khuyển mã chi lao.”
Lần này Thương Minh tiến vào bí cảnh mấy cái Hồn Hoàng, chỉ có Thư Linh Nguyệt một cái còn sống, còn tiến giai Hồn Hoàng.
Thư Linh Nguyệt trở về lúc sau, ở Thương Minh bên trong địa vị thẳng tắp bay lên, đã trở thành Thương Minh trưởng lão chi nhất.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Như thế làm phiền.”
Sở Diệp trực tiếp lấy ra danh sách, giao cho Thư Linh Nguyệt.
Sở Diệp trong khoảng thời gian này, chạy không ít cửa hàng, bất quá, hiệu quả không lớn, chủ yếu là rất nhiều cửa hàng tuy rằng nguyện ý giao dịch, nhưng không có hàng hiện có, điều hóa lại yêu cầu các phương diện trù tính chung phối hợp, thập phần hao
phí thời gian. Còn có một ít cửa hàng lo lắng Sở Diệp cường mua cường bán, không muốn đem thứ tốt lấy ra tới.
Các đại cửa hàng tốt xấu lẫn lộn, Sở Diệp đối này đó cửa hàng

không hiểu biết, cũng dễ dàng đi đường vòng.
Thư Linh Nguyệt xem xét một chút danh sách, có chút nghi hoặc
nói: "Mấy thứ này đều là hai vị yêu cầu?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
Trên thực tế, Sở Diệp danh sách thượng, phần lớn là một ít chính
mình không dùng được, nhưng là, đi thượng giới hẳn là có thể bán chút linh nguyên thạch vật tư, đối với, có được một trăm vạn
linh nguyên thạch Sở Diệp mà nói, có thể lộng tới này phê vật tư là dệt hoa trên gấm, lộng không đến, cũng không có gì.
Thư Linh Nguyệt cười cười, nói: "Ta sẽ mau chóng vì hai vị trù bị
tốt."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Làm phiền Thư tiểu thư."
Thư Linh Nguyệt bắt được danh sách, cũng không chậm trễ, trước tiên liền bắt đầu kiếm.
Danh sách cũng thông qua các loại con đường, trằn trọc tới rồi các thế lực lớn trong tay, khiến cho các thế lực lớn không nhỏ nghị luận.
Có Thương Minh hỗ trợ, Sở Diệp gom góp tài nguyên tốc độ biến nhanh rất nhiều.
Lâm Sơ Văn luyện chế một ít dược tề, cũng thông qua Thương Minh con đường tiêu thụ đi ra ngoài, bán ra một cái không tồi giá
cả.
Từng đám tài nguyên, liên tiếp không ngừng bị đưa đến Sở Diệp trong tay.
Lâm Sơ Văn có chút vừa lòng nói: "Có Thư tiểu thư hỗ trợ, quả nhiên tỉnh rất nhiều chuyện a!"
Lâm Sơ Văn luyện chế dược tề, chất lượng cực cao, rất nhiều Hồn Sủng Sư kỳ thật đều là thực cảm thấy hứng thú, bất quá, Sở Diệp rốt cuộc là Vực Ngoại Thiên Ma, một hồi tới, liền diệt Thánh
Viện chờ thế lực, rất nhiều Hồn Sủng Sư kiêng kị Sở Diệp thanh

danh, không dám dễ dàng trêu chọc hai người, có Thư Linh Nguyệt cái này Thương Minh trưởng lão ở trong đó quay vòng, tình huống nhưng thật ra hảo rất nhiều.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Xác thật, có cái chuyên nghiệp nhân sĩ hỗ trợ, sự tình liền sẽ biến đơn giản rất nhiều."
Sở Diệp nguyên bản còn tưởng rằng mua sắm này phê vật tư, yêu cầu xuất huyết nhiều, có thể sử dụng dược tề tới đổi, nhưng thật ra tỉnh Sở Diệp một tuyệt bút.
Lâm Sơ Văn gần nhất ở nghiên cứu đan dược, so sánh với đan dược, dược tề hiệu quả muốn kém hơn không ít.
Lâm Sơ Văn trên tay đè ép một đám dược tề, này đó dược tề bắt được thượng giới đi, nguồn tiêu thụ khẳng định chẳng ra gì, có thể hiện tại xử lý rớt, cũng coi như là vật tẫn kỳ dụng.

Chương 432: Chương 432

Thương Minh trung tâm, thư Tĩnh Khang nhìn danh sách, như suy
tư gì.
“Phụ thân, ngươi nhìn chằm chằm này trương danh sách đã nhìn
thật lâu, này trương danh sách là có cái gì vấn đề sao?” Thư Linh Nguyệt hỏi.
Thư Tĩnh Khang cau mày, nói: “Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hai cái, chỉ sợ thật sự phải rời khỏi Hồn Sủng đại lục.”
Thư Linh Nguyệt có chút nghi hoặc nói: “Dùng cái gì thấy được a!”
“Này phân danh sách mặt trên một ít vật tư, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hẳn là đều không dùng được, bất quá, trước kia, một ít Hồn Sủng Sư rời đi phía trước cũng từng mua sắm quá, hẳn là bắt được thượng giới đi, ở thượng giới hữu dụng.” Thư Tĩnh Khang nói.
Thư Linh Nguyệt gật gật đầu, nói: “Thì ra là thế!”
Thư Tĩnh Khang nhìn Thư Linh Nguyệt, nói: “Sở thiếu, Lâm dược
sư muốn vật tư kiếm như thế nào?”
Thư Linh Nguyệt cười cười, nói: “Đã đem có thể an bài người đều an bài đi ra ngoài, hẳn là có thể có không nhỏ thu hoạch.”
Thư Tĩnh Khang gật gật đầu, nói: “Này liền hảo.”
Thư Linh Nguyệt hít sâu một hơi, nói: “Phụ thân, ta tính toán khai
một hồi đấu giá hội, bán đấu giá dược tề.”
Thư Tĩnh Khang nhìn Thư Linh Nguyệt, nói: “Ngươi có nắm chắc

sao?”
Thư Linh Nguyệt gật gật đầu, nói: “Nắm chắc, vẫn là có một ít.”
Lâm Sơ Văn cấp Thư Linh Nguyệt cung cấp một đám chất lượng không tồi dược tề, Thư Linh Nguyệt cảm thấy tách ra tán bán, có chút phiền phức, giao dịch cấp một phương, lại không có cái nào thế lực có thể ăn hạ, không bằng triệu khai đấu giá hội, như vậy cũng có thể bán cái giá tốt.
Bí cảnh một hàng, các thế lực lớn rung chuyển không thôi, rất nhiều thế lực Hồn Sủng Sư, đều gấp không chờ nổi muốn tăng lên thực lực, Lâm Sơ Văn gởi lại ở nàng nơi này dược tề, có không ít là phụ trợ đột phá Hoàng giai, cũng có không ít là phụ trợ
Hoàng giai tu sĩ đột phá cảnh giới, lấy ra tới hẳn là có không ít Hồn Sủng Sư sẽ đối này phê dược tề cảm thấy hứng thú.
Thư Tĩnh Khang gật gật đầu, nói: “Ngươi nếu quyết định, liền buông tay đi làm đi.”
Thư Linh Nguyệt trịnh trọng gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Sở Diệp thân phận đặc thù, Thương Minh cùng Sở Diệp lần này hợp tác, kỳ thật cũng mạo không nhỏ nguy hiểm.
Lần này bán đấu giá lúc sau, hoặc là Thương Minh một bước lên trời, hoặc là bị các thế lực lớn nhằm vào, chưa gượng dậy nổi, có thể nói là một canh bạc khổng lồ.
Thương Minh triệu khai đấu giá hội sự tình, nhanh chóng truyền
bá đi ra ngoài, nháo ồn ào huyên náo.
“Tổng cộng 300 chi Thiên cấp dược tề, Thương Minh lần này thật
là danh tác a!” Một ít đại hình đấu giá hội thượng, cũng sẽ có Thiên cấp dược tề xuất hiện, bất quá, một lần xuất hiện cái mấy trăm chi, vẫn là xưa nay chưa từng có sự tình.
“Này đó dược tề rốt cuộc là như thế nào tới?”
“Hình như là Lâm Sơ Văn lợi dụng Thông Thiên bí cảnh bên trong
linh dược luyện chế.”
“Lâm Sơ Văn lợi hại như vậy sao?”
“Lâm Sơ Văn tự nhiên lợi hại, Lâm Sơ Văn còn không đến trăm

tuổi, chính là Cửu giai Hoàng giai Hồn Sủng Sư, Thiên cấp trận pháp sư, có thể không lợi hại sao?"
"Đáng tiếc, Lâm Sơ Văn lợi hại như vậy, lại tuyển một cái Vực Ngoại Thiên Ma."
"Sở Diệp cũng không đơn giản a! Nghe nói, Sở Diệp là từ thượng giới xuống dưới, Lâm Sơ Văn có thể có hiện tại cảnh giới, Sở Diệp cũng xuất lực không ít."
"Sở Diệp tu vi tiến độ xác thật đáng sợ, nếu là thượng giới xuống dưới, liền không kỳ quái."
"Lâm Sơ Văn một lần liền bán ra mấy trăm chi, này luyện chế dược tề hiệu suất cũng quá cao, Dược Tề Sư chính là hảo a! Tùy tiện động động tay, là có thể tiền vô như nước, như vậy đấu giá hội, về sau có phải hay không thường xuyên sẽ có a!"
"Lâm dược sư hẳn là mau rời đi Hồn Sủng đại lục, này dược tề là bán một chi thiếu một chi, hẳn là sẽ không thường xuyên có!"
"Lâm dược sư thật sự phải rời khỏi? Thật sự có thể rời đi sao?"
"Sở Diệp có Bạch Hổ, hẳn là có thể đi, lần này đấu giá hội, giống như chính là hai người vì kiếm rời đi tài nguyên triệu khai."
"……"
Thư Linh Nguyệt triệu khai đấu giá hội sự tình, cũng cùng Sở Diệp hai người chào hỏi, trưng cầu hai người ý kiến.
Chỉ cần có thể gom góp tài nguyên, Thư Linh Nguyệt lấy cái dạng
gì hình thức kiếm, Sở Diệp cũng không để ý.
Bởi vì Sở Diệp thân phận đặc thù, Lâm Sơ Văn lại là này đạo lữ, Thư Linh Nguyệt cũng không có ở tuyên truyền thời điểm, nói rõ
Dược Tề Sư là ai, chỉ nói là thần bí Dược Tề Sư.
Tuy rằng Thương Minh không có nói rõ, bất quá, có thể một chút
lấy ra nhiều như vậy dược tề người, liền như vậy mấy cái, mọi người thực dễ dàng liên tưởng đến là Lâm Sơ Văn.
Lâm Sơ Văn thiên ma đạo lữ thân phận, rốt cuộc có chút vấn đề, tham gia đấu giá hội người, một đám đều sủy minh bạch giả bộ hồ đồ.
Lâm Sơ Văn phía trước ở Đồ Đao Thành liền đại lượng bán quá

dược tề, kia phê dược tề có thể xưng được với hàng ngon giá rẻ.
Lâm Sơ Văn tuy rằng thân phận có vấn đề, dược tề trình độ là rõ như ban ngày, đấu giá hội tổ chức dị thường thuận lợi.
Sợ cấp tham dự đấu giá hội nhân tạo thành áp lực, Sở Diệp không có quang lâm đấu giá hội, bất quá, phái mấy chỉ Ngân Sí Ong đi xem xét tình huống.
……
Thư Linh Nguyệt lấy ra mấy cái không gian đạo cụ, giao cho Sở Diệp, “Sở thiếu, đây là lần này bán đấu giá đoạt được, ngài kiểm kê một chút đi.”
Sở Diệp thô thô xem xét một chút mấy cái không gian đạo cụ, nói:
“Làm phiền Thư tiểu thư.”
Thư Linh Nguyệt lấy ra một cái dược đỉnh, nói: “Lâm dược sư, đây là ngươi muốn dược đỉnh, năm đó Vân Hoa Tông từ Thông Thiên bí cảnh mang ra tới, phẩm cấp hẳn là không thấp.”
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói: “Xác thật là cái hảo dược đỉnh,
hoa nhiều ít a!”
Thư Linh Nguyệt hít sâu một hơi, nói: “Năm chi cực phẩm dược tề.”
“Nhưng thật ra không quý, cư nhiên đơn giản như vậy liền bắt được tay?” Sở Diệp nói thầm nói.
Lâm Sơ Văn cấp Thư Linh Nguyệt quyền hạn là hai mươi chi Thiên cấp dược tề, không nghĩ tới năm chi dược tề liền bắt lấy tới.
Powered by GliaStudio
close
“Dùng cái này dược đỉnh luyện chế dược tề, hiệu quả cũng không
tốt, tuy rằng này dược đỉnh tài chất bất phàm, nhưng là, không dùng được cũng là râu ria, còn không bằng lấy ra tới đổi chút tài nguyên.” Thư Linh Nguyệt nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Thì ra là thế.”
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Cái này dược đỉnh là luyện chế đan dược, không phải dùng để luyện chế dược tề, dùng cái này đan

đỉnh luyện chế đan dược thời điểm, yêu cầu lấy nguyên lực thúc giục dược đỉnh thượng phù văn, đối ngọn lửa cũng có nhất định yêu cầu. Sử dụng tới không thích hợp, hiệu quả tự nhiên sẽ đại đại hạ thấp.
Vân Hoa Tông Hồn Sủng Sư, đại khái là căn bản không có tìm được chính xác sử dụng dược đỉnh phương pháp, có bảo vật, lại không được này sử dụng chính xác yếu lĩnh, bạch bạch lãng phí.
Sở Diệp xem xét một chút bán đấu giá đoạt được, thập phần vừa lòng.
"Thư tiểu thư, gom góp tài nguyên tốc độ thực mau a!"
Thư Linh Nguyệt cười cười, nói: "Đều là lấy hai vị phúc, biết là hai
vị muốn, đại gia đưa ra tài nguyên đều thực sảng khoái."
Sở Diệp cười khẽ một chút, nói: "Nhìn dáng vẻ, mọi người đều chờ không kịp đưa ta đi rồi, cho nên, mới cứ như vậy cấp."
Thư Linh Nguyệt miễn cưỡng cười cười, nói: "Sở thiếu nói đùa, Sở thiếu phía trước ở bí cảnh bên trong trượng nghĩa ra tay, mọi người đều cảm nhớ Sở thiếu ân đức đâu."
Sở Diệp không cho là đúng cười cười, nói: "Phải không?"
Thư Linh Nguyệt gật gật đầu, chân thành nói: "Đúng vậy!"
Sở Diệp đánh giá Thư Linh Nguyệt, nói: "Thư tiểu thư có cái gì muốn hỏi sao?"
Sở Diệp chú ý tới, Thư Linh Nguyệt giống như tưởng mở miệng hỏi cái gì, bất quá, lại hơi xấu hổ mở miệng, Sở Diệp xem đối phương nhẫn quá sức, liền chủ động mở miệng.
Thư Linh Nguyệt cau mày, chần chờ một chút, cẩn thận nói: "Sở thiếu, chính là thật sự phải rời khỏi?"
Rất nhiều người đều ở suy đoán, Sở Diệp chỉ sợ là phải rời khỏi Hồn Sủng đại lục, này mấy vạn năm tới, kỳ thật, có không ít Hồn
Hoàng nếm thử quá tránh thoát thế giới này, bất quá đều thất bại,
Sở Diệp lai lịch đặc thù, bí cảnh mở ra phía trước, Sở Diệp đã bị cho rằng, này là có khả năng nhất đi ra Hồn Sủng đại lục người, kỳ thật, rất nhiều Hồn Hoàng đều thực chú ý, muốn biết Sở Diệp có không rời đi.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Là có quyết định này.”
Thư Linh Nguyệt có chút tò mò nói: “Sở thiếu nhưng có nắm chắc
a!”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Nắm chắc, vẫn là có một ít đi.”
Thư Linh Nguyệt cười cười, nói: “Vậy chúc Sở thiếu mã đáo thành công.”
Sở Diệp nhìn Thư Linh Nguyệt, cười cười, nói: “Thư tiểu thư vấn đề này, có phải hay không đại những người khác hỏi a!”
Thư Linh Nguyệt có chút ngượng ngùng cười cười, xem như cam
chịu.
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Hẳn là có rất nhiều người ngóng trông ta chạy nhanh rời đi, tỉnh tiếp tục tai họa Hồn Sủng đại lục
đi.”
Thư Linh Nguyệt cười cười, nói: “Sở thiếu nhiều lo lắng, lần này nếu không phải ngài động thân mà ra, Hồn Sủng đại lục liền nguy
hiểm, đại gia như thế nào sẽ như vậy tưởng, chỉ là, Sở thiếu hiện tại năng lực, đãi ở Hồn Sủng đại lục, cũng xác thật có chút nhân tài không được trọng dụng.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Có lẽ đi.”
“Hồn Sủng đại lục đã thật lâu không ai có thể đi ra ngoài, Sở thiếu
nếu có thể đi ra lời nói, cũng coi như là cho đại gia một chút hy vọng.” Thư Linh Nguyệt nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Kỳ thật, Hồn Sủng đại lục Hồn Sủng Sư, vẫn là không cần đi ra ngoài cho thỏa đáng.”
Thư Linh Nguyệt có chút khó hiểu nói: “Vì sao nói như thế?”
Sở Diệp nhún vai, cũng cảm thấy không có gì hảo giấu giếm, trực
tiếp đem Hồn Sủng đại lục Hồn Sủng Sư là hoàn mỹ luyện chế tăng cường linh hồn lực dược liệu sự tình cấp nói.
“Chúng ta Hồn Sủng đại lục Hồn Sủng Sư, nếu là đi ra ngoài, sẽ bị trở thành dược liệu?” Thư Linh Nguyệt có chút kinh tủng nói.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Thư Linh Nguyệt cau mày, nói: “Cư nhiên sẽ có loại sự tình này, thượng giới tu sĩ không khỏi quá hung tàn.”
Tiểu Bạch ngắm Thư Linh Nguyệt liếc mắt một cái, không cho là đúng nói: “Này có cái gì hung tàn, các ngươi tu sĩ không cũng lấy Ở
yêu thú luyện dược sao? Ở tu sĩ cấp cao trong mắt, Địa giai tu sĩ chính là con kiến, lấy con kiến luyện dược, có cái gì cùng lắm thì,
cá lớn nuốt cá bé, thượng giới chuẩn tắc đó là như thế.”
Thư Linh Nguyệt cường cười một chút, nói: “Nhìn dáng vẻ, thượng giới cũng không phải cái gì hảo địa phương a……”
Tiểu Bạch gật gật đầu, nói: “Đây là đương nhiên, có người địa phương liền có tranh đấu, thượng giới một ít tu sĩ là tiếp thu hạ giới phi thăng tu sĩ, bất quá, cũng có như vậy một ít đối hạ giới phi thăng tu sĩ thập phần cừu thị. Thượng giới một ít tu sĩ cảm thấy hạ giới tu sĩ giống như là thạc chuột, lòng tham không đáy, chạy đến thượng giới tới cướp đoạt nguyên bản thuộc về bọn họ tài nguyên, là một đám tiện dân.”
Sở Diệp cau mày, ho nhẹ hai tiếng, nói: “Tiểu Bạch, bình tĩnh, bình tĩnh.”
Tiểu Bạch khẽ hừ một tiếng, nói: “Ta chỉ là ăn ngay nói thật.”
Sở Diệp: “……” Tuy rằng là lời nói thật, nhưng cũng không cần phải nói như vậy trực tiếp a! Phải biết rằng hắn lập tức liền phải đi
thượng giới, này một không cẩn thận liền phải trở thành Tiểu Bạch trong miệng tiện dân.
Thư Linh Nguyệt nhìn Sở Diệp, có chút tò mò nói: “Thượng giới như vậy nguy hiểm, Sở thiếu còn tính toán phi thăng, không sợ bị
luyện thành dược sao?”
Sở Diệp bình tĩnh nói: “Ta tu luyện thượng giới công pháp, ngụy trang thành thượng giới tu sĩ thì tốt rồi.”
Thư Linh Nguyệt sửng sốt một chút, nói: “Còn có thể như vậy sao?”
Thư Linh Nguyệt cũng tu luyện một ít Sao Trời Quyết, có thể

cảm
nhận được nguyên sức lực tức.
Sở Diệp trên người nguyên khí mênh mông kinh người, đi thượng
giới muốn giấu diếm được những người khác dễ như trở bàn tay, bọn họ liền bất đồng, nguyên lực cấp bậc cùng thực lực không tương xứng, thực dễ dàng làm người nhìn ra manh mối.
Sở Diệp cũng không biết là như thế nào tu luyện, cư nhiên có thể tại như vậy đoản thời gian, tu luyện đến như thế nông nỗi.
Thông thiên đại lục rất nhiều Hồn Sủng Sư đều đối đi trước thượng giới sự tình rất là tò mò, nhưng lại không hảo trực tiếp dò
hỏi Sở Diệp, cho nên, mới lấy nàng quan hệ dò hỏi.
Bất quá, từ Sở Diệp lộ ra tin tức xem ra, như thế nào phi thăng là một nan đề, phi thăng lúc sau, muốn như thế nào ở thượng giới dừng chân, càng là một vấn đề.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn tựa hồ đều đã tu luyện thượng giới công pháp, còn tu luyện tới rồi không thấp trình tự, mặt khác Hồn Sủng
Sư muốn phục chế hai người con đường, chỉ sợ không dễ dàng.

Chương 433: Chương 433

Thời gian cực nhanh, đảo mắt khoảng cách Sở Diệp, Lâm Sơ Văn từ Thông Thiên bí cảnh ra tới, đã không sai biệt lắm hai năm
thời gian.
Mấy năm nay thời gian, Sở Diệp dàn xếp một ít cũ thức, còn đi Hồn Sủng đại lục đông, tây, nam, bắc bốn cái đại lục chuyển động
một vòng, kiếm một ít tài nguyên.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn tu vi, tại đây hai năm thời gian bên trong, tiến thêm một bước được đến củng cố.
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, nói: “Hết thảy đều chuẩn bị ổn thoả, hiện
tại chúng ta như thế nào đi trước thượng giới?”
Tiểu Bạch ở giữa không trung chuyển động nói: “Chúng ta trước rời đi này phiến tinh vực, tìm cá biệt tinh hệ lại nói.”
Một ít cấp thấp tinh vực cùng cao cấp tinh vực chi gian, sẽ có phi
thăng thông đạo, cấp thấp tinh vực tu sĩ ở tu luyện đến trình độ nhất định lúc sau, là có thể cảm nhận được phi thăng thông đạo tồn tại, thông qua phi thăng thông đạo đi trước thăng tiên đài, tiến
vào càng cao mặt tu luyện thế giới.
Phi thăng thông đạo gấp rất nhiều không gian, có thể đại đại ngắn
lại hạ cấp tinh vực đến thượng cấp tinh vực khoảng cách, đi phi thăng thông đạo đi trước thượng giới, so đi hư không thông đạo dễ dàng mấy chục lần.
Hồn Sủng đại lục trước kia là có thông hướng càng cao giao diện

phi thăng thông đạo, bất quá, thông đạo đã sớm bị chặt đứt.
Không có phi thăng thông đạo này đi trước thượng giới lối tắt, mặc dù Hồn Sủng Sư tu luyện đến Thánh giai, muốn đi thượng giới cũng là thực gian nan sự tình.
Vô tận hư không, linh khí loãng, nguy cơ vô số, có rất lớn khả năng, không có tiến vào thượng giới, liền trực tiếp vẫn diệt.
Thân ở không có phi thăng thông đạo địa vực hạ giới tu sĩ, muốn
bình an tiến vào thượng giới, đệ nhất yêu cầu thực lực, đệ nhị yêu cầu vận khí, đệ tam yêu cầu chuẩn bị đại lượng phong phú tài
nguyên.
Sở Diệp có Tiểu Bạch này chỉ Không Gian Thú, tiến vào thượng giới khó khăn, muốn so người bình thường đơn giản rất nhiều.
Trong hư không linh lực không chiếm được tiếp viện, chỉ có thể dựa vào tùy thân mang theo tài nguyên.
Rất nhiều Hồn Sủng Sư sẽ ở phi thăng phía trước, đều sẽ chuẩn bị đại lượng tài nguyên, trong hư không tiêu hao không nhỏ.
Rất nhiều Hồn Sủng Sư mặc dù ở phi thăng phía trước chuẩn bị phong phú tài nguyên, cũng chỉ có thể ở trên hư không bên trong
chỉ có thể chống đỡ tam đến 5 năm thời gian, mà ở trong hư không, một khi đi nhầm lộ, lãng phí cái mười mấy năm thời gian
cũng là tầm thường sự, rất nhiều Hồn Sủng Sư, đi đến nửa đường, liền bởi vì tài nguyên hao hết chết đói.
Sở Diệp có được ngọc trụy, ngọc trụy không gian vẫn luôn khuếch
trương, ở để vào đại lượng linh nguyên thạch lúc sau, ngọc trụy không gian đã khuếch trương tới rồi một cái trấn nhỏ lớn nhỏ.
Hồn Sủng đại lục lớn nhất trữ vật đạo cụ, tồn trữ không gian hẳn
là đều không đủ ngọc trụy không gian 30 phần có một.
Có ngọc trụy không gian, ở dự trữ tài nguyên phía trên, Sở Diệp chiếm không nhỏ tiện nghi.
Ngoài ra, Sở Diệp còn ở thông thiên đại lục bên trong, được đến

đại lượng linh nguyên thạch, ở vật tư phương diện này, nhưng thật ra không cần quá mức lo lắng.
Đang đi tới thượng giới đường xá bên trong, có rất nhiều tiếp viện
điểm, nếu, có thể kịp thời tìm được tiếp viện ăn lót dạ sung tài nguyên, cũng có thể đại đại đề cao tiến vào thượng giới tỷ lệ.
Ngọc trụy không gian bên trong tài nguyên không ít, Sở Diệp đánh giá, tỉnh điểm dùng, mặc dù hắn cùng Lâm Sơ Văn ở trên hư không bên trong phiêu đãng cái vài thập niên, thậm chí thượng trăm năm, đều sẽ không có vấn đề.
Sở Diệp cuối cùng kiểm kê một lần ngọc trụy không gian bên trong tài nguyên, xác định không có gì để sót.
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: "Ngươi còn có cái gì muốn chuẩn bị sao?"
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Không sai biệt lắm."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Kia hành, đi thôi."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Hảo đi."
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ngồi ở Bạch Hổ trên người, bay vọt rời đi Hồn Sủng đại lục.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở bay khỏi Hồn Sủng đại lục thời điểm, đã chịu một cổ đặc thù lực lượng gông cùm xiềng xích, một
cổ phong ấn chi lực, đưa bọn họ đẩy trở về Hồn Sủng đại lục.
"Bị bài xích, đây là Hồn Sủng đại lục Hồn Sủng Sư nói nguyền rủa
sao?" Sở Diệp nói thầm nói.
Chu Đỉnh Nguyên phía trước đã nói với Sở Diệp, nói là Hồn Sủng đại lục Hồn Sủng Sư đều bị nguyền rủa, vô pháp thoát ly Hồn Sủng đại lục, nguyền rủa khả năng cùng thần hồn có quan hệ, Sở
Diệp là vực ngoại chi hồn, có lẽ có thể tránh đi nguyền rủa, bất quá, hiện tại xem ra, cũng không có thể.
Sở Diệp vừa mới ý đồ rời đi Hồn Sủng đại lục thời điểm, linh hồn cảm giác được một cổ xé rách thống khổ.
Sở Diệp đem chính mình cùng Lâm Sơ Văn đều trang tới rồi ngọc

trụy không gian bên trong, rồi sau đó, từ Bạch Hổ mang theo tiến
hành rồi dời nhảy, quả nhiên, thuận lợi rời đi Hồn Sủng đại lục.
Hồn Sủng đại lục rất nhiều người đều rất tò mò Sở Diệp, Lâm Sơ Văn có không rời đi Hồn Sủng đại lục.
Bất quá, Tiểu Bạch có thể sử dụng không gian pháp tắc, Hồn Sủng Sư căn bản không thể bắt giữ đến hai người tung tích.
Cũng có một ít Hồn Sủng Sư, tưởng thông qua bói toán, xác định hai người tung tích, bất quá, phía trước ở Thông Thiên bí cảnh, rất nhiều bói toán sư đều lật thuyền, cho nên, rất nhiều người cũng không phải thực tin tưởng bói toán chi thuật.
Thương Minh.
Thư Tĩnh Khang nhìn Thư Linh Nguyệt, nói: "Rời đi sao?"
Thư Linh Nguyệt gật gật đầu, nói: "Hẳn là rời đi."
Thư Linh Nguyệt trên người có cùng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn liên hệ cao giai liên lạc thạch, liên lạc thạch hiệu quả phi thường hảo,
chỉ cần Sở Diệp, Lâm Sơ Văn ở Trung Ương đại lục phía trên, là có thể liên hệ, bất quá, hiện tại liên lạc thạch đã hoàn toàn tắt, biến thành chết thạch, có thể thấy được hai người khoảng cách hẳn là thập phần xa xôi.
Thư Tĩnh Khang hít sâu một hơi, nói: "Thật sự rời đi sao? Không biết có thể hay không thuận lợi đến thượng giới."
Thư Linh Nguyệt hít sâu một hơi, nói: "Hẳn là có thể đi."
Thư Linh Nguyệt thầm nghĩ: Sở Diệp ở Hồn Sủng đại lục hung danh ngập trời, bất quá, theo nàng biết, Sở Diệp kỳ thật là cái rất sợ chết người, nếu không có mười phần nắm chắc nói, Sở Diệp hẳn là sẽ không dễ dàng mạo hiểm.
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi theo Tiểu Bạch bay vọt tới rồi trong hư không, ở không trung bên trong du đãng.
Trong hư không, một mảnh không mang, thường thường còn có
hư không gió lốc.
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: "Nếu là không chịu nổi nói, có thể tiên tiến ngọc trụy không gian nghỉ ngơi."

Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Tạm thời không cần.”
Lâm Sơ Văn đối mênh mang sao trời vẫn là rất tò mò, sao trời bên trong cảnh sắc cùng với ngày thường chỗ đã thấy hoàn toàn bất đồng, làm này cảm thấy hứng thú.
Tiểu Bạch mang theo hai người qua sông hư không, không ngừng
tiến hành dời nhảy.
“Tiểu Bạch, đến tiếp viện điểm sao?” Sở Diệp hỏi.
Mênh mang sao trời bên trong, tồn tại vô tận sao trời, từ Hồn Sủng đại lục đến thượng giới đường xá bên trong, sẽ gặp được rất nhiều sao trời, tiến hành dời nhảy phía trước, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn tham khảo Tiểu Bạch ký ức tinh đồ, chế tác lộ tuyến.
Powered by GliaStudio
close
Tiểu Bạch cau mày, có chút khó xử nói: “Còn không có.”
Sở Diệp cau mày, nói: “Như thế nào sẽ không có đâu? Ngươi tinh đồ ra vấn đề.” Dựa theo tinh đồ chỉ thị, bọn họ đã gặp được cái thứ ba tiếp viện điểm, trên thực tế một cái đều không có.
Tiểu Bạch gật gật đầu, nói: “Khả năng đi.”
Sở Diệp: “……” Như vậy không đáng tin cậy sao? “Vì cái gì sẽ ra vấn đề đâu?”
Tiểu Bạch nhẹ nhàng bâng quơ nói: “Sao trời ngã xuống cũng là tầm thường việc, có lẽ là cái nào tu sĩ đem chúng ta nhìn trúng tiếp viện điểm sao trời cấp luyện hóa.”
Sở Diệp: “……” Tiểu Bạch tinh đồ quá cũ xưa, không có kịp thời đổi mới sao? Tấm tắc, bản đồ quá thời hạn không đổi mới, sẽ có đại phiền toái a!
Lâm Sơ Văn nhíu nhíu mày, có chút tò mò nói: “Tiểu Bạch ngươi luyện hóa sao trời, kia sao trời thượng sinh linh đâu?”
Tiểu Bạch không cần nghĩ ngợi nói: “Nếu sao trời thượng có sinh linh nói, tự nhiên cùng nhau bị luyện hóa.”
Lâm Sơ Văn: “……”
So dự tính thời gian dùng nhiều năm ngày, Tiểu Bạch cuối cùng tìm được rồi một cái tiếp viện điểm.
Sở Diệp cau mày, nói: “Viên tinh cầu này, có chút tử khí trầm trầm

a!”
Bạch Hổ gật gật đầu, nói: “Hình như là!”
Vài người rơi xuống trên tinh cầu, nghỉ ngơi một chút.
Sở Diệp nhìn mênh mang cát vàng, nói: “Nơi này là sa mạc sao? Này phiến sao trời tất cả đều là sa mạc?”
Tiểu Bạch nhìn mênh mang biển cát, có chút nghi hoặc nói: “Viên
tinh cầu này hẳn là thủy sao Mộc, theo lý tới nói, hẳn là không phải như thế.”
Một trận cuồng phong, cuốn đại lượng cuồng sa ập vào trước mặt, Sở Diệp chi nổi lên phòng hộ tráo, chặn nghênh diện mà đến
gió cát.
Sở Diệp nhìn mênh mang sa mạc, trong lòng nổi lên vài phần dự cảm bất hảo.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, bỗng nhiên hét lên lên, “Không tốt,
nguy hiểm, nguy hiểm! Mau rời đi, rời đi!”
Một đạo dây đằng bay nhanh từ sa đôi phía dưới chui từ dưới đất lên mà ra, hướng tới mấy người trừu lại đây, Bạch Hổ một đạo không gian chém qua đi, phát động tập kích dây đằng, bị Tiểu Bạch cấp giảo nát.
Sở Diệp nhìn đứt gãy dây đằng, trong lòng dự cảm bất hảo lại càng thêm mãnh liệt.
“Phốc phốc phốc!” Mấy trăm căn dây đằng từ sa đôi bên trong, rút
ra.
Sở Diệp thả ra linh hồn lực, thấy được tinh cầu dưới, che giấu vô số dây đằng, bốn phương tám hướng dây đằng ở hướng tới nơi này hội tụ, này đó dây đằng tựa hồ muốn ăn bọn họ.
“Là Phệ Linh Đằng.” Bạch Hổ nói.
“Đi mau, đi mau, nơi này không thể đãi.” Hắc quạ đen nói.
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Đúng rồi, đi mau, đi mau.”
Sở Diệp cảm giác được viên tinh cầu này trung tâm, tựa hồ chiếm
cứ một gốc cây thật lớn dây đằng, này cây dây đằng cấp bậc,

tuyệt đối tới Tạo Hóa Cảnh.
Kia cây dây đằng đã là cảm nhận được bọn họ hơi thở, tiếp tục lưu lại nói, bọn họ rất có khả năng sẽ bị dây đằng trở thành chất dinh dưỡng cấp nuốt rớt.
Sở Diệp đám người ngồi ở Tiểu Bạch trên người, nhanh chóng rời đi.
Sở Diệp bị Tiểu Bạch đưa tới trong hư không, xa xa nhìn đến thủy
sao Mộc phía trên, một gốc cây thật lớn dây đằng chui từ dưới đất lên mà ra, mấy vạn căn dây đằng tả hữu loạng choạng, tẫn hiện dữ tợn chi sắc.
Đơn giản, bọn họ rời đi hơi sớm, nếu là chậm một bước, sợ là phải bị Phệ Linh Đằng toàn bộ cấp nuốt.
“Cái kia tinh cầu, giống như đều bị Phệ Linh Đằng cấp chiếm cứ.”
Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hẳn là.”
Sở Diệp lấy ra nửa thanh Phệ Linh Đằng, phía trước Phệ Linh Đằng tập kích Sở Diệp, Tiểu Bạch đem tập kích dây đằng cấp giảo nát, Sở Diệp sấn loạn vớt nửa thanh.
Sở Diệp đem linh hồn lực tham nhập dây đằng bên trong, quả nhiên, ở dây đằng phía trên phát hiện linh hồn dấu vết.
“Cái kia Phệ Linh Đằng là có chủ, hẳn là làm người cố ý nuôi thả.”
Phệ Linh Đằng là một loại có thể cắn nuốt linh lực dây đằng, loại này dây đằng ở thượng giới là thập phần chọc người chán ghét tồn tại, này dây đằng sẽ đại lượng hấp thu linh lực, đem một mảnh thủy thảo đầy đặn nơi, biến thành đất cằn sỏi đá, Phệ Linh
Đằng thập phần bá đạo, sẽ đem hết thảy sinh linh cắn nuốt hầu như không còn, biến thành chính mình chất dinh dưỡng.
Tiểu Bạch cảm thấy thủy sao Mộc hoàn cảnh, cùng đoán trước bên trong bất đồng, rất có thể là bởi vì Phệ Linh Đằng phá hủy tinh cầu này hoàn cảnh.
Tuy rằng Phệ Linh Đằng sẽ đại lượng hấp thu linh khí, phá hư tu luyện hoàn cảnh, bất quá, vẫn là có một ít tu sĩ, thích gieo trồng

Phệ Linh Đằng.
Phệ Linh Đằng ở hấp thu đại lượng linh khí lúc sau, sẽ biến thành
tuyệt hảo luyện khí tài liệu.
Phệ Linh Đằng thứ này không tốt lắm khống chế, từng có một ít người ở thượng giới gieo trồng Phệ Linh Đằng, kết quả Phệ Linh Đằng càng dài càng lớn, càng ngày càng lợi hại, gieo trồng Phệ Linh Đằng thế lực không có thể khống chế được, cũng bị Phệ Linh Đằng cấp nuốt.
Phệ Linh Đằng sinh mệnh lực phi thường ngoan cường, diệt trừ nếu không hoàn toàn, dư lại một ít phân cây cũng có thể bay nhanh trưởng thành.
Phệ Linh Đằng ở thượng giới tạo thành quá vài lần đại họa, vài lần xuống dưới, thượng giới liền nghiêm lệnh một khi phát hiện Phệ Linh Đằng, liền phải lập tức tiêu diệt, để tránh Phệ Linh Đằng
chẳng những lớn mạnh, không hảo thu thập.
Thượng giới không cho gieo trồng, một ít tu sĩ liền đem Phệ Linh
Đằng trộm gieo trồng ở một ít loại nhỏ tài nguyên tinh phía trên.
Một ít tiểu thế giới tu sĩ không quen biết Phệ Linh Đằng, cũng không biết thứ này đáng sợ, phát hiện cũng mặc kệ mặc kệ, bỏ lỡ tốt nhất diệt trừ thời cơ, nhanh chóng trưởng thành Phệ Linh Đằng thường thường có thể nuốt rớt một cái tiểu thế giới.
Lâm Sơ Văn nhăn không có, nói: “Lấy Phệ Linh Đằng phế bỏ một cái tài nguyên tinh, thật điên cuồng.”
Tiểu Bạch mãn không thèm để ý nói: “Loại chuyện này, ở thượng
giới rất là thường thấy, một ít đại năng đều có được mấy trăm cái
tài nguyên tinh, dùng một hai cái tài nguyên tinh bồi dưỡng Phệ Linh Đằng, bọn họ vẫn là nguyện ý.”
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Bị theo dõi tiểu thế giới không phải
rất nguy hiểm a!”

Tiểu Bạch gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Lâm Sơ Văn lòng còn sợ hãi nói: “Khó trách Hồn Sủng đại lục đi ra Hồn Sủng Sư, sẽ cố ý lưu đày Hồn Sủng đại lục!” Tuy rằng lưu đày lúc sau, Hồn Sủng đại lục tu luyện hoàn cảnh biến kém, nhưng tốt xấu có thể giữ được mặt trên sinh linh một cái mệnh a!

Chương 434: Chương 434

Thời gian cực nhanh, đảo mắt Sở Diệp liền ở trên hư không bên trong lưu lạc gần hai tháng thời gian.
Trong hư không, linh khí rất khó được đến bổ sung, ở trên hư không bên trong bại lộ thời gian quá dài, cũng dễ dàng khí lực vô
dụng, ngoài ý muốn chết.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thay phiên nghỉ ngơi, tận lực bảo đảm hai người một người chiến lực ở toàn thịnh thời kỳ.
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, không yên tâm hỏi: "Tiểu Bạch, ngươi còn chịu nổi sao? Muốn hay không tiến ngọc trụy không gian nghỉ
ngơi một chút."
Tiểu Bạch có được không gian dời nhảy năng lực, lên đường chủ yếu nhiệm vụ đều đè ở Tiểu Bạch trên đầu.
Bất quá, Sở Diệp có đôi khi sẽ làm Kinh Chập Long, Thương Lan Long vì Tiểu Bạch thay ca, làm Tiểu Bạch cũng có thể tiến ngọc trụy không gian nghỉ ngơi một đoạn thời gian.
Ngọc trụy không gian bên trong tu luyện hoàn cảnh thập phần chi
hảo, Tiểu Bạch có đôi khi tinh bì lực tẫn, ở linh tuyền bên trong tắm một cái là có thể nhanh chóng khôi phục nguyên khí.
Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, mãn không thèm để ý nói: "Không cần, này phiến tinh vực có chút quen thuộc, chúng ta
hẳn là có thể ở chỗ này tìm được tiếp viện điểm."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Phải không? Nếu là như thế này thì tốt rồi."
Đồng dạng lời nói, Sở Diệp đã nghe Tiểu Bạch nói vài lần, liên

tục
vài lần ô long, khiến cho Sở Diệp đối Tiểu Bạch tín nhiệm độ đại đại hạ thấp.
Tiểu Bạch rầu rĩ nói: “Lần này ta tuyệt đối sẽ không lầm.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Là là là, ngươi khẳng định sẽ không lầm.”
Tiểu Bạch nghe được Sở Diệp có lệ chi từ, tức khắc có chút bực mình.
Sở Diệp cùng Tiểu Bạch buông xuống tới rồi một viên xa xa nhìn lại một mảnh xanh biếc sao trời phía trên.
Sở Diệp vừa mới rớt xuống, liền thấy được một mảnh không bờ bến rừng cây, nơi nơi đều là sinh trưởng dị thường tươi tốt che trời đại thụ.
Sở Diệp có chút cẩn thận nói: “Nơi này sẽ không ẩn núp Phệ Linh Đằng như vậy khủng bố đồ vật đi?”
Tiểu Bạch lay động một chút đầu, tin tưởng tràn đầy nói: “Hẳn là
không có, không phải mỗi cái tài nguyên tinh đều nguy hiểm như
vậy.”
Sở Diệp thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói: “Không có liền hảo.”
Thật vất vả tìm được rồi một cái nghỉ ngơi nơi, Sở Diệp đem Lâm Sơ Văn phóng ra.
Lâm Sơ Văn nhìn trước mặt mênh mông hoang lâm, chớp chớp mắt, có chút vui sướng nói: “Cái này địa phương không tồi, ta cảm giác được không thấp nguyên khí.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Cái này địa phương nguyên khí độ dày xa xa vượt qua Hồn Sủng đại lục, rồi lại so thông thiên đại lục muốn kém cỏi rất nhiều.”
Lâm Sơ Văn hướng tới Sở Diệp nhìn qua đi, nói: “Chúng ta muốn ở chỗ này tu chỉnh một đoạn thời gian sao?”
Sở Diệp gật gật đầu, “Ta tính toán ở cái này tinh vực đãi một đoạn
thời gian đi, nếu, xác định nơi này không có gì nguy hiểm nói, có
lẽ chúng ta có thể ở chỗ này tiến vào Thánh giai lúc sau, đi thêm

rời đi."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Nếu có thể như thế, kia liền không thể tốt hơn."
Hoàng giai tu vi đi thượng giới chính là pháo hôi, bọn họ nếu là có
thể đi vào Tạo Hóa Cảnh lúc sau, lại đi thượng giới, cũng thật nhiều vài phần tự bảo vệ mình khả năng.
Càng là tiếp cận thượng giới, đường xá càng là nguy hiểm, bọn họ nếu là tiến giai Tạo Hóa Cảnh, lại xuyên qua hư không, cũng có thể an toàn rất nhiều.
Ở sao trời bên trong du đãng, thập phần hao phí tâm thần, tìm được rồi một cái ngừng điểm, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đều thả lỏng xuống dưới.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở tài nguyên tinh dừng lại xuống dưới, rảnh rỗi không có việc gì, Tiểu Bạch liền mang theo hai người khắp nơi trằn trọc, muốn nhìn một chút này viên lâm thời ngừng
sao trời, có hay không cái gì đáng giá bắt được thổ đặc sản.
Sở Diệp hai người trằn trọc nhiều mà, thấy được tảng lớn tảng lớn khu rừng rậm rạp, lại không thấy được yêu thú cùng Nhân tộc.
Lâm Sơ Văn cau mày, nhịn không được nói thầm nói: "Này phiến tinh vực, hẳn là thực thích hợp sinh linh cư trú a! Như thế nào không thấy thế nào đến sinh linh."
Tiểu Bạch nghĩ nghĩ, nói: "Cái này tinh cầu chỉ sợ vừa mới đã trải
qua đại tai biến."
Tinh cầu là có suy biến kỳ, có đôi khi, tinh cầu phía trên tu sĩ quá nhiều, hoàn cảnh chuyển biến xấu, tinh cầu liền sẽ chủ động tiến
vào ngủ đông kỳ, đến lúc đó, trên tinh cầu sinh linh sẽ toàn bộ hủy
diệt, mà ở suy biến kỳ qua đi, tinh cầu khả năng sẽ thức tỉnh lại đây, chậm rãi khôi phục sinh cơ.
Tiểu Bạch cảm thấy trước mắt bọn họ cái này tinh cầu, hẳn là ở thời kỳ dưỡng bệnh, trước mắt tinh cầu linh khí không thấp,

giống
loài lại không nhiều lắm.
Tiểu Bạch tả hữu nhìn xung quanh một chút đầu, nói: “Dựa theo ta truyền thừa ký ức, viên tinh cầu này có thể là Cự Nhân tinh cầu.”
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, nói: “Cự Nhân tinh cầu? Nếu kêu Cự Nhân tinh cầu, hẳn là sinh tồn rất nhiều Cự Nhân đi, ta không có
nhìn đến Cự Nhân a!”
“Hẳn là đều di chuyển đi rồi, hoặc là đã chết.” Tiểu Bạch nói.
Sở Diệp có chút khó xử nói: “Cự Nhân đều diệt sạch sao? Nếu là như thế, nơi này có thể hay không rất nguy hiểm……”
Tiểu Bạch hít sâu một hơi, nói: “Hẳn là sẽ không, tai biến kỳ hẳn là đã qua đi.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Vậy là tốt rồi.”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn khắp nơi trần trọc, phát hiện một chỗ thật lớn bãi tha ma, Sở Diệp ở bãi tha ma bên trong phát hiện một
viên thật lớn kim sắc đầu.
“Không sai, hẳn là Cự Nhân tinh cầu.” Tiểu Bạch nhìn thật lớn kim
sắc đầu, chắc chắn nói.
“Này hẳn là Hoàng Kim Cự Nhân xương đùi đi.” Sở Diệp cầm một
cây xương cốt nói.
Cự Nhân tộc chia làm bình thường Cự Nhân cùng Hoàng Kim Cự Nhân, Hoàng Kim Cự Nhân là Cự Nhân tộc trời sinh vương, đồng
dạng cấp bậc dưới, Hoàng Kim Cự Nhân thân thể cường độ có thể nháy mắt hạ gục bình thường Cự Nhân.
Tiểu Bạch gật gật đầu, nói: “Hẳn là.”
Kim sắc xương cốt có mấy chục mét trường, có thể tưởng tượng một cái hoàn chỉnh Cự Nhân tộc lớn lên có bao nhiêu cao tráng.
Sở Diệp tìm được xương đùi thập phần cứng cỏi, Sở Diệp đối với xương cốt toàn lực oanh kích, cũng bất quá ở trên xương cốt để lại vài đạo nhợt nhạt dấu vết.

“Cái này Cự Nhân trước người hẳn là đã tới Tạo Hóa Cảnh, cho nên, mới có thể ở tiến giai lúc sau, xác chết không hủ.” Hắc quạ đen nói.
Powered by GliaStudio
close
Tiểu Bạch xem xét một chút Cự Nhân thân thể, nói: “Cái này Cự Nhân chẳng những là Tạo Hóa Cảnh, chỉ sợ không ngừng là Tạo Hóa Cảnh lúc đầu, mà là Tạo Hóa Cảnh hậu kỳ.”
Sở Diệp nhíu mày đầu, nói: “Tạo Hóa Cảnh hậu kỳ sao? Này liền khó trách.”
Tạo Hóa Cảnh tương đương với Thánh giai, cái này Cự Nhân đều Thánh giai hậu kỳ, thực lực không giống người thường, Cự Nhân
tinh cầu ở toàn thịnh thời kỳ chỉnh thể tu luyện trình độ hẳn là so
hiện tại Hồn Sủng đại lục cao hơn rất nhiều.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Cũng không biết là thế nào tai biến, cư nhiên khiến cho Cự Nhân tộc toàn diệt.”
Tiểu Bạch nhún vai, nói: “Mênh mang sao trời, chủng tộc hưng suy thay đổi là tầm thường sự, ở tiểu giao diện tu luyện lại cường,
chịu hoàn cảnh hạn chế, nhiều nhất cũng chính là Tạo Hóa Cảnh,
mặt trên tùy tiện xuống dưới một cái Sinh Tử Cảnh cường giả, là có thể toàn diệt tiểu thế giới sinh linh, có lẽ nơi này tai biến là thượng giới tu sĩ khiến cho.”
Sở Diệp lắc lắc đầu, thở dài một tiếng, nói: “Nhỏ yếu liền phải bị đánh a!”
Lâm Sơ Văn thâm chấp nhận gật gật đầu.
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Cự Nhân tộc sự tình cùng chúng ta không quan hệ, trước mắt vẫn là mau chóng tăng lên thực lực quan trọng.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Nói cũng là, Tiểu Bạch ngươi có phải hay không phải tiến giai.”
Tiểu Bạch gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Tiểu Bạch phía trước ở Thông Thiên bí cảnh bên trong tiếp nhận

rồi linh khí tươi, đã sớm đến tiến vào Thánh giai bên cạnh, phía trước không tiến giai, cũng bất quá là Thông Thiên bí cảnh cùng Hồn Sủng đại lục đều không thích hợp tiến giai, đã sớm đạt tới tiến giai tiêu chuẩn, chỉ là vẫn luôn không tìm được thích hợp tiến
giai thời cơ.
Trong khoảng thời gian này, Tiểu Bạch vẫn luôn ở trên hư không
bên trong du đãng, thường xuyên sử dụng không gian chi lực, cảnh giới đã mau áp chế không được.
“Nơi này hẳn là còn tính an toàn, chuẩn bị một chút liền tiến giai
đi, ta làm Truy Phong bọn họ cho ngươi hộ pháp.” Sở Diệp nói.
Tiểu Bạch gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Tuy rằng xác định Cự Nhân tinh cầu còn tính an toàn, nhưng Sở Diệp vẫn là ở Tiểu Bạch tiến giai phía trước, thiết hạ phòng hộ trận, lại an bài Truy Phong chờ mấy tiểu bảo hộ tứ phương.
“Ầm ầm ầm.” Cuồn cuộn lôi điện đánh rớt ở Tiểu Bạch trên người,
Tiểu Bạch tràn đầy hào khí sừng sững ở lôi kiếp dưới, thừa nhận lôi điện oanh kích.
“Tiểu Bạch thân thể tố chất rất mạnh a!” Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đây là tự nhiên, dù sao cũng là thánh thú sao.”
Cự Nhân tinh cầu trăm phế đãi hưng, linh khí đầy đủ, Tiểu Bạch ở
bên này tiến giai Thánh giai, chiếm không nhỏ tiện nghi, đại lượng
linh khí, hướng tới Tiểu Bạch hội tụ mà đến.
Tiểu Bạch có chút tham lam hấp thu chung quanh linh khí, Bạch
Hổ thánh tượng lại xông ra.
Bạch Hổ thánh tượng che trời, tràn ngập uy nghiêm.
Lâm Sơ Văn có chút ngoài ý muốn nói: “Sở Diệp, Bạch Hổ thánh tượng giống như cũng ở hấp thu linh khí, giống như hấp thu so Tiểu Bạch còn nhiều.”

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hình như là.”
Bạch Hổ thánh tượng hấp thu linh khí lúc sau, giống như biến càng thêm hoàn thiện không ít, thoạt nhìn càng thêm rất sống động.
Tiểu Bạch ngửa mặt lên trời thét dài một tiếng, đại địa ở Tiểu Bạch tiếng huýt gió bên trong, nứt ra mở ra, vết nứt nhanh chóng
mở rộng, xuất hiện một cái hẻm núi.
Lâm Sơ Văn nhìn vỡ ra hẻm núi, chớp chớp mắt, có chút vui sướng nói: “Thánh giai quả nhiên là không giống nhau, Tiểu Bạch
thực lực tăng cường không ít a!”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Xác thật như thế.”
Tiểu Bạch tiến giai như là bậc lửa một cái tín hiệu, Mặc Nắm, Kinh
Chập Long, Thương Lan Long sôi nổi tiến vào Thánh giai.
Thuộc hạ Hồn Sủng tiến giai lúc sau, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn cũng song song trở thành Thánh giai Hồn Sủng Sư.
Sở Diệp đãi ở Cự Nhân tinh cầu, tu luyện Sao Trời Quyết, hồn lực đột phá, trở thành Thánh giai Hồn Sủng Sư lúc sau, hai người đi thêm tu luyện Sao Trời Quyết tốc độ liền nhanh rất nhiều.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Ngươi có phải hay không mau đột phá đến Tạo Hóa Cảnh a!”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Cự Nhân tinh cầu bên này linh khí vẫn là yếu đi một ít, nếu là thượng giới, Sở Diệp cảm thấy chính mình hẳn là đã đột phá, tuy
rằng như thế, Sở Diệp cũng không vội vã đi thượng giới, đột phá đại cảnh giới sẽ tạo thành không nhỏ động tĩnh, ở thượng giới tán
tu đột phá đại cảnh giới là thập phần nguy hiểm.
Tu sĩ đột phá là lúc, thực dễ dàng phát sinh ngoài ý muốn, mà khi
đó là giết người đoạt bảo tốt nhất thời kỳ.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Có thể dùng nguyên thạch.”
Sở Diệp mãn không thèm để ý nói: “Không cần sốt ruột, nhiều

hao phí một ít thời gian cũng là giống nhau."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Hảo đi, nói đến, ta giống như phát hiện một cái thông đạo."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Ta cũng phát hiện, kia hẳn là Cự Nhân tinh cầu phi thăng thông đạo."
Hồn Sủng đại lục phi thăng thông đạo bị cách trở, nhưng là, này Cự Nhân tinh cầu lại còn ở, Lâm Sơ Văn tiến vào Thánh giai thời điểm liền cảm ứng được.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: "Chúng ta muốn hay không đi này thông đạo a!"
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: "Có thể suy xét."
Đi phi thăng thông đạo đi lên, có thể ngắn lại đi trước thượng giới
hành trình, phi thăng thông đạo cũng tương đối mà nói, tương đối
ổn định.
Bất quá, nếu là đi Cự Nhân tộc phi thăng thông đạo, bọn họ rất có
khả năng sẽ tiến vào Cự Nhân tộc lãnh địa.
Rất nhiều chủng tộc đều là thực tính bài ngoại, từ Âm Hồn tộc cái
kia hồn linh ký ức tới xem, Cự Nhân tộc cùng Nhân tộc quan hệ tạm được, bất quá rốt cuộc không phải cùng chủng tộc, vẫn là có chút ngăn cách.
Thượng giới có không ít cùng hung cực ác chủng tộc, rất nhiều chủng tộc đối Nhân tộc thập phần không thích, so sánh với dưới,
Cự Nhân tộc tương đối tới nói, tựa hồ còn tính tốt.
Sở Diệp nhất tưởng vẫn là lặng lẽ tiến vào Nhân tộc lãnh địa, an ổn phát triển cái mấy năm, bất quá, Nhân tộc ở thượng giới, tựa hồ chỉ là bé nhỏ không đáng kể một chi, chiếm cứ lãnh địa không
lớn, liền tính hắn thuận lợi tiến vào thượng giới, cũng chưa chắc có thể tìm được Nhân tộc lãnh địa, tương đối xuống dưới, đi Cự Nhân phi thăng thông đạo, hẳn là cái không tồi lựa chọn.

Chương 435: Chương 435

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn một bên ở Cự Nhân tinh cầu khắp nơi thăm dò, một bên vì đột phá làm chuẩn bị.
Cự Nhân đại lục tuy rằng vừa mới trải qua tai biến kỳ, rất nhiều bảo vật đều ở tai biến bên trong hóa thành hư ảo, bất quá, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn vẫn là phát hiện một ít thứ tốt.
“Thật lớn một cái đỉnh a!” Sở Diệp nói.
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, nói: “Cự Nhân tộc thường xuyên sẽ mài giũa thân hình, cái này dược đỉnh hẳn là Cự Nhân tộc ấu tể ngâm thú huyết, mài giũa thân hình dùng.”
Sở Diệp cau mày, có chút hồ nghi nói: “Cự Nhân ấu tể sao?”
Hắc quạ đen gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Lớn như vậy đỉnh, cũng
chỉ có thể cấp ấu tể dùng, cái này đỉnh phẩm cấp vẫn là rất cao, dùng cái này đỉnh chịu đựng thân thể, hẳn là có thể đem thú huyết
hiệu quả được đến nguyên vẹn phát huy.”
Sở Diệp nhìn dược đỉnh, thầm nghĩ: Lớn như vậy cái đỉnh cư nhiên là Cự Nhân tộc cấp ấu tể dùng, đều đủ mấy chục cái thành nhân ở bên trong bơi lội, không hổ là Cự Nhân tộc, ấu tể nhất định lớn lên thực đồ sộ.
Lâm Sơ Văn ngón tay nhẹ nhàng ở đại đỉnh thượng khấu vài cái, đại đỉnh phát ra vài tiếng thanh thúy đáp lại.
“Cái này đại đỉnh, tài chất bất phàm, nếu là điểm nhỏ thì tốt rồi.”
Nếu là điểm nhỏ nói, hắn là có thể dùng để luyện đan.
Tiểu Bạch nghiêng đầu, nói: “Cái này đại đỉnh ở luyện quá trình bên trong, hẳn là gia nhập Bí Hồng Kim, tấm tắc danh tác.”
Sở Diệp nhíu nhíu mày, Bí Hồng Kim là một loại tuyệt hảo luyện

khí tài liệu, luyện khí thời điểm, thoáng gia nhập một chút, là có thể đại đại cải thiện luyện khí phẩm chất.
Đáng tiếc đại đỉnh đã thành hình, muốn một lần nữa đem Bí Hồng
Kim lấy ra ra tới, không phải một việc dễ dàng.
“Cái này đại đỉnh cấp bậc hẳn là đã tới Tôn cấp, không giống như là thế giới này có thể có được.” Tiểu Bạch nói.
“Tạm thời mặc kệ.” Sở Diệp phất phất tay, đem đại đỉnh thu vào ngọc trụy không gian.
Sở Diệp nghĩ: Bọn họ là không dùng được cái này đỉnh, nhưng là, có lẽ thượng giới Cự Nhân tộc dùng thượng đâu.
Lâm Sơ Văn ở phát hiện Hoàng Kim Cự Nhân tộc đầu cách đó không xa, phát hiện không ít kim sắc Huyết Cốt Thảo.
“Này Huyết Cốt Thảo không tồi, có thể tăng cường tu sĩ thể chất.”
“Nơi này tất nhiên ngã xuống quá Hoàng Kim Cự Nhân tộc, nói không chừng còn không ngừng một cái.” Hắc quạ đen nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đại khái đi.”
Huyết Cốt Thảo yêu cầu lấy cường tộc tinh huyết uẩn dưỡng, dùng để tưới Huyết Cốt Thảo tinh huyết phẩm chất càng cao, đào
tạo ra tới Huyết Cốt Thảo phẩm chất liền càng tốt.
Huyết Cốt Thảo đối sinh trưởng hoàn cảnh yêu cầu là rất cao, nơi
này Huyết Cốt Thảo, hẳn là hoang dại, có thể trưởng thành như vậy, còn lớn lên nhiều như vậy, vừa thấy liền bất đồng tầm thường.
Sở Diệp hoài nghi, nơi này khả năng đã từng bùng nổ quá Cự Nhân tộc đại chiến, bởi vì này phiến thổ nhưỡng bên trong, tẩm đầy Hoàng Kim Cự Nhân tộc huyết, cho nên, mới có thể mọc ra thành phiến Huyết Cốt Thảo.
Thảo Đan Môn bên trong, vừa vặn có quan hệ với Huyết Cốt Thảo truyền thừa.
Lâm Sơ Văn dựa theo đan phương dùng Huyết Cốt Thảo, luyện chế Huyết Cốt Đan.
Lâm Sơ Văn chỉ có truyền thừa, không có sư phụ, vừa mới bắt

đầu thượng thủ luyện đan, vẫn là có chút khó khăn, cũng may bên này Huyết Cốt Thảo không ít, lại thất bại hơn trăm lần lúc sau, rốt cuộc luyện chế ra đan dược.
"Thành công sao?" Sở Diệp nhìn đan lô cái đáy quay tròn chuyển động mấy viên Huyết Cốt Đan hỏi.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Không biết."
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: "Không biết?"
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: "Dựa theo Thảo Đan Môn đan thư ký tái, ta luyện chế ra đan dược hẳn là màu đỏ, cái này là kim sắc."
Lâm Sơ Văn ở Thông Thiên bí cảnh bắt được Thảo Đan Môn còn có Thông Thiên Tông một bộ phận đan thuật truyền thừa lúc sau,
vẫn luôn ở nghiên cứu luyện đan thuật, cũng coi như là có chút sở thành.
Bất quá, Lâm Sơ Văn phía trước luyện chế đan dược, đều ở Thiên cấp, Thiên cấp dưới, mà lần này luyện chế Huyết Cốt Đan ở thánh cấp.
Lâm Sơ Văn vẫn là lần đầu tiên luyện chế như vậy đan dược, không có người chỉ điểm, Lâm Sơ Văn cũng không biết đan dược phẩm cấp như thế nào, hay không hữu hiệu.
Sở Diệp mãn không thèm để ý nói: "Khả năng bình thường Huyết
Cốt Thảo luyện chế ra tới là màu đỏ, cái này Huyết Cốt Thảo hấp thu Hoàng Kim Cự Nhân tộc huyết, cho nên là kim sắc."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Có thể là."
Sở Diệp rất có hứng thú nói: "Ta nếm nếm xem."
Lâm Sơ Văn cau mày, có chút không tán đồng nói: "Ngươi muốn thử dược? Không tốt lắm đâu."
Sở Diệp hướng tới hắc quạ đen nhìn qua đi, nói: "Ô Ô, ngươi xem ta ăn xong này viên đan dược, là sẽ gặp may mắn vẫn là sẽ xui xẻo a!"
Hắc quạ đen nhìn Sở Diệp vài lần, nhấp nháy nhấp nháy con mắt,
nói: "Ngươi tạm thời không chết được."
Sở Diệp vừa lòng gật gật đầu, "Như thế, ta liền an tâm rồi."
Sở Diệp nói, nuốt vào đan dược, Huyết Cốt Đan hiệu quả phi

thường hảo, vừa mới ăn vào đan dược, Sở Diệp thể chất phải tới rồi không nhỏ tăng lên.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, có chút lo lắng nói: “Cảm giác như thế nào?”
Sở Diệp vận chuyển linh lực, nhanh chóng luyện hóa dược lực, cười cười, nói: “Thực hảo.”
Lâm Sơ Văn cau mày, có chút bất đắc dĩ nói: “Ngươi cũng quá lỗ mãng.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Ta tin tưởng thủ nghệ của ngươi.”
Có thành công luyện chế ra Huyết Cốt Đan kinh nghiệm, Lâm Sơ Văn dần dần tìm được rồi bí quyết, xác suất thành công đại đại tăng lên.
Lâm Sơ Văn luyện chế đại lượng Huyết Cốt Đan, bởi vì kim sắc Huyết Cốt Thảo phẩm chất thập phần chi cao, Lâm Sơ Văn luyện chế ra Huyết Cốt Đan hiệu quả, xa xa vượt qua giống nhau Huyết
Cốt Đan.
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn dùng đan dược lúc sau, thể chất được đến không tồi tăng lên, Sở Diệp thậm chí phát hiện chính mình thoáng
lại trường cao một ít.
Lâm Sơ Văn không chê phiền lụy luyện chế Huyết Cốt Đan, Huyết
Cốt Đan là có thể đại lượng lặp lại lợi dụng một loại đan dược, dùng càng nhiều, thể chất tăng lên càng rõ ràng.
Theo Lâm Sơ Văn biết, Huyết Cốt Đan ở thượng giới cũng nên xem như đồng tiền mạnh.
Một ít đại gia tộc đệ tử, ở chịu đựng thân thể thời điểm, mỗi ngày
đều sẽ dùng Huyết Cốt Đan.
Bên này Huyết Cốt Thảo, là thấm vào hoàng kim huyết tộc máu mọc ra từ, luyện chế ra tới đan dược, phẩm chất tuyệt hảo, có lẽ Cự Nhân tộc cũng sẽ có hứng thú, vừa lúc có nhàn rỗi, Lâm Sơ Văn quyết định tận lực nhiều luyện một ít, đã bị bất cứ tình

huống
nào.
Ở Truy Phong thời gian pháp tắc trợ giúp dưới, Lâm Sơ Văn luyện chế Huyết Cốt Đan hiệu suất cực cao.
Một tháng thời gian, Lâm Sơ Văn liền luyện chế mấy ngàn cái Huyết Cốt Đan, Lâm Sơ Văn như vậy luyện đan hiệu suất, cũng đủ làm thượng giới một ít cùng giai luyện đan sư hổ thẹn mà chết.
Sở Diệp nhổ trồng một ít Huyết Cốt Thảo tiến ngọc trụy không gian, tuy rằng ngọc trụy không gian Huyết Cốt Thảo cũng có thể sinh trưởng, nhưng mọc ra tới lại là màu xanh lá, hiệu quả so với
Cự Nhân đại lục hoang dại kim sắc Huyết Cốt Thảo đại đại không
bằng.
Có cái này phát hiện, Lâm Sơ Văn càng xác định Cự Nhân đại lục sinh trưởng Huyết Cốt Thảo là thứ tốt, làm ong đàn toàn lực tìm kiếm kim sắc Huyết Cốt Thảo. Đảo. Tịch. Đoàn. Đội.
Ong đàn khắp nơi tìm kiếm Huyết Cốt Thảo, không có gì đại thu hoạch, nhưng thật ra ngoài ý muốn phát hiện một loại Cự Ngô Thụ.
Loại này Cự Ngô Thụ sinh cơ tràn đầy, thụ tương hương vị điềm mỹ thả tràn ngập linh khí, đối ong đàn sinh trưởng có lợi thật lớn.
Cự Nhân đại lục linh thảo, có thể là bị nơi đây hoàn cảnh ảnh hưởng, lớn lên dị thường cao tráng, một thân cây liền cũng đủ cung ứng mấy trăm chỉ Ngân Sí Ong sở cần đồ ăn.
Lâm Sơ Văn nếm một ngụm mật ong, nói: “Hương vị không tồi a!
Đây là ong đàn hấp thu Cự Ngô Thụ thụ tương ủ ra tới sao?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, không nghĩ tới hương vị tốt như vậy.”
Tiểu Bạch làm một ngụm mật ong, mỹ tư tư nói: “Kia Cự Ngô Thụ,
có thể là Cự Nhân tộc thánh thụ.”
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nói: “Thánh thụ, kia thụ lợi hại

như
vậy sao?"
Tiểu Bạch gật gật đầu, nói: "Hẳn là, Cự Ngô Thụ thập phần cứng cỏi, Cự Nhân tộc chế tác vũ khí, kiến tạo phòng ốc đều sẽ dùng đến."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Như vậy a!"
……
Thời gian như nước chảy, đảo mắt Sở Diệp, Lâm Sơ Văn liền ở Cự Nhân trên tinh cầu đãi ba năm nhiều thời giờ.
Cự Nhân tinh cầu linh nguyên khí tuy rằng không tính quá nồng
liệt, nhưng là, nơi này đều có hắn chỗ tốt, Cự Nhân đại lục đất rộng của nhiều, lại an toàn, sở hữu đồ vật đều là nhậm hai người lấy dùng, hai người ở chỗ này sống đảo cũng tiêu dao.
Này ba năm nhiều thời gian, Sở Diệp trong thân thể nguyên lực không ngừng tăng lên, rốt cuộc có tiến giai Tạo Hóa Cảnh cảm giác.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, có chút chờ mong nói: "Muốn chuẩn bị
tiến giai sao?"
Sở Diệp gật gật đầu, khí phách hăng hái nói: "Đúng vậy, có đột phá cảm giác."
Tạo Hóa Cảnh a! Tạo Hóa Cảnh tu sĩ có lẽ ở thượng giới không hiếm lạ, lại là Hồn Sủng đại lục rất nhiều tu sĩ truy tìm chung điểm.
Lâm Sơ Văn chớp chớp mắt, có chút vui sướng nói: "Thực mau a!"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Xác thật so tưởng tượng bên trong muốn mau." Nguyên bản dựa theo hắn dự tính, hẳn là còn cần tám đến mười năm thời gian.
Sở Diệp cảm thấy hắn có thể nhanh như vậy cảm giác được tiến vào Tạo Hóa Cảnh cái chắn, hẳn là tiện tay hạ Hồn Sủng có quan hệ.
Hắn thủ hạ chủ Hồn Sủng, Bạch Hổ, Mặc Nắm, Liễu Thụ Yêu, Kinh Chập Long thậm chí Tiểu Ngân, đều đã tiến vào Thánh giai.

Sở Diệp trên tay Thánh giai Hồn Sủng mỗi nhiều một con, thực lực là có thể có một cái bay vọt.
Tiểu Bạch mấy chỉ mỗi ngày đều ở trưởng thành, Tiểu Bạch mấy chỉ thực lực tăng lên, đều sẽ đối Sở Diệp có bổ ích tác dụng.
Sở Diệp mỗi ngày đều có thể tiếp thu đến vài cổ linh nguyên khí, mỗi một cổ linh nguyên khí đều không tính quá khổng lồ, nhưng
là, thêm lên liền có chút khủng bố.
So sánh với dưới, Lâm Sơ Văn tiến độ thoáng chậm một ít, Lâm Sơ Văn trên tay, tạm thời chỉ có Thương Lan Long, Mộc Tiên Điểu
tiến giai Thánh giai.
Tiến vào Thánh giai vẫn là yêu cầu cơ duyên, Tiểu Bạch có thể tiến giai là bởi vì huyết mạch cao, lại được truyền thừa, Mặc Nắm
có thể tiến giai là bởi vì tiêu hóa bí cảnh bên trong hấp thu khổng
lồ âm hồn chi lực.
Truy Phong có thể tiến giai Thánh giai là luyện hóa ở Thông Thiên
bí cảnh bên trong được đến đại khối Thời Gian Thạch.
Liễu Thụ Yêu có thể tiến giai là bởi vì đối phương ở Cự Nhân tinh
cầu, phát hiện đại lượng đại thụ chi tâm.
Tiểu Ngân có thể tiến giai có chút may mắn, Sở Diệp cảm thấy Tiểu Ngân có thể tiến giai, chủ yếu có ba loại nguyên nhân.
Thứ nhất là bởi vì Tiểu Ngân thủ hạ ong đàn thực lực bay nhanh dâng lên, ong đàn mấy năm nay, ở Cự Nhân đại lục bay nhanh khuếch trương, thành viên số lượng so với từ trước, phiên gấp mười lần không ngừng, ngoài ra, ong đàn bên trong cũng không ít
ong mật ở đại lượng tài nguyên xây dưới, tiến giai Hoàng giai.
Nhị là bởi vì hắn cái này chủ nhân, hắn mấy năm nay kiêm tu thượng giới công pháp, trong thân thể linh nguyên khí dư thừa vô
cùng, thực lực của hắn tăng lên, đối Hồn Sủng có phản hồi tác

dụng, kéo Hồn Sủng trưởng thành. Tiểu Ngân hẳn là đã chịu linh
khí tẩm bổ, tiến giai Thánh giai khó khăn hạ thấp không nhỏ.
Tam là bởi vì linh tuyền thủy, mấy năm trước, Sở Diệp đem đại lượng linh nguyên thạch đầu nhập vào linh tuyền thủy bên trong,
linh tuyền thủy phẩm cấp lại dâng lên không ít, Tiểu Ngân ở tiến
giai phía trước, đi linh tuyền bên trong phao phao, phẩm chất giống như có điều tăng lên.
So sánh với dưới, Lâm Sơ Văn trên tay Hồn Sủng tuy rằng cơ duyên cũng không nhỏ, nhưng vẫn là khiếm khuyết một ít.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Ngươi tính toán khi nào tiến giai.”
Sở Diệp chớp chớp mắt, nói: “Liền mấy ngày nay.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hảo, đến lúc đó ta vì ngươi hộ pháp.”
Sở Diệp cười gật gật đầu, nói: “Hảo.”

Chương 436: Chương 436

Đảo mắt liền đến Sở Diệp tiến giai nhật tử, đại lượng linh khí từ bốn phương tám hướng tụ tập mà đến, hối vào Sở Diệp thân thể bên trong.
Không trung bên trong, đại lượng sao trời hiện ra, đủ mọi màu sắc sao trời, nở rộ bắt mắt quang mang.
Lâm Sơ Văn ngẩng đầu lên, nhìn không trung bên trong kỳ cảnh,
trong mắt hiện lên vài phần kinh ngạc cảm thán chi sắc.
Tiểu Bạch nhìn không trung bên trong dị tượng, có chút ngoài ý muốn nói thầm nói: “Ban ngày tinh hiện.”
Từng đạo tinh quang rót vào Sở Diệp thân thể bên trong, Sở Diệp thân thể bên trong 360 cái khiếu huyệt, như là 360 cái tiểu hắc động giống nhau, cuồn cuộn không ngừng hấp thu tinh nguyên lực.
Lâm Sơ Văn nhìn không trung bên trong sao trời, lại hướng tới Sở Diệp nhìn vài lần, cuối cùng hướng tới Tiểu Bạch nhìn qua đi, nói: “Ban ngày tinh hiện là chuyện tốt sao?”
Tiểu Bạch gật gật đầu, nói: “Xem như chuyện tốt đi.”
Ban ngày tinh hiện là một loại đặc thù tiến giai dị tượng, nói chung, chỉ có tu luyện sao trời chi lực thiên tài mới có thể dẫn động như vậy dị tượng.
Tiểu Bạch phỏng đoán Sở Diệp sẽ khiến cho như vậy dị tượng, là bởi vì đối phương tu luyện cực hạn bản Sao Trời Quyết.
Cuồn cuộn sao trời chi lực, rót vào Sở Diệp thân thể bên trong, Sở Diệp thân thể mặt ngoài, không ngừng có tạp chất tách ra tới.
Không trung bên trong sao trời càng ngày càng nhiều, sao trời bên trong sao trời tận tình nở rộ chính mình quang huy, thái dương đều vì này thất sắc.

Sở Diệp nhắm hai mắt, cũng không có bị không trung bên trong dị
tượng quấy nhiễu, hết sức chăm chú hút vào linh khí.
Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp, nhịn không được nói thầm nói: “Đến không được.”
Lâm Sơ Văn nhìn Tiểu Bạch, nói: “Làm sao vậy? Có cái gì vấn đề sao?”
Tiểu Bạch cau mày, nói: “Sở Diệp tiến giai hấp thu nguyên lực, chỉ
sợ là tầm thường tu sĩ gấp mười lần.”
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, có chút lo lắng nói: “Đây là chuyện tốt sao?”
Tiểu Bạch híp mắt mắt, nghĩ nghĩ, nói: “Chỉ cần hắn có thể thừa nhận trụ, vậy là tốt rồi sự.”
Ngang nhau giai vị dưới, tu sĩ trong thân thể linh khí càng dày đặc, thời điểm đối địch, khí huyết càng là mênh mông, có thể chiếm không nhỏ tiện nghi.
Từng đạo lôi điện đánh rớt ở Sở Diệp trên người, Sở Diệp thân thể không ngừng bị xé rách, lại nhanh chóng ở linh khí, dược tề chữa trị dưới phục hồi như cũ.
Tiểu Bạch chú ý tới Sở Diệp miệng vết thương máu phiếm nhàn nhạt kim quang, Sở Diệp máu nguyên bản hẳn là màu đỏ, sở dĩ sẽ phiếm kim quang, rất có khả năng là ăn nhiều Huyết Cốt Đan duyên cớ.
Lâm Sơ Văn mấy năm nay luyện chế đại lượng Huyết Cốt Đan, Huyết Cốt Đan tăng cường thể chất hiệu quả thập phần chi hảo, Sở Diệp mỗi ngày đều sẽ ăn mấy viên, mấy năm gian, ăn hơn một ngàn viên Huyết Cốt Đan.
Lượng biến khiến cho biến chất, đại lượng Huyết Cốt Đan đối Sở Diệp thể chất cải thiện, có rất lớn tác dụng.
Nếu không phải Huyết Cốt Đan phụ trợ, Sở Diệp thân thể cường độ, nhiều nhất chỉ có hiện tại một nửa.
Mộc Tiên Điểu tận chức tận trách vì Sở Diệp giáo huấn linh lực, đại lượng linh lực dũng mãnh vào Sở Diệp thân thể bên trong.
Sở Diệp có thể cảm giác mênh mông nguyên lực ở trong thân thể

chảy xuôi, tiến giai Tạo Hóa Cảnh lúc sau, Sở Diệp cảm giác chính mình trong cơ thể linh nguyên lực nồng đậm mấy lần.
Đủ mọi màu sắc lôi điện hướng tới Sở Diệp bổ xuống dưới, màu đỏ lôi điện tràn ngập ngọn lửa chi lực, kim sắc lôi điện tước kim đoạn ngọc, màu bạc lôi điện băng hàn đến xương, màu đen lôi điện, tràn ngập hủy diệt chi lực……
Từng đợt lôi kiếp chạy dài không dứt, Sở Diệp nhanh chóng điều động sao trời chi lực, hình thành một trương tinh võng, bao phủ tại thân thể phía trên.
Lôi kiếp xuyên qua tinh võng thời điểm, bị suy yếu vài phần, mới
bổ tới Sở Diệp trên đầu.
Mặc dù là bị suy yếu lôi kiếp, vẫn là tràn ngập lực phá hoại, Sở Diệp trên người miệng vết thương không ngừng gia tăng, Sở Diệp
không ngừng nuốt phục chữa thương đan dược, dùng để khôi phục thương thế.
Lâm Sơ Văn cau mày, có chút bất an nói: “Tạo Hóa Cảnh lôi kiếp đều là cái dạng này sao?”
Hắc quạ đen hồng hộc chụp phủi cánh, nói: “Giống nhau Tạo Hóa
Cảnh lôi kiếp, đều không phải như vậy.”
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Kia như thế nào sẽ như thế?”
Hắc quạ đen nghĩ nghĩ, nói: “Đại khái là bởi vì hắn là đoạt xá mà đến đi.”
Đoạt xá tồn tại bị coi là tà ám, tu vi thấp thời điểm còn hảo thuyết,
thực lực càng cường, càng dễ dàng bị Thiên Đạo bài xích, giống nhau đoạt xá tu sĩ, đều tu luyện không đến quá cao cảnh giới.
Lâm Sơ Văn cau mày, nhịn không được thế Sở Diệp lo lắng lên.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, suy đoán Sở Diệp sẽ đưa tới như vậy thiên kiếp, đoạt xá hẳn là chỉ là nguyên nhân chi nhất.
Từ xưa đến nay, càng là tư chất hảo tu sĩ, càng là dễ dàng nghênh đón càng mãnh liệt lôi kiếp, này liền hình như là Thiên Đạo đối thiên tài đặc thù chiếu cố. Sở Diệp tu hồn lực, lại lại tu nguyên lực, thủ hạ đã có Bạch Hổ, lại có Kinh Chập Long, đại

khái là phạm vào nào đó kiêng kị.
Từng đạo lôi điện đánh rớt ở Sở Diệp trên người, Sở Diệp bắt một phen chữa thương đan dược, nhét vào trong miệng, cũng may mắn Lâm Sơ Văn chuẩn bị đầy đủ, trước tiên luyện chế đại lượng chữa thương đan dược, Sở Diệp lúc này, mới có thể không kiêng nể gì uống thuốc.
Ở đại lượng đan dược tiến bổ dưới, Sở Diệp thương thế nhanh chóng phục hồi như cũ.
Từng đạo lôi điện liên tiếp không ngừng hướng tới Sở Diệp đánh rớt xuống dưới, Sở Diệp trên người thương thế lặp lại rạn nứt.
Tuy rằng Sở Diệp khôi phục lực thập phần xuất chúng, bất quá, đối mặt chạy dài không dứt lôi kiếp, thương thế vẫn là càng ngày
càng nghiêm trọng.
Xem tình huống không ổn, Tiểu Bạch, Kinh Chập Long, Liễu Thụ
Yêu…… Chủ động lôi kéo lôi điện chi lực đến trên người mình.
Nói chung, tiến giai lôi kiếp, người khác là không thể nhúng tay, bất quá, Tiểu Bạch, Kinh Chập Long chờ mấy chỉ đều cùng Sở Diệp tồn tại khế ước, xem như Sở Diệp một bộ phận lực lượng, tham dự lôi kiếp, đảo cũng không sao.
Có Tiểu Bạch chờ mấy chỉ chia sẻ lôi kiếp, Sở Diệp bên này áp lực nhỏ đi nhiều.
Cuồn cuộn lôi kiếp không ngừng rơi xuống, ở Sở Diệp liền mau tinh bì lực tẫn thời điểm, rốt cuộc đình chỉ.
Lôi kiếp một kết thúc, đại lượng bẩm sinh linh khí dũng mãnh vào
Sở Diệp thân thể bên trong, bẩm sinh linh khí nhanh chóng chữa
trị Sở Diệp thương thế, Sở Diệp có loại thoát thai hoán cốt, phiêu phiêu dục tiên cảm giác.
Trừ bỏ bẩm sinh linh khí, đại lượng sao trời chi lực, cũng cùng nhau ùa vào Sở Diệp thân thể.
Sở Diệp thấy được một mảnh muôn vàn sao trời diễn biến hư không, hoảng hốt cảm thấy chính mình cũng hóa thành sao trời,

từng luồng đặc thù hiểu được từ trong lòng bốc lên dựng lên, Sở Diệp nhắm mắt lại, phảng phất tiến vào một mảnh sao trời bên trong.
Có thể là bởi vì đạo lữ quan hệ, Sở Diệp tiến giai trong nháy mắt, Lâm Sơ Văn trong lòng hiện lên vài phần hiểu ra, tiến giai bình cảnh cư nhiên buông lỏng vài phần.
Sở Diệp ở lôi kiếp qua đi, liền lâm vào ngộ đạo, mãi cho đến ba ngày lúc sau mới thanh tỉnh.
Powered by GliaStudio
close
“Ngươi không sao chứ.” Lâm Sơ Văn đi tới Sở Diệp bên người, tràn đầy lo lắng hỏi.
Sở Diệp lắc lắc đầu, cười cười, nói: “Không có việc gì, cảm giác cực hảo.”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Không có việc gì liền hảo, lần sau vẫn là phải cẩn thận một ít.”
“Ta còn là xem thường lôi kiếp, sớm biết rằng lôi kiếp mạnh như vậy, ta nên ở tiến giai phía trước, nhiều làm một ít chuẩn bị.” Sở Diệp có chút thác lớn, cảm thấy chính mình hồn võ song tu, thể chất viễn siêu thường nhân, liền không đối lôi kiếp nhiều để bụng,
thiếu chút nữa lật thuyền trong mương.
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Lần này là có chút đại ý.”
Nhìn ra phía trước tiến giai hung hiểm, Lâm Sơ Văn nhịn không được vì Sở Diệp đổ mồ hôi.
Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp, nói: “Chủ nhân, nghịch thiên đoạt xá, càng đến hậu kỳ, càng dễ dàng bị theo dõi, lần sau ngươi thật sự phải cẩn thận.”
Sở Diệp tức giận nhìn Tiểu Bạch liếc mắt một cái, nói: “Loại sự tình này, ngươi như thế nào không nói sớm?”
Tiểu Bạch lời lẽ chính nghĩa nói: “Ta cũng là mới nghĩ đến.”
Sở Diệp: “……” Mới nghĩ vậy sự, Tiểu Bạch gia hỏa này không nên cảm thấy hổ thẹn sao? Như vậy đúng lý hợp tình tính sao lại thế này.
“Phía trước nháo ra tới động tĩnh có chút lớn.” Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp nhìn phía trước tiến giai địa phương, nói: “Xác thật.”

Sở Diệp vừa rồi đưa tới lôi kiếp, đem chung quanh vài trăm dặm mà đều chém thành một mảnh than cốc, đại địa thượng còn sót lại nồng đậm lôi điện chi lực.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “May mắn, may mắn là lựa chọn
ở chỗ này tiến giai Tạo Hóa Cảnh.”
Tiểu Bạch tán đồng gật gật đầu, cây cao đón gió, Sở Diệp nếu là ở thượng giới tiến giai, khiến cho như thế dị tượng, nhất định sẽ khiến cho không ít tu sĩ chú ý.
Thực lực cường hãn một ít tu sĩ, thực dễ dàng phát hiện Sở Diệp Hồn Sủng Sư thân phận, kể từ đó, Sở Diệp chỉ sợ cũng ly chết không xa.
Này Cự Nhân đại lục hiện tại trăm phế đãi hưng, sinh linh thưa thớt, nhưng thật ra miễn trừ Sở Diệp nỗi lo về sau.
Trải qua lôi kiếp, Sở Diệp thực lực bay nhanh dâng lên, Tiểu Bạch, Thương Lan Long, Liễu Thụ Yêu, Mặc Nắm, ong đàn thực lực cũng tùy theo dâng lên.
Hồn Sủng Sư cùng Hồn Sủng vốn dĩ chính là đôi bên cùng có lợi quan hệ, Sở Diệp thực lực tiến bộ, đối Tiểu Bạch mấy chỉ cũng có không nhỏ bổ ích tác dụng.
Sở Diệp tiến giai lúc sau ba tháng, Lâm Sơ Văn cũng cảm giác được đột phá cơ hội.
Có Sở Diệp giáo huấn, hai người lần này chuẩn bị đầy đủ rất nhiều.
Sở Diệp trước tiên bố trí trận pháp, trợ giúp Lâm Sơ Văn khai thông lôi điện chi lực.
Hết thảy chuẩn bị tốt lúc sau, Lâm Sơ Văn mới bắt đầu tiến giai.
Lâm Sơ Văn tiến giai thanh thế, muốn so Sở Diệp nhỏ không nhỏ,
bất quá, đồng dạng đặc thù.
“Lại là ban ngày tinh hiện.” Tiểu Bạch nhìn không trung bên trong
dị tượng, thì thào nói.
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, có chút nghi hoặc nói: “Dựa theo ngươi phía trước nói ban ngày tinh hiện, không phải thực hiếm lạ sao? Như thế nào liên tiếp xuất hiện.”

Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp, nói: “Cũng không có nhiều hiếm lạ.”
Sở Diệp gật gật đầu, “Nga” một tiếng, nói: “Ta cùng Sơ Văn đều dẫn ra tới, hẳn là không có nhiều hiếm lạ.”
Tiểu Bạch chớp chớp mắt, thầm nghĩ: Ban ngày tinh hiện kỳ thật
là rất ít thấy, nếu là hai lần ban ngày tinh hiện đều phát sinh ở thượng giới, chỉ sợ sẽ làm thượng giới đông đảo tu sĩ chấn động.
Nếu là làm một ít trọng điểm sao trời pháp quyết tu luyện đại năng
nhìn đến Sở Diệp, Lâm Sơ Văn sao trời thiên phú, rất có khả năng sẽ cướp thu hai người vì đồ đệ.
Đương nhiên, sợ Sở Diệp quá mức kiêu ngạo, Tiểu Bạch quyết định giấu giếm điểm này.
Lâm Sơ Văn tiến giai, thanh thế cũng thập phần kinh người, bất quá, so với Sở Diệp nhưng thật ra nhỏ đi nhiều, bởi vì trước đó chuẩn bị đầy đủ, tiến giai quá trình thập phần thuận lợi.
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Tiến giai, cảm giác thế nào?”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Cảm giác phi thường hảo.”
Sở Diệp gật gật đầu, có chút hưng phấn nói: “Như vậy lại củng cố một đoạn thời gian, chúng ta nên có thể đi trước thượng giới.”
Lúc trước, tiến vào chiếm giữ Cự Nhân đại lục thời điểm, Sở Diệp chỉ là đem cái này địa phương coi như lâm thời nghỉ ngơi nơi, không nghĩ tới, chỉ chớp mắt đều tại đây địa phương đãi mấy năm.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, hít sâu một hơi, nói: “Quyết định hảo sao? Muốn hay không đi phi thăng thông đạo?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Ta cùng Tiểu Bạch thương lượng qua, liền đi phi thăng thông đạo đi.”
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp sắc mặt, nói: “Đi phi thăng thông đạo? Có cái gì vấn đề sao?”
Sở Diệp cau mày, nói: “Bên này phi thăng thông đạo là vì Cự Nhân tộc chuẩn bị, chúng ta không phải Cự Nhân tộc, đi này thông đạo có lẽ sẽ bị bài xích.”
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Đi trước đi xem, nếu là bài xích
chi lực quá lớn, liền đổi nói.”

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Cũng chỉ có thể như thế.”
Vài ngày sau, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn chuẩn bị sẵn sàng, tiếp tục đi trước thượng giới, Tiểu Bạch tiến vào phi thăng thông đạo, cảm giác được một trận không khoẻ.
Đúng lúc này, Sở Diệp đặt ở ngọc trụy không gian bên trong đại đỉnh tự động bay ra tới.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn dùng linh lực đem đại đỉnh cử lên đỉnh đầu,
thông qua phi thăng thông đạo lực cản liền đại đại hạ thấp.
Đi phi thăng thông đạo, so với phía trước ở sao trời bên trong lang thang không có mục tiêu loạn đi, muốn thông thuận rất nhiều.
Tiểu Bạch nhanh chóng ở phi thăng trong thông đạo đi qua, một tháng lúc sau, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thuận lợi tiến vào thượng giới.
Tiến vào Cự Nhân thông đạo thời điểm, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn ngay từ đầu yêu cầu Cự Nhân tộc đại đỉnh, vì hai người suy yếu thông đạo bài xích chi lực, tới gần thượng giới thời điểm, đại đỉnh
giống như đã chịu mỗ cổ triệu hoán chủ động hướng lên trên phi,
tốc độ bay nhanh, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hai người đều có chút đuổi không kịp.
Hai người đi theo đại đỉnh một đường hướng lên trên, một không
cẩn thận liền xuất hiện ở Cự Nhân tộc địa giới.

Chương 437: Chương 437

Thượng giới, Cự Nhân đại lục.
Sở Diệp đãi ở thụ ốc bên trong uống trà, một trận ầm ầm ầm tiếng
bước chân, xa xa truyền tới.
“Sở thiếu, Sở thiếu.” Một đạo dũng cảm tiếp đón thanh, xa xa truyền tới.
Cự Nhân tộc tầm thường chào hỏi thanh, nghe tới có chút giống sét đánh, nghe tới ầm ầm ầm rung động.
Sở Diệp hướng tới cửa nhìn qua đi, một trương thật lớn mặt, vừa vặn đem hắn thụ ốc đại môn ngăn chặn.
Sở Diệp nhìn cửa thật lớn mặt, xoa xoa cái trán, khẽ thở dài, bất đắc dĩ nói: “Mãnh, có chuyện gì sao?”
Cự Mãnh lấy ra một cái túi, lay động một chút, tức khắc một trận
thanh thúy tinh thạch tiếng đánh truyền tới, Cự Mãnh vui rạo rực
nói: “Sở thiếu, ta có tiền, ta mua mật ong.”
Sở Diệp cau mày, có chút không yên tâm nói: “Này linh thạch không phải là trộm lấy ngươi gia gia đi.”
Cự Mãnh đỏ mặt, rầu rĩ nói: “Yên tâm, lần này không phải trộm.”
Sở Diệp: “……” Lần này không phải, phía trước đúng rồi?
Cự Mãnh gãi gãi đầu, giải thích nói: “Ta vừa mới qua thành niên lễ, này linh thạch là gia gia tặng cho ta thành niên lễ vật.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Không phải trộm lấy liền hảo.”
Cự Mãnh đỏ hồng mặt, giấu đầu lòi đuôi nói: “Sở thiếu, ngươi cũng thật là, ta cũng không phải mỗi lần đều trộm lấy……”
Sở Diệp: “…… Ta cho ngươi đi lấy mật ong.”
“Nhanh lên, nhanh lên, ta muốn hắc tinh mật ong.” Cự Mãnh

thúc
giục nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hảo, đã biết.”
Ngân Sí Ong hút hoa nguyên bất đồng, ủ mật ong chủng loại cũng bất đồng, Sở Diệp nơi này Ngân Sí Ong, ủ mật ong, có mười bảy tám loại, dựa theo mật ong ẩn chứa linh khí mà nói, hắc
tinh mật ong ở mười mấy loại mật ong bên trong lót đế, ấn ngọt độ tới nói, hắc tinh mật ong là trong đó nhất ngọt một loại.
Sở Diệp cảm thấy hắc tinh mật ong thật sự quá nị, ngọt có điểm hầu, bất quá, Cự Nhân tộc không ít tiểu Cự Nhân đối với một khoản mật ong đều là yêu sâu sắc.
Sở Diệp đi buồng ong, lấy ra một cái đại lu, giao cho Cự Mãnh.
Sở Diệp mấy năm nay vẫn luôn dựa bán mật ong, kiếm lấy nguyên thạch, bởi vì khách hàng chủ yếu là Cự Nhân tộc, Sở Diệp dùng để gửi mật ong bình ngọc đều đổi thành đại lu, đáng tiếc đối Cự Nhân tộc mà nói, đại lu vẫn là quá nhỏ.
Đối Sở Diệp mà nói có thể dùng để phao tắm đại lu, ở Cự Mãnh trong tay không đến đối phương một cái nắm tay lớn nhỏ.
Mãnh kia ngón tay chấm một chút mật ong nếm nếm, có chút tiếc
nuối nói: “Sở thiếu, ngươi nhưỡng mật ong mùi vị thật thơm, đáng
tiếc chính là quá ít, không mấy khẩu liền không có.”
Sở Diệp mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Đều nhiều như vậy, còn chê ít,
cũng không sợ hầu đã chết.
Sở Diệp bất đắc dĩ mở miệng có lệ nói: “Đã biết, ta sẽ nhiều ủ một ít.”
Sở Diệp khẽ thở dài, hắn thủ hạ ong đàn ủ mật ong sản lượng đã rất cao, bất quá, hắn bên này sản lượng lại cao, cũng khó có thể thỏa mãn Cự Nhân tộc nhu cầu.
Cự Nhân tộc một bữa cơm, có thể xử lý hắn một tháng thậm chí một năm số định mức, mỗi người đều là đại dạ dày vương.
“Ngươi lời này đã nói thật lâu, cũng không gặp nhiều hơn bao nhiêu mật ong ra tới, liền như vậy điểm mật ong, ngươi còn

luôn
giao dịch cấp thương đội.” Cự Mãnh có chút buồn bực oán giận nói.
Sở Diệp mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Này có thể trách hắn sao? Này không phải Cự Nhân tộc tu luyện tài nguyên phần lớn không
thích hợp bọn họ, hắn mới muốn đi theo thương đội đổi sao?
Vốn dĩ, Lâm Sơ Văn luyện chế đan dược cũng có thể đổi đồ vật, bất quá, mới đến, cũng không tưởng trước tiên bại lộ truyền thừa.
“Ta này sơn cốc liền lớn như vậy, mật ong sản lượng nhiều nhất cũng chính là như thế.” Sở Diệp nói.
Cự Mãnh mãn không thèm để ý nói: “Ngươi có thể đem ong đàn phóng tới bên ngoài đi a!”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Đó là các ngươi Cự Nhân tộc địa bàn.”
Cự Mãnh mãn không thèm để ý nói: “Này có quan hệ gì, mọi người đều sẽ không để ý.”
Sở Diệp mắt trợn trắng, trong lòng lại không có như vậy lạc quan.
Cự Nhân tộc dân phong còn tính thuần phác, bất quá này cũng không đại biểu những người này là đồ ngốc, nếu là hắn đem ong đàn phát triển đến trải rộng Cự Nhân tộc nông nỗi, Cự Nhân tộc có thể hay không có bị ong đàn giám thị cảm giác.
Nhân tộc ở thượng giới phong bình không được tốt lắm, không ít
Cự Nhân tộc đối Nhân tộc vẫn là thập phần bài xích, Sở Diệp có thể cảm giác được, Cự Nhân tộc mấy cái trưởng lão, tựa hồ đối bọn họ thập phần mâu thuẫn.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tới thượng giới, đã có 5 năm.
Hai người vừa mới đến thượng giới, Cự Nhân tộc tộc trưởng cự sơn liền cảm giác được hai người hơi thở.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn dâng lên ở Cự Nhân tộc được đến đại đỉnh, liền thành Cự Nhân tộc “Khách quý”, bị phân phối một cái sơn cốc, làm nơi làm tổ.
Kỳ thật, lúc trước về Sở Diệp, Lâm Sơ Văn an trí phương pháp, Cự Nhân tộc là tồn tại khác nhau.

Một bộ phận Cự Nhân tộc cảm thấy hai người lai lịch không rõ, không phải cái gì thứ tốt, hai người có thể là dùng nào đó tà ác thủ đoạn, cướp lấy bọn họ Cự Nhân tộc truyền thừa đại đỉnh, nên
đuổi đi đi ra ngoài.
Một khác bộ phận Cự Nhân tộc cảm thấy, hai người mang đến Cự
Nhân tộc truyền thừa chi đỉnh, đối Cự Nhân tộc có đại ân, bọn họ
Cự Nhân tộc không thể lấy oán trả ơn.
Hai bên Cự Nhân tộc thương lượng qua đi, cuối cùng quyết định hoa Tử Vụ sơn cốc cấp hai người, tùy vào hai người tự thân tự diệt.
Tử Vụ sơn cốc là một cái hàng năm bao phủ màu tím sương mù sơn cốc, kia sương mù tím trên thực tế là một loại chướng khí, tu
sĩ cấp thấp ở vào Tử Vụ sơn cốc bên trong, sẽ thực mau bị chướng khí ăn mòn thân thể bỏ mình, cũng không thích hợp cư trú.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn có Tạo Hóa Cảnh tu vi, ở vào Tử Vụ sơn cốc bên trong sẽ không có việc gì, nhưng cũng sẽ không quá dễ chịu.
Trừ ra chướng khí mà nói, Tử Vụ sơn cốc thổ địa diện tích rộng lớn, trong đó khoáng sản, cây rừng tài nguyên thập phần phong phú, cũng coi như là phong thuỷ bảo địa, bất quá, có sương mù tím chướng khí, nơi này liền có chút râu ria.
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn vui vẻ tiếp nhận rồi Cự Nhân tộc an bài, trụ vào sơn cốc bên trong.
Hai tháng lúc sau, Lâm Sơ Văn liền duyên đến ra một loại tụ chướng đan, loại này đan dược luyện chế thời điểm, có thể tự chủ hấp thu chung quanh chướng khí, đan dược luyện thành lúc
sau, sẽ biến thành một loại có mê hoặc công năng độc đan.
Lâm Sơ Văn hoa một tháng thời gian, hoàn toàn cải tạo Tử Vụ

sơn cốc, làm không ít Cự Nhân tộc trợn mắt há hốc mồm.
Rửa sạch chướng khí lúc sau, Sở Diệp ở sơn cốc bên trong gieo trồng đại lượng linh thảo, bắt đầu rồi dưỡng ong nghiệp lớn.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn ở Cự Nhân tộc cư trú xuống dưới lúc sau, đồng thời cũng hiểu biết một ít thượng giới sự tình.
Thượng giới hiện giờ là trăm tộc đua tiếng cục diện, Thần tộc, Ma
tộc, Tiên tộc, Nhân tộc, Hồn tộc, Long tộc, Phượng tộc, Ngũ Hành
tộc, Tinh tộc, Vũ tộc, Tam Mục tộc…… Chờ các chủng tộc từng người chiếm cứ đầy đất, các chủng tộc chi gian thường thường sẽ bùng nổ chiến tranh.
Cự Nhân tộc ở thượng giới trăm tộc bên trong, đứng hàng ở giữa,
không tính quá cường, cũng không tính quá yếu.
Các chủng tộc chi gian có đại năng thiết trí không gian cái chắn, không gian hệ yêu thú cũng vô pháp dễ dàng xuyên qua.
Muốn từ Cự Nhân tộc địa vực đi trước Nhân tộc địa vực, yêu cầu xuyên qua vài cái đại tộc lãnh địa.
Lấy Sở Diệp, Lâm Sơ Văn Tạo Hóa Cảnh lúc đầu tu vi, muốn xuyên qua mấy tộc lãnh địa, đi trước Nhân tộc trên cơ bản là cửu
tử nhất sinh.
Sở Diệp nghe được tin tức như vậy, chỉ có thể tạm thời đánh mất đi trước Nhân tộc ý niệm, quyết định an an phận phận ở Cự Nhân
tộc giấu tài một đoạn thời gian.
Thượng giới lãnh địa cuồn cuộn vô ngần, Cự Nhân tộc chiếm cứ lãnh địa, không đến thượng giới lãnh thổ một phần ngàn, dù vậy,
Cự Nhân tộc lãnh địa cũng có thượng trăm cái Thông Thiên bí cảnh lãnh địa lớn nhỏ.
Cự Nhân tộc hoa cấp hai người cư trú Tử Vụ sơn cốc, đối Cự Nhân tộc mà nói không tính quá lớn, cũng không tính quá tiểu.
Bất quá, lớn như vậy khối địa bàn, đối Sở Diệp, Lâm Sơ Văn mà nói, đã thập phần khổng lồ.

Cự Nhân tộc rất nhiều tiểu Cự Nhân, đều là "Trạch Cự Nhân", ngày thường rất ít có cơ hội ra cửa.
Không ít tiểu Cự Nhân đối Sở Diệp, Lâm Sơ Văn này hai cái dị tộc "Tiểu nhân", thập phần cảm thấy hứng thú.
Phát hiện Sở Diệp có thể nhưỡng mật ong, rất nhiều Cự Nhân tộc
đối hai người liền càng cảm thấy hứng thú.
Sở Diệp ủ mật ong, chẳng những hương vị điềm mỹ, còn có thực tốt tẩm bổ tác dụng, một ít tu vi thấp tiểu Cự Nhân ăn lúc sau, còn
có thể tăng lên linh lực, thực chịu Cự Nhân tộc hoan nghênh.
Mấy năm nay, Sở Diệp cùng Cự Nhân tộc đã hình thành ổn định mật ong giao dịch.
Có thể là bởi vì Sở Diệp mật ong hàng ngon giá rẻ, khiến cho Cự Nhân tộc đối hai người nhưng thật ra thân cận không ít.
Thượng giới chính là thượng giới, Sở Diệp nguyên bản cảm thấy Thông Thiên bí cảnh hoàn cảnh đã đủ hảo, bất quá, so với thượng giới mà nói, vẫn là đại đại không bằng.
Đương nhiên, thượng giới tuy rằng không tồi, nhưng là, cũng có khuyết điểm, phàm là linh sơn tú thủy đều là có chủ, hắn cùng Lâm Sơ Văn vận khí còn tính không tồi, tới rồi Cự Nhân tộc địa giới, Cự Nhân tộc cũng coi như hào phóng, trực tiếp cắt một khối
địa bàn cho bọn hắn.
Mặc dù bọn họ tới rồi Nhân tộc địa giới, cũng chưa chắc sẽ có như vậy đãi ngộ.
Nhân tộc là cái rất kỳ quái chủng tộc, có đôi khi, có thể vì đại nghĩa, mọi người đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như thành đồng, bất quá, cũng sẽ vì ích lợi, đấu tranh nội bộ điên cuồng.
Sở Diệp ở Cự Nhân tộc mấy năm nay, vẫn luôn ở an an phận phận tu luyện, tu vi tiến cảnh còn tính không tồi.
"Đã trở lại?" Cự Nha quét Cự Mãnh liếc mắt một cái nói.
Cự Mãnh gãi gãi đầu, nói: "Đúng vậy!"
Cự Nha cau mày, nói: "Ngươi lại chạy đi tìm kia hai tên nhân tộc?"
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Ta mua mật ong, gia gia

ngươi có muốn ăn hay không một ít?"
Cự Nha gật gật đầu, nói: "Cho ta một vò đi."
Cự Mãnh cau mày, có chút kháng cự nói: "Ta cũng chỉ có một vò a!"
Cự Nha mãn không thèm để ý nói: "Vậy đều cho ta, ngươi lại đi mua."
Cự Mãnh có chút rầu rĩ nói: "Gia gia, ngươi nếu muốn ăn, vì cái gì
không chính mình đi mua? Một hai phải đoạt ta."
Cự Nha xú mặt, lắc lắc đầu, "Kia không được, ta đi mua kia không
phải hướng kia hai tên nhân tộc yếu thế sao? Cự Nhân tộc cũng không thể hướng Nhân tộc cúi đầu, kia quá mất mặt."
Cự Mãnh cau mày, cổ quai hàm nói: "Ta đây đi mua, cũng là yếu thế a!"
Cự Nha mãn không thèm để ý nói: "Ngươi một cái dã tiểu tử, thực
lực thấp kém, kia hai cái tốt xấu là Tạo Hóa Cảnh, ngươi đi yếu thế cũng không có gì, ngươi gia gia ta tốt xấu là Cự Nhân tộc trưởng lão."
Cự Mãnh cau mày, có chút không cao hứng nói: "Ta về sau cũng có thể trở thành trưởng lão."
Cự Nha ha hả cười, nói: "Ngươi cái tiểu tử dã tâm không nhỏ, tưởng trở thành trưởng lão, vậy nỗ lực lên, liền ngươi hiện tại cái
dạng này, còn kém xa đâu."
Cự Mãnh có chút nghi hoặc nói: "Gia gia, Cự Hổ trưởng lão vì cái gì như vậy bài xích Sở thiếu cùng Lâm thiếu? Kia hai vị không phải mang đến ta Cự Nhân tộc Bảo Khí sao?" Theo Cự Mãnh biết, Cự Hổ trưởng lão vẫn luôn đều chủ trương xử lý hai người.
Cự Nha khẽ thở dài một hơi, nói: "Bọn họ trên người có……
Ngươi đừng nhiều quản, Cự Hổ trưởng lão cũng là vì Cự Nhân tộc hảo."
Không được đến muốn đáp án, Cự Mãnh hừ hừ nói: "Gia gia, các ngươi thật là kỳ quái, lại muốn nhân gia mật ong, lại đề phòng nhân gia."

Cự Nha có chút ngượng ngùng nói: “Ngươi biết cái gì a! Liền biết nói hươu nói vượn.”
Cự Mãnh chớp chớp mắt, nói: “Ta như thế nào không hiểu, ta nghe nói, Cự Hổ trưởng lão tuổi trẻ thời điểm, bị Nhân tộc hố, tổn
thất thật nhiều thật nhiều tiền, này oan có đầu, nợ có chủ, lại không phải Sở thiếu, Lâm thiếu hố hắn, như vậy tùy tiện giận chó
đánh mèo nhưng không tốt.”
Cự Nha lắc lắc đầu, nói: “Ai làm kia hai cái cũng là Nhân tộc đâu……”

Chương 438: Chương 438

Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đại lượng dùng kim sắc Huyết Cốt Thảo luyện chế Huyết Cốt Đan, trên người mang theo một ít Hoàng Kim
Cự Nhân hơi thở.
Hai người tuy rằng đi lên thời điểm, ẩn tàng rồi hơi thở, nhưng là,
này cổ hơi thở đã dung nhập máu, Cự Nhân tộc đối Hoàng Kim Cự Nhân hơi thở thập phần mẫn cảm, Cự Nhân tộc mấy cái trưởng lão nhìn đến hai người trước tiên liền phát hiện.
Hoàng Kim Cự Nhân huyết mạch đối Cự Nhân tộc mà nói, thập phần thần thánh.
Hai người trên người đều mang theo một tia Hoàng Kim Cự Nhân
hơi thở, thậm chí có thể đối một ít bình thường huyết mạch Cự Nhân trưởng lão sinh ra huyết mạch uy áp.
Cự Nhân tộc tuy rằng ở đông đảo chủng tộc bên trong, phẩm tính
tương đối thuần phác, nhưng không đại biểu Cự Nhân tộc chính là một đám ngốc tử.
Cự Nhân tộc người cầm quyền cũng đều là kiến thức rộng rãi, đa mưu túc trí hạng người, nhìn thấu cũng chưa nói phá.
Cự Nhân tộc người đều không có hướng Huyết Cốt Đan mặt trên tưởng, đều cảm thấy Sở Diệp, Lâm Sơ Văn chỉ sợ dung hợp Hoàng Kim Cự Nhân tộc tinh huyết.
Cũng may mắn Cự Nhân tộc tôn trọng lực lượng, đi đều là quang minh chính đại tu luyện chiêu số, khinh thường với một ít âm quỷ
thủ đoạn, hai người mới bình an không có việc gì.

Nếu là Sở Diệp, Lâm Sơ Văn dung hợp chính là Ma tộc vương tộc huyết, lại rơi vào Ma tộc, chỉ sợ sẽ lập tức khiến cho đông đảo Ma tộc mơ ước, bị trừu hồn luyện phách, mặc dù có thể sống sót, chỉ sợ cũng là bị trở thành huyết nô lặp lại lấy huyết.
Đương nhiên, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn lúc trước sẽ lựa chọn đi Cự Nhân tộc phi thăng thông đạo, cũng là vì Cự Nhân tộc thanh danh.
Cự Hổ trưởng lão cảm thấy Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hai tên nhân tộc cư nhiên dung hợp Hoàng Kim Cự Nhân tinh huyết, cũng không biết này tinh huyết là nơi nào tới, nói không chừng là từ đâu cái Hoàng Kim Cự Nhân trên người rút ra, này quả thực là đối Cự Nhân tộc vương tộc khinh nhờn, xem ở truyền thừa đại đỉnh phân thượng, hắn chủ trương đuổi đi hai người.
Bất quá, cũng có một bộ phận Cự Nhân cảm thấy, hạ giới Cự Nhân đã thất liên lâu ngày, đại khái đã diệt sạch, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đi lên thời điểm nói, cũng chứng thực điểm này.
Hai người có thể là ngoài ý muốn được đến Cự Nhân đại lục Hoàng Kim Cự Nhân tộc lưu lại tinh huyết, kể từ đó, hai người cùng Cự Nhân tộc cũng coi như có vài phần sâu xa, vẫn là giao hảo cho thỏa đáng.
Hai bên Cự Nhân trải qua một phen tranh luận, cuối cùng thương
nghị xuống dưới vẫn là quyết định thực hành dụ dỗ chính sách, đem Tử Vụ sơn cốc hoa cấp hai người, tĩnh xem này biến.
Vốn dĩ cự sơn tộc trưởng muốn hoa cấp hai người chính là Đào Mộc sơn cốc, Đào Mộc sơn cốc bên trong, có mấy ngàn cây đại cây đào, mỗi năm đều sẽ vì Cự Nhân tộc, cung cấp đại lượng linh đào, Cự Hổ trưởng lão cảm thấy kia quá tiện nghi hai người, hai cái ngoại tộc người, không đáng Cự Nhân tộc cống hiến Đào Mộc sơn cốc như vậy phong thuỷ bảo địa.
Trải qua Cự Hổ trưởng lão theo lý cố gắng, Cự Nhân tộc mấy cái trưởng lão thương lượng lúc sau đem Tử Vụ sơn cốc tặng đi ra ngoài.
Tử Vụ sơn cốc diện tích kỳ thật là Đào Mộc sơn cốc gấp ba, nhưng bởi vì có chướng khí, đối Cự Nhân sơn cốc mà nói có chút râu ria.

Cự Nhân tộc một ít Cự Nhân, biết được trong tộc đem Tử Vụ sơn cốc đưa cho hai người lúc sau, rất nhiều người đều cảm thấy hai người sẽ cự tuyệt, tuy rằng, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn có Tạo Hóa Cảnh tu vi, đối chướng khí có nhất định chống đỡ năng lực, nhưng thời gian lâu rồi, chướng khí ở trong cơ thể tích lũy nhiều,
vẫn là có khả năng sẽ nguy cơ tánh mạng.
Ai cũng không nghĩ tới, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hai người trụ đi vào không đến hai tháng, liền thanh trừ sơn cốc chướng khí, đem nguyên bản làm Cự Nhân tộc tránh chi e sợ cho không kịp địa phương, biến thành non xanh nước biếc nơi.
Cự Hổ trưởng lão xem Tử Vụ sơn cốc thay đổi bộ dáng, không thiếu toái toái niệm hai người chiếm đại tiện nghi, muốn đem Tử
Vụ sơn cốc thu hồi tới, mặt khác chuyển nhượng một miếng đất cấp hai người.
Bất quá, đại đa số Cự Nhân đều cảm thấy Cự Nhân tộc là giảng tín nghĩa chủng tộc, lật lọng loại sự tình này, tuyệt không có thể làm, cũng có một bộ phận Cự Nhân trưởng lão cảm thấy, Cự Hổ trưởng lão là vác đá nện vào chân mình, sớm biết rằng như vậy, còn không bằng đem Đào Mộc sơn cốc hoa cấp hai người.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn ở sơn cốc bên trong ở lại lúc sau, bắt đầu đại lượng gieo trồng linh hoa, linh thảo, linh mộc, thượng giới linh
khí đầy đủ, hai người gieo trồng linh thảo, trưởng thành tốc độ phi
thường mau.
Sở Diệp hai người chiếm cứ như vậy đại khối địa phương, gieo trồng linh thảo, nuôi sống hai người dư dả.
Sở Diệp còn đại lượng nuôi thả ong mật, rất nhiều Cự Nhân tộc ấu tể, đều thích qua bên kia mua sắm mật ong.
Vốn dĩ một ít thành niên Cự Nhân tộc còn có chút lo lắng, thấy mật ong chẳng những không có vấn đề, còn có thể đề cao Cự Nhân tộc ấu tể thể chất cùng linh lực, cũng liền không ngăn cản Cự Nhân tộc ấu tể hướng Sở Diệp hai người chạy đi đâu.
Sở Diệp ủ mật ong, hương vị thập phần mỹ diệu, thâm chịu Cự

Nhân tộc hoan nghênh, thậm chí, một ít thành niên Cự Nhân kéo
không dưới mặt, khiến cho trong nhà ấu tể chạy tới Sở Diệp, Lâm
Sơ Văn bên kia đại mua mật ong.
Sở Diệp cũng phát hiện một ít ấu tể, cầm cự khoản tiến đến mua mật ong, biết là đối phương trưởng bối sau lưng bày mưu đặt kế, làm bộ không biết, đem mật ong bán đi ra ngoài.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn vừa mới ở Cự Nhân tộc ở lại thời điểm, một ít Cự Nhân tộc vẫn là đối hai người có chút bài xích, Sở Diệp cũng nhìn ra một ít, cho nên mấy năm nay vẫn luôn biểu hiện thập
phần an phận thủ thường.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn ngày thường đãi ở Tử Vụ sơn cốc tu luyện, rất ít ra tới, ngẫu nhiên có Cự Nhân tới cửa, hai người đều biểu hiện thập phần thân thiện, kể từ đó, nhưng thật ra thắng được Cự
Nhân tộc không ít hảo cảm.
……
Tử Vụ sơn cốc.
“Sở thiếu, ngươi đang làm gì đâu?” Cự Mãnh đi đến thăm hỏi nói.
“Thu linh thảo.” Sở Diệp nói.
Cự Mãnh ân cần nói: “Thu linh thảo a! Yêu cầu ta hỗ trợ sao?”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không cần.” Hắn bên này linh thảo phần lớn đều kiều quý thực, làm Cự Mãnh hỗ trợ không biết muốn lăn lộn thành bộ dáng gì.
“Sở thiếu, đây là Đoán Tâm Thảo sao?” Cự Mãnh nhìn Sở Diệp đang ở thu linh thảo hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, đúng là Đoán Tâm Thảo.”
“Như thế nào dài quá nhiều như vậy, còn lớn lên như vậy cao, Cự Hòa trưởng lão dưỡng Đoán Tâm Thảo, lớn lên giống như muốn uể oải rất nhiều.” Cự Mãnh nói.
Sở Diệp thuận miệng nói: “Này Đoán Tâm Thảo gieo trồng thời điểm, tưới Sơ Văn điều phối dinh dưỡng dược tề, cho nên mới trưởng thành như vậy.”

Cự Mãnh có chút tò mò hỏi: “Là bởi vì dinh dưỡng dược tề, không
phải bởi vì Tử Vụ sơn cốc hoàn cảnh tốt sao?”
Sở Diệp lắc lắc đầu, giải thích nói: “Tử Vụ sơn cốc hoàn cảnh là không tồi, bất quá, muốn linh thảo lớn lên hảo, quang có hoàn cảnh là không đủ.”
Tử Vụ sơn cốc linh thảo đều lớn lên không tồi, nguyên nhân chủ yếu vẫn là Sở Diệp gieo trồng thời điểm, cấp nơi này linh thảo đều rải lên linh tuyền thủy, mặt khác chính là Liễu Thụ Yêu, Liễu
Thụ Yêu ngày thường vẫn luôn giấu ở sương mù tím núi rừng bên trong, chăm sóc sơn cốc bên trong linh thảo.
Liễu Thụ Yêu là Mộc tộc hóa linh, có thể hoàn mỹ đem hơi thở dung nhập cỏ cây bên trong, sương mù tím núi rừng thập phần rộng lớn, Cự Nhân tộc lại nhiều cẩu thả, chỉ cần Liễu Thụ Yêu không chủ động hiển lộ hành tàng, liền rất khó bị phát hiện.
Trừ bỏ Liễu Thụ Yêu, Truy Phong có đôi khi cũng sẽ lặng lẽ chạy ra, thi triển mấy cái thời gian pháp quyết.
So sánh với Liễu Thụ Yêu, Truy Phong ra tay số lần không tính quá nhiều, bất quá, Truy Phong mỗi lần ra tay, đều có thể lấy được thập phần rõ ràng hiệu quả.
Đủ loại nguyên nhân thêm lên, Tử Vụ sơn cốc linh thảo mới trưởng thành hiện tại cái dạng này.
“Nói như vậy, này sơn cốc bên trong linh thảo lớn lên hảo, chủ yếu là Sở thiếu ngươi tỉ mỉ đào tạo duyên cớ?” Cự Mãnh hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, có chút chột dạ nói: “Có thể nói như thế.”
“Nếu là như thế nói, Cự Hổ trưởng lão hẳn là có thể giải sầu.” Cự Mãnh nói.
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Cự Hổ trưởng lão? Giải sầu?”
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Lúc trước là Cự Hổ trưởng lão đem Tử Vụ sơn cốc cho các ngươi, bất quá, sau lại chứng thực Tử Vụ sơn cốc là khối bảo địa, Cự Hổ trưởng lão có chút hối hận, cảm thấy còn không bằng đem Đào Mộc sơn cốc cho các ngươi, bất quá, Sở thiếu ngươi yên tâm, chúng ta Cự Nhân tộc là giảng tín dụng chủng tộc, cho các ngươi chính là các ngươi.”
Sở Diệp cười cười, có chút mỉm cười nói: “Như thế, kia cần phải

đa tạ."
Sở Diệp đối Cự Hổ trưởng lão có chút ấn tượng, hắn cùng Lâm Sơ Văn vừa mới đi lên thời điểm, vị này Cự Nhân tộc trưởng lão, liền xem bọn họ đôi mắt không phải đôi mắt, cái mũi không phải
cái mũi.
Cự Mãnh chớp chớp mắt, nói: "Cự Hòa trưởng lão giống như đang ở điều phối có quan hệ Đoán Tâm Thảo bảo dược, đang ở thu thập Đoán Tâm Thảo, một gốc cây Đoán Tâm Thảo một quả linh nguyên thạch, mọi người đều ở tìm Đoán Tâm Thảo đâu."
Sở Diệp nhìn Cự Mãnh liếc mắt một cái, nói: "Ngươi muốn nói, tám cái nguyên thạch mười cây linh thảo bán cho ngươi, ngươi có
thể cầm đi bán cho Cự Hòa trưởng lão."
Powered by GliaStudio
close
Cự Mãnh chớp chớp mắt, gãi gãi đầu, nói: "Như vậy không tốt lắm đâu."
Sở Diệp vẫy vẫy tay, nói: "Không sao, dư thừa tính ngươi chạy chân phí."
Cự Mãnh có chút kích động nói: "Như vậy, liền đa tạ Sở thiếu."
Sở Diệp vẫy vẫy tay, hào phóng nói: "Không cần khách khí."
Cự Mãnh là cái kẻ nghèo hèn, Sở Diệp liền dự chi một ngàn cây Đoán Tâm Thảo cấp đối phương, ước định xong việc sau trả tiền, Cự Nhân tộc vẫn là thực giảng tín nghĩa, Cự Mãnh lại là trưởng lão tôn tử, Sở Diệp cũng không gánh Cự Mãnh lật lọng, cuốn khoản tư trốn.
Cự Mãnh lấy linh thảo, trước tiên liền chạy tới giao nhiệm vụ.
……
Cự Hòa trưởng lão thạch ốc.
"Này phê Đoán Tâm Thảo phẩm chất đều không tồi, bất quá, nhìn
không giống như là hoang dại, nơi nào tới?" Cự Hòa hướng tới Cự Mãnh hỏi.
Cự Hòa đang ở điều phối huyết nhục bảo dược, yêu cầu đại lượng Đoán Tâm Thảo, cố tình Cự Hòa chính mình gieo trồng

Đoán Tâm Thảo, còn không đến thu hoạch thời điểm. Cự Mãnh đưa tới một ngàn cây linh thảo phẩm tướng không tồi, xem như giải lửa sém lông mày, bất quá, một ngàn cây vẫn là có chút không đủ.
“Là Sở thiếu, Lâm thiếu, hai vị ngoại tộc người gieo trồng.” Cự Mãnh nói.
Cự Hòa cau mày, có chút nghi hoặc nói: “Tử Vụ sơn cốc bên trong gieo trồng sao? Phía trước, Tử Vụ sơn cốc bên trong chỉ có một ít sinh mệnh lực tràn đầy độc hoa độc thảo có thể trưởng thành, hiện tại liền Đoán Tâm Thảo đều có thể sinh trưởng sao?”
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: “Có thể a! Tử Vụ sơn cốc đã sớm đã đại biến dạng, hiện tại hẳn là cái gì linh thảo đều có thể loại, bên kia có đủ loại linh thảo.”
Cự Hòa có chút ngoài ý muốn nói: “Phải không? Tử Vụ sơn cốc chiếm địa không nhỏ, nếu, thật sự đều có thể loại linh thảo, kia mỗi năm sản xuất hẳn là không ít.”
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: “Hẳn là không ít đi, ta nhìn đến bên kia
có một tảng lớn một tảng lớn linh điền, đều lớn lên không tồi.”
Cự Hòa hướng tới Cự Mãnh nhìn qua đi, nói: “Nhiều như vậy, bọn
họ chỉ có hai người, là như thế nào xử lý a!”
Cự Mãnh lắc lắc đầu, nói: “Không biết a!”
“Hắn đều loại chút cái gì.” Cự Hòa tiếp tục hỏi.
Cự Mãnh gãi gãi đầu, nói: “Không biết a!”
“Ngươi không phải gặp qua?” Hắn chính là nghe nói, Cự Mãnh chờ mấy cái tiểu tử thúi, cũng không có việc gì liền hướng Tử Vụ sơn cốc chạy.
Cự Mãnh có chút ngượng ngùng nói: “Ta là gặp qua, nhưng ta nhận không ra kia linh điền đều là cái gì a! Này rất nhiều hoa hoa
thảo thảo không phải đều lớn lên không sai biệt lắm sao?”
Cự Hòa nghe được Cự Mãnh trả lời, nháy mắt có loại đem Cự Mãnh một quyền chùy chết xúc động.
Cự Hòa trưởng lão đem một bên linh thảo sách tranh ném cho

Cự
Mãnh, Cự Mãnh vội vàng đem linh thảo sách tranh bắt được trong
tay.
Cự Mãnh lấy ra linh thảo sách tranh nhìn vài lần, nói: “Trưởng lão,
cái này Ngũ Hành Thảo, ta giống như nhìn đến quá.”
Theo Cự Mãnh biết, Cự Hòa trưởng lão giống như cùng thương đội nói qua, muốn mua sắm Ngũ Hành Thảo, Ngũ Hành Thảo chỉ
có Ngũ Hành tộc mới có thể đào tạo, không dễ bảo tồn, thương đội cảm thấy nguy hiểm quá lớn, lợi nhuận không đủ, liền cự tuyệt.
Cự Hòa trưởng lão hướng tới Cự Mãnh nhìn qua đi, nói: “Ngũ Hành Thảo, yêu cầu lấy ngũ hành chi lực đào tạo, dã ngoại rất ít có ngũ hành tề cụ hoàn cảnh, rất ít có hoang dại, ngươi ở nơi nào
nhìn đến?”
Cự Mãnh lập tức nói: “Tử Vụ sơn cốc a!”
Cự Hòa trưởng lão cau mày, nói: “Không có khả năng, ngươi khẳng định là nhìn lầm rồi.”
Cự Mãnh bị Cự Hòa trưởng lão một rống, tức khắc có chút không xác định.
Cự Mãnh gãi gãi đầu, có chút chưa quyết định nói: “Nhìn có chút giống, bất quá, cũng có thể là ta nhìn lầm rồi đi.”
Cự Hòa nhìn Cự Mãnh bộ dáng, có chút hận sắt không thành thép nói: “Đồ vô dụng, có phải hay không đều làm không rõ ràng lắm.”
Cự Mãnh bị Cự Hòa một mắng, nhịn không được có chút ủy khuất.
“Cái này Xích Kim Dương Quả, ta giống như cũng nhìn thấy quá.”
Cự Mãnh tiếp tục phiên linh thảo sách tranh, ấp úng nói.
Cự Hòa nhìn Cự Mãnh, sắc mặt có chút phức tạp, nói: “Nên sẽ không vẫn là ở Tử Vụ sơn cốc?”
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”

Cự Hòa cau mày, nói: “Không có khả năng a! Xích Kim Dương Quả đào tạo, yêu cầu đại lượng huyền dương khí, không tốt lắm dưỡng.”
“Khả năng không phải đâu, bất quá, không phải, hẳn là cũng là thực trân quý linh quả.” Cự Mãnh nói.
Cự Hòa ngó Cự Mãnh liếc mắt một cái, nói: “Ngươi như thế nào biết?”
Cự Mãnh chớp chớp mắt, nói: “Ta ăn qua a! Kia linh quả hương thực, ta giúp Sở thiếu một cái vội, hắn liền tặng ta một viên, hương vị thực không tồi, ăn xong đi, sức lực cũng có vài phần tăng trưởng, chính là quá nhỏ, căn bản không đủ ăn.”
Cự Hòa nghe Cự Mãnh lời nói, có chút vô ngữ, “Hẳn là không phải Xích Kim Dương Quả, Xích Kim Dương Quả quá trân quý, không có khả năng tùy tùy tiện tiện đưa cho ngươi ăn.” Nếu thật sự là Xích Kim Dương Quả, Cự Mãnh liền như vậy tùy tùy tiện tiện ăn, cũng quá phí phạm của trời.
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: “Đại khái đúng không, bên kia trường cùng loại Xích Kim Dương Quả trái cây cây ăn quả có mấy chục cây đâu, nhìn cũng không giống như là thực quý trọng bộ dáng.”
Cự Hòa: “……”
Cự Hổ đã đi tới, nghe được Cự Hòa cùng Cự Mãnh đàm luận, tức giận bất bình nói thầm nói: “Mệt, mệt, cư nhiên đem như vậy cái hảo địa phương, đưa cho hai người.”
Cự Mãnh hướng tới Cự Hổ trưởng lão nhìn qua đi, rầu rĩ nói: “Cự Hổ trưởng lão, lúc trước đưa ra Tử Vụ sơn cốc, là ngươi làm chủ a!”
Cự Hổ hắc mặt, trừng mắt nhìn Cự Mãnh liếc mắt một cái, nổi giận đùng đùng đi rồi.
Cự Mãnh nhìn Cự Hổ trưởng lão bóng dáng, có chút vô tội bĩu môi, “Cự Hổ trưởng lão sinh khí a!”
Cự Hòa trưởng lão bất đắc dĩ nhìn Cự Mãnh liếc mắt một cái, nói:
“Cự Mãnh, ngươi cũng quá lỗ mãng, như thế nào cái hay không nói, nói cái dở đâu?”
Cự Mãnh rầu rĩ nói: “Vốn dĩ chính là a! Là Cự Mãnh trưởng lão một hai phải đem Tử Vụ sơn cốc cấp Sở thiếu, vốn dĩ mấy cái

trưởng lão đều không tán thành.” Hắn bất quá chính là ăn ngay nói thật mà thôi.
Cự Hòa: “……” Lời nói là nói như vậy không sai, nhưng là, không cần phải nói ra tới a!
“Cự Hòa trưởng lão, ngươi còn cần cái gì linh thảo sao? Ta xem Sở thiếu bên kia đủ loại linh thảo rất nhiều, ngươi có cái gì yêu cầu, ta có thể đi hắn bên kia tìm xem.” Cự Mãnh nói.
Cự Hòa trưởng lão bất đắc dĩ trừng mắt nhìn Cự Mãnh liếc mắt một cái, nói: “Ngươi còn không biết xấu hổ nói, ngày thường không học vấn không nghề nghiệp, gặp linh thảo, cũng không nhận ra được, ngươi có thể có ích lợi gì?”
Cự Mãnh: “……” Cũng không phải hắn một người nhận không ra,
Cự Thạch mấy cái cũng không so với chính mình hảo đi nơi nào a! Cự Mãnh trong lòng như vậy nghĩ, lại không dám lên tiếng.
“Ta tự mình đi nhìn xem.” Cự Hòa đứng lên nói.
Đối với Tử Vụ sơn cốc biến hóa, Cự Hòa sớm đã có nghe thấy, bất quá, Cự Hòa vẫn luôn cảm thấy bên kia chính là tiểu đánh tiểu
nháo, cùng Cự Mãnh đàm luận một phen, Cự Hòa lại là có chút ngồi không yên.

Chương 439: Chương 439

Sở Diệp đãi ở dược viên bên trong tu luyện, bỗng nhiên cảm nhận được một cổ cực kỳ mạnh mẽ hơi thở.
Sở Diệp đứng lên, hít sâu một hơi, nói: “Giống như có khách quý tới.”
Lâm Sơ Văn hướng ra ngoài nhìn qua đi, nói: “Hẳn là Cự Nhân tộc mỗ vị trưởng lão tới.”
“Ta đi xem.” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Cự Hòa trưởng lão đứng ở Tử Vụ sơn cốc ở ngoài, nhìn từng mảnh linh thảo địa, đôi mắt bên trong hiện lên nồng đậm khiếp sợ.
“Đây là Tử Vụ sơn cốc?”
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Đây là Tử Vụ sơn cốc a!”
“Nơi này cư nhiên là Tử Vụ sơn cốc?” Cự Hòa nhịn không được lẩm bẩm nói.
“Không sai a! Nơi này chính là Tử Vụ sơn cốc, Cự Hòa trưởng lão ngươi không quen biết sao? Ngươi xem đó là Tử Vụ sơn cốc thanh nham sơn a?” Cự Mãnh có chút nghi hoặc nói.
Cự Hòa hắc mặt, tức giận cho Cự Mãnh một cái bạo lật, hắn đương nhiên biết nơi này là Tử Vụ sơn cốc, hắn chỉ là có chút khiếp sợ.
“Ngươi đã sớm biết Tử Vụ sơn cốc biến thành như vậy, như thế nào không nói sớm?”
Cự Mãnh che lại đầu, có chút ủy khuất nói: “Nói a! Ta đã nói rồi.”
Cự Hòa cau mày, có chút bị đè nén, Cự Mãnh tựa hồ xác thật nói qua, trên thực tế, không ngừng Cự Mãnh, vài cái Cự Nhân tộc ấu tể tựa hồ đều nói qua.
Chỉ là Cự Mãnh này đó tiểu tử thúi, nói đến Tử Vụ sơn cốc chính

là mật ong, mật ong, loại nào mật ong nhất ngọt, loại nào mật ong
nhất thanh hương, loại nào mật ong thịt nướng mỹ vị nhất, loại nào mật ong pha trà nhất ngon miệng, cái loại này mật ong làm điểm tâm nhất ngon miệng…… Căn bản là nói không đến trọng điểm, một đám có mắt như mù, như vậy nhiều trân quý linh thảo
đặt ở nơi này, cư nhiên không một cái thông báo chính mình.
Cự Mãnh chờ mấy cái thiếu niên kỳ thật là một chút nhìn Tử Vụ sơn cốc biến hóa, sơn cốc mỗi ngày biến hóa đều không nhỏ, xem nhiều, mọi người cũng liền tập mãi thành thói quen.
Đối Cự Hòa mà nói lại không giống nhau, Tử Vụ sơn cốc thuộc về
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hai người lúc sau, Cự Hòa trưởng lão vẫn là lần đầu tiên lại đây, một chút đã bị sơn cốc biến hóa nghiêng trời lệch đất chấn động.
Cự Hòa cau mày, thầm nghĩ: Nhân tộc bẩm sinh điều kiện, tương
đối mà nói thập phần gầy yếu, bất quá, Nhân tộc thích ứng, cải tạo hoàn cảnh năng lực, lại là rất nhiều chủng tộc theo không kịp.
“Ngũ Hành Thảo, cư nhiên thật sự là Ngũ Hành Thảo.” Cự Hòa nhìn thành phiến Ngũ Hành Thảo thì thào nói.
Cự Mãnh gật gật đầu, thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói: “Ta liền cảm
thấy giống, nhìn dáng vẻ ta không nhìn lầm, bất quá, trưởng lão ngươi không phải nói, Tử Vụ sơn cốc hoàn cảnh, không thích hợp
Ngũ Hành Thảo sinh trưởng sao?”
Cự Hòa nghe được Cự Mãnh nói thầm, hận không thể cấp Cự Mãnh một chân.
“Ngũ Hành Thảo bên cạnh bố trí Ngũ Hành trận, này Ngũ Hành Thảo là dùng Ngũ Hành trận bồi dưỡng ra tới, cho nên có thể trưởng thành.” Cự Hòa nói.
Cự Mãnh nghe vậy có chút kinh ngạc, “Loại cái thảo như vậy chú ý sao? Cư nhiên còn muốn bố trí trận pháp, này cũng quá vất

vả."
Bọn họ Cự Nhân tộc loại thảo dược, đều là đem hạt giống tùy tiện
hướng linh điền một rải, có thể mọc ra tới nhiều ít tính nhiều ít.
Cự Mãnh còn tưởng rằng Sở Diệp bên này linh thảo, cũng đều là tùy tiện vứt loại, rốt cuộc Sở Diệp, Lâm Sơ Văn chỉ có hai người, không nghĩ tới, Sở Diệp loại một mảnh nhỏ linh thảo còn muốn bố
trí trận pháp.
Cự Hòa nghe vậy, lại cho Cự Mãnh một cái bạo lật, "Trên đời này không có bạch rớt linh nguyên thạch, muốn có điều thu hoạch, đương nhiên muốn hạ làm việc cực nhọc, ngươi cho rằng ai đều giống ngươi? Lỗ mãng, không học vấn không nghề nghiệp."
Cự Mãnh cau mày, rầu rĩ nói: "Đã biết."
"Phong Linh Hoa, Thủy Tinh Long Huyết Tham, Tử Huyết Linh Chi, Kê Quan Phượng Hoàng Hoa, Hồi Linh Xích Quả…… Thật sự loại không ít a!" Cự Hòa trưởng lão nhịn không được kích động nói.
Sở Diệp nơi này không ít linh thảo, vừa vặn đều là Cự Hòa trưởng lão nhu cầu cấp bách, nhìn tảng lớn tảng lớn linh điền, Cự
Hòa trưởng lão có chút đi không nổi.
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: "Là loại không ít, này phiến sơn cốc có 500 nhiều loại linh thực."
Cự Hòa hướng tới Cự Mãnh nhìn thoáng qua, nói: "Ngươi như thế nào biết?"
"Sở thiếu chính mình nói a! Một bộ phận linh loại hình như là Sở thiếu từ hạ giới dẫn tới, cũng có hảo chút hạt giống đều là cùng đi
ngang qua thương đội đổi, ta cùng Cự Thạch còn hỗ trợ sưu tập một ít đâu." Cự Mãnh có chung vinh dự nói.
Cự Hòa nhìn Cự Mãnh liếc mắt một cái, có chút ghét bỏ nói: "Ngươi cùng Cự Thạch cũng hỗ trợ góp nhặt một ít?"
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
Giúp Sở Diệp làm việc, Sở Diệp xong việc đều sẽ phó mật ong làm thù lao, bởi vì cái này, Cự Nhân tộc ấu tể đối với cấp Sở Diệp

hỗ trợ tính tích cực đều phi thường cao.
Cự Hòa cười cười, nói: “Ngươi thật đúng là cần lao a!”
Ngày thường, hắn sai phái Cự Mãnh này đó tiểu quỷ làm chút cái gì, này đó tiểu quỷ một đám đều thoái thác mau, đối với Sở Diệp cái này ngoại tộc tu sĩ nhưng thật ra ân cần.
Cự Mãnh nghe vậy, ngượng ngùng cười cười.
“Này đó linh thảo, rất nhiều đều là hiếm thấy trân phẩm.” Cự Hòa
trưởng lão nói.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn từ hạ giới đi lên thời điểm, mang theo đại lượng linh thảo hạt giống, trong đó có một ít hạt giống, đúng là
Tiểu Bạch ký ức bên trong, ở thượng giới tương đối hiếm thấy, lại
giá trị tương đối cao linh thảo hạt giống.
Thượng giới linh khí nồng đậm, Sở Diệp hạt giống gieo giống lúc sau, mọc phi thường tốt đẹp, mấy năm kinh doanh xuống dưới, Tử Vụ sơn cốc một mảnh xanh um tươi tốt, trân quý linh dược không ít.
Cự Mãnh có chút kỳ dị nói: “Phải không? Có không ít đều là trân phẩm? Ấn Sở Diệp theo như lời, nơi này linh thảo đều là ong mật đồ ăn a! Sở dĩ sẽ loại nhiều như vậy, là hy vọng ong đàn dinh dưỡng cân đối. Nghe nói, ong đàn có thể tiếp xúc hoa nguyên càng là phong phú, có thể trưởng thành càng tốt.”
Cự Hòa trưởng lão nghe vậy, khóe miệng không cấm run rẩy một
chút.
“Loại nhiều như vậy linh thảo, cư nhiên chỉ là vì làm ong đàn dinh
dưỡng cân đối sao? Nếu thật là như thế, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đối ong đàn thực sự thật tốt quá một ít.”
Bất quá, lời nói lại nói trở về, Sở Diệp ong đàn ủ mật ong, hương vị xác thật không tồi, Cự Hòa đã từng làm môn hạ học đồ mua quá một ít, cảm thấy hương vị, phẩm chất đều thực hảo.
Cự Nhân bộ lạc thích ngọt giả không ít, phía trước, Cự Nhân bộ lạc mua mật ong, trên cơ bản là cùng có Hùng tộc, thương đội

mua sắm, có Hùng tộc moi moi tác tác, mỗi lần bán đều không nhiều lắm, thương đội bán lại quá quý, Sở Diệp ở Tử Vụ sơn cốc bán mật ong, nhưng thật ra phương tiện Cự Nhân tộc không ít đồ
ngọt người yêu thích.
“Cự Hòa trưởng lão, ngươi xem bên kia cây ăn quả, kia cây ăn quả thượng lớn lên linh quả, có phải hay không cùng Xích Kim Dương Quả có chút giống?” Cự Mãnh nói.
Cự Hòa theo Cự Mãnh ngón tay nhìn qua đi, thấy được mấy chục cây mọc dị thường tươi tốt cây ăn quả.
“Như thế nào sẽ?” Cự Hòa đột nhiên mở to mắt, đôi mắt bên trong tràn đầy khó có thể tin.
Powered by GliaStudio
close
Cự Mãnh nhìn Cự Hòa khiếp sợ sắc mặt, có chút nghi hoặc nói: “Trưởng lão, ngươi làm sao vậy?”
Cự Hòa nghe Cự Mãnh toái toái niệm, nghiến răng nghiến lợi nói:
“Kia xác thật là Xích Kim Dương Quả thụ, ngươi không có lầm.”
Cự Mãnh nghe vậy vui vẻ, nói: “Nguyên lai ta không có lầm, ta liền nói ta nhãn lực không có như vậy kém, ta liền cảm thấy không sai biệt lắm a.”
Cự Hòa trưởng lão hung hăng trừng mắt nhìn Cự Mãnh liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Đây chính là Xích Kim Dương Quả thụ a! Điều
phối huyết nhục bảo dược thời điểm, gia nhập mấy cái Xích Kim Dương Quả, có thể đem nhiều loại huyết nhục bảo dược hiệu quả, đề cao hai thành.
Xích Kim Dương Quả trên thị trường muốn một trăm linh nguyên
thạch một quả, thường xuyên thiếu hóa, Sở Diệp bên này cư nhiên liền có mấy chục cây Xích Kim Dương Quả thụ, hắn cư nhiên cũng không biết.
Sớm biết rằng nơi này liền có Xích Kim Dương Quả thụ, hắn tội gì
bỏ gần tìm xa.

“Cự Hòa trưởng lão.” Sở Diệp đối với Cự Hòa trưởng lão hành lễ.
Cự Hòa nhìn Sở Diệp vài lần, sắc mặt có chút khác thường nói: “Sở thiếu rất lợi hại a! Mới mấy năm thời gian, cư nhiên đem Tử Vụ sơn cốc cải tạo thành như vậy.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Là Tử Vụ sơn cốc hoàn cảnh tốt, thực thích hợp linh thực sinh trưởng, nói đến, còn muốn đa tạ Cự Nhân tộc đem này khối địa phương, tạm thời mượn cùng ta cùng
Sơ Văn sống yên ổn.”
Cự Hòa cười cười, trong lòng có chút không cho là đúng, Tử Vụ sơn cốc hoàn cảnh nếu là thật sự hảo, cũng liền không đến mức bị hoang phế nhiều năm như vậy.
Cự Hòa nhìn Sở Diệp, có chút tò mò nói: “Sở thiếu là linh thực sư sao?”
Linh thực sư là chuyên môn phụ trách đào tạo linh thảo một loại
tu sĩ, một cái cao minh linh thực sư có thể cho một mảnh đất rừng
tiền lời đề cao mấy lần, thượng giới một ít thế lực lớn, đều sẽ thuê linh thực sư xử lý linh điền.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Xem như đi.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Hắn không tính là chính thống linh thực sư, bất quá, này không có gì ghê gớm. Trên tay hắn có Liễu Thụ Yêu, lại có linh tuyền. Liễu Thụ Yêu chỉ cần tùy tiện thi triển một ít Mộc
hệ pháp quyết, là có thể đại đại tăng cường linh mộc sinh trưởng
tốc độ, đất rừng chỉ cần hơi chút rải lên một chút linh tuyền thủy,
linh dược thu hoạch, cũng có thể phiên cái vài lần, thật muốn làm
hắn cùng linh thực sư tỷ thí gieo trồng linh dược, những cái đó linh thực sư tất nhiên không phải đối thủ của hắn.
Cự Hòa nhìn Sở Diệp, có chút khâm phục nói: “Sở thiếu gieo trồng linh dược năng lực, thật là làm người khâm phục.”
Có thể từ hạ giới phi thăng đi lên tu sĩ, tại hạ giới giống nhau

đều
là người xuất sắc, bất quá, này đó tu sĩ phi thăng đi lên lúc sau, thực mau liền sẽ phát hiện, thượng giới cạnh tranh kịch liệt, cũng
không phải tưởng tượng bên trong tu luyện thánh địa.
Phi thăng tu sĩ, tại hạ giới đều là một phương cự phách, đi lên lúc
sau, cơ bản có hai loại kết cục.
Một loại, thời vận không tốt, đi lên lúc sau, vắng vẻ vô danh, quá khốn cùng thất vọng, có thậm chí trở thành thợ mỏ, nô lệ, hối hận
không có lưu tại hạ giới.
Đương nhiên cũng có một ít tu sĩ, có thể giấu tài, nhanh chóng dừng chân, lại lần nữa đi lên đỉnh núi.
Sở Diệp có chiêu thức ấy chăm sóc linh điền bản lĩnh, ở đâu cái chủng tộc, hẳn là đều có thể đã chịu lễ ngộ, nói không chừng ngày sau có thể thăng chức rất nhanh, tới cực cao cảnh giới.
Sở Diệp cười cười, nói: “Còn hảo, còn hảo.” Hắn bất quá chính là tưới tưới nước mà thôi, đại bộ phận sống đều làm Liễu Thụ Yêu, Kinh Chập Long làm.
Cự Hòa ở sơn cốc bên trong chuyển động, lại phát hiện vài loại ở thượng giới đều thập phần quý trọng linh thảo.
“Sở thiếu này linh điền bên trong linh dược nhưng bán?” Cự Hòa hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Bán a! Linh dược trồng ra, vốn dĩ chính là muốn bán.”
Tử Vụ sơn cốc phi thường mở mang, tuy rằng Lâm Sơ Văn luyện chế đan dược, cũng yêu cầu không ít linh thảo, bất quá, cũng không dùng được nhiều như vậy, nếu là có thể thu hồi một bút tư
kim, bọn họ đỉnh đầu cũng có thể khoan khoái một ít.
Cự Hòa trưởng lão cười cười, thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói: “Vậy là tốt rồi.”
Cự Hòa trưởng lão là Cự Nhân tộc tư tế, thân gia thập phần phong phú, hai người giao lưu nói thỏa thượng trăm vạn linh nguyên thạch linh thảo giao dịch.

Sở Diệp đi lên lúc sau, khai giá cả không tính cao, lại nhanh chóng thắng được Cự Hòa trưởng lão hảo cảm.
Phải biết rằng Cự Nhân tộc không tốt giao tế, rất nhiều Cự Nhân tộc đều không thích cùng người cò kè mặc cả, cho nên rất nhiều chủng tộc đều đem Cự Nhân tộc trở thành coi tiền như rác, bán cho Cự Nhân tộc đồ vật thời điểm, thói quen tính báo giá cao. Cự Nhân tộc có đôi khi biết rõ có hại, nhưng không thể nề hà dưới, cũng chỉ có thể tiếp thu.
Sở Diệp báo ra tới linh dược giá cả không tính quá thấp, bất quá, có những cái đó gian thương phụ trợ, có vẻ thập phần lương tâm.
Cự Hòa trưởng lão có chút kích động, Cự Hòa trưởng lão tới thời điểm, chỉ là tưởng nhiều mua một ít Đoán Tâm Thảo, bất quá, tới
Tử Vụ sơn cốc, Cự Hòa trưởng lão mới phát hiện Tử Vụ sơn cốc linh thảo chủng loại viễn siêu tưởng tượng, vài loại linh dược đều
là Cự Hòa trưởng lão nhu cầu cấp bách.
Tiễn đi Cự Hòa trưởng lão, Sở Diệp đi vào thạch ốc.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Nói thỏa?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, tổng cộng một trăm vạn linh
nguyên thạch sinh ý.”
Sở Diệp đi lên mấy năm nay, chủ yếu đến từ bán mật ong, mật ong không tính quá trân quý chi vật, có chút bán không thượng giới.
Năm đó, Sở Diệp từ Hồn Sủng đại lục mang theo trăm vạn linh nguyên thạch đi lên, này trăm vạn linh nguyên thạch cho tới bây
giờ đã hoa thất thất bát bát.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn trên tay Hồn Sủng, phần lớn ở tiến vào thượng giới phía trước tiến vào Tạo Hóa Cảnh, Hồn Sủng có thể đi vào Tạo Hóa Cảnh tự nhiên là chuyện tốt, bất quá, Tạo Hóa Cảnh Hồn Sủng ngày thường tiêu hao cùng Hoàng giai Hồn Sủng, nhưng hoàn toàn không phải một cái khái niệm.
Một trăm vạn linh nguyên thạch, Hồn Sủng tiêu hao một ít, bồi

dưỡng linh thảo thời điểm, dùng hết một ít, tạp một ít tiến linh tuyền, liền mau dùng không sai biệt lắm.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Một trăm vạn, nhiều như vậy?”
Năm đó bọn họ từ hạ giới dẫn tới, cũng không sai biệt lắm chính là một trăm vạn.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Cuối cùng có thể có tuyệt bút tiến trướng.” Muốn nói có tiền, đương nhiên vẫn là Cự Nhân tộc trưởng lão có tiền. Xem Cự Hòa trưởng lão bộ dáng, một trăm
vạn linh nguyên thạch, tựa hồ cũng không tính cái gì.
“May mắn năm đó đi lên thời điểm, chuẩn bị đầy đủ.”
Tử Vụ sơn cốc bên trong rất nhiều linh thảo hạt giống, đều là năm
đó, Sở Diệp ở Hồn Sủng đại lục thời điểm bắt được, hiện giờ này đó linh thảo, quả nhiên phái thượng đại công dụng.
Cự Hòa trưởng lão tìm một ít dược nô lại đây, khuân vác linh điền
bên trong linh thảo.
Cự Hòa trưởng lão cùng Sở Diệp giao dịch linh thảo động tĩnh nháo không nhỏ, trong lúc nhất thời, kinh động Cự Nhân tộc không ít người, Sở Diệp là cái lợi hại linh thực sư tin tức, ở Cự Nhân tộc điên truyền lên.
Linh thực sư ở Nhân tộc bên trong, có lẽ không coi là cái gì, so sánh với luyện đan sư, luyện khí sư, trận pháp sư, phù sư……
Linh thực sư kỹ thuật hàm lượng tương đối thấp, ở Nhân tộc bên
trong chiếm so vẫn là khá lớn, nhưng là, đối với Cự Nhân tộc lại không quá giống nhau, Cự Nhân tộc đều là chiến sĩ, chuyên nghiên thuật thuật người thập phần khan hiếm.
Sở Diệp là linh thực sư tin tức truyền khai lúc sau, Cự Nhân tộc một ít trưởng lão, tức khắc đối Sở Diệp nhiều vài phần tò mò.

Chương 440: Chương 440

“Gặp qua Sở thiếu.” Một cái Cự Nhân tộc thiếu niên tìm lại đây, đối với Sở Diệp hành lễ.
Sở Diệp nhìn người tới, cười cười, nói: “Có chuyện gì?”
Cự Nhân thiếu niên lấy ra một chậu cây ăn quả, cây ăn quả cao vài trăm thước, nhìn thập phần khô gầy, trên cây treo mấy viên linh tinh trái cây.
Sở Diệp nhìn thiếu niên lấy ra tới cây ăn quả, đánh giá vài lần, nói: “Đây là Huyết Tinh Yêu Quả Thụ a! Nhìn dinh dưỡng nghiêm
trọng bất lương, hẳn là gieo trồng quá trình bên trong, xuất hiện
cái gì vấn đề, xem cái này mọc sợ là trường không đến trái cây thành thục.”
Cự Nhân thiếu niên gật gật đầu, có chút ảm đạm nói: “Đúng vậy! Huyết Tinh Yêu Quả Thụ tao ngộ trùng chú, tuy rằng sâu bị giết rớt, bất quá, cây ăn quả cũng bởi vậy nguyên khí đại thương, lại như vậy đi xuống muốn chết héo, nghe nói, Sở thiếu là lợi hại linh
thực sư.”
Sở Diệp khiêm tốn nói: “Lợi hại không tính là, còn chắp vá đi.”
“Sở thiếu có biện pháp đem này cây cây ăn quả cứu sống sao?” Thiếu niên hỏi.
Sở Diệp lắc lắc đầu, có chút khó xử nói: “Cái này khó mà nói, ngươi nếu là tin được ta nói, có thể đem linh thực lưu lại nơi này, chờ mười lăm thiên hậu tới xem tình huống, ngươi nếu là không tin được ta, liền mang đi đi, này thụ trạng huống thập phần không
tốt, ta cũng cấp không được ngươi cái gì bảo đảm.”

Này cây huyết tinh yêu quả không phải tầm thường linh thụ, mặc
dù là trước mắt nửa chết nửa sống một gốc cây, giá trị cũng không nhỏ, Sở Diệp cũng không hảo tùy tiện cam đoan.
Thiếu niên do dự hồi lâu, ấp úng nói: "Ta đây đem linh thụ lưu lại
nơi này, vài ngày sau lại đến xem."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Có thể."
Thiếu niên nhìn Sở Diệp, do dự một chút, nói: "Nếu có thể đủ cứu
trị hảo, ta có thể phó ngươi năm vạn linh nguyên thạch thù lao."
Sở Diệp mày nhảy nhảy, thầm nghĩ: Năm vạn linh nguyên thạch?
Quả nhiên sau lưng có người sao? Năm vạn linh nguyên thạch không tính quá nhiều, nhưng đối này tiểu quỷ mà nói, hẳn là cũng
không phải một bút số lượng nhỏ.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Yên tâm, ta sẽ đem hết toàn lực, chỉ là có thể hay không sống, vẫn là muốn xem thiên mệnh."
"Ta đã biết, Sở thiếu tận lực liền hảo." Thiếu niên lưu luyến nhìn Huyết Tinh Yêu Quả Thụ vài lần, rời đi.
Lâm Sơ Văn đi ra, nói: "Ai tới?"
Sở Diệp nhìn Cự Nhân thiếu niên bóng dáng, nói: "Là cái không quen biết Cự Nhân tộc vị thành niên, nhìn dáng vẻ thực lực tựa hồ không tồi."
Vừa mới tới Cự Nhân tộc thiếu niên hẳn là Chân Hồ Cảnh Thất giai, cái này tu vi, ở Cự Nhân tộc cùng tuổi giả bên trong, hẳn là cũng coi như là người xuất sắc.
Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc nói: "Cư nhiên còn có ngươi không quen biết Cự Nhân tộc ấu tể, chẳng lẽ là cái không yêu ăn đồ ngọt Cự Nhân tộc vị thành niên?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Có khả năng đi."
Cự Nhân tộc vị thành niên, thường xuyên kết bè kết đội hướng hắn nơi này chạy, đại bộ phận hắn đều là nhận thức, nhưng là lần
này tới cái này, hắn giống như chưa bao giờ gặp qua, có lẽ là cái

trạch Cự Nhân.
“Khó được a! Cự Nhân tộc còn có không yêu ăn đồ ngọt.” Lâm Sơ Văn cười cười nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Có lẽ là khẩu vị của hắn tương đối đặc biệt đi.”
Sở Diệp đem yêu cây ăn quả nhổ trồng tới rồi linh điền bên trong,
tưới thượng linh tuyền thủy.
Liễu Thụ Yêu đi ra đem phía trước bắt được Thảo Mộc Tinh Túy, quán chú tới rồi yêu cây ăn quả phía trên.
Yêu cây ăn quả nhanh chóng hấp thu Thảo Mộc Tinh Túy, ở linh tuyền cùng Liễu Thụ Yêu chăm sóc dưới, Huyết Tinh Yêu Quả Thụ khôi phục vài phần sinh cơ.
……
Thời gian nhoáng lên, đã vượt qua mười lăm thiên.
Sở Diệp đi đến sơn cốc bên trong, nhìn đến Cự Mãnh ngồi xổm Huyết Tinh Yêu Quả Thụ trước, xem cái không ngừng.
“Cự Mãnh ngươi đã đến rồi a!” Sở Diệp nói.
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: “Sở thiếu, đây là Huyết Tinh Yêu Quả Thụ đi?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Ngươi nhãn lực tăng trưởng a!”
Cự Mãnh gãi gãi đầu, cộc lốc cười cười, trong khoảng thời gian này, Cự Hòa trưởng lão buộc Cự Mãnh thục đọc linh thảo sách tranh, ở cao áp dưới, vẫn là có chút hiệu quả.
“Huyết tinh yêu quả đối chúng ta Cự Nhân Trúc Cơ có rất tốt chỗ,
tiến giai Tạo Hóa Cảnh phía trước, dùng một viên, tiến giai tạo hóa tỷ lệ, có thể đề cao một thành.”
“Ngươi muốn sao?” Sở Diệp lo chính mình lắc lắc đầu, nói: “Đáng tiếc, này thụ không phải ta, ta không làm chủ được.”
Cự Mãnh cau mày, có chút nghi hoặc nói: “Không phải Sở thiếu ngươi? Đó là nơi nào tới?”
Sở Diệp ôm hai tay, nói: “Một cái tiểu Cự Nhân mượn đặt ở ta nơi này, nhân gia còn muốn tới lấy đi.”
Cự Mãnh có chút tò mò nói: “Tiểu Cự Nhân? Là ai a! Ta nhận

thức sao? Ta biết có cái trưởng lão có một cây không sai biệt lắm, bất quá, hắn kia cây nửa chết nửa sống, ngươi này cây sinh cơ bừng bừng, lớn lên cũng muốn cao nhiều."
"Ta cũng không biết là ai." Sở Diệp nói.
Cự Mãnh có chút nghi hoặc nói: "Sở thiếu ngươi như thế nào sẽ không biết đâu?"
Sở Diệp nhún vai, nói: "Hắn không có tự giới thiệu a! Khả năng chính là ngươi biết đến kia một cây đi, này thụ vừa tới thời điểm,
sinh cơ khuyết thiếu mau chết héo, cho nên, tìm tới ta chăm sóc một đoạn thời gian."
Cự Mãnh lắc lắc đầu, không cho là đúng nói: "Hẳn là không phải một cây đi, ta biết đến kia một cây, chỉ có này thụ hai phần ba cao
a! Thân cây chỉ có cái này một nửa thô." Huống chi kia một thân cây, chính là vị kia.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Vậy đúng rồi, này thụ mấy ngày nay hút
no rồi linh khí, lớn lên tương đối mau."
Liễu Thụ Yêu là linh mộc hóa yêu, đối cây rừng có trời sinh hảo cảm, mấy ngày nay Liễu Thụ Yêu vẫn luôn ở tỉ mỉ chiếu cố Huyết
Tinh Yêu Quả Thụ, cây ăn quả ở Liễu Thụ Yêu chăm sóc dưới, khôi phục cũng phi thường mau.
Sở Diệp nhìn Cự Mãnh, nói: "Ngươi ở đâu cái trưởng lão bên kia nhìn đến quá này cây linh thụ a?"
Cự Mãnh hé miệng, vừa định nói chuyện, ngạnh một chút.
Cự Mãnh chuyển động một chút tròng mắt, nói: "Một cái ngoại sự
trưởng lão, Sở thiếu ngươi không quen biết."
"Thì ra là thế." Sở Diệp nhìn Cự Mãnh sắc mặt, thầm nghĩ: Cự Mãnh cái này tiểu tử thúi nói dối, Cự Nhân tộc thật sự không thích
hợp nói dối, mặt bộ biểu tình quá rõ ràng, căn bản là giấu không được, cây ăn quả chủ nhân, chẳng lẽ có vấn đề sao?
"Sở thiếu." Lúc trước đưa linh thụ lại đây Cự Nhân thiếu niên đã

đi tới, thiếu niên nhìn đến Cự Mãnh, rõ ràng có chút không được tự nhiên.
Cự Mãnh nhìn người tới, đôi mắt trừng đại đại, giống như đang xem con khỉ.
Sở Diệp đứng ở một bên, nhìn hai người mắt to trừng lớn mắt.
Rốt cuộc, Sở Diệp đánh vỡ trầm mặc, dương tay đối với mới tới thiếu niên, chỉ chỉ, nói: "Ngươi xem một chút, tạm thời đã đã cứu
tới."
Thiếu niên gật gật đầu, nói: "Ta thấy được."
Sở Diệp gật gật đầu, trên thực tế, thiếu niên Cự Nhân đã tới rất nhiều lần, bất quá, đối phương mỗi lần đều là buổi tối trộm tới xem xét yêu cây ăn quả tình huống, xem xét xong liền đi rồi.
Sở Diệp biết đối phương động tĩnh, cũng không có chọc phá, như
vậy trân quý linh thụ, liền như vậy giao phó đi ra ngoài, cũng xác
thật làm người không yên tâm.
Sở Diệp nhìn thiếu niên liếc mắt một cái, nói: "Ngươi có thể hiện tại liền đem cây ăn quả nhổ trồng đi, hẳn là cũng có thể sống, bất
quá, lặp lại nhổ trồng linh quả thụ, đối cây ăn quả cũng không tốt
lắm, trên cây này một đám linh quả, sợ là thu không trứ."
Sở Diệp dừng một chút, lại nói: "Này đó linh quả lại quá một tháng
hẳn là là có thể thành thục, đến lúc đó, ngươi có thể ngắt lấy linh
quả lại nhổ trồng cây ăn quả, như thế, đối cây ăn quả thương tổn cũng sẽ tiểu một ít."
Thiếu niên giãy giụa một chút, nói: "Nói như vậy, ta quá một tháng
lại đến đi."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Hảo đi." Một quả huyết tinh yêu quả giá
trị thượng vạn linh nguyên thạch, nếu, này một đám trước tiên

điêu tàn, cũng thực sự có chút đáng tiếc.
……
Cự Nha trưởng lão thạch ốc.
“Ngươi chạy đi nơi đâu lêu lổng?” Cự Nha trưởng lão nhìn Cự Mãnh, không vui hỏi.
Cự Mãnh nhún vai, nói: “Ta đi xem Sở thiếu.”
Cự Nha trưởng lão tức giận nói: “Ngươi hướng Sở Diệp chạy đi đâu nhưng thật ra cần mẫn, ngươi gia gia ta cực cực khổ khổ đem ngươi nuôi lớn, ngươi cái tiểu tử thúi đối ta còn không có đối
kia Sở Diệp một phần mười ân cần.”
Cự Mãnh gãi gãi đầu, nói: “Ta là cùng Sở Diệp học tập linh thực thuật đi, gia gia, ngươi không phải hy vọng ta học điểm bản lĩnh sao?”
Cự Nha mắt trợn trắng, “Xác định là đi học tập linh thực thuật, mà
không phải đi thảo mật ong?”
“Gia gia, không nói cái này, ta ở Sở thiếu nơi đó nhìn đến Cự Dương.” Cự Mãnh nói.
Cự Nha có chút kinh ngạc nói: “Cự Dương? Hắn rốt cuộc nhịn không được, cõng hắn gia gia chạy tới mua mật ong?”
Cự Nhân tộc tuổi nhỏ Cự Nhân, đều thích hướng Sở Diệp chạy đi đâu, Cự Dương là Cự Hổ tôn tử, bởi vì Cự Hổ không thích Sở Diệp, Lâm Sơ Văn này hai cái ngoại tộc người, cho nên, Cự Dương cho tới nay, đều không có đi qua Tử Vụ sơn cốc.
Powered by GliaStudio
close
“Không phải, hắn đem kia cây Huyết Tinh Yêu Quả Thụ giao cho Sở Diệp chiếu cố.” Cự Mãnh nói.
Cự Nha sửng sốt một chút, nói: “Huyết Tinh Yêu Quả Thụ? Cư nhiên…… Cự Hổ cái kia lão gia hỏa, đây là thật là vả mặt, cư nhiên cầu đến kia hai cái ngoại tộc đầu người lên rồi.”
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: “Ta cũng không nghĩ tới.”
Cự Hổ Huyết Tinh Yêu Quả Thụ là này từ nào đó bí cảnh bên trong tìm được, lúc trước vì tranh đoạt Huyết Tinh Yêu Quả Thụ,

Cự Hổ còn cùng mấy cái chủng tộc khác tu sĩ đánh một hồi. Kết quả, cây ăn quả mang về tới lúc sau, bởi vì xử lý không tốt, thực mau liền có khô héo dấu hiệu.
Cự Hổ trưởng lão tìm Cự Hòa trưởng lão đi xem, Cự Hòa trưởng lão phát hiện là Thực Linh Trùng tác loạn.
Tuy rằng phát hiện vấn đề, nhưng là, phát hiện có chút chậm, Thực Linh Trùng đem cây ăn quả căn cần gặm thực hơn phân nửa, Cự Hòa trưởng lão phối trí nước thuốc giết chết Thực Linh Trùng, nhưng Huyết Tinh Yêu Quả Thụ cũng là uể oải không phấn
chấn.
Nhưng thật ra có thương đội nguyện ý ra tam vạn linh nguyên thạch thu mua, thương đội nguyện ý thu mua, là cảm thấy có thể
nếm thử cứu một cứu, bất quá, cứu trở về tới khả năng tính cũng
không lớn.
Cự Hổ trưởng lão bực mình không thôi, hung tợn cự tuyệt thương
đội.
Cự Hổ trưởng lão cảm thấy thương đội hoàn toàn là ở nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, hoàn hảo Huyết Tinh Yêu Quả Thụ ít nhất
giá trị bốn năm chục vạn linh nguyên thạch, thương đội lại chỉ nguyện ý ra tam vạn linh nguyên thạch, rõ ràng là đem hắn trở thành coi tiền như rác. Thương đội cư nhiên còn tỏ vẻ, tam vạn linh thạch đã là giá cao, lại kéo xuống đi, 3000 cũng miễn cưỡng.
Cự Hổ trưởng lão tình nguyện đem cây ăn quả bổ đương củi đốt, cũng không muốn liền như vậy bán rẻ, cũng liền không có đáp ứng.
Cự Nha có chút kinh ngạc nói: “Huyết Tinh Yêu Quả Thụ thật sự cứu về rồi sao?”
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: “Hẳn là xem như cứu về rồi đi, Sở thiếu nói là sống lại, hơn nữa, một tháng lúc sau, là có thể thu trái

cây, ta xem trên cây trái cây, xác thật lớn lên không tồi, không giống phía trước, đều khô quắt."
"Thật sự cứu về rồi sao? Cự Hòa trưởng lão cũng chưa biện pháp đâu." Cự Nha nói thầm nói.
"Cự Hòa trưởng lão am hiểu chính là phối dược, trưởng lão lại không phải linh thực sư." Cự Mãnh đối Sở Diệp có chút mù quáng
sùng bái, đối việc này đảo không phải thực kinh ngạc.
Cự Nha gật gật đầu, nói: "Nói cũng là, Huyết Tinh Yêu Quả Thụ sự tình, ngươi không cần nói bậy."
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: "Gia gia, ta biết."
Việc này nếu là truyền ra đi, Cự Hổ trưởng lão mặt liền ném lớn.
Cự Nha hít sâu một hơi, nói: "Tìm một cơ hội, ta đi xem."
Huyết tinh yêu quả đối Cự Nhân ấu tể chỗ tốt không nhỏ, một cái
vị thành niên Cự Nhân, chỉ có thể dùng một quả huyết tinh yêu quả, theo Cự Nha biết, Cự Hổ trưởng lão mang về tới kia cây cây ăn quả, trên cây có mười hai viên trái cây, Cự Hổ trưởng lão chỉ có một tôn tử, quyết định là không dùng được như vậy nhiều.
Cự Mãnh tuy rằng không có tuyên dương Huyết Tinh Yêu Quả Thụ sự tình, bất quá, sự tình vẫn là truyền đi ra ngoài.
Như vậy đại cây liền bãi ở Tử Vụ sơn cốc bên trong, suốt ngày hướng Sở Diệp bên kia chạy, muốn hỗn điểm mật ong ăn Cự Nhân nhãi con không ít.
Cự Nhân tộc phần lớn là nghĩ sao nói vậy, một không cẩn thận liền có kia miệng rộng ấu tể, nhìn ra Huyết Tinh Yêu Quả Thụ lai lịch, còn đem này thụ lai lịch nói cho Sở Diệp.
……
Tử Vụ sơn cốc.
"Cây ăn quả là Cự Hổ trưởng lão?" Lâm Sơ Văn có chút ngoài ý muốn nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Phía trước, lại đây đưa thụ cái kia tiểu tử thúi, là Cự Hổ trưởng lão tôn tử."
Chính là nói sao, Cự Nhân tộc ấu tể hắn đều thục, vì cái gì sẽ có một cái sinh gương mặt đâu, nguyên lai là Cự Hổ trưởng lão tôn tử.

Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Cái này có chút xấu hổ.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Là có chút xấu hổ.”
Sớm biết rằng cây ăn quả là Cự Hổ trưởng lão, lần trước hắn nên làm cái kia tiểu tử thúi trực tiếp đem cây ăn quả mang đi, mà không phải mở miệng nói lại thay chiếu cố một đoạn thời gian.
Sở Diệp bỗng nhiên nhớ tới một câu, chỉ cần ta không xấu hổ, xấu hổ chính là người khác, hiện tại cái này tình huống, hẳn là cũng là Cự Hổ trưởng lão tương đối xấu hổ.
Lâm Sơ Văn nhún vai, nói: “Bắt người tiền tài, cùng người tiêu tai,
mặc kệ cây ăn quả là của ai, chúng ta đều cứ theo lẽ thường chăm sóc là được.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Ta cũng là ý tứ này.”
Lâm Sơ Văn chống cằm, “Gần nhất ta thường xuyên cảm giác được có phi thường mạnh mẽ linh hồn lực, đảo qua chúng ta Tử Vụ sơn cốc, ta còn tưởng rằng là bại lộ cái gì, hiện tại thoạt nhìn, những người này có lẽ là muốn nhìn một chút Huyết Tinh Yêu Quả Thụ.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hơn phân nửa là như thế.”
Hiện tại ngẫm lại, những cái đó càn quét lại đây linh hồn lực, cuối
cùng đều ngừng ở Huyết Tinh Yêu Quả Thụ nơi linh điền.
Huyết Tinh Yêu Quả Thụ đối với vị thành niên Cự Nhân tộc có lớn
lao chỗ tốt, đáng thương thiên hạ cha mẹ tâm, Cự Hổ vì tìm hắn hỗ trợ, đại khái cũng là vì tôn tử.
Trái cây không ngừng một viên, mặt khác có hậu bối Cự Nhân tộc
trưởng lão, đại khái cũng theo dõi.
Gần nhất lại đây xem xét Huyết Tinh Yêu Quả Thụ tình huống Cự
Nhân, có chút người có thể là đơn thuần bát quái, bất quá, cũng có thể là vì trong nhà tiểu bối.
Tăng nhiều cháo ít, như thế nào phân phối, cũng là cái vấn đề lớn
a! Bất quá, đây là Cự Hổ trưởng lão muốn suy xét, không cần hắn

nhọc lòng.
Tiểu Ngân bay tiến vào, ong ong kêu lên.
Sở Diệp nghe Tiểu Ngân kêu to, có chút kinh ngạc.
Lâm Sơ Văn nghiêng đầu, nói: "Làm sao vậy, ra cái gì vấn đề?"
Sở Diệp cau mày, hít sâu một hơi, nói: "Cự Hổ trưởng lão, cư nhiên tới." Ra ngoài dự kiến a!
Lâm Sơ Văn: "……" Cự Hổ trưởng lão phía trước "Lén lút" tôn tử đưa tới Huyết Tinh Yêu Quả Thụ, nghĩ đến hẳn là không nghĩ đem sự tình nháo đại, hiện tại đối phương cư nhiên chính đại quang minh tới, có thể là ra cái gì biến cố.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hai mặt nhìn nhau, cùng nhau đi ra ngoài.
Cự Hổ trưởng lão ngay từ đầu là muốn đem Huyết Tinh Yêu Quả Thụ giao cho Sở Diệp chiếu cố một đoạn thời gian, nếu là có thể trị hảo, lại lặng lẽ mang đi, bất quá, sự tình phát triển, lại ra ngoài
Cự Hổ trưởng lão đoán trước.
Ngay từ đầu, là Cự Nha trộm tới cửa, tỏ vẻ muốn cùng hắn mua sắm huyết tinh yêu quả, Cự Hổ trưởng lão không nghĩ nháo đại, bất đắc dĩ đáp ứng rồi đối phương.
Cự Hổ, Cự Nha đều không nghĩ nháo đại, nhưng là, sự tình phát triển, lại có chút vượt qua hai người khống chế.
Cự Nhân tộc đều là một ít miệng rộng, mấy cái ấu tể nhận ra Huyết Tinh Yêu Quả Thụ lúc sau, nói cho người trong nhà.
Ấu tể trong nhà người đã biết, lại nói cho hàng xóm.
Sự tình ở Cự Nhân núi non bên trong càng truyền càng thịnh, truyền một vòng, rốt cuộc lại truyền tới Cự Hổ trong tai.
Chờ Cự Hổ phát hiện thời điểm, toàn bộ bộ lạc không sai biệt lắm
đều đã biết Cự Hổ tìm Sở Diệp hỗ trợ sự tình, mọi người đều chờ xem hắn phản ứng.
Phát hiện chính mình thành bộ lạc trà dư tửu hậu đề tài Cự Hổ lại
thẹn lại giận, rồi lại không hề biện pháp.
"Cự Hổ trưởng lão." Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đi ra.
Cự Hổ trưởng lão rụt rè hướng tới hai người gật gật đầu, nói: "Ta

này Huyết Tinh Yêu Quả Thụ, ngươi chiếu cố không tồi."
Sở Diệp cười cười, nói: "Cự Hổ trưởng lão quá khen."
Cự Hổ trưởng lão khẽ hừ một tiếng, nói: "Các ngươi Nhân tộc đều là một đống kẻ lừa đảo, đan sư học đồ dám giả mạo luyện đan đại sư, xem qua cơ bản mấy quyển sách cổ, liền dám xưng chính mình là khảo cổ sư, một đám nói như rồng leo, làm như mèo mửa, ta nghe nói, ngươi là cái linh thực sư, ta đem cây ăn quả giao dư ngươi chiếu cố, chính là tưởng ước lượng ước lượng ngươi phân lượng, cũng không phải là có cầu với ngươi."
Sở Diệp: "……" Lão gia hỏa tự mình tới, đại khái chính là tưởng nói này một câu đi.
Tuy rằng Cự Hổ trưởng lão lời nói không tốt lắm nghe, bất quá, Sở Diệp lại từ đối phương trên tay nhìn ra vài phần hư trương thanh thế, cầu đến túc địch trên đầu, rốt cuộc vẫn là có chút mất mặt.
"Hy vọng ta linh thực thuật, không có làm trưởng lão thất vọng."
Sở Diệp khách khí nói.
Cự Hổ trưởng lão hừ hừ, nói: "Liền còn chắp vá đi."
Sở Diệp: "……" Chỉ là chắp vá sao?
"Nếu cây ăn quả đã cứu tới, ta đây cũng sẽ không bạc đãi ngươi."
Cự Hổ trưởng lão cầm cái túi trữ vật vứt cho Sở Diệp.
Túi trữ vật bên trong là mười vạn linh nguyên thạch, so với phía trước ước định còn nhiều năm vạn.
Tiễn đi Cự Hổ trưởng lão, Sở Diệp đại thở dài nhẹ nhõm một hơi, "Cuối cùng là giải quyết."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
Sở Diệp ước lượng trên tay linh nguyên thạch, thầm nghĩ: Tuy rằng khách hàng là cái quy mao, nhưng là, xem ở đối phương tài đại khí thô phân thượng, nhịn.

Chương 441: Chương 441

Có Cự Hổ trưởng lão "Hiện thân thuyết pháp", Sở Diệp lấy linh thực sư thân phận ở Cự Nhân bộ lạc đứng lại chân.
Một ít Cự Nhân tộc nếu là gặp một ít linh thực phương diện vấn đề, thường xuyên sẽ tìm Sở Diệp cố vấn một vài.
Sở Diệp cùng Cự Nhân tộc quan hệ, nhưng thật ra hòa hợp không ít.
Phải biết rằng, tuy rằng Cự Nhân tộc phía trước đem Tử Vụ sơn cốc hoa cho Sở Diệp hai người cư trú, nhưng là, Cự Nhân tộc bên trong rất nhiều người đều phản đối quyết định này, rất nhiều
Cự Nhân đều đối hai người tràn ngập địch ý.
Sở Diệp "Lấy ơn báo oán", trợ giúp Cự Hổ trưởng lão cứu sống Huyết Tinh Yêu Quả Thụ, nhưng thật ra làm Cự Nhân tộc không ít
người đổi mới.
"Sở thiếu, ở vội a!" Cự Hòa trưởng lão tìm lại đây.
"Cũng còn hảo, không tính bận quá."
Cự Hòa nhìn Sở Diệp, nhịn không được cảm thán nói: "Sở thiếu thật sự lợi hại, một người xử lý lớn như vậy phiến sơn cốc."
Sở Diệp cười cười, nói: "Nơi nào, nơi nào."
Sở Diệp thầm nghĩ: Có Liễu Thụ Yêu hỗ trợ đâu, thật dựa hắn một người, đã sớm mệt chết, Liễu Thụ Yêu có thể triệu hoán cỏ cây con rối tiến đến hỗ trợ, làm việc hiệu suất, đủ để lấy một địch
trăm.
"Này Tử Vụ sơn cốc bên trong, sinh trưởng một loại Độc Quyết Đằng, lúc này cư nhiên đều không thấy, không biết Sở thiếu là như thế nào diệt trừ." Cự Hòa trưởng lão cuối cùng đem đề tài

chuyển tới chính đề thượng nói.
Cự Nhân tộc linh điền tài nguyên vẫn là thực phong phú, nhiều như vậy linh điền, tự nhiên không thể bạch bạch lãng phí.
Trải qua không ngừng thực tiễn, Cự Nhân tộc cũng tìm được rồi một ít không cần tỉ mỉ xử lý, tùy tiện vứt loại là có thể lớn lên không tồi linh thực.
Có đôi khi, vận khí tới, Cự Nhân tộc tùy tiện loại linh thực, cũng có thể lớn lên không tồi.
Bất quá, gần nhất Cự Nhân tộc không ít linh điền đều xuất hiện một vấn đề —— Độc Quyết Đằng.
Độc Quyết Đằng sinh mệnh lực tràn đầy, diệt trừ một đợt, còn có một đợt, loại này độc thảo bá đạo thực, sẽ đại lượng hấp thu thổ nhưỡng chất dinh dưỡng, tạo thành thổ nhưỡng độ phì giảm xuống.
Cự Hòa đã tổ chức không ít người đi diệt trừ Độc Quyết Đằng, nhưng động thủ khả năng có chút chậm, Độc Quyết Đằng đã thành lửa cháy lan ra đồng cỏ chi thế, diệt trừ một đợt, không mấy
ngày lại sẽ một lần nữa sinh trưởng ra tới, rất nhiều Độc Quyết Đằng còn cùng linh thảo dây dưa ở cùng nhau.
Một ít Cự Nhân tộc xử lý Độc Quyết Đằng thời điểm, thường xuyên sẽ đem linh thảo cấp cùng nhau xử lý rớt, tổn thất rất là thảm trọng.
Cự Hòa ở rơi vào đường cùng, bỗng nhiên nghĩ tới Sở Diệp, ban đầu Tử Vụ sơn cốc bên trong Độc Quyết Đằng hẳn là không ít, hiện tại tựa hồ hoàn toàn đã không có, cũng không biết là xử lý như thế nào.
Phóng Sở Diệp như vậy cái lợi hại linh thực sư không cố vấn, là có chút lãng phí.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn chỉ là hai người, hai người nếu là dùng truyền thống biện pháp đi diệt trừ linh điền Độc Quyết Đằng,
sợ là đã sớm mệt chết.
Sở Diệp cười cười, nói: “Độc Quyết Đằng xác thật có chút khó chơi, linh thảo ngoài ruộng linh thảo cạnh tranh bất quá, thực dễ

dàng chết héo, Độc Quyết Đằng sinh mệnh lực tràn đầy, cắm rễ rất sâu, lưu tại thổ địa bên trong rễ cây nếu không hoàn toàn diệt
trừ, rất có khả năng sẽ lại lần nữa sống lại, ta tu luyện một loại Hấp Linh Thuật, có thể hấp thu cỏ dại cỏ cây chi lực, linh lực khô
kiệt, Độc Quyết Đằng tự nhiên liền khô héo."
Cự Hòa nhịn không được kinh ngạc cảm thán nói: "Cư nhiên còn có loại này thủ đoạn." Nghe tới, giống như so rút thảo đơn giản nhiều.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Này thuộc về linh thực sư đặc có thủ đoạn."
Này cũng không phải hắn thủ đoạn, mà là Liễu Thụ Yêu thủ đoạn,
Liễu Thụ Yêu có thể chính xác rút ra Độc Quyết Đằng cỏ cây chi lực, ngưng kết thành Thảo Mộc Tinh Túy. Mà mất linh lực cung cấp nuôi dưỡng, Độc Quyết Đằng liền sẽ chết héo, biến thành linh
điền chất dinh dưỡng, có thể xem như biến phế vì bảo.
Cự Hòa nghe được Sở Diệp cách nói, rất là cảm thấy hứng thú. "Gần nhất Cự Thạch lĩnh bên kia Độc Quyết Đằng có chút tràn lan, Sở thiếu có không hỗ trợ." Cự Hòa mở miệng hỏi.
Sở Diệp cười cười, nói: "Cự Hòa trưởng lão nếu là tin được ta, đương nhiên có thể."
Cự Hòa trưởng lão nhìn Sở Diệp, nói: "Nếu là thuận lợi diệt trừ Độc Quyết Đằng, ta có thể làm chủ đưa Sở thiếu mười vạn linh nguyên thạch."
Sở Diệp cười cười, nói: "Cự Hòa trưởng lão quá khách khí, đều là bằng hữu sao, như thế nào hảo thu ngươi linh nguyên thạch."
Cự Hòa trưởng lão gật gật đầu, nói: "Hẳn là, hẳn là, như thế nào làm cho ngươi bạch vội."
Cự Nhân bộ lạc không ít địa vực đều thâm chịu Độc Quyết Đằng bối rối, nếu là Sở Diệp có biện pháp trị tận gốc, cũng coi như là giải quyết Cự Nhân bộ lạc một đại phiền não.
Sở Diệp cười cười, có chút ngượng ngùng, phải biết rằng, rút ra Độc Quyết Đằng cỏ cây chi lực, có thể ngưng kết thành Thảo

Mộc
Tinh Túy, này Độc Quyết Đằng tuy rằng không có gì phải dùng giá
trị, ngưng tụ thành Thảo Mộc Tinh Túy hiệu quả lại sẽ không suy
giảm.
Này Thảo Mộc Tinh Túy Sở Diệp cũng không tính toán giao ra đây, liền tính Cự Hòa trưởng lão không cho thù lao, hắn vẫn là ổn
kiếm không bồi.
“Khi nào động thủ?” Sở Diệp hỏi.
“Sở thiếu khi nào phương tiện khi nào đều có thể.” Cự Hòa nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Chuyện đó không nên muộn, ta lập tức liền đi xem tình huống.”
Cự Hòa gật gật đầu, nói: “Làm phiền.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Không ngại sự.”
Sở Diệp đi theo Cự Hòa đi Cự Thạch lĩnh, quả nhiên thấy được tảng lớn tảng lớn Độc Quyết Đằng.
Sở Diệp nhìn mọc hung hăng ngang ngược Độc Quyết Đằng, nhíu nhíu mày, thầm nghĩ: Quả thật là dài quá không ít a!
“Nơi này Độc Quyết Đằng không ít, toàn bộ diệt trừ yêu cầu nhất định thời gian.” Sở Diệp nói.
Cự Hòa gật gật đầu, nói: “Ta minh bạch.”
Sở Diệp ở Cự Hòa trước mặt thi triển cỏ cây hấp thu chi thuật, đại
lượng Độc Quyết Đằng nhanh chóng khô héo, khiến cho Cự Hòa trưởng lão tấm tắc bảo lạ.
Sở Diệp làm Liễu Thụ Yêu khế ước chủ, có thể mượn Liễu Thụ Yêu một ít năng lực, bất quá, sử dụng tới vẫn là có chút trệ sáp.
Cự Hòa trưởng lão thấy Sở Diệp năng lực phi phàm, yên tâm đem xử lý linh thảo sự tình, giao cho Sở Diệp, chính mình tắc rời đi.
Không có Cự Hòa trưởng lão ở bên, Sở Diệp trực tiếp triệu hoán Liễu Thụ Yêu bám vào người, xử lý cỏ dại tốc độ nhanh không ít.
Sở Diệp hoa nửa tháng thời gian, diệt trừ Cự Thạch lĩnh toàn bộ Độc Quyết Đằng.

Này nửa tháng thời gian, bắt đầu thời điểm, là Sở Diệp ở thi triển Hấp Linh Thuật, tới rồi mặt sau cơ bản đều là Liễu Thụ Yêu ở xuất lực, Sở Diệp chỉ là làm bộ dáng.
Kỳ thật, lấy Liễu Thụ Yêu năng lực, là có thể càng vì nhanh chóng
rửa sạch Độc Quyết Đằng, Sở Diệp sợ làm cho quá lớn oanh động, mới cố ý thả chậm tốc độ.
……
Tử Vụ sơn cốc.
“Hoàn công?” Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Powered by GliaStudio
close
Cự Thạch lĩnh Độc Quyết Đằng thập phần tươi tốt, Liễu Thụ Yêu hấp thu đại lượng cỏ cây chi lực, thực lực từ Thánh giai Nhị giai thăng vào Thánh giai Tam giai, thu hoạch không nhỏ.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, cười cười, nói: “Vừa mới Cự Hòa trưởng lão thác Cự Mãnh tặng hai mươi vạn nguyên thạch lại đây.”
Sở Diệp lắc lắc đầu, có chút bất đắc dĩ nói: “Cự Hòa trưởng lão cũng quá khách khí, này như thế nào không biết xấu hổ.”
Hắn đã thoái thác quá vài lần, không nghĩ tới Cự Hòa trưởng lão vẫn là đem linh nguyên thạch đưa lại đây, Cự Hòa trưởng lão tặng
linh thạch lại đây còn chưa tính, cư nhiên còn so dự tính nhiều mười vạn nguyên thạch, thật là làm người hổ thẹn.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Kiếm lời không ít?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Cũng chính là ngưng kết 8000 nhiều viên Thảo Mộc Tinh Túy.” Thượng giới phong thuỷ thật tốt quá, Độc Quyết Đằng lớn lên dị thường tươi tốt, trong đó ẩn chứa cỏ cây chi lực, cũng dư thừa kinh người, ngưng kết ra Thảo Mộc Tinh Túy, chất lượng cũng thập phần chi cao.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, có chút bất đắc dĩ nói: “Nếu là như thế, kia xác thật quái ngượng ngùng.” 8000 nhiều cái Thảo Mộc Tinh Túy, cũng đủ Liễu Thụ Yêu tu luyện đến Thánh giai năm sáu

giai.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!” Đều nuốt như vậy nhiều Thảo Mộc Tinh Túy, còn thu nhân gia linh nguyên thạch, nhiều làm người hổ thẹn a!
“Đem linh nguyên thạch lui về cũng không tốt, ngươi kia ngọc trụy
trong không gian, hẳn là tồn không ít linh tửu, đưa điểm linh tửu
qua đi đương lễ vật đi.” Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Cũng hảo.”
Đem linh nguyên thạch đưa trở về có chút vô lễ, đưa điểm lễ vật qua đi vừa vặn, Cự Nhân bộ lạc rất nhiều đều là rượu ngon đồ đệ, gặp được quà tặng trong ngày lễ thời điểm, cũng thường xuyên sẽ lẫn nhau tặng linh tửu, đưa rượu nói, hẳn là cái không tồi biện pháp. Cũng không biết, bọn họ ủ linh tửu, phù hợp hay không Cự Nhân tộc khẩu vị.
“Không biết, Cự Hòa trưởng lão thích cái dạng gì rượu.” Sở Diệp có chút khó xử nói.
Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: “Nếu đắn đo không chuẩn nói, liền nhiều đưa mấy cái chủng loại đi.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Cũng hảo.”
Đi lên phía trước, đủ loại linh tửu, hắn cũng chuẩn bị không ít, dùng linh tuyền ủ linh tửu, hương vị vẫn là không tồi.
……
Cự Hòa trưởng lão thạch ốc.
“Trưởng lão, Sở thiếu tặng một trăm đàn linh tửu lại đây.” Cự Hòa
trưởng lão một cái học đồ nói.
Cự Hòa cau mày, nói: “Sở Diệp cũng quá khách khí.”
Cự Hòa thực mau liền nghĩ tới, hắn tặng Sở Diệp năm vạn linh nguyên thạch, Sở Diệp có thể là cảm thấy ngượng ngùng, mới tặng rượu làm đáp lễ.
Cự Hòa cau mày, nhất thời có chút không biết nên như thế nào xử lý này đó linh tửu.
Cự Hòa trưởng lão thạch ốc bên trong, mấy cái trưởng lão đang ở

thương lượng Cự Nhân bộ lạc sắp đã đến Cự Nhân thiếu niên đại bỉ, Cự Hòa học đồ nói, mấy cái trưởng lão đều nghe được.
Nháy mắt mấy cái trưởng lão, vây quanh linh tửu nghị luận lên.
"Sở Diệp đưa tới linh tửu? Sở Diệp không phải linh thực sư sao? Cư nhiên còn sẽ ủ rượu sao?"
"Cự Hòa trưởng lão, ngươi cùng Sở Diệp quan hệ khi nào tốt như vậy, hắn cư nhiên đưa ngươi nhiều như vậy rượu?"
"Phía trước, làm ơn hắn rửa sạch Cự Thạch lĩnh Độc Quyết Đằng, tặng hắn một bút linh thạch, Sở thiếu có thể là cảm thấy cấp nhiều." Cự Hòa trưởng lão lắc lắc đầu nói, "Sở thiếu cũng quá khách khí."
"Hỗ trợ làm cỏ, còn đưa linh tửu, cư nhiên có bực này chuyện tốt."
"Cự Hổ trưởng lão, ngươi phía trước thỉnh Sở Diệp hỗ trợ chăm sóc linh thụ, nhưng hắn không có đưa ngươi linh tửu a! Có phải hay không ngươi linh thạch cấp thiếu a!"
Bị điểm danh Cự Hổ trưởng lão oán hận lắc lắc tay áo, nói: "Ai hiếm lạ."
Cự Hòa trưởng lão nhíu nhíu mày, nói: "Chúng ta vẫn là tiếp theo
thảo luận đại bỉ đi."
"Đại bỉ sự tình, không nóng nảy, ta còn chưa thế nào hưởng qua Nhân tộc nhưỡng rượu, ta tới cấp ngươi đánh giá một chút."
Không đợi Cự Hòa đáp lại, Cự Hùng chụp bay một cái vò rượu, rót nửa vò rượu, vừa lòng nói: "Hương vị không tồi, có điểm giống
Thông Thiên Hầu tộc ủ Hầu Nhi Tửu, ta lại nếm thử, có điểm giống lại có điểm không rất giống."
"Thực sự có Thông Thiên Hầu tộc vài phần công lực, ta đến xem."
Mấy cái trưởng lão sôi nổi ôm một cái vò rượu, hỗ trợ đánh giá lên.
Thông Thiên Hầu tộc ủ Hầu Nhi Tửu, thập phần nổi danh, giá cả cũng thập phần sang quý, thập phần đoạt tay, Sở Diệp lấy ra tới rượu, nếu có thể có một hai phân Hầu Nhi Tửu phong vị, kia cũng

không tồi.
Cự Hổ mở ra bên cạnh một cái vò rượu, uống một ngụm, nói: “Là có vài phần giống Thông Thiên Hầu tộc rượu, bất quá, kém xa lắc.”
Cự Hổ ngoài miệng nói như vậy, chớp mắt liền xử lý hơn phân nửa đàn.
“Không tồi, bất quá, ta không cảm thấy giống hầu tộc nhưỡng rượu, đảo như là Tinh tộc ủ tuyết tinh rượu.”
“Không đúng, giống như không phải một cái chủng loại rượu.”
“Ta nhìn xem, giống như xác thật không phải một loại, nhan sắc đều không giống nhau, ta cái này là màu xanh lục, tuyết tinh rượu
là trong suốt.”
“Ta cái này là màu đỏ.” Một cái Cự Nhân trưởng lão uống một ngụm, chép chép miệng, nói: “Ân, không tồi, đủ kính.”
“Ta cái này cư nhiên là cầu vồng sắc.” Một cái Cự Nhân trưởng lão có chút mới lạ nói.
“Ta đến xem, này rượu đẹp là đẹp, hương vị giống nhau thực.”
Nói chuyện trưởng lão, cùng Cự Hổ giống nhau, xem Nhân tộc không quá thuận mắt. Kia trưởng lão ngoài miệng nói như vậy, lại
một ngụm xử lý non nửa vò rượu.
“Ta cái này rượu chua chua ngọt ngọt, có chút giống tiểu hài tử uống.” Một cái trưởng lão nói.
Trong chớp mắt, mấy chục vò rượu đều bị mở ra, các loại mùi rượu thơm nồng xen lẫn trong một khối, dẫn tới một chúng trưởng
lão phẩm rượu cảm xúc càng thêm tăng vọt.
Không chờ Cự Hòa phản ứng lại đây, một trăm vò rượu, đã bị mọi
người “Đánh giá” hơn phân nửa.
Cự Hòa nghiến răng nghiến lợi nhìn mọi người, hắn còn không có
tưởng hảo muốn hay không thu này linh tửu đâu, những người này cư nhiên giúp hắn xử lý hơn phân nửa.
“Đem bình rượu cho ta buông, đều cút cho ta!”

Một chúng trưởng lão xem Cự Hòa trưởng lão giống như sinh khí,
lập tức giải tán, có kia da mặt dày, đi phía trước còn cuốn hai vò rượu mới rời đi.
Một chúng trưởng lão một hồi làm ầm ĩ, cuối cùng dư lại cấp Cự Hòa trưởng lão linh tửu không đủ 30 đàn.
Cự Hòa trưởng lão nhìn mấy cái không bình rượu, sắc mặt có chút dữ tợn.
“Này một đám gia súc, vương bát đản.” Cự Hòa trưởng lão tức giận bất bình mắng.
Bọn người kia uống lên không tính, còn mang trộm lấy, vừa mới vài người rời đi, có mấy cái còn thuận một hai đàn đi, thật là đáng
giận đến cực điểm.

Chương 442: Chương 442

Cự Nha trưởng lão thạch ốc.
“Mãnh, Sở Diệp gần nhất ở giúp Cự Hòa trưởng lão rửa sạch cỏ dại?” Cự Nha trưởng lão hỏi.
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Sở thiếu giúp Cự Hòa trưởng lão rửa sạch cỏ dại, Cự Hòa trưởng lão thanh toán hai mươi vạn linh nguyên thạch, Sở thiếu đại khái cảm thấy Cự Hòa trưởng lão cấp quá nhiều, lại hồi tặng một ít linh tửu cấp Cự Hòa trưởng lão.”
Cự Nha trưởng lão có chút cảm thán nói: “Không nghĩ tới Nhân tộc bên trong, cũng có như vậy thuần phác, rửa sạch như vậy đại
một mảnh cỏ dại mà, thu hai mươi vạn linh nguyên thạch cư nhiên đều cảm thấy nhiều, cư nhiên tặng như vậy nhiều linh tửu.”
Nghĩ đến chính mình uống đến linh tửu, Cự Nha không khỏi có chút kích động.
Hắn vận khí không tồi, uống đến linh tửu hẳn là Hỏa thuộc tính linh quả ủ, tràn ngập ngọn lửa hơi thở, uống xong đi lúc sau, Cự Nha thậm chí cảm giác chính mình linh lực có hơi hơi tăng lên.
Đáng tiếc quá ít, hắn mới uống một nửa, đã kêu Cự Hổ cấp đoạt.
Cự Hổ cái này vương bát đản, ngoài miệng nói khinh thường, đoạt linh tửu thời điểm cũng thấy hắn khách khí.
Cuối cùng Cự Hùng cái này da mặt dày thuận đi rồi hai đàn, Cự Hổ giống như thuận tam đàn đi, quá không biết xấu hổ, lần trước
Huyết Tinh Yêu Quả Thụ sự tình lúc sau, Cự Hổ giống như càng thêm không biết xấu hổ, hắn trước kia như thế nào liền không thấy ra tới, Cự Hổ cư nhiên là cái như vậy không biết xấu hổ

không cần da đồ vật.
Cự Nha thở dài, thầm nghĩ: Hắn vẫn là da mặt quá mỏng, chỉ ẩn giấu một vò, Sở Diệp đưa ra tới một trăm đàn linh tửu, tựa hồ các
có các phong vị, nếu là có thể nhất nhất nhấm nháp thì tốt rồi.
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Sở thiếu người thật là không tồi."
Vốn dĩ thế Cự Hòa trưởng lão rửa sạch cỏ dại là bọn họ sống, bởi vì rửa sạch Độc Quyết Đằng thời điểm, thường xuyên sẽ đem linh
thảo cũng cùng nhau diệt trừ, bọn họ không thiếu ai Cự Hòa trưởng lão mắng, hiện tại Sở Diệp giúp bọn hắn đem sống làm, nhưng thật ra tỉnh bọn họ không ít sức lực.
"Kia hai cái ngoại tộc người còn tính có chút bản lĩnh." Cự Nha khích lệ nói.
Cự Mãnh gật gật đầu, phụ họa nói: "Sở thiếu bản lĩnh nhưng lớn, Sở thiếu diệt trừ Độc Quyết Đằng thời điểm, một chút đều không
có tổn thương mặt khác linh thảo, Độc Quyết Đằng bị diệt trừ lúc
sau, mặt khác linh dược lớn lên còn càng tốt."
Cự Nha có chút ngoài ý muốn nói: "Thực sự có lợi hại như vậy?"
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: "Có a!"
"Hắn nếu là lợi hại như vậy, ngươi thỉnh hắn hỗ trợ cũng rửa sạch
một chút chúng ta Cổ Việt Lĩnh kia phiến linh điền bên trong cỏ dại đi, gia gia ta cấp mười vạn linh nguyên thạch." Cự Nha nói.
Cự Mãnh cau mày, có chút khó hiểu nói: "Gia gia, ngươi không phải không để bụng linh điền bên trong thu hoạch sao?"
Cự Nhân tộc mỗi cái trưởng lão đều có thuộc về chính mình địa bàn, Cự Nha trưởng lão cũng có, Cự Nha trưởng lão Cổ Việt Lĩnh sản xuất một loại thanh nguyệt khoáng thạch, kia khoáng thạch giá trị xa xỉ, là Cự Nha trưởng lão chủ yếu nguồn thu nhập, Cổ Việt Lĩnh cũng tồn tại linh điền, bất quá, linh điền tương đối cằn cỗi, Cự Nha ngày thường chỉ làm người lung tung rải một ít hạt giống, có thể thu nhiều ít toàn xem thiên mệnh.

Cự Nhân tộc thu vào chủ yếu vẫn là dựa săn thú, linh khoáng thạch, đối linh điền tài nguyên chú ý tương đối thiếu.
Cự Nha nhìn Cự Mãnh, tức giận nói: “Ngươi gia gia ta khi nào không chú ý linh điền gieo trồng.”
Cự Mãnh chớp chớp mắt, nói: “Vẫn luôn là a! Mười vạn linh nguyên thạch, chúng ta Cổ Việt Lĩnh thổ địa cằn cỗi thực, mười vạn linh nguyên thạch muốn loại thật lâu linh thảo mới có thể ra
bổn, nếu là mùa màng không tốt, gặp được nạn sâu bệnh, ngày diệu bùng nổ, thiên cẩu thực nguyệt, vậy càng lỗ sạch vốn.”
Cự Nha làm Cự Mãnh khí cái thất khiếu bốc khói, “Ngươi biết cái gì a! Liền tính chúng ta không để bụng linh điền tiền lời, nhưng là,
cũng không thể không bận tâm tộc nhân ích lợi a! Chúng ta linh địa Độc Quyết Đằng không diệt trừ, lan tràn đến người khác linh địa đi làm sao bây giờ?”
Cự Mãnh cau mày, nói: “Chúng ta linh địa bên cạnh không phải cự thanh trưởng lão linh địa sao? Gia gia, ngươi không phải cùng
cự thanh trưởng lão bất hòa sao?”
Cự Nha có chút phẫn nộ nói: “Cho ngươi đi ngươi liền đi, lải nha lải nhải như vậy nhiều làm gì a!”
Cự Nha bỗng nhiên minh bạch lại đây, “Gia gia, ngươi có phải hay
không tưởng uống rượu a! Ngươi tưởng uống rượu, liền trực tiếp đi mua rượu hảo, vòng như vậy đại cái phần cong làm cái gì? Vạn
nhất, Sở thiếu sửa chủ ý, thu linh nguyên thạch không tiễn rượu,
vậy ngươi không phải giỏ tre múc nước công dã tràng?”
Cự Nha thẹn quá thành giận, “Ai ngờ uống rượu? Ngươi cái hỗn trướng đồ vật?”
Cự Mãnh cau mày, nói: “Hành hành hành, ta đi tìm Sở thiếu.”
……
Tử Vụ sơn cốc.
Sở Diệp nhìn Cự Mãnh, nói: “Muốn ta đi Cổ Việt Lĩnh làm cỏ?”

Cự Mãnh gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Bất quá, không trừ cũng có thể, ông nội của ta chủ yếu là vì rượu, chẳng qua ngượng ngùng mở miệng, mới tìm như vậy cái cớ, ngươi cũng có thể không cần làm cỏ, trực tiếp cấp rượu thì tốt rồi."
Sở Diệp: "……" Nguyên lai là có chuyện như vậy.
Sở Diệp cười cười, có chút bất đắc dĩ nói: "Rượu có thể đổi, lưu trình vẫn là phải đi một chút……" Đối Cự Nhân tộc mà nói, Độc Quyết Đằng là cỏ dại, đối hắn mà nói, kia đều là Thảo Mộc Tinh Túy a!
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: "Sở thiếu ngươi cao hứng liền hảo."
"Ngươi gia gia thực thích ta ủ rượu sao?" Sở Diệp hỏi.
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: "Xem như đi, Sở thiếu phía trước đưa cho Cự Hòa trưởng lão linh tửu, hẳn là có vài loại đi, ông nội của ta giống như chỉ nếm tới rồi hai loại, hắn có chút tiếc nuối."
Gần nhất trong tộc mấy cái trưởng lão đều tại đàm luận, Sở Diệp rốt cuộc tặng nhiều ít loại linh tửu, bất đồng loại linh tửu rốt cuộc
là cái gì hương vị.
Lúc ấy, mấy cái trưởng lão cướp uống rượu, tình huống quá hỗn loạn.
Mấy cái trưởng lão uống đến rượu đều không quá tương đồng, xong việc, mấy cái trưởng lão đàm luận lên, đối kia không uống qua rượu, đều là cảm thấy hứng thú dị thường.
Nghe nói, Cự Hùng trưởng lão xong việc, còn chạy đi tìm Cự Hòa trưởng lão mua dư lại linh tửu, làm ở nổi nóng Cự Hòa trưởng lão
cấp đánh đi ra ngoài.
Sở Diệp cười cười, nói: "Ta đã biết."
Tiễn đi Cự Mãnh, Sở Diệp tâm tình không tồi.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: "Muốn đi làm cỏ sao?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!" Đối với Cự Nhân tộc mà nói, hắn cùng Lâm Sơ Văn hai cái chung quy là người ngoài, muốn ở Cự Nhân bộ lạc dừng chân, bọn họ liền phải hiển lộ chính
mình giá trị, hiện giờ hỗ trợ giải quyết Độc Quyết Đằng có lẽ là cái

không tồi cơ hội.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: "Hảo hảo làm đi, cũng có thể nắm chặt thời gian, nhiều ủ một ít rượu."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Ta biết, chính là có chút khó khăn a!"
Cự Nhân ăn uống cực kỳ khủng bố, Sở Diệp đưa cho Cự Hòa một trăm đàn linh tửu, tiêu hao Sở Diệp không ít tồn kho.
Bọn họ hiện tại nhân lực hữu hạn, tưởng ủ quá nhiều rượu, cũng
không quá khả năng.
Sở Diệp mang theo Liễu Thụ Yêu đi Cổ Việt Lĩnh, Cổ Việt Lĩnh cỏ dại mọc thành cụm, đồng ruộng bên trong cỏ dại xa không ngừng
Độc Quyết Đằng một loại.
Sở Diệp sử dụng Hấp Linh Thuật, đem cỏ dại nhất nhất diệt trừ qua đi.
Cổ Việt Lĩnh khuyết thiếu xử lý, đồng ruộng bên trong linh hoa, linh thảo gầy yếu bất kham.
Sở Diệp làm Liễu Thụ Yêu ở thu Thảo Mộc Tinh Túy thời điểm, để
lại vài phần tay.
Đem ở cỏ dại phía trên hấp thu cỏ cây chi khí, quán chú vài phần đến đồng ruộng bên trong linh hoa, linh thảo phía trên, kể từ đó,
ban đầu uể oải bất kham linh hoa, linh thảo nhưng thật ra tinh thần không ít.
……
Tử Vụ sơn cốc.
"Đã trở lại?" Lâm Sơ Văn đối với Sở Diệp tiếp đón một tiếng.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, Cự Nha trưởng lão cũng thật sự khách khí, tuy rằng mới trừ bỏ ngày đầu tiên thảo, nhưng là, đối phương đã đem mười vạn linh thạch đưa lại đây."
"Ta biết, ta cũng đem linh tửu cho hắn" Sở Diệp thập phần hoài nghi, Cự Nha như vậy vội vã đưa tiền, là vội vã bắt được rượu.
"Đây là mấy cái Cự Nhân trưởng lão đưa tới thiệp." Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp cau mày, nói: "Như thế nào nhiều như vậy? Đều là tìm ta

làm cỏ sao?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Ân, đều là tìm ngươi làm cỏ, bất quá, thoạt nhìn, có rất nhiều đều là Túy Ông chi ý không ở thảo. Cái này Cự Hùng trưởng lão muốn xử lý Độc Quyết Đằng linh điền, chỉ có Cự Hòa trưởng lão nơi đó một phần ba đại, nhưng là, hắn muốn đưa 50 vạn linh nguyên thạch, quá nhiều, thật sự quá
nhiều.”
Sở Diệp thở dài, nói: “Này liền có chút xấu hổ, ta trên tay rượu không có nhiều như vậy.”
Nếu những người này đánh đều là giống Cự Nha trưởng lão giống nhau chủ ý nói, sợ là phải thất vọng.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Tuy rằng rượu có thể lại nhưỡng, bất quá, chỉ dựa vào chúng ta hai cái nói, chỉ sợ vẫn là như muối bỏ biển.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Này thật là cái vấn đề, có lẽ có thể mua chút nô lệ tới đánh tạp.”
Powered by GliaStudio
close
Cự Nhân tộc thân hình cao lớn, rất nhiều tinh tế sống đều làm không tốt lắm, nuôi dưỡng không ít nô lệ.
Thượng giới tranh đấu phi thường kịch liệt, thường xuyên bùng nổ chủng tộc tranh đấu, mà một ít chủng tộc ở chiến bại lúc sau, thông thường sẽ chỉnh tộc trở thành nô lệ, buôn bán tù binh, xem
như thượng giới nhất kiếm tiền một môn sinh ý.
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Có thể suy xét.”
Sở Diệp tuyên bố thông cáo, không có rượu, làm cỏ có thể, nhưng là rượu là thật sự đã không có, được đến tin tức này, Cự Nhân tộc không ít trưởng lão đều cảm giác sâu sắc tiếc nuối.
……
Cự Hổ trưởng lão thạch ốc.
“Gia gia, Cự Nha trưởng lão bế quan tu luyện.” Cự Dương nói.
Cự Hổ tức giận bất bình nói: “Bế quan tu luyện, ta xem là bế quan
uống rượu đi.”

Cự Dương: "……" Có lẽ là đi.
Cự Hổ rầu rĩ không vui nói: "Cự Nha người này, quán sẽ nhặt của hời, không giống như là chúng ta Cự Nhân tộc, đảo như là Hồ tộc, chúng ta Cự Nhân tộc như thế nào ra loại này bại hoại."
Cự Hổ tức giận bất bình tưởng, phía trước, Cự Nha đã biết Huyết Tinh Yêu Quả Thụ sự tình, lấy hỗ trợ bảo mật vì điều kiện, từ hắn
nơi này lộng đi rồi ba viên huyết tinh yêu quả, kết quả đâu, Huyết
Tinh Yêu Quả Thụ sự tình vẫn là truyền đi ra ngoài. Lần này, Cự Nha thỉnh Sở Diệp hỗ trợ làm cỏ, Sở Diệp tựa hồ cấp Cự Nha tặng 50 đàn linh tửu. Tuy rằng Sở Diệp tặng Cự Hòa một trăm vò
rượu, nhưng là Cự Hòa một ngụm rượu không uống, liền dư lại 30 tới đàn, Cự Nha gia hỏa này nhưng thật ra cơ linh, rượu vừa đến tay, liền bế quan.
Cự Dương cau mày, nhịn không được nói thầm nói: "Gia gia, ngươi có phải hay không ghen ghét a!"
Cự Hổ tức khắc nổi trận lôi đình, "Ghen ghét? Ta vì cái gì muốn ghen ghét, Cự Nha tên ngốc này, bị hai tên nhân tộc dùng một ít ân ơn huệ nhỏ bé cấp thu mua, không tiền đồ, mất hết chúng ta Cự Nhân tộc mặt, ta mới sẽ không giống gia hỏa kia giống nhau."
Cự Dương thở dài, có chút bất đắc dĩ, gia gia tiện không hâm mộ Cự Nha trưởng lão hắn không biết, bất quá, hắn nhưng thật ra có
chút hâm mộ Cự Mãnh. Cự Mãnh cùng kia hai cái ngoại tộc người hỗn phi thường hảo, thường xuyên có thể từ kia hai người trên người làm ra ăn ngon linh quả cùng mật ong.
Cự Hổ nhìn Cự Dương, tức giận nói: "Ngươi suy nghĩ cái gì đâu?"
Cự Dương lắc lắc đầu, nói: "Không có gì?"
Cự Hổ oán hận nói: "Nhân tộc nhưng giảo hoạt đâu, theo chân bọn họ tiếp xúc nhất định phải cẩn thận."
Cự Dương gật gật đầu, nói: "Ta đã biết."
……
Tuy rằng Sở Diệp đã nói, linh tửu tạm thời không có, bất quá,

vẫn
là có không ít Cự Nhân tộc mời Sở Diệp đi giải quyết Độc Quyết Đằng.
Sở Diệp lặng lẽ mang theo Liễu Thụ Yêu, khắp nơi bôn tẩu.
Sở Diệp tới Cự Nhân tộc lúc sau, vẫn luôn co đầu rút cổ ở Tử Vụ sơn cốc.
Lần này tiếp làm cỏ nhiệm vụ, khắp nơi bôn tẩu, hoạt động phạm
vi nhưng thật ra một chút lớn không ít.
Đại lượng Độc Quyết Đằng bị diệt trừ, Liễu Thụ Yêu ở diệt trừ Độc Quyết Đằng quá trình bên trong, tụ tập đại lượng cỏ cây chi khí, thực lực cọ cọ dâng lên.
Trừ bỏ đại lượng Thảo Mộc Tinh Túy, Sở Diệp còn thu được đại lượng linh thạch, không đến nửa năm thời gian, liền có thượng trăm vạn linh thạch nhập trướng, tiểu nhật tử quá thập phần không tồi.
Lâm Sơ Văn kiểm kê linh thạch, nói: “Không thể tưởng được, hỗ trợ trừ cái thảo, cư nhiên có thể có như vậy nhiều linh thạch nhập
trướng.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Muốn nói tiền đồ, vẫn là thượng giới tiền đồ rộng lớn, thương cơ vô hạn.”
Sở Diệp mấy ngày nay ở Cự Nhân bộ lạc du đãng, thấy được đại lượng bị hoang phế linh điền, đây chính là đều là tiên điền a! Đặt ở hạ giới tuyệt đối có thể đoạt phá đầu, đặt ở thượng giới, liền như vậy hoang phế, thật sự đáng tiếc, bất quá, kia đều là Cự Nhân tộc linh điền, Cự Nhân tộc tưởng như vậy xử lý, hắn cũng không thật nhiều lời nói.
……
Sở Diệp đem kiếm lấy đại lượng linh nguyên thạch, ném vào linh
tuyền không gian.
“50 vạn nguyên thạch, danh tác a.” Kinh Chập Long có chút hưng
phấn nói.
Sở Diệp cười cười, nói: “Còn hảo, còn hảo.”

“Lão đại, ngươi rốt cuộc rộng a!” Kinh Chập Long nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Gần nhất thu vào còn có thể,
tiểu đã phát một bút.”
Kinh Chập Long có chút buồn bực nói: “Lão đại, ta khi nào có thể đi ra ngoài thông khí a!”
Kinh Chập Long, Tiểu Bạch mấy chỉ ngày thường không phải ở Sở Diệp Hồn Thất nghỉ ngơi, chính là ở ngọc trụy không gian tu dưỡng, Truy Phong cảm giác có chút nhàm chán.
Sở Diệp nhìn Kinh Chập Long vài lần, nói: “Chờ xem.”
Kinh Chập Long rầu rĩ nói: “Dựa vào cái gì a? Tiểu Ngân gia hỏa này, liền có thể mỗi ngày bên ngoài lêu lổng.”
Sở Diệp nhún vai, nói: “Tiểu Ngân chỉ là bình thường linh thú, Long tộc tên tuổi quá lớn, chạy ra đi không thích hợp.”
Kinh Chập Long có chút khó chịu nói: “Nói trắng ra là, vẫn là ngươi quá yếu.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Nói cũng đúng vậy!” Nếu hắn là cá nhân tộc cao thủ đứng đầu, kia tiền thối lại Long tộc tọa kỵ cũng không ngại sự.
Kinh Chập Long có chút không vui nói: “Lão đại, ngươi thừa nhận
chính mình nhược, cư nhiên thừa nhận nhanh như vậy, ngươi có
thể hay không có điểm khí tiết a!”
Sở Diệp mãn không thèm để ý nói: “Này ngươi liền không hiểu, ba ngàn năm Hà Đông, ba ngàn năm Hà Tây, chớ khinh thiếu niên nghèo, chờ đến ba ngàn năm sau, ta tự nhiên sẽ biến lợi hại.”
Truy Phong mắt trợn trắng, nói: “Ba ngàn năm, ngươi có thể sống
đến lúc ấy rồi nói sau.”
Sở Diệp nhún vai, nói: “Ta hiện tại đều Tạo Hóa Cảnh, tự nhiên có
thể sống đến khi đó.”
Truy Phong hừ hừ, nói: “Này nhưng nói không chừng đâu.”
Sở Diệp: “……” Truy Phong cái này hỗn trướng, tổng nói này đó

hỗn trướng lời nói.
Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, lười biếng nói: “Linh tuyền mấy cái trứng, có một quả có động tĩnh.”
“Trứng?” Sở Diệp có chút nghi hoặc nói.
Tiểu Bạch gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, lúc trước ở Lôi Sơn thời điểm thuận tay lấy mấy viên cục đá, ngươi quên mất?”
Sở Diệp gật gật đầu, bừng tỉnh nhớ tới cái gì, nói: “Hình như là có
như vậy hồi sự.”
Năm đó, Kinh Chập Long ở Lôi Sơn độ kiếp, rước lấy ngập trời lôi kiếp, xong việc, Sở Diệp mới biết được kia Lôi Sơn là một đầu Lôi Thú địa bàn, năm đó hắn lâm thời từ Lôi Sơn thuận đi mấy viên cục đá, là Lôi Thú nhất tộc chết trứng.
“Có một quả Lôi Thú trứng bên trong Lôi Thú giống như sống lại.”
Tiểu Bạch nói.
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Cư nhiên có loại sự tình này, bởi vì linh
tuyền?”
Tiểu Bạch gật gật đầu, nói: “Hơn phân nửa là như thế.”
Linh tuyền bên trong tràn ngập sinh cơ, gần nhất, Sở Diệp hướng
linh tuyền bên trong thả xuống đại lượng linh nguyên thạch, linh
tuyền phẩm chất tăng lên thực mau.
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Linh tuyền thật khó lường a!”
Tiểu Bạch gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Hắc quạ đen chụp phủi cánh, bay lại đây, nói: “Sở Diệp, vận khí của ngươi không tồi a! Giống ngươi như vậy đại nghịch bất đạo đoạt xá giả, là lôi kiếp trọng điểm chiếu cố đối tượng, bất quá, nếu
ngươi khế ước Lôi Thú, hẳn là có thể nhiều vài phần còn sống tỷ lệ.”
Sở Diệp chuyển động một chút tròng mắt, cười cười, nói: “Nói như thế tới, ta vận khí xác thật không tồi.”
Sở Diệp ngưng tụ ra vài giọt tinh huyết, tích tới rồi Lôi Thú

trứng
phía trên.
Lôi Thú tính tình tương đối thô bạo, rất khó khế ước, thành niên Lôi Thú cơ bản không có bị khế ước khả năng, ấu thú từ nhỏ bồi dưỡng nói, mới có vài phần tỷ lệ.
Sở Diệp yêu cầu hiện tại liền lấy tinh huyết cùng Lôi Thú trứng thành lập liên hệ, như vậy chờ Lôi Thú phá xác thời điểm, là có thể thuận lý thành chương hoàn thành khế ước.
Tuy rằng Lôi Thú trứng bên trong Lôi Thú, tuy rằng có sinh cơ, bất
quá, này từng đợt từng đợt sinh cơ vẫn là có chút mỏng manh, Sở Diệp lấy tinh huyết nuôi nấng, ở một mức độ nào đó cũng gia tăng rồi vài phần Lôi Thú phá xác tỷ lệ.

Chương 443: Chương 443

Thời gian cực nhanh, nhoáng lên mấy tháng lại đi qua.
“Sở thiếu, quá mấy ngày có cái tam tộc phường thị, ngươi muốn hay không đi xem?” Cự Mãnh ân cần hỏi.
“Tam tộc phường thị? Ta cũng có thể đi sao?” Sở Diệp nói.
Cự Nhân tộc lúc trước đem Tử Vụ sơn cốc hoa cho bọn hắn, một phương diện có lẽ là cảm tạ bọn họ mang theo Cự Nhân tộc truyền thừa đại đỉnh lại đây, về phương diện khác, có lẽ là tưởng gần đây giám thị.
Bọn họ trên tay đã có Cự Nhân tộc truyền thừa đại đỉnh, khó bảo toàn có phải hay không còn có mặt khác bảo vật.
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: “Đương nhiên là có thể, vì cái gì không thể? Tam tộc phường thị, sẽ hấp dẫn rất nhiều khách nhân, một ít
bọn đạo chích, sẽ mai phục tại trên đường đánh cướp, một mình lên đường tu sĩ, thực dễ dàng bị giết người càng hóa, bất quá, này không phải cái gì vấn đề lớn, đến lúc đó, Sở thiếu đi theo ta Cự Nhân tộc đại đội ngũ đi thì tốt rồi, chúng ta Cự Nhân tộc đội ngũ, tuyệt đối không ai dám đánh cướp.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Cũng hảo.”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn mấy năm nay, vẫn luôn đãi ở Cự Nhân tộc lãnh địa, chứng kiến trừ bỏ cao lớn Cự Nhân tộc, cũng chỉ có một ít đi ngang qua thương đội, có như vậy một cái tiếp xúc
ngoại giới cơ hội, Sở Diệp vẫn là thực cảm thấy hứng thú.
Cự Mãnh cười cười, ân cần giới thiệu nói: “Quá mấy ngày phường thị thượng, hẳn là sẽ có Nhân tộc nô lệ bán ra, Sở thiếu ngươi có thể mua một ít a! Ngươi không phải luôn chê xử lý ong đàn vất vả sao? Có nô lệ, ngươi liền không cần chuyện gì đều tự

tay làm lấy, Sở thiếu ngươi muốn không xuống dưới, cũng có thể nhiều nhưỡng chút rượu."
Sở Diệp: "……" Nghe tới, hình như là không tồi.
Gần nhất luôn có người tìm hắn dò hỏi một ít linh dược gieo trồng
vấn đề, có Cự Hổ trưởng lão vết xe đổ, còn thường xuyên có người đưa tới một ít trân quý linh thực, thanh toán giá cao thù lao
làm hắn thay chiếu cố.
Xử lý một cái Tử Vụ sơn cốc, Sở Diệp cũng đã cảm giác ** thiếu phương pháp, còn có đủ loại sự tình tới cửa, Sở Diệp không cấm có chút lực bất tòng tâm, cũng xác thật là yêu cầu tìm những người này tới hỗ trợ.
Sở Diệp có chút tò mò nói: "Nhân tộc nô lệ? Phường thị thượng sẽ có Nhân tộc nô lệ bán."
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: "Hẳn là có đi! Thượng giới tranh đấu không ngừng, các tộc đều sẽ tù binh một ít dị tộc coi như tù binh,
Nhân tộc cảnh nội cũng có không ít dị tộc nô lệ, thậm chí Nhân tộc còn tồn tại không ít nô lệ tiểu thương."
Cự Nhân cũng thu nạp một ít tù binh, bất quá, tương đối mà nói tương đối thiếu.
Sở Diệp hít sâu một hơi, có chút khó xử nói: "Dùng Nhân tộc nô lệ, không tốt lắm đâu."
Cự Mãnh chớp chớp mắt, nói: "Ngươi không thích Nhân tộc nô lệ
sao? Cũng đúng, các ngươi Nhân tộc có chút hai cực phân hoá, số ít người tộc, thiên phú tung hoành thực lực mạnh mẽ, hùng bá
một phương, chúng ta Cự Nhân tộc trưởng lão cũng không phải đối thủ, bất quá, càng nhiều Nhân tộc, tư chất ngu dốt, không triển vọng, giống nhau sẽ biến thành nô lệ, phần lớn là người sau,
vụng về bất kham không nói, còn quán ái gian dối thủ đoạn, không phải nô lệ người tốt tuyển."
Sở Diệp: "……" Hắn không phải bởi vì cái này, mới cảm thấy

Nhân tộc nô lệ không tốt a!
“Tuyển nô lệ nói, Thạch Nhân tộc không tồi, chịu khổ nhọc, chịu
thương chịu khó, cũng rất ít xuất hiện bối chủ tình huống, chính là
có chút tiểu quý, ngang nhau giai vị, mua một cái Thạch Nhân tộc
giá cả, có thể mua ba người tộc.” Cự Mãnh nói.
Sở Diệp: “……” Thạch Nhân tộc tu sĩ, chỉ số thông minh phần lớn
chẳng ra gì, Nhân tộc cư nhiên giá rẻ so ra kém Thạch Nhân tộc.
Cự Mãnh nhìn Sở Diệp, nói: “Sở thiếu, ngươi thích cái gì chủng tộc nô lệ?”
Sở Diệp cười gượng một chút, nói: “Ta vô dụng quá nô lệ, không biết thích cái dạng gì……”
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: “Nói như vậy, ngươi nhiều mang điểm linh nguyên thạch, tới rồi phường thị phía trên, chậm rãi chọn là
được, phường thị thượng các chủng tộc nô lệ không ít, Sở thiếu ngài hẳn là có thể chọn đến thích.”
Sở Diệp: “……”
“Cự Mãnh, ngươi cũng phải đi phường thị sao?” Sở Diệp hỏi.
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: “Muốn đi a! Ta có thể bối ngươi, đến lúc đó, ngươi cùng Lâm dược sư ngồi ta trên vai thì tốt rồi.”
Sở Diệp: “……”
Sở Diệp nghĩ nghĩ, cảm thấy lấy Cự Mãnh đương đi ra ngoài công cụ cũng không tồi, Cự Mãnh tuy rằng chỉ có Chân Hồ Cảnh tu vi, so với hắn cùng Lâm Sơ Văn thấp Nhất giai. Bất quá, nơi này là Cự Nhân tộc địa bàn, Cự Mãnh lại là Cự Nhân tộc trưởng lão tôn tử, đi ra ngoài muốn so với hắn cùng Lâm Sơ Văn có mặt mũi nhiều.
Hắn cùng Lâm Sơ Văn ở cái này địa phương, trời xa đất lạ, Sở Diệp cũng không nghĩ đi ra ngoài bị gõ buồn côn.
Mua tù binh không phải cái gì vấn đề lớn, biến thành tù binh bị người bán, vấn đề liền có chút lớn, Tạo Hóa Cảnh tù binh giá cả vẫn là không thấp.

Sở Diệp nhìn Cự Mãnh, nói: “Đến lúc đó, muốn phiền toái ngươi.”
Cự Mãnh chà xát tay, có chút ngượng ngùng nói: “Kia lộ phí?”
Sở Diệp: “……” Nguyên lai là đòi tiền sao? Không phải nghĩa vụ lao động sao? “Đến lúc đó, đưa ngươi hai vại mật ong giữa đường phí.”
Cự Mãnh vừa lòng gật gật đầu, vỗ vỗ bộ ngực, hào sảng nói: “Sở thiếu ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ đem ngươi an an ổn ổn đưa đi giao dịch hội.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Là là là, ta tin tưởng.”
Cự Mãnh nhấp nháy nhấp nháy con mắt, có chút ngượng ngùng nói: “Sở thiếu, ngươi cũng đừng trách ta, ông nội của ta nói ta thành niên, muốn chính mình kiếm gia dụng, khấu ta không ít tiền
tiêu vặt, ta gần nhất đỉnh đầu có chút khẩn.”
Sở Diệp gật gật đầu, cười cười, nói: “Biết, biết, vốn dĩ liền không làm cho ngươi bạch vội, ngươi hiện tại thành niên, học tự lực cánh sinh cũng là đúng.”
Cự Nhân tộc không ít trưởng lão tựa hồ đều thừa hành nghèo dưỡng nhi chính sách, hy vọng tiểu bối tay làm hàm nhai, cấp tiền
tiêu vặt cũng không tính nhiều.
Cự Mãnh vừa lòng gật gật đầu, nói: “Ta quả nhiên không có nhìn lầm người, Sở thiếu ngươi quả nhiên biết điều.”
Cự Mãnh một chưởng hướng tới Sở Diệp chụp lại đây, vì phòng ngừa chính mình bị chụp bẹp, Sở Diệp đành phải tế ra sao trời chi lực, bám trụ Cự Mãnh bàn tay.
Cự Mãnh ngượng ngùng thu hồi tay, nói: “Ta hôm nào lại đến.”
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp nhìn Cự Mãnh bóng dáng, nhàn nhạt cười cười.
Cự Mãnh rời đi sau không lâu, Cự Thạch hấp tấp tìm lại đây.
“Sở thiếu, Sở thiếu!”
Sở Diệp hướng tới Cự Thạch nhìn qua đi, nói: “Là Cự Thạch ngươi a! Có chuyện gì sao?”
“Lập tức có tam tộc phường thị, Sở thiếu muốn hay không đi a!”

Cự Thạch hai tròng mắt lấp lánh sáng lên nhìn Sở Diệp hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đi a!”
Cự Thạch lập tức nói: “Ta cõng ngươi đi thôi, ngươi có thể ngồi ta
bả vai, ta đi đường thực ổn.”
Sở Diệp: “……” Này Cự Nhân tộc vị thành niên, đối với bối hắn như vậy ham thích sao? Mới vừa đi một cái Cự Mãnh, lại tới nữa một cái Cự Thạch.
Cự Thạch xem Sở Diệp không có đáp lại, cộc lốc cười cười, vươn hai ngón tay, lay động một chút, nói: “Ta thực tiện nghi, một đi một
về, chỉ cần hai đàn hắc tinh mật ong.”
Sở Diệp khẽ thở dài một hơi, có chút bất đắc dĩ lắc lắc đầu.
Cự Thạch xem Sở Diệp lắc đầu, không cấm có chút sốt ruột, “Sở Diệp lão đại, vì cái gì a! Thật sự không được, ta tiện nghi điểm cũng có thể.”
Sở Diệp bất đắc dĩ giải thích, nói: “Không phải vấn đề này, ngươi đã tới chậm, Cự Mãnh vừa mới đã đã tới, ta đã đáp ứng hắn.”
Cự Thạch hắc mặt, nghiến răng nghiến lợi nói: “Cái gì, cái này vương bát đản, rõ ràng là ta trước hết nghĩ đến! Cái này hỗn trướng đồ vật.”
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Ngươi trước hết nghĩ đến?”
Cự Thạch nghiêm túc gật gật đầu, nói: “Ta nói muốn mang ngài đi
phường thị, kiếm chút lộ phí, nhưng là, Cự Mãnh nói, cho Nhân tộc đương tọa kỵ quá mất mặt, có tổn hại Cự Nhân tộc uy danh, làm ta không cần vì một chút mật ong, cấp Cự Nhân tộc mất mặt.”
Sở Diệp: “……” Là như thế này sao? Cự Mãnh nói nói như vậy sao?
Cự Thạch lòng đầy căm phẫn nói: “Cái này vương bát đản, làm ta
không cần làm như vậy, chính mình lại cướp được ta phía trước đi, táng tận thiên lương, đáng giận đến cực điểm.”
Sở Diệp: “……” Xem Cự Thạch cái dạng này, giống như không phải nói giả, không nghĩ tới cự sơn cái này mày rậm mắt to,

nhìn
hàm hậu thành thật gia hỏa, cư nhiên như vậy gian trá, thật là tri
nhân tri diện bất tri tâm, nhìn không ra tới a! Nhìn không ra tới.
Cự Thạch hướng tới Sở Diệp nhìn qua đi, nói: “Sở Diệp lão đại, ngươi tới tuyển ta đi, ta đến mang ngươi, cự sơn gia hỏa kia lỗ mãng, ngươi ngồi ở hắn trên vai, một không cẩn thận, liền cho hắn ném bay.”
Sở Diệp: “……” Cho hắn làm “Tọa kỵ”, thoạt nhìn là cái công việc béo bở a! Cư nhiên còn muốn dựa đoạt.
Cự Mãnh bỗng nhiên nhảy ra tới, vội vàng vội vàng nói: “Cự Thạch, ngươi đang làm gì? Có phải hay không đang nói ta nói bậy?”
Cự Thạch hừ hừ nói: “Ta đang làm gì? Ta là ăn ngay nói thật, là ngươi nói, Nhân tộc đều không phải thứ tốt, gian trá giảo hoạt.”
Cự Mãnh có chút kích động nói: “Ta không có nói như vậy, ta chỉ là nói, Cự Hổ trưởng lão nói, Nhân tộc đều không phải thứ tốt, gian trá giảo hoạt, Cự Hổ trưởng lão cách nói, ta là không tán thành, Sở thiếu cùng Nhân tộc những cái đó ngu xuẩn phàm nhân, kia tuyệt đối là không giống nhau.”
Sở Diệp: “……”
“Hừ, ngươi cái vương bát đản, miệng lưỡi trơn tru! Cư nhiên hố ta, ta muốn đi tìm trưởng lão nói rõ lí lẽ!” Cự Thạch hùng hùng hổ
hổ nói.
Sở Diệp: “……” Hai đàn mật ong mà thôi, như vậy điểm việc nhỏ, tìm trưởng lão tựa hồ không tốt lắm đâu.
Cự Mãnh có chút kích động nói: “Ai đoạt ngươi mật ong, ngươi không cần nói bậy.”
“Ầm vang!” Hai cái Cự Nhân thiếu niên đánh vào cùng nhau, bắt đầu chơi té ngã.
Sở Diệp ở một bên xem có chút bất đắc dĩ, Cự Nhân tộc người không yêu cãi nhau, gặp chuyện không quyết, đánh một hồi.
Bất quá, giống loại này bên trong tranh đấu, hai bên đều sẽ không
vận dụng linh lực, chỉ là đấu sức.

Tuy rằng hai người không có vận dụng linh lực, nhưng là, Cự Nhân tộc thân thể cao tráng, đánh lên tới ầm vang, ầm vang, Sở Diệp có loại phòng ở đều phải bị ném đi cảm giác.
Lâm Sơ Văn đi ra, có chút bất đắc dĩ nói: “Đánh thật náo nhiệt a!”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Sảo đến ngươi sao?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!” Lâm Sơ Văn đang ở phòng nội nghiên cứu đan dược, bị bên ngoài động tĩnh, cấp sảo tới rồi.
Hai cái thiếu niên đều ngã xuống trên mặt đất, hai người ngươi một quyền, ta một chân, đánh hăng say.
“Nhanh lên kêu đình đi, bằng không, hảo chút linh thảo đều phải
bị áp hỏng rồi.” Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Nói cũng là.”
Sở Diệp ở chiến đấu tiến thêm một bước thăng cấp phía trước, tuyên bố đồng thời thuê hai người, đến lúc đó, hai người một người mang một cái, một người hai đàn mật ong.
Sở Diệp đưa ra cái này thuê phương án lúc sau, hai người đều tỏ vẻ, một người liền có thể đem sống làm, hy vọng độc chiếm bốn đàn mật ong, vì thế hai người thiếu chút nữa lại đánh lên tới.

Chương 444: Chương 444

Cự Nha trưởng lão thạch ốc.
“Ngươi nói Sở Diệp cũng phải đi phường thị?” Cự Nha hỏi.
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Vẫn là ta đem phường thị sự tình nói cho Sở thiếu đâu, Sở thiếu nghe xong thực cảm thấy hứng thú.”
Cự Nha hoành Cự Mãnh liếc mắt một cái, tức giận nói: “Ngươi đối
Sở Diệp sự tình, nhưng thật ra quan tâm thực a.”
Cự Mãnh cộc lốc cười cười, nói: “Cũng còn hảo, Sở thiếu là Nhân tộc, ở chúng ta Cự Nhân tộc địa bàn, trời xa đất lạ, chúng ta đương nhiên muốn chiếu cố một chút.”
Cự Nha: “……” Phía trước Cự Nhân tộc địa giới cũng từng đã tới không ít ngoại tộc khách nhân, khi đó nhưng không gặp hắn cái này tôn tử có như vậy ân cần.
“Gia gia, ta kiến nghị Sở thiếu mua chút nô lệ, như vậy hắn là có thể đằng ra tay tới ủ rượu.” Cự Mãnh có chút đắc ý nói.
Cự Nha híp mắt mắt, lắc lắc đầu nói: “Nơi nào có đơn giản như vậy a, Sở Diệp cũng không phải là người bình thường!”
Cự Nha thầm nghĩ: Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hai người xử lý như vậy đại một cái Tử Vụ sơn cốc, còn đem sơn cốc cải tạo thành như vậy, năng lực thật sự quá khủng bố, mặc dù là Sinh Tử Cảnh Nhân tộc linh thực sư, sợ là cũng rất khó làm được.
Muốn tìm một ít nô lệ, thay thế Sở Diệp công tác, sợ là không quá
hiện thực, linh thực sư việc, cũng không phải là tầm thường nô lệ
có thể gánh nặng.
Hơn nữa, Sở Diệp chỉ sợ nguyên bản chính là có giúp đỡ, phía

trước, Sở Diệp khắp nơi bôn tẩu, xử lý Độc Quyết Đằng, Cự Nha ngẫu nhiên ở Sở Diệp trên người cảm nhận được một cổ nồng đậm cỏ cây hơi thở, kia cổ cỏ cây hơi thở như là độc lập, lại như là phụ thuộc với Sở Diệp.
Phi thăng tu sĩ rất nhiều đều có chính mình bí mật, này hẳn là thuộc về đối phương cơ duyên, Cự Nha cũng không có miệt mài theo đuổi.
……
Thực mau liền đến xuất phát nhật tử, Cự Mãnh cùng Cự Thạch sớm đi Tử Vụ sơn cốc tiếp người.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ngồi ở Cự Mãnh, Cự Thạch trên vai nhìn đông nhìn tây.
Cự Nhân tộc đều lớn lên thập phần cao lớn, ngồi ở Cự Nhân tộc trên vai, tầm nhìn thập phần trống trải.
Sở Diệp đến Cự Nhân tộc "Bãi đỗ xe", Cự Nhân tộc phi hành pháp khí, phần lớn thập phần khổng lồ, phi thường chiếm không
gian, trữ vật đạo cụ cũng không bỏ xuống được, Cự Nhân tộc chuyên môn tìm cái địa phương đỗ này đó phi hành pháp khí.
Cự Nhân tộc bãi đỗ xe bên trong, có đủ loại phi hành xe tang, phi hành linh thuyền……
Ở sở hữu đi ra ngoài công cụ bên trong, một con thuyền phi hành
lâu thuyền thập phần thấy được, lâu thuyền cao thượng vạn mét,
nhìn giống cái thật lớn phi hành thành lũy, chỉ một con thuyền liền
lâu thuyền chiếm cứ phi thường đại địa bàn.
"Thật lớn lâu thuyền a!" Sở Diệp nhịn không được cảm thán nói.
Cự Mãnh gật gật đầu, có chút đắc ý nói: "Đây là ta Cự Nhân tộc hoa số tiền lớn thỉnh Khí Linh tộc người chế tạo thiên long hệ liệt
lâu thuyền, Khí Linh tộc thiên long hệ liệt lâu thuyền, danh dương
thượng giới. Bình thường một con thuyền là 5 tỷ linh thạch, nhưng là, chúng ta này một con thuyền hoa 10 tỷ không

ngừng.”
“Ta Cự Nhân tộc thân hình cao lớn, lâu con thuyền có thể chuyên
môn đính làm, này con lâu thuyền là tầm thường thiên long hệ liệt
lâu thuyền mấy chục lần, giá cả muốn so tầm thường lâu thuyền
cao hơn mấy lần, lúc trước vì tạo này con lâu thuyền, ta Cự Nhân
tộc đem hơn phân nửa của cải đều đem ra.”
Năm đó vì này con lâu thuyền, Cự Nhân tộc trên dưới thắt lưng buộc bụng thật lâu, tuy rằng trả giá đại giới cao một ít, bất quá, hồi báo vẫn phải có, ở gặp phải chủng tộc chi chiến khi, này con lâu thuyền trực tiếp đem Cự Nhân tộc thắng suất đề cao tam thành.
Sở Diệp nhìn phi hành lâu thuyền, thầm nghĩ: Thượng giới Cự Nhân tộc vẫn là có chút nội tình, này con phi hành lâu thuyền thật
sự quá đồ sộ, nếu hắn không có cảm giác, này con phi hành lâu thuyền cái giá là long cốt, chỉ sợ còn không phải giống nhau long
cốt, là sinh thời đạt tới Sinh Tử Cảnh hậu kỳ Long tộc long cốt.
Lâu trên thuyền được khảm có 72 môn đại pháo, một khi tao ngộ
địch nhân, đồng thời khởi động, sợ là Sinh Tử Cảnh đều sẽ chết vô thanh vô tức.
Cự Nhân tộc này con phi hành lâu thuyền, hẳn là đã có thể coi như phi hành công cụ, cũng có thể nháy mắt biến thành chiến tranh vũ khí sắc bén.
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Chúng ta lần này cưỡi cái kia lâu thuyền đi sao?”
Cự Mãnh lắc lắc đầu, nói: “Không phải, chúng ta ngồi hiện tượng thiên văn cốt xe, kia tòa lâu thuyền rất ít vận dụng, không phải đại
chiến, vận dụng này con lâu thuyền, thực dễ dàng bị trở thành là

khiêu khích."
Cự Mãnh thầm nghĩ: Phi hành lâu thuyền tuy rằng tốc độ mau, lực
phòng ngự cường, nhưng là, khởi động một lần yêu cầu linh thạch cũng thập phần khủng bố, không đến bất đắc dĩ, trong tộc giống nhau sẽ không khởi động này con lâu thuyền.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Nói cũng là, giết gà cần gì dao mổ trâu." Chỉ là tham gia một lần phường thị, không cần phải khởi động như vậy đại gia hỏa.
Sở Diệp hướng tới Cự Mãnh nói hiện tượng thiên văn cốt xe nhìn qua đi, cốt xe là dùng hiện tượng thiên văn tượng cốt chế tạo, đơn độc nhìn qua đỉnh thiên lập địa, thập phần nguy nga. Bất quá,
có đại hình lâu thuyền đối lập, cốt xe thoạt nhìn, có chút nhỏ xinh.
"Hai vị cũng đi phường thị a!" Cự Hùng trưởng lão đã đi tới, đối với Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hô.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
"Phường thị vẫn là thực náo nhiệt, hai vị có thể nhiều nhìn xem."
Cự Hùng trưởng lão đầy mặt tươi cười nói.
Sở Diệp cười cười, nói: "Ta cũng là như vậy tưởng, khó được gặp được như vậy phường thị, ta cũng tưởng được thêm kiến thức, trống trải một chút tầm mắt."
Nhìn đến Sở Diệp cùng Cự Hùng trò chuyện với nhau thật vui, mấy cái Cự Nhân tộc trưởng lão sôi nổi gia nhập tiến vào.
Vài người Cự Nhân tộc trưởng lão cùng Sở Diệp trò chuyện trò chuyện liền cho tới linh tửu phía trên.
Mấy cái trưởng lão quay chung quanh Sở Diệp ủ linh tửu một hồi
khen, khen Sở Diệp có chút da đầu tê dại.
Sở Diệp hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Nhà địa chủ cũng không có dư lương a! Linh tửu bán lên, vẫn là thập phần kiếm tiền, vấn đề này không phải không hóa sao?
"Hừ" một tiếng tiếng hừ lạnh truyền tới, Sở Diệp bên này nguyên

bản náo nhiệt không khí, đột nhiên thanh lãnh không ít.
“Thời gian không còn sớm, sớm một chút lên đường đi.” Cự Hổ trưởng lão không nóng không lạnh nói.
Cự Hổ trưởng lão lời này vừa ra, mấy cái vây quanh Sở Diệp trưởng lão, sôi nổi tản ra.
Sở Diệp nhìn Cự Hổ trưởng lão liếc mắt một cái, âm thầm thở dài
nhẹ nhõm một hơi, vị này Cự Hổ trưởng lão, trong lúc vô tình nhưng thật ra vì hắn giải vây, Cự Hổ trưởng lão ở Cự Nhân tộc bên trong vẫn là rất có uy tín a! Chỉ là Cự Hổ trưởng lão “Sớm một chút lên đường” lời này, nghe hảo không may mắn a!
……
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đi theo Cự Nhân tộc đoàn xe đi trước phường thị.
Phường thị khả năng thật sự hấp dẫn không ít người đi trước, ở trên đường Sở Diệp gặp không ít mục đích tương đồng người qua đường.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn khắp nơi nhìn xung quanh, thưởng thức bốn phía phong cảnh.
Sở Diệp ngồi ở Cự Mãnh trên vai, thấy được một đám chim bay.
Một đám chim bay ở không trung bên trong lượn vòng một vòng,
hạ xuống, Sở Diệp lúc này mới thấy rõ kia không phải cái gì chim
bay mà là mấy cái vũ người.
Vũ Nhân tộc cùng Cự Nhân tộc thập phần quen thuộc, mấy cái vũ
người rơi xuống xuống dưới, liền nhiệt tình cùng mấy cái Cự Nhân trưởng lão đánh lên tiếp đón.
Một cái vũ người lấy ra một cái pháp khí, lượng ra mấy trăm loại phi vũ.
“Đó là Vũ tộc người sao?” Sở Diệp hỏi.
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, Vũ tộc thừa thãi các loại linh vũ, rất nhiều lông chim đều là luyện chế phi hành pháp khí

hảo tài liệu, Sở thiếu có hứng thú nói, có thể đi nhìn xem."
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Tạm thời không cần."
Ngắn hạn nội, hắn hẳn là sẽ không rời đi Cự Nhân tộc, phi hành pháp khí cũng không dùng được, nếu thật muốn rời đi, cũng có Tiểu Bạch thi triển không gian dời đi chi thuật, bình thường phi hành pháp khí tương đối tới nói, tốc độ quá chậm.
Một người tuổi trẻ vũ người hướng tới Cự Mãnh phương hướng bay lại đây.
"Cự Mãnh, ngươi trên vai là cái gì? Ngươi tùy thân mang theo điểm tâm sao? Nếu là đã đói bụng, liền ăn luôn?" Vũ Tùng bay đến Cự Mãnh trước mặt nói.
Cự Mãnh cau mày, nói: "Không cần nói bậy, Sở thiếu cũng không phải là ăn."
Sở Diệp: "……" Hắn nhưng không thể ăn, chẳng những không thể
ăn, còn thực cộm nha.
Vũ Tùng vây quanh Sở Diệp đại lượng vài vòng, nói: "Kia đây là các ngươi Cự Nhân tộc tù binh sao? Kia cầm đi đương nô lệ bán?"
Cự Mãnh cau mày, có chút không vui nói: "Này không phải tù binh, không phải ăn, cũng không phải bán."
Vũ Tùng cau mày, nói: "Đã không thể ăn, lại không thể bán, ngươi
mang theo làm gì?"
Sở Diệp hắc mặt, tức giận tưởng cái này chết vũ người chính mình lớn lên giống cái xá xíu, cư nhiên còn nghi ngờ khởi hắn giống điểm tâm tới.
"Sở thiếu, là chúng ta Cự Nhân tộc bạn bè, cự tùng ngươi khách khí một ít." Cự Mãnh nói.
Vũ Tùng chớp chớp mắt, có chút đồng tình nhìn Cự Mãnh, nói: "Ngươi cư nhiên cùng Nhân tộc giao bằng hữu, tiểu tâm bị lừa quần lót đều không dư thừa."
Cự Mãnh có chút buồn bực nói: "Ta mới không như vậy xuẩn."
Vũ Tùng bĩu môi, nói: "Này nhưng nói không hảo đâu."
Vũ Tùng mở ra cánh, chấn cánh bay đi.
Cự Mãnh nhìn Vũ Tùng bóng dáng, bất đắc dĩ nói: "Sở thiếu

không cần cùng hắn trí khí, hắn đầu óc có chút vấn đề."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Hảo đi." Sở Diệp cau mày, thầm nghĩ: Nhân tộc tại đây phiến địa vực, thanh danh thật sự là không thế nào hảo a! Quả thực là kẻ lừa đảo đại danh từ.
……
Sở Diệp ngồi ở Cự Mãnh trên vai, bỗng nhiên thấy được từng con Ốc Sên.
Bất quá này Ốc Sên thực không tầm thường, một con Ốc Sên cao vài trăm thước, mỗi một con Ốc Sên trên người, đều buộc chặt đại lượng vật phẩm, tuy rằng là phụ trọng đi trước, nhưng là Ốc Sên hành động tốc độ cũng không tính thong thả.
"Thật lớn Ốc Sên a!" Sở Diệp thầm nghĩ: Thượng giới quả nhiên phong thuỷ thực hảo a! Ốc Sên cư nhiên có thể trường đến lớn như vậy.
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: "Đó là Ốc Sên thương đội a! Phường thị tựa hồ cũng hấp dẫn rất nhiều thương đội đi trước."
Trên đường gặp được thương đội, giá cả thích hợp nói, thường thường cũng sẽ trước tiên giao dịch.
Sở Diệp cảm nhận được một cổ phi thường đáng sợ hơi thở, hẳn là Sinh Tử Cảnh cường giả hơi thở.
Sở Diệp cau mày, thầm nghĩ: Thượng giới cao thủ thật sự quá nhiều, tùy tiện một cái thương đội, liền có Sinh Tử Cảnh cường giả áp trận, này cũng thật sự đáng sợ.
"Này Ốc Sên nhìn có chút giống Bạch Ngọc Ốc Sên a!" Sở Diệp nói thầm nói.
Cự Mãnh nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, gật gật đầu, nói: "Đây là Bạch Ngọc Ốc Sên, đây là Bạch Ngọc Ốc Sên biến chủng."
Sở Diệp: "……" Vui đùa cái gì vậy, Bạch Ngọc Ốc Sên biến chủng cư nhiên trưởng thành như vậy?
Lâm Sơ Văn có chút tò mò nói: "Bạch Ngọc Ốc Sên nguyên dịch có khôi phục thương thế tác dụng, loại này biến chủng Ốc Sên có sao?"
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: "Có a! Lâm thiếu yêu cầu sao? Có thể đi mua một ít."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Hảo."
Lâm Sơ Văn hoa 500 linh nguyên thạch, liền mua được một đại

vại Ốc Sên nguyên dịch, Ốc Sên nguyên dịch phẩm chất, so Lâm Sơ Văn đoán trước muốn ưu việt thượng không ít.
Hạ giới có chuyên môn nuôi dưỡng Bạch Ngọc Ốc Sên Hồn Sủng Sư, Lâm Sơ Văn nhận thức một cái Hồn Sủng Sư, dưỡng hơn một ngàn chỉ Ốc Sên, Lâm Sơ Văn phỏng chừng đối phương dưỡng tốt nhất ngàn chỉ Ốc Sên một năm có thể thu hoạch Ốc Sên nguyên dịch, cũng không tất để được với, Ốc Sên thương đội một con Ốc Sên một năm sản xuất.

Chương 445: Chương 445

Sở Diệp đám người tiếp tục lên đường, thực mau lại lần nữa cùng
một cái thương đội tương ngộ.
Cự Nhân tộc lần này gặp được thương đội là Ngũ Hành tộc thương đội, Sở Diệp cùng Hồn Sủng đại lục mấy cái Ngũ Hành tộc giao tình nhưng thật ra không tồi, nhìn đến Ngũ Hành tộc thương đội nhịn không được nhiều xem hai mắt, thượng giới Ngũ
Hành tộc cao thủ không ít, hỗn còn tính có thể.
Ngũ Hành tộc vài người cũng thấy được Sở Diệp, mấy cái Ngũ Hành tộc đánh giá Sở Diệp, nhanh chóng giao lưu.
“Cự Nhân tộc lần này cư nhiên mang theo hai tên nhân tộc cùng nhau lên đường.”
“Cự Hổ trưởng lão cư nhiên không phản đối.”
“Cái kia Sở Diệp nghe nói là cái linh thực sư.”
“Linh thực sư sao? Nhân tộc linh thực sư phần lớn thực lực bình thường thực, căn bản so ra kém chúng ta Ngũ Hành tộc.”
“Cự Nhân tộc nói hắn gieo trồng ra ngũ hành linh thảo, còn xử lý
một tảng lớn linh điền.”
“Cự Nhân tộc gia hỏa, đôi mắt tuy đại, nhãn lực lại chẳng ra gì, có
phải hay không lầm a!”
“Không biết a! Cự Hổ trưởng lão là phi thường chán ghét Nhân tộc, lần này cư nhiên cho phép hai tên nhân tộc đồng hành, hẳn là
vẫn là có chút bản lĩnh.”
“……”

Ở thượng giới, Ngũ Hành tộc cũng là thập phần am hiểu gieo trồng linh thực chủng tộc, hành thổ tộc có thể cải tiến thổ nhưỡng,
mộc hành tộc có thể khống chế cỏ cây chi khí, Thủy Hành tộc có thể hành vân bố vũ…… Ngũ Hành tộc trời sinh năng lực ưu việt,
thập phần thích hợp làm ruộng.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: "Ngũ Hành tộc người vẫn luôn đang xem chúng ta."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Phát hiện."
Đại khái là bọn họ hai tên nhân tộc, đi theo Cự Nhân tộc thật sự rất kỳ quái, dọc theo đường đi hảo những người này đều đem bọn họ trở thành con khỉ vây xem.
Sở Diệp cau mày, thầm nghĩ: Này mấy cái Ngũ Hành tộc nhìn hắn
ánh mắt, có chút quỷ dị a! Tựa hồ không thế nào hiền lành.
Ngũ Hành tộc linh thực sư không ít, Cự Nhân tộc thường xuyên cùng Ngũ Hành tộc mua sắm linh thảo, lần này hai tộc người tương ngộ, Cự Nhân tộc liền nhắc tới Sở Diệp linh thực sư thân phận, tán thưởng Sở Diệp linh thực thuật thập phần lợi hại, còn có thể luyện chế Ngũ Hành Thảo.
Ngũ Hành Thảo có thể tính Ngũ Hành tộc đặc sản, tuy rằng cũng
có một ít chủng tộc khác có thể gieo trồng, nhưng là, có thể gieo trồng chủng tộc cũng không nhiều, gieo trồng quy mô, cũng hoàn
toàn không thể cùng Ngũ Hành tộc đối lập.
Ngũ Hành tộc ở linh thực thuật phía trên vẫn là thập phần tự phụ,
đồng hành là oan gia, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn chỉ là hai cái không có hậu trường phi thăng tu sĩ, hai người cũng có thể gieo trồng Ngũ Hành Thảo, Cự Nhân tộc còn đối hai người tôn sùng đầy đủ, cái này làm cho Ngũ Hành tộc mấy cái tu sĩ có chút hụt hẫng.
……
Nghỉ ngơi thời gian, Cự Mãnh cùng Cự Thạch bị mấy cái Cự Nhân tộc trưởng lão kêu đi rồi, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn rơi xuống

đơn.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ven đường tìm vị trí nghỉ ngơi, một cái
Ngũ Hành tộc nữ tu hướng tới hai người đã đi tới, ân cần nói: "Nghe nói, Sở thiếu là linh thực sư, đang tìm kiếm một ít quý trọng
linh thực hạt giống."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Đạo hữu có linh loại muốn bán ra sao?"
Thủy Hành tộc nữ tu lấy một cái hộp ra tới, nói: "Đây là một ít thượng cổ linh loại Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo hạt giống, nếu có thể trồng ra, nhất định có thể bán giá cao, Sở thiếu nhưng có hứng thú."
"Thật sự là Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo hạt giống?" Sở Diệp có chút kinh hỉ hỏi.
Thủy Hành tộc nữ tu gật gật đầu, nói: "Thật sự, không lừa già dối
trẻ."
Sở Diệp đôi mắt bên trong hiện lên hoài nghi, hắn tổng cảm thấy
việc này giống như có chút vấn đề.
Thủy Thiên Thương xem Sở Diệp cảm thấy hứng thú, không ngừng cố gắng nói: "Nơi này tổng cộng hai trăm viên Nghê Hồng
Nguyệt Kiến Thảo hạt giống, khó gặp, Sở thiếu muốn nói, hai vạn
linh thạch là đủ rồi, chỉ cần có thể đem này đó hạt giống trồng ra,
trong khoảnh khắc là có thể đạt được mấy chục thượng gấp trăm
lần thậm chí hơn một ngàn lần lợi nhuận."
Sở Diệp do dự một chút, nói: "Hai vạn quá quý, một vạn linh thạch."
Thủy Thiên Thương nhìn Sở Diệp, cau mày, nói: "Sở thiếu, ngươi trả giá cũng quá độc ác, một vạn năm đi."
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Một vạn, hạt giống này có chút khô

quắt, gieo đi, chỉ sợ sống suất chỉ sợ không cao, một vạn."
Thủy Thiên Thương ngượng ngùng cười cười, nói: "Hành, một vạn liền một vạn đi."
Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo là khó được quý trọng linh thảo, một vạn linh thạch, cũng không tính quá quý.
Thủy Hành tộc nữ tu cười cười, rất là sảng khoái hoàn thành giao
dịch.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: "Này cọc giao dịch có phải hay không có chút vấn đề a!"
Sở Diệp xem xét một chút hạt giống, nói: "Liễu Thụ Yêu nói, hạt giống sinh cơ có chút nhược, nhưng xác thật là Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo hạt giống."
Chỉ cần đem hạt giống trồng ra, xác thật có thể đạt được phi thường khủng bố hồi báo, bất quá, hạt giống này sinh cơ mỏng manh, tưởng trồng ra, cũng không dễ dàng, bất quá, thử xem cũng không sao, nếu là hoàn toàn bình thường hạt giống,.
"Sở thiếu, vừa rồi Ngũ Hành tộc có người tìm ngươi? Có phải hay không bán hạt giống cho ngươi?" Cự Mãnh hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
……
Thủy Thiên Thương về tới đội ngũ bên trong, có chút đắc ý nói: "Bán đi, nhập trướng một vạn linh thạch."
Sở Diệp gia hỏa này trực tiếp một nửa trả giá, hẳn là cảm thấy chiếm tiện nghi, vẫn là quá non một ít.
Thổ Liệt cau mày, nói: "Một vạn linh thạch a! Cũng không tồi."
Thủy Thiên Thương hít sâu một hơi, nói: "Tựa hồ có chút xem nhẹ vị này năng lực, một vạn linh thạch, lấy ra tới không đau không ngứa, này hình như là cái người giàu có, sớm biết rằng liền nhiều bán chút hạt giống cho hắn, hiện tại giống như vậy coi
tiền như rác, mông một cái thiếu một cái."
Hỏa Miêu Miêu cau mày, nói: "Này không phải cái phi thăng tu sĩ sao? Nghe nói, phi thăng tu sĩ mới vừa đi lên thời điểm, đều thực
nghèo a!"

Thủy Thiên Thương gật gật đầu, nói: “Khả năng đây là cái trường
hợp đặc biệt đi, cho nên mới nói, có chút qua loa.”
……
Powered by GliaStudio
close
Cự Mãnh vừa rồi bị Cự Nhân tộc trưởng lão kêu đi, trở về liền nghe nói Ngũ Hành tộc người tìm Sở Diệp.
“Ai nha, Sở thiếu ngươi bị lừa.” Cự Mãnh có chút sốt ruột nói.
Sở Diệp cau mày, nói: “Mắc mưu? Có ý tứ gì?”
Cự Mãnh thở dài, chậm rãi nói ra một đoạn bí tân, Ngũ Hành tộc đã từng ở một cái bí cảnh bên trong, phát hiện quá một cái linh loại kho, cái này linh loại kho bên trong, tồn đại lượng Nghê Hồng
Nguyệt Kiến Thảo hạt giống, Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo là một
loại thực trân quý linh thực, Ngũ Hành tộc vừa mới phát hiện này
phê hạt giống thời điểm, thập phần hưng phấn.
Bất quá, thực mau liền phát hiện vấn đề, này phê hạt giống vô pháp nảy mầm, mặc kệ Ngũ Hành tộc dùng biện pháp gì, hạt giống chính là vô pháp nảy mầm.
Ngũ Hành tộc ở gieo trồng này phê hạt giống thượng tiêu phí không nhỏ tinh lực, đáng tiếc lại không thu hoạch được gì.
Xem hạt giống đào tạo không ra, Ngũ Hành tộc dứt khoát liền đem linh loại đem ra bán.
Vừa mới bắt đầu thời điểm, vẫn là có rất nhiều người đối này phê
hạt giống cảm thấy hứng thú.
Không ít tu sĩ biết rõ Ngũ Hành tộc loại không ra, vẫn là khẳng khái giúp tiền, mua sắm hạt giống tiến hành gieo trồng.
Một ít tu sĩ cảm thấy, nếu là chính mình có thể loại ra Ngũ Hành tộc đều loại không ra linh loại, vậy có thể nhất cử thành danh.
Mua hạt giống người một đám lại một đám, trước sau không ai loại ra thành phẩm, hiện tại sẽ mua hạt giống người đã càng ngày

càng ít.
Ngũ Hành tộc mỗi lần tham gia phường thị thời điểm, đều sẽ mang theo một ít hạt giống tiến hành bán. Tuy rằng linh loại nguồn tiêu thụ không bằng từ trước, bất quá, còn luôn là có như vậy một ít tràn đầy lòng hiếu kỳ người, nguyện ý mua trướng.
Cự Nhân tộc bởi vì không tốt linh thực gieo trồng, mua hạt giống
người tương đối thiếu, tuy rằng cũng "Mắc mưu", bất quá tổn thất
cũng không lớn.
Cự Mãnh không nghĩ tới, Cự Nhân tộc đã thật lâu không ai bị lừa,
Sở Diệp lại là lại nhập bộ.
Sở Diệp nghe Cự Mãnh nói ra hạt giống lai lịch, gật gật đầu, nói: "Không sao, nếu ta thật sự trồng ra, nhưng thật ra có thể thanh danh truyền xa."
Cự Mãnh thầm nghĩ: Có không ít linh thực sư đều là như vậy tưởng, bất quá, đến bây giờ mới thôi, còn không có người thành công, bất quá, có lẽ Sở thiếu là có hy vọng, phía trước, Cự Hổ trưởng lão linh quả thụ, chính là Sở thiếu cứu sống.
Cự Mãnh cau mày, nói: "Sở thiếu thích liền hảo, bất quá, nếu thật
sự có thể trồng ra, Ngũ Hành tộc nhất định thập phần kinh ngạc."
Sở Diệp: "……" Hẳn là đi.
Sở Diệp hướng tới phương xa nhìn qua đi, nói: "Còn có bao nhiêu lâu tới mục đích a!"
Cự Mãnh nhìn nhìn sắc trời, nói: "Hẳn là mau tới rồi đi, mau nói, vãn trước là có thể tới rồi."
Sở Diệp gật gật đầu, tràn đầy hưng phấn nói: "Thật làm người chờ mong a!"
Sở Diệp cùng Ngũ Hành tộc động tĩnh, Cự Nhân tộc mấy cái trưởng lão cũng phát hiện, bất quá, vài người cũng không trộn lẫn.
"Sở Diệp giống như mua Ngũ Hành tộc Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo." Cự Hùng trưởng lão nói.

Cự Nha trưởng lão rầu rĩ nói: “Không nghĩ tới, đều nhiều năm như
vậy, Ngũ Hành tộc còn ở lấy cái loại này tử gạt người, kia căn bản
chính là chết loại, loại không ra.”
Cự Hổ trưởng lão lắc lắc đầu, có chút tiếc hận nói: “Tuổi trẻ, quá tuổi trẻ, người trẻ tuổi chính là dễ dàng mắc mưu, ngã một lần khôn hơn một chút, Sở Diệp bị lần này giáo huấn, về sau cũng có thể dài hơn cái tâm nhãn, thật muốn là như thế này, cũng là một
chuyện tốt.”
Cự Hùng ha hả cười cười, nói: “Nếu, hắn thật sự trồng ra đâu? Kia nhất định rất có ý tứ.”
Cự Hổ trưởng lão cười cười, nói: “Nếu thật sự trồng ra? Vậy lợi hại, nếu hắn thật trồng ra, ta có thể kêu hắn sư phụ.”
Cự Hùng sắc mặt cổ quái nhìn Cự Hổ trưởng lão liếc mắt một cái,
nói: “Cự Hổ trưởng lão, lời này nhưng không hảo nói bậy, ngươi nguyện ý bái Sở thiếu vi sư, Sở thiếu cũng không thấy đến nguyện ý thu ngươi.” Thượng giới đối thầy trò quan hệ xem vẫn là
thực nghiêm túc, Cự Hổ là Cự Nhân tộc trưởng lão, nếu thật thành Sở Diệp đồ đệ, kia bọn họ Cự Nhân tộc nhưng quá mất mặt.
Cự Hổ: “……”
……
Ngũ Hành tộc thương đội.
“Thiên Thương, Sở Diệp giống như biết hạt giống vấn đề.” Thổ Liệt nói.
Thủy Thiên Thương nhún vai, mãn không thèm để ý nói: “Nguyên
bản liền không quá khả năng giấu trụ.”
Bọn họ Ngũ Hành tộc đã bán nhiều năm như vậy hạt giống, cái này hạt giống cụ thể là tình huống như thế nào, nên biết đến đều
đã biết.

“Tuy rằng tên kia đã biết, bất quá, ta xem hắn cũng không để ý.” Thổ Liệt nói.
Thủy Thiên Thương gật gật đầu, nói: “Đại khái là cảm thấy có thể
trồng ra.” Này thiên hạ tự cho mình rất cao linh thực sư quá nhiều, tổng muốn đụng phải nam tường mới biết được lợi hại. Thượng giới đi lên tu sĩ, tại hạ giới giống nhau là tuyệt đỉnh thiên
tài, đi lên lúc sau, luôn là có chút không biết trời cao đất dày.
Hỏa Miêu Miêu cau mày, nói: “Thiên Thương tỷ tỷ, vạn nhất làm Sở Diệp đem linh thực loại ra tới làm sao bây giờ a!”
Thủy Thiên Thương mắt trợn trắng, nói: “Nơi nào có đơn giản như vậy a!”
Năm đó, bọn họ Ngũ Hành tộc hoa nhiều ít tâm huyết, đi gieo trồng những cái đó linh loại, thậm chí tìm các chủng tộc linh thực
sư tiến đến trợ trận, vẫn là phí công một hồi.
Hỏa Miêu Miêu chớp chớp mắt, có chút lo lắng nói: “Vạn nhất đâu.”
Thủy Thiên Thương cười cười, nói: “Nếu là như thế, chúng ta đây
Ngũ Hành tộc tồn kho những cái đó linh loại đều có thể bán đi, còn có thể trướng giới.”
Ngũ Hành tộc lúc đầu ra bên ngoài chào hàng linh loại thời điểm,
cũng là nghĩ tới, vạn nhất có vị nào đại năng trồng ra linh thảo, bọn họ Ngũ Hành tộc có thể đi lấy lấy kinh nghiệm, đáng tiếc, nhiều năm như vậy, cũng không ai có thể trồng ra.
Thủy Thiên Thương lắc lắc đầu, một chút đều không cho rằng Sở
Diệp có thể loại ra linh thực.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đều là hạ giới đi lên tu sĩ, hạ giới truyền thừa xa không bằng thượng giới hoàn thiện.
Linh thực gieo trồng có không ít kỹ xảo, các tộc linh thực sư đều có một ít độc môn tuyệt kỹ, Sở Diệp tại hạ giới chỉ sợ rất khó tiếp xúc đến này đó, Cự Nhân tộc đối này đó cũng không hiểu biết.

Chương 446: Chương 446

Cự Nhân tộc đoàn người vào lúc chạng vạng, đến mục đích địa.
Mấy tộc phường thị thập phần náo nhiệt, các tộc tu sĩ ở phường thị bên trong như nước chảy, Sở Diệp thấy được rất nhiều trang điểm khác nhau dị tộc tu sĩ.
Cự Nhân tộc ở phường thị bên trong, có vài cái cố định quầy hàng.
Một đến mục đích địa, mấy cái Cự Nhân liền thu xếp đem hàng hóa đặt tới trên đài, tiến hành bán.
Cự Nhân tộc lấy ra tới bán vật tư, chủ yếu là một ít da thú, thú cốt, thú huyết, còn có đủ loại khoáng thạch.
Cự Nhân tộc da thú tính giới so vẫn là rất cao, phi thường được hoan nghênh.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn lần này lại đây, cũng mang theo không ít linh thực.
Sở Diệp đem linh thảo đặt ở Cự Nhân tộc quầy hàng nộp lên cho Cự Thạch chăm sóc, chính mình tắc đi phường thị đi dạo.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở phường thị thượng khắp nơi dạo, nhìn cái gì đều cảm thấy mới lạ.
“Đó là Hỏa Long Huyết Ngọc Tủy.” Lâm Sơ Văn thấy được một cái thủy tinh vại bên trong chất lỏng, đôi mắt bên trong hiện lên vài phần kinh sắc.
Sở Diệp cau mày, có chút kinh ngạc cảm thán nói: “Thật lớn một vại a!”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Hồn Sủng đại lục Hỏa Long Huyết Ngọc Tủy đều là ấn tích bán, nơi này lại trực tiếp một đại vại đặt ở nơi này, trang huyết ngọc tủy bình, thoạt nhìn phẩm chất giống nhau, có thể thấy được Hỏa

Long Huyết Ngọc Tủy ở chỗ này cũng không phải quá quý trọng đồ vật.
Sở Diệp dò hỏi một chút giá cả, phát hiện một đại vại mới tam vạn
linh thạch, bàn tay vung lên liền mua.
Sở Diệp tiếp tục ở trên phố đi dạo, thực mau liền phát hiện một cái quầy hàng ở bán trung phẩm Thọ Sữa Ong Chúa.
Hồn Sủng đại lục tuy rằng cũng có Thọ Sữa Ong Chúa, nhưng kia
ở thượng giới đều thuộc về không vào phẩm, một phần cũng chỉ có thể duyên thọ hai ba mươi năm, thượng giới Thọ Sữa Ong Chúa có bất đồng phẩm cấp, một phần hạ phẩm Thọ Sữa Ong Chúa có thể duyên thọ một trăm năm, trung phẩm Thọ Sữa Ong Chúa có thể duyên thọ 300 năm, thượng phẩm Thọ Sữa Ong Chúa thậm chí có thể duyên thọ 500 năm.
Thứ này cầm đi Hồn Sủng đại lục, tuyệt đối là sẽ làm đông đảo Hồn Hoàng cường giả điên cuồng trân bảo, bất quá ở chỗ này cũng bất quá tầm thường vật tư.
Thượng giới không ít tu sĩ cấp cao đều có mấy vạn, mấy chục vạn, thậm chí mấy trăm vạn năm thọ nguyên, nhưng bởi vì các tộc tranh đấu thường xuyên, ở hơn nữa thường thường tứ cửu thiên kiếp, vượt qua chín thành tu sĩ đều sống không đến sống thọ và chết tại nhà, cho nên, duyên thọ chi vật cũng không phải quá mức khan hiếm.
Sở Diệp nhìn đến Thọ Sữa Ong Chúa trực tiếp mua, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn tạm thời đều không dùng được cái này, bất quá, Truy Phong khống chế thời gian pháp tắc, sử dụng thời gian pháp
tắc không lo, sẽ thiệt hại thọ nguyên, Thọ Sữa Ong Chúa đối Kinh
Chập Long có không nhỏ chỗ tốt.
Hồn Sủng đại lục Thọ Sữa Ong Chúa khó được, có tiền cũng lộng không đến tay, ở thượng giới thấy được, tự nhiên không hảo bỏ lỡ.
Sở Diệp ở phường thị thượng dạo, thực mau phát hiện long cần Địa Tạng hoa, Hỏa Tâm Thất Diệp Hoa, Xích Luyện Kim Tham,

Hoàng Viêm Huyết Chi……
Đủ loại hai người từ trước khát vọng mà không khát cầu linh thảo,
giống tầm thường linh dược giống nhau bãi ở quầy hàng thượng.
Lâm Sơ Văn hưng phấn một đường quét ngang, linh thạch nước chảy giống nhau hoa đi ra ngoài, Cự Mãnh đi theo hai người phía sau, xem có chút hãi hùng khiếp vía.
Cự Mãnh cau mày, nói: "Sở thiếu, có phải hay không mua quá nhiều?" Cự Mãnh thầm nghĩ: Sở Diệp cư nhiên mua nhiều như vậy linh thảo, lại không phải con thỏ.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Không có a!" Nếu không phải tiền không
đủ, hắn còn có thể mua càng nhiều.
"Ta không nhìn lầm đi, đó là Dưỡng Hồn Mộc sao?" Lâm Sơ Văn có chút kinh hỉ nói.
Cự Mãnh theo Lâm Sơ Văn ánh mắt nhìn qua đi, nói: "Đúng vậy, Dưỡng Hồn Mộc."
Lâm Sơ Văn cau mày, có chút nghi hoặc nói: "Dưỡng Hồn Mộc như thế nào làm thành quan tài a!"
Sở Diệp hít sâu một hơi, ê ẩm nói: "Này cũng quá xa xỉ."
Dưỡng Hồn Mộc đối với Hồn Sủng Sư mà nói, chính là vật báu vô giá, ở Hồn Sủng đại lục, một khối lớn bằng bàn tay Dưỡng Hồn Mộc xuất thế, đều sẽ khiến cho sóng to gió lớn, ở Tiên giới, Dưỡng Hồn Mộc cư nhiên giàu có bị dùng để làm quan tài, này thật đúng là…… Phí phạm của trời! Thượng giới chính là thượng
giới a! Dưỡng Hồn Mộc cư nhiên có thể như vậy dùng.
Cự Mãnh nhún vai, nói: "Nghe nói, ngủ ở Dưỡng Hồn Mộc làm trong quan tài, càng dễ dàng tiến vào luân hồi."
Lâm Sơ Văn nhìn Cự Mãnh, nói: "Nói như vậy, Dưỡng Hồn Mộc làm quan tài thập phần đoạt tay?"
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: "Lại quý lại đoạt tay, ngủ ở Dưỡng Hồn Mộc quan tài bên trong, có phải hay không càng dễ dàng tiến vào
luân hồi ta không biết, bất quá, ta biết, ngủ ở Dưỡng Hồn Mộc

làm trong quan tài càng dễ dàng tao trộm mộ tặc."
Lâm Sơ Văn: "……"
Sở Diệp hít sâu một hơi, nhịn không được tò mò hỏi: "Cự Nhân tộc có hay không như vậy quan tài?"
Cự Mãnh lắc lắc đầu, nói: "Chúng ta Cự Nhân tộc không thịnh hành cái này, huống chi, cũng quá quý." Giống nhau lớn nhỏ quan
tài, nhưng trang không dưới bọn họ Cự Nhân tộc người.
Sở Diệp thầm nghĩ: Không có tiền mới là thật sự nguyên nhân đi,
nếu là dùng Dưỡng Hồn Mộc chế tạo Cự Nhân tộc quan tài, kia yêu cầu tiêu hao nhiều ít bó củi a! Con số thiên văn!
"Nơi nào có thể mua được Dưỡng Hồn Mộc sao?" Sở Diệp hỏi.
"Phường thị bên trong mấy cái cửa hàng hẳn là đều có bán đi."
Sở Diệp có chút kích động nói: "Kia hiện tại liền đi xem."
Cự Mãnh cau mày, nói: "Sở thiếu, ngươi cũng muốn cái Dưỡng Hồn Mộc làm quan tài sao? Ngươi hiện tại suy xét cái này, cũng quá sớm đi."
Sở Diệp: "……" Cự Mãnh cái này ngu xuẩn, làm sao nói chuyện đâu, hắn mệnh trường đâu.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đến thăm trong thành mấy cái cửa hàng, mua được chín cây Dưỡng Hồn Mộc cây non, tổng cộng hoa 80 vạn linh nguyên thạch.
Cự Mãnh cảm thấy Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hoa nhiều như vậy tiền, có chút lãng phí, Sở Diệp lại đối cái này thu hoạch ngoài ý muốn, dị thường vừa lòng.
Powered by GliaStudio
close
Dưỡng Hồn Mộc đối Hồn Sủng Sư làm dùng là vượt mức bình thường, trường kỳ cùng Dưỡng Hồn Thụ đãi ở một khối, hẳn là có
thể nhanh chóng tăng lên bọn họ linh hồn lực.
Dưỡng Hồn Thụ ở thượng giới, tựa hồ không phải đỉnh cấp quý trọng loại cây, có lẽ là chủng tộc gì có đào tạo Dưỡng Hồn Thụ phương pháp.
……

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở phường thị thượng khắp nơi quét ngang, các loại kỳ dị tu luyện tài nguyên mua một đống.
Sở Diệp khắp nơi đảo qua đãng, đảo qua đãng chính là ba ngày.
Sở Diệp mua sắm dục hoàn toàn bị kích phát rồi ra tới, không đến
ba ngày thời gian, hai người liền hoa hai trăm nhiều vạn.
Ba ngày lúc sau, hai người trên người linh thạch, tiêu hao không còn, Sở Diệp không thể không thu liễm mua sắm dục, chạy tới Cự
Nhân tộc quầy hàng xem xét một chút tình huống.
"Cự Thạch, sinh ý thế nào?" Sở Diệp đối với Cự Thạch hỏi.
Cự Thạch lấy một cái nhẫn không gian, giao cho Sở Diệp, nói: "Đã không sai biệt lắm bán đi hơn phân nửa, tổng cộng thu vào 30 vạn linh nguyên thạch."
Cự Nhân tộc phong bình thực không tồi, quầy hàng dòng người như nước, Sở Diệp quầy hàng liền ở Cự Nhân tộc bên cạnh chiếm không nhỏ tiện nghi, Sở Diệp bên này linh thảo giá cả vừa phải, rất nhiều người đều nguyện ý cổ động.
Sở Diệp cầm linh thạch, tâm tình buông lỏng, "Không tồi, không tồi."
30 vạn linh nguyên thạch, tuy rằng không nhiều lắm, bất quá cuối
cùng là trở về một đợt huyết, đỉnh đầu tốt xấu khoan khoái một ít.
Cự Thạch nhìn Sở Diệp, nói: "Hồ Nhân tộc tới vài người, đem kia vài cọng cỏ đuôi chó đều mua đi rồi, còn nói nếu là còn có lời nói,
bọn họ có thể ra giá cao."
Sở Diệp nhíu nhíu mày, nói: "Cỏ đuôi chó?"
Cự Thạch gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, chính là kia vài cọng cái đuôi rất nhiều thảo, các ngươi định giá một gốc cây hai ngàn linh
nguyên thạch cái kia, ta còn tưởng rằng tiêu sai giới đâu, không nghĩ tới thật sự có coi tiền như rác có người mua."
Sở Diệp: "……" Kia không phải cỏ đuôi chó, đó là Cửu Vĩ Hồ Thảo a!

Lâm Sơ Văn: "……" Cự Nhân tộc bởi vì không tốt kinh doanh, là thượng giới có tiếng coi tiền như rác a! Cự Thạch cư nhiên còn có mặt mũi nói những người khác là coi tiền như rác.
Cự Thạch có chút cảm thán nói: "Không nghĩ tới cỏ đuôi chó như
vậy đáng giá, sớm biết rằng, trước kia nhìn đến thời điểm, ta liền
chọn thêm một ít lấy tới bán." Cự Thạch đầy mặt tiếc nuối, thần sắc giống như bỏ lỡ 1 tỷ linh thạch.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Kia không phải cỏ đuôi chó."
Cự Thạch nghĩ nghĩ, nói: "Ta phía trước nhìn thấy cỏ đuôi chó, giống như không như vậy nhiều cái đuôi, dài hơn mấy cái cái đuôi, không nghĩ tới như vậy đáng giá."
Sở Diệp: "……"
Tiểu hồ ly từ nhỏ bắt đầu liền vẫn luôn dùng Cửu Vĩ Hồ Thảo, vừa
mới bắt đầu hiệu quả không tồi, dần dần hiệu quả liền bắt đầu yếu bớt.
Tới thượng giới lúc sau, Sở Diệp đem rất nhiều hạ giới mang lại đây hạt giống, loại tới rồi linh điền bên trong, tiến hành thực nghiệm.
Rất nhiều hạ giới linh loại, tài tới rồi thượng giới linh điền bên trong, đều sẽ sinh ra biến dị.
Thượng giới tràn ngập linh nguyên khí, thổ nhưỡng phẩm chất, linh lực điều kiện đều phải so hạ giới ưu việt nhiều.
Ngọc trụy không gian bên trong, Cửu Vĩ Hồ Thảo cũng bị Sở Diệp
nhổ trồng một ít thượng giới linh điền bên trong, Cửu Vĩ Hồ Thảo
tựa hồ thực thích ứng thượng giới hoàn cảnh, lớn lên thập phần không tồi.
Một ít Cửu Vĩ Hồ Thảo sinh ra biến dị, biến dị lúc sau, dược hiệu đại đại tăng lên, tiểu hồ ly nhưng thật ra cũng dùng vài cọng, vừa
mới bắt đầu thời điểm, hiệu quả còn có thể, dùng một nhiều, liền

không hiệu quả, Sở Diệp lúc này mới đem Cửu Vĩ Hồ Thảo lấy ra tới bán, không nghĩ tới thật đúng là bị coi trọng.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: "Linh thảo sinh ý không tồi, đan
dược thế nào?"
Cự Thạch lắc lắc đầu, nói: "Không tốt lắm bán, Lâm thiếu, mọi người đều không biết ngươi a!"
Lâm Sơ Văn thở dài, nói: "Phải không?"
Nổi danh luyện đan sư đều sẽ ở đan dược thượng lưu lại chính mình ấn ký, ở thông thường tình huống dưới, mọi người đều sẽ mua một ít tương đối nổi danh luyện đan sư luyện chế đan dược.
Này liền giống như hàng hiệu cùng không chính hiệu, đại nhãn hiệu luôn là càng dễ dàng đạt được đại gia tín nhiệm, mặc dù một
ít đại nhãn hiệu đồ vật lại quý lại xấu lại lạn, nhưng là, luôn có người cổ động, một ít tiểu phẩm bài liền không giống nhau, mặc dù đồ vật hàng ngon giá rẻ, nhưng là, mọi người đều cảm thấy tiện nghi không hảo hóa, nghi thần nghi quỷ.
Giống nhau đồ vật còn chưa tính, đan dược loại đồ vật này, nếu là
một khi mua được hàng giả, thực dễ dàng dẫn phát đại họa, Lâm Sơ Văn ở thượng giới thanh danh không hiện, người bình thường
cũng không dám tùy tiện mua Lâm Sơ Văn luyện chế đan dược.
Sở Diệp vỗ vỗ Lâm Sơ Văn bả vai, nói: "Sơ Văn, không cần ủ rũ, những người này căn bản không rõ chính mình bỏ lỡ cái gì, chờ về sau phát hiện thời điểm, nhất định hối tiếc không kịp."
Lâm Sơ Văn cười cười, bất đắc dĩ nói: "Hy vọng như thế đi."
Hồ Nhân tộc vài người lại lần nữa tìm lại đây, lấy hai ngàn linh nguyên thạch một quả giá cả, mua đi rồi một trăm cây linh dược,
Sở Diệp nhập trướng hai mươi vạn.
Hai mươi vạn linh thạch, cũng không phải một bút số lượng nhỏ.
Sở Diệp không có cấp mấy cái Hồ Nhân tộc đánh gãy, mà là tặng

một ít đan dược, làm tặng phẩm.
Sở Diệp đưa ra đi đan dược, phần lớn là tiểu hồ ly thích, Hồ Nhân
tộc cũng có một chút hồ loại huyết thống, Sở Diệp cân nhắc, Hồ Nhân tộc hẳn là sẽ thích tiểu hồ ly thích đan dược.
Cự Thạch cau mày, có chút hồ nghi nói: “Hồ Nhân tộc người ở đánh cái gì chủ ý, bọn người kia moi moi tác tác, mua đồ vật thời điểm, luôn thích không dứt cò kè mặc cả, hiện tại cư nhiên như vậy sảng khoái hoa như vậy tiền mua cỏ đuôi chó, chẳng lẽ là phía trước khôn khéo quá mức, hiện tại biến thành não tàn.”
Sở Diệp: “……” Cự Thạch gia hỏa này nói ai não tàn đâu, rõ ràng cái này tên ngốc to con chính mình nhìn càng giống cái não tàn, Hồ Nhân tộc đây là tuệ nhãn thức châu.
Lâm Sơ Văn chọn lựa một ít bình thường đan dược ra tới, làm tặng phẩm, công đạo Cự Thạch, nếu có tu sĩ một lần tiêu phí vượt
qua một vạn, kia có thể tùy ý đưa tặng đối phương một hai bình đan dược làm tặng phẩm.
Tuy rằng Sở Diệp cảm thấy lấy Lâm Sơ Văn luyện chế đan dược làm tặng phẩm, có chút lãng phí, chính là ai làm biết hàng ít người đâu, luyến tiếc hài tử bộ không lang.

Chương 447: Chương 447

Thời gian cực nhanh, chỉ chớp mắt, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đã tới phường thị năm ngày.
Phường thị bên trong thứ tốt quá nhiều, Sở Diệp thường thường liền phải xuất huyết nhiều một phen.
Sở Diệp tiêu tiền quá mãnh, trong thành không ít thương đội đều
đã biết Sở Diệp thanh danh, không ít người còn cùng Cự Nhân tộc hỏi thăm hai người lai lịch.
May mắn, Sở Diệp mỗi lần ra cửa, đều có Cự Mãnh đi theo, Cự Nhân tộc lại là này phường thị địa đầu xà chi nhất, nếu không nói,
Sở Diệp điểm này tu vi, đã bị người cấp gõ buồn côn.
"Sở thiếu, ngươi muốn đi xem nô lệ sao? Ta mang ngươi đi đi!" Cự Mãnh có chút sốt ruột nói.
Cự Mãnh sở dĩ cùng Sở Diệp đề nghị phường thị sự tình, chính là vì làm Sở Diệp tìm mấy cái nô lệ, có giúp đỡ, mới hảo mở rộng sản xuất, bất quá, Cự Mãnh phát hiện Sở Diệp hoa giống như có chút hải, một cái nô lệ cũng chưa nhìn thấy, đối phương giống như đã đem tiền tiêu sạch sẽ, hai người hiện tại hiện có linh nguyên thạch, kia đều là bán linh thảo thu vào.
Cự Mãnh theo Sở Diệp, Lâm Sơ Văn mấy ngày, cảm thấy hai người tiền tiêu quá mãnh, lại như vậy đi xuống, nô lệ không mua,
hai người liền phải mắc nợ.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Cũng hảo, đi thôi."
Cự Mãnh nghe Sở Diệp đồng ý, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.
Cự Mãnh toái toái niệm nói: "Gia gia nói, Nhân tộc nữ tu đều

thích
đi dạo phố mua đồ vật, không nghĩ tới, Sở thiếu cùng Lâm thiếu cũng như vậy thích đi dạo phố mua đồ vật."
Sở Diệp xoay người, nhìn Cự Mãnh liếc mắt một cái, lời nói thấm thía nói: "Cự Mãnh, mặc kệ là nam nhân vẫn là nữ nhân đều thích
mua đồ vật, không thích, kia chỉ là bởi vì không có tiền."
Cự Mãnh: "……" Tựa hồ là như vậy, hắn nếu là có tiền, cũng nguyện ý mua mua mua, đáng tiếc, hắn quá nghèo.
"Sở thiếu thực sự có tiền, ông nội của ta tiêu tiền cũng chưa hai vị
lanh lẹ." Cự Mãnh nhịn không được cảm thán nói.
Sở Diệp khô cằn cười cười, nói: "Nơi nào, nơi nào." Mấy ngày nay quá tiêu sái, liền mau mắc nợ.
Sở Diệp đi theo Cự Thạch đi nô lệ thị trường, nô lệ thị trường bên
trong, các loại nô lệ cái gì cần có đều có.
Sở Diệp thấy được mấy cái trường đuôi cáo hồ ly, trường đuôi mèo miêu nữ, trường con thỏ lỗ tai thỏ nữ, trường đuôi cá Hải tộc……
"Đó là Hồ Nhân tộc, Miêu Nhân tộc nữ tu, nhìn tư chất giống nhau
thực, không có gì dùng, bất quá, các ngươi Nhân tộc giống như thực thích như vậy, thường thường dùng nhiều tiền đi mua, ngươi
muốn hay không mua mấy cái a." Cự Thạch nói.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Không cần, không cần." Này đó nha đầu nhìn vai không thể đề, tay không thể khiêng, giá cả còn không tiện nghi, tính giới so quá thấp. Nếu có một ngày, Sơ Văn muốn khai đan dược cửa hàng, kia nhưng thật ra có thể mua mấy
cái làm chiêu đãi, bất quá, hiện tại sao! Thật cũng không cần.
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: "Ngươi không mua là đúng, bọn người kia lại nhược, lại quý! Làm không được cái gì sống, mua không có
lời."

Sở Diệp: "……"
Sở Diệp thấy được Cự Mãnh vài lần nhắc tới Thạch Nhân tộc, từng bầy người đá bị nhốt ở lồng sắt, một chúng người đá nhìn có
chút uể oải ỉu xìu.
Cự Thạch nhìn Sở Diệp, tràn đầy nhiệt tình đề cử nói: "Thạch Nhân tộc không tồi, cũng không sợ bị ong mật chập, dưỡng lên cũng phương tiện, làm việc thành thành thật thật, Thạch Nhân tộc
đồ ăn là khoáng thạch bột phấn, Sở thiếu ngươi sơn cốc bên trong, liền có tinh thạch mạch khoáng, dưỡng lên cũng không uổng sự."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Nghe nổi lên không tồi."
Sở Diệp Tử Vụ sơn cốc vốn dĩ có tinh thạch mạch khoáng, bởi vì phía trước sơn cốc tồn tại khói độc, khoáng thạch cũng khai thác
không được, hiện tại không giống nhau, Tử Vụ sơn cốc hết thảy, hắn đều là có thể làm chủ, nếu là đem khoáng thạch khai thác ra tới, hẳn là cũng có thể đạt được một bút không tồi thu vào.
Sở Diệp chọn một trăm người đá mua, một cái người đá hai ngàn linh nguyên thạch, một trăm hai mươi vạn linh nguyên thạch, phụ
trách bán người đá nô lệ thương nhân cấp Sở Diệp đánh chín chiết, tổng cộng mười tám vạn linh nguyên thạch.
Sở Diệp ở bên này chọn lựa nô lệ, một đạo thanh thúy thanh âm truyền tới.
"Nhân tộc ca ca, ngươi cũng ở chỗ này a!" Hỏa Miêu Miêu nhấp nháy nhấp nháy con mắt nói.
Sở Diệp cười cười, nói: "Là ngươi a!"
Hỏa Miêu Miêu gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Nhân tộc ca ca, đây là ngươi mua nô lệ sao?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
Hỏa Miêu Miêu chớp chớp mắt, nói: "Nhân tộc ca ca, không nghĩ tới ngươi như vậy có tiền a! Gia gia rõ ràng nói, hạ giới tới tu sĩ đều thực nghèo a!"
Sở Diệp khô khô cười cười, nói: "Còn hảo, hoa này một bút, liền

phải táng gia bại sản.”
Hỏa Miêu Miêu gật gật đầu, nói: “Muốn không có tiền sao? Kia nhân tộc ca ca về sau phải hảo hảo kiếm tiền, ở thượng giới không có tiền là thực vất vả.”
Sở Diệp: “Biết, biết……” Không có tiền ở nơi nào đều thực vất vả.
Nô lệ thị trường chủ nhân đem một trăm lệnh bài giao cho Sở Diệp, Thạch Nhân tộc trở thành nô lệ lúc sau, trong cơ thể đều bị hạ nô lệ hoàn, chủ nô có thể thông qua nô lệ lệnh bài trực tiếp khống chế nô lệ sinh tử.
Cự Thạch ở nô lệ thị trường bên trong đi tới, rất nhiều nô lệ tình cảnh thật không tốt, bị nhốt ở lồng sắt, nhậm người chọn lựa.
Lâm Sơ Văn ở nô lệ thị trường bên trong, thấy được mấy chục cá nhân tộc nô lệ.
Một đám người tộc tu sĩ hẳn là đều là Chân Hồ Cảnh, Tạo Hóa Cảnh, lại đầu bù tóc rối, nhìn thập phần chật vật.
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Đều nói thượng giới hảo, thượng giới cũng không phải cái gì cũng tốt, Chân Hồ Cảnh, Tạo Hóa Cảnh, tại hạ giới có thể tung hoành một phương, tại đây địa phương, Chân Hồ Cảnh, Tạo Hóa Cảnh, một không cẩn thận liền trở thành
nô lệ.
“Cái kia nô lệ là cái gì lai lịch? Tù binh sao?” Lâm Sơ Văn đối với một bên Cự Thạch hỏi.
Cự Thạch gật gật đầu, nói: “Mới tới một nhóm kia, hẳn là tù binh,
trong một góc kia ba cái người câm, lão nhân, thằng ngốc, không
biết là nơi nào tới.”
Sở Diệp hướng tới Cự Thạch nói góc nhìn qua đi, nô lệ phòng góc bên trong, có ba cái tu sĩ, một thiếu niên, một thanh niên, một
cái lão nhân, ba người nhìn có chút không hợp đàn, lão nhân cùng thanh niên tựa hồ ẩn ẩn ở bảo hộ cái kia người câm.
Lâm Sơ Văn đại lượng ba người liếc mắt một cái, đôi mắt bên trong xẹt qua một đạo lưu quang, “Trong một góc kia mấy cái trước kia liền ở?”

Cự Thạch gật gật đầu, nói: “Này mấy cái hẳn là cái hàng ế đi, ta đã nhìn đến bọn họ rất nhiều lần, tận cùng bên trong cái kia giống
như sẽ không nói, mọi người đều kêu hắn người câm.”
Bị gọi là người câm nô lệ, trên mặt có một đạo vết sẹo, thoạt nhìn
thập phần chật vật.
“Bên cạnh cái kia là cái mãng hán, phía trước, có người tưởng mua hắn, hắn tập kích cố chủ, thiếu chút nữa cắn đứt đối phương
một đầu ngón tay, mọi người đều kêu thằng ngốc.”
“Ở bên cạnh cái kia lão nhân, giống như trúng độc, sắp chết, bất quá, gia hỏa này vẫn luôn bất tử, đại gia đã kêu hắn lão bất tử.” Cự Thạch nói.
Sở Diệp: “……” Lão bất tử?
“Liền bọn họ ba cái đi.” Lâm Sơ Văn nhanh chóng quyết định nói.
Powered by GliaStudio
close
Cự Thạch nhìn Lâm Sơ Văn, cau mày, nói: “Lâm thiếu, ngươi muốn mua này mấy cái a!”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Cự Thạch cau mày, có chút không tán đồng Lâm Sơ Văn lựa chọn, “Mấy người này tu vi giống như bị phế đi, Lâm dược sư ngươi mua bọn họ, chẳng những giúp không được gì, còn cần quản ăn quản được đâu.”
Lâm Sơ Văn trầm ngâm một chút, nói: “Không sao.”
“Lâm thiếu, ngươi muốn mua Nhân tộc nói, có thể chọn nhân tộc
bình thường tới mua, mua cái người câm làm cái gì?” Cự Thạch có chút khó hiểu nói.
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Người câm hảo a! Lời nói thiếu.”
Cự Thạch: “……” Này vô lý thiếu, là căn bản không lời nói đi.
“Mua người câm liền tính, ngươi như thế nào còn mua cái lão nhân?”
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Lão nhân hảo a! Kiến thức rộng rãi.”

Cự Thạch gật gật đầu, có chút lo lắng nói: “Lâm thiếu vẫn là lại suy xét suy xét đi, lão nhân kia trúng độc, ngẫu nhiên sẽ ho ra máu, nghe nói hắn khụ ra tới huyết là có độc, lây dính đối phương
huyết, rất có khả năng sẽ trúng độc, ngươi mua hắn lúc sau, chỉ sợ muốn mua giải độc đan, nghe nói, phía trước có người mua hắn, hoa gấp ba giá cả cấp đối phương giải độc, kết quả, không có thể giải trừ, đành phải lại đem người đưa về tới.”
Lâm Sơ Văn: “……” Tuy rằng mấy người này tộc nô lệ nghe tới có chút hố cha, bất quá, Lâm Sơ Văn vẫn là quyết định mua.
Cự Thạch gật gật đầu, nói: “Ngươi cảm thấy hảo, liền hảo đi.”
Ba người tộc đều thuộc về hàng ế, bất quá, bởi vì lão nhân tu vi tương đối cao, cho nên, giá cả muốn quý một ít, ba cái thêm lên, 5000 linh nguyên thạch, cũng không tính quá quý.
Sở Diệp đem mấy cái nô lệ tạm thời an trí ở Cự Nhân tộc đoàn xe bên trong, Cự Nhân tộc xe ngựa cấu tạo đều thập phần khổng lồ, mấy chục cái nô lệ chỉ chiếm một cái thùng xe.
……
Thùng xe bên trong, ba người tộc nô lệ trầm mặc nhìn Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hai người, ánh mắt có chút đề phòng.
Lâm Sơ Văn ném một lọ Giải Độc dược tề cấp lão nhân, nói: “Đây là giải độc đan, nhìn xem có hữu hiệu hay không.”
Lão nhân mở ra đan dược bình, nhìn trong bình đan dược vài lần,
lấy một viên dùng đi xuống.
“Đa tạ lão bản.” Lão giả phát hiện Sở Diệp cung cấp giải độc đan hiệu quả còn có thể, bất quá, muốn giải trên người hắn độc, còn xa xa không đủ.
Lâm Sơ Văn xem xét một chút lão nhân tình huống, nói: “Ngươi trúng độc không nhẹ, ta cũng vô pháp trị tận gốc, hy vọng cái này
giải độc đan có thể tạm thời đem ngươi trong cơ thể độc tính áp chế xuống dưới, ít nhất không hề nôn ra độc huyết, ảnh hưởng những người khác, đây là Cự Nhân tộc thương đội, ta cùng Sở Diệp tạm thời cũng là ăn nhờ ở đậu, nếu là không cẩn thận hạ độc được Cự Nhân tộc người bị xử quyết, ta cũng sẽ không ngăn

trở."
Lão nhân ánh mắt dao động một chút, nói: "Lão bộc, minh bạch."
Lão giả kỳ thật là có thể khống chế chính mình không nôn ra độc
huyết, phía trước sở dĩ hắn nôn ra độc huyết, chỉ là không hy vọng bị bán đi mà thôi.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn rời khỏi sau, ba người truyền âm hàn huyên lên.
"Thiếu chủ, hai người kia hẳn là phi thăng tu sĩ, cùng những người đó không có gì liên lụy." Lão bộc nói.
Người câm thiếu niên cau mày, có chút ảm đạm nói: "Ta đã không
phải cái gì thiếu chủ, kia hai người nếu có thể đạt được Cự Nhân tộc tán thành, hẳn là nhân phẩm tâm tính cũng không tệ lắm, tạm
thời đi theo đối phương một đoạn thời gian, cũng không sao, nói đến cũng là ta liên lụy các ngươi."
Thanh niên có chút kích động nói: "Như thế nào sẽ? Thiếu gia không cần nhụt chí, chờ lão chủ nhân đi tìm tới, nhất định giết sạch những cái đó tính kế thiếu chủ người."
Người câm thiếu niên cúi đầu, tâm tình có chút khác thường, hắn
tư chất thấp hèn, ông ngoại vì chuyện của hắn, lao lực tâm tư, hiện giờ, hắn bị người tính kế, lưu lạc tới rồi dị tộc địa vực, cũng không biết ông ngoại đã biết sẽ sao sinh sốt ruột. Ông ngoại tuy rằng thực lực hùng hậu, nhưng là, nơi này dù sao cũng là dị tộc địa bàn, ông ngoại ở Nhân tộc còn tính có chút lực ảnh hưởng, ở chỗ này liền bất đồng……
Lão bộc nhìn thiếu niên, khẽ thở dài, thiếu chủ hậu duệ quý tộc chi thân, không nghĩ tới, hiện giờ cư nhiên lưu lạc tới rồi tình trạng
này.
Thanh niên nhìn người câm thiếu niên, nói: "Thiếu chủ, ngươi không cần lo lắng, mười ba nhất định sẽ bảo hộ ngươi."
Người câm thiếu niên cười khổ một chút, nói: "Không biết, cái

này
mua chúng ta người, đến tột cùng đánh cái gì chủ ý."
Bọn họ ba cái nhìn giống lão nhược bệnh tàn, một đống vấn đề, cũng không biết Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đến tột cùng coi trọng bọn họ cái gì.
Lão bộc cúi đầu, hồi tưởng Lâm Sơ Văn ánh mắt, mơ hồ cảm thấy đối phương hẳn là phát hiện là phát hiện cái gì.
……
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn về tới Cự Nhân tộc nơi ở tạm thời, "Ngươi tuyển ba người kia tộc có phải hay không có cái gì vấn đề a!"
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: "Cái kia lão nhân sẽ ảo thuật, có thể lặng yên không một tiếng động tả hữu người tư tưởng."
Ba người tộc đều là hàng ế, kỳ thật không quá bình thường, cái kia được xưng là thằng ngốc nô lệ hẳn là vẫn là thực đoạt tay, nhưng cố tình không có bán đi.
Sở Diệp híp mắt mắt, cười cười, nói: "Đều trở thành nô lệ, linh lực
hẳn là đều bị giam cầm, còn có thể tả hữu người tư tưởng."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Chính là như vậy mới lợi hại a! Người này trên người có thương tích, hiển lộ ra tới tu vi Tạo Hóa Cảnh trung kỳ, toàn thịnh thời kỳ chỉ sợ càng cường."
"Cái kia người câm lai lịch, chỉ sợ không đơn giản." Sở Diệp thầm nghĩ: Này ba người có chút giống chủ phó quan hệ, kia lão giả cùng thanh niên nô lệ, có chút giống kia người câm hộ vệ cùng hộ
đạo nhân.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Đúng là như thế, Ô Ô nói, kia người câm khí vận, sơ kỳ khí vận như hà, trung kỳ nối nghiệp vô lực, hiện giờ hơi thở mong manh."
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: "Sơ kỳ khí vận như hà, tu nhị đại a!"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Hẳn là như thế."
Sở Diệp cau mày, nói: "Nếu là tu nhị đại, như thế nào sẽ hỗn thành như vậy?"
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Này liền không biết, hoặc là gia đạo sa sút, hoặc là ra ngoài ý muốn hổ lạc bình dương."
Hẳn là hổ lạc bình dương chiếm đa số, bởi vì Ô Ô nói, thiếu niên

khí vận tuy hơi thở mong manh, nhưng một khi có chuyển cơ, trong khoảnh khắc liền sẽ một bước lên trời, theo như cái này thì,
đối phương khả năng tồn tại chỗ dựa, chỉ là tạm thời thất lạc.
Sở Diệp nhún vai, nói: “Tạm thời mặc kệ, trước dưỡng đi, dù sao cũng là quản một ngụm ăn, cũng phí không bao nhiêu linh nguyên
thạch.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Ta cũng là ý tứ này.”
Lâm Sơ Văn sẽ mua mấy người này, có một bộ phận nguyên nhân là cảm thấy vài người trên người chỉ sợ tồn tại bí mật, một khác bộ phận nguyên nhân, là muốn mượn cơ hiểu biết một ít Nhân tộc sự tình, này ba người tựa hồ là tù binh, rất có khả năng sinh ra Nhân tộc địa giới, hẳn là đối Nhân tộc địa giới hiểu biết không ít, đương nhiên, hiện tại bọn họ ở Cự Nhân bộ lạc quá không tồi, việc này cũng không vội với nhất thời.

Chương 448: Chương 448

Cự Hùng trưởng lão ngồi ở quầy hàng trước, cùng Sở Diệp nói chuyện phiếm, “Sở thiếu, hôm nay như thế nào tự mình tới xem quầy hàng, Cự Thạch có thể hỗ trợ.”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Tạm thời không có gì hảo dạo.”
Cự Hùng trưởng lão có chút ngoài ý muốn nói: “Nhanh như vậy liền chán ngấy a! Phường thị thượng thứ tốt vẫn là rất nhiều.”
Hắn lần đầu tiên tham gia phường thị thời điểm, nhìn cái gì đều cảm thấy mới mẻ, đi dạo hơn phân nửa tháng đều chưa đã thèm,
Sở Diệp cư nhiên mấy ngày liền nị.
“Không có tiền a!” Sở Diệp có chút ảm đạm nói.
Phường thị thượng thứ tốt là còn có không ít, nhưng này không có tiền, lại đi dạo phố nhìn đến thứ tốt, cũng chỉ có thể nhìn mắt thèm. Nếu mua không nổi, kia không bằng nhắm mắt làm ngơ.
Cự Hùng chua lòm tưởng: Sở Diệp không có tiền là đúng, liền Sở Diệp cái này hoa pháp, bao nhiêu tiền đều là không đủ tạo.
Hắn năm đó lần đầu tiên tới thời điểm, trên người chỉ có tam vạn
linh nguyên thạch, nơi nào giống Sở Diệp a! Gia hỏa này mấy ngày nay đều tạo mấy trăm vạn, tấm tắc, thật đủ có tiền.
Cấp Sở Diệp so sánh với, bọn họ Cự Nhân tộc cùng giai vị tu sĩ, đều là không hơn không kém kẻ nghèo hèn.
Sở Diệp canh giữ ở quầy hàng phía trước, mấy cái Ngũ Hành tộc tu sĩ tìm lại đây.
“Sở thiếu, còn có hay không Thảo Mộc Tinh Túy a!”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Có là có, không nhiều lắm, một hộp một vạn linh nguyên thạch.”
Mấy ngày thời gian, Sở Diệp mang ra tới linh thảo đã bán không

sai biệt lắm, đành phải bắt đầu bán Thảo Mộc Tinh Túy, Liễu Thụ
Yêu bắt được Thảo Mộc Tinh Túy, đã đủ dùng vài thập niên, một chốc một lát cũng dùng không xong nhiều như vậy, lấy một bộ phận ra tới ứng khẩn cấp cũng hảo.
Mấy cái mộc hành tộc lựa chọn năm cái cỏ cây hộp, thanh toán năm vạn linh nguyên thạch.
Sở Diệp nhìn mấy cái Ngũ Hành tộc liếc mắt một cái, ý bảo một chút, nói: "Bên kia 30 bình đan dược đều là tặng phẩm, các ngươi
có thể nhìn tuyển hai bình."
Hỏa Miêu Miêu do dự một chút, nói: "Phía trước cái kia đồ uống còn có sao?"
Sở Diệp cau mày, nói: "Các ngươi nói cái kia thủy tinh bình."
Hỏa Miêu Miêu lập tức gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, chính là cái kia."
Hỏa Miêu Miêu nói đồ uống, là Lâm Sơ Văn ở Hồn Sủng đại lục thời điểm vì Ngũ Hành tộc điều phối dược tề, lúc trước dược tề tặng Ngũ Hành tộc một bộ phận, còn để lại một ít.
Sở Diệp xem dược tề cũng không có gì dùng, liền lấy ra tới cấp Ngũ Hành tộc làm tặng phẩm, Ngũ Hành tộc thật đúng là coi trọng.
"Cái này đồ uống, bán ra sao?" Hỏa Miêu Miêu hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Có thể a!" Ngũ Hành tộc một hơi mua thượng trăm chi dược tề, tiêu phí hai vạn linh nguyên thạch.
Linh thảo bán xong lúc sau, đan dược liền không thể làm tặng phẩm, bất quá, bởi vì phía trước đưa ra đi một ít đan dược, này sẽ đan dược cư nhiên cũng có khách hàng quen.
Có thể là phía trước thả ra đi tặng phẩm, dần dần bị người tiếp nhận rồi, Lâm Sơ Văn đan dược đảo cũng dần dần có nguồn tiêu thụ.
Trừ bỏ Ngũ Hành tộc, lục tục lại có không ít người tới mua Thảo Mộc Tinh Túy.
"Sở thiếu, Thảo Mộc Tinh Túy thật sự không nhiều lắm?" Cự Thạch có chút nghi hoặc nói.
Cự Thạch xem Sở Diệp Thảo Mộc Tinh Túy bán một đám, còn có

một đám, bán không xong giống nhau.
Sở Diệp cười cười, nói: “Không dám, không dám, vật lấy hi vi quý
sao.”
Cự Thạch: “……”
Cự Hòa trưởng lão hướng tới Sở Diệp nhìn thoáng qua, trong lòng cũng có chút kinh ngạc, Sở Diệp Thảo Mộc Tinh Túy đã bán đi thượng trăm hộp, nhìn cũng không nghĩ đạn tận lương tuyệt bộ
dáng.
“Sở thiếu nếu là có bao nhiêu Thảo Mộc Tinh Túy nói, bán ta mấy
hộp đi.” Thảo Mộc Tinh Túy có thể đề cao Mộc hệ tu sĩ tu vi, cũng
có thể dùng cho gieo trồng linh dược.
Gieo trồng một ít trân quý linh dược thời điểm, ở thổ nhưỡng bên
trong chôn nhập một ít Thảo Mộc Tinh Túy, có thể xúc tiến linh thảo sinh trưởng.
Sở Diệp cười cười, nói: “Cự Hòa trưởng lão lời này nói, một chút vật nhỏ, sao có thể muốn ngài linh nguyên thạch a!” Vốn dĩ cái này Thảo Mộc Tinh Túy cũng là kéo Cự Nhân tộc lông dê, lại lấy tiền cũng không thích hợp, Sở Diệp lấy hai mươi hộp Thảo Mộc Tinh Túy giao cho Cự Hòa trưởng lão.
Cự Hòa thu Sở Diệp Thảo Mộc Tinh Túy, cười cười, nói: “Ngươi đều nói như vậy, nguyên thạch liền tính, nếu là ở Cự Nhân tộc gặp được cái gì phiền toái, ngươi tẫn nhưng tới tìm ta.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Chuyện nhỏ không tốn sức gì, Cự Hòa trưởng lão nói quá lời.”
Cự Hòa trưởng lão là Cự Nhân tộc tư tế, địa vị cao thượng, đối phương nhận lời có thể so linh nguyên thạch hữu dụng nhiều.
Hắn lần này tới phường thị, bại lộ thân gia, hảo những người này
đều theo dõi hắn, hắn còn cần Cự Nhân tộc vì chính mình hộ giá hộ tống đâu, bảo hộ phí tự nhiên là muốn ra.
Sở Diệp canh giữ ở quầy hàng phía trước, lục tục gặp mấy cái

mua đan dược người.
“Đan dược cư nhiên thật sự bán đi.” Cự Thạch còn tưởng rằng, sẽ không có người mua trướng đâu.
Tuy rằng tới mua người vẫn là thử tính chiếm đa số, mua cũng không nhiều.
Bất quá, vạn sự khởi đầu nan, đan dược bán mấy ngày, cũng có mấy chục vạn thu vào, Lâm Sơ Văn đã thực vừa lòng.
Sở Diệp cười cười, nói: “Bán đi rất kỳ quái sao?”
Cự Thạch ngượng ngùng cười cười, nói: “Cũng không có rất kỳ quái.”
Thượng giới luyện đan sư chiếm so không cao, giống nhau luyện
đan sư đều là một ít thế lực lớn cung cấp nuôi dưỡng ra tới.
Rất nhiều tại hạ giới bị chịu chú ý luyện đan sư, Dược Tề Sư, đi lên lúc sau, nguyên bản cho rằng có thể ở thượng giới đại triển quyền cước, chờ tới lúc sau, thực mau liền phát hiện, thượng giới
đan thuật truyền thừa lưu phái cùng hạ giới hoàn toàn bất đồng,
hết thảy đều yêu cầu một lần nữa bắt đầu.
Không có sung túc tài lực duy trì, những người này ở nếm thử vài
lần luyện đan lúc sau, giống nhau thực mau liền sẽ tiêu hết toàn thân tài sản, trở thành kẻ nghèo hèn.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hai cái là phi thăng tu sĩ, hẳn là không tiếp xúc quá thượng giới đan thuật truyền thừa.
Cự Thạch cảm thấy Lâm Sơ Văn luyện chế đan dược, hẳn là vẫn là hạ giới sở học, đại bộ phận hạ giới đan dược, dược tề, đối với thượng giới tu sĩ mà nói, cũng không có bao lớn tác dụng, hạ giới
linh khí loãng, luyện chế ra tới đan dược, dược tề linh khí cũng hữu hạn.
Lâm Sơ Văn luyện chế đan dược, Cự Thạch không cảm thấy là đan dược, đảo có chút giống đường đậu.
Powered by GliaStudio
close

Đường đậu tốt xấu là ngọt, Lâm Sơ Văn luyện chế ra tới đan dược lại là khổ.
Cự Thạch lắc lắc đầu, âm thầm cảm thấy Lâm Sơ Văn luyện chế đan dược sẽ không có cái gì nguồn tiêu thụ, Cự Thạch trong lòng là như vậy tưởng, bất quá, cũng không hảo bát hai người nước lạnh.
Không nghĩ tới Lâm Sơ Văn đan dược sinh ý cư nhiên thuận lợi triển khai, từ trước mắt tình huống xem ra, đan dược tựa hồ còn bán không tồi.
Mấy ngày qua đi, Cự Nhân tộc cùng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn quầy hàng thượng đồ vật, đều dần dần không.
Mấy cái Cự Nhân tộc rảnh rỗi, liền bắt đầu nói chuyện phiếm.
“Sở Diệp quầy hàng sinh ý thực hảo a!”
“Những cái đó hoa hoa thảo thảo, cư nhiên như vậy đáng giá, chúng ta Cự Nhân tộc có phải hay không cũng nên nhiều loại một
ít a!”
“Trồng trọt cũng là muốn bản lĩnh, chúng ta phía trước cũng nếm
thử loại quá một ít linh thảo a! Quá kiều khí, lớn lên đều xiêu xiêu
vẹo vẹo, tịch thu liền toàn đã chết, uổng phí những cái đó hạt giống.”
“Này linh thảo nuôi trồng khó khăn vẫn là rất cao, Sở thiếu ở Nhân tộc bên trong hẳn là cũng coi như lợi hại linh thực sư đi.”
“Hẳn là đi, ta xem Ngũ Hành tộc cũng tới mua quá vài lần linh thảo.” Ngũ Hành tộc bản thân liền thập phần giỏi về gieo trồng linh thảo, Ngũ Hành tộc đều phải tới mua Sở Diệp, Lâm Sơ Văn gieo trồng linh thảo, có thể thấy được hai người xác thật có chỗ hơn người.
“Sở thiếu thật sẽ kiếm tiền a! Chúng ta bán mấy chục trương da thú, còn không thắng nổi hắn bán chút hoa hoa thảo thảo.”
“Ta nghe nói, Sở thiếu mua vài cây Dưỡng Hồn Thụ ấu thụ.”
“Mua Dưỡng Hồn Thụ làm gì, chuẩn bị nuôi lớn lúc sau làm quan
tài sao?”

“Có lẽ đúng không, Nhân tộc không đều thích cái này sao?”
“Tấm tắc, Sở thiếu như vậy tuổi trẻ, cư nhiên liền bắt đầu suy xét
như vậy lâu dài sự tình.”
“Không biết chúng ta Cự Nhân tộc khi nào có người có thể dùng khởi Dưỡng Hồn Thụ làm quan tài.”
“……”
Cự Hổ trưởng lão nghe mấy cái thanh niên Cự Nhân nói chuyện phiếm, có chút không vui nói: “Một đám trường người khác chí khí, diệt chính mình uy phong, chúng ta Cự Nhân tộc sản vật, cũng là thực được hoan nghênh.”
Mấy cái Cự Nhân tộc gãi gãi đầu, hai mặt nhìn nhau, bọn họ da thú, thú hạch là bán không tồi, nhưng săn thú chính là có nguy hiểm, Cự Nhân tộc không biết mỗi năm có bao nhiêu người tiến yêu thú trong miệng.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn liền bất đồng, chỉ là đủ loại linh điền, liền có tuyệt bút tuyệt bút thu vào.
Hai người hiện tại còn chỉ là Tạo Hóa Cảnh lúc đầu tu sĩ, kiếm tiền đều mau đuổi theo thượng Sinh Tử Cảnh trưởng lão rồi, nếu
là hai người đi vào Sinh Tử Cảnh, kia còn phải.
Mấy cái Cự Nhân trong lòng là như vậy tưởng, nhưng cũng không
có đi xúc Cự Hổ trưởng lão rủi ro.
“……”
Phường thị tổng cộng tổ chức mười lăm thiên, mười lăm thiên lúc
sau, Sở Diệp hai người mang theo một chúng nô lệ đi theo Cự Nhân tộc đoàn xe trở lại Cự Nhân bộ lạc.
……
Tử Vụ sơn cốc.
“Rốt cuộc đã trở lại a!” Sở Diệp cười cười nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Có thể hảo hảo nghỉ ngơi một chút!”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đã ở Tử Vụ sơn cốc đãi mấy năm, đối này khối địa phương đã có rất sâu cảm tình.

Một lần phường thị hành trình, tuy rằng hai người thu hoạch đại
lượng tài nguyên, bất quá, chi ra cũng không ít.
Kế tiếp mấy năm, hai người vẫn là đến tiếp tục nỗ lực kinh doanh
Tử Vụ sơn cốc, như vậy lần sau đi phường thị thời điểm, mới có thể tiếp tục huyết đua.
Cự Nhân tộc mấy cái tu sĩ, dùng cốt xe đem một chúng nô lệ cấp đưa tới, một chúng nô lệ theo thứ tự từ trên xe đi xuống tới.
Ba người tộc nô lệ từ cốt trên xe xuống dưới, nhìn đến Tử Vụ sơn cốc là lúc, không tiếng động bắt đầu linh hồn truyền âm.
“Nơi này chính là Tử Vụ sơn cốc sao.” Người câm thiếu niên khắp
nơi nhìn xung quanh một chút nói.
“Cự Nhân tộc cư nhiên đem lớn như vậy phiến địa bàn hoa cho Sở Diệp, nhìn dáng vẻ Sở Diệp hai người cùng Cự Nhân tộc quan hệ thật sự không tồi.” Lớn tuổi nô lệ khắp nơi quan sát một chút,
Tử Vụ sơn cốc tình huống, so với hắn tưởng tượng muốn khá hơn nhiều.
“Trên đường nghe được mấy cái Cự Nhân tộc giao lưu nói, Tử Vụ sơn cốc nguyên lai không phải như thế.” Thanh niên nô lệ nói thầm nói.
Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp lần này ở phường thị bán ra đại lượng linh thảo, đan dược, nhập trướng không sai biệt lắm mấy trăm vạn, mấy cái Cự Nhân tộc nói chuyện phiếm thời điểm, đối Sở Diệp hai người tiền lời hâm mộ không thôi, mấy cái Cự Nhân nói tới hai người thời điểm, không tránh được nhắc tới Tử Vụ sơn cốc.
Vài nhân tộc muốn hiểu biết Sở Diệp, Lâm Sơ Văn tin tức, dọc theo đường đi đều ở tận lực bắt giữ này đó tin tức.
“Lớn như vậy sơn cốc, thật sự chỉ có hai người xử lý, kia hai người linh thực thuật, xác thật đáng sợ.” Người câm thiếu niên đôi
mắt bên trong hiện lên vài phần lưu quang.
“Hai người kia rốt cuộc đánh cái gì chủ ý a! Vì cái gì sẽ mua

chúng ta đâu.” Thanh niên có chút bực bội nói.
Lão niên nô lệ cau mày, nói: “Đã tới thì an tâm ở lại.”
Thiếu niên người câm thở ra một hơi, nói: “Nơi này hoàn cảnh, so
đãi ở nô lệ phòng bên trong chờ chết tổng muốn tốt một chút.”
“……”
Thạch Nhân tộc tư tưởng tương đối đơn giản, ba người tộc suy xét muốn nhiều một ít.
Ba người tộc nguyên bản cảm thấy Sở Diệp, Lâm Sơ Văn ăn nhờ ở đậu, này hai cái tân chủ nhân chỉ sợ nhật tử quá cũng chẳng ra gì, tới Tử Vụ sơn cốc lại phát hiện, hắn giống như hoàn toàn tưởng sai rồi, Cự Nhân tộc tựa hồ đối hai người rất là tôn trọng.
Sở Diệp hướng tới mấy cái nô lệ nhìn thoáng qua, âm thầm lắc lắc đầu, vài người truyền âm tự cho là bí ẩn, trên thực tế, tất cả truyền vào Sở Diệp thức hải bên trong.
Sở Diệp đảo không phải cố ý nghe lén mấy người linh hồn truyền
âm, mà là hắn là Hồn Sủng Sư, linh hồn cường độ viễn siêu cùng giai tu sĩ, vài người bí ẩn truyền âm đối hắn mà nói, quá rõ ràng, thật giống như ở nàng bên cạnh công khai nói chuyện phiếm giống nhau rõ ràng.
Ở đến mục đích địa phía trước, vài nhân tộc từ Cự Nhân tộc nói chuyện phiếm bên trong, đại khái hiểu biết hai người một ít cơ bản tin tức.

Chương 449: Chương 449

Trở lại Tử Vụ sơn cốc lúc sau, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn nhanh chóng tiến vào ngọc trụy không gian.
Phía trước ở bên ngoài thời điểm, Sở Diệp sợ đột nhiên biến mất dẫn người chú ý, rất ít ra vào ngọc trụy không gian, hiện giờ trở lại Tử Vụ sơn cốc, Sở Diệp nhưng thật ra lớn mật một ít.
Sở Diệp ánh mắt từ Tiểu Bạch, Kinh Chập Long chờ mấy tiểu trên
người nhất nhất xẹt qua.
“Tiểu Bạch, các ngươi có phải hay không béo một ít.” Sở Diệp nói.
Tiểu Bạch trừng mắt nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: “Mới không có.”
Sở Diệp: “……” Như thế nào sẽ không có đâu? Rõ ràng liền có, cả ngày ăn ăn uống uống không vận động, sẽ béo cũng bình thường, đợi khi tìm được cơ hội, nhất định phải làm bọn người kia
hảo hảo vận động một chút.
“Lão bản, Lôi Thú hẳn là muốn phá xác.” Liễu Thụ Yêu nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Như thế, kia hôm nay hẳn là là có thể chính thức khế ước.”
Tuy rằng Sở Diệp còn không có chính thức khế ước, nhưng đã tiến hành quá chính mình lấy máu nhận chủ, cùng Lôi Thú ấu tể
thành lập liên hệ.
Lôi Thú tuy rằng còn không có phá xác, nhưng là, trong khoảng thời gian này, vẫn luôn ở hấp thu linh nguyên khí, một khi phá xác, rất có khả năng trực tiếp chính là Vương giai hung thú.
Sở Diệp hướng tới một bên mấy cây Dưỡng Hồn Mộc nhìn qua

đi, vài cọng Dưỡng Hồn Mộc dưỡng xanh um tươi tốt, thập phần không tồi.
Sở Diệp đứng ở Dưỡng Hồn Thụ hạ, hít sâu một hơi, tức khắc đại lượng hồn lực dũng mãnh vào Sở Diệp thân thể bên trong.
"Dưỡng Hồn Thụ quả nhiên là thứ tốt a!"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!" Một cây Dưỡng Hồn Thụ liền để được với trăm ngàn viên Hồn Thạch, tuy rằng quý một
ít, bất quá, tiền nào của nấy.
Lôi Thú trứng răng rắc răng rắc nứt ra xuống dưới, một con Lôi Thú ấu tể từ xác trung lộ ra đầu, chính như Sở Diệp đoán trước như vậy, bởi vì hấp thu đại lượng linh lực, Lôi Thú vừa sinh ra chính là Vương giai.
Sở Diệp cùng Lôi Thú thuận lợi hoàn thành khế ước, bởi vì Lôi Thú vừa mới sinh ra, còn có chút ngây thơ, hơn nữa bởi vì vài lần
hấp thu Sở Diệp máu tươi, ở này trên người cảm giác được một cổ quen thuộc hơi thở, khế ước thời điểm cũng không như thế nào mâu thuẫn.
Khế ước Lôi Thú, Sở Diệp trên người nhiều ra vài phần lôi điện hơi thở, bất quá, Lôi Thú tu vi còn thấp, Sở Diệp trên người lôi điện hơi thở cũng không phải thực nồng đậm.
……
Sáng sớm hôm sau, Sở Diệp đem một chúng nô lệ triệu tập lên, an bài công tác.
Trong khoảng thời gian này, Sở Diệp cùng này đó mua tới nô lệ, cũng thô sơ giản lược tiến hành rồi một phen giao lưu.
Sở Diệp biết ba người tộc bên trong, người câm kêu "A Thanh", thanh niên kêu "Mười ba", lão bất tử kêu "An lão."
Này ba người vừa thấy chính là dùng dùng tên giả, Sở Diệp cũng không thèm để ý, nếu vài người muốn giấu giếm thân phận, hắn cũng không có miệt mài theo đuổi.
Sở Diệp lưng đeo xuống tay, công đạo ba người một ít nhiệm vụ.
Mục Thập Tam nhìn Sở Diệp, nói: "Ngươi muốn chúng ta quản lý này đó người đá."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, kế tiếp, chúng ta sẽ tiến

thêm một bước khai thác mật ong, ủ rượu sản nghiệp, các ngươi yêu cầu làm này đó người đá công tác, đi vào quỹ đạo."
Người đá nô lệ là có tiếng chịu khổ nhọc, chịu thương chịu khó, bất quá, bọn người kia đầu óc đơn giản, rất nhiều chuyện đều sẽ không quẹo vào, cần thiết đến tìm người nhìn.
Sở Diệp nhìn mười ba, nói: "Làm sao vậy, cái này công tác các ngươi đảm nhiệm không được sao?"
Mục Thập Tam có chút kích động nói: "Kia đảo không phải, trông
giữ mấy cái người đá mà thôi, không đáng giá nhắc tới."
Sở Diệp nhìn Mục Thập Tam, nói: "Nghe ngươi khẩu khí, ngươi là
cảm thấy trông coi mấy cái người đá nhân tài không được trọng dụng, chẳng lẽ các ngươi có luyện đan, luyện khí, vẽ phù chờ mặt
khác tay nghề?"
Mục Thập Tam xấu hổ nói: "Kia thật không có."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Ta tưởng cũng là không có, có lời nói, cũng không đến mức lưu lạc đến hạ đẳng nô lệ." Có tay nghề nô lệ, kém cỏi nhất cũng là trung đẳng nô lệ, sẽ nơi tiêu thụ tốt rất nhiều.
Mục Thập Tam dường như bị vô cùng nhục nhã, cau mày, nói: "Chúng ta trước kia……"
Bọn họ tuy rằng không phải luyện đan sư, luyện khí sư, vẽ phù sư, nhưng là, bọn họ trước kia phong cảnh, Sở Diệp căn bản tưởng tượng không đến.
Một bên lão nô lệ đối với Mục Thập Tam nháy mắt ra dấu, Mục Thập Tam ngừng câu chuyện.
Sở Diệp nhìn Mục Thập Tam, nói: "Ngươi trước kia như thế nào?"
Mục Thập Tam rầu rĩ nói: "Không có gì."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Hảo hán không đề cập tới năm đó dũng, ngươi phía trước lại lợi hại, cùng hiện tại cũng không có gì
quan hệ."
Mục Thập Tam nghiến răng, có chút không phục nhìn Sở Diệp.

An lão tiến lên, chắp tay nói: “Chủ nhân, chúng ta sẽ tận lực hoàn
thành hai vị phân phó.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Như thế liền hảo.”
Gần nhất, An lão mấy người vẫn luôn ở sử dụng linh hồn truyền âm, thương lượng sự tình.
Sở Diệp linh hồn lực dị thường mạnh mẽ, cũng hiểu biết một ít ba
người chi gian quan hệ.
Người câm hẳn là gia đình giàu có thiếu gia, lão bất tử hẳn là đối phương quản gia, mà mười ba còn lại là người câm thiếu gia người hầu, bồi thái tử đọc sách cái loại này.
Người câm sinh ra gia tộc hẳn là thực không đơn giản, lão bất tử cho hắn một loại duyệt nhân vô số cảm giác.
Sở Diệp phất phất tay, làm mọi người tự hành đi nghỉ ngơi, lại đem An lão đơn độc giữ lại, đơn độc công đạo một chút sự tình.
A Thanh xem Sở Diệp đem An lão đơn độc để lại xuống dưới, rõ ràng có chút không yên tâm, An lão cho A Thanh một cái trấn an
ánh mắt.
Sở Diệp ôm hai tay đánh giá An lão, An lão cúi đầu, không nói gì.
“Lão nhân gia, trước kia là đại nhân vật đi.”
An lão cúi đầu, nói: “Như thế nào sẽ? Lão bản nhiều lo lắng.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Phải không? Sơ Văn nói trên người của ngươi có một cổ đại nhân vật khí độ, ta cũng cảm thấy hắn nhiều
lo lắng.”
An lão: “……”
Sở Diệp nhún vai, nói: “Tính, vô luận ngươi quá khứ là người nào,
hiện tại ở dị tộc địa giới, cuộc đời này có thể hay không trở về còn
chưa biết đâu, trước kia thân phận lại tôn quý, hiện tại cũng không có gì dùng.”
An lão gật gật đầu, có chút thẫn thờ nói: “Chủ thượng nói chính là!”

……
Powered by GliaStudio
close
Thạch ốc nội.
“An thúc, cái kia tân lão bản tìm ngươi chuyện gì a! Có hay không
làm khó dễ ngươi a!” Mục Thập Tam có chút kích động hỏi.
An lão cau mày, nói: “Hắn làm ta vẽ một trương thượng giới, một
trương Nhân tộc bản đồ, miêu tả một chút Tiên giới trăm tộc đặc
điểm, còn có, đem thích hợp Nhân tộc tu luyện tài nguyên đều bày ra ra tới. Trừ cái này ra, hắn còn làm ta ra cụ một phần từ Cự Nhân tộc đi trước Nhân tộc tính khả thi báo cáo.”
Sở Diệp muốn biết rất nhiều đồ vật, rất nhiều đều thuộc về Nhân
tộc thường thức, tưởng ở Nhân tộc địa giới hiểu biết mấy thứ này
cũng không khó, bất quá, ở dị tộc địa giới có chút khó khăn.
Mười ba cau mày, nghe có chút đầu đại, “Nhiệm vụ này có chút trọng a!”
Mục Thập Tam gãi gãi đầu, có chút buồn rầu, nếu là dốc sức nhiệm vụ, hắn còn có thể giúp một chút, loại này động bút côn nhiệm vụ, vẫn là tính.
A Thanh cau mày, nói: “Chẳng lẽ hắn muốn đi Nhân tộc?”
An lão gật gật đầu, nói: “Là, chúng ta vị này chủ nhân chí hướng không nhỏ a!”
Này hai cái hình như là phi thăng tu sĩ, bất quá, nói đến cũng kỳ quái này hai cái không biết là chuyện như thế nào, không phi thăng đến Nhân tộc Địa giai, ngược lại phi thăng tới rồi Cự Nhân tộc địa giới.
Xem Sở Diệp ý tứ này, tựa hồ có đi trước Nhân tộc tính toán.
Này cũng bình thường, tuy rằng hai người ở Cự Nhân tộc quá không tồi, nhưng là, Cự Nhân tộc công pháp truyền thừa, tu luyện
linh vật đều khả năng cũng không thích hợp hai người.

Hai người hiện tại tu vi còn không cao, ở chỗ này tu luyện cũng không sao, về sau tu vi cao, hẳn là vẫn là muốn đi trước Nhân tộc
tìm kiếm cơ duyên.
Sở Diệp có đi Nhân tộc tính toán, có lẽ đối bọn họ cũng có lợi, bất quá, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn mới Tạo Hóa Cảnh lúc đầu, tạm thời hẳn là chỉ là suy xét một chút chuyện này, muốn thực thi hành động còn sớm đâu.
An lão cân nhắc viết đi trước Nhân tộc lãnh địa phương án thời điểm, chỉ sợ đến cẩn thận chút, viết dễ dàng, Sở Diệp nói không chừng sẽ lỗ mãng hành sự, tìm cái chết vô nghĩa, nói không chừng sẽ liên lụy bọn họ, viết quá khó khăn, Sở Diệp có lẽ lại sẽ đánh mất đi Nhân tộc lãnh địa tính toán, kể từ đó, bọn họ tưởng trở về liền càng khó.
Nhiều năm như vậy, An lão vẫn luôn tâm tâm niệm niệm muốn trở
lại Nhân tộc, bất quá, theo thời gian chuyển dời, càng ngày càng tuyệt vọng, bất quá, hiện tại cuối cùng là có vài phần hy vọng.
……
Tử Vụ sơn cốc.
Một chúng người đá thực mau đầu nhập vào công tác bên trong, đông đảo người đá thu thập mật ong.
Người đá thạch da thạch cốt, cũng không sợ bị ong mật chập, thu
thập mật ong cũng không tính cái gì chuyện quá khó khăn, thực mau liền thượng thủ.
Phía trước thu thập mật ong sự tình, vẫn luôn là Sở Diệp còn có Liễu Thụ Yêu ở làm, hiện tại nhiều hơn một trăm người đá, Sở Diệp một chút giải phóng ra tới, nháy mắt nhẹ nhàng không ít.
Cự Nhân tộc thường xuyên tới mua mật ong người không ít, giao
dịch sự tình, giao cho Mục Thanh phụ trách.
Mục Thanh là cái người câm, nhưng là, có thể linh hồn truyền âm,
phụ trách giao dịch đảo cũng sẽ không làm lỗi.
Có Thạch Nhân tộc cùng ba người tộc nô lệ hỗ trợ, Sở Diệp có

càng nhiều thời giờ, chăm sóc linh điền linh thảo.
Sở Diệp trước sau bán không ít linh thảo, bất quá, linh điền bên trong không ít linh thảo, chậm rãi thành thục, nếu không bao lâu là
có thể thu.
Sở Diệp đi tới phòng nội, Lâm Sơ Văn đang ở cân nhắc luyện đan thuật.
Thảo Đan Môn luyện đan thuật bác đại tinh thâm, Lâm Sơ Văn chỉ
là lĩnh ngộ một ít da lông, muốn chuyên nghiên thấu triệt còn cần
đại lượng thời gian.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: "Ngươi kế tiếp, chuẩn bị ủ rượu sao?"
Sở Diệp gật gật đầu, thoả thuê mãn nguyện nói: "Đúng vậy, ta tính toán kiến một cái đại hình ủ rượu phường."
Sở Diệp sớm đã có đại quy mô ủ rượu tính toán, Sở Diệp mấy năm nay trước cũng gieo một ít thích hợp ủ rượu linh quả, linh thụ.
Phía trước, đi phường thị thời điểm, Sở Diệp chọn không ít linh thảo đi bán, bất quá, đại bộ phận thích hợp ủ rượu linh thảo, linh
quả cũng chưa động.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Ủ rượu nói, hẳn là có thể có không tồi nguồn tiêu thụ."
Nghe nói Sở Diệp muốn kiến tạo ủ rượu phường, Cự Nhân tộc không ít người chủ động lại đây hỗ trợ.
Cự Nhân tộc lực lớn vô cùng, kiến tạo hiệu suất thập phần chi cao.
"Sở thiếu, ngươi xem như vậy cao, có thể chứ?" Cự Mãnh hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Không sai biệt lắm."
"Như vậy thăng chức không sai biệt lắm sao? Ta còn tưởng rằng ngươi tưởng kiến cái đại tửu phường." Cự Mãnh có chút thất vọng nói.
Sở Diệp: "……" Đã rất lớn.
Nhân tộc xây nhà thích dùng gạch thạch, Cự Nhân tộc trực tiếp

dùng Cự Thạch, một khối mấy chục mét cao Cự Thạch, mài giũa một chút, trực tiếp có thể coi như một mặt tường sử dụng, thập phần phương tiện.
Cự Nhân tộc Cự Thạch, đều cao thực, không dùng được mấy khối, là có thể kiến tạo một gian phòng.
Sở Diệp muốn ủ tửu phường, đối Nhân tộc mà nói, có lẽ thực khổng lồ, nhưng là, đối Cự Nhân tộc mà nói, có điểm giống con nít chơi đồ hàng cái loại này phòng ở.
Có Cự Nhân tộc cung cấp sức người sức của, vài ngày sau, một tòa ủ rượu phường liền đứng sừng sững ở Tử Vụ sơn cốc địa giới.
Ủ rượu phường kiến hảo lúc sau, có không ít Cự Nhân tộc tiến đến tham quan, trong đó còn có không ít Cự Nhân tộc trưởng lão.
“Đó chính là tân lạc thành ủ rượu phường sao? Không phải nói muốn kiến cái đại sao? Này cũng quá nhỏ đi.”
“Tới hỗ trợ những cái đó nhãi ranh có phải hay không tranh thủ thời gian giảm liêu a! Thật là quá kỳ cục.”
“Hình như là Sở thiếu yêu cầu lớn như vậy.”
“Sở thiếu thật là, rõ ràng nói muốn kiến cái đại tửu phường, kiến ra tới lại như vậy không phóng khoáng.”
“Nhân tộc chính là Nhân tộc, tầm mắt quá nhỏ.”
“Ủ rượu phường như vậy tiểu, này có thể nhưỡng nhiều ít rượu a!”
“……”
“Chủ nhân, các ngươi nhân duyên thật tốt a!” An lão nhịn không được tán thưởng nói.
Phía trước, An lão còn tưởng rằng Sở Diệp ở Cự Nhân tộc ăn nhờ ở đậu, tới lúc sau, mới phát hiện Sở Diệp cùng Cự Nhân tộc quan hệ là thật sự không tồi, biết Sở Diệp muốn xây nhà, Cự Nhân tộc thiếu niên ấu tể sôi nổi tới hỗ trợ, phải biết rằng, Cự Nhân tộc con nối dõi gian nan, trong tộc đối ấu tể chú ý độ là thập
phần chi cao.
Sở Diệp kiến tạo cái ủ rượu phường, Thạch Nhân tộc tới như vậy nhiều vị thành niên hỗ trợ liền tính, hoàn thành lúc sau, cư

nhiên
còn có thể đưa tới như vậy nhiều Cự Nhân tộc trưởng lão tiến đến tham quan. Cự Nhân tộc ở đông đảo chủng tộc bên trong, xem như hảo ở chung, nhưng là, bất đồng chủng tộc chi gian tổng
hội có chút ngăn cách, Sở Diệp cư nhiên cùng Cự Nhân tộc như vậy hòa thuận, thực sự ra ngoài An lão đoán trước, An lão cảm thấy hắn đại đại xem nhẹ Sở Diệp, Lâm Sơ Văn năng lực.
Sở Diệp cười cười, nói: “Còn hảo, còn hảo.”

Chương 450: Chương 450

Ủ rượu phường một kiến thành, Sở Diệp làm Tiêu An điều động một nửa Thạch Nhân tộc đi ủ rượu.
“Sở thiếu, ngươi có phải hay không chuẩn bị bán rượu, tính toán khi nào bắt đầu a!” Cự Hào tràn đầy kích động nhìn Sở Diệp nói.
Sở Diệp ôm hai tay, nghĩ nghĩ, nói: “Đại khái nửa năm sau đi.”
Ủ rượu phường mới vừa thành lập, ủ rượu sự tình, mới vừa bắt đầu trù bị, Cự Hào cư nhiên hiện tại liền bắt đầu hỏi, có phải hay không quá nóng vội một ít a.
Cự Hào có chút buồn bực nói: “Nửa năm, còn muốn lâu như vậy?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Nửa năm mà thôi, đối tu sĩ mà nói, cũng chính là trong nháy mắt.”
Trên thực tế, rất nhiều linh tửu không đến nửa tháng là có thể lên
men hảo, bất quá, Sở Diệp tính toán đem linh tửu trữ hàng lên, dùng một lần tiêu thụ.
Cự Hào cau mày, nói: “Vậy được rồi, vậy chờ một chút.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Các ngươi có thể nhiều tích cóp điểm linh thạch, đến lúc đó, có khai trương ưu đãi.”
Cự Hào gật gật đầu, nói: “Hảo đi.”
Sở Diệp khua chiêng gõ mõ tiến hành ủ rượu hoạt động, linh điền
bên trong linh quả bị từng đám đưa vào ủ rượu phường.
Đại lượng linh quả trải qua nhanh chóng lên men, biến thành linh
tửu.
“An thúc, Thạch Nhân tộc người lại hái được mười đại sọt Tử Tinh Quả lại đây.” Tử Tinh Quả lớn lên có chút giống quả nho,

hương vị nếm lên cũng có chút giống quả nho, thập phần thích hợp ủ rượu. Từ xưa sơn cốc bên trong có tảng lớn Tử Tinh Quả lâm, quả lâm bên trong, nơi nơi đều treo đầy nhất xuyến xuyến thơm ngọt Tử Tinh Quả.
“An thúc, này Tử Tinh Quả sinh trưởng không rất hợp a! Lớn lên quá nhiều.” Mục Thanh nói.
An lão gật gật đầu, nói: “Là không thích hợp, bất quá, Tử Tinh Quả phẩm chất không thành vấn đề, chúng ta không cần lo cho.”
Cự Nhân tộc người cảm thấy Sở Diệp là xuất chúng linh thực sư, Thạch Nhân tộc người cảm thấy, Sở Diệp là cái lợi hại, hào phóng
chủ nhân, hai tộc đều là thường dân, căn bản không hiểu biết linh
thực sư.
Tiêu An năm đó giúp đỡ Mục Thanh quản lý quá không ít sản nghiệp, trong đó liền có đại lượng linh điền, năm đó vì chăm sóc linh điền, Mục gia cũng thỉnh không ít linh thực sư.
Năm đó, hắn quản lý những cái đó linh điền, phẩm cấp không thể
so Tử Vụ sơn cốc kém, linh điền bên trong thu hoạch sản xuất suất lại xa xa so ra kém Tử Vụ sơn cốc.
Phải biết rằng năm đó, hắn kỳ hạ chính là có không ít thanh danh
cường thịnh linh thực sư, này đó linh thực sư rất nhiều tu vi đều đạt tới Tạo Hóa Cảnh trung kỳ, thậm chí Tạo Hóa Cảnh hậu kỳ.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn bất quá là Tạo Hóa Cảnh lúc đầu tu vi, nếu, Tử Vụ sơn cốc không phải ở Cự Nhân tộc, mà là ở Nhân tộc địa giới, chỉ sợ sớm đã có người phát hiện không ổn.
Như vậy cao linh điền sản xuất, nhất định đã sớm bị người theo dõi, Cự Nhân tộc không hiểu biết này đó, liền tính biết cũng chưa
chắc để ý, hai người phi thăng đến Cự Nhân tộc, tuyệt đối là phúc
khí.
Nếu hắn không có lầm nói, hắn phía trước ở Tử Tinh Quả lâm

bên trong, cảm nhận được một cổ Mộc tộc hơi thở, chỉ sợ có một cái Mộc tộc tu sĩ, ở trộm giúp đỡ Sở Diệp chăm sóc linh điền. Cái kia Mộc tộc tu sĩ, tựa hồ là cố ý hiển lộ hành tung, làm hắn phát hiện.
Mộc tộc a! Linh mộc hóa yêu, đầu cơ kiếm lợi, ở Nhân tộc địa giới nhất định sẽ khiến cho lớn lao oanh động, nháy mắt khiến cho khắp nơi tranh đoạt.
Tiêu An năm đó duyệt nhân vô số, các loại thanh niên tài tuấn thấy không biết nhiều ít, nhưng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn lại cho hắn một loại nhìn không thấu cảm giác, Tiêu An tổng cảm thấy hai người trên người cất giấu một ít đại bí mật.
……
Sở Diệp đi vào phòng, ngồi xuống một bên ghế bập bênh thượng.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: "Lại đi làm cỏ sao?"
Sở Diệp linh tửu còn không có chính thức khai bán, bất quá, Sở Diệp tiếp nhận rồi thù lao đi làm cỏ nói, sẽ đưa ra một ít linh tửu làm lễ vật, làm cỏ nghiệp vụ ngoài ý muốn rực rỡ.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Lập tức liền phải không thảo
trừ bỏ, thật đáng tiếc." Không có cỏ dại, cũng liền không có Thảo Mộc Tinh Túy.
Cự Nhân tộc địa giới linh điền, có không ít đều mọc đầy cỏ dại, sở
dĩ hội trưởng nhiều như vậy, một phương diện là Cự Nhân tộc không tốt xử lý linh điền, một phương diện, lại cũng là bởi vì Cự Nhân tộc mặc kệ duyên cớ, Cự Nhân tộc không ít linh điền đều hoang, tùy ý cỏ dại sinh trưởng tốt, hắn gần nhất làm cỏ giống như có chút mãnh, cỏ dại đều không kịp trường.
Lâm Sơ Văn: "…… Liễu Thụ Yêu có phải hay không gần nhất trưởng thành phi thường mau."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Là, đã Thánh giai Ngũ giai."
Tiến vào Thánh giai lúc sau, tu vi trưởng thành tốc độ hẳn là rất chậm, Liễu Thụ Yêu có đại lượng Thảo Mộc Tinh Túy, Kinh Chập Long lại dùng thời gian chi thuật vì này hộ tống, Liễu Thụ Yêu

tu
vi bị nhanh chóng tăng lên đi lên.
Nguyên bản Sở Diệp cảm thấy Thảo Mộc Tinh Túy có thể dùng vài thập niên, bất quá, Kinh Chập Long lấy một cái chớp mắt ngàn
năm thời gian pháp tắc phụ trợ Liễu Thụ Yêu tu luyện, Thảo Mộc
Tinh Túy liền không đủ dùng.
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, nói: "Ngươi đang xem cái gì?"
Lâm Sơ Văn giơ giơ lên trên tay ngọc giản, nói: "Tiêu An giao ra đây ngọc giản, là hắn bằng vào ký ức khắc lục ra tới. Trong đó có một phần thượng giới đại khái bản đồ, Nhân tộc kỹ càng tỉ mỉ bản
đồ, thích hợp Nhân tộc tu luyện một vạn nhiều loại linh dược, một
ít tu luyện công pháp……"
Sở Diệp nhìn mấy phân ngọc giản, nói: "Kiếm lớn a!" Mua mấy cái
nô lệ chỉ cần mấy ngàn linh nguyên thạch, chỉ này mấy phân ngọc
giản liền cũng đủ bọn họ hồi bổn.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Xác thật."
Cái này Tiêu An giao ra đây ngọc giản, hẳn là chỉ là đối phương biết đến một chút da lông, nếu là có thể từ đối phương trong miệng cạy ra một ít tu luyện công pháp, kia mới thật sự kiếm lớn.
Tục ngữ nói rất đúng, gia có một lão, như có một bảo, cái này Tiêu An tuyệt đối không đơn giản, nếu là đối phương chịu thành
tâm quy thuận, kia đối bọn họ tuyệt đối là có lợi thật lớn, đáng tiếc…… Đối phương hẳn là có chủ nhân, hiện giờ hổ lạc bình dương, chỉ có thể tạm thời ở bọn họ trên tay ép dạ cầu toàn.
Sở Diệp cau mày, nói: "Ta còn tưởng rằng hắn sẽ tiêu cực lãn công."
Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, nói: "Lão nhân kia lần này hẳn là cũng

là ném đá dò đường, muốn nhìn một chút chúng ta phản ứng."
Sở Diệp híp mắt, nói: "Đối phương đã có thành ý, chúng ta cũng nên thích hợp hồi báo một chút." Ngự hạ chi thuật, đơn giản ân uy
cũng thi.
"Ta giải trừ A Thanh trên người linh lực khóa." Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Giải khai linh lực khóa sao? Đảo cũng không sao."
Vì phòng ngừa nô lệ nháo sự, nô lệ trên người đều sẽ có linh lực khóa, một khi vận dụng đại chiêu, linh lực khóa bên trong liền sẽ
phóng xuất ra một cổ linh lực công kích, làm người sở hữu đau đớn muốn chết.
Powered by GliaStudio
close
Cái kia người câm thiếu niên chỉ có Tạo Hóa Cảnh lúc đầu tu vi, cái này tu vi giống như còn là dùng linh dược ngạnh rót ra tới, không đáng để lo.
Người câm thiếu niên thân thể tựa hồ không tính quá hảo, trường
kỳ mang theo linh lực khóa, cũng sẽ ảnh hưởng đối phương tiềm
lực, bất quá lại nói tiếp, đối phương bản thân tư chất hảo giống liền không tốt lắm.
……
Sở Diệp toàn thân tâm đầu nhập vào ủ rượu sự nghiệp bên trong,
một vò đàn linh tửu bị ủ ra tới, để vào hầm rượu phong ấn.
Tửu phường nhưỡng rượu nhiều, toàn bộ ủ rượu phường đều tràn ngập một cổ mùi rượu thơm nồng.
Sở Diệp ở hầm rượu bên trong đi tới, nhìn một đám rượu lu, trong
lòng tràn ngập cảm giác thành tựu.
"Lão bản, hiện tại nơi này tổng cộng có 300 đàn linh tửu." Mục Thập Tam nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Không tồi.

Mục Thập Tam có chút chờ mong nói: “Mọi người đều là tay mơ, chờ thượng thủ lúc sau, hiệu suất hẳn là sẽ càng cao một ít.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hẳn là như thế.”
Mục Thập Tam tới Tử Vụ sơn cốc một đoạn thời gian, cùng Sở Diệp quan hệ kéo gần lại rất nhiều.
Sở Diệp phát hiện Mục Thập Tam tính tình có chút thẳng, nhìn có
chút kiệt ngạo khó thuần, trên thực tế chỉ cần đạt được đối phương tán thành, đối phương vẫn là thực hảo ở chung.
Mục Thập Tam ban đầu Tạo Hóa Cảnh Thất giai tu vi, vì phương tiện Mục Thập Tam làm việc, Sở Diệp đem Mục Thập Tam linh lực
khóa cũng giải trừ.
Bất quá, bởi vì đối phương bị thương, Sở Diệp giải trừ đối phương linh lực phong tỏa, này cũng chỉ có thể phát huy Tạo Hóa
Cảnh Ngũ giai thực lực.
Tiêu An linh lực khóa, Sở Diệp còn không có giải phong, đối phương khả năng đã từng là Sinh Tử Cảnh cường giả, Sở Diệp không thể không đề cao vài phần cảnh giác. Trên thực tế, Tiêu An
linh lực khóa giải không giải trừ đều giống nhau, bởi vì đối phương thân thể linh lực bản thân liền phong ấn, tựa hồ là trúng
độc dẫn tới, nếu không phải đối phương thực lực hồn hậu, chỉ sợ đã sớm bị độc chết.
……
Thời gian cực nhanh, chỉ chớp mắt, mấy tháng lại đi qua.
Hầm rượu bên trong linh tửu, đã tích lũy tới rồi một ngàn nhiều lu.
Làm tốt chuẩn bị, Sở Diệp xác định đối ngoại bán ra linh tửu nhật
tử.
Vì đón ý nói hùa thị trường, Sở Diệp dùng để trang rượu rượu lu, đều là từ Cự Nhân tộc đặt hàng mà đến, một cái rượu lu đường kính đại khái là hơn hai mươi mễ.

“Thiếu gia, ngươi đã trở lại.” Mục Thập Tam thân thiện nhìn Mục
Thanh nói.
Mục Thanh nhìn Mục Thập Tam liếc mắt một cái, lắc lắc đầu, nói:
“Nói, không cần kêu ta thiếu gia.”
Mục Thanh nguyên bản dây thanh bị hao tổn, vô pháp nói chuyện,
bất quá, dùng Lâm Sơ Văn luyện chế đan dược lúc sau liền khôi phục, hắn hiện tại đều trở thành nô lệ, lại kêu thiếu gia, có chút châm chọc.
Mục Thập Tam gãi gãi đầu, nói: “Ta nhất thời sửa bất quá tới, hơn
nữa, ta xem Sở thiếu cũng không ngại.”
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hẳn là đã sớm biết, bọn họ chi gian quan hệ, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn tựa hồ cũng không ngại bọn họ ôm đoàn.
Mục Thanh nhíu nhíu mày, xem Mục Thập Tam liếc mắt một cái,
có chút nghi hoặc nói: “Ngươi thoạt nhìn, tâm tình không tồi a!”
Mục Thập Tam cười cười, nói: “Linh tửu thực mau liền khai bán, hẳn là có thể đại bán, Sở Diệp không biết là như thế nào nhưỡng linh tửu, này đó rượu thật sự uống quá ngon, linh khí lại nùng, đều là cực phẩm, nếu là bắt được Nhân tộc địa giới, hẳn là có thể đại bán, Cự Nhân tộc đều là một ít đại quê mùa, căn bản không thể thể hội linh tửu diệu dụng.”
Mục Thanh nhìn Mục Thập Tam liếc mắt một cái, mười ba gần nhất mấy tháng, vẫn luôn tự cấp Sở Diệp trợ thủ, chủ yếu phụ trách ủ rượu.
Ngay từ đầu thời điểm, mười ba còn có chút không tình nguyện, bất quá, gần nhất, mười ba đối Sở Diệp giống như càng ngày càng vui lòng phục tùng, này có thể là bởi vì đi theo Sở Diệp bên người có thí rượu cơ hội.
Mục Thanh trầm ngâm một chút, nói: “Sở Diệp không tính cái gì,
Lâm Sơ Văn mới đáng sợ.”

Cự Nhân tộc người quá trì độn, một đám đều chỉ biết Sở Diệp, xem nhẹ Lâm Sơ Văn, Mục Thanh cảm thấy, những người này quá có mắt không tròng, Lâm Sơ Văn mới là chân chính thiên tài.
Tiêu An biết Mục Thanh không phải bắn tên không đích người, nhịn không được hỏi: "Thiếu gia phát hiện cái gì sao?"
"Lâm Sơ Văn, hắn là luyện đan sư, khả năng có hoàn chỉnh đan thuật truyền thừa." Mục Thanh nghiêm túc nói.
Tiêu An có chút nghi hoặc nói: "Không thể nào, hắn không phải phi thăng tu sĩ a!" Hạ giới nơi nào có cái gì hoàn chỉnh luyện đan truyền thừa.
Mục Thanh cau mày, nói: "Hẳn là sẽ không sai."
Tiêu An hít sâu một hơi, nói: "Thiếu gia phát hiện cái gì?"
Mục Thanh hít sâu một hơi, nói: "Thất Huyễn Linh Đan, Lâm Sơ Văn trước đó không lâu luyện chế ra Thất Huyễn Linh Đan."
Tiêu An cau mày, nói: "Thiếu gia xác định?"
Mục Thanh gật gật đầu, nói: "Hẳn là sẽ không sai."
Thất Huyễn Linh Đan là một loại hiệu quả xuất chúng Trí Huyễn
dược tề, này chủ dược là bảy loại bất đồng chủng loại trí huyễn thảo.
Thất Huyễn Linh Đan luyện chế thời điểm, yêu cầu đem bảy loại trí huyễn thảo bên trong trí huyễn chi vật, hoàn toàn thôi phát ra
tới, luyện đan sư thực dễ dàng bị mang nhập ảo cảnh, cho nên, định lực không đủ luyện đan sư, luyện chế này đan, thực dễ dàng
tẩu hỏa nhập ma, đối luyện đan sư mà nói, luyện cái này đan dược nguy hiểm thập phần chi cao, người bình thường sẽ không dễ dàng nếm thử.
Mục Thanh hiện tại chủ yếu cấp Lâm Sơ Văn trợ thủ, giúp đối phương chuẩn bị luyện đan sở cần tài liệu, ngày đó, hắn lầm canh giờ, chạy tới cấp Lâm Sơ Văn đưa linh thảo, kết quả, một tới gần phòng luyện đan, đã nghe tới rồi một cổ nồng đậm đan hương, rồi sau đó, một không cẩn thận, liền lâm vào ảo cảnh, Thất Huyễn Linh Đan thành đan là lúc, cũng sẽ sinh ra ảo giác,

hắn hẳn là đụng vào đan dược thành đan.
Tiêu An hít sâu một hơi, nói: “Như thế xem ra, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn so tưởng tượng bên trong càng không đơn giản.”
Lâm Sơ Văn mới Tạo Hóa Cảnh lúc đầu tu vi, Tiêu An trước nay không nghe nói qua, Tạo Hóa Cảnh lúc đầu tu sĩ, có thể luyện chế
Thất Huyễn Linh Đan, Lâm Sơ Văn linh hồn lực chỉ sợ viễn siêu cùng giai tu sĩ.

Chương 451: Chương 451

Cuối cùng tới rồi linh tửu khai bán nhật tử, mấy cái Cự Nhân tộc thiếu niên hấp tấp đuổi lại đây.
“Sở thiếu, linh tửu muốn khai bán sao?” Cự Mãnh có chút kích động hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Cự Thạch có chút hưng phấn, “Cuối cùng là chờ tới rồi! Chờ thật lâu đâu.”
Sở Diệp nhìn một chúng Cự Nhân tộc thiếu niên tu sĩ, có chút hoài nghi nói: “Các ngươi bọn người kia, có thể uống rượu sao?”
Cự Thạch có chút khó chịu nói: “Sở thiếu, ngươi xem thường ai đâu? Chúng ta Cự Nhân tộc tộc nhân cùng các ngươi Nhân tộc không giống nhau, từ nhỏ là có thể uống rượu.”
Sở Diệp: “……” Hảo đi, trưởng thành cái dạng này, phỏng chừng là say bất tử.
Sở Diệp hướng tới tiến đến Cự Nhân nhất nhất quét qua đi, Sở Diệp thấy được Cự Dương còn có mấy cái chưa thấy qua Cự Nhân tiểu quỷ.
Sở Diệp âm thầm suy đoán, kia mấy cái chưa thấy qua tiểu quỷ, có phải hay không trong nhà cũng có người xem hắn không vừa mắt.
Sở Diệp linh tửu phân rất nhiều phẩm cấp, nhất tiện nghi 500 linh
thạch là có thể mua được, quý yêu cầu mấy vạn linh thạch.
“Linh tửu đều ở chỗ này, tổng cộng 36 loại khẩu vị, mặt trên có tài
liệu, công hiệu cùng giá cả giới thiệu, các ngươi có thể trước xem một chút, xác định hảo, lại mua sắm.”
Một chúng Cự Nhân tiểu quỷ nghe được Sở Diệp lời nói, sôi nổi

tản ra.
“Cái này là Linh Đào Mật Tửu, khẩu vị có điểm ngọt.”
“Cái này Hổ Huyết Tửu, ta trộm quá ông nội của ta uống lên một ly, cái này cay, đủ kính! Nam nhân nên uống cái này rượu.”
“Cái này Huyền Băng Tửu, sờ lên hảo băng a! Cái này uống rượu đi xuống lạnh thấu tim.”
“Cái này là Liệt Diễm Tửu a! Cùng Huyền Băng Tửu vừa vặn tương phản, mãnh liệt vô cùng.”
“Cái này là Linh Hầu Tửu, cùng Thông Thiên Hầu tộc ủ linh tửu có
vài phần tương tự, nghe nói, cũng không tồi.”
“……”
Mấy cái Cự Nhân vây quanh bình rượu đảo quanh, mấy cái tiểu Cự Nhân một bên xem rượu, một bên sử dụng đưa tin phù truyền
âm.
Này đó Cự Nhân ấu tể rất nhiều đều là bị trưởng bối phó thác tiến
đến mua rượu, vốn dĩ cho rằng mua rượu là rất đơn giản nhiệm vụ, bất quá, nhìn đến đại lượng linh tửu, mấy cái Cự Nhân ấu tể căn bản không biết muốn như thế nào chọn lựa.
Cự Mãnh nhìn một bên kim trứng, nói: “Đó là thứ gì? Trứng sao? Ta chưa thấy qua loại nào linh thú trứng trưởng thành cái dạng này?”
“Này không phải linh thú trứng, đây là trống rỗng, bên trong có bất
đồng lễ vật, một lần mua sắm một vạn linh thạch linh tửu, là có thể đạt được tạp kim trứng cơ hội. Kim trứng bên trong, có loại loại bất đồng trình độ ưu đãi khen thưởng, có mật ong khen thưởng, có đan dược khen thưởng, có linh thảo khen thưởng……
Có thể tạp trung cái gì, toàn xem vận khí.”
Cự Thạch có chút kích động nói: “Như vậy sao? Ta phải thử một chút.”
Cự Thạch cầm một cái cây búa tạp khai một cái kim trứng, ở bên trong phát hiện một vại mật ong.

Cự Mãnh không cam lòng yếu thế tạp khai một cái kim trứng, khai
ra một gốc cây vạn năm linh thảo.
Một chúng Cự Nhân hướng tới kim trứng chen chúc mà đi, sôi nổi
bắt đầu tạp trứng.
Sở Diệp ở một bên xem đầy đầu hắc tuyến, "Trước mua đồ vật, lại tạp trứng a!"
Này rượu còn không có bắt đầu bán đâu, này kim trứng đều phải bị tạp hết.
Mấy cái tạp kim trứng Cự Nhân, sôi nổi khẳng khái giúp tiền, mua
sắm linh tửu, mỗi cái Cự Nhân tộc mua sắm lượng đều vượt qua một vạn linh thạch, có một lần hoa mấy chục vạn.
An lão có chút kinh ngạc nói thầm nói: "Cự Nhân tộc thiếu niên như vậy có tiền sao? Ta còn tưởng rằng Cự Nhân tộc dưỡng nhãi con là nghèo dưỡng."
Sở Diệp: "……" Cự Nhân tộc dưỡng nhãi con xác thật là nghèo dưỡng, vấn đề là này đó nhãi con lại đây mua rượu, hẳn là có không ít là đại mua, trong nhà lão nhân ngượng ngùng tới, cũng chỉ có thể làm ơn ấu tể.
Sở Diệp chuẩn bị một ngàn nhiều đàn linh tửu, nhanh chóng bị tiêu thụ không còn.
Ngay từ đầu một chúng ấu tể còn sẽ lựa một chút linh tửu, đến mặt sau linh tửu càng ngày càng ít, trên cơ bản đều là bắt được đến cái gì tính cái gì.
Sở Diệp nhìn linh tửu tiêu thụ rầm rộ, suy xét nếu là không phải yêu cầu mở rộng sinh sản quy mô.
……
Sở Diệp bán ra linh tửu, ở Cự Nhân tộc nhanh chóng thịnh hành lên.
Cự Hùng trưởng lão nhìn Cự Đào, có chút buồn bực nói: "Ngươi như thế nào liền cướp được mười đàn linh tửu? Ngươi cũng quá vô dụng, ta nghe nói, lần này có một ngàn nhiều đàn linh tửu ở tiêu thụ."
Cự Quỳnh có chút buồn bực nói: "Bọn họ tay chân mau a!"

Hắn còn ở tuyển đâu, Cự Mãnh bọn người kia, cũng đã bắt đầu quét sạch, chờ hắn quay đầu, một nửa linh tửu không có, hắn lại châm chước một chút, dư lại một nửa cũng không có.
Cự Hùng rầu rĩ nói: “Ngươi cái tiểu tử thúi, phản ứng như thế nào
như vậy chậm, sớm biết rằng, ngươi gia gia ta nên chính mình đi.”
Cự Quỳnh gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Gia gia, ngươi vì cái gì không chính mình đi?”
Cự Hùng trừng mắt nhìn Cự Quỳnh liếc mắt một cái, nói: “Này không phải Cự Nha, Cự Hổ trưởng lão gì đó đều không đi, ta đi không thích hợp sao?”
Lần này cam chịu đi đoạt lấy rượu đều là ấu tể, hắn một cái trưởng lão trà trộn vào đi, giống như có chút mất mặt. Sớm biết rằng đoạt như vậy kịch liệt, hắn nên tự mình đi, Sở Diệp qua nửa năm mới bán một lần rượu, lần sau bán rượu còn không biết phải
chờ tới khi nào. Mới mua được như vậy chút rượu, không biết có thể uống bao lâu.
Cự Quỳnh phồng lên quai hàm, nói: “Bọn họ không đi, gia gia ngươi đi, mới hảo chiếm tiện nghi a!”
Cự Hùng nghĩ nghĩ, nói: “Nói cũng là, lần sau vẫn là đến ta chính
mình đi, nhìn xem ngươi mua rượu, lại thiếu lại quý!”
Cự Quỳnh cau mày, có chút bất đắc dĩ nói: “Ta cũng không có biện pháp a! Bọn họ tay chân quá nhanh, chờ ta phục hồi tinh thần lại, liền dư lại này đó quý.”
Cự Hùng có chút hận sắt không thành thép nhìn Cự Quỳnh, nói: “Ngươi liền không thể cũng mau một chút?”
Cự Quỳnh cau mày, nói: “Không thể.”
Cự Quỳnh: “……”
Cự Hùng oán hận trừng mắt nhìn Cự Quỳnh liếc mắt một cái, mắng: “Ngươi cái không tiền đồ nhãi ranh.”
Cự Quỳnh: “……”
Powered by GliaStudio
close

Cự Hùng trưởng lão mở ra bình rượu uống một ngụm, tức khắc nồng đậm linh khí tại thân thể bên trong khuếch tán mở ra, Cự Hùng trưởng lão cảm giác chính mình trong cơ thể linh lực, giống
như có loại hơi hơi thượng phù cảm giác.
“Không tồi a! Này rượu gọi là gì?”
Cự Quỳnh nghĩ nghĩ, nói: “Giống như bát tiên quá hải, giống như
dùng Bát Cánh Tiên Lan chờ tám loại linh dược.”
Cự Hùng trưởng lão gật gật đầu, nói: “Bát Cánh Tiên Lan? Kia chính là cực kỳ trân quý linh dược, nếu dùng cùng loại Bát Cánh Tiên Lan tám loại linh dược, kia này linh tửu như vậy quý, đảo cũng là có thể lý giải, mặt khác bảy loại linh dược là cái gì?”
Cự Quỳnh cau mày, nỗ lực nghĩ nghĩ, đầu bên trong trống rỗng, “Nhãn hiệu thượng nhưng thật ra có ghi, bất quá, ta nhớ không rõ.”
Cự Hùng trưởng lão nhìn Cự Quỳnh, vô ngữ nói: “Ngươi cái xuẩn
đồ vật, như vậy điểm đồ vật đều nhớ không được.”
Cự Hùng chỉ chốc lát liền xử lý non nửa lu rượu, chưa đã thèm nói: “Quả nhiên là rượu ngon a! Sở Diệp chỉ bán một vò sao?”
Cự Hùng uống linh tửu, có loại ăn linh đan diệu dược cảm giác, trăm năm trước, Cự Hùng đã từng được đến quá một quả Vạn Thú Quả, dùng lúc sau, thực lực đại trướng, này sẽ uống rượu, Cự Hùng mơ hồ có loại cùng năm đó dùng đan dược, không sai biệt lắm cảm giác.
Cự Quỳnh cau mày, nghĩ nghĩ, nói: “Giống như có tam đàn.”
Cự Hùng bất mãn nói: “Đã có tam đàn, ngươi như thế nào không bao?”
Cự Quỳnh không cần nghĩ ngợi nói: “Không có tiền a!” Rõ ràng gia gia phía trước còn ngại quý, lúc này lại ngại hắn mua thiếu, này cũng quá thiện biến.
Cự Hùng: “…… Còn có hai đàn đâu? Bị ai mua đi rồi.”
“Cự Dương mua đi rồi một vò, Cự Hòa trưởng lão đồ đệ mua đi rồi một vò.”
Cự Hùng trưởng lão híp mắt, nói: “Cự Dương a! Cự Dương mua

nhiều ít rượu?"
Cự Quỳnh nghĩ nghĩ, nói: "Hắn giống như đem các loại linh tửu đều mua một vò, tổng cộng hơn ba mươi đàn đi."
Cự Hùng trưởng lão sửng sốt một chút, nói: "Mỗi loại mua một vò,
hảo ý tưởng a! Ngươi như thế nào không nghĩ tới?"
Cự Quỳnh: "……"
Cự Hùng trưởng lão lắc lắc đầu, nói: "Cự Hổ gia hỏa này không biết xấu hổ a! Chán ghét Sở Diệp, còn đi đoạt lấy nhân gia rượu, làm cho ta đều đoạt không đến."
Cự Quỳnh: "……"
Cự Hùng một bên uống rượu, một bên thuận miệng hỏi: "Ta nghe
nói, các ngươi qua đi có cái gì tạp trứng hoạt động, tạp trúng giống như có lễ vật? Ngươi tạp trung cái gì?"
Cự Quỳnh quay tròn xoay chuyển tròng mắt, rầu rĩ nói: "Ta vận khí không tốt, cái gì cũng chưa tạp trung."
Cự Hùng bất mãn trừng mắt nhìn Cự Quỳnh liếc mắt một cái, nói:
"Ngươi cái xuẩn đồ vật, trì độn không nói, vận khí còn kém như vậy, nếu là ngươi gia gia ta đi tạp nói, nói không chừng có thể tạp
cái giải thưởng lớn." Nghe nói lớn nhất khen thưởng, là giảm giá 50%, nếu là tạp trúng cái kia, kia nhưng thật ra có thể tỉnh không
ít tiền.
Cự Quỳnh cúi đầu, ủy khuất phồng má lên tử, không có đáp lời.
Cự Hùng dừng một chút, trong lòng nổi lên vài phần lòng nghi ngờ, "Thật sự cái gì cũng chưa tạp đến?" Nghe nói, sở hữu kim trứng bên trong, giống như đều là có cái gì.
Cự Quỳnh ngượng ngùng nói: "Là tạp tới rồi một vại mật ong, bất
quá, phân lượng không nhiều lắm, ta đã đều ăn luôn."
Cự Hùng: "……" Cái này nghịch tôn, trộm ăn hắn mật ong, còn giấu giếm chân tướng! Toàn bộ một hỗn trướng đồ vật.
……

Cự Hổ trưởng lão thạch ốc.
“Gia gia, đều ở chỗ này.” Cự Dương nói.
Cự Nhân tộc rất nhiều đều có lựa chọn sợ hãi chứng, tuyển linh tửu thời điểm, dễ dàng do dự, thật giống như Cự Quỳnh giống nhau.
Vì tránh cho loại tình huống này, Cự Dương lựa chọn một loại linh
tửu mua một lu, kể từ đó, liền có thể nếm biến sở hữu rượu ngon.
Một ngàn nhiều đàn linh tửu nhìn không ít, bất quá, mua người cũng nhiều, hậu kỳ, hảo những người này xuống tay vãn, chỉ có thể uể oải chọn dư lại, Cự Dương rất là đắc ý chính mình có dự kiến trước.
Cự Hổ gật gật đầu, nói: “Thực hảo, ta đảo muốn nhìn bọn họ bán đều là chút thứ gì.”
Cự Dương có chút vô ngữ mắt trợn trắng, gia gia thật là, tưởng uống rượu liền uống rượu, còn thế nào cũng phải giả bộ một bộ ghét bỏ bộ dáng.
“Nghe nói, Sở Diệp bên kia có cái gì tạp trứng hoạt động?”
Cự Dương gật gật đầu, nói: “Là ta tạp trúng đan dược.”
Cự Hổ cau mày, nói: “Đan dược? Ai biết người kia tộc luyện chế đều là chút cái gì đan dược, cũng không biết có phải hay không có cái gì vấn đề, phía trước, Cự Hằng tên kia, tốn số tiền lớn cùng Nhân tộc mua đan dược, nghe nói, kia đan dược có thể tinh
tiến tu vi, kết quả ăn lúc sau, tu vi không có tinh tiến, ngược lại là
tiêu chảy kéo ở trên giường nằm vài thiên.”
Cự Dương cau mày, Nhân tộc đan dược, kỳ thật rất nhiều đều là có không tồi hiệu quả, nhưng muốn như thế nào chọn lựa đan dược, cũng là một môn học vấn, lung tung mua đan dược, thực dễ dàng mua được hàng giả.
“Sở Diệp còn nói cái gì? Bảo đảm cái gì không có?” Cự Hổ hỏi.
“Sở Diệp nói, hẳn là ăn bất tử!” Cự Dương thành thật nói.
Cự Hổ lắc lắc đầu, nói: “Ăn bất tử, cứ như vậy, Sở Diệp theo đuổi chính là ăn bất tử? Không hổ là gian trá Nhân tộc, hắn không

phải
là muốn cho chúng ta Cự Nhân tộc cho hắn thí dược đi, tạp ra cái
này, còn không bằng tạp ra mật ong tới đâu."
Cự Dương chớp chớp mắt, nói: "Ta cảm thấy đan dược khá tốt……" Nhân tộc đan dược đều là thực quý, hiện tại có bạch nhặt, làm không hảo trong đó liền có thứ tốt, nếu ăn bất tử, kia nếm thử xem cũng không sao.
Cự Hổ hít sâu một hơi, nghĩ nghĩ, nói: "Thôi, nếu ăn bất tử nói, ngươi tùy ý."
Cự Dương: "……"
Cự Hổ chụp bay một bên bình rượu, uống một ngụm rượu.
Cự Dương nhìn Cự Hổ, nói: "Gia gia, như thế nào?"
Cự Hổ hừ hừ, nói: "Còn có thể."
Cự Hổ phía trước liền uống qua Sở Diệp ủ linh tửu, lúc ấy, Cự Hổ liền cảm thấy không tồi, Cự Hổ cảm thấy Sở Diệp lần này ủ linh tửu, tựa hồ so với phía trước càng vì hương thuần, đương nhiên lời này hắn là sẽ không nói ra tới.
Linh tuyền vẫn luôn ở thăng cấp, Sở Diệp lần này ủ linh tửu, như
cũ gia nhập pha loãng quá linh tuyền, bởi vì linh tuyền phẩm chất
tăng lên, kéo linh tửu vị cùng phẩm chất cũng tăng lên không ít.

Chương 452: Chương 452

Cự Nha trưởng lão thạch ốc.
“Hai trăm vò rượu, không tồi, không tồi.” Cự Nha trưởng lão vừa lòng vỗ vỗ Cự Mãnh bả vai.
Cự Mãnh cười cười, có chút đắc ý nói: “Một khai bán, ta liền bắt đầu tuyển, những cái đó dừng ở mặt sau đồ ngốc, cuối cùng chỉ có thể nhặt dư lại, này đó ngu xuẩn.”
Cự Nha vừa lòng nói: “Ta tôn tử chính là thông minh.”
Cự Nha trưởng lão rất có hứng thú nói: “Ta nghe nói, lần này có cái gì tạp kim trứng phúc lợi?”
“Đúng vậy! Tạp kim trứng cái này hoạt động phi thường có ý tứ, bởi vì ta mua nhiều, cho nên, tổng cộng đạt được năm lần tạp kim
trứng cơ hội, nếu, Sở thiếu về sau có thể nhiều an bài một ít như vậy hoạt động thì tốt rồi.” Cự Mãnh có chút chưa đã thèm nói.
Cự Nhân tộc hoạt động giải trí phi thường thiếu, Sở Diệp tổ chức cái này tạp kim trứng hoạt động, có thể nói thập phần được hoan
nghênh.
Sở Diệp tổng cộng chuẩn bị hai trăm cái kim trứng, căn bản là không đủ tạp.
Cự Nha trưởng lão nhìn Cự Mãnh, nói: “Đều tạp trúng cái gì?”
Cự Mãnh cười cười, nói: “Một ít đan dược.” Còn có một ít mật ong, mật ong liền không cần phải nói.
Cự Mãnh lấy ra một đống chai lọ vại bình.
“Đây đều là chút cái gì đan dược?” Cự Nha trưởng lão hỏi.
Cự Mãnh lắc lắc đầu, nói: “Không như thế nào hỏi.”
Cự Nha trưởng lão hắc mặt, có chút vô ngữ nói: “Không như thế nào hỏi, ngươi như thế nào có thể không hỏi đâu?”

Đan dược tác dụng thiên kỳ bách quái, có giải độc đan tuy rằng có thể giải độc, nhưng bản thân chính là kịch độc độc dược, có có
thể tăng lên linh lực linh đan có trí huyễn tác dụng, có đan dược có thể cho người ở đối mặt nguy hiểm thời điểm, lâm thời đề cao thực lực, nhưng xong việc sẽ làm người suy yếu không thôi, có đan dược có riêng thuộc tính, giống như có đan dược là Thủy thuộc tính, thủy hành tu sĩ dùng không thành vấn đề, Hỏa Hành tu
sĩ dùng, lại sẽ tẩu hỏa nhập ma……
Không biết đan dược cụ thể công hiệu, lung tung sử dụng, làm không hảo sẽ xảy ra chuyện.
Cự Mãnh người này, cư nhiên cũng chưa hỏi rõ ràng.
“Sở thiếu nói đều là một ít cường thân kiện thể đan dược, có lẽ có
nhất định tác dụng phụ, nhưng hẳn là ăn không chết người.” Cự Mãnh nói.
Cự Nha trưởng lão tức giận trừng mắt nhìn Cự Mãnh liếc mắt một
cái, nói: “Ăn bất tử? Cứ như vậy, ngươi như thế nào cũng không hỏi xem rõ ràng.”
Phía trước, Lâm Sơ Văn ở phường thị thượng thời điểm, đan dược bán còn chắp vá, không chừng bên trong có thứ tốt.
Cự Mãnh nhún vai, mãn không thèm để ý nói: “Biết ăn bất tử là được, dù sao hắn nói nhiều, ta cũng không nhớ được.”
Cự Nha: “……” Cự Mãnh cái này ngu ngốc, trí nhớ kém, còn như vậy đúng lý hợp tình.
Cự Nha trưởng lão kiểm tra rồi một chút đan dược, bỗng nhiên sắc mặt biến ngưng trọng lên, “Cái này đan dược, đây là cái gì đan dược?”
“Cái chai thượng có ghi a! Huyết Cốt Đan, hình như là Nhân tộc thường dùng, đề cao thể chất một loại đan dược.”
Nhân tộc bẩm sinh điều kiện quá yếu, dùng đan dược có thể không ngừng cải thiện thể chất, bọn họ Cự Nhân tộc liền không giống nhau, bọn họ Cự Nhân tộc không cần dùng cái này.
“Huyết Cốt Đan không dài như vậy, ta ăn qua Nhân tộc Huyết

Cốt
Đan.” Cự Nha trưởng lão nhíu chặt mày nói.
“Đó chính là Sở thiếu lầm, tuy rằng Sở thiếu rất lợi hại, bất quá, ngẫu nhiên vẫn là sẽ xảy ra sự cố.” Cự Mãnh nói.
Cự Nha trưởng lão đem đan dược đưa vào trong miệng, tức khắc một cổ tinh thuần linh lực hóa mở ra, Cự Nha trưởng lão cảm giác
chính mình cả người máu một chút sôi trào.
Cự Mãnh chớp chớp mắt, có chút chờ mong nói: “Thế nào, gia gia, hương vị hảo sao?”
Cự Nha trừng mắt nhìn Cự Mãnh liếc mắt một cái, vẻ mặt trịnh trọng nói: “Này đan dược có vấn đề, ta phải tìm Sở Diệp hảo hảo tâm sự.”
Cự Mãnh nhìn Cự Nha nghiêm túc biểu tình, có chút nghi hoặc nói: “Có vấn đề, có độc sao?”
Cự Nha: “Không phải vấn đề này……”
……
Tử Vụ sơn cốc.
Sở Diệp ở hoa lâm bên trong tuần tra, xem xét đồng ruộng bên trong linh dược sinh trưởng tình huống.
Phía trước, linh tửu không có khai bán, mỗi ngày đều có người lại
đây dò hỏi linh tửu khai bán thời gian.
Linh tửu bán không, Sở Diệp nhưng thật ra rảnh rỗi một ít.
“Sở thiếu.” Một tiếng cùng loại rít gào thanh âm, ở sơn cốc bên trong lan truyền mở ra, Sở Diệp không thể không đi ra nghênh đón.
“Cự Nha trưởng lão, như thế nào tới?” Sở Diệp đón nhận trước nói.
Cự Nha trưởng lão thần sắc có chút ngưng trọng nhìn Sở Diệp, giang hai tay nói: “Đây là Sở thiếu các ngươi lấy ra tới đan dược.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, đây là tặng phẩm.”
“Này đan dược là nơi nào tới?” Cự Nha trưởng lão áp lực kích động tâm tình hỏi.
“Đây là Sơ Văn luyện chế.” Sở Diệp nói.
Cự Nha trưởng lão sắc mặt nghiêm túc nói: “Lâm thiếu sẽ luyện

chế này đan dược?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Sẽ a!"
"Lâm thiếu sẽ luyện chế đan dược, như thế nào không nói sớm a!" Cự Nha trưởng lão khắc chế không được nói.
Sở Diệp nghiêng đầu, nói: "Đã nói rồi a!"
Cự Nha trưởng lão có chút khó có thể tin nói: "Như thế nào sẽ?"
"Lúc trước chúng ta tới thời điểm, liền nói quá, Sơ Văn pha thông
luyện đan chi thuật, không biết, Cự Nhân tộc có thể hay không dùng thượng." Sở Diệp dừng một chút, lại nói: "Lúc ấy, Cự Hổ trưởng lão nói, Cự Nhân tộc có tổ truyền huyết luyện phương pháp, sở yêu cầu đan dược cùng Nhân tộc đại đại bất đồng, nhân tộc bình thường luyện đan thuật, ở chỗ này không hề dùng võ nơi."
Theo Sở Diệp biết, Cự Nhân tộc có tư tế tồn tại, Cự Nhân tộc có được đặc thù linh dược phối phương, loại này phối phương cùng giống nhau đan phương bất đồng, hơn phân nửa này đây một ít linh dược cùng một ít yêu thú huyết nhục cùng luyện, đạt được một ít trân quý huyết nhục bảo dược.
Cự Nhân tộc phương thuốc nhiều là trải qua vô số lần thí nghiệm,
là Cự Nhân tộc bất truyền bí mật, huyết nhục bảo dược hiệu quả đối Cự Nhân tộc mà nói, cũng xác thật không tồi.
So sánh với sang quý đan dược, huyết nhục bảo dược tính giới so muốn cao hơn rất nhiều.
Cự Nha trưởng lão xấu hổ cười cười, nói: "Có có chuyện như vậy sao?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Có a!"
Powered by GliaStudio
close
Cự Nha trưởng lão ngượng ngùng nói: "Cự Hổ trưởng lão, hắn là nói giỡn."
Cự Nha ở trong lòng khẽ thở dài, thầm nghĩ: Cự Hổ như vậy nói, từ lẽ thường tới nói, tựa hồ cũng không sai.
Theo hắn biết, Nhân tộc luyện đan sư chiếm so không nhiều lắm,

cao minh luyện đan sư, đó là muốn bắt linh dược đôi, mỗi một cái
luyện đan sư muốn xuất sư, đều phải hao phí rộng lượng tài nguyên.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hai cái đến từ hạ giới, so sánh với thượng giới, hạ giới đan thuật truyền thừa, nhiều là thập phần thô thiển,
Cự Nha như thế nào cũng không nghĩ tới, Lâm Sơ Văn cư nhiên có thể luyện chế cái này đan dược.
Sở Diệp cười cười nói: "Cự Hổ trưởng lão nói cũng không tồi, Sơ Văn luyện chế đan dược, so với quý tộc huyết nhục bảo dược xác thật là kém cỏi một ít."
Cự Nha cười gượng một chút, nói: "Sở thiếu quá khiêm nhượng."
"Cự Miểu trưởng lão cũng nói qua, Nhân tộc luyện chế đan dược, hiệu quả quá tiểu, không rất thích hợp Cự Nhân tộc."
Cự Nha xấu hổ cười cười, Nhân tộc cùng Cự Nhân tộc thể chất sai biệt không nhỏ, rất nhiều đan dược đều là không thích hợp, nhưng kỳ thật cũng có rất nhiều đan dược đều là áp dụng, hơn nữa, hiệu quả cũng không tệ lắm, sở dĩ, Cự Nhân tộc mua thiếu, chủ yếu vẫn là bởi vì nghèo.
Nhân tộc đan dược vốn dĩ liền tiện nghi, những cái đó đan dược ở thương đội bên trong lưu chuyển vài vòng, giá cả còn muốn phiên gấp đôi, thậm chí mấy lần.
"Ta nhớ rõ còn có một vị trưởng lão nói, Nhân tộc luyện đan một
đạo bác đại tinh thâm, một ít đứng đầu luyện đan sư, đảo thực sự
có chút ít bản lĩnh, nhưng là, càng có rất nhiều một ít lừa ăn lừa uống, bản lĩnh không lớn, cái giá không nhỏ, làm Sơ Văn không cần đua đòi."
"Mặt khác còn có một cái trưởng lão nói, thượng giới luyện đan hệ thống cùng hạ giới bất đồng, hạ giới luyện đan thuật, ở chỗ này không hề dùng võ nơi."
"Mặt khác có một cái trưởng lão nói, trân quý linh quả, linh dược,
Cự Nhân tộc đều là trực tiếp dùng, như vậy mới hảo lớn nhất

hạn
độ lợi dụng linh dược."
"……"
Cự Nha trưởng lão nghe một cái đầu, hai cái đại, vội vàng xua tay, nói: "Đúng rồi, đúng rồi, ta đã biết."
Sở Diệp khẽ thở dài một tiếng, có chút phiền muộn nói: "Sơ Văn tại hạ giới, kỳ thật là phi thường được hoan nghênh luyện đan sư,
nghe xong những lời này đó, đả kích không nhỏ đâu."
Cự Nha trưởng lão có chút xấu hổ nói: "Là tộc của ta tộc nhân kiến thức hạn hẹp, trên đời này, luôn có như vậy một ít thiên tài, đến nơi nào đều có thể tỏa sáng rực rỡ."
Sở Diệp gật gật đầu, tràn đầy tán đồng nói: "Nói không tồi, Sơ Văn chính là như vậy xuất sắc thiên tài, tuy rằng nhất thời minh châu phủ bụi trần, bất quá thực mau là có thể nở rộ ra bắt mắt quang huy."
Cự Nha trưởng lão: "……"
"Sở thiếu, có biết đây là cái gì đan dược?" Cự Nha trưởng lão hỏi.
Sở Diệp cười cười, nói: "Biết, đây là Sơ Văn luyện chế Huyết Cốt Đan, bởi vì Huyết Cốt Thảo biến dị, biến thành kim sắc, cho nên, luyện ra tới đan dược cũng biến dị, bất quá, này dược hẳn là không có gì tác dụng phụ, ta nếm qua, hiệu quả còn có thể, sẽ không ăn người chết."
Cự Nha trưởng lão có chút kích động nói: "Ngươi ăn qua?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Ăn qua."
Cự Nha trưởng lão hung tợn nhìn Sở Diệp, liền kém đem phí phạm của trời bốn chữ viết ở trên mặt, "Sở thiếu trên người của ngươi Cự Nhân vương tộc hơi thở, chẳng lẽ là……"
Sở Diệp lộ ra một bộ mờ mịt biểu tình, nói: "Cự Nha trưởng lão nói cái gì?"
Ý thức được chính mình nói lậu, Cự Nha trưởng lão vội vàng lắc lắc đầu, nói: "Không có."
"Hai vị còn có loại này đan dược sao? Chúng ta Cự Nhân tộc có thể hoa linh nguyên thạch mua." Cự Nha trưởng lão vội vàng nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Có."

Cự Nha trưởng lão vội vàng nói: “Sở thiếu ngươi xem một viên đan dược, một vạn linh nguyên thạch như thế nào?” Phía trước ở
bán rượu thời điểm, Sở Diệp làm tặng phẩm tràn ra đi các loại đan dược có thượng trăm viên, trong đó Huyết Cốt Đan đại khái có hai mươi viên, phân hai bình trang, một lọ mười viên.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Có thể a! Cự Nha trưởng lão muốn nhiều ít.”
“Một trăm viên như thế nào?” Cự Nha trưởng lão thử hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Có thể a!”
Huyết Cốt Đan Lâm Sơ Văn nơi đó tồn kho không ít, một viên đan
dược một vạn linh nguyên thạch, một ngàn viên chính là một ngàn vạn, năm đó, bọn họ ở Thông Thiên bí cảnh trải qua gian nguy, cũng bất quá, được đến một trăm vạn linh nguyên thạch mà
thôi.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở Cự Nhân đại lục kia mấy năm, mỗi người đều dập rớt hơn một ngàn đan dược, dựa theo cái này giá cả tới tính, bọn họ cư nhiên một người dập rớt hơn một ngàn vạn,
tựa hồ có chút lãng phí a!
Nghe được Sở Diệp đồng ý, Cự Nha rõ ràng thở dài nhẹ nhõm một hơi, đôi mắt bên trong tất cả đều là chiếm đại tiện nghi vui sướng.
Sở Diệp cười cười, trong lòng cũng cảm thấy kinh hỉ.
Phát hiện hắn có thể kiếm tiền, gần nhất Tiểu Bạch cùng Truy Phong mấy chỉ đều là buông ra tay hấp thu linh nguyên thạch, này
liền tạo thành trên tay hắn linh thạch luôn là có chút không đủ dùng, Cự Nha trưởng lão nếu nguyện ý ra giá cao, kia tự nhiên là rất tốt sự.
Sở Diệp đi vào thạch ốc, tìm Lâm Sơ Văn lấy một bình lớn Huyết Cốt Đan giao cho Cự Nha trưởng lão.
Cự Nha thấy Huyết Cốt Đan, chỉ dùng cái bình thường bình ngọc trang, nhìn Sở Diệp thần sắc nhịn không được mang lên vài

phần
trách cứ, Sở Diệp bị Cự Nha trưởng lão xem mao mao.
“Làm sao vậy?” Sở Diệp hỏi.
Cự Nha trưởng lão nói: “Không có việc gì.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Không có việc gì liền hảo.”
Cự Nha: “……”
Sở Diệp xem Cự Nha trưởng lão mang theo Huyết Cốt Đan đi rồi, Sở Diệp lắc lắc đầu, chạy tới tuần tra linh điền.
……
Mục Thập Tam đi theo Sở Diệp bên người, có chút nghi hoặc nói: “Lão bản, Cự Nha trưởng lão tới làm gì a!”
Sở Diệp nhàn nhạt nói: “Hắn tới mua Huyết Cốt Đan.”
Mục Thập Tam có chút nghi hoặc nói: “Cự Nhân tộc cũng thích dùng Huyết Cốt Đan sao? Chúng ta Nhân tộc rất nhiều người căn
cốt không được, tuy rằng dựa vào này đan tăng lên căn cốt, Cự Nhân tộc như thế nào cũng yêu cầu, chẳng lẽ bọn họ huyết mạch
thoái hóa.”
Sở Diệp ngó Mục Thập Tam liếc mắt một cái, nói: “Không cần nói
hươu nói vượn, tiểu tâm bị đánh chết.”
Mục Thập Tam xấu hổ cười cười, nói: “Là ta nói không lựa lời.”
Sở Diệp lưng đeo xuống tay, như suy tư gì, vừa tới Cự Nhân tộc thời điểm, Sở Diệp liền phát hiện, Cự Nhân tộc không ít trưởng lão, đối hắn cùng Lâm Sơ Văn có thành kiến.
Sở Diệp lúc ấy còn tưởng rằng là bởi vì hắn là Nhân tộc, cùng Cự Nhân tộc phân thuộc bất đồng chủng tộc.
Mấy năm nay, Sở Diệp đối Cự Nhân tộc hiểu biết càng ngày càng nhiều, Sở Diệp dần dần ý thức được, này chỉ sợ là bởi vì chính mình trên người bởi vì dùng đan dược quá nhiều, tàn lưu Cự Nhân vương tộc hơi thở.
Lần này bán linh tửu thời điểm, Sở Diệp thử tung ra Huyết Cốt Đan, quả nhiên khiến cho Cự Nhân tộc chú ý.

Chương 453: Chương 453

Một cổ cường hãn hơi thở gào thét tới, Sở Diệp hướng tới sơn cốc ngoại nhìn qua đi, thấy được cảnh tượng vội vàng Cự Hổ trưởng lão.
Sở Diệp trong lòng cả kinh, thầm nghĩ: Cái này nên không phải tới
tìm tra đi, hắn gần nhất giống như không trêu chọc vị này a!
Sở Diệp từ thạch ốc bên trong đi ra, căng da đầu đón đi lên, hô: "Gặp qua Cự Hổ trưởng lão, ngài như thế nào tới?"
Cự Hổ nhìn chằm chằm Sở Diệp nhìn vài lần, mở ra bàn tay, nói: "Đây là các ngươi lần này tặng phẩm?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
Sở Diệp nhìn đan dược, thầm nghĩ: Phía trước bán rượu thời điểm, Huyết Cốt Đan làm tặng phẩm bán ra, tổng cộng hai phân.
Cự Nhân tộc tạp kim trứng thời điểm, binh hoang mã loạn, Sở Diệp sau lại cũng làm không rõ ràng lắm, đan dược đến tột cùng là dừng ở ai trên tay, hiện tại xem ra, một khác phân đan dược, có
lẽ là dừng ở Cự Dương trong tay.
Tổng cộng chỉ có hai bình Huyết Cốt Đan tặng phẩm, một phần cư nhiên dừng ở Cự Hổ trưởng lão trong tay.
Cự Hổ trưởng lão cau mày, nói: "Các ngươi cư nhiên lấy như vậy đan dược làm tặng phẩm, quả thực là……" Lẫn lộn đầu đuôi.
Cự Dương lần trước tạp trúng không ít đan dược, Cự Dương lựa chọn một ngày một viên dùng.
Cự Hổ lo lắng Cự Dương dùng đan dược xảy ra chuyện, vẫn luôn ở bên cạnh nhìn chằm chằm.
Lâm Sơ Văn luyện chế đan dược, phẩm chất đều không tồi, Cự Dương dùng xuống dưới, thực lực cư nhiên có không nhỏ tăng

lên.
Đan dược hiệu quả không tồi, bất quá, rất nhiều linh quả, linh dược đều có thể đạt tới đồng dạng hiệu quả, cho nên, Cự Hổ cũng không quá để ý, thẳng đến nhìn đến Huyết Cốt Đan.
Cự Hổ có chút kinh tủng phát hiện, Huyết Cốt Đan tựa hồ có thể tăng lên Cự Nhân tộc huyết mạch.
Huyết mạch độ tinh khiết, đối Cự Nhân tộc mà nói, dị thường quan trọng, đặc biệt ở muôn vàn năm trước, Cự Nhân vương tộc ngã xuống, hiện tại trong tộc không một cái Hoàng Kim Cự Nhân.
Bình thường Cự Nhân có trời sinh hạn chế, nhiều nhất chỉ có thể đạt tới Sinh Tử Cảnh, mà hoàng kim tộc nhân là có thể đạt tới truyền thuyết bên trong Tổ Cảnh.
Ở Tiên giới, chỉ có có được Tổ Cảnh cường giả chủng tộc chủng tộc, mới có thể trở thành đỉnh cấp đại tộc, một khi chủng tộc chiến
tranh bùng nổ, không có Tổ Cảnh cường giả tộc đàn, thực dễ dàng trở thành pháo hôi.
Tuy rằng Sở Diệp ủ linh tửu cũng không tồi, nhưng là, đối Cự Nhân tộc mà nói, giá trị vẫn là xa xa so ra kém này đan dược.
“Phía trước đi phường thị thời điểm, ngươi sẽ không cũng cầm này đan dược làm tặng phẩm đi.” Cự Hổ trưởng lão nhìn chằm chằm Sở Diệp nói.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Này thật không có.”
Cự Hổ trưởng lão gật gật đầu, thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói: “Không có liền hảo.”
“Ta ban đầu không biết này đan dược đối Cự Nhân tộc có trọng dụng, mấy ngày trước, Cự Nha trưởng lão tới mua một trăm viên.” Sở Diệp nói.
Cự Hổ sửng sốt một chút, tràn đầy kích động nói: “Cự Nha đã tới, còn mua một trăm viên?”
Cự Hổ nguyên bản còn tưởng rằng, chính mình là cái thứ nhất phát hiện này đan dược lợi hại chỗ, không nghĩ tới Cự Nha trưởng lão đã sớm đã tới.
Ẩn ẩn cảm thấy chính mình lại bị đè ép một đầu, Cự Hổ trưởng lão không cấm có chút nhụt chí.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Mấy ngày liền tới rồi.”
Cự Hổ trầm mặc một hồi, nói: “Cái này vương bát đản…… Cự Nha trưởng lão, hắn hoa nhiều ít linh nguyên thạch?”
Sở Diệp bình tĩnh nói: “Một trăm vạn.”
Cự Hổ cau mày, hít sâu một hơi, nói: “Ta cấp gấp đôi, ta cũng muốn một trăm viên.”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Tăng giá liền không cần, đồng dạng một
trăm vạn đi.”
Cự Hổ sửng sốt một chút, gật gật đầu, nói: “Hảo đi.”
Một trăm vạn linh nguyên thạch đối Cự Hổ mà nói, cũng không phải một bút số lượng nhỏ, có thể tiết kiệm được đến từ nhiên hảo.
Nguyên bản Cự Hổ cảm thấy Sở Diệp cùng Cự Nha quan hệ hảo, chỉ sợ là cho đối phương một cái ưu đãi giới, thấy Sở Diệp cho một cái đồng dạng giá cả, đối này địch ý thiếu vài phần.
Hoàn thành giao dịch, Cự Hổ trưởng lão nhìn Sở Diệp sắc mặt hiền lành rất nhiều.
Cự Hổ trưởng lão nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, “Sở thiếu, ngươi có phải hay không ăn qua cái này đan dược?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
“Ngươi ăn nhiều ít?”
Sở Diệp có chút ngượng ngùng nói: “Cũng liền trăm tới viên?”
Cự Hổ trưởng lão nhìn Sở Diệp, có chút hoài nghi nói: “Thật là trăm tới viên?”
“Mấy trăm viên!” Sở Diệp nói.
Cự Hổ nghiến răng nghiến lợi nhìn Sở Diệp, nói: “Thật là mấy trăm viên?”
Cự Hổ thanh âm quá lớn, Sở Diệp bị chấn đầu váng mắt hoa.
Sở Diệp có chút xấu hổ nói: “Ta cũng nhớ không rõ.” Nếu, hắn nhớ không lầm nói, hắn ít nhất ăn hơn một ngàn viên.
Loại này kim sắc Huyết Cốt Đan đương đồ ăn vặt ăn, hương vị vẫn là không tồi, ăn lên, ca băng ca băng giòn, đương nhiên, những lời này, liền dùng không nói cho vị này trưởng lão rồi, miễn
cho đem đối phương kích thích quá độ.

Cự Hổ trưởng lão trợn tròn đôi mắt, căm tức nhìn Sở Diệp, trách cứ nói: “Ngươi ăn như vậy nhiều làm gì?”
Sở Diệp nghe Cự Hổ trưởng lão tiếng gầm gừ, tâm can run rẩy, thầm nghĩ: Này không phải năm đó, ở Cự Nhân đại lục thật sự nhàm chán sao, một không cẩn thận liền ăn nhiều!
“Cự Hổ trưởng lão, ngươi đang làm gì?” Cự Hùng trưởng lão hấp tấp đã đi tới, chắn Sở Diệp trước mặt.
Cự Hổ trưởng lão nhìn Cự Hùng, ninh mày, nói: “Sao ngươi lại tới
đây?”
Cự Hùng trưởng lão ngẩng đầu, bất mãn nói: “Ngươi có ý tứ gì, ngươi có thể tới ta liền không thể tới?”
Cự Hổ trưởng lão: “……”
“Ta nói ngươi quá mức? Ngươi không thích Nhân tộc liền không thích Nhân tộc, chạy đến Tử Vụ sơn cốc tới tìm phiền toái tính chuyện gì a!” Cự Hùng trưởng lão liên châu mang pháo nói.
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp nhìn Cự Hùng trưởng lão, cảm thấy đối phương giống cái nhìn đến ác bá khi dễ nhỏ yếu khi, động thân mà ra anh hùng,
trên người tràn đầy lóa mắt chính đạo quang huy, người tốt a!
Cự Hổ hắc mặt nhìn Cự Hùng, cắn răng nói: “Ngươi biết cái gì a! Ngươi có biết hay không hắn ăn nhiều ít Huyết Cốt Đan……”
Cự Hùng có chút nghi hoặc nói: “Huyết Cốt Đan, cái gì Huyết Cốt Đan?”
Sở Diệp chớp chớp mắt, giải thích nói: “Huyết Cốt Đan, có thể tăng lên thể chất Huyết Cốt Đan.”
Cự Hùng gật gật đầu, bừng tỉnh nói: “Huyết Cốt Đan a! Các ngươi Nhân tộc giống như đều thích ăn cái này, đương cơm ăn, một ngày tam đốn, có tiền đều như vậy ăn, Cự Hổ, ngươi cũng quá đại kinh tiểu quái, còn không phải là Huyết Cốt Đan sao? Sở Diệp ăn Huyết Cốt Đan làm sao vậy? Ngươi không biết Nhân tộc bẩm sinh căn cốt không được, chỉ có thể dựa cắn dược đền bù sao? Ăn nhiều một chút lại làm sao vậy?”
Sở Diệp: “……”

Cự Hổ trưởng lão nghiến răng, oán hận nói: “Ngươi biết cái gì a!”
Nếu là bình thường Huyết Cốt Đan, kia hắn đến nỗi kích động như vậy sao?
Cự Hùng cắm eo, có chút mê hoặc nói: “Kia Huyết Cốt Đan là ngươi sao?”
Cự Hổ trưởng lão nghiến răng nghiến lợi nói: “Không phải!”
Cự Hùng trưởng lão quay đầu hướng tới Sở Diệp nhìn qua đi, nói: “Kia cái gì Huyết Cốt Đan, là như thế nào tới?”
Sở Diệp giải thích nói: “Sơ Văn luyện chế.”
Cự Hùng mắt trợn trắng, tràn đầy ghét bỏ nhìn Cự Hổ, lắc lắc đầu, nói: “Lâm Sơ Văn luyện chế, vậy cùng Cự Hổ trưởng lão ngươi không quan hệ, Cự Hổ trưởng lão, ta nói ngươi quản cũng quá nhiều, nhân gia đạo lữ luyện chế đan dược, tưởng như thế nào ăn như thế nào ăn, ngươi kích động cái gì! Ngươi nếu là ghen ghét, có bản lĩnh cũng đi tìm cái có thể luyện đan đạo lữ a!”
Cự Hổ trưởng lão: “……” Cự Hùng cái này hỗn trướng! Cái gì cũng không biết, liền biết hồ liệt liệt.
Sở Diệp: “……” Cự Hùng trưởng lão chính trực quả nhiên, bênh vực lẽ phải, quả thực là Cự Nhân tộc mẫu mực, nếu, Cự Nhân tộc như vậy Cự Nhân lại nhiều một ít thì tốt rồi.
Cự Hổ oán hận trừng mắt nhìn Cự Hùng liếc mắt một cái, nói: “Ngươi cái ngu ngốc, ngươi biết cái gì a……”
Cự Hùng ngẩng đầu ưỡn ngực, nói: “Ta không hiểu, ta như thế nào không hiểu, ngươi chính là muốn cố ý tìm tra, ta nói ngươi a!
Nếu xem Sở Diệp không vừa mắt, như thế nào còn tới mua rượu, bưng lên chén ăn cơm, buông chén chửi má nó, chúng ta Cự Nhân tộc cũng không thể như vậy, ngươi thật là mất hết chúng ta
Cự Nhân tộc mặt.”
Sở Diệp: “……” Ai nha, này cũng quá độc.
Cự Hổ trưởng lão như là bị xốc lên nội khố, sắc mặt thanh một trận, bạch một trận, “Ngươi ngươi ngươi, ngươi cái hỗn trướng đồ vật.”
Cự Hùng trưởng lão ngẩng đầu ưỡn ngực, nói: “Ngươi mới hỗn trướng đâu, hôm nay ta ở chỗ này, ngươi liền mơ tưởng tìm

phiền
toái."
Sở Diệp hít sâu một hơi, đi ra hoà giải, nói: "Cự Hùng trưởng lão, Cự Hổ trưởng lão không phải tới tìm phiền toái, hắn chỉ là tới dò hỏi một chút sự tình."
Cự Hùng hừ hừ nói: "Sở thiếu, ngươi không cần thế hắn nói chuyện, hắn năm đó thượng Nhân tộc đương, liền thích giận chó
đánh mèo, ngươi yên tâm, có ta ở đây, hắn tuyệt đối sẽ không thực hiện được."
Sở Diệp: "……" Cự Hùng trưởng lão cư nhiên như vậy che chở hắn, Cự Nhân tộc thật là hữu hảo, thật là làm người cảm động a! Cự Nhân tộc quả nhiên vẫn là nhiều người tốt a!
Cự Hổ nghiến răng nghiến lợi trừng mắt nhìn Cự Hùng liếc mắt một cái, căm giận xoay người rời đi.
Cự Hổ trưởng lão vốn đang tưởng cùng Sở Diệp lại nói, bất quá, bị Cự Hùng một gián đoạn, Cự Hổ trưởng lão cũng không có tiếp tục nói sự tình hứng thú.
Cự Hùng lắc lắc đầu, thở dài một tiếng, nói: "Cự Hổ trưởng lão, chính là quá hận đời, giống như khắp thiên hạ đều thiếu hắn, tính
tình! Sở thiếu, ngươi không cần để ý tới người này."
Sở Diệp: "……"
Cự Hổ không đi xa, vừa vặn nghe được Cự Hùng nói, tức khắc có chút giận sôi máu, Cự Hùng cái này hỗn trướng, cái gì cũng không biết, liền đứng dậy, chờ gia hỏa này biết Sở Diệp họa họa mấy trăm viên Huyết Cốt Đan, nói không chừng so với chính mình
còn kích động đâu.
Tiễn đi Cự Hổ trưởng lão, Sở Diệp thả lỏng rất nhiều, "Cự Hùng trưởng lão như thế nào tới?"
Cự Hùng có chút ngượng ngùng nói: "Này không phải mấy ngày hôm trước đoạt rượu, ta cái kia tôn tử chân tay vụng về, không cướp được nhiều ít sao? Sở thiếu, ngươi xem có phải hay không?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Ta nơi này còn có một ít tồn kho,

nguyên bản là tính toán lần sau bán, Cự Hùng trưởng lão như vậy
chiếu cố chúng ta, ta tưởng vẫn là có thể đều ngài mấy vò rượu."
Cự Hùng có chút kích động nói: "Ta liền biết Sở thiếu ngươi thượng nói, ngươi tốt như vậy người, Cự Hổ cái này có mắt không tròng gia hỏa còn luôn là tìm tra, thật là hỗn trướng, lần sau hắn lại đến tìm tra, ngài cứ việc tới tìm ta."
Sở Diệp cười cười, nói: "Cự Hùng trưởng lão nói quá lời, kỳ thật, Cự Hổ trưởng lão người cũng không xấu."
Cự Hùng trưởng lão vẫy vẫy tay, nói: "Sở thiếu thật là người tốt, đều như vậy, còn vì hắn nói chuyện."
Sở Diệp: "……"
Sở Diệp mang theo Cự Hùng đi hầm rượu, Cự Hùng tức khắc bị hầm rượu bên trong tồn kho linh tửu mê mắt, Cự Hùng âm thầm
cảm thán chính mình sáng suốt, quở trách Cự Hổ một đốn, đại đại kéo vào hắn cùng Sở Diệp quan hệ.
……
Cự Hổ trưởng lão thạch ốc.
"Gia gia, ngươi đã trở lại!" Cự Dương nói.
Cự Hổ trưởng lão gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
"Ta nghe nói, gia gia ngài cùng Cự Hùng trưởng lão sảo đi lên." Cự Dương có chút lo lắng nói.
Cự Hổ nghe vậy, tức khắc đen mặt, nghiến răng nghiến lợi nói: "Kia chỉ bổn hùng, liền biết nói hươu nói vượn."
Cự Hổ nguyên bản đối với Sở Diệp họa họa đại lượng Huyết Cốt Đan lòng có oán khí, bị Cự Hùng một gián đoạn, trong lòng đối Cự Hùng phẫn hận chi tình càng nhiều một ít.
Cự Dương cười cười, nói: "Cự Hùng trưởng lão chính là cái kia tính tình, gia gia hà tất cùng hắn trí khí, đan dược mua sao?"
Cự Hổ gật gật đầu, nói: "Mua, một trăm viên, một trăm vạn."
Cự Dương gật gật đầu, nói: "Nga."
"Cự Nha trưởng lão phía trước đã đi mua." Cự Hổ nói.
Cự Dương sửng sốt một chút, tràn đầy ngoài ý muốn nói: "Nguyên lai Cự Nha trưởng lão cũng đã biết sao?"
Cự Hổ khẽ hừ một tiếng, rầu rĩ nói: "Kia chỉ cáo già, cả ngày

trang
hàm hậu thành thật, so với ai khác đều tâm hắc.”
Cự Dương: “……”

Chương 454: Chương 454

Lâm Sơ Văn phòng luyện đan.
“Cự Hổ trưởng lão cùng Cự Hùng trưởng lão đều tới, vì đan dược sao?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Cự Hổ trưởng lão là vì đan dược, Cự Hùng trưởng lão là vì rượu, Cự Hùng trưởng lão hẳn là đối Huyết
Cốt Đan hoàn toàn không biết gì cả trạng thái, cái này Huyết Cốt Đan, chỉ sợ so với ta tưởng đối Cự Nhân tộc càng quan trọng, Cự Hổ trưởng lão thập phần coi trọng.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Nhìn ra tới.”
Cự Hổ trưởng lão không yêu theo chân bọn họ giao tiếp, mua rượu đều cắt cử tôn tử tới, lần này cư nhiên tự mình tới.
Lâm Sơ Văn nhíu nhíu mày, nói: “Ngươi như thế nào cùng Cự Hổ trưởng lão nháo đi lên.”
Cự Hổ trưởng lão tuy rằng cùng bọn họ không thế nào đối phó, tình hình chung dưới, tự cao thân phận, đảo cũng sẽ không ỷ lớn
hiếp nhỏ, vừa mới đối phương giống như cùng Sở Diệp đỏ mặt.
“Hắn hỏi ta ăn nhiều ít Huyết Cốt Đan?”
“Ngươi nói cho hắn lời nói thật?”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không có, ta nói cho hắn trăm tới viên hắn không tin, đành phải nói cho hắn mấy trăm viên, Cự Hổ trưởng lão tựa hồ bị kích thích, may mắn có Cự Hùng trưởng lão động thân mà ra, hỗ trợ giải vây.” Mấy trăm viên hắn vẫn là nói thiếu, nếu là Cự Hổ trưởng lão biết chân tướng! Sợ là sẽ nổi trận lôi đình.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, thở dài một tiếng, ý vị thâm trường nói: “Một ngày kia, Cự Hùng trưởng lão ăn qua Huyết Cốt Đan lúc

sau, đại khái sẽ hối hận lần này thấy việc nghĩa hăng hái làm."
Sở Diệp giảo hoạt cười cười, nói: "Đại khái đúng không, bất quá, mộc đã trầm thuyền, hắn đến lúc đó hối hận cũng đã chậm."
Lâm Sơ Văn: "……"
Sở Diệp khóe miệng hơi câu, tâm tình không tồi nói: "Chỉ sợ nếu không bao lâu, chúng ta Tử Vụ sơn cốc, lại muốn náo nhiệt đi lên."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Đại khái đúng không, bất quá, chúng ta tạm thời tĩnh xem này biến liền hảo."
Huyết Cốt Đan đối Cự Nhân tộc hiệu quả, thập phần lộ rõ.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn là Nhân tộc, dùng kim sắc Huyết Cốt Đan, tuy rằng cũng có hiệu quả, nhưng là, cùng Cự Nhân tộc dùng tình huống hoàn toàn không thể so.
Huyết Cốt Đan tựa hồ có thể kích phát một ít Cự Nhân trong cơ thể vương tộc huyết mạch.
Cự Nhân tộc ở vạn năm trước, tham dự quá một lần trăm tộc đại chiến, lần đó đại chiến cuốn vào chủng tộc vô số kể, rất nhiều chủng tộc đều ở trận chiến ấy bên trong huỷ diệt.
Cự Nhân tộc vương tộc Hoàng Kim Cự Nhân một mạch, tất cả ngã xuống, kia vạn năm trước một trận chiến, đối Cự Nhân tộc đả
kích không nhỏ.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn mang đến Huyết Cốt Đan, có kích hoạt hoàng kim huyết mạch khả năng, đối Cự Nhân tộc mà nói, này đan dược là vật báu vô giá.
Cự Nha cùng Cự Hổ trước sau từ Sở Diệp nơi này mua đi rồi thượng trăm viên Huyết Cốt Đan sự tình, thực mau lan truyền mở
ra.
Cự Nha cùng Cự Hổ trước sau đi thí nghiệm huyết mạch độ dày, Cự Nhân tộc kiểm tra đo lường cột đá, biểu hiện hai người trong cơ thể huyết mạch độ dày từ 4% tới 5%.
Tuy rằng chỉ là kém 1%, bất quá, này 1%, đối hai người lại có lớn
lao bổ ích.
Cự Nhân tộc nếu là huyết mạch độ dày đạt tới 10%, liền có khả

năng hoàn toàn thức tỉnh, thay đổi thành Hoàng Kim Cự Nhân.
Huyết Cốt Đan hiệu quả lộ rõ, trong khoảng thời gian ngắn, Cự Nhân tộc đều nghĩ đến tìm Sở Diệp mua Huyết Cốt Đan, bất quá, làm Cự Nhân tộc mấy cái trưởng lão áp chế xuống dưới.
Cự Nhân tộc trưởng lão khẩn cấp triệu khai hội nghị, trải qua thương nghị, Cự Nhân tộc cắt cử Cự Hòa trưởng lão ra tới cùng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đàm phán.
……
Tử Vụ sơn cốc.
Cự Hòa trưởng lão tìm được rồi Sở Diệp, "Sở thiếu, vô nghĩa ta cũng không nói nhiều, ta muốn biết, hai vị trên tay còn có bao nhiêu biến dị Huyết Cốt Đan."
"Không sai biệt lắm, còn có 5000 nhiều viên." Sở Diệp nói.
Cự Hòa kinh ngạc một chút, có chút kinh ngạc nói: "Có nhiều như
vậy?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
Cự Hòa trưởng lão cau mày, nói: "Đan dược đều là Lâm Sơ Văn luyện chế."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
Cự Hòa trưởng lão nhịn không được nhíu mày, Nhân tộc rất nhiều
luyện đan sư đều là người làm biếng, có một tháng liền khai cái mười lò đan dược, Lâm Sơ Văn cư nhiên truân hạ mấy ngàn viên Huyết Cốt Đan, đây là khai lò bao nhiêu lần a! Mặc dù Huyết Cốt Đan không phải quá khó luyện chế đan dược, này lượng công việc cũng không tránh khỏi quá dọa người rồi một ít.
Cự Hòa cắn chặt răng, nói: "Một viên một vạn! Chúng ta Cự Nhân
tộc đều phải."
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Cự Hòa trưởng lão quá khách khí, ngài nếu là đều phải, ta cho ngươi đánh cái chiết đi, hai ngàn vạn là đủ
rồi."
Cự Hòa trưởng lão sửng sốt một chút, có chút xấu hổ nói: "Này như thế nào không biết xấu hổ?"

Sở Diệp cười cười, nói: “Này không có gì, hai ngàn vạn đã không ít.”
Biến dị Huyết Cốt Đan, chỉ là đối Cự Nhân tộc hiệu quả lộ rõ, đổi làm chủng tộc khác, hiệu quả cũng không có như vậy xông ra.
Có nói là vật lấy hi vi quý, nếu là Huyết Cốt Đan số lượng thiếu, bán một vạn một viên cũng không có gì, vấn đề là hiện tại có 5000 nhiều viên, lại bán một vạn một viên, liền có chút khoa trương.
Phải biết rằng, Cự Nhân tộc một ít Sinh Tử Cảnh cường giả, thân gia cũng bất quá một hai ngàn vạn nguyên thạch mà thôi.
Hắn cùng Lâm Sơ Văn hai người, rốt cuộc còn bất quá là Tạo Hóa Cảnh, lần này thu như vậy nhiều nguyên thạch, Cự Nhân tộc
cao tầng ngoài miệng không nói, trong lòng sợ là cũng sẽ có chút
ý kiến.
Trước mắt tình huống, bọn họ còn muốn tiếp tục ở Cự Nhân tộc dừng chân, cũng không hảo một lần kiếm quá độc ác, hai ngàn vạn nguyên thạch, hoàn toàn cũng đủ hắn cùng Lâm Sơ Văn họa họa mấy năm.
Sơ Văn sẽ luyện chế dược tề, nhưng không ngừng Huyết Cốt Đan một loại, cao minh luyện đan sư cũng sẽ không thiếu tiền, về
sau, bọn họ không thiếu được vẫn là muốn từ Cự Nhân tộc kiếm linh thạch.
Cự Hòa trưởng lão nhìn Sở Diệp, trịnh trọng nói: “Ta Cự Nhân tộc
lần này liền thừa Sở thiếu nhân tình.”
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp cười cười, nói: “Trưởng lão khách khí.”
Hắn chủ động giảm giá, Cự Nhân tộc đối hắn họa họa đại lượng Huyết Cốt Đan sự tình, hẳn là cũng có thể đã thấy ra một ít, đại khái đi……
……
Cự Hòa từ Sở Diệp nơi đó tiến mua Huyết Cốt Đan, thực mau bị

phân phát đi ra ngoài.
Tuy rằng hơn nữa Cự Nha cùng Cự Hổ trưởng lão trước tiên mua đi hai trăm viên, không sai biệt lắm có 6000 viên, nhưng vẫn là tăng nhiều cháo ít.
6000 viên đan dược tạp tiến Cự Nhân tộc, thực mau đã bị cướp đoạt không còn.
“Gia gia, ngươi suy nghĩ cái gì đâu?” Cự Quỳnh nhìn gia gia Cự Hùng, cảm thấy đối phương tâm sự nặng nề, giống như có chút không rất cao hứng.
Cự Hùng cau mày, lắc lắc đầu nói: “Không có gì.”
Cự Nhân tộc trải qua thực nghiệm, phát hiện Huyết Cốt Đan đối Cự Nhân tộc tu sĩ đều có tác dụng, bất quá, cẩn thận tương đối lên, vẫn là trẻ tuổi sử dụng lên hiệu quả càng tốt một ít.
Đồng dạng một trăm viên đan dược, lớn tuổi giả có thể đề cao 1%
huyết mạch độ dày, tuổi trẻ Cự Nhân rất có khả năng là tăng lên 2%.
Này có thể là bởi vì trẻ tuổi căn cốt còn chưa định hình, cho nên, sử dụng lên huyết mạch thức tỉnh càng vì hoàn toàn.
Phát hiện điểm này, mấy cái trưởng lão thương lượng lúc sau quyết định, đem ba phần tư đan dược, để lại cho trong tộc tiểu bối, kể từ đó, phân đến mỗi cái trưởng lão trên tay đan dược liền ít đi.
Cự Hùng trưởng lão cảm giác chính mình huyết mạch tăng lên một ít, bất quá, lại giống như tạp trụ, loại cảm giác này làm hắn cảm giác có chút nửa vời.
Cự Hùng cảm thấy nếu lại cho chính mình mấy chục viên, có lẽ mười mấy viên Huyết Cốt Đan, hắn nhất định có thể tiến thêm một bước thức tỉnh, vấn đề là, đan dược đều bị phân phối hảo, ai đều sẽ không dễ dàng từ bỏ trên tay đan dược, Cự Hùng cũng ngượng ngùng cùng trong tộc tiểu bối đoạt tài nguyên.
Cự Hùng nhìn đến nơi xa một lược mà qua thân ảnh, ánh mắt sáng lên, nhiệt tình hô: “Cự Hổ trưởng lão, nơi này, nơi này……”
Cự Hổ trưởng lão nhíu nhíu mày, tuy rằng đối Cự Hùng có chút bất mãn, vẫn là hướng tới Cự Hùng đi qua.
“Làm sao vậy?” Cự Hổ trưởng lão lãnh đạm nói.

Cự Hùng trưởng lão cười ha hả nói: “Cự Hổ trưởng lão, ngươi nơi đó Huyết Cốt Đan, có bao nhiêu sao?”
Cự Hổ trưởng lão dứt khoát lưu loát nói: “Không có.”
Cự Hùng trưởng lão cười cười, nói: “Đừng giới a! Ngươi không phải trước tiên mua đan dược sao? Như thế nào cũng chưa mấy viên nhiều.”
Cự Nha cùng Cự Hổ trưởng lão trước tiên mua đan dược thuộc về hai người cơ duyên, không tham dự phân phối, trong tộc mua đan dược, vẫn là phân hai người một phần, như vậy gặp gỡ, làm trong tộc không ít người đều hâm mộ ghen tị hận.
Cự Hổ trưởng lão có chút khó chịu nói: “Ta cũng liền trước tiên mua một trăm viên.”
“Mới một trăm viên! Ta nói, ngươi cũng quá không phóng khoáng,
ngươi như thế nào không nhiều lắm mua điểm.” Cự Hùng lắc lắc đầu nói.
Cự Hổ có chút khó chịu nói: “Ta nào biết đâu rằng Lâm Sơ Văn luyện chế đan dược, cư nhiên này đây mấy ngàn viên đếm hết.”
Cự Hùng thở dài, nói: “Đúng vậy! Lâm Sơ Văn cũng là danh tác.”
Lâm Sơ Văn lấy ra tới đan dược kỳ thật đã không ít, bất quá, như vậy xuất chúng đan dược, ai sẽ ngại nhiều đâu?
Cự Hổ nhìn Cự Hùng, tức giận nói: “Lâm Sơ Văn luyện chế đan dược là danh tác, dùng đan dược cũng là danh tác đâu.”
Cự Hùng có chút nghi hoặc nói: “Có ý tứ gì?”
Cự Hổ trưởng lão tức giận nói: “Sở Diệp, Lâm Sơ Văn trên người hơi thở có chút cổ quái, ta tưởng ngươi cũng nên phát hiện, đó là ăn đan dược ăn ra tới.”
Cự Hùng hít sâu một hơi, như ở trong mộng mới tỉnh nói: “Ngươi
là nói…… Huyết Cốt Đan?”
Cự Hổ gật gật đầu, nói: “Không sai.”
Cự Hùng cau mày, tê tê hút khí lạnh, nói: “Sở Diệp lần trước nói Huyết Cốt Đan, là loại này Huyết Cốt Đan.”
Cự Hổ trưởng lão tức giận nói: “Ngươi nghĩ sao, bình thường Huyết Cốt Đan, hắn khái lại nhiều, lại cùng ta có quan hệ gì.”
Cự Hùng trưởng lão có chút đầu váng mắt hoa nói: “Hai người

kia
trên người vương tộc hơi thở không yếu, này muốn nhiều ít Huyết
Cốt Đan mới có thể đạt tới hai người hiện tại hiệu quả?"
Cự Hổ hít sâu một hơi, nói: "Sở Diệp nói là mấy trăm viên, hẳn là ít nhất một người dùng mấy trăm viên, nói không chừng hơn một
ngàn viên."
Cự Hùng nghĩ đến chính mình dị thường quý trọng dùng kia mấy
viên đan dược, nhịn không được giận tím mặt nói: "Phí phạm của
trời."
Nhiều như vậy đan dược, nếu là đều cho hắn dùng thật tốt a! Nói
không chừng hắn đều có thể trở thành Hoàng Kim Cự Nhân.
Tuy rằng, đan dược là Lâm Sơ Văn chính mình không sai, bất quá, nhớ tới vẫn là làm người có chút khó chịu a! Quá xa xỉ, quá phá của.
Cự Hùng bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, nói: "Ngươi phía trước cùng Sở Diệp xung đột, có phải hay không bởi vì……"
Cự Hổ trưởng lão gật gật đầu, nói: "Tự nhiên chính là bởi vì này đan dược."
Cự Hùng: "……" Phía trước, hắn còn cảm thấy Cự Hổ trưởng lão quá mức táo bạo, hiện tại xem ra, hắn tựa hồ có chút hiểu lầm Cự
Hổ trưởng lão, trên thực tế, Cự Hổ trưởng lão lúc ấy như vậy xúc động, cũng là về tình cảm có thể tha thứ, lúc ấy nếu thay đổi chính mình, làm không hảo đã một cái nắm tay đi qua.
Đương nhiên, thật đem Sở Diệp đánh hỏng rồi, kia phiền toái cũng lớn.
Cự Hổ trưởng lão nhìn Cự Hùng, ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Ngươi hiện tại biết ta ngay lúc đó tâm tình."
Cự Hùng trưởng lão gật gật đầu, nói: "Đại khái có thể lý giải, mặc kệ nói như thế nào, đánh người đều là không đúng."
Cự Hổ trưởng lão: "……" Cự Hổ người này, vịt chết cái mỏ vẫn

còn cứng, hắn cũng không tin, Cự Hùng không nghĩ đánh người.

Chương 455: Chương 455

Cự Hòa trưởng lão thạch ốc.
“Trưởng lão, Cự Mãnh, Cự Dương, Cự Thạch huyết mạch đều tăng lên không ít, bất quá, muốn thức tỉnh Hoàng Kim Cự Nhân huyết mạch, vẫn là kém rất nhiều.” Một bên học đồ nói.
Cự Hòa trưởng lão thở dài, Huyết Cốt Đan đối Cự Nhân tộc tăng lên huyết mạch có không tồi hiệu quả, nhưng là, dùng càng nhiều,
hiệu quả càng kém.
Cự Nhân tộc muốn mượn này đan dược, đắp nặn ra Hoàng Kim Cự Nhân vẫn là có chút không quá khả năng.
Kỳ thật, cũng không phải hoàn toàn không có khả năng, nếu là hắn bắt được 5000 nhiều viên đan dược thời điểm, nhanh chóng
quyết định, từ Cự Nhân tộc bên trong lựa chọn một cái huyết mạch xuất chúng thiếu niên, trọng điểm bồi dưỡng, đem sở hữu đan dược đều nện ở một người trên người, có lẽ có thể.
Nhưng kể từ đó, đánh cuộc tính liền quá lớn, vạn nhất thất bại, tổn thất cũng quá lớn.
Huống chi, Cự Nhân tộc mặc dù xuất hiện Hoàng Kim Cự Nhân, muốn như thế nào bồi dưỡng lên cũng là cái vấn đề, dưới bầu trời
này thiên tài không ít, rất nhiều ở nửa đường liền chết non.
Cự Hòa trưởng lão cân nhắc hồi lâu, cùng trong tộc mấy cái trưởng lão thương lượng qua đi, vẫn là lựa chọn tương đối ổn thỏa phương án, đem đan dược quảng phát ra, có thể tăng lên nhiều ít, xem cá nhân gặp gỡ.
Cự Hòa trưởng lão khẽ thở dài một hơi, thầm nghĩ: Nếu Huyết Cốt Đan lại nhiều một ít thì tốt rồi, nếu là lại nhiều một ít, có lẽ

bọn
họ sẽ có nhiều hơn lựa chọn, đáng tiếc không có nếu.
Trên thực tế, Lâm Sơ Văn lấy ra tới đan dược, thật sự không thể tính thiếu, nhưng là, không đủ dùng a!
Cự Hòa cũng đã cùng Lâm Sơ Văn nói qua, biết hạ giới Cự Nhân đại lục chỉ có kia một mảnh Huyết Cốt Thảo, cho nên, Lâm Sơ Văn trên tay biến dị Huyết Cốt Đan, ăn xong liền thành không xuất
bản nữa.
Cự Hòa nghiên cứu quá Huyết Cốt Đan bên trong ẩn chứa tinh huyết hàm lượng, thô thô tính ra, suy đoán Sở Diệp nói cho Cự Hổ khái mấy trăm viên đan dược, chỉ sợ vẫn là nói thiếu, hai người kia ít nhất một người ăn một ngàn nhiều viên Huyết Cốt Đan, tuy rằng đoán được cái này số lượng, nhưng sợ đại gia quá kích động, Cự Hòa cũng không có lộ ra.
……
Tử Vụ sơn cốc.
“Gặp qua Cự Hùng trưởng lão, ngài như thế nào tới!” Lâm Sơ Văn nhiệt tình tiếp đón một tiếng.
Cự Hùng trưởng lão xấu hổ cười cười, nói: “Ta tới là muốn hỏi Huyết Cốt Đan.”
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, thở dài một tiếng, nói: “Thật sự đã không
có, đều cấp Cự Hòa trưởng lão rồi.”
Cự Hùng trưởng lão thở dài, tràn đầy đau đầu nói: “Cái này làm sao bây giờ đâu?”
Lâm Sơ Văn nhún vai, nói: “Ta nhưng thật ra có bình thường Huyết Cốt Đan.”
Cự Hùng trưởng lão thầm nghĩ: Bình thường Huyết Cốt Đan, kia thứ đồ hư có ích lợi gì!
“Cự Hùng trưởng lão là huyết mạch thức tỉnh bị đánh gãy sao?” Lâm Sơ Văn đánh giá Cự Hùng trưởng lão một phen nói.
Cự Hùng trưởng lão gật gật đầu, có chút phiền muộn nói: “Đúng vậy! Nếu có thể có lại nhiều một ít Huyết Cốt Đan thì tốt rồi.”
Hắn hiện tại huyết mạch độ dày là tạp ở 5% đến 6%, này chỉ còn một bước, trước sau không thể vượt qua.

Lâm Sơ Văn trầm mặc một hồi, nói: “Biện pháp, cũng không phải
không có, chỉ là có chút mạo hiểm.”
Cự Hùng tinh thần rung lên, lập tức hỏi: “Biện pháp gì.”
“Biến dị Huyết Cốt Đan, ta là đã không có, bất quá, ta nơi này có một loại Huyết Mạch Phản Tổ Đan, có nhất định tỷ lệ có thể kích hoạt trong cơ thể huyết mạch, gia tăng huyết mạch độ dày, chỉ là
đây là một loại kiểu mới đan dược, cụ thể hiệu quả, ta cũng không phải rõ ràng, Cự Hùng trưởng lão cần phải thử xem?”
Huyết Mạch Phản Tổ Đan là Lâm Sơ Văn tham khảo huyết mạch đi tìm nguồn gốc dược tề phối phương nghiên cứu chế tạo ra tới.
Cự Hùng trưởng lão có chút tò mò nói: “Thật sự hữu hiệu?”
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Không biết, khả năng hữu hiệu.”
“Thôi, ta thử xem đi.” Cự Hùng nói.
Lâm Sơ Văn nhìn Cự Hùng trưởng lão thần sắc, cảm thấy đối phương giống như không quá tín nhiệm chính mình đan dược.
“Nhiều ít linh thạch.”
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Không cần linh thạch.”
Cự Hùng trưởng lão cau mày, nói: “Không cần linh thạch? Này không tốt lắm đâu.”
Lâm Sơ Văn nhấp môi, nói: “Này đan dược hiệu quả nói không tốt, Cự Hùng trưởng lão nếu là cảm thấy xin lỗi nói, dùng đan dược lúc sau, nói cho ta hiệu quả thì tốt rồi.”
Lâm Sơ Văn phía trước bắt mấy con thỏ thực nghiệm quá, Lâm Sơ Văn quát một chút thuốc bột cấp con thỏ dùng, mấy con thỏ cũng chưa chết, vài ngày sau, con thỏ hình thể còn đều lớn một vòng.
Cự Hùng nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Nghe nói, các ngươi Nhân tộc thích tìm người thí dược, còn có chuyên môn dược nhân.”
Lâm Sơ Văn nhíu nhíu mày, có chút ngượng ngùng nói: “Cự Hùng
trưởng lão nếu là để ý nói……” Làm Cự Nhân tộc trưởng lão cho chính mình thí dược, tựa hồ có chút mạo phạm.
Cự Hùng trưởng lão một chưởng hướng tới Lâm Sơ Văn chụp xuống dưới, hào sảng nói: “Có thể ăn không uống không, đây là

chuyện tốt a! Có loại chuyện tốt này, tẫn có thể tìm ta, các ngươi nếu là có cái gì linh tửu, không xác định khẩu vị, hiệu quả, đều bao ở ta trên người, yên tâm đi, ta nhất định hảo hảo đánh giá, ăn
xong lúc sau, biết gì nói hết, không nửa lời giấu giếm."
Lâm Sơ Văn: "……"
……
Sở Diệp đãi ở tửu phường bên trong xem xét linh tửu ủ tiến độ, gần nhất Cự Nhân tộc người đều ở chú ý Huyết Cốt Đan, tới dò hỏi linh tửu người nhưng thật ra thiếu rất nhiều.
Tuy rằng như thế, Sở Diệp ở ủ linh tửu chuyện này phía trên, cũng không có chậm trễ.
"Sở thiếu, gần nhất tới sơn cốc Cự Nhân tộc trưởng lão, giống như biến nhiều." Tiêu An nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Không quan hệ, bọn họ không có ác ý."
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đã đem sở hữu Huyết Cốt Đan đều giao dịch cấp Cự Nhân tộc, nhưng là, luôn có một ít không cam lòng người tiến đến dò hỏi tình huống.
Powered by GliaStudio
close
Tiêu An cau mày, nhìn Sở Diệp vân đạm phong khinh thái độ, trong lòng đối Sở Diệp đánh giá tức khắc cao hơn rất nhiều.
Tiến đến bái phỏng nhưng đều là Cự Nhân tộc Sinh Tử Cảnh trưởng lão a! Tiên giới thực lực vi tôn, thực lực cao Nhất giai áp chết cá nhân, Nhân tộc Tạo Hóa Cảnh tu sĩ gặp được Sinh Tử Cảnh tu sĩ đều là tất cung tất kính, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đối mặt Cự Nhân tộc Sinh Tử Cảnh trưởng lão, nhưng thật ra thong dong.
Tiêu An mơ hồ biết, Cự Nhân tộc cùng Lâm Sơ Văn gần nhất triển khai đan dược giao dịch, Lâm Sơ Văn bởi vậy đại kiếm lời một bút, nhưng cụ thể giao dịch chính là cái dạng gì đan dược, Tiêu An cũng không phải rất rõ ràng.
Tiêu An thật sự có chút không hiểu, Lâm Sơ Văn đến tột cùng luyện chế ra cái gì đan dược, làm Cự Nhân tộc như thế đại động can qua.
……

“Sở thiếu, Cự Hùng trưởng lão lại tới nữa.” Mục Thập Tam hướng
tới Sở Diệp bẩm báo nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Ta đã biết, ta đi ra ngoài nhìn xem.”
Tiêu An có chút nghi hoặc hướng tới tửu phường ngoại nhìn đi ra
ngoài.
Nói chung, Tạo Hóa Cảnh tu sĩ là rất khó tiếp xúc đến Sinh Tử Cảnh cường giả, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn khen ngược, thường xuyên dẫn tới Cự Nhân tộc Sinh Tử Cảnh cường giả chủ động tới tìm, này mặt mũi cũng quá lớn.
Sở Diệp đi ra ngoài, hô: “Cự Hùng trưởng lão như thế nào tới?”
Sở Diệp thầm nghĩ: Vị này Cự Hùng trưởng lão, giống như mấy ngày hôm trước mới đến quá a! Nhưng thật ra tới cần mẫn.
Cự Hùng trưởng lão tâm tình không tồi nói: “Ta tới tìm Lâm dược
sư, bất quá, hắn giống như ở luyện đan.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Là, Sơ Văn đang bế quan luyện đan, hẳn là liền mau ra đây, Cự Hùng trưởng lão có phải hay không đột
phá?”
“Đúng vậy, ngươi đã nhìn ra.” Cự Hùng trưởng lão nói.
Hắn huyết mạch độ dày tăng lên, phía trước tạp trụ, bất quá, dùng Huyết Mạch Phản Tổ Đan lúc sau, huyết mạch bị tiến thêm một bước kích hoạt rồi, tuy rằng hắn cấp bậc không có dâng lên, nhưng là, thực lực tăng lên không ít.
Cự Hùng trưởng lão có chút kích động, Lâm Sơ Văn nói Huyết Mạch Phản Tổ Đan, chỉ là Cự Hùng lui mà cầu tiếp theo lựa chọn, Lâm Sơ Văn tiền cũng chưa thu, Cự Hùng càng là đối cái này đan dược không ôm nhiều ít hy vọng.
Cự Hùng không nghĩ tới cái này đan dược hiệu quả cư nhiên tốt như vậy, hiệu quả thậm chí xa xa vượt qua Huyết Cốt Đan.
Cự Hùng nhìn Sở Diệp, híp mắt mắt, nói: “Sở thiếu có phải hay không muốn đi vào tạo hóa trung kỳ.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Không tồi.”
Cự Hùng gật gật đầu, nói: “Rất nhanh a!” Sở Diệp bất quá là Tạo

Hóa Cảnh tu vi, đối với Cự Nhân tộc Sinh Tử Cảnh trưởng lão cường giả mà nói, cái này tu vi nhược thực.
Bất quá, Cự Hùng nhớ rõ Sở Diệp vừa mới phi thăng đi lên thời điểm, bất quá Tạo Hóa Cảnh Nhất giai, mà hiện tại liền mau Tạo Hóa Cảnh Tứ giai, lúc này mới mấy năm thời gian, cái này tốc độ có chút dọa người rồi.
Sở Diệp cười cười, nói: "Gần nhất linh thạch tương đối đầy đủ, cho nên, tu vi tiến bộ liền nhanh một ít."
Cự Hùng cười cười, thầm nghĩ: Sung túc linh thạch xác thật có thể nhanh hơn tu sĩ tốc độ tu luyện, nhưng là, Sở Diệp như vậy tiến cảnh, quang có tài nguyên là không đủ, này bản thân tư chất
hẳn là cũng thập phần không tồi.
……
Lâm Sơ Văn mở cửa, đi ra.
Cự Hùng trưởng lão nhìn đến Lâm Sơ Văn, nhiệt tình chào hỏi, nói: "Lâm thiếu xuất quan."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
Cự Hùng trưởng lão đánh giá Lâm Sơ Văn, nói: "Lâm thiếu, ngươi
Tạo Hóa Cảnh Tứ giai?"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Vừa mới tiến giai."
Cự Hùng trưởng lão chớp chớp mắt, hắn nguyên bản cho rằng Sở Diệp tốc độ tu luyện đã rất nhanh, không nghĩ tới Lâm Sơ Văn cư nhiên càng tốt hơn.
Lâm Sơ Văn tới thượng giới lúc sau, suốt ngày không phải luyện đan, chính là tu luyện, so sánh với dưới, Sở Diệp ở linh điền xử lý phía trên, tiêu phí không ít tâm huyết, tu luyện tiến độ thoáng có
chút chậm trễ.
Cự Hùng trưởng lão thực mau cùng Lâm Sơ Văn thuyết minh ý đồ đến.
"Cự Hùng trưởng lão, muốn mua Huyết Mạch Phản Tổ Đan?" Lâm Sơ Văn hỏi.
Cự Hùng trưởng lão gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, này đan dược ngươi có bao nhiêu a! Ta mua một ngàn viên được chưa?"

Lâm Sơ Văn có chút bất đắc dĩ nói: “Cự Hùng trưởng lão nói đùa, tình hình chung dưới, đan dược nơi nào có một ngàn một ngàn bán.”
Cự Hùng gật gật đầu, nói: “Nói chính là a! Nhưng Lâm đan sư ngươi không phải người bình thường a!”
Cự Nha cùng Cự Hổ hai người phía trước liền các mua một trăm viên đan dược, xong việc chứng minh, có chút không phóng khoáng, quá coi thường Lâm Sơ Văn năng lực.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Cự Hùng trưởng lão quá khen, Huyết Mạch Phản Tổ Đan sở cần linh thảo quý một ít, hai vạn linh
thạch một viên, ta nơi này có hai mươi viên.”
Cự Hùng chớp chớp mắt, nói: “Đều cho ta đi.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Hảo đi, bất quá, Cự Hùng trưởng lão, cái này đan dược cùng Huyết Cốt Đan bất đồng, lặp lại sử dụng, hiệu quả sẽ đại đại hạ thấp, lần thứ hai dùng thời điểm, hẳn
là chỉ có lần đầu tiên một nửa hiệu quả, cho nên, dùng hai viên liền không sai biệt lắm.”
Cự Hùng trưởng lão cau mày, nói: “Cư nhiên còn có như vậy hạn chế.”
Cự Hùng gần nhất cảm giác chính mình huyết mạch tiến nhanh,
còn tưởng dựa vào này đan dược trực tiếp chuyển hóa thành Hoàng Kim Cự Nhân, nghe được Lâm Sơ Văn lời này, tức khắc cảm giác không diễn.
Lâm Sơ Văn nhìn Cự Hùng liếc mắt một cái, bất đắc dĩ nói: “Trưởng lão, đan dược không phải vạn năng.”
Cự Hùng trưởng lão khẽ thở dài một hơi, có chút tiếc nuối nói: “Nói chính là a! Đan dược không phải vạn năng, là ta lòng tham.”

Chương 456: Chương 456

Cự Nhân tộc huyết mạch thạch lâm.
Cự Nhân tộc có một mảnh có thể kiểm tra đo lường huyết mạch độ dày thạch lâm, chỉ cần đem máu tích nhập cột đá, liền có thể kiểm tra đo lường ra Cự Nhân tộc trong cơ thể hoàng kim huyết mạch độ dày.
Thạch lâm ngày thường rất ít người tới, Cự Nhân tộc huyết mạch
độ dày giống nhau mới sinh ra thời điểm, liền định hình, hậu kỳ muốn tăng lên huyết mạch độ dày, là phi thường chuyện khó khăn.
Giống nhau Cự Nhân tộc sẽ chỉ ở sinh ra thời điểm, kiểm tra đo lường một chút huyết mạch độ dày, lúc sau, không có đặc thù tình
huống, mấy chục, mấy trăm năm, cũng không tất sẽ lại kiểm tra đo lường.
Gần nhất huyết mạch thạch lâm bên trong, người đến người đi, mọi người đều muốn nhìn một chút chính mình có hay không tiến
bộ.
“Cự Hùng trưởng lão, ngài lại tới nữa a!” Cự Nha trưởng lão nhìn Cự Hùng trưởng lão nói.
Cự Hùng trưởng lão gật gật đầu, có chút đắc ý nói: “Đúng vậy! Ta lại tới nữa.”
Cự hồng trưởng lão một chưởng hướng tới Cự Hùng trưởng lão đánh, nói: “Lão gia hỏa, ta nói ngươi tới cần mẫn có ích lợi gì, này
huyết mạch độ dày liền ở chỗ này, không phải ngươi nhiều thí vài

lần là có thể tăng lên, ngươi có cái này nhàn rỗi, không bằng lại tu
luyện một chút rèn huyết quyết."
Rèn huyết quyết là Cự Nhân tộc một môn rèn thể công pháp, cửa này công pháp có thể rèn luyện trong cơ thể huyết mạch, tăng lên
huyết mạch độ dày, đương nhiên, cửa này công pháp, cũng có này tệ đoan, rèn huyết quyết lớn nhất tệ đoan chính là đau, tu luyện cửa này công pháp, giống như trừu tủy dịch cốt, muốn chịu
đựng lớn lao tra tấn, muốn đem công pháp tu luyện đi xuống, yêu
cầu lớn lao nghị lực.
Cự Hùng oán hận trừng mắt nhìn cự hồng liếc mắt một cái, nói: "Ngươi biết cái gì a! Cút xéo cho ta!"
Cự Hùng trưởng lão bài trừ một giọt tinh huyết tích vào huyết mạch cột đá, huyết mạch cột đá một chút bị kích hoạt rồi.
Cột đá phía trên đỏ tươi thủy ngân trụ bay nhanh bay lên, rồi sau
đó, chậm rãi tạm dừng xuống dưới, cuối cùng, cột đá biểu hiện Cự Hùng huyết mạch tới 6%.
Cự Hùng trưởng lão huyết mạch độ dày thí nghiệm kết quả, tức khắc dẫn tới một mảnh ồ lên.
Cự Nhân tộc huyết mạch độ dày, 5% đến 6% là một cái khảm, gần nhất ở Huyết Cốt Đan thôi hóa dưới, trong tộc huyết mạch độ
dày đạt tới 5% trưởng lão, vẫn là có mấy cái, bất quá, đạt tới 6%, liền ít ỏi không có mấy.
Cự Hùng trưởng lão hiện giờ càng tiến thêm một bước, cũng cuối
cùng là bước vào 6% hàng ngũ.
Cự Nha trưởng lão nhìn Cự Hùng, trong lòng có chút chua lòm.
Một chúng trưởng lão bên trong, Cự Hùng trưởng lão bản thân huyết mạch độ dày xem như xuất sắc, hiện giờ, càng tiến thêm một bước, lại đuổi tới hắn đằng trước đi.
Như vậy cao huyết mạch độ dày, xuất hiện ở Cự Hùng cái này

ngốc bức trên người, làm Cự Nha trưởng lão hâm mộ ghen tị hận
thực.
Cự Hổ nhìn Cự Nha, có chút nghi hoặc nói: “Ngươi như thế nào đột nhiên vượt qua huyết mạch gông cùm xiềng xích.”
Cự Hùng trước đây tạp ở 6% bình cảnh, tuy rằng nhìn muốn đột phá, nhưng muốn vượt qua cũng không dễ dàng như vậy a!
“Ngươi nên không phải là đoạt ngươi tôn tử đan dược?”
Cự Quỳnh tức giận trừng mắt nhìn Cự Hổ liếc mắt một cái, nói: “Ai đoạt tôn tử đan dược, ngươi mới đoạt ngươi tôn tử đan dược, ngươi đem ta trở thành người nào?”
Cự Hổ hừ hừ, có chút khó hiểu nói: “Vậy ngươi đây là có chuyện gì? Đừng nói cho ta, ngươi là tự nhiên đột phá.”
“Xác thật không phải tự nhiên đột phá……” Cự Hùng dừng lại, bán cái cái nút.
Mấy cái trưởng lão chờ sau văn, xem Cự Hùng cư nhiên tạm dừng xuống dưới, đều muốn đánh hắn.
Cự Hùng điếu đủ mấy người ăn uống, lúc này mới đắc ý dào dạt nói: “Ta đi tìm Lâm Sơ Văn trò chuyện, hắn mặt khác đề cử ta một
loại đan dược.”
Cự Hổ có chút tò mò nói: “Cái gì đan dược?”
Cự Hùng lấy ra một viên đan dược, huyễn huyễn.
Cự Nha tiến lên ngửi ngửi, có chút nghi hoặc nói: “Không có Cự Nhân vương tộc tinh huyết hơi thở.”
Biến dị Huyết Cốt Đan phía trên có Cự Nhân vương tộc tinh huyết
hơi thở, đan dược một lấy ra, Cự Nhân tộc Cự Nhân là có thể cảm nhận được, kia cổ hơi thở đối Cự Nhân tộc lực hấp dẫn là trí mạng, bất quá, Cự Hùng lần này lấy ra tới đan dược, thoạt nhìn thường thường vô kỳ, không hề có cái loại này hơi thở.
Cự Hổ trưởng lão có chút hoài nghi nói: “Này đan dược thật sự hữu dụng? Ngươi có phải hay không lấy sai rồi?”
Cự Hùng tức giận nói: “Ai lấy sai rồi, chính là loại này đan dược, hiệu quả rất tốt.”
Cự Hổ trưởng lão trực tiếp đoạt lấy đan dược dùng đi xuống, tức

khắc cả người máu sôi trào lên.
Cự Hổ cảm thụ được trong cơ thể huyết mạch biến hóa, có chút kinh ngạc nói: “Cự Hùng gia hỏa này, cư nhiên không nói dối, thật
sự hữu dụng.”
Cự Hùng trưởng lão có chút kích động hướng tới Cự Hổ trưởng lão nhào tới, kêu thảm thiết nói: “Ta đan dược!”
Cự Hổ trưởng lão nhìn kích động Cự Hùng trưởng lão, có chút chột dạ nói: “Yên tâm, chờ ta mua được sẽ trả lại ngươi.”
Cự Hùng trưởng lão hoàn toàn nghe không tiến Cự Hổ trưởng lão
nói, quấn lấy Cự Hổ trưởng lão bắt đầu vật lộn, toàn bộ huyết mạch thạch lâm, loạn thành một đoàn.
……
Tử Vụ sơn cốc.
“Cự Hòa trưởng lão, như thế nào tới.” Lâm Sơ Văn đón ra tới.
Cự Hòa trưởng lão nhìn Lâm Sơ Văn, có chút bất đắc dĩ nói: “Lâm dược sư, thật sự ngượng ngùng, lại tới phiền toái ngươi?”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Trưởng lão nói nơi nào lời nói, có chuyện gì sao?”
Cự Hòa trưởng lão hít sâu một hơi, nói: “Sở thiếu bán một ít Huyết Mạch Phản Tổ Đan cấp Cự Hùng?”
Lâm Sơ Văn lấy ra biến dị Huyết Cốt Đan, Cự Nhân tộc không ít người đối Lâm Sơ Văn có thể nói là lau mắt mà nhìn, nhận định đối phương là không tồi luyện đan sư, bất quá, cũng có không ít Cự Nhân tộc cảm thấy, Lâm Sơ Văn luyện đan thuật kỳ thật giống
nhau, bất quá, đối phương vừa lúc gặp biến dị Huyết Cốt Thảo. Huyết Mạch Phản Tổ Đan vừa ra, đông đảo Cự Nhân liền không như vậy suy nghĩ, mọi người nhất trí cảm thấy Lâm Sơ Văn tuyệt
phi vật trong ao.
Cự Hùng phía trước gặp phải vấn đề, rất nhiều trưởng lão đều gặp, đông đảo trưởng lão đều hy vọng có thể càng tiến thêm một bước.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”

“Ta nghe Cự Hùng nói, tổng cộng chỉ có hai mươi viên.” Cự Hòa có chút sốt ruột nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Là như thế này không sai, ta trước đó không lâu mới nghiên cứu chế tạo ra loại này đan dược, trên người tạm thời không có hàng hiện có.”
Cự Hòa hít sâu một hơi, nói: “Có thể luyện chế sao?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Là, Huyết Mạch Phản Tổ Đan dược liệu, ta trên người liền có một ít, thả Tiên giới liền có sinh trưởng, chỉ cần gom đủ dược liệu liền có thể tiếp tục luyện chế, không giống biến dị Huyết Cốt Đan, dùng một viên thiếu một viên,
bất quá, Huyết Mạch Phản Tổ Đan dược liệu, cũng không thường thấy, ta trên người dược liệu cũng không nhiều lắm.”
Cự Hòa nghe vậy, thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói: “Dược liệu không có tuyệt tích liền hảo, chúng ta Cự Nhân tộc có thể nghĩ cách, ta yêu cầu dự định một trăm viên.”
Powered by GliaStudio
close
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Có thể là có thể, bất quá, muốn một trăm viên nói, chỉ sợ muốn ba tháng sau.”
“Ba tháng sau?” Cự Hòa nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, giải thích nói: “Tuy rằng Huyết Mạch Phản Tổ Đan đối quý tộc hiệu quả có lẽ không bằng biến dị Huyết
Cốt Đan, nhưng trên thực tế, loại này đan dược luyện chế khó khăn, muốn so Huyết Cốt Đan cao hơn rất nhiều, nếu là luyện chế
loại này đan dược, ta nhiều nhất một ngày có thể khai tam lò, ta nói ba tháng giao hàng, vẫn là ở dược liệu không có thiếu tình huống.”
Cự Hòa gật gật đầu, nói: “Ta hiểu biết, yêu cầu cái gì dược liệu, ta nhìn xem tộc của ta trung có hay không.”
Theo Cự Hòa biết, rất nhiều Nhân tộc luyện đan sư đều có kéo dài chứng, muốn tìm Nhân tộc một ít luyện đan sư luyện đan, đều
yêu cầu trước tiên hẹn trước.

Chờ bài đến thời gian thời điểm, đã là mấy tháng sau.
Không chỉ như thế, Nhân tộc rất nhiều luyện đan sư luyện đan, xin thuốc giả đều phải tự bị dược liệu, luyện đan sư còn không cam đoan xác suất thành công, nếu là đem dược liệu đều luyện hỏng rồi, kia cũng chỉ có thể tự nhận xui xẻo.
So sánh với dưới, Lâm Sơ Văn nói, ba tháng sau là có thể giao hàng, tuyệt đối xem như nhanh.
Lâm Sơ Văn lấy ra một trương danh sách, giao cho Cự Hòa.
Cự Hòa nhìn danh sách thượng dược liệu, âm thầm có chút nóng
lòng.
Danh sách thượng có mấy vị dược liệu có chút hiếm thấy, Cự Nhân tộc đại khái chỉ có thể thấu ra ba bốn mươi phân dược liệu,
luyện đan sư luyện đan đều là có thành công suất, giống nhau luyện đan sư luyện đan xác suất thành công đều chỉ có tam đến bốn thành, 34 phân dược liệu, cũng không biết có thể ra nhiều ít đan dược.
Nếu là có thể tiêu phí một ít linh thạch mua tới dược liệu nhưng thật ra không có gì vấn đề, liền sợ thị trường thượng này đó linh dược cũng không có sung túc nguồn cung cấp.
Đan dược tạm thời không hóa tin tức một khi truyền ra, tức khắc
dẫn tới Cự Nhân tộc trên dưới một mảnh kêu rên.
Cự Nhân tộc rất nhiều Cự Nhân nguyên bản cho rằng chỉ cần tìm
Lâm Sơ Văn, chỉ cần hoa linh thạch, sẽ có đại lượng Huyết Mạch Phản Tổ Đan, kết quả, cư nhiên không có hàng hiện có.
Lâm Sơ Văn bên kia không có hàng hiện có, Cự Hùng trên người dư lại mười mấy cái đan dược liền biến di đủ trân quý lên.
Một đám người đuổi theo Cự Hùng trưởng lão cầu lấy đan dược, đem Cự Hùng trưởng lão cấp đắc ý không được.
“Gia gia, Cự Dũng trưởng lão cũng là tới mua đan dược sao?” Cự Quỳnh nói.
Cự Hùng gật gật đầu, mặt mày hớn hở nói: “Đúng vậy! Hắn hoa mười vạn nguyên thạch.”

Cự Quỳnh có chút sùng bái nói: “Gia gia, ngươi lần này kiếm lớn a!”
Cự Hùng đắc chí nói: “Cũng không phải là, làm những cái đó hỗn
trướng đồ vật nói ta hồ đồ, ngươi gia gia ta rõ ràng liền khôn khéo
đâu.”
Cự Hùng tổng cộng từ Sở Diệp nơi đó mua hai mươi viên đan dược, hoa 40 vạn, đến bây giờ mới thôi, Cự Hùng đã bán ra mười viên đan dược, tổng cộng nhập trướng một trăm vạn.
“Cự Hổ cái kia đáng giận vương bát đản, đoạt ta đan dược.”
Cự Quỳnh nhìn Cự Hùng, có chút bất đắc dĩ nói: “Cự Hổ trưởng lão, đã thanh toán linh thạch.”
Cự Hùng mắt trợn trắng, nói: “Hắn liền thanh toán hai vạn, cái này
moi người chết gia hỏa.”
Cự Quỳnh chớp chớp mắt nói: “Chính là, gia gia ngươi từ Lâm dược sư bên kia mua tới thời điểm, chính là hai vạn linh nguyên thạch.”
Cự Hùng bất mãn nói: “Kia có thể giống nhau sao? Những cái đó thương đội vật phẩm chuyển vừa chuyển tay, có phải hay không muốn đề giới, Lâm dược sư chỉ là cái Tạo Hóa Cảnh tiểu tu sĩ, ngươi gia gia ta là Sinh Tử Cảnh đại năng, thân gia không giống nhau.”
Cự Quỳnh nghĩ nghĩ, nói: “Đúng vậy! Nói không chừng, Lâm dược sư thân gia so gia gia ngươi cao đâu.”
Cự Hùng: “……” Cự Quỳnh gia hỏa này, làm sao nói chuyện?
Bất quá, lời nói lại nói trở về, Lâm Sơ Văn tuy rằng chỉ là Tạo Hóa Cảnh, bất quá, hắn phía trước quang bán Huyết Cốt Đan liền bán hai ngàn nhiều vạn, xác thật so với chính mình có tiền.
……
Cự Hòa trưởng lão thạch ốc.
“Cự Hòa trưởng lão, Lâm Sơ Văn bên kia thật sự không có hàng hiện có?” Cự Hổ trưởng lão hỏi.
Cự Hòa gật gật đầu, nói: “Hắn là đã không có.”
Cự Hổ trưởng lão cau mày, nói: “Cái kia Huyết Cốt Đan, không

phải có mấy ngàn cái sao? Như thế nào Huyết Mạch Phản Tổ Đan mới hai mươi cái."
Cái này chênh lệch, không khỏi quá lớn một ít, Cự Hùng trưởng lão mỗi lần nhìn đến hắn đều đôi mắt không phải đôi mắt, cái mũi
không phải cái mũi, Cự Hổ kỳ thật cũng quái ngượng ngùng.
Cự Hòa nhìn Cự Hổ liếc mắt một cái, bất đắc dĩ nói: "Lâm Sơ Văn chỉ là cái Tạo Hóa Cảnh tu sĩ, xem cốt linh, hẳn là còn không đến trăm tuổi, ngươi không cần yêu cầu quá nhiều."
Lâm Sơ Văn mới như vậy điểm đại, tùy tiện luyện chế một loại đan dược, luyện chế cái mấy ngàn viên mới không bình thường, mấy chục viên mới là bình thường số lượng, trên thực tế, mấy chục viên đều không quá bình thường, mấy viên mới là bình thường.
Cự Hổ trưởng lão xấu hổ cười cười, nói: "Là ta lỗ mãng." Huyết Cốt Đan sự tình, hẳn là chỉ là cái ngoại lệ.
Cự Hổ trưởng lão có chút buồn bực nói: "Lâm Sơ Văn bên kia đan dược không đúng sự thật, Cự Hùng liền quá đắc ý."
Cự Hòa thở dài, nói: "Này không có biện pháp, ai làm Cự Hùng tên kia đoạt được tiên cơ đâu."
Cự Hổ: "……"
Cự Hòa trưởng lão sắc mặt nghiêm túc nói: "Huyết Mạch Phản Tổ
Đan, này đan dược ở bộ lạc bên trong lưu chuyển không thành vấn đề, ngàn vạn không thể chảy ra bộ lạc."
"Này đan dược là có cái gì vấn đề sao?" Cự Hổ hỏi.
Cự Hòa gật gật đầu, nói: "Có vấn đề, chẳng những có vấn đề, vấn đề còn rất lớn, biến dị Huyết Cốt Đan bên trong ẩn chứa Cự Nhân
vương tộc tinh huyết, có thể bổ sung Cự Nhân tộc tinh huyết, đề cao tinh huyết độ dày. Huyết Mạch Phản Tổ Đan không phải, loại này đan dược là kích thích tu sĩ trong cơ thể càng cao độ tinh khiết tinh huyết tái sinh, dùng để đề cao tu sĩ tinh huyết độ dày."
"Huyết Cốt Đan hẳn là đối Cự Nhân tộc càng vì hữu hiệu, nhưng là, Huyết Mạch Phản Tổ Đan, chỉ sợ là đối rất nhiều chủng tộc

đều hữu hiệu."
Cự Hổ sắc mặt một túc, lập tức ý thức được sự tình nghiêm trọng
tính, thượng giới không ít chủng tộc đều thập phần coi trọng huyết mạch độ dày, Long tộc, Phượng tộc, đều là như thế, loại này đan dược hẳn là sẽ làm không ít chủng tộc điên cuồng.
"Loại này đan dược thật sự là Lâm Sơ Văn tự nghĩ ra?" Cự Hổ nói thầm nói.
Hắn là nghe nói qua, một ít kinh tài tuyệt diễm luyện đan sư, có thể tự nghĩ ra đan dược, nhưng là, Cự Hổ rất khó đem trầm mặc ít lời Lâm Sơ Văn, cùng loại này tuyệt đỉnh thiên tài liên hệ lên.
Cự Hòa lắc lắc đầu, nói: "Không biết." Dựa theo Lâm Sơ Văn cách nói, là tham khảo hiện có đan phương cải tiến, mặc dù không phải tự nghĩ ra, có thể luyện chế cũng thực đáng sợ.

Chương 457: Chương 457

“Thiếu gia, ngươi đã trở lại.” Mục Thập Tam nhìn Mục Thanh, thân
thiện nói.
Mục Thanh gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
“Thiếu gia, Lâm Sơ Văn đều phải ngươi làm những gì đây?” Mục Thập Tam có chút tò mò hỏi.
Mục Thanh chớp chớp mắt, nói: “Gần nhất ở xử lý dược liệu, Lâm
dược sư gần nhất nhiệm vụ có chút trọng, mỗi ngày đều ở luyện đan.”
Tuy rằng gần nhất sinh hoạt có chút bận rộn, Mục Thanh lại cảm
thấy không tồi, thực phong phú cảm giác.
Cự Nhân tộc mỗi ngày đều có người chạy tới chờ đan dược ra lò, quả thực tựa như trông coi giống nhau, có đôi khi, “Trông coi” cùng “Trông coi” còn sẽ đánh lên tới, thậm chí sẽ phát sinh quần
chiến.
Lâm Sơ Văn gần nhất bận quá, Mục Thanh thô thô tính tính, phát
hiện Lâm Sơ Văn một ngày muốn khai lò mười mấy thứ.
Cái này tần suất thật sự có chút kinh người, luyện đan sư luyện đan là muốn tiêu hao linh hồn lực, mà linh hồn lực khôi phục yêu
cầu thời gian.
Mục Thanh như thế nào tính đều cảm thấy lấy Lâm Sơ Văn tu vi, một ngày chỉ có thể khai lò cái ba bốn thứ, mà Lâm Sơ Văn cư nhiên khai lò như vậy nhiều lần, hơn nữa, xem đối phương

trạng
thái tựa hồ cũng không phải thực miễn cưỡng.
Mục Thanh cân nhắc Lâm Sơ Văn không phải ẩn tàng rồi tu vi, chính là linh hồn lực viễn siêu cùng giai tu sĩ.
“Lâm thiếu bên kia có một cái đan dược kiểm tra đo lường nghi, quy cách thập phần chi cao, cùng trước kia gia tộc thủ tịch luyện đan sư sử dụng cái kia không sai biệt lắm.” Mục Thanh nói.
Tiêu An nghe vậy có chút khiếp sợ nói: “Thiếu gia là nói, cái kia Tôn cấp kiểm tra đo lường nghi?”
Mục Thanh gật gật đầu, nói: “Hẳn là.”
Tiêu An hít sâu một hơi, nói: “Nhìn dáng vẻ, Cự Nhân tộc quả nhiên thực coi trọng Lâm Sơ Văn!”
Một cái Tôn cấp kiểm tra đo lường nghi, yêu cầu hơn một ngàn vạn linh nguyên thạch, đây chính là không ít luyện đan sư tha thiết ước mơ thứ tốt, giống nhau chỉ có Sinh Tử Cảnh luyện đan sư, mới dùng đến khởi thứ này.
Cự Nhân tộc luyện đan sư thưa thớt, đan dược kiểm tra đo lường nghi giống nhau là ở thời gian chiến tranh sử dụng.
Đại chiến thời điểm, một ít đại tộc muốn mượn sức minh hữu, liền
sẽ cung cấp đại lượng thời gian chiến tranh tài nguyên, trong đó giống nhau đều sẽ bao hàm đan dược tài nguyên, chủng tộc đại chiến thời điểm, cũng thường xuyên có thể thu được đan dược chiến lợi phẩm.
Cự Nhân tộc luyện đan sư không nhiều lắm, phân biệt năng lực tương đối kém, nếu gặp được đan dược liền tìm giám định sư, không khỏi quá phiền toái một ít, một ít giám định sư giám định
phí cũng không thấp, có đan dược kiểm tra đo lường nghi, có thể giải quyết rất nhiều vấn đề.
Cấp bậc càng cao kiểm tra đo lường nghi, có thể kiểm tra đo lường đan dược chủng loại càng nhiều, kiểm tra đo lường ra đan dược thành phần càng hoàn toàn.
Tôn cấp kiểm tra đo lường nghi toàn bộ Cự Nhân tộc hẳn là cũng không mấy cái, Cự Nhân tộc cư nhiên sẽ bỏ được giao cho Lâm Sơ Văn dùng, thật sự khó được.

Tiêu An bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, nói: “Thiếu gia, đan sư cùng đan sư tựa hồ là có thể lợi dụng đan dược kiểm tra đo lường nghi phía trên đan sư diễn đàn lẫn nhau liên lạc.”
Mục Thanh gật gật đầu, nói: “Xác thật như thế, bất quá, Lâm Sơ Văn vẫn là cái tân nhân, khác luyện đan sư chưa chắc sẽ nguyện ý liên lạc.”
Đan sư cùng đan sư cấp bậc giới hạn rõ ràng, Lâm Sơ Văn không có chứng thực, thuộc về đan sư học đồ cấp bậc, đan sư diễn đàn tuy rằng có thể cho đan sư lẫn nhau giao lưu, bất quá, học đồ chỉ có thể cùng học đồ giao lưu.
……
Tử Vụ sơn cốc.
Mấy cái Cự Nhân tộc thiếu niên, ríu rít vây quanh Sở Diệp nghị luận huyết mạch độ dày.
Cự Nhân tộc bình thường Cự Nhân huyết mạch độ dày đều ở 1% dưới, huyết mạch độ dày có thể đạt tới 2%, tam đều thuộc về xuất
sắc.
Huyết mạch độ dày có thể đạt tới 4%, đều là Cự Nhân tộc tinh anh đệ tử.
Giống nhau trưởng lão con nối dõi, huyết mạch độ dày đều ở 4%,
lại xông ra một ít có thể đạt tới 5%.
Cự Nhân tộc trưởng lão đều là Sinh Tử Cảnh, có thể tu luyện đến Sinh Tử Cảnh, huyết mạch độ dày phần lớn đều không thấp.
Rồng sinh rồng, phượng sinh phượng, chuột sinh con ra biết đào
động, tuy rằng nói hổ phụ khuyển tử loại tình huống này cũng tồn
tại, bất quá, đối Cự Nhân tộc mà nói, cha mẹ huyết mạch tương đối cao nói, hậu đại huyết mạch giống nhau cũng sẽ không kém đi
nơi nào.
Thường xuyên cùng Sở Diệp giao tiếp Cự Mãnh, Cự Thạch kỳ thật đều là tu nhị đại, huyết mạch độ dày nguyên bản đều ở 4%, mà ở dùng đại lượng đan dược lúc sau, đã tới 6%.

“Sở thiếu, ngươi có biết hay không, Cự Dương cái kia vương bát đản, cũng không biết là đi rồi cái gì vận, huyết mạch độ dày đạt tới 7%.” Cự Mãnh có chút kích động nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Cự Dương a! Rất có tiền đồ.”
Sở Diệp nghe được không ít về Cự Nhân tộc huyết mạch nói đến, Cự Nhân tộc hoàng kim huyết mạch đạt tới 10%, là có thể chuyển
hóa thành Hoàng Kim Cự Nhân.
Cự Nhân tộc rất nhiều trưởng lão phía trước huyết mạch độ dày đều ở 4%, 5%, 7% có thể nói là một cái tương đương cao trị số.
Cự Hổ cái này tôn tử, tựa hồ thực lực thập phần xuất chúng, hơn nữa đầu óc cũng không tồi, là Cự Nhân tộc bên trong khó được văn võ song toàn.
Hiện tại Cự Nhân tộc huyết mạch tối cao chính là một cái gọi là Cự Hải trưởng lão, này huyết mạch độ dày ở 8%, đối phương tổ phụ là Hoàng Kim Cự Nhân, cha mẹ không phải, đến hắn này đồng lứa, huyết mạch lại thoái hóa một ít.
“Cự Dương phía trước cũng chỉ có 5%, dùng Huyết Cốt Đan lúc sau, tăng lên tới 6%, dùng Huyết Mạch Phản Tổ Đan lúc sau, lại tăng lên 1%.” Cự Mãnh nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Thì ra là thế.”
Sơ Văn đan dược, hiệu quả vẫn là không tồi, bất quá dùng lúc sau, có thể tăng lên nhiều ít, tùy người mà khác nhau, tăng lên ba
cái phần trăm có, một cái phần trăm cũng chưa tăng lên cũng có.
Cự Mãnh nhấp môi, lời thề son sắt nói: “Ta thực mau liền sẽ đuổi theo hắn.”
Sở Diệp gật gật đầu, cổ vũ nói: “Hảo, cố lên.”
Cự Mãnh nhìn Sở Diệp, bỗng nhiên nói: “Sở thiếu, ngươi muốn hay không đi thí nghiệm một chút huyết mạch độ dày?”
Sở Diệp cau mày, nói: “Này liền không cần đi, ta lại không phải Cự Nhân tộc.”
Cự Mãnh nghiêng đầu, nói: “Sở thiếu trên người huyết mạch độ dày không thấp, nói không chừng trị số rất cao đâu, ngươi vừa tới

thời điểm, trên người vương tộc huyết mạch thực rõ ràng, đều ngăn chặn ta."
Sở Diệp cười gượng một chút, nói: "Phải không?"
Sở Diệp hít sâu một hơi, trên thực tế, Sở Diệp đối với chính mình trong cơ thể máu độ dày còn khá tò mò, bất quá, Sở Diệp cũng có chút lo lắng, trắc ra tới trị số quá cao, sẽ dẫn phát Cự Nhân tộc "Thù phú tâm lý", phải biết rằng, trên người hắn vương tộc huyết
mạch, hoàn toàn chính là khái đan dược khái ra tới.
Theo hắn biết, Cự Nhân tộc Cự Nhân, nhiều nhất cũng liền dùng cái hai ba trăm viên Huyết Cốt Đan, mà hắn dùng đan dược, Sở Diệp đều đã nhớ không rõ.
Powered by GliaStudio
close
……
Lâm Sơ Văn phòng luyện đan.
Sở Diệp đi vào phòng luyện đan, Lâm Sơ Văn đang ở đùa nghịch kiểm tra đo lường nghi.
"Lại ở đùa nghịch kiểm tra đo lường nghi a!" Sở Diệp nói thầm nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Thứ này, thật sự thập phần dùng tốt."
Cự Nhân tộc có vài cái đan dược kiểm tra đo lường dụng cụ, luyện chế ra đan dược, chỉ cần để vào kiểm tra đo lường nghi bên
trong, kiểm tra đo lường nghi bên trong nếu là thu nhận sử dụng
quá loại này đan dược, là có thể đủ nhanh chóng kiểm tra đo lường ra tới.
Cự Nhân tộc luyện đan sư, thập phần thưa thớt, Cự Nhân tộc tư tế dùng phương thuốc, nhiều là trong tộc thiên chuy bách luyện ra
tới, Cự Nhân tộc rất ít nghiên cứu ra tân huyết nhục bảo dược, này lại liền tạo thành kiểm tra đo lường nghi không có đất dụng võ.
Rõ ràng là rất lợi hại đồ vật, ở Cự Nhân tộc cư nhiên rất ít sử

dụng, thực sự có chút người tài giỏi không được trọng dụng.
Lâm Sơ Văn gần nhất đại lượng luyện chế đan dược, lại không rõ ràng lắm đan dược luyện chế hay không thành công.
Cự Hòa trưởng lão mới nhớ tới, trong tộc có như vậy cái đồ vật.
Biết Cự Nhân tộc có như vậy cái Thần Khí, Lâm Sơ Văn thường xuyên chạy tới mượn.
Cự Hòa trưởng lão xem Lâm Sơ Văn như vậy tới tới lui lui bôn ba, thật sự vất vả, trực tiếp bàn tay vung lên, đem một đài kiểm tra đo lường nghi dọn vào Tử Vụ sơn cốc.
Có đan dược kiểm tra đo lường dụng cụ, Lâm Sơ Văn liền không cần lại tìm đại lượng con thỏ thí dược, luyện đan hiệu suất đề cao
không ít.
Lâm Sơ Văn có chút đắc ý cùng Sở Diệp biểu thị lên, “Cái này dụng cụ, thật sự phương tiện, không quen biết linh thảo chỉ cần đầu nhập trong đó, là có thể phân biệt ra linh thảo tên, còn sẽ có thuộc tính chờ thuyết minh.”
“Luyện chế ra tới đan dược, đầu nhập trong đó, cũng có thể nhanh chóng phân tích ra đan dược dược tính.”
Lâm Sơ Văn Huyết Mạch Phản Tổ Đan, tham khảo huyết mạch đi tìm nguồn gốc dược tề đan phương, đan dược đầu nhập kiểm tra đo lường nghi lúc sau, biểu hiện chính là không biết tên dược tề, có kích hoạt huyết mạch chi hiệu, tác dụng cùng loại với huyết nguyên đan, sinh cốt lưu thông máu đan.
Từ kiểm tra đo lường nghi được đến đáp án tới xem, thượng giới tuy rằng không có cùng Huyết Mạch Phản Tổ Đan giống nhau như đúc đan dược, nhưng cùng loại đan dược vẫn phải có, thậm chí khả năng có không ít, kiểm tra đo lường nghi ký lục đến liền có hai loại, không có ký lục nói không chừng càng nhiều.
Kiểm tra đo lường nghi còn có một cái chỗ tốt, cái này kiểm tra đo
lường nghi có thể định giá, căn cứ linh thảo, đan dược phẩm chất, cung cấp một cái tham khảo giá cả.
Thứ này đối với Lâm Sơ Văn mà nói, quả thực là Thần Khí, được đến kiểm tra đo lường nghi lúc sau, Lâm Sơ Văn như đạt được chí bảo, đem trên người không ít đan dược, dược liệu kiểm tra

đo
lường cái biến.
Sở Diệp cười cười, nói: “Này dụng cụ, nghe tới rất hữu dụng.”
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, cười cười, nói: “Ngươi biết, cái này kiểm tra đo lường nghi còn có một cái càng thần kỳ địa phương, cái này kiểm tra đo lường nghi có thể liên thông một cái đan sư diễn
đàn, chỉ cần mở ra cái này tiếp thu tin tức trang bị, là có thể tiến vào trong đó, có rất nhiều luyện đan sư sẽ ở trong đó tuyên bố một ít có quan hệ luyện đan tin tức.”
“Đan sư có thể ở diễn đàn bên trong, cầu mua linh thảo, đan dược, có cái gì đan thuật vấn đề, cũng có thể treo giải thưởng vấn đề.”
Đan sư diễn đàn là đan sư Thần Điện sáng lập, ở diễn đàn vấn đề yêu cầu tích phân, mà tích phân có thể dùng linh thạch, thảo dược mua sắm, bất quá, yêu cầu hướng đan sư Thần Điện giao phó. Bên này không có đan sư Thần Điện, cho nên, tạm thời hắn cũng không có biện pháp lấy loại này biện pháp đạt được vài phần.
Sở Diệp cau mày, nói: “Có nhiều như vậy công năng, Cự Hòa trưởng lão nói cho ngươi.”
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Không phải Cự Hòa trưởng lão, cái này là che giấu công năng, Cự Hòa trưởng lão cũng chưa chắc biết.”
“Đó là……”
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Là Mục Thanh, hắn hẳn là tiếp xúc quá loại này đan dược kiểm tra đo lường dụng cụ, phía trước hẳn là cũng không thiếu đùa nghịch quá.”
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Chỉ sợ là trước kia Mục Thanh trong nhà có.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Chỉ sợ là, đáng tiếc a! Ta không có tích phân, nếu không nói, nhưng thật ra có thể dò hỏi vấn đề.”
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Nếu, ngươi có tích phân, nếu là may mắn liên hệ thượng nhân tộc luyện đan sư, có phải hay không có
thể biết một ít Nhân tộc sự tình……”

Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Nếu, ta may mắn liên hệ thượng Nhân tộc luyện đan sư, đối phương lại có hứng thú cùng ta nói chuyện phiếm nói, có lẽ có thể.”
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Rất lợi hại đồ vật, Cự Hòa trưởng lão cư nhiên tặng ngươi lợi hại như vậy đồ vật.”
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Liên hệ diễn đàn là che giấu công năng, nguyên bản này đài dụng cụ thượng cái này công năng bị phong tỏa, may mắn Mục Thanh biết giải khóa phương pháp.”
Sở Diệp có chút hoài nghi nói: “Phong tỏa cái này công năng, Cự Nhân tộc làm?”
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Không giống, chỉ sợ là đã sớm bị phong tỏa, nói không chừng Cự Hòa trưởng lão cũng không biết có như vậy công năng, lại hoặc là đối phương biết, nhưng là, không dùng được, cũng liền không để ý.”
Sở Diệp suy đoán nói: “Nếu không phải Cự Nhân tộc làm, đưa Cự Nhân tộc dụng cụ người làm?”
Theo hắn biết, Lâm Sơ Văn này đài dụng cụ, là năm đó Thần tộc, Ma tộc đại chiến thời điểm, Thần tộc tạm mượn cấp Cự Nhân tộc,
sau lại đại chiến qua đi, Cự Nhân tộc nói dối dụng cụ ở đại chiến bên trong bị tạc rớt, âm thầm khấu lưu xuống dưới.
……
Thạch ốc bên trong.
Mục Thanh nhìn Tiêu An, nói: “An thúc, ngươi làm sao vậy?”
Tiêu An cau mày, nói: “Không có gì.”
Cự Nhân tộc thiếu niên, gần nhất luôn là tới tìm Sở Diệp đàm luận huyết mạch độ dày, Tiêu An hơi chút nghe xong một lỗ tai, tức khắc bị nghe được tin tức chấn không nhẹ.
Tiêu An đã sớm phát hiện, Cự Nhân tộc gần nhất cùng Lâm Sơ Văn tiến hành thường xuyên đan dược giao dịch, Cự Nhân tộc một chúng trưởng lão tựa hồ đều rất coi trọng loại này giao dịch.
Tiêu An không nghĩ ra, đến tột cùng là cái dạng gì giao dịch, sẽ dẫn tới Cự Nhân tộc trưởng lão như thế đại động can qua, hiện giờ hắn rốt cuộc minh bạch, là tinh luyện huyết mạch đan dược,

cũng khó trách Cự Nhân tộc sẽ đem như vậy trân quý kiểm tra đo
lường nghi, giao cho Lâm Sơ Văn sử dụng.
Nhân tộc cảnh nội cũng có vài loại tinh luyện huyết mạch đan dược, loại này đan dược quan hệ trọng đại, đan phương chỉ nắm giữ ở mấy cái thế lực lớn trong tay, hơn nữa, rất nhiều đan dược tuy rằng tăng lên huyết mạch hiệu quả không tồi, nhưng là, dược
liệu thập phần khó tìm.
Tiêu An không nghĩ tới Lâm Sơ Văn là có thể luyện chế như vậy đan dược, tựa hồ còn không ngừng là một loại, vẫn là hai loại.
Lâm Sơ Văn như vậy năng lực, tới rồi Nhân tộc địa giới, hẳn là cũng có thể đã chịu lễ ngộ.
Lúc trước Sở Diệp, Lâm Sơ Văn lựa chọn mua sắm bọn họ thời điểm, Tiêu An cũng từng cảm thán quá, hổ lạc bình dương, vòng đi vòng lại, bọn họ cư nhiên dừng ở hai cái không chớp mắt Tạo Hóa Cảnh tu sĩ trên tay, hiện tại thoạt nhìn, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn tuyệt đối không đơn giản, về sau chỉ sợ sẽ uy chấn một phương.

Chương 458: Chương 458

Đảo mắt sáu tháng liền đi qua, Lâm Sơ Văn lục tục luyện chế ra một trăm nhiều viên Huyết Mạch Phản Tổ Đan.
Vốn dĩ Lâm Sơ Văn là tính toán chờ đến gom đủ một trăm viên đan dược, đồng loạt giao hàng, bất quá, Cự Nhân tộc người thật sự chờ không kịp.
Mỗi ngày đều có người chạy tới Tử Vụ sơn cốc chờ, chỉ cần một có đan dược ra tới, liền sẽ bị nhanh chóng mua đi.
Dược liệu sớm tại ba tháng trước liền bắt đầu có chút tiếp không lên, Cự Nhân tộc lục tục lại từ các nơi vơ vét tới một ít, bất quá, đến bây giờ mới thôi, chung quanh có thể sưu tầm dược liệu đều bị sưu tầm không sai biệt lắm, dược liệu đã hoàn toàn đoạn hóa.
Cự Nhân tộc vì Lâm Sơ Văn cung cấp dược liệu cũng không tính nhiều, bất quá, Lâm Sơ Văn luyện đan xác suất thành công có chút vượt qua dự tính, cho nên, cuối cùng đạt được 150 nhiều viên đan dược.
Lâm Sơ Văn lục tục lại luyện chế ra một ít đan dược lúc sau, Cự Hùng ở Cự Nhân tộc nhân khí xuống dốc không phanh.
Lâm Sơ Văn Huyết Mạch Phản Tổ Đan ở Cự Nhân tộc đại được hoan nghênh, không ít Cự Nhân tộc phát hiện, biến dị Huyết Cốt Đan cùng Huyết Mạch Phản Tổ Đan đồng thời sử dụng, hiệu quả càng vì tốt đẹp.
Hai loại đan dược ở Cự Nhân tộc khiến cho không nhỏ phong ba, Cự Nhân tộc không ít Cự Nhân, thực lực đều được đến không nhỏ tăng lên, càng vì khó được chính là tiềm lực cũng tăng lên.
Lâm Sơ Văn tạm dừng Huyết Mạch Phản Tổ Đan luyện chế, bởi vì không tài liệu.
Cự Hòa trưởng lão đã sớm phái ra người đi mua sắm dược liệu, nhưng là, Huyết Mạch Phản Tổ Đan sở cần dược liệu vẫn là thập

phần hiếm thấy, một hai phân còn hảo thuyết, Cự Nhân tộc muốn
chính là mấy chục, mấy trăm phân, lớn như vậy lượng, rất khó mua được.
Không có tài liệu, cái này làm cho bộ lạc bên trong không ít gào khóc đòi ăn Cự Nhân uể oải không thôi.
Huyết Mạch Phản Tổ Đan tài liệu không có, Lâm Sơ Văn nhưng thật ra đằng ra không, luyện chế mặt khác đan dược.
Tuy rằng nói Lâm Sơ Văn nhẫn nại cực hảo, nhưng là, cả ngày luyện chế Huyết Mạch Phản Tổ Đan, liên tục luyện chế vài tháng,
vẫn là thoáng có chút phiền chán.
Lâm Sơ Văn lục tục luyện chế một ít mặt khác đan dược, ở Cự Nhân tộc bán.
Có Huyết Cốt Đan, Huyết Mạch Phản Tổ Đan vết xe đổ, Cự Nhân tộc đối Lâm Sơ Văn luyện chế đan dược đảo nhiều vài phần hứng thú.
Mỗi ra một phần đan dược, Cự Hòa trưởng lão đều sẽ đem đan dược mua trở về nghiên cứu.
Lâm Sơ Văn lục tục lại luyện chế ra vài loại, thích hợp Cự Nhân tộc đan dược.
Tuy rằng so ra kém Huyết Mạch Phản Tổ Đan cùng Huyết Cốt Đan đối Cự Nhân tộc ý nghĩa sâu xa, bất quá, cũng có không ít Cự Nhân tộc mua trướng.
……
Cự Hòa trưởng lão thạch ốc.
“Cự Hòa trưởng lão, Lâm Sơ Văn nói, không có đan dược.” Cự Hằng trưởng lão tràn đầy uể oải nói.
Cự Hòa gật gật đầu, có chút vô ngữ nói: “Ta biết, các ngươi không cần luôn đi quấy rầy Lâm dược sư.”
Cự Hằng trưởng lão có chút kháng cự nói: “Không có đan dược, này phải làm sao bây giờ? Còn có rất nhiều người chờ đâu.”
“Này không phải linh thảo không đến vị sao? Linh thảo vô pháp đúng chỗ, Lâm Sơ Văn liền tính lại lợi hại, cũng vô pháp biến ra đan dược tới a!” Cự Hòa trưởng lão lắc lắc đầu nói.
Cự Hằng trưởng lão cau mày, có chút bất đắc dĩ nói: “Vì cái gì

dược liệu sẽ thiếu đâu?"
Cự Hòa trưởng lão có chút tức muốn hộc máu đứng lên, nói: "Ngươi có năng lực, ngươi suy nghĩ biện pháp a!"
Hắn đã tận lực nghĩ cách đi gom góp dược liệu, trong tộc bọn người kia một chút cũng không biết trong đó gian khổ, chỉ biết duỗi tay muốn đan dược.
Cự Hằng trưởng lão xem Cự Hòa trưởng lão sinh khí, có chút xấu
hổ nói: "Ta liền oán giận một chút."
Cự Hòa trưởng lão hít sâu một hơi, dược liệu hắn đã suy nghĩ biện pháp, cùng Cự Nhân tộc giáp giới mấy cái chủng tộc, đại bộ phận đều là không am hiểu gieo trồng linh thực, mấy tộc linh dược cũng thực thiếu.
Ngũ Hành tộc nhưng thật ra am hiểu thực, nhưng là, đám kia vương bát đản không tốt lắm lừa dối, một khi Ngũ Hành tộc người
phát hiện bọn họ nhu cầu cấp bách kia mấy vị linh thảo, kia này đàn đáng chết gia hỏa, liền sẽ trướng giới, điên cuồng trướng giới, Cự Nhân tộc không tốt kinh doanh, trong tộc linh thạch cũng
không tính quá đầy đủ.
Cự Hằng trưởng lão nhìn Cự Hòa trưởng lão, nói: "Cự Hòa trưởng lão, nghe nói, Lâm Sơ Văn giáo thụ ngài luyện chế đan dược biện pháp."
Cự Hòa trưởng lão gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
Vốn dĩ đan dược luyện chế phương pháp là luyện đan sư tuyệt mật, giống nhau là sẽ không ngoại truyện, rất nhiều luyện đan sư
luyện đan thời điểm đều sẽ thanh tràng, huống chi này đan dược
vẫn là Lâm Sơ Văn tự nghĩ ra đan dược, hắn đưa ra yêu cầu này có chút mạo muội.
Cự Hòa hướng Lâm Sơ Văn tưởng mua sắm đan phương thời điểm, đã làm tốt bị cự tuyệt chuẩn bị, không nghĩ tới Lâm Sơ Văn
dị thường phối hợp.

Giao ra đan phương lúc sau, Lâm Sơ Văn còn chủ động cùng hắn biểu thị ba lần đan dược luyện chế phương pháp, hơn nữa, sợ hắn có không rõ địa phương, còn tiến hành rồi giảng giải, sợ hắn học không được, để sót cái gì, Lâm Sơ Văn thậm chí thập phần săn sóc thu hình ảnh.
Cự Hòa thực hoài nghi, Lâm Sơ Văn như vậy phối hợp, có phải hay không chán ghét luyện chế Huyết Mạch Phản Tổ Đan, muốn bức thiết đem cái này công tác cấp vứt ra đi.
Đáng tiếc chính là, Lâm Sơ Văn khai lò luyện chế ba lần, nước chảy mây trôi, mỗi lần đều thành công.
Chờ đến Cự Hòa trưởng lão chính mình khai lò thời điểm, nếm thử mười mấy thứ, tất cả đều là thất bại, không thu hoạch được gì không nói còn lãng phí không ít trân quý dược liệu.
Lần này tổn thất, đem mấy cái chờ hắn đan thành trưởng lão cấp
thịt đau khẩn.
Nguyên bản trong tộc mấy cái trưởng lão, cảm thấy trong tộc đối
Lâm Sơ Văn đan dược ỷ lại tính quá lớn, sẽ bị quản chế với người, nếu có thể đem luyện đan phương pháp khống chế ở chính mình trong tay, sẽ hảo rất nhiều, nhưng là, xem Cự Hòa trưởng lão họa họa mười mấy phân dược liệu, mọi người sôi nổi cảm thấy, luyện đan chuyện này, rốt cuộc không phải mỗi người đều có thể làm, bị quản chế với người liền bị quản chế với người đi.
Cự Hòa lúc đầu xem Lâm Sơ Văn biểu thị luyện đan thời điểm, cũng không có nghĩ nhiều, chờ xong việc nhớ tới, mới phát hiện, Lâm Sơ Văn liên tục biểu thị ba lần luyện đan đều thành công, xác suất thành công thực sự đáng sợ.
……
Tử Vụ sơn cốc.
“Lâm dược sư.” Tiêu An cung kính đối với Lâm Sơ Văn hành lễ.
Tiêu An mới vừa gặp được Sở Diệp, Lâm Sơ Văn thời điểm, cảm thấy hai người rất có thiên phú, hẳn là tính tư chất không tồi Nhân
tộc, chỉ tiếc, không có hậu trường, chưa chắc có thể đi bao xa.

Bất quá hiện tại Tiêu An đối hai người hoàn toàn đổi mới, Tiêu An
cảm thấy Cự Nhân tộc cùng Sở Diệp quan hệ đã xảy ra thay đổi.
Phía trước, Cự Nhân tộc cùng hai người chi gian quan hệ tuy rằng không tồi, nhưng là, loại quan hệ này có chút yếu ớt, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn càng nhiều ỷ lại Cự Nhân tộc che chở.
Nhưng là, gần nhất mấy tháng, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hai người giống như một chút biến quan trọng lên, Cự Nhân tộc trưởng lão
không biết bởi vì cái gì nguyên nhân vẫn luôn hướng nơi này chạy, còn không phải một cái hai cái trưởng lão hướng bên này chạy.
Hai người hẳn là hoàn toàn thượng Cự Nhân tộc chiến thuyền, kể
từ đó, Cự Nhân tộc liền thành hai người chỗ dựa.
Cự Nhân tộc thực lực vẫn là thực hùng hậu, có Cự Nhân tộc làm hậu thuẫn, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn tu luyện chi lộ, có thể đi thông thuận rất nhiều.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, hướng tới Tiêu An nhìn thoáng qua, “Có chuyện gì sao?”
“Lâm dược sư, Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo, nảy mầm.” Tiêu An
nói.
Sở Diệp ra ngoài phóng ong đi, lần này đi có chút xa, muốn quá đoạn thời gian mới có thể trở về, cho nên, Tiêu An đành phải trước đem sự tình cùng Lâm Sơ Văn báo cáo.
Huyết Cốt Đan cùng Huyết Mạch Phản Tổ Đan ở Cự Nhân tộc nhấc lên không nhỏ gợn sóng, bởi vì này hai loại đan dược, Sở Diệp hai người cùng Cự Nhân tộc khoảng cách kéo gần lại không ít.
Không ít Cự Nhân trưởng lão mời Sở Diệp đi bản nhân linh điền bên trong thải mật, Sở Diệp cũng tưởng mở rộng ong đàn ở Cự Nhân tộc hoạt động phạm vi, liền mang theo ong đàn đi.
Cự Nhân tộc địa bàn vẫn là rất lớn, một vòng dạo xuống dưới yêu
cầu mấy tháng, Sở Diệp không làm cho Tiểu Bạch thi triển

không
gian độn thuật, đã rời đi có nửa tháng.
Lâm Sơ Văn có chút kinh ngạc nói: “Nảy mầm sao? Kia nhưng thật ra không tồi.” Lại có thể có một bút thu vào.
Powered by GliaStudio
close
Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo hạt giống là Sở Diệp phía trước từ Ngũ Hành tộc trên tay mua tới, mua tới thời điểm, hạt giống sinh
cơ mỏng manh thực, Lâm Sơ Văn dùng linh tuyền điều phối dinh
dưỡng dịch, dùng cho kích hoạt hạt giống hoạt tính, lúc sau, Sở Diệp ở ngọc trụy không gian bên trong tiến hành rồi gây giống, từ
Liễu Thụ Yêu hỗ trợ chăm sóc.
Chờ Liễu Thụ Yêu nhả ra nói có thể, hạt giống bên trong hoạt tính
đã cũng đủ này nảy mầm, Sở Diệp liền đem hạt giống loại tới rồi linh điền bên trong.
Hạt giống gieo đi lúc sau, vẫn luôn là Liễu Thụ Yêu ở xử lý, Sở Diệp tương đối bận rộn, liền không lại quản.
Đã qua mấy tháng thời gian, Lâm Sơ Văn đều đem Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo sự tình cấp đã quên, không nghĩ tới, ở ngay lúc
này cư nhiên nảy mầm.
Tiêu An nhìn Lâm Sơ Văn bình tĩnh biểu tình, thầm nghĩ: Cứ như
vậy? Liền cái này phản ứng, kia chính là Nghê Hồng Nguyệt Kiến
Thảo a!
Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo rất khó nuôi sống, Nhân tộc bên trong có thể gieo trồng Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo tu sĩ cũng không phải quá nhiều.
Sở Diệp cái này linh loại hình như là từ Ngũ Hành tộc trên tay mua tới, linh loại bản thân sinh cơ bạc nhược, rất khó nảy mầm, gieo trồng khó khăn viễn siêu giống nhau Nghê Hồng Nguyệt

Kiến
Thảo hạt giống.
Nếu loại ra Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo chính là bình thường Nhân tộc linh thực sư, nói không chừng đã nhảy nhót lung tung chủ trì lễ mừng, chúc mừng chính mình ở linh thực một đạo thượng, lấy được trọng đại đột phá.
Lâm Sơ Văn cư nhiên biểu hiện như vậy nhẹ nhàng bâng quơ, Tiêu An lại lần nữa đối này lau mắt mà nhìn.
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Sở Diệp gieo trồng Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo là tưởng phát một bút, tích lũy một chút tài chính, bất
quá, có bán Huyết Cốt Đan hai ngàn nhiều vạn thu vào, bọn họ hiện giai đoạn cũng không thiếu linh thạch, hết thảy đều có thể từ
từ tới, Sở Diệp cũng không cần quá vất vả.
Tiêu An nhịn không được khen nói: "Sở thiếu chăm sóc linh điền,
thật sự rất lợi hại."
Lâm Sơ Văn cười cười, có chung vinh dự nói: "Đó là tự nhiên, A Diệp vẫn luôn đều thực có khả năng."
Tiêu An: "……"
"A Diệp hẳn là mau trở lại, chờ hắn đã trở lại, nhìn đến Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo nảy mầm, hẳn là sẽ cao hứng." Lâm Sơ Văn cười cười nói.
Tiêu An: "……"
……
Cự Nhân tộc không ít Cự Nhân ấu tể, đều thích hướng Tử Vụ sơn cốc chạy.
Tuy rằng rất nhiều người đều là tâm thô, bất quá, tổng vẫn là có biết hàng người.
"Cự Hòa trưởng lão, Cự Hòa trưởng lão." Cự Mãnh, Cự Thạch, Cự Dương đám người tìm được rồi Cự Hòa trưởng lão.
Cự Hòa trưởng lão nhìn mấy người liếc mắt một cái, nói: "Các ngươi mấy cái ở sảo cái gì đâu? Đan dược đã không có, một viên đều không có, mau cút, mau cút."
Gần nhất vẫn luôn có người tìm Cự Hòa trưởng lão dò hỏi đan

dược, Cự Hòa trưởng lão bị sảo phiền không thắng phiền.
Cự Mãnh có chút vội vàng nói: “Trưởng lão, chúng ta không phải
vì đan dược.”
Cự Hòa vừa nghe không phải vì đan dược, nhưng thật ra thả lỏng
một ít.
“Không phải vì đan dược, các ngươi sảo cái gì đâu?”
“Cự Dương nói, ở Tử Vụ sơn cốc thấy được Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo, ta nói hắn nhìn lầm rồi.” Cự Mãnh mắt lé ngắm Cự Dương liếc mắt một cái nói.
Cự Nhân tộc thích lấy cây mạnh thủ thắng, Cự Dương lại thích xem các loại điển tịch, là Cự Nhân tộc bên trong khó được hiếu học giả, rất nhiều Cự Nhân trưởng lão trong mắt hảo thiếu niên, cũng là rất nhiều cùng tuổi giả trong mắt dị loại.
Cự Dương sắc mặt ngưng trọng nói: “Trưởng lão, thật là Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo.”
Cự Mãnh không cho là đúng nói: “Ta nói ngươi thật sự nhìn lầm rồi, không có khả năng là Nguyệt Kiến Thảo, Nguyệt Kiến Thảo phiến lá giống ánh trăng, kia thảo nơi nào giống ánh trăng.”
Cự Dương mắt trợn trắng, nói: “Ngươi biết cái gì, thành thục Nguyệt Kiến Thảo phiến lá là giống ánh trăng, còn không có thành
thục đâu, tạm thời là không giống ánh trăng, về sau tựa như.”
Cự Mãnh bất mãn nói: “Ngươi mới không hiểu đâu, ta hỏi qua Lâm dược sư, Sở Diệp chỉ lấy đến quá Ngũ Hành tộc Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo chết loại.”
“Có lẽ là chết đủ loại ra tới.” Cự Dương nói.
Cự Mãnh mắt trợn trắng, nói: “Chết loại như thế nào trồng ra?”
Cự Dương khẽ hừ một tiếng, nói: “Ngươi không tín nhiệm Sở thiếu năng lực sao?”
Cự Mãnh cả kinh, vội vàng nói: “Đương nhiên không phải, ta như
thế nào sẽ không tín nhiệm Sở thiếu năng lực đâu, ta chỉ là không
tín nhiệm Ngũ Hành tộc chết loại.”

Cự Dương nghĩ nghĩ, nói: “Có lẽ lúc trước Sở thiếu chính là cảm thấy Ngũ Hành tộc hạt giống có thể trồng ra mới mua, Sở thiếu mưu tính sâu xa, cùng Cự Mãnh ngươi cái thiếu tâm nhãn nhưng
không giống nhau.”
Cự Mãnh cau mày, vẫn là có chút không tin nói: “Sở thiếu là rất lợi
hại, nhưng là, như vậy nhiều linh thực sư cũng chưa loại sống.”
“Sở thiếu năng lực xuất chúng, làm được những cái đó linh thực sư làm không được sự tình, cũng là có khả năng.” Cự Dương kiên trì nói.
Cự Mãnh đánh giá Cự Dương vài lần, thầm nghĩ: Cự Dương gia hỏa này, giống như tưởng lấy lòng Sở Diệp, chữa trị cùng Sở Diệp quan hệ, nhưng là, hiện tại có phải hay không có chút dùng sức quá mãnh a! Lúc trước, từ Ngũ Hành tộc nơi đó mua hạt giống, nhưng không thiếu Sinh Tử Cảnh nổi danh linh thực sư, đông đảo linh thực sư đều nhận định, đó chính là chết loại.
Sở Diệp tuy rằng là rất lợi hại, nhưng chỉ là cái Tạo Hóa Cảnh, muốn nói có thể siêu việt một chúng nhãn hiệu lâu đời linh thực
sư, vẫn là có chút khoa trương.
Cự Hòa trưởng lão nghe mấy người tranh chấp, nhưng thật ra bị khơi mào vài phần hứng thú, nói: “Được rồi, được rồi, ta đi xem.”
Cự Mãnh ba người lôi cuốn Cự Hòa trưởng lão, hướng tới Tử Vụ sơn cốc đi, dọc theo đường đi, có chút Cự Nhân tộc không rõ nguyên do, tưởng có đan dược ra lò, hưng phấn theo đi lên.
Chờ tới rồi linh điền thời điểm, đoàn người quy mô, đã mở rộng tới rồi hai mươi mấy người.
Tuy rằng sau lại gia nhập người, biết rõ ràng chân tướng, cũng không rời khỏi.
Cự Hòa trưởng lão đứng ở linh điền biên, nhìn linh điền bên trong
xanh um tươi tốt linh thảo, tràn đầy khiếp sợ nói: “Thật sự là Nghê
Hồng Nguyệt Kiến Thảo.”
Cự Dương có chút đắc ý nói: “Xem ta chưa nói sai đi.”

Cự Mãnh ngó Cự Dương liếc mắt một cái, nói: “Ngươi đắc ý cái gì a! Lại không phải ngươi trồng ra.”
Cự Dương: “……” Cự Mãnh người này, thật sự là vô lý giảo ba phần.
“Thật sự là Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo, sao có thể, là Ngũ Hành tộc hạt giống sao? Vẫn là Sở Diệp từ mặt khác con đường bắt được hạt giống a!” Cự Thạch nói thầm nói.
Cự Hòa hít sâu một hơi, nói: “Phỏng chừng chính là năm đó kia phê hạt giống.”
Cự Mãnh hít sâu một hơi, nói: “Cư nhiên thật sự trồng ra a!” Hắn còn tưởng rằng Sở Diệp bị Ngũ Hành tộc người hố, không nghĩ tới, cư nhiên thật sự trồng ra.
Cự Hòa hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Ngũ Hành tộc “Chết loại” cư nhiên thật sự trồng ra, thật là không thể tưởng tượng, bất quá, này linh loại là Sở Diệp trồng ra, giống như cũng không như vậy kỳ quái.
Nếu việc này phát sinh ở những người khác trên người, hắn có lẽ là rất kỳ quái, nhưng nếu là phát sinh ở Sở Diệp, Lâm Sơ Văn trên người, tựa hồ liền không kỳ quái.
Tuy rằng, Cự Nhân tộc không tốt với gieo trồng linh thực, nhưng
Sở Diệp gieo trồng linh điền, vẫn là cho Cự Hòa một loại thoáng không khoẻ cảm giác.
Sở Diệp thật sự xử lý thật tốt quá, bị Lâm Sơ Văn luyện đan thuật
chấn động qua đi, Sở Diệp trồng ra Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo
một chuyện, đối Cự Hòa chấn động cũng không có tưởng tượng đại.
Sở Diệp ra ngoài phóng ong trở về, liền nhìn đến một đám Cự Nhân tộc người, vây quanh chính mình linh điền xem hiếm lạ, cảnh tượng dị thường quỷ dị.

Chương 459: Chương 459

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở Cự Nhân tộc địa vị tăng lên không ít, bất quá, hai người sinh hoạt cũng không có bởi vậy có bao nhiêu đại ảnh hưởng.
Lâm Sơ Văn suốt ngày luyện đan, ngẫu nhiên giúp đỡ Sở Diệp xử lý linh điền, ủ linh tửu.
Sở Diệp mỗi ngày phóng ong, xử lý linh điền, ủ linh tửu.
Hai người mặt trời mọc thì làm, mặt trời lặn thì nghỉ, nhật tử quá
phong phú mà quy luật.
“Cự Mãnh, nghe nói qua mấy ngày lại có một cái đại hình phường
thị?” Sở Diệp nhìn Cự Mãnh, tùy ý hỏi.
Cự Mãnh bỗng nhiên cả kinh, nói: “A! Này…… Cái này.”
Quá mấy ngày, xác thật có một cái đại hình phường thị, lần này phường thị ban tổ chức là hành tộc, hành tộc là một cái thực đặc thù chủng tộc, hành trong tộc không sai biệt lắm mọi người đều kinh thương, dấu chân trải rộng toàn bộ Tiên giới.
Hành tộc tổ chức phường thị, bán vật phẩm, thường thường bao hàm toàn diện, trong tộc kế hoạch đi phường thị gom góp một ít Huyết Mạch Phản Tổ Đan linh thảo.
Trong tộc trải qua thương nghị, quyết định đem phường thị sự tình gạt Sở Diệp, Lâm Sơ Văn.
Lâm Sơ Văn hiện tại đối Cự Nhân tộc mà nói, quá mức quan trọng, này quan trọng trình độ thậm chí vượt qua trong tộc Sinh
Tử Cảnh trưởng lão.
Đi trước phường thị đường xá xa xôi, trên đường nếu là xuất hiện

cái gì nguy cơ liền phiền toái.
Cự Nhân tộc cũng lo lắng, chủng tộc khác phát hiện Lâm Sơ Văn tầm quan trọng thọc gậy bánh xe, cho nên, dứt khoát lựa chọn giấu giếm phường thị tin tức.
Cự Mãnh này đó miệng rộng, đều bị hạ phong khẩu lệnh.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Yên tâm, ta không nghĩ đi phường thị, ta yêu cầu một ít tu luyện vật tư, có thể thỉnh ngươi hỗ trợ mua sắm một ít sao?"
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: "Đương nhiên có thể."
Sở Diệp lấy ra một trương danh sách, Cự Mãnh hướng tới danh sách thượng nhìn thoáng qua, tức khắc có chút hoa mắt.
"Danh sách kể trên vật tư, chỉ cần giá cả không quá phận, đều có thể mua một ít lại đây, ta cho ngươi 300 vạn linh thạch dự toán, nếu siêu, lần đó tới báo trướng."
"Tam…… 300 vạn? Sở thiếu, ngươi muốn mua như vậy nhiều đồ
vật?" Cự Mãnh có chút khiếp sợ nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, có cái gì vấn đề sao?"
Cự Mãnh lắc lắc đầu, nói: "Không có gì vấn đề, chỉ là…… Thật sự phải cho ta như vậy nhiều linh nguyên thạch?"
Sở thiếu không khỏi cũng quá hào sảng đi, gia gia cấp linh hoa đều là mấy trăm, mấy ngàn, Sở Diệp cư nhiên làm hắn xử lý mấy trăm vạn sinh ý, Cự Mãnh bỗng nhiên cảm thấy trên người gánh nặng trọng đại.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
Hắn hiện tại linh nguyên thạch nhiều thực, không cần phải khắp
nơi bôn ba đi kiếm tiền, trước mắt chuyện quan trọng nhất, vẫn là
mau chóng đem linh thạch đều tiêu hết, chuyển hóa vì bản thân thực lực.
Lâm Sơ Văn hai loại đan dược, không sai biệt lắm bán 3000 vạn linh thạch, nhiều như vậy linh nguyên thạch, nếu chỉ bọn họ hai
cái dùng, hẳn là cũng đủ bọn họ đột phá đến Tạo Hóa Cảnh chín tầng, kế tiếp, bọn họ ăn no chờ chết cái vài thập niên, hẳn là

cũng
không thành vấn đề.
Đáng tiếc, yêu cầu dùng linh thạch địa phương quá nhiều, gia đại
nghiệp đại luôn là có lợi có tệ a! 3000 tới vạn nguyên thạch, nếu chỉ hắn cùng Lâm Sơ Văn dùng, cũng đủ dùng vài thập niên, vấn đề là, bọn họ còn có cả gia đình, Tiểu Bạch, Truy Phong gì đó, tất cả đều là động không đáy a!
……
Tử Vụ sơn cốc.
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, có chút nghi hoặc nói: "Ngươi gần nhất giống như thực nhàn a?"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Tạm thời không có việc gì."
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: "Ngươi gần nhất không cần luyện đan?"
"Hiện tại là hoàn toàn không dược liệu, hẳn là có thể nghỉ ngơi một đoạn thời gian!" Lâm Sơ Văn quán quán tay nói.
Huyết Mạch Phản Tổ Đan đối Cự Nhân tộc mà nói trọng yếu phi thường, Cự Nhân tộc mấy cái cấp tiến trưởng lão, hận không thể đem Lâm Sơ Văn khóa lên, mỗi ngày cái gì đều không làm, chỉ cần chuyên chú luyện đan liền hảo.
Đáng tiếc, mặc dù Lâm Sơ Văn nguyện ý xuất lực, không có dược liệu, cũng cái gì đều làm không được.
Sở Diệp cười cười, nói: "Kia vừa lúc a! Có thể tranh thủ thời gian một chút."
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Có lẽ đi." Tuy rằng suốt ngày luyện đan có chút mệt, bất quá, Lâm Sơ Văn cũng không phải thực mâu
thuẫn, quen tay hay việc, đại lượng lặp lại luyện đan, cũng có lợi cho rèn luyện linh hồn lực.
"Không biết, Cự Mãnh bọn họ đến địa phương nào." Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn tính tính, nói: "Đi rồi cũng có nửa tháng, hẳn là đến mục đích địa."
……
Phường thị bên trong.
Cự Mãnh nghiêm trang đứng ở Thủy Thiên Thương trước mặt,

Thủy Thiên Thương cười cười, hô: “Cự Mãnh đạo hữu, lại gặp mặt a!”
Cự Mãnh rụt rè hướng tới Thủy Thiên Thương gật gật đầu, nói: “Lại gặp mặt.”
Cự Mãnh lấy ra một trương danh sách, dũng cảm nói: “Này mặt trên linh thảo hạt giống, các ngươi có bao nhiêu? Ta đều phải.”
Thủy Thiên Thương nhìn một chút danh sách, có chút nghi hoặc
nói: “Này mặt trên đồ vật không ít a! Giá trị còn không thấp, Cự Mãnh thiếu gia ngươi có tiền sao?”
Cự Mãnh lấy ra một quả nhẫn không gian, lắc lắc, nói: “Yên tâm, không kém linh thạch, ngươi chẳng lẽ cảm thấy ta sẽ tay không bộ bạch lang sao?”
Cự Mãnh có chút đắc ý, lần này ra tới, Sở Diệp cho hắn một tuyệt bút mua sắm tài chính, chiếc nhẫn này còn không phải toàn bộ.
Thủy Thiên Thương linh hồn lực hướng nhẫn không gian bên trong quét quét, phát hiện nhẫn bên trong, cư nhiên có một trăm
vạn linh nguyên thạch, Thủy Thiên Thương âm thầm hoài nghi, Cự Mãnh có phải hay không to gan lớn mật, đem này gia gia nhẫn không gian cấp trộm ra tới.
“Ngươi mua nhiều như vậy hạt giống, là tính toán học tập làm ruộng?” Thủy Thiên Thương hỏi.
Cự Mãnh khẽ hừ một tiếng, nói: “Không thể sao?”
Thủy Thiên Thương nhíu nhíu mày, nói: “Thật cũng không phải không thể, chỉ là có chút ngoài ý muốn.”
Cự Mãnh nhìn Thủy Thiên Thương, nói: “Nghê Hồng Nguyệt Kiến
Thảo hạt giống, ngươi mang theo không có?”
Thủy Thiên Thương lắc lắc đầu, có chút tiếc nuối nói: “Không có.”
Cự Mãnh cau mày, nói: “Không có, như thế nào sẽ không có? Các ngươi Ngũ Hành tộc không phải mỗi lần đều mang theo hạt giống ra tới giả danh lừa bịp sao?”
Thủy Thiên Thương cau mày, có chút nghi hoặc nói: “Ngươi như thế nào đột nhiên đối Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo cảm thấy

hứng thú, chẳng lẽ ngươi cũng tưởng đủ loại xem?"
Cự Mãnh ngạnh cổ, hư trương thanh thế nói: "Làm sao vậy, không được sao?"
Powered by GliaStudio
close
Thủy Thiên Thương cau mày, nói: "Thật cũng không phải không
được, chẳng qua, ngươi này còn không có học được đi đâu, liền muốn chạy, có phải hay không có chút phiêu?"
Cự Mãnh hừ hừ nói: "Ta cũng không phải tưởng lấy tới loại, lấy tới đậu phộng rang ăn, hương vị cũng không tệ lắm."
Thủy Thiên Thương tràn đầy hoài nghi nhìn Cự Mãnh, nói: "Ngươi chừng nào thì như vậy rộng rãi, cư nhiên tưởng lấy Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo hạt giống đậu phộng rang ăn."
Cự Mãnh bất mãn nói: "Ngươi xem thường ai đâu, ta còn không thể ăn chút tốt?"
Thủy Thiên Thương: "…… Ta đi hỏi một chút, ta không mang, những người khác có lẽ có mang."
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: "Đi thôi."
Thủy Thiên Thương đi tới đoàn xe bên trong.
"Thiên Thương, Cự Mãnh tìm ngươi làm gì đâu?" Hỏa Miêu Miêu hỏi.
"Mua hạt giống, danh sách thượng không ít, hắn còn tưởng mua Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo hạt giống." Thủy Thiên Thương nói.
Hỏa Miêu Miêu cau mày, có chút nghi hoặc nói: "Hắn không phải vẫn luôn cảm thấy chúng ta Ngũ Hành tộc bán chết loại hố người
sao? Như thế nào đột nhiên đưa tới cửa tới bị hố, chẳng lẽ có cái gì tiến triển?"
Thủy Thiên Thương mắt trợn trắng, khinh thường nói: "Có thể có
cái gì tiến triển? Kia chính là Cự Nhân tộc, Cự Nhân tộc nếu là ở chuyện này có tiến triển, những cái đó trước kia mua hạt giống linh thực sư, nên hổ thẹn tự sát."
Hỏa Miêu Miêu chớp chớp mắt, nói: "Cũng không cần tự sát như

vậy nghiêm trọng đi."
Thủy Thiên Thương: "……"
Mộc dao ôm hai tay, suy nghĩ nói: "Lần trước, không phải có hai tên nhân tộc đi theo Cự Nhân tộc tới sao?"
Thủy Thiên Thương nhìn mộc dao, rầu rĩ nói: "Ngươi có phải hay
không tưởng nói, kia hai tên nhân tộc trồng ra Nghê Hồng Nguyệt
Kiến Thảo a! Kia bất quá là hai cái Tạo Hóa Cảnh."
Mộc dao nhìn Thủy Thiên Thương, lắc lắc đầu, nói: "300 năm Hà
Đông, 300 năm Hà Tây, chớ khinh thiếu niên nghèo, thượng giới tàng long ngọa hổ, không cần xem thường bất luận cái gì tu sĩ, làm không hảo hôm nay không chớp mắt tiểu tu sĩ, 300 năm lúc sau, liền thành làm người theo không kịp đại năng."
Thủy Thiên Thương nhún vai, không chút để ý nói: "Kia chờ 300
năm sau rồi nói sau."
……
Cự Mãnh dựa theo danh sách mua sắm các loại linh thảo hạt giống, Hỏa Miêu Miêu thấu đi lên, nói: "Mua không ít đồ vật a!"
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: "Không sai biệt lắm đi."
Hỏa Miêu Miêu có chút khó hiểu nói: "Ngươi như vậy họa họa linh
thạch, ngươi gia gia sẽ không có ý kiến đâu?"
Cự Mãnh thầm nghĩ: Gia gia vì cái gì phải có ý kiến, Sở Diệp trực tiếp giao cho hắn 300 vạn linh thạch, này đại biểu Sở Diệp đối hắn vô điều kiện tín nhiệm, gia gia cao hứng còn không kịp đâu.
"Lần trước không phải có hai tên nhân tộc đi theo một khối lại đây
sao? Lần này như thế nào không cùng nhau cùng lại đây?" Hỏa Miêu Miêu khắp nơi nhìn xung quanh một vòng nói.
Cự Mãnh xoay chuyển tròng mắt, ra vẻ cao ngạo nói: "Lần trước là xem bọn họ trời xa đất lạ, mới làm cho bọn họ cọ đi nhờ xe, chúng ta Cự Nhân tộc đi nhờ xe cũng không phải là như vậy hảo cọ."

Hỏa Miêu Miêu cau mày, có chút ghét bỏ nói: “Các ngươi Cự Nhân tộc khi nào nhỏ mọn như vậy? Một nhân tộc mới chiếm bao
lớn điểm địa phương a!”
Cự Mãnh: “……” Nói như vậy, giống như cũng không sai a!
Hỏa Miêu Miêu nhìn Cự Mãnh, có chút tò mò nói: “Kia hai tên nhân tộc, ở các ngươi Cự Nhân tộc đều làm chút cái gì a!”
Cự Mãnh cau mày, trong lòng có chút bồn chồn, thầm nghĩ: Hỏa Miêu Miêu hỏi như vậy, có phải hay không phát hiện cái gì.
“Ngươi hỏi cái này để làm gì?” Cự Mãnh nhíu lại mày nói.
Hỏa Miêu Miêu tùy ý nói: “Ta chính là tùy tiện hỏi hỏi, không thể
nói sao.”
Cự Mãnh lộ ra một bộ mãn không thèm để ý biểu tình, nói: “Có cái
gì không thể nói, bọn họ chính là dưỡng dưỡng ong, làm làm ruộng, ta chỉ là kỳ quái, ngươi như thế nào đột nhiên đối hai tên nhân tộc cảm thấy hứng thú?”
Hỏa Miêu Miêu có chút hoài nghi nói: “Dưỡng dưỡng ong, đủ loại
mà? Bọn họ bên trong một cái không phải luyện đan sư sao? Lần trước hắn bán đan dược, giống như hiệu quả khá tốt, hảo những người này đều tưởng lại mua điểm, lần này xem người không có tới, mọi người đều thực thất vọng đâu.”
Cự Mãnh: “……” Lâm Sơ Văn lần trước tham gia một lần phường thị, cư nhiên đã bị nhớ thương thượng, quả nhiên lợi hại người, luôn là sẽ bị đại gia phát hiện, Lâm Sơ Văn chỉ tới một lần phường thị, liền cái dạng này, lại nhiều tới vài lần, còn không biết
sẽ biến thành cái dạng gì, may mắn lần này Lâm thiếu không có tới.
Cự Mãnh lắc lắc đầu, nói: “Làm ngươi thất vọng rồi, hắn không luyện chế đan dược.”
Hỏa Miêu Miêu có chút nghi hoặc nói: “Vì cái gì?”
Cự Mãnh nghĩ nghĩ, nói: “Hắn phía trước tưởng luyện chế một loại đan dược, kết quả, thất bại quá nhiều lần, bồi cái đế hướng

lên trời, hiện tại đang suy nghĩ biện pháp trả nợ."
Hỏa Miêu Miêu cau mày, nói: "Nga, rất nhiều hạ giới đi lên luyện đan sư, tựa hồ đều phải trải qua như vậy một cái quá trình, không
nghĩ tới, Lâm dược sư cũng vô pháp may mắn thoát khỏi."
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: "Đan dược không phải như vậy hảo luyện, một không cẩn thận liền lỗ sạch vốn."
Cự Hòa trưởng lão họa họa mười mấy phó Huyết Mạch Phản Tổ Đan dược liệu, cái gì cũng chưa luyện chế ra tới, nhiều như vậy dược liệu, giao cho Lâm Sơ Văn nói, ít nhất có thể ra ba bốn mươi cái đan dược, thật sự đáng tiếc.
Luyện đan sư chuyện này, thiện giả kiếm đầy bồn đầy chén, không tốt giả lỗ sạch vốn, không phải người nào đều có thể làm.
Hỏa Miêu Miêu gật gật đầu, nói: "Nói chính là a!"
Tiễn đi Hỏa Miêu Miêu, Cự Mãnh thở dài nhẹ nhõm một hơi.
Cự Dương hướng tới Cự Mãnh đã đi tới, nói: "Hỏa Hành tộc nha đầu tìm ngươi nói cái gì đâu?"
Cự Mãnh cau mày, nói: "Nàng hỏi Lâm Sơ Văn sự tình."
Cự Dương hắc mặt, nói: "Ngươi cái ngu ngốc, sẽ không đem Lâm dược sư chi tiết đều cấp cho hấp thụ ánh sáng đi?"
Cự Mãnh rầu rĩ nói: "Ngươi tưởng cái gì đâu? Ta có như vậy ngu xuẩn?"
"Ai biết được? Thật không rõ Sở thiếu vì cái gì đem như vậy chuyện quan trọng giao cho ngươi." Cự Dương nói.
Cự Mãnh có chút đắc ý nói: "Này tự nhiên là bởi vì, Sở thiếu cảm thấy ta đáng tin cậy a!"
Cự Dương thở ra một hơi, chua lòm nói: "Nếu là như thế, Sở thiếu lần này sợ là thất sách."
Cự Mãnh ôm hai tay, nhìn Cự Dương, đôi mắt híp lại, "Cự Dương, ta nói ngươi có phải hay không ghen ghét a? Nếu không phải ngươi gia gia cùng Sở thiếu không đối phó, có lẽ Sở thiếu sẽ đem cái này trọng trách giao cho ngươi cũng nói không chừng."
Cự Dương đỏ mặt, nói: "Ta mới không có ghen ghét, loại sự tình này, có cái gì hảo ghen ghét."
Cự Mãnh nhún vai, nói: "Không có liền hảo, ta thật là có chút lo lắng, ngươi bởi vì ghen ghét gõ ta buồn côn." Sơn: Cùng: Tam:

夕.
Cự Dương thầm nghĩ: Ghen ghét vẫn là có một ít, Cự Mãnh cái này ngu xuẩn, dựa vào cái gì a! Cự Dương nhìn Cự Mãnh cái ót, có loại cấp Cự Mãnh một quyền xúc động

Chương 460: Chương 460

Cự Dương vội vã đi vào sơn cốc, đối với Sở Diệp hành lễ, khách khí nói: “Sở thiếu.”
Sở Diệp nhìn Cự Dương, cười cười nói: “Là Cự Dương a! Sao ngươi lại tới đây? Thương đội đã trở lại sao?”
Cự Dương lắc lắc đầu, “Thương đội còn không có, bất quá, ta trước tiên đã trở lại.”
Sở Diệp có chút hồ nghi nói: “Làm sao vậy? Mua sắm linh thảo sự
tình không thuận lợi?”
“Thật cũng không phải, Cự Hòa trưởng lão cùng Ngũ Hành tộc gõ
định rồi hiệp nghị, lấy một trăm vạn giá cả, mua hai vạn cái Nghê
Hồng Nguyệt Kiến Thảo hạt giống.”
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Cự Hòa trưởng lão?”
Cự Dương gật gật đầu, nói: “Cự Mãnh không quá đáng tin cậy, Cự Hòa trưởng lão liền tự mình ra mặt. Cự Hòa trưởng lão biết Sở thiếu muốn Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo hạt giống, đi tìm Ngũ Hành tộc cao tầng nói chuyện hiệp nghị, thuận lợi xác định giao dịch, vốn dĩ hẳn là còn có thể lại áp một chút giới, bất quá, Ngũ Hành tộc những cái đó gia hỏa, từ trước đến nay cái mũi so cẩu đều linh, sợ là phát hiện cái gì, Cự Hòa trưởng lão sợ đêm dài lắm mộng, cũng liền không có nhiều trả giá.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Chỉ cần hạt giống tới tay, dùng nhiều điểm linh thạch cũng không sao, một trăm vạn cũng không nhiều
lắm, xác định là hai vạn cái hạt giống.”
Cự Dương gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, hai vạn cái.”

“Đủ rồi, đủ rồi.” Sở Diệp thầm nghĩ: Hai vạn cái hạt giống thực sự
không ít, chỉ cần đem này phê hạt giống trồng ra, bán cái ba bốn ngàn vạn hẳn là không có gì vấn đề.
Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo cũng không như vậy hảo xử lý, chỉ
sợ đạt được phê loại, kế tiếp mấy năm, hắn chỉ sợ đều có sống làm, công trình lượng to lớn a!
Cự Dương nhìn Sở Diệp, nói: “Ngũ Hành tộc, kế tiếp sẽ tổ chức thương đội tiến đến phỏng vấn.”
Sở Diệp cau mày, có chút tò mò nói: “Là lệ thường chủng tộc giao lưu sao?”
Bất đồng chủng tộc chi gian cũng thường xuyên sẽ xuất động thương đội lẫn nhau giao lưu, như vậy giao lưu có thể gia tăng bất đồng chủng tộc chi gian lẫn nhau liên hệ, cũng có lợi cho ở thời gian chiến tranh càng dễ dàng cùng một ít hữu tộc đạt thành
công thủ đồng minh.
Cự Dương cau mày, nói: “Xem như đi.”
Cự Dương cúi đầu, Cự Nhân tộc cùng Ngũ Hành tộc là hữu tộc, trước kia cũng có cùng loại phỏng vấn, chỉ là Ngũ Hành tộc thời gian này tới Cự Nhân tộc mục đích, còn không rõ lắm.
“Ngũ Hành tộc tới lúc sau, bộ lạc chỉ sợ sẽ có chút hỗn loạn, Sở thiếu cùng Lâm thiếu gần nhất tốt nhất không cần loạn đi, để tránh phát sinh nguy hiểm.” Cự Dương ấp úng nói.
Sở Diệp gật gật đầu, phối hợp nói: “Ta đã biết, ta cùng Sơ Văn gần nhất tu luyện giống như tới rồi bình cảnh, kế tiếp sẽ bế quan một đoạn thời gian.”
Cự Dương xấu hổ nói: “Ủy khuất hai vị.”
Sở Diệp cười cười, mãn không thèm để ý nói: “Như thế nào?”
Sở Diệp cũng không quá tưởng cùng Ngũ Hành tộc người giao tiếp, Cự Nhân tộc người hảo lừa dối, Ngũ Hành tộc liền phải khôn
khéo nhiều.
Sở Diệp xử lý tảng lớn linh điền đều thu hoạch, Tử Vụ sơn cốc hiện giờ đại bộ phận linh điền, nhìn đều rất bình thường, trừ bỏ

kia phiến Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo cây non, Sở Diệp ở Nguyệt Kiến Thảo chung quanh bố trí một cái mê ảo trận, cứ như
vậy, liền sẽ không bị dễ dàng xem thấu.
……
Sở Diệp đi vào phòng, Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: "Làm sao vậy, xảy ra chuyện gì sao?"
"Có Ngũ Hành tộc khách nhân tới chơi? Cự Nhân tộc đại khái hy vọng chúng ta gần nhất không cần ra ngoài?" Sở Diệp nói.
"Ngũ Hành tộc? Là hướng về phía chúng ta tới?" Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp chớp chớp mắt, nói: "Như vậy tưởng nói, giống như có chút tự luyến, rốt cuộc chúng ta chỉ là hai cái Tạo Hóa Cảnh tiểu tu sĩ."
Lâm Sơ Văn nghiêng đầu, đánh giá Sở Diệp, nói: "Vậy ngươi là như vậy tưởng sao?"
Sở Diệp gật gật đầu, có chút ngượng ngùng nói: "Ta là như vậy tưởng."
Lâm Sơ Văn: "……" Cho nên, Sở Diệp đây là thừa nhận chính mình tự luyến.
Sở Diệp chống cằm, nói: "Ta lấy Cự Mãnh đi mua Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo hạt giống, bất quá, giao dịch cuối cùng hình như là Cự Hòa trưởng lão nói xuống dưới, một trăm vạn, mua hai
vạn cái hạt giống."
Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, nói: "Cự Hòa trưởng lão động tác, chỉ sợ là lớn một ít, làm Ngũ Hành tộc người nhìn ra cái gì."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Hẳn là đi." Một trăm vạn kỳ thật cũng không phải cái gì số lượng nhỏ.
Cự Hòa trưởng lão đại khái cũng là sợ đêm dài lắm mộng, lo lắng Ngũ Hành tộc bên kia phát hiện cái gì lúc sau trướng giới, cho nên, mới có thể một lần mua sắm hai vạn cái hạt giống, bất quá, như vậy đại động tác, Ngũ Hành tộc không khỏi nghĩ nhiều.
Đương nhiên, cũng có thể là bọn họ nhiều lo lắng, Ngũ Hành tộc lại đây có thể là cùng Cự Nhân tộc có chuyện muốn trao đổi, Cự Nhân tộc cùng Ngũ Hành tộc đều là thượng giới đại tộc, không

đến mức cả ngày nhìn chằm chằm như vậy điểm việc nhỏ.
Sở Diệp dựa nghiêng trên cạnh cửa thượng, lười biếng nói: “Vừa mới Cự Dương đã tới, hy vọng chúng ta tạm thời đừng rời khỏi, Cự Nhân tộc hiện tại tựa hồ luyến tiếc phóng chúng ta đi, không hy vọng chúng ta cùng ngoại giới người tiếp xúc.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Có thể lý giải.”
Huyết Mạch Phản Tổ Đan đối Cự Nhân tộc quá trọng yếu, tuy rằng hắn đã giáo thụ Cự Hòa trưởng lão luyện chế đan dược, bất quá, Cự Nhân tộc tựa hồ ở luyện đan thượng thiên phú không cao, cũng không có luyện chế ra tới, hắn lúc này, nếu là rời đi, Cự Nhân tộc một chốc một lát chỉ sợ cũng tìm không thấy tiếp nhận
luyện đan người được chọn.
……
Ngũ Hành tộc năm chi thương đội, mênh mông cuồn cuộn tiến vào Cự Nhân tộc lãnh địa.
Ngũ Hành tộc tới chơi, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn trực tiếp bế quan.
“Đó chính là Sở Diệp xử lý Tử Vụ sơn cốc sao? Nghe nói hắn trồng ra Ngũ Hành Thảo, có thể đi nhìn xem sao?” Thủy Thiên Thương rất có hứng thú nói.
Cự Mãnh cau mày, có chút kháng cự nói: “Bên kia liền gieo trồng một ít hoa dại, cỏ dại, không có gì đẹp.”
Thủy Thiên Thương cau mày, có chút bất mãn nói: “Ngũ Hành Thảo cũng không phải là cái gì cỏ dại.”
Cự Mãnh: “……”
Thủy Thiên Thương nhìn Cự Mãnh, nói: “Ngươi phía trước, không
phải đối Sở Diệp linh thực thuật thực tôn sùng sao? Chẳng lẽ là khoác lác, cho nên, hiện tại không dám gặp người?”
Cự Mãnh cau mày, nói: “Ngươi nói bậy gì đó đâu?”
Powered by GliaStudio
close
Thủy Thiên Thương cau mày, nói: “Chẳng lẽ không phải sao? Ta cũng chưa nhìn đến Sở Diệp.”
Cự Mãnh bất mãn nói: “Sở thiếu cũng không phải là ngượng ngùng gặp người, hắn là bế quan……”

Thủy Thiên Thương cười cười, nói: “Kia thật đúng là xảo.”
Cự Mãnh bị Thủy Thiên Thương một kích, mặt đỏ lên.
Cự Mãnh thầm nghĩ: Thủy Thiên Thương cái này nha đầu chết tiệt kia, tóc dài kiến thức ngắn, Sở Diệp năng lực là nha đầu này khó có thể tưởng tượng.
Ngũ Hành tộc mấy cái tu sĩ, đều đối Tử Vụ sơn cốc có lớn lao hứng thú, rơi vào đường cùng, Cự Nhân tộc đành phải dẫn người
đi dạo một vòng.
“Thật đúng là Ngũ Hành Thảo, không nghĩ tới thật trồng ra.” Hỏa
Miêu Miêu chua lòm nói.
Thủy Thiên Thương sắc mặt cũng không phải thực hảo, Tử Vụ sơn cốc Ngũ Hành Thảo so tưởng tượng bên trong lớn lên càng tốt, bọn họ Ngũ Hành tộc tự mình loại, cũng rất ít có thể đạt tới như vậy phẩm tướng.
“Dùng trận pháp, thực không tồi bố trí.” Thủy Thiên Nguyệt khích
lệ nói.
Ngũ Hành tộc gieo trồng Ngũ Hành Thảo, càng nhiều ỷ lại chủng
tộc thiên phú, mà Sở Diệp tắc dựa vào chính là trận pháp.
Thủy Thiên Nguyệt nhìn linh điền bên trong bố trí, như suy tư gì,
bọn họ Ngũ Hành tộc làm ruộng quá ỷ lại thiên phú, nếu là lại phụ
trợ trận pháp, hẳn là sẽ có lớn hơn nữa thu hoạch.
“Đó có phải hay không Thất Thải Thánh Điệp Lan a!” Kim Oánh Oánh tả hữu chuyển động đầu, bỗng nhiên nói.
Hỏa Miêu Miêu cau mày, nói: “Nơi nào, nơi nào, ta nhìn xem.”
“Thật là Thất Thải Thánh Điệp Lan a!” Thổ Liệt nói.
Mấy cái Cự Nhân tộc tu sĩ theo Ngũ Hành tộc vài người ánh mắt nhìn qua đi, thấy được một mảnh linh hoa.
Sở Diệp dược viên bên trong, đủ loại linh hoa, linh thảo quá nhiều, Cự Nhân tộc người, kỳ thật cũng không phải đều nhận thức.

“Này cánh hoa, thực đặc biệt sao?” Cự Thạch có chút nghi hoặc nói.
Thổ Liệt nhìn Cự Thạch, nói: “Các ngươi Cự Nhân tộc thật là thường dân, này hoa thập phần quý trọng, bán cho Điệp tộc nói, một gốc cây có thể bán được một vạn linh thạch.”
Cự Thạch nhìn thánh điệp lan, thầm nghĩ: Này hoa như vậy đáng
giá sao? Này hoa xác thật khá xinh đẹp, phía trước, Cự Long còn tưởng hái được hoa, biên thành vòng hoa đưa cho Cự Kiều, may mắn không có làm như vậy, một vạn linh thạch một gốc cây đâu,
này nếu là thật hái được, Cự Long đến bán mình đã nhiều năm, mới có thể trả hết.
“Này hoa rất khó loại sao?”
Hỏa Miêu Miêu nghiêng đầu, nói: “Này không phải có khó không loại vấn đề, Thất Thải Thánh Điệp Lan là Thất Thải Thánh Điệp cộng sinh linh thảo, không có Thất Thải Thánh Điệp, là trường không ra, bất quá, Thất Thải Thánh Điệp đã mai danh ẩn tích thật
lâu.”
Cự Mãnh lắc lắc đầu, nói: “Vậy các ngươi khẳng định lầm, bên này có rất nhiều ong mật, nhưng là không có gì con bướm.”
Cự Dương cau mày, thầm nghĩ: “Con bướm, hình như là có một con, thường xuyên cùng ong đàn quậy với nhau, tuy rằng chỉ có một con, bất quá, cấp bậc giống như không thấp, cùng ong hoàng
giống như rất quen.
Sở Diệp ủ mật ong, chủng loại không ít, có một loại hàng không bán, bảy màu sữa ong chúa là thất sắc, giống như chính là kia chỉ
con bướm ủ.
Hỏa Miêu Miêu cau mày, nói: “Nhất định là Thất Thải Thánh Điệp
Lan, cùng linh thảo sách tranh thượng giống nhau như đúc.”
“Đó là Tinh Hồn Thảo sao?” Mộc tùng nói.
“Có thể tăng lên linh hồn lực Tinh Hồn Thảo, nơi này cư nhiên

cũng có?" Thổ Liệt nói.
"Đó là Tinh Thần Thảo sao?" Cự Mãnh nói thầm nói.
Hỏa Miêu Miêu gật gật đầu, nói: "Không sai, là Tinh Thần Thảo, ngươi xem kia thảo thượng không phải tinh đốm sao?"
Cự Mãnh nhìn Tinh Thần Thảo, thầm nghĩ: Này thảo thượng là tinh đốm sao? Hắn còn tưởng rằng này thảo là bệnh biến, cho nên, mới trưởng thành cái dạng này. Hắn nguyên lai còn kỳ quái đâu, Sở Diệp như vậy am hiểu làm cỏ, như thế nào không đem này phiến bệnh biến thảo cấp giải quyết rớt, nguyên lai không phải bệnh biến a.
……
Cự Hòa trưởng lão thạch ốc.
"Ngũ Hành tộc người không phát hiện Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo đi." Cự Hòa trưởng lão hỏi.
Cự Dương lắc lắc đầu, thở ra một hơi nói: "Tạm thời còn không có."
Tuy rằng tạm thời còn không có, bất quá, Ngũ Hành tộc người, nếu là tiếp tục đi Tử Vụ sơn cốc bên kia đi dạo, hẳn là sớm muộn gì đều sẽ phát hiện.
Sở Diệp bố trí ảo trận che giấu kia phiến linh thảo, nhìn kỹ nói, ngược lại có chút giấu đầu lòi đuôi.
Cự Dương cau mày, nói: "Cự Hòa trưởng lão, Tử Vụ sơn cốc có Thất Thải Thánh Điệp Lan, Tinh Hồn Thảo, Bạch Ngân Đằng, Tuyết Lí Tầm Châu……"
Cự Hòa trưởng lão cau mày, có chút ngoài ý muốn nói: "Có mấy thứ này sao?"
Cự Dương gật gật đầu, nói: "Ngũ Hành tộc người ta nói có, trưởng lão ngài không biết sao?"
Cự Hòa trưởng lão lắc lắc đầu, có chút đau đầu nói: "Sở Diệp nói qua, bọn họ từ bọn họ nơi giao diện mang theo một ít quý trọng hạt giống lại đây, một ít linh thảo, hạ giới cách gọi cùng thượng giới không giống nhau, hắn cũng không biết, chính mình mang theo chút cái gì lại đây."
Cự Hòa nguyên bản cho rằng Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo là vấn đề lớn nhất, hiện tại thoạt nhìn, Tử Vụ sơn cốc bom không hẹn giờ, tựa hồ không ít.

“Trưởng lão không phải đi quá Tử Vụ sơn cốc sao?” Cự Dương có chút nghi hoặc nói.
Cự Hòa hít sâu một hơi, nói: “Ta chỉ là cưỡi ngựa xem hoa nhìn vài lần.”
Ở Cự Nhân tộc trong mắt, rất nhiều linh thảo đều lớn lên không sai biệt lắm, Tiên giới đủ loại linh thảo quá nhiều, Cự Hòa cũng không quá mức chú ý Sở Diệp ở sơn cốc bên trong loại chút cái gì.
Cự Hòa tuy rằng là Cự Nhân tộc ít có bác học giả, nhưng cũng không phải sở hữu linh thảo đều nhận thức.
Cự Dương cau mày, nói: “Ngũ Hành tộc người tựa hồ tính toán chờ Sở Diệp, Lâm Sơ Văn xuất quan, cùng hai người tâm sự.”
Cự Hòa lắc lắc đầu, có chút bực bội nói: “Đến chạy nhanh đem những người này đuổi đi.”

Chương 461: Chương 461

Ngũ Hành tộc phòng cho khách.
“Sở Diệp thật là có chút ít bản lĩnh a!” Tới phía trước, Thủy Thiên
Thương luôn là đối Sở Diệp tồn tại vài phần bắt bẻ tâm lý, bất quá, thấy được Tử Vụ sơn cốc bên trong gieo trồng linh thảo lúc sau, Thủy Thiên Thương đối Sở Diệp nhưng thật ra vui lòng phục
tùng lên.
Thủy Thiên Thương cảm thấy Sở Diệp như vậy mới có thể, lưu tại
Cự Nhân bộ lạc thật sự có chút nhân tài không được trọng dụng, Cự Nhân bộ lạc đám kia xuẩn trứng, căn bản là không hiểu thưởng thức Sở Diệp năng lực.
Thủy Thiên Thương hôm nay thô thô du lãm một lần Tử Vụ sơn cốc, phát hiện mấy chục loại quý trọng linh thực.
Ngũ Hành tộc quý trọng linh thực, xa xa vượt qua Tử Vụ sơn cốc,
vấn đề là, Ngũ Hành tộc linh thực sư rất nhiều, đại gia cùng nhau
nỗ lực, mới đưa Ngũ Hành tộc xử lý thành một mảnh thế ngoại đào nguyên, Tử Vụ sơn cốc nghe nói là Sở Diệp một người xử lý.
“Ta cảm thấy Cự Nhân tộc giống như ở cất giấu cái gì.” Thổ Liệt nói.
Thủy Thiên Thương rầu rĩ nói: “Đại khái là sợ chúng ta thọc gậy bánh xe đi.”
Hỏa Miêu Miêu có chút khó chịu nói: “Cự Nhân tộc cũng quá đem
lòng tiểu nhân đo dạ quân tử, Sở Diệp bất quá là sẽ trồng trọt

một
ít, chúng ta Ngũ Hành tộc sẽ trồng trọt người nhiều đi."
Thủy Thiên Thương cau mày, thầm nghĩ: Xác thật a! Nếu chỉ là sẽ
trồng trọt một ít, hẳn là không đến mức làm Cự Nhân tộc như vậy
thận trọng, có lẽ, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn trên người, cất giấu lớn hơn nữa bí mật, cho nên, Cự Nhân tộc mới như vậy như lâm đại địch.
Hỏa Miêu Miêu nghiêng đầu, có chút khó hiểu nói: "Có chuyện gì,
đáng giá Cự Nhân tộc như vậy cẩn thận a?"
"Sở Diệp có phải hay không trồng ra Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo." Thổ Liệt bỗng nhiên nói.
Thủy Thiên Thương cau mày, theo bản năng nói: "Sao có thể?"
Thủy Thiên Thương dừng một chút, lại nói: "Chưa chắc không thể
nào."
Thủy Thiên Thương thầm nghĩ: Cự Nhân tộc động can qua lớn như vậy, vội vã định ra đơn đặt hàng, tuyệt đối không quá tầm thường.
Nếu, Sở Diệp trồng ra Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo, kia sự tình liền hảo giải thích.
Thổ Liệt nhún vai, nói: "Chúng ta ở chỗ này đoán tới đoán đi, cũng đoán không ra một cái nguyên cớ tới, muốn biết có phải hay
không, lại đi nhìn xem thì tốt rồi."
Thủy Thiên Thương cau mày, nói: "Chính là chúng ta lần nữa hướng Tử Vụ sơn cốc chạy, có phải hay không không tốt lắm."
Kia mấy cái Cự Nhân tộc thiếu niên xem bọn họ ánh mắt, thật giống như bọn họ là sẽ trộm linh thảo tặc, này những hỗn trướng
đồ vật.
……
Tử Vụ sơn cốc.
Sở Diệp nhận được Liễu Thụ Yêu truyền âm, nhíu nhíu mày,

ngay
sau đó bất đắc dĩ lắc lắc đầu.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp, nói: “Làm sao vậy?”
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Liễu Thụ Yêu nói, sơn cốc bên trong vào một con Hành Thổ Độn Địa Chuột.”
Lâm Sơ Văn: “……”
Rất nhiều hành thổ tộc sẽ nuôi dưỡng Hành Thổ Độn Địa Chuột, loại này lão thử tới vô ảnh, đi vô tung, thập phần am hiểu sưu tầm
linh dược.
“Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo, bị phát hiện sao?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đại khái là phát hiện đi.” Kia chỉ hành thổ chuột, vẫn là rất năng lực, đột phá hắn ảo trận, xông vào trận
pháp bên trong đi. “Dù sao hạt giống đều tới tay, Ngũ Hành tộc biết cũng không còn kịp rồi.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Nói cũng là.”
……
Cự Nhân tộc phòng cho khách thạch ốc nội, mấy cái Ngũ Hành tộc mở to mắt nhìn chằm chằm hành thổ chuột trong miệng cây non, biểu tình kinh người nhất trí.
“Ta không nhìn lầm đi, đây là Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo cây non?”
“Hẳn là không sai, chỉ là không biết có phải hay không chúng ta hạt giống trồng ra.”
“Hẳn là chính là chúng ta Ngũ Hành tộc hạt giống, nếu không phải
như thế, Cự Nhân tộc sẽ không đại lượng từ chúng ta Ngũ Hành tộc mua hạt giống, Cự Nhân tộc lại không phải thật sự ngốc!”
Hỏa Miêu Miêu nhìn hôi lão thử, có chút lo lắng nói: “Hôi hôi như
thế nào đem linh thảo cây non đều mang về tới, có phải hay không hẳn là loại trở về a! Sẽ bị phát hiện.”
“Cự Nhân tộc những cái đó gia hỏa phát hiện không được.” Thủy Thiên Thương nói.

Hỏa Miêu Miêu: "……" Cự Nhân tộc là không nhất định có thể phát hiện, nhưng là, Sở Diệp là loại dược liệu người, hắn tổng có thể phát hiện đi, bất quá, nghe nói Sở Diệp bế quan.
Thủy Thiên Thương cau mày, có chút khó có thể tin nói: "Cư nhiên đã trồng ra."
Trên thực tế, Cự Nhân tộc muốn mua sắm một trăm vạn Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo hạt giống thời điểm, Ngũ Hành tộc cũng
không phải không hề có cảm giác.
Cự Nhân tộc luôn luôn moi thực, lần này xuất huyết nhiều, thấy thế nào đều không tầm thường.
Ngũ Hành tộc cảm thấy Cự Nhân tộc khả năng ở linh loại gieo trồng thượng lấy được nhất định đột phá, phía trước, cũng có linh
thực sư đồng dạng lấy được quá nhất định thành tích.
Trước kia có một cái linh thực sư, dùng nước thuốc thôi phát hạt
giống trong vòng sinh cơ, thành công khiến cho hạt giống nảy mầm.
Cái kia linh thực sư đại hỉ, nhanh chóng từ bọn họ trong tộc đặt hàng đại lượng hạt giống.
Bất quá, xong việc, cái kia linh thực sư phát hiện tuy rằng hạt giống nảy mầm, nhưng là, bởi vì sinh cơ hoàn toàn bị thôi phát, tác dụng chậm không đủ, thực mau liền khô héo, cái kia linh thực
sư tự giác mắc mưu, ồn ào muốn lui hàng.
Ngũ Hành tộc cho rằng Cự Nhân tộc tìm được rồi không sai biệt lắm phương pháp, nhìn như có hy vọng, trên thực tế cũng không
phải.
Cự Nhân tộc sợ Ngũ Hành tộc trướng giới, cho nên muốn mau chóng mua sắm hạt giống, Ngũ Hành tộc lo lắng, Cự Nhân tộc phát hiện hạt giống kỳ thật vẫn là loại không sống, lật lọng, vội vã
ra tay, hai bên ăn nhịp với nhau, nhanh chóng đạt thành giao dịch.

Hôi hôi mang về tới Nguyệt Kiến Thảo cây non, xanh um tươi tốt,
mọc tràn đầy, không giống như là mạnh mẽ thôi phát ra tới, loại mầm đạt tới trình độ này, hẳn là có thể bình thường sinh trưởng.
Cự Nhân tộc nếu là tìm được rồi loại sống Nguyệt Kiến Thảo hạt giống phương pháp, vậy có thể mượn này đạt được mấy chục, thượng gấp trăm lần lợi nhuận, bọn họ Ngũ Hành tộc mệt lớn.
……
Tử Vụ sơn cốc.
“Sở thiếu, xuất quan?” Cự Hòa trưởng lão thăm hỏi nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo hạt giống sự tình, làm phiền Cự Hòa trưởng lão lo lắng.”
Cự Hòa trưởng lão phất phất tay, mãn không thèm để ý nói: “Kia lại không phải cái gì đại sự, Sở thiếu quá khách khí, Ngũ Hành tộc người, biết Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo sự tình.”
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Ta đã biết.”
Cự Hòa nhìn Sở Diệp, nói: “Sở thiếu cũng không giống như kinh ngạc.”
Sở Diệp giải thích nói: “Ong đàn nhìn đến gieo trồng Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo linh điền bên trong, vào một con lão thử, kia chỉ
lão thử trộm một gốc cây linh mầm chạy, ong đàn nhưng thật ra muốn đuổi theo, kia lão thử trốn vào phía dưới không thấy.”
Cự Hòa hắc mặt, nói: “Nhất định là Ngũ Hành tộc những cái đó gia hỏa làm, nguyên lai bọn họ là dùng loại này phương pháp biết
Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo sự tình, quá vô sỉ.”
Sở Diệp có chút tò mò nói: “Ngũ Hành tộc người, nói tới Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo sự tình sao?”
Cự Hòa gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Những cái đó Ngũ Hành tộc thật quá đáng, biết hạt giống có thể mọc ra tới, liền nói chúng ta gạt người, chê cười, lại không phải bọn họ trồng ra, dựa vào cái gì nói chúng ta gạt người, nếu không phải Sở thiếu lợi hại, bọn

họ
hạt giống căn bản là đáng giá, Sở thiếu hoa một trăm vạn, đã thực tiện nghi bọn họ, kia gian thương, hố như vậy nhiều người, cư nhiên còn có mặt mũi nói chúng ta gạt người."
Sở Diệp cười cười, nói: "Cự Hòa trưởng lão nói chính là."
"Cự Hòa trưởng lão, Ngũ Hành tộc là tới làm gì?" Sở Diệp tò mò hỏi.
Cự Hòa trưởng lão hít sâu một hơi, nói: "Bọn họ là tới thảo luận Toái Tinh Đảo thí luyện."
Sở Diệp có chút tò mò nói: "Toái Tinh Đảo thí luyện? Đó là cái gì?"
Cự Hòa trưởng lão giải thích nói: "Toái Tinh Đảo đã từng là sao trời một mảnh sao trời đảo nhỏ, tài nguyên phong phú thực, năm
đó, Toái Tinh Đảo bên trong sinh ra nhiều loại cùng Tổ Cảnh có quan hệ tu luyện kỳ trân, dẫn tới đại lượng tu sĩ tiến vào trong đó,
tiến tới dẫn phát rồi mấy chục cái chủng tộc đại chiến."
"Ở đại chiến bên trong, mấy trăm viên, sao trời vỡ vụn, nơi nơi đều là sao trời gió lốc."
"Sao trời gió lốc lực phá hoại, cực kỳ khổng lồ, một viên cao tốc phi hành sao trời mảnh nhỏ, có đôi khi, có thể trực tiếp hủy diệt một cái tinh cầu."
"Vì phòng ngừa sao trời gió lốc khuếch tán, mấy cái Tổ Cảnh cường giả đem Toái Tinh Đảo phong bế lên."
"Mỗi cách ngàn năm, sao trời gió lốc sẽ yếu bớt, tu sĩ là có thể tiến vào trong đó, tìm kiếm tài nguyên, năm đó, đại lượng tu sĩ đẫm máu trong đó, trong đó ẩn chứa tài nguyên là vô hạn."
"……"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Thì ra là thế, tiến vào Toái Tinh Đảo có điều kiện gì sao?"
Sở Diệp nghe có chút tâm động, hắn tu luyện Sao Trời Quyết, nếu là tiến vào Toái Tinh Đảo, hẳn là có thể nhanh chóng hấp thu
sao trời năng lượng tiến giai.
Cự Hòa trưởng lão cau mày, nói: "Mỗi lần tiến vào Toái Tinh Đảo,

đều chỉ có tam vạn cái danh ngạch, thần, ma, tiên, Nhân tộc chiếm hơn hai vạn cái, chúng ta Cự Nhân tộc chỉ có hai mươi cái."
Sở Diệp: "……" Chênh lệch lớn như vậy sao? Bốn cái đỉnh cấp đại đủ chia cắt hai phần ba còn nhiều danh ngạch, tam vạn cái danh ngạch, gánh vác đến Cự Nhân tộc nơi này, cư nhiên chỉ có hai mươi cái.
Cự Hòa trưởng lão nhìn Sở Diệp, nói: "Sở thiếu làm sao vậy?"
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Không có việc gì."
……
Sở Diệp đãi ở tửu phường nội, như suy tư gì.
Tiêu An hướng tới Sở Diệp nhìn vài lần, nhịn không được hỏi: "Lão bản gặp được cái gì phiền lòng sự sao?"
Sở Diệp quét Tiêu An liếc mắt một cái, nói: "Cũng không xem như
cái gì phiền lòng sự, An lão, ngươi biết Toái Tinh Đảo thí luyện sao?"
Tiêu An gật gật đầu, nói: "Biết một ít, Toái Tinh Đảo năm đó phát
sinh quá lớn chiến, dẫn phát rồi đại lượng sao trời gió lốc, chôn vùi mấy chục tỷ các tộc tu sĩ, vì phòng ngừa gió lốc khuếch tán, vài vị Tổ Cảnh cường giả bất đắc dĩ đem Toái Tinh Đảo phong bế lên."
"Theo thời gian chuyển dời, Toái Tinh Đảo gió lốc dần dần yếu bớt, mỗi cách ngàn năm, thậm chí có thể an bài tu sĩ tiến vào trong đó tầm bảo."
"Tiến vào Toái Tinh Đảo tu sĩ, thực lực bị hạn chế ở Tạo Hóa Cảnh."
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: "Tạo Hóa Cảnh, vì sao?"
Toái Tinh Đảo kia địa phương, nghe tới giống như rất nguy hiểm,
Tạo Hóa Cảnh thực lực ứng phó lên, hẳn là không dễ dàng.
Tiêu An giải thích nói: "Toái Tinh Đảo bên trong, tồn tại đại lượng
chưa kịp nổ sao trời mảnh nhỏ, này đó sao trời mảnh nhỏ, phi thường không ổn định, một khi đã chịu ngoại lực kích thích,

liền
rất có khả năng sẽ nổ tung, Toái Tinh Đảo sao trời mảnh nhỏ rất nhiều, một ngôi sao mảnh nhỏ nổ tung lúc sau, thực dễ dàng khiến cho phản ứng dây chuyền, sao trời bạo liệt phá hư tính phi thường đại, khuếch tán mở ra, thượng giới rất có khả năng sẽ bởi
vậy tổn thất đại lượng lãnh thổ."
"Sinh Tử Cảnh tu sĩ thực lực quá cường, thực dễ dàng khiến cho biến đổi lớn, cho nên, dựa theo các tộc quy định, có thể đi vào trong đó, chỉ có thể là Tạo Hóa Cảnh tu sĩ……"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Thì ra là thế."
"Toái Tinh Đảo tràn ngập cơ duyên, có người ở trong đó phát hiện
Sinh Tử Cảnh cường giả nhẫn không gian, có người ở trong đó phát hiện sao trời tinh thạch, có người ở trong đó phát hiện Long
tộc, Phượng tộc thi thể…… Không ít tu sĩ đều nương trong đó cơ duyên, một bước lên trời."
Sở Diệp nghe mặt mày hớn hở, Toái Tinh Đảo nghe tới, là cái hảo địa phương a!
Tiêu An trầm mặc một hồi, thần thần bí bí truyền âm nói: "Nghe
nói, Cự Nhân tộc đã từng có không ít Hoàng Kim Cự Nhân ngã xuống trong đó, mà mỗi lần Toái Tinh Đảo mở ra, Cự Nhân tộc đều sẽ an bài Cự Nhân tiến vào trong đó, tìm kiếm này đó Hoàng Kim Cự Nhân di hài."
"Nhân tộc đã từng có đồn đãi nói, Cự Nhân tộc chỉ cần ở trong đó
tìm được Hoàng Kim Cự Nhân di hài, liền có hi vọng chuyển hóa vì Hoàng Kim Cự Nhân. Nhưng là, Cự Nhân tộc vận khí không phải thực hảo, vẫn luôn không có Hoàng Kim Cự Nhân sinh ra không nói, ngược lại là chôn vùi rất nhiều tư chất không tồi Cự Nhân."
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn, nói: "Còn có loại sự tình này sao?"
Tiêu An nhìn Sở Diệp, có chút nghi hoặc nói: "Toái Tinh Đảo thí luyện, hẳn là còn có mười năm thời gian, Sở thiếu như thế nào

hiện tại liền nhắc tới tới?"
Sở Diệp có chút ngoài ý muốn nhìn Tiêu An, nói: "Còn có mười năm thời gian sao?"
Tiêu An gật gật đầu, nói: "Nếu là ta nhớ không lầm nói, hẳn là còn
có mười năm thời gian."
Sở Diệp híp mắt mắt, như suy tư gì.
Sở Diệp kỳ thật đối Toái Tinh Đảo thí luyện thực cảm thấy hứng thú, bất quá, tạm thời hắn tu vi còn thấp một ít, tiến vào trong đó
nguy hiểm không nhỏ, hơn nữa, tạm thời Cự Nhân tộc cũng chưa
chắc nguyện ý thả người, nếu là thí luyện, còn có mười năm thời gian, kia việc này liền có thể mưu đồ một chút, mười năm thời gian, hắn tu vi hẳn là còn có thể tăng lên không ít.
"Lão bản, như thế nào đột nhiên hỏi Toái Tinh Đảo sự tình tới?" Tiêu An hỏi.
"Ngũ Hành tộc chính là vì Toái Tinh Đảo sự tình tới." Sở Diệp nói.
Tiêu An cau mày, nói: "Tới sớm như vậy sao?"
Sở Diệp nhún vai, nói: "Phòng ngừa chu đáo đi."
Tiêu An lắc lắc đầu, nói: "Có lẽ có chuyện gì, bọn họ đem trao đổi Toái Tinh Đảo thí luyện sự tình trước tiên."
Sở Diệp: "……"

Chương 462: Chương 462

Lâm Sơ Văn phòng luyện đan.
“Toái Tinh Đảo thí luyện?” Lâm Sơ Văn rất có hứng thú nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
“Nếu có thể đi, hẳn là không tồi.” Toái Tinh Đảo sao trời nguyên khí hẳn là thập phần nồng đậm, thực thích hợp tu luyện Sao Trời
Quyết.
“Chính là, Cự Nhân tộc cũng chỉ có hai mươi cái danh ngạch a!” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Là có chút thiếu.” Như vậy điểm danh
ngạch, Cự Nhân tộc sợ là chính mình đều không đủ phân.
Sở Diệp cau mày, nói: “Dù sao thời gian còn trường, có thể chậm rãi bàn bạc kỹ hơn.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đảo cũng là.” Mười năm thời gian, cũng có thể thay đổi rất nhiều chuyện.
Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo sự tình bộc lộ, Cự Nhân tộc cũng không hề che che giấu giấu, Cự Mãnh, Cự Thạch đám người lại khôi phục từ trước bộ dáng, cũng không có việc gì hướng Tử Vụ sơn cốc chạy.
“Ngũ Hành tộc người đã đi chưa a!” Sở Diệp hỏi.
Cự Mãnh cau mày, nói: “Còn không có.”
Ngũ Hành tộc người muốn thấy Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, Cự Nhân tộc vẫn luôn không đồng ý, Ngũ Hành tộc vài người dứt khoát vẫn
luôn ở Cự Nhân tộc ăn vạ, đuổi cũng đuổi không đi.
Sở Diệp cười cười, nói: “Còn không có đi a!”
Cự Mãnh hừ hừ nói: “Ngũ Hành tộc một đám quy mao gia hỏa,

ghét bỏ chúng ta Cự Nhân tộc thạch ốc đơn sơ, thức ăn thô ráp, phiền toái muốn chết, nhưng là làm cho bọn họ đi, cố tình lại không đi."
Sở Diệp cười cười, nói: "Phải không? Này nhóm người cũng thật khó hầu hạ a!"
Cự Mãnh nghiêm túc gật gật đầu, nói: "Cũng không phải là sao."
"Nghe nói bọn họ là tới thương nghị Toái Tinh Đảo thí luyện?" Sở
Diệp nói.
Cự Dương trầm ngâm một chút, nói: "Kỳ thật, Ngũ Hành tộc tới có
chút sớm, việc này còn có mười mấy năm đâu, bọn người kia sớm như vậy liền tới, hẳn là vẫn là phát hiện cái gì, hướng về phía Sở thiếu ngươi tới."
Sở Diệp: "……" Là như thế này sao? Thật là hướng về phía hắn tới, không phải hắn tự luyến sao?
"Ta xem, Ngũ Hành tộc người giống như nhớ thương thượng Sở Diệp ngươi, không thấy được người liền không đi, một đám chó má thuốc dán." Cự Mãnh ngữ khí không tốt lắm nói.
Sở Diệp cười cười, nói: "Một khi đã như vậy, trông thấy liền trông thấy đi, ta hẳn là cũng không có gì nhận không ra người……"
……
Tử Vụ sơn cốc.
"Sở thiếu, lại gặp mặt a! Ngươi rốt cuộc xuất quan a! Chính là làm
chúng ta hảo chờ a!" Thủy Thiên Thương đánh giá Sở Diệp nói.
Sở Diệp đối với Thủy Thiên Thương gật gật đầu, nói: "Đã lâu không thấy, thủy đạo hữu, càng thêm phong thái tuyệt luân."
"Sở thiếu quá khen, phía trước nhưng thật ra ta nhìn lầm, không nghĩ tới Sở thiếu lợi hại như vậy."
Thủy Thiên Thương phía trước bán Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo hạt giống cấp Sở Diệp, chỉ là tưởng trêu đùa một chút Sở Diệp, không nghĩ tới, đối phương cư nhiên trồng ra. Như vậy nhiều người đều thất bại, không nghĩ tới làm Sở Diệp như vậy một cái tiểu tu sĩ trồng ra, thật sự là không thể tưởng tượng.
"Sở thiếu, ngươi Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo, là lần trước ta

bán cho ngươi hạt giống trồng ra sao?" Thủy Thiên Thương vẫn là có chút hoài nghi nói.
Thủy Thiên Thương tới gặp Sở Diệp phía trước, đã đi gieo trồng Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo cây non linh điền bên trong nhìn, một tảng lớn loại mầm xanh um tươi tốt, mọc vui sướng hướng vinh, sinh cơ nồng đậm thực. Dĩ vãng kỳ thật cũng có nhân chủng
ra loại mầm, bất quá, dùng thủ đoạn hao phí pha đại, mất nhiều hơn được, Sở Diệp giục sinh như vậy một tảng lớn, cũng không biết là như thế nào làm được.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Không phải."
Thủy Thiên Thương nghe được Sở Diệp phủ nhận, có chút hoài nghi nói: "Không phải sao?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Không phải, các ngươi Ngũ Hành tộc hạt giống như vậy khó loại, ta như thế nào loại ra tới? Ta dùng chính là thương đội hạt giống."
Thủy Thiên Thương cau mày, nói: "Sở thiếu không cần nói giỡn."
Sở Diệp tràn đầy chân thành nói: "Ta nói chính là lời nói thật a!"
Đứng ở một bên Cự Mãnh, nghe được Sở Diệp nói, sắc mặt cổ quái nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái.
"Không biết là cái nào thương đội đâu."
Sở Diệp nhún vai, thuận miệng bậy bạ nói: "Quên mất, lui tới thương đội nhiều như vậy, ta trí nhớ không tốt lắm."
Thủy Thiên Thương cau mày, nói: "Nếu không phải chúng ta Ngũ
Hành tộc hạt giống, Sở thiếu vì cái gì muốn mua nhiều như vậy?"
"Ta chuẩn bị đậu phộng rang ăn, nghe nói, Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo hạt giống đậu phộng rang, ca băng ca băng giòn, hương vị đặc biệt hảo." Sở Diệp cười nói.
Thủy Thiên Thương: "……"
Cự Mãnh: "……" Sở Diệp tìm lấy cớ, cư nhiên cùng chính mình là giống nhau.
Thủy Thiên Thương nguyên bản không tin Sở Diệp dùng bọn họ Ngũ Hành tộc hạt giống trồng ra Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo,

nhưng là, Sở Diệp nói như vậy, Thủy Thiên Thương ngược lại là tin.
“Sở thiếu năng lực lớn lao, hà tất cùng ta nói giỡn?” Thủy Thiên Thương rầu rĩ nói.
Sở Diệp cười cười, nói: “Đạo hữu như vậy khen ta, thật làm ta ngượng ngùng, ta năng lực kỳ thật cũng liền giống nhau mà thôi.”
Thủy Thiên Thương nghe Sở Diệp khiêm tốn lời nói, trong lòng cấp Sở Diệp một quyền ý niệm điên cuồng kích động.
Thủy Thiên Nguyệt đã đi tới, cười cười, nói: “Các hạ chính là Sở Diệp đi, tuổi trẻ tài cao a!”
Sở Diệp thu liễm biểu tình, cung cung kính kính nói: “Nơi nào, nơi
nào, tiền bối quá khen!”
Thủy Thiên Nguyệt cười cười, nói: “Các hạ linh thực thuật thực đặc biệt a! Ngươi nhưng cố ý lại đây chúng ta Ngũ Hành tộc? Nếu
ngươi nguyện ý lại đây, có thể học tập chúng ta Ngũ Hành tộc linh
thực thuật.”
Cự Hòa trưởng lão đã đi tới, khó chịu nói: “Thủy Thiên Nguyệt, ngươi không cần quá mức, ta chỉ đáp ứng làm ngươi thấy Sở Diệp, không đáp ứng ngươi thọc gậy bánh xe, hơn nữa, ngươi nhìn xem, Sở Diệp linh thực thuật như vậy tinh vi, nơi nào dùng các ngươi Ngũ Hành tộc giáo a!”
Thủy Thiên Nguyệt cười cười, nói: “Ta chỉ là chỉ đùa một chút, Cự
Hòa trưởng lão hà tất kích động như vậy?”
Thủy Thiên Nguyệt ngay từ đầu xác thật không nghĩ tới đào giác,
Ngũ Hành tộc không kém linh thực sư, không cần thiết đi mơ ước
một cái ngoại tộc người, nhưng là, xem qua Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo linh mầm mà lúc sau, Thủy Thiên Nguyệt tâm động.
Thủy Thiên Nguyệt thầm nghĩ: Nghe nói cái này Sở Diệp là hạ giới phi thăng tu sĩ, không biết sao lại thế này, đột nhiên tới rồi

Cự
Nhân tộc.
Cự Nhân tộc vận khí không tồi a! Bạch nhặt như vậy một cái lợi hại linh thực sư.
Cự Hòa trưởng lão khẽ hừ một tiếng, nói: “Cái này vui đùa không
buồn cười.”
Cự Hòa trưởng lão thầm nghĩ: Sở Diệp linh thực thuật là lợi hại, bất quá, đối Cự Nhân tộc mà nói, cũng không phải không thể thiếu.
Lâm Sơ Văn luyện đan thuật liền bất đồng, hiện giai đoạn Cự Nhân tộc còn ly không được Lâm Sơ Văn, Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp chính là đạo lữ, thật làm Ngũ Hành tộc đem Sở Diệp bắt cóc, Lâm Sơ Văn sợ là cũng tưởng đi theo đi.
Thủy Thiên Nguyệt nhìn Cự Hòa trưởng lão liếc mắt một cái, tổng
cảm thấy Cự Hòa trưởng lão giống như có chút quá mức kích động.
Powered by GliaStudio
close
“Cự Hòa trưởng lão, ngươi tính tình càng lúc càng lớn a!”
Cự Hòa trưởng lão hừ lạnh một tiếng, nói: “Ngươi đào giác đào đến ta trước mặt tới, còn trông cậy vào ta ôn tồn sao.”
Thủy Thiên Nguyệt cười cười, nói: “Vui đùa mà thôi.”
Thủy Thiên Nguyệt vốn định cùng Sở Diệp mua sắm làm Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo nảy mầm biện pháp, Sở Diệp cắn định rồi hạt giống không phải Ngũ Hành tộc, Ngũ Hành tộc rơi vào đường cùng, chỉ có thể ngược lại mua sắm nảy mầm cây non.
Cái này nhưng thật ra được không, Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo
nảy mầm lúc sau, cũng yêu cầu tỉ mỉ chiếu cố, mà nếu Ngũ Hành
tộc nguyện ý mua sắm cây non nói, hắn chỉ cần phụ trách gây giống là được, tuy rằng sẽ thiếu kiếm một ít, bất quá, có thể tiết kiệm đại lượng thời gian cùng tinh lực.
Ngũ Hành tộc người cùng Sở Diệp gõ định rồi mua sắm hiệp

nghị, liền rời đi.
Ngũ Hành tộc rời đi, làm Cự Nhân tộc trên dưới thở dài nhẹ nhõm
một hơi.
……
Lâm Sơ Văn phòng luyện đan.
“Đây là Ngũ Hành Đan?” Cự Hòa trưởng lão có chút kinh tủng nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Cự Hòa trưởng lão xem xét kiểm tra đo lường nghi bên trong biểu
hiện kết quả, quay đầu nhìn Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, có chút
nghi hoặc nói: “Lâm thiếu nghĩ như thế nào khởi luyện chế Ngũ Hành Đan?”
Lâm Sơ Văn nhún vai, nói: “Này không phải Ngũ Hành tộc tới sao? Vừa vặn Ngũ Hành Thảo có bao nhiêu, một chốc một lát lại dùng không xong, ta liền nếm thử một chút luyện chế đan dược.”
Cự Hòa trưởng lão: “……” Nói gì vậy? Bởi vì nhìn đến Ngũ Hành tộc, liền luyện cái Ngũ Hành Đan sao? Luyện đan là dễ dàng như vậy sự tình sao?
“Lâm thiếu, cư nhiên liền Ngũ Hành Đan đều có thể luyện chế, tiền đồ vô lượng a!” Cự Hòa trưởng lão có chút răng đau nói.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Cự Hòa trưởng lão quá khen, ta bất quá là tùy tiện nếm thử một chút.”
Cự Hòa trưởng lão cau mày, thầm nghĩ: Ngũ Hành Đan hình như
là Ngũ Hành tộc đặc sản, Ngũ Hành tộc có thể luyện chế chính là
kia mấy cái Sinh Tử Cảnh cường giả, Lâm Sơ Văn cư nhiên cũng có thể luyện chế.
“Này đan dược là thượng phẩm a!” Cự Hòa nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Vận khí không tồi.”
Cự Hòa: “……” Vận khí không tồi? Cứ như vậy?
Cự Hòa trưởng lão ninh mày, nói: “Lâm thiếu, muốn đem này

đan
dược lấy ra đi tiêu thụ sao?”
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Tạm thời không cần, ta chỉ là nếm thử luyện chế một chút, không nghĩ tới thành công.”
Hắn hiện tại cũng không thiếu linh thạch hoa, không cần thiết vội
vàng vội vàng lấy ra cái này đan dược tới, khiến cho Ngũ Hành tộc chú ý.
Cự Hòa gật gật đầu, thập phần tán đồng nói: “Đúng vậy! Đúng vậy! Nếm thử một chút là được, không cần thiết như vậy vội vã bán ra.” Tả hữu, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn cũng không kém tiền.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Tạm thời ta cũng không thiếu linh thạch, ta chỉ là tưởng kiểm tra đo lường một chút chính mình luyện đan thuật trình độ.”
Cự Hòa: “……”
May mắn Ngũ Hành tộc người đều đi rồi, nếu là còn lưu tại này, nói không chừng sẽ càng thêm kiên định thọc gậy bánh xe quyết tâm.
Ngũ Hành tộc đã tới lúc sau, Sở Diệp bắt đầu rồi toàn lực gây giống sinh hoạt, lấy linh tuyền điều phối linh dịch, hơn nữa Liễu Thụ Yêu vì linh loại bổ sung Thảo Mộc Tinh Túy, thôi phát một đám Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo hạt giống, chỉ cần hai tháng, liền có thể giục sinh ra một đám loại mầm.
Sở Diệp mỗi lần đều thôi phát hai ngàn cái hạt giống, linh loại nảy
mầm suất đại khái ở sáu thành, một gốc cây cây non đại khái có thể bán 50 cái linh thạch, một gốc cây cây non đại khái có thể bán
một ngàn linh thạch.
Sở Diệp cùng Ngũ Hành tộc đạt thành hiệp nghị, Ngũ Hành tộc sẽ
định kỳ lại đây mua sắm Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo cây non.
Như vậy ổn định giao dịch, mỗi tháng có thể vì Sở Diệp mang đến
mấy chục vạn linh thạch thu vào.
Chỉ phụ trách ươm giống, Sở Diệp sẽ thiếu kiếm rất nhiều, chỗ

tốt
là, tới tiền mau hắn cũng không cần phụ trách Nghê Hồng Nguyệt
Kiến Thảo kế tiếp bảo dưỡng.
Nghê Hồng Nguyệt Kiến Thảo bồi dưỡng yêu cầu tiêu phí đại lượng tinh lực, Sở Diệp hiển nhiên không có cái này thời gian rỗi,
Liễu Thụ Yêu tuy rằng có thể chăm sóc, nhưng cũng vô pháp một
lần chăm sóc quá nhiều.
Thời gian nhoáng lên, hai năm liền đi qua, Sở Diệp trên tay linh loại tiêu hao không còn, mà Sở Diệp vì thế đạt được hơn một ngàn vạn linh thạch thu vào.
Hai vạn cái hạt giống tiêu hao không còn lúc sau, Ngũ Hành tộc lại tặng Sở Diệp một đám linh loại, hai bên tiếp tục như vậy linh dược giao dịch.
……
Tử Vụ sơn cốc.
Thủy Thiên Thương đi ở sơn cốc bên trong, nhìn đầy khắp núi đồi
linh thảo, giấu đi trong lòng khiếp sợ.
“Sở thiếu linh thực thuật, càng thêm tinh vi a!” Thủy Thiên Thương khích lệ nói.
Sở Diệp cười cười, nói: “Nơi nào, nơi nào?”
Sở Diệp mấy năm nay bó lớn bó lớn kiếm linh thạch, thực lực tăng lên không ít, linh tuyền cũng thăng cấp thực mau, Liễu Thụ
Yêu thế lực tiến cảnh cũng phi thường nhanh chóng, kể từ đó, chăm sóc linh dược trình độ tự nhiên cũng lên rồi.
“Sở thiếu kiếm lời không ít a! Đạo hữu như vậy kiếm linh thạch năng lực, thật làm người hâm mộ.” Thủy Thiên Thương chua lòm
nói.
Cao minh linh thực sư, kiếm tiền vẫn là thực dễ dàng, nhưng là, giống Sở Diệp như vậy có thể kiếm vẫn là số ít.
Sở Diệp cười cười, nói: “Không dám, không dám, tuy rằng kiếm

không ít, bất quá, hoa càng nhiều, luôn là không đủ dùng a!”
“Sở thiếu kiếm nhiều như vậy, vẫn là không đủ dùng sao?”
Sở Diệp gật gật đầu, có chút bất đắc dĩ nói: “Kiếm lại nhiều linh thạch, cũng luôn có nó nơi đi.”
“Ta nghe Cự Mãnh nói, Lâm đạo hữu luyện đan không phải thực thuận lợi, họa họa rất nhiều linh dược, tổn thất không ít linh thạch? Sở thiếu ngươi cực cực khổ khổ trồng trọt kiếm linh thạch,
đều điền đi vào?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Ân, là có có chuyện như vậy.”
Cự Mãnh cái này hỗn trướng đồ vật, liền biết nói hươu nói vượn, bại hoại Sơ Văn thanh danh.
“Nếu, Lâm đạo hữu, luyện đan tổn thất lớn như vậy, Sở thiếu như
thế nào không ngăn cản điểm?”
Sở Diệp cười cười, nói: “Sơ Văn thích, Sơ Văn thích sự, cũng chỉ có thể buông tay làm hắn đi làm, như thế, hắn mới có thể cao hứng.”
Thủy Thiên Thương cau mày, nói: “Sở thiếu vất vả như vậy, kết quả, linh thạch toàn ném đá trên sông, không cảm thấy ủy khuất
sao?”
Sở Diệp cười cười, nói: “Này có cái gì, đạo lữ chi gian nên cùng nhau trông coi, ta kiếm tiền chính là phải cho hắn hoa.”
Thủy Thiên Thương nhìn Sở Diệp, nói: “Sở thiếu thật sự là cái hảo nam nhân a!”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Thủy đạo hữu quá khen.” Tuy rằng hắn
nói dối, ôm công lao, bôi đen đạo lữ, nhưng hắn là cái hảo nam nhân!

Chương 463: Chương 463

Thời gian nhoáng lên, mười năm liền đi qua.
Mười năm thời gian, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thực lực lại vững bước dâng lên rất nhiều.
Cự Hòa trưởng lão nhìn Sở Diệp, có chút khó hiểu nói: “Sở thiếu cũng muốn đi tham gia Toái Tinh Đảo thí luyện?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, mong rằng trưởng lão thành toàn.”
“Chẳng những ngươi muốn đi, Lâm dược sư cũng muốn đi?” Cự Hòa trưởng lão tràn đầy sầu lo nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Chúng ta tự nhiên là muốn cùng nhau.”
Cự Hòa trưởng lão hít sâu một hơi, nói: “Toái Tinh Đảo bên kia kỳ
thật thập phần nguy hiểm, một không cẩn thận, liền sẽ gặp được
tự do sao trời mảnh nhỏ, bị sao trời chi lực gây thương tích.”
Sở Diệp gật gật đầu, bình tĩnh nói: “Trưởng lão nói này đó ta đều biết.”
Nếu quyết định đi Toái Tinh Đảo, Toái Tinh Đảo bên kia là tình huống như thế nào, Sở Diệp đã hiểu biết rõ ràng.
Cự Hòa trưởng lão cau mày, nói: “Giống nhau đi Toái Tinh Đảo tu
sĩ, đều là tưởng phát đại tài, nếu không chính là tu luyện tới rồi Tạo Hóa Cảnh chín tầng đỉnh, tiến vào trong đó, tưởng tìm kiếm đột phá cơ duyên, Sở thiếu ngươi hoàn toàn không cần thiết mạo
hiểm a!”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn gom tiền năng lực nghe rợn cả người,

Sở Diệp mấy năm nay bán linh thảo, linh tửu, mật ong, nguyệt nhập trăm vạn linh nguyên thạch không thành vấn đề, Lâm Sơ Văn liền càng không cần phải nói, đan dược sinh ý luôn luôn là tới
tiền nhanh nhất.
Cự Nhân tộc mấy năm nay cùng Lâm Sơ Văn cũng mua sắm không ít đan dược, không chỉ như thế, Cự Nhân tộc còn trợ giúp Lâm Sơ Văn bán ra mấy sóng đan dược.
Cự Hòa thô thô tính tính, Lâm Sơ Văn mấy năm nay, bán ra đan dược ít nhất cũng kiếm lời hai trăm triệu.
Nhiều như vậy linh nguyên thạch, Cự Hòa có đôi khi đều có chút muốn đánh cướp hai người.
Cự Hòa trưởng lão thật sự làm không rõ ràng lắm, hai người vì cái gì phóng sống yên ổn nhật tử bất quá, còn muốn chạy đến Toái Tinh Đảo bên kia đi mạo hiểm.
Sở Diệp mím môi, nói: "Trưởng lão nói ta đều minh bạch, bất quá,
trên đời này có thể có điều thành tựu tu sĩ, không có một cái là ở nhà ấm trưởng thành, ta cùng Sơ Văn tổng muốn đi ra ngoài trông thấy việc đời."
Cự Hòa trưởng lão hít sâu một hơi, nói: "Sở thiếu cần phải nghĩ kỹ a! Người đã chết liền cái gì cũng chưa, ngươi muốn gặp việc đời nói, về sau có rất nhiều cơ hội."
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đều là ít có nhân tài, một cái linh thực sư, một cái luyện đan sư, nếu là chiết ở Toái Tinh Đảo, cũng thực sự đáng tiếc.
Sở Diệp nhíu nhíu mày, Cự Hòa trưởng lão nói, hắn đã sớm suy xét quá. Hắn cùng Sơ Văn tới thượng giới lúc sau, dựa vào thượng giới ưu việt tài nguyên, đều tu luyện tới rồi Tạo Hóa Cảnh
hậu kỳ, hai người gần nhất đều cảm giác được bình cảnh, hẳn là cùng hiểu được có quan hệ, khoảng cách bọn họ đến thượng giới, đã có mười mấy năm cái năm đầu, mấy năm nay bọn họ nhật tử, quá thực sự an nhàn một ít, cũng nên đi ra ngoài học hỏi
kinh nghiệm.

Tu luyện một đạo, chỉ dựa vào đóng cửa làm xe cũng là không thể.
Sở Diệp mở miệng giải thích nói: "Ta tu luyện Sao Trời Quyết, ở tinh nguyên lực nồng đậm địa phương, tốc độ tu luyện hẳn là có thể mau một ít."
Sở Diệp phất tay, tức khắc tinh nguyên lực kích động, Cự Hòa trưởng lão bị này liên lụy vào một mảnh cuồn cuộn trong hư không.
Sở Diệp nhanh chóng thu tay lại, Cự Hòa trưởng lão tức khắc như ở trong mộng mới tỉnh.
"Sở thiếu này pháp quyết thực độc đáo a!" Cự Hòa trưởng lão nhịn không được tán thưởng nói.
Cự Hòa trưởng lão nhìn Sở Diệp hai mắt, trong lòng thập phần khiếp sợ, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn tới Cự Nhân bộ lạc lúc sau, vẫn luôn tu thân dưỡng tính, làm từng bước tu luyện, Cự Hòa trưởng
lão càng nhiều chú ý hai người linh thực phu cùng luyện đan năng
lực, Cự Hòa trưởng lão này sẽ bỗng nhiên phát hiện, Sở Diệp tu luyện công pháp tựa hồ không yếu, vừa mới nhất thời không bắt bẻ, hắn cư nhiên bị Sở Diệp xả vào đối phương sao trời lĩnh vực, đại ý.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Còn hảo."
"Sở thiếu năng lực này, tới rồi Toái Tinh Đảo, xác thật thực chiếm
tiện nghi." Tiến vào Toái Tinh Đảo tu sĩ, thực dễ dàng đã chịu sao
trời mảnh nhỏ tập kích.
Rất nhiều tu sĩ đều ở sao trời mảnh nhỏ tập kích dưới, hóa thành thịt nát.
Sở Diệp khống chế sao trời chi lực, có thể tính toán sao trời vận hành quỹ đạo, né tránh sao trời mảnh nhỏ tập kích.
Có được như vậy năng lực, càng dễ dàng ở nguy cơ tứ phía Toái Tinh Đảo, tìm ra một con đường sống.
Toái Tinh Đảo đối rất nhiều người mà nói, không phải thiện địa, bất quá, tu luyện sao trời pháp quyết người, tiến vào trong đó,

ngược lại có thể phát huy lớn hơn nữa thực lực.
“Toái Tinh Đảo chẳng những tồn tại sao trời tai hoạ ngầm, còn tồn
tại rất nhiều âm hồn, năm đó, rất nhiều người đều bị vây chết ở bên trong, bên trong còn có không ít âm hồn quấy phá.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Ta biết, đi phía trước, ta có thể trước ăn vào Định Hồn Đan, như vậy có thể ổn định thần hồn, tránh cho
làm âm hồn ảnh hưởng thần chí.”
Sở Diệp trên tay có Ảnh Thú, cái gì âm hồn đều có thể một ngụm nuốt, căn bản không cần phải Định Hồn Đan, Toái Tinh Đảo bên trong tồn tại đại lượng âm hồn, vừa lúc là Sở Diệp nhất định phải
đi Toái Tinh Đảo nguyên nhân chi nhất.
Cự Hòa trưởng lão gật gật đầu, nói: “Nhân tộc Định Hồn Đan, nghe nói đối phó âm hồn hiệu quả không tồi.” Bất quá, giá cả không tiện nghi.
“Cự Hòa trưởng lão yêu cầu nói, ta làm Sơ Văn nhiều luyện mấy lò.”
Cự Hòa trưởng lão cũng không khách khí, gật gật đầu, nói: “Làm phiền.”
Cự Hòa trưởng lão trầm mặc một hồi, nói: “Ta Cự Nhân tộc có mấy vị Sinh Tử Cảnh Hoàng Kim Cự Nhân ngã xuống ở Toái Tinh
Đảo, những người này sau khi chết, để lại một phần truyền thừa,
này phân truyền thừa đối ta Cự Nhân tộc dị thường quan trọng. Chỉ có Hoàng Kim Cự Nhân huyết mạch, có thể cảm ứng này phân truyền thừa nơi, mà muốn cảm ứng đến, huyết mạch trình độ ít nhất muốn đạt tới 6%.”
Sở Diệp cau mày, nói: “6%, Cự Nhân tộc giống như hiếm khi có……”
Cự Hòa trưởng lão gật gật đầu, nói: “Nhiều năm như vậy, ta Cự Nhân tộc huyết mạch không ngừng thoái hóa, phía trước, đã rất ít
có huyết mạch độ dày vượt qua 6% người. Dù vậy, bọn họ Cự

Nhân tộc vẫn là không ngừng phái ra Cự Nhân đi trước Toái Tinh
Đảo, tổng chờ đợi có người trên người có thể phát sinh kỳ tích."
"Nhưng là, thập phần đáng tiếc, mỗi lần tiến vào Toái Tinh Đảo tu
sĩ tổn thất thảm trọng, lại thu hoạch ít ỏi."
"Nhiều năm như vậy tới xuống dưới, trong tộc đối thu hoạch truyền thừa một chuyện, đã càng ngày càng bi quan, không nghĩ
tới hiện tại sự tình cư nhiên có chuyển cơ, bởi vì Lâm đạo hữu hỗ
trợ, trong tộc không ít Tạo Hóa Cảnh tu sĩ huyết mạch tăng lên rất
nhiều." Mấy ngày hôm trước trong tộc kiểm kê một chút, Tạo Hóa
Cảnh tu sĩ huyết mạch nồng đậm đạt tới 7% người có sáu cái, đạt
tới 6% có 36 cái.
Cự Nhân tộc trên dưới, đối lần này bí cảnh hành trình ký thác kỳ vọng cao, chờ đợi có như vậy một hai cái tu sĩ, có thể thành công chuyển hóa.
"Sở thiếu thật sự muốn đi nói, có thể đi kiểm tra đo lường một chút trong cơ thể hoàng kim huyết mạch độ dày, chúng ta lại làm
so đo." Cự Hòa trưởng lão nói.
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: "Cũng có thể."
Cự Hòa cùng Sở Diệp thương lượng một chút, hai người đều cảm thấy thí nghiệm huyết mạch sự tình, không nên lộ ra, ước định ba ngày sau nửa đêm, lặng lẽ đi.
……
Vào đêm thời gian.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn lặng lẽ đi thí nghiệm một chút huyết mạch độ dày, hai người huyết mạch độ dày đều ở 6%.
Thí nghiệm kết quả ra tới, Cự Hòa trưởng lão đảo cũng không

tính quá khiếp sợ.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn vừa lên tới thời điểm, Cự Hòa trưởng lão liền cảm giác được hai người huyết mạch dao động.
Đổi ở mười mấy năm trước, hai người huyết mạch độ dày có thể xếp hạng Cự Nhân tộc hàng đầu, bất quá, mấy năm nay xuống dưới, hai người huyết mạch tuy rằng như cũ xông ra, đảo cũng không tính quá phận.
Trên thực tế, chỉ cần Sở Diệp nguyện ý, chỉ cần ăn vào Huyết Mạch Phản Tổ Đan, lại kích hoạt trong cơ thể Cự Nhân huyết mạch, là có thể lần thứ hai tăng lên huyết mạch, bất quá, Sở Diệp
cũng không tưởng biến thành Hoàng Kim Cự Nhân, cũng liền không làm như vậy.
Thí nghiệm xong, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn liền rời đi huyết mạch thạch lâm.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: "Vừa mới ở huyết mạch thạch lâm bên trong, ta cảm ứng được sáu cổ hơi thở."
Sở Diệp lắc lắc đầu, hít sâu một hơi, nói: "Ta cảm giác được bảy cổ."
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Nhìn dáng vẻ, ta linh hồn lực so ngươi vẫn là kém một ít a!"
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Cự Nhân tộc này đó trưởng lão, có đủ nhàm chán."
Cự Nhân tộc cũng quá bát quái, một đám người Sinh Tử Cảnh cường giả, lén lút, lén lút xem bọn họ thí nghiệm huyết mạch, đồ
cái gì a!
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn rời đi huyết mạch thạch lâm thời điểm,
mấy cái trưởng lão sôi nổi từ chỗ tối hiện ra thân.
Cự Hòa trưởng lão ánh mắt đảo qua, thấy được vài cái đồng đạo, "Ta nói các ngươi những người này sao lại thế này, đại buổi tối không ngủ được, chạy đến nơi đây tới làm tặc."
Cự Hòa trưởng lão có chút bất đắc dĩ, hắn phải cho Sở Diệp, Lâm Sơ Văn thí nghiệm huyết mạch sự tình, vốn là cơ mật, không

nghĩ
tới, vẫn là lậu ra phong đi, cư nhiên dẫn nhiều người như vậy lại đây.
“Hai người kia huyết mạch độ dày, quả nhiên không thấp!” Cự Hổ
trưởng lão mở miệng nói.
Cự Hòa trưởng lão cười cười, nói: “Tuy rằng không thấp, bất quá cũng không tính quá cao.”
Cự Hùng trưởng lão hừ hừ nói: “Còn không cao đâu, đều 6%.”
Cự Nhân tộc số ít tinh anh đệ tử mới có thể đạt tới huyết mạch độ
dày, Cự Nhân tộc bình thường đệ tử, huyết mạch độ dày 1%, 2% mà thôi.
Cự Hòa trưởng lão cau mày, nói: “Hiện tại chúng ta trong tộc cũng
có rất nhiều 7% a!”
Cự Hùng cau mày, nói: “Chính là, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hai cái căn bản là không phải Cự Nhân tộc a!”
Cự Hòa trưởng lão: “……” Loại chuyện này, trong lòng biết liền hảo, hà tất nhất định phải nói ra đâu? Nhiều mất mặt a!
“Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đều muốn đi Toái Tinh Đảo?” Cự Hổ trưởng lão hỏi.
Cự Hòa trưởng lão gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Cự Hùng trưởng lão cau mày, có chút khó xử nói: “Đều một cái danh ngạch ra tới còn hảo thuyết, muốn đều hai cái ra tới a! Có phải hay không có chút nhiều.” Gần nhất trong tộc ở thương thảo
danh ngạch, tổng cộng mới hai mươi cái danh ngạch, cạnh tranh
vẫn là thập phần kịch liệt.
Cự Hòa trưởng lão lắc lắc đầu, có chút bất đắc dĩ nói: “Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn quan hệ phi thường hảo, làm cái gì đều phải cùng nhau, như vậy danh ngạch hoặc là không cho, phải cho cũng chỉ có thể cho hai cái.”
Cự Hùng mắt trợn trắng, có chút vô ngữ nói: “Dùng như vậy nị nị

oai oai sao? Nhân tộc đều là cái dạng này sao?"
Cự phong lắc lắc đầu, nói: "Theo ta được biết, không phải mọi người tộc đều như vậy, rất nhiều người tộc tình lữ mặt ngoài ân ân ái ái, sau lưng đều tưởng thọc đối phương một đao, chia lìa cái mấy chục, mấy trăm năm, tầm thường thực."
Cự Hòa tà cự phong liếc mắt một cái, "Ngươi nói chính là mặt khác nhân tộc, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn không giống nhau……"
Cự Hổ thở dài, nói: "Hai cái liền hai cái đi."
Cự Hùng nhìn Cự Hổ liếc mắt một cái, nói: "Cự Hổ trưởng lão cảm thấy không thành vấn đề?"
Cự Hổ cau mày, nói: "Chúng ta Cự Nhân tộc xưa nay an bài không ít người đi Toái Tinh Đảo, nhưng là, mỗi lần đều thu hoạch
ít ỏi, làm Sở Diệp, Lâm Sơ Văn gia nhập, có lẽ có chuyển cơ cũng nói không chừng."
Cự Hùng nhìn Cự Hổ, có chút ngạc nhiên nói: "Cự Hổ trưởng lão, ngươi uống lộn thuốc, ngươi nói như vậy, đều có chút không giống ngươi."
Cự Hổ trừng mắt nhìn Cự Hùng liếc mắt một cái, nói: "Ngươi mới
uống lộn thuốc, ta chỉ là cảm thấy lấy Sở Diệp, Lâm Sơ Văn bản lĩnh, nếu là chịu hỗ trợ, chúng ta lần này thu hoạch truyền thừa cơ
hội sẽ đại rất nhiều."
Cự Nha trưởng lão gật gật đầu, nói: "Như thế thật sự."
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn mấy năm nay, bại lộ ra không tầm thường năng lực, bất quá, hai người hẳn là còn có không ít che giấu thủ đoạn.
Cự Hòa trưởng lão gật gật đầu, nói: "Cự Khuyết tư tế phía trước, đi xem qua Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, Cự Khuyết trưởng lão nói, hắn ở hai người trên người thấy được ngập trời khí vận, cùng hai người giao hảo nói, có thể đã chịu này cổ khí vận phúc trạch."
Mấy cái Cự Nhân tộc trưởng lão hai mặt nhìn nhau, nói: "Như thế,
hai cái danh ngạch, liền hai cái danh ngạch đi."

Chương 464: Chương 464

Tử Vụ sơn cốc.
“Sở thiếu, ngươi cũng phải đi Toái Tinh Đảo sao?” Cự Mãnh rất có hứng thú nói.
“Đúng vậy! Ngươi cũng phải đi sao?” Sở Diệp quét Cự Mãnh liếc mắt một cái hỏi.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn cùng Cự Hòa trưởng lão ký kết hiệp nghị, tiến vào trong đó lúc sau, sẽ tận khả năng trợ giúp Cự Nhân tộc tu
sĩ đạt được Cự Nhân tộc tổ tiên huyết mạch truyền thừa.
Sở Diệp lần này tiến bí cảnh, chủ yếu là muốn mượn trợ Toái Tinh
Đảo hoàn cảnh, tu luyện Sao Trời Quyết, mặt khác chính là đem Tiểu Bạch chờ mấy chỉ lôi ra tới thông khí.
Rất nhiều tiến vào Toái Tinh Đảo người đều giống Cự Nhân tộc giống nhau, có minh xác mục tiêu, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn không giống nhau, bọn họ đối Toái Tinh Đảo cũng không tính quá
hiểu biết.
Tiến vào trong đó, chỉ nghĩ rèn luyện tinh nguyên lực, bọn họ sự tình, cùng trợ giúp Cự Nhân tộc đạt được truyền thừa cũng không
xung đột, Sở Diệp không có do dự liền đáp ứng rồi.
Cự Mãnh gật gật đầu, vỗ vỗ bộ ngực nói: “Đúng vậy, ta trúng cử, chờ đi Toái Tinh Đảo bên trong, ta sẽ chăm sóc ngươi.”
Sở Diệp ngắm Cự Mãnh liếc mắt một cái, cười cười, nói: “Kia thật là cảm tạ.”
Cự Mãnh đắc ý nói: “Ta tuy rằng cấp bậc so ngươi thấp một ít, nhưng là, chúng ta Cự Nhân tộc trời sinh thần lực, có thể vượt

cấp khiêu chiến."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Ta biết, ta biết."
Sở Diệp cúi đầu, Cự Nhân tộc loại này tộc đàn, vẫn là có rất nhiều lợi hại thủ đoạn.
Cự Mãnh chờ mấy cái huyết mạch độ dày đạt tới 6% Cự Nhân thiếu niên, mấy năm trước, không biết nhét vào địa phương nào đi, ra tới lúc sau, thực lực đều tiến bộ vượt bậc, hẳn là dùng nào đó Cự Nhân tộc bí pháp.
Cự Nhân tộc đi chính là cương mãnh chiêu số, này nhất tộc hình thể khổng lồ, khổng lồ hình thể ở thời điểm đối địch, cũng sẽ vì đối phương cung cấp cuồn cuộn không ngừng lực lượng.
Cự Mãnh thần thần bí bí nói: "Sở thiếu, nghe nói ngươi huyết mạch độ dày đạt tới 6% a!"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, ngươi làm sao mà biết được?"
"Ông nội của ta nói, gia gia nói ta không nên thân, còn so ra kém Sở thiếu ngươi huyết mạch tinh thuần." Cự Mãnh nói.
Sở Diệp cười cười, nói: "Ngươi gia gia khoa trương."
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Chúng ta hai cái huyết mạch độ dày, rõ ràng là giống nhau."
Sở Diệp ngó Cự Mãnh liếc mắt một cái, có chút vô ngữ nói: "Cùng ta một nhân tộc huyết mạch độ dày giống nhau, ngươi còn đắc ý thượng……"
Cự Mãnh rầu rĩ nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: "Sở thiếu, ngươi lời này nói cùng ông nội của ta giống nhau như đúc."
Sở Diệp: "……"
Cự Mãnh có chút mất mát nói: "Ta nếu là có một ngàn nhiều viên
biến dị Huyết Cốt Đan ăn, ta huyết mạch độ dày nhất định không
ngừng là như thế này."
Sở Diệp: "……" Cự Mãnh gia hỏa này, nói chuyện liền nói lời nói, xem hắn làm gì a! Đan dược hắn đều ăn đã lâu, tổng không thể nhổ ra.
……
Cự Mãnh đã tới lúc sau, Cự Dương tới.

“Cự Dương, ngươi như thế nào lại đây?” Sở Diệp hỏi.
Cự Dương chắp tay, khách khí nói: “Ta tới mua rượu.”
Sở Diệp nhìn một chút danh sách, nói: “Thật không ít a!”
Mấy năm nay, Sở Diệp ủ rượu phường quy mô vẫn luôn ở mở rộng, linh tửu sinh sản nhiều ra không ít, đảo cũng không như vậy
khan hiếm, bất quá, vẫn là có chút không đủ bán.
Sở Diệp nhìn danh sách, nói: “Lần này cần mua rượu không ít a!”
Cự Dương gật gật đầu, nói: “Còn hảo.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Cự Hổ trưởng lão đại khái đã biết, hắn muốn tham dự Toái Tinh Đảo thí luyện sự tình, cho nên, yêu cầu nhiều mua một ít linh tửu truân.
“Nghe nói, Sở thiếu cùng Lâm thiếu huyết mạch độ dày đều có 6%.” Cự Dương nói.
Sở Diệp cười gượng một chút, nói: “Đúng vậy!”
Sở Diệp xoa xoa cái trán, hắn là buổi tối đi trắc kết quả, Cự Hòa trưởng lão còn dặn dò hắn, không cần đem sự tình tiết lộ đi ra ngoài, để tránh nhiều sinh sự tình. Hiện tại là thế nào a! Một cái hai cái đều đã biết, chuyện này còn xem như cơ mật sao?
“Nghe nói, Sở thiếu cũng muốn tham dự Toái Tinh Đảo thí luyện?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
“Đến lúc đó, liền phải trông cậy vào Sở thiếu ngươi nhiều hơn chiếu cố.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Không dám, không dám.”
……
Sở Diệp tiến vào ngọc trụy không gian, Tiểu Bạch chờ mấy chỉ đã có chút gấp không chờ nổi.
“Thế nào, nói thỏa sao?” Truy Phong hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Không sai biệt lắm nói thỏa, quá mấy ngày là có thể rời đi.”
Truy Phong ném cái đuôi, tràn đầy kích động nói: “Rốt cuộc có thể
đi ra ngoài, lại ở cái này ngọc trụy không gian bên trong đợi, ta liền phải buồn đã chết.”
Sở Diệp nhìn Truy Phong liếc mắt một cái, nói: “Các ngươi Long

tộc một ngủ liền vài thập niên, ngươi nếu là buồn nói, ngủ một giấc không phải xong rồi."
Truy Phong cau mày, nói: "Ngủ, khó mà làm được, cả ngày ngủ đó là không có mộng tưởng long làm, ăn no chờ chết không phải phong cách của ta."
Sở Diệp nhìn Truy Phong, khích lệ nói: "Ngươi cũng thật tiến tới a!"
Truy Phong cười cười, nói: "Đó là, đó là, ta là một cái có mộng tưởng long."
Truy Phong thầm nghĩ: Nếu đồng bạn đều không tiến tới, kia hắn
cũng có thể trộm cái lười, vấn đề là, hắn mấy cái đồng hành quá tiến tới một ít, Liễu Thụ Yêu phía trước được đến đại lượng Thảo Mộc Kết Tinh, lúc sau lại được đến đại lượng linh nguyên thạch, tu vi cọ cọ hướng lên trên trướng.
Ở như vậy đồng hành phụ trợ dưới, hắn nếu là không nỗ lực một ít, thực dễ dàng trở thành không cầu tiến tới phản diện điển hình.
Powered by GliaStudio
close
Hắn chính là Long tộc, không thể cấp một cây phá cây liễu so đi xuống.
Truy Phong ném cái đuôi, nói: "Cái này Toái Tinh Đảo, nghe rất có
ý tứ, ký chủ ngươi yên tâm, đi vào lúc sau, ta nhất định sẽ trợ giúp ngươi phát tài."
Sở Diệp nhìn Truy Phong liếc mắt một cái, nói: "Đi vào lúc sau, an
toàn làm trọng, đối với phát tài việc, không cần cưỡng cầu."
Truy Phong hoành Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: "Lão đại, ngươi hiện tại cũng quá không có theo đuổi, cư nhiên liền tài đều không
nghĩ đã phát."
Sở Diệp: "……" Truy Phong cái này xuẩn trứng, một chút cũng không biết thông cảm hắn dụng tâm lương khổ.
……

Lâm Sơ Văn phòng luyện đan.
“Lâm đan sư, đây là ngươi muốn linh thảo.” Mục Thanh nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Phiền toái.”
“Lâm đan sư quá khách khí.” Mục Thanh vội vàng nói.
Lâm Sơ Văn dừng trong tay sống, chuyên chú nhìn chằm chằm Mục Thanh nhìn vài lần.
“Quá mấy ngày, ta cùng A Diệp sẽ xuất phát đi Toái Tinh Đảo, ta đã cùng Cự Hòa trưởng lão thương nghị hảo, rời khỏi sau, Tử Vụ sơn cốc sẽ từ Cự Hòa trưởng lão thay chăm sóc, bất quá, Cự Hòa trưởng lão công việc bề bộn, chỉ có thể ngẫu nhiên coi chừng
một chút, xử lý sơn cốc sự tình, muốn giao cho A Thanh các ngươi.”
Mục Thanh gật gật đầu, nói: “Ta đã biết, chủ thượng yên tâm, chúng ta sẽ tận lực xử lý hảo Tử Vụ sơn cốc.”
Tuy rằng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hai người lấy Nhân tộc chi thân, bắt lấy Cự Nhân tộc đi trước Toái Tinh Đảo danh ngạch, có chút không thể tưởng tượng, bất quá, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn vẫn luôn ở tìm hiểu Toái Tinh Đảo sự tình, lại làm cho bọn họ mấy cái viết một phần đi trước Toái Tinh Đảo báo cáo, cho nên, Mục Thanh đối này sớm có vài phần đoán trước.
“Ngươi làm việc, ta yên tâm.” Lâm Sơ Văn nói.
Mục Thanh chớp chớp mắt, nói: “Đa tạ Lâm đan sư tín nhiệm.”
Lâm Sơ Văn kiểm tra rồi một chút linh thảo, phóng tới một bên, nói: “Ta lập tức muốn đi Toái Tinh Đảo, ngươi không có gì lời nói cùng ta nói sao?”
Mục Thanh tâm một chút huyền lên, có chút khẩn trương nói: “Chủ thượng, yêu cầu ta nói cái gì?”
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt cười cười, nói: “Không có liền tính, ta chỉ là nghe nói, Nhân tộc lần này sẽ có mấy ngàn người đi trước Toái
Tinh Đảo, ngươi có lẽ sẽ có muốn đánh thăm tin tức, ta có lẽ sẽ gặp được ngươi đã từng người quen.”
Mục Thanh nắm chặt nắm tay, hồi lâu mới cúi đầu, nói: “Tham dự
Toái Tinh Đảo thí luyện, đều là Nhân tộc bên trong thanh niên

tài
tuấn, ta tư chất thấp kém, nơi nào xứng cùng những người đó quen biết."
"Không có sao? Một khi đã như vậy, kia liền tính, ngươi đi xuống đi." Lâm Sơ Văn nói.
Mục Thanh đứng ở một bên, muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn là xoay người rời đi.
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở vì đi trước Toái Tinh Đảo làm chuẩn bị, Cự Hòa trưởng lão mời hai người đi Cự Nhân tộc bảo khố.
"Nơi này là chúng ta Cự Nhân tộc bảo khố, hai vị nếu là có cái gì xem thượng vũ khí, liền chọn lựa một ít đi, một người có thể tuyển tam kiện." Cự Hòa trưởng lão nói.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nhìn đôi lung tung rối loạn địa phương, có chút vô ngữ.
Cự Nhân tộc bảo khố bên trong, rất nhiều là Cự Nhân tộc ra ngoài
chinh chiến chiến lợi phẩm, phần lớn là một ít dị tộc chiến lợi phẩm.
Cự Nhân tộc hình thể thật lớn, đại đa số dị tộc pháp bảo đều không thích hợp Cự Nhân tộc.
Kỳ thật này kho hàng bên trong vũ khí, không thiếu trân phẩm, Cự
Nhân tộc cũng nghĩ tới chuyển nhượng đi ra ngoài.
Bất quá, rất nhiều vũ khí thương nghe nói Cự Nhân tộc ngốc nghếch lắm tiền thanh danh, thu mua thời điểm, luôn muốn tể một
bút, trong lịch sử, cũng không thiếu Cự Nhân tộc đem trân phẩm
vũ khí trở thành cải trắng, luận cân xưng bán tình huống.
Ăn mệt nhiều, Cự Nhân tộc liền trực tiếp đem đồ vật thu vào kho
hàng, tình nguyện làm đồ vật lạn ở trong tộc, cũng không muốn làm những cái đó vũ khí thương chiếm tiện nghi.
Lúc sau, kho hàng bên trong đồ vật, liền càng đôi càng nhiều, càng đôi càng nhiều.

Đủ loại pháp khí lộn xộn chồng chất ở kho hàng bên trong, toàn bộ kho hàng nhìn có chút giống rác rưởi vũ khí trạm thu về.
Tuy rằng nơi này nhìn có chút hỗn loạn bất kham, bất quá, kỳ thật
cất giấu không ít thứ tốt.
Đủ loại vũ khí, làm người không kịp nhìn, rất nhiều vũ khí phẩm
tướng đều thập phần tốt đẹp.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn trải qua suy nghĩ cặn kẽ lựa chọn tam kiện vũ khí.
Sở Diệp lựa chọn một thanh đoạn kiếm, Sở Diệp từ đoạn kiếm phía trên, cảm nhận được sao trời hơi thở, cùng Sao Trời Quyết thập phần phù hợp. Sở Diệp có cảm giác, chuôi này đoạn kiếm chưa từng đứt gãy thời điểm, nhất định thập phần khủng bố, nói
không chừng là nào đó Sinh Tử Cảnh đại năng vũ khí.
Trừ bỏ đoạn kiếm, Sở Diệp còn lựa chọn một cái roi, Cự Mãnh nói, kia roi vì Đoạt Hồn Tiên, bị roi trừu trung tu sĩ, sẽ bị cướp lấy
thọ nguyên, bất quá, sử dụng roi người, đồng dạng sẽ tổn thất thọ
nguyên, roi mỗi một đời chủ nhân, đều không thể sống thọ và chết tại nhà, roi đời trước chủ nhân, bởi vì ở đại chiến bên trong, sử dụng roi quá mức thường xuyên, trực tiếp chết già.
Sở Diệp cuối cùng lựa chọn một kiện pháp khí, là nhất xuyến xuyến châu, Cự Mãnh cũng không biết chuỗi hạt lai lịch.
Sở Diệp lại phát hiện, chuỗi hạt phía trên có phòng ngự trận pháp, một khi gặp được công kích, chuỗi hạt liền sẽ tự động khởi động, hẳn là nào đó cao giai phòng ngự loại linh bảo, chỉ là không
biết vì cái gì sẽ dừng ở Cự Nhân tộc trên tay. Cự Nhân tộc tựa hồ cũng không đem chuỗi hạt đương hồi sự, tưởng nào đó trang trí phẩm, trực tiếp ném ở kho hàng.
Lâm Sơ Văn lựa chọn một phen cây quạt, cây quạt trên có khắc thập phần phức tạp mê ảo trận, cây quạt huy động thời điểm, sẽ đem đối thủ mang nhập ảo cảnh.

Lâm Sơ Văn còn lựa chọn một quả hạt châu, dựa theo Thương Lan Long cách nói, đó là một quả long châu, không biết bị cái gì làm thành pháp khí, bị phong ấn Long tộc hơi thở, còn bị trở thành bình thường pháp khí.
Trừ cái này ra, Lâm Sơ Văn còn lựa chọn một con chén, hắc quạ đen nói, kia chén là thứ tốt, lực phòng ngự nhất lưu, nếu thật sự gặp được cái gì gió lốc, đem chén đảo khấu ở trên người, có lẽ có thể tránh thoát một kiếp.
“Hai vị đều tuyển hảo?” Cự Nha trưởng lão nhìn hai người nói.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn gật gật đầu, Cự Nha trưởng lão nhìn Sở Diệp trong tay roi, nhíu nhíu mày.
“Trưởng lão làm sao vậy?” Sở Diệp hỏi.
Cự Nha trưởng lão lắc lắc đầu, nói: “Không có gì, ngươi này roi sử dụng lên phải cẩn thận, này roi sử dụng tới, sẽ tiêu hao thọ nguyên, ngươi nhưng đừng ỷ vào còn trẻ, liền lung tung sử dụng.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Ta minh bạch.”
Sở Diệp lựa chọn thời gian tiên, cũng không nghĩ chính mình sử dụng, mà là Truy Phong nói, này roi kỳ thật là dùng Thời Gian Thanh Hạnh chế tác, ăn thứ này, đối Truy Phong sẽ có không nhỏ
tăng lên.

Chương 465: Chương 465

Tử Vụ sơn cốc.
“Sở thiếu, Lâm thiếu.” Tiêu An đi vào phòng, đối với hai người cúc
một cung.
Lâm Sơ Văn hướng tới Tiêu An nhìn thoáng qua, thầm nghĩ: Tiêu
An lúc này tới, chỉ sợ là Mục Thanh nghĩ kỹ.
“An quản gia, có chuyện gì sao?” Sở Diệp biết rõ cố hỏi nói.
Tiêu An cau mày, nói: “Tiêu An này tới, là tưởng hướng hai vị thẳng thắn thiếu gia thân phận, tìm kiếm hai vị trợ giúp.”
Lâm Sơ Văn ngẩng đầu, nhìn Tiêu An liếc mắt một cái, nói: “Chúng ta chưa chắc có thể giúp ngươi cái gì, bất quá, ngươi tưởng lời nói, nguyện nghe kỹ càng.”
Tiêu An hít sâu một hơi, nói: “Nhà ta chủ nhân là Sinh Tử Cảnh hậu kỳ cường giả Tiêu Tụng, lão chủ nhân có một con gái duy nhất Tiêu Ninh Nguyệt, chủ nhân cùng Mục gia Sinh Tử Cảnh hậu
kỳ lão gia chủ Mục Lan là sinh tử chi giao, hai người quyết định thân càng thêm thân, nhà ta lão chủ nhân liền đem con gái duy nhất gả cho Mục Lan con thứ ba Mục Nhạc.”
“Năm đó kia một hồi hôn sự, ở thượng giới có thể nói là vạn chúng chú mục, hôn lễ ngày đó, đến tham dự tiệc cưới Sinh Tử Cảnh cường giả, hiểu rõ hơn ba mươi cái, chỉnh tràng tiệc cưới hết sức xa hoa, vạn người hâm mộ.” Tiêu An nghĩ đến năm đó tiệc cưới rầm rộ, không cấm có chút cảm thán. Sơn: Cùng: Tam: 夕.
Sở Diệp thầm nghĩ: Sinh Tử Cảnh hậu kỳ cường giả, Nhân tộc hẳn là cũng không mấy cái, hai cái Sinh Tử Cảnh đỉnh cấp cường

giả con nối dõi liên hôn, ý nghĩa hẳn là thập phần sâu xa.
“Hai người hôn sau sinh hoạt, không hảo sao?” Sở Diệp hỏi.
Tiêu An gật gật đầu, nói: “Mục Nhạc cũng không thích tiểu thư nhà ta, cảm thấy đây là một hồi ép duyên, không có quyền tự chủ,
hôn sau mấy trăm năm, hai người không con, Mục Nhạc liền liên
tục nạp tam phòng tiểu thiếp.”
Sở Diệp cau mày, nhất thời không biết nên nói cái gì.
“Lại qua mấy năm, tiểu thư rốt cuộc sinh hạ thiếu gia, trong lúc nhất thời, lão gia chủ cùng Mục lão gia chủ đều thập phần vui mừng, bất quá, thực mau lão gia chủ liền phát hiện, thiếu gia vốn
sinh ra đã yếu ớt, là đoạn mạch thân thể.”
Sở Diệp cau mày, thầm nghĩ: Mục Thanh thân phận quá đặc thù, đối phương có như vậy cái ông ngoại, Mục gia trên dưới đại khái cũng không dám chậm trễ hắn, chính là, Mục Thanh tư chất không đủ, sợ là có không ít người ở sau lưng khua môi múa mép.
Mục Thanh thân phận quá cao, chỗ cao không thắng hàn a!
“Phát hiện thiếu gia tư chất không đủ, lão gia liền khắp nơi tìm kiếm linh dược, vì thiếu chủ bổ thân, lão chủ nhân thập phần yêu
thương thiếu chủ, vì thiếu chủ không tiếc liên tiếp thâm nhập dị tộc hiểm địa.”
“Thiếu gia hai mươi mấy tuổi thời điểm, tiểu thư đã xảy ra ngoài ý
muốn.”
Sở Diệp cau mày, nói: “Tiểu thư nhà ngươi phát sinh ngoài ý muốn, ai làm?” Đó là Sinh Tử Cảnh hậu kỳ cường giả con gái duy nhất a! Ai sẽ động thủ? Ai dám động thủ.
Tiêu An lắc lắc đầu, nói: “Không biết, có khả năng là xem Mục gia
không vừa mắt, bất mãn Tiêu gia, Mục gia liên hôn người, giết tiểu thư, có thể phá hư hai nhà quan hệ, cũng có khả năng là Mục
gia bên trong người, bởi vì thiếu gia mặc dù thiên tư không đủ,

bất quá, Mục Lan tiền bối cũng từng suy xét quá, lập thiếu chủ làm gia tộc."
"Lập nhà ngươi thiếu chủ làm gia chủ?" Sở Diệp nhíu mày nói.
Tiêu An gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
Sở Diệp cau mày, Mục Thanh là đoạn mạch thân thể, tu luyện thiên tư hữu hạn, cũng không phải làm gia chủ người tốt tuyển, nhưng Mục Lan nếu lập mặt khác làm gia chủ, sợ Tiêu Tụng cũng
là lòng có khúc mắc.
Mục Thanh bản thân năng lực không được, chỉ là ỷ vào thân thế, nếu thật sự làm gia chủ, sợ là vô pháp phục chúng.
"Tuy rằng làm không rõ ràng lắm là ai, có thể khẳng định chính là
Mục gia bên trong cũng có nhân sâm cùng, nếu không nói, xuống
tay người không dễ dàng như vậy đắc thủ."
"Tiểu thư vừa chết, lão gia chủ tra rõ xong việc kiện, giết Mục gia
thượng trăm cá nhân, trong đó bao gồm cùng chi liên lụy mười mấy Mục gia dòng chính, lão gia cùng Mục lão gia chủ quan hệ cũng tùy theo tan vỡ."
Sở Diệp cau mày, thầm nghĩ: Việc này có chút phức tạp a! Tiêu Tụng đau thất ái nữ, đại khai sát giới, hai nhà xong việc mặc dù có thể bảo trì mặt ngoài quan hệ, sợ cũng có vết rách.
"Các ngươi là như thế nào đến nơi đây?" Sở Diệp hỏi.
"Thiếu gia ở chấp hành gia tộc nhiệm vụ thời điểm, chúng ta gặp
thời không gió lốc, vốn dĩ kia chỉ là cái tiểu nhiệm vụ, bất quá, ra ngoài ý muốn." Tiêu An nói.
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: "Ngoài ý muốn sao?" Có thể là tỉ mỉ thiết kế ngoài ý muốn.
Sở Diệp nhìn Tiêu An nói: "Nếu có cơ hội nói, ta sẽ giúp các ngươi tìm hiểu một chút Tiêu Tụng tiền bối tin tức, bất quá, càng
nhiều, ta tạm thời không giúp được cái gì, chúng ta hiện tại ở Cự Nhân tộc địa bàn, ta không hy vọng Cự Nhân tộc cuốn vào Mục

gia, Tiêu gia phân tranh."
Tiêu An gật gật đầu, nói: "Như vậy là đủ rồi, thiếu gia vẫn luôn thực lo lắng tiêu lão gia chủ, nếu có thể có lão gia chủ tin tức, hắn
cũng có thể giải sầu một ít."
Tiêu An hy vọng có thể liên hệ thượng Tiêu Tụng, bất quá, việc này chỉ sợ không dễ dàng như vậy.
Vô luận là Mục gia vẫn là Tiêu gia, hẳn là đều tiềm tàng không ít gian tế, một cái xử lý không tốt, lão gia chủ không liên hệ thượng,
ngược lại là đem kẻ thù đưa tới, còn phải đi bước một tới.
Tiêu An lưu lạc đến dị giới địa vực đã có hảo chút năm, vừa tới thời điểm, phản hồi Nhân tộc chi tâm phi thường cấp bách, hiện tại nhưng thật ra không nóng nảy.
Năm đó xuống tay người là ai, hắn đến bây giờ vẫn là không rõ ràng lắm, nếu là đi trở về, nói không chừng sẽ lại lần nữa tao ngộ ám sát, ngược lại không bằng ở Cự Nhân tộc tự tại.
Mấy năm nay, bọn họ ở Cự Nhân sơn cốc nhật tử quá còn tính bình tĩnh, Mục Thanh tựa hồ càng ngày càng thích ứng Cự Nhân tộc sinh sống, có thể là bởi vì ở chỗ này sinh hoạt không có gì áp lực.
Lão chủ nhân tuy rằng đối tiểu chủ nhân hết sức quan ái, khắp nơi vì tiểu chủ nhân vơ vét linh dược, nhưng là, này phân quan ái,
đối tiểu chủ nhân mà nói, đồng dạng là lớn lao áp lực.
Sở Diệp nhìn Tiêu An, nói: "Ngươi cũng không cần ôm quá lớn hy
vọng, nghe nói Toái Tinh Đảo thập phần nguy hiểm, làm không hảo chúng ta sẽ chết ở bên trong cũng nói không chừng."
Tiêu An cười cười, nói: "Chủ thượng nói đùa, lấy hai vị bản lĩnh, tất nhiên có thể gặp dữ hóa lành."
Tiêu An tuy rằng thực lực bị phong ấn, nhưng là, nhãn lực vẫn là
có một ít, Tiêu An nhìn ra tới, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn tu luyện sao trời pháp quyết, ở Toái Tinh Đảo hẳn là có thể chiếm được rất lớn

tiện nghi.
Cự Nhân tộc đi Toái Tinh Đảo danh ngạch cũng không nhiều lắm,
lại vẫn là trừu hai cái danh ngạch ra tới, giao cho Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, khả năng chính là nhìn trúng hai người đối sao trời lực lượng khống chế, muốn mượn dùng hai người lực lượng tìm được Cự Nhân tộc truyền thừa.
Sở Diệp nhún vai, nói: "Thừa ngươi cát ngôn."
Powered by GliaStudio
close
……
Thực mau liền đến xuất phát đi trước Toái Tinh Đảo nhật tử, Sở Diệp đi trước xuất phát mà, trừ bỏ Sở Diệp, Lâm Sơ Văn ở ngoài, mặt khác mười tám cái Tạo Hóa Cảnh Cự Nhân tộc đã sớm chờ.
"Xuất phát." Một chúng Cự Nhân bước lên phi hành lâu thuyền.
Cự Nhân tộc lần này khởi động phi thuyền, đúng là lần trước làm
Sở Diệp thập phần mắt thèm Thiên Long lâu thuyền, Toái Tinh Đảo bí cảnh mở ra, đến lúc đó, sẽ có trăm tộc tu sĩ tham dự, tham
dự như vậy thịnh hội, Cự Nhân tộc cũng yêu cầu bài mặt.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi vào khoang thuyền, phát hiện khoang thuyền bên trong bố trí, bài trí cũng tinh xảo thực, cùng Cự Nhân tộc nhất quán thô cuồng chi phong hoàn toàn bất đồng.
Lâu thuyền là từ Khí Linh tộc chế tạo, Khí Linh tộc đại khái cũng là không nghĩ tạp chiêu bài.
Cự Hòa trưởng lão vì một chúng Cự Nhân tu sĩ, cộng thêm Sở Diệp, Lâm Sơ Văn phân phát lệnh bài.
Cự Hòa trưởng lão ngồi ở phi thuyền bên trong, làm cuối cùng chiến trước chỉ đạo.
"Toái Tinh Đảo là bị phong bế, đến lúc đó, sẽ có tu sĩ liên hợp mở ra một cái chỗ hổng, sử dụng lệnh bài, là có thể truyền tống đi vào."
"Mười năm sau, đi thêm khởi động lệnh bài, là có thể truyền tống

ra tới."
"Nếu là vô ý thất lạc lệnh bài, liền có khả năng vĩnh viễn bị nhốt chết ở bên trong, bởi vậy tới rồi bên trong, nhất định phải bảo tồn
hảo tự mình lệnh bài."
"Đại gia truyền tống thời điểm, tận lực tới gần một ít, tu sĩ tiến vào
trong đó vị trí là tùy cơ, nhưng là, truyền tống thời điểm, khoảng
cách tới gần một ít, tiến vào trong đó lúc sau, khoảng cách cũng sẽ tương đối gần một ít."
"Đã cho đại gia phân phát cảm ứng ngọc, cảm ứng ngọc ở phụ cận có cùng tộc thời điểm, sẽ có phản ứng, có thể hội hợp nói, tận lực hội hợp."
"Nếu là khoảng cách đại bộ đội thật sự xa, vậy không cần cưỡng cầu."
"Tiến vào trong đó lúc sau, đối mặt dị tộc tu sĩ muốn dị thường cẩn thận."
"Toái Tinh Đảo bên trong, giết người đoạt bảo dị thường tầm thường, chúng ta Cự Nhân tộc còn tính tốt, chủ yếu là chúng ta Cự Nhân tộc thi thể, đối tộc khác không có tác dụng quá lớn. Một
ít đặc thù chủng tộc liền không giống nhau, Long tộc, Phượng tộc
toàn thân là bảo, Khí Linh tộc là tuyệt hảo pháp khí tài liệu, Mộc tộc liền càng không cần phải nói, một khi phát hiện, lập tức sẽ bị hạ nồi……"
Kỳ thật Cự Nhân tộc Hoàng Kim Cự Nhân thi thể cũng là chí bảo,
vấn đề là Cự Nhân tộc huyết mạch thoái hóa, hiện tại trong tộc cũng không có hoàn toàn thức tỉnh tu sĩ, bình thường Cự Nhân thi
thể, đối với tộc khác mà nói, giá trị không lớn.
Cự Hòa trưởng lão hướng tới Sở Diệp, Lâm Sơ Văn nhìn qua đi, an ủi nói: "Sở thiếu, Lâm thiếu cũng không cần quá lo lắng, Nhân

tộc thi thể giá trị ở trăm tộc bên trong xếp hạng cũng không cao."
Sở Diệp: "……" Nhân tộc xếp hạng không cao lắm, hắn hẳn là cảm giác vui mừng sao?
Cự Hòa trưởng lão là chỉ biết thứ nhất, không biết thứ hai a! Nhân
tộc bình thường có lẽ thi thể giá trị không lớn, nhưng hắn là Hồn
Sủng Sư a! Hắn thi thể tuyệt đối là chí bảo.
"Các ngươi nhất tộc cũng là kỳ lạ, tuy rằng Nhân tộc bản thân thiên phú không cao, nhưng là, kiêm dung tính phi thường hảo, có
thể hấp thu các tộc huyết mạch."
"Nhân tộc đặc biệt thích tàn sát các tộc, cường hóa tự thân huyết
mạch, đã từng có một cái tu sĩ, hấp thu mấy trăm cái cường tộc tinh huyết, đem thân thể rèn luyện tới rồi Long tộc, Phượng tộc đều khó có thể chống lại trình độ, nếu là người như vậy tộc, cũng
là thực dễ dàng bị mơ ước."
Cự Hòa trưởng lão nhìn Sở Diệp, thầm nghĩ: Sở Diệp trong thân thể trừ bỏ Hoàng Kim Cự Nhân huyết mạch, tựa hồ còn tồn tại vài
cổ cường đại huyết mạch, cũng không biết là nơi nào tới.
"Trừ cái này ra, các ngươi Nhân tộc còn có một ít người là bẩm sinh linh thể, bẩm sinh linh thể cũng thập phần thần kỳ, thực được
hoan nghênh."
Sở Diệp: "……"
"Sở thiếu, ngươi là bẩm sinh linh thể sao?" Cự Mãnh hỏi.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Không phải."
Cự Mãnh có chút nghi hoặc nói: "Không phải sao? Ngươi như vậy
sẽ trồng trọt, ta còn tưởng rằng ngươi là bẩm sinh linh mộc thân
thể."

Sở Diệp cười cười, nói: “Như thế nào sẽ?”
“Lâm thiếu, ngươi là bẩm sinh linh thể sao?” Cự Mãnh tò mò hỏi.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Không phải.”
“Cũng không phải sao? Lâm đan sư luyện đan thuật như vậy cao minh, ta còn tưởng rằng ngươi là đan linh thể.” Cự Mãnh nói.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Không phải, ta chỉ là cái phổ phổ thông thông luyện đan sư.”
Cự Hòa hít sâu một hơi, Lâm Sơ Văn là cái phổ phổ thông thông luyện đan sư, hắn đều phải không quen biết phổ phổ thông thông
này bốn chữ.
“Tiến vào Toái Tinh Đảo lúc sau, tận lực rời xa đại tộc tu sĩ, có đôi
khi, một ít đại tộc tu sĩ, sẽ tổ chức một ít thi đấu, tỷ thí ai săn giết
dị tộc tu sĩ nhiều, bị gặp tai bay vạ gió.” Cự Hòa trưởng lão nói.
Sở Diệp cau mày, nói: “Như thế nào sẽ có loại này tỷ thí? Không ai ngăn cản sao?”
Cự Hòa trưởng lão lắc lắc đầu, nói: “Tiên giới cá lớn nuốt cá bé, chúng ta này đó tiểu tộc tu sĩ nếu là giết đại tộc dòng chính tu sĩ, mới có thể bị truy cứu, đại tộc tu sĩ săn giết tu sĩ nhiều, chỉ biết bị
ca công tụng đức!”
Sở Diệp thở dài, âm thầm cảm thán chính mình ngu xuẩn, trên đời này công đạo, trước nay nắm giữ ở cường giả trong tay.
Cự Hòa trưởng lão cau mày, thầm nghĩ: Loại này tỷ thí đại tộc chẳng những ngầm đồng ý, còn thập phần duy trì, tiểu tộc thực lực không cao, nhưng có đôi khi, cũng sẽ ra đời tư chất không tồi tu sĩ, dao động đại tộc thống trị, loại này tỷ thí, cũng là đem tiểu tộc thiên tài tu sĩ, trước tiên bóp chết ở trong nôi.

Chương 466: Chương 466

Thiên Long lâu thuyền ở không trung chạy, bỗng nhiên truyền đến
một trận ngọc bội tiếng động.
Sở Diệp theo tiếng hướng tới ngoài cửa sổ nhìn qua đi, thấy được một con thuyền đại hình lâu thuyền, lâu trên thuyền, nơi nơi
đều cắm đầy ngũ sắc cờ xí.
"Là Ngũ Hành tộc lâu thuyền."
Cự Hòa đám người đi ra khoang thuyền, cùng ngũ hành lâu người trên thuyền đánh lên tiếp đón.
"Thiên Nguyệt trưởng lão, quý tộc lần này là ngươi mang đội a!"
Thủy Thiên Nguyệt lưng đeo xuống tay, đứng ở đầu thuyền, cười
cười, nói: "Đúng là, Cự Nhân tộc lần này cư nhiên là Cự Hòa trưởng lão ngươi mang đội? Cự Hòa trưởng lão rốt cuộc bỏ được ra tới, không né ở trong tộc, nghiên cứu ngươi huyết nhục bảo dược."
Cự Hòa trưởng lão cười cười, nói: "Đã lâu không ra tới chuyển động, vừa vặn có cơ hội liền ra tới đi một chút."
Thủy Thiên Nguyệt hướng tới Cự Hòa trưởng lão bên người Sở Diệp, Lâm Sơ Văn nhìn qua đi, nói: "Sở thiếu cùng Lâm thiếu lần này cũng muốn tham gia Toái Tinh Đảo thí luyện sao?"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng là."
Nghe được Sở Diệp nói, Thủy Thiên Nguyệt phía sau mấy cái Ngũ Hành tộc hai mặt nhìn nhau, nhìn Sở Diệp, Lâm Sơ Văn ánh mắt tràn ngập mới lạ.
Phát hiện Ngũ Hành tộc mấy cái tu sĩ kinh nghi ánh mắt, Sở Diệp

nhướng mày, thầm nghĩ: Hắn cùng Lâm Sơ Văn Nhân tộc chi thân, lại đoạt Cự Nhân tộc tiến vào Toái Tinh Đảo danh ngạch, khả năng xác thật có chút cổ quái.
Thủy Thiên Nguyệt nhìn Cự Hòa trưởng lão, nói: "Tộc của ta cùng
quý tộc nhiều thế hệ giao hảo, nếu là ở bên trong gặp được phiền toái, cần phải cùng nhau trông coi a!"
Cự Hòa trưởng lão gật gật đầu, nói: "Cái này tự nhiên."
Thủy Thiên Nguyệt nhìn Cự Hòa bên người Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, chắp tay nói: "Hai vị tiểu hữu, nếu là ở bên trong gặp được ta Ngũ Hành tộc, mong rằng chăm sóc một vài."
Sở Diệp lập tức khách khí đáp lại nói: "Tiền bối nói đùa, ta cùng với Sơ Văn thực lực thấp kém, là chúng ta muốn dựa vào chư vị đồng đạo chiếu cố."
Thủy Thiên Nguyệt nhìn Sở Diệp, nói: "Sở thiếu, tu luyện chính là
sao trời pháp quyết đi, vào Toái Tinh Đảo sẽ thực chiếm tiện nghi
nga."
Sở Diệp cười cười, nói: "Ta cùng với Sơ Văn bất quá học một ít thô thiển sao trời pháp quyết, làm tiền bối chê cười."
……
Cự Nhân tộc mọi người cùng Ngũ Hành tộc người lẫn nhau khách
sáo một phen, liền cùng lên đường.
Thượng giới có không ít cùng hung cực ác tinh tặc đoàn, hai tộc liên hợp lại lên đường, cũng càng thêm an toàn một ít.
Ngũ Hành tộc vài người trở lại khoang thuyền bên trong, nghị luận sôi nổi.
Thủy Thiên Thương tràn đầy ngoài ý muốn nói: "Cự Nhân tộc cư
nhiên thật sự đem Sở Diệp, Lâm Sơ Văn mang lên lộ."
Tiến vào Toái Tinh Đảo sự tình, sự tình quan trọng đại, các tộc đều sẽ tìm hiểu một chút tộc khác tham dự Toái Tinh Đảo thí luyện người được chọn.
Ngũ Hành tộc ở tiến vào Toái Tinh Đảo phía trước, nghe được

tiếng gió, nói là Cự Nhân tộc an bài hai cái ngoại tộc thí luyện danh ngạch, Thủy Thiên Thương nguyên bản còn tưởng rằng là tin tức sai lầm, không nghĩ tới cư nhiên là thật sự.
"Cự Nhân tộc là nghĩ như thế nào, nguyên bản liền không nhiều ít
cái danh ngạch, cư nhiên còn phân hai cái ra tới." Thổ Liệt nói.
Hỏa Miêu Miêu nghiêng đầu, nói: "Có thể là Sở Diệp tiêu tiền mua
đi, mấy năm nay, hắn hẳn là kiếm lời không ít, Cự Nhân tộc lại thấy tiền sáng mắt."
Thủy Thiên Thương suy tư vài vòng, cảm thấy Hỏa Miêu Miêu suy đoán không quá đáng tin cậy, nhưng tựa hồ cũng không có khác càng đáng tin cậy nguyên nhân.
"Chưa chắc không có khả năng a!" Thủy Thiên Thương nói thầm nói.
Cự Nhân tộc Cự Nhân không tốt kinh doanh, gom tiền năng lực giống nhau thực, trong tộc nhiều là một ít kẻ nghèo hèn.
Sở Diệp lại không giống nhau, này mười năm sau, Sở Diệp chỉ là từ bọn họ Ngũ Hành tộc liền kiếm đi rồi 6000 nhiều vạn linh thạch,
này thật sự là một cái kinh người số lượng, Sở Diệp còn có mặt khác sinh ý, kiếm linh thạch xa không ngừng này đó.
Cự Nhân tộc Sinh Tử Cảnh cường giả, đều không có Sở Diệp như vậy sẽ kiếm tiền, nói không chừng là xem ở linh thạch trên mặt, liền đều ra hai cái danh ngạch.
Thủy Thiên Nguyệt có chút vô ngữ trừng mắt nhìn mọi người liếc
mắt một cái, nói: "Cự Nhân tộc không phải như vậy nông cạn chủng tộc, vì mấy cái linh thạch, liền đem danh ngạch nhường ra
đi."
Nhân tộc địa giới tu sĩ, vì tranh đoạt danh ngạch cạnh tranh tựa hồ phi thường kịch liệt, Nhân tộc danh ngạch nhiều, nhưng người
cũng nhiều, một cái danh ngạch thậm chí bị xào tới rồi thượng trăm triệu giá cả.

Hỏa Miêu Miêu tràn đầy nghi hoặc nói: “Không phải vì linh thạch?
Đó là vì cái gì đâu?”
Thủy Thiên Nguyệt lắc lắc đầu, nói: “Không biết, có lẽ là có cái gì đặc thù nguyên nhân đi.”
Hỏa Miêu Miêu phồng lên quai hàm, nói: “Sẽ là cái gì đặc thù nguyên nhân đâu? Nên không phải là thèm quán bar, nghe nói, Sở Diệp ủ rượu là nhất tuyệt a!”
Thủy Thiên Nguyệt: “……”
Thủy Thiên Thương có chút khó hiểu nói: “Sở Diệp vì cái gì sẽ muốn đi Toái Tinh Đảo đâu? Hắn lại không kém tiền.”
Hỏa Miêu Miêu cau mày, nói: “Đại khái là ăn no, căng đi, này Sở Diệp có thể là kiếm quá nhiều, cho nên, ra tới tìm kích thích, nghe
nói Nhân tộc thật nhiều nhị thế tổ đều là cái dạng này, thái bình nhật tử quá lâu rồi, cảm thấy không thú vị, liền ra tới tìm kích thích, chờ trải qua kích thích, liền biết nhân gian khó khăn.” Bất quá, rất nhiều đợi không được hiểu được nhân gian khó khăn, liền cúp.
Thủy Thiên Nguyệt híp mắt mắt, nói: “Các ngươi không cần đem
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hai cái, tưởng quá đơn giản, hai người kia ta có chút nhìn không thấu, Cự Nhân tộc an bài hai người kia tiến
Toái Tinh Đảo, sợ là cũng không đơn giản, tiến vào bí cảnh lúc sau, nếu là có thể giao hảo không ngại kết giao một phen.”
Thổ Liệt cau mày, nói: “Trưởng lão, ngươi có phải hay không quá
để mắt hai người kia, có lẽ chỉ là Cự Nhân tộc mấy cái trưởng lão thất tâm phong.”
Thủy Thiên Nguyệt trừng mắt nhìn Thổ Liệt liếc mắt một cái, nói:
“Im miệng, ta xem ngươi mới thất tâm phong.”
Thổ Liệt: “……”
……
Một con thuyền tạo hình tinh mỹ thuyền du lịch, khua chiêng

gõ
trống hướng tới Ngũ Hành tộc lâu thuyền tới gần lại đây.
Lâu thuyền đến gần rồi Ngũ Hành tộc lâu thuyền, dừng lại một chút, rời đi.
Sở Diệp nhìn bên ngoài mới tới lâu thuyền, có chút tò mò nói: "Cự
Hòa trưởng lão, đó là cái gì tộc đàn lâu thuyền?"
Mới tới lâu trên thuyền, nơi nơi tung bay màu sắc rực rỡ màn che,
khoang thuyền mặt ngoài còn vẽ không ít quần áo bại lộ mỹ nữ.
Powered by GliaStudio
close
Này thuyền du lịch cũng không biết là chuyện như thế nào a!
Chạy đến Ngũ Hành tộc bên kia dừng lại hồi lâu, lại là cũng không
thèm nhìn tới bọn họ bên này.
Cự Hòa trưởng lão nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, sắc mặt cổ quái nói: "Đó là Thải Đường tộc lâu thuyền, Thải Đường tộc chỉ có nữ tu, không có nam tu, vì kéo dài huyết mạch, bọn họ sẽ tìm các tộc
tinh anh đệ tử giao phối, này nhất tộc nữ tu có đôi khi, sẽ ở xong việc đem cùng chi hoan hảo tu sĩ giết chết, hấp thu linh lực, cho nên, cùng này nhất tộc giao tiếp thời điểm, muốn đặc biệt cẩn thận."
Cự Hòa trưởng lão cau mày, nói: "Vừa mới Thải Đường tộc hẳn là đối Ngũ Hành tộc người phát ra mời, bất quá, bị Ngũ Hành tộc người cấp cự tuyệt rớt, Thải Đường tộc người, chướng mắt chúng ta Cự Nhân tộc, cho nên, cũng liền không dựa lại đây."
Sở Diệp: "……" Thì ra là thế a! Thải Đường tộc chướng mắt Cự Nhân tộc, là bởi vì hình thể bất hòa sao?
"Sở thiếu, nếu là có hứng thú? Ta có thể phát tín hiệu."
Sở Diệp vội vàng xua tay, nói: "Không có, không có, ta chính là tùy tiện hỏi hỏi." Vui đùa cái gì vậy! Cự Hòa trưởng lão là ở cố ý trêu đùa hắn sao?
"Thải Đường tộc như vậy nguy hiểm, có người nguyện ý lên thuyền?" Sở Diệp hỏi.

Cự Hòa gật gật đầu, nói: “Có a! Rất nhiều tu sĩ đều thích kích thích a! Rất nhiều Nhân tộc đều lấy áp đảo Thải Đường tộc vì vinh, các ngươi Nhân tộc không phải có câu nói nói, chết dưới hoa mẫu đơn thành quỷ cũng phong lưu sao?”
Sở Diệp: “……”
Một bên cự phong bỗng nhiên nói: “Các ngươi Nhân tộc lá gan rất
lớn, mấy năm trước, có mấy cái tu sĩ vào Thải Đường tộc lâu thuyền, tỷ thí ai ngủ nữ nhân nhiều, kết quả, kia mấy cái nhị thế tổ, xong việc quá hư nhược rồi, đều bị ăn luôn.” Cùng Thải Đường tộc nữ nhân hoan hảo, tiêu hao là rất lớn, mấy người kia tộc cũng là lá gan rất lớn.
Sở Diệp: “……”
“So sánh với Thải Đường tộc, Thải Đường tộc càng thiên vị Tiên tộc, Ma tộc, Thần tộc…… Thải Đường tộc cảm thấy cùng đại tộc đệ tử giao hảo, hậu đại tư chất sẽ càng tốt một ít.”
“Kia những cái đó đại tộc cũng nguyện ý?” Sở Diệp có chút nghi hoặc nói.
Cự phong gật gật đầu, nói: “Nguyện ý a! Rất nhiều đệ tử đều thích ở ra nhiệm vụ phía trước, cuồng hoan một phen, như vậy mới có thể ở tiến vào bí cảnh thời điểm, bảo trì tốt nhất trạng thái.”
“Toái Tinh Đảo hành trình, các tộc đều sẽ xuất động huyết mạch tinh thuần đệ tử, đây là Thải Đường tộc sinh con nối dõi rất tốt cơ
hội, này rất nhiều tộc đàn đệ tử, cũng thích như vậy hoạt động, cầu chúc kỳ khai đắc thắng.” Cự Lãng nói.
Sở Diệp có chút đau đầu xoa xoa cái trán, thầm nghĩ: Thượng giới thật sự dân phong thuần phác, không thể trêu vào, không thể
trêu vào!
Lâm Sơ Văn quét nghị luận sôi nổi Cự Nhân tộc, thầm nghĩ: Cự Nhân tộc tu sĩ ngày thường phần lớn trầm mặc ít lời, hiện tại nói
lên cái này, lại như vậy thoải mái, thật sự là không thể trông mặt

mà bắt hình dong.
……
Phi thuyền không ngừng phi hành, rốt cuộc đến mục đích địa.
Toái Tinh Đảo nhập khẩu phụ cận, tiếng người ồn ào, các loại tà âm hỗn tạp ở cùng nhau.
Sở Diệp hướng tới khoang thuyền ở ngoài nhìn qua đi, thấy được muôn hình muôn vẻ lâu thuyền.
Sở Diệp nguyên bản cảm thấy Cự Nhân tộc lâu thuyền đã đủ đồ sộ, nhưng là, chung quanh càng xa hoa lâu thuyền chỗ nào cũng có, Cự Nhân tộc lâu thuyền xen lẫn trong trong đó, cư nhiên một chút đều không chớp mắt.
Sở Diệp cảm thấy nơi này, quả thực có thể tổ chức một cái trăm tộc phi hành pháp khí triển.
Các tộc pháp khí, phong cách khác nhau, có giống Cự Nhân tộc như vậy thể tích khổng lồ, cũng có tinh tế nhỏ xinh, có bề ngoài nhìn niên đại xa xăm, rách tung toé, cũng có nạm vàng khảm ngọc, hết sức xa hoa.
“Đó là cái gì a!” Sở Diệp hướng tới không trung bên trong một mảnh đại lục nhìn qua đi.
Cự Hòa trưởng lão lưng đeo xuống tay, nói: “Đó là Tiên tộc phù không đại lục, Tiên tộc trực tiếp đem một mảnh đại lục lên không,
luyện hóa thành phi hành pháp khí.”
Sở Diệp: “……” Nguyên lai là như thế này sao? Cư nhiên còn có thể như vậy.
Sở Diệp hướng tới một con thuyền tràn đầy gai xương thuyền nhìn qua đi, nói: “Đó là Ma tộc lâu thuyền sao?”
Cự Hòa trưởng lão gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, Ma tộc liền thích loại này tạo hình dữ tợn phi hành công cụ.”
“Kia hai con tiểu phi thuyền là chủng tộc gì a!” Sở Diệp hỏi.
Cự Hòa trưởng lão, nói: “Đó là Ong tộc, Điệp tộc lâu thuyền, kia hai tộc là hữu tộc, thường xuyên cùng nhau hành động.”
Ong tộc cùng Điệp tộc là đại tộc phụ thuộc chủng tộc, rất nhiều đại tộc đều thích nuôi dưỡng Ong tộc, Điệp tộc, tuy rằng hai tộc thực lực chẳng ra gì, nhưng là, dựa lưng vào núi lớn, nhưng thật ra cũng hỗn không tồi.

“Đó là cái gì lâu thuyền?” Sở Diệp thấy được một con thuyền “Bốc
khói” lâu thuyền, lâu thuyền nhìn như là cháy.
“Đó là Minh tộc khói đen thuyền, bao phủ ở thuyền chung quanh
là Minh tộc độc hữu hắc minh yên.” Cự Hòa nói.
Sở Diệp híp mắt mắt, thầm nghĩ: Tiên giới to lớn, thật sự việc lạ gì
cũng có.
Sở Diệp hướng tới Nhân tộc lâu thuyền nhìn qua đi, Nhân tộc tới vài con lâu thuyền, ở một chúng hình thù kỳ quái phi hành pháp
khí phụ trợ dưới, Nhân tộc phi hành pháp khí, có vẻ tương đối bình thường.
Vài nhân tộc tựa hồ thấy được Sở Diệp, vài nhân tộc nhìn Sở Diệp, Lâm Sơ Văn chỉ chỉ trỏ trỏ.
“Cự Nhân tộc bên kia như thế nào lăn lộn hai tên nhân tộc, hai người kia tộc cũng muốn tiến Toái Tinh Đảo đi.”
“Cự Nhân tộc hảo hảo như thế nào sẽ làm ra trân quý danh ngạch, hai người kia chẳng lẽ đầu nhập vào Cự Nhân tộc?”
“Hơn phân nửa là hai người gian.”
“Nói cẩn thận, Cự Nhân tộc là chúng ta Nhân tộc hữu tộc, không cần nói bậy.”
“……”
Sở Diệp nhíu nhíu mày, Nhân tộc nội đấu từ trước đến nay thập phần nghiêm trọng, có không ít tu sĩ tự nguyện gia nhập dị tộc, Nhân tộc gia nhập dị tộc nguyên nhân nhiều mặt.
Có rất nhiều bị cùng tộc kẻ thù bức bách, có rất nhiều ngoài ý muốn lưu lạc đến dị tộc địa giới, có rất nhiều chiến bại bị bắt, có rất nhiều, thuần túy hâm mộ dị tộc sinh hoạt……
Một ít tu sĩ đầu nhập vào dị tộc lúc sau, bán đứng Nhân tộc cơ mật, cho Nhân tộc tạo thành lớn lao tổn thất, được xưng là “Người gian”.
Muốn đi vào bí cảnh tu sĩ rất nhiều, đại đa số muốn đi vào bí cảnh
tu sĩ đều là các tộc Tạo Hóa Cảnh tinh anh, không ít tu sĩ tuổi

còn
trẻ, đã thanh danh truyền xa.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn cũng chính là đứng ở Cự Nhân tộc bên cạnh, cũng chính là hình thể đối lập tương đối thấy được, mặt khác địa phương, thường thường vô kỳ.

Chương 467: Chương 467

Lâm Sơ Văn ánh mắt ở Nhân tộc mọi người trên người nhất nhất xẹt qua.
Công bằng lúc sau, Tiêu An liền buông ra rất nhiều, vì bọn họ cung cấp rất nhiều tin tức.
Tới phía trước, Tiêu An bằng vào ký ức, vẽ đại lượng nhân vật hình ảnh, là một ít Tiêu An suy đoán lần này khả năng tham dự Toái Tinh Đảo hành trình tu sĩ tài liệu, trong đó Nhân tộc nhiều nhất.
Lâm Sơ Văn không thể không cảm thán, Tiêu An rốt cuộc là cáo già, đối phương lưu lạc dị thế vài thập niên, suy đoán danh sách, hơn phân nửa đều là đúng, chỉ là thoáng có chút quá hạn, rất nhiều người tu vi ở vài thập niên chi gian, đều tinh tiến không ít, tu
vi so Tiêu An đoán trước muốn cao, vài thập niên thời gian, các tộc cũng xuất hiện một ít tân nhân ra tới.
Lâm Sơ Văn thấy được Mục gia cùng Tiêu gia lâu thuyền, tới phía
trước, Tiêu An cố ý vẽ ra hai nhà lâu thuyền hình thức, Lâm Sơ Văn một chút liền nhận ra tới.
Hai nhà phi thuyền cách có vài phần xa, nhìn có chút xa cách.
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Mục gia cùng Tiêu gia quan hệ, hẳn là thập phần cứng đờ, nguyên bản liền bởi vì Tiêu Ninh Nguyệt chi tử hai nhà có vết rách, hơn nữa Mục Thanh mất tích, Tiêu gia cùng Sở gia không có trở mặt thành thù, sợ sẽ là tốt.
Có thể là bởi vì Lâm Sơ Văn nhìn nhiều Mục gia lâu thuyền vài lần, Mục gia lâu người trên thuyền cũng chú ý tới Lâm Sơ Văn.
“Cự Nhân tộc bên cạnh, kia hai tên nhân tộc là người nào a!”
“Không biết, Cự Nhân tộc hiếm khi xuất hiện loại này danh

ngạch
nhường cho ngoại tộc người tình huống, hai người kia cũng không biết nói như thế nào động Cự Nhân tộc."
"Xem Cự Nhân tộc bộ dáng, hai người kia hẳn là ở Cự Nhân tộc hỗn không tồi a! Vẫn là có chút thủ đoạn."
"Nhìn chỉ là hai cái người bình thường mà thôi, không biết vì cái gì đầu ngoại tộc."
"Nghe nói, Cự Nhân tộc ngốc nghếch lắm tiền hảo lừa, thập phần
hảo lừa dối, nhìn dáng vẻ không kém, tương lai nếu là ra ngoài dị
tộc rèn luyện, có thể lựa chọn Cự Nhân tộc lãnh địa."
"……"
……
Sở Diệp tả hữu nhìn xung quanh một vòng, liền thu hồi ánh mắt,
"Cự Hòa trưởng lão, bí cảnh mau mở ra đi."
Cự Hòa trưởng lão gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
Thượng trăm cái Sinh Tử Cảnh cường giả, tế ra từng khối lệnh bài, Cự Hòa trưởng lão cũng tế ra một khối khải trận lệnh bài, thượng trăm cái khải trận lệnh bài, bị đồng thời khởi động, vây quanh Toái Tinh Đảo phòng hộ tráo, ở lệnh bài tác dụng dưới, nứt
ra rồi một đạo cái khe.
"Cái khe ở một nén nhang lúc sau, liền sẽ phục hồi như cũ, đi thôi." Cự Hòa nói.
Cự Nhân tộc tu sĩ sôi nổi kích hoạt rồi lệnh bài, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cũng là như thế.
Đông đảo tu sĩ sôi nổi khởi động truyền tống lệnh bài, giống như hạ sủi cảo giống nhau sôi nổi rơi vào Toái Tinh Đảo bên trong.
Sở Diệp vừa tiến vào Toái Tinh Đảo, liền cảm giác được từng luồng nồng đậm đến mức tận cùng sao trời nguyên lực, trong cơ thể Sao Trời Quyết tự động vận chuyển lên.
Sở Diệp ở truyền tống thời điểm, khởi động đạo lữ khế ước, ở đạo lữ khế ước ảnh hưởng dưới, hai người rơi xuống địa điểm thập phần tới gần.

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở trước tiên hội hợp.
“May mắn không có cách quá xa.” Sở Diệp thở dài nhẹ nhõm một hơi nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Nếu tiến vào Toái Tinh Đảo liền thất lạc, kia hắn nhất định sẽ thập
phần bất an, có Sở Diệp tại bên người, hắn liền an tâm.
Sở Diệp đưa mắt nhìn lại, Toái Tinh Đảo phong cảnh thập phần đặc biệt, vỡ vụn sao trời, hội tụ thành từng mảnh tinh quang dải lụa rực rỡ, thập phần mỹ lệ……
Sở Diệp nhanh chóng vận chuyển nổi lên linh lực, đại lượng tinh nguyên lực dũng mãnh vào thân thể bên trong.
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Nơi này quả nhiên thập phần thích
hợp tu luyện Sao Trời Quyết.”
Sở Diệp ở Cự Nhân tộc thời điểm, mặc kệ như thế nào tu luyện, dùng đan dược, chính là vô pháp tiến thêm, tại đây địa phương, cái gì đều không cần làm, nguyên bản vững chắc bình cảnh, lại giống như có tan vỡ xu thế, nhìn dáng vẻ, tu luyện vẫn là phải thường xuyên thay đổi một chút hoàn cảnh.
Lâm Sơ Văn thả ra linh hồn lực khắp nơi quét quét, nói: “Này phụ
cận giống như không có tu sĩ.”
“Một khi đã như vậy.” Sở Diệp nhắm mắt lại, vận chuyển nổi lên linh hồn lực.
Tiểu Bạch, Truy Phong, Đoạt Thiên sôi nổi từ Sở Diệp, Lâm Sơ Văn Hồn Thất bên trong chạy ra tới.
Truy Phong chạy ra tới, đôi mắt quay tròn xoay vài vòng, có chút
kích động nói: “Nơi này chính là Toái Tinh Đảo sao?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, nơi này chính là Toái Tinh Đảo.”
Truy Phong bay đến không trung, ở không trung lượn vòng vài vòng, “Rốt cuộc…… Lão tử rốt cuộc ra tới.”
Sở Diệp nhìn Truy Phong, nói: “Cũng không cần kích động như vậy đi.”

Truy Phong trừng mắt nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: “Ngươi
cả ngày ở bên ngoài cơm ngon rượu say, đương nhiên không biết nhốt lại khổ sở.”
Sở Diệp cau mày, nói: “Nhốt lại? Nói có chút nghiêm trọng đi, ta không phải thường xuyên cho ngươi đưa cơm sao? Ngươi nhìn kỹ xem, chính ngươi phì nhiều ít?”
“Ta nơi nào phì? Ta đây là trường thân thể.” Truy Phong bất mãn
kêu gào nói.
Sở Diệp: “……”
“Không nói cái này, lão đại, ngươi hiện tại muốn làm gì a!” Truy Phong có chút gấp không chờ nổi nói.
Sở Diệp nghiêm túc mở miệng nói: “Ta đáp ứng rồi Cự Hòa trưởng lão, sẽ trợ Cự Nhân tộc người đoạt được truyền thừa, hiện giai đoạn, đi trước cùng Cự Nhân tộc người hội hợp.”
Truy Phong ném cái đuôi, nói: “Lão đại, ngươi cũng quá thành thật, này đều vào được, liền không cần lo cho Cự Nhân tộc sự tình, chúng ta có thể qua cầu rút ván a.”
Sở Diệp trừng mắt nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, tức giận nói: “Nói bậy gì đó đâu? Đã nhận lời ủy thác thì phải làm hết sức mình, các ngươi chính mình tìm địa phương đi chơi đi, không cần
ly đến quá xa.”
Powered by GliaStudio
close
Cầm Cự Nhân tộc chỗ tốt, tổng không hảo cái gì đều không làm. Lại nói, hắn sau khi ra ngoài, còn muốn ở Cự Nhân tộc hỗn.
Truy Phong gật gật đầu, nói: “Đã biết.”
Sở Diệp ở tiến vào phía trước, cấp Truy Phong mấy chỉ đều trang bị song hướng truyền tống phù, một khi Sở Diệp bên này gặp được nguy hiểm, Truy Phong chờ mấy chỉ là có thể nháy mắt chuyển dời đến Sở Diệp, Lâm Sơ Văn bên người, song hướng truyền tống phù thập phần dùng tốt, chính là không thể cách quá
xa.

Đến nỗi Tiểu Bạch bản thân chính là không gian hướng Hồn Sủng, không dùng được cái này, Lôi Thú tả hữu nhìn xung quanh,
có chút hưng phấn.
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch liếc mắt một cái, nói: "Tiểu Bạch, ngươi mang theo Tiểu Lôi đi tìm xem có hay không Lôi Trì."
Tiểu Bạch gật gật đầu, nói: "Hảo."
Sở Diệp cau mày, nói: "Không cần bị người phát hiện."
Tiểu Bạch gật gật đầu, nói: "Yên tâm." Liền tính bị người phát hiện, hắn cũng có thể nhanh chóng sử dụng không gian chi lực rời đi, muốn bắt hắn bất quá là mơ mộng hão huyền.
Lôi Thú sinh ra lúc sau, liền vẫn luôn bị Sở Diệp giấu ở ngọc trụy không gian bên trong, hấp thu linh tuyền cùng linh thạch linh lực
trưởng thành, giống Lôi Thú như vậy đặc thù loại Hồn Sủng, chỉ cần hấp thu lôi điện chi lực là có thể nhanh chóng trưởng thành, Toái Tinh Đảo hoàn cảnh đặc biệt, nếu là tìm được Lôi Trì, là có thể nhanh chóng đột phá.
Trước mắt là cái cơ hội tốt, Lôi Thú thứ này, một khi xuất hiện, đông đảo đại tu sĩ đều sẽ vì này điên cuồng, Toái Tinh Đảo bên này Sinh Tử Cảnh cường giả ra không được, sẽ an toàn rất nhiều.
……
Sở Diệp dò xét một chút Cự Nhân tộc cấp lệnh bài, lệnh bài thượng lập loè năm cái quang điểm.
Trừ ra đại biểu Sở Diệp, Lâm Sơ Văn quang điểm, còn có ba cái, này phụ cận hẳn là còn có ba cái Cự Nhân tộc tu sĩ.
"Đi thôi." Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Hảo."
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hướng tới ngọc trụy chỉ dẫn phương hướng đuổi qua đi, tìm được rồi Cự Dương.
"Cự Dương là ngươi a!"
"Đúng vậy! Sở thiếu, Lâm thiếu đã hội hợp a!"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Vận khí không tồi."
"Sở thiếu cùng Lâm thiếu là truyền tống tới rồi cùng nhau sao?" Cự Dương hỏi.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Cự Dương nhìn Sở Diệp, thầm nghĩ: Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đây là cái gì vận khí a! Cư nhiên truyền tống tới rồi cùng nhau, tuy nói truyền tống thời điểm, tới gần một ít, truyền tống tiến vào lúc sau,
vị trí cũng sẽ tương đối tới gần một ít, bất quá, chỉ là tương đối mà thôi. Rất nhiều thời điểm cho dù truyền tống địa điểm cực kỳ
tới gần, truyền tống hai người cũng sẽ bị truyền tống đến gặp nhau cách xa vạn dặm địa phương.
Cự Dương nguyên bản còn ở lo lắng, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn cả ngày nị nị oai oai, nhi nữ tình trường, nếu là ở bí cảnh thất lạc phải làm sao bây giờ, hiện tại thoạt nhìn, nhưng thật ra hắn nhiều
lo lắng.
Cự Hòa trưởng lão tới phía trước, từng nói với hắn quá, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn trên người khí vận không tầm thường, Cự Dương nguyên bản còn cảm thấy khí vận thứ này, hư vô mờ mịt, không thể tin, hiện tại thoạt nhìn, khí vận quả thật là rất quan trọng a!
Cự Dương không biết, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn ở truyền tống thời điểm, Sở Diệp khởi động đạo lữ khế ước, còn mượn Tiểu Bạch không gian pháp tắc, đem hai người tương liên, như thế mới thuận lợi truyền tống tới rồi đầy đất.
Sở Diệp cười cười, nói: “Còn có hai người ở phụ cận, đi trước tìm bọn họ hội hợp đi.”
Cự Dương gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Sở Diệp đi ở phía trước, Toái Tinh Đảo bên trong có không ít cao tốc vận chuyển sao trời mảnh nhỏ, sao trời mảnh nhỏ ở Sao Trời Quyết dẫn đường dưới, nhanh chóng phi tán mở ra.
Có Sở Diệp, Lâm Sơ Văn ở phía trước mở đường, Cự Dương đi theo hai người phía sau, nhưng thật ra nhẹ nhàng không ít.
“Cẩn thận.” Sở Diệp tế ra Tinh Thần Kiếm, nhất kiếm đánh chết một con màu đen chim bay.
Cự Dương nhìn tạp rơi trên mặt đất chim bay, nói: “Sở thiếu, ngươi giết chết một con Tinh Ảnh Kiêu a!”
Sở Diệp nhìn Cự Dương liếc mắt một cái, nói: “Có cái gì vấn đề

sao?”
Cự Dương lắc lắc đầu, nói: “Không có gì vấn đề, chẳng qua, Tinh Ảnh Kiêu là Toái Tinh Đảo độc hữu yêu thú, thập phần xảo trá, đối
phương có thể đem hơi thở ngụy trang thành sao trời mảnh nhỏ bộ dáng, đột nhiên tập kích người, thập phần khó sát, Sở thiếu cư
nhiên có thể trước tiên phát hiện.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Cũng còn hảo.” Tinh Ảnh Kiêu hơi thở tuy rằng ngụy trang không tồi, bất quá, bọn họ Hồn Sủng Sư linh
hồn lực dễ dàng tầm thường tu sĩ, tưởng phát hiện cũng không khó.
“Tinh Ảnh Kiêu thuộc về Toái Tinh Đảo đặc sản, loại này yêu thú
yêu đan, tràn ngập sao trời chi lực, phi thường đáng giá, một viên
có thể bán 5-60 vạn linh thạch.”
Sở Diệp có chút kích động nói: “Cư nhiên như vậy đáng giá, kia cần phải nhiều thu thập một ít.”
Cự Dương lắc lắc đầu, nói: “Tinh Ảnh Kiêu tốc độ phi thường mau, phi thường không hảo bắt.”
“Phải không?” Sở Diệp nhất kiếm huy qua đi, lại một con Tinh Ảnh
Kiêu rơi xuống xuống dưới.
Cự Dương sửng sốt một chút, tức khắc có chút nghĩ mà sợ, phía trước hắn cùng Sở Diệp nói chuyện thời điểm, cư nhiên còn có một con Tinh Ảnh Kiêu ẩn núp ở bên cạnh, mà hắn cư nhiên không có phát hiện, này chỉ Tinh Ảnh Kiêu cùng vừa mới kia một
con hẳn là một đám, chỉ là Sở Diệp sấm rền gió cuốn trảm rớt một
con, dư lại một con liền trốn tránh đi lên.
Cự Dương nhìn Sở Diệp trong tay kiếm, nói: “Sở thiếu trong tay này kiếm là……”
Sở Diệp nhìn Cự Dương liếc mắt một cái, nói: “Nhận ra tới a! Đây

là các ngươi Cự Nhân tộc kho hàng bên trong bắt được, này kiếm hẳn là dùng tinh thạch chế tạo, chỉ có thể lấy sao trời chi lực thúc
giục."
Cự Dương sửng sốt một chút, nói: "Cư nhiên thật là." Hắn còn tưởng rằng lầm, một thanh đoạn kiếm cư nhiên lợi hại như vậy, hắn còn tưởng rằng đó là đem phế phẩm, nhìn dáng vẻ, kho hàng
đồ vật quả nhiên không thể tùy tiện bán, một không cẩn thận liền
sẽ bán rẻ thứ tốt, vẫn là Nhân tộc nhãn lực hảo a.
"Chúng ta đi thôi, mau chóng cùng những người khác hội hợp." Sở Diệp nói.
Cự Dương gật gật đầu, nói: "Hảo."

Chương 468: Chương 468

Ba người thực mau hội hợp ngọc trụy thượng chỉ thị mặt khác hai
người, Cự Khôn cùng Cự Kha.
Cự Khôn cùng Cự Kha hai người kia, hàng năm bên ngoài tu luyện, cùng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn cũng không tính quá quen biết.
Hai người tu vi ở Tạo Hóa Cảnh đỉnh, tuổi tác không tính nhỏ, Cự
Khôn cùng Cự Kha so với Cự Dương, Cự Thạch đám người nhìn muốn lão luyện thành thục rất nhiều, hai người đã không phải lần
đầu tiên tới Toái Tinh Đảo.
Hai người kia tiến vào trừ bỏ muốn tìm ở Cự Nhân tộc tiền bối di thể, hẳn là còn muốn tìm tìm đột phá Sinh Tử Cảnh cơ duyên.
Cự Khôn cùng Cự Kha nguyên bản có chút kỳ quái, Cự Hòa trưởng lão vì sao sẽ đem Cự Nhân tộc danh ngạch nhường cho hai tên nhân tộc, nhìn đến hai người toàn thân kích động tinh nguyên lực, nhưng thật ra minh bạch vài phần.
Toái Tinh Đảo bên này bảo vật càng nhiều địa phương, sao trời năng lượng càng không ổn định, có hai cái tu luyện sao trời pháp
quyết người áp trận, sẽ thông thuận rất nhiều.
Sở Diệp nhìn cảm ứng ngọc trụy liếc mắt một cái, hướng tới Cự Dương đám người nhìn thoáng qua, nói: “Ngọc trụy tạm thời không có phản ứng, còn muốn đi tìm những người khác sao?”
Cự Dương lắc lắc đầu, nói: “Không cần, ngọc trụy nếu không có biểu hiện, nói vậy khoảng cách là rất xa, lung tung tìm kiếm, khả
năng sẽ hoàn toàn ngược lại.”

“Toái Tinh Đảo rộng lớn vô cùng, lung tung tìm kiếm không khác
biển rộng tìm kim, chúng ta trước hướng đông, những người khác
nếu là lòng có cảm ứng, mục đích địa hẳn là giống nhau, sớm muộn gì có thể hội hợp.”
Cự Dương thầm nghĩ: Mọi người tụ ở bên nhau, cố nhiên có thể đề cao còn sống suất, nhưng cũng dễ dàng bị người tận diệt, cho nên trong tộc trưởng lão ý tứ là, có thể hội hợp nói, tận lực hội hợp, hội hợp không được, nói không chừng cũng không phải cái gì chuyện xấu, không cần thiết cưỡng cầu.
Sở Diệp hướng tới Cự Dương nhìn thoáng qua, nói: “Ngươi cảm ứng được?”
Cự Dương gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Cự Dương huyết mạch thật sự thức tỉnh thực
hoàn toàn a! Hắn Hoàng Kim Cự Nhân huyết mạch cũng không thấp, bất quá, lại không có cái gì cảm giác.
Cự Mãnh phía trước ở Sở Diệp trước mặt nói lậu miệng, Cự Dương ở dùng đan dược huyết mạch sau khi thức tỉnh, huyết mạch giống như thăng hoa, hiện giờ là Cự Nhân tộc nhất có hy vọng thức tỉnh thành Hoàng Kim Cự Nhân một người.
Cự Dương nếu là thật sự thức tỉnh rồi, sau này tiền đồ vô lượng.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn một bên lên đường, một bên rèn luyện tinh nguyên lực, đại lượng tinh nguyên lực điên cuồng tiến vào Sở
Diệp, Lâm Sơ Văn thân thể, hai người thực lực mỗi thời mỗi khắc
đều ở tăng lên.
“Sở thiếu cùng Lâm thiếu, tu luyện chính là cùng loại công pháp?”
Cự Khôn hỏi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Cự Khôn nhịn không được nói: “Hai vị cảm tình thật tốt a!”
Thượng giới đạo lữ giống nhau đều sẽ tu luyện bất đồng công pháp, tu luyện cùng loại công pháp, yêu cầu tu luyện tài nguyên

đều là giống nhau, gặp được cực kỳ trân quý thiên tài địa bảo, dễ dàng dẫn phát tranh chấp. Thượng giới trong lịch sử, liền tồn tại không ít bởi vì tài nguyên trở mặt thành thù đạo lữ.
Sở Diệp cười cười, nói: "Còn hành, còn hành."
Lâm Sơ Văn nhìn lại Sở Diệp liếc mắt một cái, nhàn nhạt cười cười.
Cự Khôn tức khắc bị Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hai người chi gian ngọt ngào bầu không khí cấp vây quanh, không nói thêm gì.
"Đi thôi." Sở Diệp nói.
Sở Diệp dựa theo Cự Dương sở chỉ dẫn phương hướng, ở phía trước dẫn đường, Toái Tinh Đảo bên trong tồn tại đại lượng vỡ vụn sao trời mảnh nhỏ, cũng tồn tại đại lượng nguy cơ, có Sở Diệp, Lâm Sơ Văn ở, dọc theo đường đi nhưng thật ra không gặp được cái gì nguy hiểm.
Dọc theo đường đi, vài người lại gặp mấy chỉ Tinh Ảnh Kiêu, Sở Diệp thuận tay đều làm thịt, lại thu hoạch mấy cái yêu đan.
Sở Diệp ngẩng đầu, nhìn phương xa, nói: "Giống như có Tinh Ảnh Kiêu đàn lại đây."
Cự Dương cau mày, thở dài, nói: "Tinh Ảnh Kiêu đàn sao? Thật đúng là tới?"
Sở Diệp nhìn Cự Dương liếc mắt một cái, nói: "Ngươi biết?"
"Nghe nói, Tinh Ảnh Kiêu đàn thập phần mang thù, một khi giết
một con Tinh Ảnh Kiêu, liền rất dễ dàng đưa tới Tinh Ảnh Kiêu đàn trả thù." Cự Dương nói.
Sở Diệp cau mày, nhìn Cự Dương liếc mắt một cái, nói: "Ngươi biết, như thế nào không nói sớm?"
Cự Dương xấu hổ cười cười, nói: "Ta không nghĩ tới thật sự sẽ đưa tới Tinh Ảnh Kiêu đàn."
Sở Diệp hướng tới Cự Khôn, Cự Kha nhìn qua đi, nói: "Hai vị như thế nào không nói?"
Cự Khôn xấu hổ cười cười, nói: "Ta cũng không nghĩ tới."
Vô duyên vô cớ bọn họ giống nhau cũng sẽ không trêu chọc Tinh
Ảnh Kiêu, không nghĩ tới công kích Tinh Ảnh Kiêu thật sự sẽ đưa

tới Tinh Ảnh Kiêu đàn.
Hắn phía trước xem Sở Diệp sát Tinh Ảnh Kiêu, giết rất thuận tay,
lo lắng nhiễu Sở Diệp hứng thú, cũng liền không có nói thêm cái gì.
Trong tộc trưởng lão là nhắc tới quá, Tinh Ảnh Kiêu không tốt lắm
đối phó, bất quá, Sở Diệp nhất kiếm một cái, nhìn cũng không phải thực khó khăn, cũng liền không như thế nào để ý.
"Tới." Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói.
Lâm Sơ Văn vận chuyển Sao Trời Quyết, lôi kéo sao trời mảnh nhỏ, hướng tới Tinh Ảnh Kiêu đàn đụng phải qua đi.
Tinh Ảnh Kiêu tốc độ cực nhanh, sao trời mảnh nhỏ tốc độ cũng phi thường mau, mảnh nhỏ cùng Tinh Ảnh Kiêu đàn đánh vào cùng nhau, vài chỉ Tinh Ảnh Kiêu trực tiếp bị đâm huyết nhục mơ
hồ, Tinh Ảnh Kiêu đàn tức khắc đại loạn.
Lâm Sơ Văn vận chuyển sao trời pháp quyết, trên người tinh quang lập loè, đông đảo sao trời mảnh nhỏ, ở Lâm Sơ Văn thao tác dưới, sôi nổi biến hướng.
Sở Diệp nhanh chóng huy động Tinh Thần Kiếm, hướng tới hỗn loạn bất kham Tinh Ảnh Kiêu đàn chém qua đi.
Tinh Ảnh Kiêu nguyên bản ở sao trời mảnh nhỏ công kích dưới đại loạn, Sở Diệp nhất kiếm ngang trời, từng con Tinh Ảnh Kiêu giống hạ sủi cảo giống nhau, "Bang bang" rơi xuống xuống dưới.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn phối hợp dị thường ăn ý, trong nháy mắt, Tinh Ảnh Kiêu đàn ngã xuống một phần ba, Tinh Ảnh Kiêu đàn một mảnh hỗn loạn, phi tán mở ra.
"Sở thiếu, Tinh Ảnh Kiêu đàn giống như lui lại." Cự Dương nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Lui lại liền hảo."
Cự Khôn cùng Cự Kha sắc mặt cổ quái nhìn Sở Diệp, Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, hai người nguyên bản còn tưởng rằng sẽ có
một hồi ác chiến, không nghĩ tới dễ dàng như vậy giải quyết, bọn
họ thậm chí đều không có cắm thượng thủ.

Sở Diệp đám người nhanh chóng rửa sạch hiện trường, liền rời đi.
Vài người tiếp tục lên đường, dọc theo đường đi cũng chưa như thế nào ngừng lại.
Powered by GliaStudio
close
Cự Dương nhìn Sở Diệp, nói: “Sở thiếu, muốn hay không nghỉ ngơi một chút, ta tới đón thế ngươi cũng có thể a.”
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không cần, ta không có việc gì, tiếp tục lên đường đi.”
Cự Dương cau mày, có chút lo lắng nói: “Sở thiếu như vậy thời gian dài phạm vi lớn sử dụng linh hồn lực, sợ là không tốt lắm đâu.”
Vì phòng ngừa Tinh Ảnh Kiêu đánh lén, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn vẫn luôn ngoại phóng linh hồn lực.
Tinh Ảnh Kiêu đàn thập phần mang thù, Tinh Ảnh Kiêu đàn đột kích lúc sau, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn lại tao ngộ vài lần, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn cảm giác phi thường nhạy bén, Tinh Ảnh Kiêu vài lần đều bất lực trở về.
Tinh Ảnh Kiêu khó nhất triền địa phương, chính là đối phương am
hiểu che giấu hơi thở, Sở Diệp hai người không biết dùng biện pháp gì, có thể dễ dàng bắt giữ đến Tinh Ảnh Kiêu hơi thở, kể từ đó, Tinh Ảnh Kiêu uy hiếp liền đại đại hạ thấp.
Sở Diệp nhìn Cự Dương liếc mắt một cái, nói: “Không sao, ta cùng Sơ Văn vẫn luôn ở luân phiên sử dụng linh hồn lực.”
Cự Dương nhưng thật ra thông cảm bọn họ vất vả, vấn đề đem tra xét nhiệm vụ giao cho Cự Nhân tộc, hắn cũng không yên lòng
a!
Cự Dương cau mày, có chút nghi hoặc nói: “Hai vị không mệt sao?”
Giống nhau Tạo Hóa Cảnh tu sĩ, phạm vi lớn sử dụng linh hồn lực
tìm tòi, tìm tòi một canh giờ, muốn nghỉ ngơi năm sáu cái canh giờ, mới có thể bổ trở về.

Cự Nhân tộc ở linh hồn lực một đạo thượng cũng không am hiểu,
nếu cách làm như vậy, yêu cầu khôi phục thời gian, sẽ càng dài một ít.
Lâm Sơ Văn nhìn Cự Dương liếc mắt một cái, nhàn nhạt nói: "Đan sư linh hồn lực sẽ so với người bình thường cường hãn một
chút, không sao."
Cự Dương: "……" Đây là cường hãn một chút sao? Điểm này có phải hay không nhiều điểm a!
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Hồn Sủng Sư ở linh hồn lực vận dụng phía trên, vượt qua tầm thường tu sĩ quá nhiều, đừng nói, hắn cùng Sở Diệp vẫn luôn luân phiên sử dụng linh hồn
lực, chính là không luân phiên, hắn cũng là có thể căng xuống dưới.
……
Cự Khôn nhìn ngọc trụy, bỗng nhiên có chút kích động nói: "Ngọc
trụy có phản ứng, phụ cận có ta Cự Nhân tộc người."
Sở Diệp nhìn một chút cảm ứng ngọc trụy, ngọc trụy phía trên lập
loè quang điểm nhiều hai cái, phụ cận hẳn là mặt khác có hai cái Cự Nhân tộc.
"Nếu như vậy, đi trước tìm Cự Nhân tộc hội hợp đi."
Cự Khôn gật gật đầu, nói: "Hảo."
Sở Diệp nhanh chóng hướng tới ngọc trụy chỉ dẫn phương hướng đuổi qua đi, Sở Diệp cùng Cự Khôn đám người đến thời điểm, thấy được đại lượng dây đằng còn có mấy cái ở cùng dây đằng tranh đấu tu sĩ.
Sở Diệp thấy được một tòa núi lớn, núi lớn phía trên dây đằng, như hồng thủy giống nhau trút xuống xuống dưới.
Cự Mãnh chờ mấy cái tu sĩ, không ngừng công kích tới từ bốn phương tám hướng tập kích lại đây dây đằng.
Dây đằng như mãnh liệt nước lũ, chém một đám, còn có một đám, chạy dài không dứt.

“Đây là…… Ngũ Bộ Đằng.”
Ở cùng Ngũ Bộ Đằng chu toàn tu sĩ có năm cái, trừ bỏ Cự Thạch, Cự Mãnh còn có ba cái Ngũ Hành tộc tu sĩ.
Ngũ Bộ Đằng giống như rắn độc giống nhau tập kích chung quanh tu sĩ, Cự Mãnh cùng Cự Thạch trên người, đã xuất hiện rất
nhiều miệng vết thương, miệng vết thương phiếm máu đen, thực
hiển nhiên trúng độc không nhẹ.
Cự Mãnh hai chân đã triền đầy dây đằng, nhìn đến Sở Diệp đám người lại đây, tức khắc đại hỉ.
Cự Dương đám người không chút do dự vọt đi lên, đối phó Ngũ Bộ Đằng.
Lâm Sơ Văn cau mày, lớn tiếng nói: “Này dây đằng có kịch độc, cẩn thận.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Biết.”
Ngũ Bộ Đằng độc tính kịch liệt, nhân trúng độc người, thông thường đi không được năm bước, cho nên được gọi là.
Ngũ Bộ Đằng nhận thấy được Sở Diệp, Lâm Sơ Văn chờ vài người hơi thở, từng điều dây đằng như rắn độc giống nhau, hướng tới hai người tập kích lại đây.
Sở Diệp huy kiếm, tảng lớn tinh nguyên lực kích động, phác lại đây dây đằng, nháy mắt bị Tinh Thần Kiếm xé dập nát.
Sở Diệp đi lên thượng giới lúc sau, vẫn là lần đầu tiên toàn lực sử dụng Sao Trời Quyết, phối hợp Tinh Thần Kiếm, Sao Trời Quyết uy lực so đoán trước bên trong muốn đáng sợ rất nhiều.
Sở Diệp cảm giác được quanh thân 360 cái khiếu huyệt bên trong
tinh nguyên lực, điên cuồng kích động, Lâm Sơ Văn đem sao trời chi lực dung nhập Sở Diệp thân thể bên trong, có Lâm Sơ Văn phụ trợ, Sở Diệp thi triển Sao Trời Quyết uy lực, nháy mắt đề cao năm thành.
Cự Khôn, Cự Kha cũng là mỗi người tự hiện thần thông, Cự Khôn
cùng Cự Kha vũ khí đều là trường thương, hai người tu vi đều ở Tạo Hóa Cảnh đỉnh, một thương điểm qua đi, Ngũ Bộ Đằng bị

nhanh chóng băng toái.
Tảng lớn tảng lớn dây đằng bị nhanh chóng xé nát, có Sở Diệp đám người gia nhập, dây đằng bị nhanh chóng bức lui.
Dây đằng bị bức lui, Cự Mãnh một chút ngã ngồi ở trên mặt đất, nói: “Không nghĩ tới các ngươi tới, ta còn tưởng rằng lần này chết
chắc rồi.”
Sở Diệp nhìn Cự Mãnh liếc mắt một cái, lắc lắc đầu, nói: “Nhìn xem ngươi chật vật bộ dáng, không cần cao hứng quá sớm.”
Cự Mãnh hai chân bị Ngũ Bộ Đằng trát vỡ nát, hai cái đùi đều biến thành màu đen, đen nhánh máu đen không ngừng từ miệng
vết thương lan tràn ra tới, chiếu cái này độc phát tốc độ, không xử
lý nói, hẳn là sống không quá ba ngày.
Cự Thạch tình huống cùng Cự Mãnh đại đồng tiểu dị, Cự Mãnh, Cự Thạch tu vi vẫn là thấp một ít, Cự Nhân tộc cũng là vì trong tộc nhân tài quá ít, chỉ có thể đem Cự Mãnh, Cự Thạch này đó mới vừa vào Tạo Hóa Cảnh không lâu tu sĩ cũng đưa vào tới.
Cự Mãnh, Cự Thạch tu vi quá thấp, tới Toái Tinh Đảo như vậy nguy hiểm địa phương, vẫn là hơi sớm, bất quá, hai người nếu là có thể ở chỗ này sống sót, sau khi ra ngoài, nói vậy sẽ tiến rất xa.
“Lâm dược sư, bọn họ giống như trúng độc.” Cự Dương có chút khẩn trương nói.
Cự Mãnh cùng Cự Thạch vận khí không tốt lắm, ở tao ngộ Ngũ Bộ Đằng phía trước, cũng đã bị thương, kết quả, lại gặp Ngũ Bộ Đằng, độc tố một chút từ miệng vết thương thấm đi vào.
Nếu, Sở Diệp đoàn người tới lại vãn một ít, Ngũ Bộ Đằng đại khái là có thể đem mấy cái tu sĩ ăn làm phân bón hoa.
“Là, không cần quá lo lắng, bảo vệ bọn họ tâm mạch, Đăng Tinh Đan có thể giải Ngũ Bộ Đằng độc, có Ngũ Bộ Đằng sinh trưởng địa phương, tất nhiên có Thiên Đăng Thảo, ta đi tìm một chút.” Lâm Sơ Văn nói.
Cự Dương hướng tới Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Làm phiền Lâm dược sư.”
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Không sao.”

Chương 469: Chương 469

Ngũ Bộ Đằng cùng Thiên Đăng Thảo làm bạn tương sinh, Lâm Sơ Văn thực mau tìm được rồi dược liệu.
Lâm Sơ Văn lấy ra đan lô, đem Thiên Đăng Thảo chờ mấy vị dược liệu ném vào lò luyện đan bên trong, bắt đầu luyện đan.
Toái Tinh Đảo hoàn cảnh ác liệt, trước mắt tình huống lại khẩn cấp, Lâm Sơ Văn cũng không hảo lựa, trực tiếp lựa chọn ngay tại chỗ luyện đan.
Sở Diệp chờ ở một bên, bảo hộ Lâm Sơ Văn an toàn, thực mau đan dược liền ở bếp lò thành hình, luyện đan kết thúc, Lâm Sơ Văn đan lô lò đế nhìn thoáng qua, nói: “Tổng cộng sáu viên đan dược, đủ dùng, phân đi.”
Đăng Tinh Đan một người dùng một viên là đủ rồi, Cự Nhân tộc bên này trúng độc chỉ có hai người, Ngũ Hành tộc bên kia trúng độc người muốn hay không quản, liền từ Cự Nhân tộc người quyết định, hắn chỉ cần phụ trách luyện đan.
Cự Dương thực thuận theo lấy đan dược, cầm đi cấp Cự Mãnh, Cự Thạch đám người phân.
Dù sao đã khai lò, cỏ bấc còn có bao nhiêu, Lâm Sơ Văn đơn giản lại luyện hai lò, để chuẩn bị cho bất cứ tình huống nào.
Hỏa Miêu Miêu nhìn thoáng qua Cự Dương trên tay đan dược, có chút tò mò nói: “Này thật là Đăng Tinh Đan sao?” Đăng Tinh Đan
là dễ dàng như vậy luyện chế ra tới, nên không phải là hàng giả đi.
Cự Dương cau mày, có chút khó chịu nói: “Thích ăn thì ăn.”
Lâm Sơ Văn tuy rằng luyện đan tần suất viễn siêu những người khác, nhưng là, Cự Nhân tộc yêu cầu đan dược người quá nhiều, Lâm đan sư ở Cự Nhân tộc từ trước đến nay là một đan khó cầu.

Hỏa Miêu Miêu cười cười, nói: “Đừng nóng giận sao, ta chỉ là có chút ngoài ý muốn, bởi vì Đăng Tinh Đan nghe nói là rất khó luyện.”
Lâm Sơ Văn đan thuật thực lực, Cự Nhân tộc tu sĩ đều là rõ ràng, Cự Mãnh cùng Cự Thạch không có chút nào do dự, lấy đan dược, trực tiếp nuốt.
Thủy Thiên Thương ở Cự Mãnh, Cự Thạch uống thuốc lúc sau, liền ở quan sát hai người biến hóa.
Hai người trên người độc tính nguyên bản phi thường kịch liệt, đan dược ăn vào đi lúc sau, độc tính liền nhanh chóng bị ngừng, đan dược hóa độc hiệu quả thập phần đáng sợ.
Cự Mãnh ăn vào đan dược lúc sau, không ngừng vận hành linh lực, đại lượng độc huyết từ miệng vết thương thấm ra tới, đen nhánh huyết, chậm rãi biến thành màu đỏ tươi.
Ngũ Bộ Đằng tuy rằng độc tính kịch liệt, nhưng là, tu sĩ đối độc tố
chống đỡ lực vẫn là rất mạnh, so sánh với Cự Thạch cùng Cự Mãnh, Ngũ Hành tộc ba người trúng độc muốn thiển thượng rất nhiều, lấy Ngũ Hành tộc vài người tu vi, cũng có thể tạm thời áp xuống độc tính, cũng là được không.
Bất quá, dùng linh lực áp chế độc tính, sẽ đại đại ảnh hưởng thực
lực phát huy, ở trong tộc nhưng thật ra không thành vấn đề, tại ngoại giới đã có thể nguy hiểm.
Ngũ Hành tộc người xem Cự Nhân tộc người ăn vào đan dược không thành vấn đề, thương thế còn phục hồi như cũ, cũng trước
sau ăn vào đan dược.
Hỏa Miêu Miêu ăn vào đan dược, có chút ngạc nhiên nói: “Cư nhiên thật sự hữu dụng.”
Cự Thạch có chút bất mãn nhìn Hỏa Miêu Miêu liếc mắt một cái, nói: “Đương nhiên là có dùng, này có cái gì hảo hoài nghi.”
Ngũ Bộ Đằng độc tính muốn loại bỏ yêu cầu thời gian, vài người lựa chọn ngay tại chỗ điều tức.
Lâm Sơ Văn xem nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, trực tiếp đem Tinh Ảnh Kiêu yêu đan cấp luyện.

Lâm Sơ Văn phía trước lật xem một chút Thảo Đan Môn đan thuật điển tịch, phát hiện Thảo Đan Môn điển tịch bên trong, có Tinh Ảnh Kiêu yêu đan ghi tạc, này yêu đan có thể luyện chế thành Tinh Ảnh Đan.
Tinh Ảnh Đan có thể tăng lên sao trời pháp quyết tốc độ tu luyện,
Lâm Sơ Văn nhanh chóng luyện chế tam lò ra tới.
Sở Diệp lấy một viên Tinh Ảnh Đan, đưa vào trong miệng, một cổ
nồng đậm tinh nguyên lực tại thân thể bên trong hóa mở ra.
Sở Diệp nhịn không được nói: "Này đan dược hiệu quả không tồi."
Lâm Sơ Văn cũng lấy một viên nếm nếm, nói: "Còn hành, cái này đan dược hẳn là cùng Huyết Cốt Đan giống nhau có thể lặp lại sử dụng, dùng mấy trăm viên hiệu quả cũng sẽ không quá kém."
Sở Diệp lại lần nữa ăn vào một viên đan dược, "Hiệu quả xác thật
không tồi."
Tinh Ảnh Đan bên trong ẩn chứa tinh nguyên lực thập phần khủng
bố, ăn càng nhiều, Sao Trời Quyết tốc độ tu luyện càng nhanh.
"Nhìn dáng vẻ, còn phải nhiều chuẩn bị điểm tài liệu."
Này Tinh Ảnh Kiêu Nguyên Đan, chỉ có Toái Tinh Đảo mới có, không nhân cơ hội nhiều chuẩn bị một ít nói, sau khi ra ngoài, chỉ
sợ rất khó tìm đến tài liệu, đến bị hóa sung túc mới được.
Thủy Thiên Thương nhìn Cự Mãnh liếc mắt một cái, nhíu nhíu mày, nói: "Cự Mãnh, Lâm dược sư hiện tại luyện chế chính là cái gì đan dược a!"
Cự Mãnh lắc lắc đầu, nói: "Không biết, hẳn là nào đó tu luyện đan
dược đi."
Lâm Sơ Văn sẽ luyện chế đan dược quá nhiều, Cự Nhân tộc nhìn đến Lâm Sơ Văn luyện đan đã sớm thấy nhiều không trách.
Thủy Thiên Thương hít sâu một hơi, tuy rằng không biết là cái gì

đan dược, nhưng là, đan dược tản ra nồng đậm sao trời nguyên khí, nhìn cực kỳ không tầm thường.
“Tùy tùy tiện tiện là có thể luyện chế ra Đăng Tinh Đan, đây là ngươi nói đan thuật thường thường, họa họa rất nhiều linh thảo Lâm đan sư?” Thủy Thiên Thương hỏi.
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Bất quá, ta chỉ là nói Lâm đan sư họa họa rất nhiều linh thảo, không có nói hắn đan thuật thường thường.”
Thủy Thiên Thương nghiến răng nghiến lợi nhìn Cự Mãnh nói: “Lâm đan sư biết ngươi như vậy bại hoại hắn thanh danh sao?”
Cự Mãnh cau mày, nói: “Ta cũng chưa nói sai.”
Lâm dược sư xác thật là họa họa rất nhiều linh thảo, tổn thất linh
thảo thêm lên, giá trị phi thường đáng sợ, bất quá, những cái đó tổn thất tương đối Lâm Sơ Văn luyện chế đan dược tới nói, lại không đáng giá nhắc tới.
Thủy Thiên Thương trừng mắt nhìn Cự Mãnh liếc mắt một cái, nói: “Đến mức này sao? Một cái luyện đan sư mà thôi, chúng ta Ngũ Hành tộc cũng có rất nhiều luyện đan sư, ngươi còn sợ chúng ta đào giác?”
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Chính là sợ các ngươi đào giác, các ngươi Ngũ Hành tộc những cái đó giá áo túi cơm, làm sao có thể cùng Lâm đan sư so sánh với?”
Thủy Thiên Thương trừng mắt Cự Mãnh, nói: “Ngươi nói cái gì?”
Cự Mãnh cau mày, nói: “Ta chỉ là ăn ngay nói thật mà thôi.” Lâm Sơ Văn năng lực, chỉ hiển lộ ra tới băng sơn một góc mà thôi, Thủy Thiên Thương gia hỏa này căn bản là không biết Sở Diệp lợi hại.
Thủy Thiên Thương hừ hừ, nói: “Hắn có bao nhiêu lợi hại a!”
Cự Thạch thò lại gần, nói: “Lâm đan sư sẽ luyện chế Ngũ Hành Đan, ngươi nếu là muốn nói, có thể cùng hắn mua.”
Thủy Thiên Thương: “……”
Powered by GliaStudio
close
Hỏa Miêu Miêu nhìn Cự Thạch, có chút hoài nghi nói: “Lâm đan sư thật sự sẽ luyện chế Ngũ Hành Đan sao?”

Cự Thạch gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Ta đã thấy.”
Cự Mãnh đụng phải Cự Thạch một chút, tức giận nói: “Ngươi như
thế nào cái gì đều ra bên ngoài nói.”
Cự Thạch thầm nghĩ: Này không phải Ngũ Hành tộc người đã nhìn đến Lâm Sơ Văn luyện đan sao? Cũng liền không cần thiết gạt a!
Hỏa Miêu Miêu tiến đến Lâm Sơ Văn bên người, có chút tò mò nói: “Lâm đan sư, thật sự sẽ luyện chế Ngũ Hành Đan.”
Lâm Sơ Văn nhìn Hỏa Miêu Miêu liếc mắt một cái, nói: “Ngươi muốn?”
Hỏa Miêu Miêu gật gật đầu, nói: “Ta phóng đan dược túi trữ vật, vừa mới ở trong hỗn loạn ném, nếu có lời nói.”
Lâm Sơ Văn tùy tay từ túi trữ vật bên trong, lấy ra hai bình Ngũ Hành Đan ném qua đi, nói: “Muốn nói, một lọ hai mươi vạn.”
Lâm Sơ Văn gieo trồng không ít Ngũ Hành Thảo, luyện chế Ngũ Hành Đan cũng có một cái sọt, sợ làm cho Ngũ Hành tộc chú ý, vẫn luôn không có không có ra bên ngoài bán ra, này đan dược trừ bỏ Ngũ Hành tộc, cũng không chủng tộc khác yêu cầu, Hỏa Miêu Miêu muốn, vừa vặn thanh thương một ít.
“Ta mua.” Hỏa Miêu Miêu nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, cùng Hỏa Miêu Miêu giao hàng hai bình đan dược.
Hỏa Miêu Miêu vừa mới mua được đan dược, liền lấy một viên dùng đi xuống, ngũ hành chi lực nhanh chóng ở trong cơ thể hóa
mở ra.
Thượng giới Ngũ Hành tộc tu luyện đến cuối cùng, đều phải ngũ hành hợp nhất, Ngũ Hành Đan đối Ngũ Hành tộc bất luận cái gì nhất tộc đều có hiệu quả.
Hỏa Miêu Miêu có chút khác thường nhìn Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, Lâm Sơ Văn luyện chế Ngũ Hành Đan, hiệu quả cư nhiên so trong tộc trưởng lão luyện chế hiệu quả càng tốt một ít.
Hỏa Miêu Miêu mua đan dược, cũng không có trước tiên rời đi, mà là vây quanh ở Lâm Sơ Văn bên người xem mới lạ.

Luyện đan sư luyện đan đều thích tìm cái thanh tịnh không người
địa phương, giống Lâm Sơ Văn như vậy hào phóng thực sự là số ít, có thể gần gũi xem đan sư luyện đan, cũng là khó được cơ hội, đáng tiếc bọn họ những người này không có một cái là luyện đan
sư, nếu không lời nói, nhưng thật ra khả năng có điều thu hoạch.
"Lâm đan sư, ngươi hiện tại luyện chế cái này đan dược, chẳng lẽ
là Tinh Ảnh Đan?" Thổ Liệt thấu tiến lên hỏi.
Lâm Sơ Văn nhìn Thổ Liệt liếc mắt một cái, nói: "Đạo hữu, nhãn lực thực hảo a!"
Thổ Liệt cười cười, nói: "Ta chỉ là ngẫu nhiên nghe nói, không nghĩ tới thật đúng là chính là. Lâm dược sư thật sự khó lường, Tinh Ảnh Đan cũng có thể luyện chế, nếu ta không nhìn lầm nói,
Lâm đan sư tựa hồ vừa mới tiếp xúc Tinh Ảnh Đan." Tinh Ảnh Kiêu là Toái Tinh Đảo đặc sản, rất khó bắt giữ, mặc dù là Cự Nhân tộc sợ là cũng không có tồn kho."
Lâm Sơ Văn nhìn Thổ Liệt liếc mắt một cái, nói: "Không quan trọng chi kỹ, không đáng giá nhắc tới."
Thổ Liệt: "……" Cao minh luyện đan sư, nói chuyện chính là như vậy làm giận.
Tinh Ảnh Đan thuộc về đặc thù loại đan dược, đan phương hẳn là
thực hiếm thấy, Lâm Sơ Văn cũng không biết là nơi nào bắt được.
……
Cự Mãnh đi tới Sở Diệp bên người, có chút tò mò nói: "Sở thiếu, nghe nói ngươi giết Tinh Ảnh Kiêu, còn không phải một con."
"Là giết không ngừng một con, ngươi muốn ăn sao? Dù sao cũng ăn không hết." Sở Diệp tùy tay từ nhẫn không gian bên trong lấy ra mấy chỉ Tinh Ảnh Kiêu thi thể, hướng tới Cự Mãnh ném qua đi.
Toái Tinh Đảo bên này Tinh Ảnh Kiêu vẫn là không ít, Sở Diệp

một đường đi tới, đã giết ba mươi mấy chỉ.
Có chút Tinh Ảnh Kiêu thi thể huỷ hoại, bất quá, có hơn phân nửa
đều lưu lại.
Cự Mãnh: "……" Hắn không phải vì ăn a! Chỉ là tò mò, bất quá, có ăn cũng không tồi.
Tinh Ảnh Kiêu huyết nhục bên trong, ẩn chứa không ít sao trời chi
lực, đối với tu luyện sao trời pháp quyết tu sĩ, đại bổ, đối Cự Nhân
tộc mà nói, liền không như vậy đại tác dụng, bất quá, Tinh Ảnh Kiêu huyết nhục cũng coi như không tồi huyết thực, Cự Nhân tộc
thân hình khổng lồ, thời gian dài, không có đại lượng huyết thực
tiến bổ, cũng sẽ khí lực vô dụng.
Sở Diệp nguyên bản cảm thấy Tinh Ảnh Kiêu huyết nhục bổ dưỡng hiệu quả không tồi, bất quá, ăn Tinh Ảnh Đan lúc sau, liền
cảm thấy Tinh Ảnh Kiêu huyết nhục đần độn vô vị.
Sở Diệp nhìn Cự Mãnh liếc mắt một cái, nói: "Chúng ta khi nào lên đường?"
Cự Mãnh cau mày, nói: "Cự Thạch thương thế có chút nghiêm trọng, phục một ít đan dược, hôm nay nghỉ ngơi một đêm, ngày mai lại đi, Sở thiếu cảm nhận được đến được không."
Sở Diệp nhìn Cự Mãnh đám người liếc mắt một cái, nói: "Những việc này các ngươi làm chủ liền hảo, ta cùng Sơ Văn chính là tới phụ trợ của các ngươi, khi nào lên đường, ta cùng Sơ Văn không thành vấn đề."
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: "Hảo đi, đúng rồi, còn có một việc."
Sở Diệp cau mày, nói: "Chuyện gì?"
Cự Mãnh hít sâu một hơi, nói: "Ngũ Hành tộc người muốn cùng chúng ta cùng lên đường."
Sở Diệp cau mày, nói: "Các ngươi không phải muốn tìm truyền thừa sao? Như vậy có thể chứ?" Tìm truyền thừa không nên thực

cơ mật sao? Còn có thể cùng chủng tộc khác cùng nhau?
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: "Có thể, Ngũ Hành tộc cũng phải tìm truyền thừa, chúng ta hai tộc muốn tìm truyền thừa, vị trí nhất trí."
Sở Diệp: "……" Loại này cơ mật sự, lớn như vậy đĩnh đạc nói ra, thật sự hảo sao?
Cự Mãnh cười cười, nói: "Cũng không tính cái gì cơ mật, chúng ta
Cự Nhân tộc tìm truyền thừa sự tình, các tộc đều biết, cũng không tính cái gì cơ mật, tuy rằng Cự Nhân tộc trưởng lão nói chúng ta lần này tìm được truyền thừa rất có cơ hội, bất quá, theo
ta thấy, cơ hội cũng không phải rất lớn."
Sở Diệp: "……" Cự Mãnh người này, nói như vậy không tiền đồ nói, không sợ bị đánh sao?
Sở Diệp thẳng lăng lăng nhìn Cự Mãnh, Cự Mãnh bị xem có chút không được tự nhiên. "Ta chỉ là ăn ngay nói thật mà thôi, theo ta
thấy, trưởng lão cũng từ bỏ, bằng không như thế nào đem các ngươi hai tên nhân tộc cũng coi như vào được a! Ta xem chính là trưởng lão cũng từ bỏ, chỉ là ngượng ngùng nói."
Sở Diệp: "……" Cự Mãnh cái này hỗn trướng đồ vật, thật là không biết Cự Hòa trưởng lão dụng tâm lương khổ, cư nhiên đem hắn cùng Sơ Văn xem thành góp đủ số.
Thủy Thiên Thương hướng tới Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đã đi tới, nói: "Hai vị kế tiếp, chúng ta sẽ cùng lên đường, mong rằng hai vị
nhiều hơn chiếu cố."
Sở Diệp chắp tay nói: "Cũng thế cũng thế."

Chương 470: Chương 470

Sở Diệp đoàn người tiếp tục lên đường, gặp mấy cái Phong Ngữ tộc tu sĩ.
Phong Ngữ tộc mấy cái tu sĩ, bán một tin tức cấp Ngũ Hành tộc.
Phong Ngữ tộc này nhất tộc tu sĩ phi thường đặc biệt, này nhất tộc có thể đem thân thể biến ảo vì phong, theo gió phiêu lãng.
Phong Ngữ tộc phi thường giỏi về bắt giữ tin tức, này nhất tộc thực lực không tính cường, nhưng là, thu thập tin tức năng lực phi
thường xuất chúng, cho nên này tộc thói quen đầu cơ trục lợi các
loại tin tức mà sống.
Sở Diệp nhìn Cự Mãnh, có chút nghi hoặc nói: "Phong Ngữ tộc người là chuyện như thế nào a! Bán tin tức cấp Ngũ Hành tộc, cũng không hỏi xem các ngươi Cự Nhân tộc muốn hay không."
Phong Ngữ tộc bọn người kia, vây quanh Ngũ Hành tộc người nhiệt tình đẩy mạnh tiêu thụ, Cự Nhân tộc bên này liền lãnh đạm
thực. Quả thực là băng hỏa lưỡng trọng thiên a! Như thế nặng bên này nhẹ bên kia, cũng quá không cho mặt mũi.
Cự Mãnh nhún vai, không lắm để ý nói: "Chúng ta Cự Nhân tộc không quá yêu mua tin tức, cho nên, Phong Ngữ tộc liền không tìm chúng ta dò hỏi đi, như vậy cũng hảo, bọn họ bớt việc, chúng
ta cũng bớt việc."
Sở Diệp: "……" Bởi vì moi nhiều, cho nên, bị bài trừ ở khách hàng danh sách ở ngoài.
Xem Phong Ngữ tộc người đi rồi, Cự Mãnh tiến đến Thủy Thiên Thương trước mặt, liếm mặt hỏi: "Mua được cái gì tin tức a?

Phong Ngữ tộc người ta nói cái gì?”
Thủy Thiên Thương nhìn Cự Mãnh liếc mắt một cái, cũng không
để ý Cự Mãnh cọ tin tức, “Phong Ngữ tộc người ta nói phát hiện một con Lôi Thú, vẫn là ấu thú, thật nhiều người đều đã chạy tới nơi, nếu là có thể bắt được, đưa cho trong tộc trưởng bối, kia chính là công lớn một kiện a.”
Cự Mãnh có chút ngạc nhiên nói: “Lôi Thú! Toái Tinh Đảo cư nhiên có Lôi Thú, thật là hiếm lạ, nếu là có thể bắt lấy bán, hẳn là
có thể bán không ít tiền, những cái đó sợ chết Sinh Tử Cảnh, nhất định sẽ nguyện ý ra đồng tiền lớn.”
Sở Diệp nghe vậy hắc mặt, trên trán toát ra vài đạo hắc tuyến.
Sơn: Cùng: Tam: 夕.
Hắn nhiều lần mệnh lệnh và giảng giải làm Tiểu Bạch chú ý che giấu hành tung, kết quả một chút dùng đều không có a! Bọn người kia, thả ra đi liền không ảnh, tâm cũng dã.
Thủy Thiên Thương cau mày, thở dài, nói: “Chúng ta hiện tại qua
đi, sợ là chậm.”
Sở Diệp hướng tới Thủy Thiên Thương nhìn thoáng qua, nói: “Dùng cái gì thấy được a?”
Thủy Thiên Thương nói: “Phong Ngữ tộc đầu cơ trục lợi tin tức, có riêng quy củ, chính là tin tức bảo thật, bảo đảm tiền nào của nấy.”
Sở Diệp: “Không nghĩ tới này nhất tộc còn rất coi trọng tín nghĩa a!”
Thủy Thiên Thương gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Đầu cơ trục lợi tin tức, tín nghĩa rất quan trọng, bởi vì Phong Ngữ tộc tin tức, bảo
thật bảo đảm chất lượng, cho nên mọi người đều thực yên tâm cùng Phong Ngữ tộc mua tin tức.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Tín nghĩa thứ này, quả nhiên vẫn là rất quan trọng.
Thủy Thiên Thương hít sâu một hơi, nói: “Phong Ngữ tộc cái này

Lôi Thú tin tức bán cũng không quý, Lôi Thú tin tức, không nên như vậy tiện nghi, trừ phi tin tức này biết đến người đã biết đến người rất nhiều." Nếu là độc nhất vô nhị tin tức, ít nói cũng đến bán cái thượng trăm vạn linh thạch mới đúng.
Sở Diệp: "……"
"Sở thiếu, đối Lôi Thú có hứng thú sao?" Thủy Thiên Thương hỏi.
Sở Diệp cười cười, nói: "Còn hảo."
"Sở thiếu thật sự là bình tĩnh a! Lôi Thú có thể chia sẻ lôi kiếp, nếu là thu phục, tiến giai Sinh Tử Cảnh, cũng có thể nhiều vài phần bảo đảm, từ xưa đến nay, không biết nhiều ít tu sĩ chết ở lôi
kiếp dưới, hai vị nhìn giống như không tâm động a!" Thủy Thiên
Thương nói.
Thượng giới tu luyện điều kiện thập phần ưu việt, tu sĩ tốc độ tu luyện đều thập phần cực nhanh, bất quá, này cũng có tệ đoan, chính là rất nhiều tu sĩ căn cơ đều không thế nào vững chắc, tu vi
phù phiếm, ứng đối lôi kiếp năng lực, xa không bằng hạ giới thiên
chuy bách luyện tu sĩ, lôi kiếp gần nhất, nhanh chóng sẽ bị chém
thành tro bụi, cho nên, thượng giới rất nhiều Tạo Hóa Cảnh đỉnh
tu sĩ, đều sẽ hao tổn tâm cơ tìm kiếm có thể vượt qua lôi kiếp biện
pháp.
Trên thực tế, thượng giới có thể cảm nhận được Sinh Tử Cảnh bình cảnh Tạo Hóa Cảnh đỉnh tu sĩ vẫn là có không ít, chỉ là, rất nhiều người tới này một bước, ngược lại sợ, nghĩ mọi cách kéo dài tiến giai Sinh Tử Cảnh thời gian, bởi vì một khi tiến giai, chính
là ngày chết.
Sở Diệp: "……" Tâm động? Kia vốn dĩ chính là hắn Lôi Thú, không cần phải tâm động.

“Ta không phải không tâm động, mà là ta tiến giai Sinh Tử Cảnh còn sớm đâu! Sinh Tử Cảnh nơi nào có như vậy hảo nhập đâu.” Sở Diệp cười cười nói.
Thủy Thiên Thương cười cười, nói: “Ta xem Sở thiếu ngươi thể chất không yếu, còn tưởng rằng ngươi không sợ bị sét đánh đâu.”
Sở Diệp: “……” Nếu lôi kiếp không đối hắn đặc thù chiếu cố nói, hắn kỳ thật cũng không sợ bị sét đánh, hắn tự nhận thể chất vẫn
là có thể.
Thủy Thiên Thương nhìn Sở Diệp, nói: “Lôi Thú chính là khó gặp,
vừa vặn tiện đường, Sở thiếu cảm thấy chúng ta qua đi nhìn xem
như thế nào?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Nếu là Cự Nhân tộc người đồng ý nói, cũng hảo.”
Cự Khôn cảm thấy không cần thiết cành mẹ đẻ cành con, tốt nhất
sớm một chút đi tìm được truyền thừa, miễn cho đêm dài lắm mộng, nhưng là, Cự Dương chờ mấy cái tu sĩ đều có chút thiếu niên tâm tính, muốn qua đi nhìn một cái, Cự Khôn đám người cũng liền tự nhiên thỏa hiệp.
Sở Diệp đám người thực mau chạy tới Phong Ngữ tộc nói mục đích địa, Lôi Trì bên cạnh vây quanh đông đảo tu sĩ, một chúng tu
sĩ tụ ở bên nhau khe khẽ nói nhỏ.
Thủy Thiên Thương hắc mặt, nói: “Ta liền biết là như thế này, người quả nhiên rất nhiều a!”
Sở Diệp hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Phong Ngữ tộc rốt cuộc đem tin tức bán bao nhiêu lần a! Cư nhiên tụ tập nhiều như vậy người.
Lấy Tiểu Bạch năng lực, mặc dù bị phát hiện, cũng có thể nhanh chóng độn ly, không nên làm nhiều như vậy người phát hiện a!
Cự Mãnh có chút kích động chạy tới Sở Diệp bên người, nói: “Nghe được, nghe được, có cái Bạch Hổ tộc tu sĩ, bắt được một

con Lôi Thú, kết quả bị thần ma tiên tam tộc tu sĩ thấy được, tam
tộc đều muốn cướp, Bạch Hổ tộc tu sĩ liền nói, hắn tu vi cao thâm,
không sợ lôi kiếp, nếu là ai muốn Lôi Thú, ai ra giá cao thì được."
"Kết quả, thần ma tiên tam tộc tu sĩ, vì tranh đoạt Lôi Thú lẫn nhau cạnh giới, sau đó, bị Bạch Hổ tộc tu sĩ đoạt linh thạch chạy mất."
"Kia Bạch Hổ tộc tu sĩ tinh thông không gian pháp thuật, tuy là thần ma tiên tam tộc tu sĩ, cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn hắn chạy."
"……"
Sở Diệp nghe có chút vô ngữ, hắn làm Tiểu Bạch điệu thấp hành sự, không nghĩ tới Tiểu Bạch cư nhiên cho hắn lớn như vậy một cái "Kinh hỉ", gia hỏa này thật là tiền đồ, cư nhiên một chút mông
thần ma tiên tam tộc.
Lôi Trì bên cạnh hội tụ không ít tu sĩ, đông đảo tu sĩ phát hiện Lôi
Thú không ảnh, cũng không có vội vã rời đi, mà là hội tụ ở bên nhau, khe khẽ nói nhỏ.
"Bạch Hổ tộc này nhất tộc, con nối dõi thưa thớt, bất quá, tồn thế
lại nhiều là lợi hại tồn tại, thực lực không thể khinh thường."
"Này chỉ Bạch Hổ cũng không biết nơi nào chạy ra, Bạch Hổ tộc giống nhau đều là đi bạo lực lộ tuyến, rất ít có đi lừa dối lộ tuyến, có phải hay không dạy người cấp dạy hư a." Cự Mãnh nói.
Sở Diệp: "……" Cự Mãnh người này, nói bậy gì đó đâu? Như thế nào chính là dạy hư? Hắn vẫn luôn là hảo hảo giáo, là Tiểu Bạch chính mình trường oai.
"Này chỉ Bạch Hổ rốt cuộc là nơi nào tới, không nghe nói, lần này
có Bạch Hổ tiến vào a!"
Bạch Hổ tộc ở trăm tộc bên trong, thanh danh không hiện, này cũng không phải bởi vì nên tộc không cường đại, tương phản nên

tộc là có Tổ Cảnh cường giả tồn tại, nhưng là nên tộc con nối dõi quá ít, Bạch Hổ tộc hiện thiếu ra tới hoạt động, thanh danh tự nhiên liền nhỏ chút.
pause
volume_off
Powered by GliaStudio
close
“Kia chỉ Bạch Hổ hẳn là vẫn là một con ấu tể, không nghe nói, Bạch Hổ tộc có tân sinh ấu tể a!”
“Có phải hay không từ Toái Tinh Đảo bên trong ra đời a! Bạch Hổ tộc ấu tể đều là bảo, hẳn là sẽ không tùy tùy tiện tiện thả ra.”
“Kia chỉ Lôi Thú cùng Bạch Hổ hình như là một đám, Lôi Thú nhất
tộc cũng rất ít xuất hiện, cư nhiên cùng Bạch Hổ tộc quậy với nhau.”
“……”
Thủy Thiên Thương cau mày, nói: “Nguyên bản còn nghĩ đến nhìn
xem có hay không tiện nghi nhặt đâu, quả nhiên không có, đi nhanh đi.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Lấy Tiểu Bạch bản lĩnh, hẳn là có thể mang theo Lôi Thú toàn thân mà lui, chính mình cũng không cần phải lo
lắng.
……
Bạch Hổ cùng Lôi Thú sự tình, cũng không có đối Sở Diệp đoàn người sinh ra ảnh hưởng quá lớn, nhìn một hồi náo nhiệt, mọi người tiếp tục lên đường.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đi theo Cự Nhân tộc cùng Ngũ Hành tộc mấy cái tu sĩ một đường hướng đông.
Thủy Thiên Thương nhìn trên tay la bàn, có chút lo lắng nói: “Phía
trước này một mảnh tinh vực, không gian sụp đổ, có không ít không gian cái khe, nhất định phải cẩn thận.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đã biết.”

Cự Mãnh có chút đau đầu nói: “Không gian cái khe, thật phiền toái a! Không thiếu được bị thương một chút.”
Cự Nhân tộc hình thể khổng lồ, đụng phải không gian cái khe xác
suất, cũng liền biến đại rất nhiều, bất quá, Cự Nhân tộc thể chất cường hãn, đối không gian công kích có trời sinh miễn dịch chi lực, đối không gian công kích thừa nhận năng lực, muốn so người
bình thường cao hơn rất nhiều.
Sở Diệp điều động linh hồn lực, không gian cái khe, ở này trước mắt mảy may tất hiện.
Sở Diệp nhìn Cự Mãnh liếc mắt một cái, nói: “Sợ bị thương nói, một hồi theo ta đi.”
Sở Diệp cũng không biết Cự Kha đám người có tin hay không hắn, bất quá, Cự Mãnh cái này tiểu tử ngốc khẳng định là tin tưởng hắn, chỉ cần Cự Mãnh đi theo hắn đi không có gì vấn đề, kia những người khác tự nhiên liền sẽ đi theo hắn đi.
Cự Mãnh có chút hoài nghi nói: “Đi theo Sở thiếu ngươi đi, liền không cần bị thương?”
Sở Diệp ngó Cự Mãnh liếc mắt một cái, nói: “Kia đảo không phải, tóm lại có thể nhẹ một ít đi, ta có thể đại khái phân biệt bên kia không gian ổn định một ít.”
Cự Mãnh nhìn Sở Diệp, nói: “Như vậy cũng rất lợi hại, Sở thiếu ngươi đối không gian cái khe, cư nhiên còn có nghiên cứu?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Thoáng nghiên cứu quá một ít.”
Cự Mãnh nhìn Sở Diệp, có chút quái dị nói: “Sở thiếu, hiểu thật nhiều.”
Sở Diệp lưng đeo xuống tay, nói: “Bởi vì bẩm sinh tư chất hữu hạn, cho nên, đành phải cái gì đều học một ít.”
Cự Mãnh cau mày, nói: “Sở thiếu, ngươi bẩm sinh tư chất hữu hạn?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Chúng ta Nhân tộc tư chất hảo, có trời sinh kiếm linh thể, vừa sinh ra liền dị tượng kinh người, có thuần tịnh thân thể, tốc độ tu luyện cọ cọ cọ, có trời sinh kim mộc thủy hỏa thổ ngũ hành linh thể, tu tập cùng bản thân

thể chất tương xứng công pháp, tu vi dâng lên tốc độ cực nhanh, đến nỗi ta, ta chính là một người bình thường."
Thủy Thiên Thương nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: "Sở thiếu
quá khiêm tốn." Lại khiêm tốn đi xuống, liền không quá thích hợp.
Sở Diệp nói trời sinh dị tượng người, nàng cũng gặp qua, bất quá, chưa chắc so Sở Diệp, Lâm Sơ Văn cường đi nơi nào, Thủy Thiên Thương tổng cảm thấy Sở Diệp, Lâm Sơ Văn trên người lộ ra một cổ bày mưu lập kế cảm giác.
"Sở thiếu có nắm chắc sao? Bằng không vẫn là ta ở phía trước mở đường?" Cự Kha hít sâu một hơi nói.
Cự Kha tổng cảm thấy dọc theo đường đi dựa vào Sở Diệp, Lâm Sơ Văn quá nhiều, Cự Nhân tộc lấy vũ dũng chi phong dừng chân
thượng giới, luận tuổi, bọn họ tốt xấu là tiền bối, như vậy nguy hiểm sự tình, cũng không hảo quá mức dựa vào hai người.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Không cần, ta nếu nói, vẫn là có chút nắm chắc, nếu là xảy ra vấn đề, các ngươi lại trên đỉnh đi."
Sở Diệp đi ở phía trước, giúp đỡ Cự Mãnh đám người tránh đi không gian cái khe.
Sở Diệp vận dụng linh hồn lực cùng chung chi thuật, Cự Mãnh có
thể mượn Sở Diệp đôi mắt, nhìn đến từng đạo không gian cái khe.
"Di, có thể thấy rõ." Cự Mãnh có chút ngạc nhiên nói.
Cự Dương nhìn Cự Mãnh, nói: "Thấy rõ cái gì?"
Cự Mãnh đến bên miệng nói xoay chuyển, lại lắc lắc đầu, nói: "Không có gì, các ngươi đi theo ta đi hảo."
Cự Dương: "……" Cự Mãnh thật là phiêu, đây là nhìn thấy gì a! Cư nhiên dám để cho bọn họ đi theo đi, chẳng lẽ Cự Mãnh thấy được không gian quỹ đạo, nghe nói không gian pháp thuật tinh tiến đến trình độ nhất định người là có thể nhìn đến không gian quỹ đạo.
Cự Dương hướng tới Sở Diệp nhìn thoáng qua, thầm nghĩ: Cự Mãnh nguyên lai khẳng định là nhìn không tới, nếu có thể thấy

được, chỉ sợ là Sở Diệp làm cái gì.
Cự Dương có chút ê ẩm, toàn bộ Cự Nhân tộc, Sở Diệp nhất coi trọng vẫn là Cự Mãnh a!
Ngũ Hành tộc vài người cũng có tránh đi không gian cái khe biện
pháp, bất quá, chính xác lại hơi chút kém một ít.
Ngũ Hành tộc vừa mới bắt đầu thời điểm, vẫn là dùng chính mình
biện pháp đi, sau lại dứt khoát cũng đi theo Cự Nhân tộc đi.
Xông qua không nhận sơn, mọi người nghỉ ngơi một chút.
Hỏa Miêu Miêu cau mày, có chút nghi hoặc nói: “Sở Diệp là như thế nào tránh đi không gian công kích?”
Thủy Thiên Thương hít sâu một hơi, nói: “Hẳn là kiêm tu không gian pháp thuật đi.”
Hỏa Miêu Miêu cau mày, nói: “Học thật tạp a!”
Thủy Thiên Thương gật gật đầu, nói: “Rất nhiều Nhân tộc đều học
tạp.” Bất quá, rất nhiều Nhân tộc học tạp, lại học đều không tinh,
thứ gì, muốn tinh thông, thông thường đều là yêu cầu đại lượng thời gian.

Chương 471: Chương 471

Vài người tiếp tục lên đường, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn dần dần thích ứng lên đường sinh hoạt.
Hai người có đôi khi sẽ lâm thời rời đi một đoạn thời gian, trở về thời điểm, tổng hội mang về mấy chỉ Tinh Ảnh Kiêu, hay là là mặt
khác Toái Tinh Đảo hung thú.
Lâm Sơ Văn yêu cầu tinh thú nội đan luyện đan, đến nỗi huyết nhục liền trực tiếp đưa cho Cự Nhân tộc.
Lên đường thời gian, quá bay nhanh, vô thanh vô tức đã vượt qua hai năm, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn vẫn luôn đi theo Cự Nhân tộc cùng Ngũ Hành tộc đại bộ đội đi, nghỉ ngơi thời điểm, sẽ rời đi một đoạn thời gian, trở về thời điểm, liền sẽ mang hai chỉ Tinh Ảnh Kiêu trở về, có đôi khi tắc bất lực trở về.
"Sở thiếu cùng Lâm thiếu thật đúng là tinh lực tràn đầy a!" Hỏa Miêu Miêu nhịn không được nói.
Chỉ là lên đường cũng đã thực vất vả, hai người kia cư nhiên còn muốn ở nghỉ ngơi thời điểm, đi ra ngoài đi bộ.
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Ta còn tưởng rằng Nhân tộc thể lực rất kém cỏi đâu." Hắn còn nghĩ có phải hay không muốn bồi Sở thiếu, Lâm thiếu đi một đoạn, hiện tại thoạt nhìn, là
hắn nhiều lo lắng, hai người kia sức của đôi chân có thể so hắn khá hơn nhiều.
Sở thiếu, Lâm thiếu tinh lực thực sự thật tốt quá, đi theo bọn họ lên đường rất nhiều, cư nhiên còn có rảnh đi săn thú.
Thủy Thiên Thương nhìn Sở Diệp hai người liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đối nguy cơ ứng đối năng lực như vậy cường. Dọc theo đường đi gặp vài lần hung thú tập

kích,
hai người giải quyết lên, đều dễ như trở bàn tay.
Hai người cảm giác thập phần nhạy bén, có cái gì biến cố, đều có thể trước tiên phát hiện, giúp bọn hắn bài trừ không ít tai hoạ ngầm.
Nghe nói, hai người là phi thăng tu sĩ, hẳn là tại hạ giới cũng là nhân vật phong vân, Cự Nhân tộc an bài hai tên nhân tộc tiến vào, thật đúng là đi rồi một bước hảo cờ.
“Sở Diệp tu vi giống như đột phá đến Tạo Hóa Cảnh Thất giai.” Hỏa Miêu Miêu bỗng nhiên nói.
Thủy Thiên Thương gật gật đầu, nói: “Không tồi, xác thật là tiến giai.”
Mấy ngày hôm trước hắn liền cảm giác hai người có đột phá dấu hiệu, hai ngày này vừa vặn song song đột phá.
Thủy Thiên Thương thầm nghĩ: Tạo Hóa Cảnh tu sĩ tưởng từ Tạo
Hóa Cảnh sáu tầng tiến vào Tạo Hóa Cảnh bảy tầng cũng không dễ dàng, bất quá, Toái Tinh Đảo hoàn cảnh, vốn dĩ liền thích hợp
tu luyện sao trời pháp quyết tu sĩ, hơn nữa hai người mỗi ngày cắn dược, tưởng không tiến giai đều khó a! Mất công hắn trước kia còn tưởng rằng Lâm Sơ Văn là ăn cơm mềm, rõ ràng là Sở Diệp ở ăn cơm mềm. Hai người thật sự là quá dính, ăn cơm cùng nhau, ngủ cùng nhau, ra ngoài cùng nhau, hiện tại tiến giai đều cùng nhau.
Thủy Thiên Thương nhìn bên cạnh một bên lên đường, một bên khái đan dược Sở Diệp, thầm nghĩ: Có cái luyện đan sư đạo lữ, thật sự quá sung sướng, mỗi ngày ăn đan dược, cũng sẽ không đau lòng.
Hỏa Miêu Miêu tiến đến Cự Mãnh trước mặt, có chút tò mò nói: “Sở thiếu, gia nhập các ngươi Cự Nhân tộc săn thú quý sao?”
Cự Mãnh lắc lắc đầu, nói: “Không có.”
Hỏa Miêu Miêu cau mày, nói: “Không có sao?”
“Không có.”
“Ta nói, các ngươi Cự Nhân tộc không khỏi cũng quá lãng phí nhân tài.” Hỏa Miêu Miêu nhịn không được nói.

Cự Thạch ở một bên nghe Hỏa Miêu Miêu cùng Cự Mãnh nói chuyện, gãi gãi đầu, xác thật có chút lãng phí nhân tài.
Cùng cường tráng Cự Nhân tộc so sánh với, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn lớn lên quá "Tiểu", nhìn yếu đuối mong manh, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn mấy năm nay, đều đãi ở Cự Nhân bộ lạc trồng trọt, luyện đan, hắn còn chưa bao giờ thấy hai người xuất thủ qua, thật sự không nghĩ tới, hai người cư nhiên như vậy có thể đánh.
Lần này ra tới, trong tộc trưởng lão cũng thực lo lắng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn thực chiến năng lực, hiện tại thoạt nhìn, lo lắng có chút dư thừa.
Lấy giảo hoạt hung hãn Tinh Ảnh Kiêu trở thành tầm thường dã điểu tới đánh, hai người này chiến lực ở Cự Nhân tộc Tạo Hóa Cảnh giữa, tuyệt đối là đứng đầu.
Nghỉ ngơi trong lúc, Cự Dương đi tới Sở Diệp bên người, dặn dò nói: "Sở thiếu, ở tiếp theo chính là vùng cấm mảnh đất, ngươi liền
không cần lại tùy tùy tiện tiện ra ngoài săn thú."
Toái Tinh Đảo ở đại biến lúc sau, lục tục lại vào được một ít người
điều tra tình huống, đại bộ phận thăm dò quá khu vực, đều biến thành nhưng hoạt động phạm vi, nhưng là, rất nhiều địa phương
còn chưa bị thâm nhập thăm dò, không biết ẩn núp nhiều ít nguy
hiểm, được xưng là vùng cấm.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Ta đã biết."
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn gần nhất trong khoảng thời gian này vẫn luôn ra ngoài, trừ bỏ săn thú, chủ yếu vẫn là tưởng duy trì cùng mấy chỉ Hồn Sủng liên hệ, bất quá, Tiểu Bạch mấy chỉ thả ra
đi, giống như liền dã, một đám cũng chưa đáp lại hắn, cũng may thời gian còn sớm, có thể quá mấy năm lại nói.
……
Tiến vào vùng cấm lúc sau, tiến lên tốc độ biến chậm rất nhiều, ngoài ý muốn phát sinh cũng thường xuyên một ít.
Sở Diệp ăn đan dược, bỗng nhiên đứng lên.

Cự Mãnh nhìn Sở Diệp, nói: “Sở thiếu, làm sao vậy?”
Sở Diệp sắc mặt nghiêm túc nói: “Có rất nhiều hung thú lại đây, thập phần khổng lồ số lượng, ta cảm giác được đại lượng hung thú hơi thở.”
Cự Mãnh có chút nghi hoặc nói: “Đại lượng?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, hàng ngàn hàng vạn, đếm đều đếm không hết.”
Cự Mãnh nhìn Sở Diệp, nói: “Sở thiếu, ngươi có phải hay không cảm giác làm lỗi? Ta cái gì cũng chưa cảm giác.”
Cự Dương trừng mắt nhìn Cự Mãnh liếc mắt một cái, nói: “Ngươi không cảm giác được không phải bởi vì Sở thiếu làm lỗi, là ngươi trì độn.”
Tuy rằng hắn cũng cái gì cũng chưa cảm giác được, bất quá, Sở Diệp nếu đều nói như vậy, kia hẳn là liền sẽ không sai, rốt cuộc Sở Diệp cũng không phải cái gì bắn tên không đích người.
Sở Diệp lấy ra la bàn, la bàn thượng rậm rạp đều là quang điểm, quang điểm cùng quang điểm trọng điệp ở bên nhau, nhìn thập phần khủng bố.
Sở Diệp la bàn vẫn là hạ giới dẫn tới, thứ này tới rồi thượng giới, như cũ rất là dùng tốt.
Nghe được Sở Diệp nói, Ngũ Hành tộc người cũng điều động linh hồn lực, điều tra tình huống.
“Phệ Tinh Chuột, là Phệ Tinh Chuột.” Ở năm đó đại biến lúc sau, Phệ Tinh Chuột bởi vì khuyết thiếu thiên địch, đại lượng sinh sản,
đã là thành Toái Tinh Đảo một bá, phải biết rằng, năm đó dị biến phát sinh phía trước, Toái Tinh Đảo thích ăn Phệ Tinh Chuột yêu
thú không ít, Phệ Tinh Chuột vẫn luôn là trốn đông trốn tây, không
dám thò đầu ra tồn tại.
“Chi chi chi, chi chi chi.” Chuột đàn thanh âm xa xa truyền tới.
Sở Diệp linh hồn lực phúc tan đi ra ngoài, thấy được tảng lớn tảng lớn chuột đàn hoành đẩy lại đây, mênh mông, nhìn làm người sởn tóc gáy.
“Muốn hay không trốn một trốn a!” Hỏa Miêu Miêu nhíu mày

nói.
Thổ Liệt có chút lo lắng nói: “Sợ là không còn kịp rồi, chỉ có thể đánh.”
Phệ Tinh Chuột đàn thực mau hướng tới mọi người vây quanh lại
đây, mọi người sôi nổi ra tay, cùng chuột đàn tranh đấu.
Phệ Tinh Chuột đàn phần phật chạy tới, chuột đàn hai tròng mắt
màu đỏ tươi, không biết là bị cái gì kích thích, không chỗ nào cố kỵ đấu đá lung tung. Đơn chỉ Phệ Tinh Chuột thực lực, cũng không tính cao, đại bộ phận chỉ có Nguyên Đan cảnh giới, nhưng
là, số lượng thật sự là quá nhiều quá nhiều, che trời lấp đất, làm người xem một cái, liền cảm thấy da đầu tê dại.
Cự Nhân tộc cùng Ngũ Hành tộc tu sĩ mỗi người tự hiện thần thông, hướng tới Phệ Tinh Chuột nhào tới.
Ngũ Hành tộc người ném ra một đám viên cầu, một đám viên cầu
nổ mạnh mở ra, mỗi cái viên cầu nổ tung, đều có thể mang đi một
tảng lớn Phệ Tinh Chuột.
Sở Diệp nhìn thoáng qua, cân nhắc này những viên cầu, hẳn là chính là Ngũ Hành Hỏa tộc luyện chế Hỏa Lôi Châu, thuộc về Ngũ Hành tộc đặc sản.
Ngũ Hành Hỏa tộc thập phần giỏi về luyện chế Hỏa Lôi Châu, Ngũ Hành tộc ra ngoài săn thú, thường xuyên sẽ đại lượng mang
theo Hỏa Lôi Châu, gặp được loại tình huống này, trực tiếp tạp Hỏa Lôi Châu, bỏ được hạ vốn gốc nói, hiệu quả vẫn là thực không tồi.
Sao trời mảnh nhỏ ở Sở Diệp điều động dưới, hướng tới chuột đàn tạp qua đi, chuột đàn chi chi kêu vọt lại đây, có loại không quan tâm tư thế.
Ở mọi người công kích dưới, đại lượng chuột bay hóa thành một bãi máu loãng, chuột đàn giống như điên rồi giống nhau, vẫn là không ngừng đi phía trước hướng.

Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp không khỏi có chút hoài niệm Tiểu Bạch, Tiểu Bạch là Bạch Hổ tộc, trên người khí thế có thể kinh sợ trụ chuột đàn, nếu
là có Tiểu Bạch ở chỗ này, kia tình huống sẽ hảo rất nhiều.
Bất quá, hiện tại Tiểu Bạch ở Toái Tinh Đảo, tựa hồ đã xông ra hiển hách uy danh, mặc dù Tiểu Bạch ở chỗ này, hắn cũng không
dám làm Tiểu Bạch ra tay.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn, không ngừng điều động linh lực, công kích chuột đàn, Phệ Tinh Chuột không khó sát, chính là thật sự quá nhiều, giết một đợt còn có một đợt.
Vài người liên tục giết ba ngày ba đêm Phệ Tinh Chuột, vẫn là không có giết xong.
“Này đó Phệ Tinh Chuột đang làm gì?” Sở Diệp nhịn không được nói.
“Hẳn là ở tìm chết!” Cự Dương nói.
Sở Diệp: “……” Không nghĩ tới Cự Dương còn sẽ nói loại này càn rỡ nói.
Cự Dương nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, bất đắc dĩ nói: “Sở thiếu, bọn họ thật là ở tìm chết.”
Sở Diệp: “……”
Toái Tinh Đảo Phệ Tinh Chuột quá nhiều, nhưng là, Toái Tinh Đảo
lại không có như vậy nhiều tài nguyên cung Phệ Tinh Chuột đàn dùng ăn, rất nhiều Phệ Tinh Chuột đói bụng lâu rồi, liền sẽ nghĩ cách tìm chết. Phệ Tinh Chuột đàn trong đó một loại tìm chết phương thức, chính là công kích tiến vào bí cảnh bên trong tu sĩ.
Sở Diệp nghe được Cự Dương giải thích, có chút vô ngữ, muốn tìm cái chết, tự bạo không phải được rồi, vì cái gì phải dùng phương thức này. Đây là chính mình đã chết, còn tưởng kéo mặt khác sinh linh cùng nhau đi xuống ý tứ sao?
Sở Diệp cau mày, nói: “Chuột đàn đầu mục muốn ra tới.”
Ở mọi người điên cuồng công kích dưới, chuột đàn số lượng giảm xuống không ít, bất quá, chuột đàn số lượng tuy rằng giảm

bớt, cao cấp lực lượng lại chưa giảm bớt nhiều ít.
“Tạo Hóa Cảnh Phệ Tinh Chuột, muốn ra tới.” Sở Diệp cảm giác được mấy chục chỉ Tạo Hóa Cảnh Phệ Tinh Chuột vọt lại đây.
Sở Diệp đám người điên cuồng ra tay, vẫn là có chút chống đỡ không được.
Sở Diệp cau mày, trong lòng có chút khẩn trương, nếu là hắn bên
người Hồn Sủng đều ở, kia đối phó mấy chỉ Phệ Tinh Chuột không thành vấn đề, bất quá, đáng tiếc, những cái đó gia hỏa vừa
ra đi liền không ảnh.
Sở Diệp do dự mà có phải hay không đem Tiểu Bạch triệu hoán lại đây, chỉ cần sử dụng cưỡng chế triệu hoán, Tiểu Bạch có không gian năng lực, trong chớp mắt liền có thể lại đây, bất quá, Tiểu Bạch tựa hồ ở bí cảnh bên trong sấm hạ không nhỏ tên tuổi,
thật sự triệu hoán lại đây, chỉ sợ cũng làm người khả nghi.
Cự Kha bỗng nhiên nói: “Triệu hoán thánh tượng.”
Cự Mãnh đám người tức khắc khí thế đại thịnh, cả người huyết mạch sôi trào, một đám kim sắc Cự Nhân bị triệu hoán ra tới.
Đã chịu Cự Nhân tộc những người khác ảnh hưởng, Sở Diệp cảm giác trong thân thể máu cũng đi theo sôi trào lên.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn trong thân thể Hoàng Kim Cự Nhân huyết mạch không thấp, cũng là có thể triệu hoán thánh tượng, bất quá,
Cự Nhân tộc triệu hoán thánh tượng, không ngừng yêu cầu huyết
mạch, còn cần riêng pháp quyết, hai người không có không bắt được pháp quyết, tạm thời cũng không biết như thế nào triệu hoán.
Sở Diệp nhìn bị Cự Nhân tộc triệu hồi ra hoàng kim thánh tượng,
có chút kinh nghi.
Cự Nhân tộc hình thể vốn là khổng lồ, triệu hồi ra hoàng kim thánh tượng càng vì khổng lồ, Cự Dương triệu hồi ra tới hoàng kim thánh tượng, một chân dẫm đã chết một con Tạo Hóa Cảnh

Phệ Tinh Chuột.
“Dung hợp.” Cự Dương nói.
Hoàng kim thánh tượng dung hợp tới rồi cùng nhau, mấy cái hoàng kim thánh tượng dung hợp tới rồi cùng nhau, khí thế tức khắc tăng nhiều, mang cho người uy áp, thậm chí vượt qua Sinh Tử Cảnh cường giả.
Hoàng Kim Cự Nhân hư giống, một quyền tạp tới rồi chuột đàn bên trong, đại lượng chuột đàn ở thánh tượng uy áp dưới, hóa thành thịt nát.
Hoàng Kim Cự Nhân không ngừng ra quyền, đại lượng chuột đàn
ở Hoàng Kim Cự Nhân đánh sâu vào dưới, hóa thành thịt nát.
Cự Nhân tộc triệu hoán mà đến Hoàng Kim Cự Nhân dung hợp lúc sau, triển lộ chiến lực, thực lực hẳn là ở Sinh Tử Cảnh tam thành tả hữu.
Tạo Hóa Cảnh cùng Sinh Tử Cảnh chênh lệch vẫn là thập phần thật lớn, vô số Phệ Tinh Chuột ở thánh tượng uy áp dưới, sôi nổi tự bạo mở ra.
Hoàng Kim Cự Nhân ở Cự Nhân tộc mấy cái tu sĩ thao tác dưới, không ngừng công kích chuột đàn, liên tiếp giết chết hơn hai mươi chỉ Tạo Hóa Cảnh Phệ Tinh Chuột.
Chuột đàn hình như là bị Cự Nhân tộc Hoàng Kim Cự Nhân cấp dọa tới rồi, tứ tán mà chạy.
Chuột đàn biến mất lúc sau, Hoàng Kim Cự Nhân thánh tượng cũng tiêu tán mở ra, Cự Nhân tộc tuy rằng có thể triệu hoán viễn
cổ Hoàng Kim Cự Nhân đánh nhau, nhưng là, có thể duy trì thời gian cũng không phải quá dài lâu, bất quá, dù vậy, cũng thực khủng bố.
Sở Diệp nhìn Cự Nhân tộc mấy cái Cự Nhân liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Này dọc theo đường đi, chính mình có chút đảm nhiệm nhiều việc, Cự Nhân tộc vẫn là có đòn sát thủ.
Sở Diệp suy đoán, Cự Nhân tộc triệu hoán thánh tượng, hẳn là cùng trong cơ thể Hoàng Kim Cự Nhân huyết mạch có quan hệ.
Vừa mới thánh tượng triệu hồi ra tới thời điểm, Cự Kha cùng Cự Khôn triệu hoán thánh tượng, thậm chí còn không bằng Cự

Mãnh
cùng Cự Thạch củng cố, phải biết rằng, Cự Kha cùng Cự Khôn tu vi đều ở Tạo Hóa Cảnh đỉnh, tu vi có thể so Cự Dương chờ này đó Tạo Hóa Cảnh lúc đầu tay mới cao hơn một mảng lớn đâu.
Vừa mới Cự Dương triệu hồi ra tới thánh tượng, tựa hồ là nhất hoàn chỉnh, nếu là hắn không có đoán sai, Cự Dương huyết mạch
đại khái thức tỉnh tương đối hoàn chỉnh, khả năng vượt qua 7%.
Ở mọi người đồng tâm hiệp lực công kích dưới, chuột triều rốt cuộc lui.
Đánh lùi chuột triều lúc sau, mọi người đều là thở dài nhẹ nhõm một hơi.
……
Ngũ Hành tộc vài người tụ tập ở bên nhau, nhìn Cự Nhân tộc phương hướng, sắc mặt có chút khác thường, mấy cái Ngũ Hành tộc người sôi nổi truyền âm nghị luận lên.
“Cự Nhân tộc thánh tượng uy lực, có chút ngoài dự đoán a!”
“Huyết mạch phản tổ đi, Cự Dương huyết mạch hẳn là thập phần
tới gần Hoàng Kim Cự Nhân.”
“Cự Nhân tộc huyết mạch vẫn luôn ở suy yếu, như thế nào bỏ được đem Cự Dương thả ra.”
“Không phá thì không xây được, liền tính huyết mạch tiếp cận Hoàng Kim Cự Nhân, cũng chung quy không phải Hoàng Kim Cự
Nhân, Cự Nhân tộc hẳn là hy vọng hắn tìm được cơ duyên, hoàn toàn lột xác.”
“Cự Nhân tộc vài người, huyết mạch giống như đều phải so dự tính cao, có phải hay không Cự Nhân tộc tìm được rồi đề cao huyết mạch phương pháp a.”
“Nếu là như thế, Cự Nhân tộc chỉnh thể thực lực hẳn là tăng lên không ít.”
“Cự Nhân tộc là như thế nào tìm được tăng lên huyết mạch phương pháp, loại này biện pháp đối chúng ta Ngũ Hành tộc, không biết có thể hay không dùng.”

“……”
Cự Kha hướng tới Ngũ Hành tộc phương hướng nhìn thoáng qua, tâm tình có chút trầm trọng.
Vừa mới đối mặt chuột triều thời điểm, bọn họ đem hoàng kim thánh tượng bại lộ ra tới, Ngũ Hành tộc hẳn là phát hiện cái gì.
Cùng ngoại tộc hợp tác chính là như vậy, tuy rằng có thể được đến ngoại tộc trợ giúp, nhưng có đôi khi, lại bị bất đắc dĩ sẽ bại lộ ra bổn tộc một ít bí mật.
Cự Kha hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Hẳn là còn hảo, Ngũ Hành tộc
mặc dù đoán được cái gì, cũng sẽ không đoán được toàn bộ.
Ngũ Hành tộc truyền âm không ngừng truyền vào Sở Diệp trong tai, đối với Sở Diệp mà nói, Ngũ Hành tộc như vậy truyền âm giao
lưu, đối hắn mà nói, tựa như bên cạnh có người đang nói chuyện giống nhau, Sở Diệp nghe xong một hồi, cảm thấy không có gì ý tứ, liền rời đi.

Chương 472: Chương 472

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn theo Ngũ Hành tộc cùng Cự Nhân tộc người một đường hướng đông, tảng lớn sương đen cản trở vài người đường đi.
“Này hình như là Ám Ảnh Quỷ Vụ.” Hỏa Miêu Miêu nói.
Ám Ảnh Quỷ Vụ bên trong ẩn chứa nồng đậm oán khí, tu sĩ tiến vào trong đó lúc sau, thực dễ dàng bị lạc bản tâm, dẫn tới oán linh nhập thể.
Sở Diệp nhìn trước mắt sương mù, lưng đeo xuống tay, nói: “Này sương mù cũng quá nồng, chúng ta chờ mấy ngày, xem sương mù có thể hay không tán rồi nói sau.”
Sở Diệp trên mặt ngưng trọng, trên thực tế tâm tình không tồi, Ám
Ảnh Quỷ Vụ với Mặc Nắm mà nói, xem như tốt nhất dinh dưỡng phẩm.
Hạ giới cũng có cùng loại sương mù, chỉ là trong đó ẩn chứa oán khí, xa xa không bằng trước mắt Ám Ảnh Quỷ Vụ lâm bên trong nùng liệt.
Năm đó Toái Tinh Đảo sao trời vỡ vụn, không biết đã chết nhiều ít
tu sĩ, nảy sinh nhiều ít oán khí, tu sĩ tu vi càng cao, lưu lại oán khí
cũng liền càng cường. May mắn, Mặc Nắm mấy năm nay cũng trưởng thành không ít, làm quỷ vật khắc tinh, hẳn là áp chế trụ.
Sở Diệp đám người ở sương mù quỷ ngoài rừng vây, từng sợi quỷ sương mù từ quỷ lâm bên trong phiêu ra tới, mọi người cảm giác được rõ ràng quỷ sương mù bên trong ẩn chứa mãnh liệt oán niệm.
Tu sĩ tu luyện vì trường sinh, không lý do chết oan chết uổng,

luôn
là làm người không cam lòng.
Hỏa Miêu Miêu nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, phồng lên quai hàm, nói: "Này sương mù nhưng không dễ dàng như vậy tán, chờ
mấy ngày chỉ sợ cũng sẽ không có cái gì thay đổi."
Sở Diệp nhìn Hỏa Miêu Miêu liếc mắt một cái, vẻ mặt ghét bỏ nói:
"Không đợi chờ như thế nào biết đâu, ngươi người này chính là không có mộng tưởng."
Ngọn lửa cau mày, có chút không phục nói: "Ta là không có mộng
tưởng, không biết Sở thiếu mộng tưởng là cái gì."
Sở Diệp nhún vai, nói: "Ta mộng tưởng chính là quá mấy ngày quỷ sương mù liền tan, đến lúc đó, quá quỷ vụ lâm như vào chỗ không người, hiện tại chúng ta có thể nghỉ ngơi mấy ngày, chờ đợi một chút, nghỉ ngơi dưỡng sức."
Hỏa Miêu Miêu có chút vô ngữ nói: "Sở thiếu, ngươi mộng tưởng cũng thật rộng lớn a! Nếu, thật giống ngươi theo như lời như vậy
thì tốt rồi."
Sở Diệp cười cười, nói: "Không dám, không dám, ta hiện tại cầu nguyện một chút, nói không chừng vị nào Tổ Cảnh cường giả nghe được ta cầu nguyện, sẽ vì chúng ta xua tan này phiến sương mù."
Hỏa Miêu Miêu mắt trợn trắng, nói: "Tổ Cảnh cường giả rất bận, không có không quản chúng ta nơi này sự tình……"
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Này cũng chưa chắc a! Có lẽ cái nào Tổ Cảnh cường giả tâm huyết dâng trào, liền sẽ ra tay tương trợ, người luôn là phải có mộng tưởng."
Hỏa Miêu Miêu rầu rĩ nói: "Ngươi nói cái này, Nhân tộc trong thoại
bản tựa hồ có không ít."
Hỏa Miêu Miêu nhìn Sở Diệp, thầm nghĩ: Sở Diệp nên không phải
là sợ, Ám Ảnh Quỷ Vụ bên trong oán khí thập phần dọa người,

càng là tâm tư phức tạp người, lâm vào trong đó lúc sau, càng là nguy hiểm. Rất nhiều tu sĩ sẽ ở tiến vào quỷ vụ lâm lúc sau, nguyên hình tất lộ, làm trò hề.
Một ít tu sĩ ở lâm vào quỷ sương mù vây khốn bên trong, đã chịu tâm ma sở nhiễu, sẽ tự bạo che giấu đáy lòng bí mật.
Trong lịch sử, đã từng ra quá vài lần nghe rợn cả người sự kiện, tỷ như, có cái tu sĩ cho hấp thụ ánh sáng vì tu luyện tài nguyên thí
sư, này sư phụ tẩu hỏa nhập ma, là hạ dược gây ra. Ở sự tình bộc lộ phía trước, người này phong bình tốt đẹp, là mọi người trong mắt, tôn sư trọng đạo, trọng tình trọng nghĩa người.
Có cái tu sĩ bại lộ ra cùng thê tử bằng mặt không bằng lòng, muốn
giết thê chứng đạo, chỉ vì thê tử nhà mẹ đẻ cường đại, cho nên, đành phải ẩn nhẫn, cái này tu sĩ kỳ thật là vì thê tử nhà mẹ đẻ thế
lực đảo truy thê tử, sự tình bộc lộ lúc sau, người nọ thê tử liền đem người cấp giết.
Có người cho hấp thụ ánh sáng giết chính mình bạn tốt, chiếm trước bạn tốt thê thiếp.
Còn có cho hấp thụ ánh sáng chính mình giết toàn tộc, tinh luyện
cùng tộc huyết mạch dùng cho tăng lên chính mình tư chất.
Thượng giới dơ bẩn sự tình quá nhiều, đủ loại, việc lạ gì cũng có.
“……”
Rất nhiều tu sĩ đều lo lắng cho mình ở quỷ sương mù bên trong nguyên hình tất lộ, giống nhau gặp được Ám Ảnh Quỷ Vụ đều sẽ trốn tránh đi.
Sở Diệp cảm giác được Hỏa Miêu Miêu mang theo một chút hưng
phấn ánh mắt, có chút kỳ quái, “Ngươi như vậy nhìn ta làm gì?”
Hỏa Miêu Miêu lắc lắc đầu, nói: “Không, không có gì.”
Sở Diệp cau mày, mơ hồ cảm thấy Hỏa Miêu Miêu nhìn hắn thần sắc có chút kỳ quái.
Cự Mãnh tiến đến Sở Diệp bên người, có chút không xác định nói: “Sở thiếu, chúng ta thật sự không đi rồi, liền tại đây chờ quỷ

sương mù tiêu tán.” Này không phải mơ mộng hão huyền sao?
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: “Này sương mù bên trong oán khí quá nồng, chờ ta tìm chút dược liệu, trước luyện chế một ít có thể chống đỡ chướng khí đan dược, chúng ta lại đi.”
Cự Mãnh tìm Sở Diệp nói chuyện, Cự Nhân tộc vài người đều dựng lỗ tai nghe.
Nghe được Sở Diệp giải thích, mấy cái Cự Nhân tộc tức khắc thở dài nhẹ nhõm một hơi.
Mấy cái Cự Nhân tộc thật là có chút lo lắng, Sở Diệp là đánh lui trống lớn, bởi vì cố kỵ cái gì, không dám nhập quỷ lâm.
Cự Mãnh gật gật đầu, có chút phấn chấn nói: “Ta liền biết, Sở thiếu ngươi là nhất đáng tin cậy. Hỏa Miêu Miêu cái kia tóc dài, kiến thức ngắn nữ nhân, cư nhiên nói Sở thiếu ngươi là bởi vì sợ, cho nên, mới muốn tránh tránh Ám Ảnh Quỷ Vụ, nha đầu này thật
sự quá xuẩn, liền biết hồ ngôn loạn ngữ, Sở thiếu ngươi liền Tinh
Ảnh Kiêu đều không để trong lòng, như thế nào sẽ sợ kẻ hèn quỷ sương mù.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Đó là tự nhiên.”
Cự Mãnh nhìn Sở Diệp, nói: “Sở thiếu, có biết Ám Ảnh Quỷ Vụ ở Nhân tộc cũng bị xưng là chứng tâm sương mù?”
Sở Diệp cau mày, nói: “Chứng tâm sương mù?”
Cự Mãnh tùy tiện nói: “Nghe nói, các ngươi Nhân tộc vào này quỷ
sương mù bên trong, dễ dàng nói thật, cho nên, có chút nhân vi chứng minh chính mình quang minh lỗi lạc, liền sẽ đi quỷ vụ lâm
đi một chuyến.”
Sở Diệp: “……” Cư nhiên có loại người này! Nên không phải ngốc xoa đi.
“Bất quá, các ngươi Nhân tộc chân chính quang minh lỗi lạc người, vẫn là quá ít, có hảo những người này tiến vào lúc sau, liền hối hận, có một ít may mắn từ quỷ vụ lâm ra tới liền điên rồi,
còn có một ít, mặc dù không điên, cũng bởi vì nói quá nhiều lời

nói thật, bị giết rớt."
Cự Dương nhìn Cự Mãnh liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Cự Mãnh tên ngốc này, loại chuyện này không cần phải nói ra a!
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp nhìn Hỏa Miêu Miêu liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Phía trước cái này nha đầu chết tiệt kia ánh mắt, nguyên lai là có chuyện như vậy sao? Cái này nha đầu thúi vừa mới như vậy hưng phấn, là chờ mong chính mình tự phơi này đoản.
Cự Mãnh cau mày, nói: "Cái này chứng tâm sương mù, cũng kêu chia tay sương mù, bởi vì có không ít người tiến vào Ám Ảnh Quỷ
Vụ lâm lúc sau, sẽ thổ lộ đối đạo lữ bất mãn, cho nên, rất nhiều tu
sĩ ở kết thân phía trước, sẽ đi quỷ vụ lâm đi rồi một vòng, nghiệm
chứng một chút lẫn nhau thiệt tình, bất quá, sau lại phát hiện đi Mê Vụ Lâm đạo lữ mười đối có chín đối đều phân."
Sở Diệp cau mày, nói: "Tình yêu a! Luôn là như vậy không chịu nổi khảo nghiệm." Hảo hảo, vì cái gì thích tìm đường chết, tu sĩ cư nhiên cũng như vậy thích tìm đường chết.
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Bất quá, cũng không hoàn toàn là tình yêu vấn đề, thật nhiều đi vào khảo nghiệm người, ra tới lúc sau liền điên rồi, điên rồi tự nhiên liền kết không thành thân."
Sở Diệp: "……"
Cự Mãnh nhìn Sở Diệp, nói: "Nếu là Sở thiếu cùng Lâm thiếu đi vào nói, nhất định có thể thông qua khảo nghiệm."
Sở Diệp cười cười, nói: "Hẳn là như thế đi."
Sở Diệp thừa dịp tìm kiếm dược liệu thời cơ, âm thầm thả ra Mặc Nắm, Tiểu Bạch tuy rằng chạy ra đi lãng, vì để ngừa vạn nhất, Sở Diệp đem Mặc Nắm lưu tại bên người, không nghĩ tới thật đúng là
dùng tới.
Ám Ảnh Quỷ Vụ đối Ngũ Hành tộc cùng Cự Nhân tộc đám người mà nói, có lẽ là xương mu bàn chân chi độc, đối Mặc Nắm mà

nói, lại là tốt nhất điểm tâm.
……
Hỏa Miêu Miêu có chút buồn bực ngồi ở một bên, hung hăng trừng mắt nhìn Cự Thạch liếc mắt một cái.
“Làm sao vậy, tâm tình không tốt?” Thủy Thiên Thương nhìn Hỏa
Miêu Miêu nói.
Hỏa Miêu Miêu cau mày, có chút bất mãn nói: “Cự Mãnh gia hỏa này đối với ta châm chọc mỉa mai, nói là Sở Diệp là vì cấp Lâm Sơ Văn lưu ra thời gian luyện đan mới lưu lại, mới không phải sợ hãi kẻ hèn quỷ sương mù.”
Hỏa Miêu Miêu thấp giọng nói: “Này cũng muốn quái Sở Diệp gia hỏa kia chờ Lâm Sơ Văn luyện đan, cũng không nói nói rõ ràng, phi nói ta không có mộng tưởng, ta bất quá là không giống Sở Diệp như vậy, mơ mộng hão huyền mà thôi.”
Thổ Liệt nhìn Hỏa Miêu Miêu liếc mắt một cái, sắc mặt có chút khác thường nói: “Sở Diệp nói phải đợi mấy ngày, cũng chưa chắc là không có đạo lý, Ám Ảnh Quỷ Vụ ở biến mất.”
Hỏa Miêu Miêu cau mày, nói: “Cái gì!”
Thổ Liệt lấy ra một cái pháp khí, nói: “Căn cứ pháp khí trinh trắc,
Ám Ảnh Quỷ Vụ ở lấy ổn định tốc độ biến mất, lại quá mấy ngày, tính nguy hiểm liền sẽ đại đại hạ thấp, Sở Diệp nói qua mấy ngày
đi, hẳn là đối, quá mấy ngày an toàn tính sẽ đại đại gia tăng.”
Hỏa Miêu Miêu cau mày, nói: “Tại sao lại như vậy? Sở Diệp ra tay?” Nếu là Sở Diệp ra tay, đối phương là như thế nào làm được, này không khỏi cũng quá lợi hại một ít.
Thổ Liệt lắc lắc đầu, nói: “Không biết.”
Thổ Liệt hướng tới Sở Diệp phương hướng nhìn qua đi, Ám Ảnh Quỷ Vụ tự nhiên tan rã loại sự tình này, hắn chưa bao giờ gặp được quá.
……
Cự Dương tiến đến Sở Diệp bên người, nói: “Sở thiếu, Ám Ảnh Quỷ Vụ đang không ngừng tan rã, chiếu cái này tốc độ đi xuống, hẳn là nếu không bao lâu, tiến vào trong đó, tính nguy hiểm liền

không lớn."
Sở Diệp cười cười, nói: "Phải không? Như vậy tốt nhất, liền không cần đan dược."
Cự Mãnh nhìn Sở Diệp, nói: "Sở thiếu, ngươi mộng tưởng muốn thực hiện a!"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Cho nên, làm người nhất định phải có mộng tưởng."
Cự Dương cau mày, có chút tò mò nói: "Sở thiếu như thế nào biết quỷ sương mù sẽ biến mất?"
Sở Diệp ôm hai tay, thuận miệng hạt bẻ nói: "Ta phía trước liền cảm giác quỷ sương mù ở tan rã, còn lo lắng cho mình phán đoán
sai lầm, sợ các ngươi thất vọng, liền không có nói cho các ngươi, bất quá, hiện tại có thể xác nhận, quỷ sương mù xác thật là ở tan rã."
Cự Mãnh chớp chớp mắt, nói: "Thì ra là thế, ta nói đi, nguyên lai Sở thiếu ngươi phía trước liền cảm giác được a! Ta còn tưởng rằng ngươi thật sự cầu nguyện thành công, triệu hoán tới Tổ Cảnh cường giả hỗ trợ đâu, nguyên lai là trước tiên cảm giác được."
Sở Diệp: "……"
Cự Mãnh tiểu tử này cũng thật hảo lừa a! Nếu, những người khác
cũng giống Cự Mãnh như vậy hảo lừa thì tốt rồi.
Cự Dương cau mày, nhìn Sở Diệp, trong lòng có chút hoài nghi, hắn chưa bao giờ có nghe nói, Ám Ảnh Quỷ Vụ có thể tự nhiên tan rã, bất quá, Sở Diệp như vậy vừa nói, Cự Dương cũng nháo không rõ ràng lắm là chuyện như thế nào sao?
"Sở thiếu biết là chuyện như thế nào sao?" Thổ Liệt hỏi.
Sở Diệp lắc lắc đầu, nói: "Không biết, ta chỉ biết, quỷ sương mù ở suy kiệt."
Thổ Liệt cau mày, nói: "Như vậy không lý do, làm nhân tâm lý không đế a! Có lẽ là có quỷ đạo tu sĩ ở bên trong tu luyện, nếu là như thế, kia nguy hiểm trình độ so với phía trước lớn hơn nữa, lại
hoặc là có người ở bên trong tế luyện quỷ đạo pháp khí."

Sở Diệp cau mày, thầm nghĩ: Bên trong không có gì quỷ đạo tu sĩ,
cũng không có gì quỷ đạo pháp khí, chỉ có một con màu đen mao
cầu.
“Đi một bước xem một bước đi, ta cũng không biết bên trong có cái gì.” Sở Diệp nói.
Thổ Liệt gật gật đầu, nói: “Hảo đi.”
Thổ Liệt đám người suy đoán Ám Ảnh Quỷ Vụ biến cố là bởi vì bên trong có quỷ đạo tu sĩ, hoặc là mặt khác thứ gì, cho nên, như lâm đại địch.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn muốn thong dong nhiều, Ám Ảnh Quỷ Vụ lâm loại địa phương này, đối người khác có lẽ nguy hiểm thực,
nhưng là, Sở Diệp có Mặc Nắm, nơi này đối hai người mà nói, nhưng thật ra an toàn nhất địa phương.
Mặc Nắm muốn ăn sạch Ám Ảnh Quỷ Vụ lâm quỷ sương mù, yêu
cầu vài thiên thời gian, Sở Diệp dứt khoát ở phụ cận tìm cái địa phương nghỉ ngơi.
Sở Diệp nhắm hai mắt, cảm nhận được Mặc Nắm hưng phấn tâm
tình, Mặc Nắm cũng là có thể hấp thu linh thạch tiến giai, bất quá,
so sánh với linh thạch, Mặc Nắm vẫn là càng thích loại này quỷ sương mù.
Mặc Nắm không ngừng hấp thu quỷ sương mù, thực lực nhanh chóng dâng lên, Mặc Nắm thực lực dâng lên tốc độ cực nhanh, kéo Sở Diệp tu vi cũng lên rồi một ít.

Chương 473: Chương 473

Hỏa Miêu Miêu hướng tới Sở Diệp bên kia nhìn thoáng qua, lông mày cái mũi tễ thành một đoàn.
“Sở Diệp giống như ngủ rồi, cư nhiên như vậy nhàn nhã, hắn thật
đúng là một chút đều không lo lắng a.” Hỏa Miêu Miêu chua lòm nói.
Bọn họ ở bên này lo lắng đề phòng, Sở Diệp gia hỏa này cũng không tránh khỏi quá bình tĩnh một ít, cũng không biết là thật sự
không sợ, vẫn là trang.
Thủy Thiên Thương nghiêng đầu, nói: “Hẳn là không ngủ đi, hình
như là ở đả tọa.”
Hỏa Miêu Miêu phồng lên quai hàm, nói: “Ta đảo xem hắn giống đang nằm mơ, tâm như vậy đại, cũng không sợ ra ngoài ý muốn.”
“Được rồi, đừng loạn suy nghĩ.” Thủy Thiên Thương nói.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn như vậy, có lẽ là vô tri giả không sợ, cũng có khả năng là định liệu trước.
Căn cứ Sở Diệp, Lâm Sơ Văn dọc theo đường đi biểu hiện, hai người tuyệt phi nói như rồng leo, làm như mèo mửa, cuồng vọng
tự đại hạng người, hai người một khi đã như vậy, kia đại biểu hẳn
là thật sự không sợ.
Thủy Thiên Thương nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, tổng cảm thấy
Ám Ảnh Quỷ Vụ lâm quỷ sương mù biến mất, cùng hai người có

quan hệ, nhưng là, lại không nghĩ ra hai người rốt cuộc là dùng cái gì thủ đoạn.
Thủy Thiên Thương chưa bao giờ nghe nói qua, cái nào Nhân tộc
Tạo Hóa Cảnh tu sĩ có thể xua tan Ám Ảnh Quỷ Vụ, mặc dù là Sinh Tử Cảnh cường giả cũng giống nhau.
Thủy Thiên Thương lắc lắc đầu, lại cảm thấy chính mình giống như có chút nhiều lo lắng, Sở Diệp tuy rằng có điểm bản lĩnh, nhưng hẳn là cũng làm không đến như vậy.
Sở Diệp nhắm hai mắt, vận chuyển một hồi linh lực, mở mắt ra, ánh mắt khắp nơi dạo qua một vòng, phát hiện Ngũ Hành tộc, Cự
Nhân tộc người đều ở nhìn chằm chằm hắn cùng Sơ Văn nhìn.
Sở Diệp âm thầm lắc lắc đầu, thầm nghĩ: Những người này có đủ nhàm chán, chính sự không làm, nhìn bọn hắn chằm chằm nhìn
cái gì.
Trên thực tế, Mặc Nắm tuy rằng có cắn nuốt khói độc năng lực, nhưng nếu muốn ở trong khoảng thời gian ngắn, cắn nuốt đại lượng khói độc, vẫn là không quá khả năng.
Mặc Nắm sở dĩ có thể làm được như vậy, vẫn là bởi vì Sở Diệp mượn Truy Phong thời gian chi lực, trợ giúp Mặc Nắm nhanh chóng luyện hóa nuốt vào khói độc.
Truy Phong tuy rằng không ở bên người, bất quá, thông qua khế ước quan hệ, Sở Diệp vẫn là có thể cự ly xa mượn đối phương năng lực.
Khói độc biến loãng lúc sau, vài người thuận lợi thông qua Ám Ảnh Quỷ Vụ lâm.
Cự Mãnh nhìn lại Ám Ảnh Quỷ Vụ lâm liếc mắt một cái, có chút hoài nghi nói: “Không nghĩ tới, dễ dàng như vậy liền thông qua Ám Ảnh Quỷ Vụ lâm, trở về ta muốn cùng trong tộc trưởng lão nói, Ám Ảnh Quỷ Vụ lâm kỳ thật cũng không nhiều đáng sợ.”
Sở Diệp nhìn Cự Mãnh liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Cự Mãnh gia hỏa này tìm tấu đâu đi, được tiện nghi còn khoe mẽ.
Cự Khôn cho Cự Mãnh một quyền, nói: “Không được nói hươu nói vượn, chúng ta lần này là vận khí tốt, ngươi đi trong tộc

lung
tung nói chuyện, vạn nhất trong tộc những cái đó ngu ngốc thật sự tin phải làm sao bây giờ?"
Cự Mãnh: "……"
Cự Kha có chút hồ nghi nhìn Sở Diệp, Lâm Sơ Văn vài lần, tới phía trước, trong tộc trưởng lão đã từng đã nói với hắn, hai người
khí vận thập phần tràn đầy, đi theo hai người bên người, nói không chừng có thể phân chút phúc trạch.
Cự Kha nguyên bản còn cảm thấy trưởng lão nói có chút giống lời
nói vô căn cứ, hiện nay lại cảm thấy có khả năng là thật sự.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn khí vận thập phần nghịch thiên, khả năng bởi vậy, trực tiếp thổi tan Ám Ảnh Quỷ Vụ lâm quỷ sương mù.
Sở Diệp cùng Thủy Thiên Thương đoàn người ở trên đường đi tới, một viên Phong Ngữ Thảo hạt giống phiêu lại đây.
Thủy Thiên Thương phất tay, đem Phong Ngữ Thảo hạt giống tiệt
xuống dưới.
"Đây là cái gì?" Sở Diệp tò mò hỏi.
Thủy Thiên Thương nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: "Đây là Phong Ngữ Thảo hạt giống, hạt giống này bên trong có Phong Ngữ tộc bán tin tức, nếu là muốn biết tin tức, đem hạt giống gỡ xuống tới, lấy linh thạch giao dịch là được."
Sở Diệp sửng sốt một chút, nói: "Cư nhiên còn có loại sự tình này,
rất có ý tứ a……"
Thủy Thiên Thương đem Phong Ngữ Thảo hạt giống tiệt xuống dưới, mở ra hình ảnh.
Phong Ngữ Thảo hạt giống giải phong khai lúc sau, là một đoạn hình ảnh, một con rồng nằm trên mặt đất, cả người máu tươi đầm
đìa.
Thủy Thiên Thương nhìn hình ảnh, có chút kinh ngạc nói: "Đây là…… Bị thương long."
Sở Diệp nhìn hình ảnh bên trong long, có chút vô ngữ, đây là

Truy
Phong a! Hình ảnh bên trong, Truy Phong quỳ rạp trên mặt đất, trên người đều là miệng vết thương, nhìn hơi thở thoi thóp bộ dáng.
Sở Diệp không nghĩ tới ở kế Tiểu Bạch tin tức lúc sau, lại từ Phong Ngữ tộc hiểu biết tới rồi Truy Phong tin tức.
Thủy Thiên Thương nhìn bị thương long, có chút hiếm lạ nói: "Này long, này hình như là Thời Gian Long, Long tộc bên trong rất
ít xuất hiện chủng loại, cư nhiên bị thương, không biết sẽ dừng ở
trong tay ai, kia một thân long da, long cốt nhưng đều là thứ tốt a."
Sở Diệp: "……" Thủy Thiên Thương đối Truy Phong huyết nhục cảm thấy hứng thú sao?
Hỏa Miêu Miêu cau mày, nói: "Thời Gian Long nhất quý giá vẫn là
tinh hạch, có phải hay không lầm? Nghe nói Long tộc Thời Gian Long, đã tuyệt chủng."
Thổ Liệt cau mày, nói: "Tuyệt chủng hẳn là không đến mức, bất quá, hẳn là không nhiều lắm, vẫn luôn trốn tránh, này một cái nhìn
có chút không giống Thời Gian Long a."
"Có lẽ là cùng Thời Gian Long lớn lên có chút giống, lại có lẽ là biến dị."
"……"
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, có chút lo lắng nói: "Đã xảy ra chuyện sao?"
Sở Diệp truyền âm nói: "Không có."
Truy Phong là Sở Diệp Hồn Sủng, nếu là Truy Phong bị thương, Sở Diệp thực lực cũng sẽ có trình độ nhất định bị hao tổn, nhưng là, này sẽ Sở Diệp không có chút nào cảm giác, này đại biểu Truy Phong có thể là trang.
Thổ Liệt nhìn Phong Ngữ Thảo bên trong hình ảnh, có chút tò mò
nói: "Ngươi hoa nhiều ít a!"

“Hai vạn linh thạch.”
Powered by GliaStudio
close
Thổ Liệt cau mày, nói: “Mới hai vạn linh thạch, này liền không thích hợp, này tin tức hơn phân nửa cùng phía trước Bạch Hổ tin
tức giống nhau, nếu không chính là đã mọi người đều biết, nếu không chính là có cái gì vấn đề.”
Cự Mãnh nhìn hình ảnh, rất có hứng thú nói: “Giống như có chút
khoảng cách a! Chúng ta muốn hay không đi xem náo nhiệt a! Ta
còn không có gặp qua long đâu.”
Cự Nhân tộc lãnh địa cùng Long tộc lãnh địa cách xa nhau khá xa, Long tộc lại số lượng không nhiều lắm, Cự Mãnh chưa từng thấy quá thật sự.
Cự Dương lắc lắc đầu, nói: “Ta xem liền không cần đi, chúng ta vẫn là làm chính sự hảo.” Lần trước đi xem Bạch Hổ, liền không thu hoạch được gì, bạch bạch lãng phí thời gian.
Thủy Thiên Thương gật gật đầu, nói: “Cũng thế, không đi.”
“Thủy đạo hữu, không phải đối long da, long cốt có hứng thú sao?” Sở Diệp hỏi.
Thủy Thiên Thương lắc lắc đầu, nói: “Long tộc bênh vực người mình thực, có thù tất báo, nếu là lậu tiếng gió, thực dễ dàng cấp đàn tộc đưa tới mối họa, đại tộc không sợ, không chỗ nào cố kỵ, chúng ta này đó tiểu tộc, vẫn là trốn tránh một ít cho thỏa đáng.”
Sở Diệp nếu có điều ngộ gật gật đầu, nói: “Như vậy a.”
Sở Diệp hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Quả nhiên lưng dựa đại thụ hảo thừa lương a! Thượng giới chính là như vậy, tộc đàn cường đại, tộc đàn người trong hành sự cũng có thể lớn mật vài phần, tương phản tộc đàn nhỏ yếu, hành sự phải chân tay co cóng vài phần, bằng không, một không cẩn thận liền có khả năng cấp tộc đàn tìm tới tai họa ngập đầu.
……
Cự Nhân tộc cùng Ngũ Hành tộc không trộn lẫn Truy Phong sự

tình, lại gặp "Đồ long" đi vòng vèo trở về Bằng tộc người.
"Vài vị đạo hữu, đi tìm Long tộc sao? Kết quả thế nào?" Hỏa Miêu Miêu nhìn đến mấy cái Bằng tộc người, tràn đầy tò mò thấu đi lên.
Mấy cái Bằng tộc trên người mỗi người mang thương, nhìn tình huống không phải thực hảo.
Bằng tộc lấy Kim Sí Đại Bằng vi tôn, Kim Sí Đại Bằng thích ăn long, bất quá, long giống nhau đều là ăn không được, nhiều nhất
ăn chút Xà tộc, Giao tộc, Long tộc họ hàng xa, dù vậy, hai tộc cũng là ân oán sâu nặng.
"Đừng nói nữa, kia long nhưng quỷ thực đâu, hắn cùng một khác
con rồng thiết hạ bẫy rập, một có người đồ long liền sẽ bị phản đánh cướp, còn có một con quạ đen, nơi nơi ồn ào, thấy được bị thương sắp chết long, dụ dỗ không ít người tiến vào bẫy rập."
"Cũng thật là kỳ quái, Long tộc tính tình cao ngạo, từ trước đến nay thích đơn đả độc đấu, chẳng sợ cùng thuộc nhất tộc, cũng rất
ít liên thủ, lần này cư nhiên có hai con rồng liên thủ hạ bộ."
"Này hai con rồng, một con rồng năng lực còn hảo thuyết, một khác con rồng thật sự quá khủng bố, hẳn là Thời Gian Long, trực tiếp có thể hồi tưởng thời không, khoảnh khắc chi gian, suy yếu đối thủ thực lực, đem đối thủ cảnh giới đánh rớt xuống dưới."
Sở Diệp nghe có chút vui mừng, này Truy Phong cùng Đoạt Thiên
tuy rằng ngày thường luôn là bất hòa, nhưng thời điểm mấu chốt,
vẫn là có thể hợp thuyền cộng tế a!
Mấy năm nay, Kinh Chập Long sớm đã đem phía trước được đến Thời Gian Thạch hoàn toàn luyện hóa, đối thời gian thao tác năng
lực viễn siêu từ trước, huyết mạch cũng tăng lên không ít.
Thủy Thiên Thương nghe được mấy cái Bằng tộc tu sĩ nói, tức khắc nhắc tới hứng thú.
"Thật là Thời Gian Long? Xác định không có tính sai." Thủy

Thiên
Thương tò mò nói.
Bằng tộc gật gật đầu, nói: “Hẳn là Thời Gian Long, Thời Gian Long đã thật lâu không hiện thế, Long tộc nói vậy cũng chưa mấy
cái Thời Gian Long, nếu có thể bắt được thì tốt rồi, nhất định có thể bán cái giá tốt.”
Sở Diệp ngó nói chuyện Bằng tộc tu sĩ liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Vị này tưởng nhưng thật ra rất mỹ a!
Sở Diệp cau mày, thầm nghĩ: Thượng giới Thời Gian Long cư nhiên như vậy quý trọng, Kinh Chập Long theo mỗi lần luân hồi chập biến, huyết mạch đều sẽ không ngừng tăng lên, huyết mạch
tăng lên đi lên, liền có khả năng chuyển biến thành Thời Gian Long.
Nói đến, Hồn Sủng đại lục Kinh Chập Long tuy rằng quý trọng, nhưng vẫn là có một ít, có lẽ, Hồn Sủng đại lục thật sự thập phần
đặc thù, có được đại lượng trân quý yêu thú.
Thời Gian Long tinh hạch, có thể trợ giúp Sinh Tử Cảnh đỉnh tu sĩ, cảm nhận được Tổ Cảnh cái chắn.
Tổ Cảnh đối với rất nhiều Sinh Tử Cảnh đỉnh tu sĩ mà nói, dụ hoặc thật sự quá lớn, cho nên, Tiên giới có một trận, vì truy tìm truyền thuyết bên trong Tổ Cảnh, Thời Gian Long thiếu chút nữa
bị tàn sát hầu như không còn.
Thất phu vô tội, hoài bích có tội, một cái Sinh Tử Cảnh đỉnh thời không long bị tàn sát lúc sau, Thời Gian Long liền không tái hiện
thế.
Thời Gian Long năng lực quỷ dị, Sinh Tử Cảnh đỉnh Thời Gian Long, chính là Tổ Cảnh cường giả cũng không dám coi thường, nhưng vấn đề là, Thời Gian Long là có nhược điểm, mỗi cách một
đoạn thời gian, Thời Gian Long liền sẽ tiến vào chập biến, mà lúc

này, sẽ vô cùng suy yếu.
Cái kia Sinh Tử Cảnh đỉnh Thời Gian Long, đúng là ở tiến vào luân hồi chập biến thời điểm, bị người ám toán, Thời Gian Long cái này nhược điểm, mặc dù là bước vào Tổ Cảnh, cũng như cũ tồn tại.
“Long tộc lần này giống như tổng cộng vào được 32 cái, giống như không có Thời Gian Long, cũng không có như vậy gian trá a.”
Long tộc danh ngạch kỳ thật không ít, có 300 nhiều, vấn đề là Long tộc nhân khẩu thưa thớt, Long tộc danh ngạch, rất nhiều đều phân cho phụ thuộc Giao tộc, Xà tộc.
“Này nhiều ra một con rồng liền tính, như thế nào còn một chút nhiều ra hai điều tới?”
“Có phải hay không này Toái Tinh Đảo dựng dục ra tới a!”
“Có khả năng, nếu không phía trước, không nên một chút tiếng gió cũng chưa nghe được.”
“Năm đó, Toái Tinh Đảo vẫn là tồn tại không ít đại năng, có lẽ dùng điểm đặc thù thủ đoạn, bảo vệ một tia huyết mạch.”
“Nghe nói, Thời Gian Long chịu mơ ước, khắp nơi trốn đông trốn
tây, năm đó liền có giấu ở này một mảnh, chỉ là Toái Tinh Đảo dị biến, giấu ở chỗ này Thời Gian Long, cũng tất cả đều ngã xuống, đáng tiếc.”
“……”
Sở Diệp xoa xoa cái trán, thầm nghĩ: Chính mình trên tay Hồn Sủng, hiện tại là chuyện như thế nào a! Tiểu Bạch nơi nơi đầu cơ trục lợi Tiểu Lôi, Truy Phong, Đoạt Thiên cùng Ô Ô, lại tựa hồ thiết tiên nhân nhảy ở gạt người, cũng không biết kiếm lời nhiều
ít.
Này bí cảnh bên trong con nhà giàu không ít, hay là nên nhiều vớt
một chút.
Thủy Thiên Thương nhìn Sở Diệp, có chút nghi hoặc nói: “Sở thiếu suy nghĩ cái gì đâu? Như vậy cao hứng?”
Sở Diệp cười cười, nói: “Không có gì.”

Hồn Sủng thả ra là có thể tự lực cánh sinh, liền dùng không hắn trợ cấp, nếu, kiếm lời nhiều, nói không chừng còn có thể trái lại, trợ cấp trợ cấp hắn, cuộc sống này, nhưng xem như xuất đầu.

Chương 474: Chương 474

Sở Diệp đoàn người trên đường lại gặp mấy sóng tu sĩ, Sở Diệp vẫn luôn ngoại phóng linh hồn lực, nghe mấy sóng tu sĩ nói chuyện.
“Nghe nói không có, Bạch Hổ mang theo Lôi Thú nơi nơi lừa dối, đã có thượng trăm cá nhân bị lừa.”
“Này chỉ Bạch Hổ sao lại thế này a! Bạch Hổ tộc giống như không có xuất hiện quá như vậy.”
“Đây là biến dị đi.”
“Thần ma tiên nhân tộc, đã có thượng trăm cá nhân bị lừa, mặt khác tiểu tộc cũng có không ít mắc mưu.”
“Này chỉ Bạch Hổ rốt cuộc có phải hay không Bạch Hổ tộc người bỏ vào tới a! Không nghe nói Bạch Hổ tộc có nhân vật này a!”
“……”
Sở Diệp đứng ở một bên, có chút nghi hoặc nói: “Cư nhiên đã có thượng trăm hào người bị lừa? Tiên giới người như vậy xuẩn sao? Cư nhiên đều đã có thượng trăm hào người bị lừa.” Khó trách hạ giới người đều tưởng hướng nơi này chạy, nơi này thật sự là ngốc nghếch lắm tiền hảo lừa, cơ hội nhiều hơn.
Thủy Thiên Thương cười cười, nói: “Đại gia tự nhiên không như vậy xuẩn, chẳng qua cố ý mắc mưu mà thôi.”
Sở Diệp: “……” Cư nhiên còn có loại này thao tác, thượng vội vàng cố ý mắc mưu! Thượng giới những người này mạch não, quả nhiên không phải hắn cái này hạ giới tới đồ nhà quê có thể lý
giải.
“Có chút tu sĩ ở nhẫn trữ vật thượng, đồ **, ý đồ mê hồn kia chỉ Bạch Hổ, có chút tu sĩ giao ra đây nhẫn trữ vật, chỉ cần mở ra động, liền sẽ nổ mạnh, có tu sĩ cấp trữ vật mang bên trong có

định vị phù…… Các tộc thậm chí khai ra đánh cuộc, xem cuối cùng Bạch Hổ sẽ thua tại nào nhất tộc nhân thủ."
"Một ít đại tộc đồ vật, không phải như vậy hảo lấy, phía trước, có người giết một cái Tiên tộc, cầm đối phương pháp khí luyện hóa, kết quả sau khi ra ngoài, người nọ trưởng bối, cảm ứng được pháp khí bên trong tinh thâm dấu vết, lập tức liền tìm đi qua."
"Này chỉ Bạch Hổ thu như vậy thật tốt đồ vật, trong đó bị hạ tinh
thần ấn ký đồ vật, chỉ sợ thiếu bổ, trừ phi vẫn luôn không lấy ra tới, nếu không, một khi vận dụng, liền sẽ bị cảm ứng."
Sở Diệp cau mày, nói: "Nói như thế tới, muốn trước kiểm tra tinh thâm ấn ký? Chỉ cần bài trừ tinh thần ấn ký là được."
Thủy Thiên Thương lắc lắc đầu, nói: "Cũng không phải nói bài trừ
tinh thần ấn ký là được, tỷ như Thần tộc Thần Nguyên Quả, này trái cây ăn đại bổ, nhưng là, đây là Thần tộc lấy đặc thù thủ đoạn bồi dưỡng, chỉ cần ăn này trái cây, mấy năm nội, trên người trái cây hơi thở đều sẽ không tiêu tán, Thần tộc ở phụ cận là có thể cảm giác đến."
Sở Diệp: "……" Nói như thế tới, thật đúng là khó lòng phòng bị a!
"Nói không chừng một ít tu sĩ căn bản không tính toán, ở bí cảnh
bên trong bắt lấy Bạch Hổ, mà là tính toán đi ra ngoài lại động thủ." Thổ Liệt nói.
Sở Diệp: "……" Như vậy sao, nguyên lai Tiên giới người không ngu, chẳng những không ngu, tựa hồ còn thực gian trá a! Tiểu Bạch cũng không biết thế nào.
Hỏa Miêu Miêu nhún vai, nói: "Ta xem bọn họ đánh sai chủ ý, Bạch Hổ tộc nhân khẩu thưa thớt, càng thêm coi trọng con nối dõi, có Bạch Hổ tộc tiến vào, Bạch Hổ tộc tất nhiên sẽ phái người tiếp ứng, đến lúc đó, những người này liền tính bị hố, cũng là không dám nói gì đó."
Sở Diệp: "……" Hỏa Miêu Miêu nha đầu này, đã đoán sai a, Tiểu Bạch hắn là hoang dại a! Bạch Hổ tộc căn bản không biết có như vậy một con, sẽ không tiếp ứng.
Hỏa Miêu Miêu nghiêng đầu, nói: "Nghe nói, Hóa Thạch tộc tặng

đồ vật, Hóa Thạch tộc có một loại hoá thạch phấn, chỉ cần dính vào một chút, liền sẽ toàn thân xơ cứng, còn có, cổ tộc tựa hồ cũng tặng đồ vật, cổ tộc cổ độc, kịch độc vô cùng, dính vào một chút, lập tức mất mạng, còn có Ma tộc, Ma tộc có một loại pháp khí, có thể thần không biết quỷ không hay đem sinh linh hóa thành con rối…… Hiện tại không có kia chỉ Bạch Hổ tin tức, làm không tốt, hắn đã chết ở nơi nào."
Sở Diệp: "……" Tiểu Bạch sống hảo hảo đâu, Hỏa Miêu Miêu cái này nha đầu chết tiệt kia ở loạn tưởng cái gì đâu, Tiểu Bạch mạng
lớn đâu, bất quá, Tiểu Bạch thu như vậy nhiều sáng tạo khác người lễ vật, chỉ sợ thật đúng là có chút nguy hiểm.
Nếu hắn không đoán sai nói, Tiểu Bạch hẳn là đem đồ vật trực tiếp truyền tống tới rồi thứ không gian, không có trực tiếp tiếp xúc
vài thứ kia, chỉ cần không có trực tiếp tiếp xúc, kia mưu hoa lại nhiều, cũng không hề ý nghĩa. Hy vọng Tiểu Bạch có thể ngăn chặn lòng hiếu kỳ, tạm thời không cần đi hủy đi này đó lễ vật.
Sở Diệp lấy linh hồn truyền âm, lặp lại dặn dò Tiểu Bạch không cần tùy tiện hủy đi chiến lợi phẩm, lúc sau liền theo Cự Nhân tộc
cùng Ngũ Hành tộc vài người tiếp tục lên đường.
Vài ngày sau, vài người tiến vào một mảnh ngân hà biển sao, ngân hà biển sao bên trong, rơi rụng vô số đủ mọi màu sắc ngôi sao, sát đẹp.
Sở Diệp nhìn Cự Dương, hỏi: "Thế nào, có cảm giác sao?"
Cự Dương nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, cung kính chắp tay nói: "Sở thiếu, hẳn là liền ở phụ cận, chỉ là kỳ quái, cư nhiên tìm không thấy."
Cự Dương nắm chặt nắm tay, tâm tình có chút kích động, lại có chút lo lắng, tuy rằng trong tộc trưởng lão cũng không có cưỡng chế yêu cầu hắn tìm được trong tộc tiền bối lưu lại đồ vật, nhưng
là, lại đối hắn có không nhỏ chờ mong, Cự Nhân tộc huyết mạch suy yếu đã lâu, Cự Dương cũng không nghĩ cô phụ trong tộc trưởng lão đối hắn tín nhiệm.

Cự Dương mơ hồ cảm giác được truyền thừa cộng minh, cái này làm cho Cự Dương cảm xúc mênh mông rất nhiều, lại có chút lo được lo mất.
Tuy rằng hiện tại giống như chỉ kém một chút, nhưng là, nếu không được này môn mà nhập nói, chung quy chỉ có thể bất lực trở về.
Một khi sai mất lần này cơ hội, liền yêu cầu lại chờ một ngàn năm,
một ngàn năm lâu lắm.
Không ngừng Cự Dương, Cự Khôn đám người cũng lòng có cảm ứng, Cự Khôn đám người nguyên bản cũng không đối tìm kiếm Cự Nhân tộc truyền thừa sự tình ôm bao lớn hy vọng, bất quá, không nghĩ tới lần này như vậy thuận lợi, cư nhiên thành công đến gần rồi.
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Chúng ta đã ở cái này địa phương chuyển động ba tháng, nếu tìm không thấy, thuyết minh truyền thừa nơi hẳn là bị che giấu đi lên.”
Trên thực tế, Sở Diệp đã cảm ứng được phong ấn pháp trận, bất quá, Ngũ Hành tộc cũng ở, Sở Diệp cũng không có cường xuất đầu, dọc theo đường đi, hắn đã bại lộ không ít đồ vật.
Cự Dương hít sâu một hơi, nói: “Chỉ sợ là bị trận pháp phong ấn tại.”
Cự Nhân tộc đối với trận pháp một đạo, hoàn toàn là thường dân,
Ngũ Hành tộc nhưng thật ra đối với trận pháp có không cạn nghiên cứu.
Cự Mãnh cau mày, có chút không cao hứng nói: “Ngũ Hành tộc người đi theo chúng ta đi rồi 5 năm nhiều, bọn họ là thật sự cùng
chúng ta tiện đường sao?”
Cự Nhân tộc mấy cái tu sĩ, nguyên bản quyết định cùng Ngũ Hành tộc người cùng nhau lên đường, là cảm thấy Ngũ Hành tộc
thủ đoạn nhiều, có thể chiếm được tiện nghi, không nghĩ tới, kết quả là lại là làm Ngũ Hành tộc người chiếm tiện nghi.
Cự Mãnh thầm nghĩ: Sớm biết rằng một đường đi tới sẽ như vậy

thuận lợi, liền không cần mang theo Ngũ Hành tộc người, làm đến
hiện tại giống thuốc cao bôi trên da chó giống nhau, bỏ cũng không xong.
Lâm Sơ Văn dọc theo đường đi nhàn tới không có việc gì liền sẽ thu thập Toái Tinh Đảo một ít dược liệu, yêu đan, luyện luyện đan
dược, Ngũ Hành tộc dọc theo đường đi sẽ thu thập một ít tài liệu,
cùng Lâm Sơ Văn đổi đan dược.
Lâm Sơ Văn luyện chế đan dược, phẩm chất tuyệt hảo, Cự Mãnh cảm giác một đường đi tới, Ngũ Hành tộc người đều ăn béo một vòng, thực lực giống như cũng tăng lên không ít.
Powered by GliaStudio
close
Cự Dương cau mày, nói: “Năm đó, Cự Nhân tộc cùng Ngũ Hành tộc vốn là minh tộc, nói không chừng lưu lại di tích vị trí là ở bên
nhau.”
“Vài vị đạo hữu, chúng ta Ngũ Hành tộc di tích, khả năng ở ngả về tây phương, bất hòa các vị cùng đường, đi trước.” Thổ Liệt đã đi tới nói.
Cự Mãnh gật gật đầu, có chút gấp không chờ nổi nói: “Biết, biết, các ngươi đi nhanh đi.”
Cự Mãnh nhìn Ngũ Hành tộc rời đi vài người, thở dài nhẹ nhõm một hơi, “Cuối cùng là đi rồi.”
Cự Dương tức giận nhìn Cự Mãnh liếc mắt một cái, nói: “Ngươi cao hứng lên, Ngũ Hành tộc bên kia chỉ sợ là phát hiện cái gì, nói không chừng đã tìm được rồi tiến vào truyền thừa nơi biện pháp,
chúng ta bên này còn không hiểu ra sao, đi theo bọn họ nói không
chừng, có thể ngồi đi nhờ xe, cùng nhau tiến truyền thừa mà.”
Cự Mãnh nghe vậy kinh hãi, phảng phất tổn thất 1 tỷ nguyên thạch, nói: “Như vậy chuyện quan trọng, ngươi như thế nào không nói sớm?”

Cự Dương lắc lắc đầu, nói: “Bọn họ không tin được chúng ta, chúng ta cũng không tin được bọn họ.”
Cự Mãnh: “……” Một khi đã như vậy, hắn liền không có làm sai a! Cự Mãnh cư nhiên còn tại đây vô nghĩa.
Cự Dương không để ý tới Cự Mãnh ghét bỏ ánh mắt, thầm nghĩ: Ngũ Hành tộc đi rồi, nếu truyền thừa nơi thật sự bị trận pháp phong bế, cũng chỉ có thể dựa vào Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, không biết hai vị này có thể hay không có biện pháp.
Ngũ Hành tộc người rời khỏi sau, Cự Nhân tộc lại khắp nơi chuyển động hơn mười ngày.
“Cự Dương thế nào, ngươi có cái gì manh mối sao?” Cự Khôn nhìn Cự Dương hỏi.
Cự Dương cau mày, nói: “Ta cảm giác liền ở chỗ này.”
Cự Khôn hướng tới Sở Diệp nhìn qua đi, nói: “Sở thiếu, có cái gì phát hiện sao?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Xem như có một ít đi.”
Cự Dương hẳn là vẫn luôn ở dùng huyết mạch cảm giác truyền thừa nơi, truyền thừa nơi bên trong nào đó tồn tại hẳn là bị Cự Dương cấp đánh thức, dần dần có đáp lại.
Sở Diệp trong thân thể Cự Nhân tộc huyết mạch cũng không thấp, tuy rằng hắn không thuộc về Cự Nhân tộc, nhưng cũng ẩn ẩn cảm giác được nào đó triệu hoán, loại này triệu hoán gần nhất
càng ngày càng rõ ràng.
Sở Diệp điều động tinh nguyên lực, không trung bên trong sáng lên 360 viên sao trời.
Sở Diệp vận dụng chính là Sao Trời Quyết bên trong sao trời hiện
tượng chi thuật, sao trời hiện tượng chi thuật là Sao Trời Quyết bên trong bí pháp, rất nhiều công pháp đều là chủ công pháp hảo
tu, bí pháp khó tu, Sở Diệp tu này bí pháp, cũng hoa không ít thời
gian.
Sở Diệp vận dụng sao trời hiện tượng chi thuật lúc sau, Cự Nhân tộc mấy cái Cự Nhân giống như thấy được một cái phong bế

không gian.
Cự Mãnh nhắm hai mắt, cảm thụ một phen, có chút kích động nói:
“Hẳn là liền ở chỗ này, bất quá, ta cảm giác được tổ tiên triệu hoán, chỉ là vừa mới Sở thiếu bí pháp một kết thúc, ta liền cảm thụ không đến.”
“Sao trời hiện tượng chi thuật, ba ngày mới có thể vận dụng một lần, lần sau vận dụng, chỉ có thể chờ ba ngày sau, này phụ cận hẳn là có một cái ngăn cách bí cảnh, ta phỏng chừng Cự Nhân tộc truyền thừa, liền ở bí cảnh bên trong, đến lúc đó, ta sẽ lại lần nữa mở ra sao trời hiện tượng chi thuật, đến lúc đó, các ngươi nhìn xem có thể hay không tìm được cơ hội tiến vào trong đó cơ hội.”
Cự Dương chắp tay nói: “Làm phiền Sở thiếu.”
Sở Diệp vẫy vẫy tay, nói: “Không sao.”
……
Ngũ Hành tộc cùng Cự Nhân tộc tách ra lúc sau, tiếp tục tìm kiếm
truyền thừa nơi.
Ngũ Hành tộc trên tay có một bộ Ngũ Hành trận kỳ, Ngũ Hành trận kỳ là Ngũ Hành tộc hoa đại lực khí luyện chế, có thể phá vỡ đại bộ phận mê trận.
“Nơi này hẳn là một cái tinh tú mê trận, truyền thừa nơi, hẳn là đã
bị phong ấn tại đại hình tinh tú mê trận lúc sau.” Thổ Liệt nói.
Hỏa Miêu Miêu cười cười, nói: “Thật tốt quá, kế tiếp, chỉ cần phá vỡ mắt trận, hẳn là là có thể tiến vào trong đó.”
Thủy Thiên Thương hít sâu một hơi, nói: “Theo ta thấy, Cự Dương đã tìm được mắt trận.”
Đại hình tinh tú trận pháp mắt trận, thông thường không ngừng
một cái, Cự Dương bên kia chiếm một cái, bọn họ chỉ có thể tìm địa phương khác địa phương.
Cự Nhân tộc không thông trận pháp, đối phương có thể tìm được
mắt trận, hẳn là đã chịu truyền thừa nơi huyết mạch triệu hoán.

Thổ Liệt mấy người tìm kiếm mắt trận, bỗng nhiên Thổ Liệt cảm
giác được chút cái gì.
“Tinh tượng dị động, tinh tú mê trận bị phá khai.”
“Hẳn là không bị phá khai, chỉ là tinh tú mê trận hẳn là bị hiển lộ ra
tới.”
Hỏa Miêu Miêu hít sâu một hơi, nói: “Là Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đi, Cự Nhân tộc những cái đó gia hỏa căn bản không thông trận pháp, muốn phá vỡ tinh tú mê trận, cũng chỉ có dựa vào hai người, cũng không biết hai người hiểu hay không trận pháp.”
“Lâm Sơ Văn, Sở Diệp tu tập sao trời pháp quyết, liền tính không thông trận pháp, cũng có phá vỡ tinh tú trận khả năng.” Thổ Liệt
nói.
Hỏa Miêu Miêu chớp chớp mắt, nói: “Nói như thế tới, chúng ta đi sớm.”
Thổ Liệt nhìn Hỏa Miêu Miêu liếc mắt một cái, nói: “Ngươi không
phát hiện Cự Nhân tộc xem chúng ta ánh mắt càng ngày càng ghét bỏ sao? Hơn nữa, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hẳn là sớm đã có phá trận phương pháp, liền chờ chúng ta rời đi đâu.”
Hỏa Miêu Miêu lắc lắc đầu, nói: “Khó trách Cự Nhân tộc sẽ bỏ được hoa hai cái danh ngạch, đem hai tên nhân tộc đưa lại đây……” Nhân tài như vậy, hai cái danh ngạch tính cái gì, lại nhiều cấp một ít cũng là hẳn là.
Cự Nhân tộc vận khí thật đúng là không tồi a! Nghe nói, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn là phi thăng đến Cự Nhân tộc, một cái linh thực sư, một cái luyện đan sư, tưởng mời chào nói, cũng không dễ dàng hai người chui đầu vô lưới, Cự Nhân tộc nhưng kiếm quá độ.

Chương 475: Chương 475

Ba ngày sau, Sở Diệp lại lần nữa mở ra sao trời hiện tượng chi thuật, lần này sao trời hiện tượng, Sở Diệp liên hợp Lâm Sơ Văn cùng nhau sử dụng sao trời chi lực, hiện tượng thời gian đại đại gia tăng.
Cự Dương chờ Cự Nhân triệu hồi ra hoàng kim thánh tượng, mấy
cái Cự Nhân hoàng kim thánh tượng dung hợp ở cùng nhau.
Cự Nhân thánh tượng bao phủ ở mấy cái Cự Nhân, đem Cự Nhân tộc vài người lôi cuốn biến mất không thấy.
"Người không có." Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp lưng đeo xuống tay, nói: "Hẳn là bị tiếp đi vào."
Vừa mới tiếp ứng đi Cự Dương kia cổ lực lượng, có thể là thượng cổ Cự Nhân tàn lưu chi lực, kia cổ hơi thở thập phần bàng bạc.
Tu vi đạt tới trình độ nhất định, mặc dù là đã chết, vẫn là sẽ có nhất định dư lực lưu lại, thượng cổ đại tu sĩ, luôn là có một ít kỳ kỳ quái quái thủ đoạn.
Lâm Sơ Văn nhìn khôi phục như lúc ban đầu ngân hà, nói: "Cự Nhân tộc người đi rồi, chúng ta cuối cùng là có thể công thành lui
thân a!"
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Cuối cùng là giải phóng, đem những người này tặng đi vào, chúng ta cũng coi như là hoàn
thành Cự Nhân tộc trưởng lão giao phó, kế tiếp, có thể làm chính
mình sự tình."
Hắn đều che chở Cự Nhân tộc người đến này một bước, cũng có thể buông tay, Cự Dương đám người kế tiếp sẽ như thế nào, liền

xem mấy người chính mình tạo hóa.
Sở Diệp cắm eo, nói: “Hiện tại, chúng ta đi trước cùng Tiểu Bạch hội hợp đi.”
Có Tiểu Bạch không gian chi thuật, bọn họ khắp nơi đi bộ lên cũng tương đối phương tiện một ít, nếu không chỉ dựa vào hai cái
đùi lên đường, cũng quá mệt mỏi một ít.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Cũng hảo.”
Tiểu Bạch tiếp thu đến Sở Diệp đưa tin, bay vọt lại đây.
“Các ngươi rốt cuộc đương nãi ba đương phiền, bỏ được triệu hoán ta a!” Tiểu Bạch nhảy nhót nói.
Tiểu Bạch không gian pháp thuật thập phần dùng tốt, phía trước,
Sở Diệp tự cấp Cự Nhân tộc làm hộ vệ thời điểm, Tiểu Bạch kỳ thật trộm trở về xem qua, tới vài lần lúc sau, Tiểu Bạch cảm thấy Sở Diệp cọ tới cọ lui lên đường, thập phần nhàm chán, Tiểu Bạch cũng lo lắng lộ hành tung, làm người nhìn ra không ổn, liền không
hề tới.
Tiểu Bạch lắc lắc đầu, nói: “Liền tìm cái truyền thừa, cư nhiên hoa
thời gian dài như vậy, thật không tiền đồ.”
Đồng dạng lộ, nếu là Sở Diệp mang theo bọn họ mấy chỉ Hồn Sủng đi, nơi nào dùng đi lâu như vậy, mấy tháng là đủ rồi, Cự Nhân tộc những cái đó ngu xuẩn cước trình không khỏi quá chậm
một ít.
Sở Diệp: “……” Nãi ba? Hình như là đi. Này dọc theo đường đi lại là chuẩn bị ăn, lại là chuẩn bị uống, lao tâm lao lực.
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, vuốt ve cằm nói: “Tiểu Bạch, ngươi giống như mập lên một ít a!”
Tiểu Bạch gật gật đầu, nói: “Này Toái Tinh Đảo thức ăn cũng không tệ lắm, có không ít mới mẻ huyết thực cho ta ăn, hơn nữa,
Mặc Nắm tựa hồ ăn quá căng.”
Mặc Nắm phía trước đem Ám Ảnh Quỷ Vụ lâm bên trong quỷ

sương mù, cắn nuốt không còn, đại lượng quỷ sương mù trầm tích ở Mặc Nắm thân thể bên trong, Tiểu Bạch giúp đỡ tiêu hóa không ít.
Sở Diệp: "……" Tiểu Bạch lại đây lúc sau, Sở Diệp thực lực một chút dâng lên không ít, Tiểu Bạch trên người còn chưa tiêu hóa linh lực, cuồn cuộn chảy vào Sở Diệp thân thể bên trong.
Hồn Sủng lực lượng là có thể phản hồi cấp chủ nhân, phía trước ở cách xa, lực lượng không có kịp thời truyền lại đây.
Này sẽ đến gần rồi, Tiểu Bạch trên người lực lượng cuồn cuộn chảy vào Sở Diệp thân thể bên trong, Sở Diệp thực lực nhanh chóng hướng lên trên nhảy không ít, chỉ một lát, Sở Diệp dâng lên
linh lực, liền để được với mấy cái nguyệt khổ tu.
Sở Diệp hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Hồn Sủng Sư chính là như vậy hảo a! Có Hồn Sủng hỗ trợ tu luyện, ký chủ lười biếng một ít cũng không sao.
"Nghe nói, ngươi ở bán Lôi Thú sinh ý làm hô mưa gọi gió?" Sở Diệp nói.
Tiểu Bạch gật gật đầu, có chút đắc ý nói: "Đúng vậy! Ban đầu xác thật làm không tồi, bất quá, gần nhất không được, gần nhất những cái đó gia hỏa càng ngày càng không nói võ đức, tấm tắc, thói đời ngày sau a."
"Vừa mới bắt đầu thời điểm, mọi người đều cùng ta mua Tiểu Lôi,
cướp cho ta đủ loại thứ tốt, gần nhất bọn người kia, luyến tiếc, trực tiếp thượng thủ đoạt, nếu là đơn đả độc đấu còn chưa tính, bọn người kia làm quần ẩu, muốn cướp Tiểu Lôi liền tính, còn muốn cướp ta, thật là không thể hiểu được."
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, nói: "Ngươi chính là Bạch Hổ, giá trị không thể so Tiểu Lôi tiểu."
Tiểu Bạch có chút đắc ý nói: "Như thế, tiểu gia ta chính là trân quý
Bạch Hổ."
Sở Diệp cùng Tiểu Bạch nói lời nói, bỗng nhiên tiếp thu tới rồi khẩn cấp truyền âm, Sở Diệp nhắm mắt lại, cảm giác một phen, phát hiện là Truy Phong tới tin tức.

Tiểu Bạch nhìn Sở Diệp, nhảy nhót nói: “Làm sao vậy, xảy ra chuyện gì?”
Sở Diệp hít sâu một hơi, có chút bất đắc dĩ nói: “Truy Phong, Đoạt
Thiên còn có Ô Ô giống như chơi quá trớn, bị người cấp ngăn chặn, hiện tại hảo chút tu sĩ tranh nhau muốn đồ long.”
Tiểu Bạch có chút ghét bỏ lắc lắc đầu, nói: “Này những ngu ngốc, không có không độn năng lực, cư nhiên cũng dám học bổn đại gia
gạt người, lật thuyền đi, nhất định là quá lãng, tấm tắc, làm yêu thú quá lãng, là sẽ gặp báo ứng.”
Sở Diệp: “……” Liền Tiểu Bạch như vậy, cư nhiên còn có mặt mũi nói những người khác lãng.
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch, nói: “Hảo, đừng nói nhiều lời, chúng ta đến chạy nhanh qua đi tiếp ứng.”
Nếu là đi chậm, nói không chừng Truy Phong cùng Đoạt Thiên đã
bị hủy đi thành mấy trăm phân phân, long da, long cốt nhưng đều
là thứ tốt.
Sở Diệp cấp Tiểu Bạch cung cấp tọa độ, Tiểu Bạch mang theo Sở Diệp, Lâm Sơ Văn không độn tới rồi phụ cận.
Sở Diệp làm Tiểu Bạch cùng Mặc Nắm trước một bước đi tiếp ứng, chính mình ngụy trang đồ long dũng sĩ, lẫn vào đám người bên trong, điều tra tình huống.
Truy Phong cùng Đoạt Thiên bị vây khốn ở một cái sơn cốc bên trong, sơn cốc chung quanh đã hội tụ bảy tám chục hào tu sĩ.
Nhiều như vậy tu sĩ, thực lực tuyệt đối vượt qua Truy Phong cùng
Đoạt Thiên, nháy mắt hạ gục hai chỉ dư dả.
Những người này sở dĩ không lập tức động thủ, một là bởi vì kiêng kị Long tộc trả thù, nhị là lo lắng trở thành chim đầu đàn, chỗ tốt không vớt được, chính mình chết trước, tam là, sợ phiền phức sau chia của không đều.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đã đến, cũng không có khiến cho đồ long giả quá nhiều chú ý.

Bất quá, trước tới đồ long dũng sĩ nhìn đến Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, ánh mắt vẫn là có chút không tốt, long chỉ có hai điều, thêm
một cái người tới, liền thêm một cái người phân một ly canh.
“Không thể lại đợi, đến chạy nhanh lấy cái chương trình ra tới, lại
như vậy đi xuống, người liền càng ngày càng nhiều.”
“Tốt nhất vẫn là bắt sống.”
Powered by GliaStudio
close
Tạo Hóa Cảnh Thời Gian Long tinh hạch hiệu quả là hữu hạn, nhiều nhất có thể phụ trợ Tạo Hóa Cảnh tu sĩ tiến giai Sinh Tử Cảnh, nếu như vậy dùng liền có chút phí phạm của trời, đem Thời
Gian Long ở bồi dưỡng đến Sinh Tử Cảnh lúc sau, lại lấy tinh hạch, mới có thể ích lợi lớn nhất hóa.
Một cái tiểu tộc nếu là ra đời một cái Tổ Cảnh cường giả, tộc đàn địa vị khoảnh khắc chi gian liền sẽ phát sinh biến hóa nghiêng trời
lệch đất.
Tiến giai Tổ Cảnh quá khó khăn, bất luận cái gì cùng Tổ Cảnh tương quan tu luyện tài nguyên, đều là binh gia tất tranh chi vật,
Thời Gian Long tuyệt đối là thứ tốt.
Vấn đề là muốn đem Thời Gian Long mang đi ra ngoài, khẳng định sẽ khiến cho Long tộc chú ý, Long tộc khẳng định sẽ muốn long, muốn khiêng được Long tộc áp lực, sau lưng chỗ dựa nhất định phải đại.
Ở đây có mấy cái Thần tộc, Ma tộc, Tiên tộc tu sĩ, muốn bắt sống Thời Gian Long, kính hiến cho trong tộc trưởng lão, mà càng nhiều tu sĩ, là tính toán trực tiếp đem hai con rồng đều giết, phân
chút tài liệu.
“Bắt sống, ngươi nói dễ dàng.” Trảo chết đơn giản, bắt sống liền không dễ dàng như vậy.
Một ít tiểu tộc tu sĩ, tụ ở bên nhau ríu rít nói cái gì.

Sở Diệp ánh mắt ở một chúng đồ long dũng sĩ trên người xẹt qua,
thấy được vài nhân tộc tu sĩ, vài nhân tộc tu sĩ cũng chú ý tới Sở Diệp, Lâm Sơ Văn.
“Bên kia hai tên nhân tộc tu sĩ, có chút lạ mắt a!”
“Ta phía trước nhìn đến, này hai cái hình như là đi theo Cự Nhân
tộc lại đây.”
“Cư nhiên bắt được Cự Nhân tộc danh ngạch, không đơn giản a!”
“……”
Sở Diệp ở cầm đầu ba người trên người xẹt qua, cầm đầu ba người là Thần tộc Thần Phi Nguyệt, Tiên tộc Mặc Nguyệt tiên tử, Ma tộc Ma Văn Khải công tử, ba người giữa, Ma Văn Khải thực lực nhất cao cường.
Vì phòng ngừa Ma Văn Khải độc chiếm, Thần Phi Nguyệt cùng Mặc Nguyệt tiên tử ẩn ẩn liên hợp lên, duy trì vi diệu cân bằng.
Cầm đầu ba người đều là đại tộc thiên chi kiêu tử, trên người khí huyết mênh mông lợi hại.
Thần ma tiên tam tộc tộc nhân huyết mạch, cùng Cự Nhân tộc giống nhau cũng là chú ý tinh thuần độ, ba người huyết mạch vừa
thấy liền không thấp, hẳn là từng người trong tộc người xuất sắc.
Sở Diệp nghe được mấy cái tu sĩ truyền âm thảo luận, thảo luận bên trong đề cập Ma Văn Khải ba năm trước đây, liền vượt cấp khiêu chiến, giết qua một cái Sinh Tử Cảnh cường giả, thực lực ở Tạo Hóa Cảnh bên trong, có thể xem như người xuất sắc.
“Các ngươi xem, bên trong tình huống không đúng lắm.” Một cái tu sĩ nói.
Tảng lớn Ám Ảnh Quỷ Vụ bừng lên, quỷ sương mù độ dày thẳng tắp bay lên.
Tảng lớn sương đen không ngừng phun trào, chung quanh đông đảo tu sĩ đều bị quấn vào trong đó, trong đó định lực kém vài người tức khắc thất tâm phong.
“Thời Gian Long, ta, ta.”
“Giết, giết ngươi!”

“Cho ta đi tìm chết đi, Thời Gian Long ta muốn.”
“……”
Ám Ảnh Quỷ Vụ uy lực vẫn là rất lớn, bị cuốn vào sương mù bên trong, tu sĩ tức khắc thần chí hỗn loạn, dã tâm điên cuồng bành trướng, bắt đầu giết hại lẫn nhau, đồ long đại quân tức khắc một mảnh hỗn loạn.
Sở Diệp nhìn lâm vào hỗn loạn tu sĩ, híp híp mắt.
Sở Diệp thầm nghĩ: Ám Ảnh Quỷ Vụ uy lực quả nhiên thập phần đáng sợ a! Phía trước nếu không phải Mặc Nắm đem quỷ sương mù đều cấp ăn, kia nghĩ tới Ám Ảnh Quỷ Vụ lâm, nhưng không dễ
dàng như vậy.
Mặc Nắm phụt lên ra tới quỷ sương mù, là Ám Ảnh Quỷ Vụ trong
rừng mấy chục lần, mê hoặc năng lực thập phần chi cường.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cũng làm bộ thần chí hỗn loạn bộ dáng, sấn đập loạn người buồn côn.
Thất tâm phong dưới, mấy cái tu sĩ cư nhiên công kích nổi lên thần ma tiên tam tộc người, đại tộc tu sĩ, thân phận có thiên nhiên
uy hiếp lực, nếu là ở thanh tỉnh thời điểm, một chúng tiểu tộc tu sĩ
là không dám xằng bậy, nhưng là, ở thần chí hỗn loạn dưới tình huống, liền không giống nhau.
“Một đám điêu dân.” Ma Văn Khải một đao qua đi, mấy cái tiểu tộc
tu sĩ, nháy mắt chết oan chết uổng.
“Đều cho ta bình tĩnh một chút.” Thần Phi Nguyệt lạnh giọng quát
lớn nói.
Thần Phi Nguyệt mặc niệm Thần tộc tỉnh thần quyết, nghe được
thần âm, nguyên bản lâm vào hỗn loạn tu sĩ, sôi nổi thanh tỉnh lại
đây.
Mọi người thực mau khôi phục một ít thần chí, sôi nổi dừng tay.

Mọi người phục hồi tinh thần lại, quỷ sương mù bên trong lại không có Thời Gian Long tung tích.
“Không thấy, không thấy.”
“Như thế nào sẽ đột nhiên chạy trốn.”
“Có phải hay không có người sấn loạn đem kia hai con rồng cấp thu đi rồi.”
“Có không gian hơi thở dao động, khả năng có tu luyện không gian công pháp người, sấn loạn đem long cấp mang đi.”
“Sao có thể, kia hai con rồng tuy rằng bị thương, nhưng là, vẫn là
có liều mạng chi lực a! Không đạo lý, một chút động tĩnh đều không có rượu biến mất.”
“Có lẽ kia hai con rồng là tự nguyện đi theo chạy.”
“……”
Một chúng tu sĩ hai mặt nhìn nhau, trong khoảng thời gian ngắn,
chúng tu sĩ lâm vào đối đồng bạn hoài nghi bên trong, mấy cái tu
luyện quả không gian pháp thuật tu sĩ, đều bị trọng điểm chú ý.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thừa dịp hỗn loạn, kịp thời triệt tới rồi bên ngoài.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hai người thanh danh không hiện, trên người sao trời hơi thở thập phần rõ ràng, vừa thấy chính là tu luyện sao trời pháp quyết, một chúng đồ long dũng sĩ, cũng không
như thế nào đem hai người đương hồi sự.
Long không thấy, mấy cái tu sĩ xem Ma Văn Khải đám người sắc mặt không thêm, sợ bị giận chó đánh mèo, sôi nổi tứ tán mà chạy.

Chương 476: Chương 476

Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở trên đường đi tới, Sở Diệp sắc mặt có chút khó coi.
Vừa mới rời đi Truy Phong trốn tránh sơn cốc, Sở Diệp liền phát hiện bị người theo dõi, vì không làm cho phía sau người hoài nghi, Sở Diệp không thể không làm bộ dường như không có việc gì bộ dáng, tiếp tục lên đường.
Sở Diệp khắp nơi bôn ba hơn phân nửa tháng, sau lưng người cũng không rời đi, như là ở quan sát bọn họ.
Đối phương hiển lộ hơi thở càng ngày càng rõ ràng, theo chân bọn họ bảo trì khoảng cách càng ngày càng gần, như là nào đó thử, lại tiếp tục trang không biết tình, liền có chút giấu đầu lòi đuôi, chỉ sợ ngược lại sẽ khiến cho phía sau người chú ý.
Sở Diệp bỗng nhiên quay lại quá thân, hướng tới phía sau nhìn qua đi, "Các hạ theo chúng ta lâu như vậy, là có chuyện gì sao?"
"Hai vị rốt cuộc không trang người mù a!"
Một cái hắc y tu sĩ từ bóng ma chỗ đi ra, người tới đúng là Ma tộc Tạo Hóa Cảnh đỉnh tu sĩ Ma Văn Khải, đối phương nhìn hai người
thần sắc, giống như đang xem con mồi.
"Hai vị hiện tại là muốn đi theo Thời Gian Long hội hợp sao?" Ma
Văn Khải hỏi.
Sở Diệp cau mày, nói: "Đạo hữu, gì ra lời này a?"
Ma Văn Khải lạnh lùng cười cười, nói: "Ta quan sát các ngươi hai cái thật lâu, các ngươi hai cái vừa tới, Thời Gian Long cùng Thương Lan Long liền thoát mệt nhọc, Thời Gian Long biến mất,
chẳng lẽ không phải cùng hai vị có quan hệ?"

Sở Diệp cau mày, cười khổ nói: “Đạo hữu có phải hay không quá để mắt chúng ta, chúng ta hai cái nhân tộc bình thường, như thế
nào sẽ cùng trân quý Thời Gian Long nhấc lên quan hệ, chỉ là trùng hợp thôi.”
Sở Diệp có chút hãi hùng khiếp vía, thầm nghĩ: Này Tiên giới tu sĩ
không khỏi quá mức nhạy bén, thoáng phát hiện một ít dấu vết để
lại, cư nhiên liền như vậy truy lại đây. Thật không hảo tùy tùy tiện
tiện xem thường thượng giới tu sĩ, một không cẩn thận, khiến cho
người nhìn ra manh mối.
Này đó đại tộc tu sĩ, quả nhiên không phải dễ chọc.
Ma Văn Khải cười lạnh một tiếng, nói: “Có phải hay không trùng hợp, chờ ta bắt được các ngươi, lục soát một chút hồn sẽ biết.”
Ma Văn Khải trực giác thập phần nhạy bén, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn biểu hiện thực bình thường, nhưng chính là cho hắn một loại
nói không nên lời không khoẻ cảm.
Trên thực tế, Ma Văn Khải cũng không cảm thấy hai người cùng Thời Gian Long thật sự có quan hệ gì, chỉ là cảm thấy hai người chỉ sợ có cái gì bí mật, mở miệng thử một chút, bất quá, Sở Diệp phản ứng, lại là kêu hắn hoài nghi.
Sở Diệp cau mày, thầm nghĩ: Người này, đủ bừa bãi a! Cư nhiên muốn bắt ở bọn họ sưu hồn.
Sở Diệp cau mày, có chút bất mãn nói: “Các hạ đây là ăn định chúng ta?”
Ma Văn Khải cười lạnh một tiếng, nói: “Hai vị quả nhiên không đơn giản a! Cư nhiên ngay trước mặt ta, nói loại này lời nói.”
Tạo Hóa Cảnh Thất giai tu sĩ, hắn không biết giết nhiều ít, tầm thường tu sĩ gặp được hắn, chỉ sợ đã sớm quỳ xuống đất xin tha, này hai cái tu sĩ cư nhiên còn dám cùng hắn buông lời hung ác, quả nhiên có vấn đề.
Sở Diệp lạnh lùng nói: “Động thủ!”

Ma Văn Khải nếu hoài nghi cái gì, vậy không thể lại để lại, nếu không, đối phương vừa ra đi, đưa tới Ma tộc đại năng, kia bọn họ liền phiền toái.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn đồng thời phát động Sao Trời Quyết, công kích Ma Văn Khải.
Ma Văn Khải cười lạnh một tiếng, nói: "Quả nhiên có vấn đề."
Hoàn mỹ Sao Trời Quyết đụng phải Ma Văn Khải Vạn Ma Đại Pháp, phát ra một trận kinh thiên nổ vang, ba người ở ngắn ngủn
trong nháy mắt, liền giao thủ mấy mươi lần.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn cùng Ma Văn Khải giao thủ, nhanh chóng khiến cho chung quanh một ít tu sĩ chú ý.
"Có người đánh nhau a!"
"Vạn Ma Chủng Tâm Ấn, là Ma Văn Khải."
"Là ai đem cái này ma tinh cấp chọc a!"
"Đại khái là Ma Văn Khải tâm tình không tốt, cố ý tìm tra đi, đi mau, đi mau, cũng không biết là cái nào xui xẻo trứng đụng phải
người này, chờ hắn thu thập xong kia xui xẻo trứng, liền đến phiên chúng ta."
"Này sao trời dị động rõ ràng, tinh nguyên lực khủng bố dị thường, Ma Văn Khải đối thủ này tựa hồ cũng không đơn giản đâu."
"Lại không đơn giản, gặp được Ma Văn Khải cũng là tử lộ một cái,
vị này tổ tông chính là giết qua Sinh Tử Cảnh cường giả."
"……"
Vạn Ma Pháp Quyết cùng Sao Trời Quyết không ngừng va chạm, thật mạnh ma ảnh cùng muôn vàn sao trời không ngừng va chạm,
ai cũng không làm gì được ai.
Toái Tinh Đảo sao trời năng lượng nồng đậm, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn chiếm không nhỏ tiện nghi.
Ma Văn Khải nhìn Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, lạnh lùng nói: "Các ngươi đây là cái gì công pháp?"
Ma Văn Khải là Ma tộc hoàng tộc, tu luyện chính là Ma tộc đỉnh

công pháp, cùng giai bên trong hãn phùng địch thủ.
Ma Văn Khải nguyên bản cho rằng có thể lấy lôi đình chi thế bắt lấy hai người, không nghĩ tới cư nhiên bị chắn xuống dưới. Hai cái Tạo Hóa Cảnh Thất giai tu sĩ, bằng vào không thể hiểu được sao trời pháp quyết, cư nhiên liền cùng hắn liều mạng cái thế lực
ngang nhau.
Ma Văn Khải cảm thấy hai người tu luyện công pháp, có chút giống Sao Trời Quyết, bất quá, hắn cũng cùng tu luyện Sao Trời Quyết tu sĩ đã giao thủ, căn bản là bất kham một kích.
Ma Văn Khải nhìn hai người, bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, nói: "Các ngươi hai cái, tu hoàn mỹ bản Sao Trời Quyết?"
Sở Diệp cười cười, không nói gì.
Ma Văn Khải cau mày, nhìn hai người sắc mặt khó coi dị thường.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn phía trước ẩn tàng rồi hơi thở, này sẽ toàn lực ra tay, trên người hơi thở liền hoàn toàn hiển lộ.
Ma Văn Khải có chút kinh tủng phát hiện hai người trong cơ thể nguyên khí, lại là không thể so hắn nhược nhiều ít.
Hắn chính là Tạo Hóa Cảnh đỉnh tu sĩ, trong cơ thể linh nguyên khí đầy đủ dị thường, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn chỉ là Tạo Hóa Cảnh Thất giai, hai người trong cơ thể nguyên khí cư nhiên không thể so hắn nhược.
Tiên giới tu sĩ giống nhau cùng cảnh giới, trong cơ thể nguyên khí
càng dày đặc, tư chất càng tốt, hai người cấp bậc so với hắn nhược, trong cơ thể nguyên khí lại không thể so hắn kém cỏi nhiều ít, này đại biểu hai người tư chất khả năng ở hắn phía trên.
Ma Văn Khải luôn luôn lấy tự thân tư chất vì ngạo, nhất thời có chút khó có thể tiếp thu.
Ma Văn Khải phất tay, mấy trăm căn Thiên Ma châm hướng tới hai người bay lại đây.
Powered by GliaStudio
close
Lâm Sơ Văn thủ đoạn vừa lật, trên tay nhiều kim chén, kim chén nhanh chóng biến đại, bao phủ ở Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hai

người.
Thiên Ma châm đánh vào kim sắc chén thượng, liên tục phát ra một trận giòn vang, kim chén mặt ngoài bị chọc ra một đám hố nhỏ.
“Che trời chén.” Ma Văn Khải cau mày.
Sở Diệp sửng sốt một chút, thầm nghĩ: Này chén cư nhiên là nổi danh đầu sao? Cự Nhân tộc là chuyện như thế nào a! Như vậy trân quý đồ vật, cũng tùy tiện đặt ở kho hàng.
Sở Diệp huy động Tinh Thần Kiếm, dẫn động đầy trời sao trời chi
lực, hướng tới Ma Văn Khải bổ qua đi.
Ma Văn Khải hắc mặt, cùng hai người chiến thành một đoàn.
Một đạo không gian trảm từ sau lưng hướng tới Ma Văn Khải bổ tới, Ma Văn Khải trên người bộc phát ra một trận kim quang, chặn
Tiểu Bạch công kích.
Phía trước bị theo dõi, Sở Diệp liền lấy linh hồn truyền âm Tiểu Bạch mang Truy Phong tạm bế, hiện giờ binh nhung tương kiến, Sở Diệp bất đắc dĩ, lại đem Tiểu Bạch triệu lại đây.
Ma Văn Khải khó đối phó, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tu vi vẫn là kém một ít, hai người lâu công không dưới, muốn tốc chiến tốc thắng, chỉ có thể mượn dùng Tiểu Bạch lực lượng.
Sở Diệp cau mày, có chút buồn bực nói: “Tu nhị đại chính là phiền
toái a!”
Ma Văn Khải lực chú ý đều ở Sở Diệp, Lâm Sơ Văn trên người, Tiểu Bạch đánh lén, kỳ thật là đắc thủ, bất quá, thực đáng tiếc, Ma Văn Khải trên người giống như có bảo mệnh pháp khí, chắn Tiểu Bạch đánh lén, bảo vệ Ma Văn Khải một cái mệnh. Bất quá, bảo mệnh pháp khí sao, bảo mệnh số lần là hữu hạn, dùng một lần thiếu một lần.
Ma Văn Khải nhìn Tiểu Bạch, sắc mặt dữ tợn nói: “Bạch Hổ, nguyên lai là ngươi giở trò quỷ.”
Phía trước thời không long biến mất thời điểm, mọi người đều không rõ là chuyện như thế nào, chỉ là cảm giác được một cổ không gian chi lực, đem Thời Gian Long truyền tống đi rồi.

Nhìn đến Bạch Hổ, Ma Văn Khải tức khắc hiểu rõ, là Bạch Hổ đem Kinh Chập Long lộng đi rồi, Bạch Hổ có thể lặng yên không một tiếng động đem Thời Gian Long lộng đi, tất nhiên cùng Thời
Gian Long cư nhiên là một đám.
Ma Văn Khải phía trước chỉ là suy đoán, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn có lẽ cùng thời không long biến mất có chút liên hệ, không nghĩ tới quan hệ như thế sâu.
"Chạy nhanh giết hắn, nếu không liền đem những người khác đưa tới." Tiểu Bạch ngao ngao kêu lên.
Sở Diệp híp mắt mắt, thầm nghĩ: Hắn nhưng thật ra cũng muốn giết, nhưng là, này không phải không tốt lắm sát sao?
Ma Văn Khải nghe vậy giận dữ, "Hảo hảo hảo, nếu muốn giết ta, xem các ngươi có bao nhiêu bản lĩnh."
Ma Văn Khải rống lớn một tiếng, trên người hơi thở một chút bạo
trướng mở ra, thân hình một chút cất cao một nửa, trên người hơi
thở cũng bạo trướng đi lên, Sở Diệp nhìn Ma Văn Khải, rõ ràng Ma Văn Khải đây là triệu hoán Ma tộc thần thể.
Ma tộc huyết mạch tương đối cao tu sĩ, có thể lâm thời phát động
Ma tộc thần thể, Ma tộc ở ma thể trạng thái, chiến lực sẽ đề cao tam thành. Sợ đưa tới càng nhiều người, Sở Diệp vận dụng linh hồn treo cổ thuật, Ma Văn Khải bị Sở Diệp linh hồn lực đánh trúng, trên tay động tác tức khắc rối loạn.
Sở Diệp nhìn tiếng lòng rối loạn Ma Văn Khải, sửng sốt một chút,
thầm nghĩ: Đắc thủ, Sở Diệp không dự đoán được linh hồn treo cổ thuật, tốt như vậy dùng.
"Ngươi linh hồn lực, như thế nào sẽ……"
Sở Diệp thầm nghĩ: Hắn giống như có chút xem thường linh hồn công kích uy lực, qua đi hắn đối mặt đều là Hồn Sủng Sư, hơn nữa, đều là ở linh hồn phương diện thiên phú dị bẩm Hồn Sủng Sư, nhưng là, Ma Văn Khải không phải, thực lực của đối phương tuy rằng không yếu, linh hồn cường độ lại thập phần giống

nhau.
Mặc Nắm thả ra tảng lớn sương đen bao phủ ở Ma Văn Khải, khiến cho nguyên bản trúng linh hồn công kích Ma Văn Khải suy
nghĩ càng thêm hỗn loạn.
Ma Văn Khải tế ra một lá bùa, hướng tới Sở Diệp công kích qua đi, theo bùa chú phát ra một đạo hắc quang, Mặc Nắm bị hắc quang đánh sâu vào, một chút bay đi ra ngoài.
Bị bùa chú tạp phi Mặc Nắm, bãi chính thân thể, một lần nữa hướng tới Ma Văn Khải vọt qua đi.
Lâm Sơ Văn tế ra mê hồn phiến, cây quạt một khai, đại lượng khói mê phi tán mở ra.
Lâm Sơ Văn mê hồn phiến cũng là ở Cự Nhân bộ lạc bắt được, cây quạt thượng phù văn ra điểm vấn đề, Lâm Sơ Văn bắt được lúc sau, đem cây quạt chữa trị một phen, không sai biệt lắm có nguyên bản cây quạt bảy thành uy lực, Lâm Sơ Văn ở cây quạt thượng đồ Bảy Màu Huyễn Điệp lân phấn, trí huyễn hiệu quả thập
phần chi cường.
Tiểu Bạch lại lần nữa phát động không gian trảm, tình hình chung
dưới, Ma Văn Khải như vậy cao thủ, là sẽ không ở một chỗ, té ngã hai lần, bất quá, Ma Văn Khải bị Sở Diệp, Lâm Sơ Văn kiềm chế, lại trúng ảo thuật, trong lúc nhất thời không có thể tránh thoát
ra tới, bị Tiểu Bạch lại lần nữa đánh trúng.
Liên tiếp bị Tiểu Bạch đánh lén, Ma Văn Khải rốt cuộc bị chọc giận.
Trảm thần đao một đao hướng tới Tiểu Bạch bổ qua đi, Tiểu Bạch
linh hoạt lánh mở ra.
“Mau xử lý hắn, có người đụng đến ta không dưới không gian cái chắn.” Tiểu Bạch nói.
Tiểu Bạch lại đây thời điểm, trực tiếp ngăn cách hư không, không
gian cái chắn bị đánh sâu vào, cũng không biết là có người trong

lúc vô tình đụng chạm, vẫn là Ma Văn Khải bên kia tới giúp đỡ, nếu là đối phương bên kia tới giúp đỡ, vậy phiền toái.
Ma Văn Khải nghe được Tiểu Bạch nói, tức khắc giận dữ, hắn chính là thanh danh hiển hách Ma tộc thiên tài, Tiểu Bạch cư nhiên như vậy khoác lác mà không thấy ngượng nói muốn xử lý hắn.
“Linh hồn công kích.” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn nghe vậy, gật gật đầu.
Ma Văn Khải thực lực không yếu, muốn lấy linh lực xử lý đối phương, thực sự không dễ.
Đối phương đối linh hồn công kích, chống đỡ lực không cường, vận khí tốt nói, có lẽ có thể đơn giản bắt lấy đối phương.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn linh hồn lực, nhanh chóng giao hòa, hai người đồng thời dùng ra linh hồn treo cổ chi thuật, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn một người linh hồn lực, liền so sánh Sinh Tử Cảnh, hai người linh hồn lực giao hòa ở bên nhau, uy lực thành lần bay lên.
Ma Văn Khải linh hồn ở linh hồn treo cổ thuật dưới, nhanh chóng
mai một, Ma Văn Khải kêu thảm thiết một tiếng, linh hồn bị nhanh
chóng xé nát.
“Đã chết sao?” Sở Diệp nói.
Sợ người không chết thấu, Tiểu Bạch lại bổ vài đạo không gian trảm, đem Ma Văn Khải thân thể chém thành số phân.
“Tuyệt đối là đã chết, chết thấu.” Nếu là giả chết, này sẽ cũng chết
thấu.
Sở Diệp nhìn chết Ma Văn Khải, thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói: “Không nghĩ tới dễ dàng như vậy, chúng ta đến nhanh lên rời đi.”
Sở Diệp thầm nghĩ: Hồn Sủng Sư linh hồn lực công kích, uy lực so với hắn tưởng tượng càng vì cường hãn, có lẽ thượng giới thư sát Hồn Sủng Sư, có lẽ cũng có kiêng kị Hồn Sủng Sư linh hồn công kích phương diện này nguyên nhân, sớm biết rằng linh hồn

công kích tốt như vậy dùng, hắn ngay từ đầu nên sử dụng linh hồn công kích.
Bọn họ Ma Văn Khải đại chiến bại lộ một ít đồ vật, thực dễ dàng làm người liên tưởng đến Thời Gian Long.
Sở Diệp ném xuống mấy cái ngọn lửa châu, hủy diệt hiện trường,
lại làm Tiểu Bạch đem Ma Văn Khải thi thể, chuyển dời đến không
gian cái khe bên trong, lúc sau, liền nhanh chóng rời đi.

Chương 477: Chương 477

Sở Diệp, Lâm Sơ Văn rời khỏi sau, thực nhanh có người tìm lại đây, mấy cái tu sĩ nhìn chiến đấu sau đại địa, sắc mặt có chút mê hoặc.
“Vừa mới nơi này rõ ràng có ma sát đao hơi thở, vừa mới có người cùng Ma Văn Khải giao chiến quá, không biết kết quả thế nào.”
“Hẳn là Ma Văn Khải đem người cấp giết.”
“Chính là, Ma Văn Khải có hành hạ đến chết tù binh thói quen, giết người lúc sau, thường xuyên sẽ lưu lại đối phương thi thể, có
thể hay không là Ma Văn Khải ra ngoài ý muốn.”
Cái này địa phương, nhưng không có gì thi thể a! Hơn nữa, nơi này giống như bị nhân sự sau phá hư quá, như là vì che giấu cái gì, cố ý đối với chiến đấu hiện trường tiến hành rồi phá hư, Ma Văn Khải hành sự không kiêng nể gì, sợ người khác không biết hắn làm cái gì, không đạo lý đối hiện trường tiến hành phá hư.
“Sao có thể, Ma Văn Khải chính là giết qua Sinh Tử Cảnh cường giả, này bí cảnh bên trong, chỉ có Tạo Hóa Cảnh tồn tại, ai có thể giết hắn a.”
“Kia không tính giết Sinh Tử Cảnh đi, Ma tộc nhân vi làm Ma Văn
Khải nổi danh, trước tiên đem cái kia Sinh Tử Cảnh cường giả cấp đả thương, lại làm Ma Văn Khải ra tay.”
Đối với đại tộc tu sĩ mà nói, thanh danh cũng là rất quan trọng, thanh danh càng lớn, có thể thu hoạch tài nguyên cũng càng nhiều, Ma Văn Khải giết Sinh Tử Cảnh tu sĩ lúc sau, nhanh chóng
đã chịu mấy cái Ma tộc đại năng nhìn trúng, còn bị Ma tộc một

cái
Tổ Cảnh cường giả thu làm đồ đệ.
“Bị thương Sinh Tử Cảnh, vẫn như cũ là Sinh Tử Cảnh, vượt qua Tạo Hóa Cảnh tu sĩ rất nhiều.”
“Tuy nói, tỷ lệ xa vời, nói không chừng Ma Văn Khải thật sự đã chết.”
“Bí cảnh bên trong tu sĩ chi chiến, sinh tử bất luận, bất quá, thật muốn làm Ma tộc phát hiện Ma Văn Khải đã chết, sợ là muốn thanh toán, hung thủ huỷ hoại hiện trường cũng là hẳn là.”
“Đừng đoán mò, Ma Văn Khải không chết, biết chúng ta như vậy đàm luận hắn, sợ là muốn tao.”
“……”
Mấy cái tu sĩ ở hiện trường chuyển động một hồi, trực tiếp rời đi.
……
Mười ngày sau, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn xác nhận không bị người theo dõi, đi theo Tiểu Bạch cùng Truy Phong, Đoạt Thiên hội hợp.
“Lão đại, rốt cuộc nhìn thấy ngươi a.” Truy Phong tràn đầy cảm động nói.
Sở Diệp nhìn vết thương chồng chất Truy Phong, tức giận nói: “Ngươi thật ghê gớm a! Cư nhiên đem chính mình lăn lộn thành cái dạng này.”
Truy Phong trạng huống thật sự có chút không xong, trên người nơi nơi thâm có thể thấy được cốt vết thương.
Long tộc khôi phục lực, là thập phần cường hãn, bình thường thương thế hẳn là thực dễ dàng khôi phục, Truy Phong trên người
còn có không ít chữa thương đan dược, lâu như vậy, đều không có khôi phục, hẳn là thương quá nặng.
Truy Phong có chút ngượng ngùng, “Ta cũng cảm thấy chính mình ghê gớm, dẫn tới nhiều như vậy tu sĩ đối ta xua như xua vịt.”
Sở Diệp: “……” Truy Phong gia hỏa này, cư nhiên còn có mặt mũi nói.
Phía trước thiếu chút nữa liền lậu hành tích, Ma Văn Khải nếu không phải tưởng độc chiếm, mời mấy cái giúp đỡ cùng tới tìm

bọn họ phiền toái, kia bọn họ đã có thể phiền toái.
“Ngươi có biết hay không, trên người của ngươi bị hạ nhiều ít tinh
thần ấn ký a!” Truy Phong trên người tinh thần ấn ký, đều là Tạo Hóa Cảnh tu sĩ hạ.
Sở Diệp tuy rằng là Tạo Hóa Cảnh, linh hồn lực lại không thể so Sinh Tử Cảnh tu sĩ kém cỏi.
Truy Phong trên người linh hồn ấn ký, giống như là dán ở Truy Phong trên người chó má thuốc dán, Sở Diệp thô thô đếm đếm, ít
nhất có mấy trăm trương.
Truy Phong trên người đại bộ phận linh hồn ấn ký đều thập phần
thấy được, cũng có một ít linh hồn ấn ký thập phần bí ẩn, che giấu sâu đậm, hẳn là mấy cái am hiểu tinh thâm pháp quyết tu sĩ
lưu lại, lại hoặc là mượn dùng đặc thù tinh thần loại pháp khí.
Tiểu Bạch cau mày, nói: “Ta nói, phía sau giống như luôn là có người đi theo, nguyên lai là Truy Phong gia hỏa này trên người bị
hạ tinh thần ấn ký.”
Truy Phong trên người nếu bị hạ tinh thần ấn ký, kia mấy ngày nay, hẳn là có không ít người đều ở tìm hắn, này sẽ còn không có bị người tìm được, phải nói Truy Phong vận khí không tồi.
Sở Diệp lập tức đem Truy Phong cùng Đoạt Thiên thu vào ngọc trụy không gian, làm Tiểu Bạch mang theo hai người liên tục thay
đổi vài lần địa điểm.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn rời khỏi sau không lâu, mấy cái Thần tộc tu sĩ, xuất hiện ở Truy Phong cùng Sở Diệp hội hợp mà.
“Linh hồn ấn ký, chính là ở chỗ này biến mất.”
“Hiện tại hoàn toàn không có, ấn ký làm không hảo là bị diệt trừ.”
“Không có khả năng, xương mu bàn chân ấn ít nhất cũng yêu cầu
Sinh Tử Cảnh cường giả giải trừ, này bí cảnh bên trong căn bản

không có Sinh Tử Cảnh cường giả."
"Kia có thể là di chuyển đến chúng ta khó có thể cảm ứng địa phương, Thời Gian Long bên người tất nhiên có không gian hệ tu
sĩ hỗ trợ."
"Quá đáng tiếc, kia chính là Thời Gian Long a……"
"……"
Nếu là đem Thời Gian Long kính hiến cho trong tộc Sinh Tử Cảnh
đỉnh cường giả, kia nhất định có thể được đến rất nhiều ban thưởng, nói không chừng trong tộc cũng có thể thêm một cái Tổ Cảnh cường giả.
"Kia long hẳn là có tu luyện không gian pháp tắc tu sĩ tiếp ứng, đối
phương bên người có người như vậy, chúng ta đuổi theo cũng là phí công, nếu hiện tại không thấy, liền thôi bỏ đi." Thần Phi Nguyệt thở dài một hơi nói.
"Vẫn là có cơ hội, đối phương tổng muốn từ Toái Tinh Đảo ra tới."
Thần đường sông.
Một khi đối phương ra tới, hắn là có thể tỏa định này long vị trí.
Thần Phi Nguyệt gật gật đầu, nói: "Hy vọng như thế đi."
Thần Phi Nguyệt hít sâu một hơi, tổng cảm thấy sự tình sẽ không
như thế đơn giản.
……
Ngọc trụy không gian.
Sở Diệp nhìn linh tuyền bên trong phù phù trầm trầm Truy Phong,
lắc lắc đầu, nói: "Ngươi bị thương không nhẹ a!"
Truy Phong có chút tức giận nói: "Một cái sọt người đuổi theo ta lại đánh lại sát, nếu là đơn đả độc đấu, ta nhưng không sợ bọn họ." May mắn có chút gia hỏa tưởng đem nó dưỡng phì lại tể, cho
nên, mới không xảy ra việc gì.
Sở Diệp tức giận lắc lắc đầu, có chút ghét bỏ

Nói: “Ngươi chính là quá phiêu, này câu cá muốn một cái một cái
câu, không thể tham nhiều, ngươi đem võng rải như vậy đại, đưa
tới một đám cá mập, thuyền đều phiên, lần này tính mạng ngươi
đại.”
Truy Phong ném cái đuôi, có chút không cao hứng nói: “Ta cũng không nghĩ tới, cư nhiên sẽ đưa tới nhiều như vậy người, lại nói tiếp, vẫn là ta quá đáng giá.”
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp nhìn Truy Phong, nói: “Ngươi còn đắc ý thượng, bọn họ muốn chính là ngươi huyết, ngươi xương cốt, ngươi tinh hạch, tưởng đem ngươi hủy đi thành 800 phân, có lẽ 8000 phân.”
Truy Phong: “……”
Sở Diệp hướng tới hắc quạ đen nhìn qua đi, tức giận nói: “Ô Ô, ngươi như thế nào cũng không nhìn điểm.”
Hắc quạ đen phành phạch cánh, có chút xấu hổ, nói: “Đại tộc tu sĩ
trên tay, đều có che chắn khí vận trấn vật, ta nhất thời đại ý.”
Truy Phong ném cái đuôi, nói: “Lão đại, ngươi như thế nào này sẽ
mới đến, ta đều chờ phiền.”
Sở Diệp mắt trợn trắng, nói: “Này không phải lui lại thời điểm, bị người phát hiện manh mối, theo dõi sao?”
Truy Phong nhìn Sở Diệp, lắc lắc đầu, nói: “Lão đại, ngươi cũng quá không cẩn thận.”
Sở Diệp: “……” Truy Phong người này, cư nhiên còn có mặt mũi nói.
“Hiện tại chúng ta đi nơi nào đâu?” Phía trước vẫn luôn đi theo Cự Nhân tộc đi, đảo cũng mục tiêu minh xác, chỉ là hiện tại ly Cự Nhân tộc, Sở Diệp ngược lại không có mục tiêu.
Truy Phong có chút kích động nói: “Kỳ thật, ta cảm ứng được Thời Gian Long truyền thừa hơi thở, bất quá, không tìm được nhập khẩu.” Nếu là được đến truyền thừa, càng tiến thêm một

bước, lần sau bị người vây ẩu, cũng có thể nhiều vài phần tự bảo vệ mình chi lực.
Sở Diệp nhìn thạch điêu, nói: “Thời Gian Long truyền thừa hơi thở
sao? Nguyên lai là thật sự.”
Truy Phong nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: “Cái gì thật sự?”
Sở Diệp nhún vai, nói: “Thượng giới đông đảo tu sĩ mơ ước thời không long, thời không long đã từng trốn nhảy đến Toái Tinh Đảo
vùng, kết quả không cẩn thận gặp sao trời gió lốc, nhìn dáng vẻ là
thật sự.”
Truy Phong hít sâu một hơi, nói: “Có chuyện này sao? Chính là tìm không thấy a!”
Sở Diệp híp mắt mắt, thầm nghĩ: Thời Gian Long truyền thừa, nói
không chừng cùng Cự Nhân tộc truyền thừa giống nhau đều bị phong ấn, một lần lạ, hai lần quen, nếu là đồng dạng phong ấn, phá lên hẳn là dễ như trở bàn tay sự tình.
“Trước giải trừ trên người của ngươi tinh thần ấn ký, chúng ta liền
đi xem Thời Gian Long truyền thừa.” Sở Diệp nói.
Truy Phong tìm không thấy truyền thừa nhập khẩu, không đại biểu
hắn tìm không thấy, thật sự có thể tìm được Thời Gian Long truyền thừa nơi, vậy kiếm lớn.
Truy Phong gật gật đầu, “Hành hành hành, bắt đầu đi.”
Sở Diệp linh hồn lực xông vào Truy Phong thân thể bên trong, đem Truy Phong trên người linh hồn ấn ký, một đám lau đi đi.
Sở Diệp có chút bất đắc dĩ phát hiện, Lôi Thú trên người cư nhiên
cũng có rất nhiều linh hồn ấn ký, Tiểu Bạch trên người cũng có, chỉ là muốn thiếu một ít, Sở Diệp thế mấy chỉ Hồn Sủng nhất nhất
làm rửa sạch.
Chờ Sở Diệp đem mấy chỉ Hồn Sủng trên người linh hồn ấn ký

rửa sạch xong, đã là một tháng sau.
Tiểu Bạch chờ mấy chỉ ở Toái Tinh Đảo rèn luyện thời điểm, hoặc
nhiều hoặc ít bị điểm thương, mấy chỉ Hồn Sủng tiến linh tuyền phao phao, thương thế sôi nổi khôi phục lại đây.
Hai ngày lúc sau, Tiểu Bạch thực mau tìm được rồi Truy Phong nói địa phương.
Phía trước Sở Diệp bồi Cự Nhân tộc người lên đường, hoa mấy năm, này sẽ đi trước Truy Phong nói địa phương, đường xá cũng không ngắn, lại chỉ dùng hai ngày, Tiểu Bạch không gian thuấn di
chi thuật, dùng ở lên đường phía trên, thật sự dùng tốt.
Sở Diệp cảm thụ một chút, nói: “Nơi này hẳn là phong bế một cái thứ không gian.”
Tiểu Bạch ở Sở Diệp bên người, Sở Diệp cảm giác nhạy bén rất nhiều.
Sở Diệp phá khai rồi không gian, Tiểu Bạch thừa dịp không gian mở ra, mang theo Sở Diệp đám người cùng nhau tiến vào trong đó.
Sở Diệp đám người tiến vào bí cảnh bên trong, tiến vào bí cảnh lúc sau, Sở Diệp thấy được từng tòa thạch điêu.
“Này đó thạch điêu!”
Tiểu Bạch nhìn từng tòa thạch điêu, híp mắt mắt, nói: “Này đó thạch điêu, hẳn là nguyên bản đều là sống.”
Năm đó Toái Tinh Đảo đột phát đại biến, gió lốc thập phần khủng
bố, đại lượng tu sĩ ở sao trời gió lốc bên trong ngã xuống, một ít tu sĩ lựa chọn tạm thời thạch hóa, chống đỡ gió lốc đánh sâu vào.
Rất nhiều yêu thú thạch hóa lúc sau, lực phòng ngự sẽ đại đại tăng lên, bất quá, thạch hóa kỳ thật là có tai hoạ ngầm.
Muốn giải trừ thạch hóa trạng thái, yêu cầu khổng lồ vô cùng nguyên khí, đáng tiếc, Toái Tinh Đảo ở năm đó nổ mạnh lúc sau, linh khí dật tán nghiêm trọng, căn bản làm này đó thạch hóa yêu
thú giải phong, cuối cùng, này đó yêu thú tất cả đều ở dài dòng

năm tháng bên trong bị nhốt đã chết.
Truy Phong tìm được rồi một khối thời không long thạch điêu, có
chút kích động nói: “Tìm được rồi, chính là khối này thạch điêu ở
triệu hoán ta.”
Truy Phong đứng ở thạch điêu trước, từng đạo huyết khí từ thạch
điêu bên trong phi dật mà ra, hoàn toàn đi vào Truy Phong thân
thể bên trong, Truy Phong nhắm hai mắt, hấp thu thạch điêu bên
trong ẩn chứa truyền thừa, sau một lúc lâu lúc sau, thạch điêu tan
vỡ mở ra, biến thành một đống đá vụn.
Truy Phong nhắm hai mắt mắt, nỗ lực tiêu hóa truyền thừa.
Truy Phong đến từ hạ giới, truyền thừa ký ức có chút không được
đầy đủ, hấp thu thạch điêu bên trong Thời Gian Long truyền thừa
ký ức, huyết mạch càng thêm hoàn chỉnh một ít.
“Nơi này có một khối phượng hoàng thạch điêu a!” Lâm Sơ Văn nói.
Tiểu Bạch cau mày, nói: “Có cũng vô dụng a!”
Thượng giới rất nhiều tu sĩ rất coi trọng tộc đàn, một ít tu sĩ cảm thấy chính mình không cứu, sẽ tự phong huyết mạch tinh hoa, giấu ở thân thể bên trong, tạm gác lại kẻ tới sau.
Chỉ có cùng thạch điêu sinh ra cộng minh, mới có thể giải phong thạch điêu, nếu là sử dụng mặt khác thủ đoạn cường lấy, thạch điêu bên trong đồ vật liền sẽ tự hủy, không những không chiếm được muốn, còn có khả năng gặp mặt lâm thạch điêu công kích.
Truy Phong tiếp nhận rồi thời không long truyền thừa, thực lực nháy mắt bay lên hai cái cấp bậc, từ Tạo Hóa Cảnh Lục giai tiến vào Tạo Hóa Cảnh Bát giai.
Truy Phong có chút kích động nói: “Quá sung sướng, vẫn là thượng giới cùng tộc hảo a! Hiểu được phù hộ cùng tộc, nơi nào giống Hồn Sủng đại lục, nếu lại nhiều mấy cổ Long tộc thạch

điêu
thì tốt rồi.”
Trừ bỏ truyền thừa ký ức, Truy Phong còn được đến một quả nhẫn không gian, nhẫn bên trong, có đại lượng tu luyện tài nguyên.
Sở Diệp thầm nghĩ: Hai bên tình huống không quá giống nhau a! Long tộc ở Hồn Sủng đại lục đều là rất cường hãn, Long tộc chi gian thường xuyên vì tranh đoạt địa bàn đánh nhau.
Thượng giới liền bất đồng, thượng giới đủ loại đại tộc quá nhiều, thần ma tiên tam tộc càn rỡ vô cùng, rất nhiều Long tộc bị rút gân
lột da, ngao cốt luyện huyết.
Loại tình huống này dưới, nếu là Long tộc bên trong lại không đoàn kết nhất trí, tộc đàn huỷ diệt gần ngay trước mắt.
Đoạt Thiên ở một bên xem có chút mắt thèm, bên này Long tộc thạch điêu, chỉ có một tòa, Thời Gian Long thạch điêu chỉ cùng Truy Phong có cảm ứng, hắn cái gì cũng chưa vớt được.
Truy Phong tìm truyền thừa, nhưng thật ra rất thuận lợi, không biết Cự Nhân tộc bên kia thế nào, hắn phía trước, chỉ là đem Cự Dương đám người đưa vào truyền thừa nơi, đến nỗi bọn họ có không tìm được truyền thừa cũng không biết.

Chương 478: Chương 478

Sở Diệp ở truyền thừa nơi du tẩu, từ mặt khác vài toà thạch điêu phía trên tìm được rồi mấy cái nhẫn không gian.
Mặc dù là thạch điêu cũng là sẽ theo năm tháng chậm rãi phong hoá, có thể bảo tồn đến bây giờ, nhiều là một ít lợi hại nhân vật.
Vô pháp sinh ra huyết mạch cộng minh, liền vô pháp thu hoạch thạch điêu bên trong ẩn chứa cùng tộc huyết mạch truyền thừa, bất quá, thạch điêu bên trong cất giấu tài nguyên, lại có thể mưu đồ một chút.
Thạch điêu tự phong phía trước, nhiều đem không gian đạo cụ giấu ở huyết nhục chỗ bí ẩn, Sở Diệp linh hồn lực có thể tỏa định không gian đạo cụ nơi vị trí, lại từ Tiểu Bạch sử dụng không gian
dời đi chi thuật, đem thạch điêu phía trên có giấu không gian đạo
cụ lấy ra.
Truyền thừa nơi thạch điêu, trừ bỏ Thời Gian Long thạch điêu, còn có mười lăm tòa, bắt đầu Tiểu Bạch lấy không gian đạo cụ thời điểm, không phải thực thuận lợi, thạch điêu phát hiện không
ổn, trực tiếp nổ mạnh, bất quá, mặt sau Tiểu Bạch nắm giữ nhất định bí quyết, đảo đều đắc thủ.
Sở Diệp ở vài toà thạch điêu phía trên, tìm được số cái nhẫn không gian bên trong, mấy cái nhẫn không gian bên trong chừng
ba trăm triệu nhiều linh nguyên thạch, trừ bỏ linh nguyên thạch,
các loại mặt khác tu luyện tài nguyên đảo cũng không ít.
Sở Diệp ở mấy cái nhẫn không gian bên trong, phát hiện thượng

trăm cái hộp ngọc, hộp ngọc bên trong trang đều là các loại linh dược.
Tuy rằng hộp ngọc có thể tốt hơn bảo tồn dược lực, nhưng bởi vì niên đại xa xăm, đại bộ phận linh dược đều đã đánh mất dược hiệu, bất quá vẫn là dư lại vài cọng có thể sử dụng thả thập phần trân quý dược liệu.
Sở Diệp âm thầm cảm thán, này thượng cổ tu sĩ quả nhiên đủ giàu có a! Một đám đều thân gia xa xỉ.
Sở Diệp nuốt một gốc cây Huyết Liên, tức khắc cả người khí huyết đại trướng.
Sở Diệp cuối cùng là minh bạch, vì cái gì đều thích tới bí cảnh mạo hiểm, này vận khí tốt, tùy tiện đâm cái cơ duyên, chính là mấy trăm triệu linh thạch, có thể so hắn cực cực khổ khổ trồng trọt mạnh hơn nhiều, ba trăm triệu linh nguyên thạch, cũng đủ hắn
họa họa rất dài một đoạn thời gian.
Sở Diệp cân nhắc nếu là không phải đem ba trăm triệu linh nguyên thạch, tất cả đều tạp tiến linh tuyền bên trong.
Đem ba trăm triệu linh nguyên thạch toàn tạp tiến linh tuyền, linh
tuyền phẩm chất tất nhiên có thể tăng lên không ít, tăng lên sau nước suối, nói không chừng có trợ giúp bọn họ tiến vào Sinh Tử Cảnh, bất quá, nhiều như vậy linh thạch đều tạp đi vào, thật sự làm thịt người đau.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thương lượng một chút, Lâm Sơ Văn đồng ý Sở Diệp ý tứ, đem ba trăm triệu linh thạch tạp vào linh tuyền.
Linh thạch có thể lại kiếm, linh tuyền phẩm chất tăng lên lại cấp bách.
Ba trăm triệu linh thạch một tạp đi vào, linh tuyền đằng nổi lên từng trận sương trắng, đứng ở linh tuyền bên cạnh, là có thể cảm
nhận được nồng đậm nguyên khí ở lột xác.
Lâm Sơ Văn tâm tình không tồi, linh tuyền hẳn là yêu cầu mấy ngày mới lột xác hoàn thành, đến lúc đó, hiệu quả nhất định sẽ càng tốt.

……
Trong tình huống bình thường, truyền thừa nơi ngăn cách với thế
nhân, vẫn là thực an toàn.
Sở Diệp hướng tới Tiểu Bạch nhìn thoáng qua, nói: “Ngươi không
phải thu được rất nhiều lễ vật, hiện tại lấy ra tới nhìn xem đi.”
Tiểu Bạch gật gật đầu, vận dụng không gian chi lực, các loại linh thảo, linh dược, pháp khí, linh thạch từ không trung bên trong rơi
xuống xuống dưới.
Sở Diệp nhìn Tiểu Bạch liếc mắt một cái, nói: “Ngươi quả thực thu
không ít đồ vật a!”
Tiểu Bạch có chút đắc ý nói: “Không có biện pháp, mọi người đều
quá yêu ta, ta chính là như vậy người gặp người thích, thượng giới người đều hào phóng thực, không giống lão đại ngươi như vậy moi moi tác tác.”
Sở Diệp: “……” Thượng giới người hào phóng là hào phóng, này một đống đồ vật xác thật có không ít thứ tốt, nhưng không biết cất
giấu nhiều ít hố đâu.
Sở Diệp làm hắc quạ đen ở một bên trấn cửa ải, đem một ít không thành vấn đề đồ vật, rửa sạch ra tới.
“Cái này hẳn là chính là Hóa Thạch tộc hoá thạch phấn, thứ này có thể cho người thạch hóa.” Sở Diệp nói.
Tiểu Bạch mắt trợn trắng, nói: “Không quan trọng chi kỹ.”
Sở Diệp tà Tiểu Bạch liếc mắt một cái, nói: “Ngươi nhưng đừng xem thường thứ này, hẳn là có thể tạm thời phong ấn ngươi không gian năng lực.”
Một khi Tiểu Bạch không gian năng lực bị phong ấn, gặp lại đại địch, kia đã có thể phiền toái.
Hoá thạch phấn có thể thạch hóa một ít chủng tộc, bất quá, đối với Thạch Nhân tộc mà nói, hình như là vô thượng đồ bổ.
“Này giống như chính là Thần tộc Thần Nguyên Quả, dựa theo

Thủy Thiên Thương cách nói, dùng lúc sau, trên người mấy năm
trong vòng, này cổ hơi thở đều sẽ không tiêu tán." Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp cảm thụ được Thần Nguyên Quả bên trong mênh mông linh khí, âm thầm kinh hãi, quả nhiên là thứ tốt a!
"Này trái cây ẩn chứa linh lực thập phần mênh mông a! Ăn lúc sau, nhất định có lợi thật lớn, chỉ là như thế nào sẽ có nhiều như vậy?"
Tiểu Bạch có chút đắc ý nói: "Ta đoạt a! Tên kia moi moi tác tác, dùng một viên liền tưởng đổi Tiểu Lôi, này cũng quá khinh thường
chúng ta Tiểu Lôi, ta liền giúp hắn một phen, đem một chỉnh túi Thần Nguyên Quả đều đoạt lấy tới."
Sở Diệp: "……" Nguyên lai là đoạt, hắn liền nói sao, liền tính là lừa bịp, này cũng cấp quá nhiều.
Lâm Sơ Văn kiểm tra rồi một chút, nói: "Trái cây không có gì vấn đề, Tiểu Bạch ngươi ăn một viên thử xem xem."
Tiểu Bạch đã sớm gấp không chờ nổi, một ngụm liền đem Thần Nguyên Quả cấp nuốt đi xuống, Thần Nguyên Quả dược lực, nhanh chóng ở Tiểu Bạch trong cơ thể hóa mở ra, Tiểu Bạch lung
lay một chút tay chân, tiêu hóa trong cơ thể dược lực.
Ăn Thần Nguyên Quả lúc sau, Lâm Sơ Văn cảm giác được Tiểu Bạch trên người nhiều một cổ nhàn nhạt dược hương.
Sở Diệp hướng tới Lâm Sơ Văn nhìn qua đi, nói: "Có cái gì cảm giác sao?"
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: "Xác thật nhiều một cổ dược hương, đạm thực, không cẩn thận nghe, căn bản cảm thụ không đến." Thần tộc hẳn là có biện pháp, bắt giữ loại này hơi thở, Lâm Sơ Văn cũng là vì linh hồn lực cũng đủ cường hãn, lại đối dược hương tương đối mẫn cảm, mới có thể bắt giữ đến.
Sở Diệp nhìn Truy Phong, nói: "Truy Phong, ngươi nhìn xem có thể hay không giúp Tiểu Bạch thôi hóa một chút dược lực."
Truy Phong nhìn Tiểu Bạch liếc mắt một cái, đối với Tiểu Bạch sử

dụng thời gian pháp tắc, Truy Phong tiếp thu Tiểu Bạch nhanh chóng luyện hóa Thần Nguyên Quả dược lực, thực lực có một cái bay vọt.
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, nói: "Như thế nào?"
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: "Hình như là nghe không đến dược hương."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Như thế liền hảo."
Theo mấy chỉ Hồn Sủng trở về, đại lượng linh nguyên lực rót vào
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn thân thể bên trong, hai người thực lực song song dâng lên tới rồi Tạo Hóa Cảnh tám tầng.
Hai người thực lực tiến bộ quá nhanh, ở truyền thừa nơi, tu chỉnh
hơn hai năm mới rời đi.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở truyền thừa nơi tu chỉnh thời gian, linh tuyền cũng hoàn thành lột xác, ba trăm triệu linh thạch nện
xuống đi, hiệu quả vẫn là thực tốt, linh tuyền phẩm chất so với phía trước tăng lên không ít.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn còn có mấy chỉ Hồn Sủng ở linh tuyền trợ giúp dưới, nhanh chóng củng cố thực lực.
……
Cự Nhân tộc truyền thừa nơi.
Cự Mãnh cắm eo, nhìn Ngũ Hành tộc vài người, vận khí bất thiện
nói: "Cư nhiên tại đây nhìn đến các ngươi, thật xảo."
Thủy Thiên Thương đám người nhìn Cự Mãnh đám người, có chút xấu hổ, "Thật xảo a!"
Cự Dương nhìn Ngũ Hành tộc vài người, ghét bỏ nhăn lại cái mũi,
Ngũ Hành tộc quả nhiên có tiến vào biện pháp, này đó vương bát
đản dọc theo đường đi bị bọn họ như vậy đại chỗ tốt, kết quả còn tàng tư.
Ngũ Hành tộc người kỳ thật là gần nhất mới tiến vào, Ngũ Hành tộc nguyên bản cho rằng mắt trận không khó tìm, không nghĩ

tới
lại là phiền toái thực.
Ngũ Hành tộc tìm vài lần đều ra lệch lạc, sau lại, Ngũ Hành tộc rốt
cuộc phát hiện, tinh tượng đại trận mắt trận, không phải cố định
bất động, mà là theo sao trời diễn biến không ngừng di động.
Phát hiện điểm này lúc sau, Ngũ Hành tộc liền muốn tìm Sở Diệp,
Lâm Sơ Văn hỗ trợ, chỉ là hai người đã sớm không thấy, Cự Nhân tộc cũng là không thấy bóng dáng.
Thổ Liệt nhìn Cự Mãnh đám người, nói: “Sở thiếu, Lâm thiếu đâu?”
Cự Mãnh lắc lắc đầu, nói: “Hai vị không có vào, đưa chúng ta tiến
vào lúc sau, liền rời đi đi.”
Powered by GliaStudio
close
Thổ Liệt: “……” Truyền thừa nơi, thông thường là có đại lượng phong phú vật tư địa phương, Cự Nhân tộc truyền thừa nơi tài nguyên, cố nhiên hẳn là càng thích hợp Cự Nhân tộc, nhưng là, đối Nhân tộc hẳn là cũng có không ít hữu dụng, tốt như vậy cơ hội, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn cư nhiên từ bỏ.
Hai người không có vào là ở tị hiềm sao? Cự Nhân tộc rốt cuộc là từ đâu tìm tới này hai cái giúp đỡ, thực lực cường không nói, đối mặt truyền thừa cũng không dao động, này vẫn là Nhân tộc sao?
Thượng giới cư nhiên có thể có như vậy quên mình vì người Nhân tộc.
Hỏa Miêu Miêu có chút nghi hoặc nói: “Các ngươi Cự Nhân tộc rốt cuộc là từ đâu nhặt kia hai tên nhân tộc a!”
Cự Mãnh nhìn Hỏa Miêu Miêu, bất mãn nói: “Ngươi hỏi cái này để
làm gì? Cũng tưởng mời chào hai cái?”
Hỏa Miêu Miêu gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Sở Diệp, Lâm Sơ Văn như vậy, mời chào hai cái cũng không tồi.”

Cự Mãnh mắt trợn trắng, nói: "Ngươi tưởng cũng thật mỹ."
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn cái dạng này, là như vậy hảo mời chào sao? Nhân tộc phần lớn con buôn, gian trá, giống Sở Diệp, Lâm Sơ Văn người mang tuyệt kỹ, lại khiêm tốn có lễ thật sự quá ít, quá ít, nếu là Nhân tộc đều là Sở Diệp như vậy, Nhân tộc phong bình đã có thể không phải như bây giờ.
Hỏa Miêu Miêu gật gật đầu, nói: "Cũng đúng vậy!"
"Vài vị vẫn là đi tìm truyền thừa, chúng ta cũng muốn đi rồi." Cự Dương nói.
Ngũ Hành tộc cùng Cự Nhân tộc thấy một mặt, liền tách ra.
"Không nghĩ tới, Ngũ Hành tộc người cũng vào được." Cự Mãnh nói.
Cự Dương hít sâu một hơi, nói: "Đây là dự kiến bên trong sự tình."
Cự Mãnh cau mày, nói: "Bọn người kia, có tiến vào biện pháp cũng không biết giúp đỡ chúng ta một phen."
Cự Dương mắt trợn trắng, nói: "Bọn họ hẳn là vừa mới tiến vào không lâu, thủ đoạn so với Sở thiếu, Lâm thiếu tới nói, kém quá xa, trông cậy vào bọn họ không đáng tin cậy."
Cự Khôn vẫy vẫy tay, có chút nôn nóng nói: "Được rồi, được rồi, đừng náo loạn, chạy nhanh tìm truyền thừa, lại tìm không thấy, đi
ra ngoài không mặt mũi gặp người."
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: "Nói chính là, sớm biết rằng, hẳn là kéo Sở thiếu, Lâm thiếu cùng nhau tiến vào."
Cự Nhân tộc tiến vào truyền thừa nơi đã không ngắn thời gian, truyền thừa nơi không nhỏ, vài người dọc theo đường đi lục tục gặp một ít phiền toái.
Mấy người đều cảm giác được truyền thừa kêu gọi, lại trước sau không được này môn mà nhập.
Mấy năm nay vòng đi vòng lại, Cự Mãnh thật đúng là lo lắng, tiếp
tục như vậy lãng phí thời gian, rốt cuộc có thể hay không tìm được truyền thừa.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đều đã đưa bọn họ đưa vào tới, tuy rằng bọn họ trong khoảng thời gian này, cũng có chút thu hoạch,

nhưng là, thu hoạch cũng không tính quá lớn. Nếu là lại tìm không
thấy tiền nhân lưu lại trung tâm truyền thừa, sau khi ra ngoài, hắn
thật đúng là không biết, muốn như thế nào đối mặt hai người.
Này Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hai người đều tương đương với đem cơm uy đến bọn họ bên miệng, nếu như vậy còn ăn không được, kia thật sự…… Ném chết người.
Cự Mãnh cảm thấy Sở Diệp, Lâm Sơ Văn thật sự quá khách khí, vì tị hiềm đều không vào được, này nếu là lúc ấy hai người đi theo tiến vào, bọn họ hẳn là đã sớm tìm được Cự Nhân tộc truyền
thừa.
Mấy tháng sau, Cự Dương đám người theo huyết mạch cảm ứng, rốt cuộc phá khai rồi một cái mê trận, phát hiện một tòa địa cung
nhập khẩu.
Cự Nhân tộc vài người ở địa cung bên trong phát hiện mấy cổ Cự Nhân tộc thi thể, còn có một cái huyết trì, huyết trì bên trong có đại lượng Hoàng Kim Cự Nhân tinh huyết.
Cự Nhân tộc mấy cái Cự Nhân hẳn là biết muốn chết, cho nên, đem trong cơ thể Hoàng Kim Cự Nhân tinh huyết cấp chia lìa ra tới, hình thành huyết trì. Cùng. Tịch. Đoàn. Dỗi.
“Hoàng kim huyết trì.” Mấy cái Cự Nhân tức khắc kích động lên.
Cự Dương lấy một cái bình, đem huyết trì bên trong tinh huyết, lấy huyết trì bên trong đại bộ phận máu phong vào bình, lúc sau,
vài người lại ở huyết trì bên trong đoái vào nước suối pha loãng, tiến vào trong đó ngâm.
Huyết trì bên trong rất nhiều tinh huyết đều dính ở trì trên vách cũng không hảo thu, vì vật tẫn kỳ dụng, vài người pha loãng huyết
trì bên trong máu loãng, dùng cho rèn luyện tự thân.
……
Cự Nhân tộc tộc địa.
“Cự Hòa trưởng lão, thạch lâm có phản ứng.” Một cái Cự Nhân

tộc vội vã xông vào Cự Hòa thạch ốc nói.
Cự Hòa nghe vậy, đôi mắt bên trong chợt bộc phát ra một trận lộng lẫy ánh sáng, run giọng nói: “Thành sao?”
Cự Nhân tộc huyết mạch kiểm tra đo lường thạch lâm, chẳng những có kiểm tra đo lường huyết mạch khả năng, còn có một cái
khác tác dụng, thạch lâm có thể cảm ứng được Hoàng Kim Cự Nhân tồn tại, một khi thượng giới xuất hiện Hoàng Kim Cự Nhân,
thạch lâm bên trong liền sẽ xuất hiện nhất định manh mối, nếu là
Hoàng Kim Cự Nhân huyết mạch lưu lạc bên ngoài, Cự Nhân tộc cũng có thể bằng vào thạch lâm bên trong xuất hiện chỉ thị, đem
lưu lạc bên ngoài Hoàng Kim Cự Nhân tìm trở về.
Cự Nhân tộc đã hồi lâu không có xuất hiện Hoàng Kim Cự Nhân, thạch lâm đột nhiên có điều cảm ứng, làm Cự Nhân tộc trên dưới
đều phấn chấn không thôi.
“Nhìn dáng vẻ là tìm được rồi tổ tiên di vật.”
“Không biết, lần này thu hoạch có bao nhiêu đại.”
“Mặc kệ như thế nào, thức tỉnh một cái Hoàng Kim Cự Nhân liền chuyến đi này không tệ.”
“Không biết, lần này thức tỉnh chính là ai.”
“Xem thạch lâm chỉ thị hẳn là Cự Dương.”
“……”
Mấy cái Cự Nhân tộc trưởng lão, nhìn Cự Hổ, đôi mắt bên trong ẩn ẩn có hâm mộ chi sắc.
Cự Nhân tộc lấy Hoàng Kim Cự Nhân vi tôn, nếu là Cự Dương thật sự thức tỉnh trở thành Hoàng Kim Cự Nhân, kia này chính là
Cự Nhân tộc thiếu chủ.
Cự Nha nghiến răng, thấp giọng mắng câu “Không nên thân đồ vật”, cũng không biết là đang mắng ai.
……
Toái Tinh Đảo địa cung trong vòng.

Cự Dương thét dài một tiếng, trên người kim quang xán xán.
Cự Thạch có chút hâm mộ nói: “Chuyển hóa thành Hoàng Kim Cự Nhân a! Chúng ta Cự Nhân tộc lại có Hoàng Kim Cự Nhân.”
Cự Mãnh hít sâu một hơi, rầu rĩ nói: “Cái này vận may gia hỏa.”
Phía trước, ngâm ở huyết trì bên trong, vài người cùng nhau hấp thu hoàng kim thánh huyết, hoàng kim thánh huyết tựa hồ càng
thích Cự Dương, vẫn luôn hướng Cự Dương thân thể bên trong dũng, Cự Dương một người liền hấp thu huyết trì bên trong lưu lại
năm thành thánh huyết, may mắn chuyển hóa.
Chuyển hóa thành Hoàng Kim Cự Nhân, Cự Dương thực lực liền thăng Tam giai.
Cự Khôn có chút kích động nhìn Cự Dương, nói: “Ngươi cảm giác thế nào?”
Cự Dương cười cười, nói: “Ta cảm giác thực hảo, lần này ít nhiều Sở thiếu, Lâm thiếu, đi ra ngoài về sau nhất định phải hảo hảo cảm tạ hai vị, không biết Sở thiếu cùng Lâm thiếu nhìn đến ta tiến
bộ, có thể hay không kinh ngạc.”
Cự Thạch cắm eo, bất mãn nói: “Cự Dương ngươi là chuyện như thế nào a! Quang nghĩ Sở thiếu, Lâm thiếu cái nhìn, cũng không nghĩ ngươi gia gia cái nhìn.”
Cự Dương cười cười, không nói gì.
Cự Mãnh bĩu môi, thầm nghĩ: Cự Dương gia hỏa này, là muốn tìm
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn khoe khoang một chút, đạt được hai người tán thành, này cũng quá gian trá.
Cự Mãnh khẽ thở dài một hơi, thầm nghĩ: Nếu là hắn cũng chuyển hóa thành Hoàng Kim Cự Nhân thì tốt rồi, nhất định có thể
đạt được hai người khích lệ, không biết, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn trong khoảng thời gian này gặp gỡ thế nào, thực lực trưởng thành
nhiều ít.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn cấp Cự Dương một loại cao thâm khó đoán

cảm giác, so sánh với đạt được gia gia tán thành, Cự Dương càng muốn được đến Sở Diệp, Lâm Sơ Văn khẳng định, Cự Dương cảm thấy chính mình tựa hồ là điên rồi, hắn đều trở thành
Hoàng Kim Cự Nhân, cư nhiên như vậy muốn hai tên nhân tộc khẳng định.

Chương 479: Chương 479

Từ truyền thừa nơi ra tới, Sở Diệp hai người liền ở Toái Tinh Đảo bên trong khắp nơi du đãng, lục tục lại thu hoạch một ít tài nguyên.
“Đánh nhau rồi.” Sở Diệp nhắm mắt lại tu luyện, nhận được Mặc Nắm truyền âm, bỗng nhiên mở bừng mắt.
Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp liếc mắt một cái, nói: “Làm sao vậy, phát hiện cái gì thứ tốt sao?”
“Mặc Nắm phát hiện Nhân tộc tu sĩ, không chỉ như thế, này nhóm
người bên trong giống như lăn lộn một cái người của Tiêu gia.” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, có chút kích động nói: “Nhân tộc a, nhiều năm như vậy, cuối cùng gặp.”
Ra tới phía trước, bọn họ chính là đáp ứng rồi Mục Thanh sẽ tìm hiểu một chút Tiêu lão gia tử trạng huống, bất quá, nhiều năm như vậy, cũng không như thế nào tìm được thích hợp thời cơ.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn nhìn nhau liếc mắt một cái.
“Đi xem đi.” Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp gật gật đầu, hai người thực mau chạy tới Mặc Nắm nói địa điểm, mới phát hiện có hai đội Nhân tộc tu sĩ ở đánh nhau.
Hai đội tu sĩ tu vi đều không tính quá cao, hai bên cầm đầu một cái Tạo Hóa Cảnh năm tầng, một cái Tạo Hóa Cảnh sáu tầng, như vậy thực lực, ở bí cảnh bên trong thuộc về pháo hôi dự bị quân.
Sở Diệp nhìn trong hồ một đóa thủy liên, lắc lắc đầu, có chút cảm
thán nói: “Hình như là vì Tinh Vũ Tuyết Liên đánh lên tới, không

phải một gốc cây linh dược sao, đến nỗi sao?"
Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, đè thấp thanh âm, nói: "Có thể là bởi vì nghèo đi."
Sở Diệp tròng mắt xoay chuyển, cảm thấy rất có đạo lý, xác thật có thể là bị nghèo bức, ở Tạo Hóa Cảnh tu sĩ giữa, hắn cùng Sơ Văn tuyệt đối xem như có tiền.
Này Tinh Vũ Tuyết Liên giá trị xa xỉ, đối hắn mà nói, cũng chính là
tầm thường chi vật, nếu là hắn nguyện ý nói, mua điểm Tinh Vũ Tuyết Liên hạt giống, phóng tới linh tuyền bên trong dưỡng một
đoạn thời gian, thực mau là có thể trưởng thành.
Này hoa sen đối tầm thường Tạo Hóa Cảnh tu sĩ mà nói, lại xem như không tồi linh dược.
Hai đội Nhân tộc cũng không phải ở liều chết, mà là các ra một người ở luận bàn, bí cảnh bên trong thứ tốt quá nhiều, một gốc cây Tinh Vũ Tuyết Liên còn không đáng hai bên nhân sinh tử tương bác.
"Vài vị đạo hữu, đang làm gì a! Sao đánh nhau rồi?" Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp đi ra.
Hai đội tu sĩ nhìn đến hai người, đồng thời dừng tay.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn thực lực đều ở Tạo Hóa Cảnh tám tầng, này cấp hai bên nhân tạo thành không nhỏ áp lực, hai bên tu sĩ, đều không hy vọng vì người khác làm áo cưới.
Một cái áo tím nữ tu một bên đề phòng nhìn hai người, một bên mở miệng giải thích một phen.
Nguyên lai hai đội người đồng thời phát hiện một gốc cây Tinh Vũ
Tuyết Liên, dựa theo quy củ, bí cảnh bên trong đồ vật đều là tới trước thì được, nhưng là, hai bên người cơ hồ là đồng thời đến, hai bên người đều khăng khăng là chính mình trước nhìn đến Tinh Vũ Tuyết Liên, giằng co không dưới, liền các ra một người, lựa chọn võ đấu.
Lâm Sơ Văn lưng đeo xuống tay, nói: "Không bằng như vậy, này cây Tinh Vũ Tuyết Liên ta vừa lúc yêu cầu, ta hoa gấp hai tiền, đem này cây tuyết liên mua tới như thế nào?"

Hai bên tu sĩ nhìn nhau liếc mắt một cái, trong đó một phương tu
sĩ, lập tức nói: “Có thể.”
Một phương tu sĩ đồng ý, một bên khác tu sĩ, lại là có chút khó xử.
“Xin lỗi, này cây linh thảo, chúng ta có cần dùng gấp.” Áo tím nữ tu chắp tay, có chút xấu hổ nói.
Lâm Sơ Văn hướng tới áo tím nữ tu nhìn thoáng qua, nói: “Ngươi
yêu cầu Vũ Vụ Đan?” Lâm Sơ Văn chỉ đảo qua, liền phát hiện nữ tu hẳn là trúng hỏa độc, yêu cầu Vũ Vụ Đan rửa sạch độc tố.
Áo tím nữ tu nhìn Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, không nói gì, gật
gật đầu.
Lâm Sơ Văn vuốt ve một chút ngón tay, trầm ngâm một chút, nói:
“Nếu ngươi tin được ta, ta có thể giúp ngươi luyện chế một lò Vũ Vụ Đan.”
Áo tím nữ tu có chút hoài nghi nói: “Đạo hữu là luyện đan sư?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng là?”
Áo tím nữ tu cùng mấy cái đồng bạn nhìn nhau vài lần, chắp tay nói: “Nếu là như thế, liền làm phiền các hạ rồi.”
Lâm Sơ Văn nhìn áo tím nữ tu, thầm nghĩ: Cái này nữ tu tựa hồ rất thật tinh mắt, hắn nói chính mình là luyện đan sư, nha đầu này
liền tin.
Áo tím nữ tu sở dĩ sẽ như vậy tin tưởng Sở Diệp, chủ yếu là phàm là luyện đan sư, hàng năm luyện đan trên người tổng hội lây dính đủ loại dược vị. Lâm Sơ Văn ở Cự Nhân tộc thời điểm, thường xuyên ngày tiếp nối đêm luyện đan, không biết luyện chế
nhiều ít đan dược, trên người dược vị nồng đậm kinh người.
Sở Diệp lấy mười vạn linh thạch, hướng tới một khác đội tu sĩ ném qua đi, một gốc cây Tinh Vũ Tuyết Liên, giá cả không sai biệt
lắm chính là mười vạn nguyên thạch.

Áo xám tu sĩ bên kia, xem Sở Diệp muốn luyện đan, cầm linh thạch cũng không có lập tức đi, một bộ muốn xem náo nhiệt tư thế.
Lâm Sơ Văn lấy ra đan lô, đem Tinh Vũ Tuyết Liên đầu nhập vào đan lô bên trong, gia nhập vài cọng phụ dược bắt đầu luyện chế đan dược.
Áo tím nữ tu bên kia nhìn đến Lâm Sơ Văn như vậy tùy ý luyện đan, tức khắc nhíu nhíu mày, bên cạnh mấy cái tu sĩ hai mặt nhìn
nhau, cũng không biết suy nghĩ cái gì.
Sở Diệp đứng ở Lâm Sơ Văn bên người, đôi mắt đảo qua bên cạnh hai đội người, thời khắc phòng bị hai bên nhân mã hạ ám tay.
Thực mau một lò đan dược liền thành hình, sáu viên Vũ Vụ Đan lẳng lặng nằm ở đan lô cái đáy.
Sáu viên Vũ Vụ Đan đều là hạ phẩm đan dược, Lâm Sơ Văn hoàn toàn có thể luyện chế ra càng cao phẩm chất đan dược, bất quá, không có cái kia tất yếu.
Nhìn đến Lâm Sơ Văn nhẹ nhàng bâng quơ luyện chế ra Vũ Vụ Đan, hai bên tu sĩ, thái độ đều thay đổi.
Một bên áo xám tu sĩ đi ra nói: “Đạo hữu nếu là luyện đan sư, kia hôm nay coi như là cho các hạ mặt mũi, này cây Tinh Vũ Tuyết Liên, chúng ta không tranh.”
Áo xám tu sĩ nói đem mười vạn linh thạch, trả lại cho Sở Diệp.
Sở Diệp tiếp được linh thạch, có chút vô ngữ nhìn áo xám tu sĩ liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Bọn người kia biến thật mau, bất quá,
Sở Diệp cũng không nghĩ thiếu mỗi người tình.
“Tổng cộng sáu viên Vũ Vụ Đan, các ngươi có thể lấy hai viên đi.”
Powered by GliaStudio
close
Áo xám tu sĩ nghe vậy, giãy giụa một chút, chắp tay nói: “Như thế,
kia liền đa tạ hai vị.”
Một viên Vũ Vụ Đan giá trị liền để được với một gốc cây Tinh Vũ

Tuyết Liên, áo xám tu sĩ đám người nhanh chóng lấy hai viên, mang theo vài người rời đi.
Lâm Sơ Văn nhìn áo tím nữ tu liếc mắt một cái, nói: “Dư lại đều cho các ngươi đi.”
Áo tím nữ tu sửng sốt một chút, nàng cho rằng bọn họ cũng chỉ có thể lấy hai viên, không nghĩ tới, này hai cái hào phóng như vậy,
trực tiếp đem dư lại đan dược đều cho bọn họ.
Này một lò tổng cộng mới ra sáu viên đan dược, này đều phân, cũng không biết hai người kia đồ cái gì.
“Đa tạ, hai vị đạo hữu, không biết có cái gì có thể cống hiến sức lực.” Áo tím nữ tu tâm tư bay nhanh chuyển động vài vòng, thử hỏi.
Lâm Sơ Văn như vậy luyện đan thuật như vậy tinh thâm luyện đan sư, phía sau khẳng định là có thế lực lớn duy trì. Như vậy luyện đan sư, tuyệt đối sẽ không mơ ước một gốc cây Tinh Vũ Tuyết Liên, đối phương sẽ ra tay, hẳn là có mặt khác cái gì nguyên nhân.
Sở Diệp lưng đeo xuống tay, cười cười, nói: “Vài vị không cần khẩn trương, chúng ta là phi thăng tu sĩ, phi thăng khi ra điểm sai
lầm, lưu lạc đến vực ngoại đi, muốn tìm vài vị muốn hiểu biết một
ít Nhân tộc sự tình.”
Áo tím nữ tu sửng sốt một chút, bừng tỉnh nói: “Thì ra là thế, đây
là việc nhỏ! Hai vị muốn biết cái gì, chúng ta nhất định biết gì nói
hết, không nửa lời giấu giếm.”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Chúng ta tuy xa ở vực ngoại, lại cũng hiểu biết quá một ít Nhân tộc sự tình, xem vài vị phục sức tựa hồ là Tiêu gia người, Tiêu Tụng tiền bối uy danh, ở bên ngoài
cũng có truyền lưu, nghe nói, lão tổ năm đó trường kiếm bình thiên hạ, một người liền đánh đuổi Vũ tộc mười vạn xâm lược quân……”

Ấo tím nữ tu cười cười, nói: “Thì ra là thế, hai vị xem như hỏi đối người, ta kêu Tiêu Tình, chính là Tiêu gia người. Tiêu tiền bối tuy
rằng thực lực cường hãn, bất quá, vận khí lại không tốt lắm a! Thiên kiều bách sủng con gái duy nhất gả đi ra ngoài, cư nhiên chết oan chết uổng, duy nhất cháu ngoại còn mất tích.”
Tiêu gia sự tình, không phải cái gì bí ẩn, Nhân tộc địa giới tin tức
hơi chút linh thông một ít người đều biết. Kết giao luyện đan sư cơ hội, mọi người đều không nghĩ bỏ lỡ, mấy cái tu sĩ cùng Lâm Sơ Văn mồm năm miệng mười đàm luận lên.
“Đây là bọn họ Mục gia không làm người, Tiêu tiểu thư chính là kêu Mục gia người cấp hại chết.”
“Mục Thanh thiếu gia không biết đi nơi nào.”
“Hẳn là còn sống, nếu là đã chết, hồn đèn đã sớm diệt.”
“……”
Vài người mồm năm miệng mười đem Tiêu gia cùng Mục gia ân oán tình thù cấp nói một lần, Sở Diệp tuy rằng đã nghe Tiêu An đề qua, bất quá vẫn là nghe mùi ngon.
“Ta Tiêu gia vẫn luôn ở mời chào luyện đan sư, hai vị nếu là có hứng thú, có thể gia nhập chúng ta Tiêu gia, đãi ngộ sẽ không kém.” Tiêu Tình tràn đầy ân cần nói.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Này liền tính, chúng ta mấy năm nay, bị Cự Nhân tộc đại ân, không thể tùy tùy tiện tiện rời đi.”
Tiêu Tình lắc lắc đầu, khẽ thở dài một hơi, nói: “Vậy đáng tiếc.”
Tiêu Tình nhìn Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, đôi mắt bên trong tràn ngập tiếc hận, cũng không biết là ở tiếc hận chính mình, vẫn
là ở tiếc hận Lâm Sơ Văn.
Tiêu lão gia tử vì chữa khỏi Mục Thanh, đủ loại luyện đan sư cũng
tìm không ít, bất quá, không có gì thu hoạch.
Tuy rằng như thế, Tiêu lão gia tử cũng không có từ bỏ, Tiêu gia đệ tử nếu là dẫn tiến một cái luyện đan sư tiến gia tộc, nên gia tộc
đệ tử là có thể đạt được đại lượng khen thưởng.

Luyện đan sư phần lớn bản thân có sư thừa, hoặc là một ít thế lực khuynh tâm bồi dưỡng, tán tu luyện đan sư lông phượng sừng lân, cho dù có cũng nhiều là một ít đan thuật bình thường, tưởng mời chào luyện đan sư cũng không dễ dàng.
Áo tím nữ tu cảm thấy lấy Lâm Sơ Văn luyện đan thuật, nếu là tiến vào Tiêu gia, tất nhiên có thể nhanh chóng bộc lộ tài năng, nói không chừng còn có thể đạt được lão tổ coi trọng.
Lâm Sơ Văn muốn tìm hiểu tin tức, cũng không phải cái gì bí ẩn, vài nhân tộc thực lực so hai người thấp, cố ý lấy lòng, hai người hỏi thăm tin tức, trên cơ bản có thể nói đều nói.
Sở Diệp được đến tin tức, liền rời đi.
Mấy cái tu sĩ hai mặt nhìn nhau, nói: "Này hai cái tu sĩ, sao lại thế
này, phí như vậy đại kính, chính là vì hỏi thăm một ít mọi người đều biết đến tin tức."
Luyện đan sư là rất ít làm trò những người khác mặt luyện chế đan dược, Lâm Sơ Văn cũng không biết là chuyện như thế nào, trực tiếp làm trò bọn họ mặt luyện đan.
Luyện đan sư luyện đan trên đường bị quấy nhiễu, chính là thực dễ dàng bị phản phệ, Lâm Sơ Văn làm trò bọn họ mặt luyện đan, cũng không biết là không biết sống chết, vẫn là kẻ tài cao gan cũng lớn.
Tiêu Tình cười cười, nói: "Có lẽ, hắn chỉ là tưởng khoe khoang một chút chính mình luyện đan năng lực?"
Khương Băng hít sâu một hơi, nói: "Chỉ là vì cái này, này cũng quá mạo hiểm, đều tu luyện đến Tạo Hóa Cảnh hậu kỳ, không đến mức như vậy đơn thuần đi, này hai cái vẫn là phi thăng tu sĩ a!" Phi thăng tu sĩ tâm nhãn, thông thường so Tiên giới bản thổ tu
sĩ muốn nhiều rất nhiều.
Thẩm hướng cười cười, vui sướng nói: "Này hai tên gia hỏa, không phải phi thăng đến Cự Nhân tộc đi sao? Nói không chừng chính là bởi vì đầu óc quá đơn giản, mới phi thăng đến Cự Nhân tộc đi." Dù sao bọn họ không lỗ.
Một gốc cây tinh mưa bụi liên nhiều nhất cũng liền giá trị một viên

Vũ Vụ Đan, bọn họ nhưng cầm bốn viên đâu, luyện đan sư chính là giàu có a! Bọn họ vì một gốc cây tinh mưa bụi liên, đánh sống đánh chết, đối phương giống như căn bản là chướng mắt.
“Hai người kia giá trị con người xa xỉ, vừa mới chúng ta nếu là ra tay……”
Bên cạnh một cái Tạo Hóa Cảnh hai tầng áo lam tu sĩ, nói: “Nếu là ra tay, chúng ta sợ đã chết.”
Tiêu Tình nhìn áo lam tu sĩ liếc mắt một cái, nói: “Ngươi xác định?”
Áo lam tu sĩ gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, kia hai người cho ta một
loại thực đáng sợ cảm giác, thật giống như đối mặt đại tộc đỉnh cấp thần tử, thần nữ.”
Tiêu Tình cau mày, nói: “Ngươi có phải hay không cảm giác sai lầm, này cũng quá khoa trương đi.”
Đồng dạng là Tạo Hóa Cảnh tu sĩ, đại gia thực lực chênh lệch cũng là thập phần to lớn, một ít đại tộc tu sĩ, tu luyện công pháp đặc thù, nháy mắt hạ gục mấy cái cùng giai vị tu sĩ không thành vấn đề.
“Hẳn là sẽ không sai.” Áo lam tu sĩ đối nguy hiểm cảm giác phi thường nhanh nhạy, dọc theo đường đi, tiểu đội thành viên dựa vào đối phương cảm giác lực, tránh đi rất nhiều nguy hiểm.
Tiêu Tình hít sâu một hơi, nói: “Hắn đối lão gia tử giống như thật
sự khá tò mò.”
Khương Băng cười cười, nói: “Đại khái là muốn ôm đùi đi, bọn họ
tạm thời hình như là không có rời đi Cự Nhân tộc ý tứ, bất quá, chờ thời cơ chín muồi, hẳn là vẫn là sẽ tiến vào Nhân tộc địa giới.”
Tiêu Tình gật gật đầu, nói: “Có đạo lý, Lâm Sơ Văn luyện đan thuật, hẳn là Cự Nhân tộc tiêu phí đại lượng tài nguyên bồi dưỡng
ra tới, Cự Nhân tộc đại khái không dễ dàng như vậy thả người, bất quá, chờ hai người thực lực lại cường một ít, hẳn là liền sẽ nghĩ cách thoát ly Cự Nhân tộc khống chế.”

Chương 480: Chương 480

Cáo biệt Tiêu Tình đám người lúc sau, Sở Diệp hai người tiếp tục ở bí cảnh bên trong khắp nơi du đãng.
Sở Diệp ôm hai tay, nói: "Dựa theo Tiêu Tình cách nói, Tiêu Tụng đi rừng Địa Tâm, không biết có phải hay không bị lừa đi."
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Rừng Địa Tâm nghe nói có địa huyệt nhện vương."
"Tiêu Tụng tuy rằng là Sinh Tử Cảnh hậu kỳ tu sĩ, nhưng là, tới rồi
địa huyệt nhện vương lãnh địa, chính là sẽ bị áp chế, cũng không
biết là vì cái gì đi, nên không phải là bị lừa đi đi." Sở Diệp nói thầm nói.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, "Tốt xấu là Sinh Tử Cảnh hậu kỳ cường giả, hẳn là cũng không như vậy hảo lừa đi."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Cũng là."
Sinh Tử Cảnh hậu kỳ cường giả, có cái nào sẽ là hời hợt hạng người, bọn họ hai cái Tạo Hóa Cảnh hậu kỳ tu sĩ, lo lắng một cái Sinh Tử Cảnh hậu kỳ tu sĩ, thật sự có chút buồn lo vô cớ, cùng với lo lắng Tiêu Tụng, bọn họ còn không bằng lo lắng cho mình.
Lần này bí cảnh hành trình, thả ra Tiểu Bạch mấy chỉ, cũng không
biết có thể hay không dẫn người chú ý.
Mắt thấy thời gian không nhiều lắm, hai người nắm chặt cuối cùng thời gian, ở Toái Tinh Đảo bên trong khắp nơi du đãng, không ngừng hấp thu sao trời chi lực.
Tu luyện vô năm tháng, thực mau mười năm chi kỳ liền đến.
Sở Diệp nhìn trên tay lệnh bài, nói: "Muốn không sai biệt lắm, nhìn dáng vẻ, chúng ta lập tức phải rời khỏi nơi này."

Lệnh bài ở mấy ngày phía trước, liền bắt đầu có dị động, nhắc nhở bí cảnh bên trong tu sĩ, thời gian mau tới rồi.
Lâm Sơ Văn có chút lưu luyến nói: “Nhanh như vậy mười năm liền đi qua a!”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn này mười năm, ở bí cảnh bên trong có thể nói là quá thập phần phong phú, lại phải cho chính mình tìm
kiếm tài nguyên, lại muốn giúp mấy tiểu tìm kiếm cơ duyên, tuy rằng mấy ngày nay quá có chút bận rộn, bất quá, thu hoạch vẫn là không nhỏ.
“Cũng nên đi ra ngoài, mấy năm nay, bên này hoàn cảnh, đã đối chúng ta sinh ra không bao nhiêu tác dụng.”
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn thực lực đều tu luyện tới rồi Tạo Hóa Cảnh Cửu giai, tiến vào Tạo Hóa Cảnh Cửu giai lúc sau, bọn họ tốc độ tu luyện liền đại đại biến hoãn.
Sau khi ra ngoài, còn phải tiêu phí một chút thời gian, rèn luyện linh lực, lại kế tiếp liền có thể suy xét một chút tiến giai Sinh Tử Cảnh sự tình.
Tiên giới Tạo Hóa Cảnh tu sĩ nhiều không kể xiết, Sinh Tử Cảnh cường giả lại không tính quá nhiều, tiến giai Sinh Tử Cảnh, cũng coi như là có bước đầu ở các tộc hành tẩu năng lực.
Nếu muốn tiến giai Sinh Tử Cảnh, cũng không dễ dàng, chỉ sợ còn cần bàn bạc kỹ hơn.
Thời gian vừa đến, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đã bị truyền tống ra tới.
Sở Diệp vừa ra tới, thình lình thấy được một con thật lớn Bạch Hổ
mao đoàn, bị hoảng sợ, đại mao đoàn đứng lặng ở không trung, nhìn quét tứ phương, rất có loại bễ nghễ thiên hạ khí thế.
Trừ bỏ Bạch Hổ, Sở Diệp còn cảm giác được vài cổ phi thường cường hãn hơi thở, nhất thời có chút hãi hùng khiếp vía.
Hai người ở Cự Hòa trưởng lão triệu hoán dưới, nhanh chóng thượng Cự Nhân tộc phi thuyền.
Sở Diệp đứng ở phi thuyền phía trên, phát hiện Cự Nhân tộc chỉ đã trở lại mười cái người, lần này Cự Nhân tộc tổng cộng đi vào mười tám cái, chỉ đã trở lại mười cái, có thể thấy được có tám là ngã xuống ở bí cảnh bên trong.

Cự Nhân tộc trưởng lão đại khái là nhìn quen loại này trường hợp, đối với như vậy tổn thất, tuy rằng đau lòng, nhưng cũng chỉ
là thở dài một tiếng.
Sở Diệp quét Cự Dương, Cự Khôn đám người liếc mắt một cái, Cự Dương đám người là hắn tự mình đưa đến Cự Nhân tộc truyền thừa bí cảnh bên trong đi, vài người đều sống hảo hảo.
Cự Mãnh nhìn đến Sở Diệp có chút vui sướng, muốn nói cái gì, bị Cự Hòa dùng ánh mắt quát bảo ngưng lại.
"Trưởng lão, kia chỉ Bạch Hổ." Sở Diệp nhịn không được nói.
Cự Hòa trưởng lão hít sâu một hơi, nói: "Đó là Bạch Hổ tộc Tổ Cảnh trưởng lão, là tới đón một con Tiểu Bạch Hổ, nghe nói, bí cảnh bên trong có một con Bạch Hổ, nơi nơi hãm hại lừa gạt, trêu
chọc không ít người, Bạch Hổ tộc nghe nói lúc sau, sợ tộc khác tìm phiền toái, xuất động Tổ Cảnh cường giả tự mình tới đón."
Sở Diệp cau mày, thầm nghĩ: Thượng giới thực sự có cùng tộc ái a! Tổ Cảnh cường giả cư nhiên tự mình tới, hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn đến Tổ Cảnh cường giả đâu, chỉ là vị này rốt cuộc là như thế nào biết Tiểu Bạch tin tức a!
Sở Diệp cau mày, có chút nghi hoặc nói: "Bạch Hổ tộc tộc trưởng như thế nào sẽ biết Bạch Hổ tin tức? Toái Tinh Đảo tin tức không
phải bị phong bế sao?"
Cự Hòa lưng đeo xuống tay, nói: "Ban đầu hẳn là không biết, hẳn là tộc khác nói cho hắn đi."
Sở Diệp có chút kinh ngạc, nói: "Tộc khác nói cho bọn họ?"
Thượng giới chẳng những có cùng tộc ái, bất đồng chủng tộc chi gian cư nhiên cũng như vậy có ái sao? Này vẫn là hắn biết đến thượng giới sao? Không quá thích hợp đi!
"Toái Tinh Đảo tuy rằng cùng ngoại giới không thông, nhưng nếu
là gặp được cực độ khẩn cấp tình huống, một ít đại tộc tu sĩ hoặc là giống Phong Ngữ tộc như vậy chuyên môn kinh doanh tin tức đầu cơ trục lợi thế lực, vẫn là có thể lợi dụng một ít đặc thù thủ đoạn, đem tin tức truyền ra tới."

“Thần, ma, tiên này đó đại tộc một ít tu sĩ, đã biết Bạch Hổ tin tức
lúc sau, đem tin tức truyền ra tới. Này đó đại tộc trưởng lão nghe nói lúc sau cảm thấy bí cảnh Bạch Hổ, có thể là Bạch Hổ tộc che giấu ám tử, cho nên chạy tới thử Bạch Hổ tộc có phải hay không bí mật bồi dưỡng Bạch Hổ tộc Thánh Tử.”
“Nghe nói Bạch Hổ tộc người bắt đầu không hiểu ra sao, bị thử nhiều, Bạch Hổ tộc nhưng thật ra đã biết.”
Sở Diệp: “……” Thế nhưng là cái dạng này, cái gọi là nói cho cư nhiên là như thế này nói cho, bị tộc khác thử ra tới.
Cự Hòa trưởng lão cau mày, nói: “Nghe nói, bí cảnh xuất hiện này
chỉ Bạch Hổ, tâm tư linh hoạt, mưu kế chất chồng, có dũng có mưu, tư chất còn thập phần nghịch thiên, Bạch Hổ tộc có người suy tính đến kia chỉ Bạch Hổ cùng Bạch Hổ tộc thái cổ thời đại một vị đại năng có chút quan hệ, là cái không xuất thế kỳ tài.”
Sở Diệp: “……” Tiểu Bạch chỉ là một con ở nông thôn hổ mà thôi a! Bạch Hổ cư nhiên đối Tiểu Bạch đánh giá như thế chi cao, không biết có phải hay không có chút suy nghĩ nhiều quá?
“Ta cảm giác được vài cổ thập phần đáng sợ hơi thở, đều là hướng về phía Tiểu Bạch tới?”
“Đương nhiên không phải, nghe nói, lần này bí cảnh còn xuất hiện
một cái thời không long, rất nhiều người đều là hướng về phía thời không long tới.”
Đông đảo Sinh Tử Cảnh đỉnh tu sĩ vì truy tìm Tổ Cảnh, có thể trả giá hết thảy, đáng tiếc có thể đề cao tiến vào Tổ Cảnh cảnh giới tài nguyên thiếu chi lại thiếu, Kinh Chập Long, Lôi Thú, này hai cái
đều là đối sinh tử cảnh cường giả phi thường quý giá đồ vật, cho nên, đưa tới không ít Sinh Tử Cảnh đỉnh tu sĩ tiến đến điều nghiên địa hình.
Sở Diệp hít sâu một hơi, Tiểu Bạch, Truy Phong, Tiểu Lôi này sẽ đều ở hắn ngọc trụy không gian bên trong đâu, ngọc trụy không gian hẳn là có thể ngăn cách tu sĩ hơi thở, hẳn là phát hiện không

được đi.
Sở Diệp cảm giác huyệt thái dương thình thịch thẳng nhảy, Tổ Cảnh cường giả đều chạy tới, một khi bị phát hiện, kia việc vui có
thể to lắm.
Sở Diệp cảm nhận được từng luồng cường hãn linh hồn lực, liên tiếp không ngừng lên đỉnh đầu đảo qua, như là ở tìm tòi cái gì, mỗi lần bị kia khổng lồ linh hồn lực đảo qua, Sở Diệp đều có loại bị xem quang cảm giác.
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp tả hữu nhìn xung quanh một chút, ninh mày, có chút bất
an nói: “Trưởng lão, này phi thuyền đều không đi sao!”
Cự Hòa trưởng lão hít sâu một hơi, nói: “Mấy cái đại tộc hạ lệnh cấm, sợ làm cho Toái Tinh Đảo chấn động, phải đợi sở hữu tu sĩ đều ra tới lúc sau, phong bế Toái Tinh Đảo, mới cho phép cho đi.”
Sở Diệp: “……” Sợ làm cho Toái Tinh Đảo chấn động gì đó, vừa nghe chính là cái chẳng ra gì lấy cớ.
Thời gian không ngừng chuyển dời, không khí càng ngày càng khẩn trương, đông đảo tu sĩ đều nhìn chằm chằm Bạch Hổ tộc cùng Long tộc, hai tộc cũng là một bộ như lâm đại địch tư thế.
Cự Nhân tộc mấy cái trưởng lão, nhìn Sở Diệp đám người, nói: “Tĩnh khí ngưng thần, cùng chúng ta không quan hệ, không cần làm dư thừa sự tình.”
Theo thời gian không ngừng chuyển dời, bí cảnh bên trong tu sĩ, lục tục đều ra tới.
Năm đó tiến vào bí cảnh tu sĩ, có mấy vạn ra tới tu sĩ lại chỉ có mấy ngàn, thiệt hại suất thập phần kinh người.
“Thần tộc Thần Nhạc thần nữ không ra tới a!”
“Ma tộc Ma Văn Khải ma tử cũng không ra tới.”
“Hỏa tộc Hỏa Lệ cũng không có ra tới a!”
“……”
Bí cảnh bên trong tử vong quá bình thường, mấy cái kinh tài tuyệt
diễm tu sĩ tử vong, chọc đến mọi người thổn thức một chút.

Sở Diệp nhìn Cự Hòa trưởng lão, có chút khó hiểu nói: “Làm sao vậy? Cự Hòa trưởng lão, như thế nào giống như không khí có chút khẩn trương a!”
Sở Diệp nhấp môi, theo bản năng có chút khẩn trương.
“Kia chỉ Bạch Hổ không ra tới a!”
“Nếu không phải đã chết, kia chỉ Bạch Hổ liền khả năng không phải Bạch Hổ tộc bỏ vào đi, mà là Toái Tinh Đảo hoang dại.”
“Cái kia Thời Gian Long cũng không ra tới.”
“Có lẽ đã ra tới, nhưng là, không có ra tới.”
“……”
Các tộc tu sĩ đều có chính mình bí mật, Tiên giới ý đồ tìm tòi nghiên cứu người khác bí mật là tối kỵ húy.
Đợi nửa ngày, không chờ đến Bạch Hổ, Lôi Thú lộ diện, mấy cái Sinh Tử Cảnh đỉnh cường giả, đành phải cho đi.
Đại tộc tuy rằng ở Tiên giới cực có uy tín, nhưng cũng không thể muốn làm gì thì làm.
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn trở về lúc sau, cũng không có nhiều làm cái gì.
Hai người hoa điểm thời gian, củng cố tu vi.
Toái Tinh Đảo không thể so Cự Nhân tộc bộ lạc an ổn, ở Cự Nhân bộ lạc, hai người tu luyện càng thêm an tâm một ít.
Ba tháng lúc sau, ở linh tuyền, đan dược phụ trợ dưới, hai người tu vi ổn định rất nhiều, hai người đối linh lực khống chế, so với từ
trước, cũng thông thuận rất nhiều.
“Sở thiếu, bí cảnh bên trong sự tình, Cự Dương đều cùng ta nói, đa tạ Sở thiếu to lớn hỗ trợ.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Đã nhận lời ủy thác thì phải làm hết sức mình, ta cũng chỉ là tận lực làm nên làm.”
Sở Diệp hướng tới Cự Dương đám người nhìn qua đi, Cự Dương đám người hẳn là ở truyền thừa nơi, được đến không nhỏ chỗ tốt,
trên người hơi thở dâng lên không ít.
Sở Diệp nhìn Cự Dương, ở này trên người cảm nhận được một cổ đặc thù hơi thở, Sở Diệp âm thầm suy đoán, Cự Dương hẳn là

chuyển hóa thành Hoàng Kim Cự Nhân.
Cự Dương trên người có một cổ đặc thù huyết mạch uy áp, loại này uy áp có chút cùng loại Bạch Hổ trên người uy áp, hẳn là thuộc về cao giai sinh linh uy áp.
Cự Dương đối với Sở Diệp, Lâm Sơ Văn chắp tay, nói: "Đa tạ hai vị tương trợ."
Sở Diệp đánh giá Cự Dương, nói: "Cự Dương ngươi tiến bộ thực mau a!"
Cự Dương cười cười, nói: "Không kịp Sở thiếu."
Cự Hòa trưởng lão nhìn Sở Diệp, Lâm Sơ Văn, nói: "Nhìn dáng vẻ, Toái Tinh Đảo hoàn cảnh đích xác thực thích hợp hai vị tu luyện a! Mấy năm thời gian, hai vị đều tiến giai Tạo Hóa Cảnh chín tầng."
Sở Diệp cười cười, nói: "Nhờ phúc, nhờ phúc!"
Cự Mãnh chớp chớp mắt, nói: "Tạo Hóa Cảnh chín tầng sao?"
Sở thiếu, Lâm thiếu theo chân bọn họ tách ra thời điểm, tựa hồ mới Tạo Hóa Cảnh bảy tầng, kết quả mấy năm không thấy, cư nhiên đã Tạo Hóa Cảnh chín tầng.
Cự Mãnh nguyên bản còn tưởng rằng được Cự Nhân tộc truyền thừa, bọn họ tiến bộ tốc độ sẽ vượt qua Sở thiếu, Lâm thiếu, không nghĩ tới, hai người tu vi tiến bộ nhanh như vậy, đều Tạo Hóa Cảnh chín tầng, thực rõ ràng, hai người mấy năm nay hẳn là
có khác gặp gỡ. Cự Mãnh âm thầm hoài nghi, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn đi theo bọn họ mấy năm, bị bọn họ cấp liên lụy, nếu không liền sẽ tiến bộ càng mau.
Cự Hòa trưởng lão nhìn Sở Diệp, nói: "Hai vị thực lực tiến bộ như vậy mau, bước tiếp theo, nên đánh sâu vào Sinh Tử Cảnh."
Sở Diệp cười cười, nói: "Sinh Tử Cảnh còn sớm thực đâu." Đừng nhìn Sinh Tử Cảnh chín tầng cùng Sinh Tử Cảnh tựa hồ chỉ có một bước xa, trên thực tế, chênh lệch vẫn là thập phần to lớn.
Cự Hòa trưởng lão cười cười, nói: "Sớm muộn gì sự."
Sở Diệp cười cười, nói: "Nếu thật có thể như thế, kia liền hảo."

Chương 481: Chương 481

Thừa Cự Nhân tộc lâu thuyền, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn về tới Cự Nhân tộc Tử Vụ sơn cốc.
“Hai vị nhưng xem như đã trở lại.” Tiêu An tràn đầy nhiệt tình đón
đi lên nói.
Sở Diệp nhìn Tiêu An, cũng biết đối phương vội vã tới rồi mục đích.
Sở Diệp không úp úp mở mở, nói thẳng: “Tiêu tiền bối không có việc gì, bất quá, nghe nói hắn đi rừng Địa Tâm, không biết là bị lừa lừa đi, vẫn là rừng Địa Tâm bên trong có thứ gì, có lẽ là Mục gia sợ Tiêu tiền bối tìm phiền toái, mới dụ dỗ hắn đi.”
Tiêu An thở dài, nói: “Lão gia tử, hẳn là vì thiếu gia đi.”
Tiêu An dừng một chút, lại nói: “Nghe nói, rừng Địa Tâm có một loại Vạn Mạch Linh Chi, có thể tục tiếp đoạn mạch thân thể.” Lão
gia tử đã sớm được đến Vạn Mạch Linh Chi tin tức, chỉ là phía trước không yên lòng thiếu gia, liền không có đi.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Thì ra là thế.”
Hắn nói, vì cái gì Tiêu lão gia tử sẽ chạy đến rừng Địa Tâm đi đâu, nguyên lai là có sở cầu, chỉ là tôn tử đều tìm không thấy, tìm
được rồi dược lại có ích lợi gì.
“Mục gia tin tức, ta cũng hiểu biết một ít, Mục gia hết thảy như thường, chính là vì tranh đoạt gia chủ chi vị, có chút cọ xát, cái gì
Nhị lão gia nhi tử, nguyên bản muốn thành thân, kết quả, cùng vị
hôn thê muội muội làm ở cùng nhau, hôn sự thổi. Tam lão gia

có
cái tư chất xuất chúng tôn tử, giống như bị người cấp đánh, phế đi năm thành tu vi, Sinh Tử Cảnh vô vọng…… Các loại lông gà vỏ
tỏi sự tình không ít, bất quá, cũng đều không tính cái gì đại sự."
Tiêu An lắc lắc đầu, có chút ghét bỏ nói: "Mục gia vẫn là như vậy chướng khí mù mịt."
Mục gia là đại gia tộc, bên trong phân tranh không thôi, Mục Thanh thâm đến lão gia tử yêu thích, lại có một cái lợi hại ông ngoại, Mục gia thứ tốt, luôn là trước kiếm chế thiếu gia chọn lựa, vì cái này, gia tộc bên trong mấy cái thiếu gia, đối thiếu gia bất mãn đã lâu, hiện tại thiếu gia không thấy, Mục gia bên trong bên trong mâu thuẫn, khả năng bởi vậy biến kịch liệt.
Sở Diệp một hồi tới, liền bắt đầu một lần nữa xử lý Tử Vụ sơn cốc, nhật tử lại khôi phục tới rồi từ trước trạng thái.
Mấy năm nay hai người không ở, linh điền giao cho Mục Thanh đám người xử lý, linh dược sản lượng thẳng tắp giảm xuống.
Sở Diệp trở về lúc sau, đi linh điền bên trong tuần tra một phen, linh điền bên trong trạng huống có chút thảm không nỡ nhìn, Mục
Thanh đi theo Sở Diệp bên người, có chút xấu hổ.
"Hai vị sau khi đi, linh điền bên trong linh dược sản lượng càng ngày càng kém, rất nhiều linh dược đều khô héo, ta dùng rất nhiều biện pháp, đều không có hiệu quả." Mục Thanh có chút xấu
hổ nói.
Tử Vụ sơn cốc linh điền, Sở Diệp dùng linh tuyền cải tiến quá, bất
quá, nhiều năm như vậy xuống dưới, thổ nhưỡng bên trong, linh
lực suy yếu, linh điền dần dần biến thành nguyên lai bộ dáng.
Sở Diệp mãn không thèm để ý nói: "Không sao, ngươi không phải
linh thực sư, xử lý không được nhiều như vậy linh điền là bình thường."
Sở Diệp gieo trồng rất nhiều linh thảo, đều là yêu cầu linh khí bổ

sung, tỉ mỉ chăm sóc, trong khoảng thời gian này hắn không ở, linh dược khô héo cũng là bình thường.
Mục Thanh nghe được Sở Diệp nói, thở dài nhẹ nhõm một hơi rất
nhiều, lại có chút mất mát.
……
Sở Diệp nguyên bản còn tưởng rằng, hắn trở về lúc sau, Cự Nhân tộc mấy cái trưởng lão hội tới tìm bọn họ tâm sự, bất quá, Cự Nhân tộc tựa hồ có càng chuyện quan trọng, nhất thời nhưng
thật ra không rảnh lo bọn họ bên này.
Từ bí cảnh trở về lúc sau, Lâm Sơ Văn không có giống phía trước giống nhau trầm mê luyện đan, thường xuyên bồi Sở Diệp ở linh điền bên trong chuyển động, ở hai người chăm sóc dưới, linh điền
bên trong linh thảo, nhanh chóng khôi phục sinh khí.
Mục Thanh đi theo hai người bên người, âm thầm cảm thán hai người lợi hại.
Sở Diệp ở linh điền bên trong tưới thủy, Liễu Thụ Yêu hóa thân hướng tới Sở Diệp lay động một chút.
Sở Diệp nghe được Liễu Thụ Yêu truyền đến tin tức, có chút khác
thường.
“Làm sao vậy?” Lâm Sơ Văn nhìn Sở Diệp hỏi.
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Cự Nhân tộc xác thật xuất hiện Hoàng Kim Cự Nhân, tựa hồ còn không ngừng một cái.” Có hai cái trưởng lão, giống như cũng chuyển hóa thành Hoàng Kim Cự
Nhân.
Cự Nhân tộc trưởng lão đều là Sinh Tử Cảnh, Sinh Tử Cảnh thức tỉnh thành Hoàng Kim Cự Nhân, thực lực nháy mắt phiên bội, còn
có càng tiến thêm một bước khả năng.
Tuy rằng Cự Nhân tộc tiểu bối thức tỉnh thành Hoàng Kim Cự Nhân, tiềm lực lớn hơn nữa, nhưng là, Cự Nhân tộc tiểu bối thức tỉnh thành Hoàng Kim Cự Nhân là yêu cầu thời gian, không thể

so
Cự Nhân tộc trưởng lão thức tỉnh dựng sào thấy bóng.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Lợi hại a!”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Cự Dương đám người giống như từ bí cảnh bên trong mang về thứ gì, Cự Nhân tộc người gần nhất đều ở vội trong tộc đệ tử thức tỉnh công việc.
Khó trách hắn trở về mấy ngày nay, Cự Nhân tộc trưởng lão một cái cũng chưa nhìn thấy, Cự Nhân tộc hiện tại lực chú ý, hẳn là tất
cả đều ở kia mấy cái tân ra lò Hoàng Kim Cự Nhân trên người.
……
Cự Nha trưởng lão thạch ốc.
“Ngươi như thế nào như vậy vô dụng, vẫn là không có chuyển hóa thành Hoàng Kim Cự Nhân?” Cự Nha nhìn Cự Mãnh, tức giận nói.
Cự Mãnh rầu rĩ nói: “Gia gia, ta huyết mạch độ dày đã đạt tới 9%, rõ ràng ngươi trước kia nói, ta huyết mạch độ dày chỉ cần đạt tới 7%, ngươi liền thắp nhang cảm tạ.”
Cự Nha trưởng lão tức giận nói: “Trước khác nay khác sao, trong tộc đều có vài cái Hoàng Kim Cự Nhân.”
Cự Mãnh thở dài, nói: “Ta cũng không biết, những cái đó gia hỏa như thế nào đều thức tỉnh rồi.”
Cự Nha trưởng lão trừng mắt nhìn Cự Mãnh liếc mắt một cái, nói:
“Ngươi còn có mặt mũi nói, ngươi đều bị Sở Diệp đưa đến truyền thừa nơi đi, cư nhiên vẫn là không thức tỉnh.”
Cự Mãnh có chút buồn bực nói: “Lại không phải ta một cái không
thức tỉnh, Cự Thạch cũng không thức tỉnh a!”
Cự Nha oán hận trừng mắt nhìn Cự Mãnh liếc mắt một cái, nói: “Ngươi còn có lý, cư nhiên làm Cự Dương cái kia tiểu tử thúi tiến giai thành Hoàng Kim Cự Nhân, tiện nghi Cự Hổ cái kia vương bát đản, ngươi liền không thể tranh đua điểm, cho ta trường điểm
mặt sao?”

Cự Mãnh có chút khó chịu nhìn Cự Nha, nói: “Gia gia, ngươi đừng chỉ nói ta a! Cự Hòa trưởng lão không phải thức tỉnh thành Hoàng Kim Cự Nhân, ngươi còn không phải không thành?”
Cự Nha trừng mắt nhìn Cự Mãnh liếc mắt một cái, nói: “Ngươi nói
cái gì đâu?”
Cự Mãnh: “……” Hắn nói chính là lời nói thật tới.
……
Powered by GliaStudio
close
Cự Hổ trưởng lão thạch ốc.
“Nguyên lai là như thế này, các ngươi ở trên đường gặp Ngũ Hành tộc, Lâm Sơ Văn còn cấp Ngũ Hành tộc luyện đan.” Cự Hổ trưởng lão nói.
Cự Dương đem bí cảnh bên trong sự tình từ đầu chí cuối đều cùng Cự Hổ nói, Cự Hổ nghe xong lúc sau, rất xấu hổ, hắn phía trước vẫn luôn xem Sở Diệp hai người không quá thuận mắt, kết quả, hai người còn tận hết sức lực hỗ trợ, Cự Hổ cảm giác có chút ngượng ngùng.
Cự Hổ có tâm tìm hai người xin lỗi, lại có chút kéo không dưới mặt.
Cự Dương gật gật đầu, nói: “Gia gia, lần này ta có thể thức tỉnh trở thành Hoàng Kim Cự Nhân, ít nhiều Sở thiếu to lớn tương trợ,
ngươi không cần tìm hắn phiền toái.”
Cự Hổ trưởng lão mắt trợn trắng, có chút không cao hứng nói: “Ta
khi nào, tìm bọn họ phiền toái.”
Hắn chỉ là lúc ban đầu thời điểm, xem hai người không quá thuận
mắt, bất quá, cũng cố ý không có tìm phiền toái, hắn nếu là thành
tâm tìm phiền toái, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hai cái Tạo Hóa Cảnh tu sĩ, như thế nào có thể ở Cự Nhân tộc quá như vậy tiêu dao.
Cự Dương cau mày, lại lần nữa nói: “Sở thiếu, Lâm thiếu cùng giống nhau Nhân tộc không giống nhau.”

Cự Hổ trưởng lão gật gật đầu, nói: “Là là là, đã biết.”
Cự Hổ trưởng lão có chút vô ngữ, Sở Diệp, Lâm Sơ Văn lần này trở về lúc sau, Cự Hòa trưởng lão liền nhiều lần mệnh lệnh và giảng giải cảnh cáo hắn, nói là hai người đối Cự Nhân tộc có đại ân, làm hắn không cần lấy oán trả ơn.
Cự Hổ trưởng lão không nghĩ tới, bên ngoài phải bị đồng đạo trưởng lão răn dạy, còn phải nghe tôn tử nhắc mãi, hắn lại không
phải bạch nhãn lang.
Hắn lúc trước có thể là có chút không đúng, nhưng Sở Diệp, Lâm Sơ Văn chung quy chỉ là hai cái người ngoài, hiện tại tộc đàn những người này, một đám đều khuỷu tay quẹo ra ngoài, đứng ở Sở Diệp, Lâm Sơ Văn bên kia quở trách hắn không phải, này cũng thật quá đáng.
“Sở Diệp, Lâm Sơ Văn thật sự lợi hại như vậy?” Cự Hổ có chút hoài nghi nói.
Cự Dương gật gật đầu, nói: “Tự nhiên lợi hại.”
Cự Hổ trưởng lão hít sâu một hơi, nói: “Cũng đúng, này hai cái tốc độ tu luyện, thập phần nghịch thiên.”
Lúc này mới mấy năm a! Hai người kia đều đã Tạo Hóa Cảnh chín tầng.
Bất quá, nói đến cái này tiến độ có chút quá nhanh, linh khí phù phiếm nói, không hảo hảo rèn luyện một chút nói, sợ là độ bất quá lôi kiếp.
……
Tử Vụ sơn cốc.
“Sở thiếu, Lâm thiếu.” Cự Dương chắp tay hướng hai người hành lễ.
Sở Diệp nhìn Cự Dương, nói: “Là Cự Dương a! Có việc sao?”
Cự Dương đã chuyển hóa thành Hoàng Kim Cự Nhân, gần nhất sự tình hẳn là không ít.
Cự Dương lấy ra một cái hộp, mở ra, nói: “Đây là ông nội của ta đưa cho hai vị tạ lễ.”
Sở Diệp nhìn Cự Dương lấy ra tới đồ vật, cau mày, nói: “Này cũng quá ngượng ngùng.”
Cự Dương lấy ra chính là một quả cực phẩm linh nguyên thạch,

một quả cực phẩm linh nguyên thạch ẩn chứa linh nguyên khí, liền để được với mấy trăm vạn linh nguyên thạch ẩn chứa linh khí, đương nhiên, người bình thường cũng sẽ không đem cực phẩm linh nguyên thạch trở thành bình thường linh nguyên thạch
tới dùng, thứ này chủ yếu tác dụng là trợ giúp tu sĩ đánh sâu vào bình cảnh.
Nếu, Sở Diệp tiến giai Tạo Hóa Cảnh đỉnh, muốn đột phá đến Sinh Tử Cảnh, dùng tới một quả cực phẩm linh nguyên thạch, tiến
vào Sinh Tử Cảnh tỷ lệ sẽ đại đại gia tăng.
Sở Diệp híp mắt mắt, thầm nghĩ: Cự Hổ trưởng lão cư nhiên cho bọn hắn tặng lễ, tấm tắc…… “Cự Hổ trưởng lão này phân lễ, có chút trọng.”
Cực phẩm linh thạch đối đại bộ phận tu sĩ mà nói, đều là khả ngộ
bất khả cầu chi vật, Cự Dương cũng là dùng thượng.
Cự Dương cười cười, nói: “Hẳn là, hẳn là, Sở thiếu ngàn vạn không cần khách khí.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Như thế, ta liền từ chối thì bất kính.” Cự Nhân tộc không quá thích làm lá mặt lá trái một bộ, Cự Hổ nếu đưa ra lễ vật, bọn họ không thu nói, ngược lại là không cho mặt mũi.
……
Cự Dương đã tới lúc sau, Cự Mãnh cũng chạy tới xuyến môn.
“Ngươi như thế nào có rảnh lại đây?” Sở Diệp có chút nghi hoặc nói.
Cự Mãnh những người này trong khoảng thời gian này, tựa hồ ở tiếp thu trong tộc trưởng lão đặc huấn, hẳn là rất bận.
“Ta gần nhất vẫn luôn ở tu luyện, bất quá, hiệu quả cũng không lớn, liền chuồn ra tới giải sầu.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Thì ra là thế.”
“Sở thiếu, ngươi có biết hay không, gần nhất, có mấy cái Sinh Tử Cảnh cường giả, lưu đến Toái Tinh Đảo bên trong đi?” Cự Dương hỏi.
Sở Diệp sửng sốt một chút, nói: “Sinh Tử Cảnh cường giả?”

Cự Dương gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Xác nhận Lôi Thú, Kinh Chập Long không ra tới, mọi người đều cảm thấy hẳn là còn ở Toái Tinh Đảo bên trong, trộm lưu đi vào tìm, cũng không biết, có
thể hay không tìm được.”
Đây cũng là bởi vì Toái Tinh Đảo mấy năm nay cũng đã ổn định không ít, bằng không, những cái đó Sinh Tử Cảnh cường giả chưa chắc dám vào đi.
Sở Diệp cau mày, có chút khó hiểu nói: “Sinh Tử Cảnh cường giả, không phải không cho phép đi vào sao?”
Cự Dương nhún vai, nói: “Quy củ kia đều là cho người không có bản lĩnh định, có bản lĩnh người, tự nhiên có thể đánh vỡ quy củ,
toàn thân mà lui.”
Sở Diệp: “……” Nói chính là a! Người không có bản lĩnh tuân thủ quy tắc, có bản lĩnh chế định quy tắc.
Làm khó này đó Sinh Tử Cảnh cường giả, như thế mất công, chỉ là, nhất định phải thất vọng rồi, Tiểu Bạch, Lôi Thú gì đó, đã sớm
bị hắn mang ra tới.

Chương 482: Chương 482

Ngũ Hành tộc tộc địa.
“Ngươi nói các ngươi có thể tìm được truyền thừa, ít nhiều Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hỗ trợ?” Hỏa Vân trưởng lão hỏi.
Hỏa Miêu Miêu gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Lâm Sơ Văn luyện đan thuật xuất thần nhập hóa, nếu có thể đào lại đây thì tốt rồi.”
Hỏa Miêu Miêu ở bí cảnh bên trong cùng Lâm Sơ Văn mua không
ít đan dược, Lâm Sơ Văn đan dược phẩm chất hảo, bất quá, giá cả có chút quý.
Kỳ thật Lâm Sơ Văn ra chính là thị trường giới, ở bí cảnh mua đan dược, giá cả thông thường là muốn phiên bội, Lâm Sơ Văn ra giá cả có thể nói thập phần thật thành, bất quá, giá cả thứ này, không có đối lập liền không có thương tổn.
Lâm Sơ Văn cho bọn hắn thị trường giới, cấp Cự Nhân tộc chính là hữu nghị giới, chỉ cần bọn họ một nửa, thậm chí một nửa đều không đến.
Bọn họ mua đồ vật đều là tiền hóa thanh toán xong giao dịch, không có tiền liền cái gì đều không có.
Cự Nhân tộc bên kia không quá giống nhau, có thể nợ trướng, có đôi khi, Lâm Sơ Văn luyện chế đan dược, tùy tay liền đưa cho Cự Nhân tộc người nếm thức ăn tươi.
Nếu Lâm Sơ Văn gia nhập bọn họ Ngũ Hành tộc, có lẽ bọn họ Ngũ Hành tộc cũng có thể dùng hữu nghị giới mua đan dược.
Hỏa Vân trưởng lão nhìn Hỏa Miêu Miêu liếc mắt một cái, lắc lắc đầu, nói: “Chúng ta Ngũ Hành tộc không kém luyện đan sư, tương phản, Cự Nhân tộc luyện đan sư ít ỏi không có mấy, thật đem Lâm Sơ Văn đào lại đây, Cự Nhân tộc những cái đó gia hỏa cũng sẽ không thiện bãi cam hưu.”

Hỏa Vân trưởng lão phía trước đi thăm dò quá Cự Nhân tộc ý tứ, một xả đến Sở Diệp, Lâm Sơ Văn trên đầu, Cự Nhân tộc người liền tạc mao.
“Chúng ta Ngũ Hành tộc luyện đan sư tuy rằng nhiều, nhưng Lâm
Sơ Văn không giống nhau.” Hỏa Miêu Miêu lắc lắc đầu nói.
Hỏa Vân trưởng lão có chút tò mò nói: “Không giống nhau, nơi nào không giống nhau?”
Hỏa Miêu Miêu nghĩ nghĩ, nói: “Lâm Sơ Văn, là có hi vọng trở thành Bát giai luyện đan sư.”
Hỏa Vân trưởng lão hoành Hỏa Miêu Miêu liếc mắt một cái, tức giận nói: “Bát giai luyện đan sư, ngươi đối Lâm Sơ Văn đánh giá thật đúng là không thấp, ngươi biết Bát giai luyện đan sư cái dạng
gì?”
Hỏa Miêu Miêu cau mày, nói: “Không biết.” Ngũ Hành tộc là kỳ thật có bát cấp luyện đan sư, bất quá, Ngũ Hành tộc bát cấp luyện đan sư, hàng năm bế quan, rất ít lộ diện, Hỏa Miêu Miêu thân phận không đủ, không thường có thể nhìn thấy.
Hỏa Vân trưởng lão: “……”
Hỏa Miêu Miêu lấy ra một viên Ngũ Hành Đan, nói: “Trưởng lão, ngươi xem đây là Lâm thiếu luyện chế Ngũ Hành Đan.”
“Hắn cư nhiên sẽ luyện chế Ngũ Hành Đan.”
Hỏa Miêu Miêu gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Sớm biết rằng cùng hắn nhiều mua điểm.”
Hỏa Vân trưởng lão trừng mắt nhìn Hỏa Miêu Miêu liếc mắt một cái, tức giận nói: “Liền điểm này tiền đồ, Ngũ Hành Đan mà thôi, trong tộc lại không phải không có.” Thân là Cự Nhân tộc tộc nhân,
cư nhiên nhớ thương tộc khác Ngũ Hành Đan, truyền ra đi bọn họ
Ngũ Hành tộc mặt đều phải bị ném hết.
Hỏa Miêu Miêu cau mày, thầm nghĩ: Trong tộc Ngũ Hành Đan hương vị không tốt a!
Hỏa Miêu Miêu ở bí cảnh ăn đều là Lâm Sơ Văn luyện chế Ngũ Hành Đan, đã ăn không sai biệt lắm, ra tới lúc sau, Hỏa Miêu

Miêu mua trong tộc luyện đan sư luyện chế Ngũ Hành Đan, không
biết là vì cái gì, ăn qua Lâm Sơ Văn luyện chế Ngũ Hành Đan lúc sau, Hỏa Miêu Miêu tổng cảm thấy trong tộc luyện đan sư luyện chế Ngũ Hành Đan có chút không đối vị.
Hỏa Vân trưởng lão ăn một viên đan dược, nhăn nhăn mày, nói: "Thật sự luyện chế không tồi!"
Ngũ Hành Đan xem như bọn họ Ngũ Hành tộc chiêu bài đan dược, một nhân tộc luyện chế Ngũ Hành Đan, cư nhiên so với bọn hắn Ngũ Hành tộc còn cường, cái này Lâm Sơ Văn tựa hồ thật sự không thể khinh thường.
……
Ba tháng lúc sau.
Cự Hòa trưởng lão tìm lại đây, "Sở thiếu, bí cảnh sự tình, thật là đa tạ hai vị."
"Cự Hòa trưởng lão khách khí, ngươi đã cảm tạ rất nhiều lần."
Cự Hòa trưởng lão cười cười, nói: "Lớn như vậy ân đức, đa tạ vài lần cũng là hẳn là."
Phía trước bận quá cũng không kịp tế hỏi, gần nhất xử lý tốt Cự Dương đám người mang về tới đồ vật, Cự Hòa mới đến đến cập tế hỏi dọc theo đường đi trải qua.
Cự Hòa nghe qua Cự Dương nói dọc theo đường đi hiểu biết, đối Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hai người càng thêm cảm kích vài phần.
Tương đối phiền toái chính là, Ngũ Hành tộc vài người tựa hồ cũng ý thức được hai người bất phàm, Ngũ Hành tộc gần nhất không ngừng người tới dò hỏi Lâm Sơ Văn sự tình, vừa thấy liền bụng dạ khó lường.
Mấy ngày hôm trước, Ngũ Hành tộc còn tới vài người, nói là tưởng mời Lâm Sơ Văn qua đi, giao lưu giao lưu luyện đan thuật, Ngũ Hành tộc người còn nói, luyện đan sư nếu có người dẫn đường, có thể tỉnh rất nhiều phiền toái, bọn họ Cự Nhân tộc không có luyện đan sư, Lâm Sơ Văn một người ở Cự Nhân tộc nghiên cứu luyện đan thuật, cho dù tư chất trác tuyệt, thời gian lâu rồi, sợ là cũng hoang phế.
Ngũ Hành tộc bên trong đan sư đông đảo, Lâm Sơ Văn qua đi, lẫn nhau giao lưu một chút, đối Lâm Sơ Văn tinh tiến luyện đan

thuật, có không nhỏ chỗ tốt.
Ngũ Hành tộc người ta nói nói, kỳ thật là có vài phần đạo lý, này Tiên giới chín thành luyện đan sư, đều là có lợi hại lão sư mang ra tới.
Thân là luyện đan sư có một cái lợi hại lão sư, có thể thiếu đi rất nhiều đường vòng, cũng có thể giảm bớt rất nhiều lãng phí.
Lâm Sơ Văn luyện đan thuật xác thật thập phần tinh vi, mà Cự Nhân tộc ở phương diện này, cũng xác thật không giúp được đối phương quá nhiều.
Tuy rằng đạo lý là đạo lý này, nhưng này cũng không đại biểu Cự Hòa thật sự nguyện ý đem Lâm Sơ Văn đưa đến Ngũ Hành tộc đi, này thật muốn đưa đi qua, nói không chừng bánh bao thịt đánh
chó, một đi không trở lại.
Cự Hòa cười cười, nói: “Sở thiếu, quá mấy tháng có một hồi Bách tộc đan hội, hai vị nhưng có hứng thú tham dự?”
Lâm Sơ Văn có chút tò mò nói: “Bách tộc đan hội?”
Cự Hòa gật gật đầu, nói: “Bách tộc đan hội là một hồi các tộc luyện đan sư đều có thể tham dự đan đạo thịnh hội, đến lúc đó, sẽ có đại lượng luyện đan sư một hiện thân thủ, Lâm thiếu nếu là
có hứng thú nói, cũng có thể lên sân khấu thử xem, nếu là lấy được thứ tự nói, sẽ có phong phú khen thưởng, liền tính đến không đến thứ tự, tới kiến thức kiến thức cũng là tốt.”
“Lần này chúng ta Cự Nhân tộc yêu cầu mua sắm đại lượng đan dược, Lâm thiếu nếu là đi nói, có thể hỗ trợ chưởng chưởng mắt.”
Bách tộc đan hội phía trên, sẽ có rất nhiều luyện đan sư luyện đan, cũng sẽ có rất nhiều đan dược bán ra.
Bách tộc đan hội thượng bán ra đan dược rất nhiều, giá cả còn đều không tính quá quý, Cự Nhân tộc mỗi lần đều sẽ đi Bách tộc đan hội mua sắm dược liệu, lần này cũng là muốn đi.
Powered by GliaStudio
close
Cự Nhân tộc mấy năm nay, trong tộc rất nhiều tu sĩ huyết mạch tăng lên tấn mãnh, đối đan dược nhu cầu lượng cũng lớn rất

nhiều.
“Ngoài ra, Lâm dược sư cũng có thể sấn cơ hội này, khảo cái đan sư bằng chứng, có đan sư bằng chứng, về sau luyện chế đan dược ra tới muốn tiêu thụ, đại gia cũng sẽ tán thành một ít.”
“……”
Lâm Sơ Văn nghe Cự Hòa giới thiệu một chút Bách tộc đan hội, cười cười, nói: “Nghe tới không tồi, ta suy xét suy xét.”
Lâm Sơ Văn từ bí cảnh ra tới thời gian còn không dài, nguyên bản hắn còn nghĩ tốn chút thời gian, lắng đọng lại một chút, bất quá, Cự Hòa nói Bách tộc đan hội, Lâm Sơ Văn nhưng thật ra có vài phần tâm động.
……
Tử Vụ sơn cốc.
“Ngươi muốn đi tham gia đan hội?” Sở Diệp hỏi.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Nghe Cự Hòa giới thiệu cũng không tệ lắm, đi ra ngoài kiến thức một chút cũng hảo.”
Lâm Sơ Văn hiện tại luyện chế thích hợp Tạo Hóa Cảnh dùng Thất giai đan dược, đã hoàn toàn không thành vấn đề, bất quá, bọn họ hiện tại đã là Tạo Hóa Cảnh Cửu giai tu sĩ, lại bước tiếp theo liền phải chuẩn bị đánh sâu vào Sinh Tử Cảnh, Thất giai đan
dược đối bọn họ tác dụng cũng không lớn, kế tiếp yêu cầu luyện chế chính là thích hợp Sinh Tử Cảnh dùng Bát giai đan dược. Cho dù Lâm Sơ Văn thiên tư tung hoành, muốn trống rỗng luyện
chế Bát giai đan dược cũng không dễ dàng.
Sở Diệp châm chước một chút, nói: “Cũng đúng, nhiều trông thấy
bộ mặt thành phố, cũng có thể trống trải một chút tầm mắt.”
Bọn họ hiện tại đã tiến vào Tạo Hóa Cảnh chín tầng, cái này giai đoạn, lại một mặt khổ tu, ý nghĩa cũng không lớn, đi ra ngoài nhìn
xem Tiên giới luyện đan sư, cũng là cái không tồi cơ duyên.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn cân nhắc một hồi, tìm tới Tiêu An cùng Mục Thanh dò hỏi một chút.
“Bách tộc đan hội?” Tiêu An hỏi.

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, ta tưởng dò hỏi một chút, Bách tộc đan hội sự tình.”
Tiêu An hít sâu một hơi, nói: “Bách tộc đan hội trăm năm tổ chức
một lần, thượng một lần tổ chức vẫn là không sai biệt lắm trăm năm trước, trước mắt là cái không tồi cơ hội, Lâm đan sư có thể đi nhìn xem, bỏ lỡ lúc này đây, tiếp theo liền phải lại chờ thượng trăm năm.”
Tiêu An cúi đầu, ánh mắt lóe lóe, Bách tộc đan hội tuy rằng nghe tới tên tuổi rất lớn, kỳ thật hàm kim lượng cũng không tính quá cao, rất nhiều luyện đan sư đều chướng mắt loại này lộn xộn đan
hội.
Sẽ tham dự cái này đan hội, nhiều là một ít hỗn không tính quá đắc ý luyện đan sư.
Đương nhiên, kỳ thật Bách tộc đan hội vẫn là không tồi, nếu nương đan hội đánh ra tên tuổi, đối luyện đan sư mà nói, cũng là
có lợi thật lớn.
Lâm Sơ Văn đan thuật tuyệt đối là không thành vấn đề, bất quá, không trải qua đan sư chứng thực, đi Bách tộc đan hội nói, kiến thức một chút muôn hình muôn vẻ luyện đan sư, cũng là cái không tồi cơ duyên.
Lâm Sơ Văn luyện đan thuật ở bạn cùng lứa tuổi giữa, tuyệt đối là
người xuất sắc, bất quá, rốt cuộc tuổi trẻ một ít, nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, đan hội phía trên, sẽ có một ít Sinh Tử Cảnh đan sư biểu thị luyện đan phương pháp, Lâm Sơ Văn hạ giới phi thăng tu sĩ, hẳn là không như thế nào kiến thức quá mặt khác đan sư luyện đan, lần này đi nói, có lẽ có thể có điều thu hoạch.
“Ngươi muốn đi sao?” Sở Diệp hướng tới Tiêu An hỏi.
Tiêu An sửng sốt một chút, nói: “Sở thiếu nguyện ý mang ta qua đi?”
Sở Diệp cảnh cáo nhìn Tiêu An liếc mắt một cái, nói: “Có thể là có

thể, bất quá, tới rồi nơi đó, các ngươi tốt nhất không cần hành động thiếu suy nghĩ, rước lấy không cần thiết phiền toái."
Tiêu An gật gật đầu, nói: "Cái này tự nhiên."
Năm đó xuống tay người cũng không biết là ai, không liên hệ thượng lão gia tử phía trước, hắn tự nhiên cũng không dám hành
động thiếu suy nghĩ.
Tiểu thiếu gia sinh ra lúc sau, lão gia tử liền khắp nơi tìm kiếm luyện đan sư, muốn giải quyết tiểu thiếu gia thể chất vấn đề, các loại muôn hình muôn vẻ luyện đan sư cũng thấy không ít, nếu là
rảnh rỗi, lão gia tử có lẽ là sẽ tham dự đan hội.
Sở Diệp nhìn Tiêu An, suy tư một chút, nói: "Đem Mục Thanh cũng mang lên đi."
Tiêu An gật gật đầu, tâm tư xoay chuyển, nói: "Lão gia tử năm đó
mang theo Mục Thanh tham gia quá nhiều lần đan đạo thịnh hội,
hẳn là có thể giúp đỡ hai vị vội."
Lâm Sơ Văn là hạ giới phi thăng tu sĩ, đối đan hội hẳn là không quá hiểu biết, Mục Thanh có thể cấp hai người làm một chút dẫn
đường.
……
Vài ngày sau.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ngồi trên Cự Nhân tộc lâu thuyền, xuất phát đi trước Bách tộc đan hội.
Lần này Cự Nhân tộc đi trước Bách tộc đan hội, là từ Cự Hổ, Cự Nha trưởng lão mang đội, Cự Dương cùng Cự Mãnh đều đi theo.
Sở Diệp nguyên bản còn tưởng rằng Cự Dương sẽ không đi, không nghĩ tới Cự Dương cũng đi.
Nghe nói, Cự Dương là chính mình tranh thủ cơ hội, Cự Dương cảm thấy tư chất lại hảo, đãi ở trong tộc cũng sẽ không có đại thành tựu, vẫn là yêu cầu đi ra ngoài lang bạt một chút.
"Lâm đan sư, Bách tộc đan hội thất cấp luyện đan sư đệ nhất danh, có năm ngàn vạn linh thạch khen thưởng, vẫn là thực

phong phú.” Cự Mãnh có chút hâm mộ nói.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Đó là đệ nhất danh khen thưởng, cùng ta có quan hệ gì.”
Cự Mãnh cười cười, nói: “Lâm thiếu có thể tranh thủ một chút đệ
nhất danh a!”
Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, nói: “Nơi nào có dễ dàng như vậy a! Nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên.”
Cự Nhân tộc làm ra trước vài lần Bách tộc đan hội hình ảnh, Lâm
Sơ Văn mượn này thấy được Bách tộc đan hội ngày xưa rầm rộ, tham dự Bách tộc đan hội tu sĩ muôn hình muôn vẻ, vẫn là có rất
nhiều cao thủ.
Lâm Sơ Văn đối chính mình luyện đan thuật vẫn là rất có tin tưởng, bất quá, hắn cũng không nghĩ biểu hiện quá xuất sắc, hắn
rốt cuộc là Hồn Sủng Sư, một khi Hồn Sủng Sư thân phận cho hấp thụ ánh sáng, kia phiền toái liền đại, nói không chừng Truy Phong, Tiểu Lôi sự tình, cũng sẽ đi theo cho hấp thụ ánh sáng, như thế, bọn họ sợ là muốn chết không có chỗ chôn.

Chương 483: Chương 483

Cự Nhân tộc lâu thuyền xuất phát không lâu, liền đụng phải Ngũ
Hành tộc lâu thuyền.
“Lại đụng phải Ngũ Hành tộc lâu thuyền a!” Sở Diệp nói thầm nói.
Cự Nha lưng đeo xuống tay, rầu rĩ nói: “Đại khái là cùng đường.” Ngũ Hành tộc lâu thuyền lúc này ra tới, vừa thấy liền biết hẳn là cũng là đi tham gia Bách tộc đan hội.
Cự Hổ trưởng lão lắc lắc đầu, có chút tức giận bất bình nói: “Này đó hỗn trướng đồ vật, đại khái lại là tới ngồi đi nhờ xe.”
“Gia gia, Ngũ Hành tộc bên kia phát ra giao lưu thỉnh cầu.” Cự Dương nói.
Cự Hổ cau mày, có chút ghét bỏ nói: “Này sẽ tìm tới môn tới, hơn phân nửa không phải cái gì chuyện tốt, bí cảnh bọn họ chiếm tiện
nghi liền đủ lớn, này còn không có xong không có.”
Cự Nha vẫy vẫy tay, nói: “Được rồi, được rồi, nếu đã tìm tới cửa, vậy gặp đi.”
Hai tộc lâu thuyền dựa vào cùng nhau, Ngũ Hành tộc vài người bay vọt thượng Cự Nhân tộc lâu thuyền.
Một cái người mặc màu đỏ quần áo Hỏa Hành tộc trưởng lão, đi ra, “Hai vị này chính là Sở thiếu, Lâm thiếu đi, tộc của ta mấy cái tu sĩ, ở bí cảnh bên trong làm phiền hai vị chiếu cố.”
Sở Diệp cười cười, nói: “Như thế nào sẽ? Trưởng lão khách khí, chúng ta là cho nhau chiếu cố.”
Hỏa Miêu Miêu đi ra, nhiệt tình chào hỏi nói: “Sở thiếu, Lâm đan sư lại gặp mặt a! Ta liền biết hai vị cũng sẽ đi trước Bách tộc đan hội.”

Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Chồi non cô nương, đã lâu không thấy a! Thực lực của ngươi tiến bộ thực mau a!”
Cự Dương nói qua, ở truyền thừa nơi gặp được Hỏa Miêu Miêu, những người này quả nhiên cũng đi vào, Hỏa Miêu Miêu nói vậy cũng ở bí cảnh bên trong được đến cái gì, thực lực tiến bộ không chậm.
Hỏa Miêu Miêu đánh giá Sở Diệp vài lần, cười cười, nói: “Sở thiếu quá khen, Sở thiếu mới là chân chính tư chất trác tuyệt, thực lực xuất chúng.”
Sở Diệp vẫy vẫy tay, nói: “Ta đó là đan dược ăn nhiều, không phải
cái gì tư chất trác tuyệt.”
Hỏa Miêu Miêu nghe vậy, tâm lý ám toan, phảng phất lại về tới ở bí cảnh thời điểm, nhìn Sở Diệp lấy đan dược đương đường đậu khái, mà bọn họ chỉ có thể nhìn chảy nước miếng nhật tử.
“Một khi đã như vậy, Sở thiếu có thể ăn ít điểm.” Hỏa Miêu Miêu chua lòm nói.
Sở Diệp lắc lắc đầu, có chút tiếc nuối nói: “Ta cũng tưởng a! Nề hà định lực quá kém, không ăn nói, khó chịu!”
Hỏa Miêu Miêu: “……” Như thế thật sự, tuy rằng biết dùng quá nhiều đan dược, khả năng sẽ tạo thành nhất định tai hoạ ngầm, tỷ
như linh lực phù phiếm, tỷ như đan độc tích lũy, bất quá, đan dược thật sự bãi ở trước mặt, cũng không vài người có thể để được dụ hoặc.
Hỏa Miêu Miêu nhìn Sở Diệp vẻ mặt khó xử bộ dáng, có loại cấp đối phương một quyền xúc động.
……
“Nghe nói, Lâm dược sư luyện đan thuật xuất thần nhập hóa, không biết nhưng có hứng thú đấu đan.” Hỏa Hành tộc một cái người mặc luyện đan sư pháp bào tu sĩ đi ra, không nóng không lạnh nói.
Hỏa Miêu Miêu nhìn đi ra Hỏa Diệp liếc mắt một cái, không vui nói: “Hỏa Diệp, ngươi làm cái gì đâu?”
Hỏa Diệp lạnh lùng cười cười, nói: “Luận bàn một chút luyện đan

thuật mà thôi, Lâm đan sư hay là không dám, như thế đã có thể uổng phí tộc của ta tu sĩ đối với ngươi tôn sùng, chồi non, ngươi nói có phải hay không a."
Hỏa Diệp là Ngũ Hành tộc trọng điểm bồi dưỡng luyện đan sư, Ngũ Hành tộc ở Hỏa Diệp trên người tiêu phí đại lượng tài nguyên, mới đưa Hỏa Diệp bồi dưỡng thành Thất giai luyện đan sư.
Hỏa Diệp gần nhất mấy năm nay vẫn luôn hướng tới trở thành Thất giai cao cấp luyện đan sư, trong tộc mấy cái Sinh Tử Cảnh trưởng lão đều cảm thấy đối phương có chút nóng vội.
Hỏa Hành tộc mấy cái trưởng lão đều khuyên nhủ Hỏa Diệp, tuần
tự tiệm tiến, nhưng là, Hỏa Diệp không như vậy tưởng, khuyên người càng nhiều, Hỏa Diệp càng là tức giận, càng là vội vã chứng minh chính mình năng lực.
Thất giai sơ cấp luyện đan sư cùng Thất giai cao cấp luyện đan sư đãi ngộ kém không ít, Ngũ Hành tộc cùng Hỏa Diệp cùng thế hệ luyện đan sư, cũng có vài cái Thất giai lúc đầu luyện đan sư, nhưng thất cấp cao cấp luyện đan sư lại một cái đều không có.
Hỏa Diệp tưởng áp quá mấy cái cùng tuổi giả một đầu, vội vã trở thành Thất giai cao cấp luyện đan sư, bởi vì quá cấp tiến, họa họa không ít dược liệu.
Ngũ Hành tộc tuy rằng không keo kiệt đối luyện đan sư bồi dưỡng, nhưng là, Hỏa Diệp tổn thất thật sự quá lớn, quả thực giống cái động không đáy, trong tộc trưởng lão không thể không hạn chế mồi lửa diệp tài nguyên cung ứng.
Hỏa Diệp vì thế tâm tình không phải thực hảo, Hỏa Miêu Miêu đám người trở về lúc sau, mang về Ngũ Hành tộc thiếu hụt một bộ phận truyền thừa, mấy người ở trong tộc địa vị thẳng tắp bay lên, Hỏa Miêu Miêu đám người đối Lâm Sơ Văn luyện đan thuật tôn sùng đầy đủ, mấy người còn khuyên trong tộc trưởng lão đi đào Cự Nhân tộc chân tường, Hỏa Diệp nghe được lúc sau thập phần hụt hẫng.
Hỏa Miêu Miêu cau mày, cảm thấy Hỏa Diệp có chút lỗ mãng, cùng Lâm Sơ Văn lãnh giáo luyện đan thuật, nói như thế nào đâu,

tựa hồ có chút tự rước lấy nhục.
Sở Diệp có chút vô ngữ nhìn Hỏa Diệp, cảm thấy đối phương có chút giống không trải qua đòn hiểm kẻ lỗ mãng.
Lâm Sơ Văn nhìn Hỏa Diệp, cân nhắc đối phương như vậy hùng hổ, đại khái cũng là sẽ không dễ dàng lui bước.
Lâm Sơ Văn nâng lên đôi mắt, hỏi: "Ngươi tưởng như thế nào so?"
Hỏa Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: "Ta cũng không chiếm ngươi tiện
nghi, không bằng tỷ thí Thiên Nhất Thủy Hành Đan."
Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, cười cười, nói: "Nếu, ngươi tưởng nói, ta đều có thể."
Hỏa Diệp là Hỏa Hành tộc, tuy rằng đã muốn chạy tới ngũ hành hợp nhất này một bước, nhưng là, Hỏa Hành tộc vẫn là càng am hiểu hỏa hệ linh pháp, luyện chế thủy hành linh đan sẽ tương đối
nói lắp.
Hỏa Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, rất có hứng thú nói: "Như thế, kia liền bắt đầu đi."
Cự Mãnh ôm hai tay, có chút hưng phấn nói: "Lâm đan sư, cho hắn một chút lợi hại nhìn một cái."
Hỏa Diệp ỷ vào một thân luyện đan thuật, nhất quán không quá để mắt người, Cự Mãnh đã sớm xem đối phương không vừa mắt.
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt gật gật đầu, hắn tuy rằng thích giấu tài, bất quá, nếu đối phương khiêu khích, cũng sẽ không sợ đầu sợ đuôi.
Hỏa Diệp nghe được Cự Mãnh nói, ánh mắt bất thiện nhìn Cự Mãnh liếc mắt một cái.
Hỏa Vân trưởng lão cười cười, nói: "Nghe nói, Lâm đan sư ở Toái Tinh Đảo bên trong thường xuyên luyện đan, đáng tiếc vô duyên
vừa thấy, hiện giờ, đảo có nhãn phúc."
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Trưởng lão nói đùa, Ngũ Hành tộc không kém luyện đan sư, chẳng lẽ còn kém điểm này nhãn phúc?"
Hỏa Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, không kiên nhẫn nói: "Nói vô nghĩa

không thú vị, có thể bắt đầu rồi sao?"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Tùy thời có thể."
Hỏa Vân trưởng lão đại khái cũng muốn nhìn một chút Lâm Sơ Văn thật bản lĩnh, cho nên, không có ngăn trở.
Hỏa Hành tộc cấp Hỏa Diệp, Lâm Sơ Văn các chuẩn bị tam phân Thiên Nhất Thủy Hành Đan dược liệu.
Hỏa Vân trưởng lão cười cười, nói: "Tổng cộng tam phân dược liệu, các ngươi hai cái đều có ba lần cơ hội, cuối cùng ai luyện chế ra đan dược số lượng nhiều, phẩm chất cao, Lâm thiếu nếu là thắng, ta có thể làm chủ đưa Lâm dược sư một quả ngũ hành linh tinh."
Powered by GliaStudio
close
Cự Nha trưởng lão cười cười, nói: "Nha, Hỏa Vân trưởng lão hào phóng như vậy, như vậy đi, Hỏa Diệp ngươi nếu là thắng, ta đưa ngươi một gốc cây huyết điệp."
Hỏa Diệp nghe được Cự Nha trưởng lão nói, ánh mắt sáng lên, ngũ hành linh tinh hắn đã sớm muốn, bất quá, trong tộc trưởng lão cũng luyến tiếc cho hắn.
Sở Diệp hướng tới Cự Nha trưởng lão nhìn thoáng qua, huyết điệp là bổ sung khí huyết thuốc hay, Cự Nha trưởng lão thật đúng
là ẩn giấu thứ tốt.
Cự Mãnh nhìn Hỏa Diệp liếc mắt một cái, có chút ghét bỏ quay mặt đi, thầm nghĩ: Hỏa Diệp gia hỏa này, thật đúng là cho rằng có
cơ hội đạt được huyết điệp, thật là tưởng mỹ.
"Bắt đầu đi." Lâm Sơ Văn lấy ra đan lô, tư thái tùy ý đem linh dược ném vào đan lô.
Lâm Sơ Văn vận chuyển luyện đan pháp quyết, thực mau một lò đan dược liền ở lò trung thành hình.
Hỏa Vân trưởng lão nhìn đằng khởi sương khói đan lô, nháy mắt đôi mắt tăng nhiều.
Cự Mãnh thấy Sở Diệp luyện đan kết thúc, thấu đi lên nhìn thoáng qua, nói: "Một, hai, ba…… Mười hai viên, mãn đan."
Hỏa Vân trưởng lão linh hồn lực hướng đan lô bên trong đảo

qua,
nói: “Quả nhiên là mãn đan.”
Hỏa Vân trưởng lão nhìn Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, có chút kinh tủng, Thiên Nhất Thủy Hành Đan đối Thất giai luyện đan sư
mà nói, cũng không tính quá khó luyện chế, nhưng là, tưởng luyện chế mãn đan ra tới, lại cũng không dễ dàng.
Tiêu An nghe được hai người nói, sắc mặt đổi đổi.
Tiêu An nhịn không được hướng tới Lâm Sơ Văn nhìn thoáng qua, Lâm Sơ Văn đan thuật bất phàm, điểm này hắn đã sớm biết, Tiêu An không nghĩ tới, Lâm Sơ Văn luyện đan thuật so tưởng tượng càng thêm xuất chúng, tùy tùy tiện tiện chính là một lò mãn
đan, suốt mười hai viên cực phẩm phẩm chất đan dược, thật sự đáng sợ, này còn như thế nào so a!
Một bên Hỏa Diệp luyện đan chậm một bước, nghe được Cự Mãnh nói thời điểm, chính ở vào mấu chốt nhất ngưng đan trạng
thái, tay run lên, một lò đan dược huỷ hoại.
Cự Mãnh xem Hỏa Diệp luyện đan thất bại, nhịn không được xì một chút bật cười, làm Cự Nha trưởng lão trừng mắt nhìn liếc mắt
một cái.
Cự Nha cười cười, nói: “Còn có hai lần, Hỏa Vân trưởng lão, ngươi xem còn muốn tiếp tục sao?”
“Ngươi thắng.” Hỏa Vân trưởng lão đem một quả ngũ hành linh tinh ném cho Lâm Sơ Văn.
Đệ nhất lò liền kết quả này, cũng không cần so không bằng, một bên Hỏa Diệp há miệng thở dốc, sắc mặt đỏ bừng.
Lâm Sơ Văn cuốn linh tinh, cũng không nhúc nhích dư lại mặt khác hai phân dược liệu, trực tiếp trở về khoang thuyền.
Cự Nha trưởng lão hắc hắc cười cười, nói: “Lâm đan sư vận khí không tồi, lao Hỏa Vân trưởng lão tiêu pha.”
Hỏa Vân trưởng lão nhìn Cự Nha dáng vẻ đắc ý, có chút giận sôi máu, “Lâm đan sư quả nhiên bất phàm.”
Hỏa Miêu Miêu đám người trở về lúc sau, khen ngợi Lâm Sơ Văn

luyện đan thuật, khen chỉ trên trời mới có, Hỏa Vân trưởng lão tư
tâm là có chút không tin, tổng cảm thấy Hỏa Miêu Miêu có chút khoa trương.
Bất quá, người thạo nghề vừa ra tay, liền biết có hay không, nhẹ nhàng liền luyện chế ra mãn đan, Lâm Sơ Văn luyện đan thuật, tất nhiên xa ở Hỏa Diệp phía trên.
Hỏa Diệp cau mày, trên mặt năng kinh người, nếu chỉ là kém hơn
một chút kia liền tính, hiện tại cư nhiên là cái dạng này kết quả.
Lâm Sơ Văn chỉ luyện một lò liền dừng tay, nói rõ liền không đem
hắn để vào mắt.
Hỏa Miêu Miêu nhìn Hỏa Diệp liếc mắt một cái, lắc lắc đầu, nói: "Ta đã sớm cùng ngươi đã nói, nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại
hữu thiên."
Hỏa Miêu Miêu hít sâu một hơi, nàng đã sớm đoán được Hỏa Diệp sẽ thua, chỉ là không nghĩ tới thua như thế chi thảm, bạch mù trưởng lão linh thạch, thua thành như vậy, cũng không biết có
thể hay không lưu lại bóng ma tâm lý.
Hỏa Diệp thua tỷ thí, tự giác trên mặt không ánh sáng, tràn đầy bực mình đi vào khoang thuyền bên trong, Thủy Thiên Thương đám người cũng đi theo cùng nhau, về tới khoang thuyền bên trong.
……
Hỏa Diệp thua tỷ thí, Ngũ Hành tộc khoang thuyền nội không khí
có chút khẩn trương, so sánh với dưới, Cự Nhân tộc khoang thuyền bên trong không khí liền phải thân thiện nhiều.
"Lâm thiếu thật là, vừa mới thắng tỷ thí, cũng không chúc mừng
một chút." Cự Mãnh nói.
Cự Dương nhún vai, nói: "Đại khái là bởi vì Lâm thiếu căn bản không đem Hỏa Diệp như vậy để vào mắt, thắng cũng không

hiếm lạ đi."
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: "Này đảo cũng đúng." Hỏa Diệp như vậy, đối Lâm thiếu căn bản tạo không thành uy hiếp.
Cự Nha cười cười, có chút vui sướng khi người gặp họa nói: "Ngũ Hành tộc này những trưởng lão, đem trong tộc luyện đan sư
đều dưỡng quá ngạo, một đám nói như rồng leo, làm như mèo mửa, tấm tắc, bọn người kia, còn cần rèn luyện a!"
Cự Nhân tộc cùng Ngũ Hành tộc là hữu tộc, bất quá, vẫn là có chút mâu thuẫn.
Cự Nhân tộc không thiếu cùng Ngũ Hành tộc mua sắm đan dược,
Ngũ Hành tộc rất nhiều luyện đan sư, đều chướng mắt Cự Nhân tộc thô tục, có việc cầu người, Cự Nhân tộc cũng không hảo cùng
Ngũ Hành tộc nháo phiên.
Cự Nhân tộc không ít tài nguyên, đều cùng Ngũ Hành tộc thay đổi
đan dược, tuy rằng là hữu tộc, Cự Nhân tộc vẫn là có chút toan, khó được hòa nhau một thành, Cự Nhân tộc có loại dương mi thổ
khí cảm giác.
……
Ngũ Hành tộc khoang thuyền.
"Hỏa Diệp đem chính mình nhốt ở trong phòng, môn đều không muốn ra." Thủy Thiên Thương nói.
Hỏa Miêu Miêu cau mày, nói: "Hắn kháng đả kích năng lực cũng quá kém."
Thủy Thiên Thương: "……" Kỳ thật cũng không oán Hỏa Diệp kháng đả kích năng lực kém, mà là, Lâm Sơ Văn xuống tay quá độc ác, vừa ra tay, chính là một lò mãn đan.
Hỏa Vân trưởng lão đi đến, nói: "Cái này Lâm Sơ Văn, thật sự không phải vật trong ao."
Thủy Thiên Thương gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
Thủy Thiên Thương âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, trưởng

lão cuối cùng là tán thành bọn họ cách nói, nàng đã sớm nói, Lâm
Sơ Văn không phải tầm thường nhân vật, bất quá, trong tộc lại luôn có những người này cảm thấy bọn họ trường người khác chí
khí, diệt người khác uy phong, Cự Nhân tộc lần này thật sự là nhặt được bảo.
“Cự Nhân tộc rốt cuộc là từ đâu nhặt được kia hai tên nhân tộc?” Hỏa Vân trưởng lão nói.
Hỏa Miêu Miêu phồng lên quai hàm, nói: “Nghe Cự Mãnh nói, là chính mình đưa tới cửa tới.”
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn phi thăng đi lên, liền đến Cự Nhân tộc, chui đầu vô lưới.
Cự Nhân tộc căn cứ hiền lành đãi nhân nguyên tắc, tiếp nhận hai
người, cấp hai người tìm cái địa phương, lại ngoài ý muốn phát hiện hai người cư nhiên là thiên phú xuất chúng luyện đan sư, linh thực sư.
Hỏa Miêu Miêu nghĩ đến Cự Mãnh nói chuyện khi thiếu tấu ngữ khí, liền có chút giận sôi máu.

Chương 484: Chương 484

Một tháng sau.
Sở Diệp theo Cự Nhân tộc đoàn người ngồi lâu thuyền, đến đan hội hội trường.
Lâu thuyền ngừng ở ngoài thành, Sở Diệp đoàn người từ lâu trên thuyền đi xuống tới, đi trước hội trường.
Đan hội sắp tới, ngoài thành tụ tập đại lượng lâu thuyền, náo nhiệt phi phàm.
Cự Hổ trưởng lão hướng tới Lâm Sơ Văn nhìn thoáng qua, bài trừ một cái tươi cười nói: "Lâm đan sư muốn hay không đi khảo cái đan sư bằng chứng, bên này rất nhiều địa phương đều yêu cầu đan sư bằng chứng mới có thể xuất nhập."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Có thể, bất quá, hiện tại người nhiều như vậy, yêu cầu chờ sao?"
Cự Hổ trưởng lão có chút tự đắc nói: "Lúc này, tiến đến chứng thực đan sư người, hẳn là rất nhiều, bất quá, Lâm thiếu không cần lo lắng, chúng ta Cự Nhân tộc là có tiến cử danh ngạch, Lâm thiếu cầm tộc của ta tiến cử danh ngạch, có thể trực tiếp đi vào khảo hạch, không cần xếp hàng."
Tiến cử danh ngạch này xem như một loại đặc quyền, đáng tiếc chính là, Cự Nhân tộc luyện đan sư ít ỏi không có mấy, có cái này
quyền lợi cũng không có gì dùng, hiện tại ra một cái Lâm Sơ Văn,
cuối cùng dùng tới.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Như thế liền hảo."
……
Lâm Sơ Văn cầm Cự Nhân tộc tiến cử danh ngạch, vào đan đạo hội trường.

Tiến hội trường, Lâm Sơ Văn liền thấy được đại lượng chờ đợi khảo hạch tu sĩ, tiến đến khảo hạch tu sĩ, phần lớn là tới tiến hành
thăng cấp khảo hạch, tỷ như, lục cấp trung cấp luyện đan sư khảo
hạch lục cấp cao cấp luyện đan sư, thất cấp sơ cấp luyện đan sư khảo hạch thất cấp trung kỳ luyện đan sư.
Giống Lâm Sơ Văn như vậy, hoàn toàn không có tiến hành quá đan sư khảo hạch, vẫn là cái bạch đinh luyện đan sư, số thực số ít.
Lâm Sơ Văn một nhân tộc lại dùng Cự Nhân tộc tiến cử danh ngạch, dẫn tới phụ trách đan thuật chứng thực mấy cái tu sĩ nghị
luận sôi nổi.
"Cự Nhân tộc lần này cư nhiên mang theo một nhân tộc tiến đến
tham gia đan đạo đại bỉ, thật là hiếm lạ."
"Là hiếm lạ, nghe nói Cự Nhân tộc phía trước đem Toái Tinh Đảo danh ngạch nhường ra đi hai cái, cũng là cho Nhân tộc."
"Không biết này nhân tộc luyện đan thuật thế nào, gần nhất liền trực tiếp khảo hạch Thất giai cao cấp luyện đan sư, nhìn dáng vẻ,
nhưng thật ra tin tưởng tràn đầy."
Khảo hạch trung tâm là có quy định, nếu là từ thất cấp sơ cấp luyện đan sư bắt đầu khảo hạch, khảo hạch thông qua lúc sau, là có thể tiếp tục thất cấp trung cấp, cao cấp luyện đan sư khảo hạch, nhưng nếu là trực tiếp khảo hạch thất cấp cao cấp luyện đan sư, một khi thất bại, muốn lại lần nữa tiến hành khảo hạch, liền phải lại chờ nửa năm.
"Gia hỏa này có đủ kiêu ngạo, không biết có thể hay không thông
qua khảo hạch."
"Người này không đơn giản a! Hắn một nhân tộc luyện đan sư, cư
nhiên từ hai cái Cự Nhân tộc Sinh Tử Cảnh cường giả đưa lại đây khảo hạch, Cự Nhân tộc đối hắn rất là coi trọng a!"

"……"
Lâm Sơ Văn đi vào không nhiều sẽ liền ra tới, trên tay nhiều một khối thất cấp cao cấp luyện đan sư lệnh bài.
Cự Mãnh nhìn Lâm Sơ Văn, ân cần đi lên trước, "Lâm thiếu, thông qua a!"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
Cự Mãnh có chút cao hứng nói: "Nói như vậy, chúng ta đi ăn đốn tốt, chúc mừng một chút?"
Lâm Sơ Văn có chút khó xử nói: "Không cần như vậy tốn công đi."
Cự Nha trưởng lão cười cười, nói: "Hẳn là, hẳn là, đây là đại hỉ sự a! Nên chúc mừng một chút."
Cự Nha trưởng lão nhìn Lâm Sơ Văn lệnh bài, nhướng mày, thất cấp cao cấp luyện đan sư, Lâm Sơ Văn đi vào thời điểm, chỉ nói muốn khảo hạch thất cấp luyện đan sư, kết quả, cư nhiên là thất cấp cao cấp luyện đan sư.
Phải biết rằng, khảo hạch thất cấp sơ cấp cùng thất cấp cao cấp luyện đan sư khó khăn sai biệt vẫn là rất lớn, theo hắn biết, Hỏa Diệp liền vẫn luôn tưởng khảo hạch thất cấp cao cấp luyện đan sư, chỉ là vẫn luôn không thành, vẫn là Lâm Sơ Văn lợi hại, nhẹ nhàng liền khảo ra tới.
Nghe nói Hỏa Diệp ở lần trước cùng Lâm Sơ Văn so qua lúc sau, liền có chút tự bế, nếu là biết Lâm Sơ Văn thông qua thất cấp cao cấp luyện đan sư khảo hạch, chỉ sợ sẽ càng thêm tự bế.
……
Cự Nhân tộc nơi dừng chân.
Sở Diệp đãi ở trong phòng, nhìn Tiêu An, nói: "Hiện tại đã tới đan
đạo hội trường, có chỗ nào đáng giá đi một chút, hai vị có cái gì đề cử sao?"
Mục Thanh suy tư một chút, nói: "Sở thiếu mới đến nói, có thể đi đan sư linh đàn."
"Đan sư linh đàn?"
Mục Thanh gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, đan sư linh đàn chuyên vì
luyện đan sư phục vụ, đan sư có thể ở đan sư linh đàn bên kia,

tuyên bố nhiệm vụ, thu mua một ít luyện đan sở cần tài nguyên, cũng có một ít đan sư sẽ đem chính mình vấn đề, tuyên bố linh đàn phía trên đan sư hỏi bảng thượng, chỉ cần đáp đúng vấn đề, là có thể đạt được khen thưởng."
"Lâm dược sư nếu là có cái gì đan thuật vấn đề, cũng có thể qua bên kia dò hỏi, giống nhau một ít dễ dàng vấn đề, chỉ cần tốn chút
linh thạch, trong vòng một ngày sẽ có người cho ngươi hồi đáp."
Mục Thanh phát hiện, Lâm Sơ Văn luyện đan thuật là thực tinh vi,
bất quá, có thể là bởi vì khuyết thiếu sư thừa, ở một ít thường thức vấn đề thượng, ngược lại là dễ dàng chui rúc vào sừng trâu.
Lâm Sơ Văn loại tình huống này, tìm mấy cái đan sư giao lưu một
chút cũng có thể giải quyết, đi đan sư linh đàn tốn chút linh thạch
cũng có thể giải quyết.
Mục Thanh cân nhắc, Lâm Sơ Văn hẳn là càng thiên hướng lấy linh thạch giải quyết, rốt cuộc, Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp giống như không quá thích cùng người xa lạ giao tiếp, nếu, tốn chút linh
thạch là có thể giải quyết, Lâm Sơ Văn hẳn là sẽ thật cao hứng.
Lâm Sơ Văn nghe xong, quả nhiên thập phần cảm thấy hứng thú,
"Vậy đi xem."
"Đan sư linh đàn chỉ có đan sư có thể đi vào, bất quá, thất cấp cao cấp luyện đan sư là có thể mang hai cái tùy tùng." Mục Thanh
nói.
Lâm Sơ Văn nhìn Mục Thanh liếc mắt một cái, nói: "Mang hai cái tùy tùng? Ngươi có nghĩ đi?"
Mục Thanh sửng sốt một chút, nói: "Có thể nói, đương nhiên."
Mục Thanh mấy năm nay vẫn luôn bị câu ở Cự Nhân tộc, khó được có cơ hội ra tới đi dạo, tự nhiên cũng không nghĩ bỏ lỡ.
Lâm Sơ Văn chống cằm, Mục Thanh dùng huyễn nhan đan, hoàn

toàn thay đổi, người bình thường hẳn là cũng sẽ không chú ý tới hắn, mang đi ra ngoài hẳn là cũng không có gì vấn đề.
Powered by GliaStudio
close
……
Đan sư linh đàn trải rộng Tiên giới, các nơi quy củ đều là không sai biệt lắm, Mục Thanh cũng đi vài cái bất đồng địa vực đan sư linh đàn.
Lâm Sơ Văn mang theo Sở Diệp, Mục Thanh đi đan sư linh đàn, Mục Thanh qua đi đều là đi theo Tiêu lão gia tử đi đan sư linh đàn, này sẽ làm đan phó tiến vào, có khác một phen tư vị.
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn tiến vào đan sư linh đàn không lâu, liền thấy được mọi người vây quanh một cái tái đài xem náo nhiệt.
“Bên kia đang làm gì?”
Mục Thanh xoay chuyển tròng mắt, nói: “Đại khái là ở đấu đan!”
Chiến tu chi gian nếu là xuất hiện mâu thuẫn, thông thường là đánh một hồi giải quyết, đan tu chi gian nếu là xuất hiện mâu thuẫn, nhiều là thông qua đấu đan giải quyết.
Tham dự đấu đan chính là bạch Vũ tộc cùng hắc Vũ tộc tu sĩ, này
hai tộc tu sĩ, bởi vì cánh chim nhan sắc sai biệt, lẫn nhau nhìn không thuận mắt.
Đan đạo đại bỉ sắp tới, đấu đan chi phong thập phần thịnh hành, nhiều như vậy đan sư đấu đan, thật cũng không phải thật sự một
hai phải tranh một cái dài ngắn, đấu đan cũng là một loại triển lãm
chính mình cơ hội.
Rất nhiều thế lực lớn sẽ chọn lựa đan thuật tinh vi luyện đan sư kéo vào chính mình thế lực, đan sư ở đấu đan thời điểm, biểu hiện hảo, tự nhiên mượn sức người cũng càng nhiều.
Phía trước, còn có người ở đấu đan thời điểm, bị một cái bát cấp cao giai luyện đan sư nhìn trúng, trực tiếp thu làm đồ đệ.
“Lâm thiếu, bên kia còn có rất nhiều người chờ đấu đan, Lâm thiếu nhưng có hứng thú kết cục a?” Mục Thanh hỏi.

Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Không có.”
Lâm Sơ Văn lần này tới, càng có rất nhiều muốn kiến thức một chút những người khác luyện đan thuật, chính mình kết cục hứng
thú không lớn.
Bạch Vũ tộc cùng hắc Vũ tộc hai cái luyện đan sư luyện đan kỹ thuật đều không tính thật cao minh, bất quá, thập phần có dị tộc
đặc sắc, Lâm Sơ Văn ở một bên xem mùi ngon.
Cự Nhân tộc đối Lâm Sơ Văn cũng coi như là có tâm, Cự Nhân tộc trưởng lão vì Lâm Sơ Văn vơ vét không ít luyện đan ngọc giản.
Bất quá, xem ngọc giản bên trong hình ảnh, tổng không thể so hiện trường xem ra trực quan, tươi sống, khắc lục ngọc giản chỉ có thể nhìn đến tu sĩ động tác, linh khí, hồn lực lưu chuyển quỹ đạo đều là nhìn không ra tới, ở hiện trường xem, lại là có thể trực
tiếp cảm nhận được.
……
Đan sư linh đàn giống một cái thật lớn tế đàn, tế đàn nhất bên ngoài là một mặt mặt tinh thạch vách tường, tinh thạch trên vách
lập loè các loại cùng luyện đan có quan hệ tin tức.
Mục Thanh đi theo Lâm Sơ Văn bên người, nói: “Lâm đan sư đã lấy được đan sư lệnh bài, có thể lấy đan sư lệnh bài tuần tra muốn biết đến tin tức.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Ta đã biết.”
Lâm Sơ Văn dựa theo Mục Thanh giải thích, tuyên bố một ít vấn đề, bởi vì Lâm Sơ Văn cấp treo giải thưởng tương đối cao, trên cơ bản tin tức một khi tuyên bố, đã bị giải quyết.
Ngoại giới đều nói luyện đan sư giàu đến chảy mỡ, trên thực tế, kia chỉ là một ít luyện đan thuật cao thâm, xác suất thành công cao, một ít luyện đan xác suất thành công thấp, chẳng những kiếm không đến tiền, còn dễ dàng bị người tìm phiền toái.
Mấy vấn đề được đến giải quyết, Lâm Sơ Văn có loại bế tắc giải khai cảm giác.

Đang chờ đợi vấn đề đáp án thời gian, Lâm Sơ Văn xem xét một chút Thanh Nhiệm Vụ, Thanh Nhiệm Vụ phía trên, có không ít cầu
mua đan dược tin tức.
Lâm Sơ Văn ở bát cấp đan dược Thanh Nhiệm Vụ bên trong, thấy được một đạo xin giúp đỡ tin tức.
“Cầu mua Đoạn Mạch Linh Đan, treo giải thưởng ba trăm triệu linh thạch.”
Lâm Sơ Văn hướng tới Mục Thanh nhìn thoáng qua, Mục Thanh buông xuống mặt mày, không nói gì, ánh mắt lại có chút phức tạp.
Lâm Sơ Văn nhìn Mục Thanh liếc mắt một cái, không sai biệt lắm
liền minh bạch, này nói treo giải thưởng quả nhiên cùng Mục Thanh có quan hệ, hẳn là Tiêu Tụng vì Mục Thanh phát ra tới.
Bảng đơn thượng, có không ít về bát cấp đan dược, thậm chí cửu cấp đan dược treo giải thưởng, tiền thưởng đều phong phú kinh người.
Lâm Sơ Văn nhìn một hồi liền không nhìn, bát cấp, cửu cấp đan dược treo giải thưởng, tuy rằng mê người, bất quá, đối Lâm Sơ Văn mà nói, cũng không có gì ý nghĩa, Lâm Sơ Văn dù cho thiên tư xuất chúng, nhưng là, tạm thời cũng còn không có có thể luyện
chế bát cấp đan dược.
Lâm Sơ Văn tuần tra ngũ cấp đan dược treo giải thưởng, có chút kinh ngạc nói: “Túy Sinh Đan? Ngũ giai đan dược, tam vạn cái nguyên thạch một viên? Yêu cầu tam vạn viên.”
“Ngũ giai đan dược, như vậy quý, còn muốn nhiều như vậy!” Lâm
Sơ Văn có chút ngoài ý muốn nói.
Mục Thanh hít sâu một hơi, nói: “Túy Sinh Đan tên đầy đủ sống mơ mơ màng màng đan, ăn lúc sau, làm người phiêu phiêu dục tiên, hẳn là cái nào Hợp Hoan Tông môn muốn, cái này đan dược
rất nhiều đan sư đều có thể luyện chế, bất quá, rất nhiều yêu quý

thanh danh, không vui luyện chế loại này đan dược."
Sở Diệp nhướng mày, thầm nghĩ: Này liền có chút luẩn quẩn trong lòng, có thể kiếm nguyên thạch, luyện cái gì đan dược không phải luyện đâu.
Lâm Sơ Văn xem xét bảng đơn, nói: "Một trăm vạn linh thạch một
viên Lục giai Ngộ Đạo Đan? Như vậy đáng giá."
"Cái này giá cả không cao, Ngộ Đạo Đan, có thể trợ giúp tu sĩ hiểu được tiếp theo cái cảnh giới, có phụ trợ phá cảnh chi hiệu, loại này đan dược cũng không tốt luyện chế." Mục Thanh nói.
"Kỳ thật cũng còn hảo đi!" Lâm Sơ Văn luyện chế quá Ngộ Đạo Đan, cảm giác cũng không tính quá khó.
Luyện chế Ngộ Đạo Đan có một cái bí quyết, hơi chút khống chế một ít thời gian chi lực, ở luyện đan thời điểm, rót vào thời gian chi lực, luyện đan xác suất thành công là có thể đại đại tăng lên.
Lâm Sơ Văn gần gũi cảm thụ quá Truy Phong thời gian chi lực, đối thời gian chi lực cũng coi như hiểu biết.
"Thu mua cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng Đan, 3000 vạn linh thạch, hảo quý a." Lâm Sơ Văn híp mắt mắt nói.
"Hẳn là dùng để cứu mạng đi, muốn cấp, lại muốn cực phẩm, chỉ
sợ là có cái gì tu sĩ hãm ở cảnh trong mơ bên trong ra không được." Sở Diệp híp mắt mắt, như suy tư gì, thượng giới có một chủng tộc vì Mộng tộc, này một chủng tộc dựa nằm mơ tăng lên tu vi, những người này thậm chí có thể đem cảnh trong mơ bên trong một ít đồ vật, đưa tới hiện thực.
Cảnh trong mơ tu luyện có thể tiếp xúc đến một ít đặc thù địa vực,
bất quá, cảnh trong mơ tu luyện cũng dễ dàng bị lạc, mỗi năm đều có rất nhiều tu luyện mộng công pháp tu sĩ, bị lạc ở cảnh trong mơ bên trong, biến thành hoạt tử nhân.
Trang Chu Nhất Mộng cái này đan dược, có thể trợ giúp tu sĩ từ cảnh trong mơ bên trong tỉnh táo lại, chịu hoa 3000 vạn cứu người, cái này bị lạc ở bí cảnh bên trong người, thân phận hẳn là không quá đơn giản.

Chương 485: Chương 485

Lâm Sơ Văn tiếp tục xem bảng đơn, bỗng nhiên bị thứ nhất treo giải thưởng hấp dẫn ở.
“Thu mua Hồn Nguyên Ti, một sợi Hồn Nguyên Ti mười vạn linh
thạch, Hồn Nguyên Ti là cái gì?” Lâm Sơ Văn rất có hứng thú hỏi.
Hồn Nguyên Ti vừa thấy liền cùng linh hồn lực có quan hệ, Lâm Sơ Văn là Hồn Sủng Sư, đối cùng hồn lực có quan hệ đồ vật, luôn là phá lệ chú ý.
Mục Thanh cau mày, giải thích nói: “Thượng giới có một loại linh
thạch vì Hồn Nguyên Thạch, một ít tu sĩ có thể rút ra Hồn Nguyên
Thạch bên trong hồn nguyên lực, cô đọng thành Hồn Nguyên Ti,
Hồn Nguyên Ti có thể làm thuốc vẫn là một loại cực kỳ quý trọng
linh dược.”
“Hồn Nguyên Thạch thực trân quý sao?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Mục Thanh lắc lắc đầu, nói: “Hồn Nguyên Thạch đảo không tính quá trân quý, Hồn Nguyên Ti thực trân quý, nếu muốn tinh luyện
Hồn Nguyên Ti, yêu cầu hồn tu lấy linh hồn lực từ Hồn Nguyên Thạch bên trong rút ra, rút ra Hồn Nguyên Ti tính nguy hiểm phi
thường đại, rút ra ra tới lúc sau, còn muốn kịp thời cô đọng, này chỉ có một ít linh hồn lực đặc thù Hồn Sư có thể làm được.”
“Một quả Hồn Nguyên Thạch chỉ có thể lấy ra một sợi Hồn

Nguyên Ti, mà thường xuyên tinh luyện Hồn Nguyên Ti, sẽ ảnh hưởng tu sĩ linh hồn."
"Nghe nói, rất nhiều tu sĩ ở tinh luyện Hồn Nguyên Thạch bên trong hồn ti lúc sau, đều sẽ đau đầu dục nứt, nghiêm trọng còn sẽ
tẩu hỏa nhập ma, cho nên, tinh luyện Hồn Nguyên Ti việc, tuy rằng kiếm tiền, nhưng là nguyện ý làm người cũng không nhiều."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Thì ra là thế."
"Nghe nói, đã từng có một loại linh hồn lực đặc dị Hồn Sư, có thể dễ dàng tinh luyện Hồn Nguyên Ti, hơn nữa, còn sẽ không lưu lại
cái gì tai hoạ ngầm, bất quá, như vậy Hồn Sư, đã không thấy rất nhiều năm." Mục Thanh nói.
Lâm Sơ Văn tâm niệm vừa động, thầm nghĩ: Mục Thanh nói giống như là Hồn Sủng Sư a! Tuy rằng trong lòng có hoài nghi, bất quá, Lâm Sơ Văn cũng không trực tiếp hỏi ra tới.
Mục Thanh hít sâu một hơi, nói: "Rất nhiều đan sư đều là có thể trực tiếp hấp thu Hồn Nguyên Ti, nghe nói, hấp thu Hồn Nguyên
Ti lúc sau, đan sư linh hồn có thể tùy theo lớn mạnh, hấp thu Hồn
Nguyên Ti nhiều, một ít Tạo Hóa Cảnh tu sĩ hồn nguyên lực thậm
chí có thể so sánh vai Sinh Tử Cảnh."
Sở Diệp chớp chớp mắt, nói: "Nga, lợi hại như vậy?"
Mục Thanh gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Đan thánh Đạm Đài minh
vì con của hắn chuẩn bị mấy chục vạn lũ Hồn Nguyên Ti, ngạnh sinh sinh đem con của hắn linh hồn lực cấp tăng lên đi lên."
Sở Diệp gật gật đầu, có chút cảm thán nói: "Danh tác a!" Mấy chục vạn lũ Hồn Nguyên Ti, đó là bao nhiêu tiền a! Tu nhị đại chính là hảo a!
Mục Thanh gật gật đầu, nói: "Đúng vậy!"
Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, cười cười, nói: "Nhìn dáng vẻ, Hồn Nguyên Ti thật là thứ tốt."

Mục Thanh gật gật đầu, nói: “Kia nhưng không sao.”
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Hắn chỉ sợ yêu cầu lộng một đám Hồn Nguyên Thạch đã trở lại, nhìn xem cái này Hồn Nguyên Thạch nó rốt cuộc là thứ gì.
Mục Thanh lưng đeo xuống tay, nói: “Lúc này Hồn Nguyên Ti giá
cả hẳn là phiên mấy lần, Hồn Nguyên Ti trực tiếp hấp thu, có thể
lớn mạnh thần hồn, nếu là cô đọng thành đan dược, hiệu quả càng tốt một ít, chỉ là Hồn Nguyên Ti làm thuốc cũng không dễ dàng.”
Lâm Sơ Văn chống cằm, nói: “Có thể thử một lần.”
Mục Thanh nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Rất nhiều luyện đan sư đều sẽ đối Hồn Nguyên Thạch tò mò, bất quá, Lâm thiếu ngàn vạn không cần miễn cưỡng, mạnh mẽ tinh luyện Hồn Nguyên Ti có đôi khi, sẽ đối luyện đan sư sinh ra ảnh hưởng, phía trước liền có luyện đan sư, tinh luyện Hồn Nguyên Ti thần hồn xảy ra vấn đề, luyện đan thuật cũng phế bỏ.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Ta đã biết.”
Đan sư lệnh bài không ngừng là luyện đan sư bằng chứng, còn có thể khắc lục tin tức, Lâm Sơ Văn thu nhận sử dụng một ít tin tức vào lệnh bài bên trong.
Đan sư linh đàn bên trong liền có một cái chuyên môn vì đan sư chuẩn bị giao dịch khu, bên trong bán các loại thích hợp đan sư tài nguyên.
Lâm Sơ Văn tiến vào đan sư linh đàn bốn phía mua sắm một bút,
mua mười vạn cái Hồn Nguyên Thạch.
Mục Thanh nhìn đến Lâm Sơ Văn xuất huyết nhiều, mua mười vạn Hồn Nguyên Thạch, tức khắc vô ngữ, “Lâm đan sư, ngươi mua Hồn Nguyên Thạch cũng quá nhiều.” Mục Thanh có chút bất
đắc dĩ, hắn rõ ràng đã nhắc nhở qua, Lâm Sơ Văn vẫn là mua nhiều như vậy.
Lâm Sơ Văn mãn không thèm để ý nói: “Không quan hệ, không kém kia một chút.”

Mục Thanh: "……"
Lâm Sơ Văn vốn dĩ cũng không có muốn mua như vậy nhiều Hồn
Nguyên Thạch, bất quá, ở tiếp xúc đến Hồn Nguyên Thạch thời điểm, hắn liền thay đổi chủ ý.
Lâm Sơ Văn phát hiện thượng giới Hồn Nguyên Thạch, cùng Hồn
Sủng Sư đại lục Hồn Thạch hơi thở thập phần tương tự.
Hồn Thạch có thể đề cao Hồn Sủng Sư hồn lực, Hồn Nguyên Thạch hẳn là cũng có thể.
Lâm Sơ Văn sờ đến Hồn Nguyên Thạch thời điểm, có một loại thực thoải mái cảm giác, bởi vì cái này, Lâm Sơ Văn nhất thời kích động, mua mười vạn Hồn Nguyên Thạch.
Hồn Nguyên Thạch giá cả không thể so Hồn Nguyên Ti, nhưng cũng không tiện nghi, mười vạn Hồn Nguyên Thạch, hoa Lâm Sơ
Văn hai cái trăm triệu, đem bí cảnh dư lại đoạt được tiêu hao không còn.
Bán Hồn Thạch thương gia xem Lâm Sơ Văn xa hoa, thập phần săn sóc tặng Lâm Sơ Văn một quyển như thế nào cô đọng Hồn Nguyên Ti pháp quyết ngọc giản, hiển nhiên thương gia là đem Lâm Sơ Văn trở thành mới ra đời coi tiền như rác. Lâm Sơ Văn cũng không như thế nào để ý, mua luyện đan sở cần linh thảo liền
rời đi.
Một hồi đến Cự Nhân tộc chỗ ở, Lâm Sơ Văn liền lấy cớ muốn bế quan, nghiên cứu Hồn Nguyên Thạch, Sở Diệp dựa theo ngọc giản bên trong phương pháp, cô đọng Hồn Nguyên Ti.
Sở Diệp linh hồn lực tìm tòi đi vào, liền đã chịu một cổ linh hồn công kích.
Sở Diệp vận chuyển hồn quyết, đem này cổ công kích cấp chắn trở về.
Sở Diệp dựa theo ngọc giản theo như lời, thực mau liền đem một sợi màu trắng hồn ti rút ra ra tới, hồn ti bị rút ra ra tới lúc sau, liền
phải lập tức xử lý, nếu không sẽ tiêu tán với thiên địa chi gian.

Sở Diệp đem hồn ti hút vào thức hải bên trong, Sở Diệp linh hồn lực cư nhiên có một tia tăng trưởng.
“Hiệu quả không tồi a!” Sở Diệp nói.
Lâm Sơ Văn liên tiếp hấp thu tam lũ hồn ti, nói: “Hiệu quả xác thật
không tồi.” Này Hồn Nguyên Ti đối Hồn Sủng Sư mà nói, đảo có thể tính thượng vô thượng đồ bổ.
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Thứ này hiệu quả tốt như vậy, nhiều mua điểm Hồn Nguyên Thạch trở về, lần này cũng coi như
là chuyến đi này không tệ.”
Powered by GliaStudio
close
Sở Diệp đang lo muốn như thế nào tăng trưởng linh hồn lực đâu,
này Hồn Nguyên Thạch tới đúng là thời điểm, hiện giờ linh lực tăng trưởng gặp bình cảnh, đảo có thể trước đem lực chú ý tập trung đến linh hồn lực tu luyện bên này, linh hồn lực nếu là có điều tiến bộ, nói không chừng, linh lực cũng sẽ tùy theo tăng trưởng.
Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hai người không ngừng rút ra Hồn Nguyên Ti, một quả Hồn Nguyên Thạch chỉ có thể rút ra một sợi Hồn Nguyên Ti, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở ngắn ngủn mười ngày trong vòng, liền dùng rớt hai ngàn cái linh nguyên thạch.
Nếu là hai người đem Hồn Nguyên Ti rút ra ra tới phong ấn bán ra, bán cái hai ngàn vạn không thành vấn đề, lợi nhuận rất là khả
quan, bất quá, Sở Diệp cũng không tính toán dựa cái này kiếm tiền.
Lâm Sơ Văn trên tay còn tồn kho một ít đan dược, bởi vì trên tay không quá dư dả, Lâm Sơ Văn dứt khoát đều bán ra, thoáng thu hồi một bút tư kim.
Lâm Sơ Văn ở Đan Thành nhật tử quá quy luật lên, mỗi ngày ban
ngày ở đan sư linh đàn bên kia lưu luyến quên phản, xem người đấu đan, thuận tiện làm điểm đan sư nhiệm vụ, tới rồi buổi tối

tinh
luyện Hồn Nguyên Ti, tăng cường linh hồn lực, luyện đan trình độ
vững bước tăng lên.
……
Đan sư linh đàn giao dịch chỗ.
“Lâm đan sư, lại tới giao tiếp nhiệm vụ sao?” Đan sư diễn đàn nữ tu nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Nữ tu cười cười, nói: “Lâm thiếu cũng thật lợi hại a!”
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Đạo hữu quá khen.”
Lâm Sơ Văn mới đến giao dịch quá vài lần, mỗi lần lại đây đều là hướng về phía bảng đơn thượng một ít treo giải thưởng nhiệm vụ
tới, Lâm Sơ Văn tiếp nhiều là một ít luyện chế thất cấp lúc đầu, trung kỳ luyện đan nhiệm vụ, mỗi lần giao tiếp nhiệm vụ, đều là
giao tiếp năm sáu cái.
Áo tím nữ tu cười cười, nói: “Nơi nào nơi nào, tổng cộng 720 vạn linh thạch, đều ở chỗ này.”
Lâm Sơ Văn lấy ra một trương danh sách, giao cho áo tím nữ tu, nói: “Đổi danh sách thượng linh thảo, có thể đổi nhiều ít, đổi nhiều
ít.”
“Hồi Mộng Thảo! Lâm đan sư chẳng lẽ là cũng muốn thử xem luyện chế Trang Chu Nhất Mộng Đan?”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Xem như đi.”
Áo tím nữ tu cau mày, nói: “Trang Chu Nhất Mộng Đan treo giải thưởng tuy rằng cao, nhưng là, nhân gia chỉ cần cực phẩm phẩm
chất, thượng phẩm phẩm chất cũng là vô dụng.”
Áo tím nữ tu khẽ thở dài một hơi, phía trước có một cái luyện đan
sư, cầm tam cái thượng phẩm Trang Chu Nhất Mộng Đan lại đây,
một hai phải đi giao tiếp cái này cực phẩm đan dược nhiệm vụ,

thượng phẩm Trang Chu Nhất Mộng Đan cùng cực phẩm đan dược hiệu quả căn bản là không giống nhau, nếu không phải cần dùng gấp cứu mạng, mặc dù là cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng Đan, cũng bán không đến cái này giá cả.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Ta biết! Ta chỉ là thử thời vận."
Nếu có thể đem Trang Chu Nhất Mộng Đan luyện chế ra tới, trong
khoảnh khắc liền có 3000 vạn linh thạch thu vào, cũng coi như là
một bút không tồi thu vào.
……
Đan sư linh đàn giao dịch chỗ.
"Tử Mạch tỷ tỷ, ngươi giống như đối cái này Lâm Sơ Văn thực cảm thấy hứng thú a!" Lam Linh nói.
Vân Tử Mạch cười cười, nói: "Người này có điểm ý tứ, điều tra ra cái gì lai lịch sao?"
Lam Linh ôm hai tay, nói: "Người này là cái phi thăng tu sĩ, phi thăng tới rồi Cự Nhân tộc, Cự Nhân tộc đại khái là nhìn trúng hắn
luyện đan thiên phú, đối này thập phần coi trọng."
"Hắn không có sư thừa?"
Lam Linh cau mày, nói: "Hẳn là không có đi."
Tử Mạch hít sâu một hơi, nói: "Không có sư thừa, là có thể thông qua thất cấp cao giai luyện đan sư khảo hạch, không tồi."
Lam Linh nhìn Tử Mạch, nói: "Cũng còn hảo đi, ngươi mấy cái sư
huynh, không đều là thất cấp cao cấp luyện đan sư sao?"
Vân Tử Mạch phụ thân là bát cấp trung cấp luyện đan sư, bồi dưỡng ra vài cái Thất giai luyện đan sư đồ đệ, Vân Tử Mạch bản nhân không có gì luyện đan thiên phú, thử vài lần luyện đan đều
không thành, liền từ bỏ. Từ bỏ luyện đan lúc sau, Vân Tử Mạch liền tới rồi đan sư linh đàn giao dịch chỗ, làm quản sự.
Đan dược là lợi nhuận kếch xù ngành sản xuất, Vân Tử Mạch ở đan sư linh đàn làm thành không ít sinh ý, địa vị không thấp.
Tử Mạch lắc lắc đầu, nói: "Ta kia mấy cái sư huynh không giống

nhau."
Hắn mấy cái sư huynh đều là phụ thân tay cầm tay dạy ra, đan sư
muốn thông qua thất cấp luyện đan sư khảo hạch, nói khó cũng khó, nói đơn giản cũng đơn giản, nhận chuẩn một loại luyện chế lên tương đối đơn giản đan dược, lại không ngừng lặp lại huấn luyện, quen tay hay việc, ở đại lượng lặp lại huấn luyện dưới, thuần thục một loại thất cấp đan dược cũng không phải cái gì việc
khó.
Dùng như vậy biện pháp có thể nhanh chóng thông qua thất cấp
đan dược khảo hạch, bất quá, tệ đoan cũng thực rõ ràng, như vậy
thất cấp luyện đan sư, chỉ am hiểu luyện chế một hai loại thất cấp
đan dược, một khi đụng tới không quen thuộc đan dược, luyện chế đan dược xác suất thành công liền thập phần chi thấp.
Phụ thân hắn mấy cái đồ đệ, đều có như vậy tật xấu, tuy rằng đều
là thất cấp luyện đan sư, nhưng am hiểu luyện chế nhiều là một ít
dùng cho tinh tiến tu vi tầm thường đan dược, một khi gặp được cửa hông đan dược, xác suất thành công liền thấp đáng thương.
Mấy cái sư huynh am hiểu luyện chế đan dược, rất nhiều đan sư đều am hiểu, cũng không có gì cạnh tranh lực.
Lâm Sơ Văn liền bất đồng, Lâm Sơ Văn tới giao tiếp vài lần treo giải thưởng nhiệm vụ, luyện chế đều là một ít cửa hông đan dược.
Phải biết rằng cửa hông đan dược luyện chế lên, khó khăn so tầm
thường đan dược khó khăn muốn cao rất nhiều.
Lam Linh cau mày, nói: "Là cái tán tu luyện đan sư, Tử Mạch ngươi không phải là tưởng dẫn tiến cho ngươi phụ thân đi, ta xem
Cự Nhân tộc hẳn là cũng luyến tiếc thả người."

Căn cứ hắn điều tra kết quả, Cự Nhân tộc tựa hồ thập phần coi trọng hai tên nhân tộc, lần trước đi trước Toái Tinh Đảo danh ngạch, trả lại cho hai cái, lần này tiến đến đan hội, Cự Nhân tộc xuất động hai cái Sinh Tử Cảnh, hẳn là cũng có cái kia luyện đan sư duyên cớ.
Tử Mạch cười cười, nói: “Ta chỉ là nhàm chán, tùy tiện chú ý một chút.”

Chương 486: Chương 486

Cự Nhân tộc biệt viện.
Lâm Sơ Văn thử luyện chế vài lần Trang Chu Nhất Mộng, vài lần xuống dưới, thượng phẩm phẩm chất Trang Chu Nhất Mộng ra không ít, chính là không có cực phẩm phẩm chất.
“Vẫn là không được a!” Lâm Sơ Văn có chút buồn bực nói.
Mục Thanh ở một bên nhìn nói: “Trang Chu Nhất Mộng Đan bản thân liền không thế nào hảo luyện, có thể luyện chế ra thượng phẩm đan dược, đã không dễ dàng, cực phẩm vốn chính là khả ngộ bất khả cầu, Lâm đan sư có thể luyện chế thành như vậy, đã thực khó lường.”
Lâm Sơ Văn thở dài một tiếng, có chút tiếc nuối nói: “3000 vạn vẫn là không tốt lắm lấy a! Muốn luyện chế ra tới nói, chỉ sợ còn phải bế quan cân nhắc một chút.”
Mục Thanh cười cười, nói: “Lâm đan sư, này đó Trang Chu Nhất Mộng Đan xử lý như thế nào? Thượng phẩm, trung phẩm, hẳn là
cũng có thể bán không ít linh thạch.”
Lâm Sơ Văn nhìn Mục Thanh liếc mắt một cái, nói: “Nếu như vậy,
ngươi cầm đi bán ra rớt đi.”
Mục Thanh gật gật đầu, nói: “Hảo.”
“Rốt cuộc thế nào, mới có thể luyện chế ra cực phẩm phẩm chất Trang Chu Nhất Mộng đâu?” Lâm Sơ Văn nhịn không được chống cằm, nói thầm một tiếng.
Mục Thanh có chút bất đắc dĩ nói: “Lâm đan sư, luyện chế cực phẩm đan dược đó là muốn dựa cơ duyên, càng là cưỡng cầu, càng là không dễ dàng đến.”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Lòng ta hiểu rõ.”

Đối với khác đan sư mà nói, xác thật như thế, bất quá, hắn là Hồn
Sủng Sư, linh hồn lực đặc dị, luyện chế ra cực phẩm đan dược xác suất thành công viễn siêu giống nhau đan sư, hơn nữa linh tuyền tương trợ, xác suất thành công liền càng cao.
Lâm Sơ Văn cân nhắc lần sau luyện chế Trang Chu Nhất Mộng Đan thời điểm, gia nhập linh tuyền thủy, lại từ Tiểu Thải thi triển
hồi mộng thuật, nói không chừng có thể tiến thêm một bước đề cao đan dược phẩm chất.
Sở Diệp đi đến, nhìn trầm tư Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, hỏi: "Suy nghĩ cái gì đâu?"
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: "Suy nghĩ kiếm linh thạch sự tình, cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng Đan không tốt lắm luyện chế, ta nghĩ có thể luyện chế một ít linh hồn loại đan dược đi ra ngoài bán."
Gần nhất hoa có chút mãnh, vẫn là đến nhiều kiếm tiền, đại bỉ sắp
tới, rất nhiều đan tu đều tưởng ở cuối cùng một đoạn thời gian, đề
cao một chút linh hồn lực, tiến hành một chút cuối cùng lao tới, trên thị trường đan dược cung không đủ cầu, đây là cái khó được phát tài cơ hội a!
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Ngươi quyết định liền hảo."
Lâm Sơ Văn vào ngọc trụy không gian, ở Truy Phong thời gian chi lực trợ lực dưới, nhanh chóng luyện chế ra một đám linh hồn
loại đan dược.
Bảy ngày sau, Lâm Sơ Văn từ ngọc trụy không gian bên trong đi ra.
Không biết ngày đêm ở thời gian chi lực phụ trợ dưới luyện đan, Lâm Sơ Văn sắc mặt có chút tiều tụy, bất quá, tinh thần lại không
tồi.
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: "Hoàn thành?"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Ân, tổng cộng 500 viên, hẳn là có

thể bán cái mấy ngàn vạn."
Có Truy Phong thời gian pháp tắc trợ giúp, Lâm Sơ Văn một ngày
hiệu suất để được với một tháng.
Sở Diệp hít sâu một hơi, có chút đau lòng nói: "Như vậy vất vả, không tốt lắm đâu, linh thạch có thể chậm rãi kiếm, ngươi không
cần quá mệt nhọc."
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Không sao, chỉ là ngẫu nhiên vì này, lòng ta hiểu rõ."
Gần nhất tăng lên hồn lực đan dược, giá cả trướng vài lần, cơ hội như vậy nhưng không nhiều lắm thấy.
Nói đến mấy ngày nay thường xuyên luyện chế đan dược, linh hồn của hắn lực có đột phá dấu hiệu, cũng coi như là ngoài ý muốn chi hỉ.
Luyện đan sư thường xuyên luyện đan, có đôi khi sẽ đối luyện đan sư có không nhỏ tổn hại, bất quá, Lâm Sơ Văn không có cái này băn khoăn.
Linh tuyền thủy có thể nhanh chóng Lâm Sơ Văn hao tổn nguyên
khí, nếu là cảm giác không khoẻ, trực tiếp đến linh tuyền bên trong ngâm một chút, là có thể nhanh chóng khôi phục nguyên khí.
Luyện đan cũng yêu cầu tiêu hao linh hồn lực, này phía trước đối
Lâm Sơ Văn tới nói cũng là cái vấn đề, bất quá, có Hồn Nguyên Ti, linh hồn lực khôi phục lên, tốc độ liền đại đại nhanh hơn.
Lâm Sơ Văn gần nhất luyện đan đều là ở ngọc trụy không gian, nếu là cảm giác tinh thần vô dụng, liền trực tiếp tiến linh tuyền, lặp
lại háo linh hoạt kỳ ảo lực, lại hấp thu linh tuyền, nhưng thật ra làm hắn linh lực dâng lên không ít.
Sở Diệp đem Lâm Sơ Văn luyện chế đan dược, phân tán bán ra đi ra ngoài.
Đan đạo thịnh hội sắp tới, cái này địa phương có không ít thế lực đều ở thu mua linh hồn loại đan dược, Lâm Sơ Văn luyện chế

đan
dược không ít, bất quá, rải tiến đan dược thị trường đại đường tử,
cũng là có thể bắn khởi một ít tiểu bọt nước.
……
Lâm Sơ Văn đãi ở trong phòng nghĩ sự tình, ngoài cửa truyền đến một trận tiếng đập cửa.
Lâm Sơ Văn mở cửa, hỏi: "Mục Thanh, làm sao vậy?"
Mục Thanh cau mày, nói: "Lâm đan sư, đan sư đại bỉ mau bắt đầu
rồi, hôm nay phải tiến hành đấu vòng loại, chậm trễ nữa đi xuống,
muốn không kịp."
Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: "Nhanh như vậy cư nhiên liền bắt đầu
đấu vòng loại, này cũng quá đuổi? Không đi."
Mục Thanh nghe vậy kinh nghi bất định nói: "Lâm thiếu, không đi?
Thật không đi sao?"
Như vậy ngàn dặm xa xôi từ Cự Nhân bộ lạc lại đây, còn không phải là vì tham gia đại bỉ sao? Chuyện tới trước mắt, Lâm Sơ Văn cư nhiên không đi sao?
Lâm Sơ Văn mãn không thèm để ý nói: "Bỏ lỡ liền bỏ lỡ đi."
Mục Thanh chớp chớp mắt, thấy Lâm Sơ Văn tâm ý đã quyết, đành phải nói: "Hảo đi, kỳ thật đại bỉ cũng không có gì ý tứ."
Lâm Sơ Văn đóng cửa lại, hắn gần nhất hấp thu đại lượng Hồn Nguyên Ti, linh hồn lực bay nhanh dâng lên, Hồn Thất cũng tùy theo khuếch trương không ít, linh hồn lực có tiến vào Tạo Hóa Cảnh đại viên mãn xu thế.
Lâm Sơ Văn linh hồn lực kề bên đột phá, hồn lực dao động thập phần không ổn định.
Lần này đan thuật đại bỉ, nghe nói có mấy cái bát cấp luyện đan sư đến chỉ đạo, Lâm Sơ Văn cũng không dám khinh thường bát cấp luyện đan sư nhãn lực.
Lâm Sơ Văn cảm thấy chính mình toàn lực ra tay nói, lấy cái không tồi thứ tự vẫn là có thể, nhưng như vậy liền đại đại tăng

lên
bại lộ khả năng.
Powered by GliaStudio
close
Lâm Sơ Văn xem qua đại bỉ khen thưởng, tiền tam khen thưởng còn có thể, nhưng quá dẫn nhân chú mục, đệ tứ đến đệ thập danh khen thưởng thường thường, đối Lâm Sơ Văn lực hấp dẫn không lớn.
Lâm Sơ Văn suy xét một chút, cảm thấy này khen thưởng không tranh cũng thế, có thời gian này tinh lực, nhiều tiếp vài đạo treo giải thưởng cũng là giống nhau.
……
Cự Nhân tộc.
Cự Nha trưởng lão cau mày, có chút buồn bã nói: "Như thế nào chọn ở ngay lúc này bế quan? Này cũng quá đáng tiếc."
Cự Hổ trưởng lão thở dài, cũng có chút mất mát, "Xác thật đáng tiếc."
Bọn họ Cự Nhân tộc luyện đan sư rất ít, như vậy đan sư đại bỉ, luôn luôn theo chân bọn họ Cự Nhân tộc không có gì quan hệ.
Lâm Sơ Văn tuy rằng là Nhân tộc, nhưng rốt cuộc hiện tại treo ở Cự Nhân tộc danh nghĩa, Cự Hổ còn trông cậy vào Lâm Sơ Văn cho bọn hắn thật dài mặt, kết quả, Lâm Sơ Văn cư nhiên không đi.
Cự Nha trưởng lão ôm hai tay, nói: "Thôi, Lâm đan sư có tâm nói,
như vậy đại bỉ có rất nhiều, cũng không vội với nhất thời."
Cự Nha trưởng lão ngoài miệng nói tiêu sái, trong lòng lại rất hụt
hẫng, nguyên bản Cự Nha còn tính toán chờ Lâm Sơ Văn lấy được một cái hảo thành tích, lại tìm Hỏa Vân trưởng lão khoe ra một phen.
Cự Mãnh thở dài một tiếng, nói: "Lâm đan sư không tham gia nói,
Hỏa Diệp tên kia sợ là tốt sắc đi lên."
Cự Nha trưởng lão cau mày, nói: "Hắn phía trước thua như vậy thảm, có cái gì hảo đắc sắc."

Cự Mãnh gãi gãi đầu, thầm nghĩ: Tuy rằng lời nói là nói như vậy, nhưng là, Lâm đan sư không tham gia đại bỉ, tổng cho người ta một loại sợ cảm giác.
……
Lâm Sơ Văn bế quan, đan sư đại bỉ lại là hừng hực khí thế triển khai.
Tham dự đại bỉ đan sư, nhiều đếm không xuể, đan sư trình độ tốt
xấu lẫn lộn, bởi vì tham dự thi đấu người quá nhiều, đấu loại liền
tiến hành rồi vài luân.
Ngũ Hành tộc có mấy cái đan sư tham gia thi đấu, Hỏa Miêu Miêu
bọn người chạy tới trợ uy.
“Lâm Sơ Văn giống như không có tới?” Hỏa Miêu Miêu có chút nghi hoặc nói.
“Hắn không tới, Cự Nhân tộc bên kia nói, hắn bế quan, không tham gia đại bỉ.” Hỏa Diệp nói.
Hỏa Miêu Miêu nhìn Hỏa Diệp liếc mắt một cái, có chút kinh ngạc
nói: “Ngươi biết đến thật đúng là rõ ràng a!” Nàng cũng không biết
đâu.
Hỏa Diệp khẽ hừ một tiếng, không nói gì, từ lần trước thảm bại ở
Lâm Sơ Văn trên tay lúc sau, Hỏa Diệp liền theo dõi Lâm Sơ Văn, đối với đối phương sự tình thập phần quán chú.
Hỏa Miêu Miêu có chút nghi hoặc nói: “Cư nhiên không tham gia
thi đấu, tới cũng tới rồi, như thế nào không tham gia thi đấu?” Này
cùng điểm một bàn sơn trân hải vị, sắp đến đầu, lại không ăn có cái gì khác biệt? Lãng phí a! Lãng phí.
Hỏa Diệp mắt trợn trắng, nói: “Nghe nói, hắn hoa hai trăm triệu mua Hồn Nguyên Thạch, ta xem là đắc ý vênh váo.”
Hỏa Miêu Miêu cau mày, nói: “Hai trăm triệu? Lâm Sơ Văn cư

nhiên như vậy có tiền, nhìn dáng vẻ phía trước ở bí cảnh bên trong, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn quả nhiên thu hoạch không nhỏ."
Hỏa Diệp nghe vậy đen mặt, thầm nghĩ: Hỏa Miêu Miêu tên ngốc này, căn bản là trảo không được trọng điểm, trọng điểm không phải hai trăm triệu, mà là Hồn Nguyên Thạch a! Lâm Sơ Văn mua
Hồn Nguyên Thạch, khẳng định là vì Hồn Nguyên Ti.
Lâm Sơ Văn khẳng định cũng tưởng thông qua Hồn Nguyên Ti đề
cao linh hồn lực, hiện tại căn bản tìm không thấy người tinh luyện
Hồn Nguyên Ti, Lâm Sơ Văn chỉ sợ sẽ tự mình động thủ.
"Ngươi căn bản không biết Hồn Nguyên Thạch lợi hại." Hỏa Diệp ngẩng đầu nói.
Hỏa Miêu Miêu nhún vai, nói: "Ta biết a! Phía trước, ngươi liền nghĩ muốn tinh luyện Hồn Nguyên Ti phát tài, bất quá, sau lại gặp
phiền toái, trưởng lão dùng Dưỡng Hồn Đan mới cứu được tới."
Hỏa Diệp hừ một tiếng, nói: "Năm xưa lịch cũ, còn đề nó làm cái gì."
Hỏa Miêu Miêu: "……" Nàng cũng không nghĩ đề, này không phải
Hỏa Diệp chính mình nhắc tới tới sao? "Ý của ngươi là Lâm Sơ Văn hắn tinh luyện Hồn Nguyên Ti bị thương?"
Hỏa Diệp khẽ hừ một tiếng, vẻ mặt ngươi đang nói vô nghĩa biểu
tình.
……
Lam Linh xuất hiện ở đan sư đại bỉ thính phòng, ánh mắt rất có hứng thú đảo qua toàn trường.
"Lần này đan sư đại hội, tham dự tu sĩ không ít a! Hẳn là sẽ có chút xem đầu." Lam Linh nói.
Vân Tử Mạch gật gật đầu, nói: "Nói chính là!"
Lần này hoa Yêu tộc, Khí Linh tộc, Tinh tộc đều có người tiến đến, năm rồi này đó chủng tộc, đều rất ít tham dự.

Vân Tử Mạch nhìn danh sách, có chút nghi hoặc nói: “Lâm Sơ Văn không ở danh sách thượng a!”
Lam Linh nhìn Vân Tử Mạch liếc mắt một cái, nói: “Lần này ngươi
chỉ sợ nhìn lầm, nghe nói, Lâm Sơ Văn ra ngoài ý muốn, không tham gia lần này thi đấu.”
Biết Vân Tử Mạch thực chú ý Lâm Sơ Văn, còn suy xét nếu là đối phương ở đại bỉ biểu hiện xuất chúng, liền đem người dẫn tiến cấp này phụ, Lam Linh cố ý điều tra Lâm Sơ Văn một chút.
“Ra ngoài ý muốn? Cái gì ngoài ý muốn?” Vân Tử Mạch hỏi.
Lam Linh nhún vai, nói: “Hắn không phải mua rất nhiều Hồn Nguyên Thạch sao? Có thể là tìm không thấy người tinh luyện, chính mình tự mình ra tay, cho nên ra ngoài ý muốn đi, Cự Nhân
tộc bên kia giống như nói Lâm Sơ Văn linh hồn không xong, lúc này mới bế quan.”
Vân Tử Mạch cau mày, nói: “Không nên a!”
Tinh luyện Hồn Nguyên Ti, xác thật sẽ có nhất định nguy hiểm, nhưng nếu là phát hiện không ổn, kịp thời ngăn tổn hại, liền sẽ không có quá lớn vấn đề.
Sở dĩ, như vậy nhiều tu sĩ bởi vì tinh luyện Hồn Nguyên Ti tẩu hỏa
nhập ma, chủ yếu vẫn là bởi vì rất nhiều tu sĩ đều không phải là tự nguyện mà là bị cưỡng bách tinh luyện Hồn Nguyên Ti, Lâm Sơ Văn có Cự Nhân tộc che chở, không nên như thế mới đúng.

Chương 487: Chương 487

Lâm Sơ Văn bế quan một tháng, toàn lực hấp thu Hồn Nguyên Thạch bên trong lấy ra Hồn Nguyên Ti.
Lâm Sơ Văn tránh ở phòng nội, không ngừng luyện hóa Hồn Nguyên Ti, một tháng thời gian, Lâm Sơ Văn linh hồn lực rốt cuộc
đột phá tới rồi Tạo Hóa Cảnh đại viên mãn.
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, dò hỏi: “Cảm giác thế nào?”
“Thập phần không tồi.”
Sở Diệp trong khoảng thời gian này, lấy ra không ít Hồn Nguyên Ti, bởi vì Lâm Sơ Văn nhu cầu cấp bách, những cái đó lấy ra ra tới Hồn Nguyên Ti, Sở Diệp đều trước cấp đối phương dùng.
Lâm Sơ Văn linh hồn lực vẫn luôn ở dâng lên, lần này đột phá, càng là làm kỳ thật lực trống rỗng tăng trưởng một đoạn, nguyên
bản linh lực đọng lại bình cảnh cũng buông lỏng, linh lực đi theo
dâng lên không ít, đột phá kết thúc, Lâm Sơ Văn cảm giác chính mình cả người linh lực cùng hồn lực dị thường dư thừa.
Lâm Sơ Văn hoạt động một chút tay chân, nói: “Ta cảm thấy lần này đột phá không nhỏ, linh hồn lực dâng lên rất nhiều, có thể nếm thử một chút luyện chế cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng.”
Sở Diệp có chút bất đắc dĩ nói: “Cái kia treo giải thưởng, ngươi nhưng thật ra thực để bụng a!”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Rốt cuộc 3000 vạn đâu.” 3000 vạn cũng không ít.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Cũng đúng, xác thật không ít.” Thất cấp
đan sư đại bỉ đệ nhất danh khen thưởng, cũng bất quá năm

ngàn
vạn. “Ngươi có nắm chắc sao? Ngày mai là đan sư đại bỉ trận chung kết, nếu mau nói, còn có thể đuổi kịp đi xem đại bỉ.”
Đan sư đại bỉ trận chung kết, từ trước đến nay là xuất sắc nhất, đến nỗi phía trước đấu vòng loại, đấu bán kết, rất nhiều đan sư đều sẽ không lấy ra chân chính thực lực.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Trước nếm thử một chút, nếu là không thành nói, đi trước xem thi đấu.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Như thế cũng hảo.”
Hồn lực tăng tiến lúc sau, Lâm Sơ Văn lại luyện chế Trang Chu Nhất Mộng Đan liền thông thuận rất nhiều.
Vừa lên tay, Lâm Sơ Văn phát hiện chính mình đối linh hồn lực khống chế tinh tiến không ít, đệ nhất lò ra sáu viên thượng phẩm
đan dược, đệ nhị lò ra bảy viên thượng phẩm đan dược, đệ tam lò thời điểm, Lâm Sơ Văn lấy ra toàn bộ thủ đoạn, rốt cuộc luyện chế ra cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng Đan.
Lâm Sơ Văn nhìn đan lô đế năm viên cực phẩm đan dược, cong cong khóe miệng, “Rốt cuộc thành công a, thật là không dễ dàng a.”
Sở Diệp nhìn đan lô nội tản ra đan hương đan dược, nhịn không được nói: “Sơ Văn, ngươi thật lợi hại a!”
……
Lâm Sơ Văn mở cửa, thấy được Cự Mãnh đám người.
“Lâm đan sư, ngươi rốt cuộc xuất quan a!”
Lâm Sơ Văn cười cười, tâm tình không tồi nói: “Đúng vậy!”
Cự Mãnh nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Gia gia nói, nếu là ngươi xuất quan nói, làm ta đem cái này thiệp cho ngươi, đây là luyện đan đại bỉ thính phòng thiệp, vị trí cũng không tệ lắm, chúng ta cầm vô
dụng, Lâm thiếu muốn đi nói, trực tiếp cầm thiệp đi là được.”
“Làm phiền ngươi gia gia.” Đan sư đại bỉ trận chung kết thính phòng vị không nhiều lắm, vẫn là thực đoạt tay.
Cự Mãnh nhìn Lâm Sơ Văn, có chút tò mò nói: “Lâm đan sư vừa mới là ở luyện đan sao?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đối!”

Cự Mãnh có chút phấn chấn nói: “Nói như vậy, Lâm đan sư ngài luyện đan thuật không ra vấn đề a!”
Lâm Sơ Văn cau mày, có chút khó hiểu nói: “Ta luyện đan thuật khi nào ra vấn đề?”
Cự Mãnh xấu hổ cười cười, nói: “Không có, không có, đều là bên ngoài người đoán mò.”
Lâm Sơ Văn là thất cấp cao cấp luyện đan sư, tới Bách tộc đan hội rồi lại không tham gia đại bỉ, tình huống như vậy thật sự quá
hiếm thấy, tổng làm người suy nghĩ bậy bạ. Hơn nữa Lâm Sơ Văn
phía trước ở đan sư linh đàn thời điểm, lại mua đại lượng Hồn Nguyên Thạch, rất nhiều người hoài nghi, Lâm Sơ Văn có phải hay không quá thác lớn, lấy ra Hồn Nguyên Ti thời điểm, ra ngoài
ý muốn.
Chuyện tốt không ra khỏi cửa, chuyện xấu truyền ngàn dặm, ngay
từ đầu, chỉ là tung tin vịt Lâm Sơ Văn luyện đan thuật ra điểm vấn
đề nhỏ, mặt sau trực tiếp biến thành Lâm Sơ Văn tẩu hỏa nhập ma, luyện đan thuật toàn phế.
Ngay từ đầu, Cự Mãnh kỳ thật cũng không quá tin tưởng, bất quá,
trong khoảng thời gian này, Lâm Sơ Văn vẫn luôn không lộ diện, bên ngoài đồn đãi lại càng diễn càng liệt.
Rất nhiều tu sĩ chạy tới dò hỏi Cự Nhân tộc người, Lâm Sơ Văn có phải hay không thật sự linh hồn lực ra vấn đề, bị hỏi nhiều, Cự
Nhân tộc người một nhà đều có chút không xác định.
Cự Mãnh có chút lo lắng nói: “Những cái đó Hồn Nguyên Thạch, nghe nói không phải cái gì thứ tốt, lại quý lại nguy hiểm, Lâm đan
sư ngươi vẫn là sớm một chút ném đi.”
Sở Diệp ngắm Cự Mãnh liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Cự Mãnh gia hỏa này, thật sự là cái bại gia tử, Hồn Nguyên Thạch như vậy

thứ tốt có thể tùy tiện ném sao?
Cự Mãnh nhìn Sở Diệp thần sắc, xấu hổ cười cười, nói: “Không ném nói, bán trao tay cũng có thể a!”
Sở Diệp mắt trợn trắng, thầm nghĩ: Hồn Nguyên Thạch nhiều hiếm lạ a! Vì cái gì muốn bán trao tay, vì làm Lâm Sơ Văn linh hồn
lực đột phá, phía trước mua Hồn Nguyên Thạch đều đã háo không một nửa.
“Nghe Mục Thanh nói, ngươi muốn đi đan sư linh đàn đi dạo.” Lâm Sơ Văn hỏi.
Cự Mãnh có chút kích động nói: “Lâm đan sư, ngươi chịu mang ta
đi?”
Đan sư linh đàn chỉ có đan sư cùng đan sư thân tín có thể đi, Ngũ
Hành tộc đan sư tương đối nhiều, tới người đều có thể đi đan sư linh đàn dạo, Cự Nhân tộc liền có chút thê thảm, không có đan sư
dẫn dắt, Sinh Tử Cảnh trưởng lão cũng chưa tư cách đi vào.
Lâm Sơ Văn lấy chính mình đan sư lệnh bài, giao cho Cự Mãnh, “Ngươi lấy ta lệnh bài chính mình đi thôi, thuận tiện giúp ta đi đan
sư linh đàn đem nhiệm vụ cấp giao tiếp.”
Đan sư linh đàn kỳ thật là nhận lệnh không nhận người, một quả
thất cấp đan sư lệnh bài, có thể tiến ba người.
Cự Mãnh có chút kích động nói: “Lâm thiếu yên tâm, ta bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ.”
Cự Mãnh đã sớm muốn đi đan sư linh đàn đi dạo, nhưng là, không có lệnh bài căn bản vào không được, Lâm Sơ Văn phía trước qua đi, vẫn luôn mang theo Sở Diệp cùng Mục Thanh, hắn cũng không cơ hội đi, có thể đi đan sư linh đàn đi dạo nói, lần này
cũng liền chuyến đi này không tệ, trở về lúc sau, hắn cũng có thể thổi phồng một phen.
Cự Mãnh có chút tò mò nói: “Lâm thiếu đây là cái gì đan dược a!”

Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Trang Chu Nhất Mộng, Thất giai trung cấp đan dược.”
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: “Thì ra là thế, Trang Chu Nhất Mộng a!”
Powered by GliaStudio
close
Cự Mãnh nhấp nháy nhấp nháy con mắt, thầm nghĩ: Nghe tới, như là làm mộng xuân đan dược, có lẽ là phụ trợ song tu đan dược, Cự Mãnh tự giác đoán được chân tướng, hàm súc cười cười.
Đem giao tiếp đan dược nhiệm vụ giao cho Cự Mãnh, Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn liền rời đi.
Cự Thạch đã đi tới, ôm Cự Mãnh bả vai, nói: “Ngươi như thế nào ở chỗ này? Gặp được cái gì chuyện tốt, còn ngây ngô cười, Lâm đan sư xuất quan?”
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Vừa mới xuất quan, nhìn không có việc gì, trạng thái cũng không tệ lắm, hẳn là không ra cái gì vấn đề.”
Cự Thạch cau mày, thở dài một tiếng, nói: “Lâm đan sư, bế quan thật không phải thời điểm a!”
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Hỏa Diệp gia hỏa này nguyên bản bị đả kích quá sức, biết Lâm đan sư không có tham dự đan sư đại bỉ, lại chấn hưng đi lên.
Hỏa Diệp hoài nghi Lâm đan sư luyện đan thuật xảy ra vấn đề, nhận định Lâm Sơ Văn là bởi vì sợ thua, mới không đi tham gia đại bỉ, Hỏa Diệp thất cấp đan sư đấu vòng loại, đấu bán kết thành
tích cũng không tệ lắm, đã nhiều ngày không thiếu chạy tới xoát
tồn tại cảm.
Cự Nha đã đi tới, hướng tới Cự Mãnh dò hỏi: “Lâm đan sư xuất quan đi xem thi đấu sao?”
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Mới vừa đi, nếu sớm một chút xuất quan thì tốt rồi.”
Cự Nha hít sâu một hơi, trầm ngâm một hồi, nói: “Không tham gia

thi đấu cũng hảo.”
Cự Nha cau mày, tuy rằng Cự Nha không quá hiểu biết luyện đan
sư những cái đó môn đạo, nhưng là, vẫn là phát hiện Lâm Sơ Văn không tầm thường, Cự Nha mơ hồ đoán được Lâm Sơ Văn không tham gia đại bỉ, có lẽ là sợ bại lộ cái gì.
Cự Nha cảm thấy Lâm Sơ Văn không tham gia đại bỉ cũng hảo, Lâm Sơ Văn đi bí cảnh bên trong lộ một tay, đã bị Ngũ Hành tộc nhớ thương thượng, nếu là ở đại bỉ thượng bộc lộ tài năng, nhìn chằm chằm người liền càng nhiều, đại bỉ lúc sau, thông thường còn có một hồi cạy chân tường đại chiến đâu.
……
Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp cầm thiệp, đi tới người xem hội trường.
Người xem hội trường dòng người chen chúc xô đẩy, các chủng tộc tu sĩ cái gì cần có đều có.
Cự Nhân tộc bên cạnh chính là hỏa quạ tộc ghế, hỏa quạ tộc vài người ríu rít, miệng một khắc đều không được đình.
Hỏa quạ tộc tu sĩ nhất bát quái, biết điểm cái gì tin tức, này tộc tu
sĩ là có thể ríu rít nghị luận cái một ngày.
“Lập tức chính là thất cấp đan sư đại bỉ, lần này tham dự thất cấp
cao cấp đan sư tổng cộng liền có 73 cái, còn có vài cái thất cấp đỉnh cấp đan sư.”
“Oa, 73 cái, thật nhiều a!” Một con tiểu hỏa quạ kêu lên.
“Vốn đang có một cái thất cấp cao cấp đan sư muốn tham gia, bất
quá, nghe nói tẩu hỏa nhập ma.”
Tiểu hỏa quạ phành phạch cánh, nói: “Tẩu hỏa nhập ma, tẩu hỏa
nhập ma.”
“Nghe nói, cái này luyện đan sư mua một đống Hồn Nguyên Thạch, chính mình đem chính mình cấp tìm đường chết.”
Tiểu hỏa quạ học vẹt nói: “Tìm đường chết, tìm đường chết.”
“Nghe nói, kia đan sư mua Hồn Nguyên Thạch hoa hai trăm

triệu,
tấm tắc, luyện đan sư chính là có tiền."
Tiểu hỏa quạ: "Có tiền, có tiền!"
"Như vậy có tiền làm điểm cái gì không hảo a! Vì sao một hai phải
tự tìm tử lộ."
Tiểu hỏa quạ: "Tự tìm tử lộ, tự tìm tử lộ."
"Hai trăm triệu, không biết có phải hay không mượn, nếu là mượn, hắn xong đời."
Tiểu hỏa quạ: "Xong đời, xong đời."
Lâm Sơ Văn: "……"
Sở Diệp cau mày, nói: "Giống như có rất nhiều nghị luận ngươi."
Lâm Sơ Văn cau mày, có chút vô ngữ nói: "Thật là kỳ quái."
Tham dự đại bỉ tu sĩ nhiều như vậy, hắn hẳn là xem như vắng vẻ vô danh hạng người, cư nhiên nhiều người như vậy nghị luận hắn, chẳng lẽ liền bởi vì hắn "Tẩu hỏa nhập ma".
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: "So sánh với cái nào đan sư đan thuật tiến giai tin tức, đại gia càng muốn nghe vẫn là cái nào đan
sư đan thuật toàn phế đi tin tức."
Lâm Sơ Văn: "……" Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Phía trước hoa hai trăm triệu mua Hồn Nguyên Thạch, khả năng vẫn là
quá ăn xài phung phí một ít, khiến cho một ít người chú ý.
Sở Diệp cười cười, nói: "Tính, đi một bước xem một bước, trước xem thi đấu."
Lâm Sơ Văn thở dài một tiếng, nói: "Đành phải như thế."
Thi đấu thực mau bắt đầu, thi đấu ngay từ đầu, các tộc đan sư liền lượng ra chính mình ngọn lửa, một chúng luyện đan sư lấy ra
tới ngọn lửa đủ mọi màu sắc, thiên kỳ bách quái, làm Lâm Sơ Văn
mở ra tầm mắt.
Theo trọng tài ra lệnh một tiếng, một chúng luyện đan sư bắt đầu
luyện đan, một loại đan dược, ở đây luyện đan sư, luyện chế lên,

lại là thủ pháp khác nhau.
“Thực xuất sắc đại bỉ a!” Lâm Sơ Văn nhịn không được nói.
Tiên giới tu sĩ, phần lớn không tu thần hồn, nhưng là, tham dự thi
đấu đan sư, có vài cái đều linh hồn lực thập phần hồn hậu.
Mấy cái luyện đan sư ở luyện đan thời điểm, đều sử dụng hồn ấn bí quyết, hồn ấn bí quyết có thể ở trình độ nhất định nâng lên cao
luyện đan xác suất thành công.
Lâm Sơ Văn hiện trường nhìn đến nhiều như vậy luyện đan sư luyện đan, xem mùi ngon.
Lâm Sơ Văn phía trước ở đan sư linh đàn, nhìn mấy tràng đấu đan, cũng cảm thấy xuất sắc, thấy được giờ phút này đan sư đại bỉ, tức khắc cảm giác phía trước đấu đan có chút không đủ nhìn.

Chương 488: Chương 488

“Tử Mạch tỷ tỷ, Cự Nhân tộc lại đây giao tiếp nhiệm vụ.” Lam Linh
có chút kích động nói.
Vân Tử Mạch nhìn Lam Linh liếc mắt một cái, nói: “Giao tiếp nhiệm vụ liền giao tiếp nhiệm vụ đi, ngươi kích động như vậy làm
cái gì?”
“Giao tiếp chính là cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng Đan.” Lam Linh nói.
Vân Tử Mạch cau mày, nói: “Thật sự là cực phẩm không phải thượng phẩm? Ngươi có lầm hay không?”
Lam Linh hít sâu một hơi, trịnh trọng gật gật đầu, nói: “Ta đã xem
qua, đan dược thượng biểu hiện ra mười hai đạo linh văn, không có gì bất ngờ xảy ra, hẳn là cực phẩm đan dược.”
“Một khi đã như vậy, làm Mộng tộc người lại đây nghiệm hóa.” Vân Tử Mạch nói.
Vân Tử Mạch thầm nghĩ: Đan dược là Cự Nhân tộc người lấy lại đây nói, rất có khả năng là Lâm Sơ Văn luyện chế.
Vân Tử Mạch phía trước liền thập phần xem trọng Lâm Sơ Văn, nguyên bản còn nghĩ đan thuật đại bỉ thời điểm, đi xem một chút
Lâm Sơ Văn biểu hiện, kết quả, Lâm Sơ Văn không biết nghĩ như thế nào, cư nhiên căn bản là không tham gia đại bỉ.
Vân Tử Mạch còn tưởng rằng chính mình nhìn lầm người, không
nghĩ tới, Lâm Sơ Văn không tham gia đại bỉ, lại luyện chế ra cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng.

Cự Mãnh đứng ở giao dịch chỗ, nhìn mấy cái giao dịch trung tâm
tu sĩ, có chút khó chịu nói: “Giao tiếp cái đan dược, các ngươi như thế nào cọ tới cọ lui?”
Cự Mãnh thanh mặt, trong lòng có chút khẩn trương, Lâm Sơ Văn
khó được tìm hắn làm việc, nếu là làm tạp nhưng không tốt lắm.
Áo lam nữ tu nhìn Cự Mãnh, nói: “Ngươi biết đây là cái gì đan dược?”
Cự Mãnh chớp chớp mắt, nói: “Trang Chu Nhất Mộng.”
“Ngươi biết này đan dược là đang làm gì?”
Cự Mãnh nghĩ nghĩ, có chút không xác định nói: “Ăn làm mộng xuân?”
Áo lam nữ tu nhìn Cự Mãnh, xoát đỏ mặt, có chút vô ngữ nói: “Không phải, là dùng để hồi mộng.”
Cự Mãnh cau mày, nói: “Thì ra là thế.”
Áo lam nữ tu cau mày, nói: “Ngươi như thế nào cái này cũng không biết, này đan dược thật là ngươi, nên không phải là ngươi trộm tới đi.”
Cự Mãnh có chút kích động nói: “Ngươi nói cái gì đâu, các ngươi đan sư linh đàn người, liền có thể như vậy tùy tiện bôi nhọ người?” Liền bởi vì bọn họ Cự Nhân tộc không có mấy cái luyện đan sư, liền có thể tùy tùy tiện tiện bôi nhọ bọn họ đan dược là trộm, này cũng thật quá đáng.
Áo lam nữ tu có chút xấu hổ nói: “Ta chỉ là chỉ đùa một chút, nhưng là, ngươi biết đến cũng quá ít.”
Cự Mãnh có chút tức giận nói: “Ta chỉ là tới giao tiếp nhiệm vụ, vì
cái gì phải biết rằng nhiều như vậy, kiểm tra đo lường phân biệt đan dược không phải các ngươi phải làm sao?”
Cự Mãnh ngữ khí không tốt, trên thực tế cũng có chút chột dạ, sớm biết rằng giao tiếp cái đan dược, cư nhiên còn phải bị người đề ra nghi vấn, lúc trước hắn nên hỏi lại rõ ràng một ít.
Áo lam nữ tu mặt đỏ lên, nói: “Là như thế này không sai, nhưng là, cái này đan dược nó……” Không phải bình thường đan dược a!

Cự Mãnh cau mày, nói: “Cái này đan dược làm sao vậy? Chẳng lẽ phẩm chất có vấn đề sao?” Lâm đan sư luyện chế đan dược, phẩm chất luôn luôn đều là có bảo đảm.
Áo lam nữ tu xấu hổ nói: “Phẩm chất là không thành vấn đề.” Chính là cái này phẩm chất cũng thật tốt quá, cực phẩm đan dược a! “Nhà ngươi đan sư không cùng ngươi nói rõ ràng sao?”
Cự Mãnh cau mày, nói: “Hắn để cho ta tới giao tiếp nhiệm vụ.”
Áo lam nữ tu: “……” Cái này luyện đan sư tâm cũng quá lớn đi, vẫn là cái này đan dược có cái gì vấn đề.
Cự Mãnh cùng áo lam nữ tu tranh chấp chi gian, mấy cái Mộng tộc tu sĩ đi đến, giảm bớt hai bên quẫn cảnh.
“Đan dược ở nơi nào?” Mộng tộc tu sĩ vội vàng vội vàng hỏi.
Cự Mãnh nhìn đi vào tới hai cái Mộng tộc Sinh Tử Cảnh cường giả, nói thầm nói: “Cư nhiên là Mộng tộc Sinh Tử Cảnh, gần nhất tới hai cái, này cũng quá trịnh trọng đi, sớm biết rằng đem lão nhân cũng kéo qua tới giữ thể diện.”
Mộng tộc Sinh Tử Cảnh cường giả, ánh mắt đảo qua toàn trường hỏi: “Ai tới giao tiếp đan dược?”
Cự Mãnh cau mày, đi ra, nói: “Là ta.”
Thân là Sinh Tử Cảnh trưởng lão tôn tử, Cự Mãnh cũng coi như là gặp qua đại trường hợp, đối mặt Sinh Tử Cảnh trưởng lão cũng
không túng.
Mộng tộc tu sĩ nhìn Cự Mãnh, chắp tay nói: “Tiểu hữu chính là Cự
Nhân tộc Cự Nha trưởng lão chi tôn.”
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: “Không tồi.”
“Không biết, đan dược ở nơi nào?” Mộng Cửu hỏi.
Cự Mãnh mở ra hộp ngọc, một viên Trang Chu Nhất Mộng lẳng lặng nằm ở hộp ngọc bên trong, đan dược mặt ngoài bao phủ nhàn nhạt sương mù, tản ra một cổ thanh hương.
“Không tồi, xác thật là cực phẩm đan dược, làm phiền vị này Cự Nhân tộc tiểu huynh đệ, đây là 3000 vạn linh thạch.” Mộng tộc đối
linh mộng loại đan dược Trang Chu Nhất Mộng Đan hơi thở thập

phẩn rõ ràng.
Vân Tử Mạch nghe được Mộng tộc Sinh Tử Cảnh tu sĩ nói, thở dài nhẹ nhõm một hơi.
Mười hai đạo vân văn là cực phẩm đan dược tiêu chí, bất quá, vân văn là có thể tạo giả, một ít cao minh tạo giả sư, có thể ở thượng phẩm đan dược phía trên, nhiều khắc lục vài đạo vân văn, lấy này tới giả mạo cực phẩm đan dược. Nếu Mộng Cửu tán thành, kia đan dược hẳn là không thành vấn đề.
Cự Mãnh có chút kinh tủng nói: "Một viên đan dược, 3000 vạn?"
Đứng ở Cự Mãnh bên người Cự Thạch, nghe vậy cũng có chút kinh ngạc, "Cư nhiên như vậy đáng giá? Không biết ta hiện tại suy
xét học luyện đan, còn tới hay không đến cập, Lâm đan sư có nguyện ý hay không giáo."
Cự Thạch biết đan dược là lợi nhuận kếch xù, nhưng không nghĩ tới, cư nhiên lợi nhuận kếch xù đến như thế nông nỗi.
Lam Linh nhìn Cự Mãnh cùng Cự Thạch, thầm nghĩ: Rốt cuộc là cái nào đan sư, đem như vậy quan trọng đan dược giao tiếp nhiệm vụ, giao cho này hai cái đậu bỉ a!
Cự Dương cau mày, thấp giọng nói: "Lâm đan sư rốt cuộc là nói như thế nào?"
Cự Mãnh trả lời: "Lâm đan sư nói Trang Chu Nhất Mộng Đan, thất
cấp trung phẩm đan dược."
Powered by GliaStudio
close
Cự Dương tràn đầy hoài nghi nhìn Cự Mãnh, nói: "Ngươi quá không đáng tin cậy, Lâm đan sư nhất định nói khác, ngươi quên mất."
Cự Mãnh: "……" Thật sự không có khác, hắn cũng thực oan uổng hảo sao?
Mộng tộc treo giải thưởng treo hồi lâu cũng chưa người tiếp, tiến
đến giao tiếp người lại là một cái hỏi đã hết ba cái là không biết, đan sư linh đàn đông đảo tu sĩ, vẻ mặt vô ngữ nhìn Cự Nhân tộc vài người, Cự Mãnh đám người bị xem thập phần không được tự

nhiên.
“Hai vị chỉ có này một viên sao?” Mộng tộc Sinh Tử Cảnh tu sĩ hỏi.
Cự Mãnh lắc lắc đầu, nói: “Nhưng thật ra không ngừng một viên,
nhưng giao tiếp nhiệm vụ, không phải chỉ cần một viên sao?”
Lâm đan sư là cho hắn vài viên đan dược, làm hắn chọn một viên
ra tới hoàn thành giao tiếp.
Mộng tộc Sinh Tử Cảnh cường giả nghe vậy, có chút kích động nói: “Không phải bạch muốn ngươi, có bao nhiêu cực phẩm đan dược, chúng ta đều phải, bất quá, dư thừa đan dược, liền không thể dựa theo 3000 vạn nhất viên tính, một ngàn vạn nhất viên như
thế nào?” 3000 vạn chỉ là bởi vì bọn họ Mộng tộc nhu cầu cấp bách đan dược cứu mạng, nhưng là, đệ nhị viên đan dược, liền không thể lại dùng như vậy ngẩng cao giá cả.
Cự Mãnh hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Một ngàn vạn nhất viên cũng thực ghê gớm!
Cự Mãnh do dự một chút, nói: “Cái này, ta không làm chủ được, chờ ta liên hệ một chút đan sư.”
Mộng tộc tu sĩ gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Lâm Sơ Văn thu được Cự Mãnh đưa tin, thực mau hồi phục “Có thể.”
Lâm Sơ Văn tổng cộng cho Cự Mãnh năm viên cực phẩm đan dược, Cự Mãnh lấy năm viên đan dược cùng Mộng tộc thay đổi 7000 vạn linh thạch.
Cự Mãnh nguyên bản cho rằng giao tiếp cái đan dược, nhiều nhất
trăm tới vạn linh thạch, kết quả, một chút có 7000 vạn linh thạch,
Cự Mãnh sợ bị đoạt, cũng không dám tùy ý rời đi đan sư linh đàn,
kêu Cự Nha tới đón.
“Cự Mãnh, ngươi như thế nào ở chỗ này a!” Hỏa Miêu Miêu đã đi tới.

Cự Mãnh nhìn đến Hỏa Miêu Miêu, nhíu nhíu mày, ngữ khí bất thiện nói: “Nha đầu thúi, ngươi như thế nào cũng ở chỗ này?”
Hỏa Miêu Miêu cười cười, nói: “Ta giúp chúng ta đan sư chạy chân, các ngươi cũng là tới chạy chân?”
Cự Mãnh gật gật đầu, có chút đắc ý nói: “Đúng vậy!”
Hỏa Miêu Miêu cau mày, nói: “Ta nghe nói, Lâm đan sư thân thể không khoẻ, bỏ lỡ đại bỉ?”
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: “Là như thế này không sai!”
Hỏa Miêu Miêu ôm hai tay, nói: “Thật là đáng tiếc, tiền mười danh
khen thưởng vẫn là thực phong phú.”
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: “Là có chút đáng tiếc, bất quá, cũng còn hảo đi, dù sao coi tiền như rác nơi nơi đều là.” Vừa mới Mộng tộc mấy cái tu sĩ, hoa 7000 vạn liền mua năm viên đan dược, như
vậy coi tiền như rác nhiều tới mấy cái, Lâm Sơ Văn gì sầu không thể phát đại tài.
Đại tái đệ nhất danh khen thưởng cũng không nhiều lắm, đoạt người còn nhiều như vậy, tranh đến vỡ đầu chảy máu, cùng với như thế, còn không bằng nhiều tìm mấy cái coi tiền như rác.
Hỏa Miêu Miêu có chút tò mò nói: “Các ngươi giúp Sở thiếu giao dịch cái gì đan dược a……”
Cự Mãnh ôm hai tay, có chút đắc ý nói: “Trang Chu Nhất Mộng, thất cấp trung cấp đan dược, ngươi có hay không nghe nói qua a.”
Hỏa Miêu Miêu cau mày, nói: “Không nghe nói qua, này đan dược
có ích lợi gì?”
Cự Mãnh học đến đâu dùng đến đó nói: “Nghe là dùng để làm mộng xuân, kỳ thật là dùng để hồi mộng.”
Hỏa Miêu Miêu nhăn cái mũi, nói: “Nghe giống như không có gì dùng, bao nhiêu tiền.”
“Tiện nghi một ngàn vạn, quý 3000 vạn nhất viên.” Cự Mãnh nói.
Hỏa Miêu Miêu chớp chớp mắt, nói: “Ngươi có phải hay không nằm mơ không ngủ tỉnh a! Cái gì thất cấp trung cấp đan dược

như vậy quý? Thất cấp đan sư đại bỉ đệ nhất danh khen thưởng cũng bất quá năm ngàn vạn linh thạch."
Cự Mãnh cau mày, nói: "Hẳn là không phải ta nằm mơ đi, bất quá,
tới giao dịch đích xác thật là Mộng tộc, Mộng tộc nhưng thật ra thích nằm mơ."
Hỏa Miêu Miêu hít sâu một hơi, nói: "Cái này Trang Chu Nhất Mộng cư nhiên như vậy quý, trở về ta hỏi một chút trong tộc đan sư có thể hay không luyện chế."
Lam Linh nghe Cự Mãnh cùng Hỏa Miêu Miêu nói chuyện, có chút đau đầu, này một đám đều là thường dân, hai bên người lấy
lại đều là thất cấp cao cấp luyện đan sư lệnh bài tiến vào.
Vì cái gì thất cấp cao cấp luyện đan sư đều phải lựa chọn như vậy không đáng tin cậy chạy chân, tốt xấu tuyển cái đan sư học đồ a! Sẽ không luyện đan, về đan dược một ít thường thức luôn là phải có đi.
Lam Linh nghe hai người nói chuyện, thật sự nhịn không được mở miệng nói: "Vị đạo hữu này, không phải bình thường Trang Chu Nhất Mộng, là cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng, bình thường
đan dược là giá trị không được như vậy nhiều tiền, cao cấp Trang
Chu Nhất Mộng cũng liền mấy chục vạn nhất viên."
Cự Mãnh cau mày, nói: "Kém một cái phẩm giai, giá cả sai biệt cư nhiên lớn như vậy?"
Lam Linh cau mày, nói: "Đây cũng là vừa vặn, Mộng tộc lấy tới cứu mạng, nếu là tầm thường thời điểm, cũng sẽ không có như vậy giá cả."
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: "Thì ra là thế."
Cự Mãnh nhìn đưa tin ngọc trụy, nói: "Ông nội của ta tới rồi, ta có
thể đi rồi."
Hỏa Miêu Miêu ngắm Cự Mãnh liếc mắt một cái, nói: "Ngươi bao lớn rồi! Nơi này hồi các ngươi Cự Nhân tộc nơi dừng chân, mới vài bước lộ khoảng cách, ngươi cư nhiên còn muốn ngươi gia gia

lại đây tiếp, ngươi có phải hay không không cai sữa a!"
Cự Mãnh có chút khó chịu nói: "Ngươi biết cái gì a!" Trên người sủy mấy ngàn vạn, hắn này không phải không quá yên tâm sao? Vạn nhất đem linh thạch ném, hắn muốn như thế nào cùng Lâm
đan sư công đạo.
Hỏa Miêu Miêu cắm eo, nói: "Ta như thế nào không hiểu."
Thủy Thiên Thương kéo Hỏa Miêu Miêu một phen, đánh gãy Hỏa
Miêu Miêu nói, nói: "Cẩn thận một ít là hẳn là." Rốt cuộc mấy ngàn vạn linh thạch đâu, Cự Mãnh gia hỏa này, nhìn không quá đáng tin cậy bộ dáng.
Cự Nha trưởng lão tới thực mau, Cự Thạch cùng Cự Mãnh thực mau đã bị Cự Nhân tộc tiếp đi rồi.
Cự Nha trưởng lão nhìn hai người, nói: "Sớm biết rằng đan dược như vậy bán tiền, ta hẳn là đi theo tới."
Cự Mãnh hít sâu một hơi, nói: "Không có biện pháp, Lâm đan sư chính là như vậy tín nhiệm ta!" Mấy ngàn vạn giao dịch, cư nhiên
tùy tùy tiện tiện liền giao cho hắn.
Cự Nha trưởng lão: "……" Tuy rằng là chính mình tôn tử, bất quá,
nhìn Cự Mãnh, Cự Nha trưởng lão vẫn là có một loại Lâm đan sư gởi gắm sai người cảm giác.

Chương 489: Chương 489

Cự Nhân tộc nơi dừng chân.
“Thiếu chủ, Cự Nhân tộc vừa mới đi giao tiếp nhiệm vụ, giao tiếp
chính là cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng.” Tiêu An nói.
Mục Thanh sửng sốt một chút, nói: “Cực phẩm? Lâm đan sư luyện chế ra tới sao?”
Lâm Sơ Văn xuất quan thời điểm, Mục Thanh vừa vặn có việc ra ngoài, cũng không biết này một vụ.
Tiêu An gật gật đầu, nói: “Hẳn là luyện chế ra tới, còn không phải
một viên, là năm viên.”
Cự Mãnh vài người ở đan sư linh đàn giao tiếp đan dược sự tình, nháo rất khai, tin tức đều truyền khai, Tiêu An vẫn là có nhất định
tự do, cũng nghe nói chuyện này.
Mục Thanh hít sâu một hơi, nói: “Lâm đan sư bế quan phía trước,
vài lần tưởng luyện chế cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng, vẫn luôn không thành công, xuất quan liền có đan dược, chẳng lẽ bế quan lúc sau, đan thuật tiến nhanh? Nói như vậy Lâm đan sư, không phải bởi vì tinh luyện Hồn Nguyên Ti bị thương, mà là bởi
vì hấp thu Hồn Nguyên Ti, linh hồn lực lớn trưởng.”
Tiêu An hít sâu một hơi, nói: “Rất có khả năng.”
Mục Thanh cau mày, nói: “Lâm đan sư, thật đúng là sâu không lường được.”
“Có lẽ, thiếu chủ vấn đề của ngươi, Lâm đan sư có thể giải quyết.” Tiêu An có chút mong đợi nói.

“Nơi nào có dễ dàng như vậy a?” Năm đó vì hắn vấn đề, ông ngoại còn cầu quá bát cấp luyện đan sư, như cũ vô dụng.
Tiêu An nhìn Mục Thanh, ở trong lòng thở dài, an ủi nói: “Thiếu chủ cũng không cần quá uể oải.”
Mục Thanh hít sâu một hơi, nói: “Thôi, đi một bước xem một bước
đi.”
……
Luyện đan sư đại bỉ trận chung kết tiến hành rồi vài thiên, trên sân
thi đấu các tộc đan tu mỗi người tự hiện thần thông, Lâm Sơ Văn
có thể nói là mở rộng tầm mắt.
Thi đấu kết thúc, Lâm Sơ Văn như cũ có chút chưa đã thèm, xem xong thi đấu, Lâm Sơ Văn liền về tới Cự Nhân tộc.
Cự Mãnh nhìn Lâm Sơ Văn, vui sướng đi lên trước, nói: “Lâm đan
sư, ngài cuối cùng đã trở lại, nhưng làm ta hảo chờ a!”
Cự Mãnh đem một cái túi trữ vật cùng đan sư lệnh bài lấy ra tới, nói: “Lâm đan sư, đây là ngươi đồ vật.”
Lâm Sơ Văn lấy ra túi trữ vật xem xét một chút, túi trữ vật bên trong vừa lúc là 7000 vạn linh thạch.
“Mộng tộc quả nhiên tài đại khí thô, cư nhiên hoa nhiều như vậy tiền mua đan dược.” Lâm Sơ Văn nói.
Cự Nha trưởng lão nghe được Lâm Sơ Văn nói, tức khắc có chút xấu hổ.
Mộng tộc xác thật tài đại khí thô, so sánh với dưới, bọn họ Cự Nhân tộc thật sự có chút khốn cùng thất vọng, năm đó, bọn họ hoa như vậy điểm linh thạch, liền từ Lâm Sơ Văn trên tay mua được như vậy nhiều biến dị Huyết Cốt Đan, hiện tại ngẫm lại chiếm đại tiện nghi.
“Đan sư linh đàn người ta nói, ngươi lệnh bài bên trong, đánh 300
tích phân.” Cự Mãnh ân cần nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Ta đã biết.”
Hoàn thành Đan Sư Hiệp Hội nhiệm vụ, là sẽ có tích phân khen

thưởng, ở đan sư linh đàn tích phân có thể trở thành linh thạch tới
sử dụng, thậm chí so linh thạch càng có dùng, 300 tích phân ở nhưng là diễn đàn sức mua, tương đương với 300 vạn linh thạch,
cũng không ít.
Tỷ như nếu là tưởng mua sắm một ít hi hữu linh thảo, quang có linh thạch không đủ, còn phải có cũng đủ tích phân.
“Lâm đan sư, ngươi thật lợi hại a! Tuy rằng không đi tham gia đại
bỉ, nhưng là, ngươi nếu hoàn thành Mộng tộc treo giải thưởng, thất cấp đan sư tổ đệ nhất danh cũng chưa chắc có thể làm được đâu.” Cự Mãnh nói.
Lâm Sơ Văn ngó Cự Mãnh liếc mắt một cái, nói: “Được rồi, không cần nói hươu nói vượn.”
Văn vô đệ nhất, võ vô đệ nhị, rất nhiều đan sư đều thực tranh cường háo thắng, Cự Mãnh lời này nếu là truyền ra đi, khó bảo toàn lần này đại tái đệ nhất, sẽ không tới tìm hắn phiền toái, hắn
chỉ nghĩ an an tĩnh tĩnh hoàn thành treo giải thưởng, phát vài nét
bút tiểu tài, làm một cái điệu thấp nhà giàu mới nổi.
Cự Mãnh gãi gãi đầu, nói: “Này cũng không phải ta một người nói
như vậy, là thật nhiều người đều nói như vậy.”
Lâm Sơ Văn: “……” Nếu là như thế, liền có chút phiền phức.
……
Trong phòng khách.
Mục Thanh nhìn Lâm Sơ Văn, muốn nói lại thôi.
“Làm sao vậy? Có nói cái gì liền nói đi.” Lâm Sơ Văn lật xem trên tay thư tịch, nhàn nhạt quét Mục Thanh liếc mắt một cái nói.
Mục Thanh hít sâu một hơi, lấy lại bình tĩnh, nói: “Lâm đan sư luyện chế ra cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!” Việc này vô pháp giấu trụ, Lâm Sơ Văn cũng không tính toán giấu.
Mục Thanh nhịn không được nói: “Lâm đan sư hảo sinh lợi hại

a!”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Còn hảo, còn hảo, lần này bế quan lúc sau, rất có đoạt được, khen tặng lời nói không cần phải nói, ngươi có nói cái gì, nói thẳng hảo.”
Mục Thanh do dự một chút, cuối cùng là mở miệng, “Lâm đan sư,
nhưng nghe nói qua Thông Khiếu Tục Mạch Đan.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Nghe nói qua, Thông Khiếu Tục Mạch Đan, thất cấp đỉnh cấp đan dược, nghe nói là thượng cổ đan dược, có đan phương người cũng không nhiều lắm.”
Mục Thanh do dự một chút, nói: “Ta có, chỉ là, cái này đan dược yêu cầu cực phẩm phẩm chất mới đối ta hữu dụng.”
Powered by GliaStudio
close
Thông Khiếu Tục Mạch Đan luyện chế khó khăn ở thất cấp đan dược bên trong xếp hạng hàng đầu, muốn luyện ra cực phẩm đan
dược, thậm chí so bát cấp Đoạn Mạch Linh Đan càng vì khó khăn.
Gia gia năm đó bái phỏng quá một cái bát cấp luyện đan sư, cái kia luyện đan sư trực tiếp khuyên gia gia từ bỏ Thông Khiếu Tục Mạch Đan, nói thẳng luyện chế cực phẩm Thông Khiếu Tục Mạch
Đan khó khăn không thể so bát cấp đan dược thấp.
Lâm Sơ Văn nhìn Mục Thanh, nói: “Ngươi muốn cho ta giúp ngươi luyện chế cái này đan dược?”
Mục Thanh giãy giụa một chút, nói: “Là, ta biết có chút quá mức.”
Hắn hiện tại thân vô linh thạch, có thể nói một nghèo hai trắng, làm Lâm Sơ Văn hỗ trợ, có rảnh bao tay bạch lang hiềm nghi.
“Nếu là liên hệ thượng ông ngoại, ta sẽ làm hắn báo đáp ngài.”
Lâm Sơ Văn quét Mục Thanh liếc mắt một cái, lắc lắc đầu nói: “Cũng không là ta không muốn hỗ trợ, thất cấp đỉnh cấp đan dược luyện chế khó khăn có thể so thất cấp trung cấp đan dược khó khăn cao rất nhiều, liền tính ta nguyện ý hỗ trợ, cũng chưa chắc giúp được với!”

Mục Thanh hít sâu một hơi, nói: “Lâm đan sư chỉ cần nguyện ý hỗ
trợ, vô luận kết quả như thế nào, ta đều vô cùng cảm kích.”
Mục Thanh ẩn ẩn có loại cảm giác, Lâm Sơ Văn nhận định sự, liền rất có hy vọng làm được, thật giống như cực phẩm Trang Chu
Nhất Mộng.
“Ngươi trước đem đan phương cho ta đi, ta đến xem.” Thông Khiếu Tục Mạch Đan tác dụng là lung lay khiếu huyệt, đả thông kinh mạch, trên thực tế, loại này đan dược, không ngừng đối Mục
Thanh loại này đoạn mạch thân thể hữu hiệu, đối người bình thường cũng có hiệu quả.
Nếu là hắn cùng Sở Diệp dùng, có thể thư giãn kinh mạch, lung lay khiếu huyệt, kinh mạch khuếch trương lúc sau, liền có hi vọng
tiến thêm một bước tăng cường trong cơ thể linh khí độ dày, thậm
chí có thể mượn này đề cao tiến giai Sinh Tử Cảnh khả năng.
Mục Thanh thể chất đặc thù, nếu là sử dụng nói, phi cực phẩm đan dược không thể, Thông Khiếu Tục Mạch Đan dược lực cực kỳ mãnh liệt, bình thường phẩm chất đan dược giải khai kinh mạch thời điểm, sẽ cho tu sĩ tạo thành lớn lao thống khổ.
Mục Thanh vốn là kinh mạch không thông, dùng bình thường phẩm chất đan dược khả năng sẽ hoàn toàn ngược lại, tiến thêm một bước tăng lên kinh mạch bị hao tổn trình độ, cực phẩm đan dược liền bất đồng, cực phẩm Thông Khiếu Tục Mạch Đan, dược lực ôn hòa, hơn nữa, đan dược phẩm chất tới cực phẩm lúc sau, tổng hội có một ít cùng tầm thường phẩm chất đan dược bất đồng
diệu dụng, nghe nói cực phẩm Thông Khiếu Tục Mạch Đan dùng
thời điểm, sẽ đối tu sĩ kinh mạch hình thành một tầng bảo hộ.
Mục Thanh có chút kích động nói: “Như thế, làm phiền Lâm đan sư.”
Lâm Sơ Văn nhìn Mục Thanh liếc mắt một cái, nói: “Ngươi cũng

không cần ôm quá lớn hy vọng, ta hiện tại luyện chế bình thường
thất cấp đỉnh cấp đan dược, còn có chút nói lắp đâu."
Mục Thanh cười cười, nói: "Lâm đan sư quá khiêm tốn, các hạ đan thuật tiến cảnh tiến triển cực nhanh, liền tính hiện tại không
được, lại quá mấy năm, cũng nhất định có thể."
Lâm Sơ Văn đang bế quan phía trước, như thế nào đều luyện chế không ra Trang Chu Nhất Mộng, bế quan vừa ra tới, một chút
liền luyện chế ra tới.
Mục Thanh âm thầm suy đoán, Lâm Sơ Văn có thể luyện chế ra đan dược, hẳn là có biện pháp rút ra Hồn Nguyên Thạch bên trong Hồn Nguyên Ti, rồi sau đó tăng lên linh hồn lực. Nếu là hắn
suy đoán không có sai, kia Lâm Sơ Văn ở luyện đan phía trên thiên phú, liền so với hắn tưởng tượng càng thêm khủng bố, trở thành bát cấp luyện đan sư, cũng sắp tới.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: "Lại quá mấy năm, có lẽ thật sự có thể."
Chỉ cần có thể làm ra cũng đủ Hồn Nguyên Ti, hắn là có thể không ngừng đề cao linh hồn lực, trở thành bát cấp luyện đan sư
cũng sắp tới.
"Lâm đan sư đi xem thi đấu mấy ngày nay, Mộng tộc người phái người tới đưa quá thiệp mời, bất quá, bởi vì ngài không ở, Cự Nhân tộc liền đem bái thiếp bồi thường." Mục Thanh nói.
"Mộng tộc, Mộng tộc tới làm gì? Chẳng lẽ năm viên cực phẩm đan dược đan dược còn chưa đủ."
Mục Thanh cười cười, nói: "Có lẽ là coi trọng ngài tiềm lực, tưởng
mượn sức ngài đâu, mỗi lần đan dược đại bỉ lúc sau, đều sẽ có một hồi mượn sức, đào giác đại chiến, biểu hiện tốt luyện đan sư
đều sẽ đã chịu rất nhiều thế lực mời."
"Lâm đan sư không tham gia tỷ thí, thanh danh không hiện,

mượn
sức tương đối thiếu, theo ta được biết, Hỏa Diệp lấy được thất cấp đan sư tổ 123 danh thành tích, đều có rất nhiều người tranh nhau mượn sức, nếu là ngài tham gia tỷ thí, này sẽ mượn sức ngài người chỉ sợ đã đạp vỡ ngạch cửa."
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Ta trên danh nghĩa là Cự Nhân tộc luyện đan sư, không có đi ăn máng khác tính toán."
"Lâm đan sư hiện tại là trực thuộc ở Cự Nhân tộc danh nghĩa, cùng Cự Nhân tộc cũng không phải phụ thuộc quan hệ, dựa theo
quy củ, Lâm đan sư ngài lại tiếp thu mấy cái thế lực mời, trở thành mấy cái thế lực ngoại môn khách khanh."
"Rất nhiều thế lực đối đan sư khách khanh yêu cầu cũng không cao, một ít thế lực sẽ cho ngoại môn khách khanh cung cấp một ít
tu luyện tài nguyên, mà khách khanh chỉ cần ở khẩn cấp tình huống, ưu tiên vì nên thế lực luyện chế đan dược là được, một ít đan sư, thậm chí sẽ tiếp thu mấy chục cái thế lực ngoại môn mời,
trở thành này ngoại môn khách khanh."
Mục Thanh cảm thấy Lâm Sơ Văn tình huống hiện tại, tiếp thu mấy nhà thế lực mời cũng là được không, bất quá, nếu là đãi ngộ quá kém nói, cũng liền không có gì tất yếu, tuy rằng rất nhiều thế
lực đối ngoại môn khách khanh quản lý thực tơi, nhưng mặc kệ nói như thế nào, gia nhập một cái thế lực, cũng tương đương là tròng lên một tầng gông xiềng.
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: "Mấy chục cái thế lực?" Kia không phải
hải vương sao?
Mục Thanh cười cười, nói: "Nhiều hơn nhập một cái thế lực, liền nhiều một phần tài nguyên sao? Có chút thế lực cũng không biết luyện đan sư trực thuộc nhiều ít thế lực, ngầm trực thuộc mấy chục cái thế lực đan sư cũng không thiếu. Đã từng có đan sư, bị phát hiện trực thuộc mấy trăm gia thế lực, lừa một chúng thế lực

một bút tài nguyên liền biến mất không thấy, sau lại cái này đan sư, liền thượng các gia sổ đen."
Lâm Sơ Văn: "……" Cư nhiên còn có như vậy đan sư, trường kiến thức, quả nhiên đường tử lớn, cái gì cá đều có.
Sở Diệp đi đến, nói: "Đang nói chuyện cái gì đâu?"
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: "Trực thuộc thế lực sự tình."
Sở Diệp hít sâu một hơi, "Ngươi đã biết sao?"
Lâm Sơ Văn có chút nghi hoặc nói: "Ngươi biết cái gì?"
Sở Diệp giơ giơ lên trên tay thiệp mời: "Cho ngươi, tổng cộng tới 30 gia thế lực."
Mục Thanh sửng sốt một chút, nói: "Như thế nào nhiều như vậy?"
Rõ ràng phía trước còn không có mấy nhà.
Sở Diệp mắt trợn trắng, nói: "Đại bộ phận đều là vừa rồi đưa tới, vốn là không có nhiều như vậy." Phía trước, còn truyền Sơ Văn tẩu hỏa nhập ma, cũng không có gì người trở về thiêu Lâm Sơ Văn này tòa lãnh bếp. "Đều do Cự Mãnh cái này ngu ngốc, giao tiếp cái nhiệm vụ, làm cho ồn ào huyên náo."
Hiện tại ai đều biết Sơ Văn luyện chế ra cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng, cho nên, một chút tới rất nhiều người mượn sức. Bất quá, hiện giai đoạn rất nhiều thế lực, vẫn là thử chiếm đa số, cấp điều kiện không thế nào phong phú, như là ở phân biệt Sơ Văn rốt cuộc có hay không tẩu hỏa nhập ma.
Mục Thanh cười cười, hướng tới Lâm Sơ Văn khen tặng nói: "Là vàng thì sẽ sáng lên, Lâm đan sư tuy rằng không có tham dự luyện đan đại hội, nhưng là, vẫn là có rất nhiều người nhìn ra ngài
tiềm lực a!"
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: "Đều đẩy đi."
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Ta cũng là ý tứ này." Mặc dù Sơ Văn thật sự muốn tìm thế lực trực thuộc, cũng không vội với nhất thời.

Chương 490: Chương 490

Ngũ Hành tộc.
“Lâm Sơ Văn luyện chế ra cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng?”
Hỏa Vân trưởng lão có chút hoài nghi nói.
Hỏa Miêu Miêu gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, Mộng tộc người giống
như chạy tới mượn sức Lâm đan sư, nghe Cự Nhân tộc người ta nói, Lâm đan sư không tham gia đan hội, chính là bởi vì đang bế quan nghiên cứu Trang Chu Nhất Mộng, kết quả đại bỉ kết thúc, rốt cuộc nghiên cứu ra tới.”
“Lâm Sơ Văn người này, thật đúng là có chút nắm lấy không ra a!”
Phía trước, Lâm Sơ Văn từ bỏ đại bỉ, Hỏa Vân trưởng lão còn tưởng rằng đối phương thật sự ra cái gì vấn đề, hiện tại thoạt nhìn, đối phương hoàn toàn không có vấn đề, có lẽ là chướng mắt như vậy đại bỉ.
Hỏa Miêu Miêu phồng lên quai hàm, nói: “Lâm Sơ Văn kia mấy viên cực phẩm đan dược, bán 7000 vạn đâu, Cự Mãnh có câu nói nói đúng, Mộng tộc chính là coi tiền như rác.” 7000 vạn a! Mộng tộc cũng quá bỏ được hạ vốn gốc.
Hỏa Vân trưởng lão có chút vô ngữ nhìn Hỏa Miêu Miêu liếc mắt một cái, nói: “Không cần nói bậy.” Đây là kẻ muốn cho người muốn nhận sự tình.
Mộng tộc Mộng Tư Nhiêu Thánh Nữ lâm vào ngủ say đã hai mươi
năm, Mộng tộc cầu cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng hẳn là cũng là tưởng cứu trở về vị này Thánh Nữ, một khi thành công, Mộng tộc sợ là còn muốn thiếu hạ Lâm Sơ Văn một phần nhân tình.
Hỏa Miêu Miêu hít sâu một hơi, nói: “Nói đến, bên ngoài đều ở

truyền Lâm Sơ Văn tẩu hỏa nhập ma, truyền ra dáng ra hình."
Hỏa Vân trưởng lão nói: "Hẳn là không có tẩu hỏa nhập ma, tẩu hỏa nhập ma, nơi nào có thể luyện chế cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng a!"
Hỏa Miêu Miêu chớp chớp mắt, nói: "Nếu đan dược là ở tẩu hỏa nhập ma phía trước luyện chế, vẫn là có khả năng."
Hỏa Vân trưởng lão có chút vô ngữ nói: "Có thể luyện chế cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng người, nơi nào có dễ dàng như vậy tẩu hỏa nhập ma a."
Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp chạy tới xem đan sư đại bỉ, nếu Lâm Sơ Văn thật sự tẩu hỏa nhập ma, kia hẳn là cũng sẽ không có cái kia nhàn hạ thoải mái đi nhìn cái gì đan sư đại bỉ.
……
Cự Nhân tộc nơi dừng chân.
"Lâm đan sư, luyện đan đại hội đã kết thúc, rất nhiều đan sư đã chuẩn bị rời đi, ngươi có tính toán gì không?" Cự Hổ hỏi.
Lâm Sơ Văn nghĩ nghĩ, nói: "Ta tính toán lại đãi một đoạn thời gian, không biết có được hay không."
Mặc dù Bách tộc đan hội đã kết thúc, nhưng là nơi đây như cũ là luyện đan thánh địa, Lâm Sơ Văn vẫn là tưởng ở lâu một đoạn thời gian, tôi luyện một chút luyện đan thuật, tăng trưởng một chút
kiến thức.
Cự Hổ trưởng lão gật gật đầu, nói: "Có thể, ta lưu lại bảo hộ an toàn của ngươi, làm Cự Nha mang theo mấy cái tiểu tể tử đi về trước."
Lâm Sơ Văn: "……" Cự Nha trưởng lão đi về trước, Cự Hổ trưởng lão lưu lại sao? Có phải hay không điên đảo a!
"Cự Hổ trưởng lão, ngươi không lo lắng Cự Dương sao?" Sở Diệp nhịn không được nói.
Cự Hổ trưởng lão mãn không thèm để ý nói: "Không có việc gì, Cự Dương hắn chắc nịch đâu, ta không lo lắng hắn."
Sở Diệp: "……" Cự Dương hiện tại tốt xấu là Hoàng Kim Cự Nhân, Cự Nhân tộc hy vọng a! Cự Hổ trưởng lão như vậy thật sự hảo sao?
Cự Hổ nhìn Sở Diệp, ân cần nói: "Cự Nha chỉ là Sinh Tử Cảnh lúc

đầu, ta là Sinh Tử Cảnh trung kỳ, so sánh với Cự Nha, ta càng có thể bảo đảm hai vị an toàn."
Sở Diệp: "……" Cự Hổ trưởng lão, đây là ở Mao Toại tự đề cử mình, thật là làm người thụ sủng nhược kinh.
"Như thế, liền đa tạ Cự Hổ trưởng lão rồi." Lâm Sơ Văn nói.
Cự Hổ cười cười, nói: "Hẳn là, hẳn là."
Sở Diệp chớp chớp mắt, trong lòng có chút bồn chồn, Cự Hổ trưởng lão mới vừa thấy bọn họ thời điểm, luôn thích xụ mặt, đối
phương này sẽ như vậy ân cần, tổng làm hắn có loại không được tự nhiên cảm giác.
Tiêu An đi đến, nói: "Sở thiếu, Lâm đan sư, Văn Thiên Khải đan sư tìm lại đây?"
Sở Diệp cau mày, có chút khó hiểu nói: "Văn Thiên Khải, hắn tới làm gì?"
Văn Thiên Khải là thất cấp đan sư tổ tỷ thí đệ nhất danh, đại tái kết thúc, hẳn là muốn tham gia rất nhiều tràng khánh công yến muốn tham gia, gia hỏa này chạy đến nơi đây tới làm gì?
Tiêu An nhìn Lâm Sơ Văn, sắc mặt cổ quái nói: "Tìm ngài đấu đan!"
Sở Diệp: "……" Văn Thiên Khải sao lại thế này a! Một cái thất cấp đan sư đại bỉ đệ nhất danh cư nhiên chạy tới tìm Lâm Sơ Văn đấu đan, gia hỏa này thật là nhàn.
Lâm Sơ Văn thở dài, nói: "Liền nói ta tự nhận kỹ không bằng người, làm hắn đi thôi."
"Lâm đan sư cũng quá khiêm tốn đi, ngươi đều luyện chế ra cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng, cư nhiên đơn giản như vậy liền nhận thua." Văn Thiên Khải không màng Cự Nhân tộc ngăn trở, xông vào nói.
Văn Thiên Khải rốt cuộc là nổi danh luyện đan sư, đối phương khăng khăng muốn vào tới, Cự Nhân tộc người cũng không hảo ngăn trở quá mức.
Lâm Sơ Văn nhìn Văn Thiên Khải liếc mắt một cái, thuận miệng nói: "Cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng không phải ta luyện chế, ta
chỉ là vừa vặn có cái này đan dược."

Văn Thiên Khải: "……" Văn Thiên Khải nguyên bản liền hoài nghi
cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng không phải Lâm Sơ Văn cái này liền đại bỉ cũng không dám tham gia người nhát gan luyện chế, cho nên, nghĩ đến "Vạch trần" hắn, kết quả Lâm Sơ Văn như vậy dứt khoát lưu loát thừa nhận không phải, Văn Thiên Khải có loại
một quyền đánh vào bông thượng cảm giác.
"Nga, phải không? Ngươi nơi nào tới đan dược?" Văn Thiên Khải hỏi.
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: "Đây là bí mật, bất quá, các hạ một hai phải biết đến lời nói, cũng không phải không thể nói cho ngươi, Toái Tinh Đảo bí cảnh bên trong được đến."
Văn Thiên Khải giận sôi máu nói: "Mộng tộc người ta nói, đan dược là gần nhất luyện chế ra tới."
Lâm Sơ Văn mặt không đổi sắc nói: "Đan dược bảo tồn thật tốt quá, bọn họ lầm."
Văn Thiên Khải nhìn Lâm Sơ Văn, ánh mắt có chút hung ác.
Văn Thiên Khải nguyên bản không tin đan dược là Lâm Sơ Văn luyện chế, Lâm Sơ Văn như vậy thản nhiên thừa nhận không phải, Văn Thiên Khải đảo cảm thấy chính mình đã đoán sai.
Văn Thiên Khải đạo lữ chính là Mộng tộc, vì thế, Văn Thiên Khải vì Mộng tộc luyện chế quá không ít Trang Chu Nhất Mộng, thượng phẩm đan dược ra không ít, trước sau không được cực phẩm.
Đại bỉ sau khi chấm dứt, Văn Thiên Khải mới biết được, Mộng tộc
treo giải thưởng bị người cấp hoàn thành, Văn Thiên Khải nguyên
bản còn tưởng rằng là nào đó bát cấp luyện đan sư làm, kết quả chỉ là thất cấp luyện đan sư.
Văn Thiên Khải là thất cấp luyện đan sư tổ đệ nhất danh, tự nhiên
tưởng gặp cái này hoàn thành treo giải thưởng người, kết quả, Lâm Sơ Văn căn bản là không tham gia đại bỉ, Văn Thiên Khải càng nghĩ càng cảm thấy không thích hợp, mới tìm lại đây.

Powered by GliaStudio
close
Văn Thiên Khải nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Lâm đan sư, ta là thiệt tình tiến đến, các hạ liền như vậy không cho mặt mũi sao?”
Lâm Sơ Văn nhìn Văn Thiên Khải, cảm thấy không thể so một hồi, đối phương sợ là sẽ không thiện bãi cam hưu.
Lâm Sơ Văn thở dài, nói: “Thôi, nếu các hạ tưởng so, liền so đi, ngươi tưởng như thế nào so?”
Văn Thiên Khải suy tư một chút, nói: “Lâm đan sư nếu biết Trang
Chu Nhất Mộng, nên biết Trang Sinh Mê Mộng.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Biết.”
Trang Chu Nhất Mộng cùng Trang Sinh Mê Mộng nghe nói là cùng đan sư sáng chế, Trang Chu Nhất Mộng là dùng để ra mộng, mà Trang Sinh Mê Mộng còn lại là dùng để đi vào giấc mộng.
“Kia liền tỷ thí Trang Sinh Mê Mộng luyện chế như thế nào?” Văn
Thiên Khải hỏi.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, phối hợp nói: “Có thể nhưng thật ra có thể, chỉ là ta trên tay không có dược liệu.”
“Chỉ là dược liệu mà thôi, cần gì Lâm đan sư lo lắng.” Một đạo sang sảng tiếng cười truyền tiến vào, Mộng tộc mấy cái tu sĩ, gào thét tới.
“Gặp gỡ hai vị muốn đấu đan, chúng ta nhưng có nhãn phúc.”
Mộng tộc Sinh Tử Cảnh Mộng Cửu trưởng lão vỗ vỗ bàn tay, phía sau hai cái Mộng tộc đưa lên hai mươi phân Trang Sinh Mê Mộng
dược liệu.
Lâm Sơ Văn nhìn Mộng tộc Mộng Cửu trưởng lão liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Này Mộng tộc trưởng lão tới cũng quá xảo, này Văn Thiên Khải đảo như là đối phương mời đến, Mộng tộc vừa ra
tay chính là hai mươi phân dược liệu, chuẩn bị thật sự sung túc.
Văn Thiên Khải nhìn Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, nói: “Hiện tại dược liệu có, Lâm đan sư nhưng còn có cái gì vấn đề.”

“Không thành vấn đề, chúng ta bắt đầu đi.”
Lâm Sơ Văn nhìn quanh một chút bốn phía, nghe được động tĩnh,
hội tụ lại đây xem náo nhiệt người, đã càng ngày càng nhiều.
Văn Thiên Khải là thất cấp đan sư đại bỉ đệ nhất danh, nhất cử nhất động đều bị chịu chú ý, Lâm Sơ Văn phía trước tránh đi đại bỉ, chính là không nghĩ dẫn nhân chú mục, hiện giờ, Lâm Sơ Văn cũng không nghĩ như vậy phá công.
Lâm Sơ Văn cùng Văn Thiên Khải các lấy tam phân dược liệu, bắt đầu luyện chế đan dược.
Hai người luyện đan thuật đều ở thất cấp đan sư bên trong cầm cờ đi trước, luyện đan thủ pháp đều dị thường thành thạo.
Lâm Sơ Văn nếu là toàn lực ra tay, luyện đan tốc độ viễn siêu tầm
thường luyện đan sư.
Lâm Sơ Văn tuy rằng không luyện chế quá Trang Sinh Mê Mộng, nhưng là, này đan dược cùng Trang Chu Nhất Mộng cùng nguyên, đối luyện chế quá trăm ngàn lần Trang Chu Nhất Mộng Lâm Sơ Văn mà nói luyện chế khó khăn cũng không cao.
Văn Thiên Khải vừa mới bắt đầu luyện đan khi, còn có rảnh đi xem xét một chút Lâm Sơ Văn bên kia tình huống, thực mau liền
đành phải vậy.
Lâm Sơ Văn cùng Văn Thiên Khải không sai biệt lắm đồng thời thu đan, Văn Thiên Khải ra bốn viên thượng phẩm, ba viên trung
phẩm đan dược, Lâm Sơ Văn bên này ra ba viên thượng phẩm, bốn viên trung phẩm đan dược.
Lâm Sơ Văn nhìn Văn Thiên Khải cười cười, nói: “Chúc mừng, đạo hữu thắng.”
Văn Thiên Khải nhìn Lâm Sơ Văn, sắc mặt nhăn nhó một chút, nói: “Lâm đan sư đem hết toàn lực sao?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nghiêm túc nói: “Đương nhiên đem hết toàn lực, ta nhưng đã mão sức chân khí, hơn nữa vận khí không tồi, đều ra thượng phẩm đan dược, Văn đan sư không hổ là thất cấp đan sư đại bỉ đệ nhất danh, Sơ Văn hổ thẹn không bằng.”

Cự Nha trưởng lão nhìn Lâm Sơ Văn, thầm nghĩ: Lâm Sơ Văn này vân đạm phong khinh bộ dáng, thật sự không giống như là mão sức chân khí bộ dáng, tuy rằng thua, nhưng là, chỉ kém một
chút, thua đảo cũng không tính khó coi.
Văn Thiên Khải rốt cuộc là thất cấp luyện đan sư tổ đệ nhất danh,
bại bởi người như vậy, cũng không tính mất mặt.
Văn Thiên Khải rầu rĩ nhìn Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, xoay người rời đi.
Cự Mãnh thấu tiến lên, ân cần nói: "Lâm đan sư, tuy rằng thua, nhưng chỉ là so thất cấp đan sư đại tái đệ nhất danh kém hơn một
chút, cũng rất lợi hại, ngươi không cần mất mát."
Lâm Sơ Văn nhìn Cự Mãnh liếc mắt một cái, nói: "Nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, ta không mất mát."
Cự Mãnh tràn đầy tán thưởng nói: "Lâm đan sư, ngươi thật là rộng rãi a! Thua cũng như vậy thản nhiên, chỉ là Văn Thiên Khải quá khó hầu hạ, thắng còn không cao hứng, thật không biết hắn muốn làm gì."
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Không cần nói bậy."
Cự Mãnh cau mày, thầm nghĩ: Hắn là lời nói thật lời nói thật tới, tới cửa tìm tra, Lâm đan sư nhận thua còn không cao hứng, tỷ thí
thắng cũng không cao hứng.
……
Ngũ Hành tộc nơi dừng chân.
"Hỏa Diệp, ngươi về sau không cần nói bậy Lâm đan sư linh hồn lực ra vấn đề, Lâm đan sư trạng huống hảo đâu." Hỏa Miêu Miêu nói.
Ngũ Hành tộc nơi dừng chân liền ở Cự Nhân tộc nơi dừng chân bên cạnh, Văn Thiên Khải gần nhất, Ngũ Hành tộc người phát hiện, đuổi qua đi xem náo nhiệt.
"Lâm Sơ Văn quả nhiên không được, vẫn là thua." Hỏa Diệp nói.
Hỏa Miêu Miêu nhăn cái mũi, nói: "Tuy rằng thua, nhưng chỉ là tích bại."

Hỏa Diệp mắt trợn trắng, không cho là đúng nói: “Vô luận như thế
nào, thua chính là thua.”
Hỏa Miêu Miêu nhăn lại cái mũi, Văn Thiên Khải cùng Lâm Sơ Văn chỉ liều mạng một vòng, hai người tỷ thí, đều là dùng một lần
luyện chế ra thượng phẩm Trang Sinh Mê Mộng.
Trang Sinh Mê Mộng là thất cấp trung cấp đan dược, ở thất cấp trung cấp đan dược bên trong thuộc về cửa hông đan dược, giống nhau thất cấp đan sư, luyện chế xác suất thành công cũng không cao, Lâm Sơ Văn cùng Văn Thiên Khải đấu đan, có thể so sánh đua thành như vậy, thực sự không dễ dàng.
Phải biết rằng, Văn Thiên Khải là thất cấp đỉnh cấp luyện đan sư,
nghe nói, khoảng cách bát cấp luyện đan sư cũng chỉ có một bước xa, Lâm Sơ Văn tuy rằng bại, nhưng cũng có thể tính tuy bại hãy còn vinh.
“Nếu là ngươi đi luyện chế Trang Sinh Mê Mộng, làm không hảo một viên đan dược đều luyện chế không ra.” Hỏa Miêu Miêu nói.
Hỏa Diệp khẽ hừ một tiếng, đảo cũng không có phản bác, lấy Hỏa
Diệp năng lực, muốn luyện chế ra Trang Sinh Mê Mộng vẫn là thực khó khăn.
Hỏa Diệp tuy rằng ngoài miệng không phục, bất quá, âm thầm đánh giá một chút, cảm thấy lấy Lâm Sơ Văn thực lực, tham gia thất cấp đan sư đại bỉ nói, lấy tiền tam thứ tự có lẽ có chút khó khăn, nhưng là, tiền mười nói, hẳn là không có gì vấn đề.

Chương 491: Chương 491

Mộng tộc nơi dừng chân.
“Này Trang Sinh Mê Mộng phía trên tàn lưu linh hồn lực cùng Trang Chu Nhất Mộng thượng cùng loại, hẳn là cùng cái luyện đan sư luyện chế.” Mộng Thập Thất nói.
Đấu đan kết thúc, Mộng tộc liền đem Văn Thiên Khải cùng Lâm Sơ Văn luyện chế đan dược, đều mua.
Mộng Cửu cười cười, nói: “Tự nhiên là cùng cái đan sư luyện chế, thật muốn là bí cảnh tìm tới, Lâm Sơ Văn hẳn là ở vừa tới thời điểm, liền đem nhiệm vụ cấp giao tiếp, nơi nào dùng chờ tới
bây giờ.”
Mộng Thập Thất cau mày, nói: “Cái này Lâm Sơ Văn là nghĩ như thế nào, luyện chế ra cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng, này không
phải có thể nổi danh chuyện tốt sao? Như thế nào gia hỏa này còn che che giấu giấu.”
Mộng Cửu nghĩ nghĩ, nói: “Đại khái là thích điệu thấp đi.”
Này có luyện đan sư, thích thanh danh lan xa, nhưng cũng có như vậy một ít, thích thanh tịnh.
Này lợi hại luyện đan sư, chính là như thế tùy hứng, bên luyện đan sư vì nổi danh, hao tổn tâm cơ, này lợi hại luyện đan sư, vì không nổi danh, nói hươu nói vượn.
Lâm Sơ Văn phía trước không tham gia đan sư đại bỉ, có lẽ có linh hồn lực gặp phải đột phá, cảnh giới không xong nguyên nhân,
có lẽ cũng có không nghĩ nổi danh nguyên nhân.
Mộng Thập Thất cau mày, nói thầm nói: “Chín trưởng lão, ngươi xem hôm nay trận này đấu đan, Lâm Sơ Văn có hay không đem

hết toàn lực?”
“Mặc kệ có hay không đem hết toàn lực, đều không thể khinh thường.”
Văn Thiên Khải theo chân bọn họ Mộng tộc quan hệ không tồi, đã
sớm vì bọn họ Mộng tộc luyện chế quá rất nhiều cùng loại đan dược, mà Lâm Sơ Văn rất có khả năng là lần đầu tiên luyện chế Trang Sinh Mê Mộng.
Căn cứ bọn họ điều tra, Lâm Sơ Văn ở đan sư linh đàn thấy được bọn họ Mộng tộc treo giải thưởng, vì tài sở mê, trước sau ở linh đàn giao dịch chỗ, mua trăm tới phân Trang Chu Nhất Mộng dược
liệu, nhưng Lâm Sơ Văn căn bản không mua quá Trang Sinh Mê Mộng tương quan dược liệu.
Đấu đan thời điểm, Lâm Sơ Văn rất có khả năng là lần đầu tiên luyện chế Trang Sinh Mê Mộng, cứ như vậy còn cùng Văn Thiên Khải liều mạng cái không phân cao thấp, thật sự lợi hại.
Mộng Thập Thất cau mày, nói: “Nếu hắn thấy được Văn Thiên Khải luyện đan kết quả, rồi sau đó, ở thu đan thời điểm, cố ý thu ra so Văn Thiên Khải hơi chút một bậc cái kia kết quả đâu.”
Mộng Cửu nâng lên đôi mắt, có chút kinh tủng nói: “Ngươi như thế nào như vậy tưởng?”
Nếu thật là như thế, kia cái này Lâm Sơ Văn luyện đan trình độ liền có chút khủng bố, bát cấp luyện đan sư đều làm không được như vậy đi.
Mộng Thập Thất hít sâu một hơi, lắc lắc đầu, nói: “Đại khái là ta nghĩ nhiều đi.”
“Nghe nói, Lâm Sơ Văn sẽ ở Đan Thành ở lâu một đoạn thời gian, có lẽ có thể mượn cơ hội này, nhiều hướng hắn đặt hàng một ít cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng.” Mộng Cửu nói.
Mộng Thập Thất cau mày, nói: “Có khả năng sao?”
Luyện ra cực phẩm đan dược là muốn dựa vận khí cùng cơ duyên, Lâm Sơ Văn tuy rằng luyện chế ra quá cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng, bất quá, cũng không đại biểu có thể năm lần bảy
lượt luyện chế ra tới.

Mộng Cửu hít sâu một hơi, nói: “Thử xem cũng không sao.”
Mộng tộc có thể từ cảnh trong mơ bên trong thu hoạch một ít cảnh trong mơ tài nguyên, cảnh trong mơ tài nguyên đều là khan
hiếm tài nguyên, Mộng tộc bởi vậy quá độ tiền của phi nghĩa, bất
quá, cảnh trong mơ bên trong, cũng là có rất lớn nguy hiểm, rất nhiều Mộng tộc tu sĩ đều bị lạc ở cảnh trong mơ bên trong.
Tu vi càng cao tu sĩ, càng là khó có thể bị gọi hồi, Trang Chu Nhất
Mộng là số ít cực kỳ hữu hiệu tỉnh mộng đan dược.
Đan dược nếu là có cũng đủ nhiều cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng, có lẽ có thể nếm thử một chút đánh thức một chút đã từng
ngủ say vài vị lão tổ.
……
Lâm Sơ Văn đãi ở phòng luyện đan bên trong, tuần tra một ít treo
giải thưởng nhiệm vụ.
Sở Diệp đi đến, nói: “Sơ Văn, có người tới.”
“Ai tới?”
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, sắc mặt có chút cổ quái nói: “Viêm Nguyệt.”
Lâm Sơ Văn nghe vậy, mày túc thành một đoàn, “Viêm Nguyệt? Kia không phải thất cấp đan sư đại bỉ đệ nhị danh sao?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Nàng tới làm gì?”
“Đấu đan!”
Lâm Sơ Văn có chút vô ngữ mắt trợn trắng, nói: “Những người này sao như thế nhàm chán.”
Sở Diệp thở dài, nói: “Ta cũng không nghĩ ra a!”
Nghe nói, Văn Thiên Khải đạo lữ là Mộng tộc, sở dĩ chạy tới tìm Lâm Sơ Văn đấu đan, hẳn là nghe nói cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng sự, cố ý tới ước lượng ước lượng Lâm Sơ Văn phân
lượng. Viêm Nguyệt sở dĩ lại đây, rất có khả năng là nghe nói Văn

Thiên Khải sự tình, cảm thấy tò mò.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Đi ra ngoài nhìn xem đi.”
Mục Thanh nhìn Viêm Nguyệt, nói: “Viêm đan sư, công tử nhà ta
nói hắn nhận thua.”
Mục Thanh thở dài, Văn Thiên Khải sự tình qua đi, Lâm Sơ Văn công đạo quá, nếu là có người tìm tới môn tới đấu đan liền nhận thua.
Viêm Nguyệt cau mày, nói: “Nhận thua? Nhà ngươi công tử có phải hay không chướng mắt ta a! Hắn đều cùng Văn Thiên Khải so một hồi, như thế nào liền không thể cùng ta so.”
Mục Thanh: “……” Này một cái hai cái đều như vậy càn quấy, nhận thua còn không được.
Lâm Sơ Văn đi ra, nói: “Viêm đan sư, tưởng như thế nào so?”
Viêm Nguyệt cắm eo, trên dưới đánh giá Lâm Sơ Văn một phen nói: “Ngươi chính là Lâm Sơ Văn?”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
Viêm Nguyệt cau mày, nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Ta nghe nói, Lâm đan sư đan thuật không tồi, chính là lá gan tương đối tiểu, không
tham gia đại bỉ liền tính, còn một gặp gỡ tìm tới môn đấu đan, liền
thích nhận thua.”
Lâm Sơ Văn xấu hổ cười cười, nói: “Viêm đan sư nơi nào nghe tới lời đồn, ta chính là nhìn vài vị đại bỉ thượng biểu hiện, cảm thấy hổ thẹn không bằng, mới nhận thua, ta cũng không phải là cá nhân liền nhận thua.”
Viêm Nguyệt cau mày, nói: “Nghe nói ngươi tích thua ở Văn Thiên
Khải trong tay, có thể thấy được luyện đan thuật không tồi, kia liền
cùng ta hảo hảo so một hồi đi.”
“Hảo đi, viêm đan sư ngươi tưởng như thế nào so?” Lâm Sơ Văn bất đắc dĩ hỏi.
Powered by GliaStudio
close

“Nghe nói, ngươi am hiểu luyện chế Mộng tộc đan dược, ta cũng không chiếm ngươi tiện nghi, chúng ta tỷ thí luyện chế Trang Sinh
Hiểu Mộng như thế nào?” Viêm Nguyệt hỏi.
Lâm Sơ Văn: “……” Hắn khi nào am hiểu luyện chế Mộng tộc đan dược? Hắn nhất am hiểu luyện chế vẫn là hồn đan.
Cự Mãnh sở trường khuỷu tay đụng phải Cự Dương, nói: “Trang Sinh Hiểu Mộng là cái gì, ngươi biết không?”
Cự Dương ngắm Cự Mãnh liếc mắt một cái, tức giận nói: “Giải mộng đan.”
Lần trước ở đan sư diễn đàn ném đại mặt, trở về lúc sau, Cự Dương liền bù lại một ít Mộng tộc đan dược tri thức.
Trang Chu Nhất Mộng là hồi mộng đan, Trang Sinh Mê Mộng là đi
vào giấc mộng đan, Trang Sinh Hiểu Mộng là giải mộng đan, ba loại đan dược vì cùng luyện đan sư sáng chế, ở Mộng tộc dùng cực kỳ rộng khắp.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Có thể, bất quá, ta trên tay không có dược liệu.”
“Dược liệu sự tình, cần gì hai vị đan sư lo lắng.”
Mấy cái Mộng tộc tu sĩ nối đuôi nhau mà nhập, mấy cái tu sĩ ân cần tiến lên đưa lên mấy cái hộp ngọc, trong hộp đúng là luyện chế Trang Sinh Hiểu Mộng dược liệu.
Lâm Sơ Văn nhìn mấy cái Mộng tộc người trong, cảm thấy một màn này dị thường quen mắt, này một cái hai cái đều tưởng tỷ thí
Mộng tộc đan dược, thật sự không phải Mộng tộc mời đến thác sao?
“Nơi này là hai mươi phân Trang Sinh Hiểu Mộng dược liệu, hẳn là cũng đủ hai vị dùng.”
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Mộng tộc người, lần nào đến đều như vậy xảo, mỗi lần còn đều xuất động Sinh Tử Cảnh trưởng lão, này không khỏi cũng quá nể tình một ít.
Lâm Sơ Văn nhìn Viêm Nguyệt liếc mắt một cái, nói: “Một khi đã như vậy, viêm đan sư, chúng ta bắt đầu đi.”
Viêm Nguyệt gật gật đầu, nói: “Hảo.”

Lâm Sơ Văn cùng Viêm Nguyệt đồng thời tế ra ngọn lửa, bắt đầu luyện đan.
Lâm Sơ Văn ở luyện đan rất nhiều, lặng lẽ chú ý Viêm Nguyệt một phen, Viêm Nguyệt là Hỏa tộc người trong, đối ngọn lửa khống chế trình độ thập phần xuất chúng.
Một canh giờ lúc sau, hai người đều tiến hành tới rồi cuối cùng thu đan một bước.
Viêm Nguyệt luyện chế ra bốn viên thượng phẩm đan dược hai viên trung phẩm đan dược, Lâm Sơ Văn bên này ra bốn viên thượng phẩm đan dược, một viên trung phẩm đan dược, một viên
hạ phẩm đan dược.
Lâm Sơ Văn nhìn Viêm Nguyệt, nói: “Viêm đan sư đan thuật tinh
vi, quả thực danh bất hư truyền, ngươi thắng.”
Viêm Nguyệt cau mày, nhìn vân đạm phong khinh Lâm Sơ Văn, tổng cảm thấy đối phương tựa hồ không thế nào đem trận này tỷ
thí đương hồi sự, tuy rằng thắng, nhưng là, một chút cảm giác thành tựu đều không có.
Mộng Cửu sắc mặt cổ quái nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Quá đáng tiếc, Lâm đan sư lại là tích bại.”
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Bại chính là bại, là ta kỹ không bằng
người, còn cần rèn luyện.”
Lâm Sơ Văn nhìn Lâm Sơ Văn chân thành thần sắc, không lời gì để nói.
Viêm Nguyệt hoành Lâm Sơ Văn liếc mắt một cái, xoay người rời đi.
Mục Thanh chớp chớp mắt, cảm thấy Lâm Sơ Văn cùng Viêm Nguyệt trận này tỷ thí, có điểm giống cùng Văn Thiên Khải tỷ thí
hoàn mỹ phục khắc, Lâm Sơ Văn tuy rằng thua, đảo cũng thua thể diện.
Lâm Sơ Văn nhìn Viêm Nguyệt rời đi bóng dáng, luôn có loại hơi hơi cảm giác không ổn.

Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Làm sao vậy?”
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Không có gì, tổng cảm thấy có chút không ổn, có thể là ta nhiều lo lắng.”
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Chưa chắc là nhiều lo lắng.”
Này thất cấp đan sư đại bỉ đệ nhất, đệ nhị danh đều chạy tới đấu đan, không chuẩn mặt khác đan sư, cũng sẽ nghĩ đến thử xem Lâm Sơ Văn trình độ.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Thôi, đi một bước xem một bước đi.”
……
Vô luận là Văn Thiên Khải cùng Viêm Nguyệt, đều là lần này đại bỉ nhân vật phong vân.
Hai người trước sau tìm tới Lâm Sơ Văn luyện đan, đại đại tăng lên Lâm Sơ Văn chịu chú ý trình độ.
Mộng Cửu nhìn Mộng Thập Thất, nói: “Hôm nay đấu đan ngươi thấy thế nào?”
Mộng Thập Thất hít sâu một hơi, nói: “Xem không hảo a!”
Mộng Cửu gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Lại là tích bại, có điểm giống cố ý.” Giống cố ý còn hảo thuyết, muốn thật là cố ý, vậy lợi hại.
Phía trước Mộng Thập Thất nói Lâm Sơ Văn là cố ý, Mộng Cửu còn cảm thấy là lời nói vô căn cứ, Lâm Sơ Văn cùng Viêm Nguyệt đấu đan thời điểm, hắn cố ý quan sát một chút, Lâm Sơ Văn luyện đan tốc độ so Viêm Nguyệt chậm một phách, Viêm Nguyệt
đi trước thu đan, tiếp theo Lâm Sơ Văn liền thu đan.
Mộng tộc linh hồn lực ở thượng giới trăm tộc bên trong, là cầm cờ
đi trước.
Phía trước Mộng Thập Thất nói Lâm Sơ Văn là cố ý suy đoán, Mộng Cửu ở quan sát luyện đan thời điểm, cố ý chú ý một chút. Viêm Nguyệt ở luyện đan thời điểm, Lâm Sơ Văn tựa hồ phân ra một sợi linh hồn lực chú ý Viêm Nguyệt bên kia luyện đan tình huống, mà ở luyện đan sau khi chấm dứt, này lũ linh hồn lực bị nhanh chóng thu hồi.
Mộng Thập Thất hít sâu một hơi, nói: “Lâm Sơ Văn luyện chế

đan
dược, có chút đặc biệt, hiệu quả đặc biệt hảo, trung phẩm đan dược hiệu quả cũng tiếp cận thượng phẩm."
Mộng Cửu cau mày, thầm nghĩ: Hắn cũng ẩn ẩn có loại cảm giác này, thật ấn hiệu quả tới nói, trước hai tràng, Lâm Sơ Văn kỳ thật
cũng không tính thua, bất quá, giống nhau tới đều, đấu đan đều là
xem phẩm chất.
"Nguyên bản cho rằng lần này đại bỉ xuất sắc, ta xem đại bỉ lúc sau cũng xuất sắc, ta nghe nói, Bạch Dạ Minh cũng tính toán đi gặp Lâm Sơ Văn." Mộng Thập Thất nói.
Mộng Cửu hít sâu một hơi, nói: "Nói như thế tới, còn có náo nhiệt
xem a!"
Mộng Thập Thất gật gật đầu, nói: "Hẳn là đi."
"Văn Thiên Khải cùng Viêm Nguyệt luyện đan thuật, kỳ thật không
phân cao thấp, đại bỉ thời điểm, Viêm Nguyệt chỉ là vận khí không
hảo mới thua, Bạch Dạ Minh luyện đan thuật, muốn so hai người
kém cỏi một ít, Lâm Sơ Văn đã thua hai tràng, cũng không biết Bạch Dạ Minh nếu là tìm tới môn, sẽ là cái cái gì kết quả."

Chương 492: Chương 492

Cự Nhân tộc nơi dừng chân.
Cự Hổ trưởng lão đối với Lâm Sơ Văn an ủi nói: “Lâm đan sư, ngươi không cần nhụt chí, tuy rằng hai trận thi đấu đều thua, nhưng là, Văn Thiên Khải cùng Viêm Nguyệt đều là thành danh đã lâu Thất giai đỉnh cấp luyện đan sư, ngươi còn chỉ là thất cấp cao cấp luyện đan sư, bại bởi bọn họ cũng không tính cái gì.”
Trên thực tế, Lâm Sơ Văn có thể cùng Văn Thiên Khải, Viêm Nguyệt so thành như vậy, đã đại đại ra ngoài Cự Hổ đoán trước.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Ta biết, ta không thương tâm.”
Vốn dĩ hắn liền nhận thua, là những người đó lì lợm la liếm đuổi theo hắn so, hắn đành phải có lệ một chút.
“Lâm đan sư tiềm lực thật lớn, đan thuật tiến cảnh tiến triển cực
nhanh, về sau khẳng định có thể đuổi theo.” Cự Hổ nói lời này đảo không phải khen tặng, Lâm Sơ Văn phi thăng còn không có mấy năm, đan thuật trình độ cùng vừa mới phi thăng thời điểm,
đã là đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, Cự Nhân tộc tuy rằng hiểu đan thuật ít người, nhưng là, đan dược tốt xấu vẫn là có
thể phân rõ.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Hy vọng như Cự Hổ trưởng lão theo như lời đi.”
Cự Hổ do dự một chút, mở miệng nói: “Lâm đan sư, Mộng tộc bên kia lại tới nữa thiệp, mời ngài trở thành khách khanh.”
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Cự Hổ trưởng lão, giúp ta hồi rớt đi.”
Trong khoảng thời gian này, mời Lâm Sơ Văn trở thành ngoại

môn khách khanh thế lực đã càng ngày càng nhiều, đãi ngộ cũng
cấp càng ngày càng tốt, bất quá, Lâm Sơ Văn đều từ chối.
Cự Hổ trưởng lão nhíu mày đầu, khuyên nhủ: “Mộng Cửu trưởng
lão tới tìm ta liêu quá, đãi ngộ phi thường hảo, bọn họ nguyện ý ra một năm hai ngàn vạn linh thạch đãi ngộ, Mộng Cửu trưởng lão nói còn có thể vì Lâm đan sư cung cấp Mộng Hồn Tinh.”
Lâm Sơ Văn có chút ngoài ý muốn nói: “Kia đãi ngộ thật không sai a!”
Mộng Hồn Tinh có thể đề cao tu sĩ tiến vào Sinh Tử Cảnh khả năng tính, còn có thể củng cố linh hồn lực, đối với tu sĩ mà nói, là
vật báu vô giá, đối đan sư mà nói, càng là như thế, Mộng tộc cư nhiên nguyện ý lấy Mộng Hồn Tinh ra tới, thành ý nhưng gia a.
Cự Hổ trưởng lão cười cười, nói: “Ta cũng có chút ngoài ý muốn, như vậy ngoại môn khách khanh đãi ngộ, đại bỉ đệ nhất danh cũng chưa chắc có thể bắt được, Mộng tộc là thật sự thực xem trọng ngươi a! Mộng tộc phong bình không tồi, tài đại khí thô, chỉ
là trên danh nghĩa khách khanh, Lâm đan sư tiếp thu cũng không
sao.”
Lâm Sơ Văn nhìn Cự Hổ trưởng lão, có chút ngoài ý muốn, “Ta nếu là tiếp thu? Cự Hổ trưởng lão không ngại?”
Cự Hổ cười cười, nói: “Rất nhiều đan sư đều sẽ tìm mấy nhà rộng thùng thình một ít thế lực trực thuộc, này cũng không sao.”
Trên thực tế, gần nhất thật nhiều thế lực đều đã tìm tới cửa, chỉ là
Lâm Sơ Văn một nhà đều không có tiếp thu.
Ngũ Hành tộc Hỏa Vân trưởng lão nghe nói lúc sau, khuyên bảo Cự Hổ không cần thật quá đáng, đối Lâm Sơ Văn quản thúc quá nghiêm khắc, luyện đan sư tính tình đều là rất lớn, Cự Nhân tộc lại nghèo lại phá, ở luyện đan thuật phía trên, lại cấp không được

Lâm Sơ Văn quá lớn trợ giúp, trông coi quá nghiêm, nói không chừng hoàn toàn ngược lại, có lẽ khi nào, Lâm Sơ Văn liền phàn cao chi chạy.
Cự Hổ có chút vô ngữ, những cái đó tìm tới môn thế lực, là Lâm Sơ Văn chính mình từ chối, thật không phải bọn họ Cự Nhân tộc từ giữa làm khó dễ.
Cự Hổ trưởng lão cảm thấy Hỏa Vân trưởng lão nói, tuy rằng không dễ nghe, nhưng là, vẫn là có chút đạo lý, tiếp thu mấy nhà thế lực mời cũng không phải cái gì chuyện xấu.
Đương nhiên, này ngoại môn khách khanh mời, cũng không thể tùy tiện tiếp thu, Cự Hổ cảm thấy Lâm Sơ Văn nếu muốn tiếp thu,
nên tìm Mộng tộc như vậy.
Sở Diệp có chút hoài nghi nói: "Cự Hổ trưởng lão, Mộng tộc cho ngươi nhiều ít chỗ tốt, làm ngươi hỗ trợ nói chuyện a!"
"Sở thiếu đã biết sao? Hai ngàn vạn linh thạch." Cự Hổ nói.
Sở Diệp: "……" Hắn chỉ là chỉ đùa một chút a! Thật sự có sao? Mộng tộc thật là có tiền thiêu hoảng, đều cho tốt như vậy đãi ngộ,
cư nhiên còn hoa nhiều như vậy linh thạch thỉnh Cự Nhân tộc tới
hỗ trợ làm thuyết khách.
"Rồi nói sau, ngoại môn khách khanh sự tình, cũng không vội với
nhất thời." Lâm Sơ Văn nói.
Mộng tộc cấp ra đãi ngộ, thực sự không tồi, này một nhà ra đãi ngộ, liền để được với mười tới gia, bất quá, mặc dù Mộng tộc tài đại khí thô, rốt cuộc không phải khai thiện đường, Mộng tộc khai
ra như vậy đãi ngộ, có lẽ là phát hiện cái gì.
Cự Hổ trưởng lão gật gật đầu, nói: "Lâm đan sư chính mình suy xét đi." Lời nói hắn đưa tới, như thế nào suy xét chính là Lâm Sơ Văn sự tình.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Hảo."
"Kia hai ngàn vạn linh thạch, ta chuyển cấp Lâm thiếu đi."
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Không cần, nếu là Mộng tộc cấp

trưởng lão ngài, ngài liền thu đi."
Tuy rằng hắn biểu hiện rất điệu thấp, bất quá, hẳn là có một ít người phát hiện hắn linh hồn lực dị thường, kế tiếp rất dài một đoạn thời gian, hắn vẫn là muốn dựa vào Cự Nhân tộc che chở.
……
Đan lâu bên trong.
Mấy cái luyện đan sư, hội tụ ở bên nhau cao đàm khoát luận.
"Nghe nói không có, Viêm Nguyệt đan sư cũng đi tìm Lâm Sơ Văn
đấu đan? Phía trước Văn Thiên Khải Văn đan sư cũng đi tìm hắn."
"Cái này Lâm đan sư rốt cuộc là cái gì địa vị, cư nhiên làm lần này
đại bỉ đệ nhất, đệ nhị danh, chạy đi tìm hắn, thật lớn mặt mũi a."
"Cái này Lâm đan sư ta giống như nghe nói qua, nghe nói hắn phía trước tẩu hỏa nhập ma, cho nên, bỏ lỡ đan sư đại bỉ."
"Đúng vậy, phía trước là truyền hắn tẩu hỏa nhập ma, bất quá, sau lại lại nghe nói, hắn không tham gia đại bỉ, là vì luyện chế cực
phẩm Trang Chu Nhất Mộng. Bất quá, gần nhất nghe nói lại lầm, kia cực phẩm đan dược là Lâm Sơ Văn hắn ở bí cảnh bên trong tìm tới, chỉ là Văn đan sư hiểu lầm, mới có thể đi tìm hắn tỷ thí."
"Lâm Sơ Văn cái này đại bỉ cũng không dám tham gia người nhát
gan, như thế nào có thể là Văn đan sư đối thủ, quả nhiên thua."
"Này Văn đan sư là hiểu lầm, mới đi tìm Lâm Sơ Văn đấu đan, này Viêm Nguyệt đan sư lại là vì cái gì a?"
"Viêm đan sư, hẳn là cùng phong đi! Các ngươi lại không phải không biết, viêm đan sư cùng Văn đan sư bất hòa, viêm đan sư cái gì đều tưởng cùng Văn đan sư so một lần."
"……"
Mấy cái đan sư hội tụ ở bên nhau nghị luận cái không ngừng, đem Lâm Sơ Văn luyện đan thuật biếm không đáng một đồng.
……
Mục Thanh cau mày, nói: "Một đám không thể hiểu được người."

Gần nhất về Lâm Sơ Văn đồn đãi có chút rất nhiều, truyền lưu nhất quảng có hai cái.
Một cái đồn đãi nói, Lâm Sơ Văn là cái thủy hóa, cho nên, không dám tham gia đan sư đại bỉ.
Còn có một cái đồn đãi nói, Lâm Sơ Văn vì nổi danh, nói dối bí cảnh bên trong cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng là chính mình luyện chế, kết quả bị vạch trần, danh dự quét rác.
Powered by GliaStudio
close
Mục Thanh hít sâu một hơi, thật sự không nghĩ ra Lâm Sơ Văn ở đánh cái gì chủ ý, rõ ràng Trang Chu Nhất Mộng là Lâm Sơ Văn chính mình luyện chế ra tới, kết quả, đối mặt Văn Thiên Khải thời
điểm, Lâm Sơ Văn cư nhiên sửa miệng.
Lâm Sơ Văn này một đợt tự hắc cũng quá thảm thiết, giở trò bịp bợm, đây chính là thực kiêng kị sự tình, phải biết rằng, ở đan sư thế giới bên trong nhất chú trọng thanh danh.
Này đan sư thanh danh nếu là hỏng rồi, ai còn dám tìm tới môn tới cầu đan a!
Lâm Sơ Văn thật đúng là lá gan đại, có lẽ đây là kẻ tài cao gan cũng lớn đi, mặc dù thanh danh hỏng rồi lại như thế nào, chỉ cần
Lâm Sơ Văn có thể luyện chế cùng loại cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng như vậy đan dược, không lo không ai cầu tới cửa.
Tiêu An nhìn Mục Thanh, nói: “Này đó đan sư nguyện ý lừa mình
dối người, hà tất theo chân bọn họ so đo.”
Lâm Sơ Văn tuy rằng thua hai trận thi đấu, nhưng là, tốt xấu hai lần đều luyện ra thượng phẩm đan dược, nơi nào có những người này nói như vậy bất kham, này đó đan sư chưa chắc không
biết nội tình, chẳng qua, không muốn thừa nhận mà thôi.
Mục Thanh hít sâu một hơi, nói: “Thật làm không rõ, Lâm đan sư
đánh cái gì chủ ý.”
“Thiếu gia, chuyện của ngươi tiến hành không thuận lợi sao?”

Mục Thanh hít sâu một hơi, nói: “Là không quá thuận lợi.”
Mục Thanh nghe được Tiêu gia chi thứ có người lại đây, liền tưởng tiếp xúc một chút, nhưng hắn vô pháp cho thấy thân phận
thật sự, Lâm Sơ Văn đan phó thân phận lại quá thấp, Tiêu gia chi thứ người, đều không muốn phản ứng hắn, Mục Thanh nghĩ đến
đây không khỏi có chút ảo não.
Đã từng hắn đi theo Tiêu Tụng bên người, Tiêu gia trên dưới người đối hắn đều tất cung tất kính, gặp được người, một cái so một cái chân chó, hiện tại hắn chỉ là cái đan phó, tưởng tiếp cận Tiêu gia một ít bên cạnh nhân vật đều có chút khó khăn.
Tiêu An nhìn Mục Thanh, an ủi nói: “Thiếu gia cũng không cần nóng vội, tổng hội có biện pháp.”
Mục Thanh gật gật đầu, nói: “Ta biết.”
……
Mộng tộc nơi dừng chân.
Mộng Cửu cau mày, nói: “Như thế nào không đáp ứng sao?”
Mộng Thập Thất lắc lắc đầu, nói: “Còn không có nhả ra, bất quá, hẳn là cũng nhanh.”
“Cấp nhiều như vậy, có phải hay không có chút cao?” Mộng Cửu nói thầm nói.
Mộng Thập Thất liếc xéo Mộng Cửu liếc mắt một cái, nói: “Như thế nào đột nhiên nói cái này? Trong tộc những cái đó lão gia hỏa,
tìm ngươi lải nhải.”
“Trong tộc lão gia hỏa, nhưng thật ra không lải nhải.” Mộng Tư Nhiêu dùng đan dược lúc sau, đã thanh tỉnh lại đây, trong tộc trưởng lão đều cảm thấy mượn sức Lâm Sơ Văn rất cần thiết, bất quá, Mộng tộc những cái đó đan sư khách khanh có chút không vui.
Rất nhiều khách khanh cảm thấy Mộng tộc hoa nhiều như vậy tài
nguyên, đi mượn sức một cái mới ra đời luyện đan sư, có chút quá mức.
Lâm Sơ Văn tính cái gì a! Hai tràng đấu đan, thua hai tràng, đan

sư đại bỉ cũng không dũng khí tham gia, tuy rằng lấy ra cực phẩm
Trang Chu Nhất Mộng, nhưng kia đan dược tựa hồ là từ bí cảnh nhặt được. Bọn họ vì Mộng tộc tận tâm tận lực, cũng không bắt được như vậy tốt đãi ngộ, Lâm Sơ Văn căn bản là không đủ tư cách.
Mấy cái đan sư liên hợp lại, đưa ra kháng nghị.
"Những cái đó ngu xuẩn, thật đúng là cho rằng cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng là từ bí cảnh nhặt." Mộng Thập Thất nói.
Mộng Cửu rất là tán đồng nói: "Thật là một đám ngu xuẩn."
Mộng tộc hàng năm cùng Trang Chu Nhất Mộng loại này đan dược giao tiếp, đối loại này đan dược đặc tính thập phần hiểu biết.
Trang Chu Nhất Mộng loại này đan dược, vô luận như thế nào bảo tồn, dược tính đều sẽ theo thời gian trôi qua, nhanh chóng tiêu tán, Mộng tộc đã làm thực nghiệm, loại này đan dược dược tính, nhiều nhất chỉ có thể bảo tồn hai mươi năm.
Nếu Lâm Sơ Văn bắt được đan dược thật sự là bí cảnh tới, kia đã sớm là phế đan.
Mộng Thập Thất cau mày, lắc lắc đầu, nói: "Lâm Sơ Văn vì cái gì muốn nói hươu nói vượn."
Mộng Cửu cau mày, nói: "Ai biết được, rất nhiều luyện đan sư đều
có chút cổ quái, Lâm đan sư có lẽ có ái nhận thua cùng nói hươu nói vượn cổ quái."
Mộng Thập Thất: "……" Này tính cái gì cổ quái yêu thích a!
……
Ngũ Hành tộc nơi dừng chân.
"Lâm Sơ Văn vẫn là không đáp ứng cái nào thế lực khách khanh mời sao?" Hỏa Diệp hỏi.
Hỏa Miêu Miêu ngắm Hỏa Diệp liếc mắt một cái, nói: "Ngươi đối Sở Diệp sự tình thật đúng là chú ý."
Hỏa Diệp rầu rĩ nói: "Ai chú ý hắn, hắn không tham gia đại bỉ, đấu
đan lại đều thua, sợ là không người hỏi thăm đi."
Hỏa Miêu Miêu mắt trợn trắng, nói: "Ngươi cho rằng mọi người

đều hạt sao?"
Lại nói tiếp, Lâm Sơ Văn hiện tại ở bên ngoài thanh danh cũng không phải thực hảo, rất nhiều đan sư ghen ghét Lâm Sơ Văn năng lực, lung tung chửi bới, bất quá, người sáng suốt vẫn là rất nhiều, rất nhiều thế lực thích nhất Lâm Sơ Văn như vậy, thanh danh không hiện, lại có năng lực.
Rất nhiều thế lực, hẳn là đều tưởng nhặt của hời, từ hai tràng đấu
đan tình huống tới xem, Lâm Sơ Văn tuy rằng so Văn Thiên Khải cùng Viêm Nguyệt thực lực kém một ít, nhưng hẳn là cũng sẽ không kém quá nhiều.
Lâm Sơ Văn luyện đan thuật không kém, thanh danh lại xú muốn
mệnh, theo Cự Hổ trưởng lão lộ ra, không ít thế lực cấp ra giá cả, đều ở một năm 200 vạn linh thạch tả hữu, không sai biệt lắm là đại bỉ ba bốn mươi danh đãi ngộ, nếu thật sự có thể sử dụng cái này giá cả nói xuống dưới, kia cũng coi như là nhặt đại lậu.
"Mộng tộc giống như cấp ra một năm hai ngàn vạn đãi ngộ."
Hỏa Diệp cau mày, nói: "Mộng tộc điên rồi? Dùng cái này đãi ngộ,
mượn sức Văn Thiên Khải đều đủ rồi."
Hỏa Miêu Miêu bĩu môi, nói: "Văn Thiên Khải không phải lấy không ra cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng sao?"
Hỏa Diệp rầu rĩ nói: "Lâm Sơ Văn về sau cũng không nhất định có
thể lấy ra tới……"
Hỏa Miêu Miêu nhún vai, nói: "Ngươi lại không phải Sở Diệp, như
thế nào biết hắn có thể hay không lấy ra tới."
Hỏa Diệp: "……"

Chương 493: Chương 493

Lâm Sơ Văn ở trong phòng, lật xem đan thư.
Đan thư là Mộng tộc đưa lại đây, đan thư bên trong, ghi lại một ít
cùng Mộng tộc có quan hệ đan dược đan phương.
Lâm Sơ Văn phía trước vì treo giải thưởng, nghiên cứu Trang Chu Nhất Mộng, lại ở đấu đan thời điểm, bị không trâu bắt chó đi
cày luyện chế Trang Sinh Mê Mộng cùng Trang Sinh Hiểu Mộng.
Đại khái là bởi vì như vậy, bên ngoài liền có đồn đãi nói, hắn thích
luyện chế Mộng tộc đan dược, còn thập phần tinh thông.
Mộng tộc biết lúc sau, thập phần cao hứng, thập phần săn sóc tặng một phần tương quan đan thuật điển tịch lại đây, đưa tới cửa
đồ vật, không thu bạch không thu.
Lâm Sơ Văn lật xem một chút Mộng tộc đan thuật điển tịch, xem qua lúc sau, nhưng thật ra thật sự đối Mộng tộc đan đạo nhiều mấy phân hứng thú.
Mộng tộc có thể tiến hành cảnh trong mơ tu luyện, cảnh trong mơ
tu luyện kỳ thật có trợ giúp linh hồn lực rèn luyện.
Lâm Sơ Văn suy xét nếu là không phải có thể lộng một ít Mộng tộc công pháp lại đây, Mộng tộc trung tâm công pháp, khẳng định
là lộng không đến, bất quá, một ít bình thường công pháp nói, vẫn
là có thể ngẫm lại biện pháp.
Lâm Sơ Văn chống cằm, nghiêm túc suy xét nổi lên đương Mộng

tộc khách khanh chuyện này, nếu là trở thành Mộng tộc khách khanh, muốn chút Mộng tộc bình thường công pháp, hẳn là không
thành vấn đề.
Sở Diệp đi vào phòng, nói: “Phiền toái tới cửa.”
Lâm Sơ Văn buông xuống trên tay đan thuật điển tịch, nói: “Lại có
người tìm tới cửa?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Lần này tới chính là thất cấp đan sư tổ đại bỉ đệ tam danh, Bạch Dạ Minh.”
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Này tính cái gì a! Bởi vì ta không có tham gia đại bỉ, cho nên, hiện tại đại bỉ tiền tam danh, cư nhiên tới
tìm ta xa luân chiến.” Tìm người khiêu chiến, hẳn là đi tìm người
thắng a! Tìm hắn cái này kẻ thất bại, thắng chi không võ, hà tất đâu?
Sở Diệp có chút buồn rầu nói: “Đuổi rồi cái này, chỉ sợ mặt sau còn có.”
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Nói như vậy, sợ là không hảo vẫn luôn thua đi xuống.”
Phía trước, hắn cảm thấy không nên rêu rao, cho nên, bại cho Văn Thiên Khải cùng Viêm Nguyệt, bất quá, như vậy đi xuống tựa
hồ không được, là cá nhân đều chạy tới cùng hắn đấu đan, hắn chẳng phải là muốn vội đã chết.
“Thôi, đi ra ngoài nhìn xem đi.” Lâm Sơ Văn đứng lên nói.
Văn Thiên Khải cùng Viêm Nguyệt hắn đều so qua, nếu là không thể so trận này, Bạch Dạ Minh lại muốn cảm thấy hắn khinh thường người.
Nghe nói đại bỉ lúc sau, chia tiền tam thư mời hàng trăm, bọn người kia không đi tham gia mời, ăn không uống không, cũng không biết chạy đến hắn nơi này tới làm gì?
Lâm Sơ Văn đi ra, hướng tới Bạch Dạ Minh chắp tay, “Gặp qua Bạch Dạ đan sư, cửu ngưỡng đại danh.”
Bạch Dạ Minh cười khẽ một chút, nói: “Cũng thế cũng thế, nghe

nói, Lâm đan sư phía trước vội vàng bế quan, bỏ lỡ đại bỉ, đại bỉ vô duyên nhìn thấy Lâm đan sư ra tay, đạo hữu, nhưng có hứng thú cùng ta so một hồi."
Lâm Sơ Văn thở dài, nói: "Đạo hữu, này lại là hà tất? Ngươi đương biết, ta đã thua hai tràng."
Bạch Dạ Minh nhìn Lâm Sơ Văn, nói: "Lâm đan sư, chẳng lẽ là lại muốn nhận thua?"
Lâm Sơ Văn thở dài, nói: "Ta nhận thua nói, đạo hữu nhưng tiếp thu a!"
Bạch Dạ Minh lắc lắc đầu, dứt khoát lưu loát nói: "Không tiếp thu."
Bạch Dạ Minh thầm nghĩ: Hắn chính là nghe nói, Văn Thiên Khải
cùng Viêm Nguyệt một lại đây, Lâm Sơ Văn cũng nhận thua, bất quá, hai người đều không có tiếp thu, kia hai người không tiếp thu, hắn tự nhiên cũng không thể tiếp thu.
Lâm Sơ Văn khẽ thở dài một hơi, thầm nghĩ: Vẫn là quen thuộc phối phương, vẫn là quen thuộc hương vị, càng là cao minh luyện
đan sư, càng là tâm cao khí ngạo, liền đối thủ nhận thua đều không vui với tiếp thu.
Bạch Dạ Minh lưng đeo xuống tay, ngẩng lên đầu, nói: "Nghe nói trước hai lần đấu đan, đấu đan đề mục là Văn Thiên Khải cùng Viêm Nguyệt đề nghị, ta không chiếm Lâm đan sư ngươi tiện nghi, lần này làm ngươi đề nghị như thế nào."
Lâm Sơ Văn nghe vậy, cười cười, "Đêm trắng đạo hữu như thế hào phóng, ta liền từ chối thì bất kính, chúng ta tới so Trang Chu
Nhất Mộng như thế nào?"
Lâm Sơ Văn tuy rằng đối chính mình luyện đan thuật có tin tưởng, bất quá, cũng sẽ không khinh thường đối thủ, Bạch Dạ Minh nếu đem quyền chủ động giao cho hắn, kia hắn cũng mừng
rỡ hảo hảo lợi dụng.
Bạch Dạ Minh do dự một chút, nói: "Hảo, nghe nói Lâm đan sư luyện chế ra quá cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng, lần này

nhưng
thật ra có thể mở mở mắt."
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng, là ta từ bí cảnh nhặt được, bất quá, ta tự giác đối luyện chế Trang Chu Nhất Mộng có chút tâm đắc."
Bạch Dạ Minh không sao cả cười cười, nói: "Lâm đan sư vận khí thật tốt, cư nhiên có thể nhặt được cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng."
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: "Không dám, không dám, ta vận khí luôn luôn không tồi."
Bạch Dạ Minh xem Lâm Sơ Văn, nói: "Kia bắt đầu đi."
Mộng Cửu mang theo mấy cái Mộng tộc tu sĩ, hưng phấn đi đến, "Không nghĩ tới, Bạch Dạ đan sư cũng tìm Lâm đan sư đấu đan, chúng ta lại có nhãn phúc, lần này là muốn tỷ thí Trang Chu Nhất
Mộng sao? Dược liệu ta mang đến."
Lâm Sơ Văn: "……" Mộng tộc hai vị Sinh Tử Cảnh trưởng lão, cư nhiên lại tới nữa, này hai tên gia hỏa nhưng thật ra từng buổi không rơi.
Lần này dược liệu hắn cũng có, bất quá, Mộng tộc nếu nguyện ý ra dược liệu, vừa lúc tỉnh hắn.
Lâm Sơ Văn cùng Bạch Dạ Minh bắt đầu luyện chế cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng, Lâm Sơ Văn không có giống trước hai lần giống nhau lưu thủ.
Từng có luyện chế cực phẩm đan dược kinh nghiệm, Lâm Sơ Văn luyện chế Trang Chu Nhất Mộng tâm đắc, hơn xa người bình
thường có thể so.
Lâm Sơ Văn quen cửa quen nẻo luyện chế Trang Chu Nhất Mộng, một lò ra tám viên thượng phẩm đan dược.
Bạch Dạ Minh lại là ở thi đấu thời điểm, phát huy thất thường, đệ
nhất lò đan dược huỷ hoại.
Lâm Sơ Văn nhìn Bạch Dạ Minh, hỏi: "Đêm trắng đạo hữu, còn muốn tiếp tục so đi xuống sao?"
Đấu đan thi đấu, giống nhau ít nhất muốn đấu tam cục, rốt cuộc

cái nào luyện đan sư đều bảo đảm không được không mất lầm, tam cục hai thắng, nếu, kế tiếp Lâm Sơ Văn nếu phát huy thất thường, kia Bạch Dạ Minh còn có phiên bài cơ hội.
Powered by GliaStudio
close
Phía trước Văn Thiên Khải, Viêm Nguyệt cùng Lâm Sơ Văn so sánh với đều là đệ nhất lò liền ra đan dược, cho nên, cũng liền không có tiếp tục so đi xuống.
Lấy hai người vòng thứ nhất thành tích, Bạch Dạ Minh kế tiếp hai
cục mặc dù biểu hiện tốt đẹp, cũng rất khó đuổi kịp.
Bạch Dạ Minh hắc mặt, nói: “Không cần, ta nhận thua.”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Thắng bại là binh gia chuyện thường, Bạch Dạ đan sư không cần để ở trong lòng, ta gần nhất cũng thua hai lần, ta liền xem rất khai.”
Bạch Dạ Minh nhìn Lâm Sơ Văn, nghiến răng, lắc lắc tay áo rời đi.
Bạch Dạ Minh giận dỗi rời đi, bất quá, tiến đến quan chiến Mộng tộc người trong lại không có lập tức rời đi.
“Lâm đan sư thật là lợi hại a! Cư nhiên đấu thắng tuyệt bút đệ tam.” Mộng Cửu trưởng lão nói.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Hắn vận khí kém, ta vận khí tốt mà thôi, luận chân thật thực lực, ta còn là kém cỏi đêm trắng đạo hữu.”
“Lâm đan sư quá khiêm tốn, mặc kệ như thế nào, thắng chính là thắng.”
Mộng tộc tu sĩ ân cần tiến lên, đem Lâm Sơ Văn mới luyện chế ra tới đan dược, đều cấp mua đi rồi.
Thi đấu tuy rằng kết thúc, bất quá, Mộng tộc tu sĩ cũng không có lập tức rời đi, mà là cùng Lâm Sơ Văn bắt chuyện lên.
Mộng tộc cấp ra đãi ngộ thập phần hậu đãi, Lâm Sơ Văn cũng không có làm bộ làm tịch, nói thỏa phụ gia điều kiện lúc sau, liền
tiếp nhận rồi Mộng tộc mời, trở thành Mộng tộc ngoại môn khách
khanh.

……
Mộng tộc nơi dừng chân.
“Rốt cuộc là luyện chế quá cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng người, vừa ra tay, chính là tám cái thượng phẩm Trang Chu Nhất
Mộng.” Mộng Thập Thất vừa lòng nói.
Mộng Cửu cười cười, nói: “Đã tìm người thử qua, kia thượng phẩm đan dược hiệu quả phi thường hảo.”
Mộng Thập Thất hít sâu một hơi, nói: “Này Bạch Dạ Minh chính là
da mặt quá mỏng một ít, hắn như thế nào liền không xin một chút
tam cục hai thắng, năm cục tam thắng cũng đúng a! Nhiều so mấy vòng, Lâm Sơ Văn nói không chừng đều có thể đem cực phẩm đan dược luyện chế ra tới.”
Mộng Cửu: “……” Vòng thứ nhất liền thua thành như vậy, nơi nào
còn có tiếp tục so đi xuống tất yếu? “Lâm Sơ Văn đều là chúng ta Mộng tộc khách khanh, về sau nghĩ muốn cái gì đan dược, tìm hắn luyện chế là được, cũng không vội với nhất thời.”
Mộng Thập Thất gật gật đầu, nói: “Nói cũng là, chín trưởng lão ngươi nói, Lâm Sơ Văn là có ý tứ gì, sau này hắn vì Mộng tộc luyện chế đan dược chủng loại, số lượng cần thiết bảo mật?”
“Đại khái là tưởng che giấu cái gì đi, bất quá, này cũng không có gì.” Vốn dĩ bọn họ Mộng tộc liền không tính toán tuyên dương.
“Lâm Sơ Văn đối Mộng tộc công pháp giống như có hứng thú a!” Mộng Cửu nói.
Mộng Thập Thất cười cười, nói: “Này không phải thực bình thường, rất nhiều luyện đan sư không đều là hướng về phía chúng ta Mộng tộc công pháp mới làm chúng ta Mộng tộc khách khanh.”
Bất quá, Mộng tộc bổn tộc công pháp, là cũng không thể tặng cho
người khác, một ít luyện đan sư ở Mộng tộc đãi một đoạn thời gian, phát hiện lộng không đến trung tâm công pháp liền rời đi.
……

Phòng nội.
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, cười cười, nói: “Ngươi hôm nay chính là đại đại quét Bạch Dạ Minh mặt mũi a!”
Lâm Sơ Văn bất đắc dĩ nói: “Ta cũng là không có biện pháp, nếu là lại bại cấp Bạch Dạ Minh, chỉ sợ đại tái tiền mười, liền phải tới tìm ta xa luân chiến, nói không chừng mặt sau những cái đó cũng
nghĩ đến ước lượng ước lượng hắn phân lượng.” Như vậy đi xuống, hắn cái gì đều không cần làm.
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Hy vọng lần này đấu đan lúc sau, có thể thanh tịnh một ít đi.”
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Thật sự không được, chỉ có thể
lại bế quan trốn một trốn rồi.”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Bế quan một đoạn thời gian, hẳn là cũng có thể hành.”
Nơi này đại bộ phận đan sư đều là từ địa phương khác hội tụ lại đây, nếu đại bỉ đều kết thúc, này đó đan sư cũng đều nên triệt, chờ những người này triệt, Lâm Sơ Văn hẳn là cũng có thể thanh tịnh một ít.
Bất quá, Lâm Sơ Văn phía trước bế quan, liền truyền ra Sơ Văn tẩu hỏa nhập ma tin tức, này muốn lại bế quan không biết còn sẽ
truyền ra cái gì tới.
……
Đan sư diễn đàn.
“Bạch Dạ Minh thua?” Vân Tử Mạch nói.
Lam Linh gật gật đầu, nói: “Là thua, vốn dĩ nếu là tam cục hai thắng nói, Bạch Dạ Minh hẳn là còn có phiên bàn cơ hội, nhưng là, Bạch Dạ Minh chủ động nhận thua.”
Tuy rằng đan sư luyện đan sai lầm, là thường có sự tình, phía trước đan sư đại bỉ thời điểm, cũng cho phép đan sư xuất hiện sai
lầm.
Nhưng là, phía trước Văn Thiên Khải cùng Viêm Nguyệt cùng Lâm Sơ Văn đấu đan thời điểm, cũng chưa sai lầm, đến phiên

Bạch Dạ Minh thời điểm, liền xảy ra vấn đề, mặc dù Lâm Sơ Văn nguyện ý tiếp tục so, Bạch Dạ Minh cũng ngượng ngùng tranh thủ.
Vân Tử Mạch hít sâu một hơi, nói: “Còn có những người khác tìm
Lâm Sơ Văn tỷ thí sao?”
Lam Linh hít sâu một hơi, nói: “Phía trước, nguyên bản đảo có vài
cái đan sư nóng lòng muốn thử, bất quá, Lâm Sơ Văn thắng Bạch Dạ Minh, những người khác ước chừng sẽ đánh mất tỷ thí ý niệm.”
Vân Tử Mạch gật gật đầu, nói: “Cũng là.”
Cùng Lâm Sơ Văn so, thắng còn hảo thuyết, thua nói, mặt đã có thể ném lớn.
Lâm Sơ Văn liên tiếp cùng người so tam tràng, hai bại một thắng,
cái này thành tích tựa hồ giống nhau, nhưng trên thực tế, Lâm Sơ
Văn so tam tràng, tam tràng đều luyện chế ra thượng phẩm đan dược, cái này xác suất thành công có chút dọa người rồi.

Chương 494: Chương 494

Tửu lầu bên trong.
“Nghe nói đại bỉ đệ tam, cũng chạy đi tìm Lâm Sơ Văn.”
“Cái này Lâm Sơ Văn thật là khó lường, cư nhiên làm đại bỉ tiền tam luân tìm.”
“Lâm Sơ Văn có phải hay không lại thua rồi.”
“Không có, lần này là Bạch Dạ Minh thua.”
“Bạch Dạ Minh cũng không đáng kể, cư nhiên bại bởi Lâm Sơ Văn, Bạch Dạ Minh tốt xấu là đại bỉ thất cấp đan sư tổ đệ tam danh, cư nhiên bại bởi Lâm Sơ Văn cái này người nhát gan, có phải hay không đại ý a.”
“Nghe nói, thi đấu đề mục là Lâm Sơ Văn quyết định, so Trang Chu Nhất Mộng, Lâm Sơ Văn một lò ra tám viên thượng phẩm Trang Chu Nhất Mộng, thật sự lợi hại, mặc dù Văn Thiên Khải cùng Lâm Sơ Văn so cái này, cũng vẫn là có khả năng sẽ thua.”
“Một lò tám viên thượng phẩm đan dược, kia xác thật lợi hại, này
Lâm đan sư tựa hồ thật sự thực am hiểu luyện chế Mộng tộc đan dược a!”
“Nghe nói, Mộng tộc mời Lâm Sơ Văn làm ngoại môn khách khanh, đãi ngộ thập phần chi cao, một năm hai ngàn vạn.”
“Mộng tộc quả thực tài đại khí thô a! Thỉnh cái ngoại môn khách khanh hoa nhiều như vậy.”
“……”
……
Bạch Dạ Minh xú một khuôn mặt, ngồi ở tửu lầu ghế lô bên trong.
“Thua đấu đan mà thôi, đến mức này sao?” Viêm Nguyệt nhìn Bạch Dạ Minh, hì hì cười nói.

Bạch Dạ Minh mắt trợn trắng, nói: “Thua không phải ngươi, ngươi
tự nhiên không sao cả.”
Lâm Sơ Văn luyện đan thuật không kém, vấn đề là đối phương thanh danh quá kém, bên ngoài đều truyền Lâm Sơ Văn là người nhát gan, thủy hóa! Hắn Bạch Dạ Minh bại bởi như vậy cá nhân, cũng là nháy mắt mặt mũi vô tồn.
Viêm Nguyệt cười cười, nói: “Lâm đan sư năng lực vẫn là thực xuất chúng, ta nói ngươi cũng quá thác lớn, vì cái gì muốn đem quyền chủ động nhường cho hắn đâu?”
Nếu, nàng cùng Lâm Sơ Văn so thời điểm, so chính là Trang Chu Nhất Mộng, sợ là cũng không thắng được, nếu lúc ấy nàng thua, kia đã có thể mất mặt ném lớn.
Bạch Dạ Minh: “……” Hắn xác thật có chút thác lớn, nếu thi đấu không phải Trang Chu Nhất Mộng, kia hắn chưa chắc sẽ thua như
vậy thảm! Từ hôm nay thi đấu tình huống xem ra, cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng, hẳn là chính là Lâm Sơ Văn chính mình luyện chế.
Bạch Dạ Minh nghiến răng, nói: “Tìm một cơ hội, đến lại tìm Lâm
Sơ Văn so một lần.”
Viêm Nguyệt mắt trợn trắng, lắc lắc đầu, nói: “Lâm Sơ Văn cái này đồ lười sẽ không đáp ứng ngươi, người khác cũng sẽ nói ngươi thua không nổi.”
Bạch Dạ Minh: “……” Tựa hồ thật đúng là như vậy, hắn còn lần đầu tiên nhìn thấy Lâm Sơ Văn như vậy luyện đan sư.
……
Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn ở trong phòng nói chuyện, một trận tiếng đập cửa vang lên.
Sở Diệp mở cửa, nhìn Mục Thanh, nói: “Làm sao vậy, xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ là đại bỉ đệ tứ tới?”
Mục Thanh lắc lắc đầu, nói: “Đại bỉ đệ tứ không có tới, bất quá, Văn Thiên Khải tới.”
Sở Diệp có chút nghi hoặc nói: “Hắn như thế nào lại tới nữa, không cần tham gia thân cận yến?”

Đan sư vốn dĩ chính là rất nhiều thế lực trong mắt rể hiền, rất nhiều đan sư đều có vài cái đạo lữ.
Mục Thanh lắc lắc đầu, nói: “Này liền không biết.”
Sở Diệp thở dài, nói: “Ta đi kêu Sơ Văn.” Đại tái đệ nhất đều tới, cũng không hảo lượng đối phương, nếu không sợ là có người muốn nói Sơ Văn khinh cuồng.
“Văn đan sư, như thế nào lại tới nữa?” Lâm Sơ Văn đi tới phòng khách bên trong nói.
Văn Thiên Khải thưởng thức trên tay quạt xếp, cười cười, nói: “Như thế nào, đạo hữu không chào đón ta sao?”
“Như thế nào sẽ? Văn đan sư giá lâm, ta nơi này bồng tất sinh huy đâu.” Lâm Sơ Văn nói.
Văn Thiên Khải lão thần khắp nơi nói: “Nghe nói, Bạch Dạ Minh tới một lần, đấu thua.”
“Xem như đi, đêm trắng đạo hữu vận khí không tốt lắm, ta vận khí
không tồi, may mắn thắng một bậc.” Lâm Sơ Văn nhẹ nhàng bâng
quơ nói.
Văn Thiên Khải lắc lắc đầu, nói: “Lâm đan sư nhưng thắng không
ngừng một bậc a!”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Văn đan sư quá khen.”
Văn Thiên Khải nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Lâm đan sư không cần như vậy phòng bị ta, kỳ thật, lần này ta lại đây, là muốn cùng các
hạ giao lưu một chút luyện đan thuật.”
Lâm Sơ Văn nhìn Văn Thiên Khải liếc mắt một cái, nói: “Phải không?”
Văn Thiên Khải xuất từ Đan Tâm Điện, Đan Tâm Điện là một cái truyền thừa mấy vạn năm đan đạo thế lực, Văn Thiên Khải sư phụ, vẫn là bát cấp luyện đan sư, đối phương học tập luyện đan thuật, từ nhỏ mưa dầm thấm đất, cùng hắn như vậy dã chiêu số, hoàn toàn bất đồng.
“Ta đi đan sư diễn đàn, phát hiện Lâm đan sư ngươi giống như treo giải thưởng rất nhiều vấn đề, kỳ thật, những cái đó vấn đề,

nơi nào dùng hoa linh thạch a!" Văn Thiên Khải nói.
Lâm Sơ Văn híp mắt mắt, thầm nghĩ: Văn Thiên Khải đây là điều tra hắn, sợ là không ngừng Văn Thiên Khải, những người khác cũng điều tra hắn, căn cứ đưa tới cửa tới từ điển sống, không phiêu bạch không phiêu nguyên tắc, Lâm Sơ Văn vui vẻ tiếp nhận
rồi Văn Thiên Khải đan thuật giao lưu kiến nghị.
Văn Thiên Khải đan thuật kiến thức xa không phải Lâm Sơ Văn có thể so, ở rất nhiều đan thuật vấn đề thượng, giải thích thập phần lợi hại.
Viêm Nguyệt cùng Bạch Dạ Minh không biết từ nơi nào nghe nói Văn Thiên Khải cùng Lâm Sơ Văn tại tiến hành đan thuật giao lưu
sự tình, cư nhiên cũng gia nhập tiến vào.
"Lâm đan sư, luyện chế đan dược, phẩm chất đều thập phần chi cao, có phải hay không có cái gì bí quyết a!" Bạch Dạ Minh hỏi.
Lâm Sơ Văn nhìn Bạch Dạ Minh liếc mắt một cái, nói: "Nói đến cũng không có gì bí quyết, chỉ là thiên phú dị bẩm."
Bạch Dạ Minh nghe vậy, không cấm có chút buồn bực, tuy rằng buồn bực, Bạch Dạ Minh đảo cũng không hoài nghi Lâm Sơ Văn lời nói, luyện đan là yêu cầu thiên phú, thiên phú tốt, luyện cái gì
đan dược đều có thể không thầy dạy cũng hiểu, thiên phú kém, họa họa một đống linh thảo, cũng luyện chế không ra cái gì. Lâm
Sơ Văn không có sư thừa, lại có thể đi đến hiện tại này một bước, tư chất có thể thấy được một chút.
"Lâm đan sư này thiên phú, thật là làm người hâm mộ a!" Bạch Dạ Minh chua lòm nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! May mắn ta có cái này thiên phú, nếu không cũng chỉ có thể hâm mộ người khác."
Powered by GliaStudio
close
Bạch Dạ Minh: "……"
Văn Thiên Khải đám người nếu có thể ở đại tái bên trong trổ hết tài năng, tư chất tự nhiên sẽ không kém đi nơi nào.

Văn Thiên Khải đám người kỳ thật đều phát hiện Lâm Sơ Văn linh
lực hồn hậu dị thường, chỉ là không thể tưởng được đối phương là Hồn Sủng Sư.
Văn Thiên Khải đám người ở thử Lâm Sơ Văn, Lâm Sơ Văn vừa lúc tương kế tựu kế dò hỏi một ít đan thuật vấn đề, mấy ngày xuống dưới, nhưng thật ra thu hoạch pha phong.
Lâm Sơ Văn đầu óc thập phần linh hoạt, ở đan thuật vấn đề phía trên suy một ra ba năng lực phi thường cường, đưa ra một ít quan điểm, cũng làm Văn Thiên Khải đám người thực chịu dẫn dắt.
Có Văn Thiên Khải đám người đi đầu, tiến đến tham dự đan thuật
thảo luận người càng ngày càng nhiều, Mục Thanh ở phòng khách bên trong, bãi mười trương ghế dựa đều có chút ngồi không được.
Theo đan thuật giao lưu, Văn Thiên Khải, Viêm Nguyệt cùng Lâm
Sơ Văn quan hệ nhưng thật ra thục lạc không ít, Lâm Sơ Văn cũng coi như là bước đầu tiến vào Dược Tề Sư vòng.
……
“Lâm đan sư, gần nhất cảm giác thế nào a!” Cự Hổ nhìn Lâm Sơ Văn hỏi.
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Cảm giác cũng không tệ lắm.”
Cự Hổ trưởng lão nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Lâm đan sư thật lợi hại,
cư nhiên tổ chức loại nhỏ đan sư giao lưu hội.”
Đan sư giao lưu hội giống nhau là mấy cái đan sư tụ tập ở bên nhau giao lưu, như vậy giao lưu hội giống nhau đều là một ít luyện đan đại tộc chuẩn bị mở, cùng Cự Nhân tộc không có gì quan hệ. Bất quá, Lâm Sơ Văn ở chỗ này, tổ chức giao lưu hội nhiệm vụ, tự nhiên dừng ở Cự Nhân tộc trên người.
Bởi vì Văn Thiên Khải bọn người ở chỗ này, Cự Nhân tộc bên này gần nhất đều biến náo nhiệt rất nhiều.
“Lâm đan sư, Ngũ Hành tộc tưởng đem hai cái luyện đan sư nhét

vào tới.” Cự Hổ trưởng lão nói.
Cự Hổ trưởng lão gãi gãi đầu, có thể được đến cao cấp đan sư chỉ điểm, đối đan sư là có lớn lao chỗ tốt, gần nhất giao lưu hội, rất nhiều đại bỉ trước hai mươi đan sư đều lại đây, hàm kim lượng
vẫn là rất cao, đáng tiếc chính là, Cự Nhân tộc không có luyện đan sư, nếu không, tham dự như vậy đan sư tụ hội, đạt được chỗ tốt là thật lớn.
Lâm Sơ Văn chống cằm, nói: “Bọn họ nghĩ tới tới, liền tới đây đi, bất quá, chỉ có một danh ngạch.” Người quá nhiều nói, chỉ sợ Văn
Thiên Khải mấy cái phải có ý kiến.
Cự Hổ trưởng lão gật gật đầu, nói: “Hảo, ta đi theo Hỏa Vân trưởng lão nói một chút.”
Ngũ Hành tộc đan đạo trình độ so với bọn hắn Cự Nhân tộc cao hơn rất nhiều, Ngũ Hành tộc người lại cầu tới Cự Nhân tộc tham gia đan sư tụ hội, nói đến đây cũng là cực có mặt mũi sự tình.
……
Ngũ Hành tộc nơi dừng chân.
“Hỏa Diệp, tâm tình không hảo sao? Bởi vì không cướp được danh ngạch?” Hỏa Miêu Miêu nhìn Hỏa Diệp nói.
Ngũ Hành tộc tham dự đan thuật đại bỉ luyện đan sư có vài cái, Hỏa Vân trưởng lão châm chước qua đi, đem danh ngạch cho hỏa nguyên.
Hỏa Diệp khẽ hừ một tiếng, nói: “Cái loại này đan thuật tụ hội không có gì ý tứ.”
“Nhưng là, nghe nói đại bỉ tiền tam đều ở a! Ngươi không phải nhất sùng bái Văn Thiên Khải sao?” Hỏa Miêu Miêu hỏi.
Hỏa Diệp khẽ hừ một tiếng, nói: “Ai nói cho ngươi ta sùng bái hắn?”
Hỏa Diệp trong lòng có chút buồn bực, hắn phía trước xác thật sùng bái Văn Thiên Khải, Văn Thiên Khải lại cả ngày cùng Lâm Sơ Văn xen lẫn trong một khối.
Hỏa Miêu Miêu vỗ vỗ Hỏa Diệp bả vai, nói: “Hỏa nguyên tham gia
tụ hội, chờ hắn trở về, ngươi có thể đi hỏi một chút bọn họ đều

liêu cái gì đan đạo vấn đề."
Hỏa Diệp: "……"
Hỏa Miêu Miêu cau mày, nói: "Lâm đan sư thật đúng là lợi hại a! Đại tái tiền tam, đều cùng hắn quậy với nhau."
Hỏa Diệp hừ một tiếng, không nói gì, nhưng kỳ thật đáy lòng cũng
tán thành Lâm Sơ Văn năng lực, Văn Thiên Khải nhìn dễ nói chuyện, trên thực tế ánh mắt cực cao, Lâm Sơ Văn có thể đạt được Văn Thiên Khải tán thành, vẫn là cực kỳ không đơn giản.
……
Đan sư linh đàn.
"Lâm đan sư, tới giao tiếp nhiệm vụ sao?" Vân Tử Mạch hỏi.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
Vân Tử Mạch giúp đỡ Lâm Sơ Văn xử lý mấy cái treo giải thưởng nhiệm vụ, nói: "Tổng cộng 400 vạn linh thạch."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Hảo."
400 vạn linh thạch, kỳ thật cũng không tính thiếu, bất quá, Lâm Sơ Văn phía trước luyện chế cái cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng, một chút liền thay đổi 7000 vạn linh thạch. Hiện giờ, mấy
trăm vạn linh thạch bắt được tay, một chút cảm giác đều không có.
Vân Tử Mạch nhìn Lâm Sơ Văn, cười cười, nói: "Lâm đan sư, nhưng có hứng thú đấu đan a! Đại bỉ thứ sáu, thứ bảy danh liền ở
chúng ta nơi này đấu đan, nếu là Lâm đan sư gia nhập, kia đấu đan nhất định càng có xem đầu."
Lâm Sơ Văn cười gượng một tiếng, nói: "Này liền không cần đi."
"Lâm đan sư, thật sự không suy xét suy xét, tiền tam ngươi đều đấu qua, có lẽ ngươi không tìm bọn họ, bọn họ cũng sẽ tìm ngươi." Vân Tử Mạch nói.
Lâm Sơ Văn nhịn không được nhìn Vân Tử Mạch liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Nha đầu này thật là rắn rết tâm địa, cư nhiên như
vậy nguyền rủa hắn.
"Nếu đúng như này, chờ bọn họ tìm tới môn rồi nói sau." Lâm Sơ

Văn lắc lắc đầu nói.
Lam Linh có chút tò mò nói: “Tử Mạch, Lâm Sơ Văn hoàn thành loại nào đan dược treo giải thưởng a!”
“Mặt khác đan dược cũng khỏe nói, bất quá, trong đó một loại là Băng Phách Hàn Tủy đan.”
Lam Linh hít sâu một hơi, nói: “Kia không phải hàn hỏa đan sao?”
Vân Tử Mạch gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
Lam Linh hít sâu một hơi, nói: “Lâm Sơ Văn thật đúng là lợi hại.”
Vân Tử Mạch lắc lắc đầu, bên ngoài về Lâm Sơ Văn đồn đãi rất nhiều, bất quá, không mấy cái chuẩn, gần nhất bên ngoài không biết vì cái gì nói, Lâm Sơ Văn am hiểu Mộng tộc đan dược. Từ Lâm Sơ Văn tiếp treo giải thưởng tình huống tới xem, Lâm Sơ Văn là cái gì đan dược treo giải thưởng thăng chức tiếp cái gì. Hắn sở dĩ, sẽ am hiểu luyện chế Mộng tộc đan dược, cũng là vì Mộng tộc đan dược treo giải thưởng đặc biệt cao.

Chương 495: Chương 495

Cự Nhân tộc nơi dừng chân.
Mục Thanh đi đến, nói: “Lâm đan sư, lại có đan sư tới.”
Lâm Sơ Văn nhìn Mục Thanh liếc mắt một cái, nói: “Đại bỉ đệ tứ?”
Mục Thanh lắc lắc đầu, nói: “Không phải, đại bỉ thứ một trăm hai
mươi, Tinh Dạ.”
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Đại bỉ thứ một trăm hai mươi cũng tới,
này nhảy lên tính cũng quá lớn đi.”
Mục Thanh cau mày, nói: “Hắn không phải thất cấp đan sư tổ thứ
một trăm hai mươi, hắn là ngũ cấp đan sư tổ 120.”
Lâm Sơ Văn: “……”
Vì cái gì một cái ngũ cấp đan sư, muốn chạy tới tìm hắn đấu đan?
Rõ ràng tiền tam thứ tới tìm hắn tỷ thí vẫn là thất cấp đan sư tổ tiền tam, hiện tại cư nhiên trực tiếp rớt đến ngũ cấp tộc 120.
Luyện đan sư chi gian, không phải cấp bậc rõ ràng sao? Ngũ cấp đan sư nhìn đến lục cấp đan sư không phải đều phải tất cung tất kính sao? Vì cái gì một cái ngũ cấp đan sư muốn chạy tới khiêu chiến hắn cái này thất cấp đan sư? Hắn cái này thất cấp đan sư liền như vậy không đáng giá tiền sao?
“Tuy rằng người này thứ tự thấp một ít, nhưng là, người này địa vị
không đơn giản.” Mục Thanh nói.
Lâm Sơ Văn suy tư một chút, nói: “Tinh Dạ, ta giống như nghe nói

qua người này."
Tinh Dạ phụ thân là Hỏa tộc, mẫu thân là Thủy tộc, vốn dĩ xung khắc như nước với lửa, hai tộc là tử địch, bất quá, có thể là duyên
phận đi, hai người cư nhiên đi đến cùng nhau.
Tinh Dạ cha mẹ ở rèn luyện thời điểm quen biết, hiểu nhau tương
hứa, biết trong tộc dung không dưới, liền tư bôn, bất quá, sự tình
vẫn là bại lộ.
Hỏa tộc cùng Thủy tộc biết lúc sau, tức khắc giận dữ, phái ra đại lượng tu sĩ tróc nã hai người.
Tinh Dạ cha mẹ liền vẫn luôn trốn tránh thủy, hỏa hai tộc vây truy
chặn đường, kết quả, hai người không biết được đến cái gì cơ duyên, song song trở thành Sinh Tử Cảnh tu sĩ.
Tinh Dạ cha mẹ trở thành Sinh Tử Cảnh lúc sau, thủy, hỏa hai tộc
liền từ bỏ đối hai người đuổi giết, hai cái Sinh Tử Cảnh cường giả, nước lửa hai tộc lại muốn đuổi theo sát, cũng không năng lực.
Lâm Sơ Văn hướng tới Mục Thanh liếc mắt một cái, nói: "Tinh Dạ
cùng ngươi giống nhau, là cái tu nhị đại a!"
Mục Thanh nhíu nhíu mày, không nói gì.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: "Đi ra ngoài nhìn xem đi."
Lâm Sơ Văn đi ra ngoài, phát hiện trong viện đã hội tụ không ít người, Mộng tộc người cư nhiên lại đến, một bộ xem náo nhiệt tư
thế.
"Tinh Dạ đạo hữu, muốn tìm ta tỷ thí đấu đan?" Lâm Sơ Văn nhìn
Tinh Dạ nói.
Tinh Dạ gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
Lâm Sơ Văn nhìn Tinh Dạ, có chút nghi hoặc nói: "Thật sự muốn so?"

Tinh Dạ gật gật đầu, đương nhiên nói: “Đây là đương nhiên, nếu không ta tới làm gì?”
Lâm Sơ Văn: “…… Ngươi tưởng như thế nào so?”
Tinh Dạ đắc ý dào dạt nói: “Chúng ta so Âm Dương Càn Khôn Đan.”
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Âm Dương Càn Khôn Đan? Cấp thấp vẫn là cao cấp?”
Âm Dương Càn Khôn Đan là phụ trợ song tu đan dược, cấp thấp Âm Dương Càn Khôn Đan là ngũ cấp đan dược, cao cấp Âm Dương Càn Khôn Đan là thất cấp đan dược.
Hắn tốt xấu là thất cấp đan sư, nếu, so cấp thấp Âm Dương Càn Khôn Đan nói, tựa hồ có chút đại tài tiểu dụng, nhưng là, so cao cấp nói, Tinh Dạ chỉ là ngũ cấp luyện đan sư, căn bản là không có
khả năng thắng đi.
Tinh Dạ có chút đắc ý nói: “Ta là ngũ cấp đan sư, ngươi là thất cấp đan sư, đương nhiên là ta luyện chế cấp thấp, ngươi luyện chế cao cấp.”
Sở Diệp: “……” Đấu đan cư nhiên còn có loại này đấu pháp sao?
Chẳng lẽ là hắn quá kiến thức hạn hẹp, lần đầu tiên nghe nói.
Đương nhiên, hắn cũng là lần đầu tiên nghe nói ngũ cấp luyện đan sư, chạy tới tìm thất cấp luyện đan sư đấu đan.
Cái này Tinh Dạ nghe nói không có gì luyện đan thiên phú, tuy rằng như thế, người này đối luyện đan lại cực kỳ cảm thấy hứng thú, nghe nói, đối phương có thể tiến giai ngũ cấp đan sư, vẫn là này cha mẹ dùng đại lượng linh dược đôi ra tới, gia hỏa này liền một bại gia tử, đối phương cha mẹ bồi dưỡng hắn tiêu phí linh thạch, cũng đủ bồi dưỡng ba bốn thất cấp luyện đan sư.
Lâm Sơ Văn nhìn Tinh Dạ, có chút bất đắc dĩ nói: “Đạo hữu không cần nói giỡn, mời trở về đi.”
Tinh Dạ ngẩng đầu, có chút bất mãn nói: “Lâm đan sư như vậy khinh thường ta, ta chính là nghiêm túc.”
Lâm Sơ Văn xoa xoa cái trán, nói: “Ta trên tay không có dược liệu.”
Sở Diệp hướng tới Mộng tộc mấy cái nhìn thoáng qua, trước vài lần đấu đan dược liệu, đều là Mộng tộc cung cấp, không biết,

Mộng tộc người lần này hay không có thể lấy ra dược liệu, thực đáng tiếc, lần này Mộng tộc khuyết thiếu chuẩn bị, cũng không có
dược liệu.
Tinh Dạ mãn không thèm để ý nói: “Ta có a! Vô luận là cấp thấp, vẫn là cao cấp, dược liệu ta có rất nhiều.”
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, có chút bất đắc dĩ nói: “Đạo hữu chuẩn bị thật đầy đủ a!”
“Nghe nói, Lâm đan sư thích nhận thua, ngươi tưởng nhận thua sao?” Tinh Dạ hỏi.
Lâm Sơ Văn: “……” Hắn nhận thua cũng phải nhìn đối tượng a! Tinh Dạ chỉ là cái ngũ cấp đan sư, hắn một cái thất cấp đan sư cùng ngũ cấp đan sư nhận thua, sợ là sở hữu thất cấp đan sư đều tưởng làm thịt hắn.
Tinh Dạ có chút đắc ý nói: “Phía trước, tới tìm Lâm đan sư đấu đan người, đều quá moi, đấu đan đều không thiết cái điểm có tiền, Lâm đan sư nếu là thắng ta, ta đưa ngươi một quả cực phẩm linh thạch như thế nào?”
Lâm Sơ Văn nghe vậy, có chút ý động, “Nếu là ta thua đâu?”
Tinh Dạ cười cười, nói: “Kia Lâm đan sư đưa hai quả Trang Sinh Mê Mộng cho ta đi.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Có thể.”
Mục Thanh nhìn Lâm Sơ Văn, nhịn không được nói thầm nói: “Sở
thiếu, Lâm đan sư thật sự đáp ứng hắn a! Như vậy hảo sao?”
Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Một quả cực phẩm linh thạch đâu, mặc dù thất bại, tổn thất cũng không lớn, có thể đạt được cực phẩm linh thạch cơ hội nhưng không nhiều lắm a!”
Mục Thanh: “……”
Cùng Văn Thiên Khải đám người giao lưu qua đi, Lâm Sơ Văn đan thuật tiến bộ vượt bậc, luyện chế Âm Dương Càn Khôn Đan, khó khăn cũng không tính quá cao.
Một canh giờ lúc sau, Lâm Sơ Văn thành công luyện chế ra tam cao cấp Âm Dương Càn Khôn Đan, một quả thượng phẩm hai quả hạ phẩm, Tinh Dạ bên này, ra bốn viên cấp thấp hạ phẩm Âm

Dương Càn Khôn Đan.
Âm Dương Càn Khôn Đan chủ dược là Chí Âm Thảo, Chí Dương Thảo, hai loại chủ dược dược tính hoàn toàn tương phản.
Muốn luyện ra đan dược, liền phải cân bằng âm dương hai loại thuộc tính, một khi âm dương thất hành, liền sẽ khiến cho tạc lò.
“Lâm đan sư, nhìn dáng vẻ là ta thắng.” Tinh Dạ nói.
Powered by GliaStudio
close
Lâm Sơ Văn có chút vô ngữ nhìn Tinh Dạ liếc mắt một cái, nói: “Ngươi như thế nào liền thắng?”
Tinh Dạ có chút đắc ý nói: “Ta bên này có bốn viên đan dược a! Ngươi chỉ có ba viên.”
Lâm Sơ Văn: “……” Có thể như vậy tính sao? Một viên thượng phẩm Âm Dương Càn Khôn Đan giá trị viễn siêu hai viên cao cấp
hạ phẩm Âm Dương Càn Khôn Đan.
Tinh Dạ có chút đắc ý nói: “Tuy rằng ta thắng, nhưng ta cũng không chiếm ngươi tiện nghi, như vậy đi, ngươi đem này lò đan dược cho ta, ta đem thượng phẩm linh thạch tặng cho ngươi.”
Lâm Sơ Văn nhìn chằm chằm Tinh Dạ nhìn vài lần, cũng lười đến
cùng Tinh Dạ so đo, gật gật đầu, nói: “Hảo.”
Sở Diệp cười cười, không sai biệt lắm minh bạch đối phương mục đích, đối phương mục đích không phải đấu đan, hẳn là chính
là vì Âm Dương Càn Khôn Đan.
Sở Diệp cảm thấy Tinh Dạ người này đầu sợ là có chút vấn đề, có thượng phẩm linh thạch, có thể phát cái treo giải thưởng, một
hai phải toàn bộ không thể hiểu được đấu đan.
Tinh Dạ ném xuống cực phẩm linh thạch, cầm Âm Dương Càn Khôn Đan liền đi rồi.
Lâm Sơ Văn đùa nghịch trên tay cực phẩm linh thạch, cười cười, nói: “Tinh Dạ là cái hiếu tử a!”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Đại khái đúng không.”

Âm Dương Càn Khôn Đan là dùng cho song tu đan dược, loại này đan dược thông thường dùng cho giảm bớt đạo lữ chi gian thể chất xung đột, Tinh Dạ cha mẹ một cái Hỏa tộc, một cái Thủy
tộc, thân thể kỳ thật là tương khắc.
……
Cự Nhân tộc nơi dừng chân.
“Lâm đan sư thật lợi hại a! Âm Dương Càn Khôn Đan đều có thể luyện chế.” Văn Thiên Khải nói.
Lâm Sơ Văn nhìn Văn Thiên Khải liếc mắt một cái, hỏi: “Rất khó sao?”
Văn Thiên Khải nháy mắt có loại bị mạo phạm cảm giác, “Khả năng đối Lâm đan sư mà nói, không khó đi.”
Muốn luyện chế Âm Dương Càn Khôn Đan, khó chính là cân bằng âm dương hai loại bất đồng thuộc tính, Văn Thiên Khải đảo
cũng có thể luyện chế, bất quá, xác suất thành công cũng không tính quá cao.
Luyện chế loại này đan dược, xác suất thành công rất lớn trình độ
thượng quyết định bởi với đan sư linh hồn lực khống chế, linh hồn
lực hơi khống càng am hiểu, xác suất thành công càng cao.
“Nếu, ta ra tay nói, xác suất thành công đại khái ở hai thành.” Văn
Thiên Khải nói.
Lâm Sơ Văn mày nhảy nhảy, nói: “Chỉ có hai thành?”
Văn Thiên Khải gật gật đầu, nói: “Chỉ có hai thành, cho nên, ta mới nói, Lâm đan sư lợi hại a! Bất quá, Tinh Dạ lợi hại hơn?”
Lâm Sơ Văn có chút khó hiểu.
“Hắn nơi nơi cùng người ta nói, đấu đan thắng Lâm đan sư ngươi.”
Lâm Sơ Văn: “……”
“Tinh Dạ gia hỏa này, luyện đan trình độ không cao, nhưng là, lại
cực kỳ sĩ diện, kỳ thật, hắn đi tìm luyện đan sư luyện đan cũng

có
thể được đến Âm Dương Càn Khôn Đan, chỉ là hắn cảm thấy như vậy tương đối mất mặt, đại khái bởi vì cái này, cho nên, mới nghĩ
tới đấu đan biện pháp." Văn Thiên Khải nói.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: "Vì cái gì sẽ tìm tới ta đâu?"
Văn Thiên Khải cười cười, nói: "Nhìn dáng vẻ, hắn ánh mắt khá tốt, nhìn ra Lâm đan sư ngươi năng lực."
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: "Có lẽ đi."
……
Đan sư linh đàn.
"Vân tiểu thư, cho ngươi tạ lễ." Tinh Dạ đem một cái hộp ném cho
Vân Tử Mạch.
Vân Tử Mạch mở ra hộp quà, nhìn thoáng qua, trong hộp là một bộ lưu li dạ quang bôi.
"Có tâm." Vân Tử Mạch nói.
Tinh Dạ ôm hai tay, nói: "Vân tiểu thư, ngươi như thế nào biết, Lâm Sơ Văn có thể luyện chế Âm Dương Càn Khôn Đan?"
Vân Tử Mạch nhàn nhạt nói: "Đoán."
Tinh Dạ ôm hai tay, nói: "Ngươi đoán thật chuẩn, ta còn tưởng rằng ngươi là nói giỡn."
Vân Tử Mạch nhìn Tinh Dạ liếc mắt một cái, nói: "Ta là cho ngươi
đi cầu đan, Lâm Sơ Văn yêu tiền, ngươi dùng nhiều điểm linh thạch hắn cũng sẽ đáp ứng, hà tất tìm hắn đấu đan?"
Tinh Dạ chỉ là cái ngũ cấp đan sư a! Ban đầu nghe được Tinh Dạ tìm Lâm Sơ Văn đấu đan sự tình, Vân Tử Mạch còn tưởng rằng chính mình là ảo giác.
Tinh Dạ hít sâu một hơi, nói: "Bên ngoài truyền Lâm Sơ Văn là cái
giá áo túi cơm, ta tổng muốn ước lượng ước lượng hắn phân lượng."
Vân Tử Mạch: "……" Tinh Dạ một cái ngũ cấp đan sư, cư nhiên tưởng ước lượng ước lượng Lâm Sơ Văn phân lượng, này cũng quá tự mình cảm giác tốt đẹp.

“Ngươi không cần thật quá đáng, nơi nơi truyền cho ngươi thắng
Lâm Sơ Văn.” Vân Tử Mạch nói.
Tinh Dạ có chút đắc ý nói: “Kia không phải ta vốn dĩ liền thắng hắn sao.”
Vân Tử Mạch: “……” Tinh Dạ gia hỏa này, thật là thật lớn mặt! Kia
có thể xem như thắng sao? Cấp thấp Âm Dương Càn Khôn Đan cùng cao cấp, luyện chế khó khăn căn bản chính là một cái bầu trời, một cái ngầm.
Tinh Dạ cắm eo, nói: “Ngươi đừng như vậy nhìn ta a! Lâm Sơ Văn chính mình đều thừa nhận bại bởi ta.”
Vân Tử Mạch tức giận nói: “Ngươi liền không nghĩ tới, Lâm Sơ Văn có thể luyện chế Âm Dương Càn Khôn Đan, là có thể luyện chế Thủy Hỏa Tương Tế Đan, ngươi đem nhân gia cấp chọc mao, nhân gia nhưng chưa chắc còn sẽ giúp ngươi.”
Tinh Dạ cau mày, nói: “Ngươi như thế nào không nói sớm a!” Thủy Hỏa Tương Tế Đan cũng là phụ trợ song tu đan dược, càng thích hợp phụ mẫu của chính mình.
Lại quá mấy năm chính là lão nhân cùng lão mẹ nó ngàn năm kết
nói ngày kỷ niệm, đã có Âm Dương Càn Khôn Đan, nếu, có thể lại
làm ra Thủy Hỏa Tương Tế Đan, lão nhân hẳn là sẽ đối chính mình lau mắt mà nhìn, sẽ không lại cảm thấy chính mình không
nên thân.
Vân Tử Mạch nhìn Tinh Dạ, nói: “Ngươi lợi hại như vậy, có thể Lâm Sơ Văn đều đấu đan bại bởi ngươi, ta cho rằng ngươi có thể tưởng đến.”
Tinh Dạ hít sâu một hơi, nói: “Thủy Hỏa Tương Tế Đan là thất cấp
đỉnh cấp đan dược, Lâm Sơ Văn giống như chỉ là thất cấp cao cấp luyện đan sư a! Hắn được không?”
Vân Tử Mạch gật gật đầu, nói: “Không biết a, ngươi có thể thử

xem.”
Tinh Dạ: “……”

Chương 496: Chương 496

Tinh Dạ đã tới lúc sau, Lâm Sơ Văn bỗng nhiên nghĩ tới một cái biện pháp cự tuyệt đấu đan tỷ thí.
Lâm Sơ Văn thả ra lời nói, muốn tìm hắn đấu đan nói, liền so Trang Chu Nhất Mộng, tiền đặt cược chính là một viên cực phẩm
linh thạch.
Có thể là bị Lâm Sơ Văn khai ra đấu đan điều kiện cấp dọa tới rồi, nguyên bản còn muốn tìm Lâm Sơ Văn luyện luyện luyện đan sư,
nháy mắt đều đánh lui trống lớn, Lâm Sơ Văn một chút biến không người hỏi thăm.
Thời gian quá bay nhanh, thực mau khoảng cách đan sư đại bỉ kết thúc, đã qua sáu tháng, phía trước ngưng lại ở trong thành luyện đan sư, lục tục đều rời đi.
Theo Văn Thiên Khải đám người rời đi, phía trước, vẫn luôn ở Cự Nhân tộc bên này tổ chức đan sư giao lưu hội cũng ngừng, Lâm Sơ Văn thanh nhàn không ít.
“Sở thiếu, có người tới thăm.” Cự Mãnh nói.
Lâm Sơ Văn nhìn Cự Mãnh liếc mắt một cái, hỏi: “Có người tới thăm, ai a!”
“Nói là ngươi ở Toái Tinh Đảo cũ thức.” Cự Mãnh nói.
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Ta ở Toái Tinh Đảo cũ thức?”
Hắn ở Toái Tinh Đảo giống như không có gì cũ thức, trừ bỏ……
Phía trước, vì hỏi thăm tin tức, tiếp xúc một ít người.
Cự Mãnh gãi gãi đầu, nói: “Kỳ thật, người nọ giống như đã đã tới hai lần, bất quá, Lâm đan sư ngươi danh khí càng lúc càng lớn, tìm tới môn tới bộ quan hệ người quá nhiều, nói là ngươi thân thích đều có không ít, cho nên, liền giúp ngươi cự tuyệt, bất quá,

cái này giống như thật sự nhận thức ngươi, nghe nói, ngươi ở Toái Tinh Đảo bên trong vì bọn họ luyện quá đan."
Cự Mãnh thầm nghĩ: Sở Diệp cùng Lâm Sơ Văn hai cái đều là phi thăng tu sĩ, nơi nào tới cái gì thân thích, những người này cũng quá điên rồi, vì tìm Lâm Sơ Văn cầu đan, nói cái gì đều nói ra, nhưng là, nói chuyện phía trước tốt xấu hỏi thăm rõ ràng một ít a!
Lâm Sơ Văn nghe vậy, thầm nghĩ: Luyện quá đan nói? Cũng chỉ có thể là Tiêu Tình những người đó.
Lâm Sơ Văn hướng tới Mục Thanh nhìn thoáng qua, Mục Thanh chớp chớp mắt, có chút mê hoặc.
"Mời vào đến đây đi." Lâm Sơ Văn nói.
Thực mau người liền đến, Tiêu Tình chắp tay hướng tới Lâm Sơ Văn hành lễ, "Tiêu Tình, gặp qua Lâm đan sư."
Lâm Sơ Văn nhìn Tiêu Tình liếc mắt một cái, cười cười, nói: "Là ngươi a! Tiêu đạo hữu, đã lâu không thấy."
Tiêu Tình có chút cao hứng nói: "Không nghĩ tới Lâm đan sư còn
nhớ rõ ta."
Phía trước, ở Toái Tinh Đảo bên trong thời điểm, Lâm Sơ Văn vì tìm hiểu Tiêu Tụng tin tức, đã từng ở Tiêu Tình trước mặt luyện quá đan dược.
Tiêu Tình nguyên bản cảm thấy Lâm Sơ Văn chính là cái cũng không tệ lắm luyện đan sư, kết quả, Lâm Sơ Văn năng lực có chút vượt quá tưởng tượng, đối phương cư nhiên ở đấu đan tỷ thí
bên trong, thắng Bạch Dạ Minh, còn cùng Văn Thiên Khải, Viêm Nguyệt kết thành tâm đầu ý hợp chi giao.
Văn Thiên Khải cùng Viêm Nguyệt đều là tâm cao khí ngạo hạng
người, Lâm Sơ Văn có thể được đến hai người tán thành, tuyệt phi hời hợt hạng người.
"Tiêu đạo hữu như thế nào tới?" Lâm Sơ Văn hỏi.
Tiêu Tình có chút câu thúc nói: "Ta đi theo trong tộc trưởng bối cùng nhau tới, biết Lâm thiếu ở chỗ này, cho nên tới bái phỏng một chút."

Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Có tâm, tiêu đạo hữu này tới, hẳn là không ngừng là tìm ta ôn chuyện đi.”
“Ta tưởng hướng Lâm đan sư cầu một lò Cố Thần Đan.” Tiêu Tình nói.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Cố Thần Đan sao? Chuẩn bị bảy phân dược liệu, ta có thể ra tay.”
Tiêu Tình nghe vậy, gật gật đầu, nói: “Ta đã biết.”
“Tiêu cô nương lần sau tới, trực tiếp cùng tiểu thất liên hệ đi?”
Lâm Sơ Văn hướng tới Mục Thanh ý bảo một chút nói, tiểu thất là
Mục Thanh dùng tên giả, tuy rằng Nhân tộc trọng danh không ít,
bất quá, Mục Thanh vì điệu thấp, vẫn là ẩn tàng rồi vốn dĩ tên họ.
Tiêu Tình nghe vậy, thần sắc hơi có chút xấu hổ nói: “Ta đã biết.”
Lâm Sơ Văn nhìn Tiêu Tình mất tự nhiên thần sắc, như suy tư gì.
……
Mục Thanh xem Tiêu Tình rời đi, có chút nghi hoặc nói: “Lâm đan
sư, ngươi nhận thức nàng?”
“Bí cảnh bên trong từng có một lần tiếp xúc, lúc ấy, ta chính là cùng nàng tìm hiểu Tiêu gia tin tức.” Lâm Sơ Văn dừng một chút,
hướng tới Mục Thanh nhìn qua đi nói: “Ngươi thần sắc không rất
hợp a? Ngươi có phải hay không đi tìm nàng?” Vừa mới Tiêu Tình xem Mục Thanh sắc mặt, giống như có chút không thích hợp.
Lâm Sơ Văn không có hoàn toàn hạn chế Mục Thanh tự do, suy đoán Mục Thanh khả năng tiếp xúc quá nơi đây Tiêu gia người.
Mục Thanh có chút xấu hổ nói: “Ta là đi đi tìm, chỉ là nàng không
lý ta, còn làm người đem ta đuổi đi?”
Lâm Sơ Văn: “……” Mục Thanh cư nhiên hỗn thảm như vậy, thật

sự là hổ lạc bình dương. “Đuổi đi? Ngươi ở ta” tẩu hỏa nhập ma” thời điểm đi sao?”
Mục Thanh có chút xấu hổ nói: “Đúng vậy.”
Lâm Sơ Văn tới Đan Thành lúc sau, cho Mục Thanh không nhỏ tự
do, cũng không có quản Mục Thanh sự tình.
Mục Thanh không biết Lâm Sơ Văn cùng Tiêu Tình nhận thức, lặng lẽ tiếp xúc người của Tiêu gia.
Tiêu Tình lại cho rằng Mục Thanh liên hệ thượng Tiêu gia người là Lâm Sơ Văn bày mưu đặt kế, vì đạt được Tiêu gia ngoại môn khách khanh danh ngạch.
Lúc ấy, thịnh truyền Lâm Sơ Văn “Tẩu hỏa nhập ma”, Tiêu Tình tự
nhiên không làm cho Tiêu gia ở một cái “Tẩu hỏa nhập ma” nhân
thân thượng lãng phí tài nguyên, cũng liền đối Mục Thanh kính nhi viễn chi.
Mục Thanh lúc trước tìm tới Tiêu gia người thời điểm, bị phía dưới nhân số rơi xuống vài câu.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Ngươi ở lúc ấy đi, vậy khó trách.”
Tiêu Tình chỉ là Tiêu gia dòng bên, lần này Tiêu gia bổn gia người
không có tới, Tiêu gia dòng bên lại tới, Mục Thanh nếm thử liên hệ quá, bất quá, hắn hiện tại thân phận quá xấu hổ, lúc ấy Lâm Sơ Văn lại bị truyền tẩu hỏa nhập ma, mỗi người đều nhắm đi, sợ
bị lây dính thượng.
Mục Thanh hít sâu một hơi, thầm mắng Tiêu gia phân gia người có mắt không tròng.
Lâm Sơ Văn nhìn Mục Thanh, nói: “Kế tiếp, chính ngươi cùng nàng liên hệ đi.”
Mục Thanh nhíu nhíu mày, nói: “Vì chuyện của ta, thật sự quá làm
phiền Lâm đan sư, nàng không phải bổn gia, chưa chắc biết quá nhiều.”
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Chính ngươi suy xét đi.”

Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Mục Thanh phía trước là đại thiếu gia, hẳn là rất ít bị người cự tuyệt, này sẽ thân phận thay đổi, sợ là ăn không ít bế môn canh, bị nhục không nhẹ.
……
Tiêu Tình từ Lâm Sơ Văn nơi đó đi ra, sắc mặt có chút khó coi.
Powered by GliaStudio
close
Tiêu Túc nhìn Tiêu Tình, nói: "Thế nào, đáp ứng rồi sao?"
Tiêu Tình gật gật đầu, nói: "Đáp ứng là đáp ứng rồi, bất quá, ra giá không thấp, yêu cầu bảy phân dược liệu."
Lâm Sơ Văn ra giá bảy phân dược liệu, vô luận là dùng mấy phân dược liệu luyện chế ra đan dược, dư lại dược liệu đều về này sở hữu.
Tiêu Túc hít sâu một hơi, nói: "Bảy phân dược liệu cũng không nhiều lắm, Lâm Sơ Văn luyện đan xác suất thành công, rõ như ban ngày, nếu hắn nguyện ý ra tay, hẳn là sẽ không thất thủ."
Này mấy tháng gần nhất, Lâm Sơ Văn ở Đan Thành bên trong thanh danh càng ngày càng tăng, thập phần chịu các thế lực lớn tán thành.
"Lâm Sơ Văn đều đáp ứng rồi, ngươi như thế nào không cao hứng?" Tiêu Túc có chút khó hiểu nói.
Tiêu Tình cau mày, nói: "Ta chỉ là cảm thấy, giống như sai mất cái
gì."
Sớm biết rằng, Lâm Sơ Văn cũng không có tẩu hỏa nhập ma, nàng nên sớm một chút lại đây bộ cái gần như, phía trước, Lâm Sơ Văn bên người đan phó tìm tới môn, làm cho bọn họ cấp đẩy rớt.
Tiêu Tình vừa mới xem đối phương thần sắc, hiển nhiên nhớ rõ bị
chống đẩy sự tình, bất quá, kỳ quái chính là, Lâm Sơ Văn tựa hồ đối việc này không biết tình, có lẽ, cái kia đan phó tìm tới bọn họ Tiêu gia là tự chủ trương.
Tể tướng trước cửa thất phẩm quan, Lâm Sơ Văn bên người người rất ít, liền tính là đan phó hẳn là xem như tương đối thân cận người, nếu, ở Lâm Sơ Văn trước mặt mách lẻo, kia chỉ sợ

cũng……
Tiêu Túc nhìn Tiêu Tình, nói: “Làm sao vậy?”
Tiêu Tình lắc lắc đầu, nói: “Không có gì, chỉ là có loại kỳ quái cảm
giác.” Giống như cùng cái gì đại cơ duyên gặp thoáng qua, Tiêu Tình thật sự không hiểu vì cái gì sẽ có như vậy cảm giác.
Tiêu Túc nhìn Tiêu Tình, nói: “Ngươi không cần suy nghĩ nhiều quá, ta xem ngươi gần nhất tựa hồ đều không có nghỉ ngơi tốt.”
Tiêu Tình thở dài, nói: “Nghe nói, Tiêu Tụng tiền bối hồi Tiêu gia.”
Tiêu Túc gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, lão tổ đã đã trở lại.”
Tiêu Tình hít sâu một hơi, nói: “Nếu là đem Lâm đan sư mang về Nhân tộc.”
Tiêu Túc nhìn Tiêu Tình liếc mắt một cái, nói: “Này ngươi liền không cần suy nghĩ, Cự Nhân tộc lại không phải ngốc tử, Lâm Sơ Văn vốn dĩ chính là Nhân tộc, Cự Nhân tộc cũng sẽ không tùy ý hai người hồi Nhân tộc.” Vạn nhất trở lại Nhân tộc, vui đến quên cả trời đất làm sao bây giờ?
“Ta nghe nói, Lâm Sơ Văn cho tới bây giờ, chỉ tiếp nhận rồi Mộng tộc ngoại môn khách khanh mời?” Tiêu Tình hỏi.
Tiêu Túc gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, nghe nói Mộng tộc cấp ra đãi ngộ là Mộng Hồn Tinh, hai ngàn vạn linh thạch một năm.”
Tiêu Tình hít sâu một hơi, nói: “Mộng tộc thật là danh tác.”
Tiêu Túc gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Chúng ta Tiêu gia cũng cấp không ra như vậy đãi ngộ.” Như vậy đãi ngộ, đều đủ mời năm sáu
các thất cấp đỉnh cấp luyện đan sư, Mộng tộc sẽ cho Lâm Sơ Văn như vậy đãi ngộ, có lẽ là ở đánh cuộc, đánh cuộc Lâm Sơ Văn có thể trở thành bát cấp luyện đan sư.
Tiêu Túc lắc lắc đầu, nói: “Có Mộng tộc cái này tiêu chuẩn ở bên kia, tưởng mời Lâm Sơ Văn thế lực, thật đúng là đến hảo hảo ước lượng một chút tài lực.”
Tiêu Tình cúi đầu, có chút rối rắm.
Tiêu Tình cảm thấy phía trước, thật sự là đem lòng tiểu nhân đo dạ quân tử, nàng cư nhiên sẽ cảm thấy Lâm Sơ Văn muốn mượn nàng quan hệ leo lên Tiêu gia, nhân gia căn bản là không cần.

Tiêu gia đưa lại đây mấy phân dược liệu, Lâm Sơ Văn luyện chế ra năm lò Cố Thần Đan, luyện ra 26 viên đan dược.
Lâm Sơ Văn thanh toán ba viên cấp Tiêu Tình, xem như giao phó
nhiệm vụ, dư lại hơn hai mươi viên đan dược, đều làm Lâm Sơ Văn khấu lưu xuống dưới.
……
Cự Nhân tộc phòng khách.
Tiêu Tình nhìn Lâm Sơ Văn, cười cười, nói: “Lâm đan sư, cũng thật lợi hại.”
Cố Thần Đan là thất cấp cao cấp đan dược, có thể củng cố thần hồn, giống nhau thất cấp cao cấp luyện đan sư, luyện chế thành công tỷ lệ cũng không tính quá cao.
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt cười cười, nói: “Còn hảo.”
“Phía trước, ở bí cảnh bên trong, nghe Lâm đan sư nói, đối Nhân tộc rất tò mò, nhưng có hứng thú đi Nhân tộc địa giới một du a!” Tiêu Tình hỏi.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Cái này, rồi nói sau.”
Gần nhất tới mượn sức hắn Nhân tộc không ít, mời hắn đi Nhân tộc du một du người cũng không ít, Lâm Sơ Văn tư tiền tưởng hậu, vẫn là cảm thấy Cự Nhân tộc càng an toàn. Nhân tộc chỉnh thể thực lực so Cự Nhân tộc cao không ít, bất quá, bên trong nội đấu không ít, Cự Nhân tộc liền phải thuần túy nhiều.
“Kia liền tính, tộc của ta tưởng mời Lâm đan sư trở thành khách khanh.” Tiêu Tình nói.
Lâm Sơ Văn ngẩng đầu, nhìn Tiêu Tình liếc mắt một cái, rất có hứng thú nói: “Cái gì đãi ngộ?”
“500 vạn linh thạch một năm……”
Mục Thanh cau mày, đánh gãy Tiêu Tình nói, nói: “Quá ít.”
Lâm Sơ Văn: “……”
Tiêu Tình có chút xấu hổ nói: “Mộng tộc đãi ngộ, không phải mỗi
cái thế lực đều ra nổi lên, chúng ta đã rất có thành ý, nếu là Lâm đan sư đáp ứng tộc của ta mời, tương lai Lâm đan sư tới rồi Nhân
tộc địa giới, vô luận làm cái gì, tộc của ta đều sẽ to lớn duy trì.”

Mục Thanh cau mày, nói: “500 vạn, vẫn là, quá ít.”
Tiêu Tình nhìn Mục Thanh, chỉ cảm thấy Diêm Vương hảo thấy, tiểu quỷ khó chơi.
Lâm Sơ Văn bất đắc dĩ cười cười, lắc lắc đầu, nói: “Ta lại suy xét suy xét đi.”
Tiêu Tình gật gật đầu, thở dài, nói: “Kia Lâm đan sư cẩn thận suy
xét một chút.”
Tiêu Tình khẽ thở dài một hơi, xoay người rời đi.
Lâm Sơ Văn nhìn Mục Thanh, nói: “Nếu ta tiếp thu nói, có khả năng sẽ tiếp xúc đến ngươi ông ngoại.”
Mục Thanh cau mày, nói: “Đãi ngộ quá kém, không phù hợp Lâm
đan sư ngài giá trị con người, không duyên cớ làm người xem thấp ngài.”
Mục Thanh đối Lâm Sơ Văn vẫn là hiểu biết, có không ít thế lực cung cấp đãi ngộ, đều xa xa cao hơn Tiêu Tình, bất quá, Lâm Sơ Văn sợ phiền toái, đều cự tuyệt.
Lâm Sơ Văn: “……”

Chương 497: Chương 497

Phòng luyện đan nội.
“Sở thiếu, Tinh Dạ lại tới nữa.” Mục Thanh bẩm báo nói.
Sở Diệp có chút bất đắc dĩ nói: “Người này như thế nào lại tới nữa, lại tới đấu đan?”
Mục Thanh lắc lắc đầu, nói: “Lần này là cầu đan.”
Sở Diệp chống cằm, có chút vô ngữ nói: “Hắn không phải thực năng lực sao? Đấu đan đều thắng Sơ Văn, còn chạy tới cầu đan.”
“Hắn nói nguyện ý ra một quả cực phẩm linh thạch, cầu một lò Thủy Hỏa Tương Tế Đan.” Mục Thanh nói.
Sở Diệp híp mắt mắt, nói: “Một quả cực phẩm linh thạch, gia hỏa này thật sự bỏ được hạ vốn gốc a!”
Cực phẩm linh thạch như thế nào đều không ngại nhiều, rất nhiều
Sinh Tử Cảnh cường giả đều không nhất định có, Tinh Dạ lần trước liền bại bởi Sơ Văn một quả, lần này cư nhiên còn có thể lấy một viên ra tới làm thù lao, quả nhiên rất có tiền a!
Sở Diệp khẽ thở dài một hơi, hắn cùng Lâm Sơ Văn tình huống tương đối đặc thù, chẳng những muốn dưỡng chính mình, còn muốn dưỡng một oa Hồn Sủng, đối phương như vậy bỏ được, tựa hồ kế tiếp cũng không thành vấn đề, không trách bọn họ không cốt khí, chủ yếu quái đối phương cấp quá nhiều.
Sở Diệp gật gật đầu, đứng lên, nói: “Ta đi hỏi một chút Sơ Văn.”
Mục Thanh cau mày, nói: “Nếu là đáp ứng nói, có thể hay không có vẻ thực không cốt khí?”
Sở Diệp mãn không thèm để ý nói: “Chỉ cần linh thạch đúng chỗ, cốt khí gì đó đều hảo thuyết, nếu là linh thạch không đúng chỗ, chúng ta vẫn là phải có cốt khí.”
Mục Thanh: “……”

Lâm Sơ Văn ngẩng đầu, nhìn Sở Diệp nói: “Thủy Hỏa Tương Tế Đan sao?”
Sở Diệp gật gật đầu, nói: “Có khó khăn sao?”
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Hẳn là không thành vấn đề.”
Lâm Sơ Văn trong khoảng thời gian này linh hồn lực cùng đan thuật, tiến bộ phi thường thật lớn, luyện chế thất cấp đỉnh cấp đan
dược đã không có gì vấn đề.
Lâm Sơ Văn kỳ thật, đã sớm đã có thể đi tiến hành thất cấp đỉnh cấp đan sư chứng thực, bất quá, Lâm Sơ Văn cảm thấy không cần sốt ruột, cũng liền không có đi.
Lâm Sơ Văn đi tới phòng khách bên trong, thấy được đang ở uống trà Tinh Dạ.
Tinh Dạ nhìn đến Lâm Sơ Văn, tươi cười đầy mặt nói: “Lâm đan sư, nhưng làm ta hảo chờ a! Ta cho rằng ngươi không nghĩ thấy ta đâu?”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Như thế nào, tới cửa Thần Tài, ta luôn là hoan nghênh, đạo hữu nói cực phẩm linh thạch, chính là thật sự?.”
Tinh Dạ cười cười, nói: “Chỉ cần Lâm đan sư có thể luyện chế ra tới, cực phẩm linh thạch, ta tự nhiên hai tay dâng lên.”
“Tinh Dạ đạo hữu thật sự muốn đem cái này đan thuật nhiệm vụ
giao cho ta, ta nhưng chỉ là thất cấp cao cấp luyện đan sư.” Lâm Sơ Văn nói.
Tinh Dạ cười cười, khen tặng nói: “Lâm đan sư năng lực, ta còn không rõ ràng lắm sao? Các hạ chính là điệu thấp, hẳn là đã sớm là thất cấp đỉnh cấp luyện đan sư đi.”
“Thủy Hỏa Tương Tế Đan, ta có thể tiếp, bất quá, ta nhưng nói tốt, nếu là dược liệu đều luyện hỏng rồi, ta nhưng không phụ trách.” Lâm Sơ Văn nói.
Tinh Dạ thở dài, nói: “Đều luyện hỏng rồi, tính ta xui xẻo đi.”
Tinh Dạ đem thập phần Thủy Hỏa Tương Tế Đan nguyên vật liệu
đưa tới, nói: “Như thế, hết thảy liền làm ơn Lâm đan sư, này đó linh thảo, chỉ cần thành công ra một lò đan dược, ta liền đưa

ngài
một quả cực phẩm linh thạch."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Hảo." Đảo tịch đoàn đội sửa sang lại, kính thỉnh chú ý.
Nói thỏa giao dịch, Tinh Dạ để lại linh thảo, liền đi rồi.
Sở Diệp nhìn Tinh Dạ bóng dáng, nói: "Cái này Tinh Dạ cũng không có như thế nào tín nhiệm ngươi, hắn đã đi tìm mấy cái luyện đan sư luyện chế Thủy Hỏa Tương Tế Đan, chỉ là kia mấy cái thất cấp đỉnh cấp luyện đan sư đều thất bại."
"Nhiều tìm mấy cái luyện đan sư là đúng, phân tán nguy hiểm sao, bình thường." Lâm Sơ Văn nói.
Sở Diệp gật gật đầu, nói: "Cũng đúng." Khách nhân tìm mấy cái luyện đan sư không phải bọn họ muốn suy xét, chỉ cần đan dược luyện chế ra tới, không ít bọn họ kia một phần thù lao thì tốt rồi.
……
Bảy ngày sau, đan sư linh đàn.
"Đan dược như thế nào?" Vân Tử Mạch hỏi.
Tinh Dạ nhàn nhạt nói: "Đã bắt được tay."
"Lâm Sơ Văn luyện chế?" Vân Tử Mạch hỏi.
Tinh Dạ gật gật đầu, nói: "Đúng vậy."
Vân Tử Mạch lắc lắc đầu, nói: "Ta đã sớm nói cho ngươi đi tìm Lâm Sơ Văn, ngươi xem đâu như vậy đại một vòng tròn, cuối cùng vẫn là tìm được Lâm Sơ Văn trên đầu."
Tinh Dạ có chút ngượng ngùng nói: "Ta cũng không nghĩ tới, phía
trước tìm những cái đó đan sư như vậy vô dụng, ta phía trước đấu đan chính là thắng Lâm Sơ Văn, đi tìm hắn cầu đan không phải thật mất mặt."
Vân Tử Mạch: "……" Tinh Dạ gia hỏa này thật là có mặt, kia có thể tính thắng sao? "Hiện tại dạo qua một vòng, vẫn là cầu tới rồi
hắn trên đầu, ngươi hiện tại liền rất có mặt mũi?"
Tinh Dạ rầu rĩ không vui nói: "Nói đến này cũng muốn quái Lâm Sơ Văn, hắn rõ ràng là thất cấp đỉnh cấp đan sư, như thế nào không đi tiếp thu chứng thực."
Đan sư tiến vào thất cấp lúc sau, mỗi kém một cái tiểu cảnh giới,

đan thuật trình độ đều kém thật lớn, cấp bậc càng cao đan sư, càng là đã chịu tán thành, Lâm Sơ Văn hiện tại chứng thực còn chỉ là Thất giai cao cấp luyện đan sư.
Vân Tử Mạch nhún vai, nói: "Lâm đan sư là cái quái nhân, ngươi lại không phải không biết."
Tinh Dạ gật gật đầu, nói: "Nói cũng là, Lâm Sơ Văn tuổi tác cũng không lớn, ta phía trước tìm kia mấy cái đều đã mấy trăm tuổi, ta
cho rằng tuổi đại, nhiều ít kinh nghiệm phong phú một ít……"
Vân Tử Mạch mắt trợn trắng, nói: "Luyện đan sư cái này nghề, thực xem thiên phú, thiên phú không được, lại xài như thế nào thời gian cân nhắc, cũng là vô dụng, ngươi không phải hẳn là thực hiểu biết sao?"
Tinh Dạ nháy mắt có loại bị mạo phạm cảm giác, "Ta nhưng không giống ngươi, cảm thấy chính mình không có luyện đan thiên phú, liền từ bỏ, con người của ta tuyệt không nhẹ giọng từ bỏ."
Vân Tử Mạch thở dài, có chút vô ngữ nói: "Nên từ bỏ thời điểm, vẫn là muốn từ bỏ, nếu không, hai vị tiền bối lại nhiều gia sản, cũng không đủ ngươi họa họa, có như vậy nhiều tiền, làm việc khác không hảo sao? Thế nào cũng phải tạp đến xú mương."
"Ngươi nói bậy gì đó, cái gì xú mương."
Vân Tử Mạch ngẩng đầu, nói: "Chính ngươi luyện đan thiên phú, cái gì tính tình, ngươi không rõ ràng lắm a! Kịp thời ngăn tổn hại
đi."
Tinh Dạ trừng mắt nhìn Vân Tử Mạch liếc mắt một cái, mắng một
câu "Miệng quạ đen", tức giận bất bình đi rồi.
Lam Linh nhìn Vân Tử Mạch, nói: "Tử Mạch tiểu thư, Tinh Dạ đan
sư đối đan đạo thành kính vô cùng, ngài hà tất bát hắn nước lạnh."
Vân Tử Mạch cười cười, nói: "Này không phải lấy tiền sao? Thu tiền, luôn là muốn làm việc."
Lam Linh: "……" Tinh Dạ cha mẹ rốt cuộc chịu không nổi Tinh

Dạ,
tiêu tiền thỉnh người đả kích hắn sao? Thật sự là đáng thương thiên hạ cha mẹ tâm.
Lam Linh nhìn Vân Tử Mạch, nói: “Tử Mạch tỷ, Lâm Sơ Văn không đáp ứng ngươi sao?”
Vân Tử Mạch lắc lắc đầu, nói: “Không có.”
Vân Tử Mạch trước đó không lâu đi đi tìm Lâm Sơ Văn, nghĩ tới làm Lâm Sơ Văn bái chính mình phụ thân vi sư, nhưng là, Lâm Sơ Văn cự tuyệt.
Lâm Sơ Văn nói, hắn tuy rằng không có sư phụ, nhưng là có sư thừa, không thể dễ dàng thay đổi địa vị.
Vân Tử Mạch cân nhắc Lâm Sơ Văn lời này hẳn là chỉ là lý do, có lẽ là có phương diện này nguyên nhân, nhưng lớn hơn nữa nguyên nhân, vẫn là thượng giới thầy trò quan hệ nghiêm minh,
Lâm Sơ Văn không nghĩ bị tròng lên một tầng gông xiềng.
Lam Linh cau mày, nói: “Thật là cái quái nhân.”
Vân Tử Mạch gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!” Bên luyện đan sư, nếu
là có cơ hội tiếp xúc đến bát cấp đan sư, đã sớm tước tiêm đầu nghĩ cách, Lâm Sơ Văn là đưa đến bên miệng thịt đều không ăn,
Vân Tử Mạch cân nhắc Lâm Sơ Văn sẽ cự tuyệt, khả năng cũng là cảm thấy, mặc dù không ai dẫn đường, cũng có thể trở thành bát cấp luyện đan sư.
Lam Linh nghiêng đầu, nói: “Lâm Sơ Văn chính là thiên phú quá hảo, quá tự tin, không chịu quá cái gì xoa chiết, chờ hắn vì tiến giai bát cấp đan sư, đánh vỡ nam tường, liền biết có cái bát cấp sư phụ dẫn đường hảo.”
Vân Tử Mạch lắc lắc đầu, nói: “Có lẽ đi.”
Powered by GliaStudio
close
……
Phòng luyện đan nội.
“Đây là Thông Khiếu Tục Mạch Đan sao?” Sở Diệp hỏi.
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Bất quá, chỉ là hạ phẩm.”

“Nếu đều luyện chế ra tới, chậm rãi sờ soạng một chút, đề cao phẩm cấp là được.” Sở Diệp nói.
Khoảng cách Lâm Sơ Văn bắt được Thông Khiếu Tục Mạch Đan đan phương, đã có một đoạn thời gian.
Loại này đan dược luyện chế lại không phải thực thuận lợi, Thông
Khiếu Tục Mạch Đan là thượng cổ đan dược, dược liệu tương đối khó tìm, Lâm Sơ Văn góp nhặt lâu ngày, cũng bất quá thu thập tới
rồi hai mươi phân dược liệu.
Dùng hết bảy phân dược liệu, cũng chỉ thành công một lần.
“Này đan dược luyện lên, có chút nói lắp, muốn dựa dư lại dược liệu, luyện ra cực phẩm đan dược là không quá khả năng.” Lâm Sơ Văn nói.
“Từ từ tới đi.” Sở Diệp nói.
Sở Diệp lấy một viên Thông Khiếu Tục Mạch Đan dùng đi xuống,
Sở Diệp cảm giác một cổ linh khí ở kinh mạch bên trong nhảy động, kinh mạch biến rộng lớn rất nhiều.
“Không tồi hiệu quả.”
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!”
……
Đại hội lúc sau, dòng người tan đi, Lâm Sơ Văn ở Đan Thành nhật tử biến thanh nhàn rất nhiều.
Thời gian vô thanh vô tức, lại qua ba năm, ba năm thời gian, Lâm
Sơ Văn luyện đan thuật tiến bộ không ít, luyện chế Thông Khiếu Tục Mạch Đan phẩm chất cũng càng ngày càng tốt.
Lâm Sơ Văn nhìn lò đế đan dược, nói: “Vẫn là không thành?” Đan
lô cái đáy, nằm mấy viên thượng phẩm thượng phẩm Thông Khiếu Tục Mạch Đan.
Sở Diệp nhìn Lâm Sơ Văn, nói: “Không cần quá nóng vội.”
Lâm Sơ Văn cau mày, nói: “Ta biết.”
Mấy năm nay, Lâm Sơ Văn vẫn luôn ở lục tục luyện chế Thông Khiếu Tục Mạch Đan, Lâm Sơ Văn luyện chế này đan dược thuần

thục độ đã càng ngày càng cao, chỉ là cực phẩm đan dược rốt cuộc không hảo luyện chế.
“Vẫn là dược liệu quá ít, luyện tập cơ hội không đủ nhiều.” Sở Diệp nói.
Thông Khiếu Tục Mạch Đan dược liệu tương đối quý trọng, Sở Diệp tuy rằng ở ngọc trụy không gian bên trong loại một đám, nhưng là, thời gian quá ngắn, dược liệu tạm thời còn thôi phát không đến muốn dược hiệu.
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Dược liệu xác thật cũng là cái vấn đề.”
Nếu là có mấy trăm phân dược liệu đôi ở nơi đó, nói không chừng
hắn có thể xoát ra một lò cực phẩm đan dược, đáng tiếc, hắn vận dụng không ít con đường, thu thập đến dược liệu cũng bất quá 80
nhiều phân.
……
Thời gian quá bay nhanh, thực gần một tháng lại đi qua.
Cự Mãnh đi đến, nói: “Sở thiếu, có Nhân tộc Sinh Tử Cảnh cường giả tới, muốn gặp ngươi.”
Lâm Sơ Văn hít sâu một hơi, nói: “Cái nào?”
Cự Mãnh đi vào tới, nói: “Gọi là gì Tiêu Tụng!”
Lâm Sơ Văn nghe vậy sửng sốt, buông xuống trên tay thư tịch, nói: “Là hắn a!”
Lâm Sơ Văn khép lại trên tay thư tịch, thầm nghĩ: Tiêu Tụng, đợi lâu như vậy, rốt cuộc tới a! Mục Thanh hẳn là vẫn luôn ở nếm thử
liên hệ Tiêu Tụng, cuối cùng là cho hắn liên hệ thượng a!
Cự Mãnh nhìn Lâm Sơ Văn, có chút lo lắng nói: “Lâm đan sư, ngươi biết người này sao? Sinh Tử Cảnh hậu kỳ, nghe nói là cái sát phôi, có chút không dễ chọc a!”
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: “Không sao, đi xem đi.”
Lâm Sơ Văn đi ra ngoài, đối với Tiêu Tụng chắp tay, nói: “Gặp qua Tiêu tiền bối.”
Tiêu Tụng đáp lễ lại, nói: “Gặp qua Lâm đan sư.”
Lâm Sơ Văn cười cười, nói: “Tiêu tiền bối, đa lễ.”

“Nghe nói, Lâm đan sư thiên phú xuất chúng, thực lực trác tuyệt,
ta này tới là tưởng mời Lâm đan sư làm ta Tiêu gia khách khanh, đây là ta chuẩn bị một chút lễ gặp mặt, mong rằng Lâm thiếu nhận lấy.”
Một bên Cự Hổ trưởng lão lặng lẽ hướng Tiêu Tụng chuẩn bị nhẫn không gian quét quét, tức khắc kinh hãi.
Cự Hổ trưởng lão nhìn Tiêu Tụng, đôi mắt bên trong hiện lên vài
phần đề phòng.
Lâm Sơ Văn nhìn Tiêu Tụng liếc mắt một cái, nói: “Tiêu tiền bối khách khí.”
Nhẫn có ba trăm triệu linh thạch còn có không ít linh thảo, mấu chốt nhất chính là, còn có một gốc cây sinh tử thảo, này cũng không phải là tùy tùy tiện tiện có thể cho ngoại môn khách khanh
đãi ngộ, nơi này hẳn là còn có cho hắn tạ lễ.
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt quét Tiêu Tụng liếc mắt một cái, cũng không chống đẩy, nói: “Tiêu tiền bối cũng quá khách khí, như thế,
đa tạ Tiêu tiền bối.”
Tiêu Tụng tới một chuyến, cũng không ở lâu, liền rời đi.
……
Cự Hổ trưởng lão phòng ở.
Cự Mãnh nhìn Cự Hổ trưởng lão, nói: “Cự Hổ trưởng lão, ngươi làm sao vậy?”
Cự Hổ trưởng lão hít sâu một hơi, nói: “Lần này gặp được đối thủ?”
Cự Mãnh nhìn Cự Hổ trưởng lão, nói: “Trưởng lão, ngươi làm sao vậy?”
“Cái kia kêu Tiêu Tụng, không đơn giản a!” Cự Hổ trưởng lão nói thầm nói.
Cự Mãnh có chút hoài nghi nói: “Như thế nào không đơn giản.”
“Ra tay quá rộng rãi, lòng Tư Mã Chiêu người qua đường đều biết.” Hắn phía trước cảm thấy Mộng tộc ra tay quá rộng rãi, linh thạch tùy tiện rải, không nghĩ tới, Tiêu Tụng này nhân tộc càng

thêm rộng rãi, Cự Hổ nghĩ như thế nào đều cảm thấy có chút không thích hợp, “Cái này Tiêu Tụng chỉ sợ là tưởng đem Lâm Sơ
Văn khuông đến Nhân tộc đi.”
Cự Mãnh chớp chớp mắt, nói: “Trưởng lão, người đều đã đi rồi, ngươi có phải hay không có chút đem lòng tiểu nhân đo dạ quân tử a!”
Cự Hổ trưởng lão cau mày, nói: “Đi rồi, liền như vậy đi rồi?”
Cự Mãnh gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Đi rồi, mới vừa đi.”
Cự Hổ trưởng lão hít sâu một hơi, nhịn không được nói thầm nói:
“Ta như thế nào không biết, Nhân tộc có như vậy một cái phá của
Sinh Tử Cảnh?”
Rải nhiều như vậy linh thạch, nói đi là đi, hắn còn tưởng rằng kế tiếp sẽ một hồi đào giác đại chiến đâu, kết quả người liền như vậy
đi rồi, sợ hãi lo lắng đề phòng lâu như vậy, còn tưởng rằng có một
hồi trận đánh ác liệt muốn đánh.
Cự Mãnh có chút khó hiểu nói: “Cái này Tiêu Tụng rốt cuộc có cái
gì vấn đề a!”
Cự Hổ trưởng lão hít sâu một hơi, nói: “Hắn cấp thật sự quá nhiều.”
Cự Mãnh bĩu môi, nói: “Nhân gia có tiền, lại nhìn ra Lâm đan sư có tiềm lực, liền trước tiên đầu tư.”
Cự Hổ trưởng lão hít sâu một hơi, nói: “Tổng cảm thấy không đơn
giản như vậy.”
Cự Mãnh nhìn Cự Hổ trưởng lão, nhún vai, nói: “Người đều đi rồi,
lại không đơn giản, lại có thể không đơn giản đi nơi nào đâu.”
Cự Hổ trưởng lão: “……” Tựa hồ cũng là như vậy cái đạo lý.

Chương 498: Chương 498

Phòng luyện đan nội.
“Ngươi ông ngoại đi rồi?” Lâm Sơ Văn hỏi.
Mục Thanh gật gật đầu, nói: “Đúng vậy!” Ông ngoại vốn là tưởng ở lâu một đoạn thời gian, sợ dẫn nhân chú mục liền rời đi.
Lâm Sơ Văn hướng tới Mục Thanh nhìn thoáng qua, có chút nghi
hoặc nói: “Ngươi không đi sao?”
“Ông ngoại cảm thấy ta đi theo ngươi càng có tiền đồ.”
Lâm Sơ Văn bất đắc dĩ cười cười, nói: “Ngươi ông ngoại thật đúng là để mắt ta a!”
Mục Thanh thiên đầu, nói: “Lâm đan sư là có thể trở thành bát cấp luyện đan sư người, Mộng tộc đã nhìn ra, ta ông ngoại ánh mắt không thể so Mộng tộc kém.”
Lâm Sơ Văn chống cằm, trầm ngâm một hồi, nói: “Tiêu An khôi phục đi.”
Mục Thanh gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, Lâm đan sư đã nhìn ra sao?”
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: “Không có, đoán, Tiêu tiền bối khôi phục liền hảo, nếu không, ta áp lực rất lớn.”
Tiêu An là Sinh Tử Cảnh tu sĩ, tuy rằng chỉ là lúc đầu, bất quá, Sinh Tử Cảnh chính là Sinh Tử Cảnh, nếu là Tiêu An không có khôi phục, Tiêu Tụng hẳn là cũng sẽ không yên tâm đem người lưu tại hắn nơi này.
Mục Thanh cười cười, nói: “Ông ngoại muốn cho ta đi theo Lâm đan sư bên người học thêm chút đồ vật.”
Lâm Sơ Văn nhìn Mục Thanh liếc mắt một cái, nói: “Ngươi muốn học đồ vật, có rất nhiều người giáo đi, nơi nào dùng ta a!”
Mục Thanh cười cười, nói: “Những người đó, nơi nào cập được

với Lâm thiếu cùng Sở thiếu a!”
Lâm Sơ Văn nhún vai, nói: “Thôi, ngươi tưởng lưu lại liền lưu lại đi……”
Tiêu Tụng lần này tới, trừ bỏ đưa linh thạch, còn tặng một trăm phân Thông Khiếu Tục Mạch Đan dược liệu.
Lâm Sơ Văn thầm nghĩ: Sinh Tử Cảnh chính là Sinh Tử Cảnh, năng lượng vẫn là so với hắn lớn rất nhiều, lại hoặc là Tiêu Tụng khả năng phía trước liền ở thu thập Thông Khiếu Tục Mạch Đan dược liệu. Mặc kệ như thế nào, một trăm phân Thông Khiếu Tục Mạch Đan dược liệu, đại đại giảm bớt Lâm Sơ Văn bên này linh thảo không đủ quẫn cảnh.
……
Tiêu gia.
“Thái thượng trưởng lão, cư nhiên tự mình đi Đan Thành tìm Lâm
Sơ Văn?” Tiêu Tình có chút kinh ngạc nói.
Tiêu Túc gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”
“Cái này Lâm Sơ Văn lợi hại như vậy sao? Cư nhiên làm thái thượng trưởng lão ngàn dặm xa xôi đi mời chào?” Tiêu Tình có chút nghi hoặc nói.
Tiêu Túc cau mày, nói: “Này liền không rõ ràng lắm.”
Tiêu Tình túc khẩn mày, có chút khó hiểu nói: “Mục Thanh thiếu
gia không phải còn không có tin tức sao? Thái thượng trưởng lão
như vậy vội vã tìm đan sư, có phải hay không có chút lẫn lộn đầu
đuôi a!”
Tiêu Túc cũng có chút khó hiểu, nghĩ rồi lại nghĩ, nói: “Mục thiếu
vẫn luôn không có tin tức, thái thượng trưởng lão có lẽ là tưởng chờ thiếu gia trở về, cấp thiếu gia một kinh hỉ đi.”
Tiêu Tình nhìn Tiêu Túc liếc mắt một cái, thầm nghĩ: Tiêu Túc tìm
cái này lý do, tựa hồ quá mức gượng ép một ít. Mục Thanh mất tích như vậy nhiều năm, nếu không phải hồn đèn còn vẫn luôn

châm, chỉ sợ đã sớm bị cho rằng chết ở bên ngoài, Tiêu Tình cảm thấy ở như vậy tình huống dưới, vẫn là tìm người tương đối quan
trọng.
“Tiêu Tụng trưởng lão, là từ đâu biết đến Lâm Sơ Văn a!” Tiêu Tình nói thầm nói.
Tiêu Túc lắc lắc đầu, nói: “Thái thượng trưởng lão tâm tư ai có thể
sờ đến rõ ràng đâu?”
Tiêu Tình phía trước mời chào Lâm Sơ Văn, không có thành công, ngược lại cùng Lâm Sơ Văn náo loạn điểm không thoải mái, theo bản năng tránh né Lâm Sơ Văn tin tức.
Tiêu Tình không nghĩ tới, chính mình không có tiến cử, Tiêu Tụng
vẫn là chú ý tới Lâm Sơ Văn.
Tiêu Tình có chút không rõ, Tiêu Tụng vì cái gì sẽ chú ý tới Lâm Sơ Văn, tuy rằng Lâm Sơ Văn xác thật có chút thiên phú, nhưng rốt cuộc chỉ là thất cấp đan sư, tiêu trưởng lão bát cấp luyện đan sư đều nhận thức không ít, một cái thất cấp đan sư, hẳn là không
đáng tiêu trưởng lão đại động can qua mới đúng.
Tiêu Túc hít sâu một hơi, nói: “Lâm Sơ Văn mấy năm nay, thanh danh càng lúc càng lớn, nghe nói, hắn luyện chế ra rất nhiều quý
trọng đan dược, rất nhiều thất cấp đỉnh cấp đan dược đều luyện chế ra tới.”
Tiêu Tình rầu rĩ nói: “Hắn lợi hại như vậy sao?”
Tiêu Túc gật gật đầu, nói: “Đúng vậy! Nghe nói, có người đem Lâm Sơ Văn xưng là bát cấp đan sư dưới đệ nhất nhân.”
Tiêu Tình cau mày, nói: “Có chút quá khen đi, thất cấp đan sư nhiều như vậy, lợi hại nhiều như vậy.”
Tiêu Túc gật gật đầu, nói: “Có thể là có chút khoa trương đi.”
……
Lâm Sơ Văn ở Đan Thành bên này nhật tử quá thập phần không tồi, tiếp tiếp nhiệm vụ, luyện luyện đan dược.
Thời gian nhoáng lên lại là mười năm, mười năm thời gian, Lâm

Sơ Văn ở Đan Thành bên này danh khí càng lúc càng lớn, đã là thất cấp đan sư bên trong đứng đầu tồn tại.
Mười năm thời gian, Lâm Sơ Văn cũng tích lũy không ít thân gia.
Lâm Sơ Văn nhìn Cự Hổ trưởng lão, ngón tay nhẹ khấu một chút mặt bàn, nói: "Không sai biệt lắm, chuẩn bị hồi Cự Nhân tộc."
Cự Hổ trưởng lão nhìn Lâm Sơ Văn, hỏi: "Lâm đan sư, không hề nhiều đãi một đoạn thời gian."
Lâm Sơ Văn ở Đan Thành đãi mười mấy năm, Cự Hổ trưởng lão cũng ở chỗ này chờ mười mấy năm, mười mấy năm thời gian, Cự
Hổ trưởng lão chứng kiến Lâm Sơ Văn nhanh chóng quật khởi.
Lâm Sơ Văn tuy rằng vẫn luôn tương đối điệu thấp, bất quá, phát
hiện Lâm Sơ Văn lợi hại chỗ người, vẫn là càng ngày càng nhiều.
Mấy năm nay cầu đan người nối liền không dứt, cấp ra thù lao cũng càng ngày càng cao.
Cự Hổ trưởng lão đã sớm biết đan sư có thể kiếm tiền, bất quá, mấy năm nay, Lâm Sơ Văn kiếm linh thạch tốc độ, vẫn là có chút kinh đến hắn.
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Không cần, tháng sau liền đi thôi."
Lâm Sơ Văn cùng Sở Diệp ở Đan Thành nơi này đãi mười năm thời gian, mấy năm nay thời gian, Lâm Sơ Văn trừ bỏ luyện đan dược chính là ăn đan dược.
Lâm Sơ Văn tu vi tại đây mấy năm chi gian, đã tu luyện tới rồi Tạo
Hóa Cảnh đỉnh núi, Lâm Sơ Văn đan thuật tu vi, cũng tu tới rồi Thất giai đỉnh núi, vô luận là đan thuật vẫn là tu vi, Lâm Sơ Văn đều tạp trụ.
Sở Diệp cũng là như thế, tu vi tạp ở Tạo Hóa Cảnh đỉnh, linh hồn lực cũng tạp ở Tạo Hóa Cảnh đại viên mãn.
Tạo Hóa Cảnh cùng Sinh Tử Cảnh bích chướng, không phải dễ dàng như vậy kham phá, Lâm Sơ Văn cảm thấy ở lưu tại bên này ý nghĩa đã không lớn.
Cự Hổ trưởng lão hít sâu một hơi, nói: "Trở về cũng hảo, chỉ là nếu là trở về Cự Nhân tộc, Mộng tộc bên kia làm sao bây giờ?"
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: "Yên tâm, ta đã an bài hảo."

Cự Hổ trưởng lão gật gật đầu, nói: “Lâm đan sư có dự tính liền hảo.”
……
Powered by GliaStudio
close
Phòng luyện đan nội.
“Sở thiếu, ta cảm thấy cái kia Tiêu Tụng có vấn đề.” Cự Mãnh nhìn Sở Diệp nói.
Sở Diệp nhìn Cự Mãnh liếc mắt một cái, nói: “Nơi nào có vấn đề?”
“Hắn đưa lễ vật quá nhiều? Các ngươi Nhân tộc không phải thường nói, vô sự hiến ân cần, phi gian tức đạo.”
Cự Hổ trưởng lão phía trước cùng Cự Mãnh đề qua, Tiêu Tụng giống như có chút không thích hợp, Cự Mãnh lúc ấy không cho là
đúng, bất quá, mấy năm xuống dưới, đảo có chút nhận đồng Cự Hổ trưởng lão cái nhìn.
Cự Mãnh cảm thấy Cự Hổ trưởng lão có chút không thể hiểu được, lúc ban đầu rõ ràng đối Tiêu Tụng rất có cảnh giác, hiện tại
cư nhiên cảm thấy Tiêu Tụng là người tốt.
Cự Mãnh cảm thấy Tiêu Tụng chỉ sợ là cấp Cự Hổ trưởng lão rót cái gì mê hồn canh, mê hoặc Cự Hổ trưởng lão.
“Sở thiếu, ngươi nói, Cự Hổ trưởng lão có phải hay không có chút
lão hồ đồ a! Càng ngày càng không cảnh giác.” Cự Mãnh nói.
Sở Diệp: “……” Cự Mãnh này thật là phiêu a! Cái gì đều dám nói, nếu là gia hỏa này thật sự Cự Hổ mặt, lại đem lời này nói một lần thì tốt rồi, hắn liền có trò hay nhìn.
“Ngươi suy nghĩ nhiều? Sơ Văn là muốn trở thành bát cấp đan sư
người, hắn ân cần một ít có cái gì vấn đề?” Lâm Sơ Văn thuận miệng có lệ nói.
Cự Mãnh nhìn Sở Diệp, nói: “Sở thiếu vẫn là trường điểm tâm đi, ta nghe nói, các ngươi Nhân tộc một ít gian thương, sẽ dụ dỗ một

ít đan sư, đem đan sư cầm tù lên, không biết ngày đêm luyện đan, nói không chừng, Tiêu Tụng liền ở đánh cái gì oai chủ ý."
Sở Diệp cười cười, nói: "Tiêu tiền bối, rất có hiệp danh, sẽ không làm loại chuyện này."
Cự Mãnh mắt trợn trắng, nói: "Hiệp danh, các ngươi Nhân tộc tu sĩ thanh danh, tham khảo tính nhưng không lớn, các ngươi Nhân
tộc những cái đó hiệp khách, vừa đến sương mù quỷ lâm liền phá
công."
Sở Diệp cười cười, nói: "Yên tâm, lòng ta hiểu rõ……"
Cự Mãnh gãi gãi đầu, thầm nghĩ: Theo hắn biết, Tiêu Tụng giống như cũng mau tới rồi, vẫn là mở ra đại hình lâu thuyền lại đây, xem này tư thế nhưng thật ra tới đón người, Lâm đan sư đều chuẩn bị hồi Cự Nhân tộc, cái này Tiêu Tụng lúc này lại đây, thật sự không phải tới đoạt người sao?
……
Mộng tộc nơi dừng chân.
"Lâm đan sư chuẩn bị hồi Cự Nhân tộc?" Mộng Cửu hỏi.
Mộng Thập Thất gật gật đầu, nói: "Không tồi, hình như là Lâm Sơ
Văn tạp ở thất cấp đỉnh núi đan sư bình cảnh, nghe Cự Nhân tộc người ta nói, Lâm Sơ Văn tưởng thay đổi hoàn cảnh, nhìn xem có
thể hay không kham phá bích chướng."
"Ở chỗ này đột phá không được, đổi đến Cự Nhân tộc đi, càng không thể kham phá bích chướng, Lâm đan sư là nghĩ như thế nào?" Mộng Cửu lắc lắc đầu nói.
Mộng Cửu bất đắc dĩ nói: "Lâm đan sư nguyện ý, có biện pháp nào."
Mộng Thập Thất gật gật đầu, nói: "Cũng đúng, ngươi trong tay thứ gì."
Mộng Cửu lay động một chút hộp, nói: "Đây là Lâm đan sư cho ta,
đại khái xem như sắp chia tay tặng lễ đi."
Mộng Thập Thất có chút tò mò nói: "Thứ gì?"

Mộng Cửu lắc lắc đầu, nói: “Ta còn không có xem.”
Mộng Thập Thất có chút chờ mong nói: “Mở ra nhìn xem.”
Mộng Cửu gật gật đầu, mở ra hộp ngọc, trong hộp rõ ràng là hai mươi cái cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng.
Mộng Thập Thất cau mày, nói: “Danh tác a! Nhiều như vậy cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng, khẳng định không phải một lò ra tới,
ta liền biết, Lâm Sơ Văn luyện chế ra cực phẩm đan dược, cũng không phải ngẫu nhiên, như vậy quan trọng đồ vật, ngươi liền như vậy tùy tiện phóng.”
Mộng Cửu: “……” Này có thể trách hắn sao? Lâm Sơ Văn cho hắn đồ vật thời điểm, cũng không nhiều trịnh trọng, hắn như thế
nào biết hộp cư nhiên sẽ là loại đồ vật này.
Mộng Thập Thất hít sâu một hơi, nói: “Lâm đan sư rốt cuộc là như
thế nào luyện chế ra nhiều như vậy cực phẩm đan dược.”
Mộng Cửu hít sâu một hơi, nói: “Lâm Sơ Văn linh hồn lực so tầm thường đan sư hồn hậu, đại khái là như thế này tương đối am hiểu luyện chế cực phẩm đan dược đi.”
“Nhiều như vậy đan dược, phải làm sao bây giờ?” Mộng Thập Thất nói.
Mộng Cửu do dự một chút, nói: “Đưa hai trăm triệu nguyên thạch
qua đi.”
Mộng Thập Thất gật gật đầu, nói: “Hảo.”
……
Trong phòng khách.
Lâm Sơ Văn đánh giá Mục Thanh, nói: “Ngươi phải đi về đi.”
Lâm Sơ Văn ở 5 năm trước, liền ngẫu nhiên luyện chế ra Thông Khiếu Tục Mạch Đan, chữa khỏi Mục Thanh thể chất, bất quá, Mục Thanh đoạn mạch thân thể giải quyết lúc sau, lại không có trước tiên rời đi.
Lâm Sơ Văn nếu thành Tiêu gia ngoại môn khách khanh, tự nhiên
không thể ăn cơm trắng, mấy năm nay chi gian, Lâm Sơ Văn lục

tục đan dược, ôn dưỡng Mục Thanh thân thể.
Tiêu Tụng lại tới nữa vài lần, tặng một đám tài nguyên, còn vì Mục
Thanh tiến hành rồi vài lần linh khí rót thể.
Ở Tiêu Tụng cùng Lâm Sơ Văn duy trì hạ, Mục Thanh thực lực bay nhanh dâng lên, đã tiến vào Tạo Hóa Cảnh hậu kỳ.
Mục Thanh gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, phải đi về, ông ngoại quá
mấy ngày liền đến, mấy năm nay, làm phiền hai vị coi chừng."
Lâm Sơ Văn nhàn nhạt nói: "Không cần khách khí, ta cũng không
thiếu thu linh thạch."
Mục Thanh cười cười, nói: "Mặc kệ như thế nào, vẫn là muốn cảm ơn Lâm đan sư, sau này, Lâm đan sư tiến đến Nhân tộc địa giới, Mục Thanh tất nhiên quét chiếu đón chào."
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Kia đến lúc đó liền phải làm phiền Mục thiếu làm hết lễ nghĩa của chủ nhà."
Mục Thanh cười cười, nói: "Vinh hạnh chi đến."
Lâm Sơ Văn cùng Mục Thanh nói lời nói, Cự Mãnh đi vào tới.
Cự Mãnh đi đến, có chút bất an nói: "Lâm đan sư, bên ngoài tới một con thuyền lâu thuyền, là Tiêu gia lâu thuyền, Tiêu Tụng nên
không phải thật sự tưởng tiếp Lâm đan sư ngươi đi Nhân tộc đi."
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Hắn xác thật là tới đón người, bất quá, không phải tới đón ta."
Cự Mãnh có chút nghi hoặc nói: "Không phải ngươi, kia hắn tới đón ai?"
Mục Thanh nhàn nhạt cười cười, nói: "Là tới đón ta." Mục Thanh mấy năm nay vẫn luôn lén gạt đi tin tức, bất quá, hiện giờ Mục Thanh quyết định trở về Tiêu gia tự nhiên không cần giấu diếm nữa.
Cự Mãnh nhìn Mục Thanh, có chút khó hiểu nói: "Tiêu Tụng tới đón ngươi làm gì?"
Lâm Sơ Văn nhìn Cự Mãnh liếc mắt một cái, nói: "Dù sao không phải tới đón ngươi, ngươi quản như vậy nhiều làm gì?"
Cự Mãnh: "……"

Chương 499: Chương 499

Tiêu gia lâu thuyền ngừng ở Cự Nhân tộc nơi dừng chân ở ngoài, động tĩnh không nhỏ.
Tiêu Tụng tới lúc sau, liền cùng Cự Hổ trưởng lão bắt chuyện lên.
Cự Mãnh chờ mấy cái Tạo Hóa Cảnh, lịch duyệt không đủ, không thấy ra Mục Thanh, Tiêu An không ổn, bất quá, Cự Hổ trưởng lão
vẫn là đã nhìn ra một ít.
Năm đó, Lâm Sơ Văn đem Mục Thanh, Tiêu An từ Cự Nhân tộc mang ra tới thời điểm, dùng đan dược ngụy trang hai người dung
mạo, nếu chỉ là hai cái người thường, kia căn bản không cần phải
làm như vậy, lại có, Tiêu Tụng cấp Lâm Sơ Văn đãi ngộ thật tốt quá.
Phía trước, Tiêu An thực lực khôi phục, tuy rằng ẩn tàng rồi tu vi,
bất quá, Cự Hổ vẫn là nhìn ra một ít bất đồng, vì thế, Cự Hổ trưởng lão liền từng thử quá Lâm Sơ Văn khẩu phong.
Cự Nhân tộc nơi dừng chân bên trong đột nhiên nhiều một cái Sinh Tử Cảnh cường giả, Cự Hổ trưởng lão luôn là muốn hỏi một chút rõ ràng.
Lâm Sơ Văn tuy rằng không có hướng Cự Hổ trưởng lão nói thẳng ra, bất quá, vẫn là lộ ra một ít nội tình, Cự Hổ cũng không phải ngốc tử, thoáng điều tra một chút Tiêu gia cùng Mục gia sự tình, không sai biệt lắm đoán được thất thất bát bát.
Năm đó, Lâm Sơ Văn mua hai tên nhân tộc nô lệ thời điểm, Cự Hổ trưởng lão còn tưởng rằng hai người là xuất phát từ cùng tộc

ái, như thế nào cũng không nghĩ tới, Lâm Sơ Văn tùy tùy tiện tiện
mua người, cư nhiên có như vậy thân phận lai lịch.
Cự Hổ trưởng lão nghĩ nghĩ, suy đoán Sở Diệp, Lâm Sơ Văn hẳn là lúc trước liền nhìn ra hai người không ổn, cho nên mới chọn trúng hai người.
Tiêu Tụng tới lúc sau, cùng Lâm Sơ Văn hàn huyên một phen, liền mang theo người đi rồi.
Tiêu Tụng mang theo người đi không mấy ngày, Cự Hổ trưởng lão cũng mang theo Lâm Sơ Văn, Sở Diệp đi đến Cự Nhân tộc.
Thiên hạ không có không ra phong tường, Tiêu Tụng tiếp trở về Mục Thanh tin tức, nhanh chóng lan truyền mở ra.
Mục Thanh mất tích đã có vài thập niên, rất nhiều người đều cảm
thấy Mục Thanh chỉ sợ không về được, Tiêu Tụng bỗng nhiên tiếp
hồi Mục Thanh, ở Nhân tộc địa giới khiến cho sóng to gió lớn.
……
Tiêu gia.
“Mục Thanh thiếu gia bị mang về tới?” Tiêu Tình hỏi.
Tiêu Túc gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, Tiêu Tụng trưởng lão tự mình đi tiếp hồi, thiếu chủ mấy năm trước liền tìm trở về, mấy năm nay vẫn luôn đi theo Lâm Sơ Văn Lâm đan sư bên người trợ thủ.”
Tiêu Tình có chút kinh tủng nói: “Lâm Sơ Văn?”
Tiêu Túc gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, trong tộc nói, Tiêu Tụng trưởng lão bí mật đem người đưa đến Lâm Sơ Văn bên người, thỉnh Lâm Sơ Văn dạy dỗ.”
Tiêu Tình cau mày, lập tức ý thức được vài phần không ổn, nói: “Không đúng.”
Tiêu Túc nhìn Tiêu Tình, nói: “Ngươi cũng cảm thấy không đúng
rồi có phải hay không? Hẳn là không phải Tiêu Tụng trưởng lão đem người đưa đến Lâm đan sư bên người, mà là, người vẫn luôn liền ở Lâm đan sư bên người.”
Tiêu Tình: “……”

Tiêu Tình bừng tỉnh nhớ tới cùng Lâm Sơ Văn ở bí cảnh bên trong tương ngộ, lúc trước Lâm Sơ Văn liền đối bọn họ Tiêu gia sự tình thực cảm thấy hứng thú.
Tiêu Tình cau mày, bỗng nhiên minh bạch cái gì, Lâm Sơ Văn lúc
ấy khả năng liền gặp gỡ Mục Thanh thiếu chủ, đối phương tìm hiểu tin tức, chỉ sợ cũng là vì Mục Thanh thiếu chủ. Nàng liền nói
sao, Lâm Sơ Văn năm đó vì cái gì sẽ mạo hiểm ở bí cảnh bên trong luyện đan, thì ra là thế.
Tiêu Túc hít sâu một hơi, nói: "Lâm Sơ Văn bên người người liền như vậy mấy cái, trừ bỏ Cự Nhân tộc, chỉ có hai cái đan phó, một già một trẻ."
Tiêu Tình trừng lớn mắt, nói: "Ngươi là nói?"
Tiêu Túc gật gật đầu, nói: "Cái kia tiểu nhân, chỉ sợ cũng là tiểu thiếu gia, chỉ là vì dẫn người tai mắt, che lấp vốn dĩ bộ mặt."
Tiêu Tình có chút kích động nói: "Sao có thể?"
Tiêu Túc hít sâu một hơi, nói: "Tuy rằng có chút không thể tưởng
tượng, nhưng hẳn là chính là như vậy."
Tiêu Tình bỗng nhiên nghĩ tới năm đó sự tình, nói thầm nói: "Hay
là……"
Hay là năm đó Lâm Sơ Văn đan phó tìm tới môn, cũng không phải Lâm Sơ Văn ý tứ, mà là thiếu chủ chính mình ý tứ, năm đó, thiếu chủ chỉ sợ còn không có liên hệ thượng thái thượng trưởng
lão, lúc ấy, đối phương tìm tới môn, rất có thể là muốn mượn hắn
truyền miệng tin.
Tiêu Túc cắn chặt răng, có chút không cam lòng, "Bỏ lỡ kết giao thiếu chủ cơ hội, đáng tiếc."
Tiêu Tình cau mày, thầm nghĩ: Chẳng những không có thể giao hảo, còn có khả năng đắc tội, năm đó, Lâm Sơ Văn "Đan phó" tới cửa, nàng chính là làm nhân ngôn từ cự tuyệt đối phương, sau lại

Tiêu Tình thử quá Lâm Sơ Văn, đối phương cũng không giống như để ý, chỉ là, hiện tại…… Lâm Sơ Văn khả năng không ngại, bất quá, thiếu chủ khả năng để ý.
……
Mục gia.
“Phụ thân, chúng ta liền như vậy làm Mục Thanh sửa họ?” Mục Lĩnh hỏi.
Đại gia tộc nhất chú trọng mặt mũi, sửa họ là đại sự, Mục Thanh một sửa họ, là người đều biết Mục gia cùng Tiêu gia nổi lên xấu xa.
Mục Lan cau mày, nói: “Kia bằng không đâu?”
“Làm như vậy, chúng ta Mục gia cũng quá thật mất mặt.”
Mục Lan cau mày, nói: “Chúng ta Mục gia mặt đã sớm ném sạch sẽ.”
Mục Lan cũng vẫn luôn ở Mục Thanh rơi xuống, bất quá không có
manh mối.
Mục Thanh tin tức bại lộ lúc sau, Mục Lan theo tra ra một chút sự
tình, Mục Thanh vẫn luôn ở Lâm Sơ Văn bên người, Lâm Sơ Văn cũng không có hạn chế Mục Thanh tự do, Mục Thanh đi theo Lâm
Sơ Văn tới Đan Thành lúc sau, liền bắt đầu thử liên hệ Tiêu Tụng,
lại chưa từng nghĩ tới liên hệ bọn họ Mục gia.
Năm đó đan hội thời điểm, Mục gia có một chi thương đội cũng đi,
Mục Thanh nếu là tưởng, chỉ cần thông báo một tiếng, tin tức là có thể thực mau truyền quay lại Mục gia, thực hiển nhiên, Mục Thanh không tin được bọn họ Mục gia.
Mục Lan theo Lâm Sơ Văn manh mối, tra được đồ vật, tự nhiên không ngừng như vậy điểm, Mục Thanh năm đó là làm nô lệ bị Lâm Sơ Văn mua tới sự tình, Mục Lan cũng điều tra ra.
Mục Thanh năm đó ở dị vực đã trải qua cái gì, Mục Lan căn bản không dám thâm tưởng, ở như vậy tình huống dưới, hắn như thế

nào có thể ngăn cản Mục Thanh sửa họ.
“Phụ thân, ta nghe nói, Mục Thanh thân thể vấn đề giải quyết, là thật vậy chăng?” Mục Lĩnh hỏi.
Mục Lan nhìn Mục Lĩnh liếc mắt một cái, nói: “Ngươi hỏi như vậy
nhiều làm gì.”
Mục Lan đi xem qua Mục Thanh, Mục Lan là Sinh Tử Cảnh, thoáng tra xét một phen, Mục Thanh tình huống liền vừa xem hiểu
ngay.
Powered by GliaStudio
close
Mục Lĩnh xấu hổ cười cười, nói: “Ta này không phải tò mò sao? Nghe nói, A Thanh là Lâm Sơ Văn chữa khỏi, nếu thật là như thế,
kia cái này Lâm Sơ Văn thật sự là khả tạo chi tài, chúng ta hẳn là lung lạc mới là.”
Mục Thanh khỏi hẳn tin tức, đã là truyền ra, về Mục Thanh khỏi hẳn có hai loại cách nói, một loại là Mục Thanh dùng Vạn Mạch Linh Chi luyện chế bát cấp đan dược, một loại là Mục Thanh sử dụng cực phẩm Thông Khiếu Tục Mạch Đan.
Mục Lan cười lạnh một tiếng, nói: “Liền ngươi một cái thông minh,
Cự Nhân tộc đều là ngốc tử?” Lâm Sơ Văn xác thật là khả tạo chi tài, bất quá, nếu là có thể mời chào, Tiêu Tụng đã sớm ra tay.
Mục Lĩnh xấu hổ cười cười, nói: “Ta cũng là vì gia tộc.”
Mục Lĩnh cúi đầu, trong lòng lại có chút khiếp sợ, Mục Lan nói như vậy, kia liền xác định là Lâm Sơ Văn luyện chế ra cực phẩm Thông Khiếu Tục Mạch Đan, giải quyết Mục Thanh vấn đề, như thế, Mục Thanh cũng coi như là nhờ họa được phúc.
……
Cự Nhân tộc lâu thuyền.
“Lâm đan sư, Tiêu Tụng trưởng lão cháu ngoại vẫn luôn ở ngài bên người, ta như thế nào không biết?” Cự Mãnh có chút khó hiểu nói.
Thiên hạ không có không ra phong tường, Mục Thanh vẫn luôn

ở
Lâm Sơ Văn bên người làm đan phó sự tình, lan truyền mở ra, thậm chí năm đó, Mục Thanh trở thành nô lệ sự tình, cũng bị người có tâm tra được.
Lâm Sơ Văn hướng tới Cự Mãnh nhìn thoáng qua, nói: "Mục Thanh chính là tiểu thất a!"
Cự Mãnh cau mày, nói: "Nói như vậy, ngươi cố ý thay đổi hắn dung mạo a!"
Lâm Sơ Văn gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Bằng không ngươi nghĩ sao?"
Cự Mãnh hít sâu một hơi, nói: "Ta cho rằng ngươi tìm người thí dược, không cẩn thận đem người bề ngoài cấp sửa lại."
Lâm Sơ Văn: "……" Hắn có như vậy hung tàn sao?
Cự Mãnh nhìn Lâm Sơ Văn, nói: "Lâm đan sư, như thế nào không
đi Nhân tộc a?"
Lâm Sơ Văn lắc lắc đầu, nói: "Còn không đến thời điểm."
Cự Hổ đi ra, nói: "Ngươi cái hỗn trướng đồ vật, cả ngày không học giỏi, liền biết chậm trễ Lâm đan sư sự tình, cút đi."
Cự Hổ thầm nghĩ: Cự Mãnh cái này không nên thân đồ vật, mấy năm nay, Lâm Sơ Văn lục tục luyện chế một ít tinh tiến huyết mạch đan dược cho hắn, kết quả, này đó đan dược đều giống như uy cẩu giống nhau, không thu đến cái gì hiệu quả.
Gia hỏa này không nên thân liền tính, cư nhiên còn dám cái hay không nói, nói cái dở, mấy năm nay, mời Lâm Sơ Văn đi trước Nhân tộc Sinh Tử Cảnh, đã có vài cái, Lâm Sơ Văn vạn nhất thật chạy đến Nhân tộc địa giới đi, bọn họ muốn như thế nào mới có thể đem người vớt trở về a!
Lâm Sơ Văn: "……"
Cự Hổ trưởng lão nhìn Lâm Sơ Văn, nói: "Là, là, là, ta cũng cảm thấy không phải thời điểm, chờ hai vị tiến vào Sinh Tử Cảnh, lại đi
Nhân tộc không muộn."
……
Đan sư linh đàn.
"Tử Mạch tỷ, ngươi nghe nói không có, Mục Thanh tìm trở về,

hơn nữa, đoạn mạch thân thể cũng giải quyết." Lam Linh nói.
Vân Tử Mạch gật gật đầu, nói: "Nghe nói, người giống như vẫn luôn ở Lâm Sơ Văn bên người, chúng ta giống như còn cùng hắn đánh quá nhiều lần giao tế."
Mục Thanh vẫn luôn tự cấp Lâm Sơ Văn chạy chân, trợ thủ, không thiếu thế Lâm Sơ Văn tiến đến giao phó nhiệm vụ.
"Ta còn tưởng rằng Mục Thanh là cái đại thiếu gia, không nghĩ tới,
rất co được dãn được a!" Lam Linh nhịn không được nói.
Vân Tử Mạch hít sâu một hơi, nói: "Bởi vì trải qua nhiều đi."
Mục Thanh lưu lạc dị vực, nhật tử quá hẳn là thật không tốt, nghe
nói, lần này Mục Thanh trở về lúc sau, liền thoát ly Mục gia, gia nhập Tiêu gia, tên cũng sửa lại.
Tiêu Tụng lần này cùng Mục gia cũng là chính thức xé rách mặt, kỳ quái chính là Mục gia lão gia tử cũng không có ngăn trở Mục Thanh thoát ly Mục gia, Mục gia lão gia tử cái này phản ứng, đảo có chút giống có tật giật mình.
Mục Thanh mất tích, hẳn là xác thật cùng Mục gia có quan hệ, ở như vậy tình huống dưới, Mục Thanh muốn thoát ly Mục gia, mục
lão gia tử cũng không mặt mũi ngăn trở.
"Tử Mạch tỷ, Mục Thanh đoạn mạch thân thể là như thế nào giải quyết, có phải hay không bát cấp đan sư?"
Vân Tử Mạch lắc lắc đầu, nói: "Giống như không phải."
Tiêu Tụng xác thật từ rừng Địa Tâm lấy về bát cấp đỉnh cấp linh dược Vạn Mạch Linh Chi, nhưng là, cũng không có tìm được thích hợp luyện đan sư.
Nghe nói, rất nhiều bát cấp luyện đan sư đều chờ Tiêu Tụng tới cửa đâu, kết quả, Tiêu Tụng ngạnh sinh sinh nhịn.
Vạn Mạch Linh Chi có thể tục tiếp đứt gãy linh mạch, nhưng còn có một loại tác dụng, hẳn có thể đại biên độ đề cao Sinh Tử Cảnh tu sĩ tu vi, Vạn Mạch Linh Chi nếu dùng ở Mục Thanh trên người,
kỳ thật là có chút lãng phí.
Lam Linh nhìn Vân Tử Mạch, nói: "Không phải bát cấp đan sư,

chẳng lẽ là Lâm Sơ Văn?"
Vân Tử Mạch gật gật đầu, nói: "Rất có khả năng."
Lam Linh cau mày, nói: "Thật sự luyện chế ra cực phẩm Thông Khiếu Tục Mạch Đan?"
Vân Tử Mạch gật gật đầu, nói: "Hẳn là luyện chế ra tới."
Lam Linh hít sâu một hơi, nói: "Chính là Thông Khiếu Tục Mạch Đan là thượng cổ đan dược a!"
Thông Khiếu Tục Mạch Đan là thượng cổ đan dược, lại là thất cấp đỉnh cấp đan dược, luyện chế cực phẩm Thông Khiếu Tục Mạch Đan khó khăn có thể so luyện chế cực phẩm Trang Chu Nhất Mộng khó khăn lớn rất nhiều nhiều.
Vân Tử Mạch híp mắt mắt, nói: "Thượng cổ đan dược lại như thế nào, đối với thiên tài luyện đan sư mà nói, cái gì đều có khả năng."
Lam Linh hít sâu một hơi, nói: "Ngươi nói như vậy, cũng có đạo lý."
Vân Tử Mạch thở dài, nói: "Đáng tiếc, tin tức truyền quay lại tới quá muộn, nếu không, nhưng thật ra có thể đi bái phỏng một chút
Lâm Sơ Văn."
Phải biết rằng cực phẩm Thông Khiếu Tục Mạch Đan chẳng những có thể dùng để trị liệu Mục Thanh như vậy trời sinh đoạn mạch thân thể, đối hậu thiên kinh mạch tổn thương cũng là có hiệu quả.
Thượng giới chinh chiến không thôi, rất nhiều Sinh Tử Cảnh tu sĩ
đều ở chinh chiến thời điểm, bởi vì kinh mạch bị thương, chiến lực giảm đi, nhằm vào loại tình huống này, cực phẩm biết điều huyết mạch tuy rằng không thể hoàn toàn chữa khỏi, nhưng là, giảm bớt thương thế hẳn là vẫn là đánh có khả năng.

Nội dung từ **Chương 1: Xuyên Qua Thành Pháo Hôi** đến **Chương 499: Chương 499**

Truyện được tải từ DTV EBOOK

Userscript được viết bởi: lelinhtinh